BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE ZARAGOZA

SIGNATURA: I – 94

Vicente Ferrer, San. Sermones de tempore et de sanctis. Venetiis. 1496.

Donacion hecha á la Biblioteca de la Universidad Literaria de Zaragoza, por el *Ilmo. Sr. Obispo de Palencia el Doctor y Catedrático D. Juan Francisco Martinez en* 1828.

I-94

I
274.

Sanctus Uincentius de valentia ſacri ordinis predicatorum.

Sermones ſancti Uincentij fratris ordinis predicatorum de tempore Pars eſtiualis

V 21-390
Universidad de Zaragoza Biblioteca

B. haſſelt Joanni Nicolai Vtrenſis ſacrarum artium theologicarum profeſſori.
Salutem plurimam dicit.

¶Ad priſca iam ſepe tempora (colendiſſime domine) cogitāti mihi id nup occurrit: vt quē-
admodum in rebus ceteris que natura gignuntur ſecula aliquando ipſa ſeu ex celeſtium ſy-
derum meatu circūactione atq; congreſſu quibus totus hic orbis agitur: ſeu ex ipſius aeris
terreq; temperie: ſeu ex vtroq; tandem (quod tamen cauſam vnam habere poteſt) vbertatē
quandam inſolitam pariunt: ſic etiam in preclaris obtigiſſe ingenijs viſum eſt. Apud enim
diui illius platonis ſeculum per multos theologos floruiſſe conſtat: per multos etiaʒ orato
res: eadēq; demoſthenis tulere tempora. Quod inſuper hoc noſtrum ſeculum (ſi parua ma-
gnis componere licet) in florentiſſimo illo (vt reliqua litterarum ſtudea preteream) Louā-
nienſium gymnaſio diuina tulit ingenia: que prope modum aliunde pene ſopita theologie
ac bonarū artiū ſtudia: maxia ſui gloria indies ſuſcitāt: ne dū apud grecos ꝛ nos: verū apud
exteras quaſq; gentes (ꝛ ſi barbare etiam fuerint) omnibus certe patens eſt. Tulit nempe
hec etas diuum illum Egydium baluel Petrum de rino preceptorem meum: platonicos ꝛ
ariſtotelicos: Tulit ꝛ albertum magnum: Thomam aquinantem Joannem ſcotum: Hugo
nem de zerichee: atq; multam reliquorum palliatorum ac diſcrepantium ſtudiorum turbaʒ:
Tulit ꝛ tandem ꝑter ceteros diuum illum ſanctum Vincentium ordinis predicatorum ſua
tempeſtate bonarum artium ac theologie monarcham preclariſſimum: qui velut alter au
guſtinus tot virtutibus floreat: tot clareat ſcientijs tanta vigeat generoſitate: effulgeat venu
ſtate: vel honeſtate reſplendeat: vt ſuo ſale recte omnium theologantium vtilitatem exaran
da ſermonibus procurauit. Credo equidem nec mihi in hoc eſt fides vana: ꝛ celos ꝛ natu
ram extremum eorum poſſe in illius diui Vincentii ſcientia monſtraſſe: qui velut alter ſol
ex saturni orius capite de ſuperiorum creaturarum pulchritudine nobis miſeris fidem effi
ceret Nunc vero te pro noſtra amicitia hortor moneoq;: vt hos tuorum ſtudiorum ſermo
nes tales: eſſe velis vt ex agro ꝛ fertili ꝛ bene culto prodire videantur. Cultura enim animi
virtus eſt que vberrimos fructus parit: hanc amplectere: hanc exerce: id age: vt theologica
lis ſcientia non ſolum afferat vite ſubſidium: ſed vt etiam virtutis ornamentum. Hij enim
rectiſſime mihi vitam inſtituere videntur qui veram doctrinam cōiungunt cū ſanctimonia
viuendi. verum omnia aſſequeris: ſi omnium malorum irritamentum auaritiam fugeris.
Vale virorum lumen.

Incipit tabula alphabetica ſmonū magiſtri Vincentij ordinis predicatorum partis eſtiualis omniuʒ in hoc volumine contentoꝝ faciliter indicatiua.

De littera A.

Abominatio ſiue blaſphematio di
peior eſt inter omnes ſeptem mo-
dos: male vite. Patet ſermone fe-
rie ſexte penthecoſtes.
Abſtinentia cum moderamine ꝛ diſcretione
perficienda eſt. patet ſmone ſcdo dñice in al
bis. Et ſermone ferie quinte penthecoſtes.
Abſtinentia corporalis neceſſaria eſt. pʒ ſer-
mone primo dñice ꝑme poſt octauas paſche.
Actio xpi. Itē ois xpi actio nſa eſt inſtructio
ſmone. iij. dominice. iij. poſt octauas paſche.
Adoratio euchariſtie. i. hoſtie conſecrate qua
lis erit ſmōe primo feſti corporis xpi.
Adā ꝑ pctm ſuū traxit nos oēs ad plures de
fectus ſiue plura mala. ſmone primo dñice.
iij. poſt feſtū trinitaꝭ. Ibidē nō. Humiliatōe
poſſumus recuparé q̄ adā ſupbiēdo amiſit.
Aductus meſſie gñalis duplex eſt. ſmone pri
mo dñice tertie poſt octauas paſche.
Aduentus ſpūſſancti tria bona nobis confert
ſer. iij. ferie poſt octauas penthecoſtes.
Affectio celeſtialis ſiue deſideriuʒ ad paradi
ſum. i. ad celum empyreum eſt optimus mo
dus lachrymarum. ſer. ſecundo dominice ſe-
cunde poſt octauas paſche.
Afflictio pnalis in nobis modica eſt: ſʒ pctā
ſunt multa magna ꝛ grauia. ſmone primo ꝛ
ſcdo dñice ſcde poſt octauas paſche.
Agilitas corporis glorificati q̄nta eſt poſt re
ſurrectionem: q̄re in die paſche ſmone ſcdo.
Alleluia canticū letitie qñ cantari debet: ꝛ vn
de dicitur. ſmone ſecundo diei paſche.
Altaris ſacrificiū duas habet cōditiones ſeu
ꝓprietates. pʒ ſmone. ij. feſti corporis xpi.
Altitudines ſiue ſecreta mirabilia ſacramen-
ti eucharistie. patent in E. de euchariſtia.
Ambulamus ad paradiſum celeſteʒ vel equi
tando: vel pedibus ambulando: vel nauigā
do: vel natando: vl volando. ſmone quinto
dominice ſexte poſt feſtum trinitatis.
Amor ſiue amicitia fraternalis ois interꝑtaꝭ
ad bonū. ſer. i. dñice q̄rte poſt feſtū trinitaꝭ.
Amor ꝓximi fundamentum eſt totius legis
xpi ꝛ principium omnium bonorum. ſermo
ne ſexto dominice ſcde poſt feſtū trinitatis.
Amor xpi ad nos tātus eſt ꝙ accepit oēʒ mi-
ria ꝛ credulitatem nſam ad ſe. patet ſmone
tertio dominice tertie poſt octauas paſche.
Angeli cantāt nob cantilenā: triplicē virtutē
in ſe ꝯtinētē. pʒ ſabbato poſt feſtū aſcēſiōis.
Angelorū chori ſeu ordines qui ꝛ quot ſunt.
patet in ſermone aſcenſionis domini.
Angeloꝝ ꝑeminētiā: ꝛ etiā ordinationē. vide
ſmone ſcdo dñice ꝑme poſt octauas paſche
ꝛ in ſer. vi. dñice. ix. poſt feſtum trinitatis.
Animarum purgatorij q̄ttuor ſunt conditio-
nes a nobis valde diuerſe. ſermone ſecundo
dominice. xi. poſt feſtuʒ trinitatis
Aie dānate. vide in D lra ꝛ dictiōe dānatoꝝ.
Aiarū defect⁹ ſiue mala ꝓuenerūt ex pctō ꝓ-
thoplaſti. ſer. ꝑmo dñice. iij. poſt oct. paſche
Apparuit xps poſt reſurrectioneʒ multis mo
dis patet ſermone ſecundo diei paſche. Et
amplius quere in R de reſurrectione.
Apparuit xps poſt reſurrectionem in triplici
forma. ſermone ferie quarte paſche.
Appellare debemus cōfidenter de iudicio iu
ſtitie dei ad iudicium miſericordie eius. ſer
mone tertio ferie ſecunde rogationuʒ.
Arbitrium reperitur in pluribus creaturis: ſʒ
ſoluʒ in hominibus reperitur liberum: ſmo-
ne. iiij. dominice quarte poſt feſtuʒ trinitaꝭ.
Arbitrium liberum quomodo per quattuor
ligatur. patet ibidem.
Ardens erit deſiderium nſm in orationibus
nřis patet ſer. iij. ferie ſecunde rogationum.
Arguet domin⁹ munduʒ de multiplici pecca
to cuʒ venerit ad iudicium. patet ſer. ſecūdo
dominice tertie poſt octauas paſche.
Argumēta multiplicia dyaboli ꝑ que arguit
trahendo nos a bono ꝓpoſito. patent ſmo-
ne quinto dñice. xxv. poſt feſtum trinitatis.
Argumētis multꝭ. i. apparitionibus diuerſis
patuit reſurrectio xpi. ſabbato poſt paſche.
Arma q̄ induere debemus vt fortes ſimus in
reſiſtēdo ꝯ dyaboli ſuggeſtiones. patet ſer-
mone. iij. ꝛ. iiij. dñice. xxi. poſt feſtū trinitaꝭ.
Artes dyaboli q̄ʒ varie mltiplices ꝛ fallaces
ſunt. Et artes xpi q̄ʒ vere ſunt in oppoſitū pʒ
ſermone. v. dñice. xxv. poſt feſtum trinitatis.
Articulus reſurrectiōis maioris fuit difficul
tatis: non ſolum fidelibus ſed etiam infideli
bus ad credendum. ſermōe tertie ferie. ꝛ ſer
mone ſabbato poſt paſche.
Articulus reſurrectiōis ad omnes ſenſus ho
minis declaratus eſt. patet ibidem.
Articulos fidei ſcire tenemur ꝛ ſepe i petitiōi
bus: ꝛ orōnib⁹ nſis exꝑmere ad min⁹ mane
ꝛ ſero. q2 mire vtuꝭ ſt. ſ. ij. ferie. ij. rogationuʒ.

Aſcendit nemo ad celum niſi q de celo deſcẽdit quomodo itelligit hoc ſmo.iiij.trinitatis
Aſcendimus celuꝫ p nouẽ grad⁹.pꝫ ibidem.
Aſcẽdimus mõtẽ dñi.i.celeſtẽ curiã cũ ornati ſumus quattuor ꝟtutibus quas dꝫ narrat per ſpirituſctm̃.ſer.iij.dñice.xi.poſt feſtũ trinitaẜ.
Aſcenſio xp̄i glioſa nob̄ fuit expediẽs:conueniens ꝛ vtilis pꝫ in ſermone diei aſcenſionis.
Aſcenſionis xp̄i nota ſex circũſtãtias ſeu conditiones que etiã erunt in deſcenſione ei⁹ ad iudicium.ſer. ferie ſexte poſt feſtũ aſcẽſionis.
Auaritie pctm̃ aſſimilaẜ ſtatere inique ꝛ põderi doloſo.ſer.iiij.dñice.ij.poſt octa.paſche.
Auaritia comparatur latrocinio ꝛ auarus latroni.ſer.ſcd̃o dñice.iij.poſt octauas paſche.

De littera B

b Aptiſmus mũdat a pctõ originali vide ſermone.vi.dominice in albis
Baptiſm⁹ quo mũdamur ꝛ purgamur nos eſt quintuplex.patet ibidem.
Baptizat⁹ ſi crediderit ſaluabiẜ.vide pulchꝛ ſermoneꝫ.ſmone.iij.dñice infra octa.paſche.
Baptiſmus aque eſt pͥmuꝫ ſacſm eccleſie pͥncipalius ꝛ cõius.Et dicitur h° baptiſma vnũ tripliciter:cum canit eccl̃ia.Confiteor vnum baptiſma ꝛc̃.pꝫ ibidem.
Baptizandi mod⁹ ꝛ forma.pꝫ eodẽ ſmone.
Baptizandi modum vide etiam in ſermone primo diei trinitaẜ.
Beatorum locus eſt ineſtimabilis.ſ.celum empyreũ ſer.ij.dñica pͥma poſt feſtũ trinitaẜ.
Beati quomodo viſitẽt loca damnatoꝝ:ꝛ vidẽt penã coꝝ.ſmo.i.dñice.i.p⁹ feſtũ trinitaẜ
Beneficia xp̄i generalia quattuor ſũt de quibus retributionẽ honoris ꝛ laudis tenemur ei facere.ſmone infra oct. aſcẽſionis.ſ.i oib⁹.
Blaſphemia ſiue abominatio peior eſt inter modos ſeptẽ malevite.ſer.ferie ſexte penthe.
Blaſphemia iracũdoꝝ notabiliter exprimiẜ ſermone ſcd̃o dñice.iij.poſt octa.paſche.
Bonũ quod habemus a deo quotuplex eſt: ꝛ quõ vnum ab altero differt. patet ſermone iij.dominice.xiij.poſt feſtũ trinitatis.

De littera C

c Amera in qua xp̄us faciet ꝛ preparabit cenam ſuam quotuplex eſt ꝛ quot angulos hẽt illa. patet ſermone primo dñice ſexte poſt feſtũ trinitatis.
Cantilena quã angeli cãtãt pro noſtra ſalnatione tres hẽt ꝟtutes.ſabbõ p⁹ fe.aſcenſionis.
Cantilene q̃dã ſunt ambulantibus pegrenecceſſarie.patẽt ſmo.vi.dñice.xx.poſt feſtũ tri.
Capitanei infernales oium dyabolorũ qui ꝛ quot ſunt in inferno:ꝛ vñ temptant.pꝫ ſermone.ij.dominice.xxiij.poſt feſtũ trinitatis.
Captiuitas pcti quo detenti ſumus q̃ꝫ periculoſa eſt vide ſmo.iij.dñice.vi.p⁹ feſtũ trinitaẜ.
Caracter qui datur pͥ̄ſbyteris in ſacro ordine eſt indelibilis.ſer.vi.dñice in albis.
Charitas cordialis q̃ꝫ neceſſaria ꝛ vtilis eſt. patet ſer.ij.dñice.xxiiij.poſt feſtuꝫ trinitatis.
Charitas ſupnalis eſt optim⁹ gradus bone vite.ſer.ij.dñice prime poſt octa.paſche.
Charitatis obiectũ deus eſt.Itẽ charitas alias virtutes theologicas excedit. Item donum charitatis vinculum eſt perfectionis.pꝫ ſmone quodã infra octa.aſcenſionis.ſ. Ante oia.
Charitatis nota tres gradus.ibidem.
Charitatis deifice nota etiã tres gradus.ſermo.iiij.dñice.xxij.poſt feſtũ trinitatis.
Carnaliter loq ꝛ ꝯuerſari eſt q̃rtus gradus q̃ itur ad infernuꝫ.ſer.iiij.dñice.xi.p⁹ fe.trinitaẜ
Caro ſubijci debet imperio aie.vide in dñica in albis.ſermone.ij.
Caro nr̃a dr̃ ancilla.anima ꝟo filia. ibidem.
Caſte viuere in guloſitate ꝛ ebrietate eſt magis miraculoſum q̃ꝫ mortuos ſuſcitare.ſmo.iij.dominice prime poſt octa.paſche.
Catholica fides quõ teneri dꝫ.q̃re in dominica prima poſt paſcha.ſ.in albis ſermone.v.
Celebratio miſſe.vide de miſſa in.M.
Celebrando quidam errant.vide in errore.
Celi pͥprietates que ꝛ q̃t ſi. Et in q̃ celo nos hic viuẽtes corpaliter mẽte ꝯuerſari debem⁹.
Cena chriſti que eſt.ꝛ qui ſunt ad eam vocati.ſer.primo dominice.ij.poſt feſtũ trinitatis.
Cenſus ſiue nũmiſma quem vel qd̃ deo tenemur q̃lis vel q̃le eſt.pꝫ in.N.ſ.de nũmiſmate.
Cibamur ſpũaliter q̃ncũq; miſſam debite audimus.ſer.primo dñice.i.poſt octa.paſche.
Cibus quẽ comedemus h̄ cõuiuando ꝛ prãdendo cum rege xp̄o multiplex eſt.patet ſer.ij.dominice.xx.poſt feſtũ trinitatis.
Ciuitatis fortitudo conſiſtit in ſeptem. vide in ſermone ſcd̃o dñice prime poſt feſtuꝫ trini.
Claritas corporis glorioſi excedit claritateꝫ omnium planetarum.ſer.iij.dñice in albis.
Claudi vocantur ad conuiuium xp̄i:q̃re hoc ꝛ quid deſignatur per eos.ſermone primo dominice ſecunde poſt feſtum trinitatis.
Cogitationes quattuor habebimus in mente per quas trahi poſſumus ad patreꝫ noſtrũ celeſtem.ſermone ferie quarte penthecoſtes.
Collocamur in optimo loco a xp̄o tãq̃ oues

a vero ꝛ bono paſtore.ſermone primo dominice prime poſt octauas paſche.
Colluctatio multiplex prohibetur nobis ab apl̃o ſer..iij.dñice .xxij.poſt feſtuꝫ trinitatis
Cõmunicare volens ꝯ tres reges malos victoriam habebit qui de oi pctõ temptõt. ſermone.ij.infra octauas aſcenſionis.
Cõmunicare obligamur ſemel ad minus in anno realiter:ſꝫ in qualibet dñica ſpũaliter ſermone primo dñice pͥme poſt octauas paſce in octaua ſacramenti. Ibidem.
Compaſſio fraternalis quo ad proximum optima eſt elemoſyna. ſermone.ij.dominice ſecunde poſt octauas paſche.
Concluſiones tres ſubtiliter oſtenduntur de ope dei bono qd̃ in nobis incipit:cõtinuat: ꝛ perficit .ſer.v.dñice.xxij.poſt feſtũ trinitaẜ.
Concordia ſiue pax in triplici ſtatu hoium ſeruari debꝫ:ſed diuerſimode.quare hoc in dñica in albis.ſermone primo ꝛ ſecundo. Amplius de concordia:quere in P de pace.
Concordia fraternalis neceſſaria ẽ ad acqrẽdũ ſpiritũſctm̃.ſermone primo diei paſche.
Conditiones ſeptem male ipſius infirmi note ſiunt per dictuꝫ Iob. ſermone. ij.dñice ſecunde poſt feſtũ trinitatis.
Conditiones pctõꝝ octo.vide ſermone quĩs dñice ſecunde poſt feſtum trinitatis.
Confeſſio ſacramentalis ẽ grad⁹ q̃dã p quẽ aſcendim⁹ in celũ. ſermone.iiij.diei trinitaẜ.
Confeſſio fit in inferno:non deo ſed dyabolo ex vehementi anguſtia damnatoꝝ.ſermõne ſecundo dominice.xi.poſt feſtum trinitatis.
Confeſſore eligamus nobis magis diſcretũ. ſermone pͥmo dñice.iiij.poſt feſtũ trinitaẜ.
Confirmatio q2 eſt quoddaꝫ ſacſm querẽda eſt in littera S de ſacramentis.
Confidere nemo debet ex ſe tãq̃ ex ſe aliqd facere q2 oia a deo ſunt. ſermone .iij. dñice quinte poſt feſtum trinitatis.
Conſortatiuũ triplex eunti ad paradiſum celeſtẽ pꝫ ſermone.v.dñice.vi.p⁹ feſtũ trinitaẜ.
Cõſcientia noſtra diciẜ liber dei:q2 ex cõſcia de⁹ noſcit opera noſtra:ꝛ nos noſmetipſos. dominica infra octauas aſcenſionis.
Conſolationes tres magnas fec̃ nobis xp̄s. ſer.primo dñice.iij. poſt octauas paſche.
Conuerſatio noſtra erit in celis quõ h° itelligitur ſer.iiij.dñice.xxiij.poſt feſtuꝫ trinitaẜ.
Corde decem in pſalterio deſignant deceꝫ pͥcepta decalogi.In die paſche ſmone pͥmo.
Coronari voluit xp̄s:vt ſupbiam q̃ eſt radix oiuꝫ maloꝝ ꝛ initiũ nr̃e pditiõis nos vitare doceret.ſermõe.iij.dominice pͥme poſt octauas paſche.
Corpus dñicum q̃ꝫ differenter daẜ nobis hic ꝛ in eterna glia.ſmone.ij.diei paſche.
Corpus xp̄i poſt reſurrectionẽ q̃ttuor dotibus fuit dotatũ.ſ.nobilitate:agilitate: claritate ꝛ impaſſibilitate.pꝫ ibideꝫ etiam ſmone.iij.dominice in albis.
Crapula q̃t defect⁹ ꝛ morbos corpi adducit. pꝫ ſer.primo dñice.xvij. p⁹ feſtũ trinitaẜ.
Creaturarũ diuerſarũ diuerſum nota gradũ. ſmone.iiij.dñice quarte p⁹ feſtum trinitatis.
Creaturarũ nouaꝝ in aia ſunt cõditiões.ſermone quinto dominice.xxij.
Creationẽ mũdi vide infra de M.
Credẽ deo:credẽ deũ ꝛ credẽ i deũ:quõ differũt.pꝫ ſer.ij.dñice.xxi.poſt feſtuꝫ trinitatis.
Credere qd tenemur:ꝛ quõ : ꝛ q̃ credentia ſimplex ẽ neceſſaria.ꝛ meritoria.ſer.v.i alb̃.
Credere tenemur articulos fidei:hoc dictuꝫ ẽ ſupra in A de articulis.vide ibi.
Chriſti dicimus oẽs xp̄iani:ꝛ ei pertinemus triplici iuẜ.ſer.iij.dñice.xiiij.p⁹ feſtũ trinitaẜ.
Chriſtus orãdo q̃druplicẽ obſuauit moduꝫ ſ.oculos ſubleuãdo:man⁹ extẽdẽdo genua flectẽdo:ꝛ ad terrã pcidẽdo.ſermone in vigilia aſcenſionis.
Crudelitatẽ qntuplicẽ pctõꝝ nota in ſermone.iij.dñice.iij.poſt octauas paſche.
Crucis ſignũ quõ faciem⁹ ſignãdo nos:exp̄mẽdo hec ꝟba.In noie patris ꝛ filij ꝛ ſpũs ſcti.pꝫ in ſermone.ij.diei trinitatis.
Curauit xp̄s leprã qntupliciter .pꝫ ſermone ij.dñice.xiiij.poſt feſtum trinitatis.
Curia ſiue palatium xp̄i in extremo iudicio erit duplex . ſ.mia ꝛ iuſticia.ſermone. iij.ferie ſecunde rogationum.
Cuſtodias dnas hẽnt ãgeli de nob̄ pͥncipales vide ſer.iij.dñice.xvi.p⁹ feſtũ trinitatis.

De littera D

d Amnatoruꝫ facies vel forma q̃ꝫ turpis ẽ ꝛ q̃ horribilis.require i ſermone.iij.dominice in albis.
Dãnatoꝝ triſticias ꝛ dolores conſidera ꝛ vñ cauſanẜ.ſer.ferie quinte pẽthecoſtes.
Dauid pͥpheta manifeſtiſſime locut⁹ eſt de myſterijs xp̄i:pͥcipue de reſurrectione xp̄i ꝛ eius hora:ſermone primo diei paſche.
Defectus ſiue error clericoꝝ celebrando miſſas . vide de miſſa in littera M.de errore in littera E.
Debitores ſumus tribus.ſ. deo primo ꝛ ſe-

diſpſis.ſmone.v.dñice.viij.pꝰ feſtū trinitat.

Decipiunt nos diuitie multipliciter. vide de ceptões nõbiles.ſer.iij.dñice.xv.pꝰ feſtū tri.

Denario ſeptuplici emit villa infernal. vide ſermone.ij.pꝰ feſtum trinitatis.

Deſcẽdimus ad īfernū gradibꝰ ſeptẽ:hoc re quire ſer.iiij.dñice.xvi.poſt feſtū trinitatis.

Deuotio nr̃a ſpūalis q̄ȝ modica ⁊ q̄ parua ē ſer.i.dñice.ij.poſt octauas paſche.

Dyaboloꝝ ſeptẽ noīa de ſeptem peccat mor talibus temptantium.pȝ ſer.i.dominice.xv. poſt feſtū trinitatis.

Dyaboli ptās triplr annihilata eſt in paſſiõe chriſti in die paſche.ſermo.pmo.

Dies ſex ſunt qbus ꝓ corpe laboramus:⁊ ſo lum vna die pro aīa.ſmo.i.dominice ſecun de poſt octauas paſche.

Dies octo ſunt qbus octies penitere debemꝰ dñica in albis.ſermone pmo.

Dies in qua letemur ⁊ exultemus.pȝ ibidẽ.

Digiti quiqȝ in manu quõ nolantur: ⁊ qd de ſignant.quere in lr̃a M de manu.

Dimenſiones charitatis quattuor ſunt.ſ.lon gitudo:latitudo:ſublimitas : ⁊ profundum ſermone infra octauas aſcenſionis.

Dilectio fraternalis ſiue ꝓximi pȝ in lr̃a P ibi. Proximū noſtrum.

Dilectionẽ exercebimus gñalẽ quo ad oẽs hoies ſine pſonaꝝ exceptione.ſer.iij.trinita.

Dilectionẽ adhibemꝰ virtualem ſp cū recta intentione.ſermone.iij.trinitatis.

Diligere tenemur qnqȝ per ordinẽ.pmo deū ſecundo ꝓximū. tertio aiam noſtrã.quarto corpus noſtrum.quinto bona tpalia.ſermo ne quarto dñice quarte poſt feſtū trinitatis.

Diligere tenemur ⁊ obligamur deū q̄ttuor de cãis.ſer.iiij.dñice infra octa.aſcenſionis.

Dilectionis ꝓbatio eſt opis exhibitio.ſer.i. dñice.iiij.poſt octauas paſche.

Diſcipulus diſcere cupiẽs quales qõnes põt mgr̃o ſuo mouere ſine repꝛhenſione.ſermõe primo de ſancta trinitate.

Diſpoſitiões quattuor que diſponũt nos ad recipiẽdum ſpm̃ſctm̃. In die penthecoſtes ſermo primus.

Diuitijs dñari ⁊ eis ſeruire nota dr̃iam.ſer.i. dominice.xv.poſt feſtum trinitatis.

Diuitie quattuor cõditiones malas hñt qui bus trahunt hoiem ad perditionem. patet ſermone.iij.dñice.xv.poſt feſtum trinitatis.

Diuitiarū ⁊ diuitū huiꝰ ſeculi reprobationes patent ſer.i. dñice prime pꝰ feſtū trinitatis.

Diuitie tripliciter dicunt mamona iniquitat.

ſermone.i.dñice.ix.poſt feſtum trinitatis.

Doctrinas xp̄i bonas ⁊ multas.vide ſermõe i.dñice.x.poſt feſtum trinitatis.

Dolores damnatoꝝ.quere in triſticia.

Dolores ⁊ fletus maximi erunt pctõribus in ſeparatione corporis ⁊ anie coram iudice chriſto.ſer.ferie ſexte poſt feſtū aſcenſionis.

Dolores plurimos chriſti in cruce.quere ſer. iij.dñice prime poſt octauas paſche.

Dñica in albis dicitur dñica prima poſt feſtū paſche.ſ.octauas paſche.

Dñica die ceſſare debemus ab occupatione corporali.⁊ ſolū inſiſtere negocijs ſpūalibꝰ anime noſtre deſeruiẽtibus.ſer.i.⁊.iij.dñice ſecunde poſt octauas paſche.

Domus ſiue locus ab hoc ſeculo deſcẽdẽtiū quotuplex eſt.pȝ ſer.i.dñice.i. pꝰ feſtū trini.

Dñs vniuerſalis eſt chriſtus.patet ſer.ij.⁊.iij. dñice.iij.poſt feſtum trinitatis.

Donum chariſſimū ⁊ optimum dedit nobis chriſtus qñ fuit viuus.ſ. corpꝰ ſuū quõ cõue nit cum pane nr̃o materiali. vide mirabilia ſermone.iiij.corporis xp̄i.

Dotibus quattuor fuit corpꝰ chriſti dotatum poſt reſurrectionẽ q̄re in die paſche ſer.ij.

Dubitãs in fide fluctui maris aſſilatur:⁊ quõ repꝛehendit.ſer.v.dñice.i.poſt paſcha.

Dubiū multi hñt de illo vbo chriſti cū dixit qui crediderit ⁊ baptizatꝰ fuerit ſaluus erit. Nota pulchras ſolutiones illius in ſer.iij. dominice infra octauas aſcenſionis.

Dubia ſunt ſemꝑ in meliꝰ interpretanda. ſer mone.i.dñice.iiij.poſt feſtum trinitatis.

Duratio virtutis ſiue virtualis in nobis bre uis ⁊ modica ē.ſer.i.dñice.ij.pꝰ oct.paſche.

De littera E

e Brietas ⁊ guloſitas inimicant om ni opi bono:⁊ ꝙ ebrius caſte viuat maius miraculum eſt q̄ ſuſcitare mortuos. ſer.iij.dñice prime poſt octauas paſche.

Effectꝰ finales fiunt a deo.diſpoſitiones vo ꝑ nos.ſ.arbitriū nr̃m liberꝝ. In vigilia pẽthe.

Elemoſyna quot modis fit vide qd pulchrū ſermone.ij.dñice.xv.poſt feſtum trinitatis.

Elemoſyna optima eſt cõpaſſio fraternal ad ꝓximū.ſer.ij.dñice.ij.poſt octa.paſche.

Equus multiplex.ſ. pallidus:rufus ⁊c. hoſtẽ multiplicẽ aduerſus aiam noſtram militan tem deſignat.ſer.iiij.dñice.ij.pꝰ oct.paſche.

Errare nolens in via quattuor ꝯſiderabit ſi gna peregrinis conueniẽtia. ſermone pmo ferie ſecunde paſche.

Error clericoꝝ vel ſacerdotū īdeuote celebrã tium.pȝ ſer.ij.dñice.iij.poſt octaua paſche.

Idẽ pȝ ꝑ pulchre.ſer.ij.dñice.vi.poſt feſtum trinitatis.

Etates mũdi ⁊ hoīs q̄ ⁊ q̄t ſunt.pȝ ſermõe pri mo dñice ſecũde poſt feſtuȝ trinitatis.

Etates mũdi ſeptẽ cõiter aſſignant: ⁊ in ſex ⁊ ꝑ ſex etates clauſa fuit porta celi.ſer.iiij.dñi ce.xvi.poſt feſtum trinitatis.

Euchariſtia qnqȝ mirabilia ſecreta ſiue altitu dines in ſe cõtinet.ſermo.i.corpis xp̄i. Itẽ ſex mirabilia eiꝰ patẽt.ſmõe.iij.eiuſdẽ feſti. Itẽ nouẽ mirabilia patẽt ſermõe.iij.eiuſdẽ.

Euchariſtia ꝑ pſbyterū ſumpta ſepe proficit miſſam audientibus plus q̄ miſſam celebrã tibꝰ in octaua corpis xp̄i.

Euchariſtiã ſumere volẽs victoriã habebit ꝯ q̄ttuor reges dyabolicos de oī genere vicio rū tẽptãtes.ſer.ij. infra octa.aſcẽſiõis.

Euchariſtiã accedẽtes quõ habebũt ſe in ſu mẽdo.ſer.iiij.feſti corpis xp̄i.⁊ ſermõe ſecũ do diei paſche.

Euchariſtia qnqȝ magnas confert nobis vti litates in hac vita.ſer .ij.diei paſche.

Euchariſtiã ſumere tenemr̃ oī anno ad minus ſemel realit :ſȝ i q̄lȝ dominica die ſpūalr ſer. primo dominice.i. poſt octana paſche.

Exaltãs ſe in hoc ſeculo quõ hũiliabit.pȝ ſer mõe.primo dñice.xvij. poſt feſtum trinitat.

Excellẽtie ſiue dignitates xp̄i tres patẽt ſer. primo dñice.vij .poſt feſtū trinitatis.

Excellẽtie corpis xp̄i glioſi. patent ſer.ij.diei paſche ⁊ ſer.iij. dñice in albis.

Excellentias ſanguinis xp̄i. vide in S.

Excuſatiões illoꝝ ad cenã xp̄i nõ venientiū ſer. primo dñice.ij.poſt feſtū trinitat.

Exẽplo vxoris bone vir ſepe ꝯuertit ad emẽ dationẽ vite.vide in Uxor.

Exẽplo achab iniq demonū inuocatoris ⁊ inno centiū occiſoris:hoīes mali ad pniam reuo cant. ſer.iij.ferie ſcḋe rogationū.

Exẽpla duo dedit Aug.ꝑ q̄ credẽtiã ⁊ firmã fidem poſſumus hr̃e de trinitate pſonaꝝ in vnitate eſſentie ⁊ cõſequẽter de oībꝰ articul fidei.ſermone primo diei trinitatis.

Exẽplū pulchrū de charitate ꝙ ī paucis vba re perit.ſer.iij.dñice.xxiiij.poſt feſtū trinitatis.

Exitꝰ dei ab hoīe triplex eſt quõ intelligitur. cū deus vbiqȝ ē. pȝ ſermõe primo dominice v.poſt feſtū trinitatis.

Explicare debemus patẽter palã ⁊ manifeſte ſ.corde: ore: ⁊ opere:nō occultãdo ī ꝯfeſſione. ſer.tertio ferie ſecunde rogationum.

Extraneus ſiue peregrinus ꝑ q̄ttuor cognoſci tur.ſer.vi. dominice.xx.poſt feſtū trinitatis

Extraneo peregrino q̄t cautele ſũt neceſſarie patet ibidem.

De littera F

f Acies ⁊ apparẽtia damnatoꝝ q̄ turpis ⁊ horribilis eſt patet ſmo. iij.in albis.

Falſoꝝ ꝓpharū dr̃iam vide in ꝓpheta.

Fallũt diuitie diuitẽ vide in littera D.

Fama bona q̄ȝ vtilis eſt: ⁊ quõ reſtitui debet poſtq̄ fuerit ablata.ſer.i.dñice in albis.

Fama bona ablata citius ⁊ diligẽtius eſt recu ꝑanda q̄ furtū latronis vel furis.ſermo.ij. dñice.iij.poſt octauas paſche. Idem patet ſermone quarto trinitatis.

Feſti obſeruãtia confert nobis oẽ bonū.

Feſti vo fractio adducit omne malum.ſermo vi.dominice ſecunde poſt feſtū trinitatis.

Feſtiuat in ciuitate celeſti de qntuplicibus ꝑ ſonis ſctis.ſer.ferie qnte pẽthecoſtes.

Fornicatio ſimplex pctm̄ generale eſt. pȝ do minica pria poſt paſcha.ſ.in albis.ſer.v.

Forma dãnatoꝝ .pȝ in facies.

Forma triplici xp̄s poſt mortẽ ſuã apparuit. ſermo ferie quarte paſche.

Fides a principio mũdi fuit neceſſaria ad ſa lutẽ:ſȝ differẽt in ãtiquo teſtamẽto ⁊ ī no uo.ſer.v.dñice.in albis.

Fidei articuli q̄ ⁊ q̄t ſunt:⁊ a qbꝰ cõpoſiti ſũt. pȝ.ſer.iij.dñice.xxiij.pꝰ feſtū trinitatis.

Filius dei efficit quilibet xp̄ianus.ꝑ qd.vide ſer.ferie ſexte poſt paſcha.

Filij dei efficimur ꝑ grãȝ quõ poſſumus hoc ꝑcipere ⁊ cognoſcere.ſermõe.vi.dominice. viij.poſt feſtum trinitatis.

Fletus ſiue lachrymationis quiqȝ ſunt modi ⁊ quõ fletꝰ nr̄ ꝯuertet in gaudiū.pȝ ſermo. ij.dñice.ij.poſt octauas paſche.

Fletus ſiue ploratio nr̃a in orõnibꝰ nr̃is erit lachrymabilis.ſer.iij.ferie ſcḋe rogationū.

Frater nr̄ quis dicit ⁊ quõ ei reconciliari te nemur.ſer.ij.dñice.vi.poſt feſtū trinitatis.

Fraẗnitate ſpūali oẽs xp̄iani dicunt frẽs. ſer. ij.dñice prime poſt feſtum trinitatis.

Fraternitatẽ multiplicẽ.vide ibidem.

Fraternalis ꝯcordia ſine rãcore inuidie ⁊ de ſiderio vindicte neceſſario requirit ad ꝑci piendū ſpm̄ſanctū.ſer.i.diei pẽthecoſtes.

Fraterna ſiue ꝓximalis dilectio q̄lis ⁊ q̄ſita erit.vide in P de ꝓximo.

Fraudulẽta modoſitas ſiue furtum lingue ex

cedit omne furtũ manus.patet ſmone ſecũ
do dominice tertie poſt octauas paſche.
Fructum adipiſcimur ſi ocioſitatem ſubterfu
gere velimus.ſermone tertio dominice ter-
tie poſt octauas paſche.
Fructus ex quibus cognoſcitur an ſit bonus
vel malus.patet ſermone primo dominice.
octaue poſt feſtum trinitatis.
Funiculus quadruplex eſt quo trahimur ad
amandũ celeſtia.feria quarta penthecoſteſ.

De littera G

g Alline ſe xp̄s cõparat ꝓpter qual
dam conditiones.patet ſermo.ter
tio dominice.xxiiij.poſt feſtum trinitatis.
Gaudiũ magnũ oritur cũ puer naſcitˀ in mun
dũ quinqꝫ rõnibus.Siliter cũ ſctũs hinc de
cedit ad celũ:qꝛ vterqꝫ ꝑ dolores acqrit gau
dium. vnde conuenientiam ꝛ differentiam
vtriuſqꝫ.ſmone quinte ferie penthecoſtes.
Gaudere ꝛ letari qñ ꝛ quõ debemus.vide in
littera. Tibi:letari.
Gaudiũ huius mũdi ṽtitˀ in luctũ.ſꝫ gaudiũ
celeſte perfectiſſimũ ſemꝑ durabit.ſmo. ter
tio dominice ſecunde poſt octauas paſche.
Gradus digne pale ſunt decē.ſmone tertio
dominice.xi.poſt feſtum trinitatis.
Gradus per quē aſcendimus in celum noue
ſunt.patet ſermone quarto trinitatis.
Gradus quidã in quibꝰ conſiſtit bona vita ſe
ptē.ſer.iij.dominice.xvij.poſt feſtũ trinitatˀ.
Gradus ſeu modi bone vite nouem.ſer.ſecũ-
do dominice prime poſt octauas paſche.
Gradus mie dei erga proximos.ſer.ij.domi-
nice quarte poſt feſtum trinitatis.
Gradus ſeptẽ ſunt quibꝰ deſcenditˀ ad infer-
nũ.ſmone q̄rto dñice.xi.poſt feſtũ trinitatˀ.
Grammatica xp̄i ꝛ grammatica dyaboli quõ
differunt. vide in lr̃a A de arte.
Graſum ſpiritualiũ diſtinctio ſiue diuiſio eſt
ſeptuplex.ſermone tertio diei penthecoſtes
Guloſos ꝛ ebrios caſte viuere maiꝰ miraculũ
eſt q̄ ſuſcitare mortuos.ſermone.iij.domini
ce prime poſt octauas paſche.
Guloſitas quot mala amminiſtrat. patet ſu-
pra in C ſcilicet crapula.

De littera H

h Abundantiã quadruplicem habe
dunt q vitã bonã inducere nituntˀ.
ſer.infra octauas aſcenſionis.ſ.ante omnia.
Heretici ſunt illi qui fornicationem ſimplicē
dicunt non eē peccatũ.dominica in albis.
Hoĩs etates quõ durant ꝛ computantˀ per di
uerſa tp̄a.pꝫ ſer.ij.dñice.xv.poſt feſtũ tritatˀ.
Hõ q̄re dicitˀ digniſſima creaturarũ:nota tri-
plicē graduꝫ in creaturis.ſmone.iij. tritatˀ.
Honorare oportet nos deũ ex quattuor cau-
ſis ſer.iiij.dñice infra octauas aſcenſionis.
Hore diei ſex ſunt.ſ.prime.tertie.ſexte.none.
veſperorum:ꝛ completoriĩ.ſer.ij.dominice.
xv.poſt feſtum trinitatis.
Item hoĩs etates ꝑ tp̄a diuiſas.vide ibidem.
Hoſpitiũ ter in die ingreditˀ a ꝑegrinis. feria
ſecunda paſche.ſermone primo.
Hoſtie cõſecrate adoratio.patet ſupra in A.
Humili copatitur deus ꝛ contentatur: duro
autem ꝛ recalcitranti rigoroſe corrigit. ſer.
ij.dominice ſecunde poſt feſtum trinitatis.
Humiliauit ſe xp̄s ſub angelis:ſub hominibꝰ
ꝛ ſub demonibus.quare merito exaltatꝰ eſt.
ſmone ſecũdo dominice infra aſcenſionis.
Hũilitatˀ fuerũt in xp̄o q̄ttuor gradꝰ.feria ſex
ta paſche.Et quõ hũilitas contrariatˀ ſupbie
ſmone tertio dñice prime poſt octa.paſche.
Humilitatis vere ſũt q̄ttuor ſpēs:nota in ſer-
mõe primo dominice.iij.poſt feſtũ trinitatˀ.
Humiliatio profunda ex q̄ttuor cauſatˀ.patet
ſermone.vij.dñice.xvi.poſt feſtũ trinitatis.

De littera I

i Acula dyaboli q̄ varia ſũt.vide in
fra in lr̃a T ibi:temptationes.
Jacula ſiue tela neq̄ſſima antixp̄i q̄ttuor ſunt
patet ſer.iiij.dñice.xxi.poſt feſtuꝫ trinitatis.
Jeiunium ꝛ penitentia occulte facienda ſunt
ne in vanam gloriam penitens cadat.ſmo-
ne in die aſcenſionis.
Jeiunium non erit nimium:ſed fiet cũ diſcre
tione vide ſupra de abſtinentia.
Ignis purgatorij dici põt baptiſmus.vide in
ſermone.iij.dñice infra octauas aſcenſionis
Immundicia luxurioſorum.vide de ea in litte
ra L de luxuria.
Imprudentes efficimur per ſeptem ſtultitias
nota in ſer.vij.dñice.xx.poſt feſtuꝫ trinitatˀ.
Inclinationes quas facit p̄ſbyter in miſſa.pa
tet ſmone.v.dñice.xvi.poſt feſtum trinitatˀ.
Incredulitas quõ reprehenditur.vide in do
minica prima poſt paſche.ſermone quinto.
Infidelitas q̄ntuplex reperitˀ in hoĩe pctõre.
ſ.cordis:oris:manuũ:pedũ:ꝛ totiꝰ corporis
ſmo.iij.dñice.iij.poſt octauas paſche
Infirmitates ꝛ dolores corporis appetetˀ de
bemus:quia purificant nos patet ſermone.
vi dominice.xvi.poſt feſtuꝫ trinitatis.
Innocentia baptiſmalis filioꝝ diligenter cu
ſtodiri dꝫ per bonam doctrinam parentuꝫ.
dominica in albis.ſermone.vi.
Iniuriaꝝ remiſſio deſignatˀ nobis per plagã
lateris xp̄i.dñica in albis.ſermone quarto.
Inquinari nõ põt corpus niſi ex cõſenſu mē-
tis.pꝫ ſmo.vi.dñice.xxi. poſt feſtũ trinitatˀ.
Intellectualis cognitio ſiue diſcretio in no-
bis modica eſt.ſermone primo dñice ſecun-
de poſt octauas paſche.
Intentio noſtra dr̃ oculus noſter.ſmone pri
mo dñice.vi.poſt feſtuꝫ trinitatis.
Inuitatio qua nos inuitamur ad cõuiuiũ xp̄i
ꝛ qua inuitamur ad cõuiuiũ dyaboli ē alia
ꝛ alia.ſmone.i.dñice.ij. pꝰ feſtum trinitatis.
Inuidia excedit oĩa pctã mortalia.ſermo.iij.
dñice prime poſt octauas paſche.
Irreprehenſibile faciunt aliquē octo.vide in
ſermone ferie ſecũde poſt penthecoſtes.
Iudicium extremuꝫ q̄ rigoroſe examinabit
hominem cuiuſcuqꝫ ſtatꝰ huius mũdi.vide
pulcherrimas doctrinas ꝛ optima exempla
ſer.ij.dñice.ix.poſt feſtum trinitatis.
Iudiciuꝫ extremũ in quattuor excellẽtijs dꝫ
preeminere.ſer.i.dñice.iij.poſt octa.paſche.
Iudices in hoc ſeculo iudicãtes rectũ obſua
bunt iudiciũ:tñ cũ paſſione cordis pꝫ exem
plo xp̄i flentis ſuꝑ hierſm.ſermo. primo do
minice.x.poſt feſtum trinitatis.
Iuramentũ falſum plus punitˀ coraꝫ deo q̄
homicidiam: q̄uis in mundo ſit ɔ̃trarium.pꝫ
ſer.in dñica infra octauas aſcenſionis.ſ. in
omnibus honorificetˀ.
Iuſticia diuina quas hꝫ pũcta.quere in ſmo.
ij.dñice ſecunde poſt octauas paſche.
Iuſticia q̄uis ordinata tã in lege q̄ in cano-
ne vel in ɔ̃ſtitutiõibꝰ regũ ꝛ ciuitatũ a deo ē
Itē quõ iuſticia paupibꝰ nõ eſt ꝓtrahēda vel
ꝓcraſtinanda.ſer.ij.dñice.iij.pꝰ oct.paſche.

De littera K

k Yrieleyſon quare cantatˀ ꝛ quotiens
cantando vel legendo replicatˀ.pꝫ
ſermo primo ferie ſecũde rogationuꝫ.
Katholica fides quõ teneri dꝫ ꝛ obſeruari.
quere ſupra in littera. C.
Karitas quotuplex eſt:charitas obiectuꝫ qd
eſt charitatis gradus quot ſunt.vide ſuꝑ in
lr̃a. C.qꝛ charitas nõ debet ſcribi per.k.
Karacter quere etiam ſupra in.C.

De littera L

l Achrymationis ſiue fletus uſi qu-
tuplex ē modus.ſ.in lr̃a F.ibi:fletꝰ ſine ꝛc.
Lanceatio lateris xp̄i inuidiã nos vitare do-
cet.ſer.iij.dñice.xiiij. poſt feſtum trinitatis.
Latitudinē charitatis petit apl̃us q̄ hr̃amꝰ
ideſt beniuolentiam ꝛ dilectionē generalē.
patet ſer.vij.dñice.xvi. poſt feſtuꝫ trinitatis.
Lectiones tres docuit nos xp̄s. Require in
ſermone dñice.v.poſt feſtũ trinitatis.
Lepram xp̄s curauit quintuplr̃. pꝫ ſermo.ij.
dñice.xiiij.poſt feſtũ trinitatis.
Legatos fecit apoſtolos ſuos xp̄us.ſermone
ſecunde dñice in albis.
Letanie quotuplices ſunt ꝛ quõ obſuari de-
bent:ꝛ qñ ꝛ quare inſtitute ſunt.vide ſer.ij.
ferie ſecunde rogationum.
Letari debemus quare ꝛ qñ:pꝫ ſermone ſecũ
do diei paſche.
Leticia naſcentium ꝛ etiã ab hoc ſeculo dece
dentium.pꝫ ſupra in G ſ.in gaudium.
Lex moyſi ꝛ lex xp̄i quõ differũt.pꝫ ſermone
ferie tertie paſche.
Liber ſeptem ſygillis clauſus quē nemo ape
rire poterat niſi agnus occiſus: qꝛ deſignat
myſteriũ ſctē trinitatis.ſer.ij.diei trinitatis.
Libeꝝ arbitriũ ſolũ reperitur in creaturis hũa
nis.ſer.iiij.dñice.iiij.poſt feſtum trinitatis.
Ligatˀ libeꝝ arbitriũ per quinqꝫ. pꝫ ibidem.
Liquoꝝ oĩum melior eſt ſanguis xp̄i in infi-
nitatum.vide in lr̃a.S.ſ. Sanguis.
Lis ſiue diſcordia angelorum ꝛ demonũ in
agone hominis diuerſa ꝛ magna: pꝫ ſabbõ
poſt feſtum aſcenſionis.
Locus q̄druplex eſt in terra vbi recipiuntˀ ab
h ſclo decedētes.pꝫ ſer.vi.dñice.ix.pꝰ fe.tri.
Idem pꝫ ſmo.ij. dñice.xv.poſt trinitatis.ꝛ
ſer.primo dñice.xxv.poſt feſtum trinitatis.
Locus nouiſſimꝰ in q̊ recũbere debemꝰ qs eſt
ꝛ qd deſignat.ſer.ij.dñice.xvij.pꝰ feſtuꝫ tri.
Loqui rõnabiliter debemꝰ ſine alicuiꝰ offen-
ſione ſermone tertio trinitatis.
Loqui ſtulte ꝛ ɔ̃ deum vñ ꝓuenit. pꝫ ſmone
iiij.dñice.xi.poſt feſtũ trinitatis.
Lucifer q̄re dr̃ draco ꝛ q̄re oẽs dignitatˀ eiꝰ
ſſt i vicia ꝛ deformitates mutate.ſ.ſer.vi.pē.
Lucrũ ꝛ vſurã extinguit ds a nobis de oĩbus
donis q dedit vnicuiqꝫ ſꝫ ſtatũ tã de corpa
libus q̄ ſpũalibꝰ.ſer.i.dñice.xi.pꝰ feſtuꝫ tri.
Luxurie multa ſunt incitamēta ꝛ occaſiones
ſermone.ij.dñice.iij. poſt octa.paſche.
Luxurie quinqꝫ ſpēs docuit nos vitare xp̄us
in cruce.ſer.iij.dñice prime pꝰ octa.paſche.
Luxurioſi dicētes fornicationē ſimplicē nõ
eē pctm̃ in hereſiꝫ cadũt.ſer.v.dñice i albis

De littera M

m Agiſtros tres iuenim⁹ in ſacra ſcriptura.ſer.ij.dñice.iij. p⁹ feſtū trini.

Magdalene facta eſt precipue apparitio reſurrectionis.ſer.ij.dici paſche.

Maior erit in celo q̄ in hoc mūdo ſe hūilian do minorauit.ſer.ij.dñice īfra oct.aſcēſiōis.

Mala duo ſunt que nos ꝓcipue retrahunt a bono.ſermone ferie quarte penthecoſtes.

Mala quinqꝫ.ſ.fames:peſtilētia: gladius:captiuitas ⁊ deſtructio que ſupuenerunt ciuitati hierlm:q̄ nobis ꝑ ꝑ pctā contingunt.

Manet xp̄s nobiſcum trib⁹ obſeruatis ꝯditionibus.ſer.ij.ferie ſecunde paſche.

Manus hoīs qnqꝫ hēt digitos ⁊ qd p quēlꝫ coꝝ deſignat.ſer.viij.dñice xvi.p⁹ feſtū tri.

Mādata dei decē.regre in lr̄a P. de ꝑcepꝰ.

Manſiones in celo multe ſunt. patet ſermone dici aſcenſionis.

Marie matri xp̄i primo oſtenſa fuit reſurrectio dn̄i ſermone primo dici paſche.

Martyr verus decē pugnas.ſ.decē tribulationes ſuſtinet.ſer.iij. dñice.xi.p⁹ feſtuꝫ trini.

Martyr corā deo multipliciter efficitur.pꝫ dominica infra octauas aſcenſionis.ſcꝫ qui crediderit.

Medius illoꝝ eſt xp̄us qui in noīe eius ſunt ꝯgregati ſer.vij.dñica in albis. Itē multipliciter xp̄us tenet medium ibidem.

Medium ꝑcipat nām ſuoꝝum extremoꝝuꝫ ſermone.iij.dñice.ij.poſt octa.paſche.

Medicus ſp̄ualis dr̄ xp̄s.,ſermone.iij.dominice poſt feſtum trinitatis.

Meſſie duplex eſt aduētus ḡnalis. primus pro reparatione aīaꝝ ſolū.ſecundus pro reparatione corpoꝝ ⁊ aiarū ſimul.ſermone.i. dñice.iij.poſt octauas paſche.

Militant aduerſus animam ⁊ ſpūm quattuor mortalia mala.ſer.iij. dñice ſcd̄e poſt octauas paſche.

Miracula diuerſimode fiunt a creatore ⁊ a creaturis.ſer. primo dici paſche. ⁊ ſermo.i. dominice xij.poſt feſtuꝫ trinitatis.

Miſericordie ⁊ pietatis differentiaꝫ.vide in littera P.de pietate.

Miſericordie ⁊ cōpaſſio xp̄i ad nos magna pꝫ in ſermo.i.dñice.vij.poſt feſtū trinitatis.

Miſeratio ſiue mīa ꝑrīalis fit triplr̄ ſmo. primo dñice.ij.poſt octa. paſche.⁊ ſermone primo dñice quarte poſt feſtuꝫ trinitatis.

Miſericordie dei erga nos pctōres ſex ſunt gradus ſer.ij.dñice.quarte p⁹ feſtū trinitatꝭ.

Miſſa nō dꝫ fieri pro pecunia tanꝙ̄ pro precio:ſed tanqꝫ pro ſtipendio victus ⁊ amict⁹ ſermo.vij.dñice in albis.

Miſſam celebrantiuꝫ defect⁹ ⁊ errores. Require ſer.ij.dñice.iij.poſt octa.paſche.

Miſſam quis male celebrat.⁊ qs bñ. Require ſer.iij.dñice.vi.poſt feſtuꝫ trinitatis.

Myſteria xp̄i cuncta que fecit fuerūt nobis ad exemplum remittendi pctā. ſer.iij.dñice iij.poſt octauas paſche.

Myſterium mirabile ſacramēti euchariſtie: quere ſupra in lr̄a. E.de euchariſtia.

Modi vocationis quib⁹ xp̄us vocauit nos ad paradiſi conuiuiuꝫ quattuor ſunt ſer.iij. dñice.ij.poſt feſtū trinitatis.

Modi ſeu gradus bone vite nouē ſunt.ſupra in lr̄a G.ſ.gradus.

Modicum ſeptuplum nota qñ xp̄s dixit tollens modicum qd deſignatur per hoc.

Modos petēdi ſiue orādi habes octo.infra in lr̄a.O.de Oratione.

Monumentum xp̄i tripliciter clauſum fuit. ſermone in die paſche.

Monete bone ⁊ vere ꝯditiōes ⁊ ꝓprietates nota ſer.iij.dñice.xxiij.poſt feſtuꝫ trinitatis.

Montē dñi.ſ. celeſte regnū qs aſcendere dꝫ querit dauid.⁊ rñdit ſibiipſi. Innocēs ī manibus.⁊c.tangēdo q̄ttuor virtutes ſeu ꝯditiones perſonaꝝ que ſtabunt in loco ſctō dei. ſermone.iij.dominice.xi.poſt feſtū trinitatꝭ.

Mors q̄druplex accidit nobis ex defectu dilectionis.q̄re ſupra Dilectio.

Morientium ab hac vita decedētiū tres ſunt ꝯditiones.ſer.vi.dñice.ix.poſt feſtū trinitatꝭ.

Mūdus vnde dr̄ ⁊ q̄t modis capit: ⁊ mūdani nō poſſunt recipe ſpūmſctm̄.pꝫ ī vigilia pē.

Mūdus ali⁹ quē poſt mortē acq̄rimus quattuor diuerſa hꝫ loca:ſm merita vel demerita noſtra nobis ꝑpata.pꝫ ſer.ij. dominice xvij.poſt feſtum trinitatis.

Mundum creauit deus duplici rōne.ſer.iiij. dominice infra octauas aſcenſionis.

Mundicia cordis dicit̄ pn̄ia duplici rōne.ſermone.v.dominice.v.poſt feſtum trinitatis.

Mulier honeſta ⁊ bona reducit ſepe virū ad emendationē vite ſue.ſer.iij.dñice in albis.

Mulieribus cōgruit vt in itinere nō ſeꝑatim diſcurrant.ſer.ij.dici paſche.

Multitudo piſciū ab aplīs detenta quid ſigꝫ ſer.ij.dominice.v.poſt feſtum trinitatis.

Mutuare debemus proximo large ſine ſpe lucri.ſermone primo dominice quindecime poſt feſtum trinitatis.

De littera N

Queras per alias lr̄as:vt cuꝫ dicit̄ Naſcitur puer in lr̄a. P. Itē nomē xp̄s in X. Iteꝫ duꝫ naſcit̄ infans gaudet mater poſt dolorē. q̄re ī lr̄a G.de gaudio:⁊ ſic vlterius finge oīa incipientia ab N.in alias litteras.

De littera O

o Bedientia requiritur ad omnia decē precepta ſermone primo dñice quarte poſt feſtum trinitatis

Obedientie duplex eſt gradus.ſmone ꝑmo dici paſche in fine.

Obedire ⁊ ſubijci dꝫ caro humana ſpiritui ⁊ anime ſmo.ſcd̄o dñice in albis.

Obiectum charitatꝭ.vide.ſ.in Charitas.

Oblationem deo faciemus:tunc qñ cum proximo noſtro ſumus reconciliati ſermone primo dominice.xvi.poſt feſtuꝫ trinitatis.

Ociū vitare debemus ⁊ occupationē ꝑcipue ſpūalē ſemꝑ arripere.ſermone.iij.dñice prime ⁊ ſecunde poſt octauas paſche.

Idē pꝫ ſmo.iij.dñice.iij. poſt octa. paſche.

Odium cui nocet ⁊ q̄ꝫ deteſtabile eſt. regre in ſermōe ꝑmo dñice ꝑme p⁹ feſtū trinitatꝭ.

Offerre volens deo mun⁹ primo dꝫ ſe reconciliare proximo ſuo.ſmone primo dñice.vi. poſt feſtum trinitatis.

Officiū diuinū in duob⁹ vel trib⁹ ꝑficiendum eſt.ſermone.vij.poſt feſtum trinitatis.

Opus bonum fit in nobis p xp̄m triplr̄.ſ.incipiendo:cōtinuādo:⁊ ꝑficiendo:pꝫ in ſmone quinto dñice.xxij.poſt feſtum trinitatis.

Opa bona nō ſunt dimittenda:q̄uis faciens eſſet in pctō mortali.ſmone primo dominice quinte poſt feſtum trinitatis.

Opera xp̄i oīa fuerunt bona.ſermone primo dominice.xij.poſt feſtum trinitatis.

Opa pn̄ie ſunt octo. Pꝫ in P.de penitētia.

Opera mīe ſeptem vide ſermone.iiij.dominice poſt feſtuꝫ trinitatis.

Opera mīe poſſunt cōꝑhendi ſub q̄ttuor.ſermone.ij.dñice.xvi.poſt feſtum trinitatis.

Opa xp̄i q̄dā fiebāt manifeſte:⁊ q̄dā occulte Rōne illius vide in ſermone aſcēſiōis dñi.

Opera pietatis ⁊ mīe quō differūt. Itē opera miſericordie corporalia ſūt quattuor. Et totidē opera pietatis anime.in ſermone dominice.iiij.poſt feſtum trinitatis.

Opera ſeptem valde notabilia xp̄s operabatur in paſſione ſua.ſermone.iij.dominicē prime poſt octauas paſche.

Opera ſiue myſteria xp̄i ſeptē nos docēt omnē iniuriam nobis illatā remittere.ſermone iij.dominice.iij.poſt octauas paſche.

Ordines angeloꝝ.vide.ſ.Angelorum.

Orādū quō eſt.ſ.equo aīo mane ⁊ ſero.ſmo. iij.dominice.ij.poſt octauas paſche.

Ordinati ⁊ diſpoſiti erim⁹ in vita bona quadrupliciter ſmone prīo dñice p⁹ feſtū tritatꝭ.

Orādi ſiue petēdi octo ſunt modi. pꝫ ſmone iij.ferie.ij.rogationuꝫ.⁊ ſermone quinto dominice.xvi.poſt feſtum trinitatis.

Orādi xp̄s tenuit q̄ttuor modos.ſ. ſubleuando oculos in celum:extendendo manus.flectendo genua:⁊ ꝓcidēdo in terram:patet in aſcenſione domini.

Oratio pro alio facta multū vtilis.eſt. dñica in albis ſermone.iij.

Oro'ſp a deo exaudit̄ ſuatis qbuſdā cōditionibus.ſmōe primo dñice.iiij.poſt oct. paſche. Idē pꝫ in ſmōe.v.dñice.xi.poſt feſtū tritatꝭ.

Ofo nr̄a erit Pr̄ nr̄ ⁊c.p quē eſt illa ofo ordinata. quō dꝫ dici:⁊ q̄t petitōes cōtinent̄ in eadē.ſermōe.ij.dñice.iiij.poſt octa. paſche.

Ofones tres breues etiā magne ꝟtutis reperiunt̄ ī ſacra ſcriptura ꝑter Pr̄ nr̄ ⁊ aue maria. Regre in ſmo.dñice.xxi.p⁹ feſtū tritatꝭ.

Ofones in vnanimitate ⁊ cōcordia fiēt. Item attēte hūiliter ⁊ cōfident̄ ⁊ ordinate.

Ofonis bone nota ſex ꝯditiones.ſmone. vi. dñice quinte poſt feſtum trinitatis.

Orare Credo in deū mane ⁊ ſero maxime neceſſariū ē ⁊ vtile.ſ.iiij.dñice.xi.p⁹ feſtū tritatꝭ

Ofo phariſei duplicē defectū hēbat:q̄ vitari debent in omni bona ofone.ſermone.iiij.dominice.xi.poſt feſtum trinitatis.

Originale pctm̄ deriuat̄ ad omnes ab Adaꝫ ſeminaliter deſcendentes:quere in ſermone vi.dominice in albis.

Oſtenſio viſualis coraꝫ ſacerdote eſt optim⁹ modus curandi lepꝛā.ſ.cōfeſſio.patet ſer.ij. dominice.xiij.poſt feſtum trinitatis.

Oues xp̄i dicimur ⁊ p precioſum ei⁹ ſanguinē redēpti.ſmone primo poſt octa. paſche.

De littera P

p Acē neceſſario ſeruabit hic q̄ in poſterū eadeꝫ frui deſiderat:dñica in albis ſermone primo ⁊ ſecundo.

De pace vide in loco ſuo.ibi.ſ. Pax.

Paradiſum celeſtē quidam intrāt ambulando.quidā eqnitādo:quidā nauigādo: qdaꝫ natando.quidam volando.ſermone quinto dominice.vi.poſt feſtum trinitatꝭ.

Paradiſum intrare compellimur ⁊ rigoroſe ad eā trahimur. ſ. iiij. dñice. ij. pꝰ feſtū trītatꝭ.
Parentes ſumma diligentia tenent cuſtodire pueros in innocentia ⁊ bonis moribus. ſermone. vi. dominice in albis.
Partui infantiū mors ſctōꝝ merito cōparat̄ q2 tā hūc ꝙ illā gaudium magnuȝ ſequit̄. ſermone ferie quīte penthecoſtes.
Paſſio xp̄i tripliciter nos liberauit a poteſtate dyaboli. ſermone. ij. diei paſche.
Paſtor bonꝰ ⁊ verꝰ quis dr̄. ſmōe primo dominice prime poſt octauas penthecoſtes.
Paſtoris bonitas erga oues patet quadruplici rōne. vide ibidem. patet etiā ſermone. ij. ⁊ iij. dominice. iij. poſt feſtum trinitatis.
Patientiā ſuſtinē tenemur hic tpalē cū vera exultatiōe. ſmone. iij. poſt feſtum trinitatis.
Patiētia in tribulatiōe eſt grata ſpēs hūilitatis ſmōe primo. dñice. iij. poſt feſtum trītatis.
Pax ſeptuplex neceſſaria ē in hoc mūdo. ſermone. iiij. dñice ſecunde poſt paſche.
Pax ſiue ꝯcordia q̄tuplex ē ⁊ q̄tupliciter ſeruari dȝ dñica in albis. ſermo. p̄mo ⁊ ſecūdo.
Paceȝ ⁊ concordiam quo tp̄e anni maxime petere debemus ⁊ deſiderare. ſermone ſecūdo ferie ſecunde rogationum.
Pax tripliciter pōt etiā diuidi: q2 eſt q̄dā pax ethica. q̄dā yconomica. ⁊ quedam politica ſermone. ij. diei penthecoſtes.
Pedes qbꝰ gradimur quō crucifigēdi ſūt pȝ ſer. iij. dñice. xiiij. poſt feſtum trinitatis.
Peccatum originale ad nos deſcendit patet ſ. in littera. o ibi. originale peccatum.
Peccata totius mundi ꝑtulit xp̄s in cruce. ſmone. iij. dñice p̄ie poſt octauas paſche.
Peccata venialia vide in littera. V.
P̄nia ꝑficit̄ octo modis: q modi pulchre deſignant̄ ꝑ octo dies. dñica in albis ſer. p̄mo.
Penitētia quare laxius ⁊ remiſſius fiet infra paſcha ⁊ penthecoſtem. hoc plene notatur ſermone. iiij. eiuſdem dominice.
Penitentia digna cōtinet in ſe octo gradus ſermone. iij. dñice. xi. poſt feſtuȝ trinitatis.
Penitentia vt ſit deo grata habebit duo. ſer. ferie quinte penthecoſtes.
Penitentie octo opera patēt ſermone. ij. dominice poſt feſtuȝ trinitatis.
Penitentie decem opera patent ſermone primo dominice poſt feſtum trinitatis.
P̄nie ſunt quattuor ꝑtes. ſ. cordis contritio: emēdādi ꝓpoſitū: oris ꝯfeſſio: ⁊ operis ſatiſfactio. ſer. primo. dñice. iij. poſt octa. paſche
P̄nialis afflictio per ſeptē durabit annos ꝑ vno pctō mortali. ſer. i. dñice. ij. pꝰ oc. paſche
Peregrinꝰ verꝰ tria incōmoda ſuſtinet. ſmone primo ferie. ij. paſche.
Peregrinus verus fuit chriſtus ex multiplici ratione. patet ibidem conſequenter.
Peregrini ne errent ambulant viam quattuor ſignis notatā. ſermōe primo ferie. ij. paſche.
Peregrini ter in die ſolēt intrare hoſpitium. ſic xp̄s in hoc mundo triplex habuit hoſpitium. patet ibidem.
Perſonalia bona ⁊ ſpūalia ſiue eſſentialia q̄ habemus a deo patre patent ſermone. iij. dominice. xiij. poſt feſtum trinitatis.
Petitiōes ſeptē cōtinent̄ in orone dñicali. pȝ ſermone. ij. dñice. iiij. poſt octa. paſche.
Petitio. De petitiōibus vide amplius. ſ. in littera o. de orationibus.
Phoꝝ dicta ſūt deficiētia: ſȝ theologoꝝ verē patēt. ſer. v. dñice. viij. poſt feſtū trinitatis.
Pietas ⁊ mīa q̄drupliciter differunt. ſmone ferie ſecūde penthecoſtes.
Piſces in taȝ magna m̄ltitudine ab apl̄is capti qd deſignant. ſ. ij. dñice. v. pꝰ feſtū trītatꝭ.
Plage ſiue vulnera q̄nq3 q̄ xp̄s poſt reſurrectionē ſibi retinuit minores fuerūt ꝙ ī cruce qd ꝑ hᵒ deſignat̄ q̄re ſer. iiij. dñice in albis.
Platee ⁊ manſiones regni celeſtis ſūt ex auro puriſſimo ⁊ quotuplices ſunt. vide in ſermone aſcenſionis domini.
Plāctus ⁊ dolores horribiliſſimi erūt nob̄ in pctō decedētibꝰ. ſer. ferie. vi. poſt aſcēſionis.
Plenitudine triplici fuerunt apl̄i repleti de ſpūſancto. ſmone primo diei penthecoſtes.
Ploratio ſiue fletus nr̄ erit lachrymabilis in orādo. ſermone. iij. ferie ſecūde rogationū.
Plorationis ſiue fletus quinq3 ſunt modi. ſ. littera. F. ſ. Fletus.
Porte ciuitatis hierl̄m q̄t fuerūt: ⁊ qd ꝑ eas nominatum deſignatur Regre ſermone q̄rto dominice. xvi. poſt feſtuȝ trinitatis.
Poteſtates quattuor dedit deus cuilibet homini ſermōe ferie ſexte paſche.
Poteſtas qualis ⁊ quanta data eſt chriſto. patet ibidem.
Prādiuȝ xp̄i ad qd nos ſumꝰ vocati: ⁊ qd eſt nobis paratū: q̄le ⁊ q̄tuplex eſt. vide ſermōe ſecundo. dominice. xx. poſt feſtum trinitatꝭ.
Precepta dei decē cōſiſtunt in obediētia. pȝ ſmone p̄mo dñice. iij. poſt feſtū trītatꝭ. Et ſermone p̄mo dñice. xiiij. poſt feſtū trinitatis.
Precioſitas ſanguinis xp̄i. vide in lr̄a. S.
Predeſtinationis ſubtilē q̄ſtionē regre in ſermone primo diei penthecoſtes.

Tabula

Premiū eternum. quere in. S. de Salario.
Preſbyteri qd operabuntur. vide in lr̄a. S. ſ. Sacerdotes.
Preſūptio ipiꝰ ītellectꝰ valde mala triplex ē ſmone ſcd̄o dñice. vi. poſt feſtum trinitatis.
Propiciationem xp̄i magnaȝ. ſmone tertio dominice prime poſt octauas paſche.
Promiſſiones valde conſolatorias fecit xp̄s apoſtolis ſuis. ſmone primo. dominice. iiij. poſt octauas paſche.
Prophetaꝝ falſoꝝ nota differentiam. ſermone. ij. dominice. viij. poſt feſtū trinitatꝭ.
Proprietates celi quot ⁊ que ſūt in quo ſemper mentaliter ſit conuerſatio noſtra. ſmone. iiij. dominice poſt feſtum trinitatis.
Proximum nr̄m quō diligere tenemur. ſmone primo dñice ſecunde poſt octa. paſche.
Proximus noſter quis eſſe dicitur. ſmōe primo dominice. xiij. poſt feſtū trinitatis.
Prudentia dicēdoꝝ dr̄ ſextus gradus bone vite. ſmone. iij. dñice. xvij. poſt feſtū trinitatꝭ.
Pueri ī iuuētute ſūma diligētia cuſtodiēdi ſūt in inocētia baptiſmali. ſer. vi. dñice in alb̄.
Purgatorij ignis dicitur baptiſmus mie dī. ſer. in dñica infra octa. aſcēſionis.
Purgatorij pena triplex ē: ⁊ oſtendit̄ nob̄ ꝑ ſimilitudinē. ſer. ij. dñice. xxv. poſt feſtuȝ trinitatꝭ.
Purgatorij locū cōit̄ dicimꝰ eē in t̄ra. vide q̄ſtionē ſmōe p̄mo dñice. xxv. pꝰ feſtū trītatꝭ.

De littera Q

q Ueſtiōes ſiue interrogatōes diſcipuli ad magr̄m q̄n̄q3 poſſūt fieri ſine reprehēnſione ⁊ q̄n̄q3 non. ſer. i. de trinitate.
Querere debemus primo regnum dei. ſmone primo dominice. xv. poſt feſtū trinitatis.
Queſtio bona in theologia. An aliquis de ſe ipſo vel etiaȝ de alio poſſit cognoſcere ꝙ ſit filius dei participatiue. ſ. per gratiaȝ dei. ſermo. v. dominice. viij. poſt feſtum trinitatis.
Queſtio eſt inter doctores vbi locus purgatorij ⁊ inferni ſituatus eſt. ſermōe primo dominice. xxv. poſt feſtum trinitatis.

De littera R

r Atione de oī v̄bo ⁊ ope reddemꝰ in extremo iudicio: vide horribilia exempla ⁊ documēta. ſmone ſecundo dominice ſecunde poſt feſtum trinitatis.
Redemptionis noſtre opa vide tria in ſmone. iij. dominice. viij. poſt feſtum trinitatis.
Regnū dei q̄rimꝰ p̄mū. ſ. p̄mitꝰ añ oīa opera ſmone ſecundo dñice. iiij. poſt octa. paſche.
Religionē mutare. ſ. exire vnā ⁊ intrare aliā periculoſum ⁊ vituperabile eſt. Regre exēplū de btō bñdicto ⁊ quodā canonico regulari. ſer. iiij. dñice octa. poſt feſtuȝ trinitatis.
Religioſi que ⁊ quot tenent̄ obſeruare. ſer. ij. dñice. xiiij. poſt feſtū trinitatis.
Renouamur in aīa ⁊ vita tribus modis. ſer. iiij. dñice. xvi. poſt feſtū trinitatis.
Reſurrectionis articulꝰ maioris difficultatꝭ fuit ad credendū. feria. iij. ⁊ ſabb̄o pꝰ paſche
Reſurrectio xp̄i duas habuit excellētias ſupra oēs alias reſurrectiones mortuoꝝ que vnq̄ erunt vel fuerunt. ſer. i. in die paſche.
Reſurrectio xp̄i fuit celebrata affectuoſe. demonſtrata gratioſe: ⁊ publicata virtuoſe: patet ibidem.
Reſurrectionis hora. patet ibidem.
Reſurrectio xp̄i quibus primo manifeſtata fuit. pȝ ibidem. ⁊ ſer. ij. eiuſdem diei.
Reſurrectionis xp̄i dies quare maxime deſiderabilis eſt. ſmone. ij. diei paſche.
Reſurrectionis xp̄i die quare letari ⁊ alleluia cantare debemus. ibidem.
Reſurrectionis myſteriuȝ inter oīa myſteria xp̄i fuit nobis magis vtile. ſer. ij. diei paſche
Reſurrectio xp̄i quare petro ⁊ quare mulieribus oſtenſa fuit pȝ ibidem.
Reſurrectio xp̄i patuit multis argumētis ⁊ multis modis. ſabbato paſche.
Reſurgere volens cū xp̄o ordinabit ſe quattuor dotibꝰ in p̄ſenti vita. ſer. ij. diei paſche.
Retributionē quadruplicem acquirimꝰ pro bona menſura qua proximo hic mēſuramꝰ ſer. i. dñice. iiij. poſt feſtum trinitatis.
Retributiones tā de bonis ꝙ de malis operibus a deo recipiemus: ⁊ hoc in tribus. vicibus: pȝ ſermone. ij. dñice. xiij.
Rex dyabolus eſt: quē ſuꝑare nos opȝ q̄drupliciter: vt pȝ ſer. ij. dñice infra oct. aſcēſiōis
Rogationes ſiue rogationum dies: quo tp̄e anni ſunt inſtituti: quō obſeruandi: ⁊ qd nobis confert̄ a deo cū debite faciamus orationes ⁊ ꝓceſſiones: pȝ in ſmonibus primo ſecundo ⁊ tertio. ferie ſecunde rogationuȝ.

De littera S

ſ Abbata ſanctificās multa bōa adipiſcitur in hac vita. qui vero eadeȝ violauerit multiplicia pericula incurrit. ſermone. vi. dñice. ij. poſt feſtū trinitatis.
Sacerdotes ꝯſecrans: mundiciā mētis ⁊ corporis ſuabit: q2 excedit omnes angelos in dignitate officij. ſermone. i. corporis xp̄i.

Sacerdotum errores ſiue defectus circa miſſarum celebrationem. vide ſupra in errore.

Sacerdotes renuere debent ⁊ vitare ruſticorū ſocietates. dominica in albis. ſer. vij.

Sacerdotes angeli dicuntur. Jbidem. ſer. vi.

Sacramentuꝫ confirmationis quibus debet dari ſmone. vi. dominice in albis.

Sacramentum primum inter ſacramenta eccleſie eſt baptiſmus aque. ſmone quodā infra octauas aſcenſionis. ſ. Qui crediderit.

Sacramēti eucharistie mirabilia. vide ſupra de euchariſtia in lra. E.

Salarium quod a xp̄o recipiemus: magnum ⁊ in eternum durabile erat. ſermone. vij. dominice. xvi. poſt feſtum trinitatis.

Salariuꝫ glorie eterne ſi digne promereri volum⁹ quattuor obſeruari oportet. ſer. iiij. dominice. xiij. poſt feſtuꝫ trinitatis.

Saluos fieri vult deus omnes homines. ſermone. iij. dominice. viij. poſt feſtum trinitaẜ.

Saluari volens tria neceſſaria habebit in ſe ſmo. primo dñice. xiij. p⁹ feſtū tritaẜ. Jdē vide ſmone p̄mo dñice. vi. poſt feſtū trinitaẜ.

Sancti quō deſcendunt ad loca damnatorū ⁊ videant penas eorum. ſermone primo dominice prime poſt feſtū trinitatis.

Sanguinis effuſio pro xp̄i nomine optimus eſt baptiſmus. ſmone. iij. dominice infra octauas aſcenſionis.

Sanguinis xp̄i effuſi precioſitas ⁊ dignitas infinita fuit. ſermōe primo dominice prime poſt octauas paſche.

Sapia ⁊ ſtulticia opponuntur. ſicut v̓tus ⁊ vitium. ſer. vij. dñice. xx. poſt feſtum trinitatis.

Satiſſactio ⁊ reſtitutio q̄ ſunt ⁊ q̄uo differūt ſermone quarto trinitatis.

Scientia philoſophoꝝ ⁊ theologoꝝ quō differunt. patet in lra. P. ſ. philoſophoꝝ.

Scientia vel ars: patet ſupra in A. de Arte.

Scuto fidei reſiſtēdū eſt quattuor iaculis antixp̄i. ſer. iiij. dñice. xxi. poſt feſtum trinitatiſ.

Secreta ſeptē p̄ que ſalſaꝝ pſonaꝝ errore extirpanẜ. ſer. iij. dñice. iij. poſt feſtum trinitaẜ.

Secreta euchariſtie. vide ſup̄ in Euchariſtia.

Secretū oīuꝫ myſterioꝝ xp̄i ⁊ toti⁹ ſcripture tā veteris q̄ noui teſti declaratū fuit aplis. ſer. p̄io dñice. iiij. poſt octauaſ paſche.

Semita ē via ſtricta ⁊ qd nobis deſignat: pꝫ ſmone. iij. dñice. xiij. poſt feſtum trinitatis.

Sepulture mortuoꝝ cōparaẜ dānatio inferni ex tribus ſilitudinibus. ſer. ferie ſexte penth.

Sepultura inferni ſeptuplex ē: patet ibidem.

Sermones diſcipuloꝝ eūtiū in emaus q̄ fuerunt. nota quedaꝫ quibuſdam inaudita ſer. ij. ferie ſecunde paſche.

Seruitus pcti. quere de pctō in lra. P.

Sigilla ſeptē illius libri clauſi: iodāni euāgeliſte oſtenſi. deſignāt ſeptem ſignacula quibus liber ſctē trinitatis perſonaꝝ in vna eſſentia clauſus eſt queꝫ nemo aperire vel intelligere poterat niſi agnus occiſus. ſ. filius dei. ſermone ſecundo trinitatis.

Signa duo per que fidei trinitatis excellentiam conſiderare poſſumus. pꝫ ibidē in fine.

Signū ſancte crucis qualiter faciendus eſt a nobis quo nos ſignare debemus. pꝫ ibidē.

Signa multiplicia ⁊ reuelationes oñdit nobis deus tam corpalia q̄ ſpūalia pro corroboratione fidei. ſer. vi. dñice in albis.

Symoniā cōmittit qui diuina perficit ad theſaurizandū temporalia. ſermo. primo dñice prime poſt octauas paſche.

Situs ordinum angeloꝝ ſm ſub ⁊ ſupra put ſancti nobis tradiderūt: patent ſer. ij. dñice infra octauas aſcenſionis. vide amplius ſupra de angelis in littera A.

Solitaria vita quibus cōgruit ⁊ quibus vita cōis. ſer. iij. dñice. ix. trinitatis.

Societas in quibus cōmēdabilis eſt ⁊ q̄n neceſſaria. ſer. ſecundo diei paſche.

Societatem laicoꝝ presbyteri vitare debent. ſer. vij. dominice in albis.

Somnia apparēt vera: ſed plerūq̄ falſa ſunt ⁊ cōiter decipiunt ſomniantē. ſer. iij. dominice. xv. poſt feſtuꝫ trinitatis.

Somnianti diues huius ſeculi cōparatur: qꝛ nihil de diuitijs ſuis ſibi retinebit. pꝫ ibidē.

Spēs hūilitatis vere. q̄re de hūilitatem. H.

Spūſſanctus dī ſpūs veritatis duplici rōne. Jn vigilia penthecoſtes.

Status hoium ſeptem ſunt ⁊ quilibet obligatur ad obſeruationē mandatoꝝ decem dei. ſer. i. dñice. vij. poſt feſtuꝫ trinitatis.

Status hoium quadruplex eſt bñdictionem glorie hereditarie poſſidentiuꝫ. ſermone. v. dñice quinte poſt feſtū trinitatis.

Status hoium per viaꝫ ad paradiſum ducētem euntium triplex eſt. ſermone infra octauas aſcenſionis. ſ. illo. Hec locutus ſum.

Status hoium pctō ſeruientiū periculoſiſſimus eſt ſer. iij. dñice. vi. poſt feſtū trinitatis.

Stulti efficimur ⁊ imprudētes per ſeptē. ſer. vij. dominice. ix. poſt feſtuꝫ trinitatis.

Supbia abominabilis eſt ⁊ deteſtanda: quia initiū oīs pditionis eſt. pꝫ ſer. iij. dñice p̄me ⁊ ſer. iiij. dñice ſecūde poſt octauas paſche.

Tabula

Subſtantie tres ſunt in xp̄o. ſmone. iij. dñice viij. poſt feſtum trinitatis.

Sublimitas charitaẜ eſt ſapia vel intētio ſupnālis. ſer. vij. dñice. xvi. poſt feſtum trinitaẜ.

Subiectio nr̄a diuinalis valde exigua ⁊ modica eſt. ſer. i. dominice. ij. poſt octa. paſche.

Subiecti erimus deo triplici timore. ſermo. quinto dominice ſecunde poſt paſche.

Superſcriptio bone monete qualis erit. ſer. iij. dominice. xxiij. poſt feſtuꝫ trinitatis.

Supplicare tenemur in orationibus noſtris humiliter. ſer. iij. ferie ſecunde rogationum.

Supplicatio patruꝫ in lymbo detētoꝝ ꝓ liberatione multiplex fuit. ſer. p̄mo diei paſche.

Supplicationes quere de oꝛonibus in. O.

Suſcitare mortuos aliter cōuenit deo: aliter ſanctis aut angelis. ſermo. p̄mo diei paſche.

Suſtinere ⁊ ſufferre debemus libenter tribulatiōes ⁊ aduerſitates in hoc mundo ꝓpter tres rationes ſermone ſexto. dominice. xvi. poſt feſtum trinitatis.

De littera t

t Abula in qua plantātur boni mores q̄druplex eſt feria. v. paſche.

Tactus xp̄i triplex inueniẜ in ſacra ſcriptura. vide declarationem huius perlucidam. ſermo. viij. dominice. xvi. poſt feſtuꝫ trinitatis.

Theologicales v̓tutes q̄ ſunt: ⁊ quō inter ſe differunt. ſermone dñice infra octauas aſcēſionis. Et ſer. v. dñice. xxv. poſt feſtuꝫ trinitatis.

Temperantia humanalis eſt ſacerdotib⁹ neceſſaria. ſermo. vij. dominice in albis.

Temptatio dyaboli inadit hoies cuiuſcunq̄ ſtat⁹ mūdi ſer. iiij. dñice. viij. poſt feſtū tritaẜ.

Temptationes tribulationes ſiue pugne q̄s perfecti martyres ſuſtinebant ſunt decē. ſermōe. iij. dominice. xi. poſt feſtum trinitatis.

Temptationes q̄ꝫ multiplices ⁊ q̄ varie ſūt. ſer. iiij. dñice. ij. poſt octauas paſche.

Terra diuerſa cōtinet in ſe loca in q̄b⁹ purgātur aie peccatrices ſupra in lra. L. ſ. Locus.

Teſtimonium q̄libet erit in ore duoꝝ vel trium. ſmone. ij. infra octauas aſcenſionis.

Teſtis ⁊ iudex ſimul erit chriſtus in iudicio ſuo. Patet ibidem.

Thuribulum q̄nq̄ habet ſilitudines cum corpore chriſti. ſmone. ij. corporis chriſti.

Timor triplex ē p̄ quē ſubijcimur deo. ſ. nālis. filialis: ⁊ reuerētialis. ſer. v. poſt oct. paſche.

Tributum qd̄ deo tenemur q̄le eſt. pꝫ ſmone primo ⁊ ſcd̄o dñice. xiiij. poſt feſtū trinitaẜ.

Trinitatē pſonarum in vnitate eſſentie dei ingrere pu̓erſa curioſitas ē: tenē ⁊ credere vt docet eccl̓ia fides ⁊ ſecuritas: ē videre eam ſicut ē felicitas eſt. ſmo. p̄io diei trinitatis.

Trinitatē pſonarū in vnitate eſſentie. ſmone ferie ſecunde poſt penthe. ſ. Gratia ſpūs.

Triſticia vere penitētiū conuerteẜ in pfectiſſimum gaudiū qd̄ nunq̄ remouebitur ab eis ſer. iij. dominice ſecunde poſt octa. paſche.

Triſticia dānatorum qualis ⁊ q̄ta eſt ⁊ vnde cauſatur. vide ſmone quinte ferie pēthecoſ.

De littera V

v Adūt hoies p̄ viā pādiſi trib⁹ modis. ſ. iiij. dñice. ij. poſt feſtū tritaẜ.

Abiq̄ eſt deus tripliciter. ſermone primo dominice quinte poſt feſtum trinitatis.

Velocitas xp̄i ad dādū teſtimoniū ꝯ pctōres ſer. ij. dñice infra octauas aſcenſionis.

Venialia pctā ſūt triplicia que p̄ tria. ſ. lignū fenum ⁊ ſtipulam deſignanẜ. ſermone. ij. dominice. ij. poſt feſtum trinitatis.

Verbū pr̄is eternū. ſ. fili⁹ in diuinis: ⁊ verbuꝫ a nobis prolatum differūt multifarie.

Jtē v̓bū dei eſt duplex. ſ. eternū qd̄ eſt ei⁹ verbum ꝓpꝛium. ⁊ tp̄ale qd̄ eſt verbū eius cōe.

Jtē v̓bū dei tp̄ale ſiue cōe digne p̄dicatum ⁊ deuote auditū tria bona operaẜ. ſ. illuminat inflāmat ⁊ purificat. ſmone. iiij. dominice. ij. poſt octauas paſche.

Via ducens ad paradiſum ſecura ⁊ bona triplex eſt in ſmone infra octauas aſcēſioniſ. ſ. Hec locutus ſum ⁊c. Et ſermone. iiij. dominice. ij. poſt feſtum trinitatis.

Via peregrinorum quō ſignata erit. q̄re ſmo primo ferie ſecunde paſche.

Viaticū ſpūale diciẜ ſacrm̄ euchariſtie. ſmone in octaua corporis xp̄i.

Videre ⁊ audire xp̄m quō ꝓph̄e ⁊ ſancti patres antiqui teſtamenti deſiderabant: ⁊ q̄uo nos eum videre debemus. ſermone primo dominice. xiij. poſt feſtum trinitatis.

Ville tres ſunt in alio mundo quas hoies p̄ bona huius mundi emere poſſunt. ſmone ij. dominice ſecunde poſt feſtum trinitatis.

Vitium ſuperbie deteſtabiliſſimum eſt: quia initium omnis perditionis. vide in lra. S.

De vitio inuidie ſupra in J. ⁊c.

Victoriam nos habere oꝫ ꝯ q̄druplicem regē de omni vitio inſtigante anteq̄ ad coronationem accedamus. ſermone ſecundo infra octauas aſcenſionis.

Vir teneẜ vxori dilectionem ⁊ prouiſionē. patet ſermone primo in die penthecoſtes.

Virginitatem ſeu caſtitatem tenere in cōmeſſationibus ⁊ ebrietatibus impoſſibile eſt. ſermone. iij. dñice prime p⁹ octa. paſche.
Vite ſpūalis perfectio conſiſtit in quattuor. pꝫ in ſermone. iij. trinitatis.
Vitam bonā quadruplicē confert nobis ſpiritusſanctus. ſmone ferie. iij. penthecoſtes.
Vite bōe ſunt plures gradus. ſ. in Gradus.
Vite male ſunt nouē modi. ſermo. ferie ſexte poſt penthecoſtes.
Viuere noſtrum in hoc ſeculo nō eſt niſi mori: q2 continue tendimus ad mortē. Sabbato poſt feſtum aſcenſionis.
Viuere incipiēs deifice tres ſimilitudines ſibi maxime deſeruientes notabit. ſer. quodā infra octa. aſcenſionis. ſ. Ante omnia.
Vocati ⁊ electi ad cenā xpi. vide in cena. pꝫ ſermone. ij. dñice. ij. poſt feſtum trinitatis. ⁊ ſermone. ij. dñice. xx. eiuſdē.
Vocati ſumus oēs ad cōuiuium xpi. Itē vocationis quattuor modos. vide in ſermone iij. dñice. ij. poſt feſtū trinitatis.
Volūtas eſt vna: patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti. ſermone quarto de eadem dñica.
Vox dñi ſuper aquas multas quō intelligit. Et quedā mulier extollens vocē quō exponit ſer. iiij. dñice. xxv. poſt feſtum trinitatis.
Vnitas eſſentie trium perſonarum. pꝫ ſupra de trinitate in littera. T.
Vſurā ſuplucratā exiget a nobis de⁹ de oīb⁹ tam corpalib⁹ q̄ ſpūalibus q̄ dedit nobis ſer. i. dñice. xi. poſt feſtum trinitatis.
Vtilitates quinqꝫ ꝓueniunt nobis ex ſacramēto eucharistie digne ſumpte. in oct. ſacri.
Vulnera xpi poſt reſurrectionē minora fuerunt q̄ in paſſione. Quid hoc ſignat. pꝫ ſermone quarto dominice in albis.
Vulnera xpi ⁊ cicatrices non deformitatē ſꝫ magnam pulchritudinem oſtendunt in ei⁹ corpore glorioſo. ſermo. iiij. eiuſdem dñice.
Vulnera quinqꝫ perfoſſa habuit ⁊ hꝫ xps. ſermone. iij. dñice poſt feſtum trinitatis.
Vxor deuota ſepe cōuertit virum ſuū de mala vita. Exemplū ſermone. iij. dñice in albis.
Vxor viro ſuo tenet duo obſeruare. ſ. reuerētiam ⁊ dilectionē. ſermone. i. penthecoſtes.

De littera X

x Pūs orādo q̄druplicē modū ſuauit. vide. ſ. de orōne in littera O.
Xpi reſurrectio quō ⁊ q̄n fiebat quare xps ſuam reſurrectionē nō retardauit vſqꝫ ad generalem omnium reſurrectionem. Quibus reſurrectionem ſuā xpus per ordinem manifeſtauit quare xpus oia iſta fecit: vide ſupra de reſurrectione in littera. R.
Xpi vulnera quinqꝫ. quere in littera. V.
Xpi quelibet actio noſtra eſt inſtructio. ſer. iij. dñice. iij. poſt octauas paſche.
Xpi humiliatio ſub tribus eſt creaturis. ſ. ſub angelis: ſub hoibus: ⁊ ſub dyabolo quere. ſ. de humilitate vide in littera. H.
Item xpus ⁊ chriſtianus debēt ſcribi per C. quere ſupra in regiſtro de littera. C.

De littera Y

y Mago ⁊ ſuperſcriptio vere ⁊ bone monete patent ſermone primo dominice. xxiij. poſt feſtū trinitatis.
Ymago anime noſtre deturpat per peccatum mortale ſermone eodē eiuſdē dñice.
Ymagines aīe noſtre ſunt memoria: intellectus ⁊ volūtas: que reformant per vite emēdationem: patet ibidem.
Ymaginis veritas requirit neceſſario in omni bona moneta: pꝫ ſer. iij. eiuſdem dñice.
Ymaginē trinitatis quelibet aīa hꝫ in ſe per creationem: tñ vltra hoc neceſſario requiritur in anima ſi ſaluari debeat virtualis xpi imitatio. patet ibidem.
Ymitando chriſti doctrinam efficimur eius diſcipuli Patet in lra. D. de diſcipulis.

¶ Explicit tabula ſiue regiſtrū ſermonū ſcti Vincentij ordinis pdicatoꝝ tpis eſtiualis.

Tabula omnium Sermonū ſecunde partis. ſ. eſtiualis ſancti Vincentij ordinis predicatoꝝ indicans quota charta: cuiuſlibet ſmonis pncipiū: in ea pte requiri debeat: feliciter incipit.

¶ In die ſancto paſce	Sermo primus	Surrexit non eſt hic	car.	i.
De eodem die	Sermo. ij.	Alleluya	car.	iij.
¶ Feria. ij. in ebdō paſce	Sermo primus	Tu ſolus peregrinus	car.	vi.
In eadem feria	Sermo. ij.	Mane nobiſcum	car.	vij.
¶ Feria tertia	Sermo vnicus	Aperuit eis	car.	ix.
¶ Feria quarta	Sermo vnicus	Manifeſtauit	car.	x.
¶ Feria quinta	Sermo vnicus	Vidi dominum	car.	xij.
¶ Feria ſexta	Sermo vnicus	Data eſt mihi	car.	xiij.
¶ Sabbato poſt paſcha	Sermo vnicus	Monumentum vidit	car.	xiiij.
¶ Dominica in albis	Sermo primus	Poſt dies octo	car.	xvi.
De eadem dñica	Sermo. ij.	Pax vobis	car.	xvij.
De eadem dñica	Sermo. iij.	Venit ianuis clauſis	car.	xviij.
De eadem dominica	Sermo. iiij.	Oſtendit eis manus	car.	xix.
De eadem dominica	Sermo. v.	Noli eſſe incredulus	car.	xxi.
De eadem dominica	Sermo. vi.	Multa quidem	car.	xxij.
De eadem dominica	Sermo. vij.	Stetit ieſus	car.	xxiij.
¶ Dñica. i. poſt oct. paſce	Sermo primus	Ego ſum paſtor	car.	xxiiij.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Fiet vnum ouile	car.	xxvi.
De eadem dñica	Sermo. iij.	Peccata noſtra	car.	xxviij.
¶ Dñica. ij. poſt. viij. paſce	Sermo primus	Quid eſt hoc	car.	xxix.
De eadem dñica	Sermo. ij.	Dico vobis	car.	xxxi.
De eadem dominica	Sermo. iij.	Triſtitia veſtra	car.	xxxij.
De eadem dominica	Sermo. iiij.	Militant	car	xxxiij.
De eadem dominica	Sermo. v.	Subditi eſtote	car.	xxxiiij.
¶ Dñica. iij. poſt oct. paſce	Sermo primus	Cum venerit arguet	car.	xxxv.
De eadem dominice	Sermo. ij.	Arguet mundum	car.	xxxvij.
De eadem	Sermo. iij.	Cum venerit ille	car.	xxxix.
De eadem	Sermo. iiij.	Verbum poteſt ſaluare	car.	xl.
¶ Dñica. iiij. p⁹ octa. paſce	Sermo primus	Pater amat vos	car.	xli.
De eadem	Sermo. ij.	Si quid petieritis	car.	xliij.
¶ Feria. ij. in rogationib⁹	Sermo primus	Kyrieleyſon	car.	xliiij.
De eadem feria. ij.	Sermo. ij.	Petite ⁊ dabitur vobis.	car.	xlv.
De eadem feria. ij.	Sermo. iij.	Omnis qui petit	car.	xlvi.
In vigilia Aſcenſionis	Sermo vnicus	Subleuatis ieſus	car.	xlviij.
In die Aſcenſionis dñi	Sermo vnicus	Videntibus illis	car.	xlix.
Feria. vi. p⁹ feſtū aſcēſiōis	Sermo vnicus	Hic veniet	car.	li.
Sabbō p⁹ feſtū aſcēſionis	Sermo vnicus	In ciuitate	car.	lij.
¶ Dñica infra. viij. aſcēſiōis	Sermo primus	Ille teſtimonium	car.	liij.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Ille teſtimoniū phibebit	car.	lv.
De eadem dominica	Sermo. iij.	Aſſumptus eſt	car.	lvi.
De eadem dominica	Sermo. iiij.	Qui crediderit	car.	lvij.
De eadem dominica	Sermo. v.	In oībus honorificetur	car.	lix.
De eadem dominica	Sermo. vi.	Ante omnia caritatem	car.	lx.
De eadem dominica	Sermo. vij.	Hec locutus ſum vobis	car.	lxij.
¶ In vigilia penthecoſtes	Sermo vnicus	Spiritum veritatis	car.	lxiij.
¶ In die ſctō penthecoſtes	Sermo primus	Repleti ſunt	car.	lxiiij.
In eodem die	Sermo. ij.	Pacem relinquo vobis	car.	lxvi.
¶ Feria ſecunda	Sermo vnicus	Gratia ſpūſſancti.	car.	lxvij.

Tabula

¶ Feria tertia	Sermo vnicus	Ego veni	car.	lxix.
¶ Feria quarta	Sermo vnicus	Nemo poteſt	car.	lxxi.
¶ Feria quinta	Sermo vnicus	Factum eſt gaudium	car.	lxxij.
¶ Feria ſexta	Sermo vnicus	Ne derelinquas	car.	lxxiiij.
¶ De ſancta trinitate	Sermo primus	Quomodo poſſunt hec fieri	car.	lxxvi.
De ſancta trinitate	Sermo.ij.	Nemo poteſt facere	car.	lxxviij.
De ſancta trinitate	Sermo.iij.	Fratres perfecti eſtote	car.	lxxx.
De ſancta trinitate	Sermo.iiij.	Nemo aſcendit	car.	lxxxi.
¶ In feſto corp⁹ chriſti	Sermo primus	Ego accepi a dño	car.	lxxxij.
De eodem feſto	Sermo.ij.	Hoc facite in meam	car.	lxxxiiij.
De eodem feſto	Sermo.iij.	Memoriam fecit	car.	lxxxv.
De eodem feſto	Sermo.iiij.	Ego ſum panis	car.	lxxxvi.
¶ Dñica.i. poſt feſtū trini.	Sermo primus	Habent moyſen	car.	lxxxviij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	In domo patris	car.	xc.
¶ In octa. corporis xpi	Sermo vnicus	Accipite ꝛ manducate	car.	xci.
¶ Dñica.ij. poſt feſtū trini.	Sermo primus	Domine factum eſt	car.	xcij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Villam emi.	car.	xciiij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Fecit cenam magnam	car.	xcvi.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Compelle intrare	car.	xcvij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Qui non diligit	car.	xcviij.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Diligamus opere	car.	xcix.
¶ Dñica.iij. p⁹ feſtū trini.	Sermo primus	Humiliamini	car.	c.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Hic peccatores	car.	ci.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Que mulier	car.	cij.
¶ Dñica.iiij. poſt feſtū tri.	Sermo primus	Eſtote miſericordes	car	ciij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Pater veſter	car.	ciiij.
De eadem dñica	Sermo.iij.	Eſtote miſericordes	car.	cv.
De eadem dñica	Sermo.iiij.	Creatura liberabitur	car.	cvi.
De eadem dominica	Sermo.v.	Sunt viri	car.	cvij.
¶ Dñica.v. poſt feſtū trini.	Sermo primus	Exi a me	car.	cviij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Concluſerunt	car.	cix.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Docebat de nauicula	car.	cx.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Per totam noctem	car.	cx.
De eadem dominica	Sermo.v.	Benedictionem	car.	cxij.
De eadem dñica	Sermo.vi.	Omnes vnanimes	car.	cxiij.
¶ Dñica.vi. poſt feſtū tri.	Sermo primus	Veniens offerens	car.	cxiiij.
De eadem dñica	Sermo.ij.	Frater tuus habet	car.	cxv.
De eadem dominica.	Sermo.iij.	Vltra non ſeruiamus	car.	cxvi.
De eadē dñica	Sermo.iiij.	Nos in nouitate	car.	cxvij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Nos in nouitate	car.	cxix.
¶ Dñica.vij. poſt feſtū tri.	Sermo primus	Miſereor ſuper turbam	car.	cxx.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Gratia dei vita eterna	car.	cxxij.
¶ Dñica.viij. poſt feſtū tri.	Sermo. primus	Attendite a falſis	car.	cxxiij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Attendite a falſis	car.	cxxiiij.
De eadem dominica	ſermo.iij.	Non omnis qui dicit	car.	cxxv.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Qui facit voluntatem	car.	cxxvi.
De eadem dominica	Sermo.v.	Fratres debitores ſumus	car.	cxxvij.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Teſtimonium reddit	car.	cxxix.
¶ Dominica.ix. p⁹ feſtū tri.	Sermo primus	Facite vobis	car.	cxxx.
De eadem dominica	ſermo.ij.	Redde rationem	car.	cxxxi.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Ego vobis dico	car.	cxxxij.

Tabula

De eadem dominica	Sermo.iiij.	Qui ſe exiſtimat	car.	cxxxiiij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Temptatio vos	car.	cxxxv.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Cum defeceritis	car.	cxxxvi.
¶ Dominica.x. p⁹ feſtū tri.	Sermo primus	Erat quottidie	car.	cxxxvij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Diuiſiones miniſtrationum.	car.	cxxxix.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Videns ieſus	car.	cxl.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Virtus de illo exibat	car.	cxlij.
¶ Dominica.xi. p⁹ feſtū tri.	Sermo primus	Omnis qui ſe exaltat	car.	cxliiij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Non ſum ſicut	car.	cxlv.
De eadē dominica	Sermo.iij.	Homines aſcenderunt	car.	cxlvij.
De eadē dñica	Sermo.iiij.	Amen dico vobis	car.	cxlviij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Deus propitius	car.	cxlix.
¶ Dñica.xij. poſt feſtū tri.	Sermo primus	Admirabantur	car.	cl.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Precepit eis	car.	cli.
¶ Dñica.xiij. p⁹ feſtū trini.	Sermo primus	Hoc fac ꝛ viues	car.	cliij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Ego cum rediero	car.	cliiij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Concluſit ſcriptura	car.	clv.
¶ Dñica.xiiij. p⁹ feſtū trini.	Sermo primus	Nonne decem	car.	clvij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Ite oſtendite	car.	clix.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Qui chriſti ſunt	car.	clx.
¶ Dñica.xv. p⁹ feſtū trinita.	Sermo primus	Querite primum regnū dei.	car.	clxij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Hodie eſt ꝛ cras	car.	clxiij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Non poteſtis deo ſeruire	car.	clxv.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Fratres ſpiritu viuimus	car.	clxvi.
De eadem dominica	Sermo.v.	Miniſterium tuum imple	car.	clxvij.
¶ Dñica.xvi. p⁹ feſtū trini.	Sermo primus	Deus viſitauit	car.	clxix.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Miſericordia	car.	clxx.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Qui erat mortuus	car.	clxxi.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Porte ciuitatis	car.	clxxiij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Flecto genua	car.	clxxiiij.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Obſecro vos	car.	clxxvi.
De eadem dominica	Sermo.vij.	Latitudo longitudo	car.	clxxviij.
De eadem dominica	Sermo.viij.	Acceſſit ꝛ tetigit	car.	clxxix.
¶ Dñica.xvij. p⁹ feſtū trini.	Sermo primus	Omnis qui ſe exaltat	car.	clxxx.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Vade recumbe	car.	clxxxi.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Aſcende ſuperius	car.	clxxxiij.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Ipſe vero apprehenſum	car.	clxxxiiij.
¶ Dñica.xviij. p⁹ feſtū tri.	Sermo primus	Nemo poterat	car.	clxxxvi.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Quid vobis videtur	car.	clxxxvij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Sicut mandatum	car.	clxxxix.
¶ Dñica.xix. p⁹ feſtū trini.	Sermo primus	Aſcendens ieſus	car.	cxci.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Confide fili	car.	cxcij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Non habebitis vitam	car.	cxciij.
De eadem dominica.	Sermo.iiij.	Renouamini	car.	cxcv.
De eadem dominica	Sermo.v.	Renouamini	car.	cxcvi.
¶ Dñica.xx. p⁹ feſtū trinita.	Sermo primus	Simile eſt regnum celorū	car.	cxcviij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Ecce prandium meum	car.	cxcix.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Egreſſi ſunt ſerui	car.	cc.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Non quaſi inſipientes	car.	ccij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Non quaſi inſipientes	car.	ccij.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Videte quomodo	car.	cciiij.

Tabula

De eadem dominica	Sermo.vij.	Rex cum audiſſet	car.	ccvi
De eadem dñica	Sermo.viij.	Nolite fieri	car.	ccvij
Dominica.xxi.	Sermo primus	Hora ſeptima	car.	ccviij
De eadem dominica	Sermo.ij.	Credidit ipſe	car.	ccx
De eadem dominica	Sermo.iij.	Induite vos	car.	ccxi
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Induite vos	car.	ccxij
De eadem dominica	Sermo.v.	State in preparatione	car.	ccxiij
De eadem dominica	Sermo.vi.	Confortamini in domino	car.	ccxiiij
Dominica.xxij.	Sermo primus	Omne debitum	car.	ccxv
De eadem dominica	Sermo.ij.	Oblatus eſt ei	car.	ccxvi
De eadem dominica	Sermo.iij.	Patientiam habe	car.	ccxviij
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Caritas veſtra	car.	ccxix
De eadem dominica	ſermo.v.	Qui cepit in vobis	car.	ccxx
Dominica.xxiij.	Sermo primus	Reddite que ſunt	car.	ccxxi
De eadem dominica	Sermo.ij.	Licet cenſum dari	car.	ccxxij
De eadem dominica	Sermo.iij.	Oſtendite mihi	car.	ccxxiij
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Noſtra conuerſatio	car.	ccxxiiij
dominica.xxiiij.	Sermo primus	Abijt fama	car.	ccxxvi
De eadem dominica	ſermo.ij.	Acceſſit retro ⁊ tetigit	car.	ccxxvij
De eadem dominica	Sermo.iij.	Impleamini agnitione	car.	ccxxviij
Dominica.xxv.	Sermo primus	Faciet iudicium	car.	ccxxix
De eadem dominica	Sermo.ij.	Ecce dies veniunt	car.	ccxxx
De eadem dominica	Sermo.iij.	Habens quinqꝫ panes	car.	ccxxxi
De eadeꝫ dñica	Sermo.iiij.	Extolles vocem	car.	ccxxxij
De eadem dominica	Sermo.v.	Nolite eſſe prudentes	car.	ccxxxiiij

Tabula principiorum omnium ſermonum ſecunde partis: ſcilicet eſtiualis explicit. Et nota ꝙ numerus cartaꝝ fuit erratus incipiendo a ſermone.iij. dñice.xvi. poſt feſtum trinitatis vſqꝫ ad finem.

¶Diuini verbi preconis interpretis ⁊ ꝓfeſſoris ſubtiliſſimi ſancti Uincentij Ferrarij de regno arrogonie conuictus Ualētie diui predicatorū ordinis ſermones vberrimi eſtiuales de tempore incipiunt feliciter.

¶In die ſancto paſche. Sermo primus.

Surrexit nō eſt hic. Marci.xvi. Ut in preſenti ſermone reſurrectionis dñi noſtri ieſu chriſti deꝰ velit in cordibus noſtris aliqđ ſpirituale ſentimentuꝫ dulcedinis ⁊ bñdictionis huius feſti pro animaruꝫ conſolatione ⁊ vite reformatione infundere: recurramus ad virginem mariam iam letiſſimam de filij ſui reſurrectione: dicēdo ſibi aue maria ⁊c̄. Nō verbuꝫ ꝓpoſitū bona noua iſinuat de glioſa reſurrectiōe ieſu xpi q̄ nūciauit angelus bonus iſtis tribꝰ marijs: q̄ cū maria deuotiōe frequēter currēdo ſepulchrū xpi adierūt: dicēs eis. Surrexit. q.d. Iā ſuuꝫ corpꝰ exiuit de monumēto. iā non eſt aīa in limbo: qꝛ iā exiuit. Itē ſua humanitas nō eſt hic: nec corpꝰ. qꝛ iā ſurrexit q̄ſi diceret: nō q̄ratis ipſuꝫ hic. Pro huius verbi declaratiōe ſciēduꝫ ꝙ xpi reſurrectio ſuꝑ oēs alias reſurrectiōes mortuoꝝ q̄ vnq̄ȝ fuerit vel erunt habuit duas excellentias magnas. Prima qꝛ fuit virtuoſa. Scđa qꝛ fuit glioſa. Multi eni ſurrexerunt de morte ad vitā tā in veteri teſtamēto q̄ȝ in nouo. ſꝫ non ſurrexerūt ꝑ ꝓpriā potētiā ſꝫ alienā. Xps vo ſurrexit de morte ad vitaꝫ ꝓprio poſſe ⁊ non alieno: ſicut verus deꝰ. qꝛ eius corpꝰ in monumēto habebat īfinitū poſſe ex diuinitatis cōiunctiōe ad ſuſcitādū ſeipſuꝫ: ⁊ etiā aīa in limbo: vt dicit ſctūs Tho. iij. pte. q. liij. ar. iiij. Nūq̄ȝ ſic fuit de alio mortuo: qꝛ corpꝰ mortuū alteriꝰ nō hꝫ poſſe. nec etiā aīa ad ſuſcitandū ſe: īmo dicit dauid. Spiritus vadens ſupple ad mortē: ⁊ nō rediēs: ꝓprio ſupple poſſe ad vitā. De helya ⁊ helyſeo legit̄ ꝙ ſuſcitauerunt mortuos in veteri teſtamēto. Similit̄ legit̄ ꝙ apoſtoli ⁊ alij ſcti diuerſos ſuſcitauerūt mortuos ſꝫ quō: orādo: ⁊ ſupplicādo: nō vtute ꝓpria nec mortuoꝝ: ſꝫ vtute dei ⁊ ſolū miniſterialiter. Dicit eniꝫ ſctūs Tho. pma pte. q. cx. arti. iiij. vbi cōcludit ꝙ ſolus deꝰ miracula facere pōt. in ſolutione ad primū argumētū ꝙ angeli aliq dicunt̄ miracula facere: vel qꝛ ad coꝝ deſideriū deus miracula facit: ſicut ⁊ ſancti hoīes dicunt̄ miracula facere: vel qꝛ aliqđ miniſteriū exhibēt in miraculis que fiūt: ſicut colligēdo pulueres in reſurrectiōe cōmuni: vel aliqđ huiuſmodi agēdo. Hec ille vbi ſupra. Dicit etiā idē ſctūs Tho. ſcđa ſecūde. q. vij. c. lxxviij. ar. i. ad primū argumētum. ⁊. iij. parte. lxxxviij. q. iij. arti. ad q̄rtuꝫ. Et in de potētia. q. vi. iiij. c. ꝙ ſcti faciūt miracula dupliciter. ſ. poſtulatiōe ⁊ ptāte. i. nō precedēte orōne manifeſta: tñ in vtriſqꝫ deus opatur principaliter ſcti aūt inſtrumētalit̄. Ex qbꝰ vbis patet ꝙ ſcti nō faciūt miracula ꝓpria virtute vl ptāte. ſꝫ dei. qꝛ ſolū faciunt miracula vel ipetrādo ⁊ miniſtrando ſiue inſtrumētalit̄. Sed chriſti reſurrectio hodierna nō fuit niſi ꝑ ꝓpriuꝫ poſſe. ideo dicebat chriſtus. Ego pono i. dimitto aīam meā ⁊ iterū ſumā eaꝫ. Nemo tollit eam a me. ſ. violenter: ſꝫ ego ponā eaꝫ a meipſo. Ptātē habeo ponēdi eaꝫ. ſ. ꝑ mortē ⁊ ptātē habeo iterū ſumēdi eam. ſ. ꝑ reſurrectioneꝫ. Jo. x. Secūda excellentia fuit: qꝛ iſta reſurrectio fuit glioſa. ſurrexit eniꝫ chriſtꝰ ad vitā glorioſam: imortalem ⁊ ipaſſibilem. Aliq̄ aūt q ſuſcitabant̄ in veteri ⁊ nouo teſtamēto ⁊ qui poſtea reſuſcitati ſunt: de cōi lege ⁊ curſu ſuſcitabant̄ ad vitam mortalē ⁊ ad miſeriam paſſibilē huius mundi: ⁊ poſt iterū morituri. Sꝫ chriſtꝰ ex ſingulari ꝓuilegio de morte ad vitā glorioſam. Auctoritas. Chriſtꝰ reſurgēs ex mortuis iā non morit̄: mors illi vltra nō dñabit̄. ad Ro. vi. Huiꝰ aūt reſurrectionis glioſe ponit beatꝰ Tho. triplicē cauſam iij. parte. q. liiij. arti. ij. Tum qꝛ ſua reſurrectio fuit exēplar ⁊ cauſa nr̄e reſurrectiōis. vt pꝫ. i. Cor. xv. Tū ſecūdo rōne humilitatis paſſionis ex q̄ meruit gloriā reſurrectionis. Tū tertio qꝛ pacto myſterio redēptiōis ex glīa aīe ī corpꝰ gloria redūdabat q̄uis antea diſpenſatiue illa redūdātia īpediebat̄ vt myſteriū nr̄e redēptiōis ſua paſſiōe impleret. Iſte due excellētie chriſti reſurrectiōis ſubtiliter tāgunt̄ in themate. Prima. ſ. ꝙ fuit vtuoſa: tangitur in illo vbo q̄ſi actiuo ſurrexit. nō dicit ſuſcitatus eſt ab alio: vt fuit lazarus: ſꝫ ſurrexit. ſ. per ꝓpriuꝫ poſſe. Surrexit chriſtus a mortuis: ꝑ gliam pr̄is. ad Ro. vi. Que eſt eiꝰ glia cuꝫ filio ⁊ ſpūſctō. Iſta excellentia ſcilꝫ ꝙ fuit glorioſa oñdit̄ ibi. nō eſt hic. ſ. corpꝰ in ſepulchro nec aīa in lymbo: nec humanitas in hac vita mortali: ſꝫ ſacramētaliter in altaris ſacro. Jō dixit angelus mulieribꝰ chriſtuꝫ in ſepulchro querentibus. Scio eni ꝙ ieſum q crucifixꝰ eſt q̄ritis. Nō ē h. ſurrexit eni ſic̄ dixit. Venite ⁊

videte locũ vbi poſit⁹ erat dñs. Et cito eũtes
dicite diſcipulis eius q᷑ ſurrexit: ⁊ ecce prece
det vos in galileã. Ibi eũ videbitis: ecce pre-
dixi vobis. Mat. vlt. Patet thẽa. De hmõi
glioſa reſurrectiõe notaui tria pũcta in qbus
ↄſiſtit tota pctica h⁹ bñdicte reſurrectõis xpi.
Reſurrectio xpi fuit celebrata affectuoſe.
Demonſtrata gratioſe.
Publicata virtuoſe.
In his tribus pũctis ſeu ↄ̃cluſiõib⁹ ſtat tota
practica ſermõis. ¶ Prio dico ꝙ reſurrectio
xpi fuit celebrata affectuoſe. Tot eni ſcti pres
q̃ſi inumerabiles q erãt in lymbo ardẽter de
ſiderabãt vidẽ illud glioſuz corp⁹: qd̃ ſuſtinu
it ictus ⁊ totũ on⁹ paſſiõis. Uidẽtes aũt ſãcti
pres ꝙ iã trãſiuit dies veneris ſctã ⁊ ſabbatũ
in iſta nocte deſiderabãt xpi reſurrectionẽ vi
dẽ ⁊ ei⁹ vulnera: quẽadmoduz cupit hõ vidẽ
equũ cũ q̃ rex triũphauit. ſcti pres cõcorditer
xpo ſupplicauert vt reſurgẽt q᷑ lʒ de⁹ ab eter
no pdeſtinauerit filij ſui reſurrectionẽ: pdeſti
nauit etiã ꝙ ꝑ orones ⁊ ſupplicatiões ſctõꝝ
patrũ fieret. Iõ aia fidel hic dulcit̃ cõtẽplari
poterit itẽſum deſideriũ ſctõꝝ patrũ in lym-
bo quõ ↄcordit̃ xpo ꝑ ordinẽ ⁊ modũ hic no
tatũ parit̃ ſupplicare potuerunt vt reſurgẽt.
Prio adã pm⁹ priarcha cũ noe: mathuſalẽ:
melchiſedech: abraã: iſaac: iacob: ⁊ alijs q ha
buerũt pmũ locũ ꝓponẽdi: ⁊ genib⁹ flexis co
rã xpi aĩa ꝓpoſuerũt ſuas ſupplicationes q̃s
regiſtrauit dd̃ in libro curie. ſ. i pſalterio. ⁊ di
xerũt xpo. Surge dñe i reqez tuã: tu ⁊ archa
ſctificatiõis tue. pſ. cxxxi. Nõ tu aĩa ſctiſſima
ſurge in reqez tuã. ſ. carnẽ: q̃ nunq̃ repugnit
ſpiritui: ⁊ tu aĩa ⁊ archa ſctificatiõis tue. ſ. ca-
ro plena oĩb⁹ ſpeciis v̉tutuz. Scda ſupplicatio
fuit ſctõꝝ ꝓphaꝝ. ſ. moyſi: ſamuel helye: hely
ſei: iſaie: ieremie: ⁊ alioꝝ dicẽtiũ pſ. lxvij. Ex-
urgat de⁹ ⁊ diſſipent̃ inimici ei⁹. ſ. demones ⁊
milites q cuſtodierũt ſepulchruz ei⁹: ⁊ fugiãt
q oderũt eũ a facie ei⁹: vt iudei q etiaz fugiũt
hodie a facie xpi. Tertia fuit ſctõꝝ ſacerdotũ
aaron: eleazar: ythamar: phinees: ⁊ alioꝝ di-
cẽtiũ pſ. vij. Exurge dñe de⁹ me⁹ in precepto
qd̃ mãdaſti: ⁊ ſynagoga populoꝝ circũdabit
te. Nota in pcepto qd̃ mandaſti. ſ. q ſe hũiliat
exaltabit̃. Luc. xviij. Iõ dñe: q᷑ tãtũ te humi-
liaſti. exurge ⁊c̃. ⁊ ſynagoga. i. ↄgregatio di-
ſcipuloꝝ tuoꝝ q ꝑdiderũt fidẽ circũdabit te:
credẽdo tuã reſurrectionẽ. Quarta ſupplica
tio fuit ſctõꝝ regũ: vt dauid: ezechie ioſue: io-
ſaphat: ⁊ ſctõꝝ iudicũ ⁊ ducuz: vt gedeonis:
iepte: ſampſonis: inde machabei ⁊ alioꝝ di-
cẽtiũ. Exurge dñe adiuua nos ⁊ redime nos
ꝓpter nomẽ tuũ. pſ. xliij. Nõ adiuua nos: q᷑
lʒ hñt: gliam eẽntialẽ tãtã quãtã hodie: tñ
nõ habebãt locũ glie. Iõ dicebant: ⁊ redime
nos quãtũ ad locũ: q᷑ adhuc quãtũ ad locuz
nõ erãt redẽpti: q᷑ adhuc erãt in carcẽ lymbi
⁊ ide ñ poterãt exire ſine adiutorio dei. Quĩ-
ta fuit ſanctaꝝ mulieꝝ. ſ. mris nr̃e eue: q̃ poſt
pctm̃ fecit magnã pniam ⁊ ſare rebecce: ⁊ ra-
chel: lye: iudith: heſter: anne: elyſabeth: ⁊ alia
rũ dicẽtiũ: q̃ eua ꝓpoſuit dicẽs. Exurge ⁊ itẽ
de iudicio: de⁹ me⁹ ⁊ dñs me⁹ in cãz meã. pſ.
xxxiiij. Dũ eua viuebat i hac vita dicẽ potue
rũt ſibi q tũc viuebãt qñ patiebant̃ aliqd̃ ma-
lũ: ꝓpter te habem⁹ iſta mala. Etiã in lymbo
dicebãt ſibi: nõ cũ iniuria ſeu idignatiõe ꝓpt̃
te ſumus hic oẽs: ꝓpt̃ hᵒ eua dicebat ⁊ ſuppli
cabat ⁊ reſurgẽt vt eos ide educeret: vt de ce
tero ſibi talia nõ dicerẽtur. Sexta fuit ſctõꝝ
noui teſtamẽti: vt ioãnis baptiſte ⁊ ſctõꝝ in-
nocẽtiũ. Ioſeph ⁊ latronis boni dicẽtiũ. Ex-
urge de⁹ iudica cãm tuã: memor eſto iprope-
rioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̃ ab inſipiẽte ſũt tota die. pſ.
lxxiij. Nota eua dixit: iudica cãm meã. Et io-
annes ⁊ alij dicũt cãm tuã: qlibet dicit veruz
diuerſis reſpectib⁹: q᷑ vt dixi. Ioannes ⁊ ſcti
noui teſtamẽti dixert̃. Exurge de⁹ iudica ⁊c̃.
Nã iudei qñ audierũt dici ꝙ xps reſurgeret
tertia die deridebant ⁊ deridẽdo dicebãt: de
cruce nõ potuit dſcẽdẽ ⁊ mõ exibit de monu
mẽto. ⁊ poſuerũt cuſtodes ne diſcipli furarẽ
tur corp⁹ ⁊c̃. Et dicebãt xpo multa iproꝑia: ꝓ
pter hᵒ dicebãt. Exurge de⁹ iudica cãm tuã. ⁊
tũc tacebũt iudei q credũt te nõ hr̃e ptãtẽ re
ſurgẽdi. Et q̃re eua dixit cãm meã: iã dictũ eſt
in qnta petitiõe. Septia ſupplicatio fuit ſctõ
rũ angeloꝝ: q aſſociabãt aĩe xpi. q vidẽtes ꝙ
ſcti pres ſupplicauerũt xpo vt reſurgẽt: etiã ⁊
ipi oñdẽdo eoꝝ bonũ deſideriũ hũilit̃ ſuppli
cauerũt: dicẽdo. Exurge q̃re obdormis dñe ⁊
ne repellas i finẽ. pſ. xliij. Loquunt̃ ſcti ange
li vt amic⁹ loqt̃ amico excitãdo eũ in ſomno.
Sciebãt eni angeli gñalẽ reſurrectionẽ eẽ fu
turã in fine mũdi: iõ dicebãt. Exurge q̃re ob-
dormis. i. valde dormis: q᷑ hodie ẽ tertia di-
es: ⁊ ne repellas i finẽ. i. tardes tuã reſurrecti
onẽ vſq; i finẽ. ſ. i gñalẽ reſurrectiõem qñ oẽs
reſurgem⁹ in etate. xxx. ãnoꝝ vl̃ circit̃. Dic tñ
ſan. Tho. in. iiij. diſt. xliiij. q. i. ar. iij. ꝙ oẽs re-
ſurgẽt in etate iuuenili: nõ tñ quo ad nũeruz
annoꝝ: ſʒ q̃ ad ſtaturã. Qñ aũt iſte ſeptẽ ſup-
plicatiões ſic cũ mag⁹ deſiderio fuerũt xpo ꝓ
poſite i aurora xps oĩb⁹ circũ cõſiſtẽtib⁹ rñdit

dicẽs. Propter miſeriã inopũ ⁊ gemitũ pau
perũ nũc exurgã dicit dñs pſ. xi. Saluuz me
fac. Nõ ꝑꝑ miſeriã. ſ. localẽ ſctõꝝ ⁊ gemitum
paupeꝝ. i. diſcipuloꝝ ſuoꝝ flẽtiũ nũc exurgã.
Ecce quõ voluit ꝙ ſua glioſa reſurrectio ꝑfi-
ceret̃ ꝑ ſctõꝝ ſupplicatiões. lʒ ab eterno eſſet
pdeſtinata. ⁊ aĩa xpi cũ oĩb⁹ ſctis prib⁹ exiuit
de lymbo. ⁊ ille loc⁹ remãſit ſol⁹. q᷑ tũc null⁹
mãſit ibi. Et aĩa xpi aſſũpſit illud corp⁹ glioſũ
⁊ ſurrexit. In cui⁹ reſurrectiõe terra tremuit
⁊ cuſtodes facti ſũt velut mortui. ⁊ xps exiuit
de monumẽto ſine ei⁹ apꝑtura. quẽadmoduz
nat⁹ fuit de v̉gine ſine v̉ginitat̃ fractura. ⁊ ſtãs
ſupra ſepulchrũ oñdit ſuũ corp⁹ glioſũ vulne
ra ⁊ plagas oĩb⁹ ſanctis prib⁹. q genib⁹ flexis
adorãdo dixerũt. Glia tibi dñe q ſurrexiſti a
mortuis cũ pre ⁊ ſctõſpũ ⁊c̃. Ecce pm⁹ pũct⁹
hui⁹ bñdicte reſurrectiõis ieſu xpi hodie fa-
cte. ¶ Dico ſcdo ꝙ ẽ demõſtrata gratioſe ſin
gularit̃ v̉gini marie. Cõcluſio ẽ pluriũ theo
logoꝝ dicẽtiũ ꝙ xps i ſua reſurrectiõe pᵒ ap
paruit v̉gini marie ſue mr̃i. hᵒ expſſe dic̃ Am
bro. i li. d̉ v̉ginib⁹ di. Maria reſurrectiõez xpi
vidit ⁊ pª vidit. ſʒ euãgeliſte ñ curãt hᵒ ponẽ.
ſolũ curauerũt ponẽ teſtes i dubitatos. q᷑ te-
ſtimoniũ mr̃is ꝓ filij fauore poſſet calũniari.
Et ꝙ pᵒ apꝑuit mr̃i v̉gini ad hᵒ credẽdũ co-
git nos triplex rõ. Pª ꝑꝑ diuinũ pceptũ. q᷑ i
paſſiõe filij ſuꝑ oẽs alios fuit tribulata. xps ex
ſpãli puilegio ꝑpcit mr̃i vt ſine dolore pare
ret ↄ̃ cõez curſũ nãe. Itẽ ne ſentiret dolores i
ſua morte. q excedũt oẽs hui⁹ vite dolores. vt
dic̃ dñs Albert⁹. ſuꝑ miſſus ẽ. finis oĩuz t̃ribi-
liũ ẽ mors q᷑ aĩa tota ſit̃ eradicat̃ vt arbor. ſʒ
oẽs dolores pt⁹ ⁊ morꝭ venerũt ſuꝑ eã i paſ-
ſiõe filij ſui. Cũ g° dicat ſcriptura. Honora pa
trẽ tuuz ⁊ gemitus mr̃is tue ne obliuiſcaris.
Ecc̃. vij. Cũ gᵒ xps pfectiſſime ſuaſſet legẽ de
honoratiõe parẽtũ. ſeqt̃ ꝙ pᵒ apꝑuit mr̃i q̃ ꝑ
alijs oĩb⁹ fuit t̃bulata. Scda ꝑꝑ fidei meritũ.
Nã ꝓ certo hẽ ⁊ oñdit̃ ſaĝ. clare ex textu ꝙ tẽ
pore paſſionis xpi ꝑdiderũt fidẽ xpianã oẽs
apli ⁊ diſcipuli aliq totalr̃. aliq dubitãdo an
eẽt ver⁹ de⁹ ⁊ meſſias. lʒ oẽs reputarẽt eũ ſan
ctiſſimũ ꝓphaz. ſola v̉go maria illo ſabbato
ſctõ iuariabilit̃ credidit ꝑꝑ hᵒ obtinuit vt q̃li
bet ſabbato fiat officiũ de ea i eccl̃ia dei. Cuz
gᵒ dicat ſcriptura. Apparet aũt dñs eis q fi-
dẽ hñt i illũ. Sap. i. Uidet̃ gᵒ hᵒ ꝓ pmio meri
ti ſue fidei ꝙ pᵒ ei appareat. igit̃ ⁊c̃. Tertio ꝓ
pter amoris itẽſionẽ. Nã certũ ẽ ꝙ nũq̃ fuit
mr̃ q̃ tñ diligeret filiũ ſuũ ſic v̉go maria xpz.
Cũ gᵒ ipe dixiſſet. Qui diligit me diliget̃ a
pre meo. ⁊ ego diligã eũ ⁊ manifeſtabo ei me
ipz. Io. xiiij. igit̃ ⁊c̃. Ex his trib⁹ rõnibus pʒ ꝙ
pᵒ apꝑuit v̉gini mr̃i. lʒ ſcti doctores hᵒ expſſe
taceãt. Dicat̃ practica q̃ mõ ſeqnti fieri potu
it. ⁊ aĩa deuota pie ↄtẽplari poterit vt det in
cordib⁹ de⁹ ſentire dulcedinẽ hui⁹ apparitio-
nis. Uirgo ãt maria certiſſima erat ꝙ fili⁹ ſu⁹
reſurgeret die t̃tia vt ipe pdixerat: ſʒ forte ne-
ſciebat horã ſue reſurrectõis: q᷑ ñ legit̃ ꝙ xps
dixiſſet horã ſue reſurrectiõis: ſi hora pª vl̃ ter
tia ⁊c̃. iõ v̉go maria i nocte pñti q̃ fuit ſibi lõ
ga nox expectabat reſurrectiõez filij ſui ⁊ ce-
pit cogitare q̃ hora reſurgeret ⁊ neſciuit. Et
ſciẽs ꝙ iter alios ꝓphas dauid pl⁹ locut⁹ fuit
de xpi paſſiõe ⁊ reſurrectiõe. poſuit ſe ad legẽ
dũ pſalteriũ. vt iueniret ſi dauid dixiſſʒ aliqd
de hora. ⁊ legit pm pſalmũ ⁊ ſcdz ⁊ tertiũ ⁊c̃.
⁊ nihil iuenit de hora tãdẽ legẽdo fuit in pſ.
lvi. vbi legit̃. ⁊ loqt̃ dauid in pſona pris ad fi
liũ di. Exurge gloria mea. exurge pſalteriũ ⁊
cythara. Rñſio filij ad prez. Exurgã dilucu-
lo. Nota ꝙ pr̃ vocat filiũ ſuũ triplr̃. ſ. gloriaz
ſuã pſalteriũ ⁊ cytharaz ꝑꝑ tria q̃ xps hũit in
hac vita. Primo de⁹ pr̃ vocat xpz gloriã ſuã
⁊ hoc q᷑ xps in hac vita i oĩbus q̃ fecit ⁊ dixit
diligebat ⁊ ꝓcurabat honorẽ patris. iõ dice
bat. Ego gloriã meã nõ quero. ſʒ honorifico
patrẽ meuz. ioã. viij. ideo pater dixit. Exurge
gloria mea. Secũdo vocat ipſuz pſalterium.
Pſalteriũ eni hʒ decẽ cordas ⁊ ẽ iſtrumẽtuz
camere ſecretũ ⁊ nõ ſonat multũ ⁊ ſignat le-
gẽ moſaycã q̃ quaſi inſtrumentũ camere fuit
ſolũ datũ illi pp̃lo iudaico q in decez pceptis
quaſi decẽ cordis ↄſiſtit. Huic fuit xps valde
obediẽs. ideo dicebat. Nõ veni ſoluere legẽ:
ſʒ implere. Mat. v. Ex hmõi obediẽtia vocat̃
a pre pſalteriũ. Tertio vocat ipz cytharã. Cy
thara eni ſignat legẽ euãgelicã. Rõ. q᷑ hʒ vo
cẽ clariorẽ ⁊ magis audibilem. Talis fuit lex
euãgelica q̃ ꝑ totũ mũdũ fuit audita. in oẽm
terrã exiuit ſonus eoꝝ ⁊c̃. Rñdit filius patri.
exurgã diluculo. Cogitate quõ virgo maria
ſciuit horã reſurrectiõis quõ ſurrexit de orõ-
ne ad vidẽdũ ſi erat hora ⁊ vidit ꝙ nõ. et ite-
rũ rediijt ad legẽdũ ſi inueniret alibi aliũ te-
ſtẽ de hora reſurrectiõis. ⁊ in cõtinuando le-
ctõez fuit i pſ. cvij. ſ. Paratũ cor meũ de⁹ ⁊c̃.
vbi inuenit predictũ verſuz iterũ. exurge glo
ria mea. et iterum reſpexit per feneſtrã ſi erat
aurora. et vidit ꝙ non. ⁊ perfecit pſalterium.
Deinde voluit videre ſi aliquis prophetaruz
dixit aliquid de hora reſurrectionis. ⁊ inue-
nit in Ozee. vi. qui loquit̃ in perſona aploꝝ

Uiuificabit nos poſt duos dies: ⁊ tertia die ſuſcitabit nos ⁊ viuemus in cõſpectu ei᷒. ſciemus: ſequamurq; vt cognoſcam᷒ dñm. quaſi diluculū ꝑparat᷒ eſt egreſſus ei᷒. Nõ viuificabit nos. q2 mortificati erãt apli ꝓpter icredulitatẽ. Tunc ỽgo maria ſurrexit dicẽs. Sufficit mihi hr̃e tres teſtes de hora reſurrectiõis: ⁊ parauit camerã ⁊ cathedrã ꝓ filio dicens. Hic ſedebit fili᷒ me᷒: ⁊ hic loquar ei. ⁊ reſpexit ꝑ feneſtrã: ⁊ vidit incipe aurorã: ⁊ gauiſa eſt dicẽs. Nõ reſurget fili᷒ meus. Et genib᷒ flexis orabat dicens. Exurge dñe in occurſuʒ meũ ⁊ vide: ⁊ tu dñe de᷒ meus ꝟtutũ de᷒ iſrl̃. ps. lviij. Et xp̃s miſit ſtatiʒ ỽgini gabrielẽ nũciũ dicẽs. Sicut nunciaſti matri mee incarnationẽ: nũcia ſibi etiã meã reſurrectionẽ. Et in cõtinẽti cũ magno gaudio venit ad ỽginem dicẽs. Regina celi letare alla. q2 quẽ meruiſti portare alla. reſurrexit ſicut dixit alla: vt fuit reuelatũ btõ Greg. q addidit. Ora ꝓ nob deũ alla. Et ſtati poſt venit ad eã filius bñdictus cũ oib᷒ ſctis ptib᷒ ⁊c̃. Si dicat. quõ poterãt recipi i illa ꝑua camera. Dico ꝙ tãta eſt eorũ magnificẽtia ꝙ ſi vellẽt mille milia poſſent recipi in ea: imo ⁊ in minori loco ꝑ ỽtutẽ diuinã ad nudũ ei᷒ aſſiſtẽtẽ vt tangit ſanctus Tho. in. iiij. di. xliiij. Et xp̃s ſalutauit mr̃eʒ dicẽs. Pax vobis. Uirgo aũt flexis genib᷒ et plena lachrymis ꝑ gaudio adorauit eũ oſculãdo man᷒ ⁊ pedes dicens. O vulnera bñdicta ⁊ tantũ dolorẽ mihi dediſtis die veneris ⁊c̃. ⁊ xp̃s oſculãdo mr̃eʒ dixit. Mr̃ mea gaudete q2 iã de cetero nõ hẽbitis niſi gaudiũ et leticiã: tergẽdo ei lachrymas. ⁊ ſedit i cathedra ⁊ loq̃bant ſimul valde dulcit̃. O q fuiſſet in illo parlamento. Dixit ỽgo filio. Fili ego cõſueui facẽ feſtũ in die ſabbati ad ſignificandũ regeʒ creatiõis mũdi. ſʒ de cetero faciã feſtũ in die dñica in memoriã vr̃e reſurrectiõis ⁊ quietis ⁊ glie. ⁊ placuit xp̃o. Xp̃s aũt dixit matri ea q̃ egit in inferno quõ ligauerat dyabolũ. ⁊ oñdit ſibi ſanctos pr̃es q̃s inde extraxerat: q fecerũt ỽgini marie magnã reuerentiam. Cogitate quõ adã ⁊ eua dixerũt ỽgini marie. Bñdicta vos eſtis illa filia nr̃a ⁊ dña de qua dñs dixit dyabolo ſerpẽti. Inimicitias ponã iter te ⁊ mulierẽ. Geñ. iij. Dixit eua. Ego ex culpa clauſi ianuã paradiſi: ſʒ vos ex gr̃a apuiſtis. Itẽ ꝓpheta q̃libet dicebat virgini marie. Ego ꝓphetaui de vobis in tali loco dicẽs. ⁊ hũiliter eã ſalutãdo dixerũt oẽs ſimul virgini marie. Tu gloria hierlm: tu leticia iſrl̃: tu honorificẽtia populi nr̃i. Iudith. xv. Et virgo maria eos ſalutans dixit. Uos eſtis genus electũ: regale ſacerdotium. gens ſancta populus acq̃ſitiõis. vt virtutes ei᷒ nũcietis q de tenebris vos vocauit in admirabile lumẽ ſuũ. i. Pet. ij. Deinde ſcti ãgeli dixerũt ſibi vt prius. Regia celi ⁊c̃. q2 iſtud fuit vnuʒ de ſeptẽ gaudijs ꝑncipaliorib᷒ virginis marie. Uirgo aũt humilit̃ reſalutans eos dixit. Uos oẽs eſtis admiſtratorij ſpũs in miniſteriũ miſſi ꝓpt̃ eos qui hẽditatẽ capiunt ſalut̃. Heb. i. Patet quõ reſurrectio xp̃i fuit demõſtrata gratioſe. ¶ Dico t̃tio ꝙ publicata fuit ỽtuoſe. Poſtq̃ eni xp̃s ꝯſolat᷒ eſt ỽginẽ mariã. virgo mater cõſolationis rogauit filiũ: vt etiã dignaret̃ cõſolari dilectricẽ ſuã mariam magdalenã que tantũ doluit de paſſione ſua dicẽs. q̃uuis apoſtoli habuerũt magnũ dolorẽ de veſtra paſſiõe: maria magdalena habuit maximũ ideo placeat vobis eã ꝯſolari: ⁊ ſorores meas que hodie ſummo mane iuerũt ad monumẽtũ vt vngerẽt corpus veſtrũ. Et valde mane vna᷒ ſabbatorum venerũt ad monumẽtũ orto iã ſole. Et introeũtes in monumẽtũ: viderũt iuuenẽ ſedẽtẽ in dextris coopertũ ſtola candida ⁊ obſtupuerũt. Qui dicit illis. Nolite expaueſcere. Ieſuʒ q̃ritis ⁊c̃. Mar. xvi. Nota valde mane. i. in aurora orto iã ſole q2 claritas aurore eſt aduẽtus ſolis. idõ fili cõſolamini eas. Illa eni magdalena philocapta veſtra morit̃ amore veſtri. Iteʒ apli etiam plorãt ſingulariter petrus q exiſtẽs in quodã monumẽto nõ facit niſi flere. Statim xp̃s miſit angelum ad monumentũ: vt nũciaret tribus marijs ſuam reſurrectionẽ quas inuenit cum capſis vnguẽtoꝝ dicẽtes ſollicite. q̃s reuoluet nobis lapidẽ ⁊c̃. Itẽ q2 cuſtodes nõ ꝑmittẽt nos itrare. Et q̃ñ fuerũt ad monumẽtuʒ ſecũda vice viderũt reuolutũ lapidẽ. Erat quippe magnus valde. Et introeuntes i monumẽtũ viderũt iuuenẽ ⁊c̃. vt habet̃ vbi ſupra. Et dũ receſſerũt a monumẽto: xp̃s apparuit eis. que adorãtes tenuerũt pedes ei᷒: forſan dicẽdo ſibi. dñe ibim᷒ ad matrẽ veſtrã q̃ tot dolores ſuſtinuit in paſſiõe vr̃a. Rñdit eis. Nõ opʒ vos ire q2 iã vidi eã ⁊ cõſolatus ſum eã. Sʒ miſit eas ad diſcipulos vt eis nũciarẽt ſuã reſurrectionẽ: ⁊ poſt ipſe apparuit diſcipulis q gauiſi ſũt viſo dñõ: ⁊ nõ crediderunt mulieribus. Ecce quõ fuit publicata virtuoſe. Mo: aliter vt patet xp̃i reſurrectio fuit publicata ⁊ manifeſtata tribus cõditiõib᷒ ꝑſonaꝝ. Primo ỽgini marie. Scdo trib᷒ marijs. Tertio diſcipulis: vbi oñdit̃ miſtice ꝙ ipſe

apparebit ꝑ gl̃iam in paradiſo innocẽtib᷒: q ꝑ ỽginẽ deſignant̃ q̃ ſꝑ fuit inocẽs ab oi peccato. idõ dicebat xp̃s. Sinite paruulos venire ad me ⁊ nolite ꝓhibere eos. taliũ enim eſt regnũ celoꝝ. Mat. xix. Scdo apparuit penitẽtibus q ꝑ mulieres ſignificant̃. Penitẽtes. n. portant capſas vnguẽtoꝝ. ſ. corpora in quib᷒ ſunt vnguẽta medicinalia pnie curatiue plagarũ ⁊ infirmitate peccatoꝝ. idõ dicebat xp̃s. Pniaʒ agite. appropinq̃bit eni regnũ celoꝝ Mat. iiij. Tertio apparebit in gloria obediẽtib᷒ q ſignificant̃ ꝑ diſcipulos. Nõ duplex eſt gradus obediẽtie. Prim᷒ eſt obedire ꝑceptis ſeu mãdatis dei ad qð tenent̃ oẽs generalr̃ ⁊ obedire oibus ꝑceptis eccleſie ſingularit̃ ꝑcepto de cõione hodie fiẽda ex eccleſie ꝑcepto niſi de ꝯſilio boni ꝯfeſſoris anticipet̃ vel ꝓlõget̃. ex̃ de pe. ⁊ re. Ois. q2 xp̃s hodie triũphauit ⁊ leuauit cãpũ. idõ hodie vult itrare caſtrũ qð tãto labore acq̃ſiuit. ideo dicebat. Si vis ad vitã ingredi ſerua mandata. Mat. xix. Idõ apparuit apoſtolis in mẽſa ad ſignificanduʒ ꝙ hodie apparet cũ gr̃a digne cõicantibus. Scðs gradus obediẽtie eſt obedire ꝯſilijs: ſed ad iſtũ gradũ tenent̃ illi q ſe obligarũt ꝑ votum ad obſeruandum paupertatem: caſtitatẽ: obediẽtiã ⁊c̃. vt religioſi. De iſto gradu dicebat xp̃s. Si vis perfectus eſſe vade ⁊ vende omnia que habes ⁊c̃. Matthei. xix.

¶ In die paſche. Sermo. ij.

Alleluia. Thob. xiij. ⁊ apoca. xix. Iſta dies eſt multũ deſiderabil̃ ad quã multi anhelauerũt ⁊ vtinã ꝓpt̃ ſanctitatẽ diei ⁊ nõ poti᷒ ꝓpter tediũ pnie in ieiunijs: vel qð peius eſt ꝓpter deſideriũ redeundi ad pctã priſtina. ſicut canis redit ad vomitũ. de q̃bus dicit apl̃s ad heb. vi. Rurſuʒ crucifigẽtes ſibimetipſis: filiũ dei ⁊ oſtentui hñtes. Nõ ergo ſic deſiderabilis eſt: ſʒ ꝓpter ſctificationẽ hui᷒ diei ⁊ eius magnitudinẽ. Uñ ſciẽdũ ꝙ oĩa feſta anni agunt̃ i memoriã bñficiorũ dei que cõtulit eccleſie ſancte ſue: vt de his laudet deũ ⁊ regratiet̃. Uñ Iſa. lxiij. Miſerationũ dñi recordabor ⁊ laudẽ dñi ſuꝑ omnibus q̃ reddidit nobis dñs. ⁊ ſuꝑ multitudinẽ bonoꝝ dom᷒ iſrael q̃ largit᷒ eſt eis ſm̃ idulgẽtiã ſuã ⁊ ſm̃ multitudinẽ miaꝝ ſuarũ. Quanto beneficia ſunt collata maiora: tãto maius feſtũ eſt. De hoc vide ſanctũ Tho. ſuꝑ Io. x. Magna fuit dies dñice annũciatiõis. q2 tũc ſuſcepimus beneficiũ inchoationis noſtre ſalutis: deo aſſumẽte naturã humanã in vtero virginis. Maior dies natiuitatis ſue q2 tunc ſalus nr̃a palã manifeſtata eſt: diuinitate viſa in carne vel humanitate ad Tytũ. ij. Apparuit gr̃a dei ſaluatoris nr̃i ⁊c̃. ad Tytũ. iij. Apparuit benignitas ⁊ hũanitas ſaluatoris noſtri dei. Et ps. Uiderũt oẽs fines terre ſalutare dei nr̃i. Adhuc maior eſt dies dñice paſſionis. q2 tũc ꝑ mortẽ xp̃i preciũ ſolutũ eſt ꝑ qð redempti ſumus ab eterna morte. i. Coꝛ. vi. Empti eſtis ꝑcio magno ⁊c̃. ⁊. i. Pet. i. Non corruptibilibus auro ⁊ argẽto ⁊c̃. Nihil eni nobis naſci profuiſſet niſi redẽptio ſubſecuta fuiſſet. Sed ſuꝑ oẽs magna ẽ dies paſche dies dñice reſurrectionis. q2 nobis hodie ſecuritas data eſt eterne ⁊ imortalis vite obtinende in aĩa ⁊ corꝑe quã nobis tribuit xp̃s ꝑ reſurrectiõeʒ ſuã: que cauſa eſt ⁊ ſecuritas reſurrectiõis nr̃e. Ideo hodie maxime letari debemus ⁊ ipſuʒ laudare: dicẽdo. Alla. nã alleluia dicit̃ ab allelu qð eſt laus ⁊ ia qð eſt nomẽ dei ſm̃ ꝙ eſt inuiſibilis. Uñ alla. i. laus dei ſʒ Huguitionẽ. Papias dicit. Alleluia latine dr̃ laudate dñm. Debem᷒ igit̃ hodie laudare dñm. ps. Laudate dñm oẽs gentes ⁊c̃. Hodie eni oẽs creature laudant dñm ⁊ gaudent ſcilicet ſuꝑiores: mediocres ⁊ ifime. vt patet ex ſermone precedẽti. ſ. Surrexit non eſt hic. ¶ Eſt autẽ multiplex ratio quare hodie ſpecialiter debemus gaudere ⁊ deum laudare. ¶ Prima q2 deus nos ſuo corpore cibauit ⁊ ſanguine in ſacramẽto altaris. nã famelicus multuʒ gaudet de comeſtione. vñ corpus qð hodie nobis ſacramẽtaliter cõtulit eſt idem corp᷒ qð de ỽgine ſumpſit: in quo. xxxiij. annis vixit in quo pati voluit ⁊ ſepeliri ⁊ reſurgẽ. Dedit aũt cũ hoc corꝑe aĩaʒ ⁊ diuinitateʒ ex nãli cõcomitãtia. Scðm eni ſctm̃ Tho. iij. ꝑte. q. lxxvi. ar. i. in hoc ſacr̃o eſt aliq̃d duplr̃. Ex vi ſacramẽti. i. ſignificatũ ꝑ formã: ⁊ ex naturali cõcomitãtia. i. realit̃ ꝯiunctũ xp̃o. Uñ in hoc ſacr̃o aĩa xp̃i ⁊ diuinitas eius ſcðo mõ tãtũ ſub vtraq; ſpẽ ſunt. ſilr̃ ⁊ q̃ntitas ⁊ aĩa xp̃i. Caro aũt ⁊ os ⁊ hmõi ſunt ſub ſpecie vini ſcðo mõ tñ. ⁊ ſub ſpẽ panis ꝑmo mõ. Sanguis ỽo ecõuerſo eſt ſub ſpẽ vini ex vi ſacramẽti: ⁊ ſub ſpẽ panis ex naturali cõcomitantia. vt etiã dicit ſanct᷒ Tho. in. iiij. ſcꝑ. di. x. vñ ꝑ hoc donũ ſignificat̃ ſtat᷒ beatitudinis: in q̃ dabit ſeipſum inſeꝑabilit̃ ⁊ inamiſſibilit̃ immediate viſibilit̃ non ſub ſpẽ panis. ⁊ h̃ eſt dña hui᷒ datõis ad eternã. q2 hic dat ſe corporalr̃ ibi totaliter: hic tꝑaliter: ibi eternalit̃: hic ſub ſpẽ panis latẽter: ibi ſine oĩ medio apparẽ-

ter. O q̄le donū vbi de⁹ dat ſemetipſuȝ nunq̄
tale donū recipiēs paup̄ pōt fieri. q̄ꝛ in ipſo ē
q̄cq̄d deſiderabile eſt: nūq̄ turbari aut triſta
ri pōt. q̄ꝛ ipſuȝ eſt gaudiū ſine fine: nunq̄ pōt
infirmari nec antiquari. q̄ꝛ de⁹ vita eſt. O ve-
re paup̄ eſt ille q̄ hodie nō ē h⁹ cibo cibat⁹ ſȝ
anteq̄ poſſȝ digne recipi oportet q̄ recipiēs
ſit bn̄ diſpoſit⁹. nā ſicut medicina q̄to eſt vir
tuoſioꝛ tāto recipiēs dȝ magis timē vt ſit bn̄
parat⁹. q̄ꝛ ſicut medicina ſanat bn̄ paratū: ita
interficit īdiſpoſitū. Corp⁹ xp̄i eſt medicina
tāte virtutis q̄ recipientē bn̄ diſpoſitū curat
ab oī peccato. q̄ꝛ cū tāta deuotiōe pōt hō cōi
care q̄ erit ſine oī peccato ſicut puer mox ba
ptizat⁹. Mag⁹. eni vt inq̄t ſctūs Tho. iij. pte
q. lxxix. p̄ totā q̄ōnē. ꝛ in. iiij. di. xij. Eſt eucha
riſtie fruct⁹. Nā ſcelerū remiſſionē cauſat tri-
plicit̄. ſ. ignoꝛatoꝝ futuroꝝ: inquātū robur no
bis cōfert ad ſcelera futura vitāda ꝛ cauſan-
do ꝯtritionē. ꝛ hoc dupliciter cōtingit. Uno
mō nō p̄ceptū actu ſed voto. ſicut cuȝ q̄s pri⁹
iuſtificat̄ a peccato. Alio mō etiā p̄ceptuȝ ab
eo qui eſt in peccato mortali cui⁹ ꝯſciāȝ ꝛ affe
ctū nō hȝ. Forte eniȝ primo nō fuit ſufficiēter
ꝯtrit⁹ ſed deuote ꝛ reuerēter accedēs cōſequi
tur p̄ hoc ſacramētū gr̄am charitatis q̄ cōtri
tionē p̄ficit: ꝛ inq̄ſitionē peccati tā mortalis
q̄ venialis. penā etiā debitā p̄ pctīs delet: nō
totā ſed ſm̄ mēſurā pctōꝝ ꝛ deuotōis. A pur
gatorio inſup̄ euchariſtia liberat ſm̄ eundeȝ
ſctm̄ Tho. iij. parte. q. lij. ar. viij. ad ſcdȝ inq̄-
tū eſt ſacrificiū ſatiſſactoriū p̄ peccat. Inſup̄
ꝛ alios hȝ effect⁹. nā q̄ñ eſt effectiuū vite ſpi
ritualis ad ſilitudinē cibi corp̄alis facit. q̄ꝛ ſu
ſtētat: auget: reſtaurat ꝛ delectat: imo ꝛ in bea
tis auget gl̄iam accidētalē ſed nō eſſentialē.
Proprius tn̄ effectus euchariſtie ſm̄ ſanctū
Tho. in. iiij. di. xij. eſt tranſformatio hominis
in deū ad quā ſequit̄ augmētū v̄tutū: ꝛ reſtau
ratio p̄ditoꝝ. Cōſeq̄ns vero effect⁹ ꝛ minus
p̄ncipalis eſt diminutio fomitis. Notat etiaȝ
idē ſctūs Tho. Iſa. x. Euchariſtia dat quinq̄
ſ. veniā culpe: vitam gr̄e: cōfirmationē in pu-
gna: ꝯfortationē in via ꝛ p̄guſtationē glorie.
Cōfortat eni a peccato ꝛ p̄ſeruabit dupliciter.
vt dicit beat⁹ Tho. in. iij. pte ꝛ. iiij. ſcrip. vbi. ſ.
ſ. interius roborādo p̄ gr̄am: ꝛ exteri⁹ repellē
do oēm ipugnationē demonū p̄ paſſionē xp̄i
cuius eſt ſignū. Pōt etiā q̄s cū tāta indeuo-
tiōe accedē q̄ dānationē acq̄rat. Un̄. i. Cor.
xi. Qui idigne manducat ꝛ bibit: iudiciū ſibi
mādu cat ꝛ bibit. Sumēs eni euchariſtiā cuȝ
ꝯſcientia peccati mortalis: peccat mortaliter

vt dicit ſanct⁹ Tho. iiij. di. ix. ꝛ. iij. pte. q. lxxix.
arti. ij. ad tertiū ꝛ. viij. ꝛ. iiij. Idō cū magno ti-
more ꝛ reuerentia debem⁹ nos p̄parare. Un̄
ibidē. Probet aūt ſeipſuȝ homo. ſ. p̄meditā-
tādo. ꝛ ſic de pane ꝛc̄. Modus mādu candi
tradit̄ ſub figura. Exodi. xij. de agno paſchali
ꝛc̄. nota ꝛc̄. ¶ Secūdo debemus gaudere et
ipſuȝ laudare. q̄ꝛ nos de iferni captiuitate li-
berauit. nā captiuus multū gaudet de libera
tione: ꝛ nos gaudere debemus de liberatiōe
a carcere infernali. Naȝ carcer ille inferni eſt
igneus: ꝛ ignis eternus ꝛ pena eſt ibi ſine nu
mero illata dyabolo ꝛ mēbris ei ibidē exiſtē-
tibus. Iſtū carcerē xp̄s deſtruxit q̄ñ ad infe-
ros deſcēdit. p̄s. cvi. Quia ꝯtriuit portas ere
as: ꝛ vectes ferreos ꝯfregit ꝛc̄. Porte eree i-
ferni ſunt cupiditates ꝛ vitioſe cōſuetudines
hoīum q̄ nō ſināt clauſos exire. Uectes autē
xp̄s ſua fortitudine fregit. Hui⁹ figurā habe-
mus. Iudicū. xvi. de ſamſone q̄ abijt in gazaȝ
ꝛ vidit ibi mulierē meretricem ꝛ igreſſus eſt
ad eā. Qd̄ cū vidiſſent philiſtei poſuerunt in
porta ciuitatis cuſtodes ibi tota nocte p̄ſto-
lātes cū ſilētio: vt facto mane exeuntē occide
rēt. Dormiuit aūt ſamſon vſq̄ ad mediū no-
ctis: ꝛ inde ſurrexit ꝛ app̄hēdit ambas fores
porte cū poſtib⁹ ſuis ꝛ ſeras ipoſitaſq̄ hume-
ris portauit ad verticē mont̄. Ubi glo: Gre.
quid in hoc facto ſignificat̄. Samſon redem-
ptorē ſignificat. q̄d gaza niſi infernū. q̄d phi-
liſtei niſi p̄fidiā iudeoꝝ: qui cū xp̄m mortuuȝ
viderēt: ꝛ corpus eius in ſepulchro poſitum
cuſtodes ilico deputauerūt ꝛ auctorē vite le
tati ſūt ſe dep̄henſiſſe. Sȝ xp̄s deſtruxit infer-
ni clauſtra recte ſicut ſamſon fores in gaza.
Samſon vero media nocte non ſolū exijt: ſed
etiā portas tulit. q̄ꝛ redēptoꝛ noſter ante lu-
cē reſurgens non ſolū de inferno liber exijt: ſȝ
clauſtra inferni deſtruxit: portas tulit ꝛ mon-
tis verticem ſubijt. q̄ꝛ reſurgendo clauſtra in-
ferni diſrupit: ꝛ aſcēdendo regna celoꝝ pene
trauit: nō ſolū etiā xp̄s deſtruxit īfernum: ſed
etiā dyaboli potētiā minuit. Nā an̄ paſſionē
xp̄i dyabolus libere circuibat terrā ab initio
mūdi vt ſeduceret oēs gētes. ꝛ idō hūc xp̄s li-
gauit. Apoc. xx. App̄hēdit angelus draconē
ſerpētē antiquū q̄ eſt dyabol⁹ ꝛ ſathanas ꝛ li
gauit eū p̄ ānos mille: ꝛ miſit eū in abyſſuȝ ꝛ
clauſit ꝛ ſignauit ſup̄ illū: vt nō ſeducat ām̄pli⁹
gētes donec cōſūment̄ mille āni. Glo. iter li.
Angelus xp̄s app̄hēdit draconē p̄ violentia
nocēdi. ſ̄pētē p̄ fallacia antiquū. q̄ꝛ ab initio
mūdi nocuit: q̄ eſt dyabol⁹ decorſuȝ fluēs. ꝛ ſa

thanas. i. aduerſari⁹. ꝛ ligauit eū. i. hoꝛi p̄tāte
p̄uauit. ꝛ miſit i abyſſū: ꝛ clauſit ꝛ ſignit ſup̄ il
lū. i. ſigillū poſuit ſignū ſctē crucis vt n̄ ſedu-
cat ām̄pli⁹ gētes dōec ꝯſūmēt̄ mille āni. i. dōec
antixp̄s veniat. Nō hȝ ſctm̄ tho. i. iij. pte. q. xl
ix. ar. ij. q̄ p̄ paſſiōeȝ xp̄i tripl̄r liberati ſum⁹ a
p̄tāte dyaboli. Tria. n. ſūt ꝯſiderāda circa po
teſtatē quā dyabol⁹ exercebat i hoīes an̄ xp̄i
paſſiōeȝ. P̄mū ē ex pte hoīs q̄ ſuo pctō meruit
vt i p̄tātē traderet̄ dyaboli. p̄ cui⁹ tēptatiōem
fuerat ſup̄at⁹. Scd̄ȝ ē ex pte dei quē hō peccā
do offenderat: q̄ p̄ ſuā iuſticiā hoīeȝ reliq̄t po
teſtati dyaboli. Tertiū ē ex pte ipi⁹ dyaboli q̄
ſua neq̄ſſima volūtate a ꝯſecutiōe ſalut̄ impe
diebat. Quātū g⁹ ad p̄m̄ hō ē a p̄tāte dyaboli
liberat⁹ p̄ paſſiōeȝ xp̄i iquātū paſſio xp̄i ē cā
remiſſiōis pctōꝝ. Quātū āt ad ſcd̄ȝ ēt ſum⁹ li
berati iquātū paſſio ei⁹ nos deo recōciliauit.
Quātū ēt ad tertiū ſum⁹ liberati p̄ paſſiōem
xp̄i a dyaboli p̄tāte iquātū i paſſiōe xp̄i exceſ-
ſit modū p̄tātis ſibi tradite a deo: machinan-
do i mortē xp̄i q̄ n̄ hēbat meritū mort̄ cū eēt
abſq̄ pctō. Dicit Augu. xiij. de trini. Iuſticia
xp̄i vict⁹ ē dyabol⁹. q̄ꝛ cū i eo nihil mortis di-
gnū iueniret occidit eū. ꝛ ide vtiq̄ iuſtuȝ ē vt
debitores q̄s tenebat libere dimitteret̄ iu eū
credētes quē ſine vllo debito occidit. ¶ Ter
tio gaudere debem⁹ ꝛ ip̄ȝ laudare. q̄ꝛ p̄ reſur
rectiōeȝ ſuā dedit nob̄ certitudinē cognitiōis.
Nā mltū gaudet q̄ diu deſideratū videt. P⁹
eni nō poterat apparere. nec clare videri. rō ē
q̄ꝛ i libro ſubtil̄ ſcrip̄ nō bn̄ legit ſubtil̄ ēt ocul⁹
ſuppoſito ſibi groſſo corp̄e ꝛ obſcuro. Sȝ q̄ñ
ſupponit̄ corp⁹ claꝝ ꝛ lucidū melius legit̄. q̄ꝛ
bn̄ apparet groſſ[illegible] q̄ñ ſupponit̄ criſtall⁹
vel vitrū. Fili⁹ dei eſt liber ꝯtinēs i ſe qd̄ ē ne-
ceſſariū hūane ſaluti. Etiā ē liber vite ꝛ teſtim̄
altiſſimi ꝛ agnitio v̄itat̄. Sȝ ille liber ſubtilis
eſt a ſua diuinitas: ita q̄ null⁹ itellect⁹ creat⁹
pōt ibi legere i vita p̄ſenti. Exo. xxxiij. Nō vi-
debit me hō ꝛ viuet. Poſt incarnationē iſte
liber fuit coop̄tus pelle, groſſa ꝛ rudi. ſ. corp̄e
mortali. Idō nō poterat legi nec videri diuini
tas latēs ſub tali corp̄e. Idō iudei volebāt ip-
ſum lapidare dicētes. Io. x. De bono op̄e nō
lapidamus te: ſȝ de blaſphemia ꝛc̄. Sed ho-
die in btā reſurrectiōe q̄ñ corpus gl̄ioſuȝ cla
rū lucidū fuit poſitū ſupra diuinitatē: tunc li-
ber fuit cognitus ꝛ apparuit. Io. xij. Hoc nō
cognouerūt diſcipuli ei⁹ primū. ſȝ q̄ñ gl̄ifica-
tus eſt ieſus recordati ſūt. q̄ꝛ hec ſcripta erant
de eo. g⁹ p̄ reſurrectiōeȝ dat nobis cognitōeȝ.
In ſignū cui⁹ plures legūt in die reſurrectio

nis ſue apparuiſſe. p̄ria apparitio facta ē bea
te v̄gini lȝ de hoc euāgeliū nō faciat mētōeȝ.
Et hoc pōt oñdi auctoritate ſcdulij dicentis.
Semp̄ v̄go manēs hui⁹ ſe viſib⁹ aſtās. Lucē
p̄priā pri⁹ diis obtulit. Scd̄o ex ꝯſuetudine
eccleſie. Sūm⁹. n. pōtifex i die paſche ad ſan-
ctā mariā maiorē p̄mā celebrat ſtationē p̄ h⁹
innuēs primā apparitionē factā beate v̄gini.
Tertio p̄ p̄cepti obſeruationē. De⁹. n. p̄cepit.
Honora prēȝ ꝛ mr̄ē ꝛc̄. Si. n. eēt aliq̄s i parti
bus vltra marinis de q̄ mr̄ itellexiſſet q̄ mor
tuus fuiſſet. ꝛ tādē ſan⁹ rediēs ex̄neas p̄ſonas
viſitaret: ꝛ ad mr̄em tribulatā vltimo veniret
iſte nō eēt bon⁹ fili⁹ nec mr̄eȝ honoraſſe vide-
ret̄. Sȝ ſi xp̄s pri⁹ alſ de ſua reſurrectiōe letifi
caſſet: ꝛ tādē mr̄i deſolate appuiſſet. ſic nō
videret̄ obſeruare p̄ceptū de parētib⁹ hono-
rādis. De h⁹ vide in ſer. p̄cedēti alſ rōnes.
Scd̄a apparitio facta fuit in maria magd. de
q̄ logt̄ euāgeliū hodiernū di. Maria magd.
ꝛ maria iacobi ꝛ ſalome emerūt aromata ꝛc̄.
Sȝ queris q̄re iſte mulieres p̄cipue queſierūt
xp̄m. Rō q̄ꝛ xp̄o erāt plus obligate: eo q̄ plu
ra officia ab eo receperāt. Maria eni magd.
multū xp̄o tenebat̄. q̄ꝛ ab ea ſeptem demonia
eiecerat. Marc. Ultimo. Martha ſororem
ſuā a fluxu ſanguinis liberauit. Et frēm ſuuȝ
lazaꝝ quatriduanū ſuſcitauit: ꝛ eā ſemp̄ excu
ſauit. ſ. apud phariſeū q̄ dicebat ipſaȝ imūdā:
ꝛ apd̄ ſororē q̄ dicebat eā eē ocioſaȝ ꝛ apd̄ iu
dā: q̄ dicebat eā eē p̄digā. Scd̄o maria iaco-
bi, mr̄ iacobi minoris ei mltū tenebat̄. tū q̄ꝛ ne
pos ſuū erat. tū q̄ꝛ tres filios ſuoſ. ſ. iacobū. ſy
monē ꝛ iudā alphei filios cardiales. i. ap̄los
fecit. Tertio maria ſal. ei mltū tenebat̄. q̄ꝛ ne
pos ſu⁹ erat tū q̄ꝛ duos filios eius. ſ. iacobū ꝛ
Io. ap̄los fecerat. Scd̄o q̄rit̄ q̄re iſimul tres
venerūt. rō prima p̄p maiorē teſtimonij veri-
tatē. q̄ꝛ in ore duoꝝ vel triuȝ teſtiū ſtat omne
verbū. Scd̄o p̄pter decentiā ꝛ honeſtatē. de
cet eni matronas ire bene aſſociatas. Tertio
p̄pter myſticā ſignificatiōem: vt ex hoc dare
tur intelligi q̄ illi ad xp̄m veniūt q̄ fidē chari
tatē ꝛ op̄a habēt. Quarto ad cōmēdādū ſo-
cietatē. Melius eni eſt ſeruire deo in ſocieta
te q̄ in ſingularitate. Eccleſia. iiij. Meli⁹ eſt
eſſe duos ſimul q̄ vnū. Hn̄t eni emolimētuȝ
ſocietat̄ ſue. Tales. n. aliq̄ñ merito ſocietat̄ li
berant̄ a malo culpe p̄perrate. Idō ſubdit̄. ſ. ſi
vn⁹ ceciderit ab alio fulciet̄. aliq̄ñ a malo cul
pe p̄petrāde. idō ſubdit̄. Si q̄s p̄ualuerit ad
uerſus vnū: duo reſiſtūt ei. aliq̄ñ mutuo ſe ac
cēdūt in amore dei. idō ſubdit̄. Si dormierint

duo ſil' ſouebunt mutuo:vn⁹ ab alio calefiet.
aliq̄n ꝓtegūt a tēptatiōib⁹ dyaboli.vñ dr̄. Fu-
nicul⁹ triplex difficile rūpit. Dyabol⁹ nō pōt
rūpe duos dei inſil' ꝯgregatos.ps̄. cxxxij. Ec-
ce ꝗ̄ bonū ⁊ ꝗ̄ Io.⁊c̄. Nec ꝑt inuadē vnitos.
i. Reg.xvij. Eligite vob̄ vir̄ ⁊ dſcēdat ad ſin
gulare certamē. De iſtis trib⁹ mlier̄ib⁹ oñdit
mag⁹ deuotio i trib⁹. P⁹ in h° ꝙ voluerūt xp̄z
inungē.vñ dr̄ ꝙ emerūt aromata.i. vnguēta
aromatica vt veniētes vngerēt ieſū ex mag⁹
duotiōe:corp⁹ xp̄i volebāt iungē. Cōſuetudo
eni erat iudeoꝝ vngē corpa mortuoꝝ vt ꝯſer
uarent ab icineratiōe ⁊ a fetore a vmiū corro
ſiōe. Sz iſte mlieres dcepte erāt.q2 corp⁹ xp̄i
in diuitate erat balſamatū. ⁊ iō ſi p mille mi-
lia ānoꝝ i t̄ra iacuiſſet nō potuiſſet putrefieri
aut icinerari:nec potuiſſent v̄mes gñari.ps.
Nō dab̄ ſctm̄. T.vi.cor.i h° tn̄ bn̄ oñderūt di
lectionē xp̄o mortuo quaz habuerūt ad xp̄m
viuū. Pauci eni ſūt amici q de diligūt i vita.
q2 fere diligūt oēs pp ſuū nō ꝓp̄ ſe. Eccli.vi.
Eſt amic⁹ ſoci⁹ mēſe:⁊ nō ꝑmanebit i tp̄e neci
tat.pauciores ſūt i morte q diligūt: imo ſepe
pentes filijs ⁊ filij pentib⁹ aduerſant i morte
qñ ꝓ ſalute volūt aliq̄ ordinare. Pauciſſimi
ſūt q diligūt p⁹ mortē.q2 p⁹ modicū ⁊ fili⁹ pr̄is
⁊ pr̄ filij:⁊ amic⁹ amici obliuiſcit.ps. Obliuio
ni dat⁹ ſū tāq̄ ⁊c̄. Et alibi. Perijt mēoria eo
rū cū ſonitu. Iſte āt ſctē mlieres dilexerūt xp̄z
i vita q̄ ſeq̄bant ip̄z p̄dicātē. Lu.viij. Seq̄ban
tur maria mag. ⁊ alie mlieres q̄ miſtrabāt ei
de ſuis facultatib⁹. Dilexerūt eū i morte:q2 aſ
ſociabāt eū i cruce. Io.xix. Stabāt iux̄ crucē
ieſu mr̄ ei⁹ ⁊ ſoror mr̄is eius maria cleophe ⁊
maria mag. Dilexerūt eū poſt mortē:q2 volue
rūt eū vngē i monumēto exn̄tē. Scd̄o deuo-
tio iſtaꝝ mulieꝝ oñdit i h° ꝙ valde tēpeſtiue
voluerūt venire. Iō dr̄. Et valde ma.⁊c̄. Sz ſi
valde mane erat quō tūc ort⁹ erat ſol.⁊ ſi ſol iā
ort⁹ quō erat valde mane. Rñ.q2 iſte mlieres
i ciuitate hitabāt ſepulchꝛū aūt xp̄i ex̄ ciuitatez
erat. Ip̄e āt valde mane ſurrexerāt.ſ3 q2 via lō
ga erat.⁊ honeſtas mlonas nō decē currē ſ3
mr̄ne icedē.iō iā ort⁹ erat ſol qñ venerūt ad ſe
pulchrū. Eſt g⁹ ſēſus.valde mane veniūt.i.ve
nire icipiūt orto iā ſole.ſ.qñ puenerūt. Vl' ve
niūt orto ſole ꝗ̄tū ad fulgorē ſuū q dr̄ aurora
nō ꝗ̄tū ad ſpaꝫ ſuā. Vñ dic̄ Aug. Orto iā ſo
le.i.cū celū ad ptē orient iā albeſcēt. Vl' noie
ſolis itelligit xp̄s q fuit ort⁹ de mr̄is vt̄o p na
tiuitatē carnalē. ⁊ de tumulo p natiuitatē q̄-
dāmō glioſaꝫ. Eſt g⁹ ſēſus valde mane veni
unt.ſ.cū ver⁹ ſol.ſ.xp̄s q fuerat ort⁹ i h° mūdo

de mr̄is vtero natiuitate carnali iaꝫ ort⁹ erat
reſurgēdo de tumulo natiuitate celeſti. Qd̄
aūt dr̄ vna ſabbatoꝝ itelligit p̄ª die ſabbati q̄
nūc dñica dr̄. Dies.n.alit' noiant iudei.aliter
romani.alit' eccl'ia. Iudei.n.noiant eos a ſab
bato.dr̄.p̄ª ſabbati ſcd̄a ſab.⁊c̄. ⁊ h° pp reuerē
tiā ſabbati in q̄ de⁹ reqeuit ab ope. qd̄ ⁊ ſctifi
cauit. Rōani noiant dies a planet̄. ⁊ maxie
ab illo q hora p̄ª illi⁹ dñat.⁊ q2 ſol dñat p̄ª ho
ra dñice illā vocāt diē ſol'.⁊ ſic de alijs. Eccl'ia
noiat dies a ferijs dr̄.feria p̄ª.fer.ij.iij.⁊ ſic de
alijs. Et idē ē feria qd̄ ceſſatio. Vñ ātiq diē ſo
lēnē feriā appellabāt.q2 ab ope ſuili ceſſabāt
vl' dr̄ feria ab offerēdis victimis.q2 i dieb⁹ fe-
ſtiuis ſacrificia offerebāt. Sz nūc eccl'ia econ
uerſo oēm diē appellat feriā. q2 in oī tp̄e a vi
ctimis ē ceſſādū. Quia.n. p̄cepta cerimōialia
vetis legis fuerūt viua vſq3 ad paſſionez xp̄i.
tn̄ deīceps fuerūt mortua⁊.p⁹ diuulgationez
euāgelij mōtifera. vt dr̄.b.Tho.p̄ª ſcd̄e.q.ciij.
ar.iij.⁊.ij.ij.q.lxxxvij.arti.i.⁊.q.xciij.ar.i.⁊ in
iiij.di.i.⁊.ij. Tertio deuotio iſtaꝝ mulieꝝ oñ-
dit i h° ꝙ monumētū deſiderabāt vidē aptū.
vñ dicebāt. Quis reuoluet nob̄ lapi.⁊c̄. Naꝫ
monumētū tripl'r clauſuꝫ erat.ſ. aduolutione
grādis lapidis ad os ei⁹ ſigilli ipoſitiōe ⁊ mi
litū armatoꝝ deputatiōe. Iō mlieres nō ſpa
bāt ſe poſſe itrare.q2 lapidē tā grādē mouē n̄
poſſēt cū fragiles eēnt ⁊ milites eas fugarēt
⁊ ſigillū p̄ſidis frangē nō auderēt. Xp̄s aūt q
exiuit de vt̄o vginis clauſo:⁊ q ianuis clauſis
ad diſcipl'os itrauit:ip̄e exiuit de monumēto
lapide clauſo ſaluis ſigill':⁊ cuſtodib⁹ expaue
fact̄. Poſtq̄ āt reſurrexit āgel⁹ lapidē reuo-
luit:vt ſic daret mlierib⁹ aditū ad itroeūdūz.
Sz q2 adhuc milites facti ſūt tāq̄ mortui et
q̄ſi ametes. ⁊ h° ex ſubita aptiōe mōumēti ⁊
t̄re mag̃ ꝯcuſſiōe.t̄remot⁹ eni fact⁹ ē magn⁹ vt
milites exterreret. ⁊ vt de reſurrectiōe xp̄i ter
ra leticiā dmōſtraret. Sic āt i paſſiōe xp̄i mo
ta ē t̄ra in ſignū triſticie.ſic i reſurrectiōe mo
ta ē in ſignū leticie. Vel t̄remot⁹ iō fact⁹ ē vt
p hoc ſignaret ꝙ corda t̄renoꝝ p fidē paſſio-
nis ⁊ reſurrectiōis ad fidē eſſent ꝓmouēda.
Mulieres igit' accedentes ⁊ reſpiciētes vide
runt reuolutū lapidē. Sed q̄re iſte mulieres
volebāt appropiquare monumēto. cū nullā
haberent de reuolutiōe lapidis certitudinez.
Rñ:q2 credebāt adhuc corp⁹ xp̄i eē i monu-
mēto.vñ dicebant:⁊ ſi nō poſſum⁹ eū vngere
ſaltē poterim⁹ monumētū ei⁹ tāgē.⁊ ibi eū fle
re ⁊ aſſociare. Ecce mirabilis dilectio ⁊ deuo
tio mulierū erga mortuū ſuū. Sz hodie ap̄d

mltos p̄iit mēoria eoꝝ cū ſonitu.hodie multi
ſūt porci q ad clamorē vni⁹ porci pp mortē ru
gientē currūt.⁊ cū ip̄i viderūt pont porcū in al
ueolo ſtati recedūt:⁊ illi⁹ obliti ſūt: ſic multi
mortuū defletes:dū ſepl'ture ē tradit⁹:ei⁹ ob-
liuiſcūt. Mlieres g⁹ itroeūtes i monumētūz
viderūt iuuenē.i.āgelū.q videbat q̄ſi iuuenis
ad inuēdū ꝙ i etate iuuenili oēs reſurgem⁹:
nō q̄ ad nūeꝝ annoꝝ:ſed q̄ ad ſtaturā:vt dr̄.ſ.
Tho.iiij.ſcri.diſ.xliiij.ar.ij. Et.iij.p.q.xlvi.ar.
ix.ad ſcd̄3. Hic ſedebat i dextris. Gre. Quid
p ſiniſtrā niſi vita p̄ns.qd vo p dextrā niſi vi-
ta eterna deſigñt.q2 g⁹ redēptor nr̄ p̄ntis vite cor
ruptiōes trāſierat:recte āgel⁹ q nūciare ei⁹ p-
hēnē vitā venerat i dextra ſedebat.⁊ ꝓ coop-
tus erat ſtola cādida. Reuera.ſtola iſta n̄ eſt
ex mortali vellere.ſ3 ex vitali ſplēdēs celeſti
luce.n̄ t̄reno colore dicēte ꝓpha. Amict⁹ lu-
ie ſicꝫ veſtimēto. Et de iuſtis dr̄. Mat.xiij. Fulge-
būt iuſti ſicꝫ ſol i re.pr̄is eoꝝ. Gre. Stola cādi
da coop̄t⁹ appuit.q2 feſtiuitat' gaudia annū-
ciauit. Cādor.n.veſtis ſplēdore denūciat nr̄e
feſtiuitat'. Marc⁹ āt dic̄ ꝙ aſpect⁹ ei⁹ erat ſicꝫ
fulgur.veſtimēta ſicꝫ nix. Fulgur ē de celo.nix
de t̄ra.p qd̄ dat' itelligi ꝙ i xp̄i reſurrectiōe ter
rena celeſtib⁹ ſūt ꝯiūcta.ſ3 āt. Gre. In fulgore
terroris i niue blādimētū cādoris ſigñt. ⁊ p
qd̄ dat' itelligi ꝙ xp̄s i iudicio t̄ribilis petōri-
b⁹ ⁊ blād⁹ iuſtis appebit. Iſte āgel⁹ allocut⁹ ē
mulieres p⁹ eas ꝯfortādo.d. Nolite expaue-
ſcē. In h°.n.dinoſcit bon⁹ āgel⁹ a malo.q2 bo
nus i p̄n⁹ t̄ret ex fulgore. In medio ꝯfortat ex
ſua allocutiōe. In fine letificat ex imēſa ꝯſo-
latiōe ⁊ ſua iocūda viſiōe. Mal⁹ āt ecōuerſo
q2 i p̄n⁹ t̄ret ex ſua horribili viſiōe. In medio
ex ſua allocutiōe magis t̄ret. In fine ꝯtriſtat
ex ſubſeq̄nti dceptiōe.vt.d.ſ.Tho.iij.p.q.xxx.
ar.iij.ad t̄tiū.⁊ ſup Iob.iiij.⁊.ij. Tho.xi.⁊ ibi
dic̄ ꝙ ois angel⁹ apparēs hortat' ad bonū.ſ3
bon⁹ āgel⁹ pſeuerat.mal⁹ āt ſe nūciat ad ma
lū. Scd̄o illas ꝯfortādo ⁊ certificādo de reſur
rectiōe dicēs. Ieſuꝫ nazarenū q̄rit crucifixū.
Nō ē h̄ ⁊c̄. Gre. Nō ē h̄ p p̄ntiā carnis. ſ3 tn̄
vbiq3 ē p p̄ntiā maieſtat'. Qd̄ āt h° ſit veꝝ.ec
ce loc⁹ vbi poſuerūt eū. Nā pp h° reuoluerat
lapidē vt locū oñdēt.q.d. Si meis v̄bis n̄ cre
ditis vacuo credat' ſepulchro. Tertio āgel⁹ mi
ſit eas ad ap̄los.dr̄. Ite dicite ⁊c̄. Notādū ꝙ
p⁹ mulier fuit media int' ſpētē ⁊ hoiez trahēs
ad pditionē. Scd̄a.ſ. vgo marie fuit media
int' deū ⁊ hoiez faciēs nr̄az recōciliatōez. Iſte
āt mlieres fuerūt medie int' āgelū ⁊ ap̄los nū
ciātes eis nr̄az ſalutē ⁊ ſaluatiōez. Iā h° nō

pōt cōq̄ri de muliere.q2 ſi p⁹ dāpnauit ſcd̄a ſal
uauit:t̄tia nūciauit. Si p⁹ fuit cā mort' nr̄e:ſe
cūda fuit cā vite nr̄e.t̄tia dnūciatrix ſalut' nr̄e
iō āgel⁹ fecit iſtas mulieres nūcias nr̄e reſur.
Sz q̄re dixit:⁊ petro. Rñſio.pp tria. P°. q2
petr⁹ p negatiōez deſinebat eē diſcipul⁹:⁊ ad
huc n̄ erat cert⁹ vtꝝ reſtitut⁹ fuerit ad grām.
vñ ſi n̄ fuiſſet noiat⁹ remāſiſſet ꝯfuſus: ⁊ forte
deſpaſſet. Et iō vt ſciret ꝙ p fletū fuerat pctīn
dimiſſū.⁊ ꝙ erat reſtitut⁹ ad officiū diſcipula
tus:fuit ꝓprio noie noiat⁹. Scd̄o vt āgel⁹ ſi-
bi tāq̄ ſūmo pōtifici deferret. Si qs.n.pape
⁊ collegio cardinaliū l'ras mittēt:papā noiatiꝫ
exp̄mēt.cardinales vo i gñali ꝓferret. Ange
lus igit' noiatiꝫ exp̄ſſit petrū tāq̄ ſūmū pōtifi
cē.diſcipulos āt gñalr' tāq̄ collegiū. Tertio
q2 petr⁹ iterp̄tat' agnoſcēs vl' diſſoluēs. p qd̄
dat' itelligi ꝙ illi ad xp̄m veniūt q ab amore
carnali ſe diſſoluūt.⁊ q pctā ſua cū ꝯtritione
agnoſcūt.⁊ hūilit' ſe nihil eē exiſtimāt. Quar
to āgel⁹ iſtis mlierib⁹ appitiōez xp̄i i galileaꝫ
denūciauit.d. Precedet vos i galileā.ibi euꝫ
v̄c. Apparitio facta i galilea fuit. Tū pp mi-
ſteriū i ip̄a ſpāl'r noiat'. Galilea.n.iterp̄tat' trāſ
migratio. Xp̄s vō eēt i hac mortali vita tripli
cē defectū patiebat'.ſ. q̄tū ad corp⁹ mortali-
tatē.quātū ad aiam paſſibilitatē. quantū ad
vtrūq3 penalitatē ⁊ multiplicē miſeriā.ſ3 i re-
ſurrectiōe facta ē trāſmigratio.q2 corp⁹ mi-
grauit de mortalitate ad imortalitatē.aīa de
paſſibilitate ad ipaſſibilitatē. Corp⁹ ⁊ aīa de
miſeria ⁊ penalitate ad gl'iā ⁊ felicitatē.vnde
leo papa. Poſt paſſiōez rupt' vinculis mort'
ifirmitates i v̄tutē.mortalitates i et̄nitatē.cō
tumelia trāſiuit i gloriā. Ille āt mlieres exi-
ſtētes denūciāt ap̄lis q2 ſurrexit.ſ3 ip̄i ap̄li re
putauerūt q̄ſi delirāmēta.⁊ n̄ credebāt illis.
Tūc petr⁹ ⁊ ioānes occurrerūt ad monumē-
tū ⁊ viderūt litheamīa ⁊ ſudariū ⁊c. Et abie
rūt ad alios diſcipulos. Maria āt ſtabat ad
monumētū foris plorās ⁊c̄.ibi xp̄s i ſpē hor-
tulani ei appuit. Et hec fuit p⁹ appitio de q̄ lo
q̄t euāgeliū.ſ3 pri⁹ mr̄i apparuerat.vt dcm̄ ē.
Sz q̄re xp̄s p⁹ marie magd.appuit. Rñ.pp
q̄ttuor. P°. q2 ardēti⁹ diligebat vñ ſtabat ibi
plorās. Scd̄o vt oñdēt ſe mortuū ꝓ petōrib⁹.
Mat.ix.⁊ Lu.v. Nō veni vocare iuſtos: ſed
petōres. Tertio vt ſicꝫ mlier fuerat nūcia mor
tis:ita eēt nūcia vite ſ3 gloſā. Quarto:vt vbi
ſupabūdauit dlictū ſupabūdaret ⁊ grā. Ro.
v. Scd̄a appitio facta fuit mulierib⁹ redeūti
bus de monumēto qñ dixit eis:auete. Tertio
petro.ſ3 vbi aut qñ euāgeliſte nō dicūt: q̄rto

diſcipulis euntibꝰ in emaus. quãto diſcipulis in
vnũ cõgregatis. Debemꝰ igiť letari de eiꝰ reſur
rectõe ſicut apľi ⁊ mulieres letati ſũt. q̃ꝛ vide
rũt quẽ mortuũ putabãt. Uñ ſi volumꝰ xp̄m
vidẽ oportet ꝙ ſeruiamꝰ diligẽtes in feruore
charitatis ſucceńſi ſicͭ maria magdalena. Nã vi
demꝰ ꝙ humor abũdãs maxime ĩpedit clari
tatẽ ſolis vidẽ ſꝫ ſicci oculi bñ vident. Sic hõ
hñs oculos cordis plenos humore voluptatis
carnalis nõ põt xp̄m vidẽ. Uñ maria magda
lena q̄diu vixit in voluptate xp̄ꝫ nõ vidit ite
riꝰ. q̃ꝛ oculꝰ interior plenꝰ erat hũore ĩpedien
te eã. Sꝫ poſtq̄ꝫ feruor diuine dilectiõis eam
exſiccauit: tũc xp̄s ei apparuit. Jð volẽtes ꝙ
xp̄s eis appeat dñt oẽꝫ hũorẽ prauũ remouẽ
⁊ feruorẽ diuine dilectiõis ĩ ſeipſos excitare.
Ro. xij. Spũ feruẽtes dño ſuiẽtes. ¶ Quar
to debemꝰ gaudẽ ⁊ letari: q̃ꝛ p̄ reſurrectionem
ſuã nobͣ ianuã celi apuit. Nã multũ gaudẽt
q̄ ad ſocietatẽ p̄ncipũ aſſumunť. ſic ⁊c̃. Uñ ſi
cut xp̄s in reſurrectiõe q̄ttuor dotes habuit.
lꝫ nõ ſꝫ ꝓpꝛiã rõnẽ dotis. ſicͭ nec angeli. vt di
cit doctor ſctũs. iiij. diſ. xlix. q. iiij. ar. iij. ⁊. iiij.
ſic b̄ti in futura reſurrectiõe dotabunť q̄ttuor
dotibꝰ ĩ corpe. vt etiã doctor ſctũs tãgit ĩ. iiij.
diſ. xliiij. ⁊. iij. ptẽ. q. xlv. ar. i. ad tertiũ. Fuit. n.
corpꝰ xp̄i ſubtile: agile: clarꝫ: ⁊ ĩpaſſibile. Jſtis
q̄ttuor erit corpꝰ nr̄m dotatũ. Que iõ vocanť
dotes. q̃ꝛ dabit eas dñs in dotẽ ſctis q̄ ſibi co
pulabunť hic p̄ verã fidẽ ⁊ dilectionẽ. ⁊ in fu
turo p̄ eternã fruitionẽ. ſicͭ ſpõſa dotať a ſpon
ſo. Pꝛia dos vel nobilitas eſt ſubtilitas quã
recipiet corpꝰ ab aĩa que faciet corpꝰ totaliter
ſubditũ aĩe. ⁊ releuabit ſpũ in q̄ndã ſilitudi
nẽ aĩe. ſicͭ ⁊ ipſa eleuata erit in ſilitudinẽ dei.
ita vt corpꝰ videať q̄ſi vnꝰ ſpũs cũ aĩa. ⁊ hͦ di
cit apl̄s. i. Cor. xv. Seminať corpꝰ aĩale. i. ha
bẽs beſtiales mores inordinate ꝯcupiſcẽtie. ſicͭ
in alijs aĩalibꝰ. ſꝫ reſurget corpꝰ ſpũale. i. tota
liter ſpũi ſubiectũ ⁊ cõforme. ita ꝙ in nullo p̄
ſtabit ĩpedimẽtũ aĩe. q̄ minꝰ deinde cõtẽpleť
amet ⁊ inhereat ei. qð nõ hꝫ aĩa in ſtatu huius
vite. Nũc eñi corpꝰ qð corrũpiť aggrauat ani
mã. Sap. ix. Et caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpũ
Gal. v. ⁊ ĩpedit aĩaꝫ ne poſſit deũ cõtinue me
ditari. nec ad pfectã eius noticiã attingẽ vel
amorẽ. ⁊ hͦ facit groſſicies ⁊ pondus corpis
aĩaꝫ depͥmens. Et ſignũ huiꝰ accipi põt in ſõ
no. Dũ aĩa nõ occupať vſu ſenſuũ exteriorũ.
ſicͭ vigilãdo: tũc ꝯsueuerunt fieri reuelatiões.
Mẽs. n. hꝫ duos reſpectꝰ. ſ. ad ſupioꝛa a qbꝰ
illuſtrať. ⁊ ad corpꝰ reſpectu cuiꝰ ligať ĩ ſõnis.
nõ aũt reſpectu p̄mi. ſꝫ ſit liberior q̄ꝫ ĩ vigilia.

vt di. b. Tho. in de v̄itate. q. xij. ar. iij. ad ſecũ
dũ. ⁊. q. xxviij. ar. iij. ad ſextũ. Uidemꝰ inſuper
ꝙ groſſicies corpis impedit ꝙ nõ põt trãſire
ad libitũ. q̃ꝛ alia corpa ſibi reſiſtũt. ſicͭ murus
vľ paries. Sꝫ corpꝰ glorioſũ ita ſubtile erit ꝙ
oẽ corpꝰ penetrabit ſine reſiſtẽtia. Cuiꝰ ſiľe vi
demꝰ in nã. nã oleũ penetrat vas cõtinẽs ip
ſũꝫ ſine vaſis diuiſiõe. Per oleũ. n. ĩtelligitur
gr̄a. ſicͭ eñiꝫ nauta deſcẽdẽs in mare portans
oleũ in ore mediãte q̄ illuiať vidẽs maris pi
cula. ſic gr̄a dei illuiat ⁊ dirigit nauigãtes in
ter mũdi picula ne pereãt. ij. Cor. xij. Suffi
tibi gr̄a mea. Jð corpꝰ glioſuꝫ ẽ plenũ: nõ ſo
lã gr̄a: ſꝫ potiꝰ glia que ẽ gr̄a ꝯſũmata. oẽ cor
pus ẽt celũ penetrat ſine diuiſiõe. Prouerbi
xxix. Humileꝫ ſpũ ſuſcipiet glia. Scða dos erit
agilitas q̄ etiã ꝓuenit de glia aĩe in corpꝰ vt
ſtati vbi velit ſpũs ibi erit corpꝰ abſq̄ vllo ĩpe
dimẽto. Nã ꝓp põderoſitatẽ corpis ĩ hac vi
ta nõ põt aĩa ẽẽ vbi vult. Uñ q̄ñ aĩa putat põ
dus corpis ſecuꝫ leuare ⁊ ducẽ ad bona opa
ſeipſaꝫ frequẽter p̄cipitat. ſicͭ ſymeõ cũ credit
globũ ſibi alligatũ ſup tectũ leuare põdꝰ glo
bi ſymeõ in lutũ p̄cipitat ſic corpꝰ p̄cipitat aĩ
mã in lutũ peccati. Sꝫ in reſurrectõe corpus
oĩno obediet aĩe. Auguſtinꝰ. Ubicũq̄ volue
rit ſpiritus ꝓtinus erit ⁊ corpꝰ. Jð dicit apl̄s
ibidẽ. i. Cor. xv. Semiať in ĩfirmitate: ſurget
in virtute. Cuiꝰ ſiľe videmus in nã. Nã aliqs
lapis iacẽs in terra nõ põt moueri a decẽꝫ: q
moueť tñ a puero ẽẽ terrã ſine loci ꝓpꝛiũ exi
ſtẽs. Sic corpꝰ qð nõ põt moueri ab aĩa q̄ñ
iacet in terra in reſurrectiõe eleuabiť ad celũ
⁊ mouebiť ab aĩa ad nutũ. Hãc virtutem de
dit deꝰ ipſi corpi glioſo. Eccli. xvij. Deꝰ de ter
ra creauit hoiem ⁊ ſm imaginẽ ſuam fecit il
lum: ⁊ iterũ cõuertit illũ in ipſam: ⁊ ſm ſe ve
ſtiuit illuꝫ v̄tute. nã ſicͭ radiꝰ ſubito ꝑtrãſit ab
oriẽte ĩ occidẽs: ⁊ oculꝰ ſubito de terra videt
ſtellã: ſic ſubito ad nutũ corpꝰ erit vbi anima
voluerit. Tertia dos erit claritas que etiã flu
et de glia aĩe: ⁊ ſm ꝙ qlibet ſctũs erit maio
ris meriti: ſm hoc erit maioris claritatis in cor
pore. i. Cor. xv. Stella differt a ſtella in clari
tate. ſic ⁊ reſurrectio mortuoꝝ. q̃ꝛ erit ⁊ appa
rebit vnus ſplẽdidior altero: nihilominꝰ qli
bet habebit claritatẽ corpis excedẽtẽ ſepties
claritatẽ ſolis. q̃ꝛ erit tũc lux ſolis ſicͭ lux ſeptẽ
dierũ. ⁊ tũc fulgebũt iuſti ſicut ſol ĩ regno pa
tris eoꝝ. Mat. xiij. Et lꝫ nũc lux ſolis non ſit
ꝓpoꝛcionata oculis: nõ ſic nõ erit ibi. q̃ erit
claritas demulcẽs: ⁊ oculi erũt fortiores ⁊ no
biliores. Hec etiã claritas ſm Greg. erit per

aĩã: ita vt ſine impedimẽto corpis vniꝰ ſctõꝝ
videbit qd eſt in corpe alteriꝰ. ⁊ q̄ꝫto abũda
bit in lumĩe glie tãto clariꝰ videbit ſicut ĩ cla
ro fonte. Jdeo apl̄s vbi. ſ. Seminať in igno
bilitate: ſurget in glia. non tñ in illa gloria de
qua. i. Mach. ij. Glia eiꝰ ſtercꝰ ⁊ vermis. Sicͭ
ſerpẽs totã v̄tutẽ ſuã ponit ĩ pelle pulchꝛa et
colorata: ⁊ ſub pelle nõ hꝫ niſi putredinem ⁊
venenũ. Sic qdã tãtũ curãt de pulchꝛitudine
corpali: ꝙ interius nõ remanet niſi putredo
pcti. Talis pulchꝛitudo non erit ibi. Sꝫ quia
pulchꝛitudo corpis glioſi veniet ab aĩa. Ps.
xliiij. Ois gloria eiꝰ filie regis ab intus. Jdeo
ſemꝑ durat. Nõ ſic de pulchꝛitudine moder
na de q̄ Jac. i. Exortꝰ eſt ſol cũ ardore ⁊ areſe
cit ſenũ: ⁊ flos eiꝰ decidit. ⁊ decor vultꝰ eiꝰ de
periit. Tũc aũt oẽs defectꝰ corpales ceſſabũt
⁊ q̄cquid pulchꝛitudinis eſt habebit corpus.
Quarta dos erit impaſſibilitas ⁊ immortali
tas: ita vt neq̄ꝫ fames: aut ſitis: frigꝰ aut eſtus
nec aliqð leſiuũ a quo corpus modo patitur
ibi locũ habebit. Et hoc etiaꝫ erit in glia aĩe.
q̃ꝛ ſicut tũc ipſa tota erit eleuata in diuinã ſi
militudinẽ. ita ⁊ corpꝰ per aĩam cõſequeť im
paſſibilitatẽ ⁊ immortalitatẽ. Auguſti. Tam
potenti v̄tute fecit deus animaꝫ vt redundet
in corpus incorruptiõis vigore. ratio ẽ. muta
tio alterat naturã: ſicut patet. arbor ſita ĩ ter
ra mala nõ fructiſicat: ſed ſublata ad terram
bonã ſtatim fructificat. quia arbor trahit ali
mentũ a terra. ideo fructus ſeqtur conditio
nẽ terre in q̄ ſita eſt. ꝓpter qð dicit Augu. ꝙ
p̄mi parẽtes ſi ſtetiſſent in innocẽtia: corpora
eoꝝ fuiſſent imortalia ⁊ incorruptibilia pro
pter eſum ligni vite qð incorruptibile erat.
Hoc p̄ tãto dico. Nũc comedimꝰ cibũ corru
ptibilẽ ⁊ putribilẽ: vt pꝫ de pane ⁊ vino. ⁊ iõ
corpꝰ nřm tali cibo nutritũ hꝫ corrũpi: imo q̄
plus comedit ⁊ delicatiꝰ: citiꝰ putreſcit ⁊ mo
rit: ſꝫ poſt reſurrectionẽ in p̄adiſo edemꝰ cibũ
vite ĩ q̄ nulla corruptio ſeu putredo ẽ. Apoc.
ij. Uincẽti dabo edere de ligno vite qð eſt in
paradiſo dei mei. Jtẽ bibemus in fonte vite.
Apoc. vij. Deducet eos ad fontes aq̄ꝝ vite.
Bibere delitias mũdi ẽ bibere de fõte morť.
Jdeo ſicͭ oportet nũc corpꝰ nr̄m corrũpi ꝓpť
corruptionẽ cibi quẽ ſumit: ita ĩ p̄adiſo erimꝰ
imortales ꝓpter cibũ q̄ vtemur. Joã. vi. Qui
mãducat ex hoc pane viuet ineternũ. Igiť p̄
pter ꝯditionẽ cibi in p̄adiſo oportet corrupti
bilẽ hͦ iduere incorruptibilitateꝫ: ⁊ mortale
hoc induere imortalitatẽ. i. Cor. xv. Hoc eſt
qð apl̄s dicit ibidẽ. ſ. Semiať in corruptiõe:

ſurget in icorruptiõe. Hec ſunt q̄ttuor dotes
vľ nobilitates q̄s recipiẽt corpa nr̄a a dõ me
diãte glia aĩe. Et vt nos aſſecuraret in p̄nti.
voluit eos in corpe ſuo mõſtrare ad tẽpꝰ cuꝫ
adhuc in mũdo eẽt. nã ſubtilitatẽ habuit q̄ñ
de clauſo v̄gis vtero exiuit. agilitateꝫ q̄ñ ſup
vndas maris ambulauit. Mat. xiiij. ⁊ Joan.
vi. claritatẽ q̄ñ in mõte thabor trãſfiguratus
gliã claritatis ſue diſcipulis oñdit. Mat. xvij.
Impaſſibilitatẽ q̄ñ de manibꝰ iudeoꝝ ipſuꝫ
p̄cipitare ſeu lapidare volẽtium euaſit. Luc.
iiij. ⁊ Joã. viij. Si ergo in reſurrectiõe reno
uari deſideramꝰ ſm has nobilitates corporis
q̄s añ reſurrectionẽ dñs in ſuo corpe oſtẽdit.
⁊ poſt reſurrectionẽ ꝑpetuo cõſeruauit: opor
tet ꝙ ſic in nouitate vite ambulemꝰ. ⁊ etiam
nos in hac vita eas ſpũaliter in aĩa rep̄ſenta
mus: ita vt habeamꝰ ſubtilitatẽ: agilitatẽ ⁊c̃.
Subtilitatẽ habemꝰ q̄ñ cor nr̄m purgatũ eſt
ab inordinato amore terrenoꝝ in qbꝰ impuri
tatẽ ⁊ groſſiciẽ ꝯtrahit. Amor eñi iordinatꝰ
impuritatẽ facit in aĩa p̄ hoc ꝙ eam extra ſe
effluere faciť ĩ id qð amat ⁊ cũ eo vniri. Ps. xxi.
Factũ eſt cor meũ tanq̄ꝫ cera. Sicut eñi argen
tũ p̄ liq̄factionẽ mixtũ cũ cupꝛo impurũ effi
ciť: ita aĩa per inordinataꝫ amorẽ mixta terre
nis impura efficiť. igiť q̄ñto aĩa plus eleua
tur ſup terrena ea cõtẽnẽdo: tãto ſubtilior ẽ.
Sicut eñi aer dĩ ſubtilis q̄ñ nõ eſt ꝑmixtꝰ et
ingroſſatus nebula groſſa: ⁊ vinum ſubtile
q̄ñdo eſt eleuatum ſupꝛa feces ⁊ depuratũ.
Siľr hõ dĩ ſubtilis ingenio cuiꝰ mens nõ eſt
depꝛeſſa ſuper ſenſibilia ⁊ groſſa. qui ſpũalia
poſſit ⁊ latentia cõpꝛehendere. Sicut etiam
videmꝰ cũ oibus bñ ordinatis ꝙ id qð ſubti
lius eſt ſupeminet: vt flos in arbore: ignis in
ter elementa. Sic ⁊ aĩa q̄ñ ſuperfert iſtis ter
renis ſubtiliať ex hoc ꝙ tũc vniť deo q eſt in
termio oĩs ſubtilitatis. Quelibet eñiꝫ res q̄ñto
magis appꝛopiquat ſuo perfectiuo ⁊ illi a q̄
recipit ſuaꝫ pfectionẽ: tãto plus nobilitať. ſicͭ
aer illuminatꝰ nobilior eſt q̄ꝫ obſcurus. ⁊ ſiľr
corpꝰ cõiunctũ aĩe q̄ꝫ ſeparatũ. Cũ igiť aĩa ſo
li deo inherẽs que ſurſuꝫ ſũt q̄rit: nõ q̄ ſup ter
rã: vt dicat cũ apl̄o. Noſtra cõuerſatio in ce
lis ẽ. tũc ſubtilis eſt ⁊ etiã abilis ⁊ mereť ſub
tilitatẽ in corpe. Ecõuerſo autẽ q̄ñ conuertiť
ad terrena q̄ deſideria corpis pfecit ingroſſa
ta efficiť. vt patet in auaro q aĩam habet ter
renã. q̃ꝛ totã volũtatẽ ponit in acq̄rẽdo terre
na. Siľr luxurioſus aĩam hꝫ luteã. q̃ꝛ in luto
p̄ luxuriã iacet. Superbus hꝫ aĩaꝫ de vento.
⁊ ſic de alijs. Jdeo ſi aĩa velit ſubtilitatẽ ha

dere oporteret hmōi remouē: ⁊ ab iordinato
amore terrenoꝝ ſe extrahē. ⁊ ad celeſtia cōtē
plāda eleuare ꝑ hāc ſubtilitatē. Seqtur alia
nobilitas. ſ. agilitas. Dū enī mēte abſtracti
ſumus ab amore ⁊ groſſitie deſiderioꝝ terre
noꝝ ⁊ mēte totaliter erecti in amorē dei ⁊ de
ſideriū celeſtiū tūc efficimur agiles ⁊ ꝓmpti
ad currēdum ꝑ incremēta bonoꝝ opeꝝ illuc
quo amor noſter ⁊ deſiderium tendit. Aug.
Amor me⁹ pōdus meū ego feror. quocūqꝫ fe
ror. Ad hanc agilitatē ꝓficiendi hortaꝫ nos
apl's dicēs. Sic currite vt cōprehēdatꝭ. i. Co
rin. ix. ⁊ dat in exēpluꝫ. Philip. iij. dicēs. Se
quor aūt ſi q̄mō cōprehēdā. Et ꝑ hūc curſuꝫ
⁊ ſequelā nihil aliud intēdit q̄ ꝓfectū in bo
no ⁊ virtutib⁹ ꝑ exercitiū bone opatiōis. ⁊ ad
hoc obligamur q̄diu ſum⁹ in hac vita. q: ſm
Hero. Greg. Aug. ⁊ Bernardū nemini con
ceſſum eſt ſtare nec in corpe nec in aīa. q: in
via dei nō ꝓgredi regredi eſt. Tertio oportet
nos hēre claritatē ꝑ viā ſi vere velim⁹ reſur
gē cū xpo. Et voco puiā claritatē qñ hō clar⁹
eſt intus ⁊ extra. Int⁹ ꝑ teſtimoniū bone cō
ſciētie. extra redolētiā bone fame. De primo
dicit apl's. ij. Coꝝ. i. Gloria nr̄a. i. gaudiū hec
eſt teſtimoniū cōſcie nr̄e. ⁊ merito. q: natura
liter clara ⁊ lucida letificāt vt patet in aīb⁹.
nā cōſurgēte aurora: letificanꝫ ⁊ cantāt. Etiā
hoies in locis tenebroſis exiſtētes timēt: ⁊ vi
ſo lumie cōfortanꝫ. Si talia extriſeca letificāt
quāto magis claritas intrinſeca que lucet in
cōſcientia. Prouerb. xv. Secura mens qua
ſi iuge cōuiuiū. Et ſicut cōſciētia plura letifi
cat: ſic ecōuerſo conſcia obumbrata peccatis
cōturbat ⁊ ꝯtriſtat. Sap. xvij. Semp ꝑſumit
ſeua ꝑturbata ꝯſciētia. Quarto oportet nos
hēre impaſſibilitatē. i. nō extolli ꝑ ꝓſpera ⁊ de
primi ꝑ aduerſa. ſꝫ oēs tribulatiōes. i. aduer
ſitates patiēter ſufferre ꝑpi xp̄m. nō tñ debe
mus patiētiam hēre aſininā. Nā dicūt natura
les q̄ aſin⁹ qñ videt lupū venientē abſcondit
caput ſub vepꝛib⁹ ⁊ ꝑmittit ſe a lupo morde
ri quouſqꝫ appropinquat ad cor: ⁊ tunc vult
reſiſtere. Ita plures. nā lupus. i. dyabolus. aſi
nus ideſt hō in pctis q̄rēs delectationē. Talē
patiētiā nō debem⁹ habere: ſꝫ fortiter reſiſte
re dyabolo in ſuggeſtionibus malis ⁊ in prin
cipio tēptationū: ſꝫ cōtumelias ⁊ opprobria
gratāter ⁊ hylariter ꝓpter xp̄m ⁊ exēplo ſui
ſuſtinere. orare pro malefactoribus noſtris.
vt tādē impaſſibilitate aīe qua aīa chriſti euꝫ
corpore in reſurrectiōe ſua veſtita eſt in gene
rali reſurrectione indui mereamur ⁊c̄.

Feria ſecunda paſche. Sermo. i.

Tu ſolus peregrinus es i hie
ruſalē. Lu. vlti. Quāuis xp̄s in ꝓ
pria veniſſet ⁊ cū dñs oīum eēt: tñ
in mūdo voluit conuerſari ſicut pegrin⁹. Vñ
nullā domū hēre voluit in hoc mūdo. Si aliꝗs
naſcereꝫ in pegrinatiōe: oporteret q̄ i alie
na domo nutrireꝫ. ⁊ poſtq̄ꝫ creuiſſet: oporte
ret q̄ in aliena domo. ⁊ ſi morereꝫ: oporteret
q̄ in alieno monumēto ſepeliretꝫ. Iſto modo
xp̄s fuit pegrinus nā in aliena domo fuit na
tus: in aliena domo cōuerſatus: ⁊ in alieno ſe
pulchro ſepultus. Jō vere fuit pegrinus. Jā
ipſe dicit. Lu. ix. Vulpes foueas hn̄t ⁊ volu
cres celi nidos: fili⁹ aūt hois nō hꝫ vbi caput
ſuū reclinet. Ac ſi diceret. Ego nō habui in vi
ta nidū. i. domū ſicut volucres vbi poſſeꝫ ha
bitare. ego in natiuitate mea nō habui ceruical
vbi aurē meā potuiſſeꝫ reclinare. in morte
etiā foueā nō habui: ſꝫ in alieno ſepulchro ſe
pultus fui. Vt tñ meli⁹ videam⁹ quō xp̄s fuit
peregrinus. Dicendum q̄ peregrinus fuit
Quantum ad habitum quem aſſumpſit.
Quantum ad vias quas fecit.
Quantum ad hoſpitia que intrauit.
Quantum ad pericula que ſuſtinuit.
Quantum ad ſigna que reportauit.
Prio igiꝫ dr̄ pegrin⁹ q̄ꝫtū ad habitū queꝫ
aſſumpſit. Xp̄s enī habuit ſclauiā ſcartellā: ba
culū ⁊ pileū. Per ſclauiaꝫ ſignificaꝫ ei⁹ caro:
quā vgo btā in vtero ſibi miſtrauit. Dicit enī
ſctūs Tho. in. iij. pte. q. xxxiij. ar. iiij. ad quartū.
⁊ iij. ſcrip. diſ. iij. q. ij. ar. i. q̄ btā vgo ſe habuit
actiue in ꝑparatiōe materie ſꝫ nō in ꝯceptiōe
xp̄i. q: vt ideꝫ dicit in textu vbi. ſ. ⁊. iij. diſ. iiij.
q̄ ꝯceptio xp̄i attribuiꝫ ſpūiſancto efficiēter:
lꝫ ſit a tota trinitate ⁊ a ſingulis ꝑſonis. Iſta
ſclauia ꝑmo fuit albiſſima. i. puriſſimis guttis
ſanguis btē vginis facta ſine oī pctō. Vñ xp̄s
dicit de ſe ⁊ de alijs q hn̄t ſclauias. i. corpora
ſua pura. Apoc. iij. Ambulauerꝫ mecū i albis
q: digni ſunt ⁊c̄. Deide iſta ſclauia facta ē to
ta rubea i cruce. q: tota ipſa fuit aſpſa ſangui
ne. vñ admirantes angeli dixerunt. Iſa. lxiij.
Quare rubꝛū eſt indumētum tuū: ⁊ veſtimēta
tua ſicꝫ calcātiū in torculari. Rñdit. Torcular
calcaui ſol⁹ ⁊c̄. Vltio facta ē iſta ſclauia tota
nigra qñ remāſit in cruce mortua ⁊ liuorib⁹
plena. Apoc. vi. Sol. i. xp̄s fact⁹ eſt niger tam
q̄ ſaccus cilicin⁹. Per ſcartellā intelligiꝫ ei⁹
aīa. peregrini enī in ſcartella ſolēt portare ar
gentū. aīa autē xp̄i plena fuit argēto triplici.

argento. ſ. glīe gratie: ⁊ ſapie. Jo. i. Vidimus
gloriā ei⁹. Ecce ꝑmū argētū. plenū grē. ecce
ſecūdū. ⁊ veritatis. ecce tertiū. xp̄s enī in pri
mo iſtāti ſue ꝯceptionis habuit plenitudinē
grē ꝯceptionis: vt dicit ſctūs Tho. iij. pte. q.
vij. ar. iij. ⁊. iiij. ⁊. iij. ſcrip. diſ. xiij. ⁊. xiiij. Nam
hoies erāt a celeſti regno excluſi. iō apporta
uit xp̄s argētū glīe ⁊ grē. ꝑ qd' eos pr̄i recōci
liaret. Erant ceci ⁊ tenebris inuoluti neſciētes
viā inuenire que ducit ad vitā. iō apportauit
argētū ſapie ꝑ qd viā celeſtis p̄rie demōſtra
ret. Tertio aſſumpſit pileū ſiue capellū. i. co
ronā ſpineā. ſolēt enī pegrini portare capel
lū cōtra eſtū: vētuꝫ ⁊ pluuiā. Sic cōſideratio
corone ſpinee dꝫ nobis eē in vmbraculū diei
ab eſtu. carnalis voluptatis vt refrigeremur.
q: ſicut dicit Aug. Nō decet ſub ſpineo capi
te mēbꝛū fieri delicatū. Dꝫ eē in defenſionē a
pluuia tribulationum vt alleuiemur. q: ſicut
Greg. dicit. Si paſſio xp̄i ad memoriā redu
ciꝫ: nil eſt oino qd nō equo aīo tolereꝫ. Debꝫ
eē in abſcōſiōeꝫ a vēto tēptationū vt ꝓpulſen
tur. Hec ſignificanꝫ. Nume. xxi. vbi dꝫ: q̄ ad
viſionē ſerpētis enei in patibulo ſuſpēſi ſana
banꝫ illi q a ſerpētib⁹ ꝑcutiebanꝫ. De his tri
bus dꝫ Iſa. iiij. Tabernaculū erit in vmbracu
lū diei ab eſtu ⁊ in ſecuritatē ⁊ abſconſionē a
turbie ⁊ a pluuia. Per baculū itelligiꝫ crux:
pegrini enim vtunꝫ baculo ad ſuſtētationē ⁊
ad trāſeūdū flumē ⁊ ad malarū beſtiaꝝ ꝑcuſ
ſionē. Sic xp̄s ſue crucis baculo hoies tribu
latos ſuſtētauit ne fatigareꝫ. Heb. xij. Reco
gitate eū q talē ſuſtinuit aduerſus ſemetipſū
a pctōrib⁹ ꝯdictionē: vt nō fatigemini aīs ve
ſtris deficiētes. Ipe etiā xp̄s ꝑ baculū ſue cru
cis flumē iſti⁹ mūdi trāſiuit. ⁊ ad p̄riaꝫ venit.
Geñ. xxxij. In baculo meo trāſiui iordanem
iſtū. Lu. vlti. Oportebat xp̄m pati ⁊ ſic intra
re in gloriā ſuā. Tertio ꝑ baculū crucis dya
bolū ꝑcuſſit. Iſa. xxx. A voce dñi pauebit aſ
ſur vga ꝑcuſſus. i. dyabolus. Timēt enī demo
nes nimis baculū crucis. Vñ vbicūqꝫ demo
nes baculū crucis vidēt territi fugiūt: timen
tes baculū quo plagā acceperūt. Scdo di
ciꝫ pegrinus ꝓpter vias quas fecit. Solēt pe
regrini diligere vias planas ⁊ mūdas: ⁊ odi
re aſcēſus ⁊ deſcēſ⁹. Iſte aūt pegrin⁹ nihil ha
buit. ſ. de plano: ſed tota ſua via fuit aſcēſus ⁊
deſcēſus. Primo enī fecit magnū deſcēſuꝫ ⁊
ſaltū qñ. ſ. venit de celo in hūc munduꝫ. Joā.
xvi. Exiui a p̄re ⁊ veni in mundū. Deinde fe
cit magnū aſcēſum qñ de mundo aſcēdit ad
patibulū crucis. Jo. iij. Sicut moyſes exalta
uit ſerpētē in deſerto: ita exaltari oportet fili
um hois. Etiā fecit magnū deſcēſum qñ a cru
ce deſcēdit in tumulū ⁊ in lymbū. Et inde fecꝫ
magnū aſcēſum qñ. ſ. de lymbo rediēs ⁊ de ſe
pulchꝛo: ⁊ reſurgēs aſcēdit in celuꝫ. Eph. iiij.
Qui deſcēdit ipſe eſt ⁊ q̄ aſcēdit ſuꝑ oēs ce
los. Notate vita preſens eſt q̄dā via in q̄ nul
lus ferre vult aliquā difficultatē in aſcēden
do ad aliqua ſublimia. nec in deſcēdēdo ⁊ in
ſuſtinēdo aliq̄ aduerſa: ſꝫ tñ ire vult ꝑ planū
i. habē oīa ꝓſpera ⁊ delectabilia. Sed qcūqꝫ
vadit poſt xp̄ꝫ nō errat: cū ipſe ſit via veritas
⁊ vita. Jo. xiiij. Quattuor ſūt que nō ꝑmittūt
aliquē errare i via. ſ. ferramētoꝝ impꝛſſio. Vñ
cōiter dꝫ. Tene viā ferratā ſi vis hēre bonā vi
am. Secūdū ē crucīū erectio: qñ cruces i via
recta eriguntꝫ. Tertiū eſt ramoꝝ ⁊ plātarū re
flectio. Quartū eſt lapidū ꝯgregatio. Et iſta
q̄ttuor ſigna voluit hēre xp̄s. Habuit ferramē
ta. i. vulnera in corpe ſuo ferramētis impꝛeſſa.
Habuit crucē quā ſuꝑ hūeros ſuos portauit
ſuꝑ quā aſcēdit. Habuit reflectionē plātarū.
i. coronā ſpineā. Habuit ꝯgregationem lapi
dū. q: ipſuꝫ iudei pluries lapidare voluerūt.
Jo. viij. ⁊. x. Qui g⁹ nō vult errare ſeq̄tur iſta
q̄ttuor ſigna. q̄ xp̄s in via poſuit ne erremus.
Et hoc fuit neceſſariū. q: vie ei⁹ nō fuerūt pla
ne: ſꝫ aſpe. Qui g⁹ non vult ſuſtinē aliq̄ aſpa:
ſꝫ oīa vult hēre ꝓſpa: ꝯſtat q̄ multū errat a via.
Tertio dꝫ xp̄s pegrin⁹ ꝑꝑ hoſpitia q̄ intra
uit. Solēt pegrini ter in die itrare hoſpitiuꝫ.
ſ. in tertia ad prādiū vel ad prādēdū. In me
ridie ad bibēdū ⁊ geſcēdū. In ſero ad cenan
dū ⁊ dormiēdū. Sic iſte pegrin⁹ habuit tria
hoſpitia. Primū fuit vter vginis: ⁊ iſtud itra
uit in tertia. i. in martio q eſt terti⁹ mēſis a ia
nuario. vꝉ in tertia. i. tertio tpe. ſ. grē. Preceſ
ſerat enī duplex tp̄s. ſ. nature ⁊ legis ſcripte.
In tertio tpe. i. grē. in iſto hoſpitio xp̄s pran
diū fecit hn̄s carnē vgineā ꝓ cibo. ⁊ ſāguinē
ꝓ potu. ⁊ iſtū potū ⁊ cibū etiā dat nobis. Jo.
vi. Caro mea vere eſt cib⁹ ⁊c̄. Scdm hoſpitiū
fuit patibulū crucis. Et iſtd hoſpitiū igreſſus
eſt in meridie. ibi bibit. qñ dixit ſitio. Sed tñ
q: iudei obtulerūt ei acetū. cū guſtaſſet nolu
it bibē. vt pꝫ Mat. xxvij. Ibi etiaꝫ requieuit ⁊
inclinato capite tradidit ſpm̄. Lu. xxiij. Jō di
cit ſpōſa. Canꝫ. i. Indica mihi vbi paſcas: vbi
cubes in meridie. Tertiū hoſpitiū fuit ſepul
chꝛuꝫ vbi dormiuit. ps. iij. Ego dormiui ⁊ ſo
porat⁹ ſuꝫ. Scdo aīa xp̄i in triduo morꝫ i lym
bo fuit vbi xp̄s etiā cenā fecit oīb⁹ ſancꝫ. He
ſter. i. Aſſuerus tertio anno imperij ſui. i. tpe

gſe fecit grãde ꝯuiuiũ cũctis hoib⁹.i.patriar
chis ⁊ ꝓphetis ⁊ apl'is ⁊ pueris ſuis.i.vgini/
tatẽ ſeruãtib⁹ ⁊ puritatẽ. fortiſſimis pſaruꝫ.i.
martyrib⁹ ⁊ medoꝝ inclitis.i.ꝯfeſſorib⁹ ⁊ pfe
ctis ꝓuinciaꝝ.i.angelis.¶ Quarto xp̃s dici
tur ꝑegrin⁹ q̃tũ ad ꝑicula. Sũt.n.ꝑegrini in
multis ꝑiculis.q̃nq̃ a ſocijs q eos ꝓdũt.q̃n/
q̃ ab hoſpitib⁹ q eos occidũt.q̃nq̃ a latroni/
bus q eos ſpoliãt.Sic xp̃s a ſuo ſocio.ſ.iuda
fuit tradit⁹. Mat.xxvi. Amẽ dico vobis q2
vnus veſtrũ me traditurus eſt. A iudeis iter
quos fuit hoſpitat⁹:fuit vulnerat⁹ ⁊ occiſus.
Zacharie.xiij. Quid ſũt plage iſte in medio
manuũ tuaꝝ.⁊ dicet his plagat⁹ ſuꝫ in domo
eorũ q diligebãt me.A militib⁹ a q̃b⁹ fuit ve/
ſtibus ſpoliatus.Jo.xix. Milites cũ crucifi/
xiſſent eũ acceperunt veſtimẽta ſua ⁊ fecerunt
q̃ttuor partes vnicuiq̃ militi partẽ ſuaꝫ. ps.
Diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea.¶ Quinto di/
cit ꝑegrinus ꝓpter ſigna q̃ reportauit.Solẽt
ꝑegrini in ſclauia ſua reportare q̃dã ſigna ad
oſtẽdẽduꝫ q ſuã ꝑegrinationẽ ꝑfecerũt.⁊ vt
hoies citius moueant ad bñfaciẽdũ eis.vt ſe
curius ꝑ viã incedãt. Sic xp̃s ad patriã redi
ens in cruce cycatrices retinuit triplici rõne.
Primo ꝓpter oñſionẽ paterne obedientie.
Pater enĩ ſibi cõmiſit vt genus humanum
ſua paſſiõe redimẽt.vt igit oñdẽt pr̃i q op⁹ ſi
bi iniunctũ cõſummauit:cycatrices retinuit.
Jo.xvij.O p⁹ cõſũmaui qđ dediſti mihi vt fa
cerẽ.Scđo ꝓpter ꝓuocationeꝫ pr̃is mie. vt
his oñſis pr̃i:eũ ad miam ꝓuocaret:vt nobis
bñfaciat ⁊ nobis miam ſuã ipartiat.i.Jođ.ij.
Aduocatũ hẽmus apud pr̃eꝫ Jeſuꝫ xp̃m iu/
ſtũ.⁊ ipſe eſt ꝓpiciatio ꝑ pctis noſtris. Ter/
tio in ſignũ ſecuritatis nobis acq̃ſite.ne.ſ.ho
ſtes de cetero in via timeam⁹.ſicut hoſtes ti/
mẽt ⁊ fugiũt q̃n vidẽt crucis ſignaculũ. Iſa.
xiij.Sup montem caliginoſum.i. dyabolum
leuate ſignum ⁊c̃.Alias rõnes vide in tertia
parte ſancti Thome.q.liij.arti.vlti.⁊c̃.

¶ Feria ſecunda poſt paſcha. Sermo.ij.

M Ane nobiſcum domine
q̃m adueſpaſcit.Lu.xxiiij.Sermo
noſter erit de ſctõ euangelio hodi
erno.In quo agit de quadã notabili appari/
tiõe xp̃i manifeſtantis ſuã glorioſam reſurre
ctionẽ quõ apparuit duobus diſcipulis ſuis
euntib⁹ ꝑ viã in emaus. Iſta apparitio conti
net magna ſecreta ⁊ ſpeculatiões ad illumi/
nationẽ intellect⁹ noſtri.Sed ſalutet pr̃i⁹ vir
go Maria ⁊c̃.Verbũ ꝓpoſitũ eſt q̃dã breuis
oro ſed deuota:quã frequẽter ſancta mat ec/
cleſia iſto tp̃e reſurrectionis dicit. Mane no
biſcũ dñe ⁊c̃. Pro pleniori declaratiõe ⁊ ma
terie introductione ſciẽdũ q tam in veteri q̃
in nouo teſtamẽto xp̃s dicit ſol. Rõ.q2 ſicut
ſol naturalis ꝑ ſuam preſentiã illuminãdo et
calefaciẽdo cauſat diẽ in mũdo. ⁊ ꝑ ſuam ab
ſentiam obtenebrando ⁊ ifrigidando relinq̃t
noctẽ.Sic chriſtus q̃diu eſt preſens creatu/
re per gr̃am cauſat in ea diẽ gratie illuminã/
do cõtra errores:dubitationes ⁊ falſas appa
ritiones.⁊ calefaciẽdo in dei amore cõfortat
ad vitãdũ vicia ⁊ delectatiões carnales ⁊c̃. ⁊
facit fructificare in opꝫibus miſericordie peni
tẽtie:⁊ iuſtitie. Et ſic de alijs bonis opib⁹. Et
ſicut ſol naturalis abſentat ⁊ occidit ꝑ iterpo
ſitionẽ terre int ipſum ⁊ nos. Sic xp̃s ſol iu/
ſtitie quãdo hõ inter xp̃m ⁊ ſe interponit ter
rã.ſ.terrenas affectiones honoꝝ: diuitiaruꝫ:
officiorũ dignitatũ ⁊ huiuſmodi xp̃s abſenta
tur ⁊ relinq̃t noctẽ tenebroſaꝫ culpa:⁊ hõ am
bulat ceſpitãdo de pctõ in pctm̃. Ecce rõ q̃re
dicit ſol. Auctoritas.Orietur vobis timẽtibus
nomẽ meũ ſol iuſtitie: ⁊ ſanitas in pẽnis ei⁹.
Malach.iiij. Nõ:vobis timẽtib⁹ nomẽ meũ:
q2 nõ timẽtib⁹ deũ lꝫ eis oriat ſol nature:non
tñ eis orit ſol gr̃e. Itẽ ⁊ ſanitas in pẽnis ei⁹.
gr̃a ⁊ gl'ia ſunt due ale ei⁹.Gr̃a enĩ cõfert ſa/
nitatẽ ꝯ infirmitates culpaꝝ mortaliũ ⁊ vul/
nera peccatorũ.Gloria eſt ala q̃ ꝯfert ſanita/
tẽ miſerijs tp̃alibus. Iteꝫ in nouo teſtamẽto
dicit ſol. Nã eccl'ia dicit virgini marie. Ex te
ortus eſt ſol iuſtitie xp̃s de⁹ nr̃ ⁊c̃. Iteꝫ ſol in
quadrageſima erat ſup nos.q2 eram⁹ in pn̄ia
⁊ ieiunijs ⁊ orõnibus ⁊ vigilijs ⁊c̃.Sꝫ mõ vi
deo q vadit ad occidẽtẽ.q2 iã multi redeunt
ad vanitates ornamẽtoꝝ ⁊c̃.dimittendo bo/
nã vitã. Multi credũt q non debẽt tenẽ bo
nã vitã nec facere pniam niſi in q̃drageſima:
Quia ergo in cordib⁹ multorũ ipſe dies gr̃e
ꝑ exceſſus vite iã icipit in veſpeꝝ culpe decli/
nare.Jõ eccl'ia petit in themate. Mane no/
biſcũ dñe ⁊c̃. Modo vidẽdi ſunt modi q̃b⁹
retinetur chriſtus.Et notaui in euangelio ho
dierno tres modos q̃bus chriſtus manebit
nobiſcũ ne cadamus in nocteꝫ culpe ſcilicet.

- Loquẽdo verba ſpiritualia.
- Audiendo documenta celeſtia.
- Faciendo miſericordie opera.

Dicit thema.Mane nobiſcũ dñe ⁊c̃.¶ Di/
co p̃mo q xp̃s manet nobiſcuꝫ loquẽdo v̾ba
ſpũalia. Rõ naturalis: q2 oẽ ſile naturalit at/
trahit ⁊ retinet a ſuo ſili:vt patet de magne/
te qui trahit ⁊ retinet ferrũ:nõ ex aliq̃b⁹ q̃lita
tibus caliditatis vel ſiccitatis.ſed ex ſilitudi/
ne ⁊ ꝯueniẽtia quaꝫ hꝫ a tota ſpecie: vt dicũt
ph'i. Idẽ de agetteſteyn attrahẽti paleã ex ſili
tudine naturali quã hꝫ a tota ſpecie. Idẽ de
aialibus ſi ſint hic diuerſa mixtim cõgregata
ſtatim ad vnã partẽ ſeꝑabũt ſe boues.ad ali/
am equi.ad aliã aſini.⁊ ad aliã oues: ⁊ ſic de
qualibet ſpecie. Idẽ de hoib⁹ qui ſibi ſilibus
ꝯiungunt:vanus cũ vanis:paup cũ paupib⁹:
diues cũ diuitib⁹:bonus cum bonis. In hoc
ꝯcordat ſcriptura.Omne aial diligit ſibi ſile
ſic ⁊ ois homo ꝓximũ ſibi.Ois caro ad ſimi
lẽ ſibi cõiunget.⁊ ois homo ſimili ſibi ſocia/
bitur.Eccl'i.xiij. Patet ergo q ſimilitudo eſt
rõ attractionis ſeu ꝯiunctiõis. Modo videa
mus quã ſimilitudinẽ hꝫ xp̃s cum verbis ſpi
ritualibus.Dico q magnã q2 ipſe eſt verbuꝫ
non corꝑale nec trãſitoriũ:ſꝫ ſpũale ⁊ eternũ.
De quo dauid: Verbo dñi celi firmati ſunt.
⁊ Apoc.xix. Vocabat verbuꝫ dei.ſ.añ incar/
nationẽ.Si ergo ſimile attrahit a ſuo ſili cuꝫ
xp̃s ſit v̾bũ ſpirituale:rõnabiliter trahit ⁊ re/
tinet a loquẽtibus v̾ba ſpũalia. Auctoritas.
Ubi ſunt duo vel tres cõgregati in noie meo
ibi ſum ego in medio eorũ. Mat.xviij. Iſtud
oſtẽditur in principio euãgelij vſq̃.Oculi au
tẽ eoꝝ tenebant ne eũ cognoſcerẽt.Un⁹ iſto
rũ diſcipuloꝝ vocabat cleophas.Ali⁹ vt dici
tur a q̃buſdã erat Lucas.Sed Jeronym⁹ di/
cit q Lucas nunq̃ fuit diſcipl'us ieſu:ſꝫ apo/
ſtoloꝝ preſertim beati pauli.Et exeuntib⁹ de
hieruſalẽ inceperunt loq v̾ba ſpũalia de xp̃o
⁊ de eius paſſione.⁊ ſtati xp̃s fuit cũ eis ſi di/
cat.Et vnde venerat xp̃s. non legit clare vbi
ſtabat illo tp̃e:nõ in celo inquantũ hõ. Sꝫ di
cũt doctores aliq q ſtabat in paradiſo terre/
ſtri cũ ſanctis pr̃ibus. Rõ que fundat i ph'ia
eſt:q2 locus ⁊ locatũ debẽt proportionari:vt
dicit in.iiij.phiſicorum.Cũ ergo poſt reſurre
ctionẽ xp̃s habuiſſet corpus gl'ioſum imorta
le ⁊ ipaſſibile ⁊ icorruptibile: decebat eũ hr̃e
locũ conueniẽtẽ.De hoc dđ in pſal.Dñe ꝓ/
baſti me:in ꝑſona xp̃i dicit.ſi pro q2. Si ſum/
pſero pẽnas meas diluculo: ⁊ habitauero in
extremis maris.Eteni illuc manus tua dedu
cet me:⁊ tenebit me dextera tua.ps.cxxxviij.
Pẽne ſunt corpus gl'ioſuꝫ ⁊ aia ſanctiſſima.
ſanct⁹ Tho.dicit in.iij.pte.q.lv.ar.iij.in ſolu/
tione ſecũdi argumẽti.q incognitũ eſt q̃bus
in locis tp̃e inter medio.ſ.int reſurrectionẽ ⁊
aſcẽſiõeꝫ corporalit eẽt xp̃s:cũ hoc ſcriptura
nõ tradat:⁊ in oi loco ſit dñatio ei⁹.Cũ g⁹ illi
duo diſcipuli irent de hieruſalem ad caſtellũ
emaus:qđ erat in ſpacio ſtadioꝝ.lx.ab hieru
ſalẽ.Sicut nos cõputam⁹ viã ꝑ leucas italici
cõputãt ꝑ miliaria.Greci aũt cõputant ꝑ ſta
dia.Stadiũ dicit quãtũ currebat. Hercules
gigas vno anhelitu ⁊.xv.ſtadia faciũt leucã.
Itẽ q.xl.ſtadia ſũt quattuor parue leuce. Et
ſic incedebant triſtes loquẽtes de paſſiõe xp̃i
magiſtri eoꝝ:⁊ ſtati q̃n fuerũt ex̾ murale hie
ruſalẽ ſoli ambulantes loq̃bant ad inuicẽ de
his oib⁹ q̃ acciderãt.Ecce materia de qua lo
q̃bant.Ego ſi vobis dico aliqđ de his q̃ loq̃/
bant nõ poſſuꝫ errare:q2 ſi de oib⁹ loq̃bantur
ergo ⁊ de aliq̃b⁹.arguendo ab vniuerſali ad
particulare.Et factũ eſt dũ fabularentur.Fa/
bulari eſt loq cũ dubitatiõe:cuꝫ hõ nõ firmat
cor ſuũ in aliquo. Et ſecũ q̃rentes.ergo ibãt.
Dicatur practica q̃n ipſi fuerũt extra murale
ciuitatꝭ hierl'm:dixit vn⁹ alteri: Socie qđ tibi
videt de iſto noſtro mag̃ro ieſu . Rñdit ali⁹.
Neſcio qđ dicã.Credebã ipſuꝫ eſſe filium dei
ꝓpter miracula q̃ faciebat:ſꝫ modo nõ credo
q2 ita crudelit mortuus eſt.nũquid ſi fili⁹ dei
eẽt:pater iuuiſſet filiũ poſitũ in tali preſſura.
Rñdit alt.Nec ego credo ipſũ eſſe dei filiũ.
Et ipſe ieſus appropinquãs ibat cũ illis.Di/
xit ali⁹.Si nõ eſſet filius dei quõ potuiſſet la/
zaruꝫ ſuſcitaſſe.nunquid tu ibi fuiſti ⁊ vidiſti
q̃n ſuſcitauit lazarũ quatriduanũ:ita etiam ⁊
ego fui ⁊ vidi.Idẽ de illo ceco a natiuitate cui
dedit viſum.Et ſic loquendo ⁊ fabulãdo ibãt
⁊ flendo.Poſt modicuꝫ dicebat alter.O ſo
cie nunquid helyas ⁊ helyſeus ſuſcitauerunt
mortuos : tamẽ nõ ex hoc creduntur filij dei
fuiſſe:nec ipſi dicebant ſe eſſe filios dei. chri/
ſtus autem retro ſequebatur eos audiendo
verba eorum:ſed ipſi calefacti de verbis non
curabant de eo:quia nec ipſum cognoſcebãt.
Dicebat alter.Verum eſt q multi propheta
rũ fecerũt miracula multa: ſꝫ quomõ nõ per
ſe nec v̾tute ꝓpria ſꝫ aliena.ſꝫ ieſus virtute ꝓ
pria faciebat imperãdo.alij aũt faciebãt orã/
do.Dixit alter. Verũ dicis: ꝓ certo iſta rõ ẽ
bona.Et poſt modicũ dixit ali⁹ ſoci⁹. Neſcis
tu ſocie q in nocte paſſiõis ſue orauit ne mo/
reret.ſi fuiſſet filius dei: nũquid pat adiuuiſ/
ſet eũ. Rñdit alt.Verꝝ dicis.tñ ſi noluiſſꝫ mo
ri:bñ potuiſſet fugere vel latere: ſic q̃n iudei
voluerũt ip̃m lapidare: ſed ipſemet venit ad
paſſionẽ voluntarie ⁊ non violent: imo dixit
nobis.Ecce aſcẽdim⁹ hieroſolymã ⁊c̃.Mat.
xx.Dixit ali⁹.Nõ ponam⁹ q nõ ſit filius dei
tñ nõ poſſum⁹ negare qn ſit meſſias.Nã oẽs

doctores ponūt ⁊ dicūt ꝙ tꝑs meſſie ē cōple-
tū. ⁊ iſte habuit oīa ſigna data ⁊ poſita a pro
phetis de meſſia: q: cecis dedit viſuꝫ: claudis
greſſuꝫ ⁊c̄. Rn̄dit alter. O ſocie rex meſſias
debuit nos liberare a captiuitate. ⁊ iſte nō li-
berauit nos: ſꝫ mortuus ē ⁊ nos remanemus
h̄ in captiuitate ſub iꝑio romano ⁊c̄. Dixit
alter ſocio. Ecce qd ego cogito. Nūꝗ̄ iſte pre
dicauit de dn̄io iſtius mūdi nec de bōis tꝑali
bus. Jō qn̄ ꝓphete dn̄t ꝙ meſſias debuit nos
liberare ⁊ redimere a captiuitate nō itelligi-
tur de iſta captiuitate iꝑatoris romanoꝝ: ſed
dyaboli vt credo. Dixit aliꝰ. O ꝗ̄ bōa rō eſt
iſta. Uerꝫ dicis. Et alter dixit: ponamus ꝙ nō
ſit filius dei nec meſſias: tn̄ ipſe fuit ſanctiſſi-
muꝰ ꝓpheta ⁊ bonus. Tu ſcis ꝙ nūꝗ̄ vidimꝰ
i eo aliquē dfectū: nec pylatus q examinauit
eū inuenit i eo aliquā cāꝫ ꝓ qua ipſe eēt dignꝰ
morti: imo erat plenus virtutibꝰ: hūilitate: ſan
ctitate: caſtitate: paciētia: abſtinētia: ieiunijs:
vigilijs ⁊c̄. Rn̄debat alter: ſi ipſe fuit ita ſctūs
⁊ amicus dei: quō i cruce dixit. Hely hely. deꝰ
meus deꝰ meus vt quid ⁊c̄. Nūqd deus oīpo
tēs iuuat ⁊ ꝯſeruat ſuos: nūqd dicit dauid de
amicis dei. Cū ipo ſuꝫ i tribulatiōe: eripiā eū
⁊c̄. Si forte ſctūs fuit: ſꝫ nō reliqſſet eū. Ecce
quō ibāt ⁊ loq̄bant de oībꝰ ⁊ ſtus ipꝫ amabāt
⁊ dubitabāt. Dixit alter. Uidet mihi ꝙ qn̄ di
xit. Hely hely ⁊c̄. ꝙ hᵒ dicebat de amicis: apo
ſtolis ⁊ diſcipulis q̄ eū derelinq̄bāt. ⁊ de hoc
dicebat pr̄i q ordinauit ita fieri. Rn̄dit alter.
Uere bn̄ dicis: ⁊ nō recordaris de ſole obſcu
rato: ⁊ de terra q̄ tremuit. Jteꝫ de mortuis q
ſurrexerūt. Jtē de multis q ꝯuerſi fuerūt: vt
Lōginus ⁊ alij de ſimplicibꝰ q ꝑcutiētes pe
ctora ſua reuertebāt. Et xꝑs ſeq̄bat eos. Jdeo
Gre. De ſe gᵒ loq̄ntibꝰ p̄ntiā exibuit: ſꝫ de ſe
dubitātibꝰ cognitōis ſue ſpēꝫ abſcōdit. Ex hꝰ
faciā rōnē: q: iſti diſcipuli nō hēbāt fidē: ⁊ ſi
hoībꝰ nō credētibꝰ ꝑ ſolā loq̄lā ꝟboꝝ ſpūaliū
ſe iūxit ieſus: quāto magis nob q ſumꝰ credē
tes ſi loquamur ꝟba ſpūalia. Cōſiderādū eſt
aūt h̄ quare xꝑs iſtis duobꝰ diſcipulis eūtibꝰ
in villā noīe Emaus apparuit in aliena effi-
gie ſicut dr̄ Mar. vl. Ad illā q̄ōnē rn̄det ſan-
ctus Tho. iij. parte. q. lv. ar. iiij. ꝙ reſurrectio
xꝑi manifeſtāda fuit hoībꝰ ꝑ modū q̄ eis diui
na reuelant. Jnnoteſcūt aūt diuina hoībꝰ ſcḋm
ꝙ diuerſimode ſūt affecti. Nā illi q hn̄t mētē
bn̄ diſpoſitā ſcḋm veritatē: diuina ꝑcipiūt. Jlli
aūt q hn̄t mētē nō bene diſpoſitā: diuina ꝑci
piūt cū quadā ꝯfuſione dubietaꝭ vel erroris.
Aialis eni hō nō ꝑcipit ea q̄ ſūt dei vt dicit. i.
Coꝛ. ij. Et iō xꝑs q̄buſdā ad credēdū diſpoſi
tis ꝑ reſurrectionē apparuit in ſua effigie. Jl
lis aūt in alia effigie apparuit q iā videbant
circa fidē tepeſcere. Unde dicebāt. Nos ſpe-
rabamus q: ipſe eēt redēpturus iſrael. Unde
Greg. dicit in omel. ꝙ talē ſe exhibuit eis in
corꝑe qualis apud illos erat in mēte. Q: eni
adhuc in cordibꝰ eoꝝ peregrinus erat a fide
ire ſe lōgius finxit ac ſi eſſet peregrinus. nec
illa fictio fuit mendaciū: q: ſcḋm Aug. in li. q.
euāgelij. Nō oē qḋ fingimus mendaciuꝫ eſt:
ſꝫ qn̄ illud fingimus qḋ nihil ſignificat. Cum
aūt fictio nr̄a refert in aliquā ſignificationeꝫ
nō eſt mendaciū: ſed aliqua figura veritatis.
Alioqn oīa que a ſapiētibꝰ ⁊ etiā ab ipſo do-
mino figurate dicta ſunt: mēdacia reputabū-
tur. q: ſcḋm vſitatū itellectū nō cōſiſtit veritas
in talibus dictis. ſicut aūt dicta illa ēt fingun
tur facta ſine mēdacio ad aliquā rē ſignificā
dā: ⁊ ita factū eſt hic. Claruꝫ eſt ergo qḋ dixi
ꝙ ex vobis ſpiritualibꝰ attrahit ⁊ retinet xꝑs.
Juxta qḋ dicit thema. Mane nobiſcum dn̄e
⁊c̄. ne. ſ. cadamus in noctē pcti. Habemus h̄
exēplū morale vt loquamur ꝟba ſpūalia nō
carnalia nec mūdana nec mēdacia. Turpius
eſt mēdaciū in ore q̄ꝫ ſtercus. q: aufert officiū
lingue. Jdeo cauete a falſis iuramētis: a dif
famationibus: a blaſphemijs. Propter hoc
apl's dicebat. Deponētes mendaciū: loq̄mi-
ni veritatē. vnuſq̄ſq cū ꝓximo ſuo. Et ois ſer
mo malus ex ore vr̄o n̄ ꝓcedat ⁊c̄. ad Ephe.
iiij. ¶ Dico ſecūdo ꝙ eſt alius modus attra-
hēdi ⁊ retinēdi xꝑm ꝑ grām. ſ. audiēdo ꝟba
celeſtia: ſicut mō me predicāte: vobis audiē-
tibus: nūc ieſus eſt in medio noſtrū. Jdeo di
cūt naturales philoſophi ꝙ ſicut ſimilitudo
eſt cā ſocietatis ⁊ dilectiōis: ita ⁊ vacuū. Se-
cūdū eni philoſophos vt iplere vacuū ſi eēt
citius deſcēderet celū q̄ꝫ vt ꝑmaneret vacuū
in aere. Si eni vas plenū a parte iferiori eua-
cueret ſubito ꝑ foramē ſuꝑius attrahit vētū
alias nō euacueret. Sic qn̄ cor hoīs audiētis
doctrinas celeſtes euacuat a cogitationibus
mūdanis trahit ad ſe p̄ntiaꝫ dei. Act. x. Ad-
huc loquēte petro verba hec cecidit ſpūſſan-
ctus ſuper omnes qui audiebant verbum.
¶ Nota ꝯſequēter ſcḋam ꝑtē euāgelij. Et ait
Dn̄s ad illos. Qui ſunt hij ſermones q̄s ⁊c̄.
vſq ī oībꝰ ſcripturis q̄ de ipo erāt nota. nos
aūt ſꝑabamus. Glo. iā nō ſꝑamus. Ad quos
dixit xꝑs. Et vos fuiſtis diſcipuli ſui. Dixerūt
imo. Et audiuiſtis eius ſermōes. ita. Et dixit.
O ſtulti ⁊ tardi corde ad credendum. Stul-
ticia ſumit hic ꝓ cecitate ſcḋm lr̄am. Jn oībꝰ q̄
locuti ſūt ꝓphete. O dixerunt illi. Et tu ſcis
qd dicūt ꝓphe: ita. Audite. Textꝰ. Qui inci
piens a moyſe ⁊ oibus ꝓphetis iterꝑtabat il
lis i oībꝰ ſcripturis q̄ de ipo erāt. gᵒ ſi dico vo
bis de aliq̄bꝰ nō potero errare. Alia practica
dixit eis xꝑs. Nō ſcitis ꝙ a ꝑncipio qn̄ crea-
uit deꝰ mundū i medio ꝑadiſi ꝯſtituit arborē
vite: q̄ habebat talē ꝟtutē ꝙ q comedebat de
illo fructu nullā haberet ſenectutē ⁊ euaderet
mortē. Unde hoc. Nūqd ſine arbore potuit
deus ꝓſeruare gētes in vita corꝑali. Rn̄de-
runt illi. neſcimꝰ: credimus ꝙ ſic. Et xꝑs: imo
potuit. Sꝫ illa arbor fuit figura ieſu xꝑi q in
medio mūdi oꝑatꝰ ē hūanam generis ſalutem.
De q̄ dauid. Deꝰ aūt rex nr̄ an̄ ſecula oꝑatꝰ
ē ſalutē i medio terre. pē. lxxiij. Mediū terre
eſt ibi vbi crux mgr̄i vr̄i fuit poſita. Jbi eni eſt
centrū terre ſiue mūdi. Ecce ibi arbor vite q
comedit de illo fructu cuꝫ duabꝰ mādibulis
ſ. credēdo ⁊ obediēdo: nō morieꝛ eternaliter.
Dixerūt illi. Nūꝗ̄ audiuimꝰ tale ſecretuꝫ. ⁊
dixerūt. Dicas nob plꝰ. Et dixit. Poſtq̄ꝫ deꝰ
formauit adā: ⁊ voluit formare mulierē quō
fecit. Rn̄derūt. Miſit ſoporē in adā. Cumq
obdormiſſet tulit vnā de coſtis eiꝰ ⁊c. Geñ. ij.
Et xꝑs. Nūqd deꝰ aliꝛ poterat formare mu-
lierē: imo. Sed figura fuit ꝙ ſic de latere xꝑi
dormiētis ꝑ mortē debuit formari eccl'ia ſpō-
ſa ſua ꝑ ſanguinē redēptiōis ⁊ aquā regn̄atio
nis. Jtē qn̄ deus tꝑe noe voluit deſtruē mun-
dū ꝑ aque diluuium ex abūdātia pctōꝝ: nōne
mādauit fieri archā i q̄ ſaluaret ſemē. ſ. noe ⁊
alij. Nunqd poterat aliꝛ eos ſaluare: imo: ſed
hec fuit figura. Figurabat. n. diluuiū pctōꝝ:
qḋ ſubmergit aiantia. ſ. hoīes aiales ⁊ mūda-
nos: ⁊ volucres. ſ. multos cōtēplatiuos: ⁊ nō
hn̄t remediū ſaluatiōis niſi ꝑ archā crucis eu
ius porta apta eſt in latē xꝑi. De q̄ illi admi-
rātes dicebāt. Ueruꝫ dicit pro certo. Jlle ſcit
pluſq̄ꝫ mgr̄ nr̄: ⁊ ſilia ꝟba. Jtē cū abrahā non
hēret niſi vnū filiū de ſara. ſ. yſaac. ⁊ deꝰ ꝓce-
pit ſibi vt ſacrificaret filiuꝫ ſibi. Geñ. xxij. q̄re
deꝰ ꝓcepit hᵒ. maxie q: nō fuit factū ſacrificiū
de eo ſꝫ d ariete: niſi q: fuit figura paſſiōis xꝑi
in q̄ diuitas figurata ꝑ yſaac nō fuit paſſa: ſed
hūanitas figurata ꝑ arietē. Jteꝫ de pr̄iarcha
Jacob qn̄ debuit mori: ⁊ ioſeph collocauit co
raꝫ pr̄e ſuo Jacob duos filios ⁊ bn̄dicēt eos:
⁊ iacob cancellat manibꝰ i modū crucis bn̄-
dixit eis. ſ. manaſſen ⁊ effraym. Et illa benedi
ctio figurabat xꝑi paſſionē. Duo filij ioſeph fi
gurabāt duos ꝑplos. manaſſes maior filius.
qḋ idē eſt ꝙ obliuio: ſignificabat ꝑplm iudai
cū q ꝑꝑ ſcelera ⁊ pctā ſua nō meret bn̄dici cū
dextra: imo bn̄dictio trāſlata eſt in xꝑianos.
Effraym ꝟo filiꝰ iunior. qḋ eſt idē ꝙ augmen
tū. ſignificabat ꝑplm xꝑianū. Xꝑianitas eniꝫ
creuit: ⁊ ampliꝰ creſcet in fine mūdi. Jteꝫ filij
iſrael ꝙ remediū habuerūt i deſto ꝯ̄ ſerpētes
Nūeri. xxi. erectū fuit lignū cū ſerpēte eneo i
modū crucis. ⁊ figura fuit crucis xꝑi q̄ ē reme
diū ꝯ̄ ſerpētes inferni. Poſtq̄ꝫ declarauit eis
figuras dixit eis. quō xꝑi paſſio fuit a ꝓphet
ꝓphetizata. Dō fecit de ea totū illū pſalmū.
Deꝰ deꝰ meꝰ reſpice in me. Jn q̄ cōprehēdit
fere totā eiꝰ paſſionē. Jtē yſa. liij. Uere lāguo
res nr̄os ipe tulit ⁊c̄. Jtē Dāiel. ix. Poſt heb
domadas. lxxij. occidet xꝑs. Et ſic iterꝑtabat
illis ſcriptura. O dicē potuerunt illi. Magr̄
nr̄ nō ꝑdicabat nob iſta: imo: ſꝫ erat culpa eo-
rū. q: nō intelligebāt. Pꝫ gᵒ quō audiendo
doctrinas attrahit ⁊ retinet xꝑs. Moralr̄. Er
go audiēdi ſt ſermōes miſſe ⁊ ꝟba dei. Pro-
pter hᵒ dicit. Jere. Tu in nob es dn̄e: ⁊ nomē
ſctm̄ tuū iuocatū ē ſuꝑ nos ⁊c̄. Jere. xiiij. Au-
res. n. ſt porte ꝑ q̄s itrat xꝑs qn̄ hō audit do-
ctrinas celeſtes. Jō magnū malū faciūt ſibi il
li q nolūt audire ſermōes. Jō apl's dic̄. Fides
eſt ex auditu: auditꝰ aūt ꝑ ꝟbū dei. ad Ro. x.
Nō: ꝑ ꝟbū dei: nō dicit ouidij: nec phoꝝ: nec
poetaꝝ. Et iō maiꝰ malū qḋ fecit machometꝰ
fuit ꝓcipiēdo ſuis ꝙ nō audirēt ꝑdicationes
xꝑianoꝝ. ꝑ hoc claudēs eis portā ſaluatōis: q̄
ē auditꝰ ꝟbi dei q: ſi audiſſent idubie oēs pe
ne eſſent xꝑiani. Un̄ nullus ē q iugiꝛ audiat
ꝟbū dei qn ꝯuertaꝛ ſi bn̄ ꝑdicet. ¶ Dico 3ᵒ ꝙ
ē aliꝰ modus attrahēdi ⁊ retinēdi xꝑm ne re
cedat a nob. ſ. faciēdo oꝑa mie. Nā ſcḋm phos
tria attrahūt. Pᵐ ē ſilitudo. Scḋꝫ eſt vacuū
vt dixi. Tertiū ē calidū qḋ etiā hꝫ ꝟtutē attra
ctiuā: ſic pꝫ i lāpade vbi oleuꝫ trahit ab igne.
Sic calor charitaꝭ ⁊ mie trahit p̄ntiā dei. Au
ctoritas. Qui manet i charitate i deo manet:
⁊ deꝰ in eo. i. Jo. iiij. Et hāc tertiā rōnē oñdit
euāgeliū in fine. Et appropinq̄uerūt caſtello
vſq ad finē. Et nō ꝙ ipſi ibāt ad caſtellū: ⁊ ip
ſe dn̄s finxit ſe longiꝰ ire: q: nō venit ſolū ad
ſaluādū illos: ſꝫ etiā alios multos. Et coege-
rūt illū dicētes. Mane nobiſcū dn̄e: qm̄ ad-
ueſperaſcit. Potuit cogitaꝛ. ita cogit me bn̄
placet mihi: ⁊ itrauit cū illis. Pōt aūt imagi
nari ꝙ ipſi voluerūt ſoluē cenā ⁊ facē ſibi mi
ſericordiā ⁊ elemoſynā ſi in alieno erāt hoſpi
tio: ⁊ ſic retinuerūt eū. Pꝫ gᵒ ꝙ elemoſynis
deꝰ retinet a creatura. Qn̄ aūt fuerūt i hoſpi-

tio ꝓbabile ē ꝙ rogauerūt hoſpitē vt pararet
bonā cenā. bn̄ poterat amirari hoſpes ꝙ ho/
mines paupes vellēt tm̄ expēdē. Qui dixeſt
ꝙ ille peregrin⁹ lꝫ ſic icederet erat lſatiſſim⁹: qꝛ
plus oſ̄dit nob in iſta via in vno ſermone ꝙ̄
mgr̄ nr̄ in tot ſmōib⁹. Jō volum⁹ eū inuitare
ad cenā: iō paret nob bonā cenā. ⁊ illa ꝗ̄ſi iā
parata dederūt aquā ad man⁹ honorādo val
de peregrinū. Et xp̄s icepit bn̄dictōēꝫ mēſe iux̄
ſuā ꝯſuetudinē dī. Oculi oīuꝫ in te ſperāt dn̄e
⁊c̄. Et illi āmirātes quō ſciebat ipſe bn̄dictio/
nē coꝝ ⁊ mgr̄i reſpiciebāt eum nec cognoſce
bāt. Et cū fuiſſent i mēſa xp̄s fregit panē ac ſi
cū cultello eēt diuiſus. ⁊ in hac fractōe panis
cognouerūt eū ⁊ ſubito diſparuit. Albert⁹ tn̄
dic̄ ſup Lucā ꝙ cleophas in ꝓpria domo pa
rauit ſibi cenā: ⁊ eadē hora reuerſi ſ̄t i hieru̅ſꝫ.
Moralr̄. Ergo faciat elemoſynā pauperib⁹:
frāgat eis panē: recipiat ꝓ vob neceſſitateꝫ ⁊
nō ſupfluitatē. de alijs aūt ſubueniat paupib⁹
verecūdis: viduis: pupillis: hoſpitalib⁹. ⁊ ſic
retinebit xp̄ꝫ p grāꝫ. Jō dicebat xp̄s Mat. v.
Bt̄i miſericordes qm̄ ipſi miāꝫ ꝯſequent ⁊c̄.

¶ Feria tertia paſche. Sermo primus.

a A Peruit eis ſenſum vt itelli
gerēt ſcripturas.
Luc. xxiiij. Sciēdum iter oēs diffi
cultates ⁊ veritates fidei xp̄iane ar
ticulus reſurrectiōis: fuit maiores difficultat
ad credēdū nō ſolū ifidelib⁹: paganis: ⁊ ph̄is
ſed etiā aplīs ⁊ diſcipulis xp̄i. De ph̄is legit
Actuū. xvij. ꝙ cū aplus paulus ꝑdicaret athe
nis articulos fidei ph̄i ipſi libent audierūt ꝗ̄
uſqꝫ fuit ꝑuētū ad articulos reſurrectiōis. qꝛ
tūc ipꝫ deridēdo dixerūt. Quid vult ſeminā/
tor vboꝝ hic dicē. Alij dixerūt. Nouoꝝ demo
nioꝝ videt ānūciator eē. qꝛ ieſuꝫ ⁊ reſurrectio
nē ānūciabat eis. Rō. qꝛ ph̄i habebāt ꝓ regu
la ⁊ ꝓ ꝑn̊ ꝙ a pura ꝑuatiōe nō ē ꝓceſſus ad
habitū. ſicut a cecitate ad viſuꝫ vl̄ a ſurditate
ad auditū. Cū g̊ mors ſit ꝑuatio oīuꝫ ſenſuū
⁊c̄. Jō articulus reſurrectiōis fuit marie diffi
cultat ad credēdū. de hoc ꝓphetia. Aſpicite
in gentib⁹ ⁊ videte ⁊ āmiramini ⁊ obſtupeſci
te. qꝛ op⁹ factū ē i dieb⁹ vr̄is: qḋ nemo credet
cū narrabit. Abacuch. i. Et loqt̄ de ope paſſio
nis ⁊ reſurrectōis. Itē yſa. liij. Quis credidit
auditui nr̄o: ⁊ brachiū dn̄i ⁊c̄. ſ. regē meſſiaꝫ.
qꝛ ſicut miles brachio defendit ſe: ita de⁹ p re
gem xp̄m defendit nos a dyabolo. Patet g̊
difficultas credulitatis hui⁹ articuli. Propt̄
hoc xp̄s multipliciter oſ̄dere voluit ⁊ mani/
feſtare aplīs ſuam glorioſam reſurrectioneꝫ.

Primo per auditum.
Secundo per tactum.
Tertio per viſum.
Quarto per guſtum.
Quinto per odoratum.
Sexto per intellectum.

De ſexto dicit Thema. Aperuit eis ſenſuꝫ vt
intelligerēt ſcripturas. ¶ Dico p⁹ ꝙ xp̄s oſ̄/
dit ſuā reſurrectionē p ſenſum audit⁹ ibi. Ste
tit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ ⁊ dixit eis.
Pax vobis. Ego ſum nolite timere. Diſcipu
li oēs erāt ꝯgregati q loq̄bant iter ſe: nec cre
debāt xp̄i reſurrectionē quā audiuerūt a trib⁹
marijs. Et xp̄s itrauit ianuis clauſis dī. Pax
vob. Ego ſū nolite timē. Dico ꝙ hic p auditū
xp̄s oſ̄dit diſcipulꝭ ſuis verā ſuā reſurrectionē
qui dubitabāt ne forte eēt ſpūs malign⁹ qꝛ ſic
itrauerat ianuis clauſis. Jō xp̄s ipſos certifi/
cādo locut⁹ ē diſcipulis dī. Pax vob. Ego ſū
⁊c̄. q. d. ſpūs malign⁹ nō offert pacē ſed guer
rā: diuiſiones: inimicitias: ⁊ fugit pacē. Jō qñ
xp̄s miſit aplos ad ꝑdicādū dixit eis. In quā
cūqꝫ domū itraueritis: p̄m dicite. Pax huic do
mui. Lu. x. dixit eis Pax vobis ⁊c̄. Que qdē
vba veniebāt ad aures aploꝝ cū ifinita dulce
dine mellis oſ̄dēte auditui aploꝝ ꝙ nō erat
ſpūs malus: ſꝫ bon⁹. De hoc ꝓphīa Canti. v.
Aīa mea liq̄facta eſt vt dilect⁹ locut⁹ ē. Et lo
quit̄ in ꝑ̄ cuiuſlibet apli xp̄i. Queſtio. ſi aliqs
diceret. Frat̄ ⁊ ſi vba xp̄i veniebāt cū tāta dul
cedine: q̄re iudei nō credebāt in eū. Rūſio ꝙ
qꝛ īfirm⁹ hꝫ palatū in ordinatū ⁊ infectū aliq̄
malo hūore: dulce videt̄ ſibi amaꝝ. ſec⁹ de ſa/
nis ⁊ bn̄ ordinat̄ ⁊ diſpoſit̄. Jō ſani ⁊ bn̄ ordi
nati crediderūt in xp̄m: ⁊ nō iudei malicioſi.
Aug. Impi⁹ nō ſentit dulcedineꝫ dei ⁊c̄. De
hoc prophetia. Nōne vba mea bona ſunt cū
eo qui recte gradit̄. Mich. ij. Et loquitur i p/
ſona chriſti. ⁊ ideo qui ſine obſtinatione veni
unt ad audiendum ſermones illuminant̄ ver
bo dei: alꝭ non. ¶ Scdo oſ̄dit xp̄s ſuaꝫ reſur
rectionē per tactū. Poſtq̄ꝫ diſcipuli credide
runt ꝙ non erat malus ſpūs: opinati ſunt ali
qd. ſ. ꝙ aīa eſſet chriſti ſola ſine corpore. Tūc
dixit eis ieſus. Palpate ⁊ videte: quia ſpirit⁹
carnem ⁊ oſſa nō hꝫ ſicut me videtis habere.
Ecce quō per tactū oſ̄dit ſuā reſurrectioneꝫ.
Ipſe q videbat corda coꝝ ⁊ falſam opinionē
p tactū voluit eis oſ̄dere vitatem dī. Palpa
te ⁊ videte ⁊c̄. Hic practice quō vocauit pe
trū dī. Veni petre palpa ⁊ vide: nunqd ſunt
hic carnes ⁊ oſſa. Idē de alijs aplīs. Ex iſto
tactu trahit̄ vna talis ꝯſideratio vl̄ diſtictio

inter vet⁹ ⁊ nouū teſtamētū. Quia deus anti
qu⁹ noluit ꝙ archa teſtamēti tangeret̄. immo
ſi tangebatur ab aliquo ſtatim moriebat̄. vt
pꝫ de oza. ij. Re. vi. Sꝫ archa vite noui teſta/
menti. ſ. corp⁹ voluit tāgi ⁊ palpari. Ecce q̄lis
differētia. ſic inter amorē ⁊ timorē. qꝛ tūc vo/
lebat timeri. nunc aūt amari. ideo de⁹ tūc aſ/
ſumpſit formā terribilē ignis. ſꝫ nunc aſſum/
pſit formā amicabilē hoīs. Et ſicut tūc adora
batur i forma arche: ſic mō adorat̄ in hoſtia.
Et ſicut in archa erāt tria. ſ. virga aaron: tabu
le legis moyſi: ⁊ vrna māne. Virga ſignificat
paſſionem ⁊ regnum regale dauid. Tabula
vero aīam xp̄i in qua oſ̄ditur ſciā dei. Māna
aūt diuinitatē ſapidam. Et mō pōt tangi ho/
ſtia. Et ſicut tūc ex tactu arche moriebantur
ita modo de tactu chriſti viuunt ⁊ ſaluantur.
Marci. vi. Quotquot tāgebant eum ſalui fie
bant. ¶ Tertio per viſuꝫ. Quid turbati eſtis
⁊ cogitationes aſcendūt in corda vr̄a. Vide
te manus meas ⁊ pedes meos ⁊ lat⁹. qꝛ ego
ipſe ſum. Depreſſa illa opinione falſa ꝙ erat
ſola aīa chriſti: receperunt aliam falſam opi/
nionē. cogitabāt ꝙ chriſtus aſſumpſit aliud
corpus. quia corpus ſuum erat ita clauſum ⁊
cuſtoditum in ſepulchro: ꝙ credebant ipſum
nō poſſe ire de ſepulchro. Contra hoc xp̄s di/
xit eis. Quid turbati eſtis. Nūquid vidiſtis
vulnera quia illud idem corpus qḋ vidiſtis
eſt. Tunc ex viſu diſcipuli crediderunt. Ecce
differentiā inter legē veterē ⁊ nouā. qꝛ in ve/
teri lege non videbant eum. vt pꝫ Exo. xxxiij.
de moyſe q ſtetit in monte q̄draginta diebus
⁊ loquebat̄ cū deo. tn̄ nō vidit euꝫ: imo petijt
ꝓ grā dicēs. Si inueni grāꝫ in cōſpectu tuo
oſ̄de mihi faciē tuam. Vñ dixit deus moyſi.
Non videbit me hō ⁊ viuet. Idem de archa.
q̄ ſi videbat̄ ab aliq̄ ſtatim moriebat̄. iō prece
pit deus moyſi ne intrarent leuite ad viden/
dū archaꝫ ne morerent̄. Jō legit̄. i. Regū. vi.
de illis qui ex viſu arche mortui ſunt. Ratio.
qꝛ illa tota lex fuit velata ⁊ cooperta ⁊ figu/
ra. Jō de⁹ nolebat videri: ſed mō vult videri.
qꝛ iā ſunt figure manifeſte ⁊ clare. Ideo pete
bat Dauid dicens. Reuela oculos meos ⁊
conſiderabo mirabilia de lege tua. Reuela
ſ. figuras. ſꝫ mō videt̄ ⁊ tangit̄ i hoſtia. De h̊
ꝓphetia. Parauit dn̄s brachium ſctm̄ ſuum
in oculis oīuꝫ gētiū. ⁊ videbūt oēs fines ter/
re ſalutare dei noſtri ⁊c̄. yſaie. lij. ¶ Quarto p
guſtum. ibi. Adhuc autem illis non credenti
bus ⁊ mirantibus dixit. Habetis hic aliquid
quod manducetur. At illi obtulerūt ei ptē pi

ſcis aſſi: ⁊ fauum mellis. Et cuꝫ manducaſſet
corā eis: ſumens reliquias dedit eis. Depoſi
tis ꝑmis opinionib⁹ falſis opiati ſunt q̄rto ꝙ
xp̄s nō ſurrexit a mortuis v̄aciter ſꝫ fantaſti/
ce ⁊ ſilitudinarie. Propt̄ hoc xp̄s volens ꝓ
bare ⁊ oſ̄dere ſuā verā reſurrectionem dixit.
Habet hic aliqd qḋ manducet̄. Si dicat̄ hic.
Quō corp⁹ glioſum pōt comedere. Dico ꝙ
corp⁹ glioſum ꝑdidit neceſſitatē comedendi
ſꝫ nō ꝑdidit ptātē. qꝛ nō idiget cibo. tn̄ ſi vult
pōt comedere. Ideo xp̄s comedit v̄e ⁊ reali/
ter. ⁊ cib⁹ deſcendit in ſtomacho. ſꝫ nō fec̄ ibi
digeſtionē. Quid ergo factū eſt de illo cibo.
Dic. qḋ fit de gutta aque q̄ cadit circa igneꝫ
vel ſolē q̄ euaporat̄. idem de illo cibo. Et fuit
completa prophetia Sampſōis iudicū. xiiij.
Dic hyſtoriaꝫ de leone quē occidit ⁊c̄. ⁊ quō
propoſuit probleuma ſocijs dī. De comeden
te exiuit cibus: ⁊ de forti egreſſa eſt dulcedo.
Totuꝫ hoc fuit figura xp̄i. qꝛ leo mortuus nō
erat comedens nec fortis. ſed vult dicere. de
comedente. i. xp̄o. qui qñ comedit cū aplīs in
cena: exiuit cibus. ſ. vite. De q̄ dicit ipſe. Caro
mea vere eſt cib⁹: ⁊ ſanguis me⁹ ⁊c̄. Jo. vi. Ec
ce ſacramētum altaris. Et de forti. i. xp̄o mor
tuo. qꝛ corp⁹ xp̄i mortuū ex coniunctiōe diui
nitatis: tantā hūit fortitudinē q̄ntā hꝫ nunc.
egreſſa eſt dulcedo. ſ. glorioſe reſurrectionis.
¶ Quinto p olfactū. Et de h̊ nihil dic̄ Lucas
ſꝫ Jo. xx. dī. inſufflauit. quare. Rūſio. vt ex il
lo odore ſuā verā reſurrectionē probaret pro
pter quintā opinionē falſam quā multi hn̄t.
Opinant̄ nōnulli ꝙ poſt reſurrectioneꝫ non
hēbim⁹ inteſtina. Dico ꝙ immo hēbim⁹ ven
trē ⁊ iteſtina: ſꝫ nō ſicut mō. ſꝫ erūt plena opti
mo liq̄re odorifero aromatico. iō xp̄s ad ꝓ/
bandū hoc inſufflauit in diſcipulos ſuos an/
helitū odoriferū. neqꝫ mirū. Legit̄ in iob. xl.
de leuiathan ſeu cete. de q̄ beat⁹ Tho. ibi ad
litteram dicit ꝙ hꝫ anhelitū odoriferū ⁊ clarum
⁊ clarificat mare. et qñ vult comedere emittit
multum de anhelitu. ad cui⁹ odoris fragran/
tiaꝫ veniunt piſces ⁊ abſorbet eos. Nō fiat
ratio p locū a minori. Si illa fera beſtia habꝫ
anhelitū odoriferū ⁊ clarum: ⁊ clarificat ma/
re: ⁊ qñ vult comedere emittit multum d̄ an/
helitu. q̄nto magis corp⁹ xp̄i glioſum q eſt d̄s
⁊ homo. Et ſic extraxit diſcipulos ex illa falſa
opinione. ⁊ fuit cōpleta prophetia de yſaac.
Ecce odor filij mei ſic̄ odor agri pleni cui be/
nedixit deus. Geñ. xxvij. Non dicit odor de
monſtris vel de cineta vel de algalia. ſꝫ ſicut
odor agri pleni. Nota differentiā inter agrū

⁊ ortũ.qꝛ ortꝰ eſt clauſus:⁊ ager nõ.Ecce diſ-
ferẽtiã inꝰ legẽ moyſi ⁊ legẽ xpi.qꝛ lex moyſi
fuit tanq̃ ortꝰ clauſus ⁊ ſtrictꝰ.qꝛ ſolũ data fu
it illi pplo iſrl.Jõ Cãticoꝝ.v.Deſcẽdat dile-
ctus meꝰ in ortũ ſuũ.nõ dicit agrũ ſuũ.vt co-
medat fructũ.Deſcẽdit in icarnatiõe vt colli
geret fructꝰ obediẽtiũ.Sꝫ lex xpi euãgelica ẽ
tãq̃ ager aptꝰ.qꝛ nõ ſolũ vni pplo ⁊ i vna pa
tria:ſꝫ in oẽm terraꝫ exiuit ſonꝰ eoꝝ:⁊ in oẽs
gentes.Et ſicut Jacob iunioꝛ abſtulit bñdicti
onẽ.Eſau antiqoꝛis.ita pplus xpianꝰ q venit
poſt pplm iudaicũ abſtulit pplo iudaico bñ-
dictionẽ.Lex euãgelica dꝛ ager plenꝰ.qꝛ i le
ge euãgelica cõplet lex moyſi ⁊ ceſſat.ſic poꝛ
tus ꝯplet ⁊ ꝑficit nauigationẽ nauis ⁊ ceſſat.
Jtẽ ſicut cõpletio domꝰ dat cõplemẽtũ edifi
catiõis.⁊ ſicut virilitas dat cõplemẽtũ hoi:ſic
⁊ lex euãgelica dat cõplemẽtũ legi moyſi.Jõ
dicebat xps iudeis.Nõ veni ſoluẽ legẽ:ſꝫ ad-
ĩplere.Mat.v.¶ Sexto oñdit xps ſuã reſur-
rectionẽ ꝑ ĩtellectũ.Nã dubitauerũt apl̃i an
xps ſurrexit verꝰ deꝰ ⁊ hõ.Jõ ad illud ꝓban
dũ xps aperuit illis ſenſuꝫ.i.ĩtellectũ:vt ĩtelli
gerent ſcripturas.qꝛ nullus aliꝰ põt cito ſciaꝫ
dare ignorãti.vt rudi.niſi ſolus deꝰ.Apl̃i aũt
oẽs erãt ignorãtes ⁊ ydeote ⁊ ſine lr̃is.⁊ xps
ſubito oñdit eis ſcp̃turas:ꝓphias:⁊ figuras.
q̃s ĩtellexerũt meliꝰ q̃ꝫ ꝓphete.Quis potuit
illuminare ſalomonẽ i tãta ſcia niſi deꝰ ſꝫ ma
ioꝛẽ illuminationẽ cognouerũt apl̃i.⁊ ſic apl̃i
cognouerũt ṽe ꝙ xps ſurrexit a moꝛtuis verꝰ
deꝰ ⁊ verꝰ hõ.Et fuit cõpleta ꝓphetia Dꝫ in
pſ.cuiuſlibet apl̃i di.Bñdicaꝫ dñm q tribuit
mihi intellectũ inſuꝑ ⁊ vſq ad noctẽ ĩcrepa-
uerũt me renes mei.ps.xv.Judei dñr renes.
Sicũt phi ꝙ ṽtꝰ gñatiua hoiuꝫ maxĩe eſt i re
nibꝰ.Et qꝛ iudei genuerũt apl̃os:iõ dñr iudei
renes.Uult gº dicẽ renes.i.iudei vſq ad no-
ctẽ.i.ad finẽ mũdi.ṽbo ⁊ ſcripto ĩcrepãt.i.re
phẽdo xpꝫ ⁊ xpianos.ſctõs ⁊ ſctãs di:ſꝫ i fine
debẽt deſtrui.Zach.v.Et ꝯuerſus ſũ:⁊ leuaui
ocl̃os meos ⁊ vidi.⁊ ecce volumẽ volans.Et
dixit ad me.Quid tu vides.Et dixi.Ecce ego
video ⁊c.

¶ Feria.iiij.paſche.Sermo.pmꝰ.

Aniſeſtauit ſe iteruꝫ ie
ſus.Joan-
nis.xxi.Sermo erit de ſancto euã-
gelio hodierno qꝺ ꝯtinet vnã gra
tiã ⁊ mirabilẽ apparitionẽ quã fecit xps diſci
pulis ſuis poſt ſuã reſurrectionẽ.Jn q̃ ꝯtinẽ-
tur multa ſecreta ſpeculatiua ad illuminãdũ
intellectꝰ nr̃os ⁊ moꝛalia ex bona iſtructiõe
vite veſtre.Sed pº ſalutet ṽgo maria.Mani
feſtauit ſe iterum ⁊c.Jn ſacro euangelio ſunt
quattuoꝛ moꝛalia circa apparitionem quam
fecit xps diſcipulis ſuis.ſ.
Occaſio neceſſitoſa.
Operatio miraculoſa.
Cognitio virtuoſa.
Refectio gratioſa.
De oĩbꝰ iſtis dicit thema.Manifeſtauit ſe ite
ruꝫ ieſus ⁊c.ſ.iſtis q̃ttuoꝛ modis.¶ Dico pº
ꝙ de iſta apparitiõe xpi oñdit in euãgelio oc
caſio neceſſitoſa.ſ.ex q̃ neceſſitate hec appari
tio fuit facta.Pro q̃ ſciẽdũ ꝙ xps añ ſuã paſ
ſionẽ qñ ibat ꝑdicãdo de villa in villã:nõ ſo-
lũ ipſe ſꝫ etiã ipſũ ſeq̃ntes inueniebãt ꝓuiſionẽ
ꝑꝑ deuotionẽ quã pplus habebat ad doctri-
nã xpi ⁊ eiꝰ ꝯuerſationẽ:intm̃ ꝙ qñ miſit apo
ſtolos ꝑdicare:ꝑcepit eis ne poꝛtarẽt ſacculũ
neq perã:⁊ bñ ꝓuidebant.Jõ dixit xps eis i
nocte paſſiõis.Qñ miſi vos ſine ſacculo ⁊ pe
ra:nunqd aliqd defuit vob̃ ⁊ dixerũt.nihil.
Lu.xxij.ſꝫ poſt xpi paſſionẽ maioꝛes iudeoꝝ
ad ſe iuſtificãdũ dabãt intelligẽ pplo ꝙ ideo
crucifixerũt xpm:qꝛ erat magnꝰ incãtatoꝛ.iõ
pplus amiſit deuotionẽ de xpo.Propter qꝺ
eiꝰ diſcipuli nõ inueniebãt ad comedndũ.ꝑꝑ
hoc qlibet iꝑoꝝ redibat ad ſuũ officiũ mecha
nicũ:vt haberẽt vitã ſicut xps ꝑdixerat eis in
nocte paſſiõis di.Percutiã paſtoꝛẽ ⁊ diſper
gent oues gregis.Mat.xxvi.Jtẽ Jo.xvi.Ec
ce venit hoꝛa vt diſpergamini vnuſqſq in ꝓ-
pꝛia:⁊ me ſolũ relinq̃tis.Jõ ꝑꝑ neceſſitatẽ vi
te redibãt ad officia ſua.Petrꝰ ⁊ alij iuerunt
ad piſcãdũ.Ecce occaſio neceſſitoſa:q̃re vẽit
miraculũ.De hº dicit pº ps euãgelij.Mani
feſtauit ſe iterũ ieſus:donec aſcẽderũt naueꝫ.
Jlli alij duo diſcipuli q nõ noiant creduntur
fuiſſe Andreas ⁊ Philippꝰ.Jn hoc.n.ꝙ ibi
noiat petrꝰ inuit qꝛ aliꝰ erat frater eiꝰ andre
as.⁊ i hº ꝙ noiat nathanael inuit ꝙ aliꝰ erat
frat eiꝰ philippꝰ.Nõ practice quõ dixit.Ua-
do piſcari.nunqd debemꝰ moꝛi fame.Rñde
rũt alij.Uadamus ⁊ nos tecũ.⁊ iuerũt ad ma
re galilee qꝺ eſt tyberiadis ſic dictũ ab illa ci
uitate.et ꝑ totã noctẽ piſcãdo laboꝛãdo:nihil
pꝛẽdiderũt.Jõ hodie mane erãt triſtes ⁊ fa-
melici.tũc apparuit eis.Sed notãda ſũt hic
duo ſecreta.Pm cũ dixit petrus.Uado piſca
ri.Querit btũs Greg.i omel.hodierna.Utꝝ
fuit licitũ ⁊ ſine pctõ redire ad officiũ dimiſ-
ſum ex ſeq̃la xpi.Hec q̃ſtio hꝫ difficultatẽ ex
ṽbo xpi.Luc.ix.di.Nemo mittens manũ ad
aratrũ ⁊ reſpiciẽs retro:aptus eſt regno dei.
Aratrũ eſt pnĩa vel ſignificat pniam.qꝛ ſicut
aratrũ frangit terrã ad fructificandũ:ſic pnia
colit terraꝫ coꝛpoꝛis vt faciat fructꝰ ſpũales.
Ergo nõ reſpicẽ retro põt intelligi dupl̃r.ſ.re
dire ad officiũ qꝺ includit vel inducit pctm̃.
Uel ad officiũ qꝺ fieri põt ſine pctõ.Pº mõ
nullus dꝫ retro reſpicere.ſ.redeũdo ad offici
um qꝺ includit vel inducit pctm̃:ſed poſt vi-
tam ſpũalẽ licitũ eſt redire ad officiũ qꝺ non
includit pctm̃.Uerbigr̃a.de religioſo qui in-
trauit religionẽ talis miſit manũ ad aratrum
ex obligatiõe:ſed reſpicit retro dimittẽdo ha
bitũ:nõ eſt aptꝰ regno dei.Jdẽ de pꝛeſbytero
qñ recipit ſacros oꝛdines:tũc mittit manũ ad
aratrũ ad viuendũ caſte ⁊ honeſte:⁊ dicendo
officiũ diſtincte:ſed reſpicit retro retinẽdo cõ
cupiſcentiã:vel dimittẽdo hoꝛas.vel iurat in
dit mentit:nõ eſt aptꝰ regno dei.Jdẽ de vo-
bis qui in ſacra q̃drageſima miſiſtis manum
ad aratrũ faciendo pniaꝫ:conterendo:ꝯfiten
do:boni ꝓpoſitũ aſſumendo.Si aũt mõ re-
ſpicitis retro dicẽtes.Uere nimis eſſet reuer-
tamur ad ludendũ:iurandũ:⁊ ad malas vo-
luptates ⁊c.nõ apti eſtis regno dei.Jdẽ de il
lis qui dimiſerũt officia q̃ includũt pctã:vt la
trones:vel faciẽtes taxillos:tales nõ debent
redire.Jõ btũs Matthꝰ qui ante ꝯuerſionẽ
fuit cambiatoꝛ qꝺ includit pctm̃ vel ꝓuocat
ad pctm̃.iuxta illud.Qui tetigerit picem inq
nabit ab ea.Eccli.xiij.Jõ Greg.in omel.ho-
dierna.Sunt.n.plura officia ⁊ negocia q̃ vix
⁊c.Sed ad officia q̃ nõ includũt nec ꝓuocãt
pctm̃ licitũ eſt ⁊ bonũ redire:ſicut eſt officiuꝫ
piſcatiõis.Jdẽ legit de aplo Paulo qui erat
ſcenofactoꝛie artis.Act.xviij.dic Gloſa.a ſce
nos grece.i.coꝛda vel tẽda latine.Et qñ ibat
ad aliquẽ locũ vbi nõ ꝓuidebat ſibi.ipſe ope
rabat cũ aliquo mgr̃o de officio ſuo certis ho
ris diei:vt inde viueret:⁊ in alijs hoꝛis ꝑdicã
bat vel diſputabat.Jdeo dicit ipſemet.Act.
xx.Argentũ ⁊ aurũ aut veſtem nullius ꝯcupi
ui:ſicut ipſi ſcitis.qm̃ ad ea q̃ mihi opꝰ erant:
⁊ his q mecũ ſũt miniſtrauerũt manꝰ iſte.Jõ
ꝑſone deuote ſicut domicelle q nolunt nubẽ
ꝑꝑ deũ debent certis hoꝛis diei operari mani
bus:⁊ certis hoꝛis oꝛare ⁊ audire miſſã.Jſto
mõ tenẽt vitaꝫ beate ṽginis Marie.Et talis
vita eſt benedicta tam ꝓ hoibꝰ q̃ꝫ ꝓ mulieri-
bus.etiã ꝓ religioſis ſcribere vel libꝛos liga-
re vel habeañ ꝓuiſionẽ.Jdẽ de ꝑſbyteris tũc
nõ opꝫ facere ſymonias:nec vendere ꝯfeſſio-
nes:nec ⁊c.Jõ aplꝰ.Rogamus vos fratres
vt abũdetis magis ⁊ operã detis vt q̃eti ſitis:⁊
vt veſtrũ negociũ agatis ⁊ operamini manibꝰ
veſtris ſicut ꝑcepimus vobis.i.Theſ.iiij.Di-
cunt dñi iuriſte ꝙ vbi apponit pꝛecipimꝰ obli
gat ad moꝛtale.Ecce q̃re petrus ⁊ alij redie-
runt ad officiũ piſcatiõis ſed ex hoc nõ dimi-
ſerunt officiuꝫ ſpũale inceptũ.Secũdũ ſecre
tũ eſt ibi.Jlla nocte nihil pꝛendiderunt:ideo
debebant eſſe triſtes.Nota ꝙ nocte huiꝰ vite
multi laboꝛãt tam ꝑ mare q̃ ꝑ terrã:tã de die
q̃ de nocte negociãdo cũ magnis ꝑiculis cõ
gregãdo bona tp̃alia.domos magnas edifi-
cãdo:caſtra ⁊ villas emendo.Sed tranſacta
nocte.ſ.poſt moꝛtẽ multi per totã noctẽ labo
rantes nihil pꝛẽdiderunt:niſi ſtercoꝛa.ſ.bona
tp̃alia quibus dicet xps.Ubi ſunt illa que cõ
gregaſtis.Rñdebunt illud verbum Luce.v.
Preceptoꝛ.ſ.qui pꝛecipis oꝑari.ſ.meritoꝛie.
Per totam nocteꝫ laboꝛantes nihil cepimꝰ ⁊c.
Jdeo ſapiẽs ille eſt q in nocte huiꝰ vite vt ap
pꝛehendat piſces:oꝑatur oꝑa meritoꝛia:ieiu
nia oꝛõnes:elemoſynas oꝑa mĩe ⁊ penitẽtie.
Jdeo xps ꝯtulit dicens.Oꝑamini nõ cibum
q perit.ſ.in hoc mũdo ꝑ moꝛtẽ:ſed qui ꝑma-
net in vitam eternã.Jo.vi.¶ Secundo oſten
dit in euãgelio pñti operatio miraculoſa ibi.
Mane aũt facto venit ieſus ⁊ ſtetit in littoꝛe:
vſq pꝛe multitudine piſciũ.Dic practice quõ
apl̃i erant triſtes ⁊ famelici:⁊ nõ cognouerũt
dñm qui apparuit eis in littoꝛe maris:⁊ foꝛte
in ſpecie mercatoꝛis volẽtis emere piſces di.
O pueri habetis piſces.Qui rñderunt.Non
habemus piſces.Dixit eis ieſus.Mittite in
dexterã nauigij rethe ⁊c.Potuit dicere pe-
trus.Et vnde vos ſcitis tantũ de arte piſcan-
di.Et iuxta cõſilium ſuũ ita fecerũt:⁊ pꝛendi-
derunt centũ.liij.magnos piſces ⁊c.Nota h̃
quõ xps poſt ſuam reſurrectionẽ apparuit di
ſcipulis ⁊ amicis ſuis in tribus foꝛmis ſeu fi-
guris.Primo in foꝛma peregrini.Lu.xxiiij.
Secundo in foꝛma hoꝛtulani.Jo.xx.Tertio
in foꝛma mercatoꝛis:vt hodie.Nec inuenit ꝙ
in alia foꝛma apparuit:quod fecit dominꝰ ad
oſtendendũ vitã quam tenuit in hoc mundo.
Qm̃ ipſe fuit peregrinus in ſua cõuerſatione
fuit hoꝛtulanus in ſua pꝛedicatione:fuit mer
catoꝛ in ſua paſſione.Quantũ ad pꝛimũ iſtar
peregrinus noluit habere in hoc mundo do-
mum nec cameram:nec cellã pꝛopꝛiã:ſed vo
luit ire vt peregrinus de domo in domũ.ideo
dicebat Mat.viij.Uulpes foueas habent ⁊
volucres celi nidos ⁊c.Ecce vita peregrini.
Secundo fuit hoꝛtulanus in ſua pꝛedicatio-
ne.Officiũ autẽ hoꝛtulani eſt malas herbas
eradicare ⁊ bonas plantare.Sicut fecit xps

qui ligone lingue ſue p̄dicauit: ⁊ cū ligone
bone vite ſue de cordib⁹ gentium eradicauit
malas herbas errorum peccatorum: falſaruꝫ
opinionum: ⁊ plantabat virtutes. Ideo dice
bat deus pater. Ecce dedi v̄ba mea in ore tuo
quantū ad predicationē. Ecce conſtitui te ſu
per gentes ⁊ regna: vt euellas ⁊ deſtruas ⁊ di
ſperdas ⁊ diſſipes ⁊ edifices ⁊ plantes. Iere
mie.i. Tertio fuit mercator in ſua paſſione. qr
in hoc mundo emit totum genus humanum
precio ſanguinis ſui dicens patri. Pater re
cipiatis hoc precium pro redemptiōe. Ideo
i. Petri.i. Redempti eſtis de vana veſtra cō
uerſatione paterne traditionis. precioſo ſan
guine agni immaculati ieſu chriſti. Ecce quo
modo in his formis oſtenditur tota vita chri
ſti. In quibus tropologice oſtendit nobis ꝙ
in hac vita debemus eſſe peregrini conuerſan
do: hortulani operando. ⁊ mercatores perſe
uerando. Iuxta illud Gregorij. Omnis chri
ſti actio noſtra eſt inſtructio. Mūdus iſte eſt
ad inſtar domus que habet duas portas: vnā
ad intrandum. ſ. natiuitatem: aliam ad exeun
dum. ſ. morteꝫ. Nullus decipiatur quin in h°
mundo ſumus omnes peregrini ⁊ viatores.
ideo non debemus facere ſuperfluitateꝫ. quo
niam peregrini non faciunt exceſſus in veſti
bus: nec ſuperfluitates: nec vanitates: ſed ſolū
curant de neceſſitate. Unde peregrini. n. ſu
mus coram te ⁊ aduene ſicut oēs patres nr̄i.
i. Paralipo. vltimo. Et talē ſe reputabat ille
magn⁹ rex Dauid potens ⁊ glorioſus dicēs.
Quoniā aduena ego ſum apud te ⁊ peregri
nus ſicut oēs p̄res mei. ps. xxxviij. Nota ſicut
omnes p̄res. quia nō legitur de patrib⁹ anti
quis ꝙ edificarent domos. vt pꝫ de. Noe qui
vixit nōgentꝭ quinq̄ginta annis. Gen̄. ix. ⁊ nō
edificauit domū ⁊c̄. mō quilibet edificat do
mum ⁊c̄. Et in alio mūdo nō faciūt vnā p̄uaꝫ
cellā. Tales non reputant ſe peregrinos. ſed
habitatores hui⁹ mundi. Quib⁹ dixit ap̄lus.
Obſecro vos fratres tanq̄ aduenas ⁊ peregri
nos abſtinete a carnalib⁹ deſiderijs que mili
tant aduerſus aīam. cōuerſationē vr̄am inter
gētes hn̄tes bonā. i. Pet. ij. Itē ap̄lus. Quā
diu ſum⁹ in hoc mundo corpe peregrinamur
ij. Cor. v. Secūdo debemus eē hortulani. qli
bet noſtrū hꝫ vnū hortū. ſ. corp⁹ ꝓpriū. ſeu vi
tā p̄ntē. idō diligēter attēdendū eſt ⁊ notādꝫ
ſi ſint ibi male herbe. ſ. illa mala herba. ſ. ſup
bia ⁊c̄. ⁊ eradicare debemus ligone diſcretio
nis: ⁊ plantare ibi illā bonā herbam. ſ. plantā
humilitatꝭ: ⁊ ſic de alijs. Tertio debemus eſſe
boni mercatores perſeuerando in bona vita
vt in fine qn̄ aīa dꝫ ſeparari a corpe intremus
poſſeſſionē glīe. Angelus eſt creditor. xp̄s vē
ditor. ⁊ homo mercator: ⁊ in fine venit ange
lus ⁊ vt creditor dicit. Quid dabis chr̄o pro
glīa habenda. Rn̄det bonus religioſus. Ui
tā bonā quā tenui iuxta regulā ⁊c̄. De quo p̄
cio de⁹ eſt ꝯtent⁹ ⁊ ſufficit. Idem de bono cle
rico qui dat xp̄o tot annos bone vite. Idē de
laycis qui dant xp̄o tot annos de p̄nia. Ideo
dicit ipſe Io. x. Sequunt me. tenendo. ſ. bonā
vitam. qđ eſt preciū iuſtū. ⁊ ego vitam eternā
do eis. Secundū ſecretum eſt morale ibi. mit
tite in dexteram nauigij rethe ⁊ inuenietꝭ ⁊c̄.
Dextra aūt ⁊ ſiniſtra ſignificāt vitā eternam
⁊ tpalem: ſiue ſtatū gr̄e ⁊ culpe. Auctas. Le
ua ei⁹ ſub capite meo. hoc eſt ſtat⁹ vite p̄ntis.
⁊ ſtat⁹ culpe: ⁊ dextera illi⁹ amplexabitur me
hoc eſt ſtat⁹ gr̄e ſiue ſtatus glīe. Canti. ij. Illi
mittunt rethe ⁊ piſcantꝭ ad ſiniſtrā. qui qcqd
faciunt: faciūt ad habendum tpalia: diuitias:
honores: ⁊ dignitates. vel illi q in ſtatu culpe
mortalis faciunt bona opera de genere. non
cōprehendūt meritorū ꝓ glīa ⁊ honore dei.
Uerbigrā. de illo q mittit filiū ſuū in religio
nem vt ſeruiat deo: vt oret ꝓ ſe ⁊ ꝓ eo. ⁊ ſic ta
les piſcantur ad dexteram. Secus qui mittit
filium ſuū in religionē vt ſit abbas vel ep̄us.
Idem de religioſo qui ſuā intentionem ordi
nat in oībus ſuis opib⁹ ⁊ predicationibus vt
fiant pro honore dei: ⁊ ſalute animarum. ta
lis piſcatur ad dexteram. Secus d̄ illo qui or
dinat totam intentionem ſuam ad bona tem
poralia habenda vl̄ vt reputetur ſubtilis ⁊c̄.
Idem de clericis qui quaſi omnes piſcantur
ad ſiniſtram vendentes ſacramenta eccleſia
ſtica. Idem de laycis quando dimittunt iniu
rias amore dei: tunc apprehendūt piſces me
ritorum. Ideo .i. Petri. i. In omnibus hono
rificetur deus. Secus quādo remittunt amo
re dominorum temporalium: vel pro pecu
nia. Ideo dicit deus Matthei ſexto. Neſci
at ſiniſtra tua quid faciat dextera tua. Pro
pter hoc ſcriptura ſacra. Uias que a dextris
ſunt nouit dominus approbatiue. ſ. peruerſe
vero ſunt que ſunt a ſiniſtris. Prouerb. iiij.
¶ Tertio oñditur in ſancto euāgelio cogni
tio virtuoſa quō chriſtus fuit cognit⁹ a ſuis di
ſcipulis. De hoc dicit euangelium. Dicit er
go diſcipulus ille quem diligebat ieſus Pe
tro. Dominus eſt ⁊c̄. vſq; trahentes rethe pi
ſcium. Beatus Ioan. ammirans quis eſſet
homo ille qui tantum ſciebat de arte piſcan

di: ⁊ curioſius inſpexit illum: ⁊ cognouit euꝫ
eſſe dominum ieſum chriſtum. Et dixit Io. pe
tro. Dominus eſt. Dic quomodo. Petrus
venit ad ieſum. Notanda ſunt hic duo ſecre
ta. Primum quare ioannes pre alijs chriſtū
cognouit. Reſponſio. quia ioannes inter ali
os habebat illam excellentiam ꝙ erat virgo
puriſſim⁹. Ideo pre alijs habebat oculos ani
me clariores. Ideo primo cognouit chriſtū.
Iuxta illud Matthei. v. Beati mundo cor
de: quoniam ipſi deum videbunt. Oppoſitū
eſt de luxurioſis qui habēt oculos anime lip
pos. De quibus Sapiētie primo dicitur. In
maliuolam animā non intrabit ſapientia. Idō
religioſi vel preſbyteri qui volunt intelligere
archana ſacre ſcripture debent ſe conſeruare
in pura caſtitate. Secundum ſecretum cuꝫ io
annes prius cognouit dn̄m: quare ergo Pe
trus venit ad chriſtum. Rn̄ſio. Symon Pe
trus ſignificat obedientē ⁊ penitētē. Symon
obediēs. Petrus dolor eſt meroris. Ecce pe
nitentes in quo innuitur ꝙ obedientes ⁊ pe
nitentes citi⁹ veniunt ad xp̄m q̄ v̄gines. qm̄
v̄gines multe damnantꝭ ex inobediētia. obe
dientes v̄o ſaluantꝭ. Idō xp̄s. Si vis ad vitam
ingredi ſerua mādata. Matth. xix. Idē d̄ pe
nitentib⁹. Matth. iiij. Penitentiaꝫ agite ap
propinquabit eni regnū celorꝫ. ¶ Quarto
oſtenditur in euangelio refectio gratioſa. ubi
Ut ergo deſcenderunt in terrā. vſq; in finem.
Dic practice quō qn̄ oēs diſcipuli fuerunt in
terra viderūt ꝙ xp̄s eis parauerat prādium:
fecerat ignē: ⁊ poſuit piſcē ſup prunas: ⁊ pa
rauerat mēſam ⁊ panem ⁊ vinū ſciēs famē ⁊
laborē diſcipulorū. Un̄ dicit d̄ ipſo dš. Tu ſo
lus laborē ⁊ dolorē ꝯſideras. Nam dicit ipſe
met Mat. xi. Uenite ad me omnes qui labo
ratꝭ ⁊ honerati eſtis. Nota duo ſecreta. Pri
mum traxerunt centum. liij. piſces magnos.
Quidā dicūt ꝙ hoc figurabat ꝙ poſt petruꝫ
erāt vēturi cētū qnq̄ginta ſummi pontifices.
Hec opinio diu durauit. ſꝫ non ē v̄a: ſꝫ iſta eſt
v̄itas. Nā tres ſunt pfectiones neceſſarie vt p
ueniam⁹ ad lit⁹ celeſtis glīe. ſ. obediētie ad de
cem p̄cepta: qđ ſignificatꝭ per numerum cente
nariū. qr decies decē faciūt cētuꝫ. q eſt nūer⁹
pfect⁹. Secūdo neceſſaria ē obſ̄uantia qnq;
ſenſuū corpaliū: q figuratꝭ p numerū qnq̄ge
nariū. Tertio ē neceſſaria triū virtutum theo
logicaliū obſeruātia. tales veniūt ad lit⁹ glo
rie. Iuxta illō Mat. xiij. Silē ē regnū celorū
ſagene miſſe in mari ⁊c̄. Secunduꝫ ſecretuꝫ.
Xp̄s parauit prandium diſcipulis. qđ ſignifi
cat ꝙ poſtq̄ nos laborauim⁹ in nauib⁹ mun
di. in opib⁹ mie ⁊ meritorijs. ſ. in ſ̄uitio dei ⁊
in p̄nia. xp̄s parabit nobis prandium dicens.
Ego prandiū meum paraui. tauri mei ⁊ alti
lia mea occiſa ſunt. venite ad nuptias. Mat.
xxij. Itē Luce. xxij. Ego diſpono vob̄ ſicut di
ſpoſuit mihi p̄r meus regnum vt edatis ⁊c̄.

¶ Feria quinta paſche. Sermo primus.

Idi dominum ⁊

h⁹ dixit mihi. Io. xx. Quia ſanctuꝫ
euangelium facit mentionē ꝙ xp̄s
marie magdalene apparuit in forma hortula
ni. ideo in p̄nti ſermone volo tenere modum
hortulani. q primo parat terrā: deīde ſeminat
⁊ plātat hortū. Sic faciam d̄ horto euāgelice
hyſtorie deīde plantabo moralitates. Dicatꝭ
hyſtoria euangelica ſicut recitatꝭ a ioāne quō
die reſurrectiōis ſummo mane maria magda
lena venit ad monumentum cū vnguento vt
vngeret corpus ieſu: ⁊ ſtabat ad monumen
tū foris plorās ⁊c̄. Queſtio lr̄alis q̄re cōuer
ſa fuit retrorſum. Rn̄ſio ꝙ angeli qb⁹ maria
loq̄batꝭ exhibuerūt reuerentiā xp̄o veniēti in
forma hortulani: tūc maria magdalena ꝯuer
tebat ſe ad vidēdū cui angeli fecerūt reueren
tiā: ⁊ vidēs ieſum in forma hortulani non co
gnouit eū: ſꝫ credidit hortulanū eſſe ſanctum
hoīem qr angeli faciebāt ſibi reuerentiaꝫ. Di
xit marie. Mulier q̄re ploras. Quem queris.
Illa eſtimās ꝙ hortulan⁹ eſſet dixit ei. dñe ſi
ſuſtuliſti eum dicito mihi vbi poſuiſti eum: ⁊
ego eū tollam. Nota quō hic ſunt tria relati
ua ſine añcedēte aliq̄. Cōditio ē amantis. qr
credit ꝙ oēs teneāt in corde id qđ ipſe amat
ſicut mulier q̄ pdidit filiū quē pgrendo dixit
vidiſtis eū ⁊c̄. O q̄lis amor. Deinde conuer
tit ſe ad angelos: tunc xp̄s vocauit eaꝫ ſuo no
mine maria. Tunc ipſa cognouit eum. voluit
eū tenere ⁊ oſculari pedes eius: ⁊ xp̄s noluit
dicens. Noli me tāgere: nōdū aſcēdi. ſ. in cor
de tuo ad p̄rem. ſ. p imortalitatem. vult dicē:
tu non credis adhuc meā reſurrectionem: va
de ad frēs meos ⁊ dic eis. Aſcēdā ad patrem
meū. ſ. p eternā generationē. ⁊ p̄rem vr̄m. ſ. p
tpalē adoptionē. deū meū p vnitatem eſſen
tie. ⁊ deū vr̄m. ſ. p creationē. Tunc maria fe
ſtinantꝭ venit ad ap̄los di. Uidi dñm: ⁊ hec di
xit mihi. Patet hyſtoria. Nota ꝙ in iſto ſan
cto euangelio ſunt q̄ttuor tabule in qb⁹ pote
rimus ſeminare vel plantare bonas morali
tates. Diuiſio ſmōis hec eſt. ¶ P⁹ eſt diligē
tia ſpūal. ¶ Scđa ē ꝯfidētia cordialis. ¶ Ter

tia credētia generalis. ¶ Quarta audiētia di
uinalis. De q̄rta dicit Thema. Uidi dñm ⁊ h̄
dixit mihi. ¶ De pᵃ dicit principiū euāgelij
maria ſtabat ad monumētū foris plorās. Ec
ce hec diligētia. q̄ petrꝰ ⁊ io. ⁊ alie marie fue
rūt ad monumētū i die reſurrectōis i aurora.
Et nō inuēto corpe redierūt ad domos: ſ; ma
gdalena ſola remāſit di. ꝙ ibi maneret q̄uſq;
ſciret vbi eēt ⁊ fleret q̄uſq; iueniret xp̄m. Jdeo
quilibet q cōicauit in paſcha ē monumētū ⁊
ſanctū ſepulchrū xp̄i. Rō. q̄ ſicut qñ corpus
xp̄i fuit poſitū i ſeplchro. pᵒ fuit vnctū vnguē
tis p̄cioſis. deinde fuit iuolutū in ſindōe. Sic
⁊ i cōione. pᵒ dolet de pctis: ⁊ ꝓponit ɔ̄ pctis
abſtinē hō ⁊ ɔfitet. ſic vngit corpꝰ xp̄i int̄ nos
aromatibꝰ. ſcd̄o vngit aloes q̄ multū ɔfortat.
qñ hō reſtituit: ⁊ remittit iniurias. orat ⁊c̄. au
dit miſſas. ſermōes ⁊c̄. Tertio iuoluit infra il
lam cortinā albā hoſtie: ⁊ ponit in ſepulchro
dignꝰ ⁊ ſanctꝰ q̄ȝ ſepulchꝝ in q̄ ſel corpꝰ xp̄i
fuit poſitū. ſed in corpe hois nō ſolū ſel ſ; plu
ries ponit. Jtē q̄ i illo ſepulchro fuit corpus
xp̄i ſine aīa ⁊ ſine ſanguine q̄ fuit corpꝰ mor
tuū. ſ; in ſepulchro corpis hois ponit cū aīa ⁊
ſanguie. ⁊ corpꝰ ē viuū ⁊ glorioſum. Nō. Jn
die illa. ſ. reſurrectiōis: q̄ tūc ex p̄cepto ⁊ ordi
natiōe eccie debet cōicare. Qui illa die nō re
cipit deū: aīa eiꝰ nō recipit a deo in p̄adiſo.
nec eius corpꝰ debet recipi ad ſepulturam ec
cleſiaſticā. de pe. ⁊ re. c. Omnis. De illa dicit
Dauid. Hec dies ⁊c̄. exultemus ⁊ letemur in
ea. Et dicit ſcriptura tropologice Jſa. xi. Jn
die illa radix ieſſe que ſtat in ſignū populoꝝ:
ipſum gētes dep̄cabunt. Et erit ſepulchrū eiꝰ
glorioſum. Radix ieſſe vocat xp̄s propter eiꝰ
diuinitatem. ⁊ flos quātū ad eius humanita
tem. q̄ ſtat in ſignum pploꝝ. ſ. in miſſa qñ ele
uatur hoſtia ſicut in paſſiōe fuit eleuatꝰ in cru
ce. Et erit ſepulchrū eiꝰ glōſum. non intelligit
de illo ſepulchro materiali. q̄ non eſt capax
glorie. Nō q̄diu maria magdalena vidit mo
numentum clauſum non credidit corpus xp̄i
furatū. ſecus qñ vidit ipſū apertum. ſic poſt
cōionē ſi vultis ne xp̄s tollat a vob̄: faciatis
ꝙ ſepulchrū ſit clauſum. ſ. in oculis: auribꝰ: ⁊
ore. Qñ qñ ſentimenta ⁊ ſenſuū organa ſunt
ſic bñ gubernata: non oportet timere ꝙ xp̄us
furetur a nobis. ſed qñ monumentū eſt aper
tū: in oculis: in auribꝰ: ⁊ i ore: vacuū remanet
Dauid pſ̄. v. Qm̄ nō eſt in ore eoꝝ v̄itas. cor
eoꝝ vanū ē. Remediū ergo eſt diligētia ſpiri
tualis. quā oñdit maria magdalena perquirē
do xp̄m plorando ⁊ plangendo. i. p̄ulam faci

endo. Dic quō pueri. xij. annorum cōicari de
bent. vt dicunt doctores: ⁊ ɔcordat textꝰ euā
gelij. Luce. viij. ſurrexit puella: ⁊ dñs iuſſit ei
dare ad manducandum. Jdeo xp̄s Joan. vi.
Amen amen dico vobis: niſi manducaueritis
carnē filij hois ⁊c̄. ¶ Secūda tabula eſt cōfi
dentia cordialis. Jſtā etiā oñdit magdalena
qñ dixit xp̄o credēs ipſum hortulanum fuiſ
ſe. Dñe ſi ſuſtuliſti eum dicito mihi ⁊c̄. Nota
Ego eum tollā. Cū eſſet mulier nobilis ⁊ de
licata: ⁊ chriſtus magnus hō quō vna mulier
poſſit portare vnū corpus hois mortui. oſten
ditur hic ɔfidētia cordialis. Pauidus ⁊ timi
dus nunq̄ȝ faciet aliqd boni. de corde eni pro
cedit fortitudo vel motꝰ. Jdeo legit Deuto.
xx. ꝙ antiqtus qñ debebat ire ad bellū p̄co
nizabat. Quis eſt hō formidoloſus ⁊ corde
pauidus. vadat ⁊ reuertat in domū ſuā ⁊c̄.
Jdē in prelio ſpūali qñ cōfeſſor dicit. Pote
ſtis facere hoc vel illud. Dicūt. Nō poſſum.
Ratio. q̄ corde pauent. Jdeo nullū bonum
facient. ſed qñ dicūt. Pater: bñ poſſum facē.
Jdeo dixit xp̄s cuidā. Si potes credere: oīa
poſſibilia ſunt credēti. Mat. ix. Cōfide gᵒ in
deo de oibus ⁊ in oibꝰ. nec eſt currēdū ad di
uinos pro aliqua mūdi neceſſitate: ſed ad de
um. tā p̄ filijs habendis q̄ȝ p̄ ſalute ⁊c̄. ¶ 3ᵃ
eſt credentia generalis. qd̄ oſtenditur in hoc
ꝙ maria magdalena voluit tenere pedes do
mini ⁊ ipſos oſculari: ſicut fuerat aſſueta in vi
ta. ⁊ chriſtus ſibi dixit. Noli me tangere. ſecū
dum hunc textum maria magdalena dubita
bat in ſexto articulo fidei. ſ. tertia die reſurre
xit a mortuis. Dicat. Credo in deū. iō xp̄s nō
p̄miſit vt eū tāgeret tanq̄ȝ minꝰ credētē in il
lo articulo. Habemꝰ hic doctrinā ꝙ caueamꝰ
ne in aliq̄ articulo fidei dubitemꝰ. q̄ xp̄s nō p̄
mitteret ꝙ ſibi vniremur in glīa. Jdeo addi
ſcat Credo in deū. ⁊ tpe antixp̄i eritis arma
ti: q̄ eius nūcij venient dicēdo. Quā credētiā
hētis: nob̄ dicatis. ſi neſcitis Credo: decipiēt vos
⁊ faciēt credere errores. Jtē de aīa qñ exit de
corpe ſtatim veniet corā xp̄o ad iudiciū ⁊ di
cet xp̄s. Quis es tu. Rñdebit. Dñe chriſtia
nus ſum. Et ipſe. Que eſt fides chriſtianorū.
Neſcio. Et xp̄s. Neſcio te. Unde ſcriptura di
cit. Qui ignorat ignorabitur. i. Coꝛ. xiiij. Sȝ
quando dicet. Jſta eſt. Et dicit. Credo in deū
⁊c̄. Tunc dicet xp̄s. Euge ſerue bone ⁊ fidelis
⁊c̄. Ro. x. ſi confitearis in ore tuo dominum
ieſū ⁊ in corde tuo credideris ꝙ deus illū ſu
ſcitauit a mortuis ſaluus eris ⁊c̄. ¶ Quarta
eſt audiētia diuinalis: quando maria dixit.

Uidi dñm: ⁊ hec dixit mihi ⁊c̄. Moralr h̄ pōt
dicē qlibȝ nr̄m i dñica poſtq̄ȝ audiuerit miſſā
Uidi dñm. ſ. i manibꝰ p̄bri. ⁊ hec dixit mihi. ſ.
v̄ba miſſe. Nō de dñica ſ̄uanda ⁊ de cōpleta
miſſa audiēda. nō ſic faciūt mlti q i die feſto
nō p̄nt ſtare i eccliā p̄ horā in ſaluatōem aīe. ſ;
ſtāt ei locutionibꝰ vacātes. ⁊ qñ pulſat p̄ cor
pore xp̄i. tūc veniūt vt porci. Tales p̄nt dicē.
Uidi dñm: ſ; nihil dixit mihi. q̄ nō audiui miſ
ſā. Quō credit ꝙ deꝰ det vob̄ ꝓuiſionē ſi nō
facit ſibi ſ̄uitiū qd̄ tenemi. Nullꝰ dñs ꝓuidēt
ſeruitoribꝰ nec vaſallis nō ſeruientibꝰ ſibi.

¶ Feria ſexta paſche. Sermo primus.

Data eſt mihi oīs ptās

Matt. vlti. Hoc ē verbū xp̄i ꝓprie. appro
priate vero pōt eē verbū cuiuſlibȝ
xp̄iani. Dic xp̄s ꝓprie tanq̄ȝ dñs ⁊ ſaluator.
Data ē mihi oīs ptās. Hoc dixit diſcipulis ſuis
qñ eis app̄uit poſtq̄ȝ ſurrexit a mortuis. Da
ta ē mihi oīs ptās. ſ. ſup oēs creaturas meri
to paſſionis. Rō. Naȝ lex dei ē q vult in hac
vita p̄ honoꝛ dei humiliare ſeipſū: in alia vita
exaltabit. Dixit gᵒ aplis cōtendētibꝰ de ma
ioritate regni celorū. Quicūq; hūiliauerit ſe
ſicut p̄uulꝰ iſte: hic maior eſt in regno celorū
Mat. xviij. Ecce lex dei. Mō videamꝰ qāo
xp̄s merito ſue humilitatis meruerit exaltari
ſup oēs creaturas. Nota q̄ttuor gradꝰ hūili
tatis xp̄i. Primꝰ: q̄ voluit humiliari ſub cre
aturis corp̄alibꝰ. ſ. ſub elementis corp̄alibꝰ. q̄
dabāt ei tediū ⁊ calorē. frigus pluuiā. ventū
⁊ ſiccitatē. iō ſm̄ legē dei meruit inquātū hō
dñium ⁊ exaltatiōnē ſup oēs creaturas cor
porales. iō oēs ſubijciunt iperio ſuo: ita ꝙ ſi p̄
ciperet monti vt ſe mutaret: ſtatim eēt factū.
Jdē ſi p̄ciperet ſoli: lune: vel ſtellis vt ſtarent.
Et ſic hoc meruit. q̄ ſub eoꝝ influētijs volu
it humiliari. Scd̄s gradꝰ eſt. q̄ voluit humi
liari ſub creaturis angelicis. aſſumēs nō an
gelos: ſed carnē paſſibilē ⁊ mortalem. Jtē q̄
voluit ab āgelis gubernari. q̄ qñ erat p̄uus
p̄ angelū qui app̄uit ioſeph voluit in egyptū
fugē ⁊ redire de egypto. Jtē ab angelo voluit
ɔfortari: l; nō indigēt. quia maior ē angelis.
ſed voluit humiliari iō meruit hr̄e dñium ſup
angelos: itantū ꝙ ſtatim faciūt q̄cquid p̄rece
perit eis. Tertꝰ gradꝰ ē: quia voluit humilia
ri ſub creaturis humanis. ſingularit̄ i ſua paſ
ſione: in qua fuit humil ⁊ obediēs ſagionibꝰ
⁊ miſtris eorū iperio. expoliādo ⁊ ponēdo ſe
in cruce ⁊c̄. extēdēdo brachia. iō meruit hr̄e
dñium ſup oēs hoies mūdi. qui ſūt: fuerūt: ⁊

erūt. Quartꝰ gradus eſt: q̄ voluit humiliari
ſub creaturis ifernalibꝰ qñ a demonio voluit
tēptari in tēplo: in deſerto: ⁊ in monte. iō me
ruit hr̄e dñium ſup oēs demones. qui fugiūt
qñ audiūt nomē eius. P; gᵒ ex lege dei qāo
in alia vita exaltat qui in hac vita p̄ deo vult
humiliari. De q̄ auctas ad Phil. ij. Humi
liauit ſemetipm̄ factꝰ obediēs. Nota. Humi
liauit ſemetipm̄. ſub his p̄dictis q̄ttuor gradi
bus creaturaꝝ. Jdeo ꝓprie dñs ieſus pōt di
cere the. Data eſt mihi oīs ptās. Scd̄o ꝙ ap
propriate qlibȝ xp̄ianus pōt dicē aliquo mō.
Data eſt mihi oīs ptās. Et hoc ꝓpter q̄ttuor
ptātes quas deꝰ dedit cuilibet homini.

¶ Prima eſt de generatione diuinali.
¶ Secunda de recōciliatione ſpūali.
¶ Tertia de ſanatione corporali.
¶ Quarta de ſaluatiōe celeſtiali.

Ex his dicet xp̄ianus. Data eſt mihi omnis
ptās ⁊c̄. ¶ Prima ptās data cuilibȝ hoi: eſt
de gn̄atiōe diuali. quia qlibȝ hō efficit filius
dei. ſ. in baptiſmo baptiſmꝰ eni eſt ſpūalis ge
neratio. Semē ē v̄bū dei qd̄ mittit a deo per
os ſacerdotis baptizant̄. Jſto mō efficit hō fi
lius dei. Magna ptās eſt iſta ꝙ de filio ruſti
ci vel paſtoris ſubito efficiat filius dei: ⁊ hēat
ius in regno dei. qd̄ nō habuit ante baptiſmū
Rō: q̄ nōdū eſt filꝰ dei. ſ; poſt baptiſmū p̄u
er ita itrat p̄adiſū ſecure ſic̄ filꝰ in domo pa
tris. Ecce magna ptās. De iſta ptāte dic̄ Jo.
Dedit eis ptātē filios dei fieri: his q credunt
in noie eiꝰ. ioan. i. ⁊ Ad Ro. viij. Spūs ſup
ple ſctis reddit teſtioniū ſpūi nr̄o ꝙ ſumꝰ fi
lij dei. Moralr. Ex quo oēs boni ſūt filij dei ⁊
regis ieſu xp̄i: p; quantū debēt cauē de tribꝰ
maxie pctis. Primo ne bibant in tabernas.
quia nō decet hoc filios regis. l; viatores poſ
ſint: nō tn̄ debēt hoc facē illi q habent ibi do
mos: vxores: ⁊ filios. Jō apl's. i. Coꝝ. xi. Nun
quid domos nō habetis ad mādücādū ⁊ bi
bendū. Scd̄o ne ludāt cū taxillis. nō eni ɔue
nit filijs regis ꝙ ſint luſores. imo oēs mirarē
tur ſi viderēt filiū regis cū luſoribꝰ. Jdem de
xp̄ianis qbꝰ nō l;. Ratio. quia ludus taxillo
rū eſt fons iurādi per deū: ⁊ furādi quia ex lu
do nihil pōt lucrari. quia o; reſtituē. ſed qd̄ p̄
ditur hoc eſt p̄ditū. Uñ talis ludꝰ ē iuentus a
dyabolo ad dānandū aīas. qm̄ ex ludo cōdē
nant ſed ɔditiōes gētiū. ⁊ hoc oſtendit taxil
lis. q̄ iter duas p̄tes ſp̄ oſtēdit vnā. ⁊ aliā de
primit. ⁊ illa p̄s depreſſa ſiḡt dānandos. Pri
mo dānant illi qui iuitant alios. dicēdo luda
mꝰ. Scd̄o ɔſentiētes. Tertio iuuātes. Quar

to taxillos ꝓſtantes:vel pecunias. Quinto q
itrãt domũ vł tabernã. Sexto dñs dom⁹. Se
ptimo rectores cõitatꝭ qꝛ ſciũt ⁊ nõ corrigũt.
Nõ eſt tã magnũ pctm̃. hic dixit ſara Thob.
iij. Mũdã ſuaui aĩaꝫ meã ab oĩ cõcupiſcẽtia.
Nũq̄ cũ ludẽtib⁹ miſcui me. neq̄ cũ his qui
in leuitate ambulãt pticipẽ me ꝓbui. Eſt eniꝫ
lud⁹ alee ꝓhibit⁹. di. xxxv. c. ep̃s. q̄re vitãdus.
Sed bon⁹ lud⁹ eſt ludus baliſte ⁊ cum pilla.
Tertiũ pctm̃ cauẽdũ eſt deuꝫ iurare vel rene
gare. qḋ eſt tã magnũ pctm̃ ꝙ terra nõ ꝑt ſu
ſtinẽ. Dicã vobis vnũ magnũ miraculũ de bi
blia. Legiꝭ. iiij. Reg. xix. de quodã rege aſſy
rioꝝ vocato Sẽnacherib. q̃ hẽbat cẽtũ octua
gintaq̄nq̄ millia hoĩes armoꝝ. qui dixit vnaꝫ
blaſphemiã ꝯtra deũ dicens. Et nõ põt deus
tu⁹ tantũ ꝙ liberaret te de manib⁹ meis. Hoc
dixit regi iſrł. Ex iſta blaſphemia oẽs ſui ho
mines armoꝝ fuerũt icinerati illa nocte. Nõ
attẽde quotiẽs luſores dicãt: nõ poſſet de⁹ ꝙ
ante veniat quater q̄ zinck. iõ cauete vos ab
iſtis blaſphemijs. Ideo eſt bonũ affirmare ꝑ
aduerbia ⁊ honorare nomẽ dñi. Vñ dicꝭ ſcri
ptura. Maledicti erũt qui cõtempſerint te ⁊
cõdẽnati erunt oẽs qui blaſphemauerint te:
Thob. xiij. Caueatis ergo ab illꝭ ⁊c̃. ¶ Secũ
da ptãs nob a deo data eſt de recõciliatione
ſpũali. Sic poſtq̄ ſum⁹ filij dei per baptiſmũ
tanq̄ filij mali ⁊ igrati ꝑ malã vitã ⁊ pctã ef
ficimur inimici xp̄i: ⁊ ꝑdim⁹ primã ptãtẽ. idõ
oꝫ nos refugiũ querẽ ad ſcḋam ptãtẽ que eſt
de recõciliatiõe ſpũali. ſ. ꝑ pniaꝫ per quã poſ
ſum⁹ patri nr̃o ieſu xp̄o recõciliari. Null⁹ eſt i
mũdo ita magn⁹ pctõr ⁊ malus ꝙ ſi dolet de
pctis xp̄s ſtati parcit. q̄a pr̃ eſt ⁊ nõ obliuiſci
tur filios ſuos. Ideo qñ filij humiliꝭ petũt ꝟe
niã ⁊ ꝓponũt emẽdare ſe: ſtati pius pater par
cit eis. Nota miraculũ Mat. ix. de illo para
lytico qui nihil poterat facẽ. amici vero eius
portauerũt ipm̃ xp̄o: dicẽdo ſuã ifirmitatem.
Ad quẽ dixit xp̄s. Cõfide fili: remittunꝭ tibi
pctã tua. Et ecce q̄dã de ſcribis dixerũt itra ſe
Hic blaſphemat. Et cuꝫ vidiſſet ieſus cogita
tiões coꝝ dixit. Vt q̄d cogitatꝭ mala in cordi
bus v̄ris. Quid eſt facili⁹ dicẽ: dimittũtur tibi
pctã tua. an dicẽ: ſurge ⁊ ambula. Vt aũt ſcia
tis quia fili⁹ hois ⁊c̃. vſq̄ Videntes aũt turbe
glorificauerũt deũ: qui dedit talẽ ptãtem ho
minib⁹. Hic paralyticus eſt pctõr qui nulluꝫ
opus meritoriuꝫ põt facẽ: lꝫ poſſet ieiunare:
orare: ⁊ elemoſynas dare: nõ tñ eſt meritoriũ
ad gloriã. Si dicaꝭ. ergo dimittã. Reſpõdeo
ꝙ ideo huiõi opera nõ ſũt dimittẽda. de pe.
diſt. v. falſas pe. q̄a lꝫ nõ valeant ad gloriã: tñ
valẽt ad multa alia bona. ⁊ finaliter ad habẽ
dũ cõtritionẽ. Ideo q̄tũcunq̄ ſit pctõr ⁊ ſit i
pctõ bona nõ ſũt dimittẽda: imo tũc ſũt ma
gis neceſſaria: ſed nõ ſunt meritoria. Auctas
Joan. xv. Sine me dicit xp̄s: nihil poteſtis fa
cere. Sed hic paralyticus curaꝭ ſi in lecto pe
nitẽtie per quattuor ante xp̄um portaꝭ. Duo
portitores a pte añ ſunt ꝯtritio ⁊ ꝓpoſitũ ab
ſtinẽdi a peccatis. Duo a pte poſt ſũt oris cõ
feſſio vt exeãt imũdicie ſicut ſanies de apoſte
mate. Secũdus eſt pnie a cõfeſſore iniuncte
obſeruatio. Talis peccator ſi ſic portaꝭ ante
xp̄m recõciliabiꝭ cũ xp̄o. ⁊ chriſtus vocat euꝫ
filiũ dĩ. Confide fili remittunꝭ tibi ⁊c̃. ¶ Ter
tia ptãs nobis a deo collata eſt de ſanatione
corꝑali. ſ. ſi habemus ifirmitates: plagas: do
lores. ⁊ ſic in corꝑib⁹ noſtris poſſum⁹ curari
etiã ſi nõ eẽt aliq̄ medicina in mũdo. Ratio
xp̄s nõ ſolum eſt dñs ⁊ medic⁹ aiaruꝫ ũ faruꝫ
ſꝫ etiã corpoꝝ q̃ ipſe format. qꝛ pr̃ ⁊ mr̃ modĩ
cũ ibi faciunt. ſ. vile. Mater neſcit q̄d portat
ſed de⁹ eſt ille qui ſuis manib⁹ format corp⁹.
deinde creat aiam. Idõ xp̄s curat de aiabus
quib⁹ ꝓuidet ꝑ baptiſmũ: ⁊ per alia ſacramẽ
ta eccłie: ⁊ dedit etiã remediũ ⁊ medicinaꝫ ꝓ
corporib⁹. ſ. in die aſcenſionis qñ debuit aſcẽ
dere in celuꝫ. Primo ordinauit medicinã ꝓ
corporib⁹ nr̃is dicẽs. Signa aũt eos qui cre
diderit hec ſequenꝭ ⁊c̃. Mar. vlti. Nota eos
qui crediderint: nõ eos. ſ. qui ſancte viuunt.
Nota in noie meo. cui⁹ nomẽ ẽ ieſus xp̄us. ⁊
oĩa alia ſũt cognomĩa. Linguis loquenꝭ no
uis. i. mutis dabit verbũ: ſi ſit vtile aĩe: ſꝫ mul
tis eſſet vtili⁹ ꝙ eſſent muti vt mulieres loq̄
ces. De ifirmitatib⁹ nota ꝙ multis vtilis eſt i
firmitas. qꝛ humiliãꝭ ⁊ ſequũtur eccleſias.
Dic practice de noĩe ieſu cũ ſigno crucis ⁊c̃.
Si haberem⁹ fidem nõ oporteret nos ire ad
medicos: nec diuos nec ſortilegos. Dic de il
lo hoĩe curato in ſabaudia a vulnẽ cũ nomie
ieſu. Ideo xp̄us Lu. x. Ecce dedi vobis pote
ſtatẽ calcandi ſupra ſerpẽtes ⁊ ſcorpiones: ⁊
ſuꝑ oẽm ṽtutem inimici ⁊ nihil vobis noce
bit. ¶ Quarta ptãs a xp̄o nob data eſt de ſal
uatiõe celeſtiali: hoc ẽ alijs melior. ſ. hr̃e ptã
tem regnãdi in ꝑadiſo. De hac ptãte dicꝭ ſcri
ptura Tob. i. Dedit illi poteſtatem quecũq̄
vellet. Nota quecũq̄ vellet. In alio mundo
ſunt due ciuitates. ſ. paradiſus ⁊ infern⁹. In
paradiſo eſt gloria: in inferno eſt pena ⁊c̃. de
dit auteꝫ de⁹ ptãtem hoĩb⁹ ex libero arbitrio
aſcendẽ quecũq̄ vellẽt. ſi vis ad ciuitatẽ pa

radiſi ire: ptãtem habes eũdi ſi vis ad ciuita
tẽ inferni ire: ptãtẽ habes eũdi ad idẽ. Eccłi.
xv. appoſui tibi ignẽ ⁊ aquaꝫ ad qḋ volueris
porrige manũ tuam. Añ hoĩem vita ⁊ mors
bonũ ⁊ maluꝫ: qḋ placuerit ei dabiꝭ illi. dicẽt
aliquis. ergo omnes ibim⁹ ad ꝑadiſum quia
omnes volunt illuc ire. Nota quõ licet dicãt
ore: volum⁹ ire ad paradiſum: tamẽ oꝑe ⁊ fa
cto oppoſitũ faciunt. ⁊ ideo recipiunꝭ in alia
ciuitate. ſ. in iferno. Ideo mendaciũ dicũt: ſi
cut ſi quis dicit ſe velle ire bethaniam ⁊ cepe
rit viã ad valẽtiã: ſic oẽs diciꝭ ꝙ vultis ire ad
paradiſum ⁊ recipitis viã inferni. ſ. viã ſuper
bie ⁊c̃. q̃ ducit ad ifernũ dimiſſa via plana hu
militatꝭ q̃ ducꝭ ad paradiſuꝫ. Idẽ de alijs vi
cijs ⁊ virtutib⁹. Ecce q̄re dicit. Dedit illi po
teſtatẽ ⁊c̃. Si dicaꝭ ꝓdicta repugnãt ꝓdeſti
nationi. Rñdeo ꝙ hoc ẽ erroneũ. q̄ñ ꝓdeſti
natio nõ aufert liberũ arbitriũ. Etiã ſi ſis pre
deſtinat⁹: ⁊ finis vitã tuã in pctõ mortali dã
natus es: qꝛ ꝓdeſtinatio includit vt ipleatur
ꝑ bonã vitã. Job. xxxvi. Annũciat de ea. i. de
vita eterna. amico ſuo ꝙ poſſeſſio ei⁹ ſit: ⁊ ad
eam poſſit aſcẽdere. De his poteſt dicẽ quili
bet. Data eſt mihi omnis poteſtas ⁊c̃.

¶ Sabbato poſt paſcha. Sermo primus.

Monumentũ vidit ⁊ cre
didit. Joã
nis. xx. Verbum ꝓpoſitũ declarat
nob modũ quõ ioãnes euãgeliſta
credidit xp̄i reſurrectõeꝫ. ſ. qñ vidit monumẽ
tuꝫ apertũ ⁊ ſudaria. Hoc dicit thẽa. Monu
mentũ vidit. ſ. aꝑtũ ⁊ credidit xp̄i reſurrectio
nem. Sciendũ ꝙ xp̄i reſurrectionẽ credẽ fuit
valde difficile gentib⁹ mundi ⁊ etiã diſcipu
lis xp̄i. Ratio. Nam in ſacra ſcriptura inue
nitur reſurrectio multoꝝ vt. iij. Reg. xvij. de
helya qui ſuſcitauit vnũ mortuuꝫ: nõ virtute
ꝓpria ſed dei. Idem. iiij. Reg. iiij. de helyſeo
qui ſuſcitauit vnũ mortuũ ⁊ poſt mortẽ etiaꝫ
ſuſcitauit aliũ. iiij. Reg. xiij. Item de nouo te
ſtamento legitur ꝙ multi ſurrexerunt a mor
tuis nõ tamẽ propria virtute ſꝫ dei. Sed xp̄s
propria virtute ⁊ poteſtate ſurrexit a mortu
is propter coniunctionẽ diuinitatis cum cor
pore ⁊ etiã cuꝫ anima. De hoc vide ſanctum
thomã. iij. parte. q. liij. arti. iiij. ⁊ ex hoc habe
bat poſſe in infinitũ. ideo fuit quoddã ſingu
lare ⁊ valde difficile ad credendũ de xp̄i paſ
ſione ⁊ reſurrectione. De hoc prophetia Ja
cob Geñ. xlix. Ad predam aſcendiſti fili mi.
requieſcẽs accubuiſti vt leo: ⁊ quaſi leena q̄s
ſuſcitabit eum. Ad predaꝫ aſcendit chriſt⁹ in
cruce brachijs extẽſis. Brachijs enim ſapiẽ
tie ⁊ iuſticie: amplexatus eſt totuꝫ mundum
quãdo quieuit in paſſione. Leo dormiens tã
tam fortitudinẽ habet ⁊ virtutẽ quantã vigi
lans. Idem de aia. qꝛ ergo xp̄i reſurrectio fu
it ita difficilis ⁊ mirabilis ⁊ ad vitam imorta
lem. quia alij quãdo reſurgebãt: iterũ moritu
ri reſurgebant: chriſtus vero ſurrexit ad vitã
glorioſam ⁊ immortalem. Ideo fuit ita diffi
cilis eius reſurrectio ad credendum. Pro
pter hoc chriſt⁹ multipliciter voluit oſtende
re ⁊ manifeſtare ſuam reſurrectionẽ. vt dicit
Lucas Actuũ. i. Prebuit ſeipſum viuũ poſt
paſſionẽ ſuam in multis argumentis. per di
es quadraginta apparens eis ⁊ loquẽs de re
gno dei. ¶ Nota nouem argumẽta que inue
niũtur in euangelijs ex quibus argui poteſt etiaꝫ
nr̃a reſurrectio a morte pcti mortalis ad vi
tam gratie. ¶ Primũ argumentũ fuit thẽ.
ꝓpoſituꝫ. Monumentũ vidit ⁊ credidit ⁊c.
Non credatis ꝙ in xp̄i reſurrectione monu
mentũ aperiretur vt poſſet ide exire. quia in
ſuo exitu de monumento ipm̃ nõ fuit apertũ.
Quoniã ſicut exiuit vterũ virgis vt radi⁹ ſo
lis tranſiens per feneſtram vitreaꝫ: ita exiuit
de monumento clauſo ⁊ ſignato ſine aliqua
apertura. Sed poſt exitum de monumento
angelus dñi deſcendit de celo ⁊ accedens re
uoluit lapidẽ ⁊ ſedit ſuꝑ eũ. Mat. vlti. Quia
alr̃s non potuiſſent vidẽ ſi corpus erat intra
vel extra monumentũ. Et ſic ioannes monu
mentũ vidit ⁊ credidit xp̄i reſurrectionẽ. Ec
ce ꝓmuꝫ argumentum quõ ioannes credidit
Moraliter. ſic peccator primo poteſt cogno
ſcẽ ex aꝑtura monumẽti ſi ſurrexit de morte
peccati ad vitã gr̃e. Dic ꝙ corpus peccato
ris eſt vt monumentũ depictuꝫ foris. Intus
vero plenũ corruptionib⁹. Sic pctõres extra
ſunt picti ⁊ ornati ⁊c̃. Intus vero fetẽt ex ma
lis cogitationib⁹. deſiderijs. odijs ⁊c. q̄b⁹ dicꝭ
xp̄us. Ve vobis ypocrite qui ſimiles eſtis ſe
pulchris dealbatis: que a foris apparẽt ſpe
cioſa: intus vero plena ſunt oſſibus mortuo
rum ⁊ oĩ ſpurcitia: ſicut ⁊ vos. Matth. xxiij.
Pꝫ ergo rõe ⁊ auctate ꝙ pctõres ſũt vt mo
numenta: ⁊ aĩa iacet int⁹ mortua: ſꝫ põt reſur
gere ꝑ aꝑturã ſepulchri. ſ. cõfitẽdo pctã. ape
riendo os ⁊ proijciendo pctã extra. Iſto mo
do pctõr reſuſcitaꝭ de morte culpe ad vitam
gr̃e ꝑ aperturã monumẽti. Idõ. Iſa. xxxviij.
Viuens viuens ipe cõfitebiꝭ tibi: ſicut ⁊ ego
hodie ⁊c. Nota viuens. ſ. vita nature. viuens
ſ. vita gr̃e: confitebitur tibi ⁊c. Et viuentes in

inferno nō ꝯfitent deo ſʒ dyabolo vi tormētorū. Sicut ille q torquet ꝯfitet ſuū pctm̄: ſic in īferno qn̄ ſuꝑbꝰ calcat a demonibꝰ. ꝛ auarus mittit in metallo liquefacto ꝛ ſic de alijs: ꝯfitent ſua pctā dicēdo. O miſer: maledicta dies in q̄ fui ſuꝑbꝰ vl' auarus vl' luxurioſus ꝛc̄. ſʒ illa ꝯfeſſio nihil valet eis. ſʒ ꝯfeſſio q̄ fit ab hoie viuēte vita nāe ꝛ grē illa ē optia. Jō Prouē. xxviij. Qui abſcōdit ſcelera ſua: nō dirigetur. Qui aūt ꝯfeſſus fuerit ꝛ reliquerit ea: miaʒ ꝯſequet. ¶ Scdm argumētū fuit ꝑ teſtimoniuʒ angelorū: q mētiri nō pñt nec fallere. ideo eorū teſtimonio voluit xp̄s oñdere ꝛ ꝓbare ſuā reſurrectiōeʒ. Dicit btūs Mat. ꝙ qn̄ ille marie venerūt ad ſepulchrū vt vngerēt ieſuʒ: angelꝰ dixit eis. Scio .n. ꝙ ieſuʒ q̄ritis crucifixū. Nō eſt hic. Surrexit .n. ſic̄ dixit. Uenite ꝛ videte locū ꝛc̄. Mat. vlt. Ecce ſcdʒ argumētū. Moraliter ſic: qlibet vrm̄ ex teſtimonio angeli boni pōt cognoſcere ſi ſurrexit ꝛc̄. Angelꝰ bonꝰ eſt ꝯfeſſio. Rō qꝛ ſicut angelꝰ bonꝰ eſt purus ꝛ honeſtus: talis dʒ eſſe ſacerdos. Itē angelꝰ nō curat de pecunijs: ſic nec ꝯfeſſor ꝛc̄. Jō bonus ſacerdos dr̄ angelus in ſacra ſcriptura. Labia ſacerdotis cuſtodiūt ſciaʒ: ꝛ legē reqrēt de ore eiꝰ. qꝛ angelꝰ dn̄i exercituū ē. Malach. ij. Sacerdos bonꝰ cōputat ꝓ angelo bono. malus vo ꝓ dyabolo. Tunc .n. hō hʒ teſtimoniū. ſ. in ꝯfeſſione boni ſacerdotis qn̄ ꝯfeſſor dicit. Audiui ꝯfeſſionē vraʒ: ꝛ video ꝙ doletis de pctis: ꝛ ꝓponitis abſtinē. Jō ego auctoritate mihi cōmiſſa abſoluo te. Iſto teſtimonio pʒ ꝙ aīa vrā ſurrexit de morte cl'pe ad vitā grē. Et pōt tūc dicere pctōr. Uitā ꝛ miſericordiā tribuiſti mihi: ꝛ viſitatio tua cuſtodiuit ſpm̄ meū. Job. x. Nō vitā ꝛ miſericordiā tribuiſti mihi: tāq̄ vicarius dei. Sicut .n. vicarius regis remittit ꝛ abſoluit reuʒ: qꝛ nullus alius poſſet remittere crimina ꝯ legē regis facta. Itē ſolꝰ ſacerdos ē vicarius dei: q pōt remittere pctā. qꝛ ſolis pbrīs xp̄s dixit. Quorū remiſeritis pctā remittūt eis. Jo. xx. ¶ Tertiū argumētū. alijs melius fuit ꝑ vulneꝝ oſtēſionē. Dic quō xp̄s poſt ſuā reſurrectionē voluit retinere ſigna quoqʒ plagaꝝ p̄cipaliū. nō ꝙ habeat manꝰ ꝑforatas: nec pedes: nec latꝰ ſed ſūt ad inſtar ſtellaꝝ. Sʒ ſctūs Tho. dicit in iij. pte. q. liiij. ar. vlti. ad ſcdʒ ꝙ illa aptura vulnerū poſt reſurrectionē q̄uis ſit cū q̄dā ſolutiōe ꝯtinuitatis: totū tn̄ hoc recōpēſat ꝑ maiorē decorē glīe. vt corpꝰ nō ſit minus itegrū ſʒ magis ꝑfectū. Et ſubdit. Tho. nō ſolū vidit ſʒ ꝛ vulnera tetigit. Quia vt dicit Leo papa.

Sufficit ſibi ad fidē ꝓpriā vidiſſe qd̄ viderat ſʒ nobis opatus ē ad ſalutē vt tāgeret quē videbat. Et ad primuʒ ar. dicit ꝙ cicatrices ille q̄ i corꝑe xp̄i ꝑmāſerūt n̄ ꝑtinēt ad corruptionē vel defectū: ſʒ ad maiorē cumuluʒ glīe inq̄ntū ſunt q̄dā v̄tutis īſignia. ꝛ in illis locis vulneꝝ q̄dā ſpālis decor apparebit. Oñdit diſcipulis manus ꝛ pedes ꝛ latus q nolebāt credere reſurrectionē. Tūc gauiſi ſūt diſcipuli viſo dn̄o. Jo. xx. Moraliter ſic nos habemus vulnera aīaꝝ. ſ. pctā mortalia q̄ ſūt ſeptē ſ. ſuꝑbia. ꝛ ſic de alijs. Si iſta vulnera mutāt i ſigna clara. ſ. v̄tutes oppoſitas. ſignū ē ꝙ ſurrexiſtis de morte culpe ad vitam grē. Uerbi grā. qn̄ vulnus ſuꝑbie ꝛ vanitatis mutat i humilitatē: ſignū ē ꝙ ſurrexiſtis. Ideʒ de plaga auaricie qn̄ fur vel vſurarius reſtituit ꝛc̄. Sic ille q recepit ſuꝑfluas ꝛ inordinatas potiōes ſi vult ſanari opʒ ipm̄ vomitare. ita q recipit iniuſte aliqua bona q̄ ſunt tanq̄ inordinate ꝛ ſuꝑflue potiōes: ea opʒ reſtituere. alr̄ opʒ mori eternaliter. Qn̄ ergo fit reſtitutio ē ſignuʒ reſurrectiōis. Idē de vulnere luxurie. Uir ꝛ vxor ſeruādo debitū modū nō faciūt luxuriā ſʒ aliter totū eſt luxuria. Qn̄ ergo mutat in ſignū clarū caſtitatis: ſignū eſt ꝙ aīa ſurrexit a mortuis ꝛ ſic de alijs. Jō. i. Petri. ij. Cōuerſationē vraʒ iter gētes hn̄tes bonā: vt in eo qd̄ detractāt de vobis tāq̄ de malefactoribꝰ ex bonis opibus vos ꝯſiderātes glificēt deum. ¶ Quartū argumētū fuit ꝑ tactū. Dicit Lucas ꝙ diſcipuli ſe eſtimabāt ſpiritū videre qn̄ xp̄s apparuit eis. Quibꝰ dixit xp̄s. Palpate ꝛ videte: qꝛ ſpūs carneʒ ꝛ oſſa nō hʒ. ſicut me videtis hr̄e. Luce vl. Moralr̄ iſto mō tactu ꝓbat ſi homo ſurrexit a morte pcti ꝛc̄. Non eſt bene ꝓbabile viſu. Nā multi vident boni ꝛ ſcti ꝛ benigni ꝛc̄. Uiſus eni bonū argumentū eſt: ſʒ nō ꝓbat ſufficiēter. qꝛ multa lucēt vt aurū q̄ nō ſunt aurū. Jō florenus nō ꝓbat ſolo viſu vel ſono: ſed tactu. Ita de multis hoībus q nō bene ꝓbant viſu: qꝛ videntur ſancti ꝛ ſunt pleni ſuperbia ꝛ ypocriſi. nec bene probant ſono: qꝛ habēt bōa ꝛ pulchra v̄ba. Multi ꝑdicāt humilitatē q ſūt ſuꝑbi. ꝛ ſic de alijs. Sʒ qn̄ tangunt aliquo verbo iniurioſo. verbū iniurioſum eſt tanq̄ lapis durus. ꝛ ſi non tenent virtutem patientie nihil valent. Perſona ypocrita non poteſt ſe tenere ad tactuʒ. Exemplum de Job qui faciebat multa bona de q̄ dixit de' ſathane. Nūqd ꝯſideraſti ſeruū meuʒ Job ꝙ non ſit ſimilis ei in terra homo ſimplex ꝛ rectꝰ ꝛ timens deū ꝛc̄. Job primo.

Rn̄dit ſathanas. Extēde paululū manū tuā ꝛ tāge cūcta q̄ poſſidet: niſi in faciē bn̄dixerit tibi. Deꝰ vero ad ꝓbandū dedit licentiā dyabolo vt tāgeret eū. Sʒ Job hūit patientiā in oibꝰ dicēs poſtq̄ oia ꝑdiderat. Dn̄s dedit: dn̄s abſtulit. ſicut dn̄o placuit ita factū eſt: ſit nomē dn̄i bn̄dictū. Job. i. Iſte erat de ꝓbat. Sic multi credunt eſſe iuſti: boni: ꝛ ꝑfecti: ſʒ qn̄ tangunt ipi deturpāt ſeipſos. Jō pōt dicē qlibet tal'. O miſer paruʒ de bono eſt in me. ¶ Quintuʒ argm̄ fuit per māducatiōeʒ. Qn̄ angeli apparent nōnunq̄ vident comedē. vt pʒ Gen̄. xviij. de abrahā q inuitauit tres angelos: ꝛ videbāt comedē: ſed nō erat vera comeſtio. Thobie. xij. dixit Raphael angelꝰ. Cuʒ eſſeʒ vobiſcū ꝑ volūtatē dei erā: videbar q̄dē vobiſcū māducare ꝛ bibē: ſʒ ego cibo inuiſibili ꝛ potu q ab hoibꝰ videri nē pōt vtor. Sʒ xp̄s pꝰ reſurrectionē v̄e comedit ad ꝓbandū ſuā reſurrectōeʒ. qꝛ hēbat os: guttur: ꝛ ſtomachū qa in his tribꝰ ꝯſiſtit comeſtio. ſʒ nō faciebāt digeſtioneʒ. qꝛ hoc eſt facē nutrimentū q̄ ipſe nō idigebat. qa hēbat corpꝰ glioſū. Et iſtud tāgit doctor ſctūs Tho. i. pte. q. lj. ar. iij. ad qrtum argm̄. ꝛ iij. pte. q. liiij. arti. ij. ad. iij. ar. vbi ponit ꝙ Aug. dic̄ in. xiij. de ciuitate dei. Saluator noſter poſt reſurrectionē iā q̄dē ſpūali carne. ſed tn̄ vera: cibū ꝛ potū cuʒ diſcipulis ſumpſit nō alimētorū indigētia ſed ea q̄ hoc poterat ꝑtāte. vt enim Beda dic̄ ſm̄ Lucā. Aliter abſorbet aquā terra ſitiēs. aliter ſolis radiꝰ calens. Illa idigētia iſte potētia. Manducauit ergo xp̄s poſt reſurrectionē. nō quaſi indigens cibo: ſed vt eo mō nām corpis reſurgētis aſtrueret. Et ꝓpterea nō ſeqtur ꝙ fuit eiꝰ corpꝰ aīale qd̄ eſt indigēs cibo: ſed ſpūale. vt pʒ. i. Cor. xv. Sic nec nos poſt reſurrectionē comedemꝰ cibū corpalē. De iſto argo Luce vlti. Habetꝭ aliqd qd̄ māducet. At illi obtulerūt ei ꝛc̄. Moraliter. ſic vos etiā ꝑ comeſtionē poteſtis ꝓbare veſtrā reſurrectōeʒ. Si comediſtis agnuʒ paſchalē cōicando digne: ſignū eſt ꝙ ſurrexiſtis ꝛc̄. Quia deꝰ ordinauit ꝙ ſicut totū nrm̄ malū venit ex comeſtione cibi ꝛc̄. ſic vult etiā ꝙ ex comeſtiōe fructꝰ vētris virgīs marie veniat totū nrʒ bonū. Dicat qdo in hoſtia cōſecrata eſt xp̄s verus deꝰ ꝛ hō: ꝛ v̄tute illiꝰ cibi viuemꝰ vita nature grē: ꝛ glīe. ꝛ cōfortat intellectuʒ: memoriā: ꝛ voluntatē. Jō xp̄s inqt. Panis quē ego dabo caro mea eſt ꝛc̄. Joh. vi. ¶ Sextuʒ argm̄ fuit ꝑ ābulationē: qn̄ ābulauit cū duobꝰ diſcipulis euntibꝰ in caſtellū emaus. Luce. xxiiij.

Quia ambulare eſt ſignū reſurrectōis. Ideo xp̄s poſtq̄ ſuſcitauit Lazaꝝ dixit. Soluite eū ꝛ ſinite abire. in ſignū reſurrectiōis. Moralr̄ iſto argo pʒ ſi vere ſurreximꝰ ambulando ſm̄ qd̄ dicit Dauid in pſ̄. lxxxiij. Ibūt de v̄tute i virtutē ꝛc̄. in ſyon. i. in gloria celeſti. Practice. Et incipiamꝰ a religioſis. Dicatꝭ vos dn̄e religioſe: mō eſt annus qn̄ eratis deuotꝰ pꝛ ꝛ mō quō verecūdor dicē qꝛ nō ꝯtinue ꝑfeci in virtutibꝰ ꝛ ſic alio āno ambulaui. ſed magis ſteti ꝛ retroceſſi. Quia ſm̄ Bern̄. In via dei ſtare ꝛ nō ꝓgredi retrogradi ē. Idē de clericis cū dixiſtis miſſā eratis deuoti. Pater ita ꝛ mō quō: pꝫ verecundor dicē. qꝛ mō nō dico offm̄. teneo cōcubinā ꝛc̄. Idē de ſecularibus. āno ꝑterito nō fui cōfeſſus nec mō. Dicatur. quō miraremi ſi eūdo ꝛ redeūdo ꝑ viā inueniretis aliquē in eodē loco ꝛc̄. Uidetis ꝑiculū nō ambulare. cū dicat ſcriptura. Ambuletis digne. deo per oia placentes. in oi opꝑe bono fructificātes ad Coloē. i. ¶ Septimū argm̄ fuit ꝑ locutionē. qn̄ ill' duobꝰ diſcipul' iterꝑtabat ſcriptura. Luce. xxiiij. Loq eni rōnabilr̄ eſt opꝰ hois viui. Jō dixert diſcipuli poſtq̄ ipm̄ cognouert. Nōne cor nrm̄ ardens erat in nobis dū loq̄ret in via: ꝛ aperiret nob ſcripturas. Moralr̄ iſto argo ꝓbat nrā reſurrectio. Si loqmur rōnabilr̄ orādo vel legēdo vel ꝓximū corrigēdo: ſignū eſt reſurrectiōis. Loq verba dei ſignū eſt vite aīe. Qn̄ eni arbor facit flores: folia: ꝛ fructꝰ: ſignū eſt ꝙ radix viuit. Sic qn̄ hō loqtur de deo cū reuerētia: ꝛ orat: nō mentit: nec diffamat ꝓximū: ſignū eſt ꝙ aīa viuit. Secus qn̄ hō nō curat ꝛ loqtur malū de ꝓximo: ſignū eſt mortis aīe. Ideo xp̄s ait. Bonus hō de bono theſauro cordis profert bona. malus hō de malo theſauro cordis ſui ꝓfert mala. Mat. xij. Dicit phūs in ethicis. Qualis vnuſqſqʒ eſt: talia loquit ꝛ opat. Itē primo Periermenias. Uoces ſūt note. i. ſigna eaꝝ que ſūt in aīa paſſionū. ¶ Octauū argm̄ fuit per fractionē panis qn̄ illi duo diſcipuli inuitauerūt ipm̄ ad cenaʒ credētes ipm̄ fuiſſe ꝑegrinū: parauerūt bonā cenā. ꝛ ipe iuxta modū ſuū dixit verſuʒ ꝓ bn̄dictione menſe. Oculi oīuʒ in te ſperāt dn̄e: ꝛ tu das eſcaʒ illoꝝ ꝛc̄. In fractiōe panis cognouerūt eū. Lu. xxiiij. Cognouerūt ꝙ vere ſurrexerat a mortuis. Moralr̄ in hoc poſſumꝰ cognoſcē ſi vere ſurrexerimꝰ a morte culpe. Panis eni in ſacra ſcriptura ſigt ꝓuiſionē corpalē. Vn̄ dixit deꝰ ade. Gen̄. iij. In ſudore vultꝰ tui veſceris pane tuo. Sumit hic.

panis pro tota prouiſione. Si ergo frangitis
panē de bonis veſtris dādo pauperib⁹ vere-
cundie ⁊c̄. ſignū eſt ꝙ viuitis. Unde ſcriptu-
ra Thob. xij. Elemoſyna a mōte liberat: ⁊ ipſa
eſt que pctā purgat: ⁊ facit inuenire vitā eter
nam. ¶ Nonuz argumentū fuit per teſtimo
nium ſcripture. ſ. per ſcripture impletionem
qñ aperuit illis ſenſū vt itelligerēt ſcripturas
Luce vltimo. Quia ſic oportebat pati xp̄z ⁊
ita itrare in gl̄iam ſuā. Quia ita fuerat figu-
ratū: q̄ qñ deus formauit adā obdormiuit. ⁊
tūc accepit coſtā de q̄ formauit euā. Ita xp̄us
debuit dormire in cruce ⁊ apiri latus de quo
exiuit ſanguis ⁊ aq̄. vñ formata eſt eccl̄ia. Itē
tpe noē ſaluati ſūt aliq̄ hoies auces ⁊ iumēta
in archa a diluuio. Archa fuit crux vt ſaluen-
tur gētes a diluuio pctōꝝ ⁊ viciorꝝ in qua ⁊ p
quā ſaluant hoies ſ[illegible] ⁊ aues. ſ. [illegible] ⁊
iumēta. ſ. hoies terreni. Idē de ſerpēte eneo
Numeri xxi. Signū fuit xp̄i vt gētes euaderēt
a morſib⁹ ſerpentis inferni ⁊c̄. Moralit̄. ſic p
ſcripturarū impletionē pȝ nr̄a reſurrectio ſpi
ritualis. Tota perfectio ſcripture cōſiſtit i ob
ſeruātia decem pceptorꝝ legis. Si ergo ſeruas
in⁹ decē pceptorꝝ ſignū eſt vite: Ideo xp̄s Mat.
x. Si vis ad vitā ingredi ſerua mandata ⁊c̄.
¶ Dñica in albis. ſ. in octauis paſche.

Sermo primus.

Poſt dies octo iterū venit
ieſus. Joan. xx.
Uerbū ppoſitū ſm intellectū hy-
ſtoricū vl̄ litteralē loq̄tur de aduē
tu xp̄i ⁊ de apparitiōe quā fecit vt cōuerteret
Thomā apl̄m incredulū. Ideo ne dānaret xp̄s
iterū poſt dies octo apparuit ei. Hoc dic̄ the.
Poſt dies octo iterū ⁊c̄. Scd̄m vero itelle-
ctū miſticū ⁊ ſpūalē thema loq̄tur de aduē
tu xp̄i in aiam ad iuſtificādū eam de pctō: ⁊
ad dandū gr̄am ſibi ⁊ bñdictionem. Et iſtos
duos itellectus volo tūc declarare in p̄ſēti ſer
mone. iuxta primū intellectū litteralē dicat
hyſtoria euangelij litteralit̄. Nota inſufflauit
dicens. Accipite ſp̄mſanctū. Anhelit⁹ habet
duas cōditiones. quia eſt calidus ⁊ humid⁹.
Hec duo dat ſpūſanct⁹. Primo dat calidi-
tatem amoris ⁊ deuotionis. Secūdo dat hu
miditatē cōtritionis ⁊ lachrymarū. Hi duo
ſūt effectus ſpūſancti. Xp̄us vero inſufflauit
innuēs ꝙ ſpūſanctus nō ſolū procedit a pa-
tre ſed etiā ab ipſo: ⁊ dans apoſtolis ⁊ preſby-
teris poteſtatē remittēdi pctā dicens: Quo-
rū remiſeritis pctā ⁊c̄. Ex iſta xp̄i cōmiſſione
ſacerdotes poſſūt remittē pctā inſtrumētali-
ter. quia xp̄us remittit p̄ncipaliter. in iſta xp̄i
apparitiōe Thomas nō erat cū alijs diſcipul̄
qui dixerūt Thome. Uidimus dn̄m. Qui re
ſpondit dicēs. Niſi videro in manib⁹ ⁊c̄. Ac
ſi vellet dicē. reſurgat ipſe nūc. Certe nō cre-
do. quia cū pepēdit adhuc viu⁹ in cruce: ⁊ iu
dei dicebant ſibi. Si rex iſrael es ⁊c̄. ⁊ offere-
bant ſibi ɔuerſionē ſuā nō potuit deſcendere
de cruce. Quomō ergo mortu⁹ potuit exire
de clauſo monumēto ⁊ cuſtodito. Dico vob̄
ꝙ niſi videro ⁊c̄. Ecce quō thomas erat du-
bius ⁊ min⁹ credēs intantū ꝙ ſi in increden-
tia tali fuiſſet mortu⁹ fuiſſet eternaliter dam-
natus. Cogito ego: ⁊ vobis hoc dico. forſita
ſic ꝙ per totā hebdomadā apl̄i laborauerūt
ad ipſum cōuertendū. Etiā virgo Maria ⁊
magdalena ⁊ Thomas verecūdabatur forte
corā virgine maria negare. ſed retro fortē di
cebat. Nunq̄ mater diceret vnū mendaciū
pro filio ſuo: Uidens xp̄s ꝙ nec apl̄i nec ma
ter ſua poterāt ipm̄ cōuertere. ipſemet xp̄us
mia motus. Poſt octo dies. ſ. a prima appa-
ritione venit ⁊ ianuis clauſis itrauit dicens.
Pax vobis. Secretū huius nota. ꝙ ieſus tri-
bus vicib⁹ ſalutauit apoſtolos in euangelio
hodierno. ad docendū ꝙ oē bonū cōitatis ſi
debet ɔſeruari in bono tres paces dȝ habere.
Prima iter maiores ⁊ minores. ſ. ſupportā-
do minores ⁊ honorando maiores. Secūdo
inter maiores ⁊ maiores debet eē concordia
⁊ charitas: vt in charitate bona intēdant bo
nū cōmune. Tertia pax iter minores ⁊ mino
res: vt inter ſe cōcordent. ideo dixit trib⁹ vici
bus. Pax vob: pax vob: pax vob. Nota quō
xp̄s potuit dicē thome. Nōne tu es ille q̄ no
luiſti credē meā reſurrectionē. Rñdit Tho-
mas. imo dñe ego credo. Tu es de⁹ me⁹ ⁊ do
minus me⁹. O q̄lē verecūdiā habuit de ſua
icredulitate Thomas qñ vidit xp̄m. ⁊ xp̄us
vocauit eū dicēs. Infer digitū tuū ⁊c̄. Et tho-
mas credidit. Dicit glo. Auguſtini ꝙ thōas
nolebat tāgē: q̄ iā firmit̄ credebat ſtati qñ vi
dit xp̄m. Sȝ dic̄ btūs Greg. ꝙ xp̄s voluit ocu-
no ꝙ tāgēt loca clauorꝝ ne de cetero aliq̄s du
bitarꝫ. Et dicebat thōas: credo dñe. Cui dixit
xp̄s. Quia vidiſti me thōa credidiſti ⁊c. Nō
dic̄. q̄ tetigiſti. Dico tibi ꝙ bti q̄ nō viderūt
⁊ crediderūt. Pȝ the. iux̄ itellectū hyſtoricū ⁊
litalē. Modo oȝ declarare iux̄ itellectū myſticū
⁊ ſpūalē. Pro q̄ ſciēdū ꝙ duo opa ſūt i ſūma
p q̄ xp̄s venit in creaturā p gr̄as. Primo venit
per baptiſmus. Scdō p pniaȝ. Primū pditur
xp̄s poſtq̄ venit p baptiſmū i creaturā iterū
venit p pniaȝ poſt dies octo. Dico primo ꝙ
xp̄s p gr̄am venit in creaturā per baptiſmū:
q̄ ante baptiſmus xp̄s nō eſt in creatura per
gr̄am: imo dico vobis ꝙ añ baptiſmū creatu
ra eſt hitatio demonū. Dic quō adā ⁊ eua ex
pctō fcī ſūt captiui dyaboli. Sic qñ duo mili-
tes in campo clauſo faciūt duelluȝ ⁊ vn⁹ dicit
Heu me. reddo me tibi. efficit̄ captiu⁹ alteri⁹
Ita iter illos duos milites. ſ. adaȝ ⁊ dyabolū
in cāpo clauſo padiſi treſtris fuit duelluȝ. vbi
adā fuit vict⁹: ⁊ reddidit ſe dyabolo p ɔſenſū.
Ideo fuit ipſe captiu⁹ cū vxore ſua. Et eſt lex tal̄
ꝙ ſi captiui gn̄ant filios: etiā filij ſūt captiui.
ita de adā. Auctas Yſa. v. Propterea duct⁹ ē
pp̄ls me⁹. i. gen⁹ humanū: captiu⁹: q̄ nō ha-
buit ſciaȝ. Et loq̄tur pphēta in pſona dei. No
ta. q̄ nō habuit ſciam: qm̄ pctm̄ ade venit ex
deſiderio ſcie. q̄ ſerpēs dixit. Eritis ſicut dij
ſcientes bonū ⁊ malū. Geñ. iij. Pȝ g° ꝙ oēs
erant captiui dyaboli. Quō dyabol⁹ expellit̄
Rñdeo. ꝙ per baptiſmuȝ. Ideo qñ creatura dȝ
baptizari nō pmittit ſacerdos ꝙ intret eccle
ſiaȝ quouſq̄ eſt ɔiurata ſeu exorcizata dicēs
Exorcizo ⁊c. Exi maledicte dyabole. Ex hoc i
fert̄ ɔcluſio ꝙ oēs iudei ⁊ ifideles ſūt demo-
niaci q̄ nō ſunt exorcizati. Ergo in baptiſmo
expellit̄. quo expulſo ⁊ mundata camera ve-
nit xp̄us per gr̄aȝ. Ecce p̄mus aduentus xp̄i
in creatura. Auctas. Hic ē q̄ venit per aquaȝ
⁊ ſanguinē ieſus xp̄s: nō in aq̄ ſolū: ſȝ in aqua
⁊ ſanguie. i. ioānis. v. Nota p aquā ⁊ ſangui-
nē. Si dicat̄. Ego fui in baptiſmo multotiēs:
⁊ nō vidi ſanguinē ibi. Rñdeo ꝙ v̄tute ſan-
guis xp̄i baptiſm⁹ hȝ virtutē ⁊ efficaciā Aug.
Que ē tāta vis aq̄ vt corp⁹ tāgat ⁊ aiaȝ ablu
at. q. d. ſanguis xp̄i. Sed ecce poſt baptiſmū
qñ ppeccam⁹ expellim⁹ a nobis xp̄m ex imū-
dicijs pctōꝝ: q̄ nō eſt porcus vt velit ſtare in
luto luxurie. Et tūc dyaboli porci iferni rede
unt ibi ⁊ xp̄us recedit. vñ ipſe dic̄. Cū imūdus
ſpūs exierit ab hoie ⁊c. Mat. xij. ⁊ Luce. xi.
Nō ⁊ fiunt nouiſſima hois illi⁹ peiora p̄orib⁹.
q̄ peiora ſūt pctā actualia intēſiue q̄ȝ origina
le pctm̄. vt dic̄ ſctūs Tho. iij. pte. q. i. ar. iiij. q̄
plus hȝ de rōne volūtarij lȝ originale ſit ma-
ius malū extēſiue. Mod⁹ iterū expellēdi dya
bolū eſt p cōuerſionē pnialē. Ecce diua ꝓui-
dētia quō ꝓuidit vt p pniaȝ humilē ⁊ deuo-
tā ɔſciam depuret̄ ⁊ mundet̄ ⁊ dyabol⁹ expel
lat̄. ideo Jacobi. iiij. Reſiſtite dyabolo ⁊ fu-
giet a vobis. iō dicit thema. Poſt dies octo
iterū ⁊c. Hij octo dies ſunt opera pnialia q̄
bus completis iterum venit xp̄s.

⁋ Primus dies eſt pctōꝝ cognitio.
⁋ Secund⁹ cordis cōtritio.
⁋ Tertius oris confeſſio.
⁋ Quartus vite correctio.
⁋ Quintus iniuriarū remiſſio.
⁋ Sextus debitorꝝ reſtitutio.
⁋ Septimus fame reparatio.
⁋ Octauus eucharīſtie communio.

De his dic̄ the. Poſt dies octo iterū venit ie
ſus. ¶ Dico p̄mo ꝙ p̄m⁹ dies ē pctōꝝ cogni°.
qñ ex claritate diue gr̄e hō recog°ſcit pctā ſua
dicēdo. O miſer ego ſū religioſus ⁊ nō tenui
obedientiā: paupt̄atē: nec caſtitatē: nec ceri-
monias nr̄i ordis: in victu ⁊ veſtitu ⁊ inclina
tionib⁹ ⁊ ſilētio ⁊c̄. Ecce p̄mus. Idē de cleri-
cis ⁊ laycis. Et pñt dicē poſt recognitionē cū
apl̄o. ad Ro. xiij. Nox p̄ceſſit dies aūt appro
pinquauit. ¶ Secūdus dies eſt cordis ɔtri-
tio. Quid valēt cognoſcē grauiſſima pctā ni
ſi diſplicerēt. Hoc ē ɔtra illos qui gloriāt̄ cuȝ
malefecerit ⁊c̄. Oȝ g° poſt cognitionē pctō-
rū dolē ⁊ flere ex ɔtritiōe exēplo pueri cadē
tis in luto qui plorat. quia deturpauit tunicā
⁊c. Sic ⁊ tu q̄ pctis deturpaſti tunicā tuā no
uā inocētie quā pȝ tu⁹ xp̄s fecerat tibi i baptiſ
mo: q̄ ceciditi in luto luxurie vel auari° vel
gule. Ideo debes flere ⁊ accuſare teipſuȝ. Iux-
ta illō Prouer. vi. Zelus ⁊ furor viri nō par-
cet in die vindicte nec acq̄eſcet cuiuſq̄ preci-
bus: nec ſuſcipiet pro redēptione dona pluri
ma. Nota zelus: ſicut qui hȝ pulchrā vxorē vl̄
filiā eſt zelotip⁹: ⁊ hoc ex nimio amore mul-
tomagis dȝ eē zelotip⁹ de aia ſua ne tangat̄
a demonib⁹ vel pctis. Furor eſt illa reprehen
ſio quā hō habet de ſe ex contritione dicens.
O miſer quantū offendi deū ⁊c̄. ¶ Terti⁹ di-
es eſt oris cōfeſſio. ex q̄ pſona cognoſcit pctā
⁊ dolet. iō ꝓijciāt extra. Sicut ancilla portat
vel ꝓijcit ſtercus de camera dñi ſui per fene-
ſtrā. Iſta ſcopa cū quo ſcopat̄ camera ɔſcien
tie eſt memoria pctōꝝ. Dauid. Meditat⁹ ſuȝ
nocte cū corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ ſcopebā
ſpm̄ meū. pſ. lxxvi. ideo ꝓijcienda ſunt extra
p feneſtrā oris in ſterquilinio cōfeſſiōis. De
iſta cantat̄ mō. Hec dies. ſ. cōfeſſionis quā fe
cit dñs: exultem⁹ ⁊ letemur in ea. Cōfeſſio dr̄
dies ꝑpter claritatē gr̄e dei. Et dicit̄ dies dñi
q̄ xp̄s ordiauit ɔfeſſionē. Quidā heretici di
xerunt ꝙ xp̄s nō ordinauit cōfeſſionē. lȝ Ja-
cobus cuȝ dicit. Cōfitemi alterutrū pctā vra
Jacobi. v. Sȝ hoc eſt error: q̄ nec iacob⁹ nec
beat⁹ petr⁹ poterāt ordinare aliqd̄ ſacramen
tū. ſed xp̄s ordinauit ſeptē ſacramēta. Sȝ Ja

cobus recitat iſtud. Quia dicit ſanct⁹ tho. in
iij. pte. q. lxiiij. ar. ij. ad tertiū: ꝙ apli ⁊ coꝝ ſuc
ceſſores ſunt vicarij dei quātū ad regimē ec/
cleſie ↄſtituti ꝑ fidē ⁊ fidei ſacramēta. Vñ ſič
nō lꝫ eis ↄſtituere aliā eccleſiā ita nō lꝫ eis tra
dere aliā fidē: neqꝫ inſtituere alia ſacra: ſed ꝑ
ſacra q̄ de latere xp̄i pēdētis in cruce fluxerūt
dicit̄ eſſe fabricata eccleſia xp̄i. Et in corpore
articuli dicit: ꝙ ſolus de⁹ eſt ſacramētoꝝ inſti
tutor. ⁊ admonet ad hoc ꝙ xp̄s ordinauit. Ec
ce q̄re dicit. Hec ē dies quā fecit dñs. q: ordi
nauit ↄfeſſiōez: exultemus ⁊ letemur in ea: q:
poſt ↄfeſſionē hō remanet letus valde: q: re/
manet deoneratus ab onere pctōꝝ. ¶ Quar
tus dies ē vite correctio. Facta ↄfeſſiōe opor
tet corrigere ⁊ emendare vitā ſuā ꝑ deuotas
ōrones. ⁊ vtile eſt cuilibet mane ⁊ ſero cogi/
tare ꝙ videt̄ xp̄m in cathedra ſue maieſtatis
iratū ad vos. Idē de virgine maria. Itē caſti
gate carnē occaſiōe cui⁹ fiūt oia pctā ꝑ ieiu/
nia vel cilitiū vel diſciplinā. Itē facere elemo
ſynas aliq̄s marie in dñica qñ veniet̄ ad miſ/
ſam: cogitādo. mō ego vado ad ipetēdū ele/
moſynā a deo. Iō vt optimā habeā elemoſy/
nā: dabo etiā elemoſynā corrigēdo vitā. q: ſi
eñ eratis ſupb⁹. van⁹: de cetero hūiliamini. ⁊
ſic de aliis pctis. De iſto die dicit aplſ. In
die. ſ. correctiōis vite honeſte ambulem⁹: nō
in cōmeſſationib⁹ ⁊ ebrietatib⁹. ad Ro. xiij.
¶ Quint⁹ dies eſt iniuriarū remiſſio. ſ. ꝙ veli
tis remittere iniurias inimicis: ⁊ nolle recipe
vindictā. ſꝫ amore ieſu pcere dicēdo deo. Do
mine talis iniuriā mihi itulit: ſꝫ dñe maiores
iniurias ego feci vobis. Iō ne vos recipiatis
vindictā de me nolo recipe vindictā. ſꝫ amo/
re veſtri totuꝫ remitto. De iſto die dicit xp̄s.
Si qs ambulauerit i die nō offendit. q: luceꝫ
hui⁹ mūdi videt. Si aūt ambulauerit in nocte
offendit. q: lux nō ē in eo. Io. xi. Offendit. ſ.
cadēdo in iferñū. q: lux dei. ſ. pax ⁊ amicicia
nō eſt i eo. Q: cū ille q nō vult remittere mo
rit̄ i aia q̄ vellet celū ex nāli deſiderio aſcēde
re: tūc offendit ⁊ cadit i iferñū. ¶ Sext⁹ dies
debitoꝝ reſtitutio. ſ. ꝙ qlibet qui hꝫ pulchrā
domū vł taſſeaꝫ dꝫ reſpicē ſi ē aliqd ibi de fur
to rapina: deceptiōe: retētiōe iniuſta. aut iuē
tiōe ⁊ reſtituere. Bñdicta ē dies talis reſtitu
tiōis. De q̄ dicit ſcriptura. In die. n. bōa veni
mus ad te. i. Reg. xxv. ¶ Septimus dies eſt
fame repatio. Multi ſūt q nō furarent̄ bona
nec pecuniā: ⁊ tū furant̄ pl⁹. ſ. bonā famā: q̄
valet pl⁹. Prouer. xxij. Melius ē nomē bo/
nū q̄ diuitie multe. Fama. n. bōa nob̄ necīa ē.
⁊ pp nos ⁊ pp alios. Propter nos. q: ē pci/
puū bonū int̄ exteriora bōa. Q: facit idoneū
ad officia hūana. ⁊ ꝓſuat a pctis. Et pp alios
ne ſcādalizēt̄ ⁊ malū exēplū ſumāt ad peccā/
dū. vt dič ſctūs Tho. de vita. q. iij. ar. ij. ⁊ ſcōa
ſcōe. q. lxxiij. arti. ij. Sič. n. fur tenet̄ ad reſtitu
tionē. ſic q furat̄ famā ꝓximi ex malitia ēt ſi
ſit veꝝ qd̄ dixit ⁊ erat ſecretū. tenet̄ ad repa/
tionē fame. alias nō poterit itrare ꝑadiſum.
Sꝫ querit̄ quō reſtituet̄. Rñdeo ꝙ corā oib⁹
corā qb⁹ fuiſtis male locut⁹ tenemini reuoca
re. dicēdo ꝙ nō credāt. q: malicioſe locuti fue
ſtis. ⁊ ſi ille q ē diffamat⁹ ſcit hō opꝫ ēt ab eo
petere veniā. alias nō opꝫ. De iſto vide ad lō
gū ſcm̄ Tho. ſcōa ſcōe. q. lxxiij. ſ. ꝑ totū. Mul
ti dānāt̄ ex his diffamatiōib⁹ q: vbū traſit. de
inde nō curāt nec ↄfitent̄: nec tū faciūt ſibi cō
ſciētiā. De iſto die dicit dauid tropologice.
ordinatiōe tua ꝑſeuerat dies. pš. cxviij. Nota
ꝑſeuerat iſtā ꝙ ſi in hō mūdo nō reſtituūt fa/
mā. vel q: nō hꝫ oportunitatē ⁊ morit̄ cū ↄtri
tiōe ⁊ ꝓpoſito petēdi veniā. aia vt iterdū cō/
tingit redit de alio mūdo ad petēdū venias.
Vñ nō ꝙ erāt duo q quēdā diffamauerunt. ⁊
diffamat⁹ ⁊ vn⁹ diffamās adhuc viuūt. ⁊ vn⁹
diffamator obijt ⁊ ſtetit ꝑ aliqd tp̄s in purga
torio. Et cū exiuit credidit ſtatiꝫ ire ad ꝑadi/
ſuꝫ. Et dixit de⁹. Nō itrabis. q: ꝓmo habes fa
cere reſtitutiōez fame illi⁹. Et ego ſcio iſtō eē
veꝝ ꝙ aia redijt. q: ego ipe fui ꝑ ipꝫ diffama/
tus: ⁊ a me veniā petiuit. Qm̄ oia fuiūt vbi.
q: nō ſolū hōi xp̄iani fuiūt xp̄o: ſꝫ ēt bona fa/
ma. Qm̄ ſi ꝑdicator vł ſacerdos ſit male fa/
me nihil appreciat̄. Iō bōa fama multū fuit
xp̄s. ¶ Octauus dies ē eucharistie cōmunio
poſtq̄. n. ꝑſona cognoſcit pctā ſua ⁊ cōterit̄.
ↄfitet̄. corrigit vitā ſuā remiſit iniurias. reſti/
tuit debita. repauit famā. ⁊ finalit̄ cōicat de/
uote: tūc verificat̄ thema. Poſt dies octo. i.
ꝑ octo opa penitētialia ꝑdicta iteꝝ venit ie
ſus. De iſto die dicit dd̄. Melior ē dies vna
in atrijs tuis. i. eccleſijs: vbi ē cōicādū. ſup mi
lia. Ergo poſt dies octo iteꝝ venit ieſus ⁊c̄.

¶ De eadez dominica. Sermo ſecundus.

P Ax vobis pax vob̄ pax vobis. Io. xx.
Thema ꝓpoſitū colligit̄ ex ſancto
euāgelio huius dominice. In quo
dicit chriſt⁹ apoſtolis ter. Pax vobis. Pri
mo cōſolādo eos. q: quādo apparuit eis ti/
muerunt valde. vt hꝫ. Lu. xxiiij. Tunc conſo/
lando eos dixit. Pax vobis. Ego ſum nolite
timere. Secundo dixit eis. Pax vobis exal

tando eos: faciendo eos ſuos legatos dicens
pax vobis. Sič miſit me pr̄: ⁊ ego mitto vos.
3° dixit eis. Pax vob̄. ad firmādū eos. Qm̄
qdā eoꝝ nō erāt bñ firmi in credētia. iō dixit
eis. Pax vob̄. Bti q nō viderūt ⁊ crediderūt.
Ecce vñ colligit̄ thema. Et q: xp̄us ter dixit.
Pax vob̄ innuit̄ ꝙ triplex pax ē nobis necīa i
hō mundo ſi volumus venire ad pacē glorie.
¶ Prima eſt pax interior. ſ. cum ſeipſo.
¶ Scōa eſt pax exterior. ſ. cum proximo.
¶ Tertia eſt pax ſuperior. ſ. cum deo.
Et ꝓ qlibꝫ dicit thema. Pax vob̄ ⁊c̄. ¶ Di/
co p° ꝙ p⁹ pax nob̄ in hō mundo necīa ē pax
interior. ſ. cū ſeipſo. Si dicat̄ ⁊ qs hꝫ guerraꝫ
cū ſeipſo. Rñdeo ꝙ oēs. Vñ guerra nālis ē
in q̄libꝫ hoie. ſ. int̄ corp⁹ ⁊ ſpm̄. ſiue int̄ carneꝫ
⁊ aiaꝫ. Q: qcqd placꝫ vni diſplicꝫ alteri. Aia
enī d̄ ſua nā ſp vellet ↄtēplari deū. q: eſt ſubā
ſpūalis vt āgelus. Sꝫ caro q: de t̄ra eſt. vt dr̄.
Geñ. ij. Formauit ds̄ hoīeꝫ de limo t̄re. ⁊ iſpi/
rauit in faciē ei⁹ ſpiraculū vite. iō trahit aiam
⁊ inclinat ad terrā ad vtilitates ⁊ corruptiōes
Aia trahit ſurſuꝫ: ⁊ caro deorſū. Ecce guerra
in hoie. Vult iſtā guerrā bñ intelligē cogita
te ille q torturat̄ in q̄li guerra ē ⁊ tribulatiōe
qñ ſurſuꝫ trahit̄ corda. deorſum lapide. nōne
vr̄ vobis ꝙ ē ibi guerra. Tał guerra ē i q̄libꝫ
hoie trahit̄ ſurſū cōds ↄditōis nālis aie. deor
ſum do pondē carnis ad terrena inclinantis.
Ecce guerra in ſcriptura. Corp⁹ qd̄ corrūpit̄
aggrauat aiaꝫ: ⁊ terrena i hitatio depmit ſenſuꝫ
multa cogitātē. Sap. ix. Verbigra. Si icipit̄
orare aia aſcēdit ↄtēplādo: ſꝫ ſtatī corp⁹ tra/
hit eā inferi⁹ ad cogitādū de coqna vł de ta/
berna. Iō dič depmit ſenſū. i. ſpm̄ multa co
gitātē. De iſta guerra dicit aplſ. Caro ↄcupi
ſcit aduerſus ſpm̄. ſpūs aūt aduerſus carneꝫ.
Hec. n. ſibiīuicē aduerſant̄: vt nō q̄cūqꝫ illa fa
ciat̄ ad Gał. v. Nō videam⁹ ⁊ reſpiciamus
nos in iſta tā forti guerra q̄ fiet pax. Dico ꝙ
vno duoꝝ modoꝝ. Vel ꝙ aia ſubijciat̄ corpi.
Iſte modus ē mal⁹ reprobat⁹ ⁊ indecēs: ac ſi
dña dom⁹ nobilis ⁊ prudēs ſubijceret̄ capti/
ue fatue cū q̄ hrēt guerrā: tał dom⁹ nō eēt bñ
ordinata. Sic in domo corpis nobilis dña ⁊
prudēs filia creatoris ē aia. Ancilla ⁊ fatua d̄
ſe ⁊ fetida ⁊ imūda eſt caro. Q ꝙ fetida ē ca
ro: qlibet q aduertit bñ ſcit: ſꝫ pluries mō la/
teat: publicabit̄ tū finalr̄. Nō d̄ domicella pa
riſieñ q̄ noluit deponē cornua d̄ capite pp am
monitionē mariti. q tādē depoſuit ſibi violē/
ter: ⁊ tūc apparuit caput ſcabioſuꝫ: ita ⁊c̄. Iō
nō eēt bōa pax ſi aia ſubijceret̄ carni. Verū
Nō decet dñam ancillari: nec ancillā dñari.
Ali⁹ modus faciēdi iſtā pacē eſt ꝙ ancilla. ſ.
caro humiliet̄ ⁊ ſubijciat̄ dñe. ſ. aie. Et hō fit ꝑ
pniam. Ecce q̄re eſt necīa pnia. Q: ſič equ⁹
pinguis ⁊ laſciuiens humilat̄ qñ ſibi āmouet̄
ānona. Ita ⁊ corp⁹ āmouēdo ſibi ānonā ⁊c̄.
Iſto mō ancilla ſubijcit̄ dñe. Et hō mō ſancti
p̄res nr̄i Dñicus. ſan. Tho. ⁊ ſctūs Pe. Frā.
Bñdictus. Berñ. Augu. ⁊c̄. ſubijciebāt car/
nem aie. ⁊ habebāt pacē ſecū. Et hūc modus
ponit Augu. di. Carnē vr̄aꝫ domate ieiunijs
⁊ abſtinētia eſce ⁊ potus q̄tū valido ꝑmittit.
Nō domate. nō dicit occidite. Iō diſcrete fi/
at abſtinētia. Iō dicit notanter Aug. Quātū
valitudo ꝑmittit. Quilibet ſcit q̄tū pōt por/
tare aial ſuuꝫ: nec vltra ſibi iponeret. q: ꝑde/
ret aial. Idē de corpe. Quilibꝫ dꝫ cogitare ⁊
attēdere fortitudinē ſuā ⁊ lōgitudinē vite. ſ.
q̄tū pōt viuere ⁊c̄. De iſta pace dicit ſcriptu
ra. Pacē habeat tabernaculū tuū ⁊ viſitans
ſpēm tuā nō peccabis. Iob. v. Et ↄñter dicit
idē. Iob. Et ſcies qm̄ multiplex erit ſemē tuū
⁊ ꝓgenies tua q̄ſi herba terre. Ingredieris i
abūdantia ſepulchꝝ ſicut infert̄ aceruus triti/
ci in tpe ſuo. Ecce hō vt iueſtigauim⁹: ita ē qd̄
auditū mēte ꝑtracta. Nō. tabernaculū tuū. ſ.
ꝑſonā tuā. et viſitās ſpēm tuā. ſ. aiam nō pec/
cabis. ſ. defendēdo ꝑtē aie. Sed opp^m faciūt
multi q̄ in iſta guerra fouēt ⁊ iuuant carnē ↄ
aiam. Nō ad hoc ſiſitudinē de illo rege q ha
bebat filiā valde dilectā ſibi. Qui volens ire
vltra mare ad viſitādū loca ſctā cōmiſit filiaꝫ
ſuā vni militi ꝓmittēs ſibi facē magnū hono
reꝫ ſi filie ſue ſeruiret bñ ⁊ ipſaꝫ cuſtodiret. q̄
dedit etiā ſibi ancillā ſeruitricē. Poſt receſ/
ſum regis miles adamauit ancillā intm̄ ꝙ nō
curabat de filia: imo ibat nuda diſcalciata ⁊
iprouiſa ⁊c̄. et flēs dicebat militi. Nūqd ego
filia regis ſum. quō hoc facē ⁊c̄. Ad quā dice
bat āncilla. Si vis diligi a milite ↄſentias ſibi
corpus tuū. Que oīno ↄ̄dicebat. Sꝫ finaliter
victa tedio ↄſenſit ſibi. Sꝫ qñ venit rex pr̄ ei⁹
ad ipſuꝫ militē: ancillā ⁊ filiā meretricē ꝓie/
cit in ignē ad cōburēdū. Rex iſte eſt dñs ie/
ſus xp̄s. Apoc. xix. Rex regū ⁊ dñs dñantiū.
Filia hui⁹ regis eſt aia. Quia i aia nihil agūt
parentes ſꝫ ſolus de⁹ creat ipſaꝫ ad imaginē
ſuā cū tāta pulchritudine qd̄ mirū eſt ⁊c̄. An
cilla ē caro. Rex aūt ieſus trāſfretauit in die
aſcēſiōis ad illā hierl̄m q̄ ſurſuꝫ eſt. ad Gala.
iiij. Miles cui deus ꝓmiſit filiā ſuā. ſ. aiaꝫ eſt
qlibet nr̄m: cui dicit de⁹. Cuſtodi temetipſuꝫ
⁊ aiaꝫ tuā ſollicite. Deut. iiij. Sed ſic adama

tis ancillā.i.carnē.q꞉ pro ipſa paratis magis
eſcas gallinas ⁊c̄.q꞉ illud nō eſt cib⁹ aīe.Itē
expēditis in veſtib⁹ totū ꝓ ancilla: dimitten
do filiā nudā: q꞉ veſtes aīe ſūt v̄tutes.Itē para
tis bonū lectū ꝓ ancilla:nō curādo filiā.q꞉ le
ctū aīe ſunt xp̄i vulnera:vbi ꝯtēplādo qeſcit.
Idē de equis ſcutiferis ⁊ alijs. Et filia regis
eſurit.q꞉ cibi ei⁹ ſunt v̄ba dei miſſe. ſmones.
Mat.iiij. Non in ſolo pane viuit hō:ſed in oī
v̄bo qđ ꝓcedit ab ore dei.Et morit̄ fame. Fi-
nalit̄ ancilla dicit aīe vt ꝯſentiat:⁊ victa tedio
cōſentit:⁊ ſil̄ faciunt multa mala ⁊ pctā.Sed
qñ venit xp̄s.ſ.in iudicio particulari vł vlī qđ
faciet rex.Dico ꝙ totū ſil̄ ꝓijciet in īfernū.q꞉
talis pax multū diſplicet deo.Iuxta illđ dō i
ꝑſona dei.Zelaui ſup inimicos pacē pctōꝝ.ſ.
hoīs cū ancilla ⁊ filia quā corrūpit vidēs pš.
lxxij. Nō eſt reſpectus.ſ.mie:nec firmamētū
in plaga eoꝝ.q꞉ in eternū ardebūt.Iđ neceſ-
ſaria ē interior pax vt caro ſubijciat̄ aīe.De q̄
dicit.Thema. ¶ Scđa pax neceſſaria ad ſal-
uationē eſt pax exterior.ſ.cū ꝓximo. Pº de-
bēt hr̄e pacē dn̄i cū vaſallis ipſos defendēdo
⁊ nihil aliud ꝑter ſuos reddit⁹ ab eis recipiē
do ⁊ in pace ⁊ iuſtitia eos ꝯſeruādo.Et vaſal
li cū dn̄is eis obediēdo ⁊ fidelitatē ſeruādo.
Itē diuites debēt hr̄e pacē cū paupib⁹ ipſis
dādo vel mutuādo ſine vſura.⁊ ecōuerſo pau
peres diuitib⁹ ſuiēdo:dietā ꝯpletā faciēdo.alſ
nō debēt recipe ſalariū.Itē dz eē pax inter ſa
nos ⁊ īfirmos.Sani infirmis ſeruiēdo. ⁊ ecō
uerſo infirmi patiēter ſuſtinēdo.Idē inter vi
rū ⁊ vxorē ſibiīnuicē fidelitatē ſuādo. q꞉ alſ
nō eſt pax. Itē inter filios ⁊ parētes honorā-
do corde:ore:⁊ ope:⁊ iuuādo:⁊ ecōuerſo pa
rētes filijs ꝓuidēdo:nutriendo:⁊ inſtruendo
maxie qñ ſunt parui ne iurent. ne mētiant̄.ne
furent̄ aliqđ.vt ore ꝯfiteant̄ ⁊ cōicent. Itē cū
inimicis.nolendo vindictā:ſed cōmittere to-
tū deo. Rō.q꞉ nullus quātūcūq; eēt audax
in palatio regis pn̄te rege reciperet vindictā
licet dicat in corde. O ſi iſtū inuenirē extra.
Sic totus mūdus eſt dom⁹ dei. Baruch.iij.
O iſrl̄ q̄; mag̃ eſt domus dei ⁊ ingēs loc⁹ poſ
ſeſſiōis ei⁹.Et oēs ſumus infra ſuū palatiū ⁊ i
p̄ntia ſua.Iđ in hoc mūdo debemus hr̄e pa-
cem cū inimicis.Sed qñ inuenis inimicū tuū
extra.ſ.in inferno:tūc audacter recipias vin-
dictā.q꞉ tūc incipiet tps rixe.Sed mō dimit-
te totum:⁊ nō aufer ei verbū.ſed ei loqui de-
bes ⁊ ſalutare ⁊c̄.Itē hr̄e pacē cū oīb⁹ nihil
ab eis recipiēdo:nec etiā fruct⁹. Rō. q꞉ non
placet pr̄i ex q̄ dedit partē filijs ꝙ vn⁹ recipi
at partē alteri⁹.Sic deus diuiſit oīa bona hu
ius mūdi.⁊ vni dedit multū alteri paruū.vt ſi-
bi placet.Iđ ſitis ꝯtenti.q꞉ ipſe diuiſit ⁊ ꝑce-
pit nō tāgere partē alteri⁹.Iđ furtū eſt pctm̄
mortale.q꞉ eſt ꝯ ordinationē dei.Iđ apl̄s ad
Ephe iiij. Qui furabat̄ iam non furet̄. magis
aūt laboret manib⁹ qđ bonū eſt vt habeat vñ
tribuat neceſſitatē patienti.Itē non diffama-
re aliū.De iſta dicit ſcriptura ſancta.Sollici
ti ſeruare vnitatē ſpūs in vinculo pacis.vnū
corp⁹ ⁊ vn⁹ ſpūs ſicuti vocati eſtis in vna ſpe
vocatiōis vr̄e.ad The.iiij. Nō ſolliciti:nō di-
cit diſpoſiti. Quidā ſunt diſpoſiti ad faciēdū
pacē cū ꝓximo:ſed nō ſunt ſolliciti.dicēdo ſi
petat veniā ⁊ faciet emēdā.vel ſi aliqs dn̄s i-
terponat ſe vel ꝑlat⁹ amore ſui parcam.alias
nō.Tales diſpoſiti ſunt:ſꝫ nō ſunt ſolliciti. q꞉
non curant de pace. O q̄tū bonū ꝑdit talis.
Sic qñ aīa talis venit corā xp̄o ad iudiciū ⁊
xp̄us oñdit ſibi vulnera di.Ecce qđ feci ꝓ te.
videam⁹ quid tu feciſti ꝓ me. Si vellet dicē
aīa.Dn̄e remiſi mortē pr̄is ⁊c̄.Et xp̄s.Amo-
re cui⁹ ⁊c̄.iđ qñ aliqs dn̄s dic̄ alicui homini.
Amore mei faciatis pacē.q꞉ ego do vob̄ ⁊c̄.
Dz tal̄ rn̄dere. Plus volo ego remittere ſi-
bi amore xp̄i q̄; vr̄i. Q꞉ ꝯſequi ſuū regnū ex h̄
volo.qđ nō poſſetis mihi dare:ſꝫ xp̄us. Ideo
nō amore veſtri:ſꝫ amore dn̄i ieſu xp̄i ego re-
mitto:⁊ facio pacē.Et tali aīe dicet xp̄s in iu-
dicio.Euge ſerue bone ⁊ fidelis. q꞉ in pauca
fuiſti fidelis ſupra multa te ꝯſtituam intra in
gaudium dn̄i tui. Mat.xxv. Ideo dauid cō
cordās cū aplō.pš.xxxiij.dicit. Quis eſt hō q
vult vitā.ſ.eternā ⁊c̄. Rn̄det ipſemet di. In
quire pacem ⁊ ꝑſequere eā.Ecce ſollicitudo.
nō expectes ꝙ inimic⁹ veniat ad te: vel ꝙ ali
qs dn̄s te roget:⁊ perſequere eam.Cōtinue q̄
re pacē quouſq; habeat̄. Nota vnū corp⁹.ſ.
xp̄ianitatis.in quo multa ſunt mēbra.Caput
eſt xp̄s.ad Ephe.iiij. Oculi ſunt contēplatiui
aures ſunt iudices tp̄ales ⁊ confeſſores. Na-
res ſunt deuoti ſentiētes odorē xp̄i:virtutum
⁊ ſanctoꝝ. Os quātū ad officiū loquendi ſūt
ꝑdicatores. Quantū ad officium cōmedēdi
ſunt ſacerdotes:qui recipiunt eſcas corporis
⁊ ſanguinis dn̄i noſtri ieſu xp̄i. Brachia ſunt
milites. Vter⁹ burgēſes ⁊ diuites.Tibie ſunt
xp̄i laborat ores q pōtāt on⁹.auctas ad Ro.
xij. Sicut in vno corpore multa membra ha-
bemus.oīa aūt mēbra non eundē actū habēt
ita multi vnū corp⁹ ſumus in xp̄o.ſinguli aūt
alter alteri⁹ mēbra ⁊c̄.Et q̄diu membra cor-
poris ſunt coniuncta ⁊ vnita ibi manet ſpūs

ſecus qñ ſunt diuiſa. Iſta eſt ratio q̄re oēs eē
debemus vniti.q꞉ ſic manet in nobis ſpiritus
qui viuificat. Ideo ſi volumus ad pacem glo
rie peruenire habeam⁹ hic pacē. Qm̄ de⁹ in
paradiſo nō vult aliquē brigoſum:imo ſi ali-
qs vellet intrare diceret. Nolo.q꞉ tu poneres
hic guerrā. Ideo apl̄s ad Heb.xij. Paces ſe
quamini cū oībus ⁊ ſanctimoniā ſine qua ne
mo videbit deū. ¶ Tertia pax:nobis nec̄ia ē
pax ſuperior.ſ.cum deo.que pax eſt fienda ⁊
habenda ad inſtar vaſalloꝝ qui habēt pacē
cum dn̄o ſi ſunt ſibi obedientes.idē de nobis
erga deū ſeruando ſua precepta.Et ſicut pri-
ma pax habet̄ per penitentiā.ſcđa per amici-
tiam.ſic hec tertia habent̄ per obediētiā. Au
ctoritas. Acquieſce ei ⁊ habeo pacem cū eo.
⁊ per hec habebis fructus optimos.iob.xxij.
Acquieſcit homo corde per fidelitatē deo nō
frangendo iuramentū qđ facimus in baptiſ
mo. Dic modum. Frāgitur autem fides hui⁹
homagij quando homo recurrit ad diuinos
⁊c̄.vt proditor.quia in ſuis neceſſitatibus nō
debet recurrere ad diuinos. Pax autem ſua
tur quādo homo tenet fidelitatem promiſſā
ſibi.Secundo ore loquendo de eo cū hono
re ⁊ reuerentia.Cōtra hanc faciūt iuratores
⁊ blaſphemi.quando emendo vel vendendo
iurant falſe.ideo ipſe defendit ſe mittēdo la-
pides ⁊ tempeſtates.⁊ quando creditis colli
gere bladum ⁊ vinū nihil eſt ⁊c̄. quia ipſe va
ſtat totū.ideo non debetis iurare ſed per ad-
uerbia affirmare.Tertio habetur pax cū deo
in opere ſoluendo ſibi redditus. alias vaſalli
non haberent pacem cum dn̄is ſuis. De⁹ au
tem ſi retinuit redditus de fructib⁹. decimas
⁊ primitias ideo ſoluere debetis.itē de tem
pore quod currit per ſeptē dies retinuit ſibi
vnā diem.ſ.dn̄icam.ideo ſoluere debetis.nō
tangere partem ſuam:faciendo aliqđ op⁹tē-
porale ⁊c̄.Sed ſpūale audire miſſam cum ſi-
lentio.ſermones ⁊c̄.Et dicit ꝙ per hoc habe-
bis fructus optimos. Boni fructus ſunt abū
dantia bonoꝝ temporaliū qui dantur a deo.
Meliores fructus ſunt bona ſpūalia.ſ.remiſ
ſio peccatoꝝ.gratia dei.ſanctitas.⁊ huiuſmo
di. Sed optimi fructus ſunt fructus glorie q
dantur illis qui habent deum.ideo dauid. Fi
at pax in virtute tua:⁊ abundantia in turri-
bus tuis ⁊c̄.ſcilicet vt ſimus ibi obedientes.
quia iſta eſt virtus ſua. Deo gratias.

¶ De eadē dominica. Ser. iij.

Enit ianuis clauſis ⁊ ſtetit i medio. Jo.xx. Sermo noſter erit
de gloria corpis dn̄i noſtri ieſu xp̄i poſt reſur
rectionē. Materia erit alta in theologia. Sꝫ
primo ſalutet̄ v̄go maria. Pro huius v̄bi de
claratiōe ⁊ materie predicāde introductiōe
ſciēdū eſt ꝙ cōis doctrina ē theologie ꝙ dn̄s
nr̄ ieſus xp̄s diuerſimode hūit ⁊ recepit gl̄iā
aīe ⁊ corporis.q꞉ in vno tp̄e recepit gloriam
anime:⁊ alio gloriā corporis. In conceptiōe
eni qñ virgo maria dixit angelo.Ecce ancilla
dn̄i fiat mihi ⁊c̄.in vltimo verbo tuū.anima
xp̄i tunc habuit ⁊ recepit tantā gloriā a deo
quātā hꝫ nūc in celo. Rō q꞉ aīa xp̄i ex vniōe
diuinitatis habuit ⁊ recepit inextimabilē cla
ritatē gr̄e ⁊ glorie.Sicut ſi criſtallū vniretur
ſoli:maximā in ſe reciperet claritatē. Ita de
anima xp̄i cū diuinitate vnita. ideo ioānes
dicit. Vidimus gl̄iam eius.gl̄iam quaſi vni-
geniti a patre.io.i. Videbant gl̄iam aīe chr̄i
intellectualiter.q꞉ ꝑ opera xp̄i miraculoſa vi
debant in xp̄o diuinitatē.Sed corpus xp̄i nō
fuit glorioſum quādo fuit forma tūc:ſꝫ eſſꝫ ſan
ctū ⁊ purū imo fuit paſſibile ⁊ mortale vſq;
ad reſurrectionē ꝓ noſtra redēptione.q꞉ alit̄
non fuiſſēt paſſibile.ideo voluit ꝙ eius corp⁹
non haberet gloriā vſq; poſt reſurrectionem
Patet ergo ꝙ diuerſimode xp̄s habuit glo-
riam in anima ⁊ corpore. De gloria corporis
Luc.xxiiij. Nonne hec oportuit pati chriſtū
⁊ ita ⁊c̄. Gloria autē corporis oſtenditur ſub
tiliter in themate cū dicit̄. Venit xp̄s ianuis
clauſit ⁊c̄. Dicit aūt apl̄s.i.ad Coꝝ.xv. ⁊ glo
ſe ⁊ doctores etiā ponunt hoc:ꝙ gloria cor
poris glorioſi cōſiſtit in quattuor excellētijs
Et omnes oſtenduntur in themate.

¶ Pria ē agilitas vigoroſa:ibi. Venit ieſus.
¶ Scđa ſubtilitas v̄tuoſa:ibi.ianuis clauſis.
¶ Tertia impaſſibilitas rigoroſa:ibi. ſtetit.
¶ Quarta claritas glorioſa:ibi.in medio.

¶ Prima ergo excellētia corporis gl̄ioſi eſt
agilitas vigoroſa.q꞉ ſubito.i.in iperceptibili
tēpore.non aūt in inſtanti de vno loco venit
ad aliud ſicut vult. Magna eſt agilitas eq̄ꝝ
currentiū.maior aūt volucrum ⁊ auium volā
tium:⁊ maior ſagittarum. Et adhuc maior ē
agilitas ⁊ leuitas ſolis.qui ſubito:ideſt in im
perceptibili ſiue paruo tēpore trāſit magnū
ſpaciū:ſed pre omnib⁹ maior eſt agilitas cor-
poris glorioſi. Ratio q꞉ ſol in ſuo curſu indi
get multis horis.ſed corpus glorioſū ſubito
tranſit ⁊ vadit de oriente in occidentē:nec in
diget vna hora. Dicatur quđ imagiatio ſubi
to vadit vbi vult ⁊ in pūcto ſic ⁊ corpus glo-

rioſum ex excellentia agilitatis corporis glorioſi. et ponit ab apſo. i. ad Cor. xv. Sic erit reſurrectio mortuorꝫ. ſeminatur corpus in infirmitate ſurget in virtute. Nota ſeminatur. ſ. in ſepultura. Sepelire vocat apſus ſeminare. q2 ſicut granū ſeminat vt faciat fructū: ita ſeminatur corpus vt reſurgat glorioſuꝫ. Ita excellētia corporis glorioſi tangitur in themate: cū dr. Venit ieſus. et vnde venit de paradiſo terreſtri. Cōis doctrina eſt cōis: ꝙ xp̄s poſt reſurrectionem ſtetit cū ſanctis patrib9 in paradiſo terreſtri vſqꝫ ad diē aſcenſionis. De hoc dicatur ratio ꝛ auctas. Rō eſt iſta. q2 ſm phm locus ꝛ locatū debēt ꝓportionari. ꝛ q2 xp̄s poſt reſurrectionē habuit corpus glorioſuꝫ ꝛ ipaſſibile. ꝯueniēs g° fuit ꝙ ſtetit in excelſiori loco hui9 mūdi. Igitur venit ieſus. ſ. de paradiſo terreſtri ad diſcipulos in hieꝛſm ſubito. Auctas dauid in pſona xp̄i. Si ſūpſero pennas meas diluculo ꝛ habitauero in extremis maris. etenim illuc manus tua deducet me: ꝛ tenebit me dextera tua. Si aſcendero in celū tu illic es. ſi deſcendero ad infernū ades. Quo ibo a ſpū tuo ꝛ q̄ a facie tua fugiam ꝛc̄. pſ. cxxxviij. Verbū eſt xp̄i ad deū patreꝫ de glorioſa ſua reſurrectiōe. Nō ſi ſumpſero pēnas meas. Xp̄s in ſua reſurrectiōe recepit duas alas. Dexteraꝫ. ſ. aīam ſanctiſſimā: ꝛ ſiniſtrā corpus glorioſuꝫ ꝛ impaſſibile. Pꝫ g° rōne ꝛ auctate ꝙ xp̄s poſt ſuā reſurrectionē ſtetit in paradiſo terreſtri. Idō cū dicitur. Venit ieſus. oñditur eius agilitas vigoroſa: q2 in puncto: hoc eſt in paruo ꝛ impceptibili tpe veniebat de tāta diſtātia. Moralr aūt hāc virtutē poſſum9 hr̄e nos merito diligētie ſpūalis in bonis opibus. Verbi gr̄a. Religioſus q cū diligētia ſeruat ea ad q̄ tenetur: hic talis merito hui9 virtutis ꝯſequitur agilitatem corporis poſt diē iudicij. Idē de pſbr̄o q cū diligētia dicit officiū ſuū ſurgit ad matutinas: ꝛ cū diligētia ꝯfitetur ꝛ dicit miſſam ſuā: ꝛ diligēter ꝓcurat ſalutē aīaꝝ ꝛc̄. Idē de laycis q diligenter exercēt officiū ſuū: q hn̄t officiū iudicādi vt iudices: aſſeſſores: ꝓcuratores: notarij: nō dilatādo q̄ōnes: nec ꝓtrahēdo ſniam. tales merito hui9 diligēter ꝯſequentur excellētiaꝫ agilitatis. Idē de alijs ſi diligētes ſint in orando mane ꝛ ſero: ꝛ cū diligentia veniunt ad miſſaꝫ in dn̄ica. Itē ꝯfitentur ꝓ tpe: ꝛ cōicāt cū diligētia: ꝛ dant elemoſynas paupi: vl dāt cōgeriū ſibi ꝛ nō faciūt ipſuꝫ expectare: merito hui9 ꝯſtitur excellentiā agilitatis in die iudicij. Idō dicit ſcriptura. Cōfortamini ꝛ agite diligēter: ꝛ erit dn̄s vobiſcū in bonis. ij. Paralipo. xix. Ibidē ſit timor dn̄i vobiſcū ꝛ cuꝫ diligentia cūcta facite. Per oppoſitū qn̄ hō eſt negligens in operib9 ſpūalib9. vt religioſus ꝛc̄. vel pſbr̄ ꝛ iuriſte ꝛc̄. ꝛ layci licet in die iudicij ſuſcitentur. tn̄ corpa coꝝ erunt grauia ꝛ ponderoſa: ꝙ ad eundū mediā leucā indigerēt tota die ibunt vt ligati ꝛc̄. ꝛ hoc pp coꝝ negligētiā quā habuerūt. Idō dicit ſcriptura Iere. xlviij. Maledictus q facit op9 dei fraudulēter. ¶ Scd̄a excellētia corporis glorioſi ē ſubtilitas virtuoſa. q2 nihil eo ſubtili9. ſubtilis eſt aer vel vētus trāſiens p parua foramina. ſubtilior ē lux q̄ trāſit p feneſtrā vitreā p quā nō pōt vēt9 trāſire. ſed adhuc ſubtilior ē vox hoīs vel cāpana quaꝫ vos audiſ in camera ꝛ ianuis clauſis itrat ibi. Pre oībus his ſubtilius eſt corp9 glorioſuꝫ. Q2 licet ſit verū corpus ꝯ̄tāta eſt tn̄ ei9 ſubtilitas ꝙ etiā ꝺ caſſa ſerrea exiret ſi in ea clauderetur ſine eius apertura: cū tn̄ inde nō poſſet exire ventus. nec lux. nec aqua. nec vox. Hec excellentia ſubtilitatis ponitur. i. ad Cor. xv. Sic erit reſurrectio mortuorū. Seminatur corpus aīale: ſurget corpus ſpūale. q2 hꝫ ꝯditiones ſpūs. Hoc oſtenditur de corpore xp̄i glorioſo cū dicitur ianuis clauſis. ſ. intrauit ad diſcipulos. Vbi quō diſcipuli timore iudeoꝝ erant in cenaclo ianuis. Io. xx. Cuꝫ fores eſſent clauſe ꝛc̄. Sicut. n. exiuit vterū virginis ſine fractura: ꝛ exiuit de monumento ſine eius aptura. ita intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis. Moraliter iſtā excellentiaꝫ ſubtilitatis poſſumus nos hr̄e merito abſtinētie corporalis. ſ. abſtinēdo a nimio cibo ꝛ potu. ꝛ a delectationib9. q2 pſona abſtinēs attenuatur ꝛ ſubtiliatur in corpe. O q̄ bonum eſt in hoc mūdo attenuari vt in die iudicij reſurgamus cū illa excellentia ſubtilitatis. Idō dixit xp̄s. Attēdite vobis ne grauent corda veſtra i crapula ꝛ ebrietate. Lu. xx. Per oppoſitū pſone q̄ nolūt abſtinere a ſupfluitate cibi ꝛ potus delitiaꝝ nec ieiunāt ieiunia eccl̄ie. in reſurrectiōe erūt corpa coꝝ groſſa ꝙ vis poterūt ſe mouere ꝛ cū magna violētia aer permittet eos trāſire. De illis dicit apl̄s. Quoꝝ de9 venter eſt. ad Philippen. iij. q2 ſicut deberent ſeruire deo: ſic ſuiūt ventri. ¶ Tertia excellētia corporis glorioſi ē ipaſſibilitas rigoroſa. q2 nō poterūt pati de cetero aliqd malū ſeu dolorē. ꝛ erūt ſp in etate triginta āno: in qua oēs reſurgemus: tā ſenes q̄ iuuenes. ac etiā pueri in vtero matris mortui reſurgēt in etate. xxx. ānoꝝ: nec ſeneſcūt: ꝛ erim9 impaſſibiles ſicut radius ſolis nō pōt ſcindi gladio: nec ſubmergi aqua: nec cōburi igne nec etiaꝫ coinquinari turpitudine. Sic nec corpus glorioſum caſe pōt ſcindi. nec aqua ſubmergi etiam ſi deſcenderet in ꝓfundū maris. nec igne pōt cōburi. nec etiā ignis inferni pōt ſibi nocere ſi vult illuc intrare ad videndū dānatos: nec ignis nec demones pn̄t ſibi nocere. vl aliquod facere tediū nec aliqua imundicia poteſt coinquinari. De hoc dicit ſacra ſcriptura. Sic erit reſurrectio mortuoꝝ. Seminatur corpus in corruptiōe. Surget in icorruptiōe. i. ad Cor. xv. Hec excellentia oñdit ꝺ xp̄o cū dicitur. Stetit. Nos in hoc mūdo nō ſtamus ſed cōtinue fluim9: ſicut aqua ꝯtinue fluit per flumē vſqꝫ ad mare. ſic nos oēs ꝯtinue vadimus in mare amore mortis. ij. Reg. xiiij. Oēs morimur ꝛ q̄ſi aque dilabimur in terrā q̄ nō reuertentur. Corpus ꝺo glorioſuꝫ ſiat ꝯtinue ipaſſibiliter. Ideo de corpe xp̄i glorioſo dicit. Stetit. Auctoritas allegorice. De9 ſtetit i ſynagoga deorum. i. angeloꝝ. pſ. lxxxi. Moralr iſtā excellētiam impaſſibilitatis poſſumus nos hr̄e. ſ. merito patientie qꝺ aufert ſentimentuꝫ doloris ꝛ paſſibilitatis. Nā qui vere eſt patiens nō ſentit iniurias ſicut ipatiens qui ſtatim aſcendit ad quintā. Si occiditur amic9 patiens dicit. Fecit deus hoc. Sicut dixit Iob ſpeculū patientie poſt tot iniurias ſibi illatas ab inimicis. Dn̄s dedit: dn̄s abſtulit: ſicut dn̄o placuit ita factum eſt. Sit nomen dn̄i benedictum. Iob primo. Patiēs ſp dicit. Deus fecit hoc ꝛ nō talis: q2 ſolū fuit miniſter. Ideo dicit ſcriptura ſacra. Patiētia vobis neceſſaria eſt vt voluntatē dei facientes reportetis ꝓmiſſioneꝫ. ad Hebr̄. x. Nota ꝓmiſſionē. ſ. huius excellentie impaſſibilitatis. Oīa mala pene ſūt a deo. Ideo nō impatiēter debemus ſentire. Mala aūt culpe ſunt a nobis. Per oppoſitū ipatiētes qui de nihilo ſtatim aſcēdūt ad quintā reſurgent in iudicio. non tn̄ ipaſſibiles. ſꝫ paſſibiles q2 totū corpus erit plenū dolorib9 a capite vſqꝫ ad pedes. Et nihil corporis erit impaſſibile: ꝛ quilibet coꝝ dicet. Infelix ego hō quis me liberabit de corpore mortis hui9. ad Ro. vij. ¶ Quarta excellentia corporis glorioſi eſt claritas glorioſa. Nō ſolū erit corp9 agile ſubtile ꝛ impaſſibile: imo etiā erit ita clarū qꝺ in mundo nihil eſt ita clarū: nec ſtelle nec luna: nec ſol. Clarū eſt vitrū. clarius criſtalluꝫ adhuc clarior eſt ignis: ſed ſol ē clarior. Oēs doctores dicūt ꝙ ſepties erit clarius ſole corpus glorioſum. Ex hoc ſequitur ꝙ ſi deus loco ſolis poneret corpus glorioſum magis mundum illuminaret q̄ꝫ ſol. Vn̄ ſi nos poſſemus vidē vnū corpus glorioſum nollemus comedere nec bibē ꝛc̄. De iſta excellentia dicit ſcriptura ſancta. Sic erit reſurrectio mortuorū. Seminatur corp9 in ignobilitate. ſurget in gloria. i. ad Cor. xvi. Hec excellētia oñditur de xp̄i corpe glorioſo cū dr̄. In medio. Dicūt aſtrologi ꝙ ſol eſt in medio planetaꝝ. Prim9 eſt luna. Scd̄s mercurius. Tertius ven9. Quartus eſt ſol. Quintus eſt mars. Sextus iupiter. Septimus ſaturnus. Sol igitur eſt in medio planetarū qui illuminat oēs alios planetas. Ita ꝛ xp̄s in medio diſcipuloꝝ. Ideo cū dicitur in themate in medio notatur claritas corporis xp̄i glorioſi. Eſt tn̄ in voluntate corporis xp̄i glorioſi. oſtendere ſuā claritatem qn̄ vult: alr̄s non videtur. Ideo qn̄ xp̄s apparebat apoſtolis non videbant ſuā claritateꝫ. De iſta dicit ſcriptura. Tunc iuſti fulgebūt quaſi ſol in regno patris eoꝝ. Matthei. xiij. Moralr iſta excellentia claritatis habetur merito caſtitatis. Clara ꝛ pulchra eſt perſona caſta ſiue ſit religioſus ſiue cleric9 ꝛc̄. Auctas. O q̄ pulchra eſt caſta generatio cū charitate alias claritate. Sap. iiij. Nota cū charitate. q2 quidā ſunt caſti cū timore. ſ. diffamationis: vt multi religioſi clerici ꝛ mulieres timore piculi. ſed tn̄ hn̄t deſideriū. Talis caſtitas nihil valet. ſꝫ qn̄ ſunt caſti amore xp̄i dicendo. Sicut vos dn̄e qui nunq̄ guſtaſ ꝺ illo ꝛc̄. amore mei. ſic nec ego volo guſtare amore veſtri. Talis caſtitas dicitur cū charitate eſſe ꝛ deuotione. Per oppoſitū pſona luxurioſa eſt ita vilis ꝛ reſurget in iudicio: ſed ita imunda ꝛ fetida ꝙ ſi modo nos videremus vnū corpus tale ſtatim moreremur. Nota hic miraculū de malo q̄daꝫ homine qui habebat bonā vxorē ꝛ deuotā que inducebat virū ſuū ad ꝯfeſſionē: nec volebat ſe ꝯtinere a ſuis ribaldarijs. Ipſa tn̄ continue orabat ꝓ eo di. Dn̄e ex q̄ ego nō poſſum corrigere. vos dn̄e faciatis ne dānetur. Accidit ſemel ꝙ ipſe veniebat de lupanari ꝛ a deo mutata eſt facies eius in turpiſſimā figurā ꝛ horribilem intantū ꝙ vxor ianuis clauſis aſcendit ad feneſtraꝫ nolens ſibi aperire: ꝛ oēs de vico fugebāt eius aſpectū ac ſi demonē viderent. Qui de hoc admirans tranſiuit per domuꝫ barbitonſoris ꝛ in ſpeculo vidit ſuā horribilē formā ꝛ etiā terruit ſeipſum: qui ſtatim iuit ad curatū vt confiteretur: ꝛ curatus fugiebat. Sꝫ percipiens ad vocē clamoris eum eē ſuū ſubditū: cōfeſſionē eius audiuit. Et cōfeſſus recuperauit priſtinaꝫ formā. In hoc oſtē

debatur qualē faciē debēt habere dānati: intātū ꝙ nullus poterit ſuſtinere eoꝝ aſpectū. Jō cauete a coꝛruptionib⁹ ⁊ a cōcubinis ⁊c̄. De quib⁹ dō. Coꝛrupti ſūt ⁊ abhoīabiles facti ſūt ⁊c̄. pſ̄. xiiij. De iſtis dotib⁹ q̄ttuoꝛ vide ſanctū Tho. ad longum in quarta diſtinctiōe. xliiij.

¶ De eadem dominica. Sermo quartus.

Oſtendit eis manus ⁊ latus. Jo. xx. Hoc v̄bū dat mihi motiuū ⁊ rōnē ꝑdicandi de q̄dā mā valde vtili ⁊ deuota. ſ. de q̄nq̧ plagis xp̄i: Si placet deo erit mā magne ꝯſolatiōis aiarū noſtrarū. Sed p⁹ ſalutet v̄go ma. Doctrina eſt gn̄alis ⁊ certa in ſacra theologia: ꝙ qn̄ xp̄s ſurrexit in die reſurrectiōis de moꝛte ad vitā glorioſus in coꝛpoꝛe ⁊ aīa: voluit reſurgere cum q̄nq̧ plagis q̄s etiā retineret ⁊ retinebit eternaliter. Non tn̄ intelligatis vos ꝙ xp̄s h̄z man⁹ vel pedes ꝑfoꝛatos: nec latus perfoꝛatū ſicut habuit in cruce: imo perfecte fuit curatus gloꝛia reſurrectionis ⁊ ipaſſibilitatis. De hoc dō in ꝑſona xp̄i dicit. Dn̄e deus clamaui ad te ⁊ ſanaſti me. Dn̄e eduxiſti ab inferno aiam meā ſanaſti me a deſcendētib⁹ in lacū. pſ̄. xxxix. Sʒ remanſerūt ſig̃ illaꝝ plagaꝝ ſicut curato vulnere a perito medico: remanet tn̄ ſignū. Sic in xp̄o poſt reſurrectionē remanſerūt ſig̃ plagaꝝ nō cū aliqua defoꝛmitate ſeu turpitudīe ſed reſplendētia ad inſtar ſtellaꝝ ⁊ vuln⁹ lateris ad inſtar medie lune: ⁊ ī eternū retinebit iſta ſigna. Ergo amoꝛe veſtri q̄ſiui q̄re. ⁊ inueni ſex rōnes ꝯfirmatas auc̄tatib⁹ ſacre ſcꝑture veteris ⁊ noui teſti. q̄re xp̄s vult ſigna plagarū in ſuo coꝛpe gloꝛioſo retinere ſcilicet.

¶ Prima pp̄ confirmationem de credentia.
¶ Scd̄a pp̄ demonſtrationē de beniuolētia.
¶ Tertia pp̄ cōmemoꝛationē de victoꝛia.
¶ Quarta pp̄ impetrationē de venia.
¶ Quinta pp̄ manifeſtationem de iuſtitia.
¶ Sexta propter infoꝛmationem de pn̄ia.

Uel ſic ⁊ breuius. Propter fidei ꝯfirmatōeʒ. Beniuolētie demonſtrationē. Uictoꝛie commemoꝛationē. Uenie ipetrationem. Juſtitie manifeſtationē. Pn̄ie ifoꝛmationeʒ. His ſex rōnibus voluit xp̄s reſurgē cū ſignis quinq̧ plagaꝝ. Et de p⁹ loquit̄ thema di. Oſ̄ndit ei⁹ manus ⁊ lat⁹ ⁊ etiā pedes. Lu. vl. ſ. pp̄ ꝯfirmationē credētie diſcipuloꝝ icreduloꝝ. Pʒ thema. ¶ Dico p⁹ ꝙ ꝑma rō q̄re xp̄s voluit reſurgere cū ſignis plagaꝝ fuit pp̄ ꝯfirmationē de credētia vt fides ⁊ credētia eēt ꝯfirmata i aplis ⁊ ꝯn̄ter in nob. Hoc declarat̄ ſic. Inter oēs articulos fidei maioꝛis difficultat̄ fuit ad credēdū articulus reſurrectiōis q̄ʒ alij articuli. Nō ſolum infideles. pagani ⁊ ph̄i non potuerūt credere hunc articulū: imo etiam nec apli. Rō qn̄ regula ē ph̄ie: ꝙ a pura priuatione nō eſt regreſſus ad habitū. ſ. naturalē. qn̄ cec⁹ nullo poſſe naturali pōt reduci ad habitū vt videat: nec ſurdus ad auditū: nec mut⁹ ad loq̄nēdū. Modo maioꝛ priuatio que pōt eſſe eſt moꝛs. q2 ꝑ ipſam ꝑuat̄ hō nō ſolū viſu vel auditu ſʒ oīb⁹ ſenſib⁹. Si g⁹ a priuatione cecitat̄ nō eſt regreſſus ad habitū: multo minus a pura priuatione oīm ſenſuū ⁊c̄. Jō legitur de aplo paulo in actib⁹ aploꝝ ꝙ ꝑdicādo iuit in greciā ad ꝑdicādū in ciuitatē athenenſem: vbi erat tunc maximū ſtudiū ph̄oꝝ: q̄ patienter ⁊ cū magno ſilentio audiuerunt apl̄m q̄uſq̧ ventū fuit ad articulū reſurrectionis. tūc quidā dixerunt. Quid vult ſeminatoꝛ verboꝝ hic dicere. Alij vero dicebāt. Nouoꝝ demonioꝝ videt̄ annūciatoꝛ eſſe. q2 ieſum ⁊ reſurrectionē annūciauit eis. Act. xvij. Uñ non ſolum ph̄i nō poterant credere xp̄i reſurrectionē: imo etiā nec apli xp̄i. Luc. xxiiij. legitur ꝙ tres marie regreſſe a monumēto nūciauerunt aplis quō xp̄us ſurrexit a moꝛtuis. Et viſa ſunt ante illos quaſi deliramentū. v̄ba iſta ⁊ non credebant illis: intm̄ ꝙ thomas apl̄s qui nō fuit cū alijs aplis quādo eis apparuit ieſus: qn̄ dixerūt ſibi apli. vidim⁹ dn̄m Jo. xx. Rn̄dit Thomas. Uultis me deludere. Niſi videro in manibus eius fixurā clauorum: ⁊ mittā digitū meū in locum clauoꝝ ⁊ mittā manū meam in latus eius: nō credam. Qn̄ erat in cruce ⁊ iudei ſibi ꝓmittebant ꝙ ꝯuerterentur ſi deſcēderet de cruce ⁊ nō potuit deſcendere: ⁊ ꝙ modo ſurrexit nō credo Jō Mar. vl. Nouiſſime recūbētib⁹. xi. apparuit eis ieſus ⁊ exprobrauit incredulitatē illorū ⁊ duritiam coꝛdis. q2 his qui viderāt eum ſurrexiſſe a moꝛtuis nō crediderūt. Nota nouiſſime: q2 in die aſcenſionis que fuit apparitio vltima exprobrauit incredulitatē eoꝛū. q2 ꝑmo nō crediderūt. Dicit Amb. in li. de v̄ginibus ꝙ virgo maria poſtq̄ʒ xp̄s ſurrexit ⁊ ſibi apparuit vocauit aplos ⁊ nunciauit eis ꝙ eius filius ſurrexerat: ⁊ noluerunt ſibi credē: imo dicebant: bonū eſt dn̄a coꝛā ea: ſed retro dicebāt qui vult credē credat. Jō mō rn̄deo ad q̄ſtionē quā multi faciūt in articulo reſurrectionis. ⁊ reſurrexit tertia die ⁊c̄. quare additur ſcd̄m ſcripturas ⁊ nō in alijs articulis fidei. Dic quō ſancti pr̄es oꝛdinauerūt credo. i

ꝯcilio nyceno: ⁊ de alijs articulis fidei gētes credebāt ſimpl̄r eis. ſʒ in artic⁹ reſurrectiōis addiderūt ſcd̄m ſcripturas. ad maioꝛē ꝯfirmationē: ⁊ hūc modū habuerūt de biblia ab aplo paulo dicente. Tradidi vob in ꝑmis qō ⁊ accepi. qn̄ xp̄s moꝛtu⁹ ē ꝓ pctis nr̄is. ſʒ ſcripturas. ⁊ q2 ſepult⁹ ē ⁊ reſurrexit tertia die ſʒ ſcripturas. q. d. nō ſolū dico vob ſʒ itellectū meū ⁊ credētiā meā ſʒ ſcd̄m ſcripturas. Et q2 viſus ē cephe. ⁊ poſt h⁹ vndeci. i. Coꝛ. xv. Sciēs ergo xp̄s difficultatē credēdi hui⁹ articuli pp̄ duritiā ⁊ min⁹ credētiā diſcipuloꝝ ſuoꝝ voluit reſurgē ⁊ retinē ſigna plagaꝝ ꝓ ꝯfirmatione credētie. Jō dič Jo. ꝙ apparuit eis di. Pax vobis. ⁊ oſ̄dit eis man⁹ ⁊ lat⁹. q2 dixit. credite ego ſum. deinde vocauit Thomā dī. Infer digitū tuū ⁊c̄. ⁊ Thomas credēdo dixit. Dn̄s me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Nō ſolū h⁹ fuit ꝯfirmatio credentie Thome ⁊ alioꝝ aploꝝ: ſed etiā ꝓ ꝯfirmatiōe nr̄a ⁊ oīm xp̄ianoꝝ. qn̄ audiunt vel legunt totā ꝓbationē. Greg. Plus nobis contulit thome incredulitas q̄ʒ marie credulitas dū. n. ipſe vulnera tāgit carnis: in nob vulnera ſanat ifidelitatis. Ecce ꝑma ratio. De iſta auc̄tas: Surge propera amica mea ⁊ ſponſa mea. Ueni columba mea in foꝛamibus petre in cauerna macerie. Canti. ij. Nota hic eccl̄ia vel xp̄ianitas vocat̄ a xp̄o amica ſponſa ⁊ columba. Primo vocat ipſā amicā. ⁊ bn̄: cū ſibi oſtēdit maximā amicitiā: nūq̄ʒ aliq̄s tn̄ fecit ꝓ vxoꝛe ſua. Jō dicit. Surge amica mea. ſ. de infidelitate ⁊ minus credentia in quam cecidiſti. q2 oēs ꝑdiderāt fidē in xp̄i paſſiōe. Deinde vocat eā ſpōſam. q2 ex ea generat xp̄s filios. Tertio vocat eā colūbā pp̄ ſimplicitateʒ gentiū in primitiua eccl̄ia. non faciebant rapinā ⁊c̄. Dicit g⁹ xp̄s eccl̄ie. Surge ⁊c̄. i foꝛaminib⁹ petre: illius. ſ. de quo dicit apoſtolus Petra aūt erat xp̄s. i. ad Coꝛ. x. In cauerna macerie. Hūanitas eſt paries ſiue maceries. Nam ſicut maceries cooperit ⁊ abſcōdit. ſic hūanitas diuinitatē cooperiebat. Latus ei⁹ dr̄ cauerna. Quia dr̄ Jo. xix. Unus militum lancea lat⁹ ei⁹ aperuit nō dicit vulnerauit: ſed aperuit. Ecce hec ꝑma rō. Moꝛaliter. Cogitate hic xp̄i benignitatē q̄ amoꝛe pauperū voluit reſurgere cū ſignis plagarū vt citius crederēt in q̄ nobis dedit exēplū habēdi pietatē ⁊ cōpaſſionē de miſerabilib⁹ ꝑſonis: pupillis viduis ⁊c̄. vt eis ſubueniam⁹. Uidue ⁊ pupillo nō nocebitis. Si leſeritis eos vociferabunt ad me. ⁊ ego exaudiā clamoꝛē eoꝛum. ⁊ indignabit̄ furoꝛ me⁹ ⁊c̄. Exo. xxij. ¶ Scd̄a ratio eſt ꝓpter demonſtrationē beniuolētie. quā. ſ. habet erga nos. Hoc pōt declarari q̄dā experientia mūdana de milite diligente aliquam domicellā amoꝛe cui⁹ poꝛtat clenodiū ex auro ad oſ̄dendū ſuū amoꝛē: ⁊ gloꝛiat̄ de ea intm̄ ꝙ ſi aliq̄s tāgit clenodiū illud ſequit̄ duellum ⁊c̄. Sic miles chꝛiſtus philocapt⁹ eſt de illa domicella. ſ. eccleſia ſeu xp̄ianitate. vel de natura hūana. Nūq̄ʒ aliq̄s hō cū tāto ardoꝛe amauit aliquā mulierē ſič chꝛiſt⁹ naturā humanā. ꝓ cuius amoꝛe recepit clenodiū in veſte humanitatis. ſ. q̄nq̧ vulnera. quaſi q̄nq̧ ſtellas que voluit retinere poſt reſurrectiōeʒ. Unde ſi aliq̄s interrogaret. Dn̄e amoꝛe cui⁹ poꝛtatis iſtud clenodiū. Rn̄det. Amoꝛe philocapte mee. De hoc auctoꝛitas. Iſa. in ꝑſona chꝛiſti dicit. Dixit ſyon. dō reliquit me dn̄s: ⁊ dn̄s oblit⁹ eſt mei. Rn̄det xp̄s. Nūq̄d obliuiſci pōt mulier infantē ſuū vt non miſereat̄ filio vteri ſui. Et ſi illa oblita fuerit: ego tamē nūq̄ʒ obliuiſcoꝛ tui. Ecce in manibus meis deſcripſi te: muri tui coꝛā oculis meis ſemper. Iſa. xlix. Nota. Dixit ſyon. i. chꝛiſtiana eccl̄ia ſpeculatiua in die aſcenſiōis dixit: dereliquit me domin⁹: ⁊ dn̄s oblit⁹ eſt mei. Cui reſpondit chꝛiſtus di. Quare dicis hoc. Nūq̄d obliuiſci pōt mulier infantē ſuū ⁊c̄. q. d. plus diligo te. ſ. ſpōſam meā q̄ʒ mater filiū. q2 ecce in manib⁹ meis deſcripſi te. ſ. calamis clauoꝛuʒ. Nullus ſuſtineret amoꝛe ſue dilecte: ꝙ nomē ſue dilecte ſcriberet̄ ferro ignito in carne ſua. Et muri tui. ſ. vulnera: quia ſicut muris defenduntur ville ab inimicis: ſic nos cruce chꝛiſti defendimur ab inimicis. ſ. demonib⁹. Moꝛaliter ſicut chꝛiſt⁹ amoꝛe noſtri poꝛtat diuiſaʒ. ſic nos amoꝛe ſui debem⁹ poꝛtare aliquā diuiſam. Dic ꝙ qōlibet opus penitētiale ē diuiſa xp̄i. q̄ ergo amoꝛe xp̄i ieiunat. ⁊ ē diſcoloꝛat⁹ diuiſā xp̄i poꝛtat. Idē de illo q̄ poꝛtat ciliciū vel ſe diſciplinat. Idē de hoīb⁹ vel mulierib⁹ qui amoꝛe xp̄i dimittūt vanitates oꝛnamētorū ⁊ vadūt hūiliter. Grego. Euidentiſſimum ſignū repꝛoboꝝ ē ſupbia: ⁊ electoꝛū hūilitas: Nā qō illoꝛū quiſq̧ ſupꝛa ſe poꝛtat: ſub quo rege militat declarat. ¶ Tertia rō eſt ꝓpť cōmemoꝛationē victoꝛie de bello. quod hūit in die veneris ſctā. Uult enī ꝙ tn̄ negociū non tradat̄ obliuioni. ideo retinuit ſigna plagaꝝ. Hoc pōt declarari ꝑ parabolā de nobili ciuitate ab infidelib⁹ inimicis obſeſſa crudeliter: ita ꝙ nullū recipiebāt niſi ad moꝛtem. Sʒ venit nobilis: foꝛtis miles ⁊ valēs qui ꝓ liberatione bellauit cū inimicis: ⁊ finalr̄ habuit vi/

ctoriã.Sed fuit in ꝑlio grauiter vulneratus.
Rex aũt ciuitatꝭ habuit ꝑitiſſimũ medicũ qui
poterat ipſũ totalr̃ curare ne i eo appareret ſi
gna plagaꝝ.ſʒ miles noluit:imo voluit ꝙ ta/
liter curaretꝭ ꝙ remanerẽt ſigͣ plagaꝝ ad com
memorationẽ victorie.Hec magͣ ꝛ nobilis ci
uitas ẽ nãa hũana.q̃ fuit ab illo magno ꝑnci/
pe lucifero obſeſſa vltra qnq; milia annoꝝ.ſ.
ab adã vſq; ad xp̃m.intm̃ ꝙ neminẽ recipie/
bat captiuũ:ſʒ oẽs ducebanꝭ ad mortẽ in ifer
nũ.Quis ẽ hõ q viuit ꝛ ñ videbit mõtẽ:eruat
aĩaʒ ſuã de manu inferi nec poterãt hr̃e reme
diũ.Sʒ venit ille nobilis miles filius ṽginis
marie armat⁹ hũanitate:vt poſſet recipe ict⁹:
q2 in ſua diuitate nõ poterat pati:ꝛ in die ve/
neris ſcã ſtrauit ꝑliũ ꝯ luciferꝝ.ꝛ finalr̃ libauit
ciuitatẽ:ſʒ fuit gͣuitꝭ vulnerat⁹ ꝑ totũ corpus.
Rex aũt.i.de⁹ pr̃ poterat ipſũ talitꝭ curare ꝙ
nullũ ſignũ remaneret in ſuo corpe: ſʒ xp̃s vo
luit retinẽ ſigna qnq; plagaꝝ ꝑncipaliũ in ſi/
gnũ ꝛ cõmemoratõeʒ victorie. De h̃ auctas
ꝛ ꝓphetia Iſa.lxiij.in p̃ͣ angeloꝝ di. Quis
ẽ iſte q venit de edõ:tinctis veſtib⁹ de boſra:
iſte formoſus in ſtola ſua:gͣdiẽs in mltitudie
ṽtutis ſue.Ego q loquor iuſtitiaʒ: ꝛ ꝓpugna
tor ſum ad ſaluãdũ.Quare gͦ ꝛc̃.In die aſcẽ
ſiõis qñ xp̃s aſcendit angeli q erãt in celo vi-
dentes ſigͣ plagaꝝ in xp̃o q̃rebãt.Quis ẽ iſte
q venit de edon.Nõ q̃rebãt hͦ angeli ex du/
bitatõe:ſʒ ex admiratõe:tinctꝭ veſtib⁹.ſ.mẽbris
hũanitatꝭ ꝺ boſra.i.tribulatõe.Rñdit xp̃s.ego
q loquor iuſtitiã:q2 cũ poſſet liberare ciuitatẽ
hũane nature ꝑ potẽtiã ꝛ violẽtiã noluit niſi
ꝑ iuſtitiã liberare eã.Ecce ſecũda rõ.Mora
liter dicit Aug.q2 ſicut xp̃s retinuit ſigna pla
garũ in cõmemorationẽ victorie : ſic ꝛ in die
iudicij oẽs martyres reſurgẽt cũ ſignis pla/
gaꝝ ꝛ doloꝝ:in ſigᵐ cõmemoratiõis ꝛ glie ip
ſoꝝ.Dicit.n.ſan.Aug.xxij.de ciui.dĩ.vt doc.
ſanc.dicit.iij.pte.q.liiij.ar.vlt̃.ꝙ fortaſſis i il/
lo regno in corpib⁹ martyrũ videbim⁹ vulne
rũ cicatrices q̃ ꝓ xp̃i noie ꝑtulerãt. Nõ.n.de
formitas in eis:ſʒ dignitas erit ꝛ q̃daʒ q̃litas
in corpe:nõ corpis ſʒ ṽtutũ fulgebit pulchri/
tudo.Verbigra de btõ Tho. cãtuarieñ q i ca
pite fuit vulnerat⁹ in die iudicij reſurget cuʒ
illo ſigno ſpãli rutilãti ꝛ ꝑlucido i capite:ita
ꝙ oẽs cognoſcẽt ſignũ martyrij in cõmẽora/
tionẽ ſuã.Idẽ de btõ petro martyre. Idẽ de
btõ paulo ꝛ dionyſio. q fuerũt decapitati ꝑꝑ
xp̃m.Idẽ de illꝭ q fecerũt pniaʒ apꝑebũt veſti
gia cilicij diſciplinaꝝ ꝛc̃.Auctas.Sẽp morti
ficationẽ ieſu xp̃i in corpe vr̃o circũferẽtes:vt

ꝛ vita ieſu i corpib⁹ vr̃is mãifeſtetꝭ.ij.ad Cor.
iiij.ꝛ ad Gal.vi.De cetero nemo mihi mole
ſtus ſit.Ego.n.ſtigmata dñi nr̃i ieſu xp̃i i cor/
pore meo porto.Secretuʒ qñ aliqs vult facẽ
pniaʒ nõ ſtati repit ſocios:ſʒ q facit pniaʒ por
tabit ſplẽdorẽ glie.¶Quarta rõ ẽ ꝑꝑ ipetra
tionẽ venie ſeu mie ꝓ nob apꝺ patrẽ ſupplicã
do inq̃ntũ hõ:q2 inq̃ntũ ds nõ ꝯuenit ſibi ſup/
plicare:q2 ſupplicatio fit maiori ꝛ xp̃s inq̃ntũ
de⁹ ẽ eq̃lis pr̃i ꝛ ſpũiſctõ:ſʒ inq̃ntũ hõ ſuppli/
cat pr̃i ꝛ orat ꝓ nob.ꝛ bñ expedit nob:q2 alſ
iã fuiſſem⁹ ꝯſũpti ex pctis Auctas.Xp̃s ieſus
q mortu⁹ ẽ:imo q ꝛ reſurrexit:q ẽ ad dexterã
dei:q etiã interpellat ꝓ nob.ad Ro. viij.Ad
declarãdũ modũ hui⁹ interpellatiõis notaui
hiſtoriã quã recitat Ioſeph⁹ de ãtipr̃e pr̃e he
rodis aſcolonite:q occidit inocẽtes:q ꝓ ipa/
tores fuit vulnerat⁹ i multꝭ ꝑlijs. Qui fuit ab
inuidis accuſat⁹ apꝺ ipatorẽ de ꝓditiõe. Et ci
tat⁹ ab ipatore cõparuit ꝛ rñdit.nõ ṽbo ſʒ fa
cto:q2 nudat⁹ oñdit vulnera ipatori di.Nõ ſt
iſta ſigͣ ꝓditiõis:ſʒ fidelitatꝭ.Tũc amplexat⁹ ẽ
eũ ipator ꝛ oſculat⁹.Sic miles xp̃s ꝓ honore
dei pr̃is bellauit.Et in domo xp̃i.ſ. eccle ꝛ in
glie ſuo.ſ.hũano.fiũt mlta mala ꝛ ꝓditões ꝯ
deũ pr̃eʒ:recurrẽdo a diuos inimicos dei ꝛc̃.
Et clamores q̃rimõie ꝛ accuſatões veniũt q̃t
tidie coraʒ deo pr̃e.q dicit filio.Fili in domo
vr̃a ſuſtinetꝭ vos ꝓditiões ꝯ me ꝛc̃.Xp̃s rñdit
pr̃i oñdẽdo vulnera di.Et q̃re recepi ego iſta
vulnera.Nũqd vt excitetꝭ eos ad pniaʒ.Et ds
pr̃ lʒ ſciat ipſũ iterrogat.Quid ſt iſte plage in
medio manuũ tuarum.Rñdet xp̃s.His pla
gatus ſum.ſ.ꝓ honore veſtro:in domo coruʒ
diligebãt me Zach.xiij.Nota i domo coꝝ.ſ.
pr̃iarcharũ ꝛ ꝓphaꝝ q̃ dilexerãt xp̃m: ſʒ coꝝ
filij fuerũt mali:ꝛ ipſũ odio habuerũt:ꝛ ipſuʒ
vulnerauerũt.Ecce q̃rta rõ. Moralit̃ pʒ quõ
ſecure poſſim⁹ ꝯfidẽ ſi volum⁹ corrigi ꝺ pec/
catis ꝙ de⁹ ꝑcet nobis: q2 talẽ aduocatuʒ ibi
habem⁹.Vñ ſi miles i ẽra regis hr̃et aduoca
tũ eloquẽtẽ:ſapiẽtẽ ꝛ a rege valde dilectum.
poſſet ſecur⁹ eẽ de gr̃a regis.Tal̃ aduocat⁹ eſt
xp̃s in curia dei.Miſer ẽ.n.q defendit ſe in
pctis vl̃ deſpat ꝛ nõ corrigit ſe.Iõ.i.Io.ij.Fi
lioli mei hͦſcribo vob vt nõ peccet.Sʒ ꝛ ſiqs
peccauerit.aduocatũ hẽm⁹ apud pr̃eʒ ieſum
xp̃m.ꝛ ipe ẽ ꝓpiciatio ꝓ pctis nr̃is.¶Quin
ta rõ ẽ ꝑꝑ manifeſtationẽ iuſtitie.Qñ xp̃s in
die iudicij deſcẽdet ꝛ ſtabit in aere ꝛ oẽs gen
tes i circuitu ei⁹ Dit chryſo.ſup Mat.xxiiij.
ꝙ tũc xp̃s oñdet ſigna plagaꝝ di. Ecce quid
ego feci ꝓ vob vt vos redimerẽ ꝛ ianuã para

diſi aprirẽ.Ecce mãifeſtatio iuſtitie.Quid fe/
ciſtis vos ꝓ me.Bñdict⁹ erit ille q potuerit
oñdere aliqꝺ op⁹ notabile fctm̃ ꝓ xp̃o.Verbi
gra.Dicet illa die ꝺuoti religioſi.Dñe ñ feci
mꝰ ꝓ vob q̃ntũ vos feciſtis ꝓ me:ſʒ amore ve
ſtri renũciaui libero arbitrio cui nãlr̃ iclina/
bar ꝑ votũ obediẽtie.Itẽ dimiſi diuitias tꝑa
les ꝑ votũ pauꝑtatꝭ.Idẽ ꝺ bõis clericis ꝛ lay
cis dicẽtib⁹.Dñe vos amore mei fuiſtis pla/
gat⁹ i capite.ꝛ ego amore vr̃i dimiſi ornamẽ
ta ꝛ vanitates capitꝭ.Itẽ ſic vos hũiſtis faciẽ
deturpatã ꝛc̃.amore vr̃i amiſi pulchritudinẽ
faciei.ſ.ieiunãdo ꝛc̃.Itẽ vos amore mei ex/
tẽdiſtis man⁹ i cruce ꝛ ego amore vr̃i extẽdi
man⁹:dexterã dãdo elemoſynã: ꝛ ſiniſtrã fa/
ciẽdo reſtitutiõeʒ.Itẽ hũiſtis lat⁹ aꝑtũ ꝛ ego
remiſi de corde inimicis . Iteʒ hũiſtis pedes
clauatos:ꝛ ego abſtinui a malis paſſib⁹. Tũc
dicet xp̃s.Ex q̃ fuiſtis mihi ſiles i dolorib⁹:eri
tis mihi ſiles i glia.Venite bñdi. pa.mei ꝛc̃.
Mat.xxv.deiñ dicʒ xp̃s his q erũt a ſiniſtris.
Ecce q̃d feci ꝓ vob oñdẽdo ſigͣ plagaꝝ qd fe
ciſtis ꝓ me.At illi tacebũt. Et tũc xp̃s dicet.
Ecce ſuſtinui ꝓ vobis dolores i capite.ꝛ vos
hũiſtis caput plenũ vãitatib⁹: põpis: ſuꝑbis
ꝛc̃.Ego habui man⁹ ꝑforatas: ꝛ vos feciſtis
rapinã.idẽ ꝺ alijs ꝛc̃.Iõ Ite maledi.ꝛc̃. Di
ſcedite a me maled.Mat.xxv.De hͦ ꝓphia.
Aſpiciẽt ad me quẽ ꝯfixerũt:ꝛ plãgẽt eũ plã
ctu q̃ſi ſuꝑ vnigenitũ:ꝛ dolebũt ſuꝑ eũ ſic do
leri ſolet i morte ꝑmogeniti. In illa die ma/
gn⁹ erit plãct⁹ i hieriſm:q2 ibi erit iudiciũ:ſic
plãct⁹ adremõ i capite magedõ. Zach.xij.
¶Sexta rõ ẽ ꝑꝑ iformatiõeʒ ſiue ꝯtinuatio/
nẽ pnie.Dñs ieſus i tꝑe pnie.ſ.i die veneris
ſcã recepit qnq; plagas ꝑncipales:ꝛ p⁹ reſur
rectiõeʒ i tꝑe paſchali ipas voluit retinẽ: ſʒ ñ
ita magnas ſic qñ ipas recepit:ſic nos in tꝑe
pnie.ſ.i.xl.recipim⁹ qnq; plagas in qb⁹ ꝯſiſtit
tota pnia.Et mõ tꝑe carnali ꝛ paſchali debe
m⁹ eas retinẽ:lʒ ñ ita magͣs ꝛ fortes.Pͣ pla
ga fuit ꝯtritio doloroſa ꝺ pctis cõmiſſis:ſi bo
nus xp̃ian⁹ es i.xl.doluiſti ꝺ pctis:ꝺ iſta pla/
ga dʒ nũc remanẽ ſignũ.ſ.ꝓpoſitũ ñ redeũdi
ad pctã:ſt multi q credũt ꝙ ſolũ i.xl.debẽt fa/
cere pniaʒ ꝛc̃.imo oi tꝑe neccium ẽ cauẽ a pec
catis.Iõ xp̃s dixit.Vade ꝛ iã ãpli⁹ noli pec/
care.Io.viij.Scꝺa plaga fuit ꝯfeſſio pudoro
ſa:ꝛ illa plaga dr̃:q2 doloroſũ ẽ ſeipʒ diffama
re.De iͦ ẽ tenẽdũ ſignũ ꝙ die dñica ſitꝭ i ꝯfeſ
ſiõe miſſe:qm̃ illa ꝯfeſſio ſignũ ẽ illi⁹ plage.ſ.
ꝯfeſſiõis i q̃dragẽſima:iõ ꝓ vob dr̃ añ miſſaʒ
ꝯfiteor.Nã ſacerdos dʒ eẽ cõfeſſus ſacralr̃ ñ

mortalr̃ cõmiſit ꝛc̃.Iõ dꝺ.ps̃.xcix.Ppl̃s ei⁹
ꝛ oues paſcue ei⁹ itroite por.ei⁹ i ꝯfeſ.3ͣ pla
ga ẽ afflictio doloroſa.ſ.ieiunare.ñ cõedẽ car
nes plaga ẽ doloroſa ñ ꝯſuetꝭ ꝛc̃. Signũ retẽ
tiõis hui⁹ plage ẽ tẽꝑãtia i cibo ꝛ potu.itẽ vt
ieiuni veniatꝭ ad miſſã die dñica:q hʒ loq cuʒ
rege vl̃ papa ñ bibit añ ꝛc̃.ꝛ tal̃ põt dicẽ.Di/
rigat dñe oĩo mea:ſic icẽ.i cõſpe.tuo.ps̃.cxl.
Quarta plaga ẽ reſtitutio copioſa ſignũ reti
nẽdi hui⁹ ẽ de ceto ñ facẽ vſurã nec ſimoniã:
nec rapinã:nec furtũ:nec retinẽ mercedẽ eis
ꝺbitã:nec rẽ iuẽtã:nec decias nec ꝑmitias:nec
bõa eccl̃ie:nec hoſpitaliũ:nec ꝺfũctoꝝ.iuxͣ il/
lud apl̃i.Qui furabatꝭ iã ñ furetꝭ:magis ãt la/
boret oꝑãdo mãib⁹ ſuis qꝺ bonũ ẽ ꝛc̃.ad E/
phe.iiij.Quita plaga ẽ remiſſio iiurioſa.ſ.re/
mittẽ iniurias.Iſta ẽ plaga lateris q̃ reſpicit
cor:ꝛ doloroſa plaga ẽ.Signũ retinẽdi hui⁹
ẽ ne de ceto portem⁹ odiũ:rãcorẽ ꝛc̃. ſʒ pacẽ
ꝛ amorẽ ꝛ vnitatẽ ꝛ ꝯcordiã.In hͦ.n.cogno
ſcẽt oẽs ꝙ mei eſtꝭ diſcipli ſi dilectiõeʒ hũeritꝭ
adiuicẽ.Io.xiij.Vel hec mũdo vob vt diliga
tis iuicẽ ſic dilexi vos.Io.xv. De his ſignis
dic Bern.Data ſt q̃dã ſigna ꝛ idicia mãife/
ſta ſaltẽ vt idubitabile ſit eũ eẽ ꝺ nũero electo
rũ i q̃ hec ſigna ꝑmãſerit.Nõ hãc mãʒ ꝺ cica
tricib⁹:ꝛ rõnes ꝑꝑ q̃s cicatrices ſuauit xp̃s i
ẽnũ i eo ꝑmãſuras.q̃s vt Beda ſuꝑ Lu.di/
cit nõ ex ipotẽtia curãdi ſuauit:ſʒ vt iꝑpetuũ
victorie ſue circũferat triũphũ.Tãgit beatus
Tho.iij.q.liiij.arti.vlti.per totũ.

¶De eadem dominica.Sermo quintus.

n Oli eẽ icredul⁹ ſʒ fidelꝭ.Io.xx.
Sermo nr̃ erit de funda/
mẽto bõe vite.ſ.de fide catholica.
Sʒ p⁹ ſalutetꝭ ṽgo Maria.Pro
cul⁹ declaratiõe ꝛ mãe itroductiõe ſciẽdũ ꝙ
doctrina cõis ẽ ꝛ certa ꝛ ṽa i ſacra theologia
ꝙ a ꝑnͦ mũdi ſꝑ fuit neceſſariũ ad ſalnatiõeʒ
fidẽ hr̃e ꝺ deo:ſine q̃ null⁹ poterit h̃ hr̃e graʒ
dei nec i alio mũdo gliaʒ:ſʒ diuerſimode:qm̃
tꝑe legis nãe ſufficit fides explicita: q̃ pote/
rat hr̃i i itellectu nãli ſine libris.ſ.credere pͦ
vnũ deũ:q2 itellectu nãli põt cognoſci ſicẽ co/
gnoſcitꝭ potẽtia dñi i edificio magne domus.
Scꝺo ipſe ẽ de⁹ iuſt⁹ retributor ꝛc̃.hi duo ar
ticuli fuerũt ſꝑ neceſſarij ad credẽdũ. Aucto
ritas.Sine fide ipoſſibile ẽ placere deo.Cre/
dere.n.opʒ accedẽtẽ ad deũ:q2 ẽ ꝛ ingrẽtib⁹
ſe remũerator ſit.ad Heb.xi.qm̃ iuſt⁹ dñs bo
nis ſuitorib⁹ retribuit bõa: ꝛ malis dat puni
tionẽ. Tꝑe ãt legis moyſi debuerũt hr̃e maio
rẽ fidẽ explicitã triũ articloꝝ.ſ.ꝑdictoꝝ duoꝝ

ꝙ deꝰ eſt ⁊ ꝙ remūerator. Tertio credē ꝙ deꝰ
debēt mittē filiū ſaluatorē mūdi: qꝛ h̄ fuit cla
re reuelatū in lege ſcripꝉe De h̄ v̄b̄.q annūci
at v̄bū ſuū iacob: iuſti. ⁊ iudi. ſua iſrl̄ pſ. cxlvij.
Nō v̄bū ſuū. ſ. illō de q̊ Jo. i. Jn p̄nͦ erat ver.
⁊c̄. Et v̄bū caro fcm̄ eſt. Alia ſecreta fidei nō
tenebāꝉ ſcire niſi magni lr̄ati: ſꝫ nūc tp̄e legis
gr̄e tenemur credē plus. ſ. xij. articulos fidei:
iaꝫ publicatos ⁊ declaratos in eccl̄ia dei. Jō
athanaſiꝰ: qcūqꝫ vult ſaluꝰ eē an̄ oia opꝰ ē vt
teneat catholicā fidē. Quā niſi qſqꝫ itegrā in
uiolatāqꝫ ſuauerit: ſaluꝰ eē nō poterit. Ex quo
fides eſt ita nec̄aria ad ſalutationē: iō dic̄ the.
cuilibꝫ x̄piano. Noli eē icredulꝰ ſꝫ fidelis. pꝫ
the. Fides catholica ē a nob̄ credēda tripl̄r. ſ.
Simpl̄r ſine diſputatōe. Plenarie ſine
diminutōe. Firmiꝉ ſine dubitatiōe. Et ꝓ q̄li
bet dic̄ the. noli eē icre. ⁊c̄. ¶ De pͦ ꝙ debe-
mꝰ credē fidē catholicā ſimpl̄r ſine diſputatō
ne vl̄ ꝯdictōe: credē ſimpl̄r ē qn̄ hō credit ali
cui ſimplici v̄bo ſine iuramēto ⁊ ſine teſtibus
de re mirabili: in q̊ ſibi fit magnꝰ honor. Hūc
honorē d̄bemꝰ nos facē dn̄o nr̄o ieſu x̄po cre
dēdo ſimpl̄r ſuo ſimplici v̄bo ſine ꝓbatiōe iu
ramēto demōſtratōe ⁊ teſtibꝰ ꝙ falli n̄ p̄t nec
fallē nec mendaciū dicē. tal̄ ſimplex credētia
ē multū meritoria ⁊ nec̄aria. rō: qꝛ v̄itas fidei
ſeu v̄itates fidei ſūt altiſſime ⁊ traſcēdētes in
tm̄ ꝙ itellectu nāli nō pūt ꝯp̄hendi. iō oꝫ cre
dere ſimpl̄r ſine diſputatōe. Stultꝰ eēt cecꝰ ſi
vellet diſputaꝉ de coloribꝰ qs nūqꝫ vidit: ſꝫ oꝫ
eū credē qō dꝛ ſibi. Sic nos ceci ſumꝰ in h̄ ꝙ
nūqꝫ vidimꝰ v̄itates fidei: iō nō oꝫ diſputare
ſꝫ credē dn̄o ieſu x̄po. Dicit nāqꝫ. ij. Metha.
phus. Sic̄ ſe hꝫ oculꝰ noctue ad lumē ſol: ita
ſe hꝫ intellectꝰ nr̄ ad manifeſtiſſima nāe. Nō
aūt oculꝰ noctue nō poſſet clare ituerī solē n̄
eſt defectꝰ ſolis ſꝫ noctue. Sic v̄itates fidei cla
riſſime ſūt i ſe: ſꝫ ex defectu itellectꝰ nr̄i cōpre-
hēdi nō poſſūt. Jō dic̄ ſcriptura. Qui ꝯfidūt
in dn̄o itelligēt v̄itatē. ⁊ fideles i dilectōe ac-
qeſcēt illi. Sap. iij. Nota. q ꝯfidunt in dn̄o. ſ.
ꝙ nō p̄t mētiri nec fallē i dilectōe acqeſcēt il
li. nō dic̄ in diſputatōe qm̄ cū aliqs vult ſecū
diſputare i fide dyabolꝰ facit ſibi argumētū.
⁊ tūc nō ſcit r̄ndere iō cadet in errorē. Sicut
cadūt multi dicētes. Quō chriſtus poteſt eē
in taꝫ parua hoſtia. ⁊ qāo ſtat nunqd frangiꝉ
in fractiōe hoſtie. Cogitate ꝙ oēs v̄itates fi-
dei iā ſūt diſputate: ergo oꝫ credē cū dic̄ apl̄s
ad Cor. q diſputabant de fide timeo ne ſicut
ſerpēs Euā ſeduxit aſtucia ſua: ita corrūpanꝉ
ſenſus vr̄i ⁊ excidāt a ſimplicitate fidei que ē

in x̄po. ij. ad Cor. xi. Dic p̄ctice quō Eua diſ-
putādo cū dyabolo dic̄ dyabolꝰ. Cur p̄cepit
vob̄ deꝰ vt nō comederetꝪ ex oi ligno ꝑadiſi.
Gen̄. iij. Ecce p̄ria qō mūdi. Et ꝑ hāc cecidit
in dubitationē di. Ne forte moriamur. cuꝫ tn̄
deꝰ ſine dubio dixiſſꝫ: moriemi. R̄ndit dyabo
lus nequaqꝫ moriemi. Scit eni deꝰ ꝙ in q̄cun
qꝫ die comederitꝪ ex eo: aperienꝉ oculi vr̄i ⁊c̄.
Eua debuit r̄ndere dyabolo. O ꝓditor tu fa
cis mihi qōnē de volūtate dei: recedas ⁊c̄. ⁊
nō fuiſſet victa. Sic debetꝪ r̄ndere qōnibꝰ q̄s
vob̄ facit dyabolꝰ de fide loq̄ndo imagiatio-
ni vr̄e. ⁊ nō diſputare ſꝫ dicē. Credo. ecce q̄re
dic̄ apl̄s. Timeo ⁊c. Moraliꝉ. Ex diſputatiōe
fidei ſūt in mūdo multi increduli. Verbigra.
Prio vſurarij dicentes: q̄re de pecunia mea
quā ille tenet cū qua lucraꝉ ⁊ facit ſibi cōmo
dū nō potero recipe lucrū. Ecce error ꝯtra fi
dē: qꝛ recipe aliqd ex mutuo vſura ē. Vn̄ ſi ꝓ
mutuo mille florenos recipitꝪ obolū: vſura ē.
Et qn̄ dꝛ de mea pecunia ⁊c. Error ē. Pecu-
nia nō eſt vr̄a ſꝫ dei. qui eſt dn̄s. Et dn̄s nō te
neꝉ dare cōputū nec rōnē. ſꝫ vos habetꝪ dare
rōnē de oibꝰ ēt obolis q̄liter acquiſiuiſtis cu
ſtodiuiſtis ⁊ expēdiſtis: qꝛ dn̄i eſt terra ⁊ ple
nitudo eiꝰ. Diuites eni ſolū ſūt diſpēſatores.
Sic nos exiſtimet hō vt miſtros x̄pi ⁊ diſpē-
ſatores. i. ad Cor. iiij. Jō teneꝉ diſpēſare iuxͣ
volūtatē dn̄i. et alibi ipſe iā dedit regulā iuxͣ
ſuā volūtatē di. Nō fenerabis fr̄i tuo ad vſu-
rā nec pecuniā: nec fruges nec q̄lilibet aliaꝫ
rē ⁊c̄. Deut. xxiij. Sꝫ vſurariꝰ magis cōfidit
de iſtrumēto alicuiꝰ notarij falſi q̄ꝫ dei. ecce
hoc eſt defectꝰ fidei: qꝛ ē articulꝰ fidei. Crede-
re ſanctā eccleſiā catholicaꝫ. que. ſ. determiat
ꝙ vſura eſt pctm̄ mōtale. eſt eni ꝯtra p̄ceptū.
Nō furaberis. xiiij. q. v. penale. Alij diffamāt
eccleſiam di. ꝙ papa licētiat viduis pupillis
hoſpitibꝰ ⁊c. error eſt. Qm̄ nō ſūt faciēda ma
la vt eueniāt bona. Ro. iij. Scdo luxurioſi di
ſputāt ꝙ fornicatio ſimplex nō eſt pctm̄ ⁊c. ⁊
cadūt in hereſiꝫ dicēdo. cui facimꝰ iniuriā ⁊c.
Si cū filia regis faceres. nūqd faceres iiuriā
regi ⁊c. Sic oēs mulieres ſūt filie regis chri-
ſti. Jō ⁊c̄. Jō dicit ſcriptura. Abominatio fa
cta eſt in iſrl̄ ⁊ in hierl̄m: qꝛ ꝯtamiauit iudas
ſctificationem dn̄i quā dilexit. ⁊ h̄uit filiā dei
alieni. Malach. ij. quāto gͦ magis ꝑiculū ē
diſputaꝉ de altiſſimis. Sūt ⁊ alij diſputātes ⁊
reprobātes imagies dicētes: ꝙ ē pctm̄ idola
trie vl̄ ꝙ ē idolatrare. Ecce ignorātia ex q̊ ca
dūt in hereſim. imagines eni ſūt in eccl̄ia dei.
nō ad adorādū eas vt res q̄dā ſūt: ſꝫ ad repre

ſentandū. ⁊ ſunt libri laycorꝫ ⁊c̄. Nota ꝙ ſm̄
ſctm̄ Tho. in. iij. ſcrip. diſ. ix. q. j. arti. ij. q. ij. ad
tertiū. ⁊ 2ͣ 2ͤ. q. xciij. arti. ij. ad p̄mū. Triplici
de cauſa imagines x̄pi ⁊ ſctōꝝ fiunt in eccl̄ia.
Vn̄ ſic eēt error ⁊ pctm̄ ammouē imagines
laycis. Jn veteri eni lege p̄cepit deꝰ ne fierēt
imagines. ſ. ad adorādū: Nō facies tibi ſcul-
ptile ⁊c̄. Exo. xx. Primꝰ hō qui in teſtō nouo
inuenit imaginē fuit x̄ps. Dic hyſtoriā quō mi
ſit imaginē ſuaꝫ regi Abagaro. vt dicit ſctūs
Tho. iij. ſcrip. di. ix. q. i. ar. ij. q. ij. ad t̄tiū. ¶ Di
co ſcdo ꝙ debemꝰ credē fidē catholicā plena
rie ſine diminutiōe. Vnde cōcl̄o eſt bti Tho.
doctoris in 2ͣ 2ͤ. q. v. arti. iij. ꝙ ſi aliqs credit
oēs articulos fidei p̄ter vnū. dicit ꝙ de nullo
articulo hꝫ fidē: ſed ſoluꝫ opinionē. Rō. qm̄
oēs articuli fidei h̄nt vnū fūdamētū. ſ. v̄itatē
diuinā infallibilē. Qui ergo nō credit vnū ar
ticulū fidei: nō credit fundamētū. iō de nullo
hꝫ fidē. Nota ſilitudineꝫ de domo. xij. came-
raꝝ fundata ſup columnā vnā: qꝛ deficiēte co
lumna fundamēti nō ſolū cadit: ſꝫ oēs cadūt.
Sic de fundamēto fidei. De q̊ apl̄us. Funda
mētū aliud nemo p̄ōt ponē ⁊c̄. i. ad Cho. iij.
Jō credē ſine diminutōe debemꝰ. ⁊ charitas
oia credit. i. ad Chor. xiij. Credēdi ſunt ma-
gni articuli ſicut parui ⁊ econuerſo Vn̄ x̄ps.
Qui fidelis ē in mīmo ⁊ in maiori fidelis eſt.
Et q in mīmo iniquꝰ eſt. in maiori iniquꝰ eſt.
Luc. xvi. Jdeo ad meliꝰ ſeruandū hāc fideli-
tatē fidei eſt cōſiliuꝫ eccl̄ie. ſ. dicē quolibꝫ die
mane ⁊ ſero Credo. ad inſtar miliꝉ q fecit ho
magiuꝫ regi. ad Ro. x. Si credideris in cor-
de tuo dn̄m nr̄m ieſū x̄pm. qꝛ deꝰ illū ſuſcita-
uit a mortuis ſaluꝰ eris ⁊c̄. Rō q̄re oꝫ vt ore
dicaꝉ. qꝛ al̄s ſic̄ lucerna in laterna extiguiꝉ ni
ſi ſpiret ⁊c̄. Sic fides in corde ē vt lucerna ac
cenſa in laterna. Anc̄tas pſ. xvij. Qm̄ tu illu
minas lucernā meā. ſ. credētiā fidei. dn̄e deꝰ
meꝰ illumina tenebras meas. ſ. ne cadā in er-
rores ꝯtra fidē. Jō niſi ſpiret per foramē oris
extinguiꝉ paulatiꝫ. Jō apl̄s. Voſmetipſos tē
ptate ſi eſtis i fide. ipſi vos ꝓbate. ij. ad Cor.
xiij. Probaꝉ fides in ore ꝯfitēdo. ſicut firma
tur in corde credēdo. Sicut trabs quāto fo-
tius ꝑcutiꝉ tāto magis in t̄ra firmaꝉ. Jſto mō
Dō quo ſpū ꝓphie ſciuit oēs articulos fidei
ore hylarit̄ cōfitebaꝉ. Aucto. pſ. cxv. Credidi
ſ. i corde ꝑꝑ qō locutꝰ ſū. ſ. ore. Et qūo R̄ndit
Ego aūt humiliatꝰ ſū nimis. Qui hͦ ꝯſiliū ſer
uauerit diligēter ſaluabiꝉ v̄tute fidei. que nō
ꝑmitteret eū moꝛi ſine vera pn̄ia ⁊ cōtritōe.
Ergo noli eē icredulus. ¶ Dico tertio ꝙ de-

bemꝰ credē fidē catholicā firmiꝉ ſine dubita-
tiōe. Vn̄ cū maiori certitudine credēdi ſūt ar
ticuli fidei q̄ꝫ illa que videꝉ oculꝰ ꝓprijs. Rō.
qꝛ ſenſus p̄nt leuiꝉ decipi ex aliq̊ defectu vel i
diſpoſitōe obiecti vl̄ ſubiecti ſiue medij. vt pꝫ
de ſenſu viſus in ebrijs ⁊ de guſtu in ifirmis.
Jō apl̄s. Poſtulet i fide: nihil heſitās. Qui
eni heſitat ſilis eſt fluctui maris q a vēto mo
ueꝉ ⁊ circūferꝉ. Jac. i. Sic̄. n. vnda maris agi-
taꝉ vētis hincinde: ſic ꝑſona q dubitat in fide
agitaꝉ hincinde argumētis ⁊ rōnibꝰ. ⁊ nihil
p̄ōt obtinē a deo. Secꝰ in fideli in nullo dubi
tāte. iō Apoc. ij. Eſto fidelis vſqꝫ ad morteꝫ. ⁊
dabo tibi coronā vite. Nota ꝙ tā fortiter ⁊ fi
deliꝉ eſt tenēda fides catholica ꝙ citiꝰ debe-
ret hō amittē bona tp̄alia diuitias ⁊c̄. ⁊ famā
ēt ⁊ vitā q̄ꝫ fidē. vſqꝫ ad mortē. ſ. incluſiue. Et
qd hō cōſequiꝉ ex hoc. dic̄ x̄ps Apoc. ij. Da
bo tibi coronā vite. De q̄ corona hꝛ Apo. xij.
Signū magnū apꝑuit in celo. Mulier ami-
cta ſole. ⁊ luna ſub pedibꝰ eiꝰ. ⁊ in capite eiꝰ
corona ſtellaꝝ duodeciꝫ. Hec anc̄tas intelli-
giꝉ ad lr̄am de eccl̄ia. Allegorice de virgine
maria. Tropologice de aia beata. Et ſm̄ hūc
itellectū mō loquor. Hec mulier eſt q̄libꝫ aia
deo fidelis ⁊ deuota. amicta ſole. ſ. x̄po. Vn-
de Eccl̄. Sol iuſticie x̄pus deꝰ noſter. Jnduiꝉ
eniꝫ per verā fidē ⁊ credentiā. Et luna. i. ſcia
p̄hie. ſub pedibꝰ eiꝰ: quia qui ſm̄ p̄ncipia ⁊ re
gulas p̄hie ſe vellet gubernare in his que fi-
dei ſunt: caderet. Dicit eni principiū p̄hie. ꝙ
multiplicatis ſuppoſitis multiplicanꝉ ⁊ eēn-
tie. Sub pedibꝰ ponaꝉ: qꝛ nō tenet in creatorē.
Jtē ꝙ finiti ad ifinitū nulla eſt ꝓportio. fallit
in x̄po deo ⁊ hoie. Jtem ꝙ locus ⁊ locatū de
bēt ꝓportionari. Jtē ꝙ ſi ipoſſibile ē deū mo
ri ⁊c̄. ⁊ ſic de alijs. Jō apl̄s. Videte ne qs vos
decipiat ꝑ p̄hiaꝫ ⁊ inanē fallaciā. ſ. logicā ⁊c̄.
ad Colo. ij. Ex tali fidelitate fidei daꝉ corona
ſtellarū duodeci in alio mūdo. Sicut ſūt duo
decim articuli fidei: ſic corona glorie eſt duo
decim beatitudinū eis correſpondētiū. Tres
ſtelle a ꝑte ante ſunt. Prima credere deū pa
trē. ſecūda credere deū filiū equalē patri. ter
tia credere ſpm̄ſanctū a patre ⁊ filio procedē
teꝫ in eq̄litate. Tres a ſiniſtris. Prima credē
x̄pi icarnationē. ſecūda x̄pi paſſionem. tertia
ſctōꝝ patrū liberationē. Tres a dextris. Pri
ma credē x̄pi reſurrectionē. ſecūda x̄pi aſcen-
ſionē. tertia eccleſie gubernationē virtute ſa-
cramētoꝝ. Tres retro ſtāt. Prima ꝙ x̄ps vē
turꝰ eſt iudex. ſcda ꝙ oēs reſurgemꝰ tertia ꝙ
dabit oibꝰ retributionē ſm̄ opera ſua. Ex his

duodecim credētiū corone eſt glie. Duodeci
ſtelle ſūt duodeci articuli fidei qbus aia co-
ronaṫ iā in hoc mūdo per grām ⁊ in alio per
gliaꝫ. quib⁹ correſpōdent duodecim btitudi
nes. Jō apl̄us. ij. ad Thy. iiij. Bonū certamē
certaui. curſuꝫ cōſumaui. fidē ſeruaui. Jn reli
quo repoſita eſt mihi corona iuſticie ⁊c̄.

¶ De eadē dn̄ica. ſermo ſextus notabilis de
quattuor ſignis que de⁹ dat in anima.

Multa quidē ⁊ alia ſigna fecit ieſus
Joan. xx. Pro declaratiōe huius
vbi iuxta intellectū quē volo ṗcti
care ſciēdū q̄ de⁹ in hoim ſaluatiōe tenet mo
dū quē tenuit in coꝝ formatōe: quia ṗmo for
mat corp⁹ in vtero mr̄is. deinde creat aiam
⁊ creādo īfundit. Jſto mō fecit de adā qa pri
mo creauit corpus ei⁹ de luto. ⁊ inde creauit
aiaꝫ ei⁹ ⁊ ī corpe īfudit. Gen̄. ij. Formauit igr̄
de⁹ hoiem de limo terre ⁊ īſpirauit in faciem
ei⁹ ſpiraculū vite. ⁊ fact⁹ eſt hō in aiaꝫ viuētē.
Dico q̄ ſileꝫ modū tenet de⁹ ī ſaluatōe. Nā
ī veteri lege p⁹ dedit legē ad ſolū corp⁹ ptinē
teꝫ. Jō apl̄us. Nō pri⁹ qd̄ ſpūale eſt. ſꝫ qd̄ aia
le eſt. deīde qd̄ ſpūale ē. i. ad Cor. xv. Uerbi
gr̄a. Jn veteri lege primo de⁹ pplo ſuo dedit
ad diſtinctionē ⁊ dr̄iaꝫ alioꝝ pploꝝ ſigna car
nalia ſic̄ ſūt ſigna circūciſiōis. Gen̄. xvij. dixit
de⁹ Abrahe. Circūcidetis carnē ṗpucij veſtri
vt ſit in ſignuꝫ federis inter me ⁊ vos. No. q̄
abrahā fuit ṗm⁹ hō q vnq̄ recepit circūciſio
nē: ſꝫ qa h⁹ ſignū erat ſecretū. iō voluit de⁹ da
re pplo ſuo ſignū notoriū extra. ſ. in pilis ⁊ in
capite ⁊ in barba q̄ null⁹ de pplo ſuo raderet
pilos capitis nec barbe. ſicut faciebāt alij po
puli. Leuiṫ. xix. Nō in rotūdū attūdebitis co
mā neq̄ radetis barbā. Ecce ſignuꝫ corpale.
Jteꝫ dedit ſignū pplo ſuo ad oſtēſiam in veſti
bus de q̄ttuor vittis iacinctinis que dicūtur
fimbrie Nūe. xv. Dixit quoq̄ dn̄s ad moyſen
Loquere filijs iſrl̄. ⁊ dices ad eos. vt faciāt ſi-
bi fimbrias p angulos quattuor palliorū po
nētes in eis vittas iacinctinas. Jtē dedit eis
etiā ſignuꝫ in cibis. Leuiṫ. xi. ne comederent
⁊c̄. Sꝫ oia iſta ſigna fuerūt corpalia. q: proui-
dit ſoluꝫ corpi. ⁊ p tunc nō curauit aiam. Jō
ſapiēs orabat di. Dn̄e innoua ſigna: ⁊ imuta
mirabilia. Glorifica manū ⁊ brachiū dextruꝫ
Eccl̄. xxxvi. Nota innoua ſigna. q. d. quia iſta
carnalia ſunt. Manū. i. potentiā. ⁊ brachiuꝫ
dextrū. i. nouū teſtamentū. Brachiū ſiniſtrū
eſt vet⁹ teſtamentū modicā habēs vtutē. De
inde de⁹ dedit illa ſigna ſpūalia. de quib⁹ dic̄

Thema. Multa qdē ⁊ alia ſigna. ſ. a corpali-
bus vel carnalib⁹ ſignis fecit ieſus que dedit
pplo ſuo chriſtiano. Poꝫ thema. Amore ve-
ſtri q̄ſiui quot ſūt ſigna ⁊ que ſūt que xp̄s dat
in nouo teſtō aiab⁹ noſtris. Et inueni q̄ ſicut
dedit quattuor ſigna in veteri teſtō. ſic dat q̄t
tuor ſigna ſpūalia in nouo teſtamento. ſ.

Primum de innocentia baptiſmali.
Secundum de militia ſpūali.
Tertium de preſidentia ſpūali.
Quartū de penitentia ſacramentali.

Jō dic̄ Thema. Multa qdē ⁊ alia ſigna ⁊c̄.
¶ Primo xp̄s ſuis fidelib⁹ in nouo teſtamē
to dat ſignuꝫ ſpūale de innocētia baptiſmali
qd̄ a doctorib⁹ vocaṫ caracter grece. qd̄ eſt ſi-
gnū latine. Aia eni an̄ baptiſmū ppter pecca
tū originale eſt imūda ⁊ aboiabilis intātū q̄
ſi pſona moriṫ an̄ baptiſmū nō pōt itrare pa-
diſum. ſed in baptiſmo aia mundaṫ ⁊ recipit
ibi illud pulcherrimus ſignū caracteris. Ad
h⁹ meli⁹ itelligēdū. Dic ſilitudinē de imagie
facta vt ponaṫ in tēplo ⁊c̄. ⁊ dū portaṫ ad tē-
plū cadit in luto. nec poniṫ in altari niſi pri⁹
lauet. Sic aia rōnalis ē imago dei a magno
argētario trino deo facta ad imaginē ſuam.
Gen̄. ix. Ad imaginē qppe dei fact⁹ ē homo
q iquātū ē ad imaginē dei pulcherrima ē: ſꝫ
in gn̄atiōe carnali cadit ī lutū: q: ī vtero crea
tur ⁊ creādo īfundiṫ. Ut dic̄ Aug. Un̄ ſi aliṫ
crearet aia ſine illa gn̄atiōe carnali nō habe-
ret pctm̄ originale. ſicut aia ade ⁊ eue nō ha-
buerūt pctm̄ originale. vt oſtēdit pulchre ſan
ct⁹ Tho. prima ſcde. q. xxxi. ar. iiij. vbi querit.
Utꝝ ſi aliqs formareṫ ex carne hūana mira-
culoſe deriuareṫ ad eū pctm̄ originale. Et rn̄
det ⁊ cōcludit q̄ nō. q: talis nō fuiſſet in adā
ſm ſeminalē rōnē. qd̄ ſolū cauſat traductōeꝫ
pcti originalis. vt Aug. dicit. ſ. Gen̄. ad lraꝫ.
Sed illi ſoli pctm̄ originale cōtrahūt qui ab
adā deſcendūt ſm ſeminalē rōnem. Et iō niſi
talis ſic deſcendēs ab adā ⁊ in pctō originali
exiſtens prius lauet aqua baptiſmi nō recipi
tur in tēplo padiſi. Et ſi vellet dicere: quia nū
q̄ peccaui nec feci aliqd̄ pctm̄: pmittatis me
intrare. diceret ſibi xp̄us. Reſpicias quō es ī
mūda. qd faceres tu inter iſtas mūdiſſimas.
De iſta materia dicit ſcriptura. Quid eſt hō
vt imaculat⁹ ſit, ⁊ vt iuſt⁹ appareat natus de
muliere. vſq̄ quāto magis aboiabilis ⁊ inuti
lis hō ⁊c̄. Job. xv. Nota abomiabilis ⁊ inuti-
lis hō. ſ. ad gloriā. Quia ſicut meretrix nuda
ſi veniret abominareṫ a vobis. ſic ⁊ anima nō
baptizata abominaṫ a ſanctis. Sed in baptiſ-

mo mūdaṫ. cū di. Ego te baptizo ⁊c̄. Et daṫ ſi
bi a chr̄o illō ſignū in frōte ad inſtar ſtelle ful
gide. Un̄ ſi tūc aia poſſet a nob̄ videri. tāta ē
pulchritudo q̄ ⁊c̄. Et ſi anq̄ peccet recedat a
corpe. recta via vadit ad padiſuꝫ: vt dic̄ ſctūs
Tho. iij. p. q. lxviij. arti. ij. ad ſcdꝫ. ⁊. iiij. ſcrip.
di. iiij. q. ij ar. i. q. iij. ad q̄rtū. Et oēs angeli vo
lūt ipaꝫ oſculari. De iſto ſigno dic̄ apl̄s. Cre
dētes ſignati eſtis ſpū pmiſſiōis ſctō: q ē pi-
gn⁹ hēditaṫ nr̄e ad Ephe. i. Nō. credētes: q:
regriṫ credētia ppria ſi ſit adult⁹. vel credē-
tia eccleſie in puulis. Hoc ſignū ē glie. Hui⁹
ſigni exiſtētis in aia daṫ capida ſiue mitra q̄
daṫ pueris imediate p⁹ baptiſmū. cx̄ tota pi-
cta. q̄ ſignat veſtē inocētie q̄ aia induiṫ q̄uſq̄
peccat mortaliṫ: q: tūc pdiṫ veſtis innocētie ⁊
ſignū caracteris deturpaṫ: ſꝫ nō pdiṫ. imo re-
manet ſp in dānaṫ. q: idelebiṫ ē. iiij. diſ. iiij. q.
i. arti. iij. q. iiij. Et. iij. pte. q. l. arti. iiij. ad tertiū
⁊. q. lxiij. ⁊. lxvi. ⁊. lxxij. Jō Joan. Apoc̄. xvi.
Beat⁹ q vigilat ⁊ cuſtodit veſtimēta ſua ne
nud⁹ ambulet ⁊ videāt turpitudinē ei⁹. Q:
aia nuda magis ē aboiabilis q̄ corp⁹ nudū.
Moraliṫ. Dic quō parētes debēt pūdē ne
filij coꝝ pdāt hāc veſtē inocētie nutriēdo eoſ
⁊ dādo bōas doctrinas. P⁹ vt ſciāt ſe ſigna-
re. Scdo vginē ſalutare tāq̄ reginā ⁊c̄. Jteꝫ
ne iurēt ne mētiāṫ ⁊c̄. Quā magna eſt culpa
parētū: ſi filij ſūt mali. Q: qn̄ ſunt pui ⁊ iuue
nes ad inſtar vgule dirigi pn̄t ⁊c̄. Jō dic̄ xp̄s
btō Jo. Habes pauca noia in ſardis q nō co
inquauerūt veſtimēta ſua. ⁊ ābulabūt mecuꝫ
in albis. q: digni ſūt. Apoc̄. iij. Nō. ſardis iter
ptaṫ pncipat⁹ vel pulchritudo. Ecce inocētia
baptiſmi. in q̄ pauci ſūt. Jō dicit. Habes pau
ca noia ī ſardis. Un̄ dicit apl̄s. Nolite ꝯtriſta
re ſpm̄ ſpm̄. ſ. q habitat ī vobis. q ſignati eſtis
in die baptiſmi redemptionis. ad Ephe. iiij.
¶ Scdo dat de⁹ ſignū de militia ſpūali: ⁊ h⁹
in ſacro ꝯfirmatiōis. q̄ n̄ pōt dare niſi ab epo
imo eſt qd̄. Utrū papa poſſet cōmittere ſim-
plici ſacerdoti vt ꝯfirmet. ⁊ aliq doctores te-
nēt q̄ nō. btūs Tho. tn̄ in q̄rto ſcrip. diſ. vij. q.
iij. arti. i. q. iij. ⁊ diſ. xxv. q. i. ad tertiū. ⁊. iij. pte
q. lxxij. ar. xi. ad ṗmū. tꝫ q̄ ꝯfirmatio ꝯferri po
teſt a ſimplici ſacerdote ex cōmiſſiōe ſoli⁹ pa
pe. nō aūt a diacono. Hoc ſignuꝫ daṫ a chr̄o
qn̄ epūs dicit. Conſigno te ſigno crucis ⁊c. ⁊
dat ſibi alapā vt recordeṫ. Sic ēt pcutiṫ mi-
les alapa vel enſe quando fit miles. Jdeo di
citur ſignum militie. q: in ea datur robur ad
pugnā ſpūalē. vt dicit ſctūs Tho. iij. parte. q.
lxxij. arti. iiij. ad tertiū. ⁊ arti. v. vij. ix. ⁊. x. h⁹ ſi-

gnū ē ad iſtar monilis aurei in frōte. intm̄ q̄
qn̄ aia itrat padiſum ſtati cognoſcit quō vn⁹
fuit ꝯfirmat⁹ ⁊ nō ali⁹ ex illo ſigno militie ſpi
ritualis. Jō faciaṫ cōfirmare filios vr̄os. Q:
ꝯfirmati hn̄t maiorē gliā in celo q̄ nō ꝯfirma
ti. vt dicit ſctūs Tho. iij. par. q. lxxij. ar. viij. ad
q̄rtū. Et in ꝯfirmatiōe ꝯferṫ plenitudo grē ſpi
ritusſancti. vt in dicto ar. i. Et ꝯfirmatio robo
rat hoieꝫ ꝯ ales ipugnationes q̄ ad fidē. vt in
iiij. diſ. vij. in lr̄ali expōne. ⁊. iij. ca. q. arti. ix. de
illo ſigno dic̄ ſcriptura. Nolite nocere terre
⁊ mari neq̄ arborib⁹ q̄ ad vſq̄ ſignem⁹ ſuos
dei nr̄i in frōtib⁹ coꝝ. Et audiui nūeꝝ ſignato
rū. c. xliiij. milia ſignati. Apoc̄. vij. Nō. Noli
te nocere ṗceptū ē chr̄i ad antichriſtū ⁊ ſuos
dicēs. Nolite nocere terre. i. laycis laboranti
bus p terrenis. neq̄ mari. i. penitētib⁹. q dn̄r
mare ob ꝯtritiōis amaritudinē. Neq̄ arbori
bus. i. pſonis pfectis in bōis opib⁹ fructificāti
bus. Jō ex iſto ſacro eoꝝ chriſtiani ꝯfirmaṫ in
tātū q̄ tpe antichriſti fortior erit ꝯfirmat⁹ q̄
alter nō ꝯfirmat⁹. Jō chr̄s ṗcepit apl̄is. Lu.
vlti. Sedere in hierlꝫ donec iduamini vtute
exalto. i. donec ſitis ꝯfirmati. Q: lꝫ apl̄i fue-
rūt a xp̄o baptizati baptiſmo xp̄i. vt dicit ſan
ctus Tho. iiij. ſcrip. diſ. xxix. ⁊ arti. iiij. ad ter-
tiū. tn̄ nō fuerūt ꝯfirmati vſq̄ ad diē penthe-
coſtes. Jō dixit eis. Sedete. i. nō intretis bel
lū ṗdicatiōis: q: nō eſſetis fortes donec idua
mini ⁊c̄. Fuerūt. n. apl̄i ꝯfirmati a chr̄o. ſꝫ ſi-
ne mā. vt dicit ſanctus Tho. diſ. vij. q. i. arti. ij.
q. i. ad tertiū. iij. pte. q. lxxij. ar. ij. ad ṗmū. Sic
in quattuor ṗlijs antixp̄i multi erūt fortes. q:
nō ſūt ꝯfirmati q timore negabūt fidē. Pri-
mū prelīū erit p dona placētia. Scōm p mi-
racula apparētia. Tertiū p inſolubilia argu-
mēta. Quartū p duriſſima tormēta. Sed illi
q erūt ꝯfirmati erūt fortes in oībus iſtis pre-
lijs. dicētes illud Act. xiiij. Per multas tri-
bulationes ⁊c̄. Ecce quare dicit. Nolite noce
re terre ⁊c̄. Et ſequitur. Et audiui numerū ſi-
gnatoꝝ. c. xliiij. milia ſignati. Ubi ponit tria
cōpoſita. quia tres cōditiones perſonarū dn̄t
recipere ſacramentū ꝯfirmationis. ſ. centum
milia. ideſt: ſenes. quadraginta milia. i. iuue-
nes. quattuor milia. i. pueri. Milia āt ſignifi
cat pfectiōeꝫ ꝯfirmatiōis q̄ pōt dari ſenib⁹ iu
uenib⁹ ⁊ pueris quattuor annorū. ⁊ ſupra. Di
cit enim ſanctus Tho. iij. parte. q. lxxij. diſ. v.
ar. viij. ⁊. iiij. ſcri. diſ. vij. q. iij. ar. ij. De h⁹ q̄ cō
firmatio debet dari cuilibet baptizato cuiuſ-
cūq̄ etatis ſextus ⁊ cōditiōis. ⁊ etiā moriētī.
O qualis honor eſt habere hoc ſignuꝫ. q: ſi-

eſt in curia regis lȝ oēs ſint domeſtici: tamē
magna dr̄ia erit īter milites ⁊ ſcutiferos ⁊c̄.
Sic oēs xp̄iani ſūt domeſtici regis ipſi⁹ xp̄i:
tū̄ nobiliores ſūt ↄfirmati: q̄ ſūt milites q̄ di-
cere poſſūt. arma militie nr̄e nō ſūt carnalia.
Mulibȝ nr̄m magis vellet ꝙ fili⁹ ſu⁹ eſſet mi-
les in curia regis ꝙ̄ ſcutifer tm̄. Idē de curia
regis xp̄i. Ergo labora ſicut bon⁹ miles xp̄i. ij.
ad Thy. ij. ¶ Tertiū ſignū eſt de p̄ſidētia ſpi
rituali. Hoc ſignū daꝛ p̄br̄is in ſacro ordinuȝ
qn̄ ordinanꝛ a ſacerdotiū. qð ſignū dr̄ eſſe ca
racter īdelebiꝛ. Un̄ magna p̄ſidētia eſt remit
tere pctā. Quis pōt remittē pctā niſi ſol⁹ de⁹.
Hōc poſſe cōmiſit de⁹ ſacerdotib⁹. Itē poſſe
apire celū in ↄſecratiōe. Quis eni fideliū du-
biū h̄re poſſet in ipſa imolationis hora ad ſa
cerdotis vocē celos aperiri. ⁊ in illo ieſu xp̄i
myſterio angeloꝝ choros adeſſe. ac ima ſum
mis ſociari. vt dicꝛ Greg. in. iiij. dyalogoꝝ. de
ↄſe. diſ. ij. q̄s. Angeli aūt dicē poſſūt cātando.
Panis angelicus fit panis hoīuȝ. dat panis
celicus figuris terminū. O res mirabilis mā
ducat dn̄ȝ ſeru⁹ paup ⁊ humilis. De iſto ſig°
dicit ſcriptura. Uidi alteꝝ angelū aſcendētē
ab ortu ſolis hn̄tem ſignū dei viui. Apoc. vij.
Nota ꝙ alter angel⁹ dr̄ ſacerdos. q̄ lȝ nō ſit
angel⁹ in nā vel pſona. dȝ tn̄ eē angel⁹ ſilitu-
dine. vt bon⁹ ꝑ p̄dicator dr̄ alter dn̄ic⁹ ſilitu-
dine. Hic q̄uo dȝ tenē vitā angelicā ⁊c̄. ideo.
Exo. xix. Sacerdotes q̄ accedūt ad dn̄m ſcti-
ficenꝛ ne pcutiat eos. Hic qn̄ ſūt boni ſacer-
dotes q̄uo ab angelis cōmendanꝛ. qn̄ ꝟo ſūt
mali deteſtanꝛ. Ecce q̄re dicit. Uidi alteꝝ an-
gelum de ſacerdote. Malach. ij. Labia ſacer
dotis cuſtodiūt ſciaȝ: ⁊ legē reqrēt de ore ei⁹
q̄ angel⁹ dn̄i exercituū eſt. Nō aſcendētē ab
ortu ſolis: q̄ miſſa nō eſt celebrāda ante ortū
ſolis. i. lucis. niſi de ſpāli lnia pape. Unde di-
cit ſctūs Tho. iij. pte. q. lxxxiij. ar. ij. ad q̄rtum
⁊. iiij. ſcrip. diſ. xiij. q. i. ar. ij. q. iiij. ꝙ miſſa pōt
dici qn̄ incipit appere aurora. nō autē de no-
cte niſi in natiuitate xp̄i. ⁊ in vigilia paſche.
tūc enim ex digna celebratiōe miſſe ſacēdos
aſcēdit in ſcala gr̄e pluſꝙ̄ ex aliq̄ alio opere.
Per op^m mali ſacerdotes ex illo deſcendūt
vſqȝ ad ꝓfundū inferni. Dō. pſ̄. cvi. Aſcēdūt
vſqȝ ad celos. ſ. boni. deſcēdunt vſqȝ ad abyſ-
ſos. ſ. mali p̄bri. aīa eorū in malis tabeſcebat.
Nota habentē ſignū dei viui. ſ. p̄ſidentie ſpi-
ritualis. ſeu preſidētie ſacerdotaꝛ. Hoc ſignū
habuit etiā dn̄s ieſus nō ſub rōne caracteris
q̄ dicit ſctūs Thō. iiij. diſt. iiij. q. i. ar. iij. ⁊. iij.
parte. q. lxiij. ar. v. ꝙ chriſtus nullū habuit ca
racterem. Dauid. Intrauit dn̄s ⁊ nō penite-
bit euȝ. tu es ſacerdos. in eternū ſ̄ȝ ordi. mel
chi. ¶ Quartū ſignū eſt de penitentia ſacra-
mentali. Un̄ qn̄ aliquis cū cordis cōtritione
cōfiteꝛ pctā ſua. qn̄ ſacerdos abſoluit ipſuȝ in
illo pūcto daꝛ in aīa ſignū: qð dr̄ ornat⁹. ⁊ nō
dr̄ caracter ſed ornat⁹. intm̄ ꝙ qn̄ aīa ſic peni
tens recedit a corpe. demones qui veniūt ad
mortē cuiuſlibet vidētes hoc ſignum fugiūt.
Secus de aīa ipenitenti. que nō vult exire de
corpe ſicut nec captus de carcē ad audiendā
ſniaȝ dānatōis. De hoc ſigno dicit ſcriptura.
Preceptū eſt illis ne lederent fenū terre ne-
qȝ oē viride. neqȝ oēm arboreȝ: niſi tm̄ hoies
qui nō hn̄t ſignū dei in frontib⁹ ſuis. Apoc.
ix. Preceptū eſt illis. ſ. demonibus. Ideo da
uid orādo hoc ſignū petebat dicēs pſ̄. lxxxv.
Fac mecū ſignū in bono vt videant qui ode-
runt me. ſ. demones. ⁊ confundanꝛ quoniā tu
dn̄e adiuuiſti me: ⁊ ↄſolatus es me. ſ. per glo-
riam. Ecce quare dicit thema. Multa quidē
⁊ alia ſigna fecit ⁊c̄. Deo gratias.

¶ De eadem ſermo ſeptimus. qualiter xp̄us
ſtat in medio preſbyterorum.

Stetit ieſus in me

dio diſcipuloꝝ ſuoꝝ. Joā. xx. Se-
cūdū ꝙ clare inueniri pōt rōe ⁊ au-
ctoritate ſacerdotes noui teſtamti ⁊ etiā om-
nes eccleſiaſtici dicunꝛ proprie diſcipuli xp̄i.
Rō. Illi eni qui ↄtinue ſtudēt ⁊ cogitant lo
quunꝛ ⁊ rōcinanꝛ de doctrina alicui⁹ doctoris
recte dicunꝛ ei⁹ diſcipuli. vt grāmatici dicunꝛ
diſcipuli priſciani. Phi etiā de doctrina phi
Idē qui corde cogitāt ⁊ ore loquūꝛ doctrinā
⁊ legē doctoris ieſu chriſti ⁊ ſeruāt ei⁹ prece-
pta: recte dicūtur diſcipuli. Auctoritas. Liga
teſtimoniū: ſigna legē i diſcipulis meis. Iſa.
viij. Nota. Liga teſtimoniuȝ. Lex euāgelica
dr̄ teſtimoniū. ſ. de ſecretis celeſtibus teſtificā
do. Joā. iij. Quod ſcimus loquimur. ⁊ quod
videmus teſtamur. Signa legē ſcilȝ veterem
que non debet ſeruari: q̄ figura fuit noue le-
gis. Iteȝ alia auctoritas. Si māſeritis in ſer-
mone meo: vere diſcipuli mei eritis. Joan.
viij. Nota. Si māſeritis. ſ. ſtudendo: cogitan
do loquendo: cōuerſando: tales ſunt clerici
qui ↄtinue cogitāt: ſtudent: loquūꝛ. ⁊ rōciuāꝛ
doctrinā xp̄i in officio. Jō dicit the. Stetit ie
ſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ. Modo viden
dū eſt ex quibus operib⁹ chriſtus ſtat in me-
dio diſcipulorum. Et inuenio ex tribus. ſ.
¶ Primo per collaudationem angelicalē.

¶ Secundo per cōſecrationē ſacramentalē.
¶ Tertio per conuerſationem ſpiritualem.
Ergo ſtetit in medio diſcipulorum ſuorum.
¶ Dico p̄io ꝙ chriſtus ſtat in medio p̄ſby-
teroꝝ per collaudationeȝ angelicalē. Offi-
cia eni eccleſiaſtica dicunꝛ collaudatio. a col
qð eſt ſimul: ⁊ laudatio: q̄ angeli nobiſcū lau
dāt dn̄m. Nunq̄ȝ fit officiū in aliqua eccleſia
q̄n angeli ſꝛ p̄ntes nobiſcū. Auctas. pſ̄. lxvij.
Preuenerūt p̄ncipes cōiuncti pſallentibus
in medio iuuenculaꝝ typaniſtriarū. Princi
pes dicunꝛ ſcti angeli vt exponit Bern̄. Rō
q̄nia ſicut q̄libet rex huius mundi dicitꝛ prin-
ceps: ita angelus. imo magis: eo ꝙ minor an
gelus celi eſt maior quolibet rege hui⁹ mūdi
in honore ⁊ dignitate. Preuenerūt eni prin
cipes. ſ. angeli. q̄ anteꝙ̄ dicat pſalmos iam
ſūt cōiuncti vobiſcū ad pſalmodiā dicēdā vt
exponit Bern̄. No. in medio iuuēcularū ty
paniſtriaꝝ: nō dicꝛ vetulaꝝ. Synagoge dicūꝛ
vetule: ſed eccl̄ie xp̄iane dr̄ iuuencule typa
niſtrie. Nō ſolū angeli ſȝ ēt ipſe rex angeloꝝ
eſt in medio. qð pȝ ex ſuo teſtimonio. Mat.
xviij. Ubi duo vel tres ↄgregati ſunt in noīe
meo: ibi ſum in medio eoꝝ. In hac auctorita
te xp̄s oſtendit nobis tria que debem⁹ habe-
re faciendo officiū diuinuȝ. Primo ꝙ ſimus
duo vel tres ⁊ nō plures neqȝ pauciores: duo
ſūt chorus. dexter ⁊ ſiniſter. vel tres pro illis
qui ſūt in pulpetro vꝉ duo ſunt cor cogitādo
⁊ os loquēdo. q̄ officiū nō debet dici ſolū cō
tēplando: ſed ſimul cōtemplando ⁊ loquēdo
vn̄ ſi os dicit officiū ⁊ cor cogitat aliud. iā nō
ſunt duo. Jō dicit Aug. Pſalmis ⁊ hymnis
cū oratis deuȝ: hic verſeꝛ in corde qð ꝓferꝛ in
ore ⁊c̄. Alias xp̄s dicet Mat. xv. Populus
hic labijs me honorat. cor autē eoꝝ longe eſt
a me ⁊c̄. Duo rep̄ntant duas xp̄i ſubāſ. ſ. di-
uinitatē ⁊ humanitatē. tres aūt tres perſo-
nas trinitatis. De his trib⁹ dicꝛ ſcriptura. In
trib⁹ bn̄placitū eſt ſpūi meo que ꝓbata ſūt co
rā deo ⁊ hoib⁹. Eccꝉ. xxv. Corā deo ⁊ hoibus
cōꝓbaꝛ qn̄ chorus dexter ⁊ ſiniſter cantant
ordinate. Sed hodie taliter cantāt cōtendē-
do ⁊c̄. ꝙ reprobati ſunt corā deo ⁊ hominibus
Ideo auiſetis vos ⁊c̄. Nota cuȝ dr̄ in nomie
meo. Luc. ij. Uocatū eſt nomē ei⁹ ieſus. i. ſal
uator. Tunc clerici ſunt ↄgregati in nomine
ieſu qn̄ ꝓcurant honorē dei ⁊ ſaluationē ani
maꝝ viuentiū ⁊ defunctorū. Multi tamē cō
greganꝛ in eccl̄ia nō in noie ieſu ſed denarij.
q̄ alias nō venirent niſi ſint ibi p̄ntie. Dicūt
aliq̄. Nō introducā malā ↄſuetudinē ſurgen
di ad matutinas ⁊c̄. Un̄ raro viſitaꝛ eccleſia
a plurib⁹ niſi amore denarij. nec audiūt cōfeſ
ſiones. ⁊ ſic ꝺ alijs ſacr̄is. tales receperūt mer
cedē ſuam. Matthei. vi. Ex iſta rōne dicebat
apl̄us. Omne qðcūqȝ facitis in verbo aut in
opere: in noie dn̄i ieſu xp̄i facite. ad Colo. iij.
Nota ibi ego ſum in medio qn̄ opus ſit pro
ſuo honore certitudinaliter ipſe eſt in medio
ex hoc ſequiꝛ ſigno ꝙ in q̄libet ſmone facto
in noie ieſu xp̄i: ipe eſt ibi. Ideo ſitis auiſati ⁊
ↄſiderate q̄a ibi eſt papa ieſus ⁊ cardinales.
ſ. angeli ꝙ debetis ↄpoſite ſtare in choro quō
ſtaretis ſi rex vel papa eſſet in veſpis ⁊c̄. Hic
quō ſunt dicēde deuote ſeptē hore canonice.
De quo loqꝛ ca. dolentes. extra de cele. miſ-
ſarū. vbi precipit eccleſia ꝙ officiū diuinū pa
riter ⁊ nocturnū q̄ȝtū de⁹ dederit deuote per
ſoluaꝛ. ¶ Dico ſcðo ꝙ xp̄s ſtat in medio per
ↄſecrationē ſacramētalē. Iā videtis ꝙ in miſ
ſa ſacerdos tenet hoſtiā ↄſecratam in medio
manuū ſuaꝝ: ⁊ ipſā recipit in medio corpis.
Dauid in pſ̄. Deus ſtetit in ſynagoga. i. con
gregatiōe deorū. i. angeloruȝ: q̄ dicunꝛ dij nō
eſſentialiter ſed p̄ticipatiue. In medio auteȝ
deos. i. ſacēdotes diiudicat. i. diuerſimode iu
dicat ⁊ cōdēnat ꝓpter defectus quos faciunt
in miſſa. Prio iudicat ſacerdotes ⁊ ipſos re
prehendit de mā ſacrificij: ſi nō eſt ita p̄para-
ta vt decet. ſ. ꝙ hoſtia ſit munda: alba ⁊ ſine
macula ⁊ rotūda. q̄ ſignificat eternitatē dei.
Itē de materia ſanguis ꝙ ſit vinū purū ⁊ bo
nū ⁊ nō acetoſuȝ. De quo ſanctuȝ Tho. vide
iiij. ſcrip. diſt. xi. q. ij. arti. iij. q. ij. ⁊. iij. parte. q.
lxxiiij. arti. v. Ad ſecūdū vbi dicit ꝙ de aceto
nō pōt cōfici ſanguis ſed de vino acetoſo bn̄
licet ſit peccatū. Secūdo iudicat ipſos de for
ma ſi dicit vt dȝ dici. Hic cōtra illos q̄ anhe-
lant ⁊ cū capite faciūt ſignū crucis. Idem de
forma ↄſecratiōis ſanguinis: ⁊ quō aliq̄ dicūt
feſtināter nimis. aliq̄ minus ſpacioſe. Tertio
iudicat de inſtr̄is imūdis. ſ. corpalibus pānis
ſeu mappis: ⁊ calice ⁊ candelis. Itē ꝙ illud
qð ſeruit altari: vt candelabra ⁊c̄. non ſeruiat
vobis in domo veſtra vel in mēſa: q̄ vt dicit
regula iuris li. vi. Quod ſemel dicatū eſt ꝺo
ampli⁹ ad vſus humanos nō eſt transferēdū.
Quarto iudicat intentionē ſi celebrāt ꝓ pe-
cunia. vt iudas vēdendo xp̄m. q̄a accipe pro
miſſa aliqð q̄ſi preciū ei⁹ eſt ſymonia. nō aūt ſi
ſumaꝛ quaſi ſtipēdiuȝ: dicit ſanct⁹ Tho. 2^a 2^e
q. c. arti. ij. ad ſecūdū. ⁊. iiij. diſt. xxv. q. iij. arti.
ij. q. i. ad q̄rtū. Et tales cōiꝛ dāt miſſas ꝓ pnia
in cōfeſſione. Quia dicit ſanctus Tho. iij. pte

q.lxxxij.arti.ix.ꝛ q̄tlibeto.x.q.viij.ꝛ.iiij. ſcꝑ.
diſt.xiij.q.i.arti.ij.ꝛ diſt.xxiiij.q.i.arti.iij.ꝙ ce
lebrās miſſaꝫ in pctō mortali.vel iducēs talē
ſciēter peccat mortalr̄.Quinto iudicat vtruꝫ
celebrāt male parati ꝛ ſine deuotiōe.Ecce q̄
re diiudicat.i.diuerſimode ꝛ ex diuerſis cāis
iudicat.Jō apl̄s.i.ad Cor.xi.Probet aūt ſe
ipſū hō ꝛ ſic ꝛc̄.Probet.ſ.motiuū celebrādi
qđ hꝫ.ꝛ ſic de pane illo edat ꝛc̄.Dictis v̄bis
nihil remanet ibi de pane niſi ſolū accidētia.
vt dicūt doc.iiij.ſcrip.di.xij.ꝛ ē de nec̄citate ſi
dei.Si dicat̄.De q̄ gͨſiūt ōmes in hoſtia ꝛc̄.
Rn̄deo ꝙ illud ſacr̄m eſt miracul̄ plenū:ita
ꝙ illa accidētia hn̄t vigorē ſub̄e.qꝛ ꝑ ſe ſubſi
ſtūt.Jō de illis accidētib⁹ gn̄ant̄ ōmes.quia
hn̄t v̄tutē ſub̄e.De hoc vide ſctūm Tho.iiij.
ſcrip.diſt.xij.q.i.arti.ij.ꝛ.iij.pte.q.lxxvij.ar.ij.
Et dr̄ panis nō mālis ſꝫ celeſtialis.Juxͣ illud.
Ego ſū panis viu⁹ q de celo deſcēdi.ſi q̄s mā
ducauerit ex hoc pane viuet in eternuꝫ.Joh.
vi.No.iudiciū ſibi māducat.i.dānationē.Di
cit glo.Amb.Jta puniet̄ ac ſi xp̄m ꝓprijs ma
nibus interfeciſſet.Nō de hoc ſctūm Tho.in
iij.q.lxxx.arti.ij.ꝛ.iiij.ſcrip.diſt.ix.dicenteꝫ ꝙ
pctm̄ idigne ſumētiū euchariſtiā eſt min⁹ gra
ue pctis cōmiſſis i deū.ꝛ graui⁹ pctis ꝯ pxi
mū vl̄ ꝯ ſeipꝫ.ꝛ eſt etiā min⁹ gue pctō occiſio
nis xp̄i ꝛ ꝓditionis ei⁹.ꝛ ēt min⁹ gue ꝓiectiōe
ei⁹ in lutū.Jō antiq ſcti dubitabāt ꝛ valde ti
mebāt ſi eēnt digni ſacerdotio ꝛc̄.¶ Tertio
xp̄s eſt in medio per ꝯuerſationē ſpūalē.oēs
d̄bem⁹ ſpūalit̄ ꝯuerſari.ꝛ dicet nob̄ xp̄s.Ego
in medio v̄rꝫ ſū ſicͭ qui miſtrat Luc.xxij.Sed
ꝯuerſatio ſpūalis dꝫ eē per q̄ttuor v̄tutes q̄s
debemus habere in vita noſtra:que ſunt.
Cōtinētia ꝑſonalis. Abſtinentia corporalis.
Tēperantia humanalis. Sufficiētia tp̄alis.
Primo.n.in nr̄a ꝯuerſatiōe debem⁹ hr̄e cō
tinētiā ꝑſonalē.ſ.viuē caſte. Dic ꝯ illos q di
cūt.Luxuria minimū pctm̄ eſt mortale:verū
eſt i laycis:ꝑ reſpectū ad ſpūalia pctā. Et dic
tn̄ ſanct⁹ Tho.2ª 2ͤ.q.cliiij.arti.iij.ꝛ in.q.de
malo.q.i.arti.i.ad.xiij.ꝙ fornicatio eſt mai⁹
pctm̄ his q̄ ſūt circa exteriora.ꝛ min⁹ his que
ſūt ꝯ deū:vel ꝯtra ꝑſonā proximi.Et ſm eun
dē.iiij.ſcrip.diſti.xxxiij.q.i.arti.iij.ꝛ.2ª 2ͤ vbi
ſ.arti.ij.cōcubinat⁹.ꝛ q̄libet coitus extra ma
trimoniū eſt ꝯ legē nāe ꝛ pctm̄ mortale. Jn
ſacerdotib⁹ tn̄ ꝛ religioſis ē de maiorib⁹ pec
catis carnis.qꝛ ſacrilegiū.ꝛ gͦ rōne iſtius ma
gnū pctm̄ eſt furtum:maius eſt homicidiū:ꝛ
adhuc maius periuriū.Et dicit ſctūs Tho.in
ſcđa ſcđe.q.lxxxviij.ꝙ maius ē adhuc fractio
voti ſimplicis:ꝛ maius fractio voti ſolemnis
vel expreſſi.vt in religioſis.vel ānexi vt in pſ
byteris ex ordinatione eccl̄ie.Jdeo dꝫ habe
ꝯtinentiā perſonalē. Jdeo dixit xp̄s ſacerdo
tibus.Sint lumbi v̄ri p̄cincti ꝛ lucer.ꝛc̄.Lu.
xij.Et ita null⁹ ꝛ p̄ſertim ſacerdos hr̄e dꝫ cō
cubinas nec ſuſpectas familiaritates. Scđo
neceſſaria eſt abſtinētia corp̄alis. quia aliter
nō pōt hō viuē caſte. Luc.xxi. Attendite ne
grauent̄ corda v̄ra ꝛc̄. Jō hodie tot ſūt luxu
rioſi.quia nō hn̄t abſtinentiā.qꝛ ſm Jerony.
venter mero eſtuans de facili in luxuriā ſpu
mat.Tertia v̄tus neceſſaria eſt tēperātia hu
manalis.ſ.ne nimis velitis ꝯuerſari cū laycis
Rō.Nā habem⁹ ꝯditiones ymaginū que de
lōge apparēt pulchre ſecus de ꝓpe.qꝛ tūc vi
dent̄ defect⁹ imaginū. Jdē de eccleſiaſticis.
antiqtus eni qn̄ p̄ſbyteri vel religioſi ibant ꝑ
villā tarde ꝛ ex magna nec̄citate honorabant̄
ab oībus ꝛc̄.Jdeo apl̄s.Exite de medio eoꝝ
ꝛ ſeparami dicit dn̄s.ij.ad Corin.vi.Quarta
eſt ſufficiētia tp̄alis.Habētes eni alimenta ꝛ
quibus tegamur his ꝯtenti ſimus.i.ad Thy.
vi.Non facere debetis ſymonias:vſuras:nec
tenēdo pecunias in poſſe iudeoꝝ: nec facere
mercantias.Preſbyter qui bene facit offici
um ſuū nunq̄ꝫ egebit qꝛ dicit xp̄s. Primum
querite regnū dei ꝛc̄.Luce.xij.ꝛ Mat.vi.

¶ Dominica prima poſt octauas paſche.
Sermo primus.

Ego ſum paſtor bonus Joh.x.Sermo noſter erit de ſctō
euangelio hui⁹ dn̄ice.Et hēbimus
multas bonas doctrinas ꝓ intellectus illu
minatiōe ꝛ vite reformatiōe.Sed prio ſalute
tur beatiſſima v̄go Maria.Verbū ꝓpoſitū
ꝓ themate ꝛ fundamēto nr̄i ſmonis eſt ver
bum dn̄i ieſu xp̄i de ſe loquentis dicens.Ego
ſum paſtor bonus.Bonitas hui⁹ bn̄dicti pa
ſtoris erga oues.ſ.fideliū xp̄ianoꝝ oſtendit̄ i
ſancto euāgelio hodierno q̄drupliciu rōne.
Prima rō. qꝛ comparauit oues precioſe.
Secūda rō.qꝛ cuſtodiuit eas ſtudioſe.
Tertia ratio.quia paſcit eas copioſe.
Quarta.quia collocat eas ſecure.
¶ Dico prio ꝙ xp̄s vt bon⁹ paſtor emit ſuas
oues p̄cioſe.ſ.p̄cio ſanguis ſui: nō hꝫ eas de
furto vel rapina:ſiue ex deceptiōe:ſꝫ emit eas
precio iuſto:ꝛ ſuperabundant. De hoc dicit
ipſe in principio euangelij.Ego ſuꝫ paſtor bo
nus.Ratio.quia bonus paſtor animā ſuaꝫ.i.
vitā corp̄alē dat pro ouibus ſuis. Ratio q̄re

dat tam precioſuꝫ preciū eſt valor in cōꝑabil̄
aie:qꝛ nulla creatura corp̄alis comparabilis
eſt aie in valore.Vn̄ ſi i ſtatera diue iuſtitie q̄
eſt iuſta ꝛ eq̄ in pte vna ponerent̄ oēs creatu
re corp̄ales.ſ.aurū ꝛ argentū:margarita:ele
menta:ſol:luna.ꝛ oēs ſtelle:ꝛ in alia pte vna
aīa rōnalis:plus ponderaret in valore aīa rō
nalis q̄ꝫ oēs creature.Auctas.Quid.n. pro
deſt homini ſi mūdū vniuerſuꝫ lucret̄. aīe v̄o
ſue detrimentū patiat̄ aut quā dabit hō com
mutationē ꝓ anima ſua.Mat.xvi.q.d. nullā
ſufficientē.Parū lucratur qui ꝑdit aīam.Si
ergo ꝓ redemptiōe vnius aīe nō ſufficit tot⁹
mundus:quāto magis pro oīb⁹ aīabuſ.Jdeo
nullū erat preciū ſufficiens niſi ſanguis xp̄i in
finiti valoris ex cōiunctiōe diuītatis.Vn̄ ſi in
ſtatera diuine iuſtitie in vna pte eſſent oēs aīe
ꝛ in alia minima gutta ſanguis xp̄i: plus pon
deraret in valore ſanguinis xp̄i q̄ꝫ oēs aīe ex
cōiunctiōe diuinitatis:nec aliud preciū ſuffi
ciens poterat dari.De hͦ dicit ſcriptura.Sci
entes ꝙ nō corruptibilibus auro ꝛ argēto re
dēpti eſtis de vana veſtra ꝯuerſatione pater
ne traditionis:ſed precioſo ſanguine q̄ſi agni
incōtaminati ꝛ imaculati ieſu xp̄i.i. Petri.i.
Nota paterne traditiōis.i.vēditōis.Dic quō
pater noſter Adā vendidit ſe ꝛ totū gen⁹ hu
manū precio vnius pomi.lꝫ nō legat̄ cui⁹ erat
ſpēi:ꝛ fuit captiuus dyaboli ipſe vxor ꝛ ꝯn̄ter
oēs filij.Auctas.De quo.n.quis ſuꝑatus eſt
ſ.duello huius ꝛ ſeru⁹ ē.ij.Petri.ij.Sic adaꝫ
ꝛ Eua ꝯſentiētes pctō reddiderūt ſe dyabolo
Si ergo captiui generant filios:filij etiā ſunt
captiui.Sed venit xp̄s optimus mercator de
celo in terrā:ſciens valorē aīarū: dedit nō po
mū nec aurū ꝛc̄.ſed ſolū ſanguinē precioſiſſi
mum ineſtimabilis valoris qui redemit nos.
Jdeo dicit redempti eſtis.Nota redēpti.i.ite
ruꝫ empti.Vn̄ ꝯcluſio eſt theologie ꝙ mīma
gutta ſanguinis xp̄i erat preciū ſufficiēs ꝛ ſu
perabūdās ꝓ mille mundis redimendis v̄tu
te diuinitatis ꝛ infinite charitat̄.Mō cogita
te quot guttas ſanguis chr̄s ꝓ nobis dedit.
Primo adhuc puer i circūciſione ꝛ i prima
gutta redemit nos.Jdē in ſcđa ꝛc̄.Secundo
in nocte paſſiōis quot guttas ſanguinis emi
ſit.Luc̄.xxij:Fact⁹ eſt ſudor ei⁹ ſicut gutte ſan
guinis decurrent̄ in terrā ꝛc̄.q̄lib3 gutta fuiſ
ſet preciū ſufficiens.Tertio qn̄ fuit adductus
in domo pylati ꝛc̄.Quarto qn̄ fuit coronat⁹
ſpinis totū caput fluit ſanguine. Quinto qn̄
fuit crucifixus in manib⁹ ꝛ pedibus:quot gut
te ſanguis cadebant ſuꝑ caput v̄ginis marie.
Jtē q̄t lachrymas:q̄t guttas ſudoris: quot la
bores dū iret predicando.Jdeo nō dicit em
pti eſtis:ſed redempti.i.pluries empti. Jdeo
apl̄us.Habemus redēptionē nō dicit empti
onē:per ſanguinē ei⁹ remiſſionē pctōꝝ ſꝫ di
uitias gr̄e ei⁹ q̄ ſuꝑabūdauit i nob̄.ad Ephe.
i.Ecce pria ratio quare xp̄s eſt paſtor bon⁹.
qꝛ oues ſuas emit precioſe. Moraliter. Hic
pēſari pōt ſi tāti valoris eſt aīa ꝛ chr̄s tm̄ pre
cium dedit:quō quilibet dꝫ aīam ſuam cuſto
dire.Quō eſt dignus magna reprehenſiōe il
le qui ꝓ aliqua vtilitate mundana vel ꝓ alīq
bono terreno conſequēdo dat aīam ſuā dya
bolo peccādo moraliter.qꝛ tunc aīa venditur
dyabolo modico precio ſuperbie vel amicitie
ꝛ ſic ꝺ alijs pctis.tūc animā chare a chr̄o em
ptā das ꝓ tam vili precio.Dicat̄ parabola de
mercatore ditiſſimo:qui in nundinis expoſu
it totā ſuā pecuniā ꝛ emit vnā precioſaꝫ mar
garitā:ꝛ dedit illā vxori.q̄ poſuit ad burſaꝫ ſu
am ꝛ trāſiuit quedā mulier portans lactucas
ꝛ dedit illā ꝓ lactucis. Nunq̄d iudicatis vos
ipſaꝫ fore ſtultā vel fuiſſe.Silr̄ vos eſtis i hac
vel tali fatuitate.Jſte mercator eſt chr̄s q ve
nit de celo ad forum ꝛ feriā hui⁹ mūdi ꝛ emit
precioſiſſimā margaritā.i.aīam ꝓ qua dedit
totū ſuū ſanguinē:ꝛ cōmiſit eam mihi mcā:ti
bi tuam.Vetula cū lactucis tranſiēs eſt tem
ptatio dī.O qualis delectatio ꝛc̄. Et qn̄ ſibi
conſentis tūc tradis ſibi margaritā.i.animā.
Verbigr̄a.qn̄ tēptatio tēptat te de vana glo
ria:ſuperbia.ꝛ ſic de alijs peccatis. tūc vēdis
aīaꝫ.vel qn̄ pro modico lucro iuras falſe.Alij
dant pro modica delectatione ſicut luxurioſi.
Alij ꝓ vno prādio vl̄ tacea vini:vt guloſi frā
gendo ieiunia.Alij ꝓ vna dormitione:vt pi
gri qn̄ dimittunt miſſaꝫ ꝛc̄.Jdeo ſcriptura di
cit Deut.iiij.Cuſtodi temetipſum ꝛ aīam tuā
ſollicite.ſ.ne redeat in ſeruitutē dyaboli. Qn̄
reuertetur mercator.i.chr̄s i morte hodie vel
cras.Quid dicet vob̄.Videte gͦ quō eſt cauē
dū a pctis.Dicit ille doctor.Leo papa in ſer
mone paſſionis dn̄i.Agnoſce o xp̄iane digni
tatē ꝛc̄.¶ Dico ſcđo.Bon⁹ paſtor chr̄s cu
ſtodit oues ſuas ſtudioſe.Jam videt̄ quō qli
bet dn̄s q hꝫ oues in terra vbi ſunt lupi bene
cuſtodit.Sic facit chr̄s chr̄ianis ne a lupis i
ferni deuorent̄.De hoc dicit ipſemet in ſcđa
pte euāgelij.Mercēnari⁹ aūt ꝛ q nō eſt pa
ſtor ꝛc̄.vſq ꝫ:me mee.Vbi ponit drīaꝫ int̄ verū
paſtorē ꝛ mercēnariū.Nota quō dn̄i qui hn̄t
oues in deſert̄ dant duas cuſtodias ouib⁹.ſ.
paſtorē ꝛ canē ꝯ lupū latranteꝫ.Sic chr̄s ad

cuſtodiá oniú ſuaꝝ dát duas cuſtodias.ſ. pa/
ſtoꝝ ⁊ miniſtroꝝ. Paſtores ſunt ſcti angeli.
Uñ doctrina eſt ſacre theologie:ꝙ qlibet ab
ortu natitat' ſue hꝫ angelú ad cuſtodiá depu/
tatú. De hᵒ vide Tho.i.p.q.cxiii. Dic ꝑtice.
Qñ mulier dꝫ parere chꝰs i celo vocat vnuꝫ
angelú noie ſuo.qꝛ oibꝰ eis noia vocat di.Cõ
mitto tibi filiú vel filiá:cuſtodias ⁊c̄. Proles
naſcẽdo ꝑ pꝛiꝰ recipit ꝑ angelú in manibꝰ an
geli.i.in cuſtodia ⁊ diligẽtia q̃ꝫ obſtetricis:q̃ꝫ
túcũqꝫ ſit ꝑſto.Erḡ ſeqt̃ ꝙ nũq̃ aliq̃ mlier pa
rit ſine obſtetrice. Dic̄ Jero.ſup illo v̄bo. An
geli coꝝ.i.hoꝝ:ſp vidẽt faciẽ pris mei q in
cel' eſt. Mat.xviii. Dicit hic glo.Jero. Ma
gna ẽ dignitas aiaꝝ vt vnaqueqꝫ hẽat ab or/
tu natitat' ſue bonú angelú ad cuſtodiá depu
tatú. Nõ vnaqueqꝫ nullus dñs dat vnú paſto
reꝫ cuilibꝫ oui:ſed cõmittit.c.vl'.cc. vni paſto
ri. Xp̄s v̄o tm̄ diligit aias ꝙ cuilibet dat ſuuꝫ
paſtorẽ ſiue cuſtodẽ.Ecce quõ cuſtodit oues.
Cogitate hic ⁊c̄. Si rex haberet oues ſic̄ anti
quitꝰ habebát Dd̄ ⁊ alii reges ⁊ diceret mili/
tibus ſuis ⁊ baróibꝰ.Cõmitto vob̄ illas oues
deſerti vt ipſas cuſtodiat'.quõ indignarentur
ipſi nec haberẽt patiẽtiá. ⁊ ſcti angeli:q̃rú mi
nor eſt maior q̃ ſit hic papa:rex:vel iꝑator:re
putát ſibi ad honorẽ ꝙ d̄s velit eis cõmittere
creaturas q̃s fecit ad imaginẽ ⁊ ſilitudinẽ ſu
am ⁊ redemit ſanguine ſuo ⁊ regratiant' deo.
Nec vnq̃ angelꝰ deſerit creaturá ſibi cõmiſ/
ſam vſqꝫ ad mortẽ:quá túc ducit ad paradiſú
ſi ſit ꝑfecta.vel ad purgatoriú.vel ipſaꝫ dimit
tit in manibꝰ demonú ſi ſit iꝑnitens ⁊ mala.
De hᵒ dd̄ angelis ſuis mãdauit d̄ te:vt cuſto
diant te in oibꝰ viis tuis. Nota viſiter in oibus
⁊ per mare ⁊ ꝑ terrá ⁊c̄. Moralr habet' h̄ do
ctriná qñ habet' aliquá tẽptationẽ vel occaſi
onẽ peccãdi:ꝙ cogitetis pñtiá angeli. Nullꝰ
eñi fur faceret furtú alio vidente.nec luxurio
ſus luxuriá.Cogita ꝙ angelus ſemꝑ te videt
⁊c̄. Jtẽ Bern.in q̃libet angulo ⁊ q̃libꝫ diuer
ſorio da reuerentiá angelo ⁊ noli pñte eo fa/
cere qᵭ me pñte facẽ nõ auderes. Scd̄o chꝰs
ad cuſtodiá ouiú ſuaꝝ dat canes qui latrant
ↄ lupos inferni. Sed canes ſunt oẽs q hñt of
ficiú ꝑdicandi. Magis.n.timẽt ⁊ terrent' de/
mões clamore ⁊ latratu ꝑdicatióis q̃ lupi la
tratu caná. Maior dignitas eſt eẽ talẽ mini/
ſtruꝫ ⁊ canẽ.qꝛ eſt officiú apſicú ouiú chꝰi q̃
eẽ pſiarchá vel ꝓphetá. Auctas. Job in ꝑſo
na chꝰi crucifixi di. Nũc deridẽt me iuniores
tꝑe:quoꝝ nõ dignabar pres ponẽ cú canibus
gregis mei. Job.xxx. Nota. Nic.l.in articu/
lo paſſionis derident me iuniores tꝑe.ſ.iudei
q túc erant:quoꝝ patres q ſunt pſiarche ⁊ ꝓ
phete nõ dignabar ponẽ cum canibꝰ gregis
mei.ſ.cú apſis.qꝛ maioris dignitat' fuerũt apſi
⁊ viri apſici q̃ patriarche ⁊ ꝓphe. Nõ ergo
quõ eſt magnú officiú ꝑdicatoris:⁊ cuꝫ q̃nta
vigilantia exercẽdú viriliter latrando. Jdeo
Dauid pſ.lxvii. Dixit dñs ex baſan ↄuertaꝫ.
cõuertá in ꝓfundú maris. Ut intinguat' pes
tuꝰ in ſanguine.lingua caná tuoꝝ ex inimicis
ab ipſo. Nõ. Dixit dñs ex baſan.i.cõfuſione.
cõuertá.ſ.peccatorẽ.conuertá in ꝓfundú ma
ris.i.amare cõtritióis.Et quõ fiet iſtud. Rñ/
det Dauid. Ut intinguat' pes tuꝰ.ſ. corpꝰ in
ſanguine.ſ.paſſióis.⁊ lingua caná tuoꝝ.ſ.ꝑdi
catoꝝ.de chꝰi paſſione ꝑdicátiú:ex inimicis.
ſupple liberant' oues.ab ipſo.ſ.chꝰo:⁊ nõ v̄tu
te predicationis. Moraliter. Modo canes
dati a chꝛiſto ad cuſtodiá ouiú fecerút paceꝫ
cú lupis iſerni. Jdeo oues male cuſtodiunt'.
Nota hic parabolá de eſopo de canibꝰ ⁊ lu/
pis volentibꝰ bellare. Quidá lupus antiquꝰ
qui mlta viderat ⁊ audiuerat dixit. Rogo ꝙ
ante preliú permittatis me loqui cuꝫ canibꝰ.
Qui dixit canibꝰ. Magnú malum erit vobis
bellare nobiſcú.qꝛ vel eritis victi. ⁊ ſic male
ꝓ vobis.vel victores.⁊ ſi morimur vos ꝑdit'
vitaꝫ.qꝛ nobis mortuis non indigent vobis.
Hoc audito canes diſſimulauerút ⁊ fecerunt
pacẽ. Significatú huiꝰ parabole eſt bonum.
Lupi ſunt demones.canes aút predicatores
qui debẽt bellare.ſꝫ pacẽ fecerunt. Quia iam
ꝑdicatores nõ latrant ↄ demones pro cuſto/
dia ouiú. Sed vt videant' clerici aut hẽant fa
miliaritates pecunias ⁊c̄. ꝑdicant doctrinas
poetarú ⁊ nõ chꝰi. Jõ iam verificat' illud yſa.
lvi. Oẽs beſtie agri venite ad deuorãdú vni
uerſe beſtie ſaltꝰ. Speculatores eiꝰ ceci oẽs:
neſcierũt vniuerſi canes muti nõ valẽtes latra
re:videntes vana dormientes ⁊ amãtes ſom
nia:⁊ canes iꝑudentiſſimi neſcierunt ſaturita
tem. Jpſi paſtores ignorauerút ſciam. Oẽs
in viam ſuá declinauerút.vnuſqſqꝫ ad auari/
tiá ſuá a ſũmo vſqꝫ ad nouiſſimú. Jdeo deuo
rant lupi.ſ.demões tot oues. Si dicat' mirꝫ eſt
ꝙ aliq̃ ouis pereat.qꝛ hꝫ angelú cuſtodẽ ⁊c̄.
Rñdeo ꝙ deꝰ ꝑ angelos cuſtodit oues. ſed
nõ cogit liberú arbitriú. Xp̄s ꝑcipit. Angelꝰ
v̄o ↄſiliú dat ⁊ inducit:ſed nõ cogit. v̄bigra.
Xp̄s vt dñs ⁊ paſtor principal' ꝑcipit humili/
tatem:⁊ angelus te inducit ad eandẽ ſi es ita
malus ⁊ induratꝰ in maliciis tuis ⁊c̄. ꝙ non
vis credere chꝰo ꝑcipienti:nec angelo conſu/

lanti:ſed vis facere ſuꝑbiá:põpá ⁊c̄. Jteꝫ de
aliis v̄tatibꝰ ⁊ viciis oppoſitis.Ecce q̃re ꝑdú
tur oues chꝰi. Quia nolũt ſtare ſub cura ſeu
regimine paſtoris. Jõ Dauid. Errani ſic̄ ouis
q̃ ꝑiit ⁊c̄. ¶ Dico tertio ꝙ bõitas paſtoris
chꝰi oñdit' in hoc qᵭ oues ſuas paſcit copioſe
ſ.in ſacro altaris. Multú.n.eſt qñ dñs ꝑmit/
tit comedere oues in horto ſuo. mlto magis
qñ in ſua mẽſa ⁊ de ſuo pane. Plus facit xp̄s
ouibꝰ ſuis quas ꝑmittit comedẽ in domo.ſ.
eccleſia ⁊ in mẽſa ſua.ſ.altari: quibꝰ dat non
panẽ. ſꝫ corpꝰ ſuú i cibú:⁊ ſanguinẽ ſuú in po
tum:nõ vnú fruſtrú:ſed totú corpꝰ. De hᵒ di
cit euãgeliú. Sicut nouit me pater ⁊ ego no/
ſco prẽꝫ:⁊ aiaꝫ meá pono ꝓ ouibꝰ meis. Di/
cit hic Greg.ꝙ hoc dicit de ſacro altaris. Fe/
cit chꝰs qᵭ monuit:oñdit qᵭ iuſſit. Bonꝰ pa
ſtor aiam ſuá ꝓ ouibꝰ ſuis poſuit:vt in ſacro
nro corpꝰ ſuú ⁊ ſanguinẽ verteret ⁊ oues q̃s
redimẽat carnis ſue alimẽto ſatiaret. De iſta
paſtura ꝓphetia. Ezech.xxxiiii. h̄ dicit dñs.
Ego paſcá oues meas in mõtibꝰ iſrael. Jn pa
ſcuis vberrimis paſcá eas ⁊ in montibꝰ excel
ſis.ſ.in tribꝰ ſubſtantiis altiſſimis q̃ ſunt in ho
ſtia ↄſecrata. Uñ altior mõs ſeu creatura mú
di corpal' ⁊ melior ẽ corpꝰ ieſu chꝰi qᵭ ibi ẽ i
hoſtia. Mat.xxvi. Accipite ⁊ mãducate hoc
eſt corpꝰ meú. Dixit chꝰs in cena apſis. Se/
cúdꝰ mons altiſſimꝰ ſuper oẽs creaturas ſpi
rituales melior ⁊ excellentior eſt aia chꝛiſti q̃
ibi eſt etiam in hoſtia cõſecrata per naturalẽ
concomitantiá. Tertius mons altiſſimus.qꝛ
de omnibꝰ ſubſtantiis liquoroſis melior:⁊ ex
cellentior eſt ſanguis chꝰi:qui ibi eſt per nã/
lem cõcomitantiá. Jdeo non datur vob̄ in ca
lice. Jtẽ ſuꝑ oẽs creaturas corporales ⁊ ſpũa
les ⁊ liquores eſt diuinitas q̃ eſt tota i hoſtia
conſecrata.Ecce qualis bolus. Ecce q̃re dicit
ego paſcaꝫ oues meas ⁊c̄. Moralit' Si ergo
vultis eſſe cú angelis in paſcuis paradiſi:cõi
cate q̃libet anno in paſcha bene parati.alias
nunq̃ recipiemini in paradiſo. Et eſt magna
ratio ꝙ q nolunt recipere chꝰm in domo ſua
non recipiant' a chꝰo in paradiſo Amen amẽ
dico vobis niſi manducaueritis carnẽ filii ho
minis ⁊ biberit' eius ſanguinẽ non habebitis
vitá in vob̄. Jo.vi. Qui aút cõicant recipiun/
tur a chꝰo di. Dignú eſt qꝛ me recepiſti vt te
recipiaꝫ in domo mea. Mat.xxv. Euge ſerue
bone ⁊ fidelis ⁊c̄. Nota ꝙ ſicut quolibet ãno
chꝰs debet recipi ſacramentaliter.ſic in quali
bet dominica debꝫ recipi ſpũaliter in miſſa in
qua ſacerdos ipſum recipit ſacramentaliter:
⁊ totus ppl's ipſum recipe dꝫ ſpũaliter. Jdeo
dicit ſacerdos in cõicãdo. Refecti cibo potu
qꝫ celeſti ⁊c̄. Non dicit refectꝰ.qꝛ ſicut oia mẽ
bra corpis reficiunt' cibo ab ore ſumpto. ſic d̄
corpe eccleſie oia mẽbra ↄiũcta reficiunt' ⁊c̄.
Dic quõ ſeruatis quattuor conditionibꝰ de/
bẽt chꝰm recipe in miſſa ſpũalr in dñica Pª
ne ſint potati.i.ad Coꝝ.xi. Cú conuenitis ad
manducandú inuicẽ expectate.ſ.non bibatis
qñ ⁊c̄. Scd̄a vt ſint in confeſſione.qꝛ quando
homo inuitatur ſemper dꝫ eẽ in manuú ablu
tiõe. Dauid. Populus eiꝰ ⁊ oues paſcue eiꝰ
introite portas eius.ſ.eccleſie:in confeſſione.
Non dicit in epiſtola vel in euangelio. Ter/
tia ne loquantur in eccleſia. Hec dicit domi/
nus deus ſanctus iſrael. Si reuertamini ⁊ qe
ſcatis ſalui eritis. Jn ſilentio ⁊ in ſpe erit forti
tudo:veſtra. Jſa.xxx. Nota ſi reuertamini.ſ.
a laboribus ⁊ negociis temporalibus. Quar
ta ne recedant quouſqꝫ datur cõgeries bene/
dictióis.iuxta illud Deut'.xxxii. Date magni
ficentiam deo noſtro:dei perfecta ſunt opera
⁊c̄. ¶ Dico quarto ꝙ chꝰs tãq̃ bonꝰ paſtor
oues ſuas collocat ſecure. Sicut paſtor in ſe/
ro collocat oues ſuas ⁊c̄. Jdeꝫ facit xp̄s. De
hoc quarta pars euãgelii. Alias oues habeo
que non ſunt ex hoc ouili ⁊c̄.vſqꝫ in finẽ. Un/
de bona gens video ꝙ vos qui habetis oues
in monte in paſcuis : cum venit nox ponitis
eas in aliquo ouili ne lupi deuorent eas. Sic
facit ieſus de nob̄ quando venit veſper.ſ.dies
mortis ieſus collocat animas in ꝑadiſo ſi be/
ne vixerunt:ne lupꝰ.i.dyabolus eas deuoret.
Et loquit' chꝰs angelis dicẽs. Alias oues ha
beo.ſ.homies ⁊ mulieres: ⁊ illas oportet me
adducere.ſ.per innocentiam vel per obediẽ/
tiam vel per pniam. Ouile ſeu locus ouium
haruꝫ vbi in nocte mortis ſecuriſſime requie
ſcent eſt celum empyreum.ſ.ſocietas angelo/
rum:⁊ fit vnum ouile ⁊ vnus paſtor ⁊c̄.

¶ De eadem dñica. Sermo ſecundus.

f Jet vnum ouile ⁊

vnꝰ paſtor. Jo.x. Jn pñti ſermõe iu
xta motiuú thematis volo vobis
ꝑdicare ⁊ declarare quõ aie ſancte collocant'
⁊ ordinant' in paradiſo. ⁊ ſi vultis tenere bo/
ná vitam ſcietis cú quibꝰ angelis eritis collo
candi in paradiſo. Credo ꝙ erit materia deo
gratioſa ⁊ acceptabilis ⁊ nob̄ ꝓficuoſa ⁊ me
ritoria. Sed primo ſalutetur virgo Maria.
Pro huius verbi declaratione ⁊ veniẽdo ad
materiá predicandam. Sciendú ꝙ inter an/

tiquos doctores ⁊ magiſtros fuerūt due ma/
gne qōnes de ordinatione aiaꝝ ⁊ angeloꝝ in
paradiſo. Queſtio pᵃ erit de peminētia. Se/
cunda de reſidētia. Pᵃ de preeminētia. Utꝝ
angeli in celo ſint ſuperiores ⁊ altiores aiabꝰ
vel ecōuerſo. vel ſint eq̄les. Scda ð reſidētia.
Angeli oēs in gloria ſint ad dexterā chriſti ⁊
aie ad ſiniſtrā. Uel per oppoſituꝫ. vel ſi ſtant
ſil'es. He qōnes erant difficiles ad ſciendū: ſꝫ
chr̄s eas declarauit. Rn̄dendo ad vnā qōnē
quā ſibi fecerunt iudei de q̄ loquunt̄ tres euā
geliſte. ſ. matthei. xxij. Marc. xij. Lu. xx. Dic
hyſtoriā de qōne facta chriſto de muliere que
habuit ſeptē viros. in reſurrectione cuiꝰ eſſet
vxor. Quibus chr̄s rn̄dens dixit. Filij huius
ſeculi nubunt ⁊ tradunt̄ ad nuptias. illi vero
qui digni habebunt̄ ſeculo illo nō nubunt̄: ne
q̄ꝫ ducunt vxores. neq̄ꝫ. n. vltra mori poterūt.
Equales. n. angelis ſunt. Lu. xx. Pꝫ rn̄ſio ad
primā qōnē de peminentia ꝙ angeli nō ſunt
ſuperiores aiabꝰ: nec econuerſo. ſed aie ⁊ an/
geli ſūt equales. ſ. in puritate: dignitate ⁊ glo
ria. Secūda q̄ſtio eſt de reſidētia: q̄ pꝫ ex alia
chr̄i rn̄ſione quā fecit iudeis di. Erratis neſci
entes ſcripturas neq̄ꝫ ꝟtutē dei. In reſurrecti
one. n. neq̄ꝫ nubunt neq̄ꝫ nubent̄: ſed ſunt ſicͭ
angeli dei in celo. Mat. xxij. Nō ly ſicut ē ad
verbiū ⁊ dicit ſilitudinē. ergo angeli nō erūt
ad dexterā ⁊ aie ad ſiniſtrā. vel econuerſo: ſed
erūt ſimul. Et hoc dicit thema ꝓpoſituꝫ. Fiet
vnū ouile. ſ. de hoibꝰ bone vite ⁊ de angelis.
ſub vno paſtore. ſ. chr̄o regnāte ſup oēs. Nō
ex doctrina chr̄i ⁊ apl'i Pauli ⁊ Jo. euāgeli/
ſte qui hoc viderūt ex chr̄i oñſione eis facta
nos ſcimꝰ ordinationē paradiſi quō ibi ſunt
nouē ordines angeloꝝ. vt expreſſe hic ponit
Dyoniſiꝰ: q̄ habuit a paulo quos ordies bea
tus Jo. vocat plateas. Et platee ciuitatꝫ aurū
mundū tanq̄ꝫ vitꝝ perlucidū. Apoc. xxi. Nō
corporalē pulchritudinē plateaꝝ. Intantum
ꝙ ſi'pn̄t videri ⁊c̄. In pᵃ platea ſūt angeli ſic
dicti. Et de iſto ordine quilibet noſtrū hꝫ vnū
angelū ad cuſtodiā deputatū vbi ſunt plures
q̄ꝫ ſunt in mūdo folia arboꝝ. Dicit ſan. Tho.
ꝙ ſicut q̄ntitas ꝯtinua iſtoꝝ inferioꝝ nō eſt ni
ſi punctꝰ reſpectu quātitatꝫ celi. Sic quātitas
diſcreta reꝝ mūdanaꝝ nihil eſt reſpectu quan
titatꝫ diſcrete illoꝝ qui ſunt in celo. Et in hac
prima platea eſt capitaneꝰ Raphael. Secun
da platea altior eſt archangeloꝝ. Capitaneꝰ
eſt gabriel. Tertia platea eſt principatuū. Ca
pitaneꝰ eſt Michael. Auctoritas. Daniel'. x.
Ecce Michael vnꝰ de pncipibꝰ pmis. Quar

ta oibꝰ predictꝫ excellentior eſt poteſtatū. Ne
ſcitur quis eſt ibi capitaneꝰ. q: deꝰ non reue/
lauit niſi de tribꝰ predictꝫ. Quinta pulchrior
eſt virtutū. Sexta dn̄ationū. Septima thro/
norū. Octaua cherubin. Nona oibꝰ alijs ma
ior: nobilior ⁊ pulchrior ſeraphi. Aie aūt col/
locant̄ quedā in primo ordine. q̄dā in ſecūdo
⁊c̄. Nulla aūt eſt ſuper oēs ordines angeloꝝ
niſi ſolus chr̄s cū ꝟgine Maria a dextris eiꝰ.
Jerony. Nō eſt fas credere aliquē ſctōꝝ oēs
ordines angeloꝝ tranſcendē niſi ſoluꝫ virgo
Maria. de qua dicit eccleſia. Exaltata es ſan
cta dei genitrix ſuper choros angeloꝝ ad ce/
leſtia regna. Et ſic fit in celo empireo vnū oui
le ⁊ vnꝰ paſtor. Nō declarabo vobis q̄ aie va
dunt in primo ordine ⁊ q̄ in ſecūdo ⁊c̄. Et ꝗ
ego dicam: quilibet veſtrū cogitet de ſe ⁊ vi/
deat: ſi teneat talē modū viuēdi. Unde ſicut
ſunt in celo nouē platee ſeu ordīes angeloꝝ.
ſic ſunt in hoc mundo noueꝫ modi bone vite
correſpondētes nouē ordinibꝰ angeloꝝ. ⁊ q̄
ſunt in pᵒ gradu bone vite collocant̄ in pmo
ordine. ¶ Primꝰ modus ſeu gradꝰ bone vi
te eſt afflictio pnialis. ſ. de pctis de quibꝰ nul
lus pōt ſe excuſare facē pniaꝫ ꝓ tpe. ꝯuerti ad
deū. ꝯteri cū ꝓpoſito nō redeūdi ad pctā. ꝯſi
teri. vitare occaſiōes peccandi. affligē carneꝫ
aliq̄ mō. vel ieiunio vel cilitio vel diſciplinis
⁊c̄. q: occaſiōe carnis peccamꝰ. Tales qn̄ de
cedūt facta ꝯdigna pn̄itētia. q: alias cōplebi
tur in purgatorio: qn̄ talis eſt i articulo morꝫ
ſubito angelꝰ cuſtos aſcēdit in celū. Et chr̄s i
terrogat. Que noua: lꝫ ſciat oia tn̄ ipſe iterro
gat iuſtū ⁊ ipiū. pſ̄. x. Rn̄det angelꝰ di. Dn̄e
mō ſunt tot āni ꝙ vos cōmiſiſtis mihi talē: ⁊
mō eſt in articulo morꝫ ⁊ dn̄e vixit ſic ⁊c̄. Et
ꝟgo gaudet ⁊ dicit filio. Fili honorādus ē ex
q̄ amore vr̄i fecit hᵒ ⁊ nō ex vana gloria. Tūc
chr̄s vocat michaeleꝫ di. ꝙ vocet angelos ⁊
mittat ad ſociandū ⁊ liberādū a demonibus.
De hoc auctas. Si fuerit ꝓ eo angelꝰ loq̄ns
vnꝰ de milibꝰ vt ānūciet hois eq̄tatē: miſere/
bit̄ eiꝰ ⁊ dicet. Libera eū vt nō deſcēdat i cor
ruptionē. Inueni in q̄ ei ꝓpicier. Job. xxxiij.
Hoc vidētes ⁊ ſciētes filij vr̄i parui petūt ꝓ
gr̄a a chr̄o vt honorēt patrē vl' matrē ⁊c̄. Et
deſcēdūt cū angel'. vt hoc pꝫ ex multꝫ miracu
lis. Aia ſtatim ſentit pn̄tiā angeloꝝ: ⁊ ſepara
ta a corpe ſtatim videt angelos ⁊ aias. ⁊ co/
gnoſcit oēs ⁊ ſalutat eos di. O angeli bn̄di/
cti ⁊ vn̄ hꝫ mihi. Deinde vocat filios noibꝰ di.
Et vbi frater tuꝰ maior. Rn̄det in inferno ē.
Nō quō de magnis pauci ſaluant̄. q: ſunt ple

ni ſuperbia: Quāuis aia dum eſt cōiūcta car
ni nō pōt videre niſi carnalia vel corpalia ⁊c̄.
Deinde aſcendūt in celū: ⁊ aia aſcēdit in me/
dio angeloꝝ ad inſtar nobil' ſpōſe q̄ in die nu
ptiaꝝ aſſociat̄ a barōibꝰ ⁊c̄. De h̄ auctas. Fa
ctū eſt vt moreret̄ mēdicꝰ ⁊ portaret̄ ab ange
lis in ſinū abrahe. i. in gl'iaꝫ paradiſi. Lu. xvi.
Et qn̄ ſunt in porta paradiſi portarꝫ aperiūt
⁊ intrant: ⁊ ſtatim in pᵃ platea fit magnū fe/
ſtū ab angel'. Auctas. Dico vob ꝙ gaudiū ē
corā angel' dei ſup vno pctōre pniaꝫ agente.
Lu. xv. Bis ponit̄ auctas i dicto capi. q: gau
dent tā angeli q̄ꝫ etiā ſancti. Quāto ergo ma
gis gaudēt ⁊ angeli ⁊ ſcti ſup vno pctōre pe/
nitentiā cōplente ⁊ celū introeūte. Deīde ve
nit aia vſq̄ꝫ ad chr̄ꝫ ⁊ ibi coronat̄ ab ipſo xp̄o.
O q̄lis amor. Auctas. Juſti aūt ippetuum vi
uent ⁊ apud dn̄m eſt merces eoꝝ. ⁊ cogitatio
eoꝝ apð altiſſimū. Jō accipient regnū deco/
ris ⁊ dyadema ſpēi de māu dn̄i. Sap. v. Quā
tum gaudet rex in die coronationis ſue qn̄ co
ronat̄ ab ipſo: q̄ coronatio nihil eſt reſpectu il
liꝰ corone q̄ amitti nō pōt. Tunc aie coronate
dicit xp̄s. Colloceī̄ in ordie angeloꝝ in cathe
dra. Ergo bonū eſt facē pniaꝫ de pctis. Ideo
chr̄s. Pniam agite appropinq̄bit. n. regnuꝫ
celoꝝ. Mat. iiij. ¶ Scðs gradus ſeu modus
bone vite eſt melior. ſ. deuotio ſpūalis ꝑ addi
tionē. q: vltra afflictionē pnialē hn̄t deuotio
neꝫ ſpūalē q̄ eſt melior. Rō. q: melior eſt aia
q̄ꝫ corpꝰ. Afflictio pnialis tāgit corpꝰ: ſed de/
uotio tāgit aiam q̄ eſt melior corpe. Spūs eſt
q̄ viuificat. caro nō ꝓdeſt quicq̄ꝫ. Jo. vi. Cor/
pus. n. oia bona hꝫ ab aia. ſ. videre. audire ⁊c̄.
Deuotio ſpūalis ē qn̄ iꝰō libent̄ ⁊ cū gaudio
fac̄ ſpūalia. vt orare. Qn̄ religioſi ⁊ clerici di/
cunt ſuū officiū deuote ⁊ diſtincte ſurgūt ad
matutinas de nocte: q̄s dicūt in memoriā paſ
ſionis ſeu captiōis chr̄i. Idē de alijs horis ca
nonicis. Secꝰ de illis q̄ dicunt matutinas al/
bas vel rubeas nec celebrant niſi ꝓ pecunijs.
Idē de deuotione ſpūali ſeculariū. facē orati/
onē quolibet die deuote nō indnēdo ⁊c̄. audi
re miſſaꝫ ⁊ ſermones in dn̄ica cū ſilentio. cōfi
teri ⁊ cōicare ⁊c̄. Qn̄ tales decedunt collocā
tur in ſcðo ordine. ſ. archangeloꝝ ꝑꝫ practicā
prius dictā. ⁊ fit eis maior honor. q: vltra af/
flictionē pnialē habuerūt deuotionē ſpūalē.
E in qualibet platea fit magnū feſtū dicendo.
Felix dies. felix hora. felix tp̄us. felix mora in
qua pniaꝫ cōpleuiſti: cātādo. Rō eſt. q: decet
ꝙ qui in hoc mundo magis approximat̄ deo
ꝙ etiam in alio ſit ꝓpinquior. Ideo dicebat

Dauid. Ecce qui elongāt ſe a te. ſ. per indeuo
tionē ſpūalē peribūt in corpe ⁊ aia. Mihi au
tem adherere deo. ſ. per deuotionē ſpūalē bo
num eſt pſ̄. lxxij. ¶ Tertiꝰ modus eſt melior
ſ. miſeratio fraternalis ſemper intelligit̄ ꝑ ad
ditionē: qn̄ vltra afflictionē ⁊ deuotionē ſpūa
lem hn̄t miſerationē fraternalē. Dicunt do/
ctores theologie ꝙ bonū ſit ieiuniū: qð eſt af/
flictio. Melior eſt oro q̄ ē deuotio. Sꝫ adhuc
melior eſt elemoſyna que eſt miſeratio frater
nalis. Qn̄ homo cōpatit̄ pauperi tunc dat ſi
bi de corde. Qn̄ iuuat eū dando ſibi cibū vel
potum: tunicā ⁊c̄. tunc dat ſibi elemoſynā de
burſa. Dic modū dandi elemoſynā portando
pecunias in manu ⁊c̄. Sic. n. vitat̄ vana glo/
ria in te ⁊ verecundia in paupe. Seneca. Ni/
hil cariꝰ emit̄ q̄ꝫ qð precibꝰ obtinet̄. Cogitate
ꝙ qn̄ vadatꝫ ad eccleſiā vadatꝫ ad petendum
elemoſynā a chr̄o ⁊c̄. vel ſanitatē vel pacem.
Ideo date ⁊ dabitur vobis. vel mutuando ſi
ne vſura. Unde in aliquo caſu maior elemoſy
na eſt mutuare q̄ꝫ dare ⁊c̄. Itē ſecrete mitte/
re pauperibꝰ verecūdis bladū vel vinū vl' ve
ſtes. Itē puell' ad maritandū. Itē ſoluēdo ꝓ
captis: qn̄ tales moriunt̄: aia collocat̄ cū ma/
ximo honore in tertio ordine. ſ. principatꝰ nō
ſine rōne. ergo dixit chr̄s. Bti miſericordes.
qm̄ ipſi miſericordiam cōſequent̄. Matth. v.
¶ Quartꝰ modus oibꝰ alijs predictꝫ melior
eſt patientia virtualis. Rō. q: ſunt multi qui
libenter faciunt pniam ⁊ orant deuote ⁊ faci/
unt elemoſynas. ſꝫ i aduerſitate neſciūt habe/
re patientiā qn̄ deus dat eis aliquā tribulatio
nem. q: oia mala bene ſunt a deo vt infirmita
tes quas habemꝰ ⁊ paupertatē patienter ſu/
ſtinere: nō indignari in corde: murmurare cō
tra deuꝫ. De hoc dico vobis mirabile de illo
ſancto homine Job ditiſſimo: qui habebat ſe
ptem filios nobiles: ⁊ tres filias. ſepteꝫ milia
oues. mille boues. tria milia camelos. quingē
tas aſinas: ⁊ multas poſſeſſiones ⁊ redditꝰ. ⁊
vna die perdidit oia. Dic practice quō venie
bant ſerui nūciātes ſibi quō caldei ceperunt
boues ⁊c̄. Qui in fine patiēter rn̄dit: ⁊ dixit.
Nudus egreſſus ſum ⁊c̄. Dn̄s dedit: dn̄s ab/
ſtulit. ſicut dn̄o placuit: ita factū eſt. ſit nomē
dn̄i benedictū. Job. i. ⁊ c. ij. Et qn̄ vos ꝑditis
vnū aial vel aliud quid. maledicitis ⁊c̄. iō pa
tienter ſuſtinete. hec eſt dei virtꝰ q̄ vocat̄ ma/
gna. Act. viij. Qn̄ tales decedūt collocantur
in quarto ordine altiores michaele. ſ. in ordi
ne poteſtatū cū tanto honore ꝙ non ſufficiūt
verba ad exprimēdū ſꝫ cogitate. Ideo apl's.

Patientia vobis neceſſaria eſt.ſ. pro iſta glīa hñda. vt volūtatē dei faciētes reportetis promiſſionē.ſ. illiꝰ glīe. ad Heb.x. ¶ Quintꝰ modus melior eſt ɔcordantia ꝓximalis ꝗ̄ ē maior. Rō. qꝛ hēc patientiā in hoc qđ deꝰ facit eſt đ neceſſitate facē virtutē. qꝛ nō potes te vindicare de deo ſed de iniurijs ꝗ̄ fiunt a ꝓximo. de ꝗ̄ homo pōt ſe vindicare ⁊ nō velle vīdictā ꝑ ꝑ deū. hec eſt magā virtꝰ qñ nec indignat̄ in corde: nec aufert ꝟbū. imo orat ꝓ eis qñ tales decedunt collocant̄ in q̄nto ordine.ſ. ꝟtutū. Cogitate ꝗ̄ feſta fiunt in q̄libet ordine qñ tranſit ⁊c̄. Ideo aplſ. Si fieri pōt: q̄ntū ex vobis eſt cū oībꝰ hoībꝰ pacē habentes. Nō voſmetipſos defendentes. i. vindicātes chariſſimi. ſed date locū ire. Scriptū eſt.n. Mihi vindictā ⁊ ego retribuā dicit dñs. ad Ro.xij. ⁊ Deut. xxxij. Nota. Si fieri pōt.ſ. quātū ē ex parte veſtra regrēdo pacē: etiā ſi eſtis iniuriatꝰ. qꝛ ibi eſt meritū. ¶ Sextꝰ modus alijs melior ē ꝓſidentia hūalis.ſ. ꝓlatoꝝ ecclīe ⁊ dñoꝝ tpaliū. Hec eſt maior. Rō. qꝛ nō ſolū reſpicit vtilitatē ꝓprie ꝑſone vt alij quinq; modi ꝓdicti: ſꝫ vtilitatē etiā totiꝰ populi ſibi ſubiecti qꝛ non ſolū gubernat ſe bñ in ꝑſona ſua ⁊ ꝟtuoſe: ſed etiā totū ppl'm ſibi cōmiſſum. Verbigrā. đ bono papa ⁊c̄. vſq; ad rectorē. ⁊ de bono iperatore vſq; ad rectorē ciuitatis qñ habuit iuſtū titulū ⁊c̄. Et qñ ſunt in dominio nō ſolum gubernāt ꝑſonā in afflictione pniali ⁊ deuotiōe ſpūali ⁊ miſeratione fraternali ⁊ in patientia ꝟtuali ⁊ ɔcordantia ꝓximali: imo vltra hᵒ regunt populū i iuſtitia. qꝛ nec amore nec odio nec pecunia faciunt ɔ̄ iuſtitiā. ɔtentant̄ đ ſuis redditibꝰ: non faciunt oppreſſiōes ⁊c̄. Idē de ꝓlatis eccleſiaſticis qui corrigūt pctā notoria qꝛ ex predictis ſecretis ꝗ̄ nō cadūt in iudicio hoīuꝫ ſed dei non punit̄ ſiue ciuitas ſiue cōitas. Qñ tales decedunt collocant̄ cū magno feſto ⁊ honore in ſexto ordine.ſ. dñationum. Dic quō ibi fit magnū feſtum in quolibet ordine tranſcūdo. Dicit ꝟgo maria filio. Magnum feſtū dꝫ fieri qꝛ tot anni ſunt ꝙ nullus aſcendit de talibꝰ qꝛ oēs ſe male gubernant. Dic de illo q poſt mortē apparuit amico ſuo dicens. Si fuiſſem de numero ꝓlatoꝝ nō fuiſſem de numero ſaluādoꝝ. Ideo dicit ſcriptura. Si delectamī in ſedibꝰ ⁊ ſceptris o reges populi: diligite ſapiāꝫ vt in ꝑpetuū regnetis. Diligite lumē ſapiētie oēs q peſtis ꝑplis ⁊c̄. Sap.vi. ¶ Septimꝰ ſemꝑ aſcendēdo eſt maior.ſ. pauꝑtas aplicalis qñ amore xp̄i homo deſpicit ⁊ amittit oīa bōa tpalia. ⁊ eſt ita phi locaptus de paupertate ꝙ nihil vult hēc niſi neceſſitatē ⁊ ꝓcurat honorē dei ⁊ ſaluationē aiaꝝ. Qñ tales decedūt cū magnis honoribꝰ collocantur in ſeptimo ordine.ſ. cuꝫ thronis. Auctas. Beatꝰ petrꝰ pro ſe ⁊ ꝓ alijs de vita aplica queſiuit a xp̄o di. Ecce nos reliquimꝰ ⁊c̄. Mat.xix. Rñdit xp̄s. Amē dico vobis ꝙ vos qui ſecuti eſtis me: in regeneratiōe cū ſederit filiꝰ hoīs in ſede maie. ſue ſedebit̄ ⁊ vos ſuꝑ ſedes. Lucas dicit. Sedebitis ſuꝑ thronos in duodeci tribꝰ iſrael. Lu.xxij. ¶ Octauus gradꝰ melior eſt ſapiētia diuinalis qñ vltra pauꝑtatē aplicā hñt ſapiētiā diuinā: ⁊ ſūt illuminati ⁊ in ſe hñt itellectū clarū: ⁊ illumināt alios in veritate fidei catholice ꝓdicādo ɔ̄ tenebras pctōꝝ. Qñ tales decedūt collocātur in octauo ordine.ſ. cherubin: q iterꝓtatur plenitudo ſcie. Auctas. Qui docti fuerint fulgebūt q̄ſi ſplēdor firmamēti. ⁊ qui ad iuſtitiā erudiūt multos q̄ſi ſtelle in ꝑpetuas eternitates. Dañ.xij. ¶ Nonꝰ gradus oībꝰ alijs ſuꝑdictis melior ē charitas ſuꝑnalis. Quia maior hoꝝ ē charitas. i. ad Coꝛ.xiij. Sūt aliq ſꝫ pauci ita ardētes ⁊ inflāmati in amore dei ꝙ oino ſīt igniti ꝙ nihil aliđ volūt nec deſiderāt niſi deū: amore cuiꝰ oēs labores ſīt dulces: ſꝫ deſiderāt eē cū xp̄o. Vñ ſi deꝰ diceret eis. Adhuc opꝫ ꝑ ānū expectare ⁊ viuē i mūdo. Rñderēt. O dñe: ⁊ q̄re nō ſtatim ⁊c̄. Nō ɔ̄ illos q fugiūt mortalitates exēplo duoꝝ captorū. Iuſtꝰ gaudet qñ dī ſibi ꝙ exeat de carcē: ſecꝰ de illo q eſt ɔſciꝰ ſibi ⁊c̄. Sꝫ pauci ſunt ſic inflāmati dīno amore: ſed heu maior ꝑs de vanitatibꝰ mūdi: vt miles đ pulchro equo ſacerdos de pulchro bñficio: religioſus de aliq̄ libro: ſꝫ nō de libro vite.ſ. xp̄o. mulieres de pulchra veſte vel ornatu: laboratores de pulchra poſſeſſiōe vl' vica. Inflāmant̄ iſtis miſerijs ſtatim dimittēdis: ⁊ nō curāt de iſtis bonis ꝑpetuis de xp̄o: de ꝟgie maria: ⁊ de ſctis. Qui do in ꝑpetuis ⁊ futuris ⁊ dei amore iflāmati fuerint cū paulo q ait: cupio diſſolui ⁊c̄. qñ tales decedūt cū honore ⁊ feſtis idicibilibꝰ collocātur in nouo ordine.ſ. ſeraphinoꝝ. Dicat̄ quō illa aīa leuat̄ a ſanct̄ angel': vt depingit̄ de magdalena: cū cāticis ⁊ inſtr̄is: ⁊ angeli reſpiciunt ꝑ feneſtras ſuas ⁊ ipſaꝫ ſalutāt dicēdo. O bñdicta dies in q̄ icepiſti ſuire deo. Iō aplſ. Suꝑ oīa charitatē habete: qđ ē vinculū ꝑfectiōis. ad Col.iij. Auiſet̄ vos: qꝛ niſi teneatis aliquē modū viuēdi de nouē predictis nō intrabit̄ paradiſū: qꝛ nō ſīt alij modi bñ viuēdi. Ecce quō fit vnum ouile ⁊ vnus paſtor ⁊c̄.

¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

Peccata noſtra ipſe ꝑtulit in corpore ſuo ſuper lignum. prima. Petri.ij. Sermo noſter erit de fructu paſſionis chriſti.ſ. vitandi. deſtruendi ⁊ expellendi peccata. Sed primo ſalutet̄ virgo maria. Verbū propoſitum habet ſubtilitatem ⁊ difficultatē in theologia. Item volo ipſum declarare dupliciter intellectū ſm duas ratiōes ꝓpter q̄s chr̄s pctā nr̄a pertulit in corpore ſuo ſuper lignum. ¶ Prima per ſatiſfactionē generalē ⁊ hoc vt pctā preterita ſint indulta. ¶ Secūda per inſtructionē ꝟtualem. ⁊ hoc vt pctā futura ſint defenſata ⁊ propulſata vel eiecta. Iō dicit Thema. Pctā noſtra ipſe pertulit. i. perfecte tulit. ¶ Dico primo ꝙ chriſtꝰ pertulit pctā noſtra in corpore ſuo ſuꝑ lignum crucis pro ſatiſfactiōe generali: ideo vt preterita dimitterent: qꝛ onus ⁊ penam quā nos debebamus portare pro noſtris peccat̄ ipe portauit. Pro declaratione dic caſum de cōmunitate ſeu vniuerſitate qua cōmiſit crimen magnuꝫ cōtra ſuuꝫ principē ⁊ dñm ꝓpter qđ fuit data ſentētia cōtra eam condēnationis: vel ꝙ ifra certum tempꝰ mille milia florenoꝝ ſoluerent ⁊ nō poterant nec centū: vel ꝙ hoīes ⁊ mulieres ⁊ pueri ſuſpenderent̄. Sed venit hō qdaꝫ diues ⁊ ſoluit principi pro vniuerſitate: ⁊ ſic illa cōmunitas fuit libera a pena ⁊ ſolutiōe. Sic eſt de facto dñi ieſu xp̄i. Naꝫ tota vniuerſitas ſeu cōmunitas generis humani ex pctō primi hoīs ⁊ aliorum poſt obligata erat ⁊ data ſentētia fuerat cōtra euꝫ in iudicio diuino vel ꝙ ſatiſfacerent deo: vel ꝙ ſuſpenderentur in furca inferni. Et totū genꝰ humanū nō poſſet deo ſatiſfacere pro vno pctō mortali. Rō. qꝛ pctm̄ contra deū factum eſt infinite offenſe ꝓpter dignitatē dei qui offendit̄. Vnde offendere laboratorem eſt pctm̄: ſed maius peccatum eſt militē: maius pctm̄ eſt comitē: ⁊ ſic aſcendendo in infinitum quo offendit̄ deus. Sed venit ille diues homo.ſ. xp̄s: portans infinitū theſaurū in gazophilatio corꝑis ſui: dicens deo patri. Pater cōpatior huic vniuerſitati ꝙ omnes ſuſpendant̄. Ad quē pater. Fili ſicut ſum miſericors eternaliter eſſentialiter ita ſum ⁊ iuſtus. Ideo ⁊c̄. Et filiꝰ. Ideo pater ego ſoluam: ego ſolus ſuſpendar in furca crucis: ne aliquis mihi credēs ⁊ obediens ſuſpēdatur in furca inferni: ⁊ placuit deo patri. Iō xp̄s ſoluit preciū ſanguinis. de capite per coronam: de manibus ⁊ pedibus ex clauis ⁊c̄. Ecce quō pctā nr̄a.ſ. preterita ipſe xp̄s pertulit ꝑ ſatiſfactionē ⁊ redēptionē generalem vt dimittant̄. De hoc Auctas. Xp̄us ſemel pro pctis noſtris mortuꝰ eſt iuſtꝰ pro iniuſtis: vt nos offerret deo: mortificatos quidem carne viuificatos aūt ſpū. i. Pet.iij. Nota. viuificatos ſpū. Sunt hic due q̄ſtiones. Prima. diceret aliquis qualē redemptionē fecit xp̄s: cum tñ adhuc multi damnent̄: vt ifideles iudei ⁊ agareni: ⁊ multi alij. Scđa queſtio de nobis xp̄ianis. Si xp̄s ſufficiēter ⁊ abūdanter redemit nos ⁊ ꝓ nobis ſoluit ꝓciuꝫ: qd ergo opꝫ me ſoluere ⁊ facere pniaꝫ de pctis meis ex q̄ xp̄s abūdant̄ ſoluit: q̄re gᵒɔfeſſores dāt pniaꝫ hic dico iſtā ꝟitatē: ꝙ xp̄s ſufficient̄ ⁊ abūdāt̄ imo ⁊ ſuꝑabūdant̄ ſoluit ꝓ oībꝰ pctis ꝓterit̄ ꝓſentibꝰ ⁊ futuris ꝗ̄ pñt fieri: nō ſolum ꝓ pctis xp̄ianoꝝ: imo etiā oīuꝫ infideliū: nō ſolum ꝓ iſto mūdo: imo etiā ꝓ mille milibus mundis ſi eſſent. Auctoritas. Ipe ē ꝓpiciatio ꝓ pctis nr̄is: nō ſolū ꝓ nr̄is tm̄: ſꝫ etiaꝫ ꝓ totiꝰ mundi ſupple pctis. i. Io.ij. Rñdeo ad q̄ōnes ꝙ licꝫ ꝓciū redēptiōis ſit ſolutū abūdāter ꝓ oībus ⁊ ſuꝑabūdāter: tñ opꝫ ꝙ illa redemptio vl' ſolutio ſit aliq̄ mō applicata. Qđ fit dupliciter vel ꝑ lotionē baptiſmalē: vel ꝑ afflictionē penitentialē. De ꝓmo qñ aliqs baptizat̄ paruꝰ vl' adultꝰ, q.d. xp̄s ſoluit: ideo venio ad baptiſmū gaudens de ſua ſolutiōe ⁊ in ſignū huiꝰ recipio baptiſmū: talē nihil opꝫ ſoluere ꝓ peccatis ſuis: etiā ſi feciſſet oīa pctā mūdi nullaꝫ cū opꝫ facere pniaꝫ: ex q̄ diues hō ſoluit ꝓ cōītate. Si vos q eſtis de cōitate ꝓteſtat̄ dicēdo Nolo gaudere illa ſolutione remanet̄ in illa obligatōe. Ita faciūt infideles vt iudei ⁊ agareni. Sed ſi vos ꝓteſtatis ⁊ dicitis ꝙ vultis gaudere illa ſolutiōe nō remanetis obligati. Pꝫ rō: qꝛ iudei ⁊ agareni damnant̄. Diceret aliqs quare ſolutio ⁊ redēptio xp̄i executat̄ ⁊ applicat̄ nobis per lauamētū aque baptiſmalis. Dicat̄ quō xp̄s fuit lauatꝰ ⁊ baptizatꝰ in ſanguine: ſꝫ qꝛ homo nō pōt lauari in illo ſanguine xp̄i: ideo lauat̄ hō in ſignuꝫ lauationis illiꝰ ſanguinis xp̄i: ꝟtute cuiꝰ lauamētū aque baptiſmalis hꝫ virtutē ⁊ efficaciā lauādi animā. Ecce q̄re dicit auctas. Chriſtꝰ mortuꝰ eſt ⁊c̄: vt nos offerret deo per baptiſmū. Patet ſolutio ad ꝓmā q̄ſtionē. Ad ſecūdā q̄ſtionem de nobis xp̄ianis: qd dicemꝰ: ꝙ ſi xp̄s abundāter ⁊ ſuꝑabūdāter ſatiſfecit ꝓ nobis. q̄re ergo dicit cōfeſſor ſoluatis ſatiſfaciendo pniam ⁊c̄. Rñdeo hic ⁊ dico ꝙ in prima applicatōe ſolutiōis xp̄i ꝑ baptiſmū quē recepiſtis: non

opoꝛtet ꝙ vos ſoluat̃ aliq̄d .ſ. faciēdo pn̄iā ꝯ
pc̄tis. Sꝫ qꝛ poſt baptiſmū iteꝝ vos obligaſt̃
ad ſuppliciū inferni ex pc̄tis q̄ poſt baptiſmū
feciſtis: idō opꝫ ꝙ iterū vob̄ applicet̃ illa ſolu-
tio ⁊ redēptō xp̄i: nō ꝑ baptiſmū qꝛ nō h̄ꝫ ꝟtu-
tē niſi ſel. Sic ⁊ xp̄s nō eſt moꝛtu⁹ ꝓ nob̄ niſi
ſel: idō opꝫ ꝙ applicet̃ nobis ꝑ afflictionē pn̄ia-
lē. Qm̄ ſic̄ xp̄s ſenſit doloꝛes in paſſiōe ſua:
ita ⁊ nos i pn̄ia debem⁹ ſentire doloꝛes i coꝛ-
poꝛe nr̄o: ieiunādo: ciliciū poꝛtādo: oꝛādo: vl̄
flagellādo: diſciplinādo ſe. ⁊c̄. Sic applicat̃ in no-
bis ſecūdo mō. Et ſic̄ xp̄s i paſſiōe habuit mł-
tos doloꝛes: ſic iſte modus pn̄ie poteſt iterari
multotiēs: qꝛ totiēs q̄tiēs. Idō qui aliq̄s dicit.
Nolo ꝯfiteri nec facē pn̄iā: talis ē vt iude⁹: q
dicit. Nolo gaudē de xp̄i ſolutiōe ⁊ redēptio-
ne. ꝑꝑ hoc mō nō vult recipe baptiſmū. Idē
de ſpenitēte: ⁊ lꝫ hoc nō dicat oꝛe: dicit tn̄ fcō
⁊ ope. Pꝫ pª rō. ¶ Dico ſcd̄o ꝙ xp̄us ꝑtulit
pc̄tā mūdi in coꝛꝑe ſuo ſuꝑ lignū crucis ꝑ in-
foꝛmationē vl̄ iſtructionē ꝟtualē: ⁊ h⁹ vt pc̄tā
futura vitent̃. Dic quō oīa pc̄tā moꝛtalia mū-
di includunt̃ ⁊ reducunt̃ ad ſeptē pc̄tā moꝛta-
lia q̄ dicunt̃ capitalia: ꝑꝑ hᵒ dn̄s nr̄ ieſus xp̄s
in cruce fecit ſeptē opa ⁊ in q̄libet ope dedit
nobis exēpliū ⁊ inſtructionē vitādi vnū pc̄tm̄
moꝛtale. Primū op⁹ notabile ꝙ xp̄s fecit eſt
qꝛ qn̄ debuit poni in cruce: ipſemet voluit ſe
denudare: qꝛ nullus poterat eū cogere ſi vo-
luiſſet. Eſt hic q̄ſtio: q̄re ſic nud⁹ voluit cruci-
figi: qꝛ ſicut videris nullus malefactoꝛ ſuſpen-
ditur tot⁹ nudus. Cū ergo xp̄us eſſet nobilis
homo de genere dauid. ⁊ hoc iudeis erat no-
tū: quare ergo voluit nudari. rn̄deo ꝙ hoc fe-
cit xp̄s vt daret nobis exēplū ⁊ inſtructionē
vitandi ⁊ expellendi a nobis vnū pc̄tm̄ moꝛ-
tale qđ dicitur pc̄tm̄ auaritie. Voluit nudari
anteq̄ ſe poneret in lecto crucis. dādo exem-
plū ꝙ ſi tenetis aliq̄d ꝑ auaritiā vel ꝑ rapinā
coactā: vt dn̄i tꝑales vel maioꝛes contra mi-
noꝛes: vel per furtū ſecretum: vt faciūt vaſalli
ꝯtra dn̄os ⁊ cōtra eccleſiā retinēdo decimas
vel ꝓmicias ⁊c̄. vel per vſurā vt faciunt vſura-
rij mutuādo vel emēdo ⁊c̄. vel per fraudē vt
faciunt aliqui mercatoꝛes vel per calūniā vt
faciunt iuriſte: iudices: aſſeſſoꝛes: aduocati: ꝓ-
curatoꝛes: vel per retentionem vt faciunt dn̄i
qui retinēt ſolidatas ſeruoꝛū: vl̄ heredes bo-
na defunctoꝝ: vl̄ alij retinēdo rē iniuſtā: vl̄ q̄-
cūq̄ mō. Si vis ſaluari fac vt xp̄s. Vn̄ anteq̄
ponas te in lecto ꝑ infirmitatē denuda te vt
xp̄s ſatiſfaciēdo ⁊ reſtituēdo. O q̄lis inſtru-
ctio ꝯ vſurarijs qui dicūt ꝯfeſſoꝛi. Pater di-

mittam in teſtamēto vt heres ſatiſfaciat ⁊c̄.
Nō credas te ex hᵒ euadere dānationē eternā
exq̄ tu nō vis ſatiſfacē in vita tua: lꝫ dimittas
in teſtamēto. qꝛ tua voluntas nō ē ſatiſfacē ſi
viuis: ⁊ ꝯdēnas filiū vl̄ heredē q etiā nihil fa-
ciet de ſatiſfactione: vt patet ad oculum de oī-
bus: imo dicet. ipſe fecit vſuram ⁊ furta: ⁊ di-
cit ꝙ ego ſatiſfaciam: bn̄faciam ⁊c̄. Ideo mul-
ti ſunt in hoc decepti. De diuitijs talium di-
cit ſcriptura ſācta. De mercedib⁹ meretricis
cōgregata ſunt ⁊ vſq̄ ad mercedē meretricis
reuertent̃. Suꝑ hoc plāgā ⁊ vlulabo: vadam
ſpoliat⁹ ⁊ nud⁹. Mich. i. Nō. de mercedibus
meretricis. Hec meretrix ē auaritia q̄ oībus
ſe cōicat: ⁊ dn̄is tꝑalib⁹ ⁊ p̄lat̃ eccleſiaſticis
religioſis ⁊ clericis iudeis ⁊ agarenis. Pecu-
nie gᵒ de malo iuſto de mercedib⁹ meretricis
cōgregata ſūt: ⁊ vſq̄ ad mercedē meretricis
reuertent̃: qꝛ qn̄ moꝛiunt̃ deꝑdant̃ ex auaritia
ꝓmo a ſcutiferis amicis ⁊ parētib⁹ ⁊c̄. idē de
p̄lat̃ clericis ⁊ religioſis. Quia de mercede
meretricis. ſ. ſymonie ꝯgregate ſunt: ⁊ vſq̄ ad
mercedem meretricis reuertent̃. qꝛ collecto-
res totū recipiūt ⁊c̄. Remediū eſt ergo illud
qđ dicit ꝓpħa. Suꝑ hoc. ſ. malū qđ feci ꝯgre-
gādo pecunias: plāgā ꝑ ꝯtritionē: ⁊ vlulabo
ꝑ cōfeſſionē: vadā ſpoliat⁹ ⁊ nudus ꝑ ſatiſfa-
ctionē. Si gᵒ aliq̄s veſtrū ē indut⁹ iſta mala
veſte auaritie denudet ſe: vt xp̄s ne damnet̃.
¶ Scd̄m op⁹ notabile qđ xp̄s fecit eſt cōcla-
uatio. Poſtq̄ fuit dnudat⁹ dixeꝛt ſibi iudei.
Ponas te hic ⁊ clauabim⁹ man⁹ ⁊ pedes ⁊
poſuit ſe ſuper lectū crucis aſperū ⁊ durum.
Cogitate cū quāto doloꝛe fuit illa cōclauatio
qꝛ man⁹ ſunt neruoſe ⁊ etiā pedes. Eſt hic q̄-
ſtio q̄re hoc: qꝛ oēs doctoꝛes theologie dicūt
ꝙ minim⁹ doloꝛ ſu⁹ ſuffeciſſet ex cōiūctiōe di-
uinitat̃: q̄re ergo voluit tot doloꝛes ſuſtinere.
Rn̄deo ꝙ hoc fecit vt daret nobis exēplū vi-
tādi pc̄tm̄ luxurie: qđ fit ad delectādū coꝛpus
vt cogitet luxurioſus doloꝛes coꝛꝑis ieſu xp̄i
quos voluit ꝓ eo ſuſtinere: vt dicat: ergo no-
lo delectari. Nō ꝙ xp̄s in cruce in q̄nq̄ ꝑtib⁹
ſui coꝛꝑis maxime ſuſtinuit doloꝛes ſcilicet i.
Prima in toto coꝛpoꝛe quādo iacuit ſuper
crucem duram ⁊ grauem. Secūda in clauati-
one man⁹ dextre. Tertia ſiniſtre. Quarta pe-
dis dextri. Quīta ſiniſtri. Quare hᵒ. Rn̄deo
ꝙ ad exemplū vitandi q̄nq̄ ſpecies luxurie.
Prima dicitur ſimplex foꝛnicatio. ⁊ iſta eſt
minoꝛ. Dic quid eſt ⁊ quō dicunt multi ꝙ nō
ſit pc̄tm̄ ⁊c̄. Et detur ratio de filiabus regis.
Secunda ſpecies eſt adulteriū: quādo alter

ſpōſoꝝ vl̄ ambo ſūt de matrimonio: qꝛ iā ē ma-
ius pc̄tm̄: qꝛ nō ſolū fit iīuria deo: ſꝫ ēt ꝓximo.
Tertia ſpēs dꝛ inceſt⁹: qn̄ ibi ē affinitas carnal̄
vel ſpūalis: iā eſt mai⁹ pc̄tm̄. Quarta ſpēs eſt
ſacrilegiū qn̄ ꝑſona eſt ſacrata: qꝛ religioſus
vel cleric⁹ vel monialis mai⁹ pc̄tm̄ fac̄: qꝛ ꝯtra
votū facit ⁊c̄. Quinta ſpēs ꝯ nām tā magnū
pc̄tm̄ ē ꝙ nō dꝫ noīari. Cōtra nāꝫ ē qn̄ fit tali
mō ꝙ nō pōt ſeq̄ gn̄atio q̄uocūq̄ fiat. Ecce q̄-
re xp̄s in q̄nq̄ locis ſui coꝛꝑis voluit ſuſtinet̃
doloꝛes: vt he q̄nq̄ ſpēs pc̄ti luxurie vitētur.
Idō apl̄s. Qui xp̄i ſūt: vt xp̄iani: carnē ſuā cru-
cifixerūt cū vicijs ⁊ cōcupiſcētijs. Ad Gal̄. v.
Tertiū op⁹ notabile xp̄i fuit in cruce ꝓpicia-
tio. Poſtq̄ fuit crucifix⁹ erexerūt crucē. Co-
gitate doloꝛē toti⁹ coꝛꝑis ꝙ ſolū in clauis pē-
debat. Tūc xp̄s vidit deū patrē ad recipiēdū
vindictā de crucifixoꝛib⁹ filij ſi fili⁹ voluiſſet ꝓ
q̄b⁹ oꝛauit dī. Pꝛ dimitte illis: qꝛ neſciūt q̄d
faciūt Luc. xxiij. Nō hic exēplū ⁊ iſtructionē
quā dat nob̄: qꝛ nō ſolū voluit recipe ipſe vin-
dictā: ſed nec ſuſtinuit ꝙ ali⁹. ſ. pꝛ reciperet ꝓ
eo vīdictā. Quare hoc. Rn̄deo ꝙ ad dandū
exēplū vitādi pc̄tm̄ ire ſeu vindicte qđ pc̄tm̄
multū ⁊ nimis regnat in mūdo. Dicūt enim
nōnulli per caput vel per coꝛpus dei ego me
vindicabo ⁊c̄. Quid dices in iudicio qn̄ xp̄s
dicet tibi: q̄re nō remiſiſti moꝛtē patris vel fi-
lij ⁊c̄. Si dicis dn̄e. q̄a certe malo mō ⁊ iniuſte
fuit iterfect⁹ ⁊c̄. ⁊ cū falſo ꝓceſſu ſniatus. Di-
cet xp̄s. Et nunq̄d ego qui ſum dn̄s rex ⁊ pa-
pa maioꝛ mundo iniuſte ⁊ cū falſo ꝓceſſu fui
ſniatus. tn̄ peperci. Dic cōtra aliq̄s mulieres
durioꝛes hoīb⁹: q̄d dicet̃ cū virgo Maria re-
miſerit moꝛtē filij ſui: qui tantū ⁊ plus vale-
bat q̄ fili⁹ veſter: ⁊ qn̄ audiuit ꝙ fili⁹ pepercit
etiā ⁊ ipſa pepercit: ⁊ qn̄ videbat illos q cru-
cifixerant filiū ſuū ſalutabat eos dicēs: Dn̄s
ſit vobiſcū: qꝛ dyabol⁹ erat cū eis: idō oꝛat pro
eis. Opoꝛtet remittē. Vn̄ dicit xp̄s Matth.
xviij. Pater me⁹ celeſtis tradet vos toꝛtoꝛi-
bus ſi nō remiſerit̃ vnuſq̄ſq̄ fratri ſuo de coꝛ-
dibus. Et ad Ephe. iiij. Eſtote inuicē benigni
miſericoꝛdes: donātes iuicē ſicut ⁊ de⁹ in xp̄o
donauit vob̄. Nota. benigni in loquēdo: mi-
ſericoꝛdes in remittēdo: ſicut de⁹ in xp̄o. ſ. exi-
ſtens in cruce donauit vob̄ exemplū. Quar-
tum op⁹ fuit coꝛonatio. Dic quō iudei poꝛta-
uerūt coꝛonā ſpineā quā ſibi ipoſuerāt in do-
mo pylati ⁊ dixerunt. Rex veni huc: ⁊ pone-
mus tibi coꝛonā quā mereris. Quare voluit
ſic coꝛonari: Rn̄deo vt daret nobiſ exemplū
⁊ iſtructionē vitandi pc̄tm̄ ſuꝑbie. Superb⁹

eni cōiter vadit capite erecto: ſed humilis va-
dit capite demiſſo ⁊ ſtat ſimpl̄r. Superb⁹ aūt
pōpoſe ⁊c̄. Cōtra quos dīc ſcriptura: ve coꝛo-
ne ſuꝑbie ebrijs effraim. ⁊ floꝛi decidēti glo-
rie exultatōis ei⁹. Iſa. xxviij. Nō. Ve coꝛone
ſuꝑbie. Quēadmodū coꝛona h̄ꝫ q̄ttuoꝛ floꝛes
lilij: ſic coꝛona ſuꝑbie venit in capite ex q̄ttu-
oꝛ. Flos ante ſuꝑbia ex gr̄ie: flos retro ex bo-
nis ſpūalib⁹: flos a dextris ſuꝑbia de offō vel
dignitate: flos a ſiniſtris ſuꝑbia q̄ venit ex bo-
nis tꝑalib⁹ ſiue ex diuitijs. Ebrijs effraim: qđ
interꝑtat̃ creſcēs vel abundās: qm̄ ſuꝑbia ve-
nit: vel ex abūdantia bonoꝝ. idō faciūt vanita-
tes: vel ebrietates ambitionū ⁊ honoꝝ. Et ſic
lꝫ ſūt pauꝑes oīa expendūt i vanitatib⁹ oꝛna-
mētoꝝ. Idō Maria ꝟgo cōmendat̃ de humili
capite. Cāt. iiij. Quā pulchꝛa es amica mea
oculi tui colūbaꝝ: nō falconū: q hincinde re-
ſpiciūt. ſeq̄tur. Abſq̄ hoc qđ intrinſec⁹ latet
ſ. hūilitas coꝛdis. Itē Tob. iiij. A ſuꝑbia ini-
tiū ſūpſit oīs ꝑditio. ſ. angeloꝝ ⁊ hoīuꝫ: vt pꝫ
in lucifero ⁊ in ꝓmis parētib⁹ qui pꝛi⁹ pecca-
uerūt per ſuꝑbiā q̄ gulā. Nota in legēda ſci
Ludouici regis quō mater ſua docuit eū ſex-
tis ferijs nō poꝛtare crinilia. Et dic ꝯtra illos
qui oꝛnāt ſe perlis. Quintū op⁹ xp̄i fuit pota-
tio. Quia xp̄us in cruce ꝑꝑ ꝑditionē ſanguis
⁊ ꝑꝑ malā noctē quā habuerat: ⁊ ꝑꝑ caloꝛes
habuit ſitim ⁊ clamauit dicēs. Sitio: ⁊ tamē
ſciebat bn̄ potū ſibi dādū. ⁊ lꝫ peteret potū ēt
dederūt ſibi cibū. Mēſa fuit arūdo. Mappa
folia. Cib⁹ ſpongia. Pot⁹ acetū. Quare hoc.
Rn̄deo vt daret nob̄ exēplū vitādi pc̄tm̄ gu-
le: cogitādū ē q̄le prādiū fuit datū dn̄o nr̄o ie-
ſu xp̄o: idō de cibis noli recipe niſi neceſſitatē.
Idē de vino bn̄ liphato: ⁊ nō comedē in dn̄i-
ca an̄ miſſā maioꝛē. Rō: qꝛ qui h̄ꝫ loq̄ cū re-
ge vel papa ⁊c̄. Itē ſuare ecclie ieiunia. Itē
nō bibē in taberna: ſed in loco ꝟ̄o. Perſona
guloſa ſꝑ vel frequēter eſt luxurioſa. Idō ſunt
tot mali eccleſiaſtici in mūdo: qꝛ dicit beat⁹
Bern̄. ꝙ guloſus perſonis ⁊ ebꝛioſis viuē ca-
ſte eſt maius miraculū q̄ ſuſcitare moꝛtuos.
Idō xp̄s. Attēdite ne grauēt̃ coꝛda vr̄a crapu-
la ⁊ ebꝛietate. Lu. xxi. Sextū opus xp̄i nota-
bile fuit ſpūal̄ occupatio. Qm̄ exiſtēs viuēs
in cruce cōtinue oꝛauit. Dic Iero. cui fuit re-
uelatū qđ dixit xp̄s: ⁊ incepit. De⁹ deus me⁹
reſpice ⁊c̄. vſq̄ ad pſalmū. In te dn̄e ſperaui
vbi dꝛ. In manus tuas cōmendo ſpm̄ meū.
Dixit decem pſalmos. vbi ſūt centum quin-
quaginta ꝟſus in cōmēdationē pſalterij in q̄
ſunt centū q̄nquaginta pſalmi. Nota: quare

xp̄s ſic voluit occupari. R̄ndeo vt daret no/
bis exēplū ⁊ inſtructionē vitandi pctīn̄ acci/
die: ne ocioſe dimittamꝰ tp̄s trāſire nob̄ ꝯceſ
ſum ad operādū. nō ſolū tpaliter ſed ſpūalit̄
orādo. Hic modū orādi deuote. Ocioſi ſunt
multi q credunt eē diligētes. Hic quō iudi/
cat ille ocioſus qui in ſero nō portat lucrū: lꝫ
laborauerit ꝑ totā diē: ſed qui portat lucrū i
ſero dr̄ diligēs: etiā ſi fuerit ſedens per totam
diē. Sic in ſero mortis oꝫ nos ire ad portam
ꝑadiſi. Et dicet xp̄s cuilibꝫ. Videamꝰ qd por
tas. de q̄ viues hic qd lucratꝰ es. Si nō por/
tas lucrū meritoꝝ bonoꝝ opeꝝ dicet chriſtꝰ.
In quo tu expēdiſti tot annos q̄s tibi ꝯceſſi.
R̄ndebis. Dn̄e in laboribꝰ mūdanis ⁊c̄. Ta
les iudicabūt ocioſi apud xp̄ꝫ: qui hic iudicā
tur diligētes apud mūdū. Diligētes iudica/
bunt tūc apud xp̄m illi q orāt audiūt miſſas
ſmones ⁊c̄. q in ſero portabant manꝰ plenas
theſauro meritoꝝ: qui cū gaudio recipientur
a xp̄o. ocioſi vero mittent ad hoſpitale miſe/
roꝝ. ſ. in infernū. Ideo dicit ſcriptura. Quod
cunqꝫ pōt manus tua: inſtanter opare: qꝛ nec
opus: nec ratio: nec ſapia: nec ſcia erunt apud
inferos quo tu ꝓperas. Eccſ. ix. Septimum
opus xp̄i in cruce fuit lanceatio. Hic quomō
poſt mortē vnus militū aperuit lancea latus
eius. Ioan. xix. Quare voluit hoc fieri. Re/
ſpōdeo ꝙ ad dandū nobis exemplū ⁊ inſtru/
ctionēꝫ vitādi peccatū inuidie. Alia vulnera
voluit xp̄us recipe dū vineret: ſed vulnus la/
teris poſt mortē. Ratio: qm̄ alia pctā morta
lia oīa hn̄t qd boni vel apparens bonuꝫ Hic
ꝺbigſa de oibꝰ. Prio de ſupbia: qꝛ delectabi
le vr̄ ſupbo qn̄ honorat ⁊c̄. ⁊ ſic de aliis. Sed
pctm̄ iuidie nullā hꝫ rōnēꝫ boni totū ē mors:
qa inuidia nō eſt niſi dolor de bono alterius
qui in corde ꝯſiſtit: lꝫ ēt oſtēdat lingua. Qm̄
cor inuidi habꝫ linguā diffamatricē. Unde ſi
hō loquit inuido de aliqua bona pſona. ſtati
dic̄. nō cognoſcit eā ſicut ego ⁊c̄. Itē de aliis
plagis xp̄i exiuit ſolꝫ ſanguis: de iſta ſāguis
⁊ aqua. Rō: qꝛ iuidꝰ caleſcit gaudēdo de ma
lo ꝓximi: iō exiuit aq̄ ad refrigerādū. ſecūdo
frigeſcit in amore ⁊ bono proximi: iō ſanguis
exiuit ad caleſaciēdū. Ideo dic̄ ſcriptura. De
ponētes omnē maliciā ⁊ oēm dolū ⁊ ſimula
tiones ⁊ inuidias ⁊ oēs detractiōes ſicut mō
geniti iſantes rōnabiles ⁊ ſine dolo lac ꝯcu
piſcite: vt in eo creſcatis in ſalutē. i. Petri. ij.
Lac. ſ. charitat dilectionis concupiſcite ⁊c̄.
¶ Dominica ſecunda poſt octauas paſche.
Sermo primus.

Quid eſt hoc quod dixit nobis
Modicū ⁊ nō videbit me: ⁊ iterū
modicuꝫ ⁊ videbit me. Ioan. xvi.
Sermo noſter erit de ſctō euāgelio ⁊ habebi
mꝰ multas bonas doctrinas. ſed prio ſalutet
virgo maria ⁊c̄. Sanctū euāgeliū hodiernū
ꝯtinet quoddā piū parlamentū ⁊ gratioſuꝫ
qꝺ fuit iter xp̄ꝫ ⁊ diſcipulos ſuos in nocte paſ
ſionis. in q̄ fit mētio nō ſolū de xp̄i paſſiōe: ſꝫ
ēt de eiꝰ reſurrectōe ⁊ aſcēſione. Iō hoc euan
geliū legit mō iter reſurrectionē ⁊ aſcēſionē.
In q̄ ſm ꝙ videbitis dr̄ ſepties modicū nō ſi
ne miſterio. Iō recepi ꝓ themate. Quid ē hꝰ
ꝙ dixit nob̄ ⁊c̄. Qm̄ in nocte paſſiōis xp̄s di/
xit: modicū ⁊ nō videbit me ⁊c̄. vſqꝫ ad p̄ſēꝫ.
Primuꝫ notat tp̄s paſſiōis: qꝛ tūc modicū. i.
tribꝰ diebꝰ nō viderūt eū. Modicū tēpꝰ fuit:
qꝛ ſolū per q̄draginta horas durauit. Scōm
modicū fuit a reſurrectiōe vſqꝫ ad aſcēſionēꝫ
⁊ de iſto dixit: Et iteꝝ modicuꝫ ⁊ videbit me.
Tertiū modicū fuit: qꝛ diſcipuli ipm̄ nō itelli
gētes dicebāt adinuicē. Quid eſt hoc qꝺ di/
xit nobis modicū. Neſcimꝰ qd loqt. Quartū
qn̄ eis declarauit dicēs: De hoc q̄rit iter vos
qꝛ dixi vobis: modicū ⁊ nō videbit me. ⁊ iteꝝ
modicū ⁊c̄. Dicat ſilitudo mulieris ꝑturiētis
qꝛ tēpꝰ ꝑtus vr̄ ſibi lōgū ꝓpter dolores: lꝫ fit
modicuꝫ. Sic poſtq̄ terra peperit filiū dei ꝑ
reſurrectionē glorioſaꝫ gaudebit ⁊c̄. Patet
euangeliuꝫ ad litterā. in quo pꝫ ꝙ ſepties dr̄
modicū. Mirū eſt quō tam paruo parlamē/
to totiens dr̄ modicū. Iō habemꝰ rōnēꝫ que
rendi ⁊ faciēdi qōnē themat. Quid eſt hꝰ qꝺ
dic̄ nobis ⁊c̄. In quo dn̄s noſter ieſus xp̄s dn̄
dit ſecrete ꝙ nos habemꝰ modicū de ſeptem
boni ſpūalibus que debemus habere.
Primo habemus modicum de diſcretio/
ne vel cognitione intellectuali.
Secundo modicum de deuotione ſpūali.
Tertio modicū de dilectione fraternali.
Quarto modicum de afflictione pniali.
Quinto modicuꝫ de ſubiectione dināli.
Sexto modicū de miſeratione proximali.
Septimo modicuꝫ de duratione virtuali.
Ecce rō moralis q̄re totiēs dic̄ modicū. Qui
bus declaratis habemꝰ r̄nſionem ad thema qꝺ
dic̄. Quid ē hoc qꝺ dic̄ nob̄ modicū. ¶ Quā
tū ad p̄mū habemꝰ modicū de diſcretōe itel/
lectuali: qꝛ vt beſtie gubernamꝰ nos: quia ſci/
mus cognoſcimꝰ corpalia ⁊ carnalia que tan
gūt carnē: ſed nō ſpūalia que tangunt alam.
Verbigſa. qꝛ ſtatim ſentimꝰ lapidē in ore qn̄

comedimus legumina ⁊c̄. ſed nō ſentimꝰ ſa/
xuꝫ dyaboli in aīa qn̄ recurrimꝰ ad dinos ⁊c̄.
ſtatim ſentimꝰ caloreꝫ febris corpalis: ſed nō
febrē luxurie. Itē ſtatim ſentimꝰ modicū pol
ueris in oculo: ſed nō terraꝫ auaricie ⁊c̄. Iteꝫ
ruſticus bene ſcit quot ſolidi ſūt in vno flore
no: ſed nō quot ſūt p̄cepta dei. Itē mulieres
bn̄ ſciūt cantationes ⁊ ſortilegia ⁊ ꝯiurratio/
nes: ſed nō ſciūt. Credo in deū ⁊c. Ideo chri/
ſtus. Ioan. xij. Adhuc modicuꝫ lumen eſt in
vobis. Ambulate dū lumē habetis vt nō vos
tenebre apprehendant ⁊c̄. Nota. modicū lu/
men. ſ. diſcretionis ſiue cognitōis intellectua
lis. ¶ Quantū ad ſcōm hēmꝰ modicū de de/
uotiōe ſpūali: qa cū modica deuotiōe facimꝰ
ſpūalia: vt ieiunia: orōnes: ſꝫ totā diligētiā ⁊
feruorē ſpūs ponimꝰ i rebꝰ tpalibꝰ. Hic quō
deꝰ diuiſit totū tp̄s in ſeptē diebꝰ. De qbꝰ de
dit nob̄ ſex ad laborādū ⁊ lucrādū: ⁊ retinuit
ſibi ſeptimū diē vt ꝓ aīa laboremꝰ. Et adhuc
nō vult totū. Nā in die ſūt. xxiiij. hore. da ſolū
vnā deo: audiēdo miſſā: alīs horas poteris da
re ad placita corpis licita ⁊ honeſta. Sed de
iſto tēpore modicū damꝰ deo: frangendo fe/
ſta ⁊c̄. Unde in ebdomada ſūt. xlviij. hore. ⁊
de iſtis ſolū datur vna deo in miſſa: modicuꝫ
eſt ⁊ expecta vſqꝫ ad benedictionē: quid faci
tis: nō niſi loq de mercantiis feriis. qd dr̄ de
papa. de rege ⁊c. videt vobis ſi habemꝰ mo/
dicuꝫ de deuotione ſpūali: quia q̄ſi nihil: imo
defrandamus deū de ſuis regalibus: qꝛ neſci
mus ſeruare feſta. Ad itelligendū hoc pecca
tū. nota parabolā de rege diuidēte gallinam
cū ſuis q ſolū ſibi retinuit caput. Qui recepe
rūt de manibꝰ regis caput galline ⁊ ipſuꝫ de
derūt canibꝰ: ſic gallina dr̄ ebdomada: cuiꝰ
caput eſt dies dn̄ica. ⁊ dat ꝑ nos canibꝰ. i. de/
monibꝰ ⁊c̄. Ideo: qꝛ nos deū defraudamus:
fraudamur ab eo: qm̄ modicū proficiūt agri
nr̄i. Hic quō ꝓficiūt oīa nr̄a magis ex tēpo/
re dei ipſuꝫ dādo deo q̄ꝫ ex noſtris laboribus
quia ex fraude feſtiuitatū veniūt ſiccitates: tē
peſtates: lapides ⁊c. De iſto modico auctas.
Occupatio magna creata eſt oibus homini/
bus: ⁊ iugū graue ſuper filios Adā a die exi/
tus de ventre matris coꝝ vſqꝫ in diē ſepultu/
re in matrē oiuꝫ. Seqt. Modicū aūt tāq̄ ni
hil in rege. Eccl. xl. Nō. iugū graue: ē labor ſex
dieꝝ ebdomade: q icipit a die natiuitatis ⁊ du
rat vſqꝫ ad diē mortis. In q̄ die mortuus hō re
dit i vteꝝ m̄ris. ſ. trē: q ē mō q̄uida modicū i
rege. ſ. ſpūali q̄ſi ad nihilū venit. Pꝫ. Primū
modicū cū dr̄. Quid ē h qꝺ dic̄ nob̄ modicū
Cōſiliū bonū do. ſ. ꝙ iſtud modicuꝫ diuidat i
q̄ttuor ptes. ſ. ꝙ iſtud modicū de q̄libet die. ſ.
orare mane ⁊ ſero ⁊c̄. Scōm modicuꝫ de q̄li
bet ebdomada. ſ. in dn̄ica ceſſare a labor tpa
li: ⁊ occupare ſe i labore ſpūali: ⁊ dare illā ho
rā deo: audiēdo miſſā ⁊c̄. Tertiū modicū d̄ q̄
libet mēſe ꝯfiteri: q̄ſi ablnēdo camiſiā aīe vt
camiſiā corpis ⁊c̄. Quartū modicū de q̄libꝫ
āno ꝯicare i paſcha ⁊c̄. Hoc ꝯſiliū ē bti Pe
tri apl̄i. Deꝰ oīs gr̄e q vocauit nos in eternā
ſuā gl̄iaꝫ i xp̄o ieſu modicū paſſus: ipe ꝑficiet
ꝯfirmabit ſolidabitqꝫ. i. Pe. v. ¶ Quātū ad
3m habemꝰ modicū de dilectiōe frnali qꝛ nō
diligimꝰ ꝓximos niſi amore beſtie: q̄ꝫdiu faci
tis eis bonū diligūt vos: vt canis: lꝫ ſit rabidꝰ
diligit vos q̄ꝫdiu facit ſibi bonū. ſꝫ latrat ſi fa
cit ſibi malū. Sic de nob̄ q neſcimꝰ diligē niſi
parētes ⁊ bn̄factores: ſꝫ ſi nocēt nobis aliqd
ſtati vt cāes latramꝰ. ſ. vīdictā mināda. Nul/
lꝰ cū hac dilectōe pōt itrare ꝑadiſuꝫ: oꝫ vt di
ligamꝰ plus q̄ beſtie. ſ. diligē ēt inimicos. Un̄
in iudiꝰ qn̄ xp̄s dicet. Quid feciſti ꝓ me: ſi di/
cis. Dn̄e dilexi amicos parētes ⁊ bn̄factores
Dicet xp̄s: nec grates nec gr̄as. hꝰ modicū ē.
Sꝫ ſi dicis Dn̄e amore vr̄i: qꝛ vos p̄cepiſtis:
dilexi inimicos. lꝫ nō mererent hꝰ apud me.
Tūc dicꝫ xp̄s. Nō ē h modicū: hꝰ ē meritū: ⁊
recipiet te in ꝑadiſū. De iſto modico dic̄ xp̄s
ore bti ioānis. Scio opa tua: ⁊ ecce dedi corā
te oſtiū aptū: qꝛ modicā habes v̄tutē Apoc.
iij. Nota. Scio opa tua: que bona feciſti ami
cis: ⁊ mala inimicis modicā habes virtutē. i.
charitatē: que per excellentiā dr̄ v̄tus ſimplr̄
qꝛ maior hoꝝ ē charitas. Oſtiū aptū dr̄ vul/
nus lateris xp̄i. Io. xix. Unꝰ militū lancea la/
tus eiꝰ apuit: qꝺ nemo pōt claudē ita ē mani
feſtū: qm̄ xp̄s orauit nō ſolū ꝓ amicis: ſed etiā
ꝓ īimicis. Rō: q̄re inimici ſit diligēdi ꝺclaret
per ſilitudinē. Quidā hō tenebat ſoluē mille
florenos ſub pena ſuſpēſionis. Cūqꝫ in craſti
nuꝫ eēt ſuſpēdēdus: qꝛ nō hēbat vn̄ ſolueret.
de nocte qdā diues ꝓiecit ſibi vnā burſam ꝑ
trapā captōis cū mille florenis: ⁊ q̄ſi fregit ſi
bi caput. Qui ſētiēs dolorē maledicebat ꝓii
cientē burſā. Inuēta aūt burſa letatꝰ eſt ⁊ ſol
uit. ⁊ libatꝰ ē di. Bn̄dictꝰ ſit q dedit mihi bur
ſam ⁊c̄. Idē ē de q̄libet pctōre: cū certū ſit no
bis ꝙ ſnia ſit data ꝙ nos habemꝰ ſoluē debi/
tū deo ꝑ pniaꝫ ſub pēa mortis. aliter reſtat fur/
ca inferni. Lu. xiij. Dico vob̄ ꝙ niſi pniaꝫ ege
ritis: oēs ſilr̄ ꝑibitis: ⁊ nō poſſumus ſoluē. tot
ſūt pctā. Ideo. qn̄ venit tribulatio. ſ. qn̄ occi/
dūt tibi fratrē: filiū: vel patreꝫ. Ecce auruꝫ qꝺ

frãgit tibi caput:ſꝫ reſpice ⁊ attẽde qđ ẽ itus
ſtra tribulatiões. Nã lꝫ tribulatiões veniãt vl
tra coꝛ:tñ ſi patiẽter recipiunt.de illis hõ põt
ſolnẽ do pluſq̃ cũ ieiunijs ⁊ oꝛonib⁹ ⁊c̃.remit
tẽdo inimicis vt de⁹ remittat tibi. De hͦ au/
ctoꝛitas. Bñdictũ ẽ nomẽ tuũ de⁹ patrũ nr̃o
rũ:q cũ irat⁹ fueris miãꝫ facies.⁊ ĩ tpe tribula
tiõis pctã dimitt̃ his q inocãt te. Tho.iij. Jõ
Jo.vi. Unuſqſq; modicũ qđ accipiat.ſ.de pa
tiẽtia ⁊c̃. ¶ Quãtũ ad q̃rtũ habem⁹ modicũ
de afflictiõe penitẽtiali.⁊ pctã ſit multa ⁊ ma
gna ⁊ grauia.penitẽtia do modica. Determi
natio ẽ ſctõꝝ doctoꝝ ꝙ ꝓ quolibet pctõ moꝛ
tali hõ obligat̃ ĩ ſeptẽ annis de pnia. Tps eſt
eq̃le ſiue ꝓ magno pctõ moꝛtali ſiue ꝓ modi
co. Sꝫ q̃litas penitẽtie ẽ arbitraria ſm arbi/
triũ cõfeſſoꝛis:vt iuxͣ q̃titate pcti ſit q̃litas pe
nitẽtie. Sꝫ q̃titas tpis ꝓ q̃libet pctõ moꝛtali
ẽ ſeptẽ annoꝝ. Rõ:in q̃libet pctõ moꝛtali fit
iniuria ꝯ ſeptẽ dona ſpũſſancti. Nõ videas
quotiẽs peccaſti moꝛtalit̃:quotiẽſcũq; recur
riſti ad diuinos:iuraſti ⁊c̃. cõputa ꝓ quolibꝫ
ſeptẽ ãnos.⁊ ſi nõ cõplent̃ h̃ cõplebũt̃ in pur
gatoꝛio in alio mũdo. Remediũ ẽ gͦ lucrari
ĩdulgẽtias:ieiunare:oꝛare elemoſynas dare:
⁊ alia bona opa facere.⁊ ſic reſecat̃ tps. Jdeo
dico ꝙ reſpectu pctõꝝ modicũ habem⁹ de af/
flictiõe pniali:imo q̃libet excuſat ſe dicẽdo cõ
feſſoꝛi ꝙ nõ poſſit ieiunare:nec ciliciũ poꝛta/
re ⁊c̃.ſꝫ modicã pniaꝫ dctis. Ecce de iſto mo/
dico qđ dicit apl's petr⁹. Modicũ nũc ſi ꝓ qꝛ
opꝫ ꝯtriſtari in varijs tẽptationib⁹ vt ꝓbatio
fidei veſtre multo p̃cioſioꝛ ſit auro qđ p ignẽ
ꝓbat̃.i. Pe.i. Nõ ꝙ tẽptatiões vocat pnias.
Rõ:qꝛ hodie ille q vult facere pniam ponit
ſe in tẽptationẽ:qꝛ q̃libet deridet ipꝫ:ſꝫ modi
cũ curare dꝫ de talib⁹. ¶ Quãtũ ad q̃ntũ ha
bemus modicũ de ſubiectiõe diuinali:qꝛ mo
derno tpe pauci ⁊ modici ſubijciũt̃ do. Pro
bat̃:q̃ñ null⁹ dñs mũdi ẽ q hꝫ minoꝛẽ ſubie/
ctionẽ ĩ ſubdit̃ ⁊ vaſallis q̃ de⁹. Uerbigr̃a.ſi
dñs facit ꝓclamatiõeꝫ penitentialẽ ſub pena
q̃nq; ſolidoꝝ ꝙ nullus dicat malũ de tali iu/
deo:optime ſeruabit̃:ſꝫ ꝓclamatio ⁊ oꝛdina/
tio dei ẽ ꝙ nullus dicat malũ de creatoꝛe iurã
do ⁊c̃.ſub pena moꝛtis aĩe ⁊ coꝛpis ⁊c̃. nihil
ſeruat̃ ⁊c̃. De⁹ p̃cipit ꝙ null⁹ vadat ad diui/
nos ſub pena pdẽdi oĩa bõa coꝛp⁹ ⁊ aiãꝫ ⁊c̃.
Jtẽ ꝙ nullus opet̃ aliqđ tpale ĩ die feſto ſub
pena ⁊c̃.nihil ſuat̃. Jtẽ ꝙ null⁹ ponat offen/
diculũ corã ceco ⁊c̃.ſub pena ⁊c̃.⁊ vos penit̃
meretrices in hoſpitio in laqueũ aiaꝝ ⁊c̃. Jtẽ
ꝙ null⁹ ludat ad taxillos ⁊ nihil ſuat̃. Credi
tis ꝙ de⁹ nõ videat iſtos deſpect⁹ eius. Ecce
modicũ d ſubiectiõe diuinali. Jtẽ rex xps cũ
gẽte armoꝝ.ſ.ſiccaꝝ tẽpeſtatũ:lapidũ moꝛta
litatũ:locuſtaꝝ ⁊c̃.terremot⁹ ⁊ hmõi. De hͦ
ꝓphetia. Mãda remãda:expecta reexpecta
modicũ ibi ⁊ modicũ ibi ⁊c̃. Jſa.xxviij. Nota
mãda.ſ.in veteri lege:remãda in noua: ĩ qua
ꝯfirmant̃ p̃cepta moꝛalia. Mãda.ſ.p teipſuꝫ
remãda.ſ.p p̃dicatoꝛes:apl'os ⁊ alios. Expe/
cta.ſ.iuuẽtutẽ:reexpecta.ſ.ſenectutẽ. Expecta
ſ.in tpe carnali:reexpecta.ſ.in q̃dragefima:ſꝫ
modicũ ibi:⁊ modicũ ibi.ſ.vbiq;. ¶ Quãtuꝫ
ad ſextũ habem⁹ modicũ de miſeratione ꝓxi
mali:qꝛ q̃ſi nihil eſt op⁹ miſericoꝛdie qđ faci/
mus. Jſta mĩa ꝓximalis fit triplicit̃.ſ.dãdo:
mutuãdo:⁊ pdonãdo. Sꝫ de q̃libet habem⁹
modicũ. Pͦ nec dãdo:qꝛ talẽ modũ tenem⁹
dãdo elemoſynã:faciẽdo aurẽ ſurdã pauperi
qđ q̃ſi nihil valet:qꝛ das malo coꝛde pp ĩpoꝛ
tunitatẽ petẽtis modicũ valet. Nota moduꝫ
dãdi elemoſynã. Sicut ille q ponit pecuniaꝫ
ſuã in mẽſa cãbij vt lucretur. Auctoꝛitas. Da
paupib⁹ ⁊ habebis theſaurũ in celo. Math.
xix. Jtẽ mutuare eſt magna miſericoꝛdia:q̃ñ/
q; in caſu maioꝛ ẽ q̃ꝫ dare. Uerbigr̃a. Si dan
tur duo ſolidi miſericoꝛdia ẽ:ſꝫ ſi mutuãt̃.xij.
floꝛeni pauperi ruſtico vt poſſit ſe iuuare ⁊c̃.
maioꝛẽ miſericoꝛdiã facit̃ ſibi. Jõ dđ.pš.cxi.
Jocũdus hõ q miſeret̃ ⁊ comodat: diſponit
ſermones ſuos in iudicio:qꝛ ineternũ nõ cõ/
mouebit̃. Sed miſericoꝛdia iſta iaꝫ ad modi
cũ venit pp vſurã. Nota practicã vſurarioꝛuꝫ
diuitũ q̃ñ pauꝑes ruſtici veniunt ad eos mu/
tuãdo.x.ꝓ.xij.vel vẽdẽdo plus pp ſperã:vel
vẽdẽdo minus ꝓpter pecuniã ꝓmptã. Jtem
pdonãdo inimicis:⁊ multi ſũt q nolũt parce
re ꝓpter xp̃m:ſꝫ ⁊c̃. Si papa vel rex diceret:
amoꝛe mei parcatis:qꝛ ego poſſunt vobis fa
cere hec ⁊ illa ⁊c. Tũc dicũt. Dñe amoꝛe ve/
ſtri faciaꝫ. Talis miſericoꝛdia parcẽdi modi/
cũ valꝫ:qꝛ q̃ñ eritis corã xp̃o in iudicio dicet.
Quid feciſtis amoꝛe mei ⁊c. Remiſiſti moꝛ/
tẽ patris vel fratris:ſꝫ nõ amoꝛe mei ſed talis
dñi. Jdeo vadas ad eũ vt det tibi paradiſuꝫ.
Jdeo amoꝛe dei ⁊ ꝓ ei⁹ honoꝛe remittere de
betis vt habeatis paradiſuꝫ. De iſto modico
auctoꝛitas. Semẽtẽ multaꝫ iacies in terra:⁊
modiũ cõgregabis:qꝛ locuſte deuoꝛabũt om
nia. Deut.xxviij. Magnũ ſemen eſt dare ele/
moſynas:⁊ mutuare ⁊ parcere ⁊ remittere in
iurias:ſꝫ locuſte.i.mali modi:deuoꝛãt totuꝫ.
¶ Quantũ ad ſeptimũ modicum habemus
de duratione virtuali. Quoniã ſi aliquis inci

pit vitã virtuoſaꝫ ⁊ bonã modicũ durat in ea
ſtatiꝫ dimittit:ſꝫ ſi icipit vitã malã:⁊ in pctis:
ita firmat̃ in illa:ꝙ nec monitiõib⁹:nec hmõi
talib⁹ vult malã vitã dimittẽ. Uerbigr̃a. Cre/
do ꝙ multi ſũt tacti ĩ coꝛde:⁊ recepeꝛt bonũ
ꝓpoſitũ remittẽdi iniurias:⁊ faciẽdi pacẽ:ſꝫ
ad v̀bũ alicui⁹ mali hoĩs nihil boni faciẽt. Ec
ce modicũ v̀tut̃. Jnẽ de rectoꝛib⁹ cõitatũ qui
ꝓponũt coꝛrigẽ pctã notoꝛia:ſꝫ ĩ ꝯſilio aliqs
aduocat⁹ dyaboli ꝯtradicit ⁊ nihil fit. Patet
q̃ñ bona vita ſtatim dimittit̃.idẽ de multis
qui ꝓponũt recedẽ a mala ſocietate:ſꝫ nõ p̃nt
⁊c̃.magis nolũt. Jdẽ de multis q ꝓponũt re
ſtituere:ſꝫ q̃ñ vidẽt pecunias ꝓpoſitũ mutãt
⁊ nõ reſtituunt. Pꝫ ergo quõ habem⁹ modi
cũ de duratiõe virtuali. Auct̃as. Que eſt vita
veſtra.ſ.bona ⁊ virtuoſa:vapoꝛ ad modicum
parẽs.⁊ deiceps exterminabit̃. Jacobi.iiij.
¶ De eadẽ dñica. Sermo ſecundus.

Dico vobis quia ploꝛa
bit̃ ⁊ flebit̃
vos. Joan.xvi. Sermo noſter erit
de vtilitate lachꝛymaꝝ hui⁹ mũdi
ex tribulationibus ⁊ miſerijs:ſed p̃mo ſalute
tur virgo Maria. Dico vob̃ q̃a ploꝛabit̃ ⁊c̃.
Magna vtilitas que ſeq̄tur ex lachꝛymis p̃t
videri ⁊ declarari ex ſilitudine:ex vtilitate q̃
ſequit̃ ex pluuia q̃ñ deſcendit in terra. Quia
poſtq̃ hõ ſeminauit ſi de⁹ dat pluuiã ⁊ roꝛeꝫ
hõ colligit abundanter.al's nõ. Jta eſt de la/
chꝛymis. Quãdo hõ facit bona opa.ſ.opera
mĩe vel penitentie ⁊c̃.hoc dĩ ſeminare in hoc
mũdo:vt colligam⁹ tpe meſſis. Meſſis ẽ cõ/
ſũmatio ſeculi. Meſſoꝛes autẽ angeli ſũt. Si
ergo colligũt̃ ʒiʒania ⁊ igni cõburunt̃.ſic erit
in.⁊c̃. Matth.xiij. Si ergo de⁹ dat pluuiaꝫ.ſ.
lachꝛymas abundanter colligemus. Sed q̃ñ
hõ facit multa bona opa:ſi ſine aqua lachꝛy/
maruꝫ:nõ ita abũdanter hõ colligit. De hoc
auctoꝛitas. Jſa.xxx. Dabit̃ pluuia ſemi tuo:
vbicunq; ſeminaueris in terra:⁊ panis frugũ
terre erit vberrim⁹ ⁊ pinguis. Nota.in terra:
quia nec in celo:nec in iferno poſſumus ſemi
nare. Jtẽ alia auctoꝛitas dauid. Euntes ibant
⁊ flebãt mittẽtes ſemina ſua. Ueniẽtes auteꝫ
venient cũ exultatione:poꝛtãtes manipulos
ſuos.p̃s.cxxv. Euntes: qꝛ vita nr̃a nõ eſt niſi
via eũdi ad moꝛtẽ:⁊ ſic ibãt ad vitã eternaꝫ.
Et quõ ibãt dicit. Mittentes ſemina ſua.ſ.bo
na opera faciẽdo. Ueniẽtes.ſ.ad diẽ iudicij:
veniẽt ad gloꝛiã:poꝛtantes manipulos ſuos
ſ.bonoꝝ operũ:miſericoꝛdie:iuſticie:peniten
tie:caſtitat̃ ⁊c̃. Pꝫ ergo vtilitas lachꝛymarũ
Jdeo dicebat xp̃s bonis p̃ſonis. Dico vobis
quia ploꝛabit̃ ⁊ flebit̃ vos ⁊c̃. Patet thema:
Amoꝛe veſtri ego queſiui quot ſũt modi plo
randi. Et inueni in hoc mũdo ꝙ quinq; ſunt
modi flendi ſeu lachꝛymandi.
¶ Primus eſt de tempoꝛali afflictione.
¶ Secũdus eſt de fraternali compaſſione.
¶ Tertius eſt de internali cõpũctione.
¶ Quartus eſt de ſpirituali deuotiõe.
¶ Quintus de celeſtiali affectione.
Et quilibet eſt meritoꝛius ſi bene oꝛdinetur:
ſm ꝙ ego declarabo vobis. De his dic̃ chꝛi/
ſtus in themate. Dico vob̃ ꝙ ploꝛabit̃ ⁊ fle/
bitis vos. ¶ Primus fletus eſt de tp̃ali affli
ctione. Unde q̃ñ hõ perdit amicum charũ ſi
cut patrẽ vel matrẽ:filiũ vel fratrem. Uel ho
mo perdit bona tp̃alia ⁊ venit ad pauperta/
tem:tũc vltimũ remediũ eſt flere. Rõ eſt nã/
lis. Quoniã leticia ⁊ triſticia cõtraria ſunt:⁊
habent effect⁹ cõtrarios. Leticia aũt dilatat
⁊ hilarat coꝛ. Jdeo homo tũc ridet:ſed triſti/
cia aſtringit coꝛ ⁊ faciem ⁊ oculos ⁊ cerebꝝ.
Et ideo homo tũc ploꝛat:ſicut q̃ñ ſpõgia hu
midat ſtringit̃ deguttat: ſic q̃ñ ſtringitur ce/
rebꝛũ a triſticia deguttat per oculos. Jdeo le
gitur Threnoꝝ p̃mo.de quadã muliere que
vna die pdidit oẽs filios ⁊ filias ſuas ⁊ ami/
cos. Et cũ nõ haberet remedium fleuit. De q̃
dicit Jeremi. Ploꝛãs ploꝛauit in nocte:⁊ la
chꝛyme eius in maxillis ei⁹. Nõ eſt qui cõſo/
letur eã:ex oĩbus charis eius. Omnes amici
eius ſpꝛeuerũt eã:⁊ facti ſunt ei inimici. Mi/
grauit iudas ꝓpter afflictionẽ ⁊ multitudinẽ
ſeruitutis. Habitauit inter gẽtes: nec inuenit
requiẽ. Oẽs pſecutoꝛes eius appꝛehenderũt
eã inter anguſtias. Threno.p̃mo. Patet fle/
tus ex tẽpoꝛali afflictõe:⁊ lꝫ hic fletus ſit na/
turalis:tamẽ ſi homo gubernat ſe in hoc fle/
tu eſt meritoꝛi⁹: Uerbigr̃a. Jn moꝛte amico/
rũ homo naturaliter ploꝛat. Sed tũc homo
dꝫ cogitare itra ſe dicendo. Jſta pena.ſ.moꝛs
vnde venit. Nõne a deo.quia omne malũ pe
ne eſt a deo:licet actio pcti ſit a dyabolo. Exẽ
plum in multis:in q̃bus culpa eſt a dyabolo.
⁊ hanc nõ facit deus:ſed malum pene:ꝙ ego
verberer paſſiue:hoc eſt a deo:ꝙ iudas vẽdi
dit chꝛiſtũ eſt opus dyaboli:ſed ꝙ xp̃s fuit vẽ
ditus hoc erat opus dei ⁊ oꝛdinatio dei oĩpo
tentis patris. Jdẽ ꝙ fuit capt⁹ ligatus ſpinis
coꝛonat⁹:crucifixus:⁊ paſſus actiue:hoc erat
a dyabolo:paſſiue antẽ totũ erat a deo:quan
tũ ad penaꝫ. Actio diſplicuit:paſſio grata fu
it. Auctoꝛitas. Act.iiij. Cõuenerũt ergo vere

in ciuitate iſta aduerſum puerū ſanctū tuum
ieſum: quē vnxiſti herodes ⁊ pontius pylat⁹
cū gentibus ⁊ populis iſrael facē. Ecce actio
nem dyaboli que manus tua ⁊ cōſiliuꝫ tuum
decreuerūt fieri. ecce paſſionē a deo. Jdeo de
dānis nobis datis vel illatis in bonis tollen-
dis vel in ꝑſonis percutiēdo: actiue eſt a dya
bolo: ſed ꝙ tu ſis dānificatus: percuſſus vł ce
ſus: hoc eſt a deo quantū ad penā. Quādo er
go hō plorat ex afflictione tēporali cogita ꝙ
iſta pena ⁊ paſſio eſt a deo: qui vult ꝙ habeas
iſtū laborē: ⁊ tūc debes te cōformare cū diua
voluntate dicēs: Domine ex quo vobis pla-
cet: placet mihi: tūc totū eſt meritoriuum. De
hoc auctoritas de alia muliere que ꝑdiderat
oēs filios ⁊ plorabat. Cui dixit ꝓpheta. Hec
dicit dñs. Quieſcat vox tua ploratu: ⁊ oculi
tui a lachrymis: quia eſt merces opi tuo ait
dñs Jere. xxxi. Et iſto fletu plorauerūt apłi ⁊
⁊ alij ſcti naturaliter: ſed cogitabāt: hoc vult
de⁹. ⁊ ideo. ¶ Scđs modus lachrymaruꝫ eſt
melior de fraternali cōpaſſione: qñ hō nō ha
bet ſe afflictionē. Sed qñ hō videt proximuꝫ
in dolore ⁊ miſeria: ⁊ hō cōpatiẜ ei in corde ⁊
icipit plorare cū illo. iſte modus eſt melior ꝓ
mo. Ratio: quia iſte fletus nō venit rōne nā-
li vt prius: ſed rōne morali ex dilectiōe frater
nali q̄ ſm Dionyſiū eſt vis vnitiua: quoniā di
lectio facit vnū qd ex amāte ⁊ amato. De h⁹
auctoritas Act. iiij. Multitudis credentium
erat cor vnū ⁊ aīa vna. Qñ g° diligo aliquaꝫ
ꝑſonā vere: facim⁹ vnū cor ⁊ vnā volūtatem.
Jō qñ ille patiẜ ego recipio malū ſuū vt meū
nō ſic de inimico. Jdeo hō plorat ex cōpaſſio
ne. Hoc dicit apłs ad Ro. xij. Gaudete cum
gaudentib⁹: flete cū flen. ⁊c̄. Qꝛ gaudiū ami
ci eſt gaudiū meū. Jdē de malo. Jſte lachry-
me ſūt magis meritorie q̄ƺ p̄ie. Rō. qꝛ hec ē
maior elemoſyna que pōt fieri ꝓximo. ſ. ꝯpaſ
ſio cordis. qꝛ plus dat pauperi tribulato ille
que cōpatiẜ ei in corde q̄ ille qui dat ſibi ele-
moſynā ſine ꝯpaſſione. Ratio. qꝛ maior eſt ꝯ
ſpectu dei elemoſyna de burſa cordis q̄ƺ de
burſa corij ſine cōpaſſione cordis. Sed ſi to-
tum concurrit ſimul. ſ. cōpaſſio cordis ⁊ ele-
moſyna de burſa: tał elemoſyna eſt valde me
ritoria. Jdeo qñ portant aliquē ad ſepulturā
⁊ ploratis cum illo qui plorat. iuuatis ipſum
ad portādū onus doloris ⁊ dulci⁹ trāſit. Jō
vos diuites cōpatiami pauperib⁹: ſani infir-
mis prudentes ſtultis ⁊ ignorantib⁹. vos de
matrimonio viduis. Jō dicebat iob. Flebam
quondā ſuper eo qui afflictus erat: ⁊ cōpatie

batur aīa mea pauperi. iob. xxx. Sic xp̄s cō-
patiendo marie magdalene ⁊ marthe ſuper
mortē lazari fleuit. Joh. xi. Jdē ſuper ciuita-
teꝫ hieruſalē dic̄ textus. Uidēs ieſus ciuitatē
fleuit ſuper illam. ſ. ex compaſſione. Luc. xix.
¶ Tertius modus lachrymaruꝫ eſt melior. ſ.
de internali cōpunctiōe. ſ. ex ꝯtritione. Et hic
fletus venit qñ homo cogitat peccata que fe
cit ⁊ malā vitā quā tenuit dicens. O miſer ſi
nō modo morerer quid dicerē in iudicio di-
uino. et ex illa ꝑte cogitat penā inferni tūc ve
niūt lachryme. qꝛ ponit cor inter duas malas
ad inſtar oliuaꝝ: ⁊ diſtillat oleū lachrymaruꝫ
compunctionū. et iſte lachryme ſūt meliores
qꝛ veniunt per aīam. Quando cogitat ꝙ eſt
religioſus ⁊c̄. vel clericus vel laycus. vel dñs:
vel iudex: ⁊ nō fecit qđ debuit. Jdeo diſtillat
oleū lachrymarū. quia cor ſtringiẜ inter duas
molas: vt oliua. De hoc dauid. exit⁹ aquaruꝫ
deduxerūt oculi mei. quia nō cuſtodierūt le-
gem tuā. Juſtus es dñe ⁊ rectū iudiciū tuuꝫ.
ecce hic due mole. Prima ibi. Juſtus es dñe
Secūda ibi. ⁊ rectū iudiciū tuū. Jdeo ē opti
mū flere ꝓ pctis. quia tanta eſt virtus talium
lachrymaꝝ ꝙ minima gutta lachrymarū ve-
re contritionis lauat oīa peccata q̄tuꝫ ad cul
pas. imo dico ꝙ ſi anima vni⁹ damnati poſſꝫ
habere vnā guttā lachrymarū vere ꝯtritiōis
deus illaꝫ ſaluaret. ſed nō poſſunt. qꝛ tales la
chryme ſoluꝫ in hoc mūdo poſſunt hñi. Jdeo
ꝑcioſiſſime ſunt lachryme ꝯtritionis: oleū eſt
miſericordie ſanans aīas. Dauid. Qui ſanat
contritos corde. ⁊ alligat oēs ꝯtritōes eoꝝ.
¶ Quart⁹ mod⁹ eſt melior. ſ. plorare de ſpūa
li deuotione. Jſte lachryme veniūt qñ homo
cōtemplatur opera vite dñi noſtri ieſu xp̄i. ſ.
humilitatē incarnationis ⁊ ſtatim ꝑſona plo
rat ex ardore ⁊ feruore deuotionis. Sicut ce
ra liqueſcit ad ignē: ſic fit qñ perſona deuota
ſe applicat ad xp̄m cogitando humilitatē in
carnationis: ⁊ puritatē natiuitaƫ: ⁊ puritateꝫ
v̄ginis matris: quō tranſiuit xp̄s vt radius ſo
lis per feneſtrā vitream nō rūpendo: ⁊ perſo
na plorat. Jdem contēplando xp̄i cōuerſatio
nē: ꝑdicationē: paſſioneꝫ. ⁊ ſic anima liqueſit
⁊ perſona plorat. Tales lachryme ſunt deuo
tionis ſpūalis. De iſto fletu dixit chriſtus in
euangelio. Beati qui lugent. ſ. ex deuotione
ſpūali. qm̄ ipſi cōſolabuntur. Mat. v. Nota
quō in omnib⁹ operibus xp̄i magnā debem⁹
habere deuotionem. ſed ſingulariter in ſacra
mento altaris. quia illa oꝑa xp̄i iam tranſiue
runt ⁊ ſolū ſemel facta fuerūt. ſed iſtud opus

quotidie. Nota quō factuꝫ fuit quādo virgo
maria dixit. ecce ancilla dñi fiat mihi ſm ver
bū tuū. Luc. i. Jn vltimo v̄bo effecta eſt gra-
uida ⁊ mater dei. Jta dicẜ iſtis verbis. Hoc
eſt eni corp⁹ meū. xp̄s de⁹ ⁊ hō eſt in hoſtia cō
ſecrata. Nota hic quāte honeſtatis debēt eſſe
ſacerdotes ⁊c̄. Jtem nota ꝯtra cōcubinarios
Quō eni tripliciẜ pōt corrigi illud peccatuꝫ.
Primo intimādo pape ⁊c̄. Scđo mō nō au-
diēdo miſſam ꝯcubinarioꝝ ⁊c̄. Tertio mō ꝙ
villa faceret ordinationē ꝙ nulla mulier no-
toria meretrix ſit auſa ſtare niſi in lupanari.
¶ Quintus modus lachrymaꝝ eſt melior. ſ.
de celeſtiali affectiōe. Quādo perſona cogi-
tat ꝙ eſt exul in hoc mūdo ⁊ deſiderat para-
diſum. ⁊ ex illo deſiderio plorat tales lachry
me ſunt optime. Unde deus in initio fec̄ tres
habitationes. Unā pro angelis ⁊ aīabus ſan
ctis celū. ſ. empyreū. Aliā pro hoībus. ſ. para-
diſum terreſtrē. Aliaꝫ ꝓ iumentis ſiue beſtijs
ſ. iſtū mundū: vbi ſum⁹ nos modo. qꝛ in ꝑadi
ſo terreſtri nulla beſtia nec auis pōt intrare.
Sed ex pctō ade hoīes fuerūt expulſi de pa-
radiſo terreſtri ⁊ fuerūt poſiti inter beſtias tā
q̄ƺ ꝓſcripti ſiue exules. Quando ergo hō co
gitat intra ſe dicēs. O miſer vbi ſum ego mō
qñ ibo ad patriam meā ⁊c̄. ⁊ plorat. tales la-
chryme ſunt de celeſtiali affectione. Jſto mo
do flebat Dauid. qui tamē erat ditiſſim⁹ qui
dimiſit filio ſuo Salomoni centū milia quin
talia auri ⁊ mille milia de argento qui habe-
bat ex diuina diſpenſatōe. xij. vxores ſine pec
cato: ⁊ tamē cognoſcēdo ſuū exiliū plorabat
dicens. Quemadmodū deſiderat ceru⁹ ⁊c̄.
Nota Fuerūt mihi lachryme mee panes die
ac nocte. Dic quō cū eſſet in menſa icipiebat
flere ⁊ lachryme miſcebanẜ cuꝫ eſcis. dicebāt
milites. Dñe qd ploratis. Rñdebat. O mi-
ſer iſte eſce ſūt corruptibiles: ſed celeſtes ſunt
incorruptibiles. Jdē de nocte in lecto in quo
dicebat ſe iacē vt beſtia. Sed non ploramus
pro deſiderio paradiſi: immo null⁹ vellet de
hoc mūdo exire. Sed iſtud prouenit ex mala
vita quaꝫ tenem⁹. ſicut captus vellet ſtare ſꝑ
in carcē fetido timore iudicis. Jta aīa pecca-
trix in carcere fetido corꝑis vnde timet exire
ſecus de perſonis perfectis ⁊ beatis qui cupi
unt exire intantuꝫ ꝙ ſi deus diceret eis. Ad-
huc viuetis per annum. Reſpōderūt. O do-
mine tātū ſtabim⁹. De iſto exilio dicitur vir-
gini Marie. Ad te clamam⁹ exules filij eue.
Ad te ſuſpiramus gementes ⁊ flentes. Cogi
tetis vos eē de paradiſo ⁊ nō de hoc mūdo.

quia oꝫ ipſum dimittere. Jdeo xp̄s Matthei
vi. Primum querite regnuꝫ dei ⁊ iuſticiam
eius. ⁊ hec omnia ⁊c̄. Nota hec omnia ſcili-
cet pax. pluuia. ſanitas ⁊c̄. quā petitis adijciē
tur vobis. Nota ⁊ iuſticiā eius que habet qn
q̄ƺ puncta. Primus punct⁹ diuine iuſticie eſt
pro ꝯſeruatione cōitatū nō ſuſtinere diuinos
nec ſortilegos. Secund⁹ punct⁹ nō ſuſtinere
blaſphemos nec iuratores nec negociatores
⁊c̄. Terti⁹ nō ſuſtinē fractiones feſtiuitatū no
torie. Quartus nō ſuſtinere truffatores de ta
xillis: hic lud⁹ eſt fons renegationū. Quint⁹
nō ſuſtinē meretrices in vicis ſeu hoſpicijs q̄
ſūt laquei aīaꝝ ad iſtar putei i igreſſu dom⁹.
¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

Triſtitia veſtra ver tet in gaudium. Joan. xvi. Pro hui⁹
verbi declaratione ſciendum ꝙ in
hoc mundo omnia gaudia ſūt mi
xta cum triſticijs ⁊ tribulatiōibus in hoc mū
do nō ſunt vera gaudia. Ratio eſt ⁊ ſumitur
per regulam philoſophie dicentis: ꝙ omne
medium naturaliter participat naturam ex-
tremorum. vt patet de elementis de aere cali
do ab igne: ⁊ humido ab aqua. Jteꝫ de aqua
humida ab aere ⁊ frigida a terra. Sic ad ꝓ-
poſitū vita huius mundi eſt media inter duo
extrema. ſ. paradiſum ⁊ infernum. Jn paradi
ſo enim eſt gaudium purum. Jſa. xxxv. Non
erit ibi leo: ⁊ mala beſtia nō aſcendet per eaꝫ
nec inueniẜ ibi. Et ambulabunt qui liberati
fuerunt ⁊ redempti a dño conuertentur ⁊ ve
nient in ſyon cū laude ⁊ leticia ſempiterna ſu
per caput eorum. Gaudium ⁊ leticiā obtine
būt ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. Jn inferno aūt
eſt totuꝫ oppoſitum. quia ibi damnati nō ha
bent niſi puram triſticiā: doloreꝫ ⁊ deſolatio-
nem de nullo gaudent ſed triſtātur. Primo
de eorum damnatione. Secundo de bonoꝝ
ſaluatione. Tertio de aliorum damnatione.
Quarto de malis ⁊ peccatis que fecerunt.
Quinto de bonis que fecerunt que perdide
runt. Jdeo plangendo dicunt. Defecit gau-
diū cordis noſtri. verſus eſt in luctuꝫ chorus
noſter Threnoꝝ. v. Si ergo omne mediū par
ticipat naturaꝫ extremorum. Cum ergo vita
noſtra ſit media inter iſta contraria. ideo ꝑti
cipat de vtriſqꝫ. Jdeo Boetius. Omnis dul
cedo felicitatis humane multis amaritudini
bus eſt reſperſa. Sed ꝑſonis bonis ⁊ deuotis
triſticie huius mundi vertētur in gaudiū ex
diuina prouidētia. Hoc dicit xp̄s in themate

Triſtitia vr̄a vertet̃ in gaudiū. Sʒ malis gau
diū hui⁹ vertet̃ i luctū. Et amore vr̄i volui vi-
dere i ſacra ſcriptura q̄t ſūt tribulatiōes hui⁹
mundi. Et inueni ꝙ ſunt in quadruplici gra-
du. ⁊ hoc expientia docet. ſ. ¶ P̄ᵃ de occupa
tiōe tp̄ali. ¶ Scd̄a de ↄtritiōe cordiali. ¶ Ter
tia de tribulatiōe mundanali. ¶ Quarta de
morte corꝑali. Et oīa diuina ꝓuidētia ordinā
te vertunt̃ in gaudiū niſi ſit culpa nr̄a. Et de
q̄libet dicit thema. Triſtitia vr̄a vertet̃ in gau
diū. ¶ Prima triſtitia hui⁹ mūdi eſt de occu
patiōe tēporali. q̄ quādiu hō viuit opʒ occu
pari in diuerſis laborib⁹ corꝑalib⁹ q dant tri
ſtitiā in corde. Sic.n. occupatus dicit. O mi
ſer q̄tidie habeo laborare vt ꝓuidere poſſuʒ
domui mee ⁊c̄. Hec triſtitia fuit data ade ⁊ in
ꝑſona ſua oībus alijs hoīb⁹ poſt ipm̄ futuris
ī hoc mūdo. Gen̄.iij. In ſudore vult⁹ tui ve-
ſceris pane tuo donec reuertaris in terraʒ de
q̄ ſumptus es. q̄ puluis es ⁊ in puluerē reuer
teris. Nō quō ſicut ↄfeſſor facta cōfeſſiōe dat
pn̄iaʒ peccatori ſic fecit de⁹ ade dicēs. In ſu-
dore vult⁹ tui veſceris pane tuo ⁊c̄. Si dicat̃
ab aliq̄: imo ſūt multi q̄ ſine tali occupatiōe
viuūt: vt magni dn̄i ⁊ diuites qui ſine ſudore
vultus habēt ſuā ꝓuiſionē. g° videt̃ ꝙ iſta tri
ſtitia ⁊ pn̄ia nō tāgit oēs gn̄aliter. R̄ndeo ꝙ
imo oēs tāgit. Si volumus loq̄ ſolū de facie
corꝑali. verꝫ eſt ꝙ tāgit ſolū laboratores. ſed
ſi volumus loqui de facie aīe ſpūali: plus la-
borāt ⁊ ſudant magni dn̄i q̄̄ ruſtici. q̄ quoti
die ſunt in magnis negocijs: ⁊ cū magnis tri
ſticijs ⁊ anguſtijs. Ruſticus ṽo in ſero letat̃
⁊ gaudet: ⁊ comedit cum vxore ⁊ filijs. Dic
quō in q̄dā ciuitate erat q̄dā laborator q ſuis
manib⁹ ꝓcurabat ſibi vitā: q morabat̃ coram
palatio regis q in ſero poſt cenā letabat̃ cum
filijs. Ad attēdēs rex vocauit eū dī. Quō ita
letabat̃ cū rex ipſe nō hēet tātā letitiā. Qui re
ſpondit exq̄ in die laborauerat in ſero gaude
bat de q̄ete. Cui cōpatiēs rex dedit ſibi ma-
gnos reddit⁹. Qui extūc nō letabat̃ vt ↄſue-
uit: ſʒ cogitabat q̄d de illis pecunijs faceret.
Si mutuaret ad vſurā vel faceret ſe mercato
rē ⁊c̄. Propter q̄d rex vocauit eū iterꝫ dicēs
quare non letabaris vt prius. Qui r̄ndit. O
dn̄e in magna ymaginatiōe ſeu anguſtia me
poſuiſtis. ſ. quō augmētabo iſtos redditus. iō
reddo vobis redditus ⁊c̄. Exq̄ ſeq̄t̃ ꝙ maior
eſt labor mētis ſiue ſm̄ faciē aīe dn̄oꝝ ⁊ diui-
tū, q̄̄ labor ruſticoꝝ q comedūt ⁊ bibūt ⁊ dor
miūt firmiter etiā in malo lecto. Patet ergo
regula gn̄alis: ꝙ oēs in ſudore vultus corꝑis
vel aīe viuūt. Aliud argumētū in oppoſitū ē
de ꝑlatis q habēt ſuos reddit⁹: q nō p̄nt labo
rare ⁊c̄. R̄ndeo ꝙ imo. Qm̄ ſi bon⁹ ꝑlatus ē
cuiuſcūq̧ p̄ſtātis ſiue ſtatus ſit magnos hʒ la
bores ⁊ triſticias ⁊ anguſtias plus q̄̄ aliq̄s
ruſticoꝝ. cogitādo qualē cōputū reddet deo
nō ſolū de aīa ſua ⁊ de domo ſʒ ēt de oīb⁹ aīa-
bus ſibi cōmiſſis. Unde Aug. cōſueuit dice-
re. Quid dictus ſum cū redditurus ſuʒ rōnē
de aīabus q̄ pēdēt ad collū meū: imo mirꝫ eſt
quō cū gaudio poſſunt viuere cogitādo tātū
onus q̄d ſupra ſe portāt. Si ṽo eſt malus p̄e
latus tūc q̄ūq̧ dicit deus. Qm̄ tu ēt ſeruabis
pn̄iaʒ quā ego dedi: ⁊ dat ſibi īfirmitates. bo
nos ṽo ꝑlatos cuſtodit ab īfirmitatib⁹. q̄ūq̧
exq̄ curā habēt de aīabus. Nota de illo ſan-
cto heremita de quo in vitis patrū dicit̃ ꝙ la
borabat in heremo ⁊ nūq̄̄ ibi fuerat infirm⁹.
q ex ſua ſanctitate fuit electus in ep̄m: qui co
actus recepit: q ſtatim fuit infirmus de poda
gra ⁊ dolore lateris: qui timēs ne deus ipſuʒ
dimiſiſſet. flendo dicebat. O dn̄e q̄d ē hoc cū
ante in heremo ſemꝑ eſſem ſanus. Cui ange-
lus dixit. Iſta infirmitas venit tibi hac de cā.
q̄ cū eſſes in heremo deus te cōſeruabat: q̄
nō habebas ſeruitorē. ſʒ modo habes ſeruito
res vt ipſi ⁊ tu qui habes vnde viuere pote-
ſtis ſitis occupati. de⁹ mittit tibi hāc ⁊c̄. Pa
tet regula gn̄alis in ſudore ⁊c̄. Eccle. xl. Oc-
cupatio magna creata eſt oībus hoībus: ⁊ iu
gū graue ſuꝑ oēs filios ade. a die exit⁹ de vē
tre matris eoꝝ vſq̧ in diem ſepulture. Sed
deus ꝓuidit. quia iſta triſticia occupationis
tp̄alis vertitur in gaudiū. ſ. in die feſto qn̄ hō
quieſcit. Qm̄ poſtq̄̄ laboraſtis ſex diebus in
dn̄ica illa occupatio laboris vertit̃ in gaudiū
quietis ceſſando ab oī labore tp̄ali. Manus
ceſſent ab omni labore: non lauant amplius
neq̧ nent: neq̧ ⁊c. pedes etiā debent q̄ſcere
non ambulare niſi ꝓ magna neceſſitate. lin-
gua ne loquat̃ de negocijs tēporalibus. quia
non ſolū manus ⁊ pedes: ſed etiā lingua de-
bet quieſcere a tēporalibus. Dic contra illos
qui credunt ſolum manus debere abſtinere ⁊
non linguam. Itē cor dʒ quieſcere nō cogitā
do nec penſando in negocijs. Ratio. q̄ xp̄s
qui totam ſuam vitam habuit plenam labo-
ribus redemptionis. ſed in dominica reſurre
ctionis quieuit nō ſolum in corpore ſed etiaʒ
in aīa. Ideo vult ꝙ xp̄ianus requieſcat in do
minica. Iſto mō triſticia occupationis verti
tur in gaudiuʒ quietis in illis qui bene colūt
dn̄icam. Ideo dicit ſcriptura. Quia ſanctus

dies dn̄i eſt nolite contriſtari. Gaudiū etenī
dn̄i eſt ⁊ fortitudo nr̄a. Neemie. viij. Nō tres
dīas primas ibi ſanct⁹ dies dn̄i eſt. Quare di
cit dies dn̄i: cū oēs ſint dies dn̄i: ⁊ null⁹ ſit ma
lus. Nō ↄ illos qui dicūt tali die nō eſt fiēdū
hoc: dies egyptiac⁹ eſt ⁊c̄. Soluʒ in negocijs
tp̄alib⁹ nālib⁹ obſeruādi ſunt. dies ꝑꝑ lunaʒ.
ſicut in minutione ⁊c̄. In alijs aūt operib⁹ nō
ſunt obſeruādi: imo eſt error ⁊ pctm̄ magnuʒ
q̄ oēs dies ſunt boni ⁊ a deo facti. Sʒ ſingu-
lariter dies dn̄ica dī dies dn̄i: q̄ ipſuʒ fecit ſo-
lēnē ꝑꝑ ſuā glorioſam reſurrectionē. de cōſe-
cratio. diſt. iij. Omnē diē dn̄icā ob reuerent ī
am reſurrectiōis ieſu xp̄i de veſꝑa in veſperaʒ
precipim⁹ obſeruari. De iſta dicit dauid. Hec
ē dies quā fecit dn̄s ⁊c̄. Nō ſoluʒ per creatio
neʒ vt alios dies ſed ꝑ reſurrectionē. Iō gau-
dendū eſt de illo die ceſſando ab oī opē ſerui
li. Secūda ibi. gaudiū dn̄i eſt ⁊ fortitudo nr̄a
q̄ qui bn̄ cuſtodiūt dn̄icam cuſtodiunt̃ a dn̄o
ab īfirmitate corꝑis. ⁊ cuſtodit eis agꝛ: vineā
gregē ⁊ oīa bona. Sed illis q nō ſuāt dn̄icaʒ
eſt dn̄s in debilitate. Nō ↄ illos q colūt ſabba
tuʒ ⁊ nō dn̄icam. credētes ṽgini marie. Sed
aliq̄ miſeri gaudiū feſti ↄuertūt in triſtitiā lu
dendo q̄cq̄d lucrati ſunt in ebdomada. Ideo
nō ſuſtineat̃ ludus. Maledict⁹ eſt loc⁹ ⁊ dn̄s
q ſuſtinet ludū. Alij miſeri in taberna inebriā
tur ⁊ ebrij reuertunt̃ ad domum: ⁊ vxor ⁊ filij
nō biberūt forte ptiſanas: ⁊ complet̃ in eis il
la maledictio ſcripture. Dies feſti vr̄i ↄuertē-
tur in lamentationē ⁊ luctū. Thob. ij. Alij mi
ſeri currunt ad lupanar. Iō dicit dies feſti ⁊c̄.
¶ Scd̄a triſtitia hui⁹ mūdi eſt melior. ſ. triſti
tia de ↄtritiōe cordiali qn̄ hō cogitat de pctis
⁊ malis que: fecit ⁊ de tp̄e q̄d amiſit: ⁊ triſtat̃
ad inſtar militis q ex culpa ſua venit in odiū
⁊ irā regis qui cogitat. O miſer: rex occidet
me ⁊ ꝑdā oīa bona: ⁊ triſtat̃. Ita q̄libet pctōr
eſt in ira regis xp̄i. Superb⁹. n. ex ſuꝑbia ſua
eſt in ira regis. auar⁹ ex ſua auaritia. ⁊ ſic de
alijs intantū ꝙ miruʒ eſt quō aliq̄s pōt letari
vel viuē cū ſciat ſe in ira tāti regis. De iſta tri-
ſtitia dicit ſcriptura. ij. ad Coꝝ. vij. q̄. n. ſʒ deū
triſtitia ē pn̄iaʒ i ſalutē ſtabilē operat̃. ſecl̄i āt
triſtitia mortē operat̃. Nō q̄ ſʒ deū triſtitia ē.
Quidā triſtant̃ de pctis: ſed nō ſm̄ deū. ſʒ ſm̄
mūdū vel ſm̄ ꝑiculū: vel ſʒ penā. q̄ triſtitia ni
hil valet: imo dicit ſeculi triſtitia mortē opera
tur. Sed triſtitia q̄ eſt ſm̄ deū qn̄ hō triſtat̃ ⁊
dicit. O miſer tm̄ offendi deū meum ⁊c̄. talis
pn̄iam in ſalutē oꝑat̃. Hec triſtitia ↄuertit̃ in
gaudiuʒ: in ↄfeſſione ſacrali qn̄ ꝓijcit ex̄ pctā
de quib⁹ triſtat̃. ſicut ancilla ꝓijcit de domo
immundicias dom⁹. ſic cū ſcopa cōtritōis pctā
congregant̃ in angulo memorie ⁊ ꝓijciūtur
extra portā ↄfeſſionis. Dicat quō facta ↄfeſſi-
one hō ſentit gaudiū ⁊ letitiā in corde. Sic il
le qui obligat̃ ad ſoluēdū ſub pena mortꝭ qn̄
ſibi remittit̃ debitū a dn̄o quō gaudet ⁊ letat̃.
Ita in ↄfeſſiōe dimittit̃ debita pctōꝝ. Io. xx.
Quoꝝ remiſeritꝭ pctā ⁊c̄. Et facta ab ſolutiōe
totū debitū eſt remiſſum. Ideo ſequit̃ gaudiū
in corde. Ideo dicit ſcriptura. Prouer. xiiij.
Cor q̄d nouit amaritudinē aīe ſue: in gaudio
eius nō miſcebit̃ extrane⁹. Nō nō miſcebitur
extrane⁹. ſ. dyabolus: ſed dn̄s ꝓpri⁹ per cōio-
nem. ⁊ poſt confeſſionē dʒ hō cōicare. ¶ Ter
tia triſtitia eſt de tribulatiōe mundanali. q̄ in
hoc mūdo multū abūdat. vt infirmitatū: pau
pertatū ⁊ miſeriarum ⁊c̄. que dant triſtitiam.
Rō nālis ⁊ regula eſt ꝙ omne mediū parti-
cipat nām extremoꝝ. Modo vita preſens eſt
inter duo extrema. ſ. paradiſuʒ ⁊ īfernū. Ideo
ſm̄ illā participam⁹ de ↄditione extremorū.
In paradiſo eſt gaudiū ſine triſtitia ⁊ ſine in
firmitate. Apoc̄. xxi. Abſterget de⁹ omnē la-
chrymā ab oculis ſanctoꝝ: ⁊ iaʒ nō erit vltra
neq̧ luctus ⁊c̄. In inferno aūt eſt dolor ⁊ tri-
ſtitia. Nos ṽo ſum⁹ hic in medio participan
tes cū vtriſq̧. Cū. n. gaudem⁹ ⁊ letamur par-
ticipam⁹ cū illis de paradiſo. Quia nihil aliō
eſt niſi de melle celeſti. Qn̄ triſtamur partici
pamus cū illis de inferno. Ideo dicit ſcriptu
ra. Exiguū ⁊ cuʒ tedio eſt temp⁹ vite noſtre ⁊
nō eſt refrigeriū in fine hoīs. Sap̄. ij. Sed cō
uertit̃ in gaudiū in deuota oratione. Qm̄ qn̄
hō habet tediū: ſummū remediū eſt recurrere
ad orationē: eleuat̃ oculis ⁊ manib⁹ verſus ce
lū. ⁊ ſic deſcendit dulcedo mellis ſpūſſancti.
Auctoritas. Triſtat̃ aliq̄s veſtꝝ oret equo aīo
⁊ pſallat. Iaco. v. Nota eq̄ aīo. hoc dicit ↄ ali
quos q orant: ſʒ nō eq̄ aīo. q̄ os loquit̃ vnum
⁊ cor cogitat aliud. Sed in oratiōe qn̄ hō di-
cit pater noſter in ore: cor dʒ cogitare cū q̄ lo
quit̃ hō. q̄ cū rege celeſti ⁊c̄. Ideʒ qn̄ dī Aue
maria: alias modicuʒ valet oratio. Nota ꝙ q
orat mane ⁊ ſero quottidie viuit cū gaudio ⁊
in ꝓſperitate. Dic miraculū de milite normā
no eunte ad peregrinationem ⁊c̄. Ideo xp̄s.
Oportet ſemꝑ orare ⁊ nō deficere. Luc̄. xviij.
¶ Quarta triſtitia eſt de morte corꝑali. Ma
gna triſtitia ē homini in morte parētū ⁊ ami
corū charoꝝ. ſʒ in morte ꝓpria ibi eſt triſtitia
maxia. q̄ totū ſil̄ amittit̃. Dic ſiītudinē de ar
bore ſi eradicaret̃ per aliquā potentiā. Ita eſt

de anima que habet radices in qualibet par-
te corpis.i. neruis.oſſibꝰ:venis ⁊c̄.⁊ mors ip-
ſam eradicat.id̄ ibi eſt maxia triſtitia. nec eſt
aliq̄ ſilis. Jd̄ videtis qn̄ aliqd̄ mēbꝛū ſcindit
q̄ntūcūq3 paruū:quō hō triſtat: q̄nto magis i
morte qn̄ aia ſeparat a toto corpe. Jō xp̄s an̄
morté cepit ꝯtriſtari ⁊ meſtus eē.vt hꝫ Mat.
xxvi.quāto magis nos pctōres.Sꝫ h̄ triſtitia
ꝯuertit in gaudiū bonis pſonis qn̄ aia egreſ
ſa a corpe ſtatim videt ſanctos angelos ipſā3
comitātes honoꝛifice ad inſtar ſpōſe nobilis
in die nuptiarū qn̄ ducit ad miſſa3:vel ſic de-
pingit btā maria magdalena qn̄ ab angel' ele
uabat. Jſto mō triſtitia vr̄a.ſ.mortꝭ corpalis:
ꝯtetit in gaudiū. Jō xp̄s. Nūc q̄dē triſtitiā ha-
bebitꝭ. Jteꝝ aūt videbo vos ⁊ gaudebit coꝛ vr̄3
⁊ gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis. Jo.xvi.

¶ De eadem dn̄ica. Sermo quartus.

m Jlitant aduerſus animā.i.
Petri.ij. Hoc the
ma dat motiuū predicādi de ꝓlijs
q̄ nobis dāt demones vt dānemur
cū illis. Jdeo auiſando vos volo nūc coꝝ ꝓlia
declarare.ſed pᵒ ſalutet̄ vgo Maria. Mili-
tāt aduerſus aia3 ⁊c̄. Sancta ſcriptura volēs
nob oñdere ꝯditionē vite nr̄e in hoc mundo
breuiter declarat di. Militia eſt vita hoīs ſup
terrā:⁊ ſicut mercēnarij dieſ eiꝰ. Job.vij. Nō
q̄re dicit ꝙ vita nr̄a eſt militia.q2 ſicut demo-
nes ſunt dānati:ſic bellāt ꝯ nos vt peccemus
⁊ dānemur cū ipſis. Et ſicut mercēnarij dies
eius.ſ.hoīs.q2 ſicut mercēnariꝰ q diligēter ⁊
fideliter laborat meret ſalariū 'als ⁊c̄. Sic de
nob. Sꝫ ſi fortit̄ bellamꝰ nō ꝯſentiēdo demo
nibꝰ:meremur magnū ſalariū glorie.ſed ſi ſu
mus victi:meremur ſuppliciū eternū. Jſtō ꝓ-
liū declarat dauid in pſ̄.xix.di. Hi in curribꝰ
⁊ hij in eq̄s.nos aūt i noīe dei nr̄i inocabimꝰ
Nō hi.q̄re non vult ipſos noiare.iuxta illud.
Nec memor ero noīu3 coꝝ ꝑ labea mea. Nr̄a
defenſio eſt cū dicit. Nos autē in noīe dei nr̄i
inocabimꝰ. Nota hi i curribꝰ.ſ.rotūdis. Cur-
rus ſignat tēptatōes q̄ ad inſtar rotaꝝ voluū
tur de vna in aliā. Qn̄ dyabolus non pōt per
vnā tēptat ꝑ aliā. Et hi in eq̄s. Eq demonum
ſunt pctā mortalia. Jō de demonibꝰ diē the-
ma. Militāt aduerſus ⁊c̄.ſ.eq̄ſtres aduerſus
aia3. Hāc militiā declarat beatꝰ Jo.i Apoē.
ſm̄ intellectū moralē3.iuxta reuelationē ſibi
factā di. Uidi ⁊ ecce equꝰ albꝰ ⁊ qui ſedebat
ſup illū habebat arcum. ⁊ data ē ei coꝛona:⁊
exiuit vincēs vt vinceret. De ſcḋo dicit. ⁊ exi-
uit ruffus ⁊ qui ſedebat ſup illū datū ē illi vt
ſumeret pacē de terra.⁊ vt inuicē ſe iterficerēt.
⁊ datꝰ eſt ei gladiꝰ magnꝰ. De tertio milite
dicit. Et ecce equꝰ niger ⁊ q ſedebat ſup illu3
habebat ſtaterā in manu ſua. Et de q̄rto mili-
te dicit. Ecce equꝰ palidus ⁊ q ſedebat ſuper
eū nomē illi mors ⁊ iſernꝰ ſeq̄bat eū. Et data
eſt illi ptās ſup q̄ttuor ꝑtes terre ⁊ iterficere
gladio fame ⁊ morte. Et beſtijs t̄re.⁊ cū apuiſ
ſet ⁊c̄. Apo.vi. Hi q̄ttuō eq ſt̄ q̄ttuor pctā mō
talia ſup que demōes eq̄tant ⁊ militāt ꝯ nos.

¶ Primum eſt ſuperbia ⁊ vanitas.

¶ Secundum luxuria ⁊ carnalitas.

¶ Tertium auaritia ⁊ cupiditas.

¶ Quartum inuidia ⁊ malignitas.

Cū his demones militant aduerſus anima3.
¶ Primꝰ equꝰ dicit erat albꝰ.hoc deſignat
ſupbiā ⁊ vanitatē. Nō coloꝛ albꝰ pre ceteris
magis apparet.ſic ſuperbꝰ ſup alios vult ap-
parē ⁊ videri. Si vis cognoſcē ſi es ſuperbꝰ ſi
habes aliqḋ bonū tpale vel ſpūale:⁊ vis vt vi
deat ⁊ appareat ſuperbꝰ es. v̄bigr̄a. Si es ge
neroſus ⁊ vis vt ſciat:ſignū eſt ſupbie. humil̄
abſcondit ⁊ nō curat. Jde3 ſi es diues ſtatim
vis facē vanitates in veſtibꝰ. Et cogitas q ſūt
iſti.ego poſſem emere oēs. Jdē ſi bona ſpūa-
lia q̄ hꝫ vult vt videant:ſi orat vel ieiunat.vel
ſi portat ciliciū.⁊ ſtatim vult videri:ſignu3 eſt
ꝙ peccatu3 ſuperbie eſt in corde:ſed humilis
oia abſcōdit q̄tū pōt. Ecce ratio quare equꝰ
albus ſignat pctm̄ ſuperbie. Jō dicit xp̄s ſup
bis. Oia opa ſua faciūt vt videant ab hoībꝰ.
Mat.xxiij. Sed q̄re dicit ꝙ miles qui ſede-
bat ſup eū habebat arcum in manu ſua. Rn̄-
deo ꝙ iſte miles eſt demon q tēptat de ſuper
bia:q ſagittādo facit bellū. O quot ſunt iſto
arcu ſagittati ⁊ ꝑcuſſi. Uerbigr̄a. oēs hoīes
q ponunt in corde ſuo aſcendē:tales ſunt per
cuſſi iā ⁊ vulnerati iſto arcu. Uerbigr̄a. dicat
de religioſo ſeruāte regulas cerimōias ⁊c̄:
Recta via vadit talis ad paradiſu3. Sꝫ dya-
bolus dicit nō.q2 ego ſagittabo eū:⁊ facit eu3
cogitare vt aſcendat ⁊ vadat ad ſtudiū.q2 po
terit eſſe magiſter ⁊ cōfeſſoꝛ regis ⁊c̄. Factu3
eſt:talis iam vulneratus eſt ſagitta dyaboli.
Jdem de ꝑſbyteris ſimpliciter viuentibꝰ. Sꝫ
dyabolus ſagittat quando facit eu3 cogitare
dicēdo. Si tu ſic viuis nō poteris iuuare ami
cos. Jdeo opoꝛtet te aſcendere vel cu3 ſymo
nijs vel vſuris vel ſeruitijs ⁊c̄. Jdē de laycis
ſimpliciter viuentibꝰ:recta via vadunt ad pa
radiſum:nec ꝓ filijs faciunt ſibi vanitates ⁊c̄.
ſed nutriunt eos bene in bonis moribus. Sꝫ
dicit dyabolus.ego ſagittabo eum ⁊ facit eū

cogitare:quare tu non eſſes iuratus ſiue con-
ſul vt talis.q2 de pecunijs ville te poteris iu-
uare:tenere famulos ⁊c̄. Cum tamen ad regi
men deberet hō venire ſicut ad furca3. Sunt
multi qui neſciūt regere domū ſuā ⁊ volūt re
gere cōmunitatem. Jō deſtruunt ville ⁊ cōita
tes ⁊ ciuitates ex ābitione aſcendēdi. Jdē de
mlierib9 q̄ deferūt viris ſuis honorē amorē ⁊
obediētiā ꝓterq̄ in peccatꝭ:tales recta via va
dūt ad paradiſu3. Sꝫ qn̄ cogitāt ꝑdictꝭ oppo
ſita ⁊ ꝯſentiūt factū eſt:iā ſunt ſagittate a dya
bolo. Jdeo dicit dd̄ de dyabolo Arcū tetēdit
⁊ parauit illū. Et in eo parauit vaſa mortꝭ:ſa-
gittas ſuas ardētibꝰ effecit. pſ̄.vij. Nota ar-
dentibꝰ.ſ.in habēdis officijs honoꝛibꝰ ꝑemi
nentijs ⁊ dignitatibus. Tertio dicit. Et data
eſt ei coꝛona ⁊ exiuit vincens vt vinceret. Q2
demon qui tēptat de ſuperbia coꝛona3 regis
poꝛtat. Jdeo Job.xli. Jpſe eſt rex ſup vniuer
ſos filios ſupbie. Nec aliquis rex hab3 tot va
ſallos vt ipſe. Et exiuit.ſ.de celo. Hic caſū ipo
rum ex ſuperbia:dicente deo. Nō habitabit i
medio domus mee:qui facit ſuperbia3 pſ̄.c.
Uinces.ſ.angelos malos ſibi conſentientes
vt vinceret.ſ.homines in mūdo iſto. Ecce pri
mum prelium. Jdeo quilibet auiſet ſe ⁊ caue
at a ſagittis ſupbie.q2 magnū periculu3 ē ire
per altiſſimos montes.quia periculoſus ē ca
ſus ab alto. Quādiu eni homo vadit plane ꝑ
viam humilitatis vadit homo ſecure ſine pe
riculo. Jdeo xp̄s. Diſcite a me q2 mitis ſu3 ⁊
humilis coꝛde:⁊ inuenietis requiē animabꝰ
veſtris. Mat.xi. Diſcite.ſ. lectionem quam
docuit verbo ⁊ exemplo. ¶ Secūda a militia
ē cu3 dicit. Uidi ⁊ ecce equus ruffus:⁊ qui ſe
debat ſuper illum datu3 eſt illi vt ſumeret pa
cem de terra.⁊ vt inuicē ſe interficerent. ⁊ da
tus eſt illi gladius magnus. Hoc ꝓlinꝫ dant
demones per peccatū luxurie qḋ innuit in hᵒ
ꝙ equus erat ruffus. Jn ſignum huius qn̄ ꝑ-
ſona cogitat ḋ illo peccato efficit rubea. Et ſi
cut domus ⁊ oia bona ibi congregata cōbu-
runtur quādo incenditur igne.ita ex illo pec
cato perdunt merita congregata ⁊ bona. Jō
de iſto peccato dicit ſcriptura. Jgnis eſt vſq3
ad perditionem.i.conſumptionē deuoꝛans.
⁊ oia eradicans germina. Job.xxi. O miſeri
pro modica delectatione beſtiarum q̄ ſtatim
tranſit non dubitatis amittere tantam gloꝛiā
⁊ incurrere tantam penam. Jtem dicit ꝙ mi-
les equitans ſuper equū ruffum habebat ptā
tem ſumēdi pacē de terra. Nota ſeptē paces.
Prima eſt inter deum ⁊ homines. Secūda
inter angelos ⁊ homines. Tertia eſt inter aīa
mam ⁊ coꝛpus. Quarta inter virum ⁊ vxoꝛē.
Quinta inter clericos ⁊ populum. Sexta in
ter dominos ⁊ vaſallos. Septima inter vaſal
los ad inuicem. Prima pax eſt inter deum ⁊
perſona3 quando viuit caſte ⁊ honeſte. q2 cū
ipſa deus habitat. quia deus non eſt poꝛcus
vt velit in luto habitare. Sed quando perſo-
na cogitat de illo peccato: ⁊ conſentit ad fa-
ciendu3.dn̄s indignatur ⁊ perditur pax ⁊ fit
guerra ⁊ diuiſio. Secūdo ex iſto peccato tol
litur pax que eſt inter angelos ⁊ homines.
Hic quō quilibet habet angelum cuſtodem
q2 alias demones nos deſtruerēt. ⁊ angelus
bonus diligit ſibi cōmiſſos ſinceriter: ⁊ pluſ-
q̄3 mater filium ſibi charum. De iſta cuſtodia
auctoꝛitas. Angelis ſuis deꝰ mandauit de te
pſ̄.xc. Sed qn̄ ꝑſona vult facere illḋ pctm̄ co
gitatione:vel tactu:vel locutione:vel opatio
ne:angelus indignat dicēdo. O iſte ribaldꝰ
q̄d facit. Hic quō nō fieret illud pctm̄ coꝛam
puero ex verecūdia.mlto magis deberet ho-
mo verecundari de angelo ꝑſente ⁊ dicente.
O de iſto ribaldo ⁊c̄.⁊ claudit naſum. Ter-
tia pax eſt inter carnem ⁊ ſpm̄:quam hn̄t per
ſone q̄ viuūt in penitentia.q2 per pn̄iam caro
ſubijcitur anime vt captiua domine.⁊ ſic hn̄t
pacem. Sed pax tollitur quando captiua re-
bellat ⁊ reſiſtit contra domina3. Sic qn̄ caro
ꝯ animā facit illud peccatum pax dicta tolli-
tur. Quarta pax eſt inter virum ⁊ vxoꝛem qn̄
ſeruant ſibi mutuo fidelitatē:q̄ pax tollitur ⁊
ſoluit per pctm̄ luxurie. Uidemꝰ ꝙ quando
vir ſentit vxoꝛem adulterari:nō bene poꝛtat
nec econuerſo. Quinta pax eſt inter clericu3
⁊ populu3 alicuius ville vel cōitatis. q2 layci
debent honoꝛare clericos vt patres:⁊ ſoluere
decimas ⁊c̄. Sed hec pax tollit ꝑ luxuriā ⁊c̄.
Clerici aūt debent viuere honeſte ⁊c̄. Sexta
pax ē inter dn̄m ⁊ vaſallos. Sꝫ hec tollit qn̄
dn̄s vult habere vxoꝛē vel filiā vaſalli.q2 non
ſeruarent ſibi fidelitate3:imo occiderent eu3:
Septima pax eſt inter vos laycos ad inuice3:
qui vt fratres debetis vos diligere ⁊ habere
pacem. Sed hec pax tollitur per luxuriam
quādo vnus curat de vxoꝛe vel filia alterius.
Ex quo ſequuntur multa inter vos mala. De
hoc pctō dicit ꝓpħa. Jmpij q̄ſi mare feruens
qḋ quieſcere non pōt.⁊ redundant fluxꝰ eius
in ꝯculcationē ⁊ lutū. Non eſt pax impijs diē
dn̄s deus. Yſa.lvij. Jmpij dicuntur luxurioſi.
Nō q2 vt dent delectationem captiue.i.carni
damnant animā. Sed dicitur ꝙ datꝰ ē militi

gladius magnꝰ. Non.n.bellat cũ arcu: ſꝫ gla
dio magno.qꝛ totꝰ mũdꝰ q̄ſi ꝯprehẽdit pctm̃
hoc:etiã in religioſis ⁊c̃. Nota exẽplũ de de-
mone in corpe obſeſſe dicẽte ſe nõ inde exire
niſi dicerent̃ tres miſſe a tribꝰ clericis ꝟginibꝰ
⁊c̃. Totꝰ mundus eſt iſto pctõ corruptꝰ: ⁊ iaꝫ
cõpleta eſt ꝓphia Dauid. Corrupti ſunt ⁊ ab
hoïabiles facti ſunt: nõ eſt q faciat bonũ.ſ.ca-
ſtitat̃.nõ eſt vſqꝫ ad vnũ.ſ.de adultis cõpara-
tiue loquẽdo. Ecce quõ hic gladiꝰ eſt bñ ma
gnꝰ.qꝛ tot occidit.iõ cuſtodiamꝰ nos ab iſto
gladio cuſtodiẽdo cõda a luxuria.qꝛ ita vult
deꝰ. Hec eſt volũtas dei ſanctificatio vr̃a: vt
abſtineat̃ vos a fornicatione.i. ad Theſ.iiij.
¶ De tertio ꝑlio dicit. Et ecce equꝰ niger.⁊ q
ſedebat ſup illũ habebat ſtaterã in manu ſua.
Ecce pctm̃ auaritie ⁊ cupiditat̃. Dic̃ ꝙ equꝰ
erat niger ⁊ ſignificat pctm̃ auaritie. Vñ ſic̃
color albꝰ pre aliis oñdit̃.ita color niger pre
aliis abſcõdit̃.qꝛ auarꝰ ſemp abſcõdit pecuni
as ⁊ facit ſe pauperẽ qñ petunt ab eo elemo-
ſynã ꝓ aliq̃ pia cã.⁊ vadit ſemp male indutꝰ
vt videat̃ paup.iteꝫ abſcondit ad decipiẽduꝫ
qꝛ fugit ſe amicũ ꝟbo vt decipiat facto. in ore
ſuo pacẽ cũ amico ſuo loquit̃: ⁊ occulte ponit
ei inſidias. Iere.ix. Nota iſidias.vt.ſ. habeat
pecunias ⁊ bona veſtra.itẽ dixit ꝙ miles ha-
bebat ſtaterã in manu ſua.in quo oñdit̃ mo-
dus pcti auaritie.qñ ad iſtar falſe ſtatere pec
cati auaritie facit.qꝛ illud qδ eſt magis pon
deris ⁊ infiniti valoris.ſ.paradiſus ⁊c̃.paruꝫ
põderat̃ in ꝯſpectu ⁊ corã oculis auari. Et il-
lud qδ paꝝ ⁊ modicũ valet vt pecunia. bona
tpalia ponderat ⁊ reputat eſſe iſiniti valoris.
Ecce ſtatera falſa ⁊ doloſa.qꝛ deũ q̃ eſt infini-
ti valoris ⁊ honoris dyabolus facit ꝙ coram
auaro nõ ponderat vnã fabam.qδ fit qñ ꝓ lu
cro vniꝰ ſolidi iuras falſe dicẽdo: per deũ: tm̃
conſtat. Nota hic ꝯ falſitates q̃ fiunt inter em
ptores ⁊ venditores.itẽ hec falſa ſtatera facit
ꝙ palea vanitatũ multũ ponderat in ꝯſpectu
diuitũ. ⁊ glia ⁊ gaudia ⁊ theſauri paradiſi q̃
ſunt inextimabil̃ ponderis nihil ponderãt.iõ
dicit ſcriptura. Nunqd iuſtificabo ſtaterã im
piã ⁊ ſaccelli.i. occulti ſacci i q̃ occultat̃ falſũ
pondus põdera doloſa.in q̃bꝰ diuites eiꝰ re
pleti ſũt iniqtate. Michee.vi. Nota ſtateraꝫ
ipiã et põdera doloſa ſaccelli. Staterã impiã
vocat pctm̃ ſymonie in q̃ vẽdit̃ ſpũſſanctꝰ. iõ
doctores vocãt ſymoniã hereſim. Symoniaci
ponderãdo vendũt grãꝫ dei. Nõ hic de frau-
dibus ſymonie. Pᵒ in miſſis ſancti amatoris
in q̃bꝰ cõmittunt̃ multe ipietates. Pᵒ qꝛ dñt
ꝙ debent dici ꝯtinue ſine iteruallo cũ tm̃ pau-
ci ſunt talis vite ꝙ cõtinue ⁊c̃. Scd̃a qꝛ frãgit̃
ordinatio eccl̃ie q̃ q̃libet die hꝫ ſuã miſſaꝫ de-
terminatã ⁊ certã. Tertia ipietas eſt ꝓciũ cer
tuꝫ qδ facuit clerici.qꝛ hñt celebrare ſine iter
uallo petẽdo plus.itẽ tot cãdele tot denarij.
Quarta eſt error.qꝛ lꝫ beatꝰ amator triginta
miſſis extraxit aïaꝫ matris de purgatorio.cre
ditis ꝙ etiã vos. Nã ſicut iſirmitates nõ ſunt
eedẽ.nec etiã pene ⁊c̃. Dic de medico q ap-
plicat medicinas iuxta iſirmi ꝯditiões. Ecce
q̄re dicit. Nunqd iuſtificabo ſtaterã ipiã. Se
cũdo dic̃. Et ſaccelli põdera doloſa. Hoc dic̃
ꝯ laycos vſurarios q mutuãt.x.ꝓ.xij.nõ ẽ põ
dus eq̄le. Dic̃ vſurariꝰ rõne tpis nõ valet.qꝛ
tps eſt dei.iõ tm̃ ꝓ tãto ⁊ nõ amplꝰ. idẽ ven
dũt plus rõne dilatiõis ſolutiõis. vel emẽdo
minꝰ rõne pecunie parate. Ecce ſaccelli põde
ra doloſa.in q̃bꝰ diuites ⁊c̃. ¶ De q̄rto ꝑlio
dicit. Ecce equꝰ pallidus.⁊ q ſedebat ſup euꝫ
nomẽ illi mors.⁊ iſernꝰ ſequebat̃ illũ. Ecce q̄r
tũ ꝑliũ dyaboli ex pctõ iuidie. Nã color palli
dus ſiue glaucꝰ ſignificat pctm̃ iuidie. Rõ.qꝛ
eſt amaricatꝰ ſiue mortificatꝰ. qꝛ iuidia aïam
mortificat ⁊ occidit.i.ioan.iij. Nos ſcimꝰ qm̃
tranſlati ſumꝰ de timore ad vitã.qm̃ diligimꝰ
frẽs q nõ diligit manet in morte. Ois q odit
fratrẽ ſuũ: homicida eſt.ſ.ſuipſiꝰ. Sꝫ q̄re dic̃
ꝙ iſernꝰ ſeq̄bat̃ eũ declarat̃ per qõnẽ quã fac
unt doctores dicentes. Quare demones nos
tẽptãt: cũ tm̃ ex q̄libet tẽptatõe augmẽtet̃ eis
pena. Rñdeo ꝙ iuidia cogit eos quaꝫ hñt ꝯ
nos qꝛ habebimꝰ locũ quẽ ipſi ꝑdiderũt.nec
valuit eis xp̃i icarnatio ſeu paſſio.ideo iuidẽt
nobis.ideo dicit ꝙ iſernꝰ ſequebat̃ eũ.qꝛ oẽs
demones hñt iſtã iuidiã. Nota hic exẽplum
de iuido ⁊ auaro quõ rex dixit iuido vt ꝑmo
peteret donũ ⁊c̃. Qui itra ſe cogitauit. O mi
ſer ſi peto vnũ equũ aliꝰ habebit duos ⁊c̃.qꝛ
iſta eſt cõditio iuidi.itẽ de demonibꝰ.qꝛ licet
hñt penã tẽptãdo: tñ iuidia cogit eos. Sap.
ij. Inuidia dyaboli mors intrauit in orbẽ ter-
rarum.imitant̃ aũt illũ q ſunt ex parte illius.
Item alia auctoritas. Iob.v.capi. Paruulũ
ſ.in dilectione occidit inuidia. Deo gratias.

¶ De eadem dñica. Sermo quintus.

ſ Vbditi eſtote in omni ti-
more.i. Petri.ij.
Quia ſacra ſcptura tam veteris q̃
noui teſti multũ laudat ⁊ cõmen-
dat timorẽ dei. Et qꝛ thema loqt̃ de tiore dei.
Iõ volo vobis mõ declarare bonos modos
timẽdi deũ. Sed pᵒ ſalutet̃ ꝟgo maria. Sub-

diti eſtote in ⁊c̃. Pro declaratione ⁊c̃. Scien
dũ ꝙ int̃ alia ꝑ q̃ hõ i hoc mũdo põt hr̃e abũ
dantiã ⁊ affluentiã bonoꝝ tpaliũ: ⁊ in alio bo
noꝝ celeſtiũ: eſt timor dei. Ideo timor dei cõ
parat̃ fonti emanãti. Qui hꝫ in domo ſua fon
tem aque viue: non hꝫ defectũ aque. Ita q in
corde ſuo hꝫ timorẽ dei hꝫ in ſe fontẽ dantem
abũdantiã oïuꝫ bonoꝝ tpaliũ ⁊ ſpũaliũ. Hoc
dicit dδ pſ̃.xxxiij. Timete dñm oẽs ſancti eiꝰ.
qm̃ nõ eſt in opia timẽtibꝰ eũ. Diuites egeſt
⁊c̃. vſqꝫ oi bono multũ. qᵒ valet timor dei. Iõ
dicit the. Subditi eſtote ⁊c̃.ſ.i oi timore. Nõ
in oi.inuit̃ gᵒ ꝙ ſunt multi timores. Ego amo
re veſtri q̄ſiui q̄t tiores ſ̃t.iueni ꝙ ſ̃t tres i q̃bꝰ
deo debemꝰ ſubijci: ⁊ hẽbimus multa bona.
Primꝰ eſt tior natural̃.⁊ iſte eſt rigoroſus.
Scd̃us eſt timor filial̃.⁊ iſte eſt gratioſus.
Tertiꝰ ẽ timor reuerẽtial̃.⁊ iſte eſt glioſus.
De his dicit thema. Subditi eſtote i oi timo
re ⁊c̃. ¶ Dico ꝙ ꝑmꝰ timor i q̃ debemꝰ ſubij
ci deo eſt timor nãlis.⁊ iſte eſt rigoroſus.qꝛ ñ
poſſumꝰ vitare h̃ timorẽ de malo pene.qꝛ nã
liter q̄libet timet malũ pene.vt iſirmitates ꝑ-
ditionẽ bonoꝝ honoꝝ officiorum ⁊c̃.caſus ⁊
mortẽ.qꝛ tal̃ eſt nã nr̃a ⁊ ꝯditio. Sãcti ange-
li nõ hñt hãc timorẽ.qꝛ ꝯfirmati ſũt. De iſto
timore dicit ſcptura. Timor penã hꝫ.ſ.ꝓ obie
cto.i. Io.iiij. Etiã xp̃s habuit hunc timorẽ ex
nãli ꝯditiõe carnis. Sꝫ in iſto timore debemꝰ
eẽ ſubditi deo. Qꝛ ꝓ fugiẽdo ſeu vitãdo q̊d-
cũqꝫ malũ pene nõ debemꝰ facẽ aliqδ pctm̃ ꝯ
deũ: nec in illud ꝯſentire. Verbigrã. Quilibꝫ
timet nãliter ꝑdere bona.pecunias. Mõ po-
nat̃ caſus ꝙ ꝑdidiſtis aliqδ tale ⁊c̃.⁊ neſcitis
qs hꝫ: ⁊ vos timet̃ ne illδ amittat̃ totaliter ⁊
nunq̃ ipſuꝫ iueniat̃. Et dr̃ vob̃.vadat̃ ad talẽ
diuinũ ſi vult̃ iueiure ⁊ recupare. Mõ appa-
rebit ſi in iſto timore erit̃ ſubditꝰ. Qm̃ ex vna
pte vos timet̃ illδ amittẽ.⁊ ex alia ꝓcepit δs
ne ꝓ aliq̃ re mundi hõ recurrat ad diuos. Si
ergo vos vadat̃ ad diuũ: nõ eſtis ſubditi δo:
ſed petis mortaliter. Sꝫ ſi non vultis ire: tũc
eſtis ſubditi deo.ad quẽ debet̃ recurrẽ in oĩo
ne dicẽdo. Dñe vos ſcitis qs hꝫ. iõ ponat̃ in
corde ſuo vt mihi reddat.vel volo ꝑdere ma-
gis illud q̃ aïam meã ⁊c̃. Idẽ de mulieribꝰ δ
matrimonio q̃ timẽt ſterilitatẽ.bonꝰ ẽ timor.
qꝛ iõ inuentũ ẽ mr̃imoniũ. Mõ qñ aliq̃ muli
er nõ põt ꝯcipere.⁊ dr̃ ſibi ꝙ recurrat ad talẽ
ſortilegũ ⁊c̃.ſi recurrat timor eiꝰ non eſt deo
ſubiectꝰ.qꝛ deꝰ ꝓcipit oppoſitũ.ſ.ꝙ ꝓ nulla re
hõ recurrat ad ſortilegos ⁊c̃. Dic quõ nullꝰ
põt dare filios niſi ſolus deꝰ.qꝛ neceſſaria eſt
ſibi datio aïe ⁊c̃. Itẽ q̄libet timet mori de infir
mitate quã hꝫ ipſe vl̃ filiꝰ ⁊c̃. Et dr̃ vobis ꝙ re
curratis ad talẽ icãtatorẽ ⁊c̃.⁊ xp̃s ꝓcipit op
poſitũ.qꝛ ad deũ dꝫ hõ recurrere in oi neceſſi
tate ⁊ ad eiꝰ matrẽ ꝟginẽ mariã ⁊c̃. Si nõ re
curritis ad icantatorẽ.ſed ad deum timor ille
mortis deo eſt ſubiectꝰ.ſi ꝟo recurrit̃ ad incã
tatorẽ nõ eſt deo ſubiectꝰ. Itẽ aliqs amicꝰ ve
ſter eſt caprꝰ ⁊ vos timetis ne puniat̃ vel occi
dat̃ ⁊ eſtis requiſitꝰ in teſtẽ cũ iuramẽto vt di
cat ſi fecit iſtud malũ: ⁊ vos timetis ⁊c̃. Dica
tur quõ q̃libet dꝫ ſubijci deo iurando vere ⁊
dicere veritatẽ.qꝛ dicit deꝰ. Nõ aſſumes i va
nũ nomẽ dñi dei tui. Exo.xx. Ecce dicit thẽa.
Subditi eſtote ⁊c̃. De hoc timore dicit xp̃s:
Nolite timẽ eos qui occidũt corpꝰ aïam aũt
non pñt occidẽ: ſed potiꝰ timete eũ qui põt ⁊
aïam ⁊ corpꝰ ꝑdere in gehẽnã. Mat.x. Hoc
ꝓdicabat xp̃s aplis ⁊ diſcipulis dĩ. Nolite ti-
mere.ſ.taliter vt ex iſto timore faciatis ꝯ deũ.
qꝛ alias tal̃ timor nãlis eẽt malus. Dicat̃ hꝰ
miraculũ δ ſacra ſcriptura qδ legit̃.i. Regũ.
xxviij.⁊.xxxi.de illo magno rege ſaul: qui ſcꝫ
cõgregauit multas gẽtes armoꝝ vt bellaret
ꝯ inimicos ⁊ infideles philiſteos. Qui vidẽs
exercitũ inimicoꝝ magnũ ne moreret̃ in ꝑlio
cũ filijs timuit.⁊ fuit ſibi datũ ꝯſiliũ vt recur-
reret ad phitoniſſaꝫ vt ſciret finẽ belli. Dicat̃
quõ iuit ex iſto pctõ. Quia in iſto timore nõ
fuit ſubditꝰ deo:in dicto ꝑlio fuit vulneratus
⁊ per ipatientiã occidit ſe ⁊ ꝑdidit regnũ.in-
tantũ ꝙ nullus de ſuo gñe regnauit poſt eũ.
⁊ credit̃ ꝙ ſit dãnatꝰ. Ideo dicit xp̃s dico vo
bis amicis meis ne terreamini ab his q occi-
dunt corpꝰ.⁊ poſt h̃ nõ hñt amplꝰ qd faciãt.
Oſtẽdã aũt vobis quẽ timeatis. Timete eũ q
poſtq̃ occiderit hꝫ poteſtatẽ mittere in gehe
nam. Ita dico vobis hunc timete. Luce.xij.
¶ Secũdus timor eſt melior.ſ.timor filial̃ ⁊
iſte eſt gratioſus. Hic timor ẽ qñ hõ timet de
um: nõ rõne pene: ſed ratione culpe: qñ timet
hõ peccare ne ꝑdat amorẽ ⁊ gratiã dei ⁊ de-
uotionẽ: talis timor dr̃ filialis. Rõ: qꝛ ꝯditio
bõi filij eſt timẽ ne patri ſuo diſpliceat i aliq̃.
Et qñ dr̃ ſibi. Facias hoc. Rñdet. Nõ faciaꝫ
qꝛ patri meo nõ placeret vl̃ matri. Nõ timet
patrẽ rõne pene ꝙ vapulet a patre: ſed timet
ſibi diſplicere ne ipſuꝫ grauet ⁊ ꝯturbet. Di-
co ꝙ in iſto timore magis debemꝰ deo ſubijci
q̃ patri carnali. Rõ: qꝛ plus facit nobis deꝰ.
Dicat̃: qd facit pater carnalis in filio: modi-
cũ ⁊ vile. Mater etiã: qꝛ neſcit qd portat i me
dicũ ibi facit: ſꝫ deꝰ facit totũ. Ipſe format cor

pus ꝛc.⁊ creat aiam. Ideo Iob.x. Man⁹ tue
dñe fecerũt me ꝛc̃.nõ dicit. Pater meus fecit
me:ſ3 man⁹ tue:ac ſi de luto vel terra ꝛc̃. Itẽ
deus cõſeruat in vita in vtero clauſo ne ſuffo
cetur. Itẽ deus cauſa natiuitatis eſt:⁊ dat lac
matri. Ille ergo eſt ꝓprie pr̃. Mat.xxiij. Er-
go patrẽ nolite vocare vobis ſup terrã. Un⁹
eſt enĩ pater veſter qui in celis ẽ ꝛc̃. Q̃tum ad
formationẽ corpis dicit hoc ⁊ creationẽ aie.
Ideo vult vt timeaꝛ timore filiali. Sicut er-
go bonus fili⁹ timet offendere patrẽ: ita nos
deũ:licet ſis inclinatus ad aliquod peccatũ vl̃
viciũ: dicas hoc diſpliceret meo patri celeſti.
Ideo nõ faciam. Verbigra. Aliquis inclina-
tur ad ſupbiã:pompã:gulã:inuidiã:luxuriã3:
vanitates ornatu3 ꝛc̃. Cogitate ſi hoc diſpli-
cet patri veſtro ieſu xpo qui vult ⁊ pcipit hu-
militatẽ. Idẽ cogitate ſi diſplic3 matri veſtre
virgini Marie. Ideo amore eoru3 dimittere
debetis. Idẽ de illis qui inclinanꝛ ad auarici
am:vſuras:⁊ furta:ad retinendũ decimas ꝛc̃.
Cogitate ſi h° diſplicet p̃ri xpo q pcipit oppo
ſitũ. Nota de ſua pauptate aliquid. Idem de
vitio luxurie. Cogitate ſi diſplic3 dño ieſu xpo
qui oia videt quãtũcũq3 fiãt ſecrete qui voluit
naſci de ṽgine matre ⁊ viuẽ caſte vt daret no
bis exẽplũ. Idẽ de illis qui inclinanꝛ ad gulã
ad bibendũ de mane:reſpice ſi diſplicet patri
xpo. Idẽ de illis qui inclinanꝛ ad vindictam:
Cogitate ſi diſplicet xpo patri:q ſibi ſoli reti-
nuit vindictã. Ex iſto timore dicit ꝓpha Dd
in pſ. Bñdicã dñ3 ol. Venite filij audite me:
timorẽ.ſ.filialẽ docebo vos. pſ.xxxiij. Dicaꝛ
hic miraculũ qd legiꝛ.ij. Macha.vi. de eleaza
ro ſctõ hole qñ antioch⁹ rex iniquus pſeq̃baꝛ
iudeos ⁊ pcepit oib⁹ vt comederent carnes
porcinas:quõ eleazar⁹ qui noluit comedẽ in
tormentꝭ dixit. Dñe qui hẽs ſanctã ſcia3 mani
feſte tu ſcis:q2 cũ a morte poſſem liberari:du
ros corpis ſuſtineo dolores:ſm aia3 do pp ti
morẽ tuũ libẽter h patior. Iõ dicit ſcriptura.
Eccli.i. Timor dñi expellit pctm̃. Nã qui ſine
timore eſt nõ poterit iuſtificari. ¶ Terti⁹ tior
eſt reuerẽtialis:⁊ iſte eſt glorioſus. Hic timor
ẽ qñ hõ timet ſe eq̃ri maiori: vt ſi rex veniret
⁊ vellet ſedere in ſcamno tuo:tu ſtatim ſurge
res ⁊ q̃re:nõ timore pene nec culpe:ſ3 timore
reuerẽtie:⁊ talis timor eſt gl̃ioſus:q2 etiã an-
geli iſto timore timẽt. Auctas. Cũ ſublat⁹ fue
rit timebũt angeli:⁊ territi purgabunꝛ. Iob
xli.q tñ nõ timẽt p° nec 2° timore. S3 3° iſto
timore debemus ſubditi eſſe deo in tribus.
In oronibus ſpãlib⁹. In officijs diuinalib⁹.
In miſſis ſacramentalib⁹. Primo quõ qlib3
d3 tenẽ certã orõnẽ in die ⁊ vacare oronibus
ſpãlib⁹. Et dicunꝛ orones ſpãles: q2 vltra ho-
ras:⁊ in iſtis debetis timẽ deũ reuerentialiter
ne velitis log cũ deo ſicut loqmur inter nos:
ſ3 cũ magna reuerẽtia flexis genib⁹. Queãd-
modũ logꝛ hõ regi vel pape ſupplicãdo ꝛc̃.
hoc dicit ſcriptura. Timete dñ3 ⁊ date illi ho
norẽ.ſ.reuerẽtialẽ:q2 venit hora iudicij ei⁹ ⁊
adorate eũ q fecit celũ ⁊ terrã ꝛc̃. Apoc.xiiij.
De ſecũdo in officijs diuinalib⁹. Hoc tangit
clericos ⁊ religioſos. Dicaꝛ cũ quãta reuerẽ-
tia debẽt ſtare in choro. Rõ:q2 xpus papa ⁊
rex pſens eſt in medio. Auctas. Ubi ſũt duo
vel tres cõgregati in noie meo in medio eo2
ſum. Matth.xviij. De tertio in miſſis ſacra-
mẽtalib⁹. Rõ:qm̃ in qualibet miſſa eſt xpus
vere ſicut eſt in celo. Nota ergo cũ quanta re
uerẽtia ſtare debet celebrãs ⁊ ne vendantur
miſſe. Dic q nõ faciãt pciũ qñ volunt dicere
miſſas ꝛc̃. Dic modũ ⁊ pciũ dãdi ꝓ miſſa ſit.
ſ.ꝓ puiſiõe vñi⁹ diei. De iſto timore reueren
tiali dicit Dauid in pſ.xviij. Timor dñi ſctũs
permanet in ſeculum ſeculi. Deo gratias.
¶ Dñica.iij.poſt octa.paſche.Sermo.i.

c Um venerit arguet mũdũ.
Io.xvi. Hoc verbu3 indiget decla
ratione maxime amore iudeoru3.
Sciendum q in ſacra ſcriptura tam in vete-
ri teſtamento q̃3 in nouo inueniuntur duo ad
uentus generales meſſie ſm q genus huma-
num requirebat duas reparationes. Prim⁹
aduentus fuit pro reparatione animarum ſo
lum. Secũdus aduentus fuit ꝓ reparatione
animarũ ⁊ corporũ ſimul. De primo aduẽtu
ſciendũ q ex pctõ ade ⁊ eue inciderunt homi
nes in peccata ⁊ mala. Primum malu3 fuit
ignorantia de reb⁹ ſpũalibus ⁊ celeſtibus. de
quib⁹ nõ ſciebãt gentes ante aduẽtu3 xpi nec
p phiam:q2 ſolũ curãt de reb⁹: motibus ⁊ de
influentijs corporũ ſupceleſtiũ:nec per legem
moyſi q̃ ſolũ logꝛ de hoc mũdo. Iõ ignoraba
mus ſpũalia ⁊ celeſtia. Dauid loquẽs de an-
tiquis dicit. Neſcierũt:ſupple:phi:nec intelle
xerũt.ſ.iudei in tenebris ambulant. Sed ve-
nit meſſias.i.xps verus meſſias qui reparauit
iſtã ignorantiã:declarans quõ ille de⁹ vnus
quẽ phi vocãt pimũ pncipiũ ſiue pmã cau
ſam ſeu primũ motorẽ eſt trin⁹ in pſonis: paꝛ
filius ⁊ ſpũſſanctus. Secũdo declarauit quõ
in celo ſunt nouẽ ordines angelo2. Tertio de
aiab⁹ que ſm gradum bone vite quam tenue

rũt collocantur in illis ordinibus angelorũ.
Quarto declarauit purgatorium nobis:vbi
vadũt anime que nõ fecerunt hic condigna3
penitẽtiã. Itẽ de aiab⁹ puero2 q decedũt cũ
originali pctõ quõ vadũt ad lymbũ. Secun-
dus defect⁹ ſiue malũ aiarũ eſt inclinatio ad
pctã ex pctõ ade. Quidã ad ſupbiã: qda3 ad
auaritiã.⁊ ſic de alijs. Iõ dic̃ ſcriptura. Sen-
ſus enĩ ⁊ cogitatio hũani cordis ad mala pro
na ſunt ab adoleſcentia ſua. Geñ.viij. S3 ve-
nit chriſtus ⁊ repauit per exempla ṽtutũ ſue
ſancte vite. Tertiũ malũ erat abũdantia pctõ
rũ. Ideo ſcriptura. Non eſt hõ iuſt⁹ in terra q
faciat bonũ ⁊ non peccet. Eccle.vij. S3 venit
xps qui ɔtra plagas ordinauit medicinas ſa
cramẽtorũ. Quartũ malũ erat debilitas bo-
norũ:q2 nõ poſſum⁹ pſeuerare in bonis. Ideo
ꝓuidit xps vt per pniam repemur ⁊ emẽde-
mus nos. Quint⁹ defect⁹ erat dãnatio infer-
ni:q2 null⁹ poterat euadere quãtũcũq3 ſctũs
⁊ bon⁹. De h° ẽt Dauid in pſ. Quis ẽ hõ q
viuet ⁊ nõ videbit mortẽ: eruet aia3 ſuam de
manu iferi:quaſi dicat nullus. S3 venit chri-
ſtus ⁊ reparauit. Quia mõ pſona bõa ⁊ ſctã
in morte euolat ꝛc. S3 remanẽt paſſiões cor
poris. Ideo in ſcdo aduẽtu qñ veniet xps ad
iudiciũ tũc repabũꝛ mala corpo2:q2 tũc reſur
gẽt corpa bono2 ipaſſibilia icorruptibilia cla
ra ꝛc. Ecce q̃re ſit duo aduẽt⁹ xpi. Rõ:iã ſatis
patet:q2 mala ⁊ peccata in mundo p° vene-
rũt in aia qñ adã ⁊ eua deſiderabãt eq̃ri deo
in ſcia:⁊ tñ adhuc nõ patiebanꝛ in corpe. S3
poſt venerunt mala corpis:qñ adã in ſudore
vultus ꝛc.⁊ eua peperit cũ dolore. Ideo xps
primo voluit repare mala aia2:q̃ primo fue-
runt. Deinde veniet ad repandũ mala cor-
porũ q̃ poſtea venerunt. Patet hec rñſio ad
q̃õnẽ iudeo2 dicentiũ. Quare venit meſſias:
qd bonũ fecit:q2 ita patimini mõ ꝛc. De his
duobus aduentibus auctoritas. Abacuch.ij.
Dicaꝛ hiſtoria de viſiõe.⁊ rñdit dñs. Appa-
rebit in finẽ ⁊ nõ mentieꝛ. Si morã fecerit ex
pecta eũ:q2 veniẽs veniet ⁊ nõ tardabit. Aba
cuch.ij. Quia veniẽs.ſ.i primo aduẽtu ꝓ re-
paratiõe aia2 veniet in ſecũdo ꝓ reparatiõe
corporũ. Et de iſto ſecũdo aduẽtu dicit the-
ma. Cũ venerit ille arguet mũdũ. De iſto iu-
dicio faciã duos ſermones. Hodie erit predi
catio de ordinatione generali: ⁊ cras erit de
executiõe affectuali. De illa ordinatiõe dicit
euãgeliſta. Cũ venerit filius hois in maieſta
te ſua ⁊ oẽs angeli eius cũ eo:tũc ſedebit ſu-
per ſedẽ maieſtatis ſue:⁊ ɔgregabunꝛ ad eũ
oẽs gẽtes ⁊ ſepabit eas abinuicẽ ſicut paſtor
ſegregat oues ab hedis:⁊ ſtatuet oues qdẽ a
dextris:hedos aũt a ſiniſtris. Mat.xxv. Hec
ordinatio cõſiſtit in quattuor cõcluſionibus.
⁋ Prima. q2 iudex vniuerſalis manifeſtabiꝛ
illa die oib⁹ generaliter:cũ venerit filius ho-
minis in maieſtate ſua. ⁋ Secũda q illa die
iudex erit aſſociatus multũ ſolẽniter: ibi. Et
oẽs angeli cum eo. ⁋ Tertia q illa die iudex
vniuerſalis erit collocatus multũ alte: ibi. ſe-
debit ſup ſedẽ maieſtatis ſue. ⁋ Quartu3 q
illa die totũ genus hũanũ preſentabiꝛ coram
xpo iudice pſonaliter:ibi. Et ɔgregabunꝛ ad
eũ oẽs gẽtes ꝛc. ¶ Prima ɔcluſio dicit q iu
dex vlis manifeſtabiꝛ illa die oibus generali
ter. Nã doctrina eſt generalis q xps in iudi-
cio videbiꝛ ab oib⁹ tã bonis q̃3 malis quãtu3
ad humanitatẽ:⁊ cognoſceꝛ q eſt deus ⁊ hõ
ſed ſolũ boni videbũt diuinitatẽ. De iſta ma
nifeſtatiõe dicit euãgeliſta. Cũ venerit filius
hois in maieſtate ſua. Nõ in maieſtate. ideſt
in magno ſtatu: non veniet in ſimplicitate ⁊
pauptate:vt in primo aduẽtu venit. Ideo fu-
it refutatus a iudeis q expectabãt ⁊ expectãt
habere a meſſia vanitates mũdi ꝛc. Ideo qñ
btũs Ioãnes oñdit ipſum dicẽs. Ecce agnus
ꝛc. dixerũt iudei. Ille paup eſt. nolumus hũc
regnare ſup nos. Luce teſte.xix.c. S3 ad iu-
diciũ veniet cũ tãta maieſtate q celũ ⁊ terra
⁊ ois creatura tremet. Nota ad hoc ſimilitu-
dinẽ de arbore vbi ſũt auicule cantantes ⁊ lu
dãtes:ſ3 qñ niſus vel accipiter volat oẽs ta-
cent ⁊ timẽt. Sic arbor eſt iſte mũdus: cuius
fructus ſunt honores:diuitie:delitie. Et quili
bet vult colligere ꝛc. Aues ludẽtes ſunt crea
ture:que nõ faciũt niſi ludere. Primo ſol vi-
detur ludere currẽdo ab oriente in occiden-
tẽ:⁊ ecõuerſo. Itẽ luna:ſtelle:aer:etiã q qñq3
eſt clarus:qñq3 eſt tenebroſus. Idẽ de mari:
quia ſemper videtur ludere. Idem de terra
que in vere floret ꝛc.⁊ in autũno omnia depo
nit. Volucres etiam ludunt in vere: quilibet
ducit vxorem ⁊ in hyeme non curat de ea.
Homines etia3 videntur ludere hincinde diſ
currendo:ſed quando veniet ille falco ſiue a-
quila nobilis.ſcilicet chriſtus in iudicio om-
nes creature ſtabunt:ſol in oriente:luna in oc
cidente:nec de cetero mouebunꝛ:mõ ſoluenꝛ.
Ideo eccleſia in perſona cuiuſlibet chriſtiani
orãdo dicit. Libera me dñe de morte eterna
in die illa tremẽda quãdo celi mouẽdi ſunt ⁊
terra:dũ veneris iudicare ſeculũ per ignem.
Moraliter. Cogitate hic ſi creature corpora-

des que nūq̄ peccauerūt: nec ꝯ mādata dei ſe
cerūt tn̄ timebūt i xp̄i aduētu: qd faciēt pctō
res q tot offenſas fecerūt ꝯ deū. qd faciēt tūc
infideles iudei ⁊ agareni. qd faciēt falſi xp̄ia-
ni: q lʒ habeāt fidē nō hn̄t bonā vitā: ſʒ aut ſūt
ſuperbi: aut auari ⁊c̄. Cogitate ergo illū diē.
Jō de iudeis ⁊ malis xp̄ianis dicit ſcriptura
in pˢ xp̄i ⁊c̄. Aſpicient in me quē ꝯfixerūt. Et
plāgēt eū q̄ſi ſup vnigenitū: ⁊ dolebūt ſup eū
ſicut doleri ſolet in morte pmogeniti. Zach.
xij. ó plāctu maloꝝ xp̄ianoꝝ. Apoc. i. Ecce ve
nit cū nubibꝰ ⁊ videbit eū oīs oculus: ⁊ q cuʒ
pupugerūt. Et plangēt ſe ſup eū oēs tribꝰ ter
re: etiā amen. i. eternaliter. Pʒ pma ꝯº. Sup
hoc do vobis ꝯſiliū optimuʒ ⁊ bn̄dictꝰ erit q
illud ſeruabit: qꝛ tūc lʒ celū ⁊ terra ⁊ oīs crea
tura timeat. vos aūt nō timebitis. Quia ſicut
habetis duos pedes in corpe ad ſtādū firmiter
ita in aīa habetis duos pedes. Pes dexter ē
vera credētia: ſiniſter bona vita. Et in iſta die
ſtabitis firmiter ⁊ ſine timore. Jdeo btūs Gre.
orando in collecta vigilie natiuitatis petebat
dicēs. Preſta q̄s vt vnigenitū tuū quē redēp
torē leti ſuſcipimꝰ: venientē quoq; iudicē ſe-
curi videamꝰ. ¶ Scda ꝯcluſio dic̄ ꝙ illa die
iudex vlīs erit aſſociatꝰ multū ſolēnit: qꝛ oēs
angeli eiꝰ cū eo. Mirū eſt cū in pº aduētu ve
nit ſolus: ſʒ ad iudiciū veniet cū oībꝰ angelis
qui ſūt plures q̄ʒ folia arboꝝ in toto mūdo. Si
ſtelle celi ſunt inn̄erabiles quāto magis ange
li. Queſtio qd dicemꝰ de ſanctis: qꝛ euāgeli-
ſta nō loquit̄ niſi de angelis. Quid de patriar
chis: aplīs ⁊c̄. Rn̄deo ꝙ nō ſoluʒ angeli: ſed
etiā oēs ſcti veniēt cū eo: ſʒ de ſctis nihil dī h̄:
qꝛ id dictū fuerat a ꝓpha in veteri teſtō. Stat
ad iudicādū dn̄s ⁊ ſtat ad iudicādum pplos:
dn̄s ad iudiciū veniet cū ſeniorībꝰ populi ſui
⁊ pncipatibꝰ eiꝰ. Jſa. iij. Nō. ſeniores dn̄r ſcti.
Rō: qꝛ ad inſtar ſenū gubernauerūt ſe prudē
ter in hoc mūdo. Principes aūt dn̄r angeli.
Jtē alia auctas. Zach. xiiij. Ueniet dn̄s meꝰ:
oēſq; ſcti eiꝰ cū eo. Dic practice quō xp̄s i die
iudicij qn̄ vult deſcēdē ad iudiciū: dicet ma-
tri ſue. Mat̄ mea hodie ē dies iudicij. Jō de
ſcēdamꝰ: ⁊ vos angeli ⁊ archāgeli pcedatis.
Et vos p̄triarche ⁊ ꝓphe ⁊c̄. ſeqmī. Et ipe cuʒ
matre i medio. Moralr̄. Cogitate hic i q̄ pla
tea ⁊ coraʒ qbꝰ oñdent̄ oīa mala ⁊ pctā ⁊ oīa
bona q̄ fecimꝰ. qꝛ ibi oīa manifeſtabunt̄ v̄tute
diuina vbi boni de bonis laudabunt̄. mali v̄o
deteſtabunt̄. Nā cōis eſt doctrina theologoꝝ
ꝙ oīa mala etiā cogitatiōes ibi manifeſtabū-
tur diuina virtute: ſicut ille qui ponit̄ in ſcala

⁊ oſtēdunt̄ oīa mala ſua. Jta illa die in libro
cōſciētie v̄tute diuina quilibʒ oſtēdit oīa ma
la que fecit. Auctoritas. Judiciū ſedit ⁊ libri
aperti ſunt. Dañ. vij. Secūdo modo cogita-
te quot mala ibi manifeſtabunt̄: quāta mala
occulta ibi apient̄: quot mali clerici religioſi
⁊ laici qui nūc reputant̄ boni: ſʒ ſecrete faciūt
multa: ſed tūc omnia videbunt̄. Nota practi
ce quō dicetur. Et quis eſt ille ⁊ nunqd ē qui.
⁊c̄. Cogitate ſi ego dicerē modo oīa pctā ali
cuius veſtrū q̄ta eſſet ſibi confuſio. Jta tunc
dic de q̄libet ſtatu. Jdeo dicit apl̄s. Nolite an
te tēpꝰ iudicare quoadusq; veniat dominꝰ q
illuminabit abſcondita tenebrarum: ⁊ mani-
feſtabit conſilia cordiuʒ: ⁊ tunc laus erit vni-
cuiq; ſupple bono a deo. i. ad Coꝝ. iiij. Nota
ante tempꝰ. ſ. iudicij iudicare: qꝛ mō multi vi-
dentur boni vel mali: ⁊ eſt oppoſitum. Conſi
lium ſuper hoc do vobis: ꝙ ſi vultis ipſum te
nere in illa die nullum malum ſeu peccatum
veſtrū apparebit in cōfuſionē veſtram. Reci
piatis quadratum. ſ. pniam que hʒ q̄ttuor an
gulos. ſ. q̄ttuor ptes pnīe. Primuʒ eſt cordis
cōtritio. Secūdū eſt emēdādi ꝓpoſitū. Ter-
tium oris confeſſio. Quartū opis ſatiſfactio.
Et in illo iudicio nullū pctm̄ apparebit in cō
fuſionē veſtrā. De hoc ꝓpheta Dauid. Bea
ti quoruʒ remiſſe ſunt iniq̄tates: ⁊ quoꝝ tecta
ſunt peccata. Glo. velo penitentie. ¶ Tertia
cōcluſio dicit: ꝙ illa die iudex vlīs chriſtꝰ erit
collocatus alte: qꝛ ſedebit ſuper ſedē maieſta
tis ſue. Jam ſcitis ꝙ iudex dando ſententiam
ſedet: dicat̄ quomō illa die in are altius xp̄us
ſedebit vt poſſet ab oībus videri. Queſtio: ſi
chriſtus ſedebit quomō ſancti ſtabunt. virgo
Maria ⁊ alij. Quidā credunt ⁊ ita pingunt
pictores ꝙ illa die v̄go Maria ab vna parte
⁊ Jo. ab alia genibus flexis orabunt pro pec
ctoribus: falſum eſt: nec illa die orabūt ꝓ ali-
quo: ſʒ ſedebūt cū xp̄o. Auctas. dixit Petrꝰ
chriſto ꝓ ſe ⁊ ꝓ alijs. Ecce nos reliquimꝰ oīa
⁊c̄. Mat. xix. Rn̄dit chriſtus. Amen amē di
co vobis. Jn regeneratiōe cum ſederit filius
hoīs in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos.
⁊c̄. ſuper ſedes iudicātes: nō dicit iudicādi: ⁊
nō ſolum apl̄i ſedebūt: ſed oēs de vita aplīca
Moraliter. Dic ꝓ religioſis cū q̄ta diligētia
debēt ſeruare vitā aplīcā ꝓ tanto honore ha
bendo. Dic quātū laboraret miles ſi ſciret ꝙ
ex ſuo labore poſſet fieri rex: ⁊ ſacerdos ſi poſ
ſet ex ſuo labore eſſe papa. Jdeʒ de muliere ſi
poſſet fieri regina: vel magna dn̄a alicuiꝰ pa
trie. Si iſte honor ⁊ dignitas a nobis cogita-

retur: oēs labores religiōis nr̄e ⁊ pnīe eſſent
dulciſſimi. Dic qūo reſpic̄ iſeriꝰ. Auctas ⁊ ꝓ
phetia Dauid. Quis ſicut dn̄s deꝰ noſter q
in altis habitat: ⁊ humilia reſpic̄ in celo ⁊ in
terra ⁊c̄. ps. cxij. ¶ Quarta ꝯcluſio dicit ꝙ il
la die totū genus humanū pn̄tabit̄ coraʒ xp̄o
iudice vniuerſali pſonaliter: qꝛ in oī iudicio
criminali: maxime oʒ cōparare pſonalit̄. Jō
dicit: ⁊ ꝯgregabit̄ ad eū oēs gētes. Queſtio
vbi tūc ꝯgregabunt̄. Rn̄deo ꝙ in illis parti-
bus vbi xp̄s fuit ꝓ nobis iudicatꝰ ⁊ ſn̄iatus:
ibi vult facē iudiciū ⁊ dare ſn̄iaʒ. Rō quare:
qꝛ oīs qui ſe humiliat. ſ. pro deo exaltabitur.
Lu. xviij. Jdeo oʒ nos ire illuc. De hoc pro-
phetia Johel. iij. Jn diebus illis: ⁊ in tpe illo
cū cōuertero captiuitatē iuda ⁊ hieruſalē: cō
gregabo oēs gentes ⁊ deducā eas in vallem
ioſaphat ⁊ diſceptabo ibi cū eis. Dic quomō
oues. ſ. boni erūt a dextris: mali a ſiniſtris. Si
ergo illa die vultis eē a dextris ſitis mō oues
xp̄i. Dic ꝯditiōes ouis: ſic qui nō nocēt corni
bus potētie: iuſticie: ⁊ ſcie: nec dentibꝰ vt lupi
mordēdo famā vl̄ reuelādo occultū. Jtē dat
bn̄ficiū lane. i. ſubſtātie tpalis ⁊ lactis corre-
ctionū. Jtē ſunt obedientes. De qbꝰ dic̄ xp̄s
Joan. x. Oues mee vocem meam audiunt.
¶ De eadē dn̄ica. Sermo ſecundus.

Rguet mundum

de pctō Joā. xvi. Originalit̄ ⁊ re-
citatiue in euāgelio hodierno ſcri
bit̄ pn̄s verbū. Pro declaratione huiꝰ verbi
⁊ itroductiōe mā e predicāde ſciendū ꝙ inter
oēs bonas ꝯditiōes ⁊ neceſſarias pſone que
vult corrigē pctā ⁊ rephendē ē ꝙ ſit ſine pec
catis: ⁊ v̄tuoſus ⁊ bonꝰ. Jſtud fūdat̄ per vnā re
gulā: q̄ dic̄. Cōtraria ꝯtrijs curant̄: qn̄ infirmi-
tas venit ex calore dant̄ medicine frigide: ⁊
ecōuerſo. Jō q iſirmitates pctōꝝ vult corrigē
⁊ rephendē oʒ ꝙ ipſe hēat q̄litates cōtrarias
ſ. ꝙ ſit bonus ⁊ v̄tuoſus. Uerbigr̄a. Qui vult
corrigere iſirmitatē ſupbie pōpe ⁊ vanitatis:
neceſſariū ē ꝙ ſit hūilis: ⁊ ſic de alijs. Si forte
ille q vult alios corrigē vel arguē i iſtis pctis
nō ſeq̄t̄ correctio ſʒ idignatio: ⁊ erit deſpectꝰ
in cordibꝰ audientiū qui ſtatim dicūt. O ille
deberet ſeipʒ tenē pnaſuʒ prio ⁊ poſt ⁊c̄. Jpe
dicit ꝙ ſimꝰ hūiles: ⁊ ipſe eſt ſupbus: ꝙ ſimus
liberales: ⁊ ipe eſt auarꝰ ⁊c̄. Jō dic̄ poeta. Tur
pe ē doctori. i. correctori: cū culpa redarguit
ipʒ. Neceſſariū eſt ergo arguēti pctā vt ſit ſi-
ne pctis. Nō videamꝰ qs eſt ille qui eſt ſine
pctō defectu. Dico ꝙ ſi ꝗſiritis a principio

mūdi vſq; ad finē nō inuenietis niſi xp̄m ieſuʒ
qui nunq̄ peccauit nec pctm̄ hūit: ⁊ hoc ſm
cōem legē. dicit Augu. de nā ⁊ gr̄a ꝙ ſi oēs
pr̄iarche ⁊ ꝓphete aplī: martyres: doctores
⁊c̄. eēnt ſimul interrogati an eſſent ſine pctō:
oēs rn̄derēt. Si dixerimꝰ ꝙ pctm̄ nō hēmus
ipſi nos ſeducimꝰ ⁊ veritas in nobis nō eſt. i.
Joā. i. niſi xp̄s. Qui pctm̄ nō fecit: nec inuen
tus eſt dolꝰ in ore eius. i. Petri. ij. Jō dicebat
xp̄s iudeis qn̄ pdicabat. Quis ex vob̄ arguet
me de pctō. q. d. nullꝰ. Joā. viij. Ergo ꝓprie ſi
bi cōuenit ſoli arguē mūdū de pctō. iō de eo
dicit thema. Jlle. ſ. xp̄s q eſt ſine pctō arguet
mūdū de pctō. Pʒ the. inuenio in ſacra ſcri-
ptura ꝙ decē pctā ſunt de qbus xp̄s ſingula-
riter arguet ⁊ icrepat mūdū ⁊ perſonas mū-
danas: ⁊ oīa iueni in q̄dam auctate Dauid ⁊
in ſex verſibꝰ pſalterij. Pctōri aūt dixit deꝰ:
vſq;: arguam te. ps. xlix. De oībꝰ iſtis arguit
xp̄s mundū p os ſuū qđ eſt ſcriptura. iō dicit
thema. Jlle arguet mundū de pctō. ſ. de quo
libet iſtoꝝ. ¶ Prio tāgit̄ vnū pctm̄ ꝙ eſt in-
iuſticia dn̄oꝝ: ibi. Quare tu enarras iuſticias
meas. Hoc v̄bū dic̄ deꝰ cuilibet dn̄o ſeu pnci
pi vel rectori cōitatis: ⁊ cuilibʒ q hʒ aliqđ offi
cium regēdi pplm̄: quare tu enarras ⁊c̄. Ois
iuſtiᵃ ordinata taʒ in lege q̄ in canone vel in
cōſtitutionibus regū ⁊ ciuitatū a deo eſt: ipſe
enī ordiauit oēs iuſticias. Hoc dicit ipemet.
Per me reges regnāt ⁊ legū cōditores iuſta
decernūt. Per me principes iperāt ⁊ poten
tes decernūt iuſticiā. Prouerb. viij. Oēs gᵒ
leges ⁊ canones ⁊ oēs bone ordinatiōes ſunt
iuſtiᶜ dei. Rephendendo ergo dn̄os qui nō
ſeruāt iuſticiā dic̄ deꝰ cuilibet: q̄re tu enarras
iuſticias meas. ſ. ex̄ i ore: ⁊ opere nihil facis.
Quia hoc ſuat̄ in mūdo: qn̄ intrāt ad regen
dum iurāt ꝙ reſpiciāt honorē dei ⁊ vtilitateʒ
cōitatis ꝙ ſe gubernabūt ſm iuſticiā: ⁊ qn̄ ſunt
intus nihil faciūt. Ubi inuenies rectorē cōitatis
qui ſe gubernat ſm iuſticiā quā iurauit: ſʒ ſm
amorē vel fauorē vel donū vel affectionē de-
clināt iuſticiā. Jō dicit: quare tu enarras ⁊c̄.
Si aūt iuſtiᵃ dei ſuaret̄: totꝰ mūdus hret bo-
nū. Sʒ hodie vidue pupilli ⁊ orphani ⁊ pau-
peres nō poſſūt iuenire nec obtinē iuſticiam.
Si ad minꝰ diceret̄ eis vadatis: qꝛ nō habetis iu
ſticiā: bonū eēt: ſed faciūt eos placitare ⁊ per
dere tp̄s ⁊ labores: ⁊ vexāt paupes q̄ʒdiu ſen
tiūt in eis pecūias ⁊ i fine df̄ eis: nō habebis
bonū tuū. O q̄đ pctm̄ ē ꝓ vna hora q̄ tu ꝓtra
his iuſticiā: ⁊ facis ſtare vnā viduā aut pupil
lū vel aliquē pauperē an̄ portā tuā: tu ſtabis

ad portã padiſi mille ãnis pulſans dicendo.
Diſe diie api nob. Mat.xxv. nec vnq̄ intra-
bis. Dicet tibi xp̄s. Et nõ recordaris ꝺ tali vi
dua ⁊ fac te ibi ſtare: nec itrabis. Ecce q̄re di
cit: q̄re tu enarras ⁊c̄. Jõ dõ in pſ̄. Si ve iu-
ſticiã loq̄mi recte iudicate filii hoim. Tũc ẽ ve
ra iuſticia: qñ ſicut dr̄ ⁊ loq̄r ore ꝑ dñm iudicez
vel aſſeſſorẽ: ſic ⁊ ꝯcordat in opere: q2 nec amo-
re nec fauore ⁊c̄. fit ꝯ iuſticiã. Ecce pmũ pctm̄
de q̄ dic̄ the. Jlle. ſ. xp̄s arguet mũdũ ꝺ pctõ.
¶ Scdm̄ dr̄ ſymonia eccliaſticoꝝ: ibi. Et aſſu
mis teſtm̄ meũ ꝑ os tuũ. Qñ aliqs dñs facit
teſtm̄ vnũ in vita ſua: ⁊ i morte fac̄ aliud. ſcdz
confirmat̄ per mortẽ. ⁊ primũ annullat̄ ⁊l caſ
ſat̄. Jta fecit deꝰ qui fecit pmũ teſtm̄: ordinan
do de bõis huiꝰ mũdi: q dimiſit iudeis q̄diu
fuiſſent obedictes ⁊ nõ idolatrarẽt. Sz de bo
nis padiſi nullũ legatũ fecit ex tunc. Sz exq̄
deꝰ fuit factꝰ hõ ex tũc fecit aliõ teſtm̄: ⁊ ordia
uit de bonis celeſtibꝰ ⁊ nihil de terrenis: q2 ni
hil terrenuz legauit: imo dixit ꝙ deſpicerent̄:
ſed legauit gl'iaz padiſi di. Bti paupes ſpũ:
qm̄ ipſoꝝ eſt regnuz celoꝝ. Mat.v. Jtẽ q ſe
cerit volũtatẽ pr̄is mei q in celis ẽ ⁊c̄. Mat.
vij. Jtẽ Bti qui ꝑſecutionẽ patiũt̄ ꝑp iuſticiã
Mat.v. Ecce legata q̄ fecit in ſcdo teſtõ qd ꝑ
mortẽ fuit ꝯfirmatũ. pmo caſſato ⁊ ãnullato.
Sz eccliaſtici oẽs volũt gaudẽ de pͥo teſtõ
lz ore aſſumãt ſcdz teſtm̄: legẽdo ep'las ⁊ euã
gelia. Sz in corde ex opere nõ curãt de teſtõ
nouo niſi tꝑalia ꝓmitteret. Tu plat' vel cura-
tus ⁊c̄. nõ vis niſi tꝑalia: pecũias ⁊ bõa. Qñ
vacat epatꝰ rectoria vl' bñficiũ: ſtatim dr̄: ⁊ q̄
tũ valz tãtũ iportat̄. O mõ potero tenere tot
ſcutiferos. Jdẽ de iſtis q ꝑdicãt vl' de clericis
qui miſtrãt ſacra. Oẽs vadũt ad pmũ teſtm̄
diuitias ⁊c̄. Quis eſt mõ qui ſoluz ꝓ honore
dei ⁊ ſaluatiõe aiaꝝ intẽdat laborare. nullus.
Ecce q̄re dr̄. Pctõri aũt dixit deus: quare tu
enarras iuſticias meas: ⁊ aſſumis teſtm̄ meũ
per os tuũ: imo dico vobis vnũ magnũ defe-
ctũ clericoꝝ de miſſis ſcti amatoris: que licet
de ſe ſint bone multi defectꝰ tñ circa eas com
mittunt̄. Primꝰ ꝙ dicant̄ ſine interuallo. Jõ
oz dimittere miſſas per eccleſiã ordinatus: q̄
libet die ſunt iã certe miſſe: vt in magnis feſti
uitatibus: ⁊ deſpiciũt tã magnuz cõſiliũ ſicut
eſt ſancte matris eccleſie ordinatũ a ſctõ ſpũ.
Secũdꝰ defectꝰ qui eſt ibi: ꝙ dicat̄ quotidie.
Et vbi inuenies mõ vnũ ſacerdotem qui.xxx.
diebꝰ cõtinuis ſit paratꝰ ad celebrãduz. Apli
⁊ ſancti qui nõ tenebant̄ faciebãt magnas pe
nitẽtias ⁊ orabãt: ⁊ poterãt celebrar̄ quolibz
die. Sed ſm vitã quã mõ tenẽt clerici: come
dẽdo: bibendo: truffando: ⁊ loquẽdo: de mu-
lieribꝰ. forte quolibet die faciũt nõnulli.xxx.
peccata mortalia ⁊ celebrabũt in dãnationez
aie ſue ⁊ illiꝰ qui facit ipm celebrare. Tertius
error ſiue defectꝰ eſt: qñ exq̄ habet cõtinue ce
lebrare petit plus ꝓ illis miſſis. Ecce ſymõia
pura: quã facit: quia vẽdit xp̄m cũ iuda: dicẽ-
te. Quid vultis mihi dare: ⁊ ego eũ vob̄ tra-
dam. Jdeo cũ iuda ibiṫ. Quartꝰ error ſeu de
fectꝰ eſt: q2 vt ſcitis dicunt̄ certe miſſe trinita-
tis: virgis marie: ⁊ apl'oꝝ. Et dicũt: qñ ego di
xero miſſam de trinitate debetis offerre tres
cãdelas cũ tribꝰ denarijs in q̄libz: ⁊ in illa de
btã virgie ſeptẽ denarios ꝑp reuerẽtiã ſeptẽ
gaudioꝝ ⁊c̄. Quītꝰ defectꝰ: q2 vel ſacerdos
erit curatꝰ vl' bñficiatꝰ: ⁊ tũc miſſe ſue ſũt oẽs
aſſignate: ⁊ hz cãtare ꝓ illis quibꝰ tenet̄: quo
mõ ergo poterit cãtare pro te. Sextꝰ defectꝰ:
q2 ſequit̄ error: Credũt cõiter gẽtes ꝙ ex illis
miſſis extrahat̄ vna aia de purgatorio. Uex
eſt ꝙ ſctũs Amator cum.xxx. miſſis extraxit
aiam mr̄is ſue de purgatorio: ſed nõ ſequitur
ꝙ ſi ipſe fec̄ tu facias: quia tu nõ ita ſctũs ⁊ in
ſtus es ſicut ipſe. Licet miſſe habeãt magnaz
virtutẽ: tñ ẽt requirit̄ deuotio celebrãtis. Jtẽ
q2 pctã mr̄is bti amatoris ⁊ mr̄is tue vel pa-
tris nõ ſũt eadẽ. Nũquid eadẽ medicina erit
vtilis in q̄libet infirmitate. Talibꝰ accidit vt
cuidã ruſtico: qui curauit ſe de quadã ifirmita
te ſeu iflatura quã hẽbat in tibia: qui vidẽs h
fecit ſe medicũ ⁊ oibꝰ infirmitatibꝰ miſtrabat
vnã cepã aſſã: ⁊ excecauit aliq̄s qui patiebãt̄ i
ocul'. Jta creditis vos ꝙ ille miſſe que fuerũt
vtiles mr̄i ſancti amatoris: que forte nõ ha-
bebat niſi vnũ pctm̄ veniale: ſint ẽt vtiles pr̄i
veſtro qui fuit magnꝰ vſurariꝰ. Sed hoc fit ꝓ
pecunijs gaudẽtes de primo teſtamẽto i ope
re: ⁊ de ſecũdo in ore. Jõ dicit: q̄re aſſumis te
ſtamẽtũ. ideo Dauid. Nõ cuſtodierũt teſta-
mentũ dei: ⁊ in lege eiꝰ noluerunt ambulare.
pſ̄. lxxvij. ideo ille. ſ. xp̄s qui eſt ſine pctõ ar-
guet mundũ ⁊c̄. ¶ Tertiũ ẽ in pnia pctõꝝ qd
tangit̄ cum dr̄ ibi. Pctõri aũt dixit deus. Tu
võ odiſti diſciplinã ⁊c̄. ſ. pnie q̄ dr̄ diſciplina.
Rõ: q2 diſciplina factã eſt ad ſilitudinẽ ſtelle
habentis radios. Jta recte eſt de pnia: hz eni
ſex radios. Primꝰ eſt cordis cõtritio. Secũ-
dus eſt emẽdãdi ꝓpoſitũ. Tertiꝰ oris ꝯfeſſio.
Jſti radij ſũt multũ pũgẽtes ad modũ diſci-
pline. Jſta diſciplina pnie nõ dz eẽ ociosa ali
cui: q2 de magno pctõre inimico dei: facit iu
ſtũ ⁊ amicũ ⁊ filiũ dei. ideo apl's. Jn diſcipli-

na pſeuerate: tãq̄ filijs vobis ſe offert deꝰ ad
Heb.xij. Jlle. ſ. xp̄s arguet illos qui nolũt fa-
cere pniaz. ¶ Quartũ eſt negligẽtia diuinoꝝ:
ibi. Pctõri aũt dixit deꝰ: proieciſti ſermones
meos retrorſuz. Uos mõ qñ auditis ſmonez
habetis verba dei corã vobis audiẽdo ⁊ co-
gitando: ſed vtinaz facto ſmone nõ ꝓijciatis
retrorſuz: nõ ponẽdo in opere qd audiuiſtis.
ideo dixit: ꝓieciſtis ſmones meos retrorſum
ſ. per negligentiã. Nõ ẽ paruũ pctm̄ maxime
qñ ſmo ẽ correctiuꝰ cõſtat̄ ꝯtra pctã notoria
iõ dicit deꝰ pctõri: proieciſti ſmones meos re
trorſum. Corrumpunt per diuitias vel fauo-
res ⁊c̄. ideo dicit ſapiens Fili mi auſculta ſer
mones meos ⁊c̄. De negligentibꝰ dicit prꝰ
the. Jlle arguet mũdũ de pctõ. ¶ Quītũ eſt
de auariˢ cupidoꝝ: ibi. pctõri ãt dixit deꝰ. Si
videbas furẽ: currebas cum eo. ſ. i ſocietate.
Latro ⁊ fur cũ q̄ oẽs volũt currẽ eſt. vſurariꝰ
q̄libet eniz vſurariꝰ eſt latro: quia ſicut latro
tenet̄ ad reſtitutionẽ ſi vult ſaluari: ⁊ oẽs vo-
lunt currere cuz eo dicẽdo. quid eſt hoc ꝙ tal'
qui erat paup: ⁊ pater ſuus erat ſutor vnꝰ: ⁊
mõ eſt ita diues. O quia mutuat.x. pro.xij. ⁊
ita ponit̄ in charta. Jtẽ mutuat frumentũ ad
lucrũ. Jtem emebat pro pata pecunia ꝓ mi-
nori precio ⁊ vẽdebat plus qñ dabat ad ter-
minũ: ⁊ ſic aſcẽdit ⁊ multiplicauit pecunias
totũ eſt vſura ⁊ dãnatio. Si vultis cenſualia
habeatis duo ꝙ ſit vera emptio. ſecũdo ꝙ ꝑ-
ciũ ſit iuſtũ: ſed modo oẽs volũt currere cuz
latrone. ſ. vſurario dicendo: ſicut ille fecit: ita
ego faciaz: ⁊ multiplicabo pecunias. Ecce q̄
re dicit: ſi videbas furem ⁊c̄. ſed aliqui volũt
ſe excuſare dicẽdo. Nolo eſſe vſurariꝰ: ſed po
nam centũ florenos in manu iudei: ⁊ ille faci
et vſurã: quia iudei: poſſũt facere vſuras: ⁊ da
bit mihi ⁊c̄. Talibꝰ accidit vt pylato qui no-
lens cõdemnare xp̄m: quia ſanctũ ⁊ iuſtũ ipz
inuenit: ſed tradidit ipz volũtati iudeoꝝ: ⁊ la
uit manꝰ ſuas. Jta facis tu ponẽdo pecunias
⁊c̄. cũ tñ nec iudei poſſũt facẽ vſurã: imo deci
piunt̄ in illa auctate. Nõ feneraberis frĩ tuo
ad vſurã pecuniã nec fruges nec q̄ãlibz aliã
rẽ: ſed alieno. Deut.xxiij. Hoc vocabulũ alie
no decipit eos: q2 nõ itelligũt q̄re dixit Moy
ſes aliẽo. Pro rñſiõe nõ hyſtoriã ꝺ Loth. q
recepit in hoſpitio duos angelos. Et homies
illiꝰ ciuitatis ſodome credẽtes angelos fuiſſe
hoies carnales voluerũt peccare cũ eis: ⁊ ob
ſederũt domũ Loth. Quibꝰ obtulit duas fili
as vgines vt abuterent̄ eis ⁊ nõ abuterentur
ſctis angel'. Si illi ſodomite cognouiſſent fili
as Loth fuiſſz vtiq̄ pctm̄: ⁊ qs dicẽt ꝯtrariũ.
O diceres tu. Jlle ſanctus hõ Loth dicebat.
Hoc verꝝ eſt ad vitãdũ maiꝰ pctm̄ ſiue malũ
Jta de moyſe q dixit iudeis. Nõ feneraberis
frĩ tuo ſz alieno: nõ ꝙ nõ eẽt pctm̄: ſz ad vitã-
dũ maiꝰ pctm̄. vñ dicit btũs Tho. 2ª 2ᵉ. q. lx-
viij. ar. i. in ſolutõe ad ſcdm̄ ꝙ iudeis ꝓhibitũ
fuit ne acciperẽt vſurã. ſ. a iudeis: ꝑ qd dat̄ in
telligi ꝙ accipe vſurã a q̄cũq̄ hoie eſt ſimplr
malũ. Debemꝰ eni oẽz hoiez hr̄e q̄ſi ꝓximũ ⁊
frẽz ꝑcipue in ſtatu euãgelij ad qd oẽs vocãt
Uñ in pſ̄. abſolute dr̄. Qui pecuniam ſuã nõ
dedit ad vſurã. ⁊ Ezech.xviij. Qui vſuraz nõ
accepit. ꝙ ãt ab extraneis vſurã acciperẽt nõ
fuit eis ꝯceſſũ q̄ſi licitũ ſed permiſſũ ad maiꝰ
malũ vitandũ: ne. ſ. a iudeis deũ colẽtibꝰ vſu
ras acciperẽt ꝓpter auariciã cui dediti erant
vt habet̄ Jſa. lvi. Oẽs in viã ſuã declinauerũt
vnuſq̄ſq̄ ad auariciã ſuã ⁊c̄. Ecce q̄re dicit: ſi
videbas furẽ ⁊c̄. De qbꝰ dic̄ Jſa. Pedes eo
rũ ad malũ currũt. Jſa. lix. ¶ Sextũ eſt imũ
dicia luxurioſoꝝ: ibi. Pctõri ãt dixit deꝰ. Et
cũ adulteris portionẽ tuã ponebas. Adulte-
riũ eſt qñ vir vt ꝓditor curat de alia muliere
vel vxor de alio hoie. Jõ vt ꝓditores dãnabũ
tur in iferno: q2 frangũt ſibi fidẽ. Et ſũt multi
q lz nõ faciant adulteriũ: tñ ponũt cũ adulte
ris portionẽ. Nota decẽ portiones: ⁊ vnꝰ po
nit vnã ⁊ alius aliã. Uerbigra. Aliq ponunt
portionẽ ſuã cũ adulteris. ſ. corde: vt aliq re-
ligioſi vel clerici: qui ex timore infamationis
ſeu ꝑiculi vel ſcandali nõ audent facẽ pctm̄
opere: q2 vbi fit ignis: fumꝰ hz exire: ideo nõ
faciunt opus. Sz ponũt cor cogitãdo. O q̄-
lis delectatio eẽt cũ tali ⁊c̄. Jõ dic̄ cũ adulte
ris. Aliq ponũt os turpiter loquendo de illa
mã. ſ. de mulieribꝰ vel cantãdo cãtilenas que
cõtinẽt tot vanitates: vel diſputando de pul-
chritudie mulieꝝ ⁊c̄. Jõ dic̄: cũ adulteris ⁊c̄.
Aliq ponũt oculos ſi poſſent videẽ ꝑtes diſco
opertãs q̄ ꝓuocãt ad pctm̄: vel libẽter reſpici
unt qñ gallꝰ agit cũ gallina: colũbꝰ cũ colũba
aſinꝰ cũ aſina: vl' reſpiciẽdo ſe. Jõ dicebat bñ
dictus ad ſororẽ ſuam ꝙ nũq̄ reſpiceret cor
pus ſuũ. Sed qñ vellet mutare celiciũ ſuum
ꝙ mutaret in tenebris ⁊c̄. q2 mĺte ſũt q̄ qñ vi
dẽt vbera dicũt. O quõ ego habeo pulchra
vbera. Aliq ponũt aures: ſi loquit̄ de deo ſta
tim attẽdiũt audire: ſz ſi loquũt̄ ꝺ illa mã: dñt
qd ẽ h: reſumite ſiue dicat̄ iterꝝ: ⁊ ſic delectãt̄
audiẽdo turpia. iõ dic̄ ⁊ cũ adulteris. Alij po
nũt nares i odoribꝰ ⁊c̄. Alij ponũt gulã bñ co
medẽdo ſalcetes: iſta iclinãt: q2 gᵒ guloſis ꝑ

eſt luxurioſa. Aliq ponūt manꝰ tāgēdo ſe vel
aliū ⁊c̄. Alij pedes ponūt aſſociādo alios di
cēdo. Ego nō faciā pctm̄ ſed ſociabo vos. Jō
cū adulteris ponit ꝑtē veſtrā. Alij ponūt ve/
ſtes: q̄ ē bonꝰ hō vel mulier q̄ hꝫ tātas ſciſſu
ras vel veſtes: ⁊ ornatꝰ oñdūt ꝙ ſunt putane
vel meretrices. Alij ponūt corpꝰ faciēdo pec
catū ope. Ecce q̄re dicit. Cū adulteris portio
nē tuā ponebas. Ju meliori loco ponebat da
uid portionē ſuā dicēs. Tu es dñe ſpes mea:
portio mea dñe i terra viuētiū pſ. cxli. ❡ Se
ptimū blaſphemia iracundoꝝ: ibi. Os tuum
abūdauit malicia. Jſta malicia ē blaſphemia
iu deū q eſt iter xp̄ianos qñ ſūt iurati iurādo
ꝑ caput ꝑ cor ⁊c̄. Scḋo renegādo: maledicar
⁊c̄. Tertio dicēdo v̄ba enormia ꝯ xp̄m ⁊ v̄gi/
nē Mariā ꝙ celū ⁊ terrā deberēt ſubintrare.
Dico ꝙ ſi nō eēnt alia pctā iu mūdo. iſtud ē
ſufficiēs ad deſtruēdū villas cōitates ⁊ totuꝫ
mūdū niſi corrigat̄. Nota h̄ hiſtoriā de ſenna
cherib rege aſſyrioꝝ q venit ꝯ ciuitatē hierl̄ꝫ
regnāte illo ſctō rege ezechia. q ſennacherib
dicebat. Quis deꝰ liberauit vos de manu ſen
nacherib: ex iſta blaſphemia occiſi ſt̄. clxxxv.
milia hoies armorum. Sēnacherib. Auctas.
Egreſſus āt ē angelus dñi ⁊ ꝑcuſſit in caſtris
aſſyrioꝝ. clxxxv. milia. Yſa. xxxvij. ⁊ iſta blaſ/
phemia dr̄ quottidie: ſi ſūt duo ludētes ad ta
xillos. Dicit vnꝰ. Nō pōt deꝰ facere ꝙ ꝑdā lu
dū iſtū: ⁊ēt ſi uō ꝓijcere niſi deꝰ eſ. Si dicat̄.
Quid hoc ad uos q nō ludimꝰ. Rñdeo vo/
bis ꝙ ſuſtinetis: q̄ ſicut ſi lupus intraret villā:
oēs clamarēt ſup eū. Jta ꝯ illos debetis cla/
mare: traditores: ribaldi ⁊c̄. ſꝫ mō totū ponī
tur ad truffaꝫ. Qñ eſt aliqs magnꝰ iurator di
cit ab alijs. Faciamꝰ ſibi aliqd ⁊ irritemꝰ eū:
⁊ iꝑe blaſphemabit. Et q̄ iſtud pctm̄ nō cor/
rigit̄: reuertit̄ in caput illoꝝ q h̄nt corrigere.
Dicit ſcriptura. Dñatores ppl̄i mei inique
agūt dicit dñs: ⁊ iugiter tota die nomē meuꝫ
blaſphemat̄. Propter hᵒ ſciet ppl̄s meꝰ no/
mē meū in die illa: q̄ ego ipſe q loq̄bar. ſ. pre
cipiēdo: ecce aſſū. ſ. puniēdo. Yſa. lij. ❡ Octa
uum eſt fraudulētia negociatoꝝ: ibi. Pecca/
tori aūt dixit deꝰ: lingua tua cōcinnabat do/
los. Cōcinnare dolos. id eſt ſimul cātare falla
cias. hoc fit iter emptorē: q̄ qlibet conat̄ de/
cipere aliū. Prīo icipit emptor dicēs. Pro
quāto dabis mihi iſtud. Vēditor aūt ſi illud
valꝫ tres ſolidos petit decē. Et emptor rñdet
dicēs. Vultis. xviij. ſolidos denarioꝝ. Et truf
fat̄ iꝑe ꝺ altero. Dicit vēditor: ꝑ corpꝰ dei cō
ſtat mihi tm̄ ⁊c̄. Antiqꝰ xp̄iani hēbāt magnā

ꝯſciaꝫ mētiēdi. ⁊ qñ emptor dicebat: ꝓ quā
to dabitis mihi iſtud: rñdebat vēditor: ſecure
cōſtabat tm̄: iō detis mihi tm̄ vt lucrer aliqd
vobiſcū. Sꝫ mō nō fit: imo vnus decipit aliuꝫ
⁊c̄. Jō de iſto tp̄e ꝓphetādo dixit Jeremias.
Docuerūt linguā ſuā loq mēdaciū: vt inique
agerēt laborauerūt. Jere. ix. Jntm̄ mētiūt̄ ꝙ
nō pōt hō credere eis in aliq̄. Jō ille arguet
mūdū ꝺ pctō. nonū ē oblocutia ocioſoꝝ: ibi.
Pctōri aūt dixit deꝰ. Sedēs aduerſus frēm
tuū loq̄baris. Jnfra ebdomadā nullus ſedet
ad portā: q̄ quilibet laborat iu negocijs ſuis
alius in cāpo: alius iu vinea: alius in foro. Sꝫ
iu die feſto tūc ſedēt ocioſi: ad portā iudican
do trāſeūtes: qñ trāſit aliqs diues dicūt. Jſte
eſt magnus vſurarius: dicit alter. Etiaꝫ pater
ſuus erat vſurarius. Jtē de alijs q trāſeūt qli/
bet hꝫ ſuū motiuū de ipſis: vel ꝙ eſt latro vel
homicida. Si trāſeūt religioſi: vel clerici di/
cūt. O quō eſt iſte pinguis ⁊c̄. Jtē ſi trāſeūt
mulieres dicūt. Ecce quō ſociat ſe iſta cū illa
q̄ eſt meretrix. Dicit alter. Jā mater ſua ami/
ca alterius eſt q̄ etiā nō fuit bona. Ecce quare
dicit: ſedēs aduerſus frēm tuū loquebaris de
berēt ſedere in eccleſia ⁊ occupare ſe in bōis
ſpūalibꝰ: audire ſermones: veſpas: cōpletoriū
⁊ ipſi iudicāt. Jō pōt dicere ille q ē ꝑ eos iu/
dicatus. Aduerſum me loquebant̄ q ſedebāt
in porta ⁊ in me. i. ꝯ me pſallebāt q bibebant
vinū pſ. lxviij. Nota q bibebāt. q̄ talis oblo
cutio cōiter fit poſt prandiū. Dico ꝙ plures
dānant̄ ex furto lingue q̄ manuuꝫ. cū lingua
furat̄ fama ⁊ cū manu bona. primū eſt maius
furtuꝫ. Dicit. n. btūs Tho. ſcḋa ſcḋe. q. lxxvij.
arti. iij. ꝙ detractio ſm ſuū genꝰ ē maius pec
catū q̄ furtū: q̄ iter bona exteriora fama pre
eminet diuitijs. Vñ ſalomon dicit. Melꝰ eſt
nomē bonum. i. bona fama q̄ diuitie multe.
Prouer. xxij. Et ſicut latro nō pōt ſaluari ni
ſi reſtituat bona: ſic nec diffamator niſi reſti/
tuat famā corā oībus illis corā qbus diffama
uit: dicēdo ego dixi hoc de tali: nō credatis:
q̄ ego male dixi: etiā ſi ſit verꝫ qḋ dixit: ſꝫ erat
ſecretū. De iſta reſtitutiōe fame quō eſt neceſ
ſaria. vide btm̄ Tho. ſcḋa ſcḋe. q. lxxiij. ar. ij. ⁊
q. lxij. ar. ij. De modo āt reſtituēdi famā. vide
btm̄ Tho. ſcḋa ſcḋe. q. lxij. ar. ij. in ſolutiōe ad
ſecūdū. vbi ponit ꝙ aliqs pōt auferre famaꝫ
tripliciter ⁊c̄. vide doctorē. vbi ſupra. ❡ De/
cimū eſt reſiſtentia bonoꝝ: ibi. Aduerſuꝫ filiū
matris tue ponebas ſcandaluꝫ. Hoc pōt de/
clarari tripliciter: ſi expediat. Primo de iu/
deis q nō ſunt filij alterius mrīs. ſ. ſynagoge

deis qui nō ſūt filij alterꝰ mrīs. ſ. ſynagoge ſꝫ
qñ ꝯuertūt̄ ⁊ baptizant̄ fiūt filij mrīs nr̄e. ſ. ec
cleſie. Sꝫ ſūt aliq miſi ⁊ mali xp̄iani: q aduer
ſus tales ponūt ſcādalū. vituꝑando eos deſpi
ciēdo. O qḋ pctm̄ ē ⁊ ſcādalizāt ⁊ ꝑdūt fideꝫ
Jō dicebat xp̄s: q ſcādalizauerit vnū de puſil
lis iſtis. ſ. in fide: q in me credūt expedit ei vt
ſuſpēdat̄ mola aſinaria i collo eiꝰ ⁊ demerga
tur in ꝓfundū maris. Mat. xviij. Scḋa ꝺcla
ratio ē ꝙ videmꝰ hodie i mūdo ꝙ qñ aliqs re
ligioſus vl̄ clericꝰ ē bn̄ diſſolutꝰ. ⁊ nō ſuat ea
ad q̄ tenet̄ nullꝰ dic̄ ſibi aliqd imo ꝯmēdat̄ ⁊
laudat̄: ſꝫ ſi vult ſuare ſuā regulā quā vouit ⁊
ordinē. tal̄ ſtatiꝫ deridet̄ ab alijs ꝺbigr̄s. ſi in
aliq̄ religiōe aliqs vult incipe bonā vitā ⁊ ſer
uare ſuū ordinē tal̄ vadit ad ꝑadiſuꝫ. Sꝫ ſta/
tiꝫ alij q vadūt ad īfernū ponūt corā eo ſcāda
lū dicēdo. O traditor ⁊c̄. hypocrita ⁊c̄. intm̄
ꝙ faciūt ipꝫ cadē. Jdē de clericis ⁊ laycis: mł
ti vellēt icipe bonā vitā: q iſto timore nō reci
piūt dicentes. O ipſi truffant̄ de me. Jō dice
bat xp̄s. Ve mūdo ab ſcādal̄. Neceſſe eni eſt
vt veniāt ſcandala. ſ. ꝑꝑ malā vitā quā tenēt.
Verūtn̄ ve hoi illi ꝑ quē ſcādalū vēit. Mat.
xviij. Tertia declaraᵒ ē qñ aliq̄ ꝑſone vel cōita
tes h̄nt guerrā ⁊ diuiſionē: ⁊ aliq tractāt pa/
cē ⁊c̄. Sūt aliq miſeri maledicti q īpediūt po
nētes ſcādaluꝫ dicētes: Dicet̄ ꝙ eſtis iudei ⁊
nihil valetis: vl̄ ꝙ timore facitis. Et ſic ponūt di/
ſturbiū. Vel dicēdo. Satiſfaciāt ⁊ ſoluāt dā/
na ⁊ expēſas cuꝫ ſe adiuicē dānificauerūt: illi
ponūt ſcādalū. Ecce q̄re dic̄. Aduerſus filiuꝫ
mrīs tue. ſ. eccl̄ie vl̄ cōitatis ponebas ſcādalū.
Hec ſupple pctā feciſti ⁊ tacui Exiſtimaſti in
que ꝙ ero tui ſilis arguā te. Ecce q̄re dic̄ thē.
Jlle. ſ. dñs ieſus xp̄s arguet mundū de pctō.
❡ De eadem dñica. Sermo tertius.

Um venerit ille arguet mū
dū de pctō. Joā. xvi. ſi
ſubtilit̄ volumꝰ vitā xp̄i cōtēplari
māifeſte iueniemꝰ ꝙ ab icarnatio/
ne ſua vſq3 ad aſcēſionē ſuā: oīa opa q̄ fec̄ fue
rūt ad expellēdū vicia: ⁊ pctā remittēdū. Ad
practicā. Primū opꝰ qḋ fec̄ ꝓ nr̄a redēptio
ne fuit eiꝰ icarnatio: q̄ ꝺ palatio prīs voluit
deſcēdē ⁊ hūiliari ⁊ icludi i vtero vniꝰ puelle
Hoc opꝰ fecit ad expellendū pctm̄ ſupbie de
mūdo: q̄ ſi iꝑe q eſt rex ⁊ dñs oiuꝫ tm̄ voluit
hūiliari: qs hō dꝫ extollēdi ⁊ ſupbiēdo exal/
tari ſup alios. Scḋm opꝰ fuit natiuitas: qñ de
vtero parno incorrupto voluit naſci: ⁊ in pu
ritate ⁊ virgitate ſemꝑ voluit viuē: ⁊ hoc ad
expellēdum ⁊ corrigendū pctm̄ luxurie. Ter

tiū opꝰ fuit eiꝰ ꝯuerſatiōis in hoc mūdo i ma/
xima pauꝑtate: q̄ ſtatiꝫ natꝰ nō in lecto deli
cato ſed in ꝑſepio fuit poſitꝰ. extūc nūq̄ hūit
domū ꝓpriā. Jtē ſp portauit vnā veſtē quā ſi
bi fec̄ v̄go Maria cū eēt puer triū ānoꝝ que
iꝑo creſcēte augmētabat̄: nec portabat pecu
niā. Hoc fuit ad expellēduꝫ pctm̄ auariᶜ. Si
rex voluit ita eē pauꝑ: qd curāduꝫ eſt cōgre/
gare per vſuras: furta ⁊ hmōi. Quartū opus
fuit magni amoris erga nos laborādo. ꝓ no
bis ꝑdicādo vt ꝓcuraret nr̄aꝫ ſaluatōeꝫ. Hoc
fuit ꝯ pctm̄ iuidie: vt cogitet̄ ſi xp̄s tm̄ dilexit
nos: ⁊ ēt nos debemꝰ nos diligere adiuiceꝫ.
Quintū opꝰ fuit: q̄ ieiunauit. xl. diebus ⁊ no
ctibus nihil comedēs nec bibēs tota vita ſua
fuit vt quadrageſima. hoc fecit ad expellēdū
pctm̄ gule. Sextuꝫ opꝰ fuit eius dure paſſio.
voluit. n. capi ligari ⁊c̄. cuꝫ mag̃ pō remittē/
do ⁊ orādo ꝓ crucifixoribꝰ. Hoc fuit ꝯ pctm̄
ire ⁊ vindicte. q̄ ſi rex noluit vindictā de tan
ta iīuria ⁊ nec tu debes recipe vīdictā de tuo
iuimico. Septimū opꝰ fuit qñ t̄tia die voluit
reſurgē a mortuis. Hoc fecit ꝯ pctm̄ accidie.
q̄ multi ſūt mortui pctis: q reſurgē nolunt ꝑ
pniaꝫ. Tres dies hꝫ pnia. ſ. ꝯtritionē ꝯfeſſiōeꝫ
⁊ ſatiſfactionē. Jtē ordiauit ſacra eccl̄ie in re
miſſionē pctōꝝ. Pꝫ gᵒ ꝙ totus labor xp̄i fuit
ad expellēdū ⁊ remittēdū pctā. Jdcirco ſuꝑ
hoc dimittet̄ iniqtas domui Jacob. ⁊ iſte oīs
fructꝰ: vt auferat̄ pctm̄ eiꝰ. Yſa. xxvij. Nō id/
circo ſuꝑ hoc. ſ. aduētu xp̄i. Duo aduētꝰ xp̄i i
ueniūt̄ i ſac̄ ſcriptura. Primꝰ fuit ad redimē
duꝫ humanū genus. Scḋs erit ad iudicāduꝫ
Et ſic ꝑmus aduentꝰ fuit ad expellēduꝫ ⁊ re/
dimēduꝫ pctm̄ ſiue remittēdū. ſcḋs erit ad ar
guēduꝫ ⁊ puniēdū pctōres. Hoc dic̄ thē. Cū
venerit ille arguet mūduꝫ de pctō. Cū vene/
rit ſupple in ſcḋo aduētu ad iudicādū arguet
mundū. i. homines mūdanos de pctō. Jn ad
uentu ad xp̄i iudiciū de tribus peccatis ma/
xime ſunt arguēdi homines mundani.
¶ Primum de ocioſitate cōtra ſeipſum.
¶ Scḋm de crudelitate contra proximum.
¶ Tertium de infidelitate contra deum.
Et de tertio ſimplr̄ loqt̄ thē. ❡ Quātū ad ꝑ/
muꝫ ⁊c̄. ocioſitas ē qñ hō ſiue religioſus ſiue
clericꝰ ſiue laycus ꝑmittit tranſire tp̄s inane.
Nā deus dat tp̄s ad acqrendū merita ⁊ v̄tu
tes. ⁊ ocioſus nō curat: ſed ꝯgregat bona tp̄a
lia. Mō ſi hō nō ꝯgregat ſpūalia merita ⁊ v̄
tutes: ſꝫ ꝯgregaret ⁊ oīa bona tp̄alia huiꝰ mū
di: tn̄ ocioſus iudicabit̄: tanq̄ ocioſus in iudiᵒ
cōdēnabit̄. Decet rō ꝑ ſilitudinē de patrefami

llas hn̄te multos captiuos q̄s mittit ad pla
teā ad lucrādū denarios i meſſe ↄc.dicēs eis
laboret talit̄ ꝙ in ſero portet̄ lucrū.qn̄ illi ca
ptiui veniūt i ſero ad domū cū lucro:cū gau
dio a dn̄o recipiunt̄. Si vo nō portāt lucruꝫ
q̄uiſ laborauert ꝛ ſudauert currēdo ↄc.ocio
ſi iudicant̄ ꝛ dure rep̄hēdunt̄ nec dat eis ce
nā:ſed ponūt̄ i captōe.Idē i ꝓpoſito:Xp̄s eſt
dn̄s ꝛ pr̄ſamilias.Nos vo ſum⁹ ſuitores ꝛ ca
ptiui eius:p̄cioſo ſanguie ſuo empti. Auc̄tas
Empti eſtis p̄cio mag°.i.Cor.vj.Et miſit nos
ad plateas h⁹ mūdi ad lucrādū merita ꝛ v̄tu
tes.Ego poſui vos.ſ.i mūdo vt eat̄ ꝑ bōa opa
ꝛ fructū.ſ.lucri auferat̄.ꝛ fruct⁹ vr̄.ſ.ſpūal̄ ma
neat q꞉ tpal̄ trāſit.Jo.xv.In ſero dt̄.ſ.i morte
tūc.n.ↄplēt̄ dies vite nr̄e:ꝛ vadim⁹ ad domū
dn̄i.ſ.ad iudiᵐ.ꝛ xp̄s lꝫ oia ſciat.ip̄e tn̄ iterro
gat iuſtū ꝛ impiū.Quis es tu.oꝫ ſibi rn̄dere.
Dn̄e ego ſū tal̄.Et qd vis dn̄e vt itrē p̄adiſuꝫ
Et xp̄s.Videam⁹ qd portas. Portas lucrū.
Tūc appebunt q fuert diligētes vl̄ ocioſi. Il
li aūt q ſolū curāt de laborib⁹ hui⁹ mūdi ꝛ ne
gocijs:q̄ oia hic remanent:nullū lucrū porta
bunt.Jō mittit eos ad hoſpitale miſeroꝝ ad
carcerē iferni.Sꝫ illi q nō ſolū curabāt de bo
nis hui⁹ mūdi vt viuerēt:ſꝫ magis curabāt d
ſact̄ aie.orabāt.ieiunabāt.cōfitebāt̄.cōicabāt
ↄc.tales portāt lucꝝ ꝛ fruct⁹ meritoꝝ ꝛ bono
rū opeꝝ.Jō gaudioſe a xp̄o recipiūt̄ ad gl̄iaꝫ
Multi credunt̄ mō eſſe diligētes.q꞉ laborāt ꝛ
negociāt̄ q tūc ↄdēnabunt̄ tāq̄ꝫ negligētes ꝛ
ocioſi.Et multi iudicant̄ mō ocioſi vt ↄtēpla
tiui ꝛ q faciūt pn̄iaꝫ:q tūc reputabūt̄ diligen
tes fuiſſe.Ecce q̄re dic̄.Ego poſui vos.ſ.i pla
tea h⁹ mūdi vt eat̄ de v̄tute in v̄tutē.cōtinue
meliorādo vitā ꝛ fructū afferat̄. Nō ne ſitis
ocioſi oñdā vob̄ q̄les fruct⁹ debet̄ afferre qui
placēt xp̄o.ꝛ iueni ꝙ ſt̄ qnq̄ꝫ. Prim⁹ quē de
betis portare ē de ofone ſpūali.ſ.de q̄libꝫ die
i mane ꝛ ſero facē ofonē genib⁹ flexis.cogitā
do ꝙ videt̄ illū qui minat̄ vob̄ ex pctis q̄ feci
ſtis:tūc icipiat̄ ofonē hūilit̄ dicendo. Pr̄ nr̄
Aue maria.Credo iu deū ↄc.Scd̄s fruct⁹ eſt
de ſctificatōe tpali.ſ.ſuare dn̄icā. Rō.q꞉ xp̄s
geuit in reſurrectōe.Terti⁹ fruct⁹ ē de ↄfeſſiōe
ſacſali ex p̄cepto dei in q̄libet q̄dragefima.ſꝫ
de bono ↄſilio q̄libꝫ mēſe dꝫ mūdari camiſia
aie.ſ.ↄſcia ſicut camiſia corp̄is.Quartus fru
ct⁹ eſt d cōione eucariſtie.i illa hoſtia nō eſt
panis:ſꝫ ibi ē fruct⁹ ille de q̄ dr̄ v̄gini Marie
Bn̄dict⁹ fruct⁹ v̄ētris tui.Quītus fruct⁹ ē de
afflictiōe pn̄iali.quēadmodū eni colit̄ t̄ra vt
faciat fructū.q꞉ alr̄ n̄ eēt apta ad fructificādū.

Ita corpus nr̄m de t̄ra formatū ad h̄ ꝙ hēat
ↄditōes t̄re oꝫ ꝙ aret̄:vl̄ ieiunio vel cū cilicio
ↄc.vt faciat fructū p̄cioſuꝫ pn̄ie. De pſona q̄
fac̄ iſtos fructus p̄t dici.Et erit tāq̄ꝫ lignū qd
plātatuꝫ ē ſecus decurſus aq̄ꝝ.ſ.p̄dicationū.
qd fructū ſuū dabit i tp̄e ſuo.p° pſalmo.Inu
tiles dt̄ ꝛ ocioſi ſeu ifructuoſi dure arguent̄ a
xp̄o. No.hic p̄abolā de ſeruo pigro ꝛ inutili ꝛ
ocioſo. Poſt multū vero tp̄s venit dn̄s ſuo
rū illoꝝ ꝛ poſuit rōnē cū illis. Mat.xxv.Et lo
quebat̄ xp̄s d ſe qn̄ debuit celū aſcēdē.q꞉ tūc
p̄egre ꝓfect⁹ ē. ¶Quātū ad ſcd̄ꝫ pctm̄ d cru
delitate ↄ̄ ꝓximū.Tant⁹ eſt amor xp̄i ad nos
ꝙ iiuria q̄ ſit ↄ̄ ꝓximuꝫ xp̄s recipit i ſuā.Amē
dico vob̄:qd vni ex mimis meis feciſtis:mihi
feciſtis. Mat.xxv. Iſta rō deberet nos cogē
ne ſim⁹ crudeles ꝓximo:ſꝫ benigni ꝛ mīſicor
des. No.qnq̄ꝫ crudelitates in hoib⁹ mundi.
Pria eſt dādo.ſ.elemoſynā.qn̄ pauper petit
elemoſynā ſtat ꝛ ille a q̄ petit nō rn̄det.paup̄
iteꝝ q̄rit q꞉ ē idigēs.ꝛ ille dure ꝛ crudelit̄ dic̄
vadat̄ laboretis ↄc.Dicat̄ qn̄o elemoſyna eſt
dāda. Jō ap̄ls.Vnuſq̄ſq̄ꝫ ꝑut deſtinauit i cor
de ſuo.ſ.dare nō ex triſtiᵃ aut nec̄citate.Hilarē
eni datorē diligit de⁹.ij.Cor.ix.Scd̄a crude
litas ē vēdendo.ſ.plus p̄p ſperā.hoc ē p̄p ſo
lutiōis dilatiōeꝫ vſura ē ꝛ dānatio.3ᵃ crude
litas ē i mutuādo. Mutuare.n.eſt mīa ꝛ i ca
ſu maior q̄ꝫ dare elemoſynā. Sꝫ mō totū ver
tit̄ iu crudelitatē.Qn̄.n.paup̄ hꝫ neceſſitatē.
q꞉ hꝫ ꝓuidē filijs mulieri ꝛ filiab⁹ ꝛ ſeruitori
bus dom⁹.venit ad diuitē ad mutuādū:ſtati
ſeq̄t̄ crudelitas de vſura ↄc.Quarta crudeli
tas eſt iu ſoluēdo.ſūt multi crudeles q nolūt
ſoluē ſolidatū ſuis ꝛ ancillis laborātib⁹.Cui
libet tali dic̄ dn̄s.Quicq̄ꝫ tibi aliq̄d opatus
fuerit ſtatum mercedē ei⁹ ei reſtitue.ꝛ merces
mercēnarij tui apd te oino nō remaneat. To
bie.iiij. Et Leuitici.xix.dr̄.Opus mercēnarij
tui nō remaneat apud te vſq̄ꝫ mane. Quinta
crudelitas ē.ſ.i retinēdo bōa defūctoꝝ:nō cō
plēdo teſtā ꝛ ordiatiōes coꝝ.Qual̄ crudelis
eſſes ſi videres pr̄eꝫ tuū vel mr̄eꝫ i igne ꝛ nol
les eos iuuat̄ cū poſſes. Maior crudelitas ē
de aiab⁹ q̄ ↄburūt̄ in igue purgatorij calidio
re iſto incōp̄abilr̄.ꝛ clamant ad dn̄m.O dn̄e
iuſtiᵃ de filio meo proditore ſiue de hēde ↄc.
Auc̄tas. Audite dixit xp̄s qd iudex iniq̄tat̄
dicit.De⁹ nō faciet vīdictā electoꝝ ſuoꝝ cla
mātiū ad ſe die ac nocte ꝛ patiaꝫ hēbit i illis.
Dico vobis ꝙ cito faciet vīdictā illoꝝ. Luc.
xviij.xij.q.ij.Qui oblatōes defunctoꝝ aut ne
gāt aut difficult̄ r̄dūt tāq̄ꝫ egētiū necatores

excōicēt̄.xiij.q.ij. Qui abſtulerit aliq̄d pr̄i vl̄
mr̄i diceteq̄ꝫ hoc pctm̄ nō eē.homicidij parti
ceps eſt ↄc.De iſtis crudelitatib⁹ arguet mū
dū xp̄s in iudi°.Auc̄tas.Cū venerit fili⁹ hois
iu maieſtate ſua ꝛ oēs angeli eius cuꝫ eo ↄc.
Mat.xxv.¶Quātū ad tertiū pctm̄ de ifide
litate ↄ̄ deū eſt Iſtud pctm̄ eſt maius alijs.q꞉
ↄtra deū imediate.De hoc loq̄t̄ ſinglr̄ thēa.
Cū venerit ille arguet mundū de pctō.Sub
dit̄.De pctō q̄dē.q꞉ nō crediderūt in me.Ni
hil tā rep̄hēſibile eſt in ſubdito ſeu vaſallo q̄
ifidelitas q̄ multiplex inuenit̄. Pria eſt ifide
litas cordis aliq̄ꝝ xp̄ianoꝝ:q ſolo noie dicūt̄
xp̄iani:ſed in corde ſuo nō hn̄t firmā fidē nec
clarā credētiā:dicētes. Quid ſcit hō qd ē in
alio mūdo. Ali⁹ dicit.Qn̄o ē poſ͑ ꝙ i tā p̄ua
hoſtia ſit tot⁹ xp̄s ↄc.Nō eſt ipoſ͑ apud deuꝫ
oē v̄bū ↄc.Ex pctis.n.ꝛ mala vita diu ↄtinua
ta p̄dit̄ fides in corde.ꝛ lꝫ i ore nō audeāt di
cere ex timore:tn̄ i corde titubāt.Auc̄tas Bo
nā ↄſciaꝫ q̄dā repellētes circa fidē naufraga
uerūt.i.Thy.j. Jō q̄libꝫ mane ꝛ ſero debet̄ di
cere.Credo in deū genib⁹ flexis cū ꝓteſtatōe.
ꝛ ſic ↄſeruat̄ fides in corde. Scd̄a eſt oris:iu
rādo:crudelit̄ renegādo.blaſphemādo.q re
negat dn̄m ſuuꝫ ifidelis eſt:O q̄tiēs renegat̄
deus:maxie in ludis. Jō ꝓuideat̄ ne maledi
ctio ꝛ dānatio icurrat̄.Vn̄ dicit ſcriptura ſcā
Dn̄e maledicti erūt qui ↄtēpſeriut te.ꝛ ↄdē
nati erunt qui blaſphemauerint te Tob.xiij.
Tertia ē manuū recipiēdo vindictā de inimi
cis.q꞉ facē vindictā ad regē p̄tinet.qui ergo
aufert regalia regi ifidelis ē. Vindictā.n.fa
cere regale eſt dei . Mihi vindictā:ſupple re
ſeruaui.ꝛ ego retribuam dicit dn̄s. Roꝝ.xij.
Quarta ē pedū.ſ.eūdo ad demones.ſ.diuos
ſortilegos.ↄiuratores.inimicos xp̄i.Qualis
ifidelitas eſt ſuoꝝ qui in ſuis neceſſitatib⁹ re
currūt ad inimicos:cū eis hn̄tes ſua colloq̄a
ꝛ ↄſilia talis eſt xp̄ianoꝝ recurrētiū ad demo
nes ꝓ ſanitate hn̄da.vel iuuētione eius qd p̄
didiſtis:nec valꝫ excuſatio dicētiū. Nō habe
m⁹ h̄ medicos nec apothecarios.ꝑmittaꝫ g°
mori filiuꝫ meū patientē ↄc. Falſum eſt.quia
xp̄s medicus magn⁹ vbiq̄ꝫ ē.ad ipſū g° recur
rēdū ē:qui v̄tute nois ſui curat oēꝫ ifirmita
tem.Quīta ifidelitas eſt totius corp̄is.qn̄ il
li de matrimonio ꝛ alij faciūt luxuriā.Qd ſit
infidelitas claruꝫ eſt.q꞉ qn̄ vir curat de vxorē
alteri⁹:vel de alia muliere:fidē ꝓmiſſam vxo
ri frangit.ꝛ ecōuerſo.De illis qui nō ſunt de
matrimonio.ꝙ luxuria ſit infidelitas probat̄
ſic. Nā ille qui imaginē xp̄i crucifixi vel vir

ginis marie ꝓiecerit in latrinā eſſet infidelis
ꝛ ꝓditor. Nō nulla imago eſt magis ꝓpria
imagine dei q̄ꝫ hō. Auc̄tas. Ad imaginē dei
fact⁹ ē hō.Geñ.ix. Nec ſol nec luna nec aliq̄
ſtellaꝝ hꝫ imaginē dei.Qn̄ g° tu facis luxu
riā:ꝓijcis imaginē dei in latrinā ꝛ lutū luxu
rie.Dicat̄ ↄ̄ illos.q dicūt ſimplicē fornicatio
nē nō eſſe pctm̄.De luxurioſis aūt dr̄. Gene
ratio enim peruerſa eſt ꝛ infideles filij.Deu.
xxxij. Ergo cum venerit ille arguet mūdū de
pctō.ſ.ifidelitatis.Talit̄ ergo viuam⁹ vt ↄtra
iſta tria peccata de⁹ det nobis tres v̄tutes eis
oppoſitas:cōtra ocioſitatē diligentiā ſpūalē
ↄ̄ crudelitatē dilectionē ꝓximalē ꝛ ↄtra ifide
litatem credentiaꝫ cordialem hic per gr̄am.
¶De eadē dn̄ica t̄tia poſt octauas paſche.
Sermo quartus de epiſtola:

VErbuꝫ poteſt ſaluare aias
vr̄as. Jaco.i. Iſtud
verbū dat mihi motiuū predican
di de effectu verbi dei in ſaluatio
ne animaꝝ. Materia erit bona ꝛ vtilis ſed p̄
mo ſalutet̄ virgo maria ↄc. Iſtud verbū indi
get breui declaratione pro itroductione ma
terie. Pro q̄ ſciendū ꝙ in ſacra ſcriptura ver
bū dei accipit̄ dupliciter.q꞉ inuenit̄ verbū dei
primo ꝓprium ꝛ eternale . Secūdo iuenitur
verbū dei cōmune ꝛ tēporale.Quantū ad p̄
mū illud v̄bum eſt filius dei:nō eſt verbū trā
ſitoriuꝫ.vt meū verbū vel tuū quod nō durat
niſi q̄diu ſit.ſed verbū dei eſt eternū ꝛ dura
bili ſine p̄ncipio ꝛ ſine fine. Vnde btūs Tho.
multiplicē ponit differentiā inter verbū diui
nū ꝛ noſtrū verbū. Verbū eni diuinū vt dicit
in de potētia.q.ix.ar.v.eſt tantū vnū p̄fectuꝫ
ꝛ idē ꝙ eſſentia diua.iō eſt filius. Nō aūt nr̄ꝫ
q꞉ eſt multiplex imp̄fectū ꝛ accidēs. Ideꝫ in
de potentia.q.viij.ar.i.in corpore articuli dic̄
ꝙ verbū nr̄m nō p̄manet in intellectu nr̄o ni
ſi durante actu itelligendū.ſꝫ claꝝ eſt ꝙ v̄bū
diuinū nō eſt trāſitoriū nec tpale ſed eternū.
Dicat̄ de illo magno alphaquino.ſ.ſacerdo
te ſarracenoꝝ q petijt a mg̃ro vincentio qn̄o
pōt fieri ꝙ de⁹ habeat filiū . Cui rn̄dit magi
ſter Vicēti⁹. Tu credis ꝙ de⁹ ſit etern⁹. Rn̄
dit ꝙ ſic.Et credis ꝙ ſit mut⁹ vel loquat̄. Re
ſpondit ꝙ nō credebat ip̄m mutū eē ſꝫ loq̄t̄.
Et mgr̄.Et illud verbū dr̄ fili⁹ dei.De q̄ v̄bo
Joā.i.In principio.ſ.mūdi erat verbū:ꝛ ver
bum erat apud deū.ſ.patrem.q꞉ pater nō eſt
ſuū v̄bū:ſꝫ diſtinguunt̄ p̄ſonalr̄. Et deus erat
verbū.Si thema itelligit̄ de iſto verbo certū
eſt ꝙ pōt ſaluare aias nr̄as.ſ.cauſaliter ꝛ p̄n

ſpaliter.qꝛ ipſe eſt totalis ⁊ principalis ē no
ſtre ſaluatiōis.Jō dixit angelus ioſeph ſpōſo
virginis marie.poſtq̄ȝ virgo ↄcepit filiū dei.
Vocabis nomē eius ieſum.i.ſaluatorē.Jpſe
enī ſaluū faciet populū ſuū.ſ.credētes:⁊ obe
diētes a peccatis eoꝝ.Mat.i.Si de iſto ver
bo volumus loq̄ clarū eſt thema.Dico ſcđo
ꝙ inuenit in ſacra ſcriptura v̄bū dei cōe ⁊ ꝓpa
le.qꝛ habuit principiū.⁊ iſtud eſt verbū ſacre
ſcripture tā in veteri q̄ in nouo teſtamēto.⁊
verbū ꝑdicatiōis.ſȝ quare ſacra ſcriptura dici
tur v̄bū dei:⁊ nō ꝓphetaꝝ vel euāgeliſtarū.
aut aplōꝝ vel ꝑdicatoꝝ.Et dico h̄ ꝙ ꝓpri⁹ dr̄
v̄bū dei q̄ ꝑdicatoꝝ dei.Rō.qꝛ ſi organū:cy
thara:fiala vl̄ fiſtula facit bonū ſonū ⁊ gratū
audiētib⁹:ille ſonus cui⁹ erit:organi vel fiſtu
le.nūq̄d organiſte vel fiſtulatoris.certū eſt ꝙ
ſic.qꝛ ipſe mouet organū ⁊c̄.Jō de⁹ eſt bon⁹
fiſtulatoꝛ ꝓphete ⁊ apl̄i:euāgeliſte:⁊ ꝑdicato
res ſūt organa vel fiſtule:⁊ ſimplr̄ ſunt inſtr̄a
ſȝ de⁹ ē ita bon⁹ magiſter:ꝙ cū malo inſtr̄o
facit bonū ſonū.Nō.n.vos eſtis q̄ loq̄mini:ſȝ
ſpūs pr̄is vr̄i q̄ loq̄t in vobis.Mat.x.Jſta ē
rō q̄re v̄ba ſacre ſcripture dicūt v̄ba dei.Vn̄
dicit ſcriptura.Cū accepiſſetis a nob̄ v̄bū audi
tus dei accepiſtis illud nō vt v̄bū hoīuȝ:ſȝ ſic
ē v̄e v̄bū dei.i.ad Theſ.ij.Jſtud v̄bū eſt cōe
multis ⁊ ꝓpaliter.De iſto v̄bo ego volo ptra
ctare thema ꝓpoſitū.qꝛ de iſto v̄bo ē difficul
tas quē pōt ſaluare aīas.Jſtud v̄bū qn̄ ē di
gne ꝑdicatū ⁊ deuote auditū facit tria.

¶ Primo illūinat i cognitōe de reb⁹ ſpūalib⁹.

¶ Secundo inflammat in dilectione de bo
nis celeſtialibus.

¶ Tertio purificat de infectione de culpis
mortalibus.Jſta tria ſufficiūt ad ſaluationeȝ
aīaꝝ.g° v̄bū pōt ſaluare aīas nr̄as.¶ Dico
primo ꝙ verbū iſtud qn̄ eſt ꝑdicatuȝ digne ⁊
auditū deuote:illuminat auditores in cogni
tiōe ſpūaliū.qꝛ illa q̄ ſūt fidei ꝑ aures habent
intrare in corde:nō ꝑ oculos nec aliť.Jta ſūt
alta ⁊ trāſcēdētia illa q̄ fidei ſūt ꝙ nō pn̄t in
trare in corde niſi ꝑ aures.Verbigr̄a.vos cre
ditis ꝙ qn̄ hō morit:⁊ aīa ſeparat a corꝑe ꝙ
viuit ⁊ vadit vel ad paradiſuȝ ſi fuit bone vi
te vel ad purgatoriū:vel ad īfernū ſi fuit īpe
nitēs.Jſta veritas nō intrat in corde vr̄o per
oculos:qꝛ vos nō poteſtis videre aīas qn̄ re
cedit a corꝑe q̄ntūcūq̄ reſpiciatis.Sȝ iſta ve
ritas intrauit ꝑ aures.qꝛ ita dicit apl̄s.Fides ē
ex auditu.auditus aūt ꝑ verbū dei ad Ro.x.
Si.n.videret ad oculū nō haberemus meri
tū.Si creditis vos q̄ȝ hoſtia ſit alba vel rotū
da:nec grates nec gr̄as meremini.Sȝ crede
re ꝙ xp̄s de⁹ ⁊ hō ſit intus.vt dicit v̄bū dei ē
meritū.iſta veritas ꝑ aures intrat audit⁹ aūt
ꝑ v̄bū dei intrat.itē qn̄ creatura baptizat:ab
ea expellit dyabol⁹.ideo exorcizat.qꝛ an̄ ba
ptiſmū inhabitat a dyabolo.in baptiſmo aūt
exit ⁊ venit ſpūſſanct⁹ ⁊ vos nō videtis quā
tūcūq̄ attēte reſpiciatis.quō g° ſcitis iſtā ve
ritatē ꝑ v̄bū dei.itē qn̄ ſacerdos dicit illa ver
ba a xp̄o ordinata:xp̄s venit in hoſtia.vos nō
videtis ipm̄ venire.tn̄ creditis ipm̄ ibi eē ex v̄bo
xp̄i.qꝛ multotiēs audiuiſtis ꝑdicare.Sȝ dice
res.Vn̄ eſt ꝙ nos nō poſſum⁹ iſta ſpūalia ꝑci
pere.Dico ꝙ ex carne īpediēte.Sicē ſi ego te
nerē ocularia de vitro rubeo vel colore alio.
oīa q̄ viderē eēnt eiuſdē coloris in mea appa
rētia.ſȝ eēt falſuȝ iudiciū.Qꝛ audiui.⁊ ita eſt
ꝙ ille eſt idut⁹ de albo ⁊ ille de nigro ⁊c̄.ita
eſt de oculis aīe q̄diu videt ꝑ ocularia cor
poris nō videt niſi corꝑalia.iō ꝑ auditū hȝ iu
dicare de ſpūalib⁹.ſȝ qn̄ eſt ſeꝑata a corpore
quō vadit ad paradiſum vel ad purgatoriuȝ
vel ad īfernū videt xp̄ȝ in hoſtia ↄſecrata:vi
det dyabolū recedētē a creatura qn̄ baptizat
⁊ ſpm̄ſctm̄ veniētē.Ecce rō q̄re ꝑ viſuȝ nō poſ
ſumus cognoſcere ſpūalia:g° ꝑ auditū verbi
dei.iō dicebat Dauid.Lucerna pedib⁹ meis
v̄bū tuū:⁊ lumē ſemitis meis pſ̄.cxviij.No
ta paſſus eūdi ad paradiſum ſūt v̄itates fidei
⁊ bōa oꝑa.ſi oraſtis hodie iā feciſtis vnū paſ
ſuȝ.aliū ſi dediſtis elemoſynā.aliū ſi audiui
ſtis miſſaȝ ⁊c̄.Jō Dauid.ibūt de v̄tute in vir
tutē videbit de⁹ deoꝝ in ſyon.ſȝ multi ſunt q̄
errāt circa iſtos paſſus quēadmodū ille q̄ va
dit de nocte ꝑ viā ꝑiculoſaȝ lutoſam ⁊ lapidi
bus plenā idiget lumīe.als̄ ⁊c̄.ita q̄diu nos
ſum⁹ i via hui⁹ mūdi ꝑiculoſa ⁊ lutoſa i q̄ ſūt
moles lubrice imūde de luxuria ⁊ aliis mult̄
peccatis.iō idigemus lumine lucerne v̄bi di.
ſi.n.iſtud lumē ꝑcederet nō ipingeremus in
tm̄.Verbigr̄a.qn̄ iuuenes iterrogant a ↄfeſ
ſore.dicūt ꝙ fecerūt luxuriā cū publicis mu
lierib⁹.⁊ excuſant ſe dicēdo:⁊ qđ pctm̄ ē.Ec
ce quō ledunt.iō ē nobis neceſſariū v̄buȝ dei
vt illuminet.Nā ſi cū filia regis peccaretis:qđ
pctm̄ eēt nūq̄d eēt ꝓditio.⁊ nūq̄d oēs mulie
res ſūt filie dn̄i tui regis ieſu xp̄i.ſibi g° facis
iniuriā ⁊ ꝓditiōeȝ.ſi v̄o ipſe rex dat tibi filiaȝ
ſuā i vxorē tūc hēas ſolatiū cū ipſa.O quot
cadūt i luto iſto ꝑiculoſo.ꝑꝑ h° neceſſariū eſt
lumē v̄bi dei.Diceret aliq̄s.Ego nō peccaui
cū mulierib⁹:ſȝ mecū tāgēdo ⁊c̄.nō poteſtis
dicē ꝙ fecerim iniuriā alicui:imo qꝛ q̄ ↄſecꝛt

calicē ↄſecratū in luto ſcienť:magnū pctm̄ fe
cit.Noueritis ꝙ magis ↄſecratū eſt corp⁹ xp̄ia
ni q̄ȝ calix ad recipiēdū corp⁹ xp̄i.Qn̄ g° tan
gēdo facis illud pctm̄:ꝓiicis calicē corꝑis in
latrinā.⁊ grauı⁹ peccas.Et q̄t cadūt ibi.qꝛ nō
ꝑcedit eos v̄bū dei.Alij ipingūt i lapides du
ros:vt vſurarij.Qui qn̄ a ↄfeſſore iterrogant
ſi faciūt vſurā.dicūt nō.Et nunq̄d mutuatis:
imo.⁊ q̄liter.Ego mutuo deceȝ florenos ⁊ in
inſtr̄o ponunt.xij.⁊ dicūt:nunq̄d h° eſt vſura
⁊ q̄re.Nōne de meis pecuniis poſſum recipe
lucrū.Dicat quō decipiunt.qꝛ pecunie nō ſūt
ſue ipſi ſolū ſunt theſaurarij.Si g° theſaurari
us regis ↄ volūtatē ⁊ ordinationē ſuā diſpen
ſat pecunias regis q̄d faceret de ipſo rex ⁊c̄.
Jta ſolus xp̄s eſt dn̄s pecuniaꝝ.bladi:vini ⁊
oīuȝ fructuū ⁊ aliaꝝ oīuȝ reruȝ.Auctas Dd̄.
Dn̄i eſt terra ⁊ plenitudo ei⁹.Diuites aūt ſt̄
ei⁹ adminiſtratores ⁊ theſaurarij ⁊ nō dn̄i.qꝛ
ille q̄ eſt dn̄s alicui⁹ rei nō tenet alteri reddē
cōputū.Sed vos tenemini reddē cōputū:im
mo de oīb⁹ q̄ habuiſtis ⁊ expēdiſtis quōcūq̄
⁊ q̄litercūq̄ ⁊c̄.Auctas.Sic nos exiſtimet hō
vt miniſtros xp̄i ⁊ diſpēſatores miniſterioꝝ
ei⁹ ⁊c̄.p⁹ Coꝛ.iiij.Multi errāt g° ꝑꝑ defectū
luminis.Ecce q̄re dicit Dd̄.Lucerna pedib⁹
meis v̄bū tuū.quo hō regit i hoc mūdo.ſcđo
dicit.Et lumē ſemitis meis.Nō diīaȝ inter viā
⁊ ſemitā.Via gn̄alis ē credētia que hr̄ de deo
n̄aliť ꝙ eſt vn⁹ de⁹ creatoꝛ ⁊ gubernatoꝛ oīuȝ
vna p° cā.prim⁹ motoꝛ.⁊ pᵐ ꝑnᵐ ⁊c̄.Semi
te v̄o ſunt ſecreta fidei:q̄ nāliter non pn̄t ſciri
nec videri:ſed ſolū ſciunt ꝑ diuinā reuelatōeȝ
Jō dicit.⁊ lumē ſemitis meis.Pȝ p° v̄tus v̄bi
dei.¶ Scđa v̄tus v̄bi dei eſt ꝙ inflāmat in di
lectiōe celeſtiū.Jā ſcitis ꝙ oīa bona hui⁹ mūdi
finē habebūt ⁊ dimittēda ſunt.ſicut ſt̄ hono
res diuitie:dignitates.etiā ſi eſſetis rex vl̄ pa
pa oꝑȝ dimittē ⁊ ꝑdere oīa:⁊ ſepeliri ⁊ corꝛū
pi.⁊ tūc ꝑdunt delectatiōes corꝑis ⁊ ſolatia.
qꝛ nec vxoꝛ nec filia vellēt ire vobiſcū iō neceſ
ſariū eſt inflāmare ſe.⁊ deſiderare bona ſpūa
lia ⁊ eē cū deo ⁊ cū ſanctis:⁊ ſtare cuȝ ipſis.O
q̄lis honoꝛ:⁊ q̄l dignitas hēe ſocietatē cū pa
triarchis ⁊ ꝓphetis aplīs ⁊c̄.Jtem de diuitiis.
Nunq̄d aliq̄s in hoc mūdo q̄ntūcūq̄ diues
habuit q̄cq̄d voluit:ꝑfecto nō.Et in ꝑadiſo q̄
libet hȝ q̄cq̄d vult ⁊ deſiderat ⁊ ſunt imorta
les:ipaſſibiles.De his bonis g° hō dȝ ſe inflā
mare ⁊ nō de bonis hui⁹ mūdi.Hoc fit ꝑ v̄bū
dei qđ inflāmat coꝛ.Auctas.Nūq̄d v̄ba mea
ſunt q̄ſi ignis ardēs dicit dn̄s.⁊ q̄ſi malle⁹ cō
terēs petrā.Jere.xxiij.v̄ba dei ſunt q̄ſi ignis
ardēs.hoc ad oculū poteſtis vidē.qꝛ multi ve
niūt ad ſermonē frigidi qui audiēdo ſmoneȝ
caleſiūt.Frigidus eſt ſupb⁹:ſed caleſit qn̄ hu
miliat.Jdē de aliis pctīs.Jn v̄bo.n.ꝑdicatio
nis caleſiunt.⁊ ille q̄ ꝑdicat ſufflat ⁊ incendit
ignē:⁊ gētes caleſiūt vn⁹ recedit ita caleſact⁹
⁊ inflāmat⁹ vt viuat caſte ali⁹ remittēdo iniu
rias inimicis.ali⁹ ſatiſfaciēdo.Jō xp̄s Lu.xij.
Jgnē veni mittere in terrā.ſ.amoris ⁊ chari
tatis.qꝛ gentes erāt frigide valde ⁊ ↄgelate:⁊
nō curabāt de bonis ꝑadiſi:ſed de bonis hui⁹
mūdi.Dicit ſcđo ⁊ q̄ſi malle⁹ ↄterēs petraȝ.
Sicut.n.v̄bū dei dr̄ ignis:qꝛ inflāmat coꝛ in
dei amore.ita dr̄ malle⁹ ↄterēs petrā duram
cordis in amore ꝓximi.Multi hn̄t coꝛ lapi
deum dicēdo.nō parcerē inimicis:ſȝ malleo
v̄bi dei frāgit coꝛ:⁊ faciūt pacē ꝓ amore dei:
⁊ nō hoīuȝ in ſaluatiōe aīaꝝ.De illo aūt qui
nō vult remittere dr̄ Job.xli.Coꝛ ei⁹ indura
bit q̄ſi lapis ⁊ ſtringit q̄ſi malleatoris incus.
¶ Tertia v̄tus v̄bi dei eſt qđ purificat de iſe
ctione de culpis criminalib⁹.qꝛ v̄bum dei qn̄
deuote audit totā aīam purificat intellectuȝ:
memoriā ⁊ voluntatē.Nō hoc exēpluȝ in vi
taſpatrū de quodaȝ hoīe qui ex deuotiōe iuit
ad viſitandū vnū ſanctū heremitā:querēs ab
eo regulā ⁊ modū bn̄ viuendi:vt poſſit ſalua
re aīam ſuā cū eſſet rudis ⁊ ignorās q̄d debe
ret facē.Rn̄dit heremita.Audias ſermones
euāgelicales nō q̄nales.Et ille libenter au
dio ⁊ multū delectoꝛ in audiēdo.ſed poſt nō
recordoꝛ de aliquo v̄bo ſermōis.iō q̄d mihi ꝓ
derunt.Tūc ſanct⁹ hō volens ſibi oſ̄dere ad
oculū effectū v̄bi dei in purificādo a culpis ⁊
maculis pctōꝝ:miſit eū ad fontē cum vna ci
ſtella foraminib⁹ plena ⁊ imunda vt portaret
ſibi aquā in ciſtella.Jlle aūt nolens ſctō hoī ↄ
dicere iuit ⁊ ipleuit ciſtellā:ſed qn̄ extrahebat
ipſam de fonte ſtatim ciſtella euacuabat.ſed
fuit purificata:qui veniēs de fonte dixit ſe nō
poſſe aquaȝ portare ⁊c̄.Et heremita.Qn̄ tu
iuiſti ad fontē ciſtella erat imunda.Rn̄dit ꝙ
ſic.⁊ nūc eſt pulchra.Jta pari mō qn̄ tu vadis
ad ſmonē vadis ad fontē.De q̄ Eccle.i.Fōs
ſapiē v̄bū dei in excelſis.Ciſtella imunda eſt
cōſcia vagabūda ⁊ crapuloſa.⁊ qn̄ audis ſer
moneȝ iplet tota.⁊ lȝ memoria nihil retineat
tn̄ purificat.Ecce pulchra ſilitudo ⁊ cōfirmat
auctate xp̄i dicētis.Jam vos mundi eſtis ꝑꝑ
ſermonē quem locutus ſum vobis ⁊c̄.Jo.xv.

¶ Dn̄ica.iiij.poſt oct.paſche.Ser.i.

P Ater amat vos qꝛ vos me amaſtis.Habe
t

tur verbũ iſtud textualiť.Jo.xvi. ⁊ officiať in
euãgelio hodierno.⁊ ſi placet deo habebimꝰ
bonas doctrinas.Sȝ pꝰ ſaluteť v̓go Maria
⁊c̃. Totũ ſcm̃ euãgeliũ hodiernũ eſt v̓buȝ xp̃i
cõſolatoriũ qḋ xp̃s dixit apl̃is ꝯſolãdo eoſ.qꝛ
erãt valde triſtes.qꝛ xp̃s dixerat eis ꝙ in die
iouis ſequẽti erat ab eis receſſurꝰ de q̃ erant
valde triſtes. Nec mirum.qꝛ amore ſui dimiſe
rãt pꝛĩa bona:amicos:⁊ parẽtes:⁊ ꝙ recedẽt
ab eis nõ viſuri eũ vnq̃ȝ in h̄ mũdo.ex hᵒ erãt
multũ deſolati.Qñ.n.amicꝰ care dilectꝰ rece
dit ab alio amico cũ q̃ hũit magnã familiari-
tatẽ:ſtãdo:comedẽdo:bibẽdo:dormiẽdo ⁊c̃.
alter remanet valde triſtis ⁊ deſolatꝰ. imo ẽt
beſtie irrationabiles ſi vna fuerit diu cũ alia i
eodẽ ſtabulo:⁊ alia recedit altera nõ poterit
comedẽ nec q̇eſcẽ.hᵒ nãle ẽ. Idem de apl̃is.
Auctoritas. Vado ad eũ qui miſit me. ⁊ ne-
mo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed
q̄nia hec locutus ſum vobis.triſticia impleuit
cor veſtrum Joan. xvi. Ideo. chriſtus dedit
tres magnas conſolationes.

⁋ Prima de exauditione generali.

⁋ Secũda de declaratione ſcripturali.

⁋ Tertia de acceptione diuinali.

De tertia aũt ꝙ d̓s pr̄ hẽat eos acceptos loq̄
tur thema di. Pať amat vos:qꝛ vos me ama
ſtis. ⁋ Quãtũ ad pᵐ xp̃s ꝯſolãdo apl̃os ꝓmi
ſit eis exauditionẽ gñalẽ de oibꝰ q̃ ꝑeterẽt in
oꝛone. Maria ꝯſolatio debuit eẽ apl̃is iſta ꝓ
miſſio:ac ſi rex diceret militibꝰ ſuis.petatiſ gra
tias.ꝑuilegia.dona.qꝛ ego ꝓmitto vob̄ dare:
Nõ eẽt mag̃ ꝯſolatio militũ. Vel ſi papa di-
ceret clericis.Sciatiſ petẽ bñficia . dignitates
ꝯpatꝰ.qꝛ ego vob̄ ꝓmitto ꝙ vobis dabo:q̃lis
cõſolatio eẽt clericis.Quãto magis apl̃i de-
buerũt eẽ ꝯſolati.qꝛ rex ⁊ papa idubitatꝰ. Je
ſus q nõ põt mẽtiri:fallere:nec fallit:ꝓmitte-
bat eis ꝙ exaudiret oẽs petitiões eoꝝ. Iſta ꝓ
miſſio ꝯſolatoria tãgiť i pñᵒ euãgelij.Jo.xvi.
Amẽ amẽ dico vobis ſi q̇d petieritiſ patreȝ in
noīe meo dabit vobis:vſq3 vt gaudiũ vr̃m ſit
plenũ.Et Mar.xi.Quecũq3 orãtes petitiſ cre
dite qꝛ accipietiſ ⁊ eueniẽt vob̄. Nõ modũ lo-
q̄ẽdi xp̃i in euãgelio cũ dr̄.Amẽ amẽ nunq̃ȝ
iurauit aliter.pᵐ amẽ.i.ſecure.ſcḋȝ amẽ.i.cer
te dico vobis:dãda nob̄ exẽplũ ne iuremꝰ vn
q̃ȝ niſi ex neceſſitate qñ iudex cogit iurare.⁊
tũc dicẽ veritatẽ q̇cq̇d ſeq̇ť ⁊ veritas pura dȝ
dici.vel hẽmꝰ iurare ꝓ mag̃ vtilitate. Aliq̇ iu
rãt ſoluȝ ꝑ aduerbia:⁊ ita debetiſ oñdere filijs
vr̃is.Queſtio ẽ hic.Si iſta ꝓmiſſio ẽ facta ſã
ctis apl̃is ꝑ xp̃ȝ extẽdať ad nos.Dicũt ſcti do

ctores ꝙ ſic.ſi in nr̄is petitiõibꝰ ſuamꝰ q̃ttuoꝛ
cõditiões q̃rũ tres ſubtiliť tãgunť i xp̃i ꝓmiſ-
ſiõe ꝑdicta q̇bꝰ ꝯcurrentibꝰ infallibiľr petitio
exaudieť.De q̇bꝰ q̃ttuoꝛ ꝯditiõibꝰ vide ſctm̃
Thomã 2ª 2ᵉ.q.lxxxiij.ar.vij.Et i.iiij. di.xv.q.
iiij.arti.vij.q.iij. Pꝛia vt petamꝰ ꝑſeuerãter.
Scḋa vt petamꝰ ꝯfidẽter.Tertia vt petamus
vtiliter.Quantũ ad primã. Perſeuerãter pe
tiť illud qḋ petiť q̇libet die ⁊ multotiẽs petiť
Iſta ꝑſeuerãtia tãgiť in hoc v̓bo ꝯiũctiuo pe
tieritiſ.qḋ ſignat cõiũctionẽ ſeu ꝯtinuationeȝ
petitiõis de vna die in aliã.de vna ſeptimana
in aliã.iõ nõ dicit.Si q̇d petitiſ:ſed ſi q̇d petie
ritis.ſ.multotiẽs ⁊ ꝑſeuerãter. Apl̃i ſtatim ob
tinebãt.ſȝ nos nõ.⁊ hoc ꝑꝑ nr̄m defectũ ⁊ in-
ſtabilitatẽ ꝑſeuerãtie.ſed ꝑſeuerãter petẽdo
⁊ orãdo recepimꝰ amicitiã ⁊ familiaritateȝ a
deo.Sicut hõ cũ hoīe vel mulier loq̄ndo effi
ciunť familiares. Alij aũt incipiunt petẽ.⁊ qꝛ
nõ ſtatiȝ exaudiunť:dimittũt oꝛonẽ ⁊ petitio
neȝ. Male faciũt tales.qꝛ oȝ ꝑſeuerare. Hoc
declarat xp̃s ꝑ q̄ndã ſiĺitudinẽ de duobꝰ ami
cis.Lu.xi. Nõ hyſtoriã quõ ex defectu panis
iuit ad alium di. Amice accomoda mihi tres
panes poſtulãdo ⁊ pulſando ad portaȝ eius.
Qui rñdit.Ego ſum in lecto cũ pueris meis.
iõ noli mihi eẽ moleſtus . Nõ poſſuȝ ſurgẽ ⁊
dare tibi.Et ille pulſabat iterũ ⁊ iteꝝ intm̃ ꝙ
ille dixit deintꝰ. Iſte nõ dimittit me dormire
meliꝰ eſt vt ſurgã ⁊ dem ei.Et ita fecit. De q̃
dicit xp̃s.Dico vobis.Et ſi nõ dabit illi:eo ꝙ
amicꝰ eiꝰ ſit ꝑꝑ iportunitatẽ eiꝰ ſurget ⁊ da-
bit illi q̃tq̃t hȝ neceſſarios.Lu.xi. Ita de nob̄
Amicꝰ nr̄ eſt xp̃s q nos chare diligit:qñ nob̄
deficit panis q ſignat neceſſitates q̃s hẽmus
debemꝰ ire ad eiꝰ portã ⁊ ibi pulſare. Porta
eſt mia ſua.ipſe.n.q iã eſt in lecto gl̃ie cũ filijs
ſuis.ſ.patriarchis.ꝓphetis.apl̃is ⁊c.ſi pulſať
ad eiꝰ portã orando ⁊ ſuſpirãdo:ſi nõ dat tibi
eo ꝙ amicꝰ ſit ꝑꝑ iportunitatẽ tm̃.ſ.ex ꝑſeue-
rantia dabit tibi.Iõ dicit ipſemet . Petite.ſ.
ore:⁊ dabiť vobis.q̃rite.ſ.corde ⁊ inuenietis.
pulſate.ſ.ꝑſeuerant.Oīs.n.qui petit accipit.
⁊ qui q̃rit inuenit.⁊ pulſanti apieť.Lu.xi.Se
cũda ꝯditio eſt petere ꝯfidẽter. q̃ tãgiť ibi cũ
dr̄.patrẽ nõ dicit dñm nec deũ:nec creatoreȝ:
iꝑatorẽ vel regẽ:vel oia ſiľ.ſed dicit pr̄eȝ. Nõ
de quo põt magis filiꝰ ꝯfidere q̃ȝ de pr̄e. Ipſe
eni eſt pr̄ nr̄ q genuit nos in vtero ſpõſe ſue.ſ.
eccl̃ie. Ideo ſecure poſſumꝰ petere. qꝛ qui pa
trem hȝ iudicẽ ſecure vadit ad iudiciũ. Ideo
oꝛo quã xp̃s ordinauit:q̃ eſt melioꝛ oibꝰ aliis
ſcipit. Pr̄ nr̄ ⁊c.⁊ ꝯfidamꝰ de eo q̃ntũ filij

de pr̄e carnali qui totã curã iponũt patri.ſi q̄-
rať a puero vñ habebit aliã tunicã qñ illa fue
rit lacerata. rñdet. Pať meꝰ dabit mihi. Idẽ
de ſotularibus. Idẽ de quo prãdebit. Ita vult
deꝰ vt ꝯfidamꝰ de eo. Sȝ diceret aliquis. Tũc
nõ laborabo ⁊ expectabo neceſſaria a d̓o nõ
ſic:ſȝ ſicut filiꝰ obedit patri ⁊ facit qḋ ſibi ꝑci-
pit.ita tu obedias deo.⁊ fac officiũ qḋ pr̄ tuꝰ
deꝰ docuit te. Si es laborator vel mercator
nõriꝰ vel ſartor ⁊c.labora in officio tuo:⁊ obe
dias pr̄i.qꝛ ipſe tibi ꝓuidebit . qꝛ nullus põt
dare bladũ in cãpis:nec vinũ i vineis nec fru
ctus in arboribꝰ:nec pecuniã in marſubio niſi
deꝰ. Idẽ de clericis ⁊ religioſis.faciãt officiũ
ſuũ diligẽter.qꝛ nõ deficiẽt eis indumẽta nec
eſce.qꝛ pr̄ ꝓuidebit. Sȝ mõ plus ꝯfidimꝰ de
vno ifideli iudeo q̃ȝ de deo pr̄e nr̄o. Si.n.iu-
deus cũ inſtr̄o publico ꝓmiſit vobis cẽtũ flo
renos dare quolibȝ ãno diciť vos. O bñ ẽ mi
hi pluat vel nõ:ſecurꝰ ſũȝ ego:⁊ nõ cõfiditiſ de
deo qui vobis ꝓmiſit ⁊ volũtarie ſe obliga-
uit: ad dãdũ nob̄:nõ ſolũ cẽtũ florenos ſȝ oia
neceſſaria. Inſtr̄m receperunt q̃ttuor notarij
maiores.ſ.q̃ttuor euãgeliſte.Ecce cl̃a. Peti-
te ⁊ dabiť.q̃rite ⁊ inuenietiſ.Oīs.n.q petit ac-
cipit.⁊ q querit inuenit. Lu.xi.Et nõ cõfidimꝰ
cũ tãto inſtr̄o. Dicatiſ vos vſurarij q̃re ꝯgrega
tis tot pecunias ⁊c. Nunq̇d ꝓmiſit vobis deꝰ
ꝓuidere. Rñdebit ponẽdo ciſtã plenã ꝺ bo-
nis florenis.de hoc ꝯfido ego. Idẽ ſi dicať cle
rico. O q̃re facitis tot incõueniẽtia vendẽdo
ſacra:negociãdo:mutuãdo ⁊c.facitis bñ offi
cium vr̄m.qꝛ deꝰ ꝓuidebit. Beatꝰ q tenebit
vitã ſuã taliter ꝙ nõ faciat tales excuſatiões
in pctis. Idem de religioſis.Si diciť. O q̃re
cõgregatiſ pecunias ⁊c.rñdet. O qꝛ ordo non
ꝓuidebit bñ:nec dat neceſſaria ⁊c.faciatis of
ficiuȝ vr̄m diligẽter.⁊ ſeruetis regulã.qꝛ citiꝰ
ꝑmittet deꝰ celũ cadere q̃ȝ ꝙ vobis deficiat.
Cõfidamus gᵒ de deo patre nr̄o. De hac ꝯfi
dentia dicit Joãnes. Chariſſimi ſi cor noſtrũ
nõ repꝛehẽderit nos:fiduciã habemꝰ ad dñm.
vt q̇cq̇d petierimꝰ accipiemꝰ ab eo.q̇m mãda
ta eius cuſtodimus.Ecce rõ prima canonica.
Jo.iij. Nõ.Si cor nr̄m nõ cõpꝛehẽderit nos
ſ.de aliquo peccato.Qñ vultis petere aliquã
gratiaȝ.ꝑmo videatis ſi cor vr̄m cõpꝛehẽdit
vos.qꝛ ſi in pctõ eſtis nõ eſſetiſ filij ſed inimici
dei. Inimicus aũt nõ debet cõfidere de inimi
co ꝙ dȝ ſibi neceſſaria ſed aduerſa. Ideo quã
do t̄pe ſiccitatis mortalitatũ vel alterius icõ-
moditatis fiunt ꝓceſſiones petunt homines
ſed multotiens non recipiunt.qꝛ dimittunt il

lud qḋ eſt principale.ſ.confeſſionem ⁊ corre-
ctiones peccatorum publicorum. Ideo dicit
ſcriptura. Petitis ⁊ non accipitis eo ꝙ ma-
le petitis. Jaco.iiij. Quãdiu enim ferrum eſt
in vulnere ſeu in corpore nihil valebit medi-
cina. Ita quãdiu ferrum peccati eſt in homi-
ne nihil valet medicina proceſſionum ⁊c. Ec-
ce quare dicit ſi cor noſtrum ⁊c. Tertia con-
ditio eſt petere vtiliter ⁊ ſalubriter:quod tan
gitur ibi in nomie meo. Nomẽ chriſti eſt Je
ſus . quod idem eſt quod ſalus vel ſaluatio.
Petimus enim in nomine ieſu quando peti
mus ſalutem vel que pertineret ad ſaluteȝ vľ
ad ſaluationem. Quia multotiens petimus
perſeueranter ⁊ confidenter ⁊ non vtiliter.⁊
ideo nõ obtinemus. Talia poteſt petere filiꝰ
a patre que non obtineret. Si eni filius egro
tus de magna febre petit a patre vinũ vel fru
ctus vel alia ſibi cõtraria ⁊ nociua.pater nul-
lo modo dabit ſibi quantũcunq3 petit ⁊ plo-
ret.qꝛ pater ſcit ꝙ eſſet ſibi mors:licet hoc fili
us ignoret. Ita de nobis multi multa petunt
⁊ deus ſcit ꝙ non eſſet ſibi vtile.ideo non dat.
Verbigratia.multi infirmi in mundo ſunt q
petunt a deo ſanitatem quam ipſe non vult
dare. Ratio eſt.qꝛ cum ipſi ſunt infirmi ſunt
humiles:orant non curant de peccatis. Qui
ſi eſſent ſani eſſent ſupbi:non curarent de deo
darent ſe peccatis. Idem de multis ignoran
tibus qui petunt ſcientiam : ⁊ non obtinent.
quia deus ſcit ꝙ ſi haberent eſſent ſuperbi qꝛ
ſcientia inflat.i.Coꝝ.viij. Statim deſpicerent
alios ⁊ vellent magiſtrari vel epiſcopari ⁊ d̓ñ
narentur. Alij petunt diuitias.aliqui officia ⁊
beneficia ⁊ dignitates dicentes. O quot bo-
na facerem ſi hoc haberem : ⁊ non obtinent.
quia deus ſcit ꝙ ſtatim acciperent bonam
mulierem ⁊ vnam concubinam. Sed dat me
liora.ſicut pater non dat filio egroto vinum
quod petit.quia ſibi noceret:ſed dat ſibi me-
lius.ſ.reſtaurandi ⁊c. Dicatur exemplum de
beato Paulo qui habebat grauem infirmi-
tatem in latere.ſ.punctiones qui aliquotiens
non poterat per multos dies celebrare : nec
predicare.⁊ curabat omnes infirmitates. ſu-
ſcitabat mortuos:⁊ ſeipſum non poterat cu-
rare:immo quando dicebat ieſus:ieſus:ieſus
infirmitas augmentabatur . Bene debebat
admirari ⁊ poterat dicẽ.quõ portabũt ſibi in
firmos ad curãdũ ſi nõ poſſuȝ curare meipſȝ.
De hoc dicit ipſemet. Ne magnitudo reuela
tionuȝ extollat me datꝰ eſt mihi ſtimulus car
nis mee angelus ſathane q me colaphizet ꝑꝑ

qđ ter dñm rogaui vt diſcederet a me. Et dixit mihi. Sufficit tibi gr̃a mea. Nā vt⁹ in īfirmitate pficit.ij.Cor.xij. Illa.n.īfirmitas erat q̄ñ frenū q̄ humiliabat.de q̄ infirmitate dic̄ Beda. Si apl's hac caruiſſet:ſalu⁹ eē non poſſet. Neceſſariū ē ḡo q̄ petam⁹ in noīe ieſu.ſ.vtilit̄ ⁊ tūc ſine dubio obtinebim⁹. Auctas. Quecūq;.nō vtilit̄ petierit̄ p̄ꝛez in noīe meo hͦ faciā Jo.xiiij. ¶ Quātū ad ſc̄dāz ꝯſolationē. Xp̄s p̄miſit apl'is declaratōez ſcripture tā veteris q̄ noui teſtamēti ⁊ clarā notitiā. O q̄lis ꝯſolatio eēt ruſtico ignorāti ſi p̄mitteretur ſibi. Cras vos ſciet̄ tm̄ q̄ntū vn⁹ mgr̄ ī theologia. vel q̄ntū Aug.ſciuit. Maioꝛ fuit iſta xp̄i p̄miſſio q̄ñ dic̄ apl'is in ſc̄da pte euāgeliȷ̄. Hec.ſ.ſecreta fidei in p̄uerbijs.i.ſignis ⁊ figuris:locutus ſum vobis ſ.in veteri teſtō. Venit hoꝛa.ſ.noui teſti:cū iā nō in p̄uerbijs loq̄r vob̄. Sed palā de p̄ꝛe meo ānūciabo vobis. Dicat̄ ſi expediat quō oīa ſecreta ⁊ v̄tutes fidei xp̄iane fuerūt figurate ⁊ ſignificate in veteri teſtō ſecreto mō. Rō.q2 ille p̄pl's erat rudis ⁊ dure ceruicis ⁊ nō poterat ſpūalia itellig̃e. Pͦ fuit ibi ſigm̄ trinitat̄ ī p̄nͦ biblie q̄ñ dixit Moyſes. Gen̄.i. In p̄nͦ creauit de⁹ celū ⁊ terrā. In h̄ei h̄ñt eloim.i.dij in plurali:nō dixit clare:ſ3 ī p̄uerbijs. Itē Gen̄.i. Faciam⁹ hoīez ad imaginē ⁊ ſilitudinē nr̄az:⁊ p̄ſit piſcibus maris ⁊ volatilib⁹ celi ⁊ beſtijs.⁊ vniuerſeq3 terre.oīq3 reptili qđ mouet̄ ſup terrā. Et creauit deus hoīem ad imaginē ⁊ ſilitudinē ſuā. Ad imaginē dei creauit illū:maſculū ⁊ feminam creauit eos. Bn̄dixitq3 illis deus ⁊ ait. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā ⁊ ſubijcite eaz ⁊ dn̄amini ⁊c̄. Itē ibi. Audi iſrael dn̄s de⁹ tu⁹ vn⁹ eſt. Ubi ponunt̄ tria noīa trinitatē p̄ſonarū ſignificātia. Hec ī p̄uerbijs locut⁹ ſuȝ vob̄. Sc̄do ſecretū incarnatōis.ſ.q̄ debeat aſſumē nāz humanā ⁊ eſſe de⁹ ⁊ hō. vt hȝ Gen̄.xvij. Qñ de⁹ dixit Abꝛahe. Ego dn̄s oīpotēs. Ambulas coꝛā me ⁊ eſto p̄fect⁹. Ponāq3 fedus meū inter me ⁊ te.ſ.pactum circūciſiōis. Iſa. xlviij. Audi me iacob ⁊ iſrael:quē ego voco. Ego ipſe:ego p̄ꝛim⁹ ⁊ ego nouiſſim⁹. Qđ de ſit p̄m⁹ claꝝ eſt.ſ3 ꝙ ſit nouiſſim⁹.hic eſt difficultas. In p̄nͦ mūdi in pa die fecit de⁹ lumē. In 2a firmamētū. In 3a planetaſ. In 4a ſolē. In 5a piſces ⁊ aīalia. Ultia die fec̄ hoīez q vlͦ fuit format⁹. Hec ī p̄uerbijs locut⁹ ſū vob̄. Et ſic de alijs ſecret̄ fidei. S3 venit hoꝛa ⁊c̄. Iſtā p̄miſſionē cōpleuit xp̄s tripliciter. Pͦ poſt reſurrectionē q̄ñ appuit eis di: Neceſſe ē ipleri oīa q̄ ſcripta ſunt in lege Moyſi ⁊ p̄phetis ⁊ pſalmis de me. Tūc aperuit ill' ſenſum vt intelligerēt ſcripturas. Luce.xxiiij. Sc̄do poſt aſcēſionē q̄ñ miſit eis ſpm̄ſc̄tm̄ q illos illuminauit ſm̄ q̄ eis p̄miſerat di. Adhuc habeo vobis multa dicere ſed nō poteſtis poꝛtare mō. Cū aūt venerit ille ſp̄ūs veritat̄: docebit vos oēm veritatē. Jo.xvi. Tertio poſt moꝛtē aplo͂rū q̄ñ intrauerūt paradiſuȝ viderūt oīa clara facie ad faciē. Querit̄ an iſta p̄miſſio extēdat̄ ad nos. Dico q̄ ſic.ſi tenem⁹ bonā vitā. Jam eni ī h̄ mūdo exñtes ſcim⁹ ſecreta fidei p fidē clarā:⁊ in paradiſo videbimus manifeſte.q̄ñ aīa intrat paradiſuȝ de⁹ oñdit ſibi vnū libꝛuȝ in quo ſolū ſunt due carte:⁊ ſubito aīa ē ita illuminata q̄ ſcit pluſq̄ ſciuerūt in hͦ mundo p̄hi vel doctoꝛes.vt Aug. Jero. Bernardus. Iſte eſt liber vite.ſ.ieſus h̄n̄s duas cartas.ſ.diuinitatis ⁊ humanitatis. Laboꝛem⁹ ḡo vt in ſcola paradiſi poſſim⁹ intrare vbi ſola viſiōe illi⁹ libꝛi erim⁹ optimi magiſtri. S3 op3 iā in hͦ mūdo ꝯtinuare ſcolā dei q̄ eſt eccl'ia ad minus in dn̄icis dieb⁹:⁊ ibi audire cū ſilentio lectionē miſſe ⁊ ſmonē.al's vapulabimur a magiſtro p aduerſitates ſiccitatū moꝛtalitatuȝ ⁊ h̄mōi. ¶ Quātū ad tertiā p̄miſſionē de acceptione diuali oñdit eis quō erāt accepti ⁊ dilecti p deū p̄ꝛez q̄ñ dixit eiſ. Pater amat vos q2 vos me amaſtiſ. O q̄lis ꝯſolatio ac ſimiles q venit de rege diceret alicui veſtrū.certe rex amat vos q̄lis ꝯſolatio eēt vobis. Maioꝛ cōſolatio fuit aplo͂ꝝ q̄ñ xp̄s dixit eis. Pr̄ amat vos. Moꝛaliter ſi volumus amari a deo p̄ꝛe diligam⁹ xp̄m.q2 p̄ꝛes multū amāt dilectoꝛes filioꝝ. Si dicat̄ q̄liter ē amādus xp̄s. Dico q̄ ſup oīa. Uos poteſtis diligē vxoꝛē filios ⁊ filias:ſed plus xp̄m. In lāpade coꝛdis humani amoꝛ xp̄i d3 natare ſup oēs alios amoꝛes taȝ coꝛpales q̄ ſpūales. Auctas. xp̄i. Qui amat patrē aut matrē pluſq̄ me:nō eſt me dign⁹. ⁊ q amat filiū aut filiā ſup me:nō eſt me dign⁹. Mat.x. Si ego q̄rerē mō a vobis:ſi diligitis xp̄m ſuper oīa.ita dn̄e r̄ñderet q̄libet:ſed multa mēdacia dn̄r. Dicit Greg. Pꝛobatio dilectiōis exhibitio eſt opis. Ponat̄ caſus q̄ filius veſter ſit infirm⁹ ⁊ dr̄ vobis a vicinis.vadatis ad talē diuinatoꝛē vel ꝯiuratoꝛē.⁊ xp̄s dixit oppoſitū q̄ nō vadatis:qđ facieť. S3 vaditis ad diuinū.p3 q̄ plus amat̄ filiuȝ. Si vo amoꝛe xp̄i nō vultis ire dicēdo. Ego diligo filiū meū:ſed magis diligo xp̄m qui dicit q̄ nō vadamus.idē ſi pdidiſtis aliq̄d ⁊ recurrit̄ ad diuinū:oñditis q̄ plus diligit̄ illā rez q̄ xp̄s. Itē ſi amicus veſter ſit capt⁹ p aliq̄ crimine ⁊

iudex vocat vos medio iuramento ⁊ vos ſcit̄ factū. Si vos vt iuuet̄ amicū iuratis falſum:ſignū eſt q̄ plus diligit̄ eū q̄ xp̄m:q dicit nō iurate falſum p toto mūdo. Itē ſi pat̄ aut mat̄ aut frater dicūt vobis q̄ recipiat̄ vindictā de aliq̄ iniuria eis facta.⁊ xp̄s dicit q̄ nullus recipiat vindictā:qđ facieť vos. Ecce quō p̄bat̄ ſi hō diligit xp̄m ſup oīa vel nō. Si ḡo volum⁹ amari a deo p̄ꝛe ſeruem⁹ mandata xp̄i ⁊ amemus eū. Si q̄s diligit me ſermonē meū ſeruabit ⁊ pater meus diliget eum. Jo.xiiij.

¶ Dñica q̄rta poſt oct̄.paſche. Sermo.ij.

Si quid petierit̄ p̄ꝛez in nomine meo dabit vobis Jo.xvi. Sc̄a mr̄ eccl'ia in his tribus dieb⁹ an̄ aſcēſionē pluſq̄ ī alio tp̄e p̄uocat xp̄ianos ad faciēdā oꝛonez: ⁊ iſti tres dies vocant̄ letanie ⁊ rogatiōes. Rō eſt: q2 q̄ñ xp̄s aſcēdit in celū dixit diſcipulis:⁊ nobis in pſa diſcipuloꝝ:vt petam⁹ ⁊ oꝛem⁹. Jō i p̄ñti volo declarare oꝛonē dn̄icā q̄ eſt excellētiſſima oꝛo. Pꝛo q̄ ſciēdū q̄ in oīb⁹ oꝛonib⁹ ⁊ petitiōib⁹ q̄ p̄ñt fieri:potētioꝛ ⁊ p̄ncipalioꝛ ē oꝛo dn̄ica. Rō:q2 ſi aliq̄s vellet ipetrare offim̄ a papa aut gr̄am vl' a rege ⁊c̄.h̄ꝛet ſupplicationes oꝛdinatas p notarios aut doctoꝛes vl' ſecretarios q̄s p̄ñtabit pape vel regi. Si papa vel rex oꝛdinauit ſupplicationē p officio vel b̄ñficio obtinēdo:nōne dimittēde ſūt alie ſupplicatiōes notarioꝝ ⁊c̄.⁊ p̄ñtāda illa quā papa vl' rex oꝛdinauit ⁊ dictauit. Nā mag̃ ſtulticia eēt dimittē illā p alijs ⁊c̄.ſic eſt in p̄poſito plr̄es oꝛones facim⁹ ⁊ ſupplicatiōes ad deuȝ p b̄ñficijs obtinēdis. Itē alique oꝛones ſunt ⁊ bone ſūt q̄ fuerūt oꝛdinate p ſc̄tās p̄ſonas ⁊ deuotas:ſicut p Gregoꝛiū. Augm̄.⁊c. Itē alia oꝛo eſt oꝛdinata p eccl'iaz vl'alē. Oꝛones q̄ ſūt in miſſa ſūt valētioꝛes q̄ alie. Alie ſunt oꝛdiate p creaturā īmoꝛtalē ſic̄ Aue maria p Gabꝛielē archāgelū:⁊ ille ſunt adhuc melioꝛes. S3 oꝛo oꝛdiata p verū papā ⁊ regē dn̄z dn̄antiū.ſ.ieſuȝ xp̄m videlȝ oꝛo vel ſupplicatio q̄ ē pr̄ nr̄:ē deo magis acceptabilis ⁊ nob̄ magis meritoꝛia ⁊ vtilis q̄ oēs alie oꝛones. Ideo ē mag̃ ſtulticia aliq̄rū q dimittūt dn̄icā oꝛonez ⁊ accipiūt al's oꝛones oꝛdinatas p creaturas: q2 illi qui ſciūt oꝛonē iſtā ⁊ deuote oꝛauerint eā ꝯſequunt̄ ea q̄ petunt̄. Auctas. Que p̄cedunt de labijs meis nō faciam irrita.lxxxviij. pſal. Itē alibi. Omne qđ locut⁹ fuero fiet. Et hec ē oꝛo Pat̄ nr̄. Jō dicit thema. Si q̄d petieritis patrē in noīe meo dabit vob̄. Nō quō xp̄s oꝛdinauit iſtā oꝛonez:q2 vt dicit Luc.xi. Dn̄s ſtās in oꝛone flexis genib⁹ ⁊ leuat̄ oculis ad celū inquātū hō oꝛabat. Dixerūt diſcipuli. Dn̄e doce nos oꝛare ſic̄ Jo.baptiſta docuit oꝛare diſcipulos ſuos. R̄ñdit ieſus. Cuȝ oꝛat̄ dicite. Pat̄ nr̄ ⁊c. Quā ēt oꝛonē. Mat. xvi.c.recitat. Jō p̄ceptū habem⁹ vt dicamus Pat̄ nr̄ ⁊c. In iſta oꝛone ſunt ſeptē petitiōes q̄ttuoꝛ p̄me petūt bona:alie tres petūt elōgationē mali. ¶ Pa petitio ē. Pr̄ nr̄ q es cel' ſc̄tificet̄ nomē tuū. Hic eſt qđ q̄re dr̄. Pr̄ nr̄. ⁊ nō rex nr̄ vel dn̄s nr̄. Rō ē.q2 pr̄ nr̄ ē nomē mie:⁊ rex ⁊ pꝛinceps noīa dn̄oꝝ ſūt. Dicit p̄uerbiū q̄ ſecure venit ad iudiciū q h3 p̄ꝛez iudicē. Jō oꝛo dn̄icalis ſic incipit:pr̄ nr̄. vt h̄eamus ꝯfidētiā. Cōfidētiā.n.habem⁹ q̄ ea q̄ petim⁹ habebim⁹. Auctas. Si vos cū ſitis mali:noſtis bōa data dare filijs vr̄is q̄nto magis pr̄ veſter de celo dabit ſpm̄ bonū petentib⁹ ſe. Luc̄.xi. Seq̄t poſt Sc̄tificet̄ nomē tuū. Ibi ē gloꝛificatio diualis.ſ.vt nomē dei qđ eſt bn̄dictū ab oīb⁹ p̄ſonis ſc̄tificet̄ ⁊ gloꝛificet̄ ⁊ bn̄dicat̄. Jō petim⁹ honoꝛez dei. Iſta petitio eſt ꝯ pctm̄ blaſphemie:q2 p multos nomē dei nō ē ſanctificatū nec gloꝛificatū:ſed blaſphemant iudei ſaraceni ⁊ īfideles. Si blaſphemāt nō ē mirū:q2 multi falſi xp̄iani blaſphemāt negāt ⁊ ꝯſpuūt. Jō petim⁹ gr̄am ⁊ de⁹ auferat illaȝ malā ꝯſuetudinē ab oꝛe hoīuȝ. Doctrina ē ſacre ſcripture vt legit̄ q̄ dđ habebat plr̄es filios:⁊ de mane q̄ñ exibat de camera:filij ſui ⁊ filie faciebāt ſibi magnā reuerētiā. Un̄ Dđ dicebat illis. Laudate pueri dn̄m laudate nomen dn̄i in pſalmis. Et ſic docebat filios ſuos laudare dn̄m. Et ipſi dicebāt. Sit nomen dn̄i bn̄dictū ex hoc nūc ⁊ vſq3 in ſeculū. Hoc oſtēdēdū eſt in p̄ſperitatib⁹ ⁊ aduerſitatibus ⁊c̄. vt Job dicebat. Dn̄s dedit.ſ.in p̄ſperitatib⁹: dn̄s abſtulit.ſ.in aduerſitatib⁹:ſicut dn̄o placuit ita fcm̄ eſt. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. Job.i. Et ſic ſiliter vos debet̄ facē.ſ.docē filios vr̄os ne deū blaſphemāt:ſed vt bn̄dicāt ⁊ laudent: q2 nō eſt nomē dn̄i blaſphemādū: imo etiam nec inanū ē nomē dn̄i aſſumēdū Auctaſ. Nō aſſumes nomē dn̄i dei tui iuanū. Exo.xx.non dicit in falſum:ſed inanū. Nā aſſumē nomen dn̄i falſe eſt maximū pctm̄:ſed aſſumē nomen dn̄i inuanū ē pctm̄. Uerbigr̄a.ſi ego dicerē:q̄ cappa mea nigra eēt alba:dicēdo p deū ē alba.hͦ eſt magnū pctm̄:q2 eſt falſuȝ. Sed ſi iuret̄ p deū ſic eſt:⁊ eſt verū qđ dr̄:pctm̄ ē:q2 nō ē ibi vtilitas:nec neceſſitas. Quidā tn̄ q̄ñ rep̄hēdunt̄ de iuratōe dicūt q̄ iurāt ī v̄itate ſ3 hͦ ē ſine cā. Jō peccāt. Qñ aūt q̄s p̄ducit̄ ī teſtē:

tūc h̄ʒ iurare ꝑ deū vel ſcōs ⁊ dicere v̄itatē: ⁊
ſm̄ h° ē neceſſitas: ⁊ tūc nō peccat. Jō cogi-
tate q̄ntū ſit pctm̄ iurare ꝑ deū inanū ⁊ ſine cā
ꝗ in teſtē ꝓducē. Sʒ forti⁹ ⁊ diligēti⁹ pēſan
dū eſt ꝙ mai⁹ pctm̄ eſt iurare fraudulent aut
blaſphemare aut iurare enormiter. Renega
re ē iurare infideliſ. Jō xp̄s ſciēs oīa ⁊ ꝙ xp̄ia
ni ſūt in iſtis blaſphemijs oñdit nobis p̄maʒ
petitionē di. Paſ nr̄ q̄ es i cel' ſctificeſ nomē
tuū: ꝑꝑ h° erūt dñi tp̄ales ⁊ rectores villaruʒ
cōdēnati: q2 nō corrigūt blaſphemātes. Pro
pheta. Dñatores ppl'i mei iniq̄ue agūt: ⁊ iu-
giter tota die nomē meū blaſphemaſ. Jſa. lij.
Rex frācie ſctūs Ludo. bn̄ corrigebat iſtos
blaſphemos. Nā fecit ordinationē in ſuo re-
gno ꝙ ſi q̄s blaſphemaret aut renegaret deū
ſignareſ in lingua vl' in facie cū ferro calido:
⁊ hr̄et ſignū. Accidit in ciuitate pariſieñ ꝙ q̄
dā magn⁹ burgēſis blaſphemauit deū: ſtatiʒ
rex ſciuit: ⁊ burgēſis capt⁹ fuit: ⁊ rex mādauit
ꝙ cuʒ ferro calido ei fieret crux in facie. Qui
burgēſis habebat plures amicos ſupplican-
tes ꝓ ſe ⁊ p̄ntātes regi magnā pecūiā. Et rex
nolēs vēdē iuſticiā: facē iuſſit punitionē d' illo
burgēſi. Et dixit rex. Vellē portare ſig^m illō
vt iſta mala cōſuetudo auferreſ a regno meo.
Nō de pena corā. ex̄ de maledictis. c. Statui-
mus. ⁊. xxij. q. i. Siq̄s ꝑ capillū. ¶ Scd̄a peti-
tio ē. Adueniat regnū tuū. Jn iſta petitiōe pe
tim⁹ ꝓ nobis ſaluationē celeſtialē: ⁊ aliō nō
petim⁹ niſi vt regnū tuū veniat in nob. Secre
tū eſt h: qñ petim⁹. Adueniat reg^m tuū. nōne
meli⁹ peterem⁹ dicēdo ꝙ veniremus ad reg^m
tuū q̄ʒ veniat regnū ad nos. Sciēdū ꝙ qñ venit
i fine. ſ. i morte hoīs: ⁊ hō ē īpenitēs tūc veni-
unt dyaboli cū cathena iferni in iferno fctā: ⁊
qñ aīa exit a corpe imediate capiſ aīa: q̄ habʒ
mēbra ſpūalia fortiora q̄ʒ corpalia: q2 mēbra
ſpūalia aīe dāt vigorē membris corpis. Q2 ſi
aīa retrahēt ſe ab vno mēbro nō poſſet ſe mo
uere. Oculi nō poſſēt vidē niſi eēnt oculi aīe:
⁊ ſi tūc p⁹ ē in pctō mortali: capiſ a dyabolo:
⁊ horribil'r clamat. Auctas. Vir q̄ errauerit i
via doctrine: i cetu gigātiū cōmorabiſ. Pro
uerb. xxi. Nō hic q̄re dyaboli vocanſ gigātes
q2 dyabol⁹ ē maior vl' pōt fieri q̄ʒ citas. Per
ꝯtrū ſi hō fuerit penitēs tūc veniēt angeli bo-
ni: ⁊ aliqñ xp̄s: ⁊ āgelus portat corā eo aīam
penitēſ: ⁊ ibi ē regnū. Auctas. Ecce aduenit
dñator dñs: ⁊ regnū i manu ei⁹ ⁊ ptās ⁊ ipiū.
Jō regnū celeſte hʒ venire ad nos p̄uſq̄ nos
veniam⁹ ad ipſū. Jō petim⁹: adueniat regnū
tuū vt poſtea ad ipſū veniam⁹. Jſta petitio ē

ꝯ pctm̄ auaricie: q2 auar⁹ nō curat petē reg^m
ſʒ ſp ad t̄rā reſpicit. Siq̄s hʒ pulchrā vxorem:
dñiuʒ reddit⁹ ⁊ poſſeſſiōes: hʒ cor ad terrā ⁊
nō ad celū. Et de iſtis dicūt aliq fatui. Si de⁹
nō hʒ curā ad me: nec ego de ipſo. Jō: q2 aua
rus nō curat de regno celeſti: ſʒ de reb⁹ tp̄ali-
bus: iō de⁹ oñdit iſtā petitionē. Adueniat re
gnū tuū. ſ. i artic° morſ. Auctas. P° q̄rite re
gnū dei ⁊ iuſticiā ei⁹: ⁊ hec oīa adijcienſ vob.
Luc. xij. Jtē nolite timē puſillus grex: q2 cō-
placuit pr̄i vr̄o vob dare regnū. Jbideʒ. Nō
P^m eſt aduerbiū. i. primit⁹ q2 ꝯtinue in p̄n°
diei debem⁹ petē regnū celeſte: dicēdo. Paſ
nr̄ placeat vob ꝙ tali mō ego viuā: vt poſſim
facere volūtatē vr̄aʒ ⁊ in fine venire ad reg^m
celeſte. ſ. i die dñica: q2 tūc dimiſſ s reb⁹ tp̄ali-
bus debem⁹ q̄rere regnū dei ꝯtinue dicendo.
Dñe ſctē pr̄ q2 totā ebdomadā expēdi in re-
bus tp̄alib⁹. iō hodie venio ad q̄rēdū regnuʒ
dei. Sʒ magnū incōueniēs ē hodie in aliq̄b⁹
q̄ dimittūt iſtū diē ⁊ accipiūt ꝯ hoc ſabbatū
⁊ hoc eſt op⁹ iudaicū: q2 p^m op⁹ qd̄ faciat an
tixp̄s eſt ꝙ faciet colere ſabbatū: ⁊ faciet labo
rare in dñica die. Vñ dicunt doctores ꝙ qui
colunt ſabbatū debent puniri ſicut infideles.
Etiā votum factū de feſtiuatione ſabbati non
dʒ teneri: ſicut qui facit votum ꝙ fieret infide-
lis. Siq̄s iret ad regem ꝓ petēdo regnū ſuuʒ
mirū eēt ſi rex eū nō decollaret: patiſ tñ beni-
gnus rex ieſus: ⁊ vult ⁊ p̄cipit vt q̄ramus pri-
mū regnū ei⁹. Jdeo dic̄. Nolite timere puſil-
lus grex ⁊c̄. ſ. petere regnū. ¶ Tertia petitio
ē. Fiat volūtas tua ſicut in celo ⁊ i terra. Jbi
eſt cōuerſatio ſpūalis: q2 petim⁹ vt voluntas
dei fiat in nobis ſicut facta eſt in celo ⁊ in ter
ra: vbi nō ē creatura q̄ non facit volūtatē dei
niſi nos miſeri homies. Quia ſi de⁹ alicui co
lūbe mādaret ſibi dari plumas: incontinenti
columba ſibi obediret ⁊c̄. ꝓch dolor: q2 de⁹ p̄
cepit nobis ſimplicitatē ⁊ nō accipim⁹ nec ac
ceptam⁹: ſʒ ꝯtrariū facim⁹. ſ. ſupbiā. Jtē aq̄la
q̄ ieiunauit ꝑ quattuor vel quinq̄ dies ſi deus
p̄ciperet ſibi ꝙ dimitteret gallinʒ: immediate di
mitteret. Sʒ de⁹ p̄cepit vſurarijs ⁊ depreda-
toribus vt reſtituāt ⁊ nolunt facere. Jō. Fiat
volūtas tua ſicut in celo ⁊ in terra. Jtē ſi eſſet
equ⁹ infrenat⁹: ⁊ de⁹ p̄ciperet ei vt nō faceret il
lud opus: incōtinēti nō iret: ſʒ ceſſaret. Sʒ lu-
xurioſi vadūt ad lupanar ⁊ nolūt abſtinere.
Jtē ſi leo ꝑ vnā ſeptimanā ieiunaret ⁊ cape-
ret vnā capram aut aliud aīal: ⁊ p̄ciperet ei a
do ne comederet. vere nō comederet. Et nos
nolum⁹ ieiunare ieiunia quattuor tēpoꝝ: ſed

nos facim⁹ cōtrariū in oīb⁹ q̄ facerē debem⁹.
Jtē ſi vrſo vel lupo eſſet facta iniuria quanta
cūq̄ magna: ⁊ de⁹ p̄ciperet ei ne faceret vindi-
ctā: nō ſumeret vindictā: ⁊ nos ſepe facimus
ꝯtrariū. Jdeo nos petim⁹ in tertia petitione:
dñe oēs creature faciūt volūtatē tuaʒ: ⁊ nos
ſimiliter faciamus. Et ſi deus p̄ciperet monti ꝙ
iret vltra mare: incōtinēti mōs iret: ⁊ non eſt
creatura aliqua inobediens niſi hō. Auctas
Dñe rex oīptēs in ditione tua cūcta ſunt po-
ſita: ⁊ nō ē q̄ poſſit reſiſtere voluntati tue. He
ſter. xiij. Jtē. Tu t̄ribilis es ⁊ q̄s reſiſtet tibi i-
gt pō. niſi ſupple hō. Jō xp̄s. Non oīs q̄ dicit
mihi dñe dñe intrabit in regnū celoꝝ: ſʒ q̄ fa-
cit volūtatē pr̄is mei q̄ in celis ē: ip̄e intrabit
in regnū celoꝝ. Mat. vij. Oēs xp̄iani dicunt
dñe dñe: corde credēdo ⁊ ore loquēdo: ſʒ non
faciunt ope obediēdo. Jō opʒ dicere ter dñe
⁊ ſic ꝑ obediētiā habebim⁹ regnuʒ celoꝝ. Jō
caueat ſibi vnuſq̄ſq̄ ne vadat ad ſortilegos.
Jtē ne iuret nomen dei inuanū. Jteʒ conetur
vt colat feſta: ⁊ ſic de alijs. Pone practicā de
decē p̄ceptis. Jō xp̄s. Si vis ad vitā ingredi
ſerua mādata. Matth. xix. ⁊ iſtud eſt quo ad
laicos. Preſbyteri habēt acriorē vitā q̄ ſtat i
trib⁹. Primo ꝙ ſurgāt de nocte ad laudādū
deū: deuote ⁊ diſtincte dicēdo horas ſuas: re-
cte ꝓnūciādo: ⁊ habēdo cor ad deum. Secū
do digne celebrādo miſſaʒ. Tertio ſctē cōuer
ſando: vt edificēt ſubditos. Augu. Jn oībus
motib⁹ veſtris nihil fiat qd̄ cuiuſq̄ʒ offendat
aſpectū ⁊c̄. nō ſint cōcubinarij nec inhoneſti
veſtib⁹: ſʒ officiare debent digne ⁊ reuerēter.
Religioſi aūt adhuc aſtrictiores ſūt: q2 vltra
precepta ⁊ tria alia ſupradicta habēt q̄ttuor
p̄ncipaliter obſeruare. Primo paupꝑtatē apo
ſtolicā. Secūdo caſtitatē. Tertio obediētiaʒ.
Nā ſanct⁹ Bñdict⁹ dicit: ꝙ lʒ p̄cipiaſ im-
poſſibile religioſo: nō dʒ ſe excuſare. ſʒ obedi-
re dʒ ⁊ tēptare facere. Jn oīb⁹ tñ licitis ⁊ ho
neſtis: ſicuti ſi abbas diceret monacho: tranſ
fer monaſteriū iſtud forte per obedientiā fie-
ret qd̄ nō poſſet fieri ꝑ naturam. Quarto de-
bent religioſi ſeruare regulaʒ ⁊ cerimonias.
Auctas. Hec ē via ambulate in ea: nec decli-
netis ad dexterā neq̄ʒ ad ſiniſtram. Jſa. xxx.
Nō qñ aīa religioſi venit ad aliū munduʒ di
cens: dñe dñe: tūc de⁹ dicet. Quid petis. Au-
ctoritas. Dñs interrogat iuſtū ⁊ impiū. pſ. x.
inquit deus. ſeruaſti regulam. Rñdet. Non
dñe. q̄re: q2 alij nō ſeruabāt. Et quō feciſti pro
feſſionē tuā ſm̄ ꝙ alij faciebāt. Nō dñe: ſʒ caʒ
p̄miſi vere ſeruare. q̄re ⁊c̄. ¶ Quarta petitio

eſt. Panē nr̄m quottidianū ⁊c̄. Jbi petiſ ꝓui
ſio tp̄alis. Cōiter diciſ de hoīe ꝓuiſio: bñ lu-
craſ panē ſuū. i. ꝓuiſionē. Auctas. Jn ſudore
vultu tui. Geñ. iij. Jdeo panē noſtrū quotti-
dianū ⁊c̄. Jn iſtis q̄ttuor ſupradictis petitiōib⁹
petim⁹ bona. Et iſta q̄rta petitio ē ꝯtra gulo-
ſitatē: q2 guloſi nō cōtentanſ de ꝓuiſiōe neceſ
ſaria: ſʒ petūt abūdātiaʒ. Jdeo xp̄s. Attēdite
ne grauenſ corda veſtra crapula ⁊ ebrietate.
Luc. xxi. ¶ Quinta petitio. Dimitte nob de
bita nr̄a ſicut ⁊ nos dimittimus ⁊c̄. Et hec eſt
vt mala euitemus. Doctrina theologie eſt: ꝙ
homo ꝓ quolibet pctō mortali dʒ deo ſeptē
ānos pniam facere: ſʒ tm̄ hō nō req̄rit. Jdeo
purgatoriū eſt in quo ꝯplebunſ ſatiſfactōes.
Jō di. Dimitte nobis debita nr̄a. Et reddit
rationē: ſicut ⁊ nos dimittim⁹ debi. ⁊c̄. Siq̄s
tibi fecerit vl' dixerit iniuriā eſt debitor tuus.
⁊ tu dimittis ei: ꝓ certo tunc de⁹ dimittet tibi
pctā tua. Jdeo dimitte nobis debita ⁊c̄. Qd̄
ſi nō vultis dimittere debitorib⁹ veſtris: vere
de⁹ nō dimittet vobis: ſʒ dicet. Serue nequaʒ
omne debitū dimiſi tibi: qm̄ rogaſti me. Non
ne ergo oportuit ⁊ te miſereri ꝯſerui tui ſicut
⁊ ego tui miſert⁹ ſuʒ. Matth. xviij. Et iſta q̄n
ta petitio eſt cōtra pctm̄ ire. Auctas. Si enim
dimiſeritis hoīb⁹ pctā eoꝝ: dimittet vobis pr̄
veſter celeſtis delicta vr̄a. Si aūt nō dimiſe-
ritis hoībus: neq̄ pr̄ veſter dimittet vob pctā
vr̄a. Matth. vi. imo oēs ſcti nō impetrarēt in
dulgētiā pcti venialis ſi homo ſtat i malicia
Aug. in li. de v̄bis dñi. Vnuſq̄ſq̄ talē indul-
gentiā acceptur⁹ eſt a dño deo qualē ipſe de-
derit ꝓxīo. ¶ Sexta petitio eſt. Et ne nos in
ducas in tēptationē. Et hic petimus ne laba
mur in pctis. Nota ꝙ deus nullum temptat
ad peccandū. Auctoritas. Nemo cū tēptatur
dicat qm̄ a deo tēptaſ. Deus eni interꝑtator
maloꝝ ē. Jpſe aūt neminē tēptat. Vnuſq̄ſq̄
v' o tēptaſ a ſua cōcupiſcētia abſtractus ⁊ ille
ctus Jac. i. Sed iclinatio carnis: occaſio mū-
di ⁊ dyabol⁹ tēptat. Jdeo petim⁹. Et ne nos.
Jſta petitio eſt cōtra pctm̄ pigricie: quia oci-
oſi ſp tēptanſ. Jō dicit Jero. Semper aliqd
boni facito: vt te dyabol⁹ occupatū inueniat.
Jdeo btūs Bern̄. ordinauit ꝙ monachi irēt
ad laborē. Auctas. Vigilate ⁊ orate ne intre
tis in tēptationē. Matth. xxvi. ¶ Septia pe
titio. Sed libera nos a malo amen. Quia in
hoc mundo ſunt mlt̄a mala. ſ. ifirmitates: pe-
ſtilentie: guerre: fames: diuiſiones ⁊c̄. Jō paſ
libera nos a malo. Et iſta vltia petitio eſt mlt̄
tum nob neceſſaria: q2 nos ſum⁹ ꝓpe iſernuʒ

ff 4

ꝛ lōge a paradiſo:qꝛ ſūt pluſq̄ꝫ mille diete vſ-
q̄ꝫ ad ꝑadiſuꝫ:q eſt celū empyreū:iō lōge ſu-
mus a celo:ſed ſumꝰ ꝓpe īfernū:qꝛ nos ſumꝰ
in terra:ꝛ īfernꝰ ē in medio terre:ꝛ de illo ve-
niūt mala. Auctas. Repleta eſt malꝭ aīa mea
ꝛ vita mea in inferno appropinq̄uit. inqt. ꝓs.
lxxxvij. Ideo petimꝰ. Sꝫ libera nos a malo:
ꝛ mō oēs debemꝰ rogare dn̄m vt deꝰ det ſꝑ ꝛ
teneāt vnionē eccie:qꝛ qñ ꝯcilīū erat in ꝯſtan
tia erāt mille milia demonū repugnātiū vnio
ni eccie. Iō orādū ē:ſꝫ libera nos a malo:ꝛ vt
deꝰ det pacē in ꝑſia qꝛ ſūt mlta mala q̄ occur
rūt ꝛ eueniūt vobis laborātibꝰ:diuitibꝰ:mer-
catoribꝰ:ꝛ militibꝰ:ꝛ de iſtis malis petimꝰ li
berationē. Iō faciamꝰ ꝑniaꝫ. Auctas. Qui di
ligitꝭ dn̄m odite malū:cuſtodit dn̄s aīas ſctō
rū ſuoꝝ de māu pctōꝝ liberauit eos. ꝓs. xcvi.
Iō dicit thema. Si q̄d petieritis patrē ī noīe
meo dabit vobis. Quod nobis concedat.

¶ Feria ſecūda in rogationibus. Sermo. i.

Kyrieleyſon Xpeeleyſon: kyrieleyſon.

Nō poſſumꝰ aſſignare libꝝ nec ca
pitulū vbi hec v̄ba ſcripta ſint: tñ
frequēter cātanꝭ in eccia ꝛ ſpāliter iſtis diebꝰ
rogationū. Et ſꝭ tāte auctatꝭ ꝙ btūs Greg. or
dinauit cātari in miſſa:qꝛ ē v̄bū niſtū appro-
batū ꝑꝑ illud qd̄ figurat. Et iō ad itellectū v̄-
boꝝ eſt ſciēdū ꝙ meliꝰ ꝯſiliū qd̄ hō poſſit hꝭe
qñ offendit dn̄m ſuū ē qd̄ ſe hūiliet ꝛ petat ve
niā ab eo. Rō eſt:qꝛ nō poſſet ꝯ̄ fortiſſimū re-
ſiſtere:nec ꝑ ſuas cautelas euadē. Iō nō ē ali
ud remediū niſi ꝙ ſe eiꝰ mie recōmittat. Hoc
nobis oñdiꝭ in brutꝭ. Legiꝭ de ꝓprietate leo-
nis:ꝙ q̄uis ſit multū fortꝭ ꝛ aſtutꝰ ꝛ malicio-
ſus:qñ capiꝭ ſtatiꝫ hūiliat ſe q̄ſi miaꝫ petēdo.
Si hec ꝓbatio nō ſit ſufficiens. hꝭ figura. ij.
Reg. xxiiij. de Dd̄ q multū offenderat deuꝫ:
q iratꝰ voluit eū grauiꝭ punire ꝛ miſit ad euꝫ
Gad ꝓphetā dicētē. Dō tibi daꝭ optio:elige
vnū tibi ꝙ volueris ex his tribꝰ. Aut ſeptē an
nis veniet fames in t̄ra tua:aut tribꝰ mēſibus
fugies aduerſarios tuos ꝛ ipſi te ꝑſeq̄nꝭ:aut
tribꝰ diebꝰ peſtilētia erit in terra tua. Rñdit
Dauid. Coartor nimis vndiq̄ꝫ:ſꝫ meliꝰ ē mi-
hi incidē manꝰ dn̄i. multe. n. ſūt mie eiꝰ q̄ꝫ ici-
dere manꝰ hoīuꝫ. Iſte vidit ꝙ nō poterat re-
ſiſtere potētie dei:nec abſcōdē ſe eiꝰ ſapie. vñ
dicit. Quo ibo a ſpū tuo. ꝛ q̊ ꝛc̄. Iō ſe ſub mi
ſit ſue mie. Sic ſi ꝑꝰ cadit in pctō mortali:aut
cadit in magnā offenſaꝫ dei ꝑ fragilitatē:ꝛ ſic
offendit patrē cui attribuiꝭ potētia vꝭ ꝑ igno
rātiā:ꝛ ſic offendit filiū cui attribuiꝭ ſapia vꝭ
ꝑ malā volūtatē:ꝛ ſic offendit ſpm̄ſctm̄:cui at
tribuiꝭ bonitas. iſta tria. ſ. poſſe ꝛ ſcire ꝛ velle
ſūt in q̄libꝫ ꝑꝰ in diuinis tñ ꝑſi attribuiꝭ poſ-
ſe:filio ſcire ſpūiſcō velle ſm̄ aliq̄s ꝓprietates
de q̄bꝰ nūc loq eēt valde longū ꝛ ex̄ ꝓpoſitū
ſed hō eſt dictū ꝙ q̄cūq̄ꝫ peccat ꝯ̄ iſtas tres ꝓ
prietates eſt dignꝰ illas peſtilētias hꝭe q̄ fue
rūt ꝓmiſſe dauid. Verbigrā. Si hō peccat ꝑ
nō poſſe:ſibi debeꝭ fames ꝛ ſitis. Rō:qꝛ aīa ē
talis ꝯditiōis ꝙ ſꝑ vellet orare ꝛ deo ſe hūilia
re:ſꝫ corpꝰ ſꝑ optat in delitijs eē. Itē aīa vel
let ieiunare:ꝛ corpꝰ in delitijs eē aīa vellet in
bonis opibꝰ ſe exercē. ꝛ corpꝰ vult ſꝑ q̄ſcere
vñ dicit corpꝰ ꝙ hoc nō poſſet facere. Pone
in practica:ꝛ ſic peccat ꝑ nō poſſe. Iō talꝭ me
reꝭ hꝭe famē ī alio ſeclo:ſꝫ illi peccāt ꝑ nō ſci
re:q qñ nolūt aliq̄d bōi facē dicūt ꝙ neſcirēt
recipē modū addiſcēdi credo ī deū. ꝯ̄ q̄s mit
tit deꝰ ꝑſecutionē:ſꝫ alij ſunt q peccāt ꝑ certā
maliciā:ſicut ſꝭ cōcubinarij:falſi mercatores.
Ex q̄. n. ſit pctm̄ deū offendimꝰ:ꝛ non fugere
poſſumꝰ:nec ſcimꝰ reſiſtere q̄n puniat nos ſic
ꝑ ſuā potētiā ꝛ ſuā ſapiaꝫ. Vñ bōuꝫ ꝯſiliū ē ꝙ
faciamꝰ ſic̄ dauid. ſ. ꝙ reddamꝰ nos oīno ſue
miſericordie ꝛ petamꝰ vt miſereaꝭ nr̄i. Quia
ſi vellemꝰ ꝯtradicere:eſſemꝰ fatui. vbi nulluꝫ
eſt remediū:qꝛ potētiſſimꝰ eſt:ſi aſtutiā velle
mus euadere:ſicut aliqñ aduocati q ſubtiles
ſūt per ſuam aſtutiā euadūt ꝛ euitant iudiciū
humanuꝫ:nō poſſemꝰ:qꝛ ſapientiſſimꝰ eſt. Et
iō eccia ordināuit ꝙ iſto tꝑe q̄ facilꝭ in pctm̄
labimur. ne illa tria ad nos veniāt: dicamus
letaniā ꝛ rogationes:in q̄bꝰ mia dei inuocaꝭ.
q̄ſi diceremꝰ illō. ij. Paralꝭ. xx. In nobis q̄dē
nō ē tāta fortitudo vt poſſimꝰ huic multitudi
ni reſiſtere. ſequiꝭ. Sꝫ cū ignoramꝰ q̄d agere
debeamꝰ:hō ſolū habemꝰ reſiduī. vt baculos
nr̄os dirigamꝰ ad te. Et ꝑmo inuocaꝭ pater.
ſecūdo filiꝰ. tertio ſpūſſctūs. q̄rto v̄go maria.
Et ꝯſueuit ibi cantari ꝑncipaliter in ꝑncipio
v̄bū aſſumptū. videlꝫ kyrieleyſon. Vbi implo
ramus dei miam cōtra tres modos peccādi.
¶ Primo ꝯ̄ nr̄aꝫ ipotētiā inuocamꝰ patrē:vt
miſereaꝭ ꝑ ſuū poſſe. ¶ Scd̄o cōtra noſtram
ignorātiā inuocamꝰ filiū:vt nr̄i miſereaꝭ per
ſuū ſcire. ¶ Tertio ꝯ̄ nr̄aꝫ maliciā inocamus
ſpm̄ſctm̄ vt miſereaꝭ noſtri ꝑ ſuū velle. Pro-
pter ꝑmū dicimꝰ:kyrieleyſon. Propter ſecun
dū dicimꝰ xpeeleyſon. Propter tertiū dicimꝰ
kyrieleyſon. ¶ Circa ꝑm̄ dico ꝙ inuocamus
miam dei. ſ. ꝑſis ꝯtra nr̄m impoſſe:qd̄ maxie
manifeſtabiꝭ in hō qd̄ dicit iſra Pater d̄ celis
deꝰ miſere nobis vbi allegamus tres rōnes:

q̄re dꝫ miſeri. ꝑª qꝛ pī. 2ª qꝛ de celꝭ. 3ª qꝛ deꝰ.
ꝑm̄ cātamꝰ kyrieleiſon. 2m̄ xpeeleyſon. 3m̄ kyrie
leyſon. iplorādo auxiliū dei: quicq̄d ſit ī alijs
diebꝰ:tñ ſpāliter mō:ꝛ hō rōnabilꝭr. Vos eni
videtꝭ ꝙ q vult elemoſynā petē a diuite:obſer
uat locū ꝛ tꝑs in q̊ tꝫ burſam aptā ꝛ hꝫ manꝰ
plenas pecunia:tūc iſtāter petet ꝛ ñ expectat
ꝙ reponat pecūias ī burſa:qꝛ tūc nō recipet.
Sic in vita p̄nti ē tꝑs petēdi dei miaꝫ:q̄a mō
burſa eſt apta. Iō q mō petit accipit. Vñ. Tu
exurges miſeberis ſyō:qꝛ tꝑs miſerēdi eiꝰ ꝛc.
Dd̄ ꝓs. ci. Sꝫ poſt in alia vita nō erit tꝑs mie
ſꝫ iuſtie:tūc eni fiet iuſtiª ſine mia. Qd̄ tñ etiā
debite itelligendū ē:qꝛ tūc manifeſtiꝰ appꝑebit
iuſtiª q̄ꝫ mia. Exēplū habemꝰ in diuite epulo
ne:q poſtq̄ꝫ burſa fuit clauſa petijt elemoſynā
dī. Pꝛ abrahaꝫ miſere mei. Lu. xvi. Dic hy-
ſtoriā ſi vis:ꝛ tñ nūq̄ꝫ potuit obtinē nec obti-
nebit. Iſta burſa marie fuit apta ī die veneris
ſcā:cū latꝰ xpi lācea fuit aptū. ꝛ ex inde fluxit
ſanguis ꝛ aq̄:ꝛ oīa ſacꝭa que ſūt mie ꝯtētiua
trahūꝭ de iſta burſa:ꝛ iō ad talē burſā recur-
ramꝰ tꝑe p̄ntis vite dū eſt apta:ꝛ nō expecte
mꝰ ꝙ ſit clauſa:qꝛ tunc nihil obtineremꝰ. Vñ
tūc ꝑſona priuilegiata:vt clericꝰ q hꝫ rñdere
in curia eccliaſtica: q̄ cōiter eſt miſericor aut
dꝫ eē:reputareꝭ bñ fatuꝰ ſi renūciaret priuile
gio ſuo:ꝛ vellet ſniare iudicē ſecularē q̄ cōdē
naret eū ad mortē. Xps rex regū qui eſt pōti-
fex nr̄ apud pr̄em ſm̄ apl̄m duplicē hꝫ curaꝫ
ſ. p̄ntēꝫ q̄ eſt mie ꝛ iudicij finalꝭ in q̄ fiet mera
iuſtiª:ꝛ igꝭ q nūc idiget mia fatuꝰ eſt ſi renū-
ciet ꝛ nō vellet eā recipē in hac vita. mō eniꝫ
dabiꝭ pro modica ꝛ tꝑali pn̄ia: alꝭs hēbit iu-
ſticiā ſtrictā ꝛ mortē eternā. Vñ. Qui abſcō-
dit ſcelera ſua nō dirigeꝭ. Qui aūt ꝯſiteꝭ ꝛ re
liquerit ea miaꝫ dei ꝯſequeꝭ. Prouer. xxviij.
¶ Circa ſcd̄m dico ꝙ iuocamꝰ dei miaꝫ. ſ. filij
dei ieſu xpi ꝯ̄ nr̄am ignorātiā:vt ipſe miſerea
tur nr̄i ꝑ ſuā ſapiam. Hoc maxie infra expōiꝭ
qñ dī Fili redēptor mūdi deꝰ:miſere nobis.
Et allegamꝰ tres rōnes ꝑꝑ q̄s dꝫ nos exaudi
re ꝛ nob̄ miſeri. Pꝛia qꝛ frater nr̄. ſcd̄a qꝛ re
dēptor. tertia qꝛ deus. Iō dꝫ nos exaudire ꝛ
nob̄ miſeri. Iō ī miſſa ter dicimꝰ xpeeleyſon.
Et lꝫ filiꝰ ſit eiuſdē ſubſtātie cuꝫ pr̄e ꝛ ſpūſctō:
tñ in eo icarnato ſūt due nāe. ſ. dīna ꝛ hūana.
Iō q̄dāmō ꝛ aliq̄liꭍ diuiſiꝫ iuocaꭍ. Prio eni
dī. Xpe audi nos. ꝛ poſt hoc dī Pꝛ de celis
deꝰ:miſere nob̄. q̄ dicto ſubiungiꭍ. Fili redē
ptor mūdi. Nō ſic de pr̄e ꝛ ſpūſctō:fili redem
ptor mūdi ꝛc̄. qꝛ nō diuerſificaꭍ in eis nā. Si
igiꭍ q̄s peccauit ꝯ̄ filiū per ignorantiaꝫ petat
miaꝫ. Sic̄ Dauid Miſere mei deꝰ. Et lꝫ mia
ꝑſis ꝛ ſpūſſcti magna ſit:imo ꝛ eadē eſt mia
ꝑſis ꝛ filij ꝛ ſpūſſcti:mia tñ filij appꝑuit maxīa
Rō. Vne corda pōt dici magna qñ longe at
tingit:maxīa ſi ſit ita fortꭍ ꙩ rē magnā ꝛ pon-
deroſaꝫ poſſit trahē de ꝓfūdo. Vñ mia nihil
aliud ē niſi miſeroꝝ corda. Mia ieſu xpi fuit
talꭍ:ꙩ trāſmiſſa captiuis in ꝓfundiſſimo carcē
exiſtētibꝰ:eos eduxit. Fecit eni xps ſic̄ facere
ſolēt dn̄i tꝑales:qui feſtū faciētes cōpatiunꭍ
captiuis ꝛ eos educūt de carcē ſubmittendo
cordā ad ꝓfunduꝫ carceris:cui miſeri adhe-
rent:ꝛ ſic trahēdo cordā:ad ſe captiuos edu
cūt ꝛ liberanꭍ. Sic legiꭍ de Iere. queꝫ rex de
carcē voluit trahē. ꝛ ne duricia euꝫ grauaret
ꝯſuluit vt pānos veteres ꝛ putridos poneret
ſub ſe inꭍ manꝰ ꝛ cordā ꝛc̄. Dicit textꝰ Iere.
xxxviij. Traxerūt Ieremiā funibꝰ ꝛ eduxerāt
de lacu. Sic filiꝰ dei incarnatꝰ eſt funiculꝰ tri
plex q vt dꭍ Eccl̄s. iiij. difficile rūpiꭍ. Quia ī
xpo tres ſube. ſ. diuitas:aīa:ꝛ caro. Hūc deus
pꭍ ſubmiſit in hūc mūdū ad educēdū nos de
carcē pcti. in q̄ ꝑꝑ pctm̄ primoꝝ parētuꝫ fue-
ramꝰ ꝑ q̄nq̄ꝫ milia ānos vel circa. Vbi ꝯſide-
ro humiliatā dīnitatē q̄ dꝫ trahē ſuꝑbos. Vñ
Aug. Humiliaꭍ deꝰ:tumeſcit v̄miculꝰ. Mū-
diſſimā aīaꝫ xpi q̄ dꝫ trahē luxurioſos. Et cor
pus pauperrimū qd̄ dꝫ trahē cupidos ꝛ aua
ros. Et q volūt carcerē pcti exire:debēt huic
corde mie adherē cum deuotiōe corde ore ꝛ
oꝑe ip̄m inocādo:dicēdo. Fili redēptor mū-
di deꝰ:miſerē nobis. Hec eſt corda mie. de q̄
Ozee. xi. dꭍ. In funiculꭍ adā. i. ieſu xpi:trahaꝫ
eos in funiculꭍ charitatis. Sꝫ bñ aduertēduꝫ
eſt q̄uo q̄dā ideuoti huic corde nō adherent:
nec curāt eā innocare:qꝛ vꭍ eis nimis dura ꝛ
ledit eos:qꝛ dura eſt ſuꝑbis hūilitas:luxurio
ſis caſtitas:auaris liberalitas ꝛc̄. Iō talibus
ꝯſuliꭍ ꙩ cū veſtibꝰ putridis ꝛ veteribꝰ. i. cū vi
ta ſua antiq̄ ꝛ pctis putrida pctis rememora
tis cū ꝯtritione ꝛ diſplicētia pctā ſua ponant
de quibꝰ dolēt:tūc tales cū deuotiōe hāc ino
cabūt miaꝫ ꝛ faciliꭍ obtinebūt. Greg. ij. li. mo
raliū. Ille deo verā orationeꝫ exhibet qui ſe-
metipſū q̄ſi puluis ſic ſe humiliat ꙩ nihil ſibi
v̄tutis tribuit. Caſſiodorus ſuꝑ ꝓs. Ad dn̄m
cū tribularer. dic̄ Dn̄s neſcit differre qd̄ cum
cōpūcto corde ſenſerit ſupplicare. Et talis ſic
in ſua ſupplicatione exauditꝰ poterit dicere.
Quia mia tua magna eſt ſuꝑ me eruiſti aīaꝫ
meā. ꝓs. lxxxv. ¶ Circa tertiū dico ꙩ inuoca
mꝰ dei miam. ſ. ſpūſſancti ꝯtra nr̄am maliciaꝫ
vt nobis miſereaꭍ per ſuū velle. Hoc magis.

exponit eccłia dicēs: Spūſſctūs deꝰ: miſere
re nob. Ubi ponit tres rōnes ꝑꝑ q̄s dꝫ nobis
miſereri. Pꝛio q: dat ſe ſine violētia: q: ſpūs
Scđo q: dat ſe ſine ꝓcio: q: ſanctꝰ. Tertio q:
dat ſe ſił ⁊ oīa quia deꝰ. Huiꝰ rei gr̄a ter cāta
mꝰ kyrieleyſon: q: cū magna fiducia ꝓpter il
la tria petimꝰ miaꝫ. Rō: q: qlibet faciliꝰ tra
hiť ad illud ad qđ nāliť iclinať. Jō ſpūſſctūs
mīſis pctōꝛibꝰ ꝓpiciať cui bonitas attribuiť
Eſt enī amoꝛ pr̄is ad filiū: cui ꝓpꝛiū eſt miſe
reri. Auctas. ad Eph. ij. Deꝰ qui diues eſt in
mīa: ꝓpter nimiā charitatē ſuā q̄ dilexit nos
cū eſſemus moꝛtui pctīs: viuificauit nos. Ui
demꝰ ꝙ dn̄i tp̄ales ſuis ſubditis qui al's rebel
lauerūt ad ſuū ſuitiū reuertētibꝰ ſūt mīſicoꝛ
des ⁊ pij. vt eos magis alliciāt ⁊c̄. Sic legiť
feciſſe Dd qui cuidā ꝓſtrato ⁊ cognoſcēti pec
catū ſuū ⁊ miam poſtulāti: benigne locutꝰ ē.
Similr ceteris reuertentibꝰ qui cū fuerāt ꝑſe
cuti. ij. Reg. xiiij. de abſalone: Sic deꝰ pctōꝛi
bus qui multipłr eū offenderūt: reuertētibꝰ
ac miam poſtulātibus vt benignꝰ interponiť
benignitatē ſpūſſcti: cui ꝯuenit pctā remittē.
Mat. ix. Murmurabant phariſei di. Quare
cū publicanis ⁊ pctōꝛibus māducat mgr̄ vr̄.
Rn̄dit dn̄s. Nō ē opꝰ valētibus medicus: ſꝫ
male hn̄tibꝰ. Euntes diſcite quid eſt. Miſe
ricoꝛdiam volo ⁊ nō ſacrificium. Ozee. vi.

¶ Feria ſecunda in diebus rogationum.

Sermo ſecundus.

Petite ⁊ dabiť voƀ q̄rite ⁊ i
ueniet: pulſate ⁊ ape
riet voƀ. Luc. xi. Iſti tres dies ho
die cras ⁊ poſt cras dicūť letanie
grece: ꝙ idē ē ꝙ rogatiōes vł ꝓces latine: q:
hodie gētes in oī loco vadūt ꝓceſſionaliť cā
tādo letāias ⁊ orādo. Sꝫ q̄re ſit hoc erit ſmo
p̄ns. Sed pᵒ ſalu. ꝟgo maria ⁊c̄. Dic̄ xp̄s no
bis. Petite ⁊ accipiet ⁊c̄. Subtilr punctādo
vba i themate: oñdūť tres rōnes q̄re iſtis tri
bus diebꝰ fiūt iſte ꝓceſſiōes ⁊ cātamꝰ letanias

¶ Pꝛima ratio eſt ad obtinendum pꝛoſperi
tatem tempoꝛalem.

¶ Scđa ad poſſidēdum ſanitateꝫ coꝛꝑalem.

¶ Tertia ad retinēdā vnitatē amicabilem.

Pꝛima rō tangiť in ꝑma clauſula thematis
cū dr̄. petite. Scđa cū dr̄ q̄rite. Tertia cū diciť
pulſate. ⁊ aperiet vobis. Ecce ħ ſūmarie totā
materiā pꝛedicādā. ¶ Dico ꝑmo ⁊c̄. ad obti
nendū ꝓſperitatē tp̄alē. vt. ſ. habeamꝰ abūdā
tiā bonoꝝ tp̄aliū. ſ. bladū in cāpis: vinū in vi
neis: ⁊ fructꝰ in arboꝛibꝰ: ⁊ velit nobis etiam
cōſeruare greges. Jō faciamus mō iſtas pꝛo
ceſſiōes: ⁊ magis in iſto tp̄e paſchali q̄ꝫ i alio
duplici rōne. Pꝛima ē nālis. Scđa theologi
calis. Quātū ad pꝛimā: q: iſto tp̄e ſol aſcēdit
ꝑ zodiacū: ⁊ ſic aſcēdēdo trahit ad ſe vapoꝛeſ
terre: q: t̄ra nūc caleſit ⁊ feruet ⁊ mittit ſurſū
vapoꝛes: ⁊ vapoꝛes in media regiōe q̄ eſt fri
gida: q: nō ē ibi reuerberatio radioꝝ ſolariū
vt in terra: ingroſſanť: cōdēſanť: ⁊ congelanť
in lapides: generāť tonitrua ⁊ fulgura: ⁊ tūc
lapideſ cadūt ⁊ deſtruūt ⁊ deuaſtāt bona ter
renalia: blada: vineas: fructꝰ ⁊c̄. Ideo ē oꝛdi
natū a ſctis p̄ribus ꝙ in iſto tp̄e: maxie xp̄ia
ni faciāt iſtas ꝓceſſiōes: ⁊ oꝛando currant ad
dn̄m qui ſup totā nām hꝫ dn̄iūꝫ vt velit natu
rā refrenare ⁊ bona t̄rena noƀ ꝯcedere. Ecce
rō nālis q̄re facimus hec. Sed vt rōnē meliꝰ
intelligatis declarabo eā vobis ꝑ quādā ſili
tudinē. Erat quidā dn̄s diues ⁊ potēs qui ha
bebat mł̄tos filios ꝑuos ⁊ magnos ⁊ hēbat
vnā captiuā ſeu ancillā: cui cōmiſerat claues
panis vini ⁊ fructuū ⁊ oiuꝫ. Intātū ꝙ filij nō
poterāt hr̄e panē nec vinū nec aliqđ niſi per
manū eius. ſ. captiue. Que aliq̄n erat ita cru
delis ꝙ nolebat dare filijs dn̄i panē nec vinū
Filij āt neſciētes qđ aliđ facerēt ſcurrebāt ad
p̄rēꝫ vt corrigēt captiuā. Ita ē de nobiſ. Dn̄s
domꝰ huiꝰ mūdi eſt deꝰ qui eā fabꝛicauit. Ca
mere altius ſūt. Nos aūt ſumꝰ in ſtabulo. De
iſta dicit Baruth O iſrł q̄ꝫ magna eſt domꝰ
dn̄i ⁊ igēs locꝰ poſſeſſiōis eiꝰ. Magnꝰ ē ⁊ nō
hꝫ finē. ſupple in duratiōe. Baruth. iij. Filij
eiꝰ legitimi ſūt xp̄iani. Iudei ⁊ alij ifideles ſūt
ſpurij. Ideo nō habēt hereditatē ꝑadiſi. Ui
dete q̄lē charitatē dedit nobis deꝰ pr̄: vt filij
dei noiemur ⁊ ſimꝰ. i. Io. iij. Captiua ſiue an
cilla cui deꝰ ꝯmiſit claues panis ⁊ vini ⁊ alio
rū eſt nā. Per manꝰ eius oꝫ nos hr̄e panē ⁊
oīa bona t̄rena: q: ita oꝛdinauit pr̄ nr̄ deꝰ: q
aliq̄tiēs ē crudelis nimis filijs dn̄i. Quia q̄n
putamꝰ colligere bladuꝫ multū ⁊ bonū ⁊ vi
nū ⁊c̄. Ipa nō vult: imo aufert ⁊ mittit lapi
des: locuſtas: ſiccitates ⁊c̄. ꝑꝑ hoc nos recur
rimꝰ ad dn̄m p̄rēꝫ nr̄m ſupplicatiōes ei ⁊ oꝛā
tes vt corrigat ⁊ refrenat captiuā: ⁊ mādet ſi
bi ꝙ det panē vinū ⁊ alia neceſſaria noƀ. Ec
ce rōnē q̄re fiunt iſte letanie ⁊ ꝓceſſiōes. Au
ctoꝛitas. Dn̄e deꝰ oīpotēs iditione tua cūcta
ſunt poſita: ⁊ nō eſt qui poſſit reſiſtere volūta
ti tue. Heſter. xiij. Scđa rō eſt theologicał ⁊
ſm ſanctā theologiā. Ab initio poſtq̄ꝫ deꝰ in
celo empyreo creauit ſctōs angelos: lucifer
qui erat maioꝛ peccauit ꝯ dn̄m cū magna mł
titudie angeloꝝ. Credo ꝙ plures ſint q̄ꝫ ſint

folia arboꝝ in mūdo: qui ex pctō facti ſūt de
mones quos deꝰ eiecit de paradiſo. Et aliqui
ceciderūt in iferno ad cruciādū aīas dānatas
aliqui āt remāſerūt circa nos ad temptāduꝫ.
Sed tot māſerūt in media regiōe aeris ⁊ in
tāta ſpiſſitudine ſicut ſūt athomi in radio ſo
lis. Et qđ faciūt ibi. Tenēt cōſiliū ꝯtra nos:
q̄n blada ſunt colligēda ⁊ vina impediūt na
turā: q ꝑnt ex poſſe nāli đo ꝑmittēte deſtruē
totū oꝛbē: ⁊ mittūt lapides ⁊ deſtruūt oīa bo
na vt xp̄iani peccēt ꝯ dn̄m ꝑ ipatiētiā ⁊ blaſ
phemias. Pꝛopť hᵒ mō oꝛamꝰ vt dn̄s cōpe
ſcat demonū malicias. Et iſta ē rō theologi
cał. Sed vt meliꝰ eā itelligatis declarabo eā
per talē ſilitudinē. Quedā magna ciuitas ſe
mel erat in magna egeſtate de chariſtia ⁊ fa
me: ad quā veniebāt naues onerate ꝑ mare:
⁊ currꝰ ꝑ terrā. Latrones aūt voluerūt cape
re oīa illa q̄ ciuitati ducebāť ꝑ mare ⁊ ꝑ terrā
Sꝫ qđ fecerūt illi de ciuitate hoc ſciētes ha
buerūt recurſū ad regē coꝝ potentē vt iuua
ret eos. Ita noƀ q ſumꝰ in ciuitate huiꝰ mūdi
qui hꝫ multas idigētias ⁊ nec̄itates ad quā
veniūt naues onerate. ſ. poſſeſſiōes vinee bla
dū ⁊c̄. Sꝫ latrones. ſ. demones volūt illa ca
pere ⁊ deſtruē: ꝑꝑ hoc nos recurrimꝰ ad dn̄m
regē nr̄m petētes eiꝰ auxiliū. Jō q̄n apparēt
male nubes ⁊ tonitrua pulſanť cāpane ⁊ cru
ces extrahūť: ⁊ gētes oꝛāt dn̄m genibꝰ flexis.
Cāpane ſūt tube que ſonitu ſuo terrēt inimi
cos. Crux xp̄i eiꝰ vexillū ē ⁊ imago: ⁊ tūc qli
bet dꝫ oꝛaꝛ genibꝰ flexis. Sꝫ q̄ oꝛōnes ſint di
cēde: q: mł̄te ꝑſōe: tc̄ faciūt mł̄tas ſtulticias:
maxie mulieres: q̄n venit illud malū tp̄s: fa
ciūt ſonū in caldario: vel in pelui ad terrēdū
demones: ſed ipſi nihil curāt ſic̄ nec equꝰ tu
bicinarij terreť ad ſonū tube: q: aſſuefactꝰ eſt.
Alij ꝯburūt herbas fetētes: ſed ipſi ſunt iā aſ
ſueti de iferni fetoꝛibꝰ. Alij ponūt al's truffas
⁊c̄. ſtulticie ſūt. Sꝫ oꝛōnes deuote q̄s facē de
betis ſūt q̄ttuoꝛ ſiue in q̄druplici gradu. Pꝛi
ma letania in q̄ iuocať p̄r filiꝰ ⁊ ſpūſſctūs: vir
go Maria ⁊ oēs ſcti. Hoc maxime ꝑtinet ad
clericos: q: nō oēs layci ſciūt letaniā. Secun
da oꝛō optimū eſt canticū de. Quicūq̄ꝫ vult
ſaluꝰ eē faciēdo crucē ꝯ tempeſtatē in q̄libet
vſu. Pꝛobatū ē ꝙ ſi deuote dicať genibꝰ fle
xis ꝓ mala nube: vel ſpargiť vel vadit ad de
ſertū locū ne noceat: ⁊ reuertiť bonum tēpꝰ.
Tertiꝰ modꝰ ē dicere. Credo in deū: q: oēs
tenemini ſcire: in quo ſūt duodecim articuli
fidei faciēdo magnā crucē cōtra tēpeſtatē in
q̄libet articulo. Quartꝰ gradꝰ ē de quo nullꝰ
pōt ſe excuſare: q̄n iā icipit tēpeſtas genibus
flexis cū ſigno crucis ꝯtra tēpeſtatē: ſic dicē
do: Jeſus ieſus ieſus: ⁊ ſic expelluntť demōes
⁊ malū tp̄s. Auctas dd i pſ̄. xliij. Deꝰ auribꝰ
nr̄is audiuimꝰ. In te inimicos nr̄os vētilabi
mꝰ coꝛnu. ſ. crucis q̄ hꝫ q̄ttuoꝛ coꝛnua. Et i no
mine. ſ. Jeſu ſpernemꝰ. i. expellemus inſurgē
tes in nobis: ſupple demones. Iſte ſunt oꝛō
nes q̄s debemꝰ facē deo petētes auxiliū eius.
Jō dicit. Petite. ſ. vbertateꝫ: ⁊ dabiť vobis.
Amē dico voƀ: ſi qđ petieritis patrē in noie
meo dabit vobis Joan. xvi. ¶ Dico ſcđa ⁊c̄.
ad poſſidendū ſanitatē coꝛꝑaleꝫ. Cōmuniter
in iſto tēpoꝛe veniūt infirmitates ⁊ moꝛtalita
tes: ⁊ incipiūt duplici rōne. Pꝛima eſt natu
ralis. Secūda eſt theologicalis. Quantū ad
pꝛimā: quia ex aſcēſu ſolis mō humoꝛes mul
tiplicanť ⁊ arboꝛes emittunt floꝛes ⁊ fructus
volucres volūt generare: ⁊ ideo querūt vxo
res ꝓpꝛias: ſed aliqui hoies ſunt deterioꝛes
beſtijs. ſ. qui vadūt ad alienos ⁊c̄. Jō mō ſūt
maioꝛes tēpeſtates q̄ꝫ alio tēpoꝛe anni: quia
gentes neſciunt facē penitētiaꝫ nec abſtinen
tiā. Ideo veniūt infirmitates glandule ⁊ alie
coꝛruptiōes ſanguis. Pꝛopter hoc nos mō
his tribus diebus recurrimꝰ ad illū magnuꝫ
medicum dn̄m nr̄m ieſum xp̄m: vt cuſtodiat
nos ⁊ ꝯſeruet ab his infirmitatibꝰ. Ipſe eniꝫ
quādo debuit celū aſcendē poſtq̄ꝫ. xxxiij. an
nis ꝓcurauit ſalutē animaruꝫ: tūc oꝛdinauit
vnū amphoꝛiſmuꝫ ſiue receptā pꝛo ſanitate
coꝛꝑis dicens. Signa auteꝫ eos qui credide
rint hec ſequenť In noie meo demonia abij
cient ⁊c̄. Mar. vlt. Nota qui crediderint: nō
dicit apłi vel ſancti fuerint: ſed loquiť genera
lius: q crediderint ⁊c̄. Si ſanitas ſit vtilis aīe
deꝰ dabit. Ecce naturalis rō q̄re facimꝰ iſtas
pꝛoceſſiones. Secunda rō eſt theologicalis.
Nos in quadrageſima recepimus a deo mul
tas gr̄as: q: nobis penitentibꝰ dimiſit pctā: ⁊
ſeipſū nobis cōicauit i paſcha. Nos đo i illo
tp̄e ſumꝰ ingrati redeūdo ad pctā ⁊ ad malā
vitaꝫ: ⁊ enoꝛmiter expellimꝰ ipſum. Iſta ē rō
theologicał quare mō veniūt moꝛtalitates.
Sꝫ vt meliꝰ intelligatis: declarā ꝑ talē ſilitu
dinē. Quidā magnꝰ rex iuit ad venandū ad
qđdā nemꝰ: q̄ in nocte inueniēs ſe ſolū decli
nauit ad qđdā caſtrū ſuū pulſans ad ianuam
vt reciperet ibi ad manēdū. Qui dixerūt ſibi.
Dicet ſitis rex ⁊ ita credimꝰ: tn̄ nō intrabitis
hic: q: nō ē decēter paratū ꝓ vobis. Et rex. Nō
cureť: ego ero ꝯtentꝰ: apiať vel mādo vobis
⁊ minabať eis: ſed ipſo p̄nte ꝑmittebāt intra

re aſalia bruta. Breuiter noluerūt apire: rex
ãt idē recedēs iuit ad aliud caſtrū pulſans ⁊
petēs ianuas caſtri ſibi apiri. Qui pmiſerunt
ipſz itrare faciēdo ſibi magnū feſtū: dādo ſibi
bonā cenā: ⁊ parādo bonū lectū: ſed ĩ media
nocte inimicus regis venit ad caſtrū. Illi ãt
de caſtro enormiter eiecerūt regē de lecto. di
cendo qꝛ talis q venerat hēbat ibi dormire: ⁊
ẽt eiecerūt ipſz de caſtro ⁊ dure. Rex v̄o idē
recedēs iuit ad aliā villā ſuā pulſans ⁊ petēs
īgreſſuz: q aperuerūt ſibi ianuā: ⁊ itroduxerūt
ipſz cū porcis. Mō qd merēt iſti q talia opa
ti ſūt ĩ dñz ſuū. Rex ãt irat⁹ miſit gētes armo
rū q illa caſtra cōbuſſerūt. Etiā vos nō ſitis
ĩ iſto caſu. Iſte rex ē xp̄s d̄ q̄ Apoc. xix. Rex
regū ⁊ dñs dñantiū q venit ĩ nemore hui⁹ mū
di ad venādū aīas: q dič mūdo. da mihi aīas
cetera tolle tibi. Gen. xiiij. ⁊ ſingularit̃ iſta ve
natio fit ĩ q̄dragesima: qꝛ tūc gētes faciūt pe
nitētiā: dolēt de pctis ſuis: ꝯfitēt̃: ⁊ canes. ſ. p̄
dicatores: tūc maxīe latrāt p̄dicādo. In no
cte ãt. i. ĩ fine q̄dragesime xp̄s venit ad caſtꝛ.
Cogitetis ꝙ q̄libet aīa ſit vnū caſtrū ſeu villa
in q̄ vult xp̄s itrare in die paſche: ⁊ multi dñt.
Licet ſitis rex nō itrabit̃: qꝛ nō ſuz parat⁹: qꝛ
nō feci pacē: nec reſtitutionē ⁊c̃. culpa ē vr̃a.
paratis vos. Sz bñ pmittūt itrare aīalia bru
ta: pullos: capones ⁊c̃. Aliq ex falſa humili
tate dicūt. Dñe nō ſuz dign⁹ vt itres ſub tectū
meū ⁊c̃. Nūqd vĩ vobis ſi ē magnū peccatuz
hoc: ꝙ nō pmittis itrare xp̄m. Alij aūt bñ pa
rati ſūt ⁊ recipiūt eū: vt illi de ſcd̃o caſtro: dā
do ſibi bonā cenā ⁊ bonū lectū. Sz mō expel
lūt ipſz turpit̃: redeūdo ad peccata ſuſcipien
tes dyabolū ei⁹ inimicū. Alij aūt recipiūt euz
vt illi de tertia villa qñ mali ⁊ male ꝯfeſſi cōi
cāt ſolū ex verecūdia vt reputent̃ boni xp̄iani
⁊ collocāt xp̄m cū porcis. ſ. cū pctis in eoꝝ cō
ſciētia: q̄ nō ē ſine imundicia porcoꝝ. O dicit
de⁹. Ego ſcio qd faciā ꝯ iſtos p̄ditores: mittit
gētes armoꝝ. ſ. angelos cōſtellatiōes de ſan
guine ⁊ ignē. Sāguis ſūt gladule: ignis ſunt
febres. Hoc ſingulariter fuit oſtēſum in tēpo
re beati Gregorij in roma. Xp̄iani cōicabant
in tpe paſchali: ⁊ redibāt ad pctā ⁊ ad malaz
vitā. Finaliter deus miſit gentes armoꝝ: q in
aere videbāt̃ angeli cū armis ſagittis ⁊c̃. ⁊ gē
tes ſubito moriebāt̃ oſcitādo. Idō ē inuētū qñ
qs oſcitat hō: tunc ſignat ſe ſigno crucis. Itē
qñ ſternutabāt ſubito expirabāt. Idō inuētū ē
dicere: valete vel bñdicite: pp hoc papa Gre
gorius ordinauit letanias: ⁊ cū hoc iſtas pro
ceſſiōes ⁊ ceſſauit illa plaga. Ecce ſcd̃a rō. q̄re

fiūt p̄ceſſiōes mō. Idō dicit ſcd̃a clauſula the
matis. Querite. ſ. ſanitatez corpalē: eundo in
p̄ceſſiōe: ⁊ inuenietis. Querite dñm dū inue
niri pōt: inuocate eū dū p̄pe eſt. Derelinquat
ipius viā ſuā: ⁊ vir iniquus cogitatiōes ſuas:
⁊ reuertat̃ ad dñz ⁊ miſerebit̃ eius: ⁊ ad deuz
noſtrū: qm̄ multus eſt ad ignoſcēdū. Iſa. lv.
Modus querēdi dñm oſtēdit̃ ibi: Derelin
quat ipius. ſ. auarus: vel quolibet alio pecca
to peccator vt tibi placuerit. Et vir iniquus. ſ.
vindicatiuus cogitationes ſuas ⁊c̃. ¶ Dico
tertio ⁊c̃. ſ. ad retinēdū vnitatē amicabilez. ſ.
pacē ⁊ ꝯcordiā: qꝛ mō eſt illud tēpus de quo
dicit̃. ij. Regū. xi. Eo tēpore quo ſolēt reges
ad bella p̄cedere. Ratio eſt naturalis iſta: qꝛ
ex ſolis aſcēſu ſanguis inflāmat̃ ⁊ bulit: ⁊ co
lera accēdit̃: ⁊ hoies efficiunt̃ magis elati q̄
in alio tpe. Ideo mō excitāt̃ guerre ⁊ bella.
Idō mō magis q̄ in alio tpe ordādū eſt p pace
⁊ vnitate. Idō dicit tertia ps themat̃. Pulſa
te. ſ. ad portā pacis: ⁊ aperiet̃ vobis. Ois. n. q
petit accipit ⁊ q q̄rit iuenit. ⁊ pulſanti aperie
tur. Mat. vij. Nō. Pulſate. Iā videt̃ qñ pau
peres vadūt hoſtiatiz: pulſant petēdo elemo
ſynā: ⁊ ſic obtinēt elemoſynas. Ita dicit ꝙ fa
ciamus nos ꝙ vadam⁹ hoſtiati p illā ciuita
tē paradiſi. de qua dicit Dauid. Glorioſa dicta
ſt de te ciuitas dei: vbi ſt īfinita palacia. Et pri
mo vadamus ad palaciū trinitatis pulſando
⁊ petēdo elemoſynā: dicēdo. Pater ᷣ de celis
de⁹ miſerere nobis. Fili redēptor mūdi deus:
miſerere nobis. Spūs ſancte de⁹: miſerere no
bis. Deinde vadam⁹ ad palaciū v̄ginis: dicē
do. Sācta maria. Sācta dei genitrix. Sācta
v̄go v̄ginū. ora p nobis. Deinde vadam⁹ ad
palaciū angeloꝝ: dicēdo. Sācte Michael.
Sācte Gabriel. Sācte Raphael. orate p no
bis. Deinde in alio vico ad palaciū patriar
charꝝ: quoꝝ maior ē Io. Deinde ad palaciuz
innocētiū. Deinde ad palaciū aplõꝝ marty
rū: cōfeſſoꝝ ⁊ virginū ⁊c̃. Nō ſūt iſti ita crude
les qn faciant nobis elemoſynā aliquā. Ecce
tertia rō quare facimus p̄ceſſiōes rogādo p
pace. Ideo dauid. Rogate q̄ ad pacem ſunt
hieruſalem. ſ. chriſtianitatis: in ps. cxxi.

¶ De eadem feria. Sermo tertius.

Omnis qui petit accipit Luč. xi. Te
xtualiter ⁊ in euangelio hodierno
officiatur. In ſermōe heſterno de
claraui ratiōes quare facim⁹ letanias. Mo
do volo vobis declarare bonos mōs quos
debemus tenere in rogationibus ad obti

nendū illa q̄ a deo petim⁹. Si placet deo mā
erit vtil̃ ⁊ ꝯſolatoria. Sz prio ſalu. v̄go Ma
ria ⁊c̃. Verbū p̄poſitū oñdit ĩextimabilē libe
ralitatē ⁊ pietatē: ⁊ magnificentiā diuinalē: di.
Ois q petit accipit. vt pauper a diuitib⁹. Vi
dem⁹ tñ in h° mūdo ꝙ multi ex nec̃itatib⁹ ſu
is petūt vt pauper a diuitib⁹ ⁊ nihil obtinēt.
Quot ſūt q vadūt ad regē petentes officia ⁊
nō obtinēt. Quot clerici vadūt ad papaz ad
petendū bñficia ⁊ nihil obtinēt: imo vani ve
niūt ⁊ vani redeūt ad p̄pria. Et xp̄s dič. Ois
q petit accipit. ⁊ q q̄rit iuenit ⁊c̃. Hic g° oſtē
ditur ſua lib̃alitas inextimabil̃ ⁊ ei⁹ magnifi
cētia ſup oēs alios dños. Sz eſt arg^m in op^m
ex q̄dā auc̃te bti Iacobi dicentis aliqb⁹ q pe
tebant gr̃as a xp̄o. Petit̃ ⁊ nō accipit̃: eo ꝙ
male petat̃. Iaco. iiij. Videt̃ ꝙ iſte due aucto
ritates ꝯdicāt. Ois q petit vr̃is ē: ⁊ alia. Pe
tit̃ ⁊ nō accipit̃ ē idiffinita negatiua. Et nun
qd in v̄bis ſacre ſcripture pōt eē ꝯdictio. Di
co ꝙ nō eſt ibi cōtradictio. qꝛ ſcd̃a auc̃tas dič
Petit̃ ⁊ nō accipit̃. ⁊ aſſignat rōnē: eo ꝙ ma
le petit̃. Et noſtrū thema ĩtelligit̃ de illis q pe
tunt bene ⁊ bono modo. Ois qui petit acci
pit. ſ. bona negocia. Patet thēa. Amore vr̃i
ego queſiui. quot ſunt modi bene petēdi. ⁊ ĩ
ueni ꝙ ſunt octo modi ⁊ non plures.

- Primus deſiderare ardenter.
- Secund⁹ plorare lachrymabiliter.
- Tertius explicare patenter.
- Quartus ſupplicare humiliter.
- Quintus allegare prudenter.
- Sextus appellare confidenter.
- Septimus mendicare fiducialiter.
- Octauus moleſtare perſeueranter.

Qui in ſuis petitionibus ſeruat iſtos modos
octo ſine dubitatiōe obtinebit. qꝛ ois qui pe
tit accipit. ¶ Dico ꝙ eſt vnus mod⁹ petēdo
gr̃as a dño ieſu xp̄o. ſ. deſiderādo ardēter qñ
cor deſiderat illā gr̃am ardēter ⁊ inflāmatur
lz os nihil dicat pre verecūdia. qꝛ nō reputat
ſe dignū illud petē ore ſz corde deſiderat. illō
deſideratū eſt clamoroſa petitio in aurib⁹ dei
Nō ſic de alijs dñis qbus oz ore vel ſigno vel
ſcriptura ſuū cordis deſideriū oñdē. Sed de⁹
iudex clari⁹ corda hoim q̄z tu vides faciē me
am. Hō enī videt ea q̄ parent. dñs aūt intuet̃
cor. i. Reg. xvi. Iſtud deſideriū mouet ⁊ icli
nat deū ad dandū gr̃az. Nota ſilitudinē. Af
fectuoſus affect⁹ filij ad patrē ſedentē in mē
ſa eſt clamoroſa petitio in auribus pr̃is: p̄uo
cās prez ad dandū filio carnes vel piſces ⁊c̃.
Ita de⁹ pr̃ cū regia v̄gine Maria ſedet ĩ mē

ſa gl̃ie. Nos vero in orone ſtam⁹ coraz eo q̄ſi
dicēdo. Dñe ñ audeo petē: ſz vos ſcit̃ deſide
riū meū: q̄ſi dicēdo cuz Dauid. Dñe añ te oē
deſideriū meū ⁊c̃. Nota ad hoc hyſtoriā de fi
lijs iſrl̃ euntib⁹ de deſerto q̄s egyptij iſequebāt̃
⁊ nō poterāt fugē. qꝛ ab vna pte erat mons
altiſſim⁹: ⁊ ad aliā partē mare rubrū. ⁊ icepe
rūt murmurare ꝯ Moyſen dicēdo. Nunqd
erāt ſepulchra in egypto. idō tuliſti nos ne mo
reremur ĩ egypto ⁊c. Moyſes v̄o vidēs neceſ
ſitatē ſtetit corā dño. Nō legit̃ ꝙ dixerat ali
qd: ſz d̄ſiderabat ĩ corde auxiliū diuinū. Cui di
xit de⁹. Quid clamas ad me. Exodi. xiiij. Di
cūt gloſe ꝙ deſideriuz moyſi erat clamor ĩ au
ribus dei ⁊ obtinuit ꝙ mare diuideret̃. Ecce
quō ē iſte bon⁹ mod⁹. ¶ Dico 2° ꝙ ſcd̃s mo
dus eſt plorare lachrymabil̃r. qñ enī pſona ĩ
aliq̄ tribulatōe: anguſtia vel tēptatiōe cor re
ſtringit̃ ⁊ cerebꝝ velut ſpōgia diſtillat lachry
mas: q̄ deū pungūt. Vñ Bern. oro deuz vn
git: ſed lachryma deū pūgit. Res aſpera du
ra ⁊ rigida ſi vngatur mollis efficit̃ ⁊ ſuauis.
Sic pp pctā nr̃a de⁹ eſt nob̃ rigid⁹ aſper ⁊ du
rus. Sed oro deuota ipm vngit ⁊ efficit̃ ſua
uis: mollis ⁊ benign⁹. Nota exēplū de euan
gelio vbi xp̄s loquēs de ſe in pſona cuiuſdaz
regis. dixit ꝙ quidā rex petijt cōputuz a ſuo
theſaurario. ⁊ facta adeq̄tione inuenit ꝙ the
ſaurari⁹ tenebat̃ reddere decez milia talenta.
Qui dixit. Dñe nō habeo nūc vnū denariū.
Et rex. tu expēdiſti pecuniā meā cū vxore ⁊ fi
lijs tuis ⁊c. Idō p̄cepit vt ipſe caperet̃ cū vxor̃
⁊ filijs: ⁊ ꝙ venderent̃. Ecce hic duricia regis
⁊ aſpitas. Sz dič text⁹ ꝙ ille theſaurari⁹ p̄ci
dēs ad pedes regis: orauit humilit̃ di. Dñe
patiētiā habe in me ⁊ oia reddaz tibi. Et mi
ſert⁹ eſt ei. Mat. xviij. Et dimiſit ſibi totū de
bitū. Ecce oro q̄uō deū vngit. h° ē plus. Sic
enī oro deū vngit ad remittendū pctā: ſic la
chryma pūgit eū ad dādū gr̃as. Idō eſt bon⁹
mod⁹ pro pſonis deuot̃: ⁊ tribulat̃: ⁊ viduis:
pupill̃: ⁊ orphanis: qui ñ hñt aliud remediū
niſi recurrē ad dñm ⁊ flere coraz eo. ⁊ iſte la
chryme pungūt deū ad dandū eis ꝯſolatiōes
gr̃as ⁊ ad faciēdū iuſticiā d̄ pſecutorib⁹. Aucto
ritas. Nō d̄ſpiciet de⁹ p̄ces pupilli nec viduā
ſi effundat loq̄lā gemit⁹. Nōne lachryme vi
due deſcēdūt ad maxillā. ⁊ exclamatio ei⁹ ſu
per deducentē eas. A maxilla enī aſcēdūt vſ
q̄ ad celuz. ⁊ dñs exauditor nō delectabit̃ in
illis. Qui adorat deuz in oblectatione ſuſci
piet̃. ⁊ deꝓcatio illi⁹ vſq̄ ad nubes ꝓpinq̄bit.
Oro humiliant̃ ſe nubes penetrabit. ⁊ donec

ꝓpīquet nō ꝯſolabit᷑: ⁊ nō diſcedet donec al
tiſſim⁹ aſpiciat. Et dn̄s nō elongabit. ſꝫ iudica
bit iuſtos. ⁊ faciet iudiciū. Eccle. xxxv. Ois q
petit. ſ. plāgēdo lachrymabilit᷑ accipit. ❡ Di
co 3° ꝙ terti⁹ modus eſt explicare patenter. ſ.
oꝛe dicēdo deo ſuas necītates: miſias: tribu/
latiōes: ⁊ tēptationes. Iſto mō dicēdo. Dn̄e
ego ſuꝫ in tali tēptatiōe: anguſtia: miſeria: ſeu
tribulatōe: vl̄ ifirmitate. velis me iuuare. Nō
ītelligatis ꝙ talia ſint deo explicanda ꝙ ipſe
neſciat. qꝛ meli⁹ ſcit ꝙ̄ vos vr̄as tribulatiōes.
ſed dꝫ ad humiliandū coꝛ. qn̄ tales tribulati/
ones dicunt᷑ oꝛe: coꝛ hūiliat᷑: ⁊ deuotio augm̄
tat᷑. Iſtū modū oſ̄dit dauid. Reuela dn̄o viā
tuā. ſ. aſperā ⁊ durā. ⁊ ſpera in eo. ⁊ ipſe faciet.
ps̄. xxxvi. Legit᷑ i vitaſpatrū ꝙ qdā ſctūs he/
remita mirabilr̄ hēbat gr̄az oꝛādi. ⁊ aliq q̄ſie
runt ab eo vt docēt eos oꝛare. Qui rn̄dit eis.
Illi q docueſt me docebūt vos modū oꝛādi
ſi vulſ. Qui dixeſt ei. Et qs docuit vos. Rn̄
dit paupes oſtēdētes plagas ſuas dicēdo. vi
dete ⁊c. monēt piaſ pſonas ad dādū. Ita ego
oſ̄do plagas pctōꝝ meoꝝ vilitates miſerias
meas. ⁊ necītates: dicēdo. Dn̄e tot⁹ ſū coꝛru/
pt⁹ de luxuria coꝛ meū. os meū ⁊c. Iō dn̄e ſu
ueſ me dādo ꝟtutē caſtitaſ. ⁊ ſic de aliſs pec
catis. ⁊ iſto mō. Ois q petit accipit. ❡ Dico
q̄rto ⁊c. ſ. ſupplicando humilit᷑. Qui eni vult
obtinē gr̄az a rege ſeu papa quē modū tenet
Nūqd ſupplicat humilit᷑ genib⁹ flexis capite
diſcoopto. imo. Itē qn̄ faciſ oꝛones tūc ſup/
plicaſ regi xp̄o: vel pape ieſu. qn̄ diciſ. Aue
maria. ſupplicaſ regine celi. Ideo humiliter
genib⁹ flexis debēt fieri oꝛones q̄ nō ſūt niſi
ſupplicationes. Sed in hoc multi deficiūt. qꝛ
qn̄ ſurgūt ⁊ iduūt ſe dicūt oꝛones idē de mu
lierib⁹ qn̄ pingūt ſe dicūt Aue maria. Dicat᷑
quō debēt oꝛare cogitādo ꝙ vidēt xp̄z iratū
ex pctis: tūc icipiaſ oꝛonez deuote taſ ſuppli/
catio ē humil᷑. ⁊ tūc papa ieſus ſigt ſupplica/
tionē dicēdo fiat. Nō hyſtoriā ꝺ rege achab
iniq̄ ⁊ malo ⁊ ydolatra ⁊ demonū iuocatoꝛe:
⁊ inocentū occiſoꝛe: ⁊ ſine iuſti ͣ. ad quez vēit
Helyas ꝓpheta ex pte dei dicēs. Tu feciſti h°
⁊ h°. iō hec dicit dn̄s de⁹. Si moꝛtu⁹ fis in ci/
uitate: canes comedūt carnes tuas. ſi in cāpo
aues celi nec remanebit de achab vſqꝫ ad mi
gentē parietē. Achab vero timēs humiliauit
ſe ſciſſis veſtib⁹ regalib⁹: ⁊ idutus eſt cilicio ⁊
i t̄ra comedebat panē ⁊ aquā. ⁊ depoſitiſ oꝛna
mētis lecti regalib⁹ fecit oꝛnamēta de ſaccis
⁊ ibat humilit᷑. ſtatim de⁹ dixit ꝓphe. Nōne
vidiſti achab humiliatuꝫ corā me. Rn̄dit. imo
dn̄e. Uade g° ad eū ⁊ dic ei ꝙ qꝛ humiliatus
eſt mei cā: nō iducā malū in dieb⁹ ei⁹. iij. Re/
gū. xxi. ⁊ de pe. diſt. iij. achab rex ipijſſim⁹. Ex
iſta humilitate de⁹ pepcit ſibi cū eēt mal⁹ ⁊ ꝑ
teru⁹. Iō in vr̄is oꝛonib⁹ humilietis vos. Co
gitate cū quo loqmi. De tali oꝛone dicit ſcri
ptura. Oꝛo humiliant᷑ ſe penetrabit nubes:
⁊ nō diſcedet: donec altiſſim⁹ aſpiciat. Eccl'ia.
xxxv. ❡ Dico qnto ⁊c. Allegādo prudenter
ſ. leges canones. ꝑuilegia. ꝯſuetudines vt fa/
ciūt iuriſte corā pncipe vel iudice. multi talit᷑
allegāt in oꝛone ꝙ ꝯdēnant᷑ ex eoꝝ allegatio
ne. vt legit᷑ de qdā. Luc. xviij. q aſcēdit ad tē
plū vt oꝛaret: petēs a deo gr̄az ⁊ incepit alle/
gare dicēs. Nō ſū ſicut ceteri hoīꝫ ⁊c. Iſte al
legatiōes fuerūt cāe ſue ꝯdēnatiōis. rō qꝛ ap/
ꝓpriauit ſibi bona opa. ⁊ male. qꝛ creatura
in bonis opib⁹ nō eſt niſi inſtr̄m ⁊ de⁹ ē opari
us. ⁊ ſicut nō eſt regratiādū calamo de bona
lr̄a: ſed notario. Ita nec nob̄ de bonis opibus
ſꝫ deo. Iō prudent᷑ allegandū eſt duplr̄. ſ. per
credētiā ⁊ ꝑ obediētiā. Per credentiā obſe/
crādo ⁊ allegādo qd̄ hō credit de deo. tali vl̄
ſimi mō. Dn̄e vos q eſtis ꝓuiſoꝛ oīuꝫ ꝓuideaſ
mihi ꝑ vr̄az infinitā bonitatē. ⁊ ſic de aliſs. q̄
credim⁹ de deo. Per ſanctā vitā quaꝫ tenui/
ſtis detis mihi gr̄am vt teneā bonā vitā. Se/
cūdo ꝑ obedientiā ⁊ gr̄arūactionē allegādo
ex pte dei: ⁊ nō tui dicēdo. Dn̄e ex quo mihi
tot gr̄as feciſtis. qꝛ ſū redēpt⁹ ⁊ baptizat⁹ pla
ceat vob̄ ēt hāc gr̄am mihi facē qꝛ ego ſū icli
nat⁹ ad ſupbiam. detis mihi coꝛ humile. ⁊ ſic
de aliſs. De iſtis duob⁹ modis allegandi au/
ctoritas. In oī oꝛone ⁊ obſecratōe cū gr̄arū/
actione petitiōes vr̄e inoteſcāt apud deū. Et
pax dei que exupat oēm ſenſū cuſtodiat coꝛ/
da vr̄a ⁊ intelligentias vr̄as in xp̄o ieſu. De
cetero fr̄es q̄cūqꝫ ſūt vera q̄cūqꝫ pudica. q̄cū
qꝫ iuſta. q̄cūqꝫ ſctā. q̄cūqꝫ amabilia. q̄cūqꝫ bo
ne fame ⁊c. ad Phil. iiij. Iſto mō oīs q petit
⁊c. ❡ Dico ſexto ⁊c. ſ. appellare confidēter.
Et nūquid pōt hō appellare a rege ſeu papa
vel iꝑatoꝛe. Dico ꝙ ſic. Nō de eodē ad aliuꝫ
ſed de vna curia ad aliā vt fit ſepe. qꝛ de curia
officiaſ appellat᷑ ad curiā ep̄i. ⁊ ab illa curia
ad curiā archiep̄i. Idē ꝺ curia regis dei. De⁹
hꝫ duas curias in quib⁹ dant᷑ ſn̄ie. Prima eſt
iuſticie. Scd̄a eſt miſericoꝛdie. De quibus in
quit Dauid in ps̄. Miam ⁊ iudi^m cātabo ti/
bi dn̄e. Et q̄diu ſum⁹ in hac vita curia mie ē
maioꝛ. Auctas. Mia ſuperexaltat iudicio. Ia
co. ij. Idē Dauid. Miſeratiōes eius ſup oīa
opa eius. ps̄. cxliiij. Poſt mortē aūt curia iu

ſticie eſt maioꝛ. Quandiu ergo viuim⁹ ſi dat᷑
ſn̄ia ꝯtra nos in curia iuſti^c poſſumus ꝯfiden
ter appellare ad curiā mie debito mō. qꝛ ma
ioꝛ ē nūc ⁊ obtinebim⁹ reuocationē ſn̄ie. No/
ta ad hoc duo exēpla de biblia ꝺ veteri teſtō
Primū de dauid q lꝫ ſit ſanct⁹: tn̄ grauit᷑ pec
cauit. Cū. n. ſemel reſpicēt ꝺ palacio ſuo ⁊ vi/
deret vxoꝛē vrye pulchrā valde ꝺbuit auertē
ſtati oculos ſuos. ſꝫ nō fecit. ſed ſtabat figēdo
oculos ſtatim aliqs ſcutifer dixit ſibi. Dn̄e ta
lis mulier eſt: ⁊ vir eius nō eſt in pr̄ia ⁊c. pec
cauit cū ea: grauidauit eā: ⁊ ad opiendū pec/
catū interfecit virū ei⁹ vryā. qꝛ vnū pctm̄ tra/
hit ad ſe aliud. Greg. Pctm̄ qd̄ ꝑ pn̄iam nō
abluit᷑ mox ſuo pōdē ad aliud trahit. Statiꝫ
i curia dei fuit data ſn̄ia ꝯ dd̄ ⁊ Nathan ꝓph̄a
nūciauit ſibi ſn̄iam dicēs. viuit dn̄s. qꝛ filius
moꝛtiſ es tu. ij. Reg. xij. Nō ibi textū. qꝛ ſatis
pulcher. Dauid aūt fuit ille q itelligebat fa/
ctū. ⁊ appellauit ſtatim ad curiā mie. Forma
appellatiōis ſue fuit hec qꝛ ſtatiꝫ dixit: pecca
ui. Miſerē mei deus ſm̄ magnā miaꝫ tuam.
Statiꝫ ꝓph̄a rediſt ex pte dei: dicēs. Nō mo
rieris. Pꝫ g° ꝙ ſn̄ia data in curia iuſti^c pt̄ re
uocari in curia mie. Secūduꝫ exemplū eſt de
Ezechia rege cōtra quē ſuit data ſn̄ia in curia
iuſticie vt moꝛeret᷑. Et Iſa. ꝓpheta legit ſibi
ſn̄iam ex pte dei: dicēs. Hec dic̄ dn̄s de⁹. Di/
ſpone domui tue. qꝛ morieris tu ⁊ non viues
iiij. Reg. xx. ⁊ Iſa. xxxviij. Qui ꝯuertit faciē
ſuā ad parietē: ⁊ appellauit ad curiā mie oꝛā
do di. Obſecro dn̄e memēto mei qūo ābula/
uerīꝫ corā te i coꝛde pfecto ⁊ qd̄ bonū ē i ocu
lis tuis feceriꝫ ⁊c̄. Statiꝫ dixit de⁹ Iſa. recedē
ti reuertē ⁊ dicite Ezechi. Hec dic̄ dn̄s. Audi
ui oꝛonē tuā ⁊c̄. Et reuocauit ſn̄iaꝫ ⁊ addidit
ſibi qndeci ānos vite. Pꝫ g° ꝙ ſn̄ia reuocat᷑
i curia mie: q̄ dat᷑ i curia iuſti^c. ſi ab ea appel/
lat᷑ ꝯfidēter. Auctas. Si dixero impio. moꝛte
moꝛieris ⁊ egerit pn̄iam a pctō ſuo. feceritqꝫ
iudiciuꝫ ⁊ iuſticiā ⁊ pign⁹ reſtituerit ille ipi⁹.
rapināqꝫ reddiderit i mādatiſ vite āmbulauerit
nec fecerit qcqꝫ iniuſtū: vita viuet a ñ moꝛiet᷑.
Oīa pctā ei⁹ q̄ peccauit nō iputabunt᷑ ei. Iu
diciū ⁊ iuſticiā fecit vita viuet. Et in eodē ca/
pi. Cū eni receſſerit iuſt⁹ a iuſticia ſua. fecerit/
qꝫ iniquitates: moꝛiet᷑ in eis. Et cuꝫ receſſerit
ipius ab iniqtate ſua feceritqꝫ iudiciū ⁊ iuſti
ciā: viuet in eis. Auctas aurea Ezech. xxxiij.
Notāꝙ tria dicit in ꝑdicta auctoꝛitate. Pri
mo ſi egerit pn̄iam: ecce cōtritio. Secūdo iu/
diciū. ecce ꝯfeſſio: in qua confeſſoꝛ eſt iudex.
Ideo ſedē debet᷑. Tertio iuſticiā. ſ. ſatiſfactio
nē vl̄ punitionē de pctis. ieiunādo. diſciplinā
do. vl̄ aliter. Iſto modo oīs qui petit accipit.
❡ Dico ſeptimo ⁊c. ſ. mēdicare fiducialit᷑. ſ.
petē hoſtiatim. Iſtuꝫ modū ſeruam⁹ iſtis tri/
bus dieb⁹ in eccleſia. In ꝓceſſionib⁹ eniꝫ vadi
mus ꝑ vicos ⁊ plateas ciuitatis paradiſi mē
dicando hoſtiatim ſanctos depcando. Prio
vadimus ad palaciū ſctē trinitat᷑ ⁊c. Iſtū mo
dum tenē debēt pſone lr̄ate dicē letaniā quo
libet ſero. qꝛ oꝛo eſt multū bona in qua inuo/
cant᷑ oēs ſancti ⁊c. Iō amici. iob qn̄ fuit tribu
latus dederūt ſibi de ꝯſilio vt teneret iſtū mo
dū dicētes. Uoca igit᷑ ſi eſt q tibi rn̄deat: ⁊ ad
aliquem ſctōꝝ cōuertere. Iob. v. Oīs q petit
ſupple iſto mō: accipit. ❡ Dico octauo ⁊ vlti
mo. ſ. moleſtare pſeuerant᷑. ſ. pſeuerādo i oꝛo/
ne q̄liter hmōi iportunitas vel moleſtia eſt fi
enda declarat᷑. Luc. xi. Quis vr̄m hēbit ami/
cū: ⁊ ibit ad illū media nocte vſqꝫ q̄rāt hꝫ ne
ceſſarios. Qui. n. ꝯtinuat oꝛonē oī die ad bo
nū finē vēiet. Nō hic miraculū de illo milite
capitaneo latronū. i cui⁹ domo ſtetit dyabol⁹
q̄ttuoꝛdeci ānis i foꝛa hūana: ⁊ erat cognati⁹
vbi venit ille ſctūs religioſus ⁊ fugauit dya/
bolū. Un̄ ſi miles n̄ dixiſſet q̄tidie ſalutatōēꝫ
angelicā dyabol⁹ eū iugulaſſꝫ ⁊c̄. Deo gr̄as.

❡ In vigilia aſcenſionis domini.

ſ. Sublevatis ieſus ocul' i celū dixit
Ioā. xvij. Iſtud thēa ⁊ tp̄s pn̄s. ſ.
rogationū dat mihi motiuū ꝺ mo
dis oꝛonū q̄lit᷑ debem⁹ oꝛare dn̄m. Mā erit
valde ſubtilis. Sꝫ pꝛio ſalu. ꝟgo Maria ⁊c.
Uerbū ꝓpoſitū ꝓ themate ⁊ fundamēto nr̄i
ſmonis declarat modū oꝛādi quē xp̄s tenuit
qn̄ debuit recedē ab hoc mūdo: ⁊ oꝛauit ꝓ no
bis. Dicit Ioannes ꝙ ſubleuatis ieſus ocul'
in celū dixit. ſupple oꝛonē ſuā. Pro hui⁹ ꝟbi
declaratione ⁊ mā̄e predicāde introductiōe
ſciendū ꝙ xp̄s ſup oēs homies habebat iſtā
excellētiam: ꝙ inter aīam ⁊ carnē: ſiue inter
ſpm̄ ⁊ coꝛpus: rōnem ⁊ ſenſualitatē: nullā ha
buit ꝯtradictionē ſeu repugnātiā: imo illud
qd̄ aīa volebat: volebat etiam ⁊ coꝛpus. Idē
de rōne ⁊ ſenſualitate. In nobis aūt eſt oppo
ſitum. qꝛ cōtinuū bellum habem⁹ int᷑ aīam ⁊
carnē: ſpm̄ ⁊ coꝛpus: rōnem ⁊ ſenſualitatem.
Multi reges ⁊ magni dn̄i poſtqꝫ diu habue
rūt guerrā faciunt pacē. ſed inter aīam ⁊ car
nē non pōt fieri pax: imo ſi aīa vult vnū: caro
vult aliō. Idē de rōne ⁊ ſenſualitate. Aucto
ritas. Caro concupiſcit aduerſus ſpm̄. ſpirit⁹
aūt aduerſus carnem. Hec enim ſibiinuicem

aduerſant̃ vt nõ q̄cu͂q; vultis illa faciatis. ad Gal. v. In xp̄o aũt nõ ſic. imo erat tãta ꝯcordia ⁊ ꝯformitas iter carnẽ ⁊ aiaꝫ ꝙ qcqd volebat aia: ẽt ⁊ caro: rõ ⁊ ſenſualitas. De hͦ dixit Dauid in ꝑſona xp̄i. Cor meũ ecce ſpũs. ⁊ caro mea: ecce ſenſualitas exultauerũt in deũ viuũ. ſ. ꝯcorditer. Etenī paſſer inuenit ſibi domũ: ⁊ turtur nidũ vbi reponat pullos ſuos. Paſſer volãs dicit̃ eſſe ſpũs. Turtur caſta eſt caro. Turtur. n. ex q̄ ꝑdit maſculũ nulli alteri aſſociat̃: nec ponit ſe in arbore viridi: ſꝫ arido nec bibit aquã clarã: ſꝫ turbidã: ⁊ dat gemitũ ꝓ cantu. ⁊ ſignat carnẽ xp̄i. Dicit ergo paſſer. i. ſpũs xp̄i inuenit ſibi domũ celi: ⁊ turtur nidũ. ſ. in celo vbi reponat pullos ſuos. ſ. deſideria. Iõ qñ xp̄s eleuabat mẽtẽ in altũ ẽt corpꝰ eleuabat oculos i altũ. Hͦ dicit thema. Sublevatis Jeſus oculis ⁊c̄. Legimꝰ i ſacris euãgelijs ꝙ xp̄s tenuit q̄ttuor modos in ſuis oõnibꝰ. ⁊ nõ legunt̃ plures. Primus modus oculos verſus celũ eleuãdo. Scd̃s manus extẽdẽdo. Tertiꝰ genua flectẽdo. Quartus ſup terrã ꝓcidẽdo. Et qlibet modus habet ſuã ꝓprietatẽ quare ſit ſine ꝓpriaꝫ rõnẽ. Primꝰ ꝑ ꝯfidẽtiã diuinalẽ. Scd̃s ꝑ nr̃aꝫ idigẽtiã hũanalẽ. Tertius ꝑ reuerẽtiã ꝑncipalẽ. Quartꝰ ꝑ deſinentiã corꝑalem. ¶ Primus modꝰ quẽ xp̄s tenuit eſt illud de quo loqt̃ur thema. Sublevatis Jeſus oculis in celũ ⁊c̄. Iſte modus hꝫ rõnẽ. ſ. ꝯfidẽtiã diuinalẽ. Qr̃ ois creatura in ſuis neceſſitatibꝰ ⁊ aduerſitatibꝰ ẽt ſi ſit deſtituta oi auxilio ⁊ derelicta ab oibꝰ. ꝯfidẽtia cordis in deũ dat ſibi motiuum eleuãdi oculos in celũ. Nota exẽplũ de ſuſanna in tribulatiõe poſita: q̄ flens ſuſpexit in celũ. Erat. n. cor eiꝰ fiduciã habẽs in dño. Dañ. xiij. Etiã iumẽta ſine rõne in ſuis neceſſitatibꝰ tenẽt iſtũ modũ. Legimꝰ Johel. i. de q̄dã magna ſiccitate q̄ fuit i terra iuda itãtũ ꝙ beſtie nõ inueniebãt herbã ad comedẽdũ nec aliqd. Et ibãt cõgregatim q̄ſi facerẽt ꝓceſſionẽ vlulãdo. ⁊ eleuabãt capita verſus celũ. gẽtes ẽt faciebãt ꝓceſſiões petẽtes miſericordiã dei. De hͦ auctoritas. Ad te dñe clamabo. quia ignis comedit ſpecioſa deſerti: ⁊ flãma ſuccẽdit oia ligna regiõis. Sed ⁊ beſtie agri quaſi area ſitiẽs imbrẽ. ſuſpexerũt ad te. Johelis. i. cũ dicit̃. Ad te dñe clamabo. loqt̃ de gẽtibus q̄ petebãt auxiliũ. ⁊ cũ dr̃. ſed ⁊ beſtie. loqt̃ de iumẽtis. Si ergo aialia tenẽt iſtũ modũ. multo magis nos. Iõ mõ cantamus letanias. qr̃ iſto tpe ꝯſueuerũt venire ſiccitates ⁊ malũ tẽpus. Moraliter: auiſent̃ hic multi vt corrigat̃ vnũ peccatũ qd̃ claudit ianuã mie dei ne eaꝫ obtineamuſ. ſ. peccatũ de blaſphemijs diuinis. Declaret̃ hoc pctm̃ ꝑ ſimilitudinẽ: ac ſi ꝯ ſuũ dñm nãlẽ hõ iret cũ baliſtis tẽtis ⁊ cuꝫ enſibꝰ euaginatis. nũqd hoc eẽt magnũ peccatũ ⁊ ꝓditio. Tale pctm̃ ⁊ ꝓditiõeꝫ faciunt xp̄iani ꝯ deũ qñ iurãt ⁊ blaſphemãt. Lingua enī hois ad inſtar enſis ẽ facta. ⁊ qñ iurãt tũc ſcindũt xp̄m: ⁊ nõ credũt ſe aliqd facere: imo qñ ꝯfitent̃ ⁊ iterrogant̃ a cõfeſſore ſi iurãt. dicunt: pr̃ cõſuetudo eſt. Itẽ cũ baliſtis xp̄ꝫ ꝑſequunt̃. qr̃ os hois ad inſtar baliſte ẽ duoꝝ linguoꝝ: que ſunt duo labia. Sagitta eſt lingua. Ictus vel vulneratio eſt blaſphemia. Iſtud peccatũ eſt tã magnũ ꝙ claudit ianuã miſericordie dñi. qr̃ lꝫ clamemus miſericordiã dñi: nõ obtinebimus eã: imo oppoſitũ. Rõ. quãdo enī caſtrũ impugnat̃ cũ baliſtis: illi de caſtro defendunt ſe lapidibus. Ita facit deꝰ. Iõ corrigat̃ hoc peccatũ: ⁊ erit bonũ illi domini vbi corrigetur. Pro cuius correctiõe eẽt neceſſariũ ne ludꝰ taxilloꝝ ſuſtineret̃. qr̃ ibi ẽ fons blaſphemiaꝝ. ⁊ poſt poterimus dicere cũ dd̃. Ad te dñe leuaui oculos meos q̄ habitas in celis. Ecce ſicut oculi ſeruorũ in manibꝰ dñorũ ſuoꝝ ⁊c̄. vſq; donec miſereat̃ noſtri. ¶ Secũdus modus xp̄i fuit manꝰ extẽdẽdo. Iſtuꝫ modũ tenuit in die aſcẽſionis cũ iã aſcẽderet ⁊ virgo Maria ⁊ apli ⁊ diſcipuli flentes ex vna parte pre gaudio de ſuo honore ⁊ ex alia triſtes de ſuo receſſu. Xp̄s eleuatis manibus bñdixit eis. Luc. vl. Rõ huiuſmodi orãdi eſt ꝓ nr̃a indigẽtia hũana nãli. Nã in hoc mundo habemus indigẽtiã de bonis ſpũalibꝰ: de virtutibus ⁊ meritis: ⁊ de bonis terrenalibꝰ totũ hꝫ venire de celo. Auctas. Omne datũ optimũ. ⁊ oẽ donũ ꝑfectũ: deſurſum ẽ deſcendẽs a patre luminũ. Jaco. i. Ideo orãdo extẽdimus duas manus. ſ. dexterã ꝓ bonis ſpiritualibꝰ. ⁊ ſiniſtrã ꝓ bonis tẽporalibꝰ habẽdis. Iſtũ modũ docẽt nos pauperes mẽdicãtes qñ petũt elemoſynas a diuitibꝰ. Dinces ẽ xp̄s ꝑ ꝑconizauit dicẽs. Petite ⁊ dabit̃ vobis querite ⁊ inuenietis. pulſate ⁊ aperiet̃ vobis. Ois enī q petit accipit. ⁊ q querit inuenit. ⁊ pulſanti aperiet̃. Quis aũt ex vobis patrẽ petit panẽ: nunqd lapidẽ dabit illi. Mat. vij. ⁊ Luc. xi. Nos vero ſumus pauperes mẽdicãtes. Iõ mõ cũ letanijs ⁊ oõnibꝰ vadimꝰ ad cũ extẽdẽtes manus nr̃as: petẽtes elemoſynã de bonis ſpũalibꝰ ⁊ tpalibus. Ideo Jeremias. Leuemus corda nr̃a cũ manibꝰ ad dñs in celos. vt habet̃ Tren. iij. Moraliť ẽ aduer-

tendũ vt manꝰ veſtre ſint mũde. qr̃ alr̃ nõ obtineremus elemoſynã ſꝫ irã dei. Nã ſi pauper extenderet manꝰ ſuas ſtercore plenas corã diuite: nõ obtineret elemoſynã ſed plagas. Ita de nobis apud dñm. Iõ ſi vult ꝙ deꝰ de gratijs ſuis bñficijs ⁊ miſericordijs ipleat manꝰ vr̃as laueť eas ne ſint maculate a luto. auaricie: vſure: rapine: furtoꝝ. Lauant̃. n. manus reſtituẽdo. Item auiſeť vos vt manꝰ veſtre ſint munde ⁊ pure a ſtercore fetido luxurie. Vir ⁊ vxor nõ faciant luxuriã ſuãtes modũ: ⁊ eadeꝫ q̄ ſeruãda ſunt. Sꝫ aliter quõcunq; velis delectationẽ hr̃e ꝑ illas ptes: luxuria ẽ dãnatio. Propť h̃ dic̄ ſacra ſcriptura. i. Tymo. ij. Volo viros orare in oi loco: leuantes puras manꝰ ſine ira ⁊ diſceptatiõe. Et Yſa. i. Cũ extẽderitis manus vr̃as auertam oculos meos a vob̃ ⁊c. Subdit. Manꝰ. n. vr̃e ſanguine plene ſunt. ¶ Tertiꝰ modus quem xp̄s orãdo tenuit fuit genua flectẽdo. ⁊ hoc in nocte paſſionis: flexis genibꝰ orabat di. Pr̃ ſi vis tranſfer calicẽ iſtũ a me. Lu. xxij. Iſtũ modũ xp̄s nobis oñdit. Rõ hmõi orandi eſt reuerentia ꝑncipalis. ſ. diuine dñationis. Nam ſup oẽs dños mũdi deꝰ hꝫ iſtã excellẽtiã ꝙ eſt dñs tã corꝑis q̄ aie. Alij dñi hñt dominiũ ſup corpꝰ ſuũ ⁊ non ſup aiam. Propter h̃ dicebat xp̄s. Nolite timẽ eos q occidũt corpus. aiam aũt nõ pñt occidere. Sꝫ potiꝰ timete euꝫ q põt ⁊ aiam ⁊ corpꝰ perdere in gehẽnã. Mat. x. Iõ dñis tpalibꝰ ſolũ vnũ genu. ſ. ſiniſtrũ eſt flectẽdũ. qr̃ ſolũ hñt dñium ſup ptẽ minꝰ principalẽ. ſ. corpus ſolũ. Prelatis aũt eccleſiaſticis vt pape vel ep̄is genu dextro exhibẽda ẽ reuerẽtia. qr̃ hꝫ dñiuꝫ ſupra aiaꝫ q̄ eſt ps ꝑncipalis. Dico aũt qui eſt dñs vtriuſq;: vtriuſq; genu flectẽdũ eſt. qr̃ tã corꝑi q̄ aie dabit in paradiſo. vel penã in iferno. dicat̃ ꝯ illos q in oõne vel corꝑis xp̄i eleuatiõe ſolũ flectũt vnum genu. Auctas. Viuo ego dicit dñs. qm̄ mihi flectet̃ oẽ genu: ⁊ ois ligua ꝯfitebit̃ deo. Ro. xiiij. Nõ ois lingua. qlibet noſtrũ hꝫ duas linguas. ſ. corꝑis ⁊ aie. Corꝑis ẽ iſta q̄ loqmur. aie aũt eſt memoria vel itellectꝰ: ⁊ cũ tali loquunt̃ angeli in celis ⁊ aie btẽ. Iõ apl's de ſe dicebat. Si linguis hoiuꝫ loquar ⁊ angeloꝝ. i. Cor. xiij. Dicat̃ ꝯ multos clericos ⁊ religioſos ⁊ laycos q in oratiõe ſolũ loquunt̃ lingua corporis dicẽdo vba: ſed cũ lingua aie. ſ. memoria vel in itellectu loquunt̃ cũ coqna vľ taberna vel meretrice ⁊c̄. vel cũ negocijs mundi. De tali oõne nõ ꝯtentat̃ deꝰ imo dicebat xp̄s. Pplus hic labijs me honorat. ſ. lingua corꝑali. Cor aũt eoꝝ lõge eſt a me. Sine cã colunt me. i. ſine vtilitate. Mat. xv. Iſta eſt cã q̄re mõ oõnes nr̃e nõ ſunt efficaces apud deũ imo qñ oramꝰ claudit ſibi aures. Iõ attẽdatiſ ꝙ in oõnibꝰ vr̃is tã lingua corꝑis q̄ mentis loqmini eleuãdo itellectũ cogitãdo cui loqmini qñ dicitiſ. Pat̃ nr̃. vel Aue maria. Et talis oõ eſt efficax. Iõ apl's. Si orẽ lingua. ſupple tãtũ: mens mea ſine fructu eſt. Quid gͦ. Orabo ſpũ. orabo ⁊ mente. Pſallã ſpũ. pſallaꝫ ⁊ mẽte. i. Cor. xiiij. ¶ Quartꝰ modus quẽ xp̄s tenuit fuit ſup terrã ꝓſternendo ſe humiliter. Et iſtũ modũ tenuit xp̄s in nocte paſſionis qñ debuit capi a iudeis ꝓcidit ſuper terrã ⁊ orabat. Mar. xiiij. c. Iſte modus orãdi hꝫ rõnẽ q̄ eſt deſinẽtia corꝑalis. ſ. neceſſitas moriendi q̄ iã mortuos nos reputamꝰ. ſicut de illo q ducit̃ ad ſuſpẽdiũ ſniatus irreuocabiliter dr̃ factũ eſt: iã eſt mortuꝰ: ex q̄ iã fit executio. Ita eſt de uob̃ qñ facimꝰ pctã morimur morte ſpũali. clarũ eſt. ⁊ ꝓceſſus factꝰ eſt. ⁊ ſnia ẽ iã data in curia iuſticie dei. Snia ẽ Aia q̄ peccauerit ipſa morief. Exech. xviij. Item apl's. Stipẽdia pcti mors. ad Ro. vi. Et iaꝫ fit executio eundo ad mortẽ. Equꝰ q ducit nos eſt ſol. Dicat̃ de eius curſu. Iõ qlibet prudẽs dꝫ ſe reputare iã mortuũ. Iõ qñ ꝓſternimꝰ nos in oõne hͦ figuramꝰ. Iõ ad ſignificãdũ. hoc xp̄s in nocte paſſiõis ꝓcidit ſup terram ⁊ orabat. Iõ dicit apl'us. Si in vobis xp̄s eſt: corpꝰ quidẽ mortuũ eſt ꝓp pctm̃ ſpũs viuit ꝓp iuſtificatiouẽ. Ro. viij. Moraliter ita debemꝰ facere ſicut ſniatꝰ ad ſuſpendiũ: vel ifirmus derelictꝰ a medicis q petit ꝯfeſſionẽ: facit teſtm̃ parcit inimicis: facit reſtitutionẽ petit veniaꝫ. ordinat vitã ſuã. Ita dꝫ facere qlibet noſtruꝫ. Nullus nr̃m eſt certꝰ ꝙ in ſero ſit viuꝰ. Iõ ꝯfiteamini: remittatiſ iniurias: reſtituatiſ debita: reſpiciatiſ burſam ſi eſt ibi aliqd de iniuſtis bonis: qr̃ iã fit executio de vobis. Cõtinue vadimus ad mortẽ. ꝓp hoc dicebat apl's. Exiſtimate vos mortuos qdẽ eſſe pctõ. viuẽtes aũt deo in xp̄o ieſu. Nõ gͦ regnet pctm̃ i vr̃o mortali corꝑe vt obediatiſ ꝯcupiſcẽtijs eiꝰ. Roma. vi.

¶ In die aſcenſionis dñi. Sermo vnicus.

Videntibus illis eleuatus ẽ. Verbũ iſtud hr̃ textualiter in actibus aploꝝ. c. i. ⁊ officiat̃ in ep̄la hodierna. Scd̃m ꝙ ſcitiſ hodie eſt ſolẽnitas mirabilis aſcẽſionis dñi nr̄i ieſu xp̄i qñ cõpleto opere nr̄e redemptiõis de hoc mũdo aſcẽdit in celũ patenter corã v̄gine Maria. ⁊ aplis ⁊ di-

ſcipulis.Et de hac bñdicta aſcẽſiõe erit ſmo
nr̃.Sed pº ſalutet ṽgo Maria. Pro declara
tione fundamẽtali huiꝰ ṽbi ꝛ introductione
materie ſciẽdũ:ꝙ dñs nr̃ ieſus xp̃s i vita quã
tenuit in hoc mũdo ſuauit talẽ ordinẽ ꝛ mo-
dũ viuẽdi in ſuis opibꝰ:ꝙ aliq̃ opa voluit fa-
cere ſecrete ꝛ occulte:alia publice ꝛ mãifeſte.
ꝛ hº duplici rõe. Pª ꝓ nr̃a inſtructiõe:vt fa-
ciamꝰ opa bona ſecrete:vt fugiamꝰ vanã glo
riam vt ſicut hõ abſcõdit theſaurꝰ:ita ꝛ bona
opa ſunt abſcõdenda. Auctas. Attẽdite ne iu
ſticiã veſtrã.i.bona opa faciatĩ corã hoibꝰ vt
videamini ab eis.alioqn mercedẽ nõ habebi
tis apud patrẽ vr̃m q in celis eſt. Matth.vi.
Scda rõ eſt de illis q̃ faciebat publice ꝛ mani
feſte:vt deꝰ pr̃ laudaret ꝛ ſanctificaret inſtrua
mur nos vt bona q̃ facimꝰ publice. vt ṗdica-
re.ꝛ celebrare alia q̃ nõ pñt fieri abſcõſe ſint
ad laudẽ ꝛ honorẽ ꝛ gloriã dei. Jõ dixit ipſe-
met. Sic luceat lux vr̃a corã hoibꝰ vt videãt
opa vr̃a bona ꝛ clarificẽt patrẽ vr̃m q in celĩ
eſt. Mat.v. Ecce q̃re xp̃s in vita ſua fecit aliq̃
opa ſecrete ꝛ occulte ꝛ aliq̃ publice ꝛ manife
ſte. Verbigra. Pm opus qð xp̃s fecit in hoc
mũdo ꝓ nr̃a redẽptiõe fuit eiꝰ bñdicta incar
natio in vtero ṽginali:vt formaĩ grandĩ infra
auellanã q̃ fuit ſecreta.qꝛ nulla pª humana ni
ſi ṽgo Maria ſciuit iux̃ ꝓphetiã dauid. De
ſcẽdet ſicut pluuia in vellus.ꝛ ſicut ſtillicidia
ſtillãtia ſuper terrã.inqt pſalmiſta. Deꝰ iudi-
ciũ tuũ regi da.ps.lxxi. Scðm opus fuit eius
natiuitas. Et iſtud fuit publicũ ꝛ manifeſtum
qꝛ in vico publico xp̃s voluit naſci:vt oẽs vi-
derẽt eũ.angeli in aere cantauerũt:ꝛ aialia ip-
ſuʒ in pſepio adorauerũt.ſtella reges pduxit
ſtatim ꝛ nox videbaĩ dies iuxta prophetiam.
Pplus q ambulabat in tenebris vidit luceʒ
magnã habitãtibꝰ in regiõe vmbre mortĩ:lux
orta eſt eis yſaie.ix. Tertiũ opꝰ fuit opꝰ ſue cõ
uerſatiõis ꝛ vite. Aliq̃ opa ſue vite fuerũt oc-
culta:ꝛ aliq̃ manifeſta. Vixit.n.circa triginta
annos in domo cũ ioſeph.ꝛ ṽgine maria ma
tre ſua ꝙ nõ faciebat miracula nec cognoſce
baĩ eiꝰ diuinitas.ſʒ oẽs gẽtes reputarẽt eũ viꝝ
caſtũ:ſanctũ ꝛ bonũ.nõ tñ oẽs reputabãt ipſũ
dñm.qꝛ diuinitas erat abſconſa. iux̃ ꝓphetiam
Jſaye. Vere tu es deus abſconditꝰ:deꝰ iſrael
ſaluator. Jſa.xlv. Sed in baptiſmo voluit pu
blicari ꝛ manifeſtari intãtũ ꝙ celũ viſum ẽ ap
tuʒ ꝛ ſpũs in ſpẽ colũbe ſup eũ deſcẽdit.ꝛ vox
pr̃is intonuit di. Hic eſt filꝰ meꝰ dilectꝰ in q̃
mihi cõplacui. Tũc io.icepit dicẽ. Ecce agnꝰ
dei.ecce q tollit pctã mũdi. Jo.i. Deinde ſta
tim intrauit deſertũ ꝛ fecit ibi q̃dragenã ni
hil comedẽs nec bibẽs in illis q̃draginta die
bus ꝛc. Et iſtud opꝰ fuit opꝰ ſecretũ dãdo vo
bis exẽpluʒ faciendi ſecrete pniam.ſ.ieiunia.
orones.elemoſynas ꝛ ſilia. Deinde deſertuʒ
exiuit ꝛ incepit publice ṗdicare toti pplo. Jõ
dixit corã anna. Ego palã locutꝰ ſum mũdo
ꝛ in abſcõdito locutꝰ ſuʒ nihil. Jo.xviij. Aliud
opus fuit occultũ.ſ.eiꝰ trãſfiguratio:in q̃ oñ-
dit ſuã diuinitatẽ. Hoc voluit eẽ ſecretũ.qꝛ nul-
lus diſcipuloꝝ fuit ibi nec apl̃oꝝ niſi Petrus
Jaco.ꝛ Joã.quibꝰ ṗcepit. Nemini dixeritĩ vi
ſionẽ hãc donec filiꝰ hoĩs a mortuis reſurgat
Mat.xvij. Aliud opus voluit eẽ publicũ.ſ.
opationẽ miraculoꝝ.curãdo ĩfirmos. ſuſcitã
do mortuos. Jõ dicebat ipſe. Opa q̃ ego fa-
cio:ipſa teſtimoniũ phibẽt de me. Joã.v. Ali
ud opꝰ occultũ fuit ſacrm altaris. De q̃ ipſe
dixit. Caro mea vere eſt cibꝰ.ꝛ ſanguis meus
vere eſt potꝰ. Jo.vi. Sed opꝰ publicũ fuit eiꝰ.
doloroſa paſſio.iux̃ ꝓphetiaʒ in pª xp̄i di. O
vos oẽs qui trãſitĩ p viã attẽdite ꝛ videte ſi ẽ
dolor ſilis ſicut dolor meꝰ. Treñ.i. Aliud opꝰ
fuit eius glioſa reſurrectio.qꝛ nec ṽgo maria
nec alij viderũt ipſum reſurgẽtẽ. Sed ſtatim
ſequiĩ opꝰ publicũ ꝛ mãifeſtũ.ſ.ſue glioſe aſcẽ
ſiõis.qꝛ ṽgo maria.ꝛ.lxx.diſcipuli:apl̃i ꝛ mu
lieres ſancte inĩ oẽs erãt.cxx.q̃ſi. Et oẽs vide-
rũt ipſuʒ aſcẽdẽ. Jõ dixit ipſe. Vado ad eum
q me miſit ꝛ nemo iterrogat me q̃ vadis. Jo.
xvi. Sup q̃ dicit glo. Bede ac ſi aperte dicat
reuertar aſcẽdẽdo ad eũ qui me icarnari ꝯſti
tuit:ꝛ tãta tãdẽ manifeſta erit eiuſdẽ aſcẽſio-
nis claritas:vt nemini veſtrũ opꝰ ſit iterroga
re q̃ vadis.qꝛ videntibꝰ cũctis ad celũ pgaʒ.
Et hoc dicit thema. Videntibꝰ illis.ſ.virgine:
apl̃is:ꝛ diſcipulis ad oculũ publice ꝛ mãife-
ſte eleuatꝰ eſt. Ecce q̃liter pm opꝰ nr̃e redem-
ptionis fuit ſecretũ ꝛ occultuʒ ꝛ finis publicũ
ꝛ manifeſtũ. Opera vero media aliqua fuerit
occulta ꝛ aliq̃ mãifeſta. De iſta glorioſa aſcẽ
ſione volo vob de pñti predicare tria puncta
in qbus ſtat tota materia huius feſti.

⁋ Primũ eſt ratio theologicalis. quare iſta
aſceuſio fuit expediens.

⁋ Secundum de practica hiſtorie quomodo
ipſa fuit conueniens.

⁋ Tertium eſt vtilitas finalis de iſta aſcẽſio-
ne prouenient.

⁋ Prima rõ theologicalis q̃re xp̄i aſcenſio
fuit expediens fundaĩ in q̃dã regula phie:di.
Quelibet res ardẽter dilecta trahit ad ſe cor
ꝛ cogitatiões amãtĩ. Sicut calore ſolis tra-
huntĩ ſurſũ vapores terre. Et lux in lãpade tra
hit ad ſe totũ oleũ paulatim. Jta pª ardenter
amata trahit ad ſe amãtẽ ad cogitandũ de ea
in corde.os ad loquẽdũ.oculos ad videndũ.
qꝛ talis eſt nã amoris. Licet hº ſit verũ tñ da
bo vob auctãtẽ xp̄i dicentis. Vbi eſt theſaurꝰ
tuꝰ:ibi ẽ ꝛ cor tuuʒ. Luc.xij. Quia igiĩ apl̃i ꝛ
alij diſcipuli ardẽtiſſime amabãt corpalẽ pñ-
tiam xp̄i:nec mirũ:qꝛ nimiũ amoroſus fuit ex
ṽbi dulcedie:ꝛ ꝯuerſatõis gr̃tiſſime ꝛ in alijs.
Jõ plurimũ a dilectiõe ꝛ receptõe celeſtiũ bo
norũ.q̃diu xp̃s fuit in terra ipediebanĩ ꝛ nõ
curabãt eleuare cor nec deſideriũ in celũ. O
dicit xp̃us. Ego faciã vos eleuare cor ꝛ intel-
lectũ in altũ ꝛ cogitatiões vr̃as qꝛ ego aſcen
dã in celũ. Jõ poſt aſcẽſionẽ totuʒ cor ꝛ deſi-
deriũ ꝛ cogitatiões eleuabãt ſurſum. Ecce rõ
q̃re fuit expediẽs nõ ſolũ ipſis apl̃is ꝛ diſcipu
lis:ſed etiã nob vt aſcẽderet.qꝛ nullus curaſſʒ
de celo ſʒ de xp̃o vbi eẽt. Jſtã rõnẽ ponit ipſe
met dicẽs apl̃is flẽtibꝰ de ſuo receſſu. Ego ve
ritatẽ dico vob. Expedit vobis vt ego vadã.
Si.n.nõ abiero paraclitꝰ non veniet ad vos.
Jo.xvi. Sup q̃ dicit glo. Bede. Expedit vob
vt forma ſerui vr̃is aſpectibꝰ ſubtrahaĩ:q̃tenꝰ
amor diuinitatĩ artiꝰ vr̃is iprimaĩ cordibꝰ. Pʒ
rõ huiꝰ bñdicte aſcẽſiõis. Moralr habemꝰ h̃
doctrinã argnẽdi p locũ a minori. Si apl̃i im
pediabanĩ a receptiõe grãꝝ ſpũaliũ ex dilecti
one xp̄i:quid erit de nob miſeris q ita ardenĩ
nõ diligimꝰ xp̃m vt apl̃i:ſed bona tranſitoria
huiꝰ mũdi.ſ.diuitias:honores:officia: digni-
tates.delectatões carnis:q̃ nõ pmittũt eleua-
ri itellectũ in altũ.ſʒ inſeriꝰ in negocijs terre-
nis. Ecce q̃liter ſumꝰ ipediti a receptõe bono
rũ ſpũaliũ ꝛ grãꝝ. Propter hoc bona huius
mũdi diligẽda ſunt cũ ſale tpãtie.ṽbigra. Di
uitie huiꝰ mũdi taliĩ diligẽde ſunt ne ex his p
damꝰ diuitias pdiſi incorruptibiles q̃ nũq̃
deficiẽt. Jdẽ de honoribꝰ ne ex his pdamꝰ ho
nores paradiſi. O q̃lis honor eſt eẽ in ſocieta
te ſctõꝝ angeloꝝ:archãgeloꝝ ꝛ ſupra.ꝛ eẽ cũ
patriarchis ꝛc. Jdẽ de officijs ꝛ dignitatibꝰ.
Jdẽ de delitijs huiꝰ mũdi:nec ex delitijs be-
ſtiaꝝ pdamus delitias ꝛ honores ꝛ delectati
ones angeloꝝ ꝛ ſanctoꝝ. Si vos habetĩ bonã
vxorẽ:vel ipſa mulier bonũ virũ debetĩ ipſum
diligẽ tpate:ne ex ipſiꝰ amore i corde vr̃o mi
nuaĩ amor dei. Jpſe de dilectiõe filioꝝ.ꝛ ſic ð
oibus iſtis. Auctas. Nolite diligere mũduʒ.
ſupple nimis:nec ea q̃ in mũdo ſunt. Qm̃ oẽ
qð eſt in mũdo cõcupiſcentia carnis eſt. Ecce
hic pctũ luxurie:ꝛ cõcupiſcentia oculorũ:Ec
ce hic pctm̃ auaricie:ꝛ ſuperbia vite. Ecce hic
pctm̃ ſuperbie ex honoribus officijs ꝛc. pria
ca. Jo.ij.

⁋ Quãtũ ad ſcðm punctũ.ſ.de pra
ctica hyſtoriali quõ iſta aſcenſio fuit ꝯueniẽs.
Ex quo.n.ſcimus rõnẽ q̃re aſcendit videamꝰ
modũ quõ aſcendit. Non.n.voluit ſtatiʒ poſt
reſurrectionẽ in celũ aſcendere.ſʒ quadragin
ta diebus voluit in hoc mũdo remanẽ vt ſuã
reſurrectionẽ per multa argumenta ꝓbaret ꝛ
apoſtolos iſtrueret ꝛ doceret: ꝛ q̃dragesimo
die a ſua reſurrectioue voluit aſcendere in ce
lũ.ꝓpter qð hodie bis apparuit apoſtolĩ. De
prima apparitiõe loqtur euãgeliũ. De ſecun
da ep̃la hodierna. Recũbentibus vndeciʒ di
ſcipulis apparuit illis ieſus. Marc.vlti. Sa-
lutans eos iuxta morẽ ſuuʒ dicẽs. Pax vob.
Et dixit eis ꝙ hodie volebat aſcendere celuʒ.
ex quo ꝯpleuerat totũ opus nr̃e redẽptionĩ.
Hoc audientes apl̃i inceperunt flere. Et xp̃s.
Si diligeretis me:gauderetis vtiq̃ʒ. quia va-
do ad prẽm. Joã.xiiij. Dñe gaudemus ð ho-
nore vr̃o:ſʒ triſtamur.qꝛ dimittis nos orpha-
nos:nec poterit comedere pre triſticia. Jdeo
xp̃s amore eoꝝ comedit vt ipſi comederẽt. Et
conueſcẽs precepit eis ab Jeroſolimis ne di-
ſcederent ſed expectarent ꝓmiſſioneʒ patris
Actuũ.i. Et ſurrexerũt oẽs ꝓceſſionaliter iue
runt ad montẽ oliueti ſm ꝙ dixerat eis ieſus
ꝓpĩ hoc in multis locis fit hec ꝓceſſio. Cum
autem fuiſſent in monte:xp̃s viſibiliter appa
ruit eis:ꝛ ſalutauit matreʒ ꝛ oẽs alios dicẽs.
Pax vobis. Et dixit eis quõ perfecerat opꝰ
ꝓpter quod venerat. Jdeo volebat aſcẽdere
in celuʒ ad patrẽ. Virgo aũt Maria que ſen
tiebat pñtiam ſctõꝝ qui cũ xp̃o debebãt aſcẽ-
dere:dicebat filio cũ lachrymis vt placeret ſi
bi ꝙ ipſa aſcenderet cum eo. Xp̃us vero ter-
gens ſibi lachrymas dixit. Mater benedicta
vos remanebitis loco mei cõſolabitis apl̃os
meos. Et ꝓpter ſapiam quaʒ dedi vobis: de-
ſtruetis hereſes q̃ iſurgẽt. Propĩ hº dĩ ṽgini
marie. Gaude maria virgo:cunctas hereſes
ſola interemiſti in vniuerſo mũdo. Jteʒ apl̃i
rogauerũt eũ vt aſcẽderẽt cũ eo ne relinqueret
eos orphanos. Qui dixit. Euntes docete oẽs
gentes:baptizantes eos in noie pr̃is ꝛ filij ꝛ
ſpũſſancti. Docẽtes eos ſuare oia quecunq̃ʒ
mandaui vob. Mat.vl. Nõ dimittaʒ vos or-
phanos.ecce ego vobiſcũ ſum.ſ.in ſacramen-
to altaris:oibꝰ diebꝰ vſq̃ʒ ad cõſummationeʒ
ſeculi. Mat.vl. Deinde dixit ſibi maria ma-
gdalena. O dñe ego erã magna baroniſſa ꝛ
mõ ſum paup. Jdeo placeat vob ꝙ aſcendaʒ

vobiſcū. Et xp̄s Vos eritis ſocia matris mee ⁊c̄. Cū aūt ieſus ſic eleuaret a terra ⁊ cepiſſet aſcēdere: apl̄i iterrogauerūt eū dicētes. Dn̄e ſi in tp̄e hᵒ reſtitues regnū iſrael Act.i. Dn̄e veniet cito ad dandū regnū iſrl̄. Rn̄dit xp̄s. Nō eſt veſtrū noſſe tp̄a ⁊ momēta q̄ pat̄ poſuit in ſua ptāte. ſed accipiet̄ ꝟtutē ſupuenientis ſpūſſancti in vos: ⁊ erit̄ mihi teſtes i hieruſalē ⁊c̄. Nō. Nō eſt vr̄ʒ ſcire determinare diē iudicij: ſʒ ideimiate poſſumꝰ dicē ꝙ cito: ⁊ bn̄ cito ⁊c̄. Cū aūt iaʒ aſcēderet ⁊ ipſi in altū eū reſpicerēt dixerūt. Dn̄e detis nob̄ bn̄dictōeʒ. Et eleuatis manibꝰ bn̄dixit eis. Luc. vlti. Sicut ſacerdos poſt miſſā dat bn̄dictionē pplo. Tūc nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Nō. ꝙ ea indigeret ad aſcendēdū ſed ad innuēduʒ ꝙ ois creatura eſt ſibi ſubiecta. Dō dic̄ de deo patre. Oia ſubieciſti ſub pedibꝰ eiꝰ. Cū autē xp̄s fuiſſet i celo qꝛ ſubito aſcēdit ex quo apl̄i non viderūt eū miſit duos angelos ad apl̄os adhuc intuentes in celū. qui dixerūt eis. Viri galilei quid ſtatis aſpicientes in celuʒ. hic ieſus qui aſſumptꝰ eſt a vobis in celū ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū aſcendenteʒ in celū. Act.i. Ecce practica hiſtorialis quō iſta bn̄dicta aſcenſio fuit conueniens ⁊ q̄liter aſcendit ⁊ ſedet ad dexterā dei ⁊ fuit cōpleta ꝓphetia Iſaye. Vidi dn̄m ſedentē ſuꝑ ſoliū excelſuʒ ⁊ eleuatum ⁊ plena erat ois terra maieſtate eiꝰ ⁊ ea que ſub ipſo erāt replebāt tēplū ⁊c̄. Iſa. vi. Tūc apl̄i ⁊ diſcipuli adorantes regreſſi ſūt in hierl̄m cū magno gaudio: ⁊ erant ſemper in tēplo laudātes ⁊ bn̄dicētes deū. Luce. vl. Moraliter hic cū dr̄ adorātes ⁊c̄. habemꝰ exemplū ⁊ inſtructionē moralē eundi ad eccleſiā ⁊ colendi feſta cū gaudio: ceſſando a negocijs tpalibꝰ: vt xp̄s quieuit in die reſurrectiōis. Et ſunt colēda perfecta qd̄ innuit̄ cū dr̄. Erāt ſemper in tēplo. i. perfecte. Plus. n. pficiūt bōa veſtra ex bona obſeruatiōe feſti q̄ȝ ex veſtris laboribꝰ. Tertio ſunt colenda deuota mente: cū dr̄ laudātes ⁊ bn̄dicētes deū. ſ. cuʒ ſilentio audiēdo miſſam. Extra de emunitate eccl̄ie. decet. Sit ad eccl̄ias humilis ⁊ deuotꝰ igreſſus: ſit in eis quieta ꝯuerſatio: deo grata: hoibus placida ⁊c̄. Dicat̄ cōtra loquētes i eccl̄ia ⁊c̄. ¶ Quātū ad tertiū punctū. ſ. de vtilitate finali ab ipſa ꝓueniente. ex ipſa. ſ. aſcenſione. Iſtā vtilitatē ſiue fructuʒ declarauit ipſemet dicēs. In domo patris mei māſiōes multe ſūt. Si quo minꝰ. i. aliqd minꝰ: dixiſſem vobis: qꝛ vado parare vobis locū. Si abiero ⁊ ꝑparauero vobis locū: iterū veniā ⁊ accipiā vos ad me. Jo. xiiij. Ecce hic vtilitas finalis ꝓueniēs. Nota māſiōes mſte ſunt nouē ordines angeloꝝ q̄s io. vocat plateas Apoc. xxi. Et platee ciuitatis aurū mundū tanq̄ȝ vitrū perlucidū. Primus ordo ſeu prima platea ſtatim in ingreſſu eſt ſctōꝝ angeloꝝ. Scda archangeloꝝ. Tertia principatuum. Quarta poteſtatum. Quinta virtutum. Sexta dominationuʒ. Septima thronorum. Octaua cherubinoꝝ. Nona ſeraphioꝝ. Iſtas māſiōes xp̄s paranit. Iō dixit. Vado parare vobis locum. Nota maximā xp̄i humilitatē. Reges cōiter p̄mittūt nūcios ⁊ ſcutiferos vt p̄parēt locū: ſʒ xp̄s rex glorie ipſemet voluit ire ad parādū nobis locuʒ. Poſſet hic fieri argumētū in oppoſitū. Cum xp̄s dicat. Venite bn̄dicti patris mei. poſſidete paratū vob̄ regnū a ꝯſtitutiōe mūdi. Mat. xxv. Quō dicit ergo: vado vobis pare locuʒ. Rn̄ſio: ꝙ hoc pōt ītelligi dupl̄r. ſ. vl̄ ꝑ differentialē diſtinctionē: vel per realē poſſeſſionem. Quātū ad p̄mā a ꝯſtitutiōe mūdi iā paratuʒ erat iux̄ auctātez. Mat. xxv. Venite bn̄dicti. Secūdo aūt mō. ſ. ꝑ realē poſſeſſionē: hodie paranit ꝑꝑ realē diſtributionē ſctōꝝ qui cum xp̄o aſcēderūt in ordinibꝰ angelorum iuxta merita vniuſcuiuſq̄ȝ: qꝛ nunq̄ȝ antea intrauit aliqs vſq̄ȝ hodie. ſ. ante xp̄i aſcenſionē. Dicat practice quō qn̄ fuit in celo cū ſctis patribus: tot milia collocauit in pᵃ platea. ſ. angeloꝝ. Collocauit eni ibi illos q in hᵒ mūdo ſeruierūt ſibi in pnia: quēlibet in ſua cathedra. Iaʒ erat ibi nomē cuiuſlibet ſcriptū: ⁊ cuilibʒ imponēdo ſuā coronā i capite. In ordine archāgeloꝝ collocauit eos q ſibi ſuierūt in opibꝰ ſpūalibꝰ. In tertio ordine. ſ. p̄ncipatuū collocauit illos q ſibi ſeruierūt in opibus mīe. In quarto ordine. ſ. poteſtatū illos qui ſibi ſeruierunt in magna patientia in aduerſitatibꝰ. In quinto ordine. ſ. virtutū illos qui ſibi ſeruierūt in patientia. nō habendo malā volūtateʒ alicui ⁊c̄. In ſexto ordine. ſ. dn̄ationū collocauit dn̄os terrenales: rectores ⁊ iudices: q cuʒ iuſticia magna rexerūt cōitates ⁊c̄. In ſeptimo ordine. ſ. thronoꝝ illos qui amore ſui tenuerūt vitā pauperē. In octauo ordie. ſ. cherubin cōtēplatiuos q habuerūt ſapiam diuinā. In nono ordie. ſ. ſeraphin charitatiuos ardentes in dei amore. Ecce quō intelligit̄. Vado parare vobis locū: q̄tū ad realē poſſeſſionē. Xp̄s vero ſuꝑ oēs ordines angelorum ſedet in ſolio ſuo ad dextram: qui clare videtur ab omnibus. Et ſic patet tertius punctus ⁊ ꝑ conſequens totus ſermo. Deo gratias ⁊c̄.

¶ Feria ſexta poſt feſtū aſcēſiōis. Ser. vnicꝰ.

h Ic veniet quēadmodum vidiſtis eū aſcēdētē in celuʒ Act.i. Heri predicaui vobis quō xp̄s aſcēdit in celū. Nō aūt volo vob̄ declarare quō deſcēdet cito ad iudiciuʒ. Materia erit vtilis. Sed pᵒ ſalutet̄ ꝟgo Maria ⁊c̄. Pro declaratiōe huiꝰ ⁊ itroductiōe materie p̄dicande: ſciendū ꝙ in ſacra ſcriptura iueniunt̄ duo xp̄i aduentꝰ. fʒ ꝙ erāt due reparatiōes neceſſarie. Ex pctō. n. ade humanū genꝰ icurrit duo mala. Pᵐ in anima. Scdm in corpore. Pᵒ. n. qn̄ aia ꝑdidit grāʒ dei incurrit ignorātia. Scdm in corꝑe: qꝛ cuʒ labore opʒ victū acqrere: hīc miſerias: tribulatiōes: ⁊ finaliter opʒ nos mori. Propter h̄ duo aduētus xp̄i legunt̄. p̄mꝰ ē p̄teritꝰ: qn̄ venit ad reparādū mala aiaꝝ. Pᵒ. n. reparauit mala aiaꝝ: ſicut pᵒ venerāt mala aie q̄ȝ corporis: qꝛ oia pctā ⁊ culpas ⁊ defectus reparauit per ſacrm̄ baptiſmi ⁊ per alia ſacrā eccleſie. Ignorātias aie reparauit ꝑ legē euāgelicaʒ ⁊ ſpūalē quā dedit dādo aie diuerſas gratias ⁊ ꝟtutes. In iſto aūt aduētu nō reparauit mala corꝑis: ſʒ adhuc cū labore ⁊ ſudore viuimꝰ ⁊ etiā morimur. Sed in ſecūdo aduētu. ſ. qn̄ veniet ad iudiciū cito in breui: tunc veniet ad repādū mala corꝑis: qꝛ tūc reſurgemꝰ cū corporibꝰ glorioſis iuuenes etatis. xxx. annoꝝ, ſine omni defectu labore ⁊ dolore: īmortales: impaſſibiles. De iſtis auctas. Apparebit in fine ⁊ non mētiet̄. Si moraʒ fecerit expecta eū qꝛ veniēs. ſ. in primo aduētu: veniet: ſupple in ſecūdo: ⁊ nō tardabit. Abacuch. ij. Qualiter aūt veniet hoc declarat thema dicens: ſic veniet quēadmodum ⁊c̄. In xp̄i aſcenſione notaui ſex circunſtantias ſeu conditiones.

- Prima aſſociatio glorioſa.
- Secunda conclamatio viſceroſa.
- Tertia congregatio copioſa.
- Quarta allocutio gratioſa.
- Quinta increpatio rigoroſa.
- Sexta retributio virtuoſa.

Omnes iſte cōditiones ſiliter erūt in xp̄i deſcenſione ad iudiciū. igit̄: ſic veniet quēadmodū ⁊c̄. Patet tota mā in ſumma. ¶ Prima ergo cōditio vel circūſtantia q̄ fuit in xp̄i aſcēſiōe fuit aſſociatio glorioſa: qꝛ nō aſcēdit ſolus: ſʒ cū magna ſocietate glīoſa oiuʒ ſctōꝝ angeloꝝ q deſcenderūt ad ſociāduʒ regē eorū ⁊ oiuʒ ſanctarū aiarum a p̄mo iuſto. ſ. abel qui mortuꝰ fuit vſq̄ȝ ad vltimum mille milia qs poſſet nūerare: aliqui p̄cedebant ⁊ aliq ſequebant̄: ⁊ xp̄s ibat in medio quēadmoduʒ fit in ꝓceſſionibus. Hec vocat̄ aſſociatio glorioſa. de qua dicit Bern. in ſermōe aſcēſiōis. Quā digna eſt iſta ꝓceſſio fratres chariſſimi qua chriſtꝰ cū aiarū ſanctarū ⁊ celeſtiū ꝟtutū triūphali pompa deductꝰ eſt ad patreʒ. Sic veniet in die iudicij: quia nō deſcendet ſolus ſed omnes angeli deſcendēt cū eo: ⁊ oēs ſci ⁊ ſancte: qꝛ in iſta die euacuabit̄ celū totuʒ. Dicatur practica quō in die iudicij de mane xp̄s dicet ꝟgini marie matri ſue. Mater mea hec eſt dies iudicij. Ideo deſcēdamꝰ ad iudicādū mūdū ⁊ vos angeli p̄ncipatus ⁊ ptātes p̄cedatis: ⁊ vos patriarche ꝓph̄e: apl̄i martyres: confeſſores: virgines ⁊c̄. ſeqmini. Et xp̄s cum ꝟgini maria in medio deſcēdet: ſic veniet ⁊c̄. De hoc prophetia. Dn̄s ad iudicium veniet cū ſenioribus populi ſui ⁊ principibꝰ. Iſa. iij. Nota. cum ſenioribus. i. ſanctis: qꝛ licet multi eorum iuuenes fuerunt mortui: tn̄ dn̄ viuerēt gubernauerūt ſe vt ſenes. Itē cū principibꝰ ideſt angelis ſanct̄ qui ſūt p̄ncipes ad gubernādū pplm̄ ſuū: ergo ſic veniet ⁊c̄. Moralit̄ ecce in ꝯſpectū plane māifeſtabunt̄ opera veſtra nō ſolū bona: ſed etiā mala: oēs cogitatiōes: locutiones: opatiōes ⁊ omiſſiones. O quāta mala tūc diſcooperient̄: quia volūtate diuina ſolo intuitu videbunt̄ omnia peccata: ⁊ dicet̄ O ecce traditor ille: ⁊ q̄lis opatꝰ eſt iſte: iuſte dānatus eſt. Et q̄lis verecundia erit. Multi reputant̄ boni ⁊ iuſti: qui tunc erūt dannati. Propter hᵒ dicebat apl̄s. Nolite an̄ tp̄s iudicare: quoaduſq̄ȝ veniat dn̄s q ⁊ illuminabit abſcōdita tenebrarum ⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordiū. i. Coꝝ. iiij. Tūc eni reſpicient ⁊ dicent. Et q̄s ille: nō ē ille talis religioſus: imo O ribalde: hypocrita videbat̄ deuotꝰ: ⁊ ecce quomō erat ꝓprietariꝰ inobediēs ⁊ malus. Idem de clericis: de militibꝰ: de doctoribꝰ: d̄ diuitibus vſurarijs. Idē de mulieribꝰ parientibꝰ ſecrete vel an̄q̄ȝ veniāt ad mr̄imoniū. Ecce quō tunc iudicabunt̄ a bōis. Iō dicit. Nolite an̄ tp̄s iudicare. Regratiamini mihi ſi dem vobis modū ⁊ remediū cooperiēdi pctā vr̄a ne illa die appareāt in confuſionē vr̄am: cooꝑiatis vos velo pnie: q̄ q̄ttuor ſpēs hʒ ſiue quattuor fruſta vl̄ angulos. ſ. cōtritionē: confeſſionem ⁊c̄. De hoc auctas Dauid. Beati quoꝝ remiſſe ſūt iniqtates: ⁊ quoꝝ tecta ſunt pctā. ſ. pallio pnie. Bti: ſupple erūt in illa die. Iſta remiſſio fit in cōfeſſione dicēte xp̄o. Quoꝝ remiſeritis pctā: remittunt̄ eis: ⁊ quoꝝ retinueritis retenta ſunt. Jo. xx. ¶ Secūda ꝯditio ſiue cir

cũſtantia fuit cõclamatio virtuoſa ſiue viſce/
roſa. Dicaꝶ ſiſitudo de rege q miſit p̄imoge/
nitũ ſuũ ad barbariã. Qua capta cũ magnis
periculis ⁊ ꝓliis finaliter rediſt ad patrẽ. In
cui⁹ occurſu fit cõclamatio turbarũ ⁊ gentiũ
dicentiũ: viuat: viuat. Ita proprie fuit de dño
ieſu chriſto dei patris p̄mogenito ⁊ vnigeni/
to: quẽ miſit ad barbariã hui⁹ mũdi: ſicẽ radi⁹
ſolis mittiꝶ a ſole Ut obtieret gen⁹ humanũ
bellauit cõtra demones ⁊ contra infideles ⁊
pctõres: ⁊ fuit grauiꝶ vulnerat⁹: finaliter ho/
die victorioſus rediſt ad patrem. Iõ cogitate
qualis clamatio facta fuit. ſ. angelorũ ⁊ ſctõꝝ
De hoc Dauid in pſ. xlvi. dicit. Aſcẽdet de⁹
in iubilatiõe: ⁊ dñs in voce tube. Gregorius.
Iubil⁹ ẽ exultatio mẽtis q̃ nõ põt exp̄mi nec
taceri: patet. Sic veniet quemadmodum ⁊c̃.
Nã in die iudicij qñ cũ virgine maria ⁊ om/
nibus ſanctis angelis ⁊ aliis ſanctꝭ deſcendet
in aere: omnes mortui ſubito reſurgẽt diuina
v̄tute. Decet eni xp̄s michaeli. Citeꝶ ptes ad
iudiciũ: ⁊ ſtatim tuba ſonabit. Nõ intelligaꝭ
ꝙ illa tuba ſit alicui⁹ metalli vel aeris vel ar/
gẽti: ſʒ dꝭ ſiſitudinarie: qꝛ ſicut tube habẽt vo
ces terribiles ⁊ mouẽt ſanguinẽʒ hoiuʒ ⁊ eq̃/
rũ ⁊ aiãꝶ. Ita erit tunc vna vox terribilis q̃
ad q̃ttuor ptes terre clamabit. dicẽs: ſm Ie/
ro. Surgite mortui venite ad iudiciũ. In pri
mo pũcto oẽs mortui a p̄mo vſqʒ ad vltimuʒ
tã boni q̃ʒ mali reſurgẽt in etate. xxx. annorũ
ſiue mortui fuerint ſenes vꝭ iuuenes: ſiue pue
ri in vtero matris mortui: q̃libet aĩa tãʒ bona
q̃ʒ mala aſſumet ſuuʒ corp⁹ v̄tute diuina. De
hoc auctas. Ip̄e de⁹ in iuſſu ⁊ in voce archan
geli ⁊ i tuba dĩ aſcẽdet ꝺ celo. i. Theſ. iiij. Mo
raliter. Rogo vos ꝙ cogitetis ꝓ bono ſtatu
vite vr̃e: quõ erit terribile audire illaʒ vocẽ q̃
in celo ⁊ in iferno audieꝶ ⁊ oẽs terrebit quid
erit de pctõre in illa die q̃liꝶ timebit. ſctũs Je
ronym⁹ dicebat ꝺ ſe q cogitabat de his. Siue
comedã ſiue bibã ſiue qd aliud faciã ſp videꝶ
ſonare in aurib⁹ meis illa vox terribilis tube.
Surgite mortui ⁊c̃. O vos boni hoies de q/
bus cogitatis: in taberna ſi ibi ẽ bonũ vinũ: ⁊
alter in coqua qd comedet: ⁊ alter i Bordel
lo ſi eſt ibi aliqua pulchra putana: ⁊ alter quõ
poterit decipe alterũ. Et ſic vadim⁹ ad mortẽ
inferni ſine timore vt capre ad macellũ. Qua
liter daret bonũ cõputuʒ theſaurari⁹ regis q
q̃ttuor vel q̃nqʒ annis diſpẽſauit pecunias re
gis cui diceret rex. Cras ſub pena mortis red
das mihi bonũ cõputũ: ⁊ iſte nõ haberet ali/
qd in ſcriptis. Sic de nobis q miniſtrauimus

pluſq̃ʒ theſaurari⁹ regiſ. Primo. n. cogitatio
nes cordis ex q̃ habuiſti vſum liberi arbitrij:
De oib⁹ opʒ te reddere cõputũ. Iteʒ de ore.
Item de oĩ v̄bo bono vel malo ſiue ocioſo: qꝛ
v̄bũ ocioſum dꝭ qꝺ nõ ẽ bonũ nec malum: de
oib⁹ opʒ te reddere cõputuʒ deo. auctas. Di/
co vobis qm̃ de oĩ v̄bo ocioſo qꝺ locuti ſunt
hoies reddẽt rõnẽ deo in die iudicij. Matth.
xij. Itẽ de oib⁹ q̃ audiuiſtis: de oĩ paſſu quem
feciſtis: de oĩ motu manuũ ⁊ pedũ ⁊c̃. ꝺ q̃libʒ
bolo panis: de q̃libet tacea vini: ⁊ de oib⁹ bo
nis terrenis: diuitiis hereditatib⁹ ⁊c̃. De oib⁹
gratiis a deo dat̃: de oib⁹ habebim⁹ reddere
cõputũ deo. ⁊ de oib⁹ iſtis hẽtis: aliquid i ſcri
ptis nihil. Qualiꝶ g° debemus timere: qꝛ illa
die celũ ⁊ t̃ra tremebũt. Iõ orat ecclia dicẽs.
Libera me dñe de morte eťna in die illa tre/
mẽda qñ celi mouẽdi ſũt ⁊ terra ⁊c̃. remediũ
eſt ſi vultis eẽ ſine timore i illa die cuſtodiatis
feſta: exq̃ laboraꝭ ſex dieb⁹ quieſcatis in ſepti
mo die: qꝛ ſic quieuit de⁹. Iõ dꝺ. In memoria
eterna erit iuſt⁹: ab auditiõe mala non time/
bit. pſ. cxi. ¶ 3ª cõditio ſiue circũſtantia: fuit
cõgregatio copioſa. ſ. hoiuʒ ⁊ mulierũ in mõ/
te oliueti: p̄ſens fuit v̄go ſctã Maria cuʒ aliis
ſanctis mulieribus: apl̃i ⁊ alij diſcipuli. Dicit
apl̃s. i. Cor. xv. ꝙ viſus ẽ pluſq̃ʒ q̃ngentꝭ frib⁹
ſiꝶ q ꝯuenerãt. Act. i. Nã in die iudicij oẽs tã
boni q̃ʒ mali cõgrẽgabunꝶ in valle ioſaphat.
Auctas. In dieb⁹ illis ⁊ in tp̃e illo cũ ꝯuerte
ro captiuitatẽ iuda ⁊ hierl̃m cõgregabo oẽs
gẽtes ⁊ adducã eas in vallẽ ioſaphat: ⁊ ibi dĩ
ſceptabo cũ eis. Iohel. iij. Bõi aũt erũt a de/
xtris. mali ãt a ſiniſtris. Cũ venerit fili⁹ hoĩs
i maieſtate ſua ⁊ oẽs angeli cũ eo: tũc ſedebit
ſup ſedẽ maieſtatis ſue ⁊ ꝯgregabunꝶ añ euʒ
oẽs gẽtes: ⁊ ſepabit eas ab inuiceʒ ſicẽ paſtor
ſegregat oues ab hedis: ⁊ ſtatuet oues a de/
xtris ſuis. hedos aũt a ſiniſtris. Matth. xxv.
Moraliꝶ. iuxta differẽtiã ouiũ ⁊ hedoꝝ dila/
ta ſicẽ tibi placuerit. Si vis vidẽ de iſta mate/
ria in ſmõib⁹ de aduẽtu dñi. ¶ Quarta circũ
ſtãtia fuit allocutio gratioſa: qꝛ dixit apl̃s. ac/
cipietis v̄tutẽ ſupueniẽtꝭ ſpũſſci i vos ⁊ eritis
mihi teſtes i hierl̃m ⁊c̃. Act. i. vꝭ illud. Eũtes i
mũdũ vniuerſũ ⁊c̃. Mar. vl. vꝭ illꝺ. Ecce ego
vobiſcũ ſuʒ vſqʒ ad cõſũmationẽ ſecꝉi. Mat.
vl. Dico ꝙ ſic veniet: qꝛ tunc mltũ gratioſe lo
queꝶ bonis q erunt a dextris: leta facie dicet
eis vt mater filio: veni fili mi veni: ⁊ dabo tibi
fruct⁹. Sic xp̄s dicʒ. Uenite bñdicti p̃ris mei
poſſidere patũ vobis regnũ a cõſtitutiõe mũ
di. Mat. xxv. Ecce allocutio chriſti gratioſa

Moraliꝶ. nõ applauſũ xp̄i ad bonos diuerſi/
mode iuxta diuerſos ſtat⁹ hoiuʒ dĩ. O bñdi/
cte veni tu q ſeruaſti tuã religioneʒ. Et ſic de
aliis: etiã boni eleuabunꝶ in altũ ⁊c̃. i aere cũ
ſctis. de hoc apl̃us. Hoc eni vobis dicim⁹ in
v̄bo dñi: qꝛ nos q viuim⁹ q reſidui ſum⁹ in ad
uẽtu dñi. Et ſeqꝶ. deinde nos q viuimus q re/
linqmur ſiꝶ rapiemur cũ illis i nubib⁹ obuiaʒ
xp̄o in aera ⁊ ſic ſp cũ dño erim⁹. i. Theſ. iiij.
¶ Quinta ꝯditio fuit rep̄hẽdẽdo increpatio
rigoroſa: ⁊ increpãdo pctã. De h° dicẽ euãge
liũ. Apparuit illis ieſus ⁊ exprobrauit icredu
litatẽ illoꝝ ⁊ duriciã cordis: qꝛ his q viderãt
eũ ſurrexiſſe a mortuis nõ crediderãt. Mar.
vlt. Et ſic veniet ⁊ arguet dure ⁊ increpabit
malos: q erũt a ſiniſtris ei⁹ dicẽs. Diſcedite a
me ma. ⁊c̃. Matth. xxv. Sicut dicit hõ ſmo
quẽ ꝯult expellere de domo ſua: diſcedite ⁊c̃.
Moraliter. Nota exprobrationem chriſti ad
malos diuerſimode iuxta diuerſitatẽ pctõꝝ.
ibi: tũc erũt tres plãct⁹ flebiles. prim⁹ erit iu/
deoꝝ. ſecũd⁹ agarenoꝝ. terti⁹ maloꝝ xp̄ianoꝝ
De p̄mo Zach. in pſona xp̄i. Aſpiciẽt in eum
quẽ trãſfixerunt: ⁊ plangẽt eum planctu ⁊c̃.
Zach. xij. Secũdo qꝛ agareni nõ obedierunt
xp̄o: cũ tñ dicat machomet⁹ ꝙ credãt euãge
lio xp̄i. O qualis plãctus ⁊ dolor erit tũc inꝶ
eos. De tertio dicit xp̄us pctõribus ⁊ malis
xp̄ianis. Diſcedite a me maledicti qui fuiſtis
ſupbi vani ⁊c̃. cũ ego fueri hũilis ⁊ dederi vo
bis exẽplũ hũilitatis. Idẽ de auaris: luxurio/
ſis: iracũdis: ⁊ vindicatiuis ⁊c̃. Pꝛ̃ reſurget
ꝯtra filiũ: ⁊ ecõuerſo: vxor ꝯ viruʒ ⁊ ecõuerſo.
Et q̃to amores fuerũt hic maiores: tãto plus
inter eos erũt dolores: fletus: ⁊ adinuicẽ perſe
cutiões. Iõ auiſem⁹ ⁊ bona hora corrigamus
nos g°. Eſtote pati: qꝛ q̃ hora nõ putaꝭ filius
hoĩs veniet. Lu. xij. ¶ Sexta ꝯditio fuit retri
butio v̄tuoſa: qꝛ qñ fuit in celo collocauit ſan
ctos p̄ẽs i ſuis cathedris in ordinib⁹ ãgeloꝝ
Apl̃us. Aſcendẽs xp̄s in altũ: captiuaʒ duxit
captiuitatẽ: dedit dona hoibus. Eph. iiij. Sic
veniet. p°. n. retribuet malis dĩ. Inferne aperi
os tuum ⁊ degluttire oẽs iſtos impios. hoc fa
cto terra redibit in p^m ſtatuʒ in quo fuit in p̄n
cipio mũdi. Tunc xp̄s cum virgine Maria
aſcendent in celum p̄cedentib⁹ angelis ⁊ oẽs
bti ſequenꝶ. Et qñ intrabunt celuʒ: ſcti q non/
dũ oculis corporeis videꝶt celũ dicẽt. O dñe
tã pulchra res. Et xp̄s. Cogitate: qꝛ ego cum
p̄re ⁊ ſpũſſctõ certaui: ⁊ precio ſanguinis mei
chare emi vobis regnũ iſtud. O dñe nõ pote
ramus cogitare ⁊ collocaꝶ inter oẽs angelos

ſiue inter ordines angeloꝝ in ſuis cathedris.
Auctas. Filius hoĩs ventur⁹ eſt in gloria pa/
tris ſui cum angelis ſuis: ⁊ tũc reddet vnicui/
qʒ ſm opera eius. Matth. xvi. Dum ergo tẽ
pus habemus operemur bonum ad omnes.
maxime autem ad domeſticos fidei. ad Gal.
vi. ergo. Sic veniet quemadmodum ⁊c̃.

¶ Sabbato poſt aſcenſioneʒ. Sermo vnic⁹.

In ciuitate ſanctificata ſi
militer requie
ui. Eccle. xxiiij. materia quam volo
modo predicare erit q̃liter anima
deuota ad inſtar xp̄i aſcẽdit in celuʒ ⁊ habebi
mus bonas doctrinas. Sed primo ſalutetur
v̄go Maria ⁊c̃. Uerbuʒ thematis eſt ꝓprie
verbũ v̄ginis Marie: ſʒ appropriate eſt ver/
bum cuiuſlibet aĩe deuote eũtis ad paradiſuʒ
⁊ dicẽtis. In ciuitate ſctificata. ſ. in gloria pa/
radiſi: ſiſiter. ſ. xp̄o aſcendẽti requi. Pro de
claratione hui⁹ verbi ⁊ introductiõe materie
ſciendũ ꝙ gl̃ia paradiſi dĩ ciuitas ⁊ ſanctifi/
cata. Rõ. qꝛ gloria paradiſi ẽ ordinata vt ci/
uitas hierl̃m que trib⁹ muris erat circũdata
vt mitra pape vel imp̃atoris q̃ habet tres co
ronas in prima clauſura ⁊ latiori habitabant
laboratores. In ſecũda in altiori habitabant
milites ⁊ ꝓphete. In tertia erat tẽpluʒ dñi ⁊
palaciũ regis ⁊ i ea habitabãt ſeruitores dei
ſ. leuite ⁊ ſacerdotes. Sic in celo ſunt tres hie
rarchie quaſi tres muri. In prima habitant
qui in hoc mundo vixerunt ſimpliciter in ſer
uitio dei. In ſecũda autem magis perfecti ⁊
v̄tuoſi. In tertia altiori habitãt illi qui i hoc
mundo tenuerũt vitam apoſtolicã dimitten/
tes diuitias ⁊ honores tẽporales ꝓpter deuʒ
⁊ fuerunt ardentes in charitate dei ⁊ amore.
Ecce rõ quare gl̃ia paradiſi dꝭ ciuitas: cuius
participatio in idipſum: in pſ. Letatus ſum.
Dicet aliquis ſi ita collocati ſunt in paradiſo
ſm ſuperius ⁊ inferius an videãt omnes deũ.
Dico ꝙ ſic: ideo dicit: cui⁹ participatio in id
ipſum: dꝭ etiã ſctificata. i. in ſanctitate confir/
mata. In hoc mũdo nullus ſanctoꝝ niſi xp̄s ⁊
virgo Maria fuerunt ſine peccato. Sʒ in pa
radiſo ſunt ita confirmati ꝙ nõ poſſunt pec/
care: ideo omnes ſunt ſancti. Auctas. Ois q
relictus fuerit in ſyon: ⁊ reſidu⁹ in hierl̃m ſan
ctus vocabiꝶ. Omnis qui ſcriptus eſt in vita
in hierl̃m. Iſa. iiij. Nota. Ois q relict⁹ fuerit
in ſyon. Syon ſignificat vitã p̄ſentẽ: in qua q
bene vixerit: de ſyon veniet in hierl̃m. ſ. in vi/
ſionem pacis paradiſi. De iſta ciuitate dicit
thema in pſona aĩe ſancte. In ciuitate ſancti/

ficata ꝛc̃. ℣ Nõ q̄nqȝ in aſcenſiõe xp̄i ad quo
rũ ſiſitudinẽ aīa ſancta aſcẽdit in requiẽ ciui-
tatis ſupne: q̄ q̄nqȝ ſunt nec̃ria volẽti aſcẽdẽ:
ꝛ ex mũdo exire. ¶ P° quidẽ xp̄o aſſuerũt
angeli celoꝝ oẽs aīe ſanctoꝝ. parentes apl'i ꝛ
diſcipuli ꝛ amici. De hoc legit̃ figura Gene.
xxxij. de Jacob quõ ſolus receſſit de domo pa
tris: ꝛ cũ baculo in manu trãſiuit iordanem: ꝛ
poſt multũ tp̄is rediẽs cũ magna multitudi-
ne dixit. Jn baculo meo trãſiui iordanẽ iſtũ: ꝛ
nũc cũ ī duab⁹ turmis reuertar illuc ꝛc̃. Figu
ra fuit xp̄i. Flumẽ iordãis ſignificat paſſionẽ
ꝛ mortẽ xp̄i. Jor. i. riu⁹. danꝰ. i. iudiciũ. Jor. i.
riuus iudicij. Ecce mors xp̄i: ad quã ſtatim na
tus icepit flueꝛ. Et iõ mõ dr̃ riu⁹. ij. Reg. xiiij.
Oẽs morimur: ꝛ q̄ſi aque dilabimur ſup trã.
Totũ noſtrũ viuẽ nõ eſt niſi mori: q2 comedẽ
do: bibẽdo: loquẽdo: dormiẽdo vel ſtãdo ↄti
nue vadim⁹ ad mortẽ: q̄ſi aque delabunt̃. Dr̃
aũt mors riu⁹ iudicij. Rõ: q2 morimur dei iu
dicio: q2 ita diffinitũ eſt dei iudicio ꝛ ſniatũ a
deo vt nullus intret padiſuȝ niſi pri⁹ tranſeat
hoc flumẽ mortꝪ. Jntãtũ ꝙ nec xp̄s nec virgo
Maria btã fuerũt exẽpti. Jõ. Eccle. xli. Noli
metuẽ iudiciũ mortis. ſ. cogitãdo ꝙ euades:
q2 nullus euaſit. Memẽto q̄ ante te fuerũt ꝛ
q̄ ſupuẽtura ſũt tibi. hoc iudiciũ a dño oī car-
ni ꝛc̃. Jõ de morte dicit xp̄s. Jn baculo meo
ſ. crucis trãſiui iordanẽ iſtũ. ſ. iudiciũ mortis:
q2 nulla ſctã p⁹ mortua eſt cũ eo: ſed ipſe ſo-
lus ꝛ pauperrim⁹: q2 nudus ꝛc̃. Nũc aũt ī die
aſcẽſiõis cũ duab⁹ turmis regredior. ſ. ãgelo
rũ ꝛ patrũ ſctõꝝ. Siſr in receſſu aīe ſctẽ d̄ hoc
mũdo qñ aſcẽdit in celũ: hȝ duas ſocietates d̄
celo. Ecce qñ p⁹ deuota q̄ fecit magnã ꝛ cõdi
gnã pniam eſt in extremis: angelus bon⁹ qui
eſt cuſtos q videt oīa iteriora ꝛ cognoſcet ho
rã mortis: ſubito aſcẽdit in celũ: ꝛ tot⁹ let⁹ va
dit ad cathedrã xp̄i ꝛ v̄gis marie dicẽs bona
noua: lȝ xp̄s ſciat totũ: tñ ipſe iterrogat iuſtuȝ
ꝛ ipiuȝ di. Quid ẽ: Rñdet angelus. Dñe vna
p⁹ p vos mihi cõmiſſa tot anni ſũt. mõ labo-
rat in extremis vixit bñ ꝛ ſancte dicit ibi corã
xp̄o oīa bona q̄ fecit: q̄lis honor. Tũc xp̄s p̄ci
pit. Michaeli: vt mittat q̄nq̄ginta vel centũ
milia angelos: vt aſſociẽt aīaȝ ei⁹. Angeli v̄o
pp amorẽ magnuȝ quẽ hñt ad nos offerũt ſe
dicẽdo. Dñe ego ſum hic. mittat̃ me ꝛc̃. Filij
v̄o vel parẽtes ſeu amici q ſunt iã in celo: q co
gnoſcũt angeluȝ vadũt ad xp̄m dicẽdo. Dñe
vos p̄cepiſtis honorare parẽtes. Jõ pr̄ vr̄ mr̄
me⁹ vel talis amicus nr̄ mõ eſt ad mortẽ iſtr̄
mus. Jõ de vr̄a licentia ibim⁹ ad aſſociãduȝ

eũ: ꝛ placet xp̄o: ꝛ veniũt cũ angelis: licet nõ
videant̃ a nobis carne ipediẽte: tñ tota came
ra eſt plena coꝝ pñtia: ꝛ ſtatim aīa ſentit eorũ
preſentiã qñ eſt extra corp⁹: ſtatiȝ videt ange
los ꝛ aīas clari⁹ q̄ȝ vos videtis me mõ. Et di-
xit. Et vnde mihi tãtus honor: ꝛ aſcẽdit cum
eis in celũ. Auc̃tas. Ecce quõ cõputati ſunt in
ter filios dei: ꝛ iter ſctõs ſors illoꝝ eſt. Sap. v.
Talis aīa põt bñdicere: in ciuitate ſanctifica-
ta ſiſiter. Nõ dico equaliter xp̄o aſcendẽti re
quieui. Secus de aīa ipenitente q̄ nõ volet de
pctis: nec cõfitet̃ nec reſtituit: nec remittit ini-
micis ad talẽ nõ veniũt angeli bõi ſed demo
nes. Dicat̃ quõ illemet dyabolus qui fecit eaȝ
peccare qñ eſt in articulo mortis vadit ad lu
ciferũ di. Talis religioſus clericus vel laicus
quẽ ego inclinaui ad pctã: mõ eſt in articulo
mortꝪ ideo habeam⁹ ſocietatẽ. Et lucifer mit-
tit copiã demonũ ꝛ aīa ſtatim ſentit coꝝ pre-
ſentiã: ꝛ nollet exire ꝛ reuertit̃ intus. ſicut eñ
criminalis vel criminoſus nollet exire captio
neȝ qñ dȝ duci ad furcã: ſed cogit̃. Jta nũc de
aīa impenitẽte. Auc̃tas. Vir qui errauerit a
via doctrine in cetu gigãtiũ cõmorabit̃. Pro
uerb. xxi. Nõ a via doctrine: eundi ad paradi
ſum q̄ eſt illa. Pniam agite. appropinquabit
eñi regnũ celoꝝ. Mat. iiij. Qui. n. ab iſta via
declinauerit: in fine: in cetu gigãtiũ. i. demo-
nuȝ cõmorabit̃. Jdeo ꝓ tp̄e faciamus pniam
ſi euadere volumus taȝ grãdia futura mala.
¶ Scd̄a cõditio ꝛ ſiſitudo in xp̄i aſcẽſione ꝛ
anime eſt cõclamatio. Xp̄s nõ cum ſilentio: ſȝ
cũ laudibus tubarũ aſcendit: ſicut rex qñ re-
diſſt victorioſus ad ſuũ regnum a vaſallis ſuis
fit ſubi⁹o conclamatio. Jta poteſtis cogitare
de xp̄o qñ victorioſus de dyabolo: de mũdo:
ꝛ de peccatoribus hodie ad ſuũ regnum redi
bat. Cogitate qualiter aer totus erat: plenus
choris angeloꝝ. Jdeo Dauid in pſ̃. Oẽs gẽ
tes dicit. Aſcẽdit de⁹ in iubilatiõe. ꝛ dñs ī vo
ce tube. Greg. Jubilus eſt exultatio que nec
exprimi poteſt nec taceri valet. Similiter eſt
de anima ſancta ꝛ deuota. non dico equaliter
qñ aſcendit in celum ſcitis qualiter aſcendit:
q̄nẽadmodũ depingit̃ maria magdalena qñ
eleuabat̃ ab angelis in aere. Jta d̄ aīa ſctã ali
qui angeli p̄cedũt. aliq comitant̃: aliq ſequun
tur. Jdẽ de filijs paruis qui veniũt aīam aſſo
ciare de quib⁹ deberetis facẽ magnũ feſtuȝ ꝛ
gaudiũ qñ moriunt̃. Et vos ploratis q̄d nõ de
beretis facẽ: ꝛ ſancta aīa aſcẽdit letabũda. Et
ſi placeat ſibi talis honor: tñ dicit. Nõ nobis
dñe nõ nobiſȝ noī tuo da gloriã. Angeli autẽ

cãtãt vnã cãtilenã hñtẽ tres v̄ſus ſm̃ tres vir
tutes nec̃arias ad ſalutẽ ſiue ſaluatiõeȝ. Pri
ma v̄tus ẽ recedẽ a pctis: ꝛ ab oī occaſiõe pec
cãdi. Jſta virt⁹ eſt pnia. ꝓpter hãc cãtãt ãge
li p̄mã cantilenã dicẽtes: Felix dies: felix ho
ra: felix: tp̄s: felix mora in qua pctã dimiſiſti.
Cogitate quãtũ gaudiũ eſt ipſi⁹ aīe. Secũda
virt⁹ neceſſaria eſt obedientia: modicũ eẽt re
cedẽ a pctis niſi hõ ſuaret bonũ ꝓpoſitum ꝛ
ſuaret dei p̄cepta. Verbigra. vt religioſus ſer
uet ſuã regulã ꝛ cerimonias ꝛc̃. pp hãc cãtãt
ſcd̄am cantilenaȝ. Felix dies felix hora ꝛc̃. in
q̄ xp̄o adheſiſti. Tertia virt⁹ pſeuerãtia. i. iſta
cõplet̃ totũ nr̄m gaudiuȝ: ꝓpter hanc cantãt
tertiã cantilenã dicẽdo. Felix dies. felix hora
ꝛc̃. in qua pniaȝ ↄpleuiſti. Et ſic aīa aſcendit.
Factũ eſt autẽ vt moreret̃ mẽdic⁹: ꝛ portaret̃
ab angel'. Nõ angel' in pluralitate ſynu abrae.
Luc. xvi. Sec⁹ eſt de aīa peccatrice ꝛ ipenitẽ
te: q̄ exeũte a corpe: ſtatim demones ſũt ibi: ꝛ
faciũt ſicˀ venatores ad venationẽ porcoꝝ fa-
ciũt: q2 totũ nem⁹ reſonat de illo ſtrepitu ſiue
ↄcrepatione cornuũ tubarũ ꝛ latratuũ canũ.
Auc̃tas. Jnfern⁹ ſubt⁹ cõturbat⁹ eſt in occur-
ſum aduẽtus tui: ſuſcitabit tibi gigãtes. Jſa.
xiiij. Et loquebat̃ cuidã hoī male vite. Jllam
turbationẽ poteſtis itelligẽ ad iſtar ville: ad
quã ſubito veniũt agareni ſiue inimici ad ca-
piendũ eã: q̄lis turbatio eẽt in villa. Jõ auiſe
tis vos. ¶ 3ª ſiſitudo vt dicˀ Aug. xp̄o aſcen-
dẽte fuit: ꝙ maximuȝ terrorem icuſſit demo-
nibus mediã regionẽ inhabitantibus. Nota
hic declarationẽ tubaꝝ ꝛc̃. Sȝ xp̄o aſcẽdẽte
fugerũt timore ↄcuſſi. vt fugiunt qui morant̃
in nemore qñ ſentiũt regẽ īde trãſire. De hoc
dicit Dauid. Exurgat de⁹. ſ. aſcendẽdo ꝛ diſ-
ſipent̃ inimici ei⁹: ꝛ fugiãt qui oderãt eũ a fa
cie ei⁹. pſ̃. lxvij. Aug. Aſcẽdẽte xp̄o pauet oẽ
celũ: mirãt̃ aſtra: plaudũt agmina: tuba ſonat
ꝛc̃. Siſiter de aīa ſctã. Poſtq̄ȝ eñi xp̄s aſcen-
dit: demones redierunt ad ſuũ locum dicẽdo
xp̄o. Nõ potuim⁹ ↄdicẽ ne trãſiretis: ſȝ de ce-
tero videbim⁹ q̄s trãſibit. Sic cũ aīa ſcã cũ ſo
cietate ãgeloꝝ aſcẽdit ſiſiter demões fugiũt.
Cõtemplate hic qñ aīa videt demones fugiẽ
tes ꝛ cognoſcit eos q eã tẽptauerũt: dicit cui
libet noiando eũ. O tu traditor leuiathan tu
tẽptaſti me de ſupbia: o proditor: niſi dñs in-
uiſſet me: fuiſſem dãnat⁹: ꝛ ſic de alijs. Ex q̄ ẽ
iã ſecura de glia ꝛ bñ aſſociata deridet eos:
ipſi vero fugiũt. Auc̃tas. Turbabũt gentes:
ſupple infernales: ꝛ timebũt q habitãt termi
nos a ſignis tuis. exit⁹ matutini ꝛ veſpere de-

lectaberis. pſ̃. lxiiij. Nota. q habitãt terminos
ſ. in media regione: q2 oẽ mediũ eſt terminus
extremoꝝ: a ſignis tuis. ſ. grẽ ꝛ glie v̄tutũ ipſi
us aīe. Exit⁹ matutini ꝛ veſpe de finib⁹ huius
vite: q2 finis dr̃ matutina ꝛ veſpe diuerſis re-
ſpectib⁹. Dr̃ matutie: q2 tũc orit̃ claritas. glie
aīe ſcẽ. Et dr̃ veſpe: q2 ẽ finis hui⁹ vite Totali
ter ſec⁹ de aīa iniq̄ ꝛ ipenitẽte ẽ: qñ deſcendit
ad iferuũ demones deridẽt eã dicẽtes: Mõ
ribaldi: q2 aq̄ baptiſmi pdita fuit in vob ꝛ ẽt
chriſma: ꝛ ſanguis redẽptoris ꝛ ſacr̃a. Ad h̄
auc̃tas. Si p̄ſtes aīe tue cõcupiſcẽtias ei⁹ fa-
ciet te in gaudiũ inimicis ei⁹. Eccl̃. xviij. No-
ta in gaudiũ. ſ. falſum ꝛ malicioſũ: q̄nẽadmo
dũ gauderet ille q ſuſpẽdit̃ ſi p̄mo videret ſu-
ſpendẽ inimicos ſuos. ¶ Quarta conditio
fuit xp̄o aſcẽdente qñ eñi fuit ad portas para-
diſi que erãt clauſe ex pctõ ade: tunc oẽs tur-
bati ſunt qñ angeli q p̄cedebãt clamauerũt di
cẽtes. Attollite portas p̄ncipes vr̃as ꝛ eleua
mini porte eternales. ſ. ex longa duratione: ꝛ
introibit rex glie. pſ̃. xxiij. Et lȝ iam ſcirent q̄s
erat: tñ ex admiratiõe rñderũt. Quis eſt iſte
rex glie ꝛc̃. Tũc xp̄s intrauit cũ ſctis aīabus.
Jdeo btũs Stephan⁹ q poſt xp̄i aſcẽſionem
fuit paſſus, clamauit dicẽs: Ecce video celos
aptos: ꝛ ieſũ ſtãtẽ a dextris v̄tuſ dei. Poſtq̄ȝ
xp̄s celũ itrauit porte celi clauſe: ſũt ſȝ nõ ita
fortiter vt pri⁹. Auc̃tas. Cũ intrauerit pater
familias ꝛ clauſerit oſtiuȝ incipiet̃ foris ſtare
ꝛ pulſare oſtiũ dicẽtes: Dñe dñe aperi nobis
Luc. xiij. Sic qñ aīa ſancta aſcẽdit ſiſiter por
te ſtatiȝ aperiũt̃. ꝛ dr̃ ſibi a xp̄o. Euge ſue bo
ne ꝛ fidelis: q2 ī pauca fuiſti fidelis: ſup̄ m̄lta
te conſtituam: intra in gaudiũ dñi tui. Mat.
xxv. Nota. Jn pauca fuiſti fidelis: q2 bona q̄
facim⁹ in hoc mũdo ſũt pauca reſpectu glie q̄
dat̃ bonis. Fidelis dr̃: q2 in bonis q̄ fecit no-
luit honorẽ ꝓpriũ: ſȝ honorẽ dei: q2 bona ope
ra facta iuſta ꝛ recta intẽtiõe faciẽt hoiem fi-
delẽ. Secus de aīa pctis infecta qñ venit ad
portas iferni ꝛ videt illa horribilia tormẽta
tũc aperit̃ gula inferni ꝛ aīa clamat. O miſe-
ra dicũt demones adinuicẽ: habeatis vobis
iſtũ pctõrẽ: q2 vita veſtra meret̃ iſta. De hoc
auctoritas. Dilatauit infern⁹ aīam ſuã ꝛ ape
ruit os ſuuȝ abſq̄ȝ vllo termio. Jſa. v. ¶ Qui
ta cõditio xp̄o aſcẽdẽte fuit ſolẽniter feſtiua-
tus. Qualiter aũt fuit recept⁹ a deo pr̃e ꝛ ſpi
ritu ſctõ nõ põt linguis declarari: ſed deuote
pſone p intellectũ poſſũt hoc contẽplari q̄lr̃
fuit recept⁹ a deo patre hoc fuit reuelatũ da-
nieli q dixit: Ecce cũ nubib⁹ celi quaſi fili⁹ ho

minis veniebat ⁊ vſqʒ ad antiquũ dierũ ꝑuenit.
Et in ꝯſpectu eiꝰ obtulerũt eũ. Et dedit ei ptã
tẽ ⁊ honorẽ ⁊ regnũ: ⁊ oĩs ppl's tribꝰ ⁊ lingue
ſuiẽt ei. Daniel. vij. Nõ. Ecce cũ nubibꝰ celi q̄
ſi filiꝰ hoĩs veniebat. ſ. ſm hũanitatẽ: qꝛ inquã
tũ deꝰ ſp erat i celo ⁊ i terra vt radiꝰ ſolis: qꝛ lʒ
veniat in hũc mũdũ ad illuminãdũ calefaciẽ
dũ ⁊ fructificãdum: tñ nõ recedit. Ita de xpo
ſm diuinitatẽ. Sʒ dr aſcẽdẽ ſm humanitatẽ
⁊ qñ fuit corã deo adorãdo eũ. Inquãtũ deꝰ
eq̄lis eſt deo patri dixit. Manifeſtaui nomẽ
tuũ hoĩbꝰ quos dediſti mihi: opꝰ ꝯſũmaui. Jo.
xvij. Rñdit ſibi pr̄. Tu es filiꝰ meꝰ dilectus i
quo mihi bñ ꝯplacui. Lu. iij. Itẽ ſpũſctõ eũ
adorãdo dixit inq̄tũ hõ. Spũs dñi ſuper me
qꝛ inq̄tũ deꝰ equalis eſt: ꝓpter qḋ vnxit me:
euãgelizare pauperibꝰ miſit me: ſanare cõtri
tos corde: predicare captiuis remiſſionẽ ⁊c̄.
Luce. iiij. Rñdit ſpũſſanctꝰ. Speciosus for
ma pre filijs hominũ: diffuſa eſt gr̄a in labijs
tuis. ps̄. xliiij. Tunc a pr̄e ⁊ ſpũſctõ fuit collo
catꝰ ad dexteram in cathedra glorie ſup oẽs
creaturas. Deinde venerũt ſcti ãgeli vt vaſal
li faciẽtes reuerẽtiã regi adorãdo xpm dicẽ
do. Bñdictio ⁊ claritas ⁊ ſapĩa ⁊ gr̄arũactio
honor ⁊ virtꝰ ⁊ fortitudo deo nr̄o in ſecula ſe
culoꝝ amẽ. Apoc. vij. q rñdẽs ait: Uos eſtis
admĩſtratorij ſpũs in miſteriũ miſſi ꝑp eos q
hẽditatẽ capiũt ſalutis. ad Heb. i. Deĩde oẽs
aĩe ſctõꝝ que cũ eo aſcẽdeſt: vt ade ⁊ oĩuʒ pa
triarchaꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ ⁊c̄. adorãtes xpʒ dixeſt
Dignꝰ es dñe accipe librũ ⁊ apire ſignacula
eiꝰ: qꝛ occiſus es ⁊ redemiſti nos i ſanguine
tuo. Apoc. v. Rñdit xps dicẽs: Uos eſtis ge
nꝰ electũ: regale ſacerdotiũ: gens ſctã: ppl's ac
quiſitiõis: vt ꝟtutes eiꝰ annũcietis: qui de tene
bris nos aduocauit in admirabile lumen ſu
ũ. i. Pet. ij. Ecce hic vnũ modicũ d̄ receptio
ne ſcã xpo aſcendẽti. Siłr aĩe ſctẽ: nõ dico
eq̄liter. qñ eni aĩa ſctã intrat celũ empyreum
tranſit per ordies angeloꝝ: angeli ⁊ ſancti q
ſtãt in illis palacijs corꝑalibꝰ: nõ de materia
terreſtri ſʒ celeſti: reſpiciẽtes per feneſtras ſuas
dẽs ſalutãtes aĩam intrantẽ dicent: O bñdi
cta aĩa bñdicta dies in qua pñiam feciſti: re
ſtituiſti: remiſiſti. Aĩa rñdet. Non nobis dñe
nõ nobis: ſʒ nõi tuo da gloriaʒ: ⁊ ſic perducit
vſqʒ ad xpi cathedrã: vbi adorat xpm regra
tiando ſibi: qꝛ ipſaʒ ꝑduxit ad debitũ fineʒ: ⁊
ibi coronat a xpo: quẽadmodũ depingit vir
go Maria qñ coronatur a xpo. Iuxta illud.
Ueni electa mea: veni coronaberis. Auctas.
Iuſti i ꝑpetuũ viuẽt: ⁊ apud dñʒ ẽ merces eo
rũ: ⁊ cogitatio illoꝝ apud altiſſimũ. Jõ acci
piẽt regnũ decoris ⁊ dyadema: ſpẽi de manu
dñi. Sap. v. O q̄le feſtũ fit tũc in celo ⁊ tripu
dia ab angelis dei. Auctas Dico vob: gaudiũ
eſt in celo ſup vno pctõre pñiaʒ agente. Lu.
xv. Quãtomagis ſup vno pctõre pñiam cõ
plẽte. Secꝰ de aĩa dãnata ipenitẽte aliud fe
ſtũ fit ſibi in inferno: vt dñs cuſtodiat nos ab
iſto feſto. De q̄ Iſa. xiiij. O ẽs ꝑncipes ĩre ſur
rexeſt d̄ ſolijs ſuis oẽs ꝑncipes nationũ. Uni
uerſi rñdebãt ⁊ dicẽt tibi: Et tu vulneratꝰ es
ſicẽ ⁊ nos nr̄i ſilis effectꝰ es. Detracta eſt vſqʒ
ad iferos ſupbia tua ꝯcidit cadauer tuũ. Sub
ter te ſternet tinea: ⁊ opimẽtũ tuũ erũt vmes.

¶ Dñica ifra octa. aſcẽſiõis. Sermo primꝰ.

1 Ile teſtimoniũ ꝑhibebit de
me. Uerbũ iſtud hẽ textua
liter. Joã. xv. ⁊ officiat in euãge
lio hodierno. Sermo nr̄ erit d̄ ſcõ
euãgelio p̃ſtis dñice: ſingulariter de ũbo ꝓ
poſito ꝓ themate. Et habemꝰ multas bonas
doctrinas ad pctõꝝ correctionẽ ⁊ vite iſtru
ctioneʒ. Sed pũo ſaluteꝰ ũgo Maria. Pro
declaratiõe huiꝰ ũbi ⁊ ꝓſecutõe totiꝰ materie
nr̄i ſmonis ſciẽdũ: ꝙ deꝰ dans doctrinã ⁊ re
gulã ⁊ legẽ oĩbus iudicibus mũdi: quõ ſe de
beant regẽ ad puniẽdũ ⁊ corrigẽdũ pctã di
xit: Nõ ſtabit teſtis vnꝰ ꝯtra aliquem: q̄cq̄d ſi
lud pctĩ vel facinoris fuerit: ſed in ore duorũ
aut triũ teſtiũ ſtabit oẽ verbũ. Deut. xix. Rõ
huiꝰ legis ẽ: qꝛ qñ vna ſola pſona teſtat ꝯtra
aliã ⁊ alia negaret eq̄les ſũt. Judex nõ plꝰ hʒ
rõnẽ ꝯdẽnãdi q̄ʒ ſoluẽdi. Sʒ qñ ſunt duo te
ſtes ꝯtra vnũ: tũc vnꝰ eſt cõuictus ſi ſint tres
teſtes meliꝰ tam iudex põt eũ condẽnare. Jõ
dicit. In ore duoꝝ aut triũ teſtiũ ⁊c̄. Ecce le
gẽ quã dedit: ⁊ ſicut dedit illis: ſic alijs iudici
bus: ita etiã vult eã ſeruare. Nam anteq̄ʒ aĩa
intret paradiſum ſi ſit bona: vel infernũ ſi ſit
mala vel purgatoriũ. vel pũo venit ad iudiciũ
xpi ⁊ ibi iudicat. Auctas. Statutũ eſt hoĩbꝰ
ſemel mori. poſt hoc aũt iudiciũ. ad Heb. ix.
In primo eniʒ iudicio xps ꝓcedit per legem
datã alijs iudicibus. ſ. cum duobꝰ aut tribus
teſtibꝰ cõtra reum: ⁊ ſm ꝙ teſtes ſunt pro aĩa
vel ꝯtra aĩam: ipſa iudicat. ¶ Primꝰ teſtis ẽ
ꝯſcĩa ꝓpria humana. ¶ Secundꝰ bonꝰ ange
lus celeſtialis. ¶ Tertiꝰ eſt ieſus iudex vniuer
ſalis. De quolibet iſtoruʒ dicit thema. Ille. ſ.
primꝰ vel ſecũdus vel tertius teſtis: teſtimo
nium perhibebit de me pro me vel cõtra me.
¶ Dico pũo ꝙ ꝓpria ꝯſcĩa humana ẽ teſtis
qꝛ cõſcĩa hoĩs eſt liber in q̄ ſcribunt oĩa bona

⁊ mala q̄ hõ facit. Qñ hõ facit aliqḋ bonum
opus: illud opꝰ trãſit: ſʒ remanet ſcriptũ in li
bro ꝯſcie. Uerbigr̄a. Credo ꝙ q̄libet noſtruʒ
hodie orauit poſtq̄ʒ fuit indutꝰ. genibꝰ flexis
etiã illud opꝰ iam trãſiuit: tñ remanet ſcriptũ
in libro ꝯſcie: ad teſtificãdũ in iudicio. Idem
ſi hodie feciſtis elemoſynã. ſi deuote ⁊ cum ſi
lentio audiuiſtis miſſam. Idem ſi ſalutaſtis
aliũ bono corde: ⁊ ſic de alijs. Iſta opa trã
ſeunt: ſed remanẽt ſcripta in libro cõſcientie.
Auctas. Cũ gẽtes q̄ legẽ nõ habẽt: naturali
ter ea que legis ſũt faciũt hmõi. legem nõ ha
bẽtes ipſi ſibi ſũt lex: qui oſtẽdũt opus legis
ſcriptũ in cordibꝰ ſuis. Roma. ij. Idẽ de ma
lis opibꝰ dicas. Dixiſti hodie aliqḋ mẽdaciũ
illud iam trãſiuit: ſʒ remanet ſcriptuʒ in libro
ꝯſcie ad teſtificandũ ꝯtra te in iudicio. Idem
ſi iuraſti ꝑ deũ ⁊ vituperaſti aliquẽ: vł locutꝰ
fuiſti in miſſa: ſi es religioſus qui ſilere in mẽ
ſa debes: vel reſpexiſti mulieres diſcurrendo
per villã vel ciuitatem vel in eccĩa. Auctas.
Impfectũ meũ viderũt oculi tui. ⁊ i libro tuo
oẽs: ſupple defectus ſcribentur. ps̄. cxxxviij.
Nota. Impfectũ meuʒ ⁊c̄. q̄ſi diceret: dñe qñ
ego peccabã: credebaʒ facere pctã ſecrete: ab
ſcondẽdo me a gẽtibꝰ: ſʒ tu dñe vidiſti ⁊c̄. ⁊ i
libro tuo ⁊c̄. Cõſcientia eni hoĩs dr liber dei.
Rõ: quia ipſe fecit illũ librũ: ⁊ creauit: ⁊ ſcri
bit: ⁊ legit: ⁊ nullꝰ alius. Cognoſcẽ enim cogi
tatões cordiũ ſiue intellectuum vt ſunt in in
tellectu ſolius dei eſt. De quo vide ſcm̃ Tho.
ꝑma parte. q. lvij. ar. v. Mõ iſte liber eſt clau
ſus: qꝛ nullꝰ põt legẽ niſi deꝰ: ⁊ ego in meatu
in tua ꝯſcia: ⁊ ille in ſua ⁊c̄. Sʒ in iudicio quã
do aĩa veniet timẽs ⁊ tremẽs dicet chriſtus.
Uideamꝰ librũ: tũc ꝯſcĩa aperiet ⁊ dabit teſti
monium. Si aĩa receſſit a corpore in gratia:
mala ⁊ pctã nõ apparebũt in cõfuſioneʒ: im
mo in bonũ teſtimoniũ aĩe i gloria. Uñ apo
ſtolus. Gloria noſtra hec eſt: teſtimonium cõ
ſcientie noſtre. ij. ad Chorin. i. Sed ſi vixit in
mala vita peccatis ⁊ finaliter moritur ipeni
tens: tũc nullũ bonũ appebit ſcriptũ in libro
ꝯſcie: qꝛ q̄diu ſumꝰ in pctõ opera nr̄a nõ ſunt
meritoria. Jõ nõ appebũt niſi mala opa ſcri
pta in charta illa: iõ apl's. Teſtimoniũ reddẽ
te illis ꝯſcĩa ipſoꝝ: ⁊ inter ſeinuicẽ cogitatio
nũ accuſantiũ aut etiã defendentiũ in die cuʒ
iudicabit deꝰ occulta hoĩuʒ. Ro. ij. Do vobis
hoc remediũ ⁊ bonũ conſiliũ: qḋ ſi vultis te
nẽ ⁊ mihi credẽ: tunc teſtimonium conſciẽtie
veſtre erit pro vobis: ⁊ nõ contra vos: licet fe
ceritis multa mala ⁊ pctã. Iſtud remedium
capiat ꝑ ſilitudineʒ hãc. In quodã loco erat
hõ quidã male vite: latro: homicida: ⁊ facie
bat multa mala: ſʒ ſecrete timore iuſticie. Sʒ
quãtũcũqʒ ignis fiat ſecrete: ⁊ in abſcondito
fumꝰ exiet. Inde rex ſciẽs illiꝰ hoĩs mala com
miſit iudictũ illius loci: vt faceret ꝓceſſum cõ
tra illuʒ hominẽ taliter ꝙ ille homo nihil ſci
ret. Quo facto ꝓceſſu clauſo ⁊ ſignato ſciens
iudex ꝙ iſte homo cõtra quem fecit ꝓceſſum
eſſet iturus ad regẽ: dixit ſibi ꝙ portaret regi
vnũ librũ qui acceptauit librũ: ⁊ erat ꝓceſſus
cõtra eũ factꝰ. Quãdo aũt latro fuit in via co
gitauit ⁊ timuit an iſta ſcriptura eſſet contra
eum: quia Cõſciꝰ ipſe ſibi de ſe putat oĩa dici.
Dicẽs itra ſe: Quid ſcio: q̄d porto. Iſte liber
ꝓceſſus videt: qui aperuit deniq̄ ꝓceſſũ ⁊ legit
ibi: ⁊ inuenit clare oĩa mala q̄ fecerat: qui ince
pit flere di. O miſer q̄d faciã: ſi ego porto hꝰ
regi: ſuſpẽſus ſũ: volebat cõburẽ ꝓceſſũ: ſed ti
mebat perdere oĩa bõa ſua. Qui acceſſit ad
quendã notariũ amicũ exponẽs ei ſuã neceſ
ſitatẽ ⁊ caſũ. Ad quẽ notariꝰ dixit: Si de cete
ro vultis vos cauere ⁊ emendare vitã veſtrã
ego iuuabo vos. Qui ꝓmiſit emendã. Tunc
notarius fidelis raſit de ꝓceſſu ſubtiliter: vbi
erat affirmatiua poſuit negatiuã: ⁊ vbi erant
teſtes cõtra eum poſuit pro ipſo ⁊ clauſit pro
ceſſum dicẽs: Modo vadatis ad regem: nec
oportet vos timere: imo rex bñ recipiet vos.
Qñ aũt fuit cũ rege: aſſiſtẽtes q erãt cum re
ge dicebãt. Dñe iſte eſt ille malꝰ hõ talis loci
capiat: ⁊ ſtatiʒ rex mãdauit vt ſtatim caperet
⁊ ſuſpenderet. Sed ipſe homo ꝑſentauit pro
ceſſum regi: qui lecto ꝓceſſu: rex oſculatus eſt
eũ ⁊ mãdauit ſibi dari centuʒ florenos. Rex
iſte eſt ille de quo: rex regũ ⁊ dñs dñantium.
Apoc. xix. ſʒ malefactor ẽ q̄libet noſtrũ. Su
mus eni homicide ⁊ latrones ⁊c̄. Si tu dicis
Ego nunq̄ʒ occidi aliquem, ꝓbo ꝙ ſic. Homi
cida occidit corpꝰ: ſed qui peccat mortaliter
occidit animã. quotiẽs eni peccaſti mortalit
totiẽs occidiſti aĩam. Aĩa que peccauerit ipa
morietur. Ezech. xviij. Itẽ occidiſti primũ ho
micida es. Auctas. Omnis eni qui odit fra
trẽ ſuũ homicida ẽ. i. Jo. iij. Itẽ q̄tiẽſcũq̄ʒ in
clinaſti vł induxiſti aliũ ad peccãdũ mortalr
totiẽs aĩaʒ occidiſti. de pe. di. i. dic̃ Aug. No
li te putare homicidã nõ eẽ cũ fr̄i tuo malũ ꝑ
ſuades. Cũ eniʒ. Cũ eni fr̄i tuo malũ ꝑſuades
occidis. Itẽ ſumꝰ fures: quotiẽſcũq̄ʒ furati ſu
mꝰ deo honorẽ vł reuerẽtiã vel obediẽtiã ad
ſua ꝓcepta: totiẽs fecimꝰ furtũ. Itẽ primo ſu
mã ⁊ eccĩe decimas. ſeruitoribꝰ ſolidatum ⁊

mercedē opeꝝ.moꝛtuis legata:furtū cōmitti
mus oēs.Auctas.Quotqt venerūt fures ſūt
ꝛ latrones.Jo.x.c.Et pceſſus ē iā fact⁹ clau‑
ſus ꝛ ſignat⁹.Et qlibet poꝛtat ſuū pceſſuȝ ad
regē xp̄m.Ergo qd fiēdū.Dico ꝙ ſic fecit la
tro.Pꝛio apiaꝛ iſte pceſſus legendo ea q̄ ibi
ptinēt.Scd̄o debem⁹ flere ſic iſte fleuit. Ter/
tio debem⁹ oñdere pceſſuȝ amico ſuo nota/
rio.Quarto fiat ꝙ notari⁹ radat ſubtiliꝛ ꝛc̄.
P° liber ꝯſcie apieꝛ cogitādo malā vitā quā
tenuit.Si es religioſus:cogita ſi ſuaſti regu/
lā ꝛ cerimonias.Si ſacerdos:cogita q̄lr offi/
ciū celebraſti ſi cū pura deuotiōe: vel p pecu
nia ſi vnq̄ᵹ iuraſti vel mētit⁹ fuiſti.ſi vixiſti ca
ſte ꝛc̄.idē de vob̄.qlibet cogitet vitā quā te/
nuit.Jſto mō liber ꝯſcie apiꝛ.Scd̄o ploꝛa.ec
ce ꝯtritio dicēs.O miſer quid erit de me ꝛc̄.
Tertio recurrere debes ad amicuȝ ꝛ dicē ſibi
totū ꝛ oñdere ſibi libꝛū.Amic⁹ iſte ē cōfeſſoꝛ.
amicus plūſq̄ᵹ pr̄ vel mr̄:ꝛ oñdē ſibi libꝛum
debes clare dicēdo pctā. Pater ego ſuȝ ma
gn⁹ pctōꝛ.Pꝛio feci h°ꝛ h°.Et poſt ꝯfeſſiōeȝ
ꝯfeſſoꝛ dȝ q̄rere ppoſitū i coꝛde vr̄o de cetero
cauēdi ꝛ emēdādi vitaȝ vr̄am.Si dicit̄ ꝙ ſic
tūc ꝯfeſſoꝛ radet ꝛ delet pctā de ꝯſcia.ſ.cū lin
gua.Nullus gladi⁹ tm̄ ſcindit q̄tū lingua cō
feſſoꝛis qñ eleuat manū ꝛ dicit.Miſereaꝛ tui
oīpotēs de⁹:ꝛ dimittat tibi oīa ꝛc̄. Fctā abſo
lutiōe oīa pctā ꝛ mala ſūt raſa de libꝛo ꝯſcie.
Jta radit ſubtiliꝛ ꝙ ſic ꝯſcia erat ꝯ te ꝛc̄.teſta
tur p te.Deinde dicet ꝯfeſſoꝛ. mō ſecure va/
das ad regē.Uadit hō ſecur⁹ pniāȝ iplēs da/
tā a ꝯfeſſoꝛe:ꝛ qñ aīa venit coꝛā xp̄o i iudicio
ꝛ pceſſus ꝯſcie apiꝛ oēs teſtes ſūt p aīa.Be
nedict⁹ erit q ꝯſiliū h° ſuauerit.H° de⁹ met
dicit peccatoꝛi.Sume tibi libꝛū grādē: ꝛ ſcri
be i eo ſtilo hoīs velociter ſpolia detrahe:cito
pdare.Jſaye.viij.Nō.Sume tibi:nō alteri.
q2 nullus ali⁹ pōt ibi legere libꝛū grādē. ma/
gnus liber ē decretales maioꝛ decretū ꝛ ma/
ioꝛ biblia.Maioꝛ oīb⁹ his eſt ꝯſcia. Liber ſu
miꝛ cogitādo pctā:vt dixi.Scribiꝛ ſtilo hoīs
q2 ex q̄ de⁹ fact⁹ ē hō dedit hoīb⁹ ptātē remit
tēdi pctā ꝛ nō añ.Audiꝛ velociꝛ ꝛc̄. Nullus
dicat volo ꝯfiteri in q̄dragesima ꝛc̄.foꝛte ho/
die vel cras moꝛieris ꝛc̄.Et ſic pȝ p⁹ ps ſmo
nis.¶Dico ſcd̄o ꝙ ali⁹ teſtis ē angelus bo/
nus celeſtialis.Sciēdū ꝙ qlibet hō vel mu/
lier a natiuitate qūādiu viuit in h° mūdo hȝ
vnū angelū bonū de celo ſūmo ad ſui cuſto/
diā a deo oīpotēti deputatū.Un̄ Jero. Ma
gna ē dignitas aīaꝝ vt vnaq̄q̄ᵹ aīa ab oꝛtu ſue
natiuitatis hēat angelū ad cuſtodiā deputa/
tū.q2 aliꝛ demōes ſuffocarent nos ꝛ ipedirēt
oīa opa nr̄a.Jō de⁹ dat angelū ad cuſtodiaȝ.
ſicut dñs q hȝ oues dat eis cuſtodiā paſtoꝛiſ.
De hac cuſtodia dauid i ps̄. Angelꝭ ſuis de⁹
mādauit de te vt cuſtodiāt te in oīb⁹ vijs tuis
ps̄.xc.Jſte aūt teſtis videt qcqd hō fac ꝛ di/
cit.Jō teſtificaꝛ de viſo ꝛ auditu.Mō ꝯtēpla
te h quātū placeat angelo bono qñ hō facit
bōa opa.oꝛonē deuotā.ieiunuī ꝛc̄.Tūc.n.an
gelus eleuat oculos ad deū dicēs. O dñe au
diatis eū iā videtis quō deuote oꝛat: ieiunat
ꝛc̄.Sic de quolibet bono ope. Et nō ſolū iſte
angelus gaudet:ſȝ oēs alij de celo.Gaudiuȝ
ē angelis dei ꝛc̄.Luc.xv.Per oppoſituȝ qñ
facim⁹ pctā vel aliquā inhoneſtatē.Dicit an
gelus.O de iſto pditoꝛe qd dicā . Cogita ſi
coꝛā aliq̄ deuota pſona tu faceres ihōeſtatē:
qd diceret.Jta angelus.Multi credūt ꝙ qñ
volūt facē aliqd furtū vl luxuriā ſecrete ꝙ nul
lus videat:dīt.o null⁹ videt me.o miſer ape/
ri oclos mēꞇ ꝛ vide ibi āgelū pn̄tē: q dic . O
de iſto pditoꝛe.qd ego dicā iudici. O de iſta
meretrice ſiue putana qd dicā.Etiā ō celo il/
li clamāt ꝯ illū pctōꝛē.ac ſi mō coꝛā nobis ve
niret aliq̄ mlier meretrix nuda:oēs vos dice
retꞇ.O illa vilis meretrix:foꝛas ꝛc̄.Mō cogi
tate q̄lr ſcti āgeli q abhoꝛrēt pctā q̄lr idignā
tur.Auctas.Ecce videntes clamabūt foꝛis.
Angeli pacis amare flebunt. Jſa.xxxiij. Nō.
Ecce vidētes:q2 ſūt nobiſcū h āgeli pacis q ſt
de celo.q2 illi de iſerno ſūt angeli guerre ꝛ di
uiſiōis:amare flebūt quātū ad deteſtationeȝ
pctōꝝ.Nō itelligatꞇ ꝙ ſit talis flet⁹ ſic ꝛ nr̄.q
venit ex triſtitia vel deuotiōe.ſic i deuotꞇ plo
nis.Cogita q̄le teſtimoniū faciet angel⁹ i iu
dicio.Qñ.n.aīa peccatrix ipenitēs venit ad
iudiciū:ꝛ demōes eā accuſāt.Xp̄s iuſt⁹ iudex
vult audire ptes dicēꞇ.Uideam⁹ qd dicitꞇ voſ
āgeli.Qui rn̄dēt.ſ.demōes.Dñe iſta aīa fec
h°ꝛ h°.Jō faciatꞇ iuſticiā p vno pctō dānaſtiſ
nos in ppetuū.ꝛ iſte fecit tot pctā.iō ꝛc̄.Tūc
xp̄s lȝ ſciat totū tn̄ ſm foꝛmā iudicis q̄rit a te
ſtib⁹.Jnterrogat āgelū di. Quid ē h°. tu qd
vidiſti qd dicis. Et angel⁹ q̄ſi cōplāgēdo ex
amoꝛe quē hȝ ad nos dic. Dñe tot āni ſūt ꝙ
mihi cōmiſiſtis iſtū. Uex eſt qd dīt demōes
dedit ſe ſuperbie vanitati.ꝛ ſic de alijs pctis.
Quātūcūq̄ᵹ ego inducerē eū ad celuȝ noluit
mihi credere.Tūc xp̄s auditꞇ duob⁹ teſtib⁹.ſ.
ꝯſcia ꝛ angelo.dat ſnīam dicens.Surge tolle
qd tuū eſt ꝛ vade.Tunc demones recipiunt
aīam.ꝛ ſic duciꝛ ad infernū.Si aūt hō fuit be
ne cōfeſſus ꝛ ppoſuit ſe abſtinere a peccatꞇ.ꝛ

fecit ꝯdignā pniāȝ.qñ venit ad iudi^m ꝛ demo
nes eū accuſant.xp̄s dicit ad bonū angelum.
Quid tu dicis angele.Rn̄det angel⁹ dicens
veꝝ eſt dñe ꝙ iſa fecit h°:vt dicūt demōes.tn̄
recurrit ad medicias ꝛ ad remedia vr̄a.Fuit
eni bn̄ ꝯfeſſus ꝛ ꝯtrit⁹ ꝛ fecit pniāȝ ꝛ cōtcauit
iō vr̄ mihi ꝙ dȝ abſolui. Tūc xp̄s dat ſnīam ꝛ
pcipit angelo ꝛ mādat ſibi vt collocetꞇ in pa/
radiſo in tali ſede vel cathedra.De hoc dicit
ſcriptura ſi fuerit p eo angel⁹ loquēs:vn⁹ de
mill⁹ vt annūctet hoīs equitatē.i.pniāȝ ꝛ bo
nā vitā Miſerebiꝛ ei⁹ ꝛ dicet. Libera eum vt
nō deſcēdat in coꝛruptionē.Job.xxxiij. Re/
mediū ergo ꝛ cōſiliū bonū bti Bernardi eſt
dicētis. Noli pn̄te angelo ſancto facē qd me
pn̄te facē nō auderes.Quātūcūq̄ᵹ eēt tēpta/
tus q̄s pꝑter verecūdiā coꝛā vna bona pſona
nollet facē pctm̄ vel inhoneſtatē aliquā . q̄re
ergo in pn̄tia angeli nō times facē. O q̄le te
ſtimoniū angel⁹ facēt ſi amoꝛe ſuo hō nō pec
caret opoꝛtunitate hita vt placeret ei.¶Di/
co g° ꝙ ali⁹ teſtis eſt ieſus iudex vlis. Dicēt
aliq̄s qūo eſt poſſibile ꝙ xp̄s ſiꝛ ſit iudex ꝛ te
ſtis.Si eſt iudex qūo eſt teſtis.ꝛ ecōuerſo.Di
co ꝙ ppꝛiū ē xp̄o ſimul eē iudicē ꝛ teſtē.Nec
rex nec papa pōt eē ſiꝛ iudex ꝛ teſti:ſȝ xp̄s.Jō
dicit.Ego ſum iudex ꝛ teſtis dicit dñs. Jere.
xxix.Si alij teſtes nō eſſent:ille ſufficeret. Jō
dicit.Accedā ad vos in iudi° ꝛ ero teſtis ve/
lox maleficis ꝛ adulteris ꝛ periuris.ꝛ q calū
niāꞇ mercedē mercēnarij:ꝛ hūiliāt pupilloſ
ꝛ viduas.ꝛ oppꝛimūt pegrinos.nec timuerūt
me dic dñs exercituū.Malach.iij. Nō ſeptē
pctā in dicta auctē.de qbus erit teſtimoniuȝ
xp̄i ꝯ hoīes in iudi°.Pꝛimū pctm̄ eſt malefi/
cuȝ.oēs qui faciūt mala opa dicunꞇ malefici:
ſed ſimplr̄ qui dānificant pximuȝ tollēdo ei⁹
bona vel furādo de vinetis hoꝛtis ſeu cāpis.
Quidā dicūt ꝙ recipe fruct⁹ nō eſt pctm̄.er/
roꝛ eſt.q2 ex furto fruct⁹ humanū genus fuit
exul a padiſo terreſtri.ꝛ xp̄s p eo paſſus eſt.
Tales nō hn̄t remediū niſi ꝙ ſatiſfaciāt ſi vo/
lūt intrare padiſuȝ vel petē veniā debēt. Se/
cūdo ero teſtis velox adulteris.Dicaꝛ qd eſt
adulteriū.qñ eſt publicū niſi coꝛrigaꝛ.ira dei
eſt ſup cōitatem. Tertio ꝛ piuris.Dicaꝛ qūo
p toto mūdo ſaluando hō nō deberet iurare
falſum iuramētū.Quarto qui calūniaꝛ mer
cedē mercēnarij.Jſte mercēnari⁹ eſt xp̄s qui
xxxiij.ānis laboꝛauit in vinea xp̄ianitaꞇ:ſala/
riū qd vult ē de ſepteȝ dieb⁹ hebdomade.ſ.ꝙ
vult vnā.ſ.dñicā.qui vero nō ſeruat dñicā ca/
lūniaꝛ mercedeȝ ꝛc̄.Quinto erit teſtis velox
his qui humiliāt viduas ꝛ pupillos. Uidua
eſt mulier q̄ hȝ viꝝ ſuū in alio mūdo. Jta aīe
nr̄e ſūt vidue q̄ hn̄t ſponſū ſuū in alio mūdo.
Pupilli ſūt coꝛpa.Humiliāꞇ iſti pupilli qñ
inebriāꞇ hoīes in tabernis ꝛc̄.Dicaꞇ ꝯ iſtud
viciū.Sexto ꝛ oppꝛimūt pegrinos. Quilibȝ
nr̄m eſt pegrin⁹ q̄diu viuim⁹ in hoc mundo.
Jō dauid.Aduena ꝛ peregrin⁹ ego ſū.oppꝛiꝛ
miꝛ peregrin⁹ in ludo taxilloꝝ ꝛc̄.Septimo
nec timuerūt me . pcepta dñoꝝ tpaliū timēt
ſed nō dei.Remediū g° ē in oīb⁹ q̄ facim⁹ hr̄e
reſpectū ꝛ timoꝛē ad deuȝ.vt Job q dicebat.
Ecce in celo eſt teſtis me⁹.ꝛ ꝯſcius me⁹ in ex/
celſis.ſbdit.Ad deū ſtillat ocul⁹ me⁹.iob.xvi.
ſic ocul⁹ mulieris ad viꝝ eā reſpicientē p fe/
neſtram.Jō nō ſuſtinet tact⁹ philocapti ꝛc̄.
¶Dñica infra octa.aſcenſionis. Sermo.ij.

I Lle teſtimonium phibe/
bit de me.
Joan.xv.Pꝛo huius ēbi declara
tione ꝛ māe pdicāde itroductiōe
ſciendū ꝙ ſingularis excellētia ꝛ puilegiuȝ ē
de xp̄o dño ſup alios dños oēs : q2 ipſe ſimul
eſt iudex ꝛ teſtis qd nō eſt de aliquo iudice i
aliquo bono iudicio . Rō.q2 teſtificari nihil
aliud eſt q̄ᵹ iudicem de veritate infoꝛmare.
Mō aliud eſt iſoꝛmare ſe ꝛ aliud infoꝛmari.
Judex eni pōt iſoꝛmari.ſ.ab alio:ſed ipemet
nō pōt ſe iſoꝛmare.Jō nō pōt eſſe iudex ꝛ te/
ſtis ſimul.ſed in xp̄o iſta rō nō hȝ locū.q2 ipē
nō idiget iſoꝛmatiōe alteri⁹.Jdeo ipſe infoꝛ/
mat oēs alios de v̄itate.Plus ſcit ipſe de ne/
gocijs meis ꝛ tuis q̄ᵹ nos.Auctas. Oīa eniȝ
nuda ꝛ apta ſunt oculis ei⁹.ad Heb.iiij. Jō
necāꝛio ipſe iudex hȝ eē teſtis.Scd̄a rō.quia
iudicare eſt iter ptes ſnīaliter diffinire.Jn oī
eni iudicio ſūt re⁹:accuſans ꝛ teſtis qui ſemꝑ
eſt alicuius ptis.ꝛ cū iudex nō poſſȝ eē ſimul
iudex ꝛ pars.Jgiꝛ null⁹ iudex pōt eſſe ſimul
iudex ꝛ teſtis. Sȝ i xp̄o iſta rō nō hȝ locū.q2 i
oī bono ope ipſe ē ps. Rō.q2 bona opa ma/
xime fiūt pp deū.ſi vero opa mala : ibi nō eſt
ps.q2 fiūt ꝯ eū.Jō dicebat ipē.q nō eſt mecū
aduerſū me eſt.Luc.xi.Ergo neceſſario ē ps.
Pȝ ergo puilegiū ꝛ excellētia xp̄i.q2 ſimul
ē iudex ꝛ teſtis.De hoc auctas clara.Ego ſū
iudex ꝛ teſtis dicit dñs.Jere.xxix.ꝛ iſta rōnē
ppoſui thē.ꝛ qlibȝ vr̄m pōt veraciꝛ dicē:Jlle
ſ.ieſus xp̄s dñs ꝛ iudex teſtimoniū phibebit
de me.Pȝ thēs.Et ego ſū mō i mā quā volo
ptractare moꝛaliꝛ.Mō videam⁹ quō xp̄s eſt
teſtis ꝛ iudex in iudi° ꝛ ꝯ q̄ pctā.¶De hoc b̄
nem auctatē q̄ dicit clare de qbus pctis phi/

bebit in iudicio teſtimoniũ. Accedaꝫ ad vos
in iudicio. ꝛ ero teſtis velox maleficis ꝛ adul
teris ꝛ piuris. ꝛ q calũniant mercedẽ mercẽ-
narij ꝛ humiliãt viduas ꝛ pupillos: ꝛ oppri-
műt pegrinũ: nec timuerũt me dicit dñs exer
cituũ. Malach. iij. Hoc noiat ſeptẽ ↄditiões
pctõꝝ q̃ ſi vitent habebit in iudiº iudicẽ ꝛ te
ſtẽ xp̃m pro vob. alias erit ꝯ vos. ꝛ poterit di
cẽ thema. Ille teſtimoniũ perhibebit de me.
¶ Primo dic. Accedã ad vos in iudiº tãq̃
iudex. ꝛ ero teſtis velox maleficiis. Quilibet
pctõꝛ faciẽs mala opa põt dici malefic9 gña-
liẽ. Sꝫ ꝓprio ꝛ ſtricto mõ malefici ſũt qui nõ
ſolũ nocẽt ſibi ipſis. ſed toti cõitati. ſicẽ ſũt di-
uini. ſortilegi ↄiuratores ꝛ potionatores ſiue
ſtoxicatores qui ſi ſuſtinent in aliquo loco: to
ta illa pſta deſtruet ex quo eſt notoriũ. qꝛ pro
ceſſionalr gẽtes recurrũt ad eos. ꝛ ſi ſuſtinet
ira dei eſt ſup illã ciuitatẽ ſiue cõitatẽ. Secus
de ſecretis. quos de9 ſecrete dãnabit: ꝛ terra
erit ſine piculo. qꝛ ex quo pctm̃ eſt ſecretũ nõ
cadit in iudicio hoium: ſed i iudicio dei. Dñe
Iudica illos: da illis ſm opa eorũ ꝛ ſm neq-
tiã ad inuentionũ ipſoꝝ. Dicũt id qd volunt ꝛ
neſciũt. qꝛ tenebroſi ſũt. ſed diffamãt aliquẽ
ꝛ oſtẽdunt in ſpeculo ꝛ in amphora ꝛc̃. ſign-
ras ꝛc̃. ꝛ ſequit diuiſio iter vos ꝓpter hoc nõ
eſt petẽda ſanitas ab eis. Si tu hẽres inimicũ
capitalẽ in hac villa recurreres ad eũ in tuis
neccitatib9. claꝝ eſt ꝙ nõ. Ita eſt de ↄuinis qui
cũ dyabolo inimico capitali nr̃o hñt ſua cõſi
lia. Ad dñm ieſum xp̃m recurrat in vr̃is ne-
ceſſitatib9. quia ipſe põt dare ſanitatẽ filijs ꝛc̃.
Precepit de9 antiquit9 dicẽs. Uir ſiue mlier
in quib9 phitonic9 ſiue diuinatiõis fuerit ſpũs
morte moriant. Dñe ꝛ qua morte: an ſuſpen-
ſionis: decapitatõis: vel cõbuſtionis. Rñſio
ꝙ nõ ſꝫ lapidib9 obruent eos. ſanguis eoꝝ ſit
ſup eos. Leui. xx. Quia qui morit ſuſpenſus
vel decapitat9 ꝛc̃. niſi ab vno põt iterfici. Sꝫ
qꝛ diuin9 nocet toti pp̃lo vult de9 ꝙ a toto po
pulo occidat. Ecce q̃re dicit. Accedã ad vos
vſq; maleficis. ¶ Scdo dic. Accedã ad vos
ꝛc̃. Iſta clauſula dꝫ addi cuilibꝫ pctõ. Acce-
daꝫ ad vos ꝛ ero teſtis velox adulteris. Qui
in matrimonio ſũt: actũ matrimonialẽ facere
pñt ſine pctõ ꝛ ẽt qñq; cũ pctõ ꝛ mõtali ꝛ ve
niali. ꝛ qñq; ẽt cũ merito. Sed qñ vir cogno
ſcit de aliq̃ alia mulĩe. vel ecõtra: hoc pctm̃ di
cis adulteriũ. Iſtud pctm̃ ẽ multũ abhoiabi-
le: maxie qñ ẽ notoriũ. qꝛ ẽt nocet toti cõitati
Sec9 ſi ſit ſecretũ. Dicat hyſtoria de corinthijs
qs Paul9 ↄuerterat ad fidẽ ꝛ poſt aliq̃s dies

ira dei fuit ſup eos. qꝛ hẽbãt ſiccitates: ꝛ mor
talitates. Hec dꝛ ira dei q neſcierũt cãm q̃re.
ꝛ ſcripſerũt ap̃lo paulo eoꝝ neceſſitatẽ. Ap̃ls
aũt per lr̃am rñdit eis di. Neſcit qꝛ modicuꝫ
fermẽtũ totã maſſã corrũpit. Et ſeqt. Auferte
malũ ex vob ipſis. i. Coꝛ. v. Pꝫ clare ꝙ ſuſti
nẽ adulteriũ notoriũ eſt deſtructio cõitat. Iõ
vos rectores q portat on9 debet ꝓuidẽ ꝛ facẽ
ordinationẽ. ſtatim cũ ꝑconizatiõe publica ꝛ
cert penis: ꝙ nulla putana ſiue meretrix no-
toria poſſet eẽ niſi in bordello ſiue lupanari.
ꝛ corrigant oĩa iſta pctã. ꝑmo de meretricib9
in hoſpicijs. Lupanaria pñt ſuſtineri. vt dicit
aug. in lib. de ordie ad vitandũ maiora pctã.
Sꝫ lupanaria pticularia q̃ ſunt in laqueũ: nõ
ſũt ſuſtinẽda. qꝛ morb9 ↄtagioſus eſt. Quãdo
vxoꝛ vr̃a vel filia videt meretricẽ cũ hoie gar-
rulare: qd cogitabit: cito erit putana. vel qñ-
q; fieri poſſet putana. Iõ ad pñtẽ in remediũ
maloꝝ ꝛ nõ in laqueũ lupanaria erũt colloca
ta: ne vxorati ꝛ clerici ꝛ religioſi veniẽtes ad
hoſpiciũ incidãt in laqueũ. Cogitate q̃le pec
catũ eſt. qꝛ xp̃us dedit vitã ſuã ꝛ ſanguinẽ vt
ſaluaret aias. Et vos ponit ibi laqueũ vt dã-
nent. Scdo corrigat pctm̃ clericoꝝ de cõcu-
binis ꝛc̃. Niſi hº pctm̃ corrigat dicit dominꝰ.
Accedã ad vos. ꝛc̃. vſq; adulteris. Tertio di-
cit. Accedã ꝛc̃. vſq; piuris. De iſto pctõ de9
reputat ſe valde granatũ qñ notorie ſit. Se-
cus quãdo ſecrete. qꝛ tũc nõ eſt piculum cõi-
tati: ſed qñ notorie iurant renegant ꝛ xp̃m de
ſpiciunt: dicẽdo verba ꝯ xp̃um ꝛ virginẽ ma-
riaꝫ ꝛ ſctõs: credit ꝙ de9 ſurdus ſit ꝛ mut9 ꝛ
cec9. Miruꝫ ẽ ꝙ nõ mittit plagas ad deſtru-
endũ nos. qꝛ talia ſuſtinem9. Si de dño vl̃ re
ge dicerent mala. ſtatim punirent. Et de xp̃o
ſine correctione. Hen oẽs poſſunt dicẽ: imo
iter ſcutiferos aliqui ꝓuocant vt iurent ꝛ blaſ
phement deũ ꝛ beatã virginẽ mariam ꝛ oẽs
ſanctos. ꝛ tunc ridẽt. Et ex peccato iſto vene
rũt ſiccitates: ſterilitates ꝛ mortalitates. ꝛ ira
dei ſuper terrã ꝛ ſup habitatores terre. Sꝫ di
ceret aliqs: q̃re ſup me. qꝛ ego ñ iuro ꝛc̃. Re
ſpõſio licet nõ iurem9 oẽs. qꝛ tñ ſuſtinem9 oẽs
habem9 pctm̃. qñ aliqs iurat ꝛc̃. omnes debe
m9 inſurgere contra euꝫ. O ribaldus interfi-
ciatur ꝛc̃. ac ſi lup9 intraret villã ad deuoran
dum pueros: nõne oẽs clamarẽt ad lupũ: ꝛ
null9 curat de blaſphemia contra deũ: immo
ponunt in truffis: quãdo eſt aliquis magnus
iurator ſciẽter ꝓuocant euꝫ ad iram vt iuret
vt ipſi poſſunt ridere de iuramentis illi9. Iõ
de9 de rectoribus cõquerẽdo qui hoc pecca-

tum deberẽt corrigẽ dicit. Dominatores po
puli mei inique agũt cõtra me dicit dñs. ꝛ iu
giter tota die nomẽ meuꝫ blaſphemat. Pro
pter hoc ſciet populus nomẽ meũ in die illa.
qꝛ ego ipſe qui loquebar. ſupple ꝑcipiendo.
Ecce aſſum. ſic puniendo. Iſa. lij. ¶ Quarto
dicit. Accedã ad vos ꝛc̃. vſq; qui calumniãt
mercedẽ mercẽnarij ſeruitorib9 ꝛ ancillis ꝛ
ſcutiferis. qñ ↄpleto tpe ſeruitij petũt ſalariũ
dñi calũniant. ꝛ faciũt placita ꝛc̃. De iſto pec
cato multũ grauat deus oipotens: intantum
ꝙ ꝑcepit p Thobiã dicẽs. Quicunq; tibi ali
qd operat9 fuerit ſtatim mercedẽ ei9 ei reſti-
tue ꝛ merces mercẽnarij tui apud te oino nõ
remaneat. Thob. iiij. Quinto dicit. Accedaꝫ
ad vos ꝛc̃. vſq; his qui humiliãt viduas ꝛ pu
pillos. Iã qñ mulier vel vxoꝛ aliq̃ ꝑdit ſuum
bonũ viruꝫ: remanet vidua ꝛ filij qñ perdunt
pr̃em remanent orphani: tũc oẽs deberẽt iu-
uare. Sed modo fit totum oppoſitũ. Dicunt
modo nõ habent defenſorẽ: ꝛ cũ tali lr̃a quã
habeo potero habẽ campũ. vineã. domũ ꝛc̃.
ꝛ pater ſatiſfecẽ ſibi de debito: ꝛ nõ curauit de
lr̃a confidens de ſua amicitia ꝛc̃. Sed licꝫ p
diderũt viꝝ ꝛ carnalẽ patrem nõ tñ perdent
verũ patrẽ nec defenſorem. qꝛ de9 pat orpha-
noꝝ ꝛ ſicut iudex viduaꝝ defendit eos q dic.
Uidue ꝛ pupillo non nocebitis. Si leſeritis
eos: vociferabunt ad me: ꝛ ego audiã clamo
rem eoꝝ ꝛ indignabitur furoꝛ me9 ꝑcutiãq;
vos gladio: ꝛ erunt vxores veſtre vidue: ꝛ fi-
lij veſtri pupilli. Exo. xxij. Iõ caueatis ab iſto
peccato. Iõ dicit. Accedã ad vos ꝛc̃. ¶ Sex
to dꝛ. Accedã ad vos vſq; hic. qui opprimũt
pegrinum. Peregrin9 dicit viatoꝛ q portat
modicũ ꝓmiſſionis. Ita in hoc mũdo pegri-
ni dicunt pauperes: quoꝛum quilibet põt dicẽ.
Aduena ꝛ pegrinus ſuꝫ apud te. Cõtra illos
qui pauperes iſtos opprimunt: de9 erit iudex
ꝛ teſtis: maxime cõtra vſurarios q nihil ſciũt
facẽ niſi cũ vſuris. Si habẽt mutuare paupe
ribus ſtatim cũ vſura mutuãt ſi vendũt plus
q̃ eſt ꝑciũ cõdignũ recipiũt ꝓpter dilationẽ
ſolutionis. ſi emunt: min9 dant ꝓpter hoc qꝛ
dant pecuniã promptã. Dicat cõtra illos qui
faciunt vſurã de pannis vendẽdo plus. dein
de ille q emit ſtati vẽdit pannũ min9. Dicat
qd pctm̃ eſſet vendẽ qd nõ ẽ ſuũ. Ita tu ven-
dis neceſſitatẽ alteri9. Itẽ faciũt aliã crudeli
tatẽ ꝯ paupes. qꝛ emũt frumẽtũ ↄtra paupes
ꝛ abſcondũt ſperantes ipſũ vendẽ ad põdus
argenti. Uultis cognoſcẽ qd peccatũ eſt. Di
cit ſcriptura. Qui abſcondit frumẽta maledi

cetur in pp̃lis. bñdictio aũt ſup caput vẽdẽ-
tiũ. Prouer. xi. ¶ Septimo ait. Accedã ꝛc̃.
vſq; hic. nec nõ timuerũt me dicit dñs. modo
audite defectũ q mõ eſt in toto mundo. qꝛ gẽ
tes habent verecundiã ꝛ timorẽ coram gẽti
bus ꝛ nõ timent deũ. ſeruãt ꝑcepta ꝛ ordina-
tiones dñoꝝ tpaliuꝫ. timore pene. ſ. quinq; ſo
lidoruꝫ: ꝛ nõ timent frangẽ ꝑcepta ꝛ ordina-
tiones dei quas ꝑcepit ſeruare: non ſub pena
qnq; ſolidoꝝ: ſed ꝑdendi oia mẽbra: ꝛ corp9
ꝛ aiam: ꝛ dãnationẽ eternã. ꝛ tñ null9 timet.
Iõ dic xp̃s. Nolite timẽ eos q occidũt corp9
aiaꝫ aũt nõ pñt occidẽ: ſꝫ poti9 timete eũ q põt
ꝛ aiam ꝛ corp9 ꝑdere in gehennam. Mat. x.
¶ Dominica infra octauas aſcenſionis.
Sermo tertius.

Aſumptus eſt in

celũ ꝛ ſedet a dextris dei. Mat. vl
timo. Uerbum ꝓpoſitũ ꝓ funda-
mento ſmonis declarat excellẽtiã ꝛ altitudi
nẽ xp̃i q̃liter inquantũ hõ ſuit recept9 ꝛ collo
catus in celũ dicẽs. Aſſumpt9 eſt in celũ. ꝛ ſe
det a dextris dei. Iſtud verbũ hꝫ magnã dif-
ficultatẽ in theologia q̃liter xp̃us dꝛ ſedẽ ad
dexterã dei inq̃ntũ hõ. Pro cui9 declaratiõe
ꝛ mãe predicãde itroductione ſciendũ ꝙ in
ſubſtantijs ſpũalibus non reputantur partes
dextre vel ſiniſtre ꝓprie loquẽdo. Dicit enim
ſctũs Tho. ꝛ ꝓbat ꝑma parte. q. l. ar. i. ꝙ ange
li ſunt incorporei. qꝛ nõ ſunt diuiſibiles p par
tes. indiuiſibiles enĩ ſunt. Ideo in eis nõ iue-
nitur dña partis dextre vel ſiniſtre. Sed ge-
qd eſt in eis totuꝫ põt dici dextra. qꝛ pars ſini-
ſtra dicit minoris fortitudis ꝛ virtutẽ: ſꝫ in an
gelis totũ ẽ forte ꝛ nihil debile. Sed dña p-
tis dextre ꝛ ſiniſtre ꝓprie ſolũ inuenit in crea
turis corporalib9 ꝛ ſenſitiuis. vt i hoib9 ꝛ aia-
libus. qꝛ arbores ꝛ lapides nõ dicunt habere
partes dexterã ꝛ ſiniſtraꝫ. qꝛ equaliter habẽt
fortitudinẽ in q̃libꝫ pte. hoies vo ꝛ iumenta
habẽt maiorẽ fortitudineꝫ ꝛ ꝟtutẽ in dextra
q̃ in ſiniſtra. Ideo dicit Salomon. Leua ei9
ſub capite meo: ꝛ dextra illius amplexabitur
me tanq̃ res fortis ꝛ firma. Cañ. ij. Ergo di-
cit thema. Aſſumpt9 eſt in celũ ꝛ ſedet a dex-
tris dei. Et etiam eſt articul9 fidei: qui dicit.
Aſcendit ad celos: ſedet ad dextraꝫ dei pr̃is.
Si dicas cũ pater in ſua eſſentia ꝛ diuinitate
ſit ſubſtantia ſpũalis ꝛ indiuiſibilis: quo repe
ritur in eo pars dextra: cũ in eo nõ ſit ſiniſtra,
qꝛ in eo nihil debile: ſed tot9 fortis ꝛ oipotẽs.
Rñdeo ꝙ in deo dextra ſumit ſimilitudine

rie ⁊ figuratiue. Verbigra. Sicut qn̄ ad aliquē magnū dn̄m veniūt magne ꝑſone ⁊ notabiles. Iſte dn̄s cā honoris ad dextrā ſuā facit ſtare honorabiliorē ꝑſonā. Ita legit̄ de maieſtate Salomonis. iij. Regū. ij. Poſit⁹ ē thronus matri regis q ſedit a dextris ei⁹. Et poſt regē erat ꝑſona excellentior: ita ꝙ ſedere ad dextrā ſignificat habere excellētiā: honorem ſeu dignitatē ſup oēs alios. Et qꝛ xp̄s eſt in excellētiori glīa: honore: ⁊ dignitate in paradiſo ſup oēs creaturas. Iō dicit̄ ſedere a dextris dei. Cū ergo dicit thema. Aſſūptus ē in celū. ⁊ ſedet a dextris dei. ſenſus ē. in maiori excellētia honore ⁊ dignitate exiſtit: ⁊ eſt maior oībus creaturis. Sup hoc qḋ dicit̄ in themate. ſedet a dextris dei fundabo mām meā. qꝛ articulus fidei dicit in ſingulari. ſedet ad dextrā dei. ꝓ oppoſitū thema dicit in plurali. ſedet a dextris dei. Rn̄deo ꝙ ad dextrā dei ſedere in ſingulari notat ſummā excellentiā de qua loqt̄ articulus fidei. ſed qꝛ iſta ſumma excellentia triplicatur in chriſto. ſcilicet.

Maieſtas imperialis.
Dignitas pontificalis.
Auctoritas iudicialis.

Ex his trib⁹ excellentijs dicit thema. Aſſumptus ē i celū. ⁊ ſedet a dextris dei. ¶ Prīo ergo excellentia ex q̄ xp̄s dr̄ ſedē a dextris dei ē maieſtas iꝑialis. Imꝑator ē. n. maior dn̄s tp̄alis hui⁹ mūdi. qꝛ eſt ſup oēs reges ⁊ principes ⁊ dn̄os. Iſtā habuit xp̄s in ſua aſcenſiōe. qꝛ oēs creature tā ſpūales q̄ corꝑales ſt̄ ſub eo. De hoc apl's dicit. Cōſtituēs ad dextrā ſuā in celeſtib⁹ ſupra oēꝫ principatū ⁊ ꝑtātē ⁊ virtutē ⁊ dn̄ationē. ⁊ oē nomē qḋ notat̄ nō ſolū i h° ſeculo: ſꝫ ēt in futuro. ſꝫ oīa ſubiecit ſub pedibus eius. ad Ephe. i. De iſta xp̄i iꝑiali maieſtate dixit Dauid i pſ. cij. Bn̄dic p°. Dn̄s in celo parauit ſedē ſuā: ⁊ regnū ipſi⁹ oib⁹ dn̄abit̄. Nō parauit. ſ. in terra humanitate ſua. ⁊ q̄liter parauit. dico ꝙ ꝑ virtutē humilitatis. Voluit. n. humiliari īfra oēs creaturas. ideo meruit exaltari ſup oēs creaturas ſm legē ⁊ regulā dicēs. Oīs q ſe hūiliat exaltabit̄. Lu. xviij. Creature ſūt in triplici gradu. vel qꝛ ſūt in celo vt angeli vel i terra vt hoies. vel i corde terre vt demōes. Sub oibus iſtis xp̄s voluit ſe humiliare. In celo. n. ſūt nouē ordines angeloꝝ. Primus ordo ē altior. ſ. ſeraphin. vbi ſūt plures angeli q̄ hoies in mūdo. Secūdus cherubin. Tertius thronoꝝ. Quartus dominationū. Quintus virtutū. Sextus poteſtatū. Septimus principatuū. Octauus archangeloꝝ. Nonus angeloꝝ. Xp̄s aūt in die incarnatiōis ſue hūiliauit ſe ſub oib⁹ angelis deſcēdēs de cathedra eternitatis ſue: ⁊ nō aſſumpſit nām angeloꝝ: ſed venit in hūc mūdū vt radi⁹ ſolis q̄ nō recedit a ſole. ⁊ aſſumpſit naturā hūanā vt radius ſolis: colorē vitri ⁊c̄. Ideo ait dauid. Minuiſti eū paulominus ab angelis. qꝛ fuit paſſibilis ſm humanitatē. ⁊ angeli ſūt impaſſibiles. Scḋo voluit humiliari ſub hoibus. ſ. in ſua vita ⁊ ꝯuerſatiōe. qꝛ vixit ita paup ꝙ nūq̄ aliqs hō fuit ita paup. Primo in natiuitate. qꝛ nō in domo ſꝫ in porticu. in via publica naſci voluit: nō in lecto: ſꝫ in p̄ſepio reclinatus. Itē nūq̄ voluit hēre domū. nō camerā. nō cellā ꝓpriā ſed inuitabat̄ ad dormiendū ⁊c̄. Itēꝫ in fine vite ſue voluit humiliari. qꝛ ſagionib⁹ ⁊ ribaldis ⁊ latronibus fit ꝓceſſus anteq̄ ſententient̄. ſꝫ nō ſic eſt factū de xp̄o. qꝛ iudicatus fuit ſine ꝓceſſu. Iō Dauid in ꝑſona ſua dixit. Ego autē ſum vermis ⁊ nō hō: opprobriū hoium ⁊ abiectio plebis. pſ. xxi. Licꝫ eēt homo tn̄ nō tractabat̄ vt hō: ſꝫ vt vermis deſpect⁹ calcabat̄: ita xp̄s in ſua paſſiōe. Tertio voluit hūiliari ſub demonib⁹. qꝛ ꝑmiſit ſe tēptari a dyabolo q tēptauit eum de peccato gule. Scḋo de peccato vane glīe. Tertio de pctō auaricie. Mat. iiij. Sed dyabol⁹ fuit vict⁹. Fiat ergo rō. Si ſꝫ legē diuinā. Oīs q ſe hūiliat exaltabit̄. ⁊ q̄nto plus ſe humiliat tāto magis exaltat̄. ⁊ qꝛ xp̄s fuit tm̄ humiliatus. vt dictū eſt. Ideo parauit in celo ſedē ſuā. ſ. ꝑ humilitatē. Auctas. Humiliauit ſemetipſuꝫ fact⁹ obediēs ⁊c̄. vſq̄ dei patris. Ad Phil. ij. Moraliter hic nō ꝑ talē cōſequētiā. Si dn̄s ieſus xp̄s vt cōſequeret̄ tātā glīam voluit in hoc mūdo tm̄ humiliari: q̄to magis nos q reſpectu ſue maieſtatis non ſumus niſi vermes putridi. Si cupimus hēe cathedrā in paradiſo debemus nos humiliare ⁊ obedire. xp̄iani p̄latis: filij parētib⁹: diſcipuli magiſtris: iuuenes ſenib⁹: vxores viris ſuis nō ꝯ deū: ſocius ſocio. ⁊ ſic de alijs. Nō exemplū de euangelio. Xp̄s ſemel venit in quādā domo feſſus ex itinere: ⁊ ſedebat. apli aūt fecerūt ſibi queſtionē dicētes. Quis putas maior eſt in regno celoꝝ. Mat. xviij. Quia nos nō ſcimus eā determinare. Et xp̄s. Bene placet mihi ꝙ de iſtis diſputat̄: ⁊ volēs eis clare determinare queſtionē: vocauit vnū puerum qui erat ibi. Dicit̄ ꝙ fuit ſanctus marcialis: ⁊ ſtatuit eū in medio eoꝝ ⁊ dixit. Quicūq̄ humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte: h maior eſt i regno celoꝝ. Mat. xviij. Maioritatē glorie

deus ſtatuit in illo qḋ quilibꝫ pōt hēre. Si aūt cōſtituiſſet in dn̄io dicēdo. Quicūq̄ erit maior dn̄s in hoc mūdo erit maior in ꝑadiſo qd feciſſent paupes. Idē ḋ maioritate in ſcīa qd feciſſent ſimplices ⁊ ignorātes. Idē de maioritate in fortitudine. qd dixiſſent debiles. Sꝫ iſtis dimiſſis maioritatē glīe ꝯſtituit in h° qḋ qlibet pōt hēre. ſ. in hūilitate q̄ maxie in corde ꝯſiſtit. hūiliem⁹ nos ⁊ dimittam⁹ īflatiōes cordis ⁊ diuitias: remittendo iniurias inimicis. Apl's petr⁹. Oēs inuicē hūilitatē īſinuate. qꝛ de⁹ ſupbis reſiſtit. humilib⁹ autē dat grām. i. Pet. v. Iacobi. iiij. ¶ Scḋa xp̄i excellētia q̄ dr̄ ſedē ē dignitas pōtifical̄. Iā ſcit̄ ꝙ īter oēs p̄latos eccl'ie papa ē maior. Iſtā dignitatē hꝫ xp̄s. De hoc Dd̄ pſ. cix. Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextris meis. Subdit̄ ꝓ q̄ eſt. Tu es ſacerdos in ētnū ſꝫ ordinē melchiſedech. Nullus papa hꝫ dignitatē papalē niſi ad vitam. xp̄s aūt i eternū. Nō ſꝫ ordinē melchiſedech nō ſꝫ ordinē aarō: ſꝫ ſꝫ ordinē melchiſedech q in lege nature erat ſil' rex ⁊ ſacerdos valde deuot⁹. q obtulit panē ⁊ vinū in ſacrificio. vt legit̄ Gen̄. xiiij. Nō hyſtoriā de abrahā q cuꝫ ccc. ⁊ xviij. ſcutiferis vicit q̄ttuor reges ꝑꝑ qḋ melchiſedech obtulit panē ⁊ vinū ex q̄ itellexit abrahā ꝙ xp̄s meſſyas debuit īſtituē ſacrificiū i mā panis ⁊ vini. ⁊ flexit genua. ⁊ Melchiſedech bn̄dixit ei ⁊ ait. Bn̄dict⁹ abrahā deo altiſſimo q creauit celū ⁊ terrā. Nō ꝙ ſacrificiū melchiſedech figurabat ſacrificiū qḋ xp̄s īſtituit ⁊ ꝙ melchiſedech nō obtulit ſacrificiū q̄uſq̄ abrahā habuit victoriā de iſtis q̄ttuor regib⁹. inuit̄ h moral'r ꝙ ſꝫ oēs tenemur cōicare in paſca. Tn̄ opꝫ nos p° hēre victoriā de q̄ttuor regib⁹. ſ. de q̄ttuor paſſiōib⁹ ex qb⁹ veniūt oīa pctā q̄ facim⁹. Prim⁹ rex ē amor iordinat⁹: q bellat ⁊ m̄ltos vincit ⁊ captiuat. ſed vincit̄ a nob̄ qn̄ ꝓ nulla re mūdi hō facit ꝯ deū. Verbigra. Parētes diligūt filios. auiſetis vos ꝙ ex iſto amore iordinato nō faciat̄ aliqd ꝯ deū eūdo ad demōes vt ſanent̄. vel faciēdo vſuras vt dicet̄ ⁊c̄. Itē filij diligūt parētes. vir vxorē ⁊ ecōuerſo attēdat̄ ne ꝑꝑ h° faciatis ꝯ deū. Et ſi diligitis diuitias: honores dignitates. attēdatis ne ꝑꝑ h° faciatis ꝯ deū. Scḋs rex ē timor iordinat⁹ de amicis. Verbigra. Si aliqs amic⁹ vel ꝯſanguine⁹ vr̄ ꝓ aliq̄ crimīe ſit capt⁹: ⁊ vos eſtis vocat⁹ ꝑ iudicem ſub iuramēto vt teſtis. ⁊ vos ſcit̄ v̄itatē: ⁊ vos timore punitiōis ei⁹ iuratis falſe. vict⁹ eſtis ⁊ captiu⁹ dyaboli. Si dixeritis v̄itatē eſtis victores. qꝛ nemo timore [illegible] iurare falſe. Plus debetis timē deū q̄ aliq̄d aliḋ. Idē ḋ illis q timore gētiū obloquētiū nolūt parcē inimicis: cuꝫ dn̄s ꝑcipiat oppoſitū. Terti⁹ rex ē placētia corꝑal̄. ſ. comedēdi: bibēdi: ⁊ dormiendi. caueatis ne ex his faciatis ꝯ deū: ſꝫ ſitis victores. Quart⁹ rex ē triſticia. Aliq triſtant̄ de amiſſiōe amicorū vel pueroꝝ inocētiū: ḋ qb⁹ ē gaudēdū qn̄ moriunt̄. qꝛ tales via recta vadūt ad ꝑadiſuꝫ. Aliq triſtant̄ de amiſſiōe bonoꝝ ⁊c̄. tal' triſticia m̄ltos ⁊ m̄ltas captiuat in carcerē iſerni. Iſte rex vicit̄ ꝑ bonā patiētiā. Poſt victoriā habitā de iſtis q̄ttuor regib⁹ poteſtis cōicare ⁊ melchiſedech. i. ſacerdos dei altiſſimi offeret vob̄ panē ⁊ vinū. i. corp⁹ xp̄i: q ē panis angeloꝝ. Iō apl's dicit. Probet aūt ſeipſuꝫ hō. ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ ḋ calice bibat. p° Corinth. xi. ¶ Tertia xp̄i excellētia q̄ ſedet a dextris dei ē auctas iudicialis. Iā ſcitis ꝙ ut in iudicio ſedet iudex eminēter īter ꝑtes. ita xp̄s i die iudicij ſedebit in throno ad iudicādū. De h° Io. Apoc. xx. Vidit thronū magnum cādidū ⁊ ſedētē ſup eū: a cui⁹ ꝯſpectu fugit terra ⁊ celū: ⁊ loc⁹ nō eſt inuētus ab eis. Et vidi mortuos magnos ⁊ puſillos ſtātes in ꝯſpectu throni. Et libri apti ſunt: ⁊ ali⁹ liber aptus eſt q eſt liber vite. ⁊ iudicati ſunt mortui ex his q̄ ſcripta erāt in libris ſm opa ipſoꝝ. Nota q̄ttuor q̄ dicit. P° ibi. Vidi thronū. vſq̄ ſup eū. Qꝛ ieſus xp̄s in die iudicij ſedēs in cathedra iudicabit oēs vnicuiq̄ ſm opa ſua. pctōrib⁹ īpenitentib⁹ dabit dānationē. bonis aūt dabit ſaluationē eternā. Auctas. Fili⁹ hoīs ventur⁹ eſt in glīa p̄ris ſui cū angelis ſuis. ⁊ reddet vnicuiq̄ ſm opa ei⁹. Mat. xvi. Scḋo ibi. cū dic̄ A cuius ꝯſpectu fugit terra: vſq̄ ab eis. Ecce mūdi ꝯflagratio. qꝛ cōis eſt ſnīa oiuꝫ doctoꝝ ꝙ an̄ diē iudicij erit cōflagratio: ⁊ tūc terra ⁊ celū fugiēt. q̄tuꝫ ad q̄litates q̄s mō hn̄t. Vn̄ ait dn̄s. Celū ⁊ terra trāſibūt. Lu. xxi. Tertio vidi mortuos vſq̄ throni. Ecce mortuoꝝ reſurrectio. Poſt ꝯflagrationē ille q de nihilo cūcta creauit mortuos ſuſcitabit: ⁊ veniēt audire ſnīam ſaluatiōis vel dānatiōis. Cogitate in iſta die quātus timor ⁊ met⁹ erit in oib⁹. Ideo orādo dicebat Beat⁹ Greg. Preſta q̄s oīpotēs deus: vt vnigenitū tuū quē redēptorē nr̄m leti ſuſcepimus. veniētē quoq̄ iudicē ſecuri videam⁹. Quarto vt libri apti ſūt. Ecce meritoꝝ retributio. Dicūt doctores glorioſi ⁊ poſtille ꝙ iſti libri ſunt ꝯſcientie: q mō ſunt libri clauſi. qꝛ nullus pōt ibi legere niſi tu met ⁊ deus. ibi. n. ſcribunt̄ oīa bona ⁊ mala q̄ facim⁹: ⁊ in iudicio aperientur ꝙ ꝑtunc diēs

quiſlibet poterit ſibi legē. Boni laudabuntur
dicēt. O q̄ bon⁹ ille fuit: ſȝ ſuperi⁹ iret optie
indut⁹: tñ ad itra portabat ciliciū. ⁊ ſic d̄ alijs
Mali aūt vituꝑabunt dicēdo p⁹ d̄ religioſis.
O de falſarijs videbat deuot⁹: ⁊ ecce totum
erat ypocriſia. ⁊ ſic de alijs. O quāta mala ab
ſcōdita reperient. Jō apls. Nolite añ tp̄s iu-
dicare q̄uſqȝ veniat dñs q illuminabit abſcō
dita tenebraꝝ ⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordiū. ⁊
tūc laus erit vnicuiqȝ. ſ. bono: ⁊ vituperiū vni
cuiqȝ malo. i. Coꝝ. iiij. Ecce q̄lr xp̄s hȝ aucta
tem iudicialē. De hoc Dd. Parauit in iudi-
cio thronū ſuū ⁊ ipſe iudicabit orbē terre i eq
tate: iudicabit pplos in iuſticia. ps. ix. Nō pa
ruit. ſ. qñ fuit iudicat⁹. Job. xxxvi. Cā tua q̄-
ſi impij iudicata eſt cauſaȝ iudiciūqȝ recipies
Patet ergo quare dicitur. Aſſumptus eſt in
celum ⁊ ſedet a dextris dei ⁊c̄.

¶ Dñica infra octa. aſcēſionis. Sermo. iiij.

Ui crediderit ⁊ baptizatus fuerit ſalu⁹ erit. Marci. vlti.
Quia multi ſumūt occaſionē male
viuēdi ex v̄bo ꝓpoſito ipſiꝫ male itelligēdo.
Jō ad corrigēdū vitā ⁊ pctā mala volo ipſuȝ
nūc declarare. Sed p⁹ ſalutet v̄go maria. H⁹
v̄bū eſt de vltimis q̄ xp̄s dixit in h⁹ mūdo in
die aſcēſiōis. Qñ debuit in die aſcēſiōis de h̄
mūdo recedē dixit. Qui crediderit ⁊ baptiza
tus ⁊c̄. Dicūt g⁹ illi q nō itelligūt hoc v̄bum.
Certū eſt q̄ xp̄s ponit ſaluationē in duob⁹. ſ.
i credētia ⁊ i baptiſmo. Cū dixerit. Qui credi
derit ⁊c̄. Quare g⁹ vos frēs ⁊ ſacerdotes tm̄
reſtringitis dicētes q̄ oȝ facē pniam. ꝯteri. ꝯfite
ri. reſtituē. remittē. audire miſſas. ſermōes. ora
re ⁊ hmōi. Quare vos tot ipōnitis: cū xp̄s fece
rit viā paradiſi leuē: cū det itelligē qd̄ ſufficit
ad ſalutē q̄ hō habeat fidē in corde ⁊ ſit ba-
ptizatus. Et ſic dāt ſe pctīs ⁊ male vite dicen-
do: erḡ ego habeo fidē ⁊ ſum baptizat⁹ ſuffi-
cit: ſalu⁹ ero. q̄ꝛ xp̄s bñ ſciebat qd̄ eſt neceſſari
um ad ſaluationē. Ecce quō male itelligūt v̄-
buȝ. Qui crediderit ⁊c̄. Jō ꝓ declaratiōe ſciē
duȝ q̄ iſta duo v̄ba crediderit ⁊ baptizat⁹ fue
rit ſunt futuri tp̄is ꝯiunctiui modi. ⁊ hñt duo
tpa. ſ. p̄teriti tp̄is ⁊ futuri. Si aūt cū dr̄. q cre-
diderit ⁊ baptizat⁹ fuerit itelligat de tp̄e p̄te-
rito ſolū: h⁹ eſt falſuȝ. ⁊ etiā error. q̄ꝛ tūc opor
teret ꝯcedē q̄ iudas eſſet ſalu⁹. q̄ꝛ credidit ⁊
ꝑ xp̄m baptizat⁹ fuit cū alijs aplīs. Tūc poſi-
to q̄ aliqs xp̄ianus habuerit fidē catholicaȝ
in cordē ⁊ baptizat⁹ fuerit: ſed poſt iter agere
[illegible]

imo: ⁊ cui dubiū. Nō g⁹ itelligit de p̄terito: ſȝ
de futuro tp̄e. q crediderit. h⁹ eſt in hora mor
tis: fidē catholicā: ⁊ i corde habuerit. ⁊ bapti
zatus. i. in hora mortis mūdiciā baptiſmaleȝ
habuerit ſalu⁹ erit. Quid. n. eſt eē baptizatuȝ
niſi a pctīs eē mūdatū. Qui ergo i hora mor
tis fuerit i credētia diuinali ⁊ mūdicia baptiſ
mali. ſalu⁹ erit. Nō. n. ſufficit crediſiſſe ⁊ ba-
ptizatū fuiſſe. Oēs nos xp̄iani iā ſum⁹ ꝑ ba-
ptiſmū mūdati: ſed nō ſum⁹ oēs mūdi. Nota
ad h⁹ ſilitudinē de rege q in ſua ciuitate p̄co-
nizauit di. Quicūqȝ mihi fidelis fuerit mecuȝ
prādebit. Et fuit qdā ruſtic⁹ regi fidelis. q au
dita p̄conizatiōe bono mane man⁹ lauit. De
inde iuit ad granū ſeu hortū. ⁊ vſqȝ ad horaȝ
prandij reuoluit hinc ⁊ inde ſterc⁹. Hora autē
prādij qñ audiuit trōbetas: ipſe cito venit ad
prādiū. ſed qñ rex vidit man⁹ ſuas imūdas fe
cit eū punire: ſiue fecit eū ſuſpēdi. Ita in ꝓpo
ſito rex nr̄ dñs nr̄ ieſus xp̄s inuitauit nos oēs
ad nuptias paradiſi: di. Qui crediderit ⁊c̄. ⁊
mane lauam⁹ nos. ſ. cū ſum⁹ pueri in baptiſ-
mo. ſed poſt reuoluēdo ſterc⁹ pctōꝝ ſordida
mur in manib⁹. tāgēdo ⁊c̄. in oculis reſpiciē-
do. in ore loquēdo ⁊ in gula. finaliter in toto
corpe. Jō opȝ iteꝝ ablūere nō ꝑ baptiſmū. q̄ꝛ
niſi ſel hȝ efficaciā. Jō opȝ vt ꝑ pniam mūde-
mur. Jō xp̄s. Pniaȝ agite appropinq̄bit ⁊c̄.
Matth. iiij. Ecce quō ſunt decepti q dicūt h̄.
Qui crediderit ⁊c̄. Jō dic̄ ſcriptura. Qui ba-
ptizat a mortuis. i. a pctō mortali: ⁊ iterū tan
git mortuū. qd ꝓdeſt lauatio ei⁹. Eccl. xxxiiij.
Nō. Quid ꝓdeſt lauatio ei⁹. q. d. nihil. Intel
lect⁹ ver⁹ ē iſte. Qui crediderit. ſ. i fine i hora
mortis. ⁊ baptizat⁹ fuerit. idē de futuro. ſ. i fine
ſaluus erit. Pȝ thema. Et ſic ſum in mā p̄di-
canda. Nō ſuper iſto v̄bo ad Heb. vi. Ba-
ptiſmatū doctrine. ſupple ſunt. tangunt gloſe
quinqȝ baptiſmata ad ſaluationē hominum.

¶ Primus eſt de aqua baptiſmali.
¶ Secundus de gratia ſpirituali.
¶ Tertius de ſanguine martyriali.
¶ Quartus de miſericordia penitentiali.
¶ Quintus de igne purgatoriali.

Et de q̄libȝ iſtoꝝ pōt dici thema. Qui credi-
derit ⁊ baptizat⁹ fuerit. ſ. aliq̄rū iſtoꝝ modoꝝ
ſalu⁹ erit. ¶ Dico q̄ p̄m⁹ baptiſm⁹ ē aq̄ ſacra
lis. Iſte aūt ē prim⁹ ⁊ p̄ncipalior ⁊ cōior alijs
⁊ p̄m eccie ſacrm. Iſti mūdant nō ſolū pueri
a pctō originali: ſȝ etiā iudei adulti ⁊ alij inſi
deles ab oīb⁹ pctīs ⁊ culpa ⁊ pena. etiā ſi ha-
berēt oīa pctā mundi. De h⁹ vide ſctm̄ Tho.
[illegible] vbi dicit q̄ paruuli mūdant ab ori-

ginali. ⁊ dant eis v̄tutes iſuſe. Adultis v̄o ſit
remiſſio culpe ⁊ pene: niſi ficte accedant. De
iſto baptiſmo dicit articul⁹ fidei. Cōfiteō vnū
baptiſma in remiſſionē pctōꝝ. Si aūt dicatur
Uos frat̄ dicitis q̄ ſunt q̄nqȝ baptiſmata arti-
culus fidei nō pōit niſi vnū di. Cōfiteor vnuȝ
baptiſma ⁊c̄. Rñdeo q̄ articulus fidei ſoluȝ
loquit de baptiſmo aq̄ q̄ dr̄ eē vn⁹ triplici rōe
ſ. ꝑꝑ vnitatē materie ꝑꝑ vnitateȝ forme: ⁊ ꝑꝑ
vnitatē vſus. De p⁹ vnitas materie hui⁹ ē aq̄
nālis. q̄ꝛ cū aq̄ artificiali vt roſacia nō pōt da
ri baptiſm⁹ oȝ q̄ det cū aq̄ nāli: ſiue ſit de fon
te: flumine: puteo: vel mari. Hoc oñdit xp̄s in
ſuo baptiſmo q nō cū aq̄ artificiali: ſȝ nāli ba-
ptiſmo batizari voluit. Auctas. Saluator nr̄
age iordāis baptizari voluit. vt tactu ſue mū
diſſime carnis viȝ regñatiuā ꝯferret oīb⁹ ags.
ſupple nālib⁹: ⁊ q̄ non eſt niſi vna ſpē. Scd̄o dr̄
vnū ꝑꝑ vnitatē forme: q̄ eſt iſta. Ego te bapti
zo in noie p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūſcti: ibi nō mutādo
nec addendo vel minuēdo. Audiant hic cleri
ci ⁊ etiā vetule q̄ aliqñ baptizant ꝑꝑ periculū
⁊ aliq̄ neſcientes formā dicūt. Ego te baptizo
in noie ſancte trinitatis ⁊c̄. Nō de vetula q̄ di-
xit ſe baptizaſſe illū mgr̄m in theologia. Hāc
formā oñdit xp̄s qñ debuit celū aſcēdē di. Eū
tes docete oēs gētes: baptizantes eos in no
mine patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti. Mat. xxviij.
Tertio dicit vnū ꝑꝑ vſum ſiue p̄cticaȝ quam
ſeruam⁹. q̄ꝛ nō datur niſi ſemel eo q̄ repñtat
paſſionē xp̄i ⁊ mortē q ſolū ſemel fuit mortu⁹
Hāc rōneȝ tangit aplus dicens. Xp̄us reſur-
gens ex mortuis iā nō morit: mors illi vltra ñ
dñabitur. Qd̄. n. mortuus eſt peccato: mortu
us eſt ſemel. q̄ autē viuit: viuit deo. ad Ro.
vi. Ecce q̄re dicit articulus fidei. Cōfiteor vnū
baptiſma in remiſſionē peccatoꝝ. Jō Actuū
ꝑlegit q̄ cū petr⁹ p̄dicaſſȝ: iudei cōpūcti dixe-
runt aplīs. Quid faciem⁹ viri fratres. Rñdit
petrus dicēs. Pniam agite ⁊ baptizet vnuſ-
quiſqȝ vr̄m in noie ieſu xp̄i. in remiſſiōeȝ pctō
rū. i. i fide ieſu xp̄i. De iſto baptiſmo dicit the
ma. Qui crediderit. ſ. in hora mortis: ⁊ baptiza
tus fuerit: ſalu⁹ erit. ¶ Scd̄s baptiſm⁹ eſt de
gr̄a ſpūali. Qñ ifidel cupit baptizari ⁊ nō hȝ
oportunitatē: nec ipſemet pōt ſe baptizare oȝ
tm̄ ab alio baptizari ſiue recipere baptiſmuȝ.
Q̄ꝛ ſicut nullus poſſet ſeipſuȝ gñare: nec etiaȝ
baptizare cū ſit alia generatio. ⁊ morit cū tali
deſiderio. dico q̄ baptizat⁹ ē nō baptiſmo flu
minis. ſȝ flaminis. i. ſpūſſancti baptiſmo ſpūali
in fonte ſpūſſancti. De iſto auctas. Jo. bapti
zauit aqua. Ecce primū. vos aūt baptizamini

ſpūſctō. ecce ſcdm̄. Act. i. Nota q̄ iſte baptiſ
mus ſcd̄us nō ē tante efficacie ſicut p̄m⁹: ſȝ ſal
uat hoieȝ ſm̄ quantitatem fidei ⁊ deuotiōis.
Primus. n. dat characterē idelibilē: q ē qdā
ornat⁹: q̄ſi ſtellā hñs in fronte: ex h⁹ ſingularē
gloriā habēt in paradiſo vbi cognoſcit ſtati dū
aīa intrat celum ſi iſte fuit baptizat⁹ ⁊ non ex
iſto charactere. Itē q̄ꝛ p̄m⁹ baptiſm⁹ remittit
oīa pctā nō ſolū a culpa: ſȝ etiam a pena. Iſte
aūt ſecūdus dat remiſſioneȝ pctōꝝ a culpa: ſȝ
nō a pena: niſi ſm̄ q̄titatē fidei ⁊ deuotionis.
Nota miraculū qd̄ legit in vita bti Martini
de cathecumino mortuo per eū ſuſcitato: q di
xit ſe fuiſſe ductuȝ ꝑ vias tenebroſas ad pur-
gatoriū. Sȝ orōnib⁹ bti Martini fuit ſuſcita-
tus: q ꝓ eo flens orabat dubitādo ne eſſet dā
natus. Iſte ſecūdus baptiſm⁹ gr̄e ſpūalis dat
nobis etiā xp̄ianis magnā cōſolationē. Uñ ſi
aliqs nr̄m dubitaret dicēs. O miſer: qd ſcio
ego ſi ſum bñ baptizat⁹: q̄ꝛ forte fuit baptiza-
tus ab ignorāte ſiue a vetula ⁊c̄. Ideo qd erit
de aīa mea. Ideo ecce cōſolatio. Poſito caſu
q̄ baptizatus errauit in forma vel in intētio-
ne: ſȝ tu neſcis: q̄ꝛ ſi ſcires de cetero faceres te
baptizari: hoc ſufficit: ⁊ iam es baptizatus ba
ptiſmo flāminis. Hec declaratio abſtrahit ab
illa auctoritate apli. ſcd̄a ad Coꝛ. viij. Si eni
voluntas prompta eſt ſm̄ id qd̄ habet acce-
pta eſt non: ſm̄ id qd̄ nō hȝ. Nota. Uoluntas
ꝓmpta eſt. ſ. deſiderādo illud qd̄ nō hȝ: acce-
pta eſt: ſuppl: apud deū: ſm̄ illud qd̄ hȝ. ſ. de-
ſideriū vl̄ ꝓmptitudinē. Jō nullus dȝ iteꝝ ba
ptizari niſi eſſet cert⁹ q̄ non eſſet baptizatus.
Sȝ de pueris ꝑuis q nō habēt liberum arbi-
triū nec volūtatē: ē ꝑiculū. Uñ ſi puer q porta
tur ad baptiſmuȝ moreret in via nō ſaluatur.
Rō. q̄ꝛ nō habet volūtatē. Si dicat. Nunqd
ſaluat in fide parētū. Dico q̄ nō niſi recipiat
baptiſmū: q̄ꝛ nō habet ꝓmptitudinē volūta-
tis. Ideo mltū debēt cauere mulieres ne pue
ri moriant ſine baptiſmo. Sȝ ſi adult⁹ iudeus
vel agarenus vadēs ad baptiſmū recta inten
tione ⁊ nō ficta: morit in via: talis ſaluat pro-
pter ꝓmptitudinē volūtatis. Ideo xp̄s. Ego
ſitiēti. i. ardēter deſiderāti: dabo de fōte aque
viue gratis. Apoc. xxi. De iſto dicit thēa. Qui
crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit. nō ſoluȝ baptiſ-
mo fluminis ſȝ flāminis: ſaluus erit. ¶ Terti⁹
eſt de ſanguine martyriali. Qñ eni nō bapti-
zatus baptiſmo aq̄ interficit propter xp̄m ſal
uat: vt pȝ de rethoribus adductis ad diſputā
dum cum beā katherina. Dic hyſtoriā: ⁊ quō
ſine dolore mortui ſunt. De h⁹ baptiſmo dicit

xpo martyribꝰ. Calicē qdē queꝫ ego bibo bi-
betis: ⁊ baptiſmo q̄ ego baptizoꝛ baptizabi-
mini. Mar. x. Nota. calicē. i. paſſionē: qꝛ ſicut
calix ꝯtinet certā mēſurā: ſic in paſſiōe marty
rū nihil fiebat ſine mēſura: ſꝫ ſm mēſurā certā
a deo oꝛdinatā. Iſte baptiſmꝰ eſt minoꝛ i aliq̄.
Minoꝛ ē in hoc: qꝛ nō dat characterē vt pmꝰ.
Vñ illi. i. rebetoꝛeſ nō hñt characterē: ſꝫ ē ma
ioꝛ in hoc: qꝛ nō ſolū purificat vt baptiſmꝰ aq̄ a
culpis ⁊ penis: ſꝫ etiā ſcificat creaturā: ita vt ꝯ
es fiat ſcītū. Iō Io. Bti q lauāt ſtolas ſuas i
ſanguine agni: vt ſit ptās coꝝ in ligno vite: ⁊
ꝑ poꝛtas itrēt ciuitatē. Apo. xxij. Nō. Bti q
lauāt ſtolas ſuas. i. coꝛpa ſua. Rō. qꝛ ſic veſtis
coopit cōpꝰ: ita coꝛpꝰ coopit aiaꝫ: in ſanguie
agni. Quare nō dicit in ſanguie ꝓpꝛio. Rñ-
ſio. qꝛ modicū valet effundē ſanguinē ꝓpꝛiū
qꝛ cū ſit īfectꝰ pctis: nō poſſet lauare aiaꝫ: opꝫ
ergo lauare in ſanguie agni. Iō de martyribꝰ
dr̄. Hi ſūt q venerūt ex magna tribulatione: ⁊
lauerūt ſtolas ſuas: ⁊ dealbauerūt eas in ſan-
guine agni. Apoc. vij. Sed qd ſi aliqs ꝓ xpo
moꝛif: ⁊ nō occidit ⁊ nō effundit ſanguinē: qꝛ
ſuſpēdif vel ſubmergif vel ſuffocaf vel fame
moꝛif: nunqd ē martyr. Dico q ſic: qꝛ in ſan-
guine. i. ꝓ fide xpi moꝛif. Itē: vt ſit ptās coꝝ
in ligno vite: ſupple: ad accipiēdū fructꝰ ē.
Lignū vite eſt xps: qꝛ facit fructꝰ totiꝰ ſciētie
gaudij ⁊ leticie charitatis ⁊ ſctitatis ⁊ eterne
vite. Et ꝑ poꝛtas. i. ꝟtutes itrēt in ciuitatē. ſ. ce
leſtē. Nō dr̄ ꝑ poꝛtā in ſingulari: ſꝫ ꝑ poꝛtas i
plr̄. ad oñdēdū q nō ſolū fiūt martyres illi q
occidunf ꝓ fide xpi: ſꝫ etiā q q̄cūqꝫ ꝟtute vel
iuſticia manu tenēda. Vñ Io. baptiſta mar-
tyr eſt: qꝛ eccia dicit. Pꝛepotēs martyr hēmi
q cſtoꝛ tñ nō ꝓ fide: qꝛ nulla qō ſibi fiebat de
fide: ſꝫ ꝓ ꝟtute caſtitatis: qꝛ repꝛhēdit Herodē
de luxuria: moꝛtuꝰ eſt ⁊ decapitatus Mar. vi.
O quot martyres eſſent in hoc mūdo ſi vellēt.
Verbigra. Oñ aliqs videret aliquē deū blaſ
phemātē: etiā dñm vel regē: ⁊ aliqs repꝛhēde
ret eū: ſi occideref: martyr efficeref cū ioāne:
qꝛ maioꝛē rōnē hꝫ martyrij q̄ io. qꝛ plus pec-
cat blaſphematoꝛ q̄ȝ foꝛnicatoꝛ. Itē: ſi qs oc-
cidif: qꝛ defendit cōitatē iuſte martyr eſt. Itē
ſi dña occidit ſcutiſeꝝ qꝛ nō vult vocare mere
tricē ⁊c. martyr eſt: ⁊ ꝑ poꝛtā caſtitatis intrat
ciuitatē paradiſi. Idē de mulię maritata no
lēti ꝯſentire viro: eā īdebite ⁊c. Itē de noto-
rio vł teſte nolēte facē falſū iuſtm ⁊ occidif:
martyr efficeref ⁊ ꝑ poꝛtā iuſticie itrat ciuita
teꝫ celeſtē. Ecce q̄lr̄ dicit ꝑ poꝛtas. i. ꝟtutes.
De iſto dicit xps. Qui crediderit ⁊ baptizatꝰ
fuerit ⁊c. ¶ Quartꝰ ē ꝯ mīa pn̄iali. Iſto opoꝛ
teret nos baptizari: qꝛ ſꝫ fuerimꝰ baptizati ba
ptiſmo flumis: tñ ꝟpoſt facimꝰ tot pctā: q ma
culamꝰ nos turpiꝰ: tā coꝛpꝰ q̄ȝ aiam. Iō non
hēmus aliū remediū niſi mie pn̄ialis. ſ. in coꝛ
de ꝯteri de pctis: recipe ꝓpoſitū de cetero nō
peccare ⁊ debemꝰ recipe ꝓpoſitū ꝯfitēdi. Et
cū vna gutta lachrymaꝝ plꝰ faciet ⁊ lauabit
q̄ cū tota aq̄ maris: ⁊ tūc reſtat pena in pur-
gatoꝛio. Dr̄ baptiſmꝰ mie pn̄ialis: qꝛ iſta aia
peccatrix lauaf in fonte mie dei. De iſto dicit
ſcptura i figura Iudith. Exibat iudith nocti
bus i vallē bethulie ⁊ baptizabat ſe i fōte. Iu-
dith. xij. Nō. Iudith. i. ꝯfeſſio ſꝫ īterptationē
hebꝛaicā: exibat noctibꝰ. Noctes i ſcriptura
ſignificāt pctā: ſꝫ dies grās ⁊ bonā vitā. Qui
ambulat i tenebꝛis neſcit q̄ vadit. Ergo ābu-
late dū lucē hētis: vt nō tenebꝛe vos ꝯphen-
dāt. Io. xij. Exibat go noctibꝰ. ſ. ad cogitādū
pctā cū doloꝛe ⁊ ꝯtritiōe. Et ꝯcoꝛdat Dd dr̄.
Laboꝛaui in gemitu meo: lauabo ꝑ ſingulas
noctes lectū: gloſa: ꝑ ſingła pctā. Nō: qꝛ ſi qs
penitēt de vno pctō ⁊ nō de alio: nihil valet.
Iō ꝯfeſſoꝛ dꝫ iterrogare a ꝯfitēte ⁊ pctōꝛe: ⁊
penitemini de oībꝰ iſtis pctis: ſi dicit ſic: niſi
de tali ⁊ tali: nihil valet: nec ē abſoluēdꝰ. Nō
in vallē bethulie. i. pn̄ie: nō dicit i mōtē: qꝛ pe
nitētia regrit hūilitatē: vt pꝫ in opibꝰ pn̄ie. pº
in ꝯtritōe i q̄ coꝛ leſū ꝑ ſupbiā reſtringif per
hūilitatē: ⁊ pctōꝛ ꝯtritꝰ dicit. O miſer. Quid
erit de me. Cōtritio ſi va ē nō ē ſine hūilitate.
Scđo in ꝯfeſſiōe hūiliādo ſe: q̄ntūcūqꝫ ſit ma
gnus dñs: flexis genibꝰ dꝫ ꝯfiteri. Itē dicēdo
mala ⁊ pctā ſua q̄ſi ſe diffamādo. Ecce i val-
le bethulie. Idē de aliis opibꝰ mie: q̄ oia hūi-
litatē ipoꝛtāt: vt ofo genibꝰ flexis. Ieiuniū
hūiliat coꝛpꝰ: elemoſyna burſaꝫ remiſſio iniu
riā ⁊c. Ecce q̄lr̄ hūilitas pn̄ie ē fons diue mie
aiam purificādo: go lauamini. ſ. ꝑ pn̄iaꝫ. mūdi
eſtote: auferte malū cogitatōnū vrārū ab ocu
lis meis. Iſa. i. De iſto dicit xps. Qui credide
rit ⁊c. ¶ Quitꝰ ē de igne purgatoꝛij. Dicunt
aliq ignoꝛātes q vltra mare ſunt gētes q̄ ba-
ptizanf igne. Hoc nihil valet: qꝛ ds in hoc mū
do nō īſtituit baptiſmū ignis ſꝫ aq̄. Sꝫ ex ſua
nimia mīa in alio mūdo inſtituit baptiſmum
ignis purgatoꝛij: vbi baptizanf penitētes qui
nō paracta pn̄ia ꝯdigna decedūt. Verbigra:
qñ moꝛif penitēs q de pctis habuit ꝯtritionē
ſed nō tātā ſicut pctā ſua regrūt ad dimiſſio-
nē culpe ⁊ pene q̄ fuit ꝯfeſſus ⁊c. ⁊ moꝛif ſta-
tim aia ducif ad iudiciū ⁊ dicit xps angelo.
Baptizef in fonte ignis purgatoꝛij: vt mun-

detur a maculis. Nō modū q̄lr̄ ab angelo
tanq̄ a ſacerdote imergif ⁊c. De iſto auctas
dicebat Io. Ego qdē baptizo vos in aq̄. q āt
poſt me vēturꝰ ē foꝛtioꝛ me ē. Ipſe vos bapti
zabit i ſpūſctō ⁊ igni. Mat. iij. Nō. foꝛtioꝛ: qꝛ
iſte baptiſmꝰ ignis valde ē penaꝉ. Ipſe. ſ. xps
vos baptizabit in ſpūſcō: qꝛ grā eſt ſpūſſcti q
in alio mūdo habeamꝰ locū pn̄ie ignis ⁊ per
ignē. Scđm grāmaticā antiquā dicebaf igne
vł igni i ablatiuo. Iō pñt dicere aie qñ exeūt
de iſto baptiſmo ignis purgatoꝛialis. Trāſiui
mus ꝑ ignē ⁊ aquā: ⁊ eduxiſti nos in refrige-
riū pſ. lxv. Nō ꝑ ignē ⁊ aquā: q̄re pº pōit ignē
cū pꝰ baptizenf aq̄. Rñdeo: qꝛ ignis ē foꝛti-
oꝛ ⁊ pncipalioꝛ. Iō de poꝛibꝰ poꝛ ē ſpeclatio.
Nō. q ſolū xpiāi itrāt purgatoꝛiū. De iſto diē
xps. Qui crediderit ⁊ baptizatꝰ fuerit ſalnꝰ erit.

¶ Dñica infra octa. aſcenſionis dñi. Ser. v.

In oibus honorificef deꝰ. Habef ꝟbū iſtō
orginaliter. i. Pe. iiij. ⁊ recitatiue i
epła currētis dñice. Hoc ꝟbū indi-
get vna breui declaratiōe. Pro q̄ ſciēdum q
dicūt oēs ſcti doctoꝛes loquētes ꝯ mūdi crea
tiōe. Deꝰ creauit mūdū duplici rōne. Pº ex
pte hoium fuit neceſſitas ⁊ vtilitas. Scđa ex
pte dei ⁊ pncipalis fuit ꝓ honoꝛe ⁊ glīa ſua.
De pª ſciebat deꝰ q hoies indigebāt loco fir
mo: ad hitādū: laboꝛādū: ſeminādū: colligen
dum: nutriēdū iumēta: ꝑꝑ hoc creauit deꝰ trā.
Itē ſciebat q hoies idigebāt aq̄ ad lauādum
bibēdū: nauigādū ⁊c. Iō creauit deꝰ mare ⁊
fontes ⁊ flumia. Itē qꝛ habebāt reſpirare: iō
fecit aerē. Idē de igne ad calefaciēdū: ⁊ ad ꝑ
parādū alimēta ⁊c. Itē qꝛ idigebamꝰ lumine
fecit ſolē ꝓ die: lunā ⁊ ſtellas ꝓ nocte. Itē ſci
ens q terra nō germinaret ſine īfluētijs: iō fe-
cit planetas. Itē ſciēs q moꝛimur: fecit celuꝫ
ꝓ bonis: ⁊ carcerē īferni ꝓ malis. Iſtā pmaꝫ
rōnē tāgit ſcriptura dī. Siue mūdus ſiue vita
ſiue moꝛs ſiue pñtia ſiue futura: oīa. n. nr̄a ſūt
i. Coꝛ. iij. O q̄tū deberemꝰ ipſū diligē: qꝛ trīa
fecit ꝓ nob. De ſcđa rōne pncipali. ſ. ꝓ hono
re ⁊ glīa ſua vt i mūdi creatiōe cognoſcaf eiꝰ
potētia diuina: qꝛ q talia ex nihilo fecit potēs
eſt. Itē. vt cognoſcaf eiꝰ ſapīa in mūdi guber
natiōe. Itē eiꝰ clementia in omni pꝛouiſione.
Item eius mīa in bonoꝛum pmiatione. Et eiꝰ
iuſticia in maloꝝ dānatiōe. Ecce ſcđa rō pnci
palis: q̄re creauit deꝰ oīa vt a nobis laudef ho
noꝛef ⁊ gloꝛificef. Nō ad hoc ſilitudinē ꝯ po-
tētiſſimo rege hñte palatiū ꝓ ſe: ſꝫ gentes ſue
nō habebāt domos villas vel ciuitates: ſꝫ vi-
uebāt in nemoꝛibꝰ: q ſuis ꝓpꝛijs ſūptibꝰ ediſi
cauit eis vnā pulchꝛā ciuitatē. Duplici rōne.
Pª ꝑꝑ neceſſitatē ⁊ vtilitatē gētiū ſuaꝝ. Se
cūda ꝓ honoꝛe ſuo. Ita etiā de deo dicimꝰ q
habebat palaciū ſue eternitatꝭ: vbi habitabat:
ſꝫ ꝓ nobis creauit celū ⁊ terraꝫ ⁊c. ꝓ honoꝛe
ſuo vt oñderet ſuā miam abūdātē: ⁊ iuſticiaꝫ
rigoꝛoſaꝫ. Iō dīc ſcriptura: regi ſeculoꝝ imoꝛ
tali inuiſibili: ſoli deo honoꝛ ⁊ glīa. i. ad Thy-
mo. i. Vtilitas ē hoiuꝫ: ſed honoꝛ ⁊ glīa ſunt
dei. Iō ſicut deꝰ nō tāgit ptē nr̄am: ſꝫ totā vti
litatē dimittit nobis: ita etiā nos nō tāgamꝰ
ptē ſuā q̄rētes honoꝛē ſeu glīaꝫ nr̄aꝫ ſꝫ dei: qꝛ
ſoli deo debef honoꝛ ⁊ glīa. Iō dicit thema.
In oibꝰ honoꝛificef deus: pꝫ thema. Occaſi
one hñtꝰ ꝟbi amoꝛe veſtri q̄ſiui i ſacra ſcriptu
ra que ſunt ⁊ quot in quo debemus deuꝫ ho-
noꝛare. Et inueni q ſunt quattuoꝛ in ſumma.
¶ Pꝛimo debemus dare deo de coꝛde amo
rem ſupernalem.
¶ Secundo de oꝛe laudem tempoꝛalem.
¶ Tertio de coꝛpe rigoꝛem virtualem.
¶ Quarto de bonis exterioꝛibꝰ pncipalitatē
⁊ de iſtꝭ q̄ttuoꝛ loq̄f thema dī. In oibꝰ ſupple
bōis honoꝛificef deꝰ. ¶ Dico. n. pº ⁊c. Lꝫ. n.
debeamꝰ diligē pr̄em ⁊ mr̄eꝫ ſoꝛoꝛes parētes
⁊ amicos: vitā ꝓpꝛiā ⁊ famā ſuꝑ oīa tñ diligē
dus ē deꝰ: qꝛ diuino amoꝛi nō eſt ꝑponēdus
amoꝛ alicuiꝰ rei create nec pr̄is nec mr̄is ⁊c.
Sꝫ amoꝛ creatoꝛis ſit in coꝛde q̄ſi oleū in lā-
pade: qꝛ dꝫ oībꝰ dilectiōibꝰ ſupnatare. Si vis
bñ ſoluere debitū deo: facias q amoꝛ patris ⁊
mr̄is ⁊c. ſit in coꝛde tuo vt aq̄ frigida nō ſup-
natādo. Amoꝛ aūt dei ſit vt oleū in lāpade ca
lidū ⁊ natās aſs nō ſoluis deo. Ecce qd dicit
ipſemet. Qui amat patrē ⁊ matrē pluſq̄ me: ⁊
nō eſt me dignus. ſupple hīc in hoc mūdo per
grāꝫ ⁊ bñdictionē: nec in alio per gloꝛiā ⁊ ſal
uationē. Et qui amat filiū ⁊ filiā ſuꝑ me nō eſt
me dignus. Mat. x. Queſtio moꝛalis. Dice-
ret aliqs. Pat ego diligo deū ſuꝑ oīa: detꝭ mi
hi aliqꝺ ſignū. Ideo ego dabo ſignū vob: qꝛ
multi credūt diligere deū ſuper oīa ⁊ nō faci-
unt. Ad ꝓbationē: ſi vos habetis duos ami-
cos ⁊ illi diſcoꝛdāt iter ſe: ⁊ vos facitis parteꝫ
cū altero illoꝝ: ſignū eſt q plus diligitis illū
q̄ alterū. Sic in ꝓpoſito. Nos diligimꝰ pr̄eꝫ
⁊ matrē ⁊c. ⁊ dñm. Ecce venitis ad punctum
in q̄ opꝫ facere vel ꝯ deū vel ꝯ creaturā dile-
ctā. Si amoꝛe creature facitis ꝯ deū: ſignū eſt
q plus diligitis creaturā q̄ȝ deū. Si oppoſitū
ſignū eſt q plus diligitis deū. Verbigra. Si
filius veſter infirmatur: ⁊ dicitur vobis q va-

datis ad diuinos vel ꝯiuratores: ⁊ deus preci
pit oppoſituꝫ ꝙ nullus vadat: ⁊ neceſſitas ⁊
amor filij te inclināt ꝙ vadas. ꝓpterea certū
eſt ꝙ plus diligis filiū ꝗ̄ deū. Iteꝫ ſi ꝑdidiſti
taceā argenteā vel pecuniā: vel aliqḋ iocale:
⁊ cupis illud inuenire: ⁊ dī ꝙ vadas ad ſorti
legos: diuinos. ⁊c̄. ⁊ deꝰ ꝑcipit ꝙ nulla de cā
recurramꝰ ad eos: ſi vadas ad ſortilegos: cer
tum eſt ꝙ plus diligis taceā ⁊ creaturā ꝗ̄ᷓ de
um. Itē de amico capto etiā de ſe vt hō dicat
veritatē cogiꝭ medio iuramento: ⁊ deꝰ ꝑcipit
ꝙ ꝓ toto mūdo ſaluādo nō facīamꝰ ſalſuꝫ iu
ramētū. Si ꝓ vite ꝯſeruatiōe amici vl̄ ſuipſiꝰ
ſalſuꝫ iurat plus creaturā ꝗ̄ᷓ deum diligit. O
q̄t ſunt q̄ dicūt ſe amare deū: ⁊ mētiunꝭ: qꝛ ꝓ
vno denario vel ꝓ vna ꝑua re ne ſoluant iu
rant falſe. Nō ꝙ pctm̄ eſt ⁊ magnū: iuramen
tū ſalſuꝫ. Et fac ḡdus pctōꝝ in manu: dicēdo.
Magnū pctm̄ eſt furtū: ſed maiꝰ pctm̄ ē for
nicatio ſimplex. ⁊ maiꝰ adulteriū: ⁊ maiꝰ ho
micidiū: ſed ſuꝑ oīa iſta maiꝰ ē falſuꝫ iuramē
tuꝫ. Et lꝫ in hᵒ mūdo plus puniaꝭ homicidiū
tn̄ apud deū plus punieꝭ falſum iuramētum.
Rō: qꝛ homicidiū eſt pctm̄ ꝯ̄ ꝓximū. Sed iu
ramentū falſum eſt directe ꝯ̄ deū. tāgit. n. co
ronā dei. Nō pctm̄ aggrauaꝭ ex dignitate ꝑ
ſone in quā peccaꝭ. De hᵒ vide ſctm̄ Tho. pᵃ
2ᵉ q. lxxiij. arti. ix. Iō ſūmopere cauēdū eſt ꝑ
iuriū ⁊ ſalſuꝫ iuramentū. Ecce ſignū maioris
dilectiōis. Iō Grego. Probatio dilectionis
exhibitio eſt oꝑis. Qn̄ aūt q̄libet res dilecta
poſtponiꝭ ne dei ꝑceptū tranſgrediaꝭ: go tūc
deū ſuꝑ oīa diligē cōprobaꝭ. Iō xp̄s. Qui hꝫ
mādata mea ⁊ cuſtodit illa: ille eſt q̄ me dili
git. Io. xiiij. Qui hꝫ mādata mea. ſ. in corde
⁊ ſeruat ea. ſ. in oꝑe ille eſt q̄ me diligit. Qui
aūt diligit me: diligeꝭ a pr̄e meo: ⁊ diligā eū ⁊
manifeſtabo ei meipſuꝫ. Ecce q̄d ē amore ſuꝑ
nalis. Et poterimꝰ dicē thema mutādo vnuꝫ
ḃbū dicētes. In oībꝰ. ſ. ꝑcordijs ameꝭ deꝰ. ſ. ip
ſuꝫ laudando: bn̄dicēdo: ⁊ glorificādo. ¶ Di
co ſcḋo ⁊c̄. Rō pulchra. Cōis experiētia do
cet: ꝙ q̄libet dꝫ ꝓ tpe aſſueſcere officio ḋ quo
ſꝫ hꝫ viuere. Iō pr̄ ſi vult ꝙ filiꝰ ſuus ſit nota
rius iā qn̄ eſt puer oñdit ſibi lr̄as ⁊ ſcripturā.
Itē ſi ſartor vl̄ ſutor: ⁊ ſic de alijs. Nō videa
mus qḋ officiū habebimꝰ in alio mūdo de q̄
viuamꝰ. In celo. n. nō ſunt ſartores vel ſuto
res: qꝛ veſtis glīe nunq̄ᷓ rūpiꝭ: ſicut nec veſtis
ſolis ⁊ ſtellaꝝ ⁊ lune: nec ſunt ſutores vel ar
gentarij ⁊c̄. Solū eſt ibi officiū laudādi deū:
ſicut tu delectabiliꝭ comedis vel bibis qn̄ eſu
ris vl̄ qn̄ habes ſitim. Ideo dicebat David.
Bt̄i q̄ habitāt in domo tua dñe: in ſecula ſe
culoꝝ laudabūt te. pſ̄. lxxxiij. Fiat ergo rō.
Quilibꝫ teneꝭ addiſcere officiū de quo viuat
⁊ nos in alio mūdo habemꝰ viuere de officio
laudādi deū. Iō iā hic in ꝑſenti mūdo debe
mus addiſcere hᵒ officiū ⁊ linguā nr̄aꝫ abili
tare. Sꝫ ſunt multi miſeri q̄ addiſcūt officiuꝫ
inferni: qḋ eſt maledicere: iurare: blaſphema
re ⁊c̄. vt dicit btūs Ioannes. Eſtuauerūt ho
mines eſtu magno: ⁊ blaſphemauerūt nomē
dei. Apoc. xvi. Et loquiꝭ de dānatis. qꝛ ignis
noſter frigidus eſt reſpectu illius inferni. Et
quot ſunt modo in hoc mūdo qui addiſcunt
iſtud officiū: q̄ ſtatim qn̄ hn̄t irā blaſphemāt.
Illi aūt q̄ debēt eē ⁊ viuere in paradiſo cum
angelis: iā hic incipiūt laudare deū ⁊ bn̄dice
re orādo ⁊c̄. Quilibet talis poterit dicere cū
David. Bn̄dicam dñm in omni tpe: ſꝑ laus
eius in ore meo. pſ̄. xxxiij. Nota ꝙ dicꝭ in oī
tpe referꝭ ad eccleſiaſticos q̄ oībꝰ horis cano
nicis habēt bn̄dicere deū: que ſunt ſeptē ⁊ di
cunꝭ in memoriā paſſiōis. Tales tenent con
ſiliū Tobie dicentis. Omni tpe benedic deū
⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat ⁊ cōſilia tua
in ipſo permaneāt. Tob. iiij. Nota. Pete ab
eo vt vias tuas ⁊c̄. Et ſi tu dicis deuote ⁊ di
ligenter matutinas: deus diriget viam tuam
per viā hūilitatis cōtra ſuꝑbiā. Si primā di
rigit viā tuā ꝑ viā mīſericordie ⁊ liberalitatis
cōtra auariciā: ⁊ ſic de alijs ḃtutibꝰ. Qḋ dicꝭ
Semꝑ laus eius in ore meo referꝭ ad laicos
qui mane ⁊ veſpere ſemꝑ debent orare: quaſi
iuge ſacrificium offerāt deo: ergo offeramus
hoſtiā laudis ſꝑ deo. i. fructū labioꝝ cōfiten
tiū nomini eiꝰ. ad Heb. vi. ¶ Dico tertio ⁊c̄.
ſ. per penitentiā ieiunij vigiliarum ⁊c̄. Si rex
cōmittereꝭ caſtrū cuſtodiendū militi: ſciens
caſtrū regi rebellare: q̄ᷓtū placeret regi ſi ille
miles prudēter ⁊ cū rigore teneret caſtruꝫ ne
poſſet rebellare. Sic cuilibet noſtrū cōmiſſuꝫ
eſt caſtrū corporis: ⁊ habitatores. ſ. quinq̄ᷓ ſen
ſus: inclinationes ⁊ membra vellent cōtra de
um rebellare. Senſus eni ⁊ cogitatio huma
ni cordis in malū prona ſunt ab adoleſcentia
ſua. Geñ. viij. Item. Sapientia carnis inimi
ca eſt deo. Legi enim dei nō eſt ſubiecta. Ro
ma. viij. Quantū ergo placebit regi xp̄o ſi cū
rigore penitentie prudenter cuſtoditis caſtrū
⁊ notabiliter talis remunerabiꝭ ab eo. Ideo
apl̄s. Ego quidem ſic pugno nō quaſi aerem
ḃberans: ſed caſtigo corpus meū: ⁊ in ſerui
tutē redigo: ne forte cū aliqs ꝑdicauerim ipſe
reprobꝰ efficiar. ꝑma ad Cor. ix. Ecce quali

ter penitētia eſt neceſſaria. Dicunt ſtulti. Et
quid ꝓficit deo mea penitentia vel ieiunium
⁊c̄. Rñdēdū eſt his ſtultis. Et q̄d ꝓficit regi
quādo miles cuſtodit ſibi caſtrum. Nōne de
hoc rex habet honorem ſeruitiū ⁊ gloriā: imo
dicit apl̄us. Obſecro vos fratres per miſeri
cordiā dei vt exhibeatis corpa veſtra hoſtiaꝫ
viuentē ſanctā: deo placenteꝫ. rōnabile obſe
quiū veſtꝝ. ad Ro. xij. Ideo dicit thema. In
oībus. ſuppl: corporibꝰ: honorificeꝭ deus. ſ.
per penitentiā. Empti eniꝫ eſtis ꝑcio magno
ꝑma ad Coꝝ. vi. ¶ Dico quarto ꝙ debemus
dare deo de bonis exterioribus. Deus nō in
diget pane: vino: ⁊ alijs pro ſe: ſed pro ſuis ſer
uitoribus. Sicut nec rex expedit pro ſe om
nes redditꝰ: ſꝫ indiget ꝓ ſeruitoribꝰ. In rebꝰ
eſt deus honorandus ꝑncipaliter. Et hoc fit
ſoluendo iuſte decimas ⁊ primicias ⁊ dando
pauperibꝰ elemoſynas amore ſui. Multū ho
norat patrē qui filijs ſuis paupibꝰ dat elemo
ſynā. Nota parabolā de illo magno domino
q̄ dimiſſis filijs iuit peregrinationē. Filijs de
paupertatis: quidam dabat eis elemoſynam
amore patris ⁊c̄. Iſte dñs eſt chriſtus Ieſus
Auctoritas. Honora dñm de tua ſubſtantia:
⁊ de ꝑmicijs omniū frugum tuarum da pau
peribus: ⁊ implebūtur horrea tua ſaturitate:
⁊ vino ⁊c̄. Prouerb. iij. Nota. Honora domi
num. ſ. dādo decimas ⁊c̄. Secunda de paupe
ribus. Si dicaꝭ: mihi deficiet ⁊c̄. nō eſt veruꝫ:
imo magis abūdabis. Ecce q̄d dicit. Et imple
bunꝭ horrea ⁊c̄. Sed hic multū deficiūt diui
tes qui nolunt dñm honorare: dando vl̄ mu
tuādo ſiue vſura. Nō hic ſpēs ⁊ rōnes vſure.

¶ Dñica infra octa. aſcenſiōis. Sermo. vi.

Ante omnia charitatē ha
bentes. Ver
bum iſtud habeꝭ textualiter in pri
ma can̄. Petri. c. iiij. ⁊ recitatiue in
epl̄a currentis dñice. Pro huiꝰ verbi decla
ratione ⁊ materie predicande introductione
ſciēdū ꝙ doctrina eſt cōis in ſacra theologia
certa ⁊ vera ꝙ inter oēs virtutes morales ⁊
theologicales virtꝰ charitaſ eſt maior princi
palis ⁊ excellētior. Pꝫ hoc primo in ḃtutibꝰ
moralibꝰ. Nā ḃtutes morales ſolū habēt pro
obiecto creaturas. qꝛ ſolū habēt ſuū actū offi
ciū ſeu oꝑationē in rebus creatis. Verbigrā.
Quid eſt virtꝰ prudētie niſi ꝙ in ꝑiculis huiꝰ
mūdi ſiue aīe ſiue corꝑis vel bonoꝝ hō ſciat
gubernare ſe: ergo obiectū ſuū in creaturis ē.
Iteꝫ. Quid eſt virtꝰ iuſticie: nihil aliud ē niſi
ꝙ in negocijs huiꝰ mūdi q̄ſtiōibꝰ: litigijs ⁊c̄.
deꝭ vnicuiq̄ᷓ qḋ ſuū ē: ergo ſuū officiū ē circa
creaturas. Idē de ḃtute tꝑantie. Quid ē vir
tus tꝑantie: niſi ꝙ in delicijs huius mūdi hō
ſciat tenere mēſurā. Ideꝫ de fortitudine: q̄ in
hoc ꝯſiſtit ꝙ ex laboribꝰ: tribulatiōibꝰ: angu
ſtijs: ⁊ ꝑſecutiōibꝰ hō nō dimittit bonā vitam
nec bona oꝑa. Idē de hūilitate: q̄ in hoc con
ſiſtit ꝙ in honoribꝰ: officijs: dignitatibus hō
nō trāſcat limites: ſꝫ cognoſcat ſuā fragilita
tē. Idē de ḃtute mīe: q̄ in hoc cōſiſtit ꝙ de bo
nis ſpūalibꝰ ⁊ tꝑalibꝰ ſubueniaꝭ indigētibus.
Idē de caſtitate: ad quam ꝑtinet cuſtodire ſe
ab actibꝰ verecūdis luxurie. Idē de patiētia
q̄ in hoc cōſiſtit. ꝙ de iniurijs nō accipiat hō
vindictā: ⁊ ſic de alijs. Pꝫ ergo ꝙ oēs ḃtu
tes morales ſuū actū effectū officiū ⁊ oꝑatio
nē habēt circa creaturas: ⁊ etiā obiectū earū
aliqḋ creatū. Charitas ſolū deū habet pro ob
iecto. qꝛ charitaſ eſt diligere deum ꝑꝑ ſe: ⁊ ꝓ
ximū ꝑꝑ deum. Totuꝫ hoc ē diligere deū vni
ca rōne. Quia dicē ph̄s ꝙ vbi vnū eſt ꝑꝑ alte
ruꝫ: vtrobiq̄ᷓ tn̄ vnū. Verbigrā. Vos diligi
tis ſanitatē ⁊ diligitis medicinā amaraꝫ ꝓpē
ſanitatē: ergo tota rō amabilitaſ eſt in ſanita
te. Sic nulla creatura eſt amabilis de ſe amo
re charitaſ: ſꝫ ꝑꝑ deum inquātū ē imago dei.
Pꝫ ergo ꝙ charitas excellit virtutes mora
les. Auctaſ. Induite vos ſicut electi dei ſcti ⁊
dilecti viſcera mīe: benignitatē: humilitateꝫ:
modeſtiā: ⁊ patientiā ⁊c̄. vbi enūerat multas
ḃtutes morales. Suꝑ oīa aūt charitatem ha
bētes: qḋ eſt vinculū perfectionis. ad Col. iij.
Nota. Induite: qꝛ virtutes ſunt veſtes aīe: ⁊
ideo ph̄s in ethicis ḃtutes vocat habitus. Et
ſicut religioſus ſine habitu dicꝭ apoſtata: ita
aīa ſine ḃtutibꝰ eſt abominabilis deo ⁊ oībꝰ
ſanctis. Suꝑ oīa aūt charitatem hn̄tes. Ecce
quō poniꝭ ſuꝑ oēs ḃtutes morales. Rō: quia
eſt vinculū ꝑfectiōis. Cū dicamus hec chari
tas: nōne meliꝰ diceret q̄ eſt vinculū: ⁊ tunc re
latiuū ⁊ añcedēs cōuenirēt. Pro rñſiōe. Nō
ꝙ ḃtutes morales ſunt acquiſite exercitio bo
noꝝ operū. Nā habitꝰ ḃtutū ex bonis oꝑibꝰ
diu cōtinuaſ generaꝭ. Sꝫ charitas eſt purum
donū dei ꝑ infuſioneꝫ. nō eni educiꝭ ad eſſe de
potētia materie ex vſu bonoꝝ operum. ſicut
ḃtutes morales: ſꝫ infundiꝭ a deo. ideo ly qḋ
nō facit relationē ad id qḋ dī charitas: ſꝫ ad
donū qḋ ſubintelligiꝭ. Qn̄ dī. Suꝑ oīa cha
ritatē hn̄tes qḋ. ſ. donuꝫ charitaſ eſt vinculuꝫ
ꝑfectiōis. Itē charitas habet excellentiam ⁊
maioritatem ſuꝑ alias ḃtutes theologicales.
Dicunꝭ eni theologicales. a theos qḋ eſt deꝰ

ꝗ ordinant ad deū ⁊ hn̄t deū ſolū ꝓ obiecto.
Et ſūt tres.ſ.fides:ſpes ⁊ charitas. De iſta mā
vide ſanctū Tho.pª 2ᵉ.q.lxij.ar.i.ibi oſtendit
quare dicunt theologice. Et articᵒ.ij. oſtēdit
differentiā earū ꝟtutibus moralibꝰ ⁊ intelle-
ctualibꝰ.Et articulo.iij. eiuſdē q̄ſtiōis oñdit
nūerū earū:qꝛ tres ſunt ⁊ nō plures neqꝫ pau
ciores.Et articulo.iiij.oñdit ordinē earū:q̄ ſit
prior īter eas.ſ.īter fidē:ſpem:⁊ charitatem.
Quare actꝰ ſunt vt ſequit̃. Fides eſt credere
deo ꝺ his q̄ nobis reuelauit.Quia fides xp̄ia
na nō eſt credē. Petro nec Paulo:nec aplīs
nec ꝓphetis:ſꝫ credere deo q̄ locutꝰ eſt aplīs
⁊ ꝓphet̃.Spes aūt eſt ſperare in deo:nō ſpe-
rare in ꝑncipibꝰ ſeu ꝑlatis. Jō Dd. Nolite cō
fidere in ꝑncipibꝰ:neqꝫ in filijs hoīuꝫ in q̄bus
nō eſt ſalus:ſꝫ ī deo.Sed charitas eſt maior.
De hoc vide ſanctū Tho.pª 2ᵉ.q. lxvi.ar.vi.
Rō:qꝛ charitas in ſua eſſentia nō includit de
fectū ſiue impfectionē.ſicut fides ⁊ ſpes.Qꝛ
fides eſt credere qꝺ nō videt̃.Ecce iperfectio.
Spes aūt eſt ſperare qꝺ nō habes. Ecce deſe
ctus.Et q̄d eſt charitas:diligere deū ꝑꝑ ſe:⁊
ꝓximū ꝑꝑ deū:qꝺ nō icludit aliquē defectū.
Jdeo dicit auctas ſcripture. Nūc manent fi-
des ſpes ⁊ charitas tria hec. Maior horū eſt
charitas.i.ad Cor.xiij.Nō. Maior horum.
Nunq̄d dꝫ dici maior harū. Rñdeo ꝙ ly ho
rum nō refert̃ ad fidē ⁊ ſpem: ſed ly donoruꝫ
qꝺ ſubintelligit̃.ſ.maior aūt donoꝝ horuꝫ eſt
charitas:qꝛ iſte tres virtutes dant̃ a deo ꝑ in-
fuſionē. Pꝫ ergo qꝺ dixi ꝙ inter ꝟtutes mo
rales ⁊ theologicales excellētior ē charitas:
ꝑꝑ hᵒ dicit thema.Añ oīa charitatē hn̄tes.ſ.
amorē dei feruidū ⁊ amorē ꝓximi ordinatū.
Nō.Añ oīa qꝛ debemꝰ laborare vt habeamꝰ
ꝟtutes morales.Sꝫ añ oīa charitateꝫ hn̄tes.
Jſta ꝟtꝰ charitat̃ hꝫ tres gradus. ⸿ Primꝰ
eſt incipe bonā vitā fortiter. ⸿ Scd̄us ē ꝑficē
in bona vita:abūdāter. ⸿ Tertiꝰ eſt ꝑſeuerare
in bona vita finalit̃. ¶ Dico pᵒ ꝙ pmꝰ g̃dus
⁊c̃.eſt incipere bonā vitā fortiter. Poſtq̄ȝ hō
diu tenuit malā vitā viuēdo in pctīs: adden-
do continue pctā pctīs ⁊ deꝰ facit gr̃am ꝙ re
dit ad ſe cōſiderans mala ⁊ pctā q̄ fecit dicit.
O miſer ⁊ quātū tꝑus ꝑdidi:ꝙ nullū bonū fe
ci aīe mee.O miſer q̄d erit de me volo redi-
re ad deū:dolet ⁊ ꝯuertit̃ de pctīs ꝓponit nō
redire ad ea ꝯfitet̃ ea clare alicui ꝯfeſſori:acce
ptat libenter pniam ꝯfeſſoris:⁊ ſeruat diligen
ter eam cōtēt deuote audit miſſas ⁊ ſermōes:
talis eſt in pᵒ gradu charitatis. De hoc dicit
Petrus aplūs poſtq̄ȝ dicit ante oīa charita-
tem hn̄tes:aſſignauit rōnē di. Nam charitas
operit multitudinē pctōꝝ.i. Pet.iiij. Nō di-
cit expellit vel abijcit ſed operit. Videt̃ gᵒ ꝙ
charitas ⁊ pctā ſtēt ſil̃. Rñdeo dicēdo:ꝙ cha
ritas deſtruit pctā:quātū ad culpas: qꝛ culpe
nō ſtant ſimul cū charitate:ſicut nec lumē cū
tenebris:⁊ operit quātū ad penas. Nam ſm
ſententiā theologoꝝ in iudicio particulari vl̃
vniuerſali ſiue generali:oīa pctā que hō fecit
ſiue cōde cogitādo:ſiue ore loq̄ndo: ſiue ope
re faciendo:oīa diſcooperient̃: nō ſolum xp̄o
cui omnia nuda ⁊ aperta ſunt oculis eius.ad
Heb.iiij.ſed etiaꝫ angelis ⁊ ſanctis virtute di
uina. Sicut videntur pctā illius qui ponit̃ in
ſcala:quia ponunt̃ ſcripta in fronte eius clari
ori modo videbuntur omnia pctā in iudicio
vniuerſali.O qualis cōfuſio eſt. Multi ſunt
qui mō reputant̃ boni religioſi vel clerici.qui
tūc videbunt̃ totū feciſſe ex hypocriſi ⁊c̃.Jdē
de ꝑlatis. Auctas. Veniet dñs qui illumina-
bit aſcondita tenebrarū ⁊ manifeſtabit conſi-
lia cordiū.i.Cor.iiij.Sed qui habebunt cha
ritatem eorū pctā nō manifeſtabunt̃ in eoruꝫ
cōfuſione:qꝛ charitas eſt quaſi velū ſeu m an-
telū q̄ opit multitudinē pctōꝝ:⁊ ergo qꝛ ſic
eſt:incipiamꝰ bonā vitā.Sꝫ dico ꝙ opꝫ inci-
pere vitam bonā forti aīo ⁊ vigoroſo. Patet
hoc triplici ſilitudine. Prima ꝺ hoīe ad altū
mōtē aſcendētē:cui neceſſariꝰ eſt vigor ⁊ for
titudo:quia cū labore ⁊ violētia aſcēdit.Se-
cus deſcendēdo.Sic de nobis ſi volumꝰ aſcē
dere ad montē bone vite ⁊ virtuoſe: neceſſa-
rius eſt vigor ⁊ forcia ſiue fortitudo:qꝛ violē
ter aſcēdimus:qꝛ ꝑſona que iclinat̃ ad ſuper-
biā vanitatē ⁊ pompā cuꝫ difficultate humiliat̃.
Jdeo eſt neceſſaria forcia. Jdē ꝺ auaro: luxu
rioſo:⁊ ſic de alijs:qꝛ cōtra inclinationē cum
difficultate ſit. Jō reqrit̃ forcia. Secꝰ deſcēdē
do in infernū per malā vitā vadit hō cōſtan-
tius naliter:qꝛ caro inclinat̃ ad vicia ⁊ pctā.
Sine mgr̃o ⁊ doctore addiſcimus peccare ⁊
male agere.Senſus eni ⁊ cogitatio humani
cordis in malū prona ſunt ab adoleſcētia ſua
Gen.viij.Oportet.n.facere vigoroſe: facere
vim ſibiipſi. Hoc ſciēs aplūs dicebat.Ego ſic
curro:nō q̄ſi incertū:ſic pugno non q̄ſi aerem
ꝟberās.Sꝫ caſtigo corpꝰ meū ⁊ in ſeruituteꝫ
redigo.i.Cor.ix.Secūda ſilitudo eſt ꝺ hoīe
leuiter ligato cū filo ſtupe ſimplici:talis leuit̃
ſoluet̃:ſecus ſi cū cordis vel cathenis ferreis
ſit ligatꝰ:qꝛ tunc requirit̃:⁊ forceps ad ſoluē-
dū ſe. Jta ille q̄ nouiter incipit peccare ē liga
tus cū filo ſtupe:qꝛ leuiter poterit dimittere

pctā.Quādo ē iā aliq̄liter aſſuetꝰ eſt cū cordis
ligatꝰ:ſꝫ q̄n eſt iā antiquatꝰ in pctīs:cathenis
ferreis ē ligatꝰ. Jō necaria ē ſibi forceps ſam
ſonis vt ſoluat̃. Multi hoīes ⁊ mulieres ſūt
ligati iſtis cathenis de mal̃ ꝯſuetudībꝰ:q̄ q̄n i
terrogant̃ a ꝯfeſſore:ſi iurāt deū: dicunt. Pt̃
ꝯſuetudo ē. Hoc vult̃ dicē qꝛ iā eſtis ligatus
iſta cathena q̄ duc̃ vos ad īfernū. Multi vel-
lēt ſoluē iſtā cathenā ne iurarēt ⁊ nō pn̄t: ita
ſūt male aſſueti:ſꝫ frāgetis eas aſſueſaciendo
vos ad affirmādū vl̃ negādū ꝑ aduerbia. Jtē
ſi mr̃es q̄ curāt de filijs corrigerēt eos ne iura
rēt:⁊ docerēt eos loq̄ ita:n̄.ſic ē:ꝑ aduerbia:
q̄n eēnt magni nō iurarēt. Jdē de pctō vſure
ſi vniuerſitas vl̃ pticularis hō venit ad diuitē
vt mutuo recipiat pecūiat̃ ab eo:rñdet diues
placet mihi:ſꝫ ſoluet̃ vltra ſortem tātū q̄libet
āno. Dico ꝙ hoc ē vſura qꝛ ꝓ mutuo nō pōt
hō aliq̄d accipe.Et vſurariꝰ dicit ꝯfeſſori. Pt̃
conſuetudo ē.O vos vult̃ dicē ꝙ eſtis ligati
iſta cathena. Sēſualia bona ſūt:ꝟuat̃ duabus
ꝯditiōibꝰ. Pria eſt ꝙ ſit ꝟa emptio.ſcd̄a ꝙ ꝑ
ciū ſit iuſtū. Jtē vēdē plus ꝑꝑ dilatiōeꝫ ſolu-
tiōis. Dic̃ vſurariꝰ. Pt̃ ꝯſuetudo ē:ſꝫ vſurari
os hac cathena dyabolꝰ trahit ad īfernū. Jtē
ꝯfeſſor dic̃ emē ꝓ pecunia pata minori ꝑcio ē
vſura Pt̃ ꝯſuetudo ē ⁊c̃.rñdet vſurariꝰ. Jteꝫ
obligatio libertat̃ ad molēdinū rōne mutui:
vſura ē.Sꝫ poteſtis dicē tm̄ ꝓ tāto: ſine aliq̄:
ꝯditōe:⁊ ille bn̄ faciet:ſed nō obliget̃ eū. Jtē
mutuare poſſeſſiōes:⁊ iteruꝫ fructꝰ recipiēdo
vſura ē. Jtē ſi ꝟuatis vos pignora ⁊ vtimi pi-
gnoribꝰ:vſura ē. Pt̃ ꝯſuetudo ē dicit vſurari
us.Sꝫ ſolutio nulla eſt. Cōtra leges hūanas
pōt allegari ꝯſuetudo:q̄ ꝑ ꝯ̄riā ꝯſuetudinem
abrogant̃. Sꝫ nō ꝯ̄ legē dei:imo ꝑꝑ ꝯſuetudi
nē grauiꝰ pctm̄ eſt:⁊ talis mala ꝯſuetudo ver
tit̃ in nāꝫ:intātū ꝙ q̄ſi īpoſſibile eſt dimittē il-
las malas ꝯſuetudines. Auctas. Si mutua-
re pōt ethyops pelleꝫ ſuā aut pardꝰ varieta-
tes ſuas: ⁊ vos poterit̃ bn̄ facē cū didiceritis
malū. Jere.xiij. Tertia ſilitudo ē de illo q̄ va-
dit ꝑ viā ⁊ hꝫ trāſire paſſū anguſtuꝫ:in q̄ expe
ctant eū inimici enſibꝰ euaginat̃ contra eū vt
occidat̃:neceſſaria ē ſibi forca ad trāſeunduꝫ
vt poſſit euadere. Jta eſt de nob̃. Lingua ho
mīs eſt ad inſtar enſis facta:⁊ q̄n aliq̄s vult i
cipe bonā vitā dimittendo vicia:vanitates:⁊
pctā:ſtatim illi q̄ priꝰ fuerant ſocij in peccatis
nitūt̃ eū retrahere.ſ.obloquētes. Verbigra-
tia. Si in aliquo monaſterio vel collegio ē ali
q̄s religioſus vel clericꝰ bn̄ diſſolutꝰ ⁊c̃. Nul-
lus dic̃ ſibi aliq̄d:imo cōmendabit̃ de fortitu
dine ⁊c̃.Et ſi ponit ſe in via bōe vite vt vadat
ad paradiſū:ſtatiꝰ ē:alij q̄ vadūt ad īfernū ſta
tim ꝑſequāt̃ eū. Jdē de clerico ⁊ layco. Jdeꝫ
de mulieribꝰ. Jdeꝫ de illo q̄ ꝑcit inimicis ⁊c̃.
Quot religioſi miſeri clerici:⁊ alij ſunt q̄ vel
lēt icipe bonā vitā:ſed dicūt. O miſer q̄d fa-
ciā:qꝛ dicēt ꝙ ſū hypocrita. Jdeo neceſſaria
eſt forca nō curare q̄d dicūt male gētes.Sed
quid vult deꝰ:⁊ q̄d tenemi facē.hoc.ſ.ꝙ dicit
dñs ꝑ ꝓphetā Jere.ix. Vnuſq̄ſqꝫ a ꝓximo
ſuo ſe cuſtodiat:⁊ in oī frē ſuo non hēat fidu-
ciam:q̄ oīs frē ſupplantās ſupplātabit:⁊ oīs
amicꝰ fraudulēter icedet:⁊ vir fratrē ſuū deri
debit. Tamē dilectio diuie volūtatis vigoro-
ſe liberat ab oībus iſtis ſupradictis. Auctas
Aque multe nō potuerūt extinguere charita
tē ne flumina obruēt illā.Cant̃.viij.Et loqui-
tur de eo qui fortiter ⁊ vigoroſe recepit bonā
vitā.Jn tali eni aq̄ multe.ſ.malaꝝ inclinatio-
nū ⁊ male ꝯſuetudīs: nō potuerūt extinguet̃
charitatē:nec flumina.ſ.obloquentiū obruēt
illā.Ecce pmꝰ gradꝰ charitatis.ꝑnᵐ bōe vi-
te. Jō icipiamꝰ ꝓ tꝑe dū ſumꝰ in hoc mundo:
auiſādo ⁊c̃. ¶ Scd̄s gradꝰ eſt ꝑficē in bona
via abūdāter.Ex quo hō icepit ⁊ ꝯtinuauit iā
gētes nō obloquūtur ꝯ̄ eū:q̄ vidēt bonā ꝯti
nuationē:q̄ nō ficte:ſꝫ veracit̃ bonā tenet cō
tinuationē ⁊ bonā vitā. Lꝫ a ꝑncipio mirent̃
⁊ obloquāt̃:tacēt poſt. Tūc tales ſiue tal̃ de-
bēt vel dꝫ cōgregare ꝟtutes ⁊ bona opera ⁊
merita abundanter. Nō ſilitudinē de arbore
trāſplātata in bona ꝉra rigata ⁊ radicata fac̃
flores folia ⁊ fructꝰ. Jta ex q̄ ꝑſona eſt tranſ-
plantata de terra ſterili male vite in bonā vi-
tā dꝫ facē flores orōnū:folia elemoſynaꝝ ⁊c̃.
⁊ fructū meritoꝝ. Auctas. Hoc oro vt chari-
tas vr̃a magis ac magis abūdet in ſcīa ⁊ ī oī
ſenſu vt ꝓbetis potiora:vt ſitis ſinceres ⁊ ſine
offenſa in diem xp̄i:repleti fructu iuſticie.ad
Philip.j. Nota q̄ttuor in q̄bꝰ eſt hn̄da abū-
dātia. Prio debetis abūdare ī ſcīa. Si dicat
ruſticꝰ. Et q̄ō ergo potero abūdare in ſcīa.
Rñdeo. Nos q̄ hēmꝰ ꝑdicare hēmꝰ abūdare
in ſcīa theologie:q̄ alias facerēmꝰ errare po
pulū.Sꝫ vobis ſimplicibꝰ ſufficit ſcit̃. Credo
in deū:in quo ſūt oēs articuli fidei. Dicat hᵒ.
Scd̄o debetis abūdare in oī ſenſu pniam fa-
ciēdo.Sicut eni ex q̄nqꝫ ſenſibꝰ peccamꝰ:ita
ipis debemꝰ facē pniaꝫ. Jn ocul̃ lachrymādo
Jn auribꝰ miſſas ⁊ ſmones audiēdo. Jn odo
ratu viā diui ſentiēdo. Sicut canis qui inſeq̄t̃
leporē ꝑ odorē ſentit in biuio vn̄ trāſiuit. Jn
guſtu in ieiunādo. Jn ſenſu tactꝰ totuꝫ corpꝰ

affligēdo. Btūs vir qui in ſapia morabitur: quātū ad credo in deū: ⁊ i ſenſu cogitabit cir cūſpectionē dei. ſ. penitendo. Eccle. xiiij. Tertio ꝓbetis potiora. Bonū ē corp⁹ hois: ſ; melior eſt aia. Ita bona ſūt opa bona corpis: ſ; meliora ſunt aie. ſ. orōnes deuote: ⁊ cōtemplationes. Multi ſunt q ex opib⁹ mie corpis perdunt bona aie: quia negligūt nimis. Nō poſſunt audire ſmones que eſt optia cōtēplatio ⁊ ſic de aliis. Propter hoc ſcripſit aplus ad Thymo. q faciebat magnas afflictōes corpis dicēs: Exerce teipſū ad pietatē. ſ. ad ſpūalia. Nā corpalis exercitatio ad modicū vtilis ē. Pietas aūt ad oia vtilis ē: pmiſſionē habēs vite: que nunc ē ⁊ future. pria ad Thymo. iiij. Quarto per ieſum xp̄m dn̄m nrm: q: nulla alia lex ducit ad paradiſum: niſi lex xp̄i. Non moyſi nec machometi: l; dicant iudei. Nota hic exēplū de illo diuite q habebat tres filios ⁊ vnū lapidē pcioſu; magni precij. Et qlibet filius petebat illū lapidē a patre. Pater aūt volēs illos cōtētare vocauit vnū lapidariu; qui fecit ſibi duos alios lapides: oino ſiles lapidi precioſo. Et qn̄ pater debuit mori: dedit vnū lapidē ſeniori fratri. Secūdo quem magis diligebat dedit lapidē veru;. Tertio filio dedit aliū de illis de vitro. Mortuo patre q libet dicebat ſe hēe lapidem pcioſum: ſed argentarius in pōdē cognouit ve; lapidē. Itē tres filij ſunt tres ppli. ſ. iudeorū: xp̄ianoru; ⁊ agarenoꝝ. Pater eſt de⁹. Tres lapides ſunt tres leges eoꝝ ⁊c̄. ſed cognoſcūt in pondere. Pōdus eni legis moyſi ſm pmiſſionē ei⁹ eſt q ſolū pmittit terrena. Et iſta quantū ponderauerūt. Ecce quid dicit Salomon de irenis Vanitas vanitatu; ⁊ oia vanitas. Quid habet ampli⁹ hō de vniuerſo labore ſuo: q̄ laborat ſub ſole. Generatio preterit ⁊ generatio aduenit. terra autē in eternu; ſtat. Orit ſol ⁊ occidit ⁊ ad locū ſuū reuertit: ibiq; renaſcēs gyrat per meridiē: ⁊ flectit ad aqlonē. Eccſe i. Itē vidi cuncta que fiūt ſub ſole: ⁊ ecce omnia vanitas. Nihil aliud ponderat nō ē ergo ille lapis pcioſus. Pōdus aūt ſecte agarenorū qd ē. pmittit eni; lex illa maledicta: riuos mellis ⁊ lactis in celo: ⁊ vxores quīgētas virgines ⁊c̄. Ecce paradiſus porcorū ⁊ aſinoru; beſtialis. Ecce qd pmittit nihil pōderat. Lex aūt xp̄i pmittit nō vanitatē vt lex iudeorum nec beſtialitatē vt agarenoꝝ: ſed regnū paradiſi qd eſt infinitū ⁊ infiniti ponderis ⁊ valoris. nō eni; pōt extimari eius valor: q: minor eſt maior tota hiſpania. Ecce pmiſſiōes. Bti

pauperes ſpū: qn̄ ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Matth. v. Beati qui pſecutionē patiūt ꝓpter iuſticiā qn̄ ⁊c̄. ¶ Terti⁹ gradus charitatis eſt perſeuerare in bona vita, finaliter cōtinuando vſq; ad finem. Quia qui non currit non obtinet brauiū: nec bene currens obtinet brauiū: niſi curſum cōſūmauerit vſq; ad brauium. Ideo aplus orādo dicebat. Det vobis deus ſm diuitias glorie ſue virtutē corroborari per ſpm̄ ei⁹ in iteriori hoie xp̄m habitare p fidē in cordibus veſtris in charitate radicati ⁊ fundati vt poſſitis cōphendere: cū oibus ſanctis que ſit latitudo: longitudo: ſublimitas: ⁊ pfundū ad Ephe. iij. Primo que ſit latitudo. i. extēſa dilectio: que debet eſſe tāta i corde xp̄iani q d; diligē: nō ſolū ſeipſum: ſed ⁊ pximos: non ſolū illos de domo ſua: ſ; etiā extraneos. Nō ſolum amicos ⁊ bñfactores: q: ⁊ canis diligit bñfactorē ſuū. Iō qui ſolū diligit amicos habent amorē canū. Ex tali amore nō habebūt a deo ſaluationē ſiue meritū. S; meritū eſt diligē amicos ⁊ inimicos ꝓpter deum: q: inimici nō habēt rōnē diligibilitatis niſi ꝓpter deū q pcepit illos diligē. Item diligē debem⁹ iudeos agarenos ⁊ alios infideles: ⁊ orare pro eis vt cōuertātur: ſed nō participare cum eis. Secūdo q̄ ſit longitudo. ſ. perſeuerātis durationis. Hic tangit rectores q fecerunt bonas ordinatiōes ad vtilitatē cōmunitatis: vt ſeruēt: aīs modicū eēt. Sed dī mō. Hodie facta hodie fracta. Ita q mirū eſt: q̄re de⁹ dat nob panē vel aquā vel vinū. Ideo nullo mō frangantur ordinationes. Nota hyſtoriam Ione de ciuitate magna niniue in qua ſiebāt mlta pctā: ⁊ deus miſit ad eos Ionā ꝓphetam qui predicauit: ⁊ gētes timuerūt ⁊ fecerunt ordinationes ⁊ pniam: ſed nō habuerūt longitudinē: fregerūt ordinatiōes ⁊ redierūt ad peccata ꝓpter qd tota ciuitas: vt inqt Lyra verſa eſt in abyſſum: nec aliqs euaſit. In q̄ erant plures gentes q̄ in regno aragonie: ita erat populoſa. Ideo dauid. Domū tuā. ſ. villā vel cōitatem: decet ſanctitudo dn̄e in lōgitudine dieru;. in pſ. xcij. Tertio que ſit ſublimitas ⁊ altitudo celeſtis premij: qd deus promiſit bonis dn̄is ⁊ rectorib⁹ cōmunitatum. ſ. regnum paradiſi. O q̄liter deberem⁹ eē aduocati Ieſu xp̄i ⁊ zelotipi de ſuo honore quēadmodu; aduocat⁹ alicuius baronis p modico ſalario ſtatim in oi loco defendit eū ⁊ ſua ⁊c̄. Et pro xp̄o q pmittit regnū paradiſi null⁹ ē aduocatus: nullus curat de ſuo honore. Ideo curet de ſuo honore ⁊ attendatis qd pmittit. Ideo

apl's. In ſublimitate eternū glorie pōd⁹ operat in nobis: nō ɔtēplātib⁹ nob q̄ videt: ſed q̄ nō videt. Que eni videt tpalia ſūt. que autē nō videt eterna ſunt. ij. Chorin. iiij. Quarto ⁊ profundū. ſ. infernalis damnatiōis que parata eſt dn̄is ⁊ rectorib⁹ qui ſuſtinēt pctā notoria: ⁊ negligēter exercēt officiu; ſuū: qui ꝓpter lucrū ſuſtinent ludū taxilloꝝ meretrices in hoſpitijs vl' cōcubinas ⁊c̄. Quilibet curat diligenter de domo ſua: magis ⁊ diligentius curandum eſt de cōmunitate. Ratio eſt iſta. De cōmunitate eſt vt de naui in mari: ſi patronus vel nauta ſolum curaret de ſua camera: malū eſſet p naui. Quia ſi camera patroni vel alia deſtruat nō eſt periculū: ſed ſi vn⁹ poſtis vl' tabula amoueat de latere nauis: ibi eſt periculu; periclitādi oibus. Ita charitas eſt ad inſtar magne nauis ⁊c̄. Charitas eni; de q̄ ſcriptū eſt nō q̄rit que ſua ſunt. ſic intelligit q nō propria cōibus: ſed cōia proprijs anponit. Tāto eni vos magis proficē noueritis: q̄to rē cōe; curaueritis. vt dic̄ Aug. in regula. Ergo ante oia charitatem habentes ⁊c̄.

¶ Dñica īfra octa. aſcēſionis. Sermo. vij.

Ec locutus ſu; vobis vt nō ſcādalizemini. Ioā. xvi. Verbū iſtud xp̄i fuit dictu; aplis quando vidit eos paratos vt caderēt in peccato. quia erāt fragiles. Ideo dicit eis. Hec locutus ſum vobis ⁊c̄. Scandalū grece idē eſt qd offendere latine. vt cu; hō vadit p viā quā nō cōſiderat ſed cogitat de alijs. ⁊ ponit pedes ad lapides ⁊c̄. Illud vocat ſcandalū. Ideo ſapiens dicebat filio ſuo. Eccl'. xxxij. In viā ruine. i. petroſam nō eas: ⁊ nō offendes in lapides nec credas te vie laborioſe ne ponas aie tue ſcandalum. Mō ita eſt. oēs q ſumus mō in vita: ſumus in via: nullus credit hoc remanē. q: oēs ſum⁹ pegrini ⁊ viatores. vnus venit. ſ. naſcendo alter tranſit. ſ. moriendo. Ideo Dauid in ſua orōne dicebat. Peregrini ſum⁹ corā te ⁊ aduene: ſicut oēs pr̄es noſtri. Dies nr̄i quaſi vmbra ſuper terrā. ⁊ nulla ē mora. i. Paral. xxix. Ex q̄ g° ſum⁹ viatores volo vos auiſar ne mō vos offendatis pedes ad lapides. ⁊ i fine ſermonis potero vobis dicere. Hec locut⁹ ſu; vobis ⁊c̄. Quāuis ſumus omnes viatores tn̄ nō oēs imus ad paradiſum per eandem viā immo in ſcriptura ſacra inueni tres vias ſecuras ⁊ bonas eundi ad paradiſum.

Prima eſt pura innocentia.
Secunda eſt digna penitentia.
Tertia eſt firma obedientia.

Prima eſt pura innocētia. Sed q: multi ſcādalizant in qualib; iſtaꝝ. Ideo volo vos auiſare: vt poſſim vob dicere thema. Hec locut⁹ ſū vob. ¶ Dico prio q prima via eūdi ad paradiſum eſt innocētia pura q̄ eſt nullū peccatum vnq̄ feciſſe: nec veniale: nec mortale: nec corde cogitando: nec ore loquendo: nec ope operādo. De iſta via ꝓphetauit yſaias ꝓpha c. xxxv. Erit ibi ſemita ⁊ via ſancta vocabitur Non tranſit per eā pollut⁹. Et hoc erit vobis directa via: ita vt ſtulti nō errent per eā. Nō ⁊ erit. ſ. in tpe grē vel noue legis. ſemita. i. via innocentie. Et non ſolū dicit via: ſed ⁊ ſemita ſtricta. q: pauci hodie vadunt per eam ⁊ via ſancta vocabit. q: nō trāſibit per ea; pollut⁹. Prim⁹ g° q p hanc viā trāſiuit fuit xp̄s. q̄ peccatū nō fecit: nec inuent⁹ eſt dol⁹ in ore ei⁹. prima Pet. ij. Etiā v̄go maria ſecuta eſt eu;. q: nūq̄ peccauit aliq̄ modo: cui dicit ſpūſſanct⁹ Can. iiij. Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula nō eſt in te. Nec de adultis inueniunt plures niſi xp̄s ⁊ virgo maria: nec de patriarchis. nec d̄ ꝓphetis: nec aplis: nec martyrib⁹: nec cōfeſſoribus. Null⁹ eni pter xp̄m ⁊ virgine; pōt ſe excuſare de pctō mortali vl' veniali: imo beatus Ioānes euāgeliſta de ſe ⁊ de alijs dicit pma Ioā. i. Si dixerimus. q: peccatū nō habemus: ipſi nos ſeducim⁹: ⁊ veritas in nobis nō eſt. Solū eni pueri nouiter nati ⁊ baptizati q anq̄ peccāt moriunt: ſequunt xp̄m ⁊ virginē mariā per viā innocentie. Cogitate q qn̄ v̄go maria fuit in celo cū filio: v̄tit ſe reſpiciendo ſi aliqs eā ſequebat: ⁊ vidit q ſolū innocētes. de quib⁹ regratiādo filio ſuo dic̄. Innocētes ⁊ recti corde adheſerūt mihi. q: ſuſtinui te pſ. xxiiij. Nō q ſuſtinui te tripl'r. Primo in vtero noue; mēſib⁹. Scdo in brachijs ⁊ amplexib⁹. Tertio in manib⁹ cū gemitib⁹ ⁊ dolorib⁹. Ideo inocētes adheſerūt ſibi. Chariſſimi, p v̄a declaratione intelligatis q i hac via hoies tripl'r ſcādalizantur. Quida; enim ſcandalizant cadendo in puteu; inferni. Alij nō cadūt ſed deuiāt a via paradiſi. Tertij nō cadūt nec deuiāt: ſ; retardant. Primi ſūt pueri q non baptizant. Et ꝓpē hoc vt pueri nō venirēt in iſto ſcandalo xp̄s pcepit. Matthei vlti. dicēs. Eūtes docete oēs gentes baptizātes eos in noie pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti. Secūdo aliq ſcandalizant non in inferno cadēdo ſed deuiando. ſicē ille q offendit peccādo mortaliter: in quo ſcādalizati ſumus oēs. q: ſtati; vbi fuim⁹ q̄nq; annoꝝ vel ſex icepim⁹ peccare.

Nō de puero qnq₃ ānoꝝ i dyalogo. Gre. In
iſta gᵒ etate mlti deuiā peccādo mortalit.ſ₃ nō
in iferno ſtati cadūt:imo ꝑ pniā₃ pñt ſe iuua-
re. Nō q̄ſr ē mag̃ triſticia viatorib⁹ qñ ꝑ vnā
leucā vel duas deuiāt. ampli⁹ qñ deuiāt ꝑ die
tā. Nō cogitate q̄t dietas q̄libet vſ₃ ambula
uit p⁹ viā inocētie deuiādo. Qñ peccamus
mortalr̄ deuiam⁹ itñ ꝙ īpoſſibile ē redire ad
inocētie ſtatū. ⁊ iō ꝑ aliā viā oꝫ nos redire vt
poſſim⁹ dicere. Errauim⁹ a via v̄itatꝭ.ſ.xp̄i q
dicit. Ego ſu₃ via v̄itas ⁊ vita. Jo.xiiij. Et laſ-
ſati ſum⁹ i via inīqtatꝭ ⁊ ꝑditiōis. Sap. v. Iō
vos q habetꝭ filios nutriatꝭ eos bene. ⁊ cuſto-
diatꝭ ne deuiēt a via dñi:ſ₃ heu mlti magis cu
rāt ꝙ filij ſui ſint bene iduti. Tertio aliq ſcan
dalizant nō cadēdo i iferno:nec deuiādo:ſed
retardādo ꝑ pctā venialia q nūq̄ꝫ peccauerūt
mortalr̄. vt credit de Jere. ⁊ Jo. baptiſta. ⁊ ce
teris. Iō nō ꝑdiderūt viā inocētie. Qui āt ſo
lū habēt pctā venialia retardant in purgato
rio. Iō de hᵒ dicebat Dauid pſ̄.cxli. In via
hac qua ambulabā abſcōderūt laqueū mihi.
¶ Scđa via eūdi ad ꝑadiſu₃ eſt digna pnia.
Et ꝑ iſtā oꝫ nos ire exquo ꝑdidim⁹ viā inocē
tie. Nō digna pnia ē adequatio culpe ad pe-
nā. Verbigrā. ſi peccam⁹ corde male cogitā
do. odiēdo vel ꝯcupiſcēdo: faciam⁹ pniā₃ cō
terēdo. ſi ore blaſphemādo. iurādo. faciam⁹
pniam ꝯfitēdo deū ⁊ laudādo. ſi oculis vane
vidēdo: fiat pnia plorādo. Si manib⁹: fiat pe
nitētia erectis manib⁹ orando ⁊ reſtituēdo.
Si ꝑ gulā: fiat pnia ieiunādo. Si in corpore:
fiat pnia affligēdo. Iſta ē digna pnia. ſic ſm
peccatū: fiat pnia. S₃ iſta via anguſta ē. Vñ
xp̄s. Mat. vij. Quā anguſta porta ⁊ arta eſt
via q̄ ducit ad vitā: ⁊ pauci ſūt q inueniūt eā.
Nō. q̄ꝫ dictio eſt ammiratiua. Anguſta por-
ta hui⁹ vie ē ꝯfeſſio. anguſta ē: qꝛ hō h₃ ſe diſ-
famare ⁊ dicere de pctō. Hec porta dñi. iuſti
intrabūt in eā. In hac via pnie tripl̄r ſcādalizā
tur hoīes. qdā faciēdo plus qdā min⁹. qdā₃
ex toto dimittēdo. Primi plus faciūt q vtun
tur in diſcretiōe. Qm̄ hoīes idiſcrete vigilā-
do: ieiunādo vel corp⁹ affligēdo efficiunt ma
gni fatui. Et ſic dānant. Dyabolus eni impu
gnat eos aliquo colore: dicēdo ꝙ paru₃ facit
ꝓ xp̄o q tm̄ fecit ꝓ te ⁊ ſilia. ⁊ tunc ſic illuſus
facit magis de pnia q̄ꝫ poſſit ſuſtinere. Talis
eni ex idiſcretōe facit de via ꝑadiſi viā iferni.
Cōtra iſtos dicit ſcriptura. ad Ro. xij. Obſe
cro vos fratres ꝑ miſericordiā dei vt exhibea
tis corꝑa vr̄a hoſtiā viuētē. ſanctā deo placē
tē. rōnabile obſequiū vr̄₃. i. ſuītiū vr̄₃. Nō rō-
nabile q̄libet cogitet quātū pōt portare aſi-
nus ſu⁹. ſ. corp⁹ ⁊c̄. Scđi ſūt faciētes min⁹ de
pnia q̄ꝫ deberēt: ⁊ in hoc plurimi deficiūt. ha
bēt. n. bonū corp⁹ qᵒ fecit mlta ⁊ magna pec
cata: ⁊ faciūt paꝝ de pnia. Cōtra iſtos q mi-
nus de pnia faciunt. ad Coſ. iij. dicit apſus.
Mortificate mēbra vr̄a q̄ ſūt ſuꝑ terrā. Ter-
tij ſūt q nullā pniā₃ faciūt: bñ icipiūt magnā₃
pniam: ſ₃ poſtea dimittunt totū. Sicut multi
religioſi q optime icipiūt. qꝛ religio nō ē niſi
pnia. ⁊ poſtea dimittūt frāgēdo pniam. ieiu-
nia. vota eēntialia ⁊ cerimonias. ⁊ illō ē ma-
gnū ſcādalū. Aug. Nō vidi meliores q̄ꝫ eos
q i mōaſterio ꝓfecerūt. nec deteriores q̄ꝫ q ibi
defecerunt. qꝛ bon⁹ religioſus plus lucrat de
meritꝭ q̄ꝫ ſecularis. ceteris parib⁹. qꝛ bonum
op⁹ factū ex voto magis ē meritoriū q̄ꝫ ſi fiat
ſine voto. Aliqñ i malo religioſo ē tāta ingra
tudo ⁊ tm̄ pctm̄ qᵒ facit ꝯ deū ꝙ dimittit to-
talit pniā₃: reuerētiā ſuā vel habitū ſuū: vl̄ nō
curat ampli⁹ de ſua reuerētia. Iō mlti religio
ſi ſūt priores ad ꝯuertēdū q̄ꝫ ifideles. Idē de
p̄ſbyteris q optīe ⁊ deuote icipiūt pniā₃. Idē
de laicis hoīb⁹ ⁊ mlierib⁹. Iō xp̄s dic̄ Mat.
xi. Beat⁹ ē q nō fuerit ſcādalizat⁹ i me. ¶ Ter
tia via eūdi ad ꝑadiſū ē firma obediētia. ſ. ad
dei p̄cepta: ⁊ cuſtodire ſe a pctis mortalibus
quā declarauit xp̄s p̄dicando de glīa ꝑadiſi.
Nō q̄ꝫte dulcedis ⁊ ſaporis erāt v̄ba dei icar
nati. Predicabat. n. ſepe d̄ glīa ꝑadiſi: vt cor
da gētiū iflāmaret. ⁊ vt ex iſta glīa deſpicerēt
mūdana ⁊ trāſitoria. Et tūc p⁹ p̄dicatiōe₃ ve
nit ad eū qdā tot⁹ iflāmatus glīa: xp̄o dicēs.
Magiſter bone qd boni faciā vt habeā vitā
eternā. Mat. xix. Xp̄s āt ſibi rñdit oñdēs ſi-
bi viā obediētie. dicēs ſi vis ad vitā ingredi:
ſerua mādata. Iō ſapiēs dicit. Prouer. vij.
Fili ſerua mandata mea ⁊ viues. De iſta via
dī Iſa. xxx. Hec ē via ambulate i eā ⁊ nō decli
netis neq₃ ad dextrā neq₃ ad ſiniſtrā. Dextra
n. ⁊ ſiniſtra ſūt due ripe vie obediētie q̄s ſine
ripa dextra ē obedire p̄ceptꝭ dei ore ſuo dictꝭ
⁊ mandatꝭ. Vñ Petrus apſ̄s dicit Actuū. v.
Obedire opꝫ deo magis q̄ꝫ hoīb⁹. Pars ſi-
ne ripa ſiniſtra ē obedire p̄ceptꝭ dñoꝝ tꝑaliū
de qua apſ̄s dicit. Obedite p̄poſitis vr̄is. Ip
ſi eni ꝑuigilāt q̄ſi rōnē reddituri ꝓ aiab⁹ vr̄is
ad Heb. vi. Ad dextrā ergo declināt caden-
tes inobediētes deo. Ad ſiniſtrā inobediētes
dñis ſiue prelatis. In hac via obedientie ſcā
dalizantur hoīes tripliciter. Primo ꝑ igno-
rantiā. Scđo ꝑ maliciā. Tertio per cōcupiſcē
tiā. Per ignorantiā₃ ſcandalizantur illi quī

neſciunt mādata dei: nec excuſant. qꝛ ſciūt q̄t
denarios valet floren⁹ ⁊c̄. Iō apſ̄s. i. ad Coꝛ.
xiiij. Si quis autē ignorat: ignorabit. Quidā
ſcādalizant ꝑ maliciā₃. qꝛ ſciūt qd debēt facē
ſm deū ⁊ nō curāt ponētes aratrū añ boues
⁊ nō retro. ſ. affectionē malā añ iuſticiā ⁊ ve-
ritatē ⁊ diuinā ordinationē. De q̄b⁹ ſcriptura
dic̄ Sap. ij. Excecauit. n. illos mali^a eoꝝ. Ter
tij ſcandalizant ꝑ ꝯcupiſcētiā. ſ. dignitatū ſeu
diuitiaꝝ ⁊ deliciaꝝ ⁊ hmōi. Et iō dō pſ̄. xlviij.
Hec via illaꝝ ſcādalū ipſis: ⁊ poſtea i ore ſuo
ꝯplacebūt. ecce q̄re dic̄ the. Hec locut⁹ ſū vob
¶ In vigilia penthecoſtes. Sermo vnicus.

Piritū v̄itatꝭ mūd⁹ nō pōt
accipe. Jo. xiiij. Iā
ſcitis q̄ō craſtia die erit feſtū pen
thecoſtes. in q̄ ſpūſſctūs deſcendit
viſibilit ſuꝑ apſ̄os in hierlm. Et q₃ iā hodie ē
vigilia: facim⁹ officiū de hoc ꝑꝑ qᵒ volo vob
declarare q̄ō ad recipiēdū grā₃ ſpūſſcti de-
bem⁹ nos p̄parare. Et q eā hñt q̄lit poterant
ꝯſeruare eā ⁊ augmētare. S₃ prio ſalutet vir
go maria ⁊c̄. Pro themaꝭ declaratōe deter-
minādē ſūt due qōnes. Pria pro itroductio
ne. Scđa ꝓ ꝓſecutiōe. Pria eſt q̄re ſpūſſctūs
dī ſpūs v̄itatꝭ. Scđa q̄re mūd⁹ nō pōt accipe
eū. Quid eſt iſte mūd⁹. Pro pria qōne nota
ui duas rōnes q̄s inueni in themate: q̄re ſpūſ
ſctūs dī ſpūs v̄itatꝭ. Pria rō ē reſpectu ꝓceſ-
ſus quē eternalr̄ hūit. Scđa eſt reſpectu effe-
ct⁹ quē tꝑliter ꝓducit. De pria. Principiu₃ a
quo ſpūſſctūs eternalr̄ ꝓcedit eſt nō ſolū pr̄:
ſ₃ filius ⁊ pr̄. q nō ſūt duo ſed vnū tm̄. qꝛ cōis
ſpiratio eſt vna nocio duaꝝ ꝑſonaꝝ pr̄is ⁊ fi-
lij. Qꝛ gᵒ fili⁹ dī v̄itas. Ego ſum via ⁊ v̄itas
⁊ vita. Joā. xiiij. ideo dñs ſpm̄ſanctū qui etiā
ab eo ꝓcedit dicit ſpm̄ veritatis. Scđa rō eſt
reſpectu effect⁹ quē tꝑaliter ꝓducit. Nā nul-
la v̄itas pōt eē in corde nec in ore nec in oꝑe
alicuius ꝑſone niſi a ſpūſancto. Auctas. Ne-
mo pōt dicē dñs ieſus niſi in ſpūſctō. i. Coꝛ.
xij. glo. Ambroſij. Oē veꝝ a q̄cūq₃ dicatur a
ſpūſctō eſt. ꝑꝑ hoc dī ſpūs v̄itatꝭ. De his dua
b⁹ rōnib⁹ auctas. Cū venerit ille ſpūs v̄itatis
quātū ad primā rōnē docebit vos oē₃ verita
tē. quātū ad ſcđam rōnē. Joā. xvi. P₃ prima
qō itroductia. ⁊ ꝑ ꝯñs pria ꝑs thēatis: q̄re dī
ſpūſſctūs ſpūs v̄itatꝭ. Scđa qō ſmōis ꝓſecutia
eſt: q̄re mūd⁹ nō pōt recipe ſpm̄ſctm̄: ⁊ qs eſt
iſte mūdus. Pro quo ſciendum ꝙ iſta dictio
mund⁹ in ſcriptura ſctā capit q̄ttuor modis.
¶ Prio pro eccleſia vl̄i. ¶ Scđo ꝓ iſta habi
tatiōe terrenali. ¶ Tertio ꝓ mūdi fabrica ge-
nerali. ¶ Quarto pro oī ꝑpl̄o crimiali. ⁊ oēs
iſtas expōnes hui⁹ nomis iueni in vna aucte.
Illuminat oēm hoīem venientē in hūc mun
dū. hic accipit ꝓ ecclia vl̄i. In mūdo erat. hic
ꝓ hitatōe terenali. Et mūd⁹ ꝑ ipm fact⁹ eſt. hic
pro mūdi fabrica gn̄ali. Et mūd⁹ eū nō cog⁹
uit. hic ſumit mund⁹ pro gente carnali vel cri
minali. Joā. i. Et iſto q̄rto dicit the. Spm̄ ve-
ritatis mūdus. ſ. gēs mūdialis: carnal vl̄ cri-
minal nō pōt accipe. ¶ Dico prio ⁊c̄. pro ec
cleſia vl̄i. ſ. xp̄ianitate. Nō qꝛ ſic mūd⁹ cōpre
hēdit ⁊ amplexat oīa. ita eccleſia nō ſolū vni
ꝑpl̄o data eſt vt ſynagoga ſolis iudeis: ſed oī
ꝑpl̄o ⁊ toti mūdo. Auctas. Et loqt de⁹ pr̄ fi-
lio. ſ. xp̄o hoī. Paru₃ eſt vt ſis mihi ſuus ad
ſuſcitādas trib⁹. Jacob ⁊ feces iſrl̄ conuertē
das. Ecce dedi te in lucē gentib⁹ vt ſis ſalus
mea vſq₃ ad extremu₃ tre. Iſa. xlix. iō dī. illu-
minat oē₃ hoīe₃ venientē in hūc mūdū. Et ni
ſi mūdus ſumat hic ꝓ ecclia vl̄i iſta ꝓpoſitio
nō poſſet ſaluari. Et ſi acciperet hic ꝓ mūdo
vl̄i falſa eēt. qꝛ nō oēs illuminant: nec lumie
nāli. qꝛ multi fuerūt ⁊ ſūt ſtulti: nec lumie ſcie
qꝛ multi ignorātes ſūt: nec lumie fidei. qꝛ ml-
ti ſūt ifideles: nec lumie grē. qꝛ multi viuūt ⁊
moriunt in pctis. Quō gᵒ v̄ificat dicta aucto
ritas. Illumiat oē₃ hoīe₃ venientē i hūc mū-
dū. nō alit niſi qꝛ ibi mūd⁹ ſumit ꝓ ecclia mili
tante. qꝛ qñ aliqs venit ad eā ſtati in porta il
luminat. Porta hui⁹ ē baptiſmꝰ ibi q̄lib₃ illu
minat habitualr̄ vel ēt actualr̄ niſi ficte acce-
dat ad baptiſmū. ibi eni illuminant lumie fi-
dei. lumie grē. lumie ſcie. ⁊ lumine ſapie ⁊c̄.
Sic intelligit. Illumiat oē₃ hoīe₃ veniētē in
hūc mundū. Nō ſilitudinē de mag̃ platea in
cui⁹ circuitu eēnt carceres tenebroſi: ⁊ platea
eēt illumiata a ſole oēs venientes ad plateā
eēnt illumiati. Qui āt eēnt i carcerib⁹ nō eēnt
illūinati: nō ex defectu ſolꝭ: ſ₃ ipoꝝ nolētiū ad
plateā venire. Ita xp̄ianis ē mag̃ platea a ſo
le xp̄o illumiata: ad quā oēs veniētes illumi
nant. Qui v̄o ſtāt i carcerib⁹ ifidelitatꝭ nō illu
minant. Judei ſtāt in carcē moyſi pleno pul-
uere. qꝛ ſolū ꝓmittit trena. Agareni ſtāt i car
cere fetido machometi. ſ₃ xp̄s dic̄. Ego ſū lux
mūdi: q ſequit me nō ābulat in tenebris: ſed
hēbit lumē vite dic̄ dñs Joā. viij. Ecce q̄re ec
cleſia dī mūdus. ⁊ ꝯcordat deriuatio grāma
tical. Mund⁹ a mūdicia eſt dict⁹ ex lauacro
baptiſmi. Et iſte eſt itellect⁹ apſ̄i dicēs. Xp̄us
dilexit eccliā₃ ⁊ ſemetipſu₃ tradidit ꝓ ea vt il
lā ſctificaret mundans eā lauacro aq̄ in v̄bo
vite nō hñtem maculā aut rugā. ad Ephe. v.

Nota ſemetipſuʒ tradidit ꝛc̄. Qꝛ baptiſmus
nō hʒ v̄tutē niſi p ſanguinē xp̄i. Auctas. Hic
eſt q venit p aquā ꝛ ſanguinē: nō in aq̄ ſolū ſʒ
in aq̄ ꝛ ſanguie. i. Jo. v. Nō inv̄bo vite. Jſtud
v̄bū eſt forma baptiſmi. Jtē nō hñtē maculā
aut rugā. Macule cōitatis ſūt pctā publica ꝛ
notoria. Jſtas maculas debēt abluē ꝛ purga
re rectores. Et ſi dicaꝛ quō corrigenꝛ ſi nō ac
cuſanꝛ vel nō denūcianꝛ. Mod⁹ eſt facē ſtatu
tū ꝛ p̄conizatiōeʒ ꝙ null⁹ ludat ad taxillos.
nec teneat ꝯcubinā: nec meretrices ſint in ho
ſpicijs. ꝛ trāſacto tp̄e ſiue termino eis aſſig̃to
debēt facē executionē ꝛc̄. De hac macula di
cit ſcriptura. Macula hui⁹ ſceleris. i. pctōꝝ
publicoꝝ i vob̄ pmanet. multiq; de pp̄lo cor
ruerūt. Joſue. xxij. Ruge ſūt pctā ſecreta q̄ n̄
cadūt in iudi⁹ hoīuʒ: ſʒ dei. vt ſecretoꝝ vſura
rioꝝ q. ſ. p ſe ſecrete vꝉ mediāte iudeo faciunt
vſuras ꝛc̄. Qui talia agūt digni ſūt morte. ad
Ro. i. Sic accipiēdo mūdū pro eccl̄ia vl̄i nō
poſſum⁹ vere dicē the. Spm̄ v̄itatis ʒmo ipſū
recipit realiꝛ ꝛ eſſentialꝛ. iſto mō. qꝛ ſicut eēn
tiale eſt corpi humano viuo h̄re ſpm̄ rōnalē.
Jta corpi xp̄o myſtico viuo. qō ē eccl̄ia vl̄is
ſ̄hʒ dedit caput ſup oēm eccl̄iaʒ qō ē corpus
ip̄i⁹. ad Ephe. i. Eſſentiale ē h̄re ſpm̄ ſanctuʒ
Auctas. Solicitī ſuare vnitatē ſpūs in vīcu
lo pacis. Vnū corp⁹ ꝛ vn⁹ ſpūs. ad Epheſ. iiij.
Nota ſolicitī. Null⁹ pōt auferre diuiſiōes ſeu
malas volūtates aut ſciſma p ſe. Nō dic̄ ſan
ct⁹ tho. in pria qōne de libero arbitrio: ꝙ diſ
poſitiōes ſūt i libero arbitrio. ſed effect⁹ fina
les nō. Verbigr̄a. de piſcatore volēte capere
ſeu dicēte. volo cape piſces. Taꝉ defect⁹ a deo
eſt ꝛ nō a piſcatore. Piſcator. n. pōt diſponē
hamos: filat ēt retia ꝛc̄. Jdē d̄ laboratore di
cēte. Jſto āno volo h̄re multū bladū: vinū ꝛ
hmōi. Taꝉ effect⁹ a deo hʒ eē. Diſponē pote
ſtis laborādo. ſeminādo. inſerēdo. parādo ſʒ
ꝙ naſcaꝛ ꝛ creſcat in herbaʒ: a deo eſt ꝛ nō a
nā. qꝛ nā pōt ipſuʒ corrūpe ſed nō viuificare.
Jō nō attribuiꝛ nāe: ſʒ deo. Jdē de bona lr̄a
nō attribuiꝛ calamo: ſʒ notario: Jdē de illis i
mr̄imonio: ꝙ hūt ꝑles: a d̄o ē. Et ſic pʒ ꝙ effe
ct⁹ finales ſūt a deo: ſed diſpōnes a nob̄. Jdeʒ
de effectu ſpūali. ſi dicat predicator ego volo
ꝯuertē iudeos vel pctōres ad bonā vitā: ſtul
titia eēt qꝛ taꝉ effect⁹ a deo ē. Sʒ p̄dicator dʒ
cogitare. ego faciā qō in me eſt p̄dicādo. ꝛ ſa
crā ſcripturā declarādo: ꝛ v̄itates oñdendo.
Si eni ex iſtis diſpōnib⁹ ſeq̄t effect⁹ ꝯuerſiōis
h⁹ ē a deo. Auctas. Loquente petro v̄ba hec
cecidit ſpūſſctūs ſup oēs q audiebāt v̄bū act.
x. nō cecidit ſpūſſctūs nō dic̄ miſit. qꝛ ipſe nō
poterat mittē. qꝛ hoc ē effect⁹ dei: ſʒ ip̄e diſpo
ſuit p̄dicādo ſecreta fidei. Jō apl̄s. Ego plāta
ui: appollo rigauit. de⁹ aūt icrementū dedit.
Jta neq; q plātat eſt aliqd: neq; qui rigat. ſʒ
q incremētū dat de⁹. i. ad Coꝝ. iij. Jta i ꝓpo
ſito de ſciſmate vꝉ pace. null⁹. n. p̄ſumat dicē.
ego faciā ꝛc̄. diſpōnes poteſtis facē. Jō dicit
Soliciti ſuare vnitatē. ſ. diſponēdo. ¶ Dico
ſcd̄o ꝙ mūd⁹ capiꝛ p iſta habitatiōe trenali in q̄
habitam⁹: cū dr̄. Jn mūdo erat. Xp̄s aū ſuā i
carnationē iā erat in mundo iſto. ſm ſuā diui
tatē. Sicut filius regis iā erat hō in domo re
gis añq; militeꝛ. Jta de filio dei iā erat in mū
do iſto añq̄ icarnareꝛ. Sʒ dr̄ veniſſe in hunc
mūduʒ nō pmutatiōeʒ localē. qꝛ ip̄e dic̄. Ego
dn̄s ꝛ nō mutor. Malach. iij. Sʒ p nouū mo
dū eēndi dr̄ d̄ſcēdiſſe. ſ. p aſſumptā hūanitatē
qꝛ tūc appuit in forma viſibili. fact⁹ nou⁹ mi
les in aula veteri v̄ginaꝉ armat⁹ vt bellaret.
Auctas. Ex p̄te anteq̄ fierēt. ſ. opa redēptio
nis ibi erant ꝛ nūc dn̄s deus miſit me ꝛ ſpūs
ei⁹. Jſa. xlviij. Et ſic accipiēdo mūdū dr̄ mun
dus a motu. qꝛ mutabiꝉ. qꝛ nihil ē firmū in h̄
mundo: nec dn̄iuʒ tp̄ale. vt p̄latiōes nec offi
cia. dignitates ſeu honores. diuitie. nec gau
dia: imo dr̄. Quid eſt de tali: mortu⁹ eſt. Ecce
q̄uō ē mutabiꝉ. Jō beat⁹ ioannes euāgeliſta
dat optimū ꝯſiliū dicēs. Nolite diligē mun
duʒ neq; ea q̄ in mūdo ſunt. Si qs diligit mū
duʒ nō ē charitas p̄ris in eo. qm̄ oē qō eſt in
mundo. ꝯcupiſcētia carnis ꝛ oculoꝝ ē ꝛ ſup
bia vite. i. Jo. ij. Nō q̄re nō eſt diligēd⁹. qꝛ nō
ē infirm⁹. Jſte mund⁹ ē vt arbor. fruct⁹ ei⁹ ſūt
honores: dignitates: diuitie ꝛc̄. Et q̄libʒ vult
colligē: ſʒ iā minaꝛ ruinā. Jō deſpecꝉ terreni ſ
deſiderem⁹ celeſtia. Jō apl̄s dicit. Qui vtunꝛ
h⁹ mūdo tāq; nō vtanꝛ. Preterit eniʒ figura
hui⁹ mūdi. i. Coꝝ. vij. ¶ Dixi t̄tio ꝙ q̄nq; mū
dus accipiꝛ p tota mūdi fabrica de creatiōe
gñali. cū dr̄. ꝛ mūd⁹ p ipſū fact⁹ ē. ſ. totaꝉ fabri
ca vniuerſi. Sicut. n. domificator p ſuā ſapiaʒ
opaꝛ domū. ita de⁹ p̄r p xp̄um: q eſt ei⁹ ſapia.
Nos p̄dicam⁹ xp̄m dei v̄tutē ꝛ dei ſapiam. i.
Coꝝ. i. opatus ē domū hui⁹ mūdi. Sapia edi
ficauit ſibi domū. excidit colūnas ſeptē Pro
uerb̄. ix. De iſta domo dicit Baruth. O iſrꝉ
q̄ mag̃ ē dom⁹ dei: ꝛ igens ꝛ inextimabiꝉ lo
cus poſſeſſiōis ei⁹. ſupple i duratiōe: excelſus
ꝛ imēſus Baruth. iij. Jſtā domū edificauit ſi
bi nō ad vtilitatē ſeu neccitatē: ſed ad honorē
gl̄iaʒ ꝛ laudē ſui. Nos aūt ſum⁹ hic iſeri⁹ ad
huc cū beſtijs in ſtabulo: camē pulchre ſūt ſu
perius. Nota excidit colūnas ſeptē. ſ. ſeptem
grad⁹ creaturaꝝ. Jn q̄bus ꝯſiſtit tota fabrica
mundiaꝉ. hec ſūt q̄ttuor elementa. ſ. terra. aq̄
aer. ꝛ ignis nā celeſtis quā ph̄i vocāt q̄ntam
eēntiā. Sexta eſt nā humana. Septia eſt na
tura angelica: tota fabrica dr̄ mundus. Ecce
quare dr̄ mūd⁹ q̄ſi minima dans. Jtē nota ꝙ
in creaturiſ habem⁹ exēplū obediētie. Poſt
q̄ deus a principio creauit oīa dedit p̄ceptū
ſoli: lune: ꝛ ſtellis. lʒ nō haberēt rōnē ꝛ moue
renꝛ ſic ꝛ ſic ꝛc. ēt primo mobili. Et ſeptē mi
lia añi vꝉ circa ſūt ꝙ dedit eis p̄ceptū ꝛ nun
q̄; p̄termiſerūt p̄ceptuʒ: tm̄ nō ꝓmiſit eis pre
miū ſi obedirēt: nec punitionē ſi facerēt ꝯtra
ſuum p̄ceptuʒ. De iſto p̄cepto dicit in ps̄. dō
Statuit ea de⁹. ſupple in eternū ꝛ in ſeculū ſe
culi: p̄ceptuʒ poſuit ꝛ nō p̄teribit. O q̄lis ve
recūdia eſt nob̄ q habem⁹ rōnem ꝛ ꝓmiſſio
nē gl̄ie: ꝛ cōmutationē pene: ꝛ tm̄ nō ſeruam⁹
eius p̄cepta. Si tm̄ de⁹ monti p̄cipet vt muta
ret ſe ſtatiʒ eſſet factū. Et tu pctōr cui dic̄ de⁹
vt mutes tuā malā vitā: ꝛ cōuertaris ꝛ rece
das a pctis a mala ſocietate: nō vis facē: Si
p̄ciperet aquile eſuriēti ne tangeret cibuʒ: fa
ctū eſſet. ꝛ tibi p̄cepit ne frangas ieiunia ꝛc̄.
tu nihil curas. Si p̄cipet aſino eūti ad aſinaʒ
ne eā tangeret. ſtatim eſſet factū. Et tibi dicit
Nō mechaberis: ꝛ nō vis obedire. Exodi. xx.
Jtē in elemētis habem⁹ exēplū amicitie. que
ſunt q̄ſi quattuor hoīes tripudiātes tenētes
ſe. qꝛ q̄dlibʒ hʒ duas q̄litates q̄ſi duo brachia
ꝛc̄. Jtē in elemētis habem⁹ exemplū diligēdi
deū. Jgnis q ē calidus dat nob̄ exempluʒ de
feruore ſpūali. Aer q ſubito illuminaꝛ de con
tēplatione celeſti. Aq̄ que mūdat: de mūdi
ꝑſonali. Terra que fructificat de habundātia
meritali vel p̄niali. Aug. Celū terra mare ꝛ
oīa q̄ in eis ſunt dicūt mihi vt te dn̄e diligaʒ.
¶ Dico q̄rto ꝙ mūd⁹ accipiꝛ p tota gēte cri
minaliter vel carnaliꝛ viuēte. ꝛ ſic ſumiꝛ cum
diciꝛ. Et mūd⁹ eū nō cognouit. ſic nec carna
les ſpm̄ſctm̄. qꝛ macula pctōꝝ īpedit. Aucto
ritas. Aiaꝉ hō nō p̄cipit ea q̄ ſpūs dei ſunt. p̄
ma Coꝝ. ij. qꝛ q̄diu hō viuit in pctis nō habʒ
ſpm̄ſctm̄. Et ſic accipiendo mūdū dr̄ quaſi im
mūd⁹ p antifraſim. q̄re dicit Bern̄. O mūde
īmūde q te diligūt nō te norūt. i. nouerꝉ. De
iſto dic̄ the. Spm̄ v̄itaꝉ mūdus. i. gēs carnaꝉ
nō pōt accipe. No. ad h̄ figuraʒ Gen̄. viij. de
colūba quā noe emiſit de archa volēs expiri
ſi iā ceſſaſſent aq̄. dicit text⁹. Emiſit dʒ colūbā
vt vidēt ſi iā ceſſaſſent aq̄ ſup facieʒ t̄re. Que
cū nō iueniſſet vbi reqeſcēt pes ei⁹ reuerſa eſt
ad eū in archā. Aq̄ eni erāt ſup vniuerſā t̄raʒ.
Colūba alba ſig̃t ſpm̄ſctm̄. Lu. iij. Deſcendit
ſpūſſanct⁹ corpali ſpē ſicut colūba in ip̄m ꝛc̄.
Noe aūt. i. de⁹. de archa. ſ. de celo mittit co
lūbā. i. ſpm̄ſctm̄. ꝛ venit ad palaciū dñoꝝ tp̄a
liū: ꝛ iuenit eos plenos de iniuſti⁹. rapina. nō
iueniēs vbi regeſcat pes ei⁹. vadit ad p̄latos
ꝛ iuenit eos plenos de ſymonia. guloſitate. d̄
luxuria. de exceſſibus ꝛ ſupfluitatib⁹ ꝛ negli
gentijs circa curā aiaꝝ: ꝛ nō inueniēs vbi ꝛc̄.
venit ad mercatores ꝛ videns ibi tot vſuras
fraudes: deceptiōes. Primi neſciūt pater nr̄.
Credo in deū. Sciunt tm̄ cōiurationes ꝛ ſorti
legia ꝛc̄. reuertiꝛ ad archā. Venit ad mōaſte
ria religioſoꝝ: ꝛ videns ꝙ nō ſeruanꝛ ibi vo
ta nec regule: nec cerimonie ꝛc̄. ſed ſunt ibi in
uidie: diuiſiones nō inueniens reuertiꝛ ad ar
chā. Jſta eſt rō q̄re mund⁹. i. hoīes carnales
ſeu carnaliꝛ viuētes nō pñt recipe ſpm̄ſanctū
nō pp aliqō īpedimētū ſpūſſancti: ſʒ pp pctā.
Remediuʒ g⁹ hēm⁹. ſi die craſtina volumus
recipe ſpm̄ſctm̄: ꝙ mūdem⁹ nos ꝛ purificem⁹
p ꝯtritionē: ꝯfeſſionē: ꝛ ſatiſfactiōeʒ. ꝛ iiuriaꝝ
remiſſionē iux̄ illō Dō. Cor mūdū crea i me
de⁹: ꝛ ſpm̄ rectū inoua in viſcerib⁹ meis. ps̄. l.

¶ In die ſancto penthecoſtes. Sermo. i.

Repleti ſunt oēs ſpū ſancto Act. ij. Tota ſolēni
tas hodierna ē de aduētu ſpūſſcti
q viſibiꝉr in forā ignis deſcēdit de
celo ſup aplos ꝛ diſcipulos Jeſu xp̄i. De h⁹
ēt erit ſmo nr̄. Et ſi deo placet habebim⁹ mul
tas doctrias. p itellect⁹ illumiatiōe ꝛ vite in
ſtructione. Saluteꝛ virgo Maria ꝛc̄. Doctri
na cōis eſt ꝛ clara ex textu euāgelioꝝ: ꝙ apl̄i
ꝛ diſcipuli xp̄i ante xp̄i paſſionē ꝛ reſurrectio
nē nō habuerunt plenitudinē ſpūſſancti. licʒ
eni habuiſſent ipſuʒ p gr̄am gratificantē: nō
tamē habebāt ipſuʒ ad plenitudinē gr̄e ꝛ ꝑ
fectionis ſpūalis. Et qꝛ in mulꝉ erāt defectuo
ſi. Et lʒ xp̄s ꝑfecte ad plenitudinem gr̄e potu
iſſet eis dare ſpm̄ſanctū: tamē noluit añ ſuaʒ
paſſionem reſurrectionē eis dare. Ratio eſt
vt ſeruareꝛ cōformitas inꝛ corpus xp̄i ꝓprius
ꝛ naturale. ꝛ corpus eius appropriatum ꝛ fi
gurale Corpus xp̄i ꝓprium ꝛ naturale eſt il
lud qō recepit in vtero virginis vnitū diuini
tati. de quo dicit ſcriptura Peccata nr̄a ip̄e
pertulit in corpe ſuo. ſ. ꝓprio ꝛ naturali. pria
Petri. ij. Corp⁹ aūt xp̄i approp̄atū ꝛ figura
le eſt eccleſia que tota erat in apl̄is ꝛ diſcipu
lis chriſti cuius corporis ipſe xp̄us eſt caput
Auctoritas. Jpſum dedit caput ſuper omnē

eccleſiã q̃ ẽ corpꝰ ipſiꝰ. ad Epheſ. i. Nõ cer-
tũ ẽ: ꝙ añ reſurrectiõez xp̄i in corꝑe xp̄i ꝓprio
⁊ nãli erãt multi defectꝰ: nõ morales ſ3 nãleſ.
Jõ ad ſuadẽdũ ꝓportiõez i corꝑe figurali ⁊ mi
ſtico xp̄i añ ſuã reſurrectiõez fuerũt multi de-
fectus morales. ſ3 poſt reſurrectiõem xp̄i qñ
corpꝰ ſuũ nãle fuit liberꝝ oibꝰ defectibꝰ nãliũ
paſſionũ ꝯueniẽs fuit vt eiꝰ corpꝰ myſticũ ⁊ fi
gurale hr̃et ẽt plenitudinẽ ſpũſſcti. Et iſtã rõ-
nẽ tãgit Jo. cũ dicit. Nõdũ erat ſpũs datꝰ. qꝛ
nõdũ erat ieſus glĩficatus. Jo. vij. S3 hodie
ad plenitudinẽ gr̃e ⁊ ꝑfectiõis ſpũalis acce-
perũt ſpm̃ſctm̃. De hꝰ loq̃t thema dicẽs. Re
pleti ſũt oẽs ſpũ ſctõ. Nõ dicit acceperũt ſpm̃
ſanctũ. qꝛ iã ãp3 acceperũt p gr̃az gratificãtẽ.
S3 repleti ſũt qꝺ idẽ eſt qꝺ iteꝝ ipleti. Sicut
Jo. iij. Renatꝰ. i. iteꝝ natꝰ. ⁊ ẽt repleti. i. iteꝝ
ipleti. Jnuenio ꝙ poſt xp̄i reſurrectiõez apl̄i
⁊ diſcipuli xp̄i receperũt ſpm̃ſctm̃ tribꝰ pleni-
tudinibꝰ. Prĩo cũ plenitudine ſcie itellectua
lis. Scd̃o cũ plenitudie potẽtie ſpũalis. Ter
tio cũ plenitudine eloq̃ntie vſis. S3 receptio
hodierna fuit maior. Jõ dicit thema. Reple
ti ſũt oẽs ⁊c̃. Dico pº ⁊c̃. ꝙ primitꝰ erãt rudes
ſimplices ⁊ ignorãtes ⁊c̃. S3 pꝰ reſurrectio-
nẽ ipleuit itellectꝰ eoꝝ de ſcia itellectuali: ita
clare itelligerẽt ſcripturas dicẽs eis. Neceſſe
ẽ ipleri oia q̃ ſcripta ſũt i lege moyſi ⁊ ꝓphe-
tis ⁊ pſalmis de me. Tũc apuit illis ſenſu3 vt
itelligerẽt ſcripturas. Luce vl. De iſta pleni
tudine poſſumꝰ dicere. Jmpleti ſũt oẽs ſpiri-
tu ſctõ. ſ. itellectualiter. Scd̃o receperũt ſpm
cũ plenitudine potẽtie ſpũalis. Qꝛ pſidẽtes
vel legati pape magna idigẽt potẽtia. Jta ⁊
apl̄i q fuerũt legati a papa Jeſu miſſi. Pro
xp̄o legatiõe fungimur tãq̃ deo exhortãte p
nos. ij. ad Coꝝ. v. oportebat ergo eos hr̃e po
tẽtiã ſpũalẽ. Ecce quõ ꝺdit eis hãc ptãtẽ poſt
reſurrectiõez dicẽs. eis. Sicut miſit me pater
⁊ ego mitto vos. Hec cũ dixiſſet inſufflauit ⁊
dixit. Accipite ſpiritũ ſanctũ quoꝝ remiſeritiſ
peccata: remittũt eis. ⁊ quoꝝ retinueritis re-
tẽta ſũt. Jo. xx. Quare iſufflauit. Dico ꝙ ad
oñdẽdũ auctoritatẽ ſpiritusſancti q ab eo ꝓ-
cedit. Sicut. n. anhelitꝰ ꝓcedit ab anhelãte:
ita ſpiritusſanctꝰ ñ ſolũ a pr̃e ſ3 a filio ꝓcedit.
De iſta plenitudine poſſemꝰ dicẽ ad thema
ſ. Cõpleti ſũt ſpiritusſctõ. Et potẽtia ſpũali. qꝛ
tũc fuit cõpleta ꝓmiſſio quã xp̄s dixit añ paſ
ſionẽ ſuã: dicẽs. Amẽ dico vobis quecũq3 al-
ligaueritis ſup terrã: erũt ligata ⁊ in celis. Et
quecũq3 ſolueritis ſup terrã: erũt ſoluta ⁊ i ce
lis. Mat. xviij. Tertio receperũt ſpm̃ſctm̃ cu3
plenitudine de eloquẽtia vſ. Et iſtã gr̃az re-
ceperũt hodie. de q̃ dicit thema. Repleti ſũt
⁊ ad qd dicit. Et ceperunt loq varijs linguis
ꝓut ſpiritusſanctus dabat eloqui illis. Actuũ
ij. Patet thema. Et ſum mõ in materia pre-
dicanda. Modo ad practicam venio quã de
clarabo per quattuor diſpoſitiones neceſſa-
rias ad recipiendum ſpiritũſanctu3 cũ pleni
tudine gratiarum.

¶ Prima eſt abſtinentia corporalis.
¶ Secunda oratio affectualis.
¶ Tertia concordia fraternalis.
¶ Quarta audientia doctrinalis.

Omnes iſtas diſpoſitiones ⁊ quãlibet earuꝫ
habuerũt apoſtoli ⁊ diſcipuli xp̄i. Propter
qꝺ dicit thema. Repleti ſunt ⁊c̃. ¶ Prima
diſpoſitio propria ⁊ neceſſaria ad recipiẽdu3
gratiam ſpiritusſancti eſt abſtinentia corpora
lis animo cibo: potu: dormitione: locutiõe: ⁊ l
ſu: delitijs: ab aſpectu mulierum ſiue hominũ
⁊ gentium conuerſatione. Talis abſtinentia
eſt diſpoſitio propria ⁊ neceſſaria ad recipien
dum ſpiritumſanctum. Hoc declaro per talẽ
ſimilitudinem. Si enim lignis viridibus aut
madefactis apponatur ignis non accendun
tur quoadusq3 ligna ſint ſicca ⁊ exuſta. Sic-
catio enim lignorum neceſſario precedit igni
tionem. Jta de vobis. Perſone diſſolute i ci
bo ⁊ in potu ⁊c̃. ſunt vt ligna viridia. iam de
diſſoluto. O ⁊ quõ viridis. Si ergo vultis ꝙ
ignis ſpiritusſancti inflammetur ⁊ accenda-
tur in vobis: oportet ſiccari vos: ⁊ non ita ſe-
pe comedere: bibẽ: nec dormire. ⁊ ſic de alijs.
Abſtinere ſe de negocijs mundanis. de pla-
centia corꝑali: ⁊ huiuſmodi. ⁊ tunc ignis ſpi-
ritusſancti accenditur in vobis. Auctoritas.
Prophete Ezechieli fuit oſtenſus magnus
cãpus plenus oſſibus mortuoꝝ quibus oſſi-
bus dixit ꝓpheta ex parte dei. Oſſa arida au
dite verbum domini. Hec dicit dominus deꝰ
oſſibus his, Ecce ego intromittam in vos ſpi
ritum ⁊ viuetis. Ezechielis. xxxvij. Oſſa ari
da ſunt perſone abſtinentes a delitijs: vicijs ⁊
negocijs. Jn iſtis mittit deus ſpiritũſanctu3.
Patet ergo ꝙ abſtinentia eſt diſpoſitio pro
pria ⁊ neceſſaria ad habendum gratiã ſancti
ſpiritus. Dico ꝙ per iſtam habuerũt apoſto
li ⁊ diſcipuli chriſti. Nã a die aſcenſionis vſq3
hodie ieiunauerunt ⁊ abſtinuerũt non ſolum
a cibo ⁊ potu: ſed a delitijs ⁊ negocijs. Sciẽ
tes ꝙ abſtinentia erat neceſſaria. Hoc habeſ
a tribus euangeliſtis qui dicũt ꝙ phariſei ve-
nerunt ad xp̄m dicentes. Magiſter. Et xp̄s.

Quid vultis. Dixerũt. Quare diſcipuli Joã
nis ⁊ phariſeoꝝ ieiunãt. Tui aũt diſcipuli nõ
ieiunant. Marci. ij. Rñdit xp̄s. Nũqd pñt fi
lij nuptiaꝝ q̃diu eſt cũ illis ſponſus ieiunare.
Venient aũt dies cũ auferſ ab eis ſpõſus ⁊ tũc
ieiunabũt in illis diebꝰ. Marci. ij. Ex iſto tex-
tu hẽ ꝙ apl̄i a xp̄i aſcẽſiõe: qꝛ tunc ablatꝰ fuit
eis ſpõſus: vſq3 hodie ieiunauerũt a cibo: po-
tu: negocijs ⁊c̃. Fiat ergo rõ. Si abſtinẽtia eſt
ita neceſſaria ad hñdũ ſpm̃ſctm̃. ⁊ iſtã habue
rũt apl̄i. qd dicemꝰ. Repleti ſũt oẽs ſpũſctõ
qꝛ hodie deſcẽdit ille ignis ſpũſſcti q eos iſtã
mauit. ¶ Scd̃a ꝯditio multũ neceſſaria ẽ orõ
affectualis. ſ. deuota. qꝛ aliq orant q̃ ꝓprie nõ
dñr orões. ſ3 q̃dã recitatiões qñ induunſ. ⁊
mulieres qñ ornanſ. tales ꝓprie nõ dicuntur
orões. S3 oratio affectualis ẽ qñ hõ flectit
genua eleuãdo manꝰ erga celum ⁊ oculos ⁊
cor quẽadmodũ ſupplicaſ corã papa ⁊ rege.
Cogitetis ꝙ videatiſ xp̄m in cathedra glorie
⁊ minaſ vobis: ⁊ tũc veniet terror in corde ve
ſtro. ⁊ icipietiſ orationẽ. Jſta ẽ diſpõ bõa ⁊ ne-
ceſſaria ad recipiẽdũ ſpm̃ſctm̃. Declaraſ hº p
ſilitudinẽ de anhelãte q emittit anhelitu3 ab
ore calidũ ⁊ hmõi. ⁊ poſt attrahiſ aura recẽs:
ita oratio deuota eſt anhelitꝰ calidus p deuo
tionẽ ⁊ humidus qñ deꝰ dat lachrymas i orõ
ne. Sic. n. attrahiſ aura recẽs ſpũſſcti: q ex eiꝰ
potẽtia refrigerat aiam ꝯ febres pctõꝝ: auari
cie: luxurie ⁊c̃. Auctas. pſ̃. cxviij. Os meum
aperui ⁊ attraxi ſpm̃. ſ. in orõne ardenti. Nõ
apl̄i ⁊ diſcipuli xp̄i ſciẽtes iſtã diſpoſitionẽ eẽ
neceſſariã a diebꝰ aſcẽſiõis q̃lib3 die ac nocte
orabant affectualiter vſq3 hodie. Auctas. Hi
oẽs erãt ꝑſeuerãtes in oratiõe vnanimiter cũ
mulieribꝰ ⁊ maria matre ieſu Act. i. Nõ ẽ h
q̃ſtio bona ⁊ ſubtilis de ꝑdeſtinatiõe. Diceret
aliqs. Et nunqd xp̄s ꝓmiſit ⁊ ordinauit ⁊ ꝑde
ſtinauit infallibilr̃ mittere apl̄is ſpm̃ſctm̃. qd
ergo oportebat eos orare ⁊ petẽ vt mitteret.
Jſtã q̃ſtionẽ faciũt multi dicẽdo. Si deꝰ ꝑde
ſtinauit me ſaluandũ: qd o3 me laborare ⁊ fa
cere pniam. qꝛ exq̃ deꝰ ordinauit: ita fiet. Re
ſpõdeo ego ⁊ dico ꝙ deꝰ ꝑdeſtinauit: ordina-
uit ⁊ ꝓmiſit mittẽ ſpm̃ſctm̃ apl̄is ⁊ diſcipulis
tñ fuit neceſſariũ vt orarẽt ⁊ peterẽt. Ergo ꝓ
miſſio põt falli. Dico ꝙ nõ. Sed l3 deꝰ ꝓmit-
teret ⁊c̃. tñ reqriſ diſpoſitio. Verbigr̃a. Si pa
pa ꝓmittit amphorã de balſamo vel de criſ-
mate: q ſunt liquores ꝑcioſi: ⁊ tu venis ad re-
cipiẽdũ balſamũ cũ amphora imunda pleno
ſtercore. papa nõ daret tibi. qꝛ in ꝓmiſſiõe iã
intelligiſ debita ꝑparatio vaſis. Jde3 qñ pa-
pa ieſus ꝓmiſit apl̄is ſpm̃ſanctu3. q̃ſi diceret.
Promitto vobis iplere amphoras vr̃as ſ. cõ
ſciẽtias. intellectũ. memoriã. ⁊ volũtatẽ. bal-
ſamo ſpũſſancti. Propter hoc apl̄i debebant
lauare ꝯſcientias ſuas. abſtinẽdo. orãdo. ⁊ hu
iuſmodi. Jdẽ eſt de ꝑdeſtinatiõe. Oẽs ꝑdeſti
nati iam ſunt ſcripti in carta alba lr̃is aureis:
⁊ nõ ſolũ ſcribiſ ibi. Petrꝰ vel Jo. vel Ma-
gdalena ⁊c̃. ſaluabiſ: ſed etiã opꝰ per qꝺ ſalua
bitur. ſ. qꝛ erit baptizatꝰ. ⁊ erit miſericors. pa-
tiens. caſtꝰ ⁊c̃. Jdẽ de ꝑſcitis ⁊ dãnatis. Jam
oẽs ſcripti in carta nigra: ⁊ nõ ſolũ eſt ibi ſcri
ptum talis dãnabiſ: ſed etiã opꝰ quo dãnabiſ
qꝛ erit pctõr ſuꝑbꝰ auarꝰ vl̃ luxurioſus: vl̃ vin
dicatiuꝰ. ⁊ finaliter erit ipenitẽs. Si ergo pre
ſciti ⁊ dãnati dimittũt opa nõ ſequiſ ille effe-
ctus dãnatõis. qꝛ ita eſt ordinatũ: ꝙ talis effẽ
ctus dãnatiõis vel ſaluatiõis ſequaſ ex talibꝰ
operibꝰ. Jſta eſt rõ q̃re apl̄i orabant: l3 eſſent
certi de xp̄i ꝓmiſſiõe. Vñ dixerunt. paremus
nos: qꝛ aliter nõ daret nobis. G. eg. Jpſa eter
ni regni ꝑdeſtinatio ſic eſt ab oipotẽti deo diſ
poſita: vt ad hãc electi ex labore perueniãt vt
orando mereanſ accipe qꝺ eis oipotẽs deus
ante ſecula diſpoſuit dõare. ¶ Tertia ꝯditio
neceſſaria eſt ꝯcordia fraternalis non habere
rancorẽ: odia: malas volũtates: nec deſideriũ
vindicte ꝯ proximũ. Quia ſpũſſanctꝰ non ha
bitat in loco villa ſeu cõitate diuiſa; Ad hoc
ratio nãlis. Quia ſicut ſpũs humanꝰ ad hoc
ꝙ vitã det corpori reqrit cõiunctionẽ mẽbro
rum. Quia ſi mẽbra ſunt diuiſa. ſ. caput ſeor-
ſum ⁊ manꝰ ⁊ pedes. ⁊ ſic de alijs. ſpũs rece-
dit nec remanet cũ aliquo mẽbro diuiſo. Jta
etiã eſt de ſpiritusſancto. Cogitate ꝙ tota cõi
tas eſt vnu3 corpꝰ ⁊ h3 multa mẽbra ⁊ diuiſa
vt corpus humanũ. Oculi ſunt ſpeculatiui ⁊
doctores ſcientie. Aures ſunt iudices ⁊ dñi q hñt
audire iuſticias. Nares ſunt deuoti xp̄i odo-
rem ⁊ ſanctoꝝ ſentiẽtes. Os ſacerdos qui co
medit ſacramentũ euchariſtie q̃ reficiunſ ⁊ re
focillanſ oia membra ſana ⁊c̃. Brachia mili
tes qui defendũt totũ corpꝰ laboratores qui
ſuſtinent totũ ſunt pedes. Caput xp̄s. Epheſ.
primo. Auctas. Sicut. n. in vno corpore. ſ. hu
mano multa mẽbra habemus oia aũt mẽbra
nõ eundẽ actũ hñt. Jta multi vnũ corpus ſu
mus in xp̄o ad Ro. xij. ⁊ q̃diu ſumus vniti ⁊
cõiuncti in bona pace ⁊ ꝯcordia. qꝛ maiores
diligunt minores. ⁊ minores honorãt maio-
res. Clerici cõueniũt cũ laicis. ⁊ ecõuerſo. vir
cũ vxore ⁊ ecõuerſo. pater cũ filijs ⁊ ecõuerſo
tamdiu ſpiritusſanctꝰ viuificat corpꝰ cõitatis.

Sed ſi membra ſint diuiſa per inuidiã.ranco
res ⁊c̄.ſtatim recedit ſpirituſſanctꝰ. Auctas.
Hi qui ſegregãt ſemetipſos aïales:ſpm̄ nõ hñ
tes.Jude.caplo vnico.Pz ergo ꝙ neceſſaria
eſt ↄcordia fraternal.Iſtã habuerũt apli ⁊ di
ſcipuli xpi.Diſcordia ⁊ diuiſio fuerat iter eos
ſ.inter apſos.Joanẽ ⁊ Jacobũ ex vna parte.
⁊ alios ex alia parte.qꝛ mater eoꝝ ad eoꝝ in-
ſtantiam dixit xpo.Dic vt ſedeant hi duo filij
mei:vnꝰ ad dextram tuã:⁊ vnꝰ ad ſiniſtraꝫ in
regno tuo.Mat.xx.Et audientes decẽ indi-
gnati ſunt de duobꝰ fratribꝰ.Ibidem.Cogi-
tate qualiter petierunt veniã ⁊ pie ⁊ rõnabili
ter credendum eſt pro bona eoꝝ ↄcordantia.
Quia Jacobꝰ ⁊ Jo.ab alijs petierunt veniaꝫ
de eorũ preſumptiõe ⁊ maioritate quam pete
bant.Secũdo fuit diſcordia inter apſos adin
uicem quis eoꝝ eſſet maior in regno celorum
vt pꝫ Lu.xxij.Cogitate ꝙ in his diebꝰ cõcor
dantes petierunt veniã.Tertia inter Thomã
apſm ex vna parte.⁊ alios ex altera parte.qꝛ
thomas erat ita durus:ꝙ nolebat credẽ alijs
apſis ſibi dicentibꝰ xpm ſurrexiſſe. Cogitate
q̄liter petijt ab eis veniã ꝺ ſua duricia cordis.
Itẽ iter Magdalenã ⁊ alſ marias ⁊ apſos:
que qñ dixerunt apſis xpm ſurrexiſſe: viſa ſũt
ante illos q̄ſi deliramentũ verba iſta:⁊ nõ cre
debant illis.Luc.vlt.Et petierũt veniã ab ip
ſis.Cogitate ergo qualiter apli ⁊ ſingulariter
Thomas apſus petierũt veniã a virgine Ma
ria.q̃ qñ dixit eis ꝙ filiꝰ ſuꝰ ſurrexerat a mor-
tuis ⁊ apparuerat:nõ crediderũt ei.Jõ in die
aſcenſionis increpauit eos xpſ.vt pꝫ Mat.vl
timo.Recũbentibꝰ vndecim diſcipulis appa
ruit illis ieſus.⁊ exprobrauit incredulitatẽ il-
lorũ ⁊ duriciã cordis.qꝛ his qui viderãt eum
ſurrexiſſe non crediderũt. Ideo in his diebꝰ
pacificauerũt ſe.Dicit textꝰ.Dum cõplerent
dies penthecoſtes erant oẽs pariter.i.cõcor-
diter in codẽ loco.Act.ij.Si ergo hodie vul
tis accipere ſpiritũſanctũ:pacificate vos exẽ-
plo apſoꝝ.Quia alias non poteſtis ipſum ac
cipere.Auctas.Pacem ſequimini cũ oibꝰ ⁊
ſanctimoniã ſine qua nemo videbit deũ.Con
templãtes ne quis deſit gratie dei:de q̃ radix
amaritudinis ſurſum geminãs impediat.ad
Heb.xij.Nõ pax ſanctimonie eſt pax que eſt
bona ⁊ vera ſm deum.qꝛ alia pax eſt mala.vt
peccatorũ.latronum.homicidarum ⁊ hmõi.
¶Quarta diſpoſitio multũ neceſſaria ad re-
cipiendũ ſpm̄ſanctum eſt audientia doctrina
lis.Audire libẽter verba dei. Non aũt dico.
Ouidij.Terentij.Virgilij.⁊ ſic de alijs. qꝛ q
non habuerũt ſpm̄ſanctum quõ darẽt vobis.
Sed doctrina dei illa dat ſpm̄ſanctũ.Decla-
ratur per ſimilitudinẽ ꝺ igniti in quo ꝑcuſſio
lapidis ad ferꝝ excutit ignẽ Recte ita eſt de
predicatiõe.Lapis ignitꝰ eſt xpſ Petra aũt
erat xpſ.i.ad Coꝝ.x.Ferrũ vel aer eſt lingua
predicatoris.Auctas.Non vos eſt qui loqui
mini ſed ſpũs patris veſtri q loquit ⁊c̄.Mat.
x.Materia nigra eſt ppſs qui eſt niger ex pec
catis.Aſcendit aũt ignis ſpirituſſancti:qñ in
prima vel ſecũda vel tertia p̄dicatione ſuper
bus:vanꝰ:pompoſus humiliat ꝓponit de ce
tero viuere ſimplr.Mõ pꝰ eſt ignita igne ſpi
rituſſancti ⁊ ſic de alijs peccat. Auctas. Ad-
huc loquẽte Petro ṽba hec:cecidit ſpũſſan-
ctus ſuper oẽs qui audiebant verbuꝫ. Act.x.
Iſtam audientiã doctrinalẽ verbi dei habue
runt apſi.Quia a die aſcenſiõis q̄libet die ha
buerũt ſermonẽ.Si dicatur. Quis predica-
bat.Dico ꝙ virgo maria quã xpſ dimiſit lo-
co ſui doctricem ⁊ magiſtrã.Doctrix.i.docto
riſſa:eſt diſcipline dei:⁊ electrix operũ illius.
Sap.viij.Xpſ aũt ante ſuam aſcenſionẽ pro-
miſit apſis ſpiritumſanctũ di. Expedit vobis
vt ego vadã.Si.n.non abiero:paraclytꝰ non
veniet ad vos.Et cũ venerit ille:arguet mun-
dum de pctõ:⁊ de iuſticia ⁊ de iudicio.Joan-
nis.xvi.ſed nõ dixit eis:qñ.ſ.qua die:nec qua
hora.Alia promiſſio fuit in die aſcẽſionis:qñ
fuit in monte oliueti ⁊ debuit aſcẽdere dixit.
Jo.quidem baptizauit aqua.vos aũt baptiza
bimini ſpirituſctõ:nõ poſt multos hos dies.
Act.pmo.Apſi.neſcientes certam diẽ huiꝰ ꝓ
miſſionis in die aſcenſionis:feria ſexta in cra-
ſtinum ⁊ ſabbato expectauerunt credentes ꝙ
in illis diebꝰ mitteret ſpiritumſanctũ. Sꝫ trã
ſact̃ his tribꝰ diebꝰ videntes ꝙ chriſtꝰ nõ mi-
ſerat eis ſpiritumſanctũ:ceperũt triſtari:⁊ di-
cere adinuicem.O qñ mittet. Rñdit vnꝰ eo
rum.Non dubitetis:qꝛ cras que eſt dies dñica
mittet.Motiuũ qõ me monet eſt hoc: qꝛ tali
die deꝰ formauit lumen ⁊ diuiſit lucẽ a tene-
bris.Ideo rõnabiliter tali die mittet nob lu-
men ſpirituſſancti ⁊ tranſiuit dñica ⁊ nõ miſit
⁊ mirabant.Dixit ali.Die lune mittet:qꝛ tali
die fecit firmamẽtũ:⁊ diuiſit aquas q̃ ſunt ſu-
per firmamentũ ab aquis q̃ ſũt ſub firmamen
to:tali ergo die veniet:qꝛ nos idigemꝰ firma
mento fortitudinis:vt diuidamꝰ aquas virtu
tum ab aquis viciorũ:⁊ non venit.Dixit aliꝰ:
Die martij veniet ſeu mittet:qꝛ tali die produ-
xit plantas ad fructificandũ:tali ergo die mit
tet vt poſſumus plantare fidem catholicaꝫ vt
poſſit facere fructus:⁊ expectãtes non venit.
Dixit aliꝰ: In die mercurij mittet Ratio:qꝛ
tali die formauit ſolem lunam ⁊ planetas:ta-
li ergo die mittet vt creet in nobis ſolem cha
ritatis:lunam ſpei:ſtellas virtutum:⁊ non ve
nit.Cogitate qualiter mirabantur ⁊ triſtabã
tur.Dixit aliꝰ Die iouis mittet:quia tali die
aſcẽdit ab aſpectibꝰ noſtris.Ideo tali die cõ-
ſolabit nos:⁊ non venit.Dixit aliꝰ:Die vene-
ris mittet:qꝛ tali die fuit paſſus:⁊ nos habui-
mus dolores ſue paſſionis:propter quod tali
die meremur ꝙ det nob ſpiritũſanctũ cõſola
torem:⁊ non venit.Dixit aliꝰ. In ſabbato ve
niet:qꝛ tali die fuimꝰ diſperſi:ita ꝙ vnꝰ non re
manſit cuꝫ alio.Ideo hodie vt ſibi vniamur
mittet.Videntes autem ꝙ ſabbatũ tranſierat
⁊ non venerat:⁊ iam perdiderant computuꝫ
dierũ ⁊ timebant iudeos:dixit textꝰ.Erant.n.
congregati ꝓpter metum iudeorũ.Cogitate
q̃uõ rationabiliter erãt triſtes ⁊ deſolati. Jõ
hodie ſimul congregati iuerunt ad portam
camere virginis Marie expectantes quan-
do exiret vt conſueuerat.Ipſa aũt ṽgo ſurge
bat in media nocte iuxta illud.Media nocte
ſurgebam ad confitendũ tibi.pſalmo. cxviij.
Et dicebat officiũ ſuum. Quando ergo ṽgo
Maria exiuit cameraꝫ:⁊ vidit omnes apſos
⁊ diſcipulos flentes dixit eis.Quid eſt hoc fi
lij mei de quo fletis : quia filius meus modo
regnat in celis.Et dixerunt ſibi.Bñdicta ma
ter noſtra:filius veſter promiſit nobis mitte-
re ſpiritũſanctũ dicens:ꝙ non dimitteret nos
orphanos inter iudeos.modo autem ſunt de
cem dies tranſacti ꝙ ipſe aſcendit ⁊ non mi-
ſit nobis ſpiritũſanctũ. Reſpõdit ṽgo Ma
ria.Non dubitetis filij mei:qꝛ filius meꝰ non
habet cõditiones hominũ mundanoruꝫ: qui
in pauptate cognoſcũt amicos:⁊ qñ ſunt in ꝓ
ſperitate ⁊ honore non curãt nec recordãtur
de eis.Sed dicã vobis rationẽ quare nondũ
miſit.Neſcitis vos ꝙ quando deus extraxit
populum iſrael de captiuitate egypti qnqua-
geſimo die deſcendit in forma ignis in mõte
ſynai dando legem.Et apoſtoli. Virgo bene
dicta bene ſcimꝰ illud.Et virgo. Hoc fuit fi-
gura ꝙ filius meus in die reſurrectionis ſue
extraxit de captiuitate inferni oẽs ſibi creden
tes ⁊ obedientes.hodie aũt eſt quinquageſi-
ma dies a ſua reſurrectiõe filij mei. Ideo mit
tet modo ſpiritũſanctum.Ideo ponatis vos
omnes in deuota oratione:quia que a deo or
dinata ſunt precibus ⁊ deuotis orationibus
ſunt impetrãda.Tunc petrꝰ apoſtolꝰ cũ alijs
apoſtolis poſuerũt ſe ad vnã parteꝫ ⁊ q̄libet
orando dicebat.Cor munduꝫ crea in me deꝰ
⁊ ſpiritũ rectuꝫ innoua in viſceribꝰ meis.Da
uid regiſtrauit eã pſalmo qnquageſimo. La-
zarus aũt cum alijs ſeptuaginta duobꝰ diſci-
pulis ad aliam partem flexis genibꝰ orando
dicebant.Senſum tuũ domine quis ſciet niſi
tu dederis ſapientiam: ⁊ miſeris ſpiritũſctm̃
tuũ de altiſſimis:⁊ ſic correcte ſint ſemite eorũ
qui ſunt in terris:⁊ que tibi placẽt didicerint
homines.Nam per ſapientiã ſanati ſunt qui
cũqꝫ placuerint tibi domine a p̄ncipio. Sap.
ix.Maria Magdalena ⁊ alie ſancte mulie-
res flexis genibꝰ orando dicebãt.Redde mi
hi leticiam ſalutaris tui:⁊ ſpũ p̄ncipali con-
firma me.pſalmo.l.Deinde dixerunt apoſto-
li virgini Marie.Virgo bñdicta vos etiam
oretis:quia ſtatim audiet vos filiꝰ veſter. Et
erat tunc hora tertia.Tunc virgo flexis geni
bus orauit dicens.Emitte ſpirituꝫ tuũ ⁊ crea
buntur:⁊ renouabis faciem terre:in pſalmo.
ciij.Nota.creabũtur.ſ.virtutes in ſuis gratie
dona ⁊ perfectiones:⁊ renouabis faciem ter
re.ſ.per predicationem apoſtolorum ⁊ diſci-
pulorum tuorum. Facta oratione a virgine
Maria:ſubito factꝰ de celo ſonꝰ magnꝰ ad in-
ſtar tonitrui:non terrens ſed delectans:⁊ fuit
quaſi vox reſponſiua virgini Marie.Quem
ſonuꝫ audierunt iudei qui erant in hieruſalẽ.
Et ſubito ad inſtar venti deſcendit de celo.Et
ille ſonus repleuit totaꝫ domũ vbi erant apo
ſtoli:⁊ tota domus repleta eſt igne.Judei au
tem ad dictum ſonum concurrerunt ⁊ vide-
bant ignem clarũ per feneſtras:ſed ille ignis
non comburebat ſed illuminabit:⁊ videbant
fumum album vt fumum incenſi: ⁊ ignis ille
diuiſit ſe ad inſtar linguaruꝫ: ⁊ ſedit ſupra ſin
gulos.eorum:⁊ repleti ſunt omnes ſpirituſan
cto.Actuum.ij. Tunc fuit completa prophe-
tia Johelis.In diebꝰ illis effundam ſpirituꝫ
meum ſuper ſeruos meos ⁊ ancillas meas ⁊
dabo prodigia in celo:⁊ in terra ſanguineꝫ ⁊
ignem ⁊ vaporem fumi.Sol conuertet in te-
nebras ⁊ luna in ſanguineꝫ: anteq̃ꝫ veniat di
es domini magnꝰ ⁊ horribil̃.Et erit:omnis q
inuocauerit nomen domini:ſaluꝰ erit. Johel
ij.Nõ.Dabo prodigia in celo:qꝛ tunc celum
videbatur ſuper hieruſalem ſanguinolentuꝫ:
innuens ꝙ merito paſſionis chriſti mitteba-
tur ſpirituſſanctꝰ apoſtolis ⁊ diſcipulis.Et in
terra apparuit ignis clarus qui ab omnibus
poterat videri in domo vbi erant apoſtoli.Et
vapores fumi ad modum fumi incenſi ⁊c̄.

¶ In die ſancto penthecoſtes. Sermo .ij.

Pacem relinquo vobis pacez meā do vob. Jo. xiiij.

Si volumus cogitare ⁊ diligenter penſare totā vitā xp̄i: a p̄n°. ſ. natiuitatis vſq ad paſſionē: inter alias v̄tutes ſingulariter p̄dicauit ⁊ voluit pacē eſſe inter xp̄ianos. Et pōt declarari ſic: q: iam in ſua natiuitate voluit vt angeli cantarēt nouā cantilenā: vt moris eſt dn̄oꝝ. ſ. gloria in altiſſimis deo: ⁊ in terra pax hoib⁹ bone voluntatis. Lu. ij. In quo oñdit ꝙ ſibi placet pax. Itē ſi reſpiciamus ſuā vitā qn̄ fuit adultus: ⁊ ibat p̄dicādo ⁊ intrabat ciuitates: villas caſtra: ⁊ domos: modus ſalutationis ſue ⁊ diſcipuloꝝ ei⁹ erat dicē: pax vobis: vt ponit ab euāgeliſtis nō dicebat ſalus vel bona dies: ſed pax in q̄ cōſiſtit omne bonū. Itē apl̄is ⁊ diſcipulis ⁊ alijs ipſum ſequētib⁹ dixit. Pacē habete inter vos. Mar. ix. Itē qn̄ voluit mittē diſcipulos ad p̄dicandū dixit eis. In quācūq: domū itraueritis ſalutate eam dicendo. Pax huic domui. Mat. x. Itē in nocte paſſionis recedens a ſuis diſcipulis ⁊ pro h̄editate dimittens eis pacem. dixit thema. Pacē relinquo vobis pacem meā do vobis ⁊c̄. ac ſi aliquis aplus dixiſſet ſibi. Dn̄e qn̄ aliquis dn̄s morit: aliquid dimittit ſuis ⁊c̄. etiā qn̄ morit pater dimittit filijs hereditatē. Ideo vos q̄ modo vult mori p ſalutatione ⁊c̄. dimittetis aliqd nob. Rn̄dit pacē relinq̄ vobis: pacē meā do vobis: p̄z thema. Modo intēdo declarare: q̄ pax ſit iſta ⁊ i quo ꝯſiſtit ⁊ inueni ꝙ eſt triplex. ¶ Prima eſt pax ethica. i. p̄ſonalis. ſ. in ſe. ¶ Secūda eſt pax yconomica. i. domeſtica. ¶ Tertia ē pax politica. i. v̄lis. Verba ſunt p̄hoꝝ: ⁊ de qualibet dicit the. Pacē relinquo vobis: pacē meam do vobis ⁊c̄. ¶ Dico p°. ſ. qn̄ hō h̄z pacē ſecū. qn̄ aia ⁊ corp⁹: ſpūs ⁊ caro cōcordāt: qđ ē bn̄ difficile. ſ. ꝯcordare iſtos duos inimicos inter q̄s n̄aliter eſt guerra: q: qđ vult vnus diſplicet alteri. Vultis intelligē quō iſta guerra ē mag̃. Vidiſtis vn̄q̄ torq̄ri aliquē quē corda trahit ſurſum. pondus deorſuz. Nunqd talis eſt magna pena ſeu guerra. Talē guerrā h̄z q̄libet noſtrū. Aia inquantū de n̄a ſua eſt ſpūalis trahit ſurſum: vellet ꝯtēplari ⁊c̄. ſed pondus carnis trahit deorſum ad mūdanas delectatiōes. luxurias: ⁊ corruptiōes. De iſta guerra dic̄ ſcriptura. Caro cōcupiſcit aduerſus ſpiritū. ſpūs aūt ⁊c̄. ad Gal. v. Mō videamus quō poterim⁹ facere pacē in iſta guerra. Dico ꝙ h̄z fieri dupl̄r: vel ꝙ aia humiliet ⁊ conſentiat carni ad oēs ſuas voluptates: vel ecōuerſo. Prim⁹ modus eſt mal⁹ ⁊ reprobat⁹ ꝯ deū ⁊ rōnē ⁊ naturā. Sicut ſi nobil' dn̄a ⁊ generoſa haberet guerrā cū ſua ancilla captiua vili ⁊ imūda: ⁊ vos tractādo pacē diceretis ꝙ dn̄a ſubijciat captiue in oib⁹. hoc eſſ; iniquū. Vñ dicit Bern. nō decet dn̄am ancillari: nec ancillā dn̄ari. Ita eſſet de aia nobili ⁊ generoſa de ſub̄a ſpūali ſi haberet ſubijci carni captiue ſue. Tal' pax nō eſſ; bona: q: nō decet dn̄az ancillari. Ergo op; ꝙ iſta pax fiat ecōuerſo. ſ. ꝙ charo tanq̄ captiua hūiliet ⁊ ſubijciat dn̄e ſ. aie: ⁊ h° fit qn̄ hō cū ieiunijs: vigilijs: ⁊ alijs aſperitatib⁹ humiliat carnē: q: charo vt captiua recalcitrat ꝯ dn̄az: ſed qn̄ ſic affligit q̄ſi laſſa ſubijcit carni. Propter h° eſt inuēta puia ad faciēdū pacē p̄ſonalē in ſe. Et iſte modus faciēdi pacē eſt bon⁹ ⁊ rōnalis: ⁊ iſtū vult deus. Ideo dicebat ille ſanct⁹ hō Job. Pacez habeat tabernaculū tuū. i. perſona. Et viſitās ſpēm tuā. i. aiam nō peccabis. Job. v. Sz multi faciūt oppoſitū: neſciūt ſuſtinere iſtā guerrā aie ⁊ carnis ⁊ volentes pacificari cōplacent carni. Vultis cognoſcē qđ periſi eſt. Nouertis ꝙ erat q̄dā rex vnicā h̄ns filiā ſibi charam cui voluit dimittere totū regnū ſuū: q̄ aſſimilabat patri vt ouu; alteri ouo. Accidit ꝙ iſte rex voluit ire ad terrā ſanctā ad viſitādū ſanctuaria. Et vni militi cōmiſit filiā ſuā cū captiua q̄ ei ſeruiret dicens militi ꝙ curaret diligēter de filia: p̄mittens militi ꝙ in regreſſu magnificaret eū. Qui miles poſt regis receſſum adamauit captiuam: deſpecta filia regis: ſibi in oib⁹ cōplacens ⁊ voluit ꝙ captiue ſeruiret a filia regis ⁊c̄. Dicatis q̄d meret iſte miles ⁊c̄. Ideo qn̄ venit rex ⁊c̄. Iſte rex eſt ieſus xp̄s filius v̄ginis Marie: rex regu;. Filia dilecta ē aia que preciſe aſſimilat ſibi pluſq̄ imago depicta: q: ad imaginē dei creata. Dixit de⁹ qn̄ voluit creare hoiem. Faciam⁹ hoiez ad imaginē ⁊ ſilitudinez noſtrā. Gen. i. qđ nō dr̄ nec intelligit q̄tū ad corp⁹: q: de⁹ incorpore⁹ eſt: ſed q̄tū ad aiam q̄ eſt de n̄a ſpūali nobili ⁊ generoſa ⁊ pulchra. Unde ſi poſſetis vidē vnaz aiam in ſua pulchritudine: inquantum eſt ad imaginē dei: nolletis comedere nec bibere: intātū ꝙ pulchritudo ſolis vel lune nihil eſt reſpectu ⁊c̄. Et diligit a xp̄o intantū ꝙ ſibi vult dare regnum celeſte. Et videt ꝙ dilexit eam pluſq̄ ſe. Quare voluit naſci ⁊ in hoc mūdo xxxiij. annis cōuerſari: ⁊ tandē pati ⁊ mori: totu; amore filie. Et poterat dicē. Da mihi aias cetera tolle tibi. Gen. xiiij. Iſte rex voluit ire

vltra mare: ad viſitandū ſanctuaria. Iſte mūdus dicit mare p̄p vndas ⁊ p̄icula: ⁊ parui piſces comedunt a magnis. Et in die aſcēſionis ab iſto mūdo receſſit ⁊ filiā ſuā cōmiſit vni militi: q: aiam tuā cōmiſit tibi: ⁊ meam mihi ⁊c̄. cu; captiua. ſ. carne vt ſeruiat ſibi. Et nos mō adulterino cū captiua. ſ. carne ꝯſentim⁹ ſpreta aia: ⁊ volum⁹ vt ſeruiat ſibi aia. Quare induimini. Nunqd amore carnis. Quare paratis lectū delicatū. Nūquid amore captiue. Et filia regis nō curam⁹: ſ; morit fame: ⁊ icedit nuda ⁊ imūda. Caro ſepe lauat ⁊ mūdat. Et de filia regis nō fit mētio: nec de ea curam⁹. Hoies laborāt p̄ terrā: ⁊ p̄ mare pro captiua Et p aia filia regis nō poteſtis q̄eſcē in dn̄ica ⁊c̄. In eadē ꝯdēnatiōe milit eſtis. Cogitate q̄d faciet vob̄ rex qn̄ veniet cito i iudicio ḡnali vel i p̄ticulari: q̄d dicētis: Ecce g° qđ periſi eſt velle plus ꝯplacē carni q̄ aie. Ecce do vobis ꝯſiliū vt q̄libet die curet̄ de filia regis ſic̄ de captiua cui ordinate bis in die datis refectionē. ſ. prandiū ⁊ cenā. Idē faciat̄ aie orando de mane ⁊ de ſero: pri⁹ bn̄dicēdo mēſā. ſ. ſignādo ſe: ⁊ poſt dicē: Pr̄ nr̄. Aue maria deuote: cogitādo ꝙ videt̄ xp̄m in glia q̄ adoratur ab angelis: ⁊ minat vob: deinde cogitando ꝙ videt̄ virginē Mariā ad dexterā filij ſui dicat Aue Maria gr̄a plena dn̄s tecū: bn̄dicta ⁊c̄. Idem in ſero: nec tradat̄ obliuioni prandiū iſtud nec cenaz. In dn̄ica dabit̄ ſibi mai⁹ prādiū audiēdo miſſā cōpletā: ⁊ ꝙ ſitis in ꝯfeſſione que q̄ſi eſt manuū ablutio: cū ſilētio ⁊c̄. Adorare xp̄m veꝝ deū ⁊ hoiem debet̄ in hoſtia. Itez ſemel in āno debet̄ eā iduē de nouo. Iſtud fit in ꝯfeſſiōe: vbi deponunt veſtes antique ⁊c̄. ⁊ induūt noue in paſchate faciēdo magnū feſtū cōicādo. Et iſto mō poteritis dare in iudicio regi xp̄o bonū ꝯputū de filia ſua: q̄ faciet vos magnos in p̄adiſo. De illis aūt q̄ faciūt op^m plus curando de carne q̄ de aia dic̄ Dō. p̄s. xxxvi. Zelaui ſup iniq̄s pacē pctōꝝ vidēs. Quia nō eſt reſpect⁹ ſ. mie morti eoꝝ. ſ. damnatiōi ⁊ firmamentū in plaga eoꝝ. In labore hoīuꝫ nō ſunt. ſ. per penitētiā: ⁊ cū hoib⁹ nō flagellabunt ſ; cū dmonib⁹. ¶ Dico ſcđo ⁊c̄. i. domeſtica: qn̄. ſ. in domo vir vxor ⁊ familia ſtāt in bona pace ⁊ cōcordia ſine ꝯtētiōib⁹. talis pax dr̄ domeſticalis: ſic̄ prima dr̄ p̄ſonalis. Ad iſtā pacem fiendā ⁊ ꝯſeruādā ſūt neceſſarie ſex doctrine due ſūt viri ad vxorē: ⁊ due vxoris ad virū ⁊ due viri ⁊ vxoris ad familiā dom⁹. Primo ſciendū ꝙ vir erga vxorē d; ſeruare dilectionez ⁊ ꝯpuſſionē. Vir d; diligē vxorē ſuam nō deſpicere pro aliq̄ defectu ex q̄ eſt p̄ba femia. Sūt aliq̄ miſeri q̄ ſolū diligūt vxores tātū q̄ātu; durat panis nuptiaꝝ: ⁊ qn̄ ſunt ſatiati de eis deſpiciūt eas p̄pter qđ venit guerra in domo Bn̄dict⁹ eſt hō q̄ illū amorē quē oñdit vxori prima die vel ebdomada ſp̄ ſeruat. Scđo d; vir vxori ꝯpuſſionē adhibē. Nō enim d; deſerere eā: ſ; ei p̄uidē: nō in vanitatib⁹: q̄a ſi ipſa ſit vana d; ſibi dicē vir: mulier damnabor vobiſcū ⁊c̄. q: vxores vane nō ſolū damnāt ſe ſ; viros eis cōſentiētes. Nō poteſt vir dimittē vxorē vt ſit heremita vel religioſus cōſūmato m̄rimonio per carnalē copulā: niſi de licētia vxoris ip̄i⁹: ⁊ tūc fieri d; de licētia prelati: ⁊ ꝙ vxor ſit tal' ꝙ nō ſit ſuſpitio peccandi ⁊c̄. Ideo dicit ſcriptura. Viri diligite vxores veſtras: ſic̄ ⁊ xp̄s dilexit eccleſiā ⁊ ſeipſu; tradidit p̄ ea vt illā ſctificaret: mūdās eā lauacro aque in v̄bo vite: vt exhiberet ipſe ſibi glorioſam eccleſiā nō habētē maculā aut rugā aut aliquid hmōi: ſ; vt ſit ſācta ⁊ imaculata. Ita ⁊ viri debēt diligē vxores ſuas vt corpa ſua. Ibidē. Qui ſuā vxorē diligit: ſeipſu; diligit: vide ibi pulchra i textu ad Ephe. v. Vxor vero erga virū debet habere duo. ſ. reuerentiaz ⁊ diligentiā. Primo reuerentiam vt velit ꝙ vir ſit dn̄s: alr̄s ſi in oppoſitū ſit guerra oritur in domo: q: natura: ſcriptura: lex diuina ⁊ humana dictāt ꝙ vir ſit dn̄s dom⁹: ⁊ ꝯtra naturā: legē diuinaz ⁊ hūanā eſt ꝙ mulier ſit dn̄a viri. Dicat de v̄gine Maria pulchra ⁊ nobili ⁊c̄. cū quanta reuerētia ⁊ honore loquebat ſpōſo ſuo Joſeph pauperi ſeni. Iō dic̄ ſcptura. Mulieres viris ſuis ſubdite ſūt ſicut dn̄o Quia vir caput eſt mulieris: ſicut xp̄s eſt caput ecc̄lie. ad Ephe. v. Nota vt dn̄o nō cōtra dn̄; q: poſſet q̄rere de corpe vxoris ꝙ mulier nō d; cōſentire: imo deberet magis pati ſe occidi: q: eſſet martyr anteq̄ ꝯſentiret ⁊c̄. Itez debet eē diligēs vt ꝯſeruet illud qđ vir lucratur cū magnis laborib⁹ ⁊ p̄iculis: ne ſit dom⁹ vt ſaccus p̄forat⁹ tenet domū ⁊ ſe mundā: q: tūc vir diligit talē vxorem: ⁊ ſic eſt pax in domo. De iſta diligentia. Eccl. xxvi. Gr̄a mulieris ſedule delectabit viꝝ ſuum ⁊ oſſa illi⁹ impinguabit. i. totū facit cū pinguez. Tertio vir ⁊ vxor erga familiā debēt habere duo. Primo circa filios eruditiōez: multi ſūt qui dicūt ſufficit eis ꝙ dem filijs cibū ⁊ potū: ſ; nō curant eos erudire ſiue informare ⁊c̄. Dicatur quō pueri debēt nutriri. Quia ſicut arbor tenera vertit ⁊c̄. ſic pueri dum ſunt parui. Hoc

maxime cõpetit matri: qꝛ qñ pueri petũt panẽ de mane: bona mat̃ dꝫ dicẽ. Mõ: fili dicas. Aue maria: ſcias ꝙ eſt vna regina in celo ꝛc̃. Mõ flecte genua ꝛc̃. dicas Aue maria ꝛ ꝙ ſigno crucis ſignet ſe ꝛ reformare debẽt parentes pueros ne mẽtiant̃: ne furent̃: ne ſint ↄtentioſi: ꝛ ꝙ ↄfiteant̃ qñ ſunt qnqꝫ vel ſex ãnoꝝ: ꝛ ꝙ cõmunicẽt. Qñ ſũt. xij. ãnoꝝ debẽt parentes ducẽ eos ad eccl̃iaꝫ vt audiãt miſſam ꝛc̃. Ideo dicit ſcriptura. Patres nolite ad iracũdiã: ſupple dei: ꝓuocare filios vr̃os: ſꝫ educate illos ĩ diſciplina ꝛ correctiõe dñi. ad Ephe. vi. Culpa eſt hortulani ſi arbores ſunt tortuoſe: qꝛ parue poterãt dirigi. Ita vos parentes eſtis hortulani. Plãtet̃ arbores bonas in viridario xp̃i. ſ. eccl̃ie. Quo ad ſuos ꝛ captiuos qꝛ debẽt eos ĩducere vt baptizent̃ vł vt ↄfiteãtur: ꝙ audiãt miſſam: dare oportunitatẽ audiendi miſſaꝫ ꝛ cõicãdi. tũc tal' dom⁹ eſt bñdcã. Facere oppoſitũ ꝑdicti eſt maximũ pctm̃. Ecce qd dicit ſcriptura. Siqs ſuoꝝ ꝛ maxie domeſticoꝝ curã nõ hꝫ fidẽ negauit: ꝛ eſt ĩfideli deterior. i. ad Thymo. v. In hoc. n. ↄſiſtit pax domeſticalis. ſ. ꝙ vir habeat erga vxorem ꝛc̃. Epyloga breuit̃. Talis dom⁹ hꝫ pacẽ ꝛ dei bñdictionẽ. Ideo dicit ſcriptura. O iſrael. i. vir videns deũ: ſi in vijs dei ambulaſſet. ſ. in his q̃ dixi habitaſſes vtiqꝫ in pace ſup terram. Baruch. iij. ❡ Dico tertio ꝛc̃. i. vl̃is. Pᵃ pax ẽ ꝑſonalis. ſecũda domeſtical'. tertia eſt vl̃is: quãdo vna cõitas villa ſeu ciuitas viuit ĩ pace tũc ẽ pax vl̃is. Et iſta pax eſt pᵒ in corde. ſecundo in ore. tertio in ope. In corde qñ nõ hñt inuidiã rancores nec malas volũtates adinuiceꝫ ꝛc̃. Plus. n. eſt cõpatiendũ illis qui hñt officiũ ſeu regimẽ ꝗ̃ inuidẽdũ: qꝛ hñt reddere rõnẽ de tanꝫ ſibi cõmiſſis. Sicut naui ꝑiclitanti cõpatit̃ ꝛ nõ inuidet̃. Ita qui hñt regimẽ ꝑpl'i ſũt in mari fluctuãti in ꝑiculo: ſubmergẽdi in ĩferno intãtũ ꝙ null⁹ prudẽs anhelare debẽt ad regimẽ. Fili⁹ dei eſt qui põt euadẽ. Idẽ cõpatiẽdũ ẽ poti⁹ ꝗ̃ inuidẽdũ. Secũdo iſta pax eẽ in ore loquẽdo: adinuicẽ ſalutãdo. Quia ſicut ꝑ fumũ funicralis cognoſcit̃ ignis dom⁹: ita ꝑ ſalutatõcs ignis pacis ꝛ dilectiõis ĩ corde exñtis: qꝛ cor nõ põt videri a nobis. Nullus dicat. Si loqt̃ur mihi loquar ei ꝛc̃. Dicat̃ quõ ṽgo maria pᵒ loqbatur crucifixorib⁹ filij ſui. Tertio ↄſiſtit ĩ ope: ne ſint qõnes ꝛ litigia. Aliq ſunt q in paradiſo inuenirẽt q̃ſtiões ꝛc̃. Ideo apl's. Iã qdẽ oĩno delictũ eſt in vobis ꝙ iudicia habet̃ inter vos. Quare nõ magis iniuriã accipit̃. Quare nõ magis ergo fraudeꝫ patimini. Sꝫ vos iniuriã facitis ꝛ fraudatis: ꝛ hᵒ fratrib⁹. i. Coꝝ. vi. ꝓpter qd apl's ꝑcipit. Si fieri põt qd ex vobis eſt cũ oĩb⁹ hominib⁹ pacem habete. ad Roma. xij.

❡ Feria. ij. poſt penthecoſtes. Ser. vnicus.

g Ratia ſpũſſancti effuſa eſt. Verbũ iſtud hꝫ textualiter in actib⁹ aploꝝ. c. x. ꝛ officiat̃ in epl'a hodierna. Sermo nr̃ eſt de gratijs q̃s dat ſpũſſctũs ꝑſonis in qb⁹ habitat. Iſta mã eſt ↄñs ad mãꝫ heſternã. Heri aũt fuit de ſpũſancto ꝛ de aduẽtu eiuſdẽ: ꝛ hodie ẽ de ei⁹ effectu. Spero ĩ dño ieſu xp̃o ꝙ erit mã magne edificatiõis ꝛ ↄſolatiõis: ſed vt ſit deo acceptabil' ꝛ gratioſa. nobis aũt meritoria ꝛ ꝓficua. Salutet̃ ṽgo maria ꝛc̃. Pro breui introductiõe materie ꝑdicãde ꝛ declaratiõe verbi ꝓpoſiti ſciẽdũ ꝙ lꝫ ſpũſſanct⁹ ſit cũ pr̃e ꝛ filio ſit vn⁹ de⁹: vn⁹ dñs: vn⁹ creator ſimplex indiuiſibilis: ĩmutabilis: tñ effect⁹ ꝛ gr̃e ab eo ꝓcedentes ſunt diuerſe: qꝛ oẽs potentias aĩe ĩplet diuerſimode. Declarat̃ ꝑ ſĩilitudineꝫ arboris vnicũ truncũ ſiue ſtipitẽ hñtis ſꝫ poſt multiplicat̃ ꝑ ramos ad fructificãdũ. Ita ſpiritusſctũs vna ꝑſona trinitat̃ nõ ẽ niſi vna radix in aĩa. ſꝫ poſt effect⁹ ei⁹ multiplicant̃ ĩ aĩa qꝛ vnũ ramũ mittit ad intellectũ quẽ implet ſcĩa: aliũ ad memoriã quẽ ĩplet timore dei: aliũ ad voluntatẽ. quẽ implet amore charitat̃ vt abũdet ꝛ fructificet. iuxta dictum xp̃i. Ego poſui vos vt eatis ꝛ fructũ afferetis: ꝛ fruct⁹ veſter maneat. Io. xv. Nõ. ego poſui vos ĩ viridario eccleſie. Pꝫ ergo ꝙ vn⁹ ꝛ idem ſpũs multiplicat̃ in effectib⁹. De hoc auctas apl'i. Diuiſiões gratiaꝝ ſunt: idẽ aũt ſpũs diuidẽs ſingulis ꝓut vult. i. ad Coꝝ. xij. Pꝫ ergo thema cũ dicẽ gr̃a. ſ. gratũ faciẽs: effuſa eſt. i. diſꝑſa diuiſa ꝛ diſtincta. Iſta effuſio diuiſio ſeu diſtinctio gr̃aꝝ ſpũaliũ que inſeꝑabilr̃ ſunt cuꝫ gr̃a gratũ faciẽte: de qb⁹ volo nũc ꝑdicare: ſꝫ in certo ꝛ determinato nũero. ſ. ſepteno. Iuxta ꝓphetiã Iſa. Requieſcit ſup eũ. ſ. viruꝫ iuſtum ſpũs dñi ſpũs ſapĩe ꝛ intellect⁹: ſpũs cõſilij ꝛ fortitudinis: ſpũs ſcĩe ꝛ pietatis: ꝛ replebit eũ ſpũs timoris dñi. Iſa. xi. Pꝫ ergo ꝙ ſũt ſeptẽ gratie quas ſpũſſanct⁹ dat ꝑſone in q̃ habitat ꝛ quelibet earum facit animam deo gratiaſ.

¶ Prima eſt ſapientia diuinalis.
¶ Secunda intelligentia ſpiritualis.
¶ Tertia conſilium rationalis.
¶ Quarta fortitudo internalis.
¶ Quinta ſcientia moralis.
¶ Sexta pietas cordialis.

¶ Septima timor filialis.

De oĩb⁹ iſtis dicit thema. Gr̃a ſpũſſancti effuſa eſt. ❡ Pᵃ gr̃a quã dat ſpũſſanct⁹ ad faciẽdũ creaturã in hoc mundo gratioſam ꝛ in alio glorioſam ẽ ſapiẽtia diuinal'. Magna qõ fuit antiqt' inter doctores: ꝛ maxie ph̃os qui nunqꝫ potuerũt ſcire veracit̃ qd eſt ſapia diuina. Doctores theologie dederũt diffinitiões de ſapia diua: ſꝫ pre oĩb⁹ placet mihi illa q̃ teꝫ biblie q̃ dicẽ. Sapia doctrie ſꝫ nomẽ ei⁹ ẽ: ꝛ nõ in multis ẽ manifeſta. Eccl'. vi. Sapia ſꝫ nomẽ ei⁹ ꝛ ethimologiã. i. ſapida ſcĩa dr̃. ſ. qñ ꝑſona in ſcĩa quã hꝫ d̃ deo inuenit ſaporẽ deuotiõis: tal' dr̃ hr̃e ſapiaꝫ. Qñ ṽo tota ſcĩa ſtat ſpeculatiue in itellectu ꝛ in aĩa nõ ſentit ſaporeꝫ nec deuotionẽ: talis hꝫ ſciaꝫ ꝛ nõ ſapiaꝫ. Verbigr̃a. Multi mgr̃i vel baccalarij ꝛ doctores hñt ſciaꝫ de potẽtia dei ꝙ eſt infinita: qd pꝫ in creatiõe mũdi: quẽ de nihilo creauit. Nullus eñi mgr̃ operũ nec artifex nec carpẽtari⁹ nec alij pñt aliqd oꝑari niſi preſuppoſita mã: ſed de⁹ de nihilo operat⁹ eſt oĩa in tãta pulchritudine ꝛ ꝓportiõe vt vides: ꝛ qñ tu cogitas iſta ſi non ſentis dulcorẽ deuotiõis in aĩa: tũc habes ſciam: ſꝫ nõ ſapiam: ſꝫ qñ hõ cogitat. Hodie ſunt ſeptẽ milia ãni vel q̃ſi: ꝙ nihil erat niſi de⁹: ꝛ ipſe de nihilo cũcta iſta creauit: ꝛ aĩa delectat̃ dulcoraturqꝫ: tũc habetis ſapiaꝫ. i. ſapidã ſcientiã que ſꝫm nomen eius eſt: ꝛ cetera. Item multi ſciunt prudentiam ꝛ gubernationem de regimine mũdi: q ꝓuidet oĩb⁹ creaturis. Idẽ de motu ſtellarũ inceſſabili: ſi cũ deuotiõe iſta cogitant̃ hẽtis ſapiaꝫ alias ſcientiam. Idẽ de ſcientia qnaꝫ habem⁹ de miſericordia dei: quã nobis oſtẽdit in redẽptiõe ꝙ cũ haberet infinitos modos redimẽdi nos ꝛ ſaluãdi humiliorẽ voluit accipe: ꝛ hũanitatẽ ſiliter de muliere ṽgine naſcẽdo: in maxima pauꝑtate viuendo: vt nos dulciter inclinaret ad hũilitatẽ: caſtitatẽ ꝛ pauꝑtatẽ: voluit pati ꝛ ſuſpẽdi: ne aliqs ſibi credẽs ꝛ obediẽs pateret ꝛ ſuſpenderet̃ in furca ĩferni. Sic qñ tu cogitas ꝛ vel legis iſta: ſi ſentis ſaporẽ deuotionis habes ſapientiã: al's ſcientiã. Ecce q̃re dr̃ ſapiẽtia doctrine ſꝫm nomen ei⁹ ꝛc̃. Sꝫ dolendũ eſt: cũ ſequit̃ dicẽs: ꝛ nõ in multis eſt manifeſta. Multi ſunt qui predicãt: diſputãt: legunt: ſed ſine labore deuotionis. exteri⁹ ſolũ ſonat in ore. Quib⁹ aũt agnita eſt: permanet vſqꝫ ad cõſpectum dei. Auctoritas. Siue linque ceſſabũt ſiue ſcientia deſtruet̃. i. Coꝝ. xiij. Phi aũt habuerũt ſciam: ſꝫ nõ habuerũt ſapiẽtiã: vt dictũ eſt: qꝛ cũ loquerent̃ de ꝑmo cã ꝛ ꝑmo ꝑncipio ꝛ de ꝑmo motore nõ habebãt ad ipſã deuotionẽ: nec referebãt gr̃as. de qb⁹ dicẽ apl's. Cũ cognouiſſent deũ nõ ſicut deum glorificauerũt aut gr̃as egerũt: ſꝫ euanuerũt in cogitatõib⁹ ſuis: ꝛ obſcuratũ eſt ĩſipiẽs cor eoꝝ. Dicẽtes eñi ſe eſſe ſapientes: ſtulti facti ſunt. ad Ro. i. ❡ Scd̃a gr̃a ſpũſſancti ẽ itelligẽtia ſpũalis. Intelligentia ſꝫm ethimologiã noĩs idẽ eſt ꝙ int⁹ legẽtia. ſ. ꝑceptio bonoꝝ ſpũaliũ in reb⁹ ſenſibilib⁹ quaſi in libris aptis. Verbigr̃a. In honorib⁹ tꝑalib⁹ hui⁹ mũdi legere ꝛ ꝑcipe honores ſpũales ꝛ eternos: cogitãdo: ſi honores hui⁹ mũdi tñ delectãt q̃to magis delectari debẽt honores ꝑadiſi: vbi minim⁹ ẽ maior ꝗ̃ ſit papa vel imꝑator in hᵒ mũdo. Qualis honor eſt eſſe in ſocietate angeloꝝ ꝛ ſcõꝝ aploꝝ ꝛ ꝓphetarũ. Cogitate q̃lis honor ſit regi nouit intrãti ꝑ ciuitateꝫ ꝛc̃. Lege hic q̃lis honor ſit aĩe deuote qñ intrat in ciuitatẽ ꝑadiſi. Ecce qd eſt intelligẽtia ſpiritualis. Itẽ diuitie hui⁹ mũdi mĩrũ delectãt qñ qs habet multos redditus ꝛ magnos: vel multas pecunias in ciſta: lct⁹ eſt: cuꝫ tamẽ ſit qõdã on⁹ ꝑiculoſum: tñ null⁹ dñs hꝫ qcquid vult. Lege hic diuitias ꝑadiſi vbi qlibet habet qcqd vult. Dicũt doctores ꝙ qlibet ſctũs eſt oĩpotẽs reſpectu ſue volũtatis: qꝛ quicqd volũt pñt. De⁹ ẽ ſimpliciter oĩpotẽs. Itẽ ĩ delectatiõib⁹ hui⁹ mũdi: comedẽdi: bibendi: audiẽdi: tãgẽdi ꝛ hmõi. Legatis hic delectationes ſpũales ꝑadiſi. Verbigr̃a. qñ delectamur in guſtu comedẽdo vel bibendo. Legatis hic delectatõcs ſpũales circa guſtum. Determinatio eſt ſancti thome doctoris in quarto ſententiarũ. ꝙ poſt iudiciũ oẽs ſenſus corꝑales actuabunt̃. Laus. n. vocal' erit in celo. Audit⁹ audiẽdo ãgeloꝝ cãt⁹. Si in hᵒ mũdo tñ delectat̃ audit⁹: q̃to magis tũc. Dicat̃ miraculũ de religioſo q audiẽdo cãtũ ãgeli ĩ forma volucris ĩ orto: ſtetit. ccc. annis ꝛc̃. Itẽ qñ viſus delectat̃ ĩ videndo pulchra. Cogita d̃ ꝑadiſo. Ibi eñi videbũt regẽ regũ ꝛ dñm dñantium xp̃m iꝑatorẽ: ꝛ reginã angeloꝝ: ꝛ ſcõs ꝛc̃. O q̃lis pulchritudo. Auctas. Tũc videb̃ ꝛ afflues: ꝛ mirabit̃ ꝛ dilatabit̃ cor tuũ. Iſa. lx. Iteꝫ odorat⁹: ſi croc⁹ ꝛc̃. tãtũ delectat. Cogita q̃lis delectatio erit ſentiẽdo odorẽ corꝑis xp̃i ṽginis ꝛ ſcõꝝ. Nã corp⁹ glorioſũ redolet ꝛc̃. Itẽ ibi reſũptis corꝑib⁹ habebũt guſtũ: qꝛ tũc os nõ erit vacuũ nec plenũ aere: ſꝫ erit plenũ de liquore ꝑcioſiſſimo ĩcorruptibili ꝛ ſapido. De hoc q̃liter ſenſus erit ſic in actu: vide lati⁹ in ſeri⁹ dñica. xx. ꝑmo ſmone. Hic lege qñ pote

ris.De oīb⁹ his auctas.Intellectū tibi dabo
⁊ inſtruā te in via hac q̄ gradieris firmabo ſu
ꝑ te oculos meos.Nolite fieri ſicͭ equ⁹ ⁊ mu-
lus:qb⁹ nō eſt intellect⁹:inquit pſalmiſta.ps.
xxxi.Nota.Intellectū tibi dabo.vt.ſ.i his ſen
ſibilib⁹ ſcias legere ſpiritualia.Non ſic de be
ſtijs:quia delectant in ſenſibilib⁹:tñ non ha-
bent intelligentiaȝ.Ideo dicit ſicͭ equ⁹ ⁊ mu-
lus:quib⁹ nō eſt intellect⁹.Tales ſūt ꝑͤ beſtia
les.de qb⁹ dicit apſus.Aialis hō nō ꝑcipit ea
q̄ ſūt ſpūs dei.Stulticia.n.eſt ibi ⁊ nō pōt in-
telligͤ:q: ſpūaliter examinat.ſpūal aūt indi-
cat oīa.ſ.ad Cor.ij.¶Tertia eſt ꝯſiliū rōna-
lis.Cōſiliū ſumit hic pro ꝯcluſiōe ꝯſilij:qñ in
cōſilio vn⁹ dicit hoc:⁊ ali⁹ aliť:qñ dñs cui da
tur ꝯſiliū de oīb⁹ eligit meli⁹ eſt illud dr ꝯſiliū
qđ eſt donū ſpūſſancti.Ita ꝯſiliū ſpūſſancti ē
inter mlta bona ſcire eligere meliora:⁊ inter
duo mala:ſcire min⁹ malū eligͤ:hoc eſt a do-
no ſpūſſancti:qđ vocat ꝯſiliū.Regula eſt phi
ꝙ de duob⁹ bonis meli⁹ ē eligēdū:⁊ de duo-
bus malis mai⁹ vitandū eſt Verbigra.Bo-
nū ei[illegible] hoc mūdo hīc bonū honores:digni-
tates[illegible]uitias.officia ⁊c̄.Itē bonū eſt in alio
mūdo hīc bonū eſſe in ꝑadiſo ⁊c̄.Nō cōpa
rando:qđ eſt meli⁹ bonū hoc vel illud.Dico
ꝙ bonū hui⁹ mūdi modicū valet reſpectu bo
ni alterius:q: honores:officia:dignitates.⁊c̄.
hui⁹ mundi modicū durant:⁊ nō ſunt niſi vm
bre.Bonū aūt alteri⁹ mūdi in īfinite duratio
nis.Ideo ꝯſiliū ſpūſſancti eſt ſcire eligͤ mai⁹
bonū.ne iſto mō ꝑdam⁹ illud ⁊ accidat nob
vt ſcͭ mult dñis accidit in q̄dā ciuitate in qua
dñabant ſolū ꝑ annū:⁊ poſt mittebant in exi-
liū.Ipſi ꝯo vt ſtulti qñ erāt i dñio cogitabāt
in dicēdo.Ex q̄ tā modicū durat dñiū meū:ꝓ
certo volo delectari:⁊ trāſacto anno exulabā
tur ⁊ moriebant fame.Fuit vn⁹ prudens q in
anno dñij ſui voluit abſtinē a mult ⁊ q̄cqđ po
terat hīc mittebat ſecrete ad inſulaȝ in q̄ poſt
debuit exulari:vt ibi de illis viueret:vbi cum
alij morerent fame:ſibi fuit optie ꝓuiſuȝ.Ita
eſt de honorib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ dñijs hui⁹ mundi
ꝙ nō durāt niſi per ānū:imo tal credit viuere
ꝑ ānū q cras ſepeliet.Vita aūt ⁊ honores al-
teri⁹ mūdi eternaliť durāt ⁊ ſine fine.Cogita
te gͤ ſtulticiā de illo q̄ dic̄.Nō ꝓ certo ego
volo delectari ⁊c̄.Et poſt ibit in exiliū cū di-
uite epulone.Iđ recipiam⁹ cōſiliū ſpūſſancti
abſtineam⁹ hic:⁊ reſtrigam⁹ nos:⁊ mittam⁹
in aliū mundū q̄cqđ poterim⁹ per elemoſy-
nas:pnias:⁊ alia bona opa.De ꝯſilio dic̄ ſcri
ptura.Fili ſine ꝯſilio nihil facias:⁊ poſt factū

non penitebis.Eccl.xxxij.O q̄t reges ꝓlati ⁊
dñi penitēt mō in iferno.Sȝ nō eſt mō reme-
diū.Iđ dicit.Fili ſine ꝯſilio ⁊c̄.Itē de duob⁹
malis ꝯſiliū ē ſcire vitare mai⁹.Verbigra.Si
aliqs criminoſus eēt cōdēnat⁹ a rege vt idua
tur tunica ferrea ignita:vel tunica ſtupea:nū-
quid eēt ſtult⁹ ſi dimiſſa tunica ſtupea vellet
induere tunicā ferreā ignitā.Iſtā diſiūctiuaȝ
ꝓponit nobis de⁹:q: oēs ſum⁹ crimioſi ⁊ pec
catores:vt recipiam⁹ tūicā de ſtupa:q̄ ē pnia
lenis q̄ fit in hoc mūdo:vel tunicā ferreā igni
taȝ.ſ.penā ⁊ dānationē eternā.Auctas.Dico
ꝙ niſi pniam egerit:oēs ſil peribit.Luc.xiij.
Ecce h̄ virtualiť dicta diſiūctiua.De illis aūt
qui neglecta tunica ſtupea.ſ.pnia:dic̄ ſcriptu
ra.Gens abſqȝ ꝯſilio ⁊ ſine prudētia:vtinā ſa
perēt ⁊ itelligerēt ac nouiſſima prouiderent.
Deut.xxxij.¶Quarta eſt fortitudo iternalis
ſ.de aia.Nā gra ſpūſſci q̄ dicit fortitudo nō i
corpe ꝯſiſtit:ſed in aia.Q: de fortitudine cor
porali nō eſt gloriādū q: beſtie excedūt nos.
Verbigra.de iſtis qui ſciūt ſaltare ⁊c̄.ceruus
vel catt⁹ vicet vos.Et vos luctores:vrſus vin
cet vos.De curſorib⁹:vn⁹ lep⁹ vincet vos.De
velocitate vnicorn⁹ vincet vos.Tales fortitu
dines corꝑales nō ſunt donū ſpūſſancti.Sed
fortitudo q̄ eſt donuȝ ſpūſſancti eſt ſpūalis in
aia ſcire reſiſtē ⁊ tenē ſe fortiter ꝯ dyaboli tem
ptatiōes:ꝯ mūdi occaſiōes ⁊ ꝯtra carnis icli-
natiōes.Verbigra.Venit tēptatio di.Qua-
re tu ibis vt tal ⁊c̄.Reſiſtite nec curate qđ di
cūt gētes:q: verba nō ſunt niſi vēt⁹.Debilis
eſt turris qui a vēto ruit.Idem de mulierib⁹
qñ tēptant dicēdo.Ego portaui tiƀi de dote
⁊ adhuc nō feciſti mihi veſtes.Tal q̄ nō por-
tauit tiƀi habuit veſtes ⁊c̄.Iteȝ ꝯ occaſiones
mūdi fortes eſſe debem⁹:eas vitando.Item
cōtra carnis tēptatōes:fortitudo eſt reſiſtere.
Cogita.O miſer ꝑꝑ delectationes beſtiales
perdā delectatōes paradiſi.Abſit.Gregori⁹.
Breuis eſt voluptas fornicatiōis:ſed perpe-
tua pena fornicationis.Gregori⁹.Momēta
neū eſt qđ delectat:ſed eternū quod cruciat.
Iſta fortitudo eſt donum ſpūſſancti.De iſto
ſe appreciauit Dauid:⁊ non de corporali licȝ
eſſet fortiſſim⁹:q: adhuc puer cuſtos ouiū in-
terfecit vrſum leonem ⁊ Goliam:tñ non ap-
preciauit ſe de iſta fortitudine corporali:ſȝ de
ſpūali:dicendo.Fortitudinē meā ad te cuſto-
diam:q: de⁹ ſuſceptor me⁹ es:vt habet in pſ.
lviij.Sed de nobis iam verificat illud.Et erit
fortitudo veſtra vt fauilla ſtupe:⁊ op⁹ veſtrū
quaſi ſcintillā:⁊ ſuccendetur vtrunqȝ ſimul:⁊

non erit qui extinguat.Iſa.i.Nota hic mora
liter de mult qui audiunt aliquē bonū ſermo
nē ⁊ recipiunt bonū ꝓpoſitum bene viuēdi:
⁊ poſt ſtatim dimittūt tales non ſunt fortes.
Verbigra.de vſurario qui ꝓponit ſatiſfacere
⁊ quando videt florenuȝ dimittit.Ecce fauil-
la ſue ſtupe.Idē de iſtis qui tenent aliquam
malā mulierē cōcubinam:qñ in ſermone au-
diunt laudare caſtitatem vel punitioneȝ que
fit de luxurioſis:ꝓponunt recedere ab ea:ſed
qñ ipſa incip t flere:nihil fit.Idem ⁊c̄.Idem
de illo qui ꝓponit parcere inimicis ꝓpter bo
num ſuum ⁊ defuncti.Sed qñ dicit ſibi.Ue-
re dicent:q: eſtis effeminat⁹ vel iude⁹ ⁊c̄.Ec-
ce quare dicit Iſaias.Et erit fortitudo veſtra
vt fauilla ſtupe:⁊ op⁹ veſtrum quaſi ſcintilla.
⁊ ſuccendetur vtrūqȝ ſimul:⁊ non erit qui ex-
tinguat ⁊c̄.Amore dei ſim⁹ bene fortes:ne ſi
mus de ſtupa.¶Quinta eſt ſcientia moralis
que cōſiſtit in practica.Nō credat ꝙ iſta gra
cōſiſtit in ſcia ſpeculatiua:ſed in practica.ſ.in
ſcire ſe gubernare irreꝓhēſibiť ad intra ⁊ ad
ex:a dextris ⁊ a ſiniſtris:aū ⁊ retro.ſupi⁹ ⁊ iſe
ri⁹.Ecce h̄ octo dimēſiōes in qb⁹ oȝ ſcire ſe bñ
regē:⁊ gubnare.P° ab itra.ſ.in aia:⁊ ibi ici
pit gubnatio corpis:q: iuxta gradū vſȝ i aīa
habet ſciaȝ.Verbigra.Si eſtis ꝓlat⁹ dic̄ ſan-
ct⁹ Tho.ꝙ tenemi ſcire ēt illa q̄ pñt facē dif-
ficultatē i ſac̄ ſcriptura.Curati āt vt ſciāt mi
ſtrare ſacra.Clerici ſimplices itelligāt ad mi
n⁹ grāmaticaliť qđ legūt:Layci tenētur ſcire
duodecim cōcluſiones ſiue articulos fidei.ſ.
Credo in deuȝ.Et ſm cōſiliū beati Iero.dice
re q̄libet mane ⁊ ſero cū ꝓteſtatione:quaſi mi
les q facit homagiū regi.Ergo cuſtodi temet
ipſum ⁊ animā tuā ſollicite.Deut.iiij.Secun
do ſcire oportet ſe gubernare ad extra.ſ.i cor
pore.Qui.n.habet graȝ ſpūſſancti taliter ſcit
ſe gubernare:ꝙ in nullo ſcandalizat ꝓximuȝ
nec geſtu:nec in inceſſu nec verbo nec opere.
Idē Aug.in regula clericorū.In inceſſu ſta-
tu habitu:⁊ in omnib⁹ motib⁹ veſtris nihil fi
at quod cuiuſqȝ offendat aſpectum:ſȝ qđ ve-
ſtram deceat ſanctitatē.Tertio a dextris ſunt
parentes ⁊ amici quib⁹ taliter danduȝ eſt de
bonis eccleſiaſticis:vt ſi indigēt nō indigeāt
vel non tm̄ egeāt:ſȝ nullaten⁹ diuites fiāt:vt
dicit Augu.Quarto a ſiniſtris.ſ.erga inimi-
cos.de quib⁹ dicit xp̄s.Diligite inimicos ve
ſtros:bñ facite his q oderūt vos ⁊c̄.Mat.v.
Quinto ante:qui placitant ante iudiceȝ.Iđ
iudices debent expedire negocia dando ſen-
tentias nō precipitando:ſed ex quo factū eſt

clarū expedire debent ſniam:al's diu ſtabitis
aū portam paradiſi ⁊ nō intrabitis:imo dicet
xp̄s Diſcedite a me operarij iniquitatis.Lu.
xiij.Sexto retro.ſ.ſcutiferis qui ſequnt retro
faciētes caudā oportet ſoluere ſolidataȝ ⁊ ſti
pendium ne furent:ne teneant meretrices in
lupanari ⁊c̄.Quicūqȝ tibi aliqđ operat⁹ fue-
rit ſtatim mercedem ei⁹ ei reſtitue:⁊ merces
mercēnarij tui apud te non remaneat.Tob.
iiij.Septimo ſuperi⁹.i.erga ſuꝑiores.ſ.ad de
um ⁊ ad prelatos eccleſiaſticos obedientiaȝ:
erga dños tꝑales fidelitatem:erga parentes
obſequium:⁊ ſic de alijs.Ideo dicit ſcriptura.
Obedite ꝓpoſitis veſtris.Ipſi.n.iuigilant
quaſi rōnē reddituri ꝓ aiab⁹ veſtris.Heb.vi.
Octauo inferi⁹ opȝ ſcire bene regē.Si eſtis
dñs prelat⁹ vel rector cōmunitat aniſet vos.
Si eſtis prelat⁹ vt curet plus de aiab⁹ q̄ȝ de
redditib⁹.Q: ꝓpter officiū dat bñficiuȝ.Sci
entia ſctōꝝ prudētia ſupple eſt.Prouerb.ix.
Aliter aūt cōuertit xp̄s dicens.Propterea
duct⁹ eſt ꝑplus me⁹ captiu⁹:q: nō habuit ſciē
tiam.Iſa.v.Sexta eſt pietas cordialis cū di-
cit:⁊ pietatis.Pietas vulgariter recipit pro
miſericordia.De hoc vide ſanctū Tho.2ª.2ᵉ.
q.x.⁊.iij.ſcrip.diſ.xxiiij.ſed multum differunt
ſtricte loquendo.Nō quqȝ differentias inter
pietatē ⁊ miam.Prima eſt reſpectu perſone
cui dat.Secūda reſpectu doni.Tertia reſpe-
ctu modi dandi.Quarta reſpectu motiui dā
tis.Quinta reſpectu finalis intētionis.Pri-
ma differētia eſt erga ꝑſonā cui dat.ſ.ſi datis
elemoſynam pauperi:illud dr mia.Si aūt fa-
citis bonū parētib⁹ veſtris pauperib⁹ vł ami
cis dr pietas.Secūda differētia eſt reſpectu
boni.ſ.ſi datis panem vł vinū ⁊ veſtē:ſi recol
ligit peregrinam:iſtud eſt mia:ſed inſtruere
ignorantē.corrigere dulciter errantem iſtud
dicit pietas.Tertia differētia eſt reſpectu mo
di dādi qñ datur elemoſyna:vt panis dat ca-
ni miſericordia poteſt dici.Item quādo da-
tur cum humilitate ⁊ cordis compaſſione:⁊
tunc dicitur pietas.Quarta differētia eſt re-
ſpectu motiui quare das elemoſynā:q: eſt ho
mo ſicut tu:tūc dicitur mia:ſed quando das
elemoſynam reſpectu dei:videlȝ q: eſt homo
ad imaginē ⁊ ſimilitudinē dei.tūc eſt pietas.
De hoc vide ſanctū Tho.tertio ſcripto.diſti.
xxxiiij.q.iij.arti.ij.queſtiuncula prima ad ſe-
cundum.Quinta differētia eſt reſpectu finis
ſi tu das elemoſynaȝ iſto reſpectu ⁊ fine ut ſa
tiſfacias pauperi:vel vt de⁹ conſeruet tibi ſani
tatem:proſperitatem:⁊ filij tui viuant ⁊c̄.⁊ ſi

lud dr̄ miſericordia. Sed quando tu das ele
moſynam iſto reſpectu: vt quādo tu petas ele
moſynam ad portam paradiſi de⁹ det tibi ele
moſynam illud dicitur pietas. Miſericordia
autem licet ſit magna virtus: tamē non com
putat̄ int̄ ſeptē dona ſpūſſcti ſicut pietas. De
hac ꝟtute ſcripſit apl̄us ad Thymo. dicens:
Exerce teipſuȝ ad pietatē. Nā corꝑalis exer-
citatio ad modicū vtilis eſt. Pietas autē ad
oīa valȝ. i. Thymo. iiij. Cōtra iſtos qui nō ha
bent pietatē dicit dd. Scdm multitudinē im
pietatū eoꝝ expelle eos: qm̄ irritauerūt te dn̄e
pš. v. ¶ Septimū donuȝ ſiue gr̄a ſpūſſcti eſt
timor filial̄: qn̄ hō abſtinet a pctīs ne offēdat
deū: etiā ſi ſciret ꝙ de⁹ nō puniret euȝ. Bon⁹
xp̄ianus in oībus dictis ꝛ factis ſuis timet ne
deū offendat in aliquo. In ꝓncipio dici orat
deū vt ipȝ ꝯſeruet pctīs. Idē in nocte. Idem
ſi debet ambulat̄ ꝑ viā. ꝛ ſic de alijs. Auctas.
timor dn̄i expellit pctm̄. Nā q ſine timore eſt
nō poterit iuſtificari. Eccle. i. Nota ꝙ Iſaias
ꝓpha loquens de donis ſpūſſcti de ſex donis
dicit. regeſcet ſuꝑ eū. ſ. viruȝ iuſtum. vſqȝ ſpūs
ſcīe ꝛ pietat̄. de dono autē timoris dn̄i ſpecia
liter dr̄: replebit. Quia alia ſex dona ꝟtutes
ſeu gr̄e ſpūſſancti habēt ſpūalia ſubiecta vl̄ ob
iecta: vel ſpūales modos agēdi. Sȝ timor dn̄i
replet oēs potētias aīe ꝛ ſenſus corporiſ. Iō
dicit ſcriptura. Qui timet deū nihil negligit
ſ. de his q tenet̄ facē. Eccl̄s. vij. Sed dr̄ alibi.
Qꝛ nō ꝓfert̄ ꝯ malos ſuīa abſqȝ timore vllo
filij hominum ꝑpetrant mala. Eccl̄. viij.
¶ Feria tertia poſt pēthecoſtes. Sermo vni.

Ego veni vt vitā hēant ꝛ habūdā
tius hēant. Verbū iſtud habet̄ ori
ginalit̄. Ioā. x. recitatiue in euāge°
hodierno. Solēnis aduēt⁹ ſpūſſcti ſuꝑ apl̄os
ꝛ diſcipulos xp̄i cōiter durat ꝑ tres dies. Rō
qꝛ ſpiritusſanctus in ſuo aduentu dedit tria.
Primo ꝓſentiam perſonalē. Scdo gr̄ꝫ ꝓn-
cipalē. Tertio affluentiā finalē. Dico primo
ſpūſſanctus in ſuo aduentu dedit aplīs ꝛ di-
ſcipulis ſuā ꝓn̄tiam ꝑſonalē. Nō ſolū aūt de-
dit eis ſuas gr̄as: ſed ſeipſū ꝑſonalr̄: etiā in q̄-
libet gr̄a gratū faciente dat̄ ſpūſſanctus ꝑſo-
naliter. Quidā aūt dixerūt ꝙ ſolū datur effe
ctus ſpūſſcti. ſed hoc improbatū eſt in primo
ſniaꝝ. Nō ſolū enī dat̄ effect⁹: ſȝ etiā ipſe ſpūſ
ſanct⁹. Et ita ꝓmiſit xp̄s aplīs dicēs. Ego ro
gabo p̄rem ꝛ aliū paraclitū dabit vob̄ vt ma-
neat vobiſcū in eternū. Ioā. xiiij. Nō aliū pa
raclitū dabit vob̄. i. aliū cōſolatorē. Sȝ ē hic
magna difficultas. qꝛ pater fili⁹ ꝛ ſpūſſanctus
nō ſunt niſi vnus cōſolator: ſicut nec ſunt niſi
vn⁹ de⁹. quō g° dicit aliū ꝑaclitū. Solutio ſic
intelligit̄ aliū ꝑaclituȝ. i. aliuȝ ſpm̄ſctm̄ dabit
vob̄ ꝯſolatorē: ita ꝙ iſta alietas nō referat̄ ad
paraclitū: ſȝ ad ſpm̄ſctm̄ q eſt ali⁹ a p̄re ꝛ filio
ꝑſonalit̄. Seqtur vt maneat vobiſcū in eternū.
Ex iſto textu pȝ ꝙ ſcti apl̄i poſt feſtū pēthecoſ
ſtes non peccauerunt mortalit̄. Ecce donatio
excellēs de ſua ꝓn̄tia ꝑſonali. Et de hoc fit fe
ſtū ꝛ ſolēnitas in die pēth. ſ. añ heri. Quia ſicꝫ
in natiuitate fuit nobis dat⁹ fili⁹ in redēptio-
nē ſine redēptorē. ſic ī die penth. fuit nob̄ da
tus ſpūſſanctus in ꝯſolatorē. Quātū ad ſecū
dū ſpūſſanctus in ſuo aduentu dedit apoſtol̄
ꝛ diſcipul̄ gr̄am principalē: quā theologi vo
cant gr̄am ḡtū faciētē. ꝛ lȝ apl̄i ꝛ diſcipl̄i xp̄i
hūerūt iā iſtam gr̄am. tn̄ in die pēthe. recepe
rūt eā in maiori habūdantia. Iō apl̄us. Vni
cuiqȝ nr̄ȝ data eſt gr̄a mēſurā donationis xp̄i
i. ad Ephes. iiij. Nō ſm mēſuraȝ. ſ. illā de qua
xp̄s. Mēſurā bonā ꝛ ꝯfertā ꝛ coagitatā ꝛ ſuꝑ
fluētē dabūt. ſ. tres ꝑſone trinitatis: in ſinū vrm̄.
Luc. vi. De iſta donatione gr̄e ſolēnitas die
heſterno fuit ꝑacta. De tertio dico ꝙ ſpūſſan
ct⁹ in ſuo aduētu dat affluentiā finalē: q ē hr̄e
habūdāter ꝛ multiplr̄ vitā. Et de h° dic̄ ipſe-
met in thēate. Ego veni vt vitā hēant. ſ. hoīeſ
ꝛ habundanti⁹ hēant. Pȝ thēa. De iſta af-
fluētia finali fit feſtū hodiernū. Et inueni ī ſac̄
ſcriptura q̄ttuor vitas q̄s habem⁹ a ſpūſctō.
¶ Prima eſt vita corporalis: quā debemus
digne gubernare.
¶ Secunda eſt vita ſpūalis: quam debemus
ſtricte ꝛ ſolicite conſeruare.
¶ Tertia eſt vita celeſtialis: quā debemus al
te ꝛ deuote deſiderare.
¶ Quarta eſt vita eternalis: quā debem⁹ cer
te ꝛ ſecure expectare.
Et qꝛ ſpūſſanct⁹ dat iſtas q̄ttuor vitas. iō dic̄
ipſe. Ego veni vt vitā habeant. ſ. corꝑalem. ꝛ
habundāti⁹ hēant. ſ. ſpūalē celeſtē. ꝛ eternaȝ.
¶ Dico p̄mo ꝙ p̄ma vita eſt corꝑalis. q̄ eſt ꝑ
vnionē aīe ꝛ corꝑis. Quādiu. n. aīa eſt vnita
corꝑi: durat vita corꝑis. Aīa eni ē for̄a corꝑis
q̄ dat corꝑi vitā. Et corp⁹ ſine aīa nō poſſet vi
dē. audire. loq. ambulare. ꝛ hmōi. Et ſine aīa
corp⁹ nō ē niſi trūcus nihil valēs. Ab aīa aūt
corp⁹ hȝ oīa ſentimēta. viſū. auditū ꝛc̄. ꝛ oēs
oꝑatiōes. In morte. n. hoīs oēs ſenſus ꝛ oēs
vires organice deſtruūt̄. q̄re nec oꝑatiōes re-
manē p̄nt. vt dic̄ ſctūs Tho. iiij. ſcrip. di. xliiij.
Iō xp̄s. Spūs eſt q viuificat. caro aūt nō ꝓ-
deſt q̄cq̄. Io. vi. Dico ꝙ iſta vita corꝑis q̄ ē
ex ꝓn̄tia aīe rōnal̄ ē effectualr̄ a tota trinitate
approbat̄ tn̄ ſpūſctō. qꝛ ipſe ſpūs creator dat
ꝟtutē ſpūi creato. ſ. aīe ſtādi in corꝑe decē vl̄
viginti annis vel plus vel min⁹: ſicut ſibi pla
cet. Antiqtus dabat longā vitam corꝑalē. vt
pȝ in adā q vixit nongent̄. xxx. ānis. Gen̄. v.
Matuſalē q vixit nōgent̄. lxix. ānis. Et ī noe
q vixit nōgent̄. l. ānis. Gen̄. ix. Sȝ paulatim
diminuta ē vita corꝑis. Si dicat̄. qꝛ ſpūſſctūs
mēſurat vitā corꝑalē. q̄re ille antiqtus dabat
tā lōgā vitā: ꝛ nob̄ breuē. Rn̄deo ꝙ ad illos
ſpectabat hr̄e experiētias reꝝ ꝛ artiū ꝑꝑ hoc
dabat eis lōgā vitā. Mō aūt iā oīa ſūt expi-
mētata ꝛ expimēto cognita. Itē qꝛ tūc erāt
rudes ꝛ ſimplices. iō idigebāt magno tpe ad
ſciēdū. Mō aūt ſūt hoīes itricati. Itē tūc co-
medebāt ſolū ſemel ꝓ necītate. ꝛ mō ꝯmeſſa-
tionib⁹ crapule ꝛ gule hoīes vacāt ꝛc̄. ſed lō-
ga vita vel breuis a ſpūſancto eſt. Iō dic̄ iob
ſpūſancto. Vitā. ſ. corꝑalē ꝛ miſericordiā tri-
buiſti mihi. ꝛ viſitatio tua cuſto. ſpm̄ meum.
Iob. x. Nō mīoȝ. qꝛ ꝙ ſpūſſanct⁹ det vitā cor
poralē mihi vel tibi mīa eſt ꝛ nō debitū. quia
nulli obligat̄. Sed dico ꝙ iſtā vitam corꝑalē
debem⁹ digne ꝛ fructuoſe gubnare. qꝛ n̄ ꝺbe
mus ipſaȝ totā expēdē vel occupare in nego
cijs tꝑalib⁹: ſed etiā in ſpūalib⁹ ꝓpter theſau
rū meritoꝝ cumulandū. Vn̄ poſtq̄ȝ occupat̄
vitā tꝑalē in negocijs tꝑalib⁹ feria ſcda ꝛ ter-
tia ꝛc̄. geſcatis in dn̄ica ab oī negocio tꝑali:
ꝛ det̄ vos negocijs ſpūalib⁹: audiendo miſſaȝ
anteq̄ȝ aliqd comedat̄ vl̄ bibat̄. Qꝛ q hȝ ſup
plicare pape vel regi nō dȝ hr̄e anhelitū feti-
dū ꝛc̄. Licȝ enī mſti excuſent̄ a ieiunijs eccl̄ie
ab iſto tn̄. ſ. ab audiētia miſſe n̄ ſic ꝯcuſat̄ hō.
Itē debem⁹ venire ꝓ tꝑe ad miſſam. qꝛ in cō-
feſſione q̄ fit ꝓ vob̄ debet̄ intereſſe oēs. iō qn̄
cāpane pulſant̄ debes tu dicere. O dn̄s citat
me. ꝛ cito dimittē alia: debetis ire ad eccl̄iaȝ.
Itē nō loquimini in eccl̄ia: ſed cū ſignis inuitan
do ſi venerit aliqs q ꝛc̄. Itē nō recedē a miſ-
ſa, quouſqȝ dat̄ bn̄dictio a ſacerdote. Itē ꝺbe
tis eſſe in veſpis ꝛ cōpletorio. Sicut enī expē
diſtis ſex dies hebdomade ꝯgregando bona
tꝑalia trāſitoria q̄ hic remanēt: ita expendat̄
dic̄ feſti ꝯgregādo theſauros ſpūales q dura
bunt eternalit̄. Iō ſapiēs dicebat. Fili in tꝑe
vite tue ne indigeas. Meli⁹ eſt enī mori q̄ȝ in
digē. Eccl̄. xl. Nō ne idigeas ſ. theſauris ſpūa
libus meritoꝝ. Meli⁹ eſt enī mori corporalit̄
qꝛ liberat̄: q̄ȝ indigere. Pȝ g° ꝙ vita corꝑis
eſt digne gubernāda. ¶ Scda vita eſt ſpūal̄.
Vita eniȝ ſpūalis ē qn̄ ꝑſona dimittit vicia ꝛ
pctā ꝛ recedit a mala ſocietate ꝛ dat ſe bone
vite: plus curādo de ſpū q̄ȝ de corꝑe. occupā
do ſe in orōnib⁹ ꝛ bōis operib⁹. tꝑalia obliuiſ
ſcendo. Iſta eſt vita ſpūal̄ quā habem⁹ a ſpū
ſctō. Nō ad h° pulchrā figurā Ezech. xxxvij.
legit̄ ꝙ de⁹ eduxit ꝓphani in q̄dā mag°cāpo
pleno oſſib⁹ mortuoꝝ ꝛ circūducit eū in gyro
ꝛ dixit ſibi de⁹. Fili hoīs putas ne viuant oſſa
iſta. Rn̄dit. Dn̄e de⁹ tu noſti. Et dixit ſibi de⁹
vaticinare de oſſib⁹ iſtis: ꝛ dices eis h̄ dic̄ dn̄ſ
de⁹. A q̄ttuor vētis veni ſpūs ꝛ inſuffla ſuper
interfectos iſtos ꝛ reuiuiſcant. Et ingreſſus ē
in ea ſpūs ꝛ vixerūt. ſteteruntqȝ ſuper pedes
ſuos exercitus grādis nimis valde. Ecce figu
ra. Itē magn⁹ campus plen⁹ oſſibus mortuo
rū corrupt̄ eſt iſte mūd⁹: q iā ex peccat̄ ē tot⁹
fetid⁹ ꝛ corrupt⁹ ex luxuria. ꝛ ſic de alijs pctīs
tanta enī eſt corruptio ꝙ iā nihil reſpicit̄ ꝛ ſic
de alijs pctīs: prout expediens erit. Ideo dd.
Corrupti ſunt ꝛ abhominabiles facti ſunt. Nō
eſt q faciat bonū: nō eſt vſqȝ ad vnū. ſ. de adul
tis. pš. lij. Ecce campus. Mō videamus quō
viuificabūt̄ oſſa arida. i. peccatores. vt hēant
vitā ſpūalē. qꝛ iam hn̄t vitā corporalē. Ad h̄
oportet ꝙ ſpūſſanct⁹ veniat vel de oriēte vl̄ ꝺ
occidēte. de aqlone vel de meridie. De oriē-
te venit ſpūſſanct⁹ pueris. q qn̄ icipit claritas
diſcretionis cauēt a pctīs. timēt deū. orāt. ꝯfi
tent̄. dulcit̄ cōuerſant̄. nō iurāt. nō mētiūt̄ ꝛc̄.
De occidēte vēit ſenib⁹: pctīs antiq̄t̄ ꝛ aſſuet̄.
Sȝ qꝛ vidēt ſe iuxta occaſū mort̄ anq̄ȝ veniat
mors ꝯuertūt̄ ad deū. ꝓponunt cauē a pctīs.
ꝯfitent̄ ꝛc̄. Aliqb⁹ aūt vēit ſpūſſanct⁹ de aqlo
ne q ſigt̄ aduerſitatē qꝛ aduerſitas aliq̄s re-
ducit ad deū. O q̄t ſunt ī mūdo q qn̄ ſūt in ꝓ
ſperitate nō curāt de deo. ſȝ qn̄ vēt⁹ aqlonaris
frigid⁹ ꝛ tēpeſtuoſus venit. ſ. aduerſitas: tunc
redeūt ad deū dicēdo. Dn̄e mīa. ꝛ ꝯuertūt̄ ꝛ
ꝯfitent̄ ꝛc̄. Nō. Mala q̄ nos h̄ ꝓmūt ad deuȝ
ire ꝯpellūt. ꝟba ſl̄ Greg. ſuꝑ Lu. xviij. Aliq-
bus aūt venit ſpūſſanct⁹ de meridie. q̄ ē pars
habundās hūido ꝛ calido. ꝛ ſigt̄ ꝓ ꝓſpitate.
Qn̄ autē ꝑſona itra ſe cogitat bona q̄ hȝ di-
cēs. Vn̄ habui iſta: cum p̄r me⁹ fuiſſet paup:
ego ſuȝ diues hēo h° ꝛ h°. Et nūqd oīa iſta ꝺ
dit mihi dn̄s. imo. iō volo ſibi ſuire. Si enim
rex dediſſet mihi ꝛc̄. iam ſuirē ei q̄nto magis
g° deo. Huic vēit ſpūſſanct⁹ ꝺ meridie ꝺ ꝓſpe
ritate. Ecce q̄lit̄ oſſa arida. i. pctōreſ viuificāt̄
in vita ſpūali. Ecce q̄re dicit auctas. a q̄ttuor
vent̄ veni ſpūs. Et hāc vitā debem⁹ ſecure cō-
ſeruare. Iō dicit ſcriptura. O l cuſtodis ſerua-

coꝛ tuũ. Qꝛ vita ſpũalis niſcos hꝫ inimicos. Verbigra. ſi religioſus vult ſeruare regulã ꝛ vota ſtati aliq̃ q nihil ſuadẽt dñt. O hypocrita. ꝛ ſic de aliis. Nõ dꝫ gubet ſtatu iõ dic. Oi cu ſtodia ſua coꝛ tuũ ꝛc. Nõ qñ ab ipa vita ꝓ cedit. ſ. ſpũalis. Ecce q̃re dic̃ a q̃ttuoꝛ vẽl. Et ego veni: inq̃t xp̃s: vt vitã hẽant. ſ. coꝛpalẽ. ꝛ habũdãti⁹ hẽant. ſ. vitã ſpũalẽ. ❡ Tertia ẽ vi ta celeſtial' qñ aia pſone q̃ egit ꝯdignã pniaꝫ p moꝛtẽ coꝛpalẽ recedit a coꝛpe ſtati aſcẽdit i celũ: ꝛ ibi viuit vite celeſtiali. Hec ẽ dña inẽ aiaſ hoiuꝫ ꝛ iumẽtoꝝ nã aia iumẽti ñ ẽ ſuba ſpũalis ſubſiſtẽs ꝛ icoꝛruptibil': ſꝫ ẽ foꝛma ſub ſtãtial' imẽſa mãe q̃ nõ hꝫ eẽ ſine mã ꝛ coꝛpe: imo totũ eẽ hꝫ i coꝛpe. qꝛ ẽ educta de potẽtia mãe. ꝛ ſic mõ q̃ dictũ ẽ totũ eẽ hꝫ a coꝛpe. Iõ deſtructo coꝛpe coꝛrũpit. Sꝫ aia hoĩs ẽ ſuba ſpũal': vt angelus. ꝛ nihil hꝫ a coꝛpe: imo ipa dat eẽ coꝛpi ꝛ viuere ꝛc. Iõ qñ coꝛp⁹ deficit ipa remanet. De h° vide ſctm̃ Tho. i. p. q. lxx v. arti. ij. iij. ꝛ. vi. Articulo. ij. ſcd̃o oñdit ꝙ aia hũana ẽ ſubſiſtẽs. Itẽ arti. iij. ꝙ aia brutoꝝ ñ ẽ ſubſiſtẽs ꝯcludit ꝛ oñdit. Itẽ arti. vi. oñdit ꝛ ꝯcludit: ꝙ aia hũana ẽ icoꝛruptibilis: ſꝫ aie brutoꝝ vt pꝫ in eodẽ articulo in ſolutiõe. Ad pmũ argumẽtũ ſunt coꝛruptibiles. Vñ ſi aia hoĩs bñ ſe gubernat coꝛp⁹ remunerat. Sicut miles q bñ gubernauit caſtrũ ſibi cõmiſſuꝫ a rege. Qñ de⁹ creat aiaꝫ: creãdo in fũdit eã in caſtro coꝛpis vt gubernet ipꝫ iuxta volũtateꝫ dei: ne p poꝛtas. ſ. ſenſuũ intrẽt inimici ſui nec p oculos vana aſpiciẽdo. ꝛ ſic de aliis. Si g° bñ ipm̃ gubernat remunerat. ſi male punit. Qñ g° aia q̃ bñ gubernauit caſtruꝫ coꝛpis. p moꝛtẽ recedit a coꝛpe ſtati venit coꝛã xp̃o di cẽs. Dñe cuſtodiui caſtrũ ꝛc. Et xp̃s dat ſibi tã celeſtẽ in celo. Auctas. Si in vobis xp̃s eſt ſ. p gr̃aꝫ ꝛ bonã vitã coꝛp⁹ qdẽ moꝛtuũ ẽ pp pctm̃. ſpũs õo viuit p iuſtificatiõeꝫ. Qð ſi ſpi ritus ei⁹ q ſuſcitauit ieſuꝫ a moꝛtuis habitat in vobis. q ſuſcitauit ieſuꝫ xp̃ꝫ a moꝛtuis: viui ficabit ꝛ moꝛtalia coꝛpa vr̃a. pp ihabitãtẽ ſpi ritũ ei⁹ i vobis ꝛc. ad Ro. viij. Sꝫ diceres a q̃ eſt iſta vita celeſtis. Dico ꝙ hec vita celeſtis appꝛopꝛiate ẽ a ſpũſancto. Nõ. qꝛ ſicꝫ vapoꝛ q de mane egredit a terra p itromiſſuꝫ caloꝛẽ ſolis ſurſuꝫ trahit. ſic aia nõ poſſet celũ aſcen dere niſi caloꝛe ſpũſſancti iſoꝛmaret ꝛ abilita ret q ipaꝫ ſurſuꝫ trahit. Iõ dicit dd. Viuifica bis me in eq̃tate. ps. cxlij. Dico ꝯſequẽter ꝙ hec vita ẽ vehemẽter deſiderãda. Sicꝫ ſi dñs diues i ſuo teſtõ dimiſiſſet tibi caſtrũ altũ foꝛ te inexpugnabile: de q̃ nõdũ haberes poſſeſ ſionẽ. O q̃liter ipꝫ deſiderares. vehemẽtius deſiderãdũ ẽ caſtrũ celi empirei. Iõ xp̃s. Ego ſitiẽti. i. ardẽter deſiderãti ꝛ ambulãti dabo de fonte aq̃ viue grat. Qui vicerit poſſidebit hec. Et ero illi de⁹. ꝛ ille erit mihi fili⁹. Timi dis aũt ꝛ icredulis ꝛ execratis ꝛ homicidis ꝛ foꝛnicatoꝛib⁹: ꝛ veneficis ꝛ ydolatrib⁹ ꝛ oĩb⁹ mẽdacib⁹ pars illoꝝ erit i ſtagno ardẽti igne ꝛ ſulphure qð ẽ moꝛs ſcd̃a. Ecce venit vn⁹ de ſeptẽ angelis habẽtib⁹ phialas plenas ſeptẽ plagis nouiſſimis. ꝛ locut⁹ ẽ mecũ dicẽs. Ve ni oñdã tibi ſpõſaꝫ vxoꝛẽ agni ꝛc. Nõ ibi q̃ñ totũ capi. pſcrip̃a valde õ regno ꝛc. Apo. xxi. ❡ Quarta ẽ vita etnal'. ſ. qñ i die iudicij oẽs reſurgam⁹ in coꝛpe ꝛ aia. Boni dt reſurgẽt cũ coꝛpib⁹ glioſis cũ qb⁹ etnalr viuẽt. Si di cat. Et nũq̃d vita ſanctaꝝ aiaꝝ quã hñt mõ in celo ẽ eterna. Dico ꝙ nõ. qð veꝝ ẽ q̃ ad iſtũ modũ eẽndi: qꝛ mõ ſũt aie beate a ſuis coꝛpi bus ſepate. ſꝫ in iudicio ꝛ reſurrectiõe gñali ſuis coꝛpib⁹ glioſis retinent. De h° vide ſctm̃ Tho. in. iiij. di. xliij. ꝛ. xliiij. Mali dt reſurgẽt cũ coꝛpib⁹ fetidis ꝛc. Nõ hui⁹ ẽ. qꝛ de⁹ remu nerat quẽlibꝫ ſꝫ vitã quã h̃ tenuit: ꝛ bõa opa q̃ fecit. Mõ in hoĩe q̃ h̃ facim⁹ ẽ talis oꝛdo. Qꝛ p° fiũt ab aia ſola. ſ. cogitãdo: deliberãdo ꝛ oꝛdinãdo. ꝛ ſic p⁹ meret. deĩde in executio ne opis coꝛpus facit executionẽ. Iõ aia pmo remunerat. deinde remunerabit coꝛp⁹. ſ. in iu dicio. Idẽ ẽ de malis optib⁹. P° eni aia facit pctm̃ cogitãdo: deliberãdo: oꝛdinãdo. Deĩn de coꝛp⁹ facit executionẽ. Iõ aia pri⁹ punit in iferno. Deide coꝛp⁹ in iudicio. Hoc dicit auctas ſacre ſcripture. Oẽs nos manifeſtari opꝫ ante tribunal xp̃i ieſu vt referat vnuſq̃ſq3 hoiuꝫ ꝓpꝛia coꝛpis ꝓut geſſit. ij. Co. v. Nõ ꝓ pꝛia coꝛpis. Nõ ꝙ hec vita etna appꝛopꝛiate eſt a ſpũſctõ. qꝛ nr̃ ſpũs ẽ nãlr vadẽs ꝛ nõ re diẽs: Sꝫ p btutẽ ſpũſſancti aiaꝫ ihabitãti q̃li bet aia reſumet ſuũ ꝓpꝛiũ coꝛp⁹. De h° vide ſctm̃ tho. in. iiij. di. xliij. Nec h° ẽ ſpũſctõ dif ficile. qꝛ q õ nihilo creauit oĩa: facilr põt aiaꝫ ꝛ coꝛp⁹ icineratũ vnire. Iõ dicit ſcriptura. Si ſpũs ei⁹ q ſuſcitauit ieſuꝫ xp̃ꝫ a moꝛtuis habi tat in vobis q ſuſcitauit ieſuꝫ xp̃ꝫ: viuificabit ẽt moꝛtalia coꝛpa vr̃a ꝓpter inhabitãtẽ ſpm̃ ei⁹ in nobis. ad Ro. viij. Hec vita eſt certiſſi me expectãda. Nõ ꝯ illos q ſũt de erroꝛe ſa duceoꝝ dicẽtiũ. q̃õ ẽ poſſibile reſurgere ꝛc. Iõ xp̃s. Nolite mirari hoc. qꝛ venit hoꝛa in qua oẽs q in monumẽtis ſũt audiẽt vocẽ fi lij dei ꝛ ꝓcedẽt q bõa fecerũt in reſurrectiõeꝫ vite ſupple eterne. Qui vero mala egerũt in

reſurrectionẽ iudicij. ſ. damnationis. Ioan. v. Nõ. Nolite mirari h°. ſ. de reſurrectõe. qꝛ õo nihil eſt difficile. Quia venit hoꝛa. ſ. iudicij i q̃ oẽs q in monumẽtis ſunt audient vocẽ filij dei. ſ. illã. Surgite moꝛtui vẽite ad iudi[m] ꝛc. Et ꝓcedẽt ꝛc. Pꝫ g° quõ a ſpũſcõ hẽm⁹ has q̃ttuoꝛ vital'. ſ. coꝛpalẽ ꝛ ſpũalẽ. celeſtẽ ꝛ etnã. Ecce q̃re dic̃. Ego veni vt vitã hẽant. ſ. ſpũalẽ celeſtẽ ꝛ eternã: quã det nob̃ deus glorioſus.

❡ Feria quarta. Sermo vnicus.

Nemo põt venif ad me niſi pr̃ q miſit me traxerit euꝫ Ioan. vi. Thema dat mihi motiuũ ꝓdicãdi ꝛ declarãdi modos quos de⁹ tenet trahẽdi ad ſe pctõꝛes. ſ. q̃liter pctõꝛ q diu vixit i pctis trahit p deũ ad bonã vitaꝫ Iſta mã eſt vtil' ꝛ ꝓficua. Sed vt ſit deo acce ptabil' ꝛ gratioſa ſalutet ṽgo maria. Thema eſt dbũ xp̃i di. Nemo. i. null⁹ pctõꝛ pt venire p bona ꝛ ſctã niſi pr̃ q miſit me traxerit euꝫ. Pꝛo cui⁹ declaratiõe ſciẽdũ ꝙ iter alia mala ꝛ mala ꝛ magnos defect⁹ q̃s in hac vita habe mus ſũt duo. ſ. difficultas ad bonũ. ꝛ ꝓnitas ad malũ cũ magna difficultate facim⁹ bona opa: nec ſcim⁹ facẽ ſine mgro. Mala aũt ſine mgro ſcim⁹ facẽ. Recte de nob̃ eſt ſicut de la pide q violẽter aſcẽdit nõ a ſe. ſꝫ ab alio. Sed p ſe nãliter deſcẽdit ꝛ cadit. Ita de nob̃ ſi vo lum⁹ aſcẽdẽ in altũ p bonã vitã ꝛ ſpũalẽ oꝛan do: ꝯtẽplãdo: violẽtia eſt neceſſaria. qꝛ ꝯ icli natiões carnis ꝛ oblocutiões gẽtiũ. Sꝫ nãli ter deſcẽdim⁹ peccãdo ꝛ malã vitã tenẽdo. ꝛ ſic cadim⁹ in infernũ. Iõ dicit ſcriptura. Sen ſus ꝛ cogitatio humani coꝛdis in malũ ꝓna ſũt ab adoleſcẽtia ſua. Gen̄. viij. Nõ hui⁹ aſſi gnat. Sap. ix. vbi dr̃. Coꝛpus qð coꝛrũpit ag grauat aiam. Sicut ſi falconi q leuis eſt de ſe apponeret vna libꝛa in pedib⁹ ei⁹ nõ poſſet le uari in altũ niſi cũ difficultate. Ita de aia que de ſe eſt leuis: ſꝫ coꝛp⁹ aggrauat ꝛ trahit eam deoꝛſũ. Verbigra. Vultis modicũ cõtẽplari in oꝛõne ꝛ eleuatis mentẽ: ſtatim hõ deſcen dit cogitãdo de negocijs: de coq̃na vel taber na. Iõ dicit. Coꝛpus qð coꝛrũpit ꝛc. Poſt iu diciũ nõ erit ita: imo coꝛp⁹ ſequit aiaꝫ in beat qꝛ in coꝛpib⁹ btõꝝ erũt q̃ttuoꝛ dotes. ſ. ſubtili tas. ipaſſibilitas. agilitas ꝛ claritas. Et hijs dotibus iam carem⁹. Iõ ſi volum⁹ mõ aſcẽdẽ per bonã vitã opꝫ ꝙ de⁹ iuuet noſtrũ violẽtã do liberũ arbitriũ: ſꝫ ipſũ iuuãdo ꝛ ꝯfoꝛtãdo ꝛ mouẽdo. Hoc dic̃ thc. Nẽo pt venif ad me p bonã vitã niſi pr̃ q me miſit traxerit eũ. Pꝫ thc. Et ſuꝫ in mã ꝓdicãda. Mõ videam⁹ q̃li de⁹ trahit pctõꝛes. Ego amoꝛe vr̃i q̃ſiui in ſac̃ ſcripta: ꝛ inueni ꝙ q̃ttuoꝛ cõdis dõs trahit ad ſe.

- Pꝛima eſt amoꝛ diuinalis.
- Secunda eſt ardoꝛ celeſtialis.
- Tertia eſt timoꝛ iſernalis.
- Quarta eſt doloꝛ tempoꝛalis.

Aliq̃ trahunt p pꝛimaꝫ. Aliq̃ p ſcd̃aꝫ Aliq̃ p tertiã. Aliq̃ p q̃rtã. Oẽs quotq̃t ſũt in padiſo vel erũt vl' fuerũt: tracti ſũt aliq̃ iſtaꝝ coꝛdaꝝ. Ecce q̃re dic̃ thc. Nemo põt ad me venire. ❡ Pꝛima g° coꝛda q̃ aliq̃ trahunt ẽ amoꝛ di uinal'. Ita ligat in coꝛde creature vt hõ veni at ad deuꝫ. Ligat eni cogitãdo bñficia dona ꝛ gr̃as a deo receptas. q̃ſi dicẽdo. ſi vn⁹ hõ ẽt rapax feciſſet mihi tot bona quãtũ ipſũ dili gerẽ. Iſta coꝛda hꝫ q̃ttuoꝛ cogitatiões q̃s de bem⁹ hr̃e. ſ. cogitãdo. Pꝛio op⁹ vel bñficiuꝫ creatiõis. Scd̃o op⁹ vel bñficiũ ꝓuiſiõis. Ter tio op⁹ vel bñficiũ expectatõis. Quarto op⁹ vel beneficium redemptionis. De pꝛimo dꝫ hõ cogitare bñficiũ creatiõis. qꝛ nõ aial' bru tũ: bouẽ vel aſinũ ſerpentẽ: cattuꝫ: ſiue murẽ nec lapidẽ vel arboꝛẽ: ſed hoiem rõnaleꝫ ad imaginẽ ꝛ ſilitudinẽ ſuã me fecit de⁹. Dedit mihi coꝛp⁹ cũ mẽbꝛis. qꝛ pr̃ vel mr̃ modicuꝫ faciũt i coꝛpe. Cogita quãtũ diligeres illuꝫ q tibi reſtituiſſet oculũ vel manũ vl' pedẽ abſci ſũ. Quãtũ g° eſt de⁹ diligend⁹ q dedit coꝛpus ꝛ oĩa mẽbꝛa ꝛ aiaꝫ cũ potẽtijs. Scd̃o cogita bñficiũ ꝓuiſiõis. Cũ eſſes in vtero mr̃is clau ſus. te ꝯſeruauit ꝛ qñ fuiſti nat⁹ dedit lac mr̃i vt te lactaret ꝛ mõ q̃ dat tibi bladũ in cãpis vinũ in vineis. fruct⁹ in arboꝛib⁹. aquã in fon tib⁹ carnes ꝛ piſces ꝛc. null⁹ niſi de⁹. qꝛ nã in ſtrumẽtũ eſt. ꝛ ſic deo grates agẽ debemus ꝛ nõ nãe. ſicꝫ nec g̃tes nec gr̃as habetis dare ca lamo de bona lr̃a: ſꝫ notario. Si ergo ſeruito res ꝛ famuli diligũt dñm qui dat eis ꝓuiſio nẽ. quãto magis deũ diligẽ debẽt ꝛ tenẽtur. De tertio cogita bñficiũ expectatiõis. In pꝛi mo pctõ ſaltẽ moꝛtali qð hõ facit ſtatim dat ſnĩa moꝛtis a deo ꝯ te. Aia q̃ peccauerit ipſa moꝛiet. Ezech. xviij. Et de⁹ ſuſpẽdit executio neꝫ expectãdo te miſericoꝛdit ad pniaꝫ. Vis cognoſcẽ iſtã gr̃aꝫ. Nõ h̃ pctm̃ luciferi ꝛ alio rũ ãgeloꝝ. Quãtũ credis ꝙ de⁹ eos expecta ret ad pniam p annũ ꝛc. Dico ꝙ nec p annũ nec p menſẽ diẽ vel hoꝛã: ſed in eodẽ momẽ to expulſi ſũt de padiſo ꝛc. Et quot anni ſunt ꝙ tu icepiſti peccaf. xl. vl'. l. ꝛc. tot ãnis te ſup poꝛtauit ꝛ expectauit ad pniam. De q̃rto co gita bñficiũ redẽptiõis. Quia voluit hũilia ri ꝛ de celo ad terraꝫ deſcẽdẽ vt tu aſcẽderes

in celū voluit ſuſpēdi in cruce ne tu ſuſpēdaris in furca īferni. Spinis voluit coronari vt tu ī celo coroneris corona glīe. Quanta eſſet hūilitas regis volenꝭ ſe hūiliare vt ad coronā regni exaltaret ruſticū. Cogitādo iſta: corda amoris diui ligat̄ cor. Hoc cogitando dd̄ in pſ. dicebat. Diligā te dn̄e fortitudo mea dn̄s firmamētū meū: ⁊ refugiū meū: deꝰ meꝰ ⁊ ſuſceptor meꝰ: ⁊ liberator meꝰ. Hic ſūt oia q̄ttuor fila. Primū ibi. Diligā te dn̄e fortitudo mea. ſ. ꝑ creationē. Ecce ꝑmū. Dn̄s firmamētū. ſ. ꝓuiſionē. Ecce ſcd̄m. Et refugiū meū. ſ. ꝑ opus expectatiōis. Ecce tertiū. Et liberator meꝰ. ſ. per opꝰ redēptiōis. Ecce quartū. Sed mā hoīes mūdi nō diligūt deū peiores ſunt beſtijs. q2 beſtie ⁊ fere ſilueſtres cognoſcunt bn̄ficia ⁊ diligūt ſuos bn̄factores. Nō hic miraculū qđ legit̄ in vita bti Jero. de leone vulnerato in pede q̄ venit ad monaſteriū bti Jeronimi q̄ erat in deſerto: quē vidētes f̄res fugierūt. Dixit beatꝰ Jero. Et ſic recipiꝭ hoſpites cōfidēs fuit de obediētia leonis. Dixit illi. Quid hic vis leo. Qui eleuato pede ſuo. oſtēdit plagā in medio. Et beatꝰ Jero. in noīe ieſu ſanauit eū. Dd̄. Hoīes ⁊ iumenta ſaluabis dn̄e ⁊c̃. Leo aūt cognoſcēs bn̄ficiū noluit recedē a monaſterio ac ſi fuiſſet domatus. Cui beatꝰ Jero. īpoſuit vt cuſtodiret aſinū ⁊c̃. De hoc exēplo vide in legēda bti Jero. Mō dicas tu q̄t bn̄ficia recepiſti a deo: qđ habes qđ nō accepiſti: nihil. iō corda amoris dꝫ eē ligata ī corde tuo. Auctas. Salomon in ſpū ꝓphetie dicit Oleū effuſuꝫ nomē tuū. iō adoleſcētule dilexerūt te. Trahe me poſt te. Curremꝰ i odore vnguentoꝝ tuoꝝ. Can̄. i. Nota oleū effuſuꝫ ⁊c̃. Nomē ſumit̄ hic ꝑ doctrina lege ⁊ fama xp̄i. Prouerb. xxij. Meliꝰ eſt nomē bonū ꝙ̄ diuitie multe. Cōditio ē olei ꝙ qñ eſt effuſuꝫ clareſcit. Jō marinarij qñ infra aquā volūt vidē vel aliqđ ꝑquirē ſub aqua recipiūt oleū in ore: ⁊ qñ ſub aq̄ ipm ſpargūt vidēt ibi clare. Ita nos in mari huiꝰ mundi eramꝰ ſub aquis pctōꝝ in tenebris. Sꝫ ꝑ ꝑdicationē aploꝝ nomē xp̄i ⁊ doctrina euāgelica publicata fuerūt ⁊ ſpſa: ⁊ tūc videmꝰ clare v̄itatē fidei. Dd̄. In oēm t̄rā exiuit ſonꝰ eoꝝ ⁊c̃. pſ. xviij. Ideo adoleſcētule ſūt aīe. Rō. q2 nō ſeneſcūt. Corpora āt ſeneſcūt: q2 ſūt corruptibilia ⁊ mortalia. Aīe āt rōnales ſiue hūane ⁊ angeli ⁊ ſtelle ſūt icorruptibiles. iō nō antiquant̄. Ita iuuenis eſt aīa vnꝰ ſenis centū ānoꝝ. ſicut aīa pueri vniꝰ diei. Jō dic̄ adoleſcētule dilexerūt te. Ex q̄ corda ē ligata vt dixi: trahe me poſt te et curramꝰ ſiue aſcēdamꝰ poſt te. q̄ſi dicēt. Tu aſcēdiſti ī celū. iō trahe me vt aſcēdā poſt te. Et curremꝰ in corde in odore vnguētoꝝ. Nō hic ꝓ declaratōe huiꝰ ſilitudinē de venatore q recepit mutuo canes ab alio venatore q nolētes eū ſeq: ligat ad collū eoꝝ cordas ⁊ ſequnt̄ ipm trahentē quouſqꝫ ſint ex̄ domū dn̄i. ſꝫ ex q̄ ſūt in venatōe ipſi currūt ꝑ ſe. Ita de pctōre q̄ꝫdiu eſt in pctis eſt canis dyaboli. ⁊ xp̄s eſt venator aīaꝝ. ſm illud. Da mihi aīas: cetera tolle tibi. Gen̄. xiiij. Et oꝫ vt cū corda trahat pctōres de domo ⁊ ſuitute dyaboli q̄uſqꝫ ſint ex̄ q2 tūc ꝑ ſe currēt de v̄tute in v̄tutē. Jō dic̄ theā. Nemo pōt venire ⁊c̃. Nō in odore vnguētoꝝ. Vnguēta xp̄i ſūt opa virtuoſa ⁊ medicinalia q̄ fecit in hoc mūdo ꝯ plagas mortales pctōꝝ. Plaga mortal̄ ē ſupbia. Vnguētū xp̄i qđ iſtā plagā curat ē hūilitas icarnatōnis ⁊ paupꝑis ꝯuerſatiōis. Plaga mortal̄ eſt auaricia. Vnguētuꝫ medicinale ē paupꝑtas xp̄i q nec domū nec pecuniā voluit habet̄. plaga mortal̄ eſt gula: nō ſuare ieiunia eccl̄ie exce ſſiue comedē iebriari. Vnguētū eſt abſtinētia xp̄i quā fecit in q̄drageſima: ⁊ ēt in tota vita ſua ſemꝑ erat ieiuniū. Plaga mortalis ē ira ⁊ deſideriū vindicte. Vnguētū ⁊ medicina ē patiētia xp̄i. Plaga mortal̄ eſt inuidia. Vnguētū eſt charitas xp̄i. q2 amore nr̄i mori voluit. Plaga mortal̄ eſt accidia. Vnguentū ē diligētia xp̄i. Nunqđ tu ſentis odorē iſtoruꝫ opeꝝ ſiue vnguētoꝝ. Pꝫ pria corda. Amore dei liget̄ eā in corde vr̄o. Dicat̄ h̄ exēm de illo clerico male vite ⁊ ihoneſte. q qñ hūit bonū bn̄ficiū dixit. O mō potero hr̄e ꝯcubinaꝫ ⁊c̃. Deīde deꝰ dedit ſibi maiora bn̄ficia ⁊ ipſe augmētabat pctā. Sꝫ deꝰ fecit ſibi gr̄aꝫ ꝙ recognouit ſe: ⁊ ad ſe reuerſus dixit intra ſe. O miſer ꝯtinue deꝰ dat mihi bona ⁊ me augmētat i honorībꝰ ⁊ dignitatibꝰ: ⁊ ego augmēto pctā: valde ſū igratꝰ. Et habuit maximā ꝯtritionē ꝺ pctis: ⁊ fec̄ pn̄iaꝫ de cetero tenuit bonā vitā ⁊ ſctāꝫ. ¶ Scđa cōda ē ardor celeſtial̄. ſ. deſiderat̄ glīaꝫ ꝑadiſi ꝑ pulchritudinē ⁊ excellētiā celeſtis pulchritudiſ. Sic̄ nobil̄ viatō ex pulchritudine hoſpitij trahit̄ ad illō. Iſta corda ardoris celeſtis hꝫ q̄ttuor fila. ſ. q̄ttuor ꝯſideratōes. Pria ē ꝯſiderādo celū: maxie ꝺ nocte qñ optie appꝑent ſtelle dicēdo. O dn̄e ⁊ q̄lis hitatio dꝫ eē intꝰ. q2 ex̄ ⁊ i trāſuerſo ita appꝑet pulchꝝ. ⁊ deſiderare dꝫ feruent̄ eē intꝰ. Sic ligat corda ardoris celeſtis. q2 tanta eſt pulchritudo celi: ꝙ ſi ꝑ potētiā diuā hō poſſꝫ ipꝫ vidē: nō vellet comedē nec bibere. etiam

ſi aliqđ nō vidēt niſi celū. Ideo aplꝰ cui deꝰ oſtēdit. ⁊ iterrogatꝰ qđ vidit. Rn̄dit. Oculꝰ nō vidit: nec auris audiuit: nec in cor homis aſcēdit q̄ ꝑparauit deꝰ hiis qui diligūt eū. Nobis aūt reuelauit deꝰ ꝑ ſpm̄ ſuū. i. ad Coꝝ. ij. Nō. Oculꝰ ñ vidit Philoſophoꝝ. hi eni hūerūt noticiā de nouē celis. de celo lune ⁊c̃. Sed ad decimuꝫ celū. ſ. empyreū nō potuerūt aſcēdere. q2 illō ē imobile. Jō dicit. oculꝰ. ſ. phoꝝ nō vidit: nec aliq̄ auris audiuit. ſ. iudeoꝝ Judei eni audierūt ab ore moyſi legē. Et qđ audierūt. Si ꝑcepta mea ſuaueritꝭ ⁊c̃. Leuit. xxvi. Solū ꝓmittit eis t̄rena. de glīa aūt celi nullā ꝓmiſſionē hūerūt nec audiuerūt: nec i cor hoīs. ſ. pagani aſcēdit. Machometꝰ āt ꝓmittit agarēis ꝑadiſū porcoꝝ ⁊ aſinoꝝ: comedēdo mel ⁊ lac ⁊ luxuriari. Nob āt xp̄iāis ſuelauit. ſ. i ſac̄ ſcripl̄a celū ⁊ celeſtia bōa ⁊ gaudia. Scđa ē ꝯſiderādo celū empyreū. cuiꝰ ē hitatio. Dd̄ inqt i pſ. Ad te leuaui oc̄los meos q hitas i celis. cxxij. Magnū palaciū ē palaciū pape vel iꝑatoris vel regis ſed nihil reſpectu palacij dei: qđ ipſe ꝓprijs manibꝰ opatꝰ eſt ⁊ ipꝫ ornauit ⁊ depīxit. Tertia eſt ꝯſiderādo feſtū qđ ibi fit. De q̄ feſto dicit ſaluator nr̄ ieſus xp̄s. Simile eſt regnū celoꝝ hoī regi q fecit nuptias filio ſuo: Et miſit ſuos ſuos vocare iuitatos ad nuptias. ⁊ nolebāt venire. Iterū miſit alios ſuos dicēs. Dicite iuitat̄. Ecce prādiū meū paraui Thauri mei ⁊ altilia mea occiſa ſūt ⁊ oīa parata. venite ad nuptias. Illi aūt neglexerunt. ⁊ abierūt. alius in villā ſuā aliꝰ vero in negociationē ſuā. Reliq vero tenuerūt ſuos eius ⁊ ꝯtumelijs affectos occiderūt. Rex aūt cum audiſſet iratꝰ eſt: ⁊ miſſis exercitibꝰ ſuis perdidit homicidas illos ac ciuitatē illoꝝ ſuccendit. Tūc ait ſuis ſuis. Nuptie qdem ꝑate ſūt ſed q iuitati erāt nō fuerūt digni ⁊c̃. Matth. xxij. Cogita ſi palaciuꝫ regis ita parat̄ in nuptijs ꝑmogeniti q̄nto magis ⁊c̃. Quarta cōſiderādo ꝑciū qđ ꝯſtat. Si eni vnꝰ lapis ꝑcio ſuo conſtaret mille milia florenos. eſtimas ⁊ opinaris de illo lapide ꝙ multuꝫ valet. Mō cogita q̄ntū ꝯſtat regm̄ celi. ꝓ quo xp̄s dedit totā vitā ſuā ⁊ ꝑcioſiſſimū ſanguinē ſuū vt ipꝫ nob emeret. Iſtis ꝯſiderationibꝰ ligat̄ corda ita fortit̄: ꝙ ſi deus diceret alicui bn̄ ꝑhiloca ꝑto de ꝑadiſo. Ab hinc vſqꝫ ad annū aſcēdes mecū in celo. Ille rn̄dēt. O dn̄e ⁊ tantū tardabo: tātū habeo ſtare adhuc in iſto mundo. O dn̄e adhuc. xxx. dies ſpectabo. dn̄e ſtatim faciatis me aſcendē. Propt̄ hoc dicebat xp̄s Nūc iudiciū eſt mūdi. Nūc ꝑnceps mūdi huius eijciet̄ foras. Et ego ſi exaltatꝰ fuero a terra: oīa trahā ad meipſū. Jo. xij. Nota Nūc iudiciū eſt mūdi. ſ. vt cōtēnat̄. q2 nō ꝑ hoībꝰ ſed pro beſtijs erat factꝰ. Sed ſumꝰ hic exules ex ꝑditōe pr̄is nr̄i Ade: q tradidit caſtruꝫ dyabolo. Nūc ꝑnceps mūdi. ſ. dyabolꝰ tyrānꝰ eijciet̄ foras ꝓpter mūdi cōtēptū. Et ego ſi exaltatus fuero a terra. Exaltatꝰ fuit xp̄s in cruce ⁊ in reſurrectōe: ⁊ maxie in aſcēſione. Oīa trahā ad meipſū. ſ. ꝑ odorē celeſtialē. ¶ Tertia corda eſt timor infernal̄: vel iudicial̄. Iſta corda ligat̄ cogitādo iudiciū: ad qđ oꝫ ꝑſonaliter venire. Remediū ergo eſt ſicut de latrone fugiēte cū furto in manibꝰ: qui ꝓijcit furtū lꝫ ſit charꝝ ⁊ ꝑcioſū. Ita debemꝰ facē. Chriſtꝰ iudex inſequit̄ nos q2 cito erit iudiciuꝫ. Jō ſi furatꝰ fuiſti aliqđ ab eccl̄ia decimas. a vaſall̄ per rapinā a paupibꝰ ꝑ vſurā. a ſeruitoribꝰ ꝑ calūniā recipiendo ſibi ꝑciū laboris datū: vel alꝭ per furtū ſecretū: aut male emēdo vel vēdendo: aut aliqđ iueniendo. ꝓijce furtū reſtituēdo. alias iudex iueniet te cuꝫ furto in manibus ⁊ cōdēnabit te. Jō time hoc iudicium ⁊ poteris dicē cū dd̄. Cōfige timore tuo carnes meas a iudicijs tuis timui. pſ. cxviij. Nota exēplū ꝺ iuuene vano ⁊ pōpoſo ⁊ luxurioſo. ſed corda timoris fuit tractꝰ ad deū. Dicatur q̄ſio ſomniauit ſe eē in iudicio. Et xp̄s interrogabat eū dicendo. Redde rōnē de vita tua ⁊c̃. Et ſubito effectꝰ fuit canꝰ. ⁊ de cetero emēdauit vitā ſuā. ⁊ fecit magnā pn̄iaꝫ. Hic dicit̄ a xp̄o. In charitate ꝑpetua dilexi te. iō traxi te miſerās. Jere. xxxi. ¶ Quarta corda eſt dolor tꝑalis. Iſta eſt fortior alijs. qñ nec amore diuo: nec ardore celeſti: nec timore iudicij trahunt̄. O dic̄ deꝰ. expecta modicū: q̄ ego ſaluabo te. ego faciā te venire violenter. Recte facit deꝰ ſicut bonus pr̄: q qñ filius nō vult ire ad ſcolas: facit ipſuꝫ venire ⁊ dat ſibi alapas. Ita facit deꝰ. Quot hoīes ſūt i mundo tā religioſi ꝙ̄ clerici ⁊ layci q in ꝓſperitate honoꝝ ⁊ ſanitate nō curāt de deo. q. d. Dn̄e ñ curet̄ de me: nec curabo de vob. O v̄bū ſtſi dele. O dic̄ deꝰ. vos venieſ. dat ſibi aduerſitatē: dolores: īfirmitates: ꝑditionē bonoꝝ vel amicoꝝ: ꝑſecutionē: ⁊ irā dn̄oꝝ. Et tūc reuertunt̄ ad deū ⁊ dicūt horas ⁊ mltas orōnes: vadunt ad eccleſiā: cōfitent̄: cōmunicant ⁊c̃. Ecce qualiter trahunt̄ corda doloris tēporalis. Grego. Mala que nos hic ꝑmūt ad deū ire cōpellūt. Idē de mulieribus. Erit aliqua mulier vana ⁊ pōpoſa: q̄ totū tp̄s ⁊ ſtudiū ponit vt ornet̄ glīe: aptat mamillas: oſtēdit eas mi

lītibꝰ. Sʒ qd facit deꝰ: de illis ꝑlis q̄s portat ponit vnā ſibi in oculo vel in carne. q̄ reuertitur lippa. vel hēbit caput ſcabioſuʒ: vel hēbit aliā īfirmitatē: vel habebit īfirmitateʒ cancri in māmilla: vel hēbit malū in tybijs: ⁊ tūc nō curāt de tripudijs vel nuptijs. ſed qn̄ alie vadūt ad tripudia ipſe vadūt ad eccliaʒ. Idem de muliere que vult dñari ſuꝑ viꝝ. Sʒ maritꝰ ipaʒ baculādo humiliat eam. Et tūc recurret ad virginem mariā. adiuua me virgo maria. Ad religioſos: vt orēt deū vt det ſibi pacē cū viro. Iō deꝰ pr̄ dixit filio ſuo ieſu xp̄o. Cōpelle ītrare vt impleat̄ domꝰ mea. Luc. xiiij. Vel ſūt v̄ba xp̄i ad angelū veꝝ nō cogit liberꝝ arbitriū. Sed tribulatōes ⁊ aduerſitates cogūt hoīem venire ad deū. deīde liberꝝ arbitriū cōſentit. Propter hoc ꝓpheta in ꝑſona xp̄i dic̄. Ego q̄ſi nutritꝰ effrayʒ portabā eos ī brachijs meis: ⁊ neſcierūt ꝙ curarē eos. In funiculis adā trahā eos: in vinculis charitatꝭ. Oſee. xi. Nota. Ego q̄ſi nutricꝰ. Nutrix eniʒ vt videꝫ aliqn̄ demulcet pueꝝ: aliqn̄ v̄berat vt amare vel timē faciat. Ita xp̄s. Nota effraym. Nota hyſtoriā de iacob: q̄ bn̄dixit duobus filijs ioſeph. ſ. Manaſſen ⁊ effraym Gen̄. xlviij. Iſti duo Manaſſes ⁊ effraym ſignificabāt duos ꝑplos. Manaſſes primogenitꝰ ſignificabat ꝑplm iudeoꝝ: q̄a manaſſes idē eſt qḋ oblitus. Effraym idē eſt qḋ auctꝰ vel augmētū: ⁊ ſignificabat ꝑplm xp̄ianoꝝ. qui habuit bn̄dictionē ꝓmiſſā per crucē. Iō dixit. Ego nutricius effraym. i. ꝑpli xp̄iani: cui ꝑ crucē dedit bn̄dictionē. Portabāt eos ī brachijs meis. Quia pctā nr̄a ipſe tulit. i. Petri. ij. Nota. In funiculis. Adā diminutiue nō dicit funibꝰ. Nō q̄ pene: dolores ⁊ afflictiōes huiꝰ mūdi nihil ſūt in cōparatiōe penaꝝ īferni. ſicut nec gaudia mūdi ſūt aliqd reſpectu gaudioꝝ ꝑadiſi. Funiculi eni adē ſūt labores. miſerie. ⁊ paſſiones huiꝰ mūdi. quibꝰ deꝰ trahit nos ad ſe: qui nihil ſūt reſpectu glorie. Iō ait apl̄s. Nō ſūt ꝯdigne paſſiōes huiꝰ tp̄is ad futurā gloriaʒ. que reuelabit̄ in nobꝭ. Nā expectatio creature reuelationē filiorum dei expectat. Vanitati eni creatura ſubiecta eſt nō volens: ſed ꝓpter eū qui ſubiecit eā in ſpe: q̄ ipſa creatura liberabit̄ a ſuitute corruptiōis in libertatē glīe filioꝝ dei. Scimꝰ eni ꝙ oīs creatura īgemiſcit ⁊ ꝑturit vſq̄ adhuc. Nō ſolū aūt illa: ſʒ ⁊ nos ipſi ꝑmicias ſp̄us hn̄tes: ⁊ ipſi itra nos gemimꝰ ⁊c̄. ad Ro. viij. Rogemꝰ g° dn̄m vt aliq̄ iſtaꝝ cordaꝝ vel amore vel ⁊c̄. trahat nos ad ſe: hic per gratiam ⁊ in futuro per gloriam.

¶ Feria quinta. Sermo vnicus.

Factum eſt gaudiū magnū in illa ciuitate. Actuū. viij. Nō dicit in qua ciuitate factū ē gaudiū. Ideo pro declaratiōe huiꝰ verbi anagogice ſumpti. ſciēdū ꝙ īuenit̄ in ſacra ſcriptura clare: ꝙ in alio mūdo ſūt due magne ciuitates inter ſe valde diuerſe ⁊ ꝯtrarie. ſ. ciuitas īfernal̄. ⁊ ciuitas ſupernalis. Et ecce ꝯtrarietas. Quia ī ciuitate īferni nullū eſt ibi gaudiū: nec leticia: nec ſolatiū ſiue cōſolatio. Sed triſticia ⁊ dolor infinitus. nihil eſt ibi de quo nō doleant ⁊ triſtent̄ ciues iſtiꝰ ciuitatis. Primo triſtant̄ de bonis huiꝰ mūdi que fecerūt ſiue que ſūt in hoc mūdo pro eis facta. ſ. ē oībꝰ ieiunijs: elemoſynis ⁊c̄. Ratio. quia nihil ꝓfeciūt: imo totū ꝑdiderūt. Sicut ſi vnꝰ homo qui cū magnis periculis ⁊ laboribꝰ laborādo acquiſiuit multa bōa ⁊ poſt illa bona comburunt̄: vel ſibi furant̄: q̄liter doleret plus dolent dānati. Secūdo dolent ⁊ triſtantur de malis ⁊ pctis q̄ fecerūt: ſi inq̄tū offenderūt ⁊ iurauert̄ dinā maieſtatē. Immo iſto reſpectu voluiſſent aliquid feciſſe ampliꝰ. Sed triſtant̄ inquātū ſūt cāe ⁊ rōnes pene ⁊ mali eoꝝ. Tertio dolēt de glīa ſctōꝝ quā mō vidēt clare: ⁊ īuidēt dicēdo. O miſeri ⁊ cetera. potuiſſemꝰ hr̄e illā glīam ſi tenuiſſemꝰ bonā vitā. ⁊ ſic triſtant̄ ſicut triſtaret̄ famelicus vidēdo menſā paratā plenā cibarijs ⁊ nō auderet tangē. Ita etiā ibi. Quarto triſtant̄ de illis qui ſūt ī inferno. Nō q̄ pro quolibet dānato augmentat̄ pena eoꝝ. Sicut ſi titioni ardēti addat̄ aliꝰ titio: magis ardebit. ⁊ qn̄ plures addūtur magis ardet. Ecce aliq̄s ꝯditiōes ciuitatꝭ īferni a qua deꝰ nos ꝓſeruet. Iō vos auiſo de bona hora ⁊ de bōa vitā. Iō in ꝑſona dānatoꝝ dicit Iere. cui fuit reuelata pena īferni. Defecit gaudiuʒ cordis nr̄i: v̄ſus eſt in luctū chorꝰ noſter: cecidit corona capit̄ nr̄i: ve nobis. q̄ peccauimꝰ. Threno. v. Si de iſta ciuitate vellemꝰ loqui: oportet ī themate mutare vnū v̄bū dicēdo. Factū ē thediū magnuʒ ī illa ciuitate īfernali mag̃. Alia ciuitas eſt celeſtis ī q̄ nō ē triſtiā nec dolor: ſʒ letitia: gaudiū: iocūditas: ꝯſolatio: de nullo triſtant̄. Et prio gaudēt de bonis q̄ in hoc mūdo fecerūt. vl̄ corde cogitādo. vl̄ ore loq̄ndo. vl̄ oꝑe operādo ꝓpter gloriā quā hn̄t ex iſtis. Item gaudēt ⁊ letant̄ de mal̄ ⁊ pctis que fecerūt: nō īquātū ex illis offenderūt deūʒ q̄ de illis fecerunt pniam. ⁊ inquātū deꝰ liberauit eos ab illis dicēdo. O benedictus deꝰ. Ego cōſueui

eſſe ſuꝑbus: ſed deus mutauit mihi cor ⁊ vixi hūiliter. ⁊ ſic de alijs pctis. de qbꝰ gaudēt: nō q̄ ipſi fecerūt: ſʒ q̄ ab eis liberati fuerūt. ⁊ q̄to pctā fuerūt maiora: tāto gaudiū eſt maiꝰ. Sicut marinarij q̄ quāto de maiori periculo ⁊ fortuna euaſerūt qn̄ ſunt in terra: tanto magis gaudēt. Itē gaudēt de glīa ſanctoꝝ. Minor nō inuidet maiori de glīa: imo letat̄. q̄ de glīa alterius augmētat̄ glīa ſua. ⁊ q̄to ꝑlres ſūt glorioſi: tāto magis augmētat̄ glīa. Verbigrā. Sicut ſi cādele accēſe addat̄ cereꝰ accēſus lumē eſt maiꝰ. ⁊ ſi addāt ꝑlres erit maius. Itē gaudēt de pena dānatoꝝ quaʒ vidēt etiam de prē ⁊ mr̄e: vxore vel fratre ⁊c̄. nō ꝙ gaudēt de malo ⁊ pena eoꝝ: ſʒ de iuſtitia dei dicendo mr̄i vel prī. O pater vos eſtis ibi in ſic vos dānauit iuſte deꝰ. q̄ vſurarius eratis: latro vel luxurioſus. Et dicit vxori. O putana. i. meretrix: ibi vos eſtis ⁊ q̄ta feciſtis ꝯtra honorē meū. iō iuſta ē dānatio. Ecce quō illi de ciuitate paradiſi habēt ꝯtras ꝯditiōes ab illis de inferno. Auctas. Letitia ſempiterna ſuꝑ capita eoꝝ. Gaudiū ⁊ letitiā obtinebūt: ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. Egoipſe cōſolabor vos. Quis tu vt timeas ab hoīe mortali: ⁊ a filio hoīs qui quaſi fenū ita areſcet. Iſa. xxxv. ⁊ li. Nota ſuꝑ capita eoꝝ. Q̄ tāta eſt leticia ſanctoꝝ ⁊ glīa ꝙ non pōt cōprehēdi. iō dicit ſuꝑ capita. Gaudiū ⁊ leticia differunt. Quia gaudiū cōſiſtit in corde ſine oſtēſione ad ex̄. Leticia aūt nō ſolū in corde ꝯſiſtit: ſed extra oſtēdit̄ ſaltando: cātando. Iō dicit̄ leticia q̄ſi leticia. i. lata leticia. Et fugiet dolor ⁊ gemitꝰ. Que differūt q̄ dolor ꝯſiſtit in corde. gemitus v̄o nō ſolū ꝯſiſtit in corde: ſʒ ad extra oñdit plāgēdo ſe. De iſta ciuitate loq̄tur thema nihil mutādo dicēs. Factū ē gaudiū magnū in illa ciuitate. ſ. ꝑadiſi. Patet g° thēa. Amore v̄ri ego q̄ſiui in ſacra ſcriptura quot ſūt cōditiōes bonaꝝ ꝑſonaꝝ in hoc mūdo bn̄ viuētiū. de qbꝰ fit magnū feſtū in illa ciuitate paradiſi. ⁊ inueni ꝙ q̄nq̄ ſunt de ꝑſonis ſcilicet.

- Perſone pure innocentes.
- Plene obedientes.
- Digne penitentes.
- Firmiter patientes.
- Iuſte preſidentes.

De qualibet conditionū iſtarū dicit thema. Factum eſt gaudiū magnum in illa ciuitate.

¶ Dico ꝙ magnū gaudiū fit in ciuitate paradiſi de ꝑſonis pure innocētibꝰ. ſ. que nunq̄ peccauerūt: nec mortalit̄: nec venialit̄: nec corde cogitādo: nec ore loquēdo: nec oꝑe faciēdo. De iſtis aūt ꝑſonis nulla eſt nec fuit vnq̄ niſi xp̄s: ⁊ v̄go maria. De alijs aūt nunq̄ fuit aliq̄s ſanctꝰ: nec ꝓpheta: nec pr̄iarcha. apl̄s ſiue martyr qn̄ habuerūt maculā peccati venialis vel mortal̄. Que ſunt ergo ꝑſone innocētes pure. Dico ꝙ pueri ſolū q̄ diſcēdūt anteq̄ peccēt. qui aqua baptiſmi fuerūt purificati de originali. Qn̄ eni moriunt̄ de eis fit feſtū magnū in toto regno. ſ. celo. Vultis itelligere hoc feſtū. Sicut qn̄ rex de regina vxore ſua hʒ filiū primogenitū. qn̄ naſcit̄ fit magnū feſtuʒ in toto regno. ⁊ dicit̄ regi. proſit vobis filius. Maius feſtū fit qn̄ regina. ſ. eccl̄ia ſpōſa regis xp̄i mittit ſibi filiū vnū. De iſtis pueris innocētibus dicit̄ xp̄o. proſit vobis filius gaudet totū regnum celeſte. De iſta materia auctoritas anagogice. Mulier cū parit triſticiā hʒ. q̄ venit hora eius. Cū aūt peꝑit filiuʒ iā nō meminit ꝑſſure ꝓpter gaudiū: q̄ natus eſt hō in mūdū. Io. xvi. In iſta auctē xp̄s cōparat mortē pueroꝝ partui. Nō eſt ex aliq̄bꝰ ſimilitudinibꝰ. Primo q̄ qn̄ creatura naſcitur: exit de loco ſtricto ⁊ itrat locū latū. ſ. mūdū. Ita qn̄ creatura moritur: exit de loco ſtricto iſtius mūdi ⁊ itrat locū latiſſimum. ſ. celi. Quia ſicut pūctus eſt q̄ſi nihil reſpectu circūferētie: ita terra eſt niſi pūctus reſpectu celi. Scd̄o q̄ qn̄ creatura naſcit̄ exit de loco tenebroſo. ſ. vtero: ⁊ intrat locū clarū in mūdum. Ita qn̄ morit̄ exit de loco tenebroſo iſtiꝰ mundi: nobis aūt videt̄ clarus: ⁊ etiā nox videtur clara noctue: ſʒ qn̄ intrat claritatem paradiſi tūc cognoſcit qd hic ſit. Tertio qn̄ naſcit̄: exit de loco maculoſo: quot corruptiones ſunt in vtero vxoris ⁊ viri: ⁊ intrat locū pulchrū. Ita qn̄ morit̄ exit de h° mūdo immundo ⁊ maculoſo: quot ſunt macule peccatoꝝ: ⁊ itrat locū pulchrū claꝝ ⁊ mundū. Quarto exit de loco ꝑiculoſo: quot ꝑicula trāſit creatura de vtero mr̄is: ⁊ intrāt mūdū in quo lʒ ſint multa ꝑicula nō tn̄ tot. Ita qn̄ morit̄ exit de hoc mūdo ꝑiculoſo. Ber. Periculū huius mūdi ꝓbat trāſeuntiū paucitas: ⁊ pereuntiū pluralitas. In mari marſilie de q̄ttuor nauibus vix vna euadit. Ex mari v̄o huiꝰ mundi vix de q̄ttuor aīabꝰ vna euadit. Quinto naſcit̄ cū doloribꝰ: ⁊ q̄ dolores partꝰ ſūt poſt dolores mortꝭ maiores. Ita cū doloribꝰ trāſit de h° mūdo ad gloriā. Dauid. ibi. ſ. in morte: dolores vt parturientis: in ſp̄ū vehementi ⁊c̄. ps. xlvij. Ecce q̄re xp̄s mortē creature cōꝑat partui mulieris cū aūt peꝑit qn̄ iā eſt in ꝑadiſo nō meminit ꝑſſure ꝓpter gaudiū: q̄ natꝰ eſt hō in mūdū. Pa-

lis

p̃ie celū empyreū dicit̄ mūdus.ſ. a mūdicia.
Moraliṫ hētis hic doctrinā ne multū plorē
qñ pueri vr̄i parui moriunt̄. Sed q̄ſi ꝓ gr̄arū
actiōe ꝓijciat̄ ſex vl̄ octo lachrymas dicēdo.
Fili ora ꝓ me. Bñdict⁹ de⁹: q2 habeo vnū ca
merariū i celo. Et nūqd placeret vobis ſi rex
frācie trāſiēs p iſtā villā ꝛ videret filiū vr̄m ſi
bi gratiſſimū recipet eū ꝓ curia ſua: ꝛ ipſū in-
dueret ſtatim de auro ꝛ ſerico: ꝛ facēt cū mi-
litē ꝛ comitē haberet̄ vos triſticiā de hoc: nō
ꝑfecto ſ3 gaudiū ꝛ leticiam. dicēdo. O gr̄as
deo ꝛc̄. Idē de regina recipiēte filiā veſtraꝫ.
S3 plorarent̄ ex leticia paꝝ: q2 nāle eſt ꝙ receſ
ſus a p̃ñtia veſtra dat dolorē. Sic qñ rex glo-
rie xp̄s recipit filiū vr̄m: tūc trāſit p iſtā villaꝫ
ꝛ ducit ſecū ſtatī induit̄ de auro.ſ. de veſte glo
rie: ꝛ ſtatī fit maior dñs q̄ꝫ vnq̄ꝫ fuerit in hoc
mundo papa vel iꝑator. Maior.n. eſt gl̄ia mi
noris q eſt in ꝑadiſo q̄ꝫ pape vel iꝑatorio. Iō
magnū pctm̄ eſt de illis q faciūt magnū plan
ctū ꝛ triſticiā de illis pueris: cū deberetis facē
de eis mai⁹ feſtū q̄ꝫ de magnis in die nuptiaꝝ.
Ideo ap̄ſus. Nolum⁹ vos ignorare de dormi
entib⁹.i. inocēter in xp̄o q̄ſcētib⁹: vt nō ꝯtri-
ſtemi ſic̄ ceteri q ſpem nō hn̄t.i. ad Theſ.iiij.
¶ Scda ꝯditio ꝑſonaꝝ de qb⁹ fit feſtū i celo
eſt melior.ſ. de ꝑſonis plene obediētib⁹ ſicut
ſunt illi q qñ hn̄t etatē diſcretiōis recipiūt ꝓ-
poſitū an̄ mortē ſuſtinē q̄ꝫ facē ꝯ voluntatē ꝛ
mādatū dei: ꝛ ſic ꝯſeruāt ſe in puritate baptiſ
mali gr̄aꝫ augmētādo. Nolūt ſe regē ſm ſen
ſualitatē ꝛ eoꝝ inclinatiōeꝫ ſed ſm dei volun
tatē dicēdo. Dñe ego inclinat⁹ ſum ad ſuper
biaꝫ: ſ3 video ꝙ vos dñe ꝑcepiſtis hūilitatem
ideo volo viuere hūilit: ꝛ ſic de alijs. De iſtis
talib⁹ fit magnū feſtū in celo: qui qñ vidēt ꝙ
hō ſic ſe ꝯſuat ꝙ ꝓ nullo lucro: officio: digni-
tate: ſeu honore facit ꝯ dei mādatū. imo qñ dr̄
eis. Vos poſſetis lucrari tot florenos ſi face-
retis falſū iuramētū: dicūt hoc eēt pctm̄ mor
tale. Quid ꝓdeſt hoi ſi vniuerſuꝫ mūdū lucre
tur ꝛc̄. Itē ſi dr̄ eis. Vos poſſetis hēe placitū
cū tali muliere ꝛc̄. dicūt nolo placitū: qd tātū
cōſtaret mihi q2 eſſem dānat⁹. Idē de vindi-
cta inimicoꝝ. Sancti de tali faciūt magnum
gaudiū in celo ꝛc̄. Declaro per talē ſilitudi-
neꝫ. Si rex mitteret vnū militē ex ſuis int̄ ini
micos ſuos: qui mult̄ modis tēptarēt militeꝫ
vt faceret ꝯ regeꝫ ꝓmitēdo ſibi honores: offi
cia: diuitias ꝛc̄. Ipſe aūt miles tanq̄ꝫ bon⁹: ꝛ
fidelis dicit. Mihi nō placet: q2 nullo mō fa-
ciā: q2 h° eēt ꝯ honorē regis. Qñ talis miles
reuertit̄ ad curiā: ꝛ oēs ſciūt ſuā fidelitatē: oēs
faciūt ſibi magnū feſtū ꝛ gaudiū. Ita de⁹ mi-
ſit nos in hoc mūdo inter inimicos. Qui eni
vult bñ viuere ille h3 multos inimicos. P°
carnē: q2 caro ſemꝑ inducit ꝛ inclinat ad ea q̄
ſunt ꝯ dei honorē. Scdo ſenſus corꝑis īterio
res ꝛ exteriores. ad eꝫ aūt ſunt demōes. ꝛ oc-
caſiōes peccādi: ꝛ ꝯdictiōes: vir ꝯdicit vxori:
ꝛ ecōuerſo: pater filijs: ꝛ frat̄ fratri ꝛc̄. Si vo-
lunt tenē bonā vitā ꝛ facere pniaꝫ tunc vt ait
dñs. Inimici ei⁹ domeſtici eius. Mat.x. Qui
ergo ſcit prudēter ſe ꝯſeruare inter tot inimi-
cos: nec facit ꝯ dei honorē nec eundo ad diui
nos pro aliq̄ neceſſitate: ꝛ ſic de alijs precept̄.
Qñ talis venit ad curiā celi fit ſibi magnū fe
ſtū dicente ſibi xp̄o. Euge ſerue bone ꝛ fidelis
q2 ꝛc̄. Mat.xxv. Nō. Euge interiectio ē gau-
dentꝫ. Serue bōe: q2 tenuiſti bonā vitā ꝛ fide-
lis: q2 nihil feciſti ꝯ honorē meū. Moralit̄ in-
ſtruimur vt ſeruem⁹ dei mādata: q2 aliter non
poſſem⁹ paradiſū itrare. Rō: q2 ſeru⁹ qui nō
facit volūtatē dñi nō ꝯſeqt̄ ſolidatā ſiue ſalari
um. Sic nos oēs ſum⁹ captiui xp̄i q ꝓ ſolida
ta ſiue ſtipēdio ꝓmittit nobis regnū celeſte ſi
bñ ſeruim⁹ ſibi. Iō xp̄s. Si vis ad vitā ingre
di ſrua mādata. Mat.xix. De obediētib⁹ er-
go dicit thema. Factū eſt gaudiū magnū ꝛc̄.
¶ Tertia ꝯditio eſt de ꝑſonis digne penitēti-
bus: q̄ ꝑdiderūt purā inocētiā: ꝛ multotiens
fecerūt ꝯ dei mādata. Remediū qd hn̄t ex di
gna pnia h3 duo. P^m ē afflictio corꝑalis. Se
cūdū ē diſcretio itellectualis. De p° remediū
ē caſtigare carnē dicendo: dñe iſta caro fecit
me peccare: ego eā caſtigabo ꝛ recipiā ciliciū
aut diſciplinā. Iō xp̄s dicit. Facite fruct⁹ di-
gnos pnie. Lu.iij. gloſa q2 iuxta modū ꝛ q̄ꝫti
tatē pctōꝝ dꝫ eſſe pnia. Qui.n. plus peccauit
maiorē tenet̄ facē pniam. Scdo reqrit̄ diſcre-
tio intellectualis ne ex afflictiōe ꝑdat̄ maius
bonū.ſ. ex nimia vigilia ꝑdat ſmonē vel ex ni
mio ieiunio rōnē q̄ eſt melior. Itē ne ex nimia
pnia ꝑs iniuriet̄ talis dꝫ eē ꝙ nō ſit ꝑiudicati
ua pti. Iō diſcrete dꝫ fieri: qlibet ſcit quātum
pōt portare aſin⁹ ſu⁹ in tāta via. De iſta mate
ria dixit ieſus talē ſilitudinē. Que mulier ha-
bens dragmas decem: ꝛ ſi ꝑdiderit dragmaꝫ
vnā nōne accēdit lucernā ꝛ euertit domū ꝛ q̄
rit diligēter donec iueniat: vſqꝫ ſuꝑ vno pctō
re pniaꝫ agēte. Lu.xv. Mulier iſta ſignificat
ꝑſonā obediētē ad decē ꝑcepta: q̄ ſūt q̄ſi decē
dragme: q̄ auree ſūt: q2 eis emit̄ regnū celorū.
Perdit dragmā vnā qñ peccat ꝯ vnū ꝑceptū
vel p^m vl̄ ſcdꝫ ꝛc̄. Et euertit domū cordis: quā
opꝫ facē ꝑ q̄ꝫtuor vt fecit illa mulier. Que p°
accēdit lucernā. Ecce cognitio pctōꝝ. Scdo
euertit domū. Ecce ꝯtritio pctōꝝ qñ dicet. O
miſer ego ſum religioſus vl̄ cleric⁹ vel vxora
tus ꝛc̄. ꝛ euertit domū cordis: de his dolēdo
de qb⁹ fuit delectat⁹. Tertio: ꝛ q̄rit diligēter.
Ecce hoc ꝯfeſſio vbi q̄runt̄ pctā dicēdo. Pat̄
ego peccaui corde cogitando h̄ ꝛ illa ꝛc̄. ore
loquēdo de iſtis ꝛ de ill̄ ꝛc̄. O ꝑe faciendo: q2
omiſi ꝑ meā maliciam talia ꝑcepta: ꝛ tali mō
cōmiſi pctā ſic ꝑ ordinē ꝛ tp̄us: ꝛ locū ꝛc̄. q re
qrunt̄. Quarto iuenit dragmā.ſ. gr̄am dei: qñ
abſoluit̄ a ꝯfeſſore dicēdo: ego te abſoluo ꝛc̄.
Et tūc gaudēt ſcti. Quia gaudiū eſt angelis
dei ſuꝑ vno pctōre pniam agente. Ergo factū
eſt gaudiū magnū ꝛc̄. ¶ Quarta ē de ꝑſonis
firmiter patiētib⁹: q2 qñ hn̄t aduerſitates pa-
tienter eas ſuſtinēt dicēdo. Dñe ex q̄ vob̄ pla
cet q2 ais iſta mihi nō eueniret: placꝫ mihi ēt.
Vos dediſtis mihi iſtā ifirmitatē: ſed in celo
dabitꝫ mihi plenā ſanitatē: q2 ego nō habeo
patiaꝫ. Idē d̄ pauꝑtate. Spero dñe ꝙ ero di
ues in ꝑadiſo: ꝛ de illa aduerſitate recipiunt
amaritudinē cordis: nec murmurāt ꝯ deum.
De talib⁹ fit magnū gaudiū i ꝑadiſo. Auctas
Bti eritis cū oderint vos hoies: ꝛ cū ſeꝑaue
rint ꝛ eiecerint nomē vr̄m tanq̄ꝫ malū gaude
ꝛ exaltate. Ecce.n. merces vr̄a multa ē in cel.
Lu.vi. Ex iſta rōne dicebat Iac. Oē gaudiū
exiſtimate frēs mei cū in tēptatiōes varias in
ciderit̄: ſciētes ꝙ ꝓbatio fidei vr̄e patiaꝫ oꝑa
tur. Patiētia aūt op⁹ ꝑfectū h3: vt ſitis ꝑfecti
ꝛ integri: in nullo deficiētes. Iaco.i. ¶ Quin
ta ē de ꝑſonis iuſte ꝑſidētib⁹: ſic̄ ſt oēs illi q in
ſtē ſgūt ppl3 ſuū: ſiue ſint dñi ſiue officiales: iu
ſte ꝑſidere reqrūt. Primo vt itrent ꝑ portaꝫ:
ꝙ nō ſint intruſi ꝑ potentiā ꝑꝑ nobilitatē ꝛc̄.
Scdo vt qñ ſunt int⁹ ſeruēt iuramētū qd fece
runt in ingreſſu de iuſticia ſeruāda: ꝛ de vtili-
tate reipublice cuſtodiēda corrigendo vitam
malā ꝛ pctā notoria. Idē dico de ꝑlat̄ eccl̄ia
ſticis q qñ ſunt int⁹: magis curāt de aiab⁹ q̄ꝫ
de redditib⁹. De talib⁹ aūt magnū feſtū fit in
celo. Auctas. Que eſt.n. nr̄a ſpes aut gaudiū
aut corona glorie: nōne vos an̄ dñm nr̄m ieſū
xp̄m in aduētu ei⁹. Vos.n. eſtis gl̄ia noſtra ꝛ
gaudiū.i. ad Theſ.ij. Ecce q̄liter dicit thema.
Factū ē gaudiū magnū in illa ciuitate. Sec⁹
eſt de malis rectorib⁹: meli⁹ fuiſſet eis ſi fuiſ-
ſent paſtores porcoꝝ. q2 maiorē dānationem
habebunt q̄ꝫ homicide qñ faciunt contra illō
iuramentum. Ideo auſcetis vos ꝛc̄.

¶ Feria ſexta poſt penthecoſtes.

Sermo vnicus.

Ne derelinquas animā meā in iſerno. Act.ij. ꝛ p̄s.xv. Pro
hui⁹ v̄bi declaratiōe ꝛ materie itro
ductiōe ſciēdū ꝙ de iſerno loq poſſum⁹ dupli
cit̄.ſ. vl̄ ꝑ cōꝑatiōnē ad maliciā dānatoꝝ: vl̄ ꝑ
cōꝑatōeꝫ ad iuſticiā diuā. Si capiat̄ ꝯꝑatiue
ad dānatōeꝫ: null⁹ ē ibi ordo nec ordiatio aliq̄
nec charitaꝫ nec amicitie: nec prudētie: nec cō
de diligēdo nec ore loq̄ndo: q2 ñ diligūt deū.
P° vellēt ꝙ de⁹ ānihilaret̄: nec diligūt ꝓxi^m
imo vn⁹ ꝯ aliū idignat̄. Nec filij diligūt parē
tes: nec ecōuerſo: imo vn⁹ v̄berat aliū di. O mi
ſer o traditor: dic̄ fili⁹ pr̄i: ꝑ te ſū dānat⁹: o ma
ledicte pr̄ q̄re me gēuiſti. O ifelix mr̄ q̄re me
peꝑiſti. Maledcā hora i q̄ nat⁹ ſū. vñ Iob.iij.
Pereat dies i q̄ nat⁹ ſū. Et tūc ecōuerſo parē
tes aiūt filijs. o neqſſimi: q2 volum⁹ ꝓ te ꝯgre
gare ſumus h̄ dānati. Maledicta hora ꝛc̄. Et
nō quō ꝯcubine ſacerdotū loquunt̄ dñis ſuis:
q2 neſciunt loq amicabilr̄ iter ſe: ꝛ ſic ſꝑ blaſ-
phemāt deuꝫ ꝛ ſcīos maledicūt. Ita ꝙ i ore
eoꝝ nulla ē ordiatio: ſed ois blaſphemia. Au
ctoritas. Apoc.xvi. Eſtnauet̄ hoies eſtu ma-
gno: ꝛ blaſphemauerūt nomē dei hn̄tꝫ ptātē
ſuꝑ has plagas: neqꝫ egerūt pniaꝫ vt darēt il
li gl̄iā. Nec ē ibi ordo reuerētie nec amicitie:
imo vt dixi inadūt ſe inuicem ꝑcutiēdo: q̄ꝫto
amores fuerūt maiores ꝛ ardētiores adinuiceꝫ:
tāto magis ſt ibi i ſeipſos crudeliores ꝛ ma-
gis ſe odiūt. Iō q̄ꝫtū ad maliciā dānatoꝝ nul
lus ē ibi ordo. vñ Iob. de iſerno loq̄ns dicit.
Vbi vmbra mortis ꝛ null⁹ ordo: ſ3 ſēpitern⁹
horror ihītat. Iob.x. Scdo ſi volum⁹ loq d̄ i-
ſerno q̄ꝫtū ad iuſticiā diuā ē ibi ordo dās pe-
nā iuxta maliciaꝫ pctōꝝ. Auctas. Deut.xxv.
Pro mēſura pcti erit ꝛ plagaꝝ mod⁹. Et yſa.
xxvij. In mēſura ꝯ mēſurā cū abiecta fuerit iu
dicabit eā.ſ. aiam a corꝑe ſeꝑatā. Itē auctas
noui teſti. Apoc.xviij. Quātuꝫ gl̄ificauit ſe ꝛ
i delitijs fuit tm̄ date ei tormētū ꝛ luctū. Ecce
ordiatio ſ3 iuſticiā dei. Vñ ad Ro.xiij. Que
a deo ſt ordiata ſt. Cū g° pene iferni ſint a d̄o
oꝫ dicē ꝙ ibi ſit ordiatio reſpectu diue iuſticie
Et de iſta ordinatiōe volo vob̄ ꝑdicare auiſā
do vos: vt qlibꝫ vr̄m dicat orādo. Dñe ne de
relinq̄s aiaꝫ meā in iferno: q2 ſic fuit the. Vñ
notādū ꝙ ordinatio iferni oppoſita ē ordiati
oni ꝑadiſi celi. Prim⁹ i celo ē ordo āgelorū
aſcēdēdo. Scōs archāgeloꝝ ꝛc̄. ꝛ illi q tenēt
i h̄ mūdo bonā vitā ibidē ſ3 eoꝝ merita collo
cabunt̄: ꝛ ſic ſ3 theologiā i celo ſt nouē ordi-
nes angelorū. ꝛ in q̄libet ſūt aie ſancte ſm ꝙ

meruerũt. Sic ꝑ oppoſitũ in iferno ſũt nouē
carceres demonũ vbi collocant etiã aīe dãna
toꝝ. De iſtis nouē ordinib⁹ angeloꝝ lucifer
fuit ſumm⁹ ⁊ pulchrior vt dicit Grego. Qui
vidēs ſe in tãta excellētia ſuꝑ alios voluit deo
eqparari: ⁊ hoc reuelauit dicēs. Ecce qd vob
videt: erit bonũ ꝙ ego aſcēdaȝ ⁊c̃. ⁊ multi de
quolibet ordine ꝯſenſerũt ⁊ ceciderũt: vt faci
unt hodie multi ĩ mũdo adulatores dñis ter
renis: ⁊ cadũt ſepe. Sȝ ſanct⁹ Michael. Ga/
briel. Raphael: ⁊ multi alij infiniti audiētes
h⁹ noluerũt ꝯſentire ꝙ creatura eqparet crea
tori ſuo. Jõ fuit ibi primũ bellũ: dicēte dño ĩl
lud. pſ. c. Nõ habitabit ĩ medio dom⁹ mee q
facit ſuꝑbiã. Extra ꝓditor. Jõ demõ nõ aliud
eſt ꝙ ãgelus mal⁹. De iſto ꝑlio dr̃ Apoc. xij.
Factũ ē ꝑliũ mag^m in celo. Michael ⁊ ange/
li ei⁹ preliabant cũ dracone: ⁊ draco pugnabat
⁊ angeli ei⁹: ⁊ nõ valuerũt: neqȝ locus inuēt⁹
eſt eoꝝ ampli⁹ in celo. O ꝙ mag^m ꝑliũ ſicut
ſi ex vna parte eēnt cētũ milia: ⁊ ex alia deci/
es cētũ milia. Plures fuerunt angeli ꝙ mõ
ſũt hoĩes ĩ mũdo: ⁊ idõ nunꝙ̃ fuit in mũdo taȝ
magnũ ꝑliũ. Nõ draco dr̃ lucifer: q deuorauit
alios ãgelos malos: q ꝙto in celo fuerũt al/
tiores ⁊ digniores: tãto ſunt in iferno ꝓfundi
ores. Nõ ſilitudinē de lãcea: ſi hõ teneat lan/
ceã in manu ſuꝑ mõtē: ⁊ in ferro ſeorſum po/
nant mille libre plũbi: ſi lãcea ꝓijciat de alto
tũc plũbũ põderoſuȝ faciet lãceã deſcēdē ve/
loci⁹ ⁊ ꝓfundius in baſſo: ⁊ ſic cadet ꝓpt plũ
bũ in iferiori ⁊ ꝓfũdiori loco. Sic lucifer erat
ſublimior: ⁊ idõ cõfuſibilior: ⁊ durī⁹ verſus eſt
ꝓpt plũbũ ſue ſuꝑbie: ⁊ plus põderabat ĩ pec
cato. Jõ deſcendit in inferiori loco Jſa. xiiij.
Quõ cecidiſti de celo lucifer q mane orieba/
ris. ſ. in celo. Corruiſti in terrã. ſ. ifernaleȝ: qui
vulnerabas gētes. ſ. malos ãgelos. q dicebas
in corde tuo. ſ. ꝓpt tuã magnã ſuꝑbiã. Jn ce/
lũ aſcendã. ſ. empyreũ ſuꝑ aſtra dei. i. ſuꝑ oēs
alios angelos exaltabo ſoliũ meũ. ſ. nomen
meũ: ſedebo in monte teſtamēti. ſ. in ꝑadiſo:
aſcēdã ſuꝑ altitudine nubiũ: ⁊ ſilis ero altiſſi/
mo. Nõ ſic ipij nõ ſic. Verũtamē ad infernuȝ
detraheris in ꝓfunduȝ laci: qꝛ ſciȝ in vltimo
carcere inferni eſt dãnat⁹. Ut ergo ſimus ſu/
per cuſtodiã noſtrã fugiendo vicia: ⁊ v̓tutes
aggrēdo: ⁊ vt caueam⁹ ab ifernalib⁹ carcerib⁹
dicamus cũ ꝓpheta. Ne derelinqͣs aĩaȝ meã
in iferno. Chariſſimi volo vob oñdē ⁊ dicē ꝙ
ſũt nouē carceres in iferno: ſic ſũt nouē modi
male vite in hoc mũdo: ⁊ illi q tenēt p^m mo/
dũ male vite. i. peccati: vadũt ad ꝑmuȝ carce
rē. Et q tenēt ſecundũ vadunt ad ſecundum.

Primus modus male vite eſt carnalis cõ
uerſatio.
Secundus ſpiritualis idevotio.
Tertius crudelis incompaſſio.
Quartus mirabilis impatiētia.
Quintus implacabilis diſcordia.
Sextus tyrannicalis preſidentia.
Septimus ſpiritualis vſurpatio.
Octauus fidei derelictio.
Nonus dei abominatio.

¶ Prim⁹ modus male vite in hoc mũdo ad
eundũ ad primũ carcerē iferni ē carnalis cõ/
uerſatio: q̃ ad corp⁹ quē tenēt illi q nõ curãt
de aĩa: ſȝ totã diligētiã ponũt in corꝑe. ſ. bene
comedēdo: bibēdo: viſitãdo tabernas ⁊c̃. qui
talit̃ in h⁰ mũdo delectant. Dic practice mo/
dũ: qñ tales ſunt in articulo mortis: dyabol⁹
q fecit eos peccare vidēs h⁰ cũ feſtinatiõe va
dit ad iferniũ corã lucifero dicēt. O dñe male
dicte. Talis eſt in articulo mortꝭ quē feci pec/
care tali pctõ mortali. O dic lucifer. Jd cito
vadatis. Tũc veniũt oēs ad iſtũ ⁊ inueniũt ibi
bonũ angelũ ſuũ: ⁊ dicũt ei. Recede: qꝛ nihil
hēs ĩ iſto hoīe: qꝛ nũ eſt nunqd fecit tale pec/
catũ. Et angel⁹ rñdet eis: Adhuc põt penitē.
O dicũt nimis tarde ē. Nõ hic bñ cauſas q̃/
re vix aut nunꝙ̃ põt aliqs talit̃ agonizans de
penitē ⁊ verã ꝯtritiõeȝ hr̃e ꝓpt multa ĩpedimē
ta hic vt ſcis. Et tunc qñ iſta aĩa exit a corꝑe:
demões rapiũt eã ſicē leo ouē: ⁊ ſicē falco auē:
dicētes. O miſa maledicta q̃ ſic peccaſti: Naȝ
nobiſcũ eris in eternũ: tibi dabim⁹ qd merui/
ſti: ⁊ ſic eã cuȝ cathenis ⁊ magnis vlulatibus
deducũt in ifernũ: ⁊ ponũt eã in ꝑmũ carcerē
iferni. Si g⁰ vultꝭ euadē iſtũ carcerē caueatis
a carnali ꝯuerſatiõe: dãdo ſolũ neceſſitatē vi/
te hũane: vitãdo ſuꝑfluitatē: ⁊ agēdo pnĩaȝ
qꝛ corꝑalis afflictio erit in ꝑmo ordĩe in glia.
ſ. cũ angelis. Jõ xp̄s ꝯtrariũ faciētib⁹ ait. Lu.
xiij. Dico vob: niſi pnĩam egeritꝭ. ſ. refrenãdo
corp⁹ freno abſtinētie ⁊ pnĩe: oēs ſilr ꝑibitis:
ſicut diues epulo. De q̃ dñs. Lu. xvi. Mor/
tu⁹ eſt diues ⁊ ſepult⁹ in iferno. Sȝ hic videa
mus vnũ magnũ ſecretũ. Quare dãnatio iſti
us diuitis vocat ſepultura: cũ certũ ſit ꝙ eius
corp⁹ nõ ſit ſepultũ in iferno: imo corruptuȝ ē
in terra. Dico ꝙ ꝓpter tres ſilitudines ſepul
tura inferni cõparat ſepulture mortui in hoc
mũdo. Jõ dãnatio in inferno dicit ſepultura.
Primo qꝛ qñ morit vna ꝑſona notabilis: ali
qs amicoꝝ ſuoꝝ imediate vadit ad denũciã
dũ curato ⁊ alijs ſacerdotib⁹ eccliē: ⁊ tũc ꝑlbyt

teri cõmouent dicētes: eam⁹ eam⁹ ⁊c̃. Silr ē
in iferno: qꝛ qñ talis morit denũciat lucifero
ꝑlato inferni ꝑ illũ q fec̃ eũ peccare: vt ſuꝑ di/
xit: ⁊ tũc lucifer ⁊ alij demões cõmouent ⁊ fa
ciũt rumorē magnũ. Jſa. xiiij. Jnfern⁹ ſubter
te cõturbat⁹ eſt in occurſuȝ aduētus tui ſuſci/
tauit tibi gigãtes. Scda ſilitudo: qꝛ ꝑſbyti va
dũt ad domũ defuncti: vt portēt eũ ad eccle/
ſiã cũ cruce ⁊ ornamētis cãtãdo plãctus ⁊ cã
tũ doloris. Silr demones veniunt ad domũ
pctõꝝ ⁊ portãt aiam ad infernũ cũ cruce ifer
ni: que eſt circulus. pſ. xi. Jn circuitu ipij am
bulãt: ⁊ cantãt cãtus horribiles: ſicut venato
res qñ volũt caꝑe predã. Uñ. Prouerb. xxi.
Uir q errauerit a via doctrine: in cetu gigan
tũ cõmorabit. Uia doctrine dr̃ via pnĩe: qꝛ il
lã xp̄s docuit Mat. iiij. Pniaȝ agite ⁊c̃. Gi
gantes ſunt dyaboli: qꝛ ſunt magne ſtature:
qꝛ minor dyabolus iferni eſt maior turri vel
arbore exiſtēte in mũdo. Tertia ſilitudo ē: qꝛ
ſicut ſiũt diuerſe ſepulture mortuoꝝ ſȝ diuer/
ſos ſtatus ꝑſonaꝝ: ſic in iferno ſunt diuerſe ſe
pulture. Uñ Ezech. xxxij. noiant ſeptē ſepul/
ture inferni. Jbi aſſur: ibi elaym: ibi moſoch:
ibi tubal: ibi ydumea: ibi aglo: ibi pharao ſe/
pultura eſt. Nota ibi ſeptē ſepulturas. Pria
aſſur: qd iterꝑtat nem⁹ ⁊ eſt ſuꝑbia. Elaym in
terpretat abiectio in cõgregatiõe: ⁊ eſt auari
cia. Moſoch iterpretat captiuatio: ⁊ eſt lu/
xuria. Jdumea iterpretat ſanguinolēta: ⁊ eſt
gula. Aglo iterꝑtat parturiēs: ⁊ ē ira. Tubal
iterꝑtat ſlet⁹: ⁊ eſt inuidia. Pharao idē qd de
nudabit: ⁊ eſt accidia. Ponã primo ydumeã
ſm ordinē penaꝝ dãnatoꝝ: q̃ interpretat ſan
guinolēta: qꝛ tales ſũt carnales guloſi. Per
pctm̃ illud totũ corp⁹ ⁊ ſanguis corrumpit ⁊
abbreuiat vita ⁊ generant infirmitates. Uñ.
Eccli. xxxvij. Jn multis eſcis erit infirmitas.
Qd pȝ clare: qꝛ antiqt⁹ viuebãt ꝑ multa tpa:
vt pȝ de Adã. Mathuſalē: ⁊ Noe: ⁊ nõ come
debãt niſi panē ⁊ aquã: herbas ⁊ fructus ter
re: nec bibebãt vinũ nec comedebãt carnes:
ſȝ nos miſeri ⁊c̃. Tales ſepeliũtur in iferno in
ꝑmo ordine demonũ in puteo pleno calce vi
ua. Jn tali ſepulchro fuit ſepultus ille diues
⁊c̃. Lu. xvi. nec potuit obtinē guttã aque nec
vnqͣȝ obtinebit. Calx viua de ſua nã cõſumit
oīa illa cũ q̃ poſita ſit: ſic guloſi ⁊ carnales de
cibis ⁊ poti⁹ cõſumũt corp⁹ ⁊ aiaȝ ⁊ bõa tpa/
lia de qb⁹ pauꝑes bñ viuerēt. Jdeo Sap. xi.
Per q̃ qs peccat ꝑ hec ⁊ puniet ⁊c̃. ¶ Scds
mod⁹ male vite ē ſpũalis idevotio q̃ ad aiaȝ.
Multi ſunt q nullã deuotionē in ſua aīa hñt
ad deũ nec ſciũt orar recte: ſȝ ſi loqrent cũ ꝑn
cipe aliq̃ tꝑali: bñ ſcirēt flectē gēua: ſȝ cũ xp̄o
vel v̓gine maria vix niſi ſe iduēdo vel calcian
do: qd nunqͣȝ auſi eēnt facē corã rege tꝑali vl
regina. Et credēdũ eſt ꝙ oĩo coꝝ nõ aſcēdit:
qꝛ neſciũt qd dicũt: ⁊ oĩo eſt aſcēſus mētis in
deũ: vt dicit Damaſcen⁹. nec tales miſſaȝ au
diũt niſi pri⁹ portauerũt: aut reſpiciũt mulie/
res viros: ⁊ econuerſo: vel loquunt adinuicē
de malo ſuo nec cõfitent aut cõicant tꝑe debi
to. Jtē de eccliaſticis nõ dicēdo offiñ niſi cõ/
fuſe ⁊ idevote: nõ celebrãt niſi ꝓ ꝓprio cõmo
do ⁊c̃. ⁊ tũc dicũt duas miſſas: ⁊ libent dice/
rēt tres. Sic hic qñ tales moriũt portant i ſe
cũdo carcē a demõib⁹ q ceciderũt de ſcdo or
dine. ſ. archãgeloꝝ. Jõ pſ. lxxij. Ecce q elon/
gãt ſe a te ꝑibũt. ſ. ꝑ idevotionē: ſic hõ ꝑ v̓uo
tionē appropinqͣt deo. Et iſtis debet ſepultu
ra pharao: qd idē ē qd denudabit ⁊ ē accidia
qꝛ multi qñ ſũt diuites tꝑalit̃: ꝑ ſuã idevotio/
neȝ ſunt pauꝑes ſpũaliter nulla bona hñtes.
Uñ Lu. x. Hõ qdã deſcēdebat a hieruſȝ in hie
rico: q icidit ⁊c̃. tales qñ moriunt ſepeliunt in
iferno in ſimo hoīs. Jõ Johel. ij. Cõputrue/
rũt iumēta in ſtercore ſuo ⁊ qꝛ idevoti fuerũt
morient vt nõ orēt ꝓ eis. Jõ Augu. dicit. Si
ſcirē patrē meũ in iferno eē: facerē ꝯſciaȝ ora
re ꝓ eo: qꝛ in inferno nulla ē redēptio. Job.
x. qꝛ dãnati ſunt mēbra abſciſa a corꝑe eccliē:
⁊ mortua ⁊ ſeꝑata ab eccleſia: Jõ nulla oꝑa
bona ꝓſunt eis. ¶ Terti⁹ modus male vite ē
peior. ſ. crudelis incõpaſſio. Ex quo ſunt mul/
ti bñ iduti ⁊ parati: nõ curant nec cõpatiunt
de miſerijs alioꝝ: cũ tñ oēs frēs ſum⁹ eiuſdeȝ
pr̃is. Jõ orãdo dicim⁹. Pr̃ noſter q es in ce/
lis. Mat. vi. ⁊ Luc. xi. ⁊ eiuſdeȝ mr̃is. ſ. eccliē
ſpõſe ſue: q nos ꝑturiũt in baptiſmo. Jõ xp̄s.
Mat. xxiij. Oēs aũt vos frēs eſtis: ergo cõ/
pati debem⁹ adinuicē: vt poſſum⁹ eē in tertio
ordine in glia paradiſi cũ ꝑncipatibus. Qui
hñt miſericordiã fraternalē ibi erũt. Aliť di/
cit. Jacobi primo. Judiciũ ſine mĩa fiet illis
qui nõ fecerũt miſericordiã. Tales qñ moriũ
tur ita crudeles: aīe coꝝ ſepeliunt ĩ tertio car
cere in inferno cũ illis dyabolis q ceciderunt
de tertio ordine principatuũ: ⁊ de illis dicit.
Jbi elaym que iterpretat abiectio in cõgrega
tione. Tales ſunt auari q in h⁰ mũdo faciunt
magnã congregationē bonoꝝ tꝑaliũ iniuſte
aggrēdo. Nõ quõ decipiunt pauꝑes: tales ſe
peliunt in iferno in puteo pleno auro bulliē/
ti. qꝛ vt ſupra. Per q̃ qs peccat ⁊c̃. Sap. xi.
O xp̄iani recordamini illius verbi xp̄i dicent.

Matth.v. Bti miſericordes qm̃ ipſi miaꝫ cõ-
ſequẽtur. ¶ Quartus modus male vite ẽ mi
rabilis ĩpatiẽtia: ſicut ſũt illi q ꝯ deũ in aduer
ſitate dedignant̃ intãtũ: ꝙ ſi poſſent darẽt ei
de pugno. De qb⁹ dicẽ ſcriptura. Eccli.ij. Ue
illis q pdiderũt ſuſtinẽtiã.i.patiẽtiã: ⁊ q dere
liquerũt vias rectas.ſ. patiẽtie ⁊ dulcedinis:
⁊ diuerterũt in vias prauas.ſ.murmuratiõis
⁊ diſcordie ⁊ ĩpatiẽtie. Tales ſepeliũt qñ mo
riunt̃ in q̃rto carcere in iferno cũ demonib⁹ q
ceciderũt de q̃rto ordine.ſ. poteſtatũ. De q-
bus dĩ ibi aglo: qđ iterp̃tatur parturiẽs: ⁊ ſũt
iracundi: qꝛ ſicut que parturit ſtat in dolore:
ita iracũdi ſũt in dolore qñ nõ poſſunt ſe vin-
dicare: cogitãdo etiã quõ poterunt v̾ba iniu
rioſa pferre ⁊ reddere ⁊ ſtãt in dolore. Et iſti
ſepeliunt̃ in iferno in fouea ſerpẽtib⁹ plena: q
eos pungũt ⁊ comedũt ſicut ipſi pupugerũt
pximos ſuos: ⁊ comederũt iniuriãdo verbis
⁊ nõ remittẽdo. Jõ Mat.vi. Si nõ dimiſeri
tis hoĩbus ⁊c̃. ergo. Per que qs peccat ⁊c̃.
O xp̃iani facite oppoſitũ ſeruãdo patiẽtiam
virtualẽ: qꝛ dĩ. Lu.xxi. In patiẽtia vr̃a poſſi-
debitis aĩas vr̃as. ¶ Quint⁹ modus ẽ peior
ſ. iplacabilis diſcordia.ſ. portãdo ſemp odiũ:
rancorẽ ⁊ inuidiã in corde ſuo. Hic modus in
uenit̃ in his q ſemp inuidẽt alijs: ⁊ nitunt̃ de-
ſtruere bona pximi ſui. O q̃tnꝫ dolẽt iſti de
bonis ⁊ proſperitate alioꝝ: corde cogitãdo:
ore loquẽdo: ⁊ ope iplẽdo ſuũ odiuꝫ in eis ſi
poſſent. Tales qñ recedũt trahunt̃ a demoni
bus in qntũ carcerẽ inferni cuꝫ illis qui ceci-
derũt de qnto ordine. De qbus dicit̃. Ibi tu
bal: ſepultura eius qđ iterp̃tat̃ flet⁹: ⁊ ẽ pctm̃
inuidie: qꝛ vt dixi inuidus flet ⁊ dolet de bõis
alterius. Tales ſepeliunt̃ in inferno in puteo
pleno pice bulliẽte nigerrimo: qꝛ habuerunt
cor nigrũ ⁊ obſcurũ nõ clarũ: ⁊ nõ egerũt iu-
xta preceptũ xp̃i. Hoc eſt p̃ceptũ meũ vt dili
gatis inuicẽ ſicut dilexi vos. Jo.xv. Jõ xp̃s.
Mat.xviij. Tradidit eũ tortorib⁹: qꝛ cuꝫ dñs
ſuus dimiſiſſet ſibi decem milia talẽta noluit
miſereri cõſerui ſui qui debebat ei cẽtũ dena-
rios. O xp̃iani ⁊c̃. Sec⁹ eſt de illis q nõ por-
tant inuidiã nec hñt rancorẽ ⁊c̃. ſꝫ amore dei
diligũt pximũ dimittendo iniuriã ne dñs ſu
mat de eis vindictã. Mat.vi. Si dimiſeritis
hoĩbus pctã eoꝝ: dimittet vobis pr̃ ve.ce. de-
licta vr̃a. ¶ Sext⁹ mod⁹ ẽ tyrãnicalis preſidẽ
tia q̃tũ ad dños ⁊ p̃latos q nõ habẽt bonuꝫ
titulũ vel iuſtũ: q nõ ſe bene regũt qñ habent
dñiuꝫ vl̃ p̃lationeꝫ dãdo ſe ribaldarijs: ebrie-
tatib⁹: ludis ⁊c̃. vigilãdo in his vſq ad me-
diã noctẽ ⁊c̃. fiũt põpe vt vix ſufficiũt in red-
ditib⁹ habẽdo q̃ſi q̃libet ebdomada nouũ ta
barnũ vel habitũ: nõ miniſtrãt paupibus ele-
moſynã. nec curãt de iuſtitia tenẽda. Contra
tales dĩ. Sap.vi. Judiciũ duriſſimũ his q pre
ſunt fiet. Duriſſimũ in ſuplatiuo gradu. Naꝫ
durũ de pp̃ria pſona: duri⁹ de domo ⁊ fami-
lia: ſꝫ duriſſimũ de toto dñio ⁊ p̃latiõe. Unde
qñ tales moriunt̃ ad ſextũ carcerẽ inferni cuꝫ
dyabolis q ceciderũt de ſexto ordine dñatio-
nuꝫ portabunt̃. De iſtis dĩ ibi. Moloch qđ
iterp̃tat̃ captiuatio: ⁊ ẽ luxuria fornicatio ⁊c̃.
qꝛ ois pctõr coram deo eſt fornicator: qꝛ facit
fornicari filiã dei.ſ. aĩaꝫ nobiliſſimã. Tales ſũt
luxurioſi qui capiunt̃ a dyabolo ſicẽ piſces ha
mo: qꝛ ſicut piſcator coopit hamuꝫ ne piſces
videant: ſic dyabolus accipit pctõres: ⁊ ſpãlit̃
luxurioſos oñdẽdo eis delectatiões ⁊ hamũ.
i. tormẽta q̃ poſt pctm̃ ſequunt̃ occultat: ⁊ po
ſtea trahit ipſos cũ peccato ad ifernũ. vñ Ec-
cli.ix. Sicut piſces capiunt̃ hamo: ⁊ ſicẽ aues
cõprehẽdũt̃ laq̃o ſic capiunt̃ hoĩes in tp̃e ma
lo. Tales ſepeliunt̃ in iferno ĩ puteo pleno ſul
phure. Sulphur ardens multũ fetet: ſic mali
p̃ſidẽtes ⁊ luxurioſi inflãmati in cõcupiſcẽti-
is ⁊ libidinib⁹ ⁊ deſiderijs malis: multũ fetẽt
corã deo: qꝛ ardẽter deſideraucrũt decipe p-
ximũ ſuũ ⁊c̃. Jõ erũt in ſulphure. Apoc.xxi.
Pars illoꝝ erit in ſtagno igne ardẽte ⁊ ſul-
phure: qꝛ vt ſupra. ¶ Septim⁹ modus ẽ ſpũa
lis vſurpatio ꝯſiſtẽs in h⁰ qđ eſt reddit⁹ ⁊ de-
cimas retinẽ. Cõtra tales dicit Aug. Lucruꝫ
in archa: dãnũ in ꝯſcia. Et religioſi deo furan
tur qđ ſibi dederũt.ſ. corp⁹ p votũ caſtitat̃: qa
multotiẽs ſũt ĩhoneſti ⁊ luxurioſi. Itẽ aĩaꝫ fu
rant̃ quã d̾derũt p votũ obediẽtie: qꝛ ſepe ſũt
ĩobediẽtes ⁊ rebelles ſuis p̃lat̃. Itẽ bõa tpa-
lia q̃ p votũ pauptat̃ d̾derũt deo dicẽtes illđ.
Mat.xix. Ecce nos reliqm⁹ oĩa ⁊ ſecuti ſum⁹
te. Sꝫ p affectionẽ ĩtenã retrorſũ reſpiciũt. iđ
xp̃s. Lu.ix. Nemo mittens manũ ſuã ad ara
trũ ⁊ reſpiciẽs retro: apt⁹ ẽ regno dei. Qñ ta
les q retinuerũt bõa dei vl̃ iniuſte vl̃ male ex
pẽderũt moriũt̃: detrahũt̃ ad ifernũ ad ſepti-
mũ carcerẽ cũ demõib⁹ q ceciderũt de ſeptio
ordie thronoꝝ: ⁊ ſepeliũt̃ ĩ puteo pleno vene
no bulliẽti. Nõ qñ. Cõſtãtin⁹ ipator magn⁹
dedit reddit⁹ eccl̃ie pp deũ.i. miſtris eccl̃ie p
pter deũ audita fuit vt dĩ a nõnullis: vox i ae
re ipo die dicens. Hodie i eccl̃ia dei ſemiatũ
ẽ venenũ.ſ. p ipis q male vtunt̃ bõis eccl̃ie vl̃
ea iniuſte retinẽt. Jõ p q̃ qs ⁊c̃. ¶ Octauus
mod⁹ male vite ẽ fidei d̾relictio: qñ.ſ. aliq̃ cu-

de dubitãt⁹ tenẽtes errorẽ: falſas opiniões
de deo vl̃ de ſctis: vel de articulis fidei. Qꝛ ſicẽ
dĩ.ij. Pe.ij. Meli⁹ eẽt illis ñ cog⁹ſcẽ viã iu-
ſticie q̃ p⁹ cognitionẽ retrorſũ ꝯuerti ab eo
qđ illis traditũ ẽ d̾ ſctõ mãdato. Cõtigit at il
lis illđ veri pu̾erbij. Canis reuerſus ad ſuuꝫ
vomitũ: ⁊ ſus lota ĩ volutabro luti. Itẽ pu̾.
xxvi. Sicẽ canis q reuertit̃ ad vomitũ ſuuꝫ: ſic
ipꝛudẽs q iterat ſtulticiã ſuã ⁊c̃. Qñ v̾o tales
moriũt̃ deportãt̃ ad ifernũ ad octauũ carcerẽ
cũ illis q de octauo ordie ceciderũt.ſ. cheru-
bin. Et de iſtis ⁊ alijs ſeqntib⁹ dĩ. Ibi aſſur ſe-
pultura ei⁹ qđ iterp̃tat̃ nem⁹: ⁊ ſignificat ſup-
biã: qꝛ ĩ nemore ſũt arbores iordiate. Ita ſup
bi ſũt iordiati: qꝛ nolũt tenẽ ordinatiõem xp̃i
dicẽt̃. Mat.xi. Diſcite a me: qꝛ miti ſuꝫ ⁊ hũi
lis corde: ⁊ iuenietis regeꝫ aiab⁹ vr̃is. Itẽ arbo
res nemoꝝ ſũt ifructuoſe: qꝛ ñ hñt niſi folia ⁊
frõdes: ſic ſupbi crudeles hñt plura v̾ba vana
põpoſa ⁊ frõdes.ſ. vanitates portando noua
ornamẽta: ſicẽ cornua caudas ⁊c̃. Et nullũ hñt
fructũ: qꝛ dĩ ad Heb.xi. Sine fide ipoſſibile ẽ
placẽ deo. Tales ſepeliũt̃ i iferno ĩ puteo ple-
no plũbo liq̃facto qꝛ plũbũ ẽ põderoſũ: ⁊ ꝯuc
niẽs ẽ ad hũiliãdũ eos q noluerũt eẽ hũiles
i h⁰ mũdo iux̃ dcm̃ v̾bi xp̃i. Luc.xviij. Qui ſe
exaltat hũiliabit̃. ¶ Non⁹ mod⁹ male vite eſt
peior oĩuꝫ.ſ. dei abominatio: vt illi q iraſcẽdo
deũ blaſphemãt negãt ⁊ renegãt vt faciũt ſe-
pe luſores taxillorũ: ⁊ hoĩes armoꝝ ĩ domib⁹
paupeꝝ laboratoꝝ i deſpectũ xp̃i ⁊ virginis.
Marie: eos v̾berãdo ⁊ bona eoꝝ auferẽdo.
De talib⁹ dĩ Thob.xiij. Maledicti erũt q ꝯtẽ
pſerint te ⁊ ꝯdẽnati erũt q blaſphemauerint
te. Qm̃ oẽs tales ſine pnia frequẽter moriũt̃
⁊ icludũt̃ in nono carcere iferni cũ illis q de
nono ordie ſeraphin ceciderũt: ⁊ credo ꝙ ta-
les ſepeliũt̃ in ifimo loco cũ lucifero. E cõtra
at dicẽdũ ẽ ⁊ erit d̾ illis q bñdicũt deũ. Tob.
xiij. Bñdicti erũt q edificauerũt te: ⁊ bti oẽs
q diligũt nomẽ tuũ: qm̃ tu bñdices iuſto. Ta-
les veracit̃ pñt dicẽ. Ne derelinq̃s aiam meã
in iferno ⁊c̃. Qđ nobis cõcedat oipotẽs ⁊c̃.

¶ De ſancta trinitate. Sermo primus.

Quomodo pñt hec fieri Jo.iij. Hec
qđ ẽ in euãgelio hodierno. ſꝫ ſolu
tio ẽ Jo.xi. ⁊ xiiij.ca. Cũ mgr̃ no-
ſter ieſus xp̃s docuiſſet diſcipulos ſuos ⁊ eis
mirãda dixiſſet de diuinis pſonis: ⁊ inter alia
de p̃re dixiſſꝫ hec v̾ba. In domo p̃ris mei mã
ſiões multe ſũt ⁊c̃. His audit̃ dixit philipp⁹
xp̃o. Dñe oñde nob p̃reꝫ ⁊ ſufficit nob. Xp̃s
rñdit philippo dicẽs. Qui videt me videt ⁊
p̃reꝫ meũ ⁊c̃. Ex qua hyſtoria pꝫ ꝙ mgr̃ ieſus
xp̃s philippũ querẽtẽ ⁊ petẽtẽ rep̃hendit dĩ.
Quõ tu dicis: oñde nobis p̃reꝫ. Sub iſtis ver
bis philippi xp̃o loquẽtis ſuo mgr̃o põt fieri
talis qõ ⁊ petitio. An diſcipul⁹ q audit magi
ſtrũ loquẽtẽ difficilia ad diſcẽdũ ⁊ itelligẽdũ
poſſit mgr̃o mouere qõnẽ ſine rep̃hẽſiõe: ⁊
qñ ⁊ in qb⁹ caſib⁹ h⁰ poſſit fieri. Dicendũ ꝙ
in trib⁹ caſib⁹ quos ponit ſctũs Jo. Primus
caſus vel p⁹ ꝯditio eſt: qñ lectio magr̃i ẽ ſup
nãle igeniũ hoĩs ⁊ itellectũ: hoc ẽ qñ excedit
humanã rõnẽ. Iſtũ caſum ponit Jo.iij. capi.
vbi dicit ꝙ magiſter noſter xp̃s: dicẽs. Nyco
demo: inter alia dicit ſibi. Amẽ amẽ dico vo
bis: niſi qs natus fuerit denuo nõ põt videre
regnuꝫ dei. Ecce xp̃i lectio ⁊ diſciplina. Hec
lectio excedit naturale ingeniũ hoĩs ſeu itel-
lectũ: qꝛ hõ qñ eſt iam ſenex ꝙ iteꝝ naſcatur
ꝙ vterũ matris ingrediat̃ humanuꝫ excedit
intellectũ. Itẽ ideo Nycodemus iſtã diſcipli
nã nõ valẽs intelligere formauit ſup eã qõnẽ
⁊ dixit ei. Quõ hõ põt naſci denuo cuꝫ ſit ſe-
nex. Nũqd põt in vẽtrẽ matris ſue itroire ite
rato ⁊ renaſci. Et tũc magiſter ieſus xp̃s ſibi
expoſuit ꝙ erat duplex natiuitas. Una a ma
tris vtero. Alia v̾o in baptiſmo ⁊ ſpũſctõ. vl-
timo mõ oportebit naſci q voluerit videre re
gnũ dei. Secũdus caſus ſeu ꝯditio eſt: qñ le-
ctio magiſtri eſt ꝯtra experimẽtũ cõſuetudi-
nis generalis: hoc eſt qñ excedit oẽm ꝯſuetu
dinẽ ⁊ viſionẽ. Iſtũ caſuꝫ expoſuit btũs Jo.
vi.ca. vbi exprimit ꝙ xp̃s docẽs ſuos diſcipu
los: inter alia dixit. Ego ſum panis viuus qui
de celo deſcẽdi. Si qs manducauerit ex hoc
pane viuet in eternũ. Et panis quẽ ego dabo
caro mea eſt. Ecce xp̃i lectio. Hec lectio exce
dit oẽm cõſuetudinẽ ⁊ experimẽtũ ꝙ hõ det
carnes ſuas alijs ad manducãdũ ⁊ nutriẽdũ
hoc nũq̃ eſt viſuꝫ nec pbatũ nec auditũ: ideo
nõ valẽtes lectionẽ capere litigabãt adinui-
cẽ: ⁊ queſtionẽ formantes dicebãt. Quõ po-
teſt hic dare nobis carnẽ ſuã ad manducan-
dũ. Et tũc magiſter expoſuit eis quõ ipſe erat
filius dei verus deus ⁊ hõ: ⁊ quõ panis erat
ꝯuertẽdus in ei⁹ carnẽ: ⁊ vinũ in eius ſangui
nẽ in ſpecie vini: ⁊ quõ hic cib⁹ bene vtẽtib⁹
ꝯfert vitã eternã. Cõſimilẽ ſniaꝫ. Jo.vij. expo
ſuit ꝙ cũ ipſe ieſus in tẽplo doceret: iudei ſciẽ
tes ꝙ nũq̃ magiſtrũ habuerat nec didicerat
⁊ docebat mirabilia de ſacra ſcriptura viden
tes hoc eſſe cõtra generalẽ conſuetudinẽ ho
minũ ⁊ experimẽtũ: admirantes querebãt ⁊

dicebāt. Quō h̄ lr̄as ſcit cū nunq̄ didicerit: Jeſus aūt ſoluēs eis iſtā q̄ōnē dixit. Mea doctrina nō eſt mea: ſʒ ei⁹ q miſit me. Si qs voluerit volūtatē ei⁹ facē cognoſcet de doctrina vtrū ex deo ſit: an ego a meipſo loq̄r. Qui a ſemetipſo loq̄t: gl'iaʒ ꝓpriā q̄rit. Terti⁹ caſus: q̄ñ lectio maḡri eſt ꝯ p̄ceptuʒ ſacre ſcripture ſeu ꝯſiliū: h⁹ eſt q̄ñ excedit diuā reuelationē. Iſtū caſuʒ exponit btūs Jo. xij. cap. vbi pōit ꝙ maḡr nr̄ ieſus xp̄s loquēs ⁊ docēs iudeis īter alia dic̄ eis: ꝙ ipſe fili⁹ hoīs erat ver⁹ meſſias ⁊ hēbat exaltari in cruce ⁊ ſuſpēdi. Ecce xp̄i lectio. Hec lectio videbat̄ iudeis ꝯdicere ⁊ excedē reuelationē diuā ⁊ ſcripturaʒ ſacrā. Cū eni ſcriptura ſacra dicat xp̄m ſeu meſſiaʒ vel filiū hoīs nunq̄ moriturū: ⁊ xp̄s dicebat ⁊ docebat ſe in cruce moriturū ꝯ ſacrā ſcripturā videbat̄ dicē. Et iō iudei cape nō valētes: q̄ōnē formātes dixerūt. Nos audiuimus ex lege ꝙ xp̄s manet in eternum. Et quō tu dicis. Oportet exaltari filiū hoīs. Quis eni ē iſte fili⁹ hoīs. Et tūc xp̄s expoſuit eis quō ipſe poterat mori ſʒ hūanitatē. ſʒ ipſe vineret ī eternū ſm diuinitatē. Ecce terti⁹ caſus. Pʒ g⁹ ſolutio q̄ōnis in q̄ q̄rebat̄ ſm quē caſum diſcipl'is attēderet vt poſſit ſine rep̄hēſiōe ſupra lectione mḡri q̄ōnē facē. Patuit eni ī trib⁹ caſib⁹. Primo ſi maḡr diceret aliq̄d qđ excederet n̄ālē igeniū hoīs ⁊ itellectū. Scđo ſi diceret aliq̄d ꝯtra expimētū n̄ālis ꝯſuetudinis. Tertio ſi diceret aliq̄d qđ excedēt ꝯſiliū reuelatū in ſacra ſcriptura ꝯtētū. p̄tertiʒ ſi ipōneret̄ diſcipulis ad credēdū ⁊ tenēdū: tūc diſcipuli iuſte ⁊ ſine rep̄hēſiōe poſſent q̄ōnē mḡro facere ⁊ dicere. Quō poſſūt h̄ fieri. Reuera beatus Joānes q ē in ſacra ſcriptura maxim⁹: q ē doct⁹ ⁊ mḡrat⁹ p xp̄m ⁊ ei⁹ ꝯſiliū ⁊ paradiſi ſtudiū. q2 p trinitat̄ myſteriū ipe ⁊ ei⁹ diſcipli na approbat̄. Iſte. n. tā grandis mḡr ⁊ admirabilis iter multas admirādas q̄ōnes ⁊ diſciplinas ponit ⁊ dicit. i. Jo. v. Tres ſūt qui dāt teſtimoniuʒ in celo: pr̄: v̄bū: ⁊ ſpūſſctūs. Et hi tres vnū ſūt. Hec diſciplina videt̄ hr̄e p̄dictas ꝯditiōes. P̄ia excedit hoīs itellectū: ⁊ rationē: ⁊ igeniū. Qđ ſic pʒ: q2 ſm rōnē n̄raʒ videtur ꝙ q̄cūq3 diſtincta ſūt: ſunt in nā ſua diſtincta. Verbi gr̄a. In oī gn̄e creaturaruʒ celū ⁊ terra diſtincta ſunt: q2 celū hʒ naturā ⁊ formā īcorruptibilē: e t̄ra corruptibilē: ⁊ ſic tāq̄ corruptibile ⁊ īcorruptibile diſticta ſūt. Sic nāc diſtincte ſunt due ſtelle in celo: vt ſol ⁊ luna: q̄uis ſūt īcorruptibiles: tñ diſtincta ſunt loco ⁊ magnitudine ⁊ etiā claritate. Etiā in angelis oēs natura ⁊ eſſentia diſtincti ſūt: lapis et arbor diſticta ſūt natura: capra ⁊ leo: duo homines aīa diſtincti ſunt. Quia alia ē aīa. Petri ⁊ alia eſt aīa. Matthie: ⁊ alia eſt aīa. Georgij. Ita ꝙ vbicūq3 iuenim⁹ in reb⁹ creatis diſtinctionē p̄ſonaꝝ ſemp iuenim⁹ diſtinctiōeʒ eſſentiarū ⁊ naturarū. Qđ igit̄ dicim⁹ ꝙ in diuinis ſunt tres p̄ſone diſtincte: ⁊ nō p eſſentiā vel ſubſtātiā: vel p naturā diſtincte rōnē excedit. Si eni filij iſrl̄ nō poterāt itēdere in faciē moyſi pp claritatē vult⁹ ei⁹. vt hr̄. Exo. xxxiiij. q2 videbāt dei eſſētiā ⁊ p̄ſonaꝝ trinitatē: quō poſſem⁹ attēdē ⁊ attingere trinitatē oīa excedētē. Quō eni qs poſſet itelligē ꝙ vnitas ſit trinitas: ⁊ trinitas ſit vnitas: cū nūeri oēs ſint nā ⁊ ſpē diſtincti: vt nō ſint duo eq̄les. Quia ternari⁹ excedit binariū: ⁊ q̄ternari⁹ ternariū ⁊c̄. Quō ergo poterim⁹ nos cape ꝙ pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ ſpūſſanct⁹ ſint tres p̄ſone: ⁊ idiuiſa ſubſtātia nā ⁊ eēntia non capit rō hūana. Igit̄ excedit rōnē. Iō dic̄ btūs Bernā. in ſermōe de ſctā et iacceſſibili trinitate. Ingrē de trinitate: puerſa curioſitas ē: tenē ⁊ credere vt docet eccl'ia: fides ⁊ ſecuritas ē: videre eā ſic ē felicitas ē. Et ꝓpt̄ h⁹. Auguſtinū volētē h⁹ myſteriū oſtēdere rōnib⁹ legim⁹ rep̄hēſuʒ. Legit̄ eni eo tpe quo libros de trinitate ſctā cōpoſuit ⁊c̄. Nō hyſtoriā ⁊c̄. Igit̄ patet ꝙ excedit hūanū igeniū. Scđo excedit oē expimētum ⁊ exēplar. Qđ ſic patet ſm ap'lm. ad Ro. i. Et ſm Dionyſiū de celeſti hierarchia. Que cognoſcim⁹ de iuiſibilib⁹ ⁊ celeſtib⁹ p viſibilia pcipimus: nō in reb⁹ viſibilib⁹ ⁊ creatis oppoſitū huius myſterij inuenimus vt patuit. Quāuis eni h⁹ myſteriū ſctiſſime trinitat̄ ꝓbem⁹ vel magis declarem⁹ p exēpla ⁊ ſilitudines: tñ oīa deficiunt. Qđ pʒ ſi vnū exēplū in mediū deducat̄. Dicit ꝙ in pomo ſunt tria. ſ. odor: ſapor: ⁊ color: ⁊ tñ nō ē niſi vnū. Sic in ſancta trinitate ſūt pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ ſpūſſanct⁹: ⁊ tñ tm̄ vnus eſt de⁹. Iſtud exēplū ſi magis attēdat̄ ⁊ bñ: magis ē ꝯtra q̄ ꝓ. Nā illoꝝ triū nullū eſt primū. Nec color eſt pomū: nec odor eſt pomū: nec ſapor eſt pomū. Sʒ in trinitate pr̄ eſt de⁹: fili⁹ eſt deus ſpūſſanct⁹ eſt deus. Patet hoc ideʒ ſilr̄ in exēplis alijs que oīa deficiūt a p̄fecta ꝓbatione ⁊ oñſione iſtius altiſſimi myſterij qđ eſt ꝙ de⁹ eſt vn⁹ ⁊ trin⁹. Vñ de hoc legit̄. iij. Eſdre iiij. Qđ cū eſdras ſup q̄bnīdā dei ſecretis miraret̄ ⁊ vellet cōprehēdere: angel⁹ dixit ſibi. Si vades flāmā ignis pōdera: flatū mēſuras vētus: dic̄ p̄teritū reuoca: q̄ſi diceret. Nō poſſis cōprehēdere h̄ terrena quō poteris com

prehēdere celeſtia. Patet ergo ꝙ excedit oē expimētū. De hoc vide beatū Tho. p̄ma parte. q. xxxij. ar. i. Ibi oñdit ſubtiliter ꝙ ipoſſibile eſt p rōnē n̄ālē ad cognitiōeʒ trinitat̄ diuinaꝝ p̄ſonaꝝ puenire. Et ꝙ ille q nitit̄ trinitatē diuinaꝝ p̄ſonaꝝ ꝓbare n̄āli rōne dupliciter fidei derogat. Vide eū ibi ſupra. Tertio videtur excedere diuinū myſteriū reuelatū in lege ex pte dei quā pplo dei tradidit. Ita de⁹ dicit Deut̄. vi. audi iſrael de⁹ tu⁹ de⁹ vnus eſt. Ponit igit̄ de⁹ vnitatē ⁊ nō trinitatē. vt videtur. Itē beat⁹. Paulus q penetrauit vſq3 ad tertiū celū ⁊ audiuit archana dei. i. Cho. viij. dicit ſic. Nā ⁊ ſi ſint q dicant̄ dij ſiue in celo ſiue in terra ſiqdē ſūt dij multi ⁊ dñi multi: nobis tñ vnus de⁹ pater: ex quo oīa ⁊ nos in illo ⁊ vnus dñs ieſus xp̄s: p quē oīa ⁊ nos p ipm vt videt̄. Paulus ponit in diuinis vnitatē, ⁊ nō trinitatē. Et q2 iſti duo. ſ. moyſes ⁊ paulus q hic exiſtētes viderūt diuinā eēntiā. qđ ē eis ꝯceſſuʒ. vt dicit Aug. ⁊ nulli alteri: ponūt in diuinis vnitatē vt videt̄ ⁊ nō trinitatē. Iō ponere trinitatē videt̄ ꝯtra legē veterē ⁊ nouā: ⁊ p ꝯſequēs ꝯtra diuinū myſteriū reuelatuʒ. Ponit̄ ēt idē ſub p̄cepto ad credēdū: vt expreſſe habet̄ extra de ſūma trinitate ⁊ fide catholica. ca. i. Igit̄ iuſte ⁊ ſine rep̄hēſiōe ſʒ predicta de triplici cā ⁊c̄. nos q audiuim⁹ beati Jo. lectionē. q̄ ē ꝙ tres ſūt q teſtimoniū p̄hibēt ī celo. pater. v̄bū. ⁊ ſpūſſctūs. poſſum⁹ q̄ōnē formare ⁊ dicere v̄ba themat̄ p̄aſſumpti. Quō pōt hec fieri ꝙ ī diuinis credam⁹ vnitatē in eēntia: ⁊ trinitatē in p̄ſonis. Et hoc vt videt̄ ē ꝯ hoīs rōnē ⁊ igeniū veꝝ. Si credideris videbis. Si credideris inq̄ h̄ viator: videberis h̄ comp̄hēſor. Si credideris in terris: videbis ī celis. In qb⁹ verbis beat⁹ Joā. ſoluit tres q̄ōnes q̄s ibi de trinitate poſſum⁹ facere.

Prima ſi eſt ſubtilitate difficilis.

Scđa ſi eſt veritate infallibilis.

Tertia ſi eſt cognoſcibilitate attingibilis.

Rñdet ꝙ ſic. certitudinalit̄ ⁊ cōditōalit̄ quō pōt hec fieri. Si credideris videbis. ¶ Primā q̄ōnē ⁊ ſcđaʒ. ſ. ꝙ hoc ſacr̄m trinitat̄ ⁊ altiſſimū myſteriū ē ſubtilitate difficile mirabiliter. ⁊ v̄itate infallibile certitudinalit̄. oñdit btūs Jo. Apoc̄. v. vbi dicit ꝙ vidit librū intus ⁊ foris ſcriptū ſeptē ſigillis ſignatum. ⁊ vidit āgelū fortē clamātē ⁊ p̄dicātē voce magna. Quis ē dign⁹ apire librū ⁊c̄. Nullus ē rept⁹ nec in celo ſurſuʒ: nec in terra ī medio: nec in īferno deorſuʒ q valeret apire librū vel ſoluere aliq̄d p̄dictis ſigillis. ⁊ flebat Joā. q2 nullus erat dignus apire librū. Et ecce agnus q erat ibi tāq̄ occiſus: q hēbat oculos ſeptē in v̄tute magna ſurrexit: ⁊ aperuit ſeptē ſignacula libri. Et tunc q̄ttuor aīalia. ⁊. xxiiij. ſeniores q aderāt bñdixerūt deū: ⁊ dederūt gloriā ⁊ honorē. Per illū librū beat⁹ Jo. itellexit ſacr̄m trinitatis ⁊ myſteriū ſecretoꝝ oiuʒ ꝯtētoꝝ intus ⁊ foris eſt ſcript⁹. ⁊ reꝝ iuiſibiliū q̄ ſūt in celo intus. ⁊ reꝝ viſibiliū q̄ ſūt extra foris ꝓprietatib⁹ ⁊ p̄fectionib⁹ oīb⁹ excellētiori mō eſt iſignit⁹. Nā p̄fectiōes q̄ ſūt in oī viſibili ⁊ inuiſibili re excellētiori mō ſūt in ſancta trinitate. De hoc vide ſctm̄ Tho. prima pte. q. iiij. ar. ij. ibi oñdit quō oēs p̄fectiōes reꝝ ſunt in deo. ſeptē ſigillis liber ſignatus eſt. q2 ſepteʒ ſecretis hoc ſacr̄m ⁊ myſteriū trinitatis clauſuʒ eſt. Solus aūt xp̄s tāq̄ agnus occiſus potuit apire. Q2 nullus niſi xp̄s agnus in cruce ſm humanitatē paſſus: dignus ē p̄fectiſſime declarare. q2 hʒ oculos ſeptē de ſcīa oiuʒ p̄fectionū. Sicut. n. a xp̄o aperiēte ſigilla ſepteʒ ⁊ ſecreta didicimus: ita vobis declaramus ⁊ aperimus. Primū ſigillū eſt ſecretuʒ. ſ. ꝙ in iſto myſterio trinitatis ſūt tres p̄ſone nō natura diſtincte: ſed relatiōe ⁊ vna p̄ſona nō ē alia ⁊ tñ ſūt niſi vna nā ⁊ ſuba ⁊ eēntia: ita ꝙ ſunt tres p̄ſone diuine: ſʒ tm̄ vnus eſt de⁹. ⁊ q̄libet eſt de⁹. Qđ ſit veꝝ pʒ q2 ita dic̄ beat⁹ Jo. v. c. prima canonica. Tres ſūt q teſtimoniū dāt in celo. pater. v̄bū ⁊ ſpūſſanctus. Et hi tres vnū ſūt. Et hoc ꝯfirmat eccl'ia. extra de ſum. tri. ⁊ fi. ca. c. firmiter credim⁹. Hoc ē valde mirabile ⁊ quō. Nūq̄d erit mirabile oſtēſis petro: iacobo ⁊ ioāne ſi diceremus ꝙ ſint tres p̄ſone hūane: ⁊ nō ſūt tñ tres hoīes: ſʒ tm̄ vnus hō: vt diceret̄. Petrus eſt hō. Jo. eſt hō. ⁊ ꝙ ſint vn⁹ hō ⁊ nō tres hoīes. ⁊ ꝙ in eis nō ſint tres aīe ſʒ vna tm̄ aīa. Reuera mirabile erit. Ita in ꝓpoſito de ſancta trinitate ē pr̄: filius: ⁊ ſpiritusſanct⁹. ſūt tres p̄ſone diuine ⁊ tñ nō tres dij: ſʒ vnus tm̄ de⁹. Certe mirabile ē quō pōt hec fieri. Sigillū clauſuʒ ē: ſed apertat̄ q2 pōt hec fieri. Qđ ſic patet p exēplū ī nā: ꝙ a fonte exit riuus: ⁊ a riuo exit vnus ſtagnus. ⁊ ſūt tres ꝯgregatiōes aque: ⁊ tñ nō ſūt tres aque ſed vna aqua in natura. Pariformiter a pr̄e exit filius: ⁊ ab vtroq3 ſpūſſanctus. ⁊ ſūt tres p̄ſone diuine: ſed tñ vnus deus. Et verū eſt dicere ꝙ pater deus eſt. filius eſt deus. ſpūſſanctus eſt deus. Sed tñ nō tres dij ſed vnus tm̄ deus. Ecce primū ſigillū aptū p agnū. ſ. xp̄m. Secūdū ſigillū eſt: ꝙ vna p̄ſona diuina q̄uis nō eſt alia tñ eſt in alia. Qđ ſic patet. Nā xp̄s

dicit philippo. vt habetur Jo. xiiij. Nõ credis: qꝛ ego i prẽ: ⁊ pr̃ in me eſt. Et hoc ꝯfirmat ec/ clia titulo ⁊ capitulo ꝓallegatꝭ. firmiter credi mus. Hoc ẽ valde mirabile: ⁊ quõ. Nũqd mi rabile eẽt ꝙ Petrꝰ nõ eẽt paulꝰ: ⁊ paulus nõ eẽt Joãnes: ⁊ tñ petrus eẽt in paulo: ⁊ paulꝰ in Joãne. ꝑfecto mirabile eẽt. Jta in ꝓpoſi/ to. Jn myſterio trinitatis pr̃ nõ eſt filius nec filiꝰ ſpũſſctũs. ⁊ tñ pr̃ eſt in filio: ⁊ filiꝰ in ſpũſã cto: ⁊ ſpũſſanctꝰ in prẽ ⁊ filio. Certe mirabile eſt. Quõ gͦ pñt hec fieri: ſigillũ clauſuȝ ẽ: ſed apiat. Sed ſi eſt mirabile: tñ eſt poſſibile: nec dubitabile eſt. Quõ pñt hec fieri. ꝙ aũt ita ſit oñdit xp̃s qui eſt agnꝰ ꝑ tale exẽplũ. Nam in nã ponamꝰ ꝙ ſint tres hoĩes multũ ſe mutuo diligẽtes. ſ. Petrꝰ Paulꝰ ⁊ Joãnes. coꝛ pe/ tri nõ eſt pauli: nec coꝛ pauli eſt Joannis: ſed ſũt tria coꝛda. Sȝ qꝛ mutuo ſe diligũt: coꝛ vni us eſt in coꝛde alteriꝰ. Et iõ id qͦd vult vnus vult aliꝰ. Nã dicit Aug. ꝙ aĩus ſiue coꝛ magis eſt vbi amat ꝙ̃ vbi aĩat. Et hͦ cõfirmat xp̃us. Mat. vi. Ubi eſt theſaurus tuꝰ: ibi eſt ⁊ coꝛ tuũ. Et tñ clarꝫ eſt ꝙ theſaurus nõ eſt coꝛ: nec coꝛ ẽ theſaurꝰ: ⁊ tñ theſaurꝰ eſt in coꝛde: ⁊ coꝛ in theſauro. Et ꝓpterea ſcribit. i. Joãnis. iiij. Qui manet in charitate: in deo manet: ⁊ deꝰ in eo. Et ſic patet ꝙ pr̃ eſt in filio: ⁊ filꝰ in pa/ tre: ⁊ ſpũſſanctꝰ in filio ⁊ prẽ. de hͦ ſctũs Tho. prima pte. q. xlij. ar. v. vbi dicit inꝰ coꝛpe arti/ culi: ꝙ in prẽ ⁊ filio eſt tria cõſiderare. ſ. eſſen tiã. relationẽ. ⁊ originẽ. ⁊ ſm̃ qͦdlibet iſtoꝝ fi/ lius eſt in prẽ ⁊ ecõuerſo. Hec ille. Et idẽ in/ dicitũ eſt de ſpũſctõ qͦd de prẽ ⁊ filio. Tertiuȝ ſigillũ ⁊ ſecretũ eſt: ꝙ iſtẽ tres ꝑſone vna ẽ in gñabilis. ſ. pr̃. alia genita. tertia ſpirita. Pꝛia a nullo. Scd̃a a pꝛima. ⁊ tertia a pͥma ⁊ ſcd̃a. Et ꝙ hͦ ſit verꝫ ita oñdit. Athanaſius dicens. Alia ẽ ꝑſona prĩs alia filij. alia ſpũſſancti. Et vltra ponit. pr̃ a nullo eſt factus: nec genitus: nec creatꝰ. Filius a prẽ ſolo eſt: non factꝰ nec creatus ſȝ genitus. Spũſſanctus a prẽ ⁊ filio nõ factus: nec creatus: nec genitꝰ: ſȝ ꝓcedẽs. Nõ totũ. Et hoc ꝯfirmat ecclia titulo ⁊ capi/ tulo allegatis. Hoc eſt mirabile ⁊ nunqd eẽt mirabile ꝙ aliqs hõ generaret: ⁊ generatꝰ nõ eẽt. ⁊ ꝙ generaret ⁊ ſine muliere generaret. certe ſic. ꝙ eẽt aliqs hõ q hõ ꝓductꝰ eẽt: ⁊ ſi/ ne muliere ꝓductꝰ ⁊ ꝙ eẽt ꝓductꝰ ⁊ nõ geni tus. Reuera mirabile eẽt. Jta in propoſito. nã deꝰ pr̃ generatus non eſt: neqꝫ ab aliq̃ eſt. De hoc vide ſanctũ Tho. pꝛima pte. q. xxxiij. ar. iiij. Deꝰ filꝰ a deo prẽ generatus eſt ⁊ ſine mr̃e generatus. loquẽdo de gñatiõe eꝰ eter/ na. ⁊ ſpũſſanctus a deo prẽ: ⁊ deo filio ſpira/ tus eſt ⁊ ꝓcedẽs eſt ſine muliere: ⁊ tñ genera tus nõ eſt. Hoc valde mirabile eſt. Jgitꝛ quõ poſſunt hec fieri. ſigillũ clauſuȝ eſt. ſed apiat. Sed ſi eſt mirabile tñ ẽ poſſibile: nec dubita/ bile. qꝛ poſſũt fieri. ꝙ aũt ita ſit oñdit xp̃s qui eſt agnꝰ ꝑ tale exẽplũ in nã. Adã a nullo ho/ mine ꝓceſſit. qꝛ fuit pꝛimus hõ. Eua ab adaȝ ſolũ. Abel ab adaȝ ⁊ eua ſimul. Jſti tres hñt humanitatẽ. qꝛ qlibet erat hõ. ⁊ tñ vnꝰ a nul/ lo. ſ. adã. ⁊ alꝰ ab vno. ſ. eua. ⁊ alius a duobꝰ. ſ. abel ab Adaȝ ⁊ Eua. Jta in propoſito: ſicut Adã habuit humanitatẽ ⁊ nõ habuit ab aliq̃ alio. Jta deus pr̃ hȝ diuinitatẽ a nullo. Sed ſicut Eua habuit humanitatẽ ab vno homie. qꝛ ab Adã ſine muliere: ita filꝰ dei habuit ⁊ hȝ diuinitatẽ a ſolo deo prẽ ſine cõiuge. Nec mirũ. ꝙ ſicut filius dei eſt generatus a matre qͣtũ ad humanitatẽ ſine viro ⁊ prẽ. Jta qͣtũ ad diuinitatẽ eſt genitus a prẽ ſine mr̃e. Et ſi cut hõ humanitateȝ habuit a duobꝰ. ſ. Abel. qꝛ ab adã ⁊ eua. Jta ſpũſſanctus habuit ⁊ ha bet diuinitatẽ a prẽ ⁊ filio eqliter. Quartũ ſi/ gillũ eſt: ꝙ qͣuis deꝰ pr̃ generat ⁊ ab eterno generauit deũ filiũ: tñ nec pr̃ ẽ pꝛioꝛ filio: nec filius poſterioꝛ pr̃e: ſed ſunt coeterni. ꝙ auteȝ ita ſit oñdit athanaſius dicẽs. Et in hac trini tate nihil pꝛius aut poſteriꝰ. nihil maius aut minus. Sȝ tote tres ꝑſone coeterne ſibi ſũt et coequales. Et hoc etiã cõfirmat titulo ⁊ capi tulo pꝛeallegatis. Hoc eſt valde mirabile. Et quõ. nũqd mirabile eẽt ꝙ adã nõ ꝓceſſit abel ⁊ ꝙ architectoꝛ nõ eẽt pꝛioꝛ ꝙ̃ domus ꝑ euȝ edificata. ꝑfecto eſſet. Jta in ꝓpoſito dico ꝙ deꝰ pr̃ genuit filiũ: ⁊ ꝙ ipſe non ſit filio pꝛioꝛ: nec filius poſterioꝛ prẽ: neqꝫ ille antiqoꝛ: nec iſte iunioꝛ. Certe mirabile ẽ. Quõ hec poſſũt fieri. ſigillũ clauſum eſt: ſȝ apiat. Et ſi eſt mira bile: tñ eſt poſſibile: nec dubitabile. Quõ hec poſſunt fieri. ꝙ aũt ita ſit oſtendit xp̃s ꝑ tale exẽplũ. A ſole exit radius: a radio ſplẽdoꝛ: tñ ſol nõ eſt pꝛioꝛ radio nec radiꝰ ſplẽdoꝛe. Nã in pũcto quo eſt ſol radiꝰ eius fit. Et in codeȝ puncto a ſole ⁊ radio ſplẽdoꝛ ꝓcedit. Jdem de cãdela ſi accẽdat. Jta in ꝓpoſito a deo pa tre vt a ſole radius exit deus filiꝰ. ⁊ a deo prẽ ⁊ filio exit deus ſpũſſanctꝰ vt ſplẽdoꝛ. Qꝛ de/ us pr̃ ab eťno gñauit filiũ. Et deꝰ pr̃ ⁊ deꝰ filꝰ ab eterno ſpirauerũt ſpiſanctũ. Et ꝑ ꝯſeqͣs oẽs tres fuerũt ab eterno. De hͦ vide ſanctuȝ Tho. pͥma pte. q. xlij. ar. ij. Jbi dicit in pͥnͦ coꝛ/ poꝛis articuli: ꝙ neceſſe ẽ dicẽ filiũ eẽ coeter/ nũ prĩ. Qͦd ſubtilit ibidẽ ꝓbat. Jdẽ indicitũ ẽ

de ſpũſctõ q ſuo pͥncipio. ſ. prĩ ⁊ filio neceſſa/ rio eſt coeternus. Quintũ ſigillũ ⁊ ſecretũ ẽ: ꝙ oĩa que habuit pr̃ dedit filio. ⁊ tñ totũ ſibi retinuit. Et oĩa q̃ habuit pr̃ ⁊ filꝰ ſpũſancto dederũt: ⁊ totũ ſibi retinuerũt. ꝙ aũt hͦ ſit ve rũ declarat mgr̃ ſniaꝝ libꝛo pͥmo. Et Athana ſius vt ꝓus. Et valde mirabile ẽ. Et quõ. Nũ/ qd eẽt mirabile ꝙ ego haberẽ decẽ floꝛenos ⁊ oẽs illos traderẽ alteri ⁊ eoſdẽ retinerẽ: ita ꝙ eẽnt vere dati ⁊ vere retẽti. Jta ẽ i ꝓpoſito. qꝛ deꝰ pr̃ oẽs ſuas ꝑfectiões dedit filio: ⁊ oẽs ſi/ mul retinuit: ⁊ ambo eaſdẽ ſpũſancto dede/ rũt: ⁊ eaſdẽ ſibiipſis retinuerũt. Certe mirabi le ẽ. Et quõ hͦ pñt fieri. ſigillũ clauſũ ẽ. ſȝ apia tur. Sȝ ſi ẽ mirabile: tñ ẽ poſſibile: nec dubita bile. qꝛ hͦ pñt fieri. Qͦd aũt ita ſit oñdit xp̃s ꝑ tale exẽplũ in nã. Magr̃ totã ſciaȝ dat bacca lario: ⁊ totã ſibi retinet. qꝛ dãdo eã nõ pꝛiuat ea. ⁊ ambo dant totũ diſcipulo: ⁊ ambo reti/ nẽt ſibiipſis totã. Jta in ꝓpoſito. deus pr̃ to/ tũ velle: ſcire. ⁊ poſſe dedit filio: ⁊ totũ ſibi re/ tinuit: ⁊ eis nõ eſt pꝛiuatꝰ. ⁊ pr̃ ⁊ filius cõica/ uerũt ſpũſancto: ⁊ ſibi retinuerunt. Sextũ ſi/ gillũ eſt ꝙ totũ poſſe totũ velle. ⁊ ſic de alijs ꝑfectiõibus q̃s hȝ pr̃: hȝ filꝰ: hȝ etiã ſpũſſan/ ctꝰ. ⁊ tñ deꝰ pr̃ põt gñare filiũ: ⁊ deꝰ filꝰ hͦ nõ põt: nec ſpũſctũs. Et etiã pr̃ ⁊ filius pñt ſpira re ſpiſanctũ. Et etiã pr̃ filius poſſunt ſpirare ſpiſctũ: aliũ ab ipſis in ꝑſona: ⁊ tñ hͦ nõ põt ſpũſſanctus. ꝙ aũt ita ſit: oñdit magr̃ ſniaꝝ ⁊ ꝯfirmat vt pꝛius. Hoc eſt mirabile. Quõ igi tur hec fieri poſſunt. ſigillũ clauſuȝ eſt: ſȝ apia tur. Sȝ ſi eſt mirabile: tñ eſt poſſibile: nec du/ bitabile. Qꝛ pñt hec fieri. Qͦd ſic pȝ. Nã po/ nat exẽplũ ꝙ rex caſtelle habeat vnã nobileȝ ciuitatẽ ⁊ hẽat plenũ poſſe ſup eã vẽdẽdi. do nãdi. ⁊ alienãdi. ⁊ det illã cũ toto poſſe ſuo ⁊ dñio regi arrogante ⁊ trãſferat dñiuȝ. hoc ca ſu poſito totũ dñiuȝ ⁊ poſſe qͦd hẽbat rex ca/ ſtelle in dicta ciuitate hȝ rex arrogante. Et tñ rex caſtelle hẽbat poſſe ꝙ̃ poterat eã dare nõ ſolũ regi anglie: frãcie ⁊c̃. imo etiã regi arro/ ganie. Et tñ iſte rex arroganie: dato ꝙ poſſit dare regibꝰ frãcie ⁊ anglie. nõ tñ arrogonie. qꝛ ſuũ eſt. Jõ ſibiipſi dare nõ poſſit. Jta in ꝓ/ poſito deꝰ pr̃ totũ poſſe ſuũ ⁊ velle dedit filio. Et pr̃ ⁊ filꝰ ſpũſancto. Et qcqd pat poteſt ⁊ vult: filꝰ põt: ⁊ vult. Et quecũqꝫ ambo volũt ⁊ poſſunt: põt ⁊ vult ſpũſſanctus. Et tñ deus pr̃ põt generare deũ filiũ. Et tñ deꝰ filius non põt generare deũ filiũ. ⁊ deus pr̃ ⁊ deꝰ filius pñt ⁊ volũt ꝓducere ſpiſctũ. Et tñ ſpũſſan/ ctus nec vult nec põt ꝓducere ſpiſanctum. Ecce ſextũ ſigillũ apertũ ꝑ xp̃m. De hoc vide ſanctũ Thomã pꝛima pte. q. xlij. ar. vi. Jbi cõ cludit ⁊ pꝛobat ꝙ filꝰ eſt eqlis prĩ in ptãte. ⁊ ſpũſſanctꝰ vtriqꝫ. quo tñ nõ obſtãte nõ ſequit vt idẽ dicit pat. põt generare. ergo filius. Cu ius rõnẽ aſſignat ibi ſupꝛa in ſolutiõe ad ter/ tiũ argumẽtũ. Septimũ ſigillũ eſt ꝙ pat eſt oĩpotẽs. ⁊ non hȝ poſſe vt generet. Filius eſt omnipotẽs ⁊ tñ nõ habȝ potẽtiã vt generet. Et ſpiritusſanctus eſt omnipotẽs: ⁊ tamẽ nõ habet potẽtiã vt generet vel ꝓducat ſpiritũ/ ſanctũ. Et vterqꝫ iſtoꝝ eſt omnipotẽs: ⁊ neu ter habet potentiã vt diẽ preterituȝ reuocet: neqꝫ vt coꝛruptã virginẽ faciat non fuiſſe coꝛ ruptã. vt dicit Thomas pꝛima parte. q. xxv. articulo. iiij. in coꝛpoꝛe articuli. ⁊ in ſolutioni bus argumẽtoꝛũ. Qͦd autẽ iſtud ſit verũ oñ/ dit Athanaſius de generatiõe ⁊ ſpiratiõe pꝛe dictꝭ. Et magiſter ſniarũ vbi ſupꝛa. Et ꝯfirmat ecclia titulo ⁊ capitulo ꝓallegatis. Hoc ẽ val de mirabile. Et quõ poſſunt hec fieri. Nũqd eẽt mirabile vt diceretur. Ariſtotiles habuit oẽm ſcientiã. Et tñ ꝙ neſcierit geometriã vel ariſmetricã. Certe mirabile eẽt. Quõ gͦ poſ/ ſunt hec fieri ſigillũ clauſuȝ ẽ. ſȝ apiat. Sȝ ſi ẽ mirabile: tñ eſt factibile: nec dubitabile. Qꝛ poſſunt hec fieri. Qͦd aũt ita ſit pȝ ꝑ exẽpluȝ. Ponat ꝙ ſit aliqs magr̃ in theologia maxi mus ⁊ ꝑfectus. Jſte nunqd poſſit docere la/ pidẽ theologiã. Certe nõ. Sȝ hoc non eſt ex defectu ſuo: ſȝ lapidis. Nũqd poſſȝ docẽ pue rũ in cunabulo exiſtẽtẽ. Certe nõ. Qͦd nõ eſt ex defectu ſui: ſȝ pueri. Jta in ꝓpoſito deꝰ pr̃ ⁊c̃. nec filius ⁊c̃. poſſunt facere ꝙ reuocẽt di/ em ꝑteritũ ⁊c̃. Sȝ hoc nõ eſt ex ipotẽtia dei: ſȝ rei. qꝛ talis res nõ eſt factibilis: ⁊ tñ deꝰ dr̃ oĩpotẽs quaſi oĩa potẽs. qꝛ oĩa poſſibilia põt ⁊c̃. Ecce ſeptimũ ſigillũ aptũȝ. Et ꝑ cõſequẽs oĩa ſeptẽ: Et ſic patet pꝛima ⁊ ſecũda ſolutio q̃ſtionũ ſupꝛadictaꝝ. ¶ Tertia ſolutio. ſ. ter/ tie queſtionis eſt hec: ꝙ hoc ſacrũ myſterium trinitatis eſt cognoſcibile ⁊ attingibile ꝯdi/ tionalit: ſi credideris videbis. Qͦd oñdit bea tus Aug. dicẽs. Qͦd fidei que eſt in via ſucce dit clara viſio in prĩa. ⁊ ſpei cõpꝛehẽſio ſiue tẽtio: ⁊ charitati fruitio. Si gͦ volumꝰ videre in prĩa. credamꝰ in via. qꝛ ſi credideris vide/ bis. Sȝ cũ fides ſit de inuiſibilibꝰ. Qꝛ ſm̃ Au/ guſtinũ. Fides ẽ credere qͦd tu nõ vides: quõ credimꝰ qͦd nõ videmꝰ. Quõ poſſit hec fieri. Ad hͦ rñdet Aug. in libꝛo de fide rerũ inuiſi biliũ ⁊ oſtendit per duo exẽpla: ꝙ credimꝰ et nõ vidimus. Pꝛimũ ẽ tale. Tu dicis illũ ſu/

toꝛē eſſe pſez tuū. Et ſi dicaꝉ tibi. Nūqd vidi
ſti eū te generātē. Rñdebis ñ. Si igiꝉ credis
de pſe viſibili quē vides: credes de pſe inuiſi/
bili quē nō vides. Scḋꝫ exēplū beati Augu.
Tu es egrotus medicus ꝯſuluit tibi ꝙ tu reci/
pies talē medicinā ꝛ curaberis. Nūqd vidi/
ſti te curari. Rñdebis non. Quid gᵒ dicis ꝙ
valebit medicina. Certe dicis: qꝛ medicus di
cit. Et quare credis medico. Rñdebis. Qꝛ le
git i libꝛis. Auicē. vꝉ talis medici. Et ſi dicaꝉ.
Scitis ipꝫ. Rñdebis ñ: ſꝫ audio. ꝛ ita credo.
Igiꝉ credis qḋ nō videſ: crede igiꝉ vt videas.
Nā ſi credideris videbis. Qḋ nūc vides fide
in via. tūc clara facie videbis in gl̃ia. Ad quā
nos perducat qui in trinitate perfecta viuit ꝛ
regnat in ſecula ſeculoꝛum Amen.

¶ De ſancta trinitate. Sermo ſecundus.

n **Emo** pōt facere hec ſigna
q̄ tu facis. Habeꝉ v̄bū
iſtud oꝛiginaliꝉ. Jo. ca. tertio. ꝛ re
citatū ē in euāgelio hodierno ſm
illā dñicā ꝛ feſtū pſens. Nā ſicut eccleſia cele
brat ſolēnitatē ſanctoꝝ. ꝛ ſi in pticularibꝰ ſo/
lēnitatibꝰ ſit aliqd neglectū: ſanctos etiā oēs
veneranꝉ in vna ſolēnitate: ſiꝉ in ſupplemētū
negligētie. ſ. in feſto oīuꝫ ſanctoꝝ. Sic de qli/
bet pſona diuina facit hodie ſpālē ſolēnitatē.
Qḋ bene ꝯgruit ad ſignificādū diſtinctionē
pſonaꝝ: ꝛ vnitatē eēntie. Ego habeo mō pdi
care de plus alta mā ꝛ ſubtilioꝛi q̄ ſit in tota
theologia: vꝉ in aliq̄ facultate. ſ. de eterna tri/
nitate. ſ. de pſe: ꝛ filio: ꝛ ſpūſctō. Jō vt ſermo
ſit ad dei gl̃iaꝫ ꝛ reuerētiā: ꝛ noſtraꝝ aiaꝝ re/
formationē ꝛ pctōꝝ correptionē. Saluteꝉ pri
us ſacratiſſima virgo Maria. Secretū ꝛ my
ſteriū ſancte ꝛ eterne trinitatis quō eſt vnus
deꝰ creatoꝛ oīum reꝝ. ꝛ ille deꝰ vnꝰ ē tres pſo
ne. pater. filius. ꝛ ſpūſſctūs. ē ita altū ꝛ trāſcē
dēs: ꝙ a pucipio mūdi vſqꝫ ad finē nūq̄ fuiſ/
ſet ſcitū p intellectū humanū niſi deꝰ reuelaſ/
ſet nobis. qꝛ itellectus hūanus nō pōt cōpre/
hēdere nāſr tā altū myſteriū. Jā v: deꝗ quāta
ē altitudo celi ſupꝛa coꝛpa nr̃a. maioꝛ icōpa/
rabiliter ē altitudo trinitaꝗ ſup aias nr̃as. Et
ſicut nullo poſſe creato hō tenēs pedes in ter
ra poſſet digito ſuo tāgere celū: bene tñ poſ/
ſet ſupꝛa nāliter. Et hoc dupliciter: puta ſi ce/
lū inclinareꝉ deoꝛſuꝫ: vel hō a deo in altū ele/
uareꝉ ꝛ tāgeret celū aliās ipoſſibile ē celū di/
gito tangere. Jta de ſctā trinitate circa aias.
Digitus aie q̄ tāgit ſubtilis eſt intellectꝰ. Si
cut enī coꝛpus hoīs digito nō pōt tāgere ce/
lū naturaliter. ſic nec digitus aie pōt tāgere

intelligere: ſeu cōpꝛehēdere myſteriū trinita
tis naturaliter. ſed bene ſupꝛa naturaliter. du
pliciter. vel ꝙ celū. i. ſecretū inclinaꝉ deoꝛſum
vt fuit factū in benedicta icarnatiōe filij dei:
ꝛ tūc eleuauit hoīes qñ illa altitudo infinita
humiliauit ſe de celo deſcēdēs ad terrā nāam
hūanā aſſumēdo: ꝛ ipſemet oꝛe ꝓpꝛio reuela
uit pdicauit ꝛ declarauit quō vnus deꝰ ē tri/
nus in pſonis. Jō tāgimꝰ digito itellectꝰ. Jtē
qꝛ eleuauit hoīes in altū. vt apl̃os: martyres:
doctoꝛes: ꝯfeſſoꝛes. p altā ꝯtēplationē: ꝛ vite
pfectionē q digito itellectꝰ tetigerūt myſte/
riū trinitatis. Ecce quō vel p celi humiliatio/
nē vel hoīs eleuationē tāgimꝰ ſupꝛa naturali
ter myſteriū illō. Auctā s. Dauid in pē. cxliij.
dicit. Dñe inclina celos tuos ꝛ deſcēde. Ecce
pmus modus. Tāge mōtes ꝛ fumigabūt. Ec
ce ſecūdus modus. Celos vocat ſecreta my/
ſteria trinitatis dicēs. Dñe iclina celos tuos
i. ſecreta. Unū celū ē: ꝙ vnꝰ deꝰ ē: tres pſone.
Aliud ꝙ ſolus pater gn̄at filiū. Alius ꝙ a ſo/
lo pſe ꝓcedit filius p eternā gn̄atiōeꝫ. Aliud
ꝙ ſpūſſctūs ꝓcedit ab vtroqꝫ eq̄liter. Jtē ali
ud ſecretū ē: ꝙ in diuinis ſūt quattuoꝛ reales
relatiōes. ꝛ qnqꝫ notiones. De iſtis dicit. Jn
clina celos. Ecce pmus modus. Scḋs tange
mōtes ꝛ fumigabūt. Montes altiſſimos vo
cat apl̃os. martyres. ꝛ doctoꝛes. ꝛ cōfeſſoꝛes
q habuerūt itellectū eleuatū p altā ꝯtēplatio
nē ꝛ ſpūalē vitā. Ualles terreſtres ſūt gentes
mūdane. ergo dic. tāge mōtes ꝛ fumigabūt.
Nō de fumo de furno calcis: ſed de fumo do
ctrinaꝝ ꝛ pdicationū. ꝛ ad inſtar fumi inceñ
boni odoꝛis. Jſtis duobꝰ modis ſcimꝰ ſecre
ta trinitatis. aliter enī nullus itellectꝰ hūanꝰ
potuiſſet ſciuiſſe nec cognouiſſe myſteriū hoc
qꝛ dicit apl̃s. Deus lucē inhabitat inacceſſibi
lē. quē nullus hoīuꝫ vidit: nec oculo coꝛpis:
nec intellectus. Sꝫ nec videre pōt cui honoꝛ
ꝛ imperiū ſempiternū Amen. i. ad Thymo.
vi. Queſtio vnde ꝓcedit iſte defectus ꝙ non
poſſumus deū videre: dico ꝙ nō eſt defectus
obiecti: ſꝫ potētie. qꝛ deus de ſe viſibilis eſt: ſꝫ
defectus eſt ex pte nr̃i itellectus: q nō eſt ei ꝓ
poꝛtionatus. Nā oculus noctue nō pōt vide
re ſolē q tñ de ſe eſt bene viſibilis. ſꝫ oculo no
ctue eſt ipꝛopoꝛtionabilis. Jta myſteriū trini
tatis de ſe clariſſimū eſt ꝛ viſibile. ſꝫ defectus
eſt ex pte nr̃i itellectꝰ. Jō dicit phs. Sicut ſe
hꝫ oculus noctue ad lumē ſolis: ita ſe hꝫ intel
lectus noſter ad manifeſtiſſima in nā. Jō di/
cā vobis miraculū de ſancto Aug. maxio do
ctoꝛe ꝛ ſubtiliſſimo: q voluit facē vnū librū in

quo declararet ſecreta trinitatis rōnibꝰ nāli/
bus. argumētis. ꝛ auctātibus. Cū aūt ſemeꝉ
ambularet iuxta littꝰ maris meditādo vt ſcri
beret rōnē qñ occurreret: iuenit pueꝝ gratio
ſum: q cū vna patella argētea trahebat aquā
de mari ꝛ mittebat in parua fouea: quā fece/
rat cū manu. Cū aūt btūs Augu. diu ꝯtēpla/
tus fuiſſꝫ pueꝝ dixit ſibi. Quid facis fili. Rñ
dit ꝙ totā aquā abyſſi maris volebat mittere
in illā paruā fouēā. Jnnuēs Auguſtino ꝙ fo
uea parua erat liber: patella argētea itellectꝰ
Auguſtini clarꝰ ꝛ ſubtilis. maris abyſſus ſecre
tū trinitatis infinitū. Et puer diſparuit. O di
xit Augu. Jnuanū laboꝛo. ꝛ dimiſſis rōnibꝰ
nālibus ꝛ phiſicis: qbꝰ nō pōt myſteriū trini/
tatis itelligē. recepit aliū modū. ſ. recurrēdo
ad reuelatiōes xpī: q. ſ. iclinauit celos ꝛ eleua
uit hoīes. ꝛ ad auctātes biblie. ꝛ ſic oꝛdinauit
ſuū librū dicēs cū apl̃o. O altitudo diuitiarū
ſapiētie ꝛ ſciētie dei: q̄ꝫ incōpꝛehēſibilia ſunt
iudicia eius: ꝛ ineſtigabiles vie eius. ad Ro
ma. xi. Nō altitudo diuitiaꝝ dꝛ ſciētia quā hꝫ
hō de trinitate. diuitie huius mūdi nō ſūt ꝓ/
prie diuitie: qꝛ pereūt. ſꝫ ſcia de ſecretis trinita
tis eſt altitudo diuitiaꝝ: q̄ facit aias diuites i
hoc mūdo p fidē ꝛ in celo p gloꝛiā: dans eis
qcqd volūt. ꝛ qcqd deſiderāt. Sapiētie. i. ſa/
pide ſciētie. qꝛ magnū ſapoꝛē inuenit aia deuo
ta in cōtēplatiōe trinitatis. ꝛ ſcie. ꝛ hoc q̄ꝫtuꝫ
ad beatos q iaꝫ vidēt clare ꝛ pñt dicere. Sicꝫ
audiuimus ſic vidimꝰ ꝛc̄. Judiciuꝫ ꝓpꝛie eſt
ꝯſilij cōcluſio. Qñ pſidēs eligit auditis ꝯſi/
liatoꝛibꝰ. ꝛ dicit hoc dꝫ fieri. iſtud eſt cōſiliū.
Judicia ergo trinitatis ſunt cōcluſiōes vere.
ſ. ꝙ vnus deꝰ eſt tres pſone: ꝙ pater generat
filiū ſicut ſol generat radiū: nec eſt neceſſaria
vxoꝛ in tali generatiōe. Et ſicut a ſole ꝛ radio
ꝓcedit caloꝛ. Jta a pře ꝛ filio ꝓcedit ſpūſſan
ctꝰ. Talia iudicia incōpꝛehēſibilia ſūt de ſe in
tellectui creato. Et ineſtigabiles vie eiꝰ: vel il
lius. Uie ſunt argumēta. rōnes: ꝛ ꝓbatiōes.
qꝛ ſicut per viā hō vadit ad terminū: ita p ar
gumēta ꝛ rōnes hō venit ad ꝯcluſionē. Uult
ergo dicē ꝙ nō ſolū iudicia ſunt icōpꝛehēſi
bilia: ſꝫ etiā nō poſſunt inueniri ſeu inueſtigari
argumēta rōnes ſeu ꝓbatiōes: phiſice ſeu na
turales ad demōſtrandū myſteriū trinitatis.
Uerūtñ deus dedit ad ꝯſolationē fideliū no
bis ſigna repꝛeſentātia ipſius trinitatis ſacra/
tiſſime myſteriū. ꝛ de his loqꝉ thema. Nemo
pōt hec ſigna facē q̄ tu facis ꝛc̄. ꝛ ſūt tria ſigna.
¶ Primū ſignū dedit in aia rōnali: ꝛ hoc p
creationē. ¶ Secūdū in coꝛpe materiali: ꝛ hᵒ

per redēptionē. ¶ Tertiū in vita ſpūali p ſal
uationē. Et qꝛ nullus pōt facere iſta ſigna ni
ſi ſolus deus. Jō dicit thema. Nemo pōt h̄ ſi
gna facere q̄ tu facis. ¶ Dico pmo ꝙ deꝰ de/
dit ſignū ſancte trinitatis iu aia rōnali p crea
tionē. Et ecce q̄liter in vno coꝛpe non eſt niſi
vna aia rōnalis q̄ gubernat totū coꝛpꝰ ꝛ mē/
bꝛa. ſ. caput: pedes: manus ꝛ oīa. Sic in toto
mūdo nō eſt niſi vnus deus: q gubernat ꝛ re
git totū mūdū. ꝛ caput qḋ eſt celū. ꝛ bꝛachia
ſ. ſolē. ꝛ lunā. ꝛ ſtellas qbus ſūt opa. ꝛ vētrē.
ſ. elemēta. Jā videtis quāta eſt altitudo celi
qḋ eſt caput ad pedes. ſ. terrā. Et ſicut aia rō/
nalis hꝫ tria in ſe. ſ. memoꝛiaꝫ. ſ. qua recoꝛda/
mur de pteritis. Et itelligētiā qua intelligi
mus pñtia. Et volūtatē qua deſideramus fu/
tura: vt ſanitatē. Nunqd tu infirmus deſide/
ras ſanitateꝫ. ꝛ tu paup diuitias: ꝛ tñ memo/
ria ꝛ intelligentia ꝛ voluntas nō eſt niſi vna
aia. Jta in mūdo nō eſt niſi vnꝰ deꝰ: ꝛ ille deꝰ
nō eſt niſi tres pſone. pater. ꝛ filius. ꝛ ſpiritus
ſanctus. Ecce qualiꝉ deus dedit ſignū trinita
tis in aia rōnali per creationeꝫ. ſicut rex q de
diuerſis metallis facit monetā: ſꝫ ſolū in mo/
neta auri ponit imaginē ſuā. Jn alijs aūt mo
netis ſolū ponit ſibi ſignū. Jta deus a pꝛincipio
mūdi fecit multas creaturas q̄ſi monetas di
uerſoꝝ metalloꝝ. Sꝫ ſolū monete auree. ſ. in
hoīe ipꝛeſſit imaginē ſuā loquēdo de creatu/
ris coꝛpoꝛalibus. Moneta argenti clara eſt
ſol luna: ꝛ ſtelle. ſꝫ illa hñt ſolū ſignū trinitaꝗ
ꝛ nō imaginē. Moneta de luto ſūt elemēta:
ſꝫ nō hñt veſtigiū. Solus hō eſt ad imagineꝫ
dei loquēdo de creaturis coꝛpalibꝰ. qꝛ ſicut au
rū iter oīa metalla eſt nobiliſſimū. Jta hō in/
ter oēs creaturas coꝛpales excellentioꝛ. ꝛ ſicut
ille q facit monetā ipꝛimit imaginē regis in
floꝛeno. ſic deus qñ creat aiaꝫ in ea imagineꝫ
ſuā ipꝛimit. Hoc oſidit deꝰ a pꝛincipio qñ crea
uit oīa dicēs. Fiat lux. ꝛ nihil ampliꝰ dixit. Fi
ant luminaria ꝛc̄. Sꝫ qñ voluit foꝛmare hoīeꝫ
nō dixit fiat hō: ſꝫ q̄ſi teneret ꝯſiſtoꝛiū. př. ꝛ fi/
liꝰ. ꝛ ſpūſſanctꝰ. dixit deꝰ. Faciamꝰ hoīem ad
imaginē ꝛ ſilitudinē nr̃aꝫ: vt pꝛeſit piſcibꝰ ma
ris ꝛ volatilibꝰ celi: ꝛ beſtijs: vniuerſeqꝫ terre
oīqꝫ reptili. Gen. i. Pꝫ quō iſtud ſignuꝫ daꝉ
in aia a deo p creationeꝫ. De iſto ſigno dice/
bat. Dd. Signatū ē ſup nos lumē vultus tui
dñe dediſti leticiā i coꝛde meo ps. iiij. Nō. Lu
mē vultꝰ tui dñe. i. imago trinitaꝗ. ſup nos. i.
in aia q̄ ē ſupꝛa coꝛpꝰ. Moꝛaliꝉ h̄ iſtruimur.
Si qlibꝫ nr̃m hꝫ imaginē dei in aia q̄ digne
ꝛ reuerēter ē ſuāda imago xpī. Proditoꝛ eſt

infidelis iudicaret qui imaginē xp̄i vel ỏgis marie ſcinderet enſe: vel cōbureret igne: vel ꝓijceret in latrinā. Oēs vos diceretis. O traditor ribalde ⁊c̄. Magis ꝓprie eſt imago dei aīa rōnalis ꝙ̄ alia imago. Et aliq̄ ſcindunt eā vt iracūdi ⁊ vindicatiui occidēdo hoīez. Si dicat. O ipſe iterfecit p̄rēz meū. Rñſio. Si ipſe eſt ꝓditor. iō tu vis eē ꝓditor. Jō vindicta eſt deo dimittēda. q̄r ipſe faciet hic vł in alio mūdo. Jō dixit de⁹. Quicūq̄ effuderit humanū ſanguinē: effundet̄ ⁊ ſanguis illi⁹. Et ſignat̄ rō. Ad imaginē q̄ppe dei fact⁹ eſt hō. Gen̄. ix. Nota effundet̄ ſanguis illi⁹. hoc intelligit̄ vel a iudice per iuſticiā. vel ab ipſomet per penitentiā. Qui eni occidit vel ꝯſenſit in mortē ꝓximi: homicida eſt: ſi preter vel ꝯtra ordinē iuris ⁊c̄. Propria pnia effundet̄ de ſanguine ſuo cū diſciplinis. Alij aūt nō ſciudūt imaginē dei: ſed ꝓijciūt eā in ignē. vt auari. q̄r auaricia nō eſt niſi ignis qui icendit̄ in corde auari ad cōgregandū. vł per vſuras: vel ꝑ rapinas ⁊c̄. Propter hoc dicit xp̄s. Videte ⁊ cauete ab oī auaricia. Q̄r nō in abūdātia cuiuſq̄ vita ei⁹ eſt ex his q̄ poſſidet. Luc. xij. Nō ab oī vniuerſaliter. Alij ꝓijciūt imaginē in latrinam vt luxurioſi. qd eſt luxuria niſi ſterc⁹ putridū. Qualitercūq̄ fiat luxuria eſt dānatio. ſ3 act⁹ matrimonial' pōt fieri abſq̄ oī pctō: imo ēt q̄n̄q̄ cū merito ⁊ ēt cū pctō mortali. ⁊ q̄n̄q̄ etiā cū pctō veniali. Dicat̄ ꝯ illos q̄ dicūt fornicationē ſimplicē nō eē pctm̄. ⁊ ꝯ notorial' meretrices. Jdeo dicit ſcriptura. Fili manſuetudine ſerua aīam tuā. ⁊ da illi honorē ſm̄ meritū ſuū. quia cū imago dei: digna eſt honore. Peccātē in aīaz ſuā q̄s iuſtificabit. Et q̄s honorificabit exhonorātē aīaz ſuā. Eccl'. x. ¶ Dico ſcd̄o ⁊c̄. in corpe māli. ⁊ hoc per redēptionē. Signū qd̄ xp̄s recepit in die redēptionis que fuit i die veneris ſctā: eſt crux. Sicut rex arrogonie recepit pro ſigno diuiſiones. Rex frācie florē lilij. Rex caſtelle leonē ⁊ caſtrū. Jta xp̄s rex celi ⁊ terre recepit ſignū crucis ex q̄ fuit ibi ſuſpenſus pro nr̄a redēptiōe. Ne aliquis ſibi credens vel obediens ſuſpendat̄ in furca iferni. De hoc ꝓphetia. Hec dic̄ dn̄s de⁹. Ecce leuabo ad gētes manū meā: ⁊ exaltabo ad pp̄los ſignū meū. ſ. ſctē crucis. Jſa. xlix. Jn hoc ergo ſigno carnali viſibili ⁊ audibili dedit de⁹ ſignū trinitat̄. q̄r q̄n̄ ſignat ſe dicit. Jn noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūſcti amē. Jn noīe Ecce vnitas eēntie. nō dicit in noīb⁹. Dicunt doctores: q̄ ſi q̄n̄ ſacerdos baptizat diceret. Ego baptizo te in noīb⁹ ⁊c̄. nō baptizaret. De hoc vide ſctm̄ tho. iij. parte. q. lxvi. arti. vi. in ſolutiōe ad ſextū. Et in q̄rto diſt. iij. arti. ij. q. j. nonū. Jō dixit xp̄s ap̄lis ⁊ diſcipul'. Eūtes docete oēs gētes baptizātes eos in noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūſcti. Nō dicit in noīb⁹. Mat. vlti. Cū dicit p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūſancti clare dic̄ trinitatē pſonarū. Jtē quātū ad viſū ⁊ auditū i mō ſignādi. Oſtēdit hic modū ſignādi q̄n̄ dicit̄ in noīe p̄ris. teneat̄ man⁹ alte. Rō. q̄a p̄r nūq̄ fuit ab alio miſſus. Sed ipſo exiſtēte in cathedra eternitatis ſue: miſit filiū ſuū vnigenitū in vtero virginali. ſicut ſol mittit radiū ſuū ⁊ tñ nō recedit ab eo. Jō q̄n̄ dr̄. ⁊ filij: d3 tenē man⁹ circa vterū. q̄n̄ dr̄ ⁊ ſpūſancti: d3 ducere manū per trāſuerſū de ſcapula ad ſcapulā. q̄r ſpūſanctus fuit ſparſus ſup ap̄los ⁊ diſcipulos xp̄i in die pēthecoſtes. Q̄n̄ aūt dicit̄ amē iungantur manus ſignantes vnitatē eſſentie. Aliq̄ multū errāt in mō ſignādi. q̄n̄ dicūt. Jn noīe p̄ris: lōge faciūt dicētes: q̄ p̄r ē maior ꝙ̄ ē heret̄. q̄a i hac trinitate nihil p̄ri⁹ aut poſteri⁹ nihil mai⁹ aut min⁹. S3 tote tres pſone coeterne ſibi ſūt ⁊ coeq̄les. vt dicit Athanaſius. Alij ponūt filiū ad dexterā. q̄r dic̄ articulus. Sedet ad dexterā dī p̄ris. S3 hoc nihil ē. q̄r fili⁹ ⁊ ſpūſctūs ſunt a dextris dei. q̄a eē a dextris dei nihil aliō ē ꝙ̄ eē eq̄lē deo p̄ri. Alij ponūt ſpm̄ſctm̄ a dextris dicēdo: q̄ ad ſiniſtrā ē dyabol⁹: q̄ tūc ꝑcutit̄. Et hoc nuſq̄ repit̄ in libro alicui⁹ auctatis. Jō bon⁹ modus ſignādi eſt ille de q̄ vobis ⁊c̄. De hoc ſigno dicit eccl'ia. Signū ſalut̄: ſalus in picul'is vitale ſignū: vitā ferēs oīu3 ⁊c̄. Moralit̄ hic p3 q̄ errāt illi q̄ nō ſignāt ſe ſigno xp̄i: ſ3 dyaboli. vt ſūt multi clerici ⁊ layci. Qual' iniuria fieret regi ſi quis de palacio amoueret ſigna ſua ⁊ ponēt ſigna inimici ſui talē iiuriā faciūt xp̄o q̄ nō bn̄ ſignāt ſe. Signū eni xp̄i eſt crux. ſignū dyaboli ē circulus vel rota. Auctas. Jn circuitu ip̄i ābulant. dixit Dd̄. palaciū xp̄i eſt corp⁹ xp̄iani. in quo fuit poſitū ſignū crucis xp̄i regis in baptiſmo. S3 q̄n̄ vos ſignatis faciēdo circulū: tūc amouetis ſignū xp̄i a palacio ſuo. ⁊ ponitis ſignū dyaboli. Dicatis q̄n̄ ſurgitis de lecto q̄liter ſignatis vos. p̄r ſic. ⁊ faciūt circulū Jtē q̄n̄ volūt prandē. imo dolētes referimus ſacerdotes in bn̄dictiōibus ſalis aq̄ ⁊ panis faciūt ſignū dyaboli ⁊c̄. Jmmo qd̄ peius eſt in ſacrificio: ⁊ etiā q̄n̄ poſt miſſā dāt bn̄dictionē populo q̄ eſt magne v̄tutis ex xp̄i paſſiōe. Aliq̄ cū ſigno dyaboli dāt bn̄dictionē: dicendo. Jn vnitate ſpūſcti. bn̄dicat vos p̄r: ⁊ fili⁹ ⁊ ſpūſctūs amen. faciendo circulum.

Cogita q̄ntū diſpliceret regi amotio ſigni ſui. plus diſplicet xp̄o. Propt̄ h° dicebat Dd̄ i pſ. Vt q̄d de⁹ repuliſti i finē irat⁹ ē furor tu⁹ ſup oues paſcue tue. Nō. Vt quid repuliſti ⁊c̄. Rn̄det ſctā trinitas. Signa nr̄a nō vidim⁹. iā nō ē ꝓpheta. i. ſacerdos ꝓphetizādo. de faciēdo ſignū xp̄i. Jō corrigat̄ h° viciū maluz. ¶ Dixi tertio q̄ de⁹ dedit ſignū trinitat̄ i vita ſpūali qd̄ fuit datū p ſaluatōez. Vita eni ſpūal' ſctā ⁊ bona nō ē niſi vna a p̄n° vſq̄ i finē: tñ h3 tres ꝑtes. vt. ſ. hō ſit bene ordinat⁹. P° erga deū. Scd̄o erga ꝓximū. Tertio erga ſeip̄3. Et ſicut ē vnus de⁹ i trinitate pſonar̄. Jta ē vna vita ſpūalis cū trib⁹ ordinatiōib⁹. Ecce ſignū trinitatiſ. De iſto ſigno dicit Bernar. Data ſūt ſigna ⁊ indicia q̄dā. ⁊ idicia manifeſta ſalutis vt idubitabile ſit eū eē de nūero electoꝝ in q̄ illa ſigna ꝑmāſerint. Sciatis q̄n̄ eritis bene ordinati erga deū q̄n̄ portabitis honorē ⁊ reuerētiā deo: tūc eni vaſalli ſūt bn̄ ordinati erga ſuū dn̄m q̄n̄ cū reuerentia loquunt̄ de eo. ſic vos erga deū: nō iurādo: nō renegādo ipſum vel blaſphemādo. Jō nō miremini ſi habetis malū tp̄s ⁊c̄. S3 ego miror q̄ nō itrat̄ i abyſſum ꝑꝑ blaſphemias q̄s facitis. De hoc conquerit̄ de⁹ p̄r dicēs. Filius honorat p̄rē3: ⁊ ſeruus dn̄3 ſuū timebit. Si ergo p̄r ego ſum: vbi ē honor meus. dicit dn̄s Malac. i. Fiat g° ordinatio ꝯ iurātes. Oēs deberetis clamare cōtra iurātes ſicut ꝯ lupū ⁊c̄. Scd̄o bona ordinatio erga ꝓximū ē nō. ſ. nocere ꝓximo: nec in bonis ipm̄ dānificādo: nec in fama: nec in pſona. ſ3 hr̄e erga eū amorē beniuolētie. Jō eēt neceſſariū vitare ludū taxilloꝝ: q̄ lud⁹ taxilloꝝ ꝓximū valde dānificat: tā3 in bonis q̄ in corpe ꝙ̄ ēt in aīa. Jō iſtos iudicabit filius. quia ſibi fit iniuria q̄ venit ad ſaluādas aīas. Pater oē iudiciū dedit filio: vt oēs honorificēt filiū ſicut honorificāt patrē. Jo. v. Tertio bona ordinatio erga ſeip̄3. in h° ꝯſiſtit: vt poſt ꝙ̄ laboraſtis feria ſcd̄a ⁊ tertia ⁊c̄. q̄eſcat in die dn̄ica. nihil tp̄ale faciēdo nō debetis ambulare p cāpū: niſi ꝑꝑ magnā neceſſitatē: nō negociatiōes debet̄ facere: nec cōtract⁹ aliq̄s ⁊c̄. Nō aliqd̄ miraculū ⁊c̄. Fiat g° ordinatio vt feſta ſeruent̄ ⁊ habūdabit̄. Jſta ordinatio correſpōdet ſpūiſctō q̄ regit regē in aīa in q̄ habitat. Jō dicit ſcriptura. Amō iā dicit ſpūs vt requieſcāt a laborib⁹ ſuis. Apoc̄. xiiij.

¶ De ſancta trinitate. Sermo tertius.

f Ratres pfecti eſtote. Verbū iſtud habet̄. ij. ad Corin. xiij. ⁊ recitatiue in ep̄la preſentiū octauar. Hoc thema dat mihi motiuū declarādi in quo cōſiſtit pfectio vite ſpiritualis mā erit vtilis ⁊ ꝓficua. S3 vt deo ſit acceptabilis ⁊ gratioſa ſalutet̄ virgo maria. Si ſtricte volum⁹ cogitare in opib⁹ hui⁹ mūdi q̄ de⁹ fecit p creationē inuenimus q̄ in triplici gradu ꝯſiſtūt. ⁊ hō ē in pfectiori gdu f3 q̄ ego vob̄ dclarabo. Prim⁹ grad⁹ ē de creaturis q̄ ſūt ſub̄e ſpūales ſic̄ angeli. q̄r oēs angeli ſūt ſpūs. Dd̄. Qui fac̄ angelos ſuos: ſpūs nō h3 carnes neq̄ oſſa. Spūs carnē ⁊ oſſa nō h3. Luc̄. vl. De h° vide ſctm̄ tho. i. p. q. l. ar. i. Scd̄s grad⁹ ē de creaturis q̄s de⁹ fecit a p̄n° ſ. de creaturis pure corpalib⁹: q̄ nō hn̄t ſpm̄. ſicut ſūt celi. ſol. luna ⁊ ſtelle: q̄ nō hn̄t aīaz: rōnē. nec itellectū: ſ3 ſūt vt lapides ſine ſpū. Jtē elemēta: terra: aq̄ ignis ⁊c̄. Jtē elemētata. vt volucres metalla ⁊ aīalia. Dd̄. Nō ē ſpūs in ore ipoꝝ. q̄r l3 emittāt anhelitū: nō tñ hn̄t ſubſtātias ſpūales. Terti⁹ grad⁹ eſt de creaturis ſil' corpalib⁹ ⁊ ſpūalib⁹. vt ſūt hoīes. Vltimo eni creauit de⁹ hoīez: ⁊ q̄ſi epilogādo cōpoſuit eū de mā corpali quātū ad corp⁹. ⁊ ſpūali ſub̄a q̄ntū ad aīaz. P3 g° q̄ int̄ oīa opa dei ſingularē pfectiōez h3 hō ſup oēs creaturas. Jō dixit moyſes. Jgit̄ pfecti ſūt celi ⁊ terra ⁊ oīs ornat⁹ eoꝝ. Gen̄. ij. Moralr̄ celi ſūt potētie itellectiue. vt memoria. itellect⁹ ⁊ volūtas. Terra ē caro. ornatus aīe ſūt bōe cogitatiōes de corde. affectiōes. deſideria. ꝯtēplatiōes. ⁊ hmōi. Ornat⁹ āt carnis ſunt mēbra corpis. ⁊ q̄nq̄ ſenſus corpales. Satis g° patet ꝙ̄ ſi volumus loq de pfectiōe, nāli hō ſup oēs creaturas h3 pfectiōe3 nālē. vñ ⁊ hō dicit̄ ſm̄ beatū Greg. oīs creatura. Jō rōnabile ē vt hō ēt habeat pfectionē moralē. ſ. de vita ſpūali ꝓpter hoc dicit thema. Fratres pfecti eſtote. ſ. in vita ſpūali. Mō vidēdū eſt in quo cōſiſtit vite ſpiritualis pfectio. Et inueni q̄ in quattuor. ſ.

V Jn dilectione generali ſine exceptione.
V Jn locutione rationali ſine offenſione.
V Jn diligentia virtuali cum recta intētiōe.
V Jn patientia tp̄ali cum vera exultatione.

¶ Dico primo ⁊c̄. ſ. dilectio vlis ſine exceptione eſt ſiue in hoc cōſiſtit qd̄ eſt diligere oēs hoīes vniuerſaliter: tā viuos q̄3 etiā mortuos ſ. illos de paradiſo de eis laudando deum de purgatorio ꝓ eis orādo vt inde exeāt ꝓ xp̄ianis: vt in fide ⁊ in bōa vita ꝯſeruent̄: ꝓ inimicis etiā orando vt ad bonū finē perducant̄. Nō ſolum debet quis diligere dominum ſuum ſed etiā omnes alios: ita q̄ totus mūdus recipiatur in corde ſuo ꝑ dilectionē vniuerſalē3

Talis eſt in h° gradu pfectiõis vite ſpũalis. qꝛ neminẽ excludit a dilectiõe. Sic faciũt aliq. Unꝰ dicit. ego diligo amicos meos: ſed nõ inimicos. Alius dicit. ego diligo parẽtes meos: ſʒ nõ curo de alijs. alius dicit: ego diligo illos de loco meo: ſʒ nõ alios. nihil valet. Rõ eſt. qꝛ opʒ ꝙ dilectio ſit vlis. Quilibet diligit imaginẽ xpi vel vginis marie cuiuſuis mãe ſit: ſiue auri ſiue argẽti ⁊c̃. Diligiť. n. ⁊ honorať ymago nõ rõne mãe: ſʒ rõne illius cuiꝰ eſt imago. Cũ ergo hõ ſit imago dei magis ppris ꝙ̃ imago fcã a pictore. Ad imaginẽ ꝓppe dei factus eſt hõ. Gen. ix. Jõ talis imago diligẽda ẽ in quacũqʒ mã: ſiue in auro ſiue in argẽto. imago dei aurea ẽ i hoie ſancto ⁊ bone vite q̃ diligẽda ẽ. Jtẽ imago ẽ de argẽto: quãdo hõ hʒ intellectũ clarꝫ in ſcia. ⁊ os i eloquẽtia: ⁊ cor in credẽtia. Jtẽ de ferro qñ ẽ impatiẽs: tñ eſt diligẽda. De ligno putrido eſt imago qñ ẽ peccator. De lapide duro qñ nõ hẽt deuotionẽ. De carbone nigro qñ pſona ẽ male famę: tñ eſt diligenda. qꝛ imago dei eſt: deſiderãdo ⁊ orando p ꝯuerſiõe ſua. Si ergo imagines ſunt amabiles rõne illorũ quos repreſentãt quãto magis homo. De hoc auctoritas xpi q predicãdo populo dixit. Audiſtis qꝛ dictũ ẽ antiqs. Diliges primũ tuũ: ⁊ odio habebis inimicũ tuũ. Ego aũt dico vobis. Diligite inimicos veſtros. benefacite his q oderũt vos. orate p calũniãtib' ⁊ perſequẽtibus vos vt ſitis filij patris veſtri q in celis eſt. q ſolẽ ſuũ oriri facit ſup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit ſup iuſtos ⁊c̃. Eſtote ergo perfecti ſicut pater veſter celeſtis perfectus eſt. Mat. v. Nota ꝙ loqť de dilectiõe gñali ⁊ gñalib' ſignis eius. Si eni diligitis benefactores: nec grates: nec grãs habeť: qꝛ ẽt iumẽta diligũt bñfactores. Canis eni diligit bñfactorẽ ſuũ ⁊ odit malefactorẽ. Qui ſolũ diligit amicos ⁊ benefactores nullũ meritũ hʒ apud deũ. Opʒ ergo diligere gñaliter oẽs amicos ⁊ inimicos ppter deũ. Jn hoc eſt meritũ. Si ergo eſt aliqs veſtrũ q in corde ſuo odiũ ⁊ rancorẽ ſeu malam volũtatẽ hʒ deponat. Jõ apl's. Uidete ne qs malũ p malo alicui reddat: ſʒ ſemp qđ bonũ eſt ſectamini inuicẽ ⁊ in oẽs. i. ad Theſſa. v.

¶ Dico ſcđo ⁊c̃. Locutio rõnalis ſine offenſione. Prima pfectio vite ſpiritualis cõſiſtit in corde. Jſta aũt ſecũda in ore. Talis. n. debet eſſe locutio ꝙ nõ offendat deũ nec proximũ. Offendiť aũt deus qñ hõ mẽdaciũ loqť: qꝛ ipſe ẽ vitas. Ego ſum via vitas ⁊ vita. Joh. xiiij. Peius ẽ mẽdaciũ in ore ꝙ̃ ſtercus. Rõ qꝛ auferť officiũ lingue q̃ data ẽ hoi ad exprimẽdũ mẽtis ꝯceptũ. Jõ ⁊c̃. Scđo iurãdo in uanũ offendiť deꝰ. Jnuanũ iurare ẽ qñ hõ ſine neceſſitate vel vtilitate iurat dicẽdo: p deũ iſta cappa ẽ nigra: ⁊ hmõi ⁊c̃. Tertio iurãdo falſe: ſicut multi miſeri q faciẽdo cõplacẽtiã ⁊ ad cõplacendũ amico vel vicino in iudicio falſuʒ iuramẽtũ faciũt. Quarto iurãdo enormiter cũ lingua quaſi cũ enſe diuidũt dñʒ ſuũ q̃tũ in eis ẽ: vt vobis modica iniuria. Quinto renegãdo terribiliť. Qꝛ iã hodie nõ ſufficit iurare: ſʒ dicũt. Maledicar ego a pranis hoib' iniqs ⁊ puerſis: ⁊ ſilia terribilia pferẽdo ⁊c̃. Sexto qđ ẽ peius blaſphemãdo horribiliter qñ ſũt irati ex ludo vel aliť cũ gladio pentiũt crucẽ vel manu dñs celũ dicẽdo verba ꝯ xpʒ ⁊ vginẽ mariã ⁊c̃. Ex iſtis pctis veniũt mala ifinita: iõ rectores debẽt ſup h° ꝓuidere: ⁊ ſtatuere ſub certis penis ꝯ tales ⁊c̃. Secũdo offendiť primus: qñ diffamať: vľ pctm̃ ſuũ ſecretũ publicat: vel ſeipʒ laudãdo. Jõ dico ꝙ locutio dʒ eſſe rõnalis ne deꝰ nec primꝰ offendať. Jõ dñt phi ꝙ iſta dña. rõnale ẽ pfectio eſſentialis hois: ⁊ formalis dña q̃ dat ei pfectionẽ. Quid ẽ hõ: aial rõnale: qꝛ mortale nõ ẽ de eẽntia: ſʒ additũ fuit ab iſidelib'. Angeli aũt nõ ſũt rõnales: qꝛ ſubito ⁊ ſine diſcurſu itelligũt. hoies ẽo ſolũ ſũt rõnales. De h° vide ſan. Tho. i. p. q. xviij. ar. iij. ⁊ iiij. Jõ dʒ loqui rõnabiliť. Jõ apl's. Jn multis offendimus oẽs. Si qs aũt in vbo nõ offendit h pfectus ẽ vir. Jac. iij. Nota hic de iuuene loquace ⁊ verboſo q venit ad quẽdã ſanctũ hoiem q̃rẽs ab eo ꝯſiliũ q̃lr gubernaret linguã ſuã. Qui dixit: facias ꝙ os tuũ nõ loquať vt burſa auari: ad ſoluẽdũ. Et iſte. Pater nõ intelligo iſtud. Et ſctũs rñdit. Burſa auari hʒ tres nodos: ⁊ qñ aliqs petit ab eo debitũ: nõ ſtatī ſoluit. ſʒ diſputat dicẽs. Et q̃re ſuʒ vobis obligatus eſſi a. ita dʒ fieri anteq̃ loqť. Jõ lingua hʒ tres clauſuras: q̃ſi tres muros. Secus de alijs ſenſib': q oẽs ſũt apti oculi nares: manus ⁊c̃. Sʒ lingua vľ lecua hʒ tres cuſtodiaſ. Jõ qñ vis loq: vt auarus diſputa p° intra te dicẽdo. Quare volo loq: erit neceſſariũ vtile vel edificatoriũ. Si nõ: truffatoriũ vel iniurioſum: nõ loquar: ergo. Qui iſto mõ ſcit gubernare linguã ſuã pfectꝰ eſt. Jõ apl's. Ois ſmo malus ex ore vro nõ pcedat: ſʒ ſi qs bonꝰ eſt ad edificationẽ fidei: vt dat grãʒ audiẽtibus ad Ephe. iiij.

¶ Dico tertio ⁊c̃. ſ. diligẽtia virtualis cũ recta intẽtiõe. ſ. ꝙ qlibet cũ diligentia faciat qđ teneť facere ſm ſtatũ ⁊ officium

ſuũ. Uerbigra. Religioſus q ẽ diligẽs in ſeruãdo ordinẽ ⁊ regulã. ⁊ tria vota eẽntialia ⁊ cerimonias in victu ⁊ veſtitu ⁊ ſilẽtio: talis ẽ pfectꝰ. Qui aũt dimittit pdicta lõge ẽ a pfectiõe. Jdẽ de diligẽtia ſacerdotũ in horis dicẽdis: tã de die ꝙ̃ de nocte. Jtẽ hr̃e diligẽtiã iſtrumẽtis eccl'ie: vt ſint bõa ⁊ mũda ⁊c̃. Jdẽ de laicis. Diligẽtia. n. vr̃a in h° ꝯſiſtit vt deũ operã facẽ orõnẽ dlotã: quẽadmodũ ſupplicať pape vľ regi ⁊c̃. Jn q̃libʒ ebdomada ſua re dñicã: audiẽdo miſſã cõpletã cũ ſilẽtio ⁊c̃. Et q̃libet ãno ꝯſiteri in pn° q̃dragesime: ⁊ in paſcha cõicare: ⁊ diligẽter pniãʒ datã a ꝯfeſſore ſuare: iſta faciũt xpianũ pfectũʒ. Proptẽ h° dicit deꝰ xpiano cuilibet. Ego dñs deꝰ oipotẽs. Ambula corã me ⁊ eſto pfectꝰ. Gen. xvij. Nõ. Ambula: nõ dic ſta vľ ſede: ſʒ ambula qđ nitat diligẽtiã. Ambulare eſt de vtute i vtutẽ ſcedẽ corã me. Aliq. n. ãbulãt nõ corã deo: ſʒ corã gẽtib': vt hypocrite ⁊ vani glioſi: vt laudent ⁊ videať. Sʒ ille ãbulat corã deo q qcqd facit: fac recta itẽtiõe p deo nõ curãdo de gẽtib': ſʒ de deo. Jõ dicebat Zach. Seruiamus dño i ſctitate ⁊ iuſtitia corã ipo oib' dieb' noſtris. Lu. i.

¶ Dico q̃rto. ſ. patiẽtia tpalis cuʒ exultatiõe. ſ. ad ſufferẽdũ mala ⁊ iniurias: qꝛ alr modicũ eẽt facẽ bõa opa niſi in aduerſis hõ hẽat patiẽtiã. Rõ eſt. Qui. n. vult itrare bellũ nõ ſolũ armať armis iuaſiuis: ſʒ etiã armis defenſiuis. Si. n. portat lãceã i dextera: ñ erit pfecte armatꝰ: niſi portat ſcutũ i ſiniſtra. Jta de nob q i h° mũdo ſumꝰ in cãpo blij. Jõ oʒ pfecte armari de armis iuaſiuis. Diligentia in ſpũalib' ẽ q̃ſi lãcea ⁊ defẽſiuis patiẽtia. Patiẽtia. n. ẽ q̃ſi ſcutũ qđ opponiť ſagittis tribulationũ iniuriaꝝ tẽptationũ ne tãgat cor. Sʒ multi ſine iſto ſcuto itrãt iſtđ bliũ. Sũt. n. diligẽtes in opib' ſpũalib': ſʒ ſũt ipatiẽtes in tribulatioib' ⁊ in iniurijs nõ ſũt firmi: qꝛ ſtatim ad modicã iniuriã turbaťr: iõ oʒ armari pfecte. Diligẽtia. n. in bõis ⁊ patiẽtia in malis faciũt hoiẽ pfecte armatũ. Cũ gaudio ſumẽde ſũt aduerſitates ⁊ tribulatiões: qꝛ meritorie ſũt. Plus meruit. Job p patiẽtiã i aduerſis: ꝙ̃ p diligẽtiã i bõis. Jõ dixit apl's Jacobꝰ. Oẽ gaudiũ exiſtimate frẽs mei cũ i tẽptatiões varias icideritis ſcientes ꝙ pbatio fidei vr̃e patiẽtiã opať. ⁊ patia aũt opꝰ pfectũʒ hʒ: vt ſitis pfecti ⁊ itegri in nullo deficientes Jac. i. Nõ cũ gaudio ſũt accipiẽde tribulationes. Tũ pp neceſſitatẽ: tũ ppť vtilitatẽ. Patiẽtia vobis neceſſaria ẽ: vt volũtatẽ dei facientes reportetis repromiſſionẽ. ad Heb. x.

¶ De ſancta trinitate. Sermo quartus.

n EMO aſcẽdit i celũ niſi q deſcẽdit de celo. habetur iſtud originaliť. Jo. iij. ⁊ officiať in euãgelio pſentiũ octauaꝝ. Jn pſenti ſmõe ſʒ motiuũ qđ dat mihi thẽa volo declarare quõ nos pctõres poterimꝰ i celũ aſcẽdere: qꝛ ab eo ſumꝰ finalr creati. Credo ꝙ erit mĩ vtiľ ⁊ pficua. Sed vt ſit deo acceptabiľ ⁊ gratioſa ſaluteť vgo maria. Thẽa ẽ vbũ xpi: qđ vbũ niſi itelligať recte portaret ſeu duceret pctõrẽ in deſpationẽ cũ dic. Nemo aſcendit i celũ ⁊c̃. Qꝛ nullꝰ deſcẽdit de celo niſi ipſemet xps: ſʒ ꝙ ipſemet declarauit cũ ſeqť filiꝰ hois q ẽ in celo. Jpſe eni deſcẽdit de celo i icarnatiõe: ⁊ aſcẽdit in celũ in aſcẽſiõe poſtq̃ cõpleuit opꝰ nr̃e redẽptiõis. Et dic. Nemo. i. nullꝰ hõ aſcendit. Ergo miſi qd faciemꝰ nos. Jõ dictũ vbũ ſic itelligiť. Nẽo aſcẽdit i celũ. ſ. vtute ppria niſi q deſcẽdit de celo. ſ. xps: qꝛ h° ſolũ ſibi cõpetit: qꝛ ſic falco vel aqla aſcendit vtute alaꝝ nec idiget auxilio: ſic xps cum duab' alis. ſ. potẽtia diuiali ala dextra: ⁊ glia hũanali q̃ſi ala ſiniſtra aſcẽdit in celũ: nec idiguit auxilio alteriꝰ. De h° pphã. Dd. A ſummo celo egreſſio eiꝰ: ⁊ occurſus eius. i. regreſſio: vſqʒ ad ſummũ eiꝰ. Ps. xviij. Jõ apl's. Qui deſcẽdit ipe ẽ ⁊ q aſcẽdit ſup oẽs celos: vt impleret oia. ſ. pphetizata. ad Eph. iiij. Ecce q̃lr itelligiť. Nẽo aſcẽdit in celũ ⁊c̃. Ergo nos q̃liter poſſumꝰ aſcẽdẽ: qꝛ nec hẽmꝰ potẽtiã diuinalẽ nec gliaʒ hũanalẽ. Jõ nõ poſſumꝰ aſcẽdẽ vtute ppria: ſʒ oʒ aſcẽdẽ vtute xpi: q dat nob vtutẽ fidei: ſpei: ⁊ charitatis ⁊ vtutes morales vt poſſumꝰ aſcẽdẽ. Nõ ſilitudinẽ de nebla q̃ de mane iacet in terra ſʒ poſt vtute ſolis aſcẽdit ſurſuʒ. Jta de nob q ſumꝰ terreſtres cõceptĩ nati ⁊ nutriti i ťra. Dd. Celũ. i. gliaʒ celi dño: ťrã aũt dedit filijs hoiuʒ. Jõ oʒ nos aſcẽdẽ vtute ſolis illiꝰ. ſ. de q̃ dic vgini marie. Felix naqʒ eſt ſacra vgo maria ⁊ oi laude digniſſima: qꝛ ex te ortꝰ ẽ ſol iuſtitie xps deꝰ nr̃. Qñ hõ morit i grã vtute iſtiꝰ ſoľ: hõ aſcẽdit q̃ſi hõ trahatur ab eo. Juxta illud. Ego ſi exaltatꝰ fuero a terra oia trahã ad meipſuʒ. Jo. xij. Et ſic itelligiť thema. Nẽo aſcẽdit in celũ ⁊c̃. ſ. vtute ppria. Nota nouẽ gradus huius aſcẽſiõis quẽadmodũ ſunt in celo nouẽ ordines angeloꝝ ſeu gradus. Jõ aptetis vos vt aſcendatis.

¶ Primus eſt peccatorum cognitio.
¶ Secundus cordis contritio.
¶ Tertius emendandi propoſitio.
¶ Quartus ſacramentalis confeſſio.

⁋ Quintus penitentialis ſatiſfactio.
⁋ Sextus debitorum reſtitutio.
⁋ Septimus fame reformatio.
⁋ Octauus iniuriarum remiſſio.
⁋ Nonus eucharistie cõio.

De iſtis dicebat Iſa. Venite aſcẽdamus ad mõtẽ dñi: ⁊ ad domũ dei Jacob. Iſa.ij. ¶ Dico pͥmo ꝙ pͥmꝰ gradus aſcẽſus eſt pctõꝝ cognitio. ſ. hẽre ſẽtimẽtũ ⁊ ɔſciaꝫ de pctis q̃ñ cõſciẽtia pũgit: ⁊ remordet ei. O miſer ego ſuꝫ religioſus: ⁊ nõ vixi vt religioſus: nõ ſeruaui regulã ⁊c̃. Idẽ de clericis ⁊ laicis. Talis iã tenet pedẽ in pͦ gradu. Talis cognitio ẽ neceſſaria: qꝛ nullus curat de medicina q nõ ſentit ſe īfirmum. Jõ dicebat Jeremias. Vide vias tuas in ɔualle ⁊ ſcito qd feceris. Jere.ij. Sed multi deficiũt ī iſto gradu q ſtatī ſentiũt defectꝰ corporis: ſꝫ nõ ſentiunt mala aīe. Verbigrã. Sũt multi q ſtatī ſentiunt vẽtũ intrãtẽ ꝑ feneſtrã: ſꝫ nõ ſentiũt vẽtos ſupbie: vane glorie ⁊ ꝓſumptiõis: flãtes ī corde. Magnꝰ defectꝰ eſt iſte. Alij ſentiũt ſtatī puluerẽ ⁊ claudunt ſibi os ⁊ nares: ſꝫ nõ ſentiũt in aīa pulueres auaricie: vſure: furti: rapine ⁊c̃. Alij ſentiũt ſtatim modicũ calorẽ forte ꝓuenientẽ ex nimio potu: ſꝫ nõ ſentiũt ignẽ luxurie q totuꝫ cõburit. Alij ſentiũt ſtatī paruã ſpinã ī digito: ſꝫ nõ ſẽtiũt gladiũ dyaboli q totã aīaꝫ transfodit: q̃ñ recurrũt ad diuinos ꝓ ſanitate: ꝓ ſe vl ꝓ filijs: vl ad inueniẽdũ rẽ ꝑditã. Alij ſi comedunt legumia ſtatī ſentiũt aliqd īfra dẽtes: ⁊ nõ ſẽtiũt ſaxũ īferni quẽ tenẽt ī ore q̃ñ iurãt. Aliꝰ ſentit ſtatī ſi hꝫ ſtomachũ repletũ cũ nõ poterit dormire: ſꝫ q̃ñ tenet ſtomachũ aīe repletũ veneno odij ⁊ rãcoꝝ nõ ſent. Alij ſi dormiũt ī lecto ſtatī ſentiũt pulicẽ: ſꝫ nõ ſentiũt lupos vl leones īferni q tenẽt vos ne vadatis ad miſſã: vl exhĩt vos de eccl'ia: ⁊ ſic de alijs. Jõ pauci ſũt q aſcẽdũt in pͦ gradu. Nõ ſũt iſti ſic. Dd q ſtatī habuit cognitionẽ de pctõ ſuo. Jõ dixit dd. ps.l. Ampliꝰ laua me ab iniqtate mea: ⁊ a pctõ meo mũda me. ⁊ aſſignauit rõnẽ dicẽs. Qm̃ iniqtatẽ meã ego cognoſco: ⁊ pctm̃ meũ ɔ me ẽ ſẽp. q.d. Jã ſũ in pͦ gradu. Jõ qlibꝫ vrꝫ auiſet ſe q̃lr iuit: ī q̃ ſtatu ẽ: ⁊ corrigat ſe. ¶ Scðs gdus eſt cordis ɔtritio. Poſtq̃ȝ hõ cognoſcit pctã dꝫ ɔteri ⁊ dolẽ de eis: qꝛ aīs cognoſcẽ pctã ⁊ dlectari ī ipſis malũ eẽt ⁊ pctm̃. Neceſſaria ẽ gͦ ɔtritio. Jõ dixit. Ezechias rex vt hꝫ Iſa. xxxviij. Recogitabo tibi oẽs ãnos meos in amaritudine aīe mee. Dñe ſi ſic viuit ⁊ ī talibꝰ vita ſpũs mei: corripies me ⁊ viuificabis me. Nõ cũ dī tibi: nõ dixit mihi ſeu mũdo ⁊c̃. ſꝫ tibi: qꝛ nullꝰ dolor de pctis valꝫ aliqd niſi ſit reſpectu dei: etiã ſi ꝓ vno pctõ hõ ꝓijcẽt tot lachrymas q̃t ſũt gutte aq̃ in mari: nihil valẽt niſi ſit reſpectu dei. Verbigrã. Si religioſꝰ cogitãs ꝙ ꝑſidẽs ſuꝰ ſi ſciret mala ſua īcarcerabit eũ: ⁊ illo timore plorat: vl qꝛ erit diffamatꝰ ⁊c̃. nihil valꝫ qꝛ hꝰ nihil aliud ẽ niſi ſcogitabo mihi ñ tibi. Sꝫ tũc eẽt ɔtritio ſi dicẽt. O miſ q̃t pctã feci: ⁊ q̃tũ offẽdi creatorẽ meũ q de nẽore mũdi me elegit ⁊ plãtauit in religiões vt ſuirẽ ſibi: ⁊ ego miſ feci opm̃ ⁊c̃ eẽt ɔtritio. Idẽ de ſacdote q̃ñ cogitat. O miſ: epũs ſciet ꝙ ego ſũ ɔcubinariꝰ ⁊c̃. ⁊ ꝑdã bñficiũ: ⁊ plorat: nihil valꝫ attritio poſſet eẽ q̃ nõ ſufficit ad ſaluationẽ: ſꝫ poſſet eẽ ɔtritio ſi reſpectu dei dolẽt dicẽdo. O miſer: deꝰ fecẽ mihi grãꝫ quã ãgelis nõ fec ⁊c̃. Idẽ de laycis: ſi aliqs eẽt ſniatꝰ ad furcã: ⁊ plorat ꝓꝑ ꝑiculũ ⁊ diffamationẽ ⁊c̃. nihil valꝫ. Idẽ de mulĩe cuiuſuis ſit ſtatꝰ q̃ peccauit ⁊ plorat timore viri vl diffamatiõis ⁊c̃. nihil valꝫ: opꝫ ꝙ ſit reſpectu dei. Jõ dic ꝓpha in ꝑſona xpĩ. Recordabũt mei: qꝛ ɔtriui cor eoꝝ fornicãs ⁊ recedẽs a me: ⁊ diſplicebũt ſibimet ſuꝑ malis q̃ fecerãt in vniuerſis abominatiõibꝰ ſuis. Ezech.vi. ¶ Tertiꝰ gdꝰ ẽ emẽdãdi ꝓpoſitũ: ⁊ ſeqt ad duos gradꝰ ꝑdictos. Quid.n. valẽt cognitio pctõꝝ ⁊ ɔtritio niſi hõ hẽat ꝓpoſituꝫ emẽdãdi ⁊ corrigẽdi vitã ſuã nihil valet. Jõ neceſſario reqrit ꝓpoſitũ firmũ emẽdãdi dicẽdo. Ego ɔſueui eẽ ſupbꝰ: põpoſus: ſꝫ factuꝫ ẽ. De cetero volo viuẽ hũilr: ⁊ ſic de alijs: hͦ ẽ emẽdãdi ꝓpoſitũ. Qꝛ modicum eẽt dolẽ de pctis ꝑteritis: niſi hõ ꝓponat cauẽ a futuris. De hͦ Dd. Btũs vir cuiꝰ ẽ auxiliũ abs te. ſ. ad te: aſcẽſiões in corde ſuo diſpoſuit in valle lachrymaꝝ: in loco queꝫ poſuit. ps. lxxxiij. Nõ ī valle lachrymaꝝ. Vallis iter duos mõtes ɔſiſtit. Ita vita pñs dī vallis lachrymarũ ɔſiſtẽs int duos mõtes: q̃ꝝ vnꝰ ẽ paradiſus terreſtris: altꝰ īrãtũ ꝙ aq̃ diluuij q̃ aſcẽderũt. xv. cubitis ſuꝑ oẽs mõtes illuc nõ aſcẽderũt: de quo dic Beda. ꝙ folia arboꝝ tãgũt ſperã ſiue celũ lune. Aliꝰ mõs ad quẽ debemꝰ aſcẽdẽ ẽ paradiſus celeſtis. Et ꝓ debemꝰ nos diſponere ꝑ bonã vitã ⁊ bõa opa vt illuc aſcẽdamꝰ. Jõ dicit aſcẽſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lachrymaꝝ ī loco quẽ poſuit. Locꝰ religioſi ẽ monaſteriũ: clerici eccl'ia: ⁊ ſic de q̃libꝫ ſtatu laycoꝝ. In q̃libet iſtoꝝ locorũ qlibet dꝫ diſponere aſcẽſiones ꝑ receſſum a malis ⁊ acceſſum ad bonũ. Jõ xps. Vade ⁊ iã amplius noli peccare. Jo.viij. Quaſi dicat. Ex quo iaꝫ

aſcendiſti in primo ⁊ ſecundo gradu. Jõ vade aſcende amplius ⁊ iam noli peccare. Ecce ꝓ propoſitũ emendãdi. ¶ Quartꝰ ẽ ſacramentalis ɔfeſſio. Et ſeqt ad ꝑdicta. Quid.n. valeret mũdare camerã ſi ſtercus remaneret ī angulo. Jõ oportẽt vt ꝑ feneſtrã ſtercꝰ ꝓijciat. Ita illius q hꝫ cognitiõeꝫ pctõꝝ ⁊ ɔtritiõeꝫ cũ ꝓpoſito nõ redeũdi. Camera ɔſcie erit mũda ſi ſtercus pctõꝝ ꝑ feneſtrã oris ꝓijciat: dicẽdo ɔfeſſori. Pater ego fui ſupbꝰ ⁊c̃. ⁊ ſic de alijs pctis. Ex hoc dicebat beatꝰ Jo. ſi cõfiteamur pctã nr̃a fidelis ⁊ iuſtus ẽ deꝰ: vt remittat nobis pctã: ⁊ emũdet nos ab oī iniqtate. i. Jo.i. Propter hͦ ſtatutũ ẽ ꝙ quolibet ãno in quadrageſima hõ ɔfiteat pctã ſua mũdãdo conſciẽtiã: vt ſit habitatio dei: aīs enī eẽt habitatio demonioꝝ. Jõ dicit ſcriptura. Qui abſcõdit ſcelera ſua nõ dirigẽt. ſ. vt aſcẽdat in celũ. Qui aũt ɔfeſſus fuerit ⁊ reliquerit ea miaꝫ cõſequet. Prouer. xxviij. ¶ Quintꝰ gradus eſt pnialis ſatiſfactio. Differẽtia eſt iter ſatiſfactionẽ ⁊ reſtitutionẽ. Satiſfactio fit deo pro pctis. Reſtitutio fit ꝓximo: de iſta dicã in ſexto gradu. Sicut.n. ex pctis q̃ fecimꝰ offendimus deũ: ita ꝑ pniaꝫ debemus facere deo ſatiſfactionẽ. Verbigrã. Si offẽdiſtis deũ ꝑ ſuꝑbiã debetis ſatiſfacere ſibi ꝑ humilẽ orõnẽ. Si ꝑ auariciã ſatiſfacere debetis ꝑ elemoſynas ⁊c̃. Si ꝑ luxuriã: ſatiſfacere debetis ꝑ carnis afflictionẽ: ne a demõibꝰ vos puniri oportẽat ī īferno: ⁊ ſic de alijs. Rõ: huiꝰ ſatiſfactionis ẽ: qꝛ poſt recõciliatiõeꝫ amicabilẽ reqrit ſolutio debiti. Jõ Lu.iij. Facite gͦ fructꝰ dignos pnie. Ubi dic glo. ꝙ fructꝰ ẽ ⁊c̃. q̃ñ medicinas corrũdet plage ſiue morbo. Sꝫ mõ in pluribꝰ oẽs ɔfeſſores dãt vnã medicinã cuilibet morbo. ſ. miſſas. vt ipſi hẽant ⁊c̃. ¶ Sextus ẽ debitoꝝ reſtitutio: q̃ fit ꝓximo: qlibet reſpiciat domũ taxiã vel burſaꝫ: ſi ẽ ibi aliqd de malis bonis ⁊ iniuſtis: de vſura: furto: rapina: vel retinẽdo mercedeꝫ laboratoꝝ. decimã ⁊ ꝓmitias reſtituat. Dicũt aliq. Poſt ego dimittã in teſtõ vt reſtituat ⁊c̃. Et iterum vos ibitis in īferno: ſi mors vos ɔtingat ſine pnia ſtatī. n. dꝫ reſtitui alienũ ⁊c̃. De q vide ſanctũ Tho. ſcða ſcðe. q. de reſtitutiõe. Et ſiue reſtitutio ſtat ꝑ heredẽ ſiue nõ liberabit vos. Et pater. Oporteret me vẽdere ⁊c̃. ſi vellẽ reſtituere ⁊c̃. Solutio. Quare nõ: ⁊ vẽdere debetis ⁊ diminuere ſtatũ qꝛ regula eſt iuridica: ꝙ nõ dimittit pctm̃ niſi ablatũ reſtituat. xiiij. q. vi. Si res. Jõ reſtituatis. In iſto gradu multi frãgũt ſibi collũ. Jõ dicit apl's. Reddite oībus debita. Cui tributũ tributũ: cui vectigal vectigal: cui timorẽ timorẽ: cui honorẽ honorẽ. Nemini qcqd debeatis niſi vt iuicẽ diligatis. ad Ro.xiij. ¶ Septimus eſt fame reformatio. Si diffamaſtis vel iudicaſtis vel ɔdẽnaſtis aliquẽ opꝫ ꝙ reſtituatis ſibi famã corã illis: etiã dato ꝙ dixeritis veꝝ: ſi reuelaſtis peccatũ occultũ. Et vt itelligatis hoc pctm̃: dicã vobis ſilitudinẽ de nobili dñã optime ornata quã latrones deſpoliauerũt vſq̃ ad camiſiaꝫ: deinde venit alius ⁊ expoliauit ſibi camiſiam. Credo ꝙ magis credit ſe iniuriataꝫ ab iſto ſcðo ꝙ ab alijs. Ita ꝑſona q̃ hꝫ bonã vitã portat camiſiã albã ꝑ bonã famã ⁊ veſtes auro ⁊ ſerico cũ margaritis q̃ ſũt bona opa. Sꝫ q̃ñ peccat mortaliter depredat a latronibus inferni. ſꝫ adhuc remanet ſibi camiſia alba. ſ. bona fama: ſꝫ q̃ñ tu reuelas ſuũ pctm̃ qð erat ſecretũ: tũc denudas ſibi camiſiã. Magis peccatũ facis q̃ȝ ſi bona exteriora ſibi furatus fuiſſes: qꝛ. Melius ẽ nomẽ bonũ q̃ȝ diuitie multe. Suꝑ aurũ ⁊ argẽtũ eſt bona grã ſ. bona fama. Prouer. xxij. Si gͦ q furat pecunias vel alia bona tenet ad reſtitutionẽ ſi vult ſaluari: q̃ꝫto magis neceſſario reſtituenda eſt fama. Ideo Aug. Non pigeat ex ipſo ore ferre medicamẽta vnde facta ſunt vulnera. ¶ Octauus gradus ẽ iniuriarũ remiſſio. Si ordine iuſticie vultis iuſticiã. hͦ poteſtis licite. Sꝫ in corde veſtro nõ teneatis deſideriuꝫ vindicte: ſꝫ exẽplo xpĩ q in cruce ꝑpcit oībꝰ parcatis inimicis dicẽdo. Dñe vt parcatis mihi: remittatis mihi iniurias q̃s feci vob ego remitto iniurias inimicis. Unũ dicit xps. Pater meꝰ celeſtis tradet vos tortoribꝰ: ſi nõ remiſeritis vnuſq̃ſq̃ fratri ſuo de cordibꝰ veſtris Mat. xviij. ¶ Nonus ẽ eucharistie cõmunio ꝓ cõplet pnia. In iſto gradu iungimur deo. Oia enī ꝑdicta ſunt ꝑparatiões ad aſcẽſum celeſtẽ. Sꝫ ꝑfecta medicina virtus aīam ſecũ trahens ad celum eſt eucharistia. Nota exemplum de cõmunione Hugonis de ſancto victore. Ideo xps. Ego ſum panis viuus q de celo deſcendi. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternũ. Jo.vi. Dicat ɔtra illos qui nõ cõmunicant ⁊c̃. De quibus Jo.i. In propria venit ⁊ ſui eum non receperunt.

¶ In feſto corporis xpĩ: ⁊ hͦ de corpe xpĩ glorioſo. ſ. ſancto ſacramento. Sermo primus.

Ego accepi a dño qð ⁊ tradidi vobis. Verbum iſtud habetur textualiter. i. ad Chorin.

xi.Et recitatū eſt ſtatiʒ in epiſtola hodierna.
Scōm ꝙ totū feſtū hodiernū eſt de illo ſctō
⁊ glorioſo ſacramēto altaris.Sic erit ⁊ ſmo
nr̃.Et hēbimus multas bonas ſpeculatiōes.
Pro itellectus illumiatiōe:⁊ aiaꝝ ꝯſolatiōe:
⁊ aliq̄s moralitates ꝓ vite correctiōe:ſʒ ſalu-
tef prius ỽgo' Maria. Pro huius ỽbi decla
ratiōe ⁊ mãe ꝑdicāde introductiōe ſciēdū ꝙ
tota credentia cordis quā hēmus de iſto ſan
cto ſacro ⁊ locutio oris quā facimꝰ de eodē:
tota dʒ eſſe fundata i ſancta ſcriptura. Ita ꝙ
cor nō dʒ ſe plus extēdē ad credendū: nec os
ad loquēdū:niſi q̄tū hēmus ex ſacra ſcriptu
ra. Rō ē ꝓpter altitudinē ⁊ ſubtilitatē tran-
ſcēdētē huiꝰſacramēti qđ excedit oēm itelle-
ctū nãlē ⁊ ſciam philoſophicalem ⁊ oē poſſe
nãe. Qui ergo de hoc ſctō ſacro vellet credē
vel loq̄ ſm intellectū nãlē aut ſciam philoſo-
phicalē vł poſſe nãe erraret ⁊ deficeret i mul
tis:ſicut q vellet nūerare ſm itellectū q̄t pal-
mi ſeu cubiti ſunt ab hinc vſqʒ ad celuʒ: quot
paſſus ab oriēte vſqʒ ad occidētē: vł quot ſūt
grana arene ⁊ gutte aque erraret ⁊ deficeret.
Jō dicit ſcriptura. Eccli.iij. Altiora te ne q̄ſie
ris.i.itellectu nãli:⁊ fortiora te ne ſcrutatꝰ fue
ris.i.ſcia phicali:ſʒ q̄ ꝑcepit tibi deꝰ.i.in ſacra
ſcriptura q ē os eiꝰ hñs duo labia.i.duo teſta
mēta. Supius eſt nouū teſtamētū: iferius ve
tus teſtiñ. Jō ait dñs. Si ſepaueris ꝑcioſuʒ a
vili q̄ſi os meū eris. Jere.xv.illa cogita ſem-
ꝑ. Jō mō dimittēdo rōnes nãles ⁊ phicales
ſolū recipiā auctates de ſacra ſcriptura quia
nolo aliqđ dicere niſi ꝙ dñs dicit in ſacra ſcri
ptura. Et tūc potero dicē thema. Ego accepi
a dño:nō a pho: nec a virgilio: nec naturali
igenio:ſʒ a dño.i.in ſacra ſcriptura qđ tradi-
di vobis. Pʒ thema. Inter cetera mirabilia
⁊ ſecreta huiꝰ ſacramēti ſūt qnqʒ principalia
que dicā vobis modo ſm ſanctā ſcripturam.

Primum eſt mutatio ſubſtantialis.

Secundum operatio ſacerdotalis.

Tertium habitatio ſacramentalis.

Quartum perceptio ſenſualis.

Quintum receptio viſualis.

In his ſunt altitudines ⁊ difficultates huius
ſacramenti. Si dicat. Vñ habetis hoc frater. Rñ-
det thema. Ego accepi a dño:⁊ modo tradā
vobis. Primū mirabile ⁊ altū ſecretū hu
ius ſcti ſacrificij eſt mutatio ſubſtātialis. Du-
plex eni ē mutatio:vna ē accidētalis:alia ſub
ſtātialis. Mutatio accidētalis ē qñ accidēs
vel q̄litas mutat in creatura manēte eadem
ſuba vt ē mutatio de albedine in nigredinē:
vel de ſanitate i ifirmitatē: vł de caliditate in
frigiditatē:vł de puitate in magnitudinē:ſm
qđ mutat puer:ſʒ ſubſtātia manet eadē:tales
mutatiōes dnr eē accidētales. Mutatio ſub-
ſtātial eſt qñ nō ſolū accidēs: ſʒ etiā ſuba mu
tat:vt ſi lutū mutaret in auꝝ:vł plūbū i argē-
tū nō ſolū accidētia mutarent ſʒ ſuba. In iſto
aūt ſacro ſolū fit mutatio ſubalis ⁊ nō accidē
talis:qꝛ ſuba panis ⁊ vini nō manēt facta cō-
uerſiōe:ſʒ accidētia eoꝝ manēt. In iſto auteʒ
ſacro deficiūt due regule phie. Pria q̄ dicē ꝙ
qñcūqʒ fit mutatio ſube ⁊ accidētiū. Rō:qꝛ
accidētia nō migrāt.i. trāſmutat de ſubiecto
in ſubiectū qꝛ ſi lutū mutat in auꝝ:etiā q̄litas
eiꝰ mutat. Sʒ in hoc ſacro ē oppoſitū:qꝛ ſuba
panis ỽtute ỽboꝝ mutat in corpꝰ xpi: accidē
tia aūt nō:qꝛ eadē albedo ⁊ q̄titas ⁊ rotūdi
tas odor ⁊ ſapor remanēt q̄ priꝰ. Nō gubnā
do vos ꝑ regłas philoſophie i hoc ſacro opor
teret errare ⁊ deficē. Et facta mutatiōe:adora
mꝰ:ſʒ nō adoramꝰ id qđ videmꝰ.i. albedineʒ
nec rotūditatē: ſʒ xpʒ veꝝ deū ⁊ hoieʒ īfra cō
tētū: ita ỽe ⁊ realiř vt in vtero ỽgis fuit vł in
celis ē. De hoc vide ſctm̄ Tho.iij.p.q.lxxv.art.
i. Quēadmodū eni milites adorāt regē infra
cortinas qñ audit miſſā:ſʒ ipm nō videāt: ita
nos adoramꝰ xpm īfra illa accidentia q̄ſi īfra
cortinā exiſtētē. Scđa regła phie deficit etiā
in hoc ſctō ſacro q̄ dicē: ꝙ nulla mutatio ſub-
ſtātialis ē itegra:qꝛ ſꝑ remanet pma mã:quā
phi:vocāt yle:qꝛ ſi lutū mutat in auꝝ mã pri-
ma q̄ eſt in termino a quo ē eadē cū illa q̄ eſt
in termino ad quē:qꝛ eadē mã oiuʒ generabi
liū ⁊ corruptibiliū. In hoc ſctō ſacro ħ regula
deficit:qꝛ nihil remanet de mã nec de forma
ſubali panis: qꝛ totū mutat in corpꝰ xpi. De
hoc vide ſctm̄ Tho.iij.p.q.lxxv.ar.v.⁊.vi. Jō
oʒ ꝙ hō non regat ſe ħ ꝑ regulas phicales q̄
deficiunt:ſʒ ſm ſctām ſcripturā in pſalterio q̄
dicit. Hec mutatio.i. ſubalis dextre excelſi.
Mutatiōes nr̃e ſunt de ſiniſtra:ſʒ iſta dextre
excelſi. Et ſeq̄t:tu es deꝰ qui facis mirabilia.i.
iſta ꝑdicta. ſilr de mutatiōe vini in calice in
ſanguinē xpi. Moralr hētis hic doctrinā ꝙ
debetis xpm adorare in hoſtia cōſecrata ſine
dubio ⁊ ſine ꝯditiōe. Aliq ꝑſumptuoſi ⁊ ꝑter
uiꝰ cadūt in errorē:dicēdo qñ adorāt. Adoro
te ſi tu es xps. Nec grates nec grās:qꝛ etiā li
gnū:vel lapidē vel canē poſſetis adorare iſto
mō cū cōditiōe. Jō ſine ꝯditiōe debetis ado-
rare. Rō:qꝛ ꝯditio dubitationem includit:⁊
deꝰ vult adorari firmiter toto corde ſpū volū
tate ⁊ deuotiōe. Jō vð. Tollite hoſtias ⁊ itroi-

te in atria eiꝰ:adorate dñm in atrio ſctō eius
ps.xcv. Nota.tollite hoſtias:hic loq̄t pſbyte-
ris. Et itroite in atria eiꝰ.hic loq̄t pplo. Ado
rate dñm.i.taꝫ ſacerdotes q̄ʒ ppls. In atrio.
glo.i.in corde ſine dubio ⁊ ſine cōditiōe. Di-
ceret aliq̄s. Si ſacerdos nō dixit ỽba:vł ſi nō
ſit ordinatꝰ nō cōſecrauit:gᵒ ⁊c̄. Rñdeo ꝙ ſa
cerdos ſolū dānabit:⁊ nō ē piculū vobis. Jō
adoretis ſine dubio.ſʒ eniʒ habitualiř hēatis
in corde hoc ꝙ ſi oppoſitū ſciretis nō adoretis:
⁊ hoc ſufficit:tñ hoc non dʒ exprimi ỽbis.ſed
ſimplr adorare debetis. Ecce pmuʒ mirabile
ſecretū:qđ ego accepi a dño i ſcriptura:⁊ tra-
didi vobis. Scōm mirabile huiꝰ ſacramē-
ti ē opatio ſacerdotalis.i.ꝙ ſacerdos exiſtēs
in terra hʒ ptātē vt apiat celos ⁊ faciat deſcē
dere filiū ỽginis marie in altari in manibus
ſuis. Magnū mirabile reputat in moyſe q fe
cit deſcēdē māna de aere. vt habet. Exo.xvi.
Et de helya q fecit deſcendere ignē de ſperā
ignis:ad ꝯburēdū duos qnq̄genarios: vt ha
bet.iiij. Reg.i. Maiꝰ mirabile ē hic qñ ſacer
dos non de aere nec de ſpa ignis nec de celo
lune:nec de celo mercurij:nec ð celo veneris:
nec de celo ſolis:nec de celo martis: nec ð celo
iouis:nec de celo ſaturni: nec de celo ſtellato
ſiue firmamēto:nec de celo chriſtallino:ſʒ de
celo empyreo fac̄ xpʒ deſcēdere. Ecce opatio
ſacerdotalis. Scitis ꝙ qñ ỽgo maria ſaluta-
ta ꝑ angelū gabrielē cōſentiēs dixit. Ecce an
cilla dñi ⁊c̄. Luc̄.i.in vltimo ỽbo celū fuit ap
tū:⁊ filiꝰ dei deſcēdit i vtero ſuo:⁊ angelus et
ỽgo adorauerūt ipm in vtero:⁊ ſic os ỽginis
apuit celū:ita os ſacerdotis:⁊ excellētiꝰ. Nō
diſplicebit ỽgini Marie ſi dico ỽitatē:qꝛ vir
go apiēdo celū habuit dicē octo ỽba. Pꝛm̄.
Ecce:ſcōm ancilla ⁊c̄.quouſqʒ dixit totū: tūc
eni celū fuit apertū:⁊ ipſa cōcepit. Et ſacerdos
ſolū dixit qnqʒ ỽba:⁊ qñ dicit vltimuʒ ỽbū.i.
meū:tūc celū apit ⁊ xps eſt in hoſtia. Itē vir
go Maria ſolū ſemel apuit celū ⁊c̄.ſʒ ſac̄dos
q̄libet die ⁊ in q̄libet miſſa. Itē in vtero ỽgis
deſcēdit paruꝰ:nō ita magnꝰ ſicut formica et
paſſibilis ⁊ mortalis:ſʒ in hoſtia deſcēdit ita
magnꝰ vt eſt in celo:vt fuit in cruce:nec paſſi-
bilis nec mortalis:ſʒ glioſus ⁊ ipaſſibił. Gre-
go. Quis fideliū dubiū hēe poſſit in ipa imo
latiōis hora ad ſacerdotis vocē celos apiri:⁊
i illo ieſu xpi myſterio angeloꝝ choros adeſ-
ſe:ima ſūmis ſociari ⁊ celeſtibus iungi: vnuʒ
idēqʒ ex viſibilibꝰ:atqʒ iuiſibilibus fieri. Gre
go.in.iiij.dialo.⁊ de cōſecra.diſ.v. Quis. Nō
aliter intelligit.celos apiri:quēadmoduʒ ſe
manifeſtatiōe materia ſecreta dr̃. Mihi apu-
it cor ſuū nō ꝙ corrumpat vel diuidat:ſʒ qꝛ ſe
cretū manifeſtat. Ita dixit dalida de ſamſo-
ne philiſteis. Nūc apuit mihi cor ſuū. Judicū
xvi. Ita de filio dei qui eſt ſecretꝰ in celo em-
pyreo:qñ deſcēdit in hoſtia:cōſecrata: illa de
ſcēſio dicit apitio celoꝝ. Hic ē panis q de ce-
lo deſcēdit. Siqs manducauerit ex hoc pane
viuet in eternū. Jo.vi. Si dicat. Xps de celo
deſcēdit in hoſtia:ergo recedit de celo. Rñ-
deo ꝙ nō dimittit celū. Ad hoc nota duas ſi
militudines. Prima de domo hñte cētū fo-
ramina vel mille foramina: in quolibet itrat
radius ſolis:⁊ tñ nō recedit de celo. Ita xps
radius dei pꝛis deſcēdit in q̄libet hoſtia:⁊ tñ
nō dimittit celuʒ. Scđa de voce mea: q̄ eſt in
q̄libet aure vr̃a. Jā videtis q̄t aures ſūt hic. Nō
credo ꝙ q̄libet hʒ duas ⁊c̄.⁊ in q̄libet eſt vox
mea ⁊ tñ nō recedit a me. Si ỽbū corruptibi
le ⁊ trāſitoriū pōt tātū:q̄to magis ỽbū eter-
nū. De quo Jo.i. In pricipio erat ỽbū ⁊c̄. Jō
dð. Dñs in tēplo ſancto ſuo: ⁊ ſił dñs in celo
ſedes eiꝰ. Sic ỽgo grauida erat tēplū deitatis
hoſtia cōſecrata eſt grauida. Tēpluʒ dei pōt
dici vbi ſūt angeli:vt dicit Gregoriꝰ ꝙ rex nō
vadit ſolus:ſi non hērēmꝰ oculos lippos nec
aures obturatas viderēmꝰ ⁊ ſentiremus eos
cantātes. Sicut aliq ſancti:vt beatꝰ Thomas
de aquino ordinis fratrū ꝑdicatoꝝ qui ordia-
uit officiū hodiernū q cantat. Panis angeli
cus fit panis hoīum:dat panis celicus figu-
ris terminū. O res mirabilis mãducat dñm
ſeruꝰ paup ⁊ hūilis. Moralr patet q̄lr mū-
dus dʒ eē ſacerdos q hʒ ibi iudicē ⁊ circūdat
angelis ⁊ manꝰ ⁊ digiti iplent angelis. Si eſt
bonꝰ dicūt āgeli. O bñdicte maiorē grãʒ ha
bes q̄ nos ⁊c̄. Si ſit malus:luxurioſus:cōcu-
binarius:luſor ⁊c̄. dicūt angeli xpo. Dñe vis
tu vt occidamꝰ iſtū ꝓditorē. Rñdet xps. No
lo mortē pctōris:ſʒ vt ꝯuertat ⁊ viuat. Ezech.
xviij. Quō eſt hic:quid forte facitis vos iam in
cordibꝰ veſtris. Si ſacerdos ſit male vite:lu-
xurioſus ⁊c̄. An talis hʒ illā ptātē cōſecrādi
⁊c̄.qꝛ de bono ſacerdote hñ credimus. Rñ-
deo ꝙ tā bonꝰ q̄ malus ſacerdos dicēdo ver
ba cōſecrant vere. Ad hoc nota ſilitudinē de
duobus canalibus aureo ⁊ ligneo : ꝑ que aq̄
ab eodē fonte venit in ortū ad rigandum cau-
les. Que caules erūt meliores:nō:qđ tantum
valent vne q̄tū alie ex quo aq̄ eſt eadē: qꝛ bo
nitas caulium nō eſt ỽtute canaliū ſʒ ỽtute fon
tis. Ita in ꝓpoſito. Fōs vñ ꝓcedit aqua totiꝰ
mūdi ⁊ ſapiētie eſt xps. Fōs ſapiētie ỽbū dei

in excelſis. Eccl'i.i. Canalia ꝑ q̄ trāſit aqua cō-
ſecratiōis ſūt ſacerdotes. Hoſtie ſūt herbe vl'
caules de terra tritici nō de alia mā. Canale
aureū ē bonus ſacerdos ⁊ deuotus: ligneum
eſt ſacerdos male vite ɔcubinari⁹: ſymoniac⁹
ribaldus ⁊c. tñ qlibet h' ɔſecrat nō v̄tute ſa-
cerdot: ſz xp̄i. Xp̄s aūt i fine faciet vt dn̄s hor-
ti. Qui poſtq̄ vſus ē canalib⁹. Canale aureū
ponit in theſauro in capſa celi. Qui mihi mi-
niſtrat me ſeq̄tur: ⁊ vbi ſum ego illic miniſter
me⁹ erit. Jo. xij. Canale ligni putridi ponit in
ignē ad ɔburēdū i iferno. Jō apls. Probet
aūt ſeipſū hō: ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ de cali-
ce bibat. Qui. n. mādūcat ⁊ bibit idigne: iudi-
ciū. ſ. dānatiōis ſibi mādūcat ⁊ bibit: nō diiu-
dicās corp⁹ dn̄i. i. Cor. xi. vbi dic̄ gloſa Am-
bro. Jta punieꝫ ac ſi xp̄z ꝓprijs manib⁹ iterfe-
ciſſet. Ecce h' opatio ſacerdotalis: ⁊ vn̄ ſcitis
h⁹ fraꝫ. Ego accepi a dn̄o qđ ⁊c. ¶ Tertiū ſe-
cretū mirabile hui⁹ ſacri ē h̄itatio ſacralis. O
mirabile eſt ꝙ tot⁹ xp̄s in tā pua q̄titate habi-
tet. Dices tu: q̄li ē hoc poſſibile. Jtē quō ē
poſſibile ꝙ q̄n frangiꝫ hoſtia nō frāgiꝫ totus
xp̄s: imo tot⁹ iteger manet ⁊ in q̄libet pticula
fractiōis. Hic deficit ois regula ph'ie: veruntñ
ꝓ ɔſolatōe vr̄a oñdā vobis ſilitudinē ad ocu-
lū de imagine vr̄a q̄tūcūq; ſit magn⁹ q̄ tota
recipiꝫ in ſpeculo: ⁊ ſi eēnt cētū mille ⁊ vltra
ſpecula corā vobis in oib⁹ eēt imago vr̄a ⁊ ſi
frāgaꝫ ſpeculū: tñ nō frāgiꝫ imago: imo i vna
quaq; pticula ei⁹ manet itegra. Et nūqd deus
pr̄ poterit ſim̄ de imagine ſua q̄ ē xp̄s. Xp̄s eſt
imago iuiſibiꝫ dei. ij. Cor. iij. ⁊ Coloſ. i. Ho-
ſtia ē ſpeculū. Diceēt aliqs. Nō eſt ſile de ima-
gine in ſpeculo: q̄ nō ē corpalis: ⁊ de xp̄o i ho-
ſtia q hz vez corp⁹. Dico ꝙ imo: q2 ſubtili⁹ ē
corp⁹ gl'oſuz q̄ imago q̄ modico pāno ipedi-
tur ne itret ſpeculū: corp⁹ aūt gl'oſuz a nullo
pōt ipediri: ſubtili⁹ eſt luce: voce ⁊c. etiā ima-
gine. Jō dic̄ ꝙ bis ſtatī totū corp⁹ ē in hoſtia
tanq̄ imago i ſpeculo. Jō de hoſtia ɔſecrata
pōt dici. Cādor ē lucis eīne: ⁊ ſpeculū ſine ma-
cula dei maieſtaꝫ ⁊ imago bonitaꝫ illi⁹. Sap.
vij. Nō. Cādor ē lucis eīne q̄tū ad diuitatē:
q̄ eſt ibi. Pro q̄ ſciēdū ꝙ vi v̄boꝝ ſoluz ē ibi.
ſ. ſub ſpē panis corp⁹ xp̄i: ſz ex reali cōcomitā-
cia ē etiā ibi aia: q2 corp⁹ xp̄i eſt ibi corp⁹ viuū
qđ nō ē ſine aia nec ſine ſāgnine. Si in triduo
apli ɔſecraſſent ſolū fuiſſet ibi corp⁹ xp̄i mor-
tuū q̄le tūc erat. Sz mō eſt viuū cū aia ⁊ ſan-
guine ſimul ⁊ diuinitate. Ui v̄boꝝ ſoluz ē ibi
corp⁹: ſz cōcomitatiue eſt ibi aia cū excellēti-
ori ⁊ diuinitas cū oib⁹ ꝑfectiōib⁹. Sicut aliqs
dn̄s inuitat aliquē magnū dn̄m vel ꝓlatū ad
prādiū: ⁊ ille ſecū ducēt ſcutiferos: v̄tute ver-
bi inuitātis ſolū eſt ibi dn̄s ille vel ꝓlatus: ſed
ex cōcomitātia vel aſſociatiōe ſūt etiā ibi ſcu-
tiferi. Jta ſacerdos cōſecrādo vi v̄boꝝ nō cō-
ſecrat niſi corp⁹ xp̄i ꝑciſe: ſed cōſequunꝫ ipſuz
aia ſanguis ⁊ diuinitas. Jō cogita q̄n tu mā-
ducas q̄n cōicas: q2 de oib⁹ rebus corpalib⁹
ibi eſt melior. ſ. corp⁹ xp̄i: de creaturis ſpūali-
bus excellētior eſt ibi. ſ. aia xp̄i. ſup oia aūt q̄
de⁹ fecit vel faciet vel pōt facere eſt diuinitas
q̄ etiā ē ibi. Jō dic̄ auctas. Cādor ē lucis eter-
ne. ſ. q̄tū ad diuinitatē. Jō hoſtia eſt rotūda:
qđ ſignificat eternitatē dei. Et ſpeculum ſine
macula q̄tū ad aiam. Jō hoſtia dz eē puriſſi-
ma ⁊ alba ⁊ imago bonitaꝫ dei q̄tuz ad cor-
pus: ꝑ qđ cōpleuit ſuā bonitatē in oꝑe redē-
ptiōis. Moralr habem⁹ hic doctrinā ꝙ ſi di-
gne volumus cōicare hēamus tria. ſ. cādorē
lucis eterne ꝑ verā credētiā ſine errore ⁊ fal-
ſa opiniōe. Scđo ſpeculū ſine macula ꝑ caſti-
tatē. Tertio ꝙ habeam⁹ imaginē bonitaꝫ illi-
us per firmā amicitiā: q2 ſicut xp̄s noluit reci-
pere vindictā de inimicis ſuis: nec vos de ve-
ſtris amore ſui. Jō xp̄s. Beati pacifici q̄n fi-
lij dei vocabunꝫ. Mat. v. Nō pacifici ſz ethi-
mologiā. i. paceꝫ faciētes: ⁊ maledictus eſt q
pacē ipedit. De qbus pōt dici. Dānati garri-
fici: q̄n filij dyaboli vocabunꝫ. ¶ Quartū ſe-
cretū mirabile eſt ꝑceptio ſenſualis: q2 ſenſus
corpales videnꝫ decipi circa eucharıſtiaꝫ q2
aliud ſentiꝫ q̄ credaꝫ: q2 oculus nō videt xp̄z
ſed albedinē: nec audiꝫ xp̄s: nec odoraꝫ. Qua-
re hoc Xp̄s bn̄ poſſet facere ꝙ ſicut imago vi-
deꝫ in ſpeculo ꝙ ipſe videreꝫ in hoſtia ſicut a
multis ſanctis fuit ibi viſus. Sz hoc nō vult
duplici rōne. Prima neceſſitatis. Secunda
vtilitaꝫ. Neceſſitaꝫ: q2 oportet cōicare: q2 ſic
totū noſtrū malū venit nob̄ ex eſu fruct⁹: ⁊
ita vult de⁹ ꝙ totū bonū veniat nobis ex eſu
fruct⁹. De quo dic̄ v̄gini Marie. Benedi-
ctus fructus ventris tui ieſus xp̄s. Et abomi-
nabile eēt carnē humanā viſibiliter comedē
⁊ ſanguinē bibere. Sz ſicut medicus coope-
rit pillulā oblata vel hoſtia ne ꝑſonis delica-
tis ſit faſtidioſa. Jta xp̄s medicus nr̄ cui⁹ ca-
ro eſt pillula nr̄e ſalutis: q2 aliꝫ nō poſſemus
ſaluari niſi ꝑ cōiōnē coopit ne videaꝫ neq; ſa-
por carnis ſentiaꝫ ⁊c. Ecce neceſſitas. De hoc
ait ꝓpheta Jſa. Te adorabūt. ſ. in hoſtia cōſ-
ecrata: teq; deprecabunꝫ. Tm̄ in te eſt deus:
⁊ nō eſt deus abſq; te. Uere tu es deus abſcō-
ditus de⁹ iſrael ſaluator. Jſa. xlv. Nota. Tm̄

in te ē de⁹. Jſta dictio excluſiua tm̄ excludit
alia ſacr̄a in qb⁹ nō ē de⁹ niſi figuratiue: ſoluz
in iſto ſacro realr̄ ⁊ ꝑſonalr̄. De h⁹ vide ſan-
ctū Tho. iij. pte. q. lxxv. ar. i. Nō dicit ſilitudi-
narie ſz v̄e. Caro mea v̄e ē cib⁹: ⁊ ſāguis me⁹
v̄e ē pot⁹ ɔſtruiꝫ ſic. Cib⁹ ille v̄e eſt caro mea
⁊ pot⁹ ille v̄e ē ſanguis me⁹. Jo. vi. Scđa rō
ē vtilitaꝫ. ſ. nr̄i meriti. Articulus de h⁹ ſacro
ē valde magni meriti ꝓp difficultatē ſenſuuz
q indicāt oppoſitū d' h⁹ qđ credim⁹. Si. n. cre-
dīs ꝙ hoſtia ſit alba: nec grates habeꝫ: q2 ad
oculū videꝫ. Sz meritū eſt credē ꝙ ibi ſit xp̄s
quē nō videꝫ. Grego. Fides n̄ hz meritū vbi
hūana rō ꝑbet expimētū. Sz meritū ē crede-
re: q2 ipſe dixit ꝙ realr̄. Jp̄e. n. nō pōt mētiri
nec decipe. Jō facim⁹ ſibi magnū honorē cre-
dēdo ſimplr̄ dicēdo. Dn̄e lz itellect⁹ me⁹ n̄ ca-
piat h⁹ myſteriū: tñ credo ex q̄ vos dicꝫ. Jp̄e
dicit. Bti q nō viderūt ⁊ crediderūt. Jo. xx.
Multi ſcti xp̄z viderūt i h⁹ ſacro. ¶ Quintuz
ſecretū mirabile ē receptio viſualis: q2 pmittiꝫ
⁊ vult a nob̄ nō ſolū adorari: ſz recipi ſz viſuz
⁊ ɔſuetudinē eccleſie. Sacerdotes q̄libꝫ die
celebrādo bn̄ parati ⁊c. Perſone deuote q̄li-
bet mēſe ex bono ɔſilio. Alij āt ſemel i anno. ſ.
in paſcha ex ꝓcepto: aliter nūq̄ recipieꝫ i ce-
lo. Dn̄i āgeli. O res mirabilis mādūcat dn̄z
ſeruus paup ⁊ hūilis. O magnū mirabile eſt
h⁹: ⁊ q̄re facit q̄lē vtilitatē hz. Dico ꝙ h⁹ iſti-
tuit duplici rōne. Pria ꝓp honorē ſuū. Se-
cūda ꝓp ꝑfectū nr̄m. Honor ē regi victorio-
ſo recipi fideliꝫ itra caſtra q̄ bellādo acq̄ſiuit.
Et ꝑ oppoſitū dedecus q̄n nō pmittūt ipz in-
trare. De qb⁹ dicit Jo. Jn ꝓpria venit ⁊ ſui eū
nō receperūt. Jo. p⁹ Sz bn̄ pmiſerūt itrare iu-
mēta: pullos: capones ⁊c. Scđa rō ē ꝓp nr̄z
ꝑfectū. Si rex vel papa faciūt gr̄as magnas
vbi bene recipiūꝫ q̄ato magis xp̄s rex ⁊ pa-
pa ſil': ex cui⁹ digna receptōe ieſtiabilr̄ ꝓficiūt
xp̄iani Dō. Memoriā fec̄ mirabiliū ſuoꝝ miſe-
cors ⁊ miſatō dn̄s eſcā dedit timētib⁹ ſe pſ̄. cx.

¶ De corpore chriſti. Sermo ſecundus.

h Hoc facite in meā cōmēoratiōēz.

Uerbū iſtud hē textualr̄. i. ad Cho. xi.
ca. ⁊ recitatiue in ep̄la pn̄tiū octa-
uaꝝ. Jnter oia ſacr̄a eccleſie ſacrm̄ euchari-
ſtie expſſius ⁊ ꝓprius repſentat nob̄ ⁊ oñdit
amorē ⁊ charitatē xp̄i ieſu ad nos: ac paſſiōeꝫ
⁊ mortē q̄s xp̄s ꝓ nob̄ ſuſtinuit. Jō de h⁹ mō
volo ꝓdicare. Mā erit deuota: ſz pri⁹ ſaluteꝫ
v̄go maria. Sāctū ſacrificiū altaris hz duas
ɔditiōes vel ꝓprietates. P⁹ ꝙ eſt v̄itas ple-
na. Scđa ꝙ ē figura v̄a. De p⁹ q2 xp̄s plene
⁊ realiter verus deus ⁊ verus homo in aia ⁊
corpe glorioſo eſt in hoſtia cōſecrata: quēad-
modū eſt in celis: lz oculis corpalib⁹ nō videa-
tur a nobis: tñ ibi ē veraciter iuxta ꝓphetiā.
Uere tu es de⁹ abſcōditus: de⁹ iſrael ſaluator.
Jſa. xlv. Et loquebaꝫ de xp̄o. Jſto reſpectu fit
feſtū hoc heſternū. Secūda ɔditio ſeu ꝓprie-
tas ꝙ eſt figura v̄a. ſ. paſſiōis chriſti que no-
bis ꝓpriiſſime repreſentaꝫ in hoc ſacrificio.
Quia ſicut chriſt⁹ fuit eleuatus ⁊ crucifixus
inter duos latrones: ita hoſtia cōſecrata ele-
uaꝫ duabus manib⁹ dextera ⁊ ſiniſtra: q̄ ſigni-
ficāt latrones. Et ſicut tūc corpus chriſti erat
albū ex ſanguinis effuſione: ita eleuaꝫ hoſtia
alba. Jdeo q̄n videꝫ dz cogitare chriſtianus.
Tali mō fuit redemptor meus in cruce ele-
uatus. Et ſicut xp̄s obtulit ſanguineꝫ ſuū p̄ſ
in preciū ꝓ oib⁹ ſibi credentib⁹ ⁊ obedienti-
bus. Jta ſacerdos offert caliceꝫ. Ecce quali-
ter hz figurā verā. Jdeo dicit collecta huius
feſtiuitatis. Deus q nobis ſub ſacro mirabili
paſſionis tue memoriā reliq̄ſti ⁊c. Jō de hoc
ſacro dic̄ thema. Hoc facite i meā cōme. ⁊c.
Jnuenio ꝙ ſacrata paſſio xp̄i ex ordinatione
diuina vt memoreꝫ a nobis repreſentaꝫ q̄nq;
ſenſib⁹ nr̄is. ſ. ℣ Uiſui. ℣ Auditui. ℣ Odora-
tui. ℣ Tactui. ℣ Et guſtui. Paſſio chriſti ad
omnes partes intellectus repreſentaꝫ: q2 di-
cit philoſophus ꝙ nihil eſt in itellectu quin
prius fuit in ſenſu. Quicquid eſt in corde na-
turaliter habet itrare ꝑ aliquā partē ſenſus.
Jdeo in qualibet parte poſuit ſignū ſue paſ-
ſionis dicens. Hoc facite in meā cōmemora-
tionē. ¶ Primo paſſio chriſti repreſentaꝫ vi-
ſui. q2 vult dn̄s ꝙ in terra chriſtianoꝝ nō ſo-
lū in eccleſijs ſeu locis religioſis: ſz etiā extra
ꝑ vias cruces eleuenꝫ. Ratio: vt quādo tran-
ſis per viā ⁊ vides crucē habeas memoriam
de chriſti paſſione dicēdo. O dn̄e amore mei
voluiſtis in cruce pati. Nō intelligatis ꝙ cru-
ces ſint in eccleſia ſeu in via vt adoretis iſtud
lignum vel lapidem aurum vel argentum vt
dicunt ſtulti iudei: ſed vt adoremus chriſtuꝫ
crucifixum: quem repreſentant ad memoriā.
Et de hoc do vobis talē ſimilitudinē. Si pa-
ter vel frater alicuius fuit in furca ſuſpenſus
deinde ſepultus quando tranſiuit iuxta illaꝫ
furcam ⁊ videbit eā frater vel filius ſuſpenſi:
totus alteratur ⁊ turbatur in ſemetipſo: co-
gitādo in hac furca pater meus vl' frater fuit
ſuſpēſus. Jta de nobis q̄n videmus crucē ſta-
tī debem⁹ cogitare: i tali cruce fuit ſuſpēſus

redēptor me⁹ pr̄ ⁊ frat̄ me⁹. ⁊ debem⁹ adora/
re: dicēdo. Adoram⁹ te xp̄e. Hoc fuit iā p̄ Iſa
yam ꝓphetatū q̄ fuit an̄ xp̄m p̄ qngētos annos
dicēſ. Oēs habitatores orbis q̄ moramini in
terra. Cū eleuatū fuerit ſignū in mōtib⁹ vide
bitis: ⁊ clāgorē tube audietis. Iſa. xviij. Nō.
Cū eleuatū fuerit ſignū nō dic̄ qd̄ ſignum. Iō
cū dic̄ ſignū abſolute: p̄ excellētiā itelligit̄ de
ſigno crucis: ſic̄ qn̄ dr̄ ph̄s abſolute intelligit̄
Ariſtotiles. qn̄ dicit̄ apl̄s itelligit̄. Paulus p̄
excellētiā. Idē ī ꝓpoſito de ſigno crucis. Nō
clāgorē tube. q̄r qn̄ xp̄ian⁹ videt crucē ſtatī in
corde ſuo dz ſonare illa tuba. Ieſu nazarene
fili dei viui miſerere mihi pctōri ⁊c̄. Ecce ſignū
ad oculos ad vidēdū ⁊ memorādū xp̄i paſſi/
onē. Nō q̄ an̄ ieſu xp̄i paſſionē p̄ mille ⁊ qn/
gētos annos iā iudei adorabāt crucem. vt hr̄.
Nūeri. xxi. Nō hiſtoriā de ſpentib⁹: eo q̄ iu/
dei murmurarūt ꝯ Moyſen ⁊ Aarō. Et deus
miſit ſerpētes ⁊c̄. Orauit aūt Moyſes deū p̄
ꝑplo. Et locut⁹ eſt dn̄s ad eū. Fac ſerpētē ene
um ⁊ pone eū ꝓ ſigno q̄ pcuſſus aſpexerit eum
viuet. Et dic̄ text⁹: q̄ moyſes fec̄ ſerpētē eneū
⁊ poſuit eū ꝓ ſigno quē pcuſſi aſpiciētes ſana
banẗ. Nūeri. xxi. Ecce ſignū p̄mū. Ergo. Hoc
facite. ſ. eleuādo crucē in meā cōmēorationē.
¶ Scd̄o xp̄i paſſio rep̄ntat̄ auditui vt per au
res intret memoria paſſiōis ad cor. Nihil. n.
tātū mouet cor creature ad deuotionē ⁊ pec
catorū ꝯtritionē: q̄ntū memoria paſſiōis xp̄i:
nec aliqd eſt qd̄ tātū iſlāmet cor ad ei⁹ amorē
⁊ dilectionē. Nō ad ſilitudinē de illis duob⁹
magnis amicis diuo ſilib⁹. ⁊ accidit q̄ vnus
eoꝝ fec̄ furtū p̄ q̄ capt⁹ ⁊ ſniat⁹ fuit ad ſuſpen
dēdū. Qd̄ ſciēs amic⁹ ei⁹ ex amore nimio nō
potuit ſuſtinē q̄ amic⁹ ſu⁹ ſuſpenderet̄. pp̄ qd̄
venit ad captionē. ⁊ induit ſibi veſtes amici
capti: ⁊ ſuas reſtituit amico capto. Dicēs va
de. q̄r ego amore tui ſuſpēdar vt tu euadas.
Et ita factū ē. fur euaſit: ⁊ ille amic⁹ fuit ſuſpē
ſus. Nō dicat̄ q̄ntū tenebat̄ illū amicū dilige
re. Profecto itātū q̄ qn̄cūq̄ recordabat̄ vel
loq̄bat̄ de illo ſtatī flebat ex amore. Ita xp̄e
eſt de dn̄o ieſu xp̄o. Ipſe. n. ⁊ gen⁹ hūanū ſūt
duo amici valde dilecti: itātū q̄ amor xp̄i ad
gen⁹ hūanū excedit oēm amorē vīi apl̄s. Pro
pter nimiā charitatē ſuam qua dilexit nos. ad
Ephe. ij. Propt̄ nimiā notat exceſſū dilectio
nis. Hūanū aūt gen⁹ ex furto. ſ. Ade erat ſnia/
tū ad ſuſpēdiū iferni. Sz qd fec̄ fili⁹ dī. Pro
fecto ieſus xp̄s vt ille fidelis amicus venit ad
captionē hui⁹ mūdi. ſ. in icarnatiōe. ⁊ idut⁹ ē
veſtē latrōis. ſ. humanitatē. Qui cū in forma
dei eēt: nō rapinā arbitrat⁹ eſt eē ſe eq̄lē deo.
ſz ſemetipſum exinaniuit: formā ſerui accipiēs
in ſilitudinē hoīum fact⁹ ⁊ habitu iuēt⁹ vt hō
⁊c̄. ad Philip. ij. Et veſtē ſuā r̄ſtituit amico.
Veſtis xp̄i eſt dei filiatio p̄ eternā gn̄ationē.
Hac veſte filiatiōis veſtiuit amicū ſuū p̄ tpa
lē regn̄ationē. ſ. in baptiſmo. Dedit eis ptātē
filios dei fieri. his q̄ credūt in noīe eius. Qui
nō ex ſanguinib⁹: neq̄ ex volūtate carnis: ne
q̄ ex volūtate viri. ſz ex deo nati ſūt. Et v̄bum
caro factū eſt ⁊c̄. Io. i. Et fili⁹ dei ꝓ amico ſu
it ſuſpēſus: nec fuit cognit⁹. Si eni cognouiſ
ſent nunq̄ dn̄m glie crucifixiſſent. i. ad Cor.
ij. Et humanū genus euaſit. Ecce q̄lē rōnē ha
bem⁹ diligēdi xp̄m. Poſſemus hr̄e maiorē.
Certe nō. Iō qn̄ audim⁹ loq̄ de eo ⁊ de eius
paſſiōe ſtatī cor nr̄m dz moueri ⁊ iſlāmari ad
ei⁹ deuotionē ⁊ dilectionē. ad ei⁹ ſuitiū ⁊ pec
catoꝝ vitatiōem q̄b⁹ offēdit̄. De h⁹ ꝓph̄a Dd̄.
Dixit dn̄s ex baſan ꝯuertā. ꝯuertā in ꝓfundū
maris. Vt itinguat̄ pes tu⁹ in ſanguine. ligua
canū tuoꝝ ex inimicis ab ipſo. ps. lxvij. Nō ſe
creta baſan ſm̄ iterp̄tationē hebraicā idē eſt
q̄ ꝯfuſio. Ille ē in baſan q̄ eſt in cōfuſiōe. quia
nullū ordinē tenet: nec orōnis nec ꝯfeſſionis
⁊c̄. ſz ſicut beſtia ambulat de pctō i pctm̄. De
tali dic̄ dn̄s. Ex baſan ꝯuertā. ſz eni ſit ī pctis
antiq̄t⁹ ego ꝯuertā. Dn̄e ⁊ quō. Rn̄det ꝯuer
tā in ꝓfundū maris ꝯtritiōis. Q̄r ꝯtritio non
eſt niſi amar⁹ dolor pctōꝝ. Verbigra. Qn̄ re
ligioſus q̄ vixit ad libitum: nō ſeruādo regulā
⁊c̄. Et deus facit ſibi grām q̄ ꝯterit̄ dicendo.
O miſer: ⁊ qd erit de me ⁊c̄. tūc ꝯuerſus ē ex
baſan in ꝓfundū maris. Idē de ſacerdote et
de laycis hoīb⁹ ⁊ mulierib⁹. Et q̄liter ſeu quō
fiet iſta ꝯuerſio in ꝓfundū maris dic̄ pr̄ filio.
Vt itinguat̄ pes tu⁹ in ſanguine. Inferior ps
corpis ē pes. ſupior aūt caput. Sic etiā i xp̄o
ſūt due ptes due ſube. Et ſupior pars ē diuini
tas tanq̄ caput. Et iferior ps eſt hūanitas tā
q̄ pes. Sz iſte due ſube ſolū faciunt vnā pſo
nā. Dicit g⁹ ex baſan ꝯuertā, ꝯuertā in pfūdū
maris. Et quō. Vt itinguat̄ pes ei⁹. i. corpus
ei⁹ tinctū fuit in ſanguine in capite p̄ ſpinarū
coronationē: in toto corpe p̄ flagellationē: in
brachijs ⁊ manib⁹ p̄ clauationē. Idē de pedi
b⁹. Et ligua canū tuoꝝ xp̄s ē paſtor: ei⁹ oues
ſūt xp̄iani. Ego ſum paſtor bon⁹. Et cognoſco
oues meas. Io. x. paſtor aūt hn̄s oues īdiget
canib⁹. als lupi ⁊c̄. Iſti canes ſūt p̄dicatores
q̄ latrāt ꝯ lupos iferni. Iō p̄dicatores ſepe de
bēt loq̄ de xp̄i paſſiōe. Iō dic̄. Lingua canum
tuoꝝ. i. p̄dicatoꝝ de xp̄i paſſiōe p̄dicāt itā. Sic

eni cōuertit̄ pctōr: q̄s eni eēt ita ifidelis ⁊ ob/
ſtinat⁹ q̄ qn̄ audit xp̄s tā crudelit̄ paſſus eſt ꝓ
me q̄ nō caueat a pctis ne xp̄m offendat. Et
ſic ex inimicis. i. demonib⁹ liberat̄ pctōr: nō a
p̄dicatorib⁹ niſi iſtrumētalr̄: ſz ab ipſo. ſ. libera
mur: faciēdo pacē: remittēdo iniurias. ab ip
ſo. ſ. xp̄o. q̄r exēplo ei⁹ q̄ pepcit ⁊ orauit ꝓ cru
cifixorib⁹. Nō hic quō eſt duplex remiſſio. ſ.
neceſſaria. alia volūtaria. Neceſſaria ē remit
tere odiū cordis: ⁊ deſideriū vindicte. Volū
taria ne petat iuſtitiā quā iuſte pōt ꝓſeq̄. Pr̄
me⁹ celeſtis tradet vos tortoribus. q̄r ſi nō di
miſerit̄ hoīb⁹ pctā eoꝝ: nec pr̄ veſter dimittet
vob̄ pctā v̄ra. Mat. vi. ¶ Tertio xp̄i paſſio
rep̄ntat̄ odoratui. ſ. i thurificatōe. Quare cre
ditis q̄ det̄ icēſum in eccl̄ia in magnis feſtiui
tatibus: niſi ad memoriā paſſiōis xp̄i. Iō qn̄
vos ſentit̄ illū odorē ſuauē icēſi debet̄ cogita
re q̄lē odorē: ⁊ q̄lr odoriferū ſacrificium dedit
aīa xp̄i in paſſiōe: quā cū tāta patiētia ſuſtinu
it. deo pr̄i ⁊ ſctis angelis in celo: ⁊ ſanct̄ pr̄ib⁹
in lymbo. Quinq̄ ſilitudines inuenio inter cor
pus xp̄i ⁊ thuribulū. Pria q̄r thuribulū ē iſe
rius clauſum. ſup̄ aptū. Ita xp̄s clauſus fuit q̄
tū ad iſta terrena ⁊ mundana q̄r nihil voluit
nec portabat pecunias itātū q̄ dr̄ Marc. xi.
q̄ circūſpect̄ oīb⁹ cū iā hora veſptina exīſt in
bethaniā cum. xij. Vbi dicit gloſe: q̄ reſpie
bat ſi forte poſtq̄ p̄dicauit inuitaret̄ ab aliq̄
ad prādiū. als tp̄e meſſium apl̄i colligebāt ſpi
cas ⁊c̄. Idē in ſero ſi nō inuitabat̄ ab aliq̄ ad
dormiēdū ibat ad deſertū dormire: ſz ſup̄ ter
rā. q̄r tm̄ deſideriū erat celeſte. Scd̄a ē: q̄r qn̄
thuribulū exit de opatorio ē ꝑfulgidū. ſed tā
dē ignis vaporatiōe obſcurat̄. Ita xp̄s qn̄ exi
uit de opatorio vteri v̄ginalis. Argētari⁹ qui
opat⁹ fuit eū fuit ſp̄ūſſct⁹. Specioſus erat p̄
filijs hoīum. Ps. Tanq̄ ſpōſus ꝓcedēs de tha
lamo ſuo. Sz igne paſſiōis fuit deturpat⁹ qn̄
fuit plagat⁹ ſcopis videbat̄ leproſus depilata
barba: ita q̄ qn̄ v̄go maria vidit eū nō cogno
uit eū. iuxta ꝓphetiā Iſa. Vidimus eū ⁊ nō
erat aſpectus: ⁊ deſiderauimus eū deſpectū ⁊
nouiſſimū viroꝝ: virū doloꝝ ⁊ ſciētē infirmi
tatē. Et q̄ſi abſcōdit⁹ vultus eius ⁊ deſpectus
⁊c̄. Iſa. liij. Tertia eſt. q̄r thuribulū eſt pfora
tū. Ita corpus xp̄i fuit totū pforatū in capite
p̄ coronā ſpineā. in manibus ⁊ pedibus p̄ cla
uos. in latere p̄ lanceā. in toto corpe p̄ flagel
la. Quarta eſt: q̄r thuribulū eſt prunis igneis
plenū. Ita corp⁹ xp̄i prunis illi⁹ ignis de quo
ipſe dixit. Ignē veni mittere in terrā: ⁊ qd vo
lo niſi vt ardeat. Lu. xij. Cui⁹ prune ſūt chari
tas. amor. deuotio. v̄tus. ⁊ hmōi. Quinta q̄a
thus ſupapoſitū tādē euaporat fumū albū
ſuauiſſimum. Ita corp⁹ xp̄i qn̄ de eo exiuit illa
aīa ſctiſſima ⁊ puriſſima q̄ dedit odorē ſuauiſ
ſimū obediētie deo pr̄i. angelis ex eoꝝ repa
tiōe ſctis pr̄ib⁹ ex eoꝝ liberatōe hūano generi
ex redēptiōe mortuis ex multoꝝ reſurrectio
ne. Ecce q̄re in eccl̄ijs dat̄ incēſum: vt etiā p̄ na
res memoria paſſiōis xp̄i itret ad cor. De h⁹
auctas ad lram. Apoc. viij. Ali⁹ angelus ve
nit ⁊ ſtetit an̄ altare hn̄s thuribulum aureū in
manu ſua. ⁊ data ſūt illi incēſa multa. ⁊ aſcen
dat fumus incēſum de orōnib⁹ ſctōꝝ de manu
angeli coram dn̄o. Nō alius angelus. Xp̄s nō
fuit angelus: ſz creator ⁊ dn̄s angeloꝝ. Sz an
gelus idē ē q̄ miſſus. Et q̄r xp̄s in q̄ntū hō miſ
ſus fuit a deo pr̄e. Iō dr̄ angelus. Sicut enim
frat̄ minor q̄ tenet vitā ⁊ regulā bti Franciſci
dr̄ alius frāciſcus. ⁊ frat̄ p̄dicatorū alius domi
cus. Ita xp̄s miſſus a pr̄e dr̄ alius angelus. ⁊
venit. ſ. in h⁹ mūdo. ⁊ ſtetit an̄ altare vbi obtu
lit ſacrificiū ꝓ nr̄a redēptiōe. Fuit crux i mō
te calpharie ſita vbi ſtetit. q̄r nō mouebat̄ niſi
vt crucifixores dicebāt. qn̄ dicebat̄ ſibi. depo
ne veſtimēta. dicebat libēter. ⁊ ſic de alijs ha
bēs thuribulū. ſ. eius corpus ſctm̄ aureum ex
valore ī manu ſua. i. ptāte. q̄r ī manu ſua erat
mori vel nō. Nemo tollit: dicebat xp̄us aīam
meā a me: ſz ego ponā eā a meipſo. Ptātem
hēo ponēdi eā. ⁊ ptātē hēo iterū ſumēdi eam.
Io. x. Et data ſunt illi incēſa multa. que ſunt
orōnes ſctōꝝ. q̄r oēs deſiderabant ſuā paſſio
nē. Angeli vt ruina eoꝝ repararent̄. Sctī pa
tres vt liberarent̄. Et aſcēdit fum⁹ icēſoꝝ ⁊c̄.
Hoc dicit apl̄s clari⁹. Xp̄s dilexit nos: ⁊ tra
didit ſemetipſum ꝓ nobis oblationē ⁊ hoſtiā
deo in odorē ſuauitat̄. ad Ephe. v. ¶ Quar
to xp̄i paſſio rep̄ntat̄ tactui p̄ pniālē afflictio
nē. Senſus tactus dat cognitionē iter calidū
⁊ frigidū: iter molle ⁊ durū: iter leue ⁊ aſperū
q̄ nec viſu ſine auditu: nec odoratu cognoſcū
tur. ſz tactu. Tūc enim ſenſu tactus ſentim⁹ xp̄i
paſſionē qn̄ facimus pniam. tūc eni ſentimus
duriciā ⁊ aſpitatem paſſiōis xp̄i. Qn̄ hō dolet
cōterit̄ ⁊ lachrymat̄ ꝓ peccat̄: tūc ſentit paſſio
nē xp̄i: q̄ qn̄ fuit in agonia. i. anxietate. fact⁹ ē
ſudor ei⁹ ſicut gutte ſanguinis decurrētis in
terrā. Scd̄o qn̄ hō poſt ꝯtritionē vadit ad cō
feſſionē: vbi corā ꝯfeſſore tanq̄ coram iudice
vos accuſatis dicēdo. Pr̄ ego feci h⁹ ⁊ hoc
⁊c̄. Tūc tāgitis xp̄m qn̄ corā iudice accuſabat̄
dicēdo. Iſte ſeductor fec̄ hoc ⁊ h⁹ ⁊c̄. Sētitis
quā eſt durū corā iudice accuſari. Tertio qn̄

ꝯfeſſoꝛ ſm ꝗlitatē pctoꝝ dat vobis pniam: et
vos acceptatis ⁊ tūc tāgitis xp̄m q accepta-
uit ſniam vt crucifigeret. Nō appellauit: imo
dic̄ Joānes ꝙ baiulās ſibi crucē. Quarto qn̄
cū diſciplinis vos caſtigatis: tūc tāgitis xp̄m
q fuit grauiter ꝟberatus: ⁊ totus ſanguinolē
tus ducebat ad crucifigēdū. Quinto cū ieiu-
natis tāgit xp̄m q in ſua paſſiōe ieiunauit: et
hoꝛa prādij mēſa ſibi fuit parata. Mēſa fuit
cāna arūdis. mappa folia arūdinis. eſca ſpō-
gia. pot⁹ acetū cū felle. Sexto qn̄ ꝑſeueratis i
bona vita ⁊ pnia: nec aliq̄ cā deſiſtitis. tūc tā
gitis xp̄m q noluit de cruce deſcēdere: cū ſibi
diceret. Si rex iſrael ē: deſcēdat nūc de cruce
⁊c̄. Alios ſaluū fecit: ſeipſū nō pōt ſaluū facē:
nec ex pena: nec deriſiōib⁹ dimiſit ōonē ſuā:
imo cōtinuauit ⁊ dixit cētū ⁊ qnq̄ginta ꝟſus.
Ecce quō ſenſu tact⁹ ſentit paſſio xp̄i tāgēdo.
dicit Marc. Quotqt tāgebāt eū ſalui fiebāt.
Mar. vi. Sȝ aliq tāgūt xp̄m aliī. ſ. cū enſe lin
gue ipſum inuadēdo ⁊ ſcindēdo. Jurādo. et
renegādo blaſphemādo. Iſti peioꝛes ſunt iu
deis q nō fregerūt os. Talis tact⁹ nō ē pnia-
lis: ſȝ criminalis. Auſent rectoꝛes vt h° viciū
corrigat. Aliī ecce qd dic̄ de⁹ rectoꝛib⁹. Dn̄a
toꝛes ppl̄i mei iniq̄ agūt ⁊ nomen meū iugit
blaſphemat tota die ⁊c̄. Iſa. lij. Jō non mire
mini ſi h̄etis tribulatiōes. ¶ Quinto xp̄i paſ
ſio repn̄tat guſtui in cōione. Ad h°. n. oꝛdina
uit h° ſanctū ſacr̄m: vbi deuote cōicātes ſenti
unt dulcedinē ſapoꝛis palato aīe. Xp̄s in ſua
paſſiōe ſenſit duos ſapoꝛes. ſ. ſapoꝛē dulcē: et
aliū ſapoꝛē amaꝝ diuerſis reſpectibus. Et qs
poſſet cogitare amaritudinē paſſiōis xp̄i. Di
cunt doctoꝛes ⁊ ſpēalit̄ ſctūs Tho. in. iij. pte.
Nullus doloꝛ martyꝝ pōt ei comparari: nec
Laurētij: nec Vincētij ⁊c̄. Jō dicebat ip̄e. O
vos oēs q trāſitis ꝑ viā attēdite ⁊ videte ſi ē
doloꝛ ſilis ſicut doloꝛ meus. Threnoꝝ. i. Iſte
doloꝛ erat in ſenſualitate in pte infima. Sȝ in
pte ſupioꝛi. ſ. in mēte h̄ebat tātā dulcedinem
glie q̄ntaȝ hȝ mō in celo. Sic in cōione hō dȝ
ſentire iſtos ſapoꝛes. Pᷓio amaritudinē paſ-
ſiōis. Cogita ꝙ illa hoſtia ꝯſecrata ſit dulcis
argēteus: vbi ē ille agn⁹ filius illius būdicte
ouis ꝟginis: coctus in veru crucis iter duos
ignes. ſ. amoꝛis ⁊ doloꝛis. Sic ſentit amaritu
do paſſiōis xp̄i guſtu aīe. Quotiēſcūq manduca-
bitis panē hūc: ⁊ calicē bibetis moꝛtē dn̄i
annunciabitis donec veniat ⁊c̄. i. ad Coꝛ. xi.
Sapoꝛ aūt dulcedinis ſentit in cōione: cogi-
tādo fructus ⁊ gr̄as quas h̄emus ex cōione.
Plus enī pficimus in gr̄a ꝑ cōionē ꝙ ꝑ alia

opa. qꝛ ex bonis opibus lȝ merita multiplicā
tur: tn̄ nō ex quolibet bono ope augmētatur
grā. ſicut nec puer augmentat ex q̄libet bolo
panis. Sȝ qn̄ hō cōicat digne ſemꝑ augmen
tat grā. Jō dicebat Dd. Guſtate ⁊ videte qm̄
ſuauis eſt dn̄s. ſ. digne cōicantibus. beat⁹ vir
q ſꝑat i eo. Pſal. xxxiij. Ecce q̄re dicebat the
ma. Hoc facite in meam cōmemoꝛationem.
¶ De coꝛpoꝛe chꝛiſti. Sermo tertius.

Memoꝛiam fecit mirabiliū ſuoꝝ. eſcā
dedit timentibus ſe. ps. cx. In iſtis
ꝟbis deſcribit ꝓpheta tria mirabi-
lia huius ſacramēti. Figurā. nām. ⁊ culturaȝ.
Memoꝛiā fecit. eſcā dedit timētib⁹ ſe. Pꝛo
pꝛimo ſciendū ꝙ iter oīa mirabilia nr̄e fidei
ſunt illa q̄ de hoc ſacr̄o pdicam⁹ ⁊ credimus:
ꝙ. ſ. in hoſtia cōſecrata ſit xp̄s de⁹ ⁊ hō realit̄.
⁊ ſumēdo hoſtiā cōſecratā xp̄m ſumim⁹. Vt
g° ad credēdū oīa que ſunt in hoc ſacr̄o ꝟaci
ter facilius nos iduceret q̄ꝫcūq ſunt mira-
bilia facta: mirabilia iducit his ſilia. vt rebus
mirabilib⁹ fidē ꝓberēt facta mirabilia. Jō di-
xit. Memoꝛiā fecit. Mirabilia aūt q̄ vident
i h° ſacr̄o difficilia ad credēdū pn̄t reduci ad
ſex q̄ inueniunt pceſſiſſe oꝛdinationē hui⁹ ſacr̄i
in rerū nā ⁊ in ſcriptura. Et oꝛdinando iſtud
ſacr̄m de⁹ fec̄ mēoꝛiā mirabiliū ſuoꝝ. ¶ Pꝛi
mū mirabile eſt de panis trāſſubſtātiatione.
Ponit. n. fides catholica. In hoc ſacr̄o ꝯuer
tit ſubā panis ⁊ vini in coꝛp⁹ ⁊ ſāguinē xp̄i. E
g° mirabile quō h° poſſit fieri. Sȝ ꝙ h° diuina
virtute poſſit fieri oñdit de⁹ ꝑ aliud mirabile
qꝺ pceſſit in nā ⁊ in ſcriptura. In nā qdē. qa
videm⁹ ꝙ granū ſemiatū in terra attrahit ter
rā: ⁊ cōuertit in herbā. deide in ſpicā. vltimo
i granū. Idē fac̄ vitꝭ. qꝛ trahit humoꝛē ⁊ ꝯuer
tit in vuā. deide i vinū. Multo magis g° pōt
h° facē ꝟt⁹ dei i xp̄i coꝛp⁹ ⁊ ſāguinē panē ⁊ vi
nū ꝯuertēdo. Itē adhuc certū ē ꝙ ꝟt⁹ celeſtis
vapoꝛes eleuatos a t̄ra ꝯuertit i aliā mām. ali
qn̄ i pluuiā. aliqn̄ i pꝛuinā. aliqn̄ in niuē: etiaȝ
aliqn̄ i ranas. Vn̄ recitat albert⁹: ꝙ aliqn̄ cuȝ
pluuia cecidit ꝟmicul⁹. Ergo ſi hāc ꝯuerſio-
nē pōt facē ꝟt⁹ celeſtis coꝛpalis. multo foꝛti⁹
xp̄s illa mirabilia. Sȝ illa nō mirāt hoies: qa
frequētia ſūt: ⁊ tn̄ ſūt mirabilia. Sȝ h° mirant
qꝛ noua. Qn̄ g° xp̄s cōuerſionē panis ⁊ vini
in ſuū coꝛp⁹ ⁊ ſāguinē iſtituit ſuoꝝ mirabiliū
q̄ erāt in nā memoꝛiā fecit in ſcriptura. Item
adhuc aliō mirabile legim⁹. qꝛ Exo. vij. ſcribi
tur ꝙ i manu moyſi ꝟga in colubꝛū. ⁊ coluber
in ꝟgā alternatis vicib⁹ ꝯuerſa fit. Si g° i ma

nu ſacerdotis veteris legis h̄ mirabil̄ cōuer-
ſio facta fuit q̄re h̄ ꝯuerſio fieri nō poſſit i ma
nib⁹ ſacerdotū noue legis. Adhuc ibideȝ legi
m⁹: ꝙ moyſes oīa flumia egypti ꝯuertit i ſan
guinē. Vn̄ dr̄ in ps. ciiij. Cōuertit aq̄s coꝝ in
ſāguinē ⁊c̄. Multo foꝛti⁹ pōt h° facē xp̄s ⁊ ſa
cerdos noue legis. Sȝ dices foꝛte ꝙ ille ſacer
dos nō faciebat ꝟtute ꝟboꝝ ſicut mō. Ad qꝺ
rn̄deo ꝙ imo. Nā legim⁹ Nūeri. xx. ꝙ deficiē
te aq̄ dn̄s dixit moyſi ⁊ aaron. Loqmi ad pe
trā ⁊ dabit aq̄s. ⁊ ad ꝟba coꝝ ꝯuertit petrā in
ſtagna aq̄ꝝ ⁊c̄. Facili⁹ aūt videt panē i coꝛp⁹
⁊ vinū in ſanguinē ꝯuertē ꝟtute xp̄i q̄ꝫ petrā
in aquā. Vn̄ Joā. ij. Solo ꝟbo ꝯuertit xp̄us
aquā in vinū. Qui g° mirabile fec̄ in illo con
uiuio. ſilr̄ fac̄ in h° ſacr̄o. Igit in iſtitutiōe hu
ius ſacr̄i ⁊ ei⁹ ꝯfectiōe deus fecit memoꝛiā ſuo
rū mirabiliū q̄ ſilia pceſſerūt in opibus nāe ⁊
ꝟbis ſcripture. Jō dr̄ in ps. lxxvi. Quis deus
magn⁹ ſic̄ de⁹ nr̄. tu es de⁹ q facis mirabilia.
Itē i ps. cxxxv. Qui fac̄ mirabilia maḡ ſol⁹.
¶ Scđȝ mirabile ē de xp̄i ſūptiōe. qꝛ ſumit ⁊
nō cōſumit. Si enī eēt mōs olymp⁹ debēt eſſe
cōſumptus. xp̄s totiēs ⁊ tot mādūcat ⁊ nūq̄
cōſumit. Et hoc eſt mirabile: ſed diuina ꝟtute
poſſibile ē. Et nihilomin⁹ in nā ⁊ ſcriptura ꝓ-
ceſſit aliqd. Vbi ſciēdū ꝙ fili⁹ dei vocat in ſcri
ptura ſcīa ⁊ ſapia pꝛis. Eccli. xxiiij. Ego ſapia
effudi flumia. Vocat etiā fons ſapie. Eccli. i.
Fōs ſapiētie ꝟbū dei in excelſis. Vocat lumē
vt dr̄ in ps. Exoꝛtū ē in tenebꝛis lumen rectis
coꝛde ⁊c̄. Vocat etiā ſcīa ⁊ ſapia q̄ ſunt vere
res q̄ date nō decreſcunt. Vn̄ totā meā ſciam
poſſeȝ alteri dare ea tota i me remanēte. Ita
etiā videm⁹ de mari ꝙ ſemꝑ flumia egrediū-
tur a mari. qꝛ mare ē fons oiuȝ fluminuȝ: ⁊ tn̄
nō cōſumit. Ita eſt in ꝓpoſito. Filius dei ſa-
piētia ⁊ ars pꝛis. lumē de lumine: de⁹ de deo.
fons totius ſcitatis: ⁊ mare ifinite bonitatis
exiſtēs in hoc ſacr̄o ꝟacit q̄tiēſcūq ſumptus
nunq̄ minuit. Huic mirabili ſilr̄ qddā mira-
bile legim⁹ in ſcriptura. iij. Regū. xvij. ꝙ He
lyas ⁊ mulier vidua cōedebāt de faria ydrie:
⁊ oleo qꝺ erat in lechito: ⁊ tn̄ ydria farine nō
defecit. ⁊ lechit⁹ olei nō eſt minut⁹. iuxta ver-
bū dn̄i. Per farinaȝ ydrie coꝛp⁹ xp̄i in pane.
Per lechitū olei: ſacr̄m ſanguinis in ꝯfectio
ne itelligit. q̄ ſicut tūc ſūpta nō cōſumebant:
ita nec nūc coꝛp⁹ ⁊ ſanguis xp̄i in hoc ſacr̄o.
Hoc idē fuit factū ꝑ xp̄m. qꝛ de qnq panib⁹
⁊ duob⁹ piſcibus ſatiauit qnq milia hoīuȝ.
Mat. xiiij. Et illa ſumpta nō fuerāt cōſumpta
imo collegerunt duodeci coph̄inos q ſupfue

rāt. Sicut g° in illo conuiuio xp̄s fec̄: ita facit
nūc in hoc ſacr̄o. Jō Job. v. Ad deū ponam
eloquȝ meū. Qui fac̄ maḡ ⁊ iſcrutabilia ⁊ mi
rabilia abſq nūero ⁊c̄. ¶ Tertiū mirabile ē:
ꝙ xp̄s dr̄ eē in celo: ⁊ nihilomin⁹ in h° ſacr̄o.
Dicit. n. eē in vno altari ⁊ in alio ⁊ gn̄alit̄ in
oīb⁹ in qbus hoſtia ꝯſecrat. Quō coꝛpus xp̄i
pōt eē in tot locis. Rn̄det ꝙ eſt mirabile: tn̄
poſſibile diuina ꝟtute. Et hui⁹ rei pceſſit exē-
plū in natura ⁊ in ſcriptura. In natura qdē.
qꝛ videm⁹ ꝙ idē ꝟbū manet in mēte ⁊ in oꝛo
ne dicentis: ⁊ in aure ⁊ mēte cuiuſlibȝ audientꝭ
i diuerſis locis. Ita fili⁹ dei q dr̄ ꝟbū pr̄is pōt
eē in plurib⁹ locis ⁊ hoſtijs ꝯſecratꝭ. Idē de ſo
no ⁊ de odoꝛe q in diuerſis locis idē ſūt. Hu
ius rei ſilr̄ mirabile legim⁹ in ſcriptura ſacra.
Apoc̄. vlti. ꝙ Joānes vidit fluuiū aque viue
ꝓcedentē de ſede dei ⁊ agni: ⁊ ex vtraq pte
fluminis lignū vite afferēs fruct⁹ duodecīȝ: ꝑ
mēſes ſinglos reddēs fructū ſuū ⁊c̄. Ergo Jo
annes vidit vnā rem ligni vite in duob⁹ lo-
cis. qꝛ ab vtraq pte fluminis. alr̄ nō eēt ideȝ
lignū. vt ait Jero. ſup illo ps. Erit tāq̄ lignū
qꝺ plantatū eſt: nō dixiſſet lignū afferēs ſȝ li-
gna. Iſte fluuius eſt largitas donoꝝ bonoꝝ
grē ⁊ glie. In vna ripa hui⁹ fluuij eſt paradi-
ſus: que irrigat ripa grē. Lignū vite ē xp̄s q
eſt in vtraq parte. qꝛ in pte dextera in para-
diſo. ⁊ in hoſtia cōſecrata ꝑ ſacr̄ȝ in h° mūdo:
Pōt g° fieri ꝙ coꝛp⁹ xp̄i ſit i plurib⁹ locis. vt
in celo ⁊ in terra ⁊ in ſacrificijs diuerſ: ⁊ in al
tarib⁹ pluribus. Ad idē ē illō. i. Regū. xxviij.
ꝙ mulier ſuſcitauit ſamuelē. ⁊ apparuit in h°
mūdo: ⁊ tamē realiter erat in lymbo. Diuer-
ſo igit mō eſſendi fuit ſamuel h̄ ⁊ ibi. Cōſimi
liter xp̄s eſt in celo localit̄. in hoſtia ſacramē
talr̄. mō eēndi diuerſo. Itē legimus. ij. ad Coꝛ.
xij. ꝙ paulus fuit in h° mūdo: ⁊ tn̄ fuit raptus
vſq ad tertiū celū: ſiue in coꝛpe ſiue ex̄. Si g°
ipſe fuit ſimul in celo ⁊ in terra. Quare ergo
xp̄s nō poſſet eſſe in celo ⁊ in ſacr̄o. Idē legi
tur etiā de btō Amb. lȝ nō ſit in canone ſacre
ſcripture: ꝙ ſimul fuit mediolani vbi celebꝛa
bat: ⁊ thuronis vbi btm̄ Martinū ſepeliebat.
Jō pſalmiſta bn̄ dic̄ ps. lxxxv. Qm̄ magnus
es ⁊ faciēs mirabilia: tu es de⁹ ſol⁹. ¶ Quar-
tū mirabile eſt quō totū coꝛpus xp̄i poteſt in
tā parua hoſtia ꝯtineri: nō ſolū in tāta ſed in
qualibet eius pte minima ab alijs diuiſa. Sȝ
lȝ hoc ſit mirabile: tn̄ eſt deo poſſibile: ⁊ hui⁹
inuenimus ſilr̄ in natura. qꝛ videmus ꝙ ſol q
eſt maioꝛ tota terra recipit ⁊ videt in paruo
ſpeculo: ⁊ in q̄libet eius parte ſi diuidat. Itē

ꝑ artē videmꝰ rē maiorē trāſire ꝑ minorē. Vñ
vidi hūano artificio gabiē ſiue caueā ligneā
cū vna auicula exiſtēte itra vētrē āphoꝛe: qḋ
vꝫ ipoſſibile. Vidi ēt ouū groſſiꝰ collo āpho-
re: ꝙ ꝑ hūanū artificiū fuit itroductū i vētreꝫ
āphoꝛe. gͦ iſta ſi pōt facere ꝟtus creata. multo
magis xp̄s. Sicˀ gͦ diuinitas fuit i vtero ꝟgi
nis: ita totū coꝛpꝰ xp̄i ē i ſacᷓo. Huiꝰ hꝫ figura
Apo. i. vbi ioānes vidit i medio ſeptē cādela
broꝝ aureoꝝ ſil'ꝫ filio hoīs: habētē i dextera
ſua ſeptē ſtellas. Septē cādelabra ſūt ſeptē ſa
cramēta eccleſie. i qꝝ medio ē xp̄s filiꝰ hoīs i
eucharistie ſacᷓo. Sicˀ gͦ i illa viſiōe xp̄s q eſt
magnꝰ apparebat i ꝑuo cādelabro. qḋ tñ erat
minꝰ dei filio. Ita xp̄s i hͦ ſacᷓo magnꝰ ē in
ꝑua hoſtia. ꝙ aūt xp̄s maioꝛ ē illo cādelabro
i q̄ erat pꝫ. q2 ipe hēbat i dextera ſua ſeptē ſtel
las q̄rū q̄libet erat maioꝛ oībus ſeptē cādela-
bris. gͦ tūc vidit Jo. rē maiorē i minoꝛi. ma-
gnūꝫ hoīs filiū i ꝑuo medio cādelabro quē ⁊
nūc videmꝰ fide magnū i ꝑuo eucharistie ſa-
cramēto. Quid ē āt ꝙ i dextera hēbat ſepteꝫ
ſtellas. dicēdū ꝙ ꝑ illas ſignificabāt ſeptē ar
ticuli fidei de diuinitate. Nā. xiiij. ſūt articuli fi-
dei. ſeptē ex ꝑte ſiniſtra hūanitatꝭ. ⁊ ſepteꝫ ex
ꝑte dextera diuītatꝭ. Jō p̄s. dicˀ. A dn̄o factū ē
iſtḋ ⁊ ē mirabile i ocul' nr̄is p̄s. cxvij. ¶ Qui-
tū mirabile ꝙ hoſtia i hͦ ſacᷓo frāgit: diuidit
⁊ dētibꝰ terit: ⁊ tñ ñ ledit coꝛpꝰ xp̄i nec frāgit:
ſꝫ manet itegꝝ ⁊ illeſū. Sꝫ lꝫ hͦ ſit mirabile tñ
ē dō poſſibile. Exēm ꝑꝑe ſile ē i nā. Nā ima
gine i ſpeculo exn̄te ſi frāgat ſpeculū ñ frāgit
imago. ⁊ i q̄t ꝑtes ſpeculū frāgit: in tot rema
net ⁊ reſultat imago. Ita i hoſtia pōt fieri de
coꝛpe xp̄i ꝟtute diuīa. Huiꝰ figurā hēmꝰ. Exo.
iij. Vidit. n. moyſes viſiōeꝫ magnā ꝙ rubꝰ ar
debat ⁊ ñ cōburebat. videbat ignis i rubo ar
dere: ac ſi debēt rubū cōminuē ⁊ icinerare: ⁊
tñ ab igne ñ ledebat nec minuebat. ſic ⁊ coꝛpꝰ
xp̄i i oꝛe cōedētꝭ a dēte ñ ledit. Sꝫ ſicˀ rubꝰ in
igne: ita coꝛpꝰ xp̄i illeſū ⁊ integꝝ remanet i oꝛe
cōedētꝭ. Jō p̄s. dicˀ. Cātate dn̄o cāticū nouū:
q2 mirabilia fecit p̄s. xcvij. ¶ Sextū mirabile
ē quō q̄libet ſumēs ⁊ cōicās totū coꝛpꝰ xp̄i ſu
mit: ⁊ ſumēs ꝑtē minimā ſumit totū. ſicut ſu-
mēs totā hoſtiā. Rō ē. q2 ſicˀ totū ꝟbū loq̄ntꝭ
ē i vna aure: ⁊ i q̄libet tā magna ꝙ̄ ꝑua eq̄l'r.
Ita idē ſacꝫ ꝯtinet totū xp̄ꝫ: ⁊ cōicās ſumit
ipꝫ totū eq̄l'r. Huiꝰ figuraꝫ hēmꝰ. Exo. xvi. de
māna vbi dꝛ ꝙ plꝰ colligēs i māe ñ plꝰ hēbat
ꝙ̄ q minꝰ collegerat: ſꝫ putreſiebat. Ita i hͦ ſa
cramēto q̄libꝫ ſumit coꝛpꝰ xp̄i eq̄l'r. ⁊ ſi qs cre
dēt i maioꝛi q̄ntitate plꝰ inuenire. ſiēt putredo

īfidelitatꝭ i aīa illiꝰ. Jō. Eccl'. xi. mirabilia oꝑa
altiſſimi ſoliꝰ ⁊ glïoſa ⁊ abſcōſa ⁊ iuiſa oꝑa il-
lius. i. ſic nō videt ad ſenſū. lꝫ viſa ſūt i ſcriptu
ra ⁊ nā ſm itellectū. Ergo xp̄s iſtituēdo hͦ ſa
cramētū fecit memoꝛiā mirabiliū ſuoꝝ. q2 ꝓ-
ceſſerāt ſilia i nā ⁊ in ſcriptura. Vñ dicit pſal-
miſta. Mirabilis i altis dn̄s. Teſtimonia tua
credibilia facta ſunt nimis.

¶ De coꝛpoꝛe chriſti. Sermo quartus.

Ego ſum panis viuus q
de celo deſcēdi
Jo. vi. Qñ aliqs ſūme diligit ⁊ di
lexit aliquē ſi ꝯtingit ipꝫ recedē ab
eo ꝯplacuit ſibi relinquere aliqḋ donū i ſignū
amoꝛis. Et cā ē: vt hēat eiꝰ memoꝛiā. Xp̄s q
fuit ē verus deꝰ ⁊ verus hō. pi ⁊ dn̄s nr̄. ſūme
diligit ⁊ dilexit apl'os: plꝰ ꝙ̄ mr̄ filiū diligit.
⁊ hͦ ipe ꝑfecte oñdit. q2 ꝓ eis ⁊ ꝓ nobꝭ mori
voluit qḋ ē ſignū magne dilectiōis. Auctas.
Maioꝛē hac dilectōe nemo hꝫ vt aiaꝫ ſuā po
nat qs ꝓ amicis ſuis. Jo. xv. Et iō qñ debuit
ab eis recedere ꝑ moꝛtē in die cene cōgrega
uit eos ⁊ ſuū receſſū nūciauit ⁊ eis donū ma-
ximū ⁊ ꝓcioſū dimiſit i ſignū dilectiōis. Et hͦ
vt hēent meōꝛiā eiꝰ. Iſtḋ āt donū fuit coꝛpꝰ
ſuū ⁊ ſāguis ſuꝰ ꝓcioſus quē accepit de ꝟgie
Maria. Et illḋ donū excellētiſſimū ē. q2 ē ve
rꝰ deꝰ ⁊ verꝰ hō. ⁊ ē meōꝛiale paſſiōis ⁊ moꝛtꝭ
xp̄i. Nāꝫ altare ſignificat crucē. Rō ē. q2 ſicˀ
i altari ꝯſecrat ſacᷓal'r coꝛpꝰ ⁊ ſāguis xp̄i: ita i
cruce real'r imolabat. Calix ſignificat ſepl'chꝝ
xp̄i. q2 ſicˀ i calice ꝯtinet coꝛpꝰ ⁊ ſāguis xp̄i vita
i ſeplchro coꝛpꝰ xp̄i real'r ꝯtinebat. Per pa-
tenā itelligit lapis: q poſitꝰ fuit ad oſtiū mo-
numēti ad coopiēdū. Sic patena ad coopiē
dū calicē. Per coꝛpale i q̄ pōit coꝛpꝰ xp̄i itel
ligit lintheamia i qbꝰ iuolutū fuit coꝛpꝰ xp̄i.
Et iō ꝟe ē meōꝛialē. Vñ xp̄s dixit. Hec q̄tiēſ-
cūqs feceritꝭ i mei meōꝛiā facietꝭ. Iſtḋ āt donū
nobꝭ dimiſſuꝫ dꝫ eē nobꝭ valde chaꝝ. q2 valde
ꝓcioſū ē. Et vt ipꝫ magis chaꝝ hēamꝰ. xp̄s d
ſeipſo dicit ꝟba ꝓpoſita. Ego ſuꝫ panis viuus
qui de celo ⁊c. in quibꝰ verbis tria tangunt.
⁋ Pͫ ē ſua ꝯditō ⁊ ꝓꝓetas cū dicˀ. q2 ego ſū.
⁋ Scḋꝫ ē ſua magna virtꝰ ⁊ ꝑtās. q2 viuus.
⁋ Tertium eſt ſua oꝛigo ⁊ dignitas. quia de
celo deſcendi. Joan. vi.
¶ Pͫ ē ſua ꝯditio ⁊ ꝓꝓetas. q2 ego ſū panis.
Vbi ſciēdū ꝙ ſi ꝟbū illḋ ſimpl'r itelligat ñ ē
veꝝ. q2 hoſtia ꝯſecrata ñ ē panis coꝛpalis. lꝫ
fuerit. q2 foꝛma panis receſſit. lꝫ accidētia pa
nis. ſ. coloꝛ ſapoꝛ: ⁊ odoꝛ remanēt. De q̄ vi-
de beatū Tho. iij. p. q. lxxv. ar. v. ⁊ vi. Sꝫ veꝝ

eſt intelligēdo ſpiritualit'. q2 hoſtia cōſecrata
eſt panis ⁊ cibus ſpūalis aīe. In hͦ aūt ꝙ ap
pellat panis: recte eius ꝯditio ſpūal' iportat.
Nā coꝛpꝰ xp̄i aſſimilat pani quātū ad ꝑfectio
nē: ⁊ q̄ntū ad effectū. Quattuoꝛ ad cōpoſitio
nē panis req̄runt. q2 ſicˀ ſcitis panis cōponit
ex farina ⁊ aq̄. ⁊ ex illis foꝛmat in vaſe q̄dam
panis q ſic foꝛmatus in furno ponit: ⁊ ibi ꝟtu
te ignis decoq̄t: ⁊ ſic efficit cibꝰ coꝛpalis. Sic
ſpūalit' xp̄s fuit cōpoſitꝰ ex aq̄ ⁊ faria. i. ex aīa
⁊ carne. ⁊ foꝛmatus fuit in vaſe. i. in vtero ꝟgi
nis Marie. ⁊ demū poſitus fuit in furno cru
cis ⁊ ibi decoctꝰ fuit ꝑ moꝛtē virtute ignis. i.
ꝟtute amoꝛis ſpūſſancti quē ad genꝰ huma-
nū habuit q ſignificat ꝑ ignes. q2 ſicut ignis
hꝫ calefacere coꝛpa: ita amoꝛ ſpūſſancti cale-
facit ⁊ icēdit coꝛda. In cuiꝰ ſignū ſpūſſanctꝰ
deſcēdit in diſcipulos in foꝛma ignis. Scḋo
coꝛpꝰ xp̄i aſſimilat pani q̄tū ad effectū. Nāꝫ
panis hꝫ ſatiare coꝛpus. Vñ nullus cibꝰ eſt q
tñ faciat hoīem: ⁊ q tñ appetat ab hoīe fame
ſcēte ſicut panis. Ita coꝛpꝰ xp̄i hꝫ ſatiare ſpi-
ritualiter aīas. Et hoc vobis ſic declaro. Nāꝫ
res dicit ſatiata qñ ſic eſt plena ꝙ nō plus te-
nere pōt. Aīa aūt nr̄a tāte capacitatꝭ eſt in de
ſiderio ꝙ nulla creatura pōt eā ſatiare ⁊ iple
re niſi ſolus deus. Et hoc ſatis apparet. Nāꝫ
ſi hō hēret decē libras deſideraret hr̄e cētuꝫ.
⁊ tādē totū mūdū. ſicˀ patet de Alexādro re-
ge. Sꝫ deus ſolus eſt ille q pōt deſideriū no-
ſtrū iplere. q2 in ſe cōtinet oēs ꝑfectiones exi
ſtētes ⁊ poſſibiles. Et hͨ eſt qḋ dicˀ Aug. Aīaꝫ
dei capacē ſolus deus adiplere pōt. Et pſal-
miſta dicit. Aīaꝫ eſurientēꝫ ſatiauit bonis. Sꝫ
in hoc ſacᷓo cōtinet verꝰ deus. q2 in hoſtia cō
ſecrata ꝯtinet verus deus q creauit celū ⁊ ter
raꝫ. ⁊ iō illud ſacᷓm merito pōt aīam ſatiare.
Vñ Dd dicit in p̄s. cxlvij. Et adipe frumenti
ſatiat te. ¶ Scḋm in hoc ſacᷓo eſt ſua ꝟtus ⁊
ꝑtās: q2 viuus. Vbi ſciēdū ꝙ iſte panis ſpūa-
lis dicit viuꝰ. q2 dat vitā digne ſumētibꝰ: ⁊ cō
ſeruat ipſos in vita. Et nō ſolū dat vitā ſpūa-
lē que eſt in p̄nti ꝑ grām: ſꝫ etiā dat vitā eter-
nā que erit in futuro ꝑ glïam. Vñ dicit i euā
gelio. Qui māducat hunc panē viuet in eter
nū. Joā. vi. Et in hoc oñdit huius ſacramēti
magna virtus ⁊ poteſtas. Nā maius qḋ pōt
eſſe in hoc mūdo eſt vita. Sꝫ triplex eſt vita.
ſ. coꝛpalis. ſpūalis. ⁊ eterna. Pꝛia ē bōa. ſcḋa
melioꝛ. tertia optima. In hoc gͦ ꝙ iſte panis
dat vitā ꝑcipue ſpūalē ⁊ eternā. eius magna
ꝟtus oñdit. Sꝫ eſt aduertēdū ꝙ iſte cibꝰ non
dat vitā nec conſeruat niſi ſit bona diſpoſitio

ex parte recipiētis. Ad quā diſpoſitionē ha
bendā tria requirunt in recipiēte. Pꝛimuꝫ ꝙ
recipiat eū cū magna puritate ⁊ innocentia.
Secūdū ꝙ recipiat eū cū magna charitate ⁊
beniuolētia. Tertiū ꝙ recipiat eū cuꝫ magna
firmitate ⁊ patiētia. Vñ ſciēdū ꝙ nō eſt ꝯue-
niēs ꝙ res ꝓcioſa ⁊ nobil' in loco imūdo po-
nat. Iſte aūt cibꝰ ſpūal' eſt res ꝓcioſa. q2 ē ve-
rus deꝰ: ⁊ eſt res mūdiſſima. q2 eſt ſpeculū ſi-
ne macula dei maieſtatꝭ. Jō vas ⁊ coꝛ in quo
dꝫ recipi dꝫ eē mūdiſſimū. q2 i maliuolā aīaꝫ
nō itrabit ſapīa. Sapie. i. In cuiꝰ ſignū anteq̄
xp̄s in cena coꝛpꝰ ſuū daret diſcipul': lauit pe-
des eoꝝ. vt ſacerdos ante ꝯſecrationē lauat
ſibi digitos ad oſtēdēdū ꝙ illi qui hoc ſacᷓꝫ
cōficere vel recipe volūt debēt eſſe mundi ab
oī pctō: nō ſolū moꝛtalia: ſꝫ etiā venialia: quā
tū eſt poſſibile. q2 lꝫ pctā venialia nō ſint nec
efficiātur pctā moꝛtalia: tñ hō cauere dꝫ ſibi
q̄tū pōt. q2 ſunt vie ad moꝛtalia: q2 cōſenſus
ad venialia cito trāſit ad moꝛtalia. Et ponit
exēplū. q2 ſunt q̄dā aīalia q̄ habent venas la-
tas: ⁊ talia ſi venenant ſiue itoxicant cito mo
riunt. q2 venenū ꝑ venas latas cito trāſit ad
coꝛ. Sꝫ alia ſunt q̄ habēt venas ſtrictas. ⁊ iſta
nō ſic cito moꝛiunt ex veneno. Applica ad ꝓ
poſitū ⁊c. De iſta aūt puritate habemꝰ figurā
i Joſeph: q moꝛtuo xp̄o accepit eiꝰ coꝛpꝰ ⁊ in
uoluit in pāno mūdo ⁊ poſuit in monumēto
nouo: ⁊ vnxit myrrha ⁊ aloes. Joſeph iterꝑ-
tatur ſaluatoꝛ. ⁊ ſignificat quēlibet religioſū
q oꝛdinē itrauit vt ſaluet aīam ſuā. Iſte ergo
ſi vult recipe vel cōficere coꝛpꝰ xp̄i dꝫ ipſū po
nere in monumēto nouo. ſ. coꝛde puro. ⁊ iuol
uere pannis mūdis. i. cogitationibꝰ ſanctis. ⁊
vngē eū mirrha: ⁊ aloes. i. recipe cuꝫ coꝛdis
doloꝛe ⁊ amaritudīe qḋ ſignificat ꝑ mirrhaꝫ
q̄ ē amara. ⁊ aloes. i. cū coꝛdis deuotiōe: ⁊ ſe
indignū reputare ad tale ſacramentū ſumen
dū. q2 de nullus dignꝰ eſt. Vñ ꝟe pōt dicere
illud qḋ dixit. Cēturio. Dn̄e nō ſum dignꝰ vt
itres ſub tectū meū. Mat. viij. Nec mirū. q2
legit de Joāne baptiſta qui erat in vtero ſan
ctificatus: ⁊ in heremo diu cōuerſatꝰ: ⁊ a xp̄o
vocatꝰ: ⁊ xp̄s venit ad eū: ⁊ ab eo baptizatus
eſt: ⁊ tñ dicit euāgeliſtꝭ: ꝙ Joānes nō aude-
bat tāgere ſctiſſi dei ꝟticē: ſꝫ clamabat cū tre-
moꝛe. ſctifica me ſaluatoꝛ. Si ergo Joannes
nō reputabat ſe dignū tangere ꝟticē xp̄i cuꝫ
eēt talis ⁊ tātus: q̄to magis nos qui ſumꝰ in
cōparatiōe ipſiꝰ magni pctoꝛes nos idignos
reputare debemꝰ: nō tñ ad tāgēdū ꝟticē: ſed
ad recipiēdū eū integre. Beatꝰ etiā Marcꝰ

amputauit ſibi pollice ne ꝓmoueref ad ſacer
dotiū. qꝛ ſe idignū reputabat. Si g° aliqs ſen
tit aliquā imūdiciā peccati in ſe: dꝫ auferre: ⁊
ſic accedere poterit. Auctas. Auſer rubigi
nē de argēto ⁊ egredief vas puriſſimū. Pro
uerb. xxv. Per argētū itelligif aia munda ⁊
clara: p rubiginē itelligif pctm̄. Auſer g° rubi
ginē de aia ⁊ ſic egredief vas puriſſimum. i.
aptū ad corp⁹ xpi recipiendū. Scḋo reqrif ꝙ
recipiat eū cū magna charitate ⁊ beniuolen
tia. i. cū magna dilectiōe dei ⁊ ꝓximi. alr̄s non
cōfert vitā: nec ꝯfortat. Et hoc ſic oñdo. Nāz
ꝗtūcūqꝫ panis mālis ſumeref nihilomin⁹ vi
tā nō daret. nec cōſeruaret: niſi in corpe eſſet
calor nālis digerēs. Ita ē in ꝓpoſito: niſi cha
ritas in corde ſit q̄ itelligif p ignē ⁊ calorē q̄
hꝫ calefacē aiā. Ūñ ſūme cauere dꝫ ne cū ira
vel odio vel alio pctō mortali corpus xpi ſu
mat. qꝛ grauiſſime peccat: ⁊ magnā penā in
currit. qꝛ mortē tpalē nūnꝗ̄ incurrit. ſicut
multotiēs legif. Et vt Gregori⁹ dic̄. Hoc ac
cideret. Qꝛ angeli q aſſiſtūt huic ſacꝭo indi
gne recipiētē interficerēt niſi diuina miſa ꝓhi
beret. Incurrit etiā mortē ſpūalē. i. ſepatiōez
aie a deo. qꝛ grauiſſime peccat. Ūñ dic̄ Gre
gorius ⁊ etiā Auguſtinus ſup illo v̄bo. Qui
cūqꝫ māducauerit panē vel biberit calicē do
mini idigne: reus erit corpis ⁊ ſanguinis dn̄i
p̄ma ad Coꝝ. xi. Sic peccat ille q indigne ſu
mit: ſicut iudei q ipſuꝫ interfecerūt. Ūñ ſcribi
tur de iudeis ꝙ ſi dn̄m gl̄ie cognouiſſent nū
ꝗ̄ ipſuꝫ crucifixiſſent. p̄ma ad Coꝝ. ij. Pecca
tor aūt peccās mortalr̄ ⁊ ſpiritualr̄ tali pctō
occidit filiū dei ſciēter ꝗ̄tū eſt de ſe qꝛ cauſaꝫ
iterat ꝓp quā mortuus eſt. Propf eniꝫ pctm̄
mortale incurrit qs etiā mortē eternā niſi pe
niteat. Legif ꝙ mortuus eſt oza: qꝛ tetigit ar
chā dei q̄ portabaf timēs ne caderet ⁊ etiam
bethſamite mortui ſūt: qꝛ viderunt archā. Et
aſſignāt iudei cām q̄re oza mortu⁹ eſt qm̄ teti
git archā. qꝛ in illa nocte iacuerat cū vxore. ſi
g° oza mortu⁹ ē q fec̄ rē licitā: ⁊ tetigit archaꝫ
materialē ⁊ ligneā dei. ⁊ volens adiuuare ne
caderet. ꝗ̄to magis moriunf illi q faciēdo rē
illicitā nō ſolū tangūt ſꝫ etiā in ſe recipiūt: nō
archā ligneā ſed corp⁹ xpi veꝝ non vt adiu
uēt vt oza: ſed vt deturpent. Et ſi bethſamite
mortui ſunt q viderūt archā ꝗ̄to magis q re
cipiūt indigne corpus xpi veꝝ. Tertio recipi
dꝫ cū magna ſtabilitate ⁊ firmitate ⁊ patien
tia. Ubi eſt ſciēdū: ꝙ non eſt ꝯueniēs ꝙ nobi
lis liquor in vaſe fragili ⁊ iſtabili ponaf ꝓpf
piculū. Iſte cib⁹ ē hmōi. g° ⁊c̄. Sꝫ dꝫ poni in

corde ſtabili ⁊ firmo p patiētiā. Auctas. Erit
q̄ſi vas auri ſolidū ornatuꝫ oi lapide p̄cioſo.
Eccli. l. Sic. n. dꝫ eē cor recipiēs: qꝛ dꝫ eē vas
auri ſolidū. Aurū eni eſt metallū ſtabile ⁊ fir
mū qꝛ ꝗ̄tūcūqꝫ pcutif non frangif: ſꝫ cōtinue
dilataf. Sic dꝫ eē cor hois recipiētis: ꝙ non
frāgaf p ipatiētiā. Qꝫ āt auꝝ ſit bonū dupli
cif ꝓbaf. Pꝛio p ignē. ſcḋo p lapidē. Auꝝ. n.
in fornace nō corrūpif ſꝫ ſolidaf ⁊ firmaf. Sic
aia recipiētis ē digna recipe qñ p ignē tribu
latiōis non ꝯſumif: nec p lapidē iniurie vt vi
tupij deſtruif. ⁊ qñ cor ſic ē factū ⁊ diſpoſitū:
tūc ē vas ſolidū. Sic̄ eni videꝫ añqꝫ vas po
naf ad mēſaꝫ regis multꝭ pſſionib⁹ p̄mif. Sic
añqꝫ aia viri iuſti ponaf ad mēſaꝫ regis eter
ni: oꝫ ꝙ multꝭ fatigatiōib⁹ ⁊ pſſuris exponaf.
De h°hētis exē^m oiuꝫ ſctōꝝ q ad illā mēſam
nō iuerūt niſi p multas tribulatiōes. vñ i acti
b⁹ apl̄oꝝ dī. Per multas tribulatōes oꝫ nos
itrare regnū celoꝝ. Act. xiiij. Dꝫ etiā eſſe vas
ornatū oi lapide p̄cioſo. i. oib⁹ v̄tutibus: ⁊ di
ſcurrere ſic̄ placet ⁊c̄. ¶ Tertiū ē ſua origo ⁊
dignitas. qꝛ de celo deſcēdit. Ubi ē ſciēdū ꝙ
ꝗ̄to res ſit a meliori ⁊ ſubtiliori mgr̄o tanto
videf excellentior ⁊ nobilior. Sꝫ iſtud ſacꝭm
fit a ſolo deo ꝓprie qꝛ v̄tute v̄boꝝ que ꝓfert
ſacerdos cōficif hoc ſacꝭm. Ūñ ꝓprie ſacer
dos nō facit hoc: ſed deus q hāc v̄tutē dedit
illis v̄bis: ꝙ quotiēſcūqꝫ ſacerdos ꝓfert illa
v̄ba ſup materiā debitā: intētiōe recta: ꝙ tale
ſacꝭm cōficeref. Ūñ ſicut medicus nō ſanat:
ſed virtus herbe. Ita etiā ⁊c̄. Et in hoc oñdif
iſtius ſacramēti magna dignitas ⁊ excellētia
⁊ hoc notaf cū dicit. q de celo deſcendi ⁊c̄. vñ
nō fit v̄tute alicuius: ſꝫ virtute dei qui ē in ce
lo. Si aūt volumus bñ videre virtutē ⁊ excel
lentiā iſtius ſacramenti videamus mirabilia
q̄ in ipo ꝯtinenf. Primū eſt trāſſubſtantiatio
panis in carnē ⁊ vini in ſāguinē. Hoc aūt nō
eſt ipoſſibile deo. Nō eſt. qꝛ mai⁹ eſt ex nihi
lo aliqd facere qꝫ vnā naturā in aliā tranſſub
ſtātiare. Primū facit deus g° ⁊c̄. Nec miruꝫ
videaf ſi deus hō pōt. qꝛ nā videf h° poſſe. nā
natura in hoie exiſtēs cōuertit panē in carnē
⁊ vinū in ſanguinē. Nāliter etiam de terra fit
ferrū: ⁊ de cinere vitrū. Sic̄ legif de anglia in
qua eſt mare: in q̄ ſi ꝓiciās lignū cuiuſcūqꝫ fi
gure ꝯuertif i lapidē. Si g° natura tātū pōt:
multo magis de⁹. Sꝫ tñ verū ē ꝙ iſta exēpla
deficiūt. qꝛ nā ꝯuertit vnā creaturā in aliā in
multo tpe ⁊ p multas trāſmutationes. Deus
aūt ꝯuertit creaturā in creaturā in iſtāti. Se
cūdum mirabile qḋ in hoc ſacꝭo ꝯtinef eſt: ꝙ

quātūcūqꝫ panis trāſſubſtātief in corpus xpi
nō creſcit. Et certe hoc nō eſt icōueniēs. qꝛ vi
dem⁹ qñ aliqs reuelat ſecretū ſuū iſti nō aug
mentaf ꝓpter hoc ſecretū ſuū in eo. Tertium
mirabile eſt ꝙ nō decreſcit nec minuif cū mil
leſies ſumaf. Exēplū de cādela a qua ſumitur
ignis: ⁊ tñ nō minuif. Quartū mirabile eſt ꝙ
ſumif ab imūdo ⁊ nō maculaf. Quintū mira
bile eſt: cū ſit cibus vite ꝙ dat mortē indigne
ſumētibus. Exēplū de iſirmo cui ſi vinū ⁊ car
nes denf dāt mortē: ⁊ tñ vinū ⁊ carnes ſūt ci
bus vite. Ūñ dicit Grego. Sicut corpalis ci
bus cū ventrē inuenerit diuerſis humoribus
occupatū ampli⁹ ⁊ magis nocet ⁊ nullū pſtat
auxiliū. Ita cibus ſpūalis ſi aliquē repit mali
gnitate repletū: nō ſui nā ſꝫ ſumētis vicio: nul
lū pſtat effectū bonū imo magis nocet. Sex
tū mirabile eſt: ꝙ ſimul ⁊ ſemel ē in diuerſis
hoſtijs. Exēplū de ſono cāpane ⁊ voce hois.
Septimū mirabile ē ꝙ hoſtia diuidif ⁊ cōp⁹
nō laceraf: ſed manet in q̄libet parte itegrū.
Exēplū in ſpeculo: in quo ymago exiſtēs ad
diuiſionē ſpeculi nō diuif: ſꝫ in q̄libꝫ pte refer
uaf. Octauū mirabile ē cū ſit ita magnū: quō
poſſet in tā parua hoſtia cōtineri. Exēplū de
mōte cū ſit ita magn⁹ in pua pupilla oculi ꝓ
ſentaf. Nonū mirabile eſt. qꝛ ibi ſūt accidētia
ſine ſubiecto ⁊c̄. Ita exhortor vos oēs vt di
gne ſumatis illud venerabile ſacramētū ⁊c̄.
¶ Dñica p̄ma poſt trinitatē. Sermo prim⁹.

Habent moyſen et

ꝓphetas: audiāt illos. Habef v̄bū
iſtud textualr̄. Luc̄. xvi. Et officiaf
i euāgelio hodierno. Sermo erit de ſctō euā
gelio: ⁊ habebimus multas bonas doctrinas
⁊ ſpeculationes intellectuales: ⁊ bonas iſtru
ctiones morales. Sꝫ prius preſentemus v̄gi
ni marie iocale qḋ ipſa valde diligit. ſ. Aue
maria ⁊c̄. Sanctū euangeliū hodiernū decla
rat nobis quattuor multū neceſſaria ad ſciē
dū pro noſtro auiſamento ⁊c̄. ſcilicet.

- Mundanalis conuerſatio.
- Diuinalis retributio.
- Infernalis diſpoſitio.
- Scripturalis confirmatio.

Iſta aūt q̄ttuor ſunt valde neceſſaria ad ſciē
dū. Primo mundanalis cōuerſatio vt ipſaꝫ
ſpnemus. Secūdo diualis retributio: vt ipāꝫ
ſperem⁹ vl̄ deſiderem⁹. Tertio iſernalis diſpo
ſitio vt ipſaꝫ vitem⁹. Quarto ſcripturalis cō
firmatio vt p ipſaꝫ nos reformem⁹. De q̄rto
aūt vbi xps ꝯfirmat ſcpturas ſctās dicit ipe

ma. Habēt moyſen ⁊ ꝓphetas: audiāt illos
⁊c̄. ¶ Dico p̄mo ꝙ in ſctō euāgelio declaraf
nobis mūdanalis ꝯuerſatio: vt. ſ. ipſam ſpne
mus. Que ē mūdana cōuerſatio. Dico ꝙ de
ſeipſis nimis carnaliter curare in vanitatib⁹
veſtiū: ⁊ delicias corpis q̄rere: ⁊ nō curare de
neceſſitatib⁹ ꝓximi. Ecce quō oñdif in princi
pio euāgelij cū dī. Hō qdā erat diues ⁊c̄. vſ
qꝫ. Canes veniebāt ⁊ lingebāt vlcera ei⁹. Ue
ſtiebaf ad carnē de byſſo. Byſſus eni eſt tela
multū delicata. Deſup aūt iduebaf de purpu
ra ⁊ de auro pulcherrimo ⁊c̄. Comedebat q̄t
tidie ſplēdide de multiplici cibo: nunꝗ̄ ieiu
nabat: de paupibus nō curabat. Erat mēdic⁹
qdā noie. Lazar⁹ ⁊c̄. Ecce ꝯuerſatio mūdana
lis: ꝫ quā dicit ſcriptura. Nemo qḋ ſuū eſt q̄
rat. ſ. tm̄: ſꝫ qḋ alteri⁹. i. Coꝝ. x. Sꝫ notāda ſūt
hic duo ſecreta. de qb⁹ pauci ſe auiſant. Qm̄
xps logf de diuite nō noiat ipſuꝫ: ſꝫ dicit. Hō
qdā erat diues: qñ aūt logf de paupe nomiat
ipſum di. Erat qdā mēdicus noie Lazarus.
Quare hoc certū eſt ꝙ diues habebat nomē
⁊ xps nō nominādo eū dic̄. Hō qdā: ac ſi nō
ſciret eius nomē: qḋ tñ ſciebat bñ maxime: qꝛ
vos videtis ꝙ diuites ſunt famoſi ⁊ valde no
minati. Si eni querif: vbi moraf talis diues:
oēs ſciunt eū ⁊c̄. ſecus de paupibus hoib⁹: di
uites vero faciūt tñ bñ vl̄ male ꝙ faciūt ſe co
gnoſcere ⁊ nomiare. Ideo dḋ loquēs de diui
tibus dicit. Tabernacula eoꝝ in ꝓgenie ⁊ ꝓ
genie vocauerūt noia ſua in terris ſuis: ſꝫ nō
in celis. ps. xlviij. Cū ergo diues iſte eſſet fa
moſus: qꝛ xps nō nominat eū ſicut pauperē.
Pro rn̄ſione ſciēdū: ꝙ q̄diu pſona p bonam
vitā eſt in gr̄a diua: nomē eius eſt ſcriptuꝫ in
celo in cathedra q̄ ſibi corrn̄det ſm̄ pſentem
iuſticiā: vt dicūt ſcti doctores. Auctas xpi di
cētis illis q erāt in gr̄a. Gaudete ⁊ exultate:
qꝛ noia v̄ra ſcpta ſūt in celis. Luc̄. x. Scripta
ſūt i celis. i. i cathedris celeſtib⁹. Per oppo
ſitū pſona q̄ peccat ⁊ tenet malā vitā viuit in
pctis ſupbie vel pōpe: ⁊ ſic de alijs: radif no
mē ei⁹ de celo ñ de libro pdeſtinatōis diue: qꝛ
in illo null⁹ ſcribif de nouo nec radif: ſꝫ radif
de h°ſm̄ pn̄tē iuſtitiaꝫ. Iō qñ moyſes orabat
ad dn̄ꝫ p pctō ppl̄i de vitulo aureo dixit. Ob
ſecro dn̄e: peccauit ppl̄s iſte pctm̄ maximum
feceruntqꝫ ſibi deos aureos. Aut dimitte eis
hāc noxā: aut ſi nō facis: dele me de libro quē
ſcripſiſti. Exo. xxxij. Cui rn̄dit dn̄s. qui pecca
uerit mihi: delebo eū de libro meo. Ibidē. Itē
dḋ de pctōrib⁹ loquēs dicebat. Deleanf de li
bro viuentiū: ⁊ cū iuſtis nō ſcribanf. ps. lxviij.

Et ſcribit nomē coꝝ in iſerno. O q̄lis ꝯfuſio ⁊ verecūdia ē eis: ac ſi papa h̄ret nomē alicuius ſimplicis ſacerdot' i rotulo: vt ꝓmoueat ip̄m ad ep̄atū: vl' cardinaliatū: ⁊ ꝑꝑ pctm̄ ſuū papa deleret nomē ſuū: ⁊ ſcriberet int' ſimplices ſcholares. Uel ſi rex h̄ret nomē alicu' veſtrū ſcriptū vt faciat eū baronē: comitē vl' ducē: ⁊ ꝑꝑ culpā vrā rex deleret nomē vrm: ⁊ ipſuꝫ ſcriberēt īter noīa raptoꝝ. Maior ꝯfuſio ⁊ verecūdia ē incōꝑabilit' qn̄ delet' nomē de libro dei: ⁊ ſcribit' i carcerib' iferni. Auctas. Jere. xvij. Dn̄e oēs q te derelinquūt. ſ. peccādo: ꝯfundēt' recedētes a te i t'ra ſcribēt'. ſ. i illa de q̄ Job. x. dr̄. Terrā miſerie ⁊ tenebraꝝ ⁊c̄. Et g° iſte diues de q̄ loq̄t' euangeliū erat pctōr ⁊ male vite: xp̄s n̄ iuenit nomē ſuū i libro p̄deſtinatiōis. Jō noluit xp̄s ip̄m ore ſuo noīare. Qd̄ iſta ſit rō p3 p dd̄ i pſona dei dicētē de diuitib'. Nō ꝯgregabo ꝯuēticula coꝝ d̄ ſanguinib'. i. pctis. ſꝫ illud. Libera me de ſanguinib' ⁊c̄. nec memor ero noīuꝫ coꝝ p labia mea. Ecce quō dicit clare. pſ. xv. Eſſe diuitē de bono iuſto nō ē pctm̄. Sꝫ eē diuitē ⁊ male vite ⁊ ip̄ius h° ē pctm̄. Et de talib' dicit de'. Nō cōgregabo ꝯuēticula coꝝ de ſanguinib'. Unū ꝯuēticulū ē diuitū ſup̄boꝝ volentiū h̄re regimē ciuitat' ⁊c̄. nō itēdētiū ad on' qd̄ recipiūt. Aliud ē ꝯuēticulū auaroꝝ vſurarioꝝ: vt habeāt oēs pecunias. Aliō luxurioſoꝝ ducētiū vxores iſto reſpectu ⁊c̄. Aliō guloſoꝝ ꝯuiuia facientiū: iſto reſpectu vt ex eis h̄eant amicos ⁊c̄. Aliō iracūdoꝝ ⁊ iuramēta ſibi faciētiū ꝙ mutuo ſe iuuabāt dicēdo. Qui tāget vos me tāget. De oib' iſtis dicit. Nō ꝯgregabo ꝯuēticula coꝝ ⁊c̄. ſ. i celo cū angel' ⁊ ſctis nec memor ero noīuꝫ coꝝ p labia mea. Sꝫ qꝛ nomē paupis Lazari erat iſcriptū i libro dei: g° qꝛ cū patiētia recipiebat pauꝑtatē ſperās ditari i celo. Jō noīauit ip̄m ⁊ fuit cōpleta ꝓph̄ia dd̄ dicēt'. Aias pauperꝫ ſaluas faciet. Ex vſuris ⁊ iniq̄tate redimet aias coꝝ ⁊ honorabile nomē coꝝ coraꝫ illo. Et loq̄t' de paupib' pſ. lxxi. Nō. aias pauperꝫ ſaluas faciet: ſi patiēter ſuſtinēt pauꝑtatē. Nō debemus furari: nec ꝯ deū idignari: ſꝫ ſpātes i padiſo ditari. Ex vſuris. ſ. q̄s nō ſoluunt redimet eos: qꝛ nihil pn̄t h̄re de diuitib' niſi cū vſuris. Si petūt ab eis mutuo: nō obtinēt niſi cū vſura: ſi volūt emere bladū vl' pānū ⁊c̄. cū vſura emūt. ſ. pl'. ſ. ꝑꝑ ſolutōis dilatōeꝫ ⁊ vēdūt eis cū vſura. Ex iniq̄tate. ſ. quā faciūt eis liberabit eos: qꝛ nō pn̄t obtinē iuſticiā. Aduocati ⁊ ꝓcuratores ⁊ notarij q̄diu ſentiūt i eis pecunias ꝓtrahūt eos nimis. Poſtea dn̄t eis ꝯuentaſ cū p̄te: qꝛ meliū ius habētis: ⁊ q̄re nō dixiſtis ante. Jō ꝓ vna die tu ſtabis mille milia ānis ad portas padiſi: nec itrabis. Dic g° ꝙ ex vſuris ⁊ iniq̄tate redimet aias coꝝ: ⁊ honorabile nomē coꝝ corā illo. Qualis honor ac ſi rex vl' papa noīaret ⁊ petēt de aliq̄ paupe. Scdm ſecretū ē ibi: cū dicit. Canes veniebāt ⁊ ligebāt vlcera ei'. Qui ſūt ⁊ qd iſti canes ſignificant. dicit Grego. in omelia ſup iº euāgelio dicēs allegorice. Qd̄ canes ſūt q h̄nt officiū p̄dicādi. Nō: iā ſciꝫ ꝙ dn̄s nō mittit oues ſuas ad nem' niſi cū canib' vt cuſtodiat oues a lupis. Jta ille q dicit. Ego ſuꝫ paſtor bon' ⁊c̄. Jo. x. n̄ dimittit oues ſuas ſine cuſtodib'. Cuſtodes ſūt p̄lati. Canes p̄dicatores. Primi canes optie latrātes fuerūt ap̄li: deide martyres: doctores ⁊ ꝯfeſſores: hodie oēs illi q predicāt ⁊ latrāt ꝯ lupos iferni ne approximēt ouib' xp̄i. Et nūqd hoc ē magna dignitas. Ecce qd dicit Job in pſona xp̄i. Et ita expōit Greg. in moralib'. Nūc deridēt me iuniores tp̄e: qꝛ p̄res n̄ dignabar ponē cū canib' gregis mei. Job. xxx. Nota. Nūc deridēt me iuniores. ſ. iudei q tūc deridebāt xp̄m dicēdo. Uach q̄ deſtruis tēplū dei. Alios ſaluos fecit ⁊c̄. qꝛ p̄res. ſ. patriarchas ⁊ ꝓph̄as nō dignabar ponere cū canib' gregis mei. Jta ꝙ maior ē dignitas p̄dicatoꝝ q̄ ꝓph̄aꝝ ⁊ p̄riarchaꝝ. Jſti canes h̄nt liguā medicinalē qn̄ lingunt vlcera pctōꝝ. Plaga ⁊ vuln' ſup̄bie q̄ i capite ꝯſiſtit lingit' a p̄dicatore qn̄ cōmēdat ⁊ laudat v̄tutē humilitat'. Et quō xp̄s ſaluator nr̄ ⁊ btā maria fuerūt hūiles: ⁊ q̄tū eis placēt hūiles pſone: caſte: deuote ⁊ beniuole: ⁊ ſic de alijs. Et quō ⁊ q̄lr ſup̄bia fuit initiū toti' mali: clauſitqꝫ ianuā padiſi: ⁊ ſic d̄ alijs pctis: ⁊ v̄tutib' oppoſitis. Ligua canū medicinalis ē: ſꝫ dētes ſūt venenoſi: qn̄ i ꝯfeſſiōib' petūt pecunias: tūc mordēt burſā ⁊ tūc mordēt bōa ⁊c̄. Ecce q̄re dicit ꝙ canes ligebāt vlcera ei': qꝛ ſic curant' vlcera pctōꝝ. Jō dd̄. Ligua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipſo. pſ. lxvij. Et ſit figura eclyptica: qꝛ v̄bū deficit. Lingua canū tuoꝝ. i. p̄dicatoꝝ: ex inimicis. i. pctis ſupple ſanat vl' liberat: ab ip̄o. ſ. deo: qꝛ p̄dicatores ſolū ſ̄t iſtrūꝫ. Greg. Jnuanū laborat exteri' ligua p̄dicatoris: niſi fuerit iterius gr̄a ſaluatoris. ¶ Dico ſcdo ꝙ oñdit' dānalis retributio: vt ip̄aꝫ ꝯſiderem'. ibi: cū dr̄. Fctm̄ ē vt moreret' mēdic' vſqꝫ. Et ſepult' ē i iferno. Ecce retributio dānalis. dicit mḡr ſniaꝝ i q̄rto. ⁊ ēt oēs doctores: qꝛ doctrina ē cōis: ꝙ in corde t're ſūt q̄tuor dom'. Jnferior ē loc' dānatoꝝ. ſecūda locus pueroꝝ in q̄ nō eſt ignis nec demones. ſolū ſūt ibi tenebre. i. carētia diuine viſiōis. Nō ē ibi ignis māſis: ſꝫ ira dei dr̄ ignis. ſm illud Deut. xxxij. Jgnis ſucceſus ē in furore meo: ⁊ ardebit vſqꝫ ad iſerni nouiſſima. Talē iram vocat Augu. ignē. Jn iſto dicunt' pueri eē nō baptizati qꝛ nunqꝫ videbūt deū. Tertia dom' eſt loc' purgandoꝝ vbi eſt ignis māſis: ſꝫ nō ſunt ibi demōes. Jlle ignis dīna v̄tute purgat ⁊ cruciat aias. Quarta domus ⁊ ſup̄ior eſt ſin' pfectoꝝ: in q̄ erāt ſcti patres. Et dicebat' ſin' abrae ex ſecuritate quam habebat de glīa: qꝛ illud qd̄ in ſinu h̄r eſt in ſecuritate vel in ſecuro. Etiā paradiſus dr̄ ſinus abrae. Auctas eccleſie dicētis. Exaudi exaudi: vt alam meā in ſinu abrae p̄riarche tui iubeas collocari. Dicit ergo. Factū eſt vt moreret' mēdic' ⁊c̄. Quia ſicut nō cōdigne penitētes qn̄ moriunt': aie coꝝ ſtatim portant' in celū. Jta tūc ad ſinū abrae. Diues aūt ſepult' ē i iſerno. Ecce ad iſtaꝫ retributio dīna. Auctas. Ego dn̄s ſcrutans cor ⁊ ꝓbās renes: q do vnicuiqꝫ iuxta viā ſuā ⁊ iuxta fructū adinuentionuꝫ ſuaꝝ Jere. xvij. Nō duo ſecreta moralia. Primū ibi. Factū eſt vt moreret' mēdic'. Si attēdiſtis in ordinatiōe v̄boꝝ ip̄i qn̄ voluit loq de mūdana ꝯuerſatiōe: pri' fuit locut' de diuite q̄ de paupe dī. Homo qdā erat diues. Sed qn̄ voluit loq de alio mundo ⁊ de mīa ⁊ retributiōe. p° fuit locut' de paupe dī. Factū eſt aūt vt ⁊c̄. Dico ꝙ h° fecit xp̄s ad oñdēdū ꝯuā cōditionē diuitū ⁊ pauperū: q̄tū ad vitā ⁊ q̄tū ad mortē. Jn hoc mundo diuites ſunt primi in honoribus ⁊ dignitatib' officijs ⁊ locis: qꝛ ſp ſedent in p° loco: in cōcis h̄ndis ⁊ in oib'. Pauperes aūt ſp ſūt vltimi. Sꝫ in alio mūdo ꝯuertit' totū. Quia paupes ſunt primi in honorib' ⁊c̄. diuites v̄o vltimi. Recte eſt de diuitib' ſicē de falcone ⁊ de gallina. Falco enī q̄diu viuit valde honorat': portat' a dn̄o i manu ſua q nollet portare filiuꝫ ſuū: qꝛ ducit eū etiā ad eccleſiā: ſeruit ſibi diligēter: aliquotiens etiā carnes crudas cū dentib' mordens dat ipſuꝫ in eſtate cū aq̄ refrigerādo. i hyeme aūt dormit in camera dn̄i in loco eminētiori. Et ſi miſera gallina modicū approximet' camere ad comedēdū micas ſtatiꝫ expellit': nec audet camerā itrare. Sed in morte ꝯuertitur ſimplr̄: qꝛ gallina cū magno honore portatur coram dn̄o inter duas ſcutellas. Et ſi dr̄ dn̄o. Falco eſt mōtu': dicit: ꝓijciat' in ſterquilinio. Jta recte diues eſt vt falco: viuit delicate ⁊c̄. Et miſer paup vt gallina nō audet domui d̄iuitis approp̄inq̄re: qꝛ ſtatiꝫ dicet'. Quid vult iſte hō. O latro ē dꝫ eē foras. Ecce q̄re p° nominauit pauperē: qn̄ fuit locut' de alia vita. Et verificat' illud qd̄ ipſemet dn̄s dixit. Erunt nouiſſimi. ſ. paupes: q in hoc mūdo ſūt nouiſſimi: primi. ſ. in paradiſo. Et diuites q in hoc mūdo ſunt primi erūt nouiſſimi. ſ. in inferno. Jdeo qn̄ paup morit' ei' aia portat' corā dn̄o inter duas ſcutellas. ſ. gloriā aie quā habebit ſtatim: ⁊ corpis quā hꝫ poſt iudicium: vel due ſcutelle ſunt imunitas de pena inferi' ⁊ abundātia de gloria ſuperi'. Scdm ſecretuꝫ eſt ibi cū dr̄. Mortu' eſt diues: ⁊ ſepult' ē in iſerno. Certū eſt ꝙ corp' ei' nō fuit ſepultū in inferno ſꝫ aia: videt' ergo ex hoc ꝙ in iſerno fuerit cemiteriū ⁊ ſepultura. Dico ꝙ ſic. Sꝫ auiſet' vos ne ibi eligat' ſepulturā. Aia ſepelit' in iſerno: ſicut corp' honorabile ſepelit' in hoc mundo. Jn cui' corpis ſepultura ſunt tres principales cerimonie. P° ſi aliqs amic' vel ſcutifer vadit ad eccleſiā vt ſepultura aperiat'. ⁊ ſacerdotes ſe p̄parēt: ⁊ fit cōmotio a clericis: qꝛ oēs vellēt eſſe in p̄ntia. Jdem fit de ſepultura aie: qn̄ malus diues tēdit ad mortē: dyabol' q eū tēptauit cognoſcēs naliter horā mortꝭ ſubito vadit ad infernū ad rectorē. ſ. luciferū dicens: quō talis religioſus vel cleric' vel laic' tenuit malā vitā: ⁊ mō eſt in articulo mortis. Jō nūcios ⁊ diſcipulos mittat': ⁊ fit ibi mag̃ cōmotio: q̄libet vellet venire. Auctas. de quodā malo diuite Nabuchodonoſor. Et ita poteſtas itellige de alijs. Jnfern' ſubt' te cōturbat' eſt in occurſuꝫ aduent' tui: ſuſcitauit ibi gigantes. Scda eſt q̄ ſeruat' in ſepultura corporis: qꝛ ſicut ſacerdotes cātādo portāt ſecuꝫ corp' p̄cedēte ſigno crucis: ⁊ parētes ⁊ amici cū fletib' ſequunt'. Jta fit de aia dānata q̄ portat' a demonib' nō cātādo ſed vociferando ꝯfuſibiliter ac ſi eſſet porc' mactādus: p̄cedente ſigno luciferi. ſ. circulo. Auctas. Jn circuitu ip̄ij ambulant. Jō dicit ſcriptura. Uir q errauerit a via doctrine. ſ. p̄ntia: in cetu gygantū cōmorabit'. Prouer b. xxi. Tertia cōditio ſeu cerimōia q̄ ſeruat' in ſepultura corpis eſt: qꝛ ſm ſuū ſtatum ⁊ ꝯditionē dat' ſibi ſepultura in eccleſia: iux̄ cornu altaris: vel in choro: ſiue in ecclia ⁊c̄. Jta fit d̄ aia dānata in iferno. Jam ſunt ibi ſepulchra certa ꝓ ſuperbis non plena terre: ſed igne inextinguibili. Aliud ꝓ auaris plenū de metallis ignitis. Aliud luxurioſoꝝ plenū de pice calido ⁊c̄. de alijs ad idē de quib' dd̄. Sepulchra coꝝ. ſ. dānatoꝝ domus coꝝ in eternū pſ. xlviij. De nullo alio ſe

pulchro pōt itelligi. Jō amore dei. Jn veſtro teſtō .ſ. in vita quā tenetꝭ attēdati ne illuc eligatis ſepulturā. Jn pūcto .n. quo eligitꝭ malā vitā: eligitꝭ ibi ſepulturā. Et ꝯfirmatꝭ per mortē. ¶ Dico tertio ꝙ ſanctū euāgeliū declarat infernalē diſpoſitionē vt videm⁹ ibi. Eleuās aūt oculos ⁊c̄. vſqꝫ: nec inde huc trāſmeare. Nō. Eleuatꝭ aūt oculis ⁊c̄. ꝙ aīa hꝫ oculos ⁊ etiaꝫ oīa mēbra: ſed ſunt ſpūalia: queadmodū mēbra corporis ſunt corpalia. Sed fortiora ſūt mēbra aīe. Nō cū dr̄. Pater abraham: dicit gloſa videtꝭ ꝙ eēt de gn̄e abrahā: ⁊ vr̄ ꝙ ſic: qꝛ etiaꝫ abrahā vocat eū filiū dī. Fili recordare ⁊c̄. qꝛ de bonis q̄ hō facit in ſtatu pctī: de⁹ dat in h⁹ mūdo retributionē. Nō inter nos ⁊ vos chaos magnū .i. abyſſuꝫ firmatū eſt: vt hi q volūt hinc trāſire ad vos nō pn̄t: neqꝫ inde huc trāſmeare. Nō ꝙ bti obiectaliter trāſeūt ad dānatos eoꝝ penas vidēdo: ſed nō trāſeūt ad eos penaliter: etiā dānati tranſeūt obiectaliter ad btōs: ſꝫ nō pn̄t trāſire p pn̄iam actualē: nec vidēdo gloriā obiectalē. Nō duo ſecreta. Primū ibi. Eleuās aūt oculos cū eēt in tormentꝭ. Ab iſto textu ſancti doctores extrahūt iſtā cōcluſionē: ꝙ mō dānati vidēt ſaluatos ⁊ btōs: ſed nō gaudēt d tali viſiōe: imo augmētat eis penā. Verbigrā. Sicut ſi famelic⁹ videret mēſam cibis plenā ⁊ non poſſet accedē: pena ſibi augmētaretꝭ. Ad practicā cogita qn̄ ſuperb⁹ dānat⁹ eleuat oculos ⁊ videt beatū Paulꝫ qui fuit ſupb⁹ ⁊ pſecutor eccleſie dicꝭ O miſ. Jſte fuit ſupb⁹ pluſq̄ ego: ⁊ tn̄ ſalu⁹ eſt: qꝛ cōuerſus fecit pn̄iam: ita ego potuiſſeꝫ ſalu⁹ fieri. Jdē de auaro: qn̄ videt Mattheū. de q̄ dicit Beda ꝙ fuit raptor. Jdē d luxurioſis: qn̄ vident Mariā magdalenā: ⁊ mariā egyptiacā: ⁊ ſic de aliis. auctas. Videntes turbabūtur timore horribili: ⁊ mirabuntꝭ in ſubitatiōe iſperatē ſalutꝭ: gemētes pre āguſtia ſpūs ⁊c̄. Sap. v. Et loquitꝭ ad iſtam de dānatis. Scdm ſecretū ibi: de gutta aque quā petebat: q̄ fuit ſibi denegata. Mille ⁊ q̄dringēti .xxviij. āni ſunt ꝙ petiit ⁊ q̄libet die ⁊ hora petit eā ⁊ nunq̄ habuit nec habebit: ⁊ ſi ploraret ſanguinē i eternuꝫ nō habebit. Jſta gutta aque ſignat refrigeriū aliqd qd dānati nō pn̄t hr̄e. Jdeo falſa ē ⁊ erronea q̄dā gloſa iuriſtaꝝ q̄ dicit ꝙ dānati hn̄t refrigeriū ex bonis q̄ fiūt p eis: dādo ſimilitudinē de aliquo q portat onus magnuꝫ ꝙ lꝫ non deponat on⁹: tn̄ qn̄ datꝭ ſibi pot⁹ vel vna parca vini hꝫ refrigeriū. Nō eſt ita de dānatꝭ: qꝛ nullū remediū hr̄e pn̄t. Auctas. Mortuo hoīe ipio nulla erit ſpes. Prouer. xi. nec excūdi: nec remediuꝫ alicui⁹ hn̄di. Jmmo qn̄ p eis fit aliqd bonū: qn̄ ipſi ſciūt augmētatꝭ in eis pena: qꝛ eis nō pficit vt d captiuo cui mittitꝭ preciū redēptionis ⁊ perditꝭ in mari: qn̄ ipſe ſcit triſtatꝭ ⁊c̄. Jdē de dānatis. Jdeo orādo dicit eccleſia. Quia in iferno nulla eſt redemptio miſereꝛ mei ⁊ ſalua me. ¶ Dico q̄rto ꝙ ſanctū euāgeliū declarat ſcripturalē ꝯfirmationē: cū dicꝭ thema. Hn̄t moyſen ⁊ pphetas .ſ. ſcripturas legales ⁊ pphetales hoc oſtenditur cū dr̄. Rogo ergo te pater vt mittas ⁊c̄. vſqꝫ in finem videtꝭ ꝙ ex charitate loqueretur ne fratres ſui dānarentꝭ. Solutio. Nō eſt verū ſed ne eius pena augmentaretꝭ: qꝛ quanto plures ſunt damnati: tanto magis pena actualis eis augmētatur. Sicut gloria actualis in beatis. Verbigratia. Si ticioni qui de ſe comburitur addantꝭ alij ticiones magis comburitur: ⁊ ſi plures plus ardebit ⁊c̄. Nō. Reſpondit. habent moyſen ⁊ prophetas: audiant illos. Nota ex hoc maiorem eſſe auctoritatē ſacre ſcripture q̄ eſſet teſtimoniū cuiuſcūqꝫ reſurgentis. Jdeo apoſtolus. Licet nos aut angelus de celo euāgelizet vobis aliud preterq̄ quod euāgelizauim⁹ vobis anathema ſit. ad Gal. i. Unde apoſtolus: qui mortuos ſuſcitabant cum teſtimonio ſacre ſcripture tanq̄ firmiori ſuam doctrinaꝫ confirmabant. Tradidi vobis in pmis qd ⁊ accepi ſm ſcripturas: dicebat apoſtolus .i. ad Chorinth. xv. Propter hoc in articulo reſurrectiōis dicitꝭ. Et reſurrexit tertia die ſꝫ ſcripturas. Jdeo ſequitur. Si moyſen ⁊ prophetas non audiunt: neqꝫ ſi qs ex mortuis reſurrexerit credent. Et nunquid xp̄s reſuſcitauit Lazarū qui narrauerat multa de alio mūdo: vt dicit Aug. Et tn̄ non credebant ſibi. Jmmo dicit textus ꝙ iudei cogitauerūt ipſum interficere. Et apl̄i ⁊ ſancti ſuſcitauerāt multos qui etiaꝫ multa retulerunt ⁊ narrauerūt de alia vita. Jdeo indubitanter credendū eſt teſtimonio ſcripture vl̄ ſcripturarū ſacrarū ⁊ determinationib⁹ vniuerſalis eccleſie. Et eſſet bonū videre bibliā: qꝛ contra antichriſtū cū aliis ſententiis non poterimus arguere nec reſpondere. Et mō pauci curant de biblia. Jntantū ꝙ iam verificatꝭ illud Jeronymi ad Paulinū ⁊ habetꝭ in plogo biblie capitulo ſexto. quicqd dixerint hoc legeꝫ dei putant. Nec ſcire dignantur quid prophete: qd apl̄i ſenſerūt. Sed ad ſenſum ſuū incōgrua aptant teſtimōia: q̄ſi grande ſit ⁊ nō vicioſiſſimuꝫ dicēdi gen⁹ deprauare ſnīas ⁊ ad voluntatē ſuā ſacrā ſcripturā trahē repugnantem.

Jō dicebat xp̄s. Scrutamini ſcripturas in quibus putatis vos vitā eternā habē. Et ille ſunt que teſtimonium perhibent de me. Jo. v.

¶ De eadem dn̄ica. Sermo ſecundus.

i N domo pr̄is mei hēo qnqꝫ frēs. Lu. xvi.

Pro declaratiōe hui⁹ v̄bi ſciendū ꝙ tota vniuerſitas creaturaꝝ tā celeſtiū q̄ terreſtriuꝫ dr̄ dom⁹ dei. Rō: qꝛ ſicut in domo vel palatio regis ſuperi⁹ ſunt camē: inferi⁹ v̄o eſt ſtabulū p iumētis. Et i fundo terre iferi⁹ eſt carcer p malefactorib⁹. Jta etiaꝫ in domo dei: ſupi⁹ .ſ. in celo empyreo ſūt camē .ſ. nouē ordies āgeloꝝ. Jbi morantꝭ amici xp̄i. Supi⁹ aūt ē xp̄s ⁊ v̄go maria. Dom⁹ v̄o iferi⁹ vbi morantꝭ beſtie ⁊ ſeruitores ⁊ cliētes eſt iſte mūd⁹: q p beſtiis fact⁹ fuerat: ſed ex pctō ade de padiſo terreſtri expulſi ſum⁹ h exules. Carcer v̄o p malefactorib⁹ in corde terre eſt .ſ. ifern⁹: carcer ppetuatꝭ. Ecce rō: q̄re dr̄ dom⁹ dei: qꝛ ipſe ordiauit ſua ſapiā. Auctas. Sapiā edificauit ſibi domū .ſ. ad ei⁹ honorē ⁊ maieſtatē: excidit colūnas ſeptē. Prouer. ix. Nō. Excidit colūnas ſeptē .ſ. ſeptē gd⁹ creaturaꝝ i qb⁹ fundatꝭ mūd⁹ q̄ſi dom⁹ .ſ. tra cuꝫ iumētis aq̄ cū piſcib⁹: aer cū volucrib⁹: ignis cū impreſſiōib⁹: celū cū planetis. Sexta ē nā angelica: q angeli ſūt ſube pure ſpūales. Septia v̄o nā hūana. De iſta domo dicebat baruch. O iſrl̄ q̄ magna eſt dom⁹ dei ⁊c̄. Baruch. iij. De iſto domo dicebat xp̄s. Jn domo pr̄is mei māſiones multe ſūt. Jo. xiiij. Nō. Māſiōes mlte .ſ. tres pncipales. Celū ⁊ terra ⁊ ifern⁹: ⁊ in q̄libet iſtaꝝ ſūt multe māſiōes. Jn celo nouē ordines .ſ. angeli archāgeli ⁊c̄. Jn terra mlte puincie regna: ⁊ cōitates: ⁊ citates: ⁊ ville. Jn inferno aūt eſt ſin⁹ patrū ſctōꝝ: vbi nullus eſt mō: limb⁹ pueroꝝ: vbi nō eſt ignis nec demones: loc⁹ purgādoꝝ .ſ. purgatoriū: vbi ē ignis ſꝫ nō demones: loc⁹ dānatoꝝ vbi ſunt dānati. Pꝫ ergo ꝙ tot⁹ mund⁹ dr̄ dom⁹ dei. De iſta domo dicit the. Jn domo pr̄is mei ⁊c̄ .i. intra [illegible] pr̄is mei hēo qnqꝫ frēs. Jnuenio i hac [illegible]mo qnqꝫ fraternitates diuerſis rōnibus .ſ.

- Fraternitas humanalꝭ. Et iſta venit p nām.
- Fraternitas ſpūalis. Et iſta venit p gratiā.
- Fraternitas demōialꝭ. Et iſta venit p culpā.
- Fraternitas angelicalis. Et iſta venit per amiciciam.
- Fraternitas diuinalis. Et iſta venit per miſericordiam.

Ecce q̄re dicit thema. Jn domo pr̄is mei ⁊c̄.

¶ Dico p⁹ ꝙ habem⁹ in h⁹ mūdo fraternitate hūanalē: q̄ venit p naturā. Qui enim ab eodeꝫ pr̄e ⁊ ab eadem mr̄e ſūt geniti: frēs ſunt. Jſto mō quotq̄t ſum⁹ in hoc mūdo tā fideles q̄ infideles ab eodē pr̄e .ſ. Adā. ⁊ ab eadem matre .ſ. Eua ſum⁹ geniti. Jtē frēs poſſum⁹ dici. Jn h⁹ ſingularitatē oñdit de⁹ in hoib⁹ magis q̄ in angelꝭ: qꝛ de⁹ a pncipio oēs angelos creauit ſil: nec int ſe hn̄t cōſanguinitatē parētelā: nec fraternitatē naturalem. Nō eſt ſic in hoib⁹: qꝛ a pncipio ſolū creauit de⁹ maſculuꝫ ⁊ feminā. Gen. i. Maſculū ⁊ feminā creauit eos: bn̄dixit de⁹ illis. ⁊ ait. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā. Oēs pcedim⁹ ab iſta radice. Ecce fraternitas naturalis. Sed diceret aliqs: ⁊ forte iam dicitis in corde veſtro: ꝙ ex maſculo ⁊ femina pcedūt hoies: hoc nō eſt ſingularis excellētia hoiuꝫ: qꝛ etiaꝫ aīalia bruta pcedūt a maſculo ⁊ femina: qꝛ ab initio ſolū creauit de⁹ maſculum ⁊ feminam de aīalib⁹ .ſ. leonem ⁊ leenā: equū ⁊ equā: boueꝫ ⁊ vaccā: ex quib⁹ oēa alij deſcendūt. Dico ꝙ verū eſt: ſed hoc fuit ſingulare in hoib⁹: qꝛ ab vno ſuppoſito .ſ. Adā pcedim⁹ oēs: qꝛ de illo formauit Euā. Gen. ij. nō ſic fuit de aīalibus. Nō lꝫ hoc ſit certū: tn̄ auctas. De⁹ q fecit mūdū ⁊ oīa que in eo ſunt: fecit ex vno oē genus hoium. Act. xvij. Moralit. Ex hoc: qꝛ oēs ſumus ex vno pr̄e pꝫ ꝙ debem⁹ habere maiorē vnitatē ⁊ pacē q̄ āgeli vel beſtie: tn̄ cōtingit ⁊ ē oppoſitū: qꝛ āgeli hn̄t pacē cū tn̄ ſunt tot qꝛ innūerabiles: vt dicit ſctus Tho. in prima par. q. l. ar. iij. ꝙ ſicut corpora celeſtia excedūt iſta inferiora in quantitate icomparabiliter. Jta angeli excedūt in q̄ntitate diſcreta oēm nūerū creaturarū inferiorū: ⁊ tn̄ nunq̄ habēt diuiſionē nec guerrā. Auctoritas. Poteſtas ⁊ terror apud eū eſt q facit cōcordiā in ſublimib⁹ ſuis. Nunqd eſt numer⁹ militū ei⁹. Job xxv. Beſtie in deſerto viuūt in pace. Leones inter ſe paceꝫ habent. Lupi ⁊ vulpes: ⁊ ſic de aliis: ⁊ hoies nō poſſūt viuere in pace in vna villa: nec in vno vico: nec monaſterio ⁊c̄. contra naturā faciūt: qꝛ fratres inter ſe naturaliter pacē hn̄t. Jdeo legitꝭ de Abraam ⁊ Loth qui intātum abundabāt ꝙ terra non poterat eos capere: ita ꝙ iam facta erant inter paſtores eoꝝ iurgia: ⁊ iam Loth ibat tot⁹ turbat⁹ tunc dixit ſibi Abraam. Ne queſo ſit iurgium inter te ⁊ me: ⁊ inter paſtores meos ⁊ paſtores tuos: fratres enī ſum⁹. Gen. xiij. ¶ Dico ſcdo ꝙ ſecūda fraternitas eſt ſpūalis q̄ venit p grāꝫ. Jſta fraternitate ſolū xp̄iani ſunt frēs Judei v̄o vl̄ alij infideles nihil attinēt nobis

Oēs enī xp̄iani ſūt frēs eiuſdē pr̄is imediate
i. ieſu xp̄i. Nō q̄ oēs ſumꝰ filij regis ⁊ eiuſdē
mr̄is. ſ. vlis eccl'ie. Deꝰ habuit duas vxores.
Pᵃ fuit ſynagoga: ex q̄ genuit iudeos: ſ; de-
dit ſibi libellū repudij iux̄ legē q̄ dicit. Si ac-
ceperit hō vxorē ⁊ habuerit eā; ⁊ nō inuenerit
grām an̄ oculos eiꝰ ꝓp aliquā feditatē: ſcribz
libellū repudij ⁊ dabit in manu illiꝰ: ⁊ dimit-
tet eā de domo ſua. Deut. xxiiij. Poſtꝰ fuit ꝑ
ꝓpheta ꝯ̄ mādatū. Iſta lege vſus fuit deꝰ: in-
nēta macula infidelitatꝭ ⁊ minꝰ credētie in ſy
nagoga dedit ſibi libellū repudij. De ꝓphe-
tia ad Iſam: Hec dicit dn̄s deꝰ tuꝰ. Quis eſt
hic liber repudij mr̄is veſtre: q̄ dimiſi eā. Aut
qs ē creditor meꝰ cui vēdidi vos. Ecce. n. iniq
tatibꝰ veſtris vēditi eſtis: ⁊ in ſcelerib' dimi-
ſi matrē veſtrā: q̄r veni ⁊ nō erat vir. ſ. q̄ recipe
ret me: vocaui ꝑdicādo. ſ. ⁊ nō erat q̄ audiret.
Iſa. l. Deinde deꝰ duxit aliā vxorē. ſ. ſanctam
eccl'iā: de cuiꝰ vtero. ſ. fonte baptiſmali gn̄at fi
lios ⁊ filias. Qui de alto mittit ſemē ꝑ os ſa-
cerdotꝭ. Semē eſt v̄bū dei. ſ. forma baptiſmi.
Et poſt baptiſmū pōt dici. Natꝰ eſt hō i mun
dū. Et ſicut v̄go ꝯcipit ⁊ etiā v̄go parit. Ecce
q̄liter nos xp̄iani habemꝰ iſtā fraternitatē ſpi
ritualē. An̄ baptiſmū ſumꝰ filij Ade. S; poſt
baptiſmū ſumꝰ filij ieſu xp̄i. Propt̄ hoc dicit
xp̄s xp̄ianis. Oēs vos frēs eſtis: ⁊ patrē. ſ. ge
neralē nolite vocare vobis ſup terrā. Vnꝰ. n.
eſt pr̄ veſter q̄ in celis eſt: Mat. xxiij. Nota.
Oēs vos frēs eſtis: q̄r de adā eſtis filij ⁊c̄. Jō
venit q̄dā paup ad regē frācie dicēs ſibi q̄ ſe
cū diuideret hereditatē: q̄r frat̄ ſuꝰ erat de eo
dē pr̄e ⁊ mr̄e. ſ. Adā ⁊ Eua cui rex dedit vnū
denariū di. q̄ tot haberēt frēs ex illo pr̄e q̄ ſic
cuilibet daret tn̄ nihil ſibi remaneret. Vide-
te q̄lē charitatē dedit nobis deꝰ pr̄ vt filij dei
nominemur ⁊ ſimꝰ. i. Jo. iij. Moralr̄ habemꝰ h̄
doctrinā q̄ debemꝰ cauere a iurgijs guerris
⁊ diuiſionibꝰ ⁊ ſicut ſpūaliter ſumꝰ geniti te-
nemur etiā ſpūalit̄ dilige̅ oēs. Sūt multi q̄ di
cūt: nō nocerē ei: ſ; nō dicerē ſibi v̄bū: nō poſ
ſu; ſibi loq: nec corde poſſum ipſum diligere.
Nihil valet hᵒ. O; ſi vultis ſalui fieri ꝑ odi-
um rācor ⁊ mala volūtas cordis expellat̄: q̄r
nō eſt niſi venenū qd̄ aīam occidit. Nō de q̄-
dā mercatore q̄ venit ad magiſtrū Vincētiū
dicēs. Noueris q̄ fui defraudatꝰ a ſartore tā
ta pecunie q̄ntitate ⁊ fugit: ꝓp qd̄ odiui eū in-
tātū: q̄ ſi poſſe; eū inuenire cū dētibꝰ occide-
rem eū. Et iſta q̄drageſima fui ꝯfeſſus ⁊ nul-
lus cōfeſſor voluit me abſoluere. Dicūt q̄ de
beo ſibi ꝑcere. Pat̄ qd̄ dicitis vos. Cui r̄ndit
mgr̄ Vincētiꝰ. Si nō vultis ſibi ꝑcere. ꝑcatis
vobiſipſi. Et ipſe. Pr̄ hoc nō intelligo. Rn̄-
dit mgr̄. Dicat̄ odiū qd̄ hētis i corde cui no
cet. illi vel vobis. Nō illi: q̄r comedit: bibit: ⁊
delectat̄: ſ; vob: q̄r aīam vr̄am occidit. Rn̄dit
ille. Nūc cognoſco q̄ ſit ſtulticia hr̄e odiū ꝯ
aliū. Nūquid eēt bona vindicta ꝯ inimicū bi
bere vnā taceā potionꝭ venenatā vt interfi-
ceret te. Idē ē de odio. Propter hᵒ dicebat
btūs Jo. Hoc mādatū habemꝰ a deo: vt qui
diligit deū diligat ⁊ frēm ſuū. i. Jo. iiij. ¶ Di
co tertio q̄ tertia fraternitas ē demōialis. Et
iſta venit ꝑ culpā ⁊ pctm̄: ⁊ iſta ē mala. Ab ini-
tio poſtq̄ deꝰ creauit angelos int̄ q̄s lucifer
erat maior vt dicit Greg. q̄ fuit nobilior ⁊ ma
ior. Qui reſpiciēs inferiꝰ vidit oēs creaturas
dei: ⁊ q̄ ipſe eēt alijs maior: habuit vanā glo-
riā: ⁊ eleuatis oculis cognouit ſupra ſe maio
rē. ſ. deū: ⁊ voluit ei eq̄pari. Et hoc reuelauit
oibꝰ angelis: ⁊ multi tanq̄ adulteri ⁊ piuri ⁊
infideles ꝯſenſerūt ſibi. S; michael ꝯtdixit ⁊
gabriel ⁊ raphael ⁊ alij boni. Tūc expulſi fue
rūt de celo empyreo lucifer ⁊ ſui: dicēte deo.
Nō habitabit in medio domꝰ mee qui fac̄ ſu
ꝑbiā. Et ceciderūt de celo ⁊ facti ſūt demōes.
Ecce qd̄ eſt demō: angelus q̄ ex pctō cecidit.
Dyabolus eſt ꝓpriū nomē luciferi. Hoc no-
mē ſathanas eſt nomē cōe demonū. Lucifer
a p̄nᵒ duxit vxorē clādeſtine. ſ. inobediētiā ex
q̄ gn̄auit ⁊ gn̄abit. Mille milia milies de fi-
lijs. Quis poſſet nūerare: q̄t angeli ſibi ꝯſen-
ſerūt quottidie hoīes inobediētes in mūdo.
De eadē vxore gn̄at filios qn̄ facit aliquē pec
care ⁊ facē ꝯ mādatū dei: talis eſt filꝰ dyabo-
li. Verbigr̄a. qn̄ ponis in corde tuo vt ſdna-
ris ſic vt talis: vel q̄ habeas officiū vile ⁊c̄. ꝓ
uocādo te ad ſupbiā: ⁊ tu ꝯſentis ſibi ꝯ māda
tū dei q̄ p̄cepit tibi hūilitatē. Idē de auaricia.
Idē de luxuria. Idē de ira: ⁊ tu ꝯſentis: ꝯ obe
diētiā facis: filiꝰ es dyaboli. Talibꝰ dicit xp̄s.
Vos ex pr̄e dyabolo eſtis: ⁊ deſideria pr̄is ve
ſtri vultis facē. Jo. viij. Jō ꝯſiter demōes. Fi-
lij dyaboli hn̄t frēs. Qui mollis ē. i. neg[illegible]
⁊ diſſolutꝰ in ope ſuo: frat̄ eſt ſua opa diſſip[illegible]
tis. i. demonis. Prouer. xviij. Cuiꝰ cōditio ē
q̄ ſi fecit aut dat aliq̄d de gr̄ie bonoꝝ ſp illud
retorq̄t in malū. Nō de illo heremita cui de-
mon apparebat in forma boni āgeli. Surge
ad laudādū deū: ⁊ aliq̄tiens portabat ſibi lu-
men. Aliq̄n dicebat ſibi. Talis nauis ſubmer
ſa ē ore ꝓ aīabꝰ q̄ ſunt in purgatorio: ⁊ ſi[illegible]
tantū q̄ ille firmiter credebat ipſum angelū
bonū: q̄r nō niſi bona ſibi dicebat. Demū [illegible]

oſtēdit ſibi viſionē: q̄r videbat celū apertū ſu-
ꝑiꝰ: ⁊ infernū inferiꝰ dicēs ſibi. Niſi efficiaris iu
deꝰ nō poteris celū intrare: imo ad infernū o;
te deſcēdere. Propter qd̄ ille fuit effectꝰ iude
us: ⁊ ꝯſiter dānatꝰ fuit. Ecce q̄liter diſſipauit
bona q̄ priꝰ fecerat. Itē de iſtis q̄ recurrūt ad
demōes vt inueniāt qd̄ ꝑdiderūt. Etſi forte i-
ueniūt tn̄ ex alia pte perdūt aīā;. Itē ꝓ ſanita
te recuperāda recurrūt. q̄dā ad demōes qd̄ ſa
nādo ꝑdūt aīā;. Ecce q̄re dicit qui mollis ⁊c̄.
Moralr̄. Dic ꝯ diuinos ⁊ ſortilegos: ⁊ caueā
tis ne recurrat̄ ad eos: ſ; ad xp̄m dn̄m. Pro-
pter hoc dicebat ꝓpħa vnuſquiſq; in oi fratre
ſuo nō habeat fiduciā: q̄r ois frat̄ ſupplātans
ſupplantabit. Jere. ix. ¶ Dico q̄rto q̄ eſt alia
fraternitas. ſ. angelicalis: q̄ venit ꝑ amiciciā;.
Quēadmodū dr̄ de duobꝰ amicis ſil' ſtantibꝰ
comedētibꝰ: ambulantibꝰ ⁊c̄. frēs ſunt. Nun
q̄ fuit tanta amicicia īter aliq̄s duos amicos
ſicut eſt ſanctoꝝ angeloꝝ ad nos: intm̄ q̄ qn̄
mulier d; parere: deꝰ vocat vnū angelū cui cō
mittit illā creaturā;. De q̄ angelus regratiat̄
deo. Et ſtatī deſcēdit ⁊ hoīe; in ſuā cuſtodiā;
recipit. De qua mā vide ſanctū Tho. i. parte
q. cxiij. arti. v. Auctas. p̄s. xc. Angelis ſuis mā
dauit de te: vt cuſtodiāt te i oibꝰ vijs tuis. Vn̄
dicit Jero. Magna eſt dignitas aīaꝝ vt vna
queq; ab ortu natitatꝭ habeat āgelū ad cuſto-
diam deputatū: ſ; nunq̄ dimittit creaturā vſ-
q; dū moriat̄. De hoc vide ſanctū Tho. i. parte
q. cxiij. arti. vi. vbi dicit: q̄ angelus cuſtos nū-
q̄ totaliter dimittit hoīe;: ſ; ad aliq̄d iterdu;
eū dimittit ꝑut. ſ. nō īpedit quin ſubdat̄ alicui
tribulatiōi: vel etiā quin cadat in pctm̄ ſm̄ or
dinē diuinoꝝ iudicioꝝ. Idē dicit in ſolutione
ad tertiū argumētū eiuſdē. vi. arti. q̄ angelus
⁊ ſi iterdū derelinq̄t hoīem loco: nō tn̄ derelin
quit eū q̄ntū ad effectū cuſtodie q̄r etiā cu; eſt
in celo cognoſcit q̄d circa hoīe; agat̄: neq; in
diget mora tp̄is ad motū localē: ſed ſtatī pōt
adeſſe. Nō cogita qn̄ facis aliq̄d pctm̄ quid
dicit angelus. O ꝓditor ⁊c̄. Jō Berñ. Noli
ꝑ[illegible] angelo facē qd̄ me p̄ñte facere nō aude-
[illegible]: nec furtū: nec luxuriā ⁊c̄. De iſto fratre
dicit ſcriptura. Frater. ſ. hō qui adiuuat̄ a fra-
tre. ſ. angelo: q̄ſi ciuitas firma. Prouer. xviij.
Ciuitas. n. fortꝭ firma h; ſeptē ꝯditiōes. Pri-
ma q̄ ſit alta. Iſtā ꝯditione; dat angelus cu-
ſtos: q̄r eleuat mētē ad deū: ad deſiderādum
celeſtia. Reuerſus eſt angelus q̄ loq̄bat̄ i me
ſuſcitauit me q̄ſi virū qui ſuſcitat̄ a ſomno ſuo
Zach. iiij. Scda q̄ ſit murata. Hoc facit ange
lus q̄n inducit ad obſeruātiā decē p̄ceptoꝝ.
Dicant̄ breuiter decē p̄cepta: muri ſūt aīe: tur
res ſunt v̄tutes. Tertia q̄ habeat fortalicia: ⁊
hoc ꝑ obſeruātiā ꝯſilioꝝ euāgelij. Quarta q̄
habeat foſſatū hoc idē dat angelus qn̄ indu-
cit ad humilitatē vel ad cogitādū penas in-
ferni. Quinta q̄ habeat eſcas. Hāc ꝯditionē
etiā dat angelus inducēdo cuſtoditū ad au-
diēdū miſſas ſermōes: ꝯfitēdū: ⁊ cōicādū ⁊c̄.
Sexta q̄ habeat arma ⁊c̄. Arma ſunt orōnes
ieiunia: elemoſyne: ⁊ opa pn̄ialia. Septima q̄
habeat bellatores: q̄ ſunt opa mīe. Et q̄r iſta
ſeptē habemꝰ a bono angelo inductiue: iō ſ[illegible]
ciuitas firma. Moralr̄ inſtruimur hic: vt q̄
libet ſuo angelo faciat aliquā orōnē. Sicut q̄
libet veſtrū recipit aliquē ſcm̄ vel ſanctā i ad-
uocatū: q̄ forte ex veſtris pctis modicū curat
de vobis: iō angelo q̄ ꝯtinue curat de vob eſt
ficiēda oro q̄libet mane ⁊ ſero genibꝰ flexis di
cendo. Angele q̄ meꝰ es cuſtos pietate ſuper
na. Me tibi cōmiſſu; ſalua: defende ⁊ guber
na. Amen. ¶ Dico q̄ q̄nta fraternitas eſt di-
uinalis: q̄ venit per miā;. Et iſta eſt oibꝰ alijs
melior: q̄r deꝰ creator oiu; factꝰ ē frat̄ noſter
in bn̄dicta incarnatiōe: filius nobis factꝰ. Ca-
ro. n. ⁊ frat̄ nr̄ eſt. Gen̄. xxxvij. Jō dicit aplꝰs.
Qui ſanctificat. ſ. baptiſmū ⁊ pn̄iā; ⁊ qui ſan-
ctificat̄ ex vno oēs. Propter quā cām nō cō
fundit̄ fratres eos vocare di. Nūciabo nomē
tuū fratribꝰ meis. ad Heb. ij. Ideo ſciēs Sa-
lomon ſpū ꝓphetie q̄ filꝰ dei debebat incar
nari ⁊ naſci de muliere ⁊ lactari: ac ſi ia; ipſu;
videret p̄ñtialit̄ dicebat ſibi. Quis mihi det
te fratrē meū ſuggētē vbera mr̄is mee: vt iue
niā te ſolū foris ⁊ deoſculer te: ⁊ iā me nemo
deſpiciat. Apphendā te ⁊ ducā te in domum
mr̄is mee: ⁊ in cubiculum genitricis mee ⁊c̄.
Cant̄. viij. Ideo aplꝰs. Quos p̄ſciuit. ſ. deus
pater ⁊ ꝑdeſtinauit ꝯformes fieri ⁊ imaginis
filij ſui vt ſit ipſe pᵒ genitꝰ in multꝭ fratribꝰ. ad
Ro. viij. Moralr̄ faciamus q̄ ſicut ſumꝰ frēs
xp̄i in hac vita: ſimꝰ etiā fratres ſui in gloria.

¶ In octaua corporis chriſti vel infra octa-
uas. Sermo vnicus.

a Accipite ⁊ māducate hoc ē corpus meum ⁊c̄.

Verbū iſtō h̄r textualit̄. i. ad Cor.
xi. ⁊ officiat̄ in ep̄la hodierna. Scitis hodie ē
octaua corpis xp̄i ⁊ ſcā mr̄ eccl'ia facit totum
officium vt in die. Jō de iſto ſcō ſacr̄o altaris
volo vob declarare aliq̄s magnas vtilitates
quas ex eo habemꝰ ad ꝓuocādum corda ve-
ſtra ad deuotionē. Sed pᵒ ſalutet̄ v̄go Ma-
ria. Sanctū ſacrificium altaris dr̄ eucharitia

grece:ab eu qḋ eſt bonum:⁊ karis gratia qua
ſi bona grá:q: multas ⁊ inumerabiles gras ⁊
vtilitates habemus ex ipſo ſacramento pluſ-
q̄ʒ ab alijs ſacramentis. Et amore veſtri mo-
do dicam quinq̄ʒ vtilitates principales.

- Eſt enim viaticum ſpirituale.
- Medicamentum vniuerſale.
- Sacrificium indulgentie.
- Sacramentum principale.
- Societas celeſtialis.

In his oñdit vtilitas. Ideo dic̄ thema. Acci-
pite ⁊ mãducate:hoc ē corp⁹ meū ⁊c̄. ¶ Di-
co p° ꝙ euchariſtia vel hoſtia ꝯſecrata eſt via
ticū ſpūale. Sic eſt ꝙ nulla creatura viuēs ſi-
ue ſit corpalis ſiue ſpūalis poterit diu durare
in eē ſine viuē ſine cibo. De creaturis corpali
bus rō eſt nãlis:q: calor ꝯſumit humidū radi
cale vt dicūt phiſici. Sicut.n.aq̄ ad ignis ca-
lorē ꝯſumit ⁊ deficit. Ita eſt de hũiditate cor-
poris in q̄ vita ꝯſiſtit calore cõſumit ⁊ deficit:
niſi addat hũiditas comedēdo bibēdo: ⁊ cõi
ter in meridie magis appetim⁹ cibū ⁊ potuʒ:
q: maior eſt calor interior ⁊ exterior. Iteʒ de
angelis qui ſūt creature ⁊ ſube pure ſpūales.
Dico ꝙ etiaʒ nō pñt viuere ſine cibo. Rō:q:
nullus coꝝ hʒ vitā ⁊ durationē a ſe. Jō de mē
ſa dei q̄ eſt eſſentia diuina recipiūt eſcas q̄ nō
pñt dici:nec cogitari:⁊ de illis viuūt. Auctas.
Dixit angelus Raphael Thobie q videbat
cū eis comedē ⁊ bibē corpali cibo:ne dimitte
ret eos in errore. Cū eſſeʒ vobiſcū p volūtatē
dei videbar qdē vobiſcū mãducare ⁊ bibere:
ſʒ ego cibo inuiſibili:⁊ potu q ab hoīb⁹ videri
nō pōt vtor. Thobie.xij. Fiat g° rō. Si creatu
re pure corpales:vt iumēta:⁊ pure ſpūales:vt
angeli:indigēt cibis vt dictū ē. Quid dicem⁹
de hoīe q hʒ vtrūq̄ʒ. Eſt.n.corpalis q̄ʒtum ad
corp⁹:⁊ ſpūalis q̄ʒtū ad aīaʒ:ſilis angelis. Er-
go idiget duob⁹ cibis.ſ.cibo corpali ad ſuſtē-
tatōeʒ corpis:⁊ cibo ſpūali ad ſuſtētationē aīe.
Jō ſtatiʒ poſtq̄ʒ de⁹ creauit adā ⁊ euā ꝓuidit
eis de eſcis corpalib⁹:dicēs eis. Ecce dedi vo
bis oēm herbā afferētē ſemē ſup t̄rā ⁊ vniuer
ſa ligna.ſ.fructifera q̄ hñt in ſemetipſis ſ. mē-
teʒ generis ſui:vt ſint vob in eſcā. Gen.i. Ita
ꝙ a p̄n° ⁊ bñ p mille ⁊ ſexcētos ānos poſt:ſolū
comedebāt fruct⁹ gētes:⁊ bibant aquā:⁊ illa
tūc dabāt maiorē fortitudinē q̄ʒ mō capones
galline ⁊ vinū ⁊c̄. Deīde poſt diluuiū:qḋ mul-
tū deteriorauit arbores:plātas:⁊ aquā: ita ꝙ
ꝑdiderūt magnā partē ṽtutis:vidēs de⁹ ꝙ fru
ct⁹ ⁊ aq̄ nō eēt cib⁹ ad ſuſtētādū nãm huma-
nā ꝯceſſit licētiā comedēdi carnes ⁊ piſces di
cens. Oēs piſces maris manui veſtre tradita
ſunt:⁊ omne qḋ mouet ⁊ viuit erit vobis in ci
bū. Gen.ix. Et ꝯceſſit licētiā bibēdi vinuʒ. Et
tūc Noe icepit exercere terrā:⁊ plātauit vine
am. Deīde venit tps moyſi in q̄ de⁹ de cunctis
mūdi pplis elegerat iudeos.de quo pplo de-
bebat naſci fili⁹ dei ſm humanitatē:⁊ tūc de⁹
reſtrixit eſcas illi pplo:vt pʒ Leuit.xi. Pre-
cipiēs eis ne comederēt aīal qḋ non ruminat
nec diuidit vngulā. Jō nō comedūt porcū:q:
lʒ diuidat vngulā:nō tñ ruminat. Idē ḋ lepo
re. Itē de volucrib⁹ pcepit eis ne comederēt
aquilā:grifonē:falconē ⁊c̄. Iteʒ de piſcib⁹:ꝙ
ñ comederēt piſcē niſi hēet pennulas ⁊c̄. Jō
nō comedūt āguillā marinā ⁊c̄. Sʒ q̄re deus
pcepit hoc iudeis ⁊c̄. Rñſio:q: de illo pplo
debebat naſci meſſias:ꝓp qḋ de⁹ fec̄ vt fit cõit
de filio regis:q: ei⁹ nutrici dant certe eſce de
cõſilio medicoꝝ:nō amore ſui:ſʒ filij regis vt
ſit bñ cõplexionat⁹. Et pcipit nutrici vt abſti-
neat a ceteris cibis vel eſcis q̄ ſunt male com
plexiõis. Ita fecit de⁹ de gēte iudaica de qua
naſcitur⁹ erat fili⁹ regis.ſ.xps voluit de⁹ vt ab
ſtinerēt a cibis viſcoſis ⁊ male cõplexiõis. Sʒ
exquo fili⁹ regis iam nō indiget nutricis:ipſe
pōt comedē ad libitū qcqd vult ⁊ placet ſibi.
Jō nos mō nō abſtinem⁹ ab illis eſcis: q: oīs
creatura dei bona:⁊ nihil reijciēdū qḋ cū grā
rũactione pcipit. Sctificat.n.p vbū dei ⁊ orō
neʒ.i.ad Thymo.iiij. Ecce q̄liter de⁹ a p̄n° vſ-
q̄ʒ mō ꝓuidit nature humane de cibis corpa
lib⁹ ſm diuerſa tpa. Hoc totū dicit Dd in q̄-
daʒ auctate. Oculi oīuʒ in te ſperāt dñe:⁊ tu
das eſcā illoꝝ.ſ.corpalē in tpe oportuno.pſ.
cxliiij. Tñ nō inuenietis ꝙ ante aduētū xpi de⁹
dederit eſcaʒ ſeu ꝓuiſionē ſpūalē. Corpora.n.
erant robuſta ⁊ aīe erant debiles intm̄ ꝙ oēs
cadebāt in ifernū q̄ntūcūq̄ʒ eſſent ſancte: non
poterāt ſe tenē qn caderēt illuc. De hoc Dd.
Quis eſt hō q viuet ⁊ nō videbit mortē.ſ.cor
poralē eruet aīam ſuā de manu iferni.q.d.nul
lus.pſ.lxxxviij.ꝙ aūt iſte defect⁹ ꝓcederet ꝓp
defectū cibi ſpūalis. Pʒ Dauid dicēte. Eſuri
entes.ſ.cibū ſpūalē.⁊ ſitiētes:aīa eoꝝ in ipſis
defecit.pſ.cvi. Sed venit xps fili⁹ dei q ordi-
nauit cibū ſpūalē ꝓ aīab⁹.ſ.hoc ſanctū ſacrm̄
euchariſtie. Nō credatis ꝙ iſta eſca ſit corpo
ralis:nec vadit in ſtomachū ꝓ digeſtiōe.vt di
cūt ſtulti iudei ꝙ hmōi cib⁹ emittat per ſeceſ
ſum. Sʒ eſt cib⁹ ſpūalis q in ſtomacho aīe in
corpe humano poſita.ſ.memoria recipit dige
ſtionē igne deuotiōis.⁊ dat vitā aīe itaꝗ ꝙ qñ
aīa exit a corpe niſi pctā ipediant ſtatī aīaʒ de

fert ad celuʒ. Jō dicit ſanct⁹ Tho.in.iij. pte ꝙ
puer vni⁹ diei baptizat⁹ nō pōt hēe paradiſū
niſi cõicet. De hoc vide ſctū Tho.iij.pte.q.
lxxiij.arti.iij.quo q̄rit. Utrū ſacramētū eucha
riſtie ſit de neceſſitate ſalutis. O diceretis vos
⁊ quō poſſet cõicare. Nō audite pulchram
ſpeculationē.qñ vos comedetis:ſolū vnū mē
bū.ſ.os comedit:⁊ tñ ex illo cibo oīa mēbra
refocillant ⁊ fortificant.man⁹ ad operandū.
pedes ad ambulandū.oculi ad videndū.au-
res ad audiendū.⁊ ſic de alijs ꝑtib⁹ tam iteri
orib⁹ q̄ʒ exteriorib⁹. Ita tota vlis ecclia ē vnū
corp⁹. Cui⁹ caput eſt xps.oculi doctores.au-
res iudices ⁊ ꝯfeſſores.os ſacerdotes.manus
milites qui hñt defendere.vēter ciues.⁊ mer-
catores.tibie mechanici.pedes qui terrā tan
gūt ſunt agricultores. Sicut.n.in vno corpo
re multa mēbra habem⁹.oīa aūt mēbra non
eūdē actū hñt:ita multi vnū corp⁹ ſum⁹ i xpo
ad Ro.xij. Et ſicut os comedit ꝓ oīb⁹ mem
bris:ita ſacerdos ꝓ oīb⁹ xpianis ſpūalit. Sʒ
oportet ad min⁹ ꝙ quilibet in āno cõicet ſa-
cramētaliter de adultis.x.vel.xij.annoꝝ.vt ſu
pra. Et qñ pueri baptizant efficiunt membra
corpis ecclie.ideo pro cõicatis habent. Mo-
raliter. Cogitate qḋ pctm̄ ē nolle cõicare. Si
pueri inocētes nō pñt ſaluari ſine cõiōne: qd
erit de magnis. Jō multi dānant:q: nō cõicāt
in paſcate. Qui in hoc mūdo nō vult xpm re
cipere cõicādo:nūq̄ʒ a xpo recipiet in celo.
Auctas. Amē.i.ſecure. Amen.i.vere dico vo
bis niſi manducaueritis carnē filij hoīs: ⁊ bi-
beritis ei⁹ ſanguinē nō habebitis vitā in vobis
⁊c̄. Jo.vi. Nō habebitis vitā.ſ.grē in h° mūdo
nec glorie in alio. ¶ Dico ſecūdo ꝙ h° ſacrm̄
ſanctū eſt medicina vlis.nō ſolū cib⁹ eſt:ſʒ me
dicina. Pro cui⁹ declaratiōe ſciendū ꝙ oēs
infirmitates corporis ⁊ aīe ex cibo venerunt.ſ.
Ade ⁊ Eue. Infirmitates corpis ſunt ſicut fe
bres:dolores ⁊c̄. Infirmitates aīe ſunt proni-
tas ad malū:⁊ difficultas ad bonū male cogi
tationes.mala deſideria ⁊ pctā. oīa iſta vene
runt ex comeſtione cibi vetiti.q: alias nullus
fuiſſet infirm⁹ nec in corpe:nec in aīa. Iſte ci-
bus fuit porta oīuʒ maloꝝ. Ideo dicitur. Ma
la mali malo:mala cõtulit oīa malo. Mala
ideſt Eua.mali.i.Ade.malo.ſ.pomo.contulit
oīa mala:malo.i.mūdo. O dixit xps. Si tan-
tū ſciuit facē dyabolus ꝙ de fructu duxit om
ne malū.ego oñdā ſapiaʒ meā:⁊ ordinauit ꝙ
de fructu faceret medicinā.vnde veniret om-
ne bonū. Et fecit ſe fructū in arbore vite.ſ.vir
ginis Marie cū dicitur. Bñdict⁹ fruct⁹ ven-
tris tui. Ideo de hoc cātat eccleſia. Hoc op⁹
noſtre ſalutis.ordo ⁊c̄. Cõſtituit ſic. Ordo ſa
lutis nře poſcebat hoc op⁹ vt ars.ſ.ſapia xpi
artem.ſ.dyaboli multiformis ꝓditoris falle-
ret.⁊ medelam. Ecce medicina ferret inde.ſ.
ex fructu.vnde hoſtis leſerat. Ideo iſta bene-
dicta medicina dat ſanitatem aīab⁹ illoꝝ qui
deuote cõicant. Primo dat ſanitateʒ in intel
lectu contra errores ⁊ falſas opiniones fidei.
In voluntate ꝯtra mala deſideria. In memo
ria contra obliuiones beneficiorum dei.vl cõ
tra deſideriū vindicte dat etiam ſanitateʒ ori
ad vitandum mendacia.falſa iuramenta ⁊c̄.
Manib⁹ ad vitanduʒ furta:vſuras: tact⁹ ⁊c̄.
gutturi cõtra exceſſum cibi ⁊ pot⁹.⁊ generali
ter omnib⁹ mēbris. Itē curat ifirmitates cor-
poris. Nā ſi infirm⁹ cõicat deuote: ⁊ ſanitas
corporis nō ſit nociua aīe.hoc ſacramētū da-
bit ſibi ſanitatē.alr̄ nō dʒ appetere ſanitateʒ.
Altiſſim⁹ creauit de terra medicinā:⁊ vir pru
dens nō abhorrebit eā. Nõne a lingno indul
cata eſt aq̄ amara. Ad agnitionē hoīuʒ virt⁹ il
loꝝ. Et dedit ⁊c̄. Eccl.xxxviij. Nō. Altiſſimus
de terra.ſ.corpis ſui qḋ eſt formatuʒ in vtero
virginali de terra ab Adā deſcēdēte:⁊ vir ſa-
piēs nō abhorrebit eā. Alique medicine dant
faſtidiū ⁊ abhominationē.vt pillule. Sʒ pru
dens medic⁹ coopit ne videat color:nec ſen-
tiatur ſapor.⁊ ſic infirm⁹ recipit. Ita fecit xps
Comedere eni carnes homis valde abhomi-
nabile eſt. Jō coopuit i hoſtia ne videat ⁊c̄.
Ita dicit altiſſimus ⁊c̄. De hoc vide ſctm̄ tho.
iij.parte.q.lxxv.art.v.vbi dicit ꝙ ſenſu appa-
ret facta ꝯſecratione oīa accidētia panis ⁊ vi
ni remanere.qḋ qdē rõnabiliter fit. Et dat ibi
tres rõnes:q̄rū prima iā dicta eſt. Q: non eſt
cõſuetū hoībus:ſed horribile eſt carnē homis
comedē ⁊ ſanguinē bibē.ꝓponunt nob caro
⁊ ſanguis ſub ſpeciēb⁹ illoꝝ q̄ frequēti⁹ in vſū
hoīs veniūt.ſ.panis ⁊ vini. Alias duas ratio
nes ad idē ſanct⁹ Tho.ibi ſup̄ ponit quas vi-
dere poteris. Moraliter iā ſcitis ꝙ q dʒ reci-
pere purgationē pri⁹ facit dietā ⁊ pparatoriū
cū ſyrupo. Ita q dʒ cõicare pmo cõfiteatur ⁊
ſeruet dietā ſibi datā a medico aīe. deinde re
cipiat ſyrupū dulcem:qui ſunt deuote oratio
nes. Dulce eſſet militi ꝙ q̄ncūq̄ʒ vellet:loqui
poſſet regi vel pape. De ſyrupo aūt recipiun
tur tria coclearia cum aq̄ calida mane ⁊ ſero.
Ita dʒ eſſe certus numer⁹ de Pater noſter ⁊
Aue maria ⁊c̄. Aq̄ calida ſunt lachryme ſi de
us dat lachrymas. Et poſt recipit purgatio.ſ.
corpus xpi. Quid hoc efficatius ſacro:quo pur

ganṫ peccata:augenṫ ꝟtutes ⁊ mēs oīuꝫ ſpūa
liū habūdātia ipinguaṫ. ¶ Dico tertio ꝙ ē ſa
crificiū idulgētiale:nō ſolū ſacerdoti celebrā
ti:ſed etiā oib⁹ miſſam deuote audiētib⁹. Hͦ
declaraṫ ſic. Inuenio ꝙ xp̄s ī vita ſua dixit du
as miſſas. vnā ſecrete ⁊ aliā ſolēniter in ponti
ficalib⁹ cū miniſtris. Secrete celebrauit feria
quinta in cena dn̄i p̄ntib⁹ aplis. tunc.n. ordi-
nauit ſacrificiū hͦ ⁊ cōicauit ſe. De q̄ vide ſan
ctū Tho.iij.parte.q.lxxxi.arti.⁊ etiā cōicauit
aplos di. Accipite ⁊ comedite Hoc eſt corp⁹
meū qđ ꝓ vobis.ſ.celebrantib⁹.⁊ ꝓ multis.ſ.
miſſam audiētib⁹ tradeṫ in remiſſionē pctōꝝ.
Mat.xxvi. pꝫ quō in miſſa ſecreta daṫ remiſ-
ſio pctōꝝ. Scđam miſſam celebrauit ſolēniṫ
in pōtificalib⁹ in die veneris ſancta Altare fu
it crux. Mitra fuit corona ſpinaꝝ. Annuli in
manib⁹ fuerūt claui. Sandalia in pedib⁹ cla-
ui. Caſula rubea đ ſanguine ſuo Baculus lā-
cea. Latro dyacon⁹ a dextris. Subdiaconus
latro a ſiniſtris. Acoliti ꝟgo Maria ⁊ Ioā.
euangeliſta. Iō q̄n p̄lat⁹ dicit miſſam ſolē-
niter totidē cōicat ⁊ ſanctificat ſeipſum. Ecce
q̄liter dixit miſſam ſolēnē. q2 miſſaꝫ dicere ni
hil aliud eſt q̄ꝫ corp⁹ xp̄i ſacrificare. Et in miſ
ſa ſolēni dantur indulgentie.⁊ remittunṫ pec
cata deuote audientib⁹:q2 dicit Lucas. Oīs
turba eoꝝ qui ſimul aderant ad ſpectaculum
iſtud:⁊ videbant q̄ fiebant percutiētes pecto
ra ſua reuertebanṫ. Lu.xxiij. Iō dicit ꝓpheta
dauid ī pſalmo. De⁹ deoꝝ dn̄s locut⁹ eſt. Au
di popule me⁹ ⁊ loquar iſrael:⁊ teſtificabor ti
bi:de⁹ de⁹ tu⁹ ſed per incarnationē eſt noſter
ego ſum. Non in ſacrificijs tuis arguā te.ſ.de
peccatis. Rō. Holocauſta aūt tua in conſpe-
ctu meo ſunt ſemꝑ. pſ̄.xlix. Moraliter. Ergo
eſt miſſa audiēda deuote in q̄libet die feſtiuo
⁊ dn̄ico. Que deuote audiṫ ſeruaṫ q̄ttuor cō-
ditiōib⁹. Prima ꝙ miſſa audiaṫ ieiuno ſto-
macho. Rō. q2 qui hꝫ loq̄ regi ⁊c̄. Scđa ꝙ ſi
tis in ꝯfeſſione q̄ ꝓ vobis fit. Ideo pulſantur
cāpane ⁊c̄. Tertia ꝙ audiatis miſſam cū ſilen
tio. Quarta ꝙ audiaṫ miſſa cōpleta. ¶ Dico
quarto ꝙ eſt ſacramentū principale. Septem
ſunt ſacrā eccleſie. Primū eſt baptiſm⁹. Se-
cundū eſt ꝯfirmatio. Tertiū pnīa. Quartum
euchariſtia. Quintū ordines. Sextum matri
moniū. Septimū extrema vnctio. ⁊ non ſunt
plura. De oib⁹ aūt ſacramentū euchariſtie ē
ꝑncipale triplici ratione. Prima q2 alia ſa
cramenta ꝯtinēt xp̄m ſolū figuraliṫ. ⁊ in alijs
ſacramētis ꝯtineṫ quedā virtus inſtrumenta
lis participata a xp̄o. ſed iſtud continet xp̄m
realiter vt erat in vtero ꝟginis. ⁊ vt eſt ī celo.
In alijs aūt figuraliter. Uere tu es de⁹ abſcō
dit⁹ de⁹ iſrael ſaluator. Iſa.xlv. De hͦ vide ſan
ctū Tho. in.iij.parte.q.lxv.arti.iij. quo querit
vtrū ſacr̄m euchariſtie ſit potiſſimū int̄ ſacrā
vbi reſpondet ꝙ ſimpliciter loquendo ſacr̄m
euchariſtie ſit potiſſimum inter alia ſacramē
ta. Primā rationem iam tactaꝫ ibi ponit ⁊c̄.
Secunda:q2 alia ſacrā exhibentur exteri⁹ per
auditum ⁊ tactū. ſed hoc interi⁹ recipitur per
guſtum. Amen amē dico vobis niſi māduca
ueritis. Io.vi. Tertia ꝙ hoc ſacramentuꝫ dat
virtutē alijs. Hoc declaratur in celo. in q̄ ſūt
ſeptē planete. Primo luna. Secūdo mercuri⁹.
Tertio ven⁹. Quarto ſol. Quīto marſ. Sexto
iupiṫ. Septimo ſaturn⁹. Et ſicut ſol cōſiſtit in
medio. q2 in quarto loco:⁊ dat virtutem ⁊ cla
ritatem alijs planetis. Ita ſacramentum eu-
chariſtie in quarto loco cōputatur a quo alia
ſacramenta recipiunt claritatem ⁊ virtutem
⁊ ipſa nihil recipit ab alijs. Ideo Dauid. Thro
nus eius ſicut ſol in aſpectu meo. pſ̄.lxxxviij.
Moraliter inſtruimur hic:ꝙ ſicut xp̄s cōicat
virtutē alijs ſacramentis:ita ⁊ nos de bonis no
ſtris debem⁹ libere cōicare indigentib⁹ ꝑ ele-
moſynas:vel mutuādo ſine vſura. Tales nū-
q̄ꝫ veniunt ad paupertatē. Dauid. Iunior fui ⁊
enī ſenui:⁊ nō vidi iuſtū derelictū:nec ſemen
eius q̄rēs panē. pſ.xxxvi. Propṫ hͦ dicebat
xp̄s. Eſtote miſericordes ſicut pr̄ veſter celeſtis
miſericors eſt. Lu.vi. ¶ Dico q̄rto ꝙ ē ſocie
tas celeſtialis. Tres magnas difficultates hꝫ
aīa aſcēdēdi ⁊ intrandi in celū. Prima h̄ ē. ſe
cunda in aere. tertia in ianua celi. Sed cōtra
iſta euchariſtia eſt tuta ac ꝟtuoſa ſocietas aīa
rū. Prīa gͦ difficultas eſt h̄ in exitu aīe ⁊ cor
pore vbi veniūt demones aīam ſpectātes:q̄n
tūcūq̄ ꝑſona fuerit ſancta. Uirgo maria pro
ſingulari glīa obtinuit ne ad eā venirēt demo
nes. Et multi credūt aſcēdere q capiunṫ a de
monibus. ꝓpter hoc datur cōmunio infirmiſ
⁊ diciṫ viaticuꝫ:⁊ tunc demones ſentiētes xp̄i
p̄ntiam fugiunt. Secūda difficultas ſiue peri
culū eſt in aere:vbi remanſit magna multitu
do demonuꝫ: Sunt ibi vt athomi in radio ſol
q cuſtodiunt paſſum. ⁊ multi euadūt p̄mū pe
riculū q capiunṫ in ſcđo. vt fuit reuelatuꝫ btō
Anthonio. Sed q̄n ꝑſona cōicauit demones
fugiunt ex xp̄i p̄ntia:⁊ tranſit. Tertia difficul
tas eſt apud ſanctos ianitores celi. q2 niſi cōi-
cauerit in paſcate:⁊ etiā in infirmitate: ſi ha-
buit opportunitatē. q2 alias excuſaṫ: clauditṫ ſi
bi ianua. Cū dicit xp̄s. q2 nō recepiſti me. nec

ego recipiā te. Amē dico tibi nō intrabis ibi
Si āt cōicauit recipiṫ cū magno honore. De
hoc auctas ⁊ ꝓphia Dđ. Exurgat de⁹ ⁊ diſſi
penṫ inimici ei⁹. ⁊ fugiāt q oderunt eū a facie
ei⁹: q̄ntū ad p̄mū. Sicut deficiē fum⁹ deficiāt.
ſicē fluit cera a facie ignis. ſic pereant pctōres
a facie ei⁹. quo ad ſcđm. Et iuſti epulēṫ ⁊ exul
tēt in cōſpectu dei. ⁊ delectētur in letitia. pſ.
lxvij. q̄ ad 3m. Ergo accipite ⁊ mānducate hͦ.

¶ Dn̄ica.ij. poſt feſtuꝫ trinitatis. Sermo.i.

Domine factū eſt vt iperaſti. Luce.xiiij. Sermo
erit de ſctō euāgelio huius dn̄ice. ⁊
habebim⁹ mltas bōas ſpeculatōes.
⁊c̄. In p̄nti ſmōe cogitaui tenere modū edi-
ficatoris ſiue magiſtroꝝ dom⁹. Qui p̄mo po
nit firmamētū firmū ⁊ forte factū ſupedificāt
edificiū ſiue cameras ad q̄ſcēdū. Ita intēdo
facere fundamētū firmū ⁊ forte:⁊ qđ ponam
erit ſctm̄ euangeliū firmi⁹ celo ⁊ terra. De q̄
xp̄s. Celū ⁊ terra trāſibūt:verba autē mea nō
trāſibūt. Luc.xxi. Quo poſito edificabo ca-
meras. ſ. aliq̄s ꝯſolatiōes. Dicaṫ hiſtoria euā
gelij. De iſto fūdamēto aplſ dicit fūdamētū
aliud nēo pōt ponē p̄ter illđ qđ poſituꝫ ē ieſus
xp̄s Gl.i. fides ieſu xp̄i. i. ad Cor.iij. Sup h̄ fū
damēto volo nūc edificaṫ q̄ttuō cameraſ q̄ ſṫ.

- Largitas glorioſa.
- Charitas gratioſa.
- Equitas rigoroſa.
- Pietas copioſa.

Quib⁹ edificatiſ poterō dicē. Dn̄e factū eſt vt
iꝑaſti. ¶ Prima camera eſt largitas glīoſa.
Iſta edificaṫ in iſto angulo fundamēti cū dṫ
Hō q̄dā fecit cenā magnā ⁊ vocauit multos
Iſta camera hꝫ q̄ttuor angulos ſm ꝙ quat-
tuor ſunt videnda. Primo q̄s ē iſte hō. ſcđo
q̄ eſt iſta cena. tertio q̄re dīc mag̅. q̄rto q ſunt
vocati ad iſtā cenā. Quātū ad p̄mū. Iſte due
dictiōes hō q̄dā:ſignāt duas xp̄i ſubās. Qui
dam:q̄ eſt dictio īfinita illumīata ſig̅t xp̄i diui-
tatē īdeterminatā ſine p̄ncipio ⁊ fine ſiue infi
nitā. De quo vide ſctm̄ Tho.i.pte.q.vij.ar.i.
Hō:q̄ ē dictio finita ⁊ determiata ſignat xp̄i
humanitatē finitā ⁊ determinatā. Cū gͦ diciṫ
hō q̄daꝫ. i. hō de⁹. De iſto hoīe Iere.xvij. ſm
interꝑ.lxx. Hō eſt ⁊ q̄s cognoſcet: biblia nr̄a
hꝫ. Prauū eſt cor hominis ⁊ inſcrutabile quis
cognoſcet illud. De ſecūdo. Iſta cena quam
hō xp̄us parauit eſt gloria celeſtis ſm qđ ſan
cti doctores exponunt. Sed eſt hic q̄ſtio q̄re
dṫ cena ⁊ nō prandiū. Rūdeo. q2 datur in fi-
ne diei huius vite. Cū dederit dilectiſ ſuis ſom
nū ecce hēditas dn̄i ingt. pſ̄.cxxvi. De tertio
dṫ magna. q2 xp̄s ſuis ſuitorib⁹ dat prandiuꝫ
debile:ſed dat bonā cenā. Oppoſitū faē dya
bol⁹ q illis qui ſibi ſeruiūt in pctis dat bonū
prandiū in hͦ mūdo q̄ꝫtuꝫ de⁹ ꝑmittit.ſ. diui-
tias ⁊ honores:dignitates ⁊ officia:⁊ delici-
as. Sed poſt dat eis malā cenā in inferno. vt
pꝫ de diuite epulone q q̄tidie epulabaṫ ſplen
dide:ſed in iferno habuit ⁊ hꝫ malā cenā. q̄a
guttā aque quā petebat nō obtinuit nec obti
nebit vnq̄ꝫ. Sed xp̄s in hoc mundo dat ſuis
ſuitorib⁹ debile prandiū vult ꝙ abſtineant a
nimio cibo:potu:dormitiōe:riſu. ⁊ a mult̄ de-
lectationibus honorib⁹:diuitijs. ⁊ ꝙ viuāt in
pnīa dicēs. Pnīaꝫ agite. ſꝫ in alio mūdo dat
eis optimā cenā. vt pꝫ de lazaro mēdico quī
habuit malū prandiū hic. ſed de alio mundo
dicit euāgeliū. Factū ē vt moreret mēdicus:
⁊ portabaṫ ab āgelis in ſinū abrahe. Lu.xvi.
Ubi comedit ſp in mēſa dei de eiſdem. eſcis.
Btūs qui māducat panē in regno dei. Luc.
xiiij. De q̄rto qui ſūt vocati ad iſtā cenā. q2 di
cit ꝙ vocauit mltos:ſed nō noiat eos. Dico
ꝙ oēs natiōes mūdi vocati ſunt. Primo iudei
ꝑ xp̄m qui ꝑſonaliṫ deſcēdit idutus carne hu
mana ⁊ ibat de loco in locū inuitādo iudeos
Si dictū fuiſſet ſibi. Dn̄e q̄re veniſtis. Rūdiſ
ſet ad inuitandū iudeos ⁊c̄. ⁊ miſeri iudei no-
luerūt venire. Deinde ꝑ aplos inuitauit oēs
natiōes. Dđ. In oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ. ⁊
in fi. ⁊c̄. Etiā hodie iuitanṫ ab illiſ qui p̄dicant
q2 nūcij dei ſūt ad inuitandū gētes ⁊ hoīes. Ec
ce q̄re dīc ⁊ vocauit multos. tā ꝑ ſe q̄ꝫ ꝑ alios
Iō dicebat xp̄us q̄n inuitabat. Uenite ad me
oēs q laboratiſ ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiam
vos. Mat.xi. Moraliter xp̄s oēs gentes inui
tat di. Uenite ad me oēs ⁊c̄. Modo cogita-
te ſi in capite hui⁹ eccl̄ie eēt vnus magn⁹ dn̄s
cū mēſa parata ⁊ de oibus cibis ornata:⁊ inui
taret vos di. Uenite ad me oēs ⁊ ego reficiaꝫ
vos. Ad aliā partē eſſet ali⁹ hō cuꝫ enſe eua-
ginato di. Uenite ad me oēs ⁊ ego iterficiaꝫ
vos. Et ad aliā ꝑtē alr⁹ cū tacea veneno plēa
di. Uenite ⁊ ego iterficiā vos. ad quē iretis.
Nūq̄d ad p̄mū. q̄a ſtult⁹ eēt qui ad alios iret.
Iſta q̄ttuor nos iuitāt. Qui tꝫ mēſaꝫ paratā eſt
xp̄s di. Uenite ad me ⁊ ego reficiā vos. Ali⁹
q̄ꝫ cū enſe pcti ē dyabol⁹ di. Uenite ad me ⁊c̄.
⁊ ego occidā vos. De iſto gladio. Eccl.xxi.
Quaſi rūphea bis acuta ōis iniq̄tas. Terti⁹ ē
caro cū potionib⁹ mortiferis ⁊ venenatiſ di-
cēs. Uenite ad me ⁊ ego iterficiā vos. Inui-
tat eū ad luxuriā q̄ videṫ dulcis:ſꝫ iſta ē vene

nū pctī. Quart⁹ eſt mūd⁹ dicēs. venite ⁊ ego
decipiā vos. recte vt piſcatoꝛ cū eſca auaricie
coopit hamū vſure ⁊c̄. ⁊ ſic mſti ſtulti q dimiſ
ſo xp̄o vadūt ad dyabolū. Alij ad carnē. vt lu
xurioſi. Alij ad mūdū. vt auari. ⁊ pauci ſūt q
vadunt ad xp̄ƺ. Jō alijs dimiſſis vadam⁹ ad
xp̄ƺ dulcit nos īuitātē. Duplici. n. paſſu venie
m⁹ ad eū. ſ. credēdo ⁊ obediēdo. Ecce pria ca
mera edificata. de largitate glioſa: gſcaſ h̄.
¶ Scōa camera ē de charitate gtioſa. ⁊ edifi
caſ ſup h⁹ fūdamēto. Miſit ſuū ſuū hora cene
dicē īuitatꝭ vt venirēt. qꝛ iā pata ſūt oīa. Quatu
oꝛ āgulos hƺ h̄ camera ſƺ q̄ q̄tuoꝛ ſūt vidēda.
Primo qs eſt iſte ſu⁹. Scōo q̄ eſt hora cene.
Tertio qūo pata ſūt oīa. Quarto qūo nos de
bem⁹ pparare ad eandē. De pūo. Seru⁹ qui
mittit eſt mgr̄ Vincenti⁹ dicaſ de reuelatōe
facta ſibi a xp̄o ⁊c̄. Uel ſeru⁹ eſt qlibet pdica
toꝛ tenēs vitā aplicam. De q̄ Mat. xix. Ecce
nos reliquim⁹ oīa ⁊ ſecuti ſum⁹ te. q iſtā vitaƺ
ſeruat ſu⁹ eſt xp̄i īuitans gētes ad cenā glie.
Et pōt dicē. Jn veritate miſit me dñs ad vos
vt loq̄rer in aurib⁹ vrīs oīa v̄ba hec. Jere. xx
vi. Greg. in omelia hodierna exponit dī. Nū
cius iſte ordo pdicatoꝝ ē. De ſcōo. Hora ce
ne eſt finis hui⁹ mūdi de ppinq̄. Licet eni ne
ſciant dies ebdomada. mēſis vel ann⁹ deter
minate: tn̄ poſſum⁹ dicē erit cito ⁊ multū bre
uit. Nota ad hoc rōnē euidentē de hoīe ſene
cētū annoꝝ vel pluriū: q nec hƺ mēbꝛū qd nō
ſit īfirmū: nec caput nec man⁹ ⁊c̄. De tali nū
quid diceretꝭ q̄ cito ⁊ breuī dƺ moꝛi. imo. licƺ
nō poſſit dicē. cras vel poſt cras. determina
te. Jta ē de mūdo ſene ⁊ decrepito. Jā eſt eni
in vltia etate. Sicē etates hoīs ſūt ſeptē. ſ. īfan
tia. pueritia. adoleſcētia. iuuentus virilitas. ſe
nect⁹. decrepitus. Jta etates mūdi ſūt ſepteƺ
Prima fuit īfantia ab adā vſqƺ ad Noe. Tūc
eni neſciebāt loq de deo. erāt ignorātes ſine li
beris. Scōa etas fuit pueritia. ſ. a pueritate
Noe vſqƺ ad Abraā. Tūc eni per diluuiū pu
rificat⁹ fuit mūd⁹. Tertia etas fuit adoleſcē⁹
ab Adā vſqƺ ad Moyſen. q̄a tūc mūd⁹ icepit
creſcē in cognitōeƺ dei ex reuelatōib⁹ patri
archaꝝ. Quarta etas fuit iuuent⁹ a Moyſe
vſqƺ ad Dauid. Tūc eni data fuit lex pplo ſƺ
quam iceperit viuē. Quinta etas fuit a Da
uid vſqƺ ad trāſmigrationē babylonis. ſ. virili
tas. Tūc eni ipſi fuerūt foꝛtes ꝯ ydola ⁊c̄. Sex
ta fuit ſenect⁹ a trāſmigratōe babylōis vſqƺ ad
xp̄ƺ qꝛ iā tc̄ nō hēbat ptātē regiā. Septia ē de
crepit⁹ a xp̄o vſqƺ ad finē mūdi: tantū q̄ iā to
tus deflectiſ ad t̄rā. M⁹ durauit iā p. M. cccc.

⁊. xxviij. ānos ⁊ vltra. Jtē ē īfirm⁹ in oīb⁹ mē
bꝛis ſuis. Membꝛa ſūt ſtatus mūdi. Caput ⁊
principale membꝛū eſt ſtat⁹ platoꝝ. pape. car
dinaliū patriarchaꝝ. archiepōꝝ ⁊c̄. Totū eſt
īfirmū quia iam vix īuenietis vnū bonuƺ pre
latū vel ſunt ſymoniaci: vel nō īntrāt per poꝛ
tam vel qn̄ ſunt intus plus curant de redditi
bus q̄ de aīab⁹. Scōm mēbꝛū eſt dñium tpa
le. ſ. īpatoꝝ regū. ducū etiā totū eſt īfirmū. Jtē
aliud mēbꝛū eſt ſtatus religioſoꝝ: etiā īfir
mū eſt itantū q̄ ſi hodie veniret btūs dñicus
vel Frāciſc⁹ Bernard⁹ ⁊ Bñdict⁹: nō īueni
rēt religiōes ſuas. Ubi eſt mō religioſus q vi
uit ſm regulā quā vouit ⁊c̄. Aliud mēbꝛū eſt
ſtat⁹ clericoꝝ. Ubi īuenieſ clericū q deuote of
ficiū ſuū ſurgēdo ad matutinas pſoluat ⁊ di
cat miſſam ex deuotōe ⁊c̄. Aliud eſt ſtat⁹ ma
trimonij: ēt īfirmū ē. Si ego dicerē ſurgat ſi ē
aliqs qui nō cognouerit vnq̄ niſi vxorē ſuā:
foꝛtaſſis pauci ſurgerēt. De mulierib⁹ credo
q̄ ſūt multe q̄ nō ſunt cognite n. ſi a ſuis viris
ſed auiſet: ne ego mētiar ⁊c̄. Aliud eſt ꝯtinen
tiū q hñt opoꝛtunitatē orādi ⁊ pniaƺ faciēdi
ſed ēt hoc mēbꝛū eſt infirmū ⁊c̄. Aliud ē vir
ginū. credo q̄ ſanū ſit: ſi tn̄ fuerit bñ cuſtodi
tū. qꝛ alīs anteq̄ venerīt ad mrīmoniū pepere
rūt aliq̄tiēs ⁊ nōnulle pieceriīt filios ſuos ad
latrinā vel ad alia loca. Aliud eſt diuitū infir
mū eſt p vſurā. Aliud eſt laboratoꝝ. ⁊ hoc in
firmū eſt. qꝛ nō ſoluūt decimas: nec pmicias.
neſciūt Pater nr̄: nec aue maria. ſƺ ſolū ſciūt
ꝯiurātiōes. Ergo iſte mund⁹ ſenex ⁊ putrid⁹
eſt: ⁊ in oībus mēbꝛis ſuis īfirm⁹. Cito ⁊ bñ ci
to finieſ. Jdeo apls. Nos ſum⁹ in q̄s fines ſe
culoꝝ deuenerūt. i. ad Coꝛ. x. Jteƺ filioli mei
nouiſſima hora ē. i. Jo. ij. De tertio Jā para
ta ſūt oīa nec̄ia ad redēptōeƺ ⁊ glificatōeƺ in
oꝛdibus angeloꝝ. Et qs pauit. ieſus xp̄s q̄ di
xit. Uado pare vob̄ locū. Et ſi abiero ⁊ ppa
rauero vobis locū iteꝝ venio. ſ. ad iudiciuƺ ⁊
accipiā vos ad meipƺ. vt vbi ego ſū ⁊ vos ſi
tis. Joā. xiiij. De q̄rto reſtat ergo vt parem⁹
nos. Qꝛ ſi rex eēt hic: ⁊ inuitaſſet nos ad nu
ptias ſui primogeniti. quilibƺ hō paret ſe ⁊c̄.
Jta oēs ſum⁹ inuitati ad nuptias xp̄i. Jdeo
dimiſſis veſtib⁹ pctōꝝ: induamur veſtibus vir
tutū. dimittaſ veſtis vana de ſupbia: ⁊ indu
te veſtē humilitatꝭ. Et tu auare depone veſteƺ
auaricie turpē ⁊ recipe veſteƺ mīe: ⁊ liberalitatꝭ
Luxurioſus depoſita veſte lutoſa luxurie: re
cipiat veſtē albā caſtitatꝭ. Jnuid⁹ depoſita ve
ſte nigra de doloꝛe. qꝛ inuidia nō eſt niſi triſti
cia ⁊ doloꝛ de bono pximi recipiat veſtē ami

citie ⁊ charitatꝭ. qꝛ veſtis de doloꝛe n̄ ē bōa in
nuptijs. Guloſus dimittat veſtē crapuloſā ⁊
humidā ⁊ recipiat veſtē abſtinētie ſeu tēpan
tie Jracūd⁹ dimittat veſtē laceratā: ⁊ recipiat
veſtē pacis ⁊ bōe volūtatꝭ. Accidioſus dimit
tat veſtē accidie ⁊ negligētie: ⁊ recipiat veſtē
diligētie. Ex q̄ xp̄s pauit nob̄ oīa: parem⁹ nos
Naƺ dicē dñs. Media nocte venit ſpōſus: ⁊ q̄
pate erāt itrauerūt cū eo ad nuptias. mat. xxv.
¶ Tertia camera ē de eq̄tate rigoroſa: q̄ tāgiſ
ibi. Et ceperūt ſil' oēs excuſare: vſqƺ. Jrat⁹ pāfa
milias dixit Nēo viroꝝ illoꝝ q vocati ſūt gu
ſtabit cenā meā. Jſte tres excuſatōes ſignant
tria pctā moꝛtalia. ſ. ſupbiaƺ. auariciā. ⁊ luxu
riā. q̄ īpediūt guſtū cene celeſtis glie ⁊c̄. Pri
m⁹ excuſat ſe di. Uillā emi: ⁊ neceſſe hēo exire
⁊ vidē illā: Rogo te habe me excuſatū. Ecce
emptio ville ſignat pctm̄ ſupbie. qꝛ vult eſſe
dñs ⁊ hēre regimen ppli q̄litercūqƺ noieſ: ſup
bia eſt. Qꝛ ab initio de⁹ fecē hoīeƺ beſtiaꝝ dñƺ
di. Creſcite ⁊ multiplicamī ⁊ replete terraƺ ⁊
ſubijcite eā ⁊ dñamī piſcib⁹ maris ⁊ volatili
b⁹ celi: ⁊ vniuerſis aīantib⁹ q̄ mouenſ ſup t̄rā:
Gen̄. i. Sƺ nō dedit ſibi dñiuƺ hoiuƺ. qꝛ p nāƺ
oēs ſum⁹ eq̄les. Jō velle hoīb⁹ dñari ſupbia ē
q̄ īpedit ne ſupb⁹ veniat ad cenaƺ padiſi. Nō
ſilitudinē quā ponit boeti⁹ de muribus. qꝛ ſi
vna ſe vellet eleuarē ⁊ alijs dñari: vellƺ ab alijs
ſibi pedes oſculari. d̄ his hō ridēt ⁊ truffaret
Jta ē de illis q ſe igerūt ad dñiuƺ vl' ad curā
⁊ regimē cōitatꝭ vel ad plationē. ſupbia eſt ⁊
dānatio. Multi ſūt q neſciūt regē ſeipos nec
domū ſuā ⁊ volūt regē cōitatē. ac ſi ille q ne
ſcit regē barchā vellet regē nauē: q̄le piculuƺ
eēt. Jō dicē ſcriptura. Jnterdū dñaſ hō homi
ī malū ſuū. Eccl'. viij. Jō ille excuſando ſe dicē.
Uillā emi ⁊c̄. O attēdite q̄ƺ ſtult⁹ fuit ille ne
gociatoꝛ. qꝛ nondū viderat villā ⁊ iā ſoluit p
ciū. Ex iſta ambitōe dñandi multi dānanſ qꝛ
deberēt fugē ⁊ ipſi ſe igerūt ⁊c̄. Scōs excuſā
do ſe dixit. Juga bouū emi q̄nqƺ. ⁊ eo pbaſ il
la Rogo te habe me excuſatū. Jta erat ſtult⁹
vt pꝛim⁹ emēdo qd nō vidit. Emptio bouū ſigt̄
pctm̄ auaricie. Nō qꝛ ſicē bos arādo mouet ter
rā: ſic ⁊ auari tractāt t̄rena. Jō auari ſp loq̄nū
tur de t̄renis: de nūdis: nō ſolū ifra hebdoma
dā. ſƺ ēt in dieb⁹ feſtiuis qn̄ dī miſſa. Nō exē
plum de diuite auaro: q moꝛiēdo ſp dicebat
tres ſolidos ⁊ dimidiū ⁊c̄. De iſtis dicit dō l
pſona xp̄i. Proijciētes me nūc circūdederūt
me. ſ. i iudi⁹. oculos ſuos ſtatuerūt declinare in
terrā. pſ. xvi. Quinqƺ paria bouƺ ſignāt q̄nqƺ
ſenſus coꝛpales. q̄ paria ſūt duo oculi. due au

res. Et auari iſta q̄nqƺ p dñūt ſolū ad t̄rena ex
cuſant ſe a ꝯuiuio. ⁊ ex hoc īpediunſ. Propt
hoc dicebat xp̄s. Uidete ⁊ cauete ab oī aua
ricia. qꝛ nō in habūdantia cuiuſq̄ vita eius ē
ex his que poſſidet. Lu. xij. Nō Cauete ab oī
auaricia. q° a rapina: hoc ꝯ dños. ab vſura col
locata. ꝯ diuites: a furtis ſecreti: etiaƺ fructuū. a
fraudib⁹ emēdo ⁊ vēdendo hoc tāgit merca
toꝛes. a retentione decime ſalarioꝝ ⁊ bonoꝝ:
vel legatoꝝ defunctoꝝ. Ecce q̄re dicit Caue
te ab oī auaricia. Terti⁹ excuſādo ſe dixit. Uxo
rē duxi. iō nō poſſū venire. Duo pꝛimi dixerūt
excuſādo ſe Rogo te habe me excuſatuƺ. Sƺ
ille allegat īpoſſibilitatē di. Uxoꝛeƺ duxi ⁊c̄.
Ducē vxoꝛem nō eſt pctm̄ ſi itentio ſit recta.
Sƺ hodie tota itētio frequēter vel pncipalis
itētio ē ad luxuriā. Sicē equ⁹ ⁊ mul⁹ qb⁹ nō ē
itellect⁹. Jtē qꝛ mō vxoꝛes īpediunt viros ne
poſſint ire ad ꝯuiuiū padiſi. Ab initio de⁹ foꝛ
mauit adā ſolum ſine mulierē. deinde dixit de⁹.
Nō ē bonū hoīeƺ eē ſolū: faciam⁹ ei adiutoꝛi
um ſilē ſibi. Gen̄. ij. Sƺ ſi mō hēet creare vxo
reƺ dicēt de⁹ Bonū ē eē hoīeƺ ſolū. Nō facia
m⁹ ei deſtructoꝛiū ſilē ſibi. Antiq̄tus parū ex
pēdebāt in nuptijs ⁊ in veſtimētꝭ: ſƺ cōſuabāt
dotē ⁊c̄. Jō erat adiutoꝛiū viro. ſƺ mō deſtru
ctoꝛiū: qꝛ ſi ipa poꝛtat viro q̄ngētos floꝛenos
amici ei⁹ dicūt. Uos habeatꝭ tot veſtes ⁊c̄. Jn
tantū qd illud qd vxoꝛ poꝛtat ⁊ vir hƺ totū ex
pendiſ. Jō ſi vir ē aduocat⁹ pcurat ſibi p fal
ſas aduocatiōes. notari⁹ p falſas l'ras. pcura
toꝛ p falſas pcuratōes: vt poſſint bñ viuē. Jtē
mulier trāſacto āno ſtatim petit tunicas no
uas: nec pmittit q̄ſcē vir. Et paup hō dicit iꝰ
tra ſe. Quid faciā nō poſſuƺ viuē cū iſto dya
bolo facit ſe furem igerit ſe ad officia cōitatꝭ.
vt ptractet pecunias ciuitatis vel cōmunitatꝭ
Jō pōt dicē. Uxorē duxi iō nō poſſum veni
re. Nota de illis duob⁹ iuuenib⁹ q dixerūt ma
giſtro Uincētio q̄ hac de cā nolebāt ducere
vxoꝛes. Qui tenebāt captiuas ſiue ꝯcubias:
dicēdo q̄ meli⁹ erat eis eē in vno pctō moꝛta
li de ſimplici foꝛnicatōe q̄ in mltis que niſi
pctā ꝯcurrūt aliqn̄ in mrīmonio. Qꝛ pƺ. Pri
mo de ſupbia pp vana oꝛnamēta vxoꝛis: ⁊ ēt
ipſoꝝ viroꝝ ꝯſequēter. Jtē de auaricia vt ſuf
ficerēt ad vanitates. Jtē de luxuria. qꝛ qn̄ vo
lūt eis pꝛuidē de vanitatib⁹ ⁊c̄. recipiūt ama
toꝛes alienos ⁊ nolūt viris ſuis reddē debitū
dicēdo. O vos eſtis nimio luxurioſus. oƺ vos
ire ad alias. Jtē de inuidia dicendo. Nūq̄ƺ fui
ſtis dignus q̄ ego eſſem vxoꝛ vr̄a: oſſa patris
mei triſti aīe. Jtē de gula. qꝛ multe volūt bibe

re de mane. Itē de ira. qꝛ aliquotiēs viri ve-
niūt triſtes de ꝯſilio vel negocijs: ⁊ vxores q̄
deberēt eos ꝯſolari faciūt turbatiōeꝫ ⁊c̄. Idē
de accidia. qꝛ dīt. Ego portaui tibi. iō certe n̄
trabo cognā. hēat ancillā vl̄ captiuā. Ex iſta
rōne qn̄ xp̄s fuit iterrogatꝰ a iudeis. Si lꝫ ho
mini dimittē vxorē ſuā q̄cūqꝫ ex cā. Mat. xix.
Rn̄dit ꝙ nō. niſi ex fornicatiōe qꝛ tūc n̄ dꝫ eā
īterficere: ſꝫ ad domū pr̄is remittē: niſi ipſe ēt
fregerit fidē: qꝛ ex hͦ ēt ipa pōt virū dimittē.
vel trāſeat vnū ꝓ alio. Certe dixerūt diſcipu-
li: ſi ita ē cā hois cū vxore: nō expedit nubere.
Qui dixit illis. Nō oēs capiūt ꝟbū iſtud: ſed
qbus datū ē. Ibidē. Sūt eunuchi q caſtraue
rūt ſeipſos ꝑꝑ regnū dei. Qui pōt capere ca-
piat ⁊c̄. Mat. xix. Ecce q̄lr iſta tria pctā īpe-
diūt multos ⁊c̄. Iō dixit Io. Oē qꝺ ē in mū-
do aut ē ꝯcupiſcētia carnis. Ecce pctm̄ luxu-
rie. aut ꝯcupiſcētia oculoꝝ: ecce pctm̄ auari-
cie. aut ſupbia vite. i. Io. ij. ¶ Quarta came-
ra ē de pietate copioſa: q̄ edificaꝉ in hͦ qꝺ dꝛ.
paterfamilias dixit ſeruo ſuo. Exi cito ⁊c̄. vſqꝫ
īpleaꝉ domꝰ mea. Nō q̄ttuor ꝯditiōes miſera
biliū ꝑſonaꝝ noiant. ſ. paupes. debiles ceci. ⁊
claudi. Et ſignāt q̄ttuor ꝯditiōes gētiū q̄ leui
ter cōuertunꝉ ⁊ ſaluanꝉ. de qbꝰ dicit thema.
Dn̄e factū ē vt impaſti. Qꝛ de talibꝰ īpleꝉ do
mus padiſi. Primi ſūt pauperes q in hͦ mū
do nō hn̄t magnā ſubam ⁊ cū patiētia tran-
ſeūt ſimplr̄ ſperātes ꝙ in alio mūdo erūt diui
tes. Tales qn̄ vocanꝉ. ſ. in vna ꝑdicatiōe ſta-
tim veniūt parāt ſe ꝑ ꝯtritionē. ꝯfeſſiōeꝫ. ⁊ ſa-
tiſfactionē. iniuriaꝝ remiſſionē. Secꝰ a diuiti
bus q hn̄t h̄ magnas diuitias. delitias. ⁊ ho-
nores. tn̄ delectanꝉ in prādio huiꝰ vite ꝙ ob-
liuiſcunꝉ prādiū padiſi. Recte accidit eis vt
falconi q cū eſurit ſtatim ad primā vocatio-
nē dn̄i veni: ſꝫ ſi hꝫ ſtomachū plenū nō curat
venire. Ita recte ē de hoibꝰ mūdi paupes ſta
tim veniūt. ſꝫ diuites dicūt. Anno veniēti va
dā vel in quadrageſima ſequēti ⁊c̄. Iō indi-
gnatus dn̄s mittit ſibi lapidē mortꝭ. ⁊ ꝓijcit ī
ſterglinio īferni. Ecce q̄re dicit. Voca paupe
res. Audite frēs mei. Nōne deꝰ elegit paupe
res in hͦ mūdo. diuites in fide. ⁊ heredes re-
gni qꝺ deꝰ repromiſit diligētibus ſe. Iaco. ij.
Itē Voca debiles. qꝛ tales libenꝉ veniūt ad
deū. ſani aūt nō curāt de padiſo. ſꝫ de diuitijs
de luxuria ⁊c̄. Sꝫ qn̄ venit infirmitas vna fe-
bris. ⁊ dolor. ꝯuertūꝉ ad deū ⁊ ꝯfitenꝉ ⁊c̄. Idē
de mulieribꝰ q̄ qn̄ ſūt ī ꝓſpitate nō curāt deū.
Sꝫ qn̄ venit vna pla in oculo vel fractio tibie
vel cācer ⁊c̄. tūc n̄ curāt de vanitatibꝰ ſꝫ de ec
cleſia. De hͦ dauid. Multiplicate ſūt infirmi
tates eoꝝ: poſtea accelerauerunt. ſ. venire ad
eū pſ̄. xv. Itē Voca cecos. ſ. ignorātes ⁊ ſim
plices ſine malicia. qꝛ tales vadūt ad padiſū
qꝛ hodie q̄nto ſūt doctiores: tāto ſūt magis ꝓ
ſūptuoſi. qꝛ ſcia īflat: ⁊ alios reputāt capras.
Qn̄ tales veniūt ad ſmōes dīt itra ſe. Et qd
dicit iſte frater: ⁊ cū ſpū ꝯdictiōis ponūt obi
cē ⁊ claudūt ianuā ne in eis ītret radius clari
tatis diuine grē. Simplices aūt q n̄ hn̄t ocu
los ſcie acqſite nec ꝑſumptiōis ſꝫ deuote acce
dūt. Tales leuiter veniūt ad ſatiſfactōem. Iō
legiꝉ ꝙ xp̄s curauit vnū cecū a natiuitate qui
ſtatim fuit ꝯuerſus. Pharisei autē exprobra
bāt xp̄m dicēdo. Et vn̄ ē hͦ ꝙ poſſit cecū cura
re ⁊c̄. Quibꝰ dixit xp̄s. Ego in iudiciū in hūc
mūdū veni vt q nō vidēt videāt. ⁊ q vidēt ce
ci fiant. Pharisei aūt intelligētes ꝙ hec dice
ret de ipſis. dixerūt xp̄o. Nūqd ⁊ nos ceci ſu
mus. Dixit eis ieſus. Si ceci eſſeꝉ nō haberetꝭ
peccatū. nūc ꝟo qꝛ dicitis videmꝰ: pctm̄ vr̄m
manet. Io. ix. Quarto vocat claudos. Dica
tur qd eſt claudicare. Recte incedūt illi qui
qn̄ ex aliqua iniuria recipiūt tātā indignatio
nē: ꝙ nolunt contentari niſi prius vindicaue
rint ſe: nec alias iniurias remittūt: imo ſtant
erecto collo. Tales nō ad paradiſuꝫ aſcēdūt
ſed ad infernū deſcendūt. Pater meus cele
ſtis tradet vos tortoribꝰ ſi nō remiſeritꝭ vnuſ
quiſqꝫ fratri ſuo de cordibꝰ veſtriſ. Mat. xviij.
Claudus aūt ſi ad modicū ⁊ paruū tempus
ſtet rectus ⁊ indignatus tn̄ ſtatiꝫ humiliatur
ad remittendū ⁊ pacificandū: quādo dicit ſi
bi propter deū remittatis. De iſtis quattuor
conditionibus gentium impletur domus pa
radiſi. Domine factum eſt vt imperaſti.

¶ De eadem dn̄ica. Sermo ſecundus.

v **Illam** emi ⁊ neceſſe hēo exi
re ⁊ videre illā. Luc.
xiiij. In pn̄ti ſmōe ego intēdo de
clarare retributiōeꝫ quā deꝰ facit ī
alio mūdo aīabꝰ defūctoꝝ de gl̄a vel de pena
ſꝫ opa q̄ ī hͦ mūdo fecerūt. Credo ꝙ erit mā
vtile. ſꝫ priꝰ ſaluteꝉ ꝟgo Maria. Pro decla
ratiōe huiꝰ ꝟbi iuxta ītellectū allegoricū ſciē
dū ꝙ doctrina ē in ſctā theologia cōis ⁊ ꝟa
ꝙ deꝰ in hͦ mūdo nō facit retributionē de bo
nis q̄ facimꝰ nec punitionē de malis. Qd āt
boni nō remunerenꝉ in hͦ mūdo ad oculū pa
tet. qꝛ multi viuūt ſancte. quot religioſi. quot
clerici. ⁊ quod layci ſunt qui faciūt multa bo
na opera. ⁊ ſic moriuntur ꝙ in hoc mūdo nō
habuerunt retributionē. Ratio quare nō re-

tribuunꝉ in hͦ mundo ē. qꝛ ſuīre deo in bōis
opibꝰ eſt ſctitas. Iō Leuitici. xx. Sctificami
⁊ eſtote ſcti: qa ego ſanctꝰ ſum dn̄s deꝰ vr̄. Cu-
ſtodite ꝑcepta mea ⁊ facite ea ego dn̄s q ſcti
fico vos. Bona āt huiꝰ mundi ſic ſūt diuitie.
honores. dignitates. ſanitas. ꝓſpitas ⁊ hmōi
ſūt vanitates. Hoc deſiniat ſapiēs Salomō
dicēs. Vidi cūcta que fiūt ſub ſole: ⁊ ecce vni
uerſa vanitas ⁊ afflictio ſpūs Eccl̄. i. Cū ergo
ſuītiū dei ſit ſctitas. ⁊ bona huiꝰ mundi vani-
tas ⁊c̄. nō ꝯpetit nec ꝑtinet ad deū pro ſctita
te dare vanitatē: ꝓ auro dare lutuꝫ. Iſta ē rō
q̄re deꝰ nō remunerat hic. qa bona huiꝰ mūdi
nō ſufficiūt ad remunerādū bonos. Itē in hͦ
mūdo nō puniunꝉ mali. imo videtꝭ magnos
pctōres. vſurarios. homicidas. luxurioſos q
nō dolēt de pctis: nec ꝯfitenꝉ: nec cōicāt: nec
hn̄t fidē firmā in corde. ⁊ hō videt ꝙ hn̄t mul-
ta bona. diuitias. honores. ⁊ ſic moriūꝉ ꝙ nul
lā ꝑceperunt hic punitionē. Rō eſt. qa oē pctm̄
mortale factū ꝯ deuꝫ eſt īfinite q̄uitatꝭ. Verbi
grā. Magnuꝫ pctm̄ eēt ꝑcutē pauperē ruſti
cū. ſed maiꝰ eēt ꝑcutere ciuē. maiꝰ militē. ma-
ius baronē. maiꝰ comitē vel ducē. Sꝫ grauiꝰ
eēt ꝑcutē regē vel papā. quia malū ſeu pctm̄
q̄uaꝉ ſm dignitatē ꝑſone. Cum ergo deꝰ ſit in
ſinite dignitatꝭ ⁊ veritatꝭ. quia rex ⁊ papa: pꝛ
⁊ creator eiuꝫ. Iō iniuria q̄ ſit ꝯ eū eſt īfinite
grauitatꝭ. Cū ergo in hͦ mūdo nulla ſit pena
īfinite duratōis. Iō ſpectat poſt hanc vitā in
alio mūdo punire malos rigoroſe. De hͦ dic̄
ipſemet iudex. Filiꝰ hois venturꝰ eſt. ſ. in iudiͦ
ad rādū retributōeꝫ in glā pr̄is ſui cū angel
ſuis. Et tunc reddet vnicuiqꝫ ſm opera eius.
Mat. xvi. Bonis dabit gloriā eternā. malis
penā ꝑpetuā. Opera ergo bona vl̄ mala q̄ fa
cimꝰ in hoc mundo ſunt q̄ſi ꝑcīuꝫ qbꝰ emitur
nr̄a ſtatio ꝓpter qꝺ q̄libet pōt dicē thē. Vil-
lam emi. ſ. meis opibꝰ: ⁊ neceſſe habeo exire
ſ. de hoc mūdo ꝑ mortē ⁊ vidē poſſeſſiue illā
ꝑꝫ thēa. Tres villas inuenio in alio mundo
ꝑ ſctāꝫ ſcripturā in ꝯditōibꝰ multū diuerſas.
¶ Prima eſt ſupius celeſtialis ⁊ glorioſa.
¶ Secunda inferius infernalis ⁊ tenebroſa.
¶ Tertia eſt ī medio purgatorial̄ ⁊ doloroſa
Quelibꝫ iſtaꝝ emiꝉ operibꝰ diuerſimode. vn̄
emptor dicē pōt villā emi ⁊c̄. ¶ Quātū ad ꝑ
mā villā q̄ eſt ſupius celeſtial̄ ⁊ glioſa. Iſta ē
in celo ita excellēs ꝙ ſi ꝑ poſſibile hō poſſꝫ ꝑ
feneſtrā mittē caput ⁊ reſpicē eiꝰ pulchritudi
nē ēt corpalē tāta eſt eiꝰ pulchritudo ꝙ ēt ſi
nō vidēt deū nec ſctōs molliet comedē nec bi-
bere. De q̄ dic̄ aplꝯ. q eāꝫ vidit rapꝰ. Oculꝰ
nō vidit: nec auris audiuit: nec ī cor hoiſ aſcē
dit q̄ ꝑparauit deꝰ hiſ q diligūt eū. nob̄ autē
reuelauit ꝑ ſpm̄ ſuuꝫ. i. ad Cor. ij. Nō. Oculꝰ
ſ. phoꝝ nō vidit. Phi aūt oia volūt vidē ocu
lo intellectꝰ ꝑ demōſt rationē potiſſimā. Sed
iſto mō nūq̄ potueſt vidē niſi nouē celos q̄s
ipſi ponūt. qꝛ eoꝝ ſcia ꝑ motuꝫ hꝫ. ſꝫ qꝛ celum
decimū. ſ. empyreū ē imobile. iō ad ipꝫ n̄ aſcē
derunt. nec auris. ſ. iudeoꝝ audiuit. qꝛ lex iu-
deoꝝ quā audiuēt a moyſe ſolum loqꝉ de iſto
mūdo: ꝓmittēdo ſolū trena. Sed xp̄us debu
it loq de alio mūdo ⁊ ꝓmiſſiōes celeſtes facē
Nec in cor hois. ſ. agareni aſcēdit q̄nta ⁊ q̄-
lis ſit glia btōꝝ. Sꝫ dn̄ machometꝰ poſuit in
corde agareni gliaꝫ porcoꝝ ⁊ aſinoꝝ. ſ. come
dere ⁊ bibē ⁊ luxuriari. Sꝫ nob̄ xp̄ianis reue
lauit deꝰ īcarnatꝰ. De illa villa imo potiꝰ ciui
tate multa reuelauit deꝰ. ꝺō ꝑꝑ qꝺ dixit. Glio
ſa dicta ſunt de te ciuitas dei. pſ̄. lxxxvi. Hec
emiꝉ decē florenis. Iō ſi vulꝭ eē boni merca-
tores: paretꝭ vos ad emendū. ex q̄ hꝫ ꝓ tā bo-
no foro. Decē floreni ſunt decē opa pnialia.
qꝛ oēs ſumꝰ pctōres. vel ſi vis dicē ꝙ decē flo
reni ſūt decē ꝑcepta obſuāda. dicas ſm qua
litatē auditoꝝ. Iuxta illud. Si vis ad vitā in
gredi ſua mādata ⁊c̄. Mat. xix. Primū opꝰ
pnie eſt pctōꝝ cognitio qn̄ religioſus vel cle
ricꝰ redit ad ſe ⁊ cogitat vitā malā quā tenuit
⁊ ꝯterens dic̄. O miſer tot āni ſūt ꝙ ego por
to habitum ⁊ adhuc ⁊c̄. Idē dicēdum eſt de
clericis ⁊ laycis. Talis cognitio ē q̄ſi vnꝰ flo-
renus in burſa cōſcie. Iō dd̄ poſtq̄ cognouit
pctm̄ ſuū dixit. Amplius laua me ab iniqtate
mea. pſ̄. l. ⁊c̄. Scdm opꝰ pnie ē cordis ꝯtritio
ſic̄ puer qui cecidit in luto vidēs ſe imunduꝫ
plorat. Cor ꝯtritū ⁊ humiliatuꝫ deꝰ nō deſpi-
cies. Tertiū opus pnie ē ꝓpoſitū emēdādi. ſ.
ꝓponē magis velle mori q̄ꝫ redire ad pctā ⁊
ꝓpoſitū recedēdi ⁊ emēdādi a mala ſocieta
te. De iſto dic̄ xp̄s. Vade. ſ. cū bono ꝓpoſito:
ēt aplꝰ noli peccare. Ioā. viij. Quartū opus
pnie ē oris ꝯfeſſio: qꝛ corruptio nō dꝫ intꝰ re-
manē: ſꝫ debemꝰ eā ꝯprimē vt exeat qꝺ dolo-
roſuꝫ ē. ſꝫ ita mūdaꝉ ⁊ curaꝉ aīa in ꝯfeſſione.
Qui abſcōdit ſcelera ſua nō dirigeꝉ qui āt cō
fiteꝉ ⁊ reliq̄rit ea: miaꝫ ꝯſeqꝉ ⁊c̄. Prouer. xx-
viij. Quintū opꝰ pnie ē corpal̄ afflictio. caſti-
gādo carnē q̄ totiēs te facit peccare cuꝫ ꝟga
pnie. Aug. Carnē vraꝫ domate ieiunijs ⁊ ab
ſtinētijs eſce ⁊ potus q̄ntū valitudo ꝑmittit.
Sextū opꝰ pnie eſt ſpūal̄ oro. qꝛ oro corpalis
ſ. calciādo ſe vel veſtiēdo: modicuꝫ valet eciā
mulieres ornādo ſe orāt. ſꝫ ſpūalis ē optima ⁊

cogitãdo ꝙ xp̄m videꝭ iratū ꝯ vos ⁊c̄. Dꝫ ſp
oꝛare ⁊ ñ deficē. Lu. xviij. Nõ ibi pulchꝛa. ſꝫ
ſ. oi mane ⁊ ſero. Septimuꝫ op⁹ pnie ē debito
rū reſtitutio. Reſpiciaꝭ domū taxiā ⁊ burſaꝫ
ſi ē ibi aliqd de malo acqſitū bõis ⁊ alienis. ſ.
de furto: vſura. rapina. calumnia. de eccl̄ia de
mortuis qꝛ regula ē iuriſtaꝝ: ⁊ ēt theologoꝝ:
ꝙ nõ dimittaꝛ pctm̄ niſi reſtituaꝛ ablatū. xiiij.
q. vj. Si rex. Null⁹ ſe decipiat dicēdo. Ego di
mittā illa in teſtō. O ſtulte credis ꝙ fili⁹ tuus
diligat aiam tuā pluſq̄ᵹ tu. ſi tibi nõ ſufficꝭ coꝛ
ad reſtituēdū: qm̄o credis ꝙ fili⁹ tu⁹ reſtituat:
q nõ recepit medietateꝫ. forte nihil reſtituet.
Ñ do faciat reſtõnē: liberabit aiaꝫ ſuā. ſꝫ ñ tuā
de iſferno. qꝛ in vita tua nõ habuiſti ꝓpoſituꝫ
reſtituēdi. Jō nõ fuiſti ſine pctō mortali. Oc
tauū op⁹ pnie ē fame reformatio ſi aliquē dif
famaꝭ vel pctm̄ occultū publicaſtis: reſtituaꝭ
ſibi famā apud illos apud q̄s diffamaſtis eū.
Quia ſic fur q furaꝛ bona nõ pt ſaluari niſi re
ſtituat. ſic nec q furaꝛ famā imo mai⁹ furtū fa
cit lingua q̄ᵹ man⁹. Meli⁹ eſt nomē bonū q̄ᵹ
diuitie multe. Prouer. xxij. Jō Aug. Nõ pi
geat ex ipo oꝛe ꝓferre medicamētū vñ fcā ſūt
vulnera. Nonū op⁹ pnie eſt iniuriaꝝ remiſſio.
Si habeꝭ inimicos: parcaꝭ eis bono coꝛde:
nõ q̄raꝭ vindictā. Nec eſt meli⁹ remediuꝫ ad
obtinēdū remiſſionē pctōꝝ apud deum q̄ᵹ re
mittē. Si dimiſeritꝭ hoib⁹ pctā eoꝝ. dimittet
vob̄ pꝛ vꝛ celeſtis delicta vr̄a. ſi aūt nõ dimiſe
ritꝭ nec pꝛ vꝛ dimittet vob̄ pctā vr̄a. Mat. vi.
Decimuꝫ op⁹ pnie ē eucharīſtie cõio. Jſtud
mõ qñ venietꝭ ad portā paradiſi portãtes iſtos
decē floꝛenos in burſa cõſcīe dicēꝛ a xp̄o. Jn
tra in gaudiū dñi tui. Propꝛ hᵒ dicebat xp̄s
Pniaꝫ agite: q̄ ī his decē cõſiſtit. Qui hꝫ iſta
decē põt dicē. Villā emi. ſ. ciuitateꝫ paradiſi.
¶ Quãtū ad ſcḋaꝫ villā q̄ eſt inferi⁹ iferñaꝛ ⁊
tenebꝛoſa. Jſta in coꝛde terre ꝯſiſtit plena eſt
⁊c̄. igne ibi eni cruciantꝛ damnati. Jn oib⁹ hꝫ
ꝯditiões ꝯrias ciuitati. Si vulꝭ ſcire oēs eius
ꝯditiões ⁊ doloꝛes. Ecce qd dicꝭ de⁹: q vt bo
n⁹ ⁊ fidelꝭ mercatoꝛ nolēs aliquē decipē: vt fa
ciūt multi mercatoꝛes q celãt malas rei vēdi
te ꝯditões: dic̄ clare ꝯditões illi⁹ ville per os
Job q dic̄ illā eē tenebꝛoſā: ⁊ optā mortꝭ cali
gine terrā miſerie ⁊ tenebꝛaꝝ: vbi vmbꝛa moꝛ
tis ⁊ null⁹ oꝛdo. ſꝫ ſempitern⁹ hoꝛroꝛ inhitat.
Job. x. Septē malas ꝯditões illi⁹ ville enūe
rat. Pꝛia ꝙ eſt ſra tenebꝛoſa. Si dicaꝛ. Et nū
quid eſt ignis ibi: Jmmo ergo claritas. Di
co ꝙ ille ignis eſt flāma ī qua tñ oēs ſe vidēt
⁊ cognoſcūt. Sꝫ qꝛ ille ignis nõ eſt clar⁹. Jō

⁊c̄. Scḋa ꝯditio eſt ꝙ eſt terra opta mortꝭ ca
ligine. Hoc dꝛ ꝓ tanto: qꝛ nõ vidēt deum: ſꝫ
mõ videãt btõs: ſꝫ tñ ad maioꝛē penā eoꝝ: vt
famelic⁹ vidēs menſaꝫ oꝛnatā ⁊ nõ pt ide co
medē: dolet ⁊ triſtaꝛ: ⁊ eodē augmētaꝛ doloꝛ
Jdē de dānaꝭ qñ vidēt paulū qui fuit ſupb⁹
dicūt. Et qs eſt ille ⁊c̄. Jdē de btō Mattheo
auaro: ⁊ de btā magdalena q̄ fuit luxurioſa.
Tertia ꝯditio eſt: qꝛ dꝛ terra miſerie: qꝛ oē bo
nū eis deficit: itantū ꝙ nec guttā aq̄ pñt hīe.
Vñ ſi oia bona mūdi fierēt ꝓ eis nõ haberēt
aliqḋ remediuꝫ: imo augmentareꝛ eis doloꝛ.
Nota exēplum de captiuo cui mittꝛ pciū re
dēptionis ⁊ perdiꝛ. quõ dolet. Quarta cõdi
tio eſt ꝙ ē terra tenebꝛaꝝ: qꝛ pctā dñr tenebꝛe
Apl̄us. Abijciam⁹ opa tenebꝛaꝝ. ad Ro. xiij.
Dānati aūt ſp ſunt in penis ⁊ renegãt ⁊ ma
ledicūt deuꝫ. Fili⁹ inſurgit ꝯ patrē dicens: O
ꝓditoꝛ: qꝛ pꝛo te ſum dānatus: ⁊ ecõtra. vir ꝯ
vxoꝛē ⁊c̄. Quinta ꝯditio tāgiꝛ cū dꝛ: vbi vm
bꝛa mortis. Et hoc quãtū ad tormēta. Naꝫ in
hoc mūdo grauia tormēta occidūt hoiem: ⁊
ꝯſequenꝛ ceſſant: ſed in inferno lꝫ grauiſſima
ſint tormēta nõ dant tñ eis mortē qꝛ imorta
les ſūt. Jō nõ dꝛ moꝛs: ſed vmbꝛa mortꝭ. Sex
ta ꝯditio eſt ꝙ ibi null⁹ oꝛdo eſt ſꝫ ꝯfuſio. Ar
gumētuꝫ in oppᵐ. Nã dicit apl̄us. Que a deo
ſūt: oꝛdinata ſunt. ad Ro. xiij. Cū ergo infer
n⁹ ſit op⁹ dei quõ dꝛ: vbi null⁹ oꝛdo. Rñdeo
ꝙ in iſferno illud qḋ eſt a deo: oꝛdinatū eſt ſic
ſunt pnitiões pctōꝝ q̄ ſūt a deo: ſꝫ in operib⁹
dānatoꝝ ibi null⁹ oꝛdo ē. Jmmo quãto amo
res fuerꝛ maioꝛes hic tãto magis iter eos ibi
eſt odiū. Fili⁹ nõ eſt oꝛdinat⁹ erga prēꝫ ipꝫ ho
norãdo: ſꝫ vituperãdo ⁊c̄. Septiā ꝯditio tan
giꝛ ibi cuꝫ dꝛ. ſempitern⁹ hoꝛroꝛ inhabitat. i.
eterna pena de hoꝛribili viſiõe demonū. Nõ
hic miraculū de illo hoie cui appuit demon ī
hoꝛribili figura q cecidit q̄ſi mortu⁹. Cū aūt
fuit ad ſe reuerſus iterrogat⁹ qd vidiſſet. Rñ
dit ꝙ demonē in tali figura ꝙ citi⁹ vellet trã
ſire per furnū calidū ſpacij vni⁹ leuce q̄ᵹ iterū
vidē illā figuram. De iſta maledicta ciuitate
dic̄ Jo. Ve ve ciuitas illa magna babylon ci
uitas illa fortꝭ: qm̄ vna hoꝛa venit iudiciū tuū
Et negociatoꝛes ſre flebūt ⁊ lugebūt ſup illā
Apoc. xviij. Nota. ve quãtū ad aias q̄ ſunt iā
ibi: ⁊ ve quãtū ad coꝛpa poſt iudiciū. Ciuitas
illa babylonis. i. ꝯfuſionis magna: qꝛ magne
pſone in dinitatib⁹ diuitijs: ⁊ honoꝛib⁹: vadūt
illuc: qꝛ ciuitas celeſtis pauperib⁹ populaꝛ ⁊
repleꝛ. Jtem itēꝝ magna: qꝛ in die iudicij tot
erūt dānati: ꝙ cõpetiuꝫ loquēdo pauci erūt

beati. Juxta illud. Multi ſūt vocati pauci vō
electi. Matt. xxij. Jſta mala villa emiꝛ ſepteꝫ
ſolidis. i. ſeptē pctis capitalib⁹: ⁊ multi emūt
illā: lꝫ de⁹ eis dixerit malas ꝯditões hui⁹ ville
Jō auiſeꝛ vos ne iſtud pctm̄ porteꝭ ⁊c̄. Pri
m⁹ ſolid⁹ quo emiꝛ ē ſupbia ſiue pꝛoteruia: qꝛ
nõ vult ſubijci: nec obedire volūtati dei: vt di
ſcipul⁹ mgrō: ignoꝛãs ſapiēti. Ex hoc ſequiꝛ ꝓ
ſumptio: vana glīa: ꝓpter hoc dic̄ de⁹ per os
Thobie. Supbiā nūq̄ᵹ in tuo ſenſu aut in tuo
verbo dñari pmittas. Jn ipſa eni initiū ſum
pſit ois pditio Thob. iiij. Scḋus eſt auaricia
acgrēdo bona terrena iniuſte p vſuras: p ra
pinas furta ⁊c̄. Jō xp̄us. Cauete ab oi auari
cia Lu. xij. Terti⁹ eſt luxuria. Jn duob⁹ vbis
dicā vobis qd eſt. Vir cū vxoꝛe ſua ſeruando
modū ñ ē luxuria: nec faciūt luxuriā ꝙ ſit pec
catū moꝛtale. Sed aliꝭ qm̄ocūq̄ᵹ velis delecta
tionē p illas ptes luxuria ē ⁊ dānatio. Jō dic̄
ſcriptura. Abſtineaꝭ vos a foꝛnicatiõe: vt ſci
at vnuſq̄ſq̄ᵹ vr̄m ſuū vas poſſidē in ſctificatio
ne ⁊ honoꝛe: nõ in paſſione deſiderij: ſic ⁊ gē
tes que ignoꝛãt deum. i. Theſ. iiij. Quartus
eſt inuidia. ſ. dolere ⁊ triſtari de bono alteri⁹.
Mala moneta eſt. Deponētes igiꝛ omnem
maliciā ⁊ omne doluꝫ ⁊ ſimulationes ⁊ inui
dias: ⁊ oēs detractiones ſicut mõ geniti iſan
tes. i. Peꝛ. ij. Quintus eſt gula: frangere ieiu
nia eccl̄ie: comedēdo ⁊ bibēdo exceſſiue. Jō
dicit xp̄s. Attēdite vobis: ne forte grauēꝛ coꝛ
da veſtra in crapula ⁊ ebꝛietate. Lu. xxi. Se
xtus ira: rãcoꝛ mala volūtas: deſideriū vindi
cte. Sol nõ occidat ſup iracundiā veſtrā: ad
Ephe. iiij. Septimo eſt accidia q̄ nulli nocet
niſi vobis dimittēdo bona que tenemi facere
vt oꝛoneꝫ: miſſaꝫ: cõfeſſionē in q̄drageſima ⁊
cõionē in paſchate. Ex iſta mala moneta acq
riꝛ villa inferni. Jdeo dicit ſcriptura. Ne ac
quiratis perditioneꝫ in operib⁹ manuū vr̄a
rum. Qm̄ deus nõ fecit moꝛtē: nec letatur in
perditione viuoꝛum. Sap̄. i. Qui ſtat in his
peccatis. ⁊ non vult conuerti nec facere peni
tentiam põt dicere villam. ſ. infernalem emi.
¶ Quãtū ad tertiā villꝫ: q̄ eſt in medio: pur
gatoꝛialis ⁊ doloꝛoſa eſt: ſꝫ nõ eſt tenebꝛoſa:
quia ei⁹ habitatoꝛes habēt claritatē grē dei.
nec glīoſa: qꝛ nõ vidēt deuꝫ: ſed ē doloꝛoſa: qꝛ
ibi eſt ignis. ſ. flāma pura: que virtute dei cru
ciat aias purgandoꝝ. Non ſunt ibi demones
ſed tantus eſt ibi doloꝛ ꝙ dicūt doctoꝛes ſan
cti ꝙ nulla pena huius mundi põt compara
ri minime pene purgatoꝛij. Jntantū ꝙ ſi de⁹
poneret vnam animã de illis de purgatoꝛio

in furno calcis vel vitri igniti: reputaret hoc
ad gratiā: quia nõ haberet tantā penam. Si
dicaꝛ que eſt ratio ꝙ tanta ſit pena. Reſpon
deo: quia ibi eſt violenta ⁊ nõ voluntaria pe
nitētia. Que fit in hoc mundo eſt voluntaria
⁊ de modica penitētia ī iſto mūdo de⁹ ꝯtētaꝛ
Sed q nõ facit hic volūtarie faciet in purga
toꝛio coacte. Nota ſimilitudinē de patre qui
coꝛrigit duos filios: ⁊ vnus humiliter ⁊ vo
lūtarie venit ad patrē: quo facto: pꝛomittens
de cetero emendationē: pater ſtatim dimittit
virgā cõtentus de humilitate filij. Sꝫ alius fi
lius recalcitrat ⁊ ꝯtradicit prī. Jdeo foꝛtiter
vberaꝛ: ita q in hoc mūdo humiliaꝛ ad pniaꝫ
de⁹ eſt contētus. Qui autē nõ vult hic facere
pniam: foꝛtiter poſt iſtā vitam puniēꝛ in pur
gatoꝛio. Pniam ſoluet clamando ⁊ plangē
do dicens: Heu mihi qꝛ icolatus meus ideſt
habitatio pꝛolongat⁹ eſt: habitaui cum habi
tantibus cedar. ſ. in triſticia vel tribulatione:
multum incola. i. inhabitata fuit aia mea pſ.
cxix. Jſta villa emitur nõ floꝛenis nec ſolidis
ſed trib⁹ denarijs minutis: quia ſolum pecca
tis venialib⁹ emitur. Decedens enim in pec
cato moꝛtali deſcendit ad infernum: ⁊ dam
natus eſt. Nota tria genera peccatoꝝ venia
lium. De iſtis tribus differētijs pctōꝝ venia
lium dicit apl̄s. Si quis edificauerit ſup fun
damētū hoc. ſ. fidei: quia nec iudei nec agare
ni intrãt ibi: ligna fenū ſtipula: detrimentum
patieꝛ. ipſe aūt ſalu⁹ erit: ſic tñ q̄ſi per igneꝫ. i.
ad Coꝝ. iij. Nota ligna fenuꝫ ſtipulā: hec tria
ſignificãt tria pctā venialia pꝛedicta. Lignuꝫ
quod difficilius comburiꝛ q̄ᵹ fenuꝫ ſignificat
peccata venialia maioꝛa. quia ꝓ talib⁹ mul
tum ſtant in purgatoꝛio. Fenū qḋ citius com
buriꝛ ſignificat peccata venialia mediocria.
Stipula. i. palea: ſigt pctā venialia minimas
de quib⁹ ſtatim purganꝛ ⁊ purificanꝛ tranſeū
do p purgatoꝛiuꝫ. Reſpiciatis ergo burſam
cõſcie ⁊ videatis qualeꝫ monetam poꝛtetis:
vt poſſitis dicere. Villam emi. ſ. paradiſi: nõ
inferni: nec purgatoꝛij. Auiſetis vos ⁊c̄.

¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

Ecit cenā magnā

⁊ vocauit multos. Lu. xiiij. Jn iſto
ſermone iuxta materiā quā tangit
thema ꝓpoſitum volo declarare modos q̄s
deus tenet vocãdo peccatoꝛes ad ſe ⁊ ad bo
nam vitam: ⁊ finaliter ad gloꝛiam. Credo ꝙ
erit bona materia deo acceptabilis ⁊ gratio
ſa: ⁊ nobilis vtilis ⁊ pꝛoficua: ſꝫ pꝛius ſalutē

Ego maria. Fecit.ſ. xp̄s cenã magnã ⁊ loquit̃
de glia celeſti: ⁊ vocauit multos. Sumit̃ hic
multos ꝓ vniuerſitate: q2 oẽs vocati eſtis ex pte dĩ.
Jõ ſi nõ vadamus illuc defect⁹ ẽ ex pte nr̃a.
Inueni i ſacra ſcriptura q̃ttuo2 modos quos
tenet xp̄s vocando peccatores ad ſe.ſ.
Per ſignum certum.
Per verbum viuum.
Per nuncium verum.
Per ſcriptum clarum.
Oẽs q ſũt in padiſo vel erũt ſunt vocati aliq̃
iſto2 modo2. Jõ dicit thema. Fecit cenã ma-
gnã ⁊c̃. ¶ Dico p2io ꝙ de⁹ vocat multas p-
ſonas ad grãz ſuã ⁊ bonã vitã: ⁊ finaliter ad
eternã gliaz p ſignũ certũ. Et ſic: ſicut qñ pul
ſant̃ cãpane hora miſſe in ſignũ vt gẽtes ve-
niãt ad miſſaz: vel pulſatio tube apd̾ magnos
dños: ẽ ſignũ certũ vocãdi milites ⁊ ſcutife-
ros ad prãdiũ: vel pulſatio ad ianuã ẽ ſignũ
certũ ſue vocatiõis. Jta qñ de⁹ pulſat ad po2
tã cordis tui vel illi⁹: ſignũ ẽ ꝙ vocat te vt va
das ad eũ. O dicet aliqs. Nũq̃ ego audiui
ip̄z vocãtẽ vel pulſãtẽ: imo vĩ ꝙ nõ diligit me.
Dicat̃. Nũqd vos ſenſiſtis qñq3 i corde vr̃o
cõpũctiões dicẽdo: q̃re ñ redis ad deũ tot an
ni ſũt ꝙ viuis i mala vita vel i mala volũtate:
ñ fuiſti ꝯfeſſus: viuis i luxuria: ⁊ auaricia. O
miſer qd erit de te. Rñdebit̃ ꝙ ſic. Certe iſto
mõ de⁹ pulſat ad co2dãdo cõmonitiões ⁊ cõ
pũctiões ⁊ remo2ſuz ꝯſcīe. Cũ ſenſ̃ iſtos ict⁹:
q2 iſto mõ null⁹ põt tãgẽ co2 niſi de⁹: ẽ ſignũ
ꝙ vocamini ab eo. Auctas. Ecce ego ſto ad
oſtiũ ⁊ pulſo: ſi qs audierit vocẽ meã ⁊ apue
rit mihi ianuã: itroibo ad illũ ⁊ cenabo cũ il-
lo ⁊ ip̄e mecũ. Apo.iij. Nota dic̃ xp̄s. ecce ſto
ad oſtiũ.ſ. co2dis ⁊ pulſo.ſ. dãdo cõpũctiões.
Qñ dic̃ pctõ2. O miſer: ſi mõ i tali ſtatu mo-
rio2 qd erit de aĩa mea ⁊c̃. tũc xp̄s pulſat. Si
qs audierit vocẽ meã. Ei⁹ vox audit̃ qñ i illis
cõpũctiõib⁹ hõ recipit bonũ ꝓpoſitũ ꝯfitẽdi
remittẽdi: reſtituẽdi: ⁊ volũtatẽ firmã de cete
ro cauẽdi a pctĩſ. Janua ſibi apit̃ i ꝯfeſſiõe. tũc
n. mũdat̃ camera ꝯſcīe: ⁊ itroibo i illũ.ſ.i cõio
ne: q2 i hoſtia ꝯſecrata ẽ xp̄s ita ṽe ⁊ realr̃ vt
ẽ i celo. Et cenabo cũ illo.ſ.p grãz: ⁊ ip̄e mecũ
ſ.i fine p gliã. De i⁰ vocatiõe dicebat Jſa. Vo
cabit dñs de⁹ exercituũ: i die illa.ſ. ꝯuerſiõis
pctõ2is ad cõpũctiõez: ad fletũ: ⁊ ad planctũ
Jſa.xxij. Fecit cenã magnã ⁊c̃. Dico ſcd̾o ꝙ
vocat p verbũ viuũ: ac ſi ego v̾bo viuo voca
rẽ petrũ ⁊c̃. J⁰ mõ de⁹ vocat nos i p̄dicatiõe
euãgelica: q2 v̾bũ p̄dicatoris bonã doctrinaz
p̄dicãtis v̾bũ dĩ magis ẽ q̃3 p̄dicato2is. Sic̃ ſo

nus fiſtule poti⁹ ẽ ſonãtis q̃3 fiſtule q de ſe ne-
ſcit facẽ ſonũ. Sic p̄dicato2 ñ ẽ niſi fiſtula q̃ a
ſpũſctõ mouet̃. Nõ ẽt vos eſtis q loqmini ſ3
ſpũs pr̃is vr̃i q loqt̃ i vob: dixit xp̄s p̄dicato-
rib⁹ Mat.x. Pʒ clare ꝙ v̾bũ p̄dicato2 ẽ ver-
bũ viuũ dei. Qñ g⁰ p̄dicato2 p̄dicat: tũc de⁹
vos vocat v̾bo ſuo viuo. Seruũ meũ vocaui
⁊ ñ rñdit mihi. o2e ꝓp2io dep̄cabar illũ. Job.
xix. Jõ qñ vos auditis vnã bonã p̄dicatiõem
i q̃ p̄dicat̃ monet vos vt dimiſſis pctis redea
tis ad bonã vitã. ſtati vos debetis dicere. O
de⁹ vocat me volo ꝯuerti ⁊ ire ad eũ. Sʒ mul
tis accidit vt Samueli puero inocẽti hũili ⁊
deuoto. Quẽ heli q erat vt papa apd̾ nos fa-
ciebat do2mire corã archa dĩ. Et de nocte de⁹
vocauit eũ dicẽs. Samuel: q ſurgẽs cucurrit
ad heli dicẽs. Ecce ego: vocaſti enim me ⁊c̃.
Qui dixit. Nõ vocaui te. Reuertẽ ⁊ do2mi.
i. Regis.iij. Cũ aũt iterũ ſcd̾o ⁊ tertio vocare
tur a deo ſemp ibat ad heli. Jntellexit aũt he
li ꝙ dñs vocaret puez ⁊c̃. Nota hyſtoriã q̃n
tũ facit ad ꝓpoſitũ. Jta accidit multis q vo-
cant̃ a deo: ⁊ ip̄i vadũt ad heli. Heli n. iterp̄-
tat̃.ſ. fortis aſcẽdẽs: de⁹ me⁹. Qñ iuuenes vo
cant̃ a deo ip̄i vadũt ad heli dicẽdo. Modo
ego ſum iuuenis ⁊ fortis: ſʒ qñ ero ſenex: tunc
ego faciã pniaz. Vos vadat̃ ad heli.ſ. ad fo2-
tẽ cõfidẽtes de iuuẽtute: fo2titudine ⁊c̃. cũ tñ
nõ ſitis certi ſi hodie vel cras vos mo2iemini.
Qñ dicit̃ religioſo iuueni. O q̃re nõ ſuatis
regulã ⁊ cerimonias ⁊c̃. Rñdet: mõ ſum iu-
uenis: ſʒ qñ ero ſenex ⁊c̃. qñ nõ poterit ſerua-
re. Jdẽ d̾ clericis ⁊ laycis ⁊ mulierib⁹. Pau
ci iuuenes ſunt q vadũt ad deũ: qñ vocant̃ va
dũt ad heli. hoc ẽ: ad fo2tẽ: q2 ꝯfidũt de ſua iu
uẽtute ⁊ fo2titudine: ⁊ frequẽter iuuenes im-
prouiſe mo2iunt̃: ⁊ ſic vadũt ad infernũ. Qñ
ſunt īfirmi. dicũt ſic. Nõ dicatis ſibi ꝙ ꝯfitea
tur: q2 poſſet terreri ꝙ ⁊c̃. ſed qñ medicus di-
cit: factũ eſt: faciatis ipſum ꝯfiteri: q2 mo2tu⁹
eſt. Nõ fiet: ita dicit dyabolus. Qñ venit cõ-
feſſo2: facit ip̄m do2mire. Et dicunt ſui ꝯfeſſo2i.
Pater mõ do2mitat: ñ redeatis in ſero ⁊ tũc
dyabolus facit ipſum ſudare: ⁊ dicit̃ ꝯfeſſo2i.
O pater redeatis cras de mane: q2 modo ſu
dat. Et in craſtinũ qñ ꝯfeſſo2 venit q̃rẽs de
eius ſtatu: dicũt. Pater in media nocte mo2
tuus eſt. Jdeo ꝯfiteri ſtatim debetis ⁊ nõ ꝯfi
datis de fo2titudine. Jdeo dauid. Fo2titudi-
nẽ meã ad te cuſtodiã ⁊c̃. Alij vadũt ad heli
ſm q̃ iterp2etat̃ aſcẽdẽs appetẽtes aſcẽſus
mũdiales in hono2ib⁹ dignitatib⁹ diuitijs ⁊c̃.
Quãdo vocantur a deo ip̄i vadunt ad heli.

Verbigra. De⁹ vocauit religioſũ in ſtatu re-
ligiõis: ſed ip̄e qd facit: vult aſcẽdẽ: vadit ad
ſtudiũ vt aſcẽdat ad magiſteriũ: ep̄atum ⁊c̃.
Jdeʒ de clerico q ponit ſe i domo magni dñi
⁊c̃. Jdẽ de illis q p vſurã volũt aſcẽdẽ ad ma
gnas diuitias: oẽs vadũt ad heli ⁊c̃. Alij va-
dũt ad heli ſm ẽtiã iterp̄tationẽ.ſ. de⁹ me⁹ vt
ſũt illi q ſtulti cõfidũt de mĩa dei: q2 ſine pnĩa
ꝯfidere de dei mĩa ſtulti⁹ eſt dicẽdo. Quare
xp̄s fecit tantã pniaz: nõ ꝓ ſe ſʒ p2o me: ⁊ cuʒ
iſta ꝯfidẽtia vana vadũt ad iſernũ. Licitũ eſt
ꝯfidẽ de deo quãtũcũq3 hõ ſit pctõ2: ſi homo
vult penitẽ: ſʒ q nõ vult penitẽ.ſ. nec reſtituẽ:
nec iniurias remittẽ: tal̃ nõ dʒ de dei mĩa cõfi
dere: q2 ſtulti⁹ eẽt. Ecce qd dicit ſcriptura. Ne
dicas. Miſeratio dei magna eſt: multitudis
pctõ2 meo2 miſerebit̃. Mĩa eni ⁊ ira cito ab
illo ꝓximãt. Eccĩ.v. De nullo legit̃ niſi de la
trone ꝙ hũit malã vitã ⁊ bonũ finẽ. Jõ facia
m⁹ vt ſamuel fec̃ q̃rta vice qñ fuit a d̾o vocat⁹
dixit: Loq̄re dñe: q2 audit ſeru⁹ tuus faciẽdo
qd̾ p̄cipis. Et tal̃ põt dicẽ cũ ſctõ Job. Vocabis
me ⁊ ego rñdebo tibi. Nõ heli ſʒ tibi: ⁊ operi
manuũ tua2 po2riges dexterã. iob.xiiij. ¶ Di
co tertio. De⁹ vocat p nunciũ ve2: vt iudex q
nõ vocat per ſignũ nec v̾bo viuo: ſed p nũciũ
ſ. p̄conẽ quẽ mittit. Jta iudex nr̃ ⁊ rex xp̄s p
nũcios curie ſue vocat multos: nũcij ſũt infir
mitates: dolores aduerſitates: febres: ſenect⁹
⁊ hmõi. Miſit ãcillas ſuas vt vocarẽt ad ar
cẽ.ſ. altitudinẽ glie: ⁊ ad menia ciuitat̃. Pro
uerb.ix. Sed q̃re dicit ancillas ⁊ nõ nũcios:
q2 null⁹ iudex vocat per ãcillas: ſʒ p nũcios
Rñdeo ad inuẽduz ꝙ īfirmitates ſũt ancille
quib⁹ de⁹ vocat. Qui ergo hʒ febrẽ vel aliã in
firmitatẽ citat⁹ ẽ. Jõ pareatis vos: q2 nõnulli
ſic vocati remanẽt cõtumaces: iõ trahunt̃ ve
hemẽter ꝯdẽnãdi. Nota exẽplũ de illo diui-
te cui p̄miſſi fuerũt tres nũcij p angelũ ſuũ añ
mo2tẽ ſuã: q volebat hr̃e malã vitaʒ ⁊ bonũ fi
nẽ ⁊c̃. Jõ auiſet̃ vos ne ira cõtingat vob. De
talib⁹ dicit Salomon in pſona xp̄i. Quia vo
caui ⁊ renuiſtis: ego q̃3 in iteritu veſtro ride-
bo ⁊ ſubſannabo cũ vob qd̾ timebatis adue-
nerit. Prouerb.i. Jõ ſp dʒ hõ eẽ parat⁹. Nul
lus q hʒ.l. vel.lx. ãnos vite põt allegare p̄oc-
cupatiõeʒ mo2tis. ¶ Dico q̃rto ꝙ vocat nos
de⁹ p ſcriptũ cla2. Et nõ ſũt plures modi vo-
catiõis. Jſto mõ qñ rex vult facẽ nuptias de
ſuo p̄mogenito ſolet vocare p ſcripturã nobi
les ſuos: ⁊ q̃libet o2nat ⁊ parat ſe. Sic vocat
de⁹ ad nuptias filij ſui ieſu xp̄i. Spõſa eſt hu-
manitas quã in hoc mũdo deſpõſauit: ⁊ in ce

lo ſiũt nuptie. Simile ẽ regnũ celo2 hoi regi
qui fecit nuptias filio ſuo. Mat.xxij. Et miſit
duas lr̃as oibus nobis vocãdo ad dictas nu
ptias. Jſte due lr̃e ſũt vetus ⁊ nouũ teſtm̃: qd̾
ſũmarie nihil aliud cõtinet niſi vt nos vada-
mus ad ꝯuiuiũ nuptia2 filij dei. Jdeo apl̃us.
Quecũq3 ſcripta ſunt ad noſtrã doctrinã ſcri
pta ſunt. ad Ro.xv. Oẽs gloſe ⁊ poſtille ten
dũt ad hoc: vt parem⁹ nos ad eũdum. Vel ſi
vis dicat̃ ſic. Scripturis vocamur diuinit⁹: iõ
Beati q ad cenã nuptiarũ agni vocati ſunt.
Apoc.xix. Sʒ falco ſaturat⁹ nõ curat venire
ad dñm vocãtẽ ſʒ nutu capitis videat̃ aſſenti
re. Et tandẽ dñs irat⁹ lapide vel ſagitta iterfi
cit eũ. Jta mlti diuites faciũt ⁊ ſubito mo2iũ
tur. Jõ xp̄s. Dico vob ꝙ nemo viro2 illo2 q
vocati ſũt guſtabit cenã meã. Luce.xiiij.⁊c̃.
Sʒ accidit multis vt pullo: q2 gallina q̃ ha-
bet multos pullos qñ videt miluũ: ſtatim vo
cat ad ſe pullos ⁊ coopit ſub alis. Sed aliqñ
miſer pull⁹ nõ curat venire: ſʒ vagat̃ p vnã ſpi
cã vel granũ ⁊ venit milu⁹ ⁊ tollit euʒ ſecum.
Jta accidit mult̃. Xp̄s vocat ſe gallinã habẽs
pullos. Auctas. Quotiẽs volui ꝯgregare fi-
lios ſuos queadmodũ gallina ꝯgregat pul-
los ſuos ſub alis: ⁊ noluiſti. Mat.xxiij. ⁊ loq
tur xp̄s eccĩe dicẽs quotiẽs.i. multotiẽs vo-
lui ⁊c̃. Et noluiſti.ſ. per malos p̄latos vel ma
los xp̄ianos q p2ohibẽt ⁊ ipediũt bonos vel
malo exẽplo: vel deriſionib⁹: ⁊ eis occupati
circa ſpicã vanitatis: venit milu⁹.i. dyabolus:
⁊ ducit ſecũ aiam. Verbigra. Qñ religioſus
occupat̃ circa ſpicã hono2is vel dignitatis vt
aſcẽdat: nõ curat venire ad xp̄m ip̄ʒ vocantẽ
⁊ interiʒ venit mo2s ⁊c̃. Jdẽ de clerico. Jdeʒ
de layco occupato in bonis tp̄alib⁹. Jdeo di-
cit xp̄s. Dico vob ꝙ nemo viro2 illo2um ⁊c̃.
¶ De eadem dñica. Sermo quartus.

Compelle intrare vt impleatur dom⁹ mea.
Lu.xiiij. Thema dat mihi motiuũ
declarandi quot ſunt modi intran
di paradiſũ: ⁊ que ſũt. Materia erit deo acce
ptabil̃ ⁊ gratioſa: ⁊ nob vtil̃ ⁊ ꝓficua. Salu-
tet̃ p2i⁹ virgo Maria ⁊c̃. Pro hui⁹ verbi de-
claratiõe ⁊ mãe p̄dicãde itroductiõe ſciendũ
ꝙ de⁹ hʒ iſtã magnificentiã ⁊ excellentiã in-
ter alios ꝙ oẽ op⁹ p eũ iceptũ duc̃ ad pfectio
nẽ ſm finẽ quẽ intẽdit: ⁊ nihil dimittit iperfe
ctũ. Triplici eni rõne opus inceptũ dimittit̃ i
pfectũ: vel ex defectu potẽtie: ex defectu ſcie:
⁊ ex defectu ꝯſtãtie. De p2io: multi incipiunt
edificare magna edificia: q poſt inceptioneʒ

dimittūt opꝰ ipfectū ex defectu potētie pecu-
nie ⁊c̄. qꝛ qñ iceperūt nō videbant piculū vel
dānū. Alij dimittūt ipfectū opꝰ nō ex dfectu
potētie: ſʒ ſcie: qꝛ qñ iceperāt nō videbāt peri
culū vel dānū qđ ſeqꝗ: ſed i ꝓſecutiōe operis
vidēt mala q̄ poſſunt ſequi ⁊ dimittunt. Alij
aūt dimittūt opꝰ ipfectū nō ex dfectu potētie
nec ſciētie: ſʒ ꝯſtātie. habēt. n. itellectū flexibi
lē ad iſtar galli ſup cāpanile. Sʒ iſti i deo nō
habēt locū: nō eſt i eo defectꝰ potētie: nec ſciē
tie: qꝛ oia nuda ⁊ apta ſunt oclis eiꝰ ad Heb.
iiij. nec ꝯſtātie: qꝛ imutabilis. Jō habemꝰ di-
cere ꝙ qcqd deus icipit etiaʒ pficit. Auctas.
Date magnificētiā dō nr̄o: dei pfecta ſūt opa
⁊ oēs vie eiꝰ iudicia ⁊c̄. Deut. xxxij. Deus a
ꝑncipio mūdi icepit vnā reʒ mirabilē qñ i ce
lo creauit tot angelos q̄t erāt cathedre ſiue
gradus glie: vt ihabitarent a creaturis itelle
ctualibꝰ. Sʒ magna ps angeloꝝ peccauit lu-
cifero ꝯſentientibꝰ q voluit dō eqꝑari: ꝑꝑ qđ
deꝰ eiecit eos de celo di. Nō habitabit in me
dio domꝰ mee q facit ſupbiā. Michael auteʒ
ex dei ꝑcepto fecit executionē: ⁊ cathedre re
māſerūt vacue. Ne ergo opus dei remaueret
ipfectū i celo. Quia ſi i creaturis corruptibili
bꝰ nō dimittit aliqd ipfectū: multo minus i in
corruptibilibꝰ creaturis: ꝑꝑ h̄ creauit genus
humanū ad ſupplēdū ⁊ cōplēdū ⁊ reparādū
dfectū angeloꝝ. Iſtā rōnē aſſignat magiſter
ſniarū in. ij. diſ. i. Et qꝛ ſunt mlti q nolūt ire: lʒ
nō dicāt ore: oñdūt ⁊ dicūt tñ ope: male viuē
do. Jō qd fac̄ xp̄s dic̄ michaeli ꝑncipi eccl̄ie.
Cōpelle itrare: vt ipleat domus mea. Videt
ergo ꝙ multi violēter vadūt ad gliaʒ. Nota
tres modos quibꝰ hoies vadūt ad celum.

Aliqui vadunt currendo vigoroſe.

Alij vadunt ambulando ſpacioſe.

Alij vadunt tracti rigoroſe.

De his loqꝛ thema. Cōpelle itra. ⁊c̄. ¶ Dico
ꝑmo ꝙ aliq vadūt ad padiſuʒ currēdo feſti-
nāter. Currere. n. ē magnos paſſus feſtināter
facē qđ icludit duo. ſ. facē magnos paſſꝰ. 2° ꝙ
ſiāt velocit: alit ñ eēt currēs. Currēdo igr va
dit ad padiſū q̄ fac̄ magna opa. ſ. magnas oro
nes: ieiunia: elemoſynas: audit miſſas: ſmōes
⁊c̄. q̄to opa ſūt maiora tāto ſi paſſꝰ maiores
Qʒ nō ſolū magna opa facē ⁊ currē: ſʒ qñ bo-
na opa ſūt magna ⁊ mlta: ⁊ qñ ſiūt cū ardo-
re ſpūs ⁊ feruore ⁊ diligētia: tūc tal' currit fe
ſtināter ad padiſuʒ. Apl̄s. Feſtinemꝰ g° igre
di i illā reqē. ad Heb. iiij. Currēdo g° ⁊ feſti
nāter vadit ad padiſuʒ pſōa q̄ nō ſolū ſeruat
pniaʒ ſibi iniūctā a ꝯfeſſore: ſʒ adhuc addit: ⁊
nō ſolū i dñica audit miſſaʒ cōpletā ⁊ duote
cū ſilētio: ſʒ q̄libet die. Nō ſolū ꝯfitet ſemel in
anno ſʒ q̄libet mēſe. Idē d ꝛōione: nō ſolū ſer
uat ieiunia eccl̄ie: ſʒ adhuc plus fac̄: nō ſoluʒ
reſtituit: ſʒ imo d ſuo dat elemoſynas. Talis
pōt dicē cū dd q fortiter currebat. Viā māda
toꝝ tuoꝝ cucurri cū dilataſti cor meū ps. cx-
viij. Qñ tal' morit aia ſtatiʒ euolat ad celū: cū
tñ ſint tot diete. Propt hᵒ ſacra ſcriptura mo
nēs nos ad currēdū feſtināter dicit. Deponē
tes oē pōdus ⁊ circūſtās nos pctm̄: ꝑ patien
tiā curramꝰ ad ꝓpoſitū nob certamē aſpiciē-
tes i auctorē fidei ⁊ ꝯſūmatorē ieſū q ꝓpoſi-
to ſibi gaudio ſuſtinuit crucē ⁊c̄. ad Heb. xij.
Nō hic ſecreta moralia. Deponētes oē pōdꝰ
Curſor q vult brauiū ſiue ſignū obtinē depōit
oē pōdꝰ. Ita ille q currit ad celū ſi vult lucra
ri iocale glie oʒ ꝙ dpōat pōdꝰ pctōꝝ qđ mul-
tū aggrauat aiaʒ. Dd. Qm̄ iniqtates mee ſu
pgreſſe ⁊c̄. ps. xxxviij. Scđo: ⁊ circūſtās nos
pctm̄. ſ. auaricie: añ: retro: a dextris: ⁊ a ſiniſtris
Qđ pctm̄ dponēdū ē ꝑʒ q̄ttuor modos reſti-
tutiōis ad ꝓximū. Añ dʒ fieri reſtō: qñ vſura
cuiuſuis ſit gn̄is vl' ſpeciei ē notoria ⁊ clara.
Retro qñ ē colorata: ſic̄ illa q̄ ſꝫ retro nō bñ
videnꝛ. Sic qñ dꝛ diuiti. Mihi tñ preſtabis ⁊
ego q̄libʒ āno reddo vob tātū ceſus. Ecce h̄
vſura colorata. Cēſualia ſꝫ bōa cū duabꝰ ꝯdi
tiōibꝰ ꝙ ſit va ⁊ real' ēptio ⁊ vēditō ⁊ ꝙ ꝑciū
ſit iuſtū: poteſtis hr̄e ſine pctō. A dextris ē re-
ſtitutio q̄ dʒ fieri ꝑ laboratores q fraudulent
ꝯplēt dietā: ⁊ iornale. ⁊ petūt tñ ſalariū: qꝛ ſicꝫ
diis dānarent niſi ſoluēt ſalariū: ita dānaꝛ q ſu
pit ſalariū ⁊ ñ fac̄ iornale ꝯpletū: vadūt tarde
⁊ vēiūt añ thꝰ ꝯpletū vt dōmiāt ⁊c̄. A ſiniſtris
ē rſtō q̄ dʒ fieri d fama ⁊c̄. ſi aliq̄ diffamaſtis
qꝛ nūq̄ itrabis padiſuʒ niſi reuoces. Ecce q̄re
dic̄: circūſtās nos pctm̄: tenēs fortit: qꝛ nullꝰ
rſtituit. Tertio ꝑ patiētiā curramꝰ: qꝛ tal' ē ho
die mūdꝰ ꝙ hoies mūdāi drīdēt illos q cur-
rūt ad padiſuʒ feſtināt: aſpiciētes ieſuʒ q i cru
ce habuit ifinitā patiētiaʒ ad iniurias ſibi di-
ctas. Jō apl̄s. Sic currite vt ꝯphēdatis. i.
Cho. ix. ¶ Dico ſcđo ꝙ aliq vadūt ad padi-
ſuʒ eūdo ſpacioſe: ſic̄ ſꝫ pſone mūdāe q̄ nō fe-
cerūt āpliꝰ niſi quātū obligant ex ꝑcepꝫ deū
qꝛ alr niſi ſuarēt di ꝑcepta: mō nō irēt ad pa
radiſuʒ ꝑʒ regulā xp̄i. Si vis ad vitā ingredi
ſua mādata dei Math. xix. Tales mltuʒ tar-
dāt i via: qꝛ nihil āpliꝰ faciūt. Verbigra: Si
dicaꝛ alicui de talibꝰ i aliq̄ die feriali. ſcʒ vada
mꝰ ad miſſaʒ. Rñdet. Nō faciā: qꝛ non obli-
gor niſi in die feſto. Idem de ieiunio in ferta

feria: nō obligor niſi ad ieiunia eccleſie: ſolū
ꝯfitenꝛ ſemel in āno ⁊ cōicāt: ſuāt pniaʒ datā
a ꝯfeſſore ⁊ nihil plus: ſoluūt bñ decias ⁊ pri-
mitias ⁊ ſalariū ſuientibꝰ ſʒ nō curāt facē ma
gnas elemoſynas. Tales finalr ibūt ad padi
ſuʒ: ſʒ tardabūt in via. Et pñt dicē xp̄o vbū qđ
dixit Jacob Eſau ſrī ſuo. Precedat dñs meꝰ
ante ſuū ſuū. ⁊ ego ſeq̄r paulatuʒ veſtigia eiꝰ.
Gen. xxxiij. Nimis cōſtabit hmōi moroſitas
qñ i pēis purgatorij hēbūt diu expectaꝛ itroi
tū padiſi. Nos mō neſcimꝰ q̄ pena ē: nō vidē
deū: qꝛ nō ꝯpetit nob in hac vita ipm̄ videre.
Auctas. Nō videbit me hō ⁊ viuet. Exo. xxx-
iij. Sʒ aiabꝰ ſepatis qbꝰ ꝯpetit vidē deū ē ma
xima pena qñ nō vidēt eū: maior q̄ʒ eēt mihi
vel tibi ſi ſubito ꝑderemꝰ viſuʒ. Itē qꝛ illa pe
na ignis purgatorij eſt maior q̄ aliq̄ pena hu
ius mūdi. Nota hec de illo hoie q hēbat ma-
gnos dolores: deſiderabat mori vt liberaret
ab illis doloribꝰ. Cui appuit angelꝰ dans ſi-
bi optionē vel ꝙ eſſet tribꝰ diebꝰ in purgato-
rio ad purgādū: vel ꝑ tres ānos hret illā īfir-
mitateʒ ⁊c̄. Jō apl̄us. Videte itaq̄ fr̄es: quō
caute ābuletis: nō q̄ſi iſipiētes: ſʒ vt ſapientes
redimētes. ſ. ꝑ pniaʒ tp̄s: qm̄ dies mali ſunt. ſ.
in purgatorio. ad Ephe. v. ¶ Dico tertio ꝙ
aliq vadūt ad padiſū tracti rigoroſe. Hoc nō
auderē dicē niſi qꝛ xp̄s dicit michaeli. Cōpel
le itrare ⁊c̄. Nō itelligaꝛ ꝙ iſta violentia fiat
libero arbitrio: qꝛ nō pōt cogi: ſʒ iſta violētia
ſit corpi ꝑ infirmitates: dolores paupertates: ⁊
tribulatōes: ⁊ ſic liberū arbitriū mutaꝛ: ſʒ nō
cogiꝛ. Nō de euāgelio dñice occurrētis: q̄lit
īuitati ſe excuſauerūt. Tūc dixit dñs ſuitori.
Cōpelle itrare ⁊c̄. Nō ꝑcipe q̄liter ſuus exit
ad vias ſupbie: auariē: luxurie ⁊c̄. dicēs ſupbis
Vadaꝛ ad cenam: dñs paruit: ⁊ expectat vos
Rñdebat ve vos ibiq̄ ⁊ ꝑcutiebat eū. qꝛ ſuꝰ
bñ erat aſſociatꝰ. Idem de auaro luxurioſo.
Idē de mulieribꝰ q̄ oēs ibāt flētes: ſʒ qñ fue-
rūt intꝰ curati fuerāt gaudētes ⁊ dicebāt ſuo
O bñdicaris. Ecce qd feciſti mihi: ſʒ curatus
ſū. mō bñ ē mihi: ꝑncipiū fuit ꝑ vim ſʒ finalr
gaudēt. Ita de nob. Dñs ē xp̄s: ſuꝰ ē angelꝰ
⁊ ſūt mlti q nō curāt venir ad ꝯuiuiū padiſi:
lʒ ſint iuitati: ſʒ xp̄s dic̄ āgelo. Cōpelle itrare
Deꝰ in hᵒ mūdo viſibilia ꝑ creaturā iuiſibiles
diſpōit. Vñ Greg. Et āgelꝰ dat īfirmitatē: do
lorē capiꝫ vl' ſtomachi: ꝑditionē bonoꝝ: filio
rū: ⁊ hmōi. ⁊ tūc homo redit ad deū. vbigra.
Quot plati ſūt q i ꝓſpitate ⁊ ſanitate ñ curāt
de deo. imo dāt ſe delitijs. Sʒ cōpellūt ire ad
deū ꝑ īfirmitates. Idē d dñis tꝑalibꝰ ⁊ d alijs
hoibꝰ tā ſenibꝰ q̄ iuuenibꝰ q nō curāt de deo:
ſʒ venit infirmitas: tribulatio ⁊c̄. Et ſic aliꝗ
laſciuiēs reducuꝛ ad viā: ita tales ad deū va-
dūt ⁊ ad eccl̄iam orāt ꝯfitenꝛ ⁊c̄. Jō Grego.
Mala q̄ nos h̄ ꝑmūt ad deū ire ꝯpellūt. De
iſtis dic̄ Iſa. Dñe i āguſtia tua q̄ſierūt te Iſa.
xxvi. Jō cū magna patia hō dʒ recipe aduer-
ſitates: qꝛ ad correctionē ſūt Btūs hō q cor
ripiꝛ a dño. Increpatōeʒ g° dñi nō reprobes
qꝛ ipe vulnerat ⁊ medeꝛ: ꝑcutit ⁊ manꝰ eiꝰ ſa-
nabūt. Job. v.

De eadē dñica. Ser. v.

Qui nō diligit manet in morte.
Verbuʒ iſtud hr̄ origialr i
pᵃ canō. Jo. ca. iij. ⁊ i epl̄a currentis
dñice. In pñti ſmōe volo declaraꝛ
mala q̄ venerīt mūdo de defectu dōi amoris.
Spero ꝙ mā erat vtil' aiabꝰ nr̄is. Sʒ p° ſalu-
tetur. ma. Pro itroductōe ⁊ dclaratiōe hꝰ vbi ⁊
māe ꝑtractāde ſciēdū ꝙ ille magnꝰ ⁊ excellēs
ꝓpha moyſes iter als doctrias dedit talē do-
ctrinā filijs iſrl' di. Teſtes iuoco hodie celū ⁊
trā ꝙ ꝓpoſuerit vob vitā ⁊ mortē: bñdictōeʒ
⁊ maledictionē. Elige g° vitā vt ⁊ tu viuas ⁊
ſemē tuū: ⁊ diligas dñʒ deū tuū atq̄ obedias
voci eiꝰ ⁊ illi adhereas Ipe. n. ē vita tua ⁊ lō-
gitudo dieꝝ tuoꝝ. Deuto. xxx. Ex iſtis vbis ſi
bñ pōderenꝛ poſſumꝰ extrahē q̄ttuor ꝯōnes.
Pᵃ ꝙ deꝰ ē vita i ſe ⁊ ſua vita ē ſuū eē eētia
le: ⁊ ñ accidētale vt i nob q poſſumꝰ vitā ꝑdē
Iſta qđ hꝛ i hᵒ ꝙ dic̄. Teſtes iuoco hodie ce-
lū ⁊ trā ꝓpoſueri vob vitā. ſ. deū. 2ᵃ ꝯclo ꝙ ds
ñ ſolū ē vita in ſe eētialr: ſʒ ē fōs ⁊ ꝑnᵐ vite
dās vitā oibꝰ ei adherētibꝰ. Sic̄ ignis q de ſe
ē calidꝰ ⁊ clarꝰ ⁊ ſibi adherētes calefac̄ ⁊ illūi
nat. Ita deꝰ. Iſta ꝯclo tāgiꝛ ibi: illi ſoli adhe
reas. Ipe. n. ē vita tua: effectie ⁊ cālr. 3ᵃ ꝯclo
ꝙ adherēᵃ ad deū ⁊ ꝑ amorē ſup oia eū amā
do ex oibꝰ aie potētijs ſic̄ q diligit ardēt ali-
quā pſonā vult eā reſpicē ⁊ d ea loqꝛ: ⁊ cū ea
eē. Qꝛ res dilecta trahit ad ſe cor diligētꝫ. Jō
dic̄ Dionyſiꝰ: ꝙ amor ē vis vnitiua faciēs vnū
qd ex amāte: ⁊ amato. iō q ſup oia diligit deū
ſtati voluit ad eū oculos itellectꝰ ꝯtēplādo: ⁊
volūtas iflāmaꝛ i eiꝰ amore: mēoria recordaꝛ
de bñficijs: ore loqꝛ ipm̄ laudādo. Ecce q̄lr ꝑ
amorē hō adhēt deo. Iſta ꝯclo tāgiꝛ ibi. Di-
liges dñʒ deū tuū. q. d. diliges ñ aliqd trāito
riū diuitias vel delicias: qꝛ perdi pñt ⁊ deficē
⁊c̄. Quarta ꝯclo eſt ꝙ ille q nō diligit deū lō
gē ē a vita ⁊ manet in morte. Hec ꝯclo hꝛ cū
ſubdit: teſtes iuoco celū ⁊ terrā ꝙ ꝓpoſuerim
ſ. diligentibꝰ deū. vitā ⁊ mortē. ſ. nō diligenti-
bus deū ꝓpter hᵒ dic̄ thēa. Qui nō diligit. ſ.

deū: manet in morte. Pꝫ thema. Inuenio in
ſacra ſcriptura ꝙ ex defectu dilectiōis ad deū
quattuor mortes venerūt generi hūano ac gen⁹
humanum quadruplici morte peremptum.
¶ Et eſt pᵃ mors ſpūalis: quā debem⁹ fugere.
¶ Scda mors corꝑalis quaꝫ debem⁹ ꝓuidē.
¶ 3ª mors gehēnalis quā debem⁹ ꝓcurare.
¶ Quarta mors eīnal: quā debem⁹ horreſcē.
De q̄libꝫ dic̄ the. Qui non diligit ma. morte.
¶ Dico pᵒ ꝙ ex defectu dine dilectōis: qꝛ eua
plus dilexit pomū ligni vetiti q̄ deū: ⁊ adam
plus dilexit euā q̄ꝫ deū: qꝛ ne moleſtaret eā: fe
cit ꝯ dei mādatū: ex hᵒ venit mors ſpūal' qꝛ qn̄
hō peccat ꝯ p̄ceptū dei: hō ꝑdit gr̄aꝫ dei q̄ dat
ad vitā aīe formalit': ſicut aīa rōnalis dat eē ⁊
viuē corꝑi formal'r. Sꝫ qn̄ hō peccat mortal'r
ꝑdit gr̄a: ⁊ aīa remanet mortua ī corꝑe. Ecce
q̄d ē mors ſpūalis. Et lꝫ corꝑ⁹ letet' comedat
bibat ⁊ ornet': aīa tn̄ iacet int⁹ mortua ⁊ corru
pta ⁊ fetida. Sicut corp⁹ mortuū in pulchro
ſepulchro. Ita dixit xp̄s pctōrib⁹. Ue vob̄ q
ſiſes eſtis ſepulchris dealbat: q̄ a foris appa
rēt ſpecioſa. int⁹ aūt plena ſūt oſſib⁹ mortuoꝝ
⁊ oī ſpurcicia ſic ⁊ nos Matth. xxiij. De iſta
morte ſpūali. Auctas. Aīa q̄ peccauerit ipſa
moriet'. Ezech. xviij. moriet'. ſ. ꝑdēdo gr̄aꝫ dei:
tn̄ nō oē pctm̄ occidit aīam: qꝛ venialia nō oc
cidūt aīam: lꝫ ſint diſpōnes: ſed pctm̄ mortale
ſꝑ occidit aīaꝫ. Jō dicit. Pctm̄. ſ. mortale: cū
cōſummatū fuerit gn̄at mortē. Jaco. i. Nō lo
quit' de morte corꝑis: qꝛ multi peccāt mortal'r
q nō moriunt' ſtatim corꝑalit': ſꝫ in aīa ſtatim
moriunt'. No. Pctm̄ cū ꝯſūmatū fuerit: nō di
cit. cū ichoatū fuerit vel mediatū: ſꝫ ꝯſūmatū.
Un̄ dico ꝙ pctm̄ mortale hꝫ initiū: mediuꝫ ⁊
finē. Initiū aūt pcti mortalis eſt ſimplex cogi
tatio circa vindictā vſurā: luxuriā: ⁊ furtuꝫ: ⁊
hmōi: nō deſiderādo op⁹ fieri: ſꝫ cogitat: ſi ta
lis ē ſimplex cogitatio ſolū eſt pctm̄ veniale:
nō ꝑꝑ hoc morit' aīa. Mediū vō eſt qn̄ in ta
li cogitatiōe delectat': ſꝫ nō deſiderat op⁹ nec
etiā facē: hoc etiā adhuc ē pctm̄ veniale. Sꝫ ſi
nis ē ꝯſenſus volūtat': qn̄ nō ſolū cogitat ⁊ de
lectat': ſꝫ ꝯſentit ⁊ deſiderat op⁹: etiam ſi nō fa
cit eſt pctm̄ mortale. Jō dic̄. Pctm̄ cū ꝯſum
matū fuerit ⁊c̄. Hic poteſtis cognoſcē quō ſt̄
multi male ꝯfeſſi: qꝛ nō ꝯfitent' de malis cogi
tatiōib⁹. Maxie mulieres q̄ ex q̄ nō fecerunt
op⁹ nō credūt peccaſſe cogitādo: loquēdo: ⁊
deſiderādo: ⁊ ꝯſentiēdo in volūtate: tales ī cō
ſpectu dei iā reputant' putane. Multe pᵉ re
putāt' bōe ⁊ honeſte in ꝯſpectu hoīuꝫ q̄ apud
deū ſūt male ⁊ ihoneſte. Dicūt mlt̄i hoīes: cor

pus meū nūq̄ cognouit niſi vxorē meā. Sed
videam⁹ ſi aīa vr̄a nūq̄ cogitauit: deſiderauit
vel cōcupiuit. Ita pꝛ: ml'toties. mō dic̄ xp̄us.
Oīs q viderit mulierē ad cōcupiſcēdū eā: iā
mechat⁹ eſt eā in corde ſuo. Mat. v. Et ꝑ op
poſitū de vxore ꝯcupiſcēte virū aliuꝫ. Dico ꝙ
iſtā mortē ſpūalē debem⁹ fugē: ⁊ cti⁹ debem⁹
ſuſtinē oē ꝑiculū: etiā mortē corꝑalē an̄q̄ pec
care. De hoc dabo vobis exēplū ⁊ modū fu
giēdi. Cū iudei eēnt captiui in babylonia: ibi
erat q̄dā mulier nobilis pulchra in corꝑe: pul
chrior in aīa. Optia ſocietas eſt pulchritudo
corꝑis ⁊ aīe: qꝛ ſic̄ laterna de criſtallo eēt pul
chrior cū lumie q̄ ſine lumine: ita ⁊c̄. aīa cum
gr̄a dei eſt ſicut lucerna accēſa in laterna cor
poris. No breuiter hyſtoriā d̄ Suſanna. vt hꝫ
Dan̄. xiij. qn̄ Suſanna dixit regrētib⁹ eaꝫ de
pctō. Si hoc egero: mors ſupple aīe mihi eſt.
Si aūt nō egero nō effugiā man⁹ vr̄as. Sed
meli⁹ eſt mihi incidere abſqꝫ ope in man⁹ ve
ſtras q̄ꝫ peccare in ꝯſpectu dn̄i. Et ne illi ſubi
to irruerēt in eā exclamauit voce mag̃ ſuſan
na. Dicat' ꝯ mulieres q̄ nolūt clamare: dicen
do: ꝯfundā eū ⁊ me. Alia dicit: ⁊ quō clamarē
cū fuiſſet obſcura nox. Ecce qualis excuſatio.
Idē de religioſa granida cū redargueret' a p̄
lata ſua q̄re nō clamauit. Rn̄dit. Ne frāgerē
ſilentiū qꝛ erat poſt ꝯpletoriū: pꝫ quō illa ſan
cta mulier ſuſanna oñdit modū fugiēdi mor
tē ſpūalē. Multo meli⁹ eēt ſuſtinere mortem
corꝑalē q̄ peccare. Jō dicit ſcriptura. Quaſi
a facie colub: i ſuge pctm̄. Et ſi acceſſeris ab il
la ſuſcipiēt te. Dētes leonis dētes ei⁹: iterfici
entes aīam hoīuꝫ. Eccl̄. xxi. Dētes pcti ſūt co
gitatiōes male: delectatiōes deſideria. ⁊ hu
iuſmodi. ¶ Dico ſcdo ꝙ ex defectu dilectōis
venit mors corꝑalis. Quia ſtatutū eſt hoīb⁹
ſemel mori. ad Heb. ix. Ita mors ſecūda ve
nit ex p̄ma: qꝛ niſi fuiſſet mors aīe ex pctō: nō
fuiſſet mors corꝑis: imo poſtq̄ꝫ gētes diu vi
xiſſent in ꝑadiſo terreſtri: dixiſſet de⁹ michae
li vt collocaret eos ī ꝑadiſo celeſti: ⁊ ſine mor
te ⁊ ſine dolore fuiſſent in ꝑadiſo celeſti collo
cati. Sꝫ ex morte aīe ſecuta eſt mors corꝑis.
Hoc dixit de⁹ ade qn̄ dedit ſibi licētiā come
dēdi de oīb⁹ fructib⁹ niſi de ligno ſcīe boni ⁊
mali. Hoc fecit de⁹ vt adā cognoſceret dn̄m
ſuꝑ ſe: qꝛ alſ ceciddiſſet in maiora pctā: non co
gnoſcēdo ſuꝑ ſe dn̄m dixit ſibi de⁹. In q̄cūq̄
die comederis ex eo morte morieris. Gen̄. ij.
No morte. ſ. aīe morieris etiaꝫ morte corꝑis.
Sꝫ hic ē argumētū quō ē verū ꝙ adā illa die
fuerit mortu⁹: cū tn̄ poſt vixit nōgētis trigin

ta annis: vt pꝫ Gen̄. v. Rn̄ſio ꝙ dictū ē ꝑꝑ ne
ceſſitatē moriēdi ⁊ ꝯtinuū decurſuꝫ ad mortē
Dixit. n. morte morieris. ⁊ nō dixit: mortuus
eris: qꝛ aliud ē mori: ⁊ aliud ē eē mortuū: Sic̄
lapis cadēs d̄ alto qn̄ deſcēdit: dꝛ lapis cadit
qn̄ iā ē ī terra: dꝛ lapis cecidit: qꝛ aliud ē lapi
dē cadere: aliō ē lapidē cecidiſſe. Ita adā an̄
q̄ꝫ peccaſſet erat ī loco alto: ī iuſticia origina
li ⁊ poterat nō mori: ſꝫ poſt pctm̄ icepit cade
re vt lapis ꝑꝑ neceſſitatē moriēdi. ¶ No. ad
hoc ꝑabolā de illo ſctō Barlaā q volēs idu
cere vnū regē ad ꝯtēptū mūdi: dixit ſibi ꝙ q
dā viator ibat ꝑ quēdā altiſſimū mōtem: ⁊ qꝛ
via erat ſtricta ad flatū vēti cecidit ⁊ tenuit
ſe ad quādā arborē: ⁊ vidit ꝙ vna ratta alba
icepit rodere radicē arboris: ⁊ illa ceſſante ve
nit alia nigra: ⁊ ecōuerſo. De tali gᵒ q nō hꝫ
aliū modū euadēdi dici pōt: ille morit'. Ita d̄
gn̄e hūano: qd̄ exaltatū fuit mult' done ī adā
Sꝫ ad flatū vēti tēptatiōis cecidit ⁊ tenuit ſe
ad arborē vite tꝑal'. Ratta alba ē dies q̄ d̄ vi
ta nr̄a rodit q̄libet die. xij. horas: ⁊ ratta nigra
nox. q̄ etiā rodit alſ. xij. horas. Ex neceſſitate
gᵒ habem⁹ mori: d̄bem⁹ iā nos mortuos re
putare. Jō apl's. Corp⁹ q̄dē mortuū ē. ſ. ex ne
ceſſitate moriēdi: ſpūs vō viuit ꝑꝑ iuſtificatio
nē. ad Ro. viij. ¶ Dico ꝙ iſtā mortē d̄bem⁹
ꝓuidere: qꝛ iſtā nō poſſum⁹ fugere: qꝛ nō poſ
ſum⁹ ad vitā inocētie redire: ſꝫ ꝓ tꝑe ꝓuidē
⁊ ſe p̄paret'. Nūq̄d ſcis tu quā vitā tenes. Si
bonā ⁊ ſctāꝫ ꝑſeuera: ſi malā: recede ab illa ⁊
ꝯfitē. Recedē a mala ſocietate: r̄ſtitue: ꝑce ini
micis: ⁊ noli expectare diē mortis: qꝛ neſcis ſi
ſubito vl' mut⁹ morieris: ⁊ tūc difficile ē ꝯteri
nec poteris r̄ſtituē ꝑꝑ dolores mort'. Jdō dic̄
ſcriptura. Nō d̄moreris ī errorē ipioꝝ: an̄ mor
tē ꝯfitē. A mortuo q̄ſi nihil perit ꝯfeſſio. Cōfi
teberis viuēs. viu⁹ ⁊ ſan⁹ ꝯfiteberis: ⁊ lauda
bis deū ⁊ gl'iaberis ī miſatiōib⁹ ei⁹. Eccl̄. xvij.
No. error ipioꝝ ē aliq̄ꝝ dicētiū: qn̄ ero ſenex
ego faciā pn̄iaꝫ. Alioꝝ q dicūt: nō reſtituā in
vita mea: ſꝫ dimittā ī teſtō ⁊c̄. Alioꝝ dicētiū:
qn̄ ero īfirm⁹ ꝯfitebor. ¶ Tertia mors ē gehē
nal' vel iſernal'. Iſta ē ī alio mūdo poſtq̄ꝫ hō
iā trāſiuit alias duas p̄dictas ⁊ aīa īpenitēs
recedit a corꝑe ſubito ducit' ad gehennā iſer
ni. Auctas. Tenēt tympanū ⁊ cytharā ⁊ gau
dēt ad ſonitū orgāi. Ducūt ī bōis dies ſuos: ⁊
ī pūcto ad iferna d̄ſcēdūt. Job. xxi. ¶ No. ſe
creta moralia Tenēt tympanū ⁊c̄. Iſta tria in
ſtr̄a ſignāt tria pctā mortalia ſcꝫ luxuriā: aua
riciā: ⁊ ſuꝑbiā. Tympanuꝫ. n. ſignificat pctm̄
luxurie: tū ex figura circulari. Nā luxurioſus

vadit ī circuitu ad vidēdū dilectā ſuā ⁊c̄. Tū
ꝑꝑ picturas. Nā hō vl' mulier luxurioſa tota
vadit ornata vel picta. De⁹ cuſtodit nos ab
occaſiōe. Tū qꝛ tympanū hꝫ nolas: ſic luxuri
oſus hꝫ nolas. Sꝫ nō oꝫ fatuo ponere nolas ī
collo: qꝛ al'ſ cogᵒſcit'. Tū qꝛ tāgit': ita luxurio
ſus tāgit' ⁊c̄. Ecce q̄re dic̄: tenēt tympanū ⁊c̄.
O quot dāuāt' iſto pctō. Dicit btūs remigi⁹
ſuꝑ illō Matth. xix. Sinite ꝑuulos veni' ad
me. Tanta ē labes car nal' criminis ꝙ maior ꝑs
ſaluādoꝝ credit' eē inocētū ꝑuuloꝝ: qꝛ magni
oēs vl' fere oēs volūt tāgere tympanū. Cytha
ra ſig̃t pctm̄ auaricie. Rō: qꝛ ē d̄ ligno arido
⁊c̄. ⁊ hꝫ octo cordas: ſic̄ auar⁹ ē q̄ſi lignū ari
dū ſine hūiditate ⁊ dulcedie charitat': vacu⁹
a mīa. Caput reflectit' ad ſe: qꝛ nihil facit niſi
amorē r̄ciꝓco vt lucret' ⁊ ditet': octo cōde ſt̄
octo ſpēs auaric̄: vadūt bini ⁊ bini. rapia dn̄o
rū: ſimōia p̄latoꝝ. Uſura mutuātiū. fra⁹ emē
tiū ⁊ vendētiū. Itē furtū ſecretū: ⁊ ſacrilegiū
i. recipē aliq̄d de eccl'ia ⁊c̄. Itē occupatio ⁊ d̄
tētio: occupatio d̄ iuentis ſibi retinēdo: d̄ten
tio de ſalario: vel teſtm̄ d̄ mortuis: vel d̄ con
ceſſo negādo. Organū ſig̃t pctm̄ ſuꝑbie. Et
ſuꝑbia ē duplex: vna ē ſuꝑbia de bōis ſpūali
b⁹. Alia ſuꝑbia d̄ bōis tꝑalib⁹ de gn̄e ⁊ diui
tijs: fortitudie: pulchritudie ⁊c̄. Ecce q̄re dic̄
tenent tympana ⁊c̄. De iſta morte dicit dd̄.
Mors pctōꝝ peſſima. ꝑs. xxxiij. Mala qꝛ p̄
nat' vita tꝑali: peior qꝛ p̄uat' vita ſpūali: peſſi
ma: qꝛ p̄uat' vita eternali. Dico ꝙ ꝯtra iſtaꝫ
mortē muuire nos d̄bem⁹. ſ. v̄tutib⁹ oꝑibus
bōis: ⁊ meritorijs. Jō dic ſcriptura. Q̄dcūqꝫ
facē pōt man⁹ tua: iſtāter oꝑare: qꝛ nec opus
nec rō nec ſcia ſapiētia erūt apud iferos q̄ tu
ꝓperas. Eccl'ſ. ix. ¶ Quarta ē mors eīnalis:
q̄ differt a morte gehēnali vel iſernali: qꝛ illo
mō ē ſolū ī aīa: ſꝫ iſta erit poſt diem iudicij ⁊
erit ī aīa ⁊ ī corꝑe qn̄ pctōres ſimul ī aīa ⁊ cor
pore ꝑpetuo dn̄abunt'. De iſta morte dic Jo
annes. Timidis ⁊ icredul' ⁊ execratis ⁊ homi
cidis ⁊ fornicatorib⁹ ⁊ veneficis ⁊ ydolatris
⁊ oīb⁹ mēdacib⁹ ꝑs illoꝝ erit ī ſtagno igne ar
dēti: ⁊ ſulphure: qd̄ eſt ſcda mors. Apoc̄. xxi.
No. octo ꝯditiōes pctōꝝ. Prima ꝯditio eſt
timidoꝝ. q̄ tāgit' cū dicit: timidis. Timidi ſūt
q timore d̄trahētiū nō audēt bonā viā icipe
re. Quot religioſi: q̄t clerici ⁊ laici vellēt te
nere bonā vitā ⁊ r̄uare regulā: ⁊ iſto timore
magis volūt cū alijs ire ī infernū. Sꝫ magis
dꝫ timeri de⁹. Dd̄. Illic trepidauerūt timorē
vbi nō erat timō. ſic̄ pueri q timēt cultellū ⁊c̄.
Scda ꝯditio pctōꝝ ē icreduloꝝ ⁊ ifidelium.

Nam incredulí ⁊ alij ifideles.iudei.agareni.
⁊ alij ifideles xp̄iani p̄ſumptuoſi ⁊ capitoſi p̄
ſumūt nimis de ſuo itellectu ⁊ icipiūt dubita
re in fide:cū tñ ſit tot miraculis ⁊ diſputatio
nib⁹ ꝯfirmata. Tertia ē cōditio execratoꝝ.i.
abhominabiliū faciētiū pctā ꝯ̄ naturā. vt eſt
pis modus luxurie ꝑ quē nō pōt ſeq gñatio:
tale pctm̄ quōcūqꝫ fiat ē ꝯ̄ naturam. Quar
ta ꝯditio ē homicidaꝝ ⁊ nō itelligit de iudi
cib⁹ ⁊ dñis q̄ qñ faciūt iuſticiā de criminoſis
ꝓ̄ꝫ iua ⁊c̄.nō peccāt:imo merent̄. Et lꝫ ſint in
terfectores holuꝫ:nō tñ dicunt̄ homicide. Sꝫ
itelligit ð ill̄ q̄ ex malicia vel vīdicta ad coo
periēdū ſuū peccatū occidūt hoies iniuſte.
tales ſi homicide.⁊ ð illis itelligit̄. Quita cō
ditio ē fornicatoꝝ. Et dicat̄ ꝯ̄ illos q̄ dicūt.⁊
qd̄ peccatū ē ſimplex fornicatio. Ego ſnꝫ lib
⁊ ipſa ego nō decepi ⁊c̄. Sexta cōditio ē ve
neficioꝝ.i.venenū faciētiū aut dantiū. Dicat̄
ꝯ̄ mulieres q̄ recipiūt aliq̄d vt habeāt aborti
nuꝫ ad coopiendū pctm̄.⁊ ſeq̄t̄ homicidium.
⁊ i iudicio iterfectus reſurget magn⁹ ⁊ petit
iuſticiā ð matre:ð apotecario:⁊ de oibus con
ſentientib⁹ i ei⁹ mortē.⁊ ſi aliqs coꝝ eſt cleri
cus fit irregularis. Dicat̄ de illa mōiali que
q̄ſiuit a medico regis remediū ne mulier ḡui
daret̄. Qui rñdit ꝙ nō ðberet coire cū viro.
Septia ꝯditio pctōꝝ ē ydolatrtū. Idolū erat
i quo habitabat demō. Idolatri ſunt diuina
tores ⁊ ſortilegi.ſimiles demonib⁹.q̄ꝛ cū de
mone faciūt opa. Octaua ꝯditio ē mētientiū
⁊ ꝓximū dānantiū:⁊ falſe iurātiū vel ꝓmit
tētiuꝫ:ꝑs oim̄ ꝑdictoꝝ erit i ſtagno igne ar
denti ⁊ ſulphure qd̄ eſt ſcd̄a mors. Sed qūo
mors eternalis dicit̄ ſcd̄a mors cuꝫ ego vocē
eā quartā mortē. Rñſiō ꝓut dixi. Quattuor
mortes venerūt hūano generi.quaꝝ duo ſūt
in alio mūdo.ſ.mors iſernalis ⁊ mors eterna
lis.q̄ ē ſcd̄a alteri⁹ mūdi.⁊ quarta cōputādo
mortes hui⁹ mūdi ⁊ alteri⁹ etiā. Dico ꝙ iſtā
mortē eternā debem⁹ horreſcere ⁊ orādo di
cere. Libera me domine de morte eterna in
die illa tremenda quando celi ⁊c̄.

¶ De eadē dñica. Sermo ſextus.

Diligamus ope ⁊ verita
te.i.Joan.iij.
Et recitatiue in epiſtola occurren
tis dñice. Materia erit de dilectio
ne proximi ordinata:⁊ mā erit vtilis. Salute
tur virgo Maria ⁊c̄. Pro declaratione hu
ius ðbi ſciendū ꝙ dilectio ꝓximi bene ordi
nata ē fundamētū ⁊ cōplemētū tot⁹ legis.⁊
talis pōt dicere ꝙ cōplet legē ði. Nō q̄ꝛ ge

qd̄ fit i hoc mūdo totū fit amore. ſiue fiat ti
more vel alia rōne.amore fit. Verbigrā.q̄re
fugis inimicos. O diceres tu tiore. Immo
poti⁹ amore:q̄ꝛ diligis vitā tuā.iō ⁊c̄. Itē ſi
dat̄ tibi cib⁹ potionat⁹:ħ ē veneno plen⁹:illū
comedē nō vis. Et q̄ hui⁹ ē cā dices ꝙ timor
mort̄. Sꝫ dicēdū ꝙ potior ē amor vite. Si g°
amor ē fundamētū ⁊ ꝑmū oim̄ bonoꝝ.g° q̄ ē
bñ ordiat⁹ i amore ꝓximi totā legeꝫ cōplet.
Propt̄ hoc btūſ Joānes ſenex.poſtq̄ dūs ſi
bi reuelauit ꝙ moreret̄:vocauit ppl̄m ⁊ dice
bat. Filioli mei diligite iuicē.⁊ multotiēs re
plicabat iſta ðba:nihil addēdo. Propter ħ
aliq̄ dixerūt ſibi. O pr̄ vos ſolēnit̄ ꝯſueuiſtis
ꝑdicar̄:eſtis vos oblit⁹ ð illo pulchro ſmone
quē nob̄ feciſtis ð ꝯtēplatiōe. Rñdit:q̄ꝛ mā
datū dñi ē.⁊ in eo oē mandatū ipleri pōt. Iō
btūs paul⁹ ꝯcordās cū btō Joanne.dicebat.
Qui diligit ꝓximū legē iplebit. Dilectio ꝓ
ximi malū nō opat̄. Plenitudo g° legis ē di
lectio.ad Ro.xiij. Iō dicit thema. Diliga
m⁹.ſ.ordinate.ope.⁊ ðitate. Patet thema.
Inueni in ſacra ſcriptura ꝙ dilectio ꝓximi
ordinata debet habere q̄ttuor conditiones.
¶ Quia ꝓxim⁹ dꝫ diligi ðacit̄ ſine fictione.
¶ Prudenter ſine corruptione.
¶ Temperanter ſub diuina dilectione.
¶ Generaliter ſine exceptione.
In dilectōe ꝓximi i vita ſua ꝯplet hō legē di
Iō dic̄ thema. Diligam⁹ ope ⁊ ðitate. ¶ Di
co ꝑmo ⁊c̄.ðacit̄ ſine fictiōe. Vñ Auctoritas.
Dilectio.ſ.ſit i vob̄ ſiñ ſimlatiōe. Qui has q̄t
tuor ꝯditiōes ſuat:legē iplet. Nō videam⁹
quō poſit hoc ðclarari. Dic ſuiet phia q̄ dic̄
ð ðitate ꝙ ðitas ē adeq̄tio ſiue ꝯformitas rei
ad itellectū q̄ꝛ tūc ꝓpoſitio ē ða qñ res ad ex
tra ꝯcordat. Ad ðitatē ei⁹ reqruut̄ ħ.ſ.factuꝫ
vl̄ res ad extra.ſcd̄o ðbū ſignificatiuū.ttio ſi
gnificatū itellect⁹. Sic ad ðitatē amoris tria
reqrūt̄.ſ.cor ſiue bona volūtate ðbum ⁊ op⁹
ad extra. Tūc ēt amor ꝓximi hꝫ fundamētuꝫ
i corde qñ hō ꝯſiderat bonū tꝑale vl̄ ſpūale ꝓ
xīo vt ꝑ ſe:⁊ gaudꝫ ð bono ſuo ⁊ orat vt ꝯſuet
i illo ⁊ triſtat̄ ð malo ꝓximi.⁊ ꝯpatit̄ ſibi. Niſi
iſtd̄ fūdamētū ſit i corde nihil valꝫ:dilectio ſi
mulata erit. Iō dd̄ ꝯ̄ tales dic̄. Qui loquūt̄ pa
cē cū ꝓxīo ſuo.mala aūt i cordib⁹ eoꝝ. Da illi
ꝓ̄ꝫ opa eoꝝ ⁊c̄.ps.xxvij. Qui diligūt falſe cū
iuda māſionē habebūt.q̄ ſalutādo ⁊ oſculau
do tradidit ſaluatorē. Et reqrit̄ ðbū ſignifica
tiuū. Si dicat̄. Diligo ꝓximū i cōde:ſꝫ ñ loq̄r
ei.ñ ē vbi ðitas dilectiōis. Iō oꝫ ſibi loq.q̄ꝛ ð
bū ē ſignū illi⁹ qd̄ ē i mēte.cā oñ q̄ ſſt i voce ſſt

note.i.ſigna eaꝝ q̄ ſſt i aia paſſionū.vt dic̄ phs
ꝑmo Periermenias. Idō ē magn⁹ defectus
maxie mlieꝝ dicētiū. Nolo ſibi malū:ſꝫ nō lo
quor ſibi q̄ꝛ dixit mihi malū. Alij dicūt ſi ipſa
icipit mihi loq loq̄r. Nec grates:nec gr̄as ha
beo.q̄ꝛ ēt iudeū ſalutātē ſalutabit. Iō dicebat
xp̄s. Bon⁹ hō ð bono theſauro cordis ꝓfert
bōa.⁊ mal⁹ hō ð malo theſauro ꝓfert mala.
Mat.xij. Tertio reqrit̄ opus vl̄ res ad extra.
q̄ꝛ ab eo ꝙ res ē vl̄ nō ē.oro ða vl̄ falſa dr̄.pu
ta iuuat̄ ſe mutuo:⁊ i ullo ſe fraudat̄ nec dāni
ficare:nec i bōis furādo bōa:nec fruct⁹ ⁊c̄. q̄ꝛ
ex furto fruct⁹ vēit oīe malū nr̄m.⁊ niſi xp̄s
iuuiſſꝫ nos ⁊c̄.oēs eram⁹ dānati:nec ipꝫ diffa
mādo directe vl̄ idirecte:dicēdo.ñ ſuꝫ ego la
tro vl̄ ebri⁹ ⁊c̄.q̄ſi dicat ſic vos. Et q̄ꝛ ñ dicūt
clare:ñ faciūt ſibi ꝯſciaꝫ:ſꝫ oꝫ ꝛuocare: ſi vulꝫ
ſaluari.nec ipꝫ i pſōa tāgēdo:feriēdo:vel ali
ter. Si g° diligis ꝓximū i corde:⁊ ēt loq̄ndo
oꝫ ꝙ ipꝫ diligas ēt ope ñ tāgēdo bonā famā
nec pſonā ei⁹. Immo ei⁹ bōa ꝯſuando:famā
ðfendēdo ⁊ pſonā. Tal̄ amor ē ver⁹ ⁊ ſiue fi
ctōe. Iō dicebat Joānes. Filioli mei ñ diliga
m⁹ ðbo neqꝫ ligua.ſ.tm̄ ſꝫ ope ⁊ ðitate.i. Jo.
iij. Nō Nō diligam⁹ ðbo. Verbū ē ꝯceptus
mētis ⁊ ſigt̄ dilectionē q̄ ē i corde:vl̄ ibi dꝫ eē
neqꝫ ligua.i.ðbo ſignificatiuo tm̄:ſꝫ ope ⁊ ve
ritate. ¶ Dico ſcd̄o ⁊c̄. prudēter ſine ꝓpria
corruptiōe. Diſcrete aūt diligēdus ē ꝓxim⁹
ne i loquēdo:aut opādo:truffādo:vel viſitā
do:vel alia familiaritate ſeqnat̄ aliq̄ peccati
corruptio. Qui.n.nimis igni approxiat̄ cale
ſit ⁊ ꝯburit̄. Iō apl̄s. O diētes malū:adherē
tes bono. Charitatē fraternitatis iuicē diligē
tes.ad Ro.xij. Illa ē diſcreta dilectio:qñ hō
ſcit extrahere bonū ð malo:⁊ ecōuerſo. Quō
aūt h° dꝫ fieri oñdit xp̄s dicēs. Si manu⁹ tuas
vel pes tu⁹ ſcādalizat te:erue eū ⁊ ꝓijce abs
te. Mat.xviij. ꝓijce.i.procul eijce hoc qd̄ tibi
nocet. Ecce doctrinaꝫ xp̄i. Semel Leo papa
ſanct⁹ ⁊ bon⁹ itelligēs hāc doctrinā ad lr̄aꝫ:
abſcidit ſibi manū. Cū dicēt miſſaꝫ mulieres
oſculate ſſt ſibi manū:exq̄ ſecuta fuit tēptatio
carnis. Iō poſt miſſam abſcidit ſibi manū ſe
crete. Cū āt ñ celebraret:oēs mirabant̄ q̄ꝛ pa
pa ñ celebraret vt ꝯſueuerat. Ipſe āt cognito
ſuo ðfectu.dñ ore ⁊ cū lachrymis orauit ðgi
nē Mariā q̄ ſibi manū rſtituit. Hoc miracu
lū ðclarat ꝙ xp̄s nō ad lr̄aꝫ itellexit: ſꝫ itelle
ct⁹ ver⁹ habet̄ ex officijs iſtoꝝ mēbroꝝ. Ma
nib⁹ āt opamur ⁊ facim⁹ oia. Iō dixit phus
ꝙ manus ē organū organoꝝ. Iō ſic itelligitur.
Si vos habet̄ ali quā pſonā q̄ fac̄ veſtra ne

gocia:⁊ vos diligit̄ illā.⁊ illa ſcādalizat vos
q̄ꝛ vob̄ occaſio peccādi ē. tal̄ man⁹ abſcidat̄
⁊ ꝓijciat̄.i.ꝓcul eijciat̄. Bonū eſt tibi ad vitā
igredi ðbilē vl̄ claudū q̄ꝫ duas man⁹ vl̄ duos
pedes habētē mitti i ignē eīnū. Si g° aliqs
vīm hꝫ i domo vl̄ i amicitia aliq̄ꝫ pſonā q̄ ſcā
dalizat vos:⁊ fac̄ ꝑdere aiaꝫ.famā ⁊ bona.eij
ciat̄ foras ⁊c̄. Idō rectores cōitat̄ ðbēt ꝓuidē
i pctis notorijs.q̄ꝛ ex peccat̄ ſecret̄ nō iminet
ꝑiculū tm̄ cōitati. Si dicat̄ quō ꝓuidebit̄. Di
co ꝙ ꝑ ꝯſiliū ⁊ ſtatutū gñale ⁊c̄. Idē ð pede.
Officiū pedis ē ſuſtinē pſonā. Qui g° ſuſtiet
vos dādo vob̄ neceſſaria:ille dr̄ eē pes tu⁹: ⁊
iā ſcādalizat te. Idō ꝓijce ⁊c̄. Verbigrā.ð ſcu
tiferis q̄ ſuſtinent̄ a dñis.dñi ſſt pedes eoꝝ ſed
ſi ſcādalizāt te:q̄ꝛ faciūt te eē homicidā: furē
vel leonē.ꝓijcias eos foras. Idē ð viduis q̄
ſuſtētant̄ ab aliq̄b⁹. Sꝫ ſi ſcādalizant̄ ab eis:
abſcide. Itē officiū ocli ē oñdere viā ⁊ dirigē
i agēdis. Ocul⁹ tu⁹ ē aduocat⁹:ꝯfeſſor: ma
giſter:vl̄ ꝓcuratō. Si ocul⁹ ſcādalizat te:erua
tur ⁊ ꝓcul eijciat̄ cito.⁊ tūc amor ē diſcretus
Talit̄ g° ſe dꝫ hō gubernare: vir cū muliere:
mulier cū viro.maſculus cū maſclo. feia cuꝫ
feia:ꝙ nō ſeq̄tur peccatū nec ꝓpria corruptō.
Vñ poue. Que nocitura tenes q̄uis ſint cha
ra relique. Ergo diligam⁹.ſ.prudēt̄ ⁊c̄. ¶ Di
co tertio ꝙ ðbem⁹ diligere ꝓximū tꝑant̄ ſub
diuinali dilectiōe.ſ.vt ſup amorē dei nullum
aliū amorē ponam⁹. Videt̄ vos i lāpade quō
oleū natat ſup aquā.⁊ ſic illumiat̄ lāpas. ita
dꝫ eē i corde hois.ꝙ amore ði dꝫ natare ſup
amorē creaturaꝝ.amor creaturaꝝ dꝫ eē vt aq̄
frigida.⁊ iſto mō ꝯſuat̄ ibi lumē grē ði. Iō
xp̄s loquēs ð amore quē debem⁹ hr̄e ad ðnꝫ
⁊ ad creaturā dixit. Diliges dñꝫ deū tuū ex to
to corde tuo:⁊ ex tota aia tua:⁊ ex tota mēte
tua. Hoc ē maximū ⁊ ꝑmū mādatū ſeu ꝑce
ptū. De amore aūt ꝓximi nō dixit. Diliges
ꝓximū tuū ex toto corde tuo ⁊c̄. Sꝫ dixit. Di
liges ꝓximū tuū ſic̄ teipꝫ. Mat.xxij. Nō. Di
liges dñꝫ deū tuū ex toto corde tuo.ſ.fidelit̄:
Iā ſcitis ꝙ cathedra fidei i corde ꝯſiſtit.iō cū
corde tenemur ipꝫ diligē fidelit̄. Cōtra hoc
faciūt q̄ recurrūt ad diuinos vl̄ ad ſortilegos
⁊c̄. Tales frāgūt ſibi fidē. Sic̄ miles q̄ dimiſſo
rege cui ꝓmiſit fidē vadit ad regis inimicuꝫ.
ifidelis ⁊ ꝓditor ē. Ad xp̄m g° recurrēdū ē in
oib⁹ neceſſitatib⁹ dicēdo. Nolo eē ifidel̄. Er
go ꝑdidi hoc.vos ſcit̄ q̄s hꝫ ⁊c.vel idigeo ſa
nitate ꝓ me vel filio ⁊c. Prebe fili mi cor tuū
mihi:⁊ oculi tui vias meas cuſtodiāt. Pro
uerb.xxiij. Scd̄o ex tota aia tua.ſ.reuerenter

q: cū reuerētia ꝺbem⁹ loqui de deo. Verbū
cū initiū hz ab aīa. Pħs dicit. Voces ſſ no-
te.i.ſigna earū q̄ ſunt i aīa paſſionū. Qñ no-
minaꝭ ieſus vł maria ꝺbem⁹ facere reuerētiā
ꝛc. Cōtra hoc faciūt iuratores: ſuegatores ꝛ
blaſphematores: q ꝓ nihilo renegāt: tales ꝓ
ditores ſſ. Cogita q̄lis dānatio ē talib⁹ ꝑpa-
rata: cū ꝓditores i hoc mūdo tā grauiꝭ puni
ūꝭ. Jō eēt bonū q rectores ſtatuerūt ſub cer
tis penis q nullus iuret ꝛc. Et pp hoc ēt ne-
ceſſariū ꝛ bonū eēt amouere ludū. qꝛ ibi eſt
fons ꝛ origo iurādi ꝛc. Cuſtodi ergo temet-
ipm ꝛ aīaꝫ tuā ſollicite. Deuꝭ. iiij. Tertio. Di
liges dñm deū tuū ex tota mēte tua. ſ. diligē-
ter. Poſtq̄ eñ laboraſti feria ſcḋa ꝛ tria ꝛc.
diligēter i mēte tua ſis memor q i dñica nul-
lū opus ſuile tēporale facias. nō ire ad ferias
vł forū. nō aperire laboratoria: nō facere raſu
raꝫ ꝛc. Memēto vt diē ſabbati. i. getis ſctifi-
ces. Exo. xx. Ex obſeruātia feſti venit oē bonū
qꝛ pl⁹ ꝓficiūt bōa tua tūc q̄ ex omnib⁹ labo
rib⁹ tuis. Et per oppoſitum ex fractione feſti
vēit oē malū. Qui bñ vſt ſuare feſta dꝫ obſer
uare q̄ttuor. Pᵒ abſtinere ab oī negocio tē
porali. nō ſolū nō facere nec etiā loq nec cogi
tare. Scḋo ire ad miſſaꝫ ieiunus. Multi excu
ſanꝭ a ieiunijs eccl'ie: ſꝫ ab iſto ieiunio i audiē
tia miſſe nō ſic ſe pñt excuſare. Tertio q ſitis
a ꝑncipio miſſe vſqꝫ ad finē qñ daꝭ bñdictio
oēs debetis eſſe i ꝯfeſſiōe. Quarto nō loq in
miſſa. ꝛ poſt miſſam poteris dicere. O bñdi-
ctus deus modo cōpleui ſeruitiuꝫ dño meo.
Hoc ē maximū ꝛ ꝑmū mandatū. Sꝫ aliq de
cipiūt ſe: qui ſup amorē creatoris ponūt amo
reꝫ creature. De quib⁹ dicit xp̄s. Qui amat
patrē ꝛ matrē plus q̄ me nō ē me dignus. Et
qui amat filiū vel filiā plus q̄ me: nō ē me di
gnus. Matth. x. Sup deū diligit qui creatu
ram qñ ꝓ creatura facit contra deū. Grego-
rius. Probatio dilectiōis exhibitio ē operis.
¶ Dico quarto q debemus diligere ꝓximū
generaliter ſine exceptiōe: q cor ſit ita latū q
omnes gentes mundi recipiat in ſua dilectio
ne. Bñdictus qui pōt dicere: omnes gentes
diligo. quia ſi vos dicitis. diligo omnes gen-
tes: niſi talem qui occidit patrem meū vel fra
trē ꝛc. Jam non diligitis generaliter. Naꝫ ſi
cut de⁹ diligit generaliter omnes creaturas
etiam inimicos ſuos: non ſubtrahēdo eis be
neficia generalia. Jta vult etiam q nos gene
raliter diligamus omnes gentes. Hanc ratio
nem tangit Joannes dicēs. Chariſſimi. ſi ꝓ
q. deus dilexit nos. ſ. generaliter: ꝛ nos ꝺbe-
mus alterutrū diligē. ſ. gñalit̄ ſine exceptiōe
i. Jo. iiij. Jō apl's orādo dicebat. De⁹ habū-
dare faciat charitatē vraꝫ in inuicē ꝛ i oēs. i.
Theſ. iij. Nō i oēs tā inimicos q̄ amicos. tā
viuos q̄ mortuos. tam xp̄ianos q̄ īfideles. ꝛ
ſic tenebimus xp̄i conſiliū dicentis. Ego dico
vobis diligite inimicos veſtros. Matthei. v.

¶ Dñica. iij. p⁹ feſtū trinitatis. Sermo ꝑm⁹.

Humiliamini ſub potēti manu dei. vt vos exaltet. Verbū iſtud
hꝫ textualiꝭ. pᵃ cāti. Pe. v. Et reci
tatiue i epl'a currētis dñice. Pro declaratio
ne hui⁹ ꝺbi ꝛ itroductiōe mãe ꝑdicāde ſcien
dū q ſi hō vult cōpaꝭ vitā hui⁹ mūdi ad vitā
alteri⁹ mūdi iueniet hō magnā diſtaꝫ ꝛ ꝯtrarie-
tē. Nā ꝑſona tā regularis q̄ ſecularis q̄ i hᵒ
mūdo vult exaltari i honorib⁹: officijs: digni
tatib⁹: ꝛ ſupbia. in alio mūdo hūiliabiꝭ. Qui
āt i hoc mūdo vult hūiliari: i alio exaltabiꝭ.
Hoc pōt declarari exēplo ſtatere. qꝛ q̄nto ps
ſiniſtra plus exaltabiꝭ: tāto dextera pl⁹ humi
liabiꝭ ꝛ ecōuerſo. Mō cogitate q man⁹ dei
i ei⁹ dītus īfinita teneat ſtaterā i manu quēad
modū michael depingiꝭ cū ſtatera i manu ſua.
Pars ſiniſtra ē pñs vita. Pars āt dextera
vita futura. Qui gᵒ i ſiniſtra hui⁹ vite exaltaꝭ
i alia hūiliaꝭ. ꝛ q humiliaꝭ in alia exaltaꝭ. Au
ctoritas. Oīs q ſe exaltat: hūiliabiꝭ. ꝛ q ſe hu
miliat: exaltabiꝭ. Lu. xviij. Nō oīs viꝛ. Jō di
cit thema. Humiliamini. ſ. in hac vita ſiniſtra
ſub potenti manu dei: q tenet ſtaterā iuſtā vt
vos exaltet. ſ. i dextra gl'ie. pꝫ the. Jn ſacra ſcri
ptura iueni q̄nq ſpēs de hūilitatis: q̄ ſūt. ſ.
℣ Hūilitas reuerētie q̄ oñdiꝭ in oratione.
℣ Hūilitas obediētie: q̄ oſtēdiꝭ in operatiōe.
℣ Hūilitas pnie q̄ manifeſtaꝭ in confeſſione.
℣ Humilitas patiētie: q̄ opaꝭ in tribulatiōe.
℣ Humilitas ſapiētie: q̄ relucet in ꝯuerſatiōe.
Et de q̄libet iſtaꝝ itelligiꝭ thema. Humiliami
ni ſub potēti manu ꝛc. ¶ Prima ſpēs bone
ꝛ vere humilitatis ē humilitas reuerētie. que
maxime oſtenditur in oratione: que venit ex
cōſideratione illius maieſtatis dei incompre
hēſibilis ꝛ infinite potentie: reſpectu cui⁹ to-
tus mūdus non eſt niſi vna fauilla ꝛ quaſi ni
hil. Et ex alia parte ꝯſiderādo ꝓpriā modici
tatē. ꝛ ſic cor reſtringiꝭ ꝛ humiliaꝭ. Sicut ca-
nis lꝫ terribilis timet ꝛ tremet ad preſentiaꝫ
leonis. Et ruſticus corā rege vł iperatore. Jta
de nobis q̄ntūcūq tu ſis terribilis. ſupb⁹ ꝛ
preſumptuoſus. pone te intellectualiter corā
leone. ſ. deo vel imperatore cū piētē ꝛ ſic humi-

liaberis. Jō qñ volueriꝭ facē orōnē nō ſtatiꝫ
icipiaꝭ ſicut ſtult⁹ baliſtari⁹ fac qui ſine ſigni
ꝯſideratōe emittit ſagittā. bon⁹ aūt baliſtari⁹
reſpicit ad ſignū. Jta qui vult orare facē dꝫ.
Jō apl's. Humiliami in ꝯſpectu dñi ꝛ exalta
bit vos. Jac. iiij. No. Hūiliami i ꝯſpectu dñi
hoc dꝭ ſpālit̄ clericis. gñal. ē aūt laycis ꝛ cleri
cis. Clerici aūt qñ faciūt offīm debēt hūiliari
in ꝯſpectu dñi qui eſt ibi pñs: ꝛ ſm qḋ ipſemet
diē. Ubi ſūt duo vel tres cōgregati in nomie
meo. in medio eorū ſuꝫ. Mat. xviij. Jō humi
liaꝭ chor⁹ ꝯ choꝝ: nō ſibiinuicē. ſed xp̄o in me
dio exiſtēti. Jō ꝓfunde eſt humiliādū vt exal
tet vos. Scḋo eū diē. Humiliami ꝛc. tangit
oēs gñalꝭ. qꝛ in eleuatiōe corpis xp̄i oēs de-
bēt hūiliari ꝛ genua flectē. qꝛ in hoſtia ē xp̄s
ver⁹: vt eſt in celo. Nota ꝯ aliq̄s miſeros q ñ
flectūt genua nec amouēt caputiū. Ecce q̄re
dicit thema. Humiliami. De hoc ꝓpħia Dō.
Exaltate dñꝫ deū vrm hoc dꝭ ſacerdotib⁹. Et
adorate ſcabellū pedum ei⁹. i. hoſtiā qm̄ ſcīn
eſt. hoc dꝭ oīb⁹ gñalꝭ. ps. xcviij. qm̄ ſanctū eſt
corp⁹ xp̄i qḋ eſt intus. Ergo humiliamini ſub
potēti manu dei ꝛc. ¶ Scḋa ſpēs vere humi
litaꝭ eſt humilitas de obediētia. que oñditur
in opatiōe q̄ venit ex ꝯſideratiōe ſalarij. ſicut
bos humiliaꝭ ad iugum. qꝛ dñs ꝓuidet ei. Et
portator ad on⁹ rōne mercedis. Jta de nob.
xp̄s tāq̄ bon⁹ mercator fecē vnū ferdellū pui
pōderis: ſꝫ magni ꝑcij ꝛ lucri. Jſtḋ ferdellū ē
obediētia ad decē ꝑcepta. Primū ꝑceptum
eſt q in tuis neceſſitatib⁹ nō recurras ad di-
uinos: ſed ad deū. Scḋm q eū honore ꝛ reue
rētia loq̄mur de deo nō iurādo: nec blaſphe-
mando. Tertiū poſtq̄ laboraſtis feria ſecūda
ꝛ tertia ꝛc. ſuiaꝭ in dñica ſibi. qꝛ nullus dñs
daret ꝓuiſionē ſuitori niſi faciat ſibi aliqḋ ſer
uitiū. Quartū honora parētes: nō ſolū ore: ſꝫ
corde ꝛ ope ſuiēdo: ꝛ eos iuuādo ſi idigent
qꝛ nā docet. Quītū ne occidas inimicū: ſꝫ ſicē
xp̄s in cruce remiſit ꝛ pepcit: ita exēplo eius
pce. Sextū. qꝛ ſicut xp̄s amor nr̄i recepit car
nē: ita amore ſui cuſtodiam⁹ nos a luto luxu
rie. Uir ꝛ vxor ſuantes modū nō faciūt luxu
riā: ſꝫ alit ꝛc. Septimū nec recipias aliqḋ ab
aliq̄: ſꝫ labora in tuo offō diligēt: ꝛ ſis ꝯtent⁹
de pte tibi data a deo. Quilibꝫ pꝛ vult q filij
ſint ꝯtēti de pte eis data. Alias pꝛ nō hꝫet pa
tiētiā q vn⁹ ſcipet ptē alteri⁹: ita ḋ dō. Octa
uū refrena linguā tuā a diffamatiōib⁹ ꝛ falſis
teſtimonijs. Nonū. qa ſicut debem⁹ cuſtodi-
re corpa nr̄a a luxuria: ita ꝛ aīaꝫ nō cogitare
de illo. Decimū caue a ꝯcupiſcētia bonoꝝ tē-
poraliū. de q̄ diē apl's. Radix oīuꝫ maloꝝ eſt
cupiditas. j. Thymo. vi. Ecce hic ferdellū de-
cē librāꝝ mercatoris xp̄i qui diē cuilibꝫ viꝫ.
Porta mihi hᵒ on⁹ vſqꝫ ad portā dom⁹ mee.
Porta padiſi eſt mors. Hec porta dñi iuſti:
nō ſolū petōres trāſibūt p eā. Et nō promittit
duodeci denarios vel vnū florenū. ſed regnū
celeſte cui nihil ē ꝯpabile. Auctas xp̄i dicenꝭ
Tollite iugū meū ſuper vos: ꝛ diſcite a me. qꝛ
mitis ſuꝫ ꝛ hūil' corde: ꝛ iueniēꝭ requiē aīab⁹
vr̄is. Jugū. n. meū ſuaue eſt ꝛ onus meū leue.
Mat. xi. No. Tollite vt bos vł portitor pp lu
crū. Si dicaꝭ. Dñe ꝛ quō portabim⁹. diē Di-
ſcite a me: qꝛ mit̄ ſū ꝛc. Dñe qḋ ſalariū dabiꝭ
nob. Rñdet. Jnueniēꝭ regeꝫ aīab⁹ vr̄is. Dñe
ꝛ ē magni pōderis. nō. Nā iugū meū ſuaue ē
ꝛ on⁹ meū leue. ¶ 3ᵃ ſpēs ē de pnia. ꝛ iſta oñ
diꝭ in ꝯfeſſiōe. Jſta venit ex ꝯſideratōe ꝛ me-
moria petōꝝ. ꝛ penarū ex petis debitoꝝ. Qñ
eñ hō magn⁹ dñs vł paru⁹ religioſus: vł ſecu
laris cogitat de petis ſuis dī. O miſer gētes
honorāt me. ꝛ ego ſū talꝭ ribald⁹ q feci h̄ ꝛ h̄
ſic cor humiliaꝭ ad pniaꝫ. ꝛ ſic venit ad ꝯfeſſo
rē ꝛ flectit genua. qꝛ ita dꝫ fieri dī. Pꝛ ego ſū
vn⁹ magnus petōr ꝛ ꝓditor ꝯ deū q fregi ſibi
fidē ꝓmiſſā in baptiſmo: feci volūtatē dyabo
li: ꝛ cōfeſſor ſtat p tribūali. Ecce hūilitas pnie
Nota de hoc ſilitudinē in nā de pauone ſup
bo: qui ſupbit qñ videt plumas ſuas: ſꝫ qñ vi-
det ſuos pedes turpes humiliaꝭ ꝛ depōit cau
dā eleuatā. Sic eſt de nob qñ reſpicim⁹ plu-
mas nr̄as pulchraꝭ cor ſupbit. qñ hō cogitat
gen⁹ ſuū vel corpalē pulchritudinē: vel forti-
tudinē: vel ornatū veſtimentoꝝ ſicē mulieres:
vel diuitias ꝛ honores. Jſte plume dāt cordi
ſupbiā. ſꝫ reſpiciaꝭ modicū pedes corruptos
quot petā ꝛ corruptiōes feciſtis. q̄ ſi ad lumē
veniſſent ꝛ fuiſſet fact⁹ ꝓceſſus: iā fuiſſetis to-
tiēs cōbuſtus. ꝛ ſic hūiliabiꝭ cor ad cōfitēduꝫ
petā. Jō diē ſcripta. Humiliem⁹ illi aīas nr̄as
ꝛ i ſpū ꝯtrito. ꝛ humiliato ſuiētes illi dicam⁹
flentes dño: vt ſm voluntatē ſuā ſic faciat no
biſcū cito miāꝫ ſuā. Ut ſicut ꝯturbatū eſt cor
nrꝫ in ſupbia coꝝ: ita ēt de nr̄a hūilitate gl'ie
mur. Judith. viij. Nō humiliem⁹ illi aīas no-
ſtras. qꝛ hūilitas corpis ſine hūilitate aīe po-
tius ē hypocriſis q̄ hūilitas. Et in ſpū ꝯtrito
Ecce ꝯtritio cordis ꝛ hūiliatio. Ecce cōfeſſio
oris ſuientes illi. ſ. in pnia: ieiunādo. abſtinē-
do. orādo ꝛc. qꝛ meli⁹ ē corrigē ſiliuꝫ. ſ. corp⁹
ꝓpriū ꝑ ga pnie q̄ſ ſi fagiōes iferni ꝛc. Jō xp̄s
Dico vobis q niſi pniam egeriꝭ: oēs ſiꝭ pibiꝭ
Luc. xiij. Ergo hūiliami ꝛc. ¶ Quarta ſpēs

ē humilitas de patiã:q̄ oñdit in tribulatione. Iſta venit ex ↄſideratõe ipoſſibilitatꝭ fugiēdi manꝰ dei:qñ deꝰ dat aduerſitatē imittēs infirmitatē:paupertatē:ꝛ ꝑditionē bonoꝝ vel filiorũ:nõ debet murmurare ↄ deũ.ſꝫ dicē patiēter. Dñe ſit in remiſſionē pctõꝝ meoꝝ. Dñe ex q̄ placet vob ego recipio patienter. ꝛ ſic hõ facit de neceſſitate virtutē. Ita fecit ille ſanctꝰ Iob:qui in vna die ꝑdidit ſeptēz milia oues: tria milia camelos:qngēta iuga boũ:ꝛ qngēta aſinas.ſeptē filios ꝛ tres filias.q̄s dñs optas ꝑceſſit. Et qñ nunciatũ fuit ſibi:dixit. Dñs dedit.dñs abſtulit:ſicut placuit dño:ita factũ ē. ſit nomē dñi bñdictũ. Iob.i. Iſta eſt hũilitas patie. De iſta ē exēplũ in nã de caniculo qui fecit aliqd.ꝛ dñs recipit virgã ↄ eũ:ꝛ canis ꝓſternit ſe in terrã:q̄ſi iſtinctu nãli cogitaret.q̄ fugerē:q̄s daret mihi vitã. Secꝰ de magᵒ caneruſticali q fugēt ad macella. Ita de nobis. Deꝰ tꝫ ṽgã correctõis ↄ nos: ꝛ ꝑcutit ꝛ ferit te qñ dat tibi aliquã tribulatiõez ꝛc̄. Iõ hũilia te vt caniculꝰ:ꝛ ſic dulcoraꝭ cor dñi ꝛ ꝓijcē ṽgã. Sꝫ caucte ne faciaꝭ vt modeſtinꝰ ſeu alanꝰ q qñ dat ſibi pãis a ſuo dño facit ſibi ludũ ĉ cauda. Sꝫ ſi dñs recipiat ṽgã ↄ eũ ſtati mõſtrat ſibi dētes ꝛ nõ vult ridē ad dñz ſuũ. Sꝫ tūc dñs dimiſſa ṽga cũ enſe ꝑcutit eũ. Iõ dicꝭ ſcriptura. Oē qd tibi applicatũ fuerit:accipe ꝛ in dolorē ſuſtie ꝛ i hũilitate tua patiãz habe. Eccꝭ.ij.

¶ Multa ē hũilitas ſapie:q̄ oñdit i cõuerſatõe. Iſta vēit ↄſiderãdo ſupbie ꝑiculũ: ꝛ hũiliatiõis ſecuritatē:iõ mag̃ ſapia eſt viuē hũilit in hᵒ mũdo.ꝛ mag̃ ſtultiᵃ viuē ſupbe ꝛ cũ põpoſe. Hoc declaro ꝑ talē caſũ. Ponaꝭ caſus q̄ rex vel papa faciat magnũ ↄuiuiũ i palatio ſuo:ꝛ oēs initati hēant itrare per portã puulã ꝛ baſſam. Nũqd eēt ſtultꝰ ſi aliqs vellet itrare capite erecto nolēs ſe hũiliare.talis eni ledēt caput ſuũ.ita in ꝓpoſito oēs ſiꝭ iuitati ſumꝰ ad ↄuiuiũ regis xp̄i ꝛ pape in palaciũ padiſi. Dicit eni xp̄s. Venite ad me oēs q laboraꝭ ꝛ onerati eſtis:ꝛ ego reficiã vos. Mat. xi. Et porta ꝑ quã hēmus itrare eſt ↄſtricta.vt dicit xp̄us. Qꝛ anguſta eſt porta ꝛ arta via q̄ ducit ad vitã.ꝛ pauci ſꝭ qui iueniũt eã. Mat. vij. Ergo ſi volumꝰ illuc itrare oꝫ nos hũiliari de põpis.vanitatibꝰ ſupfluitatibꝰ.ꝛ inigtatibꝰ.ſolũ recipiēdo neceſſitates: nõ delectari debemꝰ nimis in negocijs huiꝰ mũdi.iõ dicit ſcriptura. Quãto magnꝰ es.ſ.in gr̃ie.honore ſcia.vel dignitate.hũilia te in oibus ꝛ coram deo iuenies grãm. Eccſs.iij. Nota. Humilis te in oibꝰ.

¶ De eadē dñica. Sermo.ij.

b

Hic pctõres recipit ꝛ manducat cũ illis. Lu.xv. Nõ q̄ euangeliũ hodiernũ oñdit nob q̄ttuor de xp̄o.de q̄ loquiꭍ thēa di.h̄ pctõres ꝛcipit.i.xp̄s i ſua cura:vt medicꝰ ifirmos.

- Primo q̄ eſt magiſter celeſtium.
- Scdo q̄ eſt medicus ſpũalis.
- Tertio q̄ eſt paſtor humane nature.
- Quarto q̄ eſt dñs totius vniuerſi.

¶ Primo igiꭍ oñdiꭍ nobis in ſctõ euãgelio q̄ ieſus ē ꝛc̄.hᵒ oñditur in ꝑma clauſula cũ dĩ. Erãt appropinq̄ntes ad ieſuꝫ ꝛc̄. Publicani ſũt publici pctõres. Pctõres ſunt qui veniebãt ad deũ:ſꝫ lꝫ pctõres ſecrete peccabãt: tñ volebãt xp̄m ſeq ꝑꝑ ſuã ꝑdicationẽꝫ.ꝛ hᵒ oñdiꭍ cũ dicit:vt audirēt illũ. Et in hᵒ dico q̄ innuiꭍ de eo q̄ eſt mgr̃ celeſtis. Tres eniꝫ mgr̃i fuerũt ſed xp̄us fuit mgr̃ celeſtis. Primꝰ fuit terrenaꭍ.ſ.moyſes q dicit terrenꝰ.qꝛ intellectꝰ põt cape q̄ docuit.vt cũ dĩ Deuꭍ.vi. Audi iſrꝭ dñs deꝰ tuus vnꝰ eſt.diliges dñm deũ tuũ ꝛc̄. ois eniꝫ creatura cõcedit q̄ eſt vnꝰ.ꝛ iõ dicit terrenꝰ.qꝛ terrena ꝓmittebat:ꝛ nihil celeſte. Vñ Ioã.iij. Qui de terra eſt de terra loquiꭍ Scds magiſter fuit celeſtis.qꝛ eſt de eo vt de doctore pariſienſi vꭍ coloñ. Xp̄s i celo eternꝰ cũ p̄re exñs:ſꝫ veniēs i hũc mũdũ īdutꝰ hũanitate icepit legere ſecreta magna videlicꝫ q̄ ille de q̄ deꝰ fuerat locutꝰ moyſi:eſſet trinꝰ in ꝑſõis ſiue tres ꝑſõe.cũ dicit. Tres ſũt q teſtioniũ dãt i celo.pr̃.ṽbũ.ꝛ ſpiritusſctũs.ꝛ hi tres vnuꝫ ſũt.i. Ioã.v. Itē moyſes ꝓmiſit terrēa: ſꝫ i doctrina xp̄i nõ iuenieꭍ q̄ ꝓmiſit ꭍrena:ſꝫ tñmodo celeſtia. Et hoc cũ dicit. Beati pauperes ſpũ:qm̃ ipoꝝ ē regnũ celoꝝ. Matth.v. Hic icipit nouũ teſtamētũ. Qui fecerit volũtatē p̄ris mei q i celis eſt:ipe itrabit in regnũ celoruꝫ. Matthei.vij. Itē nõ ordiabat ſacrificiũ ꭍreſtre:vt faciebãt ſacerdotes ãtiqꝰ:ſꝫ ipe ſemetipꝫ i hoſtia ↄſecrat. Facta eñ ↄſecratione ꝛ ṽbis ↄſecratiõis a ſacerdote ꝓlatꭍ eſt ibi verꝰ deꝰ ꝛ hõ. Eſt eñ i ſacramēto eucharistie totꝰ xp̄s. Nã ibi eſt corpꝰ xp̄i.diuinitas xp̄i.ꝛ aia xp̄i.ꝛc̄. De q̄ vide ſanctũ Thomã.iij.ꝑte. q.lxxvi.ar.i. Ideo de veteri ſacꭍo ſiue ſacrificio dicit. Nõ eſt mihi volũtas in vobis.dicit dñs exercituũ.ꝛ munꝰ nõ ſuſcipiã de manu veſtra. Malachie.i. Ab ortu eñ ſolis vſque ad occaſũ magnũ ē nomē meũ i gētibꝰ:ꝛ i oi loco ſacrificaꭍ ꝛ offerꭍ noi meo oblatio mũda. qꝛ magnũ ē nomē meũ i gētibꝰ dicꭍ dñs exercituũ. Et vos polluiſtis illud in eo qd dicitis. Menſa dñi ↄtaminata ē.ꝛ qd ſuppoñꭍ ↄtēptibile ē cũ igne q illud deuorat. Iõ dĩ mgr̃ celeſtis:iõ dixit illi Nicodemꝰ. Rabi ſcimus qꝛ a deo veniſti mgr̃.nemo eni ꝛc̄. Ioã.iij. Tertiꝰ fuit mgr̃ iferna
ꭍ. Rex ſuꝑ oēs filios ſupbie. Et iſte venit ad ↄſiliãdũ machometũ q oñdit ei ifinita mala:maxie de luxuria: ita q̄ ſi ñ ꝑt hr̃e mulierē q̄ hr̃et viꝝ. Et ecce mgr̃ iferna
ꭍ. Nota hyſtoriã de hoc. Mat.xxij.de ſecta ſaduceoꝝ:q ex vna ꝑte erãt iudei. ꝛ iõ tenebãt ſectã ſarraceno
ꝝ q̄uis adhuc ñ eēnt ſarracēi ꝛ acceſſeꭍt ad xp̄m faciendo q̄ſnē de mulie q̄ habuerat ſeptē viros. Quibꝰ dixit rñdendo. Erratis neſciendo ſcripturas neq̄ ṽtutē dei. In reſurrectiõe eni nõ nubent:neq̄ nubenꭍ. Iõ poterat dicē. Nemo aſcēdet in celũ niſi q deſcēdit de celo. Ioan.iij. Nemo aſcendit in celum.ſ.ꝓmittendo celeſtia:ſed terrena. Iõ ſi terrena dixi vobis ꝛ nõ creditis ꝛc̄. ꝛ hoc per Moyſen.

¶ Scdo oſtendiꭍ in euangeᵒ q̄ xp̄s ē medicꝰ ſpũalis dando medicinã plagis ꝛ vulneribꝰ pctõꝝ nr̃oꝝ.qd oñdiꭍ cũ dĩ. Scribe ꝛ phariſei murmurabãt dicētes.qꝛ h̄ pctõres recipit:ꝛ mãducat cũ illis q reph̄endebãt iniuſte eũ. Medicꝰ eni cũ quibꝰ dꝫ habitare:cũ ſanis vꭍ cũ egris. Nulli dubiũ q medicus ifirmis neceſſariꝰ eſt. Vñ Aug. Magnꝰ ad nos venit de celo medicꝰ.qꝛ in mũdo vbiq̄ iacebat egrotus. De hoc dĩ. Hic.ſ.xp̄s peccatores recipit. Quõ iſte medicꝰ curat vulnera qñ.ſ.recipit in ſua cura aliquē. Et de hᵒ hꭍ ſermo in die cineꝝ. Cum ieiunas:vnge caput tuũ:ꝛ faciē tuã laua ꝛc.

¶ Tertio oñdiꭍ i euãgelio:q̄ xp̄s eſt paſtor hũane creature.ꝛ hoc oſtēdiꭍ in ſollicitudie oniũ cũ dicit. Erat qdã hñs centũ oues ꝛ ꝑdidit vnã:ꝛ dimiſit nonagintanouē. Iſte paſtor eſt xp̄s:qui dicit. Ego ſũ paſtor bonꝰ. Ioã.x. Tũc ꝑdiꭍ vna ouis qñ vnꝰ hõ ꝑꝑ pctm̃ aliqd ꝑdiꭍ.vtputa qñ vides vnã mulierē quã cõcupiſcis ꝛc. Vñ maxime ſunt duo pctã que faciũt ꝑdere ouē. Primũ eſt iurare enormiter. Scdm̃ eſt ludus taxillorũ. Per iſta duo pctã ꝑduntꭍ q̄plures oues: veniunt ex iſtis mortalitates ꝛ fames. Iõ dicebat dauid. Erraui ſic̄ oues q̄ perijt.ꝛ iõ qñ ouis redit ad ouile:eſt magnũ gaudiũ i celo.

¶ Quarto oſtēdiꭍ i euãgelio q̄ xp̄s eſt dñs vlis cũ dĩ. Que mulier.vſq̄ ibi. Poniãꝫ agēte Iſta mulier dña decē dragmarum eſt mia xp̄i. Et mia xp̄i vocaꭍ mulier.qꝛ cõiter mulieres hñt cor piũ:ꝛ miſericordiores ſũt viris.et iõ xp̄s cõparat ſuã miam mulieri. Nota decē dragme ſũt decē creature:i qbꝰ ē imago diue bõitatis.ꝛ ſũt nouē ordies angeloꝝ.ſ.ãgeli. archãgeli ꝛc̄.ꝛ natura hũana.ꝛ ſicut in dragma eſt imago regis:ſic in iſtis ſimiliter. Nã deꝰ nõ poſuit imaginēꝫ ſuã in aq̄:nec in terra nec in aere.ſed in creatura hũana. Sed decia dragma fuit ꝑdita.ſ.natura hũana:ꝓpter peccatũ ꝑmi hoīs. Nõ ſic fuit ſic̄ ſi tu haberes captiuũ ꝛ captiuã ſiꭍiter oēs filij eſſent captiui. Sic ſiꭍiter qñ adã ꝛ eua vēdiderũt ſe dyabolo:ita ꝛ oēs coꝝ ſeq̄ces. Iõ mꭍier.ſ.mia dei accēdit lucernã.ſ.xp̄ꝫ. Nã ſicut i cãdela ſũt tria ſ.cera:filũ:ꝛ lux.ita in xp̄o ſũt tria.ſ.cera hũilitaꭍ.filũ aīe ſenſitiue ꝛ lux diuinitaꭍ. De iſta cãdela dicꭍ Dauid i pſal. Qm̃ tu illumias lucernã meã.dñe deꝰ meꝰ illũina tenebras meas. Iſta cãdela euertit domũ in mũdo:ꝑdicãdo ieiunãdo:ãbulãdo ꝛc̄.ꝛ inenit eã i die veneris ſctã.iõ dicꭍ vicis ſuis.i.ãgeꭍ.creatis ꝛc̄. Cõgratulami mĩ:qꝛ inueni ouē quã ꝑdiderã ꝛc̄.

¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

q

Que mulier hñs dragmas decē Lu.xv. Sermo nr̃ erit de ſctõ euangeᵒ qd ↄtinet mag̃ ſecreta ſacre ſcripꭍe ꝛ mꭍtas bonas doctrinas notabiles. Sꝫ pᵒ ſaluteꭍ ṽgo Maria. Sequiꭍ. Que mulier ꝛc̄. In iſto euãgeᵒ oſtēdiꭍ xp̄s excellē in q̄ttuor excellētijs ſiue modis.

- Primo oſtēdiꭍ vt magiſter celeſtialis.
- Scdo vt medicus ſpũalis.
- Tertio vt paſtor virtualis.
- Quarto vt dominus vniuerſalis.

De iſtis excellētijs dicꭍ thē. Que mulier hñs ꝛc̄. Pᵒ oñdiꭍ ſic̄ mgr̃ celeſtiaꭍ vt ſuꝑ. Si eniꝫ moyſes audiēdo ṽba dei ſtetit.xl.diebꝰ:ꝛ totidē noctibꝰ:i qbꝰ nõ mãducauit neq̄ bibit:q̄to magis ſtaꭍ debēt q ipꝫ videꭍt:ꝛ cũ ipo comedeꭍt ꝛ audieꭍt.qa erat hõ: ꝛ erat iter eos loq̄ns ꝛ ↄuerſans. Ecce q̄ñ oñdiꭍ mgr̃ celeſtis. Et fuit ↄpleta ꝓph̄ia. Iſa.l. Erigit mane mane erigit mihi aurē vt audiã cũ q̄ſi mgr̃ꝫ. Videꭍ.n.q̄ ibi ſit nugatio:ꝛ tñ nõ ē.ſꝫ ibi ē ſecretũ.erigit mãe. Et duplicat.cꝰ rõ ē:qꝛ ñ ſufficit audiꭍ doctrinã xp̄i aure corꝑali:ſꝫ ēt cõdiali.ſ.ad credēdũ ꝛ ad obediēdũ. No.mãe dꭍ i ortu ſoꭍ:qñ mittit radios ſuos ꝑ vniuerſam ꭍrã.ſic xp̄s q dꭍ ſol iuſtiᵉ. Vñ dꭍ ṽgiui marie. Ex te ortꝰ ē ſol iuſtiᵉ ꝛc̄. Itē deꝰ pꭍ ꝓmittēs filiũ ſuũ dicꭍ. Orieꭍ vob.i.ad vtilitatē vr̃aꝫ.ſol iuſtiᵉ:q exiuit de vtero ṽgis marie.ꝛ expãdit radios doctrie euãgelice. Audiã eũ q̄ſi mgr̃ꝫ Moraliꭍ. Mag̃ ē ↄſolatio xp̄ianoꝝ q hñerũt talē mgr̃ꝫ i fide.q nõ põt mentiri:nec falli.iõ crede firmiꭍ. Mat.xxij. Scimꝰ qꝛ verax es ꝛ viã dei in ṽitate doces. Alie gētes habuerũt

Dñica quarta poſt feſtum trini.

doctrinā a pctōrib⁹ vt phariſei ⁊ iudei a moy
ſe. q2 lȝ hec doctrina ſit vera: tñ moyſes pecca
uit: ⁊ ꝓpter pctā ſua nō itrauit terrā ꝓmiſſio
nis. Sed nō ſic eſt de xpo q peccm̄ nō fecit. Et
ſic pȝ ſtultitia pſūptua eoꝝ q ſecū diſputant.
Quō eſt poſſibile ꝙ xps ſit i hoſtia ꝯſecrata
Deꝰ eñ pōt totū mūdū cōphēdere in grāo
arēe. iō nihil debēt dubitarī. Nūqd reputaret
factꝰ q ad lumē cādele vellȝ ꝓbarī nonos flo
renos ab aliq̄ ſibi datos: qa per tot fornellos
trāſieſt ponarī i burſa q2 talī ē ſtulti⁹ q2. xij. arti
culi fidei ſūt de auro purificato. q ſ. trāſierūt
p tot fornellos. ſ. xpi ⁊ apl'orū corā phariſeis
diſputādo. ⁊ tu ad lumē candele tui itellectꝰ
vis examiare. pōes in burſa cōſcie tue. Inde
hoc Ieronymus dat ꝯſiliū oibus xpianis. vt
qlibet ſciat credo in deū. dicēdo illud bis in
die. videlicȝ in ſero. ⁊ in mãe. ſicut q facit hōa
giū regi dādo fidē genib⁹ flexis. ſȝ tu poſſes
dicere. Dñe neſcio. Credo in deū. Culpa tua
eſt. tu bñ ſcis cātilenas. iō addiſcas. ⁊ dicatis
vt dič Dō qui fuit añ xpȝ p mille ānos. ⁊ ſcie
bat in ſūma iſtos articulos. ⁊ dicebat. Credi
di ꝟtutē fidei xpiane ſpū ꝓphie pp qō locutꝰ
ſuȝ Dō. Et ſequit. Ego aūt humiliatꝰ ſum ni
mis. Nā ſič cādela abſcōſa niſi poſſȝ reſpirarī
ſtati extigueret. Ita ē de nob. Fides eni eſt vt
cādela accēſa in corde. Vñ Dō. Qm̄ tu illu
minas lucernā meā dñe. ne vȝ ſiȝ in tenebris
erroris aut falſe opinióis. Credo ꝙ qlibȝ viȝ
hȝ iſtā cādelā i corde. ſȝ niſi reſpiret dicēdo.
Credo in deū. mane ⁊ ſero. extinguit. Iō mō
ſūt multi xpiani in mūdo noie qui nō ſūt ꝟ ſcō
ifideles: ⁊ tñ nō audēt ꝯfiteri noie xpi. Si cō
feſſus fueris in ore tuo dñȝ ieſū xpm: ⁊ in cor
de tuo credideris. ſalu⁹ eris. Sequit. Corde
credit ad iuſticiā: ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē.
Ro. x. ¶ Scđo xps oñdit in euāgeᵒ vt medi
cus ſpūal q dat curā ⁊ ſanitatē plagis nr̄is ⁊
morbis pctōꝝ nroꝝ qñ oñdit ibi. Murmura
bāt phariſei ⁊c̄. Nō ſcriba nō dī ab arte ſcri
bēdi: ſed a noti⁹ ſcripte: ⁊ idē erat qō doctor.
Et murmurabāt ꝯ ipȝ xpm: ipm totalit cōdē
nādo O magna eēt cecitas ꝯdemnare bonū
medicū: qui itrat hoſpitale ad viſitādū infir
mos. iō riidit eis xps. Nō ē op⁹ ſanis medicꝰ
Mat. ix. Ecce qūo oſtēdit medicꝰ ad ſanādū
plagas ⁊ ifirmitates ipoꝝ. Moralit. Vidca
m⁹ qūo dat medicinas plagis pctóꝝ. Dico
ꝙ ad ſimilitudinē medici corꝑalis. qui qñ re
cipit ifirmū facit ſanū. Hoc hȝ in ſmone i die
cinerū. Et tñ de hoc ſcđo. ¶ Dico tertio ꝙ
xps oñdit vt paſtor ſpualis qui vult ſeruare
oues ſuas. Qō oſtēdit cū dī. Quis ex vobis
hȝ cētū ⁊c̄. Ecce quō xps oñdit ſe eē paſtorē
ſpualē. ⁊ ꝯcordat ꝓphia quā dicebat. Ezech.
xxxiiij. Ecce ego ipe reqrā oues meas. ⁊ viſi
tabo eas ſicut paſtor gregē ſuū i die qñ fuerit
i medio ouiū ſuaꝝ diſſipataꝝ ſic viſitabo eas:
⁊ liberabo eas de oib⁹ locis in qb⁹ diſpſe fue
rāt i die nebule ⁊ caliginis. Et educaȝ eas de
pplis ⁊ ꝯgregabo eas de terris: ⁊ iducā eas
i terrā ſuā. ⁊ paſcā eas i mōtib⁹ iſrl ⁊c̄. Mo
ralit exēplū ⁊ doctrinā hñt hȝ dñi tꝑales ⁊ ec
cleſiaſtici q̄ntā curā debēt hēe de ouib⁹ corri
gēdo ne pereāt. Nō ꝙ ſūt q̄ttuor pctā morta
lia q ſūt i deſtructōeȝ ouiū. Pᵐ ē ſuſtētare di
uinos ⁊ diuas. qō ē ꝯ reuerētiā dei. vt hȝ pᵒ li
bro Regū de ſaule: q ex ꝓcepto dei oēs diui
nos extirpauit niſi vnā mulierē phithonicā.
Nō hiſtoriā. ⁊ ſic ipſe fuit vict⁹ i ꝑlio ⁊ fili⁹ ei⁹
Et poſtea null⁹ de ſuo gñe regnauit. dī. i. Pa
ralip. x. Mortu⁹ ē ſaul ⁊c̄. Siſcitis aliquā ꝑ
nūcieſ ⁊c̄. Ecce lex dī nō ſolū medicinalis: ſȝ
moralis. Diuin⁹. n. ñ ſolū nocet ſibi: ſȝ toti cōi
tati: q̄diu ſuſtinet i vna ciuitate dī ira ē i illa.
Scđȝ ē blaſphemia diualis. q2 cū honore de
bem⁹ aſſumere nomē dei nr̄i: ita ꝙ null⁹ dȝ aſ
ſueſcere falſuȝ iuramētū. Vñ multi nr̄ȝ nō ſo
lū iurāt falſe: ſȝ enormit: ſiue p corpus ſiue p
ſanguinē. Itē renegāt. ſȝ renegare dñȝ ſuū ñ
ē opus nobiliuȝ. Tales tꝑe antixpi ſine mag
violētia ⁊c̄. Itē blaſphemāt ꝯ deuȝ ⁊ ꝯ btām
ꝟginē. ⁊ ꝯ oēs ſctōs ⁊ ſctās. ⁊ eis hᵒ adhuc ñ
ſufficit: ſȝ qñ ſciūt aliquē iurātē: iſtigāt euȝ vt
forti⁹ iuret: ⁊ tūc ridēt ⁊ multū delectat. Nō
illō qō hȝ Leuitici. xxiiij. dič de⁹ moyſi. Educ
blaſphemū ex caſtra: ⁊ ponāt oēs q audierūt
man⁹ ſuas. ſ. caput ei⁹. ⁊ lapidēt eū vniuerſus
ppls. Dico vob ꝙ oēs ꝟbeſ clamat ꝯ eū ſič ꝯ
lupū. ⁊ iā null⁹ ē q curat. ſȝ oēs mō ad eū ꝯfu
giūt tāq̄ȝ ad deū. Tertiū ē negligētia i feſtiui
tatib⁹ obſeruādis. q2. ſ. mō ñ ſuāt: imo apiūt
opatoria. O ē tps voluit i ſeptē dieb⁹, ⁊ de⁹ q
ē dñs tpis ꝯdit nob ſex dies ad opādū. ⁊ vnū
ſolū ſibi retinuit. Vñ hēm⁹ tale a dō ꝓceptū.
Memēto vt diē ſabbati ſctifices. Exo. xx. ſab
batū q̄ſi reges: q̄ fuit i die reſurrectióis. i me
moriā ei⁹ xpiani debent qeſcē ab oi ope ſuili.
Quartū ē ſuſtinē ludū taxilloꝝ: q ē fons blaſ
phemie. Iō extirpet. q2 ē ꝺſtructio toti⁹ cōita
tis. Nō hiſtoriā q̄ hȝ i trib⁹ caplis. iiij. Regū.
xix. de rege ſennacherib. q2 ꝑ ei⁹ blaſphemia
occidit eū de⁹. ſȝ q̄re hᵒ. Qm̄ q talia agūt di
gni ſt morte. Ro. glo. Aug. Cōſentiētes ⁊ fa
ciētes pari pēa puniēdi ſt. ¶ Quarto oñdit

xpus ⁊ dñs vr̄is. cū dicit ihe. Ecce mulier ⁊c̄.
Nō vt in ꝓcedēti ſmone q̄re mīa diua ꝯpara
tur mulieri. Nō. quō xps euertit domū i ꝓdi
catiōe. q2 null⁹ curabat de celo: ſȝ de t̄ra tm̄.
Xps eni euertit vt deſpiciat terra. Itē ſm le
ges ſpiales ſolut⁹ ⁊ ſoluta poterāt ſtare ſil. ſȝ
xps euertit p mr̄imoniū. Itē leges impiales
ſuſtinebāt vſuras ⁊ fraudes. ſed xps euertit ⁊
ꝓcepit ꝙ ex mutuo nihil recipiat. Accēdit lu
cernā. ſȝ p icarnatōeȝ. ⁊ euertit domū. ſ. p ꝓdi
cationeȝ ⁊ q̄rit diligent in t̄ra p mortē. aut in
iferno. ⁊ venit in domū in aſcēſione ⁊ vocauit
vicinos. i. ordines angeloꝝ. archangeloꝝ: ꝓn
cipatuū: dñationū: ꝟtutū: thronoꝝ ptātū: che
rubī: atq̄ȝ ſeraphin. ⁊ dixit iſtis vicis. cōgratu
lami mihi: q2 iueni dragmā quā ꝑdiderā ⁊c̄.

¶ Dñica quarta. Sermo ꝓm⁹. de euāgelio.

Eſtote miſericordes ſič pr̄ vr̄ miſericors eſt. Luc. vi.

Hoc pñs euāgeliū hodiernū ē ꝓdi
catiōis ꝟbū ⁊ doctrina xpi in q̄ oñ
dit ſingulariter ſex ꝟtutes nobis neceſſarias.

- Prima eſt miſericordia primalis.
- Scđa amicitia fraternalis.
- Tertia patientia virtualis.
- Quarta cōfidentia ſupernalis.
- Quinta ſapientia diuinalis.
- Sexta prouidentia naturalis.

In iſtis ſex ꝟtutib⁹ vel doctris ſtat totū euan
geliū hodiernū. De pᵒ aūt loqt ihe. di. Eſto
te miſericordes ſič pr̄ vr̄ miſericors eſt: q̄ſi dicat
recipiatis exēplū ⁊ doctrinā a pr̄e vr̄o celeſti.
Quia boni filij debēt eē ſiles bonis parenti
b⁹ in bonis opib⁹. Itē dixit xps iudeis. Si fi
lij abrahe eſtis: opa abrahe faciat. Ioan. viij.
¶ Dico prio ꝙ dñs ihs xps in ſctō euāgelio
hodierno oñdit vnā ꝟtutē que dī mīa prima
lis de q̄ dicit ihēs in ꝑncipio euāgelij. Eſtote
miſericordes ſicut pr̄ vr̄ miſericors eſt. Mīa dei
erga nos eſt ita magna ⁊ copioſa: ꝙ qcqd fe
cit: qcqd hȝ: qcqd eſt in celo ⁊ in t̄ra ⁊ i elemē
tis: oīa dat nobis libalit: ēt ſeipſuȝ. Prio dat
nob terrā ad habitādū qa in aq̄ nō poſſemus
viuē: vel in aere vt volucres. Dō. Terrā āt de
dit filijs hoiuȝ. Et nō dedit illā vacuā: ſed ple
nā arborib⁹ ⁊ plātis aialib⁹ fontib⁹ torrentib⁹
mōtib⁹ ⁊c̄. Et totū dedit nob: q2 ꝑ ſe nihil eo
rū indiget. Scđo dedit nob aquā ad nauigā
dū: piſcandū: mūdandū ⁊c̄. Tertio dedit no
bis aerē ad reſpirādū: q2 alr̄ nō poſſem⁹ viuē
Item dedit nobis volucres ad ſeruitiū nr̄m.
Itē dedit nubes nob in refrigeriū ſol ⁊ plu
uias. Quarto dedit nobis ignē ad calefaciē
dū ⁊ ad ꝓparādū cibaria. Solē ad illuminan
dū. calefaciēdū ⁊ fructificādū. Idē de luna ⁊
planet oēs influūt. Quinto dabit nobis celū
empyreū. Dicet eni i iudicio vniuerſali bonis
Venite bñdicti pr̄is mei: poſſidete paratū vo
bis regnū a ꝯſtitutōe mūdi. Mat. xxv. Item
dat nobis āgelos in cuſtodiā. Itē dat nobis
ſemetipȝ. Prio dedit aīam ſuā in redēptiōeȝ
aīarū nr̄arū. Dat nobis corp⁹ i hoſtia cōſecra
ta ad cōicādū. Itē dat nobis diuinitatem in
obiectū btificatiōis. Nōne vr̄ g° vob ſi ē mag
mīa ei⁹ erga nos. Nūqd diceret multū miſe
ricors dñs rex vel papa: q oīa ſua daret: ita fe
cit de⁹. Ideo apl's. Deus q ꝓſtat. i. dat nobis
oīa abunde ad fruēdum. i. vtēduȝ bñ agere
diuites fieri in bonis opib⁹. i. ad Thymo. vi.
Cū g° deceat filios bonū pr̄eȝ imitari. ꝓpter
hoc dicit xps nobis q i baptiſmo ſci ſum⁹ filij
dei. Eſtote miſericordes ſič pr̄ vr̄ miſericors ē
Si nō dam⁹ totū: admin⁹ faciam⁹ pr̄eȝ idigen
tib⁹ de bonis tā ſpūalib⁹ q̄ȝ tꝑalib⁹. Verbigra
ſi habeſ magnā ſciaȝ: detis pteȝ ignorāti. ſibi
oſtēdendo q̄liter ſe dȝ regē. Idē de deuotiōe
ad ideuotū: ⁊ de ꝯſilio ad dubitantē: ⁊ ſic de
alijs. Idē de bonis tꝑalib⁹ ſi habeſ panē: vi
nū: domū pecunias: veſtes: diuidas cū paupe
rib⁹ xpi: ⁊ tūc eritis ſiles pr̄i vr̄o. Iō dicit ſcri
ptura. Eſtote benigni iuicē: miſericores: donan
tes inicē: ſič ⁊ de⁹ in xpo donauit vobis Eſto
te imitatores dei: ſič filij dei chariſſimi: ⁊ ābu
late i dilectiōe ſič ⁊ ipſe dilexit vos. ad Ephe.
iiij. ⁊. v. c. Nota hic de vſurarijs q nolūt dare
nec mutuare niſi ad vſuraȝ. Nō ſūt filij dei q2
nō aſſimilant pr̄i ⁊c̄. ¶ Scđo oſtendit in euā
gelio hodierno ſcđa virt⁹: q̄ eſt amicitia frāna
lis: q̄ in hoc ꝯſiſtit ne vn⁹ loquat male de alio
ipm diffamādo vel pctm̄ ei⁹ occultū publicā
do: vel dr̄. Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini.
Nolite ꝯdēnare ⁊ nō cōdēnabimi. Iſta ꝟba
nō dr̄ iudicib⁹ nec dñis: q2 ipſi debēt ⁊ tenē
tur iudicare ⁊ ꝯdēnare iuridice. Sȝ loqt gña
lit ne adiuuicēȝ faciam⁹ iudicia temeraria. ſ.
ſcā vel dicta alioꝝ in ſiniſtrā ptē interꝑtādo.
Verbigra. ſi audis aliqd qō poſſit tā i bonuȝ
q̄ȝ in malū interꝑtari: ſemp interꝑtādū eſt in
bonū. Itē ſi videſ mulierē loquentē cū cleri
co pōt interꝑtari in bonū ⁊ malū: iō in bonū
eſt interꝑtāduȝ. xi. q. iij. Abſit. in glo. Sed ſūt
q̄dā ita mala de ſe ꝙ nō pñt ad bonū interꝑ
tari: vt homicidiū: furtū: falſū iuramētū. Iſta
poſſum⁹ iudicare ⁊ cōdēnare: q2 ꝺ pctis noto
rijs poſſum⁹ iudicare ⁊ ꝯdēnare. Unde dixit
xps. A fructib⁹ eoꝝ cognoſceſ eos. Matth.

vij.ſ3 cauete a iudicijs ſecretꝭ.⁊ ſcerꝭ qꝛ rega/
lia dei pñis de his h3 iudicare ⁊ ꝯdẽnare. No
ta i vitiſpatꝝ de fr̃e iudicãte fornicantẽ ſecre
te.Cui angel⁹ dixit volẽs ipm̃ corrigẽ. Quis
peccat plus:q facit ꝯ caſtitatẽ vl̃ ꝯ charitatẽ
Rñdit ꝙ ille q facit ꝯ charitatẽ.⁊ bñ.Jõ di/
xit ille. Plus peccas tu ꝙ ille. Nota etiã de
ſctõ pr̃e deſpiciẽte ⁊ iudicãte comedẽtem in
die ieiunij.Jõ aplus. Nolite añ tp̃s iudicare
quoadusq3 veniat dñs q illuminabit abſcõdi/
ta tenebrarꝝ ⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordium.i.
Cor.iiij.℄ Tertia eſt patiẽtia ṽtualis vnius
ad alterꝝ:ſi fiũt nobis iniurie ꝙ remittam⁹ ⁊ ſi
mus amici.Hoc notaꝛ cũ dꝛ. Dimittite ⁊ di/
mittetꝛ vobis.Date ⁊ dabitꝛ vob̃.Ira odiũ ⁊ i
patiẽtia hoĩu3 hui⁹ mũdi ſtat in duob⁹ locis
ſ.in corde ⁊ in ore.In corde eni ꝯſiſtit odiu3:
ira :rãcor ⁊ deſideriu3 vindicte.De hoc dicit
xp̃s.Dimittite.ſ.odiũ cordis:⁊ dimittetꝛ vob̃
ſ.debitũ pene pctõꝝ.Rõ:qꝛ de⁹ nõ põt vinci
nec ſupari a creatura in bonitate.Si ergo ini
micus iniuriã tibi itulit ⁊ tu etiã peccãdo in/
iuriã deo ĩtuliſti ⁊ maiorẽ iniuria incõpabilitꝛ
deũ offendiſti.Si ergo tu habes tantã boni/
tatẽ ꝙ pcis inimico tuo:niſi de⁹ pceret tibi vĩ
vicer⁹:qd abſit.Jõ qñ tu remittis: ⁊ ipſe remit/
tit tibi.Et iſte ẽ melior mod⁹ obtinẽdi remiſ/
ſionẽ pctõꝝ remittẽ inimicis ꝙ alijs. Jõ xp̃s
in petitiõe.Dimitte nobis debita nr̃a.Et aſſi/
gnat rõne3:ſicut ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹
nr̃is.In alijs petitõib⁹ nõ aſſignatꝛ rõ:ſ3 ſolũ
in iſta.Et nõ dicit ſicut oram⁹ vel ieiunamus
vt elemoſynã dam⁹ vel hoſpitalia edificam⁹:
ſ3 ſicut ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nr̃is.Si q̃/
ratꝛ.ſi ego remitto inimicis ⁊ ſum in aliq̃ alio
pctõ mortali obtinebo remiſſionem pctõꝝ a
deo.Dico ꝙ illa remiſſio quam vos facitis tm̃
placet deo ꝙ ĩpetrabit vob̃ ꝯtritionẽ de pctiſ
⁊ de⁹ nõ pmittit vos mori in pctõ exq̃ pp ho/
norẽ dei remittitis:nõ pp pces dñoꝝ.Alſ dice
ret xp̃s. Pr̃ me⁹ celeſtis tradet vos tortorib⁹
Si nõ remiſeritis vnuſq̃ſq3 fr̃i ſuo de cordib⁹
vr̃is.Mat.xviij.Scõo odiũ ira ⁊ ĩpatiẽtia cõ
ſiſtit in ore.Jõ dꝛ Date.ſ.ṽbũ ſalutationis:⁊
dabitꝛ vob̃:ṽbũ ſaluatiõis.No.ꝯ illos q dicũt
ꝯfeſſorib⁹. Nolo ſibi malũ tñ nõ loquerer ei.
Hoc nihil valet:qꝛ os eſt ſignũ cordis.Date
ergo ſignũ in ore ꝙ dimiſiſtis odiu3 cordis.
Jõ multi moriũtꝛ ſine verbo:qꝛ nõ pñt ꝯfiteri
nec facẽ teſtm̃:qꝛ auſerũt ṽbũ primo:nec xp̃s
loqꝛ eis i porta pădiſi:niſi illõ.Amẽ dico vo/
bis:neſcio vos.In hoc maxie deficiũt mulie/
res.Jõ xp̃s.Si ſalutaueritis fr̃es vr̃os tm̃:qd

ãplius facitis.Nõne ⁊ ethnici hoc faciũt. Eſto
te ergo pfecti ſicut pr̃ vr̃ celeſtis perfect⁹ eſt.
Mat.v.℄ Quarta virt⁹ eſt ꝓuidẽtia ſupnaꝛ
Debem⁹ eni in hoc mũdo ꝯfidẽ de deo:⁊ no/
bis nihil deficiet.Hoc notaꝛ cũ dꝛ. Mẽſurã
bonã ⁊ ꝯfertã ⁊ coagitatã ⁊ ſupereffluẽtẽ da
bũt in ſinũ vr̃m . Eadẽ qppe mẽſura q̃ menſi
fueritis.ſ.i hoc mũdo ſuiẽdo deo remetietꝛ vo/
bis.ſ.in alio mũdo. Nota cũ dicit.Eadẽ mẽſu
ra:nõ dicit equali menſura.ſ.ꝙ glr̃ia ſit eq̃lis
bone vite:ſed dicit eadẽ:qꝛ inter vitã bonam
miam ⁊ opa meritoria ⁊ glr̃iam eternã : nõ pt
inueniri eq̃litas. Nã opa nr̃a bona quãtũcũq3
ſint magna ẽt merita nihil ſũt reſpectu vnius
hore glr̃ie.Sicut g° nõ põt ẽẽ eq̃litas ĩter flo/
renos ⁊ denarios:ſic nec ĩter glr̃iam dei ⁊ opa
nr̃a Aplr̃s.Exiſtimo ꝙ nõ ſũt ꝯdigne paſſiõeſ
hui⁹ tpis ad futurã glr̃iam que reuelabitur in
nobis.ad Ro.viij.Inter opa nr̃a ⁊ glr̃ia3 dei
nõ eſt equalitas quãtitatis:ſ3 ꝓportionabilitatis
qꝛ q plus facit de bono:pl⁹ h3 de glr̃ia.Ecce q̃
re dicit.Eadẽ qppe menſura ⁊c̃. Nota ꝙ pro
bonis opib⁹ de⁹ dat quattuor retributiones:
duas in hac vita:⁊ duas in alia vita:⁊ oẽs po
nũtꝛ ibi. Menſurã bona3 ⁊ cõfertã ⁊c̃ . Pri/
ma retributio eſt bonoꝝ tp̃aliũ in hoc mun/
do cũ dꝛ.Menſurã bonã ⁊c̃.Deus eni prouĩ
det ſuis ſeruitorib⁹ de oĩbus neceſſarijs. Non
dicat religioſus . vnde habebo veſtes ⁊c̃.nec
clericus dicat:oꝫ me vendere miſſas ⁊ ſacra/
menta:ſed ſerui eos diligenter deo:qꝛ prouidẽ
bit. Et qꝛ mõ tam male ſeruimus deo:miru3
eſt ꝙ inuenim⁹ aquã in puteis.Idem de lay/
cis qui dicũt : faciã vſuram vt poſſim viuere.
Idẽ de mulierib⁹ q̃ volũt hr̃e ſpãles vt ꝓui/
deantꝛ ⁊c̃ . Si bene ſeruiretis deo q̃libet i ſuo
ſtatu deus ꝓuideret vobis . Auctas.Timete
dñm oẽs ſcti ei⁹ qm̃ nõ eſt inopia timẽtib⁹ eũ
Diuites eguerũt ⁊ eſurierũt:inquirẽtes autẽ
dñm nõ minuentꝛ oĩ bono.ps.xxxiij.Timetur
deus qñ nulla cauſa fit cõtra ei⁹ honorẽ.Se/
cũda retributio eſt etiam in hoc mundo.ſ.bo
norũ ſpũaliũ:cũ dꝛ:menſurã cõfertam dabũt
in ſinũ veſtrũ.Cõfertã.i.plenã:a cõfero con/
fers:⁊ hic eſt abũdãtia bonoꝝ ſpũaliũ in aĩa.
Nã qui bene ſeruit deo nõ ſolũ remuneratꝛ h
in bonis tp̃alib⁹:ſ3 in ſpũalib⁹:dat de⁹ in aĩa
grãm ſuam cõſolationes multas ⁊ illumina/
tiones virtutes ⁊ reuelationes ⁊c̃. Requiem
dabit tibi dñs deus ſemp:⁊ implebit ſplẽdo/
rib⁹ aĩam tuam.Iſa.lviij.Tertia retributio ſi/
gnificatꝛ:cũ dꝛ:menſurã coagitatã.ſ.ꝯpſſam.
Iſta retributio datur a deo in alio mũdo ſta

tim qñ aĩa recedit a corpe:tũc.n. videt diua3
eẽntiã:trinitatẽ pſonaꝝ:⁊ hũanitatẽ: ṽgine3
Mariã:angelos ⁊ ſctõs.De iſta dicit ſcriptu
ra.Juſtoꝝ aĩe i manu dei ſũt ⁊ nõ tãget illos
tormẽtũ malicie.Viſi ſũt oculis iſipiẽtiũ mo
ri:illi ãt ſũt in pace.Sap.iij.Quarta retribu/
tio tãgitꝛ cũ dꝛ.mẽſurã ſup effluẽtẽ ⁊c̃.i.ſupi⁹
effluẽtẽ.Iſta retributõ erit i gn̄ali iudicio qñ
glr̃ia aĩe redũdabit i corp⁹:ſicut mõ ẽẽ ſubale
aĩe cõicatꝛ corpi:⁊ ſil̃ faciũt vnã entitatẽ: q̃ dꝛ
hũanitas.Ita tũc aĩa cõicabit corpi glr̃iã ſuã:
qꝛ nõ erũt diuerſe glr̃ie aĩe ⁊ corpis:ſ3 vna.Si
cut lucerna accẽſa cõicat lumẽ laterne:ita aĩa
cõicat glr̃iã corpi.Op3.n.corruptibile h°idue
re icorruptionẽ.i.Choꝝ.xv.℄ Quĩta ẽ ſapiẽ
tia diualis:q̃ oñditꝛ ibi.Nũqd põt cecus cecũ
ducẽ.Nõne.n.ãbo i foueã cadũt.Nõ ẽ diſci/
pulus ſup̃ magr̃3 pfect⁹ ãt oĩs erit ſi ſit ſicẽ ma
giſter ei⁹.Sapiẽtia diualis ꝯſiſtit i h°ꝙ in ſe/
cretis fidei ⁊ ſacre ſcripture eligẽd⁹ ẽ magr̃ vi
dẽs p approbatã ſcia3:⁊ ducẽs ⁊ oñdẽs viã p
ſctã3 vitã.In ſecretis ãt fidei q̃libet viator ẽ ce
cus:qꝛ null⁹ ſciuit vnq̃3 aliqd niſi q̃tũ xp̃s vo
luit reuelari.q ab iſtãti ſue ꝯceptõis vidit oĩa
ſecreta dĩ.Hic p3 error iudeoꝝ q recipiũt du
ctorẽ cecũ.ſ.moyſen:q nũq̃3 in h°mũdo vidit
deũ niſi i raptu:imo dixit ſibi de⁹ qñ petijt ꝑ
grã ꝙ poſſet eũ vidẽ.Nõ videbit me hõ ⁊ vi
uet.Exo.xxxiij.Itẽ p3 error agarenoru3 q ſe/
quũtꝛ cecũ machometũ:nũqd põt cecus cecũ
ducẽ. Rõ:qꝛ diſcipul⁹ nõ ẽ maior mgr̃o: qꝛ ſi
mgr̃ cadit:ẽt ⁊ diſcipul⁹ q eũ ſeqꝛ.Sol⁹ ergo
xp̃s ẽ mgr̃ cui d3 credi:⁊ ductor q nũq̃3 erra/
uit i via pădiſi. Ipſu3 ergo d̃bẽt oẽs gẽtes eli
gere in magr̃m ⁊ ductorẽ.Deu3 nemo vidit
vnq̃3:vnigenit⁹ fili⁹ qui eſt in ſinu patris ip̃e
enarrauit ſupple ſecreta fidei.Joh̃.i.Que cõ
tinentꝛ in Credo i deũ:i q̃ ſunt.xij.articuli di/
caꝛ.Moraliter.Nũqd põt cec⁹ cecũ ducere.
Sũt aliq qñ debẽt cõfiteri ſciẽter eligũt con/
feſſorẽ cecũ:ſicut ſunt vſurarij:ꝯcubinarij:vin
dicatiui:latrones:⁊ ſil̃es dicẽdo.ſi ego cõfite
rer tali qui eſt multũ itelligẽs nõ abſolueret
me:⁊ ſcienter vadũt ad beſtiã ignorantẽ non
cognoſcẽtẽ pcã:⁊ ꝯdẽnat ſe:⁊ veniẽtes ad ſe
qꝛ neſciũt qd dñt eis iniũgere: exquo ⁊c̃. Jõ
ãmbo i foueã cadũt.Cũ tñ xp̃s auiſando vos
dicat.Sinite illos.ſ.ꝯfeſſores ignorãtes: ceci
ſunt ⁊ duces cecorũ.⁊c̃.Math.xv.Nota exẽ
plũ de illo hoĩe in oĩ genere capitaneo armo
rũ q ĩfirm⁹ ex verecũdia vocauit ſcutiferũ vt
vocaret ſibi bonũ ꝯfeſſorẽ ſicut fecit:q̃ repu/
tato vocauit aliũ ⁊c̃.Ecce q̃re dicit: Nunqd

põt cec⁹ cecũ ducere ⁊c̃.ſ.qñ fit electiue ſ3 qñ
vos creditꝭ ꝙ ꝯfeſſor ẽ bon⁹ ⁊ ſufficiẽs ⁊ ẽ pl̃s
mẽdũ ꝙ ẽ ſufficiẽs:qꝛ ẽ i ṽitate magr̃ vel le/
ctor vl̃ prior:⁊ ẽ oppoſitũ ipſe ſol⁹ dãnaꝛ:⁊ vos
eſtis excuſati.℄ Sexta ṽtus ẽ ꝓuidẽtia hũa
nalis.ſ.q̃lr̃ hõ ſe d3 gubernare in h° mũdo ꝯ
pctã:maxie cũ dꝛ.Quid aũt vides feſtucã in
oculo fr̃is tui trabẽ aũt q̃ i oculo tuo ẽ nõ vi/
des vſq3 i finẽ.Trabs magna ẽ pctm̃ mortale
magnũ:vt homicidiũ:furtũ:ſacrilegiũ:adul/
teriũ:⁊ hmõi.Dicatꝛ d̃ q̃libet iſtoꝝ qd ẽ. Itẽ
ſymonia:vſura: falſa iuramenta:blaſphemie.
Feſtuca aũt ẽ pctm̃ veniale:vt plus comede/
re ex bõitate panis vel bibere:nõ tñ inebriari
qꝛ tũc ẽẽt mortale:nimis ridere vel dormire.
Et ſunt mlr̃i q volũt corrigere iſta pctã venia
lia alioꝝ ⁊ nolũt corrigere ſua pctã mortalia
Ideo dicit xp̃s.Quid aũt vides feſtucã i ⁊c̃.
Hoc maxie dꝛ malis iudicib⁹ dñis: plãts ⁊ re
ctorib⁹ pplõꝝ ſiue cõitatib⁹ magnis peccato
rib⁹ volẽtib⁹ corrigere venialia alioꝝ: ⁊ non
mortalia ſuoꝝ. Nota d̃ pirata cui alexãder d̃
dit ſnia3 mortis.Qui dixit.Ego q tã modico
nauigio vitã pquiro:latro vocor.Tu q cũ ma
gna claſſe mũdũ vaſtas diceris ĩpator. Ita ẽ
d̃ mlr̃is iudicib⁹ q ꝯdẽnãt puos latrones qui
pua receperũt.Et ipi q plus furantꝛ vl̃ p vſurã
rapinã calũniã:⁊ ſymoniã:dñr iudices ⁊ dñi
iõ tali dño dic xp̃s.Hypocrita eijce pmũ tra/
bẽ d̃ oclo tuo ⁊c̃.Quia ordo naturaꝛ ꝓuidẽ
tie ẽ pmo ꝓuidẽ ſibi ⁊ ꝯſeq̃nter alijs.Attẽde
tibi ⁊ doctrie:iſta i ill̃.Hoc.n.faciẽs ⁊ teipm
ſaluũ facies ⁊ eos q te audiũt.pma ad Thy/
mo.iiij.Debet cogitare iudex qñ ꝯdẽnat ali/
quẽ itra ſe dicẽs.O,miſer ego ꝯdẽno iſtũ i ta
li ſpecie:ego feci peiora:qꝛ ſi fuiſſet ſcitũ ego
fuiſſe3 cõbuſtus tot anni ſunt. Ideo ꝯfitebor
pmo ⁊ poſt dabo ſentẽtiã ꝯ illũ:alſ grauiter
peccaret iudex ꝯdemnãdo aliũ i pctõ. Ideo
aplr̃s plãtis dñis:⁊ iudicib⁹.Attẽdite vobis ⁊
vniuerſo gregi i q̃ vos ſpũſſanct⁹ poſuit ep̃os
rgere ecclĩã dĩ:quã acq̃ſiuit ſanguie ſuo.Ego
ſcio qm̃ itrabũt poſt diſceſſionẽ meã lupi ra/
paces i vos nõ pcẽtes gregi.Et ex vobiſipſis
exurgẽt viri loq̃ntes puerſa vt adducãt diſci/
pulos poſt ſe:ppt̃ea vigilate ⁊c̃.Actuũ.xx.c.
℄ De eadem dñica.Sermo ſecundus.

P Ater veſter miſe

ricors ẽ. Luce.vi.Thema.dat mi/
hi motiuũ d̃clarãdi vobis gradus
diuine miſe q̃s deus oſtẽdit nobis.Materia
erit vtilis ⁊c̃.Salutetꝛ ṽgo maria ⁊c̃. Cogita

ni quõ poſſez võb bñ declarare grad⁹ diuine
mie erga pctõres. Et inueni q̄ Dd̃ poſuit ſex
grad⁹ dine mie i duob⁹ v̄ſib⁹ pſalterij dicẽs.
Miſerator ꝛ miſericors dñs patiẽs ꝛ multũ
miſericors. Suauis dñs vniuerſis: ꝛ miſatiões
ei⁹ ſup oĩa opa ei⁹ pſ. cxliij. Ecce q̄re dic̃. the.
Pĩ veſt miſericors ē ꝛc̃. Sũt g° ſex gd⁹ mie di.
¶ Primus eſt retardatio eterne damnatio/
nis ibi: miſerator.
¶ Secundus eſt ex parte continue tempora
lium donationis. ibi: ꝛ miſericors.
¶ Tertius eſt ſupportatio criminalis grauã/
tionis. ibi: patiens.
¶ Quartus eſt remiſſio culpe ex pte vere cõ/
tritionis. hic: multum miſericors.
¶ Quint⁹ ē relaxatio pene ex parte deuote
orationis. hic: ſuauis.
¶ Sextus eſt donatio gratie ex pte hũilis pe
titiõis h̄ cũ dicit: miſerationes eius ꝛc̃.
¶ Prim⁹ grad⁹ tãgit ibi: miſator dñs. i. mie
dato: q2 ñ ſtati iſert dãnatiõez pctõri: magna
mĩa ē iſta. Nã poſtq̄ iudex fecit pceſſuz ꝯ ali
quẽ ꝛ dedit ſniaz ꝯ eũ: ſtatim fit executio ſine
mĩa. Nõ ſic facit de⁹: ſꝫ miſericordit̃ expectat
pceſſus pctõꝝ nroꝝ ẽt fact⁹ ē: ꝛ oĩa pctã nr̃a
ſũt iã ſcripta i libro ſcie di: ſtati qñ hõ fac̃ pec
catũ ſiue corde male cogitãdo: ſiue ore male
loq̄ndo ſiue ope male opãdo: op⁹ trãſit: ꝛ re/
mãet pctm̃ ſcriptũ i libro di. Auctas dicebat
dd̃. Impfectũ meũ viderũt oculi tui: ꝛ i libro
tuo oẽs: ſupple: defect⁹ mei ſcribent̃: dies for
mabũt: ꝛ nẽo i eis pſ. cxxxviij. Itẽ ſnia ē iã da
ta. Aĩa q̄ peccauerit ipa morietur. ſ. morte eṫna.
Ezech. xviij. Sꝫ ecce dĩna mĩa: q2 cũ pceſſus
ſit fact⁹: ꝛ ſnia data ꝯ pctõrẽ: tñ ñ ſtati fit exe/
cutio: imo expectat diẽ vnũ: mẽſez vnũ: ãnos
tres: ꝛ q̄ttuor ꝛ decẽ. xx. ꝛc̃. ad pniaz: q2 ſi vis
ꝯuerti totũ reuocabit. Ecce q̄nta eſt ei⁹ mĩa p
quot ãnos expectauit te religioſũ: quot ãni ſt̃
q̄ tu icepiſti peccare. Idẽ d̃ clericis ꝛc̃. O ſi
cogitauerit̃ quõ ē mag̃ mĩa iſta. Vulꝫ eã co/
gnoſcẽ. Dĩt ſcti doctores q̄ a p̃n° mũdi de⁹
creauit innũerabiles angelos ſctõs ꝛ bonos
oẽs ꝛ maior coꝝ lucifer voluit d̃o eq̄ri: ꝛ reue
lauit h°aliꝫ: ꝛ m̃lti de q̄libet ordie tãq̄ adu/
latores ꝯſenſerũt ſibi. Ecce pctã coꝝ. Micha
el ãt ñ ꝯſenſit ſibi: imo ꝯdicit. ꝛ Gabriel Ra
phael ꝛ aliꝫ bõi. Quot ãnis credit̃ q̄ de⁹ expe
ctauit ãgelos peccãtes Reuera: ñ p ãnũ nec
p mẽſem: nec p hebdomadã: nec p diẽ nec p
horã: nec momẽtũ: ſꝫ ſtati ꝛ ſubito eiecit eos
de celo ꝛ dãnauit eṫnalit̃ ita q̄ nec icarnatio
filij dei nec ei⁹ paſſio aliq̄d pfuit eis q2 irreuo
cabilit̃ ſũt dãnati i eṫnũ. Mõ cogita h̄ q̄nta ē
mĩa dei: q2 tã nobiles creaturas ꝛ ſpũales nõ
expectauit ad pniaz. Et mõ expectat te ſupbũ
vanũ ꝛ põpoſuz p m̃ltos ãnos ad pniaz. Idẽ
dicẽdũ ē de auaro vſurario ꝛ luxurioſo ꝛc̃. Ec
ce q̄re dr̃ miſerator dñs. i. mie datõ: ꝛ ꝯcordat
Iere. dicẽs. Mie dñi: q2 nõ ſum⁹ cõſũpti: q2
n ꝯ defecerũt miſatiões ei⁹. Threñ. iij. ¶ Se
cũdus grad⁹ tãgit̃ ibi. Et miſericors dñs. Dif
ferẽtia ē iter miſeratorẽ ꝛ miſericordẽ: q2 mi/
ſerator dr̃ eo: q2 ñ ſtati iſert dãnatiõez ſꝫ ſpe/
ctat ad pniaz. Et dr̃ miſericors: q2 pctõrib⁹ nõ
aufert puiſiõez ꝛ vitã: q2 oib⁹ tã iuſtis q̄ꝫ pctõ
rib⁹ puidet: q2 eq̄lit̃ oib⁹ mittit claritatẽ ſolis
pluuiã: ꝛ rorẽ. Ita dat bladũ in cãpo pctõris
vt in cãpo iuſti nõ aufert pctõrib⁹ vinũ: pecu/
nias: nec domũ: cũ ſtati p⁹ pctm̃ oĩa deberẽt
pdere. Cogitate q̄nta ē iſta dei mĩa: q2 ſi mi/
les vel ſcutifer q recipit puiſionẽ ꝛ m̃lta bõa
a rege: ſi facit aliquã pditiõez vl̃ inobediẽtiã
ꝯ regẽ: ſtati aufert ſibi gratiõez ꝛ puiſiõez: ꝛ
abijcit eũ a domo ſua. Nõ ſic facit de⁹ nobis
inobediẽtib⁹: certũ ē q̄ oẽs ſum⁹ i domo ſua
ſ. in h°mũdo: ꝛ camera. ꝛ palatia ſũt ſupius i
celo: vbi ē de⁹ cũ amicis ſuis ꝛc̃. Et cũ tot pec
cata ꝛ grauia faciam⁹ ꝯ deũ: tñ tu vides q̄ ñ
ſtati expellit nos de domo ſua: ñ aufert pui/
ſiõez: panẽ: vinũ: bõa: ꝛ pecunias. Immo dat
ꝛ ꝯſeruat data. Iõ dicit ſcriptura. Ipi ſupbie
egerũt ꝛ idurauerũt ceruices ſuas: ꝛ ñ audie
rũt mãdata tua: ꝛ i iudicijs tuis peccauerũt
ꝛ ceruicẽ ſuã idurauerũt. i miſericordijs ãt tuis
plurimis ñ feciſti eos i ꝯſũptiõez: nec dereliq̄
ſti eos q̄ñ de⁹ miſationũ tu es. Et pauloan/
te. Ipi v̄o ꝛ pr̃es nr̃i ſupbe egerũt: ꝛ idurauẽ
rũt ceruices ſuas: ꝛ ñ audierũt mãdata tua ꝛ
noluerũt audire ꝛ ñ ſũt recordati mirabiliuz
eoꝝ q̄ feceras eis ꝛc̃. Tu aũt de⁹ ppicius: cle/
mẽs: ꝛ miſericors. Neemie. ix. Nõ ipi ſupbe
egerũt ꝛc̃. Nũq̄d eẽt mag̃ ſupbia diſcipuli ſi
iſurgẽt ꝯtra mgr̃z ꝛ facẽt opp^m oĩuz illoꝝ q̄ ſi
bi dñr a mgr̃o. Tales ſum⁹ nos. Dñs ꝛ mgr̃
ieſus xp̃s oñdit nob̃ ꝛ pcipit q̄ ſim⁹ hũiles: ꝛ
nos ſum⁹ ſupbi põpoſi ꝛc̃. pcipit q̄ ſim⁹ miſe
ricordes dãdo liberalit̃ amore ſui: vl̃ mutuã/
do ſine vſura: ꝛ nos ſum⁹ fures ꝛc̃. Precipit
q̄ ſim⁹ caſti q2 null⁹ vellet q̄ i tunica ſua cade
ret lutũ ꝛc̃. Quare g° vis i pſona tua lutũ lu/
xurie. Et nos facim⁹ opp^m ꝛc̃. quot luxurie ꝛ
corruptiões fiũt in mũdo cognate cũ cognat̃
ꝛc̃. idẽ de alijs pctis. Ecce q̄re dicit: ipi ſupbe
ꝛc̃. ¶ Terti⁹ grad⁹ dine mie tãgit̃ ibi: patiẽs
dñs: q2 ſupportat criminũ grauatiõez. Quã/

tum creditis vos q̄ ſit pondus vni⁹ pcti mor
talis vni⁹ libre vel vncie ꝛc̃. Dico q̄ ſi eẽt poſ
ſibile q̄ vna mõtanea ligaret̃ ad collũ vnius
aie btẽ in celo nõ ſentiret põdus ſicut nec vos
ſentiretis põdus alicui⁹ margarite: ſꝫ ſi ania
vna in celo h̄ret vnũ pctm̃ mortale: tm̃ ē pon
dus q̄ celũ nõ poſſet eã ſuſtinẽ imo ſtatim ca
deret in iſernũ. Plus põderat g° pctm̃ mor
tale q̄ꝫ mõtana Iõ dicebat Dd̃. poſtq̄ꝫ pecca
uit: Iniq̄tates mee ſupgreſſe ſt̃ caput meũ: ꝛ
ſicut onus graue grauate ſunt ſup me pſ. xxx
vij. Quõ g° pt fieri q̄ vn⁹ pctõr q h̄et tot pec
cata mortalia grauiſſima mag̃ ꝛ turpia pt ea
portare ſi celũ nõ põt vnũ pctm̃ mortale ſu/
ſtinẽ. Dico q̄ nec celũ nec t̃ra nec pctõr poſſꝫ
ſuſtinere põdus vni⁹ pcti mortalis: niſi q2 tã/
ta eſt dei mĩa ꝛ ei⁹ iſinita patiã q̄ ipſe manu
ſua portat ꝛ ſuſtinet oĩa pctã nr̃a mortalia vl̃
venialia. Iõ plãgendo dicit. Pctã vr̃a facta
ſunt mihi moleſta. Laboraui ſuſtinẽs. Iſa. i.
Ecce q̄ꝫta eſt dei patiã. Eſſet magna patiã re
gis vel pape qui portaret puerꝝ in brachijs ſu
is q daret ſibi alapas nec pp hoc dimitteret
ipm̃ cadere. Maior ē dei patiã q portat nos
oẽs in manu ſua ꝛ q̄ttidie damus ſibi alapas
peccãdo ꝛ nõ dimittit nos cadere. Sꝫ in die
iudicij d̃s retrahet manũ ſuã: ꝛ tũc oẽs pctõ/
res ſubito cadẽt in iſernũ in corpe ꝛ aĩa pon
dere pctõꝝ. Iõ dic̃ pp̃ha. Cõuertimini ad dñz
deũ veſtrũ q benign⁹ ꝛ miſericors eſt patiẽs
ꝛ m̃lte mie. Iohe. ij. Quilibet ſcit q̄lẽ vitã tꝫ
ꝛ in q̄b⁹ pctis viuit ꝛc̃. ¶ Quart⁹ gradus tã/
git̃: multũ miſericors dñs: q2 penitẽti dimit/
tit culpas in iſtãti. Cũ. n. hõ petit veniã cum
dolore de pctis: ꝛ pposito nõ redeũdi ſtatim
pcit ꝛ remittit culpas: ꝛ recipit in gr̃a ſua: ꝛ
aĩa remanet purior ſole. Sic. n. in ipa exorta
luce ſolis tenebre expellũt̃. Derelinq̄t impi⁹
viã ſuã ꝛ vir iniq̄⁹ cogitatiões ſuas ꝛ reuer/
tat̃ ad dñm: ꝛ miſeribit̃ ei⁹: ꝛ ad deũ nr̃m: q̄ñ
mult⁹ ē ad ignoſcẽdũ. Iſa. lv. Si aliq̄s i p̃ſen
tia regis occidiſſet reginam ꝛ filios regis: ꝛ
peccaſſet cũ filiab⁹ regis. Deide vẽiret ad pe
tendũ veniã regis: vtrũ eẽt rex i mũdo q pce
ret tali ꝛ remitteret. Credo q̄ ñ niſi xp̃s. Ad
ſi aliq̄s interfeciſſet oẽs apl̃os ꝛ peccaſſet cũ
oib⁹ mulierib⁹ ꝛ crucifixiſſet xp̃z ſi poſt cũ do
lore cordis veniret ad xp̃z ꝛ peteret veniã: ſta
tim pceret ſibi ꝛ reciperet eũ in gr̃a ſua. Si iu/
das q vẽdidit xp̃m petiuiſſet veniã ſicut deſpa
uit: ſtati pepciſſet ſibi bono corde Pꝫ ſua ma
gna mĩa. In q̄cũq̄ die ingemuerit pctõr: nul
li⁹ iniuſticie eius recordabor. [illegible] ſm

lxx. ¶ Quit⁹ grad⁹ tãgit̃ ibi: Suauis dñs vni/
uerſis: q2 ñ ſolũ dimittit penitẽti culpas: imo
rogãti relaxat pẽas. Dicũt ſcti doctores the
ologi q̄ pro q̄libet pctõ mortali tenet̃ hõ fa/
cere ſeptẽ ãnos pniaz in hoc mũdo. Rõ: q2 i
q̄libet pctõ mortali hõ facit ꝯ ſeptẽ dõa ſpũs
ſcti: alias reſtat pẽa i purgatorio. Verbigr̃a.
ſi tu recurriſti ad dinos ꝛc̃. lꝫ de h̄ ſis ꝯfeſſus
ꝛ abſolut⁹: tñ opꝫ te ſeptẽ ãnos facere pniaz
in hoc mũdo pro q̄libet vice q̄ recurriſti. Itẽ
pro q̄libet iuramẽto falſo enormi vl̃ blaſphe
mia. Itẽ q nõ audit miſſã cõpletã i die dñica
mortalr̃ peccat. Itẽ q frãgit feſta. Itẽ qui nõ
honorat parentes ꝛc̃. Pro q̄libet vice tenet̃
ſeptẽ ãnos d̃ pniã. Eſt forte hic aliq̄s q tenet̃
mille ãnis de pniã ꝛ pl⁹ ꝛ tãdiu nõ viuet bñ
nec mũdus forte tm̃ durabit. Sꝫ ecce mĩa dei
q̄ꝫta eſt q2 ſi in orõne quã facit̃ q̄libet mane ꝛ
ſero cogitãdo quõ dꝫ fieri. ſ. q̄ videtis xp̃z in
cathedra iratũ ꝯ vos ꝛc̃. d̃bertis dicẽ Pĩ nr̃.
Itẽ de aue maria ad virginẽ mariã. Si deuo
te vos orat̃ dicit de⁹: de illis mille ãnis pnie
ego dimitto tibi decẽ vel cẽtũ vel totũ. Hoc
oñdit̃ manifeſte. Mat. xviij. de ſuo debitore
decẽ milia talẽtoꝝ. cui dixit: Serue nequã oẽ
debitũ dimiſi tibi: q̄ñ rogaſti me. Ergo vide
te q̄ñ ſuauis eſt dñs: btũs vir q ſpat in eo pſ.
xxxij. Pĩ veſter miſericors ē. ¶ Sext⁹ grad⁹
tãgit̃ ibi: ꝛ miſationes ei⁹ ſup oĩa opa ei⁹ q2
petẽti cõfert gr̃as: nõ ſolũ aũt penitẽti remit
tit culpas ꝛ rogãti relaxat penas. imo ꝛ petẽ
ti ꝯfert niſi aĩe ſint nociue. Quia ſic vos filio
febricitãti vr̃o fruct⁹ petẽti nõ daretis ſibi: ſꝫ
cũ lachrymis peteret q2 nocerẽt ſibi: ſꝫ dabit̃
ſibi meliora ꝛ vtiliora. ſ. zuccarũ roſatum vel
alia bõa. Ita d̃s filijs ſuis dat eis qd̃ ē magis
vtile ꝛ pficuum. Multi petũt pecunias: ꝛ nõ
dat̃ eis: q2 ſcit d̃s q̄ eſſent eis dãnoſe. Idẽ de
iſirmo q petit ſanitatẽ ꝛc̃. ſꝫ ſi gr̃a quã petũt
ſit eis bõa ꝛ pficua. ſtati d̃s ꝯcedit. Ecce q̄ꝫta
eſt ei⁹ mĩa. Declaret̃ iſta mĩa p ſiſitudinẽ ta/
lẽ. Si aliq̄s ſuis crib⁹ eẽt ſniatus ad furcaz: ꝛ
ille petẽs veniã a rege rex ſi pceret magnam
miaz ei faceret: ſꝫ ſi ille hõ vltra h̄ peteret ali/
quã gr̃az a rege equũ vel caſtrũ vel alia ꝛ da
ret ſibi: maiorẽ gr̃az ſibi oñderet: q2 multi re
ges de hoc indignarẽt̃. Sic ẽt d̃s qui miſeri/
corditer pcit pctõri ad furcã iferni ſniato q̄ñ
hũiliter petit ſibi indulgeri: deide ꝯcedit ſibi
gr̃as ei vtiles ꝛ pficuas: nec indignat̃ ei petẽ
ti: nec iproperat pctã. De⁹ dat oib⁹ affluenter: ꝛ
nõ iproperat. ſ. pctã preterita. Iac. i. Nõ. nõ
iproperat. Iã ſcitis de btã Magdalena q̄lis

fuit ꝛ xp̄s ſibi oīa remiſit. Et qñ magdalena
petiit pro gr̄a ꝙ eēt ſocia v̄ginis mr̄is ſue cō
ceſſit ſibi:nec iproperauit pctā dicēdo. Et nū
quid feci tibi ſatis ꝛc̄. Ita ꝙ eſſet apoſtola ꝛ
pceſſit ſibi. Itē ꝙ poſſet viuere in ɔtēplatiōe
ſine cibo ꝛ potu in deſerto:ꝛ ɔceſſit ſibi.xxxiij.
annos. Itē ꝙ ab angelis eleuaret̄:ꝛ ɔceſſit ſi
bi. Ite de paulo apl̄o cui remiſit oīa pctā ꝛ
poſt petiit vt oñderet ſibi celū ꝛ gloriaꝫ ei⁹:ꝛ
fecit ꝛ nō iproperauit. Ita facit de pctōrib⁹. Jō
Iſa. Miſerationū dñi recordabor:laudē dñi
ſup oīb⁹ que reddidit nobis dñs: ꝛ ſup multi
tudinē bonoꝝ domui iſrl̄ que largit⁹ ē eis ſꝫ
indulgentiā ſuā:ꝛ ſm multitudinē miſericor
diaꝝ ſuaꝝ. Iſa.lxiij. Ergo p̄r vr̄ miſericors eſt.

¶ De eadem dominica. Sermo tertius.

Estote miſericordes. Lu.vi.

In iſto ſmone inten
do declarare quō debem⁹ miaꝫ hr̄e
de aīab⁹ nr̄is. Sꝫ p° ſalutet̄ vir.mr.
Pro declaratōe h⁹ v̄bi ꝛ itroductōe materie
pdicāde: ſciēdū ꝙ poſt deū plus obligat̄ hō
aīe ſue ꝙ̄ alicui creature. Et ecce quō ſcti do
ctores declarātes modū charitatis ꝛ dilecti
onis in pmo loco ponūt deū quē ſup oīa cre
ata tenet̄ hō diligē. ſcd̄o aīaꝫ. 3° ɔximū. quar
to corp⁹ ppriū. qnto bona tp̄alia. P° ergo
ponūt deū:qꝛ amore dei in corde dꝫ eē vt ole
um in lāpade:qd̄ eminet ꝛ ſup natat ſup oēꝫ
aliū liquorē. In ſcd̄o loco ponūt aīaꝫ:quā p⁹
deū debem⁹ diligere ſup oīa alia:qꝛ lꝫ debeat̄
diligere patrē ꝛ matrē filios ꝛ amicos:nō tñ
tn̄ ꝙ amore eoꝝ faciatis aliqd ɔ̄ aīaꝫ veſtrā.
Corp⁹ aūt ꝛ bona poteſtis ponere pro eis:ſꝫ
aīam nō caueatis ibi: In 3° loco ponit̄ amor
ɔximoꝝ ꝛ quāto ſunt ɔximiores tātomagis
debetis eos diligē. ſ.fili⁹ patrem: ꝛ ecōuerſo:
vxor viꝝ ꝛ ecōuerſo:fr̄ fratrē: ꝛ ecōuerſo:ꝛ ſic
de aliis. In quarto loco ponit̄ corpus ppriū.
Quilibet dꝫ diligere corp⁹ ppriū ſꝫ magis
ɔximū. Quito diligēda ſunt bona tp̄alia:vt
diuitie:dignitates:honores:bn̄ficia:ꝛ officia
ꝛc̄. Tñ hodie videmus ꝙ plus diligūt bona
tp̄alia ꝙ̄ corp⁹ ppriū ꝛ ꝙ ɔximus pluſq̄ aīa
ꝛ ds. Ecce q̄liter ordo charitatis ē inordina
tus. De pdicta ordinatiōe charitatis auctas
Introduxit me rex in cellā vinariam: ordina
uit in me charitatē. Can.ij. Cellā vinariā vo
cat ſtatū deuotōis qñ ds de mala vita. vocat
aliquē ad bonā vitā ꝛ ad deuotionē: talis pt̄
dicere. Introduxit me rex in cellā vinariaꝫ:ꝛ
inebriat̄ in amore dei:ꝛ ordinauit in me cha
ritatē in pdictis gradib⁹:vt dicit ibi glo.
ꝛ poſtille. Si g° ex ordinatiōe dīna debem⁹
hr̄e miam erga ɔximū: multo magis erga
aīam. Jō dicit thema. Eſtote miſericordes: nō
ſolū ɔximis ſꝫ aīab⁹ veſtris. Nullus pōt vere
miſericors eē ɔximo niſi p° ſit miſericors aīe
ſue. Bn̄ facit aīe ſue vir miſericors. Qui aūt
crudelis eſt ēt ppinquos abiicit. Prouer.xi.
No. ppīquos.i.gnoꝫ ſenſus corpales abiicit
ſ.ɔtū ad actū:qꝛ nō curat bn̄ viuē:nec bn̄ au
dire:ſꝫ ea q̄ dꝫ vidē ꝛ audire:ꝛ ſic de aliis:ps
the. Miā quā dēm⁹ hr̄e nos erga aīas nr̄as
pōt declarari per ſeptē opa miſericordie que
erga corpa debem⁹ hr̄e que ponunt̄ a xp̄o.

- Primum eſt cibare eſurientem
- Secundum potare ſitientem
- Tertium colligere peregrinum.
- Quartum veſtire nudum
- Quintum viſitare infirmum
- Sextum redimere captiuum
- Septimum ſepelire mortuum.

Iſtud op⁹ ponit̄ Thobie.iiij. Iſta ſeptē opa
mie ſunt exercēda ſpūaliter circa aīam nr̄aꝫ.
¶ Primū op⁹ miſericordie eſt ꝙ debem⁹ aīaꝫ
noſtrā cibare.ſ.cibo ſcripturaꝝ. De quo xp̄s.
Nō in ſolo pane viuit hō:ſꝫ in oī v̄bo qd̄ pro
cedit de ore dei. Matt.iiij. No. de ore dei nō
dicit de ore virgilii vel terētii ꝛc̄.ſꝫ dei. Iſte ci
bus dat̄ aīe legendo verba dei. Liber aptus
eſt mēſa:ibi comedit aīa legendo ꝛ contem
plando. Si dicat aliqs:ego neſcio legere. Jō
ꝛc̄. Solutio:ideo detis ſibi cibū audiendo.ſ.
miſſam deuote. Cuius pncipiū eſt cōfeſſio:in
qua debetis eē:ſicut ſi aliquis dñs inuitaret
vos nūqd venietis vos in medio prandii:ne
quaq̄:ſꝫ in pncipio venietis in ablutione ma
nuū ꝛ bn̄dictione mēſe. Sic xp̄s inuitat nos
in quolibet feſto ad prandiū miſſe. Et ſicut ſa
cerdos cōicat ſacr̄aliter:ita ꝛ vos cōicare de
betis ſpūaliter. Jō iā debetis eē in principio
ꝛ audire cū ſilētio:ꝛ audita miſſa aīa eſt ſati
ata intm̄ ꝙ per totā hebdomadaꝫ ſibi valet.
Itē audiēdo ſermones aīa cibat̄. Predica
tor eſt coquus ꝛ ſuitor miniſtrans vobis que
parauit in coqna ſpūſſcti. Itē quolibet mane
ꝛ ſero cibare aīam debetis deuote orādo ge
nibus flexis. primo ſignādo vos. Deinde di
cat̄. Credo in deū. P̄r nr̄. ꝛ Aue maria. Nā
ſicut bis vel ter datis cibū corpi fetido ꝛ cor
ruptibili ita bis in die mane ꝛ ſero detis cibū
aīe. Ecce quare dicit. Eſtote miſericordes. Pꝫ
ꝙ pctm̄ eſt illoꝝ q nō cibāt aīaꝫ ſuā. ¶ Secū
dū op⁹ miſericordie erga corp⁹ eſt potare ſitiē
tē. Iſtud op⁹ debem⁹ erga aīaꝫ exercē. Po

tus aīe ſūt lachryme cōpūctiōis pnīalis: ꝛ de
uotiōis ſpūalis:ꝛ affectionis celeſtialis. Da
uid. Potū dabis nob̄ i lachrymis in mēſura
pſ̄.xxix. In prādio feſtiuali bibit hō vinū tri
plex. p° in pn° bibit hō vinū albū. ſcd̄o rubeū
tertio clarū. Ita lachryme ſūt triplici differē
tia. P° ſūt lachryme q̄ veniūt ex cōpūctione
pniali. Itē in pn° tāq̄ vinū albū. Verbigr̄a.
Qñ religioſus itra ſe cōpūct⁹ dicit. O miſer
qd̄ erit de me ꝛc̄. ꝛ plorat:tūc aīa potat̄ albo
vino. Idē de clerico ꝛ layco. Ecce q̄re dic̄ po
tū dabis nobis ꝛc̄. Nō q̄re dicit in mēſura:qꝛ
quāto pctā ſūt maiora ꝛ grauiora: tāto plus
ꝛ lachryme debēt magis abūdare. Scd̄o la
chryme ſūt deuotiōis ex cōpaſſiōe paſſionis
xp̄i. Iſte ſūt vt vinū rubeū. Iſte lachryme nō
veniūt ꝙ̄diu hō ē in pctō:ſꝫ poſtq̄ hō habuit
ɔtritionē de pctis veniūt iſte lachryme deuo
tiōis. In mēſura:qꝛ q̄nto hō plus elōgat̄ a ne
gociis mūdi ꝛ ɔtēplat̄ xp̄i paſſionē tāto ma
gis abūdāt lachryme deuotiōis ſpūalis. Ter
tio lachryme ſūt affectōes celeſtiales tāq̄ cla
retū q̄ inebriat aīaꝫ ex deſiderio padiſi ꝛ eēn
do cū deo. In mēſura quāto plus deſpiciunt̄
honores:diuitie:officia:ꝛ dignitates mundi
huius:tāto plus abūdāt lachryme affectiōis
celeſtis. Ergo eſtote ꝛc. ¶ Tertiū opus mie
ē colligere pegrinū: qꝛ ñ pōt ſecū portare do
mū. Ita erga aīaꝫ nr̄aꝫ exercē debem⁹:q̄ ē pe
grīa dupl̄r. p° negatiue qñ ñ fac̄ opa mēitoria
2° affirmatiue diſcurrēdo ad ſcl̄aria negocia
Jō ē mag̃ mia ipaꝫ coligē opādo meritorie ꝛ
rcollgē eā. ne ſe diſtrahat i negociis mūdāiſ ꝛ
tp̄alib⁹ ꝙ nō curat de aīa de q̄ dēm⁹ curare.
Jō dicit ſcriptura. Miſerere aīe tue placēs
deo:ꝛ cōtine ꝛ ɔgrega cor tuū i ſanctitate ei⁹
ꝛ triſticiā lōge expelle a te. Ecci.xxx. Quar
tū op⁹ mie ē veſtire nudū. Idē circa aīaꝫ nr̄aꝫ
faciēdū. Veſtes aīe ſunt v̄tutes. Camiſia aīe
eſt virt⁹ caſtitat̄ q̄ carnē tāgit vt camiſia:ſecū
da tunica ē humilitas:qꝛ caſtitas ſine hūilita
te nō placet deo. Virgo aūt Maria nō pla
cuiſſet deo ex ſola v̄ginitate. Jō dicit ipa. Qꝛ re
ſpexit hūilitatē ancille ſue ꝛc. Quid valet p
ſona caſta ꝛ pſūptuoſa q̄ deſpicit ꝛ idignat̄ d̄
pſona luxurioſa dicēs. Nō ſuꝫ ego talis. Nō
ſic v̄go Maria deſpexit mariā magdalenā.
Hoc nihil vꝫ. Tertia tunica ſiue pelliciū ē cō
paſſio xp̄i. Mātellū aūt ē charitas.i. Pe.iiij.
Charitas opit multitudinē pctōꝝ. Jō apl̄us
Induite vos ſicut electi dei ſci ꝛ dilecti viſce
ra mie:benignitatē:humilitatē:modeſtiā pa
tiētiā:ſupportates inuicem ꝛc. ad Col.iij. Dic
habet̄ rn̄ſionē ad vnam qōnem quaꝫ aliqui fa
ciunt vtrū in alio ſeculo erim⁹ nudi vl induti
Dico ꝙ de bonis null⁹ erit nud⁹:qa nihil tur
pi⁹ q̄ꝫ videre aīaꝫ nudā. Et ſic ſi mō veniret
aliq̄ pſona nuda:oēs idignarēt̄ ɔ̄ eā. Sic ſci
idignāt̄ ɔ̄ aīaꝫ nudā clamātes:ad ifernū ad i
fernū:i q̄ inferno oēs aīe ſunt nude. Jō Joā
nes dicit. Btūs q vigilat.i.ē diligēs:ꝛ cuſto
dit veſtimēta ſua ne nud⁹ ambulet ꝛ videāt
turpitudinē ei⁹. Apoc.xvi. ¶ Quitū ē viſita
re ifirmū ꝛ ɔſolari eū qd̄ multum placet deo.
Idē de aīa q̄ ifirmat̄ q̄libet die:qa null⁹ ē ita
ſcūs ꝛ pfect⁹ qn peccet. Septies i die cadit iu
ſtus. Prouer.xxiiij. ad min⁹ venial̄r peccan
do:ex aliqb⁹ exceſſib⁹ vite vel ſupfluitatib⁹.
Jō viſitāda ē tali mō. In ſero poſtq̄ hō fecit
orōnē:dꝫ hō exāminat̄ q̄l̄r expēdit diē. Si ē ſcl̄ā
gioſus vl cl̄ic⁹ dꝫ cogitare q̄l̄r dixit offm̄:miſſā
ſi defecit i aliq̄ ſi errauit ialiq̄.ſ.comedēdo:bi
bēdo:loq̄ndo:iſto mō viſitat̄ ifirm⁹. Iſto mō
ille ſctūs Job viſitabat ſpm̄ ſuū. Jō dicebat.
Vitā ꝛ miaꝫ tribuiſti mihi:ꝛ viſitatio tua cu
ſtodiuit ſpm̄ meū Job.x. Et ſicut q̄libet tenet̄
viſitare aīaꝫ ſuā. Ita rectores tenēt̄ viſitare ñ
ſolū aīaꝫ ppriā:ſꝫ villā eis cōmiſſaꝫ:ſi ſit in ea
aliqd ɔ̄ deū vel ɔ̄ ɔximū vel ɔ̄ bonū publicū
Alias i malo pūcto repiunt̄ rectores niſi cor
rigāt pcā notoria. Sec⁹ de occultis. Viſitās
ſpēꝫ tuā nō peccabis. Et ſcies q̄ꝫ qm̄ mltiplex
erit ſemē tuū:ꝛ pgenies tua q̄ſi herba terre.
Ingredieris i abūdātia.ſ. v̄tutū:ſepl̄chꝝ tuū
ꝛc̄. Joā.v. Cōtra deū ſunt blaſphemie:ɔ̄ ɔxi
mū luſores ɔ̄ bonū publicum meretrices ꝛc̄.
¶ Sextū opus mie ē redimē captiuos. Ma
gna mia ꝛ maxima qñ ſunt in pīculo abnegā
di. Ita circa aīaꝫ q̄ multis debitis ē obligata
i hoc mūdo:ꝛ hoc p ſuis culpis ꝛ pctis pteritis
Scd̄m doctrinā ſcōꝝ doctoꝝ p quolibet pcō
mortali obligat̄ in hoc mūdo i ſeptē annis d̄
pnīa. Rō:qꝛ in q̄libet pcō mortali facit iniu
riā ſeptē donis ſpūſſancti. Et ſi i pn̄ti qs perfe
cte non ſatiſfecerit:neceſſario in purgatorio
ſi in gr̄a decedat ſoluere habebit. Opera pe
nitentialia ſunt que reſtāt:vt ieiunia:orōnes:
ꝛ hmōi:ꝛ ſic redimit̄ ſpūs. Eſt qui multa redi
mat modico pcio:ꝛ ē reſtituēs ea in ſeptuplū
Ecci.xx. Nō. Eſt q multa ꝛc̄. non dicit q ſunt
qꝛ pauci ſunt qui faciunt pniam oēs dāt ſe ſo
laciis. Sꝫ in quolibet loco vel collegio ē ali
qs q facit pniam ppter quē de⁹ ſuſtinet alios
qꝛ alias forte ſtatum deſtruerent̄. Nō modico
precio:qꝛ nō ſunt ɔdigne paſſiones hui⁹ tp̄is
ad futuram gl̄iam que reuelabit̄ in nobis ꝛc̄.

ad Ro.viij. No.reſtitues ea in ſeptuplū. Cō
cluſio eſt hic theologie: ꝙ nullū opus pniale
ſatiſfacit niſi fiat in gr̄a. Oꝫ.n. ꝙ opꝰ ſit me
ritoriū ad hoc ꝙ ſit ſatiſfactoriū. Ita ꝙ opa
pnialia fcā in gr̄a ſunt ſimul meritoria ꝛ ſatiſ
factoria. Iō dicit reſtitues in ſeptuplū ꝑꝑ ſe-
ptē dōa ſpūſſcti q̄ ꝑ pniaꝫ ſibi reſtituūt: ꝛ ꝑꝑ
ſeptē pctā mortalia que ſibi remittūt: gº eſto
te miſericordes ꝛc̄. ¶ Septimū opus miſicor
die eſt ſepelire mortuos. Et iſto ope Tobias
multū placuit deo. Iſtud opꝰ exercēdū ē cir-
ca aiaꝫ nr̄aꝫ. Nobiliſſima ſeplchra aiarū ſunt
vulnera xp̄i: ſcꝫ manuū q̄ꝫ pedū q̄ꝫ ēt lateris.
Sepelit in eis aīa meditatione ꝛ ꝯtēplatōe
cogitādo illa ſctiſſima vulnera que apuerūt
paradiſum. De iſto ſepulchro allegorice dic̄
Iſay. Excidiſti tibi hic ſepulchrū: excidiſti in
excelſo memoriale diligēter i petra taberna-
culū tuū. Iſa.xxij. No. excidiſti tibi ſepulchꝛ
ſ. ope intellectꝰ ꝯtēplando. Memoriale q2 ſe
pulchꝛū dr̄ monumētū.i. monēs mētē. In pe
tra de qua apl̄us. Petra autem erat xp̄us. i.
Chorin.x. Ergo eſtote miſericordes.

¶ De eadem dominica. Sermo quartus.

Creatura liberabit a ſerui tute corruptōis in libertatē gl̄ie vel libertate gl̄ie fi
lioꝝ dei. Verbū iſtud hēt textualit̄
ad Ro.viij. ꝛ in epl̄a currētis dñice thēa dat
mihi motiuū ꝺ libero arbitrio ꝑdicādi. Mā
erit bona ꝛc̄. Salutet ꝺgo Maria. Pro de-
claratione huiꝰ ꝺbi ꝛ māe ꝑdicāde introdu-
ctione: ſciēdū ꝙ iter oēs creaturas corꝑales
a deo in hoc mundo creatas ſingulare ꝑuile
giū eſt hōis hēre liberꝫ. ſ. arbitriū. Quedā.n.
creature ſunt que nullū hn̄t arbitriū nec libe
rū: nec coactū: vt ille creature q̄ nullā hn̄t co
gnitionē. Quedā aūt hn̄t arbitriū ſꝫ nō libe-
rū: ſꝫ quaſi coactū ꝛ neceſſitatū: vt aīalia irrō
nabilia. Solus āt hō hēt liberꝫ arbitriū. Pri
mus gradꝰ creaturaꝝ corꝑaliū eſt que nullaꝫ
cognitionē hn̄t imo ſine ꝓprio iudicio mouē
tur iuxta qualitates eis a deo datas ab initio
Verbigr̄a. de lapide qui nō hēt cognitionē:
ſꝫ nālit̄er deſcēdit: ꝛ de igne q nālit̄er aſcēdit
ſurſuꝫ. Itē idē de arborībꝰ ꝓducētibꝰ fructus
ꝺm ſuas q̄litates ſine aliq̄ arbitrio: ſꝫ faciunt
ſua opa ſicut ſagitta miſſa a ſagittario. Scđs
gradus eſt creaturaꝝ corꝑaliū: que hn̄t arbi-
triū ſꝫ nō liberꝫ ſꝫ coactū vel neceſſitatū: ſicut
ſunt creature que hn̄t cognitionē ꝛ iudiciuꝫ:
ſꝫ nō ē liberꝫ: q2 nō hn̄t rōnē. Verbigr̄a. ꝺ pul
lo q̄n videt miluū. ſtatiꝫ arbitrat ꝛ iudicat ꝙ
eſt ꝯrius ei: ꝛ fugit. Itē de oue ꝛ de agno re-
ſpectu lupi. Homini aūt ds̄ dedit arbitriuꝫ ꝛ
iudiciū. Quia ſi iudicat aliqd eē ſibi bonū: ſꝫ
eēt in dānū ꝓximi nō fac̄. Verbigr̄a. ſi aliqs
hō deſiderat aliqđ bonum delectabile: puta
vnū magnū ſolatiū. Ecce arbitriuꝫ: ꝛ nō vult
recipe illud ſolatiū: q2 eēt ꝯ deū: tūc arbitriū
eſt liberꝫ ꝛ nō coactū. Iō hōi ſoli iputatur ad
meritū ſi facit bona vel demeritū ſi fac̄ mala
ex libertate arbitrij Auctas. Deus ab initio
cōſtituit hoīeꝫ ꝛ reliqt illū in manu ꝯſilij ſui
glo. in libertate arbitrij. Adiecit mandata ꝛ
ꝑcepta ſua. Si volueris mādata ꝯſeruare cō
ſeruabūt te. Appoſuit tibi aquā ꝛ ignē ad qđ
volueris porrige manū tuā. Ante hoīeꝫ vita
ꝛ mors bonū ꝛ malū: qđ placuerit ei dabit il
li. Eccl̄.xv. No. Adiecit mādata ꝛ precepta.
Differētia eſt iter mādata ꝛ ꝑcepta ſtricte lo
quēdo: q2 mādata ſunt ꝑcepta affirmatiua q̄
inducūt ad virtutes: ꝛ obligāt ſemꝑ: ſꝫ nō ꝓ
ſemꝑ: q2 in caſu nō ſunt ſuāda: q2 in magna
neceſſitate pn̄t feſta frāgi. Itē i caſu nō tenet
hō honorare parētes ſi abnegant fidem ꝛc.
Precepta aūt ſunt mādata negatiua q̄ ꝓhi
bēt vicia: ꝛ ſunt affirmatiuis fortiora. q2 nul-
lo caſu pn̄t frāgi. q2 in nullo caſu adorādi ſūt
dij ex̄nei: nullo caſu eſt ꝑiurādū. ꝛ ſic de alijs
negatiuis q̄ obligāt ſꝑ ꝛ pro ſꝑ. Pꝫ gº ꝯº ꝙ
ſuꝑ oēs creatas corꝑales ſolꝰ hō hꝫ liberꝫ ar-
bitriū. No. q̄ttuor ḡdus ligatōis libi arbitrij

Primus eſt per gehennam.
Secundus eſt per culpam.
Tertius per gratiam.
Quartus per gloriam.

Primū eſt ligatū durabilit̄. Scđm ē ifirmuꝫ
debiliter. 3m eſt ſanatū veraciter. Quartū eſt
eleuatū ſublimiter. ꝛ de q̄rto loqt̄ thema di-
In libertatē gl̄ie filioꝝ dei. ¶ Dico pº ꝙ pri
mus gradus liberi arbitrij eſt ligati durabilr̄
ꝛ iſte gradus liberi arbitrij eſt in dānatis: q
hn̄t liberꝫ arbitriū: ſꝫ ligatū totalr̄. Nō creda
tis ꝙ liberꝫ arbitriū ſit actꝰ vel habitꝰ: ſeu q̄li-
tas accidētalis acqſita: imo eſt eſſentiale ipſi
us aīe: ꝛ nullo mō deꝑdit. ſꝫ in dānatis ligat
totaliter: intm̄ ꝙ ab intra nō pn̄t velle aliqđ
bonū: nec ad ex̄ facē. ſꝑ cupiūt ꝛ ꝺſiderāt ma
la ſi voluit aliqđ bonū: tn̄ hoc velle eſt maluꝫ
ꝑꝑ malū finē. ſicut pꝫ de illo diuite petēte ꝙ
ds mitteret aliquē ex mortuis: ſr̄ibꝰ ſuis vt fa
cerēt pniaꝫ ne dānarent. Dico.n. ꝙ iſtud de-
ſideriū erat malū ꝑꝑ malū fineꝫ. q2 ſciebat ꝙ
ex coꝝ dānatōe ſibi augmētaret pēa: ſicut ꝯdi
tioni ardēti addunt ligꝫ: magis cōburit. Q2

ergo ipſe merebatur pati cū alijs cū qbꝰ pec
cauit. deſiderabat ꝙ illuc nō venirent: ꝛ iuſti
tia dei ipediret. ecce malus finis. De hoc vi-
de ſctm̄ Tho. in.i.ij. di.l. Pꝫ gº ꝙ dānati hn̄t
liberꝫ arbitriū ſꝫ ligatū totaliter. Sūt.n. ſicut
captiuꝰ vel miles captꝰ ligatꝰ ꝛ cathenatꝰ qui
liberꝫ arbitriū hꝫ ſꝫ ligatuꝫ q2 nō ꝑt facere qđ
vult. Idē de dānatis. De hoc auctas. Ligatis
manibꝰ ꝛ pedibꝰ eiꝰ mittite eū in tenebras ex
teriores. Mat.xxij. No. in tenebras exterio-
res. In hoc mundo pctōres ſunt in tenebris
interioribꝰ. q2 pctā ſunt in aīa intꝰ. ſꝫ in infer
no erūt in tenebris exterioribꝰ. q2 licet ibi ſit
ignis: paꝝ clareſcit. ad iſtar ignis ſulphuris.
No. ligatis pedibꝰ. ſ. affectiōis. q2 ea q̄ facimꝰ
oīa facimꝰ affectiōe ꝛ amore. q2 ſi hō timet in
firmitatē vel vitat ꝑicula ꝛ mortē: totuꝫ facit
amore ꝛ affectiōe ad corpꝰ ꝓpriū. Sꝫ in dā-
natis amor ꝛ affectio ligati ſunt. Itē ligatis ma
nibus. ſ. opatione. q2 dānati nullū bonū opa
ri pn̄t. De.h.d. Iere. Ecce ego ꝑdico liberta
tē ait dn̄s ad gladiū ꝛ famē ꝛ ad peſtē: ꝛ da-
bo vos in cōmotionē cūctis regnis terre. Je.
xxxiiij. No. hic q̄ttuor q̄liter liberꝫ arbitrium
dānatoꝝ eſt ligatū totalr̄ ꝛ nō pōt in bonum
aliqđ exire. Pº dic̄ ad gladiū. Iſte gladiꝰ ē
ſn̄ia xp̄i in dānatis di. Diſcedite a me maledi-
cti in ignē eternū. q paratus ē dyabolo ꝛ angel
eiꝰ. Mat.xxv. De iſto gladio dicit Joā. De
ore ipſius ꝓcedebat gladiꝰ ex vtraq̄ ꝑte acu
tus: vt in ipo ꝑcutiat gētes. Apoc̄.xix. Scđo
ad famē. q2 tanta fames: chariſtia: ꝛ pauꝑtas
eſt in iferno ꝙ nō pn̄t guttaꝫ aq̄ obtinē. vt pꝫ
de diuite epulone. 3º ad peſtē. ſ. penaꝝ: laboꝝ
ꝛ miſeriaꝝ. ꝛ oium maloꝝ habūdātia. Quar
to ꝛ dabo vos in cōmotionem cūctis regnis
terre. q2 nō ſolū demōes ad inuicē hn̄t guer-
rā: ſꝫ etiā dānati. q2 pr̄ ꝯ filiū. ꝛ ecōuerſo. vir ꝯ
vxorē ꝛc̄. ¶ Scđs ḡdus libi arbitrij ē libi ar
bitrij ligati ꝑ culpā qđ eſt ifirmū debilit̄. iſte
gradus ē in pctōribus q pn̄t de pctis penitē
ꝛ nolūt. Iō hn̄t liberꝫ arbitriū ifirmū debilit̄.
Sicut.n. infirmꝰ debilr̄ mouet ad illa q̄ ſr̄ ſibi
vtilia: tn̄ diligēter mouet ad ea que ſunt ſibi
ꝯria ꝛ nociua. vt febricitās ad vinū ꝛ fructꝰ ꝛ
ſimilia. Sic ēt eſt de pctōre qui hꝫ libertateꝫ
excūdi ꝛ dimittēdi pctā: ꝛ nō curat. nō ꝯfitet
nec cōicat: nec audit ſmones: nec orat. Ideo
apl̄us. Cū ſui eſſetis pcti: liberi fuiſtis iuſti-
tie. ad Ro.vi. Iō valde cauēdum eſt a pctō
mortali. Qn̄ ſentit ꝙ ꝑſona cōſueuit dulcit ꝛ
delectabilr̄ orare: orat cū tedio. Idē de miſſa
audiēda. Idē de ſmone ꝛ ꝯfeſſione ꝛ cōione
malū ſignū eſt. ſꝫ qn̄ ꝑdicta ſiunt delectabilit̄
ꝛ cū feruore ſpūs ꝛ diligēter bonū ſignū eſt.
De hac mā dic̄ ſcriptura. Liberati a pctō ſui
aūt facti deo hētis fructū vr̄m. ad Ro.vi. Si
cut.n. fructꝰ comedūt delectabilr̄. Ita qui eſt
in gr̄a delectabilr̄ opat ea que dei ſunt. Pro
pter hoc Dđ poſtq̄ꝫ peccauit dixit Miſerere
mei dn̄e qm̄ infirmꝰ ſum: ſana me dn̄e qm̄ cō-
turbata ſunt oſſa mea ꝑs.vi. Nō loquebat de
infirmitate corꝑis. q2 nō legit tūc fuiſſe infir-
mus: ſꝫ loq̄bat de infirmitate aie. No. cū dic̄
oſſa mea. ſicut oſſa ſuſtinēt corpꝰ: ita virtutes
acqſite aīam ſuſtinēt. Nā peccādo ꝯturbant
nō ſolū uirtutes. imo ēt ꝛ potētie aie: memo-
ria: itellectus ꝛ volūtates. ꝛ ſentimēta. oīa cō
turbant per pctm̄. q2 nō delectāt in his q̄ dei
ſunt. ¶ Tertꝰ gradus liberi arbitrij eſt illiꝰ q
eſt ſanatꝰ veraciter. Iſte ḡdus liberi arbitrij
eſt in illis q ſunt in ſtatu gr̄e: viuūt iuſte ꝛ ſcē
ꝺm ſuū ſtatū ꝛ ꝯditionē. Tales aūt hn̄t liberꝫ
arbitriū ſanatū ꝺacit Auctas xp̄i. Amē amē
dico vobis. q2 ſi filiꝰ vos liberauerit: vere libe
ri eritis. Jo.viij. No. Si filiꝰ vos liberauerit.
q̄re xp̄s approꝑauit ſibi liberationem pctōꝝ
q̄re nō dixit ſi pr̄ vl ſpūſſctūs vos liberauerit
cū vna virtꝰ ꝛ ptās ſit triū ꝑſonaꝝ. q2 a princꝰ
mūdi vſq̄ ad finē nullꝰ hō fuit libatꝰ niſi vir-
tute xp̄i ꝛ crucis eiꝰ. Si dicat quō adaꝫ ꝛ alij
ān incarnationeꝫ xp̄i exn̄tes fuerūt liberati a
pctō. Dico ꝙ adā ꝛ multi ſcti patriarche ꝛ ꝓ
phete fuerūt liberati a pctō ex credentia xp̄i
vētur. ꝛ ppl̄s ſimplex iplicite hoc credēs ēt
liberabat a pctis. Ecce q̄re dicit. ſi filiꝰ vos li-
berauerit. Hoc fuit figuratū. Nūe.xxi. in ꝺpē
te eneo. No. hiſtoriā. Figurabat clare ꝑ ꝺpē-
tem eneū: ꝙ ſi aliqs eēt venenatꝰ a ſerpētibꝰ
inferni ꝑ ſuꝑbiā vel auaritiaꝫ ꝛ ſic de alijs. ꝙ
virtute paſſionis xp̄i liberaret ſi eēt credēs ꝛ
obediens. q2 alias nō. ¶ Quartꝰ ḡdus liberi
arbitrij ē illiꝰ qui ē eleuatꝰ ſublimit̄. Iſte gra-
dus ē in beatis in ꝑadiſo. q2 ſic̄ dānati n̄ per-
dūt liberꝫ arbitriū. multo minꝰ ſcti. ſꝫ hn̄t ipm
eleuatū ſublimit̄ a miſerijs. nec pn̄t peccare.
De quo vide ſctm̄ Tho.i. ꝑte. q.lxij. arti.viij.
Diceret aliqs. Liberꝫ arbitriū ē poſſe pecca-
re vel nō. ſꝫ hoc nō pn̄t ſcti. q2 ſr̄ ipeccabiles.
quō hn̄t gº liberꝫ arbitriū. Rn̄deo ꝛ do vobꝫ
ſimilitudinē de duobꝰ nautis hn̄tibꝰ duas na
ues q̄ vadūt per mare. Vna eſt barcha q̄ pōt
capi ꝛ captiuari ab agarenis. ꝛ vna galiota
ita leuis ꝙ nulloº ꝑt capi nec captiuari. Mō
ſꝫ barcha ꝛ galiota habeāt liberꝫ arbitriū ex
ꝑte gubernatoꝝ ꝛ nautaꝝ: tn̄ galiota eſt ma-

gis alta ꝛ firma ꝙ barcha. Ita in ꝓpoſito gli
bet noſtrū nauigat ad celū cū barcha ēt diſco
opta ꝛ pſoꝛata p ſentimē.i.punctiões tēptati
onū cū pículo captiuādi. Patron⁹ ē ſpūs ſi
ne aīa q̄ eſt motoꝛ coꝛpis. ꝛ ē in coꝛpe ſic nau
ta in naui. Sctī aūt nauigāt cū galiota īpec
cabilitatꝭ ꝛ ſine pículo. Ipſi g° ꝓpꝛie ſunt li
beri: ita ꝙ libertas arbitrij nō ꝯſiſtit in hoc ꝙ
eſt poſſe facē bonū ꝛ malū: ſꝫ ꝯſiſtit in h̄ ꝙ hō
pōt eligē h̄. ꝛ illud bonuꝫ ſuato oꝛdine finis.
Uelle.n.malū nō eſt libertas nec ps libertatꝭ
De h̄ vide ſctm̄ tho.i.pte.q.lxij.ar.viij. Alias
nec ds nec angeli bti hērēt liberꝝ arbitriū. qꝛ
nō pn̄t peccare. qꝛ poſſe peccare ē liberi arbi
trij. Jō aplus. Ipſa creatura.ſ. humana libe
rabiꝭ a ſuitute coꝛruptiōis huiꝰ.ſ. poſſibilita
tis peccādi: in libertatē glīe filioꝝ: qđ ē thēa.

De eadem dominica. Sermo quintus.

Sunt viri miſe quoꝝ pieta
tes nō defuerūt

Uerbū iſtud hēt textualr̄ in libꝛo.
Eccl.xliiij. ꝛ officiatꝭ in epla hodi
erna. Hoc dbū loqꝭ de pſonis ſctis ꝛ pfectis
in vita dicēs. ꝙ pͤ pfecte nō ſolū habūdāt in
opibꝰ miſe: ſꝫ ēt in opibꝰ pietatis. Sūt viri ꝛc̄.
Eſt hic vna bꝛeuis qō. Que ē dĩa inter opa
miſe ꝛ opa pietatis. qꝛ niſi eēt dĩa videretꝭ nu
gatio cū.ſ.dicit. Sūt viri miſe ꝛ pietatis. Di
co ꝙ lꝫ vulgarit̄ miā ꝛ pietas ꝓ eodē ſumun
tur: tn̄ ſtricte loquēdo differūt. Quia mia eſt
vna virtꝰ q̄ ꝓuocat coꝛ ad faciēdū bonū ꝓximo
de his que tāgunt coꝛpꝰ. ſꝫ pietas ē dtus que
ꝓuocat creaturā ad faciēdū bonū ꝓximo de
his q̄ ptinēt ad aīaꝫ. Uerbigrā. Dare cibum
vel potū veſtire nudū. ꝛ hmōi. iſta ſꝫ opa miſe
Sꝫ dare ſciaꝫ ignoꝛāti inſtruēdo: vel coꝛrigē
errātē: vel ꝯſolādo triſtē: dubitātē ꝯſiliando
Iſta ſunt opa pietatꝭ q̄ ſꝫ meliora ꝙ̄ opa miſe
qꝛ ſicut aīa vꝫ pluſꝙ̄ coꝛpus. Caro nō ꝓdeſt
qc̄ꝙ̄. Jo.vi. Quāto.n.aīa ē melioꝛ coꝛpe: tā
to bōa q̄ fiūt erga aīaꝫ ſunt meliora. ꝛ illa di
cūtꝭ opa pietatis. Ex h̄ ſeqꝭ ꝙ pdicatoꝛes plꝰ
dāt vobis ꝙ̄ accipiāt. qꝛ dāt vob̄ opa pietatꝭ.
ꝛ vos datis opa miſe. Jō dicebat aplꝰ. ſi nos
vobis ſpūalia ſeminamꝰ: magnū ē ſi nos car
nalia vr̄a metamꝰ. q.d.non.i.Coꝝ.ix. Jō ſcri
bēs ad Thimo. eū exhoꝛtādo ad opa pietatꝭ
dicebat. Exerce teipm ad pietatē. Nā coꝛpalꝭ
exercitatio q̄ fit p opa miſe. ad modicū vtilis
eſt. Pietas aūt ad oīa valet ꝛ vtilꝭ ē.i.Thi.iiij.
Pꝫ g° dĩa īter opa miſe ꝛ pietatis. Jō dicit
thēa. dicūt viri miſe. q̄ꝝ pietates nō defuerūt.
Pꝫ thema. Queſiui amoꝛe vr̄i opa miſe ꝛ pie
tatis in quo nūero pn̄t cōphendi. ꝛ inueni ꝙ
vtraqꝫ pn̄t cōphēdi q̄drupl̄r. Quattuoꝛ.n.ſꝫ
opa miſe que reſpiciūt coꝛpus. totidē ſunt pie
tatis circa aīam. Opa miſe coꝛpoꝛalia ſunt.
Pm̄ dare libere. 2m̄ pꝛeſtare pure. 3m̄
reddere plene. Quartū ſeruire humilime.
Opa aūt pietatꝭ aīe ſunt. Pm̄ oꝛare copi
oſe. 2m̄ loq̄ ꝓfectuoſe. 3m̄ pcere ex coꝛde.
Quartum ſuppoꝛtare gratioſe.
De his q̄ hn̄t iſta.ſ.opa dicit thēa. Sunt viri
miſe ꝛc̄. Primū opꝰ miſe qđ reſpicit coꝛpꝰ
ē dare liberalr̄ petēti elemoſynā. Sūt multi
q̄ diu faciūt expectare pauperē. deinde dicūt
ſibi: vadatis. ꝛ paup pp neceſſitatē iteꝝ petit
ꝛ dicūt ſibi vadas i mala hoꝛa. ꝛ ex tedio dāt
ſibi aliqd: illud nō ē elemoſyna. qꝛ nō datꝭ li
beralr̄: nec bono coꝛde: imo iā paup emit illđ
ex verecūdia ꝛ petitionibꝰ. Sen. Nihil carꝰ
emitꝭ ꝙ̄ qđ pcibꝰ obtinetꝭ. Idē ē qn̄ vir ꝛ vxoꝛ
ſunt in mēſa: ꝛ paup q̄rit ad poꝛtā: ꝛ nullꝰ eoꝝ
det ſibi aliqd dādo vel remittendo cū dulci
ter. magnꝰ defectꝰ ē xp̄ianoꝝ. qꝛ ad minus de
berēt dicē vadatꝭ. Multi.n.finalr̄ petitiōibꝰ
paupis attediati: dāt ſibi fruſtū panis ac ſi ca
ni daretꝭ. No. de illo q̄ cū vno pane voluit ꝓij
cere pauperē: ſꝫ paup ſciuit ludere ad pilā ꝛ
ſciuit ipꝫ recipe: dicēs amoꝛe dei ſit. ſꝫ illa ele
moſyna nihil valet dāti. qꝛ nō dedit libē: nec
bono coꝛde. Auctas. Qui pce.i. modicū ſe
minat. pce ꝛ metet. ꝛ q̄ ſeminat in bn̄dictiōi
bus: de bn̄dictōibꝰ ꝛ metet. Unuſqſqꝫ ꝓut de
ſtinauit i coꝛde ſuo: nō ex triſtitia aut ex neceſſi
tate. Hylarē.n.doctoꝛē diligit ds.ij. Coꝝ.ix.
Et ſeqꝭ. potēs ē aūt ds oēm grāꝫ habūdāter
facē in vob̄ vt in oībus ſp oēm ſufficiētiā hn̄
tes habūdetis. No. q̄ pce ſemiat: dbes cogita
re ꝙ manꝰ paupis ſit terra fructifera ꝛc̄. No.
vnuſqſqꝫ ꝓut voluit deſtinauit in coꝛde ſuo.
No. hic bonū modū faciēdi elemoſynā. De
bes cogitarꝭ: mō ē dn̄ica: ꝛ volo ire ad eccliaꝫ
ad petēdū elemoſynā a deo. Jō volo amoꝛe
ſui dare tot denarios. ꝛ poꝛtātꝭ iā in manu ad
vitandū tediū aperiēdi burſam ꝛ vanā gliaꝫ
ꝛc̄. Scđm opꝰ ē pſtare pure. Mutuare in
cāu maioꝛ mia ē ꝙ̄ dare. Uerbigrā. Si pau
per venit ad diuitē petēs auxiliū ab eo. ꝛ di
ues dat ſibi.xij.vel.xviij.denarios. miaꝫ facit
ſibi. ſꝫ maioꝛ mia fit ſibi ab alio diuite: q̄ nihil
dat ſibi: ſꝫ mutuat ei.x.floꝛe.cū q̄bus poterit
ſeminare: colligē ꝛ ꝓuidē domui ſue ꝛ filijs
ꝛc̄. Jocūdus: ſupple ſꝫ eē hō q̄ miſeretꝭ ꝛ cō
modat: diſpōit ſmōes ſuos i iudicio. qn̄ xp̄s
dicet. Quid feciſti ꝓ me. Ecce ego qđ feci ꝓ

te. oſtēdēs vulnera. Rn̄dē poterit. Dn̄e amo
re vr̄i mutuaui paupi. Et ſeqꭓ. qꝛ i eternū nō
cōmouebitꝭ. Et dico ꙑ iſta mutuatio dꝫ fieri
pure.ſ.ſine vſura. Multi mutuāt. ſꝫ nō pure
pſtāt aūt.x.floꝛ.ꝓ.xij.ꝛc. Alij dicūt. Ego nolo
facē vſurā: ſꝫ ponūt pecunias in poſſe iudeoꝝ
putātes ꙑ iudei pn̄t facere vſuras. ſꝫ dico ꙑ
nec iudei pn̄t facere vſurā. qꝛ qn̄ moyſes dixit
eis. Nō feneraberis frī tuo ꝛc. h̄ dixit ad vitā
dū maiꝰ pctm̄: nō ꙑ eis ꝯcederet licētiā faciēdi
vſurā. Tales faciūt pctm̄ pylati q̄ dixit ſe nō oc
cidē xp̄ꝫ: imo lauit manꝰ. et iudei. Nos hēmꝰ
ꝛc. Et pylatꝰ. Crucifigite eū vos. nō excuſatꝭ py
latꝰ. idē de illꝭ q̄ dicūt. Nō facerē ego vſurā: ſꝫ
vos iudei faciatis. Cū ipis ibūtꭓ ad īfernū. iteꝫ
idē dicēdū ē de illꝭ q̄ faciūt opari captiuos vl
ſuos i die feſto. Digni ſūt moꝛte: nō ſolū q̄ faci
unt ea: ſꝫ q̄ ꝯſentiūt faciētibꝰ. ad Ro.i. Si di
catꝭ g° de q̄ viuā ego ꝛc. dico ꙑ ſi vis mutuarꭓ
pure ſine vſura: ds dabit tibi vſurā. oīa bona
multiplicādo ꝛ ꝯſeruādo. dādo tibi grāꝫ i h̄
mūdo. ꝛ gliaꝫ i alio. Jō auiſeꭓ vos: nolite re
cipe vſurā niſi a deo. 3m̄ opꝰ miſe ē reddere
plene.ſ.reſtituēdo plene: nō ſolū illa q̄ recepit
ſꝫ ēt dānū qđ itulit. ſi recepiſtis bōa. pecūias.
ꝛ fructꝰ. oꝫ reddē. Si dānificaſtis aliquē. ad
idē. Reddite oībꝰ debita. Nemi qc̄ꙗ debeatꭓ
niſi vt inuicē diligatis. ad Ro.xiij. bn̄dictus q̄
pt dicē cū veritate. bn̄dictꝰ ds qꝛ paꝝ hēo: tn̄ ni
hil ē ibi de vſura. furto. rapīa ꝛc. Magis du
rabūt bōa iſtiꝰ q̄ nō hꝫ niſi.xx.vel.xxx.floꝛe. ſꝫ
de bono iuſto: ꙗ illiꝰ q̄ hꝫ mille vl duo.m. de
vſura. furtis ꝛc. Uerbigrā. ſi vultis ꝯſuarꭓ po
ma putrida: ſepare neceē ē. alas ꝛc. Quartū
opꝰ ē ſuire hūiliter. Magn̄ mia ē ſuirꭓ ꝛ hꝫ ma
gnā vtilitatē. Jō xp̄s dedit exēm̄ ſuiēdi. Uo
luit.n. ſuirꭓ ꝛ lauare pedes diſcipulꝭ. Filiꝰ hoīs
nō venit miſtrari ſꝫ miſtrare. ſꝫ dico ꙑ iſtō ſui
tiū dꝫ fieri dulciter: maxīe īfirmis q̄ grauātꭓ īfir
mitate: ꝛ magnū meritū ē. No. h̄ miraculuꝫ
qđ legitꭓ in hiſtoria ſcī Jacobi de q̄nqꝫ vel ſex
ſocijs eūtibus ad ſanctū Jaco. ꝛ in via vnꝰ fu
it infirmus ꝛc. Jō aplꝰ. Uos i libertatē voca
ti eſtis fratres tantum ne libertatem detis in
occaſione carnis.ſ. per charitatē ſpūs: ſerui
te inuicē. ad Gal.v. Iſta ſunt q̄ttuoꝛ opa miſe
q̄ reſpiciūt coꝛpꝰ. Dare liberaliter. pſtare pu
re ꝛc. Quintū opus ē oꝛare copioſe. Et eſt
pmū opus pietatis oꝛare ꝓ oībus generalr̄.
Si oꝛatis ſolū ꝓ vobis vt deus det vobis ſa
nitatē ſi eſtis īfirmus: vel habūdantiā ſi eſtis
paup: vel remiſſioneꝫ peccatoꝝ: bona oꝛatio
ē. Sꝫ eſſet melioꝛ ſi fieret ꝓ oībus infirmis: vl
pauperibus: vel peccatoꝛibus. ꝛ plus obtine
retis oꝛādo ꝓ oībus ꙗ ſolū ꝓ vobis. Jō xp̄s
aplis petētibꝰ: doce nos oꝛare: dixit. Sic oꝛa
bitis. Pater nr̄ ꝛc. ꝛ nō dixit mihi: ſꝫ in pplī
Pr̄ nr̄. ad oſtendendū ꙑ ꝓ oībus eſt oꝛādū ꝓ
illis q̄ ſunt in grā vt in ea ꝯſeruētꭓ. q̄ ſunt i pcō
vt ꝯuertantꭓ ꝓ amicis ꝛ inimicis vt veniāt ad
pniaꝫ ꝓ infidelibus vt illuminētꭓ ꝓ defunctis
vt liberentꭓ a purgatoꝛio. Iſta ē pietas q̄ va
let plus ꙗ mia. qꝛ reſpicit aīam ꝛ vtilitatē. qꝛ
nō ſolū aīe valet. ſꝫ coꝛpoꝛi vite ꝛ bonis: ꝛ ma
ioꝛē cōitatē: qꝛ nō ſolū ꝓ vno ſꝫ ꝓ oībus gn̄a
liter. Jō dicit ſcriptura. Obſecro pmuꝫ oīum
fieri obſecratōes: oꝛatiōes: poſtulatiōes: grā
rūactiones ꝓ oībus hoībꝰ.i. ad Thim.ij. Se
xtū opꝰ eſt loq̄ pfectuoſe. Et eſt ſm̄ opus pie
tatis. Maioꝛē elemoſynā facit lingua ꙗ ma
nus. Inſtruēdo ignoꝛātē q̄ neſcit ſe ſignare:
nec oꝛare: nec Pr̄ nr̄ nec Aue maria: nec ꝯfi
teri. Magna pietas ē talē iſtruere. Itē coꝛri
gere errātē: ꝯſolari triſtē ꝛ hmōi. Jō dicit ſcri
ptura. Ois ſmo malus ex oꝛe vr̄o nō ꝓcedat
ſꝫ ſi q̄s bonus eſt ad edificatōeꝫ vt det grām
audiētibus. ad Ephe.iiij. Magnā elemoſynā
facit q̄ dat ad comedēdū cētū paupibus: ſed
maioꝛē elemoſynā facit pdicatoꝛ q̄ dat ad co
medēdū q̄ngentis vel mille hoībus de cibo
quē parauit in coq̄na ſpūſſancti. Septimū
opus eſt parcere ex coꝛde. Et ē tertiū opꝰ pie
tatis remittere coꝛde offēſas ꝛ iniuriaſ. Nō tn̄
ē pietas offēdēti: ſꝫ ēt ipo offēſo. Qꝛ venenū
iracūdie moꝛtiferꝝ ex viſceribꝰ ſue aīe euomit
Jō Joā. Nos ſcimꝰ qm̄ trāſlati ſumꝰ de moꝛ
te ad vitā: qm̄ diligimꝰ frēs. Qui vō nō diligit
māet i moꝛte. Ois q̄ odit frēꝫ ſuū hōicida ē
ſ. ſuiipſiꝰ. Et ſcitꭓ qm̄ ois hōicida nō hꝫ vitā et
nā.i.Jo.iij. Octauū opꝰ ē ſuppoꝛtare gratio
ſe. ſcire ſuppoꝛtarꭓ tedioſos ē pietas maioꝛ ꙗ
mia. Uerbigrā. Erūt vir ꝛ vxoꝛ: ꝛ vir erit bo
nꝰ ꝛ grꝰ ꝛ moꝛigeratꝰ. ꝛ mulier erit vna rabio
ſa ꝛ ꝯtētioſa. Jō dꝫ vir ſuppoꝛtarꭓ eā: ꝛ ecōuer
ſo. ſi vir ē vagꝰ ꝛ ribaldꝰ: ꝛ mulier ꝓba ꝛ hōe
ſta. ipa ſuppoꝛtare dꝫ eū. pr̄ filiū dꝫ ſuppoꝛtarꭓ
ꝛ ecōuerſo. ſocꝰ ſociū ſuppoꝛtare dꝫ ꝛ q̄lꝫ gr̄i
oſe defectꝰ alioꝝ. Nō qꝛ nūꙗ aliq̄s fuit in h̄
mūdo niſi xp̄s ꝛ vir. ma. ſine defectu. ſi tu vis
vxoꝛē ſine defectu nō iuēies. ſi mulier vult viꝝ: nō
iueniet. iō oꝫ ſuppoꝛtare vir vxoꝛē. ſocꝰ ſociū
aſs nūꙗ hērēt pacē. No. exēm̄ de vitiſpatꝝ:
de illo ſcō heremita q̄ ꝓ nihilo iraſcebatꭓ: ꝛ ſe
mel itra ſe dixit. O miſer q̄cq̄d bōi facio. pdo
ex iſta impatiētia. Cogitauit ire ad deſtū ne
hēret occaſionē iraſcendi. ꝛ ſic fecit. Et cū ſe
mel cōederet panē ꝛ aquā: ꝓuocatꝰ eſt ira. qꝛ
fregit ſitulā. ꝛ ad ſe reuerſus dixit. o miſer opꝫ

ſupportare.Magna virtus eſt.Jō apſs.Cuꝫ
omni hũilitate ꝛ mãſuetudine: cũ patia ſup/
portãtes iuicẽ in charitate.ad Ephe.iiij.Nõ
ſcitis que ſunt opa miſericordie:ꝛ que pieta/
tis.de qbus dicit the.Sũt viri miſericordie ꝛc̃.
¶Dñica.v.poſt trinitatis. Sermo primus.

Xi a me dñi quia hõ pctõr ſum ego. Luc. v.

Mã quã nũc volo ꝑdicare erit ſub
tilis ꝛ intricata.qꝛ thema ita reqrit
Lde modis qbus ds habitat in creaturis ꝛc̃.
Sed pᵒ ſalutef vir.ma.ꝛc̃.Verbuꝫ thematis
hꝫ difficultatẽ magnã volẽti ipm ſtricte reci/
pere.Fuit.n.ṽbũ btĩ Petri ad xpm viſo mi/
raculo de captura piſciũ.Qui dixit xpo. Exi
a me dñe ꝛc̃.O btẽ petre medico diceſ vt re
cedat ab īfirmo:cũ deberetis ſibi poti⁹ dicere
Mane mecũ dñe medice ꝛc̃. maxĩe cũ xpus
dicat.Nõ eſt op⁹ valẽtibus medicus:ſꝫ male
hñtib⁹.Mat.ix. Cũ medicus gᵒ curãs aĩas
pctõrib⁹ eſt neceſſari⁹.quõ Petrus dixit ṽbũ
ꝑpoſitũ.Exi a me ꝛc̃. De q̃ ṽbo petr⁹ tñ lau
daſ.Rñſio eſt iſta. qꝛ btũs Petr⁹ dixit hoc
ṽbũ pro magna reuerẽtia quã portabat xpo
ꝛ exhibebat.Sic̃ dicẽt infirmus paup ꝛ ruſti
cus medico nobiliſſimo reuerẽtialiter. Exi a
me qꝛ ego ſum paup ꝛc̃.Jſtoᵒ loquebaſ btũs
petrus ꝯſiderãs xpi maieſtatẽ ꝛ ſuã paruita/
tẽ ꝛ modicitatẽ.Sicut cẽturio q dedit repul
ſaꝫ xpo ex reuerẽtia inextimabili di.Dñe nõ
ſũꝫ dignus vt intrea ſub tectũ meũ ꝛc̃.Mat.
viij.Pꝫ thẽa.No.ꝙ iuenim⁹ i ſacra ſcriptura
triplicẽ bonũ ꝛ optabilẽ exitũ dei ab homĩe.
Primus exitus eſt per gratiã habitualeꝫ.
Secundus per diligentiam virtualem.
Tertius per vtilitatem proximalem.
¶Dico pᵒ ꝙ ẽ exit⁹ dei in creaturã per gf̃aꝫ
habitualẽ.Doctrina eſt cõis ꝙ de⁹ ſtat in q̃li
bet creatura ꝑ potẽtiã:eſſentiã: ꝛ pñtiaꝫ ſiue
ſit bona creatura:ſiue ſit mala. De iſta mã vi
de ſctm̃ Tho.i.pte.q.viij.ar.iij. Per potẽtiã
dĩ ſtare ſic̃ rex dĩ eẽ in toto ſuo regno:ꝛ i q̃li/
bet ei⁹ pte.qꝛ vbiqꝫ extẽdiſ ſua potentia. Sic
potẽtia dei extẽdiſ vbiqꝫ ad oẽm locũ.ad in
fernũ.ad purgatoriũ.terrã celũ ꝛc. ad gñan/
dũ corrũpẽdũ.puniẽdũ ꝑmiãdũ ꝛc. Auctas
Dña ds rex oĩpotẽs. in ditiõe tua cũcta ſunt
poſita:ꝛ nõ eſt qui poſſit tue reſiſtere volũta/
ti:ſi decreueris ſaluare iſrl̃. Tu feciſti celuꝫ ꝛ
terrã ꝛ qcqd celi ãbitu cõtineſ.dñs oium es:
nec eſt qui reſiſtat maieſtati tue. Cũcta noſti
ꝛ ſcis. qꝛ nõ ꝑ ſupbia ꝛ ꝯtumelia ꝛ aliq̃ glie
cupiditate fecerim h̃ Heſter.xiij. Scdo ds ẽ
vbiqꝫ ꝑ pñtiã. Rex lꝫ ꝑ potẽtiã ſit i toto ſuo
regno:nõ tñ vbiqꝫ ꝑ pñtiã. qꝛ non oia videt:
nec ei ſt oĩa pñtia.imo oꝫ eũ inueſtigare ꝑ cõ
miſſarias lr̃as. ꝓceſſus ꝛ hmõi.ſꝫ ds ſic̃ ẽ vbi
qꝫ ꝑ potẽtiã.ita ẽ vbiqꝫ ꝑ pñtiã.qꝛ oia ſt pñtia
ſue ſcie:ꝛ oia ſcit. Oia nuda ꝛ apta ſt oculis
ei⁹.ad Heb.iiij.3ᵒ ds eſt vbiqꝫ ꝑ eſſentiã.Qꝛ
celũ ꝛ terra ꝛ q̃libet creatura exñs eſt plena
ſua deitate.queãdmodũ videm⁹ ꝙ i meridie
aer eſt plen⁹ claritate ſolis.Jta q̃libet creatu
ra ẽ plena diua eẽntia. Nũqd nõ celũ ꝛ terrã
ego ipleo:ait dñs. Jere.xxiij.Sic̃.n. aĩa hoĩs
iplet totũ hoĩeꝫ ꝛ q̃libet ei⁹ ptẽ:ita diua eẽn/
tia iplet totũ mũdũ ꝛ quãlibet ei⁹ ptẽ.ſꝫ ſicut
aĩa oñdit i capite ſuas potẽtias.ṽtutes.ꝛ pſe
ctiões ita ds q lꝫ ita bñ ſit in ẽra ſicut in celo
oñdit ſuã eſſentiã beatiſ facie ad facieꝫ. Si gᵒ
aliqs eſt pctõr pctm̃ nõ tollit qn ſit dei crea/
tura.ꝛ iõ in eo ẽ ds ꝑ potẽtiã.eſſentiã.ꝛ pñti
am ſꝫ nõ ẽ in eo ꝑ gf̃am hitualẽ. Eſt gᵒ ds in
creatura primoˢ eſſendi.ſ.ꝑ potẽtiã eſſentiã.
ꝛ pñtiã:ſꝫ nõ per gf̃am hitualẽ. pp hoc dixit
Moyſes iudeis pctõrib⁹. Nolite aſcẽdẽ. Nõ
n.eſt ds vobiſcũ: ne corruatis coraꝫ inimicis
vr̃is. Nũe.xiiij. Nõ itelligebat ꝙ nõ eẽt cum
eis ds ꝑ potẽtiã:eſſentiã ꝛ pñtiã.ſꝫ intellige/
bat ꝙ nõ erat cũ eis ꝑ gf̃aꝫ hitualẽ.Jõ ꝑ ſalo
monẽ dixit.Lõge ẽ ds ab ipĩjs. Prouer.xv.
Põt gᵒ dicẽ pctõr oõnẽ the.Exi a me dñe.ſ.
per effectũ gf̃e hitualis.De iſto textu dic̃ dd
in ps.lxvi.Exurgat ds.Deus nr̃ ds ſaluos fa
ciendi.ꝛ dñi dñi exitus mortis. No.ds nr̃.ſ.
per icarnationẽ.Geñ.xxxvij. Caro.n.ꝛ fr̃ nr̃
eſt. Jõ dĩ ds ſaluos faciẽdi.qꝛ añ incarnatio/
nẽ nullũ hoĩem ſaluũ fecit.ſolũ aũt ſaluos fe/
cit angelos.Hoĩes q̃tũcũqꝫ ſctõs mittebaſ
ad infernũ.ſ.ad lymbũ patrũ Joã.n.de q̃ xps
dixit. Jnter natos mulieꝝ ꝛc̃.ad lymbuꝫ de/
ſcẽdit.Sꝫ ex quo eſt ds nr̃ per incarnationeꝫ
ſaluat hoĩes.Scdo dĩ dñi dñi. Rõ.qꝛ dupli/
ci iure xps eſt dñs nr̃.ſ.creatione.ꝛ redẽptõe
Creatione.qꝛ ſicut aliqs de ſuo ꝓprio fac̃ do
mum vel faciẽs domũ dĩ dñs. Jta ds de ſuo
ꝓprio.ſ.potentia ſua creauit oia. Jõ dñs eſt.
Ecce primuꝫ dñi. Scdo eſt redẽptor.qꝛ ſicut
ille qui emit captiuos dĩ dñs eoꝝ. Jta xpus
emit nos ꝑcioſo ſanguine ſuo.Jõ ecce ſecun/
dum dñi.Tertio exitus mortis.i. pcti morta
lis.qꝛ.ſ.ds exit ab hoĩe per effectũ gf̃e habi/
tualis.h̃ ẽ opaſ meritorie: cũ ꝑ deũ iuſtificaſ
a morte culpe pctõr ꝛ reſuſcitatur. aĩs.n.eẽt
mortu⁹ ꝛ ñ faciẽs fructũ meritoriũ.qꝛ ſine me
i.gf̃a dei nihil poteſtis facẽ.ſ.meritorie.Joã.

xv.Dubiũ ſi diceret ab aliq̃. Ergo ex q̃ ſuꝫ in
peccato mortali dimittã opa bõa.qa nõ ſunt
mihi meritoria. Rñdeo ꝙ nõ.imo tũc ſunt
magis necc̃ia. Rõ:qꝛ pſõa taſ ẽ i īfinitiſ ꝑiculis
corporis aĩe ꝛ bonoꝝ.qꝛ mirũ ẽ quõ dyabol⁹
nõ ſtatiꝫ deſtruit totũ ꝛc̃.iõ bõa nõ ſũt dimit
tẽda:ſꝫ multiplicãda qꝛ valẽt ad oia alia ꝑ/
ter ad gl̃iaꝫ.Qd ſic inteligiſ qñ aĩa venit ad
portã paradiſi vt recipiat ſalariũ:xps dat ſibi
ꝑmiũ de factis i gratia ſolũ ꝛc̃.Si aĩa vellet
dicere.Domĩe et de tali opere qd ego feci in
pctõ nihil dabiſ mihi. Rñdet xps. Nõ reci/
pio in ꝯputũ.qa iã ſatiſfeci tibi ꝓ illi i alio mõ
do:in q dedi tibi vitã:et cuſtodiui te a dyabo
lo.dedi tibi ꝯtritionẽ ꝛc̃.Verbigf̃a.de Pau
lo.de Mattheo. Dd.ꝛ Magdalena.q fueſt
pctõres.q tñ i pctõ mlta bõa fecerũt ꝛ de⁹ nõ
tradidit obliuiõi.Sꝫ ſi Paul⁹ vel Matthe⁹
de illſ petiuiſſent ꝑmiũ.rñdiſſet xps. Nõ darẽ
tibi aliqd.qꝛ iã ſatiſfeci tibi. De iſto exitu au
ctoritas. Jbi.ſ.in tali exitu abſcõdita eſt for
titudo ei⁹.ſ.gf̃a. Añ faciẽ ei⁹ ibit mors.ſ.pctĩ
mortaſ. Pꝫ ꝑmiũ.q̃re dicit thẽa.ꝛ põt dicere
pctõr.Exi a me dñe ꝑ opationẽ gf̃e habitual
hoc ẽ:nõ operor iã ꝑ gf̃am:ſꝫ exi a me.hoc ẽ
fac me opari ꝑ gf̃am habitualeꝫ. ¶Dico ſe
cũdo ꝙ op⁹ dei eſt in creatura ꝑ diligẽtiã vir
tualẽ.Dicaſ qño nõ ſunt multe pſone in hoc
mũdo q̃ hñt gf̃aꝫ habitualẽ:ſed de illa opan
tur ita diligenſ vt pñt.ꝯtẽti eni ſũt ſuare pre
cepta dei ꝛ eccl̃ie ſolũ. Verbigf̃a. Si diceret
eis.q̃re nõ ieiunatiſ bis vl̃ ter i ſeptimana. Re
ſpõdẽt. Ad hᵒ nõ teneor. Suffic̃ mihi ſuare
ieiunia eccl̃ie. Jdẽ d miſſa audiẽda q̃libꝫ die
dicerẽt.nõ obligor niſi in dñica.Jdẽ de operi
bus penitẽtialib⁹ dicũt.ſuffic̃ mihi ſemel i an
no. Pꝫ ꝙ illa gf̃a habitual nõ exit in tot bo/
nis opib⁹ ſpũalib⁹ ſicut poſſꝫ. Tales hñt gf̃aꝫ
habitualiſ ex q̃ ſeruãt ꝑcepta eccl̃ie ꝛ dei ſꝫ ni
hil addũt. De iſtis dic̃ xps. Si qs diligit me
ſmonẽ meũ ſuabit.ꝛ pr̃ me⁹ diliget eũ. Et ad
eũ veniem⁹ ꝛ mãſionẽ apud eũ faciem⁹. Jo.
xiiij. Jõ petit the. Exi a me dñe.ſ.tu dñe q es
in me ꝑ gf̃am habitualiſ. Exi a me.ſ.per dili/
gentiã effectualẽ qꝛ pctõr ſũ ad min⁹ venialiſ
peccaui.qꝛ nõ ſũ ita diligẽs in opib⁹ ſpũalib⁹
vt oporteret. De hoc auctas. Dñs de⁹ ſuper
eos videbiſ.ſ.pp ṽtutẽ opeꝝ celeſtiũ q̃ ſũt de
ſup.ꝛ exibit vt fulgur iaculũ.i.ṽbum ei⁹. Ful/
gur facit tria.illumiat.iſlãmat.ꝛ timorẽ indu
cit. Jta gf̃a dei habitual exiẽs per opa ſpũa/
lia inflãmat affectionẽ.ſ.ad faciẽdũ opa ſpũa
lia cũ feruore ſpũs. Jllumiat intellectũ ad co
gnoſcẽdũ. Terret icutiẽdo terrorẽ penaꝝ in/
ferni. Jõ dicit ſcriptura.Qdcũqꝫ põt facẽ ma
nus.i.ṽtus tua inſtãter opare.qꝛ nec op⁹:nec
rõ:nec ſcia:nec ſapia erũt apud iferos q̃ tu ꝓ
peras. Eccl̃s.ix. No.i dicta auctẽ q̃ttuor opa
que multũ placẽt deo. ſꝫ ex q̃ aĩa eſt in iferno
nihil ſibi ꝓſunt. Primũ ẽ opus.ſ.cõſtruẽ ca/
pellas.eccl̃ias.pontes.hoſpitia.ꝛ hmõi. Sꝫ
ſi tu ꝑcepiſti in teſtõ tuo iſta fieri vadis ad in
fernũ. Jſta opa nõ poterũt te iuuare:etiã ſi ſi
ant. Scdm eſt rõ.i.reſtõ.reſpicẽ domũ taxiaꝫ
ſeu burſam:ꝛ in hac vita reſtituas.alias nihil
valebit liberãdo te ab iferno. Tertium ſcia.ꝛ
hoc in elemoſynis dãdis.reſpicit ꝙ deñſ in lo
cis pĩjs ꝛ neceſſarĩjs. Quartũ ſapia.ſ.ſapida
ſcia.q̃ ꝯſiſtit dicẽdo vel faciẽdo dicẽ miſſas ꝛ
orones. Qui in iſtis nõ ſentit saporẽ negligẽſ
eſt. Nec valẽt multe miſſe ad liberãdũ vnam
aĩam de iferno. Jõ dicit. Qdcũqꝫ põt manus
tua ꝛc̃. Jõ ille qui hꝫ gf̃am habitualẽ petit i
themate. Exi a me ꝛc̃.ac ſi diceret. Dñe tu in
me es per gf̃am habitualẽ.iõ exi a me ꝑ effe/
ctũ diligẽtie in operib⁹ ſpũalib⁹. ¶Dico 3ᵒ ꝙ
eſt exit⁹ dei in creatura ꝑ vtilitateꝫ ꝓximalẽ.
Sunt eni aliq i quib⁹ de⁹ habitat pᵒ ꝛ 2ᵒ mõ
ſupius dictis:ſed nõ curãt de ſaluatiõe ꝓximi
ſeu de alia vtilitate.de qb⁹ dicit Jero.ad pau
linuꝫ in ꝓlogo biblie.c.iiij. Scta qppe ruſti/
citas ſolũ ſibi ꝓdeſt:qꝛ nõ curãt de alĩjs cũ tñ
deus ordinauit vt qlibꝫ curet de ꝓxio vt de ſe
Ecc̃i.xvij. De⁹ mandauit vnicuiqꝫ de ꝓximo
ſuo. Jõ talis petit in the.dicẽs. Exi a me dñe
ſ.per vtilitatẽ ꝓximalẽ.vt ꝓximis meis poſ/
ſim ꝓficẽ. Auctas. Jn tpe exitus tui diſtribue
hẽditatẽ tuã. Eccl̃i.xxxiij.ſ.diuidẽ cũ ꝓximiſ i
digẽtib⁹:nec timeas de paupari pp elemoſy/
nas:imo magis abũdabiſ. Predicatio eniꝫ
eſt magna elemoſyna qñ fit ꝓ deo:ꝛ nũqꝫ ꝑdi
catori deficiet mã. Jta ẽt eſt de diuitĩjs.qꝛ de
us dat habũdãter illis ꝙ q libenter dant ele/
moſynas.qꝛ de⁹ nõ ꝑt vinci a creatura ꝑ miaꝫ
Dicaſ de opib⁹ mĩe erga paupes.ꝛ talib⁹ diceꝫ
xps i iudiᵒ gñali. Venite bñdicti pr̃is mei ꝛc̃.
¶Dñica quinta. Sermo ſecundus. Et ẽ ſm
ſenſum allegoricum de animabus.

Ncluſerunt piſcium multitu/
dinẽ copioſã. Lu.v. Ad lr̃aꝫ.ſꝫ ego
tuſ itellectũ allegoricũ vel ſpũaleꝫ
volẽs nũc declarare hᵒ ṽbũ de aĩab⁹ purgato
rĩj pono tres ꝯcloneſ. Pᵃ ꝙ purgatoriũ ẽ
ſic̃ carcer i q̃ claudũſ hoĩes debitiſ obligati:cũ
dĩ ꝯcluſerũt. 2ᵃ ꝙ ad purgatoriũ nõ vadũs

niſi xp̄iani baptiʒati.cū dr̄ piſcium.P̄ 3ᵃ ꝙ q
vadūt ad purgatoriū nō ſtabūt ſoli: ſʒ ſūt bn̄
ſociati.cū dr̄.multitudinē copioſā.¶P̄ 3ᵃ gᵒ
ↄcl'o eſt ꝙ purgatoriū eſt ſicˀ carcer in q̄ clau
dunt hoies debit̄ obligati.ſicut in carcē ciui
tatꝭ claudunt aliq̄tiēs aliq ex debitꝭ q̄uſq; ſa
tiſfecerit vel alij p eis.Ita ē de purgatorio qd
ē in corde tre:de igne ⁊ de flāma pura:q̄ ſup
nālī v̄tute diua affligit aīas:q̄ p debitꝭ ſoluē
dis ibi claudunt:que ſtabūt ibi quouſq; ſolue
rint ipe vel amici eoꝝ. Jō dicit.Cōcluſeſt ſup
plc angeli miſtri ⁊ executores diue iuſticᵉ.De
iſta ↄcl'one dicit Jere.in perſona aīe exiſtētis
in purgatorio.Cōcluſit vias meas lapidibus
quadris: ⁊ ſemitas meas ſubuertit.Thre.iij.
Nota lapidibus q̄dris. Qñ hort' vel viuea
claudit lapidib' rotūdis paries diruit.ſed ſi
clauſura fiat ex lapidib' q̄dris non ita diruit.
qꝛ fortꝭ clauſura ē.Et ſignat penaʒ purgatorij
fortē ⁊ durā de q̄ nō pñt exire niſi cōpleat pe
nitētiā vel ſatiſfiat ab amicis pro eis. Nota ſe
mitas meas ſubuertit.ſ.ↄtritionē.bonū ꝓpo
ſitum.ↄfeſſionē.reſtōnē.remiſſionē.ieiunia.⁊
elemoſynas.Iſte ſūt ſemite ſtricte ꝑ q̄s vadi
mᵒ in hoc mūdo.ſed in alio mūdo in purga
torio. Nō pt aīa ire ꝑ ſemitas iſtas. qa nō pt
facē pniaʒ meritoriā.De iſto carcē purgato
rij dans ↄſiliū cuilibʒ ſcdm xp̄s dicit.Eſto cō
ſentiēs aduerſario tuo cito dū es cuʒ eo i via:
neforte tradat te aduerſari' tu' iudici ⁊ iudex
tradat te miſtro ⁊ i carcereʒ mittaris. Amen
dico tibi nō exies inde donec reddas nouiſſi
mū q̄drantē. Mat.v. Nota.nouiſſimū q̄drā
tē.i.obolū ſignat mimā culpā ſoluendā. Nō
Eſto ↄſentiens aduerſario tuo.Aduerſari' ē
ſmo diuinus q.ſ.aduerſat ſenſualitati nr̄e:nō
tñ rōni.qa iudicat ꝙ p̄ceptum dei eſt bonū ⁊
cōgruū.ſed ſenſualitas ad maluʒ inclinat ad
ſupbiā.auariciā.luxuriā ⁊c̄. Jō apl'us.Cōde
lector lege dei ſʒ iteriorē hoiem. Uideo aūt
aliā legē i mēbris meis repugnātē legi mentꝭ
mee. Ro.vij. Nō cito dū es in via. Rō.qꝛ in
alio mūdo nō eſt remediū. Ne aduerſari'.ſ.v
bū dei te accuſet. Qꝛ ſicut abbas vl' prior cor
rigit frēʒ delinquētē. Ita xp̄s in iudiᵒ.Et dicʒ
q̄s es tu. Rñdet. Dñe ego ſū xp̄ian' clericus
vel religioſus.Et xp̄s.Ecce legē quā dedi ti
bi ⁊c̄. ⁊ ſʒ illā iudicaberis. Auctas. Qui ſper
nit me ⁊ nō accipit v̄ba mea hʒ qui iudicʒ eū
Sermo quē locut' ſū:ille iudicabit eū in no
uiſſimo die. Joā.xij. Nota. Qui ſpnit me ⁊c̄.
Deſpicit rex qñ ſue ordinatōes vl' p̄conizatio
nes ñ ſuat. Ita ꝺ xp̄o. Jō dicˀ q ſpnit me ⁊c̄.

Ecce aduerſa ri' ſmo dei. Et iudex.ſ.xp̄us tra
det te miſtro. Eſt qō. Quis ē iſte miſter q por
tat aīaʒ ad purgatoriū. Aliq dixerīt ꝙ ille mi
ſter ē dyabol' q fecit eā peccare.ſʒ nō eſt veꝝ.
Rō quā aſſignat ſanct' Tho.ē qꝛ aīa vadēs
ad purgatoriuʒ in gr̄a dei egredit de cāpo ē
cū victoria.nō ē gᵒ rōnabile ꝙ dyabol' q ē vi
ct' recipiat aīaʒ victricē. Jō ab angelo bono
portat ad purgatoriū. Dicat p̄ctica. Et dicet
ſibi angel'. Amē dico tibi.ñ exies īde donec
reddas nouiſſimuʒ quadranteʒ. ¶Secunda
concluſio eſt ꝙ ad purgatorium non vadunt
niſi chriſtiani baptiʒati. Non vadunt ibi iu
dei:nec agareni ⁊ infideles.⁊ hoc oſtenditur
cū dicitur piſciū. Piſces naſcūt ⁊ ↄuerſantur
in aq̄. Ita xp̄iani renaſcunt in aq̄ baptiſmatꝭ.
⁊ ↄuerſant in aq̄ lachrymaꝝ ꝑ pniaʒ. Jō Dō
vocauit xp̄ianos piſces:di. Piſces maris q
ābulāt ſemitas maris.ps.viij. Nō piſces ma
ris. Ab amaritudie paſſiōis xp̄i aq̄ baptiſma
tis hʒ v̄tutē ⁊ efficaciā lauādi aīas. Jō apl's
Quicūq; baptiʒati ſum' in xp̄o ieſu:in morte
ipſi' baptiʒati ſum'.ad ro.vj. No.q ꝑambu
lāt ſemitas maris:q̄tū ad ↄuerſatōeʒ ꝑ ama
ritudinē pnie ⁊ lachrymaꝝ. Notāde ſt h̄ due
qōnes. Pᵃ quā multi faciūt ē iſta. Fr̄ ꝙ dici
tis i ↄcl'one ꝙ ſoli xp̄iani ad purgatoriuʒ va
dūt ⁊ īfideles ad īfernū.hoc nō vr̄ verū. Rō.
qꝛ multi īfideles ſūt q reciperent baptiſmū ſi ſci
rēt tñ valē:ſʒ nūq̄ audiuerūt. Nūqd excuſant
Rñſuʒ ē ꝑ qōnē quā fac̄ ſctūs tho.2ᵃ 2ᵉ.q.x.
vbi q̄rit vtrū īfidelitas ſit pena vel culpa.qui
dicit ꝙ in illꝭ q dubitāt ⁊ vellēt ſcire veritateʒ
⁊ ſi viderēt miracula crederēt. In talib' dicˀ
ſctūs tho.ꝙ īfidelitas poti' ē pena q̄ʒ culpa.
Si dicat gᵒ q̄re dāṅat. Dico ꝙ ex pctō origi
nali qd nō remittit niſi ꝑ fidē ꝓpriā vel eccle
ſie. Itē ex pctis actualib' q̄ faciūt. Jō apl'us.
Siue fide īpoſſibile ē placē deo.ad Heb.xi.
Scd̄a rñſio ē:ꝙ tāta eſt ↄnālitas fidei catho
lice ad itellectū nr̄ʒ:ꝙ niſi ex pctis ponat ob
ſtaculū:hō credat ſtati. Auctas. Si q̄s volue
rit volūtateʒ dei facē.ſupple moralit viuēdo
cognoſcet de doctriā mea an ex deo ſit. Joā.
vij. Uerbigr̄a. Qñ aliq̄s quātūcūq; ſit rudis
videt magnū palaciū:ſtati cogitat ꝙ magn'
dñs illud fecit. Ita de palacio hui' mūdi ⁊c̄.
Itē rō dicit ꝙ de dño ſuo loquat hō cū reue
rentia. Itē ꝙ qlibet dña vult aliqd ſuitiū de
ſuis ſuitorib'. ⁊ ſic de alijs p̄ceptis ⁊c. Et qa
īfideles nō faciūt dei voluntatē. Jō iputatur
eis ſicut ebri' qui occidit pr̄eʒ ſuū:neſciēs qd
facit:tamē ſibi iputat. ⁊ dʒ puniri qa nō eſt ſi

ne culpa.qꝛ nō debuit inebriari. Ita ē de īfi
delib' qui inebriant maliciis ⁊ vicijs.ſicut il
le q claudit ſibi oculos cū manu ⁊ cadit i pu
teū nūqd dāṅabit.imo ꝙ ſic.qꝛ nō debuit ſi
bi claudē oculos. Ita eſt de īfidelib' q manu
mali' ↄ̄ xp̄ʒ claudūt ſibi oculos. Jō nō excu
ſant. Pʒ rñſio ad p̄mā qōnem. Et ↄcordat ꝓ
phetia. Nōne v̄ba mea bona ſūt cū eo q gra
dit recte. Michee.ij. Idē de mal' xp̄ianis diu
in pctis viuētib' q ꝑdūt fidē ⁊ ſic dāṅant. An
ctoritas. Bonā ↄſciam qdā repellētes circa
fidē naufragauerūt.p̄ma ad Thy.i. Ergo ſolū
piſces ſaluant. Scd̄a qō eſt. Si ſaluāt oēs xp̄i
ani. Dico ꝙ nō.ſʒ illi q ꝑambulāt ſemitas ma
ris.ſ faciētes pniaʒ ꝺ pctis pᵒ baptiſmū fctis
Sʒ ē hic argᵐ i opᵐ:ꝙ facitꝭ vos cōiter dicē
do. Qui crediderit ⁊ baptiʒat' fuerit:ſaluus
erit. Marci vlti. Si dñs larg' cur diſpēſator
auar'. Uos frēs nimis vitā reſtringitis:dicē
do ꝙ oʒ nos facē pniam.ↄteri de pctis.ↄfite
ri ⁊c. Dicēdū ꝙ qui crediderit ⁊ baptiʒatus
fuerit hñs fidē formatā:ſalu' erit. Sʒ ſi tal' po
ſtea in pctm̄ lapſus fuerit eget pniā q̄ eſt ſcd̄a
tabula poſt naufragiū. Pro ꝺclaratōe hui'
nota ꝑabolā de rege q̄ ꝑauit magnū ↄuiuiū.
⁊ fecit p̄coniʒari: ꝙ qlibʒ ſibi infidelis q̄ hr̄et
man' mundas comedēt in ↄuiuio. Dicat de
hortulano qui mane lauit man':⁊ poſtea ma
culauit. Et fuerat fugat' a ↄuiuio ꝑꝑ imundi
tiā manuū. Sic ē hic niſi man' imūdas laue
rit a cōuiuio fugabit. Oʒ gᵒ ambulare ſemi
tas maris ꝑ opa pnialia. qꝛ mō vos non eſtis
baptiʒati.i.mūdi.ſʒ fuiſtis hora p̄me:ſʒ nōdū
erat hora prādij iō Iſa. Lauami ⁊ mūdi eſto
te ⁊c. Iſa.i. ¶Tertia ↄcl'o ꝙ illi purgatorio
ſūt bn̄ aſſociati:cū dr̄ multitudinē copioſam.
Si tamē cōparent ad illos q ſūt in īferno dr̄
ꝙ eſt multitudo defectuoſa.qꝛ ꝓ vna aīa que
vadit ad purgatoriū vadūt mille ad īfernuʒ.
Duri ⁊ preſumptuoſi difficile corrigunt. Ta
liū īfinit' ē numer'. Eccl's. Si aūt ↄparent ad
illas de ꝑadiſo dicet tūc multitudo copioſa.qꝛ
pauci ſūt qui ſine purgatorio vadūt ad ꝑadi
ſū. Apl'i q̄ſierūt a xp̄o dicētes. Dñe ſi pauci ſūt
qui ſaluāt. Lu.xiij. Xp̄s aūt ſuſpirās noluit di
cere ꝙ pauci:ſʒ dixit. Cōtēdite itrare ꝑ angu
ſtā portā qꝛ dico vob̄ multi q̄rēt intrare ⁊ nō
potuerunt ⁊c. Nota.ↄtendite prio cuʒ carne
ad malum inclināte ⁊c.qꝛ hodie eſt tal' cōdi
tio mūdi ꝙ qui vult ire ad ꝑadiſuʒ multa hʒ
īpedimēta.ſʒ qui vult ire ad īfernum:oēs fa
ciunt ſibi locum nec impedit ab aliquo ⁊c.
¶De eadem dñica. Sermo.iij.

D Ocebat de nauicula turbas. Hʒ v̄bū iſtꝰ textua
liᵗ.Lu.v.⁊ officiat i euāgeᵒ hodier
no.Sermo nr̄ erit ꝺ euāgeᵒ ⁊c. Sa
lutet v̄go maria. In pñti ſmone intēdo tenē
modū edificatoris domoꝝ.q pᵒ pōit fundamē
tū firmū ⁊ forte.deinde ſuꝑedificat cameras
ad habitādū.iſta itēdo facē. Prio ponā fun
damentū forti' celo ⁊ terra.ſ.v̄ba ſci euāgelij.
De qb' xp̄s. Celū ⁊ t̄ra trāſibūt. v̄ba aūt mea
nō trāſibūt. Lu.xxi. Deinde edificabo came
ras.i.doctrias morales. Nō h̄ hyſtoriā euan
gelij. Cū ſemel xp̄s eēt iux̄ ſtagnū vel mar ty
beriadis ſeu geneʒereth.mag̃ multitudo ppl'i
venit ad eū vt audirēt v̄bū dei ſm.ꝙ ꝓpheta
uerat Iſa.di. Fluēt ad eū oēs gētes: ⁊ ibunt
ppl'i multi. Iſa.ij. Xp̄s aūt vidēs tantā multitu
dinē.de q̄ dixit text'. Cū turbe irruerēt in eū
qꝛ oēs volebāt eū tāgē.quia v̄tus de illo exi
bat oēs. Luc.vi.dixit prio ꝙ mitterēt barchā
in mari. Erāt aūt ibi due naues ſtātes ſec' ſta
gni. Piſcatores aūt deſcēdebāt ⁊ lauabant
rethia. Et aſcēdēs in vnā nauē q̄ erat ſymōis
rogauit eū a terra ducē puſillū. Et de barcha
p̄dicauit ppl'o qui erat i littore. Predicabat
eis de articul' fidei.ꝺ gaudijs ꝑadiſi.⁊ de p̄ce
ptis ſeruādis:pctis vitādis. de tribulatiōib'
ſuſtinēdis:de iniurijs remittēdis: de penis in
ferni. Fecit eis pulchꝝ ſmonē. Et de hoc loq
tur thēa. Docebat de nauicula turbas. Poſt
ſmonē data bn̄dictōe ppl'o volēs ſoluē petꝝ
qui accōmodauit ſibi barchā dixit. Duc i al
tū:⁊ laxate rethia vr̄a i capturā. Rñdit ei pe
tr'. Preceptor ꝑ totā noctē laborātes:nihil
cepim'.q.d.de nocte nihil cepim' quō de die
capiem' ⁊c. Et xp̄s. Fac vt dico. Et petr'.i ver
bo tuo laxabo rethe. Et cū hᵒ feciſſent ↄcluſe
rūt piſciū multitudinē copioſā ⁊c. Nota hic
litaliter. Petr' cū ſocijs ſuis laborauerāt per
totā noctē ⁊ nihil ceperūt. ⁊ ꝓ modico ſuitio
qd fecerāt xp̄o:mutuādo ſibi barchā.dñs retri
buit ſibi magnū ſalariū. Hic habem' exēpluʒ
ꝙ null' cōfidat ꝙ ex ſuo labore acq̄rat bona
tꝑalia:ſʒ ꝓ modico ſuitio qd facit xp̄o deo.ſ.
ſeruādo dñicā:magis ꝓficiūt bona tua cāpus
vinea grex:oliueta.q̄ʒ ex tuo labore toti' āni.
Multi laborāt qui nihil colligūt.qꝛ male ſer
uāt feſta. Ecce fūdamētū poſitū. De q̄ apl'us
Fundamētuʒ aliud nemo pt ponē p̄ter id qd
poſitū eſt. Glo. Fides ieſu xp̄i.i.Coꝝ.iij. Mō
edificande ſunt camere tres.ſ.v̄tutes neceſſa
rie ſm ꝙ xp̄s de nauicula docebat tres lectio
nes inter alias nobis neceſſarias ad ſaluatio

ne. ¶ P^a de obediētia gñali. ¶ Scḋa de pe-
nitētia ſacf̄ali. ¶ Tertia de pſeuerātia finali.
Iſtas lectiões docebat xp̄s ñ ſolū v̄bo vt mul
ti p̄dicatores: ſʒ ēt facto. Cepit ieſus facere ꝛ
docē. Nō facere p^o. deide docere. Iō thema.
Docebat ď nauicl'a turbas. ¶ P^a g^o v̄t^o ſeu
lectio quā xp̄s oñdit eſt de obediētia gñali. ſ.
ꝙ oīs tā religioſus ꝗʒ cleric^o: tā hō ꝗʒ mulier
obediat decē p̄ceptis. Hoc xp̄s oñdit p^o ſa-
cto: q2 voluit hūiliari ꝑ obedientiā pr̄is vſq3
ad mortē. Qui cū i forma đi eēt ꝛc̄. ad Phi-
lip. ij. Ecce q̄lr oñdit facto lectiões obediētie
fr̄e tā dura ꝛ aſꝑa. Itē oñdit v̄bo dicēs. ſi vis
ad vitā igredi: ſua mādata đi. Mat. xix. Nō
ſi tu. ſ. dñs vel vaſall^o. ſi tu diues vl' paup̄ ſi tu
regularis vis ad vitā. ſ. etnalē igredi: ſua mā
data. Noli vīuē ſʒ tuā volūtatē: ſʒ ſʒ dei egta
tē: ñ ſʒ tuā iclinationē: ſʒ ſʒ dei ordinatiōeʒ: ñ
ſʒ tuū ſenſū ſʒ ſʒ dei mādatū ſeru^o volēs obti
nere ſalariū oʒ ꝙ faciet volūtatē dñi ſui. Oēs
ſum^o ſui dñi ieſu xp̄i ꝛ captiui. Si g^o volum^o
ſalariū glīe faciam^o ei^o volūtatē: nec debem^o
ꝓ vlla re facē ꝯ ei^o mādata. Iſta ē obediētia
gñalis ad oīa mādata ducēs hoc acgrit hō re
gnū celeſte: rō: nā clauſura ꝯuos mot^o hʒ: qḋ
vno motu clauditꝰ: alio apit. Nō videamus
ianuā ꝑadiſi q̄ motu clauſa fuit: motu inobe
diētie ade: q2 de dextera đi fecit motū vſq3 ad
ſiniſtrā ꝓꝑe volūtatē ñ obediēdo đo: g^o ſi por
ta ꝑadiſi dʒ nob apiri: ꝑ motū ꝯuū hʒ apiri. ſ.
de ſiniſtra ꝓꝑe volūtatē ad dexterā dīne vo
lūtatis. facē. n. debem^o dei volūtatē magis ꝗʒ
ꝓꝑiā. Verbigrā. dicēdo: ego ſuʒ iclinat^o ad
ſupbiā: ſʒ vos dñe vultis ꝛ p̄cipitis hūilitatē. Iō
dñe volo hūiliari. Idē de alijs pctis. Nō cre
datis ꝙ glīa ꝑadiſi obtineat glīe: dignitate: do
minio: ſciaꝛ pulchritudie: ꝛ fortitudine: imo ſi
dicat aīa xp̄o i iudicio ꝑticulari. Dñe ego ſuʒ
de magno glīe vl' fui magn^o dñs i alio mūdo
iō ēt fac me dñʒ i i^o. Dicet xp̄s. Veꝝ ē ꝙ ego
te feci magnū dñʒ ſʒ male vſus fuiſti faciēdo
iniuſticias: ꝛ ſic de alijs. Iō xp̄s dixit. Si vis
ad vitā igredi ſua mādata. Iſta ē obediētia
gñalis. ¶ Scḋo docuit xp̄s ď pnīa ſacf̄ali. p^o
oꝑe: q2 tota vita xp̄i fuit pnīa: ſemꝑ ieiunabat
q2 niſi ſemel in die cōedebat: nec legit come-
diſſe carnes vnq̄ niſi ď agno paſchali. Scḋo
docuit v̄ba dicēs. Pniāʒ agite appropinq̄-
bit. n. ꝛc̄. Mat. iiij. Itē niſi pniāʒ egeritis oēs
ſil' ꝑibitis. Lu. xiij. Sacf̄alis pnīa ꝯſiſtit in q̄t
tuor. p^o in cordis ꝯtritiōe. ſcḋo i ꝓpoſiti emē
datiōe. tertio i oris ꝯfeſſiōe. q̄rto in oꝑis ſatiſ
factiōe. Si ꝑdidim^o regnū dei ꝑ inobediētiā

iſto mō poſſum^o iḋʒ recuꝑare ꝑ pniāʒ ſacf̄alē.
Facite fruct^o dignos pnīe. Lu. iij. vt dīc glo.
ꝙ fruct^o digni pnīe ſūt: qñ pnīa correſpondet
pctis: ſicut medici faciūt medicinas ſʒ iſirmi
tates. verbigrā. Si peccaſti corde ꝑ mala de
ſideria ꝑcutias coꝛ gnq3 digit': q2 ex gnq3 ſen
ſib^o q̄ſi gnq3 iſtrumētis corde peccam^o. Ideʒ
ſi peccaſti ore metiēdo: diffamādo ſe laudan
do: vel aīs ꝯ deū loquēdo: digna pnīa ē orare
ꝑcutē os: ꝯfiteri ore: q̄ſi ſe diffamādo: ideʒ de
alijs ꝑtib^o corꝑis. Ecce q̄re dicit. Facite fru-
ctus ꝛc̄. ¶ Tertio docuit nos xp̄s de pſeuerā
tia finali oꝑe. p^o q2 ſꝑ pſeuerauit ēt i cruce: lʒ
detrahērēt ſibi ꝛc̄. Etiā docuit nos pſeuerantiā
v̄bo di. Qui pſeuerauerit i finē ħ ſaluus erit
ꝛc̄. Mat. x. Modicū valēt obediētia gñalis
ꝛ pnīa ſacf̄alis niſi eēt pſeuerātia final. Mul
ti icipiūt bñ ꝛ ferueter: ſʒ accidit eis vt aq̄ ca-
lide q̄ paulati frigeſcit q̄ntūcūq3 eēt calida ſi
ab igne āmoueat. Iō xp̄s. Nēo mittēs manū
ad aratrū ꝛ reſpiciēs retro apt^o eſt regno dei
ꝛc̄. Lu. ix. Aratrū ē pnīa q̄ arat trā corꝑis vt
faciat fructū meritoꝝ ꝛ v̄tutū cui appōit ma-
nus qñ hō icipit. Iō ñ dʒ gs reſpicē retro. ſ.
dimittēdo qḋ icepit ſʒ augm̄tare nō ſolū oꝑa
ſʒ ēt feruorē ſpūs: ſʒ m̄lti decipiūt q̄ꝝ pſeuerā
tia ipeditꝰ: cogitādo ſil' totā eoꝝ vitā futurā: ꝛ
ſic venit eis tediū. Iō ñ dʒ ſic recipi: ſʒ ꝑ ꝑtes
q̄libet die cogitare: videam^o hodie q̄lr me ha
bui. ꝛ dicē. O video ꝙ i m̄ltis defeci: ſed cras
volo icipe ad ſuiēdū đo: ꝛ ēt cras in ſero iue-
nietis vos defeciſſe. Et ſic antiqt^o ſcti p̄res pſe
uerabāt q̄ſi faciēdo cōputū ꝙ nō debebāt vi
uere niſi vna die dīc Dđ ꝯ ſe. Et meditat^o ſuʒ
nocte in corde meo ꝛ exercitabar ꝛ ſcopebaʒ
ſpm̄ meū. Et dixi nūc cepi pš. lxxvi. Iō gdam
ſctūs p̄r volēs aliq̄s iducē ad pniam. dixit: ꝙ
fuit gdā hō habēs cāpū plenū ſpinis ad quē
mittebat filiū vt purgaret cāpū: g vidēs cam
pū tā magnū q̄ſi deſꝑatus comedebat: ꝛ po-
ſuit ſe ad dormiēdū. Ita de vita nr̄a q̄ ē vt cā-
pus magnus plenus ſpinis ꝛc̄. Ecce quare di
cit. Nemo mittens magnum ꝛc̄.

¶ De eadem dñica. Sermo quartus.

P Er totā noctē laborātes ni
hil cepim^o. Hi ver
bū iſtḋ origialr. Lu. v. ꝛ recitatiue
i euāgelio currētis dñice. Verbū ꝓ
poſitū dat mihi occaſiōeʒ ꝛ motiuū p̄dicādi
ꝛ delarādi mala ꝛ ďfect^o q̄s hʒ ꝑſōa q̄ exiſtit i
pctō mortali: vt ab eis recedatis ꝛ ad bonā vi
tā redeatis. Sʒ vt grā đi ſit nobiſcū ſine q̄ nihil
facerem^o ſalutet v̄go maria. Ad iſam h^o eſt

v̄bū piſcatoꝝ g laborauerūt ꝑ totā noctē ꝛ ni
hil ceperūt. Iō dixerūt. Per totā noctē labo
rātes. ſ. piſcādo: nihil cepim^o. Sʒ ego volo ꝑ-
tractare h^o v̄bū ſʒ itellectū allegoricū ꝛ ſpūa
lē: ita ꝙ thēa ſit v̄bū pctōꝝ i pctis decedētiū:
g qñ ſūt i alio mūdo recognoſcētes ſe: dicūt.
Per totā noctē laborātes ꝛc̄. Pro cui^o de-
claratiōe ſciēdū ꝙ ꝗʒdiu pſona ē i pctis i ma
la vita: ñ cognoſcit ſuos defect^o: nec mala nec
ꝑicula in gb^o ē q2 corrigēt ſe: ſʒ lete cōedēdo
bibēdo: ſaltādo: ridēdo trāſit. Recte tali ac-
cidit vt homicidis ꝛ latronib^o g letātꝰ ꝛ appre
ciāt ſe de malo qḋ faciūt. De gb^o dicit ſcriptu
ra. Letātꝰ cū malefecerit ꝛ exultāt i reb^o peſſi-
mis. Prouer. ij. Sʒ qñ ſt capti ꝛ cathenati ꝛ
ad furcā ſniati. tūc cognoſcūt mala ꝛ pctā q̄
fecerūt ꝛ petūt ꝯfeſſorē: remittūt iniurias: ſatiſ
faciūt ꝛc̄. qñ hñt penā cognoſcunt culpā. Iō
Greg. Oculos q̄s culpa claudit: pena apit.
Ita recte ē de pctōrib^o: ꝗʒdiu viuūt i h^o mū-
do delectātꝰ de ſolatio i ſolatiū: ſʒ qñ moriūtꝰ ꝛ
vidēt ifernū eis ꝑatū: vidēt ꝙ ꝑdideꝛt oīa bo
na diitias: honores: ꝛ dignitates: ꝛ vidēt ꝙ nō
hēbūt glīā ſʒ penā etnā. Tūc dñt. Per totaʒ
noctē. ſ. hui^o vite laborātes nihil cepim^o. Iō
h^o v̄bū ē plāct^o pctōꝝ: g i morte paupes ſe iue
niūt: pʒ thēa. Si volum^o p̄dicta v̄ba bñ cogi
tare i dictis v̄bis oñdūtꝰ nob de vita pctōꝝ tres
ꝯditōes male. vita. n. pctōꝝ hʒ tria icōmoda.
¶ Vita autem peccatorum eſt primo crude-
liter tenebroſa: ibi per totam noctem.
¶ Scḋo penaliter doloroſa: ibi laborātes.
¶ Tertio finalitꝰ ifructuoſa: ibi nihil cepim^o.
¶ Dico p^o ꝙ vita pctōꝝ ē crudelitꝰ tenebroſa
cū dī: ꝑ totā noctē. Sine luie charitatis ꝛ grē ſt
pctōres. h^o declaratꝰ ſic. Quiq3 ďfect^o accidūt
ꝑſonis i nocte tenebroſa āmbulātib^o. P^o ꝙ nō
cognoſcūt ſe adiuicē: imo dñt gs eſtis vos. Se
cūdo ꝙ leuitꝰ impinguūt qñ ñ hñt claritatē.
Tertio q2 ſi ſit lutoſa leuitꝰ maculātꝰ. Quarto
q2 leuitꝰ vn^o ꝑdit aliū q2 nō vidēt. Quito tūc
hō vadit dubitādo ꝛ palpādo. Iſtos gnq3 de
fect^o iueniētꝰ i ꝑſōa q̄ ꝯſiſtit ꝛ viuit i pctis mor
talib^o. q2 p^o ꝑdit cognitiōeʒ ꝑſonaꝝ ꝑ ſupbiā.
Erūt duo magni ſocij: ꝛ vn^o aſcēdit i hono-
re ꝛ dignitate: altero remanēte i pauptate: g
qñ venit ad aliū ñ cognoſcit eū. Fratꝰ germa
nus frēʒ germanū: amic^o amicū: fili^o p̄reʒ ñ co
gnoſcit ꝑꝑ ſupbiā: imo abnegabit eū: q2 i tene
bris āmbulāt. Petiū ē ñ honorare ꝑentes nec
eis ſubuenire. ecce p^a ꝯditio pctōꝝ. de his ſcri
ptura dīc. Qui dixit p̄ri ſuo ꝛ m̄ri ſue neſcio
vos: ꝛ frib^o ſuis ignoro illos deut. xxxiij. So-

pho. i. Ambulabūt vt ceci q2 dño peccauerūt.
Scḋa ꝯditio ē: q2 pctōr ipigit: maxie ꝑ auari
tiā i lapide frigido ꝛ duro ſine cōpaſſiōe ꝓxi
mi. Iō de auaro dī. coꝛ ei^o idurabitꝰ q̄ſi lapis
ꝛ ſtrigetꝰ q̄ſi malleatoris incus. Iob. xlj. O q̄t
ipignūt ħ qñ dī eis a ꝯfeſſore: facitis vſurā. Rñ-
dēt: ñ pſ. Et ꝯfeſſor. Qualr mutuatis. pſ. x. flo-
renos ꝓ. xij. Et ꝯfeſſor. Et nūgd h^o eſt vſura.
Nō pſ: q2 de mea pecunia cū q̄ poſſeʒ lucrari
accipio lucrū ꝛc̄. Ecce vox obſcura ꝛ tenebro
ſa. Iō faciā vob lumē. Dicatis vos vſurarie:
eſtis vos dñs pecunie vl' panis: vini ꝛc̄. Cer-
tū ē ꝙ ñ: q2 theſaurari^o regis ñ ē dñs pecunie
regis: ſʒ diſpēſator: ꝛ ſi male diſpēſat pecuniā
regis: ſuſpēditꝰ a rege. Idē de diuitib^o ñ ſt dñi
pecunie: q2 dñi ē trā ꝛ plenitudo ei^o ꝛc̄. Vos
dñi ſoli eſtis theſaurarij ꝛ diſpēſatores: ꝛ de
oīb^o tenemini dare cōputū đo: ď pecunijs: pa
ne: vīo: oleo: lana: ꝛ frumēto ꝛc̄. q̄lr acgſiuiſtis
ꝛ expēdiſtis. Diſpēſator regis pōt ſibi retinē
nečitatē: ſʒ ñ ad vanitatē: ſʒ dare dʒ alijs ꝓui-
ſionē: ita debetis vos facē: ſʒ multi miſeri frā
gūt ſibi collū ꝑ vſuras furta: rapinas: retētio
nes de ſoluēdis decimis oblatiōib^o ꝛc̄. Iō dīc
ſcriptura. In via ruine ñ eas ꝛ ñ offēdes i la-
pides: nec credas te vie laborioſe. ſ. auaricie:
nec panes aīe tue ſcādalū. Eccli. xxxij. Tertia
ꝯditio ꝙ leuitꝰ maculātꝰ ſic pctōres leuitꝰ ma-
culātꝰ ꝑ lutū luxurie: ñ vidēt viaʒ nec cogno-
ſcūt pctm̄: imo dñt. Et qḋ pctm̄ ē: ego ñ hēo
vxorē nec ipa viꝝ ꝛc̄. Dico ꝙ ē riſio ꝛ excu-
ſatō friuola. Nūgd ſi cū filia regis fornicatio
nē cōmitteres: regi placēt. Si āt rex tradit eā
tibi i vxorē: hēas ſolacia cū illa. Et ſi de iſtis ē
tā magnū pctm̄: gd dicem^o de maritatis: ꝯſan
guineis: cōmatrib^o tales ad ꝓfūdū iferni de-
ſcēdūt. De talib^o dīc Dđ. Ipi obligati ſūt: re-
ſpiciēdo m̄lieres: ꝛ ceciderūt pš. xix. Gre. Nō
lʒ ītueri qḋ ñ lʒ ꝯcupiſci. Et ceciderūt i lutū lu-
xurie. quīta ꝯditō ē: ꝙ ď nocte leuitꝰ vn^o ledit
aliū: ita ēt i pctōrib^o accidit ex pctō ire leuitꝰ
offēdūt ſe mutuo: q2 in nocte tenebroſa hō ñ
videt aliū. O dices tu: imo videbo eū. ꝓbo ꝙ
ñ. Nā ſi corā te vidiſſes imaginē xp̄i vl' v̄gis
ñ ꝑcuſſiſſes eā niſi eſſes ifidel'. Nō ꝓꝑa ima
go đi ē hō. Ad imaginē qꝑpe dei ſctūs ē hō.
Geñ. xix. Iō ſi vidiſſes hāc imaginē ñ ꝑcuſſiſ
ſes eā ꝑꝑ honorē đi. Quita ꝯditio ē: q2 in no
cte hō vadit hīcīde palpādo ꝛ dubitādo: ita g
ē i pctō: q2 ꝑua bōa oꝑa facē: ꝛ cū tedio facē ea
q̄ đi ſt. Ecce ďfect^o g ſt i vita pctōris adiſtar il
li^o g vadit ď nocte. iō dđ. Poſuiſti tenebras
ſ. pctōꝝ ꝛ culpaꝝ i vita tua: ꝛ ſctā ē nox. ſ. tene

hroſa ⁊ obſcura:i ipa ptráſibūt oēſ beſtie ſilue
ſ.pctōres q vt beſtie regūt ſēſualitate.pſ.ciij.
¶ Dico ſcdo ꝙ vita pctōꝝ ē penalit̃ doloroſa
tbi:laborātes.Hoc decla af ſic.Q̄ōlibꝫ pcm̄
mortale:q2 ē ꝯ rōnē ⁊ itellectū:affert peccāti
penā ⁊ dolorē:ēt in hoc mūdo ſm Aug.in li.
ꝯfeſſionū.Sic ſi aliqs ſit i domo tua ꝯ tuā vo
lūtatē.illō affert tibi dolorē. Ita qn̄ fit pctm̄
mortale:q2 fit ꝯ indim rōis ⁊ itellect9:q ē dn̄s
dom9 ꝯſcie.Iō triſtat̃. Ná licꝫ ad ex̄ ridcāt ⁊
delectēt̃ pctōres:tn̄ ad itra triſtāt ex remorſu
ꝯſcie:q remorſus ē dolor ⁊ pena:q2 ancilla.ſ.
caro ꝯ volūtatē ſuā fac̃ illō. Nōne eēt tibi pe
na ꝙ ācilla tua facēt aliqd i domo tua ꝯ tuā
volūtatē.Ecce q̄lit̃ vita pctōꝝ ē penalit̃ dolo
roſa.Iō Aug. Iuſſiſti dn̄e ⁊ ita ē vt oīs ani
m9 iordiat9 pena ſit ſibi.Per opm̄ v̄tutes af
ferūt delectatiōes ēt ſꝫ pōm:q2 tūc fit i domo
ꝯſcie ſꝫ volūtatē dn̄i.ſ.itellect9 : ⁊ ēt ſm volū
tatem dn̄i.ſ.rōnis. Mag̃ delectatio ē dn̄o: ⁊
dn̄e dom9 qn̄ filij:ſui:ācille;:vl̃ filie nō faciūt
aliqd niſi mꝫ volūtatē eoꝝ. Ita de nob̄ q̄ꝝ ſi
lij ſūt ſenſus:filie pōe aīe vl̃ cogitatiōes.ſuus
corp9:ācilla ē caro. Mag̃ delectatio ē homi
qn̄ oēs iſti obediūt dn̄o.ſ.intellectui:⁊ dn̄e.ſ.
rōni.Iō dixit phs.Signū āt gn̄ati habit9 eſt
delectabilit̃ opari.Verbigra.Si pro honore
dei placet tibi ieiuniū ſignū ē ꝙ v̄t9 abſtinen
tie ē itra te.Si orō:ſigm̄ eſt ꝙ i te ē virt9 deuo
tōis.Si ſepatio mulieꝝ ſigm̄ ē ꝙ virt9 caſtitatꝭ
ē itra te.Si ciliciū vl̃ alia corpis affli°: ſignū
ē ꝙ i te ē virt9 pn̄ie:⁊ ſic de alijs.Eris hort9 ir
rigu9 ⁊ q̄ſi fons aq̄ꝝ cui9 nō deficiēt aq̄ ⁊ edi
ficabūt̃ i te deſ̄ta ſeculoꝝ.Iſa.lviij.Fons grē
dei q̄ ē i q̄libꝫ pª bōa ⁊ v̄tuoſa rigat ſenſus ⁊
oēs pōas.Opp̄m ē de pctōrib9:q2 ſi ridēt ad
ex̄:tn̄ ad itra aīa triſtat̃:ꝯſcīa remordet. Sed
mō nō cog°ſcūt ſꝫ cog°ſcēt qn̄ erūt i iferno ⁊
cruciabūt̃.tūc.n.eleuat̃ ocul̃ videbūt gl̄iaꝫ bo
noꝝ nō ad delectatōēꝫ ſꝫ ad augmētatōēꝫ pe
ne:vt de famelico vidēte mēſā patā eſcis ple
nā ⁊ n̄ pt̃ hēre cruciat̃ magis.Vidētes gl̄iaꝫ.ſ.
bonoꝝ turbabūt̃ timor̃ horribili:⁊ mirabunt̃
in ſubitatōe iſpirate ſalut̃:gemētes p̄ āguſtia
ſpūs ⁊c̄.Sap.v. Ecce laborātes. Iō ſctā ſcri
ptura dat remediū dicēs:Ne credas te vie la
borioſe.Ecc̄i.xxij.Glo.pctōꝝ:q2 pctā cū ma
gno labore fiūt:ſic furta.Opa āt mīe fiūt de
lectabilit̃.Idē de luxuria.adulteriū cū mag°
labor̃:timore:⁊ piculo fit. Caſtus āt delecta
bilit̃ viuit:⁊ ſic de alijs.Iō dic̃. Ne credas te
vie laborioſe:ne pones aīe tue ſcādalū.Ecc̄i.
xxxij.Iō aplˢ.In laborib9 plurimis.ij.Cor.xi.

¶ Dico ꝙ tertia mala ꝯdi° quā hꝫ vita pctō
rū eſt ꝙ ē finalit̃ ifructuoſa . Iō dr̄:nihil cepi
mus:q2 pctōres in alia vita nihil reportāt p̄
mij aut mercedis ex opib9 q̄ feceſt : q2 q̄ꝺdiu
pª ē i pctō mortali:ēt ſi faceret oia bona opa
mūdi:ieiunia:magnas orōnes:largas elemo
ſynas ⁊c̄.nihil ſibi pficiūt p alio mūdo. Licꝫ
eni deus p q̄libꝫ bono ope det ſolutionē::tn̄
pctōres ſoluit in hoc mūdo de his q̄ faciunt:
dat eis diuitias:honores:dignitates : officia:
⁊ beneficia:pacē:ſanitatē:filios : longā vitā:
amorē dn̄oꝝ.⁊ qō eſt mai9:bona opa ex gn̄ere
q2 illis bōis opib9 extrahunt̃ de pctō nōn̄q̄ꝺ
pctōres.Iō bōa opa nō ſūt dimittēda:qn̄ ſen
tis te eē i pctō mortali:q2 tūc ſūt magis neceſ
ſaria:vt illis mediātib9 exeas pctm̄.Sꝫ p his
opib9 nihil dabit̃ tibi in alio mūdo. Rō vos
ſcit̃ ꝙ ram9 arboris nullā v̄tutē hꝫ niſi a radi
ce ⁊ n̄ fac̃ fructū niſi q̄ꝺdiu ē i arbor̃.Si vō ſci
dat̃ ab arbor̃ n̄ fac̃ fructū:q2 ſmota cā remo
uet̃ effect9.Ita i ppoſito radix ſiue trūc9 ar
boris vbi ē tota v̄t9 eſt xp̄s ſaluator nr̄. Nos
āt ſum9 rami ſiue palmites:⁊ q̄ꝺdiu manem9
in radice per verā credentiā ⁊ promptā obe
diētiā:⁊ per grāꝫ faciam9 fructuꝫ meritoꝝ:q2
tūc qcqd facim9 ē meritoriū.Si aūt ram9 ali
quis abſcindat̃ ſecuri dyaboli q̄ eſt temptatio
p ꝯſenſū pctī mortal̃ a trūco.i.xp̄o:ſcm̄ ē:iaꝫ
nō pt̃ facē fructuꝫ meriti:ſꝫ de9 eſt adeo pius
pctōri:ita ꝙ ſi fac̃ aliq̄ bona opa:ſatiſfacit ſi
bi hic.Ecce q̄re dico ꝙ pctōꝝ vita ē finalit̃ in
fructuoſa. Auctas clara. Sicut palmes n̄ pt̃
facē fructū a ſemetipo niſi mā ſerit in vite:ſic
nec vos niſi in me mā ſeritꝭ.Ego ſū vitis ⁊ vos
palmites . Qui manet in me ⁊ ego in eo hic
fert fructū multū:q2 ſine me nihil poteſtis fa
cē.ſ.meritorie. Ioā.xv. Qual̃ dolor ē pctōri
qn̄ morit̃ ⁊ nihil iuenit ibi. Sicut mercator
diues qui oīa poſuit in naui ⁊ perijt : ſolū re
manet pſona ſua qn̄ eſt vltra mare ⁊ nihil hꝫ
q̄lis dolor ⁊ deſpatio.Ita de pctōre qui in h°
mūdo ē diues:⁊ oēs nauigam9 ad aliū mun
duꝫ qn̄ aīa eſt in portu in ripa:⁊ nihil iuenit
de bonis:q̄lis deſpatio ē ſibi qn̄ dr̄ ſibi a xp̄o
Et vbi ſūt bona q̄ dedi tibi. Rn̄det.Totū eſt
pditū:⁊ quia ibi nō poſſunt aliqd lucrari re
mittunt̃ ad hoſpitale miſeroꝝ ad infernum.
Sꝫ qn̄ rami ſūt arbori xp̄o ꝯiuncti per fidem
⁊ obediētiā:ita ꝙ mallēt citi9 mori q̄ꝫ conſen
tire:tūc cōgregāt magnū theſauꝝ: qn̄ ē ibi in
uenit magnū theſaurū de q̄ viuet eternaliter
Iō xp̄s dicit Opamī nō cibū q perit:vt ſunt
opa mūdana:ſꝫ q̄ remanet in vitā eternā:quē

filius hoīs dabit vob̄.Io.vi.Nō.piſcatores q̄ꝫ
uis in rethi ſuo cepint ꝯchas ⁊ multa talia ⁊ i
mūda:tn̄ q2 n̄ recepeſt finalē fructū:dicūt do
lētes:nihil cepim9:ſic ꝯ pctōrib9. Iō dic̄ ſcri
ptura.Vacua ē ſpes illoꝝ.ſ.pctōꝝ:⁊ labores
eoꝝ ſine fructu:⁊ inutilia opa illoꝝ.Sap.iij.

¶ De eadeꝫ dn̄ica. Sermo.v.De epiſtola.

b **Enedi**ctionē hēditate poſſi
deat̃.Hi v̄baꝫ iſtō te
xtualit̃ pª can. Pe.c.iij. Et recita
tiue in epl̄a currētis dn̄ice.Hoc v̄
bū eſt vna breuis ⁊ deuota orō bti apl̄i : quaꝫ
facit p nob̄ deſiderās nr̄am ſaluationē dicēs
Rogo deū vt bn̄dictōēꝫ.ſ.celeſtē hereditatē
poſſideatis.Hoc v̄bū bn̄dictōēꝫ idiget decla
ratiōe.Pro q̄ ſciēdū ꝙ gl̄ia celeſtis dr̄ bn̄di
ctio.Rō:qn̄ de9 facit aliqd:nō credat̃ vos ꝙ
illō faciat laborādo manib9.nec āmbulādo pe
dib9:nec ſe mouēdo quēadmodū vos:ſꝫ ſua
opatio ē ſua locutio.ſuū dicē ē ſuū facē. Ver
bigra.qn̄ fecit lumē nō laborauit:ſꝫ ſolū dixit
fiat lux ⁊ fcā fuit:q2 ſuū dicē eſt ſuū facē.Idē
de celo:de ſtellis ⁊c̄.Nō fac̄ vt mgr̄ opis qui
qn̄ facit archā ponit fundamētū.⁊c̄. Sꝫ dixit
fiat firmamētuꝫ:⁊ fcm̄ fuit. Iō dd̄.Ipſe dixit
⁊ fcā ſūt ipe mādauit ⁊ creata ſūt. Nō.ſilitu
dinē de magnis dn̄is q mādādo operant̃.Si
volūt cape crimīoſuꝫ nō oꝫ regē ſe mouē:nec
ipꝫ cape:nec ſuſpēdē criminoſū:ſꝫ mādare ꝙ
capiat̃ ⁊c̄ . Ideꝫ de ope mīe nō oꝫ regē apire
burſaꝫ ⁊c̄.ſꝫ p̄cipe theſaurario.Quāto g°ma
gis de9 cui oīa ſūt ⁊ ſubſūt obediunt.Iō dicit
ſcriptura.Dē qō voluerit faciet:⁊ ſmo illius
ptātis plen9 eſt. Eccl̄s.viij.Oipotēs ſmo tu9
dn̄e nō oꝫ ipꝫ niſi loq . Ex iſta declaratiōe qn̄
de9 extrahit aīaꝫ de h° mūdo ⁊ collocat eā in
padiſo ⁊ iponit ſibi dyadema : qūo creditꝭ fa
ciat:nō laborādo:ſꝫ p̄cipiēdo dicit michaeli.
Talis religioſus cleric9 vel laycus ſuiuit mi
hi diligēter ⁊ ſctē:iō collocet̃ ⁊c̄.Et factū eſt.
Etiā in iudi°gn̄ali qn̄ dabit gl̄iam bonis:ipa
donatio gl̄ie ſeu opatio dei in dādo gl̄iaꝫ dr̄
bn̄dictio.i.bona dictio ſiue bona locutio qn̄
dicet. Venite bn̄dicti pr̄is mei poſſidete pa
ratū vob̄ regnū a ꝯſtōne mūdi. Mat.xxv.Ec
ce q̄liter gl̄ia celeſtis dr̄ bn̄dictio.de iſta dicit
thēa:pꝫ thēa.Nō videam9 q̄ ſūt pſone q̄ iſtā
bn̄dictionē hēditate ꝯſequent̃. Amore veſtri
ego q̄ſiui ⁊ ineni i ps .Dn̄i ē tra i duob9 v̄ſib9
vbi dic̄ dd̄. Innocēs māib9 ⁊ mūdo corde:q
n̄ accepit i vano aīaꝫ ſuā:nec iurauit i dolo p
xio ſuo.Hic accipiet bn̄dictiōēꝫ a dn̄o ⁊ miaꝫ
a do ſalutari ſuo. Vbi ponūt̃ q̄tuor ꝯditiōes p

ſonaꝝ q̄ bn̄dictionē hereditate poſſidebunt.
¶ Primo pueri oīno innocentes.
¶ Secūdo pctōres vere penitentes.
¶ Tertio pſone bone ben ⁊ obedientes.
¶ Quarto tribulati ⁊ patientes.
Quilibet iſtoꝝ habebit bn̄dictionē gl̄ie cele
ſtis:q2 de eis dicit thēa.Bn̄dictionē poſſidea
tis hereditate.¶ Dico p̄mo ꝙ habebūt bn̄di
ctionē gl̄ie.ſ.pueri inocētes:q nūq̄ꝫ peccaue
rūt.Innocētes ſūt in corde:q2 nūq̄ꝫ peccaue
rūt nec habuerūt malas cogitatiōes. In ore
q2 nūq̄ꝫ dixeſt malū verbū : nec mētiēdo nec
iurādo. Innocētes in oculis:aurib9:naribus
in gutture:manib9 ⁊ pedib9 ⁊ in toto corpe:
q2 nūq̄ꝫ peccauerūt.Iſti ſūt totaliter innocē
tes qn̄ moriunt̃ ſtatim habēt bn̄dictionē cele
ſtis gl̄ie.Iō dauid . Gratiā ⁊ gl̄iaꝫ dabit dn̄s
Nō priuabit bonis eos q ambulāt in inocen
tia.Sed diceret aliqs.Frater qūo vocat̃ vos
illos pueros totalit̃ innocētes:⁊ nūqd pſona
que parētib9 ſuis dat tribulatōes ⁊ infert malū
⁊ triſticias ⁊ picula ⁊ tedia:q2 n̄ pmittet eos
dormire:ſed plorat ⁊c̄. Nōne nocēs eſt ⁊ pec
cat. Rn̄ſio.Dico ꝙ ſūt totalit̃ inocentes:nec
de p̄dictis hn̄t culpā nec pctm̄:q2 dolō part9
pueīt mlierib9 ex pctō eue:q2 ex fructu arbo
ris peccauit ⁊ fecit ꝯtra deū.Iō de9 fecit ꝯ eā
⁊ oēs filios ſuos:vt in fructu ventris punirē
tur:cū labore portarēt:⁊ cū dolore parerēt:⁊
cū tedio nutrirēt.Iō pꝫ error dicētiū ꝙ crea
tura nouiter baptizata:ſi morit̃ trāſit purga
toriū ex dolore matris.Hoc ē erroneū:q2 iu
de9 baptizat9 ſi morit̃ an̄q̄ꝫ peccaret ſine pur
gatorio euolat.De iſtis dicit Iob. Saluabit̃
inocēs : ſaluabit̃ aūt mūdicia manuū ſuarū.
Iob.xxij.Nota mūdicia manuū ſuaꝝ: Dice
ret hic aliqs:ſi pueri inocētes ſaluāt̃:ergo ēt
illi q moriunt̃ ante baptiſmū ſaluant̃ eadem
rōne:q2 nūq̄ꝫ peccauerūt nec corde cogitan
do:nec ore:nec manib9 ⁊c̄. Huic qōni tacite
iā rn̄dit Iob cū dic̄ Saluabit̃ aūt mūdi9 ma
nuū ſuaꝝ.Ecce baptiſm9 q mūdat ab imūdi9
ſua quā recepit ab illa gn̄atiōe. Nō imago q̄
cadit in luto poneret̃ in altari niſi pri9 lauare
tur.Sic ē de hoie in q̄ ē imago dei quātū ad
aīam quā facit deus vt ponat̃ in tēplo padiſi.
Sꝫ veniēs in hūc mūdū cadit in luto in illa
vili ⁊ bruta gn̄atiōe carnali . Quia ſi alit̃ ve
niret nō hēret originale.Ideo ibi recipit illaꝫ
maculā.Iō nō pōt intrare padiſuꝫ quouſq̄ ē
mūdata aqua baptiſmi. Iō dicit xp̄s. Amen
amen dico tibi:niſi qs renat9 fuerit ex aqua ⁊
ſpūſctō nō pōt introire in regnū dei. Ioan.iij.

No.hic qñ aīa nō baptizati venit ad ꝑadiſuꝫ
vl ad portā ꝑadiſi:qd ꝺ̄ ſibi a xpo. Ecce q̄re
dic̄ Job.Saluabit inocēs.ſaluabit aūt mūdi
cia manuū ſuaꝝ.Sic habem⁹ duas man⁹:ita
habem⁹ duas ſubāas:aīam ꝛ corp⁹. Jō dic̄:ſal
uabit mūdicia.i.ꝑ mūdiciā manuū ſuaꝝ:tam
corpis q̄ꝫ aīe:qꝛ pctm̄ originale nō ſolū tāgit
aīam:ſꝫ ēt corp⁹ totū ē īfectū:tā ſenſus corpis
q̄ꝫ potētie aīe. Sꝫ ꝑ baptiſmuꝫ mundant̄. Jō
xpo.ps.xxiiij. Innocētes ꝛ recti adheſeſt mi
hi.ſ.in glīa:qꝛ ſuſtinui te.ſ.paſſionē quā tu pſ
ordinaſti:cui⁹ vtute ſaluant̄. De q̄libet iſtoꝝ
ꝺ̄ hic accipiet bñdictioneꝫ a dño. No.qñ iſti
pueri ſūt in extremis:demones veniūt explo
rantes ſi poſſent aīaꝫ recipe. Sꝫ xpus de celo
dat eis bñdictionē ꝛ demones fugiūt. No.ꝛ
miam a deo ſalutari ſuo.qa tūc pueri miſeri-
cordit̄ liberant̄ a trib⁹ miſerijs q̄s hñt. Pria
eſt ignorātia a q̄ liberant̄ tūc:qꝛ ſtatī aperitur
eis liber ꝛ ſciūt oīa ꝛ cognoſcūt ſe ꝛ parētes.
Scda eſt modicitas vel puitas:ſed ſtatum aīa
ſepata a corpe hꝫ tātā magnitudinē vt gigas
Tertia ē īpotētia qꝛ neſciūt ire nec ſe mouēꝛ:ſꝫ
ſtatiꝫ qñ ſūt in celo habēt tātā potētiā:ꝙ nec
gigas nec leo hñt tātaꝫ potētiaꝫ. Ecce miam
quā accipiēt. In iſtis g° ꝯplet̄ ofo Petri di
cent̄. Bñdictionē hēditate poſſideat̄. ¶ Di
co ſcḋo:ꝙ obtinebūt bñdictionē ꝛc̄. pctō-
res vere penitētes. Hoc tāgit nos:qꝛ lꝫ fueri-
m⁹ inocētes ꝛ mundati ꝑ baptiſmū:tñ ex tūc
amiſim⁹ milleſies illā inocētiā ex pctis q̄ feci
m⁹ ꝯ deū:ꝯ vginē ꝛ ſctōs:ꝯ aīaꝫ ꝛ ꝓximos. Jō
iā nō poſſum⁹ ꝑ viā inocētie ꝑadiſū itrare:ꝑꝑ
hoc de⁹ ordinauit viā pnie.ſ.dolē ꝛ cōteri de
pctis cū ꝓpoſito nō redeūdi:ꝯfiteri ꝛ ſatiſfacē.
Iſto mō poſſum⁹ hr̄e bñdictionē glīe. Hoc
tāgit Dd cū dic̄ Mūdo corde.ſ.ꝑ pniam:hic
accipiet bñdictionē a dño. Sꝫ ē hic arg^m. Di
ceret aliqs. Ff quō ex mūdi^a cordis itelligit̄
pnia:qꝛ pnia nō ſoluꝫ mūdat cor:ſꝫ oēs vires
aīe.ſ.itellectū ab errore fidei ꝛ falſis opinioni
b⁹:ꝛ mal̄ ſuſpitōib⁹ de ꝓximis:ꝛ volūtatē de
malis deſiderijs ꝛ odijs ꝛ rācorib⁹:ꝛ memo-
riā nō recordādo de receptis iniurijs. Itē ve
ra pnia mūdat os a mēdacijs diffamatiōib⁹
ꝛ blaſphemijs. Oculos a malis aſpectib⁹:au
res nares:guttur:man⁹:pedes: ꝛ totū corp⁹:
a luxurijs. Cū ergo pnia vera mūdet aīam a
potētijs ꝛ corp⁹ cū ſentiment̄: q̄re g° recipit̄
pniam ſolū ꝓ mūdi^a cordis. Dico ꝙ verꝫ ē ꝙ
vera pnia totū purificat:vt dictū eſt:ſꝫ mūdi-
cia cordis ꝺ̄ pnia duplici rōne. Prima ē:qꝛ
cor eſt vt fons a q̄ multi riui ꝓcedūt.ſ.potētia
rū ꝛ ſēſuū. Et ſi aq̄ font̄ ſit mūda ꝛ pura etiā
aq̄ riuorū erit mūda ꝛ pura Si īmūda ad idē
Et qꝛ oīa opera bōa vel mala ꝓcedūt a cor-
de. De corde exeūt cogitatiōes male:hōici-
dia:adulteria:fornicatiōes:furta:falſa teſtmo
nia:blaſphemie. Mat.xv. Ecce q̄liter aqua
imūda ꝓcedit a fonte cordis:qꝛ cor dicit. O
ille iterfecit pſenī tuū.ꝛc̄. Ideo occidas eū:
ꝛ ſic ꝯ alijs. Jō ſi cor ſit mūdū etiā oīa ſētimē
ta corporis erūt mūda. Ideo ꝓuer.iiij. Om-
ni cuſtodia ſua cor tuū qꝛ ex ipſo vita ꝓcedit
Ita ſi ſit in munduꝫ procedit mors ab eo. Et
ec ꝑma ratio q̄re dicit. Et mūdo corde:qꝛ im̄ū
dicia cordis eſt imundicia totius corporis.
Secunda ratio q̄re mūdicia cordis ꝺ̄ pnia
eſt:qꝛ licꝫ multa ſunt opa pnie:tñ radix ꝛ ini
tiū pnie ē cordis ꝯtri° ab iſta enīꝫ ꝓcedūt fru
ct⁹ oium alioꝝ opeꝝ. Jō dicebat xps. Beati
mūdo corde qm̄ ipi deū videbūt. Mat.v. De
q̄libꝫ tali ꝺ̄. Hic accipiet bñdictionē a dño:
qꝛ qñ tal̄ morit̄ ꝛ aīa venit ad iudiciū ꝛ accu-
ſat̄ a demonib⁹. Dixit xps aīe. Audis inquā-
tū te accuſant. Dic̄ aīa. Verꝫ ē:qꝛ illa feci nec
poſſuꝫ negare:ſꝫ vſus ſui medicis vētis q̄s vos
ordiaſtis ꝯ pctā. Si habui malas cogitatiōes
hūi ēt ꝯtritōeꝫ. Si peccaui ore:oraui:ꝛ ꝯfeſſus
ſui. Si ocul̄ peccaui:fleui: ꝛ ſic ꝺ alijs. Feci iu
di^m ꝛ iuſticiā:nō tradas me calūniātib⁹ me.ps.
cxviij. Xps ē ꝯtēt⁹ ꝛ dat ſibi bñdictōeꝫ ꝛ miaꝫ
qū collocat̄ i glīa. ¶ Dico 3° ꝙ obtinebūt bñ
dictionē glīe ꝑſone bone ꝛ obedientes q̄ hñt
dicē vl̄ facē:reſpiciūt dei volūtatē ꝛ ordineꝫ.
Religioſus obediēs nō facēt ꝯ regulam nec
ꝯſtitutōes:nec cleric⁹:nec layc⁹ ꝯ dei mādata
ordinat ſuā vitā:ſꝫ dei volūtatē ꝛ nō ſm coꝝ
ſenſualitatē:ſm dei ordinationē:ꝛ nō ſꝫ ꝓpriā
iclinationē. De q̄libꝫ tali dic̄. Qui nō accepit
in vano aīam ſuā:hic accipiet bñdictionem a
dño. Nō ꝙ accipe aīaꝫ ſuā i vanū pōt itelligi
dupl̄r.ſ.eēntial̄r ꝛ effectualit̄. In vanū ꝺ̄ ac
cipe aīaꝫ ſuā ille q nō fac̄ illa ad q̄ ordiat̄. Qꝛ
ſi rex dat alicui militi equū ꝛ arma ꝛ nūq̄ꝫ ſer
uit ſibi:i vanū ꝺ̄ accepiſſe. Ita ꝺdit nob aīaꝫ
rōnalē cū mēoria vt memoremur de bñficijs
a deo nob dat̄:qꝛ nō fecit nos aſinū: nō equuꝫ
ꝛc̄.ſꝫ ad imaginē ꝛ ſilitudinē ſuā. Itē ſdemit
nos ꝛc̄. Cum itellectu vt eū cognoſcam⁹ ꝛ ei
gfas agam⁹. Cū volūtate vt eū deſideremus
ꝛc̄. Si āt ꝺ iſtis nō ſuis ſibi:i vanū ſcepiſti aīaꝫ
tuā. Itē dedit tibi corp⁹: q̄re:vt viuas ex eo.
Sic enī pſ dat patrimoniū filio tpe nuptiarū
vt ex eo viuat. Ita de terra corpis debem⁹ fa
cere fruct⁹ ꝑ pniaꝫ ꝺ q̄b⁹ viuam⁹.ſi āt nō facio

in vanū recepiſti vel accepiſti:ꝛ poſſum⁹ dicē
talib⁹. Vanū eſt vob an̄ lucē ſurgē.ſ.opa tꝑa
lia:q non curat̄ de opib⁹ ſpūalib⁹. Surgite.ſ.
aliq̄ hora ad op⁹ ſpūale:poſtq̄ꝫ ſederit̄ q mā-
ducat̄ panē doloris.ps.cxxvi. Nō q mānduca
tis panē doloris. Pr̄ q mittit filiū ad cāpuꝫ
vt laboret q nō curat de labore:ſꝫ cōedit ꝛ bi
bit ꝛ dormit. In ſero qñ vēit ad domū hꝫ ma
lā cenā ꝛ ꝟberat̄ ꝛc̄. Ita de⁹ pr̄ nr̄ miſit nos i
cāpo hui⁹ mūdi ad laborādū i opib⁹ meritori
is. Qui aūt nō curat de labore:ſꝫ cōedit ꝛ bi-
bit ꝛ delectat̄:i morte puniet̄. Nā i ſero mortꝭ
videbit̄ quō mānducaſtis panē doloris: qñ de
mōes cruciabūt vos ꝛc̄. Scḋo ꝺ̄ aliqs acce-
piſſe aīaꝫ in vanū effectualit̄. Vita.n.pñs eſt
effect⁹ aīe:ꝛ ita ſumit̄. Jo.xij.cū ꝺ̄. Qui amat
aīaꝫ ſuā.i.vitā corpalē:tm̄ ꝙ ꝓ xpo nō vult eā
exponē ꝛ exercē i arduis:ſēt ꝑdet eā. Et q odit
aīaꝫ ſuā in h° mūdo:i vitā eēnā cuſtodit eam.
Qui g° viuit ocioſus i vanū accepit vitā iſtā.
Sic ille q vadit ad feriā vbi ſtat.xv.dieb⁹ ꝛ ni
hil fac̄ nec lucrat̄ aliqd ꝺ̄ i vanū iuiſſe ad fe-
riā. Ita de nob q venim⁹ i feria hui⁹ mūdi ad
lucrādū. Jō ſi nō hēm⁹ merita: i vanū accipi
m⁹ iſtā vitā. Jō laborare dēm⁹ i bōis opib⁹ ꝓ
pr̄ h° dicebat apl̄s. Hortamur vos ne i vacuū
gfaꝫ dei recipiat̄. Ait.n. Tꝑe accepto.ſ.i hoc
mūdo exaudiui te: qꝛ i alio nō audit. Et i die
ſalutis adiuui te. Ecce nūc tps acceptabile:ec
ce nūc dies ſalut̄.ij.ad Coꝝ.vi. Obediētes āt
nō accipiūt in vanū aīaꝫ ſuā ſiue vitā ſuā. Jō
de quolibet obediēte ꝺ̄. Nō accepit in vano
aīaꝫ ſuā:hic accipiet ꝛc̄. ¶ Dico q̄rto ꝙ obti
nēt bñdictiōeꝫ glīe tribulati ꝛ patiētes:qñ in
īfirmitatib⁹:plagis vulnerib⁹ dolorib⁹: pauꝑ
tatib⁹:ꝛ ꝑſecutiōib⁹ nō murmurāt ꝯ deū:ſmo
patiēter ſuſtinēt:ſꝑantes ꝙ i alio mūdo erūt
ſine īfirmitate:plaga dolore ꝛc̄. De q̄libꝫ tali
dicit nec iurauit i dolo ꝓximo ſuo. Proxim⁹
iſte ē xps ꝑ excellētiā:qꝛ lꝫ inq̄ꝫtū de⁹ ſit crea-
tor:tñ inq̄ꝫtū hō eſt ꝓxim⁹ vt ipſemet declara
uit. Lu.x. Quis tibi videt̄ ꝓxim⁹ fuiſſe ꝛc̄. Hu
ic ꝓximo facim⁹ iuramētū in baptiſmo qñ ꝺ̄
a ſacerdote. Quid petis:ꝛ ꝺ̄ a patrinis fideꝫ
xpi. Et ſacerdos. Et fides xpi quid dabit tibi.
Rūdet:vitā durabilē. Ergo abrenūcia ſatha
ne:dicit abrenūcio:h° eſt q̄ſi iuramentū:ꝛ ita
dicat̄ a Dd dicēte in ꝑſona xpiani. Iuraui et
ſtatim cuſtodire iudicia iuſtitie tue.ps.cxviij.
Iudicia iuſtitie dei ſūt vt in h° mūdo hēam⁹
labores:miſerias:tribulatiōes ꝛc̄.vt ꝑ patien
tiā mereamur habere gloriā. Ideo ad Heb.
x. Patientia vobis neceſſaria eſt:vt volunta
tem dei facientes reportetis repromiſſionem
ꝛc̄. Quia non iurauit in dolo proximo ſuo:
hic accipiet benedictionem a domino ꝛc̄.

¶ De eadem dominica. Sermo ſextus.

O Mnes vnanimes in ofone
eſtote. Verbū iſtud
habet̄ ꝑma canonica. Petri.c.iij.
ꝛ recitatiue in epl̄a currētis dñice.
Pro breui hui⁹ ꝟbi declaratiōe ꝛ māe intro
ductiōe ſciendū: ꝙ īter oīa opa q̄ poſſum⁹ in
h° mūdo facē:neceſſaria ē ꝺuota ofo ad deū.
Rō:qꝛ certū eſt ꝙ oīa bona tā tꝑalia q̄ꝫ cor-
poralia q̄ꝫ etiā ſpūalia hēm⁹ a deo. De bōis
tꝑalib⁹ pꝫ. Vñ eſt ꝙ terra dat triticū ex ſemie
terra aūt pōt corrūpe ſemē:ſꝫ nō pōt ipm fru
ctificare ꝛc̄. O diceret aliqs: hoc ē a natura.
ꝛ a cōſtellatiōib⁹. Verū ē iſtr̄ alit̄:ſꝫ eſt a deo
ꝑncipal̄r. Ipſe enī ē actor ꝑncipalis. Ideꝫ de
vino in vineis.qꝛ null⁹ pōt aquā in vinū ꝯuer
tere niſi de⁹. Nā ꝯuerſio aq̄ in vinū fuit de ꝑ-
mis xpi miraculis. Jo.ij. Idē de pecunijs ra-
pis ꝛc̄. Oia iſta hēm⁹ a deo. O dices tu:ego
hēo in his laborare.qꝛ al̄s nihil haberē. So-
lutio. Verū eſt:qꝛ iſt ſm es:ſꝫ de⁹ hꝫ tibi dare:
qꝛ multi laborāt q nihil lucrant̄:nō credas ex
tuis laborib⁹ ꝑdicta acqrē. Idē de bōis corpa
lib⁹ dicēdū eſt:q̄ etiā a deo hēm⁹:puta ſanita
tē:pulchritudinē:fortitudinē: mēbroꝝ recti-
tudinē: ꝛ hmōi. Idē de bonis ſpūalib⁹ dicen
dū ē:ꝙ a deo hēm⁹ ꝯtritionē.ſ.de pctis:bonū
ꝓpoſitū ꝯfiteri:ꝛ facē pniaꝫ ne in iferno dāne
mur. Idē de remiſſiōe iniuriaꝝ:ꝛ de reſtituti
one ablatoꝝ. De⁹ hꝫ dare cor iſta faciēdi. Jō
dic̄ ſcriptura. Oē datū optimū.ſ.bonoꝝ tꝑa-
liū ꝛ corpaliū ꝛ oē donū ꝑfectū. Glo.bonoꝝ
ſpūaliū deſurſuꝫ ē deſcendēs a pr̄e luminū.i.
angeloꝝ. Jaco.i. Si g° vis rigare hortū tuuꝫ
de alto fonte: oꝫ ponē canale ꝑ qd aq̄ veniat
ad hortū. Ita etiā ſi vult̄ ꝙ aq̄ gfaꝝ dei vēiat
ad vrꝫ cāpū:hortū:vineā:domū:corp⁹ ꝛ aīaꝫ.
de fonte alto ſpūs ſapie ꝟbū dei i excelſis. Ec
cli.i. Ponat̄ canale.ſ.ofonē deuotā:median
te iſta veniūt ad vos bona tꝑalia: corpalia: ꝛ
ſpūalia. Pꝫ g° ꝙ iter alia bona opa q̄ in hoc
mūdo pñt a nob fieri ē ofo ꝺuota nob neceſ-
ſaria. Auctas dd. Bñdict⁹ de⁹ q nō āmouit
ofonē meā ꝛ miaꝫ ſuā a me ps.lxv. Glo. Au
gu. Nūquid g° a te moueat̄ ofo tua: ꝛ nunq̄ꝫ
ammouebit̄ a te mia diuia. Qꝛ g° ofo ē nob
ita neceſſaria:dic̄ thēa. Oēs vnanimes i ofo
ne eſtote. Amore vrī ego q̄ſiui q̄s ꝯditōes dꝫ
hr̄e ofo:ꝛ quot ſūt.ꝛ inueni ꝙ deuota ofo dꝫ
habere ſex conditiões. Oratio debet fieri.

- Primo pacifice concordando.
- Secundo attente cogitando.
- Tertio humiliter ſupplicando.
- Quarto confidenter ſperando.
- Quinto ordinate petendo.
- Sexto perſeueranter continuando.

Qui iſtos ſex modos ſuabit i orone ſua abũ
dabit in oib⁹ bonis. ¶ Dico p° q̧ orõ dz fieri
pacifice cõcordãdo. Cũ vis orare reſpicies ſi
in corde hẽs venenũ odij ꝛ male voluntatꝭ: ſi
ſic nõ audieris. Oz enĩ cõcordare cũ oib⁹ pa
cifice: ꝛ tũc orõ aſcendit recte ad deũ. Nõ hic
de collegijs ſeu cogitãtib⁹ diuiſis: q̧ modicũ
colorẽ hñt: ſz qñ ſũt vnite ꝛ pacifice: orõ eorũ
multũ placet deo. Jõ ꝯgregamur in ſolẽnita
tib⁹ vel pceſſiõib⁹ vt abinuicẽ inflãmemur: et
orõ aſcẽdat ad deũ: iõ dd. Dirigaꝶ orõ mea ſi
cut icẽſuz in cõſpectu tuo eleuatio manuum
mea. ſacrifi. veſptinũ. ps. cxl. Nõ ſacrificiũ ve
ſptinũ. De⁹ pcepit i veti lege offerri ſibi duo
ſacrificia. ſ. duos agnos: vnũ de mane: aliũ de
ſero: ſz differẽter: qꝛ ſacrificiũ de mane aſſocia
biꝶ cũ multꝭ aliꝭ. ſacrificiũ vo de ſero ſine alio
rũ ſocietate offerebaꝶ. Sacrificiũ matutinũ fi
gurab t ſacrificiũ iudeoꝝ qđ erat diuerſaruz
rez. Sacrificiũ aũt veſptinũ figurabat xpm q
ſolus fuit ſacrificat⁹ in cruce eleuaꝭ manibus
parcẽs oib⁹. Jõ dicebat Dd. Dirigaꝶ oratio
mea a te. Pz g° q̧ orõ dz fieri pacifice cõcor
dãdo. Bñdict⁹ q põt dicẽ cũ vitate. Nullum
odiũ hẽo i corde meo ꝯ aliquẽ: ſz oẽs diligo:
ergo. Oẽs vnanimes eſtote ꝛc̃. ¶ Dico ſecũ
do q̧ ſecũda ꝯditio eſt q̧ dz fieri attẽte cogi
tãdo: ita q̧ cor cogitet qđ pferꝶ ab ore: ne ſo
lũ os loquaꝶ: dicẽdo vba orõnis: ꝛ cor cogi
tet de negocijs tpalib⁹: de coq̄na vel lupana
ri. Si dicaꝶ. Ego nõ intelligo latinũ. Jõ cogi
tetis in deũ vel in petitionẽ quaz faciꝭ. Ideo
Aug. Pſalmis ꝛ hymnis cũ oratis deũ hoc
vſaꝶ in corde qđ pferꝶ in ore. Alꝭ orõ vocalis
ſine attẽtione cogitatiõis ẽ parui valoris. Jõ
Jacobus. Triſtaꝶ aliqs vrm oret equo aio ꝛ
pſallet. Jaco. v. Nõ equo aio. ſ. vt cor concor
det cũ lĩgua ꝛ hẽbit cõſolationẽ. Ecce q̄liter
orõnes ſũt medicinalia. Sz qñ cor nõ cogitat
ea q̃ dñr: ore fit encenũ deo: de ouis vacuis ꝛ
fetis. Jõ de⁹ reputat ſe deluſuz: ꝛ ſcti. Modi
cũ valet talꝭ orõ. Jõ apls. Si orẽ lingua mea
ſupple tñ: mens mea ſine fructu ẽ: ſubdit qđ
ergo. Orabo ſpiritu: orabo ꝛ mẽte. Pſallaz
ſpũ: pſallã ꝛ mẽte. pma ad Cor. xiiij. Lz oẽs
debeãt attẽte cogitare ea que dicũt: maxime
tñ religioſi: q qualibz die hñt ſoluere horas
canonicas. Attẽdant hi ne vane ſoluant. Jõ
debẽt cauẽ ne dicanꝶ in plateis: hortis ꝛ fene
ſtris. Jõ dixit xps ſacerdotib⁹ veteris legis: q
ſoluebãt deo vacue. Pplꝭ hic labijs me ho
norat. cor aũt eoꝝ lõge eſt a me. Sine cã. i. ſi
ne vtilitate: ſine fructu meriti colũt me. Mat
thei. xv. ¶ Tertio orõ dz fieri hũilr ſupplicã
do. Qꝛ orõ nõ eſt niſi q̃dã ſupplicatio q̃ pñta
tur deo: qñ infirmus orat petẽs ſanitatẽ ſup
plicaꝶ deo. paup orat petẽs puiſiõez. Idẽ qñ
tribulat⁹ petit regez: pctõr pctõꝝ remiſſionẽ.
Mõ null⁹ eſt q̃tũcũq; rudis q qñ pñtat pa
pe vel regi ſupplicationẽ qn hũiliaꝶ capite di
ſcoopto ꝛ genib⁹ flexis ſibi pñtet: nec oportet
q̧ doceaꝶ hoc facere: qꝛ rõ nãlis dictat fiẽdũ:
q̃to magis g° pape Jeſu ꝛ regi xpo hũilius
debem⁹ ſupplicationẽ pñtare. Hic aliq min⁹
decẽter agũt: q qñ induũt ſe dicũt orõnes: ci
gẽtes ſe: ꝛ nodos aptantes ꝛ mulieres qñ ſe
pingũt. Cogitate g° qñ oratis cũ q̃ loq̄mi qñ
dicitis. Pr nr vel Aue maria: ꝛ humilitate
vos: qꝛ q̃to humilius orabitis: tãto plus orõ
aſcẽdit. Sicut ille q ſaltãdo vult aſcẽdere: q̃n
to plus ſe deprimit tãto plus aſcẽdit ꝛ ſaltat.
Jta eſt de orõne. Auctas. Orõ humiliãtis ſe
nubes penetrabit: ꝛ donec appropinquet nõ
cõſolabiꝶ: ꝛ nõ deſcedet donec altiſſim⁹ reſpi
ciat. Eccli. xxxv. Humiliũ ꝛ mãſuetorũ ſemp
tibi placuit depcatio. Judith. ix. iõ Dd. Re
ſpexit in orõnẽ humiliũ: ꝛ nõ ſpreuit pre
ces eoꝝ. ps. ci. Qñ aũt fit ſine humilitate de⁹
claudit ſibi oculos. ¶ Quarto ſi orõ dz eſſe
acceptabilis dz fieri cõfidẽter ſperando. vult
de⁹ q̧ in oib⁹ neceſſitatib⁹ nrĩs recurram⁹ ad
deũ ꝛ ꝯfidamus deo: alꝭ indignaꝶ: quẽadmo
dũ idignareꝶ pr ꝯtra filios de eo nõ cõfiden
tes: vel pcurator vel iudex: qñ hõ nõ cõfidit
de eis. Jta de dõ pre nrõ pcuratore ꝛ iudice
q vult q̧ ꝯfidam⁹ de eo dicẽs. Quecũq; oran
tes petiꝭ: credite: qꝛ accipieꝭ: ꝛ veniẽt vobis.
Mar. xi. Nõ. q̃cũq;. ſ. licita: orãtes: qꝛ aliꝶ nõ
accipieꝭ: ſicut puer febricitãs ſi petit vinũ: nõ
daꝶ ſibi: ſz pius pr dat ſibi meliora. ſ. zuccarũ
roſarũ ꝛc̃. Et ſicut fili⁹ nullã ſollicitudinez hz
de aliq̃ re. Qꝛ ſi dicatis vos puero. Quid co
medes hodie: dicet neſcio: pr me⁹ ꝛ mr mea
curãt. Idẽ de veſtib⁹: ſotularib⁹: ꝛ alijs necel
ſitatib⁹. Sufficit filio q̧ ſit hũilis ꝛ obediens
prĩ. Jta vult de⁹ de nobis q̧ in oib⁹ neceſſita
tib⁹ conſideram⁹ de cor ꝛ faciam⁹ qđ tenemur
facẽ: qꝛ nõ deficiet nobis. Verbigra. Si dicaꝶ
laboratori. Vos ſeminaſtis ꝛc̃. Hẽtis bladũ.
Eſtis cert⁹ q̧ hẽbitis. Vos debetis dicẽ. Ego

feci qđ in me ẽ: de reſiduis ꝯfido i dõ. Item
de vino i vinea ꝛ de oleo. Nihil ſolliciti ſitis:
ſz i oi orõne ꝛ obſecratiõe cũ grãꝝ actiõe: pe
titiões vrẽ inoteſcãt apđ deũ: ad Philip. iiij.
Nõ. Nihil ſolliciti ſitis: nõ dic̃ q̧ dimittam⁹
labores: ſz ſollicitudines. Oẽm ſollicitudinẽ
vrãz pijcientes i eũ: qm̃ ipi ẽ cura d vob. i. Pe
trĩ. v. Sz nos magis ꝯfidim⁹ d vno iudeo q̃
deo. Probaꝶ: qꝛ ſi iude⁹ teneꝶ vob. l. florenos
annuales de redditib⁹: de qb⁹ habetis bonũ
iſtrũ: vos ꝯfidiꝭ ꝛc̃. Sz ñ ꝯfiditis de deo: q p
miſit ẽt cũ iſtrõ publico vob dare necãria oia
ſi facitis qđ debetis facẽ vt bon⁹ fili⁹. Notari
us fuit btũs Mat. Nolite ſolliciti eẽ dicẽtes
qđ mãducabim⁹: aut qđ bibem⁹: aut q̃ opie
mur. Hec. n. oia gẽtes: ſupple ĩfideles iq̄rũt.
Scit. n. pr veſter q̧ his oib⁹ indigetis. Mat.
vi. ¶ Quito orõ dz fieri ordinate petẽdo. Ju
nrĩs petitõib⁹ debem⁹ ſuare tres ordies. P°
q̧ petam⁹ p° illa q̃ ſũt nob magis necãria: vti
liora: ꝛ pncipaliora. Jõ p° debem⁹ petẽ gl̃iaz
eternã. Scdo bonã vitã q̃ ẽ via ad gl̃iã. Ter
tio bõa tpalia. Jõ xps dicit. Pm q̃rite regnũ
dei ꝛ iuſticiã ei⁹: ꝛ hec oia adijcieꝶ vob. Mat.
vi. Scdo q̧ illa q̃ ſũt d ſe bõa: q̃ ñ pñt hrẽ ma
lũ exitũ. Petam⁹ audacter. Jlla ãt q̃ ſũt du
bia: ꝛ pñt hrẽ malũ exitũ aut finẽ: petãꝶ cũ cõ
ditiõe. Verbigra. Hũilitas idubitãter ẽ bo
nũ. Jõ audacter ſupb⁹ põt petẽ hũilitatẽ: aua
rus libalitatẽ: luxurioſus caſtitatẽ: pctõr pec
catoꝝ remiſſiõez ꝛc̃. Alia ſt dubia. de qb⁹ ne
ſcit hõ ſi hẽbũt bonũ exitũ vl malũ. Jõ ꝯditio
nalr ſũt petẽda vt ifirm⁹ ſanitatẽ: q̃ põt eẽ ale
vl bõa vl mala. Idẽ de diuis officijs ꝛ digni
tatib⁹: ꝛ qꝛ mlti petũt ſine ordie ꝛ ſine ꝯditio
ne: iõ ñ accipiũt. Petiꝭ ꝛ ñ accipiet: eo q̧ ma
le petatis. Jac. iiij. Tertio dz eẽ ordo in pſõa
petẽte vt purificet ſe: qꝛ ſi qs pmiſit dare alte
ri optimũ vinũ albũ req̄riꝶ q̧ cuz vaſe mũdo
recipiat: alꝭ nõ daret. Jõ Jſa. i. Lauami. ſ. p
ꝯtritionẽ: ꝯfeſſiões ꝛ ſatiſfactiões: mũdi eſto
te. Que ãt a deo ſũt: ordinata ſt. ad Ro. xiij.
¶ Sexta orõ dz fieri perſeuerãter ꝯtinuãdo.
Multi icipiũt ꝛ qꝛ ſtati nõ obtinẽt qđ petũt:
orõnẽ dimittũt: nihil valz. Greg. Virt⁹ boni
opis pſeuerãtia ẽ. Pz i nãlib⁹: qꝛ arbor pau
latim augmẽtaꝶ: nec vr ei⁹ augmẽtũ qñ actu
fit ẽt ſi ſemp aſpiciaꝶ. Idẽ i artificialib⁹: qꝛ do
mus paulatiz fit. P° poniꝶ fũdamẽtũ. Deiñ
fiũt parietes ꝛc̃. Idẽ ẽt i ſpũalib⁹ paulatiz hõ
augmẽtaꝶ corã deo i grã: vtutib⁹: ꝛ meritis.
Jõ neceſſaria ẽ pſeuerãtia: qꝛ q̃diu viuimus
ẽ nobis neceſſaria aq̃ grẽ del de fonte excel
ſo. Nõ hic miraculũ de illo nobili milite nor
mãnico: q q̃diu fuit i pegrinatiõe: q̃libet die
mane ꝛ ſero orauit q̃uſq; venit ad caſtꝝ ſuũ.
Jn die. n. q̃ debuit caſtrũ itrare dimiſit orõnẽ
ꝛ illa die caſtꝝ ſuũ fuit cõbuſtũ. Jõ xps. Opz
ſemp orare ꝛ nõ deficere. Luce. xviij. Semp
i. in oi die mane ꝛ ſero. Ergo ſine itermiſſione
orate: mane ꝛ ſero. i. ad Theſ. v.

¶ Dñica. vi. p⁹ feſtũ trinitatis. Sermo pm⁹.

Veniens offeres mun⁹ tuũ Mat. v. Sermo
erit de ſancto euãgelio iſtius dñi
ce: ꝛ habebim⁹ multas bonas mo
ralitates ꝛc̃. Saluteꝶ vgo Maria. Et reſume
thẽa i ſctõ euãgelio hodierno: qđ totũ eſt do
ctrina. Et vbũ xpi docet nos tria q̃ debem⁹ ha
bere valde neceſſaria ad noſtrã ſaluationem.

- Primuz eſt intentio celeſtialis.
- Secundum eſt dilectio vniuerſalis.
- Tertium eſt deuotio ſpiritualis.

Et nũq̃ ſine his trib⁹ potuit aliqs intrare pa
radiſum. Et de tertia ꝛ vltima loqꝶ thẽa. Ve
niẽs. ſ. ad deũ: offerens munus tuũ. ¶ Dico
p° q̧ xps docet nos habere intẽtionẽ celeſtẽ
ſ. q̧ in oibus opib⁹ noſtris ſiue loquẽdo ſiue
operãdo itẽtio ſit celeſtis. ſ. ad deũ q̧ nõ fiãt
rõne hypocriſis: vane glorie: ſeu honoꝝ tẽpo
raliũ acq̄ſitionis. Rõ. nã in oibus operibus
principalitas ſtat moraliter in intentiõe agẽ
tis: tã in bonis operibus q̃ in malis. Jn tãtuz
q̧ intentio hois agentis dat actui ſpẽm natu
rã ꝛ nomẽ. Verbigra. Jn bonis operibus: vt
ſi iudex volens facere iuſticiã in aliqua que
ſtione. ꝛ propter hoc dat elemoſynã pauperi
ꝛ notario: ꝛ ſagioni vt ſint ſibi fauorabiles in
dicta iuſticia facienda. Talis actus elemoſy
ne magis dicẽd⁹ ẽ act⁹ iuſticie q̃ miſericor
die. Idẽ d malꝭ opib⁹ ſeu peccaꝭ. Verbigra.
de aliquo qui vult cõmittere luxuriã cuz ali
qua: ſed illa nõ vult cõſentire: niſi p pecunijs
ratiõe cuius ille cõmittit furtuz vt poſſit dare
mulieri. illud furtũ potius debet dici luxuria
q̃ furtũ. Itẽ per oppoſitũ ſi aliqs peccat cuz
aliqua muliere vt poſtea in nocte poſſet eam
depredari. Talis luxuria diceꝶ potius furtuz
q̃ luxuria. De h° vide ſctm̃ Tho. i q̃lib. iij. ar.
xix. Patet regula q̧ in oibus opibus princi
palitas ſtat moraliter in itẽtiõe agẽtis. Hoc
ſciens xps voluit ordinare nrãm intẽtionez.
Hoc oſtẽdit in prima parte euãgelij dicens.
Niſi habũdauerit iuſticia veſtra pluſq̃ ſcriba
rũ ꝛ phariſeorũ nõ intrabitis in regnũ celoꝝ.
Scribe ꝛ phariſei omnia opera ſua faciunt

vt videant ab hoīb⁹. Mat.xxiij. Dicat qd ē
phariſe⁹ ⁊ ſcriba. Scriba dicebat.ſ.a notitia
ſcripturaꝝ. Iſti phariſei ⁊ ſcribe faciebāt mul-
ta bōa opa ⁊ magnas elemoſynas.ieiunia. ⁊
ōrones.ſ; nō hēbant intētionē celeſtē:forma
deficiebat eis. Dicat quō.qñ volebāt facē ele
moſynas:pco cū tuba ibat añ eos:dicens. Si
qs vult elemoſynā veniat ad domū talis ⁊c̄.
⁊ totalr̄ fūdabāt ſe in iſta vanaglīa. Auctas.
Cū facis elemoſynaꝫ noli añ te tuba canē ſicͭ
hypocrite faciūt in ſynagogis ⁊ ī vicis vt ho-
norificent ab hoībus. Ecce itētio. Amen dico
vobis receperūt mercedē ſuā. Mat.vi. Jō di
cit xp̄s. Niſi iuſtitia vr̄a habūdet plus in iten
tiōe ꝙ ſit celeſtis nō intrabitis in regnū celo
rū. Si dicat ab aliq̄ ſimplici. quō in elemoſy-
na facieda habet itētio celeſtis. Rñdeo ꝙ q̄t
tuor modis pōt hr̄i.ſ.cogitādo.creationē.gu
bernationē.redēptionē.⁊ glīficationē. Pri-
mus modus ſit qñ vides paupem cogita ꝙ
de⁹ ita bñ creauit illū ſicut te. Illū paupeꝫ vt
p patiētiā acqrat padiſuꝫ.⁊ te diuitē vt p mi-
ſericordiā ſaluueris. Scdo cogitādo guberna
tionē qñ de⁹ gubñat totū mūdū q ē pr̄ oium.
Jō amore tāti pr̄is dabo iſti elemoſynā. Ter-
tio cogitādo redēptionē:quō xp̄s apuit bur-
ſas ſiue cophinū ſui corpis dās nob̄ in elemo
ſynā totū ſuū ſanguinē:p caput:man⁹:pedes
⁊ lat⁹ ⁊c̄. Jō amore ſui da elemoſynā. Quar-
to cogitādo glīficationeꝫ.qñ paup pulſat ad
ianuā tuā petēs elemoſynā:tu debes cogitar̄
ſic aīa mea veniet ad portam padiſi pulſans.
Mat.xxv. Dñe dñe api nob̄. ⁊ petēs elemo
ſynā: vt tūc de⁹ mihi faciet elemoſynā. nūc fa-
ciā elemoſynā huic paupi. Aliq̄ iſtoꝝ modoꝝ
in elemoſynis ſiēdis itētio dꝫ ad deū ordina-
ri:⁊ tūc erit celeſtis. Vñ dicit xp̄s. Niſi habū
dauerit iuſtitia ⁊c̄. Item illi ſcribe ⁊ phariſei
habūdabāt in ōronib⁹ orātes cū mag̃ reuerē
tia ⁊ genib⁹ flexis. Opus erat bonuꝫ ſ; itētio
erat mala.qꝛ vt viderent ab hoīb⁹. Dicat mo
dus quē ſuabāt in ſuis ōronib⁹. Ibāt eni ad
loca vbi gētes ꝯgregabant:⁊ ibi orabant.ſu-
ſpirādo.pcutiēdo pect⁹ vt viderent:⁊ dicerēt
gētes. O ꝙ̄ deuoti ſūt iſti. Auctas. Cū oratꝭ
nō eritis ſicut hypocrite q amāt ī ſynogogis
⁊ in angulis plateaꝝ ſtātes orare vt videant
ab hoīb⁹. Amē dico vobis receperūt merce-
dē ſuā. Mat.vi. Jō in nr̄is ōronibus ordine
mus itētionē ad deū. Si dicat quō ordiatur.
Rñdeo. dādo modū clericis ⁊ religioſis quē
in ſeptē horis canonicis q̄s tenent dicē obſ-
uare debēt. Alſ de⁹ recipiet ſibi tp̄s in cōmiſ-
ſuꝫ. Nō debēt ordinare ſuā itētionē ad deuꝫ
cogitādo in q̄libꝫ hora canonica q̄re fuit iſti-
tuta. In matutinis:qꝛ tali hora fuit captus. ⁊
ſic de alijs horis. ſic ordinat itētio ad deum.
Scdo ī laycis ordinat itētio iſto mō añq̄ oīo
nē ſuam icipiāt debēt ſe ſignare. Oſide eis:⁊
poſt cogitādo ꝙ vidēt xp̄ꝫ ī cathedra. ⁊ icipi
ant. Pr̄ nr̄. Idē de Aue maria. Vñ dic̄ xp̄s.
Niſi habūdauerit iuſtitia vr̄a.ſ.orādo:pluſq̄
ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ nō itrabitꝭ ī regnū celoꝝ
Itē ſcribe ⁊ phariſei habūdabāt ī ieiunijs ſ;
nō recta itētiōe. Cū ieiunatis nolite fieri ſicut
hypocrite triſtes:extermināt eniꝫ facies ſuas
vt appareāt hoīb⁹ ieiunātes. Amē dico vob̄
receperūt mercedē ſuā. Si q̄rat quō in ieiuni
is eſt itētio ordināda ⁊ alijs abſtinētijs. Naꝫ
oīs afflictio corpal̄ icludit in ieiunio.qꝛ affli-
gēdo ſe hō ieiunat a delectationib⁹. Intētio
ordinat ſic:cogitādo pp pctā m̄lta ⁊ magna
q̄ feci ꝯ deū dādo corpi ⁊ carni delectatiōes,
caſtigabo ieiunijs ⁊ alijs afflictiōib⁹ carnem
meā:ne ī iferno caſtiget ⁊c̄. vt poſſiꝫ dicē xp̄o
in die iudicij. Feci iudiciū ⁊ iuſtitiā: ñ tradas
me calūniātib⁹ me. ps.cxviij. Pꝫ g° quō itē-
tio celeſtis ⁊c̄. Jō dic̄. Niſi habūdauerit iuſti
tia ⁊c̄. De h° dabo vob̄ ſilitudinē pulchrā na
turalē. Dicūt nāles ph̄i:ꝙ aqla hꝫ viſū acutiſ
ſimū ⁊ fortē:ita ꝙ in meridie ſine tedio reſpi
cit rotā ſolis:⁊ maſcul⁹ zelotip⁹ de femella vo
lēs pbare pullos an ſint filij ſui:ex̄hit pullos
de nido:⁊ ſi nō reſpiciunt ſolē:interficit eos ⁊
ꝓijcit. Si aūt reſpiciūt ſolē reponit ipſos itra
nidū ⁊ paſcit tanq̄ ꝓprios filios. Iſtā ꝯditio
nē hꝫ xp̄s. Ipſe.n.in oīb⁹ opib⁹ q̄ fecit in hoc
mūdo reſpexit ſolē.ſ.oīa faciēs ad glīaꝫ pr̄is.
Ego glīaꝫ meā nō q̄ro: ſ; glīfico pr̄em meū q
in celis ē. Jo.viij. In h° cognoſcit pullos ſu-
os.ſ.xp̄ianos:qñ exeunt de nido hui⁹ mūdi.ſ.
p mortē.qd⁹ dicit xp̄s. Videam⁹ qd feciſti vt
debeas hr̄e padiſuꝫ. Qui rñdet. Dedi elemo
ſynas.oraui.ieiunaui.⁊ ſic de alijs. Ad quem
xp̄s. Mō videam⁹ ſi reſpexiſti retro.ſ.illa faci
ens aliq̄ ſiniſtra aut mūdana itētiōe.⁊ ſi ita ē
ꝓijcit eū ī iferno. Si vō reſpicit recte.ſ. ꝙ oīa
fecit bona ⁊ ſctā itētiōe. reponit ipm in nido
padiſi: Jō dicit ipſe xp̄s q̄ſi tāgēdo qð ē pdi-
ctū. Si ocul⁹ tu⁹ fuerit ſimplex:totū corp⁹ tuū
lucidū erit. Si aūt oculus tu⁹ fuerit neq̄:totū
corp⁹ tuū tenebroſuꝫ erit. Si g° lumē qð ī te ē
tenebre ſūt:ipſe tenebre q̄te erunt. Saluator
nr̄ Ieſus xp̄s dic̄ notāt ſimplex ⁊ nō triplex.
Nō ocul⁹. dicit glo.i.itētio.totū corp⁹ tuū lu
cidū erit glo.i.tota cōgeries opeꝝ tuoꝝ luci-

da erit. Mat.vi. ¶ Dico ſcdo ꝙ oñdit nobis
dilectionē vr̄em.ſ.ꝙ hō amet deū ſup oīa.⁊ ꝓ
ximū:non ſolū ore:ſ; corde ⁊ ope. Hoc oñdit
cū dicit. Audiſtis qꝛ dictū eſt antiqs.nō occi-
des. Qui autē occiderit:re⁹ erit iudicio. Ego
aūt dico vob̄.qꝛ oīs q iraſcit fratri ſuo:re⁹ erit
iudicio. Qui aūt dixerit fratri ſuo racha:reus
erit ꝯſilio. Qui aūt dixerit fatue:reus erit ge-
hēne ignis. Nō racha nihil ſigt:ſ; eſt interie-
ctio hebrayca:⁊ ſonat deriſionē: ſicut nos di-
cimus deridendo aliquē vach. In iſto textu
xp̄s oñdit nobis dilectionē vr̄em in ope non
dānificādo ꝓximū in pſona:nec in bonis. De
hoc dicit ſcriptura. Filioli mei nō diligamus
vbo neq̄ lingua. ſupple tm̄ ſ; ope ⁊ vitate.i.
Joānis.iij. Scdo debem⁹ eū diligere ī corde.
Jō dicit:ne iraſcamur cū ꝓximo. qꝛ q̄diu hō
portat iā odiū.⁊ rācorē in corde ꝯ ꝓximū eſt
in pctō. Auctas. Oīs q oderit fratrē ſuū ho-
micida ē.ſ.ſuijpſi⁹.i. Jo.iij. ⁊ niſi remittat de
corde dānabit. Auctas. Pr̄ me⁹ celeſtis tra-
det vos tortorib⁹: niſi remiſeritꝭ vnuſq̄ſq̄ de
corde ſuo ſr̄ib⁹ ſuis. Mat.xviij. Tertio ē etiaꝫ
diligēdus ore nō iudicādo:nec diffamādo ꝓ
ximū:nec ipſū vitupādo:dicēdo. ſtulte. vl̄ de-
ſpiciēdo dicēdo racha. Dicat ꝯ illos q ī ꝯfeſſ-
is deſpiciūt voces alioꝝ:dicēdo ve ⁊c̄. itē di-
cat ꝯ mulieres dicētes ꝯfeſſori. Ego pcā:ſ; nō
lbq̄r cū ea. Nā dixit mihi ꝙ eſſeꝫ rixoſa muli-
er opꝫ loq ⁊ remittē. Exē^m hēm⁹ in vgine ma
ria q̄ maximam iniuſticiā recepit ab inimicis
xp̄i de morte filij ſui: tn̄ loquebat eis dicēdo.
Amici. Quare g° vos nō remittitꝭ. videt ꝙ ni
ſi remiſeritꝭ ꝙ nō vultꝭ lucrari coronaꝫ padiſi.
⁊ q̄to iniuria ē maior q̄ remittit:tāto meritū
ē mai⁹. Jō remittatꝭ. Virt⁹ arboris ē in fūda-
mēto.ſ.radicib⁹. ⁊ ſi arbor ſit viua in frōdib⁹
appet ⁊ in fructib⁹. Sic vos ſi hētis fūdamē-
tū ſeu radicē dilectiōis. oñdite ī frōdib⁹:ſ.bo
nis locutiōib⁹: ⁊ in fructib⁹.i.opibus vtilib⁹:
¶ Dico ttio ꝙ oñdit nobis deuotionē ſpūa-
lē.ſ.vt in nr̄o ſpū ſim⁹ deuoti erga deuꝫ. Hoc
oñdit cuꝫ dt̄. Si offers mun⁹ tuū ad altare: ⁊
ibi recordat⁹ fueris.qꝛ frat tu⁹ hꝫ aliqd aduer
ſus te. relinq̄ ibi mun⁹ tuū añ altare ⁊ vade p-
us recōciliari fratri tuo. ⁊ tūc veniēs offeres
mun⁹ tuū. Eſt h̄ qō. Cur in pdictis vbis dicit
xp̄s clare: ꝙ ſi aliqs offendit deū ⁊ ꝓximū: ꝙ
pus recōciliet ꝓximo q̄ deo. h° ē valde mira
bile. Nā ſi aliqs offēdit regē ⁊ ruſticū: ⁊ a ſa-
piēte q̄reret cui pus debēt recōciliari. diceret
ſibi ꝙ regi. Xp̄s dicit oppoſituꝫ. Vade prius
recōciliari fratri tuo. Rñdeo qð qōnē ꝙ hoc
eſt rōnabile. Nā in q̄libet materia diſpoſitio
pcedit formā pncipalē. vt pꝫ in ligno cōburē
do opꝫ ꝙ pus ſiccet ⁊ calefiat anteq̄ ignis in
troducat formā. Idē de aīa q̄ ē forma ſubſtā-
tialis hoīs. ſi hꝫ iformare corp⁹ vl̄ debeat opꝫ
ꝙ primo mēbra vniant. nō pp maiorē digni-
tatē mēbroꝝ corpis:ſ; pp neceſſitatē diſpoſi-
tōis praue. Ita in aīa forma pncipalis ipſius
ē deuotio ſpūal. diſpoſitio pcedēs iſtā formā
eſt recōciliatio ſeu cōcordia mēbroꝝ.i.ꝓxio-
rū. Jō oꝫ ſi forma deuotiōis dꝫ in aīa itrodu-
ci ꝙ pcedat diſpoſitio recōciliatiōis. Hoc ſci
ens xp̄s dixit. Vade pus ⁊c̄. Nō prius h° ſit:
vt de⁹ velit dare maiorē honorē homi q̄ ſibi.
Sꝫ denotādo ꝙ nemo pōt pacificari ſeu cuꝫ
deo recōciliari: niſi prius fuerit recōciliat⁹ ꝓ-
ximo. Et ſi oportunitatē nō hꝫ ꝙ ſit itētio bo
na:⁊ ꝓpoſitū firmum faciēdi cū oportunitas
fuerit. alſ nō poteris itrare padiſuꝫ donec re
miſis. Dicat exē^m de illo ſr̄e valeñ. q mortu⁹
habuit redire. q redijt petēs veniā ⁊ recōciliā
do ſe cū viuo vt poſſet itrare padiſuꝫ. Pꝫ g°
q̄re dicit. Vade prius ⁊c̄. Et cōcordat auctas
xp̄i dicētis. Reddite que ſunt ceſaris ceſari. ⁊
que ſunt dei deo. Mat.xxij. vbi primo ponit
ceſarē q̄ deū. Nō ex maiori dignitate:ſed qa
primo ꝓximo prius ſiēda ē recōciliatio. Sic̄
dico hoc de vna pſona. Ita dico de vna villa
ſeu cōitate. ⁊ prius dꝫ diſponi p bonā ordina
tionem contra pctā notoria. Dicant illa que
currūt:⁊ poſtea de⁹ inhabitabit per gratiam.

¶ De eadem dñica ſexta. Sermo.ij.

Frater tuus habꝫ aliqd aduerſuꝫ te.
Habet vbū iſtō textualr̄. Mat.v. ⁊
recitatiue in euāgelio currentꝭ dñi-
ce. In pr̄iti ſmōe cogitaui vob̄ dare cognitio
nē de aliqb⁹ magnis pctis q̄ ſiūt ꝯ deū: vt cor
rigant. Sꝫ p° ſalutet vgo Maria. Pro bre
ui declaratiōe hui⁹ vbi ⁊ itroductōe m̄ae ſcie
dū ꝙ dñs ieſus xp̄s ſaluator ⁊ redēptor nr̄ p
multas ⁊ diuerſas excellētias q̄s hꝫ diuerſis
noīb⁹ noīant in ſacra ſcriptura. Si.n.volum⁹
ipſuꝫ ꝯſiderare ſm ſuā eternā diuinitatē in q̄
cuꝫ pr̄e ⁊ ſpūſancto oēs creaturas creauit ex
nihilo : ſic dr̄ deus creator. ⁊ ita noiat a ppſo
xp̄iano. Creator oiuꝫ rex de⁹ q me de limo ter
re formaſti. Si aūt ꝯſideret ſm ſuā infinitam
maieſtatē ⁊ dñationē cui oēs creature mūdi
ſubijciunt. qꝛ ſicut oēs de regno ſubijciunt re
gi ita oēs creature mūdi ſubijciunt xp̄o. ⁊ ſm
h° noiant rex ⁊ ipator. Vñ rex oīpotēs ī diti
one tua cūcta ſūt poſita:⁊ nō ē q poſſit reſiſtē

volũtati tue. Heſter.xiij. Si ṽo ſm ſuã ꝓuidẽ
tiã qua ꝓuidet beſtijs terre. piſcib⁹ maris. aui
b⁹ celi. ⁊ angelis. ſic noiat̃ pr̃. q: ſicut p̃ſami
lias ꝓuidet ⁊c̃. ita xp̃s. ⁊ ſic noiat̃ ab Iſa. Tu
eni p̃r nr̃. ⁊ Abrahã neſciuit nos. ⁊ iſrl̃ ignora
uit nos. Iſa.lxiij. Si aũt ↄſideret̃ ſm aliã ex
cellẽtiã ⁊ ꝓprietatẽ. ſ. ſuã infinitã charitatẽ ⁊
amorẽ. q: voluit ſuſpẽdi i cruce ne ſibi credẽ
tes ⁊ obediẽtes ſuſpenderent̃ in furca iferni.
ſm hoc dicit̃ redẽptor. Tu dñe p̃r nr̃ ⁊ redem
ptor nr̃ a ſeculo nomẽ tuũ. Iſa.lxiij. Si āt cõ
ſideret̃ ſm ſuã copioſaz largitatẽ. q: nõ ſoluz
ſibi credẽtes ⁊ obedientes iuſtificat: eis pctã
remittẽdo: imo etiã ⁊ ſcĩficat hic gr̃az: ⁊ i fu
turo gl̃iam largiẽdo. ſm h⁹ dr̃ ab Iſaia ſaluã
tor. Uere tu es de⁹ abſcõdit⁹: de⁹ iſrl̃ ſaluator.
Iſa.xlv. Nõ abſcõditus. q: vt aia in corpe ab
ſcõdit̃: ita deitas in hũanitate xp̃i erat abſcon
dita. Si ṽo ſz ſuã pfundiſſimã humilitatẽ cõ
ſideret̃. q: voluit induere ſaccũ nr̃e carnis ad
adiuuãdũ nos ⁊ ſuiẽdũ nobis: ſm hoc noiat̃
frat̃ nr̃. Caro eni ⁊ frat̃ nr̃ eſt. Geñ.xxxvij. Et
ſic vocat̃ in themate a b̃tõ Mat. dirigẽs ṽbũ
ꝓ pplo xp̃iano: ⁊ cõi: vel alicui pſone in ꝑticu
lari dicẽs. Si tuus. i. ieſus xp̃s hz aliqd aduer
ſuz te. i. indignationẽ ex peccatis quę ↄ eũ fe
ciſti. Pz thema. Iuxta itellectũ quẽ volo ꝑ
tractare. mõ lz multa ⁊ grauia ſint pctã i po
pulo xp̃iano: ex qb⁹ xp̃s frater nr̃ indignat̃. tñ
in pñti ſolũ loquar de tribus peccatis.

¶ Primum eſt ſpiritualis indeuotio.

¶ Secundum intellectualis preſumptio.

¶ Tertium carnalis corruptio.

Ecce tria pctã pp que dicit thẽa. Frat̃ tu⁹ hz
aliqd aduerſuz te. ¶ Dico pmo q primũ pec
catũ de quo nũc itẽdo loq eſt ſpũalis indeuo
tio. Antiquus aũt pplo xp̃ian⁹ hẽbat magnã
deuotionẽ ad deũ. Scdo ad eccliaz. tertio ad
ꝓximũ ex feruore charitat̃. Antiquus. n. erãt
ita deuoti erga deũ q qñ ſurgebãt de mane:
poſtq̃ erãt iduti añq̃ ponerẽt ſe in negocijs
orabãt cũ mag̃ deuotione ⁊ reuerẽtia. Uir in
vno angulo ⁊ vxor in alio. ⁊ filij in alijs. Idẽ
in ſero. Et mõ q̃liter orãt. veſtiẽdo vos ⁊ cin
gẽdo nodãdo. neſciũt eni flectere genua. ſz ſi
hñt loq regi vel p̃lato cũ magna reuerẽtia lo
quũtur ⁊ iñ deo nihil reuerẽtie ipendũt. Itez
quolibz die in aurora audiebãt vnã miſſaz de
uote: ⁊ cũ ſilẽtio: q̃ de⁹ erat cũ eis in oib⁹ nego
cijs. Mõ nec in dñica volũt audire miſſã: nec
tamẽ ꝓcepta penalia eccľie vel veniũt tarde.
nõ ieiunãt: ⁊ qñ ſunt in miſſa nõ faciũt niſi loq
de reb⁹ inutilibus ⁊c̃. vel reſpiciũt mulieres.
Itẽ ↄfitebant̃ ⁊ cõicabãt oĩ die dñica: bini et
bini ꝓceſſionalr̃ veniebãt ad cõicandũ. ⁊ po
ſtea dabãt ſibi pacẽ. Mõ aũt nec ſemel i an
no: nõ cõfitent̃ in q̃dragesima nõnulli: nec cõ
fitent̃ in paſcate: cũ tñ ſint ꝓcepta penalia. Iã
verũ eſt illud Dõ. Oẽm eſcã abominata ẽ aia
eor: ⁊ appropinquerũt vſq̃ ad portas mort̃.
ps.cvi. Antiq̃⁹ xp̃iani erãt deuoti: nõ ſolũ ad
regẽ xp̃m: ſz ad reginã eccliaz. de qua xp̃s ge
nerat filios. q: ſi aliqd eſſet neceſſariuz eccľie
erat pia cõtẽtio inter clericos ⁊ laycos: q: qli
bet volebat illud facẽ. Mõ aũt totũ oppoſi
tũ eſt. iã nõ eſt deuotio in mũdo. Antiq̃⁹ ſi ec
cleſia ꝓcepit aliqd ore prelator q̃ ipſa loq̃t̃ ex
cõicãdo: oẽs timebãt ⁊c̃. Modo aũt tñ nõ ti
mẽt ſniaſ excõicatiõis: imo dicũt. ego nõ co
medo minus. vel ita bñ ſapit mihi prãdiũ qñ
ſuz excõicat⁹ ſicut añ. Itẽ antiq̃⁹ qñ intrabãt
eccliaz cũ timore itrabãt. Mõ aũt tripudiãt
in eccliaz ⁊ ibi tractant̃ matrimõia ⁊ alia nego
cia. Dicebat dõ qñ itrabat domũ dei. Ego au
tẽ in multitudie mĩe tue itroibo in domũ tuã
adorabo ad tẽplũ ſctm̃ tuũ in timore tuo. ps.
v. Tertio erga ꝓximũ. Antiq̃⁹ ſi in aliq̃ villa
vel ciuitate aliq̃ actõe ſiniſtra miles vel ciuis
mercator veniebat: amici oẽs de illo ſtatim ſub
ueniebãt ei, ⁊ ſubleuabant eũ. qlibz dabat tm̃
vel tm̃. Ecce deuotio. Mõ aũt ſi vn⁹ aliũ poſ
ſet eruere oculũ facẽret: nõ eſt deuotio. Itẽ ali
qñ qñ erat capt⁹ vl̃ captiu⁹. dicebat aliqs vxo
ri. Ubi eſt vir veſter. dic eſt q non vidi eũ. Et
vxor. Dñe capt⁹ eſt: vel captiu⁹ ex debit̃. libe
rabat eũ ſoluẽs ꝓ eo ſecrete. Mõ xp̃iani re
negãt nomẽ dei in barbaria ⁊c̃. Itẽ qñ vide
bãt aliquẽ iuuenẽ vel puellã paupculã: ſtatiz
vocabãt parentes dicẽtes. q̃re nõ datis ſibi vir̃
Rñdebãt. Dñe multi vellẽt eã. q: bona iuue
nis ẽ: ſz nõ hz dotem. Secrete dabãt ſibi ⁊c̃.
Mõ aũt ſi diues videt viduã vel puellã pau
perẽ: ſtatiz nitunt̃ eã ſeducẽ cũ vna mala ruf
fiana ⁊c̃. Itẽ de mercatorib⁹ emẽdo ⁊ vẽden
do cauebãt a mẽdacijs. ⁊ deceptiõib⁹. Mõ
ſi illud qd valet tres florenos põt hr̃e ꝓ .xij.
denarijs nullã ſibi formãt cõſciaz. Itẽ vicin⁹
remittebat emptorẽ vicino dicẽs. Ego rẽ illã
vendidi hodie: ⁊ ille hz ita bonas res vt ego
ad illũ accede. Sz mõ nõ eſt niſi inuidia ⁊ ma
licia iter eos de eodẽ officio. Itẽ antiq̃⁹ non
tenebat̃ curia iudicialis niſi ſemel in menſe. ⁊
porte curie erãt plene telis aranear. Sz mõ
ẽ tãta malicia q nõ ſufficiũt curie: nec audiẽ
tie: nec aduocati nec procuratores ⁊c̃. [illegible]
[illegible]

ẽtionib⁹: ⁊ hoies nõ. Finalr̃ iã cõpletũ ẽ ẽ bũ
xp̃i dicẽtis. Qm̃ habũdabit iniq̃tas: refrige
ſcet charitas multor: tũc veniet ↄſummatio.
Mat.xxiiij. Ecce p⁹ pctm̃ de q̃ frater nr̃ xp̃s
indignat̃ ⁊ cõquerit̃ dicẽs. Heo aduerſum te
pauca. ſ. numero: ſz magna ſũt g̃uitate. q: chari
tatẽ tuã pmã. i. antiquã. ſ. feruorẽ ⁊ deuotio
nẽ ſpũs q̃s hẽbas in pn⁹ xp̃ianitatis reliq̃ſti.
Quid g⁹ ſit fiẽdũ. Memor eſto vñ excideris
⁊ age q̃du duotiõis ⁊ age pniaz. ⁊ p⁹ opa fac.
Apoc.ij. Nõ. p⁹ opa fac. ſ. erga deũ: eccleſiã ⁊
ꝓximũ. aľs minat̃ de⁹ dicẽs. Sin aũt venio ti
bi ⁊ mouebo tibi candelabrũ tuũ. i. ſtatũ in q̃
ſtas de loco tuo: niſi pniaz egeris. ¶ Ibidẽ ſe
cũdũ pctm̃ qd ẽ in mundo ↄ qd xp̃s frater nr̃
idignat̃ ẽ itellectualis pſumptio. Hoies ſũt pſu
mẽtes de ꝓpo itellectu circa fidẽ dicẽdo. quõ
vn⁹ de⁹ ẽ tres pſone de icarnatiõe ṽbi. de ſa
cramẽto altaris. Itẽ ↄ diuinas ordinatiões.
De⁹. n. ordinauit q ſpũalr̃ ſpũalia tractẽt̃ di.
Gratis accepiſtis: gratis date. Mat.x. ſz pre
ſumptio itellect⁹ totũ corrũpit. q: iã ſacra vẽ
dũt: ⁊ totũ reducit̃ ad ſymoniã. Si vultis cõica
re vl̃ tñ debetis offerre: nõ oſ tñ dabit̃. q: ni
mis eẽs diſcooptũ. Idẽ ſi vult̃ ↄfiteri. Nõ ſz
de illo paupe hoĩe q nõ iuenit ↄfeſſorẽ q̃uſq̃
portauit florenũ in manu. Itẽ ſi dãt extremã
vnctionẽ petũt linthea mina ⁊ vñ h⁹. Idẽ de
ſepulturis dĩ: quã crucẽ vultis: maiorẽ tñ de
betis dare ⁊c̃. Ecce pſũptio itellect⁹ quõ corrũ
pit illa q̃ de⁹ grãs ꝓcepit dare ⁊c̃. Itẽ de miſ
ſis ſcti amatoris q̃ de ſe ſũt bõe. q: nõ ſũt alie
miſſe niſi q̃ p eccleſiã ſũt ordinate: tñ pſũptio
itellect⁹ deſtruit ⁊ corrũpit totũ ⁊ dãnat ſacer
dotẽ: ⁊ q eos facit celebrare pp ſex defect⁹ ⁊
errores q̃ ſiũt ibi ex pſũptiõe itellect⁹. P⁹ q:
dicũt q ille miſſe debẽt celebrari ſine iterual
lo i illis .xxx. dieb⁹. ex q̃ ſeq̃t̃ q ſacerdos etiaz
male parat⁹ celebrat. Ubi inuenies tu ſacerdo
tẽ ſp paratũ ⁊c̃. ⁊ ſic ſibi occaſiõez pſtare vĩ vt
idiſpoſit⁹ exiſtẽs celebret. Scds defect⁹ eſt q
opz dimittẽ miſſaz p eccleſiã iã ordinatã q̃li
bet die. Ita poterit euenire q i die natiuitat̃
vl̃ reſurrectiõis ſacerdos hẽbit celebrare re
quiẽ. Terti⁹ q: ſacerdos eo q .xxx. dieb⁹ ↄtinu
is hz celebrare petit pl⁹ ⁊c̃. Quart⁹ error ſiue
defect⁹: q: dicũt q ſacerdos i illis .xxx. dieb⁹ ñ
dz exire eccleſiã ex q̃ ſequũt̃ multa mala. ⁊ q:
nõ ẽ ſpũalis: tenebit ibi ludũ ⁊c̃. Quint⁹ q: cũ
dĩ miſſa de trinitate. dic ſacerdos: faciat̃ q ſi
cut ego dico ore: vos repſentet̃ i ſctõ ⁊ offera
tis tres cãdelas cũ trib⁹ denarijs i q̃libet. Idẽ
de ſeptẽ gaudijs ṽginis Marie. Idẽ de ſe
ptẽ donis ſpũſſcti. Idẽ de .xij. aplis. Sextus
Error ſiue defect⁹ ẽ q dicũt q ille miſſe extra
hũt vnã aiaz de purgatorio. ſ. illã quã hõ vult
h⁹ ẽ falſuz. lz. n. .xxx. miſſe ſcti amatoris extra
herẽt aiaz mr̃is ſcti amatoris de purgatorio.
nõ ſeq̃t̃ pp h⁹ q extherẽt aiaz mr̃is tue vl̃ pr̃is
tui q forte fuit vſurarius vl̃ homicida. q: iſte
ſacerdos nõ ẽ ita ſctũs ſic ſctũs amator nec q̃
litas pcti ẽ eadẽ cũ pctis mr̃is ſcti amatoris.
Nõ ẽ de illo ruſtico q credẽs q medicina q̃
curauit eũ de malo tibie: curaret ẽt de oibus
malis. ⁊ fecit ſe medicũ ⁊c̃. Medicia ſua erat
cepa rubea ⁊c̃. Nõ dz fieri pactũ i miſſis: ſz eli
gatis vnũ bonũ ſacerdotẽ: cui ſi parũ dat̃: nõ
dz dicere parũ datis mihi. ſi multũ: nõ dz dice
re nimis datis. q: valet plus. Sz ſi parũ datis
parũ hẽbitis ſi multũ: plus. Si q̃ratis a me de
bõa rõne q̃ntũ debetis dare ſacerdoti. Dico
q ex q̃ ſacerdos dat vobis totũ officiũ vnius
diei q detis ſibi ꝓuiſiõez diei cõpetẽtẽ. Iſta
eſt mala pſũptio intellect⁹ vadit ⁊ ceſſabit: ne
dicat̃ cũ iuda. Quid vultis mihi dare ⁊ ego
vobis eũ tradã. Scda pſũptio itellect⁹ ẽ circa
iudiciũ hoiuz: qñ p ꝓpriũ itellectũ iudicãt il
lud qd neſciũt: vel id qd põt in bonũ iterp̃ta
ri ⁊ ipſi iterpretant̃ in malũ. De q̃ multũ idi
gnat̃ xp̃s frater. Nõ de illo ſctõ heremita qui
iudicauit comedẽtẽ de mane i die ieiunij: quẽ
angel⁹ voluit ꝑcutere cũ enſe. Itẽ de illo ſan
cto hoie q iudicauit aliũ ſanctũ hoiez: q itra
uit lupanar ⁊c̃. Iõ auiſetis vos ne iudicet̃ fa
cta vel dicta alior q̃ pñt bono aio fieri. ideo
apls. Nolite ante tp̃s iudicare quoadusq̃ ve
niat dñs q ⁊ illuminabit abſcondita tenebra
rũ ⁊ manifeſtabit cõſilia cordiũ. prima Cho.
iiij. Tertia preſumptio intellectus eſt mulie
rum. Nunquid eſſet magna preſumptio mea
ſi ego qui neſcio depingere: vellẽ corrigere ⁊
emendare imaginẽ ab optimo pictore depi
ctã. Talis eſt preſumptio illar mulier q̃ pin
gunt ſe. De⁹ optim⁹ magiſter ⁊ pictor depin
xit eas ad imaginẽ ⁊ ad ſilitudinẽ ſuã. Et ip
ſe dicunt. Iſtud vnguentum valet ad ſuperci
lia componẽda. Dicit alia. Ego ſuz pallida.
ego faciã me rubeã. Idẽ de capillis de mani
cis de caudis. retro aũt incedũt ſicut vulpes.
Iõ Apoc.xviij. Ue ve ciuitas illa mag̃ babi
lõ. ciuitas illa fortiſ. qm̃ vna hora veniet iudi
ciũ ei⁹. inq̃t Io. Ecce quare dicit thema. Fra
ter tu⁹ hz aliqd aduerſum te. Habeo aduer
ſum te pauca. q: habes illic tenentes doctri
nã balaã. qui docuit balach mittere ſcãdaluz
coraz filijs iſrael. Puniam age ſi quo minus

veniã tibi cito ⁊ pugnabo cũ illis in gladio oris mei. Apoc. ij. Mittit scãdalũ vẽdẽdo sacramẽta. missas scti amatoris. ⁊ faciẽdo iudicia temeraria. gladi⁹ oris dei erit snia iudicialis. Discedite a me maledicti ⁊c̃. Mat. xxv.
¶ Tertiũ pctm̃ ẽ vsis corruptio. Nõ tres corruptiões q̃ corrũpũt totũ mũdũ. Pria. n. est blasphemia ꝯ deũ. Blasphemia ẽ magnũ pctm̃. Nõ hystoria. iiij. Reg. xix. de sennacherib rege q venit ꝯ hierl'ẽ. De isto pctõ cõquerit de⁹ di. Dñatores ppli mei ⁊c̃. Isa. lij. Scda corruptio ẽ de lusorib⁹ taxillorũ. q: vltra blasphemiã q̃ ibi fit ẽ ibi rapina. q: nihil põt ibi lucrari. corrũpit ille q icipit p⁹. Scdo illi q cõsentiũt. Tertio illi q respiciũt. Quarto q ponũt taxillos. Quito q ꝑcedũt pecunias. Sexto q ꝑcedũt domũ. Septio dñi ⁊ rectores h⁹ sustinẽtes. Tertia corruptio ẽ de luxuria q̃ in tm̃ inualuit ꝙ plãct⁹ dõ ipleẽ. Corrupti sunt: ⁊ abomiabiles facti sũt in iniqtatib⁹ suis. nõ est q faciat bonũ: nõ ẽ vsqz ad vnũ. s. de adul. ps. lij. Dicat ꝯ meretrices de hospiciis: ⁊ de secret q̃ sũt i laqueũ ⁊ nõ i remediũ. De isto pctõ cõqrit de⁹ di. Hẽo aduersũ te ⁊c̃. Nõ cũ dic̃ pauca: cũ tot sint corruptiões. q: pmittis mulierẽ Jezabel. que se dicit ꝓphetã docere ⁊ seducere suos meos fornicari. vt habeẽ. Apocal. ij. Nõ Jezabel. i. fimus. Ecce fetorẽ de luxuria.

¶ De eadẽ dñica. vi. Sermo. iij. de epistola.

Lrra nõ seruiam⁹ pctõ. ad Ro. vi. Mã nři sermõis erit quõ poterim⁹ exire seruitutẽ pctĩ. Sz primo saluteẽ virgo maria ⁊ resumat thema. De ista materia pro nũc volo declarare vobis tres conclusiones.

¶ Prima cõclusio est ista: ꝙ status pcti mortalis est captiuitas ⁊ seruitus veraciter.

¶ Scda cõclusio ꝙ ista captiuitas seu seruitus est multum periculosa generaliter.

¶ Tertia conclusio est ꝙ de ista captiuitate seu seruitute debemus nos redimere celeriẽ.

Jõ dic̃ thẽa. Vltra nõ sui⁹m⁹ pctõ. ¶ Dico p⁹ ꝙ stat⁹ ⁊c̃. ita ꝙ q̃diu hõ stat i pctõ mortali nõ credaẽ ꝙ sit liber: sz captiu⁹ ⁊ su⁹ vacuẽ. Añ pctm̃ ẽ liber: q: nec p oẽs demões isernĩ posset cogi ad peccandũ sz postq̃ cecidit in pctõ mortali fact⁹ est captiu⁹ ⁊ ligat⁹ iã nõ hz pristinã libtatẽ. Jõ aplš talib⁹ captiuis dicit. Resipiscãt. i. se soluant: vt liberenẽ a dyaboli laqis: a q̃ captiui tenenẽ ad ipsi⁹ voluntatẽ. ij. ad Timo. ij. Pz g⁹ ꝙ stat⁹ pcti mortal ẽ captiuitas vacuẽ. Sz ẽ h arg^m in op^m. Diceret aliqs. Nũqd hõ existẽs i pctõ mortali hz liberũ arbitriũ. certũ ẽ ꝙ sic. q: ẽẽntiale ẽ aie. g⁹ quõ est captiu⁹. Rñsio ẽ ista. ⁊ est scti Tho. q dic̃: ꝙ si volum⁹ loq de libo arbitrio q̃tũ ad electionẽ volũtat. vel clarẽ q̃tũ ad desideria volũtaẽ: pctõr hz liberũ arbitriũ. Sz si volum⁹ loq q̃tũ ad executiões ligat⁹ ẽ ⁊ captiu⁹. Verbigra. Pctõr põt ex libero arbitrio eligẽ siue desiderare ꝙ sit ita deuot⁹ vt talis vl ꝙ oret vl ꝙ ꝯfiteat. ⁊ sic de aliis. Sz q̃tũ ad executionẽ pdictorũ ligat⁹ est ⁊ ifirm⁹. Nec posset talia delectabiĩr exercẽ. De oib⁹ istis. Auctas. Cor hois disponit viã suã. Ecce desideria bõa sz dñi ẽ dirigẽ gressus ei⁹. q̃tũ ad executionẽ. Prouerb. xvi. Jtẽ alia auctas. Jere. x. Scio dñe q: nõ ẽ hois via ei⁹. i. executio: nec viri ẽ vt ãbulet ⁊ dirigat gressus suos. Sz sic hõ capt⁹ i carcẽ ⁊ ligat⁹ põt desiderare dicẽs. O si essẽ liber audirẽ missã. ẽmões. oẽones ⁊c̃. De sideria venidt ad executionẽ. Jta ẽ de illis q sũt i pctõ mortali dñiderãt: sz exq̃ si pñt ⁊c̃. Si q̃raẽ quõ hõ cadit i ista suitute seu captiuitate. Solutio. Hoc oñdit btũs Petr⁹ di. A q̃ enĩ qs supat⁹ ẽ hui⁹ ⁊ su⁹ ẽ. ij. Pe. ij. Sic qñ duo milites in cãpo clauso itrãt duelliũ: o pñ aliqs princeps vl dña teneat cãpũ secũ ne alia pte fiat violẽtia. ⁊ amici duellãtiũ expectãt. ⁊ qñ vn⁹ ẽ vict⁹: dicẽs. Ego me reddo. amici illi⁹ tristes fugiũt: ⁊ amici victoris letãt i cãticis ⁊ tubis. ⁊ vict⁹ efficit captiu⁹ victoris. Jõ dic̃ aplš. A q̃. n. qs supat⁹ ẽ ⁊c̃. s. i duello: hui⁹ seru⁹ ẽ. Jdẽ de nob debet cogitare: ꝙ iste mũdus sit vn⁹ cãp⁹ pãtus ad duellãdũ. de q̃ non possum⁹ nisi p mortẽ exire. Jõ Job. vij. Militia ẽ vita hois sup trã. ⁊ sic dies mercennarij dies ei⁹. Mercẽnari⁹ si bñ opaẽ mereẽ mercedẽ. al's nõ. Jdẽ de nob si bñ ⁊ ardenẽ militam⁹ meremur coronã. Non. n. coronabit nisi q legitie certauerit. ij. ad Thimo. ij. Al's puniemur i iferno. Rex q̃ tenet cãpũ secũ ẽ de⁹ habitãs i curia celestĩ. Null⁹ dyabol⁹ põt facere viz cuicũqz nostrũ. Dũ fit istõ duellũ pentes nři. s. pãtriarche. ꝓphe. apli. martyres ⁊c̃. ⁊ amici nři. s. ãgeli. ⁊ archãgeli stãt aspiciẽtes: q̃lib3 eorũ respicit p suã fenestrã. i. sciaz. Tres psone diuine q̃ p cãdẽ fenestrã. i. vnã sciam vident. Ex alia pte stãt demões expectãtes duellũ. ⁊ dyabolus debellando p⁹ ꝑcutit cũ gladio qñ tẽptat de auaricia dicẽs. Si faceres h⁹ ⁊c̃. posses lucrari tm̃ ⁊c̃. sz homo resistit sibi dicẽdo. Modicũ lucraẽ q pdit aiam ⁊c̃. Scdo ꝑcutit cũ ense vanitatis dicẽs. Nũqd portasti tu tãtã viro tuo dolicul illa illi. ⁊ illa iã fuit bis induta a viro suo ⁊c̃. resistiẽ: dicẽdo. Ego sũ bñ induta: ego nolo eẽ nec debeo eẽ vana ⁊ curiosa. Ad beatissima vgo Maria simplr ibat induta ⁊c̃. Jtẽ qñ tẽptat de vexillis: cortinis: ⁊ scutiferis ⁊c̃. resistiẽ. dicẽdo. Totũ h⁹ est vanitas. Jtẽ ꝑcutit cũ diga subito. s. qñ tẽptat de luxuria dicẽdo. Si posses loq cũ tali muliẽ ⁊c̃. resistiẽ: dicẽdo. O miser p tã breui solatio tã tã penã oporteret me sp pati i iferno ⁊c̃. Jsto mõ resistiẽ dyabolo p hũilitatẽ ꝯ supbiã. p liberalitatẽ. ꝯ auariciã. p castitatẽ ꝯ luxuriam. Tũc dyabol⁹ est vict⁹. Et p parẽtes ⁊ amicos nřos fit mag leticia in celo. Auctas. Gaudiũ est angelis dei sup vno pctõre pniaz agente. Lu. xv. Tũc demones victi tristes recedunt. Hoc petebat dd. dicẽs. Fac mecũ signũ. s. victõrie. i bonũ vt videãt q me oderũt ⁊ ꝯfũdãtur. qm̃ tu adiuuisti me ⁊ cõsolat⁹ es me. Tũc dyabol⁹ vict⁹ ẽ captiu⁹ illi⁹: q: iã timet eũ q̃ de cetero nõ vẽit ad eũ tẽptãdo. Sz si hõ forte vinceẽ a dyabolo qñ tẽptat sibi ꝯsentiẽdo: hõ ẽ victus: ⁊ stati pentes ⁊ amici nři faciunt magnũ plãctũ tristicie. Auctas. Ecce videntes clamabũt foris. Angeli pacis amare flebũt. Jsa. xxxiij. Angeli patie: non loqẽ de malis angelis. q: illi dñr angeli guerre. Nõ amare flebũt. Et nũqd in padiso põt eẽ fletus vel tristicia: Dicunt h glose ⁊ doctores ꝙ in celo nõ est tristicia dolor vel flet⁹. sz ꝙ illa detestatio di fletus. O si a nobis possz videri qñ ala victi teneẽ ligata a demõib⁹: sz caro ipedit ne h⁹ videaẽ: tũc demões faciũt mag^m festũ. Auctoritas. Si pstas ale tue ꝯcupiscẽtias ei⁹ faciet te i gaudiũ inimicis tuis. Eccli. xviij. Pz p⁹ conclusio ꝙ stat⁹ peccati est captiuitas seu suit⁹ vacuẽ. Auctas. Peccauimus in ꝯspectu tuo ⁊ idcirco tradidisti nos in man⁹ inimicorũ nřorũ. Justus es dñe: ⁊ nunc nõ eis sufficit ꝙ durissima nos opprimunt suitute. Hester. xiiij. Ecce h cõclusio formalir in ista auctate. ¶ Dico scdo ꝙ ista captiuitas ẽ multũ pĩculosa gñalr tã diuitib⁹ q̃ paupib⁹. tã hoib⁹ q̃ mulierib⁹: iuuenib⁹ ⁊ senib⁹: clericis ⁊ religiosis. Hoc põt declarari p quãdã silitudinẽ datã a scto Barlaã dicẽte ꝙ erat qdã hõ ambulãs p altissimã mõtaneã p viã strictissimã. ⁊ ipegit ⁊ cecidit. ⁊ tñ de⁹ fecit sibi gfaz ꝙ arripuit vnũ ramũ ⁊ ibi tenuit se. Et respiciẽs altũ nõ poterat ascẽdẽ p se sine adiutorio. Respiciẽs deorsũ erat ꝓfunditas vsqz ad abyssũ. Dũ sic staret venit vna ratta alba rodẽs arborẽ siue radicẽ rami nec posãt aliã ꝙ vellẽ deinde post illã venit alia ratta nigra: Jõ dicit te. O miser ⁊c̃. Cogitate in q̃ta miseria ⁊ piculo erat ille paup hõ. Jn tali pĩculo ẽ q' ibz existens in pctõ mortali. Persona. n. exñs in gra dei ambulat p mõtaneã altissimã ⁊ p viã strictã pnĩe. q: arta ẽ via q̃ duc̃ ad vitã. Mat. vij. Qui tenet bonã vitã restringit se a nimio cibo potu ⁊c̃. vñ scribiẽ. delectaberis sup dño ⁊ sustollãte sup altitudinẽ terre. Jsa. lviij. Et talis delectatio est sig^m ꝙ est in gra dei: qñ delectabiĩr faẽ opa dei seu opa pnĩalia: orones ⁊ ꝯtẽplatiões. Et pñt dicẽ tales cũ aplo nřa ꝯuersatio in celis est. ad Phil. iij. Si dicatur quõ põt fieri. Cãtat ecclia. Mẽ i hac pegriatiõe solo corpe cõstitut⁹: cogitatiõe ⁊ auiditate in illa cẽna pria ꝯuersat⁹ est. Ecce quõ ambulaẽ alte ⁊ p strictã viã. s. pnĩe. Sz ipigit hõ aliq̃tiẽs. qñ. s. psona deuota recreari vult cũ aliq̃ creatura in qua ponit suũ amorẽ quẽ ad deũ dz hre. Quot deuoti religiosi ⁊ clerici et heremite ambulãt in altũ ⁊c̃. sz ipingũt in aliq̃ familiaritate. Jncipiũt a credo i deũ: ⁊ post modicũ veniũt ad carnis tẽptationẽ. ⁊c̃. Jdẽ dicaẽ de multis mulierib⁹ monialib⁹: viduis ⁊ maritaẽ: q̃ bona itẽtiõe ⁊ sctã recipiũt aliq̃ bonã familiaritatẽ alicui⁹ deuoti religiosi seu clerici q aliq̃tiẽs malo fine terminaẽ. Jõ cũ nulla creatura recipe debeẽ nimiã familiaritatẽ: nec loq nec in ꝯfessiõe pcise: nec visitare debeẽ freqẽter. al's poterim⁹ dicẽ. O fortis. s. deuot⁹ ipegit in fortẽ ⁊ ambo pariẽ ꝯcidert. Jere. xlvi. Jõ dicit apl's. i. Cor. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Tẽptatio vos nõ apphẽdat nisi hũana ⁊c̃. iõ Jere. dic̃. Mulierẽ quã bñ ꝯuersantẽ noueris: mẽte dilige: nõ corpali freqẽtatiõe. Postq̃ vo psona cecidit apphẽdit ramũ flexibilẽ. s. vite corpalis. q: pdita p pctm̃ vita spũali nõ restat nisi vita corpaẽ. Jõ cantat ecclia: media vita in morte ⁊c̃. Nõ media vita. Vita cõpleta est spũalis. ⁊ corpalis sz vita spũali pdita solã remanet corporal vita: debilis ⁊ flexibilis. Que ẽ vita nostra: vapor ad modicũ parẽs. Jac. iiij. Et due mures alba. s. dies. ⁊ nigra. s. nox continue rodũt vitã vřam lz debilis sit. Deorsũ respicit ifern⁹. Videẽ g⁹ nobis paruũ pĩculũ in q̃ peccator ꝯsistit. Sz si illud cogitarem⁹: nollem⁹ comedẽ nec bibẽ sz clamarem⁹. adiuua adiuua. q̃lsqz eẽm⁹ ẽ pctĩ. Pz g⁹ cõclusio ꝙ talis captiuitas pcti est multũ pĩculosa gñalr. Jstã cõclusionẽ itelligẽs dd post pctm̃ dixit. Circũdederunt me dolores mortis: ⁊ pĩcula inferni inuenerunt me. Nota circũdederũt: nõ dicit coegerũt. Rñ: q: nullo mõ nec ab ali

p bona opa facta: nec retro p bona opa ſiēda
nec a dextris p amicos: nec a ſiniſtris p inimi
cos a dictꝫ pīculis liberari pōt. Sꝫ dñi p ſui ſuꝫ
a deo qḋ ſit qñ hō cōfitet pctīn ſuum d. o g ei
mittit cordā de ſurſū: trahēs eū p abſolutioēꝫ
Pꝫ concluſio ſcda. ¶ Dico tertio φ tal' pctī
captiuitas ſeu ſeruit' dꝫ a nobis vitari apte. ꝛ
de iſta captiuitate debem' nos redimē celeri
ter. Amore veſtri q̄ſiui modū exeūdi talē ca
ptiuitatē pctī in biblia. Et iueni p figurā filio
rū iſrl' exeūtiū de captiuitate egypti q fecerūt
quaꝫ q̄ fuerūt figura quō nos dbem' exire de
captiuitate pctī: qnqꝫ faciēdo. Jō dicit apl'us
ad Ro. xv. Quecūqꝫ ſcripta ſūt ad nſam do
ctrinā ſcripta ſūt. Pꝛio in exitu filioꝝ iſrl' de
egypto dixit dñs moyſi. Jſta nocte ppl's exi
bit. ꝫ recipiat agnū. ꝛ coquat in veru ꝛ come
dat cū ſucco de lactucis agreſtib' ꝛc̄. Scḋo p
cepit quēlibꝫ exire de domo ſua: dicens. foris
foris. Tertio venerūt ad mare rubrū vt trāſi
rēt ꝛ dixerūt. O dñe ꝛ quō trāſibim' ſine naui
b'. Et dixit. Ego diuidā mare ꝛ trāſibit. Quar
to venerūt ad deſtū aſpeꝝ ꝛ ſiccū. Quīto pl
uit eis de māna ꝛc̄. Si volum' exire ſuitutēꝫ
pctī iſto mō opꝫ nos facē. Pᵐ qḋ ſiēdū ē co
quat agn'. Ecce ꝯtritio p quā agn'. i. ſpōs co
quit in igne doloris ꝛ ꝯtritiōis ꝛ comedit cū
ſucco amaro lachrymaꝝ. De hᵒ auctas. Sacri
ficiū deo ſpūs ꝯtribulat' coꝛ ꝯtritū. Scḋo ab
egypto eꝛ domū. Ecce receſſus a mala ſocie
tate. Multi in ſmōib' recipiūt bonū ꝓpoſitū
ſꝫ qū hñt in domo malā ſocietatē: pdita deuo
tiōe peccāt pp occaſionē. Jō foris recedē de
bet a mala ſocietate. Jō dixit xp̄s. Si manus
tua vl' pes tu' ſcādalizat te: abſcide eū ꝛ ꝓijce
abs te. Mat. xviij. Jō foris exire debetis. Et
tūc poteritꝫ dicē. Jn exitu iſrl' de egypto dom'
iacob de pplo barbaro. Facta ē iudea ſctifica
tio ei'. Tertio trāſiērt mare rubrū. Ecce cōfeſ
ſio q̄ pōt dici mare amaꝝ. qꝛ q̄ſi hō diffamat
ſe ꝛc̄. Dr̄ rubrū: qꝛ ḋtutē hꝫ a ſāguine paſſiōis
xp̄i. Jſtō mare apit pctōꝛ cū ḋga. i. cruce q̄ ſit
a ꝯfeſſore in abſolutiōe. Quarto oꝫ venire ad
deſtū. i. pniē. caſtigādo filiū. i. corp'. ſeu filiaꝫ
i. carnē ne a demōib' in iferno caſtiget. Dr̄ ſic
eū p ieiunia ꝛc̄. ꝛ ſolitariū p orōneꝫ. Jō Dō i
pſōa penitētis dic̄. Jn tra deſta inuia ꝛ inaq̄
ſa. Quito dat māna. i. cōio corpis xp̄i poſtq̄
hō fac̄ q̄ttuoꝛ pdicta. Jō dixit moyſes. Jſte ē
panis quē ḋdit vob̄ dñs ad veſcēdū. Exo. xvi.
Sꝫ panis māna. qꝛ figurabat ſacm altaris.
Jō dixit xp̄s. Nō moyſes dedit vob̄ paneꝫ de
celo: ſꝫ pr̄ meus dat vobis panē de celo verū.
Panis eni verus eſt q de celo deſcēdit ꝛ dat
mūdo vitā. Jo. vi. Ecce quō poteris exire ſer
uitutē peccati. Jō dic̄ apl's. Cū fui eēꝫ pctī:
liberi. i. ſepati a iuſtitia fuiſtis iuſtitie. vſqꝫ fi
nem vero vitā eternā. Patet tertia cōcluſio.

¶ Dñica ſexta poſt feſtū trinitatis. Ser. iiij.
De epiſtola de virtutis exercitio.

a **Nos in** nouitate vite ambu
lemus. ad Ro. v. ca.
Materia quā nūc volo' pdicaꝛ erit
quō ꝛ i qb' ḋtutib' debem' nos ex
ercitare. Si deo placet erit mā ꝓ reformatio
ne vite ꝛ ꝯſolatiōe aiaꝝ. Salutet prius virgo
maria ꝛc̄. Pꝛo declaratiōe hui'. ꝺbi ꝛ mate
rie itroductiōe ſciēdū φ aia nr̄a iter als excel
lētias q̄s hꝫ plus q̄ corp': eſt φ aia pōt reno
uari: ꝛ corpus non pōt renouari. Rō eſt iſta.
Nā antiqtas corpis venit ex neceſſitate ꝛ cur
ſu nāli. qꝛ tp̄s ꝛ ētates portant ſuā ſenectutē.
Jō nl'la potētia creature corp' poſſet renoua
ri niſi a ſola dei potētia. qꝛ nō legiꝛ vnq̄ fuiſ
ſe factū. Senect' aūt ꝛ antiqtas aie nō eueniꝛ
ex neceſſitate ſeu curſu nāli. qre aia hois cētū
annoꝝ ē ita iuuenis: hᵒ eſt ita recēs vt aia pue
ri vnius diei. Nā ſolū corpalia ꝛ carnalia coꝛ
ruptibilia ſeneſcūt ꝛ antiqnt. vt dom': arboꝛ
hō: equ': ꝛ ſilia. Nō antiqtur ꝛ ſeneſcit ꝓpe i
teritū ē. ad Heb. viij. Sꝫ res ſpūales nō anti
quanꝛ nec corrūpunꝛ. Nā michael ē ita iuue
nis. hᵒ eſt ita ſoꝛ mō ſicut in pn̄c creatiōis ſue.
Jdē de alijs angelis. Jdē de reb' corpalib' i
corruptibilib'. vt de ſole: luna: ꝛ ſtellis. q̄ non
ſeneſcūt ꝛ antiquanꝛ. Pꝫ gᵒ φ ſenect' ꝓueni
ens ex neceſſitate ꝛ curſu nāli ſolū eſt in reb'
corpalib' corruptibilib': q̄ nō pñt renouari ni
ſi a deo imediate. Qꝛ talis antiqtas venit p
neceſſitatē nālē. Sꝫ aia antiquaꝛ nō p neceſſi
tatē: ſꝫ p volūtatē crimialē. i. ex volūtate ꝛ ma
la iclinatiōe ad pctā. Et ſic̄ ſenect' ꝛ antiqtas
corpis auſert ei ḋtutē: ꝛ fac̄ ipꝫ canū. ꝛ rugaꝛ
ꝛ reſtrigit pellē: ꝛ fac̄ ipꝫ ire curuū igroſſat vi
ſum: auſert ſaporē ꝛ appetitū comedēdi. Jta
ſenect' aie facit aiam canā p ꝓſumptionē itel
lectus. rugat p peccatū. ꝛ ſic de alijs. Aucto
ritas. Filij. i. p baptiſmū de ſponſa ſua geniti
alieni ſupple effecti inueterati ſunt. i. p volun
tatē criminalē. ſed aia pōt renouari ꝛ nō cor
pus. vt dictū eſt ex volūtate hois mediāte ḋl
gr̄a. Auctas de corpore ꝛ de aia. Licet is qui
foris eſt nr̄ hō corrūpaꝛ. tñ his qui int' eſt re
nouaꝛ de die in diem. ij. Coꝝ. iiij. Si gᵒ aliqs
nr̄m eſt antiqu' in peccatis: nō oꝫ deſperare: qꝛ
virtutibus poſſumus in aia renouari. Jō dicit

thema. Nos in nouitate vite ābulem'. Pa
tet thema. Nō videam' p quas ḋtutes qui
bus modis poſſum' renouari in aia ꝛ in vita.
¶ Pꝛima eſt vera humilitas.
¶ Secunda pia largitas.
¶ Tertia pura caſtitas.
Ergo in nouitate vite ꝛc̄. ¶ Dico pmo φ hō
pōt renouari per verā humilitatē. Sciēdū φ
oē pctīn mortale deliberate factū includit ſu
perbiā. Rō: qꝛ per ſupbiā hō nōn vult hūiliꝛ
ſubijci diuinis mādatꝛ nec eccl'ie ordinatōib'.
Quare tu recipis vindictā. Nūqd ex ſupbia
qꝛ nō vis humiliari pcepto dei dicentis. Mi
hi vindictā ꝛ ego retribuā dicit dñs. ad Ro.
xij. Jdē de furto: cū de' pcipiat. Nō furaberiſ
Exo. xx. Jdē de vſura cū dicit de'. Nō fenera
beris fratri tuo ad vſurā. Deut. xxiij. Jtē ideꝫ
patꝫ de hoc qḋ ē nolle ieiunare ieiunia eccl'ie.
Patꝫ gᵒ φ oē pctīn mortale ḋliberatū venit
p ſupbiā. Quare hodie ſunt tot mali religio
ſi in mūdo: qꝛ nolūt hūiliari ad ſeruādū regu
lam cōſtitutiōes ꝛ cerimonias. Nolūt ſubijci
regule. Jdē de malis clericis. Jdeꝫ de malis
laycis. Patꝫ ergo φ ois iordiatio vite ꝛ pec
cati venit p ſupbiā. Auctas. Jnitiuꝫ ois pctī
eſt ſupbia: q tenuerit illā adimplebit maledi
ctis: ꝛ ſubuertet eū in finē. Eccli. x. Sic gᵒ ois
inordinatio male vite ꝛ abundātia pctōꝝ ve
nit ex ſuperbia. Si ergo vis renouari in aia p
oppoſitū hūilitate ſubijciēdo te mādatis dei:
dicēdo: de cetero volo viuere iuxta mandata
dei ꝛ ordinationē eccl'ie. dicēdo: ego ſuꝫ reli
gioſus: de cetero iuxta regulam volo viuere.
Jdē de clericis ꝛ ſecularib'. Et qñ pſona pro
ponit ſic viuere. Ex tali cordis humilitate cō
pleꝛ būdictionib'. Auctas Dō in ps. ciij. bñ
dicite primo. Qui replet in bonis deſideriuꝫ
tuū: renouabiꝛ vt aqle iuuētus tua. Sup hoc
dicūt tāgūt gloſe cōditionē aqle dicentes. Qḋ
aquila ex ſenectute induraꝛ roſtrū ꝛ incurua
tur intātū φ nō pōt ſumē cibum: ꝛ tūc ipſa fit
macilēta ꝛ creſcūt ſibi plume. Sꝫ nr̄li inſtin
ctu ipſa pquirit vnū lapideꝫ ꝛ ibi ferit de ro
ſtro ꝛ finaliꝛ comedit ꝛ renouaꝛ. Jta vt dicit
Dō. Renouabiꝛ vt aqle iuuentus tua. Aqla
antiq̄ ē aia peccatrix. Roſtrū eſt intellectus
ſecūt' reuerſus ad ſemetipſuꝫ p cōſideratiōeꝫ
ꝓprie excellentie qñ cogitat ſe eſſe de genere
regio: vel ditiorē alijs ſeu fortiorē vl' aptiorē.
Jdē de mulierib' qñ cogitāt ſe pulchriores vl'
meli' indutas: ꝛ ſic de alijs: tam in bonis na
ture q̄ gr̄e: talis cōſideratio generat ſupbiā
in hoīe. Sicut ꝯſideratio excellētie alteri' ge
nerat hūilitatē in corde cogitātis. Verbigra
tia. Qñ hō cogitat excellentias alteri': qꝛ eſt
deuot' vel magn' cleric' vl' in magna dignita
te ꝛc̄. talis cōſideratio eſt cā hūilitatis ꝯſide
rāti q tūc dicit. O miſer: nō ſuꝫ talis ꝛc̄. Con
tra iſtā ꝯſiderationē ꝓprie excellētie dicebat
apl's. O in hūilitate mētis ſupiores ſibi inui
cem arbitrātes: q̄ nō ſua ſunt: ſupple excellen
tie ſinguli q̄rētes: ſꝫ ea q̄ alioꝝ. ad Philip. ij.
Si cōſideras bona tua ꝛ mala ꝓximi: ſupbis
inflaris. Ecce ſupbiā phariſei. De quo. Luce.
xviij. Grās ago tibi dñe: qꝛ nō ſuꝫ ſicut ceteri
hoīum. Qñ ḋo aia vt aqla hꝫ roſtrū duruꝫ et
retortū nō pōt recipe eſcas ſpūales: ꝛ ſic ma
ceraꝛ. qꝛ nō inuenit ſibi delectationē nec ſapo
rē in aliq̄ cibo ſpūali. Aug. Jmpius. i. ſupbus
nō ſentit dulcedineꝫ dei: qꝛ de febre iniqtatis
palatū amiſit. De iſtis ſupbis dic̄ Dō. Eſuriē
tes ꝛ ſicientes aia coꝝ in ipſis defecit. ps. cvi.
Sꝫ abūdat in plumis vt aqla. i. vanitatibus
ornamentorū: caudarū: ꝛ mulieres in capite
abundant. Jō Eccl's. i. Vanitas vanitatum ꝛ
oia vanitas: dixit eccl'iaſtes. Rō: q̄re iſta ſiūt
eſt: qꝛ aia neſcit eſſe ſine aliqua delectatione
ſpūali: q̄ pdita recurrit ꝛ pqrit delectationes
ꝛ cōſolatiōes tpales ꝛ mūdanas vanas. Re
mediū gᵒ hēm': φ vt aqla ad renouandū de
bem' pcutere roſtrū i lapide illo de quo apl's
Petra aūt erat xp̄s. i. Coꝝ. x. Percutiꝛ enim
cogitādo vitā quā xp̄s voluit tenere i hᵒ mū
do. Verbigr̄a. Si venit tēptatio vt faciatis
vanitatē i veſtimētis. Cogitate quō xp̄s fuit i
dut' q triginta annis portauit eandē tunicā.
Quā ḋgo maria ſibi fecit cū eſſet puer: pcu
tiatis hic roſtrū dicēdo. O miſer: rex me' tri
ginta ānis portauit eandē tunicā ſeu veſtes ꝛ
ego facio quottidie iſtuꝫ exceſſuꝫ. Jdē qñ mu
lier tēptaꝛ de bonis ornamentis cogitate de
virgine maria regina celi que nunq̄ ornauit
ſe. nec depinxit. Dicaꝛ quō lauabat faciem
ſuā cū lachrymis ꝛc̄. Qñ beata anna mater
ſua faciebat ſibi pulchra veſtimenta: nolebat
portare niſi intra domum ꝛc̄. Jdeo qñ hō tē
ptaꝛ de multis ſcutiferis: de equis: de vexillis
aureis ꝛ ſimilib'. Cogitate quō ibat ieſus ſi
ne equo: eūdo pedib' hūiliꝛ ꝛc̄. Per tales eniꝫ
cogitatiōes frangiꝛ roſtrū ſupbie: ꝛ ſic anima
incipit hr̄e appetitū: id ſapiūt ſibi verba dei.
i. locutiones pdicatiōes: miſſe ꝛc̄. Ecce quare
dicit Dō. Renouabiꝛ vt aqle iuuentus tua.
Ergo nos in nouitate vite ābulem'. ¶ Dico
ſcḋo φ poſſum' renouari p piā largitatem
ꝛ in pauꝑes elemoſynis de bonis a deo datis.

Audite declaratiões bonā. Sic pctm̄ ſupbie
ē initiū ois mali ⁊ pcti. Juxta illō. Initiū ois
pcti ē ſupbia. Ita ēt cupiditas ſeu auaricia ē
initiū ois pcti. i. ad Thy. vi. radix oium maloꝝ
ē cupiditas. Dubiū eſt h̄ quō pn̄t deo pª pnª.
pctōꝝ aſſignari. Rn̄ſio ꝙ bn̄ diuerſimode.
Nā in q̄libet pctō mortali ſūt duo ſꝫ Aug. ſ.
auerſio a bono icōmutabili. Auaricia vō ſeu
cupiditas ē initiū ois pcti ⁊c̄. reſpectu cōuer
ſiōis ad bonū cōmutabile. Verbigr̄a. Vn̄ ſūt
i mūdo tot mala i dn̄is iudicibus: aduocatis:
ſeu pcuratoribꝰ: q n̄ hn̄t oculū ad iuſticiā: ſed
expectāt qs magis eis dabit ex cupiditate ⁊
auaricia. Vn̄ i eccl̄ia tot ſymōie: q2 vēdūt ois
ex auaricia ſeu cupiditate. Vnde i mūdo tot
vſure ⁊ tot ſurta ⁊ deceptiōes ⁊ fraudes emē
do vēdēdo. Vn̄ tot guerre ⁊ mortes ex cupi
ditate: q2 tu vis hᵒ ⁊ illud volo ego. Idē dic̄
Sen. Nō ſi iſta duo pnoia meū ⁊ tuū poſſēt
afferri totū eēt pax. Vn̄ tot negligētie circa
defūctos: ꝙ nō cōplēt teſtamēta. Nōne ex cu
piditate. Quaꝛ retinēt mercedes laboꝝ pau
perū nōne ex cupiditate. Vn̄ ē ꝙ amicus iter
ficit amicū iu via: nōne ex auaricia. Pꝫ gᵒ ꝙ
radix oiuꝫ maloꝝ ē cupiditas: ⁊ hᵒ q̄ntū ad cō
uerſionē ad cōmutabile bonū. Qui gᵒ reno
uari cupit expellat a ſe iſtā cupiditatē ſeu aua
riciā ⁊ hēat copioſaꝫ largitatē ⁊ miam: ⁊ tūc
tenebit ꝯſiliū ſcripture dicēt̄. Nolite ꝯforma
ri huic ſeculo: ſꝫ reformamini in nouitate ſen
ſus vr̄i: vt pbet̄ q̄ ſit volūtas dī bōa bn̄placēs
⁊ pfecta. ad Ro. xij. Nō cū dicit bōa bn̄pla
cēs ⁊ pfecta: i his tribꝰ vocabul̄ pōit tria opa
mie. pmū cū dic̄: volūtas dī bōa q̄ntū ad opa
corpalia mie: bn̄placēs q̄ntū ad opa mie ſpūa
lia. Et pfecta q̄ntū ad remiſſionē iniuriaꝝ. De
iſta mā dat̄ exēplū in nā de ſerpēte. de q̄ dn̄t
phi nāles ꝙ vadit retorta torquēdo ſe: ſꝫ qū
eſt antiq̄ idurat̄ intm̄ ꝙ vix pōt icedē. Tūc ip
ſa ex nāli iſtinctu vel induſtria ieiunat: ⁊ poſt
aliq̄ ieiunia vadit ad artē foramē ⁊ ibi depo
nit pellē veterē: ⁊ ſic renouat̄. Perſona aua
ra ē ſerpēs vadēs tortuoſe pp fallacias ⁊ fal
ſitates ⁊ falſa iuramēta q̄ facit ex cupiditate.
Dicat̄ qn̄ paup venit ad mutuādū decē flore
nos. Placet mihi dicit vſurarius. Sꝫ dicetis
notario: ⁊ ita iurabit̄ ꝙ mutuaui vob̄. xij. flo
renos ⁊c̄. Et ſi recipit pignꝰ ſeruit ſibi de pi
gnoribꝰ: vel de cāpis recipit fructꝰ: vadit re
tortus ⁊ i ꝯfeſſiōe excuſat ſe dicēdo ꝙ recepit
qd dꝫ ⁊c̄. Ecce duricia: Jō de auaro dic̄ Job.
Cor eiꝰ idurabit̄ q̄ſi lapis: ⁊ ſtringet̄ q̄ſi mallea
toris incus. Job. xli. Nō. Indurabit̄ q̄ſi lapis:
qn̄ paup petit elemoſynā ab eo: nō ſolū n̄ dat
ſibi: ſꝫ lapidat euꝫ: dicēdo vade fodias: ⁊ ſilia
vba. Scdō ſtrigit̄ q̄ſi malleatoris incus: quē
lꝫ ſemp faber pcutiat: tn̄ n̄ emollit̄: ſic nec aua
rus: lꝫ pcutiat̄ ⁊ amoueat xp̄i paſſione: dicēte
paupe q nō pōt ſibi ſoluē vſurā. O dn̄e. Amo
re paſſiōis xp̄i agite mecū miſericordit̄. Illo
nō obſtāte ifelix vſurariꝰ pſeqt̄ eū crudelit̄. Ec
ce quō ē durꝰ ⁊ antiquꝰ. Jō ſi vis ſaluari fac
vt ſerpēs. Pᵒ ieiuna. ſ. abſtinēdo ab illicit̄ cō
tractibꝰ: poſt hoc: q2 hᵒ nō ſufficit: ſꝫ opꝫ tran
ſire p artū foramē vade p artū foramē reſtitu
tiōis vſq3 ad vltimū obolū. ſic. n. deponit̄ pel
lis dura auaricie. Si dicatur: ſi ego reſtituaꝫ:
vxor mea ⁊ filij mei qd facerēt ⁊c̄. Si vxor ſit
bōa ⁊ vult ſaluari dꝫ dicē viro. Dn̄e reſtituas:
q2 ego laborabo. Dicat̄ de iſta vxore de q̄ di
cit. Vincētiꝰ de lōbardia: cui vir voluit facē
vnā tunicā qngētoꝝ florenoꝝ in quōdā feſto.
Que rn̄dit. Dn̄e ego ſuꝫ bn̄ induta: ſꝫ amore
dei reſtituatis ⁊c̄. Ad quā vir. Si oia haberē
reſtituē oporteret me mēdicare: q2 oia q̄ hēo
ſūt de vſuris. Et ipa dixit. Dn̄e ego faciā vob̄
ptē de dote mea q̄ nō ē de vſuria. Dabo vob̄
qnq3 milia florenos: ⁊ qnq3 milia p me reſtā
tia ad victū nr̄ꝫ ordino: his viuere poterimꝰ.
Iſta erat bōa vxor. Sꝫ mō opꝫ ꝙ viri faciāt
vſuras vt ſatiſfaciāt vanitatibꝰ vxoꝝ. Jō exē
plo ſerpētis q cū labore deponit pellē reno
uamini. Hᵒ dic̄ ſcriptura. Expoliātes vos ve
terē hoiēꝫ cū actibꝰ ſuis ⁊ idncētes nouū ho
minē q renouat̄ i agnitiōe dī ſꝫ imaginē eiꝰ q
creauit eū. ad Col. iij. ¶ Dico tertio ꝙ debe
mus renouari p purā caſtitatē pp rōnes pdi
ctas: q2 ſilr carnalitas ē aliq̄ mō initiū oium
maloꝝ: q̄ntū ad delectatiōeꝫ carnis ichnādo
ꝯcupiſcētias. Sic ſupbia q̄ntū ad auerſiōeꝫ: ⁊
auaricia q̄ntū ad ꝯuerſiōeꝫ. Ita luxuria q̄ntū
ad dlectatiōeꝫ ē initiū pctōꝝ. Jō apl̄s. Cōde
lector. n. legi dī ſꝫ iteriorē hoieꝫ. video āt aliā
legē in mēbris meis repugnantē legi mētis
mee ⁊ captiuitatē me i legē pcti q̄ ē i mēbris
meis. ad Ro. vij. Et loqt̄ apl̄s i pſona cuiuſli
bet nr̄ꝫ. Ergo ō carne pcedūt pctā q̄ntū ad dē
lectatiōeꝫ. Si gᵒ volumꝰ renouari recipiamꝰ
caſtitatē purā: hᵒ nob̄ oñdit t̄ra q̄ i hyeme eſt
tota lutoſa: aq̄ſa: ⁊ ſine fructu: ſꝫ i ve renouat̄
ſiccat̄: ⁊ tādē fac̄ fructū: Ita dꝫ facē qlibꝫ nr̄ꝫ
Si aliqs pᵒ erat lutoſus p luxuriā: exiccet̄ p
caſtitatē. Silr ſi aliqs peccauerat aq̄ſus p re
gl̄ā: ſiccet̄ p abſtiētiā ⁊ ifructuoſꝰ faciat fructū
mēitoꝝ ⁊ bonoꝝ opū. Proch dolor mltoꝝ
vita mō ē infructuoſa ⁊ aq̄ſa. ⁊ ſic tpe veluti

qn̄ Noe emiſit colūbā: q2 nō inuenit vbi reqe
ſceret pes eiꝰ: reuerſa eſt adꝰ archā. Ita ē mō
de ſpūſctō: q2 tota t̄ra eſt lutoſa p luxuriā nō
requieſcit in talibꝰ lutoſis. Jō nos exſiccare de
bemꝰ p caſtitatē. Jō orauit dd dicēs. Emitte
ſpm̄ tuū ⁊ creabunt̄. ſ. vtutes infuſe. Nō dicit
formabunt̄. Nā aliq̄ ſūt vtutes q̄ exeūt de po
tētia mãe. ſ. p multiplicationē actuū: ⁊ dicun
tur vtutes vſuales. Alie ſūt que ſolū dant̄ ex
ifuſiōe ⁊ iſte creant̄ in aīa vt vtutes theologi
cales: ſeptē dona ſpūſſcti: ⁊ etiā morales vtu
tes ifuſe. Et dicunt̄ ifuſe q2 creant̄: ⁊ iſtas pete
bat. Dd dicēs. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabunt̄: ⁊
renouabis faciē terre. ſ. carnis. Ecce q̄re dicit
thema. Nos in nouitate vite ambulemus.
¶ Dn̄ica ſexta poſt trinitatis. Sermo qntꝰ.
De modo ambulandi ad paradiſum.

Nos in nouitate vite ambulemus. Habet̄ vbuꝫ
iſtud textualit̄. ad Ro. vi. c. ⁊ i epl̄a
currētis dn̄ice officiat̄. De pn̄ti in
tēdo declarare in hᵒ ſmōe oēs modos q̄s de
us ordinauit ad eūdē ad padiſuꝫ: q2 thēa dat
mihi motiuū. Credo ꝙ erit mā bona ⁊ vtilis
p pctōꝝ correctione ⁊ aīaꝝ nr̄aꝝ ꝯſolatione.
Sꝫ ſalutet̄ vgo Maria. In hᵒ vbo loqt̄ apl̄s
pſonis que diu vixerūt in pctō mortali ⁊ ma
la vita: vt renouent̄ vt arbores que in hyeme
vident̄ mortue ſine folijs: floribꝰ ⁊ fructibꝰ: ſꝫ
in ve renouant̄: emittūt flores ⁊ folia: ⁊ finalr
faciūt fructū. Ita dꝫ eē de nobis. Perſona q̄
viuit in pctis ē in hyeme frigiditat̄: ſine amo
re dei ⁊ pximi: ſine fructu opis meritorij ⁊ vir
tutū. Jō renouent̄ emittēdo flores redolētes
lachrymaꝝ cōpunctionū: gemituū: ⁊ ſuſpirio
rū in pctis. Nullꝰ ramꝰ floꝝ tātū redolet apō
deū. Tales poſſunt dicē vbū ſapētis. Flores
apparuerūt in terra nr̄a ⁊c̄. Cant̄. ij. Deinde
vt arbor dꝫ facere folia viridia. Ecce vba con
feſſiōis accuſātis. qn̄ dī. Pr̄ ego feci ſic ⁊ ſic:
⁊ hoc ⁊ hoc: ⁊ confitet̄ oia peccata. Iſta ſunt
folia recētia que refrigerāt aīam. Apoc. vlti.
Folia ligni. ſ. hois ad ſanitatē gentiū. Dein
de dꝫ facere fructꝰ. ſ. opa pniālia: oratiōes: ele
moſynas: ieiunia: vigilias: audire miſſas: ſer
mones. ⁊ hmōi. De iſtis fructibus dicit xp̄s.
Facite fructus dignos penitētie. Luce. iij. ali
as modicū valeret arbor que facit flores ⁊ fo
lia ⁊ nō fructus. Ecce q̄liter debemꝰ renouari
ad iſtar arboris in eſtate floribꝰ ⁊ fructibus.
ſ. deuotiōis ⁊ amoris dei. Tūc de talibꝰ verifi
cat̄ vbū illō Marc. Video hoies velut arbo
res ambulātes. Marc. viij. Ambulare vō ar
bores qn̄ faciūt flores. Ecce pma dicta. Scdā
qn̄ faciūt folia. Tertia qn̄ faciūt fructꝰ. Jō dic̄
apl̄s in themate: nos ſupple pctōres: q2 nullꝰ
pōt a pctis excuſari: i nouitate vite ābulemꝰ ⁊
pꝫ thema. Queſiui amore vr̄i in ſacra ſcriptu
ra modos eūdi ad padiſuꝫ poſtq̄ hō eſt rena
tus in nouitate vite. Et inueni qnq3 modos
ambulādi p bonā viā ad celū. Ambulāt eni.
ꝩ Quidam equitando honorabiliter.
ꝩ Quidam vadunt pedes ambulādo hūilit̄.
ꝩ Quidam nauigando delectabiliter.
ꝩ Quidam natando periculoſe.
ꝩ Quidam volando virtuoſe.
Nō iueni plures modos eūdi ad padiſum p
q̄libꝫ iſtoꝝ dic̄ thēa. Nos i nouitate vite ⁊c̄.
¶ Dico pmo ꝙ qdā ad gl̄iaꝫ vadūt eqtādo
honorabilit̄ vt pſone vgines hoies vel mulie
res: que nunq̄ ceciderūt in luto luxurie p ali
quā imundiciā volūtariā: q2 ſi ſomniādo ⁊ cō
tra volūtatem ⁊c̄. nō ex hoc pdit̄ virginitas.
Itē ſi mulier violat̄ ipſa cōtradicēte quātum
pōt: nō ex hoc pdit̄ virginitas: nec amittit co
ronā vginitatis niſi volūtarie conſentiat. Jō
cuſtodiat̄ volūtas ne ꝯſentiat. Tales eni pſo
ne vgies vadūt ad celū eqtando honorabili
ter. Corpus eſt equus ſpiritus eſt miles. Equi
coꝝ. ſ. hoiuꝫ: caro ⁊ nō ſpūs. Iſa. xxxi. Recte
ſicut equus regit̄ a milite freno ⁊ calcaribus:
ita pſone vgines gubernant equū corpis fre
no tēperātie. Qui aūt vult cōſeruare vginita
tē vel caſtitatē dꝫ gubernare corpus freno tē
perātie: q2 q̄ntūcunq3 equus ſit malus ⁊ rebel
lis ſi ſibi auſertur auena: ſit ſimplex ⁊ bonus.
Idē de corpore nr̄o: ſi abſtinemus a nimio
cibo ⁊ potu ⁊ delicijs: efficit̄ ſimplex. Aliꝰ. n.
pſona guloſa erit ſemp luxurioſa. Jō ſunt in
mūdo tot mali clerici ⁊ religioſi: q2 equitant
malū equū ⁊ ſine freno tēperantie. Jō cadūt
in luto luxurie ⁊ corruptiōis. Jō dicebat bea
tus Jacobus de ſe ⁊ de illis qui freno tēperā
tie regūt equū corpis: ⁊ ait. Egs frena in ora
mittimus ad ꝯſentiēdū nobis: ⁊ oē corpus il
loꝝ circūferimꝰ. Jac. iij. Itē etiā ſunt neceſſa
ria calcaria in pede dextero ⁊ ſiniſtro: que ſūt
amor paradiſi ⁊ timor inferni: Iſtis duobus
calcaribꝰ gubernat̄ corpꝰ. ſ. amore ſaluatiōis
⁊ timore dānatiōis. Si aūt equꝰ corpis ſit pi
ger in bōis faciēdis: pcutiat̄ calcari dextero:
p talē ꝯſiderationē. Labora modo: q2 ex iſto
modico labore acqres regeꝫ ppetuū. Vel cū
ſiniſtro dicēdo. Labora modo ribalde: q2 niſi
mō laboreſ̄ i iferno ꝯtinue laborabiſ̄ ſine re
qe. Niſi mō ieiuneſ̄ i iferno ieiunabiſ̄ ſine fru

tū. Idē de cilicio: diſciplinis: ꝛ alijs afflictio
nib⁹ corpis. De iſtis calcarib⁹ auctas. Qui ti
metis dñm. Ecce de pede ſiniſtro diligite il
lū. Ecce de dextero. Eccli. ij. Et illuminabit cor
da vr̄a. ſ. ad bn̄ opandū. Tales vadūt ad pa
diſuʒ eq̄tādo honorabilr: vitādo oēs occaſio
nes ꝛ opportunitates illi⁹ pcti. Tales vadūt
eq̄tādo cū xp̄o ꝛ v̄gine Maria ꝛ btis aplis.
Paulo ꝛ iohāne ꝛc̄. De iſtis dicit xp̄s Iohāni
euāgeliſte. Hēs pauca noīa in ſardis: q nō in
q̄nauerūt veſtimēta ſua: ꝛ ambulāt mecū i al
bis: q̄m digni ſunt. Apoc. iij. Nō. hēs pauca
noīa. i. pſonas dignas uoie: in ſardis: q̄ ſm in
terp̄tationē hebraicā iterp̄retaꝫ p̄ncipat⁹ pul
chritudo. Tres ſūt gradus caſtitatis. ſ. Caſti
tas coniugalis. Caſtitas vidualis. Caſtitas
v̄ginalis. Terti⁹ gradus tenet p̄ncipatū. Ca
ſtitas ꝯiugalis ꝛ qn̄ vir ꝛ vxor ſeruāt fidelita
tē ſibi: ꝛ modū ꝛc̄. Scd̄s gdus ē melior vidu
alis illoꝝ q ex matrimonio: vl̄ alѕ pdiderūt v̄gi
nitatē: ſʒ de cetero cuſtodierūt ſe. Cauēt ſe ab
oportunitatib⁹: nō vagant in apto: q2 df ꝙ fe
mina ꝛ gallina cito pdunt vagādo. Ut dina
filia iacob que cū egreſſa fuiſſet vt vidēt mu
lieres illi⁹ regiōis: quā cū vidiſſʒ ſichen filius
emor euei p̄nceps terre illius: adamauit eā ꝛ
rapuit ꝛ dormiuit cū illa: vi opp̄mēs v̄ginē.
Et ꝯglutinata ē aīa ꝛc̄. vt habeꝫ. Geñ. xxxiiij.
Terti⁹ grad⁹ ē optim⁹. ſ. caſtitas v̄gīalis. Ue
nerabilis beda. Bona eſt caſtitas ꝯiugalis.
Melior ꝯtinētia vidualis ſʒ optima v̄gīalis.
Ecce q̄re dicit. Hēs pauca noīa in ſardis. i. in
p̄ncipat⁹ pulchritudine q2 ſolū pueros ꝛ pu
ellas inocētes gb⁹ etas aufert poſſe ꝛc̄. q2 ſta
tiʒ ſūt qn̄ q̄ndeci vel citra ānoꝝ pgrūt lupana
ria ꝛc̄. Solū g° pueri paruuli vadūt eq̄tando
honorabilr ad padiſuʒ: ꝛ pñt dicē. Nos in no
uitate vite ambulem⁹. Dñs ieſus non habuit
exercitū eq̄tū. ¶ Scd̄s modus ē aliquoꝝ qui
vadūt pedes hūiliter: ſicut ſūt illi qui neſciūt
gubernare equū corpis freno tēperātie: ꝛ cal
carib⁹ amoris ꝛ timoris: ꝛ pdiderūt v̄ginita
tē: illos oʒ ire pedes. Iſti ſūt ꝯtiuētes emēda
ti. Si dicaꝫ. Nūqd poſſunt redire ad equos.
Dico ꝙ nō. Milites vel ſcutiferi ſi cadūt de
equo pñt iterū aſcēdere: ꝛ rex vel dñs pōt eis
dare aliū equū. Sʒ qui pdit v̄ginitatē nō pōt
iterū recupare: imo dico forti⁹ ꝙ de⁹ non poſ
ſet. Ego nō auderē h° dicē niſi haberē docto
rē auctēticū hoc dicētē. ſ. Ieronymū. Auden
ter loq̄r: q2 cū oīa poſſit de⁹: nō pōt tn̄ de cor
rupta facere incorruptaʒ. Q2 dicūt doctores
ꝙ icluderet ꝯdictionē. Quid eſt eē v̄ginē: nō
ſ. guſtaſſe ꝛc̄. Si ergo guſtaſti nō poſſes non
guſtaſſe. Sʒ ſi facis pn̄iam ſaluaberis: ſʒ non
coronaberis nec hēbis coronā v̄ginitatꝭ. De
hoc vide ſanctū Tho. p̄ma pte. q. xxv. ar. iiij.
Oēa vadim⁹ pedes: q2 mala p̄mūt hic. Iō cū
labore ſuſpirādo ꝛ gemēdo ſudando aſcēdi
mus pedes ad mōtē. Sudores aīe ſūt lachry
me cōtritionis dicendo. O miſer ſi ſaluabor.
Secus de illis q vadūt eq̄tādo: q2 lete ꝛ can
tādo ambulāt. Sʒ hēm⁹ tres ꝯſolatiōes quas
de⁹ dat peditātib⁹: ſicut fit in his q vadūt pe
des pegrinādo. ſ. de vmbra. Scd̄m de taber
nis. Tertiū de bona ſocietate: loq̄ndo bonos
ſmones: ꝛ ſic trāſeūt viā: ita de nobis. Debe
m⁹ hr̄e cōſolationē ad vmbrā arboris crucis
xp̄i ꝛ vite ei⁹ laborioſe: ꝛ ibi gſcatis mēoran
do qd̄ legiꝫ de xp̄o ꝙ aliquotiēs fatigatus ex
itinere ſup fonte ſedens q̄uit. vt habeꝫ Ioā.
iiij. Ipſe q portat ꝛ ſuſtinet totū mūdū volu
it ſuſtinere ꝛ oñdere illos labores vt nob da
ret exēplū. Itē cogitādo labores paſſiōis in
cruce: qn̄ dixit ſitio: ꝛ nō dederūt ſibi aquam
nec bonū vinū: ſʒ acetū. De iſta cōſolatiōe di
cit ſcriptura. Sub vmbra illi⁹ quā deſiderabā
ſedi: ꝛ fructus eius dulcis gutturi meo. Cāt.
ij. Scd̄m remediū ꝯfortatiuū ſiue ꝯſolatio eſt
ꝙ ſunt taberne de vno miliari in aliō. Ita eti
aʒ xp̄s parauit nobis tabernā. ſ. eccliaʒ: vt co
medam⁹ ꝛ bibam⁹ cōſcēdo. In illa hoſtia cō
ſecrata: eſt cibus ꝛ potus corpis ꝛ ſanguinis
dñi. Iō in hui⁹ figurā dixit angel⁹. Helye iti
nerāti pedib⁹ ſurge comede. Grādis eni tibi
reſtat via. Qui cū ſurrexiſſet comedit ꝛ bibit
ꝛ ābulauit in fortitudine cibi illi⁹ vſq3 ad mō
tē dei oreb. iij. Reg. xix. Figura fuit. Angel⁹
ſacerdos ē q dʒ tenere vitā angelicam caſtā ꝛ
honeſtā q dat nobis cibū ꝛ potū in cōione: et
ſic aīa cōfortaꝫ vt poſſet ire vſq3 ad mōtē dei.
Tertiū ꝯfortatiuū ē de bōa ſocietate: vn⁹ por
tat aliū loquēdo. Ita i via padiſi hr̄e debem⁹
ſocietatē cū bonis: audire bona v̄ba ſmōes:
miſſas: ꝛ ſic lete trāſibim⁹ viā. Factū eſt mihi
v̄bū tuū in gaudiū ꝛ in leticiā cordis mei. Ie
re. xv. Uñ dic aplſ. Obſecro vos ego vinct⁹
in dño vt digne ambuletis vocatiōe qua vo
cati eſtis cū oī humilitate ꝛ māſuetudine: cū
patiētia ſupportantes inuicē in charitate. ad
Ephe. iiij. ¶ Tertio vadūt qdā nauigādo de
lectabilr. In naui. n. bōa cātādo ſolatioſe hō
vadit. Iſto mō pſone religioſe in magna ꝛ fir
ma naui religiōis approbate h° mare magnū
hui⁹ ſeculi facilr trāſeūt vſq3 ad portaʒ padiſi
ſi ſuāt religionē: alѕ ad īfernū deſcēdūt. Re

ligio eni eſt magna nauis triū coopturaꝝ: q2
religio eſſentialiter in trib⁹ votis ꝯſiſtit. Pri
ma cooptura ē paupḡtatis aplicalis: cui obli
gamur p votū ſolēne. Solū dēm⁹ tenē neceſ
ſaria ſtricte ꝛ cū licētia. Scd̄a eſt caſtitas an
gelicalis. Sicut enim in ſcd̄a cooptura nauis
ſtant merces ꝛ p̄cioſa: ita etiā caſtitatꝭ votum
eſt theſaurus precioſus. Tertia eſt obediētia
gn̄alis. Per tertiā coopturā diſcurrūt ma
rinarij iuxta īperiū patroni. ꝛ ſtatiʒ obediunt
dicētes: factū eſt dñe. Ita etiā religioſi mouē
tur ſm obedientiā ad mādatū p̄lati. Iō de re
ligione dr̄. Facta eſt q̄ſi nauis inſtitoris de lō
ge portās panē ſuū. Prouerb. vlti. Iō pſone
religioſe delectabiliter poſſunt trāſire. Sec⁹
de vobis: q2 cū magnis laborib⁹ trāſitis. reli
gioſus aūt cātādo miſſas: nō opʒ eum curare
qd comedet ſeu bibet: ꝛ ſic nauis facit ſuā vi
aʒ. Sūt ibi merces cerimoniarū. Id eſt totuʒ
ſcriptuʒ qd hʒ facere religioſus: ſed qn̄ aliq̄s
apoſtatat dimittēdo habitū: nihil aliud eſt q̄3
de naui p̄ijcere ſe in mari. Et pōt dicē ſi eua
dat. Profundū abyſſi penetraui ꝛ in fluctib⁹
maris ambulaui. Eccli. xxiiij. ¶ Quarto va
dūt qdā natādo piculoſe: ſicut ſunt hoīes mū
dani actuoſi ꝛ negocijs mūdanis īplicati qui
in negocijs inuoluti vt natātes capite ſupra
eleuato cū magna vi trāſeūt vndas tp̄alitatū
piculoſe. Iō dauid orabat dicens. Saluū me
fac q̄m intrauerūt aque vſq3 ad aīam meam
ꝛc̄. ps. lxviij. Ubi ponit tria picula. Primuʒ
ibi: q̄m intrauerūt aq̄ vſq3 ad aīaʒ meā: q2 qn̄
aq̄ auaricie ītrāt vſq3 ad aīaʒ ſubmerſus eſtis
puta qn̄ ex auaricia facitis vſurā: rapinā: fur
tū: vel retinetis rē alienā inuētā: ſolidatā ꝛc̄.
factū eſt: vos eſtis pditi. Scd̄ʒ eſt ibi. Infixus
ſuʒ in limo p̄fundi. ſ. peti luxurie. O quot ſub
mergūt hic: tot ſunt occaſiones ꝛc̄. Tertiū eſt
ibi. Ueni in altitudinē maris. ſ. dignitatꝭ: offi
cij p̄latiōis vel dñij: ꝛ nō curāt de iuſtitia nec
de correctione petōꝝ publicoꝝ. Iō ſeq̄t: tēpe
ſtas dimerſit me. Remediū qd̄ hʒ natās ē ꝙ
teneat caput eleuatū extra aq̄s. Ita de nobis
eſt iō attēdaꝫ ꝙ in aq̄s negocioꝝ veſtroꝝ ca
put. ſ. intētio ſit eleuata in altū ad deū ꝙ i nul
lo negocio faciaꝫ aliqd ꝯ deū. Iō xp̄s. Leua
te capita vr̄a. Lu. xxi. De iſto mō ambulādi
dicit apl's. Uidete itaq3 frēs quō caute ambu
leti: nō q̄ſi inſipiētes: ſed q̄ſi ſapiētes: redimen
tes tp̄a q̄m dies mali ſunt ad Ephe. v. Stulte
natat q mittit caput ſub aq̄s: ſapiēter qui ele
uat caput. ¶ Quinto vadūt qdā volādo vir
tuoſe. Iſti ſunt cōtēplatiui eleuati q duabus
alis. ſ. orōnis ꝛ cōtēplatiōis vel lectiōis ꝛ au
ditiōis ſublimiꝫ volāt in celū nō tāgentes ter
rā. De iſtis dicit Iſa. p̄pha. Qui ſperāt i dño
mutabūt fortitudinē: aſſumēt pēnas ſicut aq
le: currēt ꝛ nō laborabūt ambulabūt ꝛ nō de
ficiēt. Iſa. xl. Nō. mutabunt fortitudinē: q2 lʒ
ſint debiles corpore: ſunt tn̄ fortes in aīa: aſſu
ment pennas. ſ. orōnis ꝛ lectionis. Sʒ dices
forte. Nō oēs ſciūt legere. Nota hic modum
quō oēs ſcitis legere. Nō ꝙ erat q̄dā mulier
que neſciebat legere: ſolū ſciebat pater noſter
ꝛ aue maria ꝛ credo in deū. Et qn̄ ibat ad ec
cleſiā ſemp portabat ſecū vnū librū: ꝛ legen
do i illo plorabat acriter. Qui aūt cognoſce
bāt eā: ſciētes ꝙ neſciebat legere mirabanꝫ.
Quidā deuot⁹ queſiuit ab ea qd legeret in iſ
to libro: ꝛ ꝙ oñderet ſibi libruʒ petiuit. Rñ
dit illa. Uos neſciretis legere i libro meo: ſicꝫ
nec ego in veſtris. Tādē diu rogata oñdit ſi
bi librū in q̄ erant ſolū q̄tuor charte. Prima
erat tota alba. O dixit ille. hic nō ſūt lr̄e: ego
neſcirē hic legē. Dicaꝫ quō mulier dixit ꝙ in
illa charta ip̄a legebat puritatē xp̄i ꝛ v̄ginis
marie p̄pter h° ploro ꝙ ego ſuʒ ita impura ꝛ
turpis ex pctis meis. ſcd̄a charta erat tota ru
bea in qua dixit ſe legē xp̄i paſſioneʒ doloro
ſam in die veneris ſctā pctā. in q̄ totū corpus
erat ſanguineū ex flagellatōib⁹ ꝛ caput ex co
rona: ꝛ ſic de alijs. Tertia charta erat nigra
in q̄ legebat tenebras inferni ꝛ eius penas et
dolores. Quarta charta erat deaurata i q̄ le
gebat gl̄iam paradiſi reſplendentē. Ecce q̄li
ter ſpūſſctūs docuit illā mulierē legē. Ita po
teſtis vos oēs legere pari mō. Itē cōtēplan
do illa que auditis in ſermonibus. Tales va
dūt volādo. De q̄bus dicit Iſayas. Qui ſūt
iſti qui vt nubes volant: ꝛ q̄ſi colūbe ad feue
ſtras ſuas. Iſa. lx. Contēplatiui ſūt vt nubes
eleuanꝫ a terra: ꝛ emittūt pluuiā lachrymarū
ad fructificādū q̄ſi colūbe ſimplices: non no
cēt alicui cū vngulis p rapinā: furtū: vel alѕ.
Nec cū roſtro diffamādo nec mētiēdo. Ecce
q̄re dicit thēa. Nos i nouitate vite ābulem⁹.

¶ Dominica ſeptima poſt feſtum trinitatis.
Sermo primo. De euangelio.

Miſereor ſuper tur
bā q2 ecce iam triduo ſuſtinēt me.
Marci. viij. Noſter ſmo ſʒ ꝙ re
quirit dñica erit de ſctō euangelio ꝛc̄. Salu
teꝫ v̄go maria ꝛc̄. ꝛ reſumaꝫ thema. Euange
lium hodiernum declarat nobis de xp̄o ieſu
tres excellentias ꝛ dignitates ꝛ ſunt iſte.

Prima eſt clementia paternalis.
Secunda potentia diuinalis.
Tertia eſt prouidentia virtualis.

Primo oñdit in pn°euāgelij.ſcda in medio. tertia i fine. Et i trib⁹ erit nr̄ ſmo. ¶ Dico p° ꝙ oñdit de xp̄o i euāgelio clemētia paternalis: qꝛ ſicͭ pater erga filios mouet clemētia paternali ad ꝓuidēdū filijs de oib⁹ neceſſarijs et ſi ñ petūt: ita ꝛ xp̄s. Iſtā clemētiā oñdit xp̄s pꝛ nr̄. de q̄ clemētia loqͭ ſp̄e. di. Miſeroꝛ ſup tur. ꝛc̄. Et vt meli⁹ iſtā clemētiā itelligaſ dic̄ pncipiū euāgelij hodierni. Cū turba mlta eēt cū ieſu: nec haberēt qd mā ducarēt: ꝯuocatis diſcipulis: ait illis. Miſereoꝛ ſup turbā: vſqꝫ de lōge venert. Dic̄ ſup h° ille deuot⁹ doctoꝛ Beda ꝙ gētes ſeqbāt ip̄z q̄ttuoꝛ rōnib⁹. Alij ex charitate ꝛ deuotiōe quā hēbāt ad xp̄z ꝛ ad v̄ba dei icarnati. O q̄lē ꝯſolatiōez dabāt turib⁹ audiētui. Quidā ſequebāt ex neceſſitate: vt īfirmi ceci vt reciperēt viſū: ſurdi auditū muti loquelā: ꝛ ſic de alijs. Quidā ſeqbāt ex curioſitate ſolū ꝛ vanitate: vt miraculū viderēt. dicēdo: videā ſi fac̄ aliqd miraculū. Quidā ex malignitate ſi poſſent eū rep̄hēdere in aliq̄ v̄bo vt poſſent eū accuſare dicēdo. Iſte ieſus fili⁹ illi⁹ fabꝛi lignarij Ioſeph nūq̄ ſtuduit: nō pōt eē q̄n erret. O illi fatui neſciebāt ꝙ in ſtudio trinitatis ſtuduerat. Iſtis q̄ttuoꝛ rōnib⁹ gētes ſeq̄bāt eū: itm̄ ꝙ dicit euāgeliuꝫ ꝙ q̄ttuoꝛ milia hoīes fuerūt cū eo in deſerto. ex̄ ꝑuulos ꝛ mulieres: vt pꝫ Mat. xiiij. Paruuli vt dicit gloſa viginti annoꝝ: ꝛ infra vt pꝫ Mūc. i. c. Alia vice inuenit ſe cū quqꝫ milib⁹ hoīb⁹ excepͭ ꝑuulis ꝛ mulierib⁹. Iō dic̄. Cū turba mlta eēt cū ieſu ꝛc̄. qꝛ ibi erāt quattuoꝛ millia hoīes: ꝛ forte totidē mulieres ꝛ tot ēt ꝑuuli. Ita ꝙ forte erāt. xij. vl̄. xiiij. millia. ꝛ p° die q̄ venerūt ad ieſuꝫ cōedebāt medietatē illoꝝ q̄ portauerāt. i ſcda die aliā medietatē. tertia die nihil hēbāt ad cōedēdū: ſꝫ hēbāt magnā deuotionē ad xp̄m. Et ipſe ieſus pius pꝛ poſtq̄ i p̄dicatiōe dederat eis cibū ſpūalē voluit ēt poſt p̄dicationē dare eis cibū corpalē. Et v[illegible] aplis tāq̄ ꝯſiliarijs dixit eis. Miſereoꝛ [illegible] turbam ꝛc̄. Apl̄i vt rudes rn̄derūt. Vn̄ illos poterit q̄s h̄ ſaturare panib⁹ i ſolitudine ꝛ nos q nō hēm⁹ denariū nec q̄nq̄gīta denarij argēti ſufficerēt: q̄ſi dicerēt: nō ē remediū niſi vt pereāt. O groſſi deberēꝫ dicere talia xp̄o ꝛc̄. Hic dico ꝙ oñdit i xp̄o clemētia paternalis: qꝛ ñ reꝑio ꝙ ille gētes aliq̄d peterēt a xp̄o ad comedēdū: tn̄ ip̄e hēbat ò eis cōpaſſionē ꝛ paternalē clemētiā. Nā pꝛ q̄ hꝫ filios: nō ſpectat ꝙ filij petāt neceſſaria: ſꝫ ip̄e ꝓuidet. Sic fecit xp̄s: cui⁹ viſcera paterna mota ſūt ex cōpaſſiōe. Et fuit cōpleta illa ꝓph̄ia Dd i pſ. ciij. Bn̄dic aīa mea dn̄o. Quō miſeret pꝛ filioꝝ: miſert⁹ ē dn̄s timētib⁹ ſe: qn̄ ipſe cognouit figmētū nr̄ꝫ. Nō figmētū nr̄ꝫ. ſ. nāle ꝛ morale. Figmētū nāle ē corp⁹. Figul⁹ ſeu magr̄ fuit de⁹. Figmētū corp⁹ nr̄ꝫ. de arcbilla formatū. Figmētū morale ē ꝯfidētia filioꝝ ad p̄rēꝫ. qꝛ lꝫ nō petāt: q̄ſi dicēdo. ego ſuꝫ bonus puer nō peto aliq̄d. iō dic̄ figmētū: qꝛ fingūt ſe nō q̄rere: tn̄ i corde illō petūt ꝛ deſiderāt talis fictio bona eſt. Nō h̄ ſecretū cū dicit Miſereoꝛ ſup turbā. O dn̄e q̄re habeꝫ compaſſionē. Rn̄det: quia ecce iā triduo ſuſtinēt me. Iſta rō iā triduo ſuſtinēt me: eſt ſufficiēs mouē viſcera ſue mie ad dādū nob̄ neceſſaria: qꝛ aliͭ ſi nō fuiſſet ſufficiēs nō cā xp̄s aſſignaſſet. Iō dico ꝙ q̄libet cuiuſcūqꝫ ſit ſtat⁹ poterit hr̄e abūdātiā ꝛ ꝓuiſionē de oib⁹ ſibi neceſſarijs ſi triduo ſuſtinet xp̄ꝫ. Hoc pōt ꝓbari i q̄libet ſtatu: q ſūt. ſ. Primus ſtatus ē dn̄oꝝ tpaliū. Scds p̄latoꝝ. Tertius religioſoꝝ. Quartus clericoꝝ. Quintus cōiugatoꝝ. Sextus viduaꝝ. Septimus virginū. Prim⁹ ſtat⁹ mūdi ē dn̄oꝝ tpaliū q ſi triduo ſuſtinēt xp̄ꝫ: nō opꝫ dubitare q̄n hēant i h° mūdo abūdātiā: ꝛ in alio gloriā. Tres dies ſūt tres v̄tutes q̄s debēt h̄re. Primus dies ē iuſticia gn̄alis. Secūdus eſt modeſtia ꝑſonalis. Tertius eſt reuerētia diuinalis. Quātū ad primū. Prima virtus ꝛ iuſticia gn̄alis eſt: qꝛ paupi ſicͭ diuiti debēt miniſtrare iuſticiā. Itē nec pecunijs nec amore fauore ſeu odio corrūpere iuſticiā nō attēdere cōpatrē ꝛc̄. Quātū ad ſcdꝫ. Modeſtia ꝑſonalis eſt ꝙ dn̄i tpales honeſte ſint ſociati: vt viuāt ſꝫ redditus quos hn̄t: nō facere pōpas ꝛ ſup̄fluitates: nō magis expēdēq̄ redditus pn̄t portare: ñ ditare aliq̄s ꝛ de paupare alios: ſꝫ retribuere vnicuiqꝫ ſm ſuū laborē: nō facē extorſiōes i pp̄lo ꝛc̄. Quātū ad tertiū. Qꝛ ſm ꝙ ſūt deo magis ſil̄es in dn̄io maiorē debēt deo reuerentiā exhibē: ꝛ nō debēt aliq̄d recipe de eccleſia: nec occupare decimas ſeu primicias: nec aliq̄d recipe de bonis eccleſie: nec intromittere ſeu de eccleſiaſtica iuriſdictione: honorare p̄latos: nō loq in miſſa. Si iſtō triduū hēant dn̄i ꝛ rectores populoꝝ dicit xp̄s de eis. Miſereoꝛ ſup turbaꝫ ſ. dn̄oꝝ qꝛ ecce iā triduo ſuſtinēt me. Secūdū triduū eſt p̄latoꝝ ꝛ deberent habere tria. ſ. P̄ſidētiā ſpiritualē. Prouidētiā paſtoralē. Sanctimoniā ꝑſonalē. De primo vꝫ. ſ.

videatur p̄latus ſi intrauit per portaꝫ: non p̄cibus dn̄oꝝ nobiliuꝫ: nō per potentiā armorū nec per munera vel per ſymoniā vel al̄s iniuſte niſi per purā electionē vel ꝓuiſionē pape: ipſo penitus nō ꝓcurāte: qꝛ al̄s nō intrat per portā. ſꝫ ſaltat ꝑ parietes iuxta illō. Qui nō itrat ꝑ oſtiū in ouile ouiū ſꝫ aſcēdit aliūde ille fur eſt ꝛ latro. Ioan. x. De ſcdo dn̄t hēre p̄ſidentiā paſtoralē: qꝛ noiant paſtores ꝛ nō dn̄i. Iō antiqtus nō dicebant dn̄i: ſꝫ p̄res vel paſtores ꝛ nō dn̄i: iō portāt baculū vt paſcāt oues doctrina ſctā ꝛ exēplo vite. De 3° dn̄t p̄lati hēre ſctimoniā ꝑſonalē: vꝫ ꝙ p̄latus ſit laudabilis vite: ꝯuerſationis honeſte. Et tūc dicet xp̄us. Miſereoꝛ ſup turbā. ſ. p̄latorum. Tertiū triduū eſt religioſoꝝ in quo hn̄t ſuſtinere deū: ꝛ tria debēt hēre: que ſunt. ſ. Paupertas apoſtolicalis. Caſtitas angelicalis. Obediētia vniuerſalis. Itē p°: qꝛ nō dn̄t hr̄e localia nec aliq̄d vt ꝓpriuꝫ poſſidē. Itē ſcdo debēt hr̄e oculos caſtos in aſpiciēdo: aures i audiēdo: man⁹ in tāgendo ꝛc̄. totū corp⁹ dꝫ eſſe caſtū in cōuerſando. Itē 3° dn̄t hr̄e obediētiā vniuerſalē: vt ſint obediētes nō ſolū ad p̄cepta ꝛ vota: ſꝫ ad cerimonias in cibo: veſtitu: ieiunijs: ꝛ in alijs cerimonijs. Et ſi religioſus fuerit ſic obediēs: deus infallabiliter ꝓuidebit tali religioſo de cappa: ſcapulari ꝛc. Et xp̄s dicet. Miſereoꝛ ſup turbā. ſ. religioſorū. Quartū triduū eſt clericoꝝ. ſ. Diligēter officiare. Deuote celebrare. Honeſte cōuerſare. De p°. ſ. diſtincte ꝛ attēte dicere offm̄ diuinū De ſecūdo. nō pro pecunijs nec vana gl̄ia celebrare. De 3°: honeſta ꝯuerſatio eſt ne ſit cōcubinarius nec ioculatoꝛ nec luſoꝛ nec bibulus ꝛc̄. Et dicet xp̄us. Miſereoꝛ ſup turbā. ſ. clericoꝝ. Quītū triduū ē cōiugatoꝝ. ſ. Amoꝛ cordialis. Fides ꝯiugalis. Sedulitas doctrinalis. De p° ꝙ amoꝛ nuptialis duret ſp̄: non deſpiciat vn⁹ alteꝝ: ſꝫ vn⁹ ſupportet aliū in defectu ſuo. De ſcdo ꝙ nec marit⁹ nec vxoꝛ corpus ſuuꝫ tradat alteri: ſꝫ imo citi⁹ mori eligere dꝫ. De 3° ꝙ ſi hn̄t filios vel filias inſtruāt eos in bonis opib⁹ ꝛ doctrinis: nō ſolū pꝛ tenetur ꝓuidere filijs in cibo: potu: ſꝫ in doctrina ne furēt: ne mētiant: ne furent: ſibi iniurient ꝛ ſi ſibi iniuriant ꝙ petāt veniā. Itē dicat ꝯ illaꝫ ꝯſuetudinē de puellis remanentib⁹ in domo in feſtis: nec vadūt ad miſſaꝫ: ſꝫ bn̄ vadūt ad vanitates: ad tripudia. ꝛc. ꝛ ſi iſta fuerint in ſtatu cōiugatoꝝ: dicet xp̄s. Miſereoꝛ ſuper turbā. ſ. cōiugatoꝝ. Sextū triduū eſt viduaꝝ. ſ. Deuotio ſpūalis. Afflictio corpalis. Miſeratio fraternalis. De p° vidua dꝫ facere cōputū cū xp̄o: audire miſſas: ſmones: orare: qꝛ qn̄ ſunt in matrimonio nō pn̄t illa facere ita libere ꝛc. Quantū ad ſcdꝫ. ſ. ieiunādo: portādo ciliciū: qꝛ libera eſt ꝛ pōt affligere corpus ſine p̄iudicio alicui⁹. Secus de illis de matrimonio. Quātū ad 3m eſt libera ꝛ pōt facē elemoſynas: nec pōt dicere nō placet viro. Et ſi iſta faciāt: dicet xp̄s. Miſereoꝛ ſuper tur. ſ. viduaꝝ. Septimū triduū eſt virginū. ſ. Verecūdia in facie. Silentiū in voce. Obediētia ad parētes in opere. Iſtis tribus indiget virgo ꝙ hēat verecundiā in facie: nō reſpiciat hinc inde: nec per feneſtras nō habeat oculos ſicͭ accipiter ad rapinā: ſꝫ colūbinos. de quib⁹ dicit ſpōſus ſctūs virgini Marie. Oculi tui colūbaꝝ. Cant. iiij. Secūdū ꝙ nō loquaͭ niſi pro neceſſitate. Malum ſignū eſt mulieri: maxie virginē eſſe loquacē. Tertio obediētia parētalis eis ineſſe dꝫ: ꝛ dꝫ virgo obedire parētibus. Nā ſi aliquo vult eā in vxorē recipe: nō faciat ſecrete: ſꝫ dicat ſi vultis hēre me in vxoreꝫ dicatis pr̄i meo ꝛc. ꝛ fiat publice ꝛc. Et dicet xp̄us. Miſereoꝛ ſup turbā. ſ. virginuꝫ ꝛc̄. Patet ſecretū ꝛ prima excellētia xp̄i. ¶ Dico ſecūdo ꝙ oñditur in euāgelio de xp̄o potētia diuinalis qn̄ oñdit ꝙ erat verus d̄s per miraculū qd fecit. Poſtq̄. n. dixit aplis. Miſereoꝛ ſup turbā: qꝛ ecce iam triduo ſuſtinent me Apl̄i rn̄derunt. Vn̄ poſſumus hēre panē vt comedāt ꝛc̄. Dixit xp̄us. Inquiratis vos quot panes poſſetis hēre. Credatis ꝙ aliqs clamauit ſi hēbat aliqs panē ꝛc̄. Totū hoc fecit xp̄s vt magis appareret miraculū ꝓpter panis defectū ꝛ inter oēs ſolum inuenerūt ſeptēꝫ panes ꝛ piſciculos paucos in q̄titate ꝛ ēt in qualitate. Et dꝛ Mar. vi. ꝙ xp̄us p̄cepit vt diſcūbere facerent oēs ſm ꝯtubernia: ꝛ diſcubuerunt ſm ꝑtes in centenos ꝛ quadragenos. Erat inter eos ordo ſeſſionū vt apl̄i ſuiendo poſſent trāſire. Sedebāt. n. cētū in longum ꝛ quadraginta per trāſuerſuꝫ: ita ꝙ centeſies q̄draginta ſunt q̄ttuoꝛ milia h[illegible] ad vnam ꝑteꝫ. Mulieres cū pueris ad [illegible] Voluit xp̄s vt ita eſſent ordinati vt honeſtius comederēt. Nam que a deo ſunt ordinata ſunt. Itaqꝫ qui reſiſtit poteſtati dei ordinatiōi reſiſtit. Ad Ro. xiij. Moraliter hēmus exēplū quantū placet deo ſuare ordinationē: tenere regulam certā quilibet ſm ſuū ſtatū. Religioſus ꝙ teneat ordinationē ꝛ regulā ſui ordinis: nec opꝫ amplius addere. Clericus ēt bn̄ ordinatus eſt iā qui ſurgit q̄li hora dꝫ ſur-

gēre ad matutinas dicere miſſam. ⁊c̄. Dicāt
ꝯtra illos qui nullū ordinē ſeruāt: mō ſurgūt
ad matutinā mō nō: nec dicūt miſſas niſi pro
pecunijs. Illud nō eſt ordo ſʒ cōfuſio. Idem
dic de ſecularib⁹. qui certo tp̄e. ſ. mane ⁊ ſero
genib⁹ flexis faciūt ſuā oꝛonē nec dimitterēt.
Iſtud eſt ordo. Dicāt ꝯ illos qui aliquotiēs
orāt: aliquotiens nō: nullū ordinē ſeruāt. Ec-
ce q̄liter xp̄s voluit vt eſſent ordinati anteq̄
eis daret ad comedendū. iō apl's. Oīa hone
ſte ⁊ ſm ordinē fiant in vobis. i. ad Cho. xiiij.
Poſtq̄ʒ. n. fuerunt ordinati dixerūt diſcipuli
ſiue apl'i xp̄o. Dñe iā ſunt ordinati: hoīes ſe-
orſum: ⁊ mulieres cū pueris ſeorſuʒ. Modo
dixit xp̄s. Date mihi panes ⁊ piſces: ⁊ eleuatꝭ
oculis in celū bn̄dixit. Hic dedit nobis xp̄us
exēplū vt anteq̄ comedamus: bn̄dicam⁹ cibū.
Nō qꝛ ſerpēs īferni in radice venenauit oēʒ
cibū. Iō oñdit xp̄s vt ſumamus tyriacā bn̄di
ctionis. ſ. pmittere debem⁹ aliquē oꝛonē ante
cibū. Iō apl'us. Cibos creauit d̄s ad ꝑcipien-
dum cū gr̄arū actiōe fidelibus ⁊c̄. i. ad Thy.
iiij. Itē. Oīs creatura dei bōa eſt ⁊ nihil reij-
ciendū qd̄ cū gratiarūactione ꝑcipit. Sctifi-
catur. n. per v̄bū dei ⁊ oꝛonem. i. ad Thy. iiij.
Deinde vocatis aplis vt diſtribuerēt de illis
ſeptē panibus ⁊ duob⁹ piſcib⁹ ſatiauit totam
illā multitudinem. Si diceret aliqs. Quō eſt
poſſibile ꝙ de ſeptē panib⁹ ſatiaret tātā mul
titudinē. Dicatur quō illi panes ⁊ piſces fue
runt triplicit multiplicati. P° in manib⁹ xp̄i
bn̄idicētis. Scđo in manib⁹ ⁊ ſinu aploꝝ ſuīē
tium. 3° in oꝛe comedentiū. Et ſic dicit ꝙ co-
mederūt ⁊ ſaturati ſunt. Ecce hic potētia di-
uinalis. Nā ſicut creatio eſt a ſola dei poten-
tia: ſic etiā ſubita multiplicatio. Sʒ hic ē vna
qō. Euangeliū facit mentionē de cibo ſʒ non
de potu. Iā ſcitis ꝙ prandiū ſine potu modi
cuʒ valet: imo comedere ⁊ nō bibere afflictio
eſt: maxīe illis qui ſtāt ad ſolē in campis: nec
legit ꝙ habuerūt vinū nec aquā. Ex trib⁹ poſ
ſumus hēre reſponſionē. P° per practicam
viſual[illegible] Scđo per auc̄tatē ſcripturalē. 3° per
figur[illegible]legoricalem. Pro p°. Nā d̄s p̄cepit
Moyſi vt ꝑcuteret petrā vt biberet ppl's ſiti
bundus: ⁊ moyſes ꝑcuſſit cum virga ⁊ exibat
viua aq̄ ⁊ bibit ppl's ⁊ aq̄ ſecuta eſt eos in de
ſertuʒ. Nūe. xx. Si ergo de rupe exiuit aq̄ vi-
ua: ita poſſum⁹ cogitare ꝙ de illo pāe ⁊ piſce
exibat liquoꝛ miraculoſe ⁊ rigabat guttura:
⁊ ſic erat fiendū ꝓp neceſſitatē ⁊ vtilitatē: qꝛ
alī's cōuiuiū nō fuiſſet ꝑfectū. Pro ſcđo. Dicē
n. ſcriptura: Date magnificētiā deo nr̄o: dei

ꝑfecta ſunt opa. Deut. xxxij. Ergo vt cōuiuiū
fuiſſet ꝑfectū. dicēdo ꝙ xp̄us ꝓuidit de dicto
liquoꝛe. De 3°. ſ. per figurā allegoricalē. Naʒ
ille cib⁹ fuit figura coꝛpis xp̄i in cōione. De
quo dicūt aliq ſimplices. O iſti p̄ſbyteri deci
piūt nos dātes nobis in cōione corpus xp̄i ⁊
nō dant nobis ſanguinē: tn̄ ipſi totū ſumunt.
Dicāt: ꝙ iſta qō venit ex ignorātia. Nam in
hoſtia ꝯſecrata eſt tm̄ de ſanguine ſicut in cali-
ce. Nā ibi eſt coꝛp⁹ xp̄i viuū: coꝛpus viuū nō
eſt ſine ſanguine. iō ibi eſt ſanguis. Iō qui ſu-
mit coꝛpus. ſumit ⁊ ſanguineʒ. Ita ꝙ hoſtia
ꝯſecrata eſt cib⁹ ⁊ potus. aliter eſſet ꝑiculum
qꝛ dicit xp̄s Amen amē dico vobis niſi man-
ducaueritis carneʒ filij hoīs: ⁊ biberitis eius
ſanguinē: nō habebitis vitam in vobis. Qui
manducat meā carnē ⁊ bibit meū ſanguinē:
hēt vitā eternā. Io. vi. ¶ Dico 3° ꝙ oñditur
ꝓuidētia virtualis. Iā ſcitis ꝙ cōiter in prin
cipio mēſe ſuat ſilētiū ⁊ quilibet curat de co
meſtione. Sʒ poſtq̄ʒ iam biberūt bis vel ter:
tunc loquit vnus ad aliū per trāſuerſuʒ mēſe.
Sic fuit de illis: qn̄ fuerūt ſatiati inceperunt
loqui ad inuicē. Dicebat vn⁹. Ego fui in ma
gnis cōuiuijs: ſʒ nunq̄ guſtaui taʒ ſapidū cibū
nec ego dicebat alter. O quale prādiū habui
mus. Nō qꝛ dicūt doctoꝛes ꝙ opa que d̄s fa
cit ſunt melioꝛa ⁊ ꝑfectioꝛa q̄ illa que fiūt ꝑ
nām vel per artē. vt pʒ de vino architriclini.
Idē de cecis illuminatꝭ. Sic igit pʒ ꝙ illi pa
nes ⁊ piſces fuerūt optimi. Iō qlibet volebat
reſeruare. Dicebat vir. Iſtud reſeruabo pro
vxoꝛe mea. ⁊ ꝓ op^m. Et mulier dicebat. Iſtō
reſuabo pro filijs meis vna in ſinu. alia in ſac
co ⁊c. Et xp̄s p̄cepit aplis vt colligerēt. Par
catis mihi ſancte pr̄. qꝛ ſi ego fuiſſem ibi: ego
impleuiſſem ſinū meū. Moraliter hic ſunt duo
ſecreta. litterale ⁊ moꝛale. Litterale eſt ꝙ il-
lud qd̄ ſupeſt in mēſa. ſ. fructū debemus dare
paupibus xp̄i: iuxta xp̄i ꝯſiliū. Qd̄ ſupeſt da-
te elemoſynaʒ. ⁊ ecce oīa munda ſunt vobis.
Luce. xi. No. oīa. ſ. locutiones ⁊ alique ſup-
fluitates facte in mēſa mūda ſunt vel fiūt per
elemoſynā. Secretū moꝛale. qꝛ nos nō fuim⁹
digni vt eſſemus in illo ꝯuiuio. faciam⁹ ergo
nos vt rapaces qui poſt prādiū dñoꝝ perqui
runt fragmēta in ſpoꝛtis. qꝛ dī ꝙ collegerūt
ſeptē ſpoꝛtas. Septē ſpoꝛte nobis diuiſe ſunt
ſeptē opa pnialia de quib⁹ ſatiari debem⁹ in
hoc mūdo. P^a ſpoꝛta eſt ꝯtritio coꝛdialis:
fruſta ſunt doloꝛes cuiuſlibʒ pctī ⁊c̄. Scđa cō
feſſio oris q̄tumcūq̄ ſint verecūda opa: fran-
genda ſunt ⁊ apienda in ꝯfeſſione. 3° eſt ſati

ctio coꝛpoꝛis. vt ieiunia. ciliciuʒ. Quarta eſt
oꝛo ſpūs: nō ſolum oꝛe: ſʒ ⁊ ſpū oꝛandum eſt.
Quinta eſt reſtitutio de iniuſto. Sexta eſt re
miſſio iniuriaꝝ: qꝛ caſtra tua foꝛtia nō valent
tibi pro ſalute aīe. Septima eſt cōio ⁊c̄. Et
poſt iſtud prādiū veniemus ad prādiū para
diſi in mēſa xp̄i vbi erit refectio ſine defectu:
iō xp̄s. vos eſtis q̄ ꝑmanſiſtis mecū in tēpta-
tionib⁹ meis. Et ego diſpono vobis ſicut di-
ſpoſuit mihi pr̄ me⁹ regnū: vt edatis ⁊ bibatis
ſup mēſam meā in regno meo. Luc. xxij. Vel
ſi vis potes dicē ꝙ iſte ſeptē ſpoꝛte ſunt ſeptē
dona ſpūſſcti. De qb⁹ Iſa. xi. Spūs dñi ſpūs
ſapie ⁊ intellectus. ſpūs ꝯſilij ⁊ foꝛtitudinis.
ſpūs ſcie ⁊ pietatis. ſpūs timoꝛis dñi. ſpūs ſa-
pie. Ecce hic vn⁹ panis ad cognoſcendū deū
⁊ potentiā ⁊ ſapiam ⁊ clementiā ⁊c̄. ſpūs in-
tellect⁹. Ecce alius panis ad intelligendū ſe
creta diuine ſcripture. ſpūs ꝯſilij ad intelligē
dum bona ⁊ extirpādū mala. ſpūs foꝛtitudi-
nis panis ad coꝛroboꝛandū. ꝯ dyabolicas tē
ptationes. ſpūs ſcie ad diſcernēdum bonū a
malo. ſpūs pietatis ad ſubueniēdū pauperi-
bus ⁊ ꝑſonis miſerabilibus. ſpūs timoꝛis do
mini vt quilibet ſciat ſe p̄ſeruare a pctō ⁊ dya
bolicis temptationib⁹. Ecce hic ſeptē panes
vel ſeptem ſpoꝛte ⁊ ſeptē dona ſpiritusſancti.

De eād dñica. vij. Ser. ij. De effectu gr̄e dei.

G Ratia dei vita etna ad Ro. vi.
ca. Originaliter. recita
tiue v̄o i epl'a currētis dñice ſcribit. ver
bū iſtō dat mihi motiuū p̄dicādi de neceſſita
te hn̄di gr̄aʒ dei. ⁊ de vtilitate quā ſac in ꝑſo
nis. Mā eſt ſubtilis ⁊ intricata. hēbimus ſpe
culationes theologicales ⁊ materias moꝛa-
les. Salutet virgo Maria. deīde reſumatur
thema. Queſtio ſubtilis eſt in theologia de
gr̄a dei. ⁊ eſt iſta. Si aliq̄ ꝑſona humana in
hoc mundo ex bonis opibus que facit ſuien
do deo ⁊ ꝓximo: ſi ex illis operib⁹ pōt cōſeq
gl'iam eternā. Huic qōni rn̄detur per diſtin-
ctionē ſic. Qꝛ talia bona opa pn̄t dupl'r ꝯſi-
derari ſm ꝙ procedūt a p̄n° creato: vel a p̄n-
cipio creatoꝛe. ſi vero ꝯſiderent ſm qd̄ proce
dunt a prin° creato. ſ. ab hoīe vel a libero ar-
bitrio qn̄ hō ex intellectu iudicat talia bona
opa fienda ⁊ libero arbitrio eligit illa ⁊ pla-
cent ſibi ⁊ opatur ea: tūc dī ꝙ inq̄tum a tali
prin° ꝓcedunt nō ſufficiūt aliqua bona opa
ad hn̄dū gl'iam eternā. Nō qꝛ tāta eſt digni
tas ⁊ excellentia gl'ie ꝙ poſſe creature nō ſuf
ficit ad producēdū illā: nec ad dandū illā: ſi
cut equus nō pōt gl'iam hoīs hēre nec hō ange

lum nec angelus celū. qꝛ eſt vltra ſuā ſpēm ⁊
virtutē. Ita nec hō per ſuuʒ liberꝝ arbitrium
operādo bona opa pōt ꝯſequi vitā eternā cō
ſiderādo illa opa: vt dictū eſt. ſ. inq̄ʒtum ꝓce
dunt ex libero arbitrio ⁊ quo ad coꝝ ſubam:
tn̄ hō ꝑ liberū arbitriū opando ꝓducit alios
magnos effect⁹ ſibi ꝓpoꝛtionatos: ſicut clarita-
tē itellect⁹ ad itelligēdū. ⁊ ſciēdū: lʒ p^a q̄ viuit
i pctīs itellectū hʒ obſcuꝝ. ⁊ tenebꝛoſū ꝑ ma-
la deſideria ⁊ īfirmitatē mēoꝛie. qꝛ q dat ſe lu
xurie ⁊ pctīs: mēoꝛiā hʒ debilē: ⁊ debilē volū
tatē ad bonas inclinatiōes ⁊ bn̄ opandū. Iō
hō ſine gr̄a p̄t facē opa ad ꝯſequēdū ſanitatē
ī coꝛpe. qꝛ ita ſūt opa ꝓpoꝛtionata libero arbi
trio. De h° vide ſctm̄ tho. p^a 2^e. q. c. ix. arti. i.
⁊. ij. Itē p̄t ex bōis opib⁹ letitiā hr̄e i aīa. qꝛ ſicut
ſanitas coꝛpis letificat: ita ſanitas aīe. vt ē gr̄a
letificat aīaʒ. Itē p̄t ꝯſeq bonā famā ⁊ multa
alia bōa q̄ ſūt effect⁹ ꝓpoꝛtionati taliū bonoꝝ
opeꝝ. ſʒ n̄ ad vitā eternā hn̄dā. qꝛ nō ē ꝓpoꝛ-
tionata talib⁹ opib⁹. Iuxt̄ itellectū hūc loquit
ſcriptura. Nō ſūt ꝯdigne paſſiōes hu⁹ tpis ad fu
turā gl'iaʒ q reuelabit in nob̄. ad Ro. viij. Si
vero volum⁹ loq de illis opib⁹ inquantū opa
bōa ⁊ v̄tuoſa ꝓcedūt a p̄n° creatoꝛe. ſ. deo q. ſ.
illumiat ſupnālit volūtatē ⁊ mēoꝛiā ad bona
opa opanda. ſic ſufficiūt ad vitā eternā hn̄dā
qꝛ p̄ncipiū ē de⁹ ꝑ gr̄aʒ opans in hoīe. De h°
vide ſctm̄ Tho. i. ſecunde. q. cxiiij. ar. iij. Hoc
declarat ꝑ exem^m de fonte ab alto deſcendē
te. Si q̄rat an illa aqua poſſit aſcēdere opʒ ꝑ
diſtinctionē rn̄dere. qꝛ ſi volumus loq de aq̄
inq̄ʒtū eſt elemētū pōderoſuʒ ꝑ ſe nō p̄t aſcē-
dere q̄tū deſcēdit. Si v̄o loqmur de aqua in
quātū ꝓcedit de alto loco. dico ꝙ p̄t aſcēde-
re. qꝛ nāliter aq̄ aſcēdit q̄tū deſcendit. Ita ſi
de opib⁹ que fiunt in hoc mūdo volum⁹ loq
reſpectu p̄ncipij creati. ſ. hoīs ꝑ quē fiūt non
pn̄t talē effectū ꝓducere. vt. ſ. gl'ia hēat. qꝛ nō
ſufficit v̄tus nāe. Si v̄o loq̄mur inq̄ʒtū proce
dūt ab alto. ſ. a p̄n° creatoꝛe: ſic ſufficiūt ad vi
tā eternā hn̄dā. Et iuxt̄ iſtū intellectū dicebat
xp̄s. Aq̄. ſ. gr̄a qꝛ refrigerat ⁊ purificat a pec
cat: quā ego dabo ei. ſ. hoī: fiet in eo fons aq̄
ſalientis in vitā eternā. Io. iiij. Pʒ qō. Iō dicē
thēa. gr̄a dei. i. per gr̄aʒ dei. vita etna: ſupple
hētur. De h̄ ēt vide ſctm̄ tho. i. pte. q. xij. arti.
iiij. ⁊ gr̄a dei multi effectus ⁊ vtilitates ſequū
tur in homine: ſed ſolum loquar modo de tri
bus principalibus. Quia gratia dei.
¶ Primo facit hoīeʒ exire de pctō moꝛtali.
¶ Scđo gr̄a dei cōſeruat hoīeʒ in vita ſpūali
¶ Tertio gr̄a dei ſac venire ī gl'iaʒ celeſtialē.

De tertio loqꝫ the. Gr̃a dei ⁊c̃. ¶ Dico p̱rio
ꝙ gr̃a dei facit hoiem exire de pctõ mortali.
Volo dicẽ ꝙ nullꝰ põt exire pctm̃ mortale ni
ſi per gr̃am dei. qꝛ lꝫ qͥlibet ꝑſona ꝑ ſuũ liberꝝ
arbitriũ poſſit cadẽ in pctm̃ mortale ꝑ ſuã nã
lẽ potẽtiã tñ de pctõ nõ põt exire niſi ꝑ gr̃am
dei. Rõ. Nãliter qͥlibet res redit ad ſuuꝫ pͥn
cipiũ nãle vñ formata ẽ. Sicut de lapide quẽ
tenerẽ in manu: ſi eũ dimitterẽ: nãliter deſcen
deret. ſed nõ põt ꝑ ſuã nãlẽ potentiã aſcendẽ
Idẽ de aĩalibꝰ formatis de t̃ra: ad terrã reuer
tunꝫ nãliter. Cũcta ſubiacẽt vanitati: ⁊ oĩa ꝑ
gunt ad vnũ locũ. De terra facta ſũtꝰ ⁊ in terraꝫ
reuertunꝫ. Eccl's. iij. Nõ videamꝰ: hõ de quo
eſt factꝰ: qͣntuꝫ ad corpꝰ de terra. vt dꝫ Geñ.
ij. Formauit deꝰ hoiem de limo terre. Jõ ad
terrã hꝫ reuerti. Geñ. iij. Reuertaris in terrã
de q̃ ſumptus es. qꝛ puluis es: ⁊ in puluerem
reuerteris. Quãtũ vero ad aĩam in q̃ ſtat gr̃a
dei vel pctm̃ non poſſumꝰ dicẽ ꝙ ſit creata de
aliq̃ elemẽto: nec de mã celi: ſed de nihilo. Er
go nãliter ad nihilũ redit. ſ. ad deficiendũ. er
randũ ſeu peccandũ per ſe: nec idiget mgr̃o.
Sed poſtq̃ꝫ errauit ſeu peccauit per ſe redire
nõ põt. qꝛ nõ eſt de nã ſua ſca ꝯditiõe. Sed ſi
fuiſſet creata de gr̃a: per ſe rediret ad gr̃am. ſi
de mã celi: per ſe rediret ad celũ. ſed qꝛ crea
ta eſt de nihilo: per ſe redit ad nihilũ. Auctas
Perditio tua ex te iſrael tantũmõ ex me au
xiliũ tuũ. Oſee. xiij. Iſrael. i. hõ videns deũ iſ.
i. hõ. ra. i. vidẽs. hel. i. deũ. Iſte eſt xp̄ianus q
per fidẽ videt deũ. quia iudeꝰ cecus eſt: qꝛ nec
oculo dextro aĩe videt xp̄i diuinitatẽ. nec ſini
ſtro xp̄i humanitatẽ. Eſt hic qͦſtio ad clarifi
candũ aliq̃s in hoc dubitãtes. Quid ẽ p̄muꝫ
in aĩa: remiſſio pctõꝝ: an gr̃a dei. Sed dicaꝫ
ꝙ gr̃a p̄cedat remiſſionẽ pctõꝝ: gͦ ſimul ſtat
gr̃a cũ pctis. Si dicaꝫ ꝙ remiſſio pctõꝝ p̄ce
dat aduentũ gr̃e. gͦ ſine gr̃a iam eſt remiſſio
pctõꝝ: ⁊ ſic gratia nõ erit cã remiſſionis pec
catoꝝ. Rñdeꝫ ꝑ diſtinctionẽ. Nã eſſe priꝰ vel
poſteriꝰ põt capi dupl'r. vel ſm ordinẽ tp̄is vl'
durationis. vel ſm ordinẽ cãlitatis ⁊ diſpõnis
Primo ſimul ſunt in eodeꝫ inſtãti gr̃e iſuſio
⁊ peccatoꝝ remiſſio. vl' ſm ordinẽ cauſalitatꝫ
infuſio gratie p̄cedit remiſſionẽ pctõꝝ. ſꝫ ſc̄o
ordinẽ diſpoſitionis remiſſio peccatoꝝ prece
dit iſuſionẽ gr̃e. Detur exẽplũ ad oculũ. Si
tu mittas in camerã tenebroſã cereũ accenſũ:
qd erit p̄us illũinatio camere vel cerei accẽſi
remiſſio. Si loq̃mur d' ordĩe durationis ⁊ tp̄is ſil'
ſit illũinatio camere ⁊ tenebraꝝ expulſio ſm
ordinẽ durationis. ſꝫ ſm ordinẽ cauſalitatis il
luminatio p̄cedit tenebraꝝ expulſiõeꝫ: qꝛ lux ẽ
cã q̃ fugãꝫ tenebre. Patꝫ gͦ q̃re dicit. Per
ditio tua ⁊c̃. De hoc vide ſctũm Tho. p̄ma ſe
cũde. q. cxiij. vbi agit de impij iuſtificatiõe. in
qua dixit ꝙ in inſtanti fit impij iuſtificatio in
qua q̃tuor ꝯcurrũt. ſ. motꝰ liberi arbitrij i deũ
motꝰ liberi arbitrij i pctm̃. infuſio gr̃e: ⁊ culpe
remiſſio. Ibi ẽt oñdit qͥliter iter iſta ẽt eſt or
do nãe: q̃uis ſil' fiant in eodẽ inſtanti. Dicaꝫ
pulchra ſilitudo ad itelligẽduꝫ iſtã mãm. Si
hic eẽt magnꝰ puteꝰ ⁊ ꝓfundꝰ qͥlibet vl'm põt
ſe in illo ꝓijcere: ſed inde nõ põt exire ſine ad
iutorio alicuiꝰ cũ corda vel cũ ſcala ⁊c. i abyſ
ſum ⁊ puteũ pcti qͥlibꝫ per ſuũ liberꝝ arbitriũ
põt ſe ꝓijcere: ſed ad exeũduꝫ inde oꝫ ꝙ deꝰ
ſubmittat ſcalã gr̃e ſue: quã mittit qñ ꝑſona q̃
iacet in abyſſo pcti clamat. dñe adiuua me. ⁊
dicit: miſer qd erit de me ⁊c. ego ſum ⁊c. Tũc
deꝰ mittit ſcalã ſue gr̃e habẽs. xij. gradꝰ. Pͥ
mus eſt pctõꝝ cognitͦ. Sc̃os cordis cõtritio.
Tertiꝰ ꝓpoſitũ nõ redire. Quartꝰ recedere a
mala ſocietate. Quintꝰ oris ꝯfeſſio. Sextus
corporis afflictio. Septimꝰ ſpũalis orõ. Octa
uꝰ elemoſynaꝝ largitio. Nonꝰ ablatoꝝ reſtitu
tio. Decimꝰ iniuriaꝝ remiſſio. Undecimꝰ fa
me repatio. Duodecimꝰ eucharíſtie cõio. Ec
ce ſcala. q vult exire de puteo ꝓfundo pctõꝝ
ea vtaꝫ. Ex iſta rõne apl's qui ceciderat in pu
teũ infidelitaꝫ de q̃ exiuit ꝑ gr̃am dei dicebat.
Perſecutꝰ ſũ eccl'iaꝫ dei. O in quo puteo ia
cebat. gr̃a aũt dei ſũ id qd ſũ. i. Coꝝ. xv. ¶ Di
co ſc̃o: ꝙ per gr̃am dei cõſeruat ſe hõ in vita
ſpũali: qꝛ lꝫ per gr̃am dei hõ exierit pctm̃ ⁊ re
dierit ad bonã vitã: tñ nõ poſſet hõ ſe i bona
vita ꝯſeruare niſi ꝑ gr̃am dei. Et ẽ rõ. qꝛ tãta
eſt fragilitas: ⁊ tot ſũt carnis iclinatiões: mũ
di occaſiões: dyaboli tẽptatiões: ꝙ mirꝝ eſt ꝙ
aliq̃s poſſit tenere bonã vitã: intm̃ ꝙ dd' i gr̃a
dei ⁊ bona vita exiſtẽs dicebat. Quis conſur
gat mihi aduerſus malignãtes. ſ. carnis. i. ma
las ignitas iclinatiões. aut q̃s ſtabit mecũ ad
uerſus operantes iniquitatẽ. ſ. occaſiões mũdi
⁊ tẽptatiões dyaboli. Niſi qꝛ dñs adiuuit me
paulo minꝰ. i. poſt modicũ habitaſſet i iſerno
aĩa mea. in p̄s. xciij. Periculũ illiꝰ qui tenet
bonã vitã p̄t ꝓbari ꝑ ſilitudinẽ ãphore vitree
in alta colũna poſite: poſito tali caſu ꝙ ſit am
phora plena p̄unis ignitꝫ. ſecũdo vt magno i
petu venti ipellaꝫ. tertio ꝙ ab oĩbꝰ in eã lapi
des ꝓijciãꝫ: talꝫ amphora eſſet in magno pe
riculo: imo eſſet mirꝝ ſi nõ caderet ⁊ contereꝫ
cõſiderata ſua fragilitate: ⁊ cõſiderata cõmo
tione eiꝰ ꝑ ventũ ⁊ lapides: Ita in ꝓpoſito co

gitate: ꝙ ꝑſona q̃ eſt in gr̃a dei ⁊ bõa vita eſt
vt amphora in alta coluna poſita: ſed ẽ de vi
tro imo vitro debilior. Nõ ſic ꝓbat Aug. qꝛ
amphora vel cantarus ſi reponiꝫ in armato
rio vl' aliq̃ tuto loco ꝯſeruabiꝫ. l. vel centũ vel
mille ãnis. Cuſtodiamꝰ nos: nõ poſſumꝰ diu
ꝯſeruari. Hoc pꝫ de regibꝰ ⁊ p̄latꝫ q optie cu
ſtodiũt ſe ⁊ hñt ſuos medicos: tñ ita cito mo
riunꝫ ſicut ceteri. Snmꝰ ſicẽ aq̃ defluẽs. ij. Re
gũ. xiiij. Oẽs morimur ⁊ q̃ſi aq̃ delabimur in
terrã: que nõ reuertiꝫ ꝑꝑ ꝯtinuũ fluxũ ad mor
tẽ. Sc̃o in hoĩe iclinatiões ipſiꝰ carnis. Ecce
p̄ue ignite. Nã ſm doctores iclinatões dicũꝫ
fomes igniculꝰ: cõcupiſcibilitas: pctm̃ origia
le q̃ ante baptiſmũ ſũt culpa: ⁊ pena: ſꝫ baptiſ
mus lauat culpã vel pctm̃: ſed relinq̃t penã.
qꝛ adhuc poſt baptiſmũ remanet fomes igni
culꝰ. ꝯcupiſcibilitas. q̃ idẽ ſũt. ⁊ talꝫ igniculus
in nullo hoĩe i hac vita fuit vnq̃ extinctꝰ niſi i
xp̄o ⁊ ꝟgine maria: nõ in ioanne baptiſta ſeu
euãgeliſta: nec in alijs ⁊c̃. Iſta pruna flãmat
qñ hõ tẽptaꝫ de luxuria. ⁊ in ſignũ huiꝰ gena
erubeſcit. Et ſicẽ ad flatũ follis accendiꝫ: ſic aſ
pectu mulieris hõ iflãmaꝫ nõnũq̃. Mirũ eſt
qñ ꝑſona nõ ſtatim corrũpit ꝑ pctm̃. Ergo
neceſſariũ ẽ ꝙ gr̃a dei ꝑſonã ꝯſeruet. Jõ dicit
ſapiẽs. Eccl'i. li. Liberaui me a p̄ſſura flãme q̃
circũdedit me: ⁊ in medio ignis nõ ſũ eſtuatꝰ
Tertio vẽti ipellẽtes ſũt tẽptationes dyaboli
⁊ magne ⁊ fortes q̃ diruũt turres ⁊ caſtra. q̃
les erãt Adã ⁊ Eua in ſtatu inocẽtie: ⁊ tñ vẽ
to tẽptatõis dyaboli dirupte ſũt. Qualꝫ turriſ
fuit ſamſon: ⁊ modica tẽptatione diruta eſt.
Quales turres fuerunt Dd' ⁊ Salomon ⁊ tñ
vẽto tẽptatõis dirute ſũt. O vos miſeri qd fa
ciat vitrũ fragile ad tãtũ ipetũ venti tẽptatio
nũ. De q̃ dicit ſcriptura. Ecce dñs trãſiens ⁊
grãdis ſpũs: ſumiꝫ hic pro vẽto. ⁊ fortꝫ ſubuer
tẽs mõtes ⁊ cõterẽs petras añ dñꝫ. iij. Reg.
xix. Item ꝓijciunꝫ lapides. Verbigr̃a. Reli
gioſus q̃ vult viuẽ ſꝫ regulã ⁊ ꝯſtitutiões q̃s
vouit ẽ vt amphora in colũna poſita. ſtatim
alij q nihil ſuant: ſicut vadũt ad iſernũ volũt
ꝙ oẽs cadãt cũ eis: ⁊ ꝓijciũt lapides. ſ. deriſi
ones. O dicẽ eis vnꝰ. Talis hypocrita ſingu
laris hͦ facit vt hẽat miſſas ſcti amatoris. O
q̃ pulchrũ ⁊c̃. lapidꝫ. Sꝫ de religioſo q ẽ to
tus ribaldꝰ: ruffianꝰ nullꝰ dicit ſibi aliqd nec
curãt de eo. Immo vos ꝯmẽdaꝫ tales dicẽ
do. cognoſcitꝫ talẽ f̃r̃eꝫ. O gͣtiſſimꝰ hõ eſt: ini
tauit me ad cellã ſuã ornata ẽ: dedit mihi vi
nũ albũ ⁊c̃. Idẽ de clerico q vult ſtarꝫ ſup co
lũnã bõe vite ⁊ ſurgit de nocte ad matutinas
dicẽ miſſã ſuã ⁊ offm̃ deuote. vitat locutiones
mulieꝝ ⁊ occaſiões pctõꝝ. talꝫ derideꝫ. Idẽ d'
laycis dicẽdũ ẽ. Si aliq̃s miles vel ciues vel
aliꝰ nõ vult iuraꝫ niſi ꝑ aduerbia: nõ curat de
vanitatibꝰ alioꝝ. vadit ad eccl'iaꝫ ⁊c̃. ſtatim ꝑ
alios derideꝫ. ẽt ſi nõ hꝫ vxorẽ nõ iueniet vo
lẽtẽ eũ recipe. Idẽ de aliq̃ muliẽ ſi vult dimit
tere vanitates. ſtati alie deridẽt eã: ẽt ſorores
carnales. O dña benigna vult deuorare ſan
ctos ⁊c̃. Immo aliq̃ viri derident vxores qñ
vidẽt eas orãtes. cũ tñ deberẽt gaudẽ. qꝛ mu
lieres meliꝰ cuſtodiunꝫ deuotione q̃ꝫ timore.
Et per oppoſitũ aliq̃ vxores deridẽt viros de
uotos. Jõ dicit apl's. Oẽs q pie volũt viuẽ in
xp̄o ieſu ꝑſecutionẽ patienꝫ. ſc̃da ad Thymo.
iij. Sꝫ nimis ẽ debilꝫ qui ꝑꝑ talia dimittit bo
nã vitã vel nõ audet eã icipere. Iſti male pu
gnabũt tp̄e antixp̄i. Jõ apl's qñ fuit i gr̃a cui
dicebanꝫ multe iniurie. Unus dicebat. Uere
nõ eſt apl's. qꝛ nõ fuit cũ xp̄o in ſocietate. Ali
us dicebat: Uere malꝰ hõ ẽ ⁊c̃. Dixit. gr̃a dei
in me vacua nõ fuit: ſꝫ habundantiꝰ illis oĩbꝰ
laboraui. i. Coꝝ. xv. ¶ Dico tertio ꝙ gr̃a dei
facit hoĩeꝫ venire ad gl'iaꝫ eternã. Exq̃ ꝑ gr̃aꝫ
dei hõ exuit pctm̃ mortale. ⁊ ſe in bona vita
ꝯſeruauit. Nõ videamꝰ qñ aĩa exit corpꝰ per
quã potẽtiaꝫ põt venire ad gl'iaꝫ ꝑadiſi ⁊ ad
vitã eternã. Ad hͦ dicaꝫ ſilitudo q̃ hꝫ Luc. xvij.
Si q̃s de ꝓprijs pecunijs emit vnũ captiuũ: q
ſeruit diligẽter dño ſuo. ꝯſeruat bona dñi ⁊ lu
craꝫ. Cũ dña facit teſtm̃ ⁊ dimittit hereditatẽ
filio ſuo: dimittit captiuũ liberũ. Si captiuus
vellet dicẽ dño. O dñe: ⁊ nũqd ego ſuiui vo
bis bñ. Jõ dimittatis ẽt mihi ꝑtẽ hereditatis
cũ filio vr̃o. Rñdet dñs. Si mihi ſuiuiſti bñ
feciſti: qꝛ debuiſti ⁊c̃. Qua ergo rõne tu petiſ
ꝑtẽ hereditatis. Si talꝫ dñs dimittit ꝑtẽ capti
uo dicte hẽditatis: hoc erit ex magna libera
litate ⁊ gr̃a ipſiꝰ dñi qꝛ de iure non teneꝫ ſibi.
Ita ẽ de uob. Oẽs ſumꝰ captiui ⁊ ſui dei ſan
guine xp̄i p̄cioſiſſimo empti. Et ſi bñ ſeruimꝰ
deo facimꝰ qd tenemur. alꝫ ipſe ſcit bñ puniꝫ
qñ aĩa exit de corpe: ⁊ aĩa lꝫ ſit ſctã ⁊ bõa: ve
nit ad iudiͫ dei. Ad quã dicit deꝰ pat. Quid
vis. Dñe ꝙ detis mihi ꝑtẽ hereditatis filij ve
ſtri ieſu xp̄i. qꝛ ego ſuiui vobis diligẽter. feci
hec. ⁊ ẽt ſi martyriũ ſuſtinuiſſet dicit deꝰ. feci
ſti qd debuiſti. qꝛ ſeruꝰ ⁊ captiuꝰ meuꝫ. alias ſi
nõ bene ſuiuiſſes: dãnaſſem te. Tũc aĩa. Dñe
ego nõ peto rigore iuſtͥ. qꝛ nõ mereor. ſed ꝑ
gratiã vr̃aꝫ ⁊ liberalitatẽ. ⁊ qꝛ hereditas filij
vr̃i oĩbꝰ ſufficit. Heredes qdẽ dei coheredes
aũt xp̄i. ad Ro. viij. Tũc dicẽ deꝰ. Hoc ẽ aliud

⁊ introducit eam in hereditatem ⁊c̄. De hoc
Luc.xvij. Nunqd grãm hʒ ſuo illi.q̄ꝛ fecit q̄
ei iperauerat:puto ꝙ nõ.ſic ⁊ vos.cuʒ oĩa bñ
feceritis:dicite:q̄ꝛ ſerui iutiles ſum⁹.q̄a qd̄ de
buim⁹ facere fecim⁹. Uide ibi pulchrã para-
bolã:ſerui inutiles ſumus. ideo humiliemur
cogitãtes ꝙ captiui ſum⁹ empti a xp̄o ⁊ glo-
riã ſuã habebimus p̄ grãʒ. ⁊ nulla alia rõne.

¶ Dñica octaua. Sermo primus.

a Ttendite a falſis ꝓphetꝫ Iſtud v̄buʒ hr̄
originalr̄. Mat.vij. ⁊ recitatiue in
euãgelio p̄ſentis dñice. Noſter ſer
mo erit de p̄n̄ti dñica.ſ.de ſctõ euãgelio in q̄
tanguntꝛ bone doctrie ſpeculatiue ad illumia
tionẽ intellect⁹:⁊ morales ad inſtructionẽ vi
te.ſʒ q̄ꝛ nulla doctrĩa hʒ efficatiã niſi median
te diua grã. Jõ ſalutetꝛ virgo Maria. Et reſu-
matꝛ thẽa in ſctõ euãgelio hui⁹ dñice p̄n̄tis qd̄
ẽ totũ v̄bũ ⁊ doctrĩa xp̄i. Et h̄ nob̄ oñdit tres
v̄tutes nec̄arias ad gubernationẽ nr̄e vite.
¶ Pria ẽ prudẽtia ad vitãdũ p̄icula hũana.
¶ Scd̄a ẽ diligẽ⁹ ad cumulãdũ bõa ſpũalia.
¶ Tertia ẽ obediẽ⁹ ad lucrãdũ p̄mia celeſtia
In his trib⁹ v̄tutib⁹ ſtat totũ euangeliũ. Et de
p̄ma ꝓpoſui thema. Attẽdite a falſis ꝓphetꝫ.
¶ Dico primo ꝙ xp̄s docet ⁊ p̄cipit nob̄ hr̄e
prudẽtiã ⁊ diſcretionẽ. Nõ q̄ꝛ in hoc mũdo
ſiue vita tot ſũt p̄icula aĩe ⁊ corp̄is de q̄b⁹ dic̄
ap̄ls.ij.Cor.xi. Periculꝭ latronũ p̄iculꝭ flumi
nũ ⁊c̄. Jõ nec̄ariũ ẽ auiſamẽtuʒ de prudẽtia.
Hoc oñdit cũ dic̄. Attẽdite a falſis ꝓphetꝭ q̄
veniũt ad vos ĩ veſtimẽtis ouiũ itrinſecus ãt
ſũt lupi rapaces. Si aliq̄s dixiſſet. Dñe quõ
cognoſceem⁹ eos. Rñdit. A fructib⁹ eoꝝ cog°
ſcetis eos. Nũqd colligũt de ſpinis vuas:aut
de tribulis fic⁹. Ecce quõ xp̄s auiſabat ap̄los
⁊ diſcipulos ſuos di. Attẽdite ⁊c̄. Biñ ſcitis
ꝙ de mala arbore nõ colligitꝛ bon⁹ fruct⁹:hoc
inuit cũ dic̄. Nũqd colligũt de ſpinis ⁊c̄. Iſta
verba declarabo p̄ duos itellect⁹. Prio ſit p̄
itellectũ lr̄alẽ. Secũdo p̄ intellectuʒ moralẽ.
Intellectus lr̄alis eſt iſte q̄ꝛ ap̄li erãt ſimpli-
ces ⁊ nunq̄ ſtuduerũt imo ꝓ maiori parte fu
erunt piſcatores:⁊ ne p̄ doctores legis ſubti-
les deciperentꝛ venientes in ſimplicitate ad ſi
militudinẽ deuotarũ perſonarũ.ad eos dixit
Attendite ⁊c̄.q̄ꝛ lupi ſũt rapaces ⁊ cognoſce
tis eos ĩ fructib⁹.q̄ꝛ de ſpinis.i.de malis pſo-
nis non colliguntꝛ vue.i.boni fruct⁹ ⁊c̄. Eſt h̄
queſtio. Qui ſunt fruct⁹ in quib⁹ cognoſcitꝛ de
aliquo ſi ſit bon⁹ vl̄ falſus ꝓph̄a.q̄ꝛ diceret al-
q̄s.fruct⁹ q̄ oſtendũt p̄ſonã bonã ſunt oratio-
nes.ieiunia deſpect⁹ mũdi.pauptas.⁊ hũiliſ
geſt⁹ ⁊c̄. Dico ꝙ iſta nõ ſũt fruct⁹:ſed folia vel
veſtis ouina.q̄ꝛ lupi.i.mali aliq̄ñ iſtis veſtib⁹
induuntꝛ.q̄ꝛ multi fuerunt:ſunt ⁊ erunt in bre
ui t̄pe antixp̄i:q̄ cũ talib⁹ veſtib⁹ decipiẽt ⁊ de
cipiunt gẽtes. Ieiunãdo.orãdo.cũ modeſtia
incedẽdo.magnã patientiã oſtendẽdo ad ex̄
quã nõ habẽt in corde. Quales debent eē ve
ſtes nr̄e.ap̄ls dic̄. Induite vos ſicut electi dei
ſancti ⁊ dilecti viſcera miſericordie:benignita-
tẽ.humilitatẽ.modeſtiã.patiẽtiã. ad Col.iij.
Dico ꝙ fructus in q̄bus hoies cognoſcũtur
ne decipiantꝛ ſunt op̄a principalia q̄ deus vult
Sicut vltimuʒ ⁊ finale qd̄ expectatꝛ de arbore
nõ ſunt flores nec folia ſed fruct⁹. Ita de⁹ de
hoie vltimuʒ qd̄ querit eſt glĩa ⁊ honor dei ⁊
ſaluatio aĩarũ. Si ergo tu vides vnũ religio-
ſum p̄dicantẽ in honorẽ dei ⁊ glĩam.ad con-
uerſionẽ aĩarũ vt dimittant peccata:⁊ homo
videt ꝙ gentes cõuertuntꝛ. Talis eſt bon⁹ pro
pheta ⁊ nunci⁹ dei. Tale opus nõ dicitꝛ veſtis
ſʒ fruct⁹. Auctas. Liberati a peccato. Ecce ſal
uatio aĩarũ. Fui aũt facti deo.ſ.ꝓpter glĩaʒ ⁊
honorẽ dei ⁊ fidei cõfirmationẽ habet fructũ
veſtrũ in ſanctificationẽ.ad Ro.vi. Per o^m
q̄ñ aliquis religioſus cleric⁹ ſeu heremita qui
q̄tũcũq̄ʒ ad extra ſit bene indut⁹ veſte ouina
ieiunando.orando.vigilando ⁊c̄.ſi in ſuis p̄-
lamẽtꝭ publice p̄dicãdo vel occulte ꝯſuliãdo di
cit ſeu affirmat aliqd ꝯ fidẽ catholicã:⁊ ei⁹ ar
ticulos ſeu ꝯ d̄terminationẽ eccl̄ieſtalis falſus
ꝓph̄a eſt. Illũ vita ⁊ fuge:clamando moratꝛ
⁊c̄. Idẽ ſi in ſuis p̄dicationib⁹ vl̄ ſecretis locu
tionibus īducit ſeu laxat gẽtes ad pc̄tã:dicẽ-
do. Uere bene poteſtis hoc facẽ.q̄ꝛ nõ ita ma
gnuʒ pc̄tũ ⁊c̄. Lupus eſt:caue. De talibus di
cit xp̄us. A fructibus eoꝝ cognoſcetꝭ eos. Et
ſubtilius. Nũqd colligũt d̄ ſpinis vuas. Falſi
ꝓphete dicũtur ſpine q̄ñ ꝯ fidem catholicaʒ
⁊ eccl̄ie determinationẽ p̄ ſophiſticas rõnes ĩ
cipiunt docere ꝯ fidẽ xp̄ianã:dicẽdo. Et quõ
poteſtis credere hoc vel hoc. Dicas d̄ articu
lis ꝓut videbitꝛ. Itẽ dicuntꝛ tribuli q̄ui habẽt
ſpinas trãſuerſas:⁊ trahunt ad ſe. Dico ꝙ ta
les falſi ꝓphete trahunt ad ſe ⁊ retinent mul-
tos:dicẽdo. Quid oportet facẽ p̄niam: quia
deus eſt miſericors.vl̄ quid oʒ parcẽ inimicis
⁊c̄. Tribuli ſunt nec p̄nt colligi boni fructus.
Caue ⁊c̄. Mõ pʒ quid ẽ veſtis ouina:⁊ quid
fructus. De iſtis olim mgr̄ Uincẽtius iuenit
expientiã in mĩtis locis:q̄ ĩ vallibus heretico
rũ voluit ſcire quos modos tenerẽt mgr̄i illĩ
hereticoꝝ ad decipienduʒ q̄ꝛ ante erant boni

xp̄iani.⁊ ſciuit ⁊ p̄cepit ꝙ illi mgr̄i veniebãt
ĩ veſte ouina:q̄ꝛ nolebãt comedere niſi panẽ
⁊ aq̄uã ⁊c̄. Poſtea v̄o dũ illi magr̄i heretici
fuerũt reputati ſci:q̄rebãt heretici. ſi gẽtes il
li⁹ patrie cõfitebãtꝛ. Rñdebatꝛ ꝙ ſic. Itẽꝝ q̄re
bat. Et cui. Rñdebatꝛ ꝙ clericis ⁊ religioſis.
Et illi dicebãt. Quare pl⁹ illꝭ q̄ʒ alijs: ⁊ p̄ſua-
debãt ꝙ nõ oporteret ſacerdotib⁹ cõfiteri:q̄ꝛ
xp̄s ⁊ ap̄li nõ reſtrinxerũt ſolũ ad illos: imo
dixit Iaco. Cõfitemini alterutrũ pc̄tã v̄ra: ⁊
orare ꝓ iuicẽ vt ſaluemini. Iaco.v. Nunqd
eēt meli⁹ cõfiteri bono ſeclari q̄ʒ malo clerico
q̄ꝛ ligat⁹ nõ põt ſoluere ⁊c̄. Ecce hereticoruʒ
fruct⁹. O ꝓditor nũc dicit ⁊ affirmat ꝯtra fi-
dẽ catholicã eccl̄ie deiminatões. Nã xp̄s ore
ꝓprio dixit clericis ſolũ eē ꝯfitẽdũ. q̄ꝛ ſolum
ĩpſis cõmiſit p̄tãteʒ abſoluẽdi dicẽs. Quorũ
remiſeritꝭ pc̄ã remittuntꝛ eis ⁊ q̄ꝝ retinueritꝭ
retẽta ſũt ⁊c̄. Ioh.xx. ⁊ Luce.xvij. Dixit le-
proſis p̄cõres figurãtib⁹. Ite oñdite vos ſa-
cerdotib⁹:q̄ꝛ licʒ ſint mali:ſolũ ipi h̄n̄t claues
Itẽ dicebãt ꝙ nõ debebãt ire ad eccl̄iaʒ vbi
ſũt ydola.ſ.imagines.nec ibi poti⁹ orandum
eſſe q̄ʒ in alio loco:cũ vbiq̄ʒ ſit deus. Immo
meli⁹ eēt orare ĩ cãpis ⁊c̄. Itẽ dicebãt ꝙ nõ
deberẽt ire ad miſſaʒ ⁊c̄. Ita erit t̄pe antixp̄i
q̄ñ veniẽt nũcij ſui. Et p̄mi erũt demões in ve
ſte ouiũ. vt pʒ de illo q̄ in forma heremite ve-
nit ad mgr̄m Uincẽtiũ q̄ dicebat ſabbatũ co
lendũ ⁊ nõ dñicaʒ ⁊c̄. Quare xp̄s dicit. A fru
ctib⁹ eoꝝ ⁊c̄. Proptꝛ h° Ioannes euãgeliſta
q̄ intelligebat v̄ba xp̄i. Chariſſimi nolite cre
dere oĩ ſpũi.ſʒ ꝓbate ſpũs ſi ex deo ſint. Q̄m
multi pſeudo ꝓphete exierũt ĩ mũdũ. In h°
cognoſcitꝛ ſpũs dei. Oĩs ſpũs q̄ ꝯfitetꝛ ieſum
xp̄m ĩ carne veniſſe ex deo ẽ:⁊ oĩs ſpũs q̄ ſol-
uit ieſuʒ:ex deo nõ ẽ:⁊ hic ẽ antixp̄s.de q̄ au-
diſtis q̄ꝛ iã venit ⁊ nunc in mũdo eſt .i. Ioã.
iiij.⁊c. Nõ.ſoluit ieſuʒ ⁊c. Q̄ñ vult gẽtes elõ-
gare a fide vl̄ a bõa vita. Itẽ alia auctas. Si
q̄s vẽit ad vos ⁊ hãc doctrinã nõ affert: noli
te eũ recipe ĩ domo.nec aue ei dixeritꝭ. Qui
eni dicit illi aue:cõicat opibus eis malignis.
Ecce p̄dixi vobis vt ĩ die dñi nr̄i ieſu xp̄i non
cõfundamini.ſcd̄a Ioannis.c.vnico. ¶ Di-
co ſcd̄o ꝙ xp̄s docet nos habere debẽ diligẽ-
tiã vt ſim⁹ diligẽtes ĩ bonis opib⁹:ſicut hoies
q̄ volũt ditari:laborãt de die ⁊ nocte p̄ terrã
⁊ p̄ mare. Ita debem⁹ nos laborare ĩ opibus
ſpũalib⁹.de q̄b⁹ p̄petuo hẽmus viuere. Hoc
oñdit xp̄s cũ dicit. Oĩs arbor bona:fruct⁹ bo
nos facit. Mala aũt arbor:malos fruct⁹ facẽ.
Nõ põt arbor mala fruct⁹ bonos facere:ĩ ſeu
ſu cõpoſito:nec arbor bona fruct⁹ malos fa-
cere. Oĩs arbor q̄ nõ facit fructũ bonũ: exci-
detꝛ ⁊ ĩ ignẽ mittetꝛ. Mõ videte q̄libʒ p̄ª xp̄ia-
na ẽ arbor plãtata ĩ viridario xp̄i.ſ.xp̄ianitatꝭ
ĩ q̄ plantatꝛ ⁊ rigatꝛ q̄ñ baptizatꝛ:⁊ vult deus ꝙ
faciam⁹ fruct⁹.ſ.vt acq̄ram⁹ merita ſpũalia.
Et ſicut arbor bona iã certo t̄pe facẽ flores fo-
lia ⁊ fruct⁹. Ita vult de⁹:ꝙ hoies faciãt fructũ
q̄libʒ ĩ ſuo t̄pe. Prio ꝙ pueri faciãt fructum
de⁹ vult q̄ñ ſũt q̄ttuor vl̄ q̄nq̄ʒ annoꝝ ꝙ orẽt
de mane ⁊ ſero. De h° debẽt curare m̄res p̄n
cipalr̄ cũ q̄b⁹ tũc maxie morantꝛ. Q̄ñ pueri d̄
mane petũt panẽ:ꝙ dicat mr̄. Mõ fili flectatꝛ
genua:ſcias ꝙ in celo ẽ vna regina ⁊c. Et fa-
ciat ſibi dicẽ Aue maria:ponẽdo v̄ba ĩ ore: ⁊
poſt detꝭ ei panem:idem in ſero dicendo:o fi-
li de nocte volãt demones:⁊ ſic puer timore
orabit. Informetꝛ inſup̄ ꝙ ſignet ſe. Et ſic pue
ri addiſcũt Pr̄ nr̄. Aue maria. ⁊ Credo ĩ deũ
Itẽ iformãdi ſũt pueri ꝙ ꝯfiteãtꝛ. Itẽ q̄ñ erũt
xij. ãnoꝝ ꝙ cõicent. Bonũ ẽ viro cũ portaue
rit iugũ ab adoleſcẽtia ſua. Treno.iij. ſʒ p̄ch
dolor nũc vos parẽtes oñditꝭ eis fruct⁹ ifer-
ni:vt ꝙ portẽt ⁊c̄. Itẽ ꝙ iurẽt. Idẽ de mulieri
bus q̄ oñdũt filiab⁹ vt pingant ⁊ ornẽt ſe. Itẽ
mulieres iformẽt filias quõ eſt tripudiãdum.
Nõ opʒ oñdere vanitates.q̄ꝛ q̄libʒ p̄ ſe addi-
ſcit ſatꝭ. Ideo ſcp̄tura dicit. Sẽſus.n. ⁊ cogita
tio hũani cordis ĩ malũ ꝓna ſũt ab adoleſcẽtia
ſua. Geñ.viij. Scd̄o d̄ iuuẽib⁹.xx.vl̄.xxx. ãno-
rũ vult de⁹ maiores fruct⁹ q̄ꝛ illi iã ſũt plẽi pec
catꝭ. Ideo vult de⁹ ꝙ tales ſemel vl̄ bis ieiu-
nẽt ĩ q̄libʒ hebdõada.q̄libʒ die de mane ⁊ de
ſero orẽt:ꝙ portẽt ciliciũ:vl̄ diſciplis vapulẽt
ſe ⁊c. In talib⁹.n.tales fruct⁹ vult de⁹ dupli-
ci rõe. Prio p̄p̄ pc̄ã p̄terita vt r̄mittãtꝛ. Scd̄o
ꝯ futura vt caueãtꝛ:q̄ꝛ talꝭ ẽ v̄tus p̄nie ꝙ mun-
dat a p̄teritꝭ ⁊ cauet a futuris:⁊ p̄ſuat.q̄ꝛ q̄n-
tũcũq̄ʒ equ⁹ ſit mal⁹ ſi abſtrahitꝛ ſibi cib⁹.do-
matꝛ.ita d̄ corp̄e hoīs. Jõ xp̄s ait. P̄niaʒ agi
te:appropinq̄bit.n.regnũ celoꝝ. Matth.iiij.
Tertio de ſenib⁹ vult de⁹ aliũ fructũ:q̄ꝛ iã illi
nõ p̄nt ieiunaꝛ:nec ciliciũ portarꝛ nec diſcipli
nã ⁊c. Sʒ fruct⁹ eoꝝ ẽ orare:elemoſynas darꝛ
remittẽ iiurias:ſatiſfacẽ de vſuris: audirꝛ miſ-
ſas ⁊ ſmões ⁊c. De h° figura xp̄i. Luce.xiij.
Arborẽ fici hẽbat q̄dã ĩ vinea ſua plãtataʒ:⁊
vẽit q̄rẽs fructũ ĩ illa:⁊ nõ iuenit. Dixit ãt ad
cultorẽ vinee. Ecce ãni tres ſũt ex q̄ venio q̄-
rẽs fructũ ĩ illa:⁊ nõ iuenio. Succide g° illaʒ
vt quid etiã terram occupat. Uinea xp̄i eſt ec
cleſia. Iſa.v. Uinea domini exercituũ dom⁹
iſrael eſt.i.hominis videntis deũ. Arbor fici

in vinea plantata eſt quelibet pſona xpiana.
Primus ãnus in quo dñs vult fruct⁹ eſt pue
ritia. ⁊ vult fruct⁹ pueroꝝ q̃s dixi. ſ; nõ inue-
nit mõ niſi folia. qꝛ iã oñditis eis vt vadãt cũ
manicis ⁊c̃. Scḋs ãnus in quo dñs fruct⁹ me
ritoꝝ eſt inuẽt⁹: ⁊ mõ nõ iuenit niſi vanitates
corruptiones. ⁊ pctã. Terti⁹ ann⁹ eſt ſenect⁹.
⁊ nõ iuenit fruct⁹ niſi ſuſpitiones. malitias. ⁊
diffamationes ⁊c̃. iõ dic̃ xps. Succide eã. Ut
qd ẽt terrã occupat. S; cuſtos. ſ. angelus bo
nus orat ieſu; xp; vt ſpectet: ipe fodiet in cir
cuitu. ſ. cor dis dãdo cõpunctões: vt dimittat
pctã. vt ꝯfiteaꝶ ⁊c. Ponit ſtercus qñ reducit
pctã ad memoriã. rigat. qꝛ pcurat lachrymas
per ꝯtritionẽ. Si fac̃ fructũ nõ excidit eã. Ec
ce q̃re dic̃. Ois arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ:
excideꝶ ⁊ in ignẽ mitteꝶ. Iõ Mat. iij. Iã ſecu
ris ad radice; arboꝝ poſita eſt. ⁋ Dico 3° ꝙ
oñdit ⁊c. Rõ. qꝛ ſicut nos pctõres per inobe
dientiã pdidimus paradiſu; terreſtrẽ. Ita p
obediẽtiã nos oẽs acq̃rim⁹ paradiſu; celeſtẽ
Hoc oñdit cũ dicit. Nõ ois qui dic̃ mihi dñe
dñe ⁊c. vſq;: regnũ celoꝝ. Hic ẽ magnũ ſecre
tũ in hoc ꝙ dic̃ dñe dñe. ⁊ nõ ter vel ſolu; ſe-
mel. S; q: eẽt ꝓlixi⁹: nõ dica; hodie ſ; cras.
S; in h ꝙ dicit. Qui fac̃ voluntatẽ pr̃is mei
q in celis ẽ: ipſe itrabit in regnũ celoꝝ. Dico
ꝙ maxia gr̃a eſt ꝙ dñs dicit nobis captiuis ſu
is. Qui fac̃ voluntatẽ pr̃is ⁊c̃. Cũ tñ ex debi
to ſine aliq̃ ꝓmiſſiõe teneamur ſibi ſuire. Ac
ſi dñs diceret captiuo ſuo. ſeruias mihi bñ: ⁊
ego dabo tibi hr̃ditatẽ. Nunqd ſuffeciſſet di
cere: faciã te liberꝝ. S; ex magna gr̃a dñs ꝓ-
mittit hereditate;. Ita dñs nob captiuis ſuis
Iõ. i. Iod. v. Hec eſt charitas dei vt mãdata
eius cuſtodiamus: ⁊ mãdata eius grauia nõ
ſunt. Itẽ quilibet d; dicẽ in ſuo ſtatu: ⁊ religi
oſus ⁊ cleric⁹ ⁊c. Dñe qd vultis de me q ſum
religioſus: ego faciã ⁊c. ⁊ ſic de aliis. Amen.
⁋ De eadem dominica. viij. Sermo. ij.

Ttendite

a falſis prophe
tis. Matth. vij.
De iſta mã pdicaui heri intellectũ
litteralem. Nõ aũt pdicabo mãm
moralẽ: ⁊ tot⁹ ſmo erit moralis. Saluteꝶ vir.
ma. ⁊c. Pro itroductione ⁊ totali ꝓſecutiõe
hui⁹ ꝟbi recipio fundamẽtũ a quadã auc̃tate
Iere. ꝓphete: in q̃ oñdunꝶ tres dr̃e falſorum
ꝓphetaꝝ. Ecce ego ad ꝓphetas dicit dñs nr̃
ieſus xps ſaluator mũdi. Qui furãꝶ ꝟba mea
vnuſqſq; a proxĩo ſuo. Ecce ego ad ꝓphetas
dicit dñs. q aſſumũt linguas ſuas ⁊ aiunt. dic̃
dñs. Ecce ego dicit ad ꝓphetas ſomniantes
mẽdacium q narrauerũt ea ⁊ ſeduxerũt ppl̃m
meũ in mẽdacio ſuo. ⁊ in miraculis ſuis: cu;
ego ñ miſiſſe; eos nec mãdaſſe; eis. Ie. xxiij.
Pro itellectu hui⁹ auc̃tatis ſciẽdũ ſm glo. ⁊
doctores poſtillãtes qñ ſcti ⁊ veri ꝓphete vt
Iſa. ⁊ Iere. ⁊ alij hẽbant a deo aliquã reuela
tionẽ de aliqb⁹ magnis factis futuris ꝓſperi
tatis vel aduerſitatis ponebãt illã in ſcriptis
vt ſuo tpe eã reuelarẽt pplo. Et aliq falſi pro
phete obſeruãtes furabãꝶ eis illas ſcripturas
⁊ ipſi vt reputarenꝶ ꝓphete publicabãt añq̃
veri ꝓphete. Et ꝯ iſtos dicit dñs. Ecce ego ad
ꝓphetas qui furanꝶ ꝟba mea. Scḋa dr̃ia fal
ſoꝝ ꝓphetaꝝ fuit qui nõ furabanꝶ vt pmi: ſed
quicqd ſomniabãt vel illudebanꝶ a demoni-
b⁹: dicebãt eẽ reuelationes diuas. Et ipſi de-
cepti decipiebãt ppl;. Et de iſtis dicit dñs. Ec
ce ego ad ꝓphetas dicit dñs ſomniantes ⁊c̃.
3ª dr̃ia falſoꝝ ꝓphetaꝝ eſt qui nõ furabãtur
nec ſomniabãt. ſ; ex ſua ſupbia ſm ſuas ima-
ginationes loq̃banꝶ ad voluntatẽ ſuã ⁊ deci
piebãt ppl̃m. Et eſtis dicit dñs. Ecce ad ꝓphe
tas qui aſſumũt linguas ſuas ⁊ aiũt: dic̃ dñs.
Ex iſtis trib⁹ differẽtijs falſoꝝ ꝓphetaꝝ nota
ni ego tres dr̃ias falſoꝝ ꝓphetaꝝ: qui hodie
decipiũt totũ mũdũ. ⁋ Prim⁹ ꝓpheta eſt q
ingenio vel itellectu eſt pſumptuoſus. ⁋ Se
cundus eſt qui ꝓximo eſt iniurioſus. ⁋ Terti⁹
eſt dyabolus tot⁹ mẽdoſus. Iſti tres hodie to
tũ mũdũ decipiũt. ⁋ Dico p° ⁊c. Iſte ꝓphe
ta malus multos dãnat ⁊ cadit in pª dr̃ia il-
loꝝ qui furabãꝶ ꝟba dei ⁊ ſibi appropriabãt.
Ita faciũt pſumptuoſi qui ꝟba dei ſubmittũt
⁊ ſubijciũt ſuis rõnib⁹: argutijs: ⁊ itellectui.
nõ curãtes qd dicit dñs. vel ſi eſt ꝯ deũ ⁊ deter
minationẽ eccl̃ie. d qb⁹ dic̃ Iero. ad Pauli.
c. vi. Neſcire dignãtur quid ꝓphete: qd apl̃i
ſenſerũt. S; ad ſenſu; ſuũ icõgrua aptãt teſti
monia q̃ſi grãde ſit ⁊ nõ vicioſiſſimũ dicendi
genus deprauare ſniãs ⁊ ad voluntatẽ ſuam
ſacrã ſcripturã trahere repugnãtẽ. Iſte falſus
ꝓpheta multas dãnat. Un̄ eſt hoc in mũdo
ꝙ multi credũt ꝙ vſura nõ ſit pctm̃. Et l; nõ
dicant ore pp timorẽ. qꝛ eccia ꝯdẽnat vſurã:
tñ volũt vſuris intereſſe: ⁊ itellect⁹ taliũ facit
iſtã rationem. Quare ſi vna pſona vel cõitas
tenet pecunias meas ⁊ cũ illis lucraꝶ nõ reci
piã ego aliqd ⁊c. Nec cogitat ſi eſt ꝯ deũ vel
eccleſie determinationẽ. Na; taꝶ rõ ꝯtinet er
rores. Primus qñ dicũt pecunias eſſe ſuas.
falſum dicũt. qꝛ dñs nõ teneꝶ cõputũ reddere
alteri: ſ; quilibet h; reddere cõputũ deo qui
eſt dñs oiu;. Dñi eſt terra ⁊c̃. Qualẽ iniuriã

faceret regi ſi theſaurari⁹ vel diſpẽſator dice
ret. De pecunijs regis vt de meis pecunijs
ego faciã ⁊c̃. Oẽs diuites ſunt theſaurarij vl̃
diſpenſatores dei. Quia ſicut rex ꝯſtituit ſu-
os diſpẽſatores. Ita dñs in qualibet villa vel
ciuitate ſuos diſpẽſatores. ſ. diuites vt diſpen
ſent. P° in ſuis neceſſitatib⁹ ⁊ domus ſue: ⁊
nõ in vanitatib⁹. Scḋo in domeſticis: dãs ꝯge
tationẽ. ſ. paupib⁹ amicis regis xpi. Regula
quã dñs dedit ſuis diſpẽſatorib⁹ eſt iſta. Nõ
ſeneraberis frĩ tuo ad vſurã pecuniã: nec fru-
ges: nec qualibet aliã rẽ. Deuꝶ. xxiij. Non fa-
cias ergo ꝯ dei volũtatẽ. Si dicaꝶ: ergo nihil
lucrabor ⁊c. Immo recipieſ vſurã a deo qui
multiplicabit oĩa bona vr̃a ⁊c. Qui dicit. Cẽ
tuplũ accipietis ſ. in hac vita. Et vitã eterna;
poſſidebitis. Mat. xix. S; ꝯfidiſ de vno iu-
deo ſi obligaꝶ vobis cũ inſtrumẽto: ⁊ nõ ꝯfi-
ditis de deo qui ꝓmittit ẽt cũ inſtrumẽto cẽ-
tuplũ ⁊c. Scḋa rõ quã faciũt. qꝛ clerici q di-
cunt hoc vitandũ faciũt idẽ ⁊c. ⁊ creditis ꝙ
clerici ⁊ p̃lati nõ dãnenꝶ: imo ⁊c. Iõ ſubmit-
te intellectũ tuũ ꝟbis diuinis ⁊ determinati-
onib⁹ eccl̃ie. Itẽ. Un̄ in mũdo tanta fit corru
ptio de luxuria niſi qꝛ pſumptuoſi dicũt ſim-
plicẽ fornicationẽ nõ eẽ pctm̃: qḋ ptinaciter
aſſerere ẽ hereſis. qꝛ ꝯ ſctã; ſcripturã: imo di-
cunt. Cui ſit iniuria: nõ mulieri: nec mihi ⁊c.
Caue ergo ab iſto falſo ꝓpheta. Propter h
de iſta mã dicebat apl̃us. Nolite errare neq;
fornicarij: neq; ydolis ſuiẽtes: neq; adulterij
neq; molleſ: regnũ dei poſſidebũt. i. Coꝝ. vi.
Itẽ ſctã mꝶ eccl̃ia in ꝯſilio vniuerſali fecit de
cretalẽ: in qua ſtrictiſſime pcepit medicis: ꝙ
nulli dent ꝯſiliũ faciendi illud op⁹: ẽt ſi debe
ret mori. Alia ſꝶ remedia vt balneare trahe-
re ſanguinẽ. Iõ ſubmitte itellectũ tuũ deter-
minationi eccl̃ie. Iõ apl̃us. Deſtruẽtes oẽm
altitudinẽ extollentẽ ſe aduerſus ſciam dei: ⁊
in captiuitatẽ redigẽtes oẽ; intellectũ in ob
ſequiũ xpi. ij. ad Coꝝ. x. Dico ꝯñter q ſcḋus
ꝓpha eſt qui ꝓximo ẽ iniurioſus. ⁊ iſte cadit
in ſcḋa dr̃ia de ſoporatorib⁹. Rõ: ſicut ille q
accipit ſomniũ pro reuelatiõe decipiꝶ: qꝛ reci
pit ſimilitudinẽ pro veritate. Ita xpianus q
oñdit ꝓximo amorẽ ⁊ dilectionẽ: ⁊ nõ eſt ita
decipit eũ oñdens ſiſitndinẽ amoris pro ve-
ritate. De qb⁹ dauid. Qui loquũꝶ pacẽ cum
ꝓximo ſuo mala aũt in cordib⁹ eoꝝ ⁊c̃. ps. xx
vij. Dicaꝶ de hoib⁹ oñdentib⁹ mulierib⁹ amo
rem lupinũ ⁊c̃. Et per opp^m de mulierib⁹ oñ
dẽdo amorẽ lupinũ viris: vt abeãt ab eis ⁊c.
Itẽ de falſis hereticis q decipiũt gẽtes diui-
nãdo mala que hñerũt ⁊c. Iõ Iere. ix. Unuſ
qſq; a ꝓxio ſuo ſe cuſtodiat: ⁊ in oi frẽ ſuo nõ
hẽat fiduciã. qꝛ ois fr̃ ſupplantãs ſupplanta-
biꝶ. ⁊ ois amicus fraudulẽter icedit ⁊ vir frẽ;
ſuũ deridebit: ⁊ veritatẽ nõ loqueꝶ. ⁋ Terti⁹
ꝓpha ẽ dyabolus mẽdoſus. Iſte cadit in 3ª
dr̃ia ꝓphetaꝝ falſoꝝ: q p ſupbiã mẽtiunꝶ. De
quo dicit xps. Ille in ꝟitate nõ ſtetit. qꝛ nõ ẽ
veritas i eo: Cũ loqꝶ mẽdaciũ: ex ꝓprijs loqꝶ:
qꝛ mẽdax ẽ: ⁊ pꝶ ei⁹. Io. viij. Iſte multos de-
cipit. Prio ſomniãdo apparẽdo alicui q fac̃
orare ꝓ aliq̃ defũcto: di. Regratior vob. qꝛ p
cib⁹ vr̃is mõ vado ad padiſũ: hoc facit vt ille
dimittat facẽ illa bona opa. Scḋo apparet in
forma alicui⁹ religioſi vel clerici q fuit peſſi-
me vite: dicẽdo ꝙ ẽ ſalu⁹ in padiſo. qꝛ magna
eſt dei mia. Rõ vt viu⁹ dicat. O ſi ille ẽ ſalu⁹
q fuit maxim⁹ pctõr: ita ſiſiter potero ſaluari:
⁊ nõ curabit de pnia. Tertio p op^m appebit
dicẽs ſe eẽ talẽ ſctẽ vite: ꝙ ẽ dãnat⁹: vt indu-
cat gẽtes ad deſpationẽ. Itẽ appebit alicui i
forma virgis Marie vel xpi vel alicui⁹ ſcti vt
decipiat illũ p ſupbiã pp vanã gloriã vt dam
neꝶ. Cũ tñ deberet cogitare. Et qs ſu; ego ꝙ
xps vel ꝟgo maria appet mihi qui ſum pctõr
Iõ apl̃s. Ipſe ſathanas trãſfigurat ſe in ãge-
lũ lucis. ij. Coꝝ. xi. Dicaꝶ h miraculũ qḋ hꝶ i
vitiſpatrũ de illo ſctõ heremita a demone de
cepto: qui recepit circũciſionẽ: ⁊ inde⁹ voluit
mori ⁊c̃. Hic debuiſſ; recordari illi⁹ dei apl̃i
Ecce ego paul⁹ dico vob: qm̃ ſi circuncidami.
xps nihil ꝓderit vob. ad Gal. v. P; q° mora
liṫ q̃re dicit xps. Atẽdite a falſis ꝓphetis ⁊c̃.
⁋ De eadem dñica. viij. Sermo. iij.

On ois qui dicit

mihi dñe dñe itrabit i reg^m celoꝝ.
Mat. vij. Iſtud verbũ ꝯtinet ſeptẽ
ſecreta ex quibus extirpanꝶ ſeptẽ errores fal-
ſarum perſonaꝝ contra fidem catholicam.
⁋ Primum ſecretum eſt ſancte trinitatis.
⁋ Scḋm eſt incarnationis filij dei.
⁋ Tertiũ eſt de inſtructione intellectuali.
⁋ Quartu; eſt de redemptione humanali.
⁋ Quintum eſt de ſaluatione humanali.
⁋ Sextum eſt de conuerſione cordiali.
⁋ Septimu; eſt de conuerſatione mũdiali.
⁋ Primũ ſecretũ ẽ ſctẽ trinitati qḋ tãgiꝶ ⁊c̃.
Nã vera fides trinitatis eſt credẽ vnũ deũ in
eẽntia. ⁊ trinũ in pſonis. ſ. patrẽ pfectu; dñm
⁊ filiũ perfectũ dñm. ⁊ ſpm̃ ſctm̃ pfectũ dñm.
Que tres p° nõ ſunt tres dij: nec tres dñi: ſed
vn⁹ dñs ⁊ vn⁹ de⁹. Tamẽ hoc nomẽ deus ter

aliqñ ponitur. vt pꝫ in pſ. lxvi. vbi dĩ. Bene
dicat nos de⁹ ds nr̃ ⁊c. Dicit igr̃. Pater eſt
dñs. filius eſt dñs. ſpuſſctus eſt dñs. Et lꝫ hoc
ſit claꝝ in nouo teſtõ: tñ etiã inuenit̃ in veteri
teſtõ. Nũe. vi. Locut⁹ eſt dñs ad moyſen di.
Loquar aarõ ⁊ filijs ei⁹. Sic bñdicetis filijs
iſrl̃ ⁊ dicet̃ eis Bñdicat tibi dñs ⁊ cuſtodiat
te. Oñdat dñs faciẽ ſuã tibi ⁊ miſereat̃ tui.
Cõuertat dñs vultũ ſuũ ad te ⁊ det tibi pacẽ
⁊c̃. Hic in dicta auctate ter ponit̃ dñs: vbi in
nuit̃ trinitas pſonaꝝ diuinaꝝ: ⁊ ſicut mõ dat̃
bñdictio pplo in noie trinitat̃: ita tũc in noie
dñi: in hoc ꝙ dicit. Jnuocabũt nomẽ meũ ſu
per filios iſrl̃: nõ dicit noia mea: qꝛ nõ eſt niſi
vn⁹ dñs: ſicut nõ eſt niſi vn⁹ ds: lꝫ pr̃ ſit ds: fili
us ds: ⁊ ſpuſſctus ſit ds. Jõ qui vult intrare
nõ ei ſufficit dicẽ. Dñe dñe bis. ſ. pr̃i ⁊ filio: ſꝫ
opꝫ addere 3ᵐ dñe pro ſpũſctõ. Ecce q̃re dĩ.
Nõ ois qui ⁊c. Hic extirpat̃ error macedõni
orũ a mgr̃o ſic dict⁹: q dixerũt ꝙ pr̃ erat de⁹
creator: ⁊ fili⁹ ds creator ſꝫ dicebãt ſp ſpũſcm̃
eẽ creaturã ⁊ coꝝ ſuitorem. Jſti tñ dicebãt
bis dñe. ſ. pro pr̃e ⁊ filio. Jõ tales nũq̃ intra
būt padiſuꝫ niſi addãt 3ᵐ dñe pro ſpũſcõ. Jõ
ↄ iſtũ errorẽ in credo maiori dĩ: ⁊ in ſpũſcm̃
ſupple: credo. Et lꝫ pr̃ ſit dñs ⁊ fili⁹ ⁊ ſpũſcũ
tñ nõ ſũt niſi vn⁹ dñs. Jõ qñ ds reuelauit glo
riã padiſi iſaie. Jſaias audiuit ãgelos laudã-
tes dñm ⁊ dicentes. Sctũs pro pr̃e ſctũs pro
filio: ſctũs pro ſpũſcõ: dñs ds exercituũ. Ple
na eſt ois terra glia ei⁹. Nõ dicit dñi dij. Jſa.
vi. ¶ Scdm ſecretũ qd iſta v̾ba nõ ois inclu-
dũt eſt bñdicte incarnationis filij dei: cui⁹ ve
ritas i h ↄſiſtit vt credam⁹ i xp̃o tres ſubas lꝫ
nõ ſit niſi vna pᵃ. Nõ credat̃ ꝙ xp̃s inq̃ztũ ds
ſit vna pᵃ: ⁊ inq̃ztũ hõ ſit alia qꝛ deitas ⁊ hũa
nitas xp̃i nõ faciũt niſi vnã pſonaꝫ: ⁊ ſunt i ea
tres ſubſtãtie. Pᵃ ſuba ẽ corp⁹ ſil̃e nobis: de
q̃ue Dd ex pte matris ⁊ ad eum ptinebat re
gnũ dd de iure ⁊ qꝛ q̃libet rex eſt dñs. Jõ eẽ i
xp̃o pᵐ dñe ex pte corpis. Auctas. Ecce dies
veniũt dicit dñs: ⁊ ſuſcitabo Dd germẽ iuſtũ
⁊ regnabit rex: ⁊ ſapiẽs erit ⁊c. Jere. xxiij. 2ᵃ
ſuba q̃ eſt in xp̃o eſt aia rõnalis: qꝛ nõ ſolũ re
cepit corp⁹: ſꝫ ⁊ aiaꝫ rõnalẽ: ⁊ ſm aiaꝫ dꝫ dici
dñs. Rõ nãlis. Nã dicit phs ꝙ hoies intelle
ctu ⁊ ſapia vigentes: nãliter ſunt alioꝝ dñi ⁊
rectores. Cũ gᵒ aĩa xp̃i viguerit itellectu ⁊
ſapia. Jõ ⁊c̃. Tertia ſuba eſt diuinitas eternat̃:
ex qua eſt dñs etern⁹ vniuerſoꝝ. Auctas. Tu
feciſti celũ ⁊ terrã ⁊ quicq̃d celi ãbitu ↄtinet̃:
dñs oĩum tu es. Heſter. xiij. Extirpat̃ h error
dicẽtiũ ꝙ xp̃s hꝫ corp⁹ ⁊ aiam: qui dicũt dñe

pro corpe ⁊ dñe p aia: ſꝫ negãt diuinitatẽ i xp̃o
Jõ dixit thẽa. Nõ ois q di. mi ⁊c̃. ſꝫ oꝫ addet̃
tertiũ dñe p diuinitate. ¶ Tertiũ ſecretũ eſt de
iſtructõe itellectuali: cui⁹ v̾itas ↄſiſtit i tribus
gradib⁹. Nã de⁹ in hois creatõe iſtruxit ei⁹ i-
tellectũ: qꝛ nãliter in ei⁹ itellectu ſũt impreſſa
ſeu ſigta. x. p̾cepta dei: vt nãlit̃ ſciat q̃d ſit ficn
dũ: q̃d credendũ ⁊c̃. Jõ Dd. in pſ. iiij. vbi dr̃
Multi dicunt qs oſtẽdit nob bona. ſ. opan-
da credẽda: ⁊ ſperãda. Rñdit ipſemet. Sig
tũ ẽ ſup nos lumẽ vult⁹ tui dñe. Nõ. ſignatũ ẽ
qꝛ ſicẽ ſigillũ ipreſſũ in cera dimittit ſignũ ſue
imagis. Jta deus in aia dimiſit ſignũ ſctẽ tri
nitat̃. ſ. itellectũ mẽoriã ⁊ volũtatẽ: ⁊ hᵒ dicit̃
pſ. cũ ait: ſupra nos: nõ dic̃ iſra nos. Senſua-
litas ẽ iſra nos: ſꝫ aia eſt ſup nos. De hoc vide
⁊c̃. Scdo tpe moyſi dedit legẽ ſcriptã: qꝛ nõ
oẽs ſciebãt legẽ in libro rõnis. Jõ dedit i ſcri
ptis: vt legeret̃ ocul̃ ⁊ audiret̃ aurib⁹. Decẽ
p̾cepta moralia audiuit ois pplſ ab ore dei ⁊
dedit illa ſcripta in tabulis lapideis tãq̃ ppe
tua: ſꝫ alia p̾cepta cerimõialia terribilia: ſecre
te de⁹ reuelauit moyſi: ⁊ ſcripſit in papiro ſeu
pgameno: qa modicũ durauert̃. ſ. vſq̃ ad xp̃z
ſolũ. Ex iſta datiõe ſcde legis dĩ ẽt ſcdm dñe.
Auctas Ego dñs. Cuſtodite leges meaſ atq̃
iudicia: q̃ faciẽs hõ viuet in eis. Ego dñs: Le
uit̃. xviij. Tertio dedit legẽ grãe. Sic dcã: quia
maior grã quã de⁹ põt facere creature ẽ eam
eleuare cũ angelis ad gliam. Judeis pmiſit
terrena ⁊ nihil celeſte: ſꝫ lex euãgelica nihil p
mittit terrenuꝫ: ſed bona celeſtia pmittit. Ex
iſta datione tertie legis dr̃ tertiũ dñe. Jõ Dd
qui fuit in ſcda lege ⁊ eã ſuauit: petẽs tertiaꝫ
legẽ dicebat. Legẽ põe mihi dñe ⁊c̃. Si volu
mus intrare celũ: oꝫ credẽ ꝙ xp̃s vt p̾nceps ⁊
dñs dedit nõ ſolũ p̾mã ⁊ ſecũdaꝫ legẽ. ſ. natu-
re ⁊ ſcripture: ſꝫ ẽt grãe. Propter qd dic̃ thẽa.
Nõ ois q dic̃ mihi dñe dñe ⁊c̃. Hic extirpat̃
error iudeoꝝ dicẽtiũ: ꝙ de⁹ debuit dare legeꝫ
ſ. nature ⁊ ſcripture: ⁊ non grãe: Jõ ↄ eos dicit
thema: Nõ ois qui ⁊c̃. ¶ Quartũ ſecretũ ẽ d
redẽptõe hũanali q̃ in trib⁹ opib⁹ ↄſiſtit: ⁊ p
q̃libet xp̃o dr̃: dñe dñe. Primũ op⁹ eſt remiſ-
ſio pctõꝝ q̃ fit qñ hõ in confeſſione abſoluit̃ a
cõfeſſore. Jſta abſolutio hꝫ v̾tutẽ a xp̃i paſſio
ne ⁊ ſanguinis effuſione. Auctas. Sanguis
eniꝫ xp̃i emũdauit ↄſciam nr̃am ab operibus
mortuis ad ſuiendũ deo viuenti. ad Heb. ix.
Qñ pctõr abſoluit̃ a cõfeſſore dꝫ cogitare ꝙ
de q̃libꝫ vulnere xp̃i effundat̃ ſanguis ſup eũ
v̾tute cui⁹ ſibi pctã remittunt̃. Et qs põt pctã
remittere niſi ſolus de⁹. Mar. ij. Scdm op⁹

eſt ſaluatio aiaꝝ: qꝛ aiab⁹ purificat̃ ⁊ mũdat̃
a pctis dat̃ a xp̃o celeſtis glia. Lu. ix. Fili⁹ ho
minis nõ vẽit aias pdere: ſꝫ ſaluare. Quis po
teſt dare regnũ niſi domin⁹ ſit eius. Ecce ſcdꝫ
dñe. Tertiũ op⁹ pfectũ nr̃e redẽptõis ẽ reſur
rectio corpoꝝ. Jbi. n. redẽptio hũana cõplet̃:
qꝛ mõ ſolũ aie habẽt gliaꝫ: ſꝫ poſt iudiciũ cor
pus cũ aia hẽbit. Dicat̃ rõ: q̃re p̾mo dat̃ glia
aiab⁹: qꝛ aia pri⁹ opat̃ meritoria cogitãdo: de
liberãdo: ordinãdo: ⁊ corp⁹ adhuc nihil fac̃
ſꝫ in executõe qñ op⁹ meritoriũ fit: corpus ⁊
aia faciũt op⁹: ⁊ qꝛ aia pri⁹ opata ẽ hꝫ p̾mo
gliaꝫ: ⁊ poſt in iudicio corp⁹: ideo dixit xp̃s.
His aũt fieri icipiẽtib⁹ leuate capita vr̃a: qm̃
appropinq̃bit redẽptio. Lu. xxj. ſi dicat̃. Nũ
q̃d iſta redẽptio fuit facta i xp̃i paſſiõe. Solu
tio. imo quãtũ ad remiſſionẽ pcõꝝ ⁊ aiaꝝ ſal
uationẽ: ſꝫ nõ q̃ztũ ad corpoꝝ glificatõeꝫ. Jõ
dicit apls. Oẽs nos manifeſtari opꝫ añ tri-
bunal xp̃i: vt recipiat vnuſq̃ſq̃ ppria corpis
put geſſit: ſiue bonũ ſiue malum. ij. Cho. v.
Jdẽ de pctis p̾mo aia peccat cogitãdo: ordi
nãdo: deliberãdo: q̃uõ recipiet vĩdictã de ini
mico vel q̃uõ poterit ditari ẽt cũ vſura. Jdeꝫ
de luxuria: ſꝫ poſt i executõe opis corp⁹ cõ-
currit. Jdeo vult de⁹: ꝙ aia pri⁹ hẽat penã ⁊
poſtea corp⁹: ſicẽ pꝫ d aia iude: Carphe: Py-
lati: ⁊ alioꝝ q̃rũ corpa nõ hñt adhuc penaꝫ.
Nõ credat̃ ꝙ qñ reſurgem⁹ corp⁹ hẽat gliaꝫ
aliã ab aia: imo glia aie redũdabit ⁊ cõicabit
corpi gliaꝫ ſicut lumẽ cãdele redũdat i later-
nã: ⁊ facit ipſaꝫ clarã ſuo lũie. Jdẽ de pena cõ
poꝝ dãnatoꝝ: qꝛ pena aie redũdabit i corp⁹
⁊c. Ex his trib⁹ opib⁹ xp̃i nõ ſolũ bis dicit̃ do
mine: ſꝫ ter. Jõ dicit thẽa. Nõ ois q ⁊c. qꝛ opꝫ
dicẽ tertiũ dñe. ¶ Quintũ ſecretũ qd icludit̃
eſt ſaluatio hũanalis ad quã reqrũt̃ tria pp q̃
opꝫ ter dicẽ dñe. Primũ qd reqrit̃ ẽ v̾a fides
⁊ firma. Jn nullo articuloꝝ fidei dubitare de
bem⁹ fundamẽtũ edificij dꝫ eẽ fortiſſimum.
Nã ſi de domo cadat regl̃a vl̃ aliq̃ camera le
uit̃ põt repari: ſꝫ qñ cadit fundamẽtũ: totum
edificiũ diruit̃ Sic fundamẽtũ oiũ v̾tutũ ⁊
operũ nr̃oꝝ eſt fides. Si creatura cadit p pec
catũ ſupbie: diruit̃ camera hũilitat̃: ſi p auari
ciã diruit̃ camera pietat̃: ſi p luxuriã: camera
clara diruit̃ caſtitat̃. Tales camẽ repari poſ-
ſunt. Sed ſi fundamẽtũ fidei cadat: totũ edifi
ciũ diruit̃. Jõ apls. i. Cho. iij. Fũdamẽtũ aliud
nẽo põt ponẽ p̾ter id qd poſitũ ẽ: ⁊ qꝛ nullus
põt ponere niſi dñs: qꝛ ad dñm ptinet diſpo-
nere domũ. Ex iſto fidei fundamento xp̃s dĩ
dñs p̾mũ. Scdm op⁹ qd reqrit̃ eſt baptiſm⁹

poſt credẽtiã: qꝛ al̃s nihil valeret fides i cor-
de: ⁊ i baptiſmo hõ recipit xp̃m i dñm: ⁊ facit
hõ homagiũ abrenũciãs ſathane. Propt̃ hᵒ
xp̃o dĩ ſcdo dñs. Tertiũ qd reqrit̃ ẽ obediẽtia
ad ſua p̾cepta. Nã null⁹ rex eẽt cõtẽtus de ſu
is vaſallis ſi dicerẽt ſibi. Nos credim⁹ vos eẽ
regẽ nr̃m ⁊ facim⁹ homagiũ: ſꝫ nihil p̾cipiat̃
nobis: qꝛ nihil facerem⁹ p vobis. Reqrit̃ gᵒ
obediẽtia ad ei⁹ p̾cepta. Jõ Jaco. ij. Quid p
deſt frẽs mei ſi fidẽ dicat qs ſe hr̃e. opa aũt ñ
hẽat nũquid poterit fides ſaluare eũ. Hic ex
tirpat̃ error dicẽtiũ ⁊ vtinã nõ ſit adhuc i mũ
do de ill̃ hereticis dicẽtib⁹: q crediderit ⁊ ba
ptizat⁹ fuerit ſalu⁹ erit. Mar. vlti. qui dicũt.
Nõ dixit xp̃s aliq̃d d opib⁹. Sꝫ ignorãtia du
cit ad infernũ qꝛ imo xp̃s loq̃t̃ de opib⁹ qñ di
cit: qui baptizat⁹ fuerit ⁊c̃. Nã hic xp̃s nõ lo-
quit̃ de fide mortua: qꝛ nullũ ſaluat: ſed de v̾a
fide gᵒ loquit̃ de opib⁹: qꝛ fides viua nõ ẽ ſi-
ne opib⁹. Hec. n. m̃lta bona hẽt ãnexa: al̃s ñ
eſt viua. Auctas. Sicut. n. corp⁹ ſine ſpũ mor
tuũ eſt: ita fides ſine opib⁹ mortua ẽ. Jaco. ij.
Cõtra iſtos dicit thema. Nõ ois qui dicit mi
hi dñe dñe itrabit i regnũ celoꝝ. Propt̃ hoc
dicebat xp̃s aliquib⁹ qui videbãt̃ fuiſſe bapti
zati ⁊ nolebãt obedire. Quid vocat̃ me dñe
dñe: bis ⁊ nõ facit̃ q̃ dico. Luc. vi. ¶ Sextuꝫ
ſecretũ ẽ de ↄuerſiõe cordiali: q̃ tria reqrit. ſ.
cordis ↄtritõeꝫ: oris ↄfeſſionẽ: ⁊ opis ſatiſfacti
onẽ. Primũ ẽ ↄtritio: qꝛ ſicẽ fuiſti delectatus
peccãdo: ſic doleas ⁊ triſteris ↄterẽdo. Et ſi
tãt⁹ ſit dolor q̃nta fuit d̾lectatio remittit̃ pctm̃
a culpa ⁊ pena. ſi v̾o ↄtritio ſit minor: remit-
tit̃ pctm̃ q̃ntũ ad culpã: ſꝫ reſtat de pena. ſi v̾o
ↄtritio excedit delectatõeꝫ nõ ſolũ remittitur
culpa ⁊ pena pcti: ſed acqrit̃ meritũ: ſicut in
btã Magdalẽa i q̃ ↄtritio fuit maior q̃ pctm̃
Jõ dicit ſcp̾tura. Recogitabo tibi oẽs ãnos
meos Jſa. xxxviij. Scdm qd reqrit̃ ẽ ↄfeſſio
oportũitate habita: qꝛ ſi aliqs cõmiſiſſet oĩa
pctã mũdi: ⁊ moreret̃ ſubito: ſola ↄtritio ſal-
uat ipſꝫ: ſi hẽt ppoſitũ cõfitẽdi: ⁊ ↄfeſſionẽ fe-
ciſſet ſi potuiſſet: ſꝫ nos q habem⁹ copiã ↄfeſ-
ſoꝝ cõfiteri debem⁹: qꝛ ſicut ille q tenet i vul-
nere ferrũ ſagitte nõ curat̃. Nec ſibi valẽt me
dicine ſeu vnguẽta: ſic nec pctõri tenẽti pctm̃
abſcõditũ pſũt ſibi medicine eccl̃iaſtice opꝫ
ergo confiteri pctm̃. Auctas. Qui abſcondit
ſcelera ſua vel pctã ſua non diriget̃. Prouer.
xxviij. Pctã a do abſcõdi nõ pñt: gᵒ loq̃t Sa
lomõ de ↄfeſſiõe ad hoies. Hic hr̃eꝫ argumẽ
tũ ↄtra iudeos de ↄfeſſiõe. Tertiũ quod reqri
tur eſt ſatiſfactio ſiue reſtitutio. Jſtud tertiuꝫ

dn̄e regrit̄. Extirpat̄ h̄ error dicētiū. Quid oꝫ me ſatiſfacere deo ꝓ pc̄tis faciēdo pn̄iaꝫ ꝛc̄. Nūqd xp̄s ꝓ me ē mortu⁹ ꝛc̄. Ver̄ ē ꝙ paſſio xp̄i liberauit te de iferno ꝛ apuit tibi ianuaꝫ ꝑadiſi: ſꝫ opꝫ ꝙ tu vadas illuc ꝑ bona opa. Sic̄ de captiuo ꝓ q̄ iā eſt ſolutū ꝓciū: tn̄ adhuc opꝫ eū ire ꝛ exire captiuitatē ābulando. Itē de reſtitutōe ad ꝓximū. Multi nō poſſūt dicere iſtud tertiū dn̄e. Dicat̄ hoc miraculuꝫ qđ accidit lōbardie de illo magno tyrāno ad quē venit ille ſcūs hō q fuerat rapt⁹ ad ifernū ꝛ viderat palatiū qđ ibi fabricabat̄. Qui vocauit mgr̄os ꝛ doctores q̄rēs ab eis ſi ſententia dānatōis data ꝯtra aliquē adhuc viuēteꝫ poterat reuocari. Ad quē rn̄derūt mgr̄i ꝛ doctores ꝙ nō. Qꝛ ipoſſibile ē deū dicere alicui diffinitiue ſuā dānationē: qꝛ eēt cā dānatōis ꝛ deſꝑatōis: ſꝫ cōminatiue. Fundamētū habuerūt ab illa auctoritate. Ezech. xxxiij. Si dixero ipio. Et tyrān⁹. Nō videam⁹ qđ d̄beo facere. Fuit ſibi rn̄ſuꝫ ꝙ tria. ſ. cōteri: ꝯfiteri ꝛ ſatiſfacē deo ꝛ ꝓxio ꝛc̄. Dicebat iſte tyrānus dn̄e dn̄e his: ſꝫ nō poterat dicere tertiū dn̄e: ſcꝫ ſatiſfaciēdo. Satiſfactio fit dō: qꝛ ſi hō peccauit habēdo delectatōes i cibo ſupfluo: ſatiſfaciat in abſtinētia ꝛ ieiunio. Si ꝑ os male loquēdo: ſatiſfaciat orādo ꝛc̄. ¶ Septimū ſecretū eſt de ꝯuerſatōe mūdanali vl̄ ꝓxiali qūo ē ꝯuerſādū i h⁰ mūdo. Ad h⁰ regrit̄ tria. Primo ꝙ recedat de mala ſocietate. Scđo ꝙ iūgat ſe deo. Tertio ꝙ ꝑſeueret i bōa vita. Primo qlibet dꝫ recedere de mala ſocietate: qlibet ſꝑit ſuas malas inclinatōes ꝛ familiaritates: ꝛ ea q̄ ſūt nociua vitāda ſūt ꝛ expellēda: ꝛ ad qđ regrit̄ dn̄atio. Ecce ꝑmū dn̄e. Scđo iūgat ſe deo audiēdo miſſas: ſmōes: cōfitēdo ſepe ꝛ cōicando. In q̄libꝫ cōione dat̄ ſingularis gr̄a digue cōicantib⁹. Tertio regrit̄ ꝑſeuerātia vſqꝫ i finē. Ecce cōuerſatio ꝟtuoſa q̄ in his tribus cōſiſtit. Idō xp̄s. Qui ꝑſeuerauerit vſqꝫ i finē h̄ ſalu⁹ erit. Math. x. Ideo dic̄ thema. Nō ois q dicit mihi dn̄e dn̄e. Ideo xp̄s. Hec ē volūtas ei⁹ q miſit me pr̄is: vt oē qđ dedit mihi pr̄. ſ. ꝑ bonā vitā: n̄ ꝑdā ex eo. ſ. ꝯſtātiā. Joh. vi. Dicūt aliq. Et q̄lis dn̄s ē xp̄s: qꝛ ſi hō fuiat ſibi cētū ānis ꝓ vno defectu queꝫ hō facit totū ē ꝑdituꝫ ꝛ hō dānat̄. Ecce q̄lis dn̄s. Hoc dicebat ſemel qdā hō ſcūs q faciebat miracula: curabat gētes de ifirmitatib⁹. Et finalr̄ ꝓꝑ hoc ꝙ ſemel nimis curioſe reſpexit quādā mulierē pulchrā valde: ꝓꝑ qđ ꝑdidit gr̄aꝫ faciēdi miracula. Tādē venit ad aliquꝫ ſcūꝫ: dicēs ei. qūo ꝑdiderit gr̄aꝫ: neſciēs q̄re. Rn̄dit ille ſcūs. Nō ꝑditur gr̄a ſine pc̄tō. Ideo videat̄ ſi cū manib⁹ vl̄ ore vl̄ oclis feciſtis aliqđ pctūm. Rn̄dit non: niſi qꝛ reſpexi vnam mulierē ꝛc̄. Rn̄dit ali⁹: ꝓpter hoc peccatū amiſiſtis gr̄am. Et ipſe indignat⁹ dixit. Vere nō ſuiā ampli⁹ tali dn̄o. Certe ſoldan⁹ babylonie nō feciſſet hoc. Dicat̄ qūo ſe parabat ire ſpaciatū: ꝛ i quodam prato vidit equum ambulantē pulcherrimū: ſuꝑ quē aſcendit ꝛ ſubito fecit ſaltū vnū ꝛc̄. Nota ꝑabolaꝫ ad hoc de mercatore eunti ad feriam q emit ꝓcioſiſſima iocalia ꝛ fecit vnū fardellum qđ tradidit vni portatori ꝓmittens vnum florenum ꝛc̄. Ita in ꝓpoſito qn̄ deus cōuertit aliquē de vita mala ad bonā: de pc̄tis ad virtutem: tūc cōmittit ſibi fardellū cū ꝓcioſis iocalibus. ſ. operib⁹ meritorijs. Ita ꝙ fardellū bone vite nō eſt tuū: ꝓpter hoc errāt illi q dicūt: ꝓ vno defectu ꝛc̄. ſꝫ eſt dei vt mercatoris ꝛ cōmiſit ipſum tibi. Si ergo tu portas fardelluꝫ per tot annos: ꝛ vna die deponis eū ꝛ furat̄ a te qn̄ peccas: quid mereris: qꝛ ꝑdidiſti fardellū dei quē habuiſti portare vſqꝫ ad portā ſui palatij. Porta eſt mors. Hec eſt porta domini qꝛ ipſe etiā intrauit per eā. Auctoritas. Nōne ſic oportuit pati xp̄m. Luce. vlti. Cogitate ergo ꝙ ſancta vita vel ſtatus pn̄ie eſt fardellū a deo nobis cōmiſſum. Ideo nō amittere debem⁹ illud: ſed oꝑari cōtinue meritorie. Ideo apl̄s. Dum tp̄s habem⁹ oꝑemur bonum. ad Gal. vlt.

¶ De eadē dn̄ica octaua poſt feſtū trinitat̄.

Sermo quartus.

QUi facit voluntatē patris mei qui in celis eſt: intrabit i regnum celorum. Verbum iſtud habetur originaliter. Matth. vij. ꝛ recitatiue in euāgelio currētis dn̄ice. Hoc verbum eſt verbum ꝛ doctrina ſaluatoris dn̄i noſtri ieſu chriſti dicentis: Qui facit voluntatē ꝛc. Eſt hic q̄ſtio ſubtilis. Quare xp̄s dicit ꝙ ille itrabit regnū celoꝝ q facit volūtatē pr̄is: ꝛ nō dicit volūtatē ſuā. vl̄ ſpūſſcti. Pro cui⁹ rn̄ſione ſciēdū ꝙ ſicut tres ꝑſone diuine non habēt niſi vnā eēntiā: diuinitatē: ꝛ eternitatē: ſic etiā nō habēt niſi vnā volūtatē: ſciētiā: ꝛ ꝑtātem. vna. n. voluntas eſt pr̄is: filij ꝛ ſpūſſancti. quicquid. n. vult pr̄: vult etiā ꝛ fili⁹ ꝛ ſpūſſctūs: qꝛ eadē volūtas ē. Nō ꝯſtat ꝙ dr̄ ꝙ ſol liq̄facit nunc: ꝛ nō dr̄ ꝙ radi⁹ nec calor: cū tn̄ oia concurrant. Itē ſi querat̄ quid facit fructificare: dicitur ſol: ꝛ non radius nec calor: ꝛ nō ē niſi vn⁹ ſol. Ita eſt etiā in diuinis: ibi pr̄ eſt ꝓncipiū nō de ꝓncipio ideo dr̄. Qui fecerit volūtatē pr̄is mei ꝛc. Et ſm̄ hoc dicebat apl̄s. Ex ip̄o. ſ. pr̄e: ꝛ ꝑ ip̄ꝫ. ſ. filiū: ꝛ in ipſo. ſ. ſpūſſctō ſūt oia. ad ro. xi. Pꝫ g⁰ rn̄ſio ad q̄ōnē: qꝛ noiando volūtatē pr̄is: noiat ēt volūtatē ſuā ꝛ ſpūſſcti. Idō dic̄. Qui facit volūtatē ꝛc. Ut g⁰ nos poſſim⁹ itrare in regnū celoꝝ poſtq̄ exiuim⁹ de miſeria hui⁹ mūdi: videam⁹ q̄ ē volūtas dei qđ vult de⁹ a nob̄. Volūtatē dei declarat nobis apl̄s in q̄dā auc̄te dr̄. Probet̄ q̄ ſit volūtas dei bona bn̄placēs ꝛ ꝑfecta. ad Ro. xij. In hac auc̄tate oñdit̄ ꝙ tria vult de⁹ de nob̄ ſm̄ ꝙ ter dei volūtas noiat̄. Vult. ſ. ☞ Primo ꝯuerſionē pn̄ialē. Ecce volūtas dei bōa. ☞ Secūdo durationē ꝟtualē. Iſta eſt bn̄placens. ☞ Tertio ſaluationē celeſtialē: ꝛ iſta ē volūtas dei perfecta. Qui hꝫ iſta tria intrabit i regnū celoꝝ. Idō dicit thema. Qui facit volūtatē ꝛc̄. ¶ Dico primo ꝙ vult de⁹ ꝯuerſionē pn̄ialē: qꝛ q̄tūcūqꝫ hō ſiue ſit religioſus ſiue clericus ſiue layc⁹ ſit pc̄tōr ꝛ male vite nō vult de⁹ ſuā dānationē: ſꝫ vult ſuā ꝯuerſionē pn̄ialē. ſ. ꝙ vertat dorſum mundo ꝛ creaturis: ꝛ vertat faciem deo. Hoc fit per penitentiam: per cōtritionem de peccatis ꝛ propoſitum non redeundi: cōfitēdi: ſuādi penitentiam: orandi: audire miſſas ꝛ ſermōes. Iſta eſt volūtas dei bona. Rō: qꝛ ſapiens argētarius poſtq̄ facit cupā auri vel argēti: ſiue imaginē vel coronā vel aliqđ iocale cū magno labore ꝛ expenſa: ꝛ aliquo caſu cadit in puteo ſicco ꝛ ꝓfundo: argentarius nō dimittit eā: imo deſcendit: qꝛ precioſa res eſt. Idē ſi cadit in puluere mundabit eā. Idē ſi cadit in luto vel inter lapidē maculatur vel frangit̄: in incude adaptatur. Idē ſi cadit in aqua vel in igne: vel ſi ex antiquitate deturpat̄: nō ex hoc dimittit eā ſꝫ polit ꝛ mūdat. ꝛ tunc pulchritudo reuertit̄. Ita facit dōs. Precioſuꝫ iocale fecit dōs auri puriſſimi: de hoīe ꝛ muliere: a princ⁰ fecit dōs vaſa de ere ꝛ cupro: qꝛ formauit creaturas corꝑales corruptibiles: de argēto qn̄ creauit creaturas corꝑales icorruptibiles: ſꝫ de auro qn̄ fecit hoiem. Plus valet hō q̄ aliq̄ creatura corꝑalis. Ita hō nō fuit fact⁹ a deo vt alie creature ꝛc. Faciam⁹ hoiem ꝛc. Gen̄. i. Et nō dixit. Fiat hō: ſicut de alijs creaturis. Ecce vas auri: ſi cāu aliq̄ cadit ꝛc. Cadit aūt hō in puteo ꝓfundo qn̄ de gr̄a dei ꝛ bona vita cadit in puteo profundo ſuꝑbie: ſicco ſine deuotionis hūilitate. Suꝑbus. n. credit aſcēdere ꝛ deſcēdit cū lucifero: ſꝫ argētari⁹ met deſcēdit ſe ꝑdat̄ qn̄ dat hoi cōpūctiones cordis: ꝛ cogitat intra ſe dr̄. De quo ſuꝑbis. de fortitudine: cras eā ꝑdes. Idē de pulchritudine: de dignitate: offō: de bonis opib⁹. ꝛ tunc extrahit̄ hō de puteo qn̄ hūiliat̄: tūc vas auri redit in menſa gr̄e dei de q̄ cecidit. Idō Johel. ij. Cōuertimini ad me dic̄ dn̄s. Scđo cadit in puluere auaritie qn̄ facit vſurā: furta ꝛc. Dd̄. Non ſic impij. ſ. vt iuſti: nō ſic: ſꝫ tāq̄ puluis quē ꝓijcit ventus a facie terre ſꝫ dōs tāqꝫ bon⁹ argentarius ip̄m eleuat ꝛ mūdat: qn̄ dat ſibi cor ad faciendā reſtitutionē. 3⁰ cadit in luto vel ſtercore luxurie: qn̄ dimiſſa vxore: vel ecōuerſo peccat. Idē de illis q nō ſunt in mr̄imonio: ſꝫ bonus argētari⁹ lauat qn̄ luxurioſus plorat ſua pctā. Lauant̄. n. pctā aqua lachrymaꝝ: ꝛ ſanguine diſciplinaꝝ. Hic. ſ. luxurioſus eſt q venit: ſupple: ad deū: ꝑ aquā ꝛ ſanguinē. i. Jod. v. Quarto cadit ſuꝑ lapides duros ex pc̄tō inuidie: tūc cōiunctio dura q̄ eſt charitas frāgitur: ſꝫ dōs bon⁹ argētarius reparat ꝯiunctionē: qn̄ ſibi dat cor dulce ꝛ beniuolū ad diligendū oēs. Idō apl̄us ſuꝑ oia charitatē habete: qđ eſt vinculū ꝑfectionis. ad Col. iij. Ecce ſolidat̄ ꝛ ꝯiunctio. Quarto cadit in aq̄ currēti ex pc̄tō gule. Aqua exit a fonte ꝛ currit ad mare: ſic pc̄tm̄ gule eſt fons luxurie: qꝛ guloſus ſtatim currit ad luxuriaꝫ. Sexto cadit in igne per pc̄tm̄ ire: qđ non eſt niſi ignis. Dicit iracūdus: per corp⁹ xp̄i ꝛc. ego vindicabo ꝛc. ſꝫ iſte ignis extinguit̄ aqua remiſſiōis ꝛ patie remittēdo vt dōs vobis remittat pctā. Septio fit rubiginoſum ex pc̄tō accidie: qꝛ ſic̄ dom⁹ que nō inhabitat̄ ꝑ ſe deſtruit̄: ita ꝑ⁹ que ꝑdit tp̄us: ſꝫ dōs bonus argētari⁹ reparat. Ecce q̄re dōs vult cōuerſionē pn̄ialē. Auc̄tas. Nūquid volūtatis mee eſt mors ipij dicit dn̄s ꝛ nō vt cōuertat̄ a vijs ſuis ꝛ viuat. Ezech. xviij. No. vt cōuertat̄. Sicut tenet dū eſt in pc̄tō facieꝫ ad pctā: ꝙ cōuertat̄ vertēdo dorſum ad pctā ꝛ faciē ad deū. Et iſta eſt voluntas dei bona. Apl̄s. Hoc bonū eſt ꝛ acceptū corā ſaluatore nr̄o deo: q oēs hoīes vult ſaluos fieri ꝛ ad cognitionē veritat̄ ꝑuenire. i. ad Thy. ij. No. qui vult oēs hoīes ſaluos fieri. Sed diceres quare nō fit. Rn̄ſio: qꝛ tu nō vis exire ꝛ recedere de pc̄tis. Et licet dōs velit oēs ſaluos fieri: tn̄ nō cogit liberꝝ arbitriū. idō ifideles ꝛ mali xp̄iani indurati in pc̄tis nolūt ſaluari: ꝛ ad cognitionē veritatis venire. Hoc tangit infideles: qꝛ ſi debēt ſaluari. p⁰ hn̄t venire ad cognitionē veritat̄. Ecce quare dicit thēa. Qui facit voluntatē ꝛc. ¶ Scđo dico ꝙ vult dōs a nobis durationē virtualem: cū dicit̄: volūtas

dei bñplacit. Poſtq̃ʒ hõ ẽ ↄuerſus ad deũ dʒ
durare ⁊ pſeuerare ꝟtualr. Añq̃ hõ eligat bo
nũ modũ viuẽdi: dʒ bñ cogitare reſpicẽ ⁊ vidẽ
q̃lis modꝰ bñ viuẽdi erit ſibi melior ⁊ vtiliõ.
vt poſſʒ ſaluarẽ aiaʒ ſuã. Si adhuc ñ ſufficẽ itel
lectꝰ ꝓprijꝰ petẽ dʒ ↄſiᵐ a pſõis diſcretꝭ ⁊ ſapiẽ
tibꝰ. Et pꝰ q̃ elegerit ſtatũ mori i iº ſtatu ele
cto dʒ ⁊ durare. Sʒ pleriq; ↄuerſi ꝺ icõſtãtia ⁊
ſtatꝰ mutatõe tẽptãt: vt pʒ pº ꝺ rligioſis. Di
cũt carthuſiẽſes. Quid facio ego mõ ſolũ pfi
cio mihipſi. Nũgd eẽt meliꝰ pdicare ⁊c̃. Ecce
tẽptaº dyabolica. Debẽt dicẽ. Verꝫ ẽ: bonũ ẽ p
dicare: ſʒ ego elegi iſtũ modũ: iõ i iſta religio
ne volo mori. Itẽ dicũt religioſi mẽdicãtes:
q2 ordo ñ dat mihi veſtitũ: ſʒ ſolũ victũ ⁊ de
bilit: iõ oʒ me hr̃e familiaritates ⁊c̃. Nungd:
eẽt mihi meliꝰ vt eſſem carthuſiẽſis: ⁊ ſic cor
nõ geſcit. Iõ nũq̃ʒ tales hñt deuotõeʒ. Itẽ di
cũt clerici. Tu habes tenẽ mulierẽ vt ſuiat ti
bi ⁊c̃. ⁊ occaſio ẽ peccãdi. Iõ ſi eſſes religio
ſus ñ oportẽt ⁊c̃. Itẽ tẽptat laycos de ciuita
tibꝰ vt vadãt ex̃ vt poſſent bñ viuẽ. Illos qui
ſũt ex̃ vt veniãt ad ciuitatẽ ⁊c̃. ⁊ ſic dyabolus
tẽptat intantũ q̃ pauci ſunt q pñt viuẽ qeti ⁊
pacifici. Iõ reſonare ſe dʒ hõ ⁊ durare ꝟtua
lr: q2 ita vult deꝰ. Anc̃tas. Legit. Ioã. vlti. q̃
btũs Petrꝰ iterrogauit xp̃ʒ de Io. euãgeliſta
di. Dñe h aũt qd. rñdit xp̃s. Sic eũ volo ma
nere donec veniã. Ioan. vltio. Signabit hoc
qd dixi. ſ. duratio ꝟtual q2 Ioãnes. interptat
gr̃a vel in q̃ eſt gr̃a. Vult deꝰ q̃ illi q ſũt i gr̃a
durẽt ⁊ pſeuerẽt. Sic eũʒ volo manẽ dñe: ⁊ p
quãtuʒ tpis p annũ vel per ãnos. Rñdet do
nec veniã. ſ. i morte. Ecce duratio ꝟtual. Nõ
hic exẽᵐ de btõ bñdicto. Ad quẽ venit qdaʒ
canonicꝰ regularis: audita eiꝰ fama ⁊ ſue reli
gioni petẽs vt ipʒ reciperet i ſuo ordie: q2 ordo
ſuꝰ erat nimis laxꝰ ⁊c̃. Rñdit btũs bñdictꝰ di.
Religio bti Aug. ẽ ita bona vt mea: iõ ñ mu
tetis vos. Canonicꝰ ꝟo idignatꝰ cogitãs for
te q̃ btũs bñdictꝰ nõ hr̃et p gr̃a q̃ ipe vellet
ſuã religionẽ itrare. Rñdẽs dixit: q̃re gº i tu
is libris tu laudas pfectionẽ vite ſi nõ vis me
recipe. Et bñdictꝰ. Ego laudo pfectionẽ vite
ſed nõ laudo mutatiõeʒ ſtatꝰ. Iõ apl's. Vnuſ
q̃ſq; maneat in vocatõe in q̃ vocatus eſt. Ita
vult deꝰ. Iõ dixit Dd poſtq̃ʒ fuit ↄuerſus ad
deũ. Dñe in volũtate tua pſtitiſti decori meo
ſ. ſtatui vel vite ſpũali ꝟtuteʒ vel fortitudinẽ
ps. xxix. Iſta eſt volũtas dei bñplacens. Dd
Bñplacitũ ẽ dño ſup timẽtes eũ: ⁊ in eis qui
ſperãt ſup mia eiꝰ. ps. cxlvi. Nõ ſup timẽtes
eũ. ſ. q timẽt mutare ſtatuʒ: q2 ſicut arbor que

trãſplãtat morit: vl' ẽ ſaltẽ timor de eiꝰ morte
Ita de pſona que mutat ſtatũ. Dico tertio q̃
vult deꝰ a nob ſaluationẽ celeſtialẽ. Ecce ordi
nẽ. Pmo vult cõuerſionẽ. Scdo durationẽ.
Tertio ſaluatiõeʒ: q2 ad iſtũ finẽ creauit nos:
Cuiuſlibʒ agẽtis intẽtio eſt ducẽ opꝰ ſuũ ad fi
nẽ pp quẽ opat. Ita xp̃s de ſe dixit. Venit fi
liꝰ hois ſaluare qd pierat. Mat. xviij. Perijt
hõ in hoc mũdo in q̃ poſuit nos deꝰ: ſʒ deꝰ in
carnẽ venit: oñdẽs nob viã padiſi di. Hec eſt
via: ambulate i ea: ⁊ nõ declinetꝭ neq; ad dex
terã neq; ad ſiniſtrã. Iſa. xxx. O dicũt gẽtes.
Si ego irẽ per iſtã viã nõ eſſem diues. Iõ fa
ciũt vſuras furta: rapinas: ⁊ ſic de alijs pctis.
Ecce q̃lr pereũt ↄ̃ dei volũtatẽ: q nõ vult co
gere liberꝫ arbitriũ. Iõ xp̃s. Sic nõ eſt volun
tas añ pr̃eʒ vr̃m q in celis eſt: vt pereat vnus
de puſillis iſtis. Mat. xviij. Vult gº deꝰ ſalua
tionẽ celeſtialẽ: ⁊ iſta eſt volũtas dei pfecta q̃
ducit ad paradiſum. Qui cepit in vobis opꝰ
bonũ perficiet vſq; ad diem xp̃i ieſu. ſ. in mor
te qñ recipiet aiam de corpe. ad Phil. i.

De eadem dñica. viij. poſt trinitatꝭ. Ser. v.

FRatres debitores ſumus.
Verbũ iſtõ hr̃ ori
ginalr. ad Ro. c. viij. ⁊ recitatiue i
epl'a currẽtis dñice. Pro declara
tiõe huiꝰ ꝟbi oʒ declarare in qbus ſumꝰ debi
tores ⁊ inuenio q̃ in tribꝰ. Pro declaratõe re
cordor de q̃dã doctria phi in libro poſterioꝝ
q̃ demõſtratio potiſſima ẽ qñ p diffinitioneʒ
eẽntialẽ rei pbant ⁊ cognoſcunt ꝓpria eius.
Ergo ad ſciẽdũ ↄditiões ⁊ ꝓprietates hois ⁊
ad qd tenet: videamꝰ diffinitionẽ hois. De q̃
iueni duas diffinitões. Pria porphirij: ſʒ de
fectuoſa. ſcda ẽ theoꝝ. Pria hõ ẽ aial rõnale
mortale. Et iſta hʒ tres defectꝰ. Pmo deficit
ſibi vniuerſalitas: q2 diffinitio debet cõpetere
omnibus ſuis ſuppoſitis: ſed iſta nõ cõuenit
xp̃o nec ꝟgini marie: ⁊ ſm opiniões mgroꝝ
doctoꝝ ẽt nõ ↄuenit btõ Ioanni euãgeliſte:
q2 dicũt aliq doctores eũ eẽ i celo cũ corpe ⁊
aia ⁊c̃. Scds defectꝰ ẽ: q2 iſta diffiniº nullã fa
cit mẽtionẽ niſi de cã mãli ⁊ formali: ſʒ de cã ef
fectia ipſiꝰ hois nihil dic: q̃ eſt deꝰ: q2 phi nõ
itellexerũt creationẽ: imo dixerũt q̃ ex nihilo ni
hil fit. Tertiꝰ defectꝰ ẽ: q2 nõ fac mẽtionẽ ꝺ cã
finali ipſiꝰ hois. ſ. de btitudie. Nec mirꝫ: q2 co
gniº phoꝝ ñ tm̃ aſcẽdit ſʒ coꝝ cogniº aſcẽdẽt
vſq; ad nonũ celũ: q2 vocarũt pᵐ mobile: tñ
ad celũ qd ẽ locutꝰ btitudis nõ ptingerũt: tñ
phi credebãt ſe demõſtrare. Sʒ diffiniº bona
⁊ ſine defectu ẽ theologicoꝝ dicẽtiũ. Hõ ẽ cre

atura rõnalis ad btitudinẽ ordinata. In hº q̃
dic: hõ ẽ creatura: fac mẽtionẽ de cã effectia: q2
hõ ẽ effectꝰ dei: q2 creatura eſt effectꝰ creato
ris: ⁊ cõuenit cũ ſcriptura Scitote qm̃ dñs ipſe
ẽ deꝰ: ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos ps. xcix. In
hoc q̃ dicit rõnalis: oñdit cãʒ formalẽ. ⁊ differt
ab ãgelo: q2 angelus nõ rõnalis ſʒ itellectualis.
Rõnalis ẽ: q2 p diſcurſũ accipit cognitionẽ de
rebꝰ. ſ. p nota puenit ad cognoſcẽdũ ignota:
ſʒ angelꝰ ſine diſcurſu ſit intelligit. Pʒ hic q̃
deficit Porphi. qm̃ dixit. Sumꝰ rõnales nos
vt dij ſʒ mortale additũ nob ſepat nos ab illis
Cã mãlis ẽt põt addi in diffinitiõe. Cã finalis
tãgit cũ dr̃: ad btitudinẽ ordinata. Ex iſta dif
finitõe ego facio fũdamẽtũ. Quia hõ ẽ creatura
dei: iõ obligat ſuo creatori i aliq̃. Itẽ q2 ẽ rõ
nalis: ⁊ p ↄñs ꝓxio ſocialis iõ in aliq̃ tenet ꝓ
ximo. Itẽ q2 ad btitudinẽ ordinat tenet ſibi
met i aliq̃. ſ. vt ſe pparet ad illã. Ergo fr̃es de
bitores ſumꝰ. ſ. deo ꝓximo: ⁊ nobiſmetipſis.
Pmo debemꝰ deo honoreʒ pncipalem.
Scdo debemꝰ ꝓxio dilectionẽ fraternalẽ.
Tertio dẽmꝰ nobiſmetipſis rigorẽ pnialeʒ.
Dico pº q̃ debemꝰ deo ⁊c̃. Dicit phs q̃ ho
nor ẽ exhibitio reuerẽtie in teſtimoniuʒ ꝟtutꝭ
i. Ethicoꝝ. Verbigr̃a. qñ hõ videt honorabi
lẽ pſonã: cogitat q̃ eſt virtuoſa ⁊ excellẽs in
aliq̃: iõ fit ſibi reuerẽtia. Iſta reuerẽtia exhi
bet alicui pſone pp aliquã q̃ttuor cãꝝ. ſ. vel ꝓ
pter potẽtiã: vel pp ſciam vel pp vtilitatẽ: vel
pp ſctitatẽ. Propẽ potẽtiã honorãt nõ ſolũ
ĩpatores: reges ⁊c̃. ſʒ ẽt officiales: i teſtimo
niũ ꝟtutꝭ potẽtie. Propẽ hº pcepit apl's ſuito
ribꝰ vt dños ſuos honorẽt ⁊c̃. di. Quicũq; ſũt
ſub iugo ſm dños ſuos oi honore dignos ar
bitrent ne nomẽ dñi ⁊ doctria blaſphemet. i.
Thy. vi. No. oi honore: ñ hypdulie nec latrie.
q̃ ſoli deo ↄpetit: ſʒ oi honore. ſ. cordis nõ de
ſpiciẽdo ⁊ oris reuerẽtialr loquendo: ⁊ opis
hũilr obediẽdo. 2º aliq honorãt pp ſciam: ſʒ
paup ſit ſi hʒ ſciaʒ acq̃ſitã vel ifuſã dignꝰ ẽ ho
nore. Iõ pcepit deꝰ honorare ſenes. Rõnem
aſſigñ. Iob. xij. q2 in antiqs ẽ ſapia. ſ. vt cõius
⁊ i mlt̃o tpe prudẽª. Iõ pcepit deꝰ. Corã ca
no capite ↄſurge: ⁊ honora pſonã ſenil. Leui.
xix. 3º pp vtilitatẽ: qñ aliq̃ pſona ẽ alicui vtil
⁊ bñfica: talis pª honorat ab alia. Iſta rõne fit
honor medicis: q2 ſũt vtiles ⁊ neceſſarij. Eccli.
xxxviij. Honora medicũ ꝓpẽ neceſſitatẽ. i. vti
litatẽ. Iſta eadẽ rõne pcepit deꝰ vt filij hono
rẽt parẽtes pp vtilitatẽ quã ab eis habuerũt
⁊ ẽt ſpectãt. Honora pr̃eʒ tuuʒ ⁊ mr̃eʒ tuã: qd
mandatũ ẽ pmũ in ꝓmiſſiõe: vt bñ ſit tibi ⁊

ſis longeuꝰ ſup terrã. ad Ephe. vi. Quarto ꝓ
pter ſctitatẽ q2 ſʒ ñ ſit potẽs nec ſciẽs nec vti
lis tñ pp ſctitatẽ honorat. Iſta rõne deꝰ pce
pit honorare ꝓxios: q2 q̃libʒ dʒ pſumẽ de ꝓxi
mo q̃ eſt bonꝰ ⁊ ſanctꝰ: iõ vult q̃ honoremus
nos. Honore iuicẽ puenientes ad Ro. xij. No
ta puenientes: q2 q̃libet dʒ puenire. Iõ. i. Pe.
ij. Oẽs honorate. ⁊ apl's dicit modũ. ſ. iuiceʒ
puenientes: ad Roma. xij. Nota preuenien
tes: q2 quilibet dʒ preuenire honorãdo alium
q2 ille q icipit honorare aliũ: lucrat meritũ.
Iſtis q̃ttuor rõnibꝰ honorant pſone: nec ſunt
alie cãe ⁊ ſi ſint reducunt ad iſtas q̃ttuor cãs.
His ẽt q̃ttuor rõnibꝰ debet deo honor pnci
palis. Propẽ potentiã: q2 ſi ex potẽtia reges
⁊ ĩpatores honorãt. mlt̃o magis deꝰ. Quid
ſũt reges ⁊ ĩpatores niſi officiales dei: totam
potẽtiã hñt a deo. Et qd ẽ papa: vel qd ſũt p
lati niſi vicarij pape xp̃i. Nõ eſt ptãs niſi a deo.
q̃ aũt a deo ſũt: ordiata ſũt. Itaq; qui reſiſtit
ptãti: dei ordinatiõi reſiſtit. ad Ro. xiij. ſi gº
ex potẽtia aliqs honorat: multo magis deus
dʒ honorari: qui eſt fons totiꝰ potẽtie a q̃ ois
ptãs ẽ diriuata. Iſte honor pncipalis fit deo in
orõne hũili i q̃ hõ dʒ flectẽ duo genua. Dñis
tpalibꝰ. ſ. regibꝰ ⁊c̃. ſolũ vnũ genu ẽ flectẽdũ
ſ. ſiniſtrũ q2 ſolũ hñt ſup dñiũ corpꝰ. Iõ mat.
x. Nolite timẽ eos q occidũt corpꝰ: aiaʒ aũt ñ
poſſũt occidẽ: ſʒ potius timete eũ q põt aiam
⁊ corpꝰ pdere i gehẽnã. Prelatꝭ dʒ hõ flecte
re genu dextrũ: q2 hñt potẽtiã ⁊ plationẽ ſu
per aiam. Sʒ deo q hʒ dñiuʒ ſup corpꝰ ⁊ aiaʒ
duo genua debẽt flecti. Ideo qñ adoratꝭ cor
pus xp̃i vel oratꝭ flectitis duo genua. In me
metipſo iuraui egredietꝭ de ore meo iuſtiᵉ ver
buʒ: ⁊ nõ reuertet: q2 mihi curuabit oẽ genu.
Iſa. xlv. ſ. dextrũ ⁊ ſiniſtruʒ. ad Ro. xiiij. Vi
uo ego dicit dñs: q2 mihi flectetur oẽ genu: ⁊
ois lingua cõfitebit deo. Nota. cõfitebit ois
lingua: ſed q̃ũo cũ nõ habeas niſi vnã linguã
intelligitur hoc. Dico q̃ imo habemꝰ duas li
guas corpis. ſ. ⁊ aie. Lingua corpis hõ loqui
tur deo in orõne. Lingua anie loquit deo in
ↄtẽplatiõe: q2 cõtẽplat corde qd dr̃ ore. Lin
gua aie ẽ ſilis lingue angeloꝝ q ↄtẽplãdo lo
quũt. De iſta duplici lingua dicit apl's. Lin
guis hoiuʒ loquar ⁊ angeloꝝ. i. Coꝝ. xiij. Ho
nor pncipalis fit deo duobus genibꝰ ⁊ dua
bus linguis: q2 aliſ ſi lingua corpis loqt deo:
⁊ lingua aie coquinario ⁊c̃. nihil vel parũ va
let oratio. Pʒ ẽt h defectꝰ illoꝝ qui qñ pulſa
tur campana pro corpe xp̃i vel aue maria: nõ
curãt: nec flectũt genua: nec orãt: quia oẽs

debẽt flectere genua ⁊ orare duabus linguis
⁊c̃. ex iſta auctẽ. Uiuo ego dicit dñs mihi cur
uabit oĩ genu ⁊c̃. Scd̃o debem⁹ deo hono-
rẽ ꝑncipalẽ ꝑꝑ ſciaꝫ: q꞉ ſi aliqs ꝓpter ſciam ẽ
honorãdus: vt ꝓbaui multo magis de⁹: q eſt
fons ſcie īfinite. Nã ſcia nr̃a reſpectu ſcia dei
ſtulticia ẽ. Scia hui⁹ mũdi ſtulticia eſt apud
deũ: vt dicit aplš: ẽt noctua credit hr̃e bonos
oculos: ſꝫ nos reputam⁹ eã cecã. Jta q ſe exi
ſtimat aliqd ſcire: nõdũ cognouit quõ oporte
at eũ ſcire. i. Corin. viij. Jõ dicit aplš de phis
q credebãt ſe ſcire. Dicẽtes ſe eẽ ſapiẽtes: ſtul
ti facti ſunt. ad Ro. i. Jõ ſocrates optimus
phoꝝ interrogatus de ſcientia ſua. Rñdit:
vnũ ſcio ꝙ nihil ſcio. Sꝫ de⁹ q ẽ claritas eter
na ⁊ ſcia infinita ẽ oĩa ſciẽs: ⁊ ꝓſpiciẽs: q꞉ oĩa
nuda ⁊ apta ſũt oculis ei⁹. ad Heb. iiij. Quia
corda ⁊ cogitatiões ⁊ ṽba ẽt ſecreta ⁊ ꝓlata
⁊ oĩa pñtia ⁊ futura oĩa ſcit ⁊ nuda ⁊ apta ſũt
oculis ei⁹. Si g° ꝑꝑ ſciaꝫ debeť honor alicui
hoĩ: multo magis dõ erq̃ oĩa ſũt nuda. Nõ ꝙ
in corpis xp̃i adoratiõe hõ denudare dꝫ ca
put ſuũ: ẽt religioſus vł clericus qñ in choro
dicit ãt iphonã vł rñſoriũ: ⁊ ſilioꝝ caput ſuũ
dõ dare ꝯtĩciq; vigeat frig⁹. Mulieres ma
ritate ſeu vidue ſp̃ ĩ oꝛone caput debẽt hr̃e ve
latũ. ſec⁹ de ṽginib⁹. Jſta ẽ doctrina pauli. ꝑ
ma ad Cho. xi. Oĩs vir orãs aut ꝓphetãs ve
lato capite: deturpat caput ſuũ. ſ. xp̃ꝫ. Oĩs ãt
mulier orãs vł ꝓphetãs ñ velato capite: de-
turpat caput ſuũ. Pꝫ h̃ culpa ⁊ negligẽtia ⁊
irreuerẽtia illoꝝ q ĩ oꝛone ſeu corpis xp̃i ado
ratiõe nõ denudãt caput ſuũ: ſꝫ ſi hñt loq pa-
pe vel regi ſeu magr̃o ſciũt diſcoopire caput
⁊c̃. Tertio honorať aliqs ꝑꝑ vtilitatẽ: q꞉ ex q̃
recipit bñficia ab aliq̃ niſi ſit igrat⁹ honorat
bñfactorẽ a q̃ hũit vł ſpectat hr̃e vtilitatẽ vel
ꝓficuũ. Jſta rõne intriſte honorať. Mõ videa
mus quã vtilitatẽ hẽm⁹ a dõ. Declareť h° ꝑ
regulã ph̃i dicẽť. Reꝝ nñlũ recipiẽtiũ ꝑegri
nas formas. i. ex̃neas: q̃dã recipiũt ꝑmanẽter
q̃dã ſolũ ĩ pñtia agẽtis. Uerbigr̃a. de aq̃ q̃ de
nã ſua ẽ frigida: q̃ recipit calorẽ q̃ eſt ſibi for-
ma ex̃nea: tñ retinet illud ꝑ magnũ tp̃s. Jdẽ
de cãdela cui lumẽ ẽ forma ꝑegrina: tñ reci-
pit ꝑmanẽter ſꝫ aer neſcit retinere formã ꝑe-
grinã niſi in pñtia agẽtis: q꞉ q̃ꝺdiu corp⁹ lumi-
noſuꝫ ẽ ſibi ꝓſens illumiuať: qd̃ ſi abeſt ſtatiꝫ
ꝑdit lumẽ. Jdẽ de ſpeculo qd̃ neſcit retinere
imaginẽ niſi ĩ pñtia agẽtis. Mõ qcqd nos ha-
bem⁹ recipim⁹ a deo: ⁊ ꝑfectiões ⁊ bõa q̃ re-
cipim⁹ ſũt nobis vt forme ꝑegrine. Jõ aplš.
Quid hẽs qd̃ ñ accepiſti. ſi aũt accepiſti qd

gl̃iaris q̃ſi nõ accepis. p° ad Cho. iiij. Nec re
cipim⁹ ꝑmanẽter: ſꝫ ſolũ in ꝓſentia agẽtis: q꞉
ſine eo nihil poſſum⁹ retinẽ. Jõ ſicͣ dedit: ſic cõ
tinue ĩfluit ꝯſeruãda: aliť ſi ꝑ iſtãs amoueret
a nobis ſuã pñtiã totũ anihilareť: ꝑ ꝯtinuũ er
go ĩfluxũ ei⁹ retinem⁹ bõa q̃ ab eo recipim⁹.
Si ergo ꝑꝑ vtilitatẽ habitã vł habẽdã aliqs
dꝫ honorari. Multomagis ex iſta rõne debe
mus deũ honorare ꝑncipaliť. Honor quẽ ſi-
bi debem⁹ ex iſta rõne h° ꝯſiſtit ꝙ in oꝛone ñ
ſolũ flectam⁹ genua: ſꝫ ꝓſternam⁹ nos ad ter
rã. Et iſtũ modũ ſeruat eccleſia in die veneris
ſctã maxime vbi inuuiť ꝙ nos ſum⁹ de terrã:
⁊ ꝙ nihil habem⁹ a nobiſmetipſis: ſꝫ ꝙ ab ip
ſo habem⁹ oĩa: ergo. Uenite adorem⁹ ⁊ ꝓci-
dam⁹ añ deũ: q꞉ ipe fecit nos: q꞉ ipe ẽ dñs de⁹
nr̃ pš. xciiij. Quarto honorať aliqs nõ potẽ-
tia nec ſcia: nec vtilitate: ſed ſctitate: vt dixi.
Propter h° debem⁹ deũ honorare ꝑncipaliť
ter q ẽ ſctitas a qua oĩs ſctitas depẽdet. Jſa.
xl. oẽs gẽtes. ſ. ĩ ꝯſpectu dei: q̃ſi ſtilla ſitule re
putate ſũt: ſicͣ ſitula deſcẽdit in puteũ ad hau
riẽdũ aquã: ⁊ aſcẽdit ſtillãdo: ſic xp̃s deſcẽdit
ĩ puteũ vteri ṽginalis: ⁊ ĩ ſitula hũanitať hau
ſit aquã ſctitatis: ⁊ de eo ſtillãt gutte: q꞉ Pe-
trus ⁊ paul⁹ dicũť ſcti: ⁊ alij ſcti. Q꞉ vna gut-
ta iſtius ſitule xp̃i ſtillauit ĩ petro ⁊ alia ĩ pau
lo: ⁊ ſic de alijs. Si g° vni hoĩ q nõ hꝫ niſi vnã
ſctitatis guttã debem⁹ honorẽ multo plus deo
⁊c̃. in quo eſt oĩs bonitas ⁊ ſctitas. Jõ Mat.
xix. Quidã doctõ dixit xp̃o: magiſter bõe qd
boni faciã vt habeã vitã eternã. Xp̃s rep̃hen-
dens eũ rñdit. Quid me dicis bonũ. Nemo
bonus niſi ſolus de⁹. Sꝫ dices: nõne xp̃s erat
de⁹: q̃re ergo rep̃hẽdit eũ. Dicẽdũ ꝙ ille do-
ctor credebat xp̃m ſolũ hoĩeꝫ bonũ ⁊ ſanctũ:
ſꝫ nõ credebat ipſuꝫ eſſe deũ. Jõ xp̃s innẽs ꝙ
nullus alius a deo eſt perfecte bon⁹ nec ſctũs
dixit. Nemo bon⁹: ſimpliciť niſi ſol⁹ de⁹: oẽs
alij ſũt boni ⁊ ſancti ꝑticipatiue. De h° vide
beñ Tho. p° pte. q. vi. Sicͣ g° ille q ẽ alb⁹ ſm
dẽtes: nõ dĩ alb⁹ ſimpľr: ita nec nos vna ṽtu-
te ſum⁹ dicẽdi boni ſimpľr nec vna gutta ſan
ctitatis ſancti eẽntialiť. Uerbigr̃a. ſi habetis
ṽtutẽ caſtitatis vel hũilitatis eſtis alb⁹ ſꝫ dẽ
tes. ſ. eſtis bon⁹ ſꝫ illã ṽtutẽ: ſꝫ nõ ſimpľr: q꞉ ſi
ex pꝛima parte eſtis caſta: ex alia eſtis ſupba.
Jtẽ ſi ex vna pte eſtis hũil: ex alia pte eſt lu-
xurioſus. Ecce q̃re xp̃s dixit. Nemo bon⁹: ſup
ple: ſimpľr ⁊ eſſentialiť: niſi ſolus de⁹. Honor
quẽ xp̃o debem⁹ ex hoc ẽ ꝙ debemus ſibi in-
clinare a cigulo vſq; ſupius: q̃ſi dicẽdo. Uos
dñe inclinaſti nos ꝓ nobis. iõ et vobis aſſi-

milemur iclinam⁹. Jõ ad Ephe. v. xp̃s dixit.
Jmitatores dei eſtote ſicut filij chariſſimi. Si
g° aliqs dꝫ honorari ex potẽtia vł ſcia vł vtili
tate ſeu ſctitate: ꝓcipue ⁊ ſuꝑ oẽs dꝫ honorari
de⁹. Ergo. Jn oĩb⁹ honorificeť de⁹ ꝑ ieſuꝫ xp̃ꝫ
dñꝫ nr̃ꝫ: cui ẽ gl̃ia ⁊ iperiũ in ſecula ſeculoꝝ
amẽ. i. Pet. iiij. Ergo fr̃es debitores ſumus.
¶ Dico ſcd̃o ꝙ debem⁹ ꝓximo dilectionẽ fr̃na
lẽ: q꞉ ſum⁹ rõnales ⁊ hẽm⁹ ꝯuiuẽ. ſ. adinuiceꝫ:
iõ debem⁹ nos iuicẽ diligẽ. Dilectio. n. dbitũ
eſt. Et ſicut ille q dꝫ alťi pecũias vł alia bona.
q nõ vult ſoluẽ dãnať. Jdẽ q nõ vult ſoluẽ ꝓ-
ximo debitũ dilectiõis cordiaľ: dãnať. Sꝫ ho
die iſtd̃ debitũ male ſoluiť. Quot ꝓch dolor ſt̃
odia: dſideria: ⁊ vidicte: ĩ mũdo. Jõ aplš. fr̃es
nemi qcq̃ dbeatis niſi vt iuicẽ diligatis. ad Ro.
xiij. Nõ. nemi qcq̃ debeatis. ſ. corꝑale. Duplex
ẽ debitũ. ſ. corꝑale: ⁊ cordiale. Et differt: q꞉ ſo
luto debito corꝑali vł pecũiali hõ ẽ liber a de
bito. Sꝫ de dbito cõdiali qd̃ dꝫ ſolui q̃to pl⁹
ſoluiť pl⁹ teneť hõ ſoluẽ. Q꞉ q̃to pl⁹ ſoluit: il-
le q ſoluit efficiť ſãctior. Et q̃to pˀ ẽ ſãctior: tã
to pl⁹ teneť ꝓximũ diligẽ. Jſtd̃ debitũ dilecti-
onis ĩ hac vita: ⁊ ẽt ĩ alia ſoluiť: q꞉ ſcti diligũt
ſe mutuo. Uñ dicͣ Aug. ꝙ ꝓceptũ de dilectõe
ĩ hac vita ichoať: ⁊ ĩ alia ipleť. Jſtd̃ ꝓceptũ dꝫ
ſolui ex corde ex ore: ⁊ oꝑe. Corde ſoluiť iſto
mõ: q꞉ ſi ꝓxim⁹ ſit male vite dbem⁹ dſiderare
ſuã ꝯuerſionẽ ⁊ oraꝛ vt exeat pctã ⁊c̃. Jtẽ qñ
ẽ ĩ bona vita debem⁹ ip̃m diligẽ: ⁊ ꝓ eo orare
vt ĩ ea ꝯſeruet ⁊c̃. a maľ e ꝑicul. Ore ſoluiť ſa
lutãdo adinicẽ: q꞉ dilectio cordis ore oñdiť:
q꞉ ẽt ſi hõ diligit ꝓximũ corde: ſꝫ nõ vult loq
ſibi: taľ dilectio defectũ hꝫ. Jn iſto dſectu ſunt
mulieres q̃ nolũt loq dicẽdo. Jpa dixit mihi
iniurias ⁊c̃. Oꝑe ſoluiť ſuicẽdo ⁊ ſubuenicẽdo
adinicẽ. Jõ dĩ. i. Jo. iij. Filioli mei nõ diliga-
m⁹ ṽbo neq; ligua: ſupple tm̃: ſꝫ oꝑe ⁊ ṽitate.
Nõ. nõ diligam⁹ ṽbo. Uerbũ ꝓpe ẽ ꝯceptus
mẽtis: iõ ſigt̃ dilectionẽ cordis q̃ nõ ſolũ cor-
de vł ligua eſt ſoluẽda: ſꝫ ẽt oꝑe. ¶ Dico ťtio
ꝙ debem⁹ nobiſmetipſis rigorẽ pniałẽ: q꞉ ad
btitudinẽ ſum⁹ ordiati. Hic ẽ ꝙ neceſſariũ eſt
vt parem⁹ nos ꝑ pniaꝫ: nõ debem⁹ viuẽ ſꝫ car
nis iclinationẽ vł ſſualitatẽ. Jõ aplš poſtq̃
dixit. Fr̃es debitores ſum⁹: nõ carni vt ſꝫ car-
nẽ viuam⁹. Si. n. ſm carnẽ vixeritis: moriemi.
ſi autẽ ſpũ: facta carnis mortificaueritis: viuetis.
Nõ ꝙ pniã eſt duplex. ſ. eligẽda. ⁊ infligẽda.
Pꝛima ẽ volũtaria: qñ. ſ. hõ eligit ſibi certas
orones ciliciũ vł hmõi: ⁊ ſi diſcrete illã ꝯtinu-
at multũ placet dõ taľ pnia. Alia pnia eſt iñ
ſta vt ĩfirmitas: ⁊ paupꝑtas: aduerſitas ⁊ ſilia

Bona pnia eſt ſi ſumať cũ ſalſa patientie q̃ſi
dicẽdo dõ. Dñe ego ſcipio iſtã pniaꝫ q꞉ pctã
mea h° bñ meruerũt ⁊c̃. iõ vos vt ꝯfeſſor dedi-
ſtis mihi iſtã pniaꝫ: ⁊ ego recipio libenť ⁊ pa-
tienter. Jdeo Luce. xxi. Jn patientia veſtra
poſſidebitis animas veſtras.

¶ De eadem dñica. Sermo ſextus.

Teſtimoniũ reddit ſpũi nr̃o ꝙ ſum⁹
filij dei. ad Ro. viij. c. Thẽa dat mi-
hi motiuũ vt ꝓdicẽ de filiatiõe quã
hẽm⁹ a ieſu xp̃o ꝑ gr̃aꝫ. ſ. quõ ſum⁹ filij ⁊ ĩ quo
cognoſciť iſta filiatio. Sꝫ p° ſaluteť ṽgo Ma
ria. Reſumať thẽa. Nõ ẽ multũ bõa ĩ theolo
gia. An aliqs de ſe vł de alio poſſit cognoſcẽ
certitudiaľr ꝙ ſit fili⁹ dĩ ꝑ gr̃aꝫ. Rñſio ſtat in
ꝯcluſionib⁹ duab⁹. P° ꝙ ꝑ cãm ſciaľr nõ põt
ſciri. Scd̃a ꝙ ꝑ effect⁹ ꝯiecturaľr põt ſciri. Ec-
ce due qõnes. vna affirmatiua. alia negatiua.
De p° qõne q̃ dicͣ ꝙ ꝑ cãm ſciaľr nõ põt ſciri.
Rõ ẽ. q꞉ cã ⁊ ꝑncipiũ filiatiõis ieſu xp̃i ẽ vo-
lũtas diuina. ⁊ cũ iſta non poſſit ſciri niſi ſpũali
reuelatiõe. igiť. ſꝫ bñ ꝯiecturaľr: ſꝫ ꝙ dicͣ ſcd̃a
ꝯcluſio: qñ hõ ĩ creatura videt effect⁹ q nõ ve
nerũt niſi ꝑ diuinã gr̃aꝫ. tũc hõ de ſe vel de alio
põt ꝯiecturare ꝙ ẽ fili⁹ dĩ ꝑ gr̃aꝫ. Declarať h°
ſicut de arbore. Si fieret qõ. Jſta arbor viuit
vel nõ oꝑꝫ rñdẽ ꝑ diſtinctionẽ. ſ. ꝙ ꝑ cãm nõ
põt ſciri. q꞉ cã ⁊ ꝑncipiũ arboris vite ẽ radix
q̃ ẽ ignota ⁊c̃. Sed põt ſciri ꝑ effectus: qñ ar-
bor floret ⁊ ꝓducit folia ⁊ fruct⁹: ſciť ꝙ viuit.
Jta in ꝓpoſito. Cogitate ꝙ oẽs ſumus arbo
res plãtate in viridario. Jõ Marc. viij. Ui-
deo hoĩes velut arbores ambulãtes. Ambu-
lare dicũť quãdo arbores emittũt rãos: folia
⁊ fruct⁹ ⁊c̃. Jta vult dẽs ꝙ nos ãbulem⁹: ⁊ Ra
dix vite ſpũalis hoĩs ẽ gr̃a ſpũſſcti q̃ videri ñ
põt niſi ipe reuelet. Quis eñi ſcit hoĩm q̃ ſunt
hoĩs niſi ſpũs hoĩs q in ipſo eſt. ita et que dei
ſunt nẽo cognouit niſi ſpũs dei. i. Coꝝ. ij. Er-
go ꝑ cãm nõ ſciť: ſꝫ ꝑ effectus. qñ. ſ. bona oꝑa
ſunt ita bona ⁊ clara põt hõ cognoſcere de ſe
vel de alio ꝙ eſt filius dei ꝑ gr̃am. hoc dicͣ the
ma. Teſtimoniũ reddit ſpũi noſtro. ſ. opera-
tio exterior: quod ſumus filij dei. Multa ſũt
ſigna ⁊ multi effectus in quo poteſt homo co
gnoſcere de ſe vel de alio ꝙ ſit filius dei. Sed
modo ſolum dicam tria pꝛincipalia ſigna.
¶ Pꝛimum eſt per imitationem pꝛincipalẽ.
¶ Secũdum eſt per correctionẽ doctrinalẽ.
¶ Tertium eſt per ꝓuiſionem ſpecialem.
De q̃lib; dicit thema. Teſtimoniũ reddit ſpi
ritui ⁊c̃. ¶ Dico pꝛimo ſignũ filiatõis attẽdiť

penes aſſimilationē.vł penes aſſimilari pr̄i.
ſ.in mēbris p̄ncipalib⁹ ſeu i opib⁹ p̄ncipalib⁹.
Cōit filij in his duob⁹ aſſimilanł pr̄i.p̄mo.ſ.i
mēbris p̄ncipalib⁹.ſ.in facie.ſʒ i aliquib⁹ mē/
bris min⁹ p̄ncipalib⁹ aliq̄ñs cōtigat oppoſi/
tū. Et hoc ē ex culpa mr̄is.q2 fili⁹ aſſimilabił
illi imagini de q̄ ipſa cogitat qñ cōcipit filiū.
⁊ eſt rō nālis. Dicit ph̄s ꝙ oē receptibile reci
pił ad modū rei recipiēł.ſicut aq̄ i vaſe q̄ reci
pił ſʒ formā ipſi⁹ vaſis. Idē ð imagīe i ſpecu
lo q̄ recipił ſm̄ formā ipſi⁹ ſpeculi p diſpoſiti
onē. Uñ aliq̄ñs faciē facit diſſimilē.ſ.longā
vł tortā ⁊c̄.⁊ nō erit ita.q2 imago reſpicił in
ſpeculo ſm̄ ſpeculi diſpoſitiōes. Inde eſt ꝙ
mulier ſiue q̄dlibet femineū gen⁹ recipit i ge
neratiōe ſm̄ mētis imaginationē.q2 fet⁹ aſſi/
milabił rei tūc imagiate. Hoc patet p auc̄tē
ſacre ſc̄ture. Geñ.xxx. Dicał hiſtoria de pa/
triarcha Iacob q̄ morabał cū labā paſtorē
auūculo ſuo. Dicał hiſtoria de v̄gis poſit̄ in
canalib⁹ ⁊c̄.qð fecit p reuelationē āgeli. Pa
tet g° h̄ clare in beſtijs: ꝙ ſm̄ imaginationeʒ
femelle cōcipiunt. De hoib⁹ etiā q̄rit ſanctus
Tho.in p̄ͣ pte theologie. Si Adā nō peccaſ/
ſet ⁊ fuiſſem⁹ in p̄adiſo ſi mulieres ꝯcepiſcent
filios ⁊ filias: ⁊ cui aſſimilarenł. Rñdet ꝙ ſʒ
deſideria ⁊ imaginatiōes mulierū ⁊c̄. De h°
poteris latius eū videre. Dicał h̄ exē̄ⁱⁿ de illo
pulchro hoīe ⁊ pulchra mulie. ⁊ ipſa mulier
pep̄it filiū ethyopi ſileʒ. De q̄ vir ꝯcepit ſuſpi
tionē ne cū aliq̄ captiuo peccaſſet. Sʒ ex alia
pte videbat mlierē ita deuotā h°ē meli⁹ ſig̃ᵐ
qð vir pōt hr̄e de bonitate vxoris ꝙ ſit deuo/
ta.iō ex ꝯſcia nō audebat eā iudicare adulte
riū ꝯmiſiſſe. Sʒ ex alia pte qñ videbat filiū ta
lē ſuſpicabał. finalr̄ acceſſit ad quēdā docto/
rē in oi facultate aptū: q̄rēs ſi erat poſſibile ꝙ
hō pulcher ⁊ mulier pulchra poſſent nāliter
gn̄are filiū nigrū ⁊c̄. Rñdit ꝙ ſic ⁊c̄. ⁊ ait in
quo loco ꝯcepit: dicatis mihi: ⁊ ſi ibi erat aliq̄
pictura. ⁊ fuit inuētū ꝙ in camera in q̄ ipſa ꝯce
pit erat imago ethiopis depicta i quā ipſa re/
ſpiciebat qñ ꝯcepit. Pʒ igł regula ꝙ oē rece
ptibile ⁊c̄. Sʒ vt cōius filij vel filie pr̄i aſſimi/
lanł in facie ⁊ iclinatiōib⁹ ſeu opib⁹ p̄ncipali/
b⁹ ⁊ filij aliq̄ñs cognoſcūł p pr̄ē. vt patet de
Thob vij.c. vbi dł ꝙ thobias iunior fuit i do
mo. Raguelis ꝯſāguinei ſui: ⁊ q2 aſſimilabał
pr̄i ſuo petijt ab eis ſi cog°ſcebāt Thob. Rñ/
debāt ꝙ ſic.q2 pr̄ erat hui⁹. Et rñdit Ragu/
el. Bñdictio ſit tibi fili mi. q2 boni ⁊ optimi
viri es fili⁹. Thob.vij. Itē fili⁹ aſſimilał pr̄i in
opib⁹ ſeu iclinatiōib⁹. q2 fili⁹ nālr̄ opał ⁊ hʒ
iclinatiōes pr̄is. Iō dicit xp̄s iudeis gl̄iantib⁹
de abrahe filiatiōe. Si filij abrahe eſtis: opera
abrahe facite. Io.viij. Nō videamus p iſta
duo ſigna quō poſſum⁹ ſcire ⁊ cognoſcē̄ filia/
tionē dei p grāʒ in nob. Hoc poſſum⁹ vidē p
faciē ſuā quā nob oñdit. ⁊ p opationē p̄ncipa
lē. Facies quā nob oñdit ſp de⁹ ſeu mōſtrat ē
amor ⁊ dilectio. Nō oñdit nob dorſū.ſ.rigo/
rē iuſtitie: ſʒ faciē amoris ⁊ dilectiōis. Quare
de⁹ creauit mūdū nō p ſe: q2 nō idigebat: ſʒ p
nob vt ſic mereamur: ⁊ i celo q̄eſcam⁹. h° ſola
dilectiōe fec̄. Item q̄re voluit icarnari: nūq̄d
cogebał ab aliq̄. nō. ſʒ ſola dilectiōe. Adā vo
luit deo aſſimilari p cibū: ſʒ nō potuit. Sʒ de⁹
voluit icarnari vt eēt nob ſilis. Itē q̄re voluit
naſci de v̄gine ⁊ v̄go eē. pfecto pp amoreʒ ⁊
dilectionē vt daret nob exē̄ᵐ caſtitał. Itē q̄re
i cruce portauit on⁹ oīuʒ pctōꝝ nr̄oꝝ: ſola di/
lectiōe ⁊ amore: ne aliq̄s ſibi credēs ⁊ obedi
ens ſuſpēdał in furca iferni. Itē q̄re voluit de
ſcēdē ad iferos. vt īde ſctōs pr̄es ext̄raheret. Itē
q̄re voluit reſurgē dans nob ſpeʒ reſurrectio
nis i iudicio. Itē q̄re voluit aſcēdē: vt p̄para/
ret nob locū. Itē q̄re ordiauit ſacr̄m altaris:
vt ꝯtinue eēt nobiſcū. Et alia ſacr̄a i remiſſio/
nē pctōꝝ. Totū hoc fecit amore ⁊ dilectione:
nobis faciē ſuā oñdēdo. Qñ g° aliq̄ creatura
hʒ amorē ⁊ dilectionē ⁊ charitatē ad p̄ximū
eſt ſilis xp̄o i facie. Auc̄tas. In h° cognoſcēt
oēs. q2 diſcipuli: imo ⁊ filij mei eſtis ſi dilecti/
onē habueritis ad iuicē. Io.xiij. Iō dic̄ alia au
ctoritas. ⁊ ē apl̄i. Ergo eſtote imitatores dei
ſic̄ filij chariſſimi ⁊ ambulate in dilectiōe. ad
Ephe.v. Nōne ē hō de magno gr̄e. Mag̃ᵐ
eſt eē filiū regis ſʒ maximū ē eſſe filiū dei. Ui
dete q̄les q̄lē charitatē dedit nobis de⁹ pr̄.vt
filij dei nolemur ⁊ ſim⁹. p̄ma Ioh.iij. Sʒ hic
multi deficiūt. q2 erḡ ꝯceperūt odiū rancorē:
⁊ malā volūtatē ꝯ aliū nolūt pcere. Iō anteq̄
vos ⁊ emēdeł. q2 alr̄ nō eſtis filij dī. Scðo in
ope fili⁹ pr̄i aſſimilał. Op⁹ dei p̄ncipale ē: de
q̄ dauid dic̄ nobis. Suauis dñs vniuerſ: ⁊ mi
ſeratiōes eius ſup oīa opa ei⁹. Ergo p̄ncipale
opus dei eſt opus miſericordie. Qñ ergo ali
q̄s eſt miſericors ⁊ p̄n⁹ ad opa miſericordie
feruenł exercēda circa paupes. viduas. ⁊ pu/
pillos. captiuos. hoſpitalia ⁊c̄. cognoſcił ꝙ ē
filius dei. Eſtote ergo miſericordes ſicut pał
vr̄ miſericors ē. Luc̄.vi. ¶ Scðʒ opus qð oñ
dit aliquē eē filiū dei eſt correctio doctrialis
qñ deus cū v̄ga p̄ne correctionis pcutit ali/
quē. Uirga eſt dolor vel paupras. infirmitas
vel p̄ditio amicoꝝ ſiue bonoꝝ. Qñ deus iſta

v̄ga pcutit aliquē: ſignū eſt euidēs ꝙ talis eſt
filius dei ſi patienł recipit. Ad hoc dicał exē/
plū de pueris in platea ludētib⁹ ⁊ facietibus
truffas. ⁊ venit vn⁹ hō et dimiſſis alijs pueris
corrigit vel pcutit vnū vel duos de illis. ſtatiʒ
vos diceł. O ille dʒ eē fili⁹ illi⁹. Ecce quō caſti
gat eū. Idē de nobis. quotq̄t ſum⁹ ſum⁹ pue/
ri: ⁊ facimus truffas. q2 nullus eſt ita ſapiens
q in aliquo nō erret. vel in v̄bo ⁊c̄. Iō aplus.
Nolite pueri effici ſenſibus: ſʒ malicia puuli
eſtote ſenſus autē pfecti. p° Coꝝ.xiiij. Sʒ q̄d
facit deus: dat mihi vel tibi tribulatiōes cum
virga caſtigādo vel corripiēdo: ⁊ nō alios. ſi/
gnū eſt ꝙ ſum⁹ filij dei ⁊ nō alij: imo poſſunt
dicē alij. Uere illi filij dei ſūt q̄s corrigit. Tñ
credił ab iſipientibus ꝙ illa correctio ſit ira
dei: cū ſit dilectio. ſʒ qñ deus dimittit pſonaʒ
ꝙ nō hʒ aduerſitates ⁊c̄. malū ſignū ē. Dicał
hic miraculū qð legił in vita beati Ambroſij
eūti p viā in italia. Cū eēt archiepiſ mediola/
nenſ: ⁊ hoſpitat⁹ fuiſſet in domo cuiuſdā diui
tis. ⁊ poſt prādiū dū ſcutiferi comederēt: bea
tus Ambroſi⁹ loq̄bał cū dño illo: vt daret ſibi
aliquā bonā doctrinā. ⁊ dixit ſibi. quō viuitis
⁊c̄. Et ille ſubridēs rñdit. Dñe nonq̄ꝗ ꝙ ego
ſuʒ beatior hō mundi: nunq̄ʒ fui infirmus ⁊c̄.
Dicał quō beatus Ambroſius receſſit: ⁊ ſta/
tiʒ dñs cū oībus deſcēdit in p̄fundū ⁊c̄. Iō di
cebāt apl̄s. Quis enī filius quem nō corripit
pr̄: ꝙ ſi extra diſciplinā eſtis. cui⁹ pticipes fa/
cti ſunt oēs. ergo adulterini ⁊ nō filij eſtis. ad
Heb.xij. Perſona ſctā nūq̄ʒ eſt ſine aliq̄ paſſi
one i ſuo corpe. Qð a mult̄ reputał ꝙ ſit ma/
lū ⁊ ira dei. Nō ſic reputabał ab illo ſctō q q̄/
libet anno grauił ifirmabał: quā ifirmitatē ip
ſe cū magna patiētia recipiebat: dicēdo. Do
mine mō bñ cognoſco ꝙ ſuʒ fili⁹ veſter. q2 cor
rigiſ me ⁊c̄. Et cū ſemel trāſiret annus ꝙ nō
fuit ifirmus. plorabat ⁊c̄. quouſq̄ʒ ifirmabał.
Et nos murmuram⁹ de ifirmitatibus. Iō dic̄
ſcriptura. Diſciplinaʒ dñi fili mi ne abijcias:
nec deficias cū ab eo corripis. Quē.n. diligit
de⁹ corripit: ⁊ q̄ſi pr̄ i filio cōplacet ſibi. Pro
uerb.iij. Nō ne abijcias.ſ. repugnādo. ꝯdicē/
do. ⁊ murmurādo. q2 pena pp̄ł pctm̄ dał. Iō
dicit Aug. De pena tua pctm̄ tuū accuſa. ꝗa
ſi pateris in capite: ſignū eſt ꝙ p caput pecca
ſti. Idē ſi in oculis: aurib⁹: manib⁹ ſeu pedib⁹
Iō dicit tp̄ēa. Teſtimoniū reddit ⁊c̄. ¶ Ter/
tiū opus qð oñdit eē filiū dei ē ꝓuiſio ſp̄ālis
ſicut qñ hō itrat domū alicuius honorabilis
pſone: ⁊ vidit ibi mltos pueros: ⁊ videt aliq̄s
comedentes de pane dñi: ⁊ de eius vino bibē/
tes ⁊ alios nō. ſtati diceł. illi debēt eē filij dñi.
Itē qñ videt eos iudutos de eodē panno: et
alios nō. Itē qñ videt eos eūtes ad ſcolas cū
pedagogo: ⁊ alios nō. ſtatim diceł illi ſūt filij
dñi. lʒ ipſum nō cognoſcatis. q2 ꝓuiſio ⁊ idu/
menta declarāt ꝙ ſunt eius filij. Ad quā ꝓui/
ſionē pr̄ obligał duplici rōne. naturali ſcilʒ et
theologicali. Rō naturalis eſt iſta: ꝙ ſicut fi/
lij habēt eē a parētib⁹ p generationē: ita vult
etiā deus ꝙ a parētib⁹ hēant ꝓuiſiōem. Rō
theologicalis eſt. ſi q̄s ſuoꝝ. ⁊ maxime dome
ſticoꝝ curā nō hʒ. fidē negauit. ⁊ eſt ifideli de
terior. p̄ma Thimo.v. Glo. fidē negauit: q2 fa
cit ꝯ legē nature. quā infidelł ſeruat. Ad idem
Xp̄s dat nob ꝓuiſionē de cibo: veſtitu: ⁊ peda
gogo. De veſtitu ñ dico ð ſerico nec de auro
q2 etiā de his filij dyaboli. vt īfideles ⁊ pecca/
tores induunł. q2 talia ſunt ſigna ꝙ ſunt filij
dyaboli. ſed de illis veſtib⁹ de quib⁹ apl̄s dic̄.
Induite vos ſicut electi dei ſancti ⁊ dilecti vi
ſcera miē. benignitatē. humilitatē. modeſtiā.
patiētiā ⁊c̄. ad Col.iij. Phus i ethicis vocat
v̄tutes habitus. q2 v̄tutes ſunt idumenta aīe
De iſtis veſtib⁹ dicit beat⁹ Ioānes. Beatus
q vigilat.ſ. diligēter. ⁊ cuſtodit veſtimēta ſua
ne nud⁹ ambulet ⁊ videant turpitudinē eius
Apocal.xvi. Quia nil turpius corā deo ⁊ ſan
ctis q̄ʒ aīa nuda. ſicut eſſet mō vob abhomi/
nabile ſi veniret aliq̄ meretrix nuda. pl⁹ ſācti
abhominanł aīam nudā. Ideo dicit. Beat⁹
q vigilat. Scðo cib⁹ ſpūalis eſt. nō capones
nec perdices ⁊c̄. q2 etiā filij dyaboli comedūt
de iſtis. ſed cib⁹ ille eſt quē ipſemet xp̄s rece/
pit ⁊ apl̄i. qui eſt ſacra c̄oio corporis ⁊ ſangui
nis xp̄i. quā filij xp̄i recipiunt in menſa xp̄i.ſ.
altari. De iſto nō comedūt niſi filij. Nā dixit
xp̄s. Nō eſt bonū ſumere panē filiorū ⁊ dare
canibus. Math.xv. Dicit ſāctus tho. in q̄dā
cōtēplatione. Panis angeloꝝ vere panis fi
lioꝝ: nō mittend⁹ canib⁹. Tertio ꝓuidet nob
de doctria i ſcola. Pedagogus eſt p̄dicator
qui p̄dicat doctrinā xp̄i: non Uirgilij vel the
rētij ⁊c̄. ſed doctrinā de qua dicit ſcriptura q̄
p mgr̄oꝝ ꝯſiliuʒ data ſunt a paſtore vno. his
amplius fili mi ne requiras. Eccl̄.vl. Nota p
mgr̄oꝝ cōſiliū.ſ. pphetarū. q̄ntū ad vet⁹ teſta
mentū. ⁊ apl̄oꝝ quantū ad nouū. ⁊ a paſtore
vno.ſ. xp̄o. Ideo in nocte paſſionis dixerūt a
poſtoli xp̄o. Dñe ecce duo gladij h̄. Luc̄.xxij.
Allegorice dicit Beda ꝙ duo gladij ſūt vet⁹
⁊ nouū teſtamētū. Rñdit xp̄s. ſufficit. ſcʒ ad
ſtudendū: p̄dicandū: diſputandū ⁊ ſcindendū
peccata. Qñ g° aliq̄s idut⁹ eſt hōie morib⁹

ꝛ comedit in mēſa dñi cōtedādo: ꝛ audit liben
ter vba dei. ſmōes. miſſas ꝛc̄. ſignū ē ꝙ ē fili⁹
dei. Jō dic̄ thēa. Teſtimoniū reddit ſpūi ꝛc̄.

¶ Dominica nona. Sermo primus.

Facite vobis amicos de mam
mona iniq̄tatis. Luc.
xvi. Euāgeliū hodiernum declarat
nobis tria multū neceſſaria nobis.

¶ Primum iuſticia diuinalis.
¶ Secundum prudentia humanalis.
¶ Tertium clementia fraternalis.

De tertio dic̄ thema. Facite vob̄ amicos ꝛc̄.
¶ Dico p⁰ ꝛc̄. q̄ i h⁰ cōſiſtit. nā q̄libꝫ hꝫ reddē
rōnē de ſe ꝛ de oib⁹ q̄ habuit a deo. Et h⁰ oñ
dit i h⁰ ꝙ dicit p̄ma ps euāgeliȷ̄. Hō q̄dā erat
diues q̄ hēbat villicuꝫ: ꝛ h̄ diffamat⁹ ꝛc̄. vſq̄ꝫ.
Nō poteris villicare. Uerba ꝛ doctrina ſunt
xp̄i: in q̄b⁹ oñdit iuſtitia diuinalis. q̄m de⁹ ab
oib⁹ nobis q̄ret cōputū. Et ſunt hic q̄ttuoꝛ de
clarāda. Prio q̄s eſt iſte dñs. Scdo q̄s ē iſte
diſpēſatoꝛ. Tertio quō diſpēſat bona. Quar
to q̄n vocat̄ ad rōnē reddēdā. De p⁰ dñs iſte
eſt xp̄s. vt dicūt oēs gloſe. q̄ꝛ de ſe loq̄bat̄. Sꝫ
q̄re dic̄ diues. Nūq̄d dicit ſcriptura ꝙ ſp̄ fuit
paup. Exulta ſat̄ filia ſyon. iubila filia hieruſꝫ.
Ecce rex tuus venit tibi iuſtus ꝛ ſaluatoꝛ: ipſe
paup. Zach. ix. Quare vocat̄ diues. Rñſio ꝙ
totū verꝫ ē q̄ꝛ xp̄s diuerſis reſpectib⁹ diues fu
it ꝛ paup. Si. n. volum⁹ reſpicē ei⁹ modū viuē
diſq̄ fuit paup. q̄ꝛ nō habuit domū cellā: ſeu
camerā. ſꝫ ſi in ſero inuitabat̄ p aliq̄uē ad aliq̄
domū recipiebat hoſpiciū amoꝛe dei. vl̄ ibat
ad mōtes doꝛmiēdū. Nūq̄ poꝛtauit pecuni
as. Si poſtq̄ p̄dicauerat inuitabat̄ ad prādiū
p aliq̄uē recipiebat amoꝛe dei. Trigita annis
poꝛtauit eādē tunicā. Ecce quō fuit paup q̄
tū ad ei⁹ modū viuēdi: dās nobis exē^m ꝙ nō
faciam⁹ q̄ volum⁹. ſ. vſuras. furta. deceptiōes.
ſymonias p diuitijs h̄ndis. Sꝫ ſi volum⁹ loq̄
nō de eius mō viuēdi: ſꝫ de eius dñio. dñs eſt
eiꝫ rex Dd. Dñi ē terra ꝛ plenitudo ei⁹ oꝛ
bis terrarꝫ ꝛ vniuerſi q̄ hitant in eo ꝛc̄. Scdo
diſpēſatoꝛ cui xp̄s cōmiſit bōa pōt dupl̄r itel
ligi. q̄ꝛ vel itelligit̄ de bōis terrenalib⁹: vl̄ de
bonis ſpūalib⁹. vel de bonis pſonalib⁹. De p̄
mis bōis diſpēſatoꝛes ſūt diuites. ſ. ipatoꝛes
reges comites ꝛc̄. nō credāt ſe dños bonoꝛ
tpaliū vel terrenaliū: ſꝫ diſpenſatoꝛes. Q̄ꝛ de
oib⁹ q̄ receperunt hūt reddē cōputū xp̄o. q̄lit̄
vel quō habuerūt ꝛ quō expēderunt. Sic nos
exiſtimet hō vt miſtros xp̄i ꝛ diſpēſatoꝛes. p̄
ma. Coꝛ. iiij. O ſi dñi ꝛ diuites cogitarēt iſtā
ꝟitatē quō nō ſūt dñi: ſꝫ diſpēſatoꝛes dñi non
reciperēt a vaſallis p viꝫ ꝛc̄. Et diuites cauē
rēt ab vſuris. q̄ꝛ ē ꝯ volūtatē dei ſeu dñi. Nō
diceret vſurari⁹ q̄re de bonis meis ꝛc̄. Hic de
cipit̄ q̄ꝛ nō ſūt ſua. Itē dñi vitarēt tot vanita
tes ꝛ exceſſus cuꝫ deberēt dicē. Iſta bona nō
ſūt mea: ſolū ſuꝫ diſpēſatoꝛ. Diſpēſatoꝛes aūt
poſſunt recipe neceſſitatē. Jō auiſa. Diſpēſa
toꝛes bonoꝝ ſpūaliū ſūt p̄lati. ſ. papa. cardia
les ꝛc̄. vſq̄ꝫ ad vicarios. q̄ꝛ nullus eſt dñs bñfi
cioꝝ vt ipſe poſſit vendē. ſꝫ diſpēſatoꝛ nec ſa
cramētū ad vendēdū: ſꝫ diſpēſatoꝛ ad miſtrā
dū. De bonis coꝛpalib⁹ q̄libet nr̄m ē diſpēſa
toꝛ. Nō valet excuſatio ſi aliq̄s dicēt. Ego nō
ſuꝫ dñs tpalis: nec p̄latus: ergo nō ſuꝫ diſpen
ſatoꝛ. Dico ꝙ imo. Naꝫ cuilibet nr̄m cōmiſit
deus diſpēſationē triū magnaꝝ ciuitatū. q̄rū
q̄libet eſt maioꝛ troya. ꝛ q̄ttuoꝛ villaꝝ. ꝛ q̄nq̄ꝫ
caſtroꝝ. Ciuitatū p̄ma eſt memoria maioꝛ to
to mūdo: hꝫ in ſe tot habitatoꝛes quot hēs
recoꝛdationes de oib⁹ hēs deo reddere cōpu
tū. Alia eſt itelligētia: que maioꝛ ē celo ꝛ ter
ra. q̄ꝛ imēſa eſt: ꝛ hꝫ tot habitatoꝛes q̄t itelli
gētias. Tertia eſt volūtas: q̄ eſt capax infini
ti boni. ſ. dei. quot hēs deſideria tot hēs habi
tatoꝛes. ꝛ quot affectiōes. ꝛ de oib⁹ hēs red
dere cōputū deo. Quattuoꝛ ville ſūt potētie
ſenſitiue iterioꝛes. ſ. ſenſus cōis. ꝟtus eſtimati
ua: fantaſia ꝛ reminiſcētia. Quinq̄ꝫ caſtra ſūt
q̄nq̄ꝫ ſenſus coꝛpales. O ia iſta te opꝫ miſtra
re. Jō apl̄s. Miniſtri xp̄i ſunt. ij. Coꝛ. xi. Sed
paupes lꝫ non ſunt dñi nec p̄lati: tñ de oibus
iſtis oꝫ reddē cōputū. Tertio vidēdū eſt quō
bona diſſipant̄ a villico. Bona terrena diſſi
pant̄ in vanitatib⁹ pōpis ꝛ ſupfluitatibus ꝛc̄.
q̄ꝛ tot ſunt vanitates ꝙ plus expēdit̄ in eis q̄
in neceſſitatibus. q̄ꝛ ſi dñi ꝛ diuites vellēt eē
cōtēti de neceſſitate multa bona poſſent facē.
Quot ſunt ſupfluitates idumētoꝝ: oꝛnamen
toꝝ ꝛc̄. Et paupes ꝛ captiui moriūt̄ fame ꝛc̄.
Bona ſpūalia diſſipant̄ a p̄latis dādo mag^a
bñficia ꝛ pinguia pentib⁹ ꝛ amicis ſuis imeri
tis: vel ſuientib⁹ indignis. diſſipant̄ p ſymoni
aꝫ ꝛc̄. p̄cibus armatis ꝛc̄. Bona ꝟo pſonalia
vt memoria q̄ oꝫ expēdi memoꝛādo xp̄i opa
creatiōis. redēptiōis diſſipant̄ memoꝛādo in
iurias ad vindicādū: ꝛ pctā ad delectādū. In
telligētia in vanis cogitatiōibus. volūtas in
vanis deſiderijs. Idē de q̄nq̄ꝫ ſenſibus: in cō
trarijs vſibus applicādo. Sic diſſipant̄ bona
coꝛpalia. Jō xp̄s ſciēs iſta q̄rit. Quis putas ē
fidelis diſpēſatoꝛ ꝛ prudēs quē ꝯſtituit dñs
ſup familiā ſuā vt det illi in tpe tritici mēſurā.
Luc. xij. Hoc dixit xp̄s btō petro diſpēſatoꝛi

in nouo teſtamēto di. Petre. Quis putas ē
fidelis. ſ. poſt te. Jō apl̄s. i. Coꝝ. iiij. Hic iā q̄
rit̄ iter diſpēſatoꝛes: vt fidelis q̄s inueniat̄. q.
d. nullus iuenit̄ fidelis. Quarto vocat̄ vt red
dat rōnē. ſ. in moꝛte. Nuncij citātes ſūt ifirmi
tates. doloꝛ capitis. febꝛis. ſenect⁹ ꝛc̄. q̄n iſta
venīūt poteris dicē. ego ſū citat⁹ ꝛc̄. Auctas.
Sapiētia miſit ancillas ſuas vt vocarent ad
arcē ꝛ ad menia ciuitatis. Prouerb̄ ix. quia
mulieres ſunt debiles ꝛc̄. ꝛ q̄ꝛ ifirmitates de
bilitāt dicunt̄ ancille. Jō q̄n citamini ſiue ſitis
diſpenſatoꝛes bonoꝝ tpaliū ſiue ſpūaliū ſiue
coꝛpaliū paretis vos. Ne accidat vobis vt il
li hoi diuiti ꝛ male vite. in oib⁹ vicioſo ꝛ pec
catoꝛi q̄ erat ſolū hoc bonū hñs ꝙ oꝛabat q̄ti
die: ꝙ deus daret ſibi moꝛtē ſuā p̄cognoſcere
vt poſſet vitā emēdare. Cui ſemel oꝛāti appa
ruit angelus eius bon⁹: dicēs ipſuꝫ a deo eſſe
exauditū: ꝙ añ moꝛtē mitteret ſibi tres nūn
cios ꝛc̄. Alibi poteris hoc exeplū vidē. Jō ſi
tis parati ſiue iuuenes ſiue ſ̄nīs q̄n de⁹ vocat
vos. Ita faciebat Job. xiiij. Uocabis me. ſ. p
iſtos nūcios. ꝛ ego rn̄debo tibi. Rn̄det̄ deo
q̄n hō emēdat vitā ſuā. Opi manuū tuaꝝ pō
riges dexterā: q̄n ſibi dicet. Euge ſue bone ꝛ
fidelis. q̄ꝛ in pauca fuiſti fidelis ꝛc̄. Mat. xxv.
Sꝫ hoc fit p remiſſionē pctōꝝ. Jō dicit. ſꝫ par
ce pctis meis. ¶ Dico ſcdo ꝙ oñdit̄ pruden
tia humanal̄. Nā q̄n iſte diſpēſatoꝛ de quo le
git̄ euangeliū ſciuit ꝙ habebat reddē rōnē: ꝛ
amoueri a villicatiōe. habuit prudētiaꝫ in ſe:
cū dicit. Ait añt villic⁹ intra ſe q̄d faciā. q̄ꝛ do
min⁹ me⁹ aufert a me villicatiōeꝫ. Fodere nō
valeo. mēdicare erubeſco. vſq̄ꝫ. q̄ꝛ prudenter
feciſſet. Ita debem⁹ nos facē bone gētes. Iſte
excuſabat ſe a duob⁹. ſ. de foſſiōe p ipotentiā:
q̄ꝛ fodere nō valeo. Scdo de mēdicatione ex
verecūdia. q̄ꝛ mēdicare erubeſco. Sꝫ remedi
uꝫ q̄d habuit vt viueret: dedit oleū ꝛ triticuꝫ
dñi ſui. Fodē eſt rumpe terrā vt fructificet. ec
ce p̄nia in q̄ rūpit̄ terra coꝛpis. Foꝛmauit de⁹
hoiem de limo terre. Gen. ij. Iſta terra cauet̄
diſciplinis. cilicijs. ꝛ iſtis talib⁹. Sꝫ multi di
cūt mō cōfeſſoꝛib⁹. fodē nō valeo. Dicat̄. h̄ ꝯ
mulieꝝ vanitates ꝛ fatuitates. ꝛ ꝯ hoies q̄ in
ſuitio dñoꝝ tpaliū poꝛtāt iniuriā ꝛc̄. ꝛ p xp̄o
ꝛ aia nihil p̄nt facere. In obſidione inimicoꝝ
ieiunāt: ſꝫ p aia nō pōt ieiunare. Jō fodere nō
valeo. Mala excuſatio eſt. Recipe debet̄ au
daciā. q̄ꝛ vecoꝛdes nihil boni faciūt. Deberet
vob̄ dare audaciā illud q̄d ſcti fecerūt. Quid
fecit catherina delicata ꝛ filia regis. Inſup ꝛ
ſalariū q̄d expectam⁹ ē regnū dei. Et ſi miles
p rege ponit ſe in tātis picul̄is p modico ſti
pēdio: q̄ꝫto magis vos. Jō xp̄s. Agite p̄niāꝫ
appꝛopinq̄bit eni regnū celoꝝ. ſ. tanq̄ p̄miū.
Mat. iiij. Scdo excuſabat ſe de mēdicatione
pp ꝟecūdiā. Mēdicare eni ſ̄ile eſt huic q̄d ē
oꝛare. q̄ꝛ ſicut mēdicātes vadūt hoſtiati petē
do p ciuitatē padiſi. pſona eni deuota cū deſi
derio coꝛdis oꝫ pulſare. Prio ad palaciū re
gis: dicēs. Dñe miaꝫ peto ꝛ elemoſynā vt re
mittat̄ mihi pctā: vt det̄ mihi grāꝫ vrāꝫ. Idē
ad palaciū regine accedē oꝫ. Cōſequēter inq̄
rere oꝫ loca ꝛ vicos ſctōꝝ p̄triarchaꝝ. p̄phaꝝ.
apl̄oꝝ ꝛc̄. Pꝫ g⁰ ꝙ mendicare idē ē ꝙ oꝛare.
Auctas. Qui erat glioſus rex Dd dicebat ſe
mēdicū. Ego aūt mēdic⁹ ſuꝫ ꝛ paup ꝛc̄. in ps.
xxxix. Expectās. Et erat ditiſſim⁹. q̄ꝛ in moꝛte
dimiſit ſalomōi filio ſuo cētū milia talēta au
ri. ꝛ mille milia argētū: tñ dicit ſe paupeꝫ p̄pt
oꝛonē. Sꝫ q̄t ſūt mō q̄ dicūt: mēdicare erube
ſco. Multi nō audēt oꝛare: nec elemoſynam
frequētare pp ꝟecūdiā ne ab alijs derideant̄.
ſꝫ ꝟecūdia facit erubeſcē ꝛc̄. Si g⁰ fodē nō va
les ꝛ mēdicare erubeſcis. hēs aliud remediuꝫ:
vt ille villic⁹: ꝙ de bōis dñi des oleū ꝛ triticū
in elemoſynā. Nā oleū ſiḡt elemoſynas ſpūa
les. Triticū ſiḡt elemoſynā factā de bonis ter
renis. Qui de ſcīa quā hꝫ dat doctrinā igno
rāti. ꝯſiliū dubitāti. coꝛrectionē errāti. ꝯſolati
onē d̄ſolato. remiſſionē inimico. ſuppoꝛtatio
nē tedioſo: vt vir vxoꝛi. ꝛ ecōuerſo. amic⁹ ami
co ꝛc̄. talis dat de oleo dñi ſui. Jō ſi nō pote
ſtis fodē. nec mēdicare: admin⁹ det̄ oleū dñi
vr̄i. Scdo triticū ſiḡt opa mie coꝛpalia. Qui
dat panē eſuriēti: potū ſitiēti. hoſpiciū pegri
nāti. idumētū nudo. q̄ ifirmos ꝛ icarceratos
viſitat. moꝛtuos ſepelit. talis dat triticuꝫ dñi
ſui. Nō hic. Uillicus ille de oleo dimiſit q̄nq̄
ginta mēſuras. de tritico vigīti. Quare mai⁹
donū fec̄ de oleo q̄ꝫ de tritico. ad innuēdum ꝙ
maioꝛ ē elemoſyna de bonis ſpūalib⁹ q̄ꝫ terre
nis. Maioꝛē elemoſynā facit ille q̄ dat doctri
nā ignoꝛāti q̄ ille q̄ dat panē eſuriēti. ꝛ ſic de
alijs. Et ſeq̄t̄. ꝛ laudauit dñs villicuꝫ iniq̄tat̄.
¶ Dico tertio ꝙ oñdit̄ clemētia frn̄alis cir
ca p̄ximos cū dic̄ thēa. Facite vob̄ amicos d̄
māmona iniq̄tatis. ſicut ille diſpēſatoꝛ. Iſtud
idiget declaratiōe. q̄ꝛ aliq̄ ex iſto ꝟbo male i
tellecto recipiūt occaſionē peccādi: dicentes
ꝙ de diuitijs acq̄ſitis iniuſte nō oꝫ facē reſtitu
tionē. Sꝫ lucrari amicos p elemoſynā. ſ. reli
gioſos ꝛ paupes ꝛc̄. Nō tres itellect⁹ hui⁹ ver
bi themat̄ ſm̄ ꝙ diuitie tripliciē p̄nt dici mā
mona iniq̄tat̄. ſ. Effectiue. Cauſatiue. Deſti

ne. Primo dr̃ mámona iniqtas̃ effectiue qñ
ſ. venit de iniqtate p vſurá vel furtuȝ ⁊c̄. De
tali mámona iniqtatis lucrádi ſunt amici illi
ſ. a qbus recepiſti vſurá vel furtū: q ſūt inimi/
ci tui. ⁊ eis ſ̃ſtitue ⁊ erūt amici tui. Idē ď dño
q recipit aliqd iniuſte a vaſallis: lȝ ipſi dicant
ꝙ ſint gratioſe petitiones: tñ icludūt pplm in
carcerib⁹: dicēdo. nunq̄ꝫ exhibis ⁊c̄. idē facit
q recipit mutuo: ⁊ poſt negat debitū ⁊ minat̃
lucrent̃ amici reddēdo qđ ſuū ē. Idē faciat q
retinuit totū ſeu ptē de mercede ſuoꝝ ⁊c̄. Jđ
dic̄. Facite vob̃ ami. de má. ⁊c̄. vſqꝫ recipiant
vos i eterna tabnacl̃a. ſ. āgeloꝝ. Scđo dr̃ má
móa iniqtas̃ cauſatiue lȝ ſit de bono iuſto de
redditib⁹ vl̃ laborib⁹ tñ eſt cá iniqtatis ⁊ pctī.
Verbigr̃a. Si paupi fit iniuria hēbit patiētiá
q ſi vidicaret ſe ⁊ capet̃ nō hr̃et vñ poſſȝ libe/
rari. Si diui: dicet fortaſſis. ego i iſta vidicta
poſſū expendē decē milia florenoꝝ ⁊c̄. Si hō
paup videat mulierē pulchrá ⁊ tēptet̃ tñ qꝛ ñ
hȝ pecūias deſiſtit ⁊c̄. Sȝ diues dic̄ qd mihi
nocebit ſi cētū exponá florenos. vt meá hēaȝ
volūtatē ⁊c. Ecce quō ē cá pctī mámona. Vñ
tot ſupfluitates ⁊ vanitates ex habūdátia p/
fecto. De tali mámōa lucrádi ſūt amici. ſ. pau
pes. vidue. pupilli ⁊c. qꝛ nō ſolum fleubotho
mádi ſūt q hñt ſanguinē corruptū: ſȝ etiaȝ illi
q nimis habūdát in ſanguie. Ita nō ſolū de/
bēt lucrari amicos illi q hñt pecunias de vſu
ra ⁊c. ſȝ etiá illi q abūdát: lȝ ſit de bono iuſto.
Jđ dicit. Facite vobis amicos de mámo. ⁊c.
Terti⁹ itellectus dicit̃ mámona iniqtatis de
ſertiue. Iſto mō ois pecunia dr̃ iniqtas̃. qꝛ de
ſerit dñȝ ſuū in tráſitu piculoſo. Si ſcutifer q
aſſociat dñm ſuū in delicijs. conuiuijs ⁊c̄. ſi in
piculoſo tráſitu deſerit dñm ſuū. Nūqd dice/
retis vos ꝙ eſt ſcutifer iniqtatis. Idē de diui
tijs q̄ aſſociát vos in delicijs ⁊c. ſȝ i tráſitu pi/
culo mortis deſerūt dñm ſuuȝ. de his lucrádi
ſunt amici. ſ. mortui. Heredes ⁊ manumiſſo/
res mortui deberēt dicē. o peſſime diuitie di/
miſiſtis dñm vr̃m. Certe vos ibit̃ cū eo dátes
eas in miſſis. elemoſynis ⁊c. ſic ſequūtur dñȝ
ſuū ⁊ mortui efficiunt̃ tūc amici vr̃i. Qꝛ ſicut
nō libēter retineret̃ ſcutifer iniquitatis q dñȝ
ſuū defuit i tráſitu piculoſo. qꝛ idē faceret vo
bis. ita de pecunijs ē ſiēdū. Ecce q̄re dic̄ thēa
Facite vobis amicos de mámona iniquitas̃.

¶ De eadē dñica. Sermō. ij. De animabus.

Redde rōnē villicatōis tue. Luc. xvi. Ser. erit de iudicio p
ticulari corá xp̄o de q̄lȝ aia: ſiue bōa ſi/
ue mala ab hac vita recedēte. Sȝ p⁹ ſalu. ꝟgo
Ma. ⁊c. Iſtud ꝟbū ē xp̄i dicēt cuilibȝ aie ve
niēti ad iudiciū. Redde rōnē villicatōis tue
⁊c. Ac ſi dicat. tu petis padiſuȝ. qꝛ ſtati aia pe
tit padiſum. vel merito gr̃e. vel deſiderio cor
dis ſi ſit mala. Ad quá xp̄s. Redde rōnē vil/
licatiōis tue. Pro declaratiōe hui⁹ ꝟbi mate
ria noſtri ſmonis erit in trib⁹ queſtionibus.
Prima de illa rōne reddēda in iudicio p/
ticulari de quib⁹ reb⁹ reddēda ſit iſta ratio.
2ª in illo iudicio qs loq̄t̃ p pctōre q rōneȝ
eſt redditurus. 3° in illo iudicio q̄ forma te
neat̃ in tali cōputo faciendo tunc apparebit
quare dixit chriſtus. Redde rationem ⁊c.
¶ Primo g° videam⁹ illá rōnē ſeu cōputuȝ
de reb⁹ quib⁹ ſit faciēdū ad auiſanduȝ nos. qꝛ
ſic̄ diſpenſator qui hȝ reddē cōputū dño ſuo:
auiſat ſe ⁊c. ita nos ⁊c. Rñdeo ⁊ dico ꝙ i illo
iudicio hēbim⁹ dare rōnē. Primo de oib⁹ co
gitatiōib⁹. Vide q̄t cogitatiōes bonas vl̃ ma
las hēs. rōnē ſeu diſtictionē de oib⁹ oȝ te red
dere i iudicio. Scđo de oib⁹ deſiderijs q̄ vnq̄ꝫ
habuiſti in tua volūtate. Itē de oib⁹ ꝟbis que
oꝑe vnq̄ꝫ dixiſti. vide q̄t ſūt ⁊c. Itē de q̄libet
ꝟbo qđ audiuiſti. de q̄libȝ bolo panis quē co
mediſti. de q̄libet aſpectu queȝ feciſti. q̄libet
paſſu quē feciſti de oib⁹ opib⁹ tuis q̄ feciſti ma
nuū: ſiue bonis ſiue malis. ⁊ de oib⁹ oȝ te red/
dere rōnē. Si dicat̃. quō ſcitis h°. Ex dei reue
latiōe in biblia. Auc̄tas. Cūcta que ſiūt addu
cet deus in iudiciū p oi errato: ſiue bonū ſiue
malū. Eccl̃s. xij. Iſta auc̄tas fuit pph̄ia ſalo/
mōis. ⁊ ſatis dat rñſionē qōni p̄nte: ſȝ magis
ſtricte in nouo teſtamēto. Non credatis ꝙ ſo
lū de ḡuib⁹ pctis ⁊ enormib⁹: ſȝ etiá de mini/
mis de qb⁹ hō nō facit ꝯſciaȝ: nec cōfitet̃: imo
nec tenet̃ cōfiteri oȝ hō reddē rōnē: nō ſolum
de homicidijs: furtis: vſuris: blaſphemijs: que
ſunt enormia pctá: ſȝ etiá de ꝟbis ocioſis. Di
co vobis: qm̄ de oi ꝟbo ocioſo qđ locuti fue/
rit hoies reddēt rōneȝ de eo in die iudicij ⁊c.
ꝟbū ē xp̄i. Mat. xij. Verbū dr̃ ocioſū qñ nul
li pficit: nec nulli nocet. qꝛ ſi fac̄ bonū alicuis
iá nō eſt ocioſum: ſi malū facit iá ē pnicioſuȝ.
Ergo nō ſolū de mēdacijs: diffamatiōib⁹ ſeu
blaſphemijs: q̄ ſūt ꝟba mala. ſed de ocioſitate
⁊ de his que dicunt̃ cá riſus oportet reddere
cōputū. Itē de opibus etiá bonis oȝ reddere
rationē. qꝛ in iudicio examinant̃. qꝛ aliq etiaȝ
faciēdo bona opa dánant̃. qꝛ nō faciūt recta
itentiōe: dilectōe deuotōe diligētia. Auc̄tas.
Cū accepo tp̄s ego iuſtitias. i. opa bona ⁊ iu/
ſta iudicabo. Nō. Cū accepo tp̄s. nō de⁹ mu
tat nobis tp̄s. illi. x. annos. illi. xxx. ⁊ alteri. l.

vt poſſum⁹ meritorie opari: ⁊ vtimur tpe ad libi
tū i bōis ⁊ malis. Sȝ dñs i morte accipit tp̄s ac
ſi diceret ds. male expēdiſti tp̄s. iō ⁊c. Cū acce/
po tp̄s ego iuſticias iudicabo. i. ꝯdēnabo. ſic dr̃
Jo. v. Et q male egerūt ibūt in reſur^{em} iudicij. i.
ꝯdēnatiōis. Verbigr̃a. Religioſ⁹ q ſuat triavo
ta ⁊ cerimonias ſui ordis: bona opa fac̄ ⁊ iuſta.
Iſta opa iudicabūt̃ i iudi°. qꝛ ſi ñ fiát recta itēti
one: hūilitate: ⁊ dilige^{a} ꝯdēnabit̃ in iudi°. Idē
de clerico faciēte opa iuſta. ſȝ niſi itētio ſit recta
⁊ bon⁹ mod⁹ ꝯdēnabit̃. Itē ď laico qñ vadit ad
miſſaȝ: ſmonē. ⁊ alia bōa opa fac̄ ſi itētio nō ſit
recta: puta vadit ad eccłaȝ ad vidēdū mulieres
ꝯdēnabit̃ pp malū mōm quē tenuit. Idē dr̃ de
ill̃ q venūt ad miſſam tarde. idē de ill̃ q loquūt̃
in miſſa. examiabūt̃. pȝ g° q̄re dic̄. Ego eñ acce/
po tp̄s ⁊c̄. qꝛ ds ñ ſolū vult ꝙ hō faciat opa bo
na: ſȝ ēt vult ꝙ bono° ⁊ ďbito fiát ſic̄ vos ñ eſſet̃
ꝯtēt⁹ ď ſcutifero: q lȝ facēt q̄ ſibi p̄ceperit̃: ſȝ ma/
lo° qꝛ qñ petit̃ panē; dat pꝛ̄iciendo vos ⁊c̄. Jđ
dic̄ ſcriptura. Maledict⁹ q fac̄ op⁹ dñi negligēt̃
Biblia nr̃a hȝ fraudulēt̃. Iere. xlviij. Maledi
ct⁹. ſ. iá in h̄ mūdo p culpá. ⁊ in alio p pená erit
maledict⁹. Nō fraudulent̃. qꝛ ſic̄ ille q de. x. ſoli
dis dñi recipit vnū ſolidū: defraudat dñm. Ita
in opib⁹ bonis i qb⁹ oȝ cē itētio recta mod⁹. di/
ſcretio. diligentia ⁊c̄. Si aliqd hoꝝ deficiat: de
fraudat̃ ds. De oib⁹ iſtis oȝ reddē rōnē ⁊ nihil
hēm⁹ in ſcriptis. Cogitate h̄ ſi rex peteret cōpu
tū a diſpēſatore ſub pēa mortis: ꝙ redderet ſibi
bonū cōputū de diſpēſatione quá. xx. vel. xxx. ſ.
ánis diſpēſauit: ⁊ nihil hēet in ſcriptis. tal̃ diſpē
ſator deſparet. Ita de nob̃. ſȝ ecce remediū ⁊ ꝯ/
ſolationē quá dabo vob̃. De⁹ fec̄ mgr̃os rōales
ſiue cōputátes: ne hēat audire cōputū nr̃m. iſti
ſt̃ clerici ꝯfeſſores ⁊ q̄t q̄t ſt̃ ꝯfeſſores: tot ſt̃ mgr̃i
rōneȝ ⁊ cōputū recipiētes. Si g° vult euadē iu
diciū xp̄i: reddat̃ rōnē vl̃ cōputū mgr̃is iſtis rō
nalib⁹. ſūmarie. qꝛ ñ ďbet̃ dicē in ꝯfeſſione idiui
dua. ſ. peccaui cū tali vl̃ in tali loco niſi circūſtá
tia mutaret pctm̄. Itē ēt nō ſuffic̄ ꝯfiteri p gn̄a
ſ. peccaui in pctō ſupbie. auaricie. ⁊ lux. ⁊c. ſȝ in
ſpē ďbet̃ dicē pctm̄. qꝛ ſupbia ē gen⁹ ⁊ hȝ mł̃tas
ſpēs. idē de pctō auaricie. lux. ⁊c. oȝ ꝯfiteri pctá
ſpecifice in gn̄e nō ſuffic̄. Sȝ videat̃ ne accidat
vob̃ ſic̄ illi italico q a. xv. ánis citra nō fuit ꝯfeſ
ſus ⁊ in paſca vt cōicaret voluit ꝯfiteri: ⁊ roga/
bat vnū fr̃eȝ q ibat ad p̄dicádū: ꝙ audiret. qꝛ ñ
hēet niſi tria puiſſima pctá. ſ. auaricia. lux. ⁊c̄. ⁊
nō credo in deū. No. dicat̃ ꝙ ꝯfeſſiones gn̄ales
in ſcript̃: lȝ ſint bone ad memorádū pctá: nō tñ
ad ꝯfitēduȝ. qꝛ nō tágūt pūctū pctī niſi gn̄alit̃.
peccaui in luxu^{a} per viſum. tactū ⁊c̄. ſȝ prudens
ꝯfeſſor hȝ dicē. q tacti ſt̃ videam⁹ ⁊c̄. Si g° ad iu
diciū xp̄i vult̃ ſecure venire: ꝯfiteami. reddat̃ cō
putū mgr̃is rōnalib⁹ qꝛ ꝯfiteri nō eſt niſi reddi/
tio rōnis. Et qñ ꝯfeſſor videt i pctōre ꝯtritionē
⁊ bonū pꝓpoſitū oȝ ipm abſoluē. alˀs nō. Et lȝ p
abſolutionē nō det̃ caracter: dat̃ tñ qdá ornat⁹
vt dicūt doctores intrīſ ꝙ qñ xp̄s dicit aie in iu/
dicio. Redde rōnē ⁊c̄. Rñdet aia. Dñe iá red
didi mgr̃o vr̃o rōnali q recepit cōputū. Ecce in
ſtr̃m in frōte vbi apparet ornat⁹: q dat̃ in ſacro
ꝯfeſſionis. ⁊ xp̄s eſt ꝯtēt⁹. ac ſi rex peteret rōnē
a ſuo diſpēſatore. ⁊ rñderet diſpēſator. Iá red/
didi rōnē mgr̃o vr̃o rōnali. Ecce hic hēo q̄tátiá
tūc rex eēt ꝯtent⁹. Ita xp̄s de aia. Sȝ vt melius
intelligat̃ iſtá mām. ſciēdū ꝙ anq̄ꝫ ds facēt ma
giſtros rōnales añ icarnationē ipſemet audie/
bat rōnē cuiuſlibȝ: ⁊ erat ita rigidus ꝙ neminē
abſoluebat nec recipiebat ad gl̃iaȝ. ſȝ poſtq̄ꝫ fa
ct⁹ eſt hō dedit hoib⁹ ptátē diuiná. fecit homies
mgr̃os rōnales: q̄s fecit p⁹ reſurrectionē. lȝ pmi
ſiſſet facē di. Amē dico vobis quecūqꝫ ligaueritis
ſup terrá. erūt ligata ⁊ i celis. Et q̄cūqꝫ ſolueritis
ſup terrá: erūt ſoluta ⁊ in cel̃. Mat. xviij. Licet
añ btō Petro ſolo vicario ſuo cōmiſiſſet hanc
ptátē. vt pȝ Mat. xvi. Quodcūqꝫ ligaueris ſup
terrá: erit ligatū ⁊ i celis. ⁊ qđcūqꝫ ſolueris ſup
terrá: erit ſolutū ⁊ i celis. tñ ad vitádū errorē ne
diceret̃ ꝙ ſol⁹ papa hȝ ptátē ligádi ⁊c̄. p⁹ reſur/
rectionē dedit eádē ptátē oib⁹ ſacerdotib⁹. Cō
feſſor. n. in ꝯfeſſione ligat ⁊ ſoluit. Soluūt. n. qñ
abſoluūt pctōrē ligatū vinculis pctōꝝ. Ligant
qñ pctōri iniūgūt pniaȝ. Et auiſent ſe ꝯfeſſores
⁊ videát ne dēt pniaȝ pctōri ꝯ̄ ei⁹ volūtatē ⁊ nō
placētē. Reſtituē aliena bōa opȝ pctōrē. qꝛ nō
eſt i ptáte ꝯfeſſoris diſpēſare cū poſſidēte aliēa
bona ꝙ illa retineat. Itē pctōrē oȝ pcere inimi
cis ſi iuſtificari velit. Sȝ alie pnie ſt̃ arbitrarie ⁊
ſunt q̄ſi cathene auri que ligát pctōrē in celo ⁊
in t̃ra. Tñ p⁹ reſurrectionē dedit eis executionē
di. Quoꝝ remiſeritis pctá: remittunt̃ eis. ⁊ quoꝝ
retinueritis: retēta ſt̃. Jo. xx. Añ xp̄i icarnationeȝ
tráſierūt vltra qnqꝫ milia áni: ⁊ nullus intrauit
paradiſuȝ. qꝛ ds qui ſolus audiebat rōnē nemi
nē pmittebat itrare. Nec ēt mō pōt aliqs intra
re niſi reddat rōnē mgr̃is rōnalib⁹. Pȝ nūc rō
ad primá qōnē. ¶ Scđo vidēdū eſt in illo iudi
cio q̄s loquat̃ p pctōre: qꝛ ſi ſit aliqs ruſticus ⁊
ignarus neſciēs loq: lȝ hēat bonū ius ipm pdēt
ex defectu loq̄le niſi poſſet loqui per aduocatū
pcuratorē multiloquū. Dico ꝙ in illo iudicio
q̄ꝫtūcūqꝫ rudis. hȝ loq pro ſe: ⁊ nō per pcurato/
res. quō ſcit̃ hoc ff. Rñſio ex dei reuelatione in
ſacra ſcriptura. Oēs ſtabimus añ tribunal. i. ca
thedrá iudicialē xp̄i ⁊ ſeq̄t̃. Vnuſqſqꝫ nr̃m p ſe
rōnē reddet deo. ad Ro. xiiij. Stati qñ aia exit

de corpe:xp̄s oñdit ſe aie: ⁊ dyabolus accuſans ſtat ad vnã ptẽ: ⁊ ãgelus ad aliã: ⁊ re⁹ in medio .ſ.anima que h̄z rñdere ⁊ loq. O q̃ dur eſſet ru ſtico ſi ſibi diceret. vadat ad audientiã regis ⁊ ibi excuſet vos marie ſi ps aduerſa ſit eloquẽs: talis lr̃a ſe dicit. O miſer qd dicã qñ videbo re giã maieſtatẽ: ſtabo tot⁹ ſtupefact⁹. Ita erit in illo iudicio. Dabit hic exẽplũ de illo iuuene diſ ſoluto ⁊ male viteꝛ cui videbat̃ i ſomnis q̄ erat ad iudiciũ duct⁹ ⁊c̄. Qñ xp̄s ſibi dixit: redde ra tionẽ ſubito excitat⁹ ⁊ territ⁹ fuit ⁊ effect⁹ tot⁹ ca nus ⁊c̄. mutauit vitã ⁊ de cetero vixit ſctẽ. Qñ dicebat̃ ſibi. q̃re facis tantã pniaꝫ. Rñdit. Si vi diſſetis q̃ ego vidi: ſiſem vel fortaſſis maiorẽ fa ceretis ⁊c̄. Cogitate g⁰ de iſto iudicio ad qd glꝫ h̄z venire ⁊ rõneꝫ reddẽ. Nõ credat̃ q̄ fiat v̄bo vocali iſte cõput⁹ qꝛ nũq̄ eſſet factũ. ſꝫ ↄſcia q̃ ẽ liber vbi oĩa bona ⁊ mala ſcribunt̃: in q̃ nullus põt legẽ niſi ſolus d̃s. ⁊ tu in tua: ⁊ ego in mea. Tũc apiet̃ nõ ſolũ deo q iã ſciebat oĩa: ſed ange lis ⁊ ſctis oĩbus. dato ẽt q̄ hõ neſciat loq: ↄſcia oñdit totũ bonũ vel maluꝫ in iudicio pticulari vel gñali. De hoc vide ſctm̃ Tho. iiij. ſcrip. diſt. xliij. quõ oĩa opa videbũt ab oĩb⁹ in extrẽo iudi cio. Auctas. Oñdũt op⁹ legis .ſ. ſm̃ q̄ pro velꝯ legẽ fecerũt. ſcriptũ in cordib⁹ ſuis. teſtimoniuꝫ reddẽte illis ↄſcia ipſoꝝ. ad Ro. ij. Aliq loquũ tur ibi nõ ſolnꝫ pro ſe: ſꝫ ꝓ alijs. ſic ſt dñi tpales Qui p⁹ reddũt rõnẽ ſiue cõputũ pſonalẽ. ſcd̃o officialẽ. De p̄ᵃ q̃tũ ad vitã ⁊ bõa que fec. Po ſito q̄ de ſua vita reddat bonũ cõputũ. dicet ſi bi xp̄s. Reddidiſti cõputũ de p̄ᵃ tua. mõ redde rõnẽ de offõ tuo ⁊ regimie. tu. n. feciſti talẽ iniu ſticiã ⁊c̄. Itẽ nomẽ meũ blaſphemat̃ ⁊ nõ corri gebas. Itẽ ſuſtinebas pctã notoria c⁹ occaſiõe vide q̃t ſt dãnati. Itẽ vt cũ pecunijs cõitatis ſa tereꝫ negocia tua: ꝓcurabas tibi ꝓpa bõa. Itẽ poſuiſti i regimine citat̃ talẽ amicũ tuũ iſuffici entẽ ⁊c̄. Forti⁹ ẽ illõ cõputũ q̃ pſonale. qꝛ lꝫ bo nã vitã tenuerit in ſe: ſꝫ in offõ nõ bñ ſe hũit. cõ dẽnabit̃. Jõ dic̄ ſcriptura. Iudiciũ duriſſimũ hiſ qui pſunt fiet. Exiguo. n. ↄcedit̃ mia. Potentes ãt potẽter tormẽta patiẽt̃. Sap. vi. Uiolẽter ⁊ tracti h̄ber ẽt vẽire ad offm̃ ⁊c̄. clamãdo. appel lo appello ⁊c̄. Sꝫ mõ glꝫ vult ſe ingerere. itẽ de plat̃ eccia ſticis. qꝛ lꝫ itrauerit plat⁹ ꝑ portã ⁊ te nuerit vitã ſctiſſimaꝫ in p̄ᵃ ſua: ſi tñ fuerit negli gẽs de cõmiſſis ſibi aiab⁹ ex hoc ↄdẽnabit̃ in ex tremo iudicio dei. nã dicet̃ ſibi a xp̄o. In p̄ᵃ tua tenuiſti bonã vitã: ſꝫ in offõ fuiſti negligẽs. ſuſti nuiſti talẽ clericũ ↄcubinariũ. Itẽ nõ correxiſti vſurarios. Si rñdeat. Dñe timebã inſultuꝫ ⁊c̄. Rñdebit xp̄s. Jõ qꝛ magis timuiſti eos q̃ me: ibis cũ eis ad iſernũ. Nõ videtis q̃tũ pículuꝫ

eſt recipe platões. Dicat̃ h⁰ exẽplũ de illo q diu laborauit vt fieret ep̄s. ⁊ parentes ſui q̃ſi oẽꝫ ſubaꝫ expẽderũt pro eo ⁊ final̃r in die ↄſecratiõis fie bãt ei multe qõnes. Poſt hoc querebat̃ ab eo. Uis ep̄ari. Rñdit. Et qd oꝫ dicẽ. ſi tm̃ laboraui pro hoc. Sꝫ qñ fuit ſibi dictũ. Uis reddẽ rõneꝫ xp̄o in die iudicij ꝓ aiab⁹ tibi cõmittẽdis. Rñ debat. Nolo. Et cũ diceret nolo: fuit ſibi dictuꝫ. dicat̃ volo. Rñdit oĩno nolo. Et ceſſit plature: di. Credebã q̄ eẽ ep̄m nihil aliũ eſſet niſi come dere gallinas. Jõ de platis dicit ap̄ſs. Obedi te ꝑpoſitis vr̃is ⁊ ſubiacete eis. Ipſi. n. puigilãt q̃ſi rõnẽ pro aiabus vr̃is reddituri: vt cũ gaudio hoc faciãt. ⁊ nõ gementes. ad Heb. vl. Pꝫ rñ ſio ad ſcd̃aꝫ qõnẽ. 3⁰ videam⁹ formã ⁊ practicã que ibi tenebit̃. Iſtã practicam iudex met dixit in q̃dã parabola: di. Hõ qdaꝫ pegre ꝓficiſcens vocauit ſuos ⁊c̄. Dicat̃ parabola. No. vni dedit qnq̄ ptes de pecunijs ſuis. alij duas. alteri vnã Qui qnq̄ accepit: lucrat⁹ eſt alia qnq̄ negoci ando. Idẽ qui duas accepit. ſꝫ qui vnã: abſcon dit ⁊c̄. timẽs dñm. Iſte hõ eſt xp̄us. Et peregre ꝓfect⁹ eſt in die aſcẽſionis vltra mare hui⁹ mun di: qui mare dĩ ꝑ vndas ⁊ picula. Et iuit ad vi ſitandũ ſanctuaria in t̃ra ſctã. De q̃ Dd̃. Por tio mea dñe in t̃ra viuentiũ. Nos xp̄iani ſumus ei⁹ famuli ⁊ ſuitores ⁊ vni cõmittit quinq̄ ptes bonoꝝ .ſ. corp⁹ aiam. diuitias eloq̃tiã. ⁊ ſciaꝫ oĩa bona nobis cõmiſſa ↄſiſtunt in his quinq̄. Alteri cõmittit ſolũ duo .ſ. corpus ⁊ aiam. Alte ri cõmittit vnã .ſ. aiam vt captiuis ⁊ iſirmis: qa lꝫ hẽant corp⁹ eſſentialiter: tñ non hñt liberꝝ ad operandũ ſꝫ aiaꝫ hñt liberã: qꝛ nõ põt captiua ri Seneca. Errãt qui ſuitutẽ putãt in totuꝫ ho minẽ deſcẽdere: corpa obnoxia ſt ſuituti. pars melior .ſ. aña libera eſt. Si vos hẽtis captiuos vel captiuas: corpa ſunt captiua: nõ aie: imo ve litis nolitis pñt baptiſari. Per baptiſmum. n. aia fit libera: ſꝫ nõ corp⁹. Poſt multuꝫ v̄o tpis .ſ. in morte venit dñs: oñdẽs ſe pſonal̃r aliqbus de ſpãli gr̃a: alij pſentialit̃ ſibi pſentant̃. Et qui quinq̄ talẽta accepit dic̄. Dñe qnq̄ talẽta tra didiſti mihi: ecce alia qnq̄ ſuplucrat⁹ ſum. De corpe lucrat⁹ ſuꝫ pniaꝫ. ⁊c̄. ieiunãdo. xl. ⁊ alia ie iunia eccie. Itẽ i qualꝫ hebdomada ſeꝛ̄ant bis. Iſte eſt fruct⁹ corpis. De aia lucrat⁹ ſuꝫ deuoti onẽ: iſte eſt fruct⁹ aie. De diuitijs elẽynas: qꝛ iſte eſt fruct⁹ diuitiaꝝ: vel mutuare ſine vſuris. Dd̃. Iocũdus hõ q miſet̃ ⁊ cõmodat: diſponit ſmo nes ſuos in iudicio: qꝛ in eternũ nõ cõmouebit̃. De eloquẽtia lucrat⁹ ſuꝫ orones: doctrinas: vel pdicationes. De ſcia fruct⁹ ↄtẽplationis operũ vroꝝ .ſ. creationis redẽptionis ⁊c̄. Tũc dicit ei xp̄s. Euge ſue bone ⁊ fidelis: qꝛ in pauca fuiſti

fidelis: ſupra multa te ↄſtituã: intra in gaudiuꝫ dñi tui ⁊c̄. Mat. xxv. Ecce practicã que in illo iudicio ſuabit̃. Uenit qui duo accepat di. Dñe duo talẽta tradidiſti mihi ⁊c̄. ⁊ de corpe pniaꝫ: ⁊ de aia deuotionẽ ſil̃iter dic̄ ſibi. Euge ſue bõe qꝛ ſupra pauca fuiſti ⁊c̄. Uenit q vnũ accepit ⁊ excuſauit ſe ⁊c̄ ſꝫ nõ valet excuſatio: qꝛ lꝫ ſint ca ptiui vel infirmi. de aia pñt lucrari ꝑ amorẽ ad deũ: ſꝫ abſcõdit ſub t̃ra per negligẽtiã. Jõ auiſo qꝛ multi ſt vocati: pauci v̄o electi ⁊c̄. qꝛ in paradiſo nõ intrãt: nec auari nec ſupbi nec inuidioſi: nec luxurioſi: ⁊ ſic de alijs. Sꝫ qui ſuãt mãdata ec cleſie .ſ. humiles: miſicordes: caſti: charitatiui: abſtinentes: patientes ⁊ diligentes.

¶ De eadẽ dñica. ix. poſt feſtũ trinitat̃. Ser. iij.

Ego vobis dico. facite vob amicos ⁊c̄. Hec v̄bũ iſtõ origi nalit̃. Lu. xvi. ⁊ recitatiue in euãgelio currẽtis dñice. Uerbũ eſt ↄſiliũ ⁊ do ctrina ſaluatoris nr̃i ieſu xp̄i dicẽtis. Ego dico ⁊c̄. Ad meli⁹ itelligẽdũ ↄſiliũ ⁊ doctrinã xp̄i oꝫ declarare vob vnã qõnẽ quã fac̄. b. Tho. i ſcd̃a ſcd̃e. de religioſis. di. Que ẽ melior vita ſolita ria: vel ſocialis iter gẽtes. Huic qõni rñdet per duas ↄcłones. P̄ᵃ q̄ pſonis in ſcia ⁊ bõa ↄſcia: in bona vita ⁊ virtuoſa vita pfect̃ ſolitaria ẽ me lior. Notãter dico pfect̃ i ſcia qꝛ ſolitario nec̃ia eſt pfectio ſcie ne indigeat mgr̃o: qꝛ al̃s leuit̃ ca deret in errorẽ vel falſaꝫ opinionẽ dyaboli illu ſione. Itẽ ẽ ſibi neceſſariũ q̄ ſit pfect⁹ in ſctitate vite: al̃s leuiter cadẽt in aliq̃ pctõ vel carnis in clinatõe: vel dyaboli tẽptatiõe: vel mũdi occaſi one: ⁊ qs corrigẽt eũ cũ ẽ ſolus de pctis ⁊ defe ctib⁹ ſuis: ꝓfecto nullus. Jõ reqrit̃ vt ſit pfect⁹ in ſcia ne idigeat inſtructiõe: ⁊ pfect⁹ in vita ne indigeat correctiõe. Et q alit̃ recepit vitã ſolita riã ponit ſe in maximis piculis: ⁊ eſt q̃ſi tẽptare deũ. Jõ dic̄ ph̄s. Hõ eſt aial ſociale ꝑ nãm: ⁊ q ſolitari⁹ viuit: aut ẽ d̃s .ſ. diuinalis: aut beſtia. Pꝫ p̄ᵃ ↄ⁰ .ſ. q̄ vita ſolitaria eſt melior ſi recipiat̃ vt dꝫ recipi: qꝛ icludit pfectionẽ ſcie ⁊ bone ↄſcie. 2ᵃ ↄ⁰. q̄ pſonis impfectis ſimplicib⁹ ⁊ cõib⁹ vi ta ſocialis ẽ melior: qꝛ ſi cadũt in errorẽ vel fal ſaꝫ opinionẽ inſtruũt̃ ꝑ alios: vl̃ in pdicatiõe: vl̃ pticulari locutiõe. Idẽ ſi cadũt i pctis corrigũt̃ ab alijs. Hoc dic̄. b. Tho. ⁊ ego inueni auc̄itatẽ i biblia. Meli⁹ ẽ duos eẽ ſil̃ q̃ vnũ hñt. n. emo lumentũ ſocietat̃ ſue: ſi vn⁹ ceciderit: ab alio ful ciet̃. Ue ſoli: qꝛ cũ ceciderit nõ h̄z ſubleuantẽ ſe Et ſi dormierint duo fouebũt̃ mutuo. Un⁹ quõ caleſiet. Et ſi qſpiã ꝑualuerit ↄ̄ vnũ: duo reſiſtũt ei. Funiculus triplex difficile rumpit̃. Eccl̃s. iiij. No. Meli⁹ eſt duos eẽ ſil̃ ⁊c̄. Et põit tres rõnes P̄ᵃ eſt correctio. 2ᵃ eſt deuotio. 3ᵃ eſt defenſio.

Pro p̄ᵃ dicit: ſi vn⁹ ceciderit .ſ. i pctõ ab alio ful ciet̃. Ue ſoli: qꝛ cũ ceciderit nõ h̄z ſubleuantẽ ſe Solus h̄z ↄditionẽ oculi qui videt alia ⁊ nõ vi det ſe. Ita in quilꝫ defect⁹ alioꝝ cognoſcit: ⁊ nõ ſuos. Jõ ẽ nec̃ia ſocietas bonaꝝ pſonaꝝ ad cor rectionẽ. Jõ dicit. Ue ſoli: qm̃ ſi ceciderit nõ h̄z ſubleuantẽ ſe. ibidẽ eodẽ ca. ſꝫ qñ ſt duo ſi vnus cadit: fulciet̃ ab altero ꝑ bõa v̄ba ⁊ per bonum exẽplũ: ſꝫ ve ſoli: niſi ſit pfect⁹ qꝛ cũ ceciderit: nõ ⁊c̄. Pro ſecũda rõne .ſ. deuotione dicit. Si dor mierint duo ⁊c̄. vſq̄ caleſiet. Uerba ſt figurati ua. Lect⁹ dĩ deuotio in q̃ dormiunt ſocij boni: ⁊ vn⁹ calefacit aliũ: qꝛ qñ vos videt̃ q̄ ſoci⁹ veſter orat: ieiunat ⁊c̄. dicitis vos: ⁊ q̃re ego nõ faciaꝫ ita ⁊c̄. ⁊ ſic accẽdit̃ in deuotione. De 3ᵃ .ſ. defen ſione dicit. Si qppiã ꝑualuerit ↄ̄ vnũ ⁊c̄. vſq̄ ei Demon magis tẽptat ſolitariũ q̃ illũ qui eſt in ſocietate. Sic̄ ille qui obuiat inimico ſolo in via inuadit eũ: ſec⁹ ſi eſt aſſociat⁹ inimicus qꝛ nõ au det eũ inuadẽ: ita eſt de demone: q̃diu Eua fuit in ſocietate Ade nõ fuit tẽptata: ſꝫ qñ fuit ſolita ria. Itẽ xp̄s q̃diu fuit in ſocietate ap̄loꝝ ⁊ diſci puloꝝ ſuoꝝ nõ fuit tẽptat⁹ a dyabolo: ſꝫ qñ fuit ſolũmõ in deſerto. tũc ⁊c̄. Perſone ſolitarie hñt terribiles tẽptationes. Ut pꝫ de. b. Amb. de. b. Bñdicto: ⁊ multis alijs. Iſta eſt rõ: quare hõ ti met incedere ſolus de nocte ⁊c̄. ſed qñ h̄z bonã ſocietatẽ nõ timet. Jõ dic̄. Si qſpiã ꝑualuerit ↄ̄ vnũ: duo reſiſtunt ei: ⁊ maxĩe tres: cũ dĩ. Funicu lus triplex ⁊c̄. qꝛ nõ ſufficit hẽre vnũ bonũ ami cuꝫ: ſꝫ duos vel tres. Dic̄ Seneca in libro de re medijs fortuitoꝝ: q̄ qdã ꝑdito amico flebat di. Amicuꝫ ꝑdidi. Et ſeneca ↄſolando eũ dicebat. Habes aliũ: ⁊ ille. Unicus mihi erat. Et ſeneca. Et qd tu in tãta tempeſtate ad vnã anchorã ſta bas. Nauis eſt vita pſens que magnis tẽpeſta tib⁹ fluctuat̃. Jõ nõ ſuffic̄ vna anchora: nec duo ſꝫ tres vel plures reqrunt̃ amici. Jõ dr̃. Funicu lus triplex difficile rũpit̃: ꝑꝑ. h. d. xp̄s i the. Ego vobis dico: facite vob amicos: nõ dicit amicũ i ſingulari. Nõ vidẽdũ eſt qui ſt fiẽdi amici. Et inuenio q̄ qlꝫ dꝫ ſibi facere ꝓcurare tres amicos .ſ. ꝟ Proximũ virtuoſum. ꝟ Angelũ glorioſuꝫ ꝟ Ieſuꝫ xp̄m totũ piũ. Iſto⁰ nauis vite noſtre erit firma: nec timebit fortitudinẽ: ⁊ ſic tenebi mus ↄſiliũ xp̄i dicẽtis: Ego vob dico: facite ⁊c̄. ¶ Dico p⁰ q̄ qlꝫ dꝫ facẽ vt hẽat amicũ ꝓximũ virtuoſuꝫ .ſ. de bona ↄſcia ⁊ vita ꝓbata ⁊ virtuo ſa. Rõ eſt: qꝛ certũ ẽ q̄ pſona vicioſa peccatrix ⁊ de male ↄſcia nõ diligit veraciter ſeipſaꝫ. Im mo inimicat̃ ſibiipſi ⁊ odit ſe. Uerbigr̃a: ſi vos videt̃ ſtare vel ſedẽ aliquã pſonã i altũ in ſaxo: ⁊ videtis q̄ ꝓijcit ſe ⁊ ↄterit̃ ⁊ morit̃ nõ dicetis q̄ tal̃ diligat ſe: imo odit ſe. Tal̃ ẽ ↄditio g̃ ſup

ſoſe: que cũ poſſet ſtare ⁊ ſedere in firmiſſimo
aro hũilitatis ꝓijcit ſe in vẽtuȝ ſupbie ⁊ mortẽ.
Jõ Job in pª ſupbi dicit dyabolo. Eleuaſti me
⁊ q̃ſi ſup ventũ pones eliſiſti me valide: ſcio q̃a
morti trades me. Job.xxx. 2°: ſi videtis ꝙ aliqs
ſepelit ſe in fouea ſic viuũ: diceris vos ꝙ ille di
ligat ſe: nõ: imo dicetis ꝙ odit ſe. Sic facit aua
rus: q ſepelit ſe terrenis. De⁹ fecit eũ rectũ vt vi
deat celũ ⁊ deſideret celũ ⁊ celeſtia: ⁊ auar⁹ nõ
curat: viuẽs exiſtens coopit ſe t̃ra ⁊c̃. Jõ ꝯ aua
ros dic̃ ſcriptura. Egredimini ſup t̃rã creſcite ⁊
multiplicamini ſup eã. Geñ.viij. Ñ. egredimi
ni.ſ. vos auari ſup terrã de fouea auaricie. Creſcite
ſ. in meritis: ⁊ m̃tiplicamini.ſ. in bonis opibus
ſup terrã: nõ itrat nec iſra t̃rã. 3° ſi videtis aliq̃
pſonã ſe in ignẽ ꝓijciẽtẽ nõ dicetis ꝙ diligat ſe
ſmo dicetis odit ſe. Sic luxurioſus ꝓijcit ſe in
ignẽ luxurie. Luxuria aũt nõ ẽ niſi ignis q accẽ
dit in pª. Peior igne bti anthonij: q̃ cõburit
corp⁹ ⁊ aiaȝ. Ignis ẽ.ſ. luxuria: vſq̃ ad ꝯſumpti
onẽ deuorãs: ⁊ oia eradicãs germia. Job.xxxi.
Jõ in luxurioſo qñ vult facẽ illũ actum ſtati ſlã
me illi⁹ ignis luxurie apparẽt i facie. Quarto. ſi
qs in optimis cibis appõit venenuȝ ⁊ comedit
tal' nõ diligit ſe: imo odit ſe. Sic ſilr faciũt gulo
ſi q in cibis q̃s ds ordinauit ad ſuſtinẽdũ corp⁹
apponũt venenũ itẽpantie: qd occidit corp⁹ ⁊
aiam: q̃ guloſi pdũt pulchritudinẽ corpalẽ: for
titudinẽ: viſuȝ ſanitatẽ: ⁊ vitã. Itẽ in aia pdunt
itellectũ: frãgũt ieiunia eccle: iaȝ ebrij veniũt ad
miſſaȝ. Jõ dic̃ ſcriptura. In m̃tis eſcis erit iſir
mitas. Propt̃ crapulã m̃ti obierũt. Qui abſti
nẽs ẽ adijciet vitã. Eccli.xxxvij. Quito. ſi videt̃
aliquẽ gladio ſe pcutiẽtẽ iux̃ cor: nõ dicet̃ ꝙ di
ligat ſe. Sic iracũd⁹ gladio odij rãcoris: ⁊ enſe
inuidie occidit ſe. Qui nõ diliget mãet i morte.
Ois q odit frẽȝ ſuũ hõicida.ſ. ſuijpſi⁹ ẽ.i. Jo.iij.
Pȝ g° clare ꝙ nulla pª vicioſa ⁊ peccatrix dili
git ſe: imo odit ſe. Auctas Dd. Qui diligit iniq
tatẽ odit aiaȝ ſuã inqt i ps.x. Qui aũt faciũt pcm̃
⁊ iniqtatẽ hoſtes ſũ aie ſue. Thob.xij. Fiat g° rõ
Si pª vicioſa nõ diligit ſe: quõ poterit diligere
primũ ſuuȝ maxie: q̃ dicit ſcptura. Qui ſibi ne
quaȝ ẽ: cui alij bon⁹ erit. Eccli.xiiij. q̃ dicit phs.
Amicabilia q̃ ſũt ad alteȝ veniũt ex amicabilib⁹
q̃ ſũt ad ſeipm̃. Si g° pctõr nõ diligit ſe: quõ dili
get te. Si g° vis hẽre bonã amiciciaȝ oȝ ꝙ ami
cus ſit pª ṽtuoſa: al's meli⁹ eẽt nõ hẽre amicici
am. Jõ reſpice bñ eũ q̃ hẽas amiciciã ⁊ cõicati
onẽ: q̃ cõicatio amicicie cã: morum ſilitudinẽ.
Exẽplũ de põis: q̃ vno corrupto: corrũpũt oia
alia: ⁊ oia alia nõ poteſt ſanaꝛ corruptũ. Ita ẽ
in vna ſocietate vna mala pª corrupta: corrũpit
oẽs alS ⁊ oẽs ñ poteſt ſanaꝛ corruptã. Qui cũ
ſapiẽtib⁹ gradiꝛ: ſapiens erit. Amic⁹ ſtultoꝝ ſilis
efficieꝛ. Prouer.xiij. Jõ pm̃ amicũ quẽ dẽmus
nob facẽ ẽ xpm⁹ ṽtuoſus. d q̃ dic̃ ſcptura. Ami
cus fidel' ꝓtectio forꝛ. Qui iuenit illũ: iuenit the
ſauꝝ. Ec.vi. Ñ. amic⁹ fidel' ⁊c̃. duo mala hẽm⁹
in h mũdo.ſ. abũdãtiã tribulationuȝ. 2° defect⁹
ꝯſolationũ. Sȝ bon⁹ ⁊ fidel' amic⁹ p° eſt ꝓtectio
fortis ꝯ tribulatiões aduerſitates. ⁊ 2° ꝯſolaꝛ: iõ
dic̃. Qui iuenit illũ: iuenit theſauꝝ. ¶ Dico 2°
ꝙ qlȝ oȝ facẽ ſibi amicũ angelũ glioſuȝ: magnũ
qd eſt ꝙ poſſum⁹ hẽe amicũ angelũ glioſuȝ. Dr
angelus amic⁹ eo ꝙ hȝ ꝯditiones fidel' amici ⁊
boni. Amic⁹ fidel' firm⁹ eſt in dilectiõe: nõ ſtatiȝ
pro nihilo recedit ab amico. Jõ dicit ſcriptura
Amic⁹ ſi pmãſerit fixus: erit tibi q̃ſi coeq̃lis: ⁊ i
domeſticis tuis fiducialiter aget. Eccli.vi. Ñ.
Amic⁹ ſi pmãſerit fixus; q̃ ẽ amic⁹ tpalis ⁊ cõ
mẽſal'. De qb⁹. Eccli.vi. Tales nõ pmanẽt i tpe
tribulatiõis vt pȝ.ſ. b. petro: q añq̃ eẽt pfect⁹ cũ
eẽt in mẽſa cũ xpo dicebat. Dñe pat⁹ ſũȝ ⁊c̃. Sȝ
in aduerſitate negauit eũ. Ita ẽ de mult̃. iõ dic̃
amic⁹ ſi pmãſerit ⁊c̃. Iſtã ꝯditionẽ hȝ angelus:
q'ñ deſit amicũ ſuũ a pn° vite vſq̃ ad finẽ. Ñ.
quõ qñ mulier dȝ perẽ: ds vocat angelũ di. ſibiꝛ
Ecce vides illã mulierẽ: mõ dȝ pere: cõmitto ti
bi plẽ. Angelus reputat h ad magnã gr̃aȝ ⁊ re
gratiaꝛ deo ⁊ deſcẽdit: ⁊ citi⁹ creatura vẽit i ma
nus ãgeli: in cui⁹ ẽ cuſtodia ⁊ diligẽtia: q̃ i ma
n⁹ obſtetricis. Uos nõ cogitat̃ hãc maximã an
geli amiciciã. Si rex vellet cõmittẽ oues ſuas
alicui militi vel comiti ſtati idignareꝛ: nec face
rẽt. tñ angeli quoꝝ minor maior ẽ papa vel ipa
tore: libẽter veniũt ⁊ recipiũt in cuſtodia oues
dei. Jõ Jeroñ. ſup illo ṽbo. Dico vob ꝙ ãgeli
dei in cel' ſp videt faciẽ pr̃is mei. Mat.xviij. di
cit. Magna ẽ dignitas aiaꝝ vt vnaq̃q̃ ab ortu
natiuitatis ſue hẽat angelũ ſibi delegatũ. Itẽ nõ
deſit p totã vitã: q̃ tot ſũt demões ꝙ nõ pmitte
rẽt hoieȝ facẽ aliqd bonuȝ nec pdicare: imo qñ
dormim⁹ ſuffocarẽt nos: niſi q̃ bon⁹ ãgelus cu
ſtodit nos. Nos dormimus: ⁊ ipe vigilat. Ecce
q̃lis amic⁹. Null⁹ rex vl' pp ita bñ cuſtodiꝛ a ſu
is cubicularijs. Jõ de eo dicit dd. Ecce ñ dormi
tabit neq̃ dor. ⁊c. Et ſi aliqñ aſcẽdit in celũ: nõ
tñ ex h dimittit cuſtodiã: imo ſi videt dyabolũ
inuadẽtẽ amicũ ſuũ ſibi cõmiſſuȝ ſtati occurrit
ad adiuuãdũ. Itẽ qñ facis aliqd pctm̃: lȝ dicat.
O iſte ribald⁹: nõ tñ deſit te: q̃ ſtati dyabolus
te ducẽt ad iſernũ. Sȝ tãt⁹ eſt amor ãgeli ꝙ nõ
dimittet te: nec pmittit ꝙ dyabol⁹ faciat ꝯ te. iõ
dd. Angel' ſuis mãdauit d te ⁊c. in oib⁹ vijs tuis
ſ. p t̃rã: mare: de die ⁊ d nocte: dormiẽdo ⁊ vigi
lãdo. Itẽ nec i finẽ deſit. Qñ pª laborat i extre
mis veniũt demões: ⁊ ſi pª ſit ipenitẽs: demões

deridẽt bonũ ãgelũ. di. Et qd tu vis h: q̃ iſte
nr̃ ẽ: q̃ fecit hoc ⁊ h ⁊c. Et ãgelus. Adhuc pt
de⁹ ſibi dare ꝯtritionẽ. Et demones. Qualis
ꝯtritio hois q tenuit talẽ vitã ⁊c̃. Et ãgel⁹ ele
uat̃ oculis i celũ dic̃. Dñe hẽat̃ me excuſatũ: ⁊
aia ſic ipenitẽs recipiꝛ a demõib⁹ ⁊ ãgel⁹ aſcẽ
dit i celũ. Si ṽo ſit aia pª penitẽs: tũc angel⁹
bon⁹ deridet demões dicẽs: Canes qd vult̃
hic. Q dicũt adhuc poſſet peccare. Et ange
l⁹. Nõ peccabit. Ñã de⁹ q ꝯſeruauit eam vſq̃
mõrẽt ꝯſuabit eã ⁊c̃. Uos nõ audit̃ iſtas diſ
putatões: q̃ ex peccatis hẽm⁹ aures obſtru
ctas. Finaliꝛ angel⁹ reſpicit aiaȝ: ⁊ demões fu
giũt ⁊ angelus portat aiaȝ ſecũ in celũ. Fctũ
eſt vt moreteꝛ mẽdicus: ⁊ portareꝛ ab ange
lis i ſinũ abrahe. Luc.xvi. Rõne vĩ g° vobis
ſi angelus eſt bonus amicus pmanẽs a pnci
pio vite vſq̃ ad finem. De hoc auctas. Ecce
ego mitto angelũ q pcedat te. ſcȝ in natiuita
te: ⁊ cuſtodiat te in via. Ecce ſcdm̃ ⁊ itroducat
te in locũ quẽ parauí. Ecce tertiũ. Exo.xxiij.
Angelus dȝ fieri amicus ex pte nr̃a p oratio
nem. Ñã debem⁹ dicere ſibi q̃libet die mane
⁊ ſero vnã breuẽ orationẽ ſcȝ. Angele q me⁹
es cuſtos pietate ſupna. Me tibi cõmiſſuȝ ſ
ua defende guberna. ¶ Dico tertio ꝙ qlibȝ
dȝ facere ſibi amicũ yeſum xpm totum piuȝ.
Bonus amicus eſt hõ ṽtuoſus. Melior eſt
angelus glorioſus. Sed optimus. Jeſus xps
pijſſimus ⁊ pietate plenus. Tum rõne ſue bo
nitatis. Tũ rõne durabilitatis. Tũ rõne vtili
tat̃. Jõ dicit ſcriptura de eo. Amic⁹ fidelis.ſ.
xps medicamẽtũ vite ⁊ imortalitatis: ⁊ q me
tuũt dñm: iueniũt illũ. ⁊c̃. Eccle.vi. Ñ. me
dicamẽtũ vite: q̃ nec xpm⁹ ṽtuoſus: nec an
gelus glorioſus pñt dare medicinã: ⁊ remiſ
ſionẽ peccatoꝝ: niſi de⁹. Quiſ põt pctã dimit
tere niſi ſol⁹ de⁹. Mar.ij. Iſtã medicinaȝ dat
xps in hoc mũdo. In alio mũdo dat medici
nã imortalitatis in glia eterna. Iſte amic⁹ lu
craꝛ p timorẽ cum ſeqꝛ. Qui metuũt dñm in
ueniẽt illũ. Qui timet deũ eque hẽbit amici
tiam bonaȝ.ſ. dei. Eccl.vi. Dupliciꝛ põt time
ri de⁹. Primo ſuiliꝛ.ſ. inchoãdo pniaȝ timo
re pene. Ñã pnia icipit a timore pene: ⁊ pce
dit i amorẽ gr̃e glie. Exẽm de acu ⁊ filo iſuẽte
Ñã acus penetrat pũgẽdo ⁊ filũ ꝯiũgit ⁊ col
ligit ſubſeq̃ndo. Ita cõtritio ẽ acus penetrãs
cor: filũ ꝯiungẽs cũ deo ẽ ꝓpoſitũ bñ viuẽdi
⁊ ſic xps ſit amic⁹ nr̃. Qui diligit cordis mũ
diciã.ſ. ꝯtritiõe pp gr̃am labioꝝ.ſ. in ꝯfeſſiõe
hẽbit amicũ regẽ. Prouer.xxij. Ecce q̃re di
cit q ti. ⁊c̃. Scdo dȝ timeri filialiꝛ ſuãdo ſua
pcepta. Et talibus dicit ipſe. Uos amici mei
eſtis ſi feceritis q̃ ego pcipio vobiſ dicit dñs.
Joh.xv. Et ſic tenebimus ꝯſiliũ xpi. Ego vo
bis dico. Facite vobis amicos ⁊c̃.

¶ Dñica nona poſt fe.trinitat̃. Ser.iiij.

Qui ſe exiſtimat ſtare videat ne ca
dat. i. Chor.x. In pñti volo p
dicare vnã mãm magni auiſamẽti vite
nr̃e ſȝ ꝙ thẽa dat mihi motiuũ.ſ. q̃t mõis ⁊ q
bus pſone cadũt in pctis. Jõ volẽs vos aui
ſare vt caueatis: decreui de iſta materia nũc
pdicare. Saluteꝛ ṽgo Maria. Reſumaꝛ the
ma. Scriptura ſancta q̃ ẽ os q̃ loqꝛ nobiſ de⁹
declarat nobis altitudies ⁊ excellẽtias q̃s hȝ
pſona deuota ſuiẽs deo dicẽs. Ecce itelliget
ſu⁹ me⁹: ⁊ exaltabiꝛ ⁊ eleuabiꝛ ⁊ ſublimis erit
valde. Iſa.lij. Ponunꝛ i dicta auctate q̃ttu
or altitudies ſeu excellẽtie ſui dei. Sȝ vt me
lius itelligat̃ ſciẽdũ ꝙ i hoc mũdo pſone ha
bẽt altitudinẽ ⁊ excellentiã aliq̃ iſtaꝝ q̃ttuor
rõne.ſ. vel p ſciam vel p nobilitateȝ generis:
vel p diuitias: vel p potẽtiã. Iſtis q̃ttuor mo
dis ẽt hȝ altitudinẽ ⁊ excellẽtiam pſona ðuo
ta q̃ ſuit deo. Primo pſone hñt altitudinem
p ſciam: q̃ qñ pſona ẽ ſubtilis. Iſto mõ pſo
na deuota q̃ ſuit deo hȝ excellẽtiam: q̃ licet
neſciat legere: tñ ex bona vita quam tenet hȝ
magnã ſciam: q̃ hȝ a deo magnã claritatem
itellectus: q̃ ſine mgr̃o ſcit qd credẽdũ ⁊ ſpe
rãdũ. Talib⁹ dĩ Unctionẽ quã accepiſtis ab
eo mãeat in vobis: ⁊ ñ neceſſe hẽtis vt aliqs
doceat vos: ſȝ ſicut vnctio docet vos d oib⁹.i.
canonica. Jo.ij. Per hoc qd dicit vnctioneȝ
denotat claritatẽ itellect̃. Quia ſicut mari
narij.i. naute q i fundo maris volũt clare vi
dere emittũt de ore globum de oleo: ⁊ tũc vi
dẽt clare: ita deuote pſone recipiũt vnctionẽ
claritat̃ a deo: ſi g° pſona ẽ alta p ſciam: ⁊ ſui
dei ⁊c̃. Ecce q̃re dicit. Ecce itelliget ſu⁹ me⁹.
Scdo ſũt perſone alte ⁊ excellẽtes p nobili
tatẽ ⁊c̃. q̃a ſũt filij regis ⁊c̃. Ex hoc maiorem
altitudinẽ hȝ q̃libet pſona deuota: q̃a in om
ni gradu parẽtele xps pſone deuote iũgitur
dempto vno. Eſt frater p gr̃aȝ: ⁊ ꝯſanguine⁹
nepos ⁊ mater: ſȝ ñ pater: q̃a deus pater nul
li cõicauit vt ſit pr̃ xpi. de iſta parẽtela aucto
ritas. Quicũq̃ fecerit voluntatẽ pr̃is mei q i
celis ẽ: ipſe me⁹ fr̃ ſoror ⁊ mr̃ eſt: nõ dicit pr̃.
Mat.xij. Jõ dic̃. Ecce ſu⁹ me⁹ exaltabiꝛ.ſ. p
nobilitatẽ diualeȝ. 3° eleuabiꝛ p diuitias. Jõ
dr diuiti in altis habitat ſed diuitie hui⁹ mun
di nihil valẽt reſpectu diuitiaꝝ ſuoꝝ dei: q̃ di
uitie mũdi ſolũ durãt hic: ⁊ dep̃di pñt ⁊ mo

leſt āt:ſ; diuitie ſeruoꝝ dei: vt ỽtutes ⁊ merita ⁊ h̄ ⁊ in alia vita ſp durāt ⁊ ꝑpetue ſūt. Glia ⁊ diuitie i domo ei⁹.ſ.i ꝯſcia ⁊ iuſtitia ei⁹ manet i ſeculū ſeculi.Jō dic̄.Ecce ƀu⁹me⁹ eleuabit̄.ſ.ꝑ diuitias ſpūales. Quarto exaltabit̄ ꝑ potētiā:vt reges p̄lati:⁊ dñi tpales.Jſta rōne pſona deuota exaltat̄ intrīſ:ꝙ q̄ſi eſt oipotēs rōne ſue volūtatis ỽliberate:q2 nihil vult niſi qð deus vult. Et iſto mō loq̄bat̄ apl's dicens.Oia poſſu; i eo q me cōfortat. ad Philip.iiij.Jō dicit. Ecce ſeru⁹ me⁹ ſublimis erit valde.Fiat ergo rō:ſi pſona q̄ ſtat in bona vita eſt ita alta ⁊ excellēs:vt ꝓbatu; ē valde d; ſe auiſare ne cadat ꝑ pctm̄:q2 q̄to gradus eſt altior:tāto caſus eſt piculoſior. Propter h° dicit thema.Qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat:patet thema. Et vos auiſem inuenio in ſacra ſcriptura:ꝙ q̄ttuor ſunt occaſiones q̄bus perſone deuote cadunt in peccatū.

Prima eſt ꝑ dyabolicalē tēptationem.

Secunda per familiarē affectionem.

Tertia per delicioſam cōuerſationē;.

Quarta ꝑ negligentialē oꝑationē;.

Et nō ſunt plures modi cadēdi. Et q de iſtis vult ſe auiſare ⁊ cuſtodire:ſēꝑ ſtabit alte.ſ. in gr̄a dī:g°q ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat.

Dico p̄mo ⁊c̄.ſ.ꝑ dyabolicā tēptationē:q2 ſ; tēptatio dyabolica nō poſſit cogere liberū arbitriū ad peccādū:tn̄ illa tēptatio h; tantā ipetuoſitatē ꝙ niſi hō auiſet ſe venit cū ipetu ⁊ ꝓijcit ad terrā. Et iſto mō.ſ.ipetuoſo diruit vnū magnū murum.ſ.Dd.Dicat̄ hiſtoria de Dd:q de palatio ſuo vidit vxorē vrie lauantē; ſe:⁊ ſtati; tēptatio demōis venit ad eū dicēs. O quā ē pulchra mittas ꝓ ea ⁊ veniat:q2 vir ſu⁹ nō eſt in ciuitate ⁊c̄. Dicat̄ quō peccauit. ij.Reg.xi.O q̄lis turris erat Dd q puer exiſtēs ⁊ cuſtodiēs gregē p̄ris iterfecit leonē.ita erat fortis:⁊ tn̄ nō reſiſtit tēptatōi. Rō:q2 venit ipetuoſe.Jō dixit ipſe.Jmpulſus euerſus ſu; vt caderē:⁊ dn̄s ſuſcepit me.Et dat remediū ne de cetero hō cadat,dicens. Fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s:⁊ fact⁹ eſt mihi in ſalutē ps.cxvij.Sicut ille q ſtat ſol⁹ ⁊ nō ſe tenet ad colūnā:leui ipulſu cadet: ſ; q ſe tenet fortiter ad colūnā fortiſſimā.ſ.dn̄i duob⁹ brachijs amplexādo.ſ.vigilia ⁊ oīone. tal'etiā ad magnū ipulſu; nō cadet:iō q2 dn̄s fortitudo ei⁹.Ecce q̄re dic̄:dn̄s fortitudo mea.q.d.ego ex me nō ſu; fortis:ſ; dn̄e teneas vl' ſuſtētes me. Jſtud ꝯſiliū nō ſolū eſt dd:ſ; xp̄i ieſu q in nocte paſſiōis dixit apl'is.Uigilate ⁊ orate vt nō itretis in tēptationē. Mat.xxvi. S; q2 nō tenuerūt ꝯſiliū ei⁹:iō ipulſi tēptatiōe ceciderūt fugiendo ⁊c̄. P; g°q̄re aliq cadūt dyabolica tēptatiōe.Jō remediū eſt vigilādo in oīone appodiare ſe.Jō dicit thema.Qui ſe exiſtimat ⁊c̄.

Dico ſcðo ꝙ ſcðs modus quō pſona deuota cadit ē familiaris affectio.Et iſte multos ⁊ multas ꝓſternit.qn̄ eni religioſus vl' clericus ſeu heremita ē deuot⁹ ⁊ bone vite ſtat alte in gr̄a:⁊ qn̄ dyabol⁹ nō pōt ip̄; diruē ipingēdo. ponit ſibi in via ſcādalū vt ibi ipigēdo cadat. Scādalū ē familiaritas alicui⁹ mlieris: etia; deuote ⁊ benigne:bone itētiōis: ſ; paulati cadūt. Et ſicut ḡui⁹ cadit ille q ipingit qn̄ currit q̄ ille q vadit ſpacioſe: ſic grauior ⁊ piculoſior ē caſus pſone deuote currētis ad ꝑadiſum ꝑ magna oꝑa q̄ illi⁹ q leuit̄ ambulat.Jō auiſo vos.O quot ſctē pſone fuerūt i mūdo q̄ cu; maxīo feruore ſpūs iceperūt vitā ſctā; currētes vt cameli:ſ; ipigēdo ceciderūt.O q̄t mulieres deuote q̄ qn̄ vidēt aliquē religioſu; deuotū vl' clericū cupiūt hr̄e ſuā familiaritate;: etiā bōa itētiōe dicēdo. O quā ē iſte ḡtioſus hō:ego faciā amicitiā cū eo.Dicat̄ h̄ hiſtoria q̄ cōtigit i italia de filia illi⁹ comitis deuotiſſima:q̄ clā dimiſit p̄rem: ⁊ i habitu diſſimulato iuit romā ⁊c̄. Tūc fuit ỽificata ꝓph'ia illa Jeremie. Fortis ipegit in fortē ⁊ ambo p̄iter ꝯciderūt. Jere.xlvi.Q2 fortis erat illa puella et fort' ille ſctūs ſacerdos.Jō mlieres vos auiſe tis ꝙ vos cū nullo q̄tūcūq; deuoto recipiat̄ familiaritatē: nec itromittatis vos de cogna. Dicat̄ ſibi. Pat orare ꝓ me:⁊ orabo ꝓ vobis ego nō ſū cognaria ⁊c̄.Jō dic̄ ſcptura. Jn via ruine nō cas ⁊ nō offēdes in lapides nec credas te vie laborioſe:ne ponas aīe tue ſcādalū Eccli.xxxij.Uia ruie.ſ.cadēdi ē familiaritas. Jbi offendit̄ i lapidib⁹ pctōꝝ.Uia ē laborioſa ꝑꝑ corpis ⁊ aīe ꝑditionē:g°. Qui ſe exiſtimat ſtare ⁊c̄.

Terti⁹ mod⁹ cadēdi ē ꝑ delicioſa; ꝯuerſationē:qn̄.ſ.tenēt bonā vitā: ſ; de delicijs mūdi volūt q̄tū pn̄t recipe ſine pctō. Jſti cadēt nō ipulſi nec offendēdo:ſ; ex lubricitate vie.Q2 ſic̄ ille q vadit ꝑ viā lutoſam:ſ; nō impellat̄ nec inueniat ſcādalū:cadet ex lubricitate: qð nō fieret ſi per viā ſiccā icederet Jta qn̄ pſona vult ire ꝑ viā deliciarū: bn̄ comedere ⁊ ſepe rigare gutt' dicēdo. Uere iſtð nō eſt pctm̄:exq̊ hō nō frangit ieiunia eccl'ie. Jtē comedere carnes:portare camiſia;.talis diu ſtare nō pōt ſm̄ Ber. Lubricauerunt veſtigia nr̄a in itinere plateaꝝ nr̄aꝝ appropinquauit finis nr̄. Threnoꝝ.iiij. Nō differētias inē plateas ⁊ vicos. Platee ſūt late ⁊ ſignāt

pſōas q̄ late vadūt in delicijs ⁊c̄. Per vicos ſtrictos ſignant̄ pſōe q̄ reſtrigūt ſe a delicijs ⁊c.⁊ vadūt ſine piculo ỽ luto.S; de illis q vadūt ꝑ plateas deliciarū dicētib⁹.Hoc bn̄ pōt fieri:q2 n̄ ē pctm̄: dicit:appropinq̄uit finis nr̄. ſ.bōe vite.De iſtis Dd cōcordās cū Jeremia dicit.Jpſi obligati ſūt.ſ.inuoluti:⁊ ceciderūt. ps.xix. Remediū qð habem⁹ hic ad h° dat apl's dicēs: Carnis curā ne feceritis in ỽſideriis.ad Ro.xiij. L; bn̄ in neceſſarijs. Q2 qn̄ pſona deuota ifirmat̄:q̄ aīs nō ꝯſueuit comedē carnes nec dormire i lecto: ſ; cōſueuit portare cilicīū.in ifirmitate nō d; iſta ƀuare.Q2 ſicut aſin⁹ onerat⁹ cadēs i terrā nō pōt comedere ⁊ eleuari niſi on⁹ deponat̄.q̄ eleuato iterū reponit̄ ſibi on⁹.Sic p⁹ de pn̄ia ē vt aſinus ſub ſe portās on⁹ pn̄ie:q̄ ſi cadat ꝑ ifirmitate; d; deponē on⁹:q2 aīs nō poſſet curari: ſal' penitētia ē hr̄e patiētiā i ifirmitate. Poſt curationē reſumat̄ on⁹. Ecce q̄re dic̄.Carnis curā ne feceri' i deſiderijs. Nēo.n.vnq̄; carnē ſuā odio habuit: ſ; nutrit ⁊ ſouet ea; neceſſarijs. ad Ephe.v.

Quart⁹ mod⁹ ē ꝑ negligētialē oꝑationem.Deuotio.n.ſpūal' ⁊ oīones ⁊ oīa pn̄ialia ſūt fortitudīes ſuſtinētes pſonā i altitudine gr̄e dei:q2 ſi dimittant̄ ex tedio vl' negligētia icipit p⁹ refrigeſcē:⁊ ad caſū diſponitur.Uerbigr̄a.de religioſo vel clerico ỽuoto qn̄ dic̄:⁊ qd op; me ſurgē ad matutinas: ita mān̄e vl' orat̄ genub⁹flexis:⁊ ſic de alijs: ⁊ paulati dimittit.talis i breui cadet : q2 deuotio q̄ ē fortitudo deficit:⁊ ſ; nō ſit ipulſus a demōe nec iueniat ſcādalū in lubricitate vie:cadit tn̄ ex negligētia. Abierūt retrorſū.ſ.dimittēdo bonā vitā ⁊ pn̄ia;:⁊ ceciderūt i terrā. Jo.xviij. ſup h° hēmus ꝯſiliū a xp̄o dicēte.Allegorice. Accige lūbos tuos:⁊ tolle baculū meū i manu tua ⁊ vade.iiij.Reg.iiij.Nō.Accige lumbos tuos:q2 ſicut ille q vadit ſine cictura: pliex tāgūt t̄rā. Jta negligētes vadūt ad terrā. Jō dic̄.Accige ⁊c̄.⁊ tolle baculū meū i manu tua.ſ.baculū crucis.Q2 ſic̄ ille q ſurgit de ifirmitate ē debilis ſuſtētat̄ baculo ne cadat: ita p⁹ deuote ſi aliq̄tiēs attediūt vl' ſint negligentes ⁊ debiles ſumāt ⁊ videāt baculū.ſ.xp̄i crucē ⁊ paſſionē:nō ſolu; ocul'ſ; manib⁹ oꝑādo. Mal⁹ ꝯfortamē qð poſſum⁹ hr̄e i bonis oꝑibus ē memoria paſſiōis xp̄i. Uerbigr̄a. ſi hētis tediū de ieiunio cogitate ieiuniū xp̄i: ⁊ p̄ādiu; qð habuit i cruce.Si de deſpectione hētis tediū:cogitate qd dicebat̄ xp̄o.Uach q ỽſtruis ⁊c̄.Si pulices vos ingetāt:cogitate pūctiones xp̄i i capite ⁊ māib⁹ ⁊ pedib⁹.Si ỽ pauꝑtate tediū habetis: cogitate xp̄m nudū in cruce.Ecce q̄re dic̄ Accige lūbos tuos ⁊c̄. Ergo q ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat.

De eadē dñica.ix.p⁹ feſtū trini. Ser.q̄nt⁹.

Temptatio vos nō apprehēdat niſi humana.i.Coꝝ.x.Q2 h° ỽbū h; difficultatē i theologia. Cogitaui i iſto ſmōe vob̄ ip̄; ỽclarare ꝓ ꝯſolatiōe ⁊c̄.Salutet̄ ỽgo maria ⁊c̄.Et reſumat̄ thēa.Doctrina ē cōis i ſctā theologia: ꝙ ſi adā nō peccaſſet: oēs fuiſſem⁹ in ꝑadiſo terreſtri: ⁊ ſine labore: tribulatiōe ſeu difficultate itroiſſem⁹ glia; ꝑadiſi.Q2 ſine labore ⁊ difficultate feciſſem⁹ bonū.S; exq̊ adā peccauit:⁊ in p̄e nos facti ſumus oēs exules i h° mūdo.Et cū magnis difficultatib⁹:laborib⁹:piculis hēm⁹ lucrari ꝑadiſū celeſtē. Recte videt̄ mihi fore ſic̄e cuidā ꝑabole de q̄dā nobili viro hn̄te plures filios q̄b⁹ dicebat ſic' bōi.Ecce iſta hēditas erit vr̄a. Semel aūt iſti filij fecerūt qðdā malū mag^m⁊ ꝑꝑ qð p̄r expulit eos de domo ſua.Et ibi iuerūt ꝑ mūdū:⁊ paſſi ſūt multa mala: ibāt mendicādo ⁊c̄.Tādē q̄dā bon⁹ hō ex cōpaſſiōe interpoſuit ſe iter filios ⁊ p̄rem ⁊c̄.Et p̄r ꝓcepit eis cū tali.cōditiōe:ꝙ nl'lo mō poſſēt hr̄e hēditatē ei⁹ p̄ri⁹ ꝓmiſſā niſi ꝑus lucrarēt eā i armis bellādo:⁊ ſi eēnt victores daret eis hēditatē:alit̄ nō.Jta recte accidit nob̄ ex igratitudie quā fecerūt hoies.ſ.adā ⁊ eua:de⁹ p̄r q pauerat glia; ⁊c̄. exulauit hoies i hūc mūdū:in q̄ mltas tribulatiōes paſſi ſūt.S; venit xp̄s ⁊ poſuit ſe iter deū p̄re; ⁊ hoies. Un⁹ mediator dī ⁊ hoium hō xp̄s ieſus: q dedit redēptionē ſemetip̄;ꝓ oib⁹.i.Thy.ij. Et final'r reconciliauit nos dō p̄ri:ſ; tali ꝯditōe:vt nō hēam⁹ glia; vt p̄u⁹ habuiſſem⁹:ſ; cū laborib⁹ ⁊ piculis exercitādo nos i armis:⁊ ſi ēt ſim⁹ valētes ⁊ victores hēbim⁹ hēditatē:al'r nō. Ex iſta ỽitate coact⁹ fuit paul⁹ dicē. Per mltas tribulatōes o; nos itrare i reg^m celoꝝ. Act.xiiij. Ex iſta rōne iob illuiat⁹ ſpūſctō aſſimilauit vitā vr̄a; militie.di. Militia ē vita hoīs ſup t̄rā: ⁊ ſic̄ dies mercennarij dies ei⁹. Job.vij. Rō:q2 ſi miles vl' mercēnari⁹ bn̄ laborāt: merēt ſtipēdiū al'r nō:ſ; pūctiōe;. Jdē de nob̄. Notate h̄ i biblia nr̄a hr̄. Militia ē vita hoīs. Trāſlatio antiq̄ ⁊ approbata h;. Tēptatio ē vita hoīs. Un̄ mirū ē de tāta diuerſitate i trāſlatiōibus : q̄ tn̄ a ſpūſctō fuerūt facte:illuminādo trāſlatores. Jō apl's.i.Coꝝ.xij.iter gr̄as ſpūſſcti ponit iterꝑtationē:q̄re g° trāſlator poſuit ibi. Militia ē vita hoīs:eū habet tēptatio ē vita hoīs. Rn̄

deo: ꝙ ſpūſſctūs hᵒ fecit ad ſignificādū ꝑ iſta
duo vba: qḋ ꝑ vnū nō poterat dici. Uita eni3
nr̄a dr̄ militia reſpectu ſtipēdij: ⁊ dr̄ tēptatio
reſpectu nr̄i poſſe. Id ſcit: q2 milites ⁊ hoīes
armoꝝ ſpōte militāt ꝓ ſtipēdio ⁊c̄. ita nos ꝓ
glīa obtinēda. Jō dr̄. Militia ē vita hoīs. S3
dr̄ tēptatio ꝓpē ſeu ꝓbatio: hᵒ oñdit poſſe no
ſtrū: q2 i nr̄a militia hēm' tm̄ poſſe ꝙ nō poſſe
m' vinci nec capi coacte: q2 null' pōt cape vel
cogē liberꝝ arbitriū ad peccandū. Milites tm̄
multotiēs vicunt ⁊ captiuāt: s3 nos nō. Jō dr̄
tēptatio. Q2 dyabolus nō pōt cogē liberꝝ ar-
bitriū: s3 vadit i circuitu ad tēptādu3 ſi poſſet
cape ⁊c̄. De iſto poſſe dic̄ apl's. Fidel' āt de' q
nō patiet vos tēptari ſup̄ id qḋ poteſtis: s3 fa-
ciet ēt cū tēptatiōe ꝓuentū vt poſſitꝭ ſuſtinē. i.
Coꝝ. x. Propt̄ hᵒ dic̄ thēa. Tēptatio vos nō
apphēdat ⁊c̄. Adhuc reſtat difficultas. Que
ē iſta tēptatio hūana. Pro hui' difficultatꝭ ſo
lutiōe nō ꝙ tres tēptatiōes in ſūmo inuenioꝛ
qs hēmus i hᵒ mūdo. A pma ⁊ ſcda eſt valde
cauēdū: q2 cadere i illis icludit peccatū moꝛ-
tale. de tertia nō poſſumus nos cauere.

Prima eſt temptatio diuinalis.

Secunda eſt tēptatio dyabolicalis.

Tertia eſt tēptatio humanalis.

Jō dic̄ thēa. Tēptatio vos nō ⁊c̄. ſ. diuinalis
nec dyabolical': s3 niſi hūanalis. ¶ Dico pmo
ꝙ pᵃ tēptatio ē dinalis: qñ de' tēptat aliquē:
nō tm̄ credatꝭ ꝙ tēptatio dina ſit iclinando ad
pctm̄: q2 de' nō ē cā pcti: nec iclinat ad pctm̄.
De hᵒ vide ſan. Tho. pᵃ ſcdē. q. lxxix. ar. i. imo
dic̄ ſcptura. Nēo cū tēptat' dicat qm̄ a deo tē
ptat'. De'. n. itēptatoꝛ maloꝝ ē. Ipe aūt nemi
nē tēptat: ſupple: ad peccādū. Jac. i. Querit'
gᵒ. Que ē tēptatio dina. Ad qḋ dico ꝙ dina
tēptatio ē ad ꝓbationē creature ñ dei: q2 de'
oīa nouit: s3 ipſi' creatur'. De hᵒ vide ſā. Tho.
i. ꝑ. q. cxiiij. ar. ij. Et ſi i tēptatiōe tēptat' tene-
at fortit': det glīa3 dō. Si ſcecerit: conet' ad hᵒ
ꝙ peniteat ⁊ ꝙ celis ſit i exēm. Iſta tēptatio
ſit a deo dupl'r. Pmo ꝑ ꝓſꝑitatē. Scdo ꝑ ad-
uerſitatē. Dico pᵒ ꝙ aliqñēs de' tēptat de ho
noꝛe: ſanitate: ⁊ ſic de alijs: non inclinādo ad
pctm̄: s3 vt tu ſcias ⁊ cogᵒſcas te: ⁊ alijs ſit exē
plū: qſi dicat de'. Uideam' qd faciat iſte. Ad
itelligēdū hᵒ dicat' quō dñi qñ nouit' recipiūt
vnū ſuitorē ꝓbāt eū: dimittēdo floꝛenos ſcie
ter i aliq̄ loco vl' aliqd ſile: nō ꝙ dñs velit ſer-
uū recipe floꝛenos: s3 vt ꝓbet eū ⁊c̄. ⁊ ſi abſcō
dit floꝛenū fur ē: ⁊ expellit ip̄3 de domo ſua: ſi
reuelat reputat' bon' ⁊ fidel'. Idē de dñs ꝓbā
tē ſeruū i pecunijs: vl' iocalib' ſeu alcis vl' vio-

ſi ſit fidelis ⁊c̄. Iſto mō de' tēptat nos. O qt
latrōes ⁊ fures ſūt i domo dei: de' tēptat eos
⁊ ipſi ñ ſe auiſāt. Uerbigrā. qñ ē mag' fama
de aliq̄ dino ſoꝛtilego ſeu icātatoꝛe ꝙ fec̄ ma-
gnas curatiōes: qs ſanitates de' opat' tēptat
vos vt expiat' qd facietꝭ qñ dr̄ vob: vultꝭ ſanari
de tali īfirmitate vel iuenire rē ꝑditā vadatis
ad talē ⁊c̄. Et mō qd facitꝭ: trāſitꝭ ad dinos ſoꝛ
tilegos ꝯ dei volūtatē ⁊c̄. Idē de fulguribus
⁊c̄. Dr̄ vob ſaciatꝭ ſic: dicatꝭ talia noīa: q2 ꝓbā
tū ē ꝙ nō erit malū tp̄s ⁊c̄. tēptatio eſt. O qs
ſūt latrones furando deo honoꝛē dinū ⁊ dya
bolo offerunt eū. Dicat' etiā ꝯ mulieres q̄ tot
faciūt truffas. Cōtra iſtas tales: ecce text' ſa-
cre ſcpture. Si ſurrexerit i medio tu ꝓphēs
aut qd ſōniū vidiſſe ſe dicat: ⁊ pdixerit ſignū
atq3 poꝛtētū: ⁊ euenerit qḋ locut' ē: ⁊ dixerit
tibi eam' ⁊ ſeq̄mur deos alienos qs ignoras
⁊ ſuiam' eis: nō audies vba ꝓphe illi': aut ſō
niatoris: q2 tēptat vos dñs de' veſter: ⁊ pala3
fiat vtrū diligatꝭ eū an nō i toto coꝛde ⁊ i tota
aīa vr̄a. Deut. xiij. Dimittatꝭ gᵒ talia ⁊ recurra
tis ad nomē ieſū. Dicat' de v̄tute ei': ⁊ mō oſ
cēdi ſup īfirmitatē vl' plagā. Scdō tēptat de'
ꝑ aduerſitatē. Qñ pſōa vult facē aliqḋ bonū
op' ⁊ de' ꝓcurat aliq̄ aduerſitatē vt ꝓbet' qd
faciat: ſꝑ itelligēdo vt dixi: q2 de' nihil igᵒrat.
Pro itellectu hui' dicat' ꝙ ſemel qdā miles
hñs inimicos recepit nouit' vnū ſcutiferꝝ i ſuo
ſuitio quē volēs ꝓbare tractauit cū duobus
amicis ſcutifero ignotꝭ ꝙ i via iuaderēt mili-
tē ⁊ ſcutiferꝝ. Cūq3 illi duo iuaſiſſēt militē vt
erat oꝛdinatū: clamātes iterficiat': tūc ſcutifer
deſerēs dñ3 ſuū fugit. Propt' qḋ dñs expulit
eū de domo ⁊c̄. Iſto mō de' tēptat nos qñ ali
qs religioſus: cleric' vl' ſecularis recedit a ma
la vita quā tenebat: ⁊ icipit bonā vitā ſuādo
ſuā religionē: faciēdo pnīa3 ⁊c̄. Talis ſe tunc
ſociat cū milite. ſ. cū xp̄o. S3 dic̄ de' videam'
ꝓbet' iſte parat vnū duos vl' tres aduerſarios
vt ꝓbet': q ſūt doloꝛ: īfirmitas ⁊c̄. Statī qñ ici
pit ſuire qs deo venīūt doloꝛes in capite vel
ſtomacho ⁊c̄. Nō debem' fugē: q2 tēptatio ē
ad ꝓbādū. Idē de īfirmitatib'. Itē de linguis
gētiū dicētiū. Ille ē hypocrita vt hēat miſſas
ſcti amatoꝛis. Mane in ꝓpoſito: q2 tēptatio
nes ſūt. Nō dicas: o miſer añ erā qet' ab iſtis:
nō poſſe3 ſuſtinē ⁊c̄. Itē idē de tēptatōe de ſi
de catholica: nō dicat'. O miſ' ego nō ꝯſueui
hēe iſta ⁊c̄. Reſiſtite fortit': q2 tēptatiōes ſūt.
Ecce quō tēptat de' ꝑ aduerſitatē. Ad hᵒ dica
tur exēm de abrahā. Geñ. xxij. Tēptauit deus
abrahā ⁊c̄. Dicat' hiſtoꝛia breuit' quō illa tem-

ptatio fuit abrahe in laudē dei ⁊ augmētum
meriti. Itē fuit i exēm obediētie nob ꝑ locū a
maioꝛi. Si abrahā in re tā magᵃ ⁊ difficili fu
it deo obediēs: q̄to magis nos qbᵒ nō ꝑcipit
iterficē filios ⁊c̄ s3 ꝑcepta cōnaturalia ⁊c̄. Jō
dixit de' abrahe. Q2 tu feciſti hāc rē ⁊ nō pe-
pciſti filio tuo vnigenito pp me: bñdicā tibi ⁊
multiplicabo ſemē tuū. Et in ſemie tuo. i. xp̄o
bñdicēt' oēs gētes ſre. Geñ. xxij. Ecce quō de
us tēptet nos ꝓſꝑitate ⁊ aduerſitate. Jō nec
pp ꝓſꝑitatē bñdā: nec pp aduerſitatē fugien
dā faciam' ꝯ deū: s3 ſuem' ei' ꝑcepta. Fili acce
dēs ad ſuitutē de iſta i iuſtitia. i. pnīa: ⁊ timo
re. i. deuotiōe: ⁊ ꝑpara aīa3 tuā ad tēptatiōe3.
Eccli. ij. ¶ Dico ſcdō ꝙ tēptatio dyabolica.
Iſta ſit ex malicia ſic̄ dina ex mīa ē qñ dyabo
li cogitāt glīa3 quā pdiderūt: ⁊ vidēt ꝙ nos re
ſpectu coꝝ ſum' foꝛmice: ⁊ ꝙ acqrē debem' il-
lā glīa3: dicūt malicioſi: ipediam' eos ⁊ tēpte
m'. Ecce malicia. Jō dixit beat' petr' cuida3
q fecerat q̄ddā magnū pctm̄. Cur tēptauit ſa
thanas coꝛ tuū. Act. v. Et ineni ꝙ dyabol' te-
net tres modos tēptādi. ſ. piſcatoꝛis: aucipitꝭ:
⁊ truffatoꝛis. Piſcatoꝛ volēs cape piſces. pᵒ
ꝓijcit eſcā ſine hamo: nō ꝙ capiat piſces ſine
hamo: s3 ꝓbat ſi piſces comedāt. S3 hᵒ iō fac
vt poſt cū hamo poſſit cape: ⁊ eos iterficere.
Ita facit dyabol'. pᵒ ꝓijcit eſcas: cogitatiōes
⁊ ꝑticipatiōes alicui' mulieris: vt poſt cū hᵒ
pctō capiat te. Auctas. Neſcit hō ſinē ſuū: s3 ſi
cut piſces capiūt' hamo: ſic capiūt hoīes i tp̄e
malo. Eccl's. ix. tp̄e malo. i. tēptationis. Et ſic
piſces nō ſtatī ſentiūt hamū: s3 qñ trahunt' ad
litt'. Ita tu mō nō ſent' hamū pcti: s3 qñ trahe
ris ad litt'. ſ. ſinē vite ⁊c̄. Scdō dyabol' tēptā
do tenet modū aucipitꝭ: auceps ponit granū
vt capiat volucrē: q cū capit granū: capit'. Ita
dyabol' capit volucres religioſos: clericos ⁊c̄.
cū grano honoꝛis ⁊ ꝑlatiōis ſeu dignitatꝭ qñ
audiūt: talꝭ ep̄s ē moꝛtu': dyabol' ſtatī tēptat
dr̄. O ſi tu poſſes hēe illū ep̄atū: hᵒ poſſes fa-
cere cū rege ⁊c̄. Idē de ſeclaribus de aliq̄ of-
ficio dādo a rge: dic̄ tēptatio. O ſi tu mō poſ
ſes hēe q2 rex ꝓmiſit alit'. Ego diffamabo eu3
ꝙ nō ē fidelis regi ⁊c̄. Jō Eccl's. ix. Sic̄ aues
cōpꝛehēdūt' laq̄o: ſic capiunt' hoīes ⁊c̄. cū eis
exēᵒ ſupuenerit. Itē dyabol' tertio mō tēptā
do tenet modū truffatoꝝ. Dicat' de ferrarijs
ꝓijciētib' ferraturā ignitā in vico: vt decipiāt
ſimplices: vt rideāt. Idē de argētarijs ꝓijcie
do floꝛenos ⁊c̄. Ita recte facit demō qñ dr̄ vo
bis. talis pſona vel cōitas idiget. c. vel. M.
floꝛenis ad mutuādū. Jō ſi vultꝭ eos mutua-

re. rñdebit' vobis loco ⁊ noīe cenſus: dabūtq3
ꝓ centū mutuatis qnq3: mō dyabolus ꝓijcit
ferrū calidū vel floꝛenū vt cōburat aīam vr̄a3
ꝑ auariciā: q2 ex mutuo recipe aliqd vſura eſt
⁊ dānatio: niſi ſit vā emptio ⁊ vēditio ⁊ pciū
iuſtū: alſ vſura ē. Dicat' hic exēplū bti Anto-
nij: q iuenit pomū auri in deſerto ex dyaboli tē
ptatiōe ꝑparatū ⁊c̄. Propt' hᵒ dicim' in vlti-
ma petitiōe de Pr̄ nr̄. Et ne nos iducas i tē-
ptationē. i. ne ꝑmittas nos iduci in tēptatio-
nē. S3 libera nos a malo. Ergo tēptatio vos
nō apphēdat. ¶ Tertia tēptatio eſt hūana: q
de ſe ſolū vadit ad veniale pctm̄. Temptatio
hūana dr̄ q̄ eſt ſolū īfra limites ſenſualitatꝭ ſi-
ne aſſēſu rōnis. Uerbigrā. Tu vides inimicū
tuū: ſubito ſāguis tu' mouet' ad vidictā. Iſta
ē tēptatio hūana: q2 nāllr̄ mouet' ad vindictā
q2 etiā foꝛmica q̄tū pōt ſi iniuriat' vindicat ſe
s3 auiſetis vos ne rō cōſentiat: q2 tūc iā nō eēt
veniale s3 moꝛtale. Itē qñ tu vides pulchra3
mulierē ſubito ſanguis mouet' ⁊c̄. tēptatio eſt
hūana. S3 ſi dicas: videam' ſi potero peccare
cū ea ⁊c̄. moꝛtale ē. Idē de motu auaricie qñ
eſt īfra limites ſenſualitatis veniale ē. Idē de
ieiunijs eccl'ie qñ hō videt de mā vinū ⁊ hō
tēptat' bibē de mane: tēptatio eſt hūana exq̄
ſolū eſt īfra limites ſenſualitatis: q2 itellectus
nō cōſentit: veniale ē. Et q2 talis tēptatio nō
venit a dei mīa: nec a dyaboli malicia: s3 a cō-
cupiſcētia. Auctas. Jac. i. Unuſqſq3 vō tēpta
tur a ſua cōcupiſcētia abſtractus. ſ. a bona co
gitatiōe: ⁊ illectus. ſ. ad malū. Deīde ꝯcupi-
ſcētia cū cōcepit: parit pctm̄: ſupple. veniale.
Peccatū vō cū cōſumatū fuerit: ſupple ꝑ cō
ſenſu3 rōnis: generat moꝛtē. i. pctm̄ moꝛtale.
Nota. illectus. i. iclinatus ſeu attract': q2 qñ
homo videt ꝑſentiā obiecti. ſ. occaſionē pec-
candi: homo poſtpoſita bona cogitatiōe in q̄
ſe debet occupare: cogitat circa peccatū intra
ſe dicendo. O tu poſſes hoc ſic vel ſic facere
⁊c̄. Ecce q̄re dic̄. Tēptatio vos nō apphēdat
niſi humana: q2 ex iſta nō perditur gratia.

¶ Dñica. ix. poſt feſtū trinitatꝭ. Sermo ſext'.

c Am defecerītis recipiāt vos
i eterna tabernacla. Lu.
xvi. Pro declaratiōe themat' ſcien
dū eſt: ꝙ ſm reuelationē factā bea-
to paulo qñ fuit rapt' ⁊c̄. ij. Coꝝ. xij. quā reue
lationē reuelauit btō dionyſio ſuo diſcipuloꝛ
⁊ ipſe dionyſi' nobis reuelauit in libro de ce-
leſti hierarchia: ꝙ in celo ſunt nouē oꝛdines
angeloꝝ: ⁊ quilibz oꝛdo eſt maioꝛ toto mūdo ⁊
ē ibi tāta pulchritudo, q̄ta ⁊c̄. q2 poſſibile eēt

ſolū hēt caput itra celū:ꝛ vidē ſolū mūlia:nū-
ꝙ vellet eſſe alibi: nec comedē nec bibē.gd ſi
videret ſpiritualia .Unde Yſa.lx.Tunc vide-
bis ꝛ affluces:ꝛ mirabit ꝛ dilatabit coꝛ tuū.
Primꝰ oꝛdo eſt angeloꝝ.Secūdꝰ archāge-
loꝝ.Tertius principatuū.Quartꝰ poteſtatū.
Quintꝰ ꝟtutū.Sextꝰ eſt dñationū.Septimꝰ.
thꝛonoꝝ.Octauꝰ cherubinoꝝ.Nonꝰ ſeraphi
noꝝ.In pͥmo pͥncipalis angelus:ꝛ primꝰ ē ra
phael.de q̄ Tob.iiij.ꝛ ē ibi magna excellētia.
Scd̄s oꝛdo ē altioꝛ ꝛ pulchꝛioꝛ ꝛc̄. ꝛ ē primꝰ
Gabriel.de q̄ canit eccl̄ia.Que gabrielis ar-
chāgeli dict̄ credidiſti. Tertiꝰ ē pͥcipatuū al
tioꝛ ꝛ pulchꝛioꝛ pͥcedētibꝰ.ꝛ iſtiꝰ pͥmꝰ eſt Mi
chael.Dan̄.x.Ecce michael vnꝰ de pͥcipibꝰ
pͥmꝰ.Quartus ē poteſtatū altioꝛ ꝛ ꝓpingoꝛ.
Et ſic aſcēdēdo vſqꝫ ad oꝛdinē ſeraphinoꝝ:
ꝛ ꝙto ꝓpingoꝛes ſunt deo:tāto excellētioꝛes
ſūt.Sꝫ notitiā eoꝝ in idiuiduo hoꝝ oꝛdinum
nō hēmꝰ q2 notitiā eoꝝ noluit deꝰ in ſacra ſcri
ptura reuelare pp tātā dignitatē: altitudinē:
ꝛ ꝓpinqtatē ad deū. Iſte ē oꝛdo ꝑadiſi.ꝛ in
ſacra ſcriptura aliqn̄ vocat domꝰ.Sicut.n.in
palacio magno ſūt multe domꝰ: vna pulchꝛi
oꝛ alia.ſic eſt in caſtro celi.Un̄ In domo pͥris
mei māſiōes multe ſūt.Io.xiiij. Itē alibi pla
tee vocant.q2 ſic platee hn̄t magm̄ ſpaciuꝫ:ſic
ille māſiōes ſūt maxie. q2 minima ſtella q̄ eſt
in firmamēto eſt maioꝛ tota terra ſeptēplr.vt
dicūt aſtrologi.Multo gͦ maioꝛes ſūt platee
ꝑadiſi.vn̄ Platee ciuitatis.ſ.ꝑadiſi. auꝝ mū
dū tanqꝫ vitrū ꝑluciduꝫ.Apocal.xxi. Itē ali
qn̄ vocant tabernacula nobiliū exiſtētiū i ar-
mis.q̄ ſūt pulchꝛa ꝛc̄.ſic etiā ad hoc ꝓpoſitū
loqtur thēa.Cū defeceritis in via ꝛc̄.defeceri
tis de hac via ꝛc̄.Pꝫ thēa. Nō aūt exiſtio
ꝙ multi ibi ſūt recepti: ſꝫ ſm̄ dſtaꝫ quā ponit
Aug.in libꝛo de cura moꝛtuoꝝ agēda.Ibi di
cit ꝙ ſūt aliq.¶ Peruerſi ꝛ mali. ¶ Aliq bo
ni nō ꝑfecti. ¶ Aliq boni ꝛ ꝑfecti. Et de iſtis
vltimis loqt thēa.Cū defecerit.¶ Primi gͦ
ſūt mali ꝛ ꝑuerſi: q ducūt malā vitā.ſ.viūt ſꝫ
carnis iclinatiōes exiſtētes ſupbi.auari.inidi
ꝛc̄.moꝛiunt ipenitētes. tales cū maxio ipetu
ad iſernū deſcēdūt ſicut fulgur de celo cadit.
vn̄ Apocal.xviij.Suſtulit vnꝰ angelꝰ foꝛt̄ la
pidē q̄ſi molareꝫ magm̄:ꝛ miſit i mare dicēs.
Hoc ipetu mittet Babylō ciuitas illa maga
ꝛ vltra nō iuenietur. Interptat aūt babylon cō
fuſio hebꝛaice.ꝛ ſigt pctoꝛes nullū oꝛdinē ſer
uātes.ꝛ religioſos nec regulā nec cerimōias
ſudtes.ſed malū exēm̄ pbentes. Nō de qͦlibet
ſtatu nō tenētı oꝛdinē ſuū di.Babylon.i.cō-
fuſio.q2 ꝯfuſio ē ꝯtra oꝛdinē. iſti mittunt i ma
ri inferni ꝛc̄.De iſtis Iob.xxi. Ducūt in bo-
nis dies ſuos ꝛ in pūcto ad inferna deſcēdūt.
Nō in bonis.Diuites in exceſſibꝰ cibi: potus
ꝛ veſtiū.ꝛ ſic de alijs.Un̄ moꝛtuꝰ ē diues ꝛ ſe
pultꝰ eſt in iſerno.Lu.xvi. Et notādū ꝙ ſicut
in pomo ſūt domicilia vbi ſunt grana.ſic i q̄t-
tuoꝛ ꝑtibꝰ terre ſunt q̄ttuoꝛ camere. Pͥa eſt
infernus ꝑuerſoꝝ.Scd̄a eſt lymbus puerorū.
Tertia eſt locus purgādoꝝ.Quarta eſt lym-
bus patrū.Et ille dicit ſinus abꝛahe: in q̄ mō
nullus intrat. Nō de lymbo pueroꝝ quō ē lo
cus ꝓ pueris cū oꝛiginali decedētibꝰ. ꝛ in in
ferno ſepeliunt illi ꝑuerſi.Sꝫ dī in ſymbolo.
deſcēdit ad iſerna.q2 ſicut in celo ſūt nouē oꝛ
dines angeloꝝ.vt dictū eſt.ſic in inferno ſunt
nouē carceres.Nā in pͥncipio mūdi qn̄ deus
creauit celū ꝛ terrā. i celo ſimul creauit nouē
oꝛdines angeloꝝ.De hͦ vide ſctm̄ Tho.pͥma
pte.q.lxi.ar.iij.ꝛ.iiij. Nō de ſupioꝛi oꝛdie erat
lucifer.De hoc vide ſctm̄ Tho. pͥma pte.q.
lxiij.ar.vij.q videns oēs creaturas iferioꝛes ſe
ſupbiuit:volēs eqparari deo.O dicit: ꝛ dixit
deꝰ. Nō hitabit in medio domꝰ mee q facit ſu
pbiā.q loqt iniqua ꝛc̄.vt dī i ps.c.Tūc factuꝫ
eſt pͥliū magm̄ in celo:ꝛ ceciderūt ſicut fulgur.
Un̄ videbā ſathanā tanqꝫ fulgur de celo ca-
dētē.Lu.x.Et q erat altioꝛ an̄ caſū in celo: ſa
ctus eſt inferioꝛ poſt ipꝫ in iſerno. Exēplū de
lācea:in cuius cacumine eēt vna groſſa plum
bata.ꝛ ꝯſequēter alie octo in eadē deſcēden
do:ſemꝑ groſſioꝛ in deſcēſu eēt pͥoꝛ.ſic in ca
ſu angeloꝝ. Nō q2 ꝙto gradus altioꝛ tāto ca
ſus grauioꝛ.Et ſm̄ ꝙ deſcēderūt ꝛ reliquerūt
nouē oꝛdines angeloꝝ in celo:ita cōſtituerūt
nouē carceres in iſerno.De qbꝰ loquit Iob
Ducūt in bōis dies ſuos.ꝛ i pūcto ad iſerna
deſcēdūt.ſ.ad carceres inferni ſm̄ eoꝝ deme
rita.Unde.Quomodo cecidiſti lucifer,q ma
ne oꝛiebaris. Coꝛruiſti i t̄rā q vulnerabas gē-
tes.Qui dicebas i coꝛde tuo In celū cōſcēdā
ſupꝛa aſtra dei exaltabo ſoliū meū:ſedebo in
mōte teſtamēti i lateribꝰ aqlōis. Aſcēdā ſuꝑ
altitudinē nubiū.ſimilis ero altiſſimo. Uerū
tamē ad iſernū detraheris:i ꝓfūdū laci.Qui
te viderēt ad te iclinabūt adqꝫ ꝓſpiciēt. Yſa.
xiiij .Nota.Qui te viderit.ſ.ꝑ pctm̄ ad te icli
nabit.ſ.ꝛ ad tuos. Uult̄ ſcire q ſūt i pͥmo car-
cere:q eſt deputatus ꝓ his q fuerūt de oꝛdine
āgeloꝝ hoīes voluptuoſi viuētes ſm̄ deſide
ria carnis ſine pñitētia Luce.xiij. Niſi pñitē-
tiā egeritis oēs ſil ꝑibitis. In ſcd̄o carcere de
ſcēdūt indeuoti:pͥus religioſi ꝛc̄.De qbꝰ dī

cit. Populus hic labijs me honoꝛat. coꝛ aūt
coꝝ lōge ē a me ꝛc̄. Yſa.xxix.ꝛ Mat.xv. In
tercio carcē ſꝑ deſcēdēdo q ē deputatꝰ ꝓ his
q fuerūt de oꝛdie pͥncipatuū ſūt icōpatiētes ꝛ
imiſericoꝛdes. In q̄rto in q̄ ſūt q fuerūt de oꝛ
dine poteſtatū: ſūt ipatiētes. In qnto in quo
ſūt q fuerūt de oꝛdine ꝟtutū ſūt diſcoꝛdes. ini
di qui nunꝙ hn̄t pacē.nec in ꝯſcia.nec cū ꝓ-
ximo.ꝛ illi qui nolūt ꝑcere ꝛc.ſꝫ vīdictā q̄rūt.
In ſexto in quo ſūt q fuerūt de oꝛdine dñanti
uꝫ ſunt tyrāni magnates:q obtinēt dñatiōes
tyrānice ſine iure: ꝛ poſt nō faciūt iuſtitiā:ſed
ꝯſumūt paupeꝝ bona ꝛ deuoꝛāt paupes. In
ſeptimo in quo ſūt q fuerūt de oꝛdine thꝛono
rū deſcēdūt plati ꝛ pſidētes qui vſurpāt bn̄fi
cia eccl̄iaſtica poſſidētes ea ꝑ ſymoniam ſine
pura canonica electiōe vel ꝓuiſiōe ꝛ ꝓuiden
tia pape.q2 nō itrant ꝑ oſtiū. Io.x.vēdūt ſa-
cramēta:nō curāt de aiabus:ſꝫ tm̄ de denari-
is.In octauo carcē in q̄ ſūt qui fuerūt de oꝛdi
ne cherubinoꝝ:deſcēdūt dubitātes i fide.vo
lētes arguēdo ꝓbare articulos.vn̄ cadunt in
varios erroꝛes ꝛ falſas opiniōes.ꝛ tales ſunt
fatui.velut q vellet cū igne cādele ꝓbare flo-
renos an ſint de puro auro q̄s dꝫ reponere in
burſa tanꝙ ꝓbatos.Sic de articulis fidei ꝓ-
batis in tot foꝛnellis doctoꝝ ꝛc. Iō tenē eos
debemus in burſa ꝯſcie tanqꝫ veros. In vltio
carcere i iſerno vbi ſūt qui fuerūt de ſupꝛemo
oꝛdine.ſ.ſeraphinoꝝ deſcēdūt blaſphemi.ta-
xillatoꝛes ꝛc.quos lucifer terret. Remediuꝫ
ſiqs queꝙ pͥdictoꝝ carceꝝ icurriſſet demeri-
toꝛie:pōt ꝑ tria opa euadē.ſ.ꝑ coꝛdis ꝯtritio
nē.oꝛis ꝯfeſſionē.ꝛ opis ſatiſfactionem.Ecce
ꝟa pnīa que ducit ad celū. Pniam agite ꝛc.
Mat.iiij.ſ.vt cū defeceritis ꝛc.¶ Scd̄a ꝯdi
tio moꝛtuoꝝ ē ꝙ moꝛtuoꝝ qdā boni ſūt ꝛ nō
ꝑfecti.q2 multa pctā fecerūt ꝛ penituerūt: tm̄
nō ꝯdigne fecerūt. vt Maria magdalena q̄
ꝯdigne ꝛ plene ſatiſfecit tn̄ eſt regula theolo
gie:ꝙ ꝯtritio ꝙtūcūqꝫ ꝑua ſit:ſufficit ad dele
ctionē culpe.ꝛ tales ſuſcipiūt pniam a ꝯfeſſo
re quā dꝫ dare ꝑuā vt poſſint facē. alr̄ eēt pi-
culū.q2 ſi daret grādis pnīa: foꝛte nō facerēt
eā.Et iſti nō ſūt mali ꝑuerſi:ſꝫ boni mediocri
ter.ꝛ tales vadūt:nō ad iſernū ſꝫ ad purgato
riū.vbi cū fuerit purgati vadūt ad ꝑadiſuꝫ. ꝛ
de hoc ſūt ſecuri.Et qs poꝛtat aiaꝫ. Dicūt ali
q ꝙ dyabolus.non eſt veꝝ:ſꝫ angelus. Et dat
exēplū ſctūs Tho.in q̄rto ſniaꝝ de duobꝰ bel
lātibus.Finito bello victoꝛ ducit victū.ꝛ non
ecōuerſo.ij.Pe.ij.A quo qs ſupatus ē: huiꝰ
ꝛ ſeruꝰ eſt. Mō iſte mūdus nō eſt niſi vnꝰ cā-
pus in quo militamus ꝯtra dyabolū mūdū:ꝛ
carnē.Un̄ militia eſt vita hoīs ſup terrā. Iob
vij. Iō qn̄ bellū eſt finitū: ꝛ hō hꝫ victoꝛia pe
nitēdo.qn̄ aīa exit a coꝛpe:tunc dyabolus vi-
ctus fugit:ꝛ angelus bonus capit eā ꝛ pn̄tat
eā xp̄o qui eū iterrogat:lꝫ ſciat. Dn̄s interro
gat iuſtū ꝛ ipiū:inqt pſalmiſta:tūc xp̄s mittet
eā ad purgatoꝛiū ꝓ ꝯdigna penitētia. Iuſtus
dn̄s ꝛ iuſtitias dilexit:equitateꝫ ꝛc.Et poꝛtat
ab angelo nō a dyabolo. q2 victus eſt dyabo-
lus.ꝛ angelus bonus cuſtodit eā:ꝛ ꝯſolat di
cēdo ei ꝙ hēat penitētiā: ꝛ ꝙ ſuffragio ami-
coꝝ liberabit ꝛc. Un̄ angelis ſuis mandauit
de te vt cuſtodiāt te ꝛc. In manibꝰ poꝛtabūt
te ps.xc.ꝛ ſic ꝯſolādo poꝛtat eā dicēdo.O ſā
cta aīa habeas patiētiā:ꝛ ego veniā ꝛ poꝛta-
bo te ad ꝑadiſuꝫ.Et ibi hoc eſt in purgatoꝛio
purificat ſicut auꝝ ꝛ argētū. Auctas. In igne
ꝓbat auꝝ ꝛ argētū. hoīes ꝟo receptibiles in
camino humiliatiōis. Eccl̄i.ij. In igne.ſ.pur
gatoꝛij.aurū.ſ.charitatiui. q2 aurū eſt pͥcioſiꝰ
metallo.ſic iter ꝟtutes eſt maioꝛ charitas.ꝓ-
ma ad Coꝝ.xiij.ꝛ argentū.ſ. fideles in nullo
articulo dubitātes. Et ſicut aurifaber nō itro
mittit ferrū nec plūbū in ſua foꝛnace.ſic i pur
gatoꝛio nō itrabit ferꝝ dure obſtinatiōis:nec
plūbū hominū ipenitētiū:ſꝫ auꝝ charitatis:ꝛ
argētū fidelitat̄. Nota receptibiles actiue et
paſſiue.ſ.apti nati ad recipiēdū gl̄iam actiue
vl̄ purgatiōeꝫ paſſiue.q2 ipenitētes n̄ ſūt apti
nati recipē:nec purgationē:nec gl̄iaꝫ. ꝛ cōple
ta pnīa euolāt ad gloꝛiā ꝑ gr̄am quā fecit eis
deus. Un̄.Gr̄a dei vita eterna. Romāo.vi.
Ibi eſt gr̄a ablatiui caſus.i.ꝑ gr̄aꝫ gratū faci
entē.q2 ex illa gr̄a quā dedit ꝛ facit deus eis
in purgatoꝛio grati efficiunt: ꝛ ꝑ ꝯſequēs va
dūt ad gl̄iaꝫ. Un̄. Prouerb.xi. Mulier gra
cioſa.i.aīa grat̄ facta iueniet gl̄iā. Itē recepti
biles.i.apti nati recipē ſuffragia eccl̄ie:parē-
tū:vel amicoꝝ. Aie ꝟo dānatoꝝ nō ſunt capa
ces.Exēplū de mēbꝛo abſciſo.q2 lꝫ hō come-
dat vel bibat:illud mēbꝛū nō recipit commo
dū.ſic tota xp̄ianitas nō eſt niſi vnū coꝛpꝰ. et
hꝫ plura mēbꝛa coꝛpis:quodlibꝫ hꝫ ſuū offi
diſtinctū.vt caput nō facit niſi comedē ꝛ bibē
regit tn̄ alia mēbꝛa.Sic i xp̄ianitate caput ſūt
dn̄i tꝑales q debēt regē.oculi ſūt plati eccl̄ie.
Sicut i vno coꝛpe multa ſunt mēbꝛa. oīa aūt
mēbꝛa nō eūdē actū hn̄t.ita multi vnū coꝛpꝰ
ſumꝰ in xp̄o.ad Ro.xij. Illi q ſunt i iferno ſūt
mēbꝛa xp̄i:ſꝫ q2 abſciſa ſunt nō recipiūt cōmo
dū ab illis mēbꝛis ꝯiūctis.Exēpluꝫ de illo q
tibiā hꝫ fractā ꝛ abſciſā: ſi comedat vel bibat

nihil ꝓdeſt tibi.ſic de dānat abſciſis. Unde
mortuo hoie ipio:nulla erit vltra ſpes. Pro-
verb.xi. Impio q nō hȝ pietatē de ſe peniten
do ⁊c̄. Cōtra illos q dicūt ꝙ bona eis ꝓſunt
minuēdo coꝝ penā.h°nō pōt cē veꝝ.qꝛ tātuȝ
diminui poſſz ꝙ nullā penā hꝫent.⁊ ſic ſalua
rent:qꝺ eſt falſuȝ. Un̄ eccl'ia cātat. In inferno
nulla eſt redēptio. Quid g° oramꝰ ꝓ dānatis
neſciētes. Ecce qd dic̄ xp̄s. Si ibi fuerit filiꝰ
pacis:regeſcet ⁊ ſup eū pax veſtra. ſinaūt ad
vos reuertet. Lu.x. Iō q vult dicē miſſas no
lite eas vēdē ꝓ p̄cio. qꝛ eſſet vt iudas q.xxx.
denarijs vēdidit xp̄m dicēs. Quid vultis mi
hi dare ⁊ ego eū vobis tradaȝ. Et q facitis le-
gē debetis eligere bonū ſacerdotē. qꝛ vt dicit
Greg. Cū is q diſplicet ⁊ ad itercedēdū mit
tit.irati aius ad deteriora ꝓuocat. Sācta g°
⁊ ſalubris eſt cogitatio ꝓ defūctis exorare vt
a peccatꝭ ſoluant.ij. Mat.xij. De illo aūt qui
recipit elemoſynā:⁊ ſi bonus vel malus ē: ne
ſciat.hō dȝ p̄ſumē ꝙ ſit bonꝰ ⁊c̄. ¶ Tertio ali
qui nō deficiūt ex hac vita vt boni ⁊ ꝑfecti. ⁊
iſti ſunt q lȝ multa pctā cōmiſerūt: tn̄ habue-
rūt tātā cōtritionē ꝙ eſt ſufficiēs ad remiſſio
nē pene ⁊ culpe.⁊ fecerūt pniam nō ſolū illaȝ
cōfeſſoris:ſȝ etiā nocte ſurgebāt:orabāt:vigi-
labāt:audiuerūt miſſaȝ: ſermones ⁊c̄. Ita ꝙ
bona que fecerūt ſūt maiora q̄ȝ mala. Tales
cui ſtati euolāt cū ſocietate magna angeloꝝ.
Hic practice ꝙ qn̄ corpus morit angelus eſt
pn̄s ⁊ tūc in momēto aſcēdit celū:⁊ xp̄o ⁊ vir
gini marie annūciat gaudiū qꝺ hn̄t de tali q
bn̄ vixit. Xp̄s tn̄ ⁊ v̄go btiſſima bn̄ ſciunt: ſed
xp̄s tn̄ vult iterrogare. Et tūc angelus. Dn̄e
ecce aia talis eſt iu pūcto mortꝭ:bn̄ vixit. fecit
pniam ⁊c̄. Qualis laus laudari an̄ deū ꝑ os
angeli. Auctas. Si fuerit pro eo angelus lo-
quēs vnꝰ de milibꝰ vt annūciet hois equitatē
miſerebit eiꝰ ⁊ dicet. Libera eū ne deſcendat
in corruptionē. Iob.xxxiij. Et mittit deꝰ ange
lū ſuū:nō vnū ſȝ multos vt fugēt demones ꝓ
ſentes. Tūc aia exit tota lucida pulcherrima
ſȝ v̄ecūda ſiue morigerata. ſicut ſpōſa q̄ eſſet
ſimplicis ſtatꝰ:imo ſi eēt ſpōſa regis pulcher
rima ⁊ bn̄ ornata:tn̄ ꝓpt aſpectū ducū ⁊ pn̄-
cipū eſt v̄ecūda ⁊ cōpoſita. Sic de aia qn̄ re-
linqt turpē habitū corpis ⁊ iduit habitū glo
rie ⁊ portat ab angelis. Un̄ Luc.xvi. Factuȝ
eſt vt moreret mēdicus: ⁊ portaret ab ange-
lis in ſinu. Abrahe. Nota nō ab angelo:ſȝ ab
angelis. Et qn̄ itrat paradiſuȝ: ⁊ trāſit primo
ꝑ primū ordinē.ſ.angeloꝝ:⁊ ſi vixerit in peni
tētia:gaudēt angeli ⁊ ꝯgratulant ei.qꝛ in co-
rū ordine cū eis dȝ ſtare. Unde dico vobis.
Gaudiū eſt angelis dei ſup vno pctōre pniaȝ
agēte. Luce.xv. Et ſi cū pnia habuit magnaȝ
deuotiōeȝ:aſcēdit ad ſcōȝ ordinē angeloꝝ:⁊
ꝯgratulant ei.qꝛ dȝ ibi manē cū eis. Et ſi fue-
rit liberalr miſericors erga pauperes: aſcēdit ad
ttiū ordinē.ſ.p̄ncipatuū.⁊ ſic de alijs ordibꝰ.
¶ Dn̄ica.x.poſt feſtuȝ trinitat. Sermo p̄mꝰ.

Erat quotidie docēs in tē-
plo. Verbū hoc habet textualr. Lu
ce.xix. ⁊ officialiter in euāgelio ho
dierno. Sermo pn̄s erit de ſctō euāgelio hu-
ius dn̄ice cū adiutorio diuino habebimꝰ mul
tas bonas doctrinas ad correctionē pctōꝝ
⁊ iformationē v̄tutū:⁊ ꝯſolationē aiaꝝ. Sed
qꝛ nulla doctrina hȝ v̄tutē in ſaluationē ſine
gr̄a dei. Iō primo ſalutet v̄go Maria ⁊c̄. In
iſto ſmone cogitaui tenere modū edificatoꝝ
q p̄mo ponūt fundamētū firmū ⁊ forte:dein-
de edificāt cameras ad habitandū. Ita volo
facē. Primo ponā fundamētū forte firmius
celo ⁊ terra.qꝺ eſt v̄bū euāgelij.de quo apl's.
Celū ⁊ terra trāſibūt:v̄ba aūt mea non trāſi-
būt. Lu.xxi. Poſito iſto fundamēto edifica-
bo cameras ſpūaliū doctrinaꝝ ꝓ aiaꝝ habita
tiōe. Nō hiſtoriā euāgelij. Dicit btūs Lucas
q recitat euāgeliū hodiernū:ꝙ cū xp̄s appro-
pinquaret hierl'm vbi tūc fiebāt feſta magna
⁊ tripudia:vidēs Ieſus ciuitatē fleuit ſup il-
lā. Nō qꝛ cogitabat ⁊ ꝯſiderabat eiꝰ futuraȝ
deſtructionē:⁊ mala q̄ xp̄s ſciebat ei ventura
iō fleuit dicēs. Qꝛ ſi cognouiſſes.ſ.tribulatio
nes vēturas tibi:⁊ tu ſupple fleres ſicut ego.
Et mō letaris.⁊ cōputauit ſeptē mala vēture
ciuitati hierl'm di. Uenient dies in te.i.ꝯ te.qa
ſicut tūc abūdabāt ⁊ comedebāt ⁊c̄. ita vētu
rū erat tp̄s q̄ pre fame mr̄es cōederēt filios:⁊
obſtetrices lectuȝ in q̄ naſcunt filij ⁊ pueri: ⁊
biberēt vrinā. Itē fuit maxima mortalitas in
ter eos tp̄e. Tyti ⁊ Ueſpaſiani.q obſiderūt ci
uitatē intm̄ ꝙ Ioſephꝰ dicit ꝙ nō poterāt ſe-
pelire corpa:ſȝ ꝓiecerūt de muro in foſſatū ⁊
intm̄ repleuerūt foſſatū ꝙ aſcēdebat ad eq̄li-
tatē muri. Ecce q̄re dic̄ xp̄s. Uenient dies i te
i.ꝯ te. Scōo circūdabūt te inimici tui vallo.
hoc fuit in obſidiōe cōpletū qn̄ Tytus ⁊ Ue-
ſpaſianꝰ fecerūt ex̄ in circuitu hierl'm foſſatuȝ
⁊ murū ne aliqs iudeus poſſet fugere ⁊ eua-
dere. Tertio circūdabūt te.ſupple inimici tui
tot gētes erāt ꝙ circuibāt ⁊ circūdabāt ciui-
tatē. Quarto ⁊ coanguſtabūt te vndiq̄ bellā
do baliſtis:bōbardis ⁊c̄. Quito ad terraȝ ꝓ-

ſternēt te.ſ.murū.tēplū.domꝰ.⁊ turres. Sex
to ⁊ filios tuos q in te ſūt.ſupple ꝓſternēt oc
cidēdo duplici rōne. Pria ex morte xp̄i. Se-
cūda qꝛ iudei ex auariā biberūt auꝝ vt ipȝ cō-
ſeruarēt. qꝺ ſciētes romani occidebāt eos vt
hērent auꝝ. Paupes iudei q nō hēbāt aurū
vēdebātur trigita ꝓ vno denario.ſicut ipi vē
diderūt xp̄m. Ieſum ꝓ.xxx.denarijs. Septio
qꝛ nō relinquēt iu te lapidē ſup lapidē. Et nō
ne p̄us dixit ꝓſternēt te. Rn̄deo ꝙ ſic. Qua-
re ergo dicit nō relinquēt ⁊c̄. Solutio: qꝛ plꝰ
vult dicē.qꝛ nō ſolū diruerūt domos ⁊c̄.ſȝ eti
am fundamēta:duplici rōne. Pŕio qꝛ iudei i
fundamētis abſconderāt auꝝ. iō romani ⁊c̄.
Scōa vt nūq̄ ciuitas reedificaretur. qꝛ dicit
Grego.ꝙ iſta ciuitas hierl'm: q mō eſt nō eſt
in illo loco vbi erat alia. qꝛ tūc ſepulchrū xp̄i
erat ex̄ ciuitatē:⁊ mō eſt in medio ciuitatꝭ. Ec
ce ſeptē mala ventura hierl'm ꝑꝑ que xp̄s fle-
uit. Et aſſignauit rōnē dicēs eo.i.ꝑꝑ hoc quia
nō cognouiſti tp̄s viſitationis tue.ſ.illius qn̄
deꝰ p̄r miſit filiū ſuū incarnatū ad p̄dicādū et
redimēdū genus humanū. Et ſic flendo itra-
uit hieruſalē ⁊ tēplū in quo inuenit mercato
res emētes ⁊ vendētes. Dicit Ioānes euāge
liſta ꝙ fecit flagellū de funiculis ⁊ īcepit per-
cutere illos ⁊ eijcere de tēplo:dicēs.foras tra
ditoꝛ.qꝛ dicit ſacra ſcriptura : ꝙ domꝰ dei eſt
domus orōnis. vos aūt feciſtis illā ſpeluncaȝ
latronū. Quare illi ecōuerſo non ꝑcuſſerunt
eū ⁊c̄. Solutio qꝛ dicit Ieronymꝰ ꝙ de facie
xp̄i ꝓcedebāt qdam radij ſplēdoris.iō iſti ter
riti fugiebāt. Poſt hoc predicauit in tēplo.
Hoc dicit thema. Erat quotidie in tēplo do
cēs.p̄dicando qd debebant credere ⁊ facere.
Predicabat de gaudijs ꝑadiſi vt illa appete
rēt.de penis iferni:vt illas timerent.de bonis
mūdi vt illa deſpicerēt. Ecce fundamētū po-
ſitū. De quo apl'us. Fundamētū aliud nemo
pōt ponere p̄ter id qꝺ poſitū eſt qꝺ eſt xp̄s ie
ſus. Gloſa.i.fides ieſu xp̄i.ad Coꝛ.iij. Nō ſu
ꝑ hoc fundamento volo edificare tres came-
ras ꝓ animaꝝ noſtrarū habitatione. Prima
erit in principio. Scōa in medio. Tertia in fi
ne. ⁋ Prima dicit humana cōpaſſio. ⁋ Se-
cunda diuina cognitio. ⁋ Tertia pn̄a corre-
ctio. De tertia loqtur thema. Erat quotidie
⁊c̄. ¶ Prima ergo dicit humana cōpaſſio q̄
oñditur de xp̄o. qꝛ nāle eſt homini habere cō
paſſionē de ꝓximo. q̄tūcūq̄ tu ſis diues: qn̄
tu vides pauperē:habes de eo cōpaſſionē.qꝛ
naturale eſt.alias denegares. Itē ſi tu hō es
ſatiatus cōpateris eſuriēti.ſi es idutus:nudo
⁊c̄.niſi ſis dyabolice ꝯditiōis. Si tu es ſanus
habes cōpatientiā qn̄ vides ꝓximū infirmū.
Si tu habes ꝓſperitatē cōpateris ꝓximo in
firmo tribulato.qꝛ iſta cōpaſſio nālr venit.
De iſta cōpaſſione dicit Iob de ſe. Ab īfantia
mea creauit mecū miſeratio: ⁊ de vtero mr̄is
mee egreſſa eſt mecū. Iob.xxxi. Ecce ꝙ natu
raliter venit cōpaſſio.⁊ qꝛ xp̄s de v̄gie maria
aſſumpſit humanitatē verā:etiā aſſumpſit hu
manā cōpaſſionē que oñdit in principio euā
gelij hodierni:cū dicit. Cū appropinq̄ret ie-
ſus hieruſalē vidēs ciuitateȝ fleuit ſup illam.
Moraliter habemus hic q̄ttuor doctrinas.⁊
ſic camera erit quadrangularia. Prima eſt
de iuſtitia fienda. Secunda eſt de elemoſyna
exhibenda. Tertia eſt de penitentia agenda.
Quarta de cōfidentia in xp̄m habenda. Pri
ma tangit dn̄os apoſtoloꝝ ⁊ iudices. ſecūda
tāgit diuites.tertia peccatores. quarta tāgit
penitētes. Prima ergo doctrina tangit do-
minos ⁊ iudices qualiter debēt facere iuſtiti
am. Nā ſi iudex cōdēnat aliquē debȝ fieri cū
fletu ⁊ cōpaſſiōe.xp̄s vt iudex ⁊ dn̄s viuorū ⁊
mortuorū. Act.x.dederat iuſtā ſentētiā ꝙ il-
la grandia mala venirēt ciuitati hierl'ȝ:tamē
ex alia parte ei cōpatiēdo flebat.vnde ſi tunc
apoſtoli interrogaſſent eū dicēdo. Dn̄e ⁊ q̄-
re fletis ſic. Rn̄diſſet. Ex malis ⁊ tribulatiōi-
bus ciuitati venturis. Dn̄e:⁊ qs condēnabit
eā niſi vos. Uos eni vultis ꝙ ita fiat . ⁊ iuſte.
Rn̄diſſet xp̄s. verū eſt:ſed tamē fleo ex com-
paſſione.ad oſtendendū iudicibus : aſſeſſori-
bus:⁊ dn̄is:ꝙ qn̄ habebūt aliqueȝ cōdēnare
cōpatiant ei flentes ex cōpaſſione. Talis ē bn̄
dictus.qn̄ dic̄. Dn̄e leges vr̄e ⁊ ordiatōes co
gūt me vt faciā iuſtitiā:ſȝ dn̄e ex alia ꝑte cōpa
tior imagini vr̄e. O miſer iſte ſuſpendit.qꝛ fe
cit vnū homicidiū:vel ꝓditioneȝ domino. Et
ego dn̄s:vel iudex:vel aſſeſſor : vel ꝓcurator
ſeu accuſator:tot homicidia feci ſecrete. qa ſi
fuiſſet ſcitū:ſicut de iſto fuiſſem iam cōbuſtus
vel occiſus. Tot ꝓditiones feci dn̄o noſtro ie
ſu xp̄o cui ꝓmiſit fidē in baptiſmo:q̄ nō obſtā
te:tn̄ magiſ feci volūtatē dyaboli. Itē ſi ſuſpē
ditur vel cōdēnat latro ⁊c̄. bonꝰ iudex ei cō-
patiat:dicendo. Et ego miſer q ex rapina vel
vſura:vel ex furto ſecreto:vel ex retentione ſa
larij ſeruoꝝ vel decimarū:vel de mortuis:ma
le emendo vel vendēdo.tāta furatus ſuȝ:for-
taſſis magis merui mortē. O dn̄e magnꝰ la-
tro ꝯdēnat minorē. O dn̄e parcatꝭ mihi. Idē
ſi cōdēnatur ex adulterio vel ex defloratione
vel raptu ſiue inceſtu. Ecce quare chr̄s fleuit

pãdo doctrinã iudicib⁹. Iſtã doctrinã oñde-
bat xp̄s iudeis. vt legit Io.viij. de q̄dã mulie
re iuuẽcula in adulterio iuẽta. q2 dyabolus q
facit peccare ducit pctm̄ ad lucẽ: q̄ ducta fuit
p iudices ad xp̄z: q̄ ſm dei legẽ meruit mortẽ
Qui dixerũt xp̄o. qd eẽt fiẽdũ. Videẽs xp̄s ꝙ
nõ habebãt cõpaſſionẽ: ſz cũ tumultu res age
bat ꝯ eã. dixit. Qui ſine pctõ eſt vr̃m prim⁹ in
ipſam lapidẽ mittat. Io.viij. Et iclinauit ſe te
ſus ſcribẽs in terrã. Dicũt doctores ꝙ in illa
ſcriptura oẽs videbãt ſua grauiſſima pctã: in
q̄ oñdit iudicib⁹ ꝙ qñ ꝯdẽnãt alios recorden
tur de peccatꝭ ſuis ⁊ cõpatiant ſniato. Iſtã do
ctrinã ſuauit magn⁹ rex. ſ. Iob qui fuit rex. vt
pz. xix. vbi dĩ. Spoliauit me glĩa mea ⁊ abſtu
lit coronã de capite meo. Flebã quõdã ſuper
eo q affiictus erat: ⁊ cõpatiebaꝛ aĩa mea pau
peri. Iob. xxx. Scd̃a doctrina ẽ de elemoſyna
exhibẽda. Iſta tãgit diuites. q2 elemoſyna eti
am cũ cõpaſſiõe exhibẽda ẽ. Nã xp̄s veniens
hierl̃z exhibiturus elemoſynas doctrinarũ et
operꝝ miẽ tã ſpũaliũ q̃z corpaliũ: curando iñr
mos. nã maior mĩa fit ceco ſibi dãdo viſuz q̃z
vnũ florenũ. ⁊ ſic de alijs. pri⁹ fuit mot⁹ cõpaſ
ſiõe. Q2 videẽs ciuitatẽ fleuit ⁊c. dãſ doctrinã
diuitib⁹: ꝙ p° debẽt facẽ elemoſynã paupi de
corde cõpatiẽdo q̃z de burſa cõpatiendo ſue
paupertati ⁊ neceſſitati. Ecce ſcd̃a rõ q̄re xp̄ſ fle
uit cogitãdo q̄t paupes erãt hierl̃z de bõa vi
ta. de ſctitate. de deuotiõe: q̄t paupes de ſani-
tate. viſu. v̄bo. auditu ⁊c. Plus valet denari
us dat⁹ iſto mõ: q̃z floren⁹ alr̃ dat⁹ de burſa et
nõ de corde. Nõ modũ faciẽdi quẽ oñdebat
mr̃ mgr̃i. Vincẽtij filijs ſuis ⁊c. Iõ dic̃ ſcptu-
ra. Eſtote cõpatiẽtes. Ecce quõ icipit a corde
fr̃nitatꝭ amatores. miſicordes. modeſti. humi
les. I. Pe. iij. Tertia doctria eſt de pnia agen
da. Iſta tãgit pctõres q cũ fletib⁹ debẽt ꝯfite
ri pctã ſua. Hoc oñdit q2 cuz nunq̃z legamus
xp̄m riſiſſe: tñ legim⁹ xp̄m multotiẽs fleuiſſe.
Iõ veniẽs hierl̃z. ⁊ ad tẽplũ fleuit vt oñderet
tibi pctõri qñ venis ad eccliaz ad ꝯfitendũ ꝙ
plores dicendo. O miſ q̄t mala feci. ego feci
h° ⁊ h° ⁊c. Sũt mſti miſi vtriuſq̃z ſex⁹ gaudẽ-
do veniũt ad ꝯfeſſorẽ dicẽdo. Doceat me qd
feci. ego oblit⁹ ſum nõ recordor de aliq̄ pctõ.
Sz ſi ꝯfeſſor eẽt auiſat⁹. ⁊ tali dicẽt. Quid di-
cit mihi de vicina vr̃a. Talis dicẽt oĩa pctã il
li⁹ nõ ſolũ mortalia: ſz etiaz venialia: ⁊ de ſuis
nõ recordaꝛ. h° nõ dz dici: cõfeſſio. nec pnia: ſz
truffa. q2 plorãdo debẽt dici pctã. Rõ nõ eſt
aliqs puer q ſi cadit i luto: qñ videt ſe turpa-
tũ qn ploret. ⁊ plorãdo vẽit ad mr̃ez. ⁊ tu mi

ſer q̄tiẽs cecidiſti i luto luxurie ⁊ corruptiõuz
Iõ debes plorare ⁊ plorãdo venire ad mr̃em
ſ. eccliaz ad ꝯfitẽdũ. Iõ xp̄s. Vti q nũc fletis
ſ. ꝯfitẽdo pctã. q2 ridebit i gl̃iam. Veritñ: ve
vob q nũc ridet. q2 flebit. Lu. vi. Quarta do
ctria ẽ de ꝯfidẽtia in xp̄m habẽda. ⁊ iſta tan-
git penitẽtes q iã ſũt ex̄ pctã: qb⁹ oñdit xp̄us
ꝙ dz ꝯfidẽ de eo qñ fleuit. Qñ iudex ẽ durus
⁊ auſter⁹ nõ hꝛ ꝯfidẽtia de eo. ſz qñ ẽ benign⁹
dulcis cõpatiẽs. vt pr̃ filijs ꝯfitẽdũ eſt eo: ⁊ ñ
deſperãdũ. Iõ apl̃us. Nõ hẽm⁹ põtificẽ q nõ
poſſit cõpati ifirmitatib⁹ nr̃is. tẽptatũ antẽ p
oĩa p ſilitudine abſq̃z pctõ. Adeam⁹ g° cũ fi-
ducia thronũ gr̃e ei⁹: vt miaz ꝯſeq̄mur: ⁊ gra
tiã iueniam⁹ i auxilio oportũo. Heb. iiij. Nõ.
Adeam⁹ q2 multũ diſtãs a d̃o. Quot peccata
mortalia hẽs: tñ p q̄ttuor paſſ⁹ potes ad xp̄z
accedẽ. Prio p ꝯtritionẽ. Scd̃o ꝓpoſiti emẽ
datiõe. Tertio ꝯfeſſiõe. Quarto pniẽ accepti
one. Iõ dicit. Adeam⁹. ſ. iſtis q̄ttuor paſſibus
cũ fiducia ⁊c. Ecce p° camera q̄drangularis
edificata: qeſcatꝭ i ea. ¶ Scd̃a camera dĩ diui
nalis cognitio. Propue ꝓpriũ ẽ deo ⁊ nulli
alteri cognoſcẽ illa que ſũt totalr̃ futura. No
tãter dico totalr̃. q2 aliqua ſunt futura nõ to-
taliꝛ: ſz pticulariter: q2 lz ſint futura: tñ in ſuis
cauſis iã ſunt pñia. Iõ aſtrolog⁹ cognoſcit ꝙ
hyems erit pluuioſa. q2 cognoſcit i cauſis. ſic
medicus cognoſcit mortẽ ifirmi ꝓpinquã. q2
cã cognoſcit p cauſas. Sz illa q̄ ſunt futura ⁊
nullã hñt cãm nãlẽ pñtẽ niſi ſolũ volũtatẽ di
uinã nõ ſciunꝛ niſi a deo ⁊ cui ipſe voluerit re
uelare. Iõ Iſa. Annũciate que vẽtura ſũt in
futurꝝ. ⁊ ſciemus q2 dij eſtis vos. Iſa. xli. Mõ
certũ ẽ ꝙ ille ſeptẽ tribulatiões q̄s xp̄s dixit
vẽturas ciuitati hierl̃m: nõ hẽbãt aliquã cau
ſaz nãlẽ: nec in celo nec in elemẽtis: ſz erãt to
talr̃ future. in quo oñdiꝛ diua cognitio in xp̄o
q p̄dictas tribulatiões futuras cognoſcendo
⁊ reuelãdo ⁊ manifeſtãdo dixit. Veniẽt dies
i te ⁊c. Myſtice oĩa iſta ſeptẽ mala i fine ho-
mis ipenitentꝭ ſũt vẽtura. Pᵐ veniẽt dies i te
i. ꝯ te. ſ. i ſenectute. qñ hõ ẽ iuuenis. oĩa ſunt p
eo. ſz qñ ẽ ſenex ſũt ꝯ eũ. Oculi i ſenectute ſũt
ꝯ eũ. q2 nõ videt. aures q2 nõ audit. dẽtes. gu
ſtus. caput. ⁊ brachia tremũt. ſtõach⁹ dolet: di
es ẽ ꝯ eũ. q2 nõ põt laborare nox q2 non põt
dormire. Sz dices. Eſt ne h aliqd̃ remediuz.
Solutio. Nõ: niſi illud qd̃ dic̃ ſcptura. Me-
mẽto creatoris tui i dieb⁹ iuuẽtutꝭ tue. Et de-
clarat. Anq̃z veniat dies afflictiõis. ſ. ſenect⁹
⁊ appropinquẽt anni de qb⁹ dicas: non mihi
placẽt. Eccl̃s. xij. Poteſtis h notare magnũ

ſtulticiã q̄ ẽ i iuuenib⁹ mũdi dicẽtib⁹. Vadat
ille ſenex ad ecclĩam. q2 qñ ero ſenex faciã pe
nitẽtiã. O mag̃ ſtulticia. Tũc vis agẽ pniam
qñ nõ poteris. Talib⁹ accidit: vt illi hoĩ q hẽ-
bat duo aĩalia. vnũ bonũ ⁊ forte: aliud debile ⁊
exhauſtũ. ⁊ volebat ꝙ debile portaret magna
onera. ⁊ forte icedẽt ſine onẽ ⁊c̃. Iumẽtũ bo-
nũ ⁊ forte ẽ corp⁹ iuuenis debile ⁊ exhauſtuz
corp⁹ ſenis: qd̃ nõ põt portare onera. ⁊ vos di
citꝭ ꝙ ſibi iponetꝭ on⁹. Dicit religioſ⁹. qñ ero
ſenex ſuabo regulã. Idez de clerico: layco: ⁊
muliẽ. Scd̃z malũ tãgit cũ dic̃. circũdabũt te
inimici tui vallo. Hi ſũt dolores mortꝭ. Dolo
res inimici q circũdãt morientẽ. Qñ hõ ẽ ſan⁹
ſi patiꝛ i vno mẽbro valz i alijs: ſz i morte tãt⁹
ẽ dolor ꝙ i nullo valz. Verbigrã. Magn⁹ do
lor ẽ ſi abſcidaꝛ digitus. Rõ. q2 aĩa q̄ extẽdit
radices ſuas p oẽs ptẽs: hz dimittẽ illã ptẽ et
reſtrigẽ ſe. mõ cogitate i morte qñ aĩa ſe era-
dicat d̃ oib⁹ oſſib⁹: neruis: ⁊ pulpis. ſic̃ ſi p ali
quã potẽtiã arbor nucis euelleret radicit⁹. q̄-
lis dolor tũc dz eſſe in moriẽte. Iõ dicit ph̃s.
Oĩuz terribiliũ terribiliſſimũ ẽ mors. Ecce q̄
re dicit. Circũdabũt te inimici tui ⁊c. Iõ Dd̃
in p° morientis dic̃. Circũdederũt me dolores
mortꝭ ⁊c. ps. xvij. Tertiũ malũ tãgit ibi. circũ-
dabũt te. Ecce occurſus ⁊ obſeſſio demonũ in
morte ipenitẽtis. Qñ ẽ i extremis vltra dolo
res: veniũt ibi demões i circuitu. ⁊ q̄lr euadet
miſa aĩa. Nõ ſilitudinẽ de matha in q̄ eẽt p-
dix abſcõdita: ⁊ i circuitu eẽnt cẽtũ ⁊ mille ca
nes i aere ãt totidẽ falcões: ⁊ hoies cũ bacul
pcutiẽtes i matha: vbi ẽ miſa pdix. nõ põt re
manẽ: qd faciet. q2 ſi exit ſtati capieꝛ. Iſta ẽ d̃
aĩa. Cogita ꝙ corp⁹ ſit matha. aĩa vt pdix in
eadẽ abſcõdita. Canes i circuitu ſũt demões
q ſũt in t̃ra. Falcões ſũt demões q ſũt in aere
vt athomi i radio ſolis. Hoies pũgẽtes cum
baculis ſũt dolores pũgẽtes. vt aĩa exeat: nec
põt ibi remanẽ. Ecce miſa aĩa i q̄li pſſura ẽ in
morte. Vos nõ videtꝭ: ſz multi ſcti h° viderũt.
Iõ de ipenitẽte dic̃ ſcptura. Iuferu⁹ ſubt⁹ con
turbat⁹ ẽ. ſ. i morte tua: i occurſũ aduẽt⁹ tui ſu
ſcitauit tibi gygãtes. Iſa. xiiij. Quartũ malũ
oñdiꝛ ibi. ⁊ coanguſtabũt te vndiq̃z. Ecce di-
ſcretio ⁊ diffinitõ iudicij. Boni ãgeli ñ pmit
tũt ꝙ demões ducãt ſecũ aĩaz: q̄uſq̃z i iudicio
ſit data ſnĩa a xp̄o iudice. q̃tũcunq̃z ſit mala.
Iõ veniũt d̃mões aĩaz excuſãtes: dicẽdo: oĩa
pctã q̄ fec̃ ẽt ſecreta. Et xp̄s igt aĩe. Audis q̃-
ta aduerſũ te dicũt teſtĩonia. Et illa obmutuit
Et xp̄s ad ãgelũ bonũ igt. Quid dicis de ea.
Et angel⁹ ingt. Iſte fuit ita male cõditiõis ꝙ

noluit facẽ pniaz noluit vti medicinis vr̃is ꝯ
pctã. nolebat ꝯfiteri: nec cõicare ſemel in ãno
frangebat feſta. nolebat dimittẽ iniurias: nec
reſtituẽ ablata. Deĩde dicit xp̄s pr̃iarchis. Et
vos vultis eũ hr̃e i ſocietate. Rñdẽt. nõ dñe.
Nos ſum⁹ miſicordes: ⁊ iſte crudelis. Et vos
ꝓph̃e. Nõ dñe. Nos ſum⁹ d̃uoti: ⁊ iſte ideuo
tus. Et vos apl̃i. Qui rñdẽt ⁊ dicũt. abſit. nos
ſum⁹ charitatiui: ⁊ iſte ſine charitate. Et vos
martyres. Nõ dñe. Nos ſum⁹ patiẽtes: ⁊ iſte
ipatiẽs ⁊ vidicatiu⁹. Et vos ꝯfeſſores. Nõ do
mĩe. Nos fecim⁹ pniam ⁊ iſte fuit ipenitens.
Et vos v̄gies. Nõ dñe. Iſte fuit luxurioſus et
corrupt⁹. Ecce q̄lis ãguſtatio aĩe ex demonũ
accuſatiõe ⁊ ſctõꝝ ⁊ ãgeloꝝ refutatõe. Et põt
dicẽ hñ miſa aĩa. Anguſtie mihi ſunt vndiq̃z.
Dañ. xiij. Quītũ malũ tãgiꝛ ibi. ⁊ ad terrã ꝓ-
ſternẽt te. Ecce detruſio i iſernũ. q2 data ſnĩa a
xp̄o aĩa captiua recipiꝛ a dyabolis. Aĩa aũt e
ãgelus hñt oĩa mẽbra vt corp⁹: ſz ſũt ſpũalia
⁊ pſternũt eã ad terrã. De q̄ Iob. x. Terrã mi
ſerie ⁊ tenebrarꝝ vbi vmbra mortis: ⁊ null⁹ or
do: ſz ſempitern⁹ horror ihabitat ⁊c̃. Sextum
malũ tãgiꝛ ibi. ⁊ filios tuos q i te ſũt. Ecce de-
ſtructio gñatiõis. Si q̄raꝛ. Qd̃ malũ ẽ filiorũ
ex pctis parẽtũ ⁊c̃. Dico ꝙ pctã ꝓpria parẽ-
tũ nõ nocẽt filijs niſi ſiãt filij i illis pticipãteſ.
Sicut de pctõ vſure: exq̄ nõ ſolũ pr̃ dãnaꝛ: ſed
mr̃: q̄ relictꝭ pecunijs bõis ornari voluit ex il-
lis. ⁊ ẽt filij recipiẽtes hẽditatẽ de vſura. ⁊ ẽt
recipiẽtes dotẽ: dãnabunꝛ. ſilr̃ notarij ⁊ teſteſ
vſure coopantes. Nõ vocabiꝛ i eternũ ſemen
peſſimoꝝ. Prepate filios ei⁹ occiſiõi i iniqta
te patrũ eoꝝ. Nõ ꝯſurgent nec hẽditabũt ter
rã: nec iplebũt faciẽ orbis ciuitatũ. Et ꝯſurgã
ſup eos dicit dñs exercituũ. ⁊ pdã babylonis
nomẽ: ⁊ reliqas ⁊ germẽ ⁊ ꝓgenĩe dicit dñs.
Et ponã eã i poſſeſſionẽ ericij. ⁊ i paludes aq̄
rũ: ⁊ ſcopabo eã i ſcopaterẽs dicit dñs exerci
tuũ. Iſa. xiiij. Septimũ malũ ibi tãgiꝛ ⁊ non
relinquẽt i te lapidẽ ſup lapidẽ. Ecce diſſipa-
tio diuitiaꝝ. q2 de bõis vſurarioꝝ nihil rema-
net. Ecce qd dicit Dd̃. Vidi ipiũ ſupexaltatũ
⁊ eleuatũ ſicut cedros libani. Et trãſiui. Et ec
ce ñ erat q̄ſiui eũ: ⁊ ñ ẽ iuẽt⁹ loc⁹ ei⁹. ps. xxxvi.
Nõ. Vidi ipiũ. ſ. vſurariũ. Impi⁹ diceret q ſe
cũ vxorẽ ⁊ filijs ꝓijceret in ignẽ. Ita facit ipi
us. ſ. vſurari⁹ in ignẽ iferni ſe ꝓijciẽs. Rõ oĩuz
iſtoꝝ maloꝝ ſubdiꝛ ibi eo. i. pp hoc. q2 nõ co-
gnoueris tp̄s viſitatõis tue. Viſitat de⁹ dupli
citer. Inuiſibilr̃ in corde p cõpunctiões: ⁊ viſi-
biliꝛ p publicas p̄dicatões: ⁊ p fr̃nas correcti
ones. Iõ Iob. x. Viſitatio tua cuſtodiuit ſpũz

meū. Ecce ſcḋa camera. ¶ Tertia camera di
cit̄ pēna correctio. Qn̄ pr̄ diligit filios nō pa
ꝑcit ꝙ ſagiōe: ipſos corrigat a defectibꝰ ſ; ipſe
xpū v̄ga corrigit ⁊ iō ꝑcipit̄ i ſcptura di. Prēs
nolite ad iracūdiā, ſupple dei ꝓuocare filios
vr̄os: ſ; educate illos i diſciplina ⁊ correctiōe
dn̄i. ad Ephe. vi. Ita fec̄ xp̄s qn̄ itrauit tēplū.
Et iuenit i tēplo vēdētes oues ⁊ boues ⁊ co
lūbas. ⁊ nūmularios ſedētes. Et cū feciſſ; q̄ſi
flagellu; de funicul̄: oēs eiecit de tēplo. oues
q̄q; ⁊ boues ⁊ nūmulariorꝫ effudit es. ⁊ men
ſas ſubuertit. ⁊ his q colūbas vēdebāt dixit.
Auferte iſta hic: ⁊ nolite facē domū pr̄is mei
domū negociatiōis ⁊c̄. Correxit eos dn̄s. Et
iſte modꝰ correctōis oñdit̄. Jo. ij. Moraliter nō
legit̄ i tota biblia ꝙ xp̄s ꝑcuſſit aliquē niſi h̄ i
iſto pūcto. Iſta pctā erāt i ciuitate hierl̄; ſ; n̄
legit̄ ꝙ māibꝰ correxit eoſ. ſ; ore reꝑhendēdo
niſi h̄. In q̄ poteſtis notare q̄tū diſplicet deo
qn̄ i eccl̄ia fiūt aliq̄ q̄ n̄ d̄bēt fieri. ſic faciūt nō
nulli q volūt i eccl̄ijs corizare. i vigilijs ⁊ nu
ptijs: ad malū finē veniet tale matrimoniu;. Nō
ſic Dd̄ faciebat: ſ; magꝰ timore itrabat domū
dn̄i. di. Ego āt i m̄ltitudīe mie tue itroibo i do
mū tuā: adorabo ad tēplū ſctm̄ tuū i tiore tuo
ps. v. Et vos itraſtis tripudiādo ⁊c. Itē nō de
bet̄ vt qdā faciūt cōedē ⁊ bibē ⁊ iebriari in ec
cleſijs in ꝯfraternitatibꝰ. Jō apl̄s. Nūqd do
mos nō h̄ētis ad māducādū ⁊ bibēdū. aut ec
cleſiā dei cōtēnitis ⁊ ꝯfunditis eos q nō hn̄t
i. ad Cor. xi. Jō auiſamini ne forte iraſcit̄ ze
lus dei ad corrigēdū. Itē aliq vadūt i circui
tu eccl̄ie dū dr̄ offm̄ ad reſpiciēdu; mulieres.
Iſti de eccl̄ia faciūt lupanar. Itē ab aliqbus
fiūt in eccl̄ia matrimonia clādeſtina qn̄ nō poſ
ſunt loq cū mulīe in domo timore viri vl̄ ami
corꝫ: veniūt ad eccl̄iā ⁊c. Itē fiūt aliqn̄ ab ali
qbꝰ in eccl̄ia mercatiōes: q̄ qn̄ eſtis i miſſa lo
qmi de ferijs ⁊ foro ⁊c. Cū tn̄ ſub ſilētio d̄bea
tis eē i eccl̄ia. Ecce xp̄s h̄re cū māibꝰ voluit cō
rigē pctā que fiebāt i domo dei. oñdēs ꝙ iſta
pctā ſūt grauiſſima ⁊ deſtructiua xp̄ianitat̄. Jō
Dd̄. Dn̄e dilexi decorē domꝰ tue. ⁊ locū hita
tiōis gl̄ie tue. ps. xxv. Et Aug. In oratorio. i.
eccl̄ia ab orādo. i dicta. nemo aliqd agat niſi
ad qd̄ factū ē. vn̄ ⁊ nomē accepit. iō dicit xp̄s
domus mea domꝰ oronis vocabit̄. poſtq̄ āt
correxerit eos manibus: voluit eos corrigere
verbo. q̄ erat quotidie docens in templo.

¶ De eadē dn̄ica. i. x. poſt feſtū trini. Ser. ij.

Diuiſiones miniſtrationū ſūt. idē āt dn̄s.
Verbū iſtd̄ h̄t̄ origialr̄. i. Cor. xij. ⁊
recitatiue i epl̄a currenti dn̄ice. Pro declara
tiōe huiꝰ v̄bi ⁊ itroductiōe mā̄e ꝑdicāde ſciē
dū eſt ꝙ regula eſt ⁊ doctria ⁊ ſctā theologia
ꝙ oia q̄ fiūt in h° mūdo a deo mediātibꝰ ſecū
dis cauſis pōt deus facē p ſeipſa; imediate.
Opat̄. n. deꝰ aliqn̄ mediātibꝰ cauſis vt faber
mediātibꝰ inſtrument̄. ⁊ lignariꝰ mediāte axa
⁊ ſerra. Ita deꝰ mediātibꝰ creaturis opat̄. ſ; p
ſe ſine creaturis poſſet eadē facē. Nō ſic de fa
bro ferrario: ⁊ lignario. q̄ ſine iſtrument̄ non
poſſūt opari. Nō eſt ſic de d̄o. Verbigr̄a. Di
cūt phi ⁊ etiā theologi: ꝙ deꝰ mouet celos et
ſolē ab oriēte i occidētē. ⁊ ecōuerſo. ⁊ etiā ſtel
las p angelos q̄s phi vocāt itelligētias. Oia
iſta poſſet deꝰ facē p ſe ſine āgelis. Itē deꝰ illu
miat iſtū mūdū mediāte ſole. q illumiat: cala
facit ⁊ facit fructificare. ita deꝰ poſſet p ſe ſine
ſole. Maximū. n. ē ſuū poſſe. Itē deꝰ dat no
bis tonitrua. pluuias. ⁊ fulgura mediātibꝰ nu
bibꝰ. ⁊ deꝰ hmōi p ſe facē poſſet ⁊c. Itē fac na
uigare maria mediātibus nauibꝰ. ⁊ ſine his
poſſet deꝰ p ſe. Itē dat nobis panē ⁊ vinū me
diāte labore hoīu; dat fructus mediātibꝰ ar
boribꝰ: p ſe poſſet. Itē multiplicat creaturas
humanas p gn̄atiōes. h° poſſet deꝰ alit̄. Item
dat ſanitatē īfirmis: medicis mediātibꝰ ⁊ pur
gatiōibus ⁊c. ſine hoc poſſet deꝰ p ſe. Itē dat
ſciam mediātibꝰ libris: mgr̄is: doctoribꝰ: ſine
h° poſſet deꝰ dare p ſe. Pz g° regula gn̄alis.
Quicqd deꝰ facit mediātibꝰ ſcd̄is cauſis pōt
⁊ p ſe. Rō q̄ nulla creatura nec cā h̄ebit po
teſtatē nec virtutē in celo nec in terra niſi q̄
tū deꝰ ſibi dat. Si habemꝰ bonū tp̄s: ſanitatē:
proſperitatē: ⁊ abundantiam: nec grates nec
gr̄as ſoli vel lune: ſtellis vel creaturis: dicam̄:
ſed deo. Ideo apoſtolus. Qm̄ ex ipſo ⁊ p ip̄;
⁊ in ipſo ſunt oia. Ipſi honor ⁊ gl̄ia i ſecula ſe
culorꝫ amē. ad Ro. xi. Mō l; deꝰ p̄t facē ſine
miſtris: tn̄ i gubnatiōe mūdi vult tenē modū
regis q in ſuo palacio ⁊ regno h; multos mi
niſtros. ⁊ ſic nō ē niſi vnꝰ rex i palacio: ita nō
eſt niſi vnꝰ deꝰ in h° mūdo. q l; poſſet oia p ſe:
vult tn̄ h̄re miſtros. Jō dicit thema. Diuiſio
nes. i. diſtinctiones miſtrationū ſūt. idē autē
dn̄s. i. deus. Notaui ſeptem gradus ſeu diffe
rētias miſtrorꝫ in domo xp̄i ad inſtar regis.

¶ Primi ſunt portarij oſtiorum.
¶ Secundo diſpenſatores bonorum.
¶ Tertij coquinarij ciborum.
¶ Quarti ſeruitores ferculorum.
¶ Quinti fiſtulatores miſtorꝫ muſicorum.
¶ Sexti elemoſynarij fragmentorum.
¶ Septimi cubicularij lectorum.

Mō qlibꝫ nr̄m videat qd̄ offm̄ iſtorꝫ h; q̄ ſi
aliqd̄ iſtorꝫ n̄ h̄ētis n̄ eſtis domeſtici xp̄i: ⁊ i fi
ne poterimꝰ dicere ꝯcludēdo. Diuiſiōes āt iſtorꝫ
ſūt. idē āt dn̄s ¶ P° g° i domo regis ꝑmus
gradꝰ miſtrorꝫ ē portariorꝫ. Ita i domo xp̄i. i. i
h° mūdo. ꝑma dr̄ia miſtrorꝫ ē portariorꝫ. Qui
ſt iſti. Vidēdo offm̄ portariorꝫ videmibꝰ q ſt
portarij i domo xp̄i. Offm̄ portariorꝫ ē porta
re virgā ⁊ idignos eijcere ſne itrēt palaciū.
⁊ dignos admitter̄ ⁊ cuſtodire. In h° cogno
ſcitis q ſūt portarij i domo xp̄i. Portarij ſūt
domini tp̄ales. impatores. reges: duces. comi
tes ⁊c̄. quōcūq; dicāt̄ offm̄ hn̄t portariorꝫ. q̄
portāt virgā i mān. i. pōtatē a deo. q̄ dic̄ ſcri
ptura ꝙ n̄ ē ptās niſi a deo. ad ro. xiij. Jō nō
debēt admittere i ciuitate: villa ſeu cōmūita
te niſi ꝙ bonū ē. ⁊ debēt expellere ab eadē qd̄
malū ē ſignāt pctā notoria q̄ ſūt i deſtructōe;
cōmunitatis. Secus de ſecretis q̄ non cadūt
i iudicio holu;. Primū pctm̄ ē de inocatiōe
dyabolica qd̄ exercet̄ a diuinis ⁊c. qn̄ ē noto
riū. Scd̄; ē de blaſphemijs gnālibꝰ. talia pec
cata n̄ ſūt ſecreta cōiter Jō ꝓuideat̄. Tertiū ē
fractio feſtiuitatū qn̄ fit notorie ſecꝰ ſi fiat ſe
crete. Quartu; ē ludꝰ taxillorꝫ. rapina ē ac ſi
duo vl̄ tres latrones ⁊c. Quītū ē lupanaria
ſpecialis. Nō fit inter doctores ſi lupanaria
ſint ſuſtinēda ⁊c. Sextū ē de ſocietatibꝰ cri
minalibꝰ. i. cū infidelibꝰ Jō ſepent̄: ⁊ ꝓuidea
tis vos portarij q h̄ētis pōtatē: alias dānati
eſtis. Melꝰ eēt vobis eē porcorꝫ cuſtodes
ſi negligētes eſtis q̄ rectores: iudices vl̄ gu
bernatores. Si timetis diuinitat̄ offm̄. Ecce
ꝑmū offm̄ in domo xp̄i. De iſtis dic̄ ſcptura.
Janitores v̄o p portas ſingulas obſeruabāt:
ita vt nec pūcto qdē d̄ſcēderēt a miſterio. ij
Paral. xxxv. ¶ Scd̄i ſt diſpēſatores bono
rū. Iſti ſūt ꝑſidētes eccl̄iaſtici: q̄rꝫ papa ē ma
ior. d̄ide cardiales: patriarche: archiepi: epi:
⁊ aiarꝫ curati. q claues eccl̄ie hn̄tes debēt eiꝰ
domeſticis diſpēſat̄. i. ſacramēta. Jō dixit xp̄s
diſpēſatori p°. Tibi dabo claues regni celorꝫ
Math. xvi. Hoc ſimplr̄ dr̄ de abſolutōe. Et n
tiqtꝰ iudei ꝯfitebāt̄. Auctas. Vir ſiue muli
er cū fecerit ex oibꝰ pctis q̄ hoibꝰ ſolēt accide
re ⁊ p negligētiā trāſgreſſi fuerit mādatū dn̄i
atq; deliq̄rint ꝯfitebūt̄ pctm̄ ſuū. Nūe. v. Itē
q abſcōdit ſcelera ſua nō dirriget̄: q āt ꝯfeſſus
fuerit ⁊ reliq̄rit ea: miam ꝯſeqt̄. Prouerb. xx
viij. Nota qui abſcondit ſcelera. i. ſacerdoti:
quia pctā nō pn̄t abſcōdi a deo illi n̄ obtine
bāt abſolutiōe;. Sacerdos orabat p eis: ſ; n̄
abſoluebat eos q̄lis dolor: ac ſi vobis mō fa
cta ꝯfeſſiōe diceret ꝯfeſſor: n̄ poſſū vos abſol
uere: q̄lis triſticia. S; mō deꝰ cōmiſſit claues
ꝑlatis ⁊ clericis: vt poſſūt abſoluere de pctis.
S; vn̄ hoc: q̄ remittē pctā ꝓpriū ē d̄o. Quis
pōt pctā dimittere niſi ſolꝰ deꝰ. Mar. ij. Di
co ꝙ h° poſſe noluit deꝰ cōcedere āntiqtꝰ hōi
bus: q̄ nōdū recepat hūanitatē: ſ; ex q̄ factꝰ ē
hō voluit honorare hoies dādo eis ptātē di
uinā. Sic̄ ſi rex duceret i vxorē filiam ruſtici
exaltaret ⁊ honoraret oēs ꝑētes vxoris. Ita
fecit xp̄s Jō mō ſacerdotes in ꝯfeſſiōibꝰ n̄ ſo
lum orant p pctōribus: ſ; dāt eis abſolutōe;
ꝓ pctis poſt baptiſmū factis: q̄ baptiſmꝰ nō
habet virtutē niſi ſemel: q̄ eſt ſacr̄m nō itera
bile: ſed cōfeſſio totiēs quotiēs ⁊c. Ecce qua
re dicit. Tibi dabo claues. De iſtis diſpenſa
toribꝰ dicit apl̄s. Sic nos exiſtimet homo vt
miniſtros xp̄i: ⁊ diſpenſatores miſteriorum. i.
ſacramentorū dei. i. ad Chorin. iiij. Sed heu
ꝓch dolor cum ſequit̄: iam querit̄ inter diſpē
ſatores: vt fidelis quis inueniat̄. Quia mō ad
hoc deuenimꝰ ꝙ oportet emere oia ſacr̄a: cu;
tn̄ dixerit xp̄s diſpēſatoribꝰ. Gratis accepi
ſtis: gratis date. Modo nec baptiſmum: nec
confeſſionē: nec extremam vnctione;: nec ſe
pulturam habere poteris niſi emas aliq̄ mō
vel colorato vel diſcoopto. Idē de ſacramēt̄
ordinū oport; ſoluer̄ ſigillū ⁊c̄. Jō dicit xp̄s.
Quiſputas eſt fidelis ſeruus ⁊ prudēs quē
cōſtituet dn̄s ſup familiā ſuā. Lu. xij. ¶ Ter
tij coquinarij ciborum. Eſce animarū ſūt v̄ba
dei ſm̄ ꝙ dixit xp̄s. Non in ſolo pane viuit
homo: ſ; i oi v̄bo qd̄ ꝓcedit d̄ ore dei. Mat.
iiij. ⁊ Deut. viij. Os dei eſt biblia: q̄ ſic̄ i ore
ſūt due mandibule: ſupior: ⁊ inferior: ita ⁊ in
biblia. Mandibula ſupior ꝯtinēs oēs ſenſus
ē nouū teſtamentū. Inferior vetꝰ teſtamentū
qd̄ ſolū d̄ terrenis loqtur. Scd̄o: q̄ mādibu
la ſupior eſt imobilis. Ita nouū teſtamētū i
mobile eſt. vetꝰ aūt mobile: mādibula iferior
q̄tū ad crimialia ⁊ iudicialia: q̄ de iſtis nihil
ſeruat̄. Verba g° biblie ſunt eſce aiarū. Et qs
ꝑparat iſtas eſcas. Solutio ꝑdicatores ꝑdi
cātes v̄ba dei. Ecce offm̄ meū nō ē modicū: ſ;
ꝑncipiū in domo xp̄i. ⁊ ſicut coquinarius qn̄
alij dormiūt ipſe ꝑpat eſcas: ita ꝑdicator qn̄
vos de nocte dormit̄ ⁊ quieſcitis in lecto: co
quinarius in coqua ſpūſācti ꝑparat eſcas igne
charitatis ⁊ deuotiōis in olla memorie. Et ſi
cut coquinariꝰ ꝑmo guſtat de ſale: ita ꝑdica
tor prio debet guſtare eſcas. Verbi gr̄a. Si
vult ꝑdicare ⁊ monſtrare alijs humilitatē: ꝙ
ipſe non ſit ſuperbus: ſ; guſtet qd eſt humilit̄

tas.ſi miaȝ ꝛ liberalitatē:ꝙ ipſe nõ ſit auarꝰ.ſi
caſtitatē:ꝙ ipſe nõ ſit luxurioſus:ꝛ ſic de alijs.
De hͦ offõ apꝑciabat ſe apſs di:Fiduciá talē
hēmꝰ ꝑ xp̄m ad deū: q idoneos nos fecit mi/
niſtros noui teſtamenti.ij.ad Coꝝ.iij. Nouū ꝛ
vetꝰ teſtm̄ differūt ſicut figura ꝛ figuratū.Ue
tꝰ teſtm̄ fuit figura ꝛ nouū figuratū.C Quar
ti ſūt ſcutiferi ſuientes corā rege:aliq ꝓpinát:
aliq ſuiūt dádo aquá:alij mappá ꝛc.q timo/
re regis nõ loquunt nec ſpuūt niſi a lõge:hñt
faciē ꝛ manus mūdas ꝛc.Seruitores ĩ mēſa
xp̄i ſūt pſbri nõ curati: ꝛ miſtri altaris q̄ſi mē
ſe dñi aſſ.ſtētes.Jõ ad iſtar ſuoꝝ regis cū ma
gno timore ꝛ ſctitate debēt eē.Dic deꝰ ſacer/
dotibꝰ antiqs.Sac̄dotes q accedūt ad dñm
ſctificent ne ꝑcutiat eos.Exo.xix.Et tñ illo al
tari nõ offerebant niſi aialia.Et mõ offert ille
agnꝰ filiꝰ iſtiꝰ ouis ꝟgis Marie q ꝟbis ꝓlatis
ſacerdot venit ibi: Et rex nõ venit ſolꝰ: iõ ſunt
ibi in altari ãgeli ſcti xp̄m aſſociãtes cãtãtes.
Panis angelicꝰ fit panis hoium ꝛc.Cū q̄nto
gͦ timore dȝ eē ſacerdos corá iudice ꝛ angel
ſctis.Nõ cogitate qd dicūt angeli qñ ſacer/
dos ē bonꝰ ſctūs ꝛ caſtus. Dicūt.O bñdicte
ꝛc.Si forte ſacerdos ſit malꝰ ꝯcubinariꝰ meu
dax:luſor ꝛc.Dicūt ãgeli xp̄o. O dñe vultis
ꝙ iterficiamꝰ iſtū ribaldū ꝓditorē ꝛc.Et xp̄s.
Nõ adhuc. Nolo.n.mortē pctõris:ſȝ vt ꝯuer
tat ꝛ viuat.Ezech.xviij.Nõ ḡuit peccant mu
lieres cū ſacerdotibꝰ luxuriãdo:qꝛ malꝰ pctm̄
eēt ꝓijcē in lutū ſepulchrū xp̄i:q̄ȝ ſepulchra ſã
ctoꝝ.Jta mulier plus peccat luxuriãdo cū ſa
cerdote ſepulchro xp̄i q̄ȝ cū alijs hoibꝰ.Jõ ſa
cerdotes vt boni ſcutiferi dēbēt hr̄e faciē.i.cõ
ſciētiá mūdá:ꝛ manꝰ mūdas.ſ.a ludo: ꝛ men
dacio:ꝛ totū corpꝰ a luxuria.Jõ dicit ſcr̄ptura
de eis.Hi.ſ.ſac̄dotes ꝓbent pᵐ:ꝛ ſic miſtrēt:
nullū crimē hñtes.Qui.n.bñ miſtrauerit gra
dū bonū ſibi acqrēt:ꝛ multá fiduciá in fide:q̄
ē in xp̄o ieſu.i.ad Thy.iij.Nõ ꝓbēt.ſ.ſi dolēt
de pctis:ſi ꝓponūt nõ redire ꝛc. C Quīti ſūt
fiſtulatores muſycoꝝ.ſ.miſtri.Jta ēt magnus
rex xp̄s hȝ miſtros in palacio ſuo:q faciūt ſibi
ſonū gratiſſimū.Jlli ſūt penitētes.Tenor ē ꝑ
cuſſio pctõris.i.gemitꝰ ꝛ ſuſpiria ſuꝑ qñ dicit
dñe mia:ꝛ xp̄us ꝛ angeli de feneſtris celi au/
ſcultãt.Auctas.Que habitas i hort.ſ.eccl̄ijs
q̄ debēt fructificare in bõis opibus:amici au/
ſcultãt te fac me audire vocē tuam.Cañ.viij.
Jtē ſonet vox tua i auribꝰ meis. Uox eni tua
dulcis eſt ꝛ facies tua decora.Cañ.ij.Et loqt
h xp̄s pſone penitēti: vt philocaptꝰ philoca
pte ſue.Já videt q plorat ex ꝯtritiõe pctõꝝ

quale faciē facit.Jllá dicit xp̄s pulchrá eē co
rá eo.Jõ penitēti dicit.O ñde mihi faciē tuá
ꝛc.Jſtis dic xp̄s.Qui mihi miſtrat me ſequa
tur:ꝛ vbi ego ſū:illic ꝛ miſter meꝰ erit.Jo.xij.
C Sexti ſūt elemoſynarij fragmētoꝝ: q dant
paupibꝰ qd ſupeſt de mēſa regis. Jſti ſūt diui
tes miſicordes.Domꝰ eni diuit ē vt cophinꝰ
in q̄ reponant fruſta pãis:qꝛ panis iteger ē in
celo in mēſa dñi.Et ſic elemoſynariꝰ regis eēt
iſidelis retinendo ſibi ea q̄ dȝ paupibꝰ miſtra
re:põt tū ſibi retinē neceſſitatē.Jta diuites i/
fideles ſūt retinēdo ſibi ea q̄ debēt paupibus
diſpēſare:tñ neceſſitatē poſſūt ſibi retinē:ꝛ nõ
ſupfluitatē.Jõ detis vl mutuet paupibꝰ ſine
vſura.Si dicat aliqs.Ego nõ facio vſurá ſȝ in
deus cui pecuniá mutuaui ꝛ lucrū cū eo inde
pcipio. Solutio. Jſta eſt excuſatio. Pylati
ꝛc.Jõ cū pylato ꝛ iudeis ibitis in iſernū. De
nūero iſtoꝝ miſtroꝝ erat. Marthe. Luc.x.
Martha aūt ſatagebat circa frequēs miſte/
riū ꝛc.C Septimi ſūt cubicularij lectoꝝ:quo
rū officiū eſt tenē camerá mūdá a puluere: a
luto:a lapidibꝰ: ꝛ alijs ꝛ parare lectū tales lo
quunt cū rege ꝛc.Tales ſūt pſone contēplati
ue que totalr̄ intēdūt ad ꝑparãdū cubiculū
ꝯſcie deo:vt ſit ſine luto luxurie:ſine puluere
auaricie:e oia deſpiciētes q̄ ſūt ſine lapidibus
duris iracūdie:iniurias remittētes: ornant le
ctū deuotõibꝰ: orõibꝰ:ꝛ ꝯtēplatõibꝰ.Camera
maior fuit ꝟgo maria q̄ dicit. Jn hitatiõe ſan
cta corá ipſo miniſtraui:ꝛ ſic in ſyõ.i.cõtēpla
tõe firmata ſum.Eccli.xxiiij.Qui icipit aliqd
iſtoꝝ officioꝝ firmit dȝ pſeuerare: aliſ accidit
vt pile:q̄ totiēs trãſit de manu ad manū ꝙ ca
dit in luto vel puteo aliq̄:ita de illis q non fir
mãt ſe.Sȝ mõ cadit in luto luxurie: ꝛ tãdem
in puteo iſerni. Jõ qlibet nr̄m dȝ cõſiderare
qd officiū hȝ:ꝛ nõ dȝ eſſe incõſtãs: ſed cõtinu
ando dȝ i eodē pſeuerare. Qui pſeuerauerit
vſq in finem hic ſaluus erit. Matthei.x.
C De eadē dñica.x.poſt fe.trinitat. Ser.iij.

Uidens ieſus ciuitatē fleuit ſuꝑ illá.Habet ꝟbū
iſtud textualr̄. Lu.xix. ꝛ recitatiue
in euãgelio currētis dñice. Pro de
claratiõe huiꝰ ꝟbi ꝛ itroductiõe mãe ꝑdican
de ſciēdū ꝙ iter multas ꝛ magnas dr̄ias que
ſūt iter pſonas ſapiētes ꝛ ſtultas eſt vna dr̄ia
quá ponit ſacra ſcriptura di.Cor ſapiētū vbi
triſticia:ꝛ cor ſtultoꝝ vbi leticia.Eccli.vij.Le
tant ꝛ gaudēt ſtulti de diuitijs:honoribus di
gnitatibꝰ ꝛ ꝑlatiõibꝰ. Jſta in corde ſapientis
dant triſticiá:qꝛ ſapiēs cogitat in ſe.O miſer

de tãtis habeo reddē rõnē deo. Ut ergo me/
lius itelligat illud dicat parabola de duobus
ſniat ad furcá.de qbꝰ cū fieret executio ꝛ du/
cerent ad furcá:vnꝰ ipſoꝝ flēs petebat veniaȝ
ab oibꝰ dicēs.Orate ꝓ me. Alter aūt dū du/
ceret ad furcá ridēs dicebat. O q̄ bñ eſt mi/
hi quõ ſuȝ aſſociatus:vado eq̄tãdo ꝛc.Quis
iſtoꝝ reputabat ſapiēs:ꝛ qs ſtultꝰ ꝛc. Jdē eſt
de nobis:oēs quotq̄t ſumꝰ in hͦ mūdo ſumus
pctõres ꝛ crimioſi:niſi inocētes:intm̄ ꝙ dicit
Dd.Dñs de celo ꝓſpexit ſuꝑ filios hoiuȝ: vt
videat ſi ē itelligēs aut reqrēs deū.Oēs dcli
nauerūt.ſ.a feruore deuotiõis:ſil inutiles facti
ſūt:nõ eſt q faciat bonū.ſ.puꝝ qꝛ ȝizaniá inuo
luūtꝰ.Nõ eſt vſq ad vnū.ſ.de adult. ps.xiij.
Pȝ igit ꝙ ſumus criminoſi ꝛ pctõres.Et no
uerit ꝙ ꝓceſſus ſit ꝯ nos.Statiȝ.n.poſtq̄ȝ hõ
peccauit:vel corde cogitãdo: vel ore loqndo
ſeu malicioſe opando: ſcribit pctm̄ i libro di.
Auctas.Dd q poſtq̄ peccauit dixit.Jmpfe/
ctū meū viderūt oculi tui:ꝛ i libro tuo oēs.ſ.
defectꝰ ſcribēt ps.cxxxviij.Et ſnia mortꝯ nos
eſt iaȝ data.Auctas. Statutū eſt hoibꝰ ſemel
mori:ꝛ poſt hͦ iudiciū a dño oi carni.ad He/
bre.ix.ꝛ iá fit executio:eq̄tãdo vadimꝰ ad mõ
tē:equꝰ ē tps ſm motuȝ ſolis.Quattuor rote
ipſuȝ trahētes ſūt eſtas:autūꝰ hyems:ꝛ ver.
Dicat quõ tps feſtinãter currit: ꝛ nos nõ aui
ſamꝰ nos.Jlli gͦ q in hͦ mundo triſtant ꝛ do/
lent de pctis ſuis:ꝛ petūt veniaȝ ab inimicis:
ſatiſfaciūt: ſapiētes reputant, Sȝ illi q vadūt
ad mortē:cãtãdo:ridēdo:ꝛ truffãdo:reputã
tur ſtulti.Ecce q̄re dicit:cor ſapiētū ꝛc. Cū er
go dñs ieſus xp̄s nõ ſit ſolū ſapiēs:ſȝ etiaȝ eſt
ſapia eterna:nõ legit ipſum in hoc mūdo vn/
q̄ȝ riſiſſe:legit ipȝ multotiēs fleuiſſe.Jõ de q̄/
dá vice dicit thema. Uidēs ieſus ciuitatē fle/
uit ſuꝑ illá. Patet thema. Jnuenio ꝙ xp̄us
fleuit q̄nqes in hͦ mūdo: ꝛ q̄libȝ fletū fecit
ꝓ magno ſecreto ſpeculatiuo ꝛ morali.
Primo fleuit in natiuitate.
Secundo in circunciſione.
Tertio in Lazari reſuſcitatiõe.
Quarto in ciuitate aſpectione.
Quinto in morte ꝛ paſſione.
Et de q̄rto fletu loqt thēa. Uidēs ieſus ciuita
tē fleuit ſuꝑ illá.C Primo fleuit xp̄s in mun
do in die natiuitatis ſue: qꝛ ſicut ceteri pueri
qñ naſcunt plorãt. Et ſi iterrogarent: ꝛ ſcirēt
rñdere:dicerēt:ꝙ plorãt:qꝛ itrant iſtū mūdū:
qui eſt locus miſeriaꝝ ꝛ doloꝝ.Jta etiá xp̄us
voluit flere. Uū ſapiēs in pſona xp̄i dic. Ego
natus primá vocē ſilēȝ oibus emiſi plorans.

Sap.vij.Nota ſimilē oibꝰ.Fletꝰ xp̄i fuit ſilis
alijs:ꝛ etiá diſſimilis. Silis i hoc qꝛ ſicut pue
ri qñ naſcunt flendo dicunt.a.a. Et puelle di
cunt.e.e.Uñ ꝟſus.O ēs dicūt.e.vel.a.quoqt
naſcunt ab eua.Jn hoc xp̄s fuit alijs ſimilis.
Sȝ fuit diſſimilis in hoc:qꝛ alij pueri nõ plo/
rãt ꝑ electiuá rõnē.Sȝ xp̄s qui tūc erat ita ſa
piens ſicut nūc eſt in celo qcqd faciebat totū
faciebat ꝑ electiuá rõnē intellectus. Et iõ:qꝛ
tūc intrabat in mūdū qui eſt locꝰ ꝛ habitatio
beſtiaꝝ ac ſi filius regis cui cõpetit ſtare i tha
lamis ꝛ cameris regalibꝰ:poneret in ſtabulo
cū beſtijs:talis deberet flere. Sic iſte mūdus
ꝓ beſtijs fuit factꝰ a ꝑncipio:paradiſus terre
ſtris ꝓ hoibus tñ:qd dicit Damaſcenꝰ.ꝛ eti/
aȝ ſanctꝰ Tho.in ſcda parte ꝙ in paradiſo ter
reſtri nunq̄ȝ itrauit vel itrabit aliqd aial irrõ/
nale:nec ſerpens:ꝛ aialia adducta ſunt a deo
corá adá mirabilit. Jõ vt exules ex ꝓditione
pr̄is nr̄i ade ꝑdidimus caſtrū altiſſimū.inex/
pugnabile:qd deus ſibi cõmiſit:ꝛ eodē die ip
ſum tradidit inimico. Et qꝛ oēs ſumꝰ filij pro
ditoris:deꝰ aūt nolēs nos occidere: exulauit
nos in hūc mundū locū beſtiarū. Jõ xp̄s exi/
ens de thalamo regali vteri ꝟginalis: electi/
ue fleuit. Uñ ſi ꝟgo Maria ipſuȝ interrogaſ/
ſet:q̄re fleret:potuiſſet reſpõdiſſe. Mat mea:
qꝛ itro in hunc locū beſtiarū.De hoc fletu cã
tat eccl̄ia. Uagit infans inter arta cõditꝰ pſe/
pia:mēbra pannis inuoluta. ꝟgo mr̄ alligat:
manus:pedes atq crura ſtricta cingit faſcia.
Jõ ꝓpter pñtis exilij habitationē dicimꝰ vir
gini Marie. Ad te clamamꝰ exules filij eue.
Ad te ſuſpiramus gemētes ꝛ flētes in hac la
chrymarū valle. Moralit iſtruimur hic cū q̄
to deſiderio debemus expectare ꝛ deſiderare
paradiſuȝ celeſtē. O q̄ȝtū in nobis erit gau/
diū:qñ erimꝰ cū parentibꝰ ꝛ amicis nr̄is. Pa
triarche ſt amici nr̄i ſi ſumꝰ miſicordes. Pro
phete ſi ſumꝰ deuoti. Apl̄i ſi ſumus charitati
ui. Martyres ſi ſumꝰ patiētes. Confeſſores ſi
ſumꝰ penitētes. Uirgies ſi ſumꝰ caſti. Bonꝰ
ꝛ deuotꝰ xp̄ianꝰ intm̄ dȝ hic ſe exulē reputare
ꝙ ſi deꝰ diceret ſibi. Ab hinc vſq ad annū ve/
nies ad padiſuȝ. Rñdēt. O dñe adhuc hēo
ſtare.xij.menſes ꝛc. Jſtud eſt meliꝰ ſignū qd
hõ põt hr̄e de ſe vel de alio: ꝙ hēbat tale deſi
deriū q̄ſi dicendo cū dd.quēadmodū deſide/
rat ceruꝰ ad fontes aquaruȝ:ita deſiderat aia
mea ad te deꝰ.C Scdo fleuit in circūciſione:
iá ſcit qd eſt circūciſio.ſcriptura ſacra nõ dic
expreſſe ꝙ xp̄s fleuerit. Sȝ ſeqt ex neceſſaria
ꝯſequētia ad auctates. Ná certū eſt ꝙ xp̄s re.

cepit corp⁹ humanū ſilr nob paſſibile:miſerie:
ꝛ dolorib⁹ſubditū: lꝫ aīa ab inſtāti ↄceptiōis
fuerit btā. Nō ō dic̄ ſcriptura qꝛ pueri cōicaue-
rūt carni ꝛ ſāguini. ꝛ ipe.ſ.xp̄s ſilr pticipauit
eiſdē:ſubdit. Uñ dbuit p oīa frīb⁹ aſſimilari.
ad Heb.i. Ex iſto textu ſecuꝫ poſſum⁹ dicē φ
xp̄s fleuit ī circūciſiōe: ſic̄ ꝛ ceti pueri flebāt.
Illi pp circūciſiōis dolorē. xp̄s vo p electiuā
rōnē.ſ. pp hūanā corruptionē:cui⁹ radix cōſi
ſtit in illis ptib⁹ gñatōis. Nā dic̄ ſan. Tho. p⁹
ſcd̄e.q.lxxxi.ar.iiij.i corpe ar.ꝛ ī ſolutione ad
tertiū. φ ſi de⁹ formaret diuit⁹ aliquē alr q̄ p
coitū:ille nō hēret pctm̄ origiale: qꝛ illud ſolū
venit ex illo actu gñatiōis. Jō apl's. Condele
ctor legi dī ſꝫ iteriorē hoīeꝫ. Uideo aūt aliā le
gē ī mēbris meis repugnātē legi mentꝭ mee:
ꝛ captiuātē me ī lege pctī. ad Ro.vij. Nō ca
ptiuū ducētē. qꝛ lꝫ pctōꝛ hēat liberꝫ arbitriuꝫ
q̄ntū ad electionē:tñ ē cathenis pctōꝝ ligat⁹
vt capt⁹ q̄ntū ad executiōeꝫ. Jō ſciēs xp̄s φ to
ta corruptio hūani gñis venit ex illo actu fle-
uit. Moralr īſtruimur h̄ q̄ntum ē cauēdū nec
ex illis ptib⁹ verecūdis offēdam⁹ deū:ne ex deli
cijs beſtiaꝝ aſinoꝝ ꝛ porcoꝝ. amittas dlecta-
tiōes āgeloꝝ. Jō qlibꝫ ī ſuo ſtatu ſuet caſtita
tē. Uir cū vxore ſuātes modū nō peccāt: ſed
totū ē caſtitas. Religioſi ꝛ clerici ñ ↄiugati
nō curēt de illa mā. Jō dic̄ ſcriptura. Hec ē vo
lūtas dei ſctificatio vr̄a:vt abſtineatꝭ vos a for
nicatiōe:ꝛ ſciat vnuſqſqꝫ vas ſuū poſſidē ī ſcti
ficatiōe:nō ī paſſiōe dſiderij:ſic ꝛ gētes q̄ igno
rāt deū. i. ad Theſ.iiij. Poſt h̄ min⁹ pctm̄ lu-
xuria:vt arguaꝭ ꝛ noteꝭ φ magis cauēdū eſt
de maiorib⁹. Itē nō hoc dī ↄ illos q dicūt: φ
pctm̄ ſ ſimplex fornicatio:liber cū libera:ↄſentiē
tib⁹ ptib⁹ ↄiūgiꝭ:cui fit iniuria:q̄ſi dicerēt:nul
li. ¶ Tertio fleuit xp̄s ī lazari reſuſcitatōe. de
q̄ dic̄ text⁹ īfremuit ſpū:ꝛ turbauit ſemetipꝫ ꝛ
lachrymat⁹ ē ieſus. Jo.xi. Nō. turbauit. i. diſ-
ſimulauit ſe flere:vt faciūt hoīes honorati: q
diſſimulāt fletū ſuū. Sꝫ xp̄s electiue turbauit
ſe ꝛ fleuit. Quare ſup h° ōbet ſcire: φ aīa q̄n-
diu ē corpi vnita cēntialr recipit ↄditiōes cō
poris.ſ. variabilitatē:qꝛ ſicut corp⁹ ē mutabi-
le ad bonū ꝛ ad malū ſanitatē ꝛ ifirmitatē:ca
liditatē ꝛ frigiditatē: ita ēt aīa eſt vtibilis ꝛ
mutabilis. Et q̄ntūcūqꝫ p⁹ ſit deuota ꝛ ſctā ni
ſi ſe cuſtodiat pdet deuotionē ꝛ ſctitatē. Et lꝫ
pſona ſit ideuota peccatrix ꝛ frigida ī amore
dei:nō ex h° deſpare dꝫ de ſaluatiōe:qꝛ muta-
ri pōt ad deuotionē ꝛ ſctitatē:de cl'pa ad gra
tiā. ꝛ ecōuerſo. Sꝫ exq̄ aīa eſt a corpe ſepata:
imutabilis exiſtēs ꝛ inertibilis in illo ſtatu in
quo ſepaꝭ a corpe: ſiue in gr̄a ſiue in culpa fir
maꝭ imobilit̄. Hic pꝫ rñſio ad vnā qōnē quaꝫ
vos faciꝭ. Quare p pctō momētaneo vl' vni⁹
diei:vel vni⁹ hore ꝛc. pena erit eterna. Nūqd
ſuficēt φ q̄ntū habuit de delicijs:tātū ēt dura
ret pena. Pro rñſiōe ſciēdū ē: φ ille q morit
in pctō mortali:ita obſtinaꝭ aīa in illo pctō φ
nō pōt ipꝫ dimittē:vn̄ tñ φ ſp erit cū illa cl'pa.
Jō ſp erit cū pena. Per opm̄ q decedit ī gr̄a:
nō pōt eā pdere. Jō hꝫ gl'iaꝫ eternā. De iſtis
auctas clara. Si ceciderit lignū ad auſtrū aut
ad aqlonē:in q̄cūqꝫ loco ceciderit ibi erit. Ec
cles.xi. Hō dī arbor:video homies velut arbo
res ābulātes. Marc.viij. Et in morte ſcindi
tur. Jā.n. ſecuriſ.ſ.morꝭ ad radicē arboris po
ſita ē. Mat.iij. Si vaſt arbor cadit ad meri-
diē q̄ ē ps calida ꝛ hūida:ſigt amorē dei ꝛ cō
tritionē pctōꝝ talis in gr̄a decedit ibi erit ſpa
qꝛ nunq̄ pdet gr̄aꝫ. Si cadit ad aqlonē q̄ ē
ps frigida p idevotionē:accidiā: ꝛ negligēti
aꝫ:ꝛ ſigt culpā ꝛ pctā ibi erat ſp. Et qꝛ Laza-
rus mortu⁹ fuit in gr̄a:ꝛ erit caꝫ ſctis pṫib⁹ in
lymbo qñ xp̄s pcib⁹ ſororꝫ marie ꝛ marthe de
buit ipſū a morte ſuſcitare fleuit:ſciēs φ laza-
rus reducebaꝭ ad ſtatū in q̄ poterat cōmitē
ꝛ facē multa pctā:ſicut ꝛ fecit venialr ꝛ mor-
talir peccādo:qñ tpe paſſiōis xp̄i cū alijs pdi
dit fidē:ſꝫ de poſt recupauit fidē ꝛ fuit ſctūs ꝛ
amic⁹ xp̄i. Ecce q̄re fleuit xp̄us. Moralr h̄ in-
ſtruimur q̄ntū ē cauēdū a pctis: qꝛ xp̄s volēs
reducē lazaꝝ amicū ſuū de ſtatu ī q̄ erat ipec-
cabilis:ad ſtatuꝫ in q̄ poterat peccare fleuit.
Pꝫ h̄ q̄ntū deo diſplicēt pctā. Jō flēdū eſt p
pctis: ꝛ gaudēdū ē de illis q ſūt ipeccabiles
ſicut de filijs q moriuntur puuli. Magis eſſet
gaudēdū de morte taliū q̄ ī die nuptiaꝝ filio
rū magnoꝝ. Dicaꝭ ↄ mulieres p talib⁹ flētes
Jō apl's. Nolum⁹ vos ignorare de dormiēti-
bus:vt nō ↄtriſtemini ſicut ceteri q ſpem non
hñt. p⁹ ad Theſ.iiij. ¶ Quartus flet⁹ xp̄i fuit
ille de q̄ loqꝭ thēa. Uidens ieſus ciuitatē fle-
uit ꝛc̄. Nō h̄ breuiꝭ hyſtoriā euāgelij. Xp̄s vi-
dēs ciuitatē hierſm fleuit pp qnqꝫ mala ciui-
tati hierſm futura q̄ fuerunt iſta.ſ. Primo' fa
mes. Scd̄o peſtilētia. Tertio gladius. Quar
to captiuitas. Quito deſtructio. Primū ma
lum venturuꝫ erat fames.ſ. in obſidione Tyti
ꝛ Ueſpaſiani:intm̄ φ matres pro fame come
debant filios: ꝛ obſtetrices lectū parturiētis:
ꝛ ex ſiti bibebāt vrinā pp̄riā. Scōm malū fu-
it peſtilētia ꝛ mortalitas: ita φ p vicos cade-
bāt mortui:nec erat q ſepeliret eos: ſꝫ pijcie-
bant in foſſatū ciuitaꝭ. Tertiū malū erat gla-

dius quia audiuerant romani φ iudei ex aua
ricia comedebāt auꝝ: pp̄ter hoc iterficiebāt
eos ꝛ inueniebant auruꝫ in viſceribus iudeo
rū. Quartū malū erat captiuitas per vniuer
ſum mūdū. Triginta iudei dabanꝭ p vno de-
nario:ꝛ fuit iudiciū dei:qꝛ ipſi iudei vendide
runt xp̄m p. xxx. denarijs. Quintū malū erat
finalis deſtructio:qꝛ in ciuitate nō remāſit la
pis ſup lapidē:qꝛ iſta ciuitas nō ē illa q̄ olim
fuit:nec in illo loco ſita in q̄ illa erat: vt decla
rat Greg. Et aſſignat xp̄s rōnē illoꝝ maloruꝫ
dī. Eo φ nō cognoueris tēp⁹ viſitationis tue.
ſ.xp̄i. Moraliter iſta qnqꝫ mala ſunt hodie in
mūdo ſpūaliter. Primo fames ſpūalis. Cib⁹
ſpūalis eſt oro ꝛ vbū dei. Nō in ſolo pane vi-
uit hō:ſed in omni verbo qđ procedit de ore
dei. Mat.iiij. Hui⁹ cibi eſt mō magna chari-
ſtia ꝛ fames. Iſta fames non ſentiꝭ a multis.
Itē pauci pdicāt vbū dei:ſꝫ Ouidij. Uirgilij
ꝛ poetarum damnatorū ꝛc. Secūdū eſt peſti
lentia multoꝝ inficiens:qꝛ qlibet vult viuere
ſm̄ ſenſualitatē:ita φ tot⁹ mūdus ē corrupt⁹
intantū φ forte pauci ſunt q poſſūt dicē vere
ego nūqꝫ cognoui niſi vxorē meā. De mulie
rib⁹ aūt credo φ ſūt multe honeſte: vtinā di-
cam verū:φ nō cognouerunt niſi viros ſuos
ſolū:cōiter loquēdo pueri innocētes ſūt mū-
di. Ideo dicit Remigi⁹ ſup illo vbo. Sinite
paruulos venire ad me. Matth.xix. Tanta
enī eſt labes illi⁹ peccati.ſ. carnalis cōcupiſcē
tie:φ occupauit fere totū hūanuꝫ gen⁹:ꝛ ita φ
maior pars ſaluādorū crediꝭ eſſe innocentuꝫ
puerorum. Tertiuꝫ malū eſt gladius ſpūalis.
ſ. odium:rancor:ꝛ mala volūtas inuidoꝝ. Ita
φ tot⁹ mūdus iſto gladio ē diuiſus. Dauid.
Gladi⁹ eoꝝ.ſ. inuidoꝝ intret corda ipſorū vt
habeant officia:regimē:dignitates:ꝛ plati o-
nes. lꝫ nō interficiāt corpa:interficiūt tñ aīas
qđ eſt pei⁹ intātū φ dicit. Salomō de iſta ma
teria. Rurſus cōtēplat⁹ ſum oēs labores ho-
minū ꝛ induſtrias aīaduerti patere inuidie p
ximi. Eccl'i.iiij. Quartum malum eſt captiui-
tas. Quot ſunt hodie captiui pctōrū: lꝫ pctā
nō auferāt liberū arbitriū q̄ntū ad electiōes:
auferūt tñ q̄ntū ad bonas opationes. Per to
tum ānū ſūt captiui: ꝛ ſi forte in q̄dragesima
liberenꝭ:ſtatim poſt paſcha redeūt ad capti-
uitatē. Talib⁹ dicit apl's. Reſipiſcāt a dyabo
li laqueis:a quo captiui tenenꝭ ad ipſi⁹ volū-
tatē. ij. ad Thy.iij. O ſi qs eēt captiu⁹ in bar-
baria:quō laboraret p liberatiōe: q̄nto magis
ergo laborādū eſt p liberatōe hui⁹ peioris ca
ptiuitatis pctōꝝ. Quitū malū eſt deſtructio:
qꝛ non remanet lapis ſup lapidem. Lapides
ſunt xp̄iani. Auctas. Tanqꝫ lapides viui ſup-
edificamini domos ſpirituales.i. Pet.ij. La
pides fundamēti ꝛ iſeriores ſūt laboratores.
Deinde mercatores:ciues:milites: clerici:et
religioſi. Lapides ſupiores ſunt dñi tpales ꝛ
prelati in edificio eccleſie. Sꝫ hodie totū edi
ficiū eſt deſtructū:male viuunt oēs tam plati
eccl'ie q̄ alij. Hoc ſpāliter flebat xp̄s: qꝛ vide
bat deſtructionē vēturā ciuitatis chriſtiane.
¶ Quinto fleuit xp̄s in paſſiōe ꝛ in morte.
Auctas. In dieb⁹ carnis ſue pces ſupplicati-
oneſqꝫ ad eum q poſſit eū ſaluū facere a mor
te cū clamore valido ꝛ lachrymis offerēs:ex-
audit⁹ eſt p ſua reuerētia. ad Heb.v. Nō. In
dieb⁹ carnis ſue.ſ. paſſiōis: que ſolum fuit ſm̄
carnē. Ratio electiua quare fleuit pp̄ter nos
Non enī fleuit timore mortꝭ vt alij flent.ſ. qñ
moriunꝭ:qꝛ in articulo mortꝭ ſum⁹ in maximo
periculo. Hoc declarat ille doctor Beda ſu-
p Thob.ca.vi. qñ Thobias voluit lauare pe
des ſuos in flumie:piſcis magn⁹ voluit ipſuꝫ
deuorare:ſed Thobias deuorauit ipſum ꝛ ce
pit. Beda exponit h° ſic. Thobias ſignificat
chriſtuꝫ:qui in flumine mortis impetuoſe vo
luit lauare pedes ſuos.ſ. chriſtianos p ſuam
mortem ꝛ paſſionē. Aqua baptiſmi ꝛ penitē
tia habēt virtutē ꝛ efficaciam abluēdi ꝛ mū-
dandi aīas ex xp̄i paſſiōe. Et venit piſcis im-
maniſſimus.ſ. dyabolus in cruce volens xp̄m
deuorare ꝛ cape:nō credēs φ eſſet de⁹. Nota
hiſtoriā q̄liter xp̄s ipſuꝫ cepit ꝛ ligauit. Xp̄s
ergo fleuit in morte:nō timore mortꝭ:nec dya
boli:ſed p nobis. Nota φ in morte cuiuſlibꝫ
cōiter loquēdo:veniūt demones multi ad de
uorandum animā. Uirgo enī maria obtinuit
pro gratia:ne demones venirēt in morte ſua.
Magnū piculū eſt tūc:ꝛ tūc multi capiunꝭ ꝛ
deuoranꝭ a demonib⁹:qꝛ nullus pōt euadere
niſi fuerit perſona deuota ſancta ꝛ bone vite.
Ideo paremus nos per bonā vitā:qꝛ ſolū bo
na vita defendit aīam in articulo mortis. Si
autem perſona fuit bone vite bene confeſſa ꝛ
contrita:ꝛ remanſit ꝛ ſatiſfecit: deus mittit ſi
bi angelū adiutorem ꝛ defenſorem. Et quan
do aīa exit de corpore cū illo ſplendore gr̄e:
dyaboli fugiūt ꝛ angelus bonus recipit aīaꝫ
ꝛ ducit ad gloriam. Ecce ego mitto angeluꝫ
meuꝫ qui precedat te.ſ. in vita:ꝛ cuſtodiat in
morte:ꝛ introducat in locum quem prepara
ui. Exo.xxiij. Ecce quare vltimo fleuit chriſt⁹
propter morientium inſtructionem. Jō dauid
in pſalmo demonibus dicit. Inhabitabūt.ſ.

in camera morientis:⁊ abſcondent:ipſi calcaneum ideſt finem meum obſeruabunt.
¶ Dominica.x. poſt feſtũ trini. Ser.iiij.ſpeculatiuus de quattuor virtutib⁹ cardinalib⁹.

Virt⁹ d̄ illo exibat ⁊ ſanabat oĩs. Habet̄ v̄bũ iſtud textualiter. Lu.vi.⁊ officiat̄ i euãgelio hodierno.Salutet̄ v̄go Maria.Iſtd̄ v̄bũ volo vobis d̄clarare dupl̄r. P° q̄ſi ꝓ itroductiõe d̄clarabit̄ ſcial̄r ⁊ ſpeculatiue ꝑ illuminatiõe itellect⁹.Sc̄do moral̄r ⁊ practice ꝑ iſtructiõe vite nr̄e. Pro p° ſcied̄ ꝙ ſi ſubtil̄r ⁊ acute volum⁹ cogitat̄ opa d̄i facta a ṗncipio mũdi vſq̄ nũc iuenim⁹ ꝙ oĩs creaturas:ſiue angelicas ſiue rõnales vt homies ſiue corꝑales creauit cũ aliq̄ ĩfirmitate:oĩs ſũt defectuoſe: ñ tñ ex defectu creatoris:ſ3 ex ꝯdictõe creaturaꝝ. S3 de⁹ de ſe extrahit v̄tutẽ ad ſanãdum eas aliq̄ mõ. P° de creaturis ãgelicis:q̄ erãt inũerabiles.erãt eni plures q̄ folia arboꝝ vl̄ capilli capitis:tñ creauit eas ĩfirmas graui ĩfirmitate.ſ.peccabilitat̄ :q2 poterãt peccar̄.ſicut patuit ꝑ effectũ:q2 illa infirmitate venerũt ad mortẽ eternã:vt lucifer:⁊ alij q fuerũt plures q̄ hoies ſũt i mũdo. O grauis infirmitas q̄ portat patiẽtẽ ad mortẽ eternã.S3 alij vt michael:gabriel:raphael.ſteteſt fortes. Et illis d̄s de ſe dedit v̄tutẽ.ſ.ꝯfirmãdo eos in gr̄a ⁊ glia:⁊ mõ ſũt ipeccabiles ⁊ curati ab illa ĩfirmitate.Ecce v̄t⁹ d̄i quõ ſanauit eos. Auc̄tas ꝑ ſapiẽtiã ſanati ſũt q̄cũq̄ placuerũt tibi dñe a ṗncipio.Sap.ix.Nõ itelligit̄ de hõib⁹:q2 ñ erãt a ṗncipio ſ3 d̄ ãgel̄:q placuerũt d̄o ñ peccãdo.Et v̄t⁹ de illo exibat ⁊ ſanabat eos.2° d̄ creaturis rõnalib⁹.ſ. hõib⁹:q ñ dicũt̄ ꝓprie itellectuales. Rõ.q2 ꝑ diſcurſũ o3 nos venir̄ i cognitiõe3 v̄itat̄.ſ.rõcinãdo: ſylogizãdo:diſputãdo:⁊ ꝑ effect⁹ cognoſcim⁹ cãs:⁊ eꝯ.Angeli v̄o ſubito ⁊ ſiñ diſcurſu vidẽt effcũ ⁊ cauſa3: finẽ ⁊ ṗcipiũ:ꝯcluſiõe3 ⁊ ṗmiſſas.Dico ẽt ꝙ creature rõnales fuerũt creature ĩfirme. ſic̄ ãgeli.ſ.peccabiles.Lic3 eni de⁹ i gratia creauit Adã ⁊ euã.⁊ i optimo ſtatu tñ peccauerũt:⁊ ex illa ĩfirmitate v̄eñit mors aie ⁊ corꝑis ꝯñter.Aia eni creat̄ i vtero mr̄is peccabilis. Nõ ẽ hõ iuſtus i terra q fac̄ bonũ ⁊ ñ peccet. Eccl̄i.vij.S3 v̄t⁹ dei ſanat aias qñ exeũt corꝑa inocẽtes vl̄ penitẽtes:de⁹ ſanat ponẽs eis ẽplaſtrũ glie:⁊ curat̄ intãtũ ꝙ ñ poſſũt peccare.Creditis ꝙ illi d̄ paradiſo poſſũt peccare ꝑfecto ñ. Sũt eni ipeccabiles ſic̄ de⁹ ⁊ ãgeli beati.De ãgeloꝝ beatoꝝ ipeccabilitate.vide an.Tho.i.ꝑ.q.lxij.ar.vij.⁊.ij.ſcrip.diſ.vij.q.i.

ar.i.Iſtã ſanitatẽ petebat Iere.di.Sana me dñe ⁊ ſanabor:ſaluũ me fac ⁊ ſaluus ero:qm̄ la⁹ mea tu es.Iere.xvij.Nõ legit̄ tũc ĩfirm⁹ fuiſſe corꝑalit̄ :ſed loq̄t̄ de ſanitate aie:qd̄ ps cũ dicit Saluũ me fac ⁊c̄.g° v̄t⁹ de illo exibat ⁊ ſanabat oĩs.3° de creaturis corꝑalib⁹.Na3 celũ:ſol:⁊ luna:⁊ ſtelle:⁊ aer:⁊ t̄ra:⁊ aq̄:⁊ oĩa elta creata fuerũt cũ ĩfirmitate.non cã peccabilitat̄ :q2 nõ hñt rõnẽ:iõ nõ poſſũt peccare. Nã ſi leo vel lupus iterficiũt hominẽ nõ peccãt:ſ3 ĩfirmitate corruptibilitat̄. Nõ ex compoſitiõe ꝯrioꝝ q̄ꝫtũ ad corꝑa celeſtia ⁊ elta: q2 nõ ſũt ꝯpoſita ex ꝯrijs.tñ poſſũt ãnihilari ⁊ corrũpi:⁊ de facto elta corrũpũt̄ : ⁊ corꝑa celeſtia fuerũt imutata:q2 ãteq̄ꝫ hoies peccarẽt ſol ſeptẽpl̄r erat clarior. Luna v̄o tunc erat ita clara ſicut ſol nũc ẽ.S3 ex pc̄tõ Ade ſol ꝑdidit ſeptẽ ꝑtes claritat̄ :⁊ luna ⁊ ſtelle ⁊ celũ ⁊ elta ſeptẽ ꝑtes v̄tut̄.Elta v̄o in iudicio purgabũt̄ ⁊ ſtabũt pura. Corꝑa q̄ꝫ hominu3 l3 ſint corruptibilia:tñ i iudicio reſurgẽt glioſa cũ aiab⁹:⁊ erũt tũc icorruptibilia:ipaſſibilia: clara:⁊ agilia. Iſta ẽ doctria certa i ſãcta theologia.Auc̄tas.erit lux lune ſicut lux ſolis:⁊ lux ſolis erit ſeptẽpl̄r:ſicut lux ſeptẽ dieꝝ i die in qua alligauerit dñs vuln⁹ ppl̄i ſui ⁊ ꝑcuſſurã plage eius ſanauerit.Iſa.xxx.Nota erit ſeptẽplicit̄ ſic̄ lux ſeptẽ dieꝝ.ſ.ṗme hebdomade mũdi ãteq̄ꝫ hõ peccaret in die.ſ.iudicij:i q̄ ſanabit̄ vuln⁹ mortalitatis ⁊ corruptibilitat̄ ⁊ peccabilitatis. P3 g° ꝙ oĩs creature create fuerũt infirme:ſed virtus de illo exibat ⁊ ſanabat oĩs. P3 thema.Mõ declarãdũ ẽ thema moraliter.Cũ eni dicit̄:virtus de illo exibat ñ ſolũ vna ſ3 multe v̄tutes exibãt de xp̄o: ſingularit̄ q̄ttuor:de qb⁹ nunc volo ṗdicare: que ſũt morales:⁊ int̄ alias ṗcipales q̄ dicũtur cardiales:q2 ſicut porta ⁊ hoſtiũ voluit̄ i cardine ita alie v̄tutes ⁊ vita hominis voluit̄ in his q̄ttuor q̄ a xp̄o exierũt.Auc̄tas.Labores huius.ſ.xp̄i magnas hñt v̄tutes.Sobrietatẽ eni.i.tẽꝑãtia3:⁊ ſapiẽtiã.i.prudẽtia3 docet:⁊ iuſticiam ⁊ virtutem.ſ.fortitudinis: quibus vtilius nihil eſt in vita hominib⁹. Sap. viij.Quattuor ſunt virtutes cardinales ſcil3.
- Temperãtia corporalis.
- Prudẽtia intellectualis.
- Iuſticia vniuerſalis.
- Fortitudo ſpiritualis

Ex his virtutibus Dd̄ vocabat xp̄m dñm v̄tutũ dicẽs:Dñs v̄tutũ:nõ dicit dñs v̄tutis.d̄ illo exibat v̄t⁹ ⁊ ſanabat oĩs.¶ Dico p° ꝙ a xp̄o virtus corꝑalis temperantie exemplarit̄

tẽꝑa3 ſuãdo:⁊ doctrinal̄r ipa3 ṗdicãdo.Virt⁹ eni tẽꝑãtie ẽ: ꝙ i cibo ⁊ i potu ſim⁹ ita tꝑati ⁊ ordiati ꝙ corp⁹ nr̄3 nõ q̄uet̄ ĩfirmitate:nec aia ebrietate:nec vita peccãdi ꝓnitate ex exceſſiuo cibo ⁊ potu.S3 recipe dẽm⁹ neceſſitatẽ ꝓ ſuſtẽtatiõe vite hũane:⁊ nõ dẽm⁹ nimis onerare ſtõachũ.Iſtã tẽꝑantiã hñt beſtie.Si habet̄ aſinũ vel equũ:ſi cõedit ⁊ bibit ſat̄ :factu3 ẽ:nõ bibẽt ãpli⁹ etiã ſi papa vel rex iuitaret:ſ3 vos nõ ſic ⁊c̄.O miſi qd̄ dicet̄ xp̄o : q2 beſtie ſine rõne vincẽtes ꝟuãt tẽꝑãtiã: ⁊ hoies nõ. Stati poſtq̄ hõ cõedit ⁊ bibit ad ſufficiẽtia3 d3 poni ad os cathena tẽꝑantie:ſ3 hodie homies min⁹ ſũt tẽꝑati q̄ beſtie.In ſig^m^ cui⁹ tẽꝑantie de⁹ nõ fec̄ aial tã mag^m^ corꝑe vt hõ qd̄ hfet tã puũ os.Et iſta rõne dicebat xp̄s.Attẽdite vob̄ ne q̄uent̄ corda vr̄a i crapula ⁊ ebrietate.Lu.xxi.Ecce iſta v̄t⁹ quõ exijt a xp̄o exẽplo:q2 ꝑ ꝑaꝝ cõedebat:videbat̄ ſpõſa: nec legit̄ vnq̄ cõediſſe carnes:niſi de agno paſchali:ſꝑ ieiunabat.Etiã de xp̄o exibat v̄t⁹ tẽꝑantie doctrinal̄r:q2 docebat xp̄us di.Attẽdite ⁊c.Ne forte grauent̄.Quilib3 ꝑſon⁹ ſiue nauta ſcit iã q̄tũ põt portare nauis ſua:nec recipit ãplius q2 ſubmergeret̄ : ⁊ ſi forte plus ex cupiditate recepit:oportebit ꝓijcẽ vel ſubmergi:nauis ẽ ſtõach⁹. Iã q̄lib3 ſcit q̄tũ ſibi neceſſe ẽ de cibo ⁊ potu.Et ſi vltra recepit ꝓijciet ⁊c.Nõne meli⁹ fuiſſet ꝙ fuiſſet datũ paupib⁹:q̄ ꝙ ſubmergit̄ ex graui ĩfirmitate ⁊ moriat̄ :ſi iebriat̄ min⁹ valet facẽ q̄ꝫ beſtia:q̄ ꝑ malã viã ſciet põtare on⁹ ſuũ ⁊ hõ ebri⁹ ꝑ bonã viã neſciet portare ſeip̄3. Iõ dic̄ xp̄s.Attẽdite vob̄ ne grauẽtur ⁊c.Et q2 multi nõ attẽdũt:iõ ſũt tot infirmitates oculoꝝ lachrymãtiũ:ñ tñ ꝑp xp̄i paſſionẽ:facieꝝ rubeaꝝ de gutta:podagre: dolores dẽtiũ:colica:yliaca:⁊ ſciatica. vltra ĩfirmitatẽ aie:q2 p^a^ guloſa cõiter ẽ vel erit luxurioſa. Rõ:q2 ille ꝑtes vicine ſũt ⁊c.Si g° vul̄t ꝙ filij ⁊ filie vr̄e viuãt caſte.ſint abſtinẽtes. Vñ ẽ hodie ꝙ ſunt tot mali religioſi ⁊ clerici:niſi ꝙ nõ hñt tẽꝑãtiã. Magnũ miraculũ eẽt ſine tẽꝑãtia caſte viuẽ.In mult̄ eſcis erit ĩfirmitas tã corꝑis q̄ꝫ aie ⁊ auiditas approping̃bit vſq̄ ad colerã. Propt̄ crapulã mlt̄i obierũt.q āt abſtinẽs ẽ adijciet vitã.Eccl̄i.xxxvij. Dicũt philoſophi ꝙ plures iterficit gula q̄ꝫ gladius. In ſig^m^ hui⁹ tꝑe mortalitatũ plures moriunt̄ de illis q nõ ieiunauerũt ꝑ q̄drageſimã q̄ꝫ de alijs.¶ Sc̄da v̄tus ẽ prudẽtia itellectualis:q̄ ẽ vna v̄tus que.ſ.in ꝑiculis huius mũdi auiſat ꝑſonã ne cadat i pc̄tis ſic̄ eni tẽꝑãtia ẽ neceſſaria i eſcis:ita ꝓdẽtia i ꝑiculis.Iã videt̄ iclinatiões ſiue tẽptationes carnis malas ad pc̄tã:nõ idigem⁹ mgr̄is ad malũ ſicut ad bonũ.Itẽ q̄t ſũt occaſiones mũdi: q2 tot⁹ mũdus ẽ occaſio peccãdi ſiue i domo ſiue ex̄:ſiue i platea ſiue i vico. Itẽ q̄t ſũt temptatiões dyaboli:nec ẽ peior pugna nõ vidẽ inimicũ ⁊ ꝙ ipſe videat te g° nec̄aria eſt v̄t⁹ prudẽtie vt i iſtis ꝑiculis auiſemur:q2 ſic̄ ouis defendit̄ in deſto ꝑ paſtorẽ ne a lupis deuoret̄.Ita de nob̄ q ſum⁹ oues xp̄i paſtoris dicẽtis.Ego ſu3 paſtor bon⁹:q ponit ⁊c. Io.x.Et ſum⁹ in deſto hui⁹ mundi:ne g° deuoremur a lupis ĩfernalib⁹ nec̄aria ẽ nobis v̄tus prudentie:ne dyabolus aliq̄ bona ſilitudine decipiat nos.De iſta ſilitudine dicebat xp̄s . Ecce ego mitto vos ſic̄ oues in medio lupoꝝ.Eſtote g° prudẽtes ſicut ſpentes: ⁊ ſimplices ſic̄ colũ. ⁊c.Mat.x.In ꝑſona diſcipuloꝝ dĩ hoc v̄bu3 xp̄iãis.Nõ.Eſtote prudẽtes ſic̄ ſpẽtes.Quedã ſpecies ſerpẽtis eſt q̄ dĩ aſpis:⁊ ſũt iſti ſpẽtes tal̄ ꝯditiõis ꝙ valẽt multũ ꝓ tiriaca q̄ nõ poſſũt capi niſi icãtent̄.Sũt ẽt certa v̄ba q̄ qñ audit nõ põt fugẽ.Iõ qñ ipſa videt venatorẽ ſeu icãtatorẽ ſi põt fugẽ fugit: al̄s ponit vna3 aurẽ ſuꝑ lapidẽ vnũ ⁊ cauda claudit aliã ne audiat vocẽ icãtãtis.Hoc dicũt nãles ⁊c.Auctoritas biblie.Dd̄ i ps.Si v̄e vtiq̄ ⁊c. furor illis.i.prudẽtia xp̄ianis.ſ.d3 eẽ. ſ3 ſilitudine3 ſpẽt̄ :ſic̄ aſpidis ſurde ⁊ obturãt̄ aures ſuas. Que nõ exaudiet vocẽ icãtãtiũ: ⁊ venefici incãtant̄ ſapiẽter.ps.lvij.Dicit xp̄s ꝙ ita faciam⁹ nos q ſum⁹ in medio lupoꝝ ĩfernaliũ.Ad practicã qñ demõ icãtator vel aliq̄ mala ꝑſona vult nos iclinare ad pc̄tm̄ tu vt aſpis põat aurẽ vnã ſuꝑ lapidẽ.de q̄ ãpl̄us.i. ad Coꝝ.x. Petra ãt erat xp̄s:⁊ cũ cauda.ſ.morte claudas aliã. Caput vite hois ẽ natiuitas. cauda v̄o mors. Ponit̄ eni auris ſuꝑ lapidẽ xp̄3 cogitãdo ei⁹ vitã:⁊ claudit̄ alia cauda cogitãdo mortẽ ꝓpriã.Verbigrã.Vos ſentit̄ icãtatorẽ dyabolũ:q2 oĩs mala cogitatio ẽ a dyabolo.Qñ.n.tu cogitas.⁊ nũq̄d tu es ita bonus potẽs ⁊c.ſic̄ tal̄ q iã fuit icarcerat⁹ vl̄ iſaniat⁹ ⁊c. Iõ igeras te oĩno ⁊c̄.Ecce icãtatio dyaboli vt recipias regimẽ ⁊ facias iiuſtitias ⁊ furta ⁊c̄.vt tãdẽ ſuſpẽdaris in furca iferni.Talis cogitatio vt hõ aſcẽdat ⁊c̄.a dyabolo eſt:ponas aurẽ ſuꝑ lapidẽ xp̄3. Cogita ꝙ xp̄s eſt q ẽ dñs oiu3 in h° mũdo: noluit hr̄e dñium nec regimẽ:imo alijs voluit ſuire.Fili⁹ hois non venit miſtrari:ſ3 miſtrare.Mat.xx. S3 dic in corde tuo:ego q neſcio regẽ ꝑſonã ⁊ domum meã:volo regẽ alios ⁊c̄. Et cũ cauda.ſ.cogi

tādo mortē i q̄ oꝫ reddē rōnē deo de regimie ⁊c̄. Si ita cogitas audacter:nō curabis de re gimine:imo fugies. Idē de mulierib⁹ qñ dic cogitatio. Et nunqd tu portaſti ita magnā do tē vt talis:⁊ illa iā bis fuit iduta de nouo ⁊c̄. Itē talis eſt dñā:q̄ in domo nihil fit niſi vt ipa vult ita poſſes tu facē. Incātator vult voſ cape. Idō vt frēs ponas aurē ſup lapidē:co gita ornatū xp̄i ⁊ v̄gis Marie. Xp̄s.n.trigin ta annis portauit vnā tunicā: ⁊ vos in q̄libet feſto vl' āno vultis idui de nouo. Et ſi vir dicet. Nō hēo.⁊c̄.nōnulle dicūt. O quō facitis mihi vt hēatis.⁊ oportebit facē vſurā:furta:⁊ rapi nas. Itē v̄go Maria de gr̄ie. Dō qñ btā. An na faciebat ſibi veſtes p̄cioſas nolebat porta re:niſi tm̄ itra domū amore mr̄is. Itē cogita in morte qñ petes paradiſum dī. Dñe ego ſum creatura xp̄iana veſtra ⁊c̄. Dicet xp̄s. Nō es creatura mea. Ego feci te brunā ⁊ fuſcā: ⁊ tu feciſti te albā artificiał'r. Idē de idumētis. Naꝫ dicet. Mat' mea ibat ſimpl'r: tu volebas eſſe dñā:⁊ mr̄ mea humilis ⁊ obediēs erat. tu vo elata ⁊ ſupba. Si iſta cogitatis icātator nō de cipit vos. Itē de auari⁹ qñ dic cogitatio. Si tu vis viuē de tuis poſſeſſiōib⁹ vel redditibus aut laborib⁹:nihil ꝯgregabis.de q̄ g° marita bis filias tuas ⁊ hēditabis filios. Idō ſi velles mutuare.x.florenos ꝓ.xij.vl' emere ad vanta giū ꝓ minori p̄cio:vel vēdē plus ꝓp dilatiōes vel anticipationeꝫ ſolutiōis poſſes hr̄e bona ꝓ p̄dictis. Iſta ſūt v̄ba icātatoris. Idō ſup la pidē xp̄i cogita q nou voluit hr̄e nec vnū de nariū:nec domū:nec cellā. Et vos vultis ꝯgre gare ⁊c̄. Bonā hēditatē dimittit filijs q eos dimittit bñ nutritos.nō faciatis vſuras ꝓ filijs: q̄s cū eis ibitis ad ifernū. Itē cogita morteꝫ dicēdo:qñ moriar hodie vel cras q̄d ducam mecū:nudus vadā corā xp̄o. Sic nō decipiet vos icātator. Idē de pctō luxurie. O quot in cātant pctō luxurie:qñ dr̄:talis diligit vos et mittit vobis h°⁊ vellet ſecrete loq vobiſcum ⁊c̄.vel qñ cogitatio dic. O q̄lis delectatio eſ ſet cū tali.⁊c̄.ſꝫ ponā aurē ſup lapidē xp̄ꝫ ca ſtiſſimū. Itē cogita qd i morte fit de luxurio ſis qñ aia luxurioſa egredit' de corpe: ſtatiꝫ a dyabolo ducit' ad ifernū:nec pōt mori. Itē de pctō ire:qñ dicit cogitatio ꝙ vidices te de ini mico tuo ⁊c̄.ponas aurē ſup lapidē xp̄m: q̄a noluit ſe vidicare:nec p̄miſit vt pi vidicaret. Immo dixit. Pr̄ dimitte illis : q̄ neſciūt q̄d faciūt. Lu.xxiij. Itē cogita:in morte q̄d fit de vidicatiuis:q nolūt parcē inimicis:nec loqui ⁊c̄. Tales vadunt ad ifernū. Pr̄ me⁹ celeſtis

tradet vos tortorib⁹ ſi nō remiſeritis vnuſq̄ſq; fratri ſuo de cordib⁹ vr̄is. Mat.xviij. Ecce di cit. Ego mitto vos in medio lupoꝝ ⁊c̄. Uirt⁹ de illo exibat.⁊c̄. ¶ Tertia v̄t⁹ eſt iuſtitia vni uerſalis:q̄ eſt qñ hō vniuerſal'r ⁊ ḡnaliter red dit alteri qð ſuuꝫ eſt. Iuſtitia eſt v̄t⁹ vnicuiq; qð ſuū eſt tribuēs. Nō q̄re iſta v̄t⁹ eſt necāria q̄ hō eſt aial ſociale ꝑ nām. Si oēs ſolitarie viuerēt nō tenerent' ad ordinandū ſe cū alijs: ſꝫ ſolū in ſe vt hēmite. Sꝫ q̄ hēm⁹ cuꝫ alijs ſil ꝯuenire oꝫ nō ſolū ordinare nos:ſꝫ etiā cū ali is reddēdo vnicuiq; qð ſuū ē ⁊ iſta ē iuſtitia. Primo deo debem⁹ dare qð ſuū ē.ſ.credētiā in corde ⁊ obediētiā in ope.credē firmit' arti culos fidei.⁊ ad hoc neceſſariū ē ſcire. Credo ⁊ dicē q̄libet die mane ⁊ ſero. Sꝫ h° nō ſuffic. Idō reqrit' obediētia i ope ſuādo mādata. q̄a null⁹ rex eēt ꝯtent⁹ de credētia ſubditoꝝ ſine obediētia. Scđo ad dños tp̄ales hr̄e dēm⁹ fi delitatē ⁊ ſubiectionē.⁊ loq de eis debem⁹ cū honore ⁊c̄. Tertio p̄latis reuerētiaꝫ tenemur reddē ⁊ honorē ⁊ deuotionē.ſoluē decimas. p̄micias ⁊c. Quarto reddē debem⁹ parētib⁹ reuerētiā in corde nō deſpiciēdo. in ore reue rētial'r loquēdo.in ope eis ſubueniēdo ſi idi gēt. Quito reddē debem⁹ filijs diſciplinā ⁊ i ſtructionē: ⁊ nō ſufficit eis dare cibū ⁊ veſti tū ſꝫ etiā dare d̄bet eis iſtructiōeꝫ vt orēt deū ꝙ nō mētiant':nec furent':nec iurēt:⁊ ſic de ali is. Sexto diuites d̄bēt reddē paupib⁹ elemo ſynā ⁊ miām.paupes diuitib⁹ in orōnib⁹ recō pēſaꝫ.ſani iſirmis ſeruitiū. Amicis amicitiaꝫ. inimicis patiētiā. Mortuis reddē d̄bem⁹ qð tenemur:vt eoꝝ cōpleam⁹ vltimas itētiōes ⁊ volūtates. Iſta eſt iuſtitia vl'is. Iſta v̄t⁹ exit a xp̄o exēplarit' ⁊ doctrinal'r. Reddite oib⁹ de bita ⁊c̄.ad Ro.xiij. ¶ Quarta v̄t⁹ eſt fortitu do ſpūal'. Ecce optia ordiatio v̄tutū. Tēpan tia ordiat hoieꝫ in ꝓſpis. Prudētia i p̄iculis Iuſtitia i ꝓxis. Fortitudo aūt i aduerſis. Nō ītelligit' de fortitudie corpali:de q̄ hō nō dꝫ ſe app̄ciare.q̄ beſtie hn̄t maiorē fortitudinem. Sꝫ de iſta fortitudie de q̄ dic dd i p̄s.lviij. Fo titudinē meā ad te cuſtodiā. q̄ de⁹ ſuſceptor me⁹ es ⁊c̄. Dicat' de fortitudie dd corpali de q̄.i.Reg.xvij. Q̄ puer exñs iterfecit leonē ⁊ vrſuꝫ. Nā ⁊ leonē ⁊ vrſuꝫ iterfeci ego ſu⁹ tu⁹. Tñ de iſta fortitudie nō app̄ciabat':ſꝫ de ſpūa li.q. reſiſtebat tēptatiōib⁹: q̄ nō p̄mittebat ſe vincē. Dicat' quō iuenit ſaul p̄ſecutoreꝫ ſuum dormiētē ⁊ dixit ſibi ab yſai. Interfice inimi cū tuū ⁊c̄.⁊ noluit extēdere man⁹ in xp̄m do minū. Idō dicit. Fortitudinē meā ad te cuſto

diā q̄ de⁹ ſuſceptor me⁹ es ⁊c̄. Tal' fortitudo ē v̄t⁹ ſcit' ſuſtinet' tribulationes. aduerſitates ſcit' ſuſtinet' penitētiā.bonā vitā. Fortitudo ē ſcipe bonā vitā.⁊ ꝯtinuat' ⁊ p̄ficet'. Ecce q̄ dicebat ihc. Uirt⁹ d̄ illo exibat ⁊ ſanabat oēs.

¶ Dñica.xi. poſt trinitatis Sermo primus

Omnis q ſe exaltat hūiliabi tur.⁊ q ſe hūiliat ex altabit'. Luc.xviij. Sermo nr̄ erit d̄ ſctō euangelio hui⁹ dñice. Si pla cet dd habebim⁹ multas bōas doctrinas itel lectuales ⁊ morales.ſꝫ q̄ nulla doctria hꝫ v̄ tutē nec efficaciā i aiamaꝝ ꝯſolatiōeꝫ:nec pec catoꝝ correctiōem ſine gr̄a dī. Idō ſalutet' v̄go m̄a ⁊c̄. In ſctō euāgelio hodierno xp̄s docet nos hr̄e tria multū necāria ad ſaluationem.

P° docet nos vitare ſupbiā ⁊ p̄ſūptiōem.

Secundo obſeruare deuotaꝫ orationem.

Tertio ſperare iuſtā retributionem.

De ſcđo loqt' thema. Oīs q ſe exaltat hūilia bit'. Nō.q ſe exaltat.q̄ ſi q̄s a deo exaltat' i h° mūdo:ñ hūiliabit' imo ēt exaltabit' i alio mū do. Sꝫ qñ hō exaltat ſemetipꝫ ꝑ hypocriſiꝫ fi ctōes ſeu p̄latiōes ⁊c̄.de⁹ hūiliat talē i h° mū do ⁊ magis i alio q̄ dic ſcriptura. Gaudium hypocrite ad iſtar pūcti. Iob.xx. ¶ Dico p° ꝙ xp̄s docet vitat' ſupbiā ⁊ p̄ſūptioneꝫ:ne ex bōis tp̄alib⁹ vel nālib⁹ vel ꝑſonalib⁹:vel ſpūa lib⁹.p̄ſūptuoſe nos extollam⁹. H° oñdit xp̄s de q̄dā hoie.q habebat multa bōa tp̄alia nā lia ⁊c̄.⁊ faciebat multa opa de gr̄ie bonoꝝ:ſꝫ i corde ſupbiebat deſpiciēdo oēs alios.de quo dicit ꝙ ñ fuit iuſtificatus:ſꝫ ꝯdēnatus ꝓp ſuaꝫ ſupbiā ⁊ p̄ſūptiōeꝫ. De q̄ dic euāgeliū. Phariſeus antē ſtās dicebat. Deus gr̄as ago tibi q̄ ñ ſū ſic ceteri hoiuꝫ.raptores.iiuſti. adulte ri:velut ēt h̄ publican⁹. Ieiuno bis i ſabbato. d̄cimas do oiuꝫ q̄ poſſideo. Ecce ſupbia ⁊ p̄ſū ptio:cū dicit. Nō ſū ſic ceteri hoiuꝫ:raptores. vt dñi tp̄ales:nec aliēa rapio ꝑ furta.vt vaſal li ⁊ paupes:nec ꝑ vſuras.vt vſurarij vocādo vſuras cēſus ſ̄'o noīe.nec ꝑ fraudes:vt merca tores ſ̄'t:ſꝫ dñe ego ſū miſericors: d̄cimas do oiuꝫ q̄ poſſideo: Nō ſolū de pāe:vino oleo:ſꝫ de mēta:ſaluia:⁊ de caulib⁹. O fatue. Ecce ſu pbia ⁊ p̄ſūptio.2° dicit:ñ ſū ſicut ceteri hoiuꝫ iiuſti. Alíq ſūt iiuſti dādo falſā ſniaꝫ.vl' inocē tes ꝯdēnādo ñ reſpiciēdo ſniaꝫ vl' iuſtitiā ſꝫ ſa lariū. Itē alij ſūt iuſti ſ̄'t ꝓcurādo i cāis ⁊ liti gia dilatādo. Itē alij ſ̄t iiuſti mēcedē ⁊ ſalaria retinēdo vl' d̄bita negādo.⁊ d̄ iſtis iiuſticijs ſe iactāt' excuſabat iſte. Itē ꝙ ñ erat homicidia vl' diffamator. O ſtulte quō oſtēdis tuā ſup

biā ⁊ p̄ſūptōeꝫ.3°:ꝙ ñ ſū ſic ceteri hoiuꝫ adul teri. Nō.q̄d ē adulteriū. Idō vt viuā caſte.ieiu no bis i ſabbō .i.i hebdomada. Nō ego ſū ta lis:vt hic ribald⁹ publican⁹. O de iſto ſtulto. attēde q̄ ꝯdēnat⁹ deſcēdit in domū ſuā. Idō. ſi nolum⁹ ꝯdēnari.de nullo bono hēamus ſu pbiā ⁊ p̄ſūptiōeꝫ. De h° dat' talis declaratio. Ponat' cāus ꝙ aliq̄s paup hō mutuo recipi at a diuite mille florenos tali cōditiōe ꝙ q̄li bꝫ āno teneat' dat' diuiti cētū florenos cēſua les ſub pēa mortis ⁊ qñcūq; voluerit diues ſor tē p̄ncipalē teneat' reddet' ſibi ēt ſub pēa mor tis. Si talis paup hō vellet ſe iactat' ⁊ ſupbit' dicēdo. O quō ſū diues ⁊c̄.nunqd eēt h° ſtulti tia:imo q̄ cū tāto onere habet illas pecūias: ꝙ ñ ē gaudēdū ſꝫ potius flēdū ⁊ timēdū. Ita ē de nobis. Naꝫ oīa bona q̄ hēmus ſiue tp̄a lia ſiue nālia ⁊c̄.ñ ſūt nobis data ꝓp̄e.ſꝫ ſunt a xp̄o diuite mutuata . q̄ ſibi hēmus de oib⁹ dat' vſurā bonā ſub pēa mortis eterne . P° de bonis terrenis ſi hētis cāpos:vineas ⁊ poſſeſ ſiōes alias.oīa iſta ſūt vobis a diuite xp̄o nō data ſꝫ mutuata.q̄ de oibus vſq; ad vltimuꝫ obulū habet ſibi reddē cōputū q̄ō hūiſtis: cōſeruaſtis:qualiter expendiſtis ergo vos nō eſtis dñs ſed xp̄us. Dauid. Domini eſt terra ⁊ plenitudo eius orbis terrarū ⁊ vniuerſi qui habitant in eo. Uos autē diuites ſolum eſtis diſpēſatores. Sic nos exiſtimet homo vt mi niſtros xp̄i ⁊ diſpenſatores.i.ad Coꝝ.iiij. Et loquitur ap̄lus in perſona diuitū ⁊ ſub pena mortis diuites tenēt' ad vſuras.ſ.opa mīe ⁊ pie tatis:ñ ſolū ſemel i āno ſꝫ q̄libꝫ die:nec ꝯtētat' xp̄s de ſorte p̄ncipali. Nō dic quō es diues q̄t pecunias hēs cuꝫ ita ſis oneratus ⁊c̄. Sꝫ ſtulti⁹ diuitū q̄ oīa mutuo recepūt. Auctas. Hō q̄dā peregre ꝓficiſcēs ⁊c̄. Math.xxv. Et loquitur chriſt⁹ de ſe . Dicatur hiſtoria.dixit chriſtus illi qui nihil fuit lucrat⁹. Serue male ⁊ piger oportuit te pecuniā meam cōmitte re nūmularijs. Et ego veniens recepiſſē vtiq; qð meum eſt cuꝫ vſuris. Loquitur hic chriſt⁹ ſimilitudiarie. Matthei.xxv.⁊ luce.xix. No lite igitur vos app̄ciari de diuitijs ⁊ poſſeſſi onibus ⁊hmōi.ſed ſemper timere dicendo. O miſer ⁊ quantum debeo ⁊c̄. Ideo. Iaco. v. Agite nunc diuites plorate vlulātes in mi ſerijs veſtris que aduenient vobis. Nec enim eſt ſuperbiendum de bonis perſonalibus ſeu eſſentialibus:vt de igenio.de ſubtilitate intel lectus:nec auiſamentis mundanis:nec de ſa pientia:nec de eloquētia:nec d̄ pulchritudie fortitudie ſanitate.⁊hmōi.q̄ totū eſt nob h°

a deo mutuatū.ꝛ ꝺ oīb⁹bonā hſe vult vſurā.
Sȝ vtinā ſbtilitaſ itellect⁹ ñ ſit aliqb⁹ cā dāna
tiōis:itellectu male vtētib⁹.Dicat breuit hi/
ſtoria illi⁹ceci quē xp̄s ſanauit.Joan.ix. Cui
dixit xp̄s.tu credis i filiū dei. Rñdit ille. qs
ē dñe vt credā in eū.Rñdit ieſus. Qui loqt
tecū ipe ē.At ille ait. Credo dñe.ꝛ ꝓcidens
adorauit eū.Et dixit ei ieſus.Jn iudiciū ego i
hūc mūdū veni vt q ñ vidēt videāt ꝛ q vidēt
ceci fiāt.Et dicebāt phariſei. Nūqd ꝛ nos ce/
ci ſum⁹.Dixit eis ieſus.Si ceci eētis ñ hfetis
pctm̄. Nūc vō dicit:qꝛ videm⁹ pctm̄ vrm̄ ma
net.ſ.īfidelitaſ.Hoc dicebat xp̄s.qꝛ ille cecuſ
rudis ꝛ igorās.viſo miraculo illuiat⁹ adora/
uit xp̄z.Sȝ phari. pſūptuoſi ꝛ ſbtiles facien/
do rōes ſuas ceciderūt i fatuitateſ. Pauci ſūt
ſbtiles itellectu q ſint ve fideles.qꝛ ſuo itelle/
ctu volūt cōphēdē ea q̄ fidei ſt. Dicaſ qūo ē
ſtulticia iuſe itellect⁹velle cōphēdē articuloſ
fidei.Eēplo illi⁹q lumie cādele volebat ꝓbaſ
ducatos aureos florenos florētine ꝛc.Vſurā
q̄ de⁹ vult: ꝺ itellectu ē ſimplex credētia.De
volūtate amorē.De mēoria ſuoꝝ opeꝝ recor
dationē.De eloquētia ꝓximi ſbuētionē. Sȝ
cōiter eloquētes male mouēt.ſiue ligua ꝛ ſi
ne ꝯfeſſiōe.De corpe vult de⁹ vſurā pnie.ieiu
nioꝝ ꝛc.Ecce vſuras q̄s de⁹vult de bōis pſo/
nalib⁹ſub pena mortꝭ.Dico vob̄ q̄ niſi pniaȝ
egeritꝭ oēs ſimul pibitis.Lu.xiij.Jtē de bōis
ſpūalib⁹vult de⁹vſurā.ſ.ꝺ fide.ſpe. charitate
de prudētia.iuſti.ª fortitudie.ꝛ tēꝑantia ꝛc.
Vult de⁹ꝯtinuationē ꝛ mltiplicatiōeȝ bono
rū opeꝝ ꝛ meritoꝝ.Oī aūt cui mutū datū ē:
multū q̄ret ab eo.Et cui cōmodauerāt mul/
tū pl⁹petēt ab eo.Lu.xij.Nō.datū.i.accom/
modatū.vt declaraſ cū dī:ꝛ cui cōmodauerūt
multū.¶Dico ſcdo q̄ xp̄s docet nos obſua
re deuotā orōnē:qꝛ orō ē mediū p qꝺ oȝ nos
hſe oē bonū.ad hº ꝓbādū deſ ſilitudo ꝺ alio
fonte:a q̄ ſi vultis in vrō horto venire aquā:
oȝ ponere canale ꝛc.Fons oīum bonoꝝ ē i ce
lo.Oē datū optimū:ꝛ oē donū pfectū:deſur
ſum ē deſcēdēs a pre luminū.i.angeloꝝ. Ja/
cobi.i.De iſto fonte.Eccl'.i.Fons ſapie vbū
dei i excelſis.Et qlibȝ hō̄m idiget aq̄ grē de
iſto fonte i horto aie ꝛ corpis.Jō neceſſariuȝ
ē canale orōnis:cui⁹pes ē in ore:ꝛ caput i ce
lo p ꝯtēplatōeȝ vl' cogitatōeȝ.Ecce rō orōnis
Jſtā orōnē oñdit xp̄s nob̄ ꝑ vnū hoiem.de q̄
dicit euāgeliū. Publican⁹ āt a lōge ſtās no/
lebat oclos i celū leuare ſȝ ꝑcutiebat pectus
ſuū di.De⁹ ꝓpicius vſq̄ i domū ſuā. Nō.a lō
ge ſtās qꝛ cogitās ſua mag̃ pctā ñ putabat ſe

eē dignū itrare tēplū dñi:nec audebat reſpi/
cere celū:cogitās q̄ ē camera dei quē tm̄ of/
fēdit. Sȝ dicebat itra ſe ſufficit mihi iſta grā
q̄ mihi de⁹ remittat pctā mea.iō dicebat.de⁹
ꝓpicius eſto mihi pctōri.qꝛ neſciebat pr̄ nr̄
nec aue maria.Et ſeqt.Deſcēdit h iuſtificat⁹
in domū ſuā.Et q̄ȝta ē vt⁹ deuote orōnis. hº
modicū ē ſpeculādū.Jſte publican⁹ quē xp̄s
laudat ſuauit tria i orōne ſua.ſ.timorē reue/
rētialē.verecūdiā itellectualē:ꝯtritionē ꝯcor
dialē. Primū pȝ cū dicit a lōge ſtās.qꝛ tiore
reuerētie ñ audebat itrar̃ tēplū dñi ñ ſe repu
tās dignū ꝛc. Nō.h ꝯ̄ illos q nimis accedūt
ad altaſ ēt ſe appodiātes.ꝯtē ꝺ ꝑlamētis cū
mlierib⁹ i eccl'ia:vbi tractāt mr̄imōia clāde/
ſtia.dicaſ miraculū qꝺ hſ i biblia.ij.Reg.vi.
de oza q ex tactu arche ſubito fuit mortu⁹:lȝ
tangeret archā bōa itētiōe ꝛ cū tiore reueren
tiali.Judei aſſignāt rōnē ei⁹mortꝭ:qꝛ illa no
cte dormierat cū vxore ſua.lȝ vir cū vxore ſua
poſſit dormire ſine pctō:imo ēt meritorie:nō
tm̄ decet poſt talē actū cōicare vl' ad cōioneȝ
eucharistie accedē. Jere.ꝺ ꝯſe.di.ij. Oīs aūt
ſacrā cōionē a ꝓpa vxore abſtiere dȝ:trib⁹ q̄t/
tuor:qnq̄ aut ſex aut ſeptē dieb⁹. Nō ē̄ pce/
ptū:ſȝ ꝯſiliū.vt pȝ.xxxiij.q.iiij. Vir cū vxore.
vbi dicit Greg.Si vtit vxore ſolū ex libidie:
oīno abſtinē dȝ.Et nūqd maioris dignitatꝭ ē
altare ꝛ eccl'ia xp̄i vbi ꝯficiſ corp⁹ xp̄i q̄ȝ ar/
cha moyſi.Jō auiſeq̄ vos ꝛ i orōne vrā ſtetiſ lō
ge ab altari.qꝛ ex illa hūilitate orō vrā magiſ
a deo exaudieſ.Jō dauid dicit de ſe.Ego āt i
mltitudie miſicordie tue itroibo i domū tuā
adorabo ad tēplū ſanctū tuū in timore tuo.
pſ.v.Jō pcepit de⁹.Quiſqſ exteruoꝝ.i.nō ſa
cerdotū acceſſerit ad altar̃.ſ.occideſ. Nūe.i.
Jō i orōne reqrit timor reuerētialſ.2º reqrit
verecūdia itellectualſ.Hº oñdit cū dī. Nole/
bat nec oclos ad celū leuare.ita debem⁹ nos
facē ꝛc.Declaraſ p ſilitudinē ꝺ filio q vidēte
pre fecit aliq̄ȝ iſolētiā pp qꝺ ex verecūdia ñ au
det reſpicē prēȝ i facie.Dicaſ tu xp̄iane feciſti
vnq̄ȝ iſolētias ꝛ ribaldarias corā pre tuo ieſu
xp̄o.ꝛ mre v̄gie maria.vidētib⁹ oia tā bōa q̄ȝ
mala q̄ tu facis.Oīa nuda ꝛ apta ſt oclis ei⁹
ad quē nob̄ ſmo ē.ſ.i orōne:ad Heb̄.iiij.Jo.
ex verecūdia iclina caput tuū in orōne.qꝛ tal'
hūilitas mltū plȝ xp̄o.Jō Eſdras i ſua orōne
dicebat De⁹me⁹ ꝯfundor ꝛ erubeſco leuare
faciē meā ad te.Rō q̄ñ iniqtateȝ nr̄e multi/
plicate ſt ſup caput nr̄m.ꝛ delicta nr̄a creue/
rūt vſq̄ ad celū.i.Eſdre.ix.Tertio reqrit cō/
tritio cordialis.cū dicit q̄ ꝑcutiebat pect⁹ſuuȝ

dicens.De⁹ ꝓpicius eſto mihi pctōri.Eſt hic
qꝺ.Certuȝ eſt q̄ p qnq̄ ſenſus corpis ꝛ p oīa
mēbra ei⁹peccam⁹.q̄re nō ꝑcutimus oculos
nec aures.imo ꝑcutere eēt ridiculuȝ:nec xp̄s
dicit q̄ publican⁹ ꝑcuteret aures:nec oculos
ꝛc.ſȝ pectus ſuuȝ.ꝛ de hoc laudaſ a xp̄o. Ad
h dicaſ de mala arbore de qua nō ſufficit ſcin
dere ramos:ſȝ reqrit eradicatio. ¶Nō radix
oīuȝ maloꝝ ꝛ pctōꝝ ē cor.ſenſus aūt ꝛ mēbra
corpis rami ſt. qꝛ illic vadit oculus ꝛ lingua
ꝛc.Jux̄ illud.Vbi eſt theſaur⁹ tu⁹:ibi ē ꝛ cor
tuū.¶Matth.vi.Jō xp̄s. Mat.xv.De corde
exeūt cogitatōes male.homicidia.adulteria
fornicatiōes.furta.falſa teſtimonia. blaſphe/
mie ꝛc.Jō ad radicē ponit ſecuris ꝑcutiēdo
pect⁹.ꝑcutit ēt aliq̄tiens os.qꝛ ex abundātia
cordis os loqtur Mat.xij.Jō bon⁹modus ē
illoꝝ q p⁹corpis xp̄i eleuationē ꝑcutiūt pect⁹
ꝛ os q̄ſi ſecātes.Dñe offendi vos corde ꝛ ore
qui pro me fuiſtis in cruce eleuat⁹. Ecce tres
bone ꝯditiōes orōnis. recipiatꝭ ꝛ teneatꝭ eas.
¶Dico 3º q̄ oñdit xp̄s nobis ſpare iuſtā re/
tributionē.qꝛ ipe ē iuſt⁹ iudex.h oñdit cū dic̄
Oīs q ſe exal.ꝛc.Qꝺ eſt thēa. Nō.oīs qui ſe
exaltat.ſ.vane.nō exaltaſ a deo vl' papa.vl' re
ge ꝛc.Sȝ ipe ſe ingerit ad dignitatē ꝓlatiōis
ſeu officia ſuſtinēda ꝛ regimē cōitatꝭ.Cuȝ tm̄
coactus deberet ad dicta officia ſuſcipienda
accedē.dicendo.O miſer neſcio regē nec me
nec mea.quō potero regē tot ꝛ tantos. Sȝ ſi
papa vel rex:vel cōitas exaltat te recipiaſ ꝛc.
ēt cū timore:q̄ſi dicēdo deo.Dñe vos iuuabi
tis me.Sȝ q̄ñ tu igeris te ꝛ rogas pro amico
tuo inſufficiēti. ꝛ laboras ꝓ eo quē tu ſcis q̄
nō ſufficit ad regēdū domū ſuā ꝛc.ds hūilia/
bit te. Pȝ rō q̄re hodie tot regna cōitates:
ville:ꝛ caſtra deſtructa ſunt ꝛ ſubuerſa. qꝛ qli
bet vult regimē ꝛc.Et q̄ñ bōa cōitas venit
in poſſe taliū.ve de iſtis ꝛc.Et ſic deſtruūt ci/
uitates.dī practica de iſta exaltatiōe ꝛ humi
liatione.De qōne ſeu diſputatiōe vel ꝯtētiōe
q̄ fuit inter apl'os. Mat.xviij. dicentes xp̄o.
Quiſputas maior ē in regno celoꝝ.Mar.ix.
ca.dī q̄ diſputabāt qs eoꝝ maior eēt. Lu.xx
ij.dī.Facta ē ꝯtētio īter eos qs videreſ eē ma
ior.Cōcordaſ ſic.Cū aūt xp̄s circa tp̄s paſſi/
onis ſue veniret hierl'm.diſcipuli ſui ſeq̄bant
eū retro:ꝛ inter ſe ꝯtēdere inceperūt qs eoꝝ
eēt maior in regno celoꝝ. Et ſic inceperūt di
ſputare.ſ.aſſignādo rōneſ. Nōne ego ero ma
ior dixit btūs Petr⁹ pº i regno celoꝝ.qꝛ xp̄s
iā me fecit vicariū ſuū ꝛ ꝓlatū vrm̄.d. Tu vo
caberis cephas.Andreas dixit. Petre ꝛ qs

fuit pº diſcipulus xp̄i.nūqd ego:ꝛ duxi te ad
xp̄m.Ecce ꝯtētio.qꝛ nō ꝯcordabāt in diſputa
tione.qꝛ aſſignabāt rōnes.Joan.rñdit.Vos
eſtis carnales ꝛ hūiſtis vxores ꝛ filios.ego q
ſuȝ virgo ero maior.Jaco.ei⁹ fr̃ rñdit di.Jo.
Nūqd ego ſuȝ maior te.Et nūqd mr̄ nr̄a pe/
tijt dextrā pro me ꝛc.Jaco. Symon ꝛ Tha/
de⁹:filij marie cleophe q̄ 2º fuit genita p⁹ vir
ginē mariā dixerūt q̄ ipſi erāt xp̄o ꝓpinquio
res ꝛc. Mat.rñdit.O vos qd dimiſiſtis pro
xp̄o.vnū rethe vile ꝛ naviculā ꝛc.ſȝ ego q tm̄
dimiſi:ero maior.Et philipp⁹ dixit.Et nūqd
ego ſum prim⁹ quē xp̄s ore ſuo vocauit.Jo.i.
Veni ꝛ ſeq̄re me.iō ꝛc.Bartholome⁹ ꝺ quo
dr̄ q̄ ē de gn̄e regali:dixit. Vos filij piſcatoꝝ
eſtis.ſȝ ego ſuȝ nobil'. iō debeo eē maior. ſed
Thomas dixit.Ego q ſuȝ abyſſus ſcie ero ma
ior.vos eſtis ignorātes.qd ſcitis vos. Nōne
ſapiētes debēt pcedere ꝛ primi eē. Judas di
xit. Nōne ego ſum maior. Videam⁹ de q̄ ꝯfi/
dit plus xp̄s quē fecit ꝓcuratorem:nōne me.
Nō poteſtis comedere niſi p man⁹ meas. iō
ego ero maior.Et ſic ibāt ꝯtēdēdo ꝛ diſputā
do.O quō ꝯ̄debat dicē xp̄s.O ſtulti ꝛc.Di/
cebat Marcus q̄ venerūt ad dñȝ.ꝛ xp̄s ſedit
in ſcamno ꝛ vocauit eos:di.De q̄ tractabatꝭ i
via.Jpſi aūt ex verecūdia nō audebāt dicē.ſ.
ſȝ ipſe ſciret.iō dicit Mat.q̄ acceſſerūt ad eū
dicētes.De iſta mā tractabam⁹.Quiſputas
maior ē in regno celoꝝ.O dixit xp̄s.bōa mā
eſt iſta ꝛ ſubtil':ꝛ qd determinaſtis.ꝛ ipſi ve/
recūdabanſ.Tūc dixit xp̄s. Petre ꝓ tua ma
ioritate allegaſti.qꝛ ꝓlat⁹ es ꝛc.Eſt ne iſta rō
bōa. Nūqd ꝓlati ſt in maiori ꝑiculo q̄ alij.ꝛ
mlti ꝓlati dānant:qꝛ male ſe hñt. Tu andrea
allegaſti q̄ fuiſti pm⁹ ꝛc.Et nūqd audiſti me
dicentē in quodā ſmone q̄ erūt pmi nouiſſi/
mi:ꝛ nouiſſimi pmi. Mat.xxij. Tu Joā.alle
gaſti virginitatē.Et nunqd Adā ꝛ eua virgi
nes expulſi fuerūt de ꝑadiſo terreſtri.Tu Ja/
cobe allegaſti ꝓiogeniturā.Et nunqd Cayn
ꝓiogenitus Ade fuit reprobat⁹ ꝛ ꝯdēnatus.
Jtē idē de Eſau pºgenito Jſaac.Et vos Jac.
Symon ꝛ Thadeus allegaſtis q̄ eſtis filij 2ᵉ
genituſ ꝛc.Et neſcitꝭ qꝛ caro ꝛ ſanguis regnū
dei nō poſſidebūt. ita de alijs. Et tūc apl'i di/
xerūt xp̄o qº dñe determineſ qōnē nob̄.Dic
matthe⁹ q̄ xp̄s reſpexit vnū pueꝝ: ꝛ vocauit
eū:q erat ſex vel ſeptē anoꝝ. ꝛ dī q̄ fuit btūs
Marcialſ:quē ſtatuit in medio apl'oꝝ.ꝛ puer
erat tot⁹timidus.Jā videſ q̄ñ vn⁹puer voca
tur a magno dño q̄ȝtuȝ timet ꝛ hūiliat ſe. Et
dicit xp̄s. Quicūq̄ hūiliauerit ſe ſic ꝑuulus

ſte h:maior eſt i regno celoꝝ. Matth.xviij.
Mõ ſpeculãdo. Nota magnã xpi miam qꝛ
maioritatẽ ⁊ ꝑeminẽtiã regni celoꝝ ꝯſtituit i
hᵒ ꝙ qlibꝫ põt hře ſi vult.ſ.hũilitatẽ: quã qli
bet põt hře etiã magni diũ ꝓlati.qꝛ q̃to mai⁹
onus portãt:tãto dñt eẽ hũiliores.ſicut arbõ
q̃to plus pomis onerat̃:tãto plus ⁊ ꝓfundi⁹
iclinat̃. Inſuꝑ iumẽtũ q̃nto mai⁹ on⁹ portat:
tãto magis ad t̃raꝫ iclinat̃. Sic ſani ⁊ ĩfirmi:
diuites ⁊ pauꝑes q̃to hũiliores fiũt:tãto pl⁹
aſcẽdũt i regno. Si aũt xps cõſtituiſſꝫ maio
ritatẽ regni celoꝝ i dominio tpali.qd feciſſẽt
ſubiecti:ſi i ꝓlatõe:qd de ſimplicib⁹:ſi i ṽgini
tate:ſcia:diuitijs ꝓegriuatõib⁹:qd eẽt de alijs
ꝗ ꝯſtituit i hũilitate. Jõ dicit ſcptura.i.Pet.
v. Hũiliamini igit̃ ſub potẽti manu dei:q to
tũ mũdũ cõprehẽdit:⁊ qñ aliqs vult ſe exal
tare:ds hũiliat ipm. Et qñ aliqs ſe hũiliat.ds
manu ſua recipiẽs eũ exaltat ipꝫ. Ergo ois q
ſe exaltat hũiliabit̃:⁊ q ſe hũiliat exaltabitur.

¶ Sermo ꝺ mortuis ſꝫ de eo.euã.dñice.xi.

Non ſuꝫ ſicut ceteri hoiꝫ. Luce.
xviij. Sermo nr̃ erit de cõ
ditionib⁹ ⁊ ꝓprietatib⁹ aiaꝝ i pur
gatorio exñtiũ. Credo ꝙ erit ma
teria vtilis ad audiẽdũ:qꝛ niſi ſit ſtultus qñ
ſcit penas dꝫ corrigẽ ⁊ emẽdare vitã ſuã ⁊ pa
rare ſe. Salutet̃ ṽgo Maria. Pro declara
tõe breui hui⁹ ṽbi ẽm intellectũ quẽ volo ꝑ
tractare ⁊ ĩtroductõe materie ꝑdicãde ſcien
dũ ꝙ experiẽtia docet ad oculũ ꝙ i hᶜ:mũdo
ẽm ꝙ ſunt diuerſa regna ꝓuincie ciuitates ⁊
cõitates:ita ſũt diuerſe ꝯditiões holuꝫ ⁊ ꝓpri
etates. Nã aliã ꝯditõeꝫ habẽt ãglici:aliã gal
lici:aliã hyſpani:⁊ aliã cathalani ⁊c̃. qꝛ ẽm di
uerſitates terraꝝ ⁊ regnorũ gẽtes recipiunt
ꝓprietates ⁊ ꝯditões. Nõ ſolũ hoĩes ſꝫ etiaꝫ
iumẽta:fruct⁹:⁊ aqua:⁊ aer:hᵒ aũt lꝫ ſit certũ
⁊ claꝝ:adhuc tñ hẽmus teſtimoniũ de ſacra
ſcptura. Notet̃ breuiter hiſtoria de Jacob re
cedẽte de terra chanaã euntꝭ in meſopotami
am ad terrã valde diſtantẽ ad domũ Laban
qui hẽbat duas filias ṽgines:⁊ Jacob philo
captus de ſecũda genita petijt eã hẽre in vxo
rẽ. Qui rũdit Nõ eſt in loco nr̃o cõſuetudis
vt iuniorẽ añ tradam⁹ad nuptias. Geñ.xxix.
Fiat ergo rõ ꝑ locũ a minori. ſi in hoc mũdo
eſt tãta diuerſitas gentiũ ⁊c̃. ẽm diuerſitates
terrarũ.vt dictũ eſt. Mñ ergo diuerſitas dꝫ eſ
ſe inter gẽtes iſti⁹mũdi ⁊ alteri⁹. Jõ quelibet
aia a corꝑe ſeꝑata põt dicere. Nõ ſuꝫ ſicut ce
teri hoium.ſ.hui⁹mũdi in cõditionib⁹. Mu
tani enim cõditiones ⁊ ꝓprietates. Pꝫ the
ma. Inuẽio ꝙ aie purgatorij hñt q̃ttuor ꝯdi
tões a nob valde diuſas q̃diu ſum⁹ i h mũdo
¶ Prima eſt ſtabilitas in gratia.
¶ Secũda ſecuritas de gloria.
¶ Tertia acerbitas de pena.
¶ Quarta paupertas nimia.
Iſtas q̃tuor ꝯditiões hꝫ aia in purgatorio a
nobis diuerſas. Jõ q̃libet põt dicẽ thẽa. Nõ
ſum ſicut ceteri hoium. ¶ Dico prio ⁊c.ſ.ſta
bilitas i gr̃a quã nõ pñt ꝑdere. Nõ credatis
ꝙ in purgatorio ſit aliqs hõ vel aliq̃ itellectu
alis creatura:nec intrat ibi niſi ſit in gr̃a dei.
Nõ intrãt ibi demones:ſed ſolũ aie penitẽtiũ
q in hoc mũdo nõ cõpleuerũt pniaꝫ cõdignã
ſed in morte fuerũt cõfeſſi:⁊ parũ cõtriti remi
ſerũt iniurias inimicis ⁊ reſtituerũt ⁊c̃. Tales
in purgatorio cõplẽt reſiduũ. Hec eſt doctri
na cois doctoꝝ. Aũ auctas Dauid q de hoc
fecit vnũ pſalmũ. Miſericordiã ⁊ iudiciũ cã
tabo tibi dñe. Nota. Miam:qꝛ magna eſt dĩ
miſericordia.qꝛ nõ ſolũ hic:ſed ẽt in alio mũ
do dat pctõrib⁹ locũ pnie. Nota iudiciũ.qꝛ il
la punitio in purgatorio ſtrictiſſime ſit.vt pa
tebit in tertia pte. In eodẽ pſ.dicit Dñs i ꝑſõa
dei. Nõ habitabit in medio dom⁹mee q facit
ſupbiã.pſ.c. Nota cũ dicit in medio domus.
Dom⁹dei eſt tot⁹mũdus:nos ſum⁹i pauimẽ
to:camere ſunt in celo. Tota vniuerſitas crea
turaꝝ ẽ dom⁹dei. Baruch.iij. O iſrl̃ q̃ magñ
ẽ dom⁹dei ⁊c̃. Magn⁹⁊ ingẽs:⁊ nõ hñs cõ
ſũmationẽ:excelſus ⁊ imẽſus. Nota loc⁹poſ
ſeſſiõis. De⁹.n.ſua potẽtia poſſidet oẽs crea
turas:ſꝫ ꝑ gratiã nõ poſſidet niſi creaturas ꝺ
ꝑadiſo ⁊ de purgatorio:⁊ aliq̃s de iſto mũdo
Mediũ dom⁹dĩ ẽ i purgatoriũ. Initiũ.n.hñ
di gr̃aꝫ dĩ ẽ iſte mũd⁹.qꝛ niſi i hac vita hõ ici
piat hře gr̃am dei:nũq̃ hẽbit eã i alio mũdo
Finis aũt ẽ gl̃ia eterna:in q̃ ſt in gr̃a ꝯfirmati.
Mediũ ṽo eſt purgatoriũ in qð aie trãſeũt.
qꝛ pauce ſunt q̃ ſine purgatorio trãſeũt:qꝛ ſo
lũ aie pueroꝝ innocẽtiũ coiter loquẽdo. Ecce
q̃re dicit. Nõ hitabit i medio dom⁹mee q fac̃
ſupbiã. Diceret aliqs. Utrũ ne aliq̃ alia pctã
mortalia purgant̃ i purgatorio.ſ.auaricie.lu
xurie ⁊c̃. Rñᵒ dico ꝙ ſic.ſꝫ qꝛ oẽ pctm̃ morta
le includit ſupbiã:qꝛ ipſa ẽ initiũ ois pcti. Jõ
de ea ſpãlit̃ ſit mẽtio. Verbigr̃a:q̃re qs ẽ aua
rus.pꝫ qꝛ hõ nõ vult ſe humiliare regule dei
dicẽti. Nõ furtũ facies:vl̃ nõ fenerabis fr̃i tuo
ad vſurã ⁊c̃. vl̃ eſtote miſericordes. Idẽ ꝺ pctõ
luxurie:qꝛ luxurioſus nõ vult hũiliari:ordina
tiõi diue obediendo:vt caſte viuat. Itẽ gulo
ſus nõ vult hũiliari regule tẽꝑãtie.nec iracũd⁹

remittere iniurias.⁊ ſic de alijs. Pꝫ ergo ꝙ
oẽ pctm̃ mortale icludit ſupbiã. Auctas. Ini
tiũ ois pcti ſupbia:qui tenuerit illã adimple
bit̃ maledictis. Eccli.x. Dicit gᵒ ds. Nõ hita
bit in medio dom⁹mee.ſ.purgatorij.qui facit
ſupbiã.ſꝫ ſi penituit habitare põt. Pꝫ gᵒ ꝙ
aie in purgatorio hñt gr̃aꝫ ſtabiliter ſeu imu
tabiliter.⁊ lꝫ hẽant liberꝝ arbitriuꝫ magis q̃
nos.tñ ñ pñt peccare qꝛ diminuit de libõ arbi
trio. De quo vide ſctm̃ Tho.i.pte.q.lxij.ar.
viij.in ſol.ad tertiuꝫ argu^m. Sicut ſi ſint duo
hoies ⁊ vnus põt captiuari ab agarenis ⁊ ali
us nõ.magis liber eſt ille qui nõ põt captiua
ri. Ita nos poſſumus captiuari ex pctis:ſꝫ illi
de purgatorio:nec illi de paradiſo. Jõ habẽt
magis liberꝝ arbitriũ q̃ꝫ nos. Rõ quare non
pñt peccare eſt.qñ due ꝑſone ſimul aſſociant̃
ſtando:comedẽdo:bibendo:ambulãdo:dor
miẽdo:vna recipit ꝯditiones alteri⁹ etiam ſi
ſint creature irrationales.vt pꝫ in vino qð eõ
mixtũ aq̃ ſit ſimplex. Ideꝫ de aia que de ſe eſt
fortiſſima creatura ſpũalis:ſꝫ aſſociat̃ corpori
in vnitate eſſentie. Jõ aia recipit ꝯditiones
corꝑis.ſ.mutabilitatẽ ⁊ variabilitatem:⁊ mõ
ſit calida deuotione.mõ frigida diſtractõe ⁊
ecõuerſo.mõ ſana ꝑ gr̃aꝫ.mõ ĩfirma per cul
pã.⁊ ecõuerſo. Auctas. Cogitationes morta
liũ timide.i.timoroſe.⁊ incerte ꝓuidẽtie nr̃e
Corpus.n.qð corrũpit̃ aggrauat aiam.i.tra
hit eã ad ſuã ꝯditionẽ. Sap.ix. No. Cogita
tiones mortaliũ timide ſicut pꝫ de cogitatõe
qua qs cogitat ſe eẽ in gr̃a dei ⁊ hmõi.qꝛ cor
pus qð corrumpit̃ ⁊c. Iſta eſt rõ q̃re nos in
hoc mũdo poſſum⁹ ꝑdere gr̃aꝫ dei.ſꝫ poſt di
em iudicij tũc corp⁹ erit incorruptibile: tunc
corp⁹recipit ꝯditiões aie.⁊ mõ aia recipit cõ
ditiões corꝑis. Propter h aplſ vocat corp⁹
gl̃ioſum ſpũale.qꝛ hꝫ ꝯditiones ſpũs. Semi
nat̃ corpus aiale.ſ.in ſepultura. ſurget corp⁹
ſpũale.ſ.in iudicio.i.ad Coꝝ.xv. qꝛ tũc hẽbit
ꝯditiones ſpũs:ſꝫ aie a corꝑibus corruptibi
lib⁹ſeparate in purgatorio exñtes iã dimiſe
rũt.ꝯditiones corꝑis.iõ ſunt imutabiles. Ec
ce ſtabilitas gr̃e dei.iõ quilibet tal̃ põt dicere
Non ſuꝫ ⁊c̃.ſ. de hoc mũdo:qui pñt peccare
vel per carnis inclinatiões:vel ꝑ mũdi occaſi
ones:vel per dyaboli tẽptatiões. ¶ Dico 2ᵒ
ſ.ſecuritatẽ de gl̃ia.qꝛ certi ſunt ⁊ ſecuri:ꝙ ali
qñ ibũt ad gl̃iam paradiſi.ſꝫ nos miſeri q̃tũ
cũq̃ꝫ boni iuſti ⁊ ſcti q̃diu ſum⁹in hoc mũdo
ſum⁹ dubij ⁊ incerti an illã gloriã hẽbim⁹.lꝫ
de ea hẽamus ſpeꝫ nõ tñ hẽmus certitudinẽ
infallibilẽ vt aie de purgatorio. Propter h
aplſ q erat de maiorib⁹ſctis dei de ſe dicebat
Nihil mihi cõſcius ſuꝫ.ſ. de aliq̃ qn fuerꝫ cõ
feſſus ⁊ fecerim pniaꝫ.ſed in h iuſtificatus nõ
ſuꝫ.i.ad Coꝝ.iiij.iõ nolite iudicare de aliq̃ ꝙ
dãnabit̃ q̃tũcunq̃ꝫ malo.vel ꝙ ſaluabit̃ q̃tũ
cũq̃ꝫ bono.iõ dixit aplſs xps. Neminẽ per vi
am ſalutaueritꝭ.i.ſaluũ dixeritis viatorẽ. Lu.
x. Nõ dr̃ nauis ſalua q̃diu eſt in pelago quo
uſq̃ꝫ ad portũ ꝑuenit.iõ dicit Salomõ. Sũt
iuſti atq̃ꝫ ſapiẽtes.⁊ opera eoꝝ in manu dei:
⁊ tñ neſcit hõ vtrũ amore an odio dignus ſit
ſꝫ oia in futuꝝ reſeruant̃ incerta. Eccſ.ix. Tñ
aie de purgatorio hñt aliã cõditionẽ.qꝛ hñt
certitudinẽ infallibilẽ de gl̃ia hñda aliq̃ tpe.
De qua nos ſum⁹ incerti. Rõ.qꝛ gl̃ia nõ p⁹
hẽri ex bonis operib⁹inq̃ꝫtũ ꝓcedũt ſolũ a li
bero arbitrio:ſꝫ inq̃ꝫtũ ꝓcedũt a deo ꝑ gr̃am
Nã bona opera nr̃a hñt duo ꝑncipia.ſ. deũ.
Scðo liberꝝ arbitriũ. Deus.n.inflãmat cor.il
luminat intellectũ corroborat memoriã.con
fortat voluntatẽ ad bñ operãdũ. Liberꝝ arbi
triũ operat̃ ẽm nãm. Jõ inq̃ꝫtũ opus bonum
ꝓcedit a ſolo libero arbitrio ſine gr̃a dei: nõ
eſt meritoriũ vite eterne. Sꝫ inq̃tũ ꝓcedit a
deo per gr̃am mediante libero arbitrio:tunc
eſt meritoriuꝫ. De hoc vide ſctm̃ Tho.i.ij.q.
cxiiij.ar.iij. Aũ auctas apl̃i. Nõ ſunt ꝯdigne
paſſiones hui⁹tpis.ſ.inq̃ꝫtũ ꝓcedunt a ſolo li
bero arbitrio:ad futurã gloriã que reuelabit̃
in nobis. ad Ro.viij. No. ſimilitudinẽ de re
ge mittẽte ꝓcuratorẽ ſuũ ad aliquã ciuitateꝫ
gubernãdã. Ad quã veniens ꝑſentat litteraꝫ
regiminis que lr̃a hñt duo ꝑncipia. primo.ſ.
regẽ ꝑcipientẽ. Scðo notariũ ſcribẽtẽ. Mo
do videamus ad qð principiuꝫ recurrent:nõ
ad notariũ.qꝛ nõ obediret̃ littere.ſꝫ ad regeꝫ
⁊c̃. Ita de aia qñ p⁹mortẽ vadit ad portaꝫ ci
uitatis ꝑadiſi dĩ. Aperite ⁊ dimittatis me in
trare:oñdens litterã.i.bona que fecit in vita
que ſi facta ſunt a ſolo libero arbitrio:nõ obe
ditur ſibi:nec ꝑmittit̃ intrare.qꝛ nulla ẽ ꝓpor
tio bonoꝝ illoꝝ.vt ſic ad gloriã itret. Sed ſi
aia oñdit illa bona que operata eſt per gr̃aꝫ
dei mediãte libero arbitrio: tũc hꝫ introitũ ẽ
rõnẽ. Auctas. Gratia dei.ablatiui caſus.i.ꝑ
gr̃am dei.vita eterna.ſ.habet̃. ad Roma.vi.
Quia gratia dei eſt archa glorie. Quia ergo
aie purgatorij immutabiliter hñt gratiã dei.
ideo ſecuritatem habẽt de gloria habenda.
Mulier gratioſa inuenit gloriã. Prouerb.
xi. Ideo quelibet anima de purgatorio põt
dicere. Non ſuꝫ ſicut ceteri hoiuꝫ. ¶ Dico 3ᵒ
⁊c̃.ſ. acerbitatẽ de pena. Tante eſt acerbitas

pene purgatorij ꝙ ꝯcluſio eſt oīuʒ doctoꝝ ꝙ
ſi oēs pene corpales que vnꝗ̄ fuerūt in hoc
mūdo eſſent ꝯgregate in vno hoīe: nō equa-
rēt minime pene purgatorij quā hēt vna aīa
in purgatorio exiſtens. lʒ magna fuerit pena
Laurentij Uincētij ⁊ Bartholomei: ⁊ alioꝝ
martyꝝ. tñ minima pena purgatorij ē maior
oīum penaꝝ huiꝰ mūdi. Rō. qꝛ pena purga-
torij eſt aīe violēta ⁊ coacta. Jō grauior qua
cūqʒ pena volūtaria quā hō facē pōt in mun
do: ⁊ minꝰ ſatiſfactoria. Ex his penis q̄ hō vo
luntarie facit h: vt ieiunia orones: cilicia ⁊c̄.
remittit certū tp̄s de purgatorio. ⁊ tāta pote
rit eē ꝯtritio ꝙ tota pena purgatorij dimitte
tur. Et niſi hic ſuſtineas penas pn̄iales ꝓ pec
catis: in alio mūdo ſuſtinebis. icōparabiliter
maiores. Rō. qꝛ ille ſunt violēte. Dicat ſimi
litudo de duobꝰ filijs patrē offendētibꝰ: quo
rum vnꝰ voluntarie penitens lachrymabilr ſe
humiliat corā pr̄e: ſtatim pr̄ mouet ad ꝯcen-
dū ſibi. alrꝰ vero nō curat: īmo cū rep̄hendit a
pr̄e: murmurat: nec recognoſcit culpā. Tunc
pr̄ indignatus: nō cū virga: ſʒ cū baculo ꝑcu-
tit ⁊ caſtigat fortiter ⁊ dure. Idē in ꝓpoſito.
Cogita ꝙ ds̄ eſt pr̄ nr̄. ⁊ vgo Maria mr̄. noſ
ſūt filij ſumꝰ: imo ⁊ captiui xp̄i ſanguine em-
pti. i. ad Coꝝ. vi. Nō eſtis vr̄i. Empti. n. eſtis
p̄cio magno ⁊c. ⁊ in domo pr̄is. i. xp̄ianitate
facimus multa minꝰ bn̄. qꝛ tot mala quot pec
cata ⁊c. Pater aūt recipit virgaʒ di. Uenite
⁊ corrigā vos. hoc fuit qñ dixit. pn̄iam agite.
Mat. iiij. Aliter. Niſi pn̄iam habueritis: oēs
ſimul ꝑibitis. Luc. xiij. Qui ergo in hoc mū
do vult hūiliari ad pn̄iaʒ ⁊ ad petēdū remiſſi
onē: illi pius pr̄ ſtatim parcit: ⁊ miſeret illius
Jō leuiter hic obtinet remiſſio. Sʒ tu inobe-
diēs ⁊ rebellis nō ſolū ꝙ nō vis facere pn̄iaʒ
ſed nec ꝑmittis vt alij faciant pn̄iam. Immo
detrahis. Jō nō cū virga: ſʒ cū baculo vl̄ gla
dio caſtigaberis. Ad iſtud ꝓpoſitū allegat
ſctūs Tho. illā auctatē. O vos oēs ⁊c. Thre.
i. que ad litterā itelligit de xp̄o. allegorice de
aīabus purgatorij. qꝛ tantus eſt dolor eaꝝ ꝙ
vna hora vr̄ mille anni. Ro. de illo hoīe infir
mo qui elegit potiꝰ eē per tres dies in purga
torio q̄ʒ per tres ānos infirmari. Ex iſta rōne
dicebat apl̄s. Uidete itaqʒ fratres quō caute
ambuletis nō quaſi inſipiētes: ſʒ quaſi ſapiē-
tes. redimētes tp̄s. i. purgatorij per elemoſy
nas. ieiunia. orones. ⁊ hmōi. qm̄ dies mali ſūt
i. in purgatorio. ad Ephe. v. ¶ Dico quarto
⁊c. i. paupertas nimia. i. meritorijs opibꝰ. qꝛ nō
pn̄t meritorie opari. Licet. n. maximā penaʒ

patiant ⁊ plura ſuffragia pro eis fiant tñ non
eſt eis meritoriū. i. ad gl̄iam augmētandam.
Rō. qꝛ ds̄ diuiſit tp̄us. qꝛ eſt tp̄us lucrandi. ⁊
tempus recipiēdi ſeu quieſcēdi. Tēpus lucrā
di ſeu merēdi eſt ꝙdiu viuimus in h mūdo.
Tēpus aūt recipiēdi ⁊ quieſcēdi ē poſt mor-
teʒ in alio mūdo. Sicut de dño pʒ qui de die
facit operari ſuos ⁊ captiuos ⁊ de nocte q̄e-
ſcere. Jō dicit ſapiēs. Qdcūqʒ pōt facere ma
nus tua inſtāter opare. qꝛ nec opꝰ: nec rō: nec
ſcia erūt apud iferos quo tu ꝓperas. Eccl̄ias.
ix. Jō dicit xp̄s. Me opʒ opari opera eiꝰ q
miſit me donec dies ē. Ueniet nox qñ nemo
pōt opari. Joā. ix. iō declarabo vnum verſuʒ
pſalterij. Qm̄ nō eſt in morte q memor ſit tui
in inferno aūt ⁊c. Circa iſtū verſuʒ errāt aliq
dicēdo: ꝙ in morte hō nō recordat de deo. cū
dr̄. Qm̄ nō eſt in morte qui memor ſit tui ⁊c.
Sed iſte intellectus nō eſt bonꝰ. qꝛ imo dicit
ſcriptura. In rege mortui requieſcere: fac me
moriā eiꝰ: ⁊ ꝯſolare illū i exitu ſpūs ſui. Eccl̄.
xxxviij. Sʒ intelligit ſic. Qm̄ nō eſt in morte
i. poſt mortē. qꝛ aīa ſeparata corpe dr̄ mor-
tua ⁊ nō añ. Non eſt qui memor ſit tui. i. me-
ritorie. qꝛ lʒ mortui tā bn̄i q̄ dānati recorden
tur de deo: ſʒ diuerſimode: nō tñ meritorie re
cordant. Ro. cū dr̄. In inferno qs ꝯfitebitur
tibi. Quia in inferno ſit ꝯfeſſio: nō tñ deo ſed
dyabolo: curato illiꝰ parrochie. Auctas. Ui-
dētes. i. dānati gloriā beatoꝝ: turbabuntur ti
more horribili. gemētes pre anguſtia ſpūs: di
cētes intra ſe pn̄iaʒ agētes. i. inutilē ⁊ coactā
⁊ pre anguſtia ſpūs gementes. Hi ſunt quos
aliqñ habuimus in deriſuʒ ⁊ in ſimilitudineʒ
improperij. Nos inſenſati vitā iſtoꝝ eſtimaba-
mꝰ inſaniā: ⁊ finē illoꝝ ſine honore. Ecce quō
cōputati ſunt inter filios dei. ⁊ inter ſanctos
ſors illoꝝ eſt. Ergo errauimus a via veritatis
⁊ iuſtitie: lumen nō luxit nobis ⁊c. Sap. v. Ec
ce quō in inferno ſit ꝯfeſſio. nō deo: ſʒ dyabo-
lo. Qñ ſupbus videt btm̄ Paulū qui fuit ſu-
perbꝰ dicit. O miſer ſi feciſſem pn̄iaʒ ⁊c̄. Idē
de auaro qui videt btm̄ Mattheū. Et de lu-
xurioſo qñ videt beatā Magdalenā. Sʒ il-
la ꝯfeſſio nihil valet. qꝛ nō obtinet abſolutio-
nē. Jō qꝛ aīe de purgatorio nō pn̄t meritorie
opari. Jō de iſto mūdo debēt hēre adiutori-
um per orones: elemoſynas: ꝑegrinationes:
⁊ miſſas. ⁊ qñ opus eſt factū ⁊ offert deo: ſta-
tim aīa pro qua illud opꝰ eſt factū vel ſit: ſen-
ſit refrigeriū. Jō vt paupes hn̄t a nobis men
dicare ſuffragia. Sctā ergo ⁊ ſalubris eſt co-
gitatio pro defunctis exorare vt a pctīs ſoluā

tur. ij. Mach. xij. Nam ſancta. qꝛ placet deo.
Salubris. qꝛ eſt vtilis aīe pro qua fit. ⁊ vtilis
illi q facit. Qꝛ qñ illa aīa exit de purgatorio
⁊ intrat paradiſuʒ facit duo. Pº regratiat deo.
2º orat pro illis q miſerūt ſibi ſuffragia. Per
opm̄ qñ hō nō vult eis ſatiſfacē ſm̄ qd̄ tenet:
vt religioſus vel clericus q recipit miſſas. vel
hr̄des vel manumiſſores. ꝯ tales aīe petūt iu
ſtitiā. Nūqd ds̄ faciet vindictaʒ electoꝝ ſuoꝝ
i. aīaꝝ. de purgatorio clamantiuʒ ad ſe die ac
nocte ⁊ patiam hēbit in illis. Dico vobis ꝙ
cito faciet vindictā. Luc̄. xviij. Jō multi hn̄t
maledictionē. qꝛ detinēt bona mortuoꝝ. Jō
hn̄t aduerſitates. Pʒ ergo quare dicit aīa de
purgatorio. Non ſunt ſicut ceteri hominuʒ.
¶ De eadem dominica. Sermo tertius.

h Homines aſcēderūt in tē-
plū. Luc̄. xviij.
Modo volo declarare vbū ꝓpoſi
tū ſm̄ itellectū anagogicū. Anago
gia dr̄ ab ana qd̄ eſt ſurſum ⁊ goge ductio. q.
ſurſum ductio. ⁊ h ſit qñ facta huiꝰ mūdi expo-
nūt ꝑ ea vel circa ea q̄ ꝯcernūt gl̄iam celeſtē.
Jō anagogice declarādo thema. ſciēdū q̄t ſūt
pº q ſic aſcēdūt in celū ad gloriā paradiſi. ⁊ ha
bebimꝰ ſpeculatiōes de ſcia ⁊ informationes
de ꝯſcia. Sʒ pº ſalutet vgo Ma. Pro anago
gica declaratione ⁊ breui mōe introductiōe
ſciēdū ꝙ doctrina ē gn̄alis. ⁊ ab oībꝰ doctori
bꝰ eccl̄ie ꝯcordata: ꝙ a prinº mūdi ex q̄ Adaʒ
peccauit vſqʒ ad aduētū ⁊ mortē xp̄i: ⁊ aſcēſi
onē: nullꝰ q̄ʒtūcūqʒ ſctūs ⁊ dei amicꝰ aſcēdit
in celū ⁊ trāſiuerūt pluſq̄ quqʒ milia āni ſm̄
cōputū ſctōꝝ doctoꝝ. ⁊ mlti moriebāt cū ma
ximo deſiderio aſcendēdi in celū. Sed nōdū
ſcala erat erecta nec porta paradiſi erat apta.
iō oēs deſcēderūt ad infernū. i. ad lymbū. Ec
ce quātꝰ dolor Adā de ſuo pctō fec̄ nōgētos
⁊. xxx. ānos de pn̄ia. qꝛ tm̄ vixit. vt pʒ Gen̄. v.
Fuit ſctūs ⁊ amicꝰ dei: ⁊ ds̄ ſibi pepcit: tñ qñ
fuit mortuꝰ ⁊ aīa voluit aſcēdē n̄ potuit. Idē
de Noe q vixit nōgent̄ qnq̄ginta ānis i pn̄ia
Idē itelligat de Abraā Iſaac ⁊ Jacob ⁊ de
oībꝰ pr̄iarchis ⁊ ꝓphet̄. Immo dico vob plꝰ
de btō Joā. bap. de q̄ dixit xp̄s Mat. xi. Inꝰ
natos mulieꝝ nō ſurrexit maior Jo. bap. ⁊c̄.
Tñ in ifernū: h eſt ad lymbū dſcēdit. Idē de
ſctis innocētibꝰ ꝓ xp̄o occiſis: Regula ē gn̄a
lis ꝙ añ xp̄i paſſionē nullus aſcēdit in celum
Hoc āt lʒ claꝝ ſit apd̄ ſctōs doctores: adhuc
tñ dabo vobis auctatē dd̄ ſciēs dictā regulaʒ
a ſpūſctō dixit. Quis eſt hō q viuet. i. i ſctitate
⁊ nō videbit mortē. eruet aīam ſuā de manu

inferi. q. d. nullꝰ. Jo. xxi. Ducūt i bonis dies
ſuos: ⁊ in pūcto. i. morti: ad iferna deſcēdunt.
Iſta auctas p̄t expōi de bōis ꝑſonis añ aduē
tū xp̄i: ⁊ de malis pꝰ eiꝰ aduētū. ſed pꝰ q̄ xp̄s
venit ⁊ ſuſtinuit mortē ⁊ paſſionē: ſurrexit et
aſcēdit i celū. erexit ſcalā ſoluēdo p̄ciū: ⁊ ape
ruit ianuā paradiſi. Propter. h. d. the. Hoīes
aſcēderūt in tēplū. i. ad illud de q̄ Dd̄ i tēplo
eiꝰ oēs dicēt gl̄iam. Mō pʒ itellectꝰ thematꝪ
anagogicus. Et ſʒ iſtū itellectū volo nūc p̄di
care. Mō vidēdū eſt q hoīes aſcēdūt i celū.
qꝛ nō oēs aſcēdūt. De iſta mā q̄ſiuit Dd̄ a ſu
is docto. ⁊ mgr̄is. di. Quis aſcēdet in mōtē
dñi: aut qs ſtabit in loco ſctō eiꝰ. in ps̄. xxiij.
Diu eſt cra. lʒ Dd̄ ſciret ꝙ añ xp̄i aduētū oēs
aīe deſcēdebāt ad infernū. ſciuit tñ dina reue
latiōe ꝙ aliq̄ tp̄e aīe aſcēderūt in celū: ſʒ non
oēs. Jō q̄ſiuit. qs aſcēdet. Sed nullus ſciuit
rn̄dere ſibi: ſʒ ſpūſſctūs ſibi rn̄dit. d. Dd̄ vis ſci
re qs aſcēdet in celū. Innocēs manibꝰ ⁊ mū-
do corde: q nō accepit i vano aīaʒ ſuā nec iu-
rauit in dolo ꝓximo ſuo. Hic accipiet bn̄di-
ctionē a dño. Quattuor ꝯditiōes ꝑſonaꝝ po
nūt in dicta auctē. Ex iſta rn̄ſione ego exho
mānī ꝙ ꝑ q̄ttuor vtutes nos poſſumꝰ ad ce-
lū aſcēdē. i. ¶ Per baptiſmalē innocētiam.
¶ Per dignā pn̄iaʒ. ¶ Per firmā obediēti
am. ¶ Per martyrij palmā. Iſtas q̄ttuor vir
tutes tāgit ſpūſſctūs rn̄dēdo Dd̄. Innocens
manibꝰ ⁊c̄. ¶ Dico pº ⁊c̄. Innocēs dr̄ q nūq̄
peccauit nec mortalr̄ nec venialr̄: nec corde
cogitādo: nec ore loq̄ndo: nec ope male ope
rādo. Tales ſūt pueri nouit baptizati. qꝛ d adul
tis nūq̄ fuit aliqs puer innocēs: niſi xp̄s ⁊ vir
go maria. ſolū pueri nouit baptizati dicuntur
pueri inocētes. qꝛ ꝑ baptiſmū ſūt purificati de
pctō originali. Tales ſi anteq̄ peccēt moriā
tur recte ſine aliq̄ pēa aſcēdūt i celū. Jō dicit
Innocens mānibꝰ. i. opibꝰ qꝛ i ſacra ſcriptura
manꝰ accipit ꝓ ope. Sʒ diceret aliqs idē poſ
ſet dici de illis pueris q moriunt i vtero mr̄is
vl̄ āte baptiſmū. qꝛ nūq̄ peccauerūt: nec cor-
de: nec ope: nec ore. iō ſūt innocētes. Dico ꝙ
ſūt inocētes q̄tū ad hº qꝛ nūq̄ peccauerūt: tñ
nō ſūt pueri inocētes ꝓpt̄ maculā originalē
quaʒ hn̄t. de q̄ nō pn̄t purificari niſi ꝑ bapᵐ.
Uult itelligē qd̄ ē macula vel pctm̄ origina
le. Ro. ac ſi rectores huiꝰ ciuitatis mō feciſſent
vnā pulchrā imaginē vt ponat in eccl̄ia ſup
altare. Sʒ eundo dū portat cadit in luto ⁊c̄.
Claꝝ ē ꝙ illa imago nunq̄ ponit ſup altare
bona rōne q̄uſqʒ fuerit mūdata. Idē de aīa q̄
eſt ꝓpria imago dei. Gen̄. ix. Ad imaginē q̄p

pe dei fact⁹ ẽ hõ:ad hũc finẽ vt ponaƭ i tẽplo
padiſi:ſ; cecidit in luto. In illa carnali gñati
one qñ aia creaƭ ⁊ infundiƭ in vtero mr̃is ca-
dit in luto.iõ ꝗuſq; fit mũdata ꝑ lauacrũ ba-
ptiſmi xp̃s ordinauit ꝙ nõ itrabũt ꝑadiſuz ſ;
pñt vſq; ad portã venire ⁊ pulſare: vt di Lu.
xiij. Cũ itrauerit pf̃familias ⁊ clauſerit oſtiũ
icipieƭ foris ſtare ⁊ pulſare ad oſtiũ di. Dñe
aperi nob. Et rñdẽs dicit vobis. Neſcio vos.
vñ tali aie rñdebiƭ a xp̃o. Et nungd vides te
imũdã. Dicet aia. Illud nõ ẽ culpa mea.⁊c̃.
Rñdit xp̃s.iõ ñ dabo tibi penã ſenſitiuã nec
dãnationẽ cũ illis in iferno q̃s ſibi oñdit:ſed
remittit eã ad lymbũ puerorũ. Dicatur vbi ẽ.
Dicit ſan. Tho.ſup.ij.ſen.ꝙ illi pueri hñt ma
gnas delicias:diſputãt adinuicẽ.⁊c̃. Et ſic tibi
nõ diſplicet:q; nõ es rex vel papa:q; tibi ñ de
beƭ: vel q; ñ hẽs alas q; tibi ñ debẽƭ. Ita nec
illi pueri triſtanƭ de illa gl̃ia q̃ eis nõ debeƭ.ſ;
pueri baptizati pure inocẽtes ſtati itrãt gl̃iaz
Et ɔcordat ſcrip.di. Saluabiƭ innocẽs:ſalua
biƭ aũt mũdicia manuũ ſuarũ. Job. xxij. Non
mũdicia baptiſmali ſaluabiƭ. Dicã vob vnã
pulchrã ſpeculationẽ.de h̃ ꝙ diƭ xp̃s. Matt.
xix. Sinite ꝑuulos venire ad me:⁊ nolite ꝓhi
bere eos. Taliũ.n.ẽ regnuz celorũ. Predicta
auctͥate xp̃s ponit tres clauſulas ꝯ tria ipedi
mẽta q̃ hẽt aia q̃ d; celũ aſcẽdere. Pᵐ i mor
te:q; tũc demões volũt rape ⁊ deuorare aiaz
qb⁹ dicet xp̃s. Sinite ꝑuulos vẽire ad me.2ᵐ
ipedimẽtũ ẽ i aere. Nã doctria ẽ cõis i theoᵃ
ꝙ demões nõ oẽs ſƭ in iferno: ſ; ſƭ ibi aliq ad
cruciãdũ aias dãnatorũ:aliq nobiſcũ ſƭ ad tẽ-
ptãdũ nos.ſ; magn⁹ cumul⁹ remãſit in aere:
ibi ẽ diffi. Cõtra h̃ ipedimẽtũ diƈ xp̃s demõi
b⁹. Nolite ꝓhibẽ eos.3ᵐ ipedimẽtũ ẽ i igreſſu
ad portã ꝑadiſi vbi ſƭ portariũ q dãt repulſaz
mulƭ: vt p; de qnq; ṽginib⁹ idevotis:qb⁹ fuit
rñſuz Amẽ dico vobis:neſcio vos. Mat xxv.
S; de pueris diƈ xp̃s. Taliũ eſt regnũ celorũ.
Ecce pᵃ ꝯditio aſcẽdẽtiũ i celũ. ¶ Dico 2° ꝙ
poſſum⁹ aſcẽdẽ ꝑ ꝯdignã pñiaz q; iã nos nõ
poſſum⁹ aſcẽdẽ ꝑ purã innocẽtiã. Hic p; in-
aduertẽtia illorũ q qñ abſoluũt a pẽa ⁊ culpa
dicũt. reſtituo te ſtatui innocẽtie in q̃ eras qñ
fuiſti baptizat⁹:q; iplicat ꝯdictionẽ:qd itelli-
gẽdũ ẽ:q; iplicat dicẽ ꝙ ꝓteritũ nõ fuerit ꝓte
ritũ.iõ xp̃s ordiauit aliã ṽtutẽ.ſ. dignã pñiaz
q; ſ; de bap⁹ remaneat i nob characƭ:q; ideli
biƭ:tñ ex pctĩs q̃ fecim⁹ ꝑdidim⁹ puritatẽ ino
cẽtie ꝑꝑ qd op; ꝑ dignã pñiaz aſcẽdẽ: q̃ i de-
cẽ gdib⁹ ꝯſiſtit. Pͥm⁹ eſt pctõꝝ cogᵒ:q; aliſ
hõ nũq̃ faceret pñiaz. Qui nõ cognoſcit īfir

mitatẽ nõ curat de medico. Iõ dd poſt ꝙ pec
cauit ⁊ cognouit pctm̃ ſuũ dixit: Ampli⁹ laua
me dñe ab iniqͥtate mea ⁊c̃. ſubdit cãm. Qm̃
iniqͥtatẽ meã ego cogᵒ ⁊ pctm̃ meũ ꝯ me ẽ ſꝑ.
Scd̃s gdus ẽ cordis ꝯtritio:q; multi letãƭ cũ
male fecerint: ⁊ exultãt i reb⁹ peſſimis. Pro
uer.ij.iõ ẽ dolẽdũ ⁊ flẽdũ de pctĩs. ſic puer q
cecidit i luto videns ſe ꝯturpatũ plorat.ita d;
facẽ qlꝫ pctõr: ⁊ tũc poterit dicẽ. Recogita-
bo tibi oẽs ãnos meos i amaritudie aie mee.
Terti⁹ gdus ẽ abſtinẽdi ꝓpoſitũ.iõ diƈ xp̃s.
Vade ⁊ iã ãpli⁹ noli peccare. Jo.viij. Quar-
tus gdus ẽ male ſocietaƭ vitatio. Iõ poeta.
Que nocitura tenes q̃uis ſint cara relinque
Quit⁹ gdus ẽ oris ꝯfeſſio:q; de glãdula nẽo
ꝓt ꝑfecte curari:q̃uſq; radix ẽ ex̃. Ita d̃ pctĩs
Qui abſcõdit ſcelera ſua ñ diriget. Prouer.
xxviij. Sext⁹ ẽ corpis afflictio:ſiƈ.n. caro fuit
tibi occaſio peccãdi: ſic d̃bes eã caſtigare ne
a ſagionib⁹ iferni caſtigeƭ. Aug. Carnẽ vr̃az
domate ieiunijs.⁊c̃. Septim⁹:ſpũaƚ orõ.ſ.ꝗlꝫ
bet mane ⁊ ſero deuote orare. Lu.xviij. O p;
ſꝑ.i.oi die orare ⁊ nõ deficẽ. Octau⁹ gd⁹ ẽ ele
moſynarũ largitio:vt d̃s tibi faciat elemoſynã
de gr̃a ſua:q; ipſe diƈ. Bti mĩſicordes:qm̃ ip
ſi miam ꝯſeqͥter. Mat.v. Non⁹ gdᵘ ẽ debitorũ
reſtiᵒ. Si hẽs aliqd i domo taxia vƚ burſa de
male acqͥſitꝫ reſtituas: q; ñ dimittiƭ pctm̃ niſi
ablatũ reſtituaƭ: regula ẽ tã theologorũ ꝙ iu-
riſtarũ. Decim⁹ gdus ẽ iniuriarũ remiſſio. Ne
d̃s recipiat vindictã d̃ pctĩs tuis:tu nõ recipi
as vindictã de inimico tuo:ſ; poſſes. ſi dimiſe
ritis hoib⁹ pctã eorũ:dimittet ⁊ vobis pr̃ me⁹
celeſtis delicta vr̃a. Mat. vi.q; d̃s nõ ꝓt vin-
ci a creatura i pietate. P; gᵒ rñſio ad qõnẽ.
Quis aſcẽdet i mõtẽ dñi ⁊c̃. Rñdeƭ:mũdus
corde.ſ. mũdata aia ab imũdicijs poſt bapᵐ
acqͥſita:q̃ mũdicia acqͥriƭ ꝑ pñiaz. iõ dixit xp̃s
Bti mũdo corde:qm̃ ipſi deũ videbũt. Mat.
v. ¶ 3ᵐ ꝓnciˢ dico 3° ⁊c̃. firma obediẽᵃ. Mul
ti ſƭ q exq̃ redierũt ad bonã vitã ñ ſƭ firmi ad
obediẽdũ ꝓceptiſ dei:ſ; redeũt ad pctã. Iõ ẽ
nccĩa firma obediẽtia.ſ. vt ꝓ nulla re h⁹ mun
di facias ꝯ ꝓcepta dei:q; modicuz lucraƭ qui
ꝑdit aiaz. Quid.n. ꝓdeſt hoi ſi totũ vniuerſũ
mũdũ lucreƭ. aie v̓o ſue detrimẽtum patiaƭ.
Mat.xvi. Pl⁹ v; aia vna q̃ȝ aliq̃ creaƭa cor
poraƚ. Iſtã firmã obediẽtiã oñdit xp̃s ſeƭ rñ-
dẽdo cuidã doctori i q̃dã ſmone xp̃i inflãma
to de vita eterna:ꝑꝑ qd q̃ſiuit a xp̃o di. Mgr̃
bone qd faciã vt hẽaz vitã eīnã. Matth.xix.
Rñdit ſibi xp̃s. Si vis ad vitã igredi ſua mã
data d̃i. In iſta rñſiõe potes nõre ꝙ vita eius

nõ obtineƭ dñio tꝑali:nec ꝓlatiõe ſeu dignita
te:nec ſcia ſeu põ.q; niſi dñi tꝑaleſ ⁊ ꝓlati ſint
obediẽteſ ꝓceptĩ iõ dãnãƭ. Et ſi ad portã ꝑadi
ſi vellẽt allegaƭ dicẽdo. O dñe i mũdo feciſti
me papã: ⁊ regẽ: ⁊ ſic d̃ alijs. Rñdẽt illis q ſe
igeſſerũt. Ego nõ te feci ⁊c̃. ſed tu igeſſiſti te.
Deide exq̃ fuiſti int⁹ vixiſti vt porc⁹ luxurioſe
Nec valet tibi allegare ſciaz nec diuitias:nec
fortitudinẽ:nec põ;:nec pulchritudinẽ : ſ; o;
allegare obediẽtiã dicẽdo. Dñe ego fui obe-
diẽs ꝓceptis vr̃is. Tũc xp̃s manu ſua recipit
obediẽtẽ di. Euge ſue bone ⁊ fid̃.⁊c̃. No. Eu
ge iteriectio gaudẽtis eſt. Solũ obediẽtib⁹ ⁊
dei ꝓcepta ſuãtib⁹ fit iſtud feſtũ. P; iterũ rñ-
ſio ad iſtud q̃ſitũ. Quis aſcẽdet ⁊c̃. Rũdeƭ.
q nõ accepit in vano aiam ſuã. In vanũ acci
pit aiaz ſuã ille q nõ obedit diuis ꝓceptĩ: q; ñ
venit ad finẽ ordinatũ. Iõ diƈ apl̃us. Horta
mur vos fr̃es. Ne i vanũ gr̃az dei.i.aiam vel
xp̃s recipiatis. ij.ad Corꝫ.vi. ¶ Dico q̃rto ⁊c̃.
ꝑ ſufferẽtiã martyrij:vt martyres q multas ⁊
graues tribulatõeſ ſuſtinueƭ vſq; ad mortẽ. Et
ſũt.x.tribulatões ⁊ tẽptatões ꝙ pugnet ⁊ vſq;
ad.x.nõ ſũt martyres. Pͥa ẽ ꝯ demones di.
Quare ſuſtines tot aduerſitates ꝓ illo. de q̃
neſcis qd ẽ ⁊c̃. 2ᵃ ꝯ iclinatiões carnis:q̃ nãli-
ter refutat mortẽ cũ ẽt xp̃s cepit pauẽ ⁊ tedẽ
nõ tñ ſ; rõnẽ:ſ; ſm ſenſualitatẽ. Tertia eſt ꝯ
occaſiões mũdi ꝓmittẽtes mlƭa ſi vellẽt xp̃z
abnegare. Quarta ꝯ malũ ꝯſiliũ amicorũ di-
cẽtiũ. Vos creditis pl⁹ ſcire ꝙ oẽs ⁊c̃. Quita
ꝯ ꝑſuaſiões filiorũ ⁊ vxorũ ⁊ parẽtũ retrahẽtiũ
a bonorũ ⁊c̃. Sexta ꝯ ꝑditionẽ bonorũ tꝑaliũ
q̃ eis auferabãƭ a tyrãnis ⁊ dñis. Septia ꝯ ꝓ
priã famã:q; eis iponebãƭ mlƭa falſa crimina
ſ; ipſi nõ curãt. Octaua ꝯ liberalitatẽ:q; icar
cerabãƭ ⁊ ligabãƭ vinculiſ:cathenis ⁊c̃. Noua
ꝯ dolores:q; verberabãƭ: ⁊ ſic de alijs tormẽtꝫ
Decima ꝯ mortẽ. Habebãt eni tãtã fortitudi
nẽ ꝙ ꝓ xp̃o ſuſtinebãt mortẽ: ⁊ tũc erãt mar-
tyres. Iõ Iac.i. Btũs vir q ſuffert tẽptatõez
qm̃ cũ ꝓbatus fuerit accipiet coronã vite. Ec
ce q̃ttuor ṽtutes ordiauit de⁹ de qb⁹ hõ poſſ;
aſcẽdẽ in celũ.ſ. inocẽtiã:pñiam:obediẽtiã: ⁊
ſufficiẽtiã. Et q̃libꝫ iſtarũ ṽtutuz h; decẽ lr̃as.
Pͥa ṽtus ẽ inocẽtia q̃ decẽ lr̃as h;:in qbus
innuiƭ decẽ ṽba:q̃ ſũt in forma baptiſmi ne-
ceſſaria ad purã inocẽtiã habẽdã. Scd̃a ṽt⁹ ẽ
pñia q̃ ẽt h;.x.lr̃as. q̃ ſignt decẽ; opa pñialia
ꝓdicta. Tertia ṽt⁹ ẽ obediẽtia q̃ ẽt h;.x.lr̃as
ſignãtes ꝙ firma obediẽtia ꝯſiſtit in.x. ꝓceptiſ
dei. Quarta virt⁹ ẽ ſufferẽtia martyriaƚ: ⁊ ẽt
h;.x.lr̃as.x.opa ꝓdicta ſignãtes martyrꝫ. Rõ:

q̃re de⁹ in nũero denario voluit ponẽ illa q̃ re
qͥrunƭ ad nr̃am ſalutẽ. eſt:q;.x. digitos hẽm⁹
in manib⁹: q̃ ſũt ꝑtes q̃s magis videm⁹ et re-
cordemur. Auctas. Qui in manu oiuz hoiuz
ſignt.i. ſignuz dat: vt noverint ſinguli opa ſua.
Job.xxxvij. vt q̃libet cognoſcat ꝙ illis q de-
bẽt ſaluari ꝑ inocẽtiã ſũt neceſſaria decẽ ṽba
de forma baptiſmi. Illis q debent ſaluari per
pñiam ſũt neccãria decẽ opa pñialia. Illis qui
ꝑ obediẽtiaz ẽ neccãria obſuatio decẽ mãda-
torũ. Illis qui ꝑ ſufferẽtiã decẽ opa martyrũ.
P; gᵒ q̃re diƈ Btũs vir q ſuffert ⁊c̃. vſq;:di-
ligẽtib⁹ ſe. Iſtd̃ tãgit Dd̃ i q̃rta rñſiõe cuz diƈ
nec iurauit i dolo ꝓxio ſuo. Iſte ꝓxim⁹ ẽ xp̃s
cui iurani⁹ fidelitatẽ i baptiſmo: ꝓ q̃ ſeruãda
martyres fueƭ occiſi anq̃ȝ vellẽt frãgẽ fideli
tatẽ xp̃o. Iõ nõ iurauerũt in dolo ꝓxio ſuo.ſ.
xp̃o. Iõ q̃libet martyr põt dicẽ illõ. ꝑs. cxviij.
Iuraui ⁊ ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue.
¶ De eadẽ dñica.xi. poſt feſtũ trini. Ser.iiij.

Amen dico vob deſcendit hic
Lu.xviij. ſermo nr̃ erit
de deſcẽſu malorũ ꝑſonarũ in infernũ
vt auiſeƭ vos. Et habebiƭ ſpeculati-
ones itellectuales ⁊ iſtructões morales. Sa-
luteƭ ṽgo maria. Pro hui⁹ ṽbi breui declara
tiõe ſ; itellectũ quẽ volo ꝑtractare: ⁊ itrodu-
ctiõe mãe ſciẽdũ ꝙ ſm ſctãz ſcripturã ego in
uenio talẽ dẽiaz iter bonã vitã ſpũalẽ ⁊ deuo
tã: ⁊ carnalẽ: ſicut iter aſcẽdẽ i celũ ⁊ deſcẽdẽ
ad ifernũ. Nã vita ſpũaƚ bõa ⁊ deuota ẽ tãq̃ȝ
ſcala ṽtutũ ⁊ bonorũ operũ:cui⁹ caput ẽ i celo
aliõ in terra. Hoc fuit figuratuz. Geñ.xxviij.
Vidit Jacob ſcalã ſtãtẽ ſuꝑ terrã : ⁊ cacumẽ
ei⁹ tãgẽs celũ: ⁊ ãgelos aſcẽdẽtes ⁊ deſcẽdẽ-
tes ꝑ eã: ⁊ dñm inixũ ſcale. Iſta ſcala eſt vita
bõa deuota ⁊ ſpũaƚ quã hõ t; in hoc mundo:
cũ diƈ ſcalã ſtãtẽ ſuꝑ terrã:q; in h° mundo o;
nos bonã vitã icipe. Null⁹ decipiaƭ i h° mũdo
Iõ dixit de⁹ ore dd̃. Cõuerteƭ ꝑpl̃s me⁹ h̃.ſ. in
mũdo: ⁊ dies pleni iueniẽƭ in eis. No. ꝑpl̃us
me⁹.ſ. per ꝓdeſtinationẽ:me⁹ ꝑ electõez:me⁹
ꝑ iuſtificatiõez:me⁹ ꝑ redẽptõez. Itẽ cacumẽ
eius tãgẽƭ celũ. Ecce finis bõe vite ⁊ ſpũaƚ:q;
ſicut eius initiũ ẽ in h° mũdo: ita eius finis ⁊
t̃min⁹ ẽ in celo. Iõ dicit ſcriptura. Liberati a
pctõ. ſerui autẽ facti deo habetꝫ fructũ vr̃m in
ſctificationẽ. finez ṽo vitã eternã. ad Ro.vi.
Ideo dicit: dñm inixũ ſcale. Scit quõ ſiƈ ille
qui i capite brauij tenet ſignũ ⁊ animat currẽ
tes ad bñ currẽdũ. Ita xp̃s i capite huius ſca
le bone vite tenet coronaz glorie ⁊ animãdo
nos diƈ. Venite ad me oẽs qui laboratis.⁊c̃.

bõa vita:ꝛ onerati eſtis.ſ.pnia:ꝛ ego reficiã
vos. Mat.xi. Itẽ vidit ãgelos aſcẽdẽtes ꝛ
deſcẽdẽtes:qꝛ p ſcalã bõe vite aliq aſcendũt
vt religioſi clerici ꝛ layci:q icipiũt bñ viuẽ:ꝛ
cũ magᵒ ardoꝛe ꝛ feruoꝛe illã ꝯtinuãt.Deſcen
dũt ãt q poſtq̃ icepert bonã vitã.paulati di/
mittũt.Sic de religioſis q qñ ſũt nouicij ſũt
boni ꝛ deuoti ꝛc̃.ſ3 exq̃ ſũt pfeſſi efficiunt te/
pidi.Itẽ de clericis ꝛ laicis.Et qꝛ tal' dĩa eſt
iter vitã ſpũalẽ ꝛ carnalẽ:ſicut iter aſcendẽ ꝛ
deſcendẽ.dicebat Dñ.Aſcẽdũt vſq̃ ad celoſ
ſ.boni:ꝛ deſcẽdũt vſq̃ ad abyſſos.ſ.mali.aia
eoꝝ i mal'.ſ.culpe ꝛ pene tabeſcebat. De pec
catoꝛe ꝛ malo igit' dicit thẽa. Amen dico vo
bis deſcẽdit hic.ſ.pctõꝛ. Nõ videamᵘ p q̃s
gradus peccatoꝛ deſcẽdit ad infernum:ꝛ in/
ueni ꝙ per ſeptẽ gradus.ſcilicet.

Primus eſt male cogitare.
Secundus ſtulte ꝛ male loqui.
Tertius negligenter operari.
Quartus carnaliter cõuerſari.
Quintus proximo iniuriari.
Sextus in rebus diuis attediari.
Septimus in fide catholica dubitare.

Per iſtos ſeptẽ gradᵘ pctõꝛ deſcẽdit in iſer/
nũ.Iõ dic̃ thẽa. Amẽ dico vob̃ deſcẽdit hic.
¶ Primᵘ gradᵘ p quẽ pctõꝛ deſcẽdit ad iſer
nũ eſt male cogitare:qñ perſona retinet ma/
las cogitatões que a dyabolo mittũt' dicẽdo
O q̃le opᵘ eẽt facẽ hᵒ vl' illõ:cũ tali moroſe d
lectãdo:tũc cadit.tales.n.cogitatões ſtati ſũt
expellẽde.Scit' q̃liter bona mulier d3 expel/
lere ꝛ vitare lenonẽ alicuiᵘ ex pte ad eã venie/
tẽ:qꝛ nõ d3 eiᵘ v̓ba audire:qꝛ ſi vult eiᵘ v̓ba au
dire ꝛ dicẽ.O ꝛ q̃uo fieret ſi eẽt ſcitũ ꝛc̃.ſcith
ẽ ipſa eſt pdita. S3 ſtatim d3 eũ expellẽ ꝛ per
ſcalã ꝓijcere dicẽdo:vadat'.Ita d3 facẽ aia vl'
pſona q̃ honeſte ꝛ caſte vult cu3 deo viuẽ:qñ
venit ad eũ dyabolᵘ vl' leno vel tẽptatio loq̃n
tes ad ſenſualitatẽ.ſ.ſi vis tu poſſes hr̃e tale3
delectationẽ ꝛ ꝯſolationẽ cu3 tali ꝛc̃.ſi tu di/
xis.O q̃uo fieret ſi ſciret' eſſem diffamatᵘ:pdi
tus es:ſ3 debes recipe baculũ.ſ.crucis ꝛ te ſi
gnãdo pcutis dyabolũ ꝛ ip3 a te expellis:ſic
hõ ꝯſuat ſe in vita ſpũali.al's aũt peccat ꝛ p/
dit'.Auctas. Initiũ ſupbie hois ẽ apoſtatare
a deo q fec̃ illũ:qm̃ ab eo rceſſit coꝛ eiᵘ. Eccli.
x.Ro.Initiũ ſupbie:qꝛ oẽ pctm̃ moꝛtale in/
cludit ſupbiã:declaret' p ſingula pctã.Iõ dic̃
apoſtatare deo. Apoſtatare eſt fcã pfeſſione
habitũ dimittẽ:ꝛ ſicut ribaldᵘ p mũdũ icedẽ.
Ita de aia que intrat oꝛdinẽ angeloꝝ qñ re/
cipit baptiſmu3 ꝛ tenet bonam vitã ꝛ ſanctã

Propt hoc Aug.fecit vnũ librũ ītitulatũ de
religiõe xpiana.Et l3 pſona deuota ſit in hoc
mũdo coꝛpaliter:hitat tñ in celo mentaliter.
Qm̃ in hac pegrinatõe ſolo coꝛpe ꝯſtitutus:
cogitatõe ꝛc̃.Itẽ ad Phil.iij. Noſtra ꝯuer/
ſatio in celis eſt.S3 quãdo dat ſe malis cogi
tationibᵘ ꝛ carnalibᵘ:apoſtatat:dimittẽdo ha
bitũ v̓tutũ.Ecce q̄re dicit. Initiũ ſupbie hois
eſt apoſtatare a deo.Et declarat q̄liter. Qm̃
ab eo q fecit illũ receſſit coꝛ eiᵘ.ſ.p malas co/
gitatiões.Remediũ ẽ expellere ꝛ cõtradicẽ
malis cogitatiõibᵘ.Scitis q̃uo ſi ego haberẽ
manũ aptã coꝛã vob̃ ponẽ poſſit' i eã prunas
ignitas.S3 in me eſt ꝙ comburãt vel nõ.Si
eas diu vellẽ tenẽ in manu mirãdo ꝛ diſputã
do de eaꝝ pulchꝛitudie:iterum cõburerẽt ma
nũ meã.S3 ſi ſtati vertã manũ ꝛ ꝓijciam nõ
me cõburẽt. Ita in ꝓpoſito:imaginatio ſen/
ſualis apta eſt dyabolo:nõ tamẽ ꝯſcia mẽta/
lis niſi ſoli deo. Iõ dyabolᵘ põt imaginatiõi
ſenſuali mittẽ ꝛ ponẽ malas cogitatiões:vel
doꝛmiẽdo in ſomnis vl' vigilãdo.Et qñ tu co
gitas.O q̃uo fieret ꝛc.Interim aia cõburit'
peccãdo.Iõ cuſtodiat' coꝛ a malis cogitatõi
bus:ꝛ ſi veniũt ſtati expellant'.Hoc remediũ
dat ſcriptũ di.Oĩ cuſtodia ſua coꝛ tuũ:qꝛ ex
ipo vita ꝓcedit.Ita ſi bñ cuſtodiat' al's moꝛs
ꝛc̃.Prouer.iiij.¶ Scõs gdus ẽ ſtulte ꝛ ma
le loq.Iſtud ſeq̄t' ad pmũ:qa os loq̄t' ſ3 coꝛ
dis diſpoſitionẽ.Rõ:qꝛ os nihil aliõ ẽ q̃ coꝛ
dis fumariũ.ꝛ ſm ignẽ iterioꝛis affectõis exit
ex fumᵘ v̓boꝝ v̓bigr̃a.Supbᵘ ſp vult loq d ho
noꝛibᵘ:põpis:ꝛ oꝛnamẽtis ꝛc̃.Sigᵐ ẽ ꝙ ignis
ſupbie ẽ iteriᵘ in cogna. Idẽ d auaro in quo
eſt ignis bonoꝝ tpaliu3. Iõ ſp loq̄t' de ſeruis
ꝛ foris ꝛc̃.Si luxurioſus ẽ:ſp loq̄t' de mulie/
ribᵘ diſputãs de eaꝝ pulchꝛitudie. Si inuidᵘ.
ſp loq̄t' male de illis qbᵘ inuidet. Si dicat' ſibi.
Taliſ ẽ bonᵘ hõ ꝛc̃. Rñdet nõ cogᵒſcit eũ vt
ego.Ipe ẽ tal' ꝛ tal' ꝛc̃.Si guloſus ſp loq̄t' de
cibis:vinis:de cognis ꝛc̃.Si iracũdᵘ de plijs
ꝛ vindict'.Si accidioſus.de rege lectis ꝛc̃.Ec
ce q̃uõ poſt male cogitare ſeq̄t' male loq ſtul
te.Auctas de hᵒ clara.de iudeis male loquẽ
tibᵘ ꝯ deũ ꝛ apſos.Ad q̃s xps dicit progeni/
es viperaru3:q̃o poterit' bona loqui cũ ſitis
mali.Ex abũdãtia eni coꝛdis os loq̄t'.Bonᵘ
hõ d bono theſauro coꝛdis ꝓfert bona.malᵘ
aũt de malo theſauro coꝛdis ſui ꝓfert mala
ꝛc̃.Mat.xij.Remediũ ꝯ ſtultã ꝛ malam lo
cutionẽ eſt illud qð dat apſus dicẽs: Sermo
veſter ſp in gr̃a ſit conditᵘ:vt ſciat' q̃uo opoꝛ/
teat vos vnicuiq̃ rñdẽ.ad Col.iiij. Nõ.q̃uo

tibᵘ ſale aſpgit'. Pꝛio diuertẽdo ad ſal in di
ſco anq̃ ponat' i oꝛe.Cibᵘ.n.nõ vẽit ad os ni
ſi miſceat'.Ita fiendu3 eſt de v̓bis.Cogitetis
ꝙ ſit coꝛ de ſurſũ in q̊ ſũt oẽs eſce.Ideo anq̃
v̓bũ vẽiat ad os ad loquẽdũ diuerte ad ſala/
riũ diſcretõis dicẽdo.Hᵒ v̓bũ qð ego volo lo
q erit vtile vl' ſcãdaloſũ.Ecce q̄re dic̃.Sermo
vr̃ ſp i gr̃a ſale ſit cõditᵘ.Qñ v̓bũ ẽ ita exaia/
tũ:mĩtũ placet dõ:ꝛ hoibᵘ ẽ gr̃oſũ al's aũt ẽ
inutile ꝛ iniurioſũ.Iõ dic̃ thẽa. Amẽ dico vob̃
deſcẽdit hic. ¶ Tertiᵘ gradᵘ ẽ negligenter
opari:ꝛ iſte gdᵘ ſeq̄t' ad duoſ pmos gdᵘ.Rõ
qꝛ diligẽtia nihil aliõ ẽ q̃ ignis ſpũſſcti iteriᵘ
ꝯſiſtẽs.De q̊ xps Lu.xij.Ignẽ vẽi mittẽ i t'rã
ſ.ardent' diligẽtie ꝛ deuotiõis . Et q̃diu iſte
ignis ꝯſiſtit i coꝛpe oĩa mẽbꝛa coꝛpis feruent
ad opãdũ diligẽt'. S3 qñ iſte ignis extinguit'
remãet pᵃ frigida ꝛ ꝯgelata ad negligenter
opãdũ bõa opa.Iã ñ ſurgit ita mane ad ma/
tutinas:nec oꝛat:nec celebꝛat:nec opa ſpũa/
lia ſibi placẽt.Auctas.de hᵒ. Mittit criſtal
lũ ſuũ.ſ.dõs pmiſſime:ꝛ dyabolᵘ opꝰtiue.Cri/
ſtallũ ãt nihil aliud ẽ q̃ aqua ꝯgelata nimia
frigiditate. Rõ.ſic buccellas:qꝛ pᶜ ꝯgelata ñ
ſtati dimittit opa oĩa:ſ3 paulati ad buccellas.
Aũ faciẽ eiᵘ qs ſuſtinebit. Nõ miraculũ d vi
tiſpſm de q̃dã deuoto heremita cui ãgelᵘ q̃/
libet die poꝛtabat panẽ ꝛc̃. ſ3 poſtq̃ ipſe fuit
negligẽs i dei ſuitio etiã angelᵘ negligẽt' ſui
uit ſibi.Iſta ẽ rõ.q̄re hodie i mõaſterijs ꝛ col
legis viuũt cũ laboꝛe:nec hñt vñ viuãt:qꝛ ma
le faciũt officia dei ꝛ negligẽt'.Antiq abũda
bãt ꝛ edificabãt.ꝛ nos vix ſufficimᵘ ad vita3.
Remediũ ꝯ negligẽter opari ẽ illud qð dat
ſcꝑtura ſacra dicẽs : Sit timoꝛ dñi vobiſcũ ꝛ
cũ diligẽtia cũcta facite.ij. Paral'.xix. Time
re aũt o3 illã maledictõe3.Nã maledictᵘ q fa
cit opᵘ dei negligẽter vl' fraudulenter. Iere.
xlviij.¶ Quartᵘ gdus eſt carnal'r ꝯuerſari:ꝛ
ſeq̄t' ad alia p̄dicta. Rõ.qꝛ hõ i hᵒ mũdo nõ
põt viuẽ ſine aliqbᵘ ꝯſolatõibᵘ:al's efficit' fan
taſticᵘ:ꝛ q uõ ẽ diligẽs i opibᵘ ſpũalibᵘ non
hʒ ꝯſolatões ſpũales ãgeloꝝ. Iõ dat ſe cõſo
latõibᵘ beſtiaꝝ.ſ.gule:luxurie.Et ille delecta
tões:delectatões ſũt poꝛcoꝝ ꝛ aſinoꝝ. De ta
libᵘ dic̃ ſcꝑtura.Dixerũt ipij cogitantes apᵘ d
ſe:nõ recte. Exiguũ ꝛ cũ tedio ẽ tps vite nr̃e
ꝛ nõ ẽ refrigeriũ i fine hois:ꝛ nõ ẽ q̄ agnitus:
ſit reuerſus ab iferis.Qꝛ ex nihilo nati ſumᵘ:
ꝛ poſt hᵒ erimᵘ tãq̃ nõ fuerimᵘ ꝛc̃.Infra co
ronemᵘ nos roſis anq̃ marceſcãt:nullũ p̄tu3
ſit qð nõ ptrãſeat luxuria nr̃a. Neõ nr̃m ex
oꝛs ſit luxurie nr̃e:vbiq̃ relinq̃mᵘ ſigna leti

cie nr̃e:qm̃ hec ẽ ps nr̃a:ꝛ hec ẽ ſoꝛs nr̃a.Sa
piẽ.ij.S3 pᶜ ſpũales q̃ diligent' ſuiũt deo ſen
tiũt ꝯſolatões ãgeloꝝ nõ curãt de delectatio
nibᵘ beſtiaꝝ.imo ſi deᵘ daret eis licẽtiã:vt li/
cite vterẽt' il' delectatõibᵘ beſtiaꝝ:nõ curarẽt
Immo dicerẽt O dñe nõ des mihi delectati
ones q̃s vos voluiſtis:ſ3 des mihi ꝯſolatiões
ãgeloꝝ ꝛc̃.Iõ Dauid. Renuit ꝯſolari aia
mea.ſ.i ꝯſolatõibᵘ:mẽoꝛ fui dei ꝛ delectatus
ſũ ꝛ exercitatᵘ.ps.lxxvj.gᵒ p3. Rõ. q̄re ho/
die pᶜ huiᵘ mũdi dãt ſe delitijs carnalibᵘ: qꝛ
nõ ſentiũt aliqd de delitijs ſpũalibᵘ . ¶ Quĩ
tus gradᵘ ꝯñs ad p̄dictoſ ẽ ꝓxio iniuriari. Rõ
Iſta ẽ dĩa int' bona ſpũalia ꝛ bona tpalia:qꝛ
bona tpalia ſtricta ſũt nec mĩtis ſufficiũt. Bo
na v̓o ſpũalia latiſſima ſũt ꝛ magᵃ ꝛ oibᵘ ſuf/
ficiũt.V̓erbigr̃a.ſi vna mĩer ſit philocapta d
xpo ꝛ ẽt alia:nõ diſplicet ſibi: imo magis eã
diliget.S3 ſi d viro vniᵘ.alia ſit philocapta.ſi
hᵒ ſciat vxoꝛ:ſtati ẽ ibi diuiſio ꝛ iniuria:qꝛ vnᵘ
hõ nõ ſufficit niſi vni vxoꝛi.Idẽ ſi mĩti hoies
ſint philocapti de btã v̓gie:nullᵘ ẽ zelotipᵘ d
alio:ſ3 illi magis ſe diligẽt:nulli faciũt iniuria3
qꝛ v̓go oibᵘ ſufficit: ſ3 ſi de aliq̄ muliere ſint
philocapti veniũt aliqñ ad gladios. Ite3 de
vno caſtro:villa:ſeu regno nõ ſufficit niſi vni
dño ſeu regi.S3 caſtrũ ſeu regnũ padiſi oibᵘ
ſufficit ꝛ qlib3 põt eã petẽ ſine alteriᵘ iniuria.
Iſta ẽ rõ:q̄re hodie i mũdo iter hoies carna
les ñ ẽ pax:qꝛ qlib3 vult officia : regimẽ:iura
ꝛc̃.Et ide ſequũt' iuicẽ diffamatões ꝛ cõitatũ
d̓ſtructões.De hᵒ dic̃ Iacobᵘ.Vñ bella ꝛ li
tes i vob̃.nõne ex ꝯcupiſcẽtijs v̓ris q̄ militãt
i mẽbꝛis v̓ris.Cõcupiſcit' ꝛ nõ hẽt' . Occidit'
ꝛ zelat' ꝛ nõ poterit' adipiſci.Iac.iiij. Reme
diũ ꝯ hᵒ ẽ illud qð dat Ioã.Nolite diligere
mũdũ neq̃ ea q̄ i mũdo ſũt.j.Io.ij. ¶ Sextᵘ
gradᵘ ẽ i rebᵘ ſpũalibᵘ attediari.Ex q̄.n.crea
tura ſine hõ iã tm̃ deſcẽdit final'r venit ad hᵒ
ꝙ iã adhoꝛret ꝛ aboiatur bona diuia. Rõ ẽ.
ſic̃ hõ diu febꝛicitãs:oĩa comeſtibilia abhoꝛ/
ret nec ſapiũt ſibi.Ita diu ãtiq̄tᵘ ꝛ i pctis iuo
lutᵘ abhoꝛꝛet ea q̄ dei ſũt.Qꝛ ſi dĩ vadamus
ad miſſa3. Rñdet. Quid mihi de v̓ra miſſa
citiᵘ vellem prãdere. Si dicat' ſibi vadamus
cõfiteri.V̓eſtra cõfeſſio nihil aliud eſt niſi ꝙ
clerici volũt ſcire veſtra pctã.Idẽ de ieiunijs
Ieiunẽt imagines q̄ nõ habẽt ſtomachos: ꝛ
caput durũ ꝛ lapideũ ꝛc̃.Secᵘ qñ ex negligẽ
tia dimittũt'.qꝛ aliud eſt dimittere bona dei
per negligẽtiã.ꝛ aliud qñ dimittũt' per contẽ
ptũ ꝛ vilipenſionẽ.Nota d illo iuuene valẽ/
tie.qui deſpexit ieiuniũ ab eſ̃o iniunctu3 ex

qdã peſtilẽtia: q ſubito expirauit. Jō dıẽ ſcri
ptura. Jmpi⁹ cū in pfūdū venerit pctõꝝ cõtē
nit: ſꝫ ſeqꝛ eū ignominia. ſ. i morte: ⁊ opprobri
um. ſ. i iudicio. Prouer. xviij. No. ſeqꝛ igno
miniã: qꝛ tales cõiꝛ nõ pñt ꝯfiteri: ⁊ iteſtate ð
cedūt ⁊ ipenitẽtes. No. de illo hoie alzazira:
ſubito mortuo. Jſa. xxxiij. Ue q ſpnis: nõne ⁊
ſpneris. ſ. qꝛ nõ hẽbis occaſionẽ ꝯfitẽdi: teſtã
di nec dolẽdi: ſeu penitẽdi de pctis. ¶ Septi
m⁹ ẽ de fide catholica dubitare. Poſtq̃ pſo
na nullū ſaporẽ ſentit i his q̃ dei ſt. imo abhõ
na: ⁊ dubitat i fið dicẽdo. Quid ſcit hõ ð alio
mūdo. Rõ hui⁹ ẽ: qꝛ ſcã fides catholica ẽ al
tiſſima ⁊ ſpūalis: ⁊ q̃ cecidit in pfūdū pctõꝝ
hꝫ ad eã diſpoſitionẽ ꝯrãꝛ: qꝛ ẽ ifirm⁹ ⁊ carna
lis. Jō dicit. Et qd ſcit hõ ſi ẽ verꝫ de iferno: ð
purgatorio ⁊c̃. Forte clerici hoc iuenerũt. O
qꝛ tã ſũt i mūdo de talib⁹: qꝛ mala ꝯſciã ⁊ re
probata nõ põt diu ſtare cū bõa credẽtia ⁊ ſo
cietate. Auctas. Bonã ꝯſciaꝫ qdã a ſe repel
lẽtes circa fidẽ naufragauerũt. i. ad Thimo.
i. Nanis fidei q̃ fideles ducit ad portū vite eſt
ne naufragaꝛ p malã vitã in talib⁹. Jō do vo
bis remediū ⁊ mirabile ꝯſiliū vt ſciaꝛ Credo
in q̃ ꝯtinẽt articuli fidei addiſcaꝛ credo ſi ne
ſcit. Dicaꝛ ſemel. Si vos dicitis Credo q̃libet
die mane ⁊ ſero ſequunꝛ due ꝯditiões. Pria
qꝛ tpe antixpi eritis fortes ⁊ firmi i fide catho
lica. Scða qꝛ tãta ẽ ṽt⁹ fidei deuote cõfeſſe qꝛ
portabit vos ad bonū finẽ q̃tũ i ſe ẽ niſi obi
cẽ ponatis. Pro prio dicaꝛ ſilitudo de cãde
la in laterna: q̃ extinguiꝛ ſi nõ poſſit cãdela re
ſpirare p foramẽ. Fides catholica ẽ in corde:
⁊ cãdela in laterna. Dauid. Qm̃ tu illumias
lucernã meã dñe ⁊c̃. Jō Dð deuote ꝯfitebaꝛ
fidẽ dicẽdo. Credidi. ſ. in corde: pp qð locut⁹
ſū. ſ. fidẽ ꝯfitendo. Et q̃. Ego aũt hũiliatus ſū
nimis. i. valde. Pro ſcðo: qꝛ ṽtute. ſ. fidei hõ
venit ad bonū finẽ ⁊ ad confeſſionẽ. Auctas.
Si cõfeſſus fueris ore tuo dñm ieſuꝫ xpꝫ: ⁊ in
corde tuo credideris: ſaluus eris. ad Ro. x.
¶ De eadẽ dñica. xi. p⁹ feſtū trinitaꝛ. Ser. v.

Eus ppitius eſto mihi pctõ
ri. Luce. xviij. ꝟ Pria
pe erit hyſtorialis. ꝟ Et ſcða mora
lis. ¶ Quãtū ad pmū notãdū qꝛ xps in euã
gelio oſtẽdit nobis modū quõ debem⁹ nos
gubernare. Uñ ſciẽdū qꝛ dũ xps pdicaret in
terra iſrl̃ erãt qdã iudei q credebãt ſe eẽ bo
nos ſcõs ⁊ iuſtos ⁊ ſpnebãt ceteros. Et iõ vo
lẽs xps eis oſtẽdere qꝛ nõ erãt boni dixit eis
parabolã iſtã ⁊c̃. q̃ſi diceret: nõ ꝯfidatis in vris
opib⁹: nec dicaꝛ. O ego ſum bon⁹ iuſt⁹: ego

ieiuno ⁊ facio elemoſynas: ⁊ plura alia bona
Uñ dicit xps: nõ cõfidatis in iſtis: ⁊ tũc dixit
eis ſicut narraꝛ in euãgelio. Duo hoies aſcẽ
derũt in tẽplū vt orarẽt ⁊c̃. Publican⁹ vocaꝛ
publicus pctõr. Phariſe⁹ dicit a phares qð
eſt diuiſio: qꝛ illi erãt diuiſi in habitu ⁊ in vita
vt heremite: ⁊ portabãt mãdata dei in fronte
⁊ ſpinas in tybijs: ⁊ multa alia faciebant. Jō
dicebãꝛ pharіſei. i. diuiſi. ita qꝛ dicit euãgeliū
qꝛ iſti duo aſcẽderũt in tẽplū vt orarẽt. Pha
riſeus aũt qui erat in hitu ſcitatis: ⁊ tñ ab itra
erat malus: poſuit ſe ante altare ſtans pedes
⁊ nõ genib⁹ flexis ⁊ capite coopto: nec facie
bat aliqð ſignũ deuotiõis: ſed ſtãs apud ſe ⁊
bñdicẽs apud ſe: ⁊ nõ apud deū: icepit facere
orõnẽ ſuã di. O de⁹ q̃ſi cõtẽnẽdo alios. gřas
ago tibi. Primo: qꝛ ego nõ ſum pctõr: ego ſū
deuot⁹: nõ facio malū: nõ ſum ſicut ceti hoiuꝫ
raptores: adulteri: iniuſti. Nec etiã ſum ſicut
hic publican⁹ q ẽ hic. O dñe de⁹ de oib⁹ iſtis
gřas ago tibi. Scðo. de⁹ facio bonã iuſticiam
in meipſo: qꝛ ieiuno bis in ſabbo. i. in hebðã
⁊ decimas do oium q̃ poſſideo. No. oiuꝫ: vlr
qꝛ de oib⁹ meis do amore dei. Jō deus gřas
ago tibi ⁊c̃. Ecce orõnẽ quã faciebat iſte pha
riſeus iactãdo ſe de vita ſua. Sed videamus
orõnẽ quã faciebat publican⁹. Nã ipſe non
dū exiſtẽs in tẽplo cogitauit intra ſe qꝛ non
erat dign⁹ ſe ponere añ altare. i. ppe. Et dixit
Uach ego ſum magn⁹ pctõr: cõmiſi tãta pctã
⁊ quõ ponerẽ me añ altare: nõ placeret deo:
ſed poſuit ſe longe in fine eccliе: ⁊ pſtrauit ſe
ſup terrã: nec erat auſus oculos ad celū leua
re. Uach dicebat ipſe: iſern⁹ ẽ mihi pat⁹ ⁊ fle
bat. Et ſic icepit facere orõnem ſuã di. De⁹
ppiti⁹ eſto mihi pctõri. Thema. ⁊ pcutiebat
pect⁹ ſuū. Tũc dicit xps. Quis iſtoꝝ duoꝝ fu
it exaudit⁹ añ deū: vel phariſe⁹ vel publican⁹.
Rñdit xps. Amẽ dico vobis: deſcẽdit h̃ iuſti
ficat⁹ ⁊c̃. No. iuſtificat⁹. i. ſcũs ⁊ iuſt⁹. Et miſ
phariſe⁹ q tñ iactabat ſe ð bõis opib⁹ reðſus
ẽ cū ſuis pctis. Jō ſeqꝛ id qð ꝯcludit xpus. qꝛ
ois q ſe exaltat hũiliabiꝛ. Et ſic pꝫ pmū. Quã
tū ad ſcðꝫ. Jn h̃ euãg⁰ repio. iiij. ꝯclonẽ. P⁰
ẽ pſũptio diabolicaꝛ i pn⁰ euãgelij. 2ª ẽ opa⁰
ṽtualis. Tertia eſt petitio rõnalis: cū di. De⁹
ppiti⁹ ⁊c̃. Quarta ẽ exaltatio celeſtialis: cuꝫ
di. Ois q ſe exal. ⁊c̃. Quãtū ad pmū notãdū
qꝛ orõ iſti⁹ phariſei nõ fuit exaudita eo qꝛ hẽ
bat tres magnos defectus. Prim⁹. qꝛ ſtabat
ſine honore ⁊ reuerẽtia. Scðs: qꝛ iactabat ſe
in dei pñtia. Terti⁹: qꝛ hẽbat fratrẽ ſuū contẽ
ptū ⁊c̃. iõ orõ eius nõ fuit exaudita. Primo

iſte phariſe⁹ miſer hẽbat magnaꝫ pſũptionẽ:
qꝛ ſtabat ſine honore ⁊ reuerẽtia. Nã bõe gẽ
tes ſciaꝛ qꝛ nos hẽm⁹ doctrinã ab apl̃o qꝛ gli
bet orãs p honore dei dꝫ flectẽ genua. Jō di
cit. O ẽ genu flectaꝛ celeſtiũ: terreſtriũ: ⁊ ifer
noꝝ. ad Phil. ij. No. oẽ vlr. qꝛ angeli ⁊ ſãcti
hoc idẽ faciũt in celis: ita ⁊ nos debem⁹ facẽ
i tris. Quia ſi oẽs ãgeli h⁰ faciũt. mlto magis
nos miſi. Jtẽ iſernoꝝ. qꝛ ẽt dyaboli ⁊ oẽs dã
nati faciũt ſibi reuerẽtiã: tñ nõ amore: ſꝫ tiore
Ergo ſi tot⁹ mũdus facit deo reuerẽtiã i celo
⁊ in iſerno q̃to magis nos q magis debem⁹
ſibi reuerẽtiã referre. Hoc etiã hẽm⁹ Mat.
ij. de trib⁹ regib⁹ q eū adorauerũt i ſtabulo. ð
qb⁹ dꝛ qꝛ pcidẽtes adorauerũt eū. Jſte aũt pha
riſeus faciebat ſine reuerẽtia. iõ ſua orõ nõ fu
it exaudita. No. mortalr̃ hẽm⁹ hic doctrinaꝫ
qꝛ nõ debem⁹ facẽ ſicut iſte miſer phariſeus: ſꝫ
q̃ñ introim⁹ ad eccliaꝫ cū honore ⁊ reuerẽtia
debem⁹ adorare deū. Auctas. Orõ hũiliãtis
ſe nubes penetrat. Eccli. xxxv. qꝛ alr̃ nõ exau
diet de⁹ orõnẽ nřam. Scðs defect⁹: qꝛ iacta
bat ſe i pñtia dei cū dixit. Gřas tibi ago. qꝛ ñ
ſum ⁊c̃. Heu q̃lis defect⁹: ⁊ qd optebat ſe tan
tū iactare i pñtia dei. O reſpiciaꝛ q̃t ſt q hñt
iſtū defectū: q̃ñ volũt aliqd boni facere: oꝫ qꝛ
tot⁹ mũdus ſciat: ſicut faciunt galline q̃ñ ouare
debẽt ⁊c̃. Jō dicit xps. Amẽ dico vobis rece
pũt mercedẽ ſuã. Mat. vi. qꝛ volũt hĩc hono
rẽ ſuũ corã mũdo: iõ nllũ meritũ hñt corã dõ
faciaꝛ ſecreta bona opa vřa. Qꝛ lꝫ mũd⁹ non
videat: tñ de⁹ bñ videt a q̃ debetis recipe merce
dẽ. Auctas. Tu aũt cū oraueris itra i cubicu
lū tuū: ⁊ clauſo oſtio ora patrẽ tuuꝫ: ⁊ ſeqꝛ: ⁊
pr̃ tu⁹ q videt in abſcõdito reddet tibi. Mat.
vi. Jſte aũt phariſe⁹ iactabat ſe in publico co
rã oib⁹ hoib⁹: iõ ſua orõ nõ fuit exaudita. Ec
ce ſcðs defect⁹. Terti⁹ defect⁹: qꝛ hẽbat fratrẽ
ſuū in ꝯtẽptū cū dixit. Nõ ſũ ſicut ceti hoium
velut etiã hic publican⁹. Ecce ꝯtẽptū: qꝛ iuſti
ficabat ſeipm: ⁊ ꝯdẽnabat alios. Uach q̃t ſũt
in mũdo in hoc defectu q neſciũt loq de alio
niſi malū ⁊ ſemp iudicãt malū: vt ſi videãt ali
quẽ loq̃ntẽ cū aliq̃: cito male iudicãt. vel ſi ſit
vir⁹ faciẽs bona opa vt pniam: ieiunia. elemo
ſynã ⁊c̃. oẽs iudicabũt malum: ⁊ aliq̃ñ lauda
bũt malos ⁊ ꝯdẽnabũt bonos. Cõtrariũ do
cet apl̃s di. Nolite añ tpus iudicare q̃adulqꝫ
veniet dñs q ⁊ illuminabit abſcõdita tenebra
rũ ⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordiũ. i. Cho. iiij. Ec
ce pma ꝯ⁰ cū dicit. Duo hoies aſcẽderũt ⁊c̃.
Hic hẽtis bonã doctrinã moralr̃: qꝛ i die dñi
ca debetis ire ad eccleſiã ⁊c̃. Scða ꝯ⁰ eſt opa

tio ṽtualis: cū dicit Jeiuno bis in ſabbo. Jſte
aũt iactabat ſe de ſuis bonis opib⁹. No. Jã di
caꝛ amici mei q̃re de⁹ poſuit nos i mũdo iſto
creditis qꝛ ſolũ ad ſtãdũ lete: bñ comedẽ: ⁊ bi
bere ⁊c̃. nõ pfecto: ſꝫ faciẽdũ bõa opa ⁊c̃. Ui
dete qꝛ nihil portabim⁹ in morte nobiſcū niſi
bõa opa. Jō apl̃s. Dũ tps hẽm⁹ opemur bo
nū ad oẽs ad Gal. vi. Tertia ꝯ⁰ eſt petitio rõ
nalis cū dicit. De⁹ ppiti⁹ eſto mihi pctõri ⁊c̃.
Quarta ꝯ⁰ ẽ exaltatio celeſtialis: cū dicit: qa
ois q ſe exaltat humiliabiꝛ ⁊c̃. Et notãdū qꝛ
ẽ regula gnãlis in ſacra ſcriptura: qꝛ q magis
hũiliat ſe i h⁰ mũdo magis exaltabiꝛ in alio.
Act. Hũiliamini ſub potẽti manu dei: vt vos
exaltet in tpe viſitatiõis. i. Pe. v. No. in ſmo
ne tertie dñice poſt trinitaꝛ. q icipit ſic. Hũili
amini ſub potẽti manu. in q̃ hẽm⁹ de xpo qꝛ
hũiliauit ſe i h⁰ mũdo ⁊ ſcũs ẽ obediẽs vſqꝫ
ad mortẽ: ⁊ pp hoc de⁹ exaltauit illũ ⁊ dona
uit illi nomẽ qð ẽ ſup oẽ nomẽ. ad Phil. ij.
Jō hũiliami ⁊c̃. Jtẽ de btã ṽgine. Qꝛ reſpe
xit hũilitatẽ ancille ſue. Ecce. n. ex. ⁊c̃. Et pp
iſtã regulã gnãlẽ de⁹ exaltauit iſtũ publicanũ
q ſe hũiliauit itãtũ qꝛ nõ audebat leuare ocu
los: ſꝫ pcutiebat pect⁹: iõ deſcẽdit iuſtificatus
O quãta exaltatio. Jō humiliamini vt poſſi
tis in celo exaltari. Qð nobis concedat ⁊c̃.
¶ Dñica. xij. poſt feſtū trinitaꝛ. Ser. prim⁹.

Dmi rabanꝛ dicentes: qꝛ oĩa
bñ fecit. Habeꝛ ṽbum
iſtũ originalr̃. Mar. vij. Et recitaꝛ
i euãgelio hodierno. Jn iſto ſmõe
vt de⁹ det ṽtutẽ ⁊ efficaciã ṽbis ſcis vt dicaꝛ
in honorẽ ⁊ gřiam dei pncipalr̃: ⁊ ꝯſeq̃nꝛ ad
iſtructionẽ nřam ſaluteꝛ ṽgo gřioſe. Admira
banꝛ dicẽtes: loco ⁊ capl̃o qb⁹ ſ. Pro ðclara
tiõe hui⁹ ṽbi ppoſiti ⁊ itroductiõe mãe ſciaꝛ
qꝛ ille magn⁹ ⁊ excellens rex Dð i ſpu pphie
vidẽdo opa magna q̃ ðbebat facẽ dñs dicit i
ps. cxxxviij. Cõfitebor tibi qm̃ ṫribilr̃ magnifi
cat⁹ es mirabilia opa tua ⁊c̃. Jn qb⁹ ṽbis dat
intelligẽ qꝛ ieſus xps veniẽs i hũc mũdũ ðbe
bat facẽ mirabilia opa maiora q̃ꝫ fecerũt alij
pphe. Uñ legim⁹ de pphetis. ſ. de moyſe ⁊
ioſue ⁊ ſamuele ⁊ heliſeo atqꝫ yſaia qꝛ facerẽt
mlta miracl̃a: ſꝫ quõ dico qꝛ orones dñm deū
deprecãdo ⁊ nõ poſſe ppo: q̃re pphe loq̃ndo ipi
nõ faciebãt miracl̃a: ſꝫ ds. Nã ds hꝫ illã bõi
tatẽ qꝛ p orones ſcãꝝ pſonaꝝ q̃ ðuote fuiũt ei
⁊ ei⁹ volũtatẽ fuũt fac miracl̃a. Uñ dixit cec⁹
vt hꝫ Jo. ix. Scim⁹ qꝛ pctõres ds ñ exaudit: ſꝫ
ſiqs dei cultor ẽẽ ei⁹ volũtatẽ facit hũc exau
dit. No. g⁰ qꝛ ds exaudit iuſtos: ⁊ nõ pctõres

⁊ iō q̃ ꝓphe ⁊ pt̃iarche erāt ſci ⁊ ſuiebāt ꝺo
⁊ eiꝰ volūtatē faciebāt qñ ipſi rogabāt deū ip
ſe exaudiebat eos: q̃re dico ꝙ nullꝰ ſcūs vnq̄
fecit miracula ꝑ ſuā ptātē: ſꝫ ſolꝰ deꝰ: cui ꝓpꝛiū
ē facē miracula ꝓpꝛia ptāte ⁊ auctē: ſꝫ dñs nr̃
ieſus xp̄s ſicut deꝰ opꝰ faciebat ꝓpꝛie miracu
la nō ꝑ ōonē: q2 ip̄e erat vnꝰ deꝰ cū pr̄e ⁊ ſpū
ſcō. qñ .n. dicebat ſibi: vnꝰ ē ſurdꝰ: cui dicebat
effeta: ⁊ ſubito aures illiꝰ apiebāt. Idē de ali
is īfirmitatibꝰ: ſolo .n. v̓bo curabat infirmita
tes. Ecce ergo dr̃iam iter xp̄m ⁊ alios ꝓphas
ſcōs: q2 illi faciebāt miracula ꝑ ſuas ōones.
dñs āt nr̃ ieſus xp̄s ꝑ ſuū iperiū. Iō Dd ī ps.
cxlviij. Ipſe dixit ⁊ fcā ſūt: ip̄e māda. ⁊ crea.
ſūt. Scias ꝙ ī toto pſaltio nō repit id qđ p̄di
ctū ē niſi ī duobꝰ locis .ſ. ī ps. xxx. ⁊ in ps. p̄di
cto. Sꝫ q̄ ē rō. Dico ꝙ ad denotādū duo opa
mirabilia dei: vnū factū in creatiōe: aliud ī re
formatiōe. Primū ergo factū ē ī creatiōe cuꝫ
dicit. Fiat firmamētū ⁊ factū ē. Verbo dñi ce
li firmati ſt̄: ⁊ ſpū oꝛis eiꝰ oīs v̓tus eoꝝ. Po
ſtea ſciēs dd ꝙ ī recreatiōe mūdi idē debebat
ꝑ ſuū impiū facē mirabilia opa. Iō iterū dic.
Laudate dñm de celis: laudate eū in excelſis
Laudate eū oēs ⁊c̄. qm̄ ipſe dixit ⁊ fcā ſūt: ip
ſe māda. ⁊ crea. ſt̄. Laudate eū ſol ⁊ luna ⁊c̄.
ps. cxlviij. Sol .i. ptās eccl̃iaſ. Et lūa .i. ptās
ſecl̃aris: ⁊ ſicē ſol ab aliq̄ alio ñ hꝫ claritatē: ſꝫ
luna hꝫ claritatē a ſole: ita ⁊ ptās ſecl̃aris hēt
auctē ab eccl̃ia. Ecce q2 dicit ſol ⁊ lūa. Seqt̄.
Laudate eū celi celoꝝ .i. v̓tutes ſacroꝝ eccl̃ie
Seqt̄. Et aq̄ q̄ ſup celos ſt̄ laudēt nomē dñi.
Ecce quō fec̄. Ipſe dixit ⁊ fcā ſūt: ip̄e māda. ⁊
creata ſūt. Ecce quō dd erat miratꝰ de miracu
lis xp̄i. Et iſta rōne iudei vidētes miracl̃a xp̄i
ſꝫ thema ꝓpoſitū admirabant̄ dicētes. Iā ſū
in mā de q̄ volo p̄dicare ꝙ dñs nr̃ ieſus xp̄us
bñ fecit oīa: d̓clarabo nūc ꝑ tres modos ope
rū xp̄i. ⁋ Primū opus ē creatio mundialis.
⁋ Scđm opꝰ ē gubnatio gnālis. ⁋ Tertium
opꝰ ē redēptio hūanalis. Et de iſtis tribꝰ poſ
ſumus dicē thema ꝓpoſitū. Admirabāt ⁊c̄.
¶ Primo videamꝰ quō ſūt bñficia. Et decla
rabo iſtud ꝑ illud dictū. Qualis vnuſq̄ſq3 eſt
talia dicit ⁊ opat̄. Si hō ē bonꝰ: ⁊ v̓ba ⁊ facta
erūt bona. Per ꝯ̄riū ſi hō eſt malus: ⁊ v̓ba ⁊
facta erūt mala. Itē xp̄s dicit. Ex abūdantia
cordis os loquit̄. Luc. vi. Bonꝰ hō de bono
theſauro cordis ſui ꝓfert bona. Math. xij.
Itē Iob. xx. Gaudiū hypocrite ad iſtar pun
cti. Si ſit aliqs religioſus vl̓ aliꝰ q̄ fingit ſe eē
bonū ⁊ nō ē ꝑ modicū tp̄s poterit decipe gē
tes: ſed hypocriſis vel malicia ſua cito diſco-
opiet̄: ſꝫ ſi ꝑſona vadit bona itētiōe: ſp̄ creſcit
⁊ mltiplicat̄ eiꝰ fama. gͦ bonꝰ hō de bōa vita-
te facit bona opa: a fortiori deꝰ cū ſit ſūmū bo
nū nō poſit facē niſi bona opa. Si gͦ hō ē q̄ ē
bonꝰ accn̄talr̄ facit bona opa: mlt̄o meliꝰ igit̄
ille q̄ ē bonꝰ eēntialr̄ ⁊ imēſe ⁊ hꝫ īfinitā boni
tatē. facit opa bōa. Et iō poſſumꝰ dicere. Oia
bñ fecit. Vñ ſciaſ ꝙ in illis diebꝰ ſex qbꝰ crea
uit mūdū q̄dlibet die fecit bonū. Pꝛio die vi
dit deꝰ ꝙ eēt bonū: ⁊ ſic de alijs diebꝰ. Et cō-
cludit. Vidit deꝰ cūcta que fecerat: ⁊ erāt val
de bona. Et hic notāt doctores magnū ſecre
tū ſup iſtā epilogationē .i. ꝯgregationē v̓boꝝ
Erāt valde bona. Et declarāt ſic: ſicut in vna
cythara ſūt plures corde: ⁊ q̄libet corda ꝑ ſe
ſepata facit bonū ſonū. cōcordia aūt ſonitꝰ ſo
nantiū cordarū eſt valde bonꝰ: ſic ⁊ deꝰ in cy-
thara .i. ī mūdo iſto multa miracula fecit: ⁊ ta
liter ordinauit ꝙ nō pōt eſſe melioꝛ ordiatio.
Et tñ lꝫ q̄libet res de ſe eēt valde bona: tñ cō
ſonātia oium erat valde bona: ſi ſol nō hēret
tātā claritatē: nō ꝯſonaret cū alijs rebꝰ. Iō dr̃
Sap. xi. Oia ī mēſura ⁊ nūero ⁊ pōdē diſpo-
ſuiſti. Sol .n. factꝰ ē in mēſura ſibi debita quā
uis ſit mltū magnꝰ. Dicūt .n. ph̃i ꝙ minima
ſtellarū eſt maioꝛ tota terra. Ecce quō celū ē
magnū. Iā illđ mēſurauit deꝰ ſua ſapia. Itē
t̄ra magna ē ſꝫ ⁊ illā mēſurauit ſua ſapia. Idē
de aq̄ ⁊ alijs oibꝰ. Itē diſpoſuit deꝰ oia ī nūe-
ro. Itē deꝰ nūerauit oēs ſtellaſ celi. Iā ſcit dd
q̄t dies ⁊ q̄t noctes eē ī mūdo debēt. Itē iam
ſcit deꝰ ⁊ ab eť no ſciuit q̄t grana arene debe-
bāt eē in mari. Itē q̄t frōdes ī arboꝛibꝰ finalr̄
oia nūerauit. Itē q̄t reges ⁊ q̄t impatores de
bebāt eē ī mūdo: ⁊ q̄t debebāt ire ad ꝑadiſū:
⁊ q̄t viri ⁊ mulieres debebāt eē in mūdo: ⁊ q̄t
debebāt ire ad ꝑadiſū: ⁊ q̄t ad īfernū. Nūc ve
nit qđ. Vos dicit̄ ꝙ deꝰ nūerauit q̄t hoies ⁊
mulieres irēt ad celū: ⁊ iā ſūt noia eoꝝ ī celo
ſcripta. iuxta illđ. Gaudete ⁊ exl̃tate: q2 noia
vr̃a ſcripta ſunt in celis. Luc. x. Nō oꝫ igit̄ fa
cere bonū: q2 ſcia dei nō pōt deficere. Pone
⁊ adhuc hic mām p̄deſtinatiōis: quā inuenies
in ſmōe de p̄deſtinatiōe ad plenū. Tñ breuit̄
dͫ ē: ꝙ ſicut deꝰ ſcit ⁊ ab eťno ſciuit q̄t hoies
deberēt ſaluari: ita ēt ſcit ⁊ ſciuit qbꝰ medijs:
⁊ ꝑ q̄ media. Nō ergo d̓bemꝰ omittē opa bo-
na: ſꝫ diligēter ea iplē: vt certā nr̃am faciamꝰ
vocationē ⁊ vt ſalutē ꝯſeq valeamꝰ. De h̄ vi
de btm̄ Tho. p̄ma pte. q. xxiij. de p̄deſtinatio-
ne dei: ⁊ etiā pꝛio ſcripto de eadē mā. ¶ Se-
cūdo videamꝰ de opibꝰ gubernatiōis genera
lis quō deus gubernat oia. Si vnꝰ ſeneſcallꝰ

gubernat bñ ſeneſcalliā ſuā cū diſcretiōe ⁊ iu
ſticia: dicit hō. Iſte ſeneſcallꝰ ē ſapiēs. qm̄ pa
triā ſuā bñ gubernat. Ita ē de deo. Nā poſſu
mus facilit̄ videre quō gubernat elemēta ſicē
vnū tripudiū. Iā ſcit̄ ꝙ in choꝛeis vnus tenet
manū alteriꝰ: ⁊ ille q̄ ē pꝛimꝰ tenet ſeu poꝛtat
vnā manū ſolutā: ita ē de elemēt̄. Nā q̄dlibet
elemētū duas hꝫ q̄litates p̄mo ignis eſt cali-
dus ⁊ ſiccus. Itē aer ē calidꝰ ⁊ hūidꝰ: aq̄ fri-
gida ⁊ hūida. Itē iquātū frigida ſe tenet cuꝫ
terra ⁊c̄. ⁊ ſi nos vellemꝰ facere tripudiū ro-
tundū. Terra iquātū ſicca tenebit ſe cū igne:
iquātuꝫ ignis etiā ē ſiccus. Ecce gͦ quō deus
gubernat oia cū magna ſapiētia. Itē hodie
vigebat bonū tp̄s ⁊ cras nō. Itē hodie mare
erit ipetuoſuꝫ ꝑꝑ vēti fortunā: ⁊ foꝛſitan cras
erit ſuaue ⁊ trāqllū. Itē arboꝛes ī eſtate ꝓdu
cūt floꝛes ⁊ fructꝰ: ī hyemē v̓o nō ⁊ ſic de alijs
deꝰ gubernat oia cū ſua ſapia. Ideo dauid l-
qt in ps. Quā magna ſūt opa tua dñe oia in
ſapia feciſti. Poſſet aliqs facē vnū argumētū
Frater vos dicit̄ ꝙ deꝰ ē gubernatoꝛ gn̄alis
q̄ oia ſua ſapia gubernat: videt̄ ꝙ nō: q2 q̄libꝫ
bonꝰ gubernatoꝛ euitat mala ꝑ̄ p̄ria ſua: ⁊ tñ
nos videmꝰ ꝙ deꝰ ꝑmittit mlta mala: gͦ vi-
det̄ ꝙ nō ſit bonꝰ gubernatoꝛ. Rñdeo ⁊ di-
co ꝙ deꝰ mala q̄ ſuſtinet ⁊ ꝑmittit ī mūdo nō
euitat: q2 nō cōgruit ſue ſapie illas vitare: al̓s
deſtrueret res liberas. Nā ipſe dedit liberꝫ ar
bitriū creaturis hūanis ⁊ nō cōuenit ſue ſapi
ētie ꝓhibere liberꝫ arbitriū ſꝫ dat cōſilia bōa.
Et dionyſius dicit. Nō ē dine ſapie creaturas
deſtruere ſꝫ cōſuare. Ecce auctas. Deꝰ ab ini
tio cōſtituit hoieꝫ: ⁊ reliq̄t eū ī manu conſilij.
glo. interl̄. in ptāte liberi arbitrij: ⁊ adiecit il-
li p̄cepta ⁊ mādata. ſeqt̄. Qđ placuerit ei da-
bit̄ illi. Eccli. xv. Differētia ē int̄ p̄cepa ⁊ mā
data: qm̄ p̄cepta ſt̄ foꝛtioꝛa q̄ꝫ mādata: q2 mā
data ſūt affirmatiua: veluti dicē. Sabbata ſcti
fices. Itē honoꝛa p̄reꝫ tuū. Exo. xx. ſꝫ p̄cepta
ſūt negatiua: ſic̄. Nō adoꝛabis deos alienos
Itē. Non aſſumes nomē dei tui in vanum.
Itē. Nō furtū facies: iſta ſunt p̄cepta. ⁊ nullo
mō lꝫ facē ꝯ̄ ea. dicūt doctōes ꝙ mādata obli
gant ſp̄: ſꝫ nō ī oi caſu ſeu nō ad ſp̄. ſic̄. Hono
ra p̄rem tuū: qm̄ ſi pr̃ ſe fac̄ ifidelē: tūc filij nō
tenēt ipm honoꝛare. nō gͦ obligāt mādata ī
oi caſu. Sꝫ ꝯ̄ p̄cepta nullo mō ē faciēdū. Nō
tñ ꝙ doctoꝛes diſtigūt p̄cepta: ⁊ dicūt ꝙ q̄dā
ſūt affirmatiua: q̄dā negatiua. Negatiua obli
gant ſp̄ ⁊ ad ſp̄: vez q2 p̄ma p̄cepta hñt ſpecia
le nomē: q2 dicūt̄ mandata: iō pōt hͦ nomē p̄
ceptū poni tñ ꝓ negatiuis ſm reglaꝫ topicā
⁊ iō dicit. Adiecit illi p̄cepta ⁊ mādata. ſeqt̄
in auctāte. Appoſuit tibi deꝰ aquā ⁊ ignē ad
qđ volueris poꝛrige manū tuā: aquā .i. gr̃am
ignē .i. pctm̄. Ad q̄ꝫ volueris poꝛrige manuꝫ
tuā: ſeqt̄. Añ hoieꝫ vita ⁊ moꝛs qđ placuerit
ei dabit̄ illi. Nō qđ placuerit ⁊c̄. Si qs vult
ſaluatōeꝫ: hēbit: ſi dānationē: idē. Tñ ſūt plu
res mēdaces circa hͦ: qm̄ oēs hoies volūt. vt
dicūt ire ad ꝑadiſuꝫ: ⁊ tñ nullo mō ſe p̄parāt
q2 cū dn̄t ſeq iter ꝑadiſi .ſ. hūilitatē. liberalita
tē: caſtitatē: patiētiā: charitatē: abſtinētiā: ⁊
diligētiā iſta .n. ꝑducūt hoieꝫ ad ſalutē: tñ ſe-
quunt̄ iter qđ ꝑducit ad īfernū .ſ. ſupbiā: aua-
riciā: luxuriā. Et ſi aliqs q̄rit. Vultis vos ire ad
ꝑadiſuꝫ. dicerēt: tā bñ q̄ꝫ vos. tñ falſū dicūt.
q2 iter īferni tenēt ⁊ nō ꝑadiſi. Itē ſi dicat̄ vſu
rario vl̓ raptoꝛ .i. q̄ vult̄ vos ire. dicūt ad ꝑadi
ſū: ⁊ falſū dicūt. qm̄ ſequūt̄ iter īferni .ſ. vſuraꝫ
⁊ rapinā que ducūt hoiem ad īfernū. Itē taꝫ
oēs xp̄iani mali q̄ꝫ iudei ſiue ſarraceni oēs di
cūt ꝙ volunt ire ad paradiſum ſed falſum di
cūt q2 iter īferni ſequūt̄: ⁊ ſic de alijs. Ecce q̄-
re dicit ſcriptura. Ante hoiem vita ⁊ moꝛs. bo
nū ⁊ malū. Nā dñs vellet ꝙ oēs ſaluarentur
⁊ iō ſi nos ſequamur iter ꝑadiſi ſaluabimur.
q2 hoc iter bonum ⁊ acceptū eſt corā ſalua-
toꝛe nr̃o deo q̄ vult omnes hoies ſaluos fieri
⁊ ad agnitionē v̓itatis venire. vnus eſt .n. me
diatoꝛ dei ⁊ hoinꝫ. hō xp̄s ieſus qui dedit ſe-
metipm ꝓ oibus .i. Thimo. ij. Nunc mouet̄
queſtio. Quia ſi iā ſcit deꝰ ꝙ eris dānatꝰ: qua
re gͦ creauit te. Dico ꝙ creauit te vt ſaluꝰ eſ
ſes ⁊ eris ſi teneas bonā vitā: ⁊ cōtinuas bo-
nā vitā vſq3 in finē ſaluaberis. Unde debetis
ſcire ꝙ ſeruat in nobis deus modū quem ſer-
uat q̄ in domo ſua habꝫ aliquē malū hoieꝫ ⁊
ꝓditoꝛē. Et iō ponamꝰ ꝙ aliqs rex det alicui
militi in domo ſua exiſtēti malo ⁊ ꝓditoꝛi vil
las ⁊ caſtra: q̄ miles q̄nto rex ſibi plra dat tā
to ip̄e miles ꝑſeuerat magis in ꝓditione: qđ
facit ip̄e rex de illo: nōne deſtruet eū: ꝑfecto
ita deꝰ facit: Quia ſumꝰ mali facit nobis mul
ta bona: vt malicia nr̃a auferat̄ fecit nos ad
imaginē ſuā: ⁊ lauit nos ī baptiſmo vt eſſemꝰ
boni ⁊ mūdi ⁊c̄. finalr̄ ſi in malis ꝑſeuerauē-
rimꝰ deſtruet nos. De iſta tñ malicia vide ad
longū in ſermone de p̄deſtinatione. ⁊ hͦ ſuf-
ficit de ſcđa parte. ¶ Tertio videamus opa
redēptionis humane nature. ⁊ hͦ duobꝰ mo
dis declarabo. Pꝛima pars erit ſpeculatiua
reſpiciēdo diuinitatē eternalē: Secunda erit
ſpeculatiua ſimul ⁊ moꝛalis. Quo ad parteꝫ
p̄mā dicūt ph̃i ⁊ multi alij. Quare ieſus cum

poſſet facẽ remiſſionẽ generalẽ.ſe incarnauit
ꝛ voluit ſuſtinere laboꝛes ꝛ paſſionẽ:maxime
cũ dicat phs ꝙ fruſtra fit ꝑ plura qḋ pōt fieri
ꝑ pauciora. Rñdeo ꝙ iſtud argumẽtũ venit
ꝑ ignorãtiã vł ꝑ iaduertentiã. Pꝛo quo ſciẽ
dũ ꝙ dfia eſt iter deũ ꝛ hoiem. Uirtutes ꝗs
nos habem⁹ nõ ſũt eẽntia nr̃a ſi lr̃ nec boni/
tas iuſtitia i iudice iuſto: imo ſũt accidẽtia ꝛ
ſũt q̃litates aduẽticie.qꝛ q mõ ẽ iuſtus foꝛte
erit poſtea iiuſtus:ꝛ iniuſtus. ↄu ertif q̃nq̧ ꝛ
fit iuſt⁹. Itẽ mia magĩ vtus eſt:maxie in diuiti
bus q tã de bonis tpalib⁹ q̧ ſpũalib⁹ dant in/
digentib⁹. Mag exi vt⁹ eſt:ſʒ eſt q̃litas aduẽ
ticia in hoib⁹.qꝛ vna pſona miſicoꝛs pōt effi
ci crudel:tñ in deo totũ eſt ↄ̃riũ. iuſti⁹ enĩʒ in
deo eſt eẽntia.ſua diuitas.mia dei ẽ ſua eſſen
tia:ꝛ nõ q̃litas aduẽticia.vñ dico.ſicut de⁹ nõ
pōt dimittẽ ſuã eẽntiã ita nec pōt dimittẽ ſuã
miã:ꝛ nec iuſtitiã. Ita dić aplſ. De⁹ fidelis ꝑ
manet ꝛ ſeipſʒ negare nõ pt.ij.Thy.ij.Iudex i
mũdo iſto q̃nq̧ facit tantã iuſticiam ꝙ nihil
erit de mia: ſed in deo ſił eſt ꝛ ↄcurrit iuſti⁹ ꝛ
mia. Pꝛo q̃ Dd in ps.c. Miaʒ ꝛ iuſticiã cã/
tabo tibi dñe. Auſcultate ꝛ attẽdite ſi de⁹ di/
xiſſet hoib⁹ remitto vob oĩa pctã vr̃a: ꝛ ſim⁹
amici.delcepõ cuſtodiaſ vos:hoc eſſet maxia
mia:tñ vbi eẽt iuſti⁹. Et ſi dixiſſet. Peccaſtis
ↄtra me:ego volo ꝙ oẽs ſiſ dãnati.magn⁹ ri
goꝛ iuſti^e hoc eẽt:tñ vbi eẽt mia. Unde cõue
niẽs fuit ꝙ in redẽptiõe nr̃a ſuaret miaʒ ꝛ iu
ſticiã: Rigoꝛ iuſticie mag fuit dare ſanguinẽ
ſuũ pcioſũ ꝓ oib⁹. Mia fuit ꝙ ipe q nõ tene/
baſ:nec erat obligat⁹ voluit ſoluẽ pciũ ꝓ oib⁹
q̃re rõ quã dicũt ifideles. Fruſtra fit ꝑ plura
ꝛc̃.nulli⁹ eſt efficacie ſiue valoꝛis: ſeu ↄuenit
ex mag ignorãtia.qm̃ bñ oĩa fecit. ꝛ poſſum⁹
dicẽ verbũ thẽatis. Admirabãſ dicẽtes. Bñ
oĩa fecit. Et hoc ẽ qḋ dictũ fuit ex pte dei cõſi
derãdo ſuã diuitatẽ. Tñ ſi cõſiderem⁹ ex ptẽ
nr̃a.dico ꝙ mala ꝛ pctã in qbus nos eramus
ipſe voluit facẽ redemptionẽ. Pꝛio pp pctm̃
ade ꝛ eue. Ipſi fuerũt relegati de ꝑadiſo ter/
reſtri in mũdũ iſtũ ſʒ filius dei voluit deſcẽdẽ
ꝛ icarnare ſe in vẽtre vgis glioſe:vt ꝑ ſuũ de/
ſcenſũ nos aſcẽderem⁹. Et ecce q̃õ fuit ↄue/
niẽs opus iſtud ꝓ redemptiõe nr̃a. Itẽ malũ
iſti⁹ mũdi icepit in muliere ſpõſata. ꝛ iõ volu
it de⁹ ꝙ bonũ veniret ꝑ mulierẽ vginẽ deſpõ
ſatã vginẽ.ſ.Mariã. Itẽ adã ꝛ hoies ſi remã
ſiſſent in ꝑadiſo terreſtri:nullũ malũ neq̧ do
loꝛẽ habuiſſent. Sʒ poſt aliqḋ tps fuiſſent ſu
ſcepti ꝛ trãſlati i celũ. Uñ de⁹ dixiſſet ſctõ mi/
chaeli fac aſcẽdẽ illos in celũ. ꝛ pp h⁹ voluit

dei fili⁹ ſuſtinẽ doloꝛẽ ꝛ paſſiones in iſto mũ/
do vt credẽtes ꝛ obediẽtes ſibi nullũ doloꝛẽ
ſuſtinerẽt i ꝑadiſo. Itẽ ꝑ pctm̃ vẽit ignorãtia
in aia.qm̃ ſm qḋ dicit phs. Aĩa eſt tãq̃ʒ tabu
la raſa in q̃ ꝛc̃.in q̃ in pncipio ſue creatiõis ni
hil erat depictuʒ.pp hoc voluit xps pdicare i
mũdo iſto ꝛ dare legẽ euangelicã vt nos ha
beam⁹ ſciam. Itẽ adã qñ peccauit fuit ligat⁹
ꝑ luciferꝝ ꝛ ſeduct⁹. ꝛ pp hoc dei fili⁹ voluit li
gare luciferꝝ. Itẽ qꝛ ꝓpter pctm̃ hoies flagel
labanſ in iferno. Iõ voluit dei fili⁹ flagellari
vt ſibi credẽtes ꝛ obediẽtes a talib⁹ flagellis
liberarenſ. Itẽ qꝛ ꝑ pctm̃ erat dãnat⁹ ad coꝛ/
ruptiõeʒ pp ↄ̃rietatẽ q̃ttuoꝛ elemẽtoꝝ voluit
fili⁹ dei iudicari coꝛaʒ q̃ttuoꝛ iudicib⁹:vt ſibi
credẽtes ꝛ obediẽtes liberarenſ a coꝛruptõe
ꝛ moꝛtalitate. Itẽ fili⁹ dei voluit coꝛonari vt
ſibi credẽtes ꝛ obediẽtes reciperẽt eternam
glie coꝛonã. Itẽ ꝑ lignũ:hoc eſt fructuʒ ligni
hoies fuerũt cõdẽnati ad patibulũ iferni. Iõ
xpi dei fili⁹ dixit pr̃i. Pr̃ volo i patibulo cru/
cis leuari vt credẽtes ꝛ obediẽtes d̃ furca ifer
ni liberenſ finaliter oẽs. Sic ſua ſapia de⁹ oꝛ/
dinauit ꝙ nihil fuit ſuꝑfluũ. q̃re bene oĩa fe/
cit. Iõ dr̃.ij.Mach.ij. Bñ faciat vobis deus
Quare nos cogitantes iſta magna opa poſ/
ſimus dicẽ thema. Admirabantur oẽs ꝛc̃.

Dñica.xij. Sermo ſecundus.

Recepit cis ne cui dicerẽt Mac.vij. Sermo
p
erit de sctõ euange⁹ pñtis dñice.qꝛ
cõtinet multa ſecreta ſacre ſcripture
ſpeculatiua ꝛ moꝛalia. ꝛ hẽm⁹ multas bonas
doctrias ſpeculatias ꝛ moꝛales. Saluteſ vir/
go Maria. Sctũ euãge^m hodiernũ declarat
nob tria opa virtuoſa ꝛ miraculoſa de xpo.

Pꝛimum eſt humanalis incarnatio.
Secundum diuinalis miſeratio.
Tertium virtualis humiliatio.

Pꝛimũ allegoꝛice ſeu figuraliter. Scdm tro
pologice ſeu moꝛalr. Tertiũ hyſtoꝛice ſeu lr̃a
liter. De tertio ꝛ finali loqſ the. Pꝛecepit eis
ne cui dicerẽt. Et hoc fecit ex vtuali humilita
te. ¶ Dico p° ꝙ euãge^m hodiernũ oñdit no
bis de xpo pmũ op⁹ virtuoſuʒ.qḋ eſt hũanal
icarnatio in vtero vginis pꝛo nr̃a ſaluatiõe.
Hoc oñdiſ i pn° euãgelij qñ dr̃. Exiens ieſus
de finib⁹ tyri venit ꝑſidonẽ ad mare galilee
q̃ eſt inter medios fines decapoleos:ꝛ addu
cũt ei ſurdũ ꝛ mutũ ꝛ depcabanſ eũ vt ipõat
illi manũ. Dicet aliqs. Et q̃õ oñdiſ h̃ huma
na icarnatio. Dico ꝙ bñ.ſʒ ſubtilr̃. In icarna
tiõe aũt filij dei fuerũt ſex myſteria.ſ.termin⁹ a

q̃ via ꝑ quã venit.termin⁹ ad quẽ.mod⁹ eius
viuẽdi neceſſitas nr̃a.finalis vtilitas. Iſta ſex
pũcta ſiue myſteria ſubtilr̃ oñdunſ i pncipio
euãgelij. Pꝛio tmin⁹ a q̃ oſtẽdiſ.cũ dr̃. Exiẽs
de finib⁹ tyri.i.plaſmatõis.ſm iterpꝛetationẽ
hebꝛaycã vel creatiõis. Nota pꝛimũ elemẽtũ
q̃ſi fũdamẽtũ creationis eſt terra. Dd. Initio
tu dñe terrã fundaſti ps.ci. Scdʒ aſcẽdẽdo ẽ
aq̃. Tertiũ aer. Quartũ ignis.deide celuʒ:qḋ
a phis dr̃.qnta eẽntia. Et ſũt decẽ celi. Pꝛi/
mũ ẽ lune. Scdʒ aſcẽdẽdo ẽ mercurij. Tertiũ
veneris. Quartũ ſolis. Quintũ martiſ. Sex/
tũ iouis. Septimũ ſaturni. Octauũ celũ ſtel/
latũ.i.firmamẽtũ:in q̃ ſũt ſite oẽs ſtelle cões.
Nonũ pmũ mobile ſm phoſ qḋ a theologis
dr̃ criſtallinũ. De q̃ celo dr̃ aq̃ q̃ ſuꝑ celos ſũt
Decimũ celũ dr̃ empyreuʒ in q̃ ſunt angeli ꝛ
bti vbi ſũt nouẽ oꝛdines angeloꝝ archãgelo/
rũ ꝛc̃. Suꝑ oẽs aũt eſt cathedra dei. De iſtis
finibus exiuit xps veniẽs ad humanã icarna
tionẽ in vteꝝ vginis:nõ de celo lune:nec mer
curij ꝛc̃.de finibus tyri.ſ.creatiõis.de finibus
angeloꝝ. De h° pphetarũt dd ꝛ Salomon fi
lius ei⁹. Dd dić. A ſũmo celo egreſſio ei⁹ ꝛc̃.
ps.xviij. Dicaſ ↄ iudeos q hoc exponũt d̃ ſo/
le ꝛc̃. Iteʒ Salomon dixit. Pꝛocul ꝛ de vlti/
mis finib⁹ pciũ ei⁹.ſ.nr̃e redẽptiõis. Pꝛouer.
vltio. Scdo videam⁹ viã ꝑ quã venit.qa dicit
euãgeliũ ꝙ venit ꝑ ſydonẽ.i.tacentẽ.vel ſm i
terptationẽ hebꝛaycã taciturnitatẽ. Ecce vir
go maria que fuit tacẽs. Bern. Uirgo regia
ipa eſt via ꝑ quã ſaluatoꝛ venit ad nos. Taci/
turna fuit.qꝛ lʒ libẽter audiret vba bõa ꝛ sctã
raro tñ loq̃baſ. Iõ hẽbat pũũ os.vt pʒ i vbi
ca quã depixit btũs Lucas. Iõ Lu.ij. Maria
aũt ↄſuabat oĩa vba hec:cõferẽs i coꝛde ſuo.
Bonũ ſignũ ẽ i mulię̃ taciturnitas. ꝛ malũ ſi
gnũ eſt loq̃citas. Terti⁹ termin⁹ ad quẽ venit
oñdiſ:cũ dr̃ ad mare galilee.i.rota volubilis
ſm iterptationẽ hebꝛaycã. Ecce via pñs ama
ra.q̃a ſʒ Boe.miſtis amaritudib⁹ ẽ reſpſa q̃
rotaſ ꝛ voluiſ ꝑ q̃ttuoꝛ ãni tpa ſm curſũ ſolis
De q̃ pōt intelligi illud. Ezech.x. Ecce apꝑuit
rota vna.ſ.pñs vita. Xps nõ venit ad regnan
dũ in h° mũdo:imo dixit coꝛã pylato. Reg^m
meũ ñ ẽ d̃ h° mũdo:nec venit miſtrari:ſʒ mi/
ſtraſ. Mat.xx. Ad illũ tminũ ad quẽ.ſ.pñteʒ
vitã:vẽit xpſ ad ſuſtinẽdũ amaritudieſ.auctaſ
Et ſũt vba xpi hoĩs ad deũ pr̃eʒ. Dñe ſi ſic vi/
uitſ.ſ.in h° mũdo.ſʒ tuã oꝛdinatõeʒ. ꝛ i talib⁹
ſ.iudeis vicioſis. vita ſpũs mei coꝛripies me
ſ.i paſſiõe. Iſa.liij. Pꝛopt ſcel⁹ ppli mei pcuſ
ſi eũ ꝛc̃. ꝛ viuificab me.ſ.i reſurrectõe glioſa.

ecce i pace amaritudo mea amariſſima. Nõ
xps ſuſtinuit tres amaritudies i hac vita. Pꝛi
ma fuit amara. Scda fuit amarioꝛ. Tertia fu
it amariſſima. Pꝛia fuit abſtinẽtiaꝝ:ieiunio/
rũ:vigiliaꝝ:ꝛ laboꝝ.qꝛ cũ nõ eẽt niſi.xxx.an
noꝝ extimabaſ.l.ãnoꝝ vt pʒ Io.viij. Scda fu
it amarioꝛ.ſ.ꝑſecutio dura iudeoꝝ q oĩa dicta
ꝛ fcã xpi calũniabanſ. ꝛ i malũ iterptabanſ. ꝛ
ſua miracula dmonib⁹ attribuebãt. Iſta ama
ritudo tãgebat coꝛ ei⁹ ex eoꝝ dãnatõe. Tertia
fuit amariſſima.ſ.ei⁹ captio.ligatio.flagella/
tio.moꝛs. ꝛ pa° ꝛc̃. Quarto vidẽdũ ẽ de ſuo
mõ viuẽdi:cũ dr̃ iter medios fines decapole
os.a deca qḋ ẽ decẽ ꝛ poliſ ciuitas.ſ.ꝓuicia de
cẽ ciuitatũ. ꝛ ſigt pcepta dcalogi.q̃ ſũt q̃ſi de
cẽ ciuitates fideles i pacis abũdãtia ꝛ ſecuri/
tate ↄſiſtẽtes. Euge ſue bõe ꝛ fideľ:qꝛ i modi
cõ fuiſti fideľ.eris ptãtẽ hñs ſuꝑ decẽ citates
Luc.xix. Int iſtos medicos vixit xps:qꝛ i me
dio ↄſiſtit vtus. Nolite putare qm̃ veni ſoluẽ
legẽ.aũt ꝓphas nõ veni ſoluẽ:ſʒ adimplere.
Matth.v. Diceret aliqs:ꝛ ẽ argumẽtũ iude
oꝛũ. Ex q̃ xps ſuauit legẽ:q̃re nos nõ ſuam⁹
Sʒ iſtud argumẽtũ ꝓcedit ex ignoꝛãtia:imo
dico ꝙ ex q̃ xps ſuauit legẽ:nos nõ debem⁹
ſuare. Qꝛ ſicut voluit ſuſpẽdi in ligno crucis
ne aliqs ſibi credẽs ꝛ obediẽs ſuſpẽdaſ i fur/
ca inferni. Ita voluit ſuare legẽ moyſi ꝛ eam
ↄplẽ ꝛ eidẽ finẽ daſ:ne nos eã ſuarem⁹. Iõ
aplſ. Finiſ.n.legiſ xps ẽ ad iuſtitiã oĩ credẽti
ad ro.x. Quito vidẽda ẽ necitaſ q̃ erat ex pte
nr̃a:q̃ oñdiſ cũ dr̃. Et adducũt ei ſurdũ ꝛ mu/
tũ. Nã ſʒ Bedã. Nõ audiẽdo vba ãtiq ſpẽtſ
ſurd⁹ ẽ ꝛ cec⁹ ꝛ mut⁹ ad laudãdũ deũ. Surdi/
tas ãt puat hoieʒ a fide q̃ ñ pciꝑi niſi ꝑ audi
tũ. Fides ẽ ex auditu.ad Ro.x. Et qꝛ mut⁹ ñ
poſſ creatoꝛẽ ſuũ laudaſ.iõ d̃ ſurdis ꝛ mutiſ
dić Dd. Aures hñt ꝛ nõ audiẽt:neq̧ eniʒ eſt
ſpũs.ſ.laudis i oꝛe ipoꝝ.ps.cxxxiiij. Sexto fi
naľ vtilitaſ cũ dr̃. Et depcabãſ eũ vt iponat il
li manuʒ.ſ.opatio ſalutaris:q̃ſi.n.qnq̧ digiti
ſũt:euãgelica pdicatio.vtuoſa ↄuerſatio.do/
loꝛoſa paſſio.glioſa reſurrectio. ꝛ miraculoſa
aſcẽſio.dd. Fiat manus tua vt ſaluteſ me.ps.
cxviij. ¶ Dico ſcdo ꝙ euãgeliũ hodiernũ oñ
dit de xpo aliud op⁹ vtuoſũ.qḋ diualis miſa
tio qua mot⁹ fuit ad curandũ ſurdũ ꝛ mutuʒ
cum dicit. Et appꝛehẽdens eũ de turba ſeoꝛ/
ſum.vſq̧.loquebaſ recte: Septẽ cerimonias
ſeruauit xps curãdo illũ infirmũ.que ſunt ne
ceſſarie in curatiõe cuiuſlibet infirmi ex pctõ
moꝛtali. Pꝛima ibi. Et apphendẽs eũ. Ecce
coꝛdis cõtritio.ꝑ quã hõ liberaſ a dyaboli ca

Notatees amaritudi nes quas ſuſti nuit Chriſtus

ptione.ꝛ apphenditur a xp̄o ꝛ ligaſ cathena
grē.Iſta captio ē benedicta.Apl's.Sequoꝛ
ſi quomō ꝯprehendā in quo ꝛ ꝯprehēſus ſuz
a xp̄o ieſu.ad Philip.iij.2ª ibi.de turba ſeoꝛ
ſuz.Ecce praue ſocietatis dimiſſio.q̄ innuiſ i hº
ꝙ xp̄s nō voluit eū curare inter gētes:ſed ex̄
Poeta.Que nocitura tenes:ꝙuis ſint cara
relinque. Tertio miſit digitos ſuos in auricu
las ei⁹. Ecce de obediēdo p̄ceptis ꝓpō. Rō:
qa ſicut digiti decē in manib⁹.ſic ſunt decē p̄
cepta ad meritorie operādū:ad q̄ oīa opa me
ritoria poſſūt reduci.Oia q̄ locut⁹ eſt dn̄s fa
ciem⁹.ꝛ erim⁹ obediētes.Exodi.xxiiij.Quar
ta ibi.expuens tetigit linguā eius . Ecce oris
confeſſio nec̄aria.qa ſicut expuens purificat
ſtomachum ita confitens purificat animā ab
oīb⁹ maculis culpe. Si cōfiteamur pctā nr̄a
fidelꝭ ꝛ iuſtus ē deus vt remittat nob̄ pctā nr̄a
ꝛ emūdet nos ab oī iniq̄tate.i. Jo. i.Sꝫ quaſ
xp̄s prīo expuit ꝛ tetigit linguā eius . Rn̄deo
ꝙ hoc fecit:ac ſi diceret xp̄s . Si Ego fui ꝯfeſ
ſus ꝛ tu ēt debes ꝯfiteri. No.hic ꝙ xp̄s bis fu
it ꝯfeſſus in vita iſta.nō de pctīs ſuis.qꝛ nullū
pctm̄ habuit vnq̄̄.ſed ꝯfitebaſ ppl'i pctā ac ſi
eēnt pctā ſua ꝓpria.in ps.Saluū me fac de⁹.
vbi Dauid loq̄baſ in pſona xp̄i.d.De⁹ tu ſcis
inſipiētiā meā.ꝛ delicta mea a te nō ſūt abſcō/
dita. No.ꝙ pctā ꝓpria ppl'i dicit ſua.A te nō
ſūt abſcōdita.Glo.dat hanc ſilitudīnē ſi ma/
nus vel pes fecerit alicui offenſam.ꝛ caput ſi
ne os peteret veniā:q̄ nō feceſt offenſaꝫ.Sed
hoc dicit pp ꝯiunctionē mēbroꝝ ꝛ capitꝭ.Ita
ēt ꝛ nos ſum⁹ mēbra ꝛ xp̄s caput.ad Ro.xij.
Mēbra fecerunt offenſas ꝛ pctā.ꝛ xp̄s pctā
mēbroꝝ diſ eē ſua.Scd̄o fuit ꝯfeſſus in mor/
te in lecto crucis.qn̄ dixit.Hely hely.i.de⁹ me
us ꝛc̄.ſeqꝭ.Lōge a ſalute mea verba delicto/
rū.qꝛ ergo prīo ipſe fuit ꝯfeſſus . iō ꝛ tu ꝯfite/
re pctā tua.Quinta ibi ſuſcipiēs in celū.Ecce
attēta oīo quā poſt ꝯfeſſionē hō dꝫ recipe.iu
xta illud.Fili peccaſti ne adiicias iterū.ſed de
priſtinis depcare vt tibi dimittanſ.Eccli.xxi.
Sexta ibi igemuit.Ecce pnīalis oneris ſuſce
ptio.Sicut aīal ex onere īgemiſcit : ita corp⁹
ex onē pnīe.Iō dicit Dd in pſona penitētis.
Afflict⁹ ſū ꝛ humiliat⁹ ſuꝫ nimis.rugiebā a ge
mitu cordis mei.ps.xxxvij . Septīa ibi.Effe/
cta qd̄ ē apire.Ecce iniuriaꝝ remiſſio.per coꝛ
dis aperitionē.Et debitoꝝ reſtitutio per ſini/
ſtre apitionē.Elemoſynarū quoqꝫ largitio p
dextre aperitionē. Etiā os eſt aperienduꝫ ad
euchariſtie cōiōnē.ꝛ ſic curaſ hō a ſpūali īfir
mitate.ꝛ iō ſequit.Et ſtatim aperte ſūt aures

eius ꝛ ſolutum eſt vinculum lingue eius ꝛ lo
quebatur recte. Dico tertio ꝙ oſtēdit ſan/
ctū euangeliū de xp̄o virtualē humiliatiōem
cū dicit p̄cepit eis ne cui dicerēt viſqꝫ.ꝛ mutoſ
loqui.Queſtio ē hic.qꝛ dicit text⁹. Precepit
eis ne cui dicerēt.ꝛ poſt dicit.Quāto aūt ma
gis eis p̄cipiebat tāto magis plus p̄dicabāt.
Eſt qō:ſi illi peccabāt vel nō. Et videſ ꝙ pec/
cabāt.qꝛ faciebāt ꝯ mādata xp̄i . Huic qō nīl
rn̄dit ſanctus tho.ꝙ nō peccabāt.qꝛ nō facie
bant cōtra mandatū xp̄i.qn̄ enim xp̄s p̄cepit
eis ne cui dicerēt.hoc dixit tali geſtu ꝛ mō ꝙ
innuebat ꝙ nolebat vanā gloriaꝫ.ꝛ ex alia pte
inflāmabat corda illoꝝ:vt miracula p̄dicarēt
ad dei laudē ꝛ honorē. In hoc oñditur pfe/
cta humilitas:que hꝫ duo.primo fugē vanaꝫ
gloriā ꝛ honorē dei querē de bonis operib⁹.
Mat.vi. Attendite ne iuſtitiaꝫ vr̄aꝫ faciatis
corā hoībus vt videamī.alioqn mercedeꝫ nō
habebitis apud prem vr̄m qui in celis ē. No
ta ꝙ vana gloria:ſiue glīa mūdi pōt eē in bo
nis operib⁹ tripl'r. Prio velut dn̄a. Scd̄o ve
lut ſocia.Tertio velut ancilla . Primo mō ē
peccatū mortale.Scd̄o mō ē veniale. Tertio
eſt meritū. Primo mō velut domia eſt vana
gloria:qn̄ q̄cq̄d pſona facit hoc facit pp vanā
gloriā mūdi:vt videaſ:laudeſ:reputeſ ꝛc̄.tūc
opa illa ſunt vt pulchra poma:ſed int⁹ eſt ver
mis inanis glorie:ꝛ tūc eſt peccatū mortale
pp hoc dicit.Attēdite ꝛc̄. Secundo eſt velut
ſocia:qn̄ hō incapit opus bonū ſancta ꝛ bona
intentione:vt ſermonē vel aliud:ſed poſt ve/
nit vana gloria cogitando.O modo diceſ ꝙ
tu es bonus vel aptus ꝛc̄.tunc eſt vt ſocia.qꝛ
aſſociata eſt opi bono.tūc nō ē pctm̄ mortale
ſed veniale . Nota de btō Bernardo q̄ i tpe
ſuo erat de maiorib⁹ mundi p̄dicatorib⁹:ꝛ cū
ſemel p̄dicaret ſctā ꝛ bōa itentōe pro honore
dei ꝛ ſaluatione aīaꝝ.ꝛ declarādo illa mag̃ ſe
creta ſcripture ꝯuertet mltos:venit ad eū va
na glīa.Cogitauit dimittē ſmonē ſꝫ nō fecit.
ſꝫ rn̄dit vane glīe di. Nec ꝑ te icepi:nec ꝑ te
deſiſtā. Tertio velut ancilla.ꝛ tūc nō ſolū nō
eſt pctm̄ mortale:nec veniale.ſꝫ meritoriū.qꝛ
eſt pfectōis apl'ice qn̄ p̄lat⁹:ep̄s:vel p̄dicatoꝛ
appetit bonā famā vt ſua p̄dicatio faciat fru
ctū.qꝛ ſi reputaſ ribald⁹ ei⁹ doctria nullū fru/
ctū faciet.Sed ſic miles q̄ hꝫ militare q̄rit bo
na arma ꝛ inſtr̄a.Ita inſtr̄a p̄dicatōis ſūt:bo
na fama:ſctā vita:bona ꝯſcia.Iō Greg.Sctī
p̄dicatores laudari appetūt vt reuerēt⁹ audi
anſ. Reuereri deſiderāt vt maiorē fructū fa
ciāt.Talis vana glīa ē ancilla.qꝛ cui⁹ vita de

ſpiciſ reſtat vt eius p̄dicatio ꝯtēnaſ. iō xp̄us.
Mat.v.Sic luceat lux vr̄a corā hoīb⁹ vt vi
deāt opa vr̄a bōa:ꝛ glificēt prēꝫ vr̄m q in ceſ
ē.Sꝫ ſic cādela extinguiſ modico vēto:ita p
ſone pue ſpūalitatis modico vēto ianis glīe:
Sed ſicut magn⁹ ignis nō extinguiſ vēto:im
mo magis accēdiſ:ita pſona miltū ſpūalis.iō
dicit xp̄s:Sic luceat lux vr̄a ꝛc̄.Scd̄m ꝙ hēt
vera humilitas ꝛ pfecta : eſt ꝙ bona opa fiāt
in laudē dei.Iō xp̄s inueſtigabat illos inuiſi
biliter vt publicarent miraculum in laudem
dei ꝛ honorem.Deo gratias.

Dñica.xiij.poſt feſtū trinitatꝭ.Ser.p̄mus.

h Oc fac ꝛ viues. Hr̄ vbū iſtud
originalr̄. Luc.x.ꝛ recita/
tū ē ſtatim in euāgelio hodierno.
Sermo nr̄ erit de ſcō euāgelio ho
dierno.Si placet deo hēbim⁹ multas bonas
doctrinas pro nr̄a iſtructiōe:defectuū corre/
ctiōe ꝛ aīaꝝ ꝯſolatōe.Salutetur virgo maria ꝛc̄.
In ſcō euāgelio hodierno xp̄s oſtēdit nobis
tria multū neceſſaria ad ſaluationē nr̄am.ſ.
Primū cognitio de v̄itate diuinali.
Scd̄m dilectio de charitate itegrali.
Tertiū opatio de pietate fraternali.
Sine his trib⁹ nullus pōt ſaluari:ꝛ de q̄libet
iſtoꝝ dicit thēa.Hoc fac ꝛ viues eīnalr̄ i padi
ſo.Dico pº ꝙ xp̄s oñdit ꝙ hēam⁹ in hac
vita cognitionē de v̄itate diuinali vt cogno/
ſcam⁹ deū ſine errore ꝛ falſa opiniōe qꝛ alias
hō qn̄ vadit i alio mūdo nō cognoſciſ a deo.
Amē dico vob̄ neſcio vos.ſ.notitia approba
tiōis.Mat.xxv.ꝛ dicēt.O dn̄e ego ſū religio
ſus:ego cleric⁹:vel laic⁹ de tali ciuitate.Amē
dico vob̄ neſcio vos ꝛc̄.Et cōcordat apl's di/
cēs.Ois q ignorat ignorabiſ.i.ad Coꝛ.xiiij.
qꝛ gº iſta cognitio de v̄itate eſt ita neceſſaria
nob̄ ad ſciēdū i hº mūdo.iō xp̄s eā nob̄ oſtē/
dit in p̄ncº euāgelij dicēs. Bti oculi q vidēt
q̄ vos videtꝭ. Matthe⁹ addit ꝛ btē aures q̄ au
diūt q̄ vos auditis.Mat.xiij. Dico vobis ꝙ
multi ꝓphe ꝛ reges.Mattheus addit.ꝛ iuſti
voluerūt videre q̄ vos videtis:ꝛ audire que
vos audiſ:ꝛ n̄ audierūt:imo cū illo deſiderio
deceſſerūt. Nō credatis ꝙ loq̄reſ ſolū de vi/
ſiōe corpali.qꝛ iudei ēt videbāt pn̄tiā xp̄i coꝛ
poralē:tn̄ nō erāt ꝓbati ſeu btī. Sꝫ apl'i ꝛ di/
ſcipuli xp̄i erāt btī:q ex̄ videbāt pn̄tiā xp̄i coꝛ
poralē:ꝛ it⁹ oculis aīe videbāt xp̄i diuinitatē.
ꝛ iſta viſio faciebat eos btōs.Itēꝫ de auditu:
qꝛ ēt iudei audiebāt v̄ba ei⁹ corpalr̄:ſꝫ n̄ obe/
diētialiſ vt apl'i ꝛc̄.Dico.n.vob̄ ꝙ mlti ꝓphe
vt Moyſes.Iſayas.Jeremias.ꝛ multi reges

vt Dauid ꝛc̄.Qꝛ ex q̄ d's pr ꝓmiſit filiū ſuuꝫ
icarnādū.btī prēs ita ardēter deſiderabāt eū
vidē ꝛ audire:ꝙ moriebanſ deſiderio dicēteſ
O q̄le tp̄s erit illō qn̄ de⁹ icarnat⁹ ibit p terrā:
ꝛ p̄dicabit illa ſecreta celeſtia.Dicebat thob̄.
ō ſe.btūs ero ſi fuerit reliq̄ ſemis mei ad vidē
dū claritatē hierlꝫ.thob̄.xiij. Alij ſꝫ qd̄ tāgit
Amb̄.dicebāt qn̄ vēiet.qn̄ naſceſ.qn̄ apparebit
putaſne videbo:putaſne durabo:putaſne hic
me inueniet illa natiuitas. O ſi oculi mei vi/
debūt qd̄ credo in ſcripturis dei. Sꝫ apl'i vi/
debāt eū:ſtabāt cū eo:cōedebāt ꝛ bibebāt cū
eo:ꝛ ambulabāt cū eo.Iō dicebat eiſ.Beati
oculi q vidēt q̄ vos videtis ꝛc̄.q videbāt euꝫ
nō ſolū oculis corpiſ:ſꝫ aīe.ſ.credēdo:obediē
do:ꝛ audiebāt eū nō ſolū aurib⁹ corpalib⁹:ſꝫ
aīe.Si bn̄ attēdiſtis.xp̄s ponit duos modos
cognitiōis de v̄itate dinali. Pº.ſ. videndo.
Scd̄o.ſ.audiēdo:qꝛ aliſ non pōt hērī. Iō ad
cognoſcēdū deū ſūme ſī neceſſarij viſus ꝛ au
dit⁹.Ex viſu.n.ſine audiētia nāli rōne poſſu/
mus ſcire illa q̄ ptinēt ad vnitatē dei.Hoc ēt
phi oñderūt clare dicētes:ꝙ ē vn⁹ de⁹:vnus
p̄nceps.vna prīa cā.ꝛ vnus p̄m⁹ motoꝛ. Hoc
ēt q̄libet itellectu vigēſ pōt vidē ꝛ ſcire.qꝛ ſic
ille q̄ itrat palaciū ꝛ optie ordiatū ꝛ gub̄na/
tū q̄ntūcūqꝫ ſit rudis ſtatim cognoſcit ſine hº
ꝙ dicaſ ſibi ꝙ magn⁹ dn̄s ꝛ potēs ē q illō pa
laciū fecit:ordiauit:gub̄nat:ꝛ regit. Ita ō pa
lacio huī⁹ mūdi ꝛ eius ordiatōe ꝛ gub̄natiōe
potes cogitaſ ꝛ vidē ꝙ magn⁹ dn̄s ꝛ potēs ē
q ipm fec.qꝛ nihil fit a ſeipo ꝛ ille ē de⁹. Iſto
mō antiq q nōdū hēbāt libros:magros : nec
p̄dicatoreſ cogºſcebāt deū vidēdo mūdū ꝛc̄.
Iſtā deductionē facit apl's dicēs. Inuiſibilia
dei a creatura mūdi p ea q̄ ſcā ſī itellecta con
ſpiciunſ:ſempiſna q̄qꝫ ei⁹ v̄tus ꝛ diuitas : ita
vt ſint excuſabiles.Ad Ro.i . Inuiſibilia dei
ſunt attributa diua.ſ.eīnitaſ:oīpotētia:ſapia:
excellētia:ꝛ hmōi.q̄ ptinēt ad vnitatē eēntie
Itē ex viſu ſciſ ꝛ cognoſciſ.ꝙ q̄libet dn̄s ſapi
ens ꝛ potēs bon⁹ ꝛ iuſt⁹ dat retributionē ſu/
is ſuitorib⁹ bonos remunerādo ꝛ malos pu/
niēdo.Hoc igiſ itellectu nāli poſſumus cogº
ſcē ꝙ pſōa q̄ viuit ꝛ ſuat dei p̄cepta a deo hē
bit remūeratiōnē:q̄ aūt male viuit:a deo hē/
bit punitionē.Iſti duo articuli.ſ.ꝙ d's ē oium
creatoꝛ.Scd̄o eſt bonoꝝ ꝛ maloꝝ retributoꝛ
fuerſ ſp neceſſarij ad credēdū explīe.vt dicūt
ſcī doctores:qꝛ ad oculū pn̄t vidē rōnabiles.
Auctas.Sine fide ipoſſibile ē quenq̄ placē
deo.Credē.n.oꝫ accedētē ad deū.qꝛ ē ꝛ ꝙ in
q̄rētibus ſe remūerator ſit.ad Heb̄.xi. Scd̄o

ex auditu cognoſcūt ſecreta myſtia fidei ca-
tholice:qꝛ ad ea nō ſufficit viſus corꝑalis nec
itellectualis.Jō phi neſcierunt ea:qꝛ nec ocu
lis nec argumēt nec rōnib⁹ pñt cognoſci nec
ꝯphēdi. Nō ex q̄ xp̄s nob eā reuelauit faci-
m⁹ rōnes ⁊ argᵃ de trinitate.de icarnatiōe.d
morte ⁊ paſſiōe:de ſacr̄o altaris.Sꝫ niſi deus
reuelaſſet modicū valerēt arᵃ ⁊ rōnes.qꝛ hec
myſtia nō ex viſu nec argumēt hñt:ſꝫ ex ſola
audiētia:ꝟbigr̄a.Quilibet xp̄ian⁹ tꝫ iſtā ꝟita
tē in corde ſuo:ꝙ xp̄s de⁹ ē tres ꝑſone:pr̄ ⁊ fi-
li⁹ ⁊ ſpūſſcūs. Jſta ꝟitas ñ ꝑ oclos nec ꝑ odo-
ratū nec ꝑ nareſ:nec ꝑ tactū itrauit.ſꝫ ꝑ aureſ
qꝛ audiuiſtis ꝓdicare illud. Tres ſt q teſtimo
niū dāt in celo.pr̄. ꝟbum ⁊ ſpūſſcūs.⁊ hi tres
vnū ſt.i.Jo.v.Dic ſilitudinē de vno ſole.Jtē
idē dicēdū ē de icarnatiōe filij dei:quā qlibet
xp̄ian⁹ credit firmit.Et ꝙ i illa hūanitate paſ-
ſus ē mortu⁹ ⁊ ſepult⁹:⁊ reſurrexit tr̄ia die:⁊
aſcēdit in celū.fide tenem⁹.Nā iſte ꝟitates ꝑ
audiētiā illi⁹ ꝟbi.Qui cū i for̄a dei eēt nō ra-
pinā arbitrat⁹ ē eē ſe eq̄lē deo.ſꝫ exinaniuit ſe
metipꝫ formā ſui accipiēs ⁊c̄.hūiliauit ſemet
ipm̄ fcūs pr̄i obediēs vſqꝫ ad mortē.mortem
aūt crucis:ꝑꝑ qđ ⁊ ds exaltauit illū ⁊ dedit il
li nomē qđ ē ſr̄ oē nom̄:⁊ in noīe ieſu oē genu
flectat ⁊c̄.ad phil ij.intrauerūt in corde. Jtē
de altaris ſacr̄o nō ſufficit viſus.qꝛ nō videt a
nob ibi:nec ſufficit guſt⁹ ſine tact⁹:ſꝫ ꝑ auditū
illi⁹ ꝟbi xp̄i.Caro mea ꝟe ē cib⁹:⁊ ſāguis me⁹
ꝟe ē pot⁹.Joā.vi.Jlla ꝟitas itrauit in cor no
ſtrū. Caro illa xp̄i nō ē mortua ſꝫ viua. Ergo
ibi ē ſāguis:⁊ aīa:⁊ diuinitas. Jdē ēt ꝓt dici d
alijs articlis ⁊ ſecret fidei.Jō apl̄s.Fides eſt
ex auditu:audit⁹ āt ꝑ ꝟbū dei.ad Ro.x.Mo
ralr̄ hēm⁹ hic doctrinā:ſi ad nr̄aꝫ ſaluationē
tā neceſſaria ē cognitio dei ꝑ viſuꝫ ⁊ audituꝫ:
qđ pctm̄ eſt illoꝝ q nō ſolū nō audiūt ꝟbū dī:
imo nō ꝑmittūt ꝙ aliq alij audiāt. No.ꝯ illoſ
q vadūt tumultuoſe i circuitu eccl̄ie reſpiciē-
do mulieres ⁊ turbando ſmonē.O dānati fi
lij pcti:⁊ dānati pr̄es q ꝯgregauerūt ꝓ talib⁹
Auiſent pr̄es ne dānent ꝓ filijs. Notate quō
fecit dn̄s chartuſie q ſolū dimiſit cētū florēos
filijs qñ renūciauit ſeclo ⁊c̄.Dicat quō q̄ mala
fiūt i eccl̄ia ſi maxima pctā:qꝛ qđ alibi poſſet
fieri ꝟtuoſe:vt vſus mr̄imonij ibi eēt maximū
pctm̄:q̄ꝫtomagis illa q̄ de ſe ſt pctā in oī loco
vt q viderit mlierē ad ꝯcupiſcēdū ⁊c̄. i eccl̄ia
eſt magis pctm̄ imo ſacrilegiū.Jō dicit ſcptu
ra.Jn terra ſcōꝝ.ſ.eccl̄ia ad ſctā opa dedicata
iniq geſſit ⁊ nō videbit glīam dn̄i. Jſa.xxvi.
Jō ꝓcepit de⁹ āliqt⁹ dicēs. Sabba mea cuſto
dite:⁊ ſcūariū meū meruite.Leuit.xix. Pro
pter hoc in introitu eccl̄ie ponit aq̄ bn̄dicta:
ne a pctis cōprehēdat hō:⁊ illi itrāt ad reſpi-
ciēdū mulieres:ad ridēdū:⁊ eas ꝑturbāduꝫ.
Nō ſic dđ:qui intrabat tēplū dn̄i dicebat.Ego
aūt in multitudine mīe tue introibo in domū
tuā:adorabo ad tēplū ſcm̄ tuū.in timore tuo.
ꝑs.v.¶Dico ſcđo ꝙ in ſcō euāgelio hodier
no de iſta dn̄ica oñdit dilectio de charitate i-
tegrali. Nō ſufficit cognitio de ꝟitate diuina
li q̄ in itellectu ꝯſiſtit:ſed adhuc neceſſaria eſt
dilectio de charitate itegrali q̄ ꝯſiſtit in volū
tate.ſ.diligē deū ſup oia:⁊ ꝓximū ſicut teipꝫ.
Jſta ē dilectio charitat integre.hoc aūt oſtē
dit cū dicit.Ecce qdaꝫ legiſꝑit⁹ ſurrexit.vſqꝫ.
Hoc fac ⁊ viues.qđ ē thēa.Cū aūt xp̄s dice-
ret apl̄is ⁊ diſcipulis. Bti oculi ⁊c̄.qdam do
ctor volēs tēptare ieſuꝫ:vt hēret vanā glīam:
cogitās ꝯfundere xp̄m credēs ꝙ fuiſſet faber
lignari⁹:⁊ nunq̄ didiciſſet:ꝓpoſuit ſibi ſubti
lē qōnē dicēs. Quid faciēdo vitā eternā poſ-
ſidebo:q̄ſi vellet dicē.Uos dicit ꝙ viſus ⁊ au
dit⁹ ſunt neceſſarij ad ſaluationē:⁊ nunqd re
quirit aliud. Rn̄dit xp̄s. Jn lege qd ſcriptuꝫ
ē.quō legis.Et ille.Diliges dn̄m deū tuū ex
toto corde tuo ⁊ ex tota aīa tua:⁊ ex oīb⁹ virt
b⁹ tuis:⁊ ex oī mēte tua.Dixitqꝫ illi ieſus. Re
cte rn̄diſti.Hoc fac ⁊ viues. Quattuor mo-
dos pōit in dilectiōe dei.ſ.diligē dn̄m deū ex
toto corde.Jtē ex toto corde.Jtē ex tota aīa.
Jtē ex oīb⁹ virib⁹.Jtē ex tota mēte: qđ idē ē
qđ ſūme ⁊ ſup oia diligere debes deū:ac ſi di-
ceret.tu potes diligē patrē ⁊ matrē:ſororeſ ⁊
fratrē:ſꝫ magis deū.Tu potes diligē vxorē ⁊
filios:ſꝫ pl⁹ deū.Jō xp̄s.Qui amat patrem ⁊
matrē pl⁹ q̄ me:nō ē me dign⁹. Et q amat fi-
liā vl filiū ſr̄ me ñ ē me dign⁹.Mat.x. Amor
dei dꝫ eē ſicut oleū ſup aquā i lāpade cordis.
Amor creaturaꝝ dꝫ eē vt aq̄ frigida ſub oleo
amoris dei.Nō ſi aliqs interrogaret ſi diligat
deū ſup oia. Rn̄deret ꝙ ſic.Sꝫ ad ꝓbā.ſi di-
citis verū vl falſū.Qꝛ dicit Greg.ꝙ ſignū di-
lectiōis exhibitio eſt opis.ꝟbigr̄a. Si vos vl
fili⁹ hēt aliquā infirmitatē:⁊ velletis curari:⁊
dicitur vobis.vadatis ad talem bonum ho-
minem qui eſt ad minus ſortilegus vel coniu
rator.Et deus precepit vobis ꝙ pro nulla re
mūdi accedatis ad illū.qd facietis. Si vada
tis ad eū patet ꝙ plus diligitis filium q̄ de-
um.Jdē ſi perdidiſtis aliqđ ſic ꝓbatur dile-
ctio dei.Si vos reſpōderetis.Ego diligo fili-
um meū:ſed magis diligo deū:qꝛ ꝓ filio meo
nō facerē contra ꝓceptū ei⁹. Jdem de re per

dita.Jdē de compatre ſeu amico capto:ca-
ueatis ꝙ pro nullo iuretis falſum:nec etiā ꝓ
pr̄e imo nec ꝓ ꝑſona ꝓꝑa.Jtē ds ꝓcipit ꝙ fe-
ſta colant ⁊ ſcificent di. Memēto vt diē ſabbi
i.qeſ ſcifices.Exo.xx.Eccl̄ia dclarat ꝙ feſtum
ſcificat ē i q̄libꝫ feſto audit miſſā.ſmonē ⁊ of
ficia dina. No.ꝯ viduas q̄ p⁹ mortē viri ſūt in
domo ꝑ ānū ꝙ nō vadūt ad eccl̄iā. Uidua bñ
dꝫ abſtinē ne vadat ad epulas:nec ad nupti
as ſꝫ ire ad eccl̄iā dꝫ.al̄s videt ꝯſi vidicta.q.
d.qꝛ voq de⁹ iteremiſtis virū meū nō intrabo
domū vr̄aꝫ.Dicat ēt ꝯ illā ꝯſuetudinē d puel
lis nō eūtib⁹ ad eccleſiā.⁊ vultis ꝙ ſint iudee
qꝛ niſi amor ⁊ deuotio refrenet mlierē al̄s ⁊c̄.
Quid.n.ip̄e faciūt i domo mō cū ſclauis ⁊ an
cillis.mō hñt oportunitatē ⁊c̄.Jō ſunt multe
in mūdo q̄ anteqꝫ veniāt ad nuptias pepererūt
bis vel ter ⁊c̄. Recordemū de ꝟbo apl̄i dicēt
Patres nolite ad iracūdiā dei.ſ.ꝓuocare fili-
os vr̄os:ſed educate illos in diſciplina ⁊ cor-
rectiōe dn̄i ad Ephe.vi.Diſciplīa ſigt miſſā
q̄ repn̄tat xp̄i paſſionē:in q̄ xp̄s fuit diſciplia-
tus. Correctio ſignat ꝓdicationē:ꝑ quā pctā
corrigunt.De dilectiōe aūt ꝓximi dicit Joā.
Chariſſimi:nō diligam⁹ ꝟbo:neqꝫ ligua.ſ.tm̄
ſed ope ⁊ ꝟitate.i.Joā.iij. Qꝛ ſic qlibet vult
bonū pro ſe ⁊ vitat malū.Jta ēt ⁊c̄. Nota ali
qd ꝯ deceptiōes que fiūt ꝯcludēdo ꝑ illud
apl̄i.Dū tp̄s hēm⁹ opemur bonū ad oēs.ma
xime autem ad domeſticos fidei.ad Gal.vi.
¶Dico 3ᵒ ꝙ oñdit in ſcō euāgelio opatio d
pietate fr̄nali.Ubi ſciēdū ꝙ poſtq̄ xp̄s dixit
illi doctori. Recte rn̄diſti. Jlle ſupbiuit.qꝛ ta
lis ē ꝯditio vane gloriātiū qñ laudant:⁊ vo-
lēs ſe oſtendere voluit replicare:⁊ dixit xp̄o.
Quis ē me⁹ ꝓxim⁹. Notate hic quō erat opi
nio iudeoꝝ ⁊ etiā forte nūc ſunt illi⁹ opiniōis
ꝙ ꝓxim⁹ iudei ē ſolū iude⁹:⁊ nō alij. Sꝫ xp̄s
ꝓbauit ſibi oppoſitū:⁊ fecit ſibi ꝯcedere ore
ꝓprio ꝙ ifidelis ⁊ nō iude⁹ erat ꝓxim⁹ iudei:
⁊ nō ſolū iudeus:qñ ille doctor dixit.Quis ē
me⁹ ꝓxim⁹.Suſpiciēs ieſus in celum ⁊ dixit.
Quidā hō deſcēdebat ⁊c̄. No.ꝑabolā.Deſ-
ertū eſt illud in quo xp̄us fecit q̄dragesimā.qđ
hebrayce dr̄ abdom.q̄ſi ſanguinolētū:qꝛ i eo
latrones multos hoīes occidebāt.Quis ho-
rū triū videt ꝓxim⁹ fuiſſe illi. Rn̄dit doctor
ille.Qui fecit miſericordiā in illū. Ecce quō
vicit eū ex ore ꝓprio. Nota ꝙ illi ſūt ꝓximi ad
quos pōt extēdi bn̄ficiū miſericordie ⁊ pieta
tis.Bti ſunt ꝓximi nr̄i:qꝛ bn̄ficiū nr̄m extē-
dit ad eos.qꝛ qñ facimus pn̄iam ipſi gaudēt
vltra gaudiū eēntiale.Gaudiū eſt angelis di
in celo ſup vno pctōre pn̄iam agēte.Luc.xv.
Et bn̄ficiū eoꝝ extēdit ad nos.ipſi orāt ꝓ no-
bis.Jlli etiā de purgatorio ſūt ꝓximi noſtri.
qꝛ bn̄ficiū noſtrū qđ facimus pro eis extendi
tur ad eos:ſed nō extēdit ad illos de inferno
Jſtā regulā dedit xp̄s. Sic oīs ad quem po-
teſt extēdi bn̄ficiū miſericordie ⁊ pietatis acti
ue vel paſſiue dicit ſr̄ ꝓximus. Ecce qualiter
xp̄s vicit eū.Hic dico ego ꝙ oſtēdit opatio
de pietate fraternali.Qñ xp̄s voluit reſpōde
re doctori querenti.Quis eſt meus ꝓximus.
Chriſtus ſuſpexit in celū ad denotādū ſecre-
ta que tāgunt in miſſiōe xp̄i qua dixit.Hō qui
dā deſcēdebat ab hieruſalē i hierico ⁊c̄. Jſte
hō eſt ille qui de hac vita.ſ. corꝑali ad mortē
tranſit:⁊ incidit inter latrones.Quia in mor
te cuiuſlibet hoīs veniūt latrones.ſ.demones
inferni.Uirgo aūt maria obtinuit pro gratia
ſingulari ne venirēt in morte ſua. Qđ aūt ve
niāt demones in morte.Auctas. Sūt ſpūs q
ad vindictā creati ſunt:⁊ in furore ſuo confir
mauerūt tormēta ſua. Et in tꝑe ꝯſumationis
effundēt ꝟtutē.Eccl̄i.xxxix. Jtē alia auctas
Dauid. Jnhabitabūt.ſ.demones in camera
abſcōdita:qꝛ iuiſibiles ſūt exn̄tib⁹ in camera.
ipſi calcaneū meū.i.finē obſuabūt. Et ſpolia
uerūt eū qꝛ ꝑ mortē dimittunt oia bona tꝑa-
lia. Semiuiuo relicto.qꝛ in morte ꝑdit hō vi
tā corꝑalē.⁊ ſolū reſtat vita aīe i purgatorio
torq̄nde.Quid ergo ē a nob fiēdū ꝓfecto de
berem⁹ cauē ne ſim⁹ crudeles:vt ſacerdos ⁊
leuita iudei.ſꝫ ſim⁹ vt ſamaritan⁹ miſericordes
q in illū fecit opa pietat. Pᵒ cum vino lauit
ei⁹ vulnera.Ecce oīo quā nos miſericordit de-
bem⁹ facē ꝓ aīab⁹ purgatorij.oīo.n.vt vinū ca
lefacit i dei amore.⁊ fac̄ plorare oclos.Scđo
ſamaritan⁹ ifundit oleū. Ecce elemoſyne q̄ ſt
op⁹ mīe ꝑ oleuꝫ ſignificate.Tertio poſuit eū
ſup iumētū.Ecce afflictio corꝑal. Jumētū ē
corp⁹.Jō qñ vos ieiunat vel portat ciliciū vl
ꝑegrinationē facit aīa pr̄is vel mr̄is portat i
iumēto corꝑis vr̄i.Quarto dedit duos dena
rios.ſ.auri ſtabulario.Ecce ſacrificiū miſſe in
q̄ ſt mīſte dualitates. Pᵃ dualitas ē panis ⁊
vini.2ᵃ dei ⁊ hoīs i xp̄o.3ᵃ qꝛ miſſa ē ſacrifici
um ⁊ ſacr̄m.4ᵃ qꝛ miſſa ē oblatio ⁊ oīo. qn-
ta ꝙ miſſa offert ꝓ viuis ⁊ defunctis.Sꝫ aui-
ſetur hic de miſſis ſci amatoris. Deo gr̄as.

¶De eadem dn̄ica.xiij. Sermo ſecundus.

Ho cū rediero reddā tibi. Lu-
ce.x.Ab iſto themate ego
recipio motiuū ꝓdicādi de retributi
one quā de⁹ facit bonis ꝑſonis ex bonis que

ſecerūt. ꝛ mal' ex malis opib⁹. Nā erit bōa
ꝛ vtil'. qꝛ qñ hō ſcit retributōes citi⁹ iclinat ad
faciendū bona. ꝛ qñ ſcit punitiōes refrenat a
mal'. Salu. ↄgo maria. Hoc vbū ē dñi nři ie/
ſu xpi cuilibꝫ pᶜ hūane dicētis. Ego cū redie
ro reddā tibi. Pro declaratiōe h⁹ vbi ꝛ māe
pdicāde ſciēdū ꝙ i ſac' ſcriptᵃ tā i veteri teſtō
q̄ in nouo legunt duo aduent⁹ xpi gñales ad
iſtū mūduꝫ. Prim⁹ ē de mia copioſa. Scōs ē
de iuſti⁹ rigoroſa. Prim⁹ fuit qñ venit in hūc
mūduꝫ nat⁹ de maria ↄgie. verus de⁹ ꝛ verus
hō. ꝛ oñdit ſe gētib⁹ cū mag̃ hūilitate. ꝛ venit
ad dādū redēptionē ꝛ grãꝫ ad vitādū pctā ꝛ
opandū meritorie. qꝛ lꝫ anteq̃ xpus veniret:
aliq̄ pſone ſed pauce vitaſſent pctā ꝛ feciſſent
bona opa. vt iudei i terra pmiſſiōis. qꝛ tūc ſo
lū ibi cogᵒſcebat de⁹. Ps. Not⁹ in iudea de⁹
in iſrael magnū nomē eius. ps. lxxv. Jō venit
ad dandū redēptionē gñalē oībus. qꝛ nō ſo
lū illi q ignorabāt deū ibāt ad iferuū. ſed etiā
boni. Jō ad oēs liberādū ꝛ pduidendā p ſctā
ſacra ne dānarent venit xps. Nā cū eſſemus
puuli ſub elemētis mundi hui⁹ eramus ſuiē/
tes. At vbi venit plēitudo tpis miſit de⁹ filiū
ſuū factuꝫ ex muliere fcm̄ ſub lege. vt eos qui
ſub lege erāt redimēt. ad Gal. iiij. Jō dic ipe
met. Ego veni vt vitā hēant ꝛ abūdanti⁹ ha/
beant Joā. x. Nota abundanti⁹. ſ. q̄ in veteri
teſtō. Scōs aduētus erit de iuſti⁹ rigoroſa. ꝛ
iſte erit in fine mundi qñ ſꝫ rigorē iuſtitie da
bit vnicuiqꝫ qḋ meret: qꝛ bōis dabit grãꝫ etnā
ꝛ mal' penā etnā. Et ḋ h° aduētu dic ipe i the
mate. Ego cū rediero reddā tibi. q. d. Jaꝫ nō
dabo tibi retributōeꝫ ſꝫ bōa q̄ facis: nec pūiti
onē de mal': ſꝫ cū rediero i 2° aduētu reddā ti
bi. Amore vři q̄ſiui q̄t retributiōes fac' ds de
bonis ꝛ de mal' q̄ facim⁹. Et iueni ꝙ tres.
¶ Prima datur in hac vita temporali.
¶ Secunda in morte corporali.
¶ Tertia i iudicio generali.
Et de iſtis loqt thēa pncipal'r. ¶ Dico pmo
ꝙ ds i hac vita iā dat retributōeꝫ de bonis ꝛ
malis q̄ facim⁹. Qꝛ illis q tenēt bonā vitaꝫ
de⁹ dat retributōeꝫ: qꝛ expimental'r videt ꝙ
bona vita ꝛ ſctā ſecū portat delectatōes ꝛ dul
cedies cordis qetē ꝛ letitiā mētis. Ecce q̄lit
de⁹ dat bonis iā i hac vita retributōeꝫ aliquā
ſꝫ nō plenā ꝛ pfectā: qꝛ illā dabit i glia. Per
oppoſitū: mala vita iā ſecū portat i hac vita
pūitōeꝫ aliq̄leꝫ qꝛ lꝫ mali ꝛ pctōres ad ex' ri/
deāt ꝛ letent ꝛ tripudiēt. tñ ad itra amari ſt
ꝛ triſtes i aia: qꝛ ↄmis ↄſcie ſp remurmurat ꝛ
remordet. Sic. n. ſanitas corpis ſecū pōtat le
ticiā ꝛ ↄſolatōeꝫ. Ita ſanitas aie. Qñ dt q̄ttu
or q̄litates corpis. ſ. caliditas. ꝛ frigiditas. hu
miditas. ꝛ ſiccitas. ſūt i debita ↄueniētia ꝛ p
portōe hō ē ſan⁹ ꝛ let⁹. Per oppoſitū qñ i q̄
litatib⁹ ꝛ ↄplexiōib⁹ ē iordinatio: tūc ſequūt
ifirmitates. dolores: febres. ꝛ hō ē triſtis: nec
delectat i aliq̄ pp corpis ifirmitatē. Ita ḋ aia
ē in q̄ ſūt q̄ttuor q̄litates ꝛ ↄplexiōes. ſ. q̄ttuō
ↄtutes morales. ſ. prudētia q̄ ordinat aiaꝫ ne
dyaboli tēptatōib⁹: corpis iclinatiōib⁹: mūdi
occaſionib⁹ ↄſentiat. ꝛ aia peccet ↄ deū. Alia
ↄtus ē iuſticia q̄ ordinat circa pximū ne ipm
q̄uis mō ledat: ſꝫ reddē fac vnicuiqꝫ qḋ ſuū ē.
Iſta ē iuſtitia. Bern. Juſtitia ē ↄt⁹ cuiqꝫ qḋ
ſuū ē tribuēs. Itē tercia ē tēperātia q̄ ordiat in
diuitijs honorib⁹ ꝛ pſpitatib⁹ ne hō faciat ex
ceſſū. Itē q̄rta virt⁹ ē fortitudo hoieꝫ pficiēs
i aduerſitatib⁹ deſiſtat a bonis opib⁹ qñ iſte
q̄litates ſiue ↄtutes ſūt bene ordinate ꝛ ppō
tionate. aia ē ſana ꝛ leta. Itē ↄtra qñ itellect⁹
ē clar⁹ p fidē ꝛ volūtas ardēs p deuotōeꝫ me
moria recordat de bñficijs accepti ꝛ ſenſuali
tas ē ſubiecta rōni recte ꝛ volūtati: tūc aia ē
ſana ꝛ leta. Nihil dulci⁹ q̄ reſpicere i mādat̄
dei. ſ. ea ſuādo. Eccl. xxiij. Per oppoſitū. ifir
mitas aie iportat triſticiā qñ pdicte virtutes
ꝛ ↄplexiōes aie ſūt iordinate. tūc. n. nō cuſto
dit ſe a dyaboli tēptationib⁹: imo ↄſenſit ſibi
nec a carnis inclinationib⁹. imo ſeqtur eas:
nec a mundi occaſionib⁹. immo placēt. Qñ
intellect⁹ nō eſt clar⁹ in fide: ſed dubitat in fi
de. Volūtas eſt iordinata p malas volūtates
odia ꝛ rācores. Memoria nō recordat de di/
uinis bñficijs: ſed de iiurijs. Sēſualitas ē ne/
gligēs in executōe bonoꝝ opeꝝ: ſꝫ vos ridea
tis ex': aia triſtat ꝛ dolet intra ꝛ plorat. Aug.
Juſſiſti dñe: ꝛ ita ē: vt ois anim⁹ inordinatus
pena ſit ſibi. Sꝫ illi q tenēt bonā vitā ꝛ ſctām
ꝛ ſūt ordiati in aia: tantā hñt leticiā ꝛ cordis
dulcedinē ꝙ nō poſſꝫ ligua explicari. Pꝫ g°
ꝙ bōa vita: ꝛ mala iaꝫ i h° mūdo ſecū portāt
aliquā retributōeꝫ. Si vult hoc clari⁹ vidē de
claret p ſingula pctā mortalia: ꝛ p ↄtutes op
poſitas. Verbigr'a. Nā pctm̄ ſupbie dat ama
ritudinē ꝛ hūilitas dulcedinē. Igit ſecū por/
tant retributionē. Quid ē ſupbia: niſi deſide/
riū ꝛ cupiditas honoris. Videt ſupbo ꝙ oēs
deſpiciāt eū. Prio vxor. ſcdo filij: ꝛ alij: qꝛ nō
vī ſibi ꝙ faciāt ei tantā reuerētiaꝫ q̄tā debēt
Ecce dolor. Idē qñ itrat vel per plateam qñ
tranſit: ſi nō oēs ſurgūt. Ecce dolor. Videt ſi
bi ꝙ deſpiciant eū. Sed humiles lꝫ fiant eis
honores magni nō curant neqꝫ inflant ꝛ imo:

dicit humilis. Nō nobis dñe nō nobis: ſꝫ no/
mini tuo da gliam: viuit qete. Patꝫ ergo qḋ
dixi. Itē dicit ſupb⁹. Talis iā ē vicari⁹ vl' ball
uus iurat⁹ ꝛc. ꝛ ego nō. Humilis āt regratiat
deo ꝙ nō habet illud onus regiminis. Jō di
cit ſupbis xps. Diſcite a me qꝛ mitis ſuꝫ ꝛ hu
milis corde. Matth. xi. Itē auar⁹ de oīb⁹ hꝫ
dolorē: qñ. n. auar⁹ eſt i mēſa: ꝛ videt vxorē ꝛ
filios ꝛ familiā bñ comedētes dicit. O miſer
ego ſum iā deſtruct⁹. Idē de vino. ꝛ itantuꝫ
dolet ꝙ nō hꝫ delectationē cibi nec pot⁹. Itē
qñ videt ſaccū farine diminutū: dicit O miſ
pditus ſuꝫ ego. Qñ dormit ſomniat latrōes:
ſi ſentit mures credit ꝙ ſint latrōes: ſi ē bonū
tps triſtat: qꝛ nō ē chariſtia. Ecce qdo ſecū du
cit punitiōeꝫ. Perſona āt liberal' letat ꝛ gau
det qñ videt vxorē ꝛ filios ꝛ familiā bñ come
dētes dicēs. Comedam⁹ qꝛ de⁹ pduidebit no
bis: nos ſuam⁹ pcepta ſua. Et ita comedūt ꝛ
cenāt ordiate ꝛ cū leticia ↄfidētes de do dicē
do. Dñe ego laborabo i offō meo bñ ꝛ lega
liter: de reſiduo vos pduidebitis nob̄. Jō dauid
in ps. Exurgat de⁹. dicit Juſti. i. liberales epu
lent ꝛ exultēt in ↄſpectu dei: ꝛ delectent i leti
cia. Itē pctm̄ luxurie magnā penā ſecū ducit
qñ pholocapt⁹ de aliq̄ domicella: vidua mo/
nial' vel maritata: vadit de die ꝛ ḋ nocte cuꝫ
armis ꝛ cū magnis piculis: nō pōt comedere
nec dormire: ſꝫ facit ſicut ſtult⁹. Et ſi ↄſequit
intētū ſuū ſtatiꝫ dicit nō ſuꝫ ↄtent⁹: ſꝫ cū alia
haberē maiorē delectationē: vel ſuabo aliuꝫ
modū vt magis delecter: qꝛ dicit phs ꝙ ↄcu
piſcētia carnal' ifinita ē ꝛ nō hꝫ terminū: ſed
q̄to plus vſitat: tāto plus creſcit. Et vult co/
gnoſcere iſtū dolorē qꝛ ē de luxurioſo ſicut ḋ
febricitāte ſitiēdo cui dat potus cū pluma
ꝛc. ſic ēt de febre luxurie. qꝛ habitat i oſſib⁹ ꝛ
neruis ꝛ venis. Perſona aūt caſta ſi ſit i mři
monio ↄtētat de ſocietate ſua ſiue ſit iuuenis
ſiue antiq̄ alba vel bruna. Dicit vir. Sufficit
mihi mulier mea. Et vxor caſta ↄtenta eſt de
viro ſuo. Alij aūt q ñ ſt de mřimonio: ita parꝫ
loquūt de illa mā: nec curāt ac ſi nihil eēt: ꝛ
viuūt leti ꝛ qeti. Jō Dauid i ps. lxxvi. Voce
mea. Renuit ↄſolari aia mea. ſcꝫ in bōis car
nalib⁹: ergo ꝛc. In qbus aūt delectat oñdit
di. Memor fui dei ꝛ delectat⁹ ſum ꝛc. Idē ḋ
pctō iuidie: qd ē inuidia niſi dolor ꝛ triſticia
de bono alterius: qꝛ qñ videt ꝙ alius pl⁹ ho/
norat vel ditat: vel ē in offō regine: in amore
pncipꝫ triſtat ſūme ꝛ frangit p cor. Perſo
na aūt charitatiua hꝫ tantā cordis dulcedinē
ꝙ qñ videt aliū i honore ꝛc. letat di. Dñe cō/
ſeruetis eū in bonis: ſꝫ dñe recordemi de me
qꝛ ego ſuꝫ creatura veſtra: ſicut ille. Et ex iſta
charitate dñs ſibi pduidebit abūdanter: iō di/
cit apſs. Fruct⁹ ſpūs ē charitas: gaudiū: par
patiētia lōganimitas bōitas benignitas mā
ſuetudo fides modeſtia ↄtinentia ꝛ caſtitas
ꝛc. ad Gal. v. Gula ēt ſecū trahit dolorē cor
poris: qꝛ cōiter guloſi ſunt potatores: ꝛ hñt
oculos rubeos ꝛ tremūt. Qñ aūt vinū ē bñ
limphatū: mēbra ipm reſutāt ꝛ remanet i ſto
macho: ꝛ digerit. Sunt ēt guttoſi podagrici
ꝛc. Itē guloſus ſp fameſcit añ comeſtionē: ꝛ
ēt dum comedit: qꝛ vī ſibi ꝙ nihil ſufficit ei.
Poſt comeſtionē ēt fameſcit qꝛ hꝫ ſaccuꝫ. ſꝫ
vētrem magne capacitatis. Perſona vo tē/
perata ꝛ abſtinēs comedit illud qḋ idiget: ꝛ
ſapit ſibi: ꝛ nō vltra. Somn⁹ ſanitatis in hōie
pco dormiet vſqꝫ mane: ꝛ aia illius cū ipo de
lectabit. Eccli. xxxi. Ira ēt ſecū portat dolorē
qñ iracūdus triſtat ḋ aliq̄ iniuria: ꝛ ē cū deſi/
derio vidicte ſp ē cū dolore cordis: cogitans
circa vindictas dicēdo: tu facies ſic ꝛc. Poſt
q̄ recepit vindictā timet amicos illius ꝛc. ſi
capit ſuſpendit ſi fugit pdit bona ſua. Per/
ſona aūt pacifica dicit. Vos mihi iniuriā feci
ſtis ꝛc: ego poſſem me vindicare de vobis: ſꝫ
nō volo: qꝛ de⁹ nō vult ꝙ i domo ſua aliqs re
cipiat vindictā. Jō ego parco vob: vt de⁹ par
cat mihi pctā mea. Jō dicit xps. In patiētia
vřa poſſidebitis aias vřas. Lu. xxi. idē ḋ pctō
accidie. Accidioſus aūt i oībus attediat in
nulla inuenit ſaporē: ſicut ferrū rubiginat qñ
nō eſt in vſu: ita accidioſus. Dic ↄ mlieres oſ
cētes. Ego portaui tm̄. Mō p ↄginē mariaꝫ
ego nolo facere cognā: hēat ancillas. Solu/
tio. ꝛ vos miſera qd facietis: ſi eritis ocioſa: ēt
eritis luxurioſa. Hō naſcit ad laborē ꝛ auis
aduolatū. Job. v. Pꝫ regula ꝙ bona vita ꝛ
mala iā in hac vita portāt ſecū aliqualē retri
butionē. De h° auctas. Nōne ſi bñ egeris re
cipies. Sin aūt male: ſtatim i forib⁹ pctm̄ tuū
aderit. Gen. iiij. Nō. in forib⁹. i. ſentimētis ꝛ
in potētijs aie. vbi. ſ. ſunt dolores. ¶ Dico ſe
cūdo ꝙ de⁹ dat aliā retributionē i morte cor
porali qñ aia recedit a corpe: ꝛ iſta retributō
eſt maior q̄ prima. Dicit btūs Augu. in li. ḋ
cura p mortuis hñda ꝙ aia recedit a corpe i
aliq̄ iſtoꝝ triū graduū. Qꝛ vl' ē totalit' pfecta
ꝛ bona: vel totaliter ipfecta ꝛ ipenitēs: vl' me
dio mō ſe habēs iter bonū ꝛ malū. De primo
qñ pſona tenuit vitā bonā ꝛ diligēter vitauit
pctā: vel ſi peccauit fecit ↄdignā pniaꝫ: ꝛ bo/
na hora rediit ad deū ↄterēdo ḋ pctis: ppo/

necdo elitus moꝛi ꝙ ad peccata redire. Fecit
magnas oꝛationes ⁊ coꝛpoꝛis afflictiones
intantum ꝙ ſi in ſtatera diuine iuſtitie ex vna:
parte ponerent mala ⁊ peccata que fecit: ⁊ in
alia bona: bona incomparabiliter excederēt
⁊ ſupercreſcerēt. Qñ tales moꝛiuntur ſtatiꝫ
euolāt ſine purgatoꝛio ad padiſuꝫ: qꝛ iā i hoc
mūdo trāſiuerūt ⁊ ſuſtinuerūt purgatoꝛium.
Nōne videt vob purgatoꝛiū eē ieiunare i pa
ne ⁊ aq̄: poꝛtare ciliciū: doꝛmire in terra: ⁊ ſic
de alijs. Jō ſtati euolāt. Auctas. Cū dederit
dilectꝭ ſuis. ſ. pſōis ſctis ſōnū. ſ. moꝛtꝭ: ecce hēd
tas dñi filij merces fruct⁹ vētris. Sicut ſagit-
te in manu potētis ita filij excuſſoꝝ. Btūs vir
q̄ iplcuit deſideriū ſuum ex ipſis. ps. cxxvi. ⁊c̄.
Nota filij merces. i. merces filij: qꝛ pꝛ aliq̄ ſa-
lariū dat filio ⁊ aliq̄ ſuo ⁊ captiō: qꝛ filio dat
ſuā hēditatē. Jta xp̄s pꝛ nr̄ nob filijs ſuis dat
gloꝛiā padiſi q̄ ē ſua hēditas: qꝛ illa ē merces
filij. Si dicat. Et qs dat tantū ſalariū. Rñdit
fruct⁹ vētris. ſ. ꝟgis marie: q ē xp̄us ieſus. qꝛ ꝑ
ſuā paſſionē ⁊ moꝛtē ⁊c̄. Alij p oᵐ ſunt ita de
mala vita ⁊ reprobata ꝙ ſciūt ſe viuē in pctis
moꝛtalib⁹: nec penitēt: imo ꝯtinue agūt pctā
⁊ ſp vellēt viuē: vt ſp poſſent peccare. vt dicit
Greg. Nō ꝯfitēt niſi foꝛte ex ꝟecūdia: nec cōi
cāt i paſchate vt tenent. Nolūt pcē inimicis:
nec reſtituē: ſꝫ dicūt: ponā in tectō ⁊c̄. Tales
qñ moꝛiunt vbi vadūt. Accidit eis vt falconi
hñti lapidē ligatū ad pedes: q lꝫ vellet i altū
volare ex iclinatiōe nāli. trahit tñ pōdꝫ lapi-
dis ⁊c̄. Jta de aia q̄ nālr vellet in altū volare:
ſꝫ on⁹ pctōꝝ qō ſibi tu ipoſuiſti trahit eā ſubi-
to ad ifernū. De qb⁹ dicit ſcriptura. Ducūt in
bonis dies ſuos: ⁊ in pūcto ad inferna deſcē-
dūt. Job. xxi. Ecce retributio hui⁹ gd⁹ q ē ſe-
cūdus. Terti⁹ gdus cōſiſtit in medio. ſ. de pſo
nis nō pfectis in vita: nec oino reprobat: ſed
penitēt de pctis: nō tñ tantū quātū de maria
magdalena: ſed ſi ꝟa ꝯtritio eſt: nō ē ſine gfa
cōfitent ſemel in anno: ⁊ cōicāt: ſeruāt pniam
a cōfeſſoꝛe iniūctā: ſed nihil addūt. ſeruāt ꝓce
pta dei ⁊ ieiunia eccl̄ie: qñ tales moꝛiunt non
vadūt ad ifernū: nec ſubito euolāt ad padiſū:
qꝛ nullū malū ipunitū: ſed vadūt purgari ad
purgatoꝛiū: ⁊ ibi hñt retributionē grauiſſimaꝝ
penarū oēs penas hui⁹ mūdi excedētiū: ⁊ ibi
hñt cōplere tēpus eis a deo determinatū niſi
ab amicis iuuent: qꝛ itātū poſſēt iuuari ſuffra
gijs ꝙ. c. āni minuerent in. x. vel i tres annos.
⁊c̄. No. hic cōtra heredes ⁊ teſtamentarios
nolētes teſtm̄ cōplere: ⁊ ꝫ mulieres nolētes
ire ad cemiteria vel eccleſias in qb⁹ filij vl vi-

ri ſunt ſepulti. Jbi. n. efficacius cū lachrymis
oꝛarēt pro eis ꝙ alibi. Sed ergo ⁊ ſalubꝛis ē
cogitatio ꝓ defunctis exoꝛare vt a pctis ſoluā
tur. ij. Mach. xij. Jſta ē rō vt dicit Aug. q̄re
in monumētis fiūt imagines ⁊ ponunt vexil-
la vt illa vidētes pentes ⁊ amici moneant ad
oꝛādū pro illis. Caueāt tñ ne intētiōe vanita
tis ponant. qꝛ tūc eſſet pctm̄. Jō monumētuꝫ
dr̄ q̄ſi monēs mētem. Ecce q̄liter ſcda retribu
tio fit in moꝛte coꝛpali. ¶ Dico tertio ꝙ deus
dat aliā retributionem in iudicio gnāli. ⁊ iſta
erit maioꝛ alijs. Rō: qꝛ fecit in aia ⁊ coꝛpoꝛe.
Modo autem ſolum anime habent gloꝛiaꝫ
in paradiſo vel penam in inferno: ⁊ coꝛpoꝛa
nihil ſentiūt. Anime beatoꝛū Petri ⁊ Pau
li ⁊ alioꝛū ſanctoꝛū ſunt in celo in gloꝛia pa-
radiſi. Coꝛpoꝛa autem adhuc ſunt in terra. ⁊
nihil ſentiūt de illa gloꝛia. Jdem anima Ju-
de ⁊ Machometi ⁊ alioꝛū dānatoꝛū ſunt in
penis inferni. Coꝛpoꝛa aūt eoꝝ ſunt in terris
incineratā: ⁊ nihil ſentiūt de illa pena adhuc
Sed quare pꝛius aie hñt gliam vel penā ꝙ
coꝛpa. Rō eſt: qꝛ in bonis opib⁹ que fecimus
ſeu malis aie pꝛius opant: ⁊ habēt ſuū meri-
tū vel demeritū pꝛi⁹. Verbigra. ſi hō vult fa-
cere aliquod bonū opus meritoꝛiuꝫ. pꝛi⁹ aia
operat: cogitando: deliberando: ⁊ oꝛdinādo:
⁊ pꝛius lucratur ſuū meritū. Jn executiōe au
tē opis coꝛpus iungit ⁊ iuuat aiam faciendo
opus qō anima oꝛdinauit: vt oꝛones vel ele-
moſynas pegrinationes ⁊c̄. Jdeo aia pꝛi⁹ ha
bet ſuā retributionē. Spiritus. i. aia. pꝛōptꝰ
pꝛ⁹ eſt. caro aūt infirma. Matth. xxvi. Jdē de
malis opib⁹: qñ aliqs vult facē aliqō malum
homicidiū vel furtū: luxuriam vel adulteriū:
anima pꝛius tractat: cogitādo: deliberādo: ⁊
oꝛdinādo. Jdeo ꝑ pꝛius aia habet ſuū pecca
tū. deinde in executiōe coꝛpus concurrit ⁊c̄.
Jdeo in die iudicij coꝛpa recipiēt retributio
nē glie vel pene ſm opa que fecerūt: qñ queli
bet aia virtute dei aſſumet ſuum ꝓpꝛium coꝛ
pus. Jdeo aplus. Omnes manifeſtari opoꝛ-
tet ante tribunal xp̄i. Ratio: vt referat vnu-
quiſqꝫ pꝛopꝛia coꝛpoꝛis pꝛout geſſit ſiue bo-
nū: ſiue malum. ij. ad Choꝛinthios. v. De iſta
vltima retributione loquitur thema. Ego cū
rediero reddam tibi.

¶ De eadē dñica. xiij. p⁹ feſtuꝫ trini. Ser. iij.

Oncluſit ſcriptu

ra omnia ſub peccato. ad Gal. iij.
Jſtud verbum in ſancta theolo-
gia eſt multū difficile ⁊ ſubtile ad intelligen

dū. Jdeo mō id volo vobis declarare: ⁊ hēbi
mus ſpeculationes intellectuales ⁊ inſtructi
ones moꝛales. Sꝫ pꝛi⁹ ſalutetur virgo Ma.
⁊c̄. Pꝛo hui⁹ verbi declaratione ſciēdū ꝙ in
ſumma oīa bona opa ſpūalia ⁊ pſonalia que
hēm⁹ a deo in hoc mūdo ſunt tria pꝛincipalia.
¶ Pꝛimo coꝛpus materiale.
¶ Secundo anima rationalis.
¶ Tertio vita tempoꝛalis.
Licet aūt hēamus alia bona: vt diuitias: ho-
noꝛes: officia: ⁊ huiuſmodi: tñ ſunt bona acci
dētalia ⁊ nō pſonalia nec eſſentialia. Sꝫ coꝛ-
pus aia ⁊ vita ſūt bona pſonalia ⁊ eſſentialia.
Coꝛpus eſt pᵐ qō foꝛmat a deo in vtero ma-
tris: ⁊ vix ē tā magnū vt auellana: ⁊ iā hꝫ oīa
mēbꝛa ⁊ lineamēta. Rō: qꝛ pꝛi⁹ fabꝛicat do-
mus ꝙ inhabitet. Jta coꝛpus humanū eſt vt
dom⁹ terreſtris: ⁊ aia ſeu ſpūs eſt inhabitatoꝛ
De iſta domo aplus. Scimus. n. qm̄ ſi terre-
ſtris dom⁹ nr̄a hui⁹ habitationis diſſoluat. ꝙ
edificationē ex deo hēamus domū nō manu
factā: ſed eternā in celis. ij. ad Choꝝ. v. Dein
de creatur aia: nō de mā pꝛeexiſtenti: ſꝫ de ni-
hilo: qꝛ hoc eſt creare: ⁊ creādo infunditur: ⁊
infundendo creat: ⁊ ad habitādū in domo coꝛ-
poꝛis. Secūdo ex coꝛpoꝛe ⁊ aia ſimul cōiun-
ctis ſequit vita tpalis: ⁊ hō viuit per annū vel
quinqꝫ: vel. x. vel. xx. vel plures annos: ſm ꝙ ds
dat tpus. Ecce oīa bona perſonalia. De iſtis
auctas. Foꝛmauit deus hoīem de lymo terre:
q̄tū ad coꝛp⁹: ⁊ inſpirauit faciē eius ſpiracu-
lum vite q̄tū ad aiam: ⁊ factus eſt hō in aiaꝫ
viuentē. Gen. ij. No. Foꝛmauit deus: nō dicit
creauit: qꝛ coꝛpus de pꝛeiacēti mā fuit foꝛma
tū: ⁊ inſpirauit in faciē ei⁹ ⁊c̄. qꝛ lꝫ tota aia ſit
in toto coꝛpoꝛe: ⁊ tota in q̄libet pte ſm Aug.
tñ opa aie plus apparēt in capite in quinqꝫ ſen
ſibus ꝙ in alijs ptibus coꝛpis. Mō dico ſm
ſcripturā ꝙ oīa iſta bona pſonalia veniūt ad
malā ꝯcluſionē ex pctō pp. h. d. thēa. Cōclu-
ſit ſcriptura. i. ꝯcludēdo dixit: oīa. ſ. bona pſo
nalia: ꝯcludēs eē mala ꝯcluſione ſub pctō. i.
pp pctm̄. Pꝫ thema. ¶ Dico pᵒ ꝙ pᵐ bonū
qō hēmus ē coꝛp⁹ māle cū ſuis mēbꝛis ⁊ offi
cijs: ⁊ iſtud venit ad malā ꝯcluſionē. ſ. moꝛtis
Nec vnq̄ itrauit aliqs in hūc mundū qui ab
iſta ꝯcluſione fuerit exēptus. ſ. de moꝛte coꝛ-
poꝛali: nō xp̄s nec ꝟgo Maria mr̄ ſua. ꝟ qb⁹
magis videret. Recte iſte mūdus eſt vt car-
cer moꝛtis. Sicē iſti plati ⁊ dñi tenēt iam vnū
carcerē. de quo dr̄ ꝙ ſi aliq ibi itrant nō exeūt
niſi per moꝛtē. Jta ē de hoc mūdo: quotquot
intrāt nō exeūt niſi per moꝛtē. Et ſicut ille q

intrat carcerē dū capit ploꝛat dī. O miſer ⁊c̄.
Jta qñ intramus in hūc mūdū: oēs intram⁹
ploꝛādo. Et ſi ſciremus loq ⁊ eſſem⁹ iterroga
ti. Rñderemus. Ploꝛamus: qꝛ intrani⁹ car-
cerē ⁊c̄. Jō. Eccli. xli. Noli metuere iudiciuꝫ
moꝛtis: memēto que añ te fuerūt ⁊ q̄ ſuꝑuen
tura ſūt tibi. Hoc iudiciū a dño oī carni. No.
Noli metuere iudiciū moꝛt. Dicit phs i po-
liticis ꝙ dr̄ia ē iter timoꝛē ⁊ doloꝛē: qꝛ timoꝛ
nō hꝫ obiectū pñs: ſꝫ ē futuꝝ ꝯtingens: ⁊ pōt
euenire vel nō. Jſto mō marinarij timēt picu
lū maris: qꝛ pñt ſubmergi vel nō. Et hōicida
capt⁹ timet furcā in q̄ pōt ſuſpēdi vel nō. Sꝫ
doloꝛ hꝫ obiectū pñs: qꝛ doloꝛē ꝟ malo pñti
⁊ ineuitabili. Sicut ille q ducit ad furcam: vt
ſuſpēdat: ille nō dr̄ timē: ſꝫ dolē: qꝛ iā hꝫ obie-
ctū pñs ineuitabile. Mō certū ⁊ claꝝ ē: ꝙ iu
diciū moꝛtis ē ita ineuitabile: ꝙ nō pōt muta
ri: ⁊ ſnia ē iā data. Et hoc iudiciū a dño oī car
ni. Et iā fit executio: qꝛ currēdo vadimus ad
moꝛtē: tps ducit nos. Nō. n. hēm⁹ rōnē timē-
di: ſꝫ dolēdi. Sicut de capitād⁹: qꝛ iā tenet ca
put ad gladiū: nō timet ſꝫ dolet: Jdē de nob.
Pꝛopter hoc dīc. Noli metuē iudiciū moꝛtis
ſꝫ ſupple dole: qꝛ iā malum moꝛt pñs eſt. Jō
apls. Statutum eſt oib⁹ hoib⁹ ſemel moꝛi. ad
Heb. ix. Pꝫ gᵒ mala cōcluſio coꝛpis mālis.
Dicūt logici ꝙ ꝯcluſio ſp infert ex aliq̄ añce-
dēte: ſiue ex pmiſſis. Mō videam⁹ vñ vl quō
iſta ꝯcluſio moꝛs coꝛpalis ſeqt. Dico ꝙ ēt ph-
ematice ſequit. ſ. ex vno ātecedēte: qꝛ adam
peccauit: gᵒ hō moꝛit: bona ꝯña eſt. Auctas.
Per vnū hoīeꝫ pctm̄ in hūc mundū intrauit
⁊ per pctm̄ moꝛs: ⁊ ita i oēs hoīes moꝛs per-
trāſit. ad Ro. v. Hic aliqs poſſet arguere du
pliciē. Pᵒ ꝑ h ꝙ dicit. Per vnū hoīeꝫ pctm̄
⁊c̄. Cōtra. dicēt aliqs. Jmmo ex duob⁹ hoi-
b⁹ pctm̄ in hūc mūdū intrauit: qꝛ ꝑ adā ⁊ euā
qꝛ pᵒ peccauit eua: gᵒ nō ex vno añcedēte: ſꝫ
ex duob⁹ ſeqt moꝛs. Rñſio. Dico ꝙ qñ apls
dicit: ꝑ vnū hoīeꝫ ⁊c̄. aplus loqt ꝓpꝛie ⁊ ſubti
liter: qꝛ lꝫ duo peccauerit. ſ. adā ⁊ eua: tñ moꝛs
nō venit in nobis niſi ꝑ pctm̄ ade. Dicit ſctūs
Tho. in pᵃ ſcde. ꝙ ſi ſolā eua peccaſſet: ⁊ nō
adā ſola eua poꝛtaſſet penā ſuā ⁊ nō adā: ne-
qꝫ nos. Et ſi adā peccaſſet ſolus ⁊ ñ eua. Adā
⁊ oēs nos fuiſſemus puniti ſicut nūc ſumus.
Rō: qꝛ pꝛ eſt pꝛincipiū actū gñationis filioꝛū.
Et ſicut hūanitas venit ex pꝛis actiōe inſtrāli
ter: ita ēt pctm̄: qꝛ ſoli hoi pꝛecēpit ds ne come
deret de ligno ⁊c. dicēs. Ex oī ligno paradiſi
comede. de ligno aūt ſcientie boni ⁊ mali ne
comedas. Jn q̄cunqꝫ. n. die comederis ex eo

nota quare dicit
apostolo per unu
hominem peccatu
et non per duos
si quidem Adam
et Eua peccauit

morte morieris. Gen.ij. Sȝ argᵐ ē cū dr̄: ita i
oēs hoīes mors ptrāſit. Cōtra: qꝛ dic̄ ſcriptu-
ra: ꝙ fili⁹ nō portabit iniqtatē pr̄is: ſed aīa q̄
peccauerit ipa moriet̄. Ezech.xviij. Quare gᵒ
nos ex pctō ade pr̄is nr̄i ſum⁹ puniti ꝛ mori-
mur: cū nō ꝯſenſim⁹ pctō: qꝛ nōdū eram⁹ nati
Itē ꝙ filij nō puniāt̄ ex pctō pr̄is: nec i corpe
nec i aīa: pȝ: qꝛ ñ occidāt̄ filij ꝓ pentib⁹. Deut.
xxiiij. Nō occidēt̄ pr̄es ꝓ filijs: nec filij ꝓ pr̄i-
b⁹: ſȝ vnuſqſqȝ ꝓ pctō ſuo moriet̄. Vñ ē gᵒ ꝙ fi
lij ade moriant̄ ex pctō pr̄is: ꝛ in aīa ꝑ pctm̄
originale: ꝛ i corpe ꝑ mortē corpalē. Pro rñ
ſione hui⁹ ſciēdū ꝙ tā hō ꝛ oē aīal ꝯpoſitū ex
qttuor q̄litatib⁹ ꝯtrarijs nāliter ē corruptibi-
le ꝛ mortale: ac ſi hr̄et hō in vētre qttuor ſpē
tes adinuicē bellātes ꝛ retorquētes ſe: talis
hō nō poſſet diu viuē. Ita de nob: qlibȝ nr̄m
hȝ itra ſe qttuor q̄litates ꝯtrias. ſ. calorē. frigi-
ditatē. hūiditatē: ꝛ ſiccitatē: q̄ſi ſerpētes bel-
lātes. Hoc maxīe ſentit̄ in pueris puis. Ergo
nālit̄ hō ē corruptibil' ꝛ mortal'. Nō certū eſt
ꝙ adā ꝛ eua ēt erāt ꝯpoſiti ex his qttuor qua
litatib⁹ ꝯrijs. Sȝ ex ſingulari ꝓuilegio qḋ do-
ctores vocant iuſticiā originalē in adā ꝛ eua
ille qttuor q̄litates erāt in tāta eq̄parātia pro
portiōe ꝛ ꝯcordātia: ꝙ adā ꝛ eua poterāt nō
mori. Hoc idē ꝓuilegiū habuiſſent ēt ꝛ filij ſi
ipi nō peccaſſent. Sȝ ꝑꝑ pctm̄ de⁹ abſtulit il-
lud ꝓuilegiū q̄ſi vellet dicē. Nō volo ſtatim
occidē: ſȝ auſero vob iuſticiā originalē: ꝛ di-
mitto vos ꝓncipijs nature. Et nos nōdū era-
mus nec habuimus poſſeſſionē illius iuſticie
original': nihilomin⁹ nob abſtulit. Si. ſ. añq̄
adam peccaſſet genuiſſet filios illi nō fuiſſent
mortui imo hūiſſent ꝓuilegiū pr̄is. Nota ad
hoc ſilitudinē de rege: q̄ fecit de ruſtico mili-
tē: qui fact⁹ miles facit regi ꝓditionē: ꝛ piꝰ
rex nō vult ipȝ occidē: ſȝ ipe abſtulit ſibi ꝛ po
ſteris ſuis ꝓuilegiū militare: ꝛ q poſt generat fi
lios q nō ſūt milites ſȝ ruſtici. Q dicereſ vos
filij ſūt puniti nō niſi ꝓuatiue vel pena dāni:
qꝛ niſi pr̄ peccaſſet hūiſſet ꝓuilegiū militare:
ſed nō ſūt puniti pena poſitiua vel ſenſus: ſed
ſi añ ꝓditionē eos genuiſſet: tūc ñ fuiſſent pu
niti illi filij. Ita de vob. Adā ꝛ eua: ipſi ex cō-
ditōe ꝛ ꝓncipijs nāe ruſtici erāt: ſȝ deus dede
rat eis ꝓuilegiū militare. ſ. illi⁹ originalis iu
ſticie. Sed Adā peccauit ꝛ fecit ꝓditionē ꝛc̄.
Ppter hoc de⁹ abſtulit eis ꝓuilegiū ꝛc̄. Qui
poſt genuerūt filios: ſȝ filijs nullā penā poſi-
tiuā itulit: qꝛ recte ꝛ ꝓꝑe loq̄ndo: mors nō ē
nob punitio: ſȝ nālis ꝯditio: ſȝ idirecte ē puni
tio ꝛ pena ꝓuatia ſiue dāni: qꝛ ſi adā ñ pecca-
ſet nos ēt hūiſſem⁹ illḋ ꝓuilegiū. Pȝ gᵒ quō
mors corpal' vēit ex vno añcedēte. Sȝ qꝛ adā
peccauit: nos morimur. De iſta qōne. auc̄tas
i pš. lxxvij. Viā fecit ſemite ire ſue: ꝛ ñ pepcit
a morte aīaꝝ eoꝝ: ꝛ iumēta eoꝝ i morte ꝯcluſit
qꝛ ꝯcluſit oīa. ſ. corpa ſub pctō. Ro. Viā fecit
ſemite. Dr̄ia ē iter viā ꝛ ſemitā. Via eni ē la-
ta. Multi vadūt ꝑ illā. Semita aūt ſtricta: ꝛ
pauci tranſeūt. Sic rigor dīne iuſti^c antiq̄t⁹
erat vt ſemita: qꝛ mors fuit in punitiōeȝ Ade
ꝛ Eue: ſȝ poſt ſcā ē via lata qꝛ oēs cōꝑhēdit:
nec aliqs a morte eximit̄. Ecce q̄re dicit Viā
fecit ſemite ire ſue ꝛ nō pepcit a morte aīarū
eoꝝ q̄tū ad pctm̄ origīale: in q̄ creatura cōci
pit̄ ꝛ naſcit̄: ꝛ niſi ꝑ baptiſmūȝ purificet̄ nūq̄
itrabit padiſū. Rō: qꝛ ſi nobil' miles vel baro
ꝓditor genuerit filios: ſꝑ dicent̄ filij ꝓditoris
nec vult rex eos i ſuo palacio. Ex iſta rōe de⁹
nō vult filios Ade i ſuo palacio celi. Si dicat̄
Quid gᵒ erit de nob. qꝛ nos ſum⁹ filij Ade.
Dico ꝙ ñ ē veꝝ: lȝ fuerim⁹ filij ade añ baptiſ-
mū: tñ i baptiſᵒ ſci ſum⁹ filij dei. Dedit eis ptā
tē filios dei fieri. Joā.i. Ro.viij. ſpūs. ſ. ſctūs
teſtimoniū reddit ſpūi nr̄o ꝙ filij dī ſum⁹ Jo.
Videte q̄lē charitatē dedit nob de⁹ vt filij dī
noiemur ꝛ ſim⁹. i. Jo.iij. Iudei ꝛ agareni ad-
huc ſūt filij ade. Iō ꝛc̄. Ꝓpt̄ hᵒ qñ aīa pue
ri nō baptizati petit īgreſſū padiſi: dic̄ xp̄us.
Nolo filios ꝓditoris. Si vellet dicē. Ego dn̄e
nō demerui: qꝛ nūq̄ peccaui. Et xp̄s: Iō nō
dabo tibi penā ſed nolo te i regno meo: qꝛ no
lo filios ꝓditoris. Amē amē dico tibi: niſi q̄s
renat⁹ fuerit ex aq̄ ꝛ ſpūſctō: nō pōt itroire in
regnū dei ꝛc̄. Jo.iij. Et inmēta eoꝝ. ſ. corpa in
morte ꝯcluſit. Iō dicit the. Cōcluſit ſcriptura
ꝛc̄. Logici de ꝯclōne exhūt correlariū. Cor-
relariū gᵒ qḋ ad iſtā ꝯclōnē ſeqt̄ ē iſtḋ. Quia
exq̄ ad iſtā ꝯclōnē morꝭ habem⁹ venire ꝙ nō
curem⁹ de delicijs corpis: nec deſiderem⁹ mū
dana: qꝛ cito dimittēda ſūt: iō deſpiciēda. Si
cut ille q ducit̄ ad furcā: oīa deſpicit lȝ ſit di-
ues: qñ cogitat ſe ſtatim moritūꝝ. Idē debe-
m⁹ facere. ¶ Scōm bonū ꝑſonale qḋ in hoc
mūdo habem⁹ ē aīa rōnalis q̄ eſt ꝓncipiū for
male: q̄ dat eē corpi: ꝛ hȝ malā ꝯclōnē. ſ. infer
nūȝ. Si volum⁹ loq de tpe antiq̄ ante filij dei
aduentū: pȝ ꝙ vltra q̄nqȝ milia ānos oēs aīe
tā bonoꝝ q̄ȝ maloꝝ: iuſtoꝝ ꝛ iniuſtoꝝ ꝯclude
bant̄ i iferno. Dd. Quis eſt hō q viuet ꝛ nō vi
debit mortē: eruet aīaȝ ſuā de morte iferi. q.d.
nullus: ſȝ in diuerſis inferni locis conclude-
rent̄. Modo aūt ꝓpter chriſti aduentū mul
ti ab iferno liberati ſunt. Sicut illi de perfe-

cta vita cito euolāt. Mediocres vō conclu-
dunt̄ in iferno purgādorum. Sed impeniten
tes ꝯcludunt̄ i iferno dānatorū. Sȝ q̄rit̄. Iſta
mala ꝯclōvñ ſeqt̄: ꝛ ex qb⁹ ꝓmiſſis. Dico ꝙ ex
duab⁹ ꝓmiſſis ſeqt̄ ꝑ formā ſyllogiſticā. pᵃ. ſ. ex
pctō mortali. 2ᵃ ex ipnia finali. Ex his duabus
ꝓmiſſis ſeqt̄ iſta ꝯclō: Ergo in iferno dānabe-
ris. Quia ſic arguēdo. Hō peccauit mortalit̄
gᵒ dānabit̄: nō valȝ tal' ꝯña: qꝛ pōt de pctō pe
nitē ꝛ pniaȝ facē: ꝛ tūc nō dānabit̄. Sed valȝ
ſic arguēdo. Iſte hō peccauit mortalit̄: ꝛ erit
ipenitēs finalit̄: tūc ſeqt̄ ꝯclo: gᵒ dānabit̄ eterna
lit̄. Et pōt dicē aīa dānata. Cōcluſit dn̄s vias
meas lapidib⁹ q̄dris: ſemitas meas ſubuertit.
Tre.iij. No. cū dr̄. Cōcluſit dn̄s vias meas la
pidib⁹ q̄dris. Nō dixit rotūdis: qꝛ paries de
lapidib⁹ rotūdis ſine bytumie vel calce: ſtatiȝ
diruit̄. Ita oēs alie pene trāſeūt: ſȝ paries de
lapidibus q̄dris ꝛ politis: firmus ē ꝛ ſtabil': ꝛ
ſigt̄ penā iferni d lapidib⁹ q̄dris. i. iſolubilib⁹
qꝛ nūq̄ finiet̄ illa pena. Iō dicit. Cōcluſit ꝛc̄.
No. vias meas: qttuor ſūt vie gn̄ales qb⁹ hō
pōt exire de pctis: ꝛ de mala vita. ſ. Mūdicia
baptiſmalis. Obediētia gn̄alis. Pnia ſacra
lis. Patia martyrial'. Oēs iſte vie ſūt clauſe
aīe damnate qꝛ nullo mō pōt de penis exire
Iō dicit. Cōcluſit dn̄s ꝛc̄. ſcḋo dicit ſemitas
meas ſubuertit: ꝛ nō dicit ꝯcluſit: ſȝ ſubuertit.
Semite aūt q̄ ſūt ſtricte vie ſignāt pnias q̄s i
hoc mūdo facim⁹ ꝓ pctis. Pr̄ia ſemita ē cō-
tritio q̄ ſtrigit cor ꝛ oculi diſtillāt lachrymas
ex dolore pctōꝝ. Hec ſemita nō eſt cōcluſa iſt'
de iferno: ſȝ circūdata: qꝛ ēt ipſi hn̄t dolorem
de pctis ꝛ plorāt. Ibi erit flet⁹ ꝛ ſtridor dētiū
Mat.xxij. Sȝ nō ē ꝯtriᵒ: qꝛ nō ꝓ pctis: ſȝ ꝑꝑ
penā quā ſuſtinēt circūdata ē. Scḋa ē ꝯfeſſio
Semita ē multū ſtricta ſic dicē vni homi ſua
pctā horribilia q̄ſi diffamādo ſe dupꝫ ē: ꝛ ſic ſe
mita ſtricta ē: ſȝ oȝ ꝑ iſtā trāſire: ſȝ dānati cōfi
tent̄ pctā ſua illi malo ꝓlato: ſȝ nihil valet illa
ꝯfeſſio: qꝛ ſemita ē ſubuerſa. Qñ ſupb⁹ videt
dāūȝ. Paulū ꝯfitet̄ pctā ſua ꝛ ꝑcutit ſe di. O
miſer: ꝛ qd valuit mihi ſupbia: ſi fuiſſeȝ humi
liat⁹ vt ille ēt fuiſſem ſaluat⁹. Idē dicit auar⁹
qñ videt ſanctū Mattheū ꝯuerſū ꝯfitet̄ pctā
ſua. Idē de luxurioſo qñ videt Magdalenā
Itē diſciplie ꝛ afflictiōes corpis ſūt ſemite: ꝛ
hec ſūt i iferno: ſȝ nihil valēt: qꝛ ſubmerſe ſūt
Itē ieiunia ēt ſūt ſemite dānati. Ieiunāt: ſed
iutilit̄. No. de diuite epulone. M. ꝛ. cccc. xx-
viij. ānī ſūt ꝙ petiuit ꝛ q̄ttidie petit guttā aq̄
quā nōdū obtinuit: nec vnq̄ obtinebit. Ideȝ
de aliis aſp̄itatib⁹: ſed nihil eis valēt: qꝛ ſub-
uertit dn̄s ſemitas. Pȝ gᵒ quō illa mala ꝯclo
iferalis ſequit̄ ex duab⁹ ꝓmiſſis. Ex iſta ꝯclo
ne iferē correlariū morale. ꝙ nulla pctā mor-
talia quātūcūqȝ grauia pn̄t nos ducē ad ifer
nū ſine ipenitētia finali. Ergo faciam⁹ pniam
iuxta cōſiliū xp̄i. Pniaȝ agite: appropinq̄bit
eni regnū celoꝝ. Mat.iiij. Ecce q̄re dic̄ thēa.
Cōcluſit ſcriptura. i. cōcludēdo dixit oīa ſub
pctō. i. ꝓpter pctm̄ i inferno. ¶ Tertiū bonū
ꝑſonale qḋ habem⁹ i hoc mūdo ē vita tpalis.
Magnū bonū ē: qꝛ ꝑ ipſā poſſum⁹ opari me
ritorie: vl' demeritorie ex libero arbitrio ſȝ ēt
vēit ad malā cōcluſionē. Sed iudiciū dinale
i q̄ opȝ nos ꝑſonalit̄ ꝯparere de oib⁹ q̄ fecim⁹
in hac vita rōnē ꝛ ſtrictiſſimū cōputū reddē.
ſ. de oib⁹ cogitatiōib⁹ q̄ſcūq̄ habuim⁹ de oī
b⁹ locutiōib⁹: opatiōib⁹: aſpectib⁹: ꝛ paſſib⁹
quos feciſti: de oib⁹ bolis pāis q̄s comediſti
de taceis vini q̄s bibiſti. De hoc in pſal. dicit.
Dd in ꝑſona xp̄i. Cū accepo tēp⁹ ego iuſtiti
as iudicabo. No. Cū accepo tēp⁹. Xp̄s nobis
mutuauit tēp⁹ vite tpalis: nō tñ dat. qꝛ ſuū ē:
ſȝ mutuat tibi decē ānos. illi. xx. mihi. xxx. ꝛ
illi. l. Et ꝓpterea vide quō illḋ exponis: qꝛ iō
mutuauit vt lucrū faciam⁹ ex eo: ꝛ xp̄s expe-
ctat. ꝛ qñ videt ꝙ tp̄s male expēdit̄ ꝑ te vl' ꝑ
illū: auſert tibi tp̄s ꝑ mortē corpalē. Et ſi ma
le ꝛ ocioſe expendiſti dicet. Nō redde mihi
rōnem de tot annis tpis quos tibi mutuaui.
Verū. O ē tp̄s tibi ipenſuȝ a te exiget q̄r ſit
expēſū. O ſtricta ꝯcluſio. Nota de iſto iuue-
ne diſſoluto cui videbat̄ ꝙ erat i iudicio dei ꝛ
dicebat̄ ſibi Redde rōnē ꝛc̄. Cau⁹ effect⁹ ē.
Ecce quare dic̄. Cū accepo tp̄s: ego iuſticias
non ſolū iuſticias iudicabo. Concordat bea
tus Joan. di. Iurauit per viuentem in ſecu-
la ſeculorū: amplius tp̄s nō erit. Apoc.x. Di
cit. Iuſticias iudicabo. O dn̄e. Et nūqd ſuffi-
ceret iudicare iniuſticias: ſȝ ꝙ ēt iuſticias iudi-
cabis. No. iuſticias iudicabit. ꝛ hoc rōnabilit̄
Nā aliq̄ ſūt bōa opa de gn̄e: ſȝ qꝛ ñ fiūt i gr̄a.
vl' qꝛ fiūt ꝑꝑ vanā gl'iā: vl' ꝑꝑ hypocriſiȝ vl' qꝛ
faciētes bona opa hn̄t i faciēdo aliq̄ ſiniſtrā
intētiōeȝ. Iō iſta opa iudicabit dn̄s. Ali⁹ itel
lect⁹ eſt: ego iuſticias iudicabo qñ bona opa
fiūt negligent̄: qꝛ nō fiūt cū illo feruore ſpūs ꝛ
diligētia debita iudicant̄ a dn̄o. Verbigr̄a.
Religioſus q ſeruat ordinē ſuū: regulā ꝛ ꝯſti
tutiōes: iuſticias facit. Sȝ niſi ſeruet eā cū illo
ardore ꝛ deuotiōe: rigore ꝛ obediētia debita:
hoc iudicabit dn̄s. Itē de clericis officiū ſuū
dicētib⁹ q iuſticiā faciūt: ſȝ ſi dicūt matutinas
negligēt: iſtā negligētiā iudicabit dn̄s. Idē d

ſecularib⁹ exiſtib⁹ ad miſſã i dieb⁹ dñicis ꝛ feſti
uis ꝓut tenẽtur:q op⁹ iuſtũ faciũt. Sꝫ ſi veniũt
tarde:vel recedũt nimis cito:vel loquũt̃ de fe
rijs ꝛc̄.vel dñ offm̃:vel reſpiciũt mulieres:vel
biberũt añ:iſta iudicabit dñs. Idẽ de mulie
rib⁹ in eccl'ia loquẽtib⁹:qd fac dom⁹ ꝛc̄. ꝛ cat
tus vr:vel diſputat̃ ꝯ veſtib⁹ ꝛ ornamẽtis:iſta
iudicabit ds. Itẽ ꝺ ꝯfeſſiõe ꝙ deberẽt facer̃ i
pricipio q̃dragelime:vt hẽt cũ ptẽ in bonis ec
cleſie: ꝛ vos differt̃ vſq; ad vltimũ diẽ. Idẽ ꝺ
cõione i paſchate:ꝛ aliq male pati cõicãt iſta
iudicabit dñs. Qualr̃ glibꝫ vr̃ꝫ paret domuꝫ
ſuã ſi rex vel papa hẽret itrare. Ecce q̃re dicit;
ego iuſticias iudicabo:ñ ſolũ iiuſticias. Mõ
videant⁹ vñ ſc[illegible] ꝯcluſio:ñ ẽthimematice
vt p⁹:nec ſylogiſtice vt ſcða. Sꝫ p iductiõeꝫ:
ſic dõ ille currit ꝛ ille ꝛ ſic ꝺ ſingulis g⁹ oĩs
hõ currit. Bona g⁹ ẽ ꝯcluſio iductie. Ita di
cet xp̃s i iudicio. Tu peccaſti ꝯ decẽ p̃cepta
mea: ꝛ i ſeptẽ pctĩs capitalib⁹:ꝛ p quĩq; ſenſus
corpis: ꝛ opib⁹ miſericordie: ꝛ i hoc ꝛ in hoc.
Mõ g⁹ redde rõnẽ villicatiõis tue. Cũcta q̃
fiũt ſupple ab oib⁹ adducet de⁹ i iudiciũ ꝓ oi
errato:ſiue bonũ ſiue malũ ſit. Eccl'i.vlti. Iõ
dĩt thẽ. Cõcludit ſcriptura.i.ꝯcludẽdo dixit.
Oĩa ſupple opa vite ſpeciſſub pctõ.i.p pctm̃
i iudi⁹ diuo. De ꝯcloñe iſta dicit de⁹ pp̃hete.
Fac ꝯclõnẽ qñ terra plena ẽ iudi⁹ ſanguinũ:
ꝛ ciuitas plena iniqtate. Ezech.vij. Duas rõ
nes aſſigñt de⁹ pſcõ dic. Fac ꝯclonem ꝛc̄. qñ
terra.i.mũd⁹ plena ẽ iudi⁹ ſanguinũ. In ſcri
ptura ſanguis i pſal' ſigñt pctã. Vñ dd pctẽs
veniã de pctĩs dicebat. Libera me ꝺ ſãguib⁹
i.pctĩs. Mũd⁹ plen⁹ ẽ iudi⁹ ſanguinũ.i.pctõ
rũ:qꝛ hodie pctã reputãt̃ vtutes. Verbigrã.ꝺ
illo mag⁹ pctõ eũdo ad diuos ſortilegos ꝛc̄.
Et qñ rephendũtur dicũt. Et debeo ſic pmit
tere ꝙ fili⁹ me⁹ moreat̃ ꝛc̄. Recurro ad illos qui
pñt me iuuare. Ecce quõ iudicant hoc pctm̃
ſcandũ ꝯ expſſuꝫ p̃ceptũ. Idẽ iurãdo falſe vt
iuuent amicũ captũ ꝛc̄. Et qñ a ꝯfeſſorib⁹ rep
hendũt̃ dicũt. O dñe pxio dãnũ ꝛc̄. Proch
dolor dicũt ꝯ dei p̃ceptũ. Idẽ de vidicta:q̃re
nõ debeo me vidicare nãle ẽ:qꝛ ẽt formica vi
dicat ſe:brutũ nõ ẽ pctm̃:qꝛ nõ hñt rõnẽ refre
nãteꝫ:qꝛ ſicut ille q equitat ſine freno excuſat̃
ſi nõ pt equũ retinẽ:nõ tñ excuſat̃ ille q eqtat
cũ freno. Idem de pctõ luxurie dicũt. Deus
dedit mihi talẽ cõplexionẽ:ita ꝙ de pctõ ſuo
accuſant deum qui nullo mõ eſt cã peccati: ꝛ
ſic de alijs pctĩs:qꝛ oĩa colorant̃ aliquo colo
re dicẽtes:bonũ malũ:malũ bonũ. Itẽ idẽ di
cunt de vſuraque eſt malũ: ꝛ dicunt ꝙ eſt ne

intereſſe. Dicatur ꝯtra hoc. Item ꝙ ſimplex
fornicatio eſt pctm̃:ecce iudi[m] ſanguinũ. Ve
his qui dicũt bonũ malũ ꝛ malũ bonũ:ponẽ
tes lucẽ tenebras: ꝛ tenebras lucẽ: ponentes
amarũ in dulce: ꝛ dulce in amarũ. Iſa.v. Se
cunda rõ tangit̃ ibi: ꝛ ciuitas plena iniqtate.
Ciuitas.i.eccl'ia plena ſymonia: ꝛ ſic alijs. Iõ
dicit. Fac cõcluſionẽ. Iſta eſt cã q̃re iudiciuꝫ
erit cito. Ex iſta cõcluſione ſequit̃ vnũ bonuꝫ
correlariũ.ſ.ꝙ ſi volum⁹ bene euadere de iu
dicio diuino:ꝙ hic faciam⁹ iudiciũ de noſmet
ipſis. Dñs ieſus xp̃s dedit vnũ mirabile pri
uilegiũ xp̃ianis. Tale ſi aliqs rex daret ſimi
le ſuis vaſſallis reputaret̃ ſtultus:qꝛ quẽlibet
vr̃m fec̃ iudicem in ſua cauſa: ita ꝙ ſi quilibꝫ
facit iudiciũ de ſe xp̃s nõ iudicabit euꝫ in ſuo
iudicio. Ecce clauſula huius p̃uilegij. Si noſ
metipſos dijudicaremus non vtiq; iudicare
mur a domino. prima ad Chorin.xi. Paulus
fuit notari⁹ huius. Si ergo vultis vti priuile
gio iſto:faciatis iudiciuꝫ de peccatis veſtris
q̃rta bñ ſcis in quo peccaſti. Si corde fac iu
diciũ per cõtritionẽ. Si ore per orationẽ. Si
oculis per lachrymationẽ. Si auribus:audiẽ
do miſſam ꝛ predicationẽ. Et ſic de alijs. Qñ
aĩa veniet ad iudiciũ ꝛ accuſatur a demoni
bus dicens: Dñe fac iuſticiam ꝛc̄. Dicit xp̃s
aĩe. Audis quantã aduerſum te teſtificantur
vel dicunt teſtimonia ꝛc̄. Dicit aĩa. Dñe ve
rum eſt ꝙ ego feci iſta:nec poſſuꝫ negare ꝛc̄.
Sed dñe requiro vos vt ſeruetis mihi priui
legium qd dediſtis nature humane:qꝛ feci iu
dicium ꝛ iuſticiã de corde ore ꝛc̄. Ideo non
tradas me calumniantib⁹ me: ꝛ xp̃s eſt con
tentus. Auguſti. Ceſſat enim diuina vindi
cta ſi precedat humana iuſticia. Tũc xp̃s da
ta repulſa demonib⁹ dicit anime. Veni intra
in gaudiũ dñi tui. Patet ſtulticia illorũ qui
nolunt vti iſto priuilegio immo ſperant iudi
ciũ dei. Stultus eſt homicida ſi rex diceret
ſibi fac iudiciuꝫ de te: ꝛ ego nõ ſuſpendã te: ꝛ
ipſe nollet:ſperans ꝙ rex faciat:pꝫ quare di
cit thema. Concluſit ſcriptura oĩa ſub pctõ.

Dominica decimaquarta poſt feſtũ trini.

Sermo primus.

a Nnne decẽ mũda
ti ſunt. Luce.xvij. Pro intellectu
litterali huius verbi:dicat̃ hyſtoria
breuiter huius euangelij ꝛ quõ vnus de mũ
datis rediit ad xp̃m ſibi ſuppl'r regr̃tiãdo. Cui di
cit xp̃s vbã ꝓpoſita. Nõne decẽ mũdati ſũt.
Pꝫ thema l'rãlr. Mõ volẽs applicar̃ h⁹ thẽ

ma ſecret̃ diuinis ſbtilr̃ ꝛ ſtrictate:inuenio i ſac̃ ſcri
ptura:ꝙ ds ordinauit tria p q̃ hoies mũdãt a
pctĩs: ꝛ dignificant̃ ad vitã eternã: ꝛ qdlꝫ ꝯſi
ſtit i nũero denario: ꝛ ſũt iſta tria. Pura in
nocẽtia. Firma obedia. Digna pnia. et ꝺ
qlꝫ põt dicer̃. Nõne decẽ mũdati ſũt.ſ.actib⁹
vl' opib⁹ mũdati. Immo:qꝛ vl' p inocẽtiã vel
obediãꝫ vl' pniãꝫ. Dico p⁹ ꝙ ad purificati
onẽ aĩaꝝ ꝛ dignificatiõeꝫ ad vitã eternã. de⁹
ordiauit inocẽtiã baptiſmalẽ qñ creatura ſi
ue pua ſiue magna baptizat̃:ſi hẽt cũ origina
li pctõ:pctã actualia:ibi purificat̃ ab oib⁹ pec
catis:ñ ſolũ originali:ſꝫ a mortalib⁹ ꝛ a vẽia
lib⁹. Et ſi hẽret oĩa pctã q̃ fuerunt ꝛ pñt fieri nĩ
ſi ficte accederet. De h⁹ vide bm̃ Tho.iij.pte
q.lxix.arti.i. ꝛ.ij.a pena ꝛ culpa. Et i q̃rto diſ.
iiij. Ita ꝙ ſi moreret̃ ſtati euolaret:vt aĩa vgi
nis:lꝫ ñ i tãta gloria. Similr̃ puer q ſolũ ha
buit pctm̃ vel crimẽ originale qd ñ eſt fcm̃ a
creatura ſꝫ receptũ. Sic ꝺ imagie q̃ portat̃ ad
tẽplũ: ꝛ cadit i luto ꝛc̄. Sic aĩa hoĩs ẽ imago
di. Ad imaginẽ di qppe fact⁹ eſt hõ. Geñ.ix.
Sꝫ cadit i gñatiõe carnali in luto:qꝛ qñ creat̃
i vtero:tũc illã maculã recipit. Iõ ñ põt itrare
tẽplũ di vel padiſũ:niſi qs lauet̃ in aq̃ baptiſ
mi. Amẽ amẽ dico tibi:niſi qs renat⁹ fuerit ex
aq̃ ꝛ ſpũſctõ ñ põt itroir̃ i regnum di. Io.iij.
No. renat⁹.i.iterato nat⁹ de vtõ eccl'ie:q̃ vgo
cõcepit ꝛ vgo pit filios dei. Dedit eis ptãteꝫ
filios dei fieri ꝛc̄. Ioh.i. Iõ ſi creatura morit̃
añ baptiſmũ dicat̃ qd dñ in porta padiſi ꝛc̄.
Nõ itrabit in eã aliqd coinqnatũ aut abomi
natiõnẽ faciẽs ꝛc̄. Apoc.xxi. ſed in baptiſmo
mũdat̃:nec ẽ aliq̃ alia aq̃ illi⁹ macule delecti
ua:qꝛ nec tota aq̃ maris ſufficeret ad mũdan
dũ de vno veniali. De iſto auctas. Effundaꝫ
ſup vos aquã mũdã: ꝛ mũdabimini ab oib⁹
inqnamẽtis vr̃is. Ezech.xxxvi. No. ab oibus
inqnamẽtis:tã originali ꝙ veniali ſcu morta
li. Iſta eſt pura innocentia. Et forma baptiſ
mi ꝯſiſtit in nũero denario.ſ.in decẽ dictiõi
bus ſiue vbis que cõtinẽt decẽ dictiones que
hec eſt. No. h̃ formã p decem dictiones. Ego
te baptizo in noie patris ꝛ filij ꝛ ſpiritusſan
cti: ꝛ ideo dĩ. Nõne decẽ.ſ. dictionib⁹ mũda
ti ſunt. Auiſent̃ clerici ꝛ laici qui in piculo ba
ptizãt:ne aliqd mutẽt addãt ſeu minuãt qꝛ ſi
ſic nihil facerẽt. De hoc vide beatũ Tho.iij.
pte.q.lx.arti.viij. No. hic de magro in theo
logia a vetula baptizato. No. cõtra errorẽ di
cẽtiũ:ꝙ pueri ex dolore matris habeãt penã.
Item dic quõ hec dictio innocentia in ſignũ
ꝑfectõ:ñ habet decem l'ras. Dico ſecũdo

ꝛc̄. firma obediẽtia. Pueris ſufficit pura ino
centia ſed de magnis ex quo habẽt diſcretio
nẽ ꝛ vſum liberi arbitrij:vult de⁹ firmã obiãꝫ
ꝙ homo ſeruiat ſibi de intellectu memoria ꝛ
volũtate: ꝛ ore per orõnẽ: ꝛ toto corde facien
do eius volũtatẽ. Quilibet dñs reqrit aliqd
ſeruitiũ a ſuis ſubditis:alr̃ non daret eis ꝓui
ſionẽ. Modo dñs de⁹ eſt rex regũ ꝛ dñs do
minantiũ dat nobis bladũ in cãpis:vinum in
vineis:oleũ:lanã:aquam in fontibus: ꝛ ꝓmi
ſit ſalariũ glorie. Iõ dignuꝫ eſt vt ſeruiamus
ſibi: ꝛ faciamus eius voluntatẽ dicente xp̃o.
Qui facit volũtatẽ patris mei qui in celis ẽ:
ipſe intrabit in regnũ celoꝝ. Math.vij. Iſta
obediẽtia cõſiſtit in numero denario.ſ.in ob
ſeruãtia decẽ preceptorũ. Primũ preceptum
reſpicit cor:ꝙ ſimus deo fideles:ne cũ ei⁹ ini
micis habeamus colloquiũ.ſ. cum dyabolis
ꝛ diuinis ꝛc̄. Debet dicere bonus chriſtian⁹.
Dñe nihil volo nec ſanitatẽ nec ꝓles:nec p
ditũ niſi a vobis. Secũdũ reſpicit os:vt cum
honore ꝛ reuerentia loquamur de deo: quẽ
admodum de rege vel milite. Ideo nõ debe
mus iurare nec renegare ꝛc̄. vt faciunt multi
miſeri. Ideo veniũt tẽpeſtates:fames:ſterili
tates: ꝛ cetera hmõi. Tertium reſpicit opus ꝛ
dirigit nos in ope:vt.ſ.de ſeptẽ dieb⁹ hebdo
made recipiamus ſex pro nobis. ꝛ debemus
ſibi ſeptimũ.ſ. dñicam in qua nõ debem⁹ face
re aliqd opus ſeruile:ſed audire miſſam com
pletã. Vnde.n.de⁹ vt xp̃ian⁹ regeſcat illa die
ad repñtandũ quietẽ reſurrectõis xp̃i:in qua
qeuit a laborib⁹:vt pꝫ de cõſe.di.iij. Omnem
diẽ dñicam ob reuerentiã reſurrectionis dñi
nr̃i ieſu xp̃i:de veſpera vſq; ad veſperã preci
pimus obſeruari ꝛc̄. Ecce iſta tria p̃cepta or
dinãt nos erga deuꝫ. Alia ſeptẽ ordinãt nos
erga ꝓximũ. primi ꝓximi ſunt parẽtes:quos
tenemur honorare corde:ore: ꝛ opere. Et ad
hoc ordinat quartũ preceptũ. honora patreꝫ
tuũ ꝛc̄. Quintũ ordinat erga inimicos:ne re
cipiamus vindictam occidendo aliquem niſi
iudicialiter. Sextuꝫ ordinat nos: vt faciam⁹
cuſtodire corpa noſtra a luto luxurie. Vir cũ
vxore non facit luxuriam:ſeruatis ſeruandis
ſed aliter quomodocũq; fiat luxuria eſt pec
catũ. Ideo ſicut vultis hẽre veſtes mũdas a
luto:ita ẽt corpa a luxurie luto ꝛc̄. Septimũ
ordiat nos i ordie ad ꝓximũ:i hoc glibet ꝯtẽ
tet̃ de pte ſua. Quilibet pr̃familias vult ꝙ ſui
ſint ꝯtẽti ꝺ pte p eũ eis aſſigñta. Ita ẽt vult de
ꝙ glibet ꝯtentet̃ de pte ſua:qꝛ de⁹ dimiſit:tibi
dedit parũ:illi multũ ꝛc̄. Octauũ p̃ceptũ ẽ ꝙ

nullus diffamet aliũ:ſꝫ ꝙ cuſtodiat famã alῑ
us Nonũ ꝙ nõ debemꝰ appetẽ vxorẽ:filiã:an
cillã:vel alteriꝰ:qꝛ deꝰ nõ vult ſolũ corpꝰ mũ
dũ ſꝫ ẽt aīam. Nõ ſicꝫ tactu rei imũde macu
laſ corpꝰ:ita ꝯcupiſcẽtia corrũpit aīam. Deci
mũ ꝓceptũ ẽ ꝙ nõ debemꝰ ꝯcupiſcẽ bona alῑ
us. Oẽ malũ mũdi venit ex cupiditate:q̄re cõ
tẽdũt reges:milites:clerici:niſi ex cupiditate
vnꝰ dicit:meũ erit:aliꝰ dicit oppm. Ecce decẽ
ꝓcepta. Nullꝰ peccat mortaliſr niſi faciat ꝯ ꝓ
ceptũ dei. Augꝰ dicit ĩ libro ꝯ fauſtũ. Pctm̃
ẽ dictũ vl factũ aut ꝯcupitũ ꝯ legẽ eternã. Et
ſic pctm̃ mortale ẽ ꝯ ꝓceptũ dei. Ex ſolis veni
alibꝰ nullus dãnaſ. Jõ nihil faciaſ ꝯ ꝓceptũ
dei:etiã ſi lucrari poſſitis totũ mũdũ:qꝛ parũ
lucraſ q ꝑdit aīam:teſte xp̄o q ait. Quid pro
deſt hoi ſi mũdũ vniuerſũ lucreſ.aīe do ſue d
trimẽtũ patiaſ. Matth.xvi. Jſta ẽ firma obia
Et hoc nomẽ obia hꝫ decẽ lr̃as ſic inocẽtia.
qꝛ ſicut forma baptiſmi ĩ quo daſ inocẽtia cõ
ſiſtit in decẽ dictiõibꝰ.ita obia in decẽ ꝓcepꝭ
ergo ſi vis ad vitã igredi ſua mãdata. Mat.
xix. No.ꝙ ĩ lege moyſi erãt tria gnã ꝓcepto
rũ. Quedã erãt cerimõialia q̃ ordinabãt crea
turã erga deũ:vt facẽ talia ſacrificia. ꝯ obſer
uãtia ſabbati:ꝯ circũciſiõis ⁊ hmõi. Quedam
erãt iudicialia q̃ ordiabãt hoiẽs erga ꝓximũ
vt q furabaſ ouẽ redderet q̃ttuor.q bouẽ qn
que.q ãputabat pugnã:ꝙ ꝑderet pugnũ ocu
lũ ꝓ oculo ⁊ hmõi. Alia erant moralia.ſ. iſta
decẽ.de oibꝰ iſtis ꝓcepꝭ mõ nõ ſeruãſ niſi mo
ralia.alia aũt caſſa ſũt ⁊ vana. Hoc ſignit deꝰ
qñ dedit legem.qꝛ ore ſuo audiẽte pp̄lo toto
dedit decẽ ꝓcepta moralia di.vt tuba. Nõ hẽ
bis deos aliẽos.⁊ ſic de alijs. Exo.xx. Alia ãt
precepta cerimonialia ⁊ iudicialia ꝓdicauit
moyſes pp̄lo. Jtẽ decẽ precepta moralia ſcri
pſit deꝰ digito ſuo ĩ lapide.alia ſcripſit moy
ſes ĩ papyro vl ꝑgameno:ad ſignificãdum ꝙ
alia nõ ſp erãt duratura.iõ dixit doctori q̄ren
ti. Quid faciẽdo .vitã etnã poſſidebo. Mat.
xix. Rñdit xp̄us. Si vis ad vitã igredi:ſerua
mãdata. Et ille. Que. Tũc xp̄s dic̃ ſibi. Pre
cepta moralia ⁊ nõ cerimonialia nec iudicia
lia di. Nõ homicidiũ facies. Nõ adulterabis
Nõ facies furtũ. Nõ falſũ teſtimoniũ dices
Honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ tuã. Diliges ꝓxi
mũ tuũ ſicut teipm. Mat.xix. Jõ ſolũ decẽ
ꝓcepta moralia ſeruanſ mõ. ¶ Dico ẽtio ⁊c̃.
ſ.digna pnia:⁊ nõ ſunt plures modi mũdãdi.
Vñ fuit neceſſariũ vt deꝰ ordinaret iſtã:quia
nos iã ex pctis ꝑdidimꝰ iſtã inocẽtiã ⁊ dimiſi
mus obiam:frãgẽdo decẽ ꝓcepta. Jtẽ ꝑino

cẽtiã ⁊ obediẽtiã nõ poſſemꝰ ſaluari.iõ ordia
uit dignã pniam di. Pniam agite:appropin
quabit.n.regnũ celoꝝ. Matth.iiij. Dico ẽt
ꝙ pnia cõſiſtit in nũero denario.ſ.in decẽ opi
bus pnie. Pmũ eſt pctõꝝ cognitio.qꝛ alias
nõ curat de pnia hõ. Si vos non cognoſcitis
morbũ ſeu plagã nõ curabiꝭ de medicis. Sic
ergo in cognitione pctõꝝ incipit oẽ bonũ qꝛ
ꝗs facit hoi illã gr̃am ꝙ hõ cognoſcit defectꝰ
ſuos tũc qñqꝫ recurrit ad pniaꝫ.vt dd di. Am
plius laua me dñe ab iniqtate mea:⁊ a pctõ
meo mũda me. Subdit. Qm̃ iniqtatẽ meam
ego cognoſco. Scdꝫ ẽ cordis ꝯtritio. Jſtud
ſcdm etiã ẽ neceſſariũ:multi cognoſcũt pctã
ſua:ſed nõ cũ ꝯtritiõe:ſed cũ delectatione illa
cogitãt dicẽdo. Certe ego feci talẽ vindictaꝫ
vel luxuriã ⁊c̃.cũ tñ cũ dolore deberẽt dicẽ.
O miſer qd erit d me.qꝛ vſurpaui mihi rega
lia dei.vel qꝛ cecidi ĩ luto luxurie.⁊ ſic de ali
is. Sic faciebat ezechias rex di. Recogitabo
tibi oẽs ãnos meos:in amaritudine aīe mee.
Jſa.xxxviij. Tertiũ eſt emẽdãdi ꝓpoſitũ.ſ.ꝙ
hõ ꝓponat firmiter ꝙ velit emẽdare vita ſuã
in meliꝰ di. Dñe nimis peccaui ego fui ſupbꝰ
ſꝫ decetero volo humiliari ⁊c̃.⁊ dꝫ ꝓponẽ ſe
velle citiꝰ mori q̄ ad pctã redire. hoc ꝓcepit
xp̄s di. Uade.ſ.de cognitiõe pctõꝝ ad cõtri
tionẽ:de ꝯtritiõe ad emẽdãdi ꝓpoſitũ. Et iaꝫ
ampliꝰ noli peccare. Jo.viij. Quartũ opꝰ pe
nitẽtie ẽ oris cõfeſſio:qꝛ debemꝰ ꝓijcẽ ex aīaꝫ
pctõꝝ imũdicias. Si dicaſ. O magna vecũ
dia ẽ ⁊ dolor. Dolo.verũ ẽtꝫ aſr nõ põt cura
ri:ſic nec de glãdula vel ĩfirmitate niſi extra
eijciaſ radix putredis. Propt hoc ẽ ꝓceptuꝫ
dei vt in q̄dragesima qlibet cõfiteaſ:ẽt pueri
debẽt ꝯfiteri dũ hñt vſum rõnis. Qui abſcõ
dit ſcelera ſua nõ dirigeſ:q aũt ꝯfeſſus fuerit
⁊ reliquerit ea:miaꝫ ꝯſequeſ. Prouer.xxviij.
Quĩtũ eſt corpalis afflictio qꝛ oia mala ⁊
pctã facimꝰ ĩcliatõe carniſ qꝛ aīa d ſe ſp vellet
ſtaſ ĩ ſctitate. Jõ caſtigare debemꝰ carnẽ.qꝛ ſi
hẽꝭ filios malos.meliꝰ ẽ ꝙ vos caſtigeꝭ eos
q̄ ſagiõẽs ⁊ lictores ĩ furca.filiꝰ vr̃ ẽ corpꝰ.⁊
iõ illũ caſtigate cilicijs:diſciplis ⁊c̃.⁊ ſic eua
demꝰ pẽas iferni. Aug. Carnẽ vr̃am domate
ieiunijs ⁊ abſtinẽa eſce ⁊ potꝰ q̄ntũ valitudo
ꝑmittit. Sextũ opꝰ ẽ ſpũal orõ. Quilibꝫ dꝫ te
nẽ certã orõnẽ q̄libꝫ mãe ⁊ ſero genibꝰ flexis
⁊ dꝫ ſe ſignare ꝓmo ſigno crucis:qꝛ ſi vulꝭ in
trare camerã pape vel regis:oꝫ ꝙ priꝰ apiaſ
ianua.crux xp̄i clauis ẽ padiſi.⁊cogitaſ deꝭ
ꝙ videbaꝭ xp̄s. Jõ pñtate ſibi ſupplicem. Pſ
uſ. Credo. Jdẽ ꝟgini marie. Jõ xp̄s. Opte

ſemꝑ horare mane ⁊ ſero. Luce.xviij. Septi
mũ ẽ elemoſynaꝝ largitio.nã ſic tu vadis ad
eccliaꝫ vt petas a deo elemoſynã:ſi es ĩfirmꝰ
petis ſanitatẽ.ſi triſtis petꝭ ꝯſolatõeꝫ.ſi pauꝑ
petis ꝓuiſionẽ. Sic ſꝫ facultatẽ tuã ꝓpones
dare tres vl q̄ttuor denarios vl plꝰ vl minꝰ.⁊
illos põe ĩ mãu tua ſic.n.eoſ ſecrete potis da
re paupi:⁊ vitabiſ vanã gliaꝫ. Jõ xp̄s. Qd ſu
ꝑeſt date elemoſynã:⁊ ecce oia mũda ſũt vo
bis. Luce.xi. Octauũ eſt debitorũ reſtitutio
Quilibꝫ reſpiciat domũ taxiã ⁊ burſã ſi ẽ ibi
aliquid de vſura:rapia: furto ⁊c. reſtituas qꝛ
aĩs ñ ſaluabiſ. Sicꝫ põa corrupta:oia alia cor
rũpit. Jtẽ denariꝰ vl florenꝰ iiuſte acqſitꝰ cor
rũpit oia bõa.qꝛ vl vos vl filij vri ad paupta
tẽ venieꝭ reddite debita:cui tributũ tributũ:
cui vectigal vectigal.⁊ nihil debeaꝭ.ad Ro.
xiij. Nonũ eſt iuriaꝝ remiſſio. Si aliqſ diſpli
cuit vob remittatis faciẽdo ſic cõputũ. Dñe
multas iniurias feci vobis.iõ ne vos recipiatis
vĩdictã de me:ſꝫ remittatis mihi.iõ nolo reci
pere vĩdictã de inimicis meis ⁊c̃. Jõ xp̄s. Si
dimiſitis hoibꝰ pctã eoꝝ dimittet ⁊ vobis pr̃
vr̃ celeſtis delicta vr̃a ⁊c̃. Math.vi. Decimũ
eſt eucharĩſtie cõio. Jn hº cõpleſ digna pnia
Oia ꝓdicta opa pnĩalia eẽnt nihil ſine cõiõe
iõ ẽ ꝓceptũ ꝙ oẽs cõicent ĩ paſchate.⁊ q tũc
ñ recipit xp̄m nũq̄ꝫ recipieſ a xp̄o ĩ paradiſo
qꝛ ꝟtute illiꝰ oꝫ noſ illic aſcẽdeſ:qꝛ exq̄ hõ re
cipit xp̄m nunq̄ recedit ab eo niſi expellaſ ꝑ
pctũ.iõ dicit ipſemet. Amẽ amẽ dico vob ni
ſi mãduca.car.fi.ho.⁊ bi.eiꝰ ſang.nõ hẽbitis
vitã ĩ vob. Qui mãdu.meã car.⁊ bi.me.ſan.
hꝫ vitã eter.⁊c̃. Jo.vi. Jſta ẽ digna pnia. Et
ſicꝫ hº ꝟbũ inocẽtia vl obediẽtia hꝫ decẽ lr̃as
ita hº nom̃ pnia.qꝛ ſicut forma baptiſmi in q̃
daſ baptizato inocẽtia ꝯſiſtit in decẽ dictiõi
bus ⁊ obediẽtia in decẽ ꝓceptis.ita pnia ĩ de
cẽ opibꝰ pnie ꝓmiſſis.iõ dicit thema. Nõne
decẽ certe decẽ.ſ.opibꝰ pnie mundati ſunt.

¶ De eadẽ dñica.xiiij. Sermo.ij.

b. Te oſtendite vos ſacerdotibꝰ
Habeſ ꝟbũ iſtud textualr
Luc.xvij.⁊ officiaſ ĩ euãg.hodier.
Sermo erit de ſctõ euãgelio do vo
lẽte hẽbimꝰ bonas iſtructiões ſpeculatiuaſ ⁊
morales. Saluteſ ꝟgo maria. Sãctũ euãge
liũ huiꝰ dñice recitat vnũ magnũ ⁊ pulchꝛuꝫ
miraculũ:q̄liter ieſus xp̄s ꝟtute diui ſui ſemel
curauit.x.viros leproſos di. Jte oñdite vos
ſacerdotibꝰ. Qui eiꝰ exeq̄ntes mãdatũ cura
ti fuerũt. Jſtud ĩ ſũma ꝯtineſ ĩ euã.ho. Amo
reuiſimus ꝟbi q̄lꝫ in ſacra ſcrip.tã ĩ veteri q̄ ĩ

nouo teſt.q̄s modos tenuit deꝰ ad curãdũ
leprã. Et inueni ꝙ curauit quintupliciter.
¶ Pꝛimo per ablutionem corporalem.
¶ Scdo per tactum manualem.
¶ Tertio per oſtenſionem viſualem.
¶ Quarto per abſconſione ſinualem.
¶ Quinto per ſeparationem ꝑſonalem.
Jſtos qnqꝫ modoſ ſuauit deꝰ ĩ lepꝛe curatõe
Nõ ſine magnis ſecreꝭ:ad oñdẽdũ ⁊ figurã
dũ qnqꝫ modos qbꝰ aīe curanſ a lepra pctõꝝ
mortaliũ.de 3º mõ dic̃ the. Jte oſten.vos ⁊c̃.
¶ Dico pº ⁊c̃.ſ.ꝑ ablutiõeꝫ corpalẽ. Jſte mo
dꝰ ĩueniſ.iiij. Reg.v. Nõ.breuiſ hyſtoriã d ilꝰ
nobili viro leproſo q vẽit ad helyſeũ ꝓphã
⁊c̃. Cui rñdet ꝓpha di. Uade ⁊ lauaſ ſepties
ĩ iordãe:⁊ recipiet ſanitatẽ caro tua atqꝫ mũ
dabis.⁊ ſeqꝭ. Deſcẽdit ⁊ lauit ſepties:⁊ mun
datꝰ ẽ.iiij. Re.v. Ecce vnꝰ modꝰ curãdi leprã.
Nõ ĩtremꝰ ſecreta q̃ h tanguſ. Certũ ẽ ꝙ nul
la aq̃ mãlis hꝫ talẽ ꝟtutẽ curãdi leprã:ſꝫ figu
rabat lauacꝛꝫ baptiſmi ꝑ qd aīe mũdãſ:⁊ cu
rãſ hoiẽs a pctõꝝ lepra:ñ ſolũ origiaſ:ſꝫ actu
aliũ.vt iudei ⁊ ĩfideles qui ñ ficte accedũt ad
baptiſm. Ecce q̄re dic̃. Uade ⁊ lauaſ ſept.⁊c̃.
Sꝫ ẽ h qõ. Quare ꝓcepit vt lauaret ſe in ior
dane:cũ tñ eẽnt alie aq̃ ita bõe. Solutio.ſcũs
ꝓpha ſciuit ſpũ ꝓphetico ꝙ filiꝰ dei ſm hũa
nitatẽ aſſũptã debuit baptizari ĩ iordãe:⁊ ibi
baptiſmi iſtituẽ ⁊ viꝫ regeneratiuã aqs cõferre
ad lauãdũ pctã. Auctas. Effũdã ſuꝑ vos aqꝫ
mundã:⁊ mũdabimi ab oibꝰ iqnamẽtis vr̃is
Ezech.xxxvi. Sꝫ eſt hic iteꝝ qd qnã forte iam
ſuẽ aliqs viꝫ q̄re ꝓpha dixit. Uade lauare ſe
ptiẽs ⁊c̃.q̄re dixit ſepties cũ baptiſmꝰ ñ hẽat
efficatiã niſi ſemel tñ:ſicut ſemel tñ xp̄s fuit
paſſus. Notate ꝙ nũq̄ baptiſmꝰ daſ ab vno
ſolo:imo ſũt ſp duo baptizãtes.ſ.ſacerdos vl
ẽt laycꝰ in necitate.⁊ hoc iſtrũaliſ.⁊ xp̄s deꝰ ⁊
hõ ꝓncipaſr.qꝛ qñ ſacerdos baptizat corpus
aq̃ mãli:ſiſ xp̄s baptizat aīaꝫ aq̃ ſpũali.ſ.gr̃a
ſpũſſcti.iõ dixit deꝰ pr̃ Johãni baptiſte. Super
quẽ videꝭ ſpũſſctm̃ deſcẽdenteꝫ ⁊ manẽtẽ ſuꝑ
eũ.h ẽ q baptizat ĩ ſpũ ſctõ. Jo.i. De iſto fõte
ſpũſſcti ꝓcedũt ſeptẽ flumĩa q̃ ĩ baptiſº oia fũ
dãſ ſuꝑ aīaꝫ.ſ.ſpũs ſapiẽ:⁊ itellectꝰ.ſpũs ꝯſilij
⁊ fortitudis.ſpũs ſcie ⁊ pietaſ.ſpũs tĩoris dñi
Jſa.xi. Septẽ.n.dona ſpũſſcti hitualiẽ daſ aīe
ĩ baptiſº. De hº lauacꝛo ꝓph̄auit zacharias
di. Jn die illa erit fons patẽs domui Dd ⁊ ha
bitãtibꝰ hieruſ ĩ abſolutõeꝫ pctõꝝ ⁊ mẽſtrua
te.zach.xiij. Nõ die illa.ſ.xp̄i ĩ q̃ ſol inſtitũ
dũ illuminabit erit fons patẽs domui Dd.i.xp̄i
Dd ĩ ſcripta ĩ multiſ locis ſumiſ ꝓ xp̄o q fuit d

gñe dõ ſm hũanitatẽ. ⁊ hitãtib⁹ hierl'z.ſ.iude
is in ablutionẽ pctõꝝ.ſ.actualiũ pctõꝝ ⁊ mẽ
ſtruate. Mẽſtruũ ĩfirmitas ẽ q̃ venit nãlr ⁊ ſi
gnat pctm̃ oꝛigĩale qđ nãliter vẽit. qꝛ p vicia
tã originẽ nãe. Auiſent hic illi q hñt baptiza
re tã ſacerdotes q̃ȝ layci de foꝛa. Auiſent pa
trini de filiolis vt curã hẽant đ eis. Qꝛ ſicꝫ pr̃
carnal' tenet puidẽ de cibo corpali ita pñinus
de cibo ſpũali: vt ſciãt ſe ſignare ⁊ ſciãt Cre
do. Pr̃ nr̃. Aue maria. ꝙ cõfiteãt ⁊ cõicẽt ad
min⁹ i paſcate: ꝙ vadãt ad miſſaȝ ⁊ ſmonẽ ⁊
q̃ntũ pñt tenẽt pñini corrigẽ eos de pctis ⁊ re
ducẽ ad bonã vitã ⁊ ad deũ. quia ſũt eoꝝ filij
ſpũales. ⁊ de eis hñt reddẽ rõnez deo. iõ ſi ex
eoꝝ negligẽtia dãnant: cũ eis ẽt ibũt: ẽt ſi aliđ
pctm̃ nõ haberent. Iſtã obligatiões recipiũt in
baptiſ°. Iõ dñs. Quãta mãdauit pr̃ib⁹.ſ.ſpũ
alib⁹: nõ ea facẽ filijs ſuis vt cog°ſcat gñatio
alia.ſ. ɔuerſoꝝ q ſũt alteri⁹ gñatõis. ps. lxxvij.
Et ɔcordat Iſa. vi. Pr̃ filijs notã faciet vita
tẽ tuã. Iſa. xxxviij. ¶ Dico ꝙ ſcđs mod⁹ ẽ p
tactũ manualẽ. Xps. n. leproſũ cũ manu tãgẽ
do. curauit. Hoc inuenit Mat. viij. poſtq̃ aũt
xps pdicauerat in q̃dã mõte: cũ deſcẽdiſſet đ
mõte qdã leproſus venit ad eũ di. Dñe ſi vis
potes me mũdare. q.d. ñ dubito de ptãte tua
quia potens es: ſed ſolum ſtat in tua volunta
te. Iõ dñe ſi vis potes me mundare. dic tex
tus. Et extẽdẽs ieſus manũ ſuã tetigit eũ di.
Volo mũdare. Et ɔfeſtim mũdata eſt lepͣ ei⁹
Figurauit in h° xps ſcđz modũ: quẽ ordina
uit ad curãdũ de pctis enoꝛmib⁹ ⁊c. q poſt ba
ptiſmũ ɔmittim⁹ q̃ p baptiſ^m nõ pñt lauari: ſꝫ
p tactũ. Ecce ɔtri° coꝛdial'. Hic inſinuat. qꝛ q̃n
tũcũq̃ pctã ſint grauia ⁊ hoꝛribilia: tãta ẽ vir
tus ɔtritõis q̃ ſi va ſit nõ eſt ſine gr̃a ꝙ puri
ficat aiaȝ ab oibus culpis moꝛtalibus. Iõ dđ
Coꝛ ɔtritũ ⁊ hũiliatũ de⁹ ñ deſpicies. Si dica
tur. Vñ hoc ꝙ ɔtri° ſignificet p tactuȝ man⁹.
Rñdeo ꝙ niſi de⁹ tactu ſue man⁹ mie tangẽt
coꝛ pctõis nũq̃ȝ hẽet ɔtritionẽ. Iſta manus
mie dei hȝ q̃nq̃ digitos.ſ. q̃nq̃ motiua cõtri
tiõis. Primũ motiuuȝ ẽ cogitatio amiſſiõis
gr̃e dei. qꝛ qñ pctõꝛ cogitat ꝙ ex ſuis pctis p
didit gr̃aȝ dei ⁊ ẽ i ira dei: tũc hȝ motiuũ ⁊ rõ
nẽ ɔterẽdi. Sicꝫ miles q pri⁹ erat in gr̃a regis
ſꝫ qꝛ deliqͭ: pdit gr̃aȝ ⁊ icurrit irã regis: ita ꝙ
rex nõ vult eũ vidẽ mouet ad ɔtritiões offen
ſe ex cogitatõe amiſſiõis gr̃e regis. Cogitate
q̃lis doloꝛ marie ſi nõ hẽret vñ viueret aliunde.
Ita de pctõꝛe ⁊c. nec aliũde ẽt hẽre vitã eĩnã.
Scđz motiuũ ad ɔtritões ẽ cogitat° amiſſiõis
lucri: qñ cogitat pctõꝛ ꝙ pdidit q̃cq̃d lucrat⁹

fuerat vnq̃ȝ p opa meritoꝛia. tũc hȝ motiuũ ⁊
rõnẽ cõterẽdi. O q̃lis doloꝛ. Ac ſi mercatoꝛ i
manu pdẽt quicq̃d lucrat⁹ fuerat vnq̃ȝ toto
tpe vite ſue qũo dolẽt. Plus pdit pctõꝛ: ſꝫ qñ
redit ad gr̃aȝ p verã pniam: recupat iſta q̃ fe
cit in gr̃a. q̃ opa bõa moꝛtificata. p pniaȝ ve
rã reuiuiſcũt. Cogitate q̃lis doloꝛ dȝ eſſe reli
gioſo vel clerico ⁊c. q pp vnũ pctm̃ pdit quic
q̃d lucrat⁹ fuit in. l. vel. xl. ãnis ⁊c. Tertiũ qꝛ p
dit hẽditatẽ padiſi: q̃ ad deũ ptinebat q̃lis do
loꝛ eẽt pmogenito regis ſi ex culpa ſua pdẽt
hereditatẽ ⁊c. Idẽ de pctõꝛe. Quartũ qꝛ pdi
dit amicitiã ſctõꝝ angeloꝝ ⁊ oĩuȝ btõꝝ. Iã vi
deꝫ quãtũ doleꝫ qñ pditis aliquẽ amicuȝ coꝛ
dialẽ q̃nto magis dolẽ debeꝫ qñ tantos pdiꝫ
igit. Quintũ motiuũ ad ɔtritionẽ ẽ cogitare
qꝛ es dãnat⁹ ſnialr ad furcã ĩferni. Aia q̃ pec
cauerit ipa moꝛiet. Ezech. xviij. Snia eſt data
ſed executio nõ fit ſtati. Sȝ cogitate qũo do
let capt⁹ qñ ſcit ꝙ ſnia eſt data vt ſuſpẽdat: ẽt
ſi executio nõ ſiat illa die. Iſtis q̃nq̃ digitis
man⁹ mie dei tangit coꝛ pctõꝛis: iõ pphẽta in
pſona pctõꝛis ɔterenꝫ dicit. Abij amarus in
idignatõe ſpũs mei. Man⁹ eni dñi erat mecũ
cõfoꝛtans me. Ezech. iij. Quia ɔtritio nõ ſo
lum purificat a pctis ſed cõfoꝛtat p ſpẽ. Hic
habeꝫ doctrinã vt bõa vel mala penalia que
habetis in hoc mũdo nõ attribuatis cãis ſe
cũdis. qꝛ man⁹ dei facit oia. Iõ ſancti pr̃es an
tiquit⁹ oia attribuebãt deo. Verbigr̃a. De pa
triarcha Iacob cum eſſet puer ⁊c. Dixit pr̃.
Quõ tã cito inuenire potuiſti fili mi. Rñdit
nõ aliã rõnẽ aſſignãdo dicẽs. Qꝛ volũtas dĩ
fuit vt cito mihi occurreret qđ volebã. Geñ.
xxvij. Idem ab Eſau interrogatus de filijs.
Quid ſibi volũt iſti. ⁊ ſi ad te ptinẽt. Rñdit
Iacob. Paruuli ſũt quos donauit mihi dñs
Eĩã mala penalia ſũt đo attribuẽda. qꝛ ɔclo
eſt oĩuȝ theologoꝝ qꝛ oia mala ſpene fac de⁹
Iõ Iob poſtq̃ pdidit ſeptẽ filios ⁊ filias per
dyabolũ. vt dic text⁹ ⁊ q̃ngẽta iuga boũ: ⁊ tot
aſinos ab inimicis de caldea receptis. Itẽ ſe
ptẽ milia oues p ignẽ đ celo ⁊c. totũ attribue
bat deo di. Dñs dedit: dñs abſtulit ſicꝫ dño pla
cuit ita factũ eſt. Iob. i. cũ tamẽ textus dicat
ꝙ dyabol⁹ ⁊ inimici caldei fecerũt. Ita debeꝫ
vos facẽ ñ attribuẽ aliq̃d ſoli vl' lũe: vl' nãe. qꝛ
nõ ẽ niſi captiua. i. ancilla ſicꝫ ſi rex daret vob
aliqđ offm̃ vel caſtꝝ ⁊ notari⁹ facit iſtrũ: ⁊ vos
regr̃iami caſão vel notario: nõne eẽt ſtulti^a.
De oibus g° creatoꝛi eſt regratiandũ: nõ ſoli
nec lune nec planeꝫ. ſol: luna: creature ſunt ir
rationales. Iõ creatoꝛi eſt regratiandũ tã de

bonis q̃ȝ etiaȝ de malis. Mgr̃ ſniaꝝ in p° de
potentia dei dicit. Sufficit xpiano dicẽ oĩum
opationũ ⁊ actionũ q̃ fiũt in h mũdo cãm eẽ
dei volũtatẽ. Si q̃rat q̃re eclipſat ſol vel luna.
Rñdeo ꝙ ita plȝ deo. Et ſic põt hõ rñdẽ ad
oẽȝ qõnẽ mũdi. ¶ Terti⁹ modus ẽ p oñſionẽ
viſualẽ. De hoc loq̃t the. Iſte oñdi. ⁊c. Dicat
h breuiter hyſtoꝛia euãgelij. dũ xps iret pdi
cãdo trãſiẽs p mediã ſamariã ⁊ galileã de ci
uitate i ciuitatẽ. de villa in villã oñdẽdo gẽti
b⁹ vitatẽ fidei: i poꝛta cuiuſdã caſtri occurre
rẽt ei decẽ leproſi viri q ex̃ moꝛabãt nec aude
bãt appropinq̃re. qꝛ ẽ moꝛb⁹ ɔtagioſus: ſꝫ ſte
terũt a lõge. cogitate ꝙ flexis genib⁹ ſtabant
⁊ alta voce dicebãt. Ieſu pceptoꝛ: nõ dixerũt
dñe vel creatoꝛ: ſꝫ pceptoꝛ. q.d. ſic pcipiendo
creaſti mũdũ: ita pcipiẽdo potes nos curare
Xps đo reſpiciẽs eos. Dixit the. ppoſitũ. Ite
oñdite ⁊c. qꝛ ſic curabimini. ⁊ ipi receſſerũt ⁊
purificati fuerũt. Ecce purificatio lep p oñſi
onẽ viſualẽ. Sȝ q̃rat q̃re ſic ſũt curati. Rñdeo
ꝙ ad oñdẽdũ 3^m modũ curãdi a lepꝛa pctõꝝ
ſ. ɔfeſſionẽ q̃ eſt tãte virtutꝫ ꝙ niſi coꝛ ſit actua
liter obſtinatũ nolẽs dimittẽ pctã nec remit
tere iiurias. qꝛ in talib⁹ ɔfeſſio nõ hȝ effectuȝ.
purificat aiaȝ ab oib⁹ culpis moꝛtalib⁹. pp. h.
d. Oñdite vos: nõ dicit oñdite caput vl' faciẽ
aut man⁹. ſꝫ oñdite vos. ſ. oẽs plagas. Recte
ɔfeſſio nõ ẽ niſi oñſio plagaꝝ lep di. Pr̃ exq̃
ſui ɔfeſſus: peccaui i h ⁊c. de alijs. Pr̃ iterro
gate me. Pr̃ ego ſuȝ p° ſupba. auara. retinui
ſalaria ſuoꝝ. decimas. vl' de moꝛtuis ⁊c. Qñ
dat abſolutionẽ ɔfeſſoꝛ: aia purificat ab oib⁹
plagis ⁊ maculis. De h auctas clara. Si ɔfi
teamur pctã nr̃a fidel' ⁊ iuſtus ẽ đs vt remit
tat nob pctã nr̃a ⁊ mũdet nos ab oi iniq̃tate.
in cano. i. Io. i. Ñ. fidel' cõplẽs qđ pmiſit. ſ.
purificationẽ pctõꝝ p ɔfeſſionem. Volo vos
auiſare de vno: qđ ẽ ꝙ oia pctã integre debeꝫ
ɔfiteri ſacerdoti. qꝛ multi dãnãt qꝛ faciũt ɔ h
dñũ. Ite oñdite vos. Aliq ex ignoꝛãtia. aliq
ex verecũdia nõ oñdũt oia pctã ẽt neccia ɔfitẽ
dõ ſacerdoti. Sacerdotes aliqñ ñ audẽt int
rogare. qꝛ fuit inẽtũ ꝙ vxoꝛ dicebat viro: dicẽ
do. Cõfeſſoꝛ petit a me talia ⁊c. Cõfeſſoꝛes ñ
audẽt aliqñ iterrogare vxores niſi ſupficial'r
dicẽtes. Seruaſtis fidẽ viro ⁊ nihil aliud. cũ
tñ debeãt petẽ a ɔfitẽtib⁹ ẽt diligẽter cũ appet
eis inſufficiẽtia ɔfeſſionis. Caueat tñ ɔfeſſoꝛ
ne ſit incaut⁹ iterrogãdo: ⁊ ne oñdat moduȝ
peccãdi ɔfitẽtib⁹. Itẽ aliq̃ tiẽs pctã ſũt grauia ⁊
ɔ nãm ꝙ celũ ⁊ terra poſſent ſubmergi. Iteȝ
dicat ɔfeſſoꝛ. Dicaꝫ filia. negaſtis debitũ viro

qꝛ ſi mulier negat debitũ viro: peccat moꝛtal'r
⁊ dãnat. De hoc ẽt dȝ viꝝ iterrogare. Dicat
hyſtoꝛia q̃ accidit in valẽtia de muliere negã
te viro debitũ: q̃ q̃libet die inueniebat excuſa
tionẽ. pp qđ vir vocauit ancillã ſiue captiuaȝ
⁊ de cetero abhoꝛruit vxoꝛẽ. vir dãnauit ſe cũ
ancilla. ⁊ magis vxoꝛẽ q̃ oĩum erat cã iſtoꝛũ.
De hoc dicebat aplſs i ſuis ſmonib⁹. Vxoꝛi
vir debitũ reddat: ſilr̃ ⁊ vxoꝛ. Mulier aũt
ſui coꝛpis ptãtẽ nõ hȝ: ſꝫ vir. ſilr̃ ⁊ vir ptãtẽ
ſui coꝛpis ñ hȝ: ſꝫ mulier. Nolite fraudare in
uicẽ: niſi foꝛte ex ɔſenſu ad tps: vt vacetis oõ
ni ⁊ iteꝝ reuertimini i idipm: ne tẽptet vos ſa
thanas pp incõtinentiã vr̃am. i. ad Coꝝ. vij.
Dicat ẽt ɔ illoꝝ q ex verecũdia nõ audẽt oñ
dere pctã ɔfeſſoꝛi. ¶ Quart⁹ modus fuit per
abſcõſionẽ ſinualẽ. De hoc hr̃ Exo. iiij. đ moy
ſe. q cũ ſemel eẽt coꝛã deo hũit manũ leproſã
dixit. O dñe q̃lis eſt man⁹ mea. Dixit ſibi đs.
Abſcõde eã in ſinu. ⁊ ſic curata fuit. Quare
ſic dñs curauit leprã. Solutio ad oñdẽdum
quartũ modũ curãdi pctõꝝ. ſ. p afflictionem
pnialẽ. Si hẽtis aiaȝ leproſaȝ ex pctis. p coꝛ
poꝛis afflictionẽ poteritis eã curare. Et hoc
ſignat man⁹ hñs q̃nq̃ digitos q̃b⁹ opamur.
q ſignãt q̃nq̃ opa pnialia. P^m ẽ ieiuniũ qđ
cõphendit oẽs afflictiões coꝛpales: vt cilicium
diſciplinã ⁊c. Scđm ẽ oõ ſpũalis. qꝛ ſicut os
loq̃tur ſic coꝛ ſiue ſpũs cogitat: oculi lachry
mant. ⁊ ſic aia purificat. 3^m eſt elemoſyna fra
ternalis. ſ. de bono iuſto. ſꝫ de alijs reſtitutio
fieri dȝ. Iõ dicit xps. Qđ ſupeſt. ſ. fcã reſtitu
tione: date elemoſynã. Et ecce oia mũda ſunt
vobis. Luc. xi. Quartũ eſt remiſſio iniuriaꝝ.
Si vis ẽt remittere dãnũ vel debitum amoꝛe
dei bñ facis: ſꝫ nõ teneris. Sȝ remittere odiũ
⁊ rancoꝛẽ coꝛdis: ⁊ ppoſitũ hẽas nõ nocendi
inimico ẽt ſi poſſes: ſꝫ ſine pctõ coꝛam iudice
potes ducẽ tuã cãȝ ⁊ exigẽ debitũ ⁊c. Si vis
remittẽ totũ vt đs tibi remittat eſt magis me
riti. Si dimiſeritꝫ hoĩb⁹ pcã eoꝝ ⁊c. Mat. vi.
Quitũ ẽ cõio ſacr̃alis ⁊c. Pȝ quõ man⁹ ſignat
afflictionẽ pnialẽ. ſꝫ q̃re p abſcõſionẽ curata
fuit. Solutio. ad oñdẽdũ ꝙ opa pnialia ñ de
bẽt fieri publice ad vitãđ vanã gl'iaȝ. Et ſi ſint
aliq̃ bona q̃ nõ pñt aſcõdi: oꝛdinet intẽtio ad
deũ. Dicat ɔ illos q ſe laudãt de bonis opib⁹
dicẽdo. heri ieiunaui vl' diſciplini ⁊c. Itẽ de
ill' q clamãt paupi vt videãt dare elemoſynas
Per hũc. n. modũ aia ñ ſolũ ñ curat: imo fit
magis leproſa. g° attẽdite ne iuſti^a vr̃aȝ faciaꝫ
coꝛã hoĩb⁹ vt videami ab eis alioq̃n mercedẽ ñ
hebiꝫ ⁊c. mat. vi. no. ne iuſti^a vr̃aȝ faciaꝫ coꝛã

hoībus.aliq̄ iuſti⁹ dʒ fieri corā hoībus ⁊ aliq̄
ñ.De pctis notorijs iuſti⁹ dʒ fieri corā hoībuſ
ꝺ pctis ſecretis iuſti⁹ ſecreta.⁊ dimittaſ diuo
iudi°.q꞉ iþe ꝯdēnabit taleſ.Sʒ qñ pctā ſūt no
toria ⁊ rectoreſ ſuſtinēt:nec faciūt iuſticiā:ira
dī ē ſup eos ⁊ ſup cōitatē.ꝺbigr̄a.ſi aliqs ſe/
crete ſiuocat demōes:cōitates:vꝉ rectores nō
habēt piculū:ſʒ qñ ē notoriū:q꞉ oēs recurrūt
⁊ pceſſionalr̄ vadūt gētes ad eū ꝓ liberatōe
ab īfirmitatibus ⁊c̄.tūc ira dei ē ſup cōitatē
⁊ rectores.Idē de iurātib⁹ ⁊ blaſphemātib⁹
ſecrete.Sʒ qñ publice ⁊ notorie de⁹ blaſphe
maſ:⁊ ſuſtineſ:tūc male regiſ ciuitas. Idē ꝺ
opantibus ſecrete ī dieb⁹ feſtiuis. Sʒ qñ pu/
blice ⁊ notorie:corrigēdi ſūt publice:Idē de
ludo alee ſecreto vꝉ publico dicēdū ē. Si ali
qs facit aliq̄ꝺ inhoneſtatē ſecrete: ñ dʒ fieri ꝺ
iſta publica iuſti⁹.ſʒ qñ publice ⁊ notorie ha
bitāt meretriceſ p vicos vꝉ p hoſpicia ⁊c̄.niſi
faciaſ iuſticiā publice:hēbitis ſup vos irā dī
Itē ſi aliq̄ mulier ī corde ſuo ſit pōpoſa ⁊ va
na ſecrete de⁹ ꝯdēnabit eā:ſʒ qñ ē publice ſic
vana ⁊ pōpoſa in ornamētis:ī caudis pōt pu
niri ſi leges ꝺ ornamētis frāgat:ſec⁹ ē ſi pctā
ſint notoria.Ecce qūo ītelligiſ.Attendite ne
iuſticiā vr̄aʒ faciaſ corā hoīb⁹:qꝺ verꝫ ē ſi pec
cata ſint occulta ⁊c̄.alſ piculū īminet his q ñ
corrigūt.Vñ dicit ſcriptura.Digni ſūt mor/
te:nō ſolū q faciūt:ſʒ q ꝯſentiūt faciētib⁹. ad
Ro.i.⁊.xvij.q.iiij.Oēs pari pēa puniēdi ſūt
agēteſ ⁊ ꝯſentiētes.Glo.aug.Cōſētiūt q pñt
⁊ debēt corrigere ⁊ nō faciūt.xxiij.q.iij. Qui
pōt.Reſiſtere poſſe ꝑuerſis ⁊ ñ facē ē eis cō
ſentiſ.¶Quit⁹ mod⁹ ē p ſeꝑationē ꝑſonalē.
Hoc habeſ Nūe.xij.Moy.hēbat vnā ſororē
ꝓphtiſſaʒ vocatā mariā. Et q꞉ ſemel murmu
rauit ꝯ fratrē ſuū moyſen: ſubito fuit effecta
leproſa.ꝓ q̄ moyſes orauit dñm . Dñe obſe/
cro ſana eā.Rñdit dñſ.Separeſ ſeptē dieb⁹
ex̄ caſtra:⁊ poſtea reuocabiſ.Nūe.xij.iſte eſt
vltim⁹ mod⁹ curādi a lepra pctōꝝ.ſ.p ſeꝑatio
nē.⁊ hoc fit p igreſſuʒ religionis. Sepāre ſe
dʒ religioſus vꝉ religioſa ab amicis ⁊ parēti
b⁹.Dicaſ ꝯ mlieres q̄ in ſuis ꝑtib⁹ vocāt mo
niales vt ſuiāt eis.⁊ ēt in īfirmitatib⁹.⁊ ꝙ di/
mittāt ſuitiū dei ⁊ ſuiāt eis:qꝺ idecēſ ē ⁊ ma
lū.Itē nō dñt moniales ad ſe vocare amicoſ
in feſtiuitatib⁹ ſeu ꝯuiuijs.Si vultiſ eis remit
tere aliq̄ꝺ elemoſynā:bñ qdē:ſʒ nō trahāſ reli
gioſe ex̄ mōaſteria.q꞉ hoc ē ꝑiculoſum:p h°
enīʒ ⁊ deuotionē amittūt:⁊ dei ſuitiū omit/
tunt.Dicaſ qūo īgreſſus religiōis hʒ eandē
ꝟtutē vt baptiſm⁹ purificādi ab oībus pctis.

Baptizeſ iude⁹ q hēret oīa pctā:⁊ ali⁹ maxi
mus pctōr iīret religionē:eq̄lis gr̄a daſ vtri/
q̄ꝫ.h° fuit reuelatū cuidā ſctō.vt pʒ p miracu
lū añ dictū ꝯfirmatū ī decretꝭ p pelagiū papā
Dicaſ miraculū de illo ſctō q eq̄lē gr̄aʒ vidit
deſcēdē ſup vnū nouiſ baptizatū:⁊ ſup ītran
tē religiōeʒ approbatā.Iſtud ñ ē ex ꝑuilegio
pape:ſʒ ex ꝑuilegio xp̄i:vt expꝛſſe dicit ſanct⁹
Tho.in.iiij.ſniaꝝ.Et ſcða ſcðe.vide ibi rōnea
Nō cū dicit.ſeꝑetur ſeptē dieb⁹.p ſeptē dies
ſeptē ītelliguntſ in qb⁹ ſtat ꝑfectio religiōis.ſ.
Obedientia generalis. Pauꝑtas apl̄icalis.
Caſtitas angelicalis.Deuotio in officio. In
ore ſilētium. Penitētia corꝑalis.Et patiētia
ꝟtualis.Sine iſtis nō pōt religioſus ſaluari.
Vñ dicit ſanct⁹ Tho.in q̄dlibetꝭ.Si ſcirē mo.
naſteriū in q̄ negligiſ cura aiaꝝ nō auderem
ꝯſulere alicui ꝙ ī tali mōaſterio eligeret mo/
nachatū. Itē attēdēdū ē ſollicite ne ī igreſſu
religionis fiat ſymonia.alſ aīa nō purificareſ
imo pl⁹ macularetꝫ:⁊ tc̄ ſic ſeꝑat⁹ poterit dicē
Aſpges me dñe yſopo ⁊c̄.vꝉ aliſ.iſta ſeꝑatio
ē recedē a mala ſocietate q̄ ē occaſio peccādi
Iuꝫ illꝺ.Que nocitura tenes q̄uis ſint cara
relinque.

¶De eadē dñica.xiiij. Ser.iij.

Qui xp̄i ſūt carnē ſuā crucifixeſt
Hꝫ ꝟbum iſtud ad Gal.v.
Pro hui⁹ ꝟbi declaratōe ⁊ mãe ꝑ/
dicāde itroductōe ſciēdū ꝙ creatuſ
dñr eē xp̄i triplr̄.ſ. Per creatiōeʒ vlēʒ. Per
redēptōeʒ humanā. Per ſubiectōeʒ ſpālem.
Quātū ad ꝑmū oēs creature ſūt xp̄i.q꞉ p ip/
ſū oīa creata ſunt ⁊ facta.nā ſic caſtrū qꝺ ꝓ/
prijs expēſis edificaſ ⁊ nō ī aliēo fūdo dr̄ eſſe
illi⁹ q edificauit.etiā tot⁹ mundus xp̄i eſt.q̄a
dñs ieſus xp̄s de ſuis ꝓprijs.ſ.potētia iſinita
⁊ ſapīa ſine aliēo adiutorio ī ꝓprio fūdo edi/
ficauerat caſtrū vꝉ domū toti⁹ mūdi cū oīb⁹
creaturis.iō oīa ſūt ſua. Cui⁹ ē celū īra ⁊ alie
creaſ viſibiles ⁊ iuiſibiles. Rñdeo ꝙ oēs ſī
xp̄i.Et iſto mō loqſ apl̄s di. Locut⁹ eſt nob.ſ.
de⁹ pr̄ ī filio quē ꝯſtituit heredē vniuerſorū p
quē fec̄ de⁹ ⁊ ſecl̄a.ad Heb.i.g° oēs creaſ ſī
xp̄i p creatōeʒ vlēm.Quātū ad 2ᵐ mēbruʒ.ſ.
ſciaſ ꝙ p redēptiōeʒ hūanā oēs creature rō/
nales cuiuſuis ſtat⁹ ſiue ꝯditōis ſint tā fideleſ
q̄ʒ iſideles oēs ſūt xp̄i nō ſolū p creatōeʒ ſʒ ēt
p hūanā redēptiōeʒ.q.n.ꝓprijs pecūijs emit
captiuos illi⁹ ſūt.ita xp̄s ꝺ ꝓpria mōeta burſe
ſue.ſ.ei⁹ corꝑis ſanguie emit nos ⁊ ꝓ oīb⁹ ſol/
uit ꝑciū ī mēſa cābij.ſ.ī cruce.Iō oēs ſum⁹ ſui
ſʒ iudei ⁊ agarēi ⁊ oēs iſideles alij vt falſi ca
ptiui fugiāt mō ⁊ latitēt p nēora ⁊ cauernas

iſidelitaſ.vñ apl̄s dicit.Siue viuim⁹.ſ.p fidē
⁊ gr̄aʒ.dño viuim⁹:ſiue morimur.ſ.p īfidelita
tē vꝉ pctā.dño morimur.ſiue.n.viuimus ſiue
morimur dñi ſum⁹. In h°.n. xp̄s mortu⁹ ē ⁊
ſurrexit vt ⁊ viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ dñeſ.ad Ro.
xiiij.3° mō dicūſ aliq ſpāi⁹ xp̄i p ſbiectionē ſpā/
lē.Iſto° ſolū xp̄iāi dōi ſī ſui p verā credētiā ⁊
ꝺuotā obiā ad ei⁹ ꝑcepta.q hʒ iſta duo:ille dr̄
eē xp̄i.⁊ ꝑ iā ꝺnotaſ ī noīe xp̄iāi. Quare aliq
dicūſ arogonēſes:q꞉ hñt ſubiectionē ſpālē p
credētiā ad regē arogōie ⁊ obiaʒ.Quaſ aliq
dicūſ caſtellāi vꝉ gallici pp ſbiectionē ſpāleʒ
ad ſuū rgē.ita xp̄iāi q hñt verā fidē ī corde ⁊
ꝺuotā obiam ī oꝑe ſī xp̄i p ſpālē ſubiectōeʒ.⁊
ex ꝑ noīati ſī xp̄iāi.Actꝭ.xi. Paul⁹ ⁊ bnabas
ī āthiochia ānū totū ꝯuerſati ſī ī eccl̄ia ⁊ docue
rūt turbā mltā:ita vt cognomīaretſ ꝑmū ātio
chie diſcipli xp̄iāi.Ecce añ dicebāſ diſcipuli.
Et ꝺ xp̄iāis loqſ thēa.Qui xp̄i ſī ⁊c.ſ.p ſubie
ctionē ſpālē:p verā credētiā fidei:⁊ deuotaʒ
obiam ī oꝑe:carnē ſuā crucifixeſt. Mꝺ vidē
dū ē quō nos xp̄iāi ꝺbem⁹ crucifigē cānē no/
ſtrā ad iſtar xp̄i.Declara p.v.vlnera ſiue pla
gas pīcipales q̄s xp̄s recepit in cruce.mltas
alſ plagas rcepit ī capite pp coronā ſpiaꝝ ⁊ ī
toto corꝑe liuoreſ qs poſſʒ nūeraſ ⁊c.Sʒ pla
ge pīcipales fuerūt.v.due ī māib⁹ ⁊ due ī pedi
b⁹ ⁊ vna ī laſe.ꝺ qb⁹ ꝓphauerat dꝺ ī ꝑs.xxi.ī
ꝑſ° xp̄i di.Foderūt man⁹ meas:⁊ pedes me.ſ.li
gōe clauoꝝ.xp̄s g° fuit crucifix⁹ corꝑalr̄:⁊ rce
pit.v.vulnera realr̄.Sic nos xp̄iāi ꝺbem⁹ cru
cifigi ad iſtar xp̄i moralr̄:⁊ recipe iſtas.v. pla
gas ꝟtualr̄:⁊ tūc ꝺ nob dicet thēa.q xp̄i ſī ⁊c.
⁊ Primo in manu dextra:p miaʒ largiēdo.
⁊ Scðo in ſiniſtra:p iuſticiā reſtituendo.
⁊ Tertio in dextro pede p tpātiā abſtinēdo.
⁊ Quarto ī ſiniſtro pede p patiaʒ ſuſtinēdo.
⁊ Quinto p patiētiā cōtinuando in latere.
Quilibet xp̄ian⁹ q has.v.plagas aſſūpſit ad
iſtar xp̄i crucifix⁹ ē.de qb⁹ ꝟificaſ thema.Qui
xp̄i ſī ⁊c.Ecce tota mã ꝑdicāda in pñti ſūma.
¶Dico p° ꝙ ſi ad iſtar xp̄i volum⁹ crucifigi
ꝺbem⁹ p° clauari ⁊ crucifigi ī manu ꝺxtra cla
uo mie.h° ꝺclaraſ ſic.Facultates ſiue diuitie
h⁹ mūdi dicūſ man⁹.rō.q꞉ māib⁹ facim⁹ oꝑa
pīcipalr̄:ita illi q hñt mag̃s ditias pñt facē
mlta ⁊ mag̃ oꝑa.ſ.mag̃s domos . caſtra.ve/
ſtes ⁊c.Iā dr̄ vulgariſ ꝺ diuite.mlta pt facē.
ecce rō q̄re dicūſ diuitie dñi man⁹.iō dicebat
ſalomō. Pecunie obediūt oīa. Eccl̄s.x. Nō.
obediūt oīa.ſ.corꝑalia ⁊ tpalia. Et ſic hēmuſ
duas man⁹ ꝺxtaʒ ⁊ ſiniſtrā.ita ſī due ꝯditiōes
facultatū ſeu diuitiaꝝ.aliq̄ de bono iuſto ⁊ iu

ſte dicūſ dextra man⁹.aliq̄ de malo q̄ dicunſ
ſiniſtra.de bono iuſto ſī diuitie q̄ acqrunſ iu/
ſte:vt ꝺ poſſeſſiōib⁹ vꝉ ꝺ laborib⁹ ī offō ſuo vꝉ
ꝺ redditib⁹ iuſtꝭ.vꝉ ꝺ mercatorib⁹ vel vēditiōi
b⁹ planis vꝉ ꝺ vaſallis ſine rapia.⁊ ſic ꝺ alijs.
Talis pecunia dr̄ man⁹ ꝺxtra. De malo ⁊ iiu
ſto ē pecūia ⁊ acqriſ iiuſte.vꝉ p vſurā ſiue p ra
pinā vꝉ calūniā vel p retētionē deciaꝝ ⁊ ꝑmi/
tiaꝝ ſalarioꝝ vꝉ teſtōꝝ ſiue iuētoꝝ ſiue p ſymo
niā. Iſta ē man⁹ ſiniſtra.De iſtis manib⁹ dice
bat ſalomō.Leua ei⁹.ſ.mūdi ſub capite meo.
ſ.deſpiciēdo.⁊ dextra illi⁹ āplexabiſ me.Cāt.
ij.In ꝺxtra g° ē fiēdū vuln⁹ clauo mie.ſ. ele/
moſynas largiēdo.q꞉ ſolū de illa h° ē ꝺ bōis
iuſtꝭ p ꝺxtrā ſignificatꝭ ē fiēda elemoſyna.Et ſi
cut ꝺ mān xp̄i ꝑforata exiuit ſāguiſ.ita ꝺ mān
diuitꝭ ꝺxtra clauo mie ꝑforata dʒ exire elemo
ſyna ad pauꝑes.q꞉ ꝺ iiuſtꝭ bonis ñ dʒ fieri ele/
moſyna.ſʒ reſtō. Iō xp̄s. Te āt faciēte elemo/
ſynā neſciat ſiniſtra tua qd faciat dextra tua.
Mat.vi.pp h° do vob h° ꝯſiliū. Qui hʒ pe/
cuniā ꝺ bōis iuſti ⁊ ēt ꝺ iiuſtꝭ bōis dʒ facē me/
diū ī taxia.⁊ ad ꝺxterā ponē illā ꝺ bono iuſto
⁊ ad ſiniſtrā illā ꝺ iiuſto. Et qñ hūeritꝭ facere
elemoſynā dabiſ ꝺ dextra ⁊ ſi lucrami aliqd
iuſte pōetꝭ ibi.Si qꝺ abſit hētꝭ aliqd forte ꝺ ī/
iuſtꝭ bōis dʒ pōi illꝺ ī ſiniſtra ꝑte vt q̄tiēſcūq̄ꝫ
videritꝭ recordemī de reſtōne dicēdo.O miſ
ita hēo reſtituē. Idē dico ꝺ burſa q꞉ ꝺs aliqñ
dabit vob cor ad faciēdū rſtōnē. Ecce quare
xp̄s dicit te faciēte elemoſynā ⁊c.Ecce pꝛima
plaga.Qui xp̄i ſī:carnē ⁊c.¶Dico 2° ꝙ ad ī
ſtar xp̄i ꝺbem⁹ ꝑforari ī ſiniſtra ſʒ ꝙ ꝺclaraui
Siniſtra ē pecūia iiuſta vꝉ alia res iiuſte hita
q̄ dʒ ꝑforari ⁊ clauari clauo iuſti° reſtituēdo
debita:q꞉ ſic daſ elemoſynā ē op⁹ mie.ita ēt ī
reſtōne debita ē op⁹ iuſti°.Iō vos auari ꝑfora
te manū vr̄aʒ ſi iuſtitiā vēdidiſtis reddatis il
los.ij.vꝉ.iij.florenī.q̄s recepiſtis ab illa vidua
ſeu pauꝑe.Idē vos mercatores ſi emēdo vꝉ
vēdēdo defraudaſtis aliquē. Idē dñi tpales
ſi recepiſtis aliqd a vaſallis p rapinā vel ſi re
tinuiſtis ſalariū ſuoꝝ:ācillaꝝ ⁊ ſic ꝺ alijs. Si
vultis ſaluari oʒ reſtituē totū vel petē veniā.
Iō dicit ſcriptura. Reddite oīb⁹ debita ⁊ ne/
mini qcq̄ꝺ ꝺbeatis.ad Ro.xiij. Bñdict⁹ ē q
cū ꝟitate pōt dicē.Lʒ modicū hēo:tñ totū ē
meū:nulli teneor.Sʒ auiſo vos h:q꞉ ñ ſolū ē
fiēda reſtō ꝺ h° qꝺ hō rcepit:ſʒ ēt de dāno qꝺ
ītulit.ꝺbigr̄a.Si aliqs falſus notari⁹ amore
ſeu tiore ꝑcio vel rācore fecit cartā falſā dona
tiōis inī viuos:vel falſū teſtiū ⁊ hmōi ⁊ dānifi
cauit ꝓximū ī.c.vel.M.flo.taſ teneſ ad totū

⁊ ſi dixeris. Nihil recepi. Solo. Nõ ẽ vis. idẽ
d falſis teſtib⁹. Idẽ ſi ipignoraſtis vineã: ar-
borẽ: vel agꝛ: ſoluatis totũ lucrũ qd ide hũiſt
Idẽ ſi ɔbuſſiſtis domũ triticũ ⁊ hmõi. qꝫ te-
nef iſolidũ niſi alij ɔſẽtiẽtes velit ſatiſfacẽ ẽt.
Proch dolor qt ſt q alios dãnificãt vel p ſuũ
log: vl p ſuũ opari vl p ɔſiliũ. ⁊ ſic d alijs ⁊ tñ
nullã faciũt reſtõnẽ. ¶ 3° crucifigẽdi ſt pedes
Sup h° ſciẽd q pedes qb⁹ gdimur alĩnati ſt
pſpitaſ ⁊ adũſitas mũdanaſ. Sic. n. ãbulam⁹
i h° mũdo: mõ p pſpitatẽ: ſanitatẽ: ⁊ abũdãtiã
mõ p adũſitatẽ. ſ. ifirmitatẽ ⁊ indigẽtiã. Nec
aliqs pt vno pede ãbulare. Nõ dxtro pſpitaſ
qꝛ ſupbiret. nec ſiniſtro adũſitatis qꝛ dſparet
hõ. Quid g° fac ds: mõ dat letitiã: mõ triſti-
tiã. Forte fuiſtis i nuptijs cũ letitia p totũ diẽ
⁊ qñ i ſero redieritis ad domũ iueniẽtis filiuꝫ
vrm vulneratũ i capite: qꝛ cecidit: mõ hẽſ tri-
ſtitiã. Itẽ mõ hẽſ ifirmitatẽ: mõ ſanitatẽ: mõ
bonũ nũciũ mõ malũ. Si ſp eẽm⁹ cũ pſpitate
ñ cog°ſcerem⁹ deũ. Si ſp i adũſitate nõ poſſe
m⁹ ſuſtinẽ. iõ dicit Salomõ. riſus dolore mi-
ſcebiſ ⁊ extrẽa gaudij luct⁹ occupat. Prou.
xiiij. In dextro g° pede pſpitatis aſſumi dꝫ
vuln⁹ clauo tpantie ab illicitis ⁊ ſupfluis ab-
ſtinẽdo. Si hẽſ diuitias: ſãitatẽ: pſchritudinẽ. ⁊
hmõi ñ dẽſ male vti. Ex his ſt multi miſi q ſi
hñt pulchritudinẽ corpalẽ eã expẽdũt i luxu
rijs. fortitudinẽ i homicidijs. diuitias i vãitatib⁹
Iõ clauo tpãtie pforare debeſ pedẽ dextruꝫ.
Si hẽtis pſchritudinẽ corpis ẽt faciatis q aĩa
ſit pulchra. Si fortitudinẽ expẽdatis i pnĩa di-
ſciplinis ⁊c. Si diuitias recipiatis necẽitatẽ ⁊c.
Alia detis amore dei paupib⁹. ⁊ i pias cãs. qꝛ
nõ ſũt expẽdẽda i vanitatib⁹ debeſ cõputare
⁊ dicẽ. Uide volo qñtũ hẽo ego de redditib⁹
qꝫ ãno. c. vel. M. florẽ. Et ſi hũero mille in
ãno expẽdã qngẽtos in meis neceſſitatib⁹. d
alijs qngẽtis emã cẽſualia. ⁊ domũ p alio mũ
do. Emunſ ãt dãdo elemoſynas paupib⁹ vel
mutuãdo ſine vſura pp deũ. Cogitate q hẽſ
mori. O miſi qd dicetis xpo qñ nudi vẽictis
corã eo. Cogitate qlẽ ɔfuſionẽ ⁊ capſationes
faciet vob dicẽdo. O miſ quõ vẽiſ ſic: cũ hũiſ
ſes tot reddit⁹ ⁊ tot bõa qd dices. dñe totũ ex
pẽdi i vãitatib⁹. Rñdebit xps. Iõ vadas ad
hoſpitale miſoꝝ. Iõ clauo tpãtie pforare ſe
dꝫ hõ. iõ dic ſcrip. Obſecro vos tanq̃ adue-
nas ⁊ pegrĩos abſtinẽ vos a carnalib⁹ dſiderijs
q militãt aduerſus aĩaꝫ. i. Pe. ij. No. quõ pe
grini ⁊ qlr vadũt p viã iduti ſimplr: lꝫ ſint ui
bites ciues. Nõ iduunſ de auro. Itẽ ſolũ por-
tãt pecũias ad viã neceſſarias. ⁊ qñ ſt i hoſpi-
tio ñ curãt d magnis delicamẽtis vl delectatõi
b⁹. Itẽ qtqt ſum⁹ in h° mũdo pegrini ſumus.
Ubi ſt illi q erãt: mõ ſt. M. ãni. iã trãſierũt ⁊
ɔpleuerũt ſuã pegrinationẽ. Idẽ de illis q erãt
mõ ſt. c. ãni vel. cc. Iſte mũd⁹ nõ ẽ niſi via vn⁹
itrat p portã natiuitaſ. ali⁹ exit p portã morſ.
morſ papa ⁊ vẽit ali⁹. Idẽ de rege ⁊ cardia-
lib⁹. epis. ⁊ ſic de alijs. Nõ hẽm⁹ h manẽtẽ ci
uitatẽ: ſꝫ futurã inqrim⁹. ad heb. xiij. Propt
h° rogat nos btũs petr⁹: q viuam⁹: vt pegrini
abſtinẽdo. ¶ 4° in pede ſiniſtro. ſ. adũſitatis
debem⁹ clauari ⁊ pforari clauo patie. Sic. n.
tpãtia ẽ necẽaria in pſpis: ita patia in aduerſ
eq̃nimit mala tolerãdo ⁊ ſuſtinẽdo. Patia
aũt eſt ſalſa q oẽm cibũ qtũcũqꝫ amarũ facit
ſapidũ. Iſta ſalſa Iob dulcorauit cibũ amare
pſecutiõis q clauo patie clauat⁹ nõ murmura
uit ɔ deũ: nec i aliq peccauit: ſꝫ dixit. Nudus
egreſſus ſũ de vtõ mrĩs mee: ⁊ nud⁹ reuertar
illuc. Dñs dedit dñs abſtulit ſic dño placuit
ita factũ ẽ. ſit nomẽ dñi bñdictũ. Iob. i. Sic
debem⁹ facẽ in nrĩs aduerſitatib⁹: miſijs vel
ifirmitatib⁹: in pditiõe filioꝝ vel bonoꝝ: ſp di
cẽ debemus. Bñdict⁹ de⁹: qꝛ ſp facit p melio
ri lꝫ nos neſciam⁹. No. de illo hoie deuoto q
in ſuis aduerſitatib⁹ ſp dicebat. Totũ ẽ p me
liori. ⁊ fit. ⁊ mulier ipatiẽs idignabaſ. Cũ aũt
ſeſ vellet ſurgẽ ad matutias ex deuotiõe ⁊ ini
mici obſuaſſent eũ ad portã vt eũ occiderent.
cecidit p ſcalã ⁊ fregit ſibi tibiã. Cũ aũt muli-
er rephẽderet eũ: qre ſurrexerat. Rñdit. totũ
p meliori ſcm ẽ. Mane aũt ſciuit de inimicis
ſuis ⁊c. O dixit ipſe meli⁹ ẽ: qꝛ de fractura ti-
bie curabor: ⁊ nõ ſi fuiſſẽ iugulat⁹. Iõ cũ pa-
tiẽtia ſuſcipiẽde ſũt ifirmitates. Iõ dicit ſcri.
Fres patiẽtes eſtote vſqꝫ ad aduẽtũ dñi. Ec-
ce agricola expectat pciõſũ fructũ ẽre patiẽ-
ter ferẽs donec accipiat tpaneũ ⁊ ſerotinum.
Patientes igiſ eſtote vos ⁊ ɔfirmate corda
vr̃a: qm aduẽt⁹ dñi appropinqbit ⁊ nõ tarda
bit. Iaco. v. ¶ 5° i laſe debem⁹ vulnerari vul
nere pnie. Pnĩa dſ lãcea: qꝛ ſic lãcea hꝫ duo
ſ. ferrũ acutũ ⁊ haſtã lõgã. Itẽ pnĩa hꝫ ferruꝫ
acutũ ɔtritiõis q vulnerat cor timore pcuarũ
iferni. ⁊ ẽ ibi haſta lõga ſpei qꝛ lõgã ſpẽ debe
mus hẽ de dei mĩa. ſi hõ vult a pctis abſtinẽ
⁊ pniam facẽ. Qui timetis dñm. ecce ferrũ acu
tũ: ſpate in illũ. ecce haſtã. ⁊ i oblectationẽ ve
niet vobis mĩa. Ecci. ij. de pe. di. i. Nemo põt
digne agẽ pniam niſi q ſpauerit veniã. Iudas
pditor ferro ɔtritiõis vulnerat⁹ fuit hñs con
tritionẽ. Dicit text⁹. Uidẽs Iudas q dãna-
tus eẽt: pnĩa duct⁹ ⁊c. Mat. xxvij. ſed nõ fuit

ibi haſta ſpei. qꝛ deſpauit dicẽdo. O miſ tan
tũ malũ feci nõ debeo viuere ⁊ ſuſpẽdit ſe. O
miſer ſi veniſſem ad ṽginẽ vt oraret filiũ ſuũ
vt pceret ſibi adhuc habuiſſet remiſſionẽ ⁊c.
Iõ dicit. Qui timetis dñm ⁊c. Hac lãcea dꝫ
apiri lat⁹ vſqꝫ ad cor p amarã contritionẽ: vt
exeat inde ſanguis feruẽtis orõnis. vel p di-
ſciplinas ⁊ aquas lachrymaꝝ: ſicut de latere
xpi pforato exiuit ſanguis ⁊ aqua. Un⁹ mili-
tũ lãcea lat⁹ ei⁹ apuit ⁊ ɔtinuo exiuit ſanguis
⁊ aq̃. Io. xix. Hic ẽ q venit p aquã ⁊ ſãguineꝫ
Nõ in aq̃ ſolã: ſed in aq̃ ⁊ ſanguine. i. Ioã. v.
Predicto mõ crucifixus erat q dicebat. Xpo
cõfixus ſum cruci. Gal. ij. Itẽ. Ego. n. ſtigma
ta dñi ieſu xpi i corpe meo porto. ad Gal. vi.
Nõ legiſ q apl̃s fuerit crucifixus realr ſꝫ de-
capitatus. ſed erat clauatus in manu dextra
clauo miſericordie. in ſiniſtro clauo iuſtitie.

¶ Dñica. xv. poſt feſtũ trinitatis. Ser. pm⁹.

Q Uerite pmũ regnũ dei ⁊ iuſtitiã
ei⁹. Hꝫ vbũ iſtud textualr
Mat. vi. ⁊ recitatũ ẽ ſtati i euãg° ho-
dierno. Nr̃ pñs ſmo erit de ſcõ euãg° huius
dñice: ⁊ hẽbim⁹ ſi placet deo multas bõas do
ctrinas ⁊ ſpeculatiões ɔtẽplatiuas ad iforma
tionẽ aĩaꝝ ⁊ iſtructiões morales ad reforma-
tionẽ vite nr̃e. Salutet virgo ma. ⁊c. Dñs ie
ſus xps ſaluator nr̃ volẽs et pficiens ſaluatio
nẽ oĩum aĩaꝝ nraꝝ niſi p culpã nrãm impe-
diaſ. in ſcõ euãg° oñdit tria multum vtilia ad
hñdã dictã ſaluationẽ. ⁊ Pm est adherẽtia
diuinalis. ⁊ 2m ẽ cõfidẽtia ſupnalis. ⁊ 3m eſt
diligẽtia ṽtualis vel ſpũalis. In his trib⁹ ſtat
euãgm. ⁊ de 3°. ſ. diligẽtia ſpũali dicit thema.
Querite pmũ. i. pncipalr. ¶ Dico p° q xps
in euãgelio oñdit amoroſam inherẽtiã diuia
lẽ i h°. ſ. q nos debem⁹ i corde nr̃o hẽ maio-
rẽ cõiunctionẽ ad bona creata ſiue creaturas
q ad deũ: ſꝫ ſup oĩa toto corde ⁊ tota mente
adherẽdũ ẽ deo. Rõ ẽ. Sic. n. ille q vult hẽ
aquã purã ⁊ clarã recurrit ad fõtẽ. qꝛ poſtq̃
aqua trãſit alueos: iam nõ ẽ ita clara ⁊ pura.
Ita ſi volum⁹ pura bona ⁊ delitias ad deum
tanq̃ fõtẽ omniũ bonoꝝ ẽ recurrendũ. qꝛ ho
nores. diuitie ſeu delicie hui⁹ mũdi nõ ſunt ni
ſi lacus fetentes: laborib⁹: piculis ⁊ miſerijs.
Iõ dauid. Mihi aũt adherẽ deo bonuꝫ eſt.
Approximaſ hõ deo amando corde: cõtem-
plando intellectu: loquẽdo de eo ore. Iſtam
adherẽtiam diuinã oñdit xps in pncipio euã
gelij cũ dicit. Nemo põt duob⁹ dñis ſeruire.
Aut. n. vnũ odio hẽbit: et alterũ diliget. Aut
vnũ ſuſtinebit et alterũ cõtẽnet. Nõ poteſtis
deo ſeruire et mãmone. quaſi vellet dicẽ con
cludẽdo. ergo elõgetis vos a mãmona et ad
hereatis xpo. Recte xps hic tenet modũ lo-
gicalẽ. arguẽdo in forma ſylogiſtica. ſ. in ferio
ponẽs vlem negatiuã et pticularẽ affirmati-
uã. et cõcludit pticularẽ negatiuã. vlis nega
tiua eſt iſta. Nemo pt duob⁹ dñis ſeruire. De
clareſ. Diceret aliqs. Nõne põt hõ ſuire pa
pe et epo: regi et pmogenito: imo qꝛ ſuiẽdo
vni ſuiſ alteri. Gloſa declarat intellectũ xpi
dicẽtis. Nẽo põt ſuire duobus dñis. ſ. inter ſe
ɔtrãtib⁹ et ɔtia pcipiẽtib⁹: ita q duob⁹ dñis
ɔtrarijs nemo põt bñ ſuire. ⁊ qꝛ papa ⁊ eps: rex
⁊ pmogenit⁹ non ſt ɔtrarij: iõ ⁊c. Declarat xpus
dãs rõnẽ. Aut. n. vnũ odio hẽbit ⁊c. Quere-
ret mõ aliqs quõ poterit qs ſcire q ſuiat ali-
qs deo: qꝛ ſol⁹ deus ſcit corda. Dico q vnũ ſi
gnũ exit ex. ſ. vbũ p os vt fum⁹ p fumerariuꝫ.
Cor vbi ẽ ignis emittit fumũ ad os: qꝛ ex abũ
dãtia cordis os loqſ. Mat. xij. Et in hoc co
gnoſciſ q ſeruit deo. Uñ ⁊ petro dictum fuit.
Tu ex illis es. Nã ⁊ loq̃la tua manifeſtum te
facit ⁊c. Mat. xxvi. Dicaſ ɔ illos h qui loquũ
tur ɔ deũ iurãdo: blaſphemãdo. Meli⁹ eẽt il
lis q eſſent muti. Quib⁹ diceſ in iudicio. De
ore tuo te iudico ſue neq̃. Ecce vlis negatia.
Nemo põt duob⁹ dñis ſuire: ⁊ quõ intelligiſ
patuit. Sꝫ minor. ſ. pticularis affirmatiua nõ
exprimiſ in textu: ſꝫ inuiſ. ſ. q de⁹ ⁊ diabol⁹ ſint
dñi ɔtrarij. Qd de⁹ ⁊ diabol⁹ ſint dñi: indiget p-
batiõe: ſꝫ q ſint ɔtrarij cito pbabiſ. Chriſt⁹ ẽ dñs
nr̃ duplici rõne. ſ. creatiõis ⁊ redemptionis.
Creationis: qꝛ ipſe cũ patre ⁊ ſpiritu ſcõ oĩa
creauit: ergo eſt dñs. Nã ſi aliquis in ſua poſ
ſeſſiõe de ſuo pprio edificat domũ nõne diceſ
dñs domus: imo. Ita xps de ſuo pprio crea-
uit domũ hui⁹ mũdi: ergo dñs eſt: pp h° dice
bat mardoche⁹ orãs. Dñe de⁹ oĩps in ditione
tua cũcta ſunt poſita ⁊ nõ eſt qui poſſit tue re
ſiſtere volũtati. Tu feciſti celũ ⁊ terrã ⁊ quic
quid celi ambitu cõtineſ: dñs vniuerſoꝝ tu
es. Heſter. xiij. Scdo iure redẽptiõis. Nam
ſi aliqs de ſuis pprijs pecunijs emit captiuũ
ſeu captiuos dñs eſt eoꝝ. Ita de⁹ q lꝫ creauit
oĩa diabolus ſibi inſtãtiue occupauit mĩta.
Intãtũ q dicebaſ princeps hui⁹ mũdi. Uẽit
princeps mũdi hui⁹. i. diabolus ⁊ in me non
hꝫ q̃cq̃ inqt xps. Io. xiiij. Xpus ſuo ſanguine
emit nos: nõ tñ dedit pciũ tyrãno. ſ. dyabolo:
qꝛ nullũ habebat ius: ſꝫ deo patri. Ergo dñs
eſt nr̃ iure redẽptionis. Ideo dd in pſ. Exur-
gat de⁹ ⁊c. dicit Iter facite ei q aſcẽdit ſup oc
caſum. i. paſſionẽ. Nam occaſus ſolis ſignat

xp̃i paſſionẽ:q2 ſicut ſol occidit cũ certitudine q̄ i craſtinũ orieť. Ita xp̄s paſſus fuit cũ certitudine reſurrectiõis. Mo. Iter facite.ſ.i veſtro corde ⁊ vita ⁊ vẽiet ad vos ille q̄ fuit paſſus: q2 dñs nomẽ illi. Diabol9 ð2 dñs nõ vere ſʒ tyrãnice:⁊ hõ peccãdo dat ſe illi ſicut ſi capti9 fugeret ⁊ daret ſe alteri:ille diceret dñs ei9:nõ tñ vere:ſʒ malicioſe. Jõ oẽs ſum9 empti xp̄i ſãguie q̄ i mẽſa crucis apuit cophinũ theſauri:i q̄ cruce paſſus ẽ in capite ſpinis:in manib9 ⁊ pedib9 clauis: in latẽ lancea ⁊ qñ hõ peccat mortaliť fugit dñm xp̄i:⁊ ſubijcit ſe diabolo: ſʒ nõ dicat ore dñm ſuũ:tñ oñdit:ꝓpter hoc diabol9 ð2 dñs tyrãnic9. Jõ dicebat auctas apl̃i. Neſcitis qm̃ cui exhibeťis vos ſeruos ad obediẽdũ:ſui eſtis ei9 cui obediſtis:ſiue pctī ad mortẽ:ſiue obeditiõis ad iuſticiã. ad Ro.vi. Ecce quõ itelligiť q̄ xp̄s ⁊ diabol9 ſunt dñi ſ.diuerſimode:ſed ſunt oppoſiti:q2 q̄cq̄d pl3 deo diſplicet diabolo. Uerbi gr̃a. De9 p̄cipit humilitatē:⁊ diabol9 cõtinue laborat iducẽ gẽtes ad ſupbiã ⁊c̃. De h° vide ſan. Tho.i.p. q.lxiij.artic.ij. Xp̄s vult q̄ ſim9 liberi:ñ nimis nos occupãtes ð bonis tp̃alib9:⁊ diabol9 iducit ad auaritiã ⁊c̃. Itẽ xp̄us vult vt ſim9 caſti vt habeam9 illã gloriã pad̄iſi.⁊c̃.vbi ñ itrant porci nec ignati:ſʒ diabolus vt cadam9 cũ eo eternã damnationē ꝓuocat nos ad luxuriã. Xp̄s vult vt habeam9 pacẽ ⁊ bonã dilectiõe3 ad iuicẽ ⁊ charitatẽ:⁊ diabol9 icitat ad iuidiã ⁊ malitiã cũ felle amaritudinis vł occaſiõe offícioꝝ:dignitatũ:bñficioꝝ:⁊ hmõi: Xp̄s vult ⁊ p̄cipit tẽperãtiã:vt de cibis q̄s ipſe creauit ꝓ nobis recipiamus ad ſufficiẽtiã: ⁊ nõ ãplius Sicut nec beſtie exq̄ biberũt. Et ſi rex vł papa iuitaret eas ñ pl9 bibũt:⁊ diabol9 tẽptat ð gula ⁊c̃. Xp̄s p̄cipit vt viuam9 i pace p̄cẽdo inimicis:q2 oẽs ſum9 mẽbra vni9 corpis ⁊ ſi qñq̄ dextera p̄cutit ſiniſtrã:vł ecõuerſo ñ recipiũt vĩdictã:ſʒ iuuãt ſe mutuo. Ita oẽs nos mẽbra corpis eccľie ſum9:cui9 caput ẽ xp̄s:ſʒ diabol9 ꝓuocat ad irã ⁊ ipatiẽtiã ⁊ vindictã. Ita breuiť q̄cq̄d placʒ ðo diſplicʒ diabolo:⁊ tractat o^m ð eo vt fiat: Jmmo ſtatí creat9 poſuit diuiſiõe3 i celo. Dicaľ quõ ſ ſpexit ⁊ ſb ſe vidit oẽs creaturas ⁊ ſolũ ſup ſe ðũ:cui voluit eq̄ri ⁊ multi ãgeli vt adulatores cõſẽſeřt ſibi:ſʒ michael:gabriel:raphael:⁊ alij bõi dixeřt. Ego ñ ꝯſẽtio. Ecce ibi diuiſio:p̄p qð dixit de9. Nõ habitabit i medio dom9 mee q̄ facit ſuperbiã. Tũc michael cũ alijs expulit eũ cũ ſibi cõſẽtiẽtib9 ð celo. Auctas. fctm̃ ẽ p̄liũ magnũ i celo Michael ⁊ ãgeli ei p̄liabãť cũ dracõe.i.luciferro:q̄ tot ãgelos ðuorauit:h° ẽ ſeduxit:⁊ homines ðuorat. Apo.xij. Patẽt igť ꝯrietates xp̄i ⁊ diaboli. Jõ xp̄s. Qui ñ ẽ:mecũ ꝯ me ẽ.⁊ q̄ ñ colligit mecũ diſp̄git. Lu.xi. Et logť ad lr̃a3 ð lucifero:p3 mior quõ ðus ⁊ diabol9 ſũt dñi oppoſiti. Nõ ſeqť ꝯcluſio.g° ñ potis deo ſeruire ⁊ mãmone. No. mãmona ſig̃t duo. In lingua.n.ſyriaca mãmõa ſig̃t ditias tp̃ales.2° ſig̃t illũ diabolũ q̄ tẽptat ð aua^a: q̄ ẽt ðť mã^a. Et ẜm h ꝯ° declarabiť dupľr qñ ðť. Nõ poteſtis ðo ẜuiť ⁊ mãmo.i.ditijs. Dic h ieſ.q̄ hõ p̄t bñ ẜuiť ðo ⁊ dñari ditijs:ſʒ ipoſ^e ẽ ẜuiť deo ⁊ ditijs. No. ðſia ẽ iť dñari ditijs ⁊ ẜuire eis ſicť iť dñʒ ⁊ ẜuũ:q2 dñs q̄eſcit ⁊ ẜu9 ẜuit ſibi ⁊ nõ e ꝯ°:ſʒ laborat ẜu9. Itẽ qñ tu laboras negociãdo p̄ mare:t̃rã ⁊c̃.⁊ pecũia q̄eſcit i domo i ciſta:tũc tu es ẜu9 ⁊ ip̄a dña:⁊ ñ potes deo ẜuiť ⁊ mãmõe. Sʒ dñari pecunijs ẽ eas ẜuitio bono applicare q2 ſic dñs ñ p̄mittit q̄ſcẽ ẜuum ſuũ:ſʒ dic fac h:fac illõ. Ita qñ hõ facit ẜuire ditias ſubueniẽdo viduis:orphanis:puellis: captiuis:⁊ paup̄ib9 ſine vſura:tũc diuitie ſũt ãcille ⁊ ẜuiũt dño ⁊ ſi eẽ dñm ditiaꝝ bonũ ẽ q2 ſiť p̄t hõ ẜuire deo ⁊ dñari diuitijs. Jõ dicit ieſ. Qui.n.diuitiaꝝ ẜu9 ẽ:diuitias cuſtodit vt ẜu9.q̄ aũt ẜuitutis excuſſit iugũ diſtribuit eas vt dñs.2° mãmona ſig̃t illũ demonẽ q̄ tẽptat de auaricia. Et qñ dicit q̄ ñ poſſum9 ẜuire ðo ⁊ mãmone. Eſt h ſpeculatio taľ. Nos inuenim9 i ſacra ſcri.ſeptẽ demões q̄ tẽptãt de ſeptẽ p̄ctis mortalib9:⁊ h ſolũ noiat xp̄s mãmonã. Prim9 ẽ leuiathã q̄ tẽptat de ſupbia.de quo Job.xli. Ip̄e ẽ rex ſup oẽs filios ſupbie. Scðs ẽ aſmode9 q̄ tẽptat ð luxuria.de q̄ Thob.iij. Demoniũ noie aſmode9 occiderat eos mox: vt igreſſi fuiſſẽt ad eã.ſ.ꝯcupiaʒ.3° q̄ tẽptat ð inidia ðť beelzebub.ð q̄ Lu.xi. In beelzebub p̄ncipe demõioꝝ eijcit demõia. H° dixeřt iudei. Quart9 q̄ tẽptat de gula:ðť beelfegor.de q̄ ðð. Initiati ſť beelfegor ⁊ comederũt ſacrificia mortuoꝝ. p̄s.cv. Quint9 q̄ tẽptat de ira ⁊ facit idurare corda:ðť baalberith.de q̄ Judi.ix. De fano baalberith ꝯduxit ſibi viros. Sext9 q̄ tẽptat de accidia ðť aſtaroth.de q̄.i.reg.vij. Auferte deos alienos de medio vr̃i baali ⁊ aſtaroth:⁊ p̄pate corda vr̃a dño:⁊ ẜuite illi ſoli. Septim9 q̄ tẽptat de auaricia.ðť mãmona.⁊ de iſto logť xp̄s hodie. Quare xp̄s in ꝯ^e ſui ſyllogiſmi dixit. Nõ poteſtis deo ſeruire ⁊ diabolo ſic dixit. Nõ poteſtis ðo ẜuire ⁊ mãmõe. Rñ°:ſʒ poſſeť ꝯcludi de q̄l3 diabolo.tñ xp̄s reſtrixit ad mãmonã. Rõ:q2 q̄vult eradicare ⁊ expellere malã arborẽ de ſuo viridario

ad radicẽ ⁊ nõ ad ramos icipiet. Idẽ i ꝓpoſito. Uñ veniũt tot mala:q̄re ñ fit iuſti^a:q̄re fiũt tot q̄õnes ⁊ litigia:niſi ex auaritia Propť qð apl̃s. Radix oiu3 maloꝝ ẽ cupiditas q̄ q̄dã appetẽtes errauerunt a fide.i.ad Thi.vi. Auar9.n.vix h3 fidẽ:q2 h3 cor iuolutũ.iõ perdit fidẽ ðõ. Quid ſcit hõ de alia vita. Fr̃es ⁊ ſacerdotes iueniũt iſta vt deňť eis pecunie. Jõ xp̄s vt bon9 hortulan9 volẽs malã arborẽ radicare dic̃: Nõ poteſtis deo ſeruiť ⁊ mãmone. Et h° ð p°.⁊ p3 adherẽtia dinalis. ¶ Dico ſcðo q̄ debem9 hr̃e ꝯfidẽtiã ſupnalẽ.ſ.vt i nr̃is neceſſitatib9 cibi:pot9:veſtit9: ⁊ alijs ꝯfidam9 de deo:q2 ſi viuim9 vt dec3 ipſe ꝓuidebit nobis ð oib9 neceſſarijs.⁊ hoc ꝓbaľ xp̄us q̄nq̄ rõnib9.v. Ne ſolliciti ſitis aie vr̃e q̄d mãducetis:aut corpi vr̃o q̄d iduami: Nõne aia pl9 ẽ:q̄ eſca:⁊ corp9 pl9 ẽ q̄ veſtimẽtũ. Ecce prima rõ. Declareť iſta ratio per regulã p̄hie ⁊ iuriſtarũ regula eſt p̄hie ꝯmẽtatoris ſuper viij. Phiſicorum q̄ omne agens naturale q̄tũ dat de forma ſb̃ali tãtũ dat de accidẽtib9 ſ.caliditatẽ:ſiccitatẽ:⁊ claritatẽ ⁊c̃. Itẽ dicũt iuriſte cui ꝯcediť p̄ncipale:⁊ acceſſoriũ creditur eẽ ꝯceſſũ. Extra ð reg.iur. Acceſſoriũ nã3 ſeq̄ ꝯgruit p̄ricipaľr vt ſi rex faẽ gubernatorẽ ñ dicẽt gubernator regi:g° detis mihi ptãte3 citãdi hoies ⁊ capiẽdi.⁊c̃. Nõ o3 hoc petẽ:q2 exq̄ ꝯcediť p̄ricipale ⁊c̃. Ita de9 dat formam p̄ricipalẽ.ſ.aia3 ⁊ corp9 q̄ cũ vna aia facit vnã eẽntiã.ſ.humanitatẽ. Qui g° dat p̄ncipale bñ dabit acceſſoriũ.ſ.neceſſaria. Jõ dic̃. Ne ſolliciti ſitis ⁊c̃. Scða rõ. Reſpicite volatilia celi q̄ ñ ſerũt neq̄ metũt:neq̄ ꝯgregãt i horrea: ⁊ p̄ř vr̃ celeſtis paſcit ea. Nõne vos magiſpluris eſtis ill. Ecce ſcða rõ talis ẽ. De9 ꝓuidet auib9 ⁊c.g° ꝓuidebit p̄ locũ a maiori ẽt hoibus:cũ hõ iter oẽs creaturas corpales ſit digniſſima creaturaꝝ. Uñ bon9 xp̄ian9 dicẽ debet. O dñe q̄ ꝓuidetis aialib9 terre:auib9 aeris:⁊ piſcib9 maris:ꝓuideatis mihi q̄ ſum ad imaginẽ ⁊ ſilitudine3 vr̃a3. Et merito cõpat nos auib9. Nã ip̄e de mane dicũt offiñ ſuum matutinale ẜʒ ſuũ breuiariũ: philomena i media nocte:hirũdies i aurora:⁊ ſic laudãt deũ. Dani.iij. Bñdicite oẽs volucres celi dño:⁊ poſt volãt:inueniũt iã granũ p̄patũ a ðo:⁊ ſic ſaturãť. Tu g° facias ſic lauda ðu3 ð mane vitãdo tumultũ ne aliq̄s te p̄turbet ſignãdo te Et poſt vola.ſ.laborãdo in offõ tuo:q2 h° ſig̃t volat9 auis. Job.v. Hõ naſciť ad laborem:⁊ auis ad volatũ:ſic deus ꝓuidebit tibi.iõ dicit Jero. Labor exercẽd9 eſt:ſollicitudo tollẽda. Tertia rõ:q̄s aũt vr̃m cogitãs põt adijcẽ ad ſtaturã ſuã cubitũ vnũ:⁊ de veſtimẽť q̄d ſolliciti eſtis. Iſta rõ eſt ſubtilis ⁊ ðclareť p̄ ſilitudinẽ magroꝝ domoꝝ q̄ ẜm altitudinẽ edificij faciũt fũdamẽtũ:i p̄uis modicũ.in magnis ⁊ altis edificijs magnũ ⁊ ꝓfũdũ faciũt fũdamẽtũ:ita qðlibet corp9 hũanũ ẽ edificiũ q̄ſi vna turris cui9 funda^m eſt cib9 potus: veſtit9. Cũ ðs ſit mgr̃ q̄ edificat iſtã turrim.ſ.corp9: ſine dubio ip̄e ꝓuidebit de bono fundamẽto. Labora tu ⁊ fac qð in te ẽ ⁊ ip̄e faciet adhuc pl9 Quarta rõ. Cõſiderate lilia agri quõ creſcũt nõ laborãt neq̄ nẽt. dico vobis q̄m ſalomõ i oi gľia ſua nõ coop̄tus ẽ ſicut vnũ ex iſtis ⁊c. vſq̄:modice fidei. Iſta rõ clara ẽ:q2 q̄ veſtit herbas veſtiet nos ſi in eo ꝯfidim9: ſʒ vt liliũ hẽam9 ſex folia.ſ.ſex op̄a mie q̄ fiũt in vita:q2 ſepelire p9 mortẽ fit.ſ.cibare famelicũ:potare ſitientẽ:veſtire nudũ:colligẽ p̄egrinũ: viſitare ifirmũ:redimẽ captiuũ. Et hẽre dẽm9 duo grana q̄ſi deaurata vt liliũ iter folia. Iſta ſũt amare deũ ſup̄ oia ⁊ ꝓximũ ſic ſeip̄m. Quita rõ ẽ. Nolite g° ſolliciti eẽ dicẽtes: q̄d mãducabim9 aut q̄d bibem9:aut q̄ op̄emur h ei oia gẽtes.i.gẽtiles iq̄rũt. Scit.n.pť q2 his oib9 indigetis. Notate hic pulchrã doctrinã:nam xp̄us vult vt ꝯfidam9 de eo vt filij de p̄re:q2 ſi dicaľ puero.v.vel.vi.annoꝝ.vñ hẽbis aliã tunicã poſtq̄ iſta erit corrupta:rñdet Pť me9 curat de h ip̄e ꝓuidebit. Et ſi dicaľ puero. Et tu q̄d facieſ. Rñdet puer Faciã p̄cepta ⁊ mãdata ſua. Idẽ ſi q̄raľ de q̄ cõedet:rñdet puer: pť me9 ⁊ mř mea curãt. Talẽ cõfidẽtiam vult xp̄s q̄ nos hẽam9 de eo:⁊ q̄ nõ hẽam9 ſollicitudinẽ:ſʒ vult q̄ ẜuemus.x.p̄cepta:ſʒ mõ:nagis ꝯfidim9 de vno iudeo.ꝓbaľ:nã ſi hẽtis inſtrm̃ q̄ taľ iude9 q̄l3 ãno dabit vobis.c.flore. cũ magna ꝯfidentia ⁊ ſecuritate eſtis hñdi ⁊ panẽ ⁊ vinũ ⁊ alia nec̃aria:⁊ de xp̄o q̄ ꝓmiſit nob̃ oia nec̃aria ẽt cũ inſtrõ:notari9 fuit matheus:ſi ẜuam9 ſua mãdata: ñ ꝯfidimus imo qñ ð2 auaris ne faciãt vſurã:dicũt:dẽm9 tenẽ os clauſũ ad vẽtũ:de q̄ viuemus. Et nũq̄d ꝯfiditis de xp̄o p̄re vr̃o. Idẽ de clericis faciẽtibus ſymoniã.recipiũt ꝓ ſepultura ſymoniace pecuniã. Bñdictus q̄ ꝯfidit i xp̄o patre nr̃o pijſſimo:i ip̄m ꝓijciamus oẽ3 ſollicitudinem nr̃a3.i. Pe.v. Oẽm ſollicitudinẽ vr̃a3 ꝓijciẽtes in eũ q̄m ipſi ẽ cura de nob̃: ꝓijciť ſollicitudo di. Dñe ego ſemiabo cãpũ ⁊c̃.ſʒ ſi hẽbo triticũ dij e hoc ẽ in vob̃. Ego ẜuabo mãdata vr̃a ⁊ vos dabitis mihi ⁊c̃. Idẽ de vinea ⁊ ð oibus negocijs.idẽ apl̃s. Nihil ſolliciti ſitis:ſʒ

in oī ōrōne ⁊ obſecrōe cū grāꝝ actōe petitōēſ
vře inoteſcāt apud deū. Phil.iiij. ¶ Dico 3°
ꝙ xp̄s i h° euāge° oñdit nob 3ᵐ neccariū qḋ ē
diligē+ꝯtuaſ. Hoc dī. thē. Querite pᵐ regnū
dei ⁊ iuſticiā ei⁹: ⁊ h̄ oīa.ſ.tpalia adijciēt vob
Nō ⁊ iuſticiā ei⁹. Et dabo ꝺclaratiōe3 hui⁹ ꝑ
auctatē apſi dī. Nō ē regnū dei eſca ⁊ pot⁹: ſ3
iuſti ⁊ pax ⁊ gaudiu3 i ſpūſctō. ad Ro.xiiij.
Regnū dei i trib⁹ ꝯſiſtit.ſ.i iuſticia ne.ſ.aliqs
faciat iiuriā alteri vt hēat ꝓuiſiōem: imo ſi d
frandaſti aliquē vł iiuriā itulīſti ei ſatiſfacias
Verbigfa. ſi dānificaſti aliquē in manu: ⁊ ſic
de alijs mēbris ꝑncipalib⁹ ne poſſit acqrē ꝓ
uiſiōe3: ecce iniuſticia ē ꝑpetrata: ſ3 tu debes
eidē ſatiſfacē: ⁊ i h̄ iuſticia ꝯſiſtit. Itē ſi aliqs
tenēt tibi i certa q̄ntitate ⁊ ñ pōt ſoluere ⁊ ꝑ
te detinēt capt⁹: meli⁹ eēt vt ſeruiret tibi i ali
q̄ vel vt lucrarēt aliqd: q2 ñ ē iuſticia vt videt
ſ3 crudelitas. Scdo regnū dei in pace ꝯſiſtit
qḋ inuit apl's cū addit: ⁊ pax. Et illa pax d3 h̄
icipe: q̄ pax d3 eē in corde ⁊ oſtēdi i ore. Hic
errāt aliq ꝯfeſſores qñ aliqs iniuriat⁹ ꝯfitetur
dicētes: ꝙ illi q ſūt paſſi iniuriā debēt remittē
totā ⁊c. h° nō eſt verꝝ. verūtñ odiū cordis d3
remittē offenſus: ſ3 ñ vult pōt ꝓſeq ciuilit vel
crimialit cām ſuā iuridicei3 regrit ꝙ hēat ꝓ
poſitū nō nocēdi inimico: et ſi ipſu3 iueniret
dormiēdo: ſine ordie iuris. Itē d3 oñdi pax i
ore ſalutādo loq̄ndo ⁊c. Si dicaī icipiat loq
⁊c. dicaī ꝙ q̄ incipit loq poti⁹ vł lucrari coro
nā: q̄ȝ ille qui reſalutat: q2 iudeo ⁊ agareno ſa
lutāti loquit hō reſalutādo. Tertio regnū ce
loꝝ i gaudio ꝯſiſtit: qḋ notat apl's cū dic̄. gau
diū. de hoc vide ſctm̄ Tho. ꝑma ſcde. q.xi.ar.
i. quo q̄rit vtru3 ad btitudinē regrit delecta°
Et h° gaudiū ē gaudiū de hītatiōe vite btē ⁊
padiſi: ſiue de viſione btā dine eēntie. Nec i
merito: qa ibi ē ſanitas ſine morte: gaudiū ſi
ne triſticia: iuuent⁹ ſine ſenectute ⁊c. ſeqt. Et
hec oīa.ſ.bōa tpalia adijciēt vob. Ergo q̄rite
pᵐ reg. dei ⁊ iu. ei⁹. ¶ Ser. ſcds d aiab⁹ i pur.

H Odie ē ⁊ cras i clibanū mitti
tur. Mat.vi. Nō iuē
itellectu3 quē volo ꝑdicare ⁊ ꝯtra
ctare de aiab⁹ purgatorij o3 decla
rare tres breues ꝓpōnes. Pria ꝓpoſitio ē talī
Pñs vita tota ē ſic vna dies vſualis vł artifi
cialis. Scda ꝙ de nulla ꝑſona proprie dī eē
nec viuē niſi ſit in ſtatu gr̄e diuine. Tertia ꝙ
loc⁹ purgatorij ē ſic camin⁹ vł furn⁹ in quo fit
panis mālis. Prima ꝓpō declaraī ſic. Uos
debetis ſcire ꝙ ſm ꝙ ſctā mr̄ eccleſia diuidit
diē ꝙ diuidit in ſex horas.ſ. pme: tertie: ſexte:
none. veſpoꝝ. ⁊ ꝯpletorij. Sic et vita hoīs di
uidit in ſex ꝑtes: hora ꝑma hoīs ē a natiuita
te vſq3 ad.x.vel.xij. ānos. Rō: q2 ſic claritas
diei icipit hora ꝑma: ita tūc hoc ē.x.vł.xij. an
nos hō icipit intelligē ⁊ cognoſcē aliq̄: nō tñ
h3 magnā claritatē ſcie: q2 nec hora ꝑme ſol
dat magnā claritate3 mūdo. Hora tria a.xij.
vſq3 ad.xx.vel.xxv. ānos. Rō: q2 ſic hora ter
tia ſol eſt altior clarior ⁊ calidior q̄ȝ hora pri
me: ita tūc hō h3 altitudinē corpalē ⁊ maio
rē claritatē intellect⁹ niſi ſit ſtult⁹: ⁊ et calidi
tatē ꝯplexionis. Hora ſexta hoīs ē a.xxv. an
no vſq3 ad.xl. annū. Rō: q2 ſicut ſol in illa ho
ra ē in altiori gradu: ita hō tūc eſt in ſua ꝑfe
ctione. Hora nona a.xl. anno vſq3 ad.lv. an
nū. Rō: q2 ſicut ſol in alia hora icipit declina
re: ita calor nālis: tūc icipit declinare ⁊ et for
titudo. Hora veſperaꝝ hoīs eſt a.lv. āno. vſq3
ad.lxx. annū. Rō: q2 illa hora iā ſol iclinatur
ad occaſū: ſic ⁊ hō ad mortē. Hora cōpletorij
hoīs ē a.lxx. anno vel.lxxx. vſq3 ad finē. Et ex
iſta rōe vita hoīs dī vna dies hñs iſtas ſex ꝑ
tes ꝑdictas. Auctas. Hodie ſi vocē ei⁹ audie
ritis nolite obdurare corda vſa. ps.xciiij. Ho
die.ſ. in tota vita pñti: q2 in alia vita nō ſūt ꝑ
dicatores: ſ3 hodie.ſ. in hac vita: ⁊ ita exponit
apl's. ad Heb.iij. Audit aūt vox dei legendo
vł ꝑdicatiōes audiēdo. P3 g° prima ꝓpō.ſ.
ꝙ tota pñs vita ē vt vn⁹ dieſ viſual. Scda ꝓpō
dic̄ ꝙ d nulla ꝑſona ꝓprie dī eē: niſi ſit in gr̄a
diua: q2 q nō viuit in gr̄a nō dī viuē. Rō: q2
phs dic̄ ꝙ forma eſt q̄ dat eē rei: ſic in homie
eſt mā.ſ. corpus ⁊ forma.ſ. aīa q̄ dat eē corpi:
idē de eē ſpūali: q2 l3 aīa ſit forma ſubalis cor
poris ⁊ eēntialis: tñ ipſa aīa h3 eſſe per aliam
formā.ſ. ꝑ gr̄am diuinā: ⁊ q̄ȝdiu eſt in gr̄a: vi
uit. qñ aūt aīa perdit grām dei nō h3 eſſe gr̄e
Jō ꝓphā. Pres nři peccauerunt ⁊ nō ſunt.
Treno.v. q2 l3 habeant eſſe nāle poſt peccatū
tñ nō hñt eſſe ſpūale. S3 ille dī eē ſpūalit qui
eſt in gr̄a: deuotiōe ⁊ dilectiōe dei. Jdeo xp̄s
Qui h3 mādata mea ⁊ ſuat ea: ille eſt q dili
git me Jo.xiiij. P3 ſecūda ꝓpō ꝙ nulla per
ſona habet eē ⁊c. Tertia ꝓpō dicit ꝙ loc⁹ pur
gatorij eſt ſicut furn⁹ in quo fit panis ⁊c. quia
ſicut in furno mittit panis nō ad cōburendū:
ſ3 ad coquēdū: ⁊ inde extrahit ⁊ ꝑſentaī pla
to pape vel etiam regi ⁊ ponitur in mēſa ſua
ita purgatoriu3 eſt vt cliban⁹ in quo mittunt
aīe nō vt fiāt carbones vt ille de inferno: ſed
vt mūdent ⁊ purificent: deinde extrahunt in
de ab āgelis ⁊ ꝑſentant pape ieſu ⁊ regi xp̄o
⁊ ponunt in mēſa glie eius. iō de purgatorio

dicit ꝓpha. Quaſi cliban⁹ ſuccēſus a coquēte
Oſee.vij.ſ. poſt mortē: iō loquēs thēa d hoīe
dicit. Hodie.ſ. in hac vita corpali eſt.ſ. in gr̄a
dei. ⁊ cras.ſ.p⁹ mortē in clibanū mittit: q2 nul
la aīa itrat purgatoriū niſi ſit in gr̄a dei. Nō
loqt thema de aiab⁹ ꝑfectis: q2 ille ſtati3 euo
lant ad padiſu3: nec aiab⁹ xp̄ianoꝝ ipenitēti
b⁹: nec de infidelib⁹ q2 ille nō ſt.ſ. in eē ſpūali
gr̄e. iō ſtatī deſcendūt ad infernū: ſ3 loqt ſolū
de illis q vadūt ad purgatoriū. De q̄libet ta
li dī. Hodie eſt: ⁊ cras in clibanū mittit. P3
thēa. Nō volēs vobis declarare ſtatū purga
torij ſciēdū ꝙ purgatoriū ē in corde terre: nā
ſicut in corde pomi ſt domus: ita et in corde
terre ſt q̄ttuor dom⁹. In iferiori eſt ignis ꝑpe
tu⁹ ⁊ eſt plena demonib⁹: ⁊ ibi ſt aīe xp̄ianoꝝ
ipenitentiū. Alia dom⁹ ē ſup illā.ſ. lymb⁹ ꝑuu
loꝝ in q̄ nō eſt ignis nec demōes: ⁊ ibi vadūt
pueri nō baptizati. 3ª dom⁹ ē purgatoriū in q̄
eſt ignis vt flāma clara ſ3 nō ſt ibi demones.
Quarta dom⁹ ē ſinus patrū ſctōꝝ: ⁊ illa mō
vacat. Nō ego hēo loq de purgatorio qḋ dī
cliban⁹ in q̄ coquit panis aiaꝝ: q̄liter h̄ ſit de
clarat apl's cui d's oñdit clare cū adhuc viue
ret dī. Si qs ſuꝑedificat ſuꝑ funᵐ hoc auꝝ: ar
gētū: lapides ꝑcioſos: lig̃: fenū: ſtipulā: vniuſ
cuiuſq3 op⁹ manifeſtum erit. Dies enim dñi
declarabit: q2 in igne reuelabitur: ⁊ vniuſcu
iuſq3 opus q̄le ſit ignis ꝓbabit. Si cui⁹ opus
māſerit qḋ ſuꝑedificauit: mercedē accipiet. ſi
cui⁹ op⁹ arſerit detrimētū patiet: ipſe aūt ſalu⁹
erit: ſic tñ q̄ſi per ignē. i. Cho.iij. No. ſi qs ſu
peredificat ſupra fundamētū hoc.ſ. fidei ſine
errore: dubio ⁊ falſa opinione auꝝ.ſ. charita
tis: ⁊ argentū credulitatis: ⁊ lapides ꝑcioſos
.ſ. virtutū ⁊ meritoꝝ: ligna: fenum ⁊ ſtipula.ſ.
pctōꝝ venialiū: detrimētū patiet.ſ. in purga
torio. ipſe tñ ſaluus erit: ſic tñ quaſi per ignē.
In dicta auctate apl's innuit ꝙ i purgatorio
ſunt tres ꝑtes: ⁊ in vna fit ignis de lignis. in
alia de feno: ⁊ in alia de paleis. Et ignis de li
gnis plus durat q̄ȝ de herba ſiue feno: ⁊ plus
de feno q̄ȝ de palea. Ita in purgatorio aliqui
ſtāt diu: aliq nō tñ: aliq modicū. Primi cō
paranī lignis. Scdi feno. Tertij paleis. De
his tribus ꝯditionibus habebo modo loqui.
¶ Primo ligna ſunt impfectionis pniales.
¶ Secūdo fenu3 ſunt cōmiſſiones veniales.
¶ Tertio palee ſunt omiſſiones cerimōiales
Et de q̄libet dicit thēa. Hodie eſt: ⁊ cras ⁊c.
¶ Dico p° ꝙ ligna ſunt p° que vadūt ex hoc
mundo cu3 impfectione pnialiꝫ q2 l3 fecerint
pniam de pctis: q2 aliter irēt ad infernu3: ſed
nō tñ q̄ȝtū regrūt pctā: q2 doctrina eſt cano
niſtaꝝ ꝙ pro quolibet pctō mortali hō tenet
ſeptē annis penitere in hoc mūdo: alit reſtat
cōplenda in purgatorio. Si aūt dicaī. Et nū
qd pnie ſunt arbitrarie. Dico ꝙ in pnia ſunt
duo.ſ. q̄litas ꝙ ſit talis vel talis: ⁊ hoc ē arbi
trariū. Scdm q̄ntitas tpis eſt: ⁊ hoc nō ē arbi
trariū ſm canones: q2 iā q̄ntitas tpis eſt taxa
ta ⁊ limitata.ſ. ſeptē annoꝝ. Verbigfa. Si qs
furatus fuit: peccauit mortaliter ⁊ ſufficit ad
damnationē: ſ3 nō eſt de maioribus: pro iſto
op3 facere ſeptem annis de pnia: ⁊ l3 cōfeſſor
nō dicat: iam limitata eſt in iure. Sed quali
tas eſt in arbitrio ꝯfeſſoris.ſ. ꝙ ieiunet ſemel
in hebdomada vel in mēſe. Si vero peccatū
mortale ſit maius: vt homicidiū vel piurium
⁊c. q̄litas pnie erit maior: ſ3 q̄ntitas tpis erit
ſeptē annoꝝ. Rō: q2 in quolibet pctō morta
li hō facit iniuriā ꝯ ſeptem dona ſpūſancti.
Propter hoc ſcti pr̄es ſciētes dei voluntatē
in iure ordinauerūt ſeptē annos de penitētia
Nō tñ ſm Tho. ꝙ rōnabiliter confeſſores in
iungūt q̄nq3 minorē pniam. De hoc vide do
cto. in.iiij. ⁊ ſic vidētur eſſe arbitrarie vtroq3
modo ⁊c. De dictis auctas allegorice: ⁊ ſunt
ꝟba dei pr̄is ad filiū. Si emeris ſuū hebreu3
ſex annis ſuiet tibi: ⁊ in ſeptimo egredietur
liber. i. gratis. Exo.xxi. No. Si emeris ſeruū
hebreū ⁊c. No. emit in ꝯfeſſione. vñ emptor
eſt ꝯfeſſor: qui tractat cū xp̄o: qui ꝑcio ſui ſan
guinis emit nos. Sex annis ſeruiet tibi ⁊ in
ſeptimo.ſ. cōpleto egrediet liber. Nō fiat ta
lis deductio. Quotiēſcūq3 recurriſti ad diui
nos ſortilegos: ſiue ꝯiuratores: numera pro
qualibet vice penitere debes ſeptē annis: eo
ꝙ ꝯ preceptum dei iuiſti: ⁊ mortaliter pecca
ſti. Itē quotiens iuraſti inuanū: vel falſe: rene
gando ſiue blaſphemādo: l3 cōfeſſus fueris
cōputa ſeptē annos de pnia pro q̄libet. Ite3
quotiens fregiſti feſta de quolibet ope ſuili.
Itē nō audiēdo miſſa3. numera pro q̄libet vi
ce ſeptē annos. Itē quotiēs deſpexiſti paren
tes corde vel ope: numera ꝓ q̄libet vice ſeptē
annos. Itē quotienſcūq3 ꝯſenſiſti in aliquod
op⁹ mortale: numera ⁊c. Itē q̄tiēs feciſti luxu
riā numera ꝓ q̄libet vice ſeptē annos. Item
pro q̄libet furto. Itē pro q̄libet diffamatiōe
numera ſeptē ānos de pnia. Forte eſt aliqs q
ex ſuis pctis obligaī in.c. mille ānis de pnia.
O diceres tu. Si ꝯfeſſor nō dedit ⁊c. Veru3
eſt: ſ3 iam eſt taxata. Si dicaī. Ego nō viuam
tm̄. Vex eſt. Jdeo cōplebitur in purgatorio
O dices. Si purgatorium nō durabit tantū
Solutio. Propter hoc ꝯgregabit de⁹ penā
c. vel. M. annorū totā in vna die. O qs pote

eſt ſuſtinere:ſz ecce remediũ:qꝛ ſi vltra pniam
cõfeſſoris vis addere diminuitur tempus in
purgatorio. Propt̃ hᵒ dic̃ diſcret⁹ ꝯfeſſor in
ꝯfeſſiõe. Paſſio dñi nr̃i ieſu xp̃i ⁊c̃.⁊ quicqd
bõi feceris ⁊c̃. Idẽ ſi vult̃ orare ieiunare:vel
portare ciliciũ ⁊c̃. Iſta opa pñt fieri ita deuo
te ꝙ remitteret̃ vob̃ mẽſis:vel ann⁹:vel plus
⁊ tãta poterit eẽ ꝯtri°ꝙ totũ dimitteret̃ dicẽ-
te xp̃o. Serue nequã oẽ debitũ dimiſi tibi qm̃
rogaſti me. Mat.xviij. Itẽ audiẽdo miſſas:
ſmõẽs:dãdo elemoſynas:lucrãdo idulgẽtias.
Sic paulati hõ do obligat̃. Ecce q̃re dic̃ apl̃s
Si qs ſupedificat ſup̃ fũdamẽtũ hᵒ lignũ.ſ.i-
pfectões pniales. Velut̃ gᵒ cõgregare ⁊ facẽ
opa pnialia. Et ſic euadet̃ de illo igne ⁊ pẽa
purgatorij:q̃ eſt ita dura ⁊ aſpa. Mag̃ fuit pe
na bti Laurẽtij i craticula.⁊ ẽt bti Bartho-
lomei:ſz nihil fueſt reſpectu pene purgatorij
Intantũ ꝙ momẽtũ vr̃ mille anni:⁊ clamãt
aĩe.di. Heu mihi qꝛ incolat⁹ me⁹ plõ.⁊c̃. Iõ
velit̃ iuuare aĩas parẽtũ ⁊ amicoꝝ:qꝛ ꝯtinue
petũt di. Dñe pone in corde heredis mei filij
vl̃ manumiſſoris vt ꝯplaceãt teſtã. Mõ no-
tate hic qd̃ pctm̃ ẽ illoꝝ q nõ ꝯplẽt teſtã ⁊ oc
cupãt bõa eoꝝ q eis ꝯmiſerũt aĩam ⁊ ipſi nõ
curãt. Iõ:qa aĩe nõ ſentiũt adiutoriũ cõque-
runt̃ deo di. Iuſticia fiat cõtra illos tradito-
res in mũdo.ſ.filios:heredes:manumiſſores
⁊c̃. Et credit̃ ꝙ de⁹ ſit ſurd⁹ ꝙ nõ audiat:⁊ ce-
cus ꝙ nõ videat.ſ.iſtas crudelitates. Iõ dicit
xp̃s. Nũqd de⁹ nõ faciet vindictã electoꝝ ſuo
rũ clamãtiũ ad ſe die ac nocte.⁊ patiaꝫ hẽbit
in ill̃. Dico vob̃ ꝙ cito faciet vindictam. Lu.
xviij. qꝛ ſi videres patrẽ in igne quẽ poſſes iu
uare ⁊ nõ curares q̃ crudelitas eẽt:maior eſt
iſta. Iõ dic̃ ſcripẗa.ij. Mach.xij. Sctã gᵒ ⁊ ſa
lubris ẽ cogita° p defũctis exorare vt a pctis
ſoluant̃. ¶ Dico ſcdo ꝙ fenũ ſeu herba dicũt̃
pᶜ q̃ trãſeũt cũ pctis venialib⁹. Nõ hic dr̃iaꝫ
īter pctm̃ veniale ⁊ mortale. Pctm̃ mortale
eſt qdlibet op⁹ qd̃ fit ꝯ̃ pceptuꝫ dei. Venialia
pctã ſũt exceſſus vite:q̃ tñ nõ ſũt ꝯtra pceptũ
dei. Verbigr̃a. Si vos comedit̃ nimis exceſ-
ſiue:vel qꝛ frãgit̃ ieiuniũ eccl̃ie:ſeu voti:mor-
talit̃ pctis:ſi cũ tali pctõ deceditis ad īfernuꝫ
ibitis. Sꝫ ſi comeditis modicũ plus ex boni
tate panis vel bibit̃ plus:nõ tñ inebriami:qꝛ
tũc eẽt mortale:qꝛ ſicut ſcidẽ manũ vel pedẽ
pxio ẽ pctm̃ mortale:mai⁹ ẽ ſcindẽ caput aĩe
ſ.itellectũ:inebriando ſe:⁊ efficit̃ peior q̃ be-
ſtia q̃ onerata ſcit trãſire per viã arctã:⁊ ebri⁹
neſcit icidẽ per viã latã. Sec⁹ ſi ex bonitate vi
ni bibit bis vel ter:veniale forte erit. Nõ de
ſſe pdicatore bibẽte de ſero vnã taceaꝫ vini ſi
ne aq̃:vt poſſet dormire:⁊ ſurgẽ ad matutiaſ.
⁊ poſt mortẽ apparuit petẽs adiutoriũ. Ideꝫ
de mulierib⁹ q̃ ornant̃ aliq̃ peccãt mortaliter
aliq̃ ſolũ venialit̃. Venialĩr peccãt ille q̃ ſoluꝫ
vt placeãt viris ⁊ ne deſpiciãt̃ ab eis ornãt ſe
aliquãtulũ. Sꝫ ille peccãt mortaliter nõnũq̃ꝫ
q̃ ornãt ſe exceſſiue:oñdẽtes mãmillas hoib⁹
⁊c̃. Iã vr̃ ꝙ vultis eas vendẽ. Itẽ ſi mulier i
veſtitu facit exceſſuꝫ:ſꝫ nõ ꝯ̃ deũ ⁊ pceptũ di:
qꝛ de ſuis redditibus vl̃ pr̃imonio vel de ſuo
offõ veniale ẽ. Sꝫ qñ de vſura:rapina:vel de
furto:vel de falſis aduocationib⁹ viri mulier
vult hr̃e:veſtes:tales ad īfernũ vadũt:qa fa-
ciũt ẽt dãnati viros quia vt pnideãt vanitati
vxoris:hñt facẽ vſurã rapinã ⁊c̃. qꝛ ſũt alique
q̃ nõ pmittũt viuẽ iſtos pacifice:niſi eaꝝ vani
tati ſatiſſaciãt. Itẽ multũ ridẽ veniale ẽ:ſꝫ qñ
rident de blaſphemijs vel truffis de deo ⁊ de
ſanctis:tũc ẽ mortale. Itẽ i locutõe:tãta diffi
cultas eẽt ſiẽda ad aperiẽdũ burſã ſolutiõi:q
ſp diſputat. Idẽ debẽt eẽ de v̇bo:q̃re loquar.
Nõ dicit Ambro. i libro de padiſo. Pctm̃ ẽ
trãſgreſſio diue legis ⁊ celeſtiũ iobediẽ⁹ mã-
datorũ. Alij aũt exceſſus vite ſũt cõmiſſiões
veniales. Iõ dicit apl̃s. Si qs ſupedificat ſup̃
fundamẽtũ hoc fenũ:detrimẽtũ patietur ⁊c̃.
Ecce ſecũda ps purgatorij in q̃ cõburit̃ fenũ.
¶ Dico 3° ꝙ palee ſũt pſone q̃ trãſeũt omiſſi-
one cerimoniaꝝ:qꝛ ſic palea cito ꝯburit̃:ſic ta
les modicũ ſtãt i purgatorio:qꝛ p mẽſẽ vl̃ heb
domadã:p diẽ vel horã:vel trãſeũt ſubito vt
ſagitta ex omiſſiõib⁹ cerimoniaꝝ:q̃ ſũt qñ hõ
facit aliq̃ bona opa:ſꝫ ñ ita deuote vt fieri de-
bẽt. Verbigr̃a. Quilibꝫ nr̃m tenet̃ ꝯfiteri in
q̃dragẽſima:⁊ vos venitis ad ꝯfeſſiõeꝫ ipme
ditati:⁊ dicitis ꝯfeſſori. Interrogetis me:qꝛ ñ
recordor de aliq̃ pctõ. Sꝫ ſi ꝯfeſſor eẽt aſtut⁹
vt peteret de vicino ⁊c. vos diceret̃ de illo ñ
ſolũ mortalia pctã:ſꝫ ẽt venialia:ſꝫ õ vr̃is nõ
recordamini. Iõ qñ hõ debet ire ad ꝯfeſſiõeꝫ
pmo dꝫ pmeditari quõ peccauit:corde cogi-
tãdo:ore loq̃ndo:ocul̃ aſpiciẽdo:aurib⁹ audiẽ
do ⁊c̃.⁊ vos venit̃ ad ꝯfeſſionẽ ſic̃ ad platea.
Aliq ꝯfitẽt̃ negligẽt̃:qꝛ i pn° q̃dragẽſime eẽt
ꝯfitẽdũ:⁊ ipſi expectãt vltiaꝫ diẽ. Sꝫ ex q̃ ꝯfi
tent̃ ñ ẽ mortale:ſed ſi nõ cõfiterent̃ eẽt mor-
tale. Itẽ cõicare debem⁹ in paſcha:qd̃ qui nõ
facit peccat mortaliter:ſꝫ q ñ bñ ſe prepant:
aliq̃ñ venialiter peccãt. Itẽ pſbr̃i ſi ñ dicũt of
ficiũ mortale ẽ. ſi ẽt dicãt ſꝫ ñ cũ alijs cerimo-
nijs vt tenet̃. vel ſi bñ ſe ſignãdo:vel ñ ꝯſiderãdo
ſe ſcindẽdo venialiter peccat̃ poſſũt. Itẽ ſi nõ

tenetis penitẽtiã iiũctã a ꝯfeſſore mortaliter
peccatis. Propter hoc ꝯfeſſores debẽt dare
penitẽtias tales ⁊ taliter vt recordẽt̃. ſi ẽt ſer
uãt pniaꝫ:ſꝫ negligẽter ⁊ ideuotẽ nõnũq̃ꝫ ve-
nialit̃ deliquũt:⁊ ſic õ alijs negligẽtijs. Nota
miraculũ de btõ Auguſtino:cui appuit dmõ
cũ eẽt i ſtudio:q portabat q̃ndã magnũ librũ
in q̃ ſcribebat pctã ⁊ negligẽtias hoiuꝫ p a.b.
c.⁊ interrogat⁹ ſi eẽt ibi aliqd de eo. Rñdit
ꝙ ſic. Et Auguſtin⁹. O pditor de pctis ante
baptiſmũ factis ego ñ curo:qꝛ illa remiſſa ſt
poſt baptiſmũ ñ hẽo ꝯſciẽtiã de aliq̃. Et adia
rat⁹ demõ oñdit ſibi librũ i q̃ legit Auguſtin⁹
tali die talis ãni Auguſtin⁹ dimiſit ꝯpletoriũ
⁊c̃. O dicit demõ:decepiſti me:qꝛ expectabã
ꝙ ex iſta negligẽ⁹ trãſires purgatoriũ. Iõ aũt
ſetis vos ⁊ ſitis diligẽtes:qa aĩs ille totũ ſcri
bit. Iõ dic̃ xp̃s. Cũ accepo tp̃s.ſ.p mortẽ ego
iuſtitias iudicabo.i.opa iuſta. ps.lxxiiij. ſꝫ ne
gligẽt̃ facta. Iõ faciatis ea cũ diligẽtia ⁊ fer-
uore ſpũs. Ecce q̃re dic̃ apl̃s. ſi qs ſupedificat
ſupra fundamẽtũ hoc ſtipulã:que ſignat ter-
tiam partẽ purgatorij in qua cõburent̃ omiſ-
ſiones cerimoniales. Ecce q̃re dicit thema:
Hodie eſt ⁊ cras in clibanum mittitur.

¶ De eadẽ dñica.xv. Sermo tertius.

Non poteſtis deo ſeruire ⁊ mã-
mone. Mat.vi. origialiter
⁊ in euãgelio currẽtis dñice recita
tiue ſcribit̃ v̇bũ iſtud. Pro īpetran
da ⁊c̃. Salutet̃ virgo ma.⁊c̃. Iſtud verbũ eſt
dñi ſaluatoris nr̃i ieſu xp̃i dicẽtis oĩb⁹ nobis.
Nõ poteſtis deo ſuire ⁊c̃. Nota ꝙ mãmona
in ſcripta ſctã ſigt̃ diuitias tpales. Vult ergo
dicẽ dñs. Nõ ẽ poſſibile ꝙ ſil̃ ſuiatis deo ⁊ di
uitijs tpalib⁹. Pro declaratõe hui⁹ v̇bi ſcien
dũ ꝙ dr̃ia eſt īter ſuire tpalib⁹ diuitijs ⁊ dña
ri. Nã ſicut hõ dr̃ dñs q hꝫ ſuos ⁊ vnũ mittit
ad vineã aliũ ad cãpũ ⁊c̃. facit eos laborar̃ ⁊
ſuire vt lucrent̃:ſic ille eſt dñs diuitiarũ q nõ
pmittit diuitias q̃ſcẽ in taxia:ſed facit labo-
rare ⁊ ſuire eas:⁊ ptẽ mittit in barbariã p re
dimẽdis captiuis. Itẽ ad ꝯſtruẽdũ hoſpita-
lia:eccl̃ias:ſubuenit paupib⁹ ⁊c̃. Ille eſt dñs
diuitiaꝝ q in opib⁹ mie fac̃ eas laborare ⁊ ſer
uire:⁊ hoc ẽ bonũ ⁊ ſanctũ ⁊ ꝯcordat cũ ordi
natiõe diuina:qa qñ de⁹ ab initio creauit hoieꝫ
⁊ mulierẽ:dedit eis dñiũ ſup oẽm creaturam
dicẽs: Dñamĩ piſcib⁹ maris ⁊ volucrib⁹ celi
⁊ vniuerſis aĩantib⁹ q̃ mouẽt̃ ſup terrã. Gen.
i. Aurũ enĩ ⁊ argentũ ſunt res tpales:gᵒ bo-
nũ eſt dñari eis. Et iſto mõ ſcit patriarche lu
crati ſũt padiſũ p opa mie de pecunijs ⁊c. Sꝫ
ſuire diuitijs ẽ ꝯtra naturã:ſcripturã ⁊ cõtra
deũ ⁊ bonã rõnẽ:qꝛ dñs dꝫ quieſcere ⁊ ſeru⁹
laborare ⁊ ſeruire. Oppoſitũ facit qui ſeruit
pecunijs:qꝛ ipſe laborat de die ⁊ de nocte p
terrã:mare cũ piculis:⁊ pecunie quieſcunt in
taxia ſiue in domo:vt dñi. Hoc dico ꝙ ẽ ꝯtra
naturã:ſcripturã ⁊c. ꝙ hõ queꝫ de⁹ fecit dñm
⁊ ipſe facit ſe ſeruũ:⁊ hoc eſt malũ ⁊ peccatũ.
Propt̃ hoc dicit xp̃s. Nõ poteſtis deo ſuire
⁊c. Licꝫ ſil̃ poſſit̃ ſeruire deo ⁊ dñari diuitijs
nõ tamen ſimul poteſtis ſuire deo ⁊ diuitijs.
Pꝫ thema. Ego q̃ſiui in ſcriptura ⁊ inueni
ꝙ diuitie habent quattuor ꝯditiones malas
pter quas homo nõ poteſt ſeruire deo ⁊c.
¶ Pᵒ diuitie hui⁹ mũdi ſũt maculoſe turpit̃.
¶ Secũdo ſunt deceptiue fallaciter.
¶ Tertio ſunt ocioſe inaniter.
¶ Quarto ſunt periculoſe finaliter.
Ideo cauendũ eſt ne ſeruiamus eis. Iõ dicit
xp̃us. Nõ poteſtis ⁊c. ¶ Dico pmo ꝙ diuitie
tpales hui⁹ mũdi ſũt maculoſe turpiter:quia
a capite vſq̃ꝫ ad pedes intus ⁊ extra maculãt
hoieꝫ q eis ſeruit. Pmo maculat̃ i ītellectu
quo deberet cogitare de ſuo creatore. de aĩa
de alio mũdo:ſed q̃ ſeruit pecunijs:ſi orat ſta
tim cogitat de negocijs:de mercatõib⁹:de fe
rijs ⁊c. Itẽ maculat̃ in volũtate q̃ dꝫ inflãma
ri ⁊ deſiderare qñ erit in glĩa ⁊c. exire carce-
rẽ hui⁹ mũdi. ſꝫ diuitie auferunt deſideriũ pa
diſi. Dicũt enĩ nõnulli q̃ñq̃ꝫ diuites. Dñe libẽ
ter facerẽ pactũ vobiſcum ꝙ curetis de me:⁊
ego nõ curabo de vob̃. O v̇bũ iſidele. Item
maculat̃ in mẽoria:qa deberet cogitare quã
tũ de⁹ fecit p nob̃. Voluit.n.naſci:⁊ pati in li
gno crucis ⁊ mori:ne aliqs ſibi credẽs ⁊ obe
diẽs ⁊c. dãnaret̃. Sꝫ diuitie faciũt mẽorari de
mercatõib⁹:caſtris ⁊c. Maculãt os p mẽda
cia:⁊ falſa iuramẽta. Itẽ maculãt aures:quia
plus placꝫ diuiti ſuiẽti diuitijs audire õ mer
catõib⁹ q̃ꝫ v̇ba dei.ſmões ⁊c. In manib⁹ ⁊ pe
dib⁹ ⁊ in toto corpe:qa plus laborat in pecu-
nijs ꝯgregãdis q̃ꝫ in pnia ⁊c. Ecce qũo macu
lãt totũ hoieꝫ:⁊ hᵒ pueñt ex ppinq̃tate reꝝ i-
mũdaꝝ p q̃s maculant̃ res ẽt mũde:qa ſi te-
la lini albi approximet̃ tincture:maculat̃. De
hoc vide ſanctũ Tho.pma ſcde in mã de ma
cula pcti. Iõ dicit ſcriptura. Qui tetigerit pi
cẽ:inq̃nabit̃ ab ea. Eccli.xiij. In cui⁹ ſignũ ma
nifeſtuꝫ. Aug. q̃rit in libro de trini. de multis
q̃ ad oculũ vident̃ õ quib⁹ nõ põt rõ ſufficiẽs
aſſignari:de auro tã mũdo ⁊ argento tã cla
ro ⁊ albo ꝙ faciunt lineas nigras:⁊ maculã
manus cõputantiũ ⁊c. de hoc rõ ſufficiens nõ

pōt aſſignari:vt dicit Aug⁹.niſi q2 de⁹ dat ſi
gnū φ ſūt ſicut macule aſarū. Jō dič ſcptura.
Argētū eoꝝ forīs ꝑijcieꝛ ⁊ aurū in ſterqlinīū
erit. Ezechiel.vij. Nota ſterqlinīū cōgeſtū in
domo corrūpit ⁊ facit domū fetidā:ſʒ i cāpo
ſicco diſpſū facit ipſū fructificare. Jta de mōe
ta i tarīa cōgeſta. Sed ſi i terra ſicca diſpgaꝛ:
ipſam faciet fructificare in vitā eternā. Ecce
quare dicit:argētū eoꝝ forīs ⁊c̄ Ex iſta ratio
ne multū deberēt cauē religioſi clerici ne ma
cularēt ſ māib⁹ cōgregādo pecunias:q2 hñt
tractare corp⁹ xp̄i:iō aplus. Oīa.ſ.q̄ ſunt tpa
lia ⁊ mūdana arbitror vt ſtercora vt xp̄m lu
crifaciā. Phil.iij. ¶ Dico ſecundo φ diuitie
⁊c̄.tres magnas deceptiōes faciūt. Prima.
ad maḡ deceptio ē recipe apparētiā ꝑ exiſtē
tia.ſicut ſ̄bi gr̄a eſſet deceptio recipe ſomniū
ꝑ ṽitate:vt ſi famelic⁹ ſomniaret φ cōediſſet
ſplēdide ⁊ reciperet ꝑ ṽitate:decept⁹ eēt:cū ni
hil haberet in ſtomaco de illis i ſōno viſis ⁊c̄.
Jſto mō diuitie hui⁹ mūdi decipiūt:q2 illi q
credūt ſe eſſe diuites ſōniāt:vt ſi ruſtic⁹ ſōnia
ret φ eēt rex:⁊ mulier φ eſſet regia:ſʒ qñ exci
taꝛ iuēit ſe ſup paleas ⁊c̄. Jdē de clerico pau
pe ſōniāte φ ē papa:ſʒ qñ excitaꝛ iuēit ſe ſolū:
ita φ ſomnia nō ſūt niſi apparētia:⁊ q ea reci
pit ꝑ exiſtentia decipiꝛ:ita de diuite dicente:
Ego habeo tot mille florēos:reddit⁹ poſſeſſio
nes ⁊c̄.ſʒ qñ in morte excitaꝛ inenit ſe vacuū
ſic̄ q excitaꝛ a ſōno:q2 vita p̄ſens nō eſt niſi ſō
niū:⁊ qñ homo excitaꝛ p mortē iuēit ſe decep
tū. Modo paup ſōniat φ ſit vl̄ eſt papa totū
eſt ſōniū. Patʒ quō pecūie ⁊ honores ſūt de
ceptiue:q2 apparētiā faciūt recipe ꝑ exiſtētia
Auctas. Dormierūt ſōnū ſuū ⁊ nihil iuenerūt
oēs viri diuitiarū i māib⁹ ſuis. ps.lxxv. Qui
ſūt in alio mūdo cognoſcūt φ iſta vita nō ē
niſi ſōniū. Secūdus modus decipiēdi ē reci
pe imaginē ꝑ re:ſic̄ ſi alicui hoī habēti vxorē
dilectā:depigereꝛ imago vxoris ⁊ reciperet
imaginē ꝑ vxore mortua vel abiēte. Jdeʒ de
imagie filij ⁊c.bñ eēt decept⁹. Talē deceptio
nē faciūt ditie h⁹ mūdi. Nā ṽe diuitie ſ̄t i celo
diuitie ṽo h⁹ mūdi ſolū ſunt imagines ⁊c̄. De
iſtis diabol⁹ ðcipit gētes queādmodū tigris
decipiꝛ. Dicūt nāles φ tigris ē ſpēs velociſſi
mi curſus ⁊ currit pluſq̄ʒ velox equ⁹ ⁊ filij ſui
ſ̄t bōi ꝑ tyriaca:⁊ ab ea dr̄ tyriaca. Et dr̄ qui
vult hr̄e filios facit iſtā cautelā: hʒ tria maḡ
ſpecula rotūda ⁊ obſuaꝛ ꝑus filijs ei⁹ qñ ty
gris ē abñs ſcipit filios ⁊ fugit in aliq̄ bono
eq̄:⁊ qñ tygris vēit ⁊ nō iuenit filios naſr ſen
tit ꝑ quā viāvadit hō ⁊ ſeqꝛ eū. Tūc hō ſciēs
eā vēiētē ꝑijcit vnū ð ſpeclis:⁊ ipa vidēs i ſpe
culo imaginē ſuā credit ibi filios eē dās ei vbe
ra:⁊ poſtq̄ cog°ſcit ſe ðceptū:iteꝝ iſeqꝛ fugiē
tē:⁊ ille iteꝝ ꝑijcit 2m:⁊ ita ð 3°:⁊ tādē ē ille i
tuto. Jſto° diabol⁹ ðcipit nos ipediēs ne poſ
ſim⁹ attingē ad filios nr̄os. Nā certū ē:φ filij
q moriūꝛ i ſtatu inocēc fcte euolāt ad padiſū:
⁊ nos debem⁹ currē vt ꝑueniam⁹ ad padiſuʒ:
ſʒ diabol⁹ decipit nos cū trib⁹ ſpeculꝭ. Pm ſpe
culū ē ditiaꝝ q̄ ñ ſ̄t niſi imagies ditiaꝝ:q2 ṽe
ditie ſ̄t i celo:ſʒ iſte ditie h⁹ mūdi ſ̄t iſtabiles ⁊
tot evolubiles vt tygris. 2m ē honoꝝ p̄latiom
offōꝝ hr̄e regimē q ñ ſ̄t niſi imagies:q2 ṽi ho
nores ⁊ ṽa offā i padiſo ſūt:⁊ tu recipis ima
ginē ꝑ re. 3m ē delectationū h⁹ mūdi q̄ ēt ſunt
imagies:q2 ṽe delectatiōes ſ̄t i celo:⁊ iſta ſpe
cula retinēt nos ne ad padiſū ꝑueniam⁹. ec
ce quō diuitie ſunt deceptiue. Terti⁹ mod⁹ de
cipiēdi ē recipe vmbrā ꝑ ṽitate. Recitaꝛ pa
bola de q̄dā cane portāte fruſtrū carnis i ore
q ad natādū trāſiret flumē vidit vmbrā car
nis quā volēs recipe.apuit os:⁊ ꝑdidit ṽam
portionē carnis. Jdē de diuitijs q̄s ñ multuʒ
diligaꝛ:q2 ñ ſūt niſi vmbre:q2 qñ moriꝛ diues
nihil de eis ſecū portat. Mō nō cognoſcitis
φ ſūt ſic̄ vmbre:ſʒ illi de inferno cognoſcūt q
hñt tātā idigētiā φ guttā aq̄ ñ pñt hr̄e: vt pʒ
de diuite epulone ⁊c̄. Vñ dicūt dānati:qd no
bis ꝓfuit ſupbia aut diuitiarū iactātia:qd cō
tulit nobis:trāſirēt oīa illa tāq̄ʒ vmbra. Sap.
v. Jō ſi hēꝛ pecunias ſitis dñi ⁊ ñ ſui:q2 iā vi
detis quō ſ̄t deceptie ⁊c. ¶ Dico 3° φ diuitie
ſūt ocioſe inaneꝛ.q2 nullū fructū faciūt. Vere
diuitie duos faciūt fruct⁹.ſ.ſatiāt:⁊ faciūt nul
lo idigē:iō in padiſo vbi ſ̄t ṽe diuitie:ita bti ſ̄t
ſatiati φ nihil āpli⁹ appetūt.vidēt.n.btiſſimā
trinitatē:ṽginē ⁊c̄. Jō dō. Satiabor cū appa
ruerit glia tua:q tñ erat rex glioſus ⁊ ditiſſim⁹:
q in morte ſua dimiſit filio ſuo ſalomōi pma
ximas diuitias:q tñ dicebat. Satiabor cū ap
pue.⁊c.q2 diuitie h⁹ mūdi ñ ſatiāt cor:imo fa
ciūt pl⁹ appetē. Nō q2 fames diuitiaꝝ ē i cor
de vbi nō itrat pecūia:ſʒ replēt vel ſatiāt bur
ſā vel tarīā vbi itrāt. Sic̄ de eſuriēte vidente
mēſā ornatā cibis ⁊ nō p̄t comedē ñ ſolū ñ ſa
tiaꝛ:imo eſuries augeꝛ ⁊ appetit⁹. Jdē dm eſt
de auaro ſi poſſet comedē vel bibē aurū ſatia
reꝛ:ſʒ q2 nō p̄t:ſatiaꝛ bñ burſa ⁊ nō cor. Dicit
clic⁹. O ſi hērē bñſiciū cōpetēs eēm ꝯtēt⁹:ſʒ
qñ hʒ ſtati vult maiorē ⁊c̄. Jdē de laicis dicē
tib⁹. O ſi ego hērē tot reddit⁹ ⁊c̄.talē poſſeſ
ſionē eēm ꝯtēt⁹:iō dicit ſcri. Auar⁹ nō iplebiꝛ
pecunia.⁊ q amat diuitias fructū.ſ. ſatiādi ñ

capiet ex eis. Eccl̄s.v. 2° diuitie h⁹ mūdi non
auferūt idigētiā imo augmētāt.nā ſi hēꝛ cā
pū idigeꝛ beſtijs ad arandū ⁊ aratro ⁊ ſtablo
⁊c̄. Ecce q̄t idigētie. Jtē ſi hēꝛ barcā vl̄ nauē:
dicaꝛ qb⁹ idigeꝛ. Jtē ſi hētis vineā.equū ⁊ ſi
milia.idigetis multis.iō Apo.iij. Dicis φ di
ues ſū ⁊ locupletat⁹ ⁊ nulli⁹ egeo ⁊ neſciꝛ q2 tu
es miſer ⁊ miſabilis ⁊ paup. Jtem ꝓuer.xiij.
Eſt q̄ſi diues cū nihil hēat:⁊ ē q̄ſi paup cū in
multis diuitijs ſit. ¶ Dico q̄rto φ ſ̄t piculoſe ſi
naſr.ſ.aie ⁊ corpi. Aie multū piculoſe ſ̄t qō pʒ
ex multoꝝ diuitū dānatiōe. O q̄t religioſi:q̄t
clerici:q̄t laici ex eis dānanꝛ:⁊ pp eas.q̄t reli
gioſi q ꝯ votū pauptatis pp diuitias agunt.
q̄t clerici p ſymoniā bñficia pp auariciā cōſe
quunꝛ. Jtē q̄t p vſuras ditanꝛ. Jtē faciūt ſe ne
gociatores hñtes poſſeſſiōes ⁊c. cū tñ debe
rēt hēre cor liberꝝ ad cogitādū ea q̄ dicūt ⁊ le
gūt.ea q̄ legim⁹ debemus cogitare. ꝯ q̄s dicit
apls. Nemo militans deo iplicat ſe negocijs
ſclarib⁹ vt ei placeat cui ſe ꝓbauit.ij.ad Thi.
ij. Et ꝓh dolor nōnulli clerici ⁊ religioſi pp
auaritiā dānanꝛ. Jdē de vob laicis q̄t mēda
cia:⁊ q̄t falſa iuramēta faciūt ꝑ diuitijs. Di
caꝛ ꝯ illos q̄ faciūt alios iurare cuʒ miraculo
qō recitat aug.de illo hoīe bōe vite q fuit cō
dēnat⁹ i ðī iudicio.q2 fec̄ iurare vnū ꝑ debito
in curia. Cui dixit de⁹ φ meli⁹ eēt ꝑdē bōa q̄
aīam illi⁹. Qō multū debēt attēdē officiales
ne faciāt iurare falſa iuramēta.q2 nō ſolū dā
naꝛ piurās:ſʒ ēt q iniuſte facit aliū iurare.nō
inoluaꝛ aīas cū reb⁹ tpalib⁹.pp iſta picla dic
xp̄s. Am dico vob q2 diues difficile itrabit in
regnū celoꝝ. Facili⁹ ē.n.camelū p foramē ac⁹
trāſire q̄ diuitē i regnū celoꝝ itrare. Matt.
xix. Jtē ſ̄t piculoſe corpi vel carni. Nōne qñq̄ʒ
audiuiſtis φ duo amici vel ſocij ꝑ mōeta ꝯtē
derūt. Jtē ſoci⁹ iterfecit ſociū.ſuus dñʒ.vt pʒ
de q̄dā archiepo ð tharētaſia diuite iterfecto
a ſuo ſcutifero ꝑ ſua mōeta ⁊c.iō dicit ſcripꝛ.
Eſt ⁊ alia ifirmitas peſſima quā vidi ſub ſole
ditie ꝯſuate i malū dñi ſui. Eccl̄s.v. Jō ſi hēꝛ
ditias ð bōo iuſto laborāt ⁊ ſuiāt i opib⁹ mīe.
Si de iniuſtis bōis:ſuiāt reſtituēdo cui⁹ ſunt
⁊c̄. Nō faciatis iiuſtitias vel vſurā:rapinā ⁊c.
vt filijs dimittaꝛ maḡs ditias. Detis eis bo
nū nutrimētū.q2 de alijs de⁹ ꝓuidebit eis. Nā
ipe pauit dotē ꝑ filijs maritādiꝛ ⁊c. Recorde
mini ṽbo xp̄i. Nō poteſꝛ do ſuiꝛ ⁊ mām°.

¶ De eadē dñica.xv. Sermo quartus.

Rēs ſpū viuim⁹. Hēc ṽba iſtō ori
giaſr ad Gal.vi.⁊ recitatis
in epla currētis dñice. Jn iſto ſmone
ego intēdo declarare quot modi ſunt bōe vi
te ⁊ ſpūalis ad ſeruiēdū deo in hoc mūdo:⁊ ad
hñdū gloriā eternā in alio. Sed p̄rimo ſalu
tetꝛ ṽgo maria. Hoc ṽbū idiget declaratiōe ⁊
breuiter veniēdo ad mām p̄dicādā ſciēdū φ
oīs vita ⁊ op⁹ hoīum tota ē ⁊ venit p ſubām
ſpūalē:ita φ nec vita hoīs nec opus pōt dura
re ſine ſubā ſpūali. ṽbigr̄a. Vita corpis ⁊ etiā
op⁹ ei⁹ nō pōt eē ſine ſuba ſpūali.ſ.aia rōnali.
q2 ſepata a corpe aīa iam videtis qd ē corp⁹
niſi trūcus putridus:nullū hñs ſentimētū:q2
in oculis nō remanet viſus:nec in aurib⁹ au
ditus ⁊c̄. Patet ergo φ vita ⁊ operatio cor
porīs tota eſt ab aīa rōnali.q2 quādiu aīa eſt
in corpe:corpus hʒ viſuʒ in oculis. auditū in
aurib⁹:⁊ ſic de alijs ſentimentis.g° tota vita
⁊ opatio corpis eſt a ſubā ſpūali.ſ.ab ipſa aīa
De hoc lʒ ſit verū tñ auctas xp̄i di.ꝑſonis car
nalib⁹ q appciabanꝛ ſe de corpis pulchritudi
ne fortitudine:⁊ gratioſitate. Spūs ē q viui
ficat:caro nō ꝓdeſt qcq̄ʒ. Jo.vi.q.d. Vñ hēꝛ
pulchritudinē:fortitudinē:⁊ gratioſitatē:niſi
ab aīa:caro aūt nō ꝓdeſt qcq̄. Pʒ ergo ⁊c.
Mō videam⁹ de vita ⁊ opatiōe ipi⁹ aīe:h° ē
ſubtili⁹:nā aīa lʒ det vitam corpi:tñ ipſa de ſe
ñ hʒ vitā nec opationē niſi ab alia ſuba ſpūa
li maiori.ſ.a ſpūſcō. Quādiu aīa hʒ ſpm̄ſctm̄
ſecū hʒ vitā ⁊ ſentimētuʒ.q2 ſpūſcūs dat ſibi
viſum ꝯtēplatiōis:auditū clarū p̄dicationis.
olfactū deuotiōis ṽtutū ⁊ ſanctitatū ꝑſonaꝝ
ſanctarū:in ore ṽbū cōfeſſiōis ⁊ orōnis.greſ
ſus ſcitatis ⁊ ſentimētū bone ꝯſcie ⁊ duratio
nis in bona vita. Si aūt aīa ex defectu ſuo vl̄
dyaboli tēptatiōe vel mūdi occaſiōe:vel car
nis inclinatiōe:ꝑdit ſubam ſpūalē.ſ. ſpm̄ſcm̄
ita iacet mortua in corpe vt corp⁹ mortuū in
ſepulchro. Pʒ ergo φ tota vita ⁊ opatio aīe
ē a ſuba ſpūali.ſ.a ſpūſcō. Auctas dō ps.ciij.
Auferes ſpm̄ coꝝ ⁊ deficiēt ⁊ in puluerē ſuū
reuertenꝛ. No.auferes.q2.ſ. peccauerūt tibi.
iō auferes ab eis ſpm̄ſcm̄. Sic̄ in mūdo exhꝛ
bonus liquor de vaſe inepto.deinde orat di.
Emitte ſpm̄ t.⁊ crea.⁊ re.fa.t.q2 aīa mortua
fit viua:inimica fit amica:aliēa familiaris.ſte
rilis fecūda. Pʒ g° doctrīa φ oīs vita ⁊ opa°
tā corpis q̄ aīe ē a ſuba ſpūali.iō bñ dicit thē
ma. Frēs ſpū viuim⁹. Pʒ thēa. Et ego ſuʒ in
mā p̄dicanda. Mō videam⁹ q̄t ſūt vite ſpūa
les ad ſuiēdū deo in hoc mūdo. Et ad hñdū
vitam eternā in alio.⁊ inuenī φ ſunt tres.
¶ Prima eſt vita actiua:⁊ iſta eſt laborioſa.
¶ Scōa ē vita cōtēplatiua:⁊ iſta ē delitioſe.
¶ Tertia ē vita p̄latiua.⁊ iſta eſt picuoloſa.

B. D. L. D. Z

Et q̃liʒ iſte℞ ẽ a ſubã ſpũali a ſpũſcõ gᵒ ſr̃es ſpũ viuim⁹. ¶ Dico pᵒ: qꝛ pᵃ vita ſpũal' ẽ actiua. ꝛ iſta ẽ laborioſa. ſiẽ qñ creatura ſe dat laborib⁹ corpalib⁹ vel ſpũalib⁹ ad vtilitatẽ ꝓxi. Et dꝛ laborioſa pp ğuitatẽ corpis opa faciẽtis. Jõ apl's q laborabat m'tũ legẽdo. ſtudẽdo. ãbulãdo. ꝛ p̃dicãdo ꝓ vtilitate ꝓximi dicebat. Viuẽ i carne h mihi fruct⁹ opis ẽ. ſ. rõne ſpiriti. j. Et h ↄfidẽs ſcio qꝛ mãebo ꝛ ꝑmãebo oib⁹ vob ad p̃fectũ vrm ꝛ ad gaudiũ fidei. ad phil. i. iſta ẽ vita actia q̃ q̃ſ occupaf i opib⁹ mie ad vtilitatẽ ꝓxi q̃ corpe exercẽf. vbigfa. Pᵐ op⁹ mie dare panẽ eſuriẽtib⁹. Jſtõ ẽ pᵐ op⁹ vite actie. ꝛ op⁹ mie ñ ſolũ fac̃ q dat panẽ ſʒ ẽt q p̃pat cibũ: farinã vel bladũ ꝛc. oĩa iſta ſt opa corpalia vite actie. Etiã q dat aie eſuriẽti cibũ ſpũalẽ. ſ. igᵒ: dti oñdẽ pꝛ nr. Aue ma. Credo. ꝛ modũ ſignãdi ſe: ꝛ ſic de alijſ. Tales cõplẽt pᵐ op⁹ vite actie. Jſt̃ dicet xp̃s i die iudicij ſedẽs i cathedra iudiciali. Veĩte bñ. p. mei ꝛc. Eſuriui. n. ꝛ ďdiſtis mihi mãducare. Matth. xxv. ꝛ rñdebũt iuſti di. Dñe qñ vidim⁹ te eſuriẽtẽ ꝛ pauim⁹ te nũq̃ te vidimus in mũdo: ꝛ xp̃s rñdẽs dicit ill'. Amẽ dico vob. q cq̃d feciſtis vni ex minimis meis mihi feciſtis. iõ vẽite ꝛ dabo vob panẽ glie. 2ᵐ opus vite actiue eſt dare potũ ſitibũdo. ꝛ ñ ſolũ ille q dat vinũ vl' aquã ꝛ q accomodat cãtarũ. i. vas vinarium vel aliõ: ſʒ ẽt ille q miſtrat facit 3ᵐ opus vite actiue. Jtẽ ille q ex ſuis monitiõib⁹ ꝛ vbis iducit pctõrẽ ad lachrymas cõpũctiõis q ſunt potus aie. Talib⁹ dicit xp̃s. Veĩte bñ. ꝛc. ꝛ dabo vob potũ in fonte vite etne. ſitiui. n. ꝛ dediſtis mihi potũ ꝛc. Mat. xxv. Tertiũ op⁹ ẽ recipe ꝑegrinũ in domo vr̃a dãdo ſibi lectum pelliciũ ꝛc. Jtẽ ď illo q recolligit ſpũ vel aiaʒ vagabũdã totã in negocijs mũdi occupataʒ q̃ recolligif qñ iducit talẽ ꝑſonã vt vadat ad miſſã in domo dei: ꝛ ad ↄfitẽdũ: ꝛ cõicandũ. Jſtõ op⁹ ẽ mai⁹. talib⁹ dicet xp̃s. vẽite bñ. ꝛc. ſ. i domo mea pulcherrima. dñe ꝛ q̃re. Et xp̃s rñdet. hoſpes erã ꝛ collegiſtis me. 4ᵐ op⁹ ẽ veſtire nudũ nõ ſolũ ille q dat tunicã vel pãnũ ſʒ ille q ↄſuit vl' lauat amore dei ſine pecunia cõplet op⁹ h. Jtẽ q veſtit aiam nudã. ꝛ h fit qñ hõ docet v̓tutes ꝓximũ. nã veſtes aie ſt v̓tutes. Phs vocat v̓tutes hitus. Jſtis dicet xp̃s. vẽite ꝛc. ꝛ induã vos veſtib⁹ glie q̃ ſt clariores ſole. qꝛ nudus erã ꝛ coopuiſtis me ꝛc. Quintũ op⁹ ẽ viſitare ifirmũ: ñ ſolũ q̃ viſitat ſʒ q mittit ſibi cibaria vel alia. ꝛ q ſuit ſibi patiẽter: vel q ipm ꝓuocat ad patiẽtiã. Jtẽ etiã q viſitat aiaʒ infirmã: ꝛ q̃ lʒ teneat bonã vitã tẽptaf tñ de ſupbia. auari⁹ vel lux⁹. Et vos diitis ſibi. vult̃ vos tãtũ lucꝝ ꝛ tãta ꝛ tot opa bona mortificare ſpũalr. vñ ſi vult̃ vos viuẽ caſte caueatis de occaſiõe locutiõibus: ꝛ cogitatiõib⁹ ꝛ viuet̃ caſte. Jdẽ ſi tẽptaf de iuidia: oret ꝓ illo cui iuidet. Jſta ẽ purgatio iuidie. Jdẽ de ira vt recipiat vindictã. cui dicẽ ďbet ꝙ xp̃s ꝛ mr̃ ſua remiſerũt ꝛc. talib⁹ dicet xp̃s. Venite ꝛc. Sextũ op⁹ ẽ redimẽ captiuũ: qõ iplet nõ ſolũ ille q trãſit in barbariã. ſʒ ille q iuuat dãdo pecũias ꝛc. ꝛ ẽt ille q iuuat captũ q nõ p̃t ſoluẽ. vt ſt multi q iuuãt vel pecunia vl' lingua: puta vt ſi ẽ iuriſta vel notari⁹: oẽs tales cõplẽt op⁹ iſtud. Jdẽ de illis q redimunt aiam de captiuitate dyaboli cathenis pctõꝝ ligatã: q̃ redimif p̃dicatiõib⁹: bõis mõitiõib⁹ Nã aie q̃ ↄfitẽf ꝛ dimittũt pctã redimũf. hac de cã venit xp̃s in barbariã hui⁹ mũdi ad redimẽdũ aias. iõ dr̃ redẽptor. q̃ a p̃cio ſui ſanguis eas redemit. Talib⁹ dicef a xp̃o. Venite ꝛc. Septimũ ꝛ vltimũ op⁹ vite actiue ẽ ſepelire mortuos. Jſtud op⁹ cõplẽt nõ ſolũ q faciũt fouea ꝛ etiã q portãt fun⁹ ꝛ q aſſociãt ꝛ coopiũt: ſʒ ẽt clerici q amore dei ſine pecunia faciũt ſepulturã: qꝛ al's. Am̃ dico vob receperunt mercedẽ ſuã. Jdẽ de ſepultura aie. Aia ẽ mortua mũdo qñ nõ curat de mũdo nec negocijs ei⁹: nec de familiaritatib⁹ nõ viſitat nec viſitatur talis ſepeliẽda ẽ in ſepultura xp̃i. ſ. in vulnere lat'is. qꝛ pro tali morte talis ſepl'tura acq̃rif. talib⁹ dicet xp̃s. Venite ꝛ dabo vob ſepl'turã in celo. Ecce opa vite actiue. pp qõ xp̃us dicet in iudicio. Veĩte bñdi. ꝛc. Dicit h glo. Petri rauẽnas vel petri damiani: ꝙ xp̃s qñ erit in cathedra iudicij ſolũ faciet mẽtionem de opib⁹ mie actiue. Nõ dicet tũc Petro. tu ꝓ honore ꝛ glia ꝛ amore mei fuiſti ſuſpẽſus i cruce. Jõ nec dicet paulo. tu fuiſti decapitatus: nec bartholomeo. tu es excoriat⁹: nec laurẽtio: tu fuiſti poſit⁹ in craticula ꝛc. Jõ volo tibi dare gr̃aʒ: ſʒ ſolũ faciet mẽtionẽ de opib⁹ mie di. Venite bñdi. ꝛc. Jn q̃ oñdit q̃tuʒ ſibi placẽt opa mie. Ecce qd eſt vita actiua laborioſa. dico ꝙ iſta eſt ſpũal'. Si dicaf. Et quõ ẽ ſpũalis cũ ei⁹ opa ſint corpalia. qꝛ dare cibuʒ eſuriẽti op⁹ ẽ corpale ꝛc. Dico ꝙ q̃uis vita actiua corpe exercef tñ ſpũalis dr̃ pp p̃ncipium. mediũ: ꝛ finẽ: qꝛ p̃ncipiũ vite actiue ſpũale dʒ eẽ. Quare tu das cibũ paupi: nõne amore dei. Si dicas ꝙ ſic: ꝛ ſic ẽ in re: tũc p̃ncipiuʒ illi⁹ datiõis eſt ſpũale. Sed ſi dicis illa itẽtione vt hẽas familiaritatẽ cũ illa muliere. ꝛ tandẽ tuã cũ eadẽ explere valeas libidinẽ nihil valet illa datio. qꝛ malũ hʒ p̃ncipiũ. Jtẽ tũc hʒ mediũ ſpũale qñ opus bonũ: bonũ habẽs

p̃nᵐ ↄtinuaf ſpũalr ꝛ bñ. ſ. pp ďi honorẽ. al's nihil valet op⁹. ſ. dũ bonũ habẽs p̃nᵐ: maluʒ hʒ mediũ. Bonũ eni itegra cã ẽ. Jtẽ vita actiua ẽt dr̃ ſpũalis pp finẽ: q finis dʒ eẽ vt habeaf gloria ſpũalis: dicẽdo. Audiui ꝙ ex iſtis opib⁹ vos dabitis gl'iaʒ vr̃aʒ. iõ volo ea facef vt mihi detis ꝛc. pp hoc p̃dicta vita actiua dr̃ ſpũalis. De hoc figura. Ezech. i. Qui vidit q̃tuor rotas q̃s p̃cedebat ſpũs dei. Dicit textuſ Quocũq; ibat ſpũs illuc eũte ſpũ ꝛ rote pit̃ eleuabãf ſequẽtes eũ. Spũs eni vite erat i rotis. Opatiões vite actiue ſũt rote. pp tp̃is volubilitatẽ. ſ. hyẽis ꝛ veris. eſtatis. ꝛ autũni: i quibus rotaf ꝛ voluif rota vita nr̃a. Jn his eniʒ fiũt oĩa opa mie. qꝛ i alio mũdo nõ ẽ mutatio tp̃is: nec ſũt ibi rote. ſ. opatões vite. ſ. actie. nõ oʒ ibi dare cibũ eſuriẽti. qꝛ null⁹ eſurit. ꝛ ſic ď alijs opib⁹ mie ſʒ tñ in hac vita ſũt rote opationũ mie. Rotas iſtas vocat volubileſ. Eze. xvi. Et dñr ſpũales. qꝛ q̃cũq; ibat ſpũs. Ecce p̃nᵐ. ſ. itentio ſpũal' pp deũ ꝛ nõ pp aliõ. illuc eũte ſpũ ꝛ rote parit̃ eleuabãf ſequẽtes eũ. Ecce mediũ. Spũs. n. vite erat in rotis. Ecce finis. Jõ dic̃ the. Spũ viuim⁹. ¶ Scõa ẽ vita ↄtẽplatiua. ꝛ iſta ẽ delicioſa. ꝛ ſicut vita actia ↄſiſtit in opib⁹ corpis: ita vita ↄtẽplatiua cõſiſtit in opib⁹ aie. Jõ delectabil'r fiũt pp aie agilitatẽ. Jtẽ vita ↄtẽplatiua ſeq̃f vitã actiuã. lʒ ↄteplatiua ſit melior. A ſili pʒ de corpe. hois in aia homis. prius corpus formaf in vtero. ꝛ ↄñr formato corpe de⁹ creat aiam. Bonũ eſt corp⁹: ſʒ melior ẽ aia. Jta de duab⁹ vit'. Actia vita ẽ pria ꝛ bona ẽ. Sʒ melior ẽ vita ↄtẽplatiua. q̃ fit ꝑ aiaʒ. ſicut aia ẽ melior corpe. De hᵒ dicit apl's. Nõ pri⁹ qõ ſpũale ẽ: ſʒ qõ aiale. deide qõ ſpũale ẽ. i. ad Coꝝ. xv. qꝛ vita actiua dʒ eẽ prior. Nã debes ſuire in hoſpitali aliq̃ ifirmis. ꝛ qñ ibi eris ꝓbat⁹ i patia. diligẽtia. ꝛ hũilitate: ꝛ ſpũalitate tũc poteris recipe vitã ↄtẽplatiuã. al's nõnũq; magnũ ꝑiculũ ẽ. Jteʒ quãto plus hũiliaf hõ i vita actia: tãto efficif ꝑfectior in vita ↄtẽplatia. Jõ dicit. Non pri⁹ qõ ſpũale. ſ. vita cõtẽplatia. ſʒ qõ aiale. i. vita actiua: Notate h vnã pulchrã hyſtoriã ad ꝓpoſitũ q̃ ſcribif Geñ. xxix. de iſto ſctõ pr̃iarcha Jacob: q ꝑquirebat ſibi vxorẽ. qꝛ nõduʒ erat ↄſuetudo ſuare v̓ginitatẽ. Nã illa beata vxor maria icepit ꝛc̃. q̃rebat eã de bõa gñatione: ꝛ vẽit ad domũ Laban ↄſanguinei ſui q hẽbat duas filias: maior vocaf lya. q̃ erat lippa ocul' ꝛ turpis. minor vocabaf Rachel: q̃ erat pulchrior. quã videns. Jacob dixit. O ſi poſſẽ hẽe iſtã in vxorẽ. qꝛ ſicut erat pulchrior corpe: ſic ẽt aia. qꝛ erat multũ deuota. Jacob in illi⁹ domo habitãte. bñdictio dei fuit in domo illa. qꝛ q̃diu aliq̃ bõa ꝑſona in aliq̃ bona domo moraf. tãdiu bñdictio dei eſt ibi. Jõ dixit Laban ad Jacob. Expimẽto didici ꝙ bñdixit mihi de⁹ pp te. Jõ vis manẽ mecũ. Rñdit Jacob. Placet mihi vt ſuiã tibi ꝓ Rachel filia tua miore ſeptẽ ãnis: vt des mihi in vxorẽ. Rñdit Labã. Meli⁹ ẽ vt tibi eã dẽ q̃ viro alteri. Mane apud me. Seruiuit igitur iacob ꝓ rachel ſeptẽ ãnis: ꝛ videbãf ipſi pauci dies: ꝓ amoris magnitudie. Nota de magnis nuptijs fcis ꝛ tota die nuptiaꝝ Rachel erat vt noua ſpõſa. ſʒ in ſero Labã poſuit lyaʒ in lecto ſine lumie ꝛ abſcõdit Rachel in alia camera. Quo cõperto iacob in mane reputauit ſe valde deceptũ neq; mix. Cui dixit labã Quid ẽ qõ facẽ voluiſti. Nõne ꝓ rachel ſuiui tibi: q̃re lyã ſup poſuiſti mihi. Rñdit labã. Nõ ẽ i loco nr̃o ↄſuetudis: vt iuniores añ tradam⁹ ad nuptias. iõ iſta ẽ vr̃a vxor. Sed ſi vis ſuire alijs ſeptẽ ãnis dabo tibi Rachel. ꝛ placuit Jacob. Si dicaf. ꝛ q̃ũo potuit hr̃e duas ſorores in vxores. Rñdeo ꝙ nõdũ erat data lex moyſi ꝓhibitiua illi⁹. qꝛ in lege nãe ſolũ filia ꝓhibebaf pr̃i. ꝛ mr̃ filio. Geñ. ij. Propter hoc dimittet hõ pr̃em ꝛ matrem ꝛ adherebit vxori ſue ꝛc. Mat. xix. Nõ q̃ũo iacob cõpleſ alijs ſeptẽ ãnis duxit rachel i vxorem: ꝛ amorẽ ſequẽtis p̃tulit priori. Vidẽs aũt dñs ꝙ deſpiceret lyã: apuit vuluã ei⁹: ſorore ſterili ꝑmanẽte. Dicit hic Gre. ꝛ alij doctores ꝙ iſte due ſororeſ ſignãt iſtas duaſ vitas Lya lippa oculis ſignat vitã actiuã: i qua ẽ m'ta lippitudo ſ. diſplicẽtia. triſti'. ipatiẽtia. tediũ ſuiẽdo infirmis. ꝛ ſic de alijs. nec põt vite actiue intendens orare libere. Sʒ iſta lippitudo leuif mũdaf tergẽdo oculos in ↄfeſſiõe. Jõ dicit ꝙ lippa erat lya. i. vita actiua: tñ ẽ fecũda. qꝛ gñat multos filios. ſ. meritoꝝ ex opib⁹ vite actiue. Rachel decora ſignat vitã ↄtemplatiuã pulchrã ſine lippitudie. qꝛ ſine tedio ↄtẽplatiua ꝑſona ↄtẽplaf opa creatõis dicẽdo. O q̃le ẽ poſſe dei qꝛ qñ mgr̃ fabricãdo domũ vel archã idigẽt fundamẽto ꝛ materialib⁹. ꝛ ſic de alijs: ꝛ de⁹ ſine his edificauit domũ hui⁹ mũdi ꝛ celos ꝛc̃. Jõ rachel iterp̃taf viſũ p̃ncipiũ ſ. opa creatõis ↄtẽplãdo. Jtẽ ↄtẽplatiua ꝑſona ↄtẽplaf opa gubnatõis ꝛ ꝓuiſiõis: q̃liter de⁹ ꝓuidet oĩb⁹ creaf'is ꝛc̃. Jtẽ ↄtẽplaf finem mũdi. diẽ iudicij: opa redẽptiõis: ꝑadiſuʒ: infernũ: purgatoriũ. itẽ ↄtẽplatur orãdo: legendo: audiẽdo ſmones: miſſas. Ecce rachel. i. vi

ta ↄtēplatia. Jſta ē melior. Nō ꝙ melioritas
meriti ſtat in maioritate charitatꝫ dei. Jō ſcre
phin q̄ interꝑtaꝫ i charitate ardētes ſūt ſupio-
res i ꝑadiſo: ſꝫ n̄ hn̄t ꝑles. ſcꝫ tot merita accidē
talia ſicꝫ hꝫ vita actiua. Q̄ ꝗt vita ↄtēplatiua ſit
melior actiua pꝫ auctē xp̄i. Maria magdalēa
elegit vitā ↄtēplatiuā. ꝛ btā martha vitā acti
uā. Quare qn̄ xp̄s veniebat ad domuꝫ ſuā lꝫ
eēt nobiꝉ dn̄a ꝑcingebaꝫ ꝛ parauit ꝛc̄. Ma-
gdalēa ſedēs ad pedes xp̄i cōtēplādo audie
bat v̄ba xp̄i. Et martha dicit xp̄o. Dn̄e nō eſt
tibi cure ꝙ ſoror mea relīq̄t me ſolā miſtrare
dic ergo illi vt me adiuuet. Et rn̄dit illi ieſus.
Martha martha ſollicita es ꝛ turbaris erga
plīma. Ecce lippitudinē. Maria optimā ꝑtē
elegit. q̄ nō au. ab ea. Lu. x. Ecce ſn̄ia xp̄i q̄do
vita ↄtēplatia ē melior. Sꝫ pᵒ oꝫ facē mſtimo
niū cū lya. i. vita xp̄iana. Pᵒ exercitare ſe in
opib⁹ mie q̄ ſūt ſeptē ſigte ꝑ ſeptē ānos ſuitu
tis iacob. ¶ 3ᵃ vita ē ꝓlatiua. ꝛ iſta ē ꝑiculoſa
Jſta ē vita ꝓlatoꝝ. ꝛ iſta ē aliis ꝑdictꝫ melior.
rō. qꝛ icludit vitā actiuā ꝛ ↄtēplatiuā. Quid
vult dicē vita ꝓlatia: niſi ꝙ ꝓlat⁹ ſit ꝑfect⁹ i vi-
ta actia ꝛ ↄtēplatiua. alˀs n̄ eēt bon⁹ ꝓlat⁹. Jō
vita ꝓlatiua ē melior ſicꝫ bonū ē corp⁹. melior
aīa. ſꝫ mlto meli⁹ corp⁹ ꝛ aīa ſiꝫ ↄiūcta. iō dicit
ſcrip. Formauit de⁹ hoīeꝫ ꝺ lio ꝛre. ecce corp⁹
bonū. Et iſpirauit i faciē ei⁹ ſpiraculū vite. Ec
ce aīa melior. Et fcūs ē hō i aiaꝫ viuētē. Ecce
ↄiūctio corꝑiſ ꝛ aīe. Gen̄. ij. Sic vita ꝓlatiua
ↄꝑhendit vitā actiuā ꝛ ↄtēplatiuā: Dicꝫ greg.
in paſto. Sit rector actōe ꝑcipu⁹ ꝑ cūctis ↄtē
platōe ſuſpēſus. iterioꝝ cura exterioꝝ occupa
tiōeꝫ n̄ relinquēs. Nō. cū di. Sit rector actōe
ꝑcipu⁹ ꝛc̄. Nō oꝫ ep̄m dare cibū paupi: ſic ꝙ
ipſemet ꝑparet ſeu miſtret: ſꝫ ꝑcipuū vite acti-
ue ē ꝑdicare. qꝛ ꝑdicator ↄplet oīa opa mie i
ducēdo alios vt dēt panē eſurienti. potū ſitiēti
ꝛ ſic ꝺ aliis. Sicꝫ ꝺ rege dicēte theſaurario ꝙ
faciat elemoſynā nā. tali paupi: vꝉ tali vidue
ſiue captiuo. Quis facit illā elemoſynā. nōne
rex ꝑncipaliꝉ. imo. ſic ꝑdicator ꝑncipaliꝉ. ↄplet
opa mie vite actie. qn̄ dicꝫ ꝛ iducit gentes ad
opa mie corꝑa⁹ ꝛ ſpūa⁹. Qn̄ ꝑdicat dat cibū
aiab⁹ eſurientib⁹. ꝛ qn̄ ꝓuocat ad ↄtritiōeꝫ dat
potū ꝛ veſtit qn̄ ex ꝑdicatōe ſua ſupb⁹ depoſi
ta ſupbia iduiꝫ veſte hūilitatis auarus libali-
tatꝫ. luxurioſus caſtitatis ꝛc̄. Recolligit pere
grinos ſicꝫ ego vos. mō viſitat iſirmos. i. tēpta
tos: ꝛ viſitat mortuos pctō vel mūdo. Ecce q̄
re di. Sit rector actōe ꝑcipu⁹. Nō. oꝫ ꝙ ipſe-
met ſic coquinarius: ſꝫ ꝙ ꝑdicet. i ſig̃ᵐ h⁹ qn̄ ep̄s
ↄſecraꝫ ponit liber euāgelioꝝ in dorſo eius. ꝛ
vnus tꝫ libꝝ ↄtinue ſup eū dū ↄſecraꝫ. ꝛ dꝫ ſi-

bi. Vade ꝛ ꝑdica qꝛ ad h̄ ſpāliꝉ es elect⁹: ꝛ mō
q̄s ꝓlat⁹ ꝑdicat. pꝫ ꝙ valde pauci ſt. Jtē. Sit
rector ꝑ cūctis ↄtēplatōe ſuſpēſus: ꝛ hᵒ i ſacri
ficio miſſe. De q̄ dicꝫ ſan. tho. ꝙ ē ꝑcipua cōtē
platio. Jō ep̄i debēt q̄ttidie vꝉ ſaltē frequenꝫ
celebrare. Oīs nāqꝫ pōtifex ab hoīb⁹ aſſūpt⁹
ꝓ hoībus ↄſtituiꝫ in his q̄ ſūt ad deū vt offe-
rat dōa. ſ. orōnē: ꝛ ſacrificia ꝓ pctis: ad Heb.
v. De q̄b⁹ dō. Et ſacrificēt ſacrificiū laudiſ. Ec
ce miſſa: ꝛ ānūciēt opa ei⁹ i exultatōe. ꝑs. cvi.
Talis ꝓlat⁹ pōt dicē. Volūtarie ſacrificabo ti
bi. Ecce miſſa. ꝛ ↄfitebor noī tuo dn̄e: Ecce ꝑ-
dicatio. Jſta ē vita ꝓlatiua. Sed dico ꝙ ē ꝑi-
culoſa. Tria magna ꝑicula hꝫ q̄ pn̄t itelligi ꝑ
ſilitudinē āphore vitree exiſtis ſup colūnā in
platea. ↄ quaꝫ oēs hoīes ꝓiicerēt lapides. 2ᵒ
ꝙ oē aues celi ↄ eā pugnarēt. 3ᵒ ꝙ maxia tē
peſtas ſup eā de celo deſcēderet. In q̄ ꝑiculo
eēt talꝫ āphora. Dico ꝙ nō poſſet ſtare. Talis
ē vita ꝓlatoꝝ. Quilibꝫ ꝓlat⁹ ē alt⁹ ſup colūnā
dignitatꝫ ↄſtitut⁹: ↄ q̄s ꝓiiciūꝫ lapides maxie
ſi ſint boni. qꝛ alˀs nulꝉ⁹ dicit ſibi aliq̄d vꝉ pau
ci. Sꝫ ſi ꝓlat⁹ vult ire hūiliꝫ ꝛ ſimpliꝉ ſine mul
tis ſcutiferis: ſtati oēs dicūt. O de iſto hypo-
crita quō vadit ꝛc̄. Jta etiā fuit de illo pᵒ ꝓla
to ieſu xp̄o q̄ reprehēdebaꝫ de diſcipuliſ ꝛ do-
ctrina noua quā ꝑdicabat. vt pꝫ Joā. xviij. iō
pōt dicē prelat⁹. Poſuit me dn̄s ſicꝫ ſignū ad
ſagittā. Tren̄. iij. 2ᵒ oēs aues celi ipugnantes
volitāt ↄ prelatū. ſ. demōes ad tēptādū. qꝛ ſi
vos hētꝫ vᵐ dmonē ↄ vos: ꝓlat⁹ hꝫ mille ↄ ſe qꝛ
ſicꝫ i bello illi q̄ volūt hēre victoriā inuadūt ma
xime vexillū: q̄ ad terrā ꝓſtrato: oēs ſūt ꝑditi
ꝛ fugiūt. ſic prelati portāt vexillū. iō ↄ eos ma
xime demōes inſtāt ꝛc̄. 3ᵒ qꝛ maxia inq̄ſitio ꝛ
diſtrictio iudicij vēit ſup eos. Qn̄ ꝓlat⁹ mori
tur ſtatiꝫ vēit ad iudiᵐ: ſup quē deſcēdit tēpe
ſtas q̄onū. q̄liter itrauit: q̄do vixit. quot ex ei⁹
negligētia ſūt dānati. q̄re ſuſtinebat pctā no-
toria. lꝫ de ſe eēt ſctūs. ſi tn̄ in ſuo offō fuit ne-
gligēs: ex pctis alioꝝ dānabiꝫ. qꝛ nō adhibu-
it diligētiam in corrigēdo. iō dicit ſcriptura.
Judiciū duriſſimuꝫ his q̄ preſūt fiet Sap. vi.
Ecce quō vita prelatiua eſt ꝑiculoſa. Jō dicit
Aug. Prepoſit⁹ q̄nto in loco ſupiori: tāto pe
riculo maiori v̄ſaꝫ. Bōa ē vita actiua: melior
cōtēplatiua: ſꝫ optima vita ꝓlatiua: ꝛ q̄libet
ē ſpūalis. iō dicit the. Spū viuim⁹. vel in vita
actiua: vel ēt cōtēplatiua vel ē prelatiua ꝛc̄.
¶ De eadē dn̄ica. xv. poſt trinitatis. Ser. v.

m **Jniſteriū tuuꝫ im**
ple. ij. ad Thi. iiij. Jſtud v̄bū vꝫ cui
libet xp̄iano. Miſteriū q̄ð debem⁹

deo: iplere debem⁹ ſi volum⁹ hēre ſalariū pa-
diſi. Et vt ſim⁹ voluntarij ſciēdū ꝙ iter oīa of
ficia: gradus: ſeu dignitates h⁹ mūdi: mai⁹ et
excellētius eſt ſuitiū dei. Vn̄ nec ꝓlatio eccia
ſtica nec dn̄iuꝫ tp̄ale ſꝫ aliq̄d in cōpatiōe ſui-
tij dei. Si dicaꝫ. Papa vel rex eſt ſuitor dei.
Rn̄ſio ꝙ papa vel rex maiorē excellētiā ſeu
dignitatē recipit. qꝛ eſt ſuitor dei q̄re qꝛ ē pa
pa vel rex. Rō. nā q̄libet creaꝫa cōſtituta inꝫ
maiorē vel ſupiorē: ꝛ minorē vel iſeriorē: ma
iorē dignitatē ſeu excellētiā recipit ex ſubie-
ctiōe ſupioris q̄ꝫ ex dn̄io q̄ð hꝫ reſpectu infe-
rioris. Declaraꝫ pᵒ in elemētis. Aq̄. n. ē me-
dia inꝫ aerē ꝛ terrā. a ꝛra recipit imūditiā. lu
tū ꝛc. ab aere cui ſubiiciꝫ recipit purificationē
ꝛ claritatē. igiꝫ ꝛc̄. 2ᵒ ꝓbaꝫ in metallis. Argē
tū. n. eſt mediū iter auꝝ ꝛ plūbū. qꝛ reſpcū au
ri hꝫ ſubiectionē. qꝛ valꝫ min⁹. reſpectu plūbi
dn̄ationē: qꝛ vꝫ pl⁹. maiorē excellētiā ꝛ valo-
rē ex ſubiectiōe recipit ab auro. iō citi⁹ deau
raꝫ q̄ꝫ ex dn̄io ſeu valore reſpcū plūbi. igiꝫ. idē
pꝫ in hoīb⁹. pᵒ in ꝓlatis. q̄ ſi hn̄t mgr̄m bonū
ꝛ ſpūalē: ꝑfectū ꝛ virtuoſuꝫ. ꝛ vaſallos vitio-
ſos: a mgr̄o recipiūt bonas doctrinas. a vaſal
lis aūt triſticias. diſplicētias. appellatiōes ꝛ
ſilia. Nō. q̄d ē dicē eē papā. Solō. hēre curā
oīum gētiū. in q̄b⁹ ē multa ſollicitudo ꝛc̄. Et
q̄d ē dicē eē ſuū dei. Hēre letitias: ↄſolatōes
ꝛ ↄtēplatiōes ſpūales. Jtē q̄d eſt dicē eē im-
ꝑatorē. Solō. eē dn̄m bonoꝝ ꝛ maloꝝ cū ꝑi-
culo. ſꝫ eē ſuū dei ē hēre letitias ꝛc̄. vt. ꝺ. Jō
dico ꝙ mai⁹ offm̄ h⁹ mūdi ē eē ſuū dei. vt pꝫ
ex dicta rōe q̄ dat ſciaꝫ. Phs. Tūc vnūq̄dq̄ꝫ
ꝙ ſcire arbitramur dū cās ei⁹ cognoſcim⁹. ꝛ
q̄m illi⁹ ē cā. Pᵒ poſte. Auctas q̄ ↄfirmat cre
dentiā. i. ad Coꝝ. iiij. ſic nos exiſtimet hō vt
miſtros xp̄i ꝛ diſpēſatores myſterioꝝ dei. Et
nōne petr⁹ erat papa ꝛ oēs alij apl̄i erāt ep̄i ꝛ
legati xp̄i a latere. imo q̄re gᵒ non dixit. Sic
nos exiſtimet hō vt ep̄os ꝛc̄. qꝛ plus appcia-
baꝫ ſe de ſuitio xp̄i. Jtē alia auctas. Miniſtri
xp̄i ſt ꝛ ego. ij. ad Coꝝ. xi. itē alia. ij. ad Coꝝ.
iij. Si miſtratio dānationis i glīa ē. mlto ma
gis abūdat miſteriū iuſtiᶜ. i. iuſte ſuiēdi deo.
Vt poſſimus acq̄rere ſalariū ꝑadiſi. dicꝫ thēa
ꝓpoſitū. Miſteriū tuū iple. Diceret aliq̄s. ſr̄
bn̄ vꝫ eē magnū eē ſuitorem dei: ſꝫ videam⁹
quō poſſem⁹ iplere dei ſuitiū. Ego amore vr̄i
q̄ſiui ꝛ inueni. viij. virtutes in q̄daꝫ auctē bti
petri di. Vos aūt curā oēꝫ ſubiiciētes mi-
ſtrate in fide vr̄a virtutē: in virtute aūt ſciām.
in ſcia aūt abſtinētiā. in abſtinētia patiam. in
patia pietatē. in pietate aūt ſr̄nitatꝫ amorē. i

amore aūt fraternitatꝫ charitatē. ꝛ ſubdiꝫ. ſic
n. abūdanꝫ miſtrabiꝫ vob̄ itroit⁹ in regnū dn̄i
ꝛ ſaluatoris nr̄i. ieſu xp̄i. ij. Pet. i. ca. Si iſtas
virtutes hēm⁹ in nr̄o ſuitio: abūdāter miſtra
biꝫ vobis itroit⁹ ꝛc̄. iō dicit thēa. Miſteriuꝫ
tuū iple. ¶ Dico pᵒ ꝙ i ſuitio dei dēm⁹ mini
ſtrare fidē: hic ponit fundam̄tū. nā fides ſctā
xp̄iana ē fundam̄tū toti⁹ boni. Jō q̄ vult edi-
ficare pᵒ curat ponē bonū fundamētū vt edi
ficiū nō tremat. alˀs deſtruiꝫ. ita fundamētuꝫ
xp̄iani firmū ē fides. De iſto fundam̄to dicit
ſcp̄tura. Fūdamētū aliō nemo pōt ponē ꝑter
illō q̄ð ē poſitū: q̄ð ē xp̄s ieſus. Glo. i. fides ie
ſu xp̄i. i. ad Coꝝ. iij. Jō auiſetꝫ vos ſicꝫ illi q̄ ſūt
obſeſſi ab inimicis q̄ ſepe viſitāt fundam̄ta ne
fiāt cauatōes i fundamēto: qꝛ ibi ē ꝑiculū. nā
ſi diruaꝫ feneſtra ſeu vna turris n̄ ē tā magnū
ꝑiculū q̄ꝫ ſi fundam̄tū diruiꝫ. qꝛ totū edificiū
cadit. Jta mō qn̄ magis iſtat finis mūdi dya
bolus fodit fundam̄tū. ſ. fidē: dicēdo. quō tu
potes credē hoc vꝉ h̄ ꝛc. Ecce cū pala tēptati
onis fodit funᵐ. iō do vob̄ optimū ↄſiliū vt ſe
pe viſitetꝫ iſtud funᵐ ad min⁹ bis i die. de ma
ne ꝛ ſero di. Credo i deū ꝛc̄. flexis genib⁹ cū
ꝓteſtatōe ſicꝫ miles faciēs hōagiū regi: dās ſi
bi fidē. ſi neſcitꝫ: addiſcatis ꝛc̄. ſic recognoſciꝫ
funᵐ fidei an dyabol⁹ foderit cū pala tēptati
onis. alˀs ſi oīa bōa mūdi feceritꝫ niſi hēatꝫ fun
dam̄tū fidei: ſcꝫ n̄ nihil valeret. ad Heb. xi. ſine
fide ipoſſᶜ ē placē deo ꝛc̄. gᵒ miſteriū tuū iple
ſ. fidei. ¶ Dico 2ᵒ ꝙ 2ᵃ virt⁹ miſtrādo di v̄t⁹
cū dicꝫ. Miſtrate i fide vr̄a v̄tutē. i. opa v̄tuo
ſa. qꝛ hic v̄t⁹ ſumiꝫ ꝓ q̄libꝫ actu v̄tuoſo. iſta ſꝫ
miſtrāda. qꝛ lꝫ hēretis fidē verā n̄ ſufficēt ad
ſaluationē. imo oꝫ ſiꝫ cū fide v̄a hēc opa v̄tuo
ſa. Rō: qꝛ null⁹ rex cēt ↄtēt⁹ de fide ſuoꝝ va-
ſalloꝝ ſine oбīa. nā ſi diceret regi: nos reputa
m⁹ ꝛ credim⁹ vos veꝝ regē eē: tn̄ nihil ꝑcipia
tis nob̄ qꝛ nihil faceremꝰ: eēt hᵒ bonū. Jta ꝺ
xp̄iano q̄ crederet xp̄m veꝝ regē ꝛ dn̄m ſꝫ ni-
hil vult ſuare de ſuis ꝑceptis. Jtē ꝑcipit hūi
litatē: ꝛ noſ ſum⁹ ſupbi. ꝛ ſic ꝺ aliis ſeptē pctiſ
Jō lꝫ hēretis tātā fidē q̄ꝫtā hūit btūs petrus
vel paul⁹: niſi hēretis vitā virtuoſaꝫ nō ſalua
ret. iō dicꝫ. Miſtrate i fide vr̄a virtutē. ſ. bonā
vitā ꝛ bōa opa. iō dicꝫ ſcp̄tura. Quid ꝓderit
frēs mei ſi fidē q̄s dicat ſe hēre. opa āt n̄ hēat.
nūq̄d fides poterit ſaluare eū. ſi aūt ſr̄ ꝛ ſoror
nudi ſint ꝛ indigeāt victu q̄ttidiano. dicat āt
aliq̄s ex vobis illꝫ. Jte in pace: caleſacimi ꝛ ſa
turami. nō dederitis aūt eis q̄ neccīa ſꝫ corpi:
q̄d ꝓderit. Sic ꝛ fides ſi n̄ hēat opa mortua
eſt. Jac. ij. Nā bōa opa ꝛ v̄tutes debēt corre-

ſpõdere credulitati. Uerbigr̃a.vos credit ꝙ tres pᵉ.pr̃ ⁊ fili ⁊ ſpũſſanct⁹ſũt vn⁹ de⁹.Huic credulitati corñdet.qñ aia corp⁹ vim ⁊ vita iſta tria ꝯcordãt opando bona opa. Sic oſtẽdit ex̃ crudelitas q̃ ẽ itra.Item credit ꝙ xp̃s hũiliauit ſe tñ ad recipiẽdũ nr̃am humanitatẽ cũ miſerijs ⁊c̃.gᵒ oñdat opa ꝗ̃tũcũqꝫ ſitis alti ⁊ eleuati in dignitate ⁊ diuo offõ:ſcia humiliet vos ⁊c̃.Itẽ credit ꝙ xp̃s elegit ỽginẽ in mrẽ:cũ tñ de alia potuiſſꝫ naſci ⁊c.nec ſciuit expimẽtalit qd eẽt illa carnal delectatio. oñdat oper igit vos ⁊ amore ſui caſte viuat qlibꝫ i ſuo ſtatu ⁊c.Itẽ credit ꝙ vixit paup ĩ-tãtũ ꝙ dĩ Mat.xi. Circũſpectis oib⁹ ⁊c.Dicẽ glo.⁊c.Si aliqs ipm inuitaſſet als apli fricabãt ſpicas:vel ibãt bethaniã ⁊c. Idem de nocte ibat ad dormiẽdũ in deſtũ ſi nõ hñet aliũ locũ.Iſta crudelitas oñdit ope:nõ hñdo auariciã nõ faciẽdo vſuras:furta:nec recipiendo bõa aliẽa.Itẽ credit ꝙ xp̃s fuit paſſus iniurias:deriſiões.⁊ tãdẽ mortẽ:⁊ noluit recipe vĩdictã:nec pmiſit pẽtꝫ recipe. Itẽꝫ credulitas ope oñdit ỽtute patie remittẽdo iurias inimicis ⁊c.Itẽ credit ꝙ fuit mortu⁹ ⁊ 3ᵃ die reſurrexit. Ita ſi eſtis mortui pctõ mortali: 3ᵒ die.ſ.ꝯtritõis:ꝯfeſſiõis:⁊ ſatiſfactõis poteſtis ſuſcitari. Idẽ credit ꝙ xp̃s i die aſcẽſiõis aſcẽdit i celũ.h credẽ⁹ oñdit ope:qñ nos i dñicis ⁊ feſtiuit aſcẽdim⁹:ꝯtẽplãdo:orãdo:audiẽdo miſſã ꝯpletã cũ ſilẽtio:ñ cogitãdo nec loquẽdo ð aliq̃ re tpali:ſꝫ cogitãdo vt hẽat aſcẽdẽ p bonã vitã ⁊c.Itẽ creditis ꝙ xp̃s ẽ in hoſtia cõſecrata.h credẽtia oñdit ðuote cõicãdo i paſchate iux̃ pceptũ.⁊ ifra ãnũ ſm bonũ ꝯſiliũ. Ecce q̃re dic.Miſtrate i fide vr̃a ỽtutẽ ⁊c̃.Ecce qd dic xp̃s.Quid vocatis me dñe dñe:⁊ ñ facit q̃ dico.Lu.vi.q: ñ oiſ q dic mihi dñe dñe itrabit in regᵐ ce.ſꝫ q fa.vo.pa.mei q in ce.ẽ ipe itra.i re.ce. Mat.vij. Pꝫ necẽitas bonoꝝ opeꝝ.Iõ di.the.Miſteriũ tuũꝫ iple.℄3ᵒ dic miſtrate in ỽtute vr̃a ſciaꝫ.q̃ ſumit h p diſcretiõe ⁊ ñ pnt ſcia ẽ vna de ſeptẽ libalib⁹ artib⁹ ſꝫ p⁹diſcretõe.ſ.ꝙ opa ỽtutũ fiãt diſcrete ⁊ cũ debit circũſtãtijs. Prouer.ix.Scia ſctõꝝ prudẽtia.q: als ſi aliqs idiſcrete facit bõa opa.ſ. de glĩe bonoꝝ puniet ex eis.Quicqd boi cuꝫ diſcretõe feceris:ỽtus ẽ. Uirt⁹.n.idiſcreta p vicio reputat.Dicat h miraculũ qd legit i vita bti Dñici pr̃is nr̃i:cui de nocte orãti apparuit dyabol⁹:tripudiãs ⁊ cantãs corã eo:dicẽs magis ⁊ min⁹.Eradiurat⁹a btõ dñico.ſuper hoc rñdit:ꝙ qcqd ipſi fr̃es lucrant:faciẽdo plus q̃ pñt ⁊ deſtruẽdo ſe: amittũt ⁊ damnant:vel min⁹faciẽdo q̃ tenent:amittũt.ſꝫ dixit dyabol⁹ ꝙ ſatiſcẽdo deſtruit eos. Propt qd btũs dñicus ãmouit fr̃es.De h⁹ad Ephe.v.Nẽo vnq̃ꝫ odio hũit carnẽ ſuã:ſed nutrit ⁊ fouet eã ſicut xp̃s eccliaꝫ.Sꝫ ſicẽ miles diligit eqnũ cũ q̃ hꝫ militare ⁊ victoriaꝫ obtinẽ. Ita nos cũ corpe. Iõ ꝯſeruãdũ ẽ:ſꝫ nõ debemus dare ſibi tãtũ de ãnona vt recalcitret. Iõ diſcrete ẽ gubernãdũ.Iſta ẽ ſcia.Quilibet ſcit ſuũ aſinũ q̃tũ põt portare.⁊ de naui q̃tũ portare põt ⁊c.ita de aſino corpis:ſeu naui. Et ſicut marinarij in picolo pijciũt on⁹:ita dꝫ facẽ p⁹diſcreta in ifirmitatib⁹ deponẽdo on⁹ pnie qd poſt ꝯualeſcẽtiã ẽ reaſſumẽdũ. Sed multi nõ faciũt pp qd dicit ſcripta. Propt̃ea ductꝰẽ captiu⁹ ppls meus.q: nõ hũit ſciaꝫ Iſa.v.℄Quarto dicit. Miſtrate i ſcia abſtinentiã. Perſone q̃ hñt magnã ſciam acq̃ſitã debẽt abſtinẽ a trib⁹.ſ.ꝙ nõ extollãt ſe nimis ⁊ ꝙ non decipiant proximum ⁊ ꝙ nõ dimittãt deum q: vt dic aplus.i.ad Coꝝ.viij. Sciẽtia inflat dicẽdo.omnes ſunt beſtie niſi ego. Ex iſto pctõ ceciderunt q̃plures de ordine cherubin q iterpᵗant plenitudo ſcie: ⁊ effecti ſũt dyaboli.Qui de ãgelis fecit dyabolos:qd faciet ð holb⁹ pſũptuoſ ⁊c̃. Iõ apls.i.ad Coꝝ.viij.Si qs exiſtiat aliqd ſcire:nõdũ cognouit q̃no oporteat eũ ſcire.Hoc ſciebat Socrates phs magn⁹ mgr Platonis:q iterrogat⁹ qd ſciebat. Rñdit.Hoc tm̃ ſcio ꝙ neſcio. Itẽ tales ſciẽtes nõ debẽt decipe nec defraudare pximũ.Nolite inqt aplus fraudari inicẽꝫ.i.ad Coꝝ.vij. Tertio cauedt tales ne obliuiſcant deũ.q: hodie ſiue iter religioſos ſiue iter clericos ſiue iter laycos:q̃nto maiorẽ hñt ſciam tãto hñt peiorẽ ꝯſciaꝫ:cũ tñ plus deberẽt deũ timẽ.q: hñt maiorẽ noticiã. Iõ apls. Chariſſimi obſecro vos tanq̃ aduenas ⁊ pegrinos abſtinete vos a carnalib⁹ deſiderijs:q̃ militãt aduerſus aiaꝫ: ꝯuerſationẽ vr̃am iter gentes hñtes bonã.i. Pe.ij. ℄Quinto miſtrate in abſtinẽᵃ ⁊ patia. Rõ q: abſtinẽtia ⁊ ieiuniũ ⁊ alia dãt colerã vel melãcoliã:ſꝫ cib⁹⁊ pot⁹ dãt leticiã. Multi ſũt cũ qb⁹ ñ põt hõ pacifice loq qñ ſũt ieiuni. Iõ necẽaria ẽ patiẽtia ne meritũ abſtinẽtie pdat.Dicat ꝯ ipatiẽtes.qb⁹ eſſet meli⁹ ne abſtinerẽt.q: vnica ipatiẽtia pdũt totũ theſaurũ meritorũ.Sicut q ponẽt ignẽ in camera vbi hr̃et oia bona ꝯgregata:ita de igne ire ſeu ipatiẽtia ⁊c̃. Iõ aplus.ad Heb.x. Patiẽtia vob neceſſaria ẽ:vt volũtatẽ dĩ faciẽtes reportetis repromiſſionẽ. ℄Sexto miniſtrate ipatiẽtia pietatẽ.ſ.pximũ.Si habet

bona tpalia vel ſpũalia ſubueniat idigẽtib⁹. ſi hẽtis panẽ detis eſuriẽti.vinũ ſitiẽti.veſtes nudo.⁊ nũq̃ deficiet vob. Multi decipiunt di.Si ego darẽ:deficeret mihi ⁊c̃. Dico tibi ꝙ nunq̃ pſona miſericors deficiet i bõis.Immo de⁹ multiplicabit triticũ in horreo.farinã in ſacco.panẽ in cophino.vinũ in cellario.pecunias in burſa ⁊c.Itẽ de bonis ſpũalib⁹ debetis pudẽ aie de cibo ſpũali. Poſtq̃ laboraſtis ſex dieb⁹ in dñica qeſcat.audiẽdo miſſam.ſmones ⁊c.ſꝫ hodie ecclia nõ ẽ niſi forꝫ. Cõtra h⁹ recipit aq̃ bñdicta in itroitu ecclie: ⁊ fit ſignũ crucis in fronte.vt itellect⁹ nõ cogitet niſi de deo.⁊ in ore.vt nõ loq̃t niſi de deo. ⁊ iuxta cor vt nõ cogitet mala.De iſta pietate dicit apls. Exerce teipſum ad pietatẽ. Naꝫ corpalis exercitatio vt ieiunia ⁊ alia ad modicũ vtil eſt. Pietas aũt ad oia vtil eſt pmiſſionẽ hñs vite:que nũc eſt ⁊ future.i.ad Thi.iiij.Septimo miſtrate in pietate fraternitat amorẽ:ne.ſ.ſint iter vos odia:rancores:malicie ⁊c̃.Sed ſicut fratres eiuſdẽ pr̃is ⁊ matris diligunt ſe.ita nos xp̃iani imediate ſum⁹ filij eiuſdẽ pr̃is.ſ.xp̃i.⁊ matris.ſ.ecclie.ſemie verbi dei in vtero fontis baptiſmi geniti. Iõ debemus nos diligẽ adinuicẽ ⁊ iniurias remittere.Ideo xp̃s.Oẽs fratres eſtis. Et patrem nolite vocare vob ſup terrã.Un⁹ enim eſt pater vr̃ qui in celis eſt. Mat.xxiij. Octauo miſtrate in fraternitatis amore charitatẽ. Maior aũt horũ eſt charitas.prima ad Coꝝ.xiij. Charitas ſumit hic p amore dei.ſ.vt quicqd facim⁹:faciam⁹ amore dei.Si diligim⁹ parẽtes ⁊ amicos:ſup oẽs deum diligam⁹.Dicat hic miraculũ de illo heremita q cupiebat ſcire fines hominũ.ſ.q̃no aie ibãt in alio mũdo Et venit lupus ſibi q̃ſi inuuens vt eũ ſequeretur:⁊ ſecutus eſt lupũ vſqꝫ ad introitũ cuiuſdã ciuitatis.Qui recedẽte lupo intrauit ciuitatẽ ⁊ vidit gẽtes triſtes pro quodã ſctõ homine vt dicebat i extremis laborãte.Qui iuit illuc.⁊ in circuitu illi⁹ ifirmi erãt multe ſctẽ pſone legẽtes ⁊c̃. Et poſt pauca dict⁹ heremita vidit vnũ magnũ demonẽ cũ magna multitudine demonũ camerã intrãteꝫ. Cui dicebãt demones. Recipe illã aiam: q: noſtra ẽ. Rñdit. Nõ audeo ad eã appropinq̃re.q: ibi ſũt multe pſone in circuitu ei⁹. Ad quẽ dixit de⁹.Dyabole recipe aiam ei⁹ q: nũq̃ꝫ qeuit in aia ſua.q: nihil fecit amore mei. Sed p vana glĩa vt laudaret ⁊ honoraret.⁊ ſubito a dyabolo fuit ſuffocat⁹:⁊ multũ planct⁹ ⁊c̃.Quo viđens heremita dixit itra ſe. Mõ cognoſco finẽ holum. Nõ eſt totuꝫ aurum qd lucet.ppt hoc cuſtodiã me ⁊c̃. Et duꝫ recederet a dicta domo ⁊ trãſiret per plateã:inuenit ibi vnum pauperẽ iacenteꝫ qui laborabat in extremis. Qui deridebat ⁊ iudicabat a tranſeuntibus. Un⁹ dicebat ebri⁹ es ⁊c̃. Heremita vidit celũ aptũ ſup morientẽ ⁊ michaelẽ cuꝫ multis deſcendentẽ ad eũ ⁊ iuitantẽ aiam.q: cũ nollet ſtatiꝫ exire:de⁹ iuſſit Dᵈ vt pulſaret cytharã ⁊ pſalteriũ:vt aia exiret.⁊ ſic factũ ẽ. Quo mortuo curat⁹ noluit ei tradẽ eccleſiaſticã ſepulturaꝫ ⁊c̃. O dixit heremita mõ cognoſco fines hoiꝫ. Notate hic de illo q ſcũs reputabat.ſꝫ q: nõ habebat charitatẽ.iõ perijt.De⁹ ſoluit eũ in hoc mũdo de honore ⁊ magna ſepultura pro bonis factis de glĩe.paup aũt ex pctis pro purgatorio habuit vt ſic reſpectiue moreret.vt aia hr̃et glĩam. Iõ attendatis ne in opibus bonis ſit vermis vane glĩe. Propter hoc dicit apls.Sup oia charitatẽ habete:qd eſt vinculũ pfectiõis.ad Col.iij. Ecce q̃re dicit:miſteriũ tuũ iple.q: abũdanter miniſtrabit vobis introitus in eternũ regnum ⁊c̃.

℄Dñica.xvi.poſt feſtũ trini.Sermo prim⁹.

D EUS viſitauit plebẽ ſuã.Habet verbũ iſtud originaliter Luc.vij.⁊ officiat in euãgelio hodierno.Sermo nr̃ erit de ſancto euãgelio qd ꝯtinet vnũ magnũ miraculũ.qd xp̃s fecit de ſuſcitatione illi⁹ iuuenis ⁊c. Et vt det de⁹ ỽtutẽ ⁊ efficaciã ſuis ſctis verbis.⁊ dicat ad dei laudẽ ⁊ honorẽ ⁊ audiant.Salutetur ỽgo maria.In pñti ſermone volo tenere modũ iuriſtaꝝ qui pmo ponũt caſum. ⁊ poſt aptãdo mouẽt qõnes.Ita faciã. Caſus legis xp̃i eſt miraculũ ſcti euãgelij hodierni. Nota hiſtoriã.Modo ſup iſto caſu legis euãgelice mouẽde ſũt qõnes ſpũales.℄Prima q̃ſtio. q̃re xp̃us voluit iſtũ mortuũ ſuſcitare publice ⁊ notorie. Rõ hui⁹ qõnis ẽ.q: legit Mat.ix. ꝙ qñ xp̃s ſuſcitauit puellã filiã principis:noluit ꝙ aliqs eẽt pñs paucis exceptis.ſ.pr̃e cũ matre. Petro Iacobo ⁊ Ioãne.⁊ ſecrete ipſam ſuſcitauit.q̃re ⁊c̃. Rõ.q: puellã inuenit ſecrete mortuã in camera.iõ ſecrete ipſaꝫ ſuſcitauit.Sꝫ iſtũ iuuenẽ iueuit publice ⁊ notorie mortuũ. iõ publice ⁊ notorie ſuſcitauit eũ:in quo innuit ꝙ pctõri ſecrete qui hꝫ filiã.i.aiaꝫ mortuã ſecrete in camera corpis ſufficit talis ſecreta pnia ſi vult a xp̃o ſuſcitari a morte culpe ad vitã gr̃e.Sed pctõri publico ⁊ notorio ſi vult a xp̃o ſuſcitari:notoria pnia eſt ſibi neceſſaria ⁊ publica.verbigr̃a.de quolibꝫ ſtatu.

Primo de religioſo q a pte extra videt bonꝰ ⁊ deuotus. ſed forte ⁊ ſecrete eſt ꝓprietariꝰ vel nihil ſuat de regula. talis hꝫ filiã i. aĩam mortuã ſecrete in camera corpis: tali ſuffic̃ vt ſecrete ↄteat ⁊ doleat de pctõ. ⁊ ꝓponat nõ redire. ⁊ vt cõfiteat ⁊c̃. Idẽ de clerico. Item ſũt alij ſupbi intꝰ in corde: ſꝫ nihil oñdũt ex͂ta les hñt filiã mortuã in camera quibꝰ ſufficit ſecreta pnĩa. Idẽ de alijs pctĩs. Ex iſta rõne xp̃s ſuſcitauit ſecrete puellã mortuã. De hoc Iere. Trenoꝝ. iij. Sedebit ſolitariꝰ ⁊ tacebit. qa leuauit ſe ſup ſe. Nota ſedebit. ſ. ceſſando a pctĩs. ſolitariꝰ. i. ſecrete. qa leuauit ſe ſup ſe. ſ. ſecrete pdicãdo ⁊ nõ ſup alios. ad extra publicãdo. Iõ xp̃s loquẽs ſecret pctõribꝰ dicit. Attẽdite ne iuſticiã veſtrã. i. pñiam faciat corã hoibꝰ vt videami ab eis. Mat. vi. Sꝫ iſtuꝫ iuuenẽ iuenit xp̃s mortuũ publice ⁊ notorie extra ciuitatẽ. Iõ publice ⁊ notorie ipſũ ſuſcitauit. In quo innuit ꝙ pctõri publico ⁊ notorio nõ ſufficit ſecreta pnĩa ſed publica eſt ſibi neceſſaria ⁊ notoria: vt edificet quos ſcãdalizauit. Verbigrã. de ſupbis qui nõ ſolũ ſecrete ſed extra faciunt vanitatẽ in ornatu. tã hoĩes ꝙ̃ mulieres. Nõ opus ẽ ſollo ſuſpẽdere cymbalũ collo. ⁊ oẽs ſcãdalizant de vanitate illorũ. Talibꝰ nõ ſufficit ſecrete cõteri ⁊ cõfiteri. ſed oꝫ extra humiliari: vt oẽs qui fuerãt ſcandalizati edificent ⁊ laudẽt deũ. Itẽ de notorio vſurario: q mutuat. x. pro. xij. per menſem vel emit ꝓ parata pecunia minus: vel vendit plus ꝓpter dilationẽ ſolutõis. Talibꝰ nõ ſufficit ſecrete ↄfiteri. Idẽ de notorio raptore: vl̃ latrone. vel dãnificatore: vel malo aduocato ſeu iudice ⁊c̃. Idẽ de notorio cõcubinario eccleſiaſtico vel layco. nõ ſufficit ꝓmittẽ cõfeſſori ſecrete ꝙ nõ redibit ad pctm̃. ſꝫ oꝫ reddere vt oẽs ſciant pñiam. Itẽ de notorio inuido: qui palã aliũ diffamauit: talẽ oꝫ notorie reuocare. etiã ſi ſit veꝝ qđ dixit. ſed erat ſecretum. Idẽ de notorio iracundo. qui notorie alteri inimicat. hũc oꝫ facẽ notorie pacẽ ⁊c. De hᵒ auctas Eccleſiaſt. xx. Qꝛ bonuꝫ eſt correpto manifeſtare pñiam: ſic eni effugies volũtariũ pctm̃. Ergo xp̃s. Sic luceat lux vr̃a corã hominibꝰ: vt vi. opera ⁊c. Mat. v. Scđa q̃ſtio. Quare xp̃s tetigit loculum: ⁊ illi q portabãt ſteterũt: qꝛ ſine hoc ipſum potuiſſet ſuſcitare. Rñſio q̃ttuor portitores portãt pctõrẽ in loculo corpis ad ſepulchrũ dãnatiõis. De quo xp̃s. Luce. xvi. Mortuꝰ ẽ diues ⁊ ſepultus eſt in inferno. Quos oꝫ ſtare. ſi pctõr vult ꝺ morte culpe ad vitã gr̃e ſuſcitari. Duo portitores a pte ante ſunt lõga cõſuetudo: ⁊ mala ſocietas. Secũdo duo portitores a pte poſteriori ſũt falſa ſpes de lõga vita: ⁊ vana ↄfidẽtia de mia. Iſti q̃ttuor infinitos mortuos. i. pctõres portãt ad ſepulchrũ inferni. Primꝰ portitor dr̃ ↄſuetudo. vbigr̃a. qñ ↄfeſſor vel aliqs aliꝰ rephendit aliquẽ: qꝛ iurat: ſtatim rñdet: qꝛ cõſuetudo eſt. Dicito quõ leges hoĩꝫ ſiue dñorũ abrogant ꝑ cõtrariã cõſuetudinẽ: ſꝫ nõ lex dei dicẽtis. Nõ aſſumes nomen dñi dei tui in vanũ. Nec. n. hẽbit inſontẽ. i. ipunituꝫ eũ qui aſſũpſerit nomen dei ſui fruſtra. Exo. xx. Sed poteſtis per aduerbiũ affirmare. Idem dicũt mercatores barbitonſores: ſutores ⁊c̃. qñ in diebꝰ dñicis ⁊ feſtiuis frangũt feſta: faciendo ferias ⁊ for ⁊c. cõſuetudo eſt. Hec ↄſuetudo nõ valet cõtra legẽ dei dicẽtis. Memẽto vt diẽ ſabbati ſanctifices. Exo. xx. Idẽ qñ reprehendunt q̃re recurrũt ad diuos. dicũt. Eſt cõſuetudo. Eſt excuſatio ↄtra legẽ dei dicentis. Nõ habebis deos alienos coraꝫ me. Exo. xx. Idẽ qñ rephendunt de vindicta quã nullꝰ dꝫ recipe: dicũt: cõſuetudo eſt. Sed nõ valet illa cõſuetudo ↄtra legẽ dei dicẽtis. Mihi vindictã ⁊ ego retribuam dicit dñs. ad Ro. xij. Et Deut. xxxij. Mea ẽ vlcio ⁊ ego retribuã. Itẽ Nõ occides. Exo. xx. Idẽ de diuitibꝰ qui mutuãt ad vſurã qui qñ rephendũt dicũt: cõſuetudo eſt: ⁊ eccleſia ꝑmittit. Nõ eſt verũ ꝙ eccleſia approbat vel ꝑmittat vſurã. Nec valet ↄſuetudo ↄtra legẽ dei dicẽtis. Nõ fenerabis fr̃i tuo ad vſuraꝫ nec fruges ⁊c. Deut. xxiij. Idẽ de furtis fructuũ: ↄſuetudo nõ valet cõtra legẽ dei. Nõ furaberis. Exo. xx. Secũdus portitor eſt mala ſocietas. O quot dãnant qui irent ad paradiſũ niſi ꝓpter malã ſocietatẽ ipedirent q̊t viri ſũt q deſpectis vxoribꝰ ſocietatẽ cuꝫ inhoneſtis q̃rũt pſonis. Itẽ q̊t viri q ſaluarent qui dãnant ex mala ſocietate vxoris q̃ hꝫ malã linguã. Idẽ de mulieribꝰ q̃ deſpectis viris peccant cũ alijs ⁊c. Iõ recede a mala ſocietate. Poe. Que nocitura tenes q̃uis ſint cara relinque. Tertiꝰ portitor ẽ mala ſpes de lõga vita: ſꝫ vbi ẽ charta. Vñ qñ iuuenis iducit ad pñiaꝫ rñdet: qñ ero ſenex: tũc faciam pñiam. Ecce falſa ſpes de vita. Item ſanus dicit qđ ero infirmꝰ. Aliꝰ dicit cras: alius anno ſequẽti: aliꝰ in ſequẽti quadrageſima ⁊ interim venit mors. Ideo dicit ſcriptura. Nõ tardes conuerti ad dñm ⁊ ne differas de die in diẽ. Subito eni veniet ira illiꝰ ⁊ in tpe vindicte diſperdet te. Eccli. v. Quartus portitor eſt vana cõfidentia de mia dei dicẽdo: parcet

mihi deꝰ ſicut pepcit latroni ⁊ marie magdalene. Dico quõ deus ẽ ſũme miſericors penitẽtibus: ſꝫ eſt ſũme rigoroſus ipenitẽtibꝰ. Penitẽtibꝰ deꝰ reuocat illaꝫ ſuſam. Aia q̃ peccauerit ipa morietur. Ezech. xviij. Sꝫ ſi totꝰ mũdꝰ ẽt v̊go maria ſupplicarẽt ſibi ꝓ vno ipenitẽti nõ remitteret. Iõ dicit ſcriptura. De ꝓpiciatu pctõꝝ noli eẽ ſine metu neqꝫ adijcias peccatũ ſup pctm̃: ⁊ ne dicas. Miſeratio dñi magna ẽ: multitudo pctõꝝ meoꝝ miſerebit. Miſericordia eniꝫ ⁊ ira ab illo cito ↄximat: ⁊ in peccatores reſpicit ira illius. Eccĩ. v. Ecce q̊t xp̃s tetigit ⁊c. Ad inuẽdũ ꝙ qñ vult ſuſcitat peccatorẽ tãgit ipm̃ ꝑ tribulatiões: ⁊ tũc iſti q̃ttuor portitores ſtãt ⁊ dimittũt eũ. Iõ Iob. xix. Miſeremini mei miſeremini mei: ſaltem vos amici mei. qꝛ manꝰ dñi tetigit me. ¶ Tertia qõ ſup hoc qđ dicit xp̃s. Adoleſcẽs tibi dico ſurge. Querit cũ quo xp̃s tũc loquebat qꝛ nõ videt ꝙ loq̃ret corpi mortuo: qꝛ nullũ ſentimentũ habebat: imo videret ſtultitia loqui mortuo corpi. Rñdeo ꝙ tũc xp̃s loq̃bat aie i iferno exiſtẽti. Cogitate quõ ad xp̃i clamorẽ aĩa exiuit ſubito de inferno: nec demones ipſã potuerũt retinere: exq̃ vocabat a deo: ⁊ ſtatim venit ad corpꝰ. Habemꝰ hic iſtructiõeꝫ ꝺ gñali reſurrectiõe i die iudicij quõ ad clamorẽ illiꝰ vocis. Surgite mortui venite ad iudiciũ: oẽs aie mortuoꝝ tã de iferno q̃ de purgatorio q̃ ẽt de paradiſo q̃libꝫ redibit ad ſuum corpꝰ a deo ꝑparatũ: ⁊ q̃libꝫ cognoſcet ſuum corpꝰ. Sic̃ mane qlibꝫ cognoſcit ſuã veſtem. De hᵒ xp̃s. Nolite mirari hᵒ: qꝛ oẽs q i monumẽtis ſũt audiẽt vocẽ filij dei: ⁊ q audierit viuent. Ioh. v. Non mirabat Iob q dicebat. Scio ꝙ redẽptor meꝰ viuit: ⁊ i nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſuꝫ: ⁊ rurſuꝫ circũdabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deũ. Iob. xix. ¶ Quarta queſtio ſup thema cum dicit. Deꝰ viſitauit plebẽ ſuã. Querit que viſitatio ẽ iſta. Rñdeo ꝙ in ſacra ſcriptura inueniunt tres viſitatões dei: erga ppl̃m ſiue plebẽ ſuã.

℣ Prima viſitatio ẽ de miſcordia copioſa.
℣ Secunda eſt viſitatio de gratia abũdanti.
℣ Tertia eſt de iuſtitia rigoroſa.

¶ Prima viſitatio ẽ de mia copioſa. Hec fuit qñ voluit icarnari ⁊ naſci ⁊ ire ꝑ mũdũ pdicãdo. Hec viſitatio fuit ad inſtar boni medici q poſtq̃ ſtuduit in ſtudio venit praticare ⁊ infirmos viſitare ordinãdo medicinas ↄtutũ ⁊ ſcſoꝝ ↄ ifirmitates pctõꝝ. Iõ aug. Magnꝰ de celo ad nos venit medicus: qꝛ magnus ꝑ totũ mundũ iacebat egrotꝰ. De iſta viſitatione ꝓphetia. Luc. i. Viſitauit nos oriẽs ex alto ⁊c. De iſta dicit thema in propria forma Deus viſitauit plebem ſuam. ¶ Secunda viſitatio eſt de gratia abundãti. Et hoc eſt preſens quottidie qñ deſcẽdit in hoſtia conſecrata: ⁊ tñ nõ recedit de celo: ſicut nec radius ſolis q viſitat ⁊ itrat plura foramina ſeu plures feneſtras: tñ nõ recedit de celo: ſic xp̃s vt amicus noſter viſitauit nos in hoc ſacro. De iſta viſitatiõe Dd. Memẽto mei dñe in beneplacito ppl̃i tui: viſita nos in ſalutari tuo. i. in ſacramẽto alt'ris qđ ẽ nr̃a ſalus: ſic̃ ergo xp̃s venit de tã lõginquo ꝓ nobis ad eccl'iam ſic amore ſui debemꝰ venire ad miſſã i die feſto. Iuxta illud Dd. Populꝰ eiꝰ ⁊ oues paſcue eius itroite portas eiꝰ in ↄfeſſ. ⁊c. De iſta põt dici: deus viſitauit plebẽ ⁊c. ¶ Tertia viſitatio erit in die iudicij ꝑ iuſtitiã rigoroſã ad inſtar regis ſeu dñi rigoroſi q vẽit viſitare ſuos vaſallos bonos ⁊ malos cũ gladio i manu ad puniẽdũ malos q faciũt ↄ ſuas leges: ad ꝓmiandũ bõs. De iſta viſitatiõe ꝓphetauit Iſa. Ecce dñs egrediet de loco ſuo vt viſitet iniq̃tatẽ habitatoris terre ↄ eũ: ⁊ reuelauit terra ſãguinẽ ſuũ: ⁊ ñ operiet vltra iterfectos ſuos. In die illo viſitauit dñs i gladio ſuo duro ⁊ grãdi ⁊ forti. Iſa. xxvi. ⁊ xxvij. Nõ ſex clãs i dcã auctate ℣ Pria clauſula tãgit cũ dicit. Egrediet dñs de loco ſuo. ſ. de celo empyreo: i hᵒ ꝙ dic̃: egrediet dñs oñdit ſuã ptãtẽ ⁊ rigorẽ. In pᵒ aduẽtu nõ venit vt dñs ſꝫ vt ſuꝰ ⁊ miſter. i ſecũdo aduẽtu. ſ. in ſacro altaris venit vt ſociꝰ. ſꝫ i 3ᵒ. ſ. ad iudiciũ vẽiet vt dñs rigoroſus itm̃ ꝙ totꝰ mũdus timebit tremẽdo. Dic ſilitudinẽ de arbore plena auiculis cãtãtibꝰ q̃ qñ vidẽt falconẽ veniẽtẽ timẽt ⁊c. Iõ eccleſia i pſona cuiuſlibet xp̃iani orando dicit. Libera me de morte eterna ⁊c. De iſto aduẽtu Lu. xxi. Tũc videbũt filiũ hois veniẽtẽ in nubibꝰ celi cũ ptãte magna. ℣ Secũda clauſula tãgit cum dr̃. Viſitet iniq̃tatẽ habitatoris terre ↄ eum. Ecce quare veniet. Et nota ꝙ magnus rex: nõ venit ſolus ad viſitãdũ ꝓmiãdũ ⁊ puniẽdũ: ſic nec xp̃s veniet ſolus: imo veniet cuꝫ oibꝰ ſcis ⁊ angelis. Nã illa die nulla creatura rõnalis nec itellectual' remãebit in celo. Iſa. iij. Stat ad iudicãdũ dñs ⁊ ſtat ad iudicãdos populos. Dñs ad iudiciũ veniet cum ſenioribus ppl̃i ſui: ⁊ pncipibꝰ eiꝰ. Seniores dicunt ſancti: ad denotãdũ meritũ ⁊ ſapiam qbꝰ acquiſierũt ꝑadiſum: qꝛ in antiqs eſt ſapia. Et qa ipſi ſciuerũt media hñdi ꝑadiſũ: iõ dicunt ſenes. Principes dicũt angeli. Dic ꝑtice quõ

veniet ꝑmo ꝑmittet angelos ⁊ ipſe cū matre
veniet:poſt ſeqnūť ſcti. ¶ Tertia clauſula tā/
giť cū dř. In die illa viſitabit dñs ī gladio ſuo
Gladi⁹ ē ꝟbū xp̄i. De quo Ioā.apoc. Ex ore
eius gladi⁹ acutus ex vtraq; pte exibat. ⁊ ad
Heb.iiij. Viu⁹ eſt eni ſmo dei ⁊ efficax ⁊ pe/
netrabilior oi gladio ancipiti: ⁊ ptingēs vſq;
ad diuiſiōes aīe ⁊ ſpūs. ¶ Quarta clauſula tā
gitur cū dř: diro quātū ad malos:quib⁹ dicet
Diſcedite a me maledicti ⁊c̄. Matthei.xxv.
¶ Quinta clauſula tāgiť ibi: ⁊ grādi:qūtū ad
bonos quos faciet aſcēdere di. Venite bñdi.
⁊c̄. Sexta tāgiť ibi: ⁊ forti: ⁊ hoc qūtū ad dura
tiōes glie bonoꝝ ⁊ pene dānatoꝝ q̄ eťnaľr du
rabūt. De iſta poſſum⁹ dicē. De⁹ viſitabit ⁊c̄.

¶ De eadem dñica.xvi. Sermo ſecundus.

Mſericordia mot⁹ ē ſup eā Lu.vij.

Pro breui declaratōe hui⁹ ꝟbi ⁊ i/
troductōe ſciēdū iter oēs ꝟtutes ⁊
opa meritoria eſt vna ꝟtus ſingularis:ꝑ quā
hō efficiť ſiľis deo. Et iſta virt⁹ ē mia. Licz.n.
ex q̄libz ꝟtute hō efficiať deo ſiľis:ꝑ pci⁹ tñ ꝟ/
tute mie. Rō: vna pſona dř ſiľis alteri qñ in
facie aſſimilať illi:nō tñ dř ſiľis illi ſi ſz man⁹
ei aſſimileť:vel ſm pedes:ſed in facie q̄ eſt ps
altior ⁊ nobilior hois. Nō videam⁹ ꝺ opib⁹
dei erga nos. Qō eſt alti⁹ ⁊ nobili⁹. Dico q
mia. Nullū op⁹ dei in hoc mūdo ē nobis ma
nifeſti⁹. Quāta fuit dei mia q dimiſit palaci
um celi: ⁊ voluit in hoc mūdo venire. Quāta
mia pelle indui ſacco humanitatis paſſibilis
corruptibiľ: ⁊ mortaľ:totū venit ex mia erga
nos:voluit pati ne ſibi credētes ⁊ obediētes
patianť i furca iferni. Itē quolibet die dat no
bis ſuū corp⁹ in hoſtia ꝯſecrata ⁊ ſanguie ⁊c̄.
Quāta ē ei⁹ mia cū q̄libet die offendať a no/
bis: ⁊ tñ ſuſtinet nos ſperās nrām correctio/
nē. Ecce facies dei.ſ.ei⁹ mia q̄ aliīs opib⁹ ſuis
alti⁹ oñdiť nob. Miſatōes eni ei⁹ ſup oia ope
ra ei⁹ ergo altior aliīs opib⁹ ei⁹: ⁊ ergo ſiľitu/
do creature ad deū ꝓprie dz ſumi ſm miaz q̄
ſi ſm faciē. Iuſticia dř dorſū q̄ in iudicio oſtē
deť. Iō xp̄s dicit. Eſtote miſericordes ſicut př
veſter miſericors eſt. Lu.vi. Vbi poniť ſiľitu
do. Et iō ſicut thēa ad lr̄am intelligiť de xp̄o
de q̄ qñ vidit illā viduā dř q mia mot⁹ ē ⁊c.
ita de hoie miſericorde ad pauperes pōt dici
mia mot⁹ eſt ⁊c. Pz thēa. De iſta ꝟtute mie
volo mō ꝑdicare: ⁊ oſtendā in quo ſtat vt ſi/
mus ſiľes xp̄o hic per graz: ⁊ in futuro ꝑ glo
riā. Dicunt doctores theologi q mia corpa
lis cōſiſtit in ſeptē opibus ⁊ ēt mia ſpūalis in

ſeptē: ⁊ ſic eēnt q̄ttuordecim. Sz nūc volo cō
prehēdere in quattuor ne ſim nimis ꝓlixus.
¶ Primum dare libere.
¶ Secundum mutuare pure.
¶ Tertium reſtituere plene.
¶ Quartum ſeruire prompte.
In his q̄ttuor ſtat tota mia. ¶ Primuz op⁹
mie corpalis ⁊ ſpūalis eſt dare libere.ſ.de bo
nis tpalib⁹ ſeu ſpūalib⁹ que de⁹ tibi cōmiſit vt
des libere indigenti:qr ideo tibi dedit de⁹ vt
des ⁊ cōices ⁊ libere. Rō:nam oēs creature
hoc oſtendūt: qr q̄libet creatura dat libere ⁊
cōicat qō de⁹ ſibi dedit. Pz ꝑmo i ſole cui cō
miſit de⁹ claritatē ꝟtutē calefactiuā ⁊ fructifi
catiuā:oia iſta libeř cōicat:ꝓpter qō ſibi de⁹
conſeruat ꝑdicta. Idē de luna ⁊ ſtellis:nā de
illa modica claritate quā habēt ēt nobis par
tem cōicāt. Idē de elemēto ignis q ſuit nob
ad calefaciendū:illuminādū: ⁊ coquēdū. Itē
idē de cādela q̄ multis dat lumē ⁊ nō minuiť
Itē idē pz de aere q dat ſe nob vt reſpirem⁹:
aľs moreremur:eo q tāt⁹ ē calor cordis. Itez
dāt nobis nubes pluuiā ⁊c̄. Item dat nobis
aquā ad lauādū:aq̄ dat nobis piſces. Itē ťra
plātas fruct⁹ dat ⁊ herbas ⁊ aīalia. Pz g° q
oēs creature dāt nobis libere:qr de⁹ dedit eiſ
Nō audi auare: ſi creature irrōnales ſūt ita
liberales:nōne tu qui hēs itellectū: ⁊ rōnē: ⁊
⁊ expectas retributionē ⁊ reſurrectionē debe
res libere dare. Vñ de his q̄ deus tibi dedit ſi
habes vicinū pauperē:viduā vel pupillaz da
eis libere: ⁊ de⁹ cōſeruabit tibi oia bona tua ⁊
nūq̄ eris paup. Idē de bōis ſpūalib⁹. Si ha
bes magnā ſciaz da doctrinā ignorāti. Si ha
bes aliquē i domo q neſciat ſe ſignare:nec Pr
nr ⁊c̄.inſtrue eū. Si hēs magnā diſcretionē:
cōſiliū da illi q neſcit qd facit. Da correctiōēz
deficiēti in aliq̄:ſz bono ⁊ dulci mō:ne īdigne
tur. Itē da ꝯſolationē triſti: ⁊ orōnē mortuo
nā h° magna mia ē. Idē de aliīs opib⁹ pnie ꝓ
mortuis:ecce qd eſt dare libere. Auctas. Oz
ſuſcipe īfirmos ac meminiſſe ꝟbi dñi ieſu quō
ipſe dixit. Beati⁹ eſt magis dare q̄ accipere.
Acť.xx. Rō:quare beati⁹ ē dare q̄ accipere:
qr accipe obligat hoiēz:dare ꝟo ponit hoiem
ad retributionē ſperādā. Si de⁹ vob magna
bona tpalia vel ſpūalia dat:obligat vos: ⁊ de
oib⁹ tenemini ſibi dare cōputū: qūo admini/
ſtratis:q̄re flere debēt hō cui de⁹ dat magnaz
ꝓſperitatē. Sz dare reportat retributionē:qr
ſi das amore dei nō ſolum ille cui das: ſed ēt
de⁹ obligať tibi volūtarie ad retribuendū iō
apľs. Vnuſq̄ſq; ꝓut deſtinauit in corde ſuo

nō ex triſticia aut neceſſitate. Hylarē eni da/
torē diligit de⁹. Potēs eſt aūt de⁹ oēm graz
abūdare facere in vobis:vt in oib⁹ ſemꝑ oēm
ſufficiētiā habētes abūdetis in oē op⁹ bonuz
ſicut ſcriptuz eſt. Diſpſit dedit paupib⁹ ⁊c.ij.
ad Cor.ix. Ecce primum op⁹ mie: aľs qñ hō
nō vult dare libere:de⁹ aufert qcqd hō hz per
ignē vel aquā:ſiue ꝑ iraz dñi:vel alio modo.
Itē eccľiaſtici debēt dare libē de gratiīſ eccle
ſiaſticis eis grať collať: ſi habēt magnā ſciaz
vt ꝑdicēt:aliter de⁹ aufert ab eis ſciam intātū
q qñ hūt ꝑdicare indigēt vno mēſe ad ſtudē
dū:ideo dare debeť libere: ⁊ nō debeť ꝑdica/
re ꝓ pecuniīs nec vana glia ⁊c.ſed ꝓ honore
dei ⁊ ſaluatione aiaruz. Idē de ſacřis eccľie.
ſ.cōfeſſiōe. Dicať cōtra illos q libēter audiūt
diuites:ſz paupib⁹ dicūt:habeo facere aliud.
Idē de aliīs ſacřis. ¶ Scdm op⁹ mie eſt mu
tuare pure:aliquotiēs hō nō vult dare:ſz mu/
tuare qō etiam eſt op⁹ mie: ⁊ aliquotiens eſt
maior mia mutuare q̄ dare. Declareť: quia
plus facit ille qui mutuat.x.florenos paupe/
ri laboratori cū quib⁹ faciet ſua negocia vt vi
uat ipſe ⁊ vxor ⁊ filiī q̄ ille q ſibi dat.xviij.de
narios ⁊c.quia ille ſolū dat ꝓ vna die vitam
etiā miſerabilē: ⁊ qui mutuat vt dictū eſt:dat
ſibi vitā ꝑ annū. Sed oz q mutuet ꝓximo pu
re.ſ.ſine vſura: ⁊ mutuās nō dz inuoluere ver
mē vſure dicendo. Ego mutuabo.x.florenos
ſed qñvenit notari⁹ diceť q mutuaui.xij. ⁊ ita
ſcribeť in inſtřo. Iſtud nō eſt mia ſed crudeli
tas. De iſto mutuo auctas. Iocūdus hō qui
miſereť ⁊ cōmodat.diſponit ſermones ſuos i
iudicio:qr i eter.nō cō.pſ.cxi. Nota diſponit
ſermones ſuos in iudicio: in quo ſibi dicetur
a xp̄o. Videamus qd feciſti pro me. Ecce ego
feci ꝓ te. O in q̄to erit ꝑiculo q nō potit oñ/
dere aliqō opus. Sz ille q mutuauit pauperi
bus amore xp̄i rñdebit. Ecce dñe ego mutua
ui ⁊c. ⁊ xp̄s ē ꝯtent⁹:iō dič:in eťnū nō cōmo/
uebiť. Sed iſtud op⁹ mie corrūpiť ꝟme vſure
mutuādo decē ꝓ.xij.ꝓ ſecuritate acciplēdo
pign⁹.ſ.campū ⁊ fruct⁹ vel beſtias q̄ ſeruiunt
ſibi:hoc eni vſura ē. Itē emēdo ꝓpť ſolutōis
anticipationē min⁹:vel pl⁹ vēdēdo ꝓpť ſolu
tiōis dilationem:vſura ē ⁊ dānatio. Si di.qs
Nōne de pecuniīs aut bonis meis potero re/
cipe lucrū aliqō. Dicendū q nō:qr dñs pecu
nie nō vult. Nō eſtis vos dñs:ſed diſpēſator.
Iō caueať ne ꝯ voluntatē dñi miniſtreť ſuas
pecunias. Si dicať. Nūqd habebo aliquā cō
moditatē ⁊c. Dico imo:qr centuplū accipieť
in hoc mūdo: ⁊ vitā eternā poſſidebiť in alio

Si amore dei mutuať ⁊ nūqd eritis paupes
Dō. Iunior fui eteni ſenui ⁊ nō vidi iuſtū de/
relictū nec ſemē ei⁹ querēs panē. Tota die mi
ſereť ⁊ comodat ⁊ ſemen ei⁹ in bñdictōe erit.
¶ Tertiū op⁹ eſt reſtituere plene.ſ.reſtituere
illud qō retinetis ⁊ timeť q nō ſit veſtrū ⁊ lz
ſit op⁹ iuſticie:tñ fundať in mia. ¶ Primo ſi
tenetis aliquid de mortuis reſtituatis. Dicať
cōtra teſtamētarios ſeu heredes occupantes
bona defunctoruz illud quod habeť.xiij.q.ij.
Qui oblatōes defunctoꝝ aut negāt eccleſiīs
aut difficulter reddāt tāq̄ egētiuz necatores
excōicenť. Itē.xij.q.ij. Qui abſtulerit eſt ma/
gna crudelitas:ac ſi patrez videres in igne ⁊
poſſes eum iuuare ⁊ nō iuuares quāta crude
litas. Et maior eſt crudelitas erga aias i pur
gatorio exiſtētes cū ille ignis ſit maioriſ acti
uitatis ⁊ ibi cōburunť aīe pris ſeu matris ⁊ tu
nō vis iuuare retinendo bona:iō auiſeť vos.
¶ Secūdo reſtituatis ſi debetis aliqd eccľie
vt ſi retinuiſtis decimas ſeu ꝑmitias:ſeu alia
bona eccleſie reſtituať.xvi.q.i. Decime ex de
bito requiruntť: ⁊ qui eas dare noluerint:res
alienas iuadūt. Ingt aug. ¶ Tertio reſtitua
tis ſi retinuiſtis ſalariū ſeruoꝝ ancillaꝝ vel la
boratiū i cāpis vineis ſeu aliīs locis vřis:aľs
ira dei ē ꝯtinue ſuꝑ domū vřaz.ꝑꝑ h° dicebat
thobias filio ſuo. Quicūq; tibi aliqd opatus
fuerit ſtatiz mercedem ei reſtituas ⁊ merces
mercēnariī tui apō te oīno ñ remāeat Thob.
iiij. ⁊ Leuit.xix. Opus mercēnariī tui nō ma
neat apō te vſq; mane. Eccli.xxxiiij. Qui effū
dit ſanguinē ⁊ q fraudē fač mercēnario frēs
ſūt. Per op^m ſi ſuiuiſtis alicui in domo:cam
po ſeu vinea: ⁊ feciſtis debiliť dietā:in ſolutōe
debeť dicē. Nō debetis mihi dare tātū qr dor
miui. Itē ſi recepiſtis aliq̄d mutuo: reſtituať
ēt ſi nō ſit iſtřm cōſectū de illa obligatiōe:vel
creditor fuerit oblit⁹. Itē ſi hētis aliqd ꝺ vſu
ra vel furto reddeť debeť. Hec dič ſcriptura.
Reddite oib⁹ debita:cui tributū:tributū:cui
vectigal vectigal:cui timorē.ſ.ꝑlato timorez
ſ.reuerētialē:cauē a ſnia excōicatōis: cui ho/
norē vt filiī parētib⁹:honorē: q̄s ſi offēdiſtis
petatis veniā. Nemi quicq̄ debeať niſi vt in
uicē diligatis.ad Ro.xiij. Nō.nemi qcq̄ ⁊c̄.
Pz hic ſtulticia coꝝ q in vita ſua nolūt viuē
ſine debito. Sūt multi qui debēt vľ de vſuris
vel aľs: ⁊ qñ a cōfeſſore dř q ſatiſfaciāt:dicūt.
Ego in teſtō meo oia ordinabo. Multis cog°
ſcē iſtā ſtulticiā. Fides xp̄iana hz clare q qui
moriť in pctō mortali dānať:qñ ergo dř. Ego
dimittā in teſtō: ⁊ vos in vita vřa nō vultis ſa

tiſfacē:in toto ſeu pte volūtatem hētis nō re-
ſtituēdi:gͦ in pctō mortali decidetis:igiꝛ ad
īfernuʒ ibitis.Si heres ſatiſfacit liberat aiam
ſuā de inferno ſed nō tuā:q̄re ergo in vita tua
nō ſatiſfacis.Grego.Ad magnā iuſticiaʒ dei
oipotentis pertinet vt in alia vita non careat
ſupplicio qui in hac vita noluit carere pctō.
¶Secunda ſtulticia : qꝛ credunt ꝙ heredes
poſt mortem eoꝝ ſatiſfaciant:tñ videmus ꝙ
nihil fit.Jdeo bñdict⁹eſt ille q in vita ſua ſa-
tiſfacit:ꝛ dicit filio.Nō oꝫ te aliqd ſatiſfacere
Ecce q̄re dicit:nemi ꝛc. Bñdictus ille q pōt
dicere.Parū habeo : ſed totuʒ eſt meum ꝛc̄.
Jtē nō ſolū furta ſūt reſtituēda ꝛ reddēda:ſʒ
debitū etiā cordis ꝛ opis.Debitū cordis ē di
ligere.Chariſſimi ſi de⁹ dilexit nos ꝛ nos de-
bem⁹ alterutrū diligē.i.Joan.iiij.Si iſtud de
bituʒ abſtuliſti alicui ex odio ꝛc.redde ei ꝛc.
Debitū oris eſt ſalutare ꝛ loqui.Ad loquen-
dū reqriꝛ imaginatio ꝛ os formās vba ꝛ req
riꝛ viſus.ſ.illius cui hō loqꝛ ꝛ audit⁹:ergo re-
quiriꝛ etiā vnio corpis ꝛ aie in vna eſſentia q̄
locutio diſcreta nō poteſt fieri per pſonā viuā
Hoc legiꝛ in hyſtoria bti petri de illo ſymone
mago qui dixit ſe hoiem ſuſcitaſſe : qa mouit
caput.Et dixit btūs Petr⁹. Si vere ſurrexit
loq̄ꝛ:alſ ſciatis fantaſma dyabolicuʒ eē ꝛ nō
potuit loqui:pʒ ergo ꝙ locutio diſcreta eſt ſi
gnū certe reſurrectiōis.Jdeo xp̄s voluit ꝙ il
le iuuenis loquereꝛ diſcrete in ſignū ꝛc̄. Qui
erat mortu⁹ ꝛc.Nō declareꝛ moraliter.Jnue
nio ꝙ in multis fit oppoſitū vt layc⁹:iuuenies
ſermone ſequēti.Jtē qualitercūq; aliquid ab
ſtuliſti facto vel ꝯſenſu oportet redde ꝛc.Jtē
de notarijs qñ recipiūt teſtamenta : dicit īfir-
mus.Volo dimittē tali eccl'ie:vl' ſic ꝛc.ꝛ non
cureꝛ dic notari⁹:qꝛ clerici nimis hñt.Opor
tet illō dānū ſatiſfacē ſi vultis ſaluari:alſ ꝛc.
Jdē de falſis iuſtis.Jdē de illis q falſe teſti-
ficanꝛ ꝛ ali⁹ pditoꝝ reſtituere reuocādo. Jdē
ſi per vſm male loq abſtuliſtis famam ꝛc.oꝫ
reſtituē reuocādo . etiā ſi ſit verū ꝛ ſecretum.
Jſtud nō ſolū eſt iuſticia:ſed mia.Epiloga:qꝛ
mortui habebūt ſuum:ꝛ eccl'ia : ꝛ ſic de alijs.
Mat.xviij. Redde qđ debeſ. ¶Quarto ſui
redempte ē op⁹ mie.Sani pñt ſuire īfirmis ꝛ
iuuare in neceſſitatib⁹:exēplo xp̄i : qui voluit
humiliari ad ſuiēduʒ nobis:iō dicit.Fili⁹ hois
nō venit miſtrari.i.vt ſibi ſuiatur:ſʒ miſtrare.
Mat.xx.Quale ſuitiū fecit in nocte paſſio-
nis:qꝛ lauit pedes apl'oꝝ. Jtē in vita ſuiēdo
v'gini mr̄i ꝛ Joſeph.Jta debem⁹ nos facē ad
inuicem ex charitate.Vos in libertatē vocati
eſtis frēs:tñ ne libertateʒ in occaſionē detis
carnis:ſʒ p charitatē ſpūs ſuire iuicē.ad gal.
v.Vult ſcire qđ meritū ē dicaꝛ hͦ miraculuʒ
qđ legiꝛ i vita ſcti Jacobi : de ſocijs pegrinis
eūtib⁹ ad ſctm̄ iacobū:ꝛ nolētes remanē cum
ſocio infirmo:tādē remāſit vn⁹.Et ſocio mor
tuo i die ſcti Jacobi dū alter velleꝫ ire ad ſctm̄
Jacobū appuit ſibi miles ꝛc . ꝛ duxit euʒ ad
ſctm̄ iacobū di.ꝙ dicēt ſocijs ꝙ nullā indul-
gētiā fuerāt lucrati:ſʒ ꝙ totā indulgentiā ipe
q ſuiuit ſocio fuerat lucrat⁹. Ex iſto miracu-
lo pʒ q̄ntū placet deo ſeruire infirmis qñ dul-
citer fit ſeruitium.Ergo nos in libertate ꝛc.
¶De eadē dñica.xvi.Ser.iij.notabil' mltū.

Qui erat mortuus
cepit loq.Verbū iſtud hꝛ textualr.
Lu.vij.Recitatiue aūt ꝛc.vt deus
det ↄtutē ꝛ efficaciā ſuis vbis q̄ nūc volo de-
uotiōi vr̄e pdicare:ſaluteꝛ vgo maria. Jſtud
vbū loqꝛ de hoie quodā mortuo quē xp̄s ſu-
ſcitauit.de q̄ dicit thēa. Qui erat mortu⁹ ꝛc.
Pro itellectu lrāli hui⁹ vbi antecꝙ vēiet ad i
tellectū moralē ſciēdū ꝙ ſignū certū reſurre-
ctiōis alicui⁹ mortui eſt loq diſcrete:quia nec
ſpūs malign⁹ igreſſus in corpe mortui poſſet
diſcrete loq.Jō ſignū certū ꝛ euidēs ꝙ aliqs
reſuſcitat⁹ ē:eſt qñ loqꝛ diſcrete qđ nō pōt fie
ri niſi aia ſit rōnalis ꝛ ſit corpi vnita . Rō:qꝛ
tot reqrūꝛ ad loquēdū diſcrete.reqrūꝛ.n.xij.
ſ.ſex mēbra corpalia:ꝛ ſex potētie aie. Mē-
bra corpalia q̄.reqrūꝛ ſūt illa de q̄bus dic lo-
gicus . Jnſtra quib⁹ vox formaꝛ ſunt iſta:la-
bia:dentes:lingua:palatuʒ:guttur:ꝛ pulmo.
Sex potētie aie ſūt:intellect⁹ q ordinat verba
volūtas q̄ mouet mēbra ad loquēduʒ vt dñs
mouet ſuos ad operādū.Memoria ꝯcurrēs
ꝛ memorās de q̄b⁹ ē loquēdū. Jmagiatio for
mās vba ꝛ reqriꝛ viſus.ſ.illi⁹ cui hō loquiꝛ ꝛ
audit⁹:gͦ requiriꝛ ēt vnio corpis ꝛ aie in vnā
eſſentia:qꝛ locutio diſcreta nō pōt fieri niſi p
pſonā viuā.Hoc legiꝛ in hiſtoria bti petri de
illo ſymone mago qui dixit ſe hoieʒ ſuſcitaſſe:
qꝛ mouit caput.Et dixit btūs Petr⁹.Si vere
ſurrexit loq̄ꝛ:alſ ſciatis fātaſma diabolicū eē
ꝛ nō potuit loq.Pʒ gͦ ꝙ locutio diſcreta ē ſi
gnū certe reſurrectiōis . Jō xp̄s voluit ꝙ ille
iuuenis loq̄reꝛ diſcrete in ſignū ꝛc. Qui erat
mortu⁹ ꝛc. Nō declarādo moraliter iuenio
ꝙ pſona diciꝛ mortua ex pctō mortali. Dicꝛ
mortale:qꝛ occidit aiam. Pctm̄ eni cū ↄſū-
matuʒ fuerit generat mortem.Jacobi.i. Et ſi-
gnū certū reſurrectiōis i quo de ſe vel de alio

poteritis cognoſcere ſi de morte reſurrexit
quis ad vitā gratie eſt locutio diſcreta:ꝛ req-
runtur quattuor locutiones.ſ.
Loqui ſibiipſi doloroſe.
Loqui ſacerdoti verecunde.
Loqui proximo veraciter
Loqui deo reuerenter
Jſta q̄ttuor plamēta ſunt neceſſaria:ꝛ pōt hō
de tali dicere.Qui erat mor.ꝛc̄.¶Dico prio
ꝛc̄.ſ.p ↄtritionē:qꝛ cōtritio nō eſt niſi quedaʒ
locutio reprehēſiua ſuipſius de his que ma-
le fecit hō di.O miſer qd feci. Verbi grā. Si
aliq̄ pſona fuit multuʒ vana ꝛ pōpoſa ꝛc̄.qñ
de⁹ p ↄtritionē tangit cor:loqꝛ intra ſe di. O
miſer qd feciſti:qd tibi pfuit tāta vanitas to-
ta tranſiuit:ꝛ ego ſum penis inferni obligat⁹.
O miſer qd erit de me.Jdē de auaro q obli
uiſciꝛ theſauros padiſi pro iſtis corruptibili-
bus ꝛc̄.Jdē de luxurioſo q vixit vt porcus in
luto luxurie:q dicit.O miſer:ꝛ vbi ſūt ille de
lectatiōes que mihi tātum cōſtāt. Patet er-
go ꝙ vera cōtritio eſt parlamētum aie repre
hēdentis ſe amare. Jdeo cognoſcere pōt qli
bet veſtrū ſi hētis cōtritionē vel non.De iſto
parlamēto ille ſcūs hō Job.x. Tedet animā
meā vite mee.ſ.in pctis.Remediū ergo ſub-
dit:dimittam aduerſum me eloquiū meuʒ:ꝛ
quō:loquar in amaritudine anime mee.Et lo
quiꝛ Job i pſona ↄterētis.Vult ergo itelligē
clari⁹ dicaꝛ pabola de quodā mercatore hn̄-
te vnicū filium hñte:cui filio dare volebat
vxorē ꝛ non inueniebat. Quia lʒ eſſet diues
nihil ſciebat facē:in oib⁹ erat inexpt⁹. Qꝛ pr̄
tātū diligebat eū ꝙ noluit vt iret vt alij mer-
catores ultra mare ꝛc̄.pp qđ pr̄ miſit filiū ad
q̄dā feminā cū magna quātitate monete.vt
emeret bona ꝛ fieret fama ꝙ ſciret aliqd fa-
cere.Dicaꝛ quō emit lapides vitreos pro la-
pidib⁹ pcioſis:q̄s emit pro.xxx.milib⁹ florēis
ꝛ nō valebāt.xxx.denarios. Jdeʒ de ſcutellis
emit de auricalco credēs ꝙ eſſent de auro:ꝛ
oculos cācroꝝ credēs ꝙ eēnt ple:ꝛ reputa-
uit ſe btm̄ credēs mltū lucrari. Qui dū redi-
ret de via obuiauit cuidā amico ſuo q iterro-
gat⁹ vñ vēiret dixit ꝙ de tali femia de q̄ eme-
rat pcioſa iocalia:ꝛ oñdit illa amico. Qui ſta
tum cognoſcēs illa:dixit ſibi.Jſta nihil valēt.
O vos eſtis pditus ꝛ ↄfuſus:ſp erit fama ꝙ
eſtis beſtia ꝛc.Tūc ille cognoſcēs deceptionē
ꝛ ſuā indiſcretionē cepit flere amariſſime:q̄ſi
deſpādo:ſʒ ille amic⁹ ↄſolabaꝛ eū dicēdo.Nō
cureſ:qꝛ pr̄ veſter ē diues ꝛc.ꝛ ſub iſta ſpe il-
le ↄſolabaꝛ.Ecce hic oñdiꝛ p̄pe qd eſt ↄtritio
Jſte ſtult⁹ mercator eſt hō vel mulier:q qñ fa
cit pctm̄ credit ſe iueniſſe margaritas ꝛ aurū
ꝛc.ꝛ nō eſt niſi lutū.Auar⁹ credit ſe inueniſſe
aurū:ꝛ totū eſt lutū vanitas ꝛc. Luxurioſus
qñ vidit mulieres albas vel formoſas credit
ſe inueniſſe margaritas:ꝛ nō ſunt niſi ſtergli-
niū.Sʒ qñ amic⁹.ſ.angel⁹ bon⁹ vel pdicator
dat nobis intelligē qd emiſtis.ſ.lutū ꝛ fumuʒ
ꝛc̄.tūc mercator.i.ſpūs redit ad ſe:ꝛ inueniēs
ſe deceptū incipit flere di.O miſer qd emiſti:
ꝛ deſparet niſi qꝛ pr̄.ſ.de⁹ eſt diues ꝛ ſub iſta
ſpe trāſit.Diues eſt in oēs q inuocāt illuʒ.ad
Ro.x. Judas habuit diſplicētiā:ſed nō ſpa-
uit in diuitijs pr̄is. Pʒ ergo quō ↄtritio ē in
crepatio ſuiipſi⁹. Jō dō.Filij ho'um vſq; quo
graui corde:vt qd diligitꝭ uanitatē ꝛ q̄ritꝭ mē
daciū.ps.iiij.No.filios hoium vocat nos:qa
nos moralr loq̄ndo ſum⁹ beſtie ꝛ filij hoiuʒ ꝛ
nō hoies:qꝛ hō eſt aial rōnale.Hoies ꝛ rōne
vtētes fuerūt aliq pr̄es q in baptiſmo nos ge
nuerūt:qꝛ anteq̄ʒ feciſſent aliqd q̄rebāt a rōe
ſi erat bonū ꝛ nō ↄtra deū:ſed nos ꝓch dolor
vt beſtie ſm̄ ſenſualitatē ꝛ deſideriū guberna
mus freq̄nter nos.Jō dicit.Filij hoiuʒ q̄ſi be
ſtie.ſ.eūtes ꝛc.qꝛ ſi hō beſtialis hʒ oportuni-
tatē faciēdi pctm̄.ſ.vindictā luxuriā:vel aliō
nō reſpicit ſi ē ſm̄ deū vel ↄ̄.Jō Salomō.Di
xi in corde meo de filijs hoiuʒ vt pbaret eos
de⁹ ꝛ oñderet ſiſes eſſe beſtijs. Eccl'e.iij.Et de
clarat dō tres beſtialitateſ di.vſq; q̄ graui cor
de.Ecce auaricia : qꝛ diuitie nō ſunt lapides
pcioſi:ſed lapides aiam onerētes:ꝛ faciūt de-
ſcēdere eā in infernū.Mortuus eſt diues ꝛ ſe
pultus eſt in inferno.Secūda tāgiꝛ ibi:qd di
ligitis vanitatē.ſ.in ornamētis:ꝛ queritꝭ men
daciū.ſ.in luxuria:que vnū oſtēdit extra.ſ.de
lectationē:ꝛ aliud tenet int⁹.ſ. corruptionē ꝛ
fetorē.Eſt.n.q̄ſi pulchꝝ monumētū ex̄ pictuʒ
ꝛ intra plenū imūdicia ꝛ fetore ꝛc̄. Jta pul-
cher hō vel pulchra mulier ſunt vt monumē
tū:qꝛ intra nihil ē niſi corruptio:tripa de por
co ꝛc̄.Ecce pmū plamētum.Jō qlibet viſitet
ſua pctā:malā vitā:tps pditū:ꝛ rephendat ſe
amare:ꝛ de eo diceꝛ. Qui erat mortuus ꝛc.
¶Scōm ē loq pſbro vel ſacerdoti verecūde.
Ecce hꝭ ↄfeſſio q̄ eſt neceſſaria poſt ↄtritionē.
Rō:qñ aliq̄ pſona hʒ aliquā plagā mortalē
in ſuo corpe:nō ſufficit illa reſpicere ꝛ vidē:ſʒ
oꝫ oñdere eā medico.Jdē in ↄtritione reſpi-
ciunꝛ ꝛ videnꝛ plage pctōꝝ : ſed nō ſufficit:ſʒ
oñdē medico.ſ.ↄfeſſori di.Pr̄:gētes putant
me ſanū ꝛc̄.Sed pr̄.Ecce plagas meas.Ego
ſum van⁹:auarus ꝛc.Jdeo xp̄us Lu.xvij.di

xit decem viris leproſis. Ite oſtendite vos ſacerdotibꝰ. Modo poterimꝰ hic rñdere duabus qõnibus q̃s vos cõiter facitis. O dñe mi q̃re dicitis ꝙ hõ ꝯfiteat̃ ſacerdotibꝰ. Nunqd vꝫ tm̃ ꝯfiteri vno ꝓbo viro vel mulieri deuote. Maxime: qꝛ Iac. v. dĩ. Cõfitemĩ alterutruꝫ pctã vr̃a: ⁊ orate pro inuicẽ vt ſaluemi. In iª auctãte fundãt ſuuꝫ argm̃. Quare gº vos tm̃ reſtringit̃: vos ſolũ vultis ſcire pctã nr̃a. Rñdeo duplex ẽ ꝯfeſſio. Pª pp ipetrationẽ orõnis. 2ª pp impetrationẽ abſolutiõis. Pª cõfeſſio põt fieri cuilibet pc ⁊ deuoto hoi vel ẽt mulieri pt hõ dicẽ ſua pctã: ego ſum vanꝰ vel auarus. Iõ rogo vos oretis pro me: vt ds det mihi humilitatẽ vel liberalitatẽ ſeu caſtitatẽ ⁊c̃. Iſtã ꝯfeſſionẽ fac̃ ſacerdos laicis: ⁊ nõ dꝫ dicẽ abſoluatis me: ſꝫ oretis ꝓ me: nec dꝫ petere pniam pro pctis ⁊c. Et de iſta loqt̃ btũs Iacobꝰ cũ dicit. Cõfitemĩ ⁊c. Pꝫ qꝛ ſeqtur: ⁊ orate ꝓ inuicẽ vt ſaluemi. Ibidẽ ⁊c. 2ª ꝯfeſſio eſt ſacr̃alis. in q̃ dat̃ abſolõ ⁊ remiſſio pctõꝝ. Iſta nõ pt fieri niſi ſacerdotibꝰ. Rõ: ecce rex hꝫ vnũ gubernatorẽ: ſꝫ eſt malus hõ ribaldus ⁊ ſceleratiſſimꝰ ⁊c. Et vos cõmiſiſtis furtũ vel homicidiũ ⁊ timet̃ aduẽtũ regis. Ad quẽ recurritis ad petẽdũ remiſſionẽ de crie vr̃o ad aliquẽ ſctm̃ hoieꝫ vel ad gubernatorẽ. Nullꝰ ſctũs hõ põt vobis remittere pctã: qꝛ non hꝫ ptãtẽ regis. O diceretis vos. Gubernator eſt malus hõ: q̃tũcũqꝫ ſit malus ptãtẽ hꝫ regiaꝫ remittẽdi ⁊c. Ita ꝯfeſſores ſeu clerici gubernatores ſũt regis xp̄i: ⁊ xp̄s dedit eis ptãtẽ abſoluẽdi ⁊ ñ alijs. Quoꝝ remiſerit̃ pctã remittunt̃ eis. Io. xx. Hoc ſolũ fuit dictuꝫ clericis. Si gº vultis remiſſionẽ pctõꝝ opꝫ ire ad clericos: ſi orõnẽ vultis: poteſtis ire ad alios. Et ſi rex vellet dicẽ. Quare iuiſti ad gubernatorẽ: nũqd ipm malũ hoiem eẽ ſciuiſti ⁊c̃. Rñdeo: dñe iõ qꝛ vos eũ ſuſtinetis. Idẽ de clericis. Et qñ aĩa alicuiꝰ hñ ꝯfeſſi venit ad iudiciũ corã xp̄o ⁊ demon accuſat ⁊ reqrit vt dãnet̃: qꝛ fecit hoc pctm̃ ⁊c. ⁊ h̃: ⁊ xp̄s lꝫ ſciat: tñ ipſe iterrogat iuſtũ ⁊ impiũ. Quid dicitis aĩa ad hoc: dñe verꝝ ẽ: qꝛ illa feci: nec poſſuꝫ negare: ſꝫ dñe habui remiſſionẽ a vr̃o gubernatore ſeu locũ tenẽte: ⁊ oñdit chartã quã portat in frõte: qꝛ lꝫ in ꝯfeſſiõe nõ det̃ charact̃ indelebilis: dat̃ tñ qdam ornatꝰ. 2ª qõ: dicũt aliqui maxime Valdẽſes. Abſoluẽ ⁊ remittẽ pctã ẽ ſoluere ligatũ: qꝛ quot pctã hꝫ hõ tot cathenis ligat̃ aĩa. Si gº pctõr ſit ligatꝰ pctis forte pluſqꝫ ille q ꝯfitet̃: quõ poterit ligatꝰ ſoluẽ ligatũ. Iſte rõnes ſũt hereticoꝝ ad decipiendũ ſimplices. Rñdeo ꝙ verꝝ eſt ꝙ abſolõ eſt ſoluere a pctis: iõ ſolis ſacerdotibꝰ dic̃ xp̄s: quecũqꝫ ſolueritis ſup terrã erũt ſoluta ⁊ in celis ⁊c. Mat. xviij. Et ſi ſacẽdos eẽt ligatꝰ in pte per quã hꝫ ſoluẽ. ſ. in lingua ꝙ eẽt mutꝰ ꝯcedo vobis ꝙ nõ poſſet aliũ ſoluẽ: qꝛ nõ poſſet ꝓferre formã abſolutionis: ſꝫ adhuc ſi manꝰ ⁊ pedes ⁊ totũ corpꝰ ligatũ ſit pctis: ſi põt ꝓferre v̾ba abſolutiõis ſoluit: qꝛ illa ſolutio nõ fit v̾tute ſacerdotis: ſꝫ v̾tute xp̄i cuiꝰ ipſe ẽ inſtrm̃. Et hẽt̃ clare ex iſta auctẽ qñ xp̄us dixit decem leproſis. Ite oñdite vos ſacerdotibꝰ. Iſti ſacẽdotes erãt ribaldi: ſymõiaci iuidi ⁊c. ꝯ quos xp̄s p̄dicabat. Potuiſſent dixiſſe leproſi. Dñe q̃re mittitis nos ad malos hoies ⁊ pctõres: q̃re nõ mittitis ad matrẽ vr̃aꝫ vel ad Ioã. bap̃. ⁊ ad ap̃los. Solõ: qꝛ nõ erãt ſacerdotes. In hoc xp̄s oñdit ꝙ ſolũ ſacerdotibus eſt fiẽda ꝯfeſſio ſacr̃alis: tñ qlibet q̃tum põt dꝫ eligẽ bonũ ꝯfeſſorẽ ſcientẽ diſcernere inter leprã ⁊ nõ leprã: ⁊ q ſciat ſoluẽ ⁊ ligare. de pe. di. i. Quẽ penitet. ⁊ diſ. vi. c. i. Si quis. De iſto plamẽto dic̃ ſcriptura Iob. vij. Quapropter. ſ. amore abſolutiõis hñde ⁊ ego nõ p̄cam ori meo. Loq̃r. ſ. ore in tribulatõe ſpũs mei: ꝯfabulabor cuꝫ amaritudine aie mee. Et hoc dicit̃ ad vr̃iaꝫ veteris teſti in q̃ non ꝯfitebant̃ pctã ore. Si dicat̃: illud tp̄us erat bonũ. Solõ ꝙ nõ oĩquaqꝫ: qꝛ nũqꝫ hũerunt remiſſionẽ pctõꝝ vt intrarẽt padiſum. Iõ dicit. Loquar. ſ. dicẽdo ore pctã mortalia ſpãliter: venialia in gñe. In tribulatiõe ſpũs mei: ⁊ hoc q̃tũ ad ꝓpoſitũ nõ redeũdi ad pctã: de q̃ dꝫ interrogare ꝯfeſſor: ⁊ eſt maxima tribulatio hñdi tale ꝓpoſitũ: cuꝫ oĩs hõ ſit inclinatꝰ ad opm̃. Confabulabor. ſ. de pniã cũ ꝯfeſſore qñ dicit ꝯfeſſor. Ego video ꝙ eſtis totꝰ vanus ⁊ ſupbus iõ hũiliabitis vos in orõne. Ideꝫ de alijs. Auiſet ſe ꝯfeſſor ne det pniam vltra voluntatẽ pctõris. Rõ: qꝛ ſi dimitteret pniam: ꝯfeſſor is culpã incurreret. Laboratoribꝰ det̃ ieiuniũ de q̃ nõ poterũt ſe excuſare. ſ. vt audiant miſſã: ſint ieiuni in diebus feſtiuis. Cõtra inuidiã det̃ medicina orandi ꝓ illa pſona ⁊c. Ecce q̃re dicit. Cõfabulabor cũ amaritudine aie mee: qꝛ pniã amaritudo eſt ſenſualitatis.

¶ 3m̃ parlamẽtũ eſt loq ꝓximo veracit̃. Mõ addiſcatis quõ eſt ſumme cauẽdũ ab oĩ mendacio ſi attẽdit̃ ad ea que dicã. Cuilibet mẽbro corpis ds dedit ſuũ offm̃: oculis offm̃ videndi: auribꝰ audiẽdi. ⁊c. Sicut rex dat officia diuerſa diuerſis i regno ſuo. Ita ds dedit mẽbris diuerſa officia. Modo ſi offm̃ oculi tm̃

pediret per albuginẽꝫ: eẽt magnus defectus oculi qui pderet ſuũ offm̃. Idem de auribus ⁊c. Modo offm̃ oris eſt ſignificare cordis intẽtionẽ. Ph̃s. i. piarme. Voces ſunt note. i. ſigna eaꝝ que ſunt in aĩa paſſionum. Qñ ergo hõ mentit̃: mentiri. n. eſt vnũ dicere in ore ⁊ aliud hẽre in corde lingua pdit ſuum offm̃. ſ. ſignificandi ea que ſunt in corde: iõ ſic̃ nullus vellet hẽre maculam in oculo: ita nec dꝫ velle mendaciũ in ore. Pꝫ ergo ꝙ homo dꝫ loqui veraciter. Licet non omne verꝝ nec ſecreta cordis ſunt dicẽda: qꝛ eẽt ſtultitia: non tñ debemus dicere mendaciũ pro quacunqꝫ cã: ꝯ illos qui dicũt bonum eſſe mendaciũ qd nulli nocet. Iõ ꝓuer. viij. Veritatẽ meditabitur guttur meũ: ⁊ labia mea deteſtabũt̃ impium. Guttur enim ſigt̃ cogitatꝰ cordis. Et labia deteſtabunt̃ impiũ: hoc tãgit mercatores qui aliquotiẽs emẽdo ⁊ vendẽdo dicũt multa mendacia: etiã cum iuramẽtis in fraudem ꝓximi: hoc ẽt tangit tractatores mrionioꝝ: q etiã dicũt multa mendacia qñ homo interrogat: qd de tali puella ⁊c. dicunt ꝙ ſcit oĩa: ⁊ aliqñ nihil ſcit facere erit vna magna ꝯfuſio ⁊c. ⁊ non hñt ꝯſciam mentiri. Item tractatores pacis dicunt multa mẽdacia: qd pro nulla cã eſt dicendũ. Dicat̃ miraculũ qd legitur Exo. i. quõ pharao ꝯcepit deſtruere pplm̃ iudeoꝝ: ⁊ p̄cepit obſtetricibꝰ ⁊c. Cũqꝫ rep̄hẽderent̃ a rege timẽtes rñderunt. Nõ ſunt hebree ſicut egyptie mulieres. ipſe. n. obſtetricãdi hñt ſciam anq̃ꝫ veniamus ad eas periunt: ⁊ dixerunt mendaciũ: ⁊ ſic euaſit ppls iſrael. Bñ gº fecit ds obſtetricibꝰ: ⁊ qꝛ timuerunt deum edificauit illis domos. dic̃ hic Grego. dans eis multa vt remunerarent̃: qꝛ ex mẽdacio pdiderũt regnũ celoꝝ: iõ pro toto mũdo non eſt dicendũ mendaciũ: iõ ap̃ls. Deponẽtes oẽ mendaciũ loqmini veritateꝫ vnuſqſqꝫ cum ꝓximo ſuo qm̃ ſumꝰ inuicẽ membra. ad Ephe. iiij.

¶ Quartũ parlamẽtũ: ex q̃ hõ fuit locutꝰ ſibiipſi doloroſe cuꝫ ꝯfeſſore verecũde: cum ꝓximo veraciter. ſequit̃ ꝙ dꝫ loq cũ deo reuerenter: ⁊ hoc fit in orõne. rõ: qꝛ orõ eſt vt canale p qd aq̃ grãꝝ veniũt de fonte celi. Dicat̃ quõ de alto fonte: ſi vultis hẽre vel recipe aquã ad hortũ vr̃m: opꝫ ponere canale. Idẽ fons totiꝰ boni corporalis ⁊ ſpũalis tpalis ⁊ eternal̃ eſt alte collocatꝰ. ſ. in celo. Fõs ſapie verbũ dei in excelſis. Eccli. i. Hortꝰ aũt in quo venimꝰ eſt iſte mũdus. Si gº volumus ꝙ aq̃ grãꝝ. ſ. pacis ⁊ ſanitatis: diuitie ⁊ ꝓſperitatis ⁊ bñdictionis veniãt ad nos: de illo fonte oꝫ ꝙ ponamꝰ canale orõnis cuiꝰ pes eſt in ore: ⁊ ſummitas in celo: cogitando cui hõ loqt̃ ⁊ ſic canale eſt rectũ: iõ xp̄s. Opꝫ ſp orare ⁊ nõ deficere. Luc. xviij. Ro. ſp. i. oĩ hora ordinata. Clerici in ſeptẽ horis canonicis. Layci i mane ⁊ ſero: ⁊ ſic venit aq̃ grãꝝ. De hoc figura. Nume. xx. qñ filij iſrl̃ fuerũt in deſerto moriebant̃ ſiti: ⁊ moyſes ⁊ aaron qui hẽbãt curaꝫ ⁊ regimen illiꝰ ppl̃i: orauerunt dicentes: Dñe ds audi clamorẽ ppl̃i huiꝰ: ⁊ api eis theſauꝝ tuuꝫ aque viue vt ceſſet murmuratio eoꝝ ⁊c. Quibꝰ rñdit ds dĩ. Loqmini ad petrã coraꝫ eis ⁊ illa dabit aq̃s. Et ita ſcm̃ eſt. Iſta petra cui eſt loquendũ eſt xp̄s qui totũ mundũ ſuſtinet. i. ad Chor. x. Petra aũt erat xp̄s. Si ergo indigetis aquis grãꝝ ſanitatis: pacis remiſſionis pctõꝝ ⁊c. loqmini ad petrã orãdo vt dixi deuote: qꝛ ſine dubio dabit vobꝫ neccitatẽ: nõ vanitatẽ. Ecce ergo quattuor parlamẽta neccaria illi qui viuit in grã dei pꝰ pctm̃ de quo pt dici. Qui erat mortuꝰ cepit loqui.

¶ De eadem dñica. xvi. Sermo quartus.

Orte ciuitatis ecce defunctus efferebat̃. Lu. vij. originaliter ⁊ recitatiue in euãge. currẽtis dñice ſcribit̃ v̾buꝫ iſtud. Volẽs impetrare grãꝫ ⁊ bñdictionẽ ſup nos in hoc pñti ſmone: remediuꝫ habeo. ſ. recurrere ad virginẽ mariã. Salutet̃ gº ⁊c. Pro itellectu ſpũali huiꝰ v̾bi ſm̃ ꝙ mõ volo illud ptractare ſciendũ ꝙ eſt doctrina cõis doctoꝝ in ſacra theologia: ꝙ a pricº mũdi ex quo adã peccauit: celũ fuit ita clauſuꝫ ꝙ nullus q̃tumcunqꝫ ſctũs ⁊ amicus dei potuit intrare vſqꝫ ad xp̄i aſcenſionẽ: qꝛ tunc xp̄s aperuit ianuã celi: vñ qñ aie ſctõꝝ antiquoꝝ exibãt de corpibus reſpiciebãt ſi poſſent celũ aſcẽdere ⁊ intrare: ſꝫ nõ poterãt: qꝛ ianua erat clauſa. Chryſ. Erãt prius obſtacula qdã ⁊ ipedimenta ſalut̃ quibus obſiſtẽtibꝰ aie defunctoꝝ introire nõ poterant celos. Nullã. n. aĩam ex q̃ adam peccauit ⁊ clauſi facti ſũt celi arbitror aſcẽdiſſe in celum. Sꝫ venit xp̄us ⁊ merito ſue paſſionis ⁊ virtute reſurrectionis ⁊ ope aſcẽſionis apuit ianuã: iõ mõ pñt intrare q volũt. De iſta mã auctãs plena ſecretĩ: hec dicit dñs ds. Porta attrij interioris q̃ reſpicit ad orientẽ erit clauſa ſex diebꝰ in qbus opus fit. die aũt ſabbati apiet̃. Ezech. xlvi. Ro. platea interior eſt glĩa paradiſi que dĩ platea pp eiꝰ magnã latitudinẽ: qꝛ totus mũdus in eiꝰ reſpectu nõ eſt niſi punctus. Porta huiꝰ eſt introitꝰ que reſpicit ad orientẽ. In oriente. n. pº apparet claritas

ſolis. Ita qñ anima intrat per portam paradiſi: ſtatī videt claritatē ſolis.ſ.xpi. De quo dī virgini marie. Ex te.n. ortus eſt ſol iuſtitie xps dn̄s nr̄. Hec porta clauſa erit ſex dieb⁹ in quibus opaꝶ. Hic ſumunꝶ dies pro etatibus mūdi que ſunt ſeptē. Pª fuit ab adā vſqȝ ad noe. 2ª a noe vſqȝ ad abrahā. 3ª ab abraham vſqȝ ad moyſen. Quarta a moyſe vſqȝ ad dd. Quinta a dd vſqȝ ad trāſmigrationē. Sexta a trāſmigratione vſqȝ ad xpm. In qb⁹ ſit op⁹ qꝛ illi ſcī qui tūc erāt laborabāt in ſuitio dei ſicut nos: tū in fine diei.ſ. vite nō hēbant ſalariū glie: ſȝ pro gete ibant ad carcerē inferni ac ſi vos in ſero qñ ſuus vꝶ deberet quieſcere mitteretis eū in carcerē. Hec dies ſabbati.i. quietis apietur. Iſta dies fuit in ſeptima etate qñ xps aſcendit. Iō modo porta eſt apta: qꝛ cōdigne penitentes ſtatim intrant qñ moriūtur. Hoc.d. thema. Porte ciuitatis ⁊c. Conſtruꝶ ſic: defunctus efferebaꝶ porte: datiui caſus eſt: ciuitatis. Pȝ thema. Occaſione hui⁹ thematis ego q̄ſiui quot ſunt porte intrandi paradiſū ſiue celum: ⁊ per grām dei inueni. Neemie.iij. per figuram ciuitatis hierſm que hēbat ſex portas: que vocabanꝶ his noibus. ⁋ Porta font. ⁋ Porta ſterglinij. ⁋ Porta vallis. ⁋ Porta vetus. ⁋ Porta piſciū. ⁋ Porta gregis. Que ſignificant ſex portas celi quas xps apuit ad intrandū gloriā ⁊c̄.

⁋ Prima porta ciuitatis hierſm dicebatur porta fontis hāc edificauit cellā pnceps. Rō qꝛ illo tpe ciuitas hierſȝ erat ita nobilis ꝙ ad vnā portā ciuitatis erat fons magnus: vt qui veniebāt ab ex̄ ibi lauarenꝶ a pulueribus. ⁊ ſic intrarent ciuitatē mundati pp hoc iſta porta dicebaꝶ porta fontis. Hec figurabat pmā portam celi quam xps apuit que dr̄ innocētia baptiſmalis. qꝛ tā nobilis eſt illa ciuitas celeſtis ꝙ nulla aia cum aliq̄ macula etiā veniali pōt ibi intrare. Iō qñ xps oñdit illā ioanni euāgeliſte. dixit ioānes. O dñe ⁊ qs intrabit hic Rñdit xps. Non intrabit in ea aliqd coinquinatū. Apoca.xxi. Iō parauit ds portā fontis ſ. baptiſmalis innocētie. Si hētis faciem vel man⁹ immūdas: lauenꝶ ibi. Aliq hn̄t faciē immundā: ſȝ hn̄t man⁹ mundas: vt pueri q ope nō peccauerūt: ſȝ originali pctō maculati ſt. qđ non eſt pctm̄ factū ab eis: ſȝ receptū. ſicut de imagine cadēte in luto. ſic pueri hn̄t faciē lutoſā ex illa carnali gñatione. iō ſi tales debent intrare ciuitatē paradiſi per iſtā portā baptiſmi oȝ ꝙ lauenꝶ in porta fontis a ſacerdote vel layco in piculo. [illegible] moriꝶ in hoc ſtatu: recte vt aīa virginis euolat ad paradiſū ſine purgatorio ⁊ intrat per portā fontis. Alij aūt hn̄t nō ſolū faciē lutoſam ex originali pctō: ſȝ man⁹ ex pctīs actualibus ⁊c̄. ꝙ nō pn̄t purificari niſi per baptiſmū vt ſunt iudei ⁊ alij infideles. vñ qñ tales non ficte accedūt ad baptiſmū tanta eſt virt⁹ baptiſmi ꝙ ita purificat: ꝙ ſi morerenꝶ anq̄ʒ peccent: ſtatim euolāt ⁊ intrāt per portā fontis. De iſto fonte zach.xiij. In die illa erit fōs patens domui iacob ⁊ hitantib⁹ hierſm in ablutionē pctōꝝ. de iſta porta dicebat Iob anagogice. Petra fundebat mihi riuos olei qñ pcedebam ad portā ciuitatꝭ: ⁊ in platea parabant mihi cathedrā. Iob. xxix. No. ſecretā baptiſm⁹ hȝ fieri per aquā nālem: dulcem vel ſalſam de mari. nō.n. pōt dari per aquā artificialē vt roſaceā ⁊c̄. Cum aqua nāli lauaꝶ corpus baptizati.ſ. petra.i. xps. Petra aūt erat xpus.i. ad Cor.x. ſiꝶ fudit ſeptē riuos olei.ſ. ſeptē dona ſpūſcti: que ponunꝶ Iſa. xi. Spūs ſapie ⁊ itellect⁹ ſpūs ꝯſilij ⁊ fortitudinis: ſpūs ſcie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eū ſpūs timoris dn̄i. Vñ ſpūſſctūs dixit ioāni bap. de xpo vt ipſemet dicit. Qui miſit me baptizare in aq̄: ille mihi dixit. Sup quē videris ſpm̄ſctm̄ deſcendentē ⁊ manentē ſup eū: h eſt qui baptizat in ſpūſctō ⁊c̄. Ioā.i. Ecce q̄re dicit. petra fundebat mihi riuos olei qñ pcedebā ad portā ciuitatis. 2º dicit. in platea.ſ. in ciuitate padiſi parabant mihi cathedrā.ſ. derelictā a malo angelo. qꝛ qñ aīa alicui⁹ nouiter baptizati itrat paradiſū: ſtatim collocaꝶ in vna illaꝝ cathedrarū. Et de tali pōt itelligi thēa. Porte ciuitatis ⁊c.

⁋ Scda porta dꝶ ſterglinij. qꝛ iam nō poſſumus intrare per portā font. qꝛ poſt baptiſmū facti ſum⁹ imūdi ⁊c̄. Si di. aliqs. ego volo iteꝝ baptizari ⁊c̄. Dico ꝙ baptiſmus nō hȝ virtutē niſi ſeꝶ. qꝛ ſolū xpus ſeꝶ fuit paſſus: immo peccaret qs grauiter. ſi iteꝝ baptizareꝶ. Baptiſm⁹.n. eſt ſacrm̄ irreiterabile. qꝛ ipmit caracterē q eſt indelibiꝶ. ⁊ iō niſi eēt alia porta nos poſſem⁹ deſpare. iō eſt ſcda porta figurata p portā hierſm q̄ dꝶ ſterglinij quā edificauit melchias. Rō eſt q̄re ſic noiaꝶ. ciuitas hierſm tūc erat ſita in altitudine.ſ. in q̄dā pede mōtꝭ. ſȝ iā nō ē illa. qꝛ dñs ex̄ portā paſſus eſt ⁊ ſepulchrū ex̄ erat ⁊ mō eſt in medio ciuitatꝭ. ⁊ ille ppls iudaicus erat immūdus. ⁊ qñ pluebat oēs imūdicie de illa altitudine deducebāꝶ per aquā ad illā portā. iō dicebaꝶ porta ſterglinij. Et figꝶ ſcdam portā celi q̄ dꝶ pnia ſacrālis [illegible] recte eſt ſicꝰ illa porta ciuitatꝭ hierſȝ

qꝛ oēs immundicie ꝯgreganꝶ in ꝯſcia. Iā videtis in domo vbi ſtam⁹ ⁊ comedim⁹ ꝙ ibi ſporcitie ꝯgreganꝶ: ſȝ plēs in domo ꝯſcie. ſȝ qñ venit illa pluuia bn̄dictōis.ſ. lachrymaꝝ p pctīs qñ.ſ. cerebrū reſtringiꝶ vt ſpōgia ⁊ hō vadit ad ꝯfeſſorē: p portā oris vadūt imūdicie pctōꝝ. ſic ciuitas ꝯſcie purgaꝶ. qꝛ ſicut pluuia ipetuoſa ducit ſecū oēs imundicias: ita ꝯfeſſio doloroſa ſcā cū gemitib⁹ ⁊ ſuſpirijs purificat totā ꝯſciā: in q̄ ꝯgreganꝶ tot imūdicie. Cogitate ſi eēt aliq̄ dom⁹ vbi hō comederet ⁊c̄. ⁊ de toto āno nō mundareꝶ q̄t in illa eēnt ꝯgregate immūdicie. Nō cogitate qd dȝ eē de ꝯſcia q̄ ſolū ſeꝶ in āno a nob mundaꝶ. O q̄t imūdicie q̄ttidie ꝯgreganꝶ comedēdo: bibēdo: loquēdo: negociādo ⁊c̄. Sūt multi miſeri q nec ſeꝶ ī āno mūdāt domū ꝯſcie: qꝛ nō ꝯfitēꝶ: ⁊ tales dānationē merēꝶ ⁊ nō debēt hēre eccliaſticā ſepulturā ſȝ ſicꝰ aīa ē cū demonib⁹ ī iferno: ita corp⁹ dȝ eē cū bruꝶ ī cāpo. ex̄ de pe. ⁊ re. Ois. Iō dicit ſcptura. ſi ꝯfiteamur pctā nr̄a fideꝶ ⁊ iuſtus ē ds vt remittat nob pctā nr̄a ⁊ emundet nos ab oī iniqtate. i. Io.i. De iª porta dd in ps. Cōfitemi dn̄o. Hec porta dn̄i iuſti itrabūt ī eā. ps. cxvij. No. cū dicit. Cōfitemi dn̄o. Dicēt aliqs. ñ dicit ꝯfitemi ſacerdoti. dico ꝙ ꝯfeſſio q̄ ſit ſacerdoti ſit deo in c⁹ loco ſtat ſacerdos: intm̄ ꝙ ſi ꝯfeſſor p iudicē iterrogareꝶ de pctīs ſi alr nō pōt euadē pt iurare ꝙ nihil ſcit. qꝛ deo ſit ꝯfeſſio: ⁊ nō ſcit pctā vt hō. Itē h porta dn̄i hic extirpaꝶ error aliquoꝝ pſumptuoſoꝝ dicētiū ꝙ xps ñ ordinauit ꝯfeſſionē ſȝ btūs iacob⁹ qñ dixit. Cōfitemi alterutrū pctā vr̄a: ⁊ orate p inicē vt ſaluemi. Iac.v. Rñſio dicē ꝙ xps nō ordinauit ꝯfeſſionē ē error. qꝛ nō Petr⁹: nec alij apli poſſent ordinare vnū ſacrm̄: ſȝ xps pprio ore ordinauit. ſȝ apli fuerūt bacalarij ⁊ xpi repetitores: iō xpus dixit eis. Nolite vocari nec vocemini mgri. qꝛ mgr vr̄ vn⁹ ē xps. Mat.xxiij. Iō qñ apli loquunꝶ de aliq̄ ſacro: nō loquūꝶ vt ordiatores: ſȝ vt repetitores. Itē iuſti itrabūt ī eā.i. p eā q̄trīcūq̄ʒ ſt pctōres: in ꝯfeſſiōe iuſtificanꝶ. ⁊ qñ taꝶ ſic mūdat⁹ moriꝶ: pt dici. Porte citatꝭ defunct⁹ efferebaꝶ.

⁋ 3ª porta dꝶ vallis.i. ioſaphat. Expedit vob vt ſit alia porta. qꝛ pauci ſt q faciunt ꝯdignā pniā. Ita ꝙ ſi ī ſtatera diuine iuſtitie ī vna pte ponerēꝶ oīa pctā. ⁊ ī alia oīa bōa ⁊c. Pauci ſt religioſi clerici vel layci de qb⁹ nō plus pōderarēt mala ⁊ pctā q̄ȝ bōa. Iō tales nō pn̄t itrare p primā portā: nec ſcdam. iō apꝰ ſt ds tertiā portā figuratā p portā vallis quā edificauit [illegible] Ila porta hierſm dicebaꝶ porta valꝶ. qꝛ antiq̄s t⁹ tpe gētiliū erat iux̄ illā portā vallis pfundª in q̄ icēdebaꝶ ignis ⁊ ibi offerebat filios ydolꝭ p ignē. Iō ab Iſaia ⁊ iere. dꝶ valꝶ tophet.i. tribulationis. ⁊ a xpo vocaꝶ gehēna. Hec porta figurabat tertiā portā padiſi.ſ. afflictiōes purgatorialē. qꝛ ſicut illa valꝶ erat baſſa. Ita purgatoriū ē baſſū. qꝛ circa cētrū trē ⁊ dꝶ vallis triſticie ⁊ tribulatiōis. qꝛ ꝯ°ē oiū theologoꝝ ꝙ minima pēa purgatorij ē maior q̄cūq̄ʒ pēa h⁹ mūdi. ⁊ qñ moriꝶ q ꝯdigne nō ſatiſfecit ⁊ ī gra dcedit: ī purgatorio ſatiſfacit ⁊ purgaꝶ: ⁊ illi decedēti dicit xps. Vadat ad portā valꝶ.ſ. ad purgatoriū. dicaꝶ mod⁹ qūo aīa portaꝶ ab āgelo bono dicēte. vides q̄t maculas hēs. Dicaꝶ quō pūcit aīā ī purgaº vꝶ pōſt di. Tu ſtabis tm̄: niſi inueris ab amicis ⁊c. Iō bonū ē facē pniā ī h mūdo ne hō hēat trāſire p iſtā portā doloroſā. De iſta porta auctaꝶ allegorice. Trāſeūtes pmā ⁊ ſcdam cuſtodiā venerūt ad portā ferreā: q̄ ducit ad ciuitatē: q̄ vltro.i. ſpōte apta ē eis. Act.xij. Pª ⁊ 2ª cuſtodia ſt due cuſtodie angeloꝝ bonoꝝ q̄s hēm⁹. Pª eſt ī h mūdo qñ creatura naſciꝶ ds mittit angelū ad cuſtodiā ne a dyabolo ſubmergaꝶ ⁊ cuſtodit ſp. Vñ Dd. Angeꝶ ſuis ds mādauit de te vt cuſto. te ī oī. vijs tuis ⁊c. ps. xc. 2ª cuſtodia ē ī fine qñ hō exit hūc mūdū: in igreſſu ⁊ in exitu ds dat cuſtodiā. Sūt.n. in exitu demones obſudētes aīā: ⁊ niſi ds mitteret angelos ⁊c. ⁊ pp.h.d. Trāſeūteſ pmā ⁊ ſcdam cuſtodiā: vneꝶ ad portā ferreā.i. purgatoriū. qꝛ ſicꝰ ferꝝ ē duri⁹ ligno: ita pēa purgatorij ē durior ferro. ⁊ pēa purgatorij penā iſti⁹ mundi excedit: ſȝ ꝯſolatio ē eis ꝙ pacta purgatiōe ad ciuitatē padiſi itrāt. vñ ſubdiꝶ in dicta auctē: q̄ vltro apta ē eis. Iō qñ moriꝶ q nō fecit cōdignā pniā: pt dici. porte citatꝭ ⁊c.

⁋ Quarta dꝶ porta vet⁹. hāc edificauit Ioiada. Rō: qꝛ dicit mgr hyſtoriaꝝ ꝙ erat ātiqor alijs: intm̄ ꝙ ibi oñdebanꝶ edificia de tpe melchiſedech q obtulit panē ⁊ vinū. Figurabat vet⁹ porta ꝯtritionē cordialē. Nā ꝯtritio cordiaꝶ ab initio mūdi vſqȝ mō fuit bōa ⁊ ꝟtuoſa. qꝛ tāta pt eē ꝯtritio de pctīs ꝙ ſine h ꝙ trāſeat ſcdam vꝶ tertiā portā: itrabit padiſū p portā veterē.ſ. ꝯtritōis. Dicaꝶ hic miraculū d pulchra meretrice veniēte ad ſmonē. credaꝶ ꝙ ñ ex deuotiōe: ſȝ qꝛ ibi erāt hoies. iō vt videreꝶ ⁊c. ornauit ſe vt hoies p⁹ ſmonē peccarēt cū ea: ſȝ ds cogitauerat aliō ⁊ a cāſa ſt pdiª. ꝯ vanitatē ⁊ ornaᵐ mulier ⁊ ꝯ imūdicias [illegible] ⁊ illa [illegible] fuit

ignis ↄtritõis ꝙ ſubito ⁊ ſine ↄfeſſiõe fuit mõ
tua ⁊c. Jſta itrauit ꝑ portã veterẽ.ſ.cõtritiõis
iõ bonũ ẽ ꝓuocare ſe ad dolorẽ pctõꝝ. Per
iſtã portã itrauit maria magdalena qñ venit
ad pedes xp̃i ⁊c̃. Per iſtã itrãt plures. Ma-
gnũ eſt affligẽ corp⁹ ieiunijs ⁊ diſciplinis ⁊c.
Sed ſup oĩa eſt afflictio cordis per ↄtritionẽ
De iſta porta auctas. Cõuertit me ad portã
dom⁹ ⁊ ecce aq̃ egrediebanᷓ ſubter limẽ do-
mus ad orientẽ Ezechielis.xlvij. Nota pec-
cãdo hõ auertiᷓ a deo ⁊ ↄuertitur ad creatu-
ras ⁊c.ſed in cõtritione ↄuertitur ad deum:⁊
e uertit dorſũ ad peccata. Jõ dicit. Cõuertit
me ad portã domus.i.ciuitatis.ſ. ↄtritionis.
Subter limẽ dom⁹. Limẽ eſt memoria pctõ
rũ a quo ꝓcedũt aque lachrymarũ ex cõtriti-
one quãdo religioſus clericus vel laycus dicẽ
O miſer quid erit de me ⁊c.⁊ plorat ⁊c. reco
gnoſcẽdo vitã malã quã tenuit. Jtem dic̃ ad
orientẽ.i.pñtia dei ſigt ꝙ i ↄtritõe hõ dꝫ hr̃e re
ſpectũ ad deũ:quẽ hõ offẽdit:ñ ad piculũ ſeu
honorẽ vel famã. Sꝫ ad orientẽ qñ qs moriᷓ
bñ ↄtrit⁹:de eo pt dici the. Porte ciuitatiſ ⁊c.
¶ Quinta porta dᷓ porta piſciũ. Hãc edifi-
cauerũt filij Aſnaa.dᷓ aũt porta piſciũ. Rõ:
qꝛ ꝑ illã itrabãt piſcatores portãtes piſces de
portu iopen.q nũc dᷓ iaffa. Hec porta figura
bat qntã portã pᷓadiſi.ſ.obediẽtiã ſupnalẽ ad
dei mãdata. Figuraᷓ eni ꝑ piſces.qꝛ ſic̃ piſces
delicioſe ⁊ leuiter vadũt. Jta obediẽtes deli-
cioſe ⁊ totaliᷓ debẽt ſe imergẽ ⁊ cũ delectati-
one ⁊ letitia ſeruare mandata dei ⁊ eccl̃ie. in
die dñica audire miſſaꝫ cõpletã cũ ſilẽtio ⁊c.
Jtẽ in q̃dragesima cõfiteri.in paſcha cõicare
nõ venire cũ triſticia:ſꝫ cũ letitia ſicut ad ↄui
uium. Jdẽ de alijs. Jdeo xp̃s. Si vis ad vitã
ingredi ſerua mã. Mat.xix. Pꝫ gᵒ ꝙ obedi
entia eſt porta ad intrãdũ paradiſuꝫ. De iſta
porta auctas. Btũs vir q ĩpleuit dẽſideriũ ſu
um ex ipſis:nõ ↄfundeᷓ cũ loq̃tur inimicis ſu
is in porta.pſ̃.cxxvi. Nõ ex ipſis.ſ.dĩ mãdaᷓ
delectabilr ⁊ ñ cũ faſtidio ḟuãdo. Jtẽ nõ ↄfũ
deᷓ.ſ.ꝑ dãnatiõeꝫ eternã. Cũ loq̃ᷓ inimicis ſu
is.ſ.dyaboľ i porta.ſ.mortis:dicẽtib⁹ nũqd tu
eris dãnat⁹:nũqd tu feciſti hᵒ ⁊ hᵒ ⁊c. ¶ Sex
ta porta gregis. Hãc edificauit Eliaſib ſacer
dos magn⁹ ⁊ frẽs ei⁹. Diciᷓ porta gregis.rõ
qꝛ erat iuxta tẽplum ꝑ quã intrabant greges
ꝓ ſacrificio fiendo. Figurabat ſextã portã ce
li q̃ dᷓ patiẽtia martyrialᷓ. Martyres enim re
cte dicunᷓ oues. qꝛ ſic̃ ouis qñ duciᷓ ad locũ
mortis nõ clamat.nec ſe defendit.ſic marty-
res nihil dicebãt in q̃libꝫ ictu niſi ieſus.⁊ licꝫ
ſentirent dolores:tñ patienter ſuſtinebãt. Jõ
de eis cantat eccl̃ia. Ceduntᷓ gladijs more bi
dentiũ:nõ murmur reſonat:nõ q̃rimonia:ſed
corde tacito mẽs bñ ↄſcia ſuat patiẽtiã. Ecce
grex. De iſto dicit dauid.pſ.xliij.⁊ recitaᷓ ab
apl̃o.ad Ro.viij. Jn ꝑſona martyruꝫ.ꝓpᷓ te
mortificamur tota die eſtimati ſum⁹ ſic̃ oues
occiſiõis. O quot hoĩes:quot mulieres.o q̃t
pueri.o quot puelle itrauerũt illã portã. De
iſta porta dicit Jo. Beati q lauãt ſtolas ſuaſ
in ſanguine agni:vt ſit ptãs eoꝝ in ligno vite
⁊ per portas intrent in ciuitatẽ hieŕlm. Apo.
xxij. Nõ in ſanguine agni:nõ dicit in ſanguie
ꝓprio.qꝛ virtute ſanguis xp̃i quẽ hẽbãt i me
moria qñ martyrizabanᷓ:purificabanᷓ. Jõ di
cit. Bti q lauãt ſtolas ſuas.i.oꝑa vite i ſãgui
ne xp̃i. No.cũ dicit. Et ꝑ portas itrẽt i ciuita
tẽ. Jn alijs dic̃ ꝑ portã i ſingulari.hic ṽo dic̃
in pl̃ali ꝑ portas.q̃re hᵒ. Rñdeo ꝙ ad oñdẽ-
dum ꝙ martyriũ nõ ſolũ ẽ ex vna ṽtute. Ali-
q credũt ꝙ ſolũ ſit martyr q̃ moriᷓ ꝓ fide xp̃i.
Nõ eſt ita.imo mori ꝓ q̃uis virtute reſiſtẽdo
peccatis martyr efficiᷓ. ṽbigratia. Joannes
baptiſta nõ fuit mortu⁹ ex qõne fidei explici-
te:ſed ex correctiõe ꝓximi:tñ martyr ẽ. Pre-
potẽſ martyr heremiqꝫ cultor.canit eccl̃ia.ita
ſi mulier reſiſtens ribaldis ⁊c. ⁊ occiditur ꝑ
eos.martyr eſt cũ beata katerina. Ecce q̃ꝫtuꝫ
deberetis vos cuſtodire:imo dico forti⁹ ſꝫ bo
no mõ tñ itelligatis me. Si eſſet aliqs vir ma
le nutrit⁹:⁊ vellet ṽ corpore vxoris aliqd qᵒd
eẽt ↄ deũ:⁊ vxor nolens ↄſentire:interficitur
martyr efficitur. Jtẽ ſi aliqs dãs bonũ ↄſiliuꝫ
ꝓ republica:occiditur:martyr efficiᷓ. Pꝫ ꝙ
ꝓ oĩ ṽtute manutenenda efficitur martyr qs
Ecce quare dicit.⁊ ꝑ portas intrẽt in ciuitatẽ
Jõ xp̃s qñ fuit locut⁹ de martyrib⁹ dixit.bea-
ti q ꝑſecutionẽ patiuntur ꝓꝑ iuſticiã:nõ dixit
ꝓpter fidem qm̃ ipoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Mat.
v. Pꝫ thema. Porte ciuitatis ⁊c.

¶ Dominica.xvi.poſt feſtum trinita.

Sermo quintus de epiſtola notabilis:

f Lecto genua ad pr̃eꝫ dñi nr̃i ieſu xp̃i.ad Epheſ.iij.

Pro declaratõe hui⁹ verbi ⁊ itro-
ductione materie deuote:quã volo
ꝑdicare:ſciẽdũ ꝙ xp̃s dans regulã ⁊ doctri-
nã ſuis ſctis apl̃is ⁊ diſcipulis ⁊ i ꝑſona quõ
eſt orãdũ oñdit ꝙ in nr̃is orõnib⁹ dirigam⁹
ṽba ad deũ patrẽ. Nõ credatiſ tamẽ ꝙ hoc ſi
at.qa pater ſit maior filio ⁊c.in potẽtia vel ſa
pientia vel volũtate:vel ꝙ maior ſit ſpũiſctõ
Quia ſicut eſt vna deitas ⁊ vna eẽntia in tri

b⁹ ꝑſonis.ẽt ẽ vna potẽtia. vna ſapiẽtia. vna
⁊ volũtas. Et oĩs oratio q̃ ſit pr̃i: ſit ẽt filio ⁊
ſpirituiſancto. qꝛ cũ ñ ſit niſi vn⁹ de⁹ adorãdo
patrẽ adoraᷓ filius ⁊ ſpũſſãctus. ⁊ ita diciᷓ in
articulo fidei. Credo in ſpiritũ ſãctũ dominũ
⁊ viuificanteꝫ:q ex patre filioqꝫ ꝓcedit. Qui
cuꝫ patre ⁊ filio ſimul adoraᷓ ⁊ cũ glorificaᷓ.
Jõ ſiue faciatis oratiõeꝫ patri ſiue filio:dicẽ-
do. Adoramus te xp̃e. vel ſpirituſancto:dicẽ
do. Ueni ſancte ſpiritus ⁊c. Simul ſit patri ⁊
filio ⁊ ſpirituſãcto. Quia adoratio:reuerẽtia
vel honor q̃ vel qui ſit vni ſit ẽt alijs ꝑſonis.
qꝛ nõ eſt niſi vna maieſtas ſiue deitas. Jõ in
orationibus veſtris poteritis dirigere pr̃i:fi-
lio:vel ſpirituiſãcto ſm veſtrã deuotionẽ. Sꝫ
di. Que ẽ ergo rõ ꝙ xp̃s oñdit dirigere ver-
ba.patri Rñdeo ꝙ inter alias cõditiões ora
tioni neceſſarias vna eſt ↄfidẽtia in orãte ob-
tinẽdi qᵒd iuſte petit nõ dubitare ſi faciat ⁊c.
Qui.n.eſitat ſimilis ẽ fluctui maris:q a vẽto
moueᷓ ⁊ circũfertur. Nõ ergo eſtimet hõ ille
ꝙ accipiat aliqd a domino. Jaco.i. Jõ.orãti
ẽ neceſſaria ↄfidẽtia de diuina bonitate. Nõ
ↄfidatis de oꝑibus veſtris bonis. qꝛ illud nõ
dꝫ dici ↄfidẽtia: ſed ꝑſũptio. Sed dico. Dñe
lꝫ ſuꝫ peccator:tñ cõfido de vr̃a bonitate ⁊c.
Dico vobis oĩa q̃cũqꝫ orãtes petitiſ:credite qꝛ
accipietiſ. ⁊ eueniẽt vobis.mar.xi. Nõ quõ
põt haberi maior cõfidẽtia q̃ꝫ de pr̃e.qꝛ vul-
gariter diciᷓ. Qui patrẽ habet iudicẽ.obtine
bit cauſã. Jõ ordinauit xp̃s vt dirigam⁹ ver-
ba oratiõis ad pr̃eꝫ. qꝛ iſtud nomẽ pr̃ ẽ no-
men ↄfidẽtie.ꝓpter hoc xp̃s in oratiõe quaꝫ
oſtendit apl̃is dixit. Sic orabitis Pr̃ nr̃ ⁊c.
Mat.vi. Quare nõ oſtẽdit eis modũ orãdi
dicẽs. Deus noſter vel creator noſter:aut rex
noſter:ſeu imꝑator noſter. Rõ.qꝛ iſta nomĩa
ſũt timoris ⁊ terroris. Sed pater dat cõfidẽ-
tiã. Ecce rõ q̃re xp̃s oſtẽdit dirigere ṽba pr̃i
in oratiõe.lꝫ ẽt intelligaᷓ fili⁹ ⁊ ſpũſſãctus. Et
iuxta iſtã doctrinã orabat Paul⁹ di. Flecto
genua ⁊c. Pꝫ thẽa. Et ſum i materia ꝑdicã-
da ſuꝑ iſto ṽbo. Flecto genua. Et nũqd ẽ alt⁹
mod⁹ orãdi. Dico ꝙ ſic. Octo enim modos
bonos ⁊ ḋuotos orãdi iuẽio i ſacra ſcriptura
¶ Primus eſt eleuando oculos ad celuꝫ ex
confidentia.
¶ Secundus deprimendo caput ad terram
ex verecũdia.
¶ Terti⁹ extẽdẽdo man⁹ in altũ ex idigẽtia.
¶ Quartus cruſando ulnas ex conſcientia
¶ Quintus tundendo pectus ex cõtritione
¶ Sextus inclinãdo corpus ex contritione
¶ Septimus flectendo genua ex ſubiectiõe
¶ Octauus ꝓſtrando ſe totuꝫ ex defectione
Quilibꝫ iſtoꝝ modoꝝ hꝫ bonã rõnẽ. De ſe-
ptimo loqᷓ thẽa.qꝛ iſtũ modũ maxie ſuabat
apl̃s ¶ Prim⁹ mod⁹ orãdi eſt leuare oclõs
ad celũ q̃ſi ſuſpirãdo:ſiue qs oret vocalr ſiue
mẽtalr. Rõ hui⁹ orõnis ẽ ꝓꝑ ↄfidẽtiã.qꝛ de
celo habem⁹ oĩa bõa.qꝛ iſte mũd⁹ nõ eſt niſi
fornax miſeriaꝝ ⁊ tribulatiõnꝫ a q̊ ñ habem⁹
niſi malũ:vt illi tres pueri de qb⁹ habeᷓ i Da
niele.iij.ca.⁊ a celo habuẽt bona. Jta ⁊ nos.
Ex iſta ↄfidẽtia eleuam⁹ oclõs:q̃ſi dicẽtes.tu
dñe ſcis quõ ſumus in miſerijs ⁊c. Dñe ante
te oẽ deſideriũ meũ ⁊ gemitus meus a te nõ
ẽ abſcõdit⁹.pſ.xxxvij. Et iſte mod⁹ ẽ ita nãlis
ꝙ ẽt beſtie ſeruãt iſtũ modũ in neceſſitate po
ſite. Legiᷓ eni Johel.i. de fame magna ⁊ ſic-
citate:qꝛ nec inueniebaᷓ herba:nec aqua. ꝓpᷓ
quã aĩalia ↄgregata vlulãdo leuauẽt oclõs
ad celũ:lꝫ neſciebãt qd faciebãt. Beſtie agri:
q̃ſi area ſitiẽs ymbrẽ ſuſpexeᷓt ad te.qm̃ exic
cati ſũt fõtes aq̃ꝝ.⁊ ignis deuorauit ſpecioſa
deſerti. Johel.i. Jtẽ pſ.cxlvi. dicit Dd. Qui
dat iumẽtis eſcã ipoꝝ ⁊ pullis coruoꝝ inocã
tib⁹ eũ.i.rogãtib⁹ eũ. Prĩa pẽna ⁊ ꝑma plu-
ma q̃ꝫ habẽt pulli coruoꝝ ẽ q̃ſi alba: coru⁹ ʒe
lotipus de coruo ſuſpicaᷓ ꝙ nõ ſũt filij ſui:⁊ñ
dat eis paſtũ:nec ꝑmittiᷓ ꝙ mr̃ det.q.d. Nũ-
qd filijs alienis ꝓuidebo ego. ſꝫ qñ penne ⁊
plume mutãᷓ ⁊ efficiũᷓ nigre.tũc nutrit pul-
los illos. Sꝫ tũc q̃riᷓ de q̊ viuũt iterim. Dicit
glo.ꝙ deus mittit rorẽ de celo qñ ipi inocãt
ſibilãdo. Quãto ergo magis nos q ſum⁹ rõ-
nales ⁊ cognoſcim⁹ creatorẽ nr̃ꝫ i nr̃is neceſ
ſitatib⁹ tribulatiõib⁹ ⁊ piculis:debem⁹ ad eũ
recurrere:q̃ſi diceremꝰ. Dñe derelict⁹ ſũ ab
amicis ⁊ ab oĩ humano ſuffragio. Auctas de
hoc.ij. Paralipo.xx. Cũ ignorem⁹ qd agẽ
debeamus hᵒ ſolũ habem⁹ reſidui vt oculos
nr̃os dirigam⁹ ad te. Jõ orãdo oculos nr̃os
ad deũ leuem⁹. Jſtũ moduꝫ tenuit Dauid q
de ſe dicit. Ad te leuaui oclõs meos:q habi-
tas in celis. Ecce ſicut oculi ſeruorum in ma
nibus dominorum ſuoruꝫ. Sicut oculi ancil
le i manibus dñe ſue. Jta oculi nr̃i ad dñm
deũ nr̃m:donec miſereaᷓ nr̃i.pſ.cxxij. Audiãt
tur hec mulieres ſi volũt tenere bonũ modũ
orãdi ne oñdãt aliã faciẽ.ſ.ḋpictã:ſꝫ illã q̃ꝫ a
deo receperũt ⁊c. Dicaᷓ ↄ illud viciũ mlieꝝ
fuco vtẽtiũ ⁊c. Lauẽt eã vt ṽgo M⁹ cũ aq̃
diſtillata.ſ.lacrimaꝝ ad q̃ꝫ ſpũſſãct⁹ dic̃. Quã
pl̃chra es amica mea q̃ꝫ pl̃chra es. Ocli tui co
lũbaꝝ. Cãt.iiij.iõ hodie i mũdoſᷓ tot mlieres

tribulate ⁊ varijs infirmitatibus grauate: que qñ orant non exaudiunt iſtis vanitatib⁹ impedientib⁹ orationis exauditionē. Jero. De⁹ nõ libenter aſpicit vultus quos ipſe nõ fecit. Jdeo auiſetis vos vt in veſtris neceſſitatibus poteritis ſecure recurrere ad deũ. Sicut illa ſctā mulier ꝯ quā fuerat data ſñia ⁊c. que flens ſuſpexit in celum. Erat.n. cor eius fiduciam habens in dño. Dañ.xiij. ¶ Secundus modus orandi eſt per opp^m deprimēdo caput ad terrā. Jſte ꝓcedit ex verecundia. Quilibet vſm ſcit ⁊ credit ꝙ deus videt ⁊ ſcit oia pctā hoium q̃tũcunqȝ ſecrete fuerint facta: q̃ ⁊ ſi hoibus pñt latere: non tñ deo. Qñ ergo homo orat ⁊ recordaȝ pctā ſua: deprimit caput. q.d. O miſer quõ reſpiciam ⁊c. Jſtũ modum oñdunt nobis pueri. qꝛ ſi pr mr: vel magiſter redarguit eos de aliquo min⁹ bñ facto: qñ cogitant tũc intra ſe di. O pr vel mr vidit ꝙ ego feci hoc ⁊c. ex verecũdia inclinant caput: nõ audēt eleuare caput ⁊ eſt bonũ ſignũ in pueris. Jta de nobis qñ venim⁹ corā pre ⁊ mgro nro deo ⁊ mre virgine maria: in orõne cogitando ꝙ ſint oia per nos malefacta: deprimamus caput ſuſpirādo ⁊ plorādo. ⁊ iſte modus orandi optim⁹ eſt. iſtũ modũ tenuit ille ſctũs hõ Eſdras di. De⁹ me⁹ ꝯfundor ⁊ erubeſco leuare faciē meam ad te. qm̃ iniqtates nře multiplicate ſunt ſup caput nřm. ⁊ delicta nřa creuerũt uſqȝ ad celũ. i. Eſdre.ix. No. dñiam iter iniqtates ⁊ delicta. lȝ vulgariter pro eodē ſumanȝ tñ ꝓprie loquēdo ⁊ ſtricte differunt. qꝛ iniqtates ꝓprie loquēdo ſunt defect⁹ facti de directo ꝯ ꝓximuȝ. Sȝ delicta ſũt pctā facta directe ꝯ deũ. Verbigra. Si vos vadiȝ in hortũ: vineā: vel campũ recipiēdo fructus ⁊c. ꝯ voluntatē dñi ſui: iſtud eſt iniqtas. i. nõ eqtas. Sȝ qñ vaditis ad diuos ⁊c. pro ſanitate vel pro filijs: vel ad inueniendũ ꝑditũ: hoc diciȝ delictũ qð aſcēdit vſqȝ ad celũ qꝛ tangit deũ de directo. Jtē ſi loquendo cũ aliq̃ hoie dicitis mēdaciũ: vel diffamādo aliquē hoc ē iniqtas. Sȝ iurare: blaſphemare eſt delictuȝ. Jtē ſi ſuitis vel laboraȝ in poſſeſſione alicui⁹ dñi: ⁊ defraudaȝ eũ in ſeruitio h̃ dr iniqtas. ſȝ qñ nõ facitis ſuitiũ deo debitũ ſicut ē in dñica audire miſſaȝ ⁊c. eſt delictũ ⁊c. ¶ Tertius modus eſt extendēdo man⁹ in altũ: ſicꝫ fit cõiter in eleuatiõe corꝑis xp̃i. Jſte modus ꝓuenit ex indigētia. Attēdaȝ quãta ſit indigētia humana. plus oib⁹ aialibus indigentes ſum⁹ tam in corꝑalibus q̃ȝ ſpũalib⁹. P° in corꝑalibus: cogitate q̃tũ tradat creatura hoc eſt hõ

anteq̃ poſſit ire. ⁊ cũ inſtrumētis oñdiȝ ſibi modus ambulādi: ⁊ vnus capreolus vel pullus ꝑdicis adhuc hñs teſtā de ouo in capite currit. Jtē aialia iā naſcunȝ cum veſte ſua vt agnus canis: vulpes. ⁊ ſic de alqs. pro hyeme ⁊ eſtate ſȝ nos nec cũ lana nec cũ pelle: imo ſi volumus nos induere opȝ deꝑdare ouē ⁊ recipere lanā ⁊ parare. p° lauādo: filādo: texendo: q̃ſſare in molendino. colorare: ſuere ſuſpēdere ⁊c. q̃t labores. Jdē de cibis. Aialia non ſeminãt nec colligũt nec faciunt ꝓuiſionem. Nos vo ſi volum⁹ viuere opȝ hře cãpos: vineas: beſtias: arare: ſeminare: metē. portare ad horreum: tritulare: piſere ⁊c. Jteȝ aialia nõ faciũt domos: iaȝ inueniũt domicilia ſua. ſed nos opȝ emere fundũ: ponē fundamēta: hře lapides: calcē: portas: feneſtras ⁊c. Jtē aialia hñt arma ſua. cattus vngulas ⁊ leo. bos cornua ⁊ ceru⁹. ēt lep⁹ tibias ad fugiēdũ. arma ſunt defenſiua. cyrogrillus iā hȝ ſua caſtra ⁊ ſpeluncas ⁊c. Sȝ nos oȝ ꝑquirē ferꝝ. poſt liqfacē: deide mallēare: deinde cultellos fabricare ⁊c. Pȝ g° indigētia humana in corꝑalib⁹ Jtē in ſpũalib⁹ in aia. dicit ph̃s ꝙ intellectus hois eſt a prin° tãq̃ȝ tabula raſa in q̃ nihil eſt depictũ: ſȝ ſicut ꝑgamenũ albũ. Aialia in p° die hñt totā ſciam ⁊ induſtriā: ſtatim qñ ē natus capolus: cattulus: agnellus: iā ſcit vbi inuenit vbera. ⁊ qs oñdit ſibi ꝙ ibi ſit ſuũ nutrimētũ. Et puer ēt ſi hȝ vbera ad duos digitos diſtātia morieȝ fame: niſi a mře ponaȝ in ore eius. Jtē pullo apponaȝ lapis ꝓcioſus ⁊ panis: ſciet eligē ⁊ comedē de pane ⁊ nõ de gla. Jaȝ hñt ſuā ſciam. Sȝ ſi puero deȝ cãdela ardens tãget digito: ſi pruna mittet i ore. Ecce defect⁹. Jtē agn⁹ vel capolus infra cētũ oues cognoſcet matrem ſuā in balatu. ſȝ nõ ſic hõ pueri ⁊c. Jtē dicit Amb. in exameron: ꝙ ꝑdices furanȝ ſibi oua ad inicē. ſȝ qñ pulli ſũt nati in voce cognoſcũt matrē ſuaȝ ⁊c. ⁊ puer vni⁹ anni nõ cog°ſcit parētes. Jtē agn⁹ vel capol⁹ ſi vidēt lupũ ſtatiȝ fugiũt. iā ſciũt ꝙ eſt ei⁹ inimic⁹. Jdē pullus qñ videt miluũ. Sȝ ſi lup⁹ venerit ad puerꝝ reſpicit eũ nec timebit eũ. Jtē aialia ſciũt ſuas medicinas: lȝ nõ ſtuduerũt i mõte peſſulano vt pȝ de muſtela ꝯ venenum ſerpētiȝ. ⁊ de ceruo. Et nos niſi ſtudeam⁹ medicinā neſcim⁹ qd ē bonũ ſeu malũ. Pȝ g° nřa magna indigētia tã in corꝑe q̃ i aia. Jõ dð i pſ.lxxviij. Cito anticipēt nos mie tue. qꝛ pauperes fcti ſum⁹ nimiſ. ſ. pl⁹ q̃ȝ beſtie. Ex iſta rõne qꝛ indigem⁹ bõis ſpũalib⁹ extēdim⁹ dexterā. ⁊ qꝛ indigem⁹ bõis corꝑalib⁹ extēdim⁹ ſini

ſtrā q̃ſi dicēdo dð. O mi dñe det mihi. Leuemus corda nřa cũ manib⁹ ad dñȝ i celo. Thr. iij. Jſtũ modũ oñdunt nobis paupes. nā ſi in hac villa mõ ab aliq̃ diuite fieret ordinatio ⁊ publicareȝ ꝙ daret duos florēos de feneſtra ſua oi venienti. O quot venirēt: extēdēdo manus dicēdo. Dñe detis mihi. Jta xp̃s diues. quia domini eſt terra. M.cccc.et.xxviij. ãni ſũt quaſi ꝙ fecit vnā ordinatiões dicēs. Petite et accipieȝ. omis q petit accipit. Luce.xi. Jõ orando extēdim⁹ man⁹: quaſi dicam⁹. O dñe ſũ paup: detis mihi. Auiſenȝ hic hoies q iuxta illud apoſtoli. Volo viros orare i omni loco leuātes puras mãus ſine ira. ſ. appetitu vindicte et diſcrepatiõe. i. Timo.ij. id eſt placitādo: cõtendēdo ſeu accuſādo. Nota puraſ man⁹. ſ. a luto vſure. Abach.ij. Ve ei q multiplicat nõ ſua. Vſqȝquo ⁊ aggrauat ꝯ ſe denſũ lutũ ⁊c. A fimo luxurie. ad Philip.iij. Omnia arbitror vt ſtercora vt xp̃m lucrifaciā. A ſãguine. Jſa.i. Cum extēderitis man⁹ veſtras auertā oculos meos a vobis. et cũ multiplicaueritis orationes veſtras nõ exaudiā. Manus eñ veſtre ſanguie plene ſũt. Multi extēdunt mãus in oratione in vanũ. Ratio qꝛ nõ hñt mãus mũdas. Quia ſic vos nõ daretis elēoſynā pauperi: imũdiſſimas mãus hñti: ſic nec dð. ¶ Quart⁹ mod⁹ ē cruciãdo vlnas: ⁊ ꝓcedit ex conſcia quãdo homo cogitat dicēs. O miſer de meis peccatis iaȝ fact⁹ eſt ꝓceſſ⁹ in curia iuſticie dei ⁊ ſñia data. Anima que peccauerit ipſa morieȝ. Ezech.xviij. Jõ recurrit hõ ad crucē quaſi di. Verũ eſt ꝙ multa peccata fecilȝ dñe fili⁹ veſter fuit ſuſpēſus in cruce: ne aliqs ſibi credēs ⁊ obediēs ſuſpēdaȝ in furca īferni. Jſte modus oſtēdiȝ nobis a ſentētiaȝ ad mortē de aliq̃ crimie qñ eis daȝ ſñia a iudice vl̃ ꝓncipe. ſentētiat⁹ facit tũc iſtũ geſtũ cruciando vlnas. Nõ eſt contēt⁹ extēdē man⁹ di. O dñe parcatis mihi ego ꝓmitto vobis ꝙ de cetero ero correct⁹. Bonus mod⁹ ē. quaſi di. Mihi abſit gliari niſi in cruce dñi noſtri ieſu chriſti in quo eſt ſal⁹: vita: ⁊ reſurrectio noſtra ⁊c. ad Gala.vlti. ¶ Quint⁹ mod⁹ eſt tũdēdo pect⁹ iunctis digitis. Jſte mod⁹ ꝓcedit ex contritiõe. Ratio: qꝛ a corde ꝓcedũt omnia bõa vl̃ mala que facim⁹. quia ſi aliquis faciat aliquod bonũ: nõ tñ ex corde: ſed vi: non hȝ meritũ. Jdē de malo: vt ſi aliquis põit gladiũ in mãu mea di. ꝑ corꝑ⁹ ⁊c. vos ꝑcutietis iſtũ ⁊ violenȝ manũ meā mouerit ꝑcutiēdo ꝓximũ: ſibi imputabiȝ. Auctoritas. De corde exeũt cogitatiões male homicidia. adulte

ria. fornicatiões. furta. falſa teſtimonia ⁊ blaſphemie. Hec ſunt q̃ coinqnant hoiem. Mat.xv. Jõ ꝑcutitur cor quaſi radix. qꝛ ſi in vřo viridario hētis arborē malā in fructiferā: eradicabitis eã ⁊ nõ ſinitis creſcere. qꝛ iterꝝ poſſet pullulare. Jſta mala arbor eſt pctm̃ cuius radix cor. rami ſunt ſenſus. Jõ ꝑcutiȝ cor tanq̃ȝ radix: nõ oculus: nec auris. qꝛ rami ſunt: ſed cor. q.d. Jaȝ.n. ſecuris ad radicē arboris poſita eſt. Mat.iij. De iſto bono mõ dicā vobis miraculũ qð a xp̃o recitaȝ. Luc.xviij. de quodam hoie malevite ⁊ pctõre publico: q ſemel voluit orare. ⁊ aſcendit ad templum: ⁊ ꝯſiderans pctā ſua nõ audebat templo appropinquare: nec audebat ex verecundia pctõꝝ oculos ad celuȝ eleuare: ſȝ ꝑcutiebat pectus ſuũ di. Deus ꝓpitius eſto mihi pctõri. Dicaȝ neſciens aliā orationē. De iſto dicit chr̃s. Amē dico vobis qꝛ deſcendit hic iuſtificatus in domum ſuā ⁊c. Lu.xviij. ¶ Sextus modus eſt inclinando corpus ex deuotione vſqȝ ad genua. Rõ: qꝛ vera deuotio non eſt niſi delicamentuȝ anime. qꝛ ſicut ſupbus ſtat erectus ⁊ perſona humilis ⁊ deuota inclinaȝ ex temeritate aie. Jõ in pſona deuota loquens chr̃s ſanctis angelis dicit. Fulcite me floribus ſtipate malis. qꝛ amore langueo. Canti.ij. Aia.n. deuota eſt vt mlier generoſa que hincinde ſuſtentaȝ. Sic anima eſt oſtendens ſuuȝ delicamentum inclinaȝ ⁊c. Jſtum moduȝ ſeruãt deuoti clerici religioſi. qꝛ qñ dicũt. Glia pri. ⁊ vltimũ verſum hymnoꝝ ſemꝑ inclinãt ſe. ⁊ qñ tranſeunt coram altari. Sȝ iam non curãt iſtas inclinationes aliqui: ſȝ bñ inclinant mulieribus ⁊ dñabus: ſȝ deo quaſi nihil. Jſte modus eſt ita deuotus ꝙ plus ſuatur in miſſa q̃ȝ alij modi. Quinquies.n. inclinaȝ ſacerdos in miſſa. Primo dicta ꝯfeſſione accedēs ad altare qñ dicit. Aufer a nobis dñe cunctas ⁊c. Secundo poſt ablutionē digitoꝝ qñ dic. Jn ſpũ humilitaȝ ⁊ aio ꝯtrito ſuſcipiamur dñe a te ⁊c. Tertio poſtq̃ȝ dixit Sctũs: incipit canonem di. Te igiȝ clementiſſime pr ⁊c. Quarto poſt corporis eleuationē qñ dicit. Supplices te rogamus oipotens deus ⁊c. Quinto poſt q̃ȝ ſacerdos dixit. Jte miſſa eſt vel Bñdicamus dño. vel Requieſcant in pace. qñ dicit. Placeat tibi ſctā trinitas ⁊c. pȝ g° ꝙ iſte modus ē valde deuot⁹. qꝛ ita ſuaȝ in ecclia. ⁊ ēt ecclia orat pro eis in q̃dã collecta di. Jnclinãtes ſe dñe maieſtati tue ꝓpiti⁹ itēde. ¶ Septim⁹ modus orãdi ē flectēdo genua. ⁊ iſte venit ex ſubiectiõe. Jſtũ modũ tenebat apřs. iõ di. i.

themate. Flecto genua ⁊c̄. Rō. qꝛ ſicut xp̄us cū patre ⁊ filio: ⁊ ſpūſcō eſt creatoꝛ aīarum ⁊ formatoꝛ corporū. Ita etiam eſt dñs. Et ſicut creauit: ita cōſeruat in eſſe: ⁊ occidit: dans bonis gloriā. ⁊ malis penā. Ergo qꝛ eſt dñs corporis ⁊ aīe: ſibi flectēda ſunt duo genua. dextrū in ſignū ꝙ eſt dñs aīe: ⁊ ſiniſtrū qꝛ eſt dñs corporis. Si aūt fiat reuerētia regi vel alicui dño tpali: ſibi eſt flectēdum genu ſiniſtruʒ ſolum: qꝛ ſolū eſt dñs corporis: ⁊ non hʒ dñium in aīa. Prelato vō ſpūali dextrum genu flectēdum eſt: qꝛ hʒ dñium ſup aīaʒ abſoluēdo: diſpēſando ⁊c̄. Cōfeſſori duo genua qꝛ tenet locū dei. Item qñ petitis bñdictioneʒ ab aliquo ſacerdote. Viuo ego dicit dñs: qꝛ mihi flecteť oē genu. ad Ro. xiiij. Jō dicit Flecto genua. Nō dicit genu. Jō pʒ hic qḋ pctm̄ eſt illorū qui in eleuatiōe corpis xp̄i non flectūt duo genua. q̄ſi non credāt xp̄m dñʒ aīe ⁊ corporis nec amouent caputiū. Item qñ in ſero pulſať Aue maria: nōnulli paruam vel nullā exhibēt reuerētiam. Itē qñ diciť Qui ꝓpter nos hoīes ⁊ ꝓpter nr̄am ſalutem deſcēdit de celis: ⁊ incarnatꝰ eſt de ſpūſcō ex Maria virgine: ⁊ hō factus eſt: crucifixus ⁊c̄. debēt duo genua flectere. Dicať miraculum qḋ accidit Rome in eccleſia dum eleuareť corpus xp̄i. Quidam iuuenis forte ita ligatꝰ erat ꝙ non potuit flectē genua: ſubito venit dyabolus in forma viſibili dās ſibi alapā: dicēs. O ꝓditor xp̄iane pro qbꝰ tātum fecit xp̄s. Si xp̄s feciſſet cēteſimam ꝑtem pro nobis quā fecit pro vobis. nocte ⁊ die fuiſſemꝰ ſibi genibꝰ flexis: ⁊ ſubito interfecit eum. Cogitate qd de illa aīa. ¶ Octauus modus ꝓſtrādo ſe totū vſqʒ ad terrā: ⁊ iſte modus ꝓcedit ex defectione. Iſtū modū ſeruat eccl'ia ſolū in hebdōa ſācta qñ leguntur paſſiōes. Et qñ diciť. Emiſit ſpiritū ꝓſtramus nos. Rō. qꝛ in nocte paſſionis in ōrone ſe ꝓſtrauit. Iſte modus ſignat noſtrā defectionē: innuēs ꝙ ad terrā oʒ nos redire: ⁊ quaſi hō iam ſe reputans moriturū ꝓſtrať. Iſte modus mouet cor ad ꝑpandum ſe. Sicut ſniatus qñ duciť ad furcam parcit: ⁊ petit vt ſibi parcať. Remittit ⁊ confiteť. Ita debemus nos facere: qꝛ iam vadimus ad morteʒ. Jō non ſolū ſemel in anno. ſed ſepe cōfiteri ⁊ cōicare: debemus ꝑcere inimicis ⁊ reſtituere. Ideo Dauid de iſto mō dicit. Venite adoremus ⁊ ꝓcidamus añ deū: ploremꝰ corā dño q fecit nos: qꝛ ipſe eſt dñs deꝰ nr̄ ⁊c̄. ps. xciiij. Si dicať ab aliquo de iſtis modis quē ſeruabo. Rñdeo ꝙ ſm ꝙ ſpūſanctꝰ mouet vos ſeruetis illū modū deuote cōtinuando.

¶ De eadē dñica. xvi. pꝰ feſtū trini. Ser. vi.

Obſecro vos ne deficiatis in tribulatiōibus ad Ephe. iij. Sermo nr̄ erit quō debemus ſuſtinere tribulationes ⁊ aduerſitates. Nam dicit Greg. ꝙ magna impfectio eſt velle hr̄e bona ⁊ ꝓſꝑitates: ⁊ neſcire vel nolle ſuſtiere mala ⁊ aduerſitates. Sicut n. hēmus duo brachia ad amplexandū ꝓſꝑitates: ita ad ſuſtinēdū aduerſitates. Sed primo ſaluteť vgo Maria. Scđm ꝙ expientia vſualis declarat de quolibet die: vita pñs eſt plena laboribꝰ: aduerſitatibꝰ ⁊ tribulationibus: intātum ꝙ poſt vnā cōſolationē plures ſequūtur tribulationes. talis eſt cōditio huiꝰ mūdi. Et pōt declarari per regulam phie di. Omne mediū participat naturā extremorū. Declarať in quattuor elementis. de qbꝰ duo ſunt in medio. ſ. aer. ⁊ aq̄. Aer recipit ab igne caliditatē: ab aqua humiditatē. Jō eſt calidꝰ ⁊ humidus. pʒ quō mediū ꝑticipat nām extremoꝝ. Itē aqua ꝑticipat cū aere ſupius in humiditate: cum terra inferius in frigiditate. Jō aqua eſt humida ⁊ frigida. Idē pʒ i aīalibus. Nam ſi equus ſit inter magnā niuem ⁊ magnū ignem ex vno latere ꝑticipabit cū niue in frigiditate: ex alio cū igne in caliditate. Idē pʒ in hoībꝰ de villis que ſunt in finibꝰ regnorū qꝛ ꝑticipat cū vtroqʒ ydiomate. Jō loquunť mixto modo. pʒ regula phie. Modo videamus pñs vita vbi cōſiſtit. Dico ꝙ eſt in medio inter paradiſuʒ: qui eſt ſupius: ⁊ infernū qui eſt inferius in cētro terre. ⁊ ſunt ꝯ̄ria in oībꝰ. qꝛ cōditio paradiſi eſt gaudere: letari: ⁊ de nullo triſtari ⁊c. Letitia ſempiterna ſuper capita eorum. Gaudium ⁊ letitiam obtinebunt: ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. Iſaie. xxv. Conditio vō damnatorum in inferno eſt dolere: triſtari: laborare: in penis continuis: ⁊ de nullo cōſolari: imo ꝗcqd fit pro eis vertiť eis in luctū ⁊ triſtitiā. qꝛ ſciūt qꝛ nihil ꝓdeſt eis. Si fiat ōro pro patre vel matre ⁊ ſi ē in inferno ⁊ tu neſcis triſtať: qꝛ nihil ſibi ꝓdeſt. Itē ꝓpter inuidiam de amicis q ſaluanť dolēt. Idē ſi dānanť: qꝛ eorū pena augmentať. Sic qñ igni addunť ligna: ignis augmentať. Vñ dānati plāgendo dicūt. Defecit gaudiū cordis nr̄i. vſus eſt in luctum chorus noſter. Cecidit corona capitis noſtri. Ve nobis. qa peccauimꝰ. Propterea meſtū factū eſt in dolore cor noſtrū. Threnoꝝ. v. Modo audite rōnē ex quo nos ſumus in medio. Nā ſupius ē paradiſus vbi eſt ſummum gaudium ⁊ infernus: vbi eſt ſumma tribulatio ⁊ triſticia. Et qa ex regula nos participamus naturā extremorū hēmus hʼ aliq̄ gaudia comedēdo: bibēdo: delectādo ⁊c̄. ⁊ hēmus etiā tribulatiōes: aduerſitates. ⁊ qꝛ infernꝰ eſt nobis ꝓpinquꝰ plus abūdant tribulatiōes. Gaudia eni huiꝰ mūdi ſūt gutte q̄ diſtillāt de fauo ſpūſancti: q diſtillat in te vnā guttaʒ. in alio aliā ⁊c̄. Jō boetiꝰ q lʒ fuiſſet phs fecit libros theologie dicēs. Ois dulcedo falicitať humane multiſ amaritudinibus eſt reſꝑſa. i. inoluta. Et ita abūdāt tribulatiōes. Vñ apl's exhortās nos dicit. Obſecro vos ⁊c̄. imo patiēter ſuſtineať nō dimittēdo amorē dei nec ꝑdē deuotioneʒ debeť: nec bonā vitā. Pʒ thēa. Inuenio in ſacra ſcriptura tres rōnes maxime q̄re nos nō debemus deficere: ſʒ patiēter ſuſtinere tribulatōes ⁊ aduerſitates: qꝛ per tribulationes huius mundi.

Hō depuratur a magnis defectibus.

Homo preſeruatur a multis offenſionibꝰ.

Homo augmētať multū i gratijs ⁊ meriť.

Ex his tribꝰ nō debemꝰ deficere in tribulatiōibus. ſʒ patienť ſuſtinere. Jō apl's in thēate. Obſecro vos ne deficiať in tribulationibus.

¶ Dico pmo ꝙ hō ꝑ tribulatiōes ⁊ aduerſitates huiꝰ mūdi purificať a magnis defectibꝰ qꝛ de pctis ꝓteritiſ de qbꝰ nullus pōt ſe excuſare tribulatiōibꝰ: infirmitatibꝰ ⁊ aduerſitatibꝰ ſi patienť recipianť nō murmurādo ꝯ̄ deum: nec idignādo: ſʒ dicendo. dñe exq̄ vob placet faciaſ de creatura vr̄a ſicut vobis placuerit. Purificať. Dico ꝙ tūc hō depurať ⁊ purificať aīa de pctis ⁊ defectibꝰ. Rō qñ pctōr cōfiteť cōfeſſori oīa pctā ſua: nulli abſcondēdo ⁊ in fine dat ſibi pnīaʒ ſi pctōr humiliť recipit ⁊ ſuat illā pnīaʒ aīa depurať ⁊ deꝰ ſibi remittit pctm̄. Hec eſt fides nr̄a certiſſima. Fiat gº rō. Si pnīa data a ſimplici cōfeſſore ⁊ pctōre purificat aīam ſi illaʒ ſernať humiliť. q̄ȝto ergo magis purificať ex pnīa data a papa ieſu. ⁊ ſunt tribulatiōes: ⁊ aduerſitates. qꝛ oē malūʒ pene eſt a deo. Creditis vos ꝙ xp̄s delecteť qñ eſtis in lecto ifirmus: vel qñ aliam aduerſitatē habeť. ꝓfecto vt ſic ſibi nō placet: ſʒ ſicut placet cōfeſſori qñ pctōr ſeruat pnīam ꝑ eū iniunctā: non ꝙ illa pena placeat cōfeſſori ſed inquātum ex illa remittunť ſibi pctā. Ita placet xp̄o ꝓpter peccatorū ⁊ penarū remiſſionē qñ nos patienter ſuſtinemꝰ pnīam ꝑ eū nobis iniunctā. i. tribulatiōes. Nā vobis dedit febres. illi dolorē capitis. alteri dolorē ſtomachi. torſiōes ⁊c̄. colicā paſſionē. ꝑditiones filiorum vel bonoꝝ tpalium. lapides. ſiccitates. mortalitates ⁊ ſic de alijs. Oia iſta ſunt penitētie a papa ieſu iniuncte. Si ergo ſeruādo pnīam ſimplicis ꝯfeſſoris hō depurať: q̄ȝto magis ex pnīa pape ieſu. Immo ꝓ nr̄a cōſolatiōe dicā plus qñ vaditis fodere: lauareʒ ſecare ligna ⁊ ad ſimilia totum hoc eſt pnīa. Poſtq̄ȝ eni adā peccauit deꝰ in forma alicuius honeſte pſone venit ad adā vt audiret eiꝰ cōfeſſionē ⁊ Eue: ⁊ abſconderūt ſe quēadmodū aliq abſcōdunt ſua peccata. Sʒ tandē audiuit. qbus audiť Ade iniūxit pnīam dicēs. In ſudore vultus tui veſceris pane tuo. Maledicta terra in ope tuo. In laboribus comedes ex ea cūctis diebꝰ vite tue. Spinas ⁊ tribulos germiabit tibi. Geneſis. iij. Eue aūt iniunxit pnīaʒ dicēs. Multiplicabo erūnas tuas. In dolore paries filios tuos. Et ſub viri ptāte eris: ⁊ ipſe dñabiť tui. ibidem ex quo patet ꝙ oēs tribulatōes huiꝰ mūdi pnīe ſunt date a papa ieſu. Anc̄tas. Bñdictū ē nomē tuum deus patrū nr̄oꝝ. q cū iratus fueris: miaʒ facies: ⁊ in tpe tribulatiōis pctā dimittiſ his q inuocant te. Tho. iij. Nō ſecreta. Primū cum dicit patruʒ nr̄oꝝ. Patres nr̄i ſunt patriarche ꝓphete. apl'i. ⁊ martyres ⁊c̄. q nos in fide genuerūt. ⁊ illi ſꝑ habuerūt tribulatiōes: iniātū ꝙ dicit vnꝰ de maioribꝰ eoꝝ. Per multas tribulatiōes oʒ nos itrare in regnū celoꝝ. Act. xiiij. Itē dauid. Multe tribulatiōes iuſtorū ⁊ de omnibꝰ his liberabit eos dñs. ps. xxxiij. Mirū eſt ꝙ curabāt ifirmos ⁊c. ⁊ ſeipſos curare nō poterant. Plus ſuſcitabat mortuos ⁊ non poterat ſanare ſe a dolore lateris. Qñ ergo dicit deꝰ patrū nr̄oꝝ. reducit nob ad memoriam exēpla tribulationū ſanctorū. Secūdū ſecretū tangiť cū dī. Cuʒ iratꝰ fueris. ſ. ſm iudicium hoīuʒ. qñ venit ſiccitas: mortalitas grādo: terremotꝰ: ⁊ hmōi: dī deꝰ eſt iratꝰ: ⁊ dicit: miaʒ facies: ⁊ recte ita eſt: qꝛ ſicut medicꝰ qñ apit vel penetrat vulnꝰ: vl' ſcindit mēbruʒ putridū videť eē iratus ꝯ̄tra infirmū dans ei dolorē: cū tñ faciat miam: qꝛ ꝓ ſanitate corporis. Ita de tribulatiōibꝰ huiꝰ mūdi videť nobis ꝙ deꝰ ſit iratus: cū tñ faciat miaʒ: vt ſanet a plagis peccatoꝝ. Jō dicit. Cum iratꝰ fueris miam facies. Et cōcordat abacuc. iij. Cū iratus fueris mie recordaberis. Et declarat cuꝝ ſeqť. Et pctā hoīum in tribulatione dimittis. Sʒ qbꝰ rñdet. His q inuocāt te. Nō credať ꝙ oībꝰ q hñt tribulatiōes remittanť pctā: qꝛ illi qui ipatiēter recipiūt vel murmurādo ꝯ̄ deū dicētes: ego ieiuno vel vado ad miſſam: ⁊ ſi

miſia: ⁊ ecce deus dat mihi aduerſitates ⁊ nõ
tali ⁊c̄. Talis non ſoluꝫ nõ purificat̃: imo ma-
gis deturpat̃. Sed qñ patienter recipiunt di.
Dñe mala que patimur pctã nr̃a meruerunt:
⁊ q2 ego faciebã paucã pniam vel nullã: vos
dñe dediſtis mihi iſtam: talis purificat̃. Ideo
dicit: his qui inuocant. i. intus vocãt te. Pa-
tet ergo rõne ⁊ auctate ꝙ ex tribulationibus
purificamur ⁊c̄. De iſta materia audiat̃ pul-
chrũ verbũ Gregorij cuꝫ tribus ſimilitudini-
bus. Quod fornax auro: qd̕ lima ferro: quod
flagellũ grano: hoc facit tribulatio viro iuſto
De primo qñ argẽtarius liquefacit aurum ⁊
bullit videt̃ habẽ dolorẽ aurum: tñ purificat̃.
Itẽ qñ hõ hꝫ febrẽ tunc eſt in fornace ⁊ videt̃
bullire: ſꝫ ſi hꝫ patiẽtiam aurum. i. aĩa purifi-
catur a mixtura falſi metalli peccatoꝝ. De ſe
cũdo qñ ferrũ limat̃ clamat ac ſi patiatur: ta-
mẽ purificat̃ a rubigine: ⁊ remanet lucidum.
Ita in doloribus homo clamat. Ideꝫ mulier
cum parit dicit multa. O maledicta Eua. Et
de cetero nõ accedam ad virũ ⁊c. lima dolo-
ris tenet vos. Idẽ de dolore dentium: tũc fer
rũ limatur: q2 oẽs ſumus rubiginati peccat̃.
Ideo qñ limat̃ hõ in doloribus non dꝫ dicere
mala verba: q2 pctũ eſt: ſꝫ clamare poteſt ho
mo: q2 dolor mitigat̃. De tertio qd̕ flagellatũ
grano: qñ laborator flagellat bladũ videt̃ ei9
inimicus: tñ hoc facit vt granũ purificet̃ a pa
leis. Idẽ de nobis. Cogitate ꝙ iſte mũdus ſit
area: nos vero bladũ. Flagella ſunt tribulati-
ones: tẽpeſtates: lapidũ: fulgurũ mortalitatũ
ſiccitatum: ⁊ ſiſinm. Iõ fiunt ꝓceſſiones ⁊c.
⁊ videt̃ ꝙ deus ſit iratus: ſꝫ hoc facit ad puri
ficandũ nos a paleis vanitatũ ⁊c̄. Igit̃ dulcit̃
⁊ patiẽter ſunt tribulationes ſuſcipiẽde: quia
ſicut ſeruando pniaꝫ confeſſoris patiẽter pu-
rificat̃ confeſſus: ſed nõ ſi ſeruat eam cum ira
⁊ impatiẽter: dicẽdo: maledictus ſit cõfeſſor
q̃ talẽ penitẽtiam mihi dedit: q2 ſic hõ nõ pu
rificat̃: ſic hõ purificat̃ a pctĩs ſi aduerſitates
ſuſtineris patiẽter ⁊ gratant̃. Si tñ dicat̃. Ta
lis pnia dat mihi magnum tedium: tñ ex quo
confeſſor iniunxit mihi ſeruabo eã propter re
miſſionẽ peccatoꝝ meoruꝫ: tũc eſt bona. Ita
de chriſtianis qui in tribulatiõib9 patiẽtes ſũt
⁊ grati ⁊c̄. Ideo dicit apl̃s. Obſecro vos ⁊c̄.
¶ Dico ſecundo ⁊c. Prima ratio dicit ꝙ hõ
purificat̃ a pctĩs ꝑteritis: ⁊ iſta dicit ꝙ hõ pre
ſeruat̃ a pctĩs futuris. ſ. ne fiant. Et ecce quõ.
Quot ſunt q ex tribulatiõe tꝑali retinent̃ ne
peccent. Erit enĩ aliq̃s qui eundo ad lupanar
vulneratur in capite a tegula ⁊c. ⁊ peccatum

non fit. Item de multis in lecto iacentibus.
Quot mulieres eſſent vane ⁊ põpoſe ⁊ deus
dat eis plagam aliquam vel infirmitatẽ ⁊ vi-
uẽt bñ ⁊ honeſte. Verbigr̃a de magdalena ⁊
martha ſororibus ſimul nutritis ⁊ pulcherri
mis: que poſt mortem parẽtum remanſerunt
equaliter dñe. Que fuit cauſa ꝙ magdalena
fuit ita peccatrix ꝙ ꝑdidit nomẽ. martha v̕o
fuit ſemꝑ virgo. Gratia dei ⁊ tribulatio. Naꝫ
dicit Ambroſius: ꝙ martha fuit illa mulier q̃
xij. annis habuit fluxũ ſanguinis: intñ ꝙ fuit
facta macilẽta ſine colore: fetebat. Qñ ma-
gdalena cecidit in pctũ: martha cecidit in in
firmitatẽ: q2 al̃s fuiſſet vt magdalena: qñ ma
gdalena fuit curata in aĩa: ⁊ etiam martha in
corpore. Pꝫ ergo ꝙ tribulationes ꝓſeruant
a peccat̃ futuris. Quot mulieres ſũt caſte ex
tribulatione: vel q2 habent perlam in oculo:
vel eſt gippoſa: vel curua: tũc nullus curat de
ea. O bñdicta infirmitas que facit ſeruare ca
ſtitatẽ. Et quot hoĩes infirmi orant deũ vt ſa-
nentur. Sed q2 de9 ſcit ꝙ eſſent ribaldi nõ ex-
audiuntur. Iõ Dauid de ſe ⁊ de pctõre dicit.
Tribulatio ⁊ anguſtia inuenerunt me: quaſi
ꝑquirant hoĩem. Ideo mandata tua medita
tio mea eſt. ſ. ad ſeruandũ. Pꝫ ergo recte: q2
ſicut frenũ vel cham9 refrenat ⁊ retinet equũ:
q2 ſi ille qui equitat nõ teneret frenũ in manu
non poſſet equũ regere. Iõ tribulationes fre
nũ ſunt. Equi enim ſunt corpa noſtra: ſeu ior
dinati motus ⁊ tẽptationes: ſꝫ tribulatio: re-
frenat ea: tũc enĩ homo recurrit ad orõnes et
ad ꝑſonas deuotas. Exẽplum de beata Pe-
tronella filia btĩ Petri febricitante. Ideo di
cit ſcriptura Allegorice. Nolite timere vt. n.
ꝓbaret vos venit de9. ſ. tribulando: vt terror
illi9 eẽt in vobis ⁊ in nõ peccaret̃. Exo. xx. g°
nõ debet̃ deficẽ in tribulatiõib9: ſꝫ patient̃ ſu-
ſtinẽ. ¶ Dico tertio ꝙ hõ ꝑ tribulationes au
gmẽtat̃ in merit̃ ⁊ gratijs. Nõ ſiſitudinẽ de il
lis q faciũt caldaria: q: de vno fruſto ferri faci
unt vnũ caldariũ magnũ. ſ. ꝑcutiẽdo cũ mar
tello: ⁊ ho vero eſt ſi ſit ignitũ: q2 ſi frigidũ citi9
frãgeretur: malleatiões ſunt tribulatiões. Si
amore dei deuotiõe ⁊ patiẽtia igniti patient̃
ſuſtinuerũt tribulatiões augmẽtabunt eos in
ſcitate ⁊ merit̃. Pꝫ in Iob q fuit malleatus.
Itẽ vna die ꝑdidit ſeptẽ milia oues ab igne
celi: qngẽta paria boũ ⁊ qngẽtos aſinos: tria
milia camelos: ſeptẽ filios ⁊ tres filias. O q̃t
ibi fuẽ flagellatiões ⁊ aduerſitates. Itẽ vxor
eiecit euꝫ de domo. Itẽ eodẽ die fuit ꝑcuſſus
in corpe ⁊ in ſterquilinio poſit9. Sꝫ erat ſerraꝫ

gratũ in deuotiõe: dicit text9 ꝙ in oĩbus his
nõ peccauit Iob: neqꝫ ſtultũ qd ꝯ deũ locut9
eſt: ſꝫ dicebat. Nud9 egreſſus ſũ de vtero mr̃is
mee: ⁊ nud9 reuertar illuc. Dñs dedit: dñs ab
ſtu. ⁊c. Iob. i. ⁊ fuit augmẽtat9 i tãta ſcitate ꝙ
mltũ nõbilr̃ fuit in maiori ſcitate q̃ꝫ añ. Sꝫ ſi
fuiſſet ferrũ frigidũ ꝑ ipatiaꝫ dicẽdo: maledi-
ct9 q me fec: nõ ſolũ ꝑdidiſſet bõa: ſꝫ aĩam. Iõ
apl̃s de ſe ⁊ ꝯ alijs dicebat. Gliamur i tribula
tõib9: ſciẽtes ꝙ tribulatio patiaꝫ opat̃. ad ro.
v. No. Gliamur. Nõ ſolum ſupportam9 pa-
tiẽter: ſed gloriamur. Qd̕ in tribulationibus
ſit gloriãdũ põt declarari ꝑ pabolaꝫ de duo-
bus paupibus obligatis dño in magna quã-
titate ſub pena mort̃. Certa die vocati nihil
ſoluerũt: q2 nihil habebãt. Quibus dñs pius
cõpatiẽs ſecrete ⁊ ſigillatim maſſas auri iuo
lutas pãnis rudibus ꝓiecit in captiuitatem:
vni fregit caput: q̃ irat9 volẽs ſe vindicare re-
miſit maſſaꝫ. Alteri fregit brachiũ. Sed poſt
q̃ꝫ fuit dies recognouit ⁊ inuenit maſſã ⁊ glo
riabat̃ di. Deo gratias. nõ curo de fractione
brachij: ex quo habeo vnde ſoluã dño ⁊c̄. Iſte
euaſit ⁊ alius fuit ſuſpẽſus. Ita q̃libet noſtrũ
obligat̃ deo ꝓ quolibet pctõ mortali magno
vel ꝑuo. vij. annis. de pnia: q2 peccat ꝯtra ſe-
ptẽ dona ſpũſſancti. Iã eſt tẽpus taxatũ i iu-
re. Sꝫ q̃litas pnie ẽ arbitraria. De h tñ ſupi9
in q̃dã ſmõe lati9 inuenies. Mõ ꝓ q̃libet pctõ
mortali cõputa. vij. ãnos de pnia: forte eſt hic
aliq̃s qui obligat̃ deo in decẽ milib9 annoruꝫ
de pnia. Et remediũ eſt lucrari indulgẽtias:
facere pniam: quot dies lucrant̃ tot reſecant̃:
⁊ ſi in hoc mũdo nõ cõplet̃ pnia in purgato-
rio cõplebit̃. Sꝫ q in hoc mũdo nõ vult inci-
pere nec penitere nec ſatiſfacere: in iferno pa
tiet̃: ſed nõ valebit aliq̃d ſibi. Iõ pi9 dñs mit-
tit maſſã auri vel globũ. ſ. tribulationẽ coop-
tã ſꝫ it9 ẽ theſaurus. Iõ attẽdat̃ ꝙ nõ ꝓijciat̃
foras ꝑ impatiẽtiã murmurãdo vel blaſphe-
mãdo: ſed debetis dicẽ deo gr̃as dicẽdo non
poſſuꝫ ſoluẽ debituꝫ: q2 dñe ego valde modi
cũ ſolui. Sꝫ mõ cito poſſum ſoluẽ. Iõ Iaco.
Oẽ gaudiũ. ſ. in corꝑe ⁊ i aĩa exiſtimate fr̃es
mei cũ in tẽptatiões varias icideritꝭ: ſciẽtes:
q2 ꝓbatio fidei veſtre patiẽtiã operat̃: patia
autẽ opus perfectum habet. Iaco. i.

¶ De eadẽ dñica. xvi. poſt ſe. trini. Ser. vij.

Latitudo longitudo ſubli mitas ⁊ ꝓfũdũ.
ad ephe. iij. Iã videtis ꝙ iſtud v̕
bũ indiget magna declaratiõe. Et
vt intelligat̃ quõ ſignat res altas ⁊ vtiles ad

noſtrã ſalutẽ. Sciẽdũ ꝙ apl̃s inter alias orõ
nes deuotas q̃s faciebat xp̃ianis iſta erat ꝑci
pua dicẽs: ꝙ de9 daret xp̃ianis latitudinem.
Hoc pꝫ in epl̃a cũ dicit hui9 rei gr̃a flecto ge-
nua mea ad patrẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i: vt poſſitis
cõprehẽdẽ cũ oĩb9 ſcis q̃ ſit latitudo ſublimi-
tas ⁊ ꝓfundũ. Et q2 talis apl̃s ⁊ tãt9 de q̃ cre
dit̃ ꝙ ſit de maiorib9 ſcis ꝑadiſi petebat iſtas
q̃ttuor dimẽſiones quãtitatiuas. poteſtis ſci-
re ꝙ ſignt res vtiles. ⁊ Nã latitudo eſt beni-
uolẽtia vel dilectio gnãlis. ⁊ Longitudo eſt
ꝑſeuerãtia vel duratio tꝑalis. ⁊ Sublimitas
eſt ſapia vel intẽtio ſupnalis. ⁊ Profunduꝫ
eſt pnia vel humiliatio v̕tualis. Ecce latitudo
⁊c. De iſtꝭ q̃ttuor volo mõ loq: audite. ¶ Di-
co p° ꝙ apl̃s orat petẽs ꝙ nos xp̃iani hẽam9
latitudinẽ cordis. ſ. beniuolẽtiã ⁊ dilectioneꝫ
gñalem. Tam gñalis debet eſſe iſta dilectio
ꝙ in corde chriſtiani debẽt recipi oẽs gentes
ꝑ dilectionẽ: ⁊ non debemus dicere. Ego dili
go oẽs. ſed nõ talẽ q interfecit patrẽ meũ ⁊c.
vel furat9 eſt mihi hoc: vel diffamauit me: ta-
les nõ hñt cor latũ: ſed anguſtum. Vultis ꝙ
dicã vobis vnũ mirabile. Latius dꝫ eſſe cor
xp̃iani q̃ꝫ celũ vel terra in beniuolẽtia. Dice-
res quõ poſſibile eſſet. Dico ꝙ eſt poſſibile:
qd̕ declaro ſic. Celũ empyreũ lꝫ ſit imenſura-
bile: tñ nõ põt retinere nec recipe niſi bonas
ꝑſonas ⁊ ſanctas: nõ. n. recipit infideles nec
malos xp̃ianos: ſed latius debet eſſe cor xp̃ia
ni: q2 ibi nõ ſolum bone ꝑſone: ſed etiã male:
⁊ nõ ſolũ xp̃iani: ſed infideles: vt iudei ⁊ aga
reni debẽt recipi in dilectione. Chriſtiani bo
ni debẽt diligi vt cõſeruent̃ in fide catholica
vt ſaluent̃: mali aũt vt ad verã pniam reducã
tur. Iudei v̕o amãdo ⁊ deſiderãdo diligi de-
bẽt vt illuminẽtur ad v̕itatẽ fidei. Idẽ de ali
is ifidelib9. Pꝫ g° ꝙ cor xp̃iani dꝫ eẽ lati9 ce
lo. Itẽ cor xp̃iani ẽt dꝫ eẽ lati9 q̃ꝫ terra: q2 cor
xp̃iani dꝫ ꝯtinẽ ꝑ dilectionẽ gñalẽ ⁊ viuos ⁊
mortuos de ꝑadiſo ⁊ purgatorio: ⁊ de iferno
De ꝑadiſo laudãdo deũ de eorum ſaluatiõe:
de purgatorio: orãdo pro eoꝝ liberatione de
inferno nõ rogãdo pro eis: q2 eſſet cõtra deũ
nec deſiderãdo pro eis ꝑadiſum: ſꝫ diligẽdo
i eis imaginẽ dei ad quã facti ſũt: nõ diligẽdo
eoꝝ maliciã: ſꝫ q̃ſi cõpatiẽdo imagini dei vt
ſic ꝙ ita cruciet̃: ſicut eſſet ꝯpatiẽdũ imagini
xp̃i ſi proijceret̃ in igne. Ecce qd eſt latitudo.
Et xp̃ian9 q hꝫ iſtã latitudinẽ põt dicẽ cũ dd.
Ambulabã in latitudine: q2 mandata tua ex-
quiſiui. ps. cxviij. No. ambulabaꝫ aliq̃ui hñt
cor ita anguſtũ ⁊ captiuũ ꝙ nõ diligũt niſi ſe

exquo ipſi habent ſufficiētiam non curant de
aliis: etiā ſi hñt affines ⁊c̄. Alij modicū plus:
q̃ diligūt ſe ⁊ vxorē ⁊ filios ⁊ alios amicos:
⁊ exquo eoꝝ domꝰ hꝫ ꝓuiſionē. de pane: vino
⁊ de aliis quibus voluerit moriaꝛ fame non cu
rāt. Alij diligūt ſe ⁊ oēs de vicinatu vel villa:
ſed nō extraneos. Alij diligūt ſolū amicos: ſꝫ
nō inimicos tales hñt cor anguſtū ⁊ nō poſ-
ſunt dicere. Ambulabā in latitudine: ſꝫ in re-
ſtrictione. Itē q: mandata tua exquiſiui. Pre-
ceptū dei eſt hr̄e iſtā latitudinē cordis. Dicit
enī. Audiſtis: q: dictū eſt antiq̄s. Diliges ꝓ-
ximū tuū: ⁊ odio habebis inimicū tuū. Ego
aūt dico vobis diligite inimicos vr̄os: bñfaci
te his q̄ oderūt vos. Et ſeqtur. Si enī diligitꝭ
eos qui vos diligunt: quā mercedē habebitꝭ:
nā ⁊ publicā hoc faciunt. Mat.v. Etiā beſtie
diligunt bñfactores ſuos. Ecce q̄re dicit. Am
bulabā ⁊c̄. Et dicit. Oīs cōſummationis.i.ꝑ
fectionis vidi finē: latū mandatū tuū nimis:
q: non hꝫ finē. ps.cxviij. Nō oīs cōſummati
onis: oīs ſtatus ſeu conditio huiꝰ mūdi finē
habebit. Verbigra. dñiū tpale vt eſſe regem
⁊c. finē hꝫ ꝑ mortem. Itē prelatiōes vt eē pa
pā ⁊c. finē hꝫ. Religio clericatus finē habet
ꝑ mortē. Mrimoniū etiā finē hꝫ per mortē:
intantū ꝙ moriaꝛ hodie vir vel vxor: ⁊ in cra
ſtinū reſuſcitareꝛ poſſet ducere aliā vxorē: vel
ipſa aliū virū. Itē reuerētie ⁊ alij honores fi-
nē habēt ꝑ mortē: ſꝫ mandatū de dilectiōe ꝓ
ximi nō habet finē: imo in morte augmentaꝛ
q: beati plus diligunt ſe ⁊ nos plus q̄ nos.
Qui habēt iſtā latitudinē cordis pñt dicere.
Eduxit me in latitudinē: q: prius habebā cor
anguſtū: ſaluū me fec̄ q̄ni voluit me. ps.xvij.
¶ Dico ſecūdo ꝙ lōgitudo eſt ꝑſeuerātia vl̄
duratio tpalis.ſ. ꝙ in bona vita: deuotiōe: pe
nitētia ꝑſeuerētis hodie cras ⁊c̄. plus ⁊ plus
Nullus dicat: ego ſeruiā deo ꝑ annū vel per
duos annos: ſꝫ vſq̄ ad mortē ſuire deo in bo
na vita debemus. Rō theologicalis: q: ſerui
tiū dꝫ eſſe ſm ſalariū qḋ hō petit. Si vos peti
tis magnū ſalariū: magnū ſuitiū tenemini fa
cere. Hec enī rō dictat ⁊ eq̄tas. Mō videa-
mus qḋ ſalariū ꝓmiſit xp̄s ſuis ſuitoribꝰ. Di
co ꝙ gl̄iam paradiſi que nō daꝛ ad annū vel
duos annos: ſꝫ q̄diu deꝰ erit deus.i. ſine fine.
Iō exquo ipſe dat ſalariū qḋ durat q̄diu ipſe
eſt ⁊ ipſe ſemꝑ erit deꝰ: vos tenemini ei exhi-
bere ſeruitiū q̄diu fueritꝭ in mundo. Nullus
dicat. Exquo ſeruiui xp̄o.x. annis vel.xx. mō
volo quieſcere: q: nō haberes ſalariū: ſꝫ conti
nua de die in diē de anno in annū. De iſta lō
gitudine dicit Dd. Domū tuā.ſ. ꝑſonā deuo
tā que eſt domus dei: decet ſanctitudo dñe:
in lōgitudine dierū. ps.xcij. Aliter hō non ha
beret ſalariū: nā ſi aliq̄s in magna ſctitate ſui
uit deo cētū annis: ⁊ ꝑ horā ante mortē dimi
ſit ſeruitiū dei peccādo mortalr̄ q: aliū nō di-
mittiꝛ: dānaꝛ: q: nō cōtinuauit. Aliq̄ ex igno-
rātia faciunt hic queſtionem di. Mirabile eſt
hoc ꝙ ego ſeruirē deo ꝑ centū annos: ⁊ ꝑ ho
rā dimitterē ſeruitiū ex aliquo pctō mortali
ꝙ ꝓpter hoc ꝑdā totum ſeruitiū qḋ feci. Nā
reputareꝛ rex crudeliſſi militē qui ei ſeruiuit
x. annis: ꝑ vnam diſplicentiā priuaret ſalario
totiꝰ ſui ſuitij: niſi eſſet crimen leſe maieſtatis
⁊c̄. Cū ergo deꝰ ſit ſumme bonꝰ ⁊ miſericors:
ergo nō videꝛ ꝙ ꝓpter vnū pctm̄ q̄s nō dꝫ dā
nari. Rñdeo: iſta ſilitudo de ſuitio regis nō
eſt ad ꝓpoſitū: q: ſuitiū qḋ facit miles regi: ⁊
opus ⁊ labor ⁊ ſuitiū totū eſt militis: ⁊ rex ni
hil facit in illo ſeruitio: ideo ꝑ vnā diſplicētiā
miles non dꝫ ꝑdere ſalariū: alſ crudelis eſſet
rex. Sed in ſeruitio qḋ hō facit deo ieiunādo
⁊ ſeruando bonā vitā ⁊c. labor opus ⁊c. hoc
totum eſt dei: q: homo de ſe nihil poſſet: ⁊ ma
iorē gratiā facit deꝰ homini in hoc q̄ hō deo.
Dicaꝛ hic ꝑabola de mercatore q̄ cōmiſit ca-
pſulā precioſiſſimam vni vt portaret vſq̄ ad
portā domꝰ: qui attediatus q̄n fuit iuxta do-
mū. in quendā torrentē ꝓiecit fardellū. Quo
facto iuit ad petendū ſalariū: nunq̄d talis me
rebaꝛ ſalariū. Patet ꝙ non: imo meruit ma-
gis furcam. Sed diceret q̄s. Videꝛ ꝙ meruit
talis: q: portauit capſulā ⁊c. Solutio. Nō por
tauit vſq̄ ad portā: ſed ꝓiecit: ⁊ fures tulerūt
illud. Ideo ⁊c̄. Idē eſt in propoſito. Seruiti
ū dei nihil aliud eſt q̄ portare fardellū. Ver
bigratia q̄n religioſus intrat ordinē recipit
onus fardelli a mercatore xp̄o portādo vſq̄
ad portā paradiſi que eſt mors. Si anteq̄ ſit
ad portā proiicit fardellū ꝑ vitā malā: nō ſo-
lū non mereꝛ ſalariū ſed penā. Idē de clerico
⁊ layco. Ecce quō decipiunꝛ illi qui dicūt: vi-
deꝛ crudelitas ꝙ totū ſeruitiū.c. annorū ⁊c.
ꝑdaꝛ: q: ꝓiciſti fardellū tibi cōmiſſum a xp̄o
mercatore: ⁊ ideo dixit xp̄s. Eſto fidelis.ſ. cu
ſtodiēdo fardellū vſq̄ ad mortē: ⁊ dabo tibi
coronā vite. Apoc̄.ij. O quātū laboraret ali-
quis ſi ſciret ꝙ ex ſuo labore poſſet acquirere
coronā regis arogonie vel papatus ⁊c. ⁊ mu
lieres coronā regine: cū tñ non ſunt alicuius
reputationis reſpectu corone glorie. Ecce q̄d
vult dicere longitudo. Iō dd̄ in perſona xp̄i.
Lōgitudine dierū replebo eū: ⁊ oſtendā illi
ſalutare meum. ps.xc. ¶ Dico tertio ꝙ ſubli
mitas eſt ſapiētia vel intētio ſupnalis.ſ. ꝙ in
oībꝰ opibꝰ nr̄is habeamus intētionē ſublimē
ad deū. Verbigra. ſi ieiunaꝛ vt bonā habeatꝭ
intētionē: ſꝫ ſi facit vt dicaꝛ q̄s deuotꝰ ⁊c̄. intē
tionē hꝫ baſſam ⁊ ꝑuerſam. Idē de orōne ⁊
de aliis opibꝰ penitētie dicendum eſt. Sed ſi
hꝫ intētionē altam dicendo: ego ieiuno ⁊ fa-
cio talē pniam vt in iudicio diuino recipiaꝛ mi
hi in cōputū de pctīs meis ⁊c̄. Itē do elemo-
ſynā: vt q̄n aīa mea ad portā paradiſi veniet
elemoſyna deꝛ ſibi. Itē q̄re dicit miſſam ⁊c̄.
Itē q̄re ponitis filiū vel filiā in religiōe: ⁊ ſic
de aliis. Nā ſicut in floreno magis reſpicitur
pōdus q̄ color vel ſonꝰ. Ita añq̄ poſſitꝭ itra-
re burſā ꝑadiſi reſpiciꝛ pōdus intētiōis. Nā
que facta ſunt ꝓpꝛ vanā gl̄iam nihil pōderāt
q: ventꝰ eſt. Itē nec ꝓ diuitiis ſeu honoribꝰ q:
vanitates ſunt. Eccſ.i. Vanitas vanitatū ⁊
oīa vanitas. Sꝫ pōdus ē q̄n fiūt bona opa ꝓ
honore dei ⁊ ſaluatiōe aīaꝝ. Auctas. In ſub-
limitate eternū gl̄ie pōdus opaꝛ in nobis: nō
cōtēplantibꝰ nobis q̄ vidētur: ſꝫ q̄ nō videnꝛ.
Que enī videnꝛ tpalia ſunt: q̄ aūt non videnꝛ
eterna ſunt. ij. ad Coꝛ. iiij. Ergo teneamꝰ cōſi
liū apl̄i dicētis. Siue māducatꝭ ſiue bibitis ſi
ue aliud q̄d facitꝭ: oīa in gl̄iam dei facite. i. ad
Coꝛ. x. Dicaꝛ exēplū de vitiſ patrum de illo
ſancto hoīe q̄ q̄n volebat facere aliqḋ opꝰ ſta-
bat modicū cogitādo intra ſe. De hoc iterro
gatꝰ q̄re ſtaret. Rñdit: q: ſcio ꝙ bona opa ni
hil valēt de ſe niſi bona intētiōe fiant: iō añq̄
facio opus bonū: ordino intētionē meā. Sic
baliſtariꝰ añq̄ mittat ſagittā aduertit ſignū.
Cogitare iō debes: quare vis ire ad eccleſiā:
⁊ ſi ideo vadis vt videas mulierē ⁊c̄. melius
eſt non ire. Si intētio ſit vt laudes deū ⁊ im-
pleas preceptū de miſſa audiēda tunc vade:
q: intētio eſt bona. Itē cogita ⁊ ꝯſidera qua
re das elemoſynā: ⁊ ſi ideo das vt dicaris mi
ſericors: melius eſſet nō dare ⁊c̄. Idē de ora-
tione. Idē de miſſa: nā ſi principalit̄ dicaꝛ ꝓ-
pter pecuniā: melius eſſet nō dicere. Patet
igiꝛ ꝙ ꝓpter prauitatē ⁊ nō aduertētiam in-
tentionis multa bona opa perdunꝛ. Querit
ſanctꝰ Thomas in quotlibeto. Si religioſus
vel ſacerdos qui ꝑdicat ꝓ vana gloria ⁊ poſt
penitet ſi ex illa penitētia lucraꝛ coronā ⁊ me
ritum: vel aureolam que habuiſſet ſi ſancta in
tentione ꝑdicaſſet. Dicit ꝙ non: q: nunq̄ illa
fuit lucratus: q: fuerūt opa mortua que ꝑ ſe-
quentē pniam nō viuificanꝛ lꝫ peccatū ſibi re
mittaꝛ ex illa penitētia. Ideo attēdatꝭ ꝙ ſem-
per in operibus veſtris dirigatis intētionem
ad deū. De iſta ſublimitate intentionis dice-
bat deus Iob. Si habes brachiū ſicut deꝰ ⁊
ſimili voce tonas circūda tibi decorē ⁊ in ſub
lime erigere ⁊ eſto glorioſus. Iob.xl. Nota
hic que requirunꝛ in ꝑdicatore euangelico.
Pº ſi ꝓ q: ſi hēs brachiū ſic̄ ds.ſ. ad faciēdū
bōa opa. 2º: ⁊ ſi ſi voce tōas.i. ꝑdicas: ⁊ h̄ q̄tū
ad doctrinā ꝑdicādā ñ poetaꝝ ⁊c̄. ſꝫ euāgelij.
3º circūda tibi decorē q̄tū ad honeſtatē vite ⁊
bone fame. Quarto in ſublime erigere q̄tū
ad intentionē.ſ. pro honore dei ⁊ ſaluatione
aīarum: nō pro vana gl̄ia ⁊c̄. q̄d ſeqtur. Eſto
gl̄ioſus: q: ſic ꝑdicando gloriā ꝑdicator me-
reꝛ ⁊ glorificabiꝛ. ¶ Dico quarto ꝙ ꝓfundū
eſt humiliatio ſeu ſubiectio virtualis. de qua
Iudith.viij. Humiliemꝰ illi aīas nr̄as ⁊ in ſpi
ritu cōtrito ⁊ humiliato ſeruiētes illi. Nō q̄t-
tuor cōſideranda ex q̄bus cauſaꝛ ꝓfunda hu
miliatio penitētie: ⁊ iſta quattuor ſunt. Pri-
mo ꝑditio celeſtis glorie. Secūdo acquiſitio
infernalis pene. Tertio dolor diuine eſſentie.
Quarto afflictio carnis ꝓprie. Ideo dd̄. Di
xit dñs ex baſan cōuertam conuertā in ꝓfun
dū maris. ps.lxvij. Baſan ſm hebraicā inter
pretationē idē eſt qḋ cōfuſio: ⁊ ſignat vitam
hoīs vel mulieris inordinatā qui viuūt vt be
ſtie ſm ſenſualitatē: q̄n volūt comedere: bibe
re facere luxuriā vel vindictā: neſciētes ſe in
ſuis opibꝰ ⁊ affictibꝰ gubernare ſm rectā rō-
nem ⁊ diuinam legē: qui neſciunt ſe refrenare
tales non habēt certam horā orandi: ſed ali-
quotiēs orant: aliquotiens non. Itē ſacerdo
tes nōnulli inordinate viuūt: nō ſeruātes or-
dinē in celebrādo vel dicēdo horas aliq̄n di-
cūt matutinas de mane: aliq̄n de ſero: aliquo
tiēs primā poſt prādiū: ꝯfuſio eſt ⁊ inordina-
tio. Itē mulieres q̄n depingūt ſe dicunt Aue
maria ⁊c̄. Dicaꝛ quō pnia dꝫ dici deuote ge-
nibus flexis: cogitādo ꝙ videtis xp̄m iratum
⁊c̄. Sꝫ aliq̄ q̄n induūt ſe ⁊c. inordinate eā di-
cunt: ſꝫ ex baſan dixit dñs cōuertam pctōres
ad bonā vitā: cōuertā in ꝓfundū maris.i. pe-
nitētie ⁊ amaritudis. Et hº ſit q̄n pctōr peni-
tens dicit. O miſer quot pctā feci ⁊c. ⁊ pōt di
cere. Profundū abyſſi penetraui. Eccſi.xxiiij.
Abyſſi.ſ. pnie hūilis: q: pnia ſuperborū nihil
valet. Si vos ieiunatis dyaboli nunq̄ come-
dūt. Si vigilatis dyaboli nunq̄ dormiūt. Si
vos diſciplinatis: plus dyaboli diſciplinantur
q̄uis ꝯtra eoꝝ volūtatē: q: pena eoꝝ incōpa
biliter maior eſt q̄ diſciplina vel pnia penitē
tium hic in iſta vita. Vñ dyaboli in nullo ſu-
peraꝛ niſi hūilitate: q: ipſi nō poſſūt hūiliari.
Iō nihil valꝫ eoꝝ pnia. Iō q̄to penitēs facit

maiorẽ pniã:tãto pl⁹ dʒ humiliare ſe. Un̄ Dd
in ps.xxxiiij. Humiliabã i ieiunio aiam meã ⁊c̃.
Pʒ igit q̃re dic̃ apl's. Latitudo lõgitudo ⁊c.

¶ De eadẽ dñica.xvi.poſt feſtũ tri. Ser.viij.

Acceſſit ⁊ tetigit loculum. Lu.vij. Pro de
claratiõe themat̃ ⁊ ſermõis itrodu
ctiõe notandũ ꝙ theologicalis cõ-
cluſio eſt:ꝙ poſtq̃ peccator cõmiſit pctm̃ licꝫ
lʒ act⁹ ⁊ opatio peccati trãſeat:remãet tñ ma-
cula quedã aie ⁊ imũdicia: turpior ⁊ fetidior
oĩb⁹ corpalib⁹ imũdicijs hui⁹ mundi. Ḋbigra.
qñ vir luxurioſ⁹ ↄmiſit imũdiciã ſuã delectati
one ⁊ ↄplacẽtia cũ muliẽ luxurioſa:qd rema-
net de tota cõplacẽtia: nũqd totũ trãſit ⁊ ni-
hil remanet niſi macła:q̃ ẽ fetidior oĩb⁹ imun
dicijs hui⁹ mũdi:⁊ nũq̃ recedit vſq; ad diſpli
cẽtiã ſufficiẽtẽ:⁊ ↄdignam de pctõ ppetrato.
Hãc ↄcluſionẽ ꝓbat doc.ſcũs i.i.ij.q.lxxxvi.i
p° ⁊ 2° arti. In p° oñdit qd ſit macula pcti di
cẽs:ꝙ ſic̃ i corpalib⁹ macła qñ dr̃ aliqd corp⁹
nitidũ pdit ſuũ nitorẽ ex cõtactu alt̃i⁹ corpis:
ita oꝫ dici ſpũalib⁹. Hʒ ãt aĩa duplicẽ nitorẽ:
vnũ ex refulgẽtia luminis nãlis.ſ.rõnis:p qd di
rigit in actib⁹ ſuis. Aliũ ex refulgentia luminis
diui.ſ.ſapie ⁊ grẽ p que pficit̃ ad bñ ⁊ decẽter
opãdũ. Eſt ãt qdã tact⁹ aie qñ inheret aliqb⁹
reb⁹ p amorẽ.q aũt peccat:inheret aliqb⁹ reb⁹
p amorẽ ↄ̄ lumẽ rõnis ⁊ diue legis:⁊ ex h° ꝓ-
uenit macła pcti. Qd aũt remãeat iſta macła
p⁹ pctm̃ ꝓbat i.ij.arti.dicẽs:ꝙ dũ ceſſat actus
pcti p qd hõ diſcedit a lumie rõis ⁊ diue legis
nõ ſtati redit hõ ad illud lumẽ in q̄ pꝰs ſuerat
ſꝫ reqrit̃ aliqs mot⁹ volũtat̃ ↄ̄rꝰ p° motui:ſic̃
aliqs diſtãs ab aliquo p aliquẽ motũ nõ ſtati
ceſſante motu fit ꝓpiqu⁹:ſꝫ oꝫ ꝙ appropinq̃t
rediẽs p motũ ↄ̄riuꝫ. Et ſi ita obijcit̃. Hoc° ſe
hꝫ macula ad pctm̃ ſic̃ vmbra in camera ad
clauſionẽ feneſtre:ſed ceſſante clauſione fene
ſtre nõ remanet vmbra i camera.ergo ceſſan-
te actu pcti nõ manet macula in aia. Rñdet
doc.ſcũs ꝙ nõ ẽ oĩno ſiłe:q² aer ſp ẽ in equali
hitudine ad recipiẽdũ lumẽ.idõ ſtati trãſit vm
bra. Sed remoto actu pcti nõ remanet aia in
eadẽ hitudine ad deũ:⁊ idõ nõ ẽ ſiłis rõ. Et ſic
pꝫ ꝙ poſt pctm̃ remanet pcti macula:⁊ cõfir-
mat̃ p illud qd hr̃ Joſue.xxij. An parũ vobis
eſt ꝙ peccaſtis in beelphegor:⁊ vſq; in pñtẽꝫ
die macula hui⁹ ſceleris in vobis pmanet. Si
aũt q̃ras vbi ſit hec macula:q² non videt̃ nec
appet in quo ſit. Rñſio ꝙ eſt in loculo ↄſcie:
q² ſicut mortu⁹ ſtatiꝫ ponit̃ in feretro i loculo:
q² horrẽdũ eẽt videre hoiem mortuũ:ſ ẽt cũ qs
peccauit mortalr̃ mortu⁹ ẽ. Pctm̃.n.cũ ↄ̄ſũ-
matũ fuerit gñat mortẽ.iqt Jaco.i.⁊ reddit
pctõrẽ in aĩa turpiorẽ ⁊ fetidiorẽ cunct̃ cada
ueribus mortuoꝝ:⁊ ſiłem diabolo in macula
pcti.⁊ ſiłem horrorẽ cauſat de dyabolo ⁊ pec
catore dãnato:q² ſiłe eſt videre demonẽ in fi-
gura demonis ⁊ pctõrẽ ſaltẽ obſtiatũ ⁊ dãna
tũ cũ macula pcti. Idõ hec macula abſcõdit̃ in
loculo ↄſcie:nec inde recedit quonſq; ds acce
dit ad pctõrẽ p grãꝫ pueniẽtẽ ⁊ tãgit loculũ
ↄſcie p ↄtritionẽ ⁊ diſplicẽtiã ↄdignã ⁊ ſuffi-
ciẽtẽ:⁊ de tali acceſſu ⁊ tactu dicit thema. Ac
ceſſit ⁊ tetigit loculum. Notandum eſt ꝙ tri-
plex inuenit̃ in ſacra ſcriptura tactus xp̃i.

Pri⁹ oĩo corpal̃:i q̃ tãgẽs ⁊ tactũ ẽ corp⁹.
2⁹ oĩo ſpũal̃:i q̃ tãgẽs ⁊ tactũ ẽ oĩno ſpũs.
Tertius partim ſpũalis ⁊ ptim corpalis,in
quo tangens eſt ſpũs ⁊ tactum eſt corpus.

¶ Prim⁹ ẽ oĩo corpalis. Un̄ ſciẽdũ ẽ ꝙ iſte
fuit in miraculis xp̃i qñ tãgẽdo ſanabat oẽs
infirmitates:vt pꝫ in mult̃ locis ſcripturaꝝ ⁊
euãgelioꝝ:⁊ pncipalr̃ i pñti euãgelio. No.hy
ſtoriã. Un̄ de iſto tãgit̃ Lu.vi. Oĩs turba q̃re
bat eũ tãgẽ:q² ṽt⁹ d illo exibat ⁊ ſanabat oẽs.
No.ṽt⁹. Duplex.n.erat ṽt⁹ i xp̃o. Una diua p
quã erat oĩps ſic̃ pr̃ ⁊ ſpũſſcũs:⁊ hac ṽtute pn
cipalr̃ faciebat miracula:⁊ ſanabat oẽs infir-
mitates. Un̄ ps. Qui ſanat oẽs ĩfirmitates tu
as. Et idõ in oĩb⁹ ĩfirmitatib⁹ nr̃is dẽm⁹ ad euꝫ
pncipalr̃ recurrẽ:q² ẽ ſũm⁹ medic⁹: vt det ſa-
nitatẽ ſi ſit vtilis ꝓ ſalute aie nr̃e. Alia ẽ ṽt⁹ i
xp̃o hũana ⁊ miniſterialis ⁊ meritoria:q² pe-
ne labores ⁊ merita xp̃i deſuiebãt nob. Hic
n.nobis meruit ſicut caput mẽbris ⁊ hec erãt
excellẽtiſſima in xp̃o:⁊ excellẽtiora in beata
virgine q̃ in ceteris ſctis alijs a xp̃o: ⁊ excel
lens in ceteris ſcis. Et idõ ad ipſos recurrẽ de-
bem⁹ in ĩfirmitatib⁹ nr̃is:⁊ p° in ſpũalib⁹ q̃ in
corpalib⁹:q² ſpũales infirmitates maiores ſt.
Ueniũt n.pmit⁹ infirmitates corpales pp
ſpũales. Et freq̃nter ſi aliqd patimur corpo
lit̃ pctã nr̃a meruerũt:⁊ idõ dẽm⁹ nos p° dep-
cari deũ vt ſanet has infirmitates ſpũales ad
tactũ abſolutiõis ſacerdot̃:⁊ facẽ dẽm⁹ qd in
nobis eſt. Et tũc ceſſante cã ceſſabit effectus.
Nã vt habet̃ Mar.vi. Quotquot tãgebãt eũ
ſalui fiebãt. Si dicas:nõ poſſum corpalr̃ tan
gere xp̃m. Rñſio:ꝙ lꝫ nõ poſſis eũ tãgere in
ꝓpria pſona:potes tñ tãgẽ ei⁹ ſacrã in qb⁹ re
liquit virtutẽ ſanãdi oẽs infirmitates nõ ſolũ
ſpũales:ſed etiã corpales:⁊ idõ ſi es infirm⁹ ve
ni ad ↄfeſſionẽ:ſi põderoſus vade ad ↄfirma
tionẽ:⁊ hoc tñ fct̃ ⁊ ↄfirmaberis:nõ tñ ſpũa
liter ſed ⁊ corpalit̃. Ecce quõ xp̃us tangebat
oẽs ⁊ quõ tãgit nos tactu corpali. ¶ Scdus

tact⁹ ẽ oĩno ſpũalis:q² ds q tãgit ẽ ſuba ſpũa
lis:⁊ ↄſcia nr̃a q̃ tãgit̃ eſt ſpũalis:q̃re debetis
ſcire ꝙ tũc ↄſcia nr̃a tãgit̃ a deo qñ imittit no
bis remorſum ↄſcie ⁊ cognitionẽ pctõꝝ cum
peccator redit ad ſe ⁊ cogitat ſuũ ſtatũ ſuper-
bũ ⁊ põpoſum quẽ ducit:⁊ quõ p ſupbiam re
bellis fuit ⁊ inobediens deo ⁊ ſupiorib⁹:⁊ co
gitat vlterius lites ⁊ iniurias ⁊ diffamatiões
⁊ blaſphemationes nominis dñi ⁊ ſanctoruꝫ
quas ore miſero ꝓtulit:⁊ vlterius ꝓcedẽs co
gitat furta:vſuras ⁊ fraudes cõmeſſationes:
ebrietates:⁊ luxurias: in qb⁹ vixit ⁊ finaliter
tẽpus dolẽter cõſiderat qd per accidiam ſuã
pdidit:⁊ breuiter ſũmarie cogitat ꝙ nihil bo
ni fecit:⁊ cogitat exinde ⁊ cõſequenter ꝙ ſi in
tali ſtatu decedat dãnatus erit in aia:⁊ conſe
quẽter poſt diem iudicij in corpore ⁊ anima.
Hec oĩa bene cogitans ⁊ reuoluens intra ſe
exclamat dicens:O miſer quid facis:⁊ quid
cogitas quare non auiſas te vt te emendas:
aliis tu pditus es. O qualis ſtimulus. O qua-
lis punctura ſpinarum. Antea pũctura nõ ita
cõturbat eum ſicut iſta. Quod patet per ex-
perientiã in lachrymis. Nunq̃ punctura cal
caris fecit ita cito currere equum ſicut aliquã
do iſta pũctura peccatorẽ facit cito relinquẽ
peccatũ. De quo aũt habemus exẽplũ Act̃.
ix. de btõ Paulo qui pluſq̃ ceteri iudei erat
feruens in pſecutione chriſtianorũ. Sed ſubi
to circũfulſit eum lux de celo:⁊ cecidit in ter-
ram:⁊ ſtatim cõtinue habuit cognitionẽ ma
gnitudinis ſui peccati. Et taliter fuit tact⁹.ſ.
ſtimulo remorſus ↄſcie:ꝙ ſtetit trib⁹ dieb⁹ ⁊
tribus noctib⁹ non manducans neq; bibens:
ſed inceſſabiliter plorãs:gemens ⁊ orans de
um vt ſi parceret ⁊ indulgeret ſibi peccata:lꝫ
iam pepciſſet. Et qd ſignificabat illa lux cor-
poralis que circũfulſit eum:pfecto ſignifica-
bat lumen ſpũale inſpirationis diuine.que ta-
liter remordit eũ ⁊ punxit vt ſtatim curreret
a pſundo inferni vſq; ad tertiũ celum in quo
fuit raptus:⁊ de ſtatu peccati ad ſtatũ gratie:
⁊ de eſſe multum lõge ⁊ diſtãte a deo ad eſſe
multum ꝓpe ad deum. Ecce mirabilis pun-
ctura ⁊ valde pũgẽs acule⁹.de quo ibi dicit̃.
Durũ eſt tibi cõtra ſtimulum recalcitrare. Et
nota bene durũ. Nam vt ait doctor ſcũs: hic
inſtinct⁹ qñq; non ptingit ad finem ſuũ. Nõ
ex defectu ſui:ſed ex obſtinatiõe pctõris:q re
bellis eſt ⁊ inobediẽs qui ꝓpter quãcũq; in
ſpirationẽ quã imittit ei de⁹ nõ vult dimittẽ
peccata ſua ⁊ aliquotiẽs aliq pluries pungũ
tur:qui tamẽ inſtinctũ dei ⁊ ſpũſſancti nõ ſe-
quunt̃:qd eſt magnum ſignum reprobationis.
Et tales grauius peccãt q̃ alij qui nõ habent
tales ĩſpirationes vel nõ tot:⁊ idõ grau⁹ puniũ
tur:q² ſi peccãt qui faciũt aliqd bonũ cum re
morſu ↄſcie errãtis:a fortiori illi peccãt faciẽ
do aliqd malũ cum remorſu ↄſcie nõ errãtis
De iſtis dicit̃. Dura ceruice ⁊ incircũciſi cor-
dibus ⁊ aurib⁹:vos ſemp ſpũiſancto reſiſtit̃.
Act̃.vij. Ecce quare dicit:durũ. Uerũ hic in-
ſtinctus qñq; ptingit ad finẽ ſuum.ſ.iuſtifica
tionis:vt in illis q emendant̃ ⁊ obediũt inſpi
rationi diuine ⁊ tactui diuino: de quo tactu
ſcribit̃.i. Reg.x. Abijt cum dauid pars exer-
cit⁹ quoꝝ de⁹ tetigit corda. Dauid interptat̃
manu fort̃:p quẽ intelligo hũc ſtimulũ qui ẽ
ita fortis ꝙ cõuerti facit peccatorẽ:qd eſt dif
ficili⁹ q̃ celũ ⁊ t̃rã creare:vt dicit btũs aug.de
quo vide ſctm̃ Tho.pma ſcde.q.cxiij. de iuſti
ficatiõe impij. Et hoc ſtimulo pũgunt̃ ⁊ ꝓce-
dũt pctõres qñ ↄuertunt̃.⁊ idõ de quolibet ta-
li ↄuerſo ⁊ ceteris põt dici thema.ſ. Acceſſit
⁊ tetigit loculũ. ¶ Terti⁹ tact⁹ ẽ qñ ds q ſuba
ſpũalis eſt tãgit nos p afflictionẽ corpalem.
Uidẽs.n.de⁹ ꝙ ↄuerti nolum⁹ nec p ĩſpiratio
nes nec p ꝓmiſſiões:nec p minas nec p exẽ-
pla.finaliter ad modũ boni pr̃is poſt multas
minas flagellat virgis aduerſitatũ:guerrarũ:
famis ⁊ mortalitatis:que oĩa mala ꝓueniũt
a deo pncipaliter:q² vt habet̃ in Amos. Nõ
eſt malũ in ciuitate.ſ.mundi ⁊ corporale ⁊ pe
ne qd non fecerit dñs. Si enim habetis guer
ram:⁊ aduerſarij depredant̃ equos veſtros.
hoc malũ facit dñs pncipaliter.ſed inſtrumẽ
taliter aduerſarij veſtri illud faciũt. Et ſi infe
ras.ergo nõ peccãt:q² executor diuine iuſti-
cie iudicis nõ peccat:q² eſt executor iuſtitie.
Rñſio ꝙ peccãt:⁊ nõ eſt ſiłe de tali executo-
re iuſticie:q² talis nõ peccat:quia eſt ei iniun
ctum a iudice. Deus autẽ non iniunxit iſtis
vt facerent:lꝫ dederit ſnĩam ꝙ illi paterentur
⁊ eſt ſimile. Si iudex dediſſet ſentẽtiã contra
aliquẽ latronẽ q eſſet adhuc in nemore ⁊ ali-
qua cã venãdi vel cõſilij poſt ſnĩam latã trãſi-
ret p nem⁹ ⁊ repirẽt latronẽ in hitu mercato
ris:qui cogitãtes ꝙ habeat pecunias occide
rẽt eum nihil ſciẽtes de ſnĩa iudicis nunquid
illi enim interficiẽtes homicide ſunt:certe ſic.
Sic a ſimili eſt in ꝓpoſito. Idẽ dicẽdum eſt
cõſiliter ſi pdis aliqd. Manus dñi tetigit me
Job.xix. No.enim ꝙ hec manus habet quq;
digitos. Primus vocat̃ pollex q ṽtute eſt ſu
per oẽs alios digitos:per quẽ intelligo potẽ
tiã diuinam.de qua Job.x. Nõ eſt qui de ma
nu tua poſſit eruere. Nota ꝙ legitur de qua-
dam ciuitate obſeſſa que in neceſſitate q̃dam

extrēs ↄſtituta miſit ad qndā ducē vt eis ſub
ueniret. Tūc ille dux remiſit nūcios di. Eſt ne
cgt citas vr̄a ſupi⁹ coopta vt ira dī ſup eā dſcē
dē neqat: qd̄ ſi ita ēvenīā ⁊ dſcēdā voſ: ſi ñ: tūc
pctā vr̄a ↄ irā dei ego dfendē ñ audeo. Scd̄s
digit⁹ ē index: p quē itelligo diſcretionē dī in
punitiōe nr̄a: qr nūq̄ punit nos vltra ↄdignū
qd̄ dʒ nos exħē a murmure ↄ deū. Terti⁹ digi
t⁹ ē medi⁹: p quē itelligo benignitatē diuā ga
p hāc aduerſitatē recōciliamur dō ſi patiēt to
lerem⁹: de q̄ pſal. Fiat man⁹ tua vt ſaluet me
qm̄ mādata tua elegi. Cōcupiui ſalutare tuū
dñe: ⁊ lex tua meditatio mea ē. erraui ſicͭ ouiſ
q̄ piͭt: q̄re ſuū tuū: qr mādata tua ñ ſuʒ oblit⁹
ps. cxviij. Quare digit⁹ ē medic⁹: qr p hāc ad
uerſitatē hēm⁹ medicinā ñ ſolū curatiuā pctī
ſʒ ⁊ pſeruatiuā. Job. xv. Increpationē dñi nō
reprobes: qr ipe vulnerat ⁊ medetur: pcutit ⁊
man⁹ ei⁹ ſanabūt. In ſex tribulatiōib⁹ liƀabit
te: ⁊ i ſeptia nō tāget te malū. Qnit⁹ digit⁹ eſt
auricularis: p quē intelligo exauditionē orō-
nū. Vñ pſalmiſta. Oculi oiuʒ in te ſpant dñe
⁊ tu das eſcā illoꝝ i tpe oportūo. Apis tu ma
nū tuā ⁊ iples oē aial bñdictione. pſal. cxliiij.
Et de talibus pſonis nr̄m poteſt dici thema:
videlicet. Acceſſit ⁊ tetigit loculum ⁊c.

¶ Dñica. xvij. poſt feſtuʒ trinitatꝭ. Sermo. i.

Omnis q ſe exaltat hūiliabit: ⁊ qui
a ſe humiliat exaltabit. Verbuʒ
iſtō hr̄ tex. Lu. xiiij. Et recitatiue i euā
gelio ho°. Sermo nr̄ i pn̄ti erit de ſcō euan-
gelio hod° h⁹ dñice: ⁊ hēbim⁹ mltas bōas do
ctrias itellectuales: ⁊ iſtructiōes mltas mora
les. Sʒ pri⁹ ſalu. btiſſima vgo ma. ⁊c. ⁊ reſuāt
thema. Ois q ſe exaltat humiliabit ⁊c. In ſā
cto euāgelio hodierno hui⁹ dñice hēmus q̄t-
tuor doctrinas a xpo ad informationē ⁊ ordi
nationē toti⁹ vite nr̄e. Vita eni nr̄a dʒ eſſe or-
dinata q̄druplicit. Primo erga ſe. Scd̄o er-
ga paupes. Tertio erga inimicos. Quarto
erga amicos. Iſta q̄ttuor oñdit xps. ¶ Pri-
mo q ſimus ordinati quo ad noſmetipſos p
vtutē tpantie. ¶ Scd̄o quo ad ꝓximos nr̄os
p vtutē miſericordie. ¶ Tertio quo ad inimi
cos nr̄os p vtutē bēiuolētie. ¶ Quarto q̄ ad
amicos nr̄os p vtutē modeſtie. ſ. in bonis ⁊
ordinatꝭ morib⁹: vbis ⁊ ſic de oib⁹ alijs: nō ſu-
pbiēdo in ↄuerſatione: ⁊ de iſto loqͭ ꝓpoſitū
thema. Ois q ſe exaltat humiliabit: ⁊ q ſe hu
miliat exaltabit. ¶ Dico pmo q ſim⁹ ordina
ti quo ad noſmetipos p vtutē tēperātie. Tūc
eni hō eſt ordinat⁹ in vita ſua qñ in cibo ⁊ po
tu ſcit tenē tēpantiā qñ recipit ſolū neceſſita-
tē ad ſuſtinēdū corpus: vitans ſupfluitates ⁊
exceſſus. in hoc ſtat vt⁹ tēpantie. Nō audi-
te iſtā vtute quō xps oñdit eā: ſʒ ſecrete in pn
cipio euāge. Cū itraſſet ieſus ⁊c. vſq ad obſ
uabāt eū. Iſta vba indigēt declaratiōe. Sciē
dū q xps in hac vita hui⁹ mūdi ſeruauit ma-
gnā pauptatē ad oñdēdum q hō nō dʒ ſe ni
mis dare in iſtis mūdanis reb⁹: qr hodie vel
cras ſūt relinquēde: ⁊ intm̄ voluit eē paup q
nō habuit domū: camerā: neq cellā: iō qñ in-
uitabaꝭ ad prādiū cū diſcipulis: recipiebat ꝓ
ſuſtētatiōe nāe neceſſitatē: ſine qua nā huma
na nō poſſet viuē. Recipiebāt tpalia: ſʒ bñ ſol
uebāt in orōnib⁹ ⁊ cōib⁹ inſtructōib⁹: iō dicit
apl's in pſona ſua ⁊ alioꝝ apl'oꝝ. Si nos vob
ſpūalia ſeminam⁹: nō magnū eſt ſi nos carna
lia vr̄a metam⁹ ⁊c. Iō ⁊ dñs ordinauit his q
euāgeliū annūciāt ⁊ de euāgelio viuere. i. ad
Cor. ix. Et iſtū modū xps ſuauit: iō iudei ini
mici xpi ⁊ maxie phariſei qui erāt maiores ⁊
doctores ipſi⁹ legis q inuidebāt xpo de hono-
re: miraculis ⁊ ſeqla ſua ꝓpter qd̄ tenuerūt
ↄſiliū vt in aliq̄ poſſent eū cōfundere ⁊ rephē
dere vt diffamarēt eū. Iō dixit vn⁹ magn⁹ pn
ceps phariſeoꝝ. Iā ſcitis quō ipſe recipit ↄui
uiū. iō inuitabo eū ⁊ dabo ſibi multas eſcas ⁊
de multis vinis ⁊c. ⁊ diſſoluet ſe in vbis: ⁊ ſic
cognoſcēt qs eſt: qr cōiter qñ hō bibit bis vel
ter hō diſponit ſe loqnēdo idiſcrete p trāſuer
ſum ⁊c. ante prandiū vo hō eſt totus cōpoſi-
tus ⁊ loqtur hō diſcrete: ⁊ credebāt q xps di
ſcō poneret ſe. Ecce q̄le cōſiliū ⁊ qua rōne iui
tabat eū ille princeps phariſeoꝝ. Sʒ ecce qd
ꝓphetauerat. Salomō. Nō eſt ſapia: non eſt
prudētia: nō ē ↄſiliū ↄtra dñʒ. Prouerb. xxi.
Tripliciter bellabāt iudei ↄtra xpm vt cōfun-
derēt eū. Primo per ſapiaʒ. Illi doctores ſu
pbi ⁊ inflati veniebāt ad ſmones ſuos dicen-
do. Iſte hō q nūq̄ habuit magiſtrū: nec fuit
in ſtudio vult pdicare: ipoſſibile eſt q̄n dicat
multos errores ⁊ ſtulticias: ⁊ obſuabāt eum.
Iō Salomon dixit. Nō eſt ſapia cōtra dñm
qr ipſe eſt fons ſapiētie. Scd̄o p diſputiones:
qr faciebāt ſibi q̄ſtiōes de theologia ſubtiles:
quas ipſi neſciebāt determinare dicendo. Vi
deam⁹ iſte faber lignarius qd dicit ad iſtā ⁊c.
Iō Salomon dixit. Nō eſt prudētia. ſ. diſpu-
tādi cōtra dñm. Tertio iudei bellabāt contra
xpm inuitando. Cū eni primis illꝭ duob⁹ mo
dis nō poterāt cōtra eū: tenuerūt cōſiliū vt in
uitarēt eū ⁊c. Sed dicit Salomon. Nō eſt cō
ſiliū cōtra dñm. Nō intelligitis principium
euāgelij. Poſtq̄ xps pdicauerat in die ſabba
ti: ille princeps phariſeoꝝ acceſſit ad eū ⁊ iui
tauit eū dicēs. Magiſter exquo dediſtis nob

bonū prādiū ſpūale: placet vobis mecū reci-
pere prādiū corpale. Et xps acceptauit. Dica
tur quō cū magno honore fuit ductus ad do
mū vbi erant mēſe parate. Et xps bñdixit di-
cēs. Oculi oium ⁊c. Nota cū dicit māducare
panē. Queſtio Nō dabat ille pnceps niſi pa
nē in ↄuiuio. Rñdeo q in ſcriptura panis re
cipiꝭ p oi ꝓuiſione ⁊ eſca. Vñ legiꝭ. iiij. Re-
gū. vi. de militib⁹ qui venerūt ad regnū iſrael
de qb⁹ dixit ꝓpheta regi. Pone panē ⁊ aquā
corā eis vt comedant ⁊ bibāt: ⁊ vadāt ad do-
minū ſuū. Et ſeqtur. Appoſitaq eſt eis cibo-
rū magna preparatio: ⁊ comederunt ⁊ bibe-
runt. Ita etiā hic ille princeps prepauit mul-
tas eſcas triplici rōne. Primo ꝓpter feſtum:
qr die ſabbati. Secūdo: qr ipſe erat magnus
princeps. Tertio: quia ipſe inuitauerat multos
phariſeos ⁊ doctores: vt in aliquo poſſent eū
cōfundere. Itē alia expoſitio. Cū intraſſet ie-
ſus in domū cuiuſdā principis phariſeoꝝ ſab
bato māducare panē. Nō dicit euangeliū q
ille inuitaſſet eū ad manducandū panē: ſʒ cū
intraſſet ieſus ⁊c. quia talem moduʒ tenebat
chriſtus q plus māducabat de pane q̄ de ali
is. Dicatur pratica quomodo ponebanꝭ co
ram eo diuerſi fructus: ⁊ dabantur diuerſa vi
na ⁊c. ⁊ ipſi obſeruabant euʒ ſi comederet de
oibus ⁊c. ſed ipſe comedebat compoſite ⁊ ſo
brie. Item forte proponebant diuerſa verba
⁊ truffas ⁊ riſus: ſed ipſe fons virtutum fuit a
deo cōpoſitus ⁊ tam temperatus q nō pote-
rant ipſum in aliquo cōfundere vel reprehen
dere. Hic dico ego q docet nos exemplo vir
tutē temperantie. Sicut iam verbo predica-
uerat eam dicens. Attendite vobis ne grauē
tur corda veſtra in crapula ⁊ ebrietate. Luc.
xxi. Nota attēdite vobis q̄tū ad corpora que
deſtruuntur niſi teneat hō tēperantiā. Quot
hoies ſunt q habent morbum caducum ex ſu
perfluitate cibi ⁊ potus. qr ſicut qñ olla bulit
aſcendit humiditas: ita de ſtomacho aſcēdit
gutta ⁊ cadit illa gutta ſuper cor ⁊c. quot ho
mines ex vino hñt oculos lippos: os rubicū-
dum ⁊c. ⁊ pdunt viſum ⁊ debilitanꝭ in mem-
bris. nā vinum eſt ita amicabile nature q oia
mēbra querūt illud: ⁊ ꝓdeſt hoi ⁊ eius mem
bris tpate ſumptū ⁊ limphatuʒ. Quot hoies
pdunt bonū colorē faciei ex vino: ⁊ videntur
quaſi ſemimortui: hñt anhelitū fetiduʒ: pdūt
dentes: hñt dolorē ex humiditate vini. patiū-
tur in ſtomacho qd̄ eſt ex ſupfluitate. ſupflui-
tas cibi nō poteſt decoq. iō ſunt multi lepro-
ſi. Sed qui tenet tpantiam: hʒ bonum caput:
intellectum clarū: bonos oculos: bonū colo-
rē: bona membra: longe vite eſt: ⁊ poterit diu
ſeruire deo. Ecce quare dicit. Attēdite vobis
ſ. ne grauenꝭ corda vr̄a per intēperantiā. De
oibus iſtis auctas. Noli eſſe auidus in oi epu
latione: ⁊ nō te effundas ſup oēʒ eſcaʒ. Eccli.
xxxvij. Nota auidus. nā prima digeſtio debꝫ
eſſe in ore. ſecūda in ſtomacho. Sunt eni aliq̄
beſtie que rumināt: ⁊ ſi eſca nō ſit bene in ore
maſticata nō pōt coqui in ſtomacho. Itē nō
effundas te ſup oēm eſcam. Rō: qr non oēs
ſunt vnius digeſtionis: ſicut non oēs ſunt vni
us decoctionis in olla ⁊c. In multis eni eſcis
erit infirmitas. qr grauant ſtomachū. Pro-
pter crapulā multi obierūt. Dicūt medici q
plures interficit gula q̄ gladius: lʒ multi mo
riunꝭ in prelijs. Sed qui abſtinēs eſt adijciet
vitā. Eccli. xxxvij. Dicaꝭ de magno alexādro
qñ vidit bragmānos antiqſſimos interroga-
bat qualē vitā ſuabant ⁊ quā medicinā vt tā
tū viuerent. Rñderunt q tpantiā ſolū ſemel
in die comedebant: ⁊ de vno cibo ſolum. Ec-
ce quare dicit. Attendite vobis. Quantū ad
corda dicit: ne grauētur corda veſtra. idē aī
me. Hoc maxime intelligunt clerici: religioſi
⁊ pſone deuote qñ multū comedūt vel nimis
cenāt nō pñt ita ſurgē ⁊ dormitāt in matutis
ſeu orōnib⁹ ſuis. Ecce quō grauaꝭ. i. depmiꝭ aia.
Vñ ſciēd q dñs ordiauit hoieʒ mediū iꝭ āglos
⁊ beſtias. Angeli ſꝭ ſpūales. hō vo vtrūq. be-
ſtie ſꝭ ſube pene corporales. hō vo vtrāq na
turam in ſe hʒ. Et ſi hō viuit ſpūaliter ſʒ aiaʒ
eſt ſimilis angelis. Sʒ ſi homo viuit ſm ſen-
ſualitatem ⁊ ſm corpus: beſtijs ſilis factus ē.
ſm illud pſalmi. Hō cū in honore eſſet nō itel
lexit: cōparatus eſt iumentis inſipientib⁹ ⁊ ſi-
milis factus eſt illis. Dico enim q hō ex pctō
ſupbie: auaricie: luxurie: ire: ⁊ accidie: efficiꝭ
ſimilis iumentis. Sed ex pctō gule efficiꝭ mi
nus q̄ beſtia: qr beſtia tranſibit cū onere p vi
am ſtrictā pſonā ⁊c. ⁊ homo ebrius nō poteſt
ſe portare per viā latā: ⁊ planam: imo ceſpita
bit ⁊ corruet ⁊c. Itē aſinus vel equus exquo
biberunt aquā etiā turbidā ſi poſt per papaʒ
vl regē iuitarēꝭ nō biberēt: ⁊ tu ſi iuitat te ali-
qs: bibis ⁊c. iō nimis q̄ beſtia es guloſus. Ec
ce xps vbo ⁊ ex° oñdit nob vtutē tempātie.
¶ Dico 2° ⁊c. Ex q̄ viſū ē quō nos hr̄e dēm⁹
erga noſipſos. videdū ē quō erga paupes nos
hēre dēm⁹ p virtutē mie. ſ. ſubueniēdo eis de
bonis tpalibus ⁊ ſpūalibus. Hoc oñdit ibi.
Et ecce hō quidam hydropicus. vſq dimiſit.
Pro huius intellectu ſciēdum eſt q docto-
res ⁊ phariſei erant in quodam errore ⁊ falſa
opiniōe: dicēdo q die ſabbati nullū erat op⁹

ſtēdum medicinā infirmis nō dare: ita ꝙ nō
deberet eis dari purgatio nec ſyrupus:nec fie
ri vulneris aptura.vł ſiſia.dicentes ꝙ feſtum
frangebatur.ſꝫ hoc eſt error:qꝛ feſtū ſolū fran
git ex opibus corporalibus ꝛ ſeruilibꝰ: vt fo
dere:ſecare ligna:ſuere:nere. ꝛ ſimilia: aperi
re opatoria:ambulare p viam ꝛc. Nā his opi
bus frangit feſtū. Deus dedit nobis ſex dies
ꝛ retinuit ſibi vnū.iō nolite tangere partē ſu
am. Nō faciatis mercimonia vel ꝯtractus in
diebus feſtiuis. Propf fractionē feſti veniūt
ſiccitates.fames.mortalitates.tēpeſtates ꝛc.
Homo vult lucrari ꝛ perdit magis. Vult eni
deus ꝙ ſicut ipſe quieuit in die reſurrectionis
glorioſue:ita ꝛ nos quieſcamus.de conſecra.
di.iij.in principio. Oēm diem dñicum ob re
uerentiam reſurrectionis dñi de veſpera vſqꝫ
ad veſperā ꝑcipimus celebrādū. Et xpianus
q nō ſuat feſta:videt ꝙ nō credat xpi reſurre
ctōeꝫ. Poſſumꝰ.n.facē opa neceſſaria p īfirmiſ
ꝯ illoꝝ errorē. videntes gº iudei emuli xpi ꝙ
nec i ꝯuiuio poterāt eū reprehēdē i aliq ordina
uerūt vt hydropicꝰ qdā poneret corā xpo q ū
audebat petē ſanitatē.qꝛ iculpaſſēt eū de ſab
bati fractiōe. Sꝫ reſpiciebat xpꝫ.q.d. Dñe an
te oē deſideriū meū ꝛc.ſꝫ ore ū audeā dicē pp
iſtos ꝓditores q iterficerēt me. Nō miaꝫ xpi.
Cū ille hydropicꝰ non auderet appropinqre
ad xpꝫ neqꝫ petē elemoſynā ſanitatꝭ pp inimi
cos xpi circūſtātes xps benigne ſurrexit dꝰmē
ſa portās elemoſynā ſanitatꝭ q idigebat. Lꝫ in
mēſa manēs ſolo nutu potuiſſet ipꝫ ſanare:tñ
voluit ſurgē ꝛ ire ad ipm̄ ꝛ tāgē:dās nob exē
plū mie. Et phariſei itra ſe dicebant: nūc pōt
accuſari.qꝛ fregit feſtū. O ſtulti:dico.n.ꝙ hic
xps oñdit ꝟtutē mie: ꝛ quō erga paupes dē
mꝰ nos hre dādo ꝛ mittēdo elemoſynā. dicat
ꝯ illoſ q hñt aurē ſurdā corā paupibꝰ:voſmet
vł p alios mittatꝭ elemoſynā ꝛ ſic filij nutrient
ad opa mie. Iō dič:quō potueris ita eſto mi
ſericors.ſi multū tibi fuerit:abūdāter tribue.
ſi aūt exiguū tibi fuerit:etiā exiguū libēt ipar
tiri ſtude. Thob.iiij. ¶ Dico ſtio ꝙ oſtendit
quō dēmꝰ nos hre ad inimicos ꝑ ꝟtutē beniuo
lētie cū dič. Et rñdēs ieſus:dixit ad legiſpitoſ
vſqꝫ rñdē illi. Exq curauit hydropicū dedit ei
elemoſynā corpalē:ꝛ dedit eis elemoſynā in
ſtructiōis ſpūalis. Mat.v. Audiſtis qꝛ dictū
ē atiqs. Diliges amicū tuū: ꝛ odio hēbis ini
micū tuū. Ego āt dico vob. diligite inimicos
vr̃os.bñfacite his q oderūt vos ꝛc. Ecce beni
uolētia quā eis oñdit dans nob exēm quō ad
inimicos nr̃os nos hre dēmꝰ exēº ſuo. ¶ Di
co qrto ꝙ oñdit quō cū amicis ſit ꝯuerſandū

ꝑ ꝟtutē modeſtie:nō ſupbiēdo ꝛc̄.hº oñdit cū
dicebat ad inuitatos ꝛc̄. In hyſtoria euangelij
myſtice loqꝉ xps de nuptijs qs deꝰ pr̄ fecit de
filio.ſpōſa ē nā hūana. qꝛ ſič vir ꝛ vxor nō ſūt
duo. Mat.xix.ita diuitas xpi ꝛ hūanitas faci
unt vnā ꝑſonā. De his nuptijs hꝉ Mat.xxij.
Silē ē regm̄ celoꝝ hoī regi q fec̄ nuptias filio
ſuo ꝛc̄. Inuitati ſūt oēs xpiani p apl̄os:mar
tyres:ꝛ ꝯfeſſores.iō lauetꝭ manꝰ.ſꝫ attēdatꝭ ne
velitꝭ tenē primū locū. Primatū vult q ſe ige
rit qñ vacat aliqđ bñficiū vł offiñ:dicēdo. Ce
re ego papa:ꝛ de epatu ꝛc. De qlibꝫ cura aia
rū iā vos vultꝭ eē in pº loco ſupiꝰ:qñ vēit dñs
ꝛ videbit vos q nō eſtis digni:nec ſcitꝭ regere
domū vr̃aꝫ:dicet. ribalde porcꝰ luxurioſus ꝛ
qd facis tu hic guloſus:pōpoſus ꝛc. Sꝫ ſim
plici religioſo vł clerico q fugiūt ꝛ vadūt ſim
plicit dicet. O fili mi ꝛ qd facis tu hꝛ: aſcēde
ꝛ ſic ſupiꝰ collocabit eū. Ois eniꝫ q ſe exaltat
hūiliabꝉ ꝛc̄. Idē i dñio ſeculari vł regimine
ꝯmunitatū:volūt nōnulli hrē ꝑmatū dicēdo.
Ego ero iuratꝰ baliuꝰ ꝛc. qꝛ ois q ſe exaltat in
regimie ſe igerēdo hūiliabꝉ i iudicio deſcen
dēdo ꝛc.ſꝫ q fugiūt hūiliādo ſe:exaltanꝉ. Au
ctoritas. Dñs mortificat ꝛ viuificat: deducit
ad iferos ꝛ reducit.dñs paupeꝫ facꝉ:ditat:hu
miliat:et ſubleuat.i. Reg.ij. Itē alia ne glio
ſus appareas corā rege ꝛ i loco mgroꝝ ne ſte
teris. Meliꝰ ē eni vt dicaꝉ tibi. Aſcēde huc q̃
vt humilieris coram principe. Prouer.xxv.

¶ De eadē dñica.ſ.xvij. poſt feſtū tri. Ser.ij.

Vade recūbe in nouiſſimo loco Luč.xiiij. Volo nūc ꝑdi
care de ꝯditiōibꝰ aiaꝝ ꝛc.qꝛ ſtultꝰ ē
q ſcit qd ē de eis in alio mūdo:ſi nō
emēdat vitā ſuā. Salutet ꝟgo maria ꝛc. Se
cūdū ꝙ clare inenit in ſcptura dina:ꝛ dclaraꝉ
manifeſte expiētia. vita iſta nō ē niſi via in q
ꝯtinue ābulamꝰ ad aliā vitā intrā ꝙ ſtatiꝫ qñ
puer naſcit:i illo pūcto icipit viā ābulandi: lꝫ
ſtet i lecto iuxta mrēꝫ. Nos oēs ꝯtinue ābula
mꝰ:ſiue cōedamꝰ:bibamꝰ:ꝛ dormiamꝰ ꝛc.hº
poteris vidē p ſilitudinē de naui eūte p fluui
uꝫ:in qua illi q ſūt itus ſiue cōedāt:ſiue bibāt:
ſp ꝓgrediunꝉ ꝛc. Ita pñs vita coopturaꝝ.ſ.re
ligioſoꝝ:clicoꝝ:ꝛ laycoꝝ vadit p fluuiꝫ tpis
ſubitū plus qꝫ ſagitta vł auis q ad motū ſolis
mouet. Quātū credit ꝙ ſol ābulauerit exq i
cepi ꝑdicare ꝛc.tādiu ābulamꝰ ad mortē:co
medēdo:ſtādo ꝛ ſedēdo. Iō dič ſcptura.oēs
morimur ꝛ qſi aq delabimur in terrā: q nō re
uertet ꝛc.ij. Reg.xiiij. Clare gº poteſtis vidē
ꝙ pñs vita ē via. Et vbi ducit nos. Dico ꝙ nō
vadimꝰ ad vnū locū. Quattuor.n.ſūt loca in

alio mūdo:ꝛ oēs vadimus ad aliquē illoruꝫ.
Primus eſt locus dānatoꝝ intollerabilis.
Secundus puerorum irreuocabilis.
Tertius tribulatiorum remediabilis.
Quartus beatorum ineſtimabilis.
De vltimo dicit thema. Vade ꝛ recūbe i no
uiſſimo ꝛc. ¶ Dico primo ꝛc. Iſte locꝰ eſt ifer
nus qui eſt in corde terre. ſicut ſunt domūcu
le in corde pomi.ſcitis q vadunt ad iſtū locū
religioſi:clerici:ꝛ layci q tenēt malā vitā ꝛ vi
uūt in pctis:ꝛ nolūt corrigē ſe. Sciunt de cer
to ꝛ cognoſcūt pctā in quo viuunt nolunt ſe
corrigere ſm regulā:qꝛ lꝫ totum hēant in ſcri
ptis:magis ſequunꝉ ꝓprios ſenſus q̃ diuinā
admonitionē:magis ſuā ſenſualitatē q̃ diui
nā voluntatē:magis ſuā inclinationē qꝫ diui
nā ordinationē. Tales qñ moriunꝉ:ad iſtū lo
cum vadunt cōdemnatoꝝ vbi ſunt tormenta
intollerabilia. Iō dicit ſcriptura ꝑcipiens pre
dicatori vt denunciet ꝛ ꝑdicet de iſtis tormē
tis:di. Teſteꝉ ipſis ne ꝛ ipſi veniant in hūc lo
cum tormētoꝝ. Luč.xvi. Nō eniꝫ dicit locum
tormētoꝝ in plr̄. ꝛ nō in ſingulari:ꝙ ſm ꝙ ſūt
diuerſa pctā:ita ſunt diuerſa tormēta eis cor
reſpōdētia. Aliq eni peccāt ꝛ maxime p ſup
biā ornādo ſe ꝛ parando vane ſupbiendo: vt
poſſint aſcendere in dñio.regimine ꝛc. Huic
peccato correſpōdet vnū tormētū.ſ. ꝙ cōcul
canꝉ a dyabolis:qꝛ tm̄ qꝫtū in hoc mundo vo
luerunt eē ſup alios: tātum in inferno ſūt ſub
pedibus demonū ſicut vue in torculari calcā
tur:ꝛ qlibet dyabolus ponderat plus q̃ tur
ris:ꝛ tunc voluiſſent fuiſſe humiles. Iō dice
bat xps. Diſcite a me: qꝛ mitis ſuꝫ ꝛ humilis
corde. Mat.xi. Alij peccant maxime p aua
riciam in vſuris:furtis:rapinis: retinēdo bōa
defunctoꝝ:ſalarium ſeruoꝝ: decimas ꝛ primi
cias ꝛc. Huic pctō corrñdet tormētum de cal
darijs plenis auro ꝛ argēto liquefactis ꝛ ibi
cruciant:nec poſſunt mori. Iō xps auiſando
nos dixit. Attendite vobis ꝛ cauete ab omni
auaricia: qꝛ nō in abundātia cuiuſqꝫ vita eiꝰ
eſt ex his que poſſidet. Luč.xij. Alij viuūt in
luxuria vt porci:nō ſunt contēti de vxoribus
ꝛc̄. Religioſi ꝛ clerici inhoneſti ꝛ alij qui nō
ſunt in matrimonio: faciendo corruptiōes ꝛ
villiſſima peccata ꝛc. Correſpōdet huic pctō
vnuꝫ tormentū:qꝛ ad ſilitudinē cyrogrilli po
nunꝉ in veru:nec pñt mori. Ideo dicit ſcriptu
ra. Abſtineatis vos a fornicatōe:vt ſciat vnuſ
quiſqꝫ veſtrum vas ſuum poſſidere in ſanctifi
catione ꝛ honore:nō in paſſione deſiderij: ſicꝫ
ꝛ gētes q ignorāt deū. ꝑma ad Theſ.iiij. Iō
refrenare debemꝰ corpus freno pnie. Alij vi

uunt in peccato inuidie:maxime.ſ. ꝓ regimi
ne vel inuident fame alterius:vel honori ſeu
diuitijs. Inuidia enim nō eſt niſi venenuꝫ in
terficiēs animam.de iſto ꝓdeunt diffamatio
nes:male loquele. Ideo tormentuꝫ correſpō
dens huic peccato eſt ꝙ mordentur a ſerpen
tibus ꝛ viperis:ꝛ inflanꝉ eoruꝫ corpa veneno:
nec pñt mori. Ideo dicit ſcriptura. Deponen
tes igitur omnē maliciā ꝛ omne dolū ꝛ ſimu
lationes ꝛ inuidias:ꝛ omnes detractiones.ſi
cut modo geniti infantes ratiōabiles:ſine do
lo:lac concupiſcite charitatꝭ.ſ.vt in eo creſca
tis ꝛc.i. Pet.ij. Alij viuunt guloſe. nō ſeruāt
ieiunia eccleſie:neſciūt in ieiunio audire miſ
ſam. Tormentum correſpondens eſt eſurire
ꝛ ſitire:qui non obtinebunt guttam aque ſed
plumbum liquefactum ꝛc. Ideo xpus dicit.
Attendite vobis ne grauentur corda vr̃a ꝛc.
Luč.xxi. Alij viuūt in pctō ire cum deſiderio
vindicte:nolunt parcere ſi in aliquo fuerūt in
iuriati:factum eſt irremiſſibile.vel ſi parcunt
nolunt loqui nec ſalutare:ſignuꝫ eſt ꝙ adhuc
retinent odiū. Tormentū iſtorū eſt furca ma
gna ferrea in quo ſuſpenduntur:ꝛ ignis infe
rius:ꝛ rependunꝉ vices.exquo per ignem ire
peccaſtis ꝙ p ignē puniamini.ꝛ qꝛ in guttu
re nō loquēdo peccauerūt.iō i guttꝉ cū igni
to ferro punienꝉ. Iō xpus dixit. Si dimiſeri
tis hoībus pctā eoꝝ: dimittet ꝛ vobis paꝉ vr̃
celeſtis delicta veſtra. Mat.vi. Alij viuunt in
pctō accidie: permittūt perdere tps qđ deus
dedit nobis ad pniam:non ad cōgregādū pe
cunias:nec facere magnas domos niſi ad ne
ceſſitatē. qꝛ ꝑncipaliter laborare in pnia debe
mus:ſꝫ ſunt multi q nō curāt cōfiteri in qdra
geſima:nec cōicant in paſcate:nec ſciūt audi
re miſſam in dñica:niſi loquendo ꝛc. Tormē
tū eſt ꝙ ſemp verberanꝉ a demonibꝰ:nec per
mittunt eos quieſcere. Ideo xps. Dico vobiſ
ꝙ niſi pniam habuerit:omnes ſimul pibitis.
Luč.xiij. Patet qre dič. Teſteꝉ illis.ſupple ꝑ
dicator:ne ꝛ ipſi veniāt in hūc locū tormēto
rū. In iſto loco iuit Iudas. Actu.i. Preuari
catus eſt iudas vt abiret in locum ſuū. Nota
ꝑuaricatus.i.fregit. Fregit eni legem nature
ſcripture:ꝛ gratie. Legē nature: qꝛ natura di
ctitat:ꝙ ſi homo recipit dona ꝛ grās ab aliq
ꝙ homo ſibi ſeruiat ꝛ retribuat. Iudas eni ac
cepit gratias a xpo:qꝛ pepcit ſibi mortē prīs
ꝛ luxuriā matris quā duxerat i vxorē. ꝛ dicit
de eodē. Remiſit ſibi homicidium filij regis
dederat ſibi poteſtatē faciēdi miracula ꝛc. fe
cit eū diſcipulū ſuum:apoſtolū:ꝛ ꝓcuratoreꝫ
ꝛ ꝓdidit eū. Secūdo fregit legem ſcripture:

ꝗ tota oꝛdiat erga meſſiã: vt honoꝛet ꝛc. Jtẽ
fregit vẽdẽdo meſſiã ꝑcio vnꝰ aſini.xxx.dena
rioꝝ. Tertio fregit legẽ gratie: que dicit ꝙ de
pctis faciat hõ pniam: ſed ipſe deſpauit. Jdõ
dicit: preuaricatꝰ eſt Judas ꝛc̃. Bonũ erat ei
ſi natꝰ nõ fuiſſet hõ ille. Mat.xxvi. ¶ Dico
ſecũdo ꝛc. Jſte locus eſt altioꝛ loco dãnatoꝝ
ibi vadunt aie pueroꝝ ſine baptiſmo decedẽ
tium: ibi non eſt ignis nec demones: nec toꝛ
mẽta: ſꝫ ſũt ibi tenebꝛe.ſ. carẽtia claritaſ gra
tie ⁊ gloꝛie. ibi enim vadũt filij xp̃ianoꝛum ⁊
alioꝝ infideliũ q nõ habẽt niſi oꝛiginale pec
catum: qꝛ paruuli infideliũ qui actualiter nõ
peccauerunt: nõ habent niſi peccatũ oꝛigina
le vt filij xp̃ianoꝛũ añ baptiſmũ. Et qꝛ nõ ſunt
mũdi deꝰ nõ vult eos recipe in pa͞diſo. Et qa
ipſi nõ peccauerũt peccato ꝑſonali: non dat
eis penã inferni: ſed mittit eos ad illũ locum
pctõ oꝛiginali debitũ irreuocabilr. Vultis in
telligere rõnem: ⁊ ſcietis qd eſt peccatũ oꝛigi
nale. Jam ſcitis qñ in aliqua villa ſunt aliqui
leproſi eijciunt de villa ⁊ ſepant: nõ ex pecca
to aliquo ipſoꝝ: qa foꝛte erãt bone vite: ſꝫ ex
illa infirmitate: nec dat eis aliq̃ pena ſeu mo
leſtia. Jmmo fiũt eis elemoſyne. ſed ꝙ ſint ſe
parati. Et ita oꝛdinauit deꝰ. Nũe.v. Locutus
eſt dñs ad Moyſen dicẽs: Pꝛecipe filijs iſrl
vt eijciãt de caſtris oẽm leproſum. Jdẽ in ꝓ
poſito pctm̃ oꝛiginale nõ eſt factũ a creatura
imo diſplicet ſibi. ſicut leproſo illa infirmitas:
ſed venit ex coꝛruptiõe.ſ. illius carnalis gña
tionis: qꝛ ſi aliter deus crearet hoiez ſicut foꝛ
mauit Adã ⁊ euam ſine illa carnali gñatiõe
nõ hẽret pctm̃ oꝛiginale. Sꝫ ex illa vili gña
tione aia efficit leproſa. Jdõ deꝰ nõ vult eã hẽre
in pa͞diſo. ſicut nec vos leproſos vultis hẽre
in villa in ſocietate veſtra. Jdeo ſepant in il
lo loco qui dr̃ lymbꝰ pueroꝝ: qꝛ oꝛiginale pec
catũ eſt tam foꝛtis lepꝛa ꝙ nõ põt curari niſi
balneo baptiſmi qd xp̃s oꝛdinauit. Jdõ aia añ
baptiſmũ eſt ita turpis ꝙ nõ poſſes ſuſtinere
eius aſpectũ. Sꝫ poſt ẽ ita pulchꝛa ꝙ ſi poſſe
tis eã videre nolletis comedere nec bibẽ ꝛc.
Jdeo dicit Job.xiiij. Quis põt facere mũdũ
de imundo cõceptũ ſemine. Nõne tu qui ſo
lus es. Auiſent hic mulieres qñ ſunt graui
de: quia ſi debet eſſe maſculus in quadrageſi
ma die habet aiam. Si femina duplicãtur di
es: qꝛ eſt frigidioꝛis cõplexionis: ne tripudi
ent nec equitent. Jtez viri auiſentur ne male
tractent vxoꝛes ſuas. Dicatur quãdo anime
talium ſine baptiſmo decedẽtium vadũt ad
poꝛtam paradiſi petẽtes ibi recipi: dicentes
ſe non peccaſſe ꝛc. Dixit eis xp̃s. Reſpicias
te quõ es leproſus ꝛc: ⁊ remittit eũ ad ſocios
ſuos. Et ſi oia bona mundi fierẽt pro illis nõ
poſſent reuocari ab illo loco. De iſto loco de
us facit queſtionẽ Job di. Si noſti omnia in
dica mihi: in qua via habitet lux: ⁊ tenebꝛarũ
quis locꝰ ſit. Job.xxxviij. Job neſciuit reſpõ
dere: ſed xp̃s declarauit ꝙ via lucis ẽ baptiſ
mus. per ipſum enim vadimus ad lumẽ glo
rie. Et tenebꝛarũ locus eſt, lymbus pueroꝝ.
Non credatis ꝙ habeãt tenebꝛas oĩmodas.
Jmmo hñt intellectũ clarum ⁊ diſputant ꝛc.
Sed nõ habẽt lumen dei nec gloꝛie. Modo
cogitate quod peccatum eſt illoꝛum ex cuiꝰ
vel quoꝝ culpa tales pueri moꝛiunt ſine ba
ptiſmo. Et in iudicio petẽt iuſticiaꝫ a chꝛiſto
de patre vel matre: vel matrina ſeu ſacerdoꝭ
ſi non dixit bene foꝛmaꝫ. vel de illis qui ſecre
te occidunt ne peccatum diuulgetur. ⁊ de il
lis qui conſentiunt. Auiſetis vos qꝛ de ma
gnis peccatis mundi eſt occidere coꝛpus ⁊
animam. De iſto loco dicit chꝛiſtus cuilibet
puero illoꝛum allegoꝛice. Ecce inqt eſt locus
apud me. ⁊ videbis poſterioꝛa mea. faciem
autem meaꝫ videre non poteris. Exo.xxxiij.
Nota. videbis poſterioꝛa ꝛc. Jn chꝛiſto pꝛi
mum eſt diuinitas. poſterius humanitas. Di
cit ergo ꝙ videbit poſterioꝛa.ſ. coꝛpus cũ ſu
is membꝛis in iudicio. faciem autem meam
ideſt diuinitatem videre nõ poteris. ¶ Dico
tertio ꝙ eſt alius locus tribulatoꝝ remedia
bilis.ſ. purgatoꝛium. Jn iſto eſt ignis.ſ. flam
ma pura que per dei voluntatẽ durat ⁊ dura
bit vſqꝫ ad iudiciũ: ⁊ poſt nõ erit purgatoꝛiũ
⁊ cruciat animas: ⁊ eſt quaſi puteus: ſed latꝰ
⁊ pꝛõdꝰ: ⁊ aie ſtãt itꝰ: aliq̃ infra ignẽ: aliq̃ a cin
gulo ⁊ inferiꝰ. Aia.n. oia mẽbꝛa hꝫ: ſed ſũt illa
mẽbꝛa ſpũalia. ſed coꝛpꝰs carnalia mẽbꝛa hꝫ
Ad iſtũ locũ vadũt pſõe que lꝫ peccauerũt: tñ
de bona hoꝛa ↄuertunt ad deũ ꝛc. ſeruãt dei
mãdata ⁊ eccleſie. tales ſunt i gratia. Sed qꝛ
cõiter pnĩa que dat a cõfeſſoꝛibꝰ nõ eſt tanta
q̃tã peccata reqrũt: tñ hꝫ ꝟtutẽ quãdo ſerua
tur liberãdi a penis inferni. ideo in purgato
rio cõplent reſiduum. Dicatur pꝛactica quo
modo anima poꝛtatur a bono angelo ⁊ con
foꝛtat ab eo. De iſto loco dicit Job. Habet
argẽtũ venarũ ſuarum pꝛincipia: ⁊ auro locꝰ
eſt in quo cõflatur. Job.xxviij. Nullus itrat
purgatoꝛium niſi ſit aurum vel argentũ. auꝝ
ſ. per charitatem: argentum per claritatez fi
dei ſine dubio ſine erroꝛe ⁊ falſa opinione: ⁊
perſoni claritatem.ſ. dicẽdo Credo in deum:
quolibet die mane ⁊ ſero cũ ꝓteſtatiõe. Mul
ti ſumunt argẽtum: ſed non ſonant dicendo

Credo in deum ꝛc. Jdeo dicit. Habet argẽ
tũ.ſ. fidei venarũ ſuaꝝ pꝛincipia. xp̃s ẽ pꝛincipiũ.
Johan.viij. Ego ſum pꝛincipiũ q ⁊ loquoꝛ vo
bis. Vene ſunt apl̃i ⁊ ꝑ iſtas venas fides ve
nit ad nos. Auro.i. xp̃iano: qꝛ in purgatoꝛio
nõ intrat niſi xp̃ianꝰ: q habet claritatẽ ⁊ grãꝫ
dei: locꝰ in quo ↄſtat.i. purificat. Pꝛo iſto lo
co eccl̃ia petit ꝓ defũctis. Dona eis regeꝫ ⁊
locũ indulgẽtie.ſ. purgatoꝛij. Et dicit locꝰ in
dulgẽtie ꝑꝑ ſuffragia: qꝛ in tãtũ poſſet qs iu
uari ſuffragijs ꝙ mox liberaret. ¶ Dico q̃r
to ꝙ locus beatoꝝ ẽ ineſtimabilis.ſ. celũ ẽpy
reũ. Et de iſto dic̃ the. Vade.ſ. in hac vita tali
ter vt poſſis qeſcere in nouiſſimo loco. Sci
tis q vadũt ad iſtũ locũ. ꝙ ille pſone ſctẽ ⁊ ꝑ
fecte que lꝫ peccauerũt: faciunt tñ tantam pe
nitentiam: ⁊ habẽt tãtam cõtritionem de pec
catis: ⁊ ꝓpoſitum nõ redeũdi ad peccata: ꝙ
citius vellent moꝛi q̃ʒ recidiuare vellẽt in pec
catum: ⁊ cõfitent ſepiſſime ⁊ cõmunicant cuꝫ
magno feruoꝛe charitatis ieiunãt non ſolum
ieiunia eccleſie. poꝛtant ciliciũ: plagant ſe in
tãtum ꝙ plus eſt bonum q̃ʒ malum qd fece
runt. Tales habẽt hic purgatoꝛium. Nunqd
nobis videtur purgatoꝛium poꝛtare ciliciuꝫ.
Jdem eſt dicẽdum de alijs. Jdeo quãdo mo
riuntur tales: ſtatim euolãt ad paradiſum: ⁊
ab angelis poꝛtant in celum: vt ſponſa ducit
ad eccleſiam: qui eleuãt aiam: quẽadmoduꝫ
cantat de beata Maria magdalena. Et ergo
multũ pꝛodeſt hic facere pniam. De hoc da
uid fecit vnum pſalmum in ꝑſona aie ſancte:
dicens: Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit: in
loco paſcue ibi me collocauit. Nota dominꝰ
regit me: ad ſeruãdum bonã vitam ⁊ mãdata
ſua. Et ſi aliqñ peccaui feci tantam pniam ꝙ
nihil mihi deerit. Dico vobis ꝙ oẽs laboꝛes
pñiales deberẽt eſſe vobis dulciſſimi vt poſſe
tis illã gloꝛiã acquirere de qua dicũt ſancti.
Vidimus terram valde opulẽtam ⁊ vbereꝫ:
nolite negligere: nolite ceſſare. Eamꝰ vt poſ
ſideamus eã: nullus erit laboꝛ: intrabimꝰ ad
ſecuros ad regionẽ latiſſimã: tradetqꝫ nobis
dñs locuꝫ in quo nulliꝰ rei eſt penuria. Judi.
xvi. No. vidimꝰ.ſ. ꝑ ſcripturã ⁊ ꝑ ſanctã cõtẽ
plationẽ: terrã.ſ. beatoꝝ valde opulẽtam vbi
nõ erit penuria alicuius rei: nullus erit ibi ſe
nex nec infirmus: nec habẽs doloꝛẽ: ſed gau
diũ cõſolationis. ergo vade ⁊ recũbe ꝛc.

¶ De eadẽ dñica.xvij. poſt ſe.tri. Ser. tertiꝰ.

Scende ſuperius ⁊ tunc erit tibi gloꝛia.
Jſtud verbum habet textualiter
Luce.xiiij. Pꝛo declaratione huius verbi ⁊
introductione huius materie pꝛ̄dicande in pꝛ̄
ſenti: ſciendum ꝙ clare inuenitur in ſcriptura
diuina: magna differẽtia eſt inter pꝛincipium
hominis ⁊ finem: qꝛ pꝛincipiũ hominis ẽ in
hoc mũdo: ⁊ finis in celo. Pꝛincipiũ eſt eniꝫ
in vtero hois. Nam qñ cõceptum ⁊ foꝛmatũ
eſt coꝛpus ⁊ mẽbꝛa in vtero: aia in illo creat:
⁊ incipit viuere homo: ⁊ poſt naſcit ꝛc. Sed
finis eſt in celo. Non creauit nos deꝰ ad diu
habitãdum in hac vita. vt pꝫ.ſ. ad cõſequen
dum gloꝛiam paradiſi Jdeo dicit ſcriptura.
Nõ habemus hic manẽtem ciuitateꝫ: ſed fu
turam inqrimus. ad Heb. vlti. No. nõ habe
mus hic manẽtẽ ciuitatẽ vel villã vel caſtruꝫ
ꝛc. Ecce diuerſitas inter pꝛincipium ⁊ finem
hois eſt. Non eſt ſic de aialibus ⁊ auibus: qꝛ
ſicut habẽt pꝛincipiũ in hoc mũdo: ita etiam
⁊ finẽ: quãdo enim moꝛit: totum reſoluitur
in quattuoꝛ elementa. Et ecce ſignũ huius qd
dñs dedit nobis. Oia aialia reſpiciũt ad ter
ram ⁊ vadũt curui: quaſi vellent dicere ſi ſci
rent loqui. Nos nihil habemus in celo: ſꝫ in
terra. Nos ꝟo ſolũ cũ plãtis tãgimus terraꝫ: ⁊
oſtẽdentes ꝙ in terra habemus initiuꝫ. Sed
ſumus erecti nos ⁊ ad celũ reſpiciẽtes quaſi
ad domũ noſtrã. Et lꝫ coꝛpoꝛa incinerentur ⁊
tamen in iudicio reſurgẽt: ⁊ ſimul cũ aiabus
aſcẽdent in celum. Auctoꝛitas. Noſtra con
uerſatio in celis eſt: quãtũ ad aiam vnde ⁊ ſal
uatoꝛẽ expectamus dñm noſtrũ ieſum xp̃m:
qui refoꝛmabit coꝛpus humilitatis noſtre cõ
figuratuꝫ coꝛpoꝛi claritatis ſue. ad Philip.
iij. Patet differẽtia inter pꝛincipiũ ⁊ finẽ ho
minis. Jdeo dicit thema. Aſcẽde ſupiꝰ ⁊ erit
tibi gloꝛia. Pꝛimo quãtum ad aiam ⁊ poſt
iudiciũ ſimul in aia ⁊ in coꝛpoꝛe. Patet the
ma. Modo diceret aliquis veſtrũ. Ego bene
libẽter vellem aſcẽdere: qꝛ lꝫ habeamus hic
pꝛincipiũ cõceptionis: foꝛmationis: ⁊ creatio
nis: ⁊ nutritiõis: tñ bñ video ꝙ nõ poſſuꝫ hic
remanere ⁊ velle aſcẽdere ſed ꝑ quã ſcalã poſ
ſum aſcẽdere neſcio vel opto ſcire. Pꝛopter
hoc volo vobis modo oſtẽdere ſcalam: ⁊ re
cipiam fundamẽtum a quadã reuelatione fa
cta Jacob: qui quadam nocte vidit ſcalã ſtã
tem ſup terrã: ⁊ cacumen eius tãgebat celuꝫ: ⁊
⁊ angelos quoqꝫ dei aſcẽdẽtes ⁊ deſcẽdẽtes
per eã: ⁊ dñm innixum ſcale. Geñ.xviij. Jſta
ſcala eſt bona vita: qꝛ ſi ad celum volumꝰ aſcẽ
dere: ꝑ iſtaꝫ nos opoꝛtet tranſire: qꝛ in pa͞di
ſo nullus intrat rõne generis pꝛelationis: do
minij tẽpoꝛalis: nec diuitie nec ſcientie. No

ta cum dicit ſtantem ſup terram: qꝛ bona vi-
ta hic habet ſuum principium quod eſt rece-
dere a peccatis: a mala ſocietate: ⁊ facere pe-
nitētiam: confiteri: ſatiſfacere. parcē inimicis
⁊c̄. Cacumē eius tangēs celū: qꝛ bona vita ꝑ
incepta ⁊ cōtinua ducit ad celū. angelos q̄q₃
aſcēdētes: qꝛ p ſcalā bone vite aliq aſcēdunt:
⁊ aliq deſcēdunt. Aſcēdunt illi q incipiūt bo
nā vitā: ⁊ ꝯtinuant eā de bono in melius. Sꝫ
deſcēdunt q incipiūt cum magno feruore: ſꝫ
paulatī₃ refrigerant: vt aq̄ calida: ſemota ab
igne frigeſcit: ⁊ reuertunt tales ad pmū ſtatū
vel efficiunt peiores. Jō dō. Aſcēdūt vſq₃ ad
celos. ſ. illi qui pſeuerāt: ⁊ deſcēdunt vſq₃ ad
abyſſos. ſ. q nō pſeuerāt: aīa illoꝝ in mal' tabe
ſcebat. Et dñm inixū ſcale. qꝛ deus eſt merces
⁊ pmiū₃ bonoꝝ opum. Vñ dicit xp̄s. Venite
ad me oēs q laboratis: ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego re
ficiā₃ vos. Mat. xi. Ecce ſcala: aſcēde ſupius.
Declaraui vobis duo. primo rōnē quō hēm⁹
aſcēdē in celū: qꝛ ibi eſt finis nr̄. Secūdo ſca-
lā p quā hēmus aſcendē. mō oꝫ ſcire gradus
p quos habemus trāſire. Pro quo notandū
ꝙ ſeptē₃ ſunt gradus in qbus ſtat bona vita.

Primus credentia articuloꝝ duodecim.
Secundus reuerentia diuinorum.
Tertius beniuolentia proximoꝝ.
Quartus regentia mēbrorum.
Quintus diligentia agēdorum.
Sextus prudentia dicendorum.
Septimus cuſtodiētia internorum.

¶ Primus eſt gᵒ credētia articuloꝝ. ſ. ꝙ hō
hēat credētiā fidei firmā ſine errore: dubitati
one ⁊ falſa opiniōe: dicēs. Lꝫ nō habeā rōnē
de hoc naturalē: nec intellectu poſſum cōpre
hēdere: tñ qꝛ vos dñe qui non poteſtis mētiri
nec decipe: nec decipi: dixiſtis hᵒ ore vr̄o ⁊ di
miſiſtis in ſcṗtis p quattuor euāgeliſtas: ⁊ de
termiat idē eccl'ia. iō credo dñe. Ecce fides ne
ceſſaria. Rō. Jn oī via pmū qđ eſt hoī neceſ
ſariū eſt ſcire terminū₃ q̄ vadit. Cū gᵒ nos in
hoc mūdo ſimus viatores: ⁊ termin⁹ ad quē₃
ſit deus in celo: oꝫ vt a nobis ſciat. Mō nulla
alia res ī hoc mūdo dat nobis cognitionē de
eo niſi fides. Cū gᵒ dic̄ thē. Aſcēde: ⁊ vbi aſcē
dā ſupius. ſ. ad deū in celo: ⁊ qs ⁊ q̄lis eſt de⁹
Dic̄ fides: ꝙ vn⁹ eſt in ſuba. ⁊ trin⁹ in pſonis.
Jtē declarat fides: ꝙ de illis trib⁹ pſonis non
pr̄: nec ſpūſſanctus: ſꝫ filius factus eſt hō: ꝯce
ptus ⁊ nat⁹ de v̄gine. Fides tenet ꝙ eſt idut⁹
de ſcarleta rubea ꝓpt̄ paſſionē ⁊ ſanguinis ef-
fuſionē: ⁊ ꝙ voluit ſuſpēdi in ligno crucis: ne
aliqs ſibi credēs ⁊ obediēs ſuſpēdat in furca
iferni. Jdē dicit fides: ꝙ ſurrexit die tertia in
dutus mātello glorie ⁊c̄. Jtē ꝙ mō ē ſup oēs
celos regnās ⁊ ſup oēm creaturā. Jtē eſt idu
tus de albo q̄libꝫ die in hoſtia cōſecrata. ecce
quō fides dclarat qs ⁊ qualis eſt deus. Opꝫ
ergo hr̄e credētiā articuloꝝ ad cognoſcēdu₃
deū. Jō apl's. Credē eni oportet accedētē ad
deum qꝛ eſt: ⁊ ꝙ ingrentibus ſe: remunerator
ſit. ad Heb. xi. Si ergo vis deū cognoſcere p
fidē: oportet te ſcire Credo in deū: in quo con
tinētur articuli fidei: ⁊ dicē quolibet mane et
ſero cu₃ ꝓteſtatione ſicut miles qui facit regi
homagiū. Jō dauid. Credidi. ſ. corde ꝓpter
qđ locut⁹ ſum in ore. ego aūt humiliat⁹ ſu₃ ni
mis in corpe. Ecce pmū gradū. ¶ Secūdus
eſt reuerētia diuinoꝝ: exquo hēm⁹ credētiam
articuloꝝ regrit ꝙ etiā habeam⁹ reuerētiā di-
uinoꝝ. Rō naturalis. mot⁹ reuerentialis ad
aliquē eſt ſm credētiam: extimationē: ⁊ excel
lentiā quā habes de illo. Si veniat inter vos
miles: facitis: ſibi magnā reuerētiā₃: ſꝫ maio-
rē duci: ⁊ multo maiorē regi. Jtē magnā reue
rētiā facitis ep̄o: maiorē cardinali: ſed multo
maiore₃ pape. Pꝫ gᵒ rō. Si gᵒ per pmū nos
credimus ꝙ de⁹ ſit infinite excellētie ⁊ digni
tatis: requirit ꝙ ſm illam credētiam ſeu eſti-
mationē faciam⁹ ſibi reuerētiā. De hoc dicā₃
vnū miraculū de biblia de vno ceco a natiui-
tate: quē xp̄s curauit dās ſibi viſu₃. Cui poſt-
q̄ fuit illuminat⁹: dixit xp̄s. Tu credis ī filiu₃
dei. Rñdit ille ⁊ dixit. Quis eſt dñe vt credā
in eū. Dixit ei ieſus. Et vidiſti eū. Et qui loqt
tecum: ipſe eſt. At ille ait. Credo dñe. ⁊ proci
dēs adorauit eu₃. Jo. ix. Ecce quō ex credētia
ſecuta eſt reuerētia. Sic debet eſſe in nobis ſi
habem⁹ credentiam de deo: portemus ⁊ exhi
beam⁹ ei reuerētia₃ triplicit̄. ſ. in corde: in ore
⁊ in opere. Jn corde ei reuerētiam exhibē de
bemus: ſpe₃ nr̄am in eo ponēdo: ꝙ ſi creditis
ipſu₃ in mia infinitū: in potētia ⁊ pietate ma-
gnā iniuriā ſibi facitis qñ in his veſtris neceſſi-
tatib⁹. ſ. pro ſanitate habēda: vel pro liberis:
vel ꝓ re perdita inuenienda vadatis ad dya-
bolos diuinos ⁊c. inimicos ſuos: cū in neceſſi
tatib⁹ ad dñ₃ ſit currēdū: qꝛ ipſe ſolus pōt da
re ſanitatē filijs. gᵒ dic̄. Amē dico vobis ſi qđ
petieritis patrē meu₃ in noīe meo: dabit vobis
Joā. xvi. Jn ore deo reuerētia exhibēda eſt ⁊
reuerent de eo loqndo: qꝛ ſi creditis ipm deū ⁊
hoiem dñm nr̄m: cū de dño ſit loquēdū cū re
uerētia: etiā de xp̄o loq reuerent dēm⁹: vnde
magnā irreuerētiā ſibi faciūt q p ipm iurāt in
uanū: ⁊ deſpiciūt: ⁊ blaſphemāt: ⁊ cū eis lin-

gue diuidūt ⁊c̄. Jn ope deo reuerētiā exhibē
da eſt ſi credit ꝙ ipſe de⁹ ſit oiū₃ ꝓuiſor: retri-
butor: dīs nob ꝓuiſionē de oib⁹: triticū in cā
pis: vinū in vineis ⁊c̄. ꝓfudē oia iō merito ei-
dē ſeruire debet. Vñ magnā irreuerētiā₃ ſibi
facit q in dñica nō ſeruit ſibi: audiēdo miſſa₃
⁊c. Memēto vt diē ſabbati ſanctifices. Sex
dieb⁹ opaberis. ſeptio aūt die ſabbatū dñi eſt
Nō facies in eo oē op⁹ tuū ⁊ fili⁹ tu⁹: ſꝫ ⁊ filia
tua: ſu⁹ tu⁹: ⁊ ancilla tua: iumētū tuū: ⁊ adue-
na q eſt itra portas tuas. Sex eni dieb⁹ fecē de
us celū ⁊ terrā: mare: ⁊ oia q̄ in eis ſūt: ⁊ reqe
uit in die ſeptio ab oī ope. Jdcirco bñdixit de
us diei ſabbati ⁊ ſctificauit eū. Exo. xx. ¶ Ter
tius gdus ē beniuolētia ꝓximoꝝ. Hr̄e. n. dbe
mus dilectionē ⁊ bonā volūtatē ad inuicē: ex
pellēdo: odia: rācores: ⁊ malicias. Rō theo-
logical'. Certū ē ꝙ nos portam⁹ tātā reueren
tiā deo ꝙ amore ſui diligim⁹ ⁊ honoram⁹ ima
gines ſuas: ſiue ſint de auro: argento: ligno: ſi
ue lapide: nō ꝙ adoremus imagines vt res q̄
dam ſunt: ſicut nec adoramus lr̄as: nec aurū
nec argētū. ⁊ ſic de alijs. ſꝫ honorantur ⁊ dili-
guntur rōne illi⁹ quē repſentāt. Jdē de imagi
ne v̄ginis Marie ⁊ ſctōꝝ. Mō nulla imago
dei ē magis ꝓpria in mūdo int̄ creaturas cor
porales q̄ hō. Ad imaginē qppe di fact⁹ ē hō
Gen. ix. Si gᵒ habem⁹ credētiā de deo: ⁊ por
tam⁹ ei reuerētiā: oꝫ nos hr̄e beniuolētiā₃ ad
imaginē ſuā: ſiue ſit de auro: vt ſunt pſone ca
ritatiue: ſiue de argēto per claram ſciam: ſiue
de lapide per duram pniam: ſiue de ligno vt
ſunt pſone mundane: ſiue de carbone vt ſunt
pſone pctōres ⁊ inimici dei. qꝛ ad imaginē dī
ſūt: ſꝫ eſt denigrata pctōris imago p mala₃ vi
tā: tñ imago eſt diligēda. Auctas. Si qs dixe
rit: diligo deū: ⁊ fratrē ſuū oderit: mēdax eſt.
Qui eni nō diligit frēm ſuum quē videt: deū
quē non videt quō poteſt diligere. i. Joā. iiij.
¶ Quart⁹ gradus eſt regētia mēbroꝝ. ſ. regē
corpus ſuū: qꝛ modicū eſſet diligere alios: niſi
hō ſciret regere ſeipſum. Quilibet eſt cōſtitu
tus a deo q̄ſi rex ī terra corporis ꝓprij ad gu
bernādu₃ q̄ſi ſubditos mēbra ſua. ſ. oculos ab
aſpectibus. ⁊ ſic de alijs. Verſus. Si bñ mem
bra regis: dign⁹ es noīe regis. Nō eſt aliquis
vr̄m hn̄s aīal aſinū vel equū: qn ſciat ipm re-
gē. Jā ſcit q̄ hora ſibi dat ad bibēdū: ⁊ q̄tam
annonā daret: nō daret ampli⁹. Jta debetis fa-
cere de corpe vr̄o. ſi vō facis oppoſitū p intē
perātia₃ cibi ⁊ potus: nō bñ regis. Jtē qlibet
vult ꝙ aīal ſuū ſit caſtū: nec pmittit femellam
approxiari: ⁊ tu q̄re approximas meretricib⁹
minus te regis q̄ beſtiam. Jtē qlibet ſcit q̄n-
tū pōt portare ſuū aīal ⁊ nō iponit ei ampli⁹.
Jdē ē ſiēdū de onē pnie. Aliq recipiūt pniā₃
idiſcrete. iō deficiūt: ⁊ eſt piculū aīe. Aliq mi-
nus penitēt deficiēdo vel min⁹ faciēdo: dicē-
do: q̄re plagas te. q̄re portas ciliciū. Jtē on⁹
dꝫ ꝓportionari ſm corpis cōplexione₃: ⁊ ſm
vitā. ſ. vitā q̄ ſm nām hn̄t viuere. Jō dicit ec-
clia. Deus cui ſuire. ſ. in penitētia: regnare ē.
¶ Quint⁹ gradus eſt diligētia agēdoꝝ. ſ. ꝙ ī
nr̄is bonis opib⁹ ſimus diligētes. Alia dꝫ eē
diligētia religioſoꝝ. alia clericoꝝ. Diligentia
religioſoꝝ eſt ſuāda nō ſolū tria vota: q̄ ſunt.
Obediētia gñal'. Pauptas apl'icalis. Caſti
tas angelical': gᵒ etiā cerimonias ⁊c. Diligen
tia clicoꝝ eſt in diuino officio. in horis dicen
dis. ⁊ ſic de alijs. Clici eni nō debēt vagari p
plateas. Negligētia eni ab eiſdē vitari dꝫ: qꝛ
negligētia diſponit ad caſu₃. Maledict⁹ q fa
cit op⁹ dei fraudulēt: ſeu negligēt. Jere. xlviij.
Diligētia laycoꝝ ī q̄ttuor: eſt. ſ. de q̄libꝫ die: d
q̄libet ſeptimana: de quolibꝫ mēſe: ⁊ de q̄libꝫ
āno. Quolibꝫ die diligētiā hr̄e dbēt layci: qꝛ
debēt orare de mane ⁊ de ſero: cogitādo ꝙ vi
dent xp̄m iratū: quē ſuis precibus placare de
bent. Diligētia cuiuſlibet hebdomade: in dñi
ca audire miſſa₃ cōpletā cū ſilentio. ⁊ orādo.
Nō. n. in miſſa debēt loq etiā cū pr̄e nouit ve
niēte. Jtē diligētia de q̄libꝫ mēſe cōſiſtit in hᵒ
ꝙ eſt q̄libet mēſe cōfiteri: qđ lꝫ nō ſit p̄ceptu₃
eſt tñ bonū cōſiliū. Dabo rōnē de camiſia ⁊c̄.
De q̄libet anno diligētia in hoc cōſiſtit: qđ ē
cōicare in paſcate. Nam ſicut ille q dꝫ prādē
re cū papa vel rege: ornat ſe veſtimentis ⁊ la
uat ſe. Jta hi q cōicare debēt: veſtire in trib⁹
⁊ lauare ſe debēt: pnia ⁊ lachrymis cōpūctio
nis ⁊ deuotiōis. Nā xp̄s rex ⁊ papa inuitauit
omnes nos xp̄ianos: vt comedamus cum eo
in die paſche. Jdeo lauetis vos p confeſſiōe₃
⁊ ornetis vos veſtimentis virtutū ⁊ bone vi-
te. Ecce diligētia. Sit timor domini vobiſcū
⁊ cum diligētia cūcta facite. ij. Paralip. xix.
¶ Sextus gradus eſt prudētia dicēdoꝝ. ſ. ne
verba ſint ſcandaloſa: diffamatoria: iniurioſa
nec minarū: nec peccatoꝝ occultoꝝ reuelato
ria: ſed diligere famā ꝓximoꝝ debem⁹. Jdeo
apl's. Sermo veſter ſemp in grā ſale ſit cōdi-
tus. ad Col. iiij. Nota ſale ſit cōditus qñ cōe-
ditis carnes vel piſces non ſalſos: man⁹ vr̄a
via recta non ducitur nec vehitur de ſciſſorio
ad os. ſed diuertitur ad ſal. vel ad ſalſam. Jta
dꝫ eſſe de verbis veſtris: qꝛ nunq̄ verbu₃ de-
bet venire de corde recta via ad os: ſꝫ diuerti

debet ad ſal diſcretionis: cogitãdo quod ego volo mõ dicere: erit ſcandalũ illud: vel diffamatoriuʒ vel iniurioſum. ⁊ ſi ſic: tũc cõclude. ergo nõ dicã. ¶ Septimus gradus eſt cuſtodia internorũ.ſ. cuſtodire cor a malis cogitationibus: deſiderijs ⁊ cõcupiſcentijs. Iſte gradus eſt maioris pfectionis: qꝛ de corde procedunt bona vel mala Auguſtinus. Jõ pctĩ. qꝛ volũtariũ. Nõ qꝛ ſi ego tenerẽ manũ extentã ⁊ aptam corã vobis: vos poteſtis in ea ponere rẽ ignitã vel lutũ: ſed in ptãte mea eſt cõburi vel nõ: qꝛ poſſum ſtatiʒ pijcere. Ita imaginatio cordis nr̃i aperta eſt angelis bonis ⁊ malis: ⁊ poſſunt in ea ponere malas imaginationes ⁊ cogitationes: vigilãdo: ⁊ dormiẽdo dicẽdo. O mõ tu poſſes te vindicare de tali: vel tu poſſes hr̃e delectationẽ cũ tali muliere qꝛ talis oportunitas ⁊c. ſed in te eſt proijcere vel retinere: ⁊ iſte retinetur qñ homo cogitat ⁊ moroſe delectatur: ⁊ ſic aĩa cõburitur. Jõ cuſtodiatur cor. Omni cuſtodia ſerua cor tuuʒ: qꝛ ex ipſo vita pcedit: qḋ verũ eſt ſi bene cuſtodiatur. alias ſi male ſequitur mors. Prouerb. iiij. Jõ dicit ſcriptura in pſona dei. Prebe fili mi cor tuum mihi.ſ. cuſtodiẽdo a malis cogitatõib⁹: ⁊ oculi tui vias meas cuſtodiãt ⁊c. Prouer. xxiij.

¶ De eadeʒ dñica.ſ.xvij. poſt trini. Ser. iiij.

Ipſe vero apprehẽſuʒ ſanauit euʒ. Habet verbum iſtud originaliter Luce. xiiij. ⁊ recitatiue in euãgelio currentis dñice. Nõ volo vobis pdicare totũ curſum medicine quẽ xp̃s ſeruat in ſua curatiõe aĩaꝝ. Sed prius ſalutetur virgo Maria. Inuenitur ſatis clare in ſacra ſcriptura tã in veteri ꝙ̃ in nouo teſtamẽto ꝙ xp̃s dicitur medicus. Nõ clare ⁊ euidẽs. Proprie ⁊ vere ille appellatur medicus q hʒ duo.ſ. ſciam ſpeculatiuã. curſuʒ medicine: q ⁊.ſ. ſcit pprietates herbarũ: ⁊ lapidũ ⁊c̃. Et quõ debet applicari īfirmitatib⁹. Scdo reqritur ꝙ hẽat practicã in ope. alias non eſſet medicus ſi in altero iſtoruʒ deficeret. Si eni nõ hʒ ſciẽtiam tunc errabit ⁊ multos interficiet: talis non dʒ dici medicus: ſʒ merdicus. Per oppoſitũ ſi hʒ ſciaʒ tantũ: vt Gallienus ſiue Ipocras: ⁊ nõ habet practicã baccularius põt dici: ſed nõ medicus. Oportet eni habere medicũ ſciam: ⁊ intellectuʒ: ⁊ practicam in ope. Quod aũt xp̃s hẽat iſta duo. nulluʒ veſtrũ credo in hoc dubitare. Quis eni melius ſcit pprietates herbaꝝ: lapidũ: ⁊ conſtellationũ ꝙ̃ ille q creauit oia. Nota ꝙ phi nõ ſciuerũt pprietates oẽs de vno folio ſaluie. Sʒ de ſcientia xp̃i dicit apſus. In quo ſunt oẽs theſauri ſapiẽtie ⁊ ſciẽtie abſcõditi. ad Col. ij. Et ſic patet ꝙ hʒ theoricã: hʒ etiã practicaʒ: qꝛ in pricipio mũdi vſqʒ nũc ſemp practicauit. Nũ ꝙ̃ aliquis fuit curatus ab aliquo morbo niſi p manꝰ xp̃i: maxime in aĩa: intiñ ꝙ dauid qui fuit vulneratꝰ in corpe ⁊ etiã i aĩa per pctã qñ fuit curatus nõ reqrebatur medicis: ſʒ deo. faciens vnũ pſalmuʒ de hoc di. Bñdic aĩa mea dño ⁊ oĩa que intra me ſunt nomini ſctõ eius. Bñdic aĩa mã dño ⁊ noli obliuiſci oẽs tributiões eius. Qui ppiciatur oĩb⁹ iniqtatibus tuis. Qui ſanat oẽs īfirmitates tuas. ps. cij. Ergo magnus practicus eſt xp̃s. Si ergo aliqs dicitur medicus: qꝛ hʒ ſciam ⁊ practicã ⁊ vtrũqʒ xp̃s hʒ. iõ bñ põt dici medicꝰ: ⁊ ipſemet vocauit ſe medicũ cũ eẽt īter publicanos ⁊ peccatores: ⁊ phariſei murmurarent: dixit eis ieſus. Nõ egent qui ſani ſunt medico: ſʒ q male hñt. Luc. v. qꝛ vnꝰ illoꝝ erat infirmus de ſupbia: alius de auaricia ⁊c. Jõ bonũ eſt ꝙ medicus ſit īter eos. Dicit hic glo. Aug. Magnꝰ ad nos de celo venit medicꝰ: qꝛ magnus per totũ mũdũ vbiqʒ iacebat egrotꝰ. patet ergo rõne ⁊ auc̃te ꝙ xp̃s dʒ medicus: maxie aiaꝝ. Jõ dicit the. ipſe võ.ſ. xp̃s. apphenſum.ſ. infirmũ in cura ſua ſanauit eũ. pʒ thẽa. Cogitaui quõ poſſeʒ vobis declarare curã ⁊ modum quẽ xp̃s ſeruat in curatiõe aiaꝝ. Et vt intelligatis declarabo ſm modũ ⁊ practicã quã ſeruant medici in curatiõe corpoꝝ. Et inuenio ꝙ medici ſʒ artẽ medicine ſeruant. x. modos. ſ.

- Primo per ſudorem:
- Secundo per vomitum.
- Tertio per dietam.
- Quarto per vnctionem.
- Quinto per minutionem.
- Sexto per cauterium.
- Septimo per cliſtere.
- Octauo per ſomnum.
- Nono per exercitum.
- Decimo per potionem.

Oẽs iſtos. x. modos xp̃s medicꝰ ſeruat in curatiõe aiaꝝ a pctis. iõ dicit the. Ipſe võ apphẽſa. eũ. ¶ Dico pmo ꝙ ſm artẽ ⁊ curſum medicine aliq̃ īfirmitates ſunt que curantur ex ſudore. qñ dicit medicus: coopiatur ⁊ ſudet ⁊c. ⁊ ſic mali humores exeũt p poros ⁊ corpꝰ purificatur. Iſto mõ xp̃s curat multas aĩas infirmas ex pctis ſudore lachrymoſe cõtritionis qñ hõ ſe rigat cũ memoria ⁊ recordatiõe pctõꝝ dicẽdo. O miſer tali die feci hꝰ: ⁊ tali hoc ⁊ hõ lachrymatur: ille lachryme ↄtritiõis ſudores ſũt anime. Iſte ſudor eſt tãte virtutis ꝙ vna gutta ſiue lachryma vere ↄtritionis curat animã ab oĩbus culpis mortalib⁹. ſcitis quõ generantur ſudores iſti: illo mõ quo xp̃us ſudauit in nocte paſſionis. de quo Luc. xxij. Factꝰ eſt in agonia: ⁊ plixiꝰ orabat: ⁊ factus eſt ſudor eiꝰ ſicut gutte ſanguinis decurrẽtis in terrã. Nõ. agonia nõ credatur ꝙ in xp̃o fuerit tale belluʒ q̃le eſt in nob.ſ. ↄdictionis ſenſualitatis: ⁊ ſpũs vel rõnis: qꝛ in xp̃o optime ↄcordabant. Sed bellum xp̃i erat ſenſualitatis circa obiectũ paſſionis. qꝛ ſciebat ⁊ videbat corã ſe ꝙ debebat capi: verberari: ⁊ tãdẽ mori: ſenſualitas. vidẽs ꝙ iſta hẽbat ſuſtinere: reſtrinxit ſe ⁊ ſudauit ſanguineũ ſudorẽ. Iſto mõ debent in nobis gñari lachryme ↄtritionis: qlibet dʒ vidẽ coram ſe penaʒ eterne dãnationis ex pctis: ſibi debitã cogitãdo. O miſer quõ euadã de manibus demonũ: qd dicã qñ ero in iudicio: qñ dicetur tibi qd feciſti: ⁊ nõ feci niſi pctã. Cogitãdo ſic veniet ſudor lachrymaꝝ qui dʒ eẽ ſanguineus tãta eſt illa pena. Ecce medicina aĩe ex ſudore. Jõ dicit thẽa. Ipſe võ apphenſum ⁊c̃. ¶ Scdõs modus eſt per vomitũ: iã ſcitis qñ aliqs comedit nimis ⁊ hʒ ſtomachũ cõſtipatum: ⁊ nõ põt digerere: nec põt qete dormire ſʒ anxiatur ẽt ſi pcepit potiones venenatas: remediũ eſt per vomitũ ſupflua eijcere anq̃ veniãt ad cor. Iſto° xp̃s ordinauit ꝙ p vomitũ ſanaretur aĩa. Cõfeſſio. n. nihil aliud eſt niſi vomitꝰ ciboꝝ indigeſtibiliũ q ſunt in ſtomacho ↄſcie quot potiones venenatas ſpũaliter hõ comedit infra annũ. Remediũ igitur eſt ad pedes ↄfeſſoris vomere. Nam cõfeſſor tʒ caput [illegible] abſoluit: ⁊ poſt hõ ſentit ſe leuem. Et ſicut vomitus fit cuʒ labore: maxime qñ hõ hʒ pectus ſtrictuʒ. Ideo ↄfeſſio cum labore fit pp verecundiã diffamationis ſuīpſius. Auc̃tas Si coactꝰ fueris in edendo multuʒ: ſurge de medio ⁊ vome: ⁊ refrigerabit te ⁊ non adduces corpi tuo infirmitatem. Eccli. xxxi. Nõ. ſi coactꝰ fueris ⁊c̃. Abſolute nullus cogitur edendo niſi rogãdo: comedatis: ⁊ ſic cogitur comedere vxor a viro: ⁊ ecõuerſo: ⁊ amicus ab amico: ⁊ ita ẽ de pctis: qꝛ q̃ſi coacte hõ peccat: nõ coacte abſolute: ſʒ eſt vna talꝰ coactio.ſ. cogas me: qꝛ plʒ mihi. Qñ dicit aliqs alicui amico: volo me vindicare de tali iniuria venias mecum: ⁊ alter nolo: imo venies ⁊ ſic vadit. Ecce coactio que fit nõ eſt coactio cogẽs. Ideʒ qñ aliqs dicit mulieri: faciemus tale pctm̃: qꝛ nullus ſciet ⁊c̃. cogas me: ego faciam: qꝛ plʒ mihi. Itẽ qñ pſeneta dicit diuiti. Ciuitas indiget pecunijs. Ideo ſi vultis lucrari mutuetis ⁊ hẽbitis. xij. pro. x. pp mutuũ. O dicit diues vſura eſſet: cui alter ridet: opʒ: qꝛ ciuitas indiget ⁊c̃. Alter: plʒ mihi ſi cogitis. Itẽ qñ iuuenis dicit alteri: vadamꝰ ad lupanar vel ad hortum ad furãdum fructꝰ. Prochdolor ſic ad pctã coguntur gẽtes: ſʒ ad illa que dei ſũt nullus cogitur. Nullus dicit: vadamus ad miſſaʒ: ſermonem: ↄfitendũ: cõicandũ ⁊c̃. Remediũ ergo: ſurge de medio.ſ. recedẽdo a mala ſocietate O bñdictũ vomitum vbi poſt doloroſaʒ ↄtritionẽ ſeqtur verecũda ↄfeſſio. ¶ Tertiꝰ modus eſt per abſtinentiã. Dicit. n. medicus febricitanti. Auiſetis vos nõ comedatis carnes nec fructus: nec bibatis vinũ: ſed comedatis brodium piſaꝝ ⁊c̃. ⁊ ſic nã reformatur. Grego. Dignitas ↄditionis humane p imoderantiã.i. exceſſuʒ ſauciata.i. diſtẽperata medicinalis parſimonie ſtudio.i. dieta reformetur. Iſto mõ etiã ſanat xp̃s aĩas: qḋ ↄtingit qñ aliq volunt abſtinere a delicijs carnalibus amore chriſti. Chriſtus. n. amore nr̃i amariſſimas ſuſtinuit paſſiones: iõ amore ſui ⁊ pro ſaluatione aĩe debemus abſtinere. Abſtinere ẽt debemꝰ ab eſu carniũ certis dieb⁹. Item a cena: a fructibus: a ſpacijs: a lecto: a camiſia: a tripudijs: a vanis ornamentis: a ſupfluitatib⁹. Et iſtã abſtinentiam amore xp̃i factã: lʒ etiaʒ ſit parua ipſe reputat magnã. Item abſtinere debemꝰ amore xp̃i ab illo ad qḋ hõ magis inclinatur vt a potu añ miſſam: a ludo. ⁊c̃. Si. n. pro ſanitate corpis homo facit tantã abſtinentiaʒ ⁊ dietam: lʒ hõ ſit delicatus: nõne multo ãplius pro ſanitate aĩe eſt aliqd fiẽdũ. Qñ aliqs ↄfitetur ⁊ hẽt febreʒ luxurie: etiã in oſſibus: vel auaricie: inuidie: ⁊ cõfeſſor dicit. Abſtineatis a carnibus tot dieb⁹ vel a vino vel ieiunetis: dicunt. O pf ⁊ qd comederẽ: nõ poſſeʒ dormire: ⁊ ſiſtia. Nõ excuſant ſe corã medico corporis: ſʒ corã medico aĩe. Magnus defectus eſt Qui. n. abſtinet amore xp̃i ipſe remittit pctã. Ideo dicit ſcriptura. Chariſſimi obſecro vos tanq̃ aduenas ⁊ peregrinos: qui ſoluʒ in via recipiũt neceſſitatẽ ⁊ nõ curant de delicamẽtis: abſtineatis vos a carnalib⁹ deſiderijs: que militant aduerſus aiam. Conuerſationeʒ veſtram inter gentes hñtes bonã.i. Pe. ij. Hic omnes ſumus viatores. Domus nr̃e ſunt in celo. In domo pr̃is mei manſiones mlte ſunt Joã. xiiij. Ergo refrenare deſideria carnis debemus. ¶ Quartus modus eſt per vnctionẽ qñ hõ eſt ↄſtipatus vel caro intumeſcit vel in vulneribus medici vngunt ⁊c. Iſto mõ xp̃s

curat Vnguentum eſt oratio: qꝛ q̄tūcūqꝫ ſitis cōſtipatus ⁊ inflatus per ſupbiā vngi poteſtis per deuotā orōnē.ſ. genibus flexis cogitando ꝙ videtis chriſtū indignatū ⁊c. Tunc venit terror: ⁊ cor mollificaꝭ: ⁊ ſic humiliatur Bern. Orō vngit. O quot vulnera pctōꝝ curanꝭ vnguento orōnis. Exemplū de euāgelio de quodā pctōre vano ⁊ pompoſo ꝯ quē deus ꝓtulit ſnīam ꝯdēnationis: ſʒ ꝓſtrat⁹ rogauit dī. Patientiā habe in me. Et rn̄dit ſibi dī. Serue nequā omne debitū dimiſi tibi qm̄ rogaſti me. Matt. xviij. Perſona.n. deuota in orōne ſp erit humilis: ſʒ orōnes quas vos facitis nōnunq̄ non faciunt humiliare cor: qꝛ indeuote fiunt induendo vos ⁊c. Mulieres pingendo ſe: nihil vel paꝝ valet. Qn̄ ſupplicaꝭ regi vel pape hūiliter fit ſupplicatio. Vnguentarius faciet pigmēta ſuauitatis ⁊ vnctiones ꝯficiet ſanitatꝭ. Eccli. xxxviij. ¶ Quint⁹ modus eſt per minuationē: qn̄.ſ. infirmi hn̄t ſanguinē corruptū vel abundāt nimis in ſanguine ⁊c. Iſto⁹ xp̄s vtiꝭ: ⁊ hoc qn̄ diuitib⁹ dāna reꝝ ordinat ⁊ ꝓuidet. Nā vos diuites qui abundatis in pecunijs: pane: vino. ⁊c. niſi faciatis minutionē: corrūpemini ⁊c̄. qꝛ diuitie ſꝭ occaſiones pctōꝝ: vindicte: luxurie ⁊c. Dicūt diuites: qd erit mihi expendere.l. flore. vt habeam iſtā puellam vel viduā ⁊c. Ideo vt caueanꝭ pctā ⁊ pctōꝝ occaſiones fiat minutio diuitiaꝝ: in redēptione captiuorū: in puellis maritandis paupib⁹. Iſta minutio fit d̄ vena cordis: qꝛ vbi eſt theſaur⁹ tu⁹: ibi eſt ⁊ cor tuū Matt. vi. De iſta minutione dicit xp̄us. Qd̄ ſupeſt date elemoſynā: ⁊ ecce oia mūda ſunt vobis. Lu. xi. Hec auctas. ⁊ hoc xp̄i verbum deberet ſcribi lr̄is aureis in parietib⁹ diuitū. No. Quod ſupeſt. nō dicit expolietis vos in hyeme ⁊ detis paupi: vel vxorē vel filios: nec ꝙ amoueatꝭ panē de ore veſtro vel vxoris vel filioꝝ: ſʒ qd̄ ſupeſt recepta nec̄citate detis pauperibus. Precioſe veſtes nōnunq̄ corrūpūtur a tineis ⁊ paupes moriunꝭ fame ⁊ frigore Et triticum corrūpiꝭ in horreis diuitū: ⁊ pauperes fame ⁊ pauptate affligunꝭ. Et hoc tangit maxime eccl'iaſticos: qꝛ laici qui hn̄t hereditare filios ⁊ maritare filias ſi ꝯgregent vel theſaurizant nō mirꝝ: qꝛ pueros hn̄t. Nec eſt par rō de eccl'iaſticis pſonis ſacerdotib⁹ ⁊ ſecularib⁹. Rō: ſi aliqs hʒ domū in loco ſicco ſi facit ibi ciſternā vbi ꝯgreganꝭ aque pluuiarū ſapiēter facit: ſʒ qui hʒ puteū in domo ea n̄ eget. Laici ſunt in ſicco: qꝛ non ſp hn̄t certos redditus: ſed ſicut dat ds in cāpis: vineis ⁊c̄.

ſic ꝯgregant. Qn̄ nō creſcunt nil recipiūt. Et ſi ds iſto anno dat: forte in alio nō dabit. Idō opʒ eos ꝯgregare pro ſe: vxore filijs ⁊c̄. Sed ſacerdos qui hʒ puteū.ſ. redditus: quare faceret ciſternā in taxea vel burſa. Ecce dānatio vel periculum. Idō dicit ꝙ ſupeſt. ¶ Sextus modus eſt cauteriū: qn̄.n. aliqs hʒ plagā corruptā: opʒ cū cauterio hoc eſt cū ferro ignito de oſſib⁹ extrahere immūdicias. Et iſta medicina eſt valde doloroſa. Iſto⁹ xp̄s ſanat illos qui ſunt corrupti.ſ. inueterati in pctis ſicut indurati nolunt dimittere pctā ⁊ malam vitā nec ꝯfiteri. Si dicaꝭ eis: ⁊ q̄re nō emēdatꝭ vos Dicūt vadatis: qꝛ ita bn̄ ſaluabor ſicut ⁊ vos obſtinati ſunt. Sʒ xp̄s cū cauterio.ſ. tribulatione frangit ſibi tibiam vel brachiū: vel cum igne ſcti Anthonij: ⁊ tūc cū plagat: tales nōnunq̄ ꝯuertunꝭ ad deū ⁊ ꝯfitentur. Itē idem dicendū eſt de mulierib⁹: que nec per ꝑdicatores: nec ꝯfeſſores volunt dimittere vanitates: quin oſ̄dant māmillas: ſʒ xp̄us cauterio de lepra vel alia infirmitate ſanat ⁊ curat eas Et bona eſt tribulatio corpis que curat aiam Sicut medicus qui ſcindit carnes ex̄ vt int⁹ curenꝭ ⁊c̄. Job. v. Btūs hō qui corripitur a dn̄o. Increpationē ergo dn̄i ne reprobes: qꝛ ipſe vulnerat ⁊ medeꝭ: ꝑcutiet ⁊ manus eius ſanabūt. ¶ Septimus eſt cliſtere: medicina ē verecūda: ſʒ dicūt medici ꝙ eſt valde ꝓficua Ecce remiſſionē iiuriaꝝ. qn̄.n. mali humores non pn̄t exire de corpe daꝭ cliſtere. Ita qꝛ hʒ odiū rancorem ⁊c̄. ꝯ aliquē ⁊ malā materiā ⁊ venenatā in corde tʒ. hoc remedio vtaꝭ qd̄ remediū eſt recipe cliſtere. Scitis ꝙ cliſtere fit de multis mālibus: ita cliſtere remiſſionis dʒ fieri de multis mālibus. Dicūt Aliqui. Quō poſſē remittere mortē patris fratris ⁊c̄. Recipiatis cliſtere compoſitum ex mālibus Primū paſſionis xp̄i que in maioribus doloribus clamauit. Pr ignoſce eis. videbat.n. patrē ad recipiendū vindictā paratū. Scd̄m de virgine Maria: ab iſta vos mulieres recipiatꝭ māle: que tota deſolata poſtq̄ depoſitū fuit corp⁹ de cruce ⁊ ſepultum rediēs hierl'm qn̄ crucifixores filij ſui videbant eā ⁊ dicebāt Ecce iſta eſt mr̄ ieſu crucifixi: ſalutabat eos dicens: Deus ſit vobiſcū: q̄uis dyabolus erat cū eis. Sʒ mulieres nōnulle iracunde ⁊ vindicatiue nō loquunꝭ ſibi allegantes: qꝛ dixit mihi: tu es loquax ⁊c̄. 3^m māle a ſanctis martyribus accipiatis.ſ. a btō ſtephano: qui orauit pro lapidantib⁹: ⁊ pro alijs. Ab his trib⁹ ꝯficiaꝭ cliſtere ⁊ ponaꝭ in manica memorie ⁊

tranſeat per canale timoris: dānationis: ⁊ ſic exibit mālū: medicina eſt verecūda ſʒ ꝓficua. Relinque ꝓximo tuo nocēti te: ⁊ tūc deprecanti tibi pctā ſoluenꝭ. Hō hoi reſeruat irā: ⁊ a deo querit medelā. q̄ſi dicat: nō pōt fieri. In hoiem ſilem ſibi nō hʒ miām: ⁊ de pctis ſuis depcaꝭ. Ipſe dū caro ſit reſeruat irā: ⁊ ꝓpiciationē petit a deo. Quis exorabit pro dilectis illi⁹. q. d. nullus: memēto g⁰ nouiſſimorū ⁊ deſine inimicari. Eccli. xxviij. ¶ Octau⁹ per ſomnū. Rō: qn̄ hō vigilat oēs ſenſus ⁊ viſus ⁊c̄. potētie aie laborāt: idō nō hn̄t occaſionē curādi: ſʒ qn̄ infirm⁹ dormit: nā recreaꝭ ⁊ ſanaꝭ. De h̄ auctas: xp̄s loquēs de morte lazari dixit: lazarus amicus nr̄ dormit: at diſcipuli non de morte: ſʒ de ſomno itelligētes: rn̄derūt. Si dormit: ſalu⁹ erit. Joā. xi. Iſto⁰ xp̄s ſanat aias īfirmas. Sonus.n. aie eſt ceſſare a negocijs tꝑalib⁹ ⁊ ꝯtemplari de alio mūdo.ſ. quō ſunt aie in celo cū angelis in q̄ta btitudine ⁊ glīa: reſpiciēdo celū: cogitādo pulchritudinē interiorē: cū ex̄ ſit ita pulchrū. Item qualis delectatio dʒ eē videre deū in trinitate: xp̄m deū ⁊ hoiem: virginē Mariā ⁊ ſctōs. Iſte eſt ſomnus aie: ⁊ ſic cor inflāmaꝭ in deſiderio ꝑadiſi: ⁊ deſpicit mundū. Idō dd̄. In pace in idipm dormiā ⁊ requieſcā. Itē cogitādo infernū ⁊ penas dānatoꝝ: purgatoriū ⁊c̄. Itē dei ꝓuidentiā circa hui⁹ mūdi gubernatiōes Sʒ vos laici tot negocia hētis infra hebdomadā ꝙ nō poteritꝭ ſic dormire: tn̄ in die dn̄ica debetꝭ ſic dormire ceſſando ab oi negocio tꝑali: non ſolū nō faciēdo ope: nec ēt loq̄ndo nec cogitādo. Et ſi ꝯterendo ita facitis: pctā que infra hebdomadā cōmiſiſtis remittētur vobis. Hec dicit dn̄s ds ſctūs iſrl'. Si reuertamini ⁊ q̄eſcatis: ſalui eritis. In ſilentio ⁊ i ſpē erit fortitudo vr̄a. Iſaie. xxx. No. ſi reuertamini infra hebdomadā ſpargitis ⁊ diſtrahitis vos: vn̄ ad cāpū: ali⁹ ad vineā: ali⁹ ad foꝝ: ſʒ in dn̄ica reuertamini.ſ. a negotijs ⁊ q̄eſcatis. ¶ Nonū eſt ꝑ exercitiū. Aliq̄ infirmitates ſꝭ de qb⁹ dicit medicus: laboretis ⁊c̄. ſicꝭ de magnis pʒ dn̄is: qui tn̄ ingurgitant ſe ꝙ impinguāꝭ ⁊ infirmanꝭ: qb⁹ dicit medicus: exerceatis vos. Dicaꝭ hiſtoria de q̄dā pinguiſſimo capto a barbaris ⁊ curato a pinguedine hoc mō. Iſto⁰ ds curat aiam per exercitiū pn̄ie ieiunādo: portādo cilicīū: dormire ſup terram exerce teipm ad pietatē: nā corꝑalis exercitatio ad modicū vtilis eſt. pietas aūt ad oia valet. i. Thy. iiij. Pietas ⁊ mīa differūt: qꝛ mīa eſt laborare circa vtilitatē ꝓximi: ſʒ pietas ē

laborare in opib⁹ ſpūalib⁹ ad vtilitatē ⁊ ſaluationē ſui. Corporalis exercitatio circa negocia huius mūdi ad modicū vtilis eſt: qꝛ totū remanet qn̄ hō moritur. Dicaꝭ ꝯ detractores qui vident orātes dicunt. Ecce ocioſi ſunt: ſed qn̄ laborāt in mūdanis: dicūt. Iſte nō ē ocioſus: ſʒ in ſero mortis apparebit qs fuerit ocioſus. ¶ Decim⁹ modus eſt per potionē ſeu purgationē purificātē totū corp⁹: ⁊ daꝭ coopta in aliq̄ vaſe: vel ſi ſit comeſtibil' coopta vel oſtijs vel ſilib⁹. Ita ēt xp̄us curat aias hoc⁰. Nā xp̄i vltima medicina ⁊ alijs melior ē cōicare ⁊ māducare corp⁹ ⁊ ſanguinē xp̄i. In hoſtia.n. eſt caro xp̄i vera ſicut ē in celo: ſʒ coopta ⁊c̄. qꝛ eſſet abominatio comedere carnes humanas: imo ſi per miraculū videreꝭ ibi aliquid in ſpē carnis nō eēt ſumēda illa hoſtia. Iſta purgat aiam. Eccl'ia cantat. Culpat caro.ſ. peccādo: purgat caro.ſ. xp̄i. Regnat ds dei caro. Idō Lu. xix. de zacheo ipm recipiēte dicit xp̄s. Hodie ſalus huic domui facta eſt. Idō qlibet āno in paſchate cōicate: als nō recipiet vos in celo. Etiā pueri. xij. annoꝝ q hn̄t vſū rōnis cōicare debēt. vn̄ xp̄s. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū ſangui. ⁊c̄. Jo. vi.

¶ Dn̄ica. xviij. poſt feſtū trini. Ser. ꝑmus.

N emo poterat ei rn̄dere v̄bum. Habeꝭ v̄bum iſtud originaliter Matth. xxij. Sermo nr̄ erit de ſctō euāgelio: ſi placet deo hēbimus bonas doctrinas. Salu. vir. maria ⁊c̄. In ſctō euāgelio fit mētio de tribus magnis diſputationib⁹ que fuerūt iter xp̄m ex vna pte: ⁊ iudeos inimicos xp̄i ex alia. ⁋ P^a de gn̄ali reſurrectione. ⁋ 2^a de gn̄ali dilectiōe. ⁋ 3^a de eternali gn̄atione. Et in q̄libet xp̄s vicit intn̄ ꝙ nō hēbat replicā nec rn̄ſionē: imo dicit thēa. Nemo poterat ⁊c̄. Tāta erat xp̄i ſapia ꝙ nō poterāt rn̄dere. ¶ P^a diſputatio fuit cuiuſdā ſecte iudeoꝝ.ſ. ſaduceoꝝ cū xp̄o. ſaducei.n. falſe iuſtos ſe dicebāt eē: cū tn̄ eſſent heretici. Dicebāt.n. nō eſſe reſurrectionē gn̄alē ſʒ ſicut corpus ita ⁊ aia moriꝭ: dicētes hoies ſimiles beſtijs: ita ꝙ nihil remanet. dicebant n. non eē angelos in celis: nō intelligētes qd eſt ſpūs: ⁊ ſubas ſpūales nō eſſe: ita aſſerebāt Nota igiꝭ ꝙ corp⁹ totā virtutē hʒ ab aia que hēt mēbra vt corpus: ſed non videnꝭ a nobis qꝛ ſpūalia ſunt: tamen corpus non poſſet mouere manum niſi intus eſſet manus anime: nec oculus videret niſi per oculos anime. ⁊ ſic de alijs membris. Clarum enim eſt ꝙ omnes potentie anime inorganice ⁊ organice

fluūt ad anim⁊:ſicut a radice fluunt folia flores ⁊ fructus. Anima humana eſt ꝑpetua ⁊c̄. Vñ xp̄s ieſus q eſt creator corporū ⁊ aiarum predicabat de reſurrectiōe gn̄ali quō boni ⁊ mali in iudicio reſurgēt: ⁊ q̄libet aia aſſumet ſuū corp⁹: etiā ſi fuerit cōbuſtū vel comeſtum a beſtijs ⁊c̄. vt ſil̄ aia cum corpe habeat gloriā vt in bonis: vel penā ſicut in malis. Xp̄us ꝑdicabat iſtā veritatē. Saducei aūt voluerūt diſputare cū xp̄o. Euangeliū hodiernū non dicit nec tangit clare diſputationē: ſed tangit parū di. Audiētes phariſei ꝙ ieſus ſilentium impoſuiſſet ſaduceis: ſed iſta diſputatio ponitur a duob⁹ euāgeliſtis. Mar.xij. ⁊ Luce.xx. Jō bonū erit vt dicā eā vobis. Dicaſ quō ſaducei venerūt ad xp̄m: dicēdo. Vos mgr̄ predicaſ reſurrectionē: mō rn̄deaſ nobis. Una puella fuit ⁊c. dicaſ quō habuit ſeptem viros vnū poſt aliū. Queriſ in reſurrectiōe cū quo ibit: ſi cū p̄mo q ſuā v̄ginitatē ei abſtulit: quid faciēt alij. Si cū oib⁹ hoc nō videſ verū: quia nūꝗ̄ fuit ꝙ vna mulier haberet ſimul plures viros: ſ; diuina diſpenſatione vn⁹ vir habuerit plures vxores. Ecce rationē illoꝝ qui arguūt xp̄o: ſ; parū valet argumētum. Rn̄dit xp̄us dicēs Mar.xij. Erratis neſciētes ſcripturas neq; virtutē dei. Cū aūt a mortuis reſurrexerint neq; nubent neq; nubenſ: ſed erunt ſicut angeli dei in celis. Nota. erratiſ neſciētes ſcripturas. In quib⁹ de⁹ reuelauit reſurrectionē ⁊c̄. Secundo ⁊ v̄tutē dei neſcitis: q de hoib⁹ faciet angelos in cōditiōe: q̄ ſicē angeli nō curant de illo actu nec nubent: ita nec homines poſt reſurrectionē. Ecce p̄ma diſputatio. S; nota ſecretū cū dicit: erūt ſicut āgeli dei in celo: ly ſicut dicit ſimilitudinem: q̄ poſt reſurrectionē hoīes erūt ſimiles angel̄ in q̄ttuor: in imortalitate: in ſpūalitate: in charitate: in dignitate. Dico p̄mo ꝙ hoies erūt ſiles angelis in imortalitate. Angeli eni nō poſſūt mori. Tot angeli boni hodie ſūt quot remanſerūt poſt caſū. null⁹ eſt mortu⁹: nec ſeneſcunt: nec infirmanſ. Et q̄ nō moriūſ non eſt ibi neceſſaria generatio: ſicut in nobis hoibus neceſſaria eſt gn̄atio: aliter iā defeciſſet natura hūana. S; q̄ poſt reſurrectionē erim⁹ imortales ideo tūc nō erit neceſſarium matrimoniū nec generatio: q̄ numer⁹ ordinat⁹ a deo ſaluādoꝝ vel dānatoꝝ nō augeſ nec minueſ. Iſtam rōnē tangit Luc.di. Filij hui⁹ ſeculi nubent ⁊ traduſ ad nuptias. Illi v̄o q̄ digni habebunſ ſeculo illo ⁊ reſurrectiōe ex mortuis neq; nubent neq; ducent vxores. Rō: neq; eni vltra mori poterunt. Lu.xx. Secūdo erimus ſiles angelis in ſpūalitate. Diceret aliqs. p̄ma ſilitudo de imortalitate bona eſt: ſ; nō ſatiſfacit. Si angeli eni nō habent vxores nec mirū: q̄ nō ſunt carnales: ſ; de nobis q habem⁹ carnē q̄ inclinamur niſi habeam⁹ deſideriū cōpletū nō erim⁹ ꝑfecti b̄ti. Rn̄deo ꝙ nos iā habem⁹ carnē ⁊ ſanguinē inclinātes intātū ꝙ niſi ꝑſona ſit bn̄ ſpūalis ⁊ abſtinēs nō poſſet caſte viuere. Sed poſt reſurrectionē ſicut a carne remouebiſ mortalitas: ita etiā remouebiſ illa inclinatio ⁊ deſideriū libidinis ⁊ volūtas: intātū ꝙ ſicut puer vni⁹ anni nō cōcupiſcit. Itē ſicut adā ⁊ eua in ſtatu innocentie q nudi ſtabāt in paradiſo nō fecerūt: ſ; poſtꝗ̄ peccauerūt venit ꝯcupiſcētia ⁊ mot⁹: ⁊ tūc cooperuerūt ſe. Bracce fuerunt folia de ficu: ita poſt reſurrectionē erim⁹ ſine illa cōcupiſcētia ſicē angeli caro nr̄a ſi fuerimus b̄ti: tunc erit clarior criſtallo a ſole illūīnato: ideo ap̄ſus. Seminaſ corp⁹ aiale: ſurget corp⁹ ſpūale. i. Cor.xv. h° facit vir t⁹ dei. Ideo diē. Erratis neſciētes ſcripturas neq; v̄tutē dei. Tertio erim⁹ ſiles angelis in charitate. Bon⁹ vir iam diligit vxorē ſuā nec deſpicit ex q̄ eſt ꝓba ⁊c̄. ecōuerſo tales poſt reſurrectionē in paradiſo ſingulariter diligēt ſe regratiando deo: q̄ ſicē fuerunt hic in ſocietate: ita ibi: ſ; ita parū curabunt de actu carnali ſicut nec michael vl̄ gabriel. Nō eni angel⁹ cuſtos curat de muliere ſibi cōmiſſa q̄ ad actū illū: ſ; diligat eam pluſꝗ̄ vir. De iſta rōne dicit ſcriptura. Non erunt in memoria priora. ſ. opa ⁊ nō aſcendēt ad cor. ſ. ille inclinatiōes: ſ; gaudebitis ⁊ exaltabitis vſq; in ſempiternū. Iſa.lxv. Quarta ſilitudo erit dignitatis: q̄ erim⁹ eq̄les angelis. ſ. ſi fuerimus b̄ti. Angeli ſunt diuiſi per nouē ordines: ⁊ q̄n homo intrat celū empyreū inuenit p̄mā plateam vbi ſunt palacia corꝑalia. ſ. de materia celi vbi ſtāt angeli in iſto ordine: ⁊ erūt equales angelis perſone penitētes. Et in ſecunda platea altiori ſunt archangeli: ⁊ in ordine iſto erūt equales eis ꝑſone in deuotiōe ardentes ⁊ ſic de alijs. De iſta ratione. Lu.xx. Equales eni angelis ſūt: ⁊ filij ſūt dei. ¶ Secunda diſputatio fuit alteri⁹ ſecte. ſ. phariſeorū. Phariſeus eni idē eſt qd̄ diuiſ⁹: q̄ ab alijs diuidebatur in veſtib⁹. portabāt eni veſtes ſpūales vt religioſi portāt: in frontibus portabāt vnā chartā in q̄ erāt ſcripta .x. ꝑcepta: innuentes ꝙ ſp cogitabāt de eis: ꝑ; magis de taberna: coquina ⁊c. Itē portabāt q̄ttuor vittas iacinctinas q. d. ꝙ eſſent celeſtes: affirmabant etiā multos errores: ⁊ valde inimicabāſ dn̄o ieſu chriſto. Et cū audiſſent ꝙ ieſus ſilētiū impoſuiſſet ſaduceis: venerūt ad xp̄m vt diſputarēt cum eo. O iſte beſtie quātum iactabant ſe: ⁊ vnus doctor ꝓpoſuit queſtionē xp̄o di. Magiſter Qd̄ eſt mādatū maximū in lege. In lege eni moyſi ſunt multa ꝑcepta ⁊ diuerſa. Iudei dicūt eſſe ꝑcepta affirmatiua legis .ccxlviij. Et tot oſſa ſ; phiſicos ſūt in corpe hūano. ſ. ccxlviij. ꝑcepta v̄o negatiua erāt .ccclxv. ſic ſūt in ſūma oīa ꝑcepta .cccccxiij. Sed de⁹ oīa reduxit ad numeꝝ denariū: ſicut decē digitis operamur ſic ꝑceptis decē meremur: ⁊ doctores q̄libꝫ die inter ſe diſputabant qd̄ erat maius ꝑceptū nec poterant cōcordare: ideo venerunt ad xp̄m deſpectiue dicēdo. Videam⁹ q̄d iſte faber lignari⁹ qui nūꝗ̄ fuit in ſtudio ⁊ intromittit ſe de ꝑdicatiōe dicit. Ideo dicūt tēptantes eū. Magiſter: qd̄ eſt mādatū maximū ⁊c̄. Rn̄dit xp̄s q eſt ſapīa eterna. Diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aia tua: ⁊ in tota mēte tua. Hoc eſt maximū ⁊ p̄mū mandatū. Secūdū aūt ſile eſt huic. Diliges ꝓximū tuū ſicut teipſū. In duob⁹ mādatis tota lex pendet ⁊ ꝓphete. Dilectio enim dei ſup oīa iungit creaturā cū creatore: intellectu: mēoria: ⁊ volūtate. Dilectio ꝓximi iungit ꝓximo. Ideo iſta duo ꝑcepta ſufficiūt ad ſaluationē. Jō xp̄s. In his duob⁹ tota lex pēdet ⁊ ꝓphete. Sicut enim .cccccc. ⁊ .xiij. precepta reduxit ad decē: ita decē precepta reduxit ad duo: vt null⁹ poſſit ex ignorantia excuſari. Et ſicut duab⁹ tybijs ambulam⁹: ita duobus preceptis charitatis in via dei ꝓficimus. Preceptū p̄mū eſt. ſ. diliges dn̄m deū tuū ⁊c̄. ⁊ ē tāꝗ̄ tybia dextra quo de⁹ diligiſ toto corde. i. itellectu. Ecce hic fides: q̄ ſi diligis deū ex toto corde eris fidelis: ⁊ nō ibis ad diuinos ⁊c̄. quia eſſes ꝓditor recurrēdo ad inimicos xp̄i qui nulli⁹ hn̄t poſſe ⁊c̄. Itē in tota aia tua. ſ. voluntate: ex hoc cauebis ne inhonores nomen ſuum: inuane ſumēdo: falſe iurando: qd̄ nō eſt faciendū: nec ꝓ reſtauratione ꝓprie ꝑſone: nec pro aliq̄ lucro. Parū lucraſ q ꝑdit aīam. Mat.xvi. Quid eniꝫ ꝓdeſt hoī ſi mundū vniuerſum lucreſ. aie vero ſue detrimētū patiaſ. Itē in tota mente tua. ſ. mēoria: q̄tū ad dn̄icā ſcādā. Poſtꝗ̄ laboraſti feria ſecūda. tertia. quarta ⁊c̄. Memēto vt diē ſabbati ſctificees ⁊c. Exo.xx. Secūdū ꝑceptū de dilectione ꝓximi eſt tanꝗ̄ tibia ſiniſtra. Diliges ꝓximū tuū ſicut teipſū: ſi habes filios ⁊ vis honorari ab eis: tu etiā honora parentes ⁊c. Item ſicut nō velles ꝙ aliquis cū vxore vel filia tua faceret inhoneſtatē. ſic etiam noli tangere vxorē ꝓximi tui impudice. Itē nolles ꝙ aliquis te occideret: nec tibi iniuriareſ. ita nec occidere debes aliū: nec alteri iniuriari. Idē de vxore: nulla vellet ꝙ alia curaret de viro ſuo. tm̄ teneſ vir vxori: ſic econuerſo ad eq̄lia inducātur: ⁊ ſicut vxor diceref infidelis viro cū alio viro luxuriā cōmittens: ita ⁊ vir. Itē ſicē nolles ꝙ aliqs furtiue reciperet pecunias tuas ⁊ bona tua ſine fruct⁹: ita ⁊c. Itē ſicē nolles diffamari: q̄ fama eſt ꝑcioſa: ſic nec tu aliū diffames: caue ⁊c. Et nota ꝙ ſicē oīa precepta affirmatiua ⁊ negatiua q̄ ordināt creaturā: erga deū cōꝑhēdūſ in iſto. Diliges dominū deū tuū ⁊c. ita oīa q̄ ordināt erga ꝓximū: cōꝑhēdūſ in iſto Diliges ꝓximū tuū ⁊c. Oīs lex in vno ſmone impleſ. Diliges ꝓximū tuū ⁊c. ad Gal.v. Ergo plenitudo legis eſt dilectio. ad Ro.xiij. Ibidē. Qui diligit ꝓximū legē ipleuit ⁊c. ¶ Tertia diſputatio fuit alijs ſubtilior de eterna gn̄atōe: quō xp̄s vt ver⁹ de⁹ eternaliter generatur a pr̄e. Quēadmodū de ſole vno videm⁹ ⁊ tenemus ꝙ de ſe generat radiū: quē mittit in hoc mundo ad illuminādū: calefaciēdū: ⁊ fructificādū ⁊ nō recedit ab eo: ita filius in diuīs ſplendor patris eternaliter a pr̄e generaſ: ⁊ tn̄ a pr̄e non recedit ſ; in patre manet: ſicut verbū in dicente. De quo vide ſcm̄ thomā p̄ma parte. q.xxvij. de ꝓceſſionib⁹. Et ēt p̄ma parte. q.xxxiiij. de v̄bo in diuīs. Et. q.xlij. arti.v. ad ſecūdū arti. Et ſicut ſol ſine vxore generat radium de ſua ſubā. Ita de⁹ filiū ⁊c. Et ſicut ſol nō eſt prior ſuo radio nec pater filio. De hoc vide ſanctū Tho. p̄ma parte. q.xxxij. Iudei āt nō credūt meſſiam eſſe filiū dei eternū ſ; dauid. Jō xp̄s volens eis ꝓbare diuinitatē in meſſia ⁊ filiationem dei. Qn̄ iam nō poterant ſibi rn̄dere vt victi voluerūt recedere: ſ; xp̄s dixit eis. Rn̄deatis mihi ad vnā q̄ōnem. Quid vob̄ videtur de xp̄o. i. meſſia: cui⁹ fili⁹ ē. Rn̄derūt. Dō xp̄s vero nō negādo quin eſſet fili⁹ dauid ſm̄ carnem: voluit tn̄ ꝓbare maiorē filiationem in hoc dicēs: Quō ergo dauid vocat eū i ſpū dn̄m dicens. Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede ⁊c. Si ergo Dauid vocat eum dn̄m quō fili⁹ ei⁹ eſt q̄ nullus rex vocat filiū ſuū dn̄m. Cum ergo Dauid fuiſſet rex: ⁊ nullum habuiſſet dn̄m niſi deū: igiſ finaliſ nēo poterat ei rn̄dere v̄bū immo dicit textus. Nec auſus fuit quiſq; ex illo die eum ampli⁹ interrogare. Moraliſ hic ſup thema. Nemo poterat ei rn̄dere verbum

Tria pctā ſunt ex quibus in iudicio vbi xp̄us diſputabat cū holbus nō poterūt ſibi rñdere De iſta diſputatione auctas. In dieb⁹ illis ⁊ in tpe illo cū conuertero captiuitatez iuda ⁊ hierlm cōgregabo oēs gētes: ⁊ deducaz eos in vallē ioſephat: ⁊ diſceptabo ibi cū eis. Johel.iij. In iſta diſputatiōe tria pctā claudent os q̄ nō poterūt rñdere. Primū ē maliuolētia in corde. Secūdū obloquētia in ore vł detractio. Tertiū ē negligētia vł accidia in ope De pmo ſunt illi q in hoc mūdo hñt malāvoluntatē adinuicē ⁊ rancorez: ⁊ licz timore dñi nō audeāt ſe tangere: tñ tales in iudicio non poterūt rñdere argumēto xp̄i dicētis: q̄re tu odiſti illū dicēs: q: interfecit patrē vel ⁊c̄. Et xp̄s. Ego qui ſum rex ⁊ dñs oium fui captus ligat⁹: verberat⁹: ⁊ mortu⁹. Ecce quot iniurie ⁊ remiſi: nec volui q̄ pater me⁹ reciperet vindictā. vñ g⁹ habes tu ⁊c̄. Nō poteſt rñdere verbū. Itē mulieres qñ xp̄s dicet eis. Quare tu nō loq̄baris cū tali ⁊c. ⁊ xp̄s dicet. Ecce h mr mea q̄ locuta ē illis q filiū ſuū iterfecerunt eadē die. Dicaſ. Ideo auifeſ vos. Dicaſ exemplū de illo rege q fecit cōuiuiū nuptiarū ⁊c. ⁊ dixit vni. Quō huc intraſti nō habēs veſtē nuptialē. At ille obmutuit. Mat.xxij. Et qd rñdiſſet cū eſſet ribald⁹ ⁊ male indut⁹. Dicūt hic gloſe. q̄ amor dei ⁊ pximi ē veſtis nuptialis. q eni hz claritatē optime eſt ornatus: ſed odiū ē veſtis lacerata: nō auifeſ vos. Secūdū pctm̄ eſt obloquētia in ore qñ hō obloquit̄ de pximo ſuo diffamādo ⁊c. Dauid. Sedēs adu: ſus fratrē tuū loq̄baris ⁊ aduerſus filium matris tue ponebas ſcādalū ⁊c̄. Tertium eſt negligentia in ore: q: nō curatis de operibus ordinatis ad ſaluationem ſicut de cōfeſſione ſienda ad minus in āno. Item de cōione que eſt opus pncipalis ſaluatiōis: q: ſine iſto nullus pōt ſaluari. Mirabile dicā vobis dic̄ beatus Tho. in tertia parte theo. q̄ pueri nouiter baptizati nō poſſūt intrare paradiſū niſi cōicēt. Declaraſ p ſilē de corpore humano: vbi ſunt multe ptes tñ vna ſola ps. Los recipit cibū ſed ex q̄ os eſt pīcſuz: etiā oculi: aures manus ⁊c. q: oēs ptes ⁊ mēbra ſentiūt cōfortationē. Ita eccl'a xp̄iana eſt vnū corp⁹ ⁊ pueri baptizati iam ſūt ptes hui⁹ corpis: cui⁹ os eſt ſacerdos. Ideo vtute illi⁹ cōionis pueri habēt tanq̄ cōicati. Sed de magnis ordinauit eccleſia vt cōicent in paſchate. Rō eſt quia xp̄s q in die veneris ſancta intrauit campuz: in die reſurrectionis vult intrare caſtrum qd acqſiuit intātuz q̄ ſi ſacerdos q celebrat q̄libet die p totū annū ſi in paſchate nō celebrat peccat mortaliter: niſi excuſeſ legitime. de pe. ⁊ re.c. Dis vtriuſq ſex⁹ cuz ad ānos diſcretiōis peruenerit ſemel in āno oia pctā ſua fideliſ cōfiteaſ ſuo pprio ſacerdoti: ⁊ iniūctā ſibi pniam ſtudeat p oib⁹ adimplere: ſuſcipiēs ad min⁹ i paſcha eucariſtie ſacrm̄ reuerēter ⁊c. Sed layci etiā ſi īfra ānū cōicauerit: illa die debēt parare domū regi venturo. Et honor ē xp̄i: ſz vtilitas ē nr̄a. Dicaſ qd pctm̄ ē de illis q non pmitterēt regē: ſz beſtias itrare i caſtro. Idez in pposito xp̄s tāgit ad portā palacij p clericos ⁊ pdicatores q vob dicūt q̄ debeſ cōicare ⁊c. Vos autē pmittiſ intrare in ore gallinas: pdiceš: ⁊ nō vultis xp̄m pmittere intrare ⁊c. Iō xp̄s nō pmittet vos itrare paradiſum qñ pulſabiſ. Amē dico vobis: niſi mādueritis carnē filij hois ⁊c. Ioā.vi. Ideo qñ ais dicet. Dñe dñe api. Dicet xp̄s. Amē dico tibi nō intrabis ibi. Pl⁹ augmētaſ q in ſctitate vite ⁊ gr̄a ſpūali digna vna cōione q̄ vnī⁹ hebdomade afflictione in pane ⁊ aq̄ ⁊ pluſq̄ ſi q̄libet die plagaret ſe portādo cilicium. Exemplū a ſimili de onere palearuz ſtāte p hebdomadā ad ſolem: ⁊ in dñica die approximato igni: q̄ calore plus caleſiet certuz eſt q̄ ignis. Idē in pposito. Nā facere opa pnialia eſt q̄ſi ſtare ad ſolē: ſz qñ hō cōicat approximaſ hō igni q̄ incēdit ⁊ inflāmat aiam. Et licz pſone mūdane pp̄ter negocia mūdana nō in q̄libz dñica poſſint cōicare: tñ i paſcha nō dēt cōionē dimittere: ⁊ q dimittunt reprehendūſ a xp̄o vnde Ioā.i.vi. In ppria venit. ſ. p cōſecrationē. Quia ſicut radi⁹ ſolis intrat p q̄mlibz feneſtram apertam: ita etiam gratia xp̄i itrat cor cuiuſlibet digne cōicantis ⁊c̄. Et ſui eum viſq ⁊c. ſilios dei fieri ⁊c.

¶ De eadem dñica.i.xviij. Sermo ſecūdus.

Quid vobis videtur de xp̄o cui⁹ filius eſt. Mat.xxij. Iſtud verbū hz difficultatē ⁊ ſubtilitatē. ⁊ vt vos intelligatis illud ſciēdū ē q̄ in ſacra ſcriptura inuenitur tā in veteri q̄ in nouo teſtō in multis locis q̄ xp̄s dr̄ liber vite. Rō: q: ſicut in libro cōtineſ ⁊ repītaſ ſciētia: ita in xp̄o: in quo libro ſunt due charte diuinitatis ⁊ hūanitatis in q̄bus cōtineſ tota ſapia neceſſaria huic mūdo. hic in pñti p gr̄am: ⁊ in alio p glīam. Iō dic̄ ſcriptura de xp̄o. In q̄ ſūt oēs theſauri ſapientie ⁊ ſcie dei abſcōditi. Coł.ij. Nota abſcōdita illis. ſ. qui nolūt ibi legere nec cōtēplari: vt pbi qui neſcierunt in hoc libro legere: ignorātes chriſti deitatem ⁊ humanitatē. Scdo illi theſauri ſunt abſcōditi poetis: q vadūt p imaginationes ⁊ fantaſias. Tertio īfidelib⁹ qui nolūt ibi legere nec de eo cogitare. Quarto malis xp̄ianis ⁊ mūdanis q nō curāt niſi de negocijs hui⁹ mūdi: ſz pſone deuote bone vite ⁊ deuoti religioſi clerici q deſpiciūt mundū ⁊ ponūt totū cor ſuū in amore xp̄i ad ipſuz laudādū: glorificādū ⁊c. tales legūt ibi. Liber apt⁹ eſt q eſt liber vite. Apoc.xx. In hoc libro ſemp ſtudebat aplſ: iō fuit tā magn⁹ doctor ⁊ magiſter in theologia dicēs de ſe. Non iudicaui me ſcire aliqd iter vos niſi ieſum xp̄m ⁊ hunc crucifixū. i.Cor.ij. Qñ eni aia intrat paradiſum vidēs iſtū librū in eodē legit: etiā ſi nunq̄ ſciuerit lr̄as ⁊ imediate hz plus de ſcia: q̄ habuerūt pphete vel apoſtoli in hoc mundo In iſto libro ſtudendum eſt: qñ laborat hō in ſtudijs: ⁊ expēdit tps: xp̄s volens nos puocare ⁊ inclinare ad ſtudēdum ⁊ legēduz in hoc libro dicit. Quid vobis videtur de xp̄o. Ac ſi ego de aliquo libro optimo dicerē vobis: qd vobis videſ de iſto libro. q̄ſi dicerē excellens eſt ⁊ patet thema. Mō pdictū thema poſſuz vobis declarare ſm tres generatiōes vel tres natiuitates quas inuenio in chriſto.

¶ Prima generatio ſeu natiuitas eſt eterna in ſua deitate.

¶ Secunda tpalis in noſtra humanitate.

¶ Tertia ſpūalis in vera ſanctitate.

Ex prima dr̄ fili⁹ dei oipotētis. Ex ſcda fili⁹ virginis marie excellētis. Ex tertia fili⁹ pſone penitētis. Ideo qñ dr̄. Quid vob videſ de xp̄o: poſſum⁹ tripl̄r rñdere. ¶ Dico pmo q̄ prima gñatio xp̄i ſeu natiuitas eſt eterna in ſua deitate: q: eternalir̄ anteq̄ crearet celū vel terrā elemēta ſeu angelos ſine pncipio de⁹ pr̄ gñauit filiū in deitate. ſ. in diſtinctiōe pſonali: q alius eſt pr̄ generās: ⁊ ali⁹ fili⁹ genit⁹: ⁊ fili⁹ diſtinctus eſt a pr̄e diſtinctiōe pſonali: ſz nō eſt aliud in deitate eſſentiali: q: eadē eſt eſſentia pr̄is ⁊ filij. Nō ſic eſt in nobis: q: ſic ali⁹ eſt pater in humanis ⁊ generās ⁊ diſtict⁹: diſtinctione pſonali: ita etiā diſtinctione eſſentiali. rō: q: qñ pr̄ generat filiū generat ipſuz extra ſe pſonaliter: ⁊ etiaz eſſentialir̄: q: eſſentia pr̄is in humanis manet in xp̄o pr̄e reſtricta: q: finita eſt: ſz in diuinis nō eſt ſic: q: lz de⁹ pr̄ generet filiū aliū in pſona: nō tñ generat ipſum aliū in eſſentia: q: nō pōt ipſum generare extra ſuam eſſentiam: q: infinita eſt ⁊ vbiq. De q̄bus vide plen⁹ ſctm̄ Thomā prima pte. q.xxxix.ar. ſm cōge ar. De iſta gñatiōe loquebaſ Iſaias ſm Hiero. dicēs. Generatiōez ei⁹ quis enarrabit Iſa.liij. q.d. nullus. Sed diceret aliqs: quō ergo vos vultis enarrare eā. Rñdeo: differētia eſt inter narrare ⁊ enarrare. Nā enarrare eſt aliqd ex toto declarare: ⁊ hoc eſt impoſſibile. Sed narrare eſt qñ aliqd dicit̄ vel narraſ in aliqua ſimilitudine ſed nō ex toto: ⁊ do vobis exēplū in ſole in quo deus poſuit ſuam ſiſitudinē. Nā in ſole poſuit tabernaculū ſuū: ait dd. Unde ſol de ſua ſubā generat filiū. ſ. radiū quē mittit in hoc mūdo: ⁊ tñ non recedit ab eo: ſed deus nō eſt minus potens vt de ſua ſubſtātia genēt ſine vxore filiū: ⁊ mittit in hūc mundū. Iſta ſiſitudine generatio xp̄i pōt narrari: ſed non enarrari. Et qñ querit̄. Quid vobis videſ de xp̄o cui⁹ filius eſt: poſſum⁹ rñdē dei patris oipotētis. De iſta materia dicit propheta dauid in pſona xp̄i dicentis. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. Diceret aliqs. Nunqd vos dicitis q̄ iſta gñatio fuit eterna vel ab eterno: ⁊ tñ ipſe dic̄: ego hodie genui te. Rñdeo differētia ē inter tēp⁹ et eternitatē: q: tēp⁹ diuidiſ p ptes: nam iam eſt dies pp̄ter ſolis pſentiā: ⁊ poſtea erit nox pp̄ter ſolis abſentiaz. Sz illa duratio eternitatis nō ē niſi vn⁹ dies: q: ibi ſol nō abſcondiſ: ⁊ iō poſſet poni iſta concluſio mirabilis: ſz vera q̄ null⁹ ſctūs pōt ſtare i padiſo niſi vna die: quia nō eſt nec erit ibi niſi vna dies. de q̄ dicit dd. Melior eſt dies vna in atrijs tuis ſup milia. Moraliter nō hic in hoc q̄ dicit dd. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuam: et poſſeſſionē tuā terminos terre: q̄ illa ſūt verba pr̄is ad filium. Poſſet hic q̄rere aliq̄s. Si xp̄s dñs nr̄ eſt fili⁹ dei pr̄is oipotētis: nunqd tūc ipſe dz ſuccedere ſuo patri. qd g⁹ pmogenitū oz petere regnum ⁊ dicere: detis mihi regnū: q: de iure hereditario ad ipſuz ptinet regnū. Hec rñſio hui⁹ q̄ſtionis valet ad reſpondendū vni q̄ſtioni quā vos faciſ de pdeſtinatione. Vos eni dicitis. Si ego ſum pdeſtinatus: qd tūc oportet me petere regnuz celoruz orādo vel penitētiā faciēdo: ⁊ nūqd pōt mentiri diuina pdeſtinatio. Rñſio ad hoc q̄ dato q̄ de⁹ oſtendiſſet vobis libruz pdeſtinationis ⁊ vos fore ſcriptos ibi: adhuc oportēt vos petere regnū dei orando ⁊ bñ viuēdo: ⁊ penitētiam faciendo. Grego. Ipſa eterna regni predeſtinatio ſic eſt ab oipotēti deo diſpoſita: q̄tin⁹ ad hāc electi ex labore pueniāt: vt. ſ. poſtulando mereanſ accipere qd eis ops deus an̄ ſecula diſponit donare. Vultis q̄ dicam vobis pulchram ſimilitudinem ex textu euāge

ij. Mat.xxv. Simile eſt regnum celoꝝ decem virginibus.⁊c̃. Ille rex inuitauit multas nobiles pſonas ſingulariter.x. domicellas vt ſibi facerẽt honorẽ. Dixerũt ergo qnqʒ ex eis Opʒ nos bñ ꝑpare ⁊c̃.q̃ ex hᵒ dicunt̃ ſapientes.ſʒ dicebãt alie quqʒ. Et qd opoꝛtʒ nos ꝑparare exq̃ ſumꝰ inuitate ⁊c̃.q̃ ex hᵒ dicũt̃ fatue ſic ẽ de nob:oẽs ſumꝰ inuitati ad nuptias ꝑadiſi. O q̃le cõuiuiũ. Lu.xiiij Btũs q mãducat panẽ in regno dei. Si vna mica poſſet hñri de illo pane:nuuq̃ aliud hõ vellet comedẽ:nũq̃ poſſet hõ moꝛi. Nõ cũ dicit.decẽ ꝟginibꝰ:q̃re dic̃ decẽ. Nõne oẽs xp̄iani ſũt inuitati. Rñdeo ꝙ decẽ ſiḡt obſuãtiã.x.ꝑceptoꝝ.mõ cuʒ tali cõditõe ſumꝰ inuitati ſi obſuauerimꝰ decẽ ꝑcepta:cũ dr̃ ꝟgines. Nõne alie poterũt intrare. Rñdeo ꝙ reqrit̃ virginitas aĩe.ſ.in fide catholica ne aĩa ſit coꝛrupta per falſaʒ credẽtiã opinionẽ:erroꝛẽ: ſeu dubitationẽ. Ecce quare dicit decẽ ꝟginibus:⁊ quqʒ ex eis erãt prudẽtes ⁊ qnqʒ fatue:q: oĩa opa facimꝰ cũ qnqʒ ſenſibꝰ coꝛpis:quos aliq bñ gubernant: iſti ſt ſapiẽtes.alij aũt male:⁊ iſti dicũt̃ ſtulti. Qui libet.n.dʒ facẽ cõputũ di. Exquo ego ſuʒ inuitatꝰ ad iſtas celeſtes nuptias: iõ ꝑabo me ne vadam cũ veſte antiq̃ ſupbie: iõ induar veſte noua.ſ.humilitatis. Idẽ de veſte lutoſa luxurie q: poꝛci nõ intrabũt ad illõ cõuiuiũ. Idẽ de veſte nigra:de doloꝛe.ſ.vel inuidia ꝯtexta dicẽdũ eſt:q̃ nõ ẽ niſi doloꝛ de bouo alterius Idẽ de veſte crapuloſa gule.idẽ de veſte pſorata per irã. Idẽ de veſte plena tineis per accidiã ſeqtur. Et q̃ parate erãt intrauerunt cũ eo ad nuptias:⁊ clauſa ẽ ianua.ſ.inuitãt. Iõ illi q dicũt:ſi ego ſuʒ ꝑdeſtinatꝰ vel inuitatus ſi fuero patꝰ vel nõ paratꝰ.illuc intrabo:falſuʒ dicũt q: ad hoc ꝙ inuitatꝰ intret ad nuptias regales ꝑſupponit̃ ꝙ ſit hõ ꝑparatꝰ:ita ẽt ad hoc ꝙ ꝑdeſtinatꝰ ſaluet̃ reqrit̃ ꝑparatio:ergo eſtote parati: q: q̃ hoꝛa nõ putatis filiꝰ hoĩs veniet. Mat.xxv. Iõ apl's. Induite vos ſicẽ electi dei ſcti ⁊ dilecti:viſcera mĩe: benignitatem:hũilitatẽ modeſtiã:patiam:ſuppoꝛtãtes inuicẽ ⁊ donãtes vobiſmetipſis ſi qs aduerſus aliquẽ hʒ q̃relaʒ ſicut ⁊ dñs donat vobis ita ⁊ vos. Sup oĩa aũt charitatẽ hẽte qᵒ eſt vinculũ ꝑfectionis ⁊ pax xp̄i exultet in coꝛdibꝰ veſtris in q̃ vocati eſtis in vno coꝛpe:⁊ grati eſtote. Col.iij. Itẽ aliꝰ dicit:ſi ego non ſum ꝑdeſtinatꝰ ego nõ itrabo ⁊c̃. Dico ꝙ ſi fueritis ꝑparati ⁊ ꝑ in fine intrabitis. ¶ Dico 2ᵒ ꝙ ẽ alia gñatio non eterna ſʒ tꝑalis:q: in tꝑe fuit facta mõ ſunt. M.cccc.xxviij.anni. Cũ gᵒ dicit:qd vobis vĩ de xp̄o cuiꝰ filiꝰ eſt:poſſumus rñdere. Virginis marie. Sic̃.n.xp̄s in pᵃ gñatione hʒ patrẽ ſine matre: ita i ſcd̃a gñatione eſt oppᵐ.hʒ.n.matrẽ ſine pr̃e hoĩe. Itẽʒ gñatio eterna gñat̃ e pr̃e ſine diſtinctione pſonali:in vnitate tñ eſſentie:ſed gñatio iſta tꝑalis hʒ oppᵐ:q: gñat̃ in vnitate pſonali ⁊ diuerſitate eſſentiali. Naʒ diuinitas ⁊ hũanitas que ſunt due eẽntie ſeu ſubẽ in xp̄o non ſt niſi vna pſona. Nõ credat̃ ꝙ vna pᵃ ſit xp̄s inq̃ʒtũ ds ⁊ alia inq̃ʒtum hõ:q: ſic indutꝰ eſt hũanitate ꝙ nõ facit aliã pſonaʒ. Humanitas.n.xp̄i aſſumpta eſt a filio in diuis in vnitatẽ ſuppoſiti ⁊ pᶜ. De iſta gñatione anc̃tas Geñ.xv.ad q̃ iudei nõ pñt rñdere:que eſt qñ ds abrahe loquẽs de futuris ⁊ de captiuitate iudeoꝝ i terra egypti:inter alia dixit. Gñatio aũt quarta reuertit̃ huc. Quattuoꝛ.n.legunt̃ gñationes humane. Pᵃ fuit ſine hoĩe ⁊ muliere vt ade qui nõ hũit patrẽ nec matrem. Scd̃a fuit de hoĩe ſine muliere vt eue. 3ᵃ eſt gñatio cõis de hoĩe ⁊ muliere. Quarta fuit gñatio de muliere ſine viro:q̃lis fuit gñatio xp̄i:⁊ de iſta dicit reuertet̃ huc.ſ.in gl̃ia vbi ipſe erat: ⁊ nõ dicit illuc:ſʒ iudei male intelligentes dicũt ꝙ ſicut gñatione pᵃ intrauerũt egyptũ:ita in quarta redirent. Cõtra hoc dixit. Reuertetur huc.ſ.vbi ego ſuʒ:⁊ nõ dixit illuc.ſ.vbi tu abraã es. Cũ ergo q̃rit̃. Quid vobis vĩ de xp̄o cuiꝰ filiꝰ eſt. Rñdet̃. Virginis marie excellentiſſime. De iſta gñatiõe dixit angelus gabriel ꝟgini marie. Ecce ꝯcipies in vtero ⁊ paries filiuʒ ⁊ vocabis nomẽ eiꝰ ieſuʒ. Lu.i. Nõ.ieſuʒ:nõ q̃d eſt nomẽ eiꝰ hoc nomẽ xp̄s. Dico ꝙ filiꝰ ꝟginis nõ hʒ aliud nomẽ ꝓpꝛiũ niſi ieſus xp̄us ⁊ alia noĩa cognoĩa ſt.ꝑp hoc ſolo huic noĩ ieſu fit reuerẽtia qñ noĩat̃.ſ.iſtud nomẽ ieſus ꝑ aliqñ noĩaret̃ in celo vel in iferno oẽs flecterent genua. Licet dicat decretuʒ ꝙ qñ noĩat̃ in eccl'ia nõ debent flecti genua coꝛpis: ſʒ aĩe ſ.inclinãdo. Iõ apl's. Dedit illi nomẽ qᵒ eſt ſup oẽ nomen vt in noĩe ieſu oẽ genu flectat̃ celeſtiũ terreſtriũ ⁊ ifernoꝝ. ad Phil.ij. Nõ. ſup oẽ nomẽ. Deꝰ oẽm virtutẽ poſuit i noĩe iſto ieſu.iõ ſi huic noĩ additis alia noĩa:ſignũ eſt ꝙ nõ reputatis iſtud nomẽ ieſus ſufficiẽs ſi deuotionẽ hẽmꝰ ad iſtud nomẽ:nõ opʒ recurrere ad diuos ⁊c. Dicat̃ practica: quõ ſignũ crucis in noĩe ieſu debẽt facẽ ſup plagaʒ ꝓpꝛiam vel filioꝝ vel etiã iumẽtoꝝ. Dd̃. Homines ⁊ iumẽta ſaluabis dñe ⁊c̃. Itẽ idẽ dicendũ de mulieribꝰ pꝛo filijs hñdis vel poꝛtãdis.nomẽ.n.ieſu venerari debent. Itẽʒ idem

dicendũ eſt vt liberent̃ a doloꝛibꝰ partus.vñ Anc̃tas. Meliꝰ eſt nomẽ bonũ.ſ.ieſus q̃ʒ vnguenta ꝑcioſa. Eccl's.vij. Dicat̃ miraculũ de iſto noĩe ieſus. Act.iij.de illo paralitico qui q̃lĩbet die poꝛtabat̃ ad poꝛtaʒ tẽpli in hierl'm ꝑ xliij.annos ⁊ petẽs elemoſynã. Petrus ⁊ ioannes ſemel cũ oꝛonis aſcẽderũt ad tẽplum: ille petijt elemoſynã.⁊ petrꝰ dixit. Argentuʒ ⁊ auꝝ nõ eſt mihi.qᵒ aũt hẽo:hoc tibi do. In noĩe ieſu xp̄i nazareni ſurge ⁊ ambula ⁊c. Iõ rñdit petrꝰ iudeis rectoꝛibꝰ ⁊ doctoꝛibꝰ hierl'ʒ admirantibꝰ de dicto miraculo:di. Nec.n.aliud nomẽ eſt ſub celo datũ hoĩbꝰ in q̃ opoꝛteat nos ſaluos fieri. Act.iiij. ¶ Dico 3ᵒ ꝙ alia gñatio ſeu natiuitas xp̄i eſt ſpũalis in ꝗ̃ ſanctitate ex q̃ dr̃ filiꝰ pᶜ penitẽt̃. Magnũ mirabile eſt ꝙ xp̄s poſſit fieri filiꝰ nr̃. virgo maria reputat ſibi ad magnã gr̃am ꝙ ſit mater xp̄i Tñ quilibet vr̃m ſi vult põt ꝯcipere ⁊ parere xp̄m. Pꝛo cuiꝰ intellectu ſciendũ ꝙ qñ aliqs tenet malam vitaʒ ⁊ viuit in pctĩs quot pctã moꝛtalia hʒ:tot demones hẽt ſecuʒ Anc̃tas. Dicunt duo euangeliſte. Maria magdalena de qua ſeptẽ demonia exierãt. Luc.viij.⁊ Mar.vlti.dr̃ de pctĩs:q: nõ legit̃ fuiſſe demoniaca:ſʒ q: ipſa ſtabat in pctõ ſupbie:iõ habitabat in ea qdam demon qui vocat̃ leuiathã qui tẽptat de ſupbia ⁊c̃. Pʒ gᵒ ꝙ tot demones hʒ hõ:q̃t pctã.ſed qñ ds facit gr̃aʒ pctõri ꝙ ꝯuertit̃:redit ad deũ:recipit bonũ ꝓpoſitũ ⁊c̃.tunc demones fugiũt:⁊ xp̄s intrat in aĩaʒ Ecce quõ fit gñatio ſpũal':q: ſicut eternaliter gñat̃ a deo pr̃e:⁊ tꝑaliter a mr̃e: ita ſpũaliter a penitẽte. De iſta gñatione dicit dd̃. Hec ẽ gñatio q̃rentiũ eũ:querentiũ faciẽ dei iacob. Attollite poꝛtas ꝑncipes vr̃as.vſqʒ: rex gl̃ie. Qñ ergo dr̃. Quid vobis vr̃ de xp̄o:cuiꝰ filiꝰ eſt.poſſumꝰ rñdere.pſone penitent̃.q2 ſicẽ mulier que ꝯcipit ⁊ parit dr̃ mr̃. De hoc anc̃tas. Dicat̃ cũ xp̄s ꝑdicaſſet in q̃dam domo: ꝟgo maria venit vt audiret ſmoueʒ: aſſociata parentibꝰ ſuis:⁊ ꝑp multitudinẽ gentiũ non potuit intrare:⁊ ſtetit ex̃ ad poꝛtam. qdã iudeꝰ mala intentione vt dimitteret ſermonẽ ⁊ dicerent gentes. Ecce quõ eſt carnal':dixit Magiſter ecce mr̃ tua ⁊ fratres tui foꝛis ſtãt q̃rentes tc. Rñdens ieſus ait. Que eſt mr̃ mea ⁊ qui ſunt frẽs mei. Quicũqʒ.n.fecerit voluntatem pr̃is mei celeſtis q in celis eſt: ip̄e meꝰ fr̃ ⁊ ſoꝛoꝛ ⁊ mr̃ eſt. Mat.xij. Nõ.q fecerit voluntatẽ pr̃is ⁊c̃.ſ.pctõꝛ faciẽs pniam. Non debemus deſpare ex peccat̃:ſʒ facere pniam debemus. Talis dr̃ mr̃ xp̄i:q2 ip̄m concepit in vtero memoꝛie. Multi ꝯcipiunt xp̄m per bonũ ꝓpoſitũ ſʒ nõ pñt parere per effectũ exterioꝛem.mulier.n.ꝯcipit ſecrete ⁊ cũ delectatiõe tñ cum laboꝛe poꝛtat ⁊ parit cuʒ doloꝛe. Ita de nob̃ multi ſt qui ſecrete ⁊ cũ delectatione ꝯcipiunt xp̄m: audiendo ſmones vel bonas lectiones. Semen eſt ꝟbũ dei. Lu.viij. Pꝛedicatoꝛ eſt inſtr̃m ſpũſcti grauidãs pctõꝛes. Vñ qñ ſupbꝰ vanus ⁊ pompoſus ꝓponit dimittere ſuã ſupbiã ⁊ pctã : tũc ꝯcipit xp̄m ſʒ i partu.ſ.hũiliando ſe de ſtatu ⁊ oꝛnatu: patit̃ nõnũq̃ doloꝛẽ. Idẽ de muliere ꝓponẽte dimittere oꝛnamẽta ⁊ vanitates ⁊c.ſʒ in effectu ibi eſt doloꝛ. Idẽ de vſurario vel latrone qñ ꝓponit ſatiſfacere ꝯcipit xp̄m:ſʒ qñ aperit taxiaʒ ⁊ videt floꝛenũ dicit. O miſer opʒ me iſta reſtituere:ibi eſt doloꝛ:cũ nõ poſſet hereditare filios. Itẽ vxoꝛ nõ poſſet ita oꝛnate incedere. Idẽ de ſacerdote qñ ꝓponit dimittere cõcubinã ſed in ope qñ ip̄a ploꝛat ⁊c. ibi eſt doloꝛ. Idẽ de hoĩe ſiue muliere:qui ꝓponit recedere ab impudica vita qᵒ neceſſariũ eſt:q2 poꝛci nõ intrabũt ꝑadiſuʒ. hij patiunt̃ in ꝑtu doloꝛem ⁊ tũc qñqʒ alleuiant pctũ ne dimittat̃ ⁊c. Idẽ de illo qui ꝓponit remittere iniurias vt ſibi dimittant̃ pctã a deo.ſed qñ dr̃ ſibi. Et qd facietis. dicet̃ ꝙ eſtis femineus ⁊c. ibi eſt doloꝛ ꝑtus. Idem de guloſo q ꝓponit abſtinere:ſed qñ videt eſcas ⁊c. ibi eſt doloꝛ. Multi ꝯcipiunt xp̄m:ſʒ nõ oẽs pariunt. Nimis eẽt ſi mulier poꝛtaret ꝯceptũ fetum per annũ vel duos:ſed a multis diutiꝰ plus poꝛtat̃ xp̄s ꝯceptꝰ ⁊c. Anc̃tas. Sicut que ꝯcepit cum appꝛopinq̃uerit ad ꝑtũ dolens clamat i doloꝛibꝰ ſuis ſic facti ſumꝰ: a facie tua dñe cõcepimus ⁊ q̃ſi ꝑturimus ⁊ ꝑepimus ſpũ ſalutis. Iſa.xxvi. Nõ a facie tua.facies dei eſt ꝑdicatio. Rõ: q2 ſicut in facie cognoſcit̃ pᵒ: ita deꝰ cognoſcit̃ in ꝑdicatione. A facie tua dñe ꝯcepimus.ſ.a ſpũſctõ ⁊ q̃ſi ꝑturimimꝰ. Parturire eſt laboꝛare in partu.parere aũt eſt qñ exit creatura ad ex̃. Ideo amoꝛe dei ſi concepiſtis affectum pariatis effectum ⁊c.

¶ De eadẽ dñica.ſ.xviij.pꝰ feſtũ tri. Ser.iij.

Sicut mandatũ dedit mihi pr̃ ſic facio. Ioan. xiiij. In p̄nti ſmone ꝓpoſui vobis d̃clarare datã legẽ ⁊ ſcripturã ſctãm tantuʒ q̃tum vobis eſt neceſſariũ pꝛo bono regimine huiꝰ vite. Salu.vir. Maria ⁊c. Ad bonũ regimen ⁊ gubernationẽ humane vite virtuoſe viuẽdo ⁊ vitia vitando:multũ fuit neceſſariũ vt ds daret mãdata. Rõ:q2 lʒ ꝑ itellectum ⁊

rationem naturalem in aliquibus homo co-
gnoſcat quõ ſe dꝫ hẽre erga deũ ⁊ ꝓximum:
tñ in oibus non ſufficit intellect⁹:nec rõ natu
ralis:qꝛ aliquotiẽs intellectus ⁊ rõ iudicant
de aliquo eſſe bonũ ⁊ iuſtũ. qḋ tñ eſt vitiũ ⁊
pctũ.Iõ neceſſarium fuit dare ꝑcepta dicẽdo
⁊ hoc ⁊ hoc facietis:qꝛ iſtud plꝫ mihi:⁊ iſtud
non:nec iſtud facietis:qa iſtḋ diſplicet mihi.
⁊ exquo hõ ſcit dei voluntatẽ hõ non põt er-
rare:tñ quãqꝫ erraret niſi voluntas dei reuela
ta eẽt:cum in oibus nõ ſufficeret intellectus
nãlis. Verbigrã. Nam de aliqbus vos intel-
lectu nãli iudicatis eſſe fiendũ dicẽdo:⁊ iſtḋ
bene põt fieri:⁊ qḋ pctũ ẽ erratis. Qñ.n.mu
tuatis pecuniã intellect⁹ vr̃ iudicat aliqd re-
cipiendũ de intereſſe: qa ille de moneta vr̃a
lucrat̃ ⁊c. Cũ iſta rõne diuites vſurarij vadũt
ad infernũ:qa pecunia non eſt vr̃a:qꝛ diis nõ
tenet̃ reddere computum alteri. Vos aũt de
oibus habet̃ reddere cõputũ xp̃o. Vos aũt
ſolum eſtis diſpenſatores.Iõ ſi ꝯ voluntatem
⁊ ꝑceptum dñi diſpenſaueritis:dãnationẽ in
curritis ex pctis. Vñ dicit ꝑceptum dñi. Nõ
feneraberis fratri tuo ad vſurã pecuniã: nec
fruges nec aliã rem. Deut.xxiij. Itẽ mixtionẽ
carnalem ſoluti cum ſoluta hoies nõ iudicãt
eſſe pctũ per intellectũ ⁊ cum rõne. ſꝫ dicunt
aliqui:cui fit iniuria:qꝛ dicerent nulli. Sꝫ fal
ſum dicũt:qꝛ fit iniuria regi xp̃o patri mulierꝫ
⁊c. Ecce ꝑceptum. Abſtineatis vos a fornica
tione:vt ſciat vnuſqſqꝫ vas ſuum poſſidere in
ſanctificatione ⁊ honore: nõ in paſſione deſi-
derij:ſicut ⁊ gentes que ignorãt deũ ⁊c. i.ad
Theſ.iiij. Nõ in ſctificatione: ꝟ aplus rñdet
tacite qõni:de qua oẽs non audent ꝑdicare:
ſed opꝫ pro ſanitate ꝙ medicus tãgat vulne
ra:lꝫ corrupta ⁊ fetida. Dicunt aliq falſe ſed
ego tãgẽdo me ⁊c. volo recipe delectationẽ
nõ pctũ eſt:cui facio iniuriã.q.d.nulli. ſꝫ fal-
ſum dicunt:qa maius pctũ eſt pctũ molliciei
ꝙ ſi cum matre carnali peccaret qs. Rõ:qa
ꝯ nãm. Ecce quare fuit neceſſariũ mandatum.
Ideo dicit:vt ſciat vnuſqſqꝫ vas ſuũ ⁊c. Itẽ
ſi aliqa iniuriã vobis intulit:qḋ iudicat intel
lectus vr̃.pꝫ ꝙ ad vindicandũ ꝙ non eſt pctũ
ſed nãle:qꝛ vna formica vertit ſe vindicando
ſe. Sed hoc falſum eſt:qa vindicãs ſe xp̃m re
gem offendit.qḋ pꝫ a ſili. Nã ſi in palatio re-
gis ⁊ in ſua pñtia recipiatis vindictã de iniu
ria vr̃a ⁊c. regẽ offenditis. Iõ dicit ſcriptura
Si fieri põt q̃ntũ ex vobis eſt cum oibus hoi-
bus pacẽ hñtes:non voſmetipſos defenden-
tes chariſſimi:ſed date locũ ire. Scriptum eſt
n. Mihi vindictam.ſupple reſeruaui: ⁊ ego re
tribuam:vel in hoc mũdo vel in alio ad Ro.
xij. ⁊ ſic de alijs multis. Patet ergo ꝙ nec in
tellectus:nec rõ nãlis ſufficit q̃ntũ ad oia oñ-
dere qḋ ſit virtuoſum ⁊ faciendum:⁊ qḋ pctũ
⁊ vitiũ ⁊ cauendũ. Iõ ad melius gubernãdũ
vitã noſtrã neceſſaria ſunt mandata. Auctas
Mandatũ lucerna eſt:⁊ lex lux: ⁊ via vite in
crepatio doctrine. Prouer.vi. Iõ q vult gu-
bernare bñ vitam ſuã non ſe dꝫ regere in oib⁹
ſm intellectũ ſuũ nãlem:ſed ſm dei mãdata:
non ſm ꝓpriã ſuã apparentiã:ſed ſm dei pre-
cepta:nõ ſm ꝓprias inclinationes: ſed ſm di-
uinas ordinationes. Tunc põt talis dicẽ the.
Sicut mandatũ dedit mihi pr̃:ſic facio. No.
non dicit:ſicut mandata in plurali:ſed mãda
tum in ſingulari. Scḋm iſtum modũ loquẽ
di ꝙ in legẽ dei non eſt niſi vnum mandatũ.
Pro quo ſciendũ ꝙ ſm diuerſas ꝯditiones
⁊ ꝓprietates mandatoꝝ dei diuerſimode an
numerantur. Mandata.n. dei habẽt quinqꝫ
conditiones:quia mandata dei ſunt.

ꝟ In ornamentum anime.
ꝟ In firmamentum gratie.
ꝟ In operationem meritorum.
ꝟ In crementum premiorum.
ꝟ In regimen vite.

Et ſm hec diuerſimode cõputant̃. Scḋm pri
mam ꝯditionẽ ſunt innumerabilia. Scḋm ve
ro ſcḋam ſunt in magno numero. Scḋm ter-
tiam ſunt in paruo numero. Scḋm quartam
in paruiſſimo numero. Scḋm qntam in nullo
numero ſunt.qa non eſt niſi vnũ de quo dicit
thema. Sicut mandatũ dedit mihi pr̃:ſic fa-
cio. ¶ Dico p⁹ ꝙ mandata ſunt in ornamẽtũ
aie.qñ.ſ.in hac vita hõ gubernat ſe ⁊ regit ſꝫ
mãdata dei:⁊ nõ ſm ꝓpria ſentimẽta vel in-
clinationes:vel ſm malam ꝯſuetudinẽ alioꝝ
tunc aia ornat̃ ꝑceptis dei. declaratio. Aia.n.
tam per creationẽ hẽt maiorẽ pulchritudinẽ
ꝙ aliqua creatura corporalis. Rõ:qꝛ ẽ ad ima
ginẽ dei:quã nõ hẽt ſol neqꝫ luna ⁊c. Si enim
imago imꝑatoris picta ſit ita pulchra: q̃nto
magis aia a ſctã trinitate picta ad imaginem
ſuã:niſi ex pctis fiat nigra ſicut pulchra muli
er qñ macularet̃ eſſet turpis: ita aia ex pctis.
ſed qñ ſupra pulchritudinẽ aie venit ornatus
obſeruantie mandatoꝝ dei:tũc eſt inextimabil̃
pulchritudinis:ſicẽ de regina de ſe pulcherri-
ma qñ ornat̃ veſtimẽtis aureis: annulis ⁊ co
rona:efficit̃ pulchrior:ita de aia intũ ꝙ ſi poſ
ſetis eã videre ⁊c. nec modo dũ eſt in corpo-
re ipſamet videt ſuã pulchritudinẽ ſꝫ quãdo

egredit̃ de corpe videt. Auctas. Si honoras
te o pulcherrima inter mulieres. egredere.ſ.
de corpe:⁊ videbis tuã pulchritudinem. Cañ.
i. Sm iſtam ꝯditionẽ mãdata ſunt innumera-
bilia:vt capilli q ſunt ad ornamentũ mulieꝝ.
ſm aplm.i.Cor.xi.vbi dicit. Mulier ſi comã
nutriat glĩa eſt illi. ſunt ergo mãdata vt ſic in
numerabilia: intm ꝙ nullus doctor ſeu mgr̃
poſſet ſcire oia mãdata q̃ ſunt in veteri teſtõ
⁊ nouo:in decret̃:decretalib⁹: clemẽtinis ⁊c.
Diceret aliqs.g⁰ ſuꝑflua ſunt exq̃ nõ pñt ſci-
ri. Dico ꝙ nõ ſũt ſuꝑflua:qa lꝫ capilli mulierũ
ſint innumerabiles:nõ ſũt tñ ſuꝑflui imo dant
ſibi ornatũ. Ita de ꝑceptis. Iõ Dd. Multi-
plicata ſunt.ſ. ꝑcepta ſuꝑ capillos capitis mei
ꝑs.xxxix. Item diceret aliqs: quõ g⁰ poterũt
ſuari ſi neſciunt̃. Dico ꝙ bñ. Illud qḋ tu ſcis
vel credis eſſe mãdatum dei:ſua illud:nec ſa
cias ꝯ. Alia aũt mãdata ſi hẽs charitatẽ:oia
ſuant̃ a te. Aug.dicit. Quicqd pꝫ ⁊ qcqd la
tet in diuinis codicib⁹:totũ tenet q ſuat cha
ritatẽ in morib⁹.ſi g⁰ fiat qõ. Quot ſunt man
data dei in oibus libris. Rñdeo ſi volumus
loq de mandatis ſm qḋ ſunt in ornamẽtum
aie innumerabilia ſunt. ¶ Scḋa ꝯditio man
datoꝝ eſt ꝙ ſũt in firmamẽtũ gr̃e. Ecce quõ qꝛ
tãdiu hõ ſtat in gr̃a dei:q̃diu ſuat eius man
data. Rõ:qꝛ gr̃a dei nõ ꝑdit̃ niſi ex pctõ mor
tali.ſi vnus hõ hẽret oia pctã venialia mũdi:
ꝓpterea nõ ꝑderet gr̃am dei. Et qñ dicũt ali
que gloſe ꝙ multa pctã venialia equiualent
pctõ mortali. Non eſt verũ loquẽdo eqꝑaran
ter vel per equalentiã. Quia ſi oia pctã veni
alia ponerent̃ in vna pte ſtatere: ⁊ vnũ mor
tale ex alia pte plus põderaret mortale pec-
catũ:ſꝫ bñ diſpoſitiue venialia eqpollent vni
mortali pctõ:qꝛ faciũt hoiem cadere in mor
tale. Ego inuenio ꝙ hõ pt peccare in ſuꝑbia:
auaricia:luxuria:⁊ tñ nõ erit pctũ mortale:
ſed veniale. Iõ ſeptẽ pctã nõ dicũt̃ mortalia:
ſed capitalia. Verbigrã.ſed aliqs ſuꝑbiat qa
vadit ornatus ⁊c. nõ eſt pctũ mortale:ſed ve
niale:ſꝫ fit mortale ſi ex h̃ deſpicit aliquẽ:vel
ſi ex hoc furat̃:vel facit vſuras vt poſſet ince-
dere põpoſe ⁊ ornate:tũc ẽ mortale: qꝛ ꝯ ꝑce
ptũ dei. Idẽ ſi mulier ornat ſe ⁊ depigit amo
re ſui viri:veniale pctm̃ ẽ.ſed ſi ex ſuo exceſſi-
uo ornatu vel pictura ꝯcupiſcit̃ ab alio:effici
tur mortale. vel ſi ex h̃ vir pauꝑ hꝫ facere vſu
ras:rapinas:⁊ ipa ad hoc eũ induceret vt mu
lier poſſit ſic incedẽ: mortale eſt. Itẽ de pctõ
auaritie ſi hõ diligit pecunias ⁊ cuſtodit:ta
le eſt veniale.ſꝫ qñ hõ amore diuitiaꝝ fac̃ vſu
ram:furtũ:vel retinet ſalariũ:vel nõ cõplet te
ſtamenta:nõ ſoluit decimas:tũc eſt mortale.
Itẽ de luxuria:qñ vir ⁊ vxor ſolũ ꝓp ſolatiũ
actũ mrĩonialem faciũt.tũc veniale eſt: ſuan
do modũ:ſꝫ ſi cogitant de alio vel de alia:ita
ꝙ ẽt ſi nõ eẽt vxor ſua vel vir ſu⁹ adhuc miſce
rent̃:vel ſi mutãt modũ:mortale eſt. Item de
gula qñ ꝓp bonitatẽ vini vel panis hõ come
dit ſeu bibit paꝝ plus:veniale eſt:ſꝫ qñ hõ in-
ebriat̃ ⁊ ꝑdit ſenſum : efficit̃ mortale qꝛ ꝯ dei
mãdatũ. Vel ſi frãgit ieiunia: vel ſi ex nimio
cibo ⁊ potu hꝫ facẽ luxuriã efficit̃ mortale. itẽ
de accidia poſſet ſurgere de mane ad orãdũ:
⁊ nõ facit:veniale eſt.ſꝫ ſi ꝓp hoc obmittit au
dire miſſam in dñica die:mortale eſt. Idem ſi
hõ nõ ꝯfiteat̃ vel cõicet i paſcate. Sctĩ docto
res diffiniũt diuerſimode pctũ mortale. Aug.
in lib. de libero arbi. ſic diffinit pctũ. Pctũ
eſt dictũ:factũ:aut ꝯcupitũ ꝯ legẽ eternã. itẽ
Iero.in lib. de ꝑadiſo dicit. Pctũ eſt tranſ-
greſſio diuine legis ⁊ celeſtiũ inobediẽtia man
datoꝝ. Pꝫ igit̃ ꝙ gr̃a dei nõ ꝑdit̃ niſi ex trãſ
greſſione mãdatoꝝ dei. Iõ dic̃ ſcriptura ſctã
De⁹ ab initio ꝯſtituit hoiem: ⁊ reliqt illum in
manu ꝯſilij ſui:adiecit mãdata ⁊ precepta: ſi
volueris mãdata ꝯſeruare:ꝯſeruabũt te. ſup-
ple in gr̃a dei. Eccĩ.xv. Scḋm iſtã ꝯditionẽ di
co ꝙ mãdata ſunt multa ⁊ nõ innumerabilia.
Vñ a ſapientib⁹ pñt ſciri ⁊ cõputari. Qꝛ ſm
ioſephũ tot ſũt mãdata q̃t ſũt oſſa in corpe hu-
mano:q̃ ſꝫ phiſicos q h̃ inuenerũt ſũt.cclxviij.
Tot ſunt ꝑcepta affirmatiua legis dei icliuã-
tia ad op⁹ bonũ. Et ſicẽ corpus ſuſtinet̃ oſſib⁹:
ita aia diuinis mãdatis. Iõ iudei qñ orant:oia
mẽbra mouẽt:qa q̃t ſũt ꝑcepta tot oſſa mouẽt
q̃ſi dicẽdo cum Dd. Oia oſſa mea dicẽt:dñe
qs ſimil̃ tibi ꝑs.xxxiiij. Diceret aliqs. Lꝫ ſcia
mus nũm iſtoꝝ mãdatoꝝ:tñ neſcim⁹ q̃t ſunt.
quõ g⁰ pñt ſuari. Rñſio ſicut ſcitis ꝙ oſſa ha
betis:lꝫ nõ videatis ea q̃ nihilomin⁹ ſuſtinẽt
corpus:ſic iſta ꝑcepta ſi gr̃am hẽtis intra vos
ſuſtinebũt:⁊ gr̃a dei docebit vos qḋ fiendum
⁊ qḋ faciendũ ſit:⁊ quid vitandũ. Vos vnctĩ
onem quã accepiſtis.i.gr̃am ab eo maneat in
vobis:⁊ nõ neceſſe hẽtis vt aliqs doceat vos
ſed ſicut vnctio eius docet vos de oib⁹. Non
ſcripſi vobis q̃ſi ignorantib⁹ veritatẽ: ſed q̃ſi
ſciẽtib⁹ eã ⁊ qm̃ omne mendaciũ ex veritate
nõ eſt. Quis eſt mẽdax niſi is q negat.qm̃ ie
ſus nõ eſt xp̃s.i.Io.ij. Si g⁰ fiat qõ quot ſunt
mandata dei. Rñſio ſi volum⁹ loqui de eis
inq̃ntum ſunt firmamentũ gr̃e : ſunt tot quot
oſſa ſunt in corpe. ¶ Tertia ꝯditio mandata

ſū dei eſt ꝙ ſunt vtilia ad operationem meri
toriã. Si eniꝫ volumus mereri coꝛam deo: oꝫ
ſeruare ſua precepta. Queſtio eſt de quo ha
bem⁹ maius meritũ. vel dic de illo qđ facim⁹
voluntarie ꝛ ex deuotõe: vel de illo qđ facim⁹
ex mandato dei. Verbigrã. Hodie nõ ẽ ieiu
niũ ex precepto: ſi nõ ieiunat hodie: ꝛ alia die
ieiunat ex mandato: qđ erit maius meritum.
Multi dicũt ꝙ. ſ. ieiunium voluntariũ ſit ma
gis meritoꝛiuꝫ. falſum eſt: quia non hꝫ ratio
nẽ meriti niſi vnã: ſ. qꝛ facit bonum opus: ſed
ꝑceptũ hꝫ duas rõnes meriti. Pꝛia obedien
tia ſeruãdi ꝑceptũ. Secunda qꝛ eſt opus bo
nũ. Hic patet peccatũ multoꝝ: qꝛ dimittũt
illa que debẽt ſe facẽ ex dei mãdato ꝛ ſeruant
ea que volũtarie receperũt: dimittũt eni ieiu
niũ ecclie: ꝛ ſeruãt ieiuniuꝫ iſtius vel alterius
ſcti ex deuotiõe. alij dicũt. Elemoſyna eſt me
lioꝛ q̃ ieiuniũ: qꝛ dare elemoſynã eſt volũta
riũ: ꝛ ieiunare ieiunia ecclie eſt ꝑceptuꝫ: ꝛ ſic
negligũt ieiunia ecclie ꝛ omittũt nõ habẽtes
cãm rõnabilẽ: ꝛ ſine ꝑlati auctãte: quare dam
nantur etiã ſi darẽt tantã elemoſynã vt redime
rent oẽs captiuos. Itẽ multi religioſi nõ ſer
uant ieiunia ſui oꝛdis: ꝛ ſemel in hebdomada
ieiunant in pane ꝛ aq̃: vel in vigilia ſctoꝝ qui
nõ habẽt vigiliã ieiunant. q habẽt vigiliã nõ
ieiunãt: qui recipiunt deuotionẽ ꝛ obmittũt
dei oꝛdinationẽ. Sed h̃ nõ ſufficit. Pꝛopt̃ h̃
dixit xp̃s iudeis. Ve vobis ſcribe ꝛ phariſei
hypocrite qui decimatis mentã ꝛ anetũ ꝛ re
linquitis que grauioꝛa ſũt legis iudiciũ ꝛ mi
ſericoꝛdiã ꝛ fidẽ. Hec opoꝛtuit facẽ: ꝛ illa nõ
omittẽ. Mat. xxiij. Jam multi clerici ſunt qui
nõ dicũt offiñ. vel ſi dicũt: dicunt feſtinãter. ꝛ
alia ꝑte dicunt pſalmos vł oꝛõnẽ ſcti Augu
ſtini. ſed male faciũt in hoc ꝙ negligũt ea ad
que tenẽtur: quia maius meritum eſt ſeruare
mãdata dei ꝛ oꝛdinationẽ eius: q̃ illud qđ ẽ
voluntariũ. Dicat hyſtoꝛia ad ꝓpoſituꝫ que
habet. i. Reguꝫ. xv. vbi legit ꝙ Samuel qui
erat pꝛelat⁹ vt papa ex ꝑte dei pꝛecepit Sau
li vt iret ꝯ Amalechitas: interficeret oẽs ho
mines ꝛ mulieres ꝛ iumenta. Saul aũt ſerua
uit de iumentis oues ꝓ ſacrificijs. Ad quẽ ſa
muel. Melioꝛ eſt obedientia q̃ victima. Jõ
fuit depoſit⁹ de regno ꝛ habuit malũ finẽ. qꝛ
ipſemet iterfecit ſe. Volũtarie eni fecit ꝛ ele
git ſacrificiũ cũ hꝛet mandatũ ꝛ oppoſitum.
Jõ ſi vultis facere ſacrificiũ de coꝛꝑe vr̃o per
pniam: nõ omittatis obediẽtiã. Caueat vxoꝛ
ſi nõ placet viro poꝛtare ciliciũ vel alia: qꝛ vir
eſt dñs coꝛꝑis vxoꝛis. Jdẽ de viro dicendũ ẽ:

ſed det vxoꝛi aliq̃ pnĩa ſecreta. Caueat tamen
a pñia pꝛeiudiciali. Jdem de ſeruis vel capti
uis dicendũ eſt: ne defraudent dominũ in ſer
uitio. Reddite que ſunt ceſaris ceſari: ꝛ que
ſunt dei deo. Mat. xxij. Pꝛimo ponitur ce
ſar q̃ deus: quia ita vult deus deuotionẽ: ne
fiat iniuria alicui cõtra dei oꝛdinationẽ. Pꝫ
g⁹ ꝙ mandata ſunt in opationẽ meritoꝛiã. Et
ẜm iſtam cõditionẽ mandata ſunt decẽ ſiue i
numero denario: qꝛ ſicut decẽ digitis opamur
ita decẽ pꝛeceptis meremur. Quinqꝫ ſunt pn
cipalia quaſi digiti manus dextre: alia quinqꝫ
q̃ſi digiti ſiniſtre manus. Serua mãdata mea
ꝛ viues: ꝛ legem meã quaſi pupillã oculi tui.
Liga eã in digitis tuis: ꝛ ſcribe illã in tabula
coꝛdis tui. Pꝛouerb. vij. ¶ Quarta cõditio
mandatoꝝ eſt ꝙ ſũt incremẽta ꝑmioꝝ. Que
rit ſctũs Tho. in ſcda ſcde. in quo ſtat ꝑfectio
ſpũalis apl̃ica ꝛ ſanctitas vite: in obſeruantia
mandatoꝝ vel cõſilioꝝ. Multi errãt dicẽtes
ꝙ in cõſilijs: ſed nõ eſt verũ: imo ſtat in obſer
uantia mãdatoꝝ charitatis dei ꝛ ꝓximi. Cõ
ſilia autẽ dicit ſanct⁹ Thomas: ſolũ ſũt inſtru
mẽta ꝛ diſpoſitiones perueniẽdi ad ꝑfectõeꝫ
ſpũalem. Verbigratia. Conſilium de pauper
tate. Si vis perfectus eſſe vade ꝛ vende om
nia que habes: ꝛ da pauperibus. Mat. xix.
Dicit ſanctus Tho. ꝙ illud conſiliũ eſt iſtru
mentũ neceſſariũ vt refrigeret amoꝛ diuitiaꝝ
ꝛ ꝑueniat ad perfectionẽ charitatis. Cõſiliũ
eſt etiã de caſtitate. Vñ dr̃. Sunt eunuchi q
caſtrauerunt ſeipſos ꝓpter regnum celoꝛum
Mat. xix. Jtem gladio diſcretionis debem⁹
abſcindere oẽs occaſiones peccati recedẽdo
a mala ſocietate q̃ eſt occaſio mali. Nã nõ bi
bere vinũ foꝛte: non comedere carnes. nõ du
cere vxoꝛem ſunt inſtrumẽta ad hoc vtilia: vt
ſubiectis carnalibus delectationibus: coꝛ ho
minis in ſolo creatoꝛe delectetur. Jtem fuge
re dignitates: ꝑlationes: conſiliũ eſt Matth.
xx. Si quis vult inter vos maioꝛ fieri: fiat mi
niſter veſter. Perfectio g⁹ xp̃iana plus ſtat
in obſeruantia mãdatoꝝ dei q̃ ꝯſilioꝝ. Au
ctoꝛitas. Finis ꝑcepti eſt charitas. i. ad Thy.
i. Alia auctãs ẽ ipſi⁹ dauid in ꝑs. cxviij. Oĩs
cõſũmationis vidi finẽ. i. ꝑfectionis. latũ man
datũ tuũ nimis. Scđm iſtã conditionẽ mãda
ta ſunt duo ſolũ: ſicut in duab⁹ tibijs ambula
mus: ita in ſanctitate vite duob⁹ mãdatis ãbu
lamus: q̃ ſũt. Diliges dñm deum tuũ ex toto
cõde tuo: ꝛ ex tota aĩa tua: ꝛ ex tota mẽte tua
hoc eſt maximũ ꝛ pꝛimũ ꝑceptũ. Secunduꝫ
aũt ſiſe eſt huic. Diliges ꝓximũ tuũ ſicẽ teipſm

Jn his duob⁹ mãdatis vniuerſa lex pendet ꝛ
ꝓphete. Mat. xxij. g⁹ ſi fiat queſtio quot ſũt
mãdata. Rñdeo ſi loqmur de mãdatis in q̃tũ
ſũt incremẽtũ ꝑmioꝝ dico ꝙ ſũt duo. ¶ Qui
ta conditio mãdatoꝝ eſt ꝙ ſũt regula ꝛ noꝛ
ma vite q vult regere vitã ſuã ẜm intellectuꝫ
naturalẽ ſolũ: vel ẜm ſenſualitatẽ: vel ẜm cõ
ſuetudinẽ malã alioꝝ vł patrie. vt de foꝛis vł
ſerũs in dieb⁹ feſtiuis deficiet ꝛ peccabit. Et ſi
dicat: rex ꝑuilegiat ꝛc. Solutio rex nõ pt̃ di
ſpenſare ꝯ dei mandata. iõ dicit xp̃s. Si vis
ad vitã igredi: ſua mãdata. Mat. xix. Nõ ei
dicit: ſua inclinationes: vel ſerua ꝯſuetudies.
Et iuxta iſtã conditionẽ nõ eſt niſi vnicũ ꝑce
ptũ: ſicut nec in toto coꝛꝑe nõ eſt niſi vnũ ca
put: a q̊ ꝓcedit tota gubnatio hoĩs: qꝛ ibi ſũt
oẽs ſẽſus ꝛ iudiciũ rõnis ꝛ imaginatio: ꝛ ſic
tota regula moꝛalis vite reducit ad vnicũ ꝑ
ceptũ qđ eſt. Oĩa quecunqꝫ vultis vt faciant
vobis hoĩes: ꝛ vos facite illis. Hec ẽ eni lex ꝛ
ꝓphe. Mat. vij. Si hẽs ſuitoꝛes ꝛ inimicos
ſi vis ꝙ ſuitoꝛes vadãt ad loq̃ndũ vel hẽant
ꝯſilia cũ eis vel ꝙ recurrãt ad eos i ſuis neceſ
ſitatibus te deſpecto. ideo non vadas ad vi
tia ꝛc. Itẽ ſi nõ velles ꝙ ſeruitoꝛes tui loqre
rẽt malũ de te. iõ ñ ſumas nomẽ dei tui in va
nũ. Itẽ vis ꝙ ſeruitoꝛes tui qbus das ꝓuiſio
nes ſeruiãt tibi: ideo tu in dñica ſeruias dño
tuo. Itẽ ſi vis vt filij tui honoꝛẽt te: tu hono
ra parẽtes ꝛ ſic de alijs. Pꝫ ꝙ iſtud ꝑceptũ
eſt caput alioꝝ. De iſto dicit the. Sicut mã
datũ dedit mihi pater. ſic facio.

¶ Dñica. xix. poſt trinitatẽ. Sermo pꝛimus.

Ascẽdens ieſus in

nauiculã tranſfretauit. ꝛ venit in ci
uitatẽ ſuã. Verbũ iſtud habet oꝛi
ginalit̃ Mat. ix. ꝛ recitatiue in euangelio ho
dierno. Itẽ ſermo in pñti erit hui⁹ dñice ꝛ ha
bebim⁹ mediãte dei grã mł̃tas bõas doctriãs
ſpeculatiuas ad illuminationẽ itellect⁹ ꝛ mo
rales ad nr̃am iſtructionẽ vite. Salutet ṽgo
Maria. Jn ſctõ euãgelio hodierno declarã
tur tria magna de dño ꝛ ſaluatoꝛe noſtro.

¶ Pꝛimo pꝛeſentia gratioſa.
¶ Secundo clementia copioſa.
¶ Tertio potẽtia virtuoſa.

Jn his tribus ſtat totũ euangeliũ hodiernũ.
¶ Et de ꝑmo. ſ. de pñtia g̃tioſa: qꝛ gratioſe ſe
oñdit in q̃dã ciuitate: de h⁹ dic̃ the. Aſcẽdẽs
ieſus. Jn q̃. ſ. deſiderabat. Ex q̃ xp̃s incepit ꝑ
dicare noluit qeſcẽ in vna ciuitate ſeu in vna
villa: ſicut ſol non quieſcit ex q̃ oꝛit: qꝛ ſi qeſce

ret in vna parte: nõ illuminaret in alia: nec ca
lefaceret: nec fructificaret. Jta de xp̃o q venit
ad illuminãdũ in fidẽ catholicã: ad calefaciẽ
dũ in deuotione: ꝛ fructificãdũ in opib⁹ pnie
Jõ laboꝛabat nõ ſoluꝫ per terrã: ſꝫ ẽt p mare
iõ dicit. Aſcẽdẽs ieſus ꝛc̃. Nota. ciuitatẽ ſuã
ſ. cõuerſationis ꝛ hitatiõis: qꝛ lꝫ eſſet dñs oi
um: noluit tñ hꝛe ciuitatẽ ꝓpꝛiã. ſꝫ qꝛ illa ciui
tas capharnaũ erat maioꝛ ꝛ pꝛincipalis in ꝓ
uincia galilee in q̃ xp̃s incepit ꝑdicare: vt dr̃.
Mat. iiij. Et qꝛ in illa cõuerſabatur reputa
bat ciuis illi⁹ ciuitat̃: quẽadmodũ dr̃ de aliq̃
oꝛiundo vel habitãte in aliq̃ ciuitate. Ecce ci
uitas vr̃a. lꝫ parũ ibi hẽat: qꝛ regis eſt vel im
peratoꝛis. Jta de xp̃o: ꝛ hoc tãgit omelia ho
dierna dicens. Creatoꝛ reruꝫ oꝛbis terre dñs
poſtq̃ ſe ꝓpter nos anguſtaret in carne cepit
hꝛe humanã pr̃iaꝫ: cepit iudaice ciuitatis ẽe ci
uis. Et de hoc ad lr̃am loquit thema. Aſcen
dens ieſus in nauiculã tranſfretauit: ꝛ venit i
ciuitateꝫ ſuã. Mõ intrem⁹ ſecreta. Jn verbo
thematis tanguntur nouem ſecreta magna.
Pꝛimũ incarnationis. Scđm cõuerſatiõis.
Tertium paſſionis. Quartuꝫ reſurrectionis.
Quintum aſcenſionis. Sextũ gubernatiõis
Septimũ iuſtificationis. Octauuꝫ iudicialis
examinationis. Nonũ regreſſionis in celum.
Dico ꝑmo ꝙ oſtẽdit ſecretũ ſacre incarnatio
nis cum dr̃. Aſcendẽs ꝛc̃. ẜm iſtã expoſitiõeꝫ
nauis eſt natura humana. Ratio: quia ad foꝛ
mam nauis habuit ꝓꝛam ſtrictã in pꝛincipio
generis hũani. nã ſoluꝫ habuit duas tabulas
ſ. adã ꝛ euam in natura grẽ dei firmantis. Jn
medio. ſ. in xp̃i aduentu fuit lata: qꝛ tũc credi
tur fuiſſe maioꝛ multitudo gentiũ: ꝛ extũc q̃ſi
in fine anguſtatur: qꝛ mũdus depopulatur ꝓ
pter guerras ꝛ fames ꝛc. De iſta naui pꝛouer
bi. vlti. Facta eſt q̃ſi nauis iſtitoꝛis. Jn iſta
naue aſcendit chꝛiſtus quando in vtero ṽgi
nis aſſumpſit naturã humanã. ſ. coꝛp⁹ ꝛ aĩam
Nota dicit aſcẽdit: ꝛ nõ dicit itrauit. nos oẽs
intramus in iſta naui ꝑ poꝛtã ſentine cũ pec
cato. ſꝫ xp̃s nõ ſic: ſꝫ aſcẽdit ꝛc. Et trãſfretauit
ꝛ venit in ciuitatẽ ſuã. ſ. in mũdũ: lꝫ nõ cogno
uerũt eũ. Jn ꝓpꝛia venit: ꝛ ſui eũ nõ receperũt
Joã. i. Secundũ ſecretũ eſt de ſua virtuoſa cõ
uerſatione: ẜm hoc tũc nauis eſt pnĩa. Rõ vt
ſ. qꝛ pnĩa a pꝛincipio eſt ſtricta: qñ homo inci
pit penitere valde penale eſt. ſicut eſt ieiuniũ
ciliciũ vigilie ꝛc. Sed paulatim dilatat: qꝛ nõ
tãtũ grauãt pnĩe qñ h⁹ eſt aſſuet⁹ ſꝫ i ſenectu
te ſtringitur ꝓpter tediũ lꝫ non tantũ q̃ntum
a pꝛincipio. De hac xp̃us. Mat. vij. Jntrate

per anguſtá poꝛtá.De iſta pôt etiá dici illud
Prouerb.vlti. Facta eſt q̃ſi nauis iſtitoꝛis ð
longe poꝛtás pané ſuum.i.merces aïaꝝ.Iſta
nauis eſt de trib⁹ coopertu̇ris.Pꝛima triſti/
tia eſt cõtritionis. Secũda cõfeſſionis.Ter/
tia ſatiſfactiõis.Iõ xp̄s. Pniaꝫ agite.i.intra
te in nauim pnie:appꝛopinq̃bit eni regnũ ce/
loꝝ.Mat.iiij.In iſta naui aſcẽdit ieſus ſtati
ſ.in natiuitate:q꞉ non in palacio ſeu in domo
nec in camera : ſꝫ in diuerſoꝛio voluit naſci ⁊
in hyeme:⁊ nõ legit̃ q̇ ibi eſſet ignis ⁊c̃. Sed
ꝟgo maria poſuit eũ i pſepio.Dicũt aliq do/
ctoꝛes q̇ h⁹ iõ fecit : vt in capite caleſieret ab
anhelitu bouis ⁊ in pedibus ab aſino. Itẽ fu
it receptio circũciſionis.Itẽ fuga exilij in egy
ptum.Item iuit per terrá ⁊ per montes:doꝛ
miuit ſuper terram.Aſcendens ieſus in naui
culam.i.in altioꝛi gradu pnie q̃ vnq̃ꝫ fuerit.
xxxiij.annis nauigauit:⁊ venit in ciuitatẽ ſuá
ſ.hierſm:ad poꝛtũ paſſionis. Rõnẽ aſſignat
Lu.euãgeliſta.d.Non capit:ſupple ſcriptura
ꝓphã.i.xp̄m perire extra ciuitateꝫ hierſm
Luce.xiij. Tertium ſecretum eſt de ſua bene/
dicta paſſione:ſm hoc nauis eſt crux.Rõ:qa
ſi crux filio liniaret̃ faceret figuraꝫ nauis cũꝫ
iſta oꝫ nos nauigare ad celũ.Si qs vult veni
re poſt me:abneget ſemetipſuꝫ ⁊ tollat crucẽ
ſuam ⁊ ſequat̃ me.Mat.xvi.In iſtam nauim
aſcẽdit ieſus in monte caluarie qñ fuit ſibi di
ctum.Ieſu exue te.⁊ denudat⁹ remãſit totus
excoꝛiatus:⁊ fuit ſibi dictũ. Pꝛoijcias te ſup
lignũ durꝫ ⁊ ſtrictũ:tũc xp̄s incepit nauigare
mare moꝛtis:⁊ venit in ciuitatẽ ſuam inferni.
Dñs vulneroꝝ tu es.Heſter.xiij.Quartũ ſe
cretũ eſt de ſua reſurrectione glioſa:ſm h⁹ na
uis fuit coꝛp⁹moꝛtuũ qð erat in monumẽto:
⁊ in die reſurrectiõis aïa bñdicta aſcẽdit i na
uim coꝛpoꝛis:⁊ tráſfretauit ⁊ venit in ciuita/
tẽ ſuá.ſ.in gliam imoꝛtalitat̃:iõ hec opoꝛtuit
pati xp̄m:⁊ ita itrare in gliaꝫ ſuá.Lu.vl.Qui
tũ ſecretũ eſt de ſua mirabili aſcenſione ſꝫ h⁹
nauis fuit ſocietas ſctáꝝ aïaꝝ:⁊ aſcẽdit pmũ
⁊ aïe ſequebant̃:⁊ venit in ciuitatẽ ſuá.ſ.para
diſi de q̃ in pſona ſua dr̃.In ciuitate ſanctifi/
cata ſilr requieui.Eccĩ.xxiiij. Sextũ ſecretũ ẽ ð
ſua mũdiali gubernatione:ſm hoc hoſtia eſt
nauicula in quá aſcẽdit xp̄s:ſtatim dictis ver
bis ꝯſecratõis:⁊ venit i ciuitatẽ ſuá.ſ.eccliam
xpianá.de q̃ dð.Glorioſa dicta ſũt de te citas
dei.Q꞉ rex q̃tidie venit ſm q̇ ipſe ꝓmiſit.Ec
ce ego vobiſcum ſum ⁊c̃.q̃diu durabit iſtud
ſacramẽtum:⁊ mund⁹durabit:⁊ in illa die in
qua deficiet mundus finietur.Septimum ſe/

cretum de humanali iuſtificatione:⁊ ſm ho c
nauis eſt cõſcientia humana que ad figuram
nauis facta eſt:q꞉ in pꝛincipio.ſ.pueritie ho/
mines ſtrictam habẽt ꝯſcientiaꝫ:ſed poſtmo
dum dilatat̃ in virilitate.in ſenectute autẽ re
dit ad puerilẽ ſtatũ:⁊ in iſta aſcendit xp̄s quá
do hõ conuertit̃.qñ enim hõ ſtat in pctis:tũc
in iſta naui nauigat dyabolus cum vento aq
lonari vt ducat ad poꝛtum inferni:ſꝫ qñ pec/
catoꝛ recognoſcit ſe ⁊ malá vitam quá tenet:
dicit.O q̃ miſer ego ſum religioſus ⁊c̃.tunc
xp̄s aſcendit in nauim ꝯſcie ⁊ venit in ciuita/
tem ſuá:poꝛtans pſouá ad poꝛtũ ⁊ ciuitatem
bone vite:de qua Eccſus.ix.Ciuitas parua ⁊
pauci in ea viri:q꞉ pauci ſunt mõ qui tenẽt bo
nam vitá:ſi in vno monaſterio vn⁹ eſt:multũ
eſt.Idẽ in vno collegio clericoꝝ.Idẽ in vna
villa:ſi ſit vn⁹vel vna:multũ eſt.Octauum ſe
cretũ eſt de iudiciali examinatõe.ſ.in iudicio
ſm hoc nauicula erit nubes:tunc videbunt ſi
lium hoĩs venientẽ in nube.Luce.xxi. Tranſ
fretabit de celo:⁊ veniet in ciuitatẽ ſuá.ſ.vni
uerſitatem oĩum gentiũ per examinationem
dicens.Ecce quid feci ego pꝛo vobis. oñdẽs
vulnera vt ſtellas fulgentes:⁊ vn⁹angel⁹poꝛ
tabit crucem alius clauos:alius coꝛoná: alt⁹
lanceá:alius ſpongiam:dicens.Quid feciſtis
vos pꝛo me. Ibi erit doloꝛ illis qui nihil po/
terunt oſtendere.Nonũ ſecretũ eſt de regreſ
ſu eius ad celum. Poſtq̃ contra malos de/
derit ſententiam dicens.Diſcedite a me ma/
ledicti ⁊c̃. Matthei.xxv. tunc ſubito terra
aperiet̃ ⁊ abſoꝛbebit eos:⁊ claudentur in iſer
no:⁊ in igne ⁊ in fumo ⁊c.etiá ſi alie pene nõ
eſſent ibi maxima ⁊ ineſtimabilis eſſet miſe/
ria.Et poſt hoc xp̄us aſcendet in nauiculam
eccleſie triumphantis : in qua aſcendet eter/
naliter regnando:⁊ veniet in ciuitatem ſuaꝫ:
ſ.paradiſi.Nomen ciuitatis ⁊ illa die dñs ibi
dem.Amen.Ezechiel vltimo. Ecce quare di/
cit.Aſcendit in nauiculá : ⁊ venit in ciuitateꝫ
ſuá:q̃re tota fides xp̄iana conſiſtit hic. ¶Di
xit ſcðo q̇ oñdit̃ de xp̄o clementia copioſa cũ
dr̃.Et ecce offerebant ei paraliticuꝫ:vſq꞉ pec/
cata tua. Mar.ij.dr̃ q̇ poꝛtabat̃ a quattuoꝛ
Ex deuotione poꝛtabãt eũ ad xp̄m qui tot mi
rabilia faciebat:q̃ꝝ fidẽ vt vidit xp̄s dixit pa
ralitico.Cõfide fili remittuntur tibi pctá tua
In hoc innuit xp̄s q̇ ille ex peccatis infirma
batur.iõ dixit.Cõfide.ſ.de ſanitate obtinẽda
Remittunt̃ tibi pctá tua:q.ſ.ſũt radix iſirmi/
tatis tue.Ac ſi diceret medicus iſirmo poſtq̃
eſſet bene purgat⁹.Cõfidite q꞉ vos eſtis ſani

tus:q꞉ mala materia iaꝫ expulſa eſt. Dicatur
hic quõ.oẽs infirmitates veniũt ex pctis:q꞉ ſi
nõ fuiſſet pctm̃ Ade vl̃ Eue:nunq̃ꝫ fuiſſemus
iſirmi:nec ſenes:⁊ in moꝛte celũ aſcẽdiſſem⁹.
Sed ex pctis poꝛta fuit apta ad infirmitates
⁊ miſerias ⁊c.Iõ qñ hõ patit̃ ſtatim dꝫ accu/
ſare ſeipſum ex aliquo pctõ dicẽs : q̇ venit ex
pctõ mihi iſta iſirmitas:q꞉ de⁹ nõ delectat̃ in
tribulatiõe creature. Iõ ſtatim dꝫ recipe pur
gationẽ.ſ.ꝯfiteri:q꞉ ex quo radix infirmitatis
eijcit̃ hõ curatur.alſ ſanitas nõ obtineret̃. Iõ
medici hñt pceptũ ſub pena pcti moꝛtalis:vt
añ oĩa faciãt ꝯfiteri infirmũ:pꝛiuſq̃ recipiant
eũ in cura.Ex̃ de pe.⁊ re.cũ infirmitas.Et eẽt
bonũ q̇ añq̃ꝫ ad eũ accederẽt facerẽt eũ ꝯfite
ri:ne poſt diceret iſirm⁹:ego ſuꝫ moꝛtu⁹:⁊ aïa
curata leui⁹ curat̃ coꝛp⁹.Sꝫ medici aliq ꝓch
doloꝛ nõ ſuãt mõ iſtá pꝛacticá:iõ ⁊c. Sꝫ xp̄s
vt bon⁹medic⁹ꝓuidit p⁹ aïe remittẽdo pctá:
⁊ poſt curauit coꝛpus.Ideo Greg.Nulla no
cebit aduerſitas:ſi nulla dñet̃ iniqtas. Sed ẽ
hic queſtio.Si iſirmitas venit ex peccato:qd
dicemus de pueris q nunq̃ꝫ peccauerunt ⁊ tñ
iſirmant̃.Rñdeo q̇ eſt multotiens ex pecca/
tis parentũ:q꞉ qñ puer patit̃ ipſi puniunt̃ ex
doloꝛe.Itẽ pueri etiá ꝯcipiuntur in peccato
oꝛiginali:ad qð ſequunt̃ iſte penalitates.Sed
eſt remedium.Nam ſicut faciunt iſti dñi quá
do puer patitur febꝛes:nutrix facit dietaꝫ:qa
creatura hoc eſt puer non poſſet.Ita debetis
vos parentes facere dietam penitẽtie:confitẽ
do ⁊c̃.Et ſi ſanitas ſit vtilis puero:de⁹ dabit.
Moꝛaliter hic ſup hoc qð dicitur Mar.ij.q̇
a quattuoꝛ poꝛtabat̃ ille paraliticus:⁊ amo/
re illoꝛũ xp̄us curauit ipſum.Ideo dicit:Vi/
dens ieſus fidẽ illoꝝ ⁊c̃. Paraliticus eſt pec
catoꝛ in peccato moꝛtali exiſtẽs.Rõ:q꞉ ſicut
paliticus nõ pôt ſe iuuare nec aliquid facere:
ſic nec peccatoꝛ pôt facere opa meritatoꝛia.
Licꝫ pôt ieiunare:elemoſynam dare:vel alia
⁊c̃.tñ nõ ſunt ſibi meritoꝛia.Auctas. Me oꝫ
opari opa eius qui miſit me donec dies eſt.
Veniet nox.ſ.culpe quando nemo pôt opari
meritoꝛie.Ioá.ix.Diceret aliqs. Ergo ſm h̃
qñ ego ſentio me in peccato moꝛtali:melius
erit vt dimittá ieiuniũ:vel alia opa ⁊c. ex quo
nõ ſunt meritoꝛia.Dico q̇ nullo mõ ſunt di/
mittẽda:imo addẽda ſunt etiá alia.de pe.di.
v.Falſas.Ratio:lꝫ non ſint meritoꝛia gloꝛie:
tamẽ ꝓficiunt ad multa alia.ſ. ad oĩa picula
vitanda:ad hñdum pacem:ſanitatẽ:diuitias
bonam famam:amicitiá dominoꝛũ:⁊ qð ma
gis eſt trahũt hominẽ de peccato.Iõ nõ ſunt

dimittẽda.Sed dicere debet intra ſe pecca/
toꝛ.O miſer ego peccaui occaſiõe mũdi:vel
ex inclinatiõe carnis:ſeu tẽptatione dyaboli:
tñ non dimittá bona opa:q꞉ ex iſtis vos dñe
extrahetis me de pctõ ⁊c.Sed gloꝛie nõ ſũt
meritoꝛia.Verbigra.Qñ aïa venit ad poꝛtá
padiſi:⁊ xp̄s dicet.Videamus quátũ tibi de/
bet̃ ⁊ de opibus oĩbus factis in gr̃a dat remu
nerationẽ.Sed de illis fact̃ in pctõ dicet. Il/
la nõ recipio in cõputo. Ná tibi ſatiſfeci pꝛo
illis in vita.Vbigra.De btá magdalena : vel
de btis paulo ⁊ matheo:q aliqñ fuerũt i pec/
catis:⁊ faciebant multa bona opa de genere.
Et qñ aïa magdalene:vel pauli venit ad cõ/
putũ cum xp̄o:dicit xp̄s.Tibi do gloꝛiá tátaꝫ
q꞉ tali die feciſti hoc ⁊ hoc.⁊ etiá cõtẽtat̃ ⁊ re
gratiat̃ deo.Sed ſi vellet petere ſalarium de
factis vel opibus factis in pctõ moꝛtali:dice
xp̄s nõ:q꞉ in ira mea feciſti. Ideo dixit ieſus.
Ego ſum vitis vera:⁊ vos palmites:q manet
in me:⁊ ego in eo:hic fert fructũ multum:qꝛ
ſine me nihil poteſtis facẽ.ſupple meritoꝛie.
Ioá.xv.Paraliticus eſt ergo ille qui ſtat in
peccato moꝛtali.Modo videamus quomo/
do curabitur.Nam ſi debet curari opoꝛtet q̇
poꝛtetur a quattuoꝛ.Religioſus:vel cleric⁹:
vel laycus:ſi debet curari a xp̄o optet q̇ a q̃t/
tuoꝛ poꝛtetur.Quattuoꝛ poꝛtátes religioſuꝫ
paraliticũ ſunt.Obediẽtia generalis.Pau/
pertas apl̃icalis. Caſtitas angelicalis. Dili/
gentia cerimonialis.Quattuoꝛ poꝛtátes pa/
raliticum clericũ ſunt.Caſta cõuerſatio.De/
uota laudatio.Sácta celebꝛatio.Bona edi/
ficatio.Quattuoꝛ poꝛtátes laycum.Oꝛatio
quottidiana.Miſſa dominicalis. Confeſſio
quadrageſimalis.Cõmunio paſchalis. Et ta
li dicetur a Chꝛiſto.Cõfide fili. Remittũtur
tibi ⁊c̃.¶Dixi tertio q̇ oſtẽditur de chꝛiſto
potẽtia virtuoſa.Poſtq̃ꝫ chꝛiſtus dixit para
litico.Cõfide ⁊c. Phariſei ⁊ doctoꝛes inimi
ci xp̄i q erãt ibi nõ audentes loq ad inicẽ oꝛe
in coꝛde dixerũt.Hic blaſphemat.Xp̄s auteꝫ
oſtẽdens ſe eſſe verũ deũ ⁊ hoiem:verũ deuꝫ
in hoc:q꞉ cognouit coꝛda eoꝛuꝫ qð eſt ꝓpꝛiũ
deo.nos ꝟo poſſumus cognoſcẽ faciẽ.ſed nõ
coꝛ.Hõ videt ea que patẽt:de⁹ aũt intuet̃ coꝛ
Auctas.Pꝛauum eſt coꝛ hois ⁊ iſcrutabile
qs cognoſcet illud.Ego dñs ſcrutans coꝛda.
Iere.xvij.Cũ ergo vidiſſet ieſus cogitatiões
coꝛũ dixit.Vt quid cogitatis mala in coꝛdi/
bus veſtris.Quid eſt facilius dicere:remittũ
tur tibi peccata tua:an dicere:ſurge ⁊ ambu/
la ⁊c̃.Ecce quõ oſtẽdit ſe eſſe verũ deũ.Iſtud

ſignum eſt Iſaie de meſſya dicentis. Deus ip
ſe veniet ⁊ ſaluabit nos. tūc aperient oculi ce
coꝝ ⁊ aures ſurdoꝝ patebūt. Tūc ſaliet ſicut
ceruus claudus. Iſa.xxxv. Ecce potentia vir
tuoſa. Moralr hic ſup hoc qḋ dixerūt iudei
ɔ deū blaſphemat. No. ꝙ duplex eſt blaſphe
mia: affirmatiua ⁊ negatiua. Affirmatiua eſt
qñ attribuit deo qḋ ſibi non ɔuenit. Negati-
ua negādo de deo qḋ ſibi ɔuenit. Verbigrā.
Vt intelligatis ⁊ meliꝰ caueatis ſi tales blaſ-
phemie ſint inter vos: qñ iurat de deo caput
coꝛ ⁊c̄. cum enſe. ſ. lingua ad modū enſis ſcdꝫ
tunc eſt blaſphemia affirmatiua: qꝛ attribuit
deo qḋ ſibi nō ɔuenit. ſ. diuidi mēbratiꝫ ⁊ vul
nerari. Itē tales plures cōmittunt blaſphe-
mie per ludum taxilloꝝ. Negatiua blaſphe-
mia eſt cū dr̄. Ego deuꝫ renego ſi facio: qꝛ tol
lis deo fidelitatē quā ſibi debes: pꝛo vana cu
rioſitate. Non opoꝛtebit talibꝰ vim facē tpe
antixp̄i: qꝛ iā ſunt aſſueti ad negandū. Itē in
ludo dr̄. Non pōt deus hoc ꝙ añ veniat ʒink
quater dues eo. Vultis ſcire qḋ pctm̄ ē. legit
iiij. Reg.xix. Et Iſaie.xxxviij. Dicat hyſtoꝛia
de ſennacherib rege de blaſphemia negatiua
quā dixit. Non pōt ds vr̄ hoc facere qḋ libe-
ret vos de manibꝰ meis. ⁊ ex hoc moꝛtui fue-
runt. clxxxv. milia. ex iſta pena pꝫ ğuitas pec
cati. Iō non mirꝫ ſi hētis malum tps ⁊c̄. imo
miroꝛ quō inueuietis aquā ⁊c̄. Iō amoꝛe dei
coꝛrigat ⁊ fiat oꝛdinatio ɔ iuramēta ⁊ ludos
Vnde ſcriptura dicit. Oñe maledicti erunt
qui contempſerint te. Et condemnati erunt
qui blaſphemauerint te. Thob.xiij.

¶ Dñica.xix.poſt feſtuꝫ trinitat. Sermo.ij.

Confide fili remittunt tibi
pctā. Matth.ix.

Iuxta hoc thema volo nūc decla-
rare oēs ozones quas hēmus cōfi
dendi de deo in oibus neceſſitatibꝰ nr̄is: ⁊ ha
bendi gr̄am dei in hoc mūdo: ⁊ gl'iam in fu-
turo. Credo ꝙ erit bona mā ⁊ vtilis. Salute
tur virgo maria. Tota ſcriptura ſacra clare ⁊
manifeſte dicit ⁊ oñdit ꝙ nos debemꝰ pone-
re totam nr̄am ſpem ⁊ fiduciam in ſolo deo.
⁊ non in creaturis. Rō: qꝛ oia bona que ſunt
in hoc mundo ⁊ fiunt: ſunt a ſolo deo tanꝙ a
cā effectiua ⁊ pncipali. Creature aūt nō ſunt
niſi inſtr̄a qbus mediantibus ds operat. Li-
cet ſine illis poſſet illa facere: ſꝫ vtit creaturis
tanꝙ inſtrumētis: vt ſartoꝛ vtit acu: filo: vlna
⁊ aliis. Et hūanis hoies nō poſſent ſine creatu
ris opari. Auctas. Diuiſiones opationū ſunt
Idem ꝟo deus: qui opatur oia in oibus ⁊c̄. i.
Coꝛ.xij. Et ɔcoꝛdat auctas veteris teſtamē
ti dr̄. Dñe dabis pacē nobis. Oia. n. opa nr̄a
opatus eſt in nobis. Iſa.xxvi. Oīo opus no
ſtrum eſt: ſꝫ ds mouet linguā. Idem de ɔtem
platione ieiunio: vel pegrinatione. Mgr̄ eſt
bonus qui malo inſtr̄o facit bonū opꝰ. Hoc
fundamento facto ſi tu ſperas aliqd a creatu
ris: vel ſanitatē a medico nō ſperes in medi-
co: nec cōfidas: ſꝫ in deo qui mediāte medico
vult te curare. Item noli ɔfidere in agris: vi-
neis: nec in bonitate tpis pluuia vel ſole ⁊c̄.
tota fiducia dꝫ eē in deo: ⁊ nō in inſtrumētis:
qꝛ ſtultitia eſſet. Ecce quare tota ɔfidentia dꝫ
eſſe in deo ⁊ nō in creaturis: que ſunt ſicut in
ſtr̄m. Pꝫ doctrina. Auctas Dd loquens de
pſonis de qbus ɔfidunt gentes: dicit. Nolite
ɔfidere in pncipibus. in filiis hoium in qbus
non eſt ſalus. ps.cxlv. Hoc. d. ɔ illos q volūt
hr̄e officia: dignitates: honoꝛes ⁊c̄. ⁊ ɔfidunt
de amicitia dñoꝝ ⁊ pncipum. Nolite ɔfidere
in pncipibus ⁊c̄. qꝛ hodie vel cras pn̄t defice
re ⁊c̄. Iō ſequit. Exibit ſpūs eius. ſ. pncipis: ⁊
reuertet i terrā ſuā. in illa die peribūt omnes
cogitationes eoꝝ. ſ. qui in pꝛincipibꝰ confide-
bant. Beatꝰ cuius deus Iacob adiutoꝛ eius:
ſpes eius ⁊c̄. Qui aūt oppoſituꝫ facit maledi
citur in ſcriptura ſcā. Hec dic̄ dominus. Ma
ledictꝰ q cōfidit in hoie: ⁊ pōit carnē bꝛachiū
ſuū: ⁊ a dño recedit coꝛ eiꝰ. Iere.xvij. Sed ille
q totā ſpem ponit i creatoꝛe benedicit ibidē.
Benedictꝰ vir q cōfidit in dño: ⁊ erit dñs fi-
ducia eiꝰ ⁊c̄. Iō dicit thema. Confide fili ⁊c̄.
Mō iuxta parua ſumma ego epilogaui oēs
rōnes q̄ eleuant ⁊ excitant coꝛ creature ad cō
fidendū in creatoꝛe. ⁊ ſunt ſeptem.

- Pꝛima eſt fidelis integritas.
- Secunda coꝛdialis puritas.
- Tertia lachꝛymabilis vbertas.
- Quarta timoꝛalis ſcrupuloſitas.
- Quinta miſericoꝛdialis largitas.
- Sexta doctrinalis ſedulitas.
- Septima virtualis firmitas.

¶ Pꝛimo dico ꝙ pma rō que mouet coꝛ ad
cōfidendū de deo eſt fides itegra: qñ. ſ. homo
tenet fidē catholicā integre in coꝛde nō dubi
tādo in aliq̄ articulo: talis eleuat coꝛ ad confi
dēdū ꝙ obtiebit a deo qḋ petit. Rō: qꝛ vaſal
li ⁊ ſubditi fideles valde ɔfidūt de potentiſſi-
mo dño ſuo diligente ppl'm: ſecus de infideli
bus. Cū aūt xp̄s ſit potentiſſimꝰ oia potēs: ⁊
ſit ǒtuoſus: nulli dubiū eſſe dꝫ qn diligat po-
puluꝫ ſuuꝫ: qꝛ ꝓbatio dilectiōis eſt exhibitio
opis. ſm Greg. Solū gͦ reſtat ꝙ nos ſimus

fideles ſibi ⁊ obtinebimꝰ illa q̄ petimus ab eo
Hec fidelitas cōſiſtit in .xij. articulis fidei. Si
cut eni rex vel dñs facit capitula cū vaſallis.
Ita xp̄s facit nobiſcū. xij. capitula in credo cō
tenta. Dicat ſemel cū ꝓteſtatione: ſi iſta capi
tula ſeruamꝰ fideliter cōfidere debemꝰ ⁊ poſ-
ſumꝰ de eo. Auctas. In xp̄o ieſu dño noſtro
habemꝰ fiduciā ⁊ acceſſuꝫ in cōfidētia eius p
fidē. ad Ephe.iij. Nō. fiduciaꝫ habemꝰ qñ fi-
dē integrā in coꝛde tenemꝰ: ⁊ cōfidētiā qñ fi-
dem oꝛe cōfitemur in quolibet die mane ⁊ ſe
ro. ¶ Scdo eleuat ⁊ excitat coꝛ ad ɔfidendū
de deo coꝛdialis puritas: qñ creatura nō ſen
tit in ſe pctm̄ de quo nō fecerit pniam ⁊ non
fuerit ɔfeſſus. Talis puritas dat magnam ɔfi
dentiā. Rō: qlibet ɔfidit de amico dilecto ⁊
potenti in quē nō cōmiſit offenſaꝫ: ⁊ in neceſ
ſitatibus recurrit ɔfidenter ad eū: ſecus ſi re-
putet eū offenſuꝫ: qꝛ foꝛte diceret: vadat. Ita
eſt ⁊ de xp̄o qñ ſentimꝰ nos eſſe in pctō. ſi aūt
de pteritis pniam fecimus: ɔfidere poſſumꝰ:
qꝛ amicus coꝛdialis nr̄ eſt dr̄. Vos amici mei
eſtis ſi feceritis que ego pcipio vobis. Io.xv.
No. ſi feceritis que pcipio vobis. Volo vos
auiſare de gnꝯ que pcepit que tangūt hono
rem ſuū. Pͦ ꝙ nō ſuſtineatis diuinos nec ſoꝛ
tilegos: qꝛ hoc eſt de directo ɔ diuinā maie-
ſtatem. Vultis hoc cognoſcere: capiatis ſilr̄:
ſi vnus agarenꝰ veniret huc q attraheret va-
ſallos regis ad regē agarenoꝝ. Quid facere
tis de illo: ſic diuinus ſubtrahit gentes a xp̄i
obediētia vt obediant dyabolo. Ecce pceptū
dei. Aia que declinauerit ad magos ⁊ ario-
los ⁊ foꝛnicata fuerit cū eis ponā faciē meaꝫ
ɔ illam ⁊ interficiā illā de medio ppl'i ſui ⁊c̄.
Leuit.xx. Scdo pcipit ꝙ nomē ſuū honoꝛet: ⁊
ſicut de nōbili pſona hō loqtur cū honoꝛe. 3ͦ
nō debetis iurare iniuanū: nō falſo modo pꝛo
quocūqꝫ lucro: qꝛ parꝫ lucrat qui pdit aiaꝫ ſu
am. Iō ꝓuidere debetis ne nomen dei iuret.
Dñatoꝛes ppl'i mei inique agūt dicit dñs: et
iugiter nomē meū blaſphemat. Pꝛopter h
ſciet ppl's meus nomē meū in die illa: qꝛ ego
ipſe qui loq̄bar. ſ. pcipiendo: ecce aſſum. ſ. pu-
niendo in hoc mūdo p moꝛtalitates ⁊ fames
⁊ in alio per eternā dānationē. Iſa.lij. 3ͦ pce
pit ꝙ faciamꝰ ſibi aliqḋ ſuitiū: qꝛ vos nō dare
tis ꝓuiſionem alicui niſi faceret vobis aliqḋ
ſuitiū. Iō vult ds vt in dñica abſtineatis vos
ab oi ope ſuili: ⁊ ſuiatis deo audiēdo miſſaꝫ
⁊c. Quarto pcipit vt honoꝛetis eccl'iaꝫ: qꝛ nō
ſolum rex vult honoꝛari: ſed ēt regina. Eccl'ia
eſt regina ex qua gl'iat filios legitimos. Ho-
noꝛat eccl'ia qñ nō bibitis: nec comeditis nec
tripudiatis in ea. Sabbata mea cuſtodite et
ſanctuariū meū metuite. Ego dñs. Leui.xix.
hoc vult vt pbeamus honoꝛeꝫ ſuis ſuitoꝛibꝰ
ſ. clericis: ſicut dicit apl's. Qui bn̄ pſunt: pſby
teri. duplici honoꝛe digne habeāt maxie qui
laboꝛāt in vbo ⁊ doctrina. i. Thi.v. Pꝛimus
honoꝛ eſt dare eis qḋ tenemini dare. ſcdo eos
defendere: maxie a moꝛte vt patrē tuū. Nota
ɔ putanas ⁊ ɔcubinas que occidunt clericos
⁊ ppl'm. Ecce quare dicit: vos amici mei eſtis
Chariſſimi ſi coꝛ nr̄m nō rephenderit nos. fi
duciā hēmus in dño. ⁊ quicqd petierimꝰ ac-
cipiemus ab eo. i. Io.iij. ¶ 3ᵐ eſt lachꝛymaꝝ
vbertas qñ pſona tribulata in oꝛone lachꝛy-
mat: illud dat ſibi ɔfidētiā. Rō eſt: qꝛ maioꝛ
eſt ɔfidentia paruuloꝝ filioꝝ apud parentes
ad obtinendū qḋ volūt ſi ſunt lachꝛymoſi: ita
⁊ de nobis. Oēs ſumus puuli. Bn̄ eſt paruꝰ
puer ille q tota die maculat ſe añ ⁊ retro. Ta
les ſumus nos: quottidie ſoꝛdidamur pctis:
⁊ mater nr̄a eccl'ia lauat nos. Iō ſi cū lachꝛy
mis petimꝰ ɔfidenter: obtinebimus. No. hic
miraculum qḋ recitat Dañ.xiij. de illa nobili
dña pulchꝛa coꝛpe: ſed pulchꝛioꝛe aia. No. hi
ſtoꝛiā. Que flens ſuſpexit ad celum. Erat. n.
coꝛ eiꝰ fiduciam hñs in dño. Dañ.xiij. Et fuit
mirabiliter liberata. ¶ Quartū ē timoꝛalis
ſcrupuloſitas qñ in oibꝰ qui timet deū cauet
ne peccet ɔ deū. Qñ ponunt ſe ad doꝛmiēdū
oꝛant ne peccēt. Idē qñ ſurgūt. Idē qñ po-
nunt ſe ad comedēduꝫ ⁊c. Tales pn̄t ɔfidere
de deo. Rō: filii cauētes patris offenſaꝫ de ip
ſo merito ɔfidunt. Auctas. In timoꝛe dñi fi-
ducia foꝛtitudinis ⁊ filiis eiꝰ erit ſpes. Timoꝛ
dñi fons vite vt declinet a ruina moꝛt. Pꝛo-
uer.xiiij. Quattuoꝛ tāgit. pᵐ. In timoꝛe dñi
fiducia foꝛtitudinis. ſ. bonoꝝ tpalium: qa ds
cōſeruabit ſibi oia bōa tpalia. Secūdū. ⁊ filiꝰ
eius erit ſpes qꝛ deꝰ amoꝛe patris dat eis abū
dātiā ⁊ ꝓſperitatē. Tertiū Timoꝛ dñi fons vi
te. ſ. gr̄e: qa timoꝛ cuſtodit vitam ſiue grām.
Quartū vt declinet a ruina moꝛt. ſ. eterne p
vitaꝫ gl'ie. Quintū eſt miſicoꝛdialis largitas
Qui eni largas ⁊ magnas facit p deo elemo
ſynas: cōfidere pōt ꝙ ſibi nō deficiāt bōa ſua
tpalia: ⁊ cōſequēter bona celeſtia. Nota. ma-
gnā ɔfidentiā dant aui eiꝰ ale ſi vult eā cape
aliqs cōfidit ꝙ fugiet. Quaſi due ale aie ſunt
mia ſpūalis: ⁊ mia coꝛpoꝛalis. Ala dextra eſt
mia ſpūalis hñs ſeptē pcāſ. Pꝛima ignoꝛātē
inſtruere. ſ. Pr̄ noſter: Aue maria: Credo: ⁊
ſic de aliis. Secūda errantē coꝛrigere. Tertia

triſtē ↄſolari. Quarta tedioſum ſupportare.
Quinta iniurias remittē. Sexta ꝑ oib⁹ orare.
Septima dubitanti conſulere. Ala ſiniſtra ē
op⁹ mie corpalis. Mia corpalis hʒ etiā ſeptē
pennas. P° eſt eſurientē cibare. Secūda ſi-
tientem potare. 3° eſt nuduʒ veſtire. Quarta
peregrinū hoſpitari. Quinta infirmū viſita-
re. Sexta captiuos redimere. Septima mor
tuū ſepelire. Cū his duabus alis aiavolat ad
paradiſuʒ: cū exit a corpe ꝛ veniunt mille mi
lia demonū ad capiendū eā: ꝛ ipſa ↄfidēs de
illis non timet eos. Jō dicit ſcriptura. Fidu-
cia magna erit coraʒ ſummo deo elemoſyna
oibus facietib⁹ eā. Tob. iiij. ¶ Sexta ē doctri
nalis ſedulitas. i. diligētia. Diligēs pdicator
bonas doctrinas pdicans ↄfidere pōt de deo
Rō: miles qui dño ſuo nō ſolū caſtrū cōmiſ-
ſuʒ cuſtodit: ſʒ cū hoc multa caſtra inimicoꝝ
eidē bellando acqrit: merito gerit ↄfidentiā
de ipſo vel ēt apud ipʒ. Sic etiā cuilibet vſm
deus cōmiſit caſtrū. i. ppriā pſonā ad cuſto-
diendū: ꝛ qlibet dʒ preeligere mortē anq̄ʒ cō
ſentiat dyabolo per pctm̄ mortale. q āt cuſto
dit ſe ↄfidere pōt. Ille etiā qui nō ſolū cuſto-
dit ſe per bonā vitā: ſʒ lucraſ centū milia per
ſctām doctrinā pdicando cōfidere pōt ꝙ erit
magnus in curia regis xpi. Doctrina mea re
dundabit in labijs tuis: vt ſit in dño fiducia
tua. Prouerb. xxij. No. dicit doctrina mea ꝛ
nō dicit Ouidij vel Virgilij ꝛc. Qui aūt fece
rit ꝛ docuerit hic magnus vocabiſ in regno
celoꝝ. Matt. v. No. qui fecerit: ſupple ſic ꝛc.
talis. n. cuſtodit caſtrū ſuū ne intrent inimici
ꝛ docuerit. ſic. n. acqrunſ alia caſtra. Cum. n.
predicator docet humilitatē v̄bo ꝛ exēplo: ꝛ
ſupbus humiliaſ: caſtrū dyaboli ē captū: ꝛ ſic
de alijs. ¶ Septima ē v̄tualis firmitas. i. pſe
uerantia. Ille. n. qui icipit deo ſuire. de deo
nō dʒ tm̄ ↄfidere q̄ntuʒ ille qui diu pſeuerauit
cum pposito ēt pſeuerandi. Nā ſuus portās
onus ſibi cōmiſſum a mercatore vſqʒ ad do-
mū dñi ſui ↄfidēter petit ſalariū ſuū: aliſ puni
etur. Sic ēt d̄s imponit ciſtā ꝛ ſerdellū pcio-
ſiſſimoꝝ iocalium illi qui tenet bonā vitā ad
portandū vſqʒ ad portā padiſi: que eſt mors
corpalis: pro quo pmittit ſalariū glie. Jō nō
dʒ deſiſtere. Greg. Cōſideratio pmij minuit
vi n flagelli. Anotas. Filioli manete in eo vt
cum apparuerit: habeamus fiduciā: ꝛ nō con
fundamur ab eo in aduentu eius. i. Joan. ij.
¶ De eadē dñica. xix. Ser. iij. De mortuis.
N
On habebitis vitam in vobis. Jo
an. vi. Jſtud verbum dixit

chriſtus iudeis infidelibus. Sed iuxta mo-
dum quem volo pertractare ſciēduʒ ꝙ due
ſunt ↄditiones morientiū. qdam moriuntur
in gr̄a: ꝛ tales ſine dubio hn̄t vitaʒ in padiſo.
alij moriunſ in culpa ꝛ in pctō mortali: ꝛ iſti
nūq̄ʒ hēbunt vitā eternā. Iſtis dirigo thema
di. Non hēbitis ꝛc. Jn bono ſtatu ꝛ gr̄a mo
riunſ qui decedūt innocēter vel penitēter. Jn
nocēter vt pueri nouiter baptizati: ꝛ tales de
cedētes ſtatim euolāt: qr in baptiſmo virtute
paſſionis receperūt gr̄am dei. Et ſi anq̄ʒ pec-
cent moriunſ hn̄t gloriaʒ. Rō: qr gr̄a dei eſt
principiū certū hn̄di gloriā paradiſi: ſicut qn̄
mercator in feria emit merces pcioſas p° dat
arrā: deinde totū pcium: ſʒ arra eſt ſignū pcij
habendi. Jta xp̄s in feria hui⁹ mūdi facit dā
do gr̄am que eſt ſemē glie. Nā in hoc mūdo
hō hēt magnū foꝝ: qr cū lachryma ↄtriti-
onis pōt emere padiſuʒ quē in alio mūdo nō
hēret dādo tot lachrymas quot gutte aq̄ ſunt
in mari. Xp̄s aūt venit de celo ad emēdū aias
Gen. xiiij. Da mihi aias: cetera tolle tibi. p⁹
iudiciū hēbit corpa: ſʒ mō hʒ aias ꝛ in baptiſ
mo dat gr̄am aie in ſignū ꝙ dabit gliam. Jō
qn̄ morit puer: ꝛ aia per angelum ducit corā
xp̄o das ſibi totū pciū glie. Auctas Dd in ps.
lxxxiij. Quā dilecta. Miaʒ ꝛ veritatē diligit
deus: gr̄am ꝛ gloriaʒ dabit dñs. Reddendo
ſingula ſingulis. qr miam diligit d̄s. ſ. emēdo
aias. iō gr̄am dabit dñs: ꝛ qr veritatē diligit
deus ꝛ pmiſit gratificatis glorificatis gloriā da
bit dñs. Scdō qdā in bono ſtatu moriunſ: qr
penitenter moriunſ: qui de pctis que fecerūt
poſt baptiſmū penituerunt. O quot pctā ꝗ̄t
corruptiones pch dolor fecimus poſt baptiſ
mū quas ex cā nō poſſumus ire innocenter vt
pueri: opʒ ergo nos deponere pctā per pniaʒ
ꝛ ↄteri de pctis: ꝛ recipe bonū ppoſituʒ non
peccādi: ꝛ ſuādi pniaʒ dandā a ↄfeſſore: opʒ
etiā ſatiſfacere pcere inimicis: ꝛ ſic de alijs: ꝛ
ſic hō recōciliaſ deo. Tales qui ſic pniaʒ ege
runt cōdignā qn̄ morienſ hēbunt vitā eternā
Rō. qn̄ ſup aliquo debito vel pmiſſione hō
hʒ inſtrm̄ ꝛ vltra hoc pign⁹ de auro ꝛ argēto
hō eſt ſecur⁹ de debito ſeu pmiſſione. Mō di
co ꝙ qlibet faciēs pniam de pctis ſuis hʒ in-
ſtrm̄ firmū hn̄di gloriā eternā: ꝛ hʒ pign⁹ de
auro ꝛ argento. Inſtrm̄ recipit a notario. ſ. a
ppheta ezechiele. Clauſula inſtri dic. Si im
pius egerit pniam ab oib⁹ pctis ſuis q̄ opat⁹
eſt: ꝛ cuſtodierit oia pcepta mea: ꝛ fecerit iu-
diciū ꝛ iuſtitiā: vita viuet ꝛ nō morieſ. Ezech.
xviij. Pignus de auro puro eſt charitas: de

argēto eſt gr̄a dei que non eſt ſine charitate:
nec ecōuerſo. Sicut. n. aux eſt ſup oia metal-
la: ita charitas ſup oēs virtutes ē excedēs in
dignitate. Vñ apls. Maior aūt hoꝝ eſt cha-
ritas. i. Cho. xiij. Jō faciēs pniaʒ cert⁹ eſt ꝛ ſe
cur⁹ de glia: qr hʒ inſtrm̄ ꝛ bonū pign⁹: iō pe
nitētib⁹ dicit apls. Nūc liberi a pctō. ſui autē
facti deo hētis fructū vſm in ſctificationē: fi-
ne vo vitā eternā: ſtipēdia pcti mors eſt: gr̄a
dei. i. p gr̄aʒ vita eterna in xp̄o ieſu dño nr̄o.
Ro. vi. De his duab⁹ ↄditionib⁹ moriētiū di
cit thēa amoto ly nō. Hēbitis vitā in vobis ꝛc.
Aliq āt moriunſ ſine gr̄a dei i pctō i malo ſta-
tu: ꝛ iſtis dic thema nō hēbitis vitā ꝛc. Jn ſūma ſt
tres ↄditōes pſonaꝝ ſic i malo ſtatu moriēᵐ. ſ.
Infantes ſine baptiſmo decedētes.
Xp̄iani finaliter impenitētes.
Pagani in xp̄m ieſum nō credentes.
Iſtis trib⁹ cōditiōib⁹ pſonarū dicer. Non ha
bebitis vitā in vob. ¶ Dico pmo ꝙ ifantes ſine
baptiſmo decedētes non habebūt vitā eternaʒ.
rō ē pctm̄ ade. Diceretis vos: ꝛ q̄re: cum tales
nūq̄ peccauerūt: nec corde cogitādo nec ore
loquēdo: nec corpe operādo: q̄re g° nō habe-
būt vitā eternā. Dico ꝙ pp̄ter pctm̄ Ade qd̄
in puulos ē traductū: q deſcēderūt ab adā p
gñationē carnalē. Auctas. Per vnuʒ hoiem
pctm̄ in hūc mundū intrauit: ꝛ p pctm̄ mors:
nō ſolū corpalis ſʒ eterna. Jn q̄ oēs peccaue-
rūt. Ro. v. pp̄ter h° pueri ſine baptiſmo dece
dētes nō habebūt vitā eternā. Sʒ ē hic forte
vnum argumētū: q̄re ex pctō patris puniet fi-
lius. Nō eni videſ iuſtū ꝙ ſi pr̄ facit homici-
diū vel furtū ꝙ puniaſ fili⁹ q nōdū erat nat⁹
maxime cū dicit ſcriptura. Fili⁹ non portabit
iniqtatē patris: et pr̄ nō portabit iniqtatē filij
ꝛc. Ezech. xviij. Verbū eſt dei. igiſ vr̄ ꝙ tales
pueri nō priuenſ vita eterna pp pctm̄ ade. Mō
audite rōnē ꝛ erit ad magnā illuminationē
veſtram. Ex dicta. n. rōne iudei ꝛ alij īfideles
negant pctm̄ originale. Dico ad argᵐ ꝙ ex
pctō pr̄is filij n̄ debēt puniri pēa ſenſus: ſʒ bn̄
pena dāni. v̄bigr̄a. ſi rex hn̄s caſtrū altū i frā
cia ꝛ inexpugnabile: ꝛ cōmittit ipʒ vni militi
ꝛ vxori ſue ad modū hiſpanie: ꝛ vt ipm̄ fideli
cuſtodiat caſtrū ab inimicis: ꝛ ille miles ſtat
hita poſſeſſione caſtri loqſ cū inimicis regis
tradēs eis caſtrū: faciēs ſe eoꝝ vaſallū Rex:
qr ē potēs recupās caſtrū: illū militē ꝛ vxorē:
puniet: ſʒ qr pi⁹ nō vult īterficere militē ꝛ vxo
rē cū poſſet: ſʒ mittit in exiliū. Qui p⁹ gñat fi-
lios: qui filij ſi vellēt redire ad curiā regis: rex
nō vellet eos di. ſoras: qr nolo filios pditoꝛ

ꝙ ſi dicerēt filij. Dñe nōdū eram⁹ nati. Et rex
Vex ē: iō nō do vobis aliā penā: ſuſpendēdo
vel aliſ. ſʒ i curia mea nolo filios pditoꝝ. iſta
macula ſp pcedit eos. O diceti vos. Rex fac
eis iniuriā. Nō ē vex. Jdē d̄s rex ſumme po
tens hēbat caſtrū altū: forte ꝛ iexpugnabile.
Altū qr aq̄ diluuij de qb⁹ dic text⁹ Gen. vij. ꝙ
aſcēderūt. xv. cubitis ſup oēs mōtes mūdi ibi
ſ. in padiſo terreſtri nō aſcēderūt. Alti⁹ igiſ eſt
nubib⁹ iō n̄ pluit ibi: ꝛ ſt ibi fōtes. Dic beda
ꝙ arbores tāgūt celū lune. O q̄ iexpugnabi
le caſtrū altū ꝛ forte ē padiſus. Et cōmiſit ipʒ
ade ꝛ eue ad modū hiſpanie. Ecce charta cō
miſſionis. Poſuit d̄s hoiēʒ i locū voluptatis
vt opareſ ꝛ cuſtodiret illū. Gen. ij. No. opare
tur: nō opando ſʒ delectādo. Et fuit pditor: in
tm̄ ꝙ illa eadē die tradidit caſtrū inimicis ꝛ
fecit ſe ſuū eoꝝ: qr q fac pctm̄ ſu⁹ eſt pcti. Jo.
lviij. Nūq̄ʒ fuit taſ pditio. Sʒ dñs rex oipotēs
ſciuit recupare caſtrū: ꝛ ēt adā ꝛc. Et qr d̄s ē
ſūme pi⁹ noluit interficē adā nec euā: ſʒ dedit
ſniaʒ ne aliqs fili⁹ ſu⁹ intraret curiā ſuā. Jō qn̄
aia pueri nō baptizati petit ingreſſuʒ dic xp̄s
Et nūqd tu es fili⁹ pditoris: ſi dicat. Dñe ego
adhuc nō erā nec ↄſenſi. ꝛ xp̄s. Jō nō dabo ti
bi penā cū dānatis i iferno: ſʒ pu aberis curia
celeſti ꝛ regis eterni viſione i eternū cū ſocijs
tuis ꝛc. Nō hn̄t ibi penā nec demōes: imo de
ligūt ſe: diſputāt: tn̄ ſt ſine gr̄a ꝛ nūq̄ʒ hēbunt
gloriā eternā: qr pr̄ eoꝝ. ſ. adā p ſe ꝛ filijs ſuis
pdidit caſtrū. Et ſi q̄raſ. Nōne adā ē i celo ſi-
ne in padiſo. Dico ꝙ ſic: qr fec̄ nōgētos ānos
pnīaʒ: ſʒ nō ē ſilē de pueris: qr pueri nō faciūt
pniaʒ: nec lauāſ p bapᵐ: iō exiliū ppetuū ſuſti
nēt. Jō apls. Eram⁹ nā filij ire ſic̄ ꝛ ceti. Eph.
ij. No. filij ire: qr rex irat⁹ dic: nolo filios pdi-
toris. Aug. d̄ fide ad petrū vocat irā iſtā ignē
No. cū dicit: eram⁹. ſ. añ bapᵐ. mō adē nō: qr
p bapᵐ fci ſum⁹ filij dei: qr ſic̄ vir de vxore ſua
gñat filios: ita xp̄us de eccla ſpōſa ſua i vtero
fontis gñat filios. Semē ē v̄bū dei. Lu. viij. ſi
filij ꝛ heredes. Ro. viij. iō Jo. i. di. Dedit eis
ptātē filios dei fieri. Mō ſcitis qd ē pctm̄ ori
ginale. ſ. illa macula pditoris a q̄ fili⁹ lauaſ
nō pōt niſi p bapᵐ: iō de p° ↄditiōe moriēti-
um ſine gr̄a ſunt pueri ſine bap° decedentes
De iſtis dicit xp̄s. Nō hēbitis vitā in vob ꝛc.
hic auiſenſ illi q v̄ mrionio ſt vt ſint diligētes
ne filij moriāſ ſine bap°. Et ne ſit culpa coꝝ
ꝙ ſine bap° decedūt pueri. Caueat vir qn̄ ſcit
vxorē grauidā ne maᶜ eā tractet: caueat ip̄a vxō
a tripudijs a ſaltādo ꝛ fodiēdo: qr exq̄ ↄcepit
xl°. die ſex⁹ hēt aiaʒ ſi ſit maſcul⁹ vt pōit glo.

Leuit.xij. Itē caueāt ne pctū impediāt ad co/
ſpiendū pctm̄:qꝛ in iudicio reſurgēt iuuenes
petētes a xp̄o iuſticiā ꝯ pſem ꝛ mr̄ez. ¶ Di-
co ſecūdo:ꝙ alij ſūt decedētes ſine gr̄a i pctō
mortali:q pri⁹ fuerūt baptizati.ſ.xp̄iani finali
ter impenitētes q ſciūt ſe malā vitā tenere ꝛ i
pctis viuūt:nō habētes ꝓpoſitum cauēdi:qui
nō pn̄tent nec ſatiſfaciūt ꝛ nolūt pcere inimi/
cis:nec cōfcant nec curāt de miſſa:nec ſmone
ſꝫ viuūt ſic beſtialit̄:tales nūꝗ̄ videbūt faciez
dei nec ibūt cū pueris ſine baptiſmo deceden
tibus:ſꝫ pfūdius in inferno.ſ.dānatorū. Iſtis
dicit̄. Nō habebitis vitā in vobis:nec miruz eſt
qꝛ de⁹ eſt iuſt⁹ oia opa ſua fundās in iuſticia.
mō q ſciēter interficit ſe certū eſt ꝙ ille dāna/
bit̄:ſec⁹ ſi hō ignorāter iterficeret ſe comeden
do eſcas venenatas. Sed ſi dicat̄ vobis. Non
comedatis de illo cibo qꝛ ē venenat⁹ ꝛ vos nō
vultis abſtinere:qꝛ bn̄ ſapit vobis mortē ſciē/
ter infert̄ vobis:ꝛ tūc dānationem demeremi
ni interficitis voſmetipſos. Scit̄:qꝛ ois homi
cida nō hꝫ vitā eternam.i. Jo.iij. Mō tales
ſunt pctōres q ex ſapore eſcarū interficiunt ſe
ſciēter ſingulariter in duab⁹ eſcis.ſ.auaricie ꝛ
luxurie hoies ſe interficiūt ſpūaliter ꝛ etiam
nōnūꝗ̄ corpalit̄. In qb⁹ inueniūt magnuz ſa
porem. Magnuz ſaporem ſentit latro qn̄ bo
na alteri⁹ vel pecunias ſibi pōt applicare:ſed
ibi eſt venenū peccati mortalis:velle habere
ꝛ poſſidere.ſ.qđ nō eſt ſuū:ſꝫ ex ſapore ſeipſuz
occidit dānando ſe. Idē de vſurarijs qui mu
tuāt vt recipiāt plus ꝛc. Dicat̄ de ſpēb⁹ vſure
O vſurarie nōne vides ibi venenū pcti mor/
talis.vbi gr̄a.qn̄ vſurari⁹ mutuat ꝛc.ꝛ q̄libet
āno recipit tātū triticū ꝓpter mutuū peccatū
mortale ꝯmittit:ſed qꝛ bn̄ ſapit ſibi auaricia:
ideo vſurā recipit:etiā ſciēs vſurā nō eſſe lici/
tam:ſꝫ magis dānatiōis cauſam. Nōnulli tn̄
vſurarij vſurā putāt eſſe licitā:q in ſui erroris
confirmationē dicūt ꝛ allegāt dicētes:Nōne
redditus ſūt liciti:quibus reſpondeo ꝙ red/
ditus ſunt boni ꝛ liciti ſeruatis duabus cōdi/
tiōib⁹. Prima ē ꝙ ſit vā emptio. Scđa ꝙ p̄/
ciū ſit iuſtuz. Sꝫ qn̄ ē mutuū tūc recipe aliqd
vltra ſortē pncipalit̄ ꝓpter mutuū ē iniquum
ꝛ vſurariū nec papa poſſet in h⁹ diſpēſare:qꝛ
vſura lege dina ꝓhibet̄:ſm illud vbū ſaluato/
ris. Mutuum date nihil inde ſperātes ꝛ erit
merces vr̄a multa. Lu.v. Et vſurari⁹ niſi peni
teat damnat̄:ſilr ꝛ notari⁹ conficiēs iſtrm de
vſura ſoluēda. O quot interficiūt ſe ex ſapoꝛ
iſtius cibi ꝛc. Null⁹ dicat:vidua vel cleric⁹ po
teſt tātū recipe p libra ꝛc̄.qꝛ papa etiā conce
dit:qꝛ falſuz eſt iō xp̄s dicebat. Mutuuz date
nihil inde ſperātes. Lu.v. Ali⁹ cib⁹ valde ſapi
d⁹ pſonis mūdanis ē luxuria:vir ꝛ vxor actū
mr̄imonialē facē pn̄t ſine pctō ſaltē mortali:
ēt ſi vxor ſit grauida vel ifirma. Sꝫ qcūꝗ̄ ali⁹
vel alia venereā ꝓcurat delectationē:vel etiā
ſi ſimplicē ꝯmittat fornicationē:mortalit̄ pec
cat. Dic̄ luxurioſus. O ꝙ̄ bonū eēt ꝯſolatōez
hr̄e cū tali ꝛc. o miſer neſcis ꝙ ibi ē venenū ſi
viatori ſitibūdo daret̄ optimū cibuz ꝛ diceret̄
ſibi:venenatū eſt:nō biberet. Nunqd poterit
aliqs guſtare qđ guſtatuz affert mortē. Job.
vi. Tu ſcis ꝙ ille cib⁹ mortal̄ ē:dēptis his qui
in mr̄imonio ſūt q ſine pctō mortali cōmiſce
ri pn̄t. Pctm̄ eū ꝯſūmatū fuerit generat mor
tē. Jac.i. Pctm̄ eni mortale hꝫ initiū:mediū
ꝛ finē. Initiū eſt cogita⁹:mediū ē delectatio
Finis eſt cōſenſus:ꝛ tūc eſt mortale. O quot
iterficiūt ſe ꝛc̄. Hō eni p maliciā ſuā.ſ.p pctm̄
mortale occidit aīam ſuaz. Sap.xvi. ſicut qui
ſciēter comedit cibū venenatuz. Et talib⁹ pōt
dici thēa. Nō habebitis vitaz in vobis. Ergo q̄
ſi a facie colubri fuge pctm̄. Eccli.xxi. ¶ Dico
ꝙ tertia cōditio coꝝ qui male moriunt̄ ꝛ ſine
gr̄a eſt paganoꝝ ꝛ gentiliū in ieſum xp̄m nō
credentiū:vt ſūt iudei agareni ꝛ alij infideles
ꝛ oēs vadūt ad īfernū:qnia bona q̄ faciūt ni/
hil eis pſunt:etiā ſi darēt q̄libꝫ die mille flore
nos amore dei:ꝛ ieiunarēt ꝛ dormirēt ſuper
trā:ꝛ portarēt ciliciū. Tales ſi moriunt̄ nō cre
dētes dānant̄. Auctas. Sine fide īpoſſibile ē
deo placē. Credē eni oꝫ accedētē ad deū:qꝛ ē
ꝛ inq̄rētib⁹ ſe remunerator ſit. Heb.xi. Nā ſiē
ſui īfidelis ſuitia nō placēt regi:nec ſūt ei ac
cepta:lꝫ ſit multū diligēs:qꝛ fundamentū eſt
fidelitas. Sic ēt ſuitia īfideliū eterne vite nō
ſūt meritoria g⁹ dicit ſine fide ē īpoſſibile deo
placē. Diceret aliqs. Frater qd dicitis. videt̄.n.
oppoſitū eſſe veꝝ. Poſſibile eni eſt ꝙ ſit gēti
lis:vel agaren⁹ qđā credēs ſe bonā fidē hr̄e ꝛ
ſi ſciret nr̄az meliorē eā reciperet:g⁹ talis nō dā
nabit̄. Idē de tartaris diſtantibus:q neſciunt
xp̄m nec audiunt pdicare de xp̄o:q̄re g⁹ tales
dānant̄. Dico ꝙ dānant̄ ex pctis que faciunt:
Nā ſi det̄ vn⁹ iude⁹ vel agaren⁹ tenēs bonam
vitā moraliter:ita ꝙ nō ſit auar⁹:luxurioſus
ꝛc.talis in breui illumiaret̄ a xp̄o:ꝛ haberet
fidē xp̄ianā:ꝛ ēt ſi eſſet ſilueſtris de⁹ mitteret
ſibi angelū:ſed qꝛ viuūt in pctis hn̄tes oculos
clauſos per obſtinatā maliciaz:ideo ex coꝝ
malicia dānant̄. Dicas ſilitudinē de ebrio q
in ebrietate interficit patrē vl̄ matrē neſciens
qđ facit:nūqd talis ē ſine culpa. Rn̄ſio ꝙ nō

eſt ſine culpa:ꝛ ſi dicat̄:imo:qꝛ ebri⁹ erat. So
lutio:qꝛ inebriauit ſe totū imputabit̄ ſibi. Idez
de infidelib⁹ q inebriant̄ ſupbia:auaricia:lu/
xuria ꝛc.ꝛ interficiūt aias ſuas:hoc eis impu
tat̄:Idē de iudeis ꝛc̄.q ſua malicia claudunt
ſibi oculos. Idē de mauris q nō pmittūt diſpu
tatiōes nec pdicationes:ſed ſi tenerēt bonaz
vitā moraliter illuiarent̄. Auctas. Si qs vo/
luerit volūtatē.ſ.moraliter viuēdo:facē eius
qui miſit me cognoſcet de doctrina.ſ.xp̄iana
vtrū ex deo ſit. Jo.vij. imo qđ mai⁹ eſt xp̄iani
ex mala vita ꝛ in pctis diu pſeuerādo pdunt
fidē:dicēdo:nō eſt alia vita:ꝛ dicunt nōnulli:
qd ſcit hō vtrū ſit alia vita:ꝛ ſilia verba. Et li
cet ꝓpter timorē nō audeāt dicē oretn̄ in cor
de heſitant:qꝛ mala ꝯſcia ſecū ducit minorez
credentiā. Auctas. Bonā ꝯſciam qdam re/
pellētes circa fidē naufragarunt.i. Thi.i. Si
ergo xp̄iani ex mala vita pdūt fidē:quo inſi/
deli cū mala vita vēiet ad fidē. Iō ex coꝝ cul/
pa dānāt̄. Quib⁹ pōt dici. Nō hēbitis vitā i vo
bis. Nota ꝙ ſūt mlti ſolo noie xp̄iani:q peio
res ſunt ꝙ̄ infideles:ſicut ſūt iuratores:ꝛ blaſ/
phematores ꝛc̄. Ideo maiorē dānationē ha
bebūt. Dicat̄ exēplū de btō machario q in he
remo īuenit teſtā ſine caput hoīs mortui inſi/
delis ꝛc. Det̄ mod⁹ affirmandi p aduerbia:ꝛ
matres doceant ꝛ corrigant filios ne iurent:
Iſtud cōſiliū dedit xp̄s di. Audiſtis:quia di/
ctū ē antiqs. Nō piurabis. Ego aūt dico vob
nō iurate oino neqꝫ p celū neqꝫ per terram.
Sit aūt ſermo veſter eſt eſt:non nō. Qđ his
abundantius eſt:a malo eſt. Mat.v.

¶ De eadē dn̄ica.xix. Sermo quartus.

Renouamini ſpū mentis veſtre.ad
Ephe.iiij. Verbuz iſtud legit̄ i epla
currētis dn̄ice. In his verbis apls
innuit ꝙ pctm̄ mortale facit ſeneſcē ꝛ antiq̄/
re aiam:cū dicit. Renouami ꝛc̄.tacite eni h⁹
pſupponit. Super hoc fundabo ſmonē meū
ꝛ habebimus ſpeculationes ꝛ moralitates.
Pro quo ſciēdū ꝙ ſenect⁹ ꝛ antiqtas ſūt cō/
ditiōes ꝛ ꝓprietates creaturarū corpalium ꝛ
corruptibiliū ꝛ mortaliū. Non eni cōueniunt
creaturis ſpūalib⁹. Multa milia anni ſūt ꝙ
michael fuit creat⁹:ꝛ eſt ita iuuenis hodie vt
in pma die creatōis ſue. Idem de gabriele ꝛ ra
phaele.ꝛ ſic de alijs. Senect⁹ eni ꝛ antiqtas
nō hn̄t locū in eis. De hoc.ſ.quō angeli ſunt
incorruptibiles. vide ſan. Tho.i.pte.q.v.art.
vi. Idē de aiab⁹. Itē iuuenis ē aia hoīs cētuz
vel mille annoꝝ:ſicut aia pueri vni⁹ diei:quia
ſūt ſubē ſpūales:ꝛ nō ſeneſcūt nec antiquant̄.
Auctas. Oleū effuſuz nomē tuū:ideo adole
ſcētule ꝛc̄. Cañ.i. Nota. Oleū effuſuz.ſ.fides
xp̄iana vbiꝗ̄ diuulgata ꝛ pdicata. Nomē xp̄i
dr̄ hic oleū:ꝛ alibi vnguētum:qꝛ eſt medicina
aiarū:qꝛ in pūcto q̄ pueri vel adulti baptizan
tur curant̄ aie:ꝛ eſt effuſuz in celo:qꝛ ex eo ca
rat̄ vuln⁹ ſiue caſus maloꝝ angeloꝝ:ꝛ in trā
qꝛ fides xp̄i in oi giatiōe fuit p ſctōs aplos p̄
dicata. Iō adoleſcentule.ſ.creature ſpūales
in qbus nō cadit ſenect⁹ dilexerūt te nimis.i.
valde. Senect⁹ eni ſeu antiqtas ſolū hꝫ locuz
in creaturis corpalib⁹:ꝛ tn̄ nō in oib⁹:qꝛ ſol:
luna:ſtelle:planete:ꝛ celum licꝫ ſint creature
corpales:tn̄ nō ſūt corruptibiles ex ꝯpoſitōe
ꝯtrarioꝝ:ſꝫ ſenect⁹ hꝫ locuz ꝛ cadit in creaturis
corpalib⁹ corruptibilib⁹ ſiue mortalib⁹. dom⁹
eni dr̄ antiq̄ vel noua:arbor:nauis:ꝛ ſimilia:
ꝛ corpa nr̄a antiquāt̄ etiā:ꝛ aialia ꝛc. Pꝫ g⁹
ꝙ ſenect⁹ ꝛ antiqtas ſunt ꝓprietates ſeu con/
ditiones ꝛ creaturarū aialiū corporaliuz. Au
ctoritas. Qđ ē qđ antiq̄t̄ ꝛ ſeneſcit ꝓpe interi/
tū ē. Heb.viij. Si g⁹ volum⁹ ꝓprie loqui de ſe
nectute:aie nr̄e nō ſunt antiq̄:ſꝫ apls pſuppo/
nit ꝛ innuit ꝙ aie nr̄e ſeneſcunt ꝛ antiquantur
ex pctō mortali:qꝛ ois defect⁹ q̄s ſenect⁹ dat
corpi nālīter:eoſdez defect⁹ dat pctm̄ aie ſpi/
ritualr̄ vel mortalr̄. Iō dic̄ thēa. Renouami
ſpū mētis vr̄e. Pꝫ thēa. Queſiui eni ꝛ inueni
ꝙ ſex ſūt defect⁹ q̄s ſenect⁹ adducit corpi nālr̄.

¶ Primum eſt dealbatio capilloꝝ.
¶ Scđm obturatio ſenſuum.
¶ Tertium corruptio cutis.
¶ Quartū incuruatio capitis.
¶ Quintū debilitatio in membris.
¶ Sextum appropinquatio mortis

Iſtos met ſex defect⁹ adducit pctm̄ i aia ſpūa
liter ſeu moralit̄. Iō dicit thema. Renouami
ſpū mētis vr̄e. ¶ Dico pmo ꝙ pm⁹ defect⁹ quē
ſenect⁹ dat corpi ē dealbatio capilloꝝ. Lꝫ eni
in iuuētute hō habuerit capillos nigros cōit̄
in ſenectute tn̄ dealbat̄ nālīter. Rō:qꝛ hūidi
tas ꝛ frigiditas capitis ſeu cerebri putrefaciūt
radices capilloꝝ:ꝛ ſic dealbāt̄. Sicē eni in au
tūno folia arboruz prius viridia dealbantur ꝛ
cadūt. Ita ē de capillis. Et lꝫ hoc ſic claruz ꝛ
certū:tn̄ hoc auctas. Antiqu⁹ dierū ſedit:ꝛ ca
pilli capitis ei⁹ q̄ſi lana mūda. Dañ.vij. Mō vi
deam⁹:ſi pctm̄ mortale facit hoc in aia. Ca
pilli aie ſūt varie cogitationes innūerabiles:
volatiles ꝛ volubiles vt capilli. quot eni ſunt
cogitatiōes hoīs vigilando dormiēdo:ibi ꝛ
ibi ꝛc̄. per terrā:p mare:in tātum ꝙ dō de ſuis

cogitatiōib⁹ dicebat. Multiplicate ſūt.ſ.cogi
tatiōes mee ſup capillos capitꝫ mei hic ⁊ idō
cor meū dereliqt me. ps.xxxix. Ex iſta rōne
dicebat Job. Cogitationes mee varie ſucce
dūt ſibi ⁊ mēs i diuerſa rūpiť. Job.xx. Dico
ꝙ ꝑſona exiſtēs in gr̃a habet capillos nigros
.ſ.cogitatōes ex hūilitate cogitādo ꝓprios de
fect⁹: qꝛ quāto ꝑſona eſt melior: ſanctior: ⁊ ꝑ
fectioris vite: tāto magis cogitat ſuos ðfect⁹
dicēs intra ſe. O miſer: iſte gr̃e q̃s de⁹ poſuit
in me ita corrūpūť vt vinū in malo dolio: qꝛ
nō cōſeruaui iſtas gr̃as ⁊ virtutes ita pure ⁊
ſctē ⁊c̄. imo iſte liquor ꝓcioſus gr̃arū ex defe
ctu vaſis corrūpiť. Ecce hūilitas. Iſto modo
btā vgo maria valde humiliabať cogitando
gr̃as a deo receptas: ⁊ q̃ſi nihil ſe eſſe reputa
bat ex humilitate. Jō ſancti pr̄es ordinauerūt
ꝓ tpe ꝙ qñ diciť aliqd in choro: ꝙ faciāt ve
niā q̃ſi petētes veniā: qꝛ impoſſibile eſt aliqd a
nobis fieri ſine aliq̄ defectu vel in opere vel in
cogitatiōe. Ex iſta rōne de ꝑſona deuota diť
ſcriptura. Come ei⁹ ſicut elate palmarū nigre
quaſi coru⁹. Cañ.v. Come.i.cogitationes q̃ſi
elate.i. folia palmarū que ſunt recte q̄ ſignifi
cant ꝙ oia bona que faciūt attribuūt deo di
cendo. Dñe ſi qd boni feci a te eſt: qꝛ ex parte
mea cogitatiōes ⁊ opa nigra ſunt: ex defecti
bus quaſi coru⁹. Senectus peccati mortalis
capillos nigros facit albos. Dicūt qdā pctis
aſſueti ſtati: ⁊ ſi ego peccaui: dō etiā peccauit.
Si ego cecidi: talis ſctūs ēt cecidit. Ego ieiu
no ⁊ facio elemoſynā: facio ſic ⁊ ſic: ⁊ nō ille:
Ecce cogitatiōes albas pctōꝝ: qui nō cogno
ſcūt ꝓprios defectus ex ꝓſumptiōe. De iſta ꝓ
ſumptione legiť Lu.xviij. de quodā hoīe qui
reputabať eſſe ſctūs qui dicebat. De⁹ gratias
ago tibi: qꝛ nō ſum ſicut ceteri hoīum: rapto
res iniuſti adulteri velut ēt hic publican⁹: ie
iuno bis in ſabbato. Iſte hēbat capillos al
bos. Stulte egit ⁊ corā deo laudabat ſe: ⁊ to
tus erat canus in ſe nō cognoſcēs aliquē de
fectū. Ita accidit vobis qñ vadiť ad ꝯfitēdū
Aliq dicūt: pater interrogate me: qꝛ nō recor
dor de aliq̄ pctō: ⁊ mētiūť primo: ſed ſi ꝯfeſ
ſor iterrogaret: qd de vicina vr̄a: nō ſolū dice
rēt pctā mortalia ſꝫ ēt venialia. O q̄s eſtis ca
ni nō cognoſcētes ꝓpos defect⁹: ſignū ē male
vite hr̄e cogitatiōes albas.ſ. laudādo vel cō
mendādo ſe. Jō aplś. Renouami ⁊c̄. ¶ Di
co ꝙ ſecūd⁹ defect⁹ ē obturatio ſenſuū.ſ. qñ vi
ſus: ingroſſať ⁊ idiget vitreis. Jtē auditꝰ nō
audit. nec olfact⁹ ſentit. Idē de guſtu ⁊ tactu
Rō nālis. Humores enim groſſi abūdant in

antiquis ⁊ obturāt ſenſus. Auctas. Dixit ille
miles qñ inuitabať a dd. Octo gn̄arius ſū ho
die: nunqd vigent ſenſus mei ad diſcernendū
ſuaue vel amarū aut delectari pōt ſeruū tuū
cibus ⁊ pot⁹: vel audire poſſum vltra voces
cantorū atq̄ cantatricū. ij. Reg.xix. Modo
videam⁹ ſi pctm̄ aliqđ inducit iſtū defectū in
aīa. Dico ꝙ ꝑſone q̄ viuūt in pctis ita hñt ſen
ſus aīe obtuſos ꝙ nihil ſentiūt ð malis aīe: ſꝫ
de malis corpis: imo bene ſentiunt. vbigr̄a. ſi
hō vadit per viam diſcalciat⁹: ſtatī ſentit ſpi
nam ⁊c. Sꝫ qñ vadatis ad diuos pro ſanita
te ac ſi poſſent dare ſanitatē ⁊ dyabolus trāſ
figit cū lancea animā veſtrā: vos nō ſentitis
⁊ ſic mala corporis ſtatim ſentis: ſed nō anie.
Si aliquis fur iret per villaſ furando: ſtatim
vos ſentiretis: ⁊ ſuſtinetis diuinū notoriū ⁊c. ⁊
non ſentitis: Iſtud peccatū ſufficit vt ira dei
deſcendēt ſup vos. Jtē ſi in ſcutellis inueniť
lapillus infra dētes: ſtatī ſentiť. Sꝫ qñ teneť
in ore ſaxū magnum iurādo ⁊ blaſphemādo
nō ſentiť: vel ꝓximum diffamādo. Ecce quō
pctm̄ facit ꝑdere ſentimētū. ¶ Dico tertio ꝙ
tertius defectus quē adducit ſenectus eſt cor
ruptio ſiue corrugatio pellis. Juuenis hꝫ pel
lem leuē ⁊ planā in facie: ⁊ in manib⁹. Senes
vo totā rugatā. Rō nālis: qꝛ iuuenis eſt car
noſus ⁊ replet pellē: ſꝫ in ſenib⁹ caro minuiť
ꝗ pellis rugať. Jō Job qñ dicebať ſibi ꝙ erať
iuuenis: ipe oſtendēs oppoſitū dicebat. Ru
ge mee teſtimoniū dicunt cōtra me. Job.xvi.
Sic qñ ꝑſona ſtat in bona vita in gratia: aīa ē
iuuenis ⁊ pinguis. Plana pellis aīe ē ꝯuer
ſatio exterior. ⁊ ſic pellis coopit carnē: ſan
guinē ⁊ oſſa: ita ꝯuerſatio. Perſona eni bōa
ſctā ⁊ virtuoſa talis ē intra q̃lē oñdit ſe extra
q̃lis in domo talis in vico: q̃lis in abſcondito
talis in publico. Si dicit aliqs ꝙ ſit humilis
ipſe eſt humilis: ſi ſe oſtendat pauperē ad ex
talis eſt in corde. Idē de caſtitate: abſtinētia:
paia: patia: ⁊ diligentia: totum eſt plana pel
lis: ſed peccatū facit rugare pellem cōuerſa
tionis. Qñ enim homo cadit in pctm̄ ſecun
datur oñdere: ⁊ aliter oñdit extra q̄ ſit itus.
Ad extra oñdit ſe humilē: inclinat caput: ſed
intus abundat ſuperbia ſicut lucifer. Pellis
eſt rugata: oñdit ſe amatorē paupertať: caſti
tať: charitať: abſtinētie: patiētie: ⁊ diligentie:
ſed int⁹ eſt totū oppoſitū: totum eſt rugatum
Alij oſtendūt ſe amicos extra dicētes: Vult
aliqd: ego ſum tot⁹ veſter: ſed retro ſi poſſunt
accuſant ⁊ diffamāt: ⁊ qñ aliud non poſſunt:
vadunt nocte aliqñ ⁊ amputant vineam ⁊c.

dicēdo: qꝛ ipſe nō pōt ꝓbare: ⁊ nos negabim⁹
tales teneňť reſtituē dāna: ſi vnq̄ volūt ſalua
ri: aľs nec ꝯfeſſio nec aliqd ꝓdeſt ad ſaluatio
nē. Idē de notario mutāte teſtamētū vł celan
ſulā teſtamēti ex mala volūtate. Idē de falſo
teſte in dānū ꝓximi totū eſt rogatū: vultꝭ ſcire
qđ peccatū eſt: dicit xp̄s p os Joānis cuidaꝫ
palliato ſiue rugato: ſcio opa tua: qꝛ nec frigi
dus nec calidus es: vtinā frigidus eſſes aut
calidus: ſed qꝛ tepidus es: incipiā te euomere
ex ore meo. Apoc.iij. Calidus vel frigidus ē
ille q talē ſe oſtendit extra qualis eſt int⁹. Il
le eſt frigidus q ſicut eſt malus int⁹: ita ſe oñ
dit extra. ſi intus hꝫ malā volūtatē: odium ⁊
rācorē cōtra aliū extra oſtēdit ſibi. Calidus ē
ille q ſicut bon⁹ ē intus: ita ⁊ extra: ſed amic⁹
ab intra etiā oſtēdit extra. Sed tepidus eſt
eſt ille qui ad extra ſe oſtēdit amicuꝫ ⁊ intus
eſt inimicus: ſalutat añ ⁊ diffamat retro. Si
dicať. Nūqd eſt meli⁹ eē tepidū q̄ꝫ frigidum.
Dico ꝙ nō: qꝛ de frigido hō pōt ſe abſtinere.
a tepido nō: ſi religioſus vel clericus vel lai
cus ſit calidus: nō ſequiť malū: qꝛ boni ſunt: ſi
frigid⁹: nō crediť eis: ergo nō ſequiť malū: ſed
qñ eſt tepidus tūc dānificat: qꝛ ꝯfidunt in eis
⁊ decipiūt. Bona mulier nō ꝯfideret ð malo
religioſo vel clerico ſeu laico: ſꝫ qꝛ ꝯfidit de te
pido: iō eſt defraudata: ecce q̄re dicit. Utinā
frigidus eſſes ⁊c. ſꝫ qꝛ tepid⁹ es: icipiā te euo
mere ex ore meo: ⁊ hoc qñ xp̄s in iudicio di
cet. Diſcedite a me maledicti: qꝛ tepidi corrū
pūt totū mūdū. Jō renouamini ſpū mētꝭ vr̄e
¶ Dico q̄rto ꝙ quart⁹ defect⁹ quē inducit ſe
nect⁹ ē incuruatio capitis. Juuenis vadit ere
ctus. ſenex aūt incuruatus. Rō nālis. Sicut
ignis emittit flāmas in altum: ita cor hoīs iu
uenis eſt ita ardēs ꝙ facit ire recte. ſed qñ ca
lor cordis minuiť ꝓpter ſenectutē caput in
clinatur. Iſtum defectū facit peccatū in aīa.
Perſona que eſt ſine peccato habet caput
aīe.ſ. cogitatiōes: rectū cogitādo deū: paradi
ſum: celeſtia: ⁊ ardēter deſiderat ibi eſſe intā
tū ꝙ ſi de⁹ diceret ſibi. Ab hinc vſq̄ ad annū
venies: diceret ſibi. O dñe debeo adhuc tam
diu ꝑegrinari ⁊ a te ſepari: qꝛ calor deuotio
nis exigit caput: ſed peccatū mortale facit in
clinare caput ad terrena vt beſtie: que qa ni
hil habēt i celo reſpiciūt terrā. Pctōr nō de
lectať deſpicere celū: ſicut nec latro iudicē in
cathedra eleuatum. Exemplum euangelij de
quodā publicano. Publicanus aūt a longe
ſtās nolebat nec oculos ſuos in celū leuare.
Lu.xviij. qꝛ pctm̄ trahit deorſum ad cogitan

dū ⁊ deſiderādū terrena: dicēdo. O ſi poſſe
habere hoc vel hoc: ſic deſcēdūt iferi⁹ ad ifer
nū. De hoc dicať miraculū euāgelij de q̄daꝫ
muliere iuuene ⁊ pulchra que ibat recte ⁊ ſu
bito fuit infirma de curuitate: nec poterat ele
uare caput vt reſpiceret altos: de quo oēs mi
rabanť neſciētes vñ: ſed xp̄s ſciēs cauſam di
xit. Mulier dimiſſa es ab īfirmitate tua ⁊ im
poſuit illi manus ⁊ cōfeſtim erecta eſt: ⁊ glo
rificabat deū: ⁊ dixit xp̄s. Hāc filiā quā liga
uit ſathanas. xviij. annis optuit ſolui. Lu.xiij.
Iſta mulier ſignificat aīam humanā recte in
cedentē. que viuit bñ reſpiciēdo delectabiliť
ſurſum hereditatē dimiſſam a patre in teſta
mēto. Dicit clauſula teſtamēti. Nolite time
re puſillus grex: qꝛ cōplacuit patri veſtro da
re vobis regnū. Lu.xij. Sed qñ peccat: ꝑdit
calorē deuotionis ⁊ incuruať: ſꝫ qñ xp̄us ſuis
manib⁹ tāgit cor dans contritionē: erigiť. Jō
xp̄us. Reſpicite ⁊ leuate capita vr̄a: qm̄ ecce
appropinquat redēptio vr̄a. Lu.xxi. Reno
uamini ſpū mētis veſtre. ¶ Dico ꝙ qnt⁹ de
fect⁹ quē inducit ſenect⁹ eſt debilitatio mem
broꝝ. Juuenis enim eſt fortis ⁊ robuſtus. ſe
nex aūt debilis. iō cū baculo ſuſtētať. A plan
ta pedis vſq̄ ad vticē nō ē in eo ſanitas. Iſa.
i. Hoc facit peccatū in aīa: qñ aīa eſt in gr̃a: ē
fortis: intantū ꝙ nō poſſet cogi ad peccādū
ab oīb⁹ demonib⁹ ſꝫ poſt pctm̄ eſt ita debilis
ꝙ ſtatim cadit. Sicut mulier vgo vel alia an
teq̄ꝫ peccet fortis ēt ad reſiſtēdū: ſed amiſſa
verecūdia ⁊ facta corruptione infirme ſunt. ⁊
de facili deinceps labunť ⁊ ſeducunť. Jō mu
lieres amiſetis vos ne ꝑdatis frenū verecun
die. Peccatū peccauit hierľm: ꝓpterea inſta
bilis facta eſt. Treñ.i. Itē qñ ꝑſona eſt in gr̃a
habet genua: man⁹ ⁊ oia mēbra firma ad orā
dū ⁊ nō attediať de genuflexione manuū ele
uatione nec de ieiunio: cilicio nec de diſcipli
nis. Sed ex quo eſt in pctis: ſtatim attediať.
Infirmata eſt in bonum que habitat in ama
ritudinib⁹. Mich.i. Amaritudo ſiḡt pecca
tū qđ ducit aīam ad amaritudinē dānatiōis.
ideo renouamini ⁊c. ¶ Dico ſexto ꝙ ſextus
defect⁹ quē ſenect⁹ facit eſt appropinquatio
mortis. Lꝫ moriať ita bene iuuenes ſicut ſe
nes: tamen naturaliter iuuenis plus diſtat a
morte: qꝛ debet viuere. xx. vel. l. annis adhuc
Senes autē iam ſunt in annis mortis. Om
ne quod antiquať ⁊ ſeneſcit eſt prope interi
tum. Heb.viij. ⁊c. Hoc facit peccatum aie: fa
cit aīam eſſe prope mortē infernalem pluſq̄
camuſia ſit prope carnem: quia ſtatim qñ ex

a corpe nō tardat p annū vl̄ p mēſem deſcen/
dere ad īfernū:ſz in puncto. Ducūt ī bōis dies
ſuos ⁊ ī pūcto ad īfernū deſcēdūt. Job. xxi.
Ideo dō ī pſona pctōꝝ dicit. Quo tū vt ita di
cam gradu ego morſqꝫ. l. eterna diuidimur. i.
Reg. xx. Si ergo peccatū mortale facit iſtos
ſex defect⁹ in aiā quos ſenectus facit in corpe:
ergo biñ pōt dici ſenectus aīe moraliter. Ergo
renouami. Renouatur homo per cōtritionē:
confeſſionē: ⁊ penitētie aſſumptionē vl̄ accep
tationē: ⁊ p ſatiſfactiōeȝ: ⁊ iniuriaꝝ remiſſiōeȝ
Et quāto iniuria eſt maior: tāto meritū remiſ
ſionis eſt maius. Igitur renouamini ⁊c̄.

¶ De eadē dñica .xix. poſt feſtū trini. Ser. v.

Renouamini ſpū mentis veſtre.

Iſtud vbū hēt textualiter ad Eph.
iiij. ⁊ recitatiue in epl'a currētis dñi
ce: q: nullus ſmo ſeu doctrina hēt virtutem
nec efficatiā ꝯuertendi pctōres ad bonā vitā
ſine gr'a dei. Jō ſalu. vir. ma. Pro declarati/
one hu⁹ vbi ⁊ materie pdicande ſciēdū q: iª
dr'ia inter alias eſt īter aīaȝ ⁊ corp⁹: q: nos in
uenim⁹ q: aīa q̄ȝdiu eſt cū corpe ⁊ viuit cū eo
q̄ȝq̄tūcunqꝫ ſit ſenex ⁊ antiq̄ pōt renouari.
corpus vo nō pōt renouari. Nō inueniꝰ ī ſcri
ptura q: ds vnq̄ȝ renouauerit aliquē de ſene/
ctute ad iuuentutē lȝ legant maiora miracu/
la que xp̄us fecit. Suſcitauit mortuos qd̄ eſt
plus: ēt dānatos ſuſcitauit ⁊ ſaluabanꝰ. Sed
nūquaȝ de ſene fecit iuuenē. Rō: q: lȝ ſenect⁹
ſit malū corpis: tñ bonū aīe. Juuētus per op/
poſitū eſt bonū corpis ⁊ malū aīe. Senex. n.
iam pdidit magnā ptē caloris ⁊ ꝯñter incli/
nationē ad peccandū: deficiunt ſibi vires pp
qd̄ deſpicit illā: vel ſp in dolorib⁹ ducit vitā ⁊
deſiderat aliā. Itē ē ꝓpe mortē: ⁊ iō ordinat
vitā ſuā: diſponit de bonis: deſpicit mundū ⁊
diuitias: honores ⁊ vanitates. Et q: multa vi
dit ⁊ audiuit: nō ita faciliter decipiꝰ a demōe
Ecce quō ſenect⁹ eſt bonū aīe lȝ ſit maluȝ cor/
pis. Ideo Job. In antiquis eſt ſapiētia: ⁊ in
multo tpe prudētia. Job. xij. Nota. prudētia
q: lȝ neſciat legere: tñ q: vidit tot pericula: ⁊
ex multis experiētijs generatur ſapia: fit pru
dēs. De iuuētute eſt totū oppoſitū. Juuenis
n. ē fortis: robuſtus ⁊ inclinaꝰ ad multa pctā
quō poterit expiri delectatiōes carnis ⁊ aſcē
dere in diuitijs: honorib⁹ cū illa vana iuuētu
tis ſpe: ⁊ q: paꝝ viderūt ſunt inexpti ⁊ quaſi
ſtulti: iuxtā q: dicit Salomō. Cōſidero vecor
dem. i. ſtultū iuuenē qui trāſit per plateas. i.
latitudinē. Platea grece latitudo eſt latine.

Prouer. vij. Vbi. Adoleſcētia. i. iuuētus et
voluptas vana ſunt. Eccl'ſ. xi. Pȝ ergo q: iu/
uentus nocet aīe lȝ valet corpi. Et q: ds nūq̄ȝ
tranſmutat creaturā de bono ad maluȝ: imo
oppoſitū: iō de pſona ſene nūq̄ȝ facit iuuenē:
q: eēt malū aīe quā plus diligit: q̄ȝ corpus:
Iſta eſt rō: quare ds nūq̄ȝ renouauerit nec re
nouabit corpa antiqua ad iuuentutē: niſi in
iudicio: q: tūc adā ⁊ mathuſaleȝ qui mortui
fuerūt ſenes renouabunꝰ: q: iuuenes in etate
xxx. annoꝝ reſurgēt. Rō: q: a erunt glioſi nec
de cetero poterūt peccare. Aie aūt pñt reno/
uari: imo q̄ȝtūcunqꝫ ſint ſenes ⁊ antiquate in
pctis: pñt renouari ⁊ effici iuuenes: ideo dicit
the. Renouamini ſpū mētis ⁊c. Pȝ thema.
Mode videamus quō ⁊ quot modis fit iſta
renouatio ſiue iuuenatio ⁊ inueni q: ſex mo/
dis pōt fieri: q modi ſunt in nā experimētati.
¶ Primus eſt per patientiam virtualem.
¶ Secundus eſt per pn̄iam actualem.
¶ Tertius eſt per humilitatem cordialem.
¶ Quartus per largitatem liberalem.
¶ Quintus per dilectionem diuinaleȝ.
¶ Sextus per cōtemplationem ſupernaleȝ.
¶ Prim⁹ modus renouationis aīe lȝ ſit an
tiqua ⁊ corrupta in pctis eſt tñ per patiaȝ vir
tualē. ſ. erga deū ⁊ ꝓximuȝ. Patia virtualis
erga deū eſt vt in tribulationib⁹ que ſꝰ a deo
ſicut ſunt īfirmitates diuerſe. paupertates: pdi
tio filioꝝ parentū ⁊ amicoꝝ. Oēs iſte tribula
tiones ſꝰ a deo pncipalr lȝ opereꝰ p nām in/
ſtrumentaliter: vt notari⁹ p calamū: nec de lr'a bona
ſiue mala dī: calamus fecit: ſed notarius. Phi
pfecte nō cognoſcētes deū dicūt. A tali pla/
neta ē hoc. Qñ gº in his tribulatiōib⁹ q̄rū ip
ſe ds eſt actor pncipalis hō hȝ patiaȝ nō mur
murādo ꝯ deū nec amaritudinē cordis reci/
piēdo: nec ſe indignādo: ſȝ de necītate facien
do virtutē: tūc iſto fornello aīa depuraꝰ. Ita
fec̄ q eadē die pdidit q̄cq̄d hēbat. vt pȝ Job
i. Dñs dedit: dñs abſtulit. Sit nomē dñi bñ/
dictū. Ex iſta patia renouaꝰ aīa. 2º erga ꝓxi/
mū. ſ. qñ de iniurijs ꝓximi quecūqꝫ ſint nō re
cepiſtis vindictā: lȝ poſſetis: q: magis glioſus
vel dīues eſtis: ſȝ dicatis deo: dñe ego poſſem
recipe vindictā de tali iniuria mihi fcā: ſȝ q:
ego maiores iniurias feci vobis ⁊ nō recepi/
ſtis vindictā: iō dñe amore vr'i remitto: ⁊ no/
lo vindictā: vt vos mihi remittatiꝰ. Tal' patia
facit aīam domicellā iuuenē q̄ȝtūcūqꝫ fuiſſet
antiq̄: iō dicit xp̄s. Mat. vi. Si dimiſeritis hoi
bus pctā eoꝝ dimittēt ⁊ vob̄ delicta vr'a. De
hoc ſilitudo ⁊ experimētū in nā. Ferrū. n. a ſua

rubigine renouaꝰ p ignē dupl'r. pº p fornacē
2º p martellū ſiue malleū. ita de aīa cui⁹ rubi
go eſt pctm̄. Si qñ ponit in fornace tribulati
onis: īfirmitatis ⁊c. hȝ patiam: renouaꝰ: vel p
martellū. Iniurie ꝓximi dicunꝰ martelli qñ
faciūt vobis vnā iniuriā: dādo alapā vel ver
bū: ſȝ teneamus nos firmiter ne rūpamur p
impatiaȝ. ⁊ ſic ēt aīa renouaꝰ. iō apl's de ſe ⁊
de alijs dicebat. Lȝ is q foris eſt nr̄ hō corrū
paꝰ: tñ is q intus eſt renouaꝰ de die in dieȝ. ij.
Cor. iiij. No. de die in diem: q: due ſunt ſpēs
patie. Pª erga deū: ⁊ iſta facit vnā diē clari/
ficans aīaȝ. Scda erga ꝓximū: aliā diē faciēs
ergo renouamini ſpū mētis vr'e. i. abijcite vīa
pctā: ⁊ induimini. ¶ Scdꝰ modus ē p pn̄iaȝ
actualē. Bñdict⁹ ds q tot modos ordinauit
ad renouandā aīaȝ. Pn̄ia actualis eſt qñ pª
que diu vixit in pctis ⁊ in mala vita redit ad
ſe dī. O miſer ego ſum religioſus vel cleric⁹.
Hic pn̄ia va incipit. Scdo recipit ꝓpoſitum
nō peccādi. 3º recipit ꝓpoſitū ꝯfitendi. Quar
to acceptat pn̄iaȝ: ⁊ ſic renouaꝰ aīa. De hoc
experimentū in nā videmus. Dicūt nāles qui
experti ſunt ꝓprietates reꝝ q: ſerpens ex nimia
antiqtate vix pōt ſe mouere ex groſſicie ⁊ ru
ditate pellis: qd̄ ipa aduertēs. pº ieiunat. 2º
pellis ex ieiunio q̄ſi ſeparaꝰ a carne. 3º a dura
pelle renouaꝰ per artū foramē. ſic aīa ī pctis
antiq̄ta ⁊ inueterata nō pōt ſe mouere ad eū
dum ad pradiſuȝ per opa meritoria: ſȝ reme/
diū bonū hēt ſerpētis remedio ſil'e vt. ſ. ſicut
ſerpēs ieiunat: ſic pctōr talis faciat abſtinēti/
am a pctis: elongando ſe a mala ſocietate: de
inde p artū foramē ꝯfeſſionis deponat pellē
pctōꝝ: ſic̄ ſerpens cū magno labore deponit
pellē: ita ēt ꝯfeſſio ē laborioſa: in q̄ hō q̄ſi dif/
famat ſe: dicēdo. Pr̄ ego ſuȝ miles vel ciuis
⁊c̄. gētes ⁊ hoīes honorāt me: ſȝ ego ſuȝ talis
⁊ tal': ⁊ ſic aīa renouaꝰ ⁊ induiꝰ noua pelle. ſ.
gr'e: ⁊ ſic aīa pōt ābulare meritorie. Auctas.
Deponite vos ſm pſtinā ꝯuerſationē veterē
hoīem q corrūpiꝰ ſm deſideria erroris. reno/
uamini aūt ſpū mētis vr'e ⁊ induite nouū hoīeȝ
qui ſm deū creat⁹ ē in iuſtitia ⁊ ſctitate vita/
tis. Eph. iiij. Deponite. ſ. vitā ⁊ ꝯuerſationeȝ
malā pctōꝝ. No. cū dic̄ q ſm deū creat⁹ ē. nā
pn̄ia fuit pª pdicatio xp̄i poſtq̄ȝ ieiunauit. vñ
dic̄ Mat. Exinde cepit pdicare ⁊ dicē. Pn̄iaȝ
agite. Mat. iiij. No. in iuſtitia. i. pn̄ia a pctis
pteritis: ⁊ ſctitate: cuſtodiēdo ſe a pctis futu/
ris veritaꝰ. ſ. pn̄ie. gº renouami ⁊c. ¶ Terti⁹
modus ē p humilitatē cordialē: qñ pª vana: ſup
ba ⁊ pōpoſa vult humiliari toto ⁊ vo corde di

mittēdo vanitates q̄ tot dānāt: tūc aīa reno/
uaꝰ. Itē qñ mulier videt q: vir iā non ſufficit
ad vanitates q̄s ipa facit: imo opȝ eū facē vſu
ras: retinere decimas ⁊ bona defunctoꝝ: ⁊ re
tinere eū opȝ pctā ſuoꝝ ⁊ ipſa dicit viro. Ec/
ce localia: nōn faciaꝰ iſta de cetero: ego volo
ire ſimpl'r: ne damnemur vos ⁊ ego: q̄d mihi
ꝓdeſt manice ⁊ caude. Meli⁹. n. ē dare amo
re dei: tūc aīa renouaꝰ. idē de dño ſiue plato
cuiuſuis ſit ſtat⁹ qñ de ſtatu vano ⁊ pompoſo
humiliaꝰ dicēdo. nolo oīa expēdere in vanitati
b⁹: ī ꝯuiuijs: ⁊ cū dilectis mulierib⁹: ego hēo
tot florenos vel ſolidos de redditib⁹: tm̄ expē
dā pro corpe ⁊ tm̄ pro aīa: qñ aliqs ſic humilia
tur: aīa renouaꝰ. De h̄ experimentū in nā. dicūt
nāles q: qñ aq̄la eſt multū antiq̄ hēt roſtrum
in tm̄ reflexū q: nō pōt os apire: nec comedē
⁊ ſic macreſcit: abūdat ī plumis: ⁊ a ſua vetu
ſtate renouaꝰ allidēdo roſtrū ad petrā totuȝ
hoc fit ad exēplū nr̄m. aq̄la antiq̄ ē aīa pctis
antiq̄ta: roſtrū hñs. i. itellectū acutū q: nihil
acuti⁹ ē in hoīe nec ſubtili⁹: q cū debēt eē ere
ct⁹ erga deū celeſtia ꝯtēplādo reflectiꝰ tñ ad
ſeipȝ cogitādo ſuū gen⁹: vt de gñe regali vel
tali: ⁊ cogitādo ꝓpriā excellentiā dicit. iō tu
debes ire ſic indut⁹. Ecce abūdantia pluma/
rū. Itē ego ſuȝ nobilis vel miles: iō debeo ſic
⁊ ſic incedere. Nō op⁹ eſt collo ſuſpendē cym
balū collo. ⁊ ſic aīa ſe macerat: ñ recipit cibū
ſpūalē: ⁊ abūdat in plumis. i. vanitatib⁹. Idē
de religioſis vel clericis cogitātib⁹. Ego ſuȝ
mgr̄ vel doctor apt⁹ ad diſputādū ⁊ pdicādū
iō debeo tenē ſtatū: debeo eē dñs ⁊c̄. Ecce plu
me. Idē de mulierib⁹ cogitātib⁹. Nōne ego
ſuȝ melior ⁊ pulchrior q̄ȝ talis q̄ facit ſic ⁊ ſic
cū manicis: caudis: ornamētis ⁊ monilib⁹ ⁊c̄.
Dicaꝰ ꝯ expēſas q̄ fiunt in manicis: caudis: ⁊
camiſijs. Remediū hēmus vt aq̄la allidēdo
roſtruȝ ad petram. de q̄ apl's. Petra aūt erat
xp̄s. i. Cor. x. ⁊ ſic aīa renouabiꝰ. Allidiꝰ. n. co
gitādo quō xp̄s iuit indut⁹: q. xxx. annis por/
tauit candē tunicā. Si ergo dñs ⁊ rex iuit ſic:
q̄re ergo ego expēdā tātū ī vanitatib⁹. Idē de
mulierib⁹ qñ tēptantur vt ī q̄libet feſtiuitate
vellēt hr̄e tales vl̄ tales veſtes: pcutiūt roſtrū
ad petrā xp̄ȝ cogitando xp̄m ⁊ mr̄em ei⁹ quō
ibant: cū tñ eſſent de tali genere. Sic aīa reno
uaꝰ. Dd ī pſ. cij. Renouabiꝰ vt aq̄le iuuētus
tua: ⁊ repleꝰ in bonis deſideriū tuū: cogitādo
xp̄m ⁊ vginē mariaȝ: ſic renouaꝰ aīa a ſupbia
in humilitatē. ¶ Quart⁹ mod⁹ eſt p largitateȝ
liberalē qñ de bōis ſpūalib⁹ vel tpalib⁹ a deo
datis hō dat amore dei liberaliꝰ. Verbigr'a

ſi habetis ſciam ⁊ iſtructis ignorātes:ſi habetiſ deuotionē:⁊ charitatē:corrigitis peccatorē. Si habetis ꝯſolationē:ꝯſolamini triſtes. Si eloquentiā:ſubuentatis neſciētibꝰ loqꝫ: ne pdat ius ſuū ⁊c. Idē de elemoſynis corporalibus. Si hētis panē:vinū:⁊ pecunias:detis amore dei:qꝛ ipſe multiplicabit oīa. Ex tali liberalitate aīa renouaꝭ. Nō ſupeſt:nō dicit:qđ neceſſe date elemoſynā.⁊ ecce oīa mūda ſunt vobis. Luce.xi. De hoc expimentū in nā. Cū ceruꝰ eſt antiquus induraꝭ pellis:cornua creſcūt:⁊ non pōt comedere. Et nāliter comedit vnaꝫ herbam venenatā:poſtea eſtuans renouaꝭ ad fonteꝫ. Ceruus ſigt auaꝝ. Rō:qꝛ hꝫ duo magna cornua:⁊ i qlibet hꝫ plura cornua. Duo cornua auari ſunt vſura ⁊ rapina: ⁊ qlibet hꝫ pſa cornicula.ſ. plures ſpēs vſure ⁊ rapine. Pumꝰ eſt mutuare.x.pro.xij.lꝫ nō ponaꝭ ſic in inſtrō ne platus eū puniat. Scđs vendēdo plus pp ſolutionis dilationē. Tertius pp pecuniā paratā minꝰ. Quartꝰ pp ſecuritatē recipere ⁊ vti poſſeſſione. Quintꝰ obligatio libertatis de piſtoria:molēdino:⁊ hmōi pp mutuum. Scđm cornu dī rapina. Pꝰ ſpēs dī rapina violenta:vt dñoꝝ ⁊ latronū. Scđm furtum ſecretum de domo:vinea:ſeu horto. Alij peccant falſe vendendo:alij emendo. Ideꝫ ſi notariꝰ mutāt teſtiū:ſi tales volunt renouari ⁊ ſaluari:oꝫ comedere de herba vt ceruus venenata.de qua dicit Dd. Cōuertanꝭ pctōres in infernū.ſ.cogitando acerbitatē penaꝝ. Comedūt de iſta herba oēs gētes que obliuiſcūtur deū.ps.ix. Guſtaꝭ.n.iſta herba cogitādo qđ erit de aīabꝰ auaroꝝ quō puniunꝭ in inferno ⁊c.⁊ ſic eſtuantes ibitis ad fontē.ſ.taxeaꝫ vel burſam ⁊ reſtituetis: ⁊ ſic aīa renouatur. Auctas. Nolite ꝯformari huic ſeculo.ſ.dādo vos auaritiē:ergo renouamini i nouitate ſenſus vſi vt pbetis que ſit volūtas dei bona bñ placēs ⁊ pfecta ad Ro.xij. Nō voluntas dei bona ē vt faciatis reſtōnē. Bñplacēs:qñ de bñ acqſitis facitis elemoſynā:pfecta qñ de cetero nec p vſurā vel rapinā hō vult aliqd:ſed vult viuere de ſuis redditibꝰ planis vel poſſeſſionibꝰ. ❡ Quintꝰ modus eſt p dilectionē diuinalēiqñ hō eſt totꝰ philocaptꝰ de xpo. Bñ eſt miſer qui nō eſt philocaptꝰ: de illo in quē deſiderāt angeli ꝓſpicere.i.Pet.i. Et qñ hō guſtaꝭ in amore xpi: aīa renouaꝭ ⁊ iuueneſcit: ita fuit de maria Magdalena:de q̄ dicit xps. Dimiſſa ſunt ei pctā multa:qm dilexit multū Luce.vij. De hoc hēmꝰ expimentū in nā. Dicunt nāles de fenice antiquata: q̄ ꝯcutiens ſe ad ligna ſuis alis inflāmat ſe ⁊ renouaꝭ. Ita de nobis in pctis antiqūtis in nido cordis nři ponamus ligna odorifera.ſ.opa que xps fecit pro nobis:⁊ ſic inflammaꝭ hō ⁊ ignis accēditur alta cogitationū. Dicatis ſi aliqs veſtruꝫ eſſet captiuꝰ in barbaria: ⁊ aliqs amore vři illuc trāſiret ⁊ faceret ſe captiuū: ⁊ vos liberaret:qntum vos inflāmaretis ad eū diligendū. Oēs eramus captiui dyaboli in barbaria huius mundi:⁊ xps amore nři trāſfretauit. Itē ſi eſſet totus leproſus ⁊ aliꝭ nō poſſetis curari niſi de ſanguine medici fieret balneū de vena cordis:quā medicꝰ eo fine effunderet:magnꝰ amor eſſet:imo.ita fecit xps de balneo baptiſmi.ſanguis.n.xpi hꝫ virtutē ſanādi aīas leproſas. Itē ſi hēretis manꝰ abſciſas:⁊ medicꝰ gratis vob reſtitueret: qntū diligeretis eū. ſic ēt ille q in vtero mřis dedit vob manꝰ:caput oculos:merito dꝫ diligi.itē ſi ſtultꝰ eſſet qs:⁊ medicꝰ gratꝭ curaret eū ⁊c.puer i vtero nřis ſtultꝰ eſt nō hñs aīaꝫ rōnalē:ſꝫ xps dat ⁊c.g⁹. renouami. ❡ Sextꝰ modus eſt p ꝯtēplationē ſupnaleꝫ. Perꝭ ꝯtēplatiue qñ ꝯtēplanꝭ opa dei ⁊ miracula q̄ fecꝭ tūi plꝫ deo q renouanꝭ aīe. Modꝰ cōtēplandi. Pº dei potētia q ſolo ṽbo de nihilo cūcta creauit. Añ mūdi creationē nihil erat niſi ſolus deꝰ. Sed diceret aliqs:vbi morabaꝭ deꝰ. Dicendū q tūc morabatur vbi mō etiā moraꝭ.ſ.in camera ſue eternitatis. Scđo ꝯtemplari debemus finē mundi quō in corpe ⁊ aīa hēmus cōparere i iudicio ⁊ ſic timebimꝰ vtrū a dextris vel a ſiniſtris illa die inueniamur.itē debemꝰ ꝯtēplari de palatio celi:de mirabili eiꝰ pulchritudine. Iteꝫ ꝯtēplari penas iſernales:⁊ figuras demonuꝫ in iſerno debemꝰ. Promitto tibi q ſi iſta diligenter ꝯſiderares:pctā vitares. Itē cōtemplari debemꝰ ꝓuidentiā quō ꝓuidet aīalibꝰ terre:piſcibꝰ maris:auibꝰ celi:⁊ nob q̄libet anno dat bladū vinū ⁊c. Iteꝫ debemꝰ cogitare de aīabꝰ purgatorij:de aīabꝰ paradiſi:rogando deū vt ponat in corde heredū ⁊ manumiſſoꝝ vt cōpleāt teſtm̄ ⁊c. Ex talibꝰ ꝯtēplationibus aīa renouaꝭ. De hoc expimētū in nā de accipitre antiq̄ qui nō pōt volare:ſꝫ expādit alas ſuas ad auſtrū ⁊ renouabiꝭ. De h auctas Nūqd per ſapiam tuā plumeſcit accipiter expandēs alas ſuas ad auſtrū. Jo.xxxix. Queſtio eſt quā ds fecit Job. accipitēr ſigt pſonā ꝯtemplatiuā volantē alis ꝯtēplationis ⁊ orōnis ad auſtrū. Auſter ē vētꝰ calidꝰ ⁊ humidus Cōtēplº calefaꝭ p deuotionē ⁊ hūectat p lachrymationē:⁊ aīa renouaꝭ.renouami igꝭ ⁊c.

❡ Dñica.xx.poſt feſtum trinita. Sermo.i.

Simile eſt regnū celoꝝ homini regi qui fecit nuptias filio ſuo. Mat.xxij. Sermo noſter erit de ſctō euangelio huiꝰ dñice. Salutetur virgo maria. In iſto euangelio preſentis dominice ſunt tria punctamenta notabilia ad informationē vite noſtre.

⁋ Primus eſt humilitas diuinalis.

⁋ Secundus peruerſitas humanalis.

⁋ Tertius indignitas meritalis.

In his tribꝰ punctis ſtat totū euangeliū:⁊ de pº.ſ.humilitate diuinali dicit the. Sile eſt regnum celoꝝ ⁊c. ❡ Primo dico ⁊c. Pro intellectu huiꝰ thematꝭ ⁊ humilitatꝭ diuine ſciēduꝫ q incarnatio cōpatur mrionio. ⁊ dicitur mrioniū qꝛ tanta fuit vnio ⁊ ꝯiunctio humanitatis cū filio dei q hūanitas ⁊ diuitas non ſunt niſi vnū in ſuppoſito hypoſtaſi ⁊ pſona. Non credatis q hūanitas ſit vna pª ⁊ diuinitas alia:ſꝫ ſicut vir ⁊ vxor. Itaqꝫ iā nō ſi duo:ſꝫ vna caro Mat.xix. Ita ds ⁊ hō in xpo nō ſunt niſi vna pª.⁊ eſt articulus fidei dei. Qui ſꝫ ds ſit ⁊ hō nō duo:ſꝫ vnꝰ ē xps ⁊c. Nō dico q i iſta bñdicta icarnatiōe ds oñdit maximā humilitatē. Si.n.vulꝭ cogitare dei ſuporitatē ⁊ excellētiā.⁊ hois iſerioritatē ds eſt altiſſimꝰ:⁊ ſub ſe hꝫ.x.gdus creaturaꝝ nāliū ⁊ corporaliū:⁊.x.gdus ſpūaliū. Primꝰ gdus creaturaꝝ ſpūaliū altior alijs eſt ſeraphinoꝝ. Secundus cherubinoꝝ. Tertiꝰ thronoꝝ. Quartus dñationū. Quintꝰ virtutū. Sextꝰ poteſtatum. Septimꝰ pncipatuū. Octauus archāgeloꝝ. Nonus angeloꝝ. Decimꝰ aīaꝝ rōnabilium. Primꝰ gdus creaturaꝝ corpaliū altior: eſt q celū empyreū vel pᵐ mobile ſm aliqs phos. Scđs celi criſtallini. Tertiꝰ firmamētū Quartꝰ eſt elemētū ignis. Quintꝰ elementū aeris. Sextꝰ elementū aq. Septimꝰ elemētū terre. Octauꝰ de creaturiſ elemētaꝭ:ſenſiꝭ:vt aīaliū ⁊ volucrū. Nonꝰ de creaturis elemētatis viuētibꝰ nō ſenſitiuis vt arboꝝ. Decimꝰ de creaturis elemētatꝭ nō hñtibꝰ vitā:vt lapides ⁊ ſilia. Hō ṽo eſt cōpoſitꝰ ex aīa rōnali ⁊ luto ⁊ ſic ē de iſeriori gdu creaturaꝝ ſpūaliū qntū ad aīaꝫ:⁊ corpaliū qntū ad corpꝰ. Formauit.n.deꝰ hoieꝫ de limo:⁊ nō de auro vel de marmore celiſꝫ ire:qntū ad corpꝰ.⁊ inſpirauit in facieꝫ eiꝰ ſpiraculū vite qntū ad aīam. Geñ.ij. Deus ṽo altiſſimꝰ excedēs oēs gdꝰ creaturaꝝ ſpūaliū ⁊ corpaliū voluit hūiliari nō recipiēs creaturā ſpūalē:nec corpalē in altiori gdu: ſꝫ in minori ⁊ vltimo gdu. Iō dicit ſcriptura. Qui cū i forma dei eēt ⁊c. Philip.ij. Itē nuſq̄.n. angelos apphēdit:ſꝫ ſemē abrahe.ad Heb.i. Nō vt meliꝰ itelligaꝭ dicaꝭ ſilitudo ſiue exēplū de rege volēte ꝯhere cū filia ruſtici ⁊ paſtoris vt exaltaret illā genꝰ. O q̄ta hūilitas cū tñ poſſꝫ cū filiabꝰ regū ꝯhere. Ita fecit xps Noluit.n.recipe creaturā ſpūalē:nec corporalem in altiori gdu: ſꝫ voluit ducē filiaꝫ ruſtici ad ſe vt eā facēt reginā in padiſo ⁊ exaltaret ſup oēs creaturas:ſpōſalia hꝰ mrionij fcā ſuerūt in camera ſiue in palatio vteri virginalis De hoc dd. In ſole poſuit tabernaculum ſuū ⁊c.in ps.xviij. Celi enarrāt. No. In ſole poſuit.qꝛ ſicꝭ iter creaturas viſibiles ſol eſt pulchrior:altior:⁊ clarior:⁊ virtuoſior:ſic iter oēs ſanctos ⁊ ſctā dei virgo maria:⁊ altior in dignitate:pulchrior in ſctitate:clarior in bonitate:⁊ virtuoſior i benignitate. Et ſic ſol oriꭒ de mane clarus ⁊ pulcher ſine corruptiōe. Ita ṽgo maria genuit filiū dei ſine ṽginitaꝭ leſiōe. Iō dicit. In ſole.i.in ṽgine ex excellētia ſolari ⁊ dignitate:poſuit tabernaculū ſuū. Uirgo dī tabernaculū:qꝛ ſicꝭ tabernaculū itra ſe ꝯtinet dñꝫ:ita ṽgo dei filiū.dd. Sctificauit tabernaculuꝫ ſuū altiſſimꝰ ⁊c.ſꝫ nuptie nō fiūt in hoc mundo:ſed in celo.de hoc dicꭒ the. Sile eſt regnū celoꝝ ⁊c. No.q nō cōparāꭒ ille celeſtes nuptie hoi ſimplici qui fecꭒ nuptias: ſꝫ hoi regi. Nō attēdatis ad pulchrā ſpeculationeꝫ vt accendatis vos de glia padiſi. In nuptijs regalibꝰ nō ſolū guſtus ſꝫ ⁊ oēs ſenſus ſatiantur:viſuſ:auditꝰ ⁊c. Idē eſt ⁊ erit poſt iudiciū qñ corpa ſimul cū aīa erunt glorioſa. Pº in nuptijs regalibꝰ ſatiaꭒ viſus:vidēdo ornamēta pannoꝝ:vaſorū auri ⁊ argēti intm̄ q ruſticus ore apto reſpiciet. Nō cogitetis illō palatiū celeſte quō fuit ornatum: nō per hoies: nec per angelos:ſꝫ per ſctāꝫ trinitatē ⁊c. Qñ ſcti videbūt oculis corpalibꝰ poſt iudiciū mirabunꭒ. Et diceret xps. Filij qre nō cogitabatis q iſte locꝰ quē ego paraui ⁊ tāto pcio emi pulcherrimus deberet eē. de hoc Iſa. Tunc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabiꭒ ⁊ dilatabiꭒ cor tuum. Iſa.lx. Si aliō nō eēt niſi ſola delectatio viſus:eēt ineſtimabile gaudiū. 2º ſatiaꭒ auditus.iā ſcitis quot miniſtri quot cantus ⁊c.in nuptijs regalibꝰ exiſtūt. Nō cogitate ſi corde de cythara:aut fiſtula ⁊c.tm̄ vos delectāt quid dꝫ eē in celo de cantu angeloꝝ ⁊ virginū ⁊c. Dicaꭒ de religioſo q.ccc.annis ſtetit ſine cibo ⁊ potu:⁊ nō fuit antiqtꝰ audiēdo cantū āgeli i forma auicule. De iſto cātu dicꭒ Jo. Cātabāt q̄ſi cāticū nouū ān ſedē dei ⁊c.apo.

xxiij. Nota q̄ñ cāticū nouū:qꝛ ſicut cātꝰ nouꝰ
delectat:ita ille ⁊c. Tertio ſatiaꝫ odoꝛatꝰ. Si
eni de viola vł roſa tm̄ fragrat:⁊ de creaturis
corruptibilibꝰ oꝛitur talis odoꝛ.cogitate quā
lis fragrantia de corpore xp̄i:de eiꝰ vulneribꝰ
de corpe virginis Marie ⁊c. imātū ſi hic eēt
mō corpꝰ glioſū:oēs traheret ad ſe. Nā dicit
ſanctꝰ Tho. exponēs Job ad lr̄am. Job.xli.
de balena q̄ eſt tā magnū aial:qūo ⁊ quid co
medit. Dicūt eni ꝙ hʒ anhelitū valde odoꝛiſe
rū:qñ vult comedere emittit anhelitum ⁊ pi
ſces veniunt ad illā fragrātiā quos ipa abſoꝛ
bet. Si g° de tali beſtia oꝛit tał odoꝛ qd dʒ eē
anhelitu xp̄i Marie ⁊ ſanctoꝝ.⁊ ſi aliud non
eſſet ibi ⁊c. Salomon q habebat tot odoꝛes
⁊c. qñ deꝰ dedit ſibi modicū ſentire de illo ſu
mo paradiſi dixit. Trahe me poſt te:⁊ curre
mꝰ in odoꝛe vnguētoꝝ tuoꝝ ⁊c. Cañ.i. Quar
to ſatiaꝫ tactus. Dicūt ph̄i ⁊ alij theologi ꝙ
magis delectat ſentimētū tactꝰ q̄ȝ alia.iō de
cipiūꝫ luxurioſi ⁊c. Dico ꝙ ſi oēs delectatio
nes luxurie eēnt in vno corpe ɔgregate nihil
eēnt reſpectu delectatiōis puriſſimi ⁊ pudicif
ſimi corpis glorificati que tāta erit ꝙ nō erit
in eo vena:nec os:nec nerui qn̄ ſentiāt ɔtinue
tantā dulcedineʒ ꝙ nō pōt dici. Cogita dele
ctationē quā habebūt angeli ⁊ ꝟgines qñ an
geli cū virginibꝰ tripudiabūt:tangentes ſe ꝑ
manus O q̄lis delectio. Auiſo te vt ſis bonꝰ
De iſtis tripudijs dic̄ eccl̄ia xp̄o. Qui paſcis
int̄ lilia ſeptꝰ.i. circūdatꝰ choꝛeis virginū ſpō
ſus decoꝛꝰ glia ⁊c. Dauid. Adimplebꝭ me leti
cia cū vultu tuo ⁊c. ps.xv. Delectatōes huiꝰ
mūdi vel ſūt in viſu:auribus:vel guſtu:⁊ ſunt
defectiue:ſʒ in paradiſo erūt ꝑfecte ⁊ ꝑpetue in
oībus ſentimētis. Jō dic̄. Adimplebꝭ me ⁊c.
Quito ſatiaꝫ h̄ guſtꝰ comedēdo:bibēdo ⁊c.
ita in paradiſo.ē eni ibi cibus ⁊ potꝰ etiā corpa
lis ſed nō corruptibił.vt dicit machometꝰ de
lacte ⁊c.qꝛ poſt iudiciū habebimꝰ corpa ꝓcio
ſiſſima. Jā ſcitis ꝙ i nuptijs regis danꝫ eſce ꝓ
cioſe:g° etiā in nuptijs regis eterni. Certuʒ ē
ꝙ in iudicio reſurgemꝰ cuʒ corpoꝛibꝰ nr̄is in
corruptibilibꝰ:⁊ habebimꝰ īteſtina intus ⁊c.
Et iſta inteſtina nō erūt vacua:qꝛ nō eſt dare
vacuū:g° plena erūt:nō de vento vel ſtercoꝛe
vel ſecibus ſiue immundicijs ſicut mō. Et dicit
ſanctus Tho. in.iiij.ꝙ erunt plena dulciſſimo
liquoꝛe a deo creato:claro:dulciſſimo ⁊ icoꝛ
ruptibili:nec aliquis erit mancus:ſed omnes
erimus in optima ꝓpoꝛtiōe. Etiā guttur erit
plenū illo liquoꝛe ⁊ erit cibus ⁊ potꝰ. Utinaʒ
ſentiamꝰ hūc ſapoꝛē. Et de iſto cibo dicit xp̄s
Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pa
terꝰ meꝰ regnū vt edatis ⁊ bibatis ſuper menſam
meā in regno meo ⁊c. Luce.xxij. Nota hic di
ſpoſuit:vt.ſ. cum laboꝛibꝰ ⁊ tribulationibꝰ ad
illud veniret:ita diſpoſuit nobis vt cum labo
re ⁊ pniā ad illud perueniamꝰ:ſi vna gutta vel
granū ſinapis illius cibi deus poneret in oꝛe
veſtro vel meo nunq̄ͣ vellē comedē. Ecce q̄re
di. Sile eſt regnū celoꝝ ⁊c. Jō dic̄ Joānes q
vidit ſctōs comedētes ⁊ cantantes:dicendo.
Gaudeamꝰ ⁊ exultemꝰ ⁊ demus gloꝛiā deo:
q̄ȝ venerunt nuptie agni. Apoc.xix. ¶ Dico
ſcdo ꝙ in euāgelio tangiꝫ ꝑuerſitas hūanał.
de q̄ dicit euāgeliū ⁊ miſit ẜnos ⁊c.⁊ ciuitatē
illoꝝ ſuccēdit. Hic dico ꝙ oñdiꝫ ꝑuerſitas hu
manał:qꝛ nolebāt ire ad cōuiuiuʒ regis. Jſta
ꝑuerſitas eſt hodie i mūdo. Nā xp̄s rex eiaꝰ
parauit nob ɔuiuiū nuptiaꝝ:vt dixit. O q̄t ho
mies maxie xp̄iani ſūt inuitati. Quilibʒ.n. reli
gioſus clericꝰ vel ꝑlatꝰ ꝑdicās doctrinā euan
gelicā ē nūciꝰ dei vos initās ad conuiuiū:ſed
gentes excuſant ſe triplicił.qdā ꝑ īdeuotiōē
ſpūalem:qdā ꝑ affectionē terrenalē:qdā ꝑ in
dignatōeʒ coꝛdialē. Primi renuūt venire:qꝛ
ſpūalia nullā habēt deuotionē nec ſentimen
tū:imo dicūt:qd ſcit hō de alio mūdo. De his
dꝫ. Et nolebāt venire. Attendaꝫ:ſicut int̄ vos
ſint aliq̄ de iſtis. Tales ſunt q diligēter curāt
de coꝛpoꝛe ⁊ negligenter de aīa:q prādiū vel
cenā coꝛpoꝛis nūq̄ͣ obliuiſcuntur:ſed aīe fre
quēter. Cibꝰ aīe eſt oꝛatio de mane ⁊ de ſero.
Oſtendaꝫ qūo dāda ſunt fercula aīe. Pꝛio
hō oꝛare dʒ ⁊ menſam bñdicere.dicēdo Pa
ter nr̄:in quo cōtinenꝫ ſeptē petitiones.⁊ aue
maria attente ⁊ deuote quēadmodū hō loq
tur regi vel regine. Siłiter de ſero. Sed mul
ti nō curāt:nec oꝛāt de mane:nec de ſero:nec
oꝛāt an̄ mēſam:nec an̄ cenaʒ. Jtē pꝛo aīe refe
ctōe debemꝰ feſta celebꝛare ⁊ rebꝰ diuinis ⁊ oꝛō
nibus que ſunt fercula aīe intēdere. Sed ꝓh
doloꝛ mlti poſtq̄ȝ laboꝛauerūt ꝑ totā hebdōaʒ
neſciūt dñicā dare deo. Jtē ſicut quolibʒ mē
ſe lauaꝫ camiſia coꝛpoꝛis:ita etiā aīa lauanda
eſt a maculis. Jtem in paſcate q̄libet curat vt
bñ prādeat:ſic ēt cogitare dʒ de aīa vt cōicet
digne. Sed dicit apl̄s. Aīalis hō nō ꝑcipit ea
que ſpūs dei ſunt.i. Coꝝ.ij. Secūdi negligūt
venire ꝑ affectionē terrenalē:vt religioſi:cle
rici:vel etiā layci:qui plus delectationes car
nales diligūt:q̄ͣ ſpūales.⁊ tales de conuiuio
paradiſi nō curant. Dicaꝫ fabula de leone fa
ciente cōuiuium oībus aīalibus. Nuncij ve
nerūt ad porcū iacentē in lutoꝛe ex parte leo

nis et inuitauerunt ipſum ad ɔuiuium:qui poꝛ
cus iterrogauit ſi eſſent ibi luta. Quibꝰ rñdē
tibus ꝙ nō.rñdit poꝛcus:nolo venire. Jta ac
cidit multis miſeris luto luxurie inuolutꝫ:qui
vt poꝛci deſpiciūt gliam paradiſi. De iſtis dꝫ
Jlli aūt neglexerunt ꝓpter delectationes be
ſtiarū:tales perdunt delectationes angelorū
xp̄i ⁊ virgīs:qꝛ noluerūt guſtare de iſtis. Au
guſti. Jmpij nō ſentiūt dulcedinē dei:qꝛ de fe
bre iniq̄tatis palatum coꝛdis infecerunt. Alij
nolūt ire ꝓpter īdignationē coꝛdialē:nūcios
ipſos vocantes ⁊ inuitātes ad huiuſmodi nu
ptias verbis ⁊ factis calūniantes:de quibꝰ di
citur. Reliq̄ vero tenuerunt ſeruos eius:⁊ cō
tumelijs affectos occiderunt eos. Primi ſūt
mali ⁊ ſecūdi:ſed iſti peioꝛes:qꝛ īterficiūt ani
mas. Eccł.xxi. Dentes eoꝝ.ſ. obloquētiū īter
ficiunt aīas hoīuʒ. Rex vero cū audiſſet iratꝰ
eſt:⁊ miſſis exercitibus ſuis.ſ. angelꝫ perdidit
homicidas illos:⁊ ciuitatem.ſ. iſtū mundum
ſuccendit:qꝛ certi ſitis ꝙ cōfragabiꝫ iſte mun
dus cito. Jgnis ſuccenſus eſt in furoꝛe meo:⁊
ardebit vſq̄ȝ ad inferni nouiſſima. Deuꝫ.xxiij.
¶ Dico tertio ꝙ tāgiꝫ in euāgelio īdignitas
meritoꝝ cum dꝫ. Tunc rex ait ſeruis ſuis. Nu
ptie quidē ⁊c̄. vſq̄ȝ in finē. Ex iſta ꝑabola non
intelligatis vos ꝙ aliquis expellaꝫ de paradi
ſo:poſtq̄ȝ ingreſſus eſt:ſicut ille rex expulit il
lum. Jta cōditionaliꝫ loquēdo:ſi in paradiſo
inueniretꝫ aliquis impatus:expelleretꝫ. Mō
facias tu cōſequentiā:ſi impatꝰ expelleretꝫ:er
go neceſſariū eſt nobis vt preparemur ſi volu
mus illuc intrare. Qd bene ꝑenſandū eſt cō
tra ſtulticiam dicentiū. Si ſum predeſtinatꝰ ſi
ue ero paratus ſiue īparatꝰ intrabo. Nota ꝙ i
libꝛo ꝑdeſtinationis ſimul ſcribiꝫ:talis ſalua
bitur:⁊ ex tali cā.⁊ ſiłiter in libꝛo ꝓſciētie:tał
dānabiꝫ ⁊ ex tali cā. Jn libꝛo ꝑdeſtinatiōis n̄
ſolū ſcribitur petrus talis ⁊ talis ſaluabitur:
Bernardꝰ tał ſaluabiꝫ:ſed ſic. Petrus tał ſal
uabitur ꝑ ieiuniū:⁊ tał per oꝛōnē:talis vero
ꝑ elemoſynā:ita ꝙ ſimul ſcribitur introitꝰ pa
radiſi:⁊ cā quare intrabit. Multi tn̄ decipiū
tur credentes ꝙ ſolū nomē ſcribaꝫ in libꝛo ꝑ
deſtinationis ſine cā:qd nō eſt verū:ſʒ ſimul
totū. Jtē in libꝛo ꝑdeſtinationis non ſolū ſcri
bitur:talis dānabitur:ſed etiā cauſa q̄re talis
dānabitur per ſupbiā ⁊c̄. Jō ſi non vis dāna
ri caue a cauſa. Jō ſi ille imparatꝰ fuit expul
ſus:nos nō intrabimꝰ niſi ꝑparemꝰ nos:ergo
eſtote parati ⁊c̄. Mat.xxiiij.⁊ Luce.xij. Pa
raꝫ hō ꝑ ɔtritionē ⁊c.⁊ ſic hō induiꝫ veſtibus
nouis:⁊ efficitur dignus intrare ad gloꝛiam.

¶ De eadē dñica.xx. Sermo ſecundus.

Ecce prandiū meū paraui ⁊c̄.
Mat.xxij. Jſtud ꝟbū re
citatur in euāgelio currentis dñice.
Jnter alia verba ſctā que xp̄s dixit
ſuis apl̄is ī nocte paſſiōis:⁊ qn̄ diſcipuli erāt
triſtes de ſuo receſſu:xp̄s eos cōſolans dixit.
Uado parare vobis locuʒ:⁊ ſi abiero ⁊ ꝑpa
rauero vobis locum iteruʒ veniā ⁊ accipiam
vos ad meipſuʒ ⁊c. Joā.xiiij. Uerbū eſt nota
bile:⁊ dignū memoꝛia:ſi cogitatis hoc qd di
xit. Nā ſi aliq̄s rex debet ire ad aliquē locum
cōiter ꝓmittit aliquos ad parandū prandiū.
Jſta practica ſeruaꝫ ⁊ rōnabiliter ſit ꝙ ſeruꝰ
paret hoſpitiuʒ dño:ſed ꝙ dñs vadat pꝛimo
ad parādum ſeruis:nunq̄ͣ fuit:imo talis dñs
reputaretꝫ pꝛo ſtulto. Xp̄s vero cuʒ ſua nimia
humilitate tenuit iſtū modū ꝙ voluit ire pꝛiꝰ
ad parādū.iō dixit. Uado parare ⁊c̄. Para
uit eni locū glie cū illis coꝛtinis:tapetꝫ ⁊c. Eſ
cas ineſtimabiles.ſ. ꝑdeſtinationis glie:⁊ pꝛo
miſit redire dicens. Jteruʒ venio ad vos. Jō
redit the. Ecce prandiū ⁊c̄. q.d. venite ad nu
ptias:ad q̄s vadit hō ꝑ bōa opa ⁊c̄. Jnuenio
in ſcriptura ꝙ parauit nob q̄ttuoꝛ prandia.

Pꝛimum de pniā euangelicali.

Secūdū de eucharistia ſacramentali.

Tertium de gr̄a ſpūali.

Quartum de gloꝛia celeſtiali.

Pꝛimū diciꝫ prādiū ſontale. Secūdū dꝫ prā
diū feſtiuale. Tertiū prādiū dꝫ ſociale. Quar
tū dꝫ nuptiale. Et de quolibʒ pōt thema bene
intelligi. Ecce prandiū meū paraui. ¶ Dico
ꝑmo ⁊c̄.ſ. de pniā euāgelicali. Jn iſto prādio
eſce ſunt modicū aſpere ⁊ amare.ſ. opa pniā
lia coꝛpoꝛi amara:ſʒ ſunt aīe vtilia ⁊ dulcia. Pꝛi
mus cibꝰ eſt cognitio pctōꝝ ⁊ defectuū ꝓpꝛioꝝ
quā q̄s hʒ intra ſe dicit. O miſer ego ſum reli
gioſus ⁊c̄. ego feci hoc ⁊ h°:⁊ tā male expēdi
tp̄s ⁊c̄. Nunq̄ȝ aliq̄s faceret pniām niſi de eis
hꝫet cognitionē ⁊ cōtritionē. Secūdꝰ cibꝰ eſt
cōtritio:qꝛ alͣs modicū valēt cognitio. Mul
ti eni cognoſcūt pctā ſua:ſʒ delectabiłr illa co
gitant. Tertiꝰ cibꝰ eſt ꝓpoſitum nō redeundi
ad pctā:imo citiꝰ moꝛi. Quartꝰ cibꝰ eſt ɔfiteri
oꝛe oʒ eni ꝓijcē coꝛruptionē. Quintꝰ eſt affli
ctio coꝛpis:dicēdo. Dñe caſtigo coꝛpꝰ meuʒ
ne faciatis ipſuʒ caſtigari a ſagionibꝰ inferni.
Sextꝰ eſt deuota oꝛatio:cogitando ꝙ videꝫ
xp̄m ⁊ virginē. Septimꝰ eſt reſtitutio bonoꝝ
iniuſtoꝝ:reſpicite burſaʒ ⁊ taxiā ⁊c̄. ſi ē aliq̄d
de vſura ⁊c̄. Octauꝰ eſt remittē iniurias ſi vul
tis ꝙ deꝰ remittat vobis. Jſte eſce ſunt para

te in euãgelio: ⁊ pnie amare ſunt corpi:ſʒ ma
gnũ nutrimentũ ⁊ magnã refectionẽ ⁊ cõfor
tationẽ dãt aie. Jõ dd regratiãdo dicebat pa
raſti in cõſpectu meo mẽſam aduerſus eos q
tribulãt me.pſ.xxij. Nota qui tribulãt me.ſ.
pctã: demones⁊tẽptatiões ⁊c. q̃ tribulãt nos
De iſtis cibis comedit xp̃s q tñ nũq̃ʒ peccauit
Jſtud prãdiuʒ dr̃ funerale. Cõſuetudo eſt qñ
moritur dñs dom⁹: poſt ſepulturã parẽtes ⁊
amici faciũt prãdiũ in quo nõ dant ꝓcioſe eſ-
ce nec lete: tale praudium dr̃ funerale. Jta de
prandio pnie. Pater ⁊ caput ⁊ dñs humane
nature fuit Adã: ⁊ mortu⁹ fuit ꝑ pctm̃ morta
le. nos g° filij amici ⁊ parentes: qꝛ pctõres ſicut
adã fecim⁹ prandiũ pnie a xp̃o nob̃ ꝑparatũ.
Nõ ſecreta: pnĩa dr̃ prãdiuʒ aut cena: qꝛ aliq
prandiũ faciũt: vt q in mane iuuẽtutis dãt ſe
pnie: vt religioſus iuuenis. alij cenã q ſolũ in
fine qñ iacẽt in ſenectute in lecto ⁊ medic⁹ di
cit: mortu⁹ eſt: tũc petãt ꝯfeſſionẽ ⁊c. tales re-
cipiũt pniam ꝓ cena: tñ ſi vã pnĩa eſt ſaluant
Sʒ eſt difficultas ⁊ difficile: q tũc põt come-
dere de cibis pnie. Difficile eni eſt de pmo ci
bo q eſt cognitio pctõꝝ ⁊ ꝓpꝛioꝝ defectuuʒ
comedẽ: qꝛ tales ĩfirmi ĩpediũt a cogitatiõe
⁊ cognitiõe pctõꝝ pꝛe doloꝛe ĩfirmitatꝭ. Jtem
nec põt tales ĩfirmi facilr̃ comedẽ de ſcdo ci
bo iſti⁹ prãdij q eſt ꝯtritio: nec de tertio q eſt
ꝓpoſitũ nõ redeũdi ad pctã: qꝛ ĩpediunt hoꝛ
roꝛe mortꝭ. Et fortaſis doloꝛ q appet in talib⁹
eſt ex timore gehẽne: ⁊ nõ ex amoꝛe dei. Jteʒ
nec tales põt facilr̃ comedẽ de q̃rto cibo qui
eſt ꝯfeſſio ꝓpt̃ varia ĩpedimenta iu moꝛte oc-
cur rẽtia. Jõ bñdict⁹ eſt ille q de pnĩa fac prã
diũ ⁊ cenã ꝯtinuãdo eã vſq̃ʒ in finẽ. Huic xp̃s
ait Luce.xiiij. Cũ facis prãdiuʒ aut cenã noli
vocare amicos tuos: neq̃ʒ frẽs tuos: neq̃ʒ co-
gnatos tuos: neq̃ʒ vicinos: neq̃ʒ diuites. Noli
vocare amicos ⁊c. vbi ponit q̃nq̃ʒ ꝯditiões ꝑ
ſonaꝝ q̃ nõ ĩdigẽt pnia: qꝛ ſctẽ ⁊ iuſte ſũt. Ju-
ſti nõ ĩndigẽt pnia. Luce.xv. Sed ſi volũt fa-
cere pniam eſt ad augmẽtũ gloꝛie. pma cõdi
tio tangit ibi. Nolite vocare amicos. Jſti ſũt
apl̃i de qb⁹ tenet̃ firmr̃ q poſt receptõeʒ ſpũſ
ſancti non peccauerũt mortaliter. Jõ xp̃s vo
cat eos amicos. Jã nõ dicaʒ vos ſeruos. Nõ
qꝛ ſeru⁹ neſcit q̃d faciat dñs eius: qꝛ dñs nõ te
net ꝯſilia ſua cũ ſeruis: ſed cũ amicis. Uos ãt
dixi amicos: qꝛ quecũq̃ʒ audiui a pr̃e meo no
ta feci vobis. Joan.xv. Secunda cõditio tan
gitur ibi. noli vocare fratres tuos. Jſti ſũt pu
eri ĩnocẽtes: qꝛ per baptiſ^m ſũt facti frẽs xp̃i
filij eiuſdẽ pr̃is. xp̃us aũt eſt fili⁹ ꝑ naturã: iſti

ꝑ gr̃aʒ. Pro iſtis nõ eſt neceſſaria pnia neq̃ʒ
etiã adultis iudeis baptizatꝭ bene diſpoſitꝭ: qꝛ
ꝑ baptiſmũ oĩa pctã remittunt̃. Tertia cõdi-
tio tangit ibi. noli vocare cognatos. Jſti ſũt
martyres. Dicunt̃ cõſanguinei xp̃i a cõ quod ẽ
ſimul: qꝛ ſanguinẽ xp̃i quẽ tenebãt ꝑ recoꝛda
tionẽ miſcuerũt cũ ſanguine ſuo: qꝛ alr̃ eoꝛuʒ
ſanguis nõ habuiſſet ṽtutẽ. Jõ de eis dr̃. Hij
ſunt qui venerũt de tribulatione mag̃ ⁊ laue
rũt ſtolas ſuas: ⁊ dealbauerũt eas in ſangui-
ne agni ieſu xp̃i. Apoc.vij. Quarta ꝯditio tã
git ibi. noli vocare vicinos. ſ. cõfeſſoꝛes q mũ
dũ deſpexerũt: et dederũt ſe cõtẽplationi. Di
cunt̃ vicini: qꝛ ſicut ille qui moꝛatur ad parie
tẽ alterius eſt vicin⁹: ſic etiã iſti moꝛant̃ ad pa
rietẽ: cuʒ ꝑ intellectũ cõtẽplant̃: recoꝛdant̃ ꝑ
memoꝛiã volũtate ṽſiderãdo: ⁊ aurib⁹ audiẽ
do ṽba dei: ⁊ coꝛpe ſeruiũt ſibi. Quinta ꝯdi°
tangit̃ ibi. Noli vocare diuites. ſ. virgies. Di
ues eſt hõ ſui iuris: religioſus cleric⁹ ⁊c. hñs
ṽginitatẽ ſuã: diues eſt. Tal' eni eſt tot⁹ plen⁹
theſauro: qꝛ ṽginitas nõ põt cõſuari ſine mł
tis ṽtutib⁹ ⁊ bonis opib⁹. Propt̃ h° ṽgies di
cunt̃ diuites. Et apl̃s de ſe dicit ⁊ alijs ṽgini-
bus. Habem⁹ theſaurũ iſtũ. ſ. ṽginitatꝭ ĩ vaſis
fictilib⁹. ij. Coꝛ.iiij. Pʒ q̃re dic. Cũ facis prã
diũ. ſ. pnie noli vocaꝛ amicos ⁊c. Ergo pr̃ q̃s
vocabo. Rñdet auc̃tas pmiſſa. Cũ facis ꝯui
uiũ: voca paupes: debiles: claudos: ⁊ cecos: ⁊
btũs eris. Quattuoꝛ cõditões vocandoꝝ po
nit. Pꝛia cõditio pauperũ eſt. Et paupes ſũt
ĩfideles: qꝛ lʒ facerẽt oĩa bona mũdi: paupes
dicunt̃: qꝛ ſunt ſine fide ⁊ baptiſmo. Uocãdi
ſunt ꝑ ꝑdicationẽ: nõ ꝑ vim. Secunda tangit̃
ibi: debiles. Jſti ſunt pctõꝛes xp̃iani q ex fragi
litate carnis peccauerũt: qꝛ lʒ vellent vinc̃ li-
ne pctõ: tñ habita opoꝛtunitate nõ põt ſe cõti
nere a pctõ. Jſti ſũt vocãdi ad pniam. Jõ dic̃
Uoca debiles. Tertia tãgitur ibi. Uoca clau
dos. Jſti ſũt pctõꝛes xp̃iani ꝑ ignoꝛãtiã pec-
cãtes. Due tibi ſũt bona ꝯſcia ⁊ mag̃ ſcia: ⁊ q
peccãt ꝑ ignoꝛãtiã: claudicant tibia ſcie. Jſto
mõ peccauit apl̃s ꝑſequẽdo eccliaʒ dei Jõ di
cit. Miam dei ꝯſecut⁹ ſuʒ: qꝛ ignoꝛãs feci in i-
credulitate. i. Thi.i. Quarta ꝯdi° tãgit̃ ibi. vo
ca cecos. Ceci ſũt q peccãt ꝑ malicia. qꝛ ſciũt
eẽ pctm̃: ⁊ poſſent abſtinẽ ⁊ nolunt: q etiã vo
cãdi ſunt ad pniam. Un̄ xp̃s. Nõ veni vocaꝛ
iuſtos: ſed pctõꝛes ad pniaʒ: Luc.v. ¶ Scðm
prãdiũ meli⁹ eſt de euchariſtia ſacrĩ. Jſtud
ꝑparauit xp̃s in nocte paſſiõis in cena qñ oꝛ-
dinauit iſtud ſctm̃ ſacramentũ. Debetis cogi
tare q hoſtia ꝯſecrata eſt vt ſcutella ſup mẽ-

ſam altaris: in q̃ ſunt tria ꝓcioſiſſima fercula:
quod declarat̃ ſic. Oẽ quod eſt: vel eſt creatoꝛ vel
creatura. Si creatura: vel ſpũalis vel coꝛpal'.
De oĩbus creaturis tã ſpũalib⁹ q̃ʒ coꝛpalib⁹
excellẽtioꝛes ſunt ibi. Si g° diceret qs: q̃ ẽ ex
cellentioꝛ creatura coꝛpalis: ſi diceret̃ q ſol: ñ
eſſet veꝝ: nec luna: nec celũ: ſʒ caro xp̃i foꝛma
ta in vtero ṽginis: ⁊ illa eſt in hoc ſacro ita ve
re ſicut fuit in vtero virginis: ⁊ ita vere vt eſt
mõ in celo ⁊c. Jdẽ de creaturis ſpũalib⁹ q̃ eſt
excellẽtioꝛ ceteris. Diceres foꝛte tu q michaz
el vel gabꝛiel: quod nõ eſt verũ: ſed excellẽtioꝛ ẽ
xp̃i aia: ⁊ illa eſt ibi: qꝛ coꝛpus xp̃i viuũ nõ eſt
ſine aia. Jtem creatoꝛ eſt de⁹: ⁊ in hoc ſacro
euchariſtie eſt tota diuinitas infinita. Sacer-
dos qñ celebꝛat debet contemplari iſta fer-
cula in hoſtia dicẽdo. O quomodo deberet
ſe pinguis comedẽs digne. Etiã vos layci qñ
debetꝭ coĩcare debetꝭ iſta ꝯſiderare. De iſta ꝑ
phetauit ſcriptura dicẽs. Sapia edificauit ſi-
bi domũ excidit ſibi colũnas ſeptẽ. Prouer.
ix. Sapia. i. filius dei: edificauit ſibi domũ. ſ.
xp̃ianitatẽ quã. xxxiij. ãnis edificauit. excidit
colũnas ſeptẽ ad ſuſtinẽdũ. ſ. ſeptẽ cõditiões
xp̃ianoꝝ. Pa colũna ẽ platoꝝ. Scða dñoꝛuʒ
tpaliũ. 3a religioſoꝝ. Quarta ſacerdotũ ſim-
pliciũ. 5a illoꝝ de mrĩmonio. Sexta viduaꝝ.
Septia ṽginũ. Jn iſtis ſeptẽ ecclia fundata
eſt: ⁊ pauit illa tria fercula q̃ dixit ĩ hoſtia cõ-
ſecrata eẽ: ⁊ miſcuit vinũ. ſ. xp̃i ſãguinẽ: ⁊ po-
ſuit mẽſam altaris. Jſtud prãdiũ nõ ẽ funera
le: ſʒ feſtiuale. Jnfra hebðaʒ hõ trãſit ⁊ reficit̃
ſimpliciter: ſed in die feſto homo facit bonuʒ
prãdium: ita infra annũ homo laycus ſimpłr
trãſit nõ coĩcando: ſʒ in paſcate eſt maximuʒ
feſtũ gentis xp̃i. Jõ oꝛdinatũ ẽ vt oẽs in paſca
te coĩcẽt a.x. vel.xij. annis ⁊ ſupꝛa: ſunt multi
miſeri qui ab iſto prandio excuſant ſe. Nota
de iſto prãdio hr̃ auc̃tas allegoꝛice. Cum eẽt
dies feſt⁹ dñi factũ eſt prãdiũ bonũ in domo
Thobie: ⁊ dixit filio ſuo. Uade ⁊ adduc aliq̃s
de tribu nr̃a timẽtes deũ vt epulent̃ nobiſcuʒ
Thob.ij. Nota ſecreta. Cũ eẽt dies feſtus dñi
ſ. reſurrectiõis. Sed diceret aliqs. nõne dies
natiuitatis: circũciſionis: epiphanie: ⁊ pẽthe
coſtes ſunt dies feſti dñi. Dico q ſic: ſed dies
reſurrectionis eſt ꝓpꝛioꝛ dies feſtus xp̃i. Ra
tio. Dies feſtus eſt dies quietis. Dies natiui-
tatis nos fuit dies quietis ſibi: ſed laboꝛis. iõ
ſtatim natus fleuit. Nec circũciſionis dies: ⁊
ſic de alijs: ſed in die reſurrectionis quieuit in
gloꝛia. Jdeo de illa die. Hec dies quam fecit
dñs: exultemus ⁊ letemur in ea. Jn illa die pa

raꝛ prãdiũ in domo dei. ſ. ecclia: ad quod prãdi-
um oẽs tenemini venire. ſed ſcitis q prãdiuʒ
iſtud eſt xp̃i regis: ⁊ quõ eſt veniẽdũ ad illud
cũ debita ꝑparatione ꝓutare accedẽs dʒ eſſe
oꝛnat⁹ ⁊ veſtit⁹ nõ veſte antiqua ſupbie. ſʒ ve
ſte noua humilitatis: nec excuſat̃ qs ſi nõ ſit
patus. Jõ ꝑcedũt ſeptẽ hebdomade q̃drage
ſime ad ſe ꝑparandũ. Jtẽ dixit Thobias filio
ſuo. Uoca aliquos de tribu nr̃a: hoc dicitur
xp̃ianis: qꝛ ꝑ baptiſmum ſunt de genere dei.
Jnfideles nõ debẽt cõicare. No. timẽtes deũ
qꝛ homo primo debet examinare vitã ſuam.
Scðo de pctis ꝯteri. Tertio ꝯfiteri. Quarto
cõicare. Juxta cõſiliũ apl̃i. Pꝛobet aũt ſeipſʒ
hõ: ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ de calice bibat.
Qui enim mãducat ⁊ bibit indigne: iudiciũ
ſibi mãducat ⁊ bibit: non diiudicans coꝛpus
dñi. i. Coꝛ.xi. Qui aũt nolunt eũ recipe vel q
indigne recipiũt: nunq̃ʒ recipient̃ in paradi-
ſo. ¶ Tertiũ prãdiũ eſt de gr̃a ſpũali. Jſtud
prãdium dat xp̃s ꝑſonis ſpũalib⁹ exiſtẽtibus
in gr̃a dei: qꝛ in opib⁹ bonis que faciũt ſentiũt
magnã ꝯſolatiõnẽ ⁊ ꝯfoꝛtatiõem in aĩa: ṽbi-
gr̃a: qñ religioſus ĩ gr̃a exñs ſurgit de nocte
ad dicẽdũ matutinas ⁊c. De nocte cogitãdo
⁊ contẽplãdo: maioꝛẽ ſentit dulcedinẽ in aĩa
q̃ ſi comederet capones: ⁊ poſtq̃ʒ aĩa eſt ſic
inflãmata ⁊ legit: illuminat̃ ⁊ cõſolatur. Jdẽ
de laycis de nocte oꝛãtib⁹ ⁊ audiẽtib⁹ miſſas ⁊
ſermones: ⁊ cõtẽplãtibus xp̃i natiuitatẽ qua-
ſi viderẽt ṽginẽ cum filio ⁊c. Jtẽ idẽ dicẽdũ
eſt de cõtẽplãtib⁹ xp̃i paſſionẽ. Et quot cõtẽ-
plationes habent̃ tot fercula dant ⁊c. Oẽs
dies paupes. ſ. pctõꝛes ſine gr̃a dei ſemp ma-
li erũt. Secura mẽs: q̃ſi iuge ꝯuiuiũ. Prou.
xv. Jſtud prãdiũ nõ eſt feſtiuale ſolũ: ſed etiã
ſociale: qꝛ q̃libet die hõ deuot⁹ comedit cum
xp̃o. De hoc figura Dañ.xiiij. Dicat̃ quõ da-
niel fuit ſex dieb⁹ non mãducãs nec bibẽs: ſʒ
oꝛabat. Erat aũt Abacuch ꝓpħa ĩ iudea. Di-
cat̃ hiſtoꝛia quõ ꝑ ãgelũ fuit poꝛtat⁹ ad locũ.
Et exclamauit abacuch di. Daniel ſerue dei
tolle prãdiũ quod miſit tibi ds. Audite pulchꝝ
ſignificatũ hui⁹ figure. Daniel amic⁹ di ſigni
ficat quãlibet ꝑſonã deuotã. Lacus leonũ eſt
iſte mũdus in quo ſunt ſeptẽ feri leones ꝓm
pti ad deuoꝛãdũ: puta demones q tẽptãt de
ſeptẽ peccatis moꝛtalib⁹. Prim⁹ ẽ leuiathã:
q tẽptat de ſupbia. Jdẽ de alijs. Jſti nõ curãt
vt deuoꝛent pctõꝛes: qꝛ iam ſunt ſui: ſed ꝑſo-
nas ſanctas ⁊ deuotas: puta bonũ clericũ vel
religioſuʒ. Jnter quos ꝑſona deuota ſtat ſex
diebus. Septẽ ſunt etates. Prima infantia.

In iſta homo non timet leones.ſed in ſcda.ſ. pueritia:qꝛ in illa iā multi damnant.3ª adoleſcentia.Quarta iuuent᷒.Quinta virilitas. Sexta ſenectus.Septima decrepitas.ſex etates ſunt piculoſe.ſed xp̄s de terra ꝓmiſſionis mittit prandiū danieli.i.pſone deuote.ſ.ↄſolationes ſpūales ꝛc.Exultēt iuſti in cōſpectu dei:ꝛ delectent in letitia.ps.lxvij.¶Quartū prandiū eſt oib᷒ alijs meli᷒ ſ.gl'ie celeſtis.O qualia fercula dant in iſto prādio. Nullus intellectus pōt cōprehendē ꝛ declarare ad plenum hoc prādiū qa tāta eſt excellentia illoꝝ ciboꝝ ſi de pane iſtius prādij ſoluʒ vna mica caderet in ore tuo vel meo:ſi viueres .x. M. annis nolles comedere cibum pn̄tis vite corporeū ꝛ corruptibilem. Btūs qui mādncabit panē in regno dei.Luc.xiiij.De iſto prandio meli᷒ tacere poſſumus ꝙ dicere:ſʒ recogitare quales eſcas retinuit de pro ſe ꝛ ſuis. De iſto prandio loquit ſingulariter thema. Iſtud prādiū dī nuptiale:ad qd ↄueniūt oēs ꝓpinqui tā ex pte ſpōſi ꝙ ex pte ſponſe.Ecce prādiū meū paraui:thauri mei ꝛ altilia mea occiſa ſunt ꝛ oīa parata : venite ad nuptias.

¶Dn̄ica.xx.poſt feſtum trinita. Sermo.iij.

EGreſſi ſunt ſerui eius in vias. Habet verbum iſtud. Mat.xxij. Mā huius ſmonis erit declarare per quā viā poterimus ire ad cōuiuiuʒ gl'ie celeſtis. Mā erit vtilis ꝛc.Salu.vir.maria. Dicit thē. ꝙ ſeruitores dei egreſſi ſunt in vias. Pro intellectu thematis oʒ declarare qui ſunt ſui dei.Et ad hoc ſciendū eſt ꝙ oēs creature tam corpales ꝙ ſpūales:tam bone ꝙ male ſuiunt deo aliquo mō.Declaratur ſtatim in creaturis pure corpalibus:vt ſunt celuʒ ꝛ luna: ſol ꝛ ſtelle:q̄ non poterūt vnū punctuʒ ordinationis diue preterire:Illam eandē regulam quā de᷒ dedit eis a p̄n°:ſuant ꝛ ſuabunt quouſqʒ aliud precipiat in die iudicij:qn̄ deus dicet ſoli:ſta: Sol ꝛ luna non hn̄t rōnem:nec intellectuʒ ꝛ ſeruiunt deo.Jō cantat eccl'ia.Cui.ſ. deo:ſol ꝛ oīa deſeruiūt per tpa.Idē de elementis:aere terra:aqua:ꝛ igne.ſʒ qualitates ꝛ ꝓprietates quas dedit eis.Nihil ptereūt quouſqʒ hēbūt mandatū in oppoſitū.Idē de aiab᷒: volucribus:ꝛ piſcib᷒ que nō ptereunt diuinā ordinationē.iam certo tpe faciūt nidos:ducūt vxores:faciūt pueros. idē de plantis ꝛ arborib᷒ que ſm ordinationē dei certo tpe dant flores folia ꝛ fructus:ꝛ certo tpe dimittunt.Jō dō. Ordinatione tua pſeuerat dies:qꝛ oīa ſuiūt tibi.ps.cxviij.Modo videam᷒ quō creature pure ſpūales ſuiunt deo vt ſcti angeli et aīe beatoꝝ ſuiunt deo: qꝛ in nullo diſcordāt a dei ordinatione ꝛ volūtate:ſʒ opant ꝛ faciunt iuxta dei voluntatē. In oibus ↄcordant cum deo.Jō de eis dicit ſcriptura.Beati viri.i.virtuoſi tui:ꝛ beati ſui tui qui ſtāt coram te ſemꝑ.iij.Reg.x. Diceret aliqs. Quid dicem᷒ de demonib᷒ qui ſunt in iferno:vel inter nos ſiue in aere.Ideʒ qd dicemus de aiabus dānatis que ſunt creature ſpūales:an etiā ſeruiant deo.Dico ꝙ ſic.ſʒ ↄ ſuā voluntatē.Demones ſuiunt deo inꝗ̄ ꝙ nō eſt in paradiſo aliqua corona nec pṫiarchaꝝ nec ꝓphetaruʒ nec martyrū nec ꝯfeſſoꝝ nec virginū: loquendo de adultis ꝛ cōiter:q̄ per demones ſit fabricata. Diceretis vos:ꝛ quō pōt hoc eē. Dico ꝙ ↄdicēdo ꝛ reſiſtēdo dyaboli tēptationibus fabricant corone: ſʒ qn̄ dyabolus tēptat ipſe intēdit fabricare cathenā qua trahat homines ad infernū:tn̄ qn̄ ↄdicit hō temptatus temptationi efficit corona pter intētionē diaboli. Auctas dō.Supra dorſuʒ meū fabricauerūt pctōres.ſ.demōes obſtinati. Gloſa.coronā ſʒ dyabolus intēdat fabricare cathenaʒ qua trahat ad infernū ꝛc. ꝛ nō eſt modicum ſuitiuʒ illud Btūs vir qui ſuffert tēptationē qm̄ cū ꝓbat᷒ fuerit accipiet coronā vite. Jac. i. Itē ſi querat an aīe damnate ſeruiunt deo. Dico ꝙ ſic. Dicas mihi quale ſeruitiū faciūt regi vel dn̄o ſuſpēſi in furca. Dico ꝙ magnū qꝛ oſtendunt iuſtitiā dn̄i.Qn̄.n.ſuſpenſi inueniunt in aliq̄ patria ſtatim dr̄: Iſte dn̄s eſt iuſtus:qa ſuſpēdit crimīoſos. Qn̄.n.nō inueniunt ſuſpenſi: vel oēs ſunt ſcti ꝛ boni ꝛ iuſti qd frequēter nō eſt veꝝ:vel iuſtitia nō ſuatur Ecce quō ſuſpenſi ſuiunt dn̄is:ꝛ etiā hoibus: qꝛ qn̄ vī ſuſpenſus querit:quare fuit ſuſpēſus dī pꝑ furtum:ꝛ qlibet dicit infra ſe:ego cauebo me.Eodē modo aīe damnate oſīdunt dei iuſtitiā ꝛ in hoc ſuiūt ſibi ꝛ nobis. qn̄.n. nos oculis aīe videmus ſuſpēſos in inferno malefactores:tūc a pctis reuocamur. Dicatur de magnitudine pene inferni:ꝛ quō demones ꝛ aīe damnate ↄtinent ↄ eoꝝ voluntatē in igne ꝛ ab igne inferni.De hoc vide btm̄ thomam prima pte.q.lxiiij.ar.iiij.ꝛ in.iiij.ſcri.diſ.xliiij. O bone gentes iſta penſare debetis : qa per hoc homo corrigit vitā ſuam:qꝛ qn̄ hō videt iſta ↄtemplando vel audit in ſmonib᷒ ſeu legit dicit.O miſer ſi ego facerē hoc iſta eēt de me.ſic hō refrenat malas inclinatiōes. Ideo magnū ſeruitium faciunt deo ꝛ [illegible] ſeruitium facit regi qui portat ſuum vexillū in bello. Dānati eni portant vexillum iuſticie diuine. Jō Dō. Cōuertant pctōres in infernū ſ.cogitādo. Mō videamus de creaturis que hn̄t corpus ꝛ aiaʒ quō ſeruiunt deo. Dico ꝙ oēs creature hūane:tā bone ꝙ male ſeruiunt deo aliquo mō. De bonis nō eſt dicēdum: qꝛ recta ꝛ ſancta intētione ſeruiunt deo. qcquid eni cogitant:deſiderant loquunt ꝛ opant.totū ordināt ad gloriā dei dicēdo. Dn̄e ego ſuʒ captiu᷒ veſter ꝛ ex debito teneor vobis ſeruire:placeat tn̄ vobis ꝙ ſi ego ſeruio vobis bn̄:detis mihi coronā ꝛ regnū vr̄m. Juſti aūt in ꝑpetuū viuēt:ꝛ apud dn̄m eſt merces coꝝ:et cogitatio illoꝝ apud altiſſimum.Sap.v. De malis autē hic eſt difficultas. Et dico ꝙ mali hoies in pctis viuētes faciūt deo magnū ſeruitiū:nō ex coꝝ intētione:qꝛ nō eſt recta:ideo peccāt:ſʒ ex ſupnaturali dei ordinatiōe. Dicit Aug.in encherydiō.i.in libro manuali. ꝙ deus nō ꝑmitteret aliqd pctm̄ fieri ſi nō eijceret inde maius bonum. Dicat hic hiſtoria de Joſeph:cui reuelauit de᷒ ꝙ eſſet dn̄s fratrū ſuorū:ꝛ ipſe reuelauit fratrib᷒ ſuis ꝓpter qd fratres ei᷒ eum occidere volebant ꝛ vēdiderunt eū ꝛc̄. Dixitqʒ fratrib᷒ ſuis. Nolite timere:ne ꝙ vobis durū videat ꝙ vēdidiſtis me in his regionib᷒. Pro ſalute eni veſtra miſit me deus añ vos in egyptū. Jnfra. Nō veſtro conſilio:ſʒ dei voluntate huc miſſus ſuʒ q fecit me quaſi patrē pharaonis ꝛ dn̄m vniuerſe dom᷒ eius ac principeʒ in omni terra egypti. Gen. xlv. Patet ergo quō de pctis elicit bona: aliter nō ꝑmitteret ea fieri. Judei eni qn̄ iterfecerūt xp̄m:magnū pctm̄ fecerūt: ꝛ malū op᷒: ꝛ peſſima intētione fecerūt: ſʒ magnū fecerūt deo ꝛ nobis ſuitiū qꝛ ex illa morte ſaluamur: ſʒ qꝛ ipſi iudei mala ꝛ ꝑuerſa intentione fecerunt:nō meruerunt imo grauit peccauerunt. Idē de tyrānis q iterficiēdo martyres magm ſeruitiū fecerūt deo ꝛ ſanctis martyrib᷒. non tn̄ recta intētiōe:iō peccabāt. Pʒ ergo ꝙ boni ꝛ mali ſuiūt deo. De malis dicit xp̄s. Seruū inutilē pijcite in tenebras exteriores. Mat. xxv. Cū ergo dicit thēa. Egreſſi ſunt ſui ei᷒ in vias de bonis ſuis ꝛ malis ſeruis loqt:qꝛ boni ſerui oēs vadunt ꝑ viā. Mō videamus in quas vias exierunt. Tres vias inueni ꝑ quas vadūt oēs ſeruitores dei boni ꝛ mali.

¶ Prima eſt ſcandaloſa.

¶ Secunda via eſt periculoſa.

¶ Tertia via eſt virtuoſa.

Per duas primas vias vadūt mali.ꝑ tertiaʒ auteʒ vadunt boni.¶Prima via eſt ſcandaloſa:ꝑ iſtā viam vadunt hoies religioſi ꝛ clerici ꝛ layci qui nō ſolū peccāt ꝛ ſunt mali in ſe ſʒ ſunt etiā alijs in exēpluʒ ꝛ cā ſcandali. Iſta via eſt mala qua ipſi elongant a deo ꝛ ſcādaloſa:qꝛ facit cadere ꝛ peccare alios. Sicut ſaxū de mōte deſcendēs lapides ſibi occurrentes ſecū precipitat. Ita qn̄ aliqua pſona.ſ. de ſtatu magno in dignitate vel ſcia cadit ſolus incipit cadere:ſʒ exēplo eius multi cadunt in profunduʒ inferni. Verbigrā: quādo aliquis homo notabilis cadit in peccato pōpe elationis ꝛ ſupbie.ſtati precipitat ſibi occurrētes qꝛ ſtatim dicūt.Et q̄re ego nō facio ſicut iſte. Idē de mulierib᷒ qn̄ vidēt aliquā incipenteʒ pōpā in ornatu cauda manicis:ꝛ hmōi:dicūt alie.O ꝙ pulchra eſt iſta: ita faciā ꝛ ſic pcipitant. Idē de pctō auaricie qn̄ vos videtis aliquē diuitē:dicitis:quō iſte cōgregauit:ꝛ dī vobis ꝙ mutuauit.x.florenos ꝓ.xij.vel emit ad vātagiū ꝓ minori pcio:vel vēdebat plus ꝓpt dilationē ſolutōis:vos dicitis.O ita faciā ego ꝛ qn̄ rephēdunt vſurarij:rn̄dēt. Talis bonus hō vel cleric᷒ facit hº idē hoc eſt dicere ꝙ ille vos pcipitat. Idē de luxuria:ſi aliqs plat᷒ clericus vel religioſus tenet concubinā:dicit laycus:iō bn̄ poſſuʒ tenē ꝛc̄. Ecce quō eoꝝ malo exēplo multi pcipitant. Ideʒ de pctō gule in collatiōe:in ieiunijs eccl'ie comedūt panē qn̄ rephendunt:dicūt.Ego faciā vt talis plat᷒ faciebat:dicat quō nō eſt fiēdum ꝛ aſſignet rō. Alij dicūt. Melior eſt elemoſyna ꝙ ieiuniū. Sʒ ego dico ꝙ melior eſt obediētia ꝙ elemoſyna vel ieiuniū. Itē multi nō ieiunāt ieiunia eccl'ie:ꝛ ſi rephēdunt dicūt. Talis clericus vl' religioſus nō ieiunauit:hoc tn̄ eſt dicē ꝙ ille vos pcipitauit. Mirabile ē ꝙ pctōr nō vult ſolus ire ad infernū:qꝛ vn᷒ pcipitat aliū. Notn̄ ꝙ ſicut paru᷒ lapis ſolus cadit ꝛ nō pcipitat alios:ſic nec pſone parue. Sʒ magni lapides.i.pſone notabiles exēplo malo multos pcipitāt. Auctas. Grego.dicit. Vehementer culpa in exēplū oſīdit cū pctōr ꝓ reuerentia ordinis honorat. De quo Dō. Hec via illoꝝ ſcandalū ipſis.ps.xlviij. Scandaluʒ pctōrib᷒ ſupple:actiue.ꝛ alijs paſſiue.ſ.dānatis. Nota peruerſi nec corde cogitādo ꝛc̄.ſʒ poſt in iferno cōfitebunt coacte veritatē:in ore ſuo complacebūt deo:nō corde nec ope: ſʒ ore: qꝛ coacti tormentis ↄfitebunt pctā: q̄re ſunt dānati. Dānati eni in iferno vidēt ſctōs non cū delectatione:ſʒ ad eoꝝ maiorē dolorē.Et qn̄ vidēt illos qui in hoc mūdo fuerūt pctōres: ſʒ fece-

runt penitentiã dicunt. O miſer ſi ego feciſ-
ſem pniam ſic potuiſſẽ fuiſſe ſalu⁹: ꝛ ſic dicit
bitatẽ ꝛ placet iudici ſic tales ore ſuo cõpla-
cẽt deo. Verbigra. Qñ ſupbus videt paulũ.
q fuit ſupb⁹ dicit. O miſ: paul⁹ egit pniã de
ſuo pctõ ſi ſic feciſſẽ ſaluatus fuiſſẽ: ꝛ ſic de
aliis pctis ꝛc. Qñ inueniẽt ſe in igne: ꝛ leua-
bũt oculos ꝛ videbũt mariã magdalenã ꝛc.
dicent. O miſer ſi dimiſiſſem luxuriã: ꝛ ſic de
aliis pctis dicẽdũ ẽ. De hᵒ auctas. Loquẽs
ſcriptura de dãnat dicẽ. Videntes.ſ.btõs tur
babunt timori horribili ꝛ mirabũt in ſubita-
tiõe iſpate ſalutᵭ gemẽtes p̄ anguſtia ſpũs: di-
cẽtes itra ſe pniam agẽtes: ꝛ p̄ anguſtia ſpũs
gemẽtes. Hi ſũt qs habuim⁹ aliqñ in deriſuz
ꝛ in ſilitudinẽ iproperii: nos iſenſati vitã illoꝝ
eſtimabam⁹ inſaniã: ꝛ finẽ illoꝝ ſine honore.
Ecce quõ cõputati ſũt iter filios dei: ꝛ iñt ſan-
ctos ſors illoꝝ ẽ. Ergo errauim⁹ a via vitaꝭ: ꝛ
iuſticie lumẽ non luxit nob: ꝛ ſol intelligẽtie
nõ ẽ ort⁹ nobis. Laſſati ſum⁹ in via iniqtaꝭ et
pditiõis: ꝛ cũ ãbulauim⁹ vias difficiles. viam
aũt dñi ignorauim⁹. Quid nob pfuit ſupbia
aut diuitiaꝝ iactãtia qd ꝯtulit nob. Trãſiert
oĩa illa tanq̄ vmbra: ꝛ i malignitate nr̃a nos
pſũpti ſum⁹. Talia dixerũt iſti in iferno. Sap.
v. Propterea cuilibꝫ dr̃: In via ruine nõ cas
ꝛ nõ offendes i lapides nec credas te vie la-
borioſe: ne ponas aie tue ſcãdalũ. Eccli.xxxii.
Per iſtã viã ſcãdaloſam null⁹ vadit ad padi
ſum. ¶ Scda via eſt piculoſa nõ tñ ſcãdalo-
ſa. Per iſtã viã vadũt religioſi q nõ hñt ma-
lã itẽtionẽ: ſꝫ ꝛ nollẽt alios ſcãdalizare: ſꝫ vel
lẽt honores ſine pctõ. Iſta via nõ eſt ſcãdalo
ſa: ſꝫ eſt piculoſa: qꝛ de cẽtũ fortaſſis vel ſaltẽ
de mille nõ vadit vn⁹ ad padiſuz. Verbigra.
ſi hõ ſimplex ponit in corde ſuo hr̃e regimen
talis ponit ſe in piculo aie ꝛ corpis: qꝛ hodie
vix eſt aliqs ſufficiẽs in hoc mũdo ad guber-
nãdũ aiã ſuã: quõ tũc alios gubernabit. Ec-
ce q̃le piculũ eſt: ſicut ille q neſciret regẽ bar-
cã.i. paruã nauiculã vellet regere magnã na
uẽ. Parua nauicula ẽ corp⁹ pprium vel dom⁹
ppria. Magna eſt cõitas ꝛc. Si iſta cogita-
rẽt fugerẽt qñ debẽt eligi ꝛ etiã appellarent.
In via hac.ſ. piculoſa q̃ ambulabã abſconde
rũt ſupbi laqueũ mihi. ps.cxli. Dicat h̄ qꝺ ac
cidit ſubaudis de q̃dã clerico deſiderãte ho-
nores: q fuit fact⁹ epũs tarãtaſie: ꝛ poſt congre
gauit pecunias ꝛ dedit ſe delitiis: ꝛ tãdẽ a ſcu
tifero ſuo iugulat⁹ ꝛ depdat⁹. Iſte ambulauit
p viã piculoſam. Nota de btõ Anthonio qñ
[illegible]

bi quis poſſet euadere. Rñſum eſt diuinitus
humilitas. Sicũ eni piſciculi euadũt rethia q-
bus magni piſces capiunt ꝛ retinẽt: ſic hõ hu
milis in ſimplicitate pmanẽs piculã dyaboli
euadere põt. Iõ dõ. Cuſtodiẽs puulos dñs
humiliat⁹ ſum ꝛ liberauit me. ps.cxiiii. ¶ Tertia
via eſt vtuoſa: quam trãſeũt illi q nõ curãt de
mũdanis reb⁹: ſed ſeruiũt deo ꝛ faciunt bona
opa ardẽtes ꝯterunt de pctis pponũt nunq̄
peccare: ꝯfitent: ſatiſfaciunt ꝛ remittũt iniuri
as. Iſta via ducit ad paradiſum. De iſta via
auctoritas. Deduxit eos i via mirabili: ꝛ fuit
eis in velamẽto diei: ꝛ in luce ſtellarũ per no
ctem: ꝛ tranſtulit illos per mare rubrũ ꝛ trãſ-
nexit illos per aquã nimiã. Sap.x. Ad lr̃am
dicit de filiis iſrael. allegorice aũt de iſtis qui
ambulãt p viã iſtã que q̃druplicter eſt mira-
bilis ad inſtar vie filioꝝ iſrl. Mirabile enim
eſſet ſi falco cui ligaret in pedibus lapis ma-
gnus q poſſet aſcẽdere. Ita de aia leuior fal
cone cui alligat eẽntialiter on⁹ carnis: mira-
bile eſt q põt celũ aſcẽdere. Iõ dic. Deduxit
eos in via mirabili. Prima fuit via iudeorũ
mirabilis cũ dic. Fuit illis in velamento diei.
Dicat de nube refrigerãte ardorẽ ſolis filioꝝ
iſrl in deſerto. Iſtã grãm facit de⁹ pſonis am-
bulãtib⁹ p viã vtuoſaꝫ. Nubes refrigerãs eſt
tpãtia ꝯtra ardorẽ pſperitatũ honoꝝ: diuitia-
rũ: ꝛ delitiarũ. Virtuoſi eni nõ caleſcũt de ho
noribus: imo dicũt. Nõ nobis dñe nõ nobis
ſꝫ noĩ tuo da gl̃iam. In diuitiis nõ apponunt
cor. Iuxta illud. Diuitie ſi affluant nolite cor
apponere. ps.lxi. Et de delitiis cibi ꝛ pot⁹ ſo-
lum recipiũt neceſſitatẽ. Secũdo in luce ſtel-
larũ nocte. Dicat de claritate ſup filios iſrael
in via deſerti: cũ fuiſſent inter beſtias: ſerpen-
tes: leones: vrſos: ita pſonis vtuoſis deus dat
lucẽ patiẽtie cũ ſint inter beſtias aduerſitatũ
ne errẽt in via per impatiẽtiã. Dõ. Per diẽ
ſol.ſ. pſperitaꝭ: nõ vret te: neqꝫ luna.ſ. aduerſi
tatis per noctẽ. Tertio. Et trãſtulit illos per
mare rubrum. Dicatur quõ ex vna parte erat
mons altiſſim⁹: retro pplus egyptiacus inſe-
quẽs filios iſrael: ad aliã partẽ mare rubrum
qꝺ de⁹ aperuit: ꝛ trãſierũt. Iſtud mirabile fa-
cit de⁹ pſonis vtuoſis: qꝛ per mare rubrum.ſ.
memoriã paſſionis xp̄i tranſeũt ſine tedio p
penitẽtiã ſuã. Hic eſt qui venit p aquaꝫ ꝛ ſan
guinẽ.i. Ioã.v. Quarto: ꝛ tranſtulit eos per
aquã nimiã. Hec fuit a flumine iordanis. Di
cat quõ aq̃ ſtetit faciẽs murũ. Iſta mirabilia
facit de⁹ pſonis deuoꝭ qñ dat eis abũdantiã
[illegible]

qꝛ qñ vidẽt pctõres: non indignant: ſed cõpa
tiunt eis dicẽdo. Dñe conuerte eos. Si mihi
dediſſes illã tẽptationẽ: fuiſſem fortaſſis fcũs
peior. Viã ſapie mõſtrabo tibi: ꝛ ducã te p ſe-
mitã equitatis: quas cum ingreſſus fueris nõ
artabunt greſſus tui: ꝛ currẽs nõ habebis of-
fendiculum. Prouerb.iiii.

¶ Dñica.xx. poſt feſtũ tri. Sermo quartus.

Non quaſi inſipiẽtes ſed vt ſapientes.
Ephe.v. Pro hui⁹ vbi declaratio
ne ſciẽdũ eſt q deus inter iſtũ mũ
dũ pñtẽ ꝛ aliũ facit talẽ dr̃iam q in hoc mũ-
do boni ꝛ mali: ſapiẽtes ꝛ ſtulti ſtam⁹ ſimul
in vna villa: domo collegio vel monaſterio:
ſed in alio mũdo mali ſepabunt a bonis: ſin-
gulariter in iudicio. Tũc oẽs boni iuſti ꝛ ſa-
piẽtes collocabunt in celo: ꝛ oẽs mali iniuſti
ſtulti in iferno. No. de h̄ ſilitudinẽ. Tpe enim
meſſis i area totũ ſil ẽ.ſ. grañ cũ paleis. ſꝫ dñs
cũ vna pala ſepat poſtea granuꝫ a paleis. ita
faciet de⁹. Cogita q iſte mũd⁹ ſit tanq̄ vna
area in qua oẽs ſumus mixti: ſed veniet dñs
aree cũ pala ſue infinite ptãtis. ꝛ ſepabit gra
nũ.i. ſapiẽtes a paleis. ꝛ collocabit in grana
riis.i. ordinib⁹ angeloꝝ. paleam vo mittit ad
cõburenduꝫ in igne inferni. De hoc auctas.
Dicit Ioãnes baptiſta de xp̄o. Vẽtur⁹ ẽ ſup
ple xp̄s: cui⁹ vẽtilabrũ in manu ſua: ꝛ pmũda
bit areã ſuã: ꝛ cõgregabit triticũ in horreum
ſuũ: paleas aũt igne cõburet inextinguibili.
Matth.iii. Ex iſta declaratiõe vẽnius q nul-
lus inſipiẽs intrabit padiſum: ſꝫ ibũt inſipiẽ-
tes in infernũ: qñ nõ habuerũt ſapiam: iterie
rũt pꝑter ſuã iſipiẽtiã. Baruch.iii. Propt
hoc apls auiſando nos dicit in thẽmate. Nõ
quaſi inſipiẽtes ꝛc. Poſt thema. In quo apls
dat nobis duas doctrinas. Prima eſt nega-
tiua cũ dicit. Non q̃ſi inſipiẽtes. Scda affir-
matiua cũ dicit: ſed vt ſapiẽtes. Hodie erit ſer
mo de negatiua: alia die de affirmatiua. Nõ
oꝫ oñdẽ q̃t ſunt ſpẽs ſtultitie. vt caueam⁹ eas
Et philoſophice noiantur ſic.

- Prima eſt freneſis.
- Secũda epilenſia.
- Tertia demonia.
- Quarta rabies.
- Quinta inſenſibilitas.
- Sexta furia.
- Septima ebrias.

Septẽ ſunt ſicut ſeptẽ pctã mortalia. Iõ vt
caueamus dicit thema. Nõ quaſi iſipiẽtes: ſꝫ
vt ſapiẽtes. ¶ Prima ergo ſpẽs ſtultitie eſt

freneſis: ſic a noiat a phiſicis. qñ.n. aſcendit fe
bris in capite pturbat imaginationẽ ꝛ hõ lo
quit ſtultitias: talis dr̃ freneticus. Ecce h̄ pec
catũ ſupbie qꝺ nihil aliud eſt niſi febris que
aſcẽdit in capite qñ homo ſumit ꝛ ſupbit de
bonis tpalibus vel etiã ſpũalib⁹ dicẽdo: ego
ſu ꝛ talis ꝛc. Vos eſtis freneticus: ꝛ loquimi
vt ſtultus: deſpiciẽdo oẽs alios: etiã parẽtes
ꝛ dños: imo ꝛ deum. Ecce freneſis. qꝛ non re-
ſpicit de quibus loquitur. quia tam de bonis
q̄ de malis: amicis ꝛ inimicis. de ſanctis ꝛ de
deo. De talibus enim dicit ſcriptura. Qui cũ
cognouiſſent deũ: nõ ſicut deũ glorificauerũt
aut gratias egerũt: ſed euanuerũt in cogita-
tionibus ſuis: ꝛ obſcuratũ eſt inſipiẽs cor eo
rũ dicentes.n. ſe eẽ ſapientes ſtulti facti ſunt.
Ro.i. Cõtra iſtã ſtultitiã debẽt puidere re-
ctores ville: qꝛ ſicut ſtult⁹ ligat: ſic frenetici ꝛ
ꝛ ſupbi blaſphemãtes ligãdi ſũt cathena for
tis ordinationis: ne ſub ardua ꝛ bona pena
deus ſic blaſphemet. ¶ Secũda eſt epilẽſia
ſ. morb⁹ caducus: qꝛ in cella cerebri generat
vna gutta ex bulitiõe ſtomachi ꝛ calore cor
dis. Et qñ illa gutta eſt frigida cadit ſup te-
lã cordis: ꝛ tales tũc cadũt in terram ꝛ macu
lãt ſe: ꝛ perdũt intellectũ. Ecce hic peccatum
auaricie que aſcẽdit ad cerebꝝ: qñ dr̃ p certo
ego volo ditari: deinde cadit ſup cor: cogitan
do ꝛ dicẽdo: ſi ego volo viuẽ plane de meis
redditib⁹ vel poſſeſſionib⁹: in fine anni nihil
hẽbo ſupfluum: ꝛ ſic nihil dimittaꝫ filiis: ſcio
qd faciã pſtabo ꝛ mutuabo.x. florenos p.xii.
vel emã pꝑter ſolutionis anticipationẽ pro
minori pcio ꝛ vendã plus pp ſolutionis dila
tionẽ: ꝛ ſic cadit in terra ꝛ maculat ſe: imo ẽt
iam capellanie ꝛ ꝯfraternitates cadũt i terrã
p vſurã: ecce epilẽſia. Si vis emere cẽſus tũc
vide q duo ibi occurrãt. primo q ſit vᵃ em-
ptio. ſcdo q pciũ ſit iuſtũ. Nonne ſtultã fecit
de⁹ ſapiam hui⁹ mũdi.i. Cho.i. Tales mũda
ni dicũt ſapiẽtes: qꝛ ſciũt ꝯgregare: ſꝫ reuera i
epilẽſia ſũt. In hac ẽt ſtultitia ſt luſores: qꝛ
oẽs hñt radicẽ i auaricia: rõ qꝛ qlibet vult bo
na alteri⁹ lucrari. Iõ medicina hui⁹ morbi cura
tiua eſt ordiatio ſub certa pena ne qs de ceto
ludat. Maledict⁹ ẽ q ludit taxillãdo: q reſpi-
cit: q pſtat taxillos: domũ ſeu pecũias. Ergo nõ
q̃ſi iſipiẽtes ꝛc. ¶ 3ᵃ ẽ demõia. Ille q hꝫ de-
moniũ i corpe dr̃ demõiac⁹: nec oñdit ſubito
ſꝫ qñ ꝯiurat tũc pdit itellectũ. ecce demonia.
ecce h̄ pctũ luxurie: rõ. qꝛ luxurioſus ſp hꝫ de
monẽ ſecũ. ecce ẽ hñtem ſẽ illo pctõ. ſꝫ ñ cog⁹
[illegible] tũc.n. nec reſpicit

parentelam:nec amicos:nec honorē nec quē
ꝗ. Aialis hō.i.beſtialis non pcipit ea q̄ ſpūs
dei ſunt. Stulticia enī eſt illi.i.Cor.ij. Tales
nō intrabūt paradiſum:qꝛ de⁹ nō vult porcos
in paradiſo. Iura pmittunt lupanaria: qꝛ ad
portā ciuitatꝫ in remediū infirmitatꝫ:ſꝫ nō par
ticularia in hoſpitijs ſeu alijs domib⁹ ꝛc̄. Jō
ꝯtra tales demoniacos neceſſaria ē cathena
ordinatiōis q̄ ligentꝫ:vt.ſ.nō teneatꝫ nec pmit/
tatꝫ extra cōe lupanar aliq̄ putana notoria qḋ
nulla pōt tergiuerſatiōe celari. Ex hoc ſequitꝫ
ꝙ nullus hō vxorat⁹ nec cleric⁹ audebit tenē
ꝯcubinā. ¶ Quart⁹ eſt rabies:ſunt aliq ſtulti
q nulli nocēt ipſi ſeipſis:qꝛ ſeipſos comedūt
ex rabice: ecce pctm̄ inuidie. O quot rabidi
ſunt in mūdo: oēs quotq̄t inuidēt ꝓximo rabi
di ſūt:qꝛ illa inuidia nō nocet niſi ſibiipſis: qui
qn̄ vidēt ꝓſperitatē ꝓximi in diuitijs vel ho/
norib⁹ in officio ꝛc. venit illa rabies inuidie:qꝛ
ſeipſos comedūt:cū deberēt ꝓ illo orare dicē
do. O dn̄e ꝯſeruetꝫ ſua bona ꝛ detis mihi ne/
ceſſaria:qꝛ ſuꝫ creatura vr̄a. Hac infirmitate
grauantꝫ multi xp̄iani:q inuidētes legi ieſu xp̄i
volūt ſuare legē infideliū iudeoꝝ:ſuātes ſab
bata ex q̄dā ep̄ſa quā dicūt deſcēdiſſe in alta
ri ſcti Petri de celo rome:imo deſcēdit de in
ferno. Itē mulieres poſt ptū ſtant q̄draginta
dies ſicut ꝟgo maria: ergo filijs vr̄is debetis
dare circūciſionē.i.bonā informationē: refre
nādo eos a vitijs:nō circūciſionē materialeꝫ
q̄ xp̄s fuit circūciſus:qꝛ mō in lege nr̄a viꝫ re/
generatiuā nō hꝫ:ſꝫ loco ei⁹ dn̄s nr̄ Jeſus xp̄s
inſtituit baptiſmū:ſine quo null⁹ ſaluari pōt.
Itē obſuāt auguria. Jō ſcriptura. Stulti ea
q̄ ſibi ſūt noxia cupiūt:ꝛ īprudētes odibūt ſci
entiā. Prouerb.i. Cōtra iſtā ſtulticiaꝫ rabiei
fiat ordinatio ꝯtra diuinos ꝛc. ¶ Quinta eſt
inſenſibilitas a q̄ dī īſenſat⁹. Iſta eſt ſtulticia
pueroꝝ ꝛ etiā ſenioꝝ ex antiq̄tate. Pueri.n.
recipiūt q̄cq̄d eis datꝫ: nec ſciūt diſcernere int̄
bonū ꝛ malū:vt pꝫ de puero q recipit prunaꝫ
ꝛ mittit ſubito in ore. Qui facit exceſſuꝫ in ci/
bo vel potu inebriādo ſe: inſenſatus eſt. Ecce
hic pctm̄ gule:q̄ ꝓh dolor multi laborāt ꝛ in
firmantꝫ. Quare hodie ſūt tot īfirmi ꝛ cū ma
lis oculis rubicūdis guttoſis: ꝓfecto plurimi
tales ſunt ex ſupfluitate cibi ꝛ potus. Tales
inſenſati ſunt vt pueri. Dd. Homo cum in ho
nore eſſet nō intellexit:cōparat⁹ eſt iumentis
inſipiētibus ꝛ ſilis fact⁹ eſt illis:imo peior fa/
ctus eſt iumētis.ps.xlviij. Cōtra hoc vitium
fiat ordīatio:ne aliq̄s de villa bibat in taber/
na.nec tabernarius in dn̄ica an̄ miſſaꝫ aperi/
at tabernā. ¶ Sexta eſt furia. Furioſus autē
non reſpicit quid facit:ſed ꝑcutit a dextris et
a ſiniſtris:nulliꝰ reueretꝫ. Ecce hic pctm̄ ire:qꝛ
iracundus ꝑ corpus meū iurat: ego vindica/
bo me ꝛc̄. Iſta eſt furia ꝛ ira vindicatiuoꝝ q
nolunt parcere nec remittere: nec pmittunt
ꝙ alij remittant:qꝛ ſtatiꝫ deridēt eos dicētes
quid facitis ꝛc̄. Stultus populus meus non
cognouit:filij inſipiētes ſunt ꝛ vecordes. Je/
re.iiij. Nota vecordes.i.furioſi. Curatꝫ hec in
firmitas remittēdo ꝛ faciendo pacē: non ſu/
ſtinēdo partialitates ꝛ diſcordias. ¶ Septi/
ma eſt ebria:ab ebrietate dicta. Ebrius enim
eſt ſtultus:qꝛ nihil pōt facere:nō hꝫ remediū
niſi dormire. Ecce hic pctm̄ accidie. Accidio
ſus aūt nō curat de opib⁹ meritorijs ꝑdit tē/
pus tā ꝓcioſum qḋ deus nobis dedit ꝓ merē
do in feria hui⁹ mūdi. De talib⁹ dicit ꝓph̄a.
Sapiētes ſūt vt faciant mala. bn̄ aūt facē ne
ſcierūt. Jere.iiij. Nō ſunt pigri i dn̄ica ire ad
bordellū:ſꝫ ad eccliaꝫ. Nō ꝯ fractores feſtiui
tatū. Jō fiat cathena ordinatiōis ad ligāduꝫ
iſtos ſtultos ne in die feſto audeāt facere bar
bitonſurem: nec emere nec vendere merces
nec laborare ꝛc. Non quaſi inſipientes ꝛc̄.

¶ Dominica.xx.poſt feſtuꝫ trinitatꝫ. Ser.v.

N On quaſi īſipiētes ſꝫ vt ſa
piētes.ad ephe.
v. Iſtud verbū habetꝫ textualiter et
recitatiue in epiſtola currentis dn̄i
ce. Pro declaratione huius thematis ꝛ itro
ductione materie ꝓdicande ſciēdū ꝙ iter ali
as virtutes ꝛ opa ꝟtuoſa neceſſaria nobis ad
habendū in hoc mūdo gratiā diuinaleꝫ: ꝛ in
alio gloriā celeſtialē eſt virtus ſapiētie ſine q̄
non pōt hic haberi gratia nec in alio gloria.
Primo enī in hoc mūdo: neceſſaria eſt nob
virtus ſapiētie ad habendū gratiā ꝛ amoreꝫ
dei. Rō:qꝛ nālīter ſilitudo eſt cauſa amoris:
ſicut diſſimilitudo eſt cauſa diuiſionis. Hoc
poteſtis videre in aialib⁹. Vn̄ ſi eſſent ꝓ mul
ta aialia diuerſaꝝ ſpecierū mixtiꝫ cōgregata:
ſtatim ſepararēt ſe ſeorſuꝫ illa de vna ſpē:alia
ſeorſum de alia ſpecie. Itē vos de mr̄imonio
ſi habetis multos filios:ſꝫ oēs diligatis:plus
tn̄ vobis ſileꝫ.magis. Idē mr̄ de filiab⁹. Jō
dicit ſcptura. Oē aial diligit ſile ſibi:ſic ꝛ ois
hō ꝓximū ſibi. Ois caro ad ſileꝫ ſibi cōiūgetꝫ
ꝛ ois hō ſili ſui ſociabitꝫ. Eccli.xiij. Cū g° xp̄s
ſit ꝟa ꝛ eterna ſapia dei pr̄is. Auctas. Nos ꝓ
dicam⁹ xp̄m crucifixū dei ꝟtutē ꝛ dei ſapiam
i.Cor. Ideo ex rōne iaꝫ dicta.ſi vis amari ab
eo:habeas ſapiam vt ſis ſibi ſilis. Stulti enīꝫ ꝛ

indiſcreti non diliguntur ab eo. Neminēꝫ di
ligit de⁹ niſi illū q cū ſapia ihabitat. Sap.vij.
Secūdo ad habēdū gl'iam celeſtē in alio mū
do eſt nob neccaria ſapia. Rō:qꝛ qn̄ deus dat
gl'iaꝫ alicui aie magis mēſurat gl'iaꝫ ſm bene
opata q̄ ſm bona opa. Multe pſōe bn̄ ꝛ fa/
ciūt bona opa:tn̄ nō bn̄ faciūt ſeu opantꝫ i gra
tia. Dare elemoſynā eſt bonū opus: ſꝫ niſi fi/
at bn̄.i.bona intētione nō habebit gl'iam ſed
dānationē:ꝛ ſi datꝫ vidue elemoſynā itentiōe
peccādi:bonū opus facit:ſed itentione peſſi/
ma. Itē redimere captiuū bonū eſt:ſed ſi ſint
pecunie de furto vel vſura nō eſt meritoriū:ſꝫ
pctm̄. Idē de alijs plus reſpicit deus dando
gloriā ꝙ opa ſint facta bona intentione q̄ꝫ ꝙ
ſint bona opa. Cum ergo bn̄ opari ꝛ diſcrete
ſit actus ſapie:ergo neceſſaria eſt ſapia ad ha
bendū gloriā. Jō dic̄ ſcriptura. Si q̄s erit cō/
ſummatus.i.ꝑfectus iter filios hoīum: ſi ab il
lo abfuerit.i.defuerit:ſapia tua i nihilū cōpu/
tabitꝫ. Sap.ix. Pꝫ ergo qḋ dicit ꝙ inter alias
ꝟtutes nobis neceſſarias ad habendū ꝛc̄. eſt
ſapia. ꝓpterea monet nos ap̄s vt viuam⁹ nō
quaſi iſipiētes:ſed vt ſapiētes. Diceret aliq̄s.
Nō cognoſcimus ꝙ ſapia eſt nobis neceſſa/
ria ad hoc ꝙ habeamus gr̄am hic ꝛ gl'iam in
futuro. Sed libēter ſcirē que ſunt ꝯditiōes ſa
piētie. Pro iſti⁹ dubij ſolutōe amore dei ego
q̄ſiui ꝛ inueni in quadā auctate ſeptē ꝯditiōes
vere ſapie. Que deſurſum eſt ſapia primū qui
dē pudica eſt:deinde pacifica: modeſta:ſua/
dibilis bonis cōſentiēs. plena mia ꝛ fructib⁹
bonis:iudicans ſine ſimulatōe Jaco.iij. Pri
mo dicitꝫ ꝙ que deſurſum eſt ſapiētia ꝑmū q
dē pudica eſt. Nota hic differentiā iter caſti
tatē ꝛ pudiciciā:ſꝫ cōiter loquēdo ꝓ eodē ſu
mantꝫ:tn̄ ſtricte multū differūt. Caſtitas ē vna
ꝟtus hn̄s duas radices. Prima eſt in corpe
ne fiat illud opus ꝛc̄. Secūda eſt in corde nō
deſiderādo illā corruptionē:talis pſona dicitꝫ
caſta. Qꝛ ſi aliqua pſona cuſtodit corpus ſu/
uꝫ ab ope illo timore verecūdie vel ſcandali
ſeu male fame:ſed itus in corde hꝫ deſideriuꝫ
ꝛc̄. talis pſona ſꝫ corā oculis gentiū ſic caſta:
tn̄ corā oculis dei ꝛ ſanctoꝝ angeloꝝ reputatꝫ
putana. Quot ſunt in mūdo:q appreciantꝫ ſe
de caſtitate. Dicūt iſte mulieres. Ego nūq̄
cognoui niſi virum meū. Et puelle. Ego ſum
virgo:nunq̄ cognoui hoīem. Dicūt viri licet
pauci:qꝛ cito fortaſſis poſſent nūerari. Nūq̄
cognoui niſi vxorē meā. Nō dicatis: ſi i cor/
de veſtro deſideraſtis vnq̄ aliquam vel ali/
quē [illegible] corā oculis dei
iam eſtis putana. Et ſicut ſi coram nobis iſte
actus ab aliquib⁹ fiat oēs indignaremur con
tra faciētes: ita xp̄us ꝛ virgo maria ꝛ angeli
ꝛ ſancti idignantꝫ ꝯtra illos q corde in actum
lubricū ꝯſentiūt: q̄uis etiaꝫ corpe nō ꝑficiūt.
Et dicūt. O iſte ꝓditor vel iſta putana luxu/
rioſe ꝛ impudice viuūt. O portet enī ꝙ caſti/
tas nō ſolū ſit in corpore: ſed etiam in corde.
Ideo dicit ſcriptura. Qui viderit mulierem
ad cōcupiſcendū eam:iam mechat⁹ eſt eaꝫ in
corde ſuo. Mat.v. Sꝫ pudicicia pl⁹ requirit
qꝛ maior eſt:qꝛ pudicicia non ſolū conſiſtit in
corpe ꝛ i corde:ſꝫ in oib⁹ alijs mēbris. Si enīꝫ
in aliq̄ ſit caſtitas i corde ꝛ i corpe:ſꝫ nō i ocu
lis:qꝛ libentꝫ reſpicit mulieres ꝛ ptes eaꝝ:ꝛ ꝑ
ptes ſuas tatꝫ nō ē pudic⁹. Jō Ber. ſoror ſue
dabat ꝯſiliū ꝙ nō ſolū alios nō reſpicēt: imo
nec ſeipſam. Magnā vim faciebant ſcti pr̄es
antiq̄⁹ in iſta ꝟtute pudicicie. Dicatꝫ exēpluꝫ
de illis duob⁹ ſctis heremitꝫ volētib⁹ tranſire
flumē:hi ꝟtebāt dorſuꝫ ne vn⁹ videret aliū
nudū:ſenex nec ſeipſū potuit reſpicere ꝛ ſubi
to ab angelo fuit portat⁹ ad aliud litt⁹. Tātū
placet deo pudicicia. Hō qui vult caſte viuē
nō reſpiciat alios:nec ſe nudū: imo nec beſti/
as ꝛc. ſi gall⁹ iungitꝫ galline nō reſpicias: ꝛ ſic
de alijs. Et iō pſone caſte ſp reſpiciūt ad ſraꝫ:
ꝛ ſi aliqn̄ habēt aliquē reſpicere ſtatim incli/
nāt oculos. Itē neceſſaria eſt pudicicia i auri
bus:puta nolle audire log de illa materia di
recte vl' idirecte. Itē in ore etiā neceſſaria eſt
pudicicia. Nō.n.dbem⁹ cātare cātilenas mū/
di:qꝛ oēs ſunt illi⁹ mātē aliq̄ mō. Itē in mani
bus neceſſaria ē nobis pudicicia: qꝛ nō dꝫ q̄s
īpudice tāgere alios nec etiā ſeipſuꝫ: nec etiā
ſuſtinē aliq̄s tact⁹ niſi cogēte neceſſitate infir/
mitatꝫ. Iſta pudicicia oñditꝫ nobis in turture:
de q̄ dicūt nāles:ꝙ ſi ꝑdit maſculū nullū ma/
ſculū vult reſpicere: ſꝫ vadit ſolitaria ꝑ deſta
nec ponit ſe i arbore frōdoſa ſꝫ in ſicca:nec bi
bit aquā niſi turbidā. Itē ſp plāgit gemēdo
Exēplū dat de⁹ in turture volētib⁹ caſte viuē.
Primo tales nō debēt reſpicē aliū. Scdo de
bēt viuē ſolitarie dimittēdo ſocietatē q̄ eſt oc
caſio peccādi. Tertio nō debēt ſe ponē i arbo
re frōdoſa.ſ.ornādo ſe. Quarto non debēt bi
bere aquā clarā.ſ.nimis curioſe viuē in fercu
lis:ſꝫ debent abſtinē. Quinto plangē ꝛ gemē
debēt pctā ſua ꝛ alioꝝ. De iſta pudicicia. Au
gu.in regula. Veſtrā pudiciciā cuſtodite nec
dicatꝫ vos hr̄e aios pudicos: qꝛ īpudicus ocu
lus īpudici cordis eſt nūcius. Vir ꝛ vxor ſer/
uādo ſibi fidē caſti ſunt: ꝛ ſeruādo [illegible]

vici. ¶ Secunda conditio eſt que tāgit̄ cum
ſubdit̄. Que de ſurſum eſt ſapiā: deinde paci-
fica eſt. ſi eſtis de ſapientes oportet g̃ſciatis
cōuerſari cū ꝓximis pacifice. primo in corde
nō portando odiū ſeu malā volūtatē. ſecūdo
in ore nō male loquēdo de alijs: ſʒ loquendo
adinuicē ſalutādo ſe: qꝛ os eſt nūcius cordis.
Ex abūdantia cordis os loquit̄. Luc. vi. Di-
cat̄ ꝯtra mulieres dicētes. Ego nolo loqui il-
li ꝛc̄. Qui enī auffert verbū ꝓximo: de⁹ auffert
ſibi verbū qñ plus indiget: qꝛ morief ſine cō-
feſſione ꝛ teſtō ꝛc. Tertio pacifice conuerſari
docet ſapiētia in ope non faciēdo furtū nec ꝓ-
ximū dānificādo: ſunt aliq̄ q̄ timore pene vel
huiuſmodi nō audēt facere dānū ꝓximo: ſed
de nocte vadūt amputātes vineas ꝛ arbores
ꝓximoꝝ. Plus debes timere deū qui videt
oīa ꝛ nunq̄ intrabis paradiſum niſi prius fe-
ceris ſatiſfactionē pro toto damno. Jō dicit
ſapiā deinde pacifica eſt. Beſtie enī in deſer-
to viuūt pacifice: nunq̄ inſurgit ſup⁹ ꝯ lupuʒ
ꝛ ſic de alijs. Et nos min⁹ pacifice viuimus q̄
beſtie. Jō dicit ſcriptura. Uade ad formicam
o piger ꝛ ꝯſidera vias eius: ꝛ diſce ab ea ſapi
entiam. Prouerb. vi. Diſce ſapiaʒ. ſ. pacifice
viuendo: qꝛ formice in cumulo ſuo: g nō ē ma
gnus viuūt pacifice nec habēt ꝓncipē: nec in
iuriant̄ ſibi: imo iuuant ſe mutuo ad portan-
dū onus: ꝛ qñ vadūt p viā pacifice trāſeūt: et
nos trāſim⁹ nihil dicētes: quare min⁹ rōnabi-
les ſum⁹ q̄ beſtie. Jō dic̄. Uade ad formicaʒ
O magna verecūdia q̄ formica ſit magiſtra
hoīum. Jō de pacificis dicit xp̄s. Bti pacifici
qm̄ filij dei vocabunt̄. Mat. v. Dicit Augu.
in ſmone dñi in mōte: q̄ de btitudinibus iſta
eſt maior. ¶ Tertia cōditio ē. Que de ſurſuʒ
eſt ſapia: modeſta ē. Modeſtia eſt quedā vir
tus que facit creaturā mature ordinate ꝛ cō-
poſite cōuerſari: oīa mēbra pſone cōponit et
ordinat ad ſtādū gratioſe. ſ. manus: caput: et
oculos: ꝛ in oīb⁹ ordinat vitā hoīs honeſte et
mature gubernādo ſe. Hoc oñdit̄ nob̄ i pue-
ris in ſchola in abſentia mgr̄i q̄ nō faciūt niſi
ludere: ſʒ in ei⁹ pſentia nō mouēt ſe. Jtē idem
in ſuis corā dño abſiſtētibus. Magr̄ nr̄ eſt
xp̄s. Nec vocemini mgr̄i: qꝛ mgr̄ veſter vn⁹ ē
xp̄s. Mat. xxiij. Doctores: vt Aug. Ambro.
nō ſunt magiſtri ſʒ bacalarij: ꝛ apl̄i etiaʒ ſunt
baccalarij ꝛ repetitores fuerūt ieſu xp̄i ꝛ ſua-
rū doctrinarū ſctāꝝ. Jtē eſt dñs. Uos vocatis
me magiſter ꝛ dñe ꝛ bn̄ dicitis: ſuʒ etenī. Jo.
xiij. Et eſt nobis pſens: iſum ego vobis mō p-
ſens: plus eſtis vos xp̄o pſentes q̄ ipſe eſt in

medio. Unde dicit ipſemet. Ubi ſūt duo vel
tres congregati in nomine meo: in medio eo
rum ſum. Mat. xviij. Jdeo predicator debet
ſe auiſare qd dicit: qꝛ coraʒ papa ieſu ꝛc̄. vt di
cat verba vera ꝛ ſanctam doctrinā. Jdem de
vobis dicendūʒ quō debetis ſtare cōpoſite in
pſentia dei ꝛ angeloꝝ ipſuʒ aſſociātiū. Quia
qñ aliqs ſtat inhoneſte dicūt angeli. Dñe ec-
ce quō ſtat iſte ſic inhoneſte ꝛc̄. Cum pueri et
ſcutiferi in pſentia dñi ſtant honeſte: ſi iſta co-
gitarem⁹ etiā quādo homo eſt ſolus in came
ra: vel alſ ſtaret ſemꝑ honeſte ꝛ cōpoſite: qꝛ
deus eſt ſemꝑ pſens. Jdeo. Boeti⁹. Magna
nobis indicta eſt neceſſitas ꝓbitatis. i. mode
ſtie: cū oīa agamus ante oculos iudicis cūcta
cernentis. De iſta ꝟtute dicit apl̄s. Mode-
ſtia veſtra nota ſit oīb⁹ hoīb⁹. Rō: dñs enim
ꝓpe eſt: qꝛ pſens eſt. ad Phil. iiij. Modeſtia
veſtra in loquēdo: in ambulādo: ꝛ i oīb⁹ alijs
Mulier enim q̄ cogitat q̄ reſpicit̄ a viro ſtat
tota cōpoſita: ſic cogita q̄ de⁹ per foramen te
ſemꝑ reſpicit. Jſtā modeſtiaʒ ſeruauit chriſt⁹
eundo cōpoſite: tēperate comedēdo reſpiciē
do dulciter. Unde dicit apl̄s. Ego paulus ob
ſecro vos p manſuetudinē ꝛ modeſtiam Jeſu
xp̄i. ij. Coꝛ. x. ¶ Quarta cōditio eſt. Que de
ſurſum eſt ſapia ſuadibilis eſt. ideſt docibilis:
ignorātes informādo. Quilibʒ ſciēs aliquod
bonum oſtendat ꝓximo: ſicut pdicatores ꝛc.
alſ perdunt gr̄am ꝛ ſcientiaʒ. Si vo pdicant
de⁹ augmentat gr̄am ꝛ ſcientiā ꝛc̄. Hoc oſtē-
dit̄ in celi luminarib⁹ dātibus nobis lumen et
influentias quas a deo recipiunt: alſ ſi nollēt
deus auferret ab eis lumen ꝛ influentiā. Pre
dicatores ad minus doceatis pticulārit̄. Si
vir ſcit ſe ſignare: Pater nr̄ dicere: vl̄ ꝯfiteri ꝛc.
oſtendat vxori: ꝛ ecōuerſo pater oſtēdat filie
ꝛc. Oſtende hic ſignare. Uir ſapiens ſcilʒ prela
tus: curatus vel predicator plebeʒ ſuam eru-
dit. Eccl̄i. xxxvij. ¶ Quinta cōditio tāgit̄ ibi.
Que deſurſum eſt ſapiētia eſt bonis conſen-
tiens ſcilʒ ꝓpꝛium intellectum ſubijciēdo ſan
ctoruʒ doctrinis: ſingulariter in his que fidei
ſunt. Hoc oſtendit̄ in pueris addiſcentibus:
quia oportet addiſcentem credere: ſm ph̄m.
Si cōtentiones ſunt in cordibus veſtris non
eſt ita ſapientia que deſurſum eſt deſcendens
a patre luminū: ſed terrena: animalis: dyabo-
lica. Jac. iij. ¶ Sexta cōditio eſt. Que deſur
ſum eſt ſapiētia plena eſt mīa ꝛ fructibus bo-
nis. Hic innuit̄ ſecrete q̄ miſericordie opera
ſunt ſicut ſeminare ꝛ fructus colligere. Et ſic
eſt. Nam quādo vos datis elemoſynā paupe

ri: videtur q̄ perditis capitulis: tūc ſeminatis ſicut
agricultor proijciens ſemen vt putreſiat: ꝛ vt
pro vna menſura decē colligat: ita eſt de ele-
moſyna. Quādo datis denariū vel florenum
panē: vinū: videt̄ q̄ ſit pditū: ſed nō eſt ita: ſʒ
imo centuplū accipietis hic: ꝛ vitam eternam
poſſidēbit̄ in alio mūdo. Jdeo apl̄s loquens
de elemoſyna ad litteraʒ dicit. Qui parce ſe-
minat. Sicut agricultor qui in magno agro
nō ſeminaret niſi vnā quartaʒ: parce ꝛ metet.
ij. Coꝝ. ix. Jdeo xp̄s. Matt. v. Beati miſeri-
cordes: quoniā ipſi miſericordiā conſequent̄.
¶ Septima ꝯditio. Que deſurſuʒ eſt ſapiētia
eſt iudicans ſine ſimulatione. ideſt fictiōe: nō
ſolum ire in exteriori apparentia ꝛ opere ſed
ꝛ veritate. Hoc tangit dños ꝛ iudices qui ha
bent regimen ꝛ populum iudicare in iudicio
tēporali vel eccleſiaſtico nō reſpicere parēte
lam. Judex exiſtēs in cathedra iudicij nō de-
bet cognoſcere patrē vel matrē ꝛc̄. imo ſi iu-
ſticia eſt pro iudeo: moro: paupere: vl̄ alio da
re ſententiam contra patrē ꝛc̄. Non reſpicite
preces: dona ꝛc̄. Dauid. Si vere vtiq̄ʒ iuſtici
am loquimini: recte iudicate filij hoīuʒ. Qui
libet iudex: baliu⁹: vel gubernator quādo in-
trat nouiter loquitur iuſticiam: iurādo eā ſer
uare. Melius eſſet ſibi frangere caput ꝛ col-
lum: q̄ facere oppoſitum. Jtem nō ꝯtrahere
ſententiā. Jdeʒ de iudicibus eccleſiaſticis: iu
dicent iuſte. Confeſſores etiam qui ſunt iudi
ces auiſent ſe vt iudicent recte. Aliqui nolūt
abſoluere ruſticū qui furatus eſt racemum
vel malogranataʒ: ꝛ bene factitāt ſʒ vſurarium
diuitē abſoluūt ꝛc. iteʒ ſi aliquis eſt furat⁹ aliqd
vel qꝛ inuenit aliqd ꝛ nō reſtituit: nō abſolua
tur quin reſtituat: vel aſſignādo tēpus dicēs
q̄ alſ non valebit abſolutioneʒ preſtare. De
incertis autē ꝛ lucratis in ludo ſcʒ taxillis et
alijs fiat reſtitutio iuxta arbitriū confeſſoris.
Si ille qui habet reſtituere ſit pauper: confeſ
ſor poteſt ſibi dare q̄ in oratiōib⁹ vel in alijs
ſatiſfaciat. Hec ſapientia nobis oſtenditur a
chriſto dño. Jſa. xi. Non ſm viſionem oculo-
rū iudicabit: neq̄ʒ ſm auditum auriuʒ arguet
Sed iudicabit in iuſticia pauperes: ꝛ arguet
in equitate pro manſuetis terre. Ergo viuatiſ
non quaſi inſipientes: ſed vt ſapientes.

¶ De eadem dñica.xx. Sermo ſextus.

Jdete quomō caute ābu
lētis. ad Ephe. v. Materia hodier
na erit quomō debemus ire ad pa
radiſum quia via eſt longa: aſpera: ꝛ periculo

ſa. Sed vt materia ſit deo gratioſa ꝛ accepta
bilis: ꝛ nobis proficua ꝛ meritoria: ſalutetur
virgo maria. Qui bene vult cogitare ꝛ acute
ꝛ vere: inueniet q̄ vita huius mundi non eſt
niſi via in qua vadimus ad alium mundum.
Nullus enim credit ſe hic ſemper manſuruʒ:
quia non ſumus niſi peregrini. De hoc dabo
ſignum ꝛ auctoritatem. Jn quattuor cogno-
ſcitur q̄ aliquis ſit extraneus ꝛ peregrinus. ſ.
Jn veſte ſimplici ꝛ groſſa ꝛ vili. Jn baculo.
Jn capello. Et in mutatiōe hoſpitij de die in
diem. De tali dicit̄ q̄ ſit extraneus peregrin⁹.
Modo omnia iſta ſigna reperio in chriſtia-
no: quod conſideranti diligenter clare pate-
bit. Primo portamus veſtem groſſam: vileʒ
ꝛ grauē. ſ. carnē qua īdutus eſt ſpiritus vt pe
regrinus: ꝛ ſic indutus exit de domo vteri. ſ.
materni: ideo dicit ſcriptura. Corpus qḋ cor-
rūpit̄ aggrauat aīam. Sap. ix. Secundo ha-
bem⁹ baculū. ſ. crucē xp̄i: quē recipim⁹ in ba-
ptiſmo: qñ cruce ſignamur in mult̄ ptib⁹ cor-
poris: nec alio baculo ſuſtētari poſſum⁹ eūdo
ad celū. Jō dī nobis in pſona xp̄i. Tolle bacu
lum meū in manu tua: ꝛ vade. ſ. ad peregrinā
dū in celū. iiij. Reg. iiij. Unde hoc qḋ dicitur
vade: ſoluʒ dī xp̄iano. Judei autē ꝛ alij infide
les licet portēt carnē ꝛ veſtē vilem: nō tñ por
tant iſtū baculū: nec vadunt ad celū: ſed ad in
fernū. Tertio portamus capellū qḋ defendit
nos ab eſtu ſolis ꝛ pluuia. Jſtud capelluʒ eſt
gratia dei quā etiā recipim⁹ in baptiſmo. Jn
cuius ſignū dat̄ veſtis alba: ſignans gr̄am. et
picta ſignificās ꝟtutes: quaſi capellum ſancti
iacobi. Jdeo dd. ps. cxx. Per diē ſol nō vret
te: neq̄ʒ luna per noctem. Quarto nō quieſci-
mus in aliquo loco: qꝛ inceſſanter ambulam⁹
Peregrin⁹ per viā quieſcit aliqñ comedēdo
ꝛc̄. ſʒ nos cōtinue approximam⁹ ambulando
morti. Homo nat⁹ de muliere breui viuēs tē
pore replet̄ multis miſerijs. Qui quaſi flos
egredit̄ ꝛ cōterit̄ ꝛ fugit velut vmbra ꝛ nunq̄
in eodē ſtatu pmanet. Job. xiiij. Fiat ergo cō
ſequētia. Si de q̄libet hoīe hn̄te iſta q̄ttuor ſi
gna. ſ. veſtē illā groſſaʒ: baculuʒ ꝛc̄. dicit̄ q̄ ſit
pegrin⁹: ꝛ nos hēm⁹ iſta: vt ꝓbaui g° oēs ſu-
mus pegrini ꝛ viatores ad aliū mundū. Dice
bat enī dauid in ſua oīone. Auctas. Peregri
ni ſumus coraʒ te ꝛ aduene ſicut oēs pres no
ſtri. Dies noſtri ſicut vmbra ſup terraʒ: ꝛ nul
la eſt mora dñe de⁹ noſter. pmo Paral. vlti.
Un⁹ intrat iſta viaʒ. ſ. naſcēdo: ali⁹ egreditur
moriēdo. Jtē alia auctas de nouo teſtamēto
cōcordās. Scientes qm̄ dū ſumus in hoc cor

pore:ꝑegrinamur a dño.ij.ad Coꝛ.v. Pere-
grini ergo q̄ hñt ire ad longã viã aſperã ⁊ ꝑi
culoſaꝫ:bono idigẽt ꝯſilio:⁊ meliꝰ ꝯſiliũ qḋ
pōt dari ē auiſare ⁊ dicẽ eis. Uidete quõ cau
te ambuletis. Pꝛ theṁa. Ut videamꝰ ex quo
oēs ſumꝰ ꝑegrini ſrēs auiſeõ ⁊ informabo voſ
de cautelis:q2 diċ thema caute. Queritur ergo
que cautele ſint ſeruãde. Dico ꝙ quinqꝫ cau
tele ſunt neceſſarie cuilibet peregrino.

Pꝛima ſolum poꝛtare expẽſas ſtricte.
Scḋa eſt ꝯuerſari inter homies pacifice.
Tertia iungere ſe bone ſocietati ſecure.
Quarta auiſare ſe de paſſibus ꝑiculoſis.
Quinta ire ad hoſpitium in die.

Quicũqꝫ ſeruauerit iſtas qnqꝫ cautelas am-
bulat caute. ¶ Dico pmo ꝙ pma cautela ꝑe
grinoꝝ ē ꝙ poꝛtãt solũ neceſſarias expẽſas ⁊
nõ ſuꝑfluas: nã expimẽtaliẽ videt̃ ꝙ ꝑegrini
ſeu viatoꝛes nõ onerãt ſe de auro vel argẽto
ſeu iocalibꝰ:q2 ſecũ moꝛtẽ poꝛtarent:ſed poꝛ-
tant solũ neceſſaria ꝓ expenſis ⁊ trãſeunt ſe-
cure. Qui aũt poꝛtat magnã pecuniã in ꝑicu
lo ſe ponit. Greg. Depꝛedari etiã ⁊ decollari
deſiderat qui theſaurũ publice per viam poꝛ
tat. Sed ſolas expẽſas ſtrictas peregrini poꝛ
tãt. Sic ⁊ nos facere debemꝰ ex quo ſumꝰ pe-
regrini ⁊ viatoꝛes: q̄re volumꝰ onerare nos
pecunijs ⁊ poſſeſſionibꝰ: ꝑfecto ſic ſe oneran
tes volũt depꝛedari in paſſu ꝑiculoſo.ſ.moꝛtis
per quẽ paſſuꝫ nullꝰ trãſiuit nec rex nec papa
quin fuerit depꝛedatꝰ. Qñ eni infirmꝰ appꝛo
pinquat moꝛti ⁊ medicꝰ dicit.factuꝫ eſt de eo ſi
bi quicquid vult:ſtatĩ latrones aſſunt: ſiue fures.
Pꝛimꝰ latro eſt vxoꝛ dicẽs. Certa iocalia me
cum ibunt. Itẽ ſilr̃ faciunt filij ⁊ ſcutiferi:⁊
miſer homo nudus manet. Ideꝫ de pꝛelatis ⁊
dñis:vnꝰ famulus currit ad rapienduꝫ equũ:
aliꝰ obſeruat theſaurũ:aliꝰ clenodia ⁊c̃. Nar
ratur hiſtoꝛia de plato illo quẽ ſcutifer ꝓiecit
per feneſtrã inuolutũ cũ mathaloſſio volens
mathaloſſiũ furari:quẽ nõdum credidit moꝛ
tuum fuiſſe:quare nõ debetis poꝛtare niſi ne
ceſſarias expẽſas. Pꝛo pecunijs eni multi in
terficiunt̃. Si diceret̃:poſſumꝰ congregare vt
dittamus filijs ⁊ filiabus. Dico ꝙ de bono iu
ſto bñ poteritis eis cõgregare:ſꝫ ꝓ eis non fa
ciet̃ que volueritis.ſ.vſuras. Melioꝛ heredi
tas parẽtũ filijs relicta eſt bonũ nutrimẽtum
erga deũ ⁊ ꝓximũ. De multis filijs diuitum vi
det̃ ꝙ efficiunt̃ paupes: ⁊ filij multi pauperũ
ſ.bñ nutriti aſcẽdũt ad honoꝛes ⁊ dignitates
Deus eni qui ꝓuidet aialibꝰ etiam filijs ⁊ fi-
liabus ꝓuidebit. Tranſeamꝰ per bona tpalia

cũ leticia ⁊ ſpantia ne amittamꝰ eṫna. Iõ apo
ſtolus. Hñtes alimẽta ⁊ qbꝰ tegamur his cõ
tenti ſumꝰ. Nõ:nã q̄ volũt diuites fieri inci-
dũt i tẽptionẽ ⁊ in laqueuꝫ dyaboli.i.Thi.vi.
No. hñtes alimẽta:nõ dicit delectamenta:⁊
qbus tegamur:nõ dicit:qbus oꝛnemur. Nõ
dicam iter tẽptationẽ ⁊ laqueũ dyaboli. Aliq
icidũt in tẽptationẽ:aliq in laqueũ. Illi q̄ de
bono iuſto hñt diuitias.ſ.de redditibꝰ:merci
monijs:poſſeſſiõibꝰ vel officio tales nõ cadũt
in laqueũ dyaboli:ſꝫ in tẽptationẽ:q2 de oibꝰ
pctis tẽptant̃. Pꝛio de ſuꝑbia:dicẽdo. O ta
lis fac hꝰ:⁊ iduit̃ ſic:⁊ ego ſuꝫ ditioꝛ: q̄re ergo
ego etiã hoc facere nõ debeo:ſꝫ paup non ſic
ſaltẽ de facili tẽptat̃. Scḋo tẽptat̃ de auaricia
q2 vellet plus hr̃e ad expẽdẽdũ. Itẽ cogitat
de pecunijs:q2 vbi eſt theſaurꝰ tuꝰ: ibi ē ⁊ coꝛ
tuũ. Mat.vi. Et elõgat̃ a creatoꝛe de quo nõ
cogitat. Tertio tẽptat̃ de luxuria:qñ videt ali
quã viduã cogitat. Et qḋ eẽt ſi ego expẽderẽ
tantũ vt cũ iſta ⁊c̃. Paup nõ curat:q2 nõ habꝫ
vñ poſſet ſibi dare iocalia. Quarto tẽptat̃ de
inuidia qñ diues aliũ videt honoꝛari vel exal
tari in officijs ⁊c. dicit:⁊ quõ nonne ego ſum
ita bonus ⁊ diues ſicut ille. Quinto de gula:
in q̄ expẽdunt̃ diuitie ⁊ alia ⁊c. Sexto de ira,
ſi eni iniuriat̃ ſtatĩ dicit: ⁊ qḋ eſſet ſi darẽ ſibi
ictũ cũ gladio:ꝓ decẽ floꝛenis fieret ⁊c. ſi ſuꝫ
captꝰ tãtũ dabo officiali ⁊c. Pauper ſuſtinet
patienter. Septimo tẽptat̃ de accidia:ex quo
abundãt diuites quieſcunt ⁊ nõ curãt de oꝛo-
ne ⁊c. Ecce q̄re dicit. Qui volunt diuites fieri
incidũt in tẽptationeꝫ. In laqueũ dyaboli in
cidũt qui per ſymoniã. Itẽ qui per furtum vo
lũt acquirere bona alterꝰ. Etiã de vinea fru-
ctus ſeu hoꝛto:⁊ dicũt qḋ pctm̃ eſt furari fru-
ctus:ſi eni nõ fuiſſet pctm̃:nõ opoꝛtebat xp̃m
moꝛi in cruce. Iõ amoꝛe dei ſeruemꝰ cautelã
peregrinoꝝ poꝛtare expenſas ⁊c. ¶ Secũda
cautela neceſſaria eſt ꝯuerſari pacifice:nõ cõ-
tẽdere ꝑ viã vbi nõ eſt dñus. ſecus de villa ſeu
ciuitate vbi qlibet timet dñm:ſi in hoſpitio in
iuria peregrino infert̃:non curat de vindicta:
q2 extraneꝰ eſt:nec hꝫ ibi parẽtes. Iõ ſimplici
ter reſpõdet. Itẽ cauet ne alicui faciat iniuriã
q2 ſtatim poſſet facere ꝯ illos in villa. Iõ dixit
Ioſeph fratribꝰ ſuis ꝓficiſcentibꝰ.i.itinerantĩ
bus. Ne iraſcamini in via. Geñ.xlv. Nõ dixit in
ciuitate:q2 ibi ſũt diuiſoꝛes. Ita dico vob̃ oẽs
vadimꝰ ad paradiſum cũ ſelentino baculo ⁊c.
Igit̃ caueamꝰ a cõtentionibus ⁊ diuiſionibꝰ
hrigis ⁊ malis volũtatibꝰ. Audite apl̃m dicẽ
tem. Obſecro vt digne ambuletis vocatione

qua vocati eſtis:cũ omni hũilitate ⁊ manſue
tudine ⁊ patientia ſuppoꝛtãtes inuicẽ in cha-
ritate:ſoliciti ſeruare vnitatẽ ſpũs in vinculo
pacis.ad Ephe.iiij. Obſecro.i.chare rogo.
Sex rõnes ponit hic paulus. Pꝛima cũ diẽ
vocatione q̄ vocati eſtis. Cõſiderare debemꝰ
ad qḋ ſumꝰ vocati:q2 ad nuptias paradiſi vbi
nõ ſunt ꝯtẽtiões ⁊c.ſꝫ pacifice ſtãt. Nõ placꝫ
vnicoꝛdibus placet:qḋ vnꝰ vult:oẽs cõcoꝛdant.
Iõ dicit.obſecro.ſ.vt digne viuatis ⁊ pacifice
q2 deus nõ vult in paradiſo hrigoſos ſeu ira-
cũdos:imo qñ aia alicuꝰ hrigoſi petit ingreſ-
ſum ad poꝛtã paradiſi:dicit ſibi xp̃s. Hic oẽs
ſunt pacifici:nolo vt ponas hic rixas:⁊ remit
titur ad infernũ:vbi eſt guerra ⁊ diuiſio cõti-
nua. Secũda cũ dicit.in omni humilitate. hu
militas coꝛdis requirit̃ ad viuendũ pacifice:ſu-
perbꝰ ſi iniuriat̃:ſtatiꝫ dicit:ſpecta ego tibi re
tribuã:ſꝫ hũilis patiẽter ſuſtinet:⁊ iniuriaꝫ in
ꝯtrã põt in meliꝰ iterptat̃. Dicat̃ exẽplũ de vi
tiſpatrũ de illo ſctõ heremita:qui vituperaba
tur a quodã dicẽdo. Uos hypocrita. Et ſctũs
cogitauit qḋ vult dicere:⁊ cogitauit ꝙ ille dꝛ
hypocrita q̄ ſe aliũ oſtẽdit ad extra cũ aliꝰ ſit
intra:⁊ dixit vituperãti. Fili tu bñ dicis:quia
nõ habeo tantã ſctitatẽ interiꝰ ſicut ꝑ habitũ
oſtẽdo exteriꝰ. Et alius idignatꝰ magis dixit
Uos eſtis magnꝰ fur. Et ſanctꝰ. Ueruꝫ dicis:
q2 multotiẽs deo furatꝰ ſum obedientiam. Et
eſtis adulter. Et ſctũs rñdit. Uos bene dicitis
q2 aiam meaꝫ ſponſam xp̃i nõ tractaui vt de-
bui ⁊c. Et aliꝰ. Uos eſtis ꝓditoꝛ. Et ſctũs he-
remita rñdit. Uerũ eſt:q2 fidẽ ꝓmiſſam in ba
ptiſmo fregi multotiens. Et alius. Uos eſtis
ebriꝰ. Et ſctũs rñdit. Ueruꝫ eſt: q2 neſciui me
gubnare ⁊c. Et alius. Uos eſtis homicida. et
ſctũs rñdit. Uerũ eſt:q2 per pctm̃ occidi aiaꝫ
meã. Aia que peccauerit:ipſa moꝛiet̃. Ezech.
xviij. Et iterũ aliꝰ dixit. Uos eſtis ſtultꝰ. Aliꝰ
rñdit. Uerũ eſt:q2 neſciui cuſtodire bona ſpi-
ritualia q̄ acquiſiui. Et cum tali hũilitate vicit
illũ. Pꝫ ꝙ humilitas requirit̃ ad viuendũ pa-
cifice. ſi vni vr̃m diceret̃ latro:qḋ diceret: vl̃ ſi
alicui mulieri bone diceretur meretrix:ſꝫ poſ
ſet cõcedere vt heremita:qḋ tamen diceret:ti
mendũ eſt ꝙ iniurias in dicentem non modi
cas retoꝛqueret. Tertia tangitur cũ dicit. cuꝫ
mãſuetudine:q̄ eſt quẽadmoduꝫ lana mollis
qñ eni ꝑſona non eſt aſpera nec dura in ṽbis
qñ iniuriat̃ eſt vt lana que ſi percutiat̃ nõ dat
ſonũ. nõ eni iraſcit̃ ꝑſona mãſueta:ſecus de ſu
ꝑba que ferro aſſimilat̃: ⁊ vt ferrũ clamat ⁊c.
Quarta cautela tangit̃ ibi. ⁊ patientia:q2 ſi

ꝑſona patiens iniuriam patit̃: nõ vult recipe
vindictã:ſꝫ cõmittit deo dicenti. Mihi vindi
ctam:⁊ ego retribuã. ad Ro.xij. Quinta tan
gitur ibi: ſuppoꝛtãtes iuicẽ in charitate. Nõ
q2 nunq̄ꝫ fuit nec erit aliquis ſine defectu niſi
xp̃s ⁊ virgo Maria. Nunq̄ fuit vir nec vxoꝛ
ſine defectu:nec pat̃:nec filij:nec dñs: nec ſer-
uus:cur neceſſariũ eſt ſcire ſuppoꝛtare. Idem
de religioſis qbus neceſſaria eſt ſuppoꝛtatio:
q2 nullꝰ ē ſine defectu. Idẽ de clericis. Idẽ de
comunitatibꝰ. Ergo ſuppoꝛtate vos inuicẽ ⁊
nolite ſtatĩ mittẽ ſagittã de arcu. Idẽ de ſoci-
is. Sexta tãgit̃ ibi cũ diċ: ſoliciti ſuate vnita-
tẽ ſpũs in vinculo pacis. Solicite ingrẽda eſt
pax. Et ſi iniuriatꝰ: pmo petit veniã: ſaluabit
aiam iniuriãtis q̄ non curabat petere veniaꝫ.
Et qñ videbit iniuriatũ ſibi loquentem niſi ſit
dyabolus ⁊ in malicia obduratꝰ etiã petit ve-
niã:⁊ ille q̄ hũiliat̃ pus lucrat̃ coꝛonã: ⁊ ē plꝰ
laudãdus:ceteris paribꝰ. Idẽ de mulieribꝰ q̄
pmo petũt veniaꝫ ⁊c. Ergo videte quomodo
caute ⁊ cetera. ¶ Tertia cautela ē iũgẽ ſe bo
ne ſocietati ſecure. q2 ire cuꝫ mala ſocietate ꝑ
viam:puta cũ latrone vel impatiente:magnũ
periculũ eſt. Cũ audace non eas in via ne foꝛ
te grauet mala ſua i te. Eccli.viij. Nos hẽmꝰ
ire tã lõgã viã:igit̃ nobis neceſſarium eſt re-
ſpicẽ cui ſociemur. O quot ꝑſone fuiſſent ſan
cte q̄ ex mala ſocietate ſũt dãnate. O q̄t reli-
gioſi:q̄t clerici: ⁊ q̄t layci hñt bonã ⁊ ſanctaꝫ
itentionẽ ſuiendi deo: ſꝫ ex mala ſocietate vi
uunt in pctõ. Aliquotiẽs ſctã intentione ⁊ bo
na. Cõtra hanc familiaritatẽ ⁊c. Incipiũt ab
amoꝛe ſpũali:ſed ꝑueniũt ad amoꝛẽ carnalẽ.
O quot pueri ex mala ſocietate ſũt coꝛrupti:
q̄t maritate:q̄t vidue:quot moniales:q̄t begi
ne lapſe ſunt ex mala ſocietate. Inter q̄s non
nulle qñ vident aliquẽ religioſuꝫ:dicũt. O ſi
ille eſſet pater meꝰ ſpũal:dirigeret vitã meam
⁊c. Auiſo vos:caueatis vobis a nimia familia-
ritate:q2 periculuꝫ hincinde iminet. Q2 ipſe
eſt hõ:⁊ vos mlier. Nolite nec viſitare nec lo
q̄ ſecũ niſi in cõfeſſiõe:q2 q̄to ſunt magis ſpi-
rituales tãto plus dyabolus iſidiat̃ ⁊ tẽptat.
Iõ dicit ſcptura. Caue tibi ⁊ attẽde diligent̃
auditui tuo: qñ cũ ſubuerſiõe tua.i.periculo
ambulas. Eccli.xiij. Sufficit diligere ꝓpĩ ſe
xp̃m ⁊ deũ:⁊ alia ꝓpter ipſum. de alijs perſo
nis bonis velis ſolũ oꝛationẽ:nõ viſitationeꝫ
⁊c̃. ¶ Quarta cautela eſt auiſare ſe in paſſibꝰ
ꝑiculoſis. In tali eni loco poſſet ponere pedẽ
ꝙ frangeret ſibi collum ⁊c̃. Iõ pꝛius palpare
is hõ ⁊ reſpicere vbi hõ ponat pedẽ. Iõ apo

ſtolus. Qui ſe exiſtimat ſtare.ſ.cū deo ⁊ i gr̃a
videat ne cadat.i.Cor.x. O quot impingūt
non reſpicientes vbi ponūt pedē. Verbigr̃a.
qñ habetis filiū infirmū: nec habetis medicū
nec apothecariū: quid facitis. O pater vado
ad diuinū coniuratorē ⁊c̃. Ecce vbi ponūt pe-
dē ⁊ frangunt ſibi collū: ⁊ cooperiunt neceſſi
tatē: dicēdo. Nūqd pmittā mori filiū meū. Di
catur de medicina a xp̃o ordiata de noie ieſu
fiat emplaſtrū. Item quādo ab aliq̃ amico di
cetur vobis. Rogo iuuetis me ego ſuz in pe-
riculo: talis petit a me debitū. Rogo teſtifice
tis q2 iā reddidiſti ſibi: vel ſuz accuſat᷒ de tali
negocio qd̕ vos ſcitis. Jō velitiſ iurare q̄ ego
ſum innocēs. Si vos creditis bene facere te-
ſtificando ⁊ iurando falſe: ſed ſcātiſſime agi
tis: cū pro toto mundo hoc facere nō debere
tis. Idē de vſurariis: q2 ſi aliqs petit ab eis mu
tuas pecunias dando vel pmittendo vſuras
p mutuo: ſi dixerit vſurari᷒. Nolo mutuare:
q2 timeo q̄ eſt vſura: ſi tūc alij dicūt: nequaq̄
eſt vſura: q2 clerici ſic mutuant ⁊ faciunt: ac ſi
clerici non poſſent dānari: tales ponūt ibi pe
dē periculoſe: ⁊ frangunt ſibi collū. Item dic̄
luxurioſus. Pcĩ qd̕ petiſ eſt: q2 ego non hēo
vxorē: nec ipſa virū: cui fit iniuria: quaſi dicat
nulli: qd̕ falſum eſt. Jō dicebat petr᷒. Chariſſi
mi obſecro vos tanq̄ aduenas ⁊ peregrinos
abſtinere vos a carnalib᷒ deſideriis q̄ militāt
aduerſus aiaz.i.Pet.ij. ¶ Quita cautela eſt
ire ad hoſpiciū de die. Jō xp̃s. Ambulate dū
lucē habetis: vt non tenebre vos cōprehēdāt
Joā.xij. Siquis ambulat in die non offendit
q2 lucē huius mūdi videt: ſi aūt ambulauerit
in nocte: offendit: q2 lux non eſt in eo. Jo.xi.
Moraliter. De die vadunt ad celuz q ambu
lant in claritate gr̃e dei: ⁊ tales bene recipiū-
tur. De nocte vadunt q̄ in tenebris pc̃ti mor-
talis ſunt: ⁊ tales non recipiunt ibi. Jō in die
ſ. gr̃a dei ambulemus ne accidat nobis ſicut
cuidā ſtulto ⁊c̃. Audite parabolā de duob᷒ ſo
ciis ambulantib᷒ ad quādā villā: vbi erat cō-
ſuetudo q̄ de nocte in ſolis occaſu porte clau
debant: quā cōſuetudinē iſti ſciebāt: vnus tn̄
remāſit i prato: ⁊ fuit capt᷒ ab inimicis: ⁊ car-
ceri mācipatus. Nō autē vos ne aliqs vr̃m
ſit in iſta ſtultitia. Villa ad quā oēs xp̃iani va
dunt eſt gl̃ia celeſtis: q̄ clauditur illis q ſunt in
nocte culpe: ⁊ hz inimicos.ſ.demōes. Ad iſtā
gl̃iaz celeſtē oz ire de die.ſ. in claritate gratie
Alit null᷒ hz intrare: ⁊ oēs xp̃iani ſciunt hanc
cōſuetudinē: ⁊ oēs ambulam᷒: ſz multi rema-
nēt i prato amoeno volētes ſe delectare ī dele

ctari: vt luxurioſi: ⁊ interim dies gr̃e tranſit ⁊
venit nox. Alij remanēt ad arborē frōdoſam
vt ſuperbi: vani: pōpoſi ⁊c̃. q totalr̃ ſunt infla-
ti. Alij remanēt ad fontē qui manat: vt vſura
rij: q2 vſura q̄libz die etiā feſto manat: ⁊ de no
cte veniunt volentes intrare ciuitatē ⁊ gloriā
celeſtē: ⁊ nō pñt: ſed veniunt inimici.ſ.demo-
nes ⁊ captiuos ducunt eos ſecum in infernū
O q̄ntū cōſtat illa mala delectatio ppt̃ quaz
eterne ⁊ bēe de vite ppetua icurrit amiſſio pru-
dētes vo vadūt de die ābulando: laborādo: p
pniaz: vt hēant bonā cenā ⁊ quietē i paradiſo
ſz ſtulti truſſent de eis. Ideo Joānes. Siqs
ambulat in die non offendit.ſ.cadens in infer-
num. Ergo videte quomō caute ambuletis.

¶ Dñica.xx.poſt feſtū tri. Ser.vij. de euan᷒.

Rex cū audiſſet iratus
ē. ſcri-
bunt hec verba originaliter Mat.
xxij. ⁊ officialiter in euangelio ho-
dierno. Sermo noſter erit de materia ſancti
euāgelij iſtius dñice pn̄tis: ⁊ ſi placet deo ha
bebimus ⁊c̃. Rex autē cū audiſſet irat᷒ vt. ā.
in euangelio. Nota hic cauſantur tria pūcta.

- Primo benignitas diuinalis.
- Secundo puerſitas humanalis.
- Tertio ſeueritas dei virtualis.

Et de iſto vltimo loqtur thēa: cū dic̄ q̄ rex ira
tus eſt. ¶ Vn̄ pmo oñdit benignitas dei er-
ga nos: q̄ oñdit in pncipio euāgelij cuz dicit:
Sile eſt regnū celoꝝ hoi regi q̄ fec̄ nuptias fi
lio ſuo. Vn̄ videndū eſt quō h̄ oñdit benigni
tas diuinal̃. Pro q̄ ſciēdū q̄ iſte rex ē de᷒: et
mr̃imoniū eſt piunctio diuinitatiſ cū hūanitate
Q2 ſicut vir ⁊ vxor p actū mr̃imonij ſūt duo
in carne vna. vt hr̃ Mat.xix. Itaq3 iā nō ſūt
duo: ſz vna caro. Qd̕ ergo de᷒ cōiunxit: hō nō
ſeparet. Dicūt illi. Quid g᷒ moyſes mādauit
dari libellū repudij ⁊ dimittē. Ait illis. Qm̄
moyſes ad duriciam cordis vr̃i pmiſit vob̄ di
mittere vxores vr̃as. Ab initio aūt nō fuit ſic
Dico aūt vobis: q2 q̄cūq3 dimiſerit vxorē ſuā
niſi ob fornicationē: ⁊ aliā duxerit mechatur
Et qui dimiſſaz duxerit mechat̃. Dicūt ei diſci
puli ei᷒. Si ita eſt cā hoīs cū vxore non expe-
dit nubere. Qui dixit illis. Nō oēs capiūt ver
bū iſtud: ſz quib᷒ datū ē. Ita diuinitas ⁊ hūa-
nitas ſunt vna ſola pſona. Vn̄ Athanaſi᷒ in
ſymbolo. Qui cū de᷒ ſit ⁊ hō nō duo tn̄: ſz vn᷒
eſt xp̃s. Iſta vnio facta fuit in thalamo vteri
vginalis. Queritur quare de᷒ aſſumpſit nr̃am
hūanitatē. Dico q̄ ppter pacē habendā. Vn̄
ſciendū eſt q̄ qñ pncipes ⁊ reges habēt iur-

giū ⁊ lites inter ipſos: nullo᷒ pōt fieri pax facili
ter q̄ p mr̃imoniū. Vn̄ ſciatis q̄ rixa erat int̃
deū: ⁊ regē: ⁊ pncipē. Adā patrē nr̃z qui etiā
hr̃ princeps. Vn̄ dauid inqt in pſ.ciij. Cōſti
tuit eū.ſ.adā dn̄m dom᷒ ſue: ⁊ pncipē oīs poſ
ſeſſionis ſue. Inter iſtos fuit bellū ⁊ rixa: quā
ppetrauit adā cū peccauit: ⁊ tūc incepit deus
deſtruē terrā ade: ⁊ eiecit eū a padiſo. Vn̄ di-
xit de᷒ angelis ſuis poſt q̄ adā peccauit. Ecce
adā q̄ſi vn᷒ ex nobis factus eſt hō ſciens bonū
⁊ malū. Nūc ergo ne forte mittat manū ſuaz
⁊ ſumat de ligno vite: ⁊ comedat ⁊ viuat in et-
num: emiſit eū de᷒ de padiſo voluptatiſ vt opare
tur terrā de qua ſumpt᷒ ē. Eiecitq3 adā ⁊ col-
locauit an̄ padiſum voluptatiſ cherubin ⁊ fla
meū gladiū atq3 vſatilē ad cuſtodiēdā viam
ligni vite. Ecce bellū ⁊ rixā. Geñ.iij. Et tunc
adā vidēs ſe eiectū ſciēs q̄ nō poſſet reſiſtere
noluit bellū cōmittere: attn̄ genuit filios ⁊ fi-
lias: ⁊ cōmiſerūt iterū bellū cū deo.ſ.qñ pec-
cauerūt: qz q peccat cōmittit bellū p̄ deuz: ⁊
ipſi fecerūt: ⁊ maxime in tp̄e noe: ⁊ tūc de᷒ in
cipit deſtruere eoꝝ terrā: ⁊ occidit oēs dēpt̃
pauciſſimis alqb᷒ vt pz Geñ.vij. Poſt dilu-
uiū vo iterū cōmiſerūt bellū p̄ deū turrim ba
bylonis edificādo: vt poſſent celū ptingere: ⁊
p pñs fortiter ptra deū inceperunt pugnare.
Vn̄ dixerūt intra ſe. Venite faciam᷒ nob̄ ciui
tatē ⁊ turrim cui᷒ culmē ptingat vſq3 ad celū
⁊ celebrem᷒ nomē nr̄m anteq̄ diuidamur in
vniuerſas terras. Geñ.xi. Qd̕ vidēs de᷒ com
mouit gētes ſuas.ſ.angelos: ⁊ ait illis i loco
pallegato. Venite igit̃ ⁊ deſcēdam᷒ ⁊ cōfun
dam᷒ ibi linguā eoꝝ: vt non audeat vnuſqſq3
vocē pximi ſui: qd̕ factū ē ⁊ fuerūt pfuſi vn᷒
alterū nō intelligēs. Nā vn᷒ petebat aquā ali
us portabat lapides: ⁊ econuerſo: ⁊ ita dimiſe
rūt edificiū nō cōpletū. Et durauit illō bellūz
multis tpib᷒. Poſt vo fuerūt aliq boni pce-
res q viderūt tātā rixā ⁊ tātū iurgiū īter deū
⁊ hoiez. Et ſicut īter duos reges tractauerūt ⁊
rogauerūt pro bono pacis ⁊ federis eterni.ſ.
filiū dei ⁊ filiā regis nr̃i.ſ.ade: q2 humanitas
filia eſt ade. Et dixerūt illi boni pceres. Si de
us vellet ſe tātū iclinare q̄ reciperet filiā regis
nr̃i.ſ.humanitatē in vxorē: valde eēt benign᷒
Et de᷒ pſciēs futurū illud mr̃imoniū ſuā beni
gnitatē oñdendo dixit ad abraam. Geñ.xij.
Abraā in ſemine tuo benedicent vniuerſi ḡ
nes terre. Prophe etiā pphetauerūt de iſto
mr̃imonio. Vn̄ dicit Iſayas. Ecce virgo pci-
piet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit nomē ei᷒ emanu
el: Iſa.vij. ⁊ Mat.i. Ad h᷒ mr̃imoniū electa

eſt vna nobilis aula ſine camera.ſ.venter vir
ginis. De quo dauid. In ſole poſuit taberna
culū ſuū: ⁊ ipſe tanq̄ ſpōſus pcē. de tha. ſuo.
pſ.xviij. Cū aūt nat᷒ eſſet ſpōſus de thalamo
ſuo: dixit angelis vt facerēt cantilenā.ſ. Gl̃ia
in excelſis deo. Et in terra pax hoīb᷒ bone vo
luntatis. Luc.ij. Sic ergo p illud mr̃imoniuz
fuit facta pax inter deū ⁊ hoiem. pp qd̕ xp̃us
cū ſalutabat hoies ſemp dicebat. Pax vob̄
tam in cōuerſatione hui᷒ mūdi q̄ ēt in aſcen
ſione ad celū: cum dixit. Pacē meā do vob̄.
pacē meā relinquo vobis. Et ita appet ex p̄di
ctis quō ⁊ q̄liter fuit factū mr̃imoniū p̄luba-
tū. Sz qs ē loc᷒ vbi celebrabunt nuptie. Dico
q̄ padiſus: cū ſit multitudo maxia atq3 ange
loꝝ q̄3 hoium qui ad dictas nuptias inuitati
ſunt: ⁊ in padiſo dicūt cantilenā quā audiuit
Joānes in apoc.xix.c. Gaudeam᷒ ⁊ exulte-
mus ⁊ dem᷒ gl̃iam ei: q2 venerūt nuptie agni
Vn̄ no. que differētia eſt īter gaudere ⁊ exul
tare. Dico q̄ gaudiū eſt in corde ſine oñſiōe
ad extra: ſed exultatio eſt qñ illud gaudiū nō
pōt teneri ſecrete in corde pre nimio gaudio
ſed oſtēdit ad extra. Ita faciunt in padiſo. ⁊
vſq3 hic eſt mā ſpeculatiua. Sed moralr̃ ſciē
dū q̄ vetus teſtm̄ fuit ad faciēdū illud mr̃i-
moniū. ⁊ ad oſtendēdū. Nouum vo illud de
clarat ⁊ inuitat ad nuptias. Vn̄ vidēduz eſt
⁊ q̄rendū eſt qui ſunt illi qui inuitauerūt ⁊ in
uitāt ad iuſſum regis. Dicēdū q̄ fuerūt pri-
mo apl̃i ⁊ .lxx. diſcipuli: ⁊ oēs predicatores ſe
quētes qui iuitabāt ad eūdē diſcubitū in illis
nuptijs dulciſſimis. de qb᷒ Luc.xiiij. Btūs q
māducabit panē in regno dei. Itē dicit Jo.
Apoc.xix. Bti qui ad cenā nuptiarum agni
vocati ſunt. Vn̄ ex q̄ inuitamur ⁊ neſcim᷒ iter
videamus illud. Et q̄t ſunt dicte. Dicēdū q̄
decē. Prima eſt cognitio pctōꝝ: de q̄ dd̕ pſ.
l. Miſerē mei de᷒ ſm magnā miam tuā: ⁊ ſm
multitudinē miſerationuz tuaꝝ dele iniqta-
tē meā. Qm̄ iniqnitatē meaz ego cognoſco.
Scda cordis ptritio.ſ. recogitare pctā cū cor
dis amaritudine. ſm illud pphe. Recogita-
bo tibi oēs ānos meos: i amaritudie aie mee.
Dñe ſi ſic viuit: ⁊ in talib᷒ vita ſpūs mei corri
pies me ⁊ viuificabis me: ecce in pace amari-
tudo mea amariſſima. Tu aūt eruiſti aiaz meā
vt nō piret: piecīſti poſt tergum tuū oīa pctā
mea. Quia nō infern᷒ pfitebit̃ tibi. Iſa.xxxviij.
Tertia emēdādi ppoſitum de qua xp̃us. Va
de ⁊ ampli᷒ noli peccare. Joan.viij. Quarta
male ſocietatis vitatio: videlicet ſi fuerit ſu-
perb᷒ q humilietur. de qua ſcribitur. Noli

cõformari huic ſeculo.ad Ro.xij Quinta vi te emẽdatio.de q̃.Si aũt ipi⁹ egerit pniam ab oib⁹ peccatis ſuis que opat⁹ eſt ⁊ cuſtodierit oĩa pcepta mea:⁊ fecerit iudiciũ ⁊ iuſticiã vi ta viuet ⁊ nõ morieẽ. Omnium iniqtatũ eius q̃s opat⁹ eſt nõ recordabor. In iuſticia ſua quã opat⁹ ẽ viuet. Nunqd volũtatis mee ẽ mors impij dicit dñs deus. Ezech.xviij. Sexta debitor reſtitutio. Vñ Augu.xiiij.q.vi.Si res. Nõ dimittiẽ peccatũ niſi reſtituaẽ ablatum. Septima iniuriarũ remiſſio.pro qua ſcribiẽ. Si dimiſeritis hoib⁹ pctã eor:dimittet ⁊ vobis pr̃ veſter celeſtis debita veſtra. ſi aũt non dimiſeritis nec pr̃ veſter dimittet vobis pctã veſtra. Matth.vi.⁊c. Octaua eſt fame repatio.de qua dicit Aug. Nõ pigeat ex ipſo ore pferre medicamenta vñ facta ſunt vulnera. Nona eſt eucharistie cõio:in qua eſt ſpõſus ⁊ ſpõſa. Et ita erim⁹ in nuptijs:que cõputanẽ pro decima dieta. Vñ:q mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ ſanguinẽ:in me manet ⁊ ego in eo.Jo.vi.Et p illud iter poſſum⁹ ire ad nuptias.alr̃ faciem⁹ iter obliquũ.ſ.ad infernũ. Vñ hec ẽ via ambulate in ea:⁊ nõ declineẽ neq̧ ad dextrã neq̧ ad ſiniſtraʒ. Iſa.xxx. Dextra ẽ qñ amore declinam⁹.ſiniſtra qñ timore. Ipſemet ſpõſus inuitat nos di. Venite ad me oẽs q laboratis ⁊ onerati eſtis:⁊ ego reficiã vos. Math.xi. Et ita pʒ benignitas diũa. ¶ Secundũ pũctũ eſt pũerſitas humana.ſ. hoium qui ad illas nuptias inuitanẽ:que clare oñdiẽ in ſcda pte euãgelij cũ dr̃ de illo rege ꝙ reliqui tenuerũt ſeruos eius ⁊ ꝯtumelijs affectos occiderũt eos. Aliqui noluerũt venire. Alij.ſ.ſecũdi neglexerũt ⁊ abierũt in villas ſuas. Alij cõtumelias intulerunt.vide ibi ⁊c. Et iſta eſt pũerſitas hũana vbi qlibet iudicat in corde ſuo ꝙ bene erãt homines illi digni punitiõe. Actu multi ſunt inter nos ſiles. Et q ſunt de numero illor. Vbi ſciẽdũ ꝙ per tres modos iſtor holum denotanẽ tres modi peccator: qr q̃d denotaẽ per primos hoies:eſt indeuotio:qr noluerũt.ſecũdum deſpectio:qr neglexerũt.tertiũ indignatio:qr cõtumelijs. Primũ igiẽ peccatũ eſt idenotio:⁊ iſtud maxime regnat in laycis:qui cũ laborauerũt p totã ſeptimanã:nolũt in die dñica ambulare ad nuptias.ſ.eũdo ad miſſam:colẽdo diẽ dñicam. ⁊ vacare ab opib⁹ terrenis:tales nõ hñt deuotionẽ ⁊ nolũt ire ad padiſuʒ:ſed poti⁹ ecõtra ad infernũ: qr maiora pctã cõmittunẽ in die dñica q̃ in alijs dieb⁹.⁊ iõ cũ noluerit ire ad padiſum p indeuotionẽ ſuã c agẽdo:ibũt ad infernũ:qr dicit xp̃s Lu.xiij.Si nõ pniam habuerit vos ſilr̃ pibiẽ. Ergo colaẽ dies dñica: qr dicit dñs Exo.xx. Memẽto vt diẽ ſabbati ſctificeſ ⁊c.⁊ iõ non fiat op⁹ aliqd terrenum. Itẽ audiaẽ miſſa cũ ſuis ꝯditiõib⁹:⁊ iſto mõ hõ ibit ad padiſum.alr̃ tales erunt de nũero illor q noluerũt venire. Alij vo deſpexerunt ⁊ illi ſunt qui deſpiciũt remedia xp̃i ⁊ vadũt ad demones ⁊ ſortilegos:vñ negligũt remedia xp̃i qui pro medicina dedit nobis vnum amphorſmũ:qd ẽ tale. Signa aũt eos q crediderint hec ſequenẽ. In nomie meo demonia ejicient:linguis loquenẽ nouis:ſpẽtes tollẽt ſi mortiferũ qd biberint:nõ eos nocebit:ſuper egros manus iponẽt ⁊ bñ hẽbũt. Mar.xvi. Nota qr dicit crediderit:nõ dicit apl̃i fuerit. Dicit bñ hẽbunt:nõ ſani erũt:qr multis ſanitas eſt nociua ⁊ iõ dicit:bñ habebũt.qr habebũt victimã que pualet ſanitati corpali.ſi aũt vadũt ad ſortilegos negligendo nomen xp̃i erũt de numero illorũ qui neglexerũt:⁊ ideo ibũt ad infernũ:⁊ iſtã ſniaʒ que ſeqẽ dedit ds ꝯ tales. Leuiẽ.xx. Aiã q declinauerit ad magos ⁊ arioloſ:⁊ fornicata fuerit cũ eis:ponaʒ faciẽ meã cõtra eã:⁊ interficiã eam de medio ppl̃i ſui. Nã qñ vadũt ad magos fornicãtur. qr in baptiſmo pmiſerũt fidẽ.cũ dictũ fuerat eis. Abrenũcia ſathane ⁊ opib⁹ ei⁹. Et rñdeſt pr̃ini pro baptizãdis. Abrenũcio. Et iõ dum qs frãgit promiſſionẽ fornicaẽ.ſ.eũdo ad magos:ſicut mulier q̃ fidẽ promiſit marito ſuo: ⁊ cũ alio fornicaẽ. Tertij ſunt q peccãt p indignationẽ:⁊ tales ſunt blaſphemãtes ⁊ iurantes. Vñ illud pctm̃ mai⁹ ẽ oib⁹ alijs. Vñ ſi nõ eſſet niſi iſtud:eſſet ſufficiẽs ad deſtruẽdũ totũ mũdum. Et no.ibi hyſtoriam Leuiẽ.xxiiij. de blaſphemo ducto ad Moyſen:⁊ cõſulto prius dño:rñdit dicens. Educ blaſphemũ extra caſtra:⁊ ponãt oẽs qui audierũt man⁹ ſuas ſup caput ei⁹:⁊ lapidet eũ ppl̃s vniuerſus. Et ad filios iſrael loqueris. Hõ q maledixerit deo ſuo portabit iniqtatẽ ſuã:⁊ q blaſphemauerit nomẽ dñi morte moriaẽ: lapidibus eũ obruet oĩs multitudo populi. No.ꝙ dixit dñs ꝙ lapidareẽ ab oib⁹:qr peccatum tangit oẽs:⁊ iſta eſt pũerſitas humana:qr nolũt ⁊c. ¶ Tertius pũctus eſt ſeueritas dei virtualis: qr de⁹ punit illos ſicut oñdit tertia ps euãgelii. Vñ dicit:cũ audiſſet rex iratus eſt ⁊c. vſq̧ ſuccẽdit. No.tres act⁹ ibi nũeratos iuxta tria pctã pdicta. Vñ prim⁹ act⁹ eſt:qr miſſis exercitib⁹ ſuis.ſ.vt deſtruerẽt terrã illoruʒ:⁊ illud fit ꝯ pctm̃ blaſphemie:qr ppter illũ miniſtri

iuſtitie diuine deſtruũt ⁊ ſepe deſtruxerũt terrã nr̃am.aliqñ p tẽpeſtates:aliqñ p frigiditates aliqñ p ſiccitates.aliqñ p fulgura. Qd oſtendiẽ p ſilitudinẽ:qr cũ expugnaẽ aliqd caſtruʒ videmus ꝙ illi q ſunt a parte inferiori expugnãt illos qui ſunt in caſtro cũ arcub⁹ ⁊ baliſtis ⁊ ſagittis:⁊ illi q ſunt in caſtro defendũt ſe cũ lapidib⁹. Ita ẽ de nobis iurãtib⁹ ⁊ blaſphemãtib⁹. Baliſta oris ⁊ lingue mittim⁹ ſagittas ꝯ deũ:⁊ ipſe ſe defendit cũ lapidib⁹.⁊ ideo nobis mittit tẽpeſtates. Actu valde benigne:qr mittit lapillos cum mittere deberet groſſos lapides. Et ita pʒ quõ nos blaſphemi puniamur. Vñ dr̃ i Thobia. Maledicti erũt q ꝯtẽpſerint te:⁊ ꝯdẽnati erũt qui blaſphemauerit te. Thob.xiij. Cõtra aliud peccatum:qa nõ celebramus feſta dicit: Miſit ſeruos ſuos ⁊ occiderunt. Vñ dicit.pdidit homicidas illos:⁊ pp illud peccatũ ſunt mortalitates. Et rõ eſt:qr p que qs peccat p hec ⁊ torqueẽ. Cũ ergo tollamus ſuuʒ tp̃s:rõnabiliter remouet nobis nr̃m tp̃s:p qd debemus acqrere meritũ. Ideo dicit p pſalmiſtã. Cũ accepo tẽpus ego iuſtitias iudicabo. Pʒ quõ p iſtud peccatũ puniũẽ.⁊ iõ dr̃ Malach.iij. In penuria vos maledicti eſtis:⁊ vos me cõfigitis gens tota. Cõtra illud pctm̃ qr vadim⁹ ad ſortilegos miſit ſeruos vt ſuccẽderẽt ciuitates.ſ.in inferno. Et rõ eſt bona:qr cũ volum⁹ recurrere ad demões.rõnabile eſt ꝙ ſim⁹ cũ ipis. Et iõ dicit ds p Moyſen deuẽ.xxxij. Gñatio.n. pũerſa eſt.⁊ infideles filij. Ipſi me puocauerũt in eo q nõ erat de⁹:⁊ irritauerũt in vanitatib⁹ ſuis. Et ego puocabo eos in eo q non eſt ppl̃s:⁊ in gẽte ſtulta irritabo illos. Ignis ſuccẽſus eſt in furore meo:⁊ ardebit vſq̧ ad infernũ nouiſſima.ergo pnidebaẽ:⁊ iſta eſt ſeueritas dei.ergo cũ audiſſet rex ⁊c.

¶ Dñica.xx.poſt feſtum trinita.Sermo.viij.

Nolite fieri imprudentes:ſed intelligentes. Ephe.v. Sermo nr̃ erit de epl̃a hodierna. Sed primo dicam⁹ Aue Maria.

Pro declaratiõe themaẽ ſciẽdũ ꝙ in ſcriptura virtutes ⁊ opa virtuoſa dicunẽ ſapia.pctã vo dicunẽ ſtultitie ⁊ inſipiẽtie. Vbi ſciẽdum ꝙ nos ſum⁹ cõpoſiti ex duab⁹ naturiſ.ſ.ex ſubſtãtia ſpũali:⁊ ex aia rõnali p quã conformamur deo:⁊ corpe mãli:p quod cõformamur beſtiis ⁊ brutis:⁊ ideo que quis agit ſm aiam dicunẽ virtutes. Opa vo que agimus ſʒ corpus dicunẽ vicia ſiue peccata:cũ p illa ſimus ſimiles brutis. Et ideo dr̃ de illis qui agũt ſʒ aiam. Eccl.iij. Sapiẽs cor ⁊ intelligibile abſtinebit ſe de pctis:⁊ in opibus iuſtitie ſucceſſus habebit. De alijs vo que ſequunẽ ſenſualitatẽ dicẽ Dañ.xiij. Sic fatui filij iſrael non recte iudicãtes neq̧ qd verũ eſt cognoſcẽtes cõdemnaſtis filiã iſrael. Dicit non iudicãtes ſ.per intellectum rõnis ⁊ non cognoſcentes ſ.ea que cõueniunt ⁊ cõcordant parti principali aie.ſ.cum qua debemus oia cõformare. Et ita patet quõ vtuoſi dicunẽ prudẽtes peccatores aũt iprudẽtes. Et ideo Paulus volẽs nos eſſe ſapientes auiſat nos in themate dicens. Nolite fieri impendẽtes ⁊c.⁊ ſic habetur materia. Ergo videndum eſt de quolibet peccato mortali quõ dicaẽ ſtultitia ⁊ inſania:⁊ virtutes cõtrario modo ſunt ſapiẽtia ⁊ prudẽtia. Vñ ſupbia eſt ſtultitia:hũilitas aũt ſapiẽtia magna:⁊ ſic de alijs peccatis ⁊ virtutibus contrarijs. Vnde ponende ſunt vtutes ⁊ vicia per ordinem.

- Primo ſupbia:cui ꝯdicit humilitas.
- Secũdo auaricia:cui cõtradicit miſericordia ſiue liberalitas.
- Tertio luxuria: cui contradicit mundicia ſiue caſtitas.
- Quarto inidia:cui ꝯdicit dilectio frnalis.
- Quinto guloſitas: cui ꝯdicit tẽperantia.
- Sexto ira:cui ꝯdicit concordia.
- Septimo accidia:cui cõtradicit diligẽtia.

¶ Primo ergo ſupbia eſt ſtultitia:⁊ humilitas eſt prudẽtia. Qd patet p ſilitudineʒ:qr ſi quis inueniat duas vias:vnam mõtoſaʒ ⁊ petroſam que ducit ad mortẽ ⁊ pditionẽ:⁊ alia ſit plana que ducit ad portã ⁊ vitã:ſi talis accipiat viam petroſam alia dimiſſa: iudicabiẽ talis ſtultus. Ita eſt de ſupbia ⁊ humilitate que ducũt ad aliũ mũdum . attamen vna ad mortẽ:alia ad vitã. Supbia vo ducit ad mortẽ que eſt petroſa ⁊ infecta ⁊ plena erumnis: qñ qui ſupbit ſemper habet diuerſa negocia exercere. Sʒ humilitas ducit ad vitam ⁊ ad padiſũ. Job.xxij. Qui.n.hũiliat⁹ fuerit:erit i glia:⁊ q iclinauerit oculos ſuos:ipe ſaluabiẽ. Supbia vo ducit ad infernũ. Vñ deẽ primo exẽplũ de angelis.⁊ pmo de lucifero q dixit. Aſcẽdam ſup altitudinẽ nubium ⁊ ſilis ero altiſſimo:actu illa via duxit ipm ad infernuʒ. Et ideo ſeqtur. Verũtñ ad infernũ detraheris in pfundũ laci. Iſa.xiiij. Similiter adaʒ p ſupbiã eiect⁹ fuit de padiſo. Geñ.iij. Et ſi nõ egiſſet pniam: fuiſſet dãnatus.⁊ iõ Thobias dixit filio ſuo. Fili mi ſupbiã nunq̃ in tuo ſenſu aut in tuo vbo dñari pmittas. In ipſa enim

initium ſumpſit ois pditio. Thob.iiij.ergo ſu
mat̃ vera plana: qm̃ dicit alibi ſcptura. Eccſi.x.
Initiuʒ ſupbie hois apoſtatare a deo: qm̃ ab
eo q fecit eũ receſſit cor ei⁹. Et initiũ ois pec
cati eſt ſupbia: q tenuerit illã: adimplebit̃ ma
ledictis: et ſubuertet eũ in finẽ. Cũ ergo ſup
bia ducat ad mortẽ: et humilitas ad vitam ap
paret q̃ſ eẽ ſapiam. illã vo ſtultitiã: ergo bñ
dʒ vitari ſupbia cũ nõ facit hominẽ prudẽtẽ:
ſed ſtultũ. Et iõ dicit paul⁹ ad Roma. pmo.
Euanuerũt in cogitatiõib⁹ ſuis: et obſcuratuʒ
eſt inſipiẽs cor eoꝶ. dicẽtes eni ſe eẽ ſapiẽtes:
ſtulti facti ſunt. Dicit euanuerũt: qꝛ qñ qs eſt
ſupbus cogitat aſcẽdere tñ: et euaneſcit in co
gitationẽ: qꝛ credit aſcendere dimittendo bo
nã vitã que ducit ſurſuʒ ad padiſum ſumẽdo
vitã illã q̃ ducit deorſuʒ ad ĩfernũ. Pone exẽ
plũ de ſacerdotibus ſimplicib⁹ dicẽtibus diui
num officium et horas: qui dũ cogitant bñficia euane
ſcunt in cogitationibus. Idẽ de laycis. merca
torib⁹ [illegible] viuũt cogitãt pſtare vel mutuã
re ad vſurã vt poſſint hre theſauꝝ ad dotãdũ
filiũ vel filiã. Et tales cogitationes vane ſunt
Et ſequitur. Et obſcuratũ eſt inſipiẽs cor eorũ:
qm̃ ſicut nubes obſcurãt aerẽ ita iſte cogitati
ones obſcurant cor: ergo caueam⁹ ſi nolum⁹
fieri inſipiẽtes etc. ¶ Scđa ſtultitia eſt auari
tia. Qñ ꝙ auaritia ſit ſtultitia: et mĩa pruden
tia. patet p ſilitudinẽ alicuius diuitis q vẽdit
bona ſua: q pecunias i ſacculo collectas vult
[illegible] cõſuluit ſibi ab amico vt dimittat
illã pecuniã: qm̃ in itinere ſunt latrones q p
certo ipſum depdabunt. Si tales rẽnuit et pe
cuniã ſecũ deportat et depdat̃ vſqʒ ad camiſi
am: iudicabit̃ talis pfecto ſtult⁹. Ita eſt de no
bis q habemus ire ad aliã ciuitatẽ: qꝛ nõ ha
bem⁹ hic manentẽ ciuitatẽ: ſʒ futurã inqrim⁹.
ad Heb. xiij. Et eſt paſſus qdã in quo oẽs de
pdati ſunt. ſ. mors: et oʒ oẽs hoies trãſire p il
lũ paſſuʒ: qm̃ dñs nr̃ Jeſus xps met trãſiuit p
illũ. Vñ ſcriptura dicit. Nonne hec oportuit
pati xpm̃: et ita intrare in gloriã ſuã. Luce.v.
Et in hoc paſſu latrones hoies et aias depre
dantur. Latrones ſunt mulier filij: et alij parẽ
tes: ſcutiferi: et ſic de aliis. Ergo mittam⁹ the
ſaurũ p cambiũ. ſ. dando paupibus: et tũc cuʒ
cedula reddet̃ theſaurus in celo. Cedula eſt
iſta. Da pauperibus: et habebis theſauruʒ in
celo. Mat. xix. Vñ nõ hyſtoria beati Lauren
tij qui Decio impatori petenti theſaurũ rñdit
facultates eccliẽ [illegible] pau
perũ in celũ depoſuerũt. Ergo faciamus ſi
[illegible]

ne et fidelis: qꝛ ſuper pauca fuiſti fidelis ſupra
multa te cõſtituã. Intra in gaudium dñi tui.
Mat. xxv. Et ita patet quõ liberalitas ẽ pru
dẽtia: ſʒ auaritia ẽ ſtultitia. Auar⁹ aũt portat
diuitias vſqʒ ad mortẽ: vbi depdat̃: et nihil ſe
cũ portat. Et tali poſt mortẽ dicet xps. Qua
re nõ dediſti pecuniã meã ad mẽſaʒ: et ego ve
niẽs cũ vſuris vtiqʒ exegiſſem illaʒ. Et aſtan
tibus dicet. Auferte ab illo mnã: et date illi q
decem mnas habet. Luc. xix. Et ita patet lar
gũ eẽ ſapientẽ: et auarũ eẽ ſtultũ. Vñ Pro
uerb. xiiij. Corona ſapientũ diuitie eoꝶ: fatui
tas ſtultoꝶ iprudentia: ergo nolite fieri ipru
dẽtes. ¶ Tertia ſtultitia eſt luxuria. Vñ Lu
xuria eſt illud pctm̃ carnale qđ cõmittit̃ ꝑter
matrimoniuʒ: q̃cuqʒ mõ fiat. Et iſta eſt valde
magna ſtultitia: qđ pʒ p ſilitudinẽ hois: q in
quadã domo a pte inferiori habebat paleã et
ſtramina q̃ ſunt eſca brutoruʒ: et deſup hẽbat
multos theſauros et lapides pcioſos. Cũ aũt
vigeret qdã hyeme frig⁹ voluit calefieri: et ſuc
cendit ſtramia igne: et cũ gaudẽdo calefieret
cõbuſſit totũ theſaurũ et lapides pcioſos. Nõ
ne talis iudicabit̃ fuiſſe impudẽs. certum eſt
ꝙ ſic. Talis eſt luxurioſus q̃ hʒ domuʒ et aiaʒ
in qua eſt theſaur⁹ magnus. ſ. rõ et voluntas.
et ſuperior portio in qua rõne et volũtate et ſu
periori portiõe ſunt virtutes et merita que di
cuntur theſauri: et ſenſualitas eſt iferior pars
in qua ſunt palee et fenũ. ſ. mot⁹ carnales. Vñ
Ois caro fenum. Vñ Iſa. xl. Clama. Et dixi.
Quid clamabo. Ois caro fenũ: et omnis glia
eius q̃ſi flos agri. Et talis ſenſualitas nihil va
let reſpectu rõnis. Vnde Paul⁹ ad Ro. vij.
Scio eni qꝛ nõ habitat in me: hoc eſt in carne
mea bonũ. Vñ in rõne et volũtate etc. ſũt the
ſauri. ſ. fides: ſpes: charitas: et cetere virtutes.
O quãti theſauri: ſed cõburũt̃ qñ hõ luxuria
tur: qm̃ luxuria dicit̃ ignis. vñ Job. xxxi. dicit̃
Ignis eſt vſqʒ ad pditionẽ deuorãs: et oĩa era
dicãs germia. Ergo caueamus ne icẽdamus
paleã. ſ. carnẽ: qm̃ tales ſũt iprudẽtes q luxuri
ant. Vñ paulus. i. Cor. ij. Aialis hõ nõ pcipit
ea q̃ ſunt ſpũs dei. Stultitia eni eſt illi: et non
põt itelligere. ergo audiam⁹ Paulũ. Nolite
etc. ¶ Quarta ſtultitia eſt inuidia: ꝙ inuidia eſt
ſtultitia pʒ p ſilitudinẽ cuiuſdã hois habẽtis
inimicos ipſuʒ pſequẽtes: qui veniens ad flu
men inueniẽs ponte fregit illũ anteqʒ trãſiret
flumẽ: et tunc veniẽtes inimici eius occiderũt
eũ: q ſi nõ fregiſſet pontẽ anteq̃ trãſiret: ſʒ poſt
[illegible]. Ita eſt de nobis in
hoc mũdo: qm̃ oẽs [illegible]

aque. ſ. infernuʒ cũ ponte: qui dicit̃ amor ſiue
dilectio pximi: qui hʒ ſex arc⁹: cũ iſto hẽmus
tranſire: et nõ eſt ali⁹ pons. et ideo dr̃ ad Ro.
xiij. Qui eni diligit pximũ: legeʒ adimpleuit.
Nã nõ adulterabeꝛis. Nõ occides. non fura
beris: nõ falſum teſtimoniũ dicẽs: nõ cõcupi
ſces: et ſi qđ eſt aliud mandatũ in hoc v̄bo in
ſtaurat̃. diliges pximũ tuũ ſicut teipſum. Di
lectio pximi malũ nõ operat̃. Plenitudo g⁹
legis eſt dilectio. Per hãc eni trãſim⁹ de mor
te ad vitã. Vñ iſtius pontis arcus ſunt iſti. ſ.
amor: et dilectio pris et matris: q dʒ eẽ reuerẽ
tialis. Secũdus amor inimicoꝶ. ſ. nolle dãnũ
neqʒ eoꝶ mortem. Vñ dicit ſcriptura. Ego au
tẽ dico vobis. Diligite inimicos vr̃os: bñfaci
te his q oderũt vos: et orate p pſequentibus
et calũniantib⁹ vos. Matt. v. Terti⁹ amor eſt
corporis. ſ. pximi nõ luxuriãdo cũ pximo: vl̃
cũ pxima. Quartus amor eſt ppꝛij corporis.
Quint⁹ amor eſt bonoꝶ pximi. Sext⁹ amor
eſt fama pximi. Nos eni nõ debem⁹ deſidera
re aliena: qm̃ radix oium maloꝶ eſt cupiditas
pma ad Thi. vi. Qui aũt frangit iſtũ pontem
eſt ſtultus. Et iõ dicit ſcriptura. Poſſidebũt
paruuli ſtultitiã. Prouerb. xiiij. Paruuli ſũt
inuidi q habent cor ita paruũ ꝙ nõ manet in
eo niſi ipſemet. Inuidi eni ſe inordinate dili
gũt. Sʒ cor hois celo et terra maius eẽ debe
ret. Et ratio eſt: qꝛ in celo non ſtant niſi iuſti:
tamen in corde hominis boni debẽt eſſe tam
iuſti q̃ etiaʒ peccatores. Peccatores dilige
re debemus: ac eoꝶ bona pcurare. Et ita pa
tet quõ inuidus dicit̃ puul⁹. Vñ Job. v. Par
uulũ occidit inuidia. Quita ſtultitia eſt gula
Quod aũt guloſitas ẽ ſtultitia ptʒ p ſilitudi
nem cuiuſdam famelici ſtulti qui venit ad do
mum cuiuſdam diuitis qui parauerat bonos
cibos: quos appoſuit famelico: qui portãs ſe
cum venenum miſcuit cibis et comedit: et po
ſtea mortuus fuit. Talis eni dicitur fuiſſe me
rito ſtultus. Vñ diues qui portauit cibos eſt
Deus. De quo dicitur. Oculi oium in te ſpe
rant dñe: et tu das eſcam illoꝶ in tpe oportu
no. ps. cxliiij. Ipſe eni dedit nobis cibos qb⁹
ſuſtentamur: attamen nos miſcem⁹ venenum
ſ. per ſuperfluitatem: hoc facim⁹ cuʒ ſuperflue
comedim⁹. Et iſtud venenũ nos occidit et ab
breuiat vitã tam ſpũalem q̃ʒ corporaleʒ: et ita
intoxicamus cibum. Et ideo cõſiliuʒ datur in
ſcriptura. Eccli. xxxvij. Noli auidus eẽ in oĩ
epulatiõe: et nõ te effundas ſup oẽm eſcã. In
multis eni eſcis erit infirmitas: et auiditas ap
propinquabit vſqʒ ad coleram. Propter cra

pulã multi obierũt. Qui aũt abſtinẽs ẽ adij
ciet vitã. Et ita patʒ quõ inuidi ſiue guloſi ſtul
ti ſunt: qm̃ occidunt ſeipſos. et cõcordat aliꝰ
ſcriptura loquẽs de auidis. Prouerb. i. Stul
ti ea que ſibi ſunt noxia cupient: et iprudentes
odibunt ſciam. ¶ Sexta ſtultitia eſt iracũdia
Qđ aũt iracundia ſit ſtultitia: patet p ſilitudi
nẽ alicui⁹ habentis aliquẽ annexũ ſibi cui⁹ vult
ſcindẽ veſtes et nõ põt illi veſtes ſcindẽ cũ ſit
a pte poſteriori: q videns ꝙ nõ põt frãgẽ veſtes
alteri⁹ niſi vẽtre et corpore ſuo pforato ponit
ſibiipſi gladiũ p ventrẽ: et occidit ſeipſuʒ. Tal̃
eſt ſtult⁹ merito iudicãdus. Huic ſilis eſt ira
cũdus: q p frãgẽdis veſtimẽtis alteri⁹ corpo
ris qđ eſt veſtis aie ſeipſum occidit. Non eni
põt alteri⁹ occidere aiam: qꝛ illa eſt icorrupti
bilis. Vel veſtis etiã dicit̃ fama: et ad frãgen
dũ veſtimẽta vel alteri⁹ corp⁹ vl̃ famã. primo
iracũdus pforat aiam ſuã. vñ irat⁹ pmo ſe oc
cidit in aia: percutiẽs ſe gladio ire. De q̃ dñs
Mat. xxvi. ait ad Petrũ. Oẽs eni qui acce
perint gladiũ: gladio peribunt. Qđ itelligit̃
vel intelligi põt de gladio ire. Vñ Dd in ps.
xxxvi. Gladius eoꝶ intret in corda ipſoꝶ etc.
Nõ eni põt itelligi de gladio materiali: qꝛ eſt
exceptio: qꝛ ſũt multi hodie accipiẽtes gladiũ
materialẽ q nõ moriũt̃ gladio. Itẽ nec de gla
dio iudicis: qm̃ multi fuerũt homicide q acta
pnia ſaluant̃: ergo ſine exceptiõe põt itelligi
de ira: q̃ pmo occidit illũ qui eã poſſidet: et ſic
eſt ſtultitia. Ideo dicit̃ ſcriptura. Ne ſis velox
ad iraſcendũ: qꝛ ira in ſinu ſtulti requieſcit. Ec
cli. vij. In ſinu. i. in corde. Ergo nolite fieri etc.
¶ Septima ſtultitia eſt accidia. Qđ accidia
ſit ſtultitia patet per ſimilitudinẽ. Vbi notan
dũ ꝙ in q̃dã villa erãt nundine in quodam
die: et fuit bonũ foꝶ de reb⁹: qꝛ illud qđ aĩi cõ
ſtabat et appꝛeciabat̃ cẽtum francis in nũdi
nis habebat̃ p vno: et tunc hõ volẽs emere vi
ctualia dormiens: et excitat⁹ a muliere ſua no
luit emere: ſed voluit prãdere: et poſt prãdiuʒ
iterũ obdormiuit et nõ emit aliquid in nũdi
nis. poſt vo mortuus eſt. Nonne talis eſt ſtul
tus. patet ꝙ ſic. Ita eſt de accidioſis in opib⁹
virtualibus: qui per modica hui⁹ mundi bo
na poſſunt redimere infinitã penã in alio mũ
do: ſʒ accidioſi negligũt. Et nota parabolaʒ
que eſt Mat. xviij. Homo qdã rex oẽ debitũ
remiſit ſuo pcidenti ad pedes dñi: ac dicẽti.
Patientiã habe in me. Ita nos in pñti vita
cũ paucis lachrymis poſſumus emere miam
dei et redimere penas inferni: et hoc q̃diu du
rant nundine. [illegible]

mortem cum mille milibus lachrymis nõ po
teſt emi minima pars miſericordie dei:q2 iaȝ
tranſacte ſunt nũdine:ꝛ oia cara ſũt. Quod
aũt tps in alio mũdo carũ ſit: patet in hiſto-
ria Lu.xvi.de diuite epulone:ꝗ plus ꝗ̃.M.
cccc.annis petijt guttam aque ꝛ nõ obtinuit
ꝛc̃.ergo quãdiu durant nũdine emamus iaȝ
cum lachrymis ꝛ ieiunijs ꝗ̃ cum vigilijs ꝛ di
ſciplinis ꝛ alijs quibuſcũqȝ:ꝛ agamus pniaȝ:
ꝛ ita erimus diligentes qñ poſſumus in opi
bus terrenis ſemp laborare:ꝛ cũ hoc eẽ ocio
ſi qd̃ patet:qñ ille cognoſcit̃ fuiſſe ocioſus in
die qñ ad domum redit in ſero nihil portat.
Ita eſt de terrenis cũ laborauerint in mũda-
nis in vita ſi non portent bona opa ad para-
diſum:tales iudicabunt̃ ſtulti:immo maximi
ſtulti:ꝛ iõ dicit̃ de diligentibus ꝛ accidioſis.
Qui opatur terrã ſuaȝ:ſatiabit̃ panib9. Qui
autẽ ſectatur ociũ ſtultiſſim9 eſt. Prouerb.
xij. Vocat terrã corpus:qñ de terra factũ eſt
Unde.Formauit igit̃ dñs deus hoiem de li-
mo terre.Geñ.ij.Vocat ocioſum ſtultiſſimũ.
Uñ non poſuit poſitiuũ.ſ.ſtultũ:nec cõpara
tiuũ.ſ.ſtultiorẽ:ſed ponit ſuplatiuum.ſ.ſtultiſ
ſimum. Unde accidioſus dicit̃ eſſe ſtultus in
hoc mundo:q2 non vult agere pniam: ꝛ ſtul-
tior:q2 pdit gloriã paradiſi:ꝛ ſtultiſſimus: q2
meretur penã inferni ꝑpetuam. ergo nolite.

¶ Dñica.xxi.poſt feſtũ trinitatis. Sermo.i.

Hora ſeptima

reliqt eũ febris. Io an.iiij.c.origialiter. Sermo noſter
erit de ſancto euãgelio dñice pñtis
Et ſi placet deo habebim9 multas bonas do
ctrinas ad illuminationẽ intellectus ꝛ cõſola
tionẽ aiarum ꝛ correctionẽ vite ꝛ peccatoꝝ.
Salutetur virgo maria. In pñti ſermone co
gitaui habere modum laboratoris ſeu hortu
lani volentis ſeminare bonũ ſemen ſeu plan-
tas.Qui primo arat ꝛ preparat bonã terraȝ
ꝛc̃.Terra bona ꝛ fructuoſa eſt hiſtoria euan-
gelicalis in campo ſeu horto euãgelij exara-
ta.Dicat̃ hiſtoria euãgelij. Erat quidaȝ regu
lus ꝛc. Arat̃ ſic iſta terra mouẽdo queſtionẽ
quare vocat ipſum regulũ ꝛ non regẽ. Solu
tio:q2 non habebat niſi vnam ciuitatẽ. Pro
quo nota ꝙ q2 antiquitus erat tãta ambitio
regendi vel dominandi: in qualibet ciuitate
erat vnus rex qui dicebat̃ regulus: ſicut mõ
vnus eps.al's non dicebat̃ ciuitas. De hoc au
ctoritas.Terra chanaã in quinqȝ regulos phi
liſtijm diuidit̃:gazeos ꝛ azotios:aſcolonitas:
getheos:ꝛ accharonitas. Joſue.xiij. Alij qui
habebant multas ciuitates dicebant̃ reges.
Et ſequitur. Cuius filius infirmabat̃ caphar
naum ꝛc̃. Nota circa hoc qd̃ ieſus ſibi dixit.
Niſi ſigna ꝛ ꝓdigia videritis. Diceret aliqs
quare xps reprehendebat eũ:cũ tñ tanta de-
uotiõe veniebat ad eum. Dico ꝙ xps ſic euȝ
dure reprehendit propter modicã credẽtiam
quã habebat.qd̃ patet in hoc qd̃ rogabat eũ
vt deſcenderet ꝛ ſanaret filiũ eius.Ex quibus
patet ꝙ dubitauit:q2 ſi ipſum verum deũ cre
didiſſet:ſciret ꝙ nõ eſſet locus vbi nõ eſſet de
us:diffidebat ergo regulus ꝛ nõ plene credi
dit:q2 honorẽ dedit preſentie corporali petẽs
vt deſcenderet corporaliter: ſȝ melius fecit il
le centurio:dicẽs xpo. Dñe puer meus iacet
paraliticꝰ in domo:ꝛ male torquet̃. Ait ei ie-
ſus.Ego veniam ꝛ curabo eum.Et centurio.
Dñe nõ ſum dignus vt intres ſub tectũ meũ
ꝛc.Lu.vij.ꝛ Mat.viij. Iſte habebat veram
fidẽ credens ꝙ xps pñs ꝛ abſens corporalit̃
poterat ſanare filiũ ſuaȝ. Jõ non fuit a xpo re
prehenſus:ſed cõmendatus:q2 xps dicebat ſe
quentibus ſe. Amẽ dico vobis nõ inueni tan
tam fidẽ in iſrael. Secũdus defectus iſtius re
guli notat̃ in hoc qd̃ dixit ſibi xps. Niſi ſigna
ꝛ ꝓdigia videritis:non creditis. Nota dicit.
Niſi videritis:ꝛ non dicit audieritis: q2 dicit
apoſtolus:ꝙ fides eſt ex auditu.audit9 autem
ꝑ verbum xpi.ad Ro.x. Nunqȝ vos vidiſtis
trinitatẽ tñ creditis.Et iſta veritas quõ intra
uit in corde veſtro:patet ꝙ non ꝑ oculos nec
guſtum nec tactum:ſȝ ꝑ aures: audiendo ſcri
pturas:doctrinas veriſſimas. Idẽ de miracu
lis xpi dicendũ eſt que firmiter credim9:quã
uis ea non viderimus.Et ſic patet ꝙ eſt fides
ex auditu.Et q2 ille regulus audiuerat iã mi
racula xpi:quõ.ſ.xps ſolo ṽbo curat infirmos
ſuſcitabat mortuos ꝛc̃.Et tñ adhuc nõ crede
bat:ſȝ volebat videre. Jõ reprehendit̃ a xpo:
cũ dicit. Niſi ſigna ꝛc̃.quaſi dicat. Nõne ſuffi
cit audire:patet ex his ꝙ mõ eſſent multi re-
prehendẽdi. Dicũt multi quid ſcit hõ de pa-
radiſo:de iferno:de purgatorio: nullus venit
ad nos iſta nobis manifeſtãs. Quib9 dici po
teſt reprehenſorie id qd̃ dixit xpus regulo.ſ.
Niſi videritis ꝛc. Iſta enim audiuiſtis ꝑ pro
phetas:apoſtolos:ꝛ euãgeliſtas:ꝛ ꝑ xpm:q8
ipſe totũ nobis reuelauit in ſcripturis ſacris.
Itẽ ꝑ lazarũ. Itẽ ꝑ beatũ Paulũ. Itẽ ꝑ ſan-
ctum Joãnẽ euãgeliſtã:qui viderunt ꝛ retu-
lerunt nobis. Jõ ſunt valde reprehenſibiles
illi qui dicunt:ego vellem iſta videre. Audit9
enĩ eſt neceſſarius:ſȝ nõ viſus: q2 oculi poſſũt

incantari:ꝛ ſcriptura ſancta non põt incanta
ri. Sic ille regulus volebat vidẽ dicẽs. Dñe
deſcende priuſqȝ moriat̃ fili9 meus. Nõ crede
bat eum poſſe poſt mortẽ ſuſcitare. Sȝ xpus
totus benign9 nõ reſpiciẽs eius defectũ:volu
it nõ ſolum filiũ a febre:ſȝ patrẽ ꝛ totã curiaȝ
ſuã ab infidelitate ꝛ icredulitate liberare.ꝛc̃.
Uade q2 fili9 tuus viuit vſqȝ in finẽ. Nõ.hic
magnificentiã xpi. Iſte regulus ſolũ petebat
ſanitatẽ corpalem pro filio:ꝛ xps ſanauit fili
um in corpe ꝛ aia:ꝛ patrẽ ꝛ oẽs de curia cre
dentes in xpm. De iſta magnificẽtia moyſes
Date magnificentiã deo:dei ꝑfecta ſunt opa
Deut̃.xxxij.ſ.ſanando corp9 ꝛ aiam Jõ dice-
bat ipe. Unũ opus fecit ꝛ oẽs miramini. In
fra. Mihi indignamini:q2 totũ hoiem ſanum
feci in ſabbato. Jo.vij. Ecce ager ſeu hortus
euangelij. Nũc ſeminãdũ eſt bonũ ſemẽ mo-
ralitatũ ꝛ inſtructionũ vite ꝛ ꝯſolamen aiaꝝ
ſup hoc qd̃ dicit thema. Hora ſeptima ꝛc̃.Et
intrabo mãm per qõnez. ¶ Querit̃ ergo cũ
in die artificiali ſunt.xij.hore. ꝛ in nãli.xxiiij.
quare xps poti9 elegit ſeptimã horã ꝗ̃ horaȝ
primã vel ſcdam ꝛc̃.ad curandũ iſtum infir-
mum:q2 certũ eſt ꝙ in pa vel ſcda.ꝛc̃.vel etiã
octaua potuit ipm curare. Non credatis ꝙ
ſine rõne xps hec fecerit. Hoc.n.fecit ad oſtẽ
dendum ꝙ ad ꝑfectã ſaluationẽ aiẽ a febre
pcti:ſeptem opa pnialia qñ ſeptẽ hore requi
runt̃. Et de ſeptima hora dicẽ the. Hora ſepti
ma ꝛc̃. Pa hora eſt pctõꝝ cognitio: ſicut in
pa hora diei hõ incipit cognoſcere aliũ ex cla
ritate ſolis: ſic trãſact̃ tenebris pctõꝝ qñ hõ
redit ad ſe ꝛ claritas aurore icipit clareſcere
in ꝯſcia ſua dicit. O miſer in qñtis exiſtis pe-
riculis es ſupbus:auarus ꝛc̃. Sȝ qñ hõ eſt in
nocte pctõꝝ nõ cognoſcit pctã iſta nec peri
culum ſuũ ſm illõ ps. Neſcierũt neqȝ intelle
xerũt in tenebris ambulant:ſȝ qñ religioſus:
clericus vel laicus qui tenet malaȝ vitã pctã
ſua aduertit ꝛ ſuũ periculũ: tũc intra ſe dicit
O miſer ꝛc. De iſta hora dicit apls. Hora ẽ
iam nos de ſomno ſurgere.nunc.n. ꝓpior eſt
noſtra ſalus ꝗ̃ cũ credidimus. Nox ꝓceſſit di
es aũt appropinquauit. Abijciam9 ergo opa
tenebrarũ ꝛc̃.ad Ro.xiij. Stare in pctõ vo-
cat̃ dormire. Rõ:q2 qui dormit nõ vtit̃ ſenſi-
bus ꝛ ſemimortu9 eſt.ſic ẽt pctõres ſemimor
tui ſunt q2 pctõꝝ corp9 viuit:ſed aia ẽ mortua
Et quot anni ſunt ꝙ vos dormiuiſtis in pctõ:
in ſupbia:auaritia:luxuria:ira: ꝛ mala volun
tate fortaſſis.x.vel.xi.anni:vel.xx. Jõ ſicut ſo
cius excitat ſociũ qñ incipit aurorarita apls.
di. Hora eſt iã nos de ſomno ſurgẽ ꝛc̃. Nunc
n.ꝓpior eſt noſtra ſalus. Qñ ſtat hõ in pctis
longe eſt a deo per malãvitã:ſȝ qñ hõ incipit
in ſe cognoſcere defect9 ſuos: appropinquat
hõ deo. ¶ Scda hora eſt ꝯtritio cordis. Ma
gnis fuit qd̃ inter doctores qd eſt cõtritio pro
prie. Et dimittẽdo opiniones ego dicam vo
bis determinationẽ ꝙ contritio eſt dolor de
pctis ꝑterit̃:ſȝ non ſufficit niſi ſit reſpectu dei
ſicut.n.hõ eſt cõpoſitus ex mã ꝛ forma:ita cõ
tritio hȝ duo.ſ.dolorez de pctõ: ecce mã ꝛ ꝙ
ſit reſpectu dei:ecce forma:al's nõ eſſet cõtri-
tio:ſed attritio. Verbigrã.qñ religioſus co-
gnoſcit ſua pctã ꝛ dicit O miſer prelatus me
us ſciet:ꝛ plorat ꝛc̃.nõ eſt cõtritio:qa timore
verecundie vel pene dolet:ſȝ ſi dicit: de9 fecit
mihi tantã grãm ꝙ de nemore mundi tranſ-
plantauit me in paradiſo terreſtri.ſ. religio-
nis:vt ſaluũ me facerẽ ꝛ alios:ꝛ ego miſer of
fendi deũ. O miſer ꝛc. Iſtud eſt ꝯtritio. Idẽ
de clerico cognoſcẽte pctã ſua ſi dolet:q2 eps
ſciet:ꝛ ſic incarcerabit̃: ꝛ tota terra ſciet ꝛ ſic
diffamabit̃: ꝛ ꝑdet bñficium: parũ valet. Sed
cõtritio eſt qñ dicit. Dñe tantam grãm mihi
feciſtis.ſ.ꝯſecraudi ꝛc. quã nõ feciſtis mři ve
ſtre:nec michaeli nec ioãni baptiſte. Lingua
mea eſt clauis celi:ꝛ ego infelix fui taȝ ingra
tus ꝛc. Iſta eſt cõtritio. Idẽ de vobis: ſi ali-
quis veſtrũ eſt in aliquo crimine ꝛ ducit̃ ad
furcã:ꝛ cogitat ꝙ dom9 eſt deſtructa ꝛ vxor
ſua diffamata:filij eius cõfuſi:corpus ſuũ ꝑdi
tũ ꝛ plorat:nihil ſibi valet ſȝ dãuat̃. Sed ſi di
ceret. O dñe tu feciſti me ad imaginẽ ꝛ ſimitu
dinẽ tuã vt tibi ſeruirẽ:ꝛ ego ꝛc̃. Itez ſangui
ne tuo redemiſti me ꝛ deſpexi te ꝛc. Abluiſti
in baptiſmo ꝛc̃.tũc eſt ꝯtritio. Idẽ de mulie
re cuiuſuis ſtatus:que ſi dolet de pctõ q2 gen
tes loquunt̃:ꝛ plorat ꝑꝑ periculum nihil va-
let. Sȝ ſi dicat. Dñe tu ordinaſti mrĩonium
vel ṽginitatẽ ſeu viduitatẽ dñe fregi ſicvl' ſic
O dñe qd erit de me:iſta eſt ꝯtritio:q2 reſpe-
ctu dei. De iſta hora auctas. Nunc aĩa mea
turbata eſt:ꝛ qd dicã. Pater ſaluifica me ex
hac hora. Jo.xij. No. ex hac hora: q2 vera cõ
tritio nõ eſt ſine grã:ꝛ ſi nõ hẽret oportunita
tẽ ꝯfitẽdi:ſȝ ꝓpoſitũ:ꝯtritio ſufficeret. ¶ Ter
tia hora eſt oris ꝯfeſſio. Rõ:q2 ſi hẽtis came
ram plenã ſtercore non ſufficeret videre nec
congregare ad angulum:niſi ꝓijciat̃ ex̃. Ita
de ꝯſcientia que eſt camera dei:ex pa.ſ.pctõꝝ
cognitione vĩ ſtercua pctõꝝ:ex ſcda cõgrega
tur in angulo cũ cõtritionis ſcopa: ſȝ opȝ ꝓij
cere ex̃ per feneſtraȝ ꝯfeſſionis: ꝛ ſic mundat̃

camera qñ dicitur ꝯfeſſori Pater noueritis
ꝙ ego ſum ſupbus ⁊c̄. pꝫ nō recordor de aliis
Si videt vobis ꝙ iu aliis peccauerim iterro
gate me:q ego dicã vobis veritatē. Cōfeſſor
autē dꝫ iterrogare qđ offm̄ hꝫ. Alia ſunt pctã
militis: alia mercatoris: alia ſacerdotꝭ ⁊c̄. Itē
idem de mulierib' ſi eſt puella: vidua: vel ma
ritata: ⁊ data abſolutione a cōfeſſore: camera
remanet pura: expulſis inde culpiſ ⁊ pctis ſit
habitatio trinitatis. Ad eū veniemus ⁊ man
ſionē apud eū faciemus. Jo. xiiij. De iſta ho-
ra dixit xps. Mulier cū parit: triſticiã hꝫ: qa
venit hora ei'. Jo. xvi. Confeſſio cōparat par
tui mulieris. Rō: q ſicut partus eſt cū dolo
re: ⁊ eſt neceſſaria obſtetrix. Ita in cōfeſſione
ſunt dolores ptus: qñ hō cogitat ꝙ diffamat
ſe ⁊c̄. ſꝫ opꝫ parere. Obſtetrix eſt ꝯfeſſor con-
fortans dicendo: dicatis ⁊c̄. Sed qñ peperit
puerꝝ iaꝫ nō meminit preſſure pp gaudiū qđ
homo hꝫ. Item magnũ periculum eſt de ꝓle
mortua invtero: q niſi exeat interficit matrē
Idem de vtero anie: q tot ſunt ꝓles mortue
quot ſunt pctã mortalia que hēt hō. Jō opꝫ
vel parere vel mori. Propter hoc xpus ordi
nauit ſacrm̄ cōfeſſionis: ⁊ ꝑcipit per os eccl'ie
ꝙ quolibet ãno hō ꝯfiteat: vel priuet ſepultu
ra eccleſiaſtica. Extra de pe. ⁊ re. Ois vtriuſ-
ꝙ ſexus. Non ſolū adulti: ſꝫ pueri tenent ꝯfi-
teri hñtes vſum rōnis: Recitat btūs Greg.
ꝙ puer quinꝙ annoꝝ fuit dãnatus. ¶ Quar
ta hora eſt morū emendatio: qd valet pctōꝝ
cognitio vel cōtritio: vel cōfeſſio niſi hō emē
det vitã ſuã: ſi cognoſcitis ꝙ fuiſtis ſupb': va
nus: ponipoſus. de cetero debetis velle ⁊ pro
ponere humilitatē ⁊ humiliationē. Itē ſi fui
ſtis auarus: vſurari' vel defraudando: emēdo
vendendo: vel negãdo debita: retinendo ſoli
datã ſuoꝝ vel bona defunctoꝝ: decimas vel
primicias ⁊c. emēdetis. idē de luxuria īmun-
de viuendo ⁊c. de cetero debetis viuere caſte
⁊c. ⁊ ſic de aliis. In illa hora acceſſerūt diſci-
puli ad ieſuꝫ. Mat. xviij. ¶ Quinta hora eſt
debitorū reſtitutio. Si ſentitis in burſa taxia
ſeu in domo veſtra aliqd de iniuſtis bonis ac
quiſitis per vſurã: rapinã. ⁊c. reſtituatis. Re
ſtitutio. n. ē neceſſaria: ſicut pꝛ vult ꝙ filij vel
ſerui ſint cōtenti de tpe ſibi dato. Et ſi vn' ff
ſuret partē alteri' indignat pꝛ: dicēdo. Nōne
ſcio ego diuidere. ita debetis cogitare ꝙ iſte
mundus eſt vna domus dei: dñs eſt ſurſuꝫ cū
baronibus: nos ſumus hic in ſtabulo cuꝫ be-
ſtijs. Et dñs diuidit bona: illi dedit magnam
partē: tibi paruã. iō nolite tangere ptē alteri'
non dicat pauper: ego poſſuꝫ recipe hoc a di
uite ⁊c. Nec dicat diues. Ego poſſum hoc re-
cipere a paupe: q ego plurib' habeo ꝓuide-
re quilibet ſit ꝯtentus de pte ſua: als nūꝙ ha
bebit grãm deinec intrabit parad. ſuꝫ quiſꝙ
ſatiſfecerit. Non dimittit pctm̄ niſi reſtituat
ablatum. xiiij. q. vi. Si res. Immo dico ꝙ ma
gis letus dꝫ eē pauper: q ſperat ꝙ erit diues
in paradiſo ſi ſic hꝫ patiam: q pauptas rōne
patientie erit ſibi meritoria: vt dicit Ambro.
diſ. xlvij. Sicut hi. Diuites vero timere habe
bunt ne ipſi retributionē capiant in hoc mū-
do ⁊c. Item idē dicenduꝫ eſt de ſatiſfactione
dãni ſi notari' vel falſus teſtis ⁊c. alicui dãnũ
intulerunt. tales. n. tenent ad reſtitutionē fa-
ciendã his quos dãnificauerunt. Itē illi qui
de nocte abſcidūt arbores ⁊ frumēta alioruꝫ
tenent ſatiſfacere dãno. De iſta hora auctas
dicit xps penitenti. Ego te ſuabo ab hora tē
ptationis que vētura eſt in orbē vniuerſum.
Apoc. iij. Hora tēptationis dꝛ reſtitutio. iſta
temptatio eſt hodie in mundo. Dicatis vos
ꝑlato vel clerico qui cū ſymonia obtinuit ꝙ
reuūciet corã papa vel ꝑlato ſtatim: ⁊ audia-
tis qd dicet. Dicet fortaſſis O ſi deberē reſti
tuere vel reſignare vñ viuerē. Ecce dolor. Sꝫ
per iſtã horam tēptationis opꝫ trãſire ſi vultꝭ
ſaluari. Idem ſi dicat vſurario ꝙ reſtituat: di
cet ſtatim. Vñ ego viuã ⁊ vxor ⁊ filij: ſꝫ dimit
tam in teſtō: ergo in vita vos vſurarij nō vul
tis ſatiſfacere: ⁊ in vita vos nō vultis eſſe ſine
pctō: iō ibitis ad īfernū: q̄lis ſtulticia. ¶ Sex
ta hora eſt iniuriaꝝ remiſſio. O pꝫ. n. parcere
inimicis ⁊ facē pacē: ⁊ opꝫ per iſtã horã tran
ſire ſi vultis vt ds pcat vobis iniurias ⁊ pctã
que peccãdo feciſtis ꝯ deū. Nō dico ꝙ remit
tatis debitū ſi nō vultis: ſꝫ opꝫ necio remittē
odiū ⁊ maliciã cordis: ⁊ opꝫ hēre ꝓpoſitū nō
nocēdi ꝓximo niſi ſm ordinē iuſtitie. Iteꝫ ſi
aliqs interficit patrē tuū noli vindictã q̄rere
niſi ſm ordinē iuſtitie: q ħ poteris ſine pctō
Deus. n. nō ꝓhibet iuſtitiã ſꝫ odiū. Hoc pꝛa
ſili. Si aliqs ſit vulnerat' ⁊ ferrū remãſit int'
nihil valent medicine quouſꝙ extrahat ferꝝ
Ferrū eſt odiū: rancor. ⁊c. Et niſi ꝓijciat nihil
valent medicine bonoꝝ opeꝝ. De iſta hora
dicit Jo. Sedeat ieſus ſupra fontē. Hora aūt
erat quaſi. vi. Jo. iiij. Fons emanans eſt mia
dei. Super iſtū fontem ſedet xpus in illis qui
amore ⁊ honore ſui parcūt ⁊ remittūt iniuri-
as vt eis etiã ſua remittant pctã: als ſi nolunt
parcere nec virgo Maria: nec oēs ſcti impe
trarent eis veniam de veniali pctō. ¶ Septi

ma hora eſt eucharíſtie cōmunio. In iſta dat
plena ſanitas: expulſa febre pcti mortalis. Ex
quo. n. hō cognoſcit pctã ⁊ ꝯterit ⁊ cōfitet: ⁊
hēt ꝓpoſitum emendãdi vitã: ⁊ reſtituit alie
na: ⁊ remittit iniurias: talis pōt licite venire
ad cōicandū. De iſta hora dicit xps. Joan. v.
Venit hora ⁊ nūc eſt qñ mortui. i. pctōres au
dient vocem filij dei. ſ. illã. Accipite ⁊ mãdu-
cate. Hoc eſt corp' meū qđ pro vobis tradet
i. Choꝝ. xi. Et ordinatum eſt a xpo ⁊ eccleſia
vt quilibet xpianus cōicet in paſchate. Et lꝫ
de bono ꝯſilio in quolibet feſto magno bonū
eſſet cōicare. Tñ ex precepto ⁊ ſub pena pcti
mortalis ī paſchate cōicare obligamur ⁊ nō
ſolū magni ſꝫ ēt parui. x. vel. xij. annorū bene
parati. Et iō ꝑcedunt ſeptē hebdomade. xl'.
prima correſpōdet prime hore. ſecūda ſcđe.
De iſta hora itelligit the. Hora ſeptima ⁊c̄.

¶ Dñica. xxi. poſt feſtum trinits. Sermo. ij.

Redidit ipſe ⁊ domus ei' tota. Verbū iſtđ
hēt Jo. iiij. Iſtud ṽbum dꝛ de quo
dam uobili dño qui pri' non crede
bat in xpm: imo erat infidelis: ſꝫ viſis xpi mi-
raculis que faciebat tanꝙ verus ds imperã-
do: credidit nō ſolum ipſe: ſꝫ ⁊ tota dom'. Jō
dicit. Credidit ipſe ⁊c. Pro rōne ⁊ declarati
one hui' verbi ⁊ introductione materie ꝑdi-
cande recordor de quadã auctē terribili: ſed
vera ⁊ rōnabili. Si qs ſuoꝝ ⁊ maxime dome
ſticorū curã non hꝫ: fidē negauit ⁊ eſt infide-
li deterior. i. ad Thi. v. Si qs. ſ. dñs dom' non
curat dare ꝓuiſionē neceſſariam corpi ⁊ anie
ſuis domeſticis: fidē negauit. Nã ſicut ſerui
iure fidelitatis tenent ꝯſeruare ꝑſonam dñi:
famam ⁊ honorē ⁊ bona ſua. Ita dñs iure fi
delitatis tenet ꝓuidere filijs ⁊ ſeruitorib': nō
ſolum de cibo: potu: ⁊ veſtitu: ſꝫ etiã ꝙtuꝫ ad
alam: vt ſciãt orare ⁊ ꝯfiteant: vt audiant miſ
ſam: vt cōicent vt vitent vicia: ne ludãt: ne fu-
rent: ne mentiant: ⁊ hmōi. Et ſi dñs nō curat;
fidē negauit. i. ius fidelitatis ⁊ eſt infideli de
terior: q infideles iure nature ꝓuidēt ſuis ſer
uitoribus de oib' eis neceſſarijs. Hoc a ſimili
ꝓbatur. Vos videtis ꝙ in corpe eſt vnum ca
put: in quo ſunt oēs ſenſus: ⁊ in alijs paitib'
corporis nō eſt niſi vnum ſenſitiuū. ſ. actus: ⁊
caput regit: gubernat ⁊ prouidet oibus alijs
membris. Ita dñs eſt caput ⁊ tenet ꝓuidere
oibus de domo. ſ. his ſeruis ancillis ⁊ capti-
uis corporaliter ⁊ ſpūaliter. Jō ille regulus
de quo legit euangeliū ex quo fuit conuerſus
curauit de oibus. De domo vocauit milites
ſcutiferos ⁊c̄. dicens: Ego nō credebã in illū
ꝓphetam ieſum: ſꝫ modo credo ex miraculis
que vidi: ⁊ vos etiã videbitis ⁊ debet crede-
re in eum ⁊ de' fecit ſibi grãm ꝙ oēs credide
runt in eū. Patet the. ⁊c̄. Ego inuenio in the
ologia: ⁊ ponūtur clare a doctorib' tres gra
dus vere credentie ⁊ credulitatꝭ xpiane. Ma
giſter ſententiarum in. iij. libro ponit illos di-
ſtincti. xxij. Et ſunt tres ſcilicet.

- Credere deuꝫ.
- Credere deo.
- Credere in deum.

Primus gradus hētur
per ſciam intellectualem. Secūdus per reue
rentiã cordialem. Terti' per obedientiã gene
ralem. Et iſte terti' grad' ſaluat hoiēꝫ. Iſtos
tres gradus habuit iſte rex. iō dicit. Credidit
ipſe ⁊ domus ei' tota ⁊c̄. ¶ Prim' gradus
fidei xpiane eſt credere deuꝫ. ſ. dñm guberna
torem ⁊ rectorē iuſtum: bonū: ⁊ ſapientē: po-
tentem ⁊ remuneratorem bonoꝝ ⁊ malorū: ⁊
ꝙ bon' dabit gloriã malis ꝑenaꝫ: hoc eſt cre-
dere deum. Et iſta credentia ab initio fuit ne
ceſſaria vſꝙ in finē mundi. Añ incarnationē
ieſu xpi: ⁊ añ ordinationem articuloruꝫ fidei
erit neceſſariū credere. ſ. ꝙ iſte mūdus nō per
ſe: ſꝫ ab aliquo erat fact': imo hoc etiã eſt de-
monſtrabile nāli lumine: videlꝫ ꝙ aliqs dñs
eſt qui fecit hunc mūduꝫ ⁊ regit ⁊ gubernat.
Et talis credētia eſt neceſſaria. Apls de iſto
gradu fidei dicit. Sine fide īpoſſibile eſt quē
ꝙ deo placere. Credere. n. opꝫ accedentē ad
deū: q eſt: ⁊ ꝙ ingrentib' ſe remunerator ſit.
ad Heb. xi. Iſti duo articuli. ſ. ꝙ deuſ eſt: ⁊ ꝙ
eſt remunerator inquirētium eum: ⁊ punitor
non inquirentium eum: ſemp fuerūt neceſſa-
rij ad credendum: niſi ſit ſtultus quis ⁊ inſipi
ens homo: ſic ille iu quo dicit in ps. Dauid
Dixit inſipiens in corde ſuo: nō eſt de'. Sed
qui habet intellectū nālem poteſt cognoſce-
re ꝙ de' eſt per intellectū. Primo ſi ego que
rerem a vobis: dicēs. Creditis ꝙ in meo cor
pore ſit anima diceretꝭ ꝙ ſic licet nō eam vide
atis: ſꝫ ex naturali ſcientia ex operib' que ap
parent exterius: q videtis in capite effectus
quinꝙ ſenſuum corꝑalium. ſ. videre: audire:
loqui ⁊c̄. que nō poſſunt a corpe eſſe ſine ani
ma: creditis in me eſſe animã rōnalem. Item
q brachia mouentur: ⁊ venter recipit ⁊ emit
tit: ⁊ pedes mouentur ⁊ procedunt. His cer-
te cognoſcitur ꝙ anima eſt in corpe: licet nō
videatur. Modo cogitare debetis ꝙ caput
huius mundi ſit celum. Duo brachia ele-
mentum ignis ⁊ aeris: que ſunt maioris actꝭ

.nitatis: vterus in quo ſũt humiditates aqua
ſũt: ⁊ terra ſit pedes. Modo qd videtis in ca
pite: nõne videtis ibi motum ſolis ab oriente
in occidentẽ ita ordinate ꝙ nũꝙ peccatũ vel
defectũ cõmittit. Ita de motu lune creſcẽdo
⁊ decreſcẽdo dicendũ eſt. Itẽ videmꝰ motus
aliarũ ſtellarũ. Nõ clarũ eſt licet nõ videat
ꝙ eſt aliqua ſuba ſpũalis que mouet oĩa iſta
⁊ illa eſt deꝰ: quia ſol ⁊ luna celũ ⁊c. irrationa
bilia ſunt. Idẽ dicendũ eſt de motu duorum
elementorũ: quaſi duorũ brachiorũ. ſ. de fulgu
ribus: nubibꝰ: de claritate aeris: tonitruis tẽ
peſtatibꝰ: clarũ eſt ꝙ aliqs eſt qui faciat iſta ⁊
⁊ ille eſt deꝰ: ⁊ lʒ nõ videat: ex his tñ effectibꝰ
poteſt cognoſci. Idẽ dicẽduʒ de aqua que ẽ
quaſi vterꝰ. Itẽ terra q̃ pedibꝰ aſſimilat facit
ordinate opa ſua. Primo in vere arbores ꝓ
ducũt flores ⁊ poſtea fructꝰ: ⁊ ſic de alijs. Et
qui mouet ⁊ gubernat terrã ⁊ facit iſta deꝰ ẽ.
Si ergo motꝰ corꝑis cogit ad credẽdũ aĩam
eſſe in eo. ita etiam motus huius mundi facit
deũ cognoſcere. De hoc vide beatũ Thomã
ꝑma pte. q. ij. ar. iij. ibi ꝓbat deum eſſe quinqꝫ
vijs. Propter ꝑdictã rõnẽ dicũt aliq magni
doctores: ꝙ homo eſt ad imaginem dei: iſto
mõ: q2 ſicut deꝰ eſt vnus q gubernat totũ mũ
dũ: ita in hoie eſt vnus ſpũs gubernãs totum
corpus. Et ſicut tota anima eſt in toto: ⁊ tota
in qualibet parte: ita deꝰ eſt totꝰ in toto mun
do: ⁊ totus in qualibet parte. Deꝰ creauit de
terra hominẽ: ⁊ ſm imaginẽ ſuã fecit illũ. Et
iterum cõuertit illũ in ipſam ſupple ad cogi
tanduʒ: quia ſicut eſt vnꝰ ſpũs in eo: ita vnus
deꝰ eſt in toto mũdo. Eccli. xvij. Secundo hoc
idem pʒ: ⁊ ponat caſus ꝙ aliquis ignorans ⁊
ſimplex: ſed vigens naturali intellectu intret
palaciũ pape vl' impatoris ſolus: licet nõ vi
deat papã vel impatorẽ qñ videbit cameras
feneſtras ⁊c. ſtatim cogitabit: ꝙ magnꝰ dñs
⁊ potens fecit illud. Et ex ordinatiõe palacij
cognoſcet eius ſapiam. ⁊ ex abũdantia boni
tatẽ. Ita in ꝓpoſito. Cogitate quale palaciũ
eſt iſte totus mundus. Camere in qbꝰ eſt dñs
cũ baronibus filijs ⁊ amicis ſunt alte colloca
te. ſ. in celo: nos ſumꝰ hic in ſtabulo cũ beſtijs.
De iſta domo auctoritas. O iſrael q̃ magna
eſt domꝰ dei: ⁊ ingens locus poſſeſſiõis eius.
Baruch. iij. Feneſtre ſũt ſol ⁊ luna: ſtelle. Et
ſcãna huiꝰ domus ſunt mõtes: qui talẽ domũ
edificauit deꝰ eſt: ⁊ potentiſſimꝰ: ⁊ q2 ita ordi
nate fecit: ſapiens eſt: ⁊ quia oĩbꝰ ꝓuidet bo
nus eſt. Talis dñs potẽtiſſimus: ſapiẽtiſſimꝰ
⁊ optimꝰ iuſtꝰ debet eſſe: dans bonis remune

rationẽ. malis autem punitionẽ. Ecce qũo co
gnoſcitur deꝰ. Auctas. Inuiſibilia dei. ſ. glo
ria: potẽtia: maieſtas ⁊c. a creatura mũdi: di
cit glo. ab hoie: ꝑ ea q̃ facta ſunt intellecta cõ
ſpiciunt: ſempiterna quoqꝫ eiꝰ virtꝰ ⁊ diuini
tas: ita vt ſunt ſe excuſabiles. Quia cũ cogno
uiſſent deũ: nõ ſicut deum glorificauerũt aut
gr̃as egerũt: ſʒ euanuerunt in cogitationibꝰ
ſuis: ⁊ obſcuratũ ẽ inſipiẽs cor eoꝝ. Dicentes
eni ſe eſſe ſapiẽtes: ſtulti facti ſunt. Roma. i.
Phi in ſcholis cognouerũt deũ: ſʒ nõ nomi
narent eum deũ: ſed ꝑmũ principiũ. vt in. xij.
Metha. ꝑmã cãm. ꝑmũ motorẽ. motorẽ im
mobilẽ. ꝑmã intelligẽtiã. Sed dicit Aug. ꝙ
in templo adorabant idola cũ popul'. Iõ dicit
apl's ꝙ cũ cognouiſſent deuʒ. Moraliter iſte
defectus phorũ eſt hodie in multis xp̃ianis:
qui cognoſcũt deũ: ⁊ tñ nõ glorificãt: imo de
ſpiciũt ⁊ vituperãt deũ. Verbi gr̃a. In domo
dñi ſuſtinere inimicũ dñi: ⁊ habere colloquia
ſecreta: ⁊ recurrere ad illũ in ſuis neceſſitati
bus: magna iniuria dñi ẽ ⁊c. Hoc faciũt xp̃ia
ni xp̃o: ſuſtinendo diuinũ: cõiuratorẽ ⁊c. ⁊ re
currendo ad eos. Item cũ deꝰ ſit in domo hu
ius mũdi totus in toto: ⁊ totꝰ in q̃libet parte:
qñ tu iuras: renegas: blaſphemas: coram eo
iuras ⁊c. vel tu non credis: vel ſi credis: ⁊ tñ
facis iſta peior es phis infidelibꝰ. Itẽ credis
⁊ ſcis ꝙ dñs qui ꝓuidet ſuis ſeruitoribꝰ vult
de eis aliquod ſeruitium. Iteʒ etiã dñs deus
vult de nobis ſeruitiũ: ⁊ vt ſeruemꝰ dñicã ⁊c.
Si credis ⁊ nõ facis peior es q̃ʒ phi. Ecce pri
mus gradus credentie: qui habet ꝑ ſciam in
tellectualẽ. ¶ Secũdus gradus aſcẽdẽdo ẽ
maior. ſ. credẽ deo. i. verbis eiꝰ. Multi credũt
deũ qui nõ credũt deo: ſicut multi me ſciũt eẽ
ſʒ nõ credũt mihi. i. v̾bis que dico: vl' ego cre
do demones ſemꝑ eẽ: ſʒ nõ credo demonibꝰ
i. deſt v̾bis eoꝝ. Qui credũt deũ debẽt etiam
credẽ deo. ſ. v̾bis que dic. Legit eni de abraã
ſene: cui ꝓmiſit deus dare filiũ cuʒ eſſet ſenex:
⁊ etiã vxor antiq̃. Dicit textus. Credidit deo
Abraam ⁊ reputatũ eſt ei ad iuſticiam. Gen.
xv. Et dico ꝙ iſte gradꝰ credẽtie venit ex reue
rentia. Magna eni reuerẽtia ſit alicui ꝑſone
dicenti aliqd ſupra intellectũ: puta. ſ. ꝙ hoies
vel aſini volãt: ⁊ crederet ſibi ſine iuramento
et teſtibus ꝓpter ſuã famã bonã cõſcientiam:
⁊ bonitatẽ. Ita eſt de xp̃o ieſu qui venit de vl
tra mare de celo empyriali: ꝑ incarnationem
et natiuitatẽ: et cepit nobis ꝑdicãdo dicẽ al
tiſſima ⁊ ſupra rõnẽ ⁊ intellectuʒ naturalẽ. ſ.
ꝙ licʒ ſit vnꝰ deus ſimplex ⁊ indiuiſibilis: tñ

ꝙ ille eſt tres perſone: pater: filiꝰ: ⁊ ſpũſſctũs
Unde ſcriptura dicit. Tres ſunt qui teſtimo
niũ dant in celo: pater: verbuʒ: ⁊ ſpũſſanctus.
Et hi tres vnũ ſunt. i. Joh. v. Debet eni xp̃ia
nus dicẽ. Dñe ad hoc nõ habeo rõnem: nec
argumentũ: ſed bñ ad oppoſitũ. Tñ dñe ex q̃
vos dicitis: credo firmiter: ⁊ nolo iuramentũ
nec teſtes. Hic eſt meritũ fidei. Quia ſi dixiſ
ſet ſolẽ eſſe lucidũ: ⁊ hõ credẽt: grates nullas
haberet. Itẽ dixit aliõ mirabile ꝙ de illis tri
bus perſonis non pater nec ſpũſſanctus: ſʒ fi
lius factus eſt homo. Magnũ mirabile. Vñ
dicit ſcriptura. Qui cuʒ in forma dei eẽt: non
rapinã arbitratus eſt eſſe ſe equalem deo: ſed
ſemetipſuʒ exinaniuit: formam ſerui accipiẽs
ſ. corpus ⁊ aĩam: in ſimilitudinẽ hoium factꝰ
⁊ habitu inuẽtus vt homo. ad Phil. ij. Hoc
mirabile credẽdũ eſt vt ſupra. Itẽ dicit ꝙ fu
it conceptus de Maria virgine ſine homine
ſicut granũ formatur infra auellanã. Iteʒ ꝙ
fuit natus de matre manente incorrupta: ſicut
tranſit radius ſolis per feneſtram vitreã reci
piens colorem vitri: ſʒ bonꝰ chriſtianus dice
re intra ſe debet. Dñe nõ habeo rationẽ: nec
argumentũ: ſed credo dñe: quia articulꝰ fidei
eſt. Qui cõceptꝰ eſt de ſpũſſancto: natꝰ ex ma
ria virgine ⁊c. Itẽ dixit nobis aliud mirabile
de ſacramẽto altaris: ꝙ dictis verbis a ſacer
dote ipſe eſt ibi verꝰ deus ⁊ homo ſicut eſt in ce
lo. Caro mea vere eſt cibꝰ ⁊ ſanguis meus ve
re eſt potus. Qui manducat meam carnem
⁊ bibit meũ ſanguinẽ in me manet ⁊ ego i il
lo. Itẽ. Qui mãducat hũc panẽ viuet in eter
nuʒ. Joã. vi. Si diceret ꝙ hoſtia eſt alba ⁊ ro
tunda: ⁊ crederet ſibi: neqꝫ miruʒ. Grego. Fi
des nõ habet meritũ vbi hũana rõ ꝑbet expe
rimentũ. Qui timet deũ credite illi: ⁊ nõ dicit
illuʒ: ⁊ non euacuabit merces veſtra. Eccli. ij.
Infideles vt iudei: agareni: credũt deũ: ſʒ nõ
deo: iõ euacuabit merces eoꝝ. ¶ Tertiꝰ gra
dus fidei eſt credẽ in deum. i. credẽdo in ipʒ
per bona opa ire. Unde ſcriptura. Qui cre
dit in me opa que ego facio ⁊ ipſe faciet. Jo.
xiiij. Qui eſt in pctõ mortali licʒ credat deuʒ
⁊ credat deo: nõ tñ credit in deum eundo ad
eum. Aliq ſunt paſſus eundi ad eũ. Primꝰ ẽ
cõtritio pctõꝝ. Quẽadmodũ puer q cecidit
in luto plorat: ſic qlibet noſtrũ dʒ facẽ qñ vi
det ſuam vitã imũdam ⁊ deturpatam per ſu
perbiam: auariciã ⁊c. Secũdus paſſus eſt cõ
feſſio: ſicut puer qui cecidit i luto flens recur
rit ad matrẽ que ipſuʒ lauat ⁊ mutat aliã ve
ſtem: ſic recurrẽdũ eſt ad matrẽ noſtrã eccle

ſiam ad confitendũ oſtendendo immũdiciam:
q̃ lauat nos ⁊ veſtit qñ abſoluit nos ⁊c. Quia
ſicut erat prius qs indutꝰ veſte ſupbie: põpe
⁊ vanitatis: ita poſt induit humilitatis veſte: ⁊
ſic de alijs. Qui facit iſta credit in deuʒ: quia
tendit ad illũ. Ois qui credit in illũ: nõ dicit
illi: nõ cõfũdet. Ro. x. Secꝰ de credẽtibꝰ ſolũ
duobꝰ ꝑmis modis. De hoc tertio mõ credẽ
di intelligit illud v̾buʒ. Qui crediderit ⁊ ba
ptizatus fuerit ſaluus erit. qui vero non cre
diderit condemnabitur. Mar. xvi. Vide ex
poſitionem huius auctoritatis.

¶ Dñica. xxi. poſt feſtũ trini. Sermo tertiꝰ.

Induite vos armaturã dei: vt poſ
ſitis ſtare aduerſus inſidias dyaboli
Verbũ iſtõ hr textualit' ad Ephe.
vi. ⁊c. Pro declaratione ⁊ introductiõe ma
terie predicande ſciendũ ꝙ nos inuenimꝰ in
ſacra ſcriptura ꝙ xp̃us venit in hoc mũdo vt
rex intrans campũ pro liberatione ppl'i ſui a
captiuitate ⁊ morte. Ratio. Ex quo adã pec
cauit ꝯtra deũ faciẽdo volũtatẽ dyaboli po
tius q̃ʒ dei: extũc dyabolus tyrãnice accepit
tantũ dñium in hoc mũdo ꝙ oẽs hoies tene
bat captos infra clauſurã pctõꝝ ianuis clau
ſis. Ianue erant ignorantie de deo errores ⁊
falſe opiniones qlibet faciebat ſibi deũ. ſ. ido
la ⁊ poſt mortẽ dyabolꝰ ducebat aĩas ad in
fernũ. Ecce in qua captiuitate erat ppl's: ſed
qd fecit filiꝰ dei: motꝰ filiꝰ dei ex cõpaſſione ⁊
pietate intrauit in hũc mũdũ vt in cãpũ ⁊c. ⁊
ꝑliũ cõmiſit cũ dyabolo in die veneris ſctã: ⁊
fugit grauiter vulneratꝰ in capite: in manibꝰ
⁊c. Sʒ liberauit ppl'm ſuũ intãtũ ꝙ oẽs obe
dientes ⁊ credẽtes ſibi ſũt liberi. Auctoritas
Attollite ꝑncipes veſtras portas. ſ. ignoran
tie ⁊ erroris: q2 nobis oſtẽdit portas veritatis:
⁊ eleuamini porte eternales. ſ. ex duratiõe lõ
ga: ⁊ introibit rex glorie. Quis eſt iſte rex glo
rie: dñs fortis ⁊ potẽs dñs potẽs in ꝑlio. ps.
xxiij. hoc dicit Dauid illuminatꝰ ſpũſancto ꝑ
uidẽs xp̃i ꝑliũ. Itẽ alia auctas noui teſtamẽ
ti maioris auctoritatis q̃ʒ Dauid: quia xp̃i eſt
Lu. xi. Cũ fortis armatꝰ. ſ. dyabolus cuſtodit
atriũ ſuũ. ſ. plateam huiꝰ mundi quẽ tyrãnice
occupauit: in pace ſunt oĩa q̃ poſſidet. Quia
nec hoies nec angeli erãt ſufficiẽtes ad expel
lendũ eum. ſi aũt fortior illo. ſ. xp̃us ſuperue
niens vicerit eũ: vniuerſa arma eiꝰ. i. pcti au
feret: in qbꝰ habebat fiduciã: ⁊ ſpolia eius. ſ.
naturã humanaʒ diſtribuet in ordinibus an
geloꝝ collocãdo. Pʒ ergo rõe ⁊ auctoritate

ꝙ xp̄s venit in hūc mūdū vt princeps ad bel
lum ꝓ liberatōe ppl̄i ſui. Creditis ꝙ intraue
rit hoc bellū ſine armis: nō credatꝭ imo optie
armat⁹ fuit oib⁹ ṽtutib⁹. Auctas. Accipiet ar
maturā zelus illi⁹. Tātū diligit alas ꝙ nunꝗ̄
fuit vir tā zelotip⁹ de vxore ſua: nec filia de pa
tre: nec dñs de ancilla. ſicͤ xp̄s de aia. Jō dicit
zel⁹ illi⁹: ⁊ armabit creaturā. i. humanitatem
ṽtutib⁹: qꝛ diuitas ſemꝑ ē armata ad vltionē
inimicoꝝ. Sap. v. Fiat gͦ ꝯcluſio qn̄ rex igreſ
ſus cāpū armat. Nōne ⁊ milites armāt: imo.
Jdeo militibus. i. nobis dicͤ thema. Induite
armaturā dei. ſ. ṽtutes: bona merita: ⁊ pꝫ the
ma. Tria debent nos iducē ⁊ incitare ad re
cipiendum arma virtutum ⁊ bone vite.

Primo locus in quo ſtamus.

Secundo inimici quos habemus.

Tertio premium quod expectamus.

De his trib⁹ dicit thēa. Induite vos armatu
rā dei. ¶ Dico p̄mo ꝙ debem⁹ armari ꝓpter
locū in q̄ ſtam⁹: q eſt mūd⁹ iſte: qꝛ ſum⁹ in me
dio duoꝝ extremoꝝ ꝯtrarioꝝ. ſ. celi btōꝝ: ⁊ in
ferni dānatoꝝ. In celo eni nō oportet armari
qꝛ nō timēt inimicos nec demones: nullā hn̄t
malā volūtatē nec aduerſitatē: nec impatien
tiā: imo ſūt in quiete ꝑpetua ⁊ in pace ſecura
ſine fine. Auctas dei ꝑ os ꝓphete. Sedebit
ppl̄s me⁹ in pulchritudine pacis: ⁊ in taber
naculis fiducie: ⁊ in requie opulēta. Et ſecuri
tas vſqꝫ in ſempiternū. Iſa. xxxij. Nota cū di
cit in pulchritudine pacis. In hoc mūdo pax
vertit in turpitudinē. Milites eni tpe guerre
re ſūt cum timore: orāt: cōfitent: ſed tpe pacis
dāt ſe inhoneſtatib⁹: furtis: luxurie erga mu
lieres: puellas: maritatas: virgines: ⁊ monia
les. Nō ſic ꝺ pace padiſi. Jō dicͤ. Sedebit pa
pulus me⁹ in pulchritudine pacis. Et ſecūdo
dicit. Et in tabernaculis fiducie. Iſta taberna
cula ſūt ille māſiōes ꝺ qb⁹ dicͤ xp̄s. In domo
pr̄is mei māſiōes mlte ſſ. Jo. xiiij. ſ. nouē ordi
nes angeloꝝ. in qb⁹ ppl̄s dei collocat ⁊ diſtri
buitur. Aliq cū angelis vt penitētes: ⁊ ſic de
alijs. Dicit 3ͦ in requie opulēta. In hoc mū
do multi habēt pacē cū ꝓximo: ſꝫ habēt pau
pertatē ⁊ indigentiā. Sꝫ illi de padiſo cū pa
ce hn̄t ⁊ abūdātiā oīuꝫ reꝝ: qcqd volūt: qcqd
deſiderāt hn̄t. Quarto dr. Et ſecuritas vſqꝫ i
ſempiternū. Multotiēs in hac vita habem⁹
pacē: ſꝫ timem⁹ de futuro ne habeam⁹ guer
rā: ſꝫ in padiſo eſt ſecuritas eīna. Jō nō oꝫ ibi
armari: ſꝫ in iferno lꝫ eēt eis bonū armari: nō
tū poſſūt. Nō qa ſūt captiui ⁊ iā ꝑpetuis car
cerib⁹ deputati. Jō nō pn̄t armari: niſi ꝙ tāto

ꝙ in illa malicia obſtinati ſunt ⁊ indurati: qa
non deſiderant niſi malum: vel niſi male. vel
lēt: ꝙ oēs eſſent dānati cū eis etiā. Et lꝫ habe
ant liberꝝ arbitriū: tn̄ ligatū eſt ⁊ non pōt exi
re in aliqd bonū op⁹. Cōgregabūt in cōgre
gatiōe vni⁹ faſcis in lacū ⁊ claudent ibi in car
cere. Iſa. xxiiij. Nota cōgregabunt in cōgre
gatione vni⁹ faſcie: ignite ſupple: ſicut glibet
ticio ꝑ ſe cōburit: ſed qn̄ congregant in vnuꝫ
magis comburūtur: qꝛ vnus iuuat alium ad
cōburendū. Ita in inferno quilibꝫ dānat⁹ cō
burit: ſꝫ qn̄ plures ſunt magis cōburēt. In h⁹
mūdo ſolatiū ē miſeris ſocios habere penaꝝ
ſ. vidē perditionē viroꝝ vel bonoꝝ: ſed in ifer
no q̄ꝫto plures ſūt tāto pena eſt maior. In ce
lo ergo nō eſt neceſſariū armari: ⁊ in inferno
nō pn̄t: ſꝫ nobis ē neceſſariū q nō dū ſum⁹ i ce
lo nec in inferno. Jō dicͤ thema. Induite vos
ſ. mō dū eſtis in cāpo: vt nō vincamur ab ini
micis: vbi ē cōtinuū bellū ꝯ vicia ⁊ pctā. Job
vij. Militia eſt vita hoīs ſuꝑ terrā: nō dicit in
celo nec in inferno. Et ſicut dies mercennarij
dies ei⁹. Mercēnarius eni ſi bn̄ vel male la
borat: merent ſalariuꝫ vel penā: ita de nobis: ſi
bn̄ laboram⁹ in opibus bonis ⁊ ṽtuoſis ⁊ bo
na vita: meremur ſalariū ꝓ alia: ſꝫ ſi ex pctis
vincimur in carcere peccati erimus captiui ⁊
in inferno. Remediū ergo eſt vt abijciamus
opa tenebrarū ⁊ induamur arma lucis ſic vt
in die honeſte ambulem⁹. Ro. xiij. Quilibet
ſcit ſuā bonā vitam vel malā. ⁊ ſi ſcit ſe viuere
in pctis: foras ea expellat. Abijciamus ergo
opera tenebrarū. ſ. pctā: ⁊ induamur arma lu
cis. ſ. ṽtutes pctō oppoſitas. Verbigra: ſi ali
quis ſentit in ſe illud opus tenebroſum. ſ. ſu
perbie: pōpe: vanegloꝛie: abijciat: ⁊ iduat hu
militate: vt xp̄s ⁊ ṽgo Maria. de q̄ Luce. i.
Reſpexit hūilitatē ancille ſue ⁊cͤ. Item ideꝫ
dicēdū eſt de ope tenebroſo. ſ. auaricie: vſure:
rapine: ſymonie: ⁊ ſic de alijs. ¶ Dico ꝙ ſecū
da rō: q̄re ꝺbem⁹ armari ē ꝓpter inimicos q̄s
habem⁹. Si vultis apire oculos ālarū ad vi
dēdū quales inimicos habem⁹. ſūt demones
qꝛ iter hoīes nō dꝫ eē inimicitia ſeu guerra: ſꝫ
cōtra demones qui volūt nr̄am dānationem
⁊ corruptionē: ꝯtra iſtos fortiter pugnare de
bem⁹. Auctas. Nō ē nob collucttatio aduer
ſus carnē ⁊ ſanguinē: ſed aduerſus p̄ncipes ⁊
poteſtates: aduerſus mūdi rectores tenebra
rū harū ꝯ ſpūalia neqtie i celeſtib⁹. Ad Eph.
vi. q̄ſi velꝫ dicere apl̄s. Quare debetꝭ armari
armis virtutū: qꝛ nō eſt nobis collucttatio ad
uerſus carnē ⁊ ſanguinē. ſ. hoīes: ſꝫ aduerſus

p̄ncipes ⁊ poteſtates. q. d. inimici nr̄i ſunt ita po
tētes ꝙ reſpectu nr̄i ſūt vt p̄ncipes ſiue reges
reſpectu vni⁹ paſtoris. Maior. n. eſt potētia
eoꝝ leone: ſi de⁹ ꝑmitteret ſubito deſtruerent
totū mūdū: tāta ē ꝑtās eoꝝ: ⁊ nos miſi ſum⁹
debiles ṽmes ⁊ corrupti. Jō neceſſariū eſt ar
mari. Scdo ē nob collucttatio aduerſus mū
di rectores tenebrarū harū. Ipſi ꝺo ſūt aſtu
tiſſimi vt hoīes armoꝝ q diu ſecuti ſunt arma
⁊ bella reſpectu ruſticoꝝ inexꝑtoꝝ. Septem
milia anni ſunt ꝙ demones ſequunt armis: iō
ſciūt bn̄ vbi debēt ꝑcutē: ⁊ nos miſeri neſcim⁹
adhuc qd ē bellū ſpūale: ⁊ illi nunꝗ̄ fecerunt
aliud ꝯ pr̄iarchas: ꝓph̄as: apl̄os: ⁊ etiā ꝯtra
xp̄m ⁊ ṽginē Mariā. Tertio eſt nobis collu
ctatio ꝯ ſpūalia neqtie. i. ꝯ ſpūs nequā q ſunt
inuiſibiles. Periculū eēt cecis pugnare ꝯ ini
micos inuiſibiles: vn⁹ eēt ſufficiēs ad cētū. Ita
de nobis q ſum⁹ ceci in hoc mūdo: qꝛ nō poſ
ſum⁹ vidē demones q vadūt in circuitu: ꝑcu
tiēdo mō vnū i capite ꝑ ſuꝑbiā. aliū i gutture
ꝑ gulā: ⁊ ſic de alijs. Oꝫ ergo nos armari ꝯ
ī[illegible] tēptationū. Quarto dicit i celeſtib⁹. Ipſi
n. hn̄t aduētagiū. Dicūt milites ⁊ ēt vegeci⁹
de re militari ꝙ q pōt hīe aduētagiū de colle
ſiue de mōte ⁊c. bn̄ ſtat in bello. Ita demōes
hn̄t aduētagiū: tenēt. n. nos ſub manu. In in
ferno. n. q̊t ſunt aīe tot ſūt demones ad torq̄n
dū: ſed in aere caliginoſo eſt magna multitu
do demonū ad nr̄m exercitiū ⁊ tēptationem
noſtrā. De hoc vide ſctm̄ Tho. prima ꝑte. q.
lxiij. arti. iiij. Sūt. n. vt athomi in radio ſola
ri. Ecce qnō hn̄t aduētagiū. Videt ergo nob
ſi debem⁹ armari. Ergo induite vos armatu
rā dei vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias dya
boli. ad Ephe. vi. ¶ Dico tertio ꝙ dꝫ moue
re nos ad amādum p̄miū quod ſpectamus.
Premiū debitū legitime laborantib⁹ ē coro
na celeſtis glorie. Multū crederet lucrari q i
illo bello obtineret coronā regis frācie: arro
gonie: caſtelle: que nihil valēt vel parū: qa ſi
hec lucrant: aīe nōnunꝗ̄ ꝑdunt poſt morteꝫ.
Itē ſubijciunt tot miſeriis indigētijs. Sed co
rona paradiſi que dat aīe intranti padiſum ꝑ
xp̄m vt depingit de ṽgine Maria. Veni ami
ca mea veni coronaberis. Can. iiij. ex quo ſe
mel recipit nunꝗ̄ ꝑdit: ⁊ ex quo collocatur i
cathedra habet abundātiā oīum rerum. Jō
oēs labores oīum bonoꝝ operū dulces de
bēt eſſe nobis pro illa corona obtinēda. Di
cat hic miraculū de vitiſpatruꝫ. de illo qui in
vna nocte lucrat⁹ eſt ſeptē coronas: qꝛ ꝯdixit
tēptationi ne dormiret. Modo ſi pro tam le

ui re ille obtinuit ſeptem coronas: qd erit de
nobis ſi volum⁹ ꝯdicere ⁊ reſiſtere fortiter tē
ptatiōi de ſuꝑbia: qn̄ dixit demō. O talis va
dit ſic ⁊c. nō credatis ſibi. Idē de tēptatione
auaricie qn̄ dicit. Talis aſcēdit ⁊ cōgregauit
diuitias: qꝛ mutuauit vel emebat ⁊c. aduēta
gium: vel vēdebat plus ꝓpter ſolutionis di
lationem: non credatis ſibi: ſed fortiter reſiſti
te. Idē de luxuria dicit. O quātū ſolatiū eēt
cū tali iuuēcula peccare. Idē de vindicta nō
credatis ſibi. Idē de pnīa qn̄ dicit: ⁊ q̄re vis
facē pnīam: forte nocebit tibi ⁊c. Nō credatꝭ
ſibi: qꝛ ſi eſtis fortis ⁊ vincitꝭ hēbitis coronaꝫ:
de hoc auctas. Labora ſicͤ bon⁹ miles xp̄i te
ſu. Nō ſubdit: qꝛ non coronabit niſi q legiti
me certauerit. ij. Thi. ij. Legit de romanis du
ciu⁹ q mittebant ꝯ ꝓuincias: q bellabāt viril
⁊ cū magnis ꝑiculis: expectātes coronam de
lauro ad introitū Rome. Nos ergo debem⁹
forti⁹ aīari q nō de lauro ſed de auro corona
bimur in porta padiſi ⁊ laudabimur ab ange
lis ⁊ ſcis. Ideo apl̄s. Ois q in agone ꝯtēdit
ab oib⁹ ſe abſtinet. Et illi qdē vt corruptibilē
coronā accipiāt: nos āt icorruptā. i. ad choꝝ.
ꝛc. Ergo ꝯſiderādo locū in quo ſumus inimi
cos quos hēm⁹ ⁊ p̄miū qꝺ ſꝑam⁹ armari de
bemus. Ergo induite vos ⁊c.

¶ De eadem dñica. xxi. Sermo quartus.

Induite vos armatu
ra dei. ad
Ephe. vi. In ſermone heſterno de
claraui qualiter ⁊ quare debemus
armari. Mō iuxta thema volo ꝺclarare q̄lia
arma ⁊ q̄ debem⁹ recipē vt ſim⁹ fortes contra
diaboli tēptatiōes: mūdi occaſiōes: carnis in
clinatiōes: ⁊ antixp̄i impugnatiōes. Salutet
ṽgo Maria. Pro intellectu hui⁹ ꝺbi ſciēdū
ꝙ doctrina eſt cōis in ſacra theologia ⁊ ap
probata ꝑ oēs doctores ⁊ magr̄os in theolo
gia: ꝙ peccare eſt ita cōe creaturis humanis
hui⁹ mūdi ꝙ ſolū exceptis duob⁹. ſ. ieſu xp̄o
⁊ ṽgine Maria: null⁹ ali⁹ hō pōt excuſari qn̄
ceciderit vel aliqn̄ in pctō fuerit. Multe ſan
cte ꝑſone ⁊ ſpūales fuerunt in hoc mundo: ⁊
inde nō pn̄t excuſari a pctis. Hoc pꝫ ꝑ regu
lā ph̄ie. Quod a natura ineſt ſemꝑ ineſt natu
re ſpecifice. Vt intelligatis regulā. Coruus a
natura eſt niger: ergo nigredo oib⁹ ineſt: na
turalis vel formalis. Idē de albedine cigni
⁊ pictura vel varietate pauonis ⁊ vpupe.
Idem de hoībus ꝙ hēant duos oculos ⁊ qn̄
que digitos in qualibet manu ⁊ quolibet pe
de. Pꝫ regula ph̄ie. Modo videam⁹ i theo

logia peccare ſi ineſt hominibus a nã. Dico
ꝙ ſic. Nã in pctõ concurrunt tria. ſ. ꝑncipiũ
medium: ⁊ finis. Prima duo ſunt a nã. Ter-
tiũ vero a voluntate. Jõ eſt culpa ⁊ pctm̃ ex
cõſenſu voluntatis. Pctm̃. n. incipit a ſenſib⁹
corporis qui nãliter inclinanẽ ad malũ ſicut
oculi ad videndũ etiã illicita ⁊c. Item audi-
tus ⁊ odoratus ⁊ guſtus ſilr inclinanẽ. Si-
militer ⁊ inclinat tact⁹ manuũ vel aliarũ pctm̃
inclinantiũ ad luxuriã ⁊ malũ. Et talis incli-
natio non eſt pctm̃: q̃ nãlis eſt: ſꝫ eſt ꝑncipiũ
pcti. Mediũ vero pcti eſt in imaginatione:
qñ. ſ. hõ cogitat quõ fieret peccatũ: nec illa ẽ
pctm̃: q̃ nãlis eſt. ſꝫ medium pcti: hoc etiã eſt
nãle. Auctas. Senſus ⁊ cogitatio. i. imagina-
tio humani cordis ad malum prona ſunt ab
adoleſcentia ſua. Gen. viij. Pꝫ ꝙ ꝑncipiũ ⁊
mediũ pcti eſt a nã. Finis võ a voluntate: qñ
voluntas ꝯſentit: tũc eſt pctm̃ ꝯſummatum.
Pctm̃ cũ ꝯſummatũ fuerit nõ dicit inchoa-
tum vel mediatũ: generat mortẽ. Jac. i. Pꝫ
ergo ꝙ pctm̃ a nã ineſt q̃tũ ad hoc: q̃ ꝑnci-
pium ⁊ mediũ ſunt a nã. Auctas. Nequã eſt
natio eorũ: ⁊ nãlis malicia eorũ. Sap. xij. Qñ
de⁹ creauit adam ⁊ euã: creauit eos in tanta
equitate ꝙ ſenſus ⁊ imaginatio ꝯcordabant
cũ rõne intñ cũ eſſent nudi in ꝑadiſo ⁊ eua
eẽt pulchrior mulier q̃ vnq̃ fuit: ṽgine Ma-
ria excepta: ⁊ reſpicerẽt ſe mutuo: nõ erat de-
ſideriũ nec cõcupiſcentia in eis: imo in para-
diſo terreſtri in tanta eq̃tate ⁊ conformitate
erant ꝙ nec ſenſus nec imaginatio: nec rõ in
aliquo diſcrepabãt: ⁊ illa dr̃ iuſtitia origina-
lis. Sꝫ poſtq̃ per eos fuit pctm̃ cõmiſſum ꝯ
dei ꝑceptum comedendo de ligno ⁊c. Q di-
xit ds iam tã male vſi fuiſtis gr̃a per me vo-
bis data: ⁊ abſtulit illis illã gr̃am eq̃tatis: ⁊
dimiſit ꝑncipijs nãlib⁹: ſtatim fuit in eis mo-
tus ſenſualitatis ⁊ imaginationis ꝯ rõnem: in-
tm̃ ꝙ habuerũt ſibi facere periſomata de fo-
lijs ficulnee: ⁊ ſic ꝯñter ſumus ſine illa eq̃tate
Ideo dicit. Nequã eſt natio eorũ. Et hoc ſe-
quit nãlis malitia. i. pctm̃. Ex dicta auctorita-
te clare innuit ꝙ pctm̃ q̃tum ad principium
⁊ medium eſt nãle. Item alia auctas apli lo-
quens de ſe ⁊ de alijs di. Non oẽs aliqñ con-
uerſati ſum⁹ in deſiderio carnis nr̃e facientes
voluntatem carnis. i. ſenſualitatis. Ecce prin-
cipium pcti: ⁊ cogitationũ: ecce medium: era-
mus nã filij ire ſicut ⁊ ceteri. ad Ephe. ij. Fiat
ergo rõ ex regula. Si qd̃ a nã ineſt: ſemp in-
eſt: pctm̃ ineſt a nã vt ꝓbatũ: ergo ſemp ineſt
niſi de gr̃a ſpeciali eximat: vt virgo Maria.

h. d. Aug. de gr̃a ⁊ nã. Si oẽs ſcti ⁊ ſctẽ dum
adhuc viuerent interrogati fuiſſent vtrũ ſine
pctõ eſſent oẽs reſpondiſſent. Si dixerimus:
q̃ pctm̃ non hẽmus ipſi nos ſeducim⁹ ⁊ veri-
tas in nobis nõ eſt. i. Jo. i. Ex hoc ergo hẽtur
ꝙ nullus fuit ita armat⁹ virtute ſctitate ⁊ gr̃a
quin ſagitta pcti arma penetrauerit niſi ar-
matura xp̃i. Si ergo nos qui ſum⁹ in campo
volum⁹ armari: que arma recipiemus: ſctorũ
non. q̃ nõ ſunt ꝓbata: ſed xp̃i. Jõ dicit thema
Accipite armaturã dei. Non intendit dicere
apl's taliter ꝙ nunq̃ peccemus: ſꝫ q̃ dicit ſe-
quamur eũ iuxta dictum bti Petri. Sequa-
mini veſtigia ei⁹ qui pctm̃ nõ fecit. i. Pet. ij.
Et alibi. ſ. iiij. ca. ait. Xp̃o paſſo in carne ⁊ vos
eadẽ cogitatione armamini. Igit videamus
que arma ſunt accipiẽda vt armemus nos ⁊
aſſimilemur xp̃o. Dico ꝙ neſcirẽ inuenire me-
liorẽ armaturã q̃ apli qui dicit. State ſuccin-
cti lumbos vr̃os in veritate: ⁊ induti loricam
iuſtitie: ⁊ calciati pedes in ꝑparatione euan-
gelij pacis. in oĩb⁹ ſumẽtes ſcutũ fidei in quo
poſſitis oĩa tela neq̃ſſimi ignea extinguere: ⁊
galeã ſalut' aſſumite: ⁊ gladiũ ſpũs qd̃ eſt ṽbũ
dei. ad Eph. vi. Ubi dat nob' ſex armaturas.

- Prima cinctura de caſtimonia integrali.
- Secunda lorica de iuſtitia generali.
- Tertia calcius de concordia fraternali.
- Quarta ſcutum de credentia virtuali.
- Quinta capillitia de ꝯfidentia celeſtiali.
- Sexta gladius de iuſtitia ſpũali.

¶ Dico pº cũ dicit. State ſuccincti lumbos
veſtros in veritate. Hoc vr̃ ad experientiam
ꝙ hõ fortior eſt cinct⁹ q̃ ſine cinctura. Jõ bel-
lantes cingunt ſe. Hic oñdit ꝙ in bello ſpũa-
li ſtringamus nos cingulo. ſ. caſtimonie inte-
gralis. q̃ dicit Greg. ꝙ luxuria eſt in renib⁹.
Ideo viuamus caſte ꝯ malas inclinationes
carnis. al's qui nõ viuit caſte cadit in multis
pctis falſe iurando: diffamãdo: occidẽdo ad
cooperiendũ pctm̃: imo qd̃ peius eſt tenẽdo
cõcubinam ad demones recurrẽdo: inuocan-
do vt poſſint hẽre mulieres. Ecce quare dic.
State ſuccincti lumbos vr̃os. ſ. caſte viuẽdo
No. cũ dicit in veritate. dicit regula ph'ie ꝙ
veritas eſt adequatio. i. cõformitas rei ad in-
tellectum: qñ. ſ. res ꝯcordat ad ex̃: ſicut exiſtit
in intellectu veritat: ſicut qñ ego cõcipio for-
tem currere: ſi ita eſt a pte rei. ſ. ꝙ currat: tunc
res correſpondet cõceptui vel verbo intelligi-
bili. Et ꝓpterea dicit ph's pº Periarmenias
Sunt. n. ea que ſunt in voce earũ que ſunt in
aĩa paſſionum note: ergo caſtitas eſt qñ illud

opus nõ fit nec in mẽte deſideratur. Tunc fit
adequatio rei ad intellectũ qñ intellectus nõ
cogitat: nec deſiderat ab intra nec in re op⁹ fit
ad ex̃. Quid valet caſtitas dicentiũ. Non fa-
cerem op⁹: q̃ eſſem ꝯfuſus ⁊ diffamat⁹. ſi de-
ſiderant facere ſi ſecrete poſſet fieri ⁊ ꝑmane-
re: talis eſt caſtus: ſꝫ nõ in rei veritate. Idẽ ẽ
de religioſo vel clerico qui ꝑp verecundiam
gentiũ viuunt caſte: ſꝫ in mẽte deſiderant: nõ
eſt ibi adequatio rei ad intellectũ. idẽ de ſene
qui nõ põt ⁊ deſiderat cogitando quo vene-
runt pctã tua que oꝑabaris pri⁹. ſ. cum eras
iuuenis. Dico ꝙ talis nõ eſt caſtus in verita-
te. State g⁹ ſuccincti. Bñdict⁹ eſt qui iſto cin-
gulo ſtringit renes corꝑis ⁊ cordis: ⁊ concor-
dat ṽbũ xp̃i dicẽtis. Sint lumbi vr̃i ꝑcincti ⁊
lucerne ardẽtes in manib⁹ vr̃is. Lu. xij. Illis
qui vadunt circũſpiciendo: ſpaciãdo qui nõ
ſunt cõtenti de vxorib⁹ ⁊ vadunt ⁊c. dicit xp̃s
Sint lumbi vr̃i ꝑcincti ⁊ lucerne ardẽtes in
manibus vr̃is: q̃ luxurioſi vadunt de nocte:
querunt tenebras ⁊ latibula: ⁊ qui male agit
odit lucẽ. Jõ ſint lucerne ardẽtes. i. oꝑa cla-
ra in manib⁹ vr̃is. Itẽ ꝯ illos qui dicũt: faciã
⁊ poſtea ꝯfitebor: ⁊ miſer ſi morieris in pctõ
vt ille qui dormiebat cũ quadã muliere ⁊ do-
mus cecidit: ⁊ mortui ſunt ⁊ dãnati. Itẽ eſto
ꝙ ꝯfitearis oꝫ facere pniãm: vel hic vel in pur-
gatorio. vel in inferno. iõ nolite q̃rere talia ſo-
cialia. Ecce pª armatura caſtimonie integra-
lis. ſ. mẽte ⁊ corꝑe. ¶ Scđa armatura eſt lori-
ca de iuſtitia gñali cũ dicit. Induite vos lori-
ca iuſtitie. Scđm ph'm iuſtitia dr̃ lorica que
totũ hoiem armat in circuitu ante ⁊ retro a
dextris ⁊ a ſiniſtris. ita iuſtitia oib⁹ añ ⁊ retro
dat qd̃ ſuũ eſt. Illi qui ſtant añ ſunt vxor ⁊ fi-
lij ⁊ famuli. Iſtis tenemini dare inſtructiões
ne iurent niſi per aduerbia: ne mẽtianẽ: ne ra-
piant: ſꝫ ꝙ cõfiteanẽ ⁊ cõtent ⁊ orent: ⁊ ipſi ẽt
tenenẽ dare patri ſeu dño honorem. Eccli. vij.
Filij tibi ſunt erudi illos: ſic bon⁹ Thob. do-
cuit filiũ ſuũ ab infantia timere deũ ⁊ cauere
ab omni pctõ. Tobie. ij. Retro ſt illi qui iam
tranſierũt vt defuncti. iſtis tenemur dare orõ-
nem: maxime heredes: manumiſſores: cõplen-
do teſtamẽta. A dextris ſunt eccleſiaſtici ꝑla-
ti ⁊ alij. iſtis tenemini dare reuerentiã. A ſini-
ſtris ſunt illi quos defraudamus: ſi volumus
ſaluari ſatiſfaciamus qbus tenemur ad reſti-
tutionẽ. Ecce lorica iuſtitie circũdans totum
hoiem. Bñdictus qui põt dicere: nihil debeo
alicui: ſi habes mille florenos de bono iuſto
⁊ vnum de malo iniuſto ille corrumpit alios vt

poma corrupta corrumpunt poma recentia.
Qui hẽt iſtã iuſtitiã gñalem põt dicere. iuſti-
tia indutus ſum: ⁊ veſtiui me ſic veſtimẽto ⁊c.
Iob. xxix. ca. ¶ 3ª armatura cũ dicit. Calciati
pedes in ꝑparationẽ euangelij pacis. Hic ar-
mat nos de cõcordia fraternali. Differũt enĩ
calciat⁹ ⁊ diſcalciat⁹. Diſcalciat⁹ nimis ſentit
ſpinas: lapillos: ⁊ viarũ obliq̃tates ⁊ duricias
calciatus võ nõ. Ita q̃ hꝫ cõcordiã fraternalẽ
calciat⁹ eſt: ⁊ nõ ſentit ſpinas. ṽba aſpera du-
ra: iniurias: ⁊ fraudes ſibi illata ſi dicit ſibi. vos
eſtis hypocrita: dicit: nõ dicitis filij ex toto fal-
ſum. ⁊ ſic de alijs. Sed mõ pauci vadũt calcia-
ti: oẽs vadim⁹ diſcalciati: nõ ſolũ homies ſed
etiã mlieres q̃ de nihilo ſe ſentiũt dicẽtes. Nõ
loquerer ei: q̃ dixit mihi cauillatrix ⁊c. De q̃
cẽ ãnis recordanẽ de iniuria. Jõ dicit calciati
Q ſi diceret aliqs. Ego non vindicabo me de
morte pr̃is cũ ſit tanta iniuria vel filij ſeu fra-
tris ⁊c. Maior dñs eſt ieſus xp̃s qui in cruce
dixit. Pater dimitte illis q̃ neſciũt qd faciũt
Luce. xxiij. Ergo calciamẽta habebit in pedi-
bus vr̃is tenẽtes baculos in manib⁹. Exo. xij.
Bacul⁹ iſte de q̃ dicit: illo ꝑcutiẽdi ſũt demo-
nes. Et eſt bacul⁹ q̃ ſuſtentamur: q̃ ſi aliqs te
iniuriauit diffamando: tene baculũ i manib⁹
non te vindicando: q̃ dicebatur xp̃o in cruce
exiſtenti. Uach q̃ deſtruis templum ⁊c. Alios
ſaluos fecit ⁊c. ⁊ ſic de alijs. Sed ipſe ait. Pa-
ter ignoſce illis ⁊c. Quarto ſumentes ſcutum
fidei in q̃ poſſitis omĩa tela neq̃ſſimi ignea ex-
tinguere. Hic aũt armat nos de ſcuto credẽtie
Nõ q̃re fides dicit ſcutũ. Scutũ nõ eſt factũ
longũ aut rotundũ: ſed habet tres angulos
Ita fidẽ habem⁹ de deo ⁊ firmiter credim⁹ ꝙ
ſit vnus in eſſentia ⁊ trin⁹ in ꝑſonis. Secũda
rõ eſt: q̃ ſcutũ portanẽ in ſiniſtra parte: ſicut in
hoie ſunt dextra ⁊ ſiniſtra: ita ſunt due vite. ſ.
eterna: ⁊ in paradiſo: et iſta dextra eſt: ⁊ tpal'
in hoc mũdo q̃ dicit ſiniſtra. Auctas. Cant. i.
Siniſtra eius ſub capite meo: et dextra illi⁹ am-
plexabit me. Can. ij. In paradiſo nõ eſt fides
q̃ fides eſt credere qd̃ nõ vides. In paradiſo
totũ vides clare: ſed ſcutũ fidei portanẽ in ſini-
ſtra. ſ. in hac vita. Nos mõ credim⁹ trinitatẽ
ſed in paradiſo nõ: q̃ videbimus clare ⁊ po-
terimus tunc dicere. Sicut audiuimus. ſ. in ec-
cleſia xp̃iana: ſic vidim⁹ in ciuitate dñi ṽtutũ
Nõ in q̃ poſſit oĩa tela nequiſſimi ignea extin-
guere. Aliq ſunt nequã: vt xp̃iani q̃ habent fi-
dẽ ⁊ malã vitã: credũt xp̃m eſſe deũ: ſꝫ nolunt
ei obedire. Negores ſunt q̃ nõ habẽt fidẽ nec
obediẽtiã: vt infideles. Sed neq̃ſſim⁹ erit an-

tichriſtus:cito venturus. Scutuȝ fidei ſtat in credo. Dicat ſemel. Jō dicit. Jn oib⁹: ſupple diebus ſumentes ſcutū fidei mane ꝛ ſero cuȝ ꝓteſtatione: ꝛ defendet vos ab antixpo. De iſto ſcuto Dd. Scuto circūdabit te veritas ei⁹ non timebis ꝛc̄. ps.xc. Ueritas dei eſt ſcutuȝ fidei.ſ.credo. ꝯ oia tela nequiſſimi.ſ. antixpi: qui mittet q̄ttuor iacula huic mundo.ſ. Primū diſputationū. Scdm ꝓſperitatū. Tertiū falſoꝝ miraculoꝝ. Quartū tormentoruȝ: oia ſcuto extinguunt. ¶ Quinta eſt: galeā ſalutꝭ aſſumite. Hic armat nos in capite de capilli tia ꝛ de cōfidentia celeſtiali. Recte galea cō paratꝰ cōfidentie. Rō: tres ſunt virtutes theologicales.ſ. fides: ſpes: ꝛ charitas: ꝛ ſpes eſt altior: nō dico maior eſt ſpes: qꝛ fides ꝛ charitas duas ptes hñt: altam ꝛ baſſam. Fides hȝ ꝙ eſt vn⁹ ds: pr̄: filius: ꝛ ſpūſſctūs: iſtud eſt altum. Jtē baſſum pp xpi incarnationē. Jtē de gloria altiori in celo: quā ds dabit bonis credere penas inferni quas ds dabit malis: ꝛ ſic fides hēt altū ꝛ baſſum. Charitas in duobus cōſiſtit p̄ceptis.ſ.diligere deū ꝛ ꝓximū. deuȝ vt altū ꝓximū vt baſſum. Spes do tm̄ eſt alta: qꝛ in nullo eſt ſperādū niſi in deo. De illis qui ſperāt in hoie dicit ꝓpheta. Maledict⁹ qui ꝯfidit in hoie: Jere.xvij. Ergo ſpes hȝ tm̄ altū in deo. Bñdict⁹ qui cōfidit in dño: ꝛ erit dñs fiducia ei⁹ Jere.xvij. Ecce galea alta. Ergo auferetis vos: nō ponatis ſpem vr̄am in rebus tpalib⁹: ſed in deo. Uerbigra. Bonus ꝛ aptus medicus qñ recipit infirmū in cura: nō dȝ cōfidere ꝙ ipſe dabit ſanitateȝ: qꝛ effectus dei eſt. ſȝ dicat. ego faciā ſm artē ꝛ meā ſciaȝ: ſȝ qd ſequaꝰ effect⁹ ſanitatis: cōfidatis in deo. ¶ Sexta gladi⁹ qd eſt vbuȝ dei. Ex quo .n. ſumus armati in renib⁹ de caſtimonia integrali: ꝛ loricali: de iuſtitia gñali: ꝛ pedib⁹ calciati de cōcordia fraternali. Jn ſiniſtra manu ſcuto fidei: ꝛ galea cōfidentie celeſtis. Dns armat nos manu dextra gladio iuſtitie ſpūalis Scutum eſt ad defendendū. Enſis vel gladius ad offendendū. Jta oro eſt enſis vel gladius quo ꝑcutiunꝰ inimici nr̄i qñ mane ꝛ ſero deuote hō orat. Po ſignando ſe ꝛ flexis genibus cogitando ꝙ videtis xpm quē ſcti adorant: qui inimicatꝰ nobis: talis oro dr̄ gladi⁹: qꝛ ore ꝛ corde cogitando dȝ dici: ꝛ tūc inimicus nō audet appropinquare. Dicaꝰ de Juliano apoſtata qui inuocabat demones: ꝛ eos mittebat cū litteris: ꝛ infra horā redibant cū riſionciȝ ſic nō eſt ſieudū nobiſcū ne creatorem nr̄m cōmoueamus: qui vnicuiqȝ ſm ſua merita retribuet. vt dicit Apoc.xix. de ore ei⁹ ſ.orantis: ꝓcedit gladius ex vtraqȝ parte acutus: vt in ipſo percutiat gētes. Ecce quare dicit thema. Accipite armaturam dei.

De eadē dñica.xxi. poſt feſtuȝ tri. Sermo.v.

State in preparatione euāgelij. Uerbū iſtud habeꝰ Ephe.vi. Pro declaratione huius verbi ſciendū ꝙ in theologia inuenit magna dr̄ia inter p̄parationem cordis ꝛ executionē opis: qꝛ lȝ hō aliqd ꝑficere velit: pōt tñ impediri. Uerbigra. quilibet hȝ liberuȝ arbitriū eligēdi: ordinādi ꝛc. ſȝ executio ſepe impediꝰ: qꝛ eritis paup: nō hēbitis ad mādu candū. Pȝ g° ꝙ p̄paratio eſt in corde: ꝛ executio nō. itē multi pñt cogitare ꝛ p̄parare ſe vt vadāt ad ſctm̄ Jacobū vel hieruſȝ: ſȝ ſi eſtis ꝯctus non poteritis exeq. itē multi diſponūt ordinant ꝛ deſiderāt ire ad eccliaȝ: ſi interea incidāt in infirmitates: tūc executio eſt ipedita. Nō aūt dr̄ia eſt inter p̄parationē ꝛ executionē. Auctas. Cor hois diſponit viā ſuā.ſ.ꝑ liberū arbitriū: ſȝ dñi eſt dirigere greſſus ei⁹. Prouerb.xvi. Jtē alia ibidē. Hois eſt aium p̄parare ꝛ dñi gubnare linguā. Nō hois eſt p̄parare: aium ad p̄dicādū vel diſputādū ꝛc. ſȝ executio ad eū dñi eſt gubnare linguā. Qꝛ g° executiones opeꝝ ad eū nō ſunt in libero arbitrio: ſȝ p̄parationes. Jō dic̄ thē. State in p̄paratione ſcti euāgelij. Nō dicit in executione: qꝛ ſctm̄ euāgeliū p̄cipit facē elemoſynā. Ūñ ſi nō hētis ſufficit hēre cor p̄paratuȝ ꝙ ſi hēretis tūc faceretꝭ. Jtē p̄cipit ꝯfiteri: ſȝ ſuffic̄ hēre cor p̄paratū. Jdē de alijs opib⁹. pȝ thē. Dicēt aliqs in qb⁹ ſtat euāgeliū xpi. Dico ꝙ tota doctrina euangelica ꝯſiſtit in quattuor.

- Primo in ſimplici credentia.
- Secundo in plena obedientia.
- Tertio in digna pnia.
- Quarto in firma perſeuerantia.

De oib⁹ iſtis ꝛ in ſpāli dicit thē. State in p̄paratione euāgelij. ¶ Dico p° ꝙ ſctm̄ euāgeliū p̄cipit hēre ſimplicē credentiā: ſimplex credētia eſt alicui credere de magnis ꝛ mirabilib⁹ reb⁹ factis ꝛ altioris dignitatis: ꝑfectioꝛis ſctitatis: ꝛ plenioris ſapie ꝙ nunꝙ mentiꝰ tanto eius aſſertioni: ſimplici⁹ eſt credendū ſine iuramento ꝛ ſine teſtib⁹. Talem credentiā vult xps a nobis.ſ. vt alta inuiſibilia ꝛ incōp̄henſibilia fidei trāſcēdentis ſimplr credam⁹: non ponēdo nos in diſputatiōe.ſ. quō pōt hoc ēē eo. Nō velle teſtes ꝛc. ſȝ dicē qꝛ vos dñe dicitꝭ q nō poteſtis dicē falſum: credo ſimplici vbo ſȝ intellectus me⁹ nō pōt cōp̄hendere: in hoc facim⁹ xpo magnū honorē. Uerbigra. Quilibet xpian⁹ credit trinitateȝ: ꝛ hic nō vȝ quō tres pſone ſint vna eſſentia: tñ qꝛ vos mihi dicitis ego credo: ex quo eſtis tante ſctitatis: dignitatis: ꝛ ſapie: ꝙ nō poteſtis mētiri ꝛc. Jtē dicitis ꝙ eſtis ds ꝛ hō: credo vt ſupra in p̄cedēti ſmone. Auctas de oib⁹ his. Uenit ieſus in galileā p̄dicās euangeliū regni. d. Penitemini ꝛ credite euāgelio ꝛc. Mar.i. Nō aduētus in galileā que interp̄taꝰ rota ſigt̄ xpi icarnationē per quā venit in iſtū mūdū volubilē vt p̄dicaret euāgeliū regni dei. qꝛ.ſ. credētes portat ad regnū dei. Jō aplē. Non erubeſco euāgeliū. Uirt⁹ .n. dei eſt in ſalutē oī credēti. Ro.i. Nō erubeſco: ſicut faciūt multi p̄dicātes. Ouidiū. Uirgiliū. Terētiū: ꝛ aſs fabulas poeticas: in qb⁹ nulla eſt fides: qꝛ multa mētiuntur poete: vt dr̄ in p° metaphiſice. ¶ Dico ſcdo ꝛc.ſ. plena obedientia. nō ſolū euāgeliū xpi p̄cipit ſimplicē credētiā: ſȝ ꝛ plenā obedientiā. Rō: nullus dñs eſt cōtētus de ſola credentia ſubditorū erga ipſum: ſȝ oȝ reddē obedientiā plenā. Si .n. creditis ꝙ xpus ſit dñs: rex: ſaluator: oipotens. Ergo ſis ei obediens: qꝛ obedientia ſequiꝰ ad credentiā. Jn hoc oñduntur illi qui credūt xpo: qꝛ ad eū ei obediunt. Chriſtus p̄cipit nō ire ad diuinos ꝛc. ſed recurrere ad deū in neceſſitatib⁹. Qui nō recurrit obediēs eſt: ſȝ mō tot ſunt inobediētes Tales lȝ ore nō dicāt pp timorē: ope tñ oſtendunt deū impotētē ꝛc̄. Jtē ſi credis ipſuȝ deum: oſtende obediēdo: qꝛ p̄cepit nō iurare: iniuriari: blaſphemare ꝛc̄. qꝛ de rege ſuo ꝛ prelato hō loquiꝰ cū reuerētia. Jtē qlȝ dñs vult de ſeruis ſuis q̄bus ꝓuidet aliqd ſuitiū. Cuȝ ergo xps ſit dñs dans nobis ꝓuiſionē rerum oium: faciam⁹ ſibi aliqd ſuitiū.ſ. in hebdomada ſuare dñicaȝ. Ecce quō obedientia ſequiꝰ ad credentiā. Jō xps. Euntes in mundū vniuerſum predicate euangeliū omni creature. Qui crediderit ꝛ baptizat⁹ fuerit: ſaluus erit. Mar.vlti. Nō. eūtes in mundū vniuerſum: predicate.ſ. duas cōcluſiones ſimplicē credētiam. Jō dicit. Qui crediderit: ꝛ plenā obedientiā. Jō dic. ꝛ baptizatus fuerit ꝛc. Qui baptiſmus cū ſit q̄daȝ dedicatio hois ad ſuitiū chri: ſicut ſui ad dñm plenā obediētiā includit. Baptiſmus .n. nō ſolū includit eſſe lauatum: ſȝ eē ſuū chri. iō decipiunꝰ multi nō itelligentes iſtā auctem quō iſtud vocabulū baptizatus fuerit: includit obediētiā vt declaratur. Mat. vl. Euntes docete oēs gentes baptizantes eos in noie pr̄is ꝛ filij ꝛ ſpūſſcti docentes eos ſuare oia quecūqȝ mādaui vobis ¶ Dico 3° ꝛc̄. digna pnia. Rō: qꝛ certū eſt ꝙ oēs deficimus in primis duob⁹ vel in ſimplici credentia: vel diſputādo quō xpus tā magnus erit in parua hoſtia ꝛc. Rñdere debemus ꝙ iſta ꝛ maiora ds pōt qui poſſet totum mūdū intra auellana includere. Jdē de obedientia: qꝛ multi ſunt inobediētes. Non oēs obediunt euāgelio. Ro.i. Jdeo ꝓuidit nob ſup̄mus medic⁹ de remedio pnie ſalutari: gratis quō poſſemus ire ad paradiſum. Ergo facere debem⁹ pniam: dolere de pctis: recipere ꝓpoſitū nō redeundi: ꝯfiteri: recipere pniam ꝛ ſuare ipſam que eſt data a ꝯfeſſore. Auctas Qm̄ impletū eſt tps ꝛ appropinq̄bit regnuȝ dei. Penitemini ꝛ credite euāgelio. Mar.i. Nō. qm̄ impletū eſt tps.ſ. mundi. iā ſumus in fine. iō auſeretis vos. Quilibet corrigat ſe dimittendo pctā ꝛ malā ſocietatē vt ſimus parati in die iudicij. Nō ponatꝭ cor in iſtis mundanis ꝛc̄. reſtituatis ꝛ remittatis iniurias. Et cōcordat aplē. Hoc itaqȝ dico vobis fratres: Tempus breue eſt. i. Coꝝ. vij. Scda rō: qm̄ appropinquabit regnum dei facietibus: ſupple pniaȝ. Añ aduētū chri lȝ facerēt hoies pniaȝ non tñ appropinquabāt ad regnū celoꝝ: ſed infernoꝝ. Adā .n. qui ex pctō ſuo fecit nōgentos ꝛ .xxx. annos de pnia: tñ ad infernū deſcēdit. ꝛ ſic de alijs. 3ª rō cuȝ dicit. Credite euangelio qd.ſ. precipit pniam. Pniam agite: appropinq̄bit .n. regnū celoruȝ. Matthei.iij. ꝛ iiij. ca. ¶ Dico q̄rto ꝙ ſanctū euangeliū vult ꝛ precipit nobis firmā ꝑſeuerātiā in bona vita ꝛ ſanctis operib⁹: qꝛ nec ſimplex credētia nec plena obediētia: nec digna pnia placent deo ſine ꝑſeuerantia apud deū. Plus cōſideratur ꝑſeuerantia finalis q̄ꝫ longitudo tpalis Uerbigra. Sint duo quoꝝ vnus vixerit ſanctiſſime in bonis opibus centū annis: ſȝ qꝛ ꝑ vnū diē dimiſit ſeruitiū dei: ante mortē dānabiꝰ. Alter vero centū annis vixit in pctis: ꝛ vltima die ante mortē cōuertiꝰ ad deū: ꝛ dolet de pctis ꝛ ꝓponit abſtinere: ꝛ ſic moriꝰ: ſaluabiꝰ ꝛc. qꝛ plus ds deſpicit ꝑſeuerantiā finaleȝ q̄ꝫ longitudinē tpalem. Hoc vȝ nobis mirabile ꝙ illa dānetꝰ alter ſaluet. Sȝ declaro ꝑ ſilitudinē de duob⁹ euntib⁹ Romā tpe indulgentie plenarie: quoꝝ vn⁹ venit de lōginquo cū magnis ꝑiculis ꝛ expenſ: ſȝ qñ eſt iuxͣ portam ciuitatꝭ Rome reuertiꝰ ꝛ nō intrat. Ali⁹ āt vēit de vna leuca ꝛ itrat ꝛ viſitat ſctuaria. Quis de iſtis duob⁹ lucrat⁹ eſt idulgētias: nō

qd ille q̄ intrauit: qꝛ bulla vel papa dicit ꝙ q̄ intrat ⁊ viſitat ſctūaria. Idez. Nā papa Ieſus dat plenā idulgentiā oībus venientib⁹ romā .i. paradiſum: ſꝫ q̄ anteꝙ̄ intrat portā mortis reuertit̄ retro p̄ pctm̄ mortale: nō lucrat̄ idulgentias: ſꝫ ille q̄ itrat cōtinuādo .ſ. bonā vitā vſqꝫ ad mortē: iſte lucrat̄. De iſtis q̄tuor punctis vna auctas. Notū facio vobis euāgeliū qd̄ p̄dicaui vob̄ qd̄ ⁊ accepiſtis .ſ. ſimpl'r credēdo i q̄ ⁊ ſtat' .ſ. pl'ce obediēdo: p̄ qd̄ ⁊ ſaluamini .ſ. digne penitēdo: ſi teneť .ſ. firmiter pſeuerādo: niſi fruſtra crediditis. i. Cor.xv. Nō exēplū de illo q̄ ꝯfidēs i multitudīe ānoꝝ ſui ſeruitii nō pſeuerauit. Ergo p̄paremꝰ cor ad ſimplicē credētiā ad plenā obediētiā: ⁊ corpꝰ ad dignā pniaꝫ ⁊ firmā pſeuerātiā. Iuxta cōſiliū thematꝭ dicētꝭ. State i p̄pacione euāgelii.

De cadē dñica.xxi. poſt feſtū tri. Sermo. vi.

c Onfortamini in domino ⁊ i potentia virtutis eius. Ephe. vi. Pro declaratione thematis ⁊ introductione materie predicande ſciendum ꝙ xp̄s loquens de perſona deuota penitente ⁊ bonā vitā tenēte: dic̄ talē ꝯpationē Nō pōt ciuitas abſcōdi ſupra montē poſita. Mathei. v. Verba ſunt figuratiua: ſꝫ ſm̄ gloſas ⁊ doctores vult dicere ꝙ ciuitas .ſ. pſona ſancta: que dicit̄ ciuitas: qꝛ ſicut in ciuitate ſunt magne platee ⁊ palaciū regis. Ita itra pſonā d̄uotā ſūt tres magne platee .ſ. memoriā p̄teritoꝝ 3 Scd̄a intelligētia penitētiū. tertia ē volūtas futuroꝝ. Platee ſunt ſenſus corporis interiores: ſenſus cōis: fantaſia: imaginatio: ⁊ reminiſcētia. Domꝰ regis intra quā habitat ⁊ quieſcit ē cōſcientia. Porte ſūt quiqꝫ ſenſus corporales: in hac ciuitate eſt abundantia mercationū .ſ. uirtutū theologicaliū ⁊ cardinaliū meritoꝝ ⁊ bonoꝝ operū. Talis perſona eſt ꝓpria habitatio xp̄i. Iō eccl'ia i pſona xp̄i ⁊ v̄ginis glorioſiſſime dic̄. In ciuitate ſāctificata ſil'r requieui: ⁊ in hierl'ꝫ poteſtas mea. Eccl'i. xxiiii. Talis ē poſita ſupra mōtē .i. fidē. De q̄ Iſa. Venite ⁊ aſcēdamꝰ ad mōtē dñi. Iſa. ij. Non aſcēdamus p̄ credētiā: obediētiā: ⁊ pniam. De tali ciuitate dicit xp̄s. Nō p̄t ciuitas abſcōdi ſupra montē poſitaꝫ: nec hoibus: nec deo: neqꝫ demonibus. Nō deo vt clarū eſt: nec gentibꝰ qꝛ lꝫ velit abſcondi: tn̄ deꝰ eam manifeſtat ad gl'iam ſuā ⁊ ad exēplū gentiū ipſis dicentibꝰ Non nobis dñe non nobis ⁊c. nec demonibꝰ qꝛ ſicut ciuitas obſidet̄ ab inimicis ad capiēdum. Ita quando Lucifer ſcit aliquam perſonam ſanctam ⁊ bonaꝫ dicit. Illa ciuitas eſt mihi rebellis obſidet eam i circuitu. Auctas. Aduerſariꝰ veſter dyabolꝰ tanꝙ̄ leo rugiens circuit querens quē deuoret. i. Pet. v. Sꝫ nō oꝫ ipſum timē: ſꝫ cōfidere de dño ieſu xp̄o. hꝰ dicit the. Cōfortamini in dño ⁊c. Loquit̄ ap'ſ'a pſonis bonis ſic̄ loqueret̄ ciuitati obſeſſe auxilii expectāti dicēdo. Confortamini ⁊c. Patet the. Nō videamꝰ. Ciuitas iſta ſeu caſtrum obſeſſuꝫ i circuitu quō pōt defendi ne capiat̄ ab inimicis. Dico ꝙ requirunt̄ ſex cōditiōes.

Prima conditio ꝙ caſtrum ſit bene prouiſum in victualibus.

Secūda in parte debiliori ſit bn̄ munituꝫ.

Tertia ꝙ habeat pp'l'm audacem.

Quarta ꝙ porte caſtri optie claudantur.

Quinta ꝙ eiꝰ icole cū inimicis nō loquāt̄.

Sexta ꝙ cuſtodie diligent̄ obſeruentur.

Dico p̄mo ⁊c. ſ. ꝙ in victualibꝰ bn̄ ⁊c. Ita de nob̄: q̄libꝫ bona pſona ē ciuitas obſeſſa ab inimicis. Oꝫ gͦ ꝙ hēat ꝓuiſionē de eſcis ſpiritualibꝰ. Sp̄ūalia victualia nr̄a ſūt illa de q̄bus xp̄s. Non in ſolo pane viuit hō: ſed in ⁊c. Mat. iiij. Orando .ſ. deuote quolibet die de mane ⁊ ſero: legendo: audiēdo miſſas: ⁊ diuinis officiis intereſſendo: cōfitendo: ⁊ cōicādo tūc ciuitas eſt optime munita. non capiet̄ ꝓpter famē. Auctas. Inuēti ſunt ſermones tui ⁊ comedi eos. Et ſcm̄ eſt mihi v̄bū tuū in gaudiū ⁊ letitiā cordis mei. Iere. xv. Itē alia. Cōgregauerunt frumenta .ſ. v̄ba diuina in preparationeꝫ pugne. Iudith. iiij. Ergo cōfortamini. Secūda ꝯditio eſt ꝙ in debiliori parte ⁊c. Ita in ciuitate .ſ. in perſona deuota debilior pars eſt caro ſeu ſenſualitas: qꝛ intellectꝰ ⁊ rō fortiſſima ⁊ alta ſunt. ſed caro eſt debilis ſp̄us quidē ꝓmptus eſt: caro autem infirma. Mat. xxvi. iō muniēda ē auſteritatibꝰ pnialibus: ⁊ abſtinentiis. Diceret aliqs. Hoc non fortificat carnē: imo debilitat. Verꝫ eſt debilitat quātū ad opera t̄palia ⁊ carnalia. ſꝫ q̄ntuꝫ ad pugnā ſp̄ūalē ſic fortificat̄. Auctas. Virtꝰ enī in infirmitate perficit̄. Libenter igit̄ gloriabor in infirmitatibus meis vt inhabitet i me virtus xp̄i. Cū enim iſirmor tūc potēs ſum. ij. Cor. xij. Multi facerent multa pctā ſi nō eſſent infirmitates. Ideo libenter gloriandū ē. Tertia eſt vt nō ſint timidi vt iudei. als ciuitas capiet̄. Rō q̄re in bello ſp̄ūali poſſumꝰ habere cordis audaciaꝫ: qꝛ ſumꝰ certi ꝙ citas noſtra nō pōt capi violent̄ ad peccanduꝫ niſi conſenſus ibi fuerit. Unde ſi enꝰ dyabolꝰ violenter poneret gladiū in manū meā ⁊ mouere⁊

ret brachium ⁊ interficēt aliquē me ꝯdicēdo non eēt peccatū. Idē de muliē virgine cōtra dicēte ⁊ nō cōſentiēte: ⁊ ſi p̄ter ſuū velle violatur nō p̄dit v̄ginitatē: imo tanꝙ̄ virgo coronabit̄ in paradiſo. Nota de btā Lucia quō rn̄dit infideli tyranno q̄ voluit eaꝫ duci ad lupanar: dicēs. Nunꝙ̄ iquinat̄ corpꝰ niſi de cōſenſu ment̄: ſi inuitam me feceris violari caſtitas mihi duplicabit̄ ad coronā. Ergo d̄bemꝰ h̄re audaciā cordis: ne cōſentiamus pctis: qꝛ niſi cōſenſerimꝰ aliter nō poſſumꝰ capi. Dicatur hic exēplū de btā Margaretha. ad quaꝫ intrauit demon in carcerē in forma doctoris ad decipiendum eam: vt conſentiret principi qꝛ multa bona ei ſpopōderat. Dicat̄ quomō deꝰ ſibi reuelauit ꝙ erat demon: ⁊ ipſa audacter recepit eū per barbā. Si vna puella tantā audaciā habuit: q̄nto magis nos magni audaciā h̄re debemꝰ. Hoc dic̄ ſcriptura. Viriliter agite ⁊ confortet̄ cor v̄m: oēs qui ſperatꝭ in dño. inq̄t pſ̄. xxx. Quarta ꝙ porte claudantur: qꝛ ſi aduerſarij intrāt: factū eſt ⁊ ciuitas ē capta. Porte nr̄i cordis ſiue caſtra ſūt ſenſus corporales: in quibꝰ eſt reſiſtēdū: auertendo oculos a malis aſpectibus ⁊ turpibus ad pctm̄ inclinātibꝰ: qꝛ per oculos nunciꝰ venit ad cor: dicēdo q̄ūo ē pulchra. Portas huius caſtri male cuſtodiuit ille maximꝰ miles magnꝰ rex Dauid. vt pꝫ. ij. Regum. xi. Dicatur quō reſpiciendo vxorē vrye lauantē ſe cōcupiuit eā. Et cecidit in pctm̄ luxurie ⁊ homicidij ⁊c̄. Dicat̄ etiā quō pctm̄ ducēs ad luxuriā: ducit ſecū homicidiū ⁊ gulā. Itē oportet cuſtodire aures ⁊ alia ſentimenta reſiſtendo fortiter. Ideo dicit ſcriptura. Qm̄ cōfortauit ſeras portarū ⁊c̄. pſ. cxlvij. Dicat̄ hic de illo ſancto heremita eunte cū matre ſua ſene: ⁊ in tranſitu riui cooperuit ſibi manus ne tāgeret eius carnes nudas: licꝫ mater eēt antiq̄. Dicunt aliqui. Et qd̄ pctm̄ eſt reſpicere mulierē O ribalde nunq̄d pctm̄ eſſet ſi quis dimittēt portā caſtri apertā inimicis. Ideo nolite fieri ſicut equus ⁊ mulꝰ: quibus non eſt intellectꝰ pſ. xxxi. Quinta ⁊c̄. qn̄ loquunt̄ cū inimicis d̄r: factū eſt: ciuitas eſt capta: quia iam veniunt ad parlamēta. Ita p̄lamentū inimicos nobiſcū fit in imaginatōe cogitādo certa peccata. Dicat̄ ꝓut expediēs erit: cito capit̄ mulier que locutiōes admittit lenonibꝰ: ſed ſtet viriliť fortiť reſiſtēdo. Si autē audierit ⁊ dic̄ q̄ūo fieret hoc factū eſt: ipſa ē p̄dita. Si vero recipit iocalia: factū eſt. Et iō dicit ſcriptura. Prophanas ⁊ vaniloquia deuita. Multuꝫ enim ꝓficiūt ad impietatem .i. pctm̄: ⁊ ſermo eoꝝ vt cancer ſerpit. ij. Thy. ij. Item hoies q̄ volūt viuē caſte: vitent locutiones mulierum Ideo btūs dñicus docet cauē mulierū cōſortia: qꝛ etiā viriles aīos decipiūt: aut emolliūt aut inclinant .ſ. ad peccandū. Sexta eſt ꝙ cuſtodie bn̄ ⁊ diligent̄ cuſtodiant̄ ⁊ reſpiciātur qꝛ ſi ſecus eēt ab inimicis p̄uenirētur. Iō neceſſaria eſt cōtinua cuſtodia. Cuſtodia eſt amor ad mgr̄m in ſcolis. Verbigr̄a: qn̄ aliqs tēptat̄ de ſup̄bia: pōpa ⁊ vanitate ⁊c. oculos itellectꝰ faciat reſpicē ad xp̄m q̄ iuit: q̄. xxx. annis eandē veſtē portauit. Itē ad virginē mariā mulieres reſpicē debēt. que cū eſſet regina reginaꝝ mat̄ dei electa nihilominꝰ ſup̄ oēs ſe humiliauit: ⁊ dicēt. O miſer ip̄e qui eſt dñs ⁊ rex ita fuit ſimpl'r: ⁊ ego volo ornari. Tal' reſpectus timoroſus cuſtodit ciuitatē ſeu caſtꝝ corp̄is tui. Itē qn̄ venit tēptatio multiplicādi diuitias per vſurā: furta. ⁊ ſic de aliis peccatis: debemus reſpicē chriſtum. Auctoritas. Si non in timore dei tenueris te inſtanter: cito ſubuertetur domus tua. Eccl'i. xxvij.

Dñica. xxij. poſt feſtum trini. Sermo. i.

o Mne debitum dimiſi tibi qꝛ rogaſti me. Mat. xviij. In ſancto euāgelio hodierno declarātur nob̄ tria multū neceſſaria ad ſciēdū. Primo pietas diualis copioſa. Scd̄o crudelitas hūanal' vicioſa. Tertio eq̄tas diual' rigoroſa. Primū oñdit̄ in p̄ncipio euāgelij. Scd̄m in medio. Tertiū in fine. Et de p̄mo .ſ. pietate diuali copioſa illis q̄ faciūt pniam. dic̄ the. Oē debitū dimiſi. Et oñdit̄ in p̄ma p̄te euangelij vbi xp̄s dicit. Sil'e eſt regnum celoꝝ ⁊c. vſqꝫ. debitū dimiſit. Xp̄s volens oñdere ſuam pietateꝫ copioſam loquēs de ſe dixit ſimilitudinē. Sil'e eſt ⁊c. Nō iuſſit euꝫ venundari: qꝛ defraudauerat eū: ⁊ vxoreꝫ eius: qꝛ ꝓuiderat ei de ſuis vanitatibus: ⁊ filios ſuos: qꝛ ꝓuidit filiis ⁊ filiabꝰ: qꝛ vt eis dimitteret magnā hereditatē defraudauerat dñm. Procidēs aūt ſeruus ille dixit. Patientiā habe in me ⁊ oīa reddā tibi. Hic habemꝰ exemplū: qꝛ lꝫ ſimus magni pctōres: nō deſperemꝰ: ſed debemꝰ facere pniam: petē veniam vt iſte diſpenſator q̄ fecerat iuramentū bene diſpēſandi bona dñi ⁊ fregit illud. Secūdo fecerat multas pōpas ⁊ vanitates. Tertio fuit ſnīa data ꝯ eū vt ſm̄ demeritūꝫ tractaret̄: ſeruus tn̄ hūiliauit ſe petēs veniā: ⁊ rex dimiſit ſibi oē debitum. O q̄ꝫ ta miſericordia. Ita nos vt iſte diſpenſator ſu.

mus infideles xpo:qꝛ iuramentū fidei factuȝ
in baptiſmo fregim⁹:nō ſeruādo ſuā voluntatē
leges ꝛ pcepta:ſȝ qlibet vult viuē ſm ſuam ꝓ
priā voluntatē. Ualde pauci ſūt qui in nego
cijs ſuis reſpiciūt ſi eſt ſm deū:ſȝ vt poſſint lu
crari:deū nō aduertunt: ꝛ parū lucrat̄ q ꝑdit
aīam ſuā. Ecce infidelitas nr̄a vt illius diſpē
ſatoris. Jtē deſtruim⁹ bona dñi ꝛ male diſpē
ſamus: qm̄ bona tpalia q̄ vos diuites habetꝭ
ꝛ ſpūalia: vt bñficia:ſacramēta eccleſiaſtica:to
tū diſpēſat̄ in vanitatib⁹:ꝓpter hec ſnīa moꝛ
tis eſt iam data per dñm nr̄m dicentē. Aīa q̄
peccauerit ipſa morieť. Ezech.xviij. Remedi
um ergo qḋ habemus eſt humiliari ad pedeſ
regis xpi. Primo humiliando coꝛ per ꝯtri
tionē. Secundo os per humilē cōfeſſionem.
Tertio coꝛpus per punitionē.ſ.ſeruando pe
nitentiā aliquā dicendo. Dñe patientiā ha
be in me ꝛ oia reddam tibi:qꝛ de cetero volo
coꝛrigē vitam meā. Et quid facit xps. Omne
debitū dimiſi ꝛc. Ecce quō oſtenditur hic pie
tas diuinalis. Auctas. Si dixero impio moꝛ
te moꝛieris:ꝛ egerit pniam a peccato ſuo:fe
ceritq; iuſticiā ꝛc. pignus reſtituerit ille ipſius
rapināq; reddiderit:in mandatis vite ambu
lauerit:nec fecerit qcq̄ iniuſtū:vita viuet ꝛ
non morieť. Oia pctā que peccauit nō iputa
buntur ei. Ezech.xxxiij. Uidetur ergo nobis
ſi habem⁹ bonū ꝛ piū dñm. Magna erit cul
pa dānatoꝝ cū tam bonū foꝛum habeam⁹ hic
de pietate ꝛ mīa dei. Jn iſta parte pria euan
gelij apparet manifeſte q̄ diuites ꝛ ꝓlati nō
ſunt dñi bonoꝝ tpaliū ſeu ſpūalium:ſȝ diſpen
ſatoꝛes tm̄. Rō:qꝛ ſm euangeliū hodiernuȝ
qlibet hȝ reddē rōnem ꝛ computū:gº ꝛc. Ca
ueant ergo diuites ne dicāt ſe eſſe dños:ſȝ di
ſpenſatoꝛes. Sicut eni vnus magn⁹ rex habȝ
multos diſpenſatoꝛes vt diſpenſent bona.pri
mo illis de domo dando neceſſitatem. Jta ð
xpo. Totus mundus eſt regnū ſuū:ꝛ in quali
bet villa ꝛ ciuitate ꝛc. facit tres theſaurarios
ſ.diuites:qꝛ null⁹ eſt diues:niſi oꝛdinatōe dei
ꝛ dat bona ꝛ diuitias vt ſeruiant ſibi ꝛ coꝛuȝ
neceſſitatib⁹:ꝛ nō ſeruiāt aduerſario xpi.ſ.de
moni:alr̄ puniẽtur a dño deo. Jtem eccle
ſiaſtici:vt papa:cardiales:epi:ꝛ alij curati di
ſpenſatoꝛes ſpūales ſunt.ſ.dignitatuȝ: benefi
cioꝛum:ꝛ ſacramentoꝝ. Theſaurarius maioꝛ
eſt papa:ſibi dedit claues. Credit̄ q̄ papa ſit
dñs beneficioꝝ:non:ſed diſpenſatoꝛ. Jō apo
ſtolus loquens de ſe ꝛ alijs dicit. Sic nos exi
ſtimet homo vt miniſtros xpi:ꝛ diſpēſatoꝛes
miniſterioꝛum dei. pͥma Coꝛinthioꝝ q̄rto

Et ſequit̄:hic iā querit̄ int̄ diſpenſatoꝛes mini
ſtroꝛuȝ vel eccliaſticos vel laycos:vt fidel̄ qs
inueniat̄. O qualis honoꝛ erit illi q dī fidel̄ ꝛ
q diſpenſat bona ſm dei oꝛdinationeȝ:al̄s infi
delis eſt. Alia pcīca. De⁹ dedit regulaȝ ꝛ oꝛ
dinationē diſpēſatoꝛib⁹ bonoꝝ tpaliū:di. Nō
feneraberis fratri tuo ad vſurā ꝛ pecuniā:nec
fruges:nec qualibȝ aliā rē. Deut.xxiij. Hic pȝ
ſtulticia multoꝝ qui dicūt. Nūqd de meis pe
cunijs poſſum facē ad libituȝ:ludere ꝛc. Et ſi
diſpenſatoꝛ regis eſſet infidelis; ſi ꝯ oꝛdīatio
nē regis diſpēſaret:dicēs. De pecunijs regis
poſſum facere ꝛc. Ignoꝛantia huius veritatꝭ
facit damnare multos vſurarios: qui quādo
repꝛehenduntur:dicunt. Nunquid poſſū mu
tuare.x.pro.xij. Nunquid poſſum facere cuȝ
bonis meis quicquid voluero ꝛc. Cū iſta ra
tione vadunt ad infernuȝ:qꝛ dñi eſt terra ꝛc.
Secundo miniſtrare ſacramēta abſq; ſymo
nia. Sacramentū magis neceſſariū: eſt ſacra
mentū pnie. Dicat̄ qūo iniungunt miſſas pro
pnia: vt ſibi ꝛc. Idē de ſepulturis. Dicat̄ quō
res ſpūalis debȝ fieri pꝛimo libere:ꝛ poſt poſ
ſunt petē iuxta conſuetudineȝ patrie. Ecce q̄
reſpicit: Gratis accepiſtis: gratis date. Mat.
x. Et qui hoc facit tenet ꝯſiliū beati Petri di
centis. Paſcite qui in vobis eſt gregē dei ꝓ
uidentes non coacte ſed ſpontanee ſm deuȝ
neq; turpis lucri gratia:ſed voluntarie:neq;
vt dñantes in clericis:ſed foꝛma facti gregis
ex animo:ꝛ cū apparuerit pꝛinceps paſtoꝝ ꝑ
cipiet̄ imarceſſibilē gloꝛie coꝛonā. pͥma Pe.
v. ¶Dico ſecūdo q̄ oñdit̄ crudelitas hūana
lis viciosa cum dicit euangeliū. Egreſſus aūt
ſuus ille inuenit vnū de cōſeruis ſuis ꝛc. vſq;
donec redderet vniuerſum debitū. Magnaȝ
crudelitatē fecit ſm pietatē quā ipſe a domio
ſuo acceperat:maxime cogitando debitū qḋ
ſibi dimiſerat:ꝛ debitū qḋ ipſe exigebat a cō
ſeruo ſuo cū parū ab eo receperat. Jta de no
bis. De⁹ parcit nobis magna pctā q̄ fecimus
ꝯ eū:ꝛ nos nolumus remittere paruas iniu
rias ꝓximis. Sed diceres:q̄re de⁹ debituȝ qḋ
remittit nobis ponit i numero denario:ꝛ cui
libet vnitati addit̄. M. ꝛ ſunt decem. M. Di
co q̄ totū debitū qḋ deo debem⁹ eſt i nūero
denario. qꝛ nullū eſt peccatū moꝛtale qn ſit ꝯ
decē pꝛecepta legis implicite vel explicite:ꝑ
ſe vel reductiue. Mille eſt numer⁹ ſignans ꝑ
fectionē que addit̄ ad inueniendū grauitatē
peccati moꝛtal̄ ꝓ quo eſt facienda pnia perfe
cta. Pꝛimū mandatuȝ eſt. Nō habebis deos
alienos:ſi vis ſaluari nō recurras ad diuinos

ſed ad deum. Juſtū mādatum eſt. Si aūt qs
facit oppoſitū:peccat ꝯtra pꝛimū. Jdeo qui
facit oppoſitū ille dȝ mille. Dicat̄ quō recur
rētes ad diuinos faciūt magnā iniuriā xpo:
qui qn̄ debuit aſcēdere ad celos dimiſit reme
diū pro ſcelerib⁹:qꝛ iam fecerat mandatū de
talib⁹ di. Jn noie meo ſup egros man⁹ impo
nēt: ꝛ bene habebūt ꝛc. Mar.vlti. Jdeo Da
uid. Si obliti ſumus nomē dei noſtri:ꝛ ſi ex
pādimus manus noſtras ad deū alienum nō
ne deus requiret iſta. ps.xliij. Secūdo. Non
aſſumes nomē dei ꝛc.ſ.falſe iurando:talis dȝ
duo milia. Tertiū. Memēto vt diem ſabbati
ſanctifices ꝛc.ſ.abſtinēdo a negocijs tpalib⁹
audire miſſam ꝛc. Quartum. Honoꝛa paren
tes:coꝛde:oꝛe:ꝛ ope eis ſubueniēdo:qui facit
oppoſitū debet quattuoꝛ. Quintum. Nō oc
cides.ſ.inimicos per vindictā:nec per odiuȝ:
ſed mediāte iuſtitia. Ois qui odit fratrē ſuuȝ
homicida eſt ꝛc. i. Joā.iij. Pꝛimo occidit ſe
ipſum ac ſi biberet venenū:qꝛ odiū venenum
eſt occidēs aīam:ꝛ eſt maius peccatum odi
re ſe q̄ȝ aliū. Jtem occidit ꝓximum. ſi non fa
cto tn̄ volūtate. Sextum. Non mechaberis.
Uir ꝛ vxoꝛ ſeruātes modū nō faciūt luxuriā
que ſit peccatū moꝛtale:ſed aliter. Qui facit
oppoſitum ſignāter de adulterio frāgendo ſi
bi fidem mutuo ꝓmiſſam ꝓditoꝛ eſt vir. ꝛ ꝓ
ditrix eſt mulier. Creditis q̄ viri poſſint cum
alijs peccare ꝛ nō vxoꝛes. Scḋm iura ad eq̄
lia iudicant̄ in mūdo:ſed apud deum magis
peccat qui frangit fidē vxoꝛi cū foꝛtioꝛ ſit ad
reſiſtēdum. ſm Auguſtinū in libꝛo de adulte
rinis cōiugijs. Septimū. Nō furtū facies qꝛ
deus ꝛ ius diuinū puniunt fures ſicut videtis
ſȝ hic puniant̄:pena tn̄ quaȝ alibi habebūt ſi
non penituerint pene huius mūdi incōpara
bilis eſt. Jdeo qlibet ſit cōtētus:qꝛ nō placet
dño. Dicat̄ contra illos q furant̄ fruct⁹ dicen
tes nō eē pctm̄. Rō:ſi nō fuiſſet pctm̄ nō op
tuiſſet chꝛiſtum incarnari:nec naſci:nec pati.
Octauū. Non falſum teſtimonium dices ꝛc.
nec in iudicio:nec in tua locutione. Sūt aliq
qui eoꝝ linguis nutriunt diſcoꝛdias:poꝛtan
do vba de vno ad aliū. Prouer.iiij. Remo
ue a te os prauū ꝛ detrahētia labia ſint ꝓcul
a te. Nonū. Non cōcupiſces cōiugē ꝓximi ni
ſeri⁹. Decimū. Nō ꝯcupiſces bōa ꝓximi tui
ꝛc. Qui facit ꝯ decē pcepta dȝ dō decē milia.
ſed ſi volum⁹ hūiliari in coꝛde per ꝯtritioneȝ:ꝛ
in oꝛe per cōfeſſionē:ꝛ in coꝛpoꝛe per penitē
tialē punitionē ſuīa reuocabit̄:ꝛ debitum re
mittet̄ nob ex cōpaſſiōe iſtius maxie mīe dei.

Pȝ humana crudelitas nolēs remittē iniu
rias:qꝛ ſicut nos nihil ſum⁹ cōparādo nr̄am
ꝑuitatē ad dei maieſtatē. Jta iniurie que fiūt
hoi quātūcūq; magne:nihil ſūt reſpectu illo
rū q̄ fiūt deo. ¶Dico tertio q̄ oñdit̄ equitas
dei rigoꝛoſa.ſ.iuſticia quā faciet illis q noluēt
parcere:cū dicit̄. Uidētes aūt ſerui. vſq; i finē
Cōſerui ſm gloſam ſunt angeli qui deferunt
geſta hoīum. Angeli ſancti diligēter cōſide
rāt facta nr̄a. Dauid. Angelis ſuis de⁹ māda
uit de te ꝛc. Bona aūt opa referunt pro no
bis interdicēdo. Qn̄ oꝛabas cum lachꝛymis
ꝛ ſepeliebas moꝛtuos ꝛ dimittebas prādiuȝ
ego oꝛones tuas obtuli dño ꝛc. Thobie.xij.
Mala etiā opa nūciāt ꝯ nos accuſando. Jn
cogitatione tua ne regi detrahes:ꝛ in ſecreto
cubiculi tui ne maledixeris diuiti: qꝛ ꝛ aues
celi poꝛtabūt vocē tuā:ꝛ qui habēt pēnas an
nūciabūt ſniam ꝛc. Eccl̄.x. Sed cōiter dicit̄.
Cōtriſtati ſunt valde ꝓpter ꝛc. Jſa.xxxiij. Ec
ce videntes.ſupple pctā angeli pacis amare
flebūt. Ecōtra de bonis opib⁹. Dico vobis q̄
gaudiū erit angelis dei i celo ſup vno pctōꝛe
pniaȝ agēte. Lu.xv. Ergo iuxta dictū Bern̄.
Nullus in conſpectu angeloꝝ audeat facere
qḋ pn̄te hoie non auderet facere: magis aūt
bonis opibus letificemus. Oē debitū ꝛc.
¶De eadē dñica.xxij.poſt fe.tri. Sermo.ij.

Blatus eſt ei vnus, qui debebat; decem. Matthei.xviij. Subtiliter ꝛ
ſpeculatiue volens loqui ſiue per
tractare iſta verba opoꝛtet duo pūcta decla
rare. ¶Pꝛimū ꝓ introductiōe. ¶Secūduȝ
ꝓ ꝓſecutiōe. ¶Jn pº declarabit̄ qs ē iſte vn⁹:
q eſt oblat⁹. Secūdo declarat̄ que ſūt iſta de
cē que dȝ. Pro quo ſciēdū q̄ de oīb⁹ gēnatiōi
bus ꝑplis:ꝛ linguis ſolū eſt vn⁹ ꝑpls q pn̄tat̄
deo.ſ.xpian⁹. Ppls.n. iudeoꝛuȝ agarenoꝝ ꝛ
alioꝝ infideliū nō pn̄tat̄ deo. Rō clara ꝛ ma
nifeſta eſt iſta. Certū eſt oī creature hn̄ti rōnē
q̄ gloꝛia celeſtis nulli populo debet̄ per con
ditionē naturalē:lȝ ſint filij regis:nulli debet̄
ex coditione naturali niſi ſoli deo:hoībus ex
conditione naturali debet̄ terra. Gen̄.ij. Foꝛ
mauit deus hominem de limo terre ꝛc. Jdeo
dauid. Celū celi dño: terram ꝛc. Si ergo ex
conditione naturali gloꝛia non debet̄ niſi ſo
li deo:quomodo ergo pōt haberi. Dico q̄ ex
ſola dei ꝓmiſſione:qꝛ ſi deus ꝓmiſit eam ali
cui:cum non poſſit mētiri nec falli:ſi pꝛomiſit
dat. Modo videamus cui ꝓmiſit eā:non iu
deis:qꝛ nō pōt oñdi in tota lege moyſi q̄ de

eis pꝛomiſit gloꝛiam paradiſi: ſed ſolis chꝛi-
ſtianis ꝓmiſit deus gloꝛiā ſuā. Declaret per
ſimilitudinē de rege vnicā dilectā filiā hñte
⁊ tres ſeruos cōductos. Uni ꝓmittens opti-
mam ꝓuiſionē: alteri .xij. aureos ⁊ plures pe
cunias. 3° ꝓmiſit filiā cū regno: ſi bñ ſeruiret
ſibi. Nō cui iſtoꝝ debet filia: ⁊ qs poterit eā
petere: nō pmus: nec ſcḋs: ſꝫ terti⁹ ex ꝓmiſſio-
ne: ſꝫ nō ſit dign⁹ eā hēre. ita ⁊ in ꝓpoſito. iſte
rex nobilis eſt ille de quo Jo. ipe eſt rex regū
⁊ dñs ⁊c. Apoc. xix. Filiā pulchrā quā hꝫ eſt
gloꝛia celeſtis. Jta eſt pulchra ꝙ ſi a nob̄ poſ
ſet videri nolemus comedē nec bibē. ⁊ cōdu
xit tres ſeruos. ſ. tres pplos. Primū iudaicū
Jſtuꝫ cōduxit in exitu de egypto in monte ſy
nai. Moyſes fuit corridoꝛ ⁊ notari⁹. Cui po
pulo ꝓmiſit deus bonā ꝓuiſionem. Ecce qḋ
dicit inſtr̄m. Si in pceptis meis ambulaueri
tis ⁊ mādata mea cuſtodieritis dabo vobis
pluuias tꝑibus ſuis. Leuit. xxvi. ⁊ ſequit. Et
terra gignet germen ſuū: ⁊ pomis arboꝛes re
plebunt. Ergo qñ iude⁹ moꝛit: ſꝫ ſuauerit le-
gem de puncto ad punctū: ⁊ vixerit als ſan-
ctiſſime: nō pōt petere gloꝛiā paradiſi: qꝛ rñ-
deret ds. O pditoꝛ tu petis filiā meā ⁊ nun-
quid ſolui qḋ ꝓmiſi tibi: in inferno ꝓijcitur.
Scḋs pplus eſt agarenoꝝ. Dicam⁹ ꝙ ſi vnus
agarenus vixerit h̄ ſctiſſime ⁊c. Uideamus
pactū qḋ fecit ds cū eis. Dicat quō deſcēdūt
ab abraā per iſmahelem filiū ei⁹: iō dicuntur
iſmahelite. Per agar ancillā: iō dicunt aga
reni. Judei vero deſcendūt ab abraā per ſarā
iō debent dici ſaraceni. Jſmaheli pꝛi iſmahe-
litaꝝ ꝓmiſit ds dicēs Abrahe. Sup iſmahel
quoqꝫ exaudiui te. Ecce bñdicā ei ⁊ augebo
valde eū. duodecim duces gñabit ⁊ faciā illū
creſcere in gentē magnā. Geñ. xvij. Jſta pro
miſſio eſt iam cōpleta. Geñ. xxvi. vbi noiant
xij. duces illi. Cū ergo agarenus moꝛit ⁊ vel
let petere gloꝛiā: rñdet vt iudeo. Nō videa
mus qḋ ꝓmiſit ds pplo chꝛiſtiano: nō bona
tꝑalia: ſꝫ dei: imo dicit ꝙ deſpiciamus ⁊ vult
ꝙ hēamus hic laboꝛes ⁊c. ſꝫ ſi bñ ſuimus ſi-
bi: ꝓmittit nobis dare filiā cum regno ſuo.
Quattuoꝛ notarij. ſ. quattuoꝛ euāgeliſte ſunt
qui fecerunt de iſta ꝓmiſſione inſtr̄m. Teſtes
ſunt .xij. apl̄i. ⁊ .lxxij. diſcipuli. Ecce clauſulā
inſtr̄i. Qui fecerit voluntatē pr̄is mei qui in
celis eſt ipe intrabit in regnū celoꝝ. Mat. xij.
Qñ chꝛiſtianus qui vixit ſꝫ voluntatē dei in
pñti vita moꝛit: dicit xp̄s. Quid vis. Rñdet
Dñe ego ſeruiui vobis: vellē ſolidatā. Reſpi
ciatis inſtr̄m qḋ mihi ꝓmiſiſtis: tūc xp̄s dat
ſibi gl̄iam ſuā. Ecce quare dico ꝙ nullus pōt
habere gl̄iam paradiſi niſi pplus xp̄ianus qꝛ
iſtum elegit ds vt daret ſibi filiā ſuam cū re-
gno. Auctas. Unū vocaui eū. ſ. ad pactū pꝛo
miſſionis filie: ⁊ bñdixi ei: ⁊ multiplicaui eū ⁊
Jſa. li. Qñ infideles moꝛiunt ſtatim deſcen-
dunt ad infernū ⁊ pñtant lucifero. Sed qñ
moꝛit bonus xp̄ianus ab angelis offert deo.
Hoc vidit Daniel. Et ecce cū nubib⁹ celi q̄ſi
filius hois veniebat: ⁊ ecce ad antiquū dierū
peruenit: ⁊ in ꝯſpectu ei⁹ obtulerūt eū: ⁊ dḋit
ei ptātē ⁊ honoꝛē ⁊ regnū. Dañ. vij. De iſto
dicit the. Oblat⁹ eſt ei vn⁹. ſ. ppl̄s xp̄ian⁹ qui
debebat ei decē. ¶ Pro ſcḋo. Uideamus q̄
ſunt iſta decē. Jn trib⁹ gradib⁹ poſſum decla-
rare que ſunt iſta decē. Dico p° ⁊c. Opa nr̄e
redēptionis que xp̄s fecit que debem⁹ memo
riter recoꝛdari. Nā ex ſnia diffinitiua oēs era
mus ſniati ad furcā inferni. Sꝫ venit xp̄us in
ſua bñdicta incarnatione pꝛi di. Cōpatioꝛ ꝙ
tot ſuſpēdant in furca inferni. Pater ſuſpen
dar ego ſolus in ligno crucis: ne aliqs mihi
credēs ⁊ obediēs ſuſpēdatur in furca inferni
Jſtud opus dꝫ ſemꝑ eē in mēte xp̄iani: dicen
do. Dñe intm̄ teneoꝛ vobis: qa de furca infer-
ni me liberaſtis. Rō: ſi aliq̄ ciuitas vel cōitas
cōmiſiſſet crimē leſe maieſtatis ꝯ regē: ⁊ rex
dediſſet ſniam ꝙ oēs hoies ⁊ mulieres ſuſpē
dant. Et vn⁹ miles diceret regi. Dñe cōpati-
oꝛ: qꝛ tanti ſuſpēdant: ſuſpendar ego ſolus ⁊
ipſi euadāt. Nūqḋ illud bñficiū eēt in memo
ria iſti⁹ cōitatis. Jſto° xp̄s miles filius regis
eterni liberauit cōitatē hui⁹ mundi. Jō tale
opus dꝫ eē in memoꝛia hoiuꝫ. Auctas. Re-
coꝛdare paupꝛtatꝭ ⁊ trāſgreſſionis mee abſin-
thij ⁊ fellis. Rñdet xp̄ianus. Memoꝛia me-
moꝛ ero: ⁊ tabeſcet in me aīa mea. Treñ. iij.
No. Recoꝛdare paupꝛtatis: qꝛ nudus in cru-
ce fui poſit⁹. Scḋo tranſgreſſionis doloꝛis. i.
qñ claui per manus ⁊ pedes ⁊c. Ecce quō ſi
deuote memoꝛāda opa nr̄e redēptionis: ⁊ ſi
decem qui figurata fuerūt in quodā magno
miraculo regis. Ezech. infirmi. Egrotauit. n.
ezechias vſqꝫ ad moꝛtē. Et introiuit ad eum
Jſaias ꝓpha fili⁹ amos ꝓphe: dicēs ei. Hec
dicit dñs. Diſpone domui tue: qꝛ moꝛieris tu
⁊ nō viues. Et cōuertit ezechias faciē ſuā ad
parietē: ⁊ oꝛauit ad dñꝫ di. Obſecro dñe me
mento queſo quō ambulauerim coꝛā te in ve
ritate ⁊ in coꝛde pfecto ⁊c̄. Jſa. xxxviij. Nar-
ret. Dicit textus. Reuerſus eſt ſol decē lineis
per gradus quos deſcēderat. Scriptura Eze
chie regis iuda cū egrotaſſet ⁊ ꝯualuiſſet de

infirmitate ſua. Ego dixi in dimidio dierū me
oꝝ vadā ad poꝛtas inferi. Queſiui reſiduū an
noꝝ meoꝝ. Dixi nō videbo dñm deū in ter-
ra viuentiū ⁊c̄ iſtud miraculū oſtendit ꝓpoſi
tū. infirmus erat populus xp̄ianus: cui dꝛ. Diſ
pone domui tue qꝛ moꝛieris. Sed ſol de q̄ dꝛ
ꝟgini marie. Ex te oꝛt⁹ ē ſol iuſtitie xp̄s de⁹ nr̄
q̄ erat eternitate alt⁹: ſꝫ in ſignum ꝙ daret ſa-
nitatē. ſ. īfirmo: reuerſus eſt decē lineis: qñ in
decē opibus ſe humiliauit. P° in incarnati-
one: qꝛ voluit vteꝝ intrare vni⁹ puelle. xiiij. an
noꝝ. Ac ſi rex dimiſſo palatio iret ad adiuuā
duꝫ ruſticos laboꝛātes in eoꝝ habitu. Sic ds
de loco altiſſimo diuinitatis deſcēdit ad infi
ma hūanitatis creatoꝛ fecit ſe creaturā imoꝛ-
talis moꝛtalē ⁊c̄. Memoꝛare hō dei bonita-
tem quā tibi oñdit. Scḋo in natiuitate: qꝛ nō
in palatio ſeu camera voluit naſci: ſꝫ in poꝛti-
cu: ⁊ fuit poſit⁹ in medio duoꝝ aīaliū vt cale
fieret. Tertio ī circūciſiōe. viij. die voluit circū
cidi in ſignuꝫ paſſionis. O quāta humilitas.
Quarto ī fuga egypti tanq̄ exul ſeptē annis: ⁊
cū aliter potuiſſet euadē herodis irā. Quin-
to in ſua paupꝛtate. Jn cōuerſatione nūq̄ ali
quis fuit ita pauper ſicut xp̄s in hoc mūdo.
Sexto in laboꝛioſa pꝛdicatione. Uultis intel
ligere hoc ac ſi rex oꝛe ꝓpꝛio ⁊ ꝑſonaliter iret
preconiſando ſuas oꝛdinationes: vt maioꝛ fi-
des adhibeat. O dñe q̄re nō mittitis pcones
angelos vel homines ⁊c. Septimo in euchari
ſtie traditione. Magnā hūilitatē faceret rex
ſi ſtabularijs daret de epulis ī mēſa ſua. Pl⁹
facit ieſus xp̄s dās nob̄ coꝛp⁹ ⁊ ſanguinē ſuū.
Octauo in paſſione: qꝛ voluit capi: ligari: fla
gellari: ⁊ ſpinis acutiſſimis ī ſuo ſctiſſimo ca-
pite cōpungi ⁊ coꝛonari. Nono in deſcēſu ad
inferos: ⁊ aīa vni⁹ pueri ſtatim euolat ad pa-
diſum ⁊c̄. Decimo in quottidiana iuſtificati
one deſcendēs ad lauādū ꝯſciētias noſtras.
Quāta humilitas ac ſi rex mūdaret latrinas
Turpioꝛ eſt ꝯſcia pctōꝝ quā xp̄s lauat. Apl̄s
Qui cum ſit ſplendoꝛ gl̄ie ⁊ figura ſubſtātie
pr̄is: poꝛtanſqꝫ oīa v̄bo virtutis ſue purgati-
onem pctōꝝ faciens ad Heb. i. Ecce quō ſol
reuerſus eſt deceꝫ lineis in ſignū ſanitatis in-
firmi. Jſta ſunt valde memoꝛāda. Recoꝛda-
re: qꝛ recepiſti bona. ſ. iſta decē. Luc. xvi. Ob
hui⁹ rei memoꝛiam poſuit de⁹ in nobis deceꝫ
pedicas in pedibus quib⁹ ſuſtētamur. ita ſpi-
ritualiter ſuſtentamur in duob⁹ pedibus xp̄i
ſ. diuinitatis ⁊ humanitatis: decē pedicas. i.
decem opera iſta habētib⁹. Quā ſpecioſi pe-
des euāgelizantium pacem euangelizantiū
bona. Sed nō omnes obediūt euangelio. ad
Ro. x. No. Quam ſpecioſi ſunt pedes: ⁊ nū-
quid ſunt immūdi ⁊ lutoſi pedes marci. Sꝫ
dicūtur ſpecioſi: qꝛ predicāt iſtam pulchꝛitu-
dinem. ſ. decem opa paſſionis xp̄i. Jdeo dicit
thema. Oblat⁹ eſt ei ⁊c. Dico ſcḋo ꝙ iſta de-
bem⁹ nō ſolum memoꝛare: ſꝫ ⁊ obſeruare per
fecte. ſ. decē precepta dei. Quia ſi ſeru⁹ cupit
lucrari ſolidatam a dño opꝫ ipſum ſuare pre
cepta ſua: als nō placebit dño. Jta ppl̄s xp̄ia
nus eſt ſuus xp̄i. Jn baptiſmo fit conductio.
Jn baptiſmo. n. hō qui baptizat recipit vnuꝫ
characterē indelebilē qui eſt ſignuꝫ ꝙ homo
efficit xp̄i ſuus: niſi qs illuꝫ characterem vel
gr̄am a xp̄o aſſumptā cuſtodierit ſu⁹ chꝛiſti
dici nō meret. Solidata ſibi ꝓmiſſa ſi bñ ſuit
eſt gl̄ia celeſtis. Et quō miles ſuiret regi pro
mittēti ſibi vnā ciuitatē. Ciuitas ⁊ regna hu-
ius mūdi nihil ſunt reſpectu gloꝛie quā deus
nobis ꝓmiſit ſi mādata ſua ſeruauerimus nō
viuendo ſm carnis inclinationes vel ſm ſen-
ſualitatem. O pꝫ. n. ſectari rōnem que ſp ad
optima depꝛecat ſm ph̄m in ethicis. Nō hic
hiſtoꝛiā poſtq̄ xp̄s pꝛdicauit de gl̄ia quā ipſe
creauit: ⁊ q̄liter ſua v̄ba erāt inflāmātia audi
entiū ⁊ circūſtātiū coꝛda ⁊ mentes. Jntātū ꝙ
poſt ſmonē qdā doctoꝛ inflāmat⁹ de illa gl̄ia
dixit xp̄o. Mgr̄ bone: qḋ bōi faciā vt vitā eter
nā poſſidebo. Quia nūq̄ aliqs declarauit no
bis iſta ſic tu. Rñdit xp̄s. Si vis ad vitā īgre.
ſua mā. Matt. xix. Ac ſi dicat: ſi vis lucrari
ſolidatā fac volūtateꝫ dei. Si aūt ſcire volue-
ris q̄ ſit volūtas dñi vide ⁊ aduerte qḋ prece
pit dñs. Si eni diceret ſuo ꝙ faceret aliquid
ſi eēt ꝯ mādatū dñi: ſtatim rñderet: nō faciā: qꝛ
pderē ſolidatā q̄ mihi a dño debet. Jdē dꝫ
rñdere xp̄ian⁹. Si ego facerē ſupbiam: auari
ciam: luxuriā: irā imoderatā: vl als hmōi va
nitates ⁊c̄. qꝛ ē ꝯtra mādatū dñi pderē ſala-
riū gl̄ie. Ergo ſi aliqḋ mihi ꝯ dñi volūtatem
pcipet nō facerē. Pꝫ g° quō qlibet tenet ſua
re mandata dei: que ſunt. x. Tria que oꝛdināt
hoieꝫ circa deū. Quattuoꝛ erga ſeipſuꝫ. Tria
circa ꝓximū. Pꝛimo opꝫ hoiem oꝛdinari cir
ca deū ſi cupit ſalariū gl̄ie eterne ⁊ celeſtialis
Jn coꝛde per fidelitatem ne recurrat ad diui
nos ſoꝛtilegos inimicos xp̄i: ſed ad chꝛm in
ſuis neceſſitatib⁹ hō ſicut ad patrē recurrere
dꝫ. Et ſi ſecus facit falſe oꝛat. d. Pater noſter
Scḋo in oꝛe cū reuerētia de eo loq: rō dictat
⁊c. Tertio in ope. Poſtq̄ ſeruiui mūdo per
totā hebdomadā: in dñica ſeruiā deo: dꝫ dice
re xp̄ianus. Quattuoꝛ alia precepta oꝛdināt

pſonã erga ſeipſam. Primo in corde:nõ con
cupiſcẽdo vxorẽ ꝓximi:ſ; cõtẽtari oꝫ de ꝓpria:
lectõ ⁊ debito mõ ſecũ agẽdo. Secũdo etiã i
corde:nõ cõcupiſcẽdo bona ꝓximi. Tertio in
ore nõ diffamando. Quarto in corpe nõ faci
ẽdo luxuriã. Dicaᷣ qd ẽ luxuria. Breuit lu
xuriã nõ facit vir cũ vxore ſuãdo modũ. Alit
q̄ p illas portas oculoꝝ cõcupiſcẽtias de alia
muliere habuerit:totũ eſt luxuria. Alia ordi-
nant circa proximum. Primi ꝓximi ſunt parẽ
tes:nõ deſpicere eos in corde: nec in ore du-
re loquendo:nullã mĩam habendo ⁊c. Scḋo
inimicos nõ occidere verbo aut facto:q2 qui
alteri⁹ famã denigrat ſpũaliter occidit: vt p3
de pe.di.i. homicidioꝝ tria ſunt gña. ⁊ prima
Chor.ix. Bonũ eſt mihi magis mori q̃ vt
gloriã meã quis euacuet:inquit paulus. Ter
tio ꝓximũ nõ damnificare in reb⁹ per furtum
q2 quilibet vult in domo ſua vt fili⁹ vel ſeru⁹
⁊c. Item teneᷣ de ſibi data ⁊c. Neceſſe eſt g°
ſeruare.x. ꝑcepta ſi voluerim⁹ ſaluari:alſ nõ
placebimus deo.⁊c. Figurã habemus Geñ.
xviij.q̄ erãt quinq; ciuitates:ſodoma gomor
ra adama:ſeboym ⁊ ſegor:quas ds oẽs volu
it ſubuertere pp pctm̃ gule:ſupbie: ⁊ luxurie:
q2 pſona guloſa cõiter ſp erit luxurioſa:vt p3
in Loth ⁊ filiab⁹ ſuis:q2 ipſo ebrio facto:am
bas cognouit ⁊ impregnauit:vt p3 Geñ.xix.
Cũ aũt deus voluit ſubuertere ꝑdictas ciui-
tates:dixit ad eũ abraam. Nunq̃d ꝑdes iuſtũ
cũ impio. Abſit a te vt rẽ hanc facias ⁊c. Et
infra ait. Quid ſi inuenti fuerint ibi decẽ. di-
xit dñs:non delebo pp decem. Sic ſi bñ viue
re volumus ⁊ deo placere op3 obedire ꝑcece
ptis. Quia abſq; obſeruãtia decẽ mandatoꝝ
non eſt ſalus:ergo ſua mandata mea ⁊ viues
Prouerb.vij. Signũ corporale hui⁹ decẽna
rij dedit nobis ds in manib⁹.ſ.x. digitos qb⁹
operamur:cũ potuiſſ3 dediſſe plures vel pau
ciores. O ſi in qualibet vngula poſſet ſcribi
vnum mãdatũ de littera indelebili ⁊c. Ideo
Job. Qui in manu oium hoium ſigñ.i. ſignũ
dat:vt nouerint ſinguli opa ſua. Job.xxxvij.
No.in manu:ſumiᷣ ſingulare pro plurali.in
manib⁹.n. habem⁹ decẽ digitos penes quos
recordari debem⁹.x. beatitudines paradiſi:
que ſunt in numero denario: ⁊ ſunt ardenter
deſiderãde. Quilibet ſctũs hõ ſi non deſide-
rat ardenter nõ intrabit padiſum quouſq; de
ſiderauerit: vel hic vel in purgatorio. Dicaᷣ
miraculum qḋ cõtigit barchinone:de quodã
qui ſctũs reputabaᷣ tenebat.n. vitã religioſã
⁊ poſt mortẽ apparuit di. ſe eſſe in purgato-
rio ſolũ ex negligentia:q2 non deſiderauerat
paradiſum. Hoies ⁊ mulieres deſiderant va
nitates ⁊ ſe implent de vanitatib⁹ ⁊ nõ de pa
radiſi gaudijs. S3 nõ ſic. Dd qui de ſuo deſi-
derio ardẽti fecit pſalmũ.di. Quẽadmodũ
deſiderat cer.⁊c. Dico q̄ iſta glia conſiſtit in
numero denario. Auctas. Chriſtus loquens
de ſe dixit. Homo qdã nobilis. Xp̃s inq̃tum
homo de nobili genere dd: ⁊ inq̃tũ ds fons
eſt nobilitatis. Abijt.ſ. in die aſcẽſionis in re-
gionẽ longinquã accipe ſibi regnũ ⁊ reuerti
ſ. in iudicio ꝑticulari vel generali. vocaᷣ aũt
x. ſeruis ſuis:per q̃s.ſ. intelligitur vniuerſitas
chriſtianoꝝ:dedit illis.x. mnas.ſ. decem opa
paſſionis ad memorandũ:vel decẽ mandata
ad meritorie operandũ di. Negociamini dũ
venio. Et factũ eſt vt rediret accepto regno:
⁊ iuſſit vocari ſuos: Et illi qui bñ negociat⁹
eſt ſeruãdo.x. ꝑcepta dixit. Euge ſue bone:q2
in modico fuiſti fidelis:eris ptãtẽ hñs ſupra
x. ciuitates. Luc.xix. S3 quare dicit ciuitates
cum paradiſus nõ ſit niſi vna ciuitas: de qua
dd. Glioſa dicta ſunt de te ciuitas dei. h.d. pp
x. btitudines in qb⁹ ꝯſiſtit gloria:quaꝝ quat-
tuor ſunt aie ⁊ quattuor corporis:due vite. P⁹
btitudo eſt ſapia diuinoꝝ: q2 clare videbunt
trinitatẽ ⁊ bñdicti qui hãc videbunt:maledi-
cti ⁊c. Scḋa ſcia creaturaꝝ:de oib⁹ factis hñt
ſciam. In aptione libri ⁊c. 3ª memoria ꝑteri-
toruꝫ:oia que facta ſunt a deo ⁊ ab angelis ⁊
ab hoib⁹ ⁊ iumentis memoraᷣ. Quarto leti
tia vniuerſoꝝ:q2 de oib⁹ gaudent. imo pctõr
beatus ad debitũ intellectũ gaudebit de pro
prijs pctis:nõ q2 peccauerit:ſ3 q2 penituit. Si
cut nauta ex̃ periculũ gaudet de periculo: non
q2 periclitatus eſt:ſ3 q2 euaſit ⁊c. Itẽ de dam
natis gaudent nõ de eoꝝ pena:ſ3 de diuina iu-
ſtitia. Btitudines corporis q̃ttuor ſunt. Pmã
eſt impaſſibilitas:q2 nõ poterũt pati:nec infir
mari:nec ſeneſcere:nec triſtari:ſeu iraſci. Scḋa
eſt claritas ſicut imago criſtalli fulget ad ra-
dium ſolis:ita corp⁹ fulgebit plus incõpabili
ter inſtũ q̄ plus illuminaret mundũ q̃ ſol. 3ª
agilitas eſt. iã videᷣ mõ quõ ſum⁹ graues. tũc
aũt bti erunt agiles ⁊ mouebiᷣ agiliſſime mira
biliter ſicut mõ imaginatio ſeu volũtas. Qrta
ſubtilitas eſt:ita q̄ aia penetrabit corp⁹ glori
oſum: nec poterit alicubi detineri violenter.
Btitudies aũt vite ſũt due. pª pax ꝑpetua. Nul
lus dicet alicui aliqd qḋ diſplicẽtiã cãre poſſit
q̃ qḋ vni pl3:placet cuilibet: ⁊ gl3 diligit alte
rũ: ⁊ ſic nullũ eſt ibi odiũ. 2ª eſt abũdãtia ple
na de oib⁹ q̃ volũtãs dicit bñ ſupra.x. ciuitat

hui⁹ nũeri denarij hẽm⁹ ſignũ in altiſſima pte
corporis.ſ. i capite vbi organa quorũdã ſenſuũ
duplicaᷣ:q2 ſunt duo oculi:due aures:due na
res. itẽ guſtus in cibo ⁊ potu reficiᷣ ⁊c. itẽ ta-
ctus apphẽſiuus ẽ calidi ⁊ frigidi:hũidi ⁊ ſic
ci. vñ inqt ſcriptura. letitia ſempiterna ſup capita
eoꝝ.ſ. hoim. Gaudiũ ⁊ leti. obti. ⁊ fugiet do.
⁊ genit⁹. Iſa.li. Eſt.n. vnus.ſ.q tenebat decẽ.
¶ De eadẽ dñica.xxij. poſt feſtũ tri. Ser.iij.

P Atiẽ tiã habe i me ⁊ oia reddam
tibi. Mat.xviij. Verbũ ꝓpo
ſitũ i thẽ.i fũdamẽto nři ſmõis ẽ vna bre
uis oro:quã fecit qdã hõ ꝯdẽnatus dicẽs:pa
tientiã ha.⁊c. Pro quo ſciẽdũ q̄ p⁹ Pr nr:
que ẽ oro ſctã a xp̃o: ⁊ Aue maria ſctã ab an
gelo gabriele:in ſctis euãgelijs inueniunᷣ tres
breuiſſime orones alie magne virtutꝭ bone et
deuote per xp̃m multũ cõmendate. ℣ Pria
eſt. De⁹ ꝓpi. eſto mihi pec. Lu.xviij. ℣ Scḋa
Dñe nõ ſum dignus vt intres ⁊c. Mat.viij.
℣ 3ª eſt thẽa ꝓpoſitũ. Patiã ha. ⁊c. In pª
petiᷣ anie iuſtificatio in ſcḋa corporis reforma-
tio. in 3ª vite ꝓlõgatio. ¶ Dico q̄ pª oro eſt
iſta. De⁹ ꝓpi. eſto mihi pec. In q̃ petiᷣ aie iu
ſtificatio. Nõ oꝫ hic ḋclarare qd eſt iuſtifica
tio. Pro quo ſciẽdũ q̄ iuſtificatio nihil aliḋ
eſt q̃ readeq̃tio ſeu recordatio alicui⁹ rei ſub
aliq̃ defectu mẽſure vel ponderis qñ.ſ. reade
quaᷣ illud deficiẽs recte mẽſure: ⁊ tunc dᷣ iu
ſtificari. ꝫ de põdere bono dᷣ:iſtud pondus eſt iu
ſtum:qñ g° aliqḋ min⁹ hñs redit ad ꝓpriam
mẽſurã:illa reditio dᷣ iuſtificatio. Nõ videa
mus de aia hois ad quã mẽſurã: ⁊ põdus eſt
ſctã ⁊ creata. Mẽſura ad quã aia creata eſt:ẽ
ſctã trinitas. Ad imaginẽ q̄ppe dei fact⁹ eſt
hõ:q̃tũ ad aiaꝫ. Geñ.ix. ecce mẽſura:q2 ſicut
nõ eſt niſi vn⁹ ds:vna eẽntia ſiue ſubã: tñ ille
de⁹ eſt tres pſ:pr:fili⁹ ⁊ ſpũſſctũs:ſic aia ẽ vna
eẽntia ⁊ ſubã ⁊ tres pᵉ.ſ. memoria ꝑteritoruꝫ:
intelligẽtia pñtiũ: ⁊ volũtas futuroꝝ. itẽ ſicut
de⁹ vn⁹ gubnat ⁊ regit ⁊ ſuſtinet totũ mũduꝫ
ita aia corp⁹. Qñ g° minuiᷣ ⁊ elongaᷣ a deo
vel in memoria nõ recolẽs bñficia: vel in itel
ligẽtia p ignorãtiã de illis q̃ teneᷣ ſcire:vel in
volũtate nõ deſiderãdo celeſtia:vel q2 eſt ple
na rancore vel odio ⁊c. aia nõ eſt iuſta:ſ3 iuſti
ficaᷣ qñ mẽoria recolit bñficia diuina cuꝫ deuo
tione.ſ. redẽptionis ablutõis in bap°:ſacroꝝ
maxie cõionis:in q̃ xp̃s dat ſe:ſic aia iuſtificaᷣ
in memoria. 2° in itellectu qñ.ſ. illa q̃ oꝫ ſcire
religioſus vel cleric⁹ illa neſciũt ⁊c. aia eſt ſim
ſtẽ ſ3 iuſtificaᷣ cum addiſcit addiſcẽda: ⁊ illa
ad que teneᷣ ⁊c. Vos mũdani tenemini ſcire
Credo ⁊c. Pr nr: Aue maria. Alſ quõ potẽ
ſtis dicẽ in aduẽtu antixp̃i. Ego ſum xp̃ianus
ſi nõ ſcitis qd credẽdũ eſt. Scḋo ḋbetis ſcire
qd petendũ eſt ⁊ ſperãdũ. iõ ſcire debeᷣ Pr
nr. Quarto qd faciẽdũ. iõ debetis ſcire decẽ
mãdata. Quinto q̃liter in periculo vos defen-
dere debeti. iõ ſcire debetis q̃liter vos ſignare
ḋbetis. 3° in volũtate: q2 ſi aia diligit deũ ſup
oia: ⁊ ꝓximũ ſic ſeipm: ⁊ in oib⁹ deſiderat ho-
norẽ dei ⁊ ſaluationẽ aiaꝝ:aia tunc eſt iuſtifi
cata:q2 ad mẽſurã reducta. Memoria cũ dõ
pr̃e:intelligẽtia cũ filio: ⁊ volũtas cũ ſpũſctõ
iſta iuſtificatio eſt neccaria. q2 ſicut ſartor men
ſurat pãnũ:ita qñ egrediᷣ aia de corpe: deus
mẽſurat eã regula ⁊ mẽſura trinitatꝭ. Vñ dicẽ
ſcriptura. in mẽſura ꝯ mẽſurã cũ abiecta fue-
rit iudicabit eã:meditatuſ eſt in ſpũ ſuo duro
Iſa.xxvij. Cũ abiecta:ibi incipit cõſtructio.ſ.
a corpe abiecta fuerit in mẽſura.ſ. trinitatis.
Scḋo videndũ eſt de aia hois:ſm qḋ põdus
creata ſit. Dico q̄ ad põdus glie celeſtis. Di-
co ſimilitudinarie q̄ ſeptẽ vncie requiruᷣ in aia
ſ. ſeptẽ virtutes ſeu ꝯditiones corñdẽtes põ
deri glie:ad hoc q̄ aia ſit iuſtificata vel mul-
ti põderis. Pª vncia eſt dignitas: oẽs ſcẽ aiẽ
tãte ſunt dignitatꝭ q̄ minor eſt maioris digni
tatis q̃ ſit papa vel imꝑator. Virt⁹ in aia cor
rñdens huic vncie eſt hũilitas. Humilitas.n.
hui⁹ mũdi corñdet glie celeſti. Omis qui ſe
humiliat exal.⁊c. Lu.xviij. Scḋa eſt largitas
Nullus.n. ſctoꝝ vult ſolus gliam hr̃e: immo
glia illa eſt cõis oib⁹:q2 oẽs gaudent de glia
petri ⁊ pauli. Virt⁹ corñdens eſt mia. Caue
ne ſis auarus p vſurã ⁊c. q2 alſ aia nõ eſſet iu
ſti põderis. 3ª eſt puritas nulla macula eſt ibi
nec deſiderãt aliqd carnalitatꝭ: ſic nec tu deſi
deras comedere ignẽ:huic corñdet caſtitas
Caue ne ſis porcus p luxuriã. Nõ intrabit in
ea aliqd coinquinatũ aut abominationẽ faciẽs
Apoc.xxi. Quarta eſt charitas. Nullus inui
det alteri de offõ g̃du ſeu glia:nõ credatis q̄
minores hẽant inuidiã de maioribus: imo pl3
eis nec deſiderãt: ⁊ ſi ds daret eis electionẽ:
dicẽdo vis gliaꝫ illi⁹ maioris:dicerẽt nõ:q2 nõ
eẽt mihi ꝓportionata. Sicᷣ fili⁹ minor nõ iui-
det fr̃i hñti tunicã maiorẽ:q2 nõ eẽt ſibi ꝓpor
tionata. Huic corñdet dilectio ꝓximoꝝ: ex
qua ꝓuenit nulli inuidẽ:nec offõ nec bñficijs
nec ſanitati ⁊c. Quita ẽ ſatietas: q2 ſp ſunt in
mẽſa xp̃i. Nullus poſſet exprimẽ nec declara
re illũ cibũ ⁊ potũ. Ille miſer machomet⁹ vo
luit declarare q̄ mel lac ⁊c. huic corñdet ab
ſtinẽtia ꝯſiſtẽs in h q̄ eſt nolle ſatiari de cibis

hui⁹ mūdi:qꝛ ipediūt ſtomachū aie. Sexta ē
pax ⁊ trāqllitas. Sci de nullo cōtēdūt:ſꝫ qꝺ
vn⁹ vult oēs volūt:nō timēt inimicos: ſi vis i
trare caue ab ira ⁊c̃.Septima eſt operoſitas:
qꝛ nō ceſſant a laude diuina.Dō.Bti q habi
tāt in domo tua dñe:in ſecula ſeculoꝝ lauda
būt te.ps.lxxxiij.Uirtus corrñdēs diligētia i
ſpūalib⁹ reb⁹:⁊ ſi iā in mūdo icipim⁹ deū lau
dare orando nō irādo ⁊c.tūc aia hꝫ pond⁹
iuſtū:⁊ ē iuſtificata.Si g⁹ in aliq̄ pdictoꝝ defi
cit aliqs veſtrū reuertaᷓ ad pondus:aſs quā
do aia exit de corpe ⁊ petit ingreſſuꝫ ſibi pbe
re in paradiſum:dicet xp̄s michaeli: pōderet
primo.Jō depingiᷓ michael cū ſtatera i ma
nu.Si inueniaᷓ iuſtificata intrat ⁊c.Appen
ſus es in ſtatera ⁊ inuentus es min⁹ hñs dixit
Daniel balthaſar regi. Dan.v.Ecce quid eſt
iuſtificatio aie.Dico q̄ iſta petiᷓ in pma oro
ne.De⁹ ppicius eſto mihi pctōri. Nota ppi
cius.i.ppe citi⁹:qꝛ in pctōre nō eſt deus p ſuā
gr̃am: ſed in iuſtificato per gr̃am inhabitat.
Et ſi aia deficit in menſura vel pondē petat re
ctificari ⁊ adeq̄ri ad inſtar publicani. Dicaᷓ
quō iuit ad tēplū ⁊ neſciēs aliā oroñe dixit.
Deus ppici⁹ ⁊c.Dixit xp̄s in laudeꝫ oronis
hui⁹ Amē dico vobis deſcēdit hic iuſti.i do
mū ⁊c̃.Lu.xviij. No.modū quē tenuit qñ dr.
Publican⁹ aūt a lōge ſtās ⁊c.vbi ponunᷓ q̄t
tuor ꝯditiones q̄s huauit. Prima ibi:a lōge
ſtās:ꝯ illos q nimis altari appropiqnāt etiaꝫ
appodiātes ſe ibi:cū tñ antiqt⁹ ſub pena mor
tis null⁹ audebat appropinq̄re. Nūe.i.Quiſ
quis externoꝝ acceſſerit occideᷓ:loqtur de ta
bernaculo qꝺ habebat vt altare:cum tñ nihil
valeret reſpectu nr̃i vbi xp̄us ſacrificaᷓ. Soli
ſacerdotes iuſti ⁊ bone vite cōtriti ⁊ confeſſi
pñt accedere.Sacerdotes q accedūt ad dñꝫ
ſctificenᷓ ne percutiat eos.Exo.xix.Ad men
ſam pape vel regis nō oēs audent appropin
qnare.Scda conditio tangiᷓ ibi:nolebat nec
oculos ad celū leuare.ſ.ex verecūdia pctōꝝ:
ſicut nec filij corā parētib⁹ qñ cogitāt qd fece
runt.Jta xp̄s ſcit oēs defect⁹ nr̃os.Jō eſdras
ſcriba dicit.Dñe deus me⁹ cōfundor ⁊ erube
ſco leuare faciē meā ad te qm̄ iniquitates nr̃e
multiplicate ſunt ſup caput noſtruꝫ ⁊ delicta
noſtra creuerūt vſqꝫ ⁊c̃.i.Eſdre.ix.Tertia cō
ditio tangiᷓ ibi:percutiebat cor:a q̄ oia proce
dūt tanq̄ꝫ a radice. Mat.xv. Ex corde exeūt
cogitatōes male ⁊c.ibidē que pcedūt de ore
de corde exeūt ⁊c̃. Quarta tangiᷓ ibi:orabat
deuote dicēs.De⁹ ppici⁹ ⁊c.Jta debem⁹ nos
facē ⁊c̃.❡Secūda oratio eſt.Dñe nō ſum di

gnus vt intres ſub tectū meū:ſed tm̄ dic ver
⁊ ſa.pu.meus.Mat.viij.que multū fuit a xp̄o
laudata.Dico q̄ in iſto petim⁹ reformationē
corpis.Rō:qꝛ creatura dei p gratiā dei ē iu
ſtificata in aia:corpus retinet aliq̄s reliquias
pcti.ſ.inclinatiōes ad malū: ⁊ difficultatē ad
bonuꝫ.Sicut pꝫ de infirmo nouiᷓ curato qui
remanet debilis ad ambulandum ⁊ iclinatur
ad infirmitatē.Jnclinaᷓ naturaliᷓ ad pctā cō
ſueta.Jdeo apl's: qui pri⁹ fuerat infirm⁹ per
pctm̄:poſtq̄ꝫ fuit curat⁹ dixit. Condelector le
gi dei ſm̄ interiorē hominē.video aūt ⁊c.ad
Ro.vij.Remediū eſt: ſicut aia iuſtificaᷓ per
confeſſionē:ita corpus reformaᷓ p cōionem.
Dicūt phiſici nouiter curatꝭ: comedatꝭ carnē
delicatam ⁊c̃.⁊ vinū bene limphatū.⁊ ſic in
firm⁹ cōualeſcit. Mō nulla caro eſt tā delica
ta ſicut corp⁹ ⁊ caro xp̄i:que a ſpūſctō in vte
ro virginis fuit formata. Jlle agn⁹.i.fili⁹ vgi
nis ⁊ ſanguis ei⁹ lenifacit:qꝛ illud corp⁹ nō ē
ſine ſanguie ⁊c.⁊ ſic corp⁹ fortificaᷓ.Jō eccl'ia
poſtq̄ pcepit cōfiteri in.xl.ad iuſtificandum
corpus.Jſta reformatio petiᷓ cuꝫ dr.Dñe nō
ſuꝫ dig.⁊c.Ueraciᷓ habebiᷓ ſi ad iſtar Centu
rionis petiᷓ.Dicaᷓ hiſtorialiᷓ de Cēturiōe q
venit ad xp̄m p puero.Ad quē xp̄s. Ego ve
niā ⁊ curabo euꝫ.Et ille.O dñe vos: qꝛ eſtis
de⁹ nō ſuꝫ dign⁹:nō dixit nolo q̄ itres:imno
deſiderabat:ſed nō erat dign⁹: qꝛ nullus ē di
gnus recipe deū:vt intretis in domū meam
lꝫ placeret ſibi ſi intraret:vt aliquam bonam
gr̃am obtineret. Jta dꝫ eſſe de nobis in cōio
ne.debemus enim dicē. Dñe nō ſum dignus
⁊c.⁊ lꝫ velimus q̄ intret intus cōtemplando
⁊ credendo firmiᷓ q̄ de⁹ eſt infra illā cortinā
⁊ hoſtiam albā ⁊c.Tūc hō dicet.Dñe nō ſum
dig.⁊c.tñ exq̄ dñe vos vultis itrare:⁊ ita ordi
naſtis placet mihi:⁊ ſanabiᷓ puer me⁹.i.ſpūs
qui ſemꝑ eſt iuuenis.nō enim ſeneſcit.Aliqui
enim ex iſto vbo:dñe nō ſum dign⁹:male itel
lecto ⁊ ex quadā humilitate que poti⁹ dꝫ dici
rebellio:nolūt recipe ihm cōicādo in paſchā:
tales nunq̄ recipienᷓ a xp̄o. Dicūt eni.Non
ne eſt melius nō cōicare q̄ꝫ cōicare male pa
ratus.Detur rñſio per parabolā de rege qui
iuit ad venandum. Jta in pposito xp̄s rex ⁊
dñs venit in deſerto huius mundi ad venan
dum nō perdices ⁊c.ſed in aias noſtras.Jſta
venatio fit maxime in.xl.⁊ perfecta venatiōe
in paſchate vult intrare villam. Quelibet p
ſona eſt tanq̄ villa ſeu caſtrū:⁊ eſt honor dñi
talis ingreſſus.⁊ eſt vtilitas nr̃a.Dicūt aliq
lꝫ ſitis rex:nō intrabitis: qꝛ nō ſum dign⁹ ⁊c.

qꝛ ego ſum in mala volūtate. Talis nō excu
ſaᷓ:qꝛ dꝫ deponē malā volūtatē dicēdo.Dñe
nō ſum dig.⁊c̃.Sed expectate exq̄ vulū intra
re ornabo domū per ꝯtritionē:cōfeſſionē ⁊c̃.
tūc eēt excuſat⁹ aliᷓ ñ. Alij ipati recipiūt,ſete
cōicādo:ſed ponūt eū in loco porcoꝝ nec hñt
excuſationē:qꝛ eccl'ia dat hebdomadas ſeptē
ad parandū ſe ad cōicandū ⁊ per dignā cōio
nem:ſic reformaᷓ corp⁹.Jō in cōmendatiōeꝫ
illi⁹ oronis dr.Et ſanat⁹ eſt puer ex illa hora.
Mat.viij. Supradictā parabolā vide latius
ſuperi⁹ in dieb⁹ rogationū ſermone. Petite ⁊
ac.⁊c̃.❡Tertia oro eſt thema ppoſitū. Pa
tientiā habe in me.Dico q̄ hic petiᷓ plonga
tio vite. Rō:iuſtificata aia hoīs per gr̃am: ⁊
corpe reformato p euchariſtiaꝫ adhuc reſtat
ſolutio debitoꝝ.Dicaᷓ quō pro quolibꝫ pctō
mortali debem⁹.vij.annos de pnīa vel hic vł
i purgatorio:ubi gr̃a. Si iuiſti vnq̄ ad dinos
cōputa.vij.annos.de pnīa q̄s debes deo. Jtē
ſi iuraſti in vanū ⁊c.ſi nō ſoluūt hic:in purga
torio hñt ſoluere. Jō cōfiteri pctā tua debes
⁊c. Confeſſio enim liberat aiaꝫ ab iferno ⁊c.
ſed cōio confortat corp⁹: ſed reſtat nūc ſoluē
debituꝫ:ſicut aliqui⁹ regis fu⁹ furtū cōmittēs
poſt reconciliationē dñi qui dimiſit ſibi mor
tem ⁊c.adhuc teneᷓ ſoluere qꝺ accepit. Jta
oēs nos ſu⁹ fures ⁊ latrones:qꝛ furati ſum⁹
deo multotiēs honorē:reuerentiā:obediētiā
⁊ nō ſoluimus ſibi ⁊c.Si fieret preceptum ex
parte balliui ſub pena quqꝫ ſolidoꝝ q̄ nullus
faceret hoc ⁊c.oēs cauerēt ⁊ de⁹ per patriar
chas:pph̄as:apl'os:⁊ per ſeipꝫ pconizauit q̄
null⁹ vadat ad inos ſub pena ⁊ pditiōe cor
poris:aie:⁊ bonoꝝ oium:⁊ null⁹ timet. Jdeꝫ
ne aliqs iuret.Jdē de feſtis ſeruādis:⁊ nō cu
ramus.Ecce ſtatuꝫ honoris dei qꝛ in maiore
honore habet mādatū alieni⁹ dñi terreni pci
pienꝭ q̄ꝫ dei. Nā oēs obligamur regi xp̄o.Cō
feſſor aūt eſt medic⁹ inter deū ⁊ hoīeꝫ. Jō eli
gend⁹ eſt bon⁹ ꝯfeſſor q oret pro pctōre:⁊ qñ
pctōr abſoluiᷓ:remittiᷓ ſibi mors iferni. Et qñ
cōicat comedit cū rege xp̄o:ſed reſtat ſoluere
debitū.ſ.ſatiſfacere p pnīam.Facite fruct⁹ di
gnos pnīe.Mat.iij.Ad hoc ſoluēdū petiᷓ di
latio vite.di. Patiētiam habe in me ⁊c.q.d.
Dñe exq̄ remiſiſti mihi mortē:⁊ reduxiſti me
ad mēſaꝫ tuā expecta me modicū: ⁊ patiētiā
habe ⁊c.Sciaᷓ q̄ mō poterim⁹ ſoluere cū.x.
opib⁹ ⁊ erit cōtent⁹:qꝺ ſignaᷓ in hoc vocabu
lo patiaꝫ.Jn quo ſunt.x.lre:qꝛ ſic peccam⁹ ꝯ
x.pcepta ita ſatiſfactam⁹ per.x.opera pnīalia
Primū ē pctōꝝ cognitio.ſcōm cordis ꝯtri

tio.tertiū emēdādi ppoſitū:q̄rtū oris ꝯfeſſio.
q̄ntū corpis afflictio.ſextum hūilis oro:ſepti
mū elemoſynarū largitio:octauū iuſtoꝝ reſti
tutio.nonū euchariſtie cōio.decimū iniuria
rum remiſſio.Tūc de quolibet ſic faciēte po
terim⁹ dicere. Miſertus aūt dñs hui illi⁹:di
miſit euꝫ ⁊ debitū dimiſit ei.Mat.xviij.
❡De eadē dñica.xxij.poſt feſtū tri.Ser.iiij.

C Haritas veſtra magis ac
magis abūdet.ad
Phiᷓ.i.Doctria ē cōis in tota ſcri
ptura ſiue theologia q̄ iter oēs vir
tutes nobis neceſſarias ſiue intellectuales:vt
ſapia:ſcia intellectiua vel moralis vt tēperan
tia:prudētia ⁊c.vel infuſas vel acquiſitas:vel
theologicales:vt fides:ſpes:maior ⁊ plus ne
ceſſaria ad ſaluationē eſt charitas.ſ.amor dei
ſupna ⁊ pximi ordinata. Rō declaraᷓ p ſili
tudinē. Ponam⁹ q̄ de vno fonte pcedāt.xij.
riui vel flumina.Si vos haberetꝭ illū fontē in
domo ſeu viridario vr̃o oia flumina ab eo de
ſcendētia haberetꝭ. Per oppoſitū ſi fons ſie
catur nihil haberetꝭ de flumib⁹. Jta charitas
eſt vn⁹ fons abūdans ꝯcernēs amorē dei ⁊ p
ximi:a q̄ pcedūt oēs vtutes tanq̄ flumina a
fonte:q ergo hꝫ charitatē hꝫ ⁊ alias virtutes
vñ Aug.Quicqd pꝫ ⁊ qcquid latet:totū ſer
uat qui charitatē ſeruat in morib⁹. Per oᵐ
ſi charitas depdiᷓ: q̄ nō deperdiᷓ niſi p pctm̄
mortale totū deperdiᷓ nulla virtus remanet
in hoīe. Auctas. Charitateꝫ aūt nō habuero
nihil ſum.i.Coꝝ.xiij. Pꝫ ergo q̄ virtus cha
ritatis eſt ſuper alias magis neceſſaria.Jdeo
dicit apl's in themate. Charitas vr̃a magis
⁊c.Mō intendo declarare tres grad⁹ chari
tatis que tanguntᷓ in themate: ſed ſubtiliter.
Primus eſt afflictio penitentialis.
Secundus eſt correctio euangelicalis.
Tertius eſt refectio ſpūalis.
Prim⁹ eſt erga ſeipſū.ſecund⁹ erga pximuꝫ.
terti⁹ erga defunctos.Et qui habet iſtos huat
thēa.d. Charitas vr̃a ma.⁊c. ❡Dico primo
q̄ primus gradus eſt afflictio pnīalis:⁊ iſte ē
erga ſeipſum qñ.ſ.creatura eſt ordiata ad ſe
ipſam:vt.ſ.teneat quilibet aliquā certam oro
nē deuotā quolibꝫ mane ⁊ ſero flexis genib⁹
manib⁹ eleuatꝭ: pcutiēdo pectus cogitādo q̄
videtꝭ xp̄m.Scdo in quolibet dñica debetis
audire miſſaꝫ cōpletā cū ſilētio.Etiā in quoli
bet anno ſemel confiteri:cōicare in paſcha ⁊
vltra ieiunia eccleſie qualibꝫ hebdomada ſe
mel vel bis ieiunare caſtigando corpus rōne
culpe peccamus. Sed hoc vltimuꝫ nō eſt de

preceptoris de ꝯſilio. Iſte ē pm⁹ grad⁹. Nō in q̄ cognoſcit᷑ de aliq̄ infirmo: ꝙ diligat vitā ſuā qñ .ſ. ſuat regulā a medico ſibi traditā: nō comedit fruct⁹: nec carnes: nec bibit vinū ꞇc. Lʒ infirm⁹ in hoc affligat᷑: oñdit tñ ꝙ diligit vitā ſuā: ꞇ vt curet᷑ ab infirmitate p̄terita ꞇ preſeruet᷑ a futura ab iſtis abſtinet. Idē oēs nos ſum⁹ infirmi: nec poſſum⁹ excuſari a febre ſupbie ꞇc. ꞇ ſic dicebat dd. Miſerē mei dñe qm̄ infirm⁹ ſuʒ: lʒ in corpe eſſet ſan⁹. Et venit magnus medic⁹ de ſtudio padiſi .ſ. xp̄us ieſus .d. Nō enim egēt q ſani ſūt medico: ſed q male habēt. Luc. v. Dietā quā ordinauit ꝯ inclinatiōes carnis ē abſtinētia ſiue pnīa. Medicia eſt curatiua a pctis p̄teritꝭ ꞇ preſeruatiua a futuris: q iſtā ſuat oñdit ꝙ diligit vitam ſuaʒ .ſ. xp̄m q dic. Ego ſum via veritas ꞇ vita. Ioā. xiiij. De iſto pmo gdu charitatꝭ dic ſcriptura in pſona cuiuſlibet penitētis. Introduxit me rex in cellā vinariā: ordinauit in me charitatē. Cañ. ij. Ex iſto textu hꝫ ꝙ charitas ordinata ad ſeipſum dꝫ pnīa. Rō: cellare hꝫ tres cōditiones. Pma: qꝛ ē in pfundo ꞇ loco ſecreto: ꞇ meli⁹ ꝯſeruat᷑ ibi vinū ꝗ alibi. Iſtas tres ꝯditiōes hꝫ pnīa: qꝛ eſt in pfundo .ſ. in humilib⁹: nō eſt alta .ſ. in pſonis ſuperbis: imo ſupbi deſpiciūt eā ꞇ deridēt faciētes: ſed ſi eēnt humiles recognoſcēdo pctā q̄ feceſt facerēt pniaʒ. Itē illi q faciūt pniam debēt eā facē ſecrete. Tertio qꝛ cellare ꝗto ē pfundius tāto meli⁹ ꝯſuat vinū. Ita pnīa ꝗto hūilior tāto plus ꝯſeruat pſonā: qꝛ pnīa ſine hūilitate eſt pnīa dyaboli. Dicat᷑ d btō Machario: cui apparuit dyabol⁹ .d. ꝙ in vno ſolo pnīa ei⁹ excedēt pniam dyaboli. Et ſi ieiunabat in pane ꞇ aq̄ dyabol⁹ nihil comedit: ſed es hūilis ꞇ ego ſū ſupb⁹. Ita hūilitas reqrit᷑ in pnīa: alꝭ dānaret᷑. Et quia multi ſūt modi pnīe. Iō dr alibi. Introduxit me rex in cel .ſ. Cañ. i. Nō enʒ dicit ordinauit i me charitatē: qñ pnīa ē ſienda ordinate oſtendit aplꝯ dicēs. Obſecro .i. valde rogo: frēs p miaʒ di vt exhibeat᷑ corpa vr̄a hoſtiā viuētē: ſctāʒ deo placentē: rōnabile obſequiū vr̄m. ad Ro. xij. vbi ponit .v. ꝯditiōes pnīe bñ ordiate. Pria: cū dicit: exhibeat᷑ corpora vr̄a hoſtiā h⁹ dic ad dr̄iam antiquorū q offerēbāt iumēta ꞇ alioꝝ corpa. Scda ibi viuētē. nō eni ſūt occidēda corpa nr̄a p pniam. Dicat᷑ quo qlibet ſcit quātū portat ſu⁹ aſin⁹. Iō aplꝯ ad Col. iij. Mortificate mēbra vr̄a: nō dic occidite Augu. Carnē vr̄am domate ieiunijs abſtinētia ꞇ pot⁹ qͣtū valitudo pmittit ꞇc. Tertia tangit᷑ ibi ſctām: qꝺ fit qñ intentio eſt recta nō p vana glīa: ſeu hypocriſi ꞇc. Quarta ibi: deo placentē: qꝺ fit qñ corp⁹ penitētis iungit᷑ corpi xp̄o p cōionē: ꞇ tūc placꝫ deo talis pnīa. Iō dixit btā agnes. Iaʒ corp⁹ ei⁹ corpi meo ſociatū eſt. Dicūt aliq ſuffic cōicare i morte: qꝛ nō dedit certū tēpus cōionis xp̄s: ſꝫ dixit. Qui māducat hūc pa. vi. in eter. ꞇc. Ioā. vi. Dicēdū ꝙ eccl'ia ſpūſctō recta tēpus cōmunionis ordinauit: ꞇ hui⁹ eccleſie xp̄s caput ꞇ ſponſus eſt. Unde in primitiua eccleſia apli qui ſciuerūt intentionē xp̄i ordinauerunt quolibet die cōmunicare: qꝛ quotidie dr̄ panē noſtrū ꞇc. Erant enim oēs pſeuerantes in doctrina aploꝝ ꞇ cōmunicatione fractiōis panis. glo. eucharīſtie. Act. ij. Quita rōnabile obſequiuʒ vr̄m .ſ. ꝙ pnīa pportionetur ſeruitio qꝺ deo habetis facere nō ipediatur officium ex pnīa. Verbigrā. predicator taliter faciat pniam ne dimittat pdicationē. Ideʒ de illis de mrīmonio pnīa viri nō dꝫ eē p̄iudicialis: nec p̄iudicatiua vxori: nec econuerſo. Idē de ſacerdotib⁹ ꞇc. Aliter dicit Iero. ꝙ eſſet holocauſtū de rapina. Ecce q̄re dr̄ Charitas vr̄a ꞇc. ¶ Secundus grad⁹ ē correctio euāgelicalis. Deus ordinauit ꝙ hoīes in hoc mūdo corrigāt nō ſolū ſe per pniam: ſed etiā pximos. Si hō videt vel ſcit eoꝝ defect⁹ hō charitatiue corrigere dꝫ. Hoc dicit aplꝯ Charitas xp̄i vrget nos: eſtimātes hoc qm̄ ſi vn⁹ .ſ. xp̄s pro oīb⁹ nobis mortu⁹ eſt ergo oēs .ſ. hoīes mortui ſunt ſine ſuc. Et ꞇ pro oībus mortu⁹ eſt xp̄s: vt ꞇ q viuūt iā nō ſibi viuāt .ſ. tm̄: ſed ei qui p ipſis mortu⁹ eſt ꞇ reſurrexit qꝺ fit cum quis corrigit pximū delinquentē. ij. Cho. v. Iſta charitas correctiōis euāgelice hꝫ tres grad⁹. De pmo dicꝫ exēplarit᷑: ponatur ꝙ ſcit᷑ ꝙ aliqs fecit malū ꞇ pctm̄: qꝛ forte vidiſtis: vel fuit vobis dictū: Ex quo pctm̄ ē ſecretū debetis eū vocare ſecrete: ꞇ dicere ſibi dulciter ꝙ corrigat᷑ ne perdat aīam: famam ꞇc. ꞇ nulli alteri dicatꝭ imo defendatis eum ꞇ famā ei⁹. Si plaga ei⁹ ē ſecreta: ꞇ medicia ei⁹ debet eſſe ſecreta. Iuxta xp̄i ꝯſiliuʒ. Si peccauerit in te .i. ꝯtra te frr tuus: vade ꞇ corripe eū inter te ꞇ ipſuʒ ſolū: ſi te audierit lucrat⁹ eris fratrē tuū ꞇc. Mat. xviij. Scds grad⁹ ꞇc. qñ pctā ſunt notoria: qꝛ iam oēs loquūt᷑ tūc correctio dꝫ eē notoria. Sic faciebat xp̄s de ſcribis ꞇ phariſeis publice peccātib⁹ dicebat: ve vobis ſcribe ꞇ phariſei ꞇ hypocrite comedit᷑ domos viduarū oratiōes longas orātes ꞇc. vide ibidem pulchra. Mat. xxiij. Quia pctā erāt notoria. Idē faciebat Iohānes baptiſta di

cēs. Progenies viparū quis demōſtrabit vobis fugē a vētura ira. Facite ergo dignos fruct⁹ pnīe ꞇc. Math. iij. Idē aplꝯ dicit cuilibet pdicatori. Peccātes aūt corā oīb⁹ argue. vt ceteri timorē hēant. i. ad Thimo. v. Diceret aliquis: hoc ptinet ad platū: veꝝ eſt. Iō hꝫ dgam correctiōis vt puniat: ſed pdicatori competit correctio increpatiua. Ad iudicē enī ſpectat punire malefactores. Et ad pdicatorē redarguere ꞇ increpare pctōres. Terti⁹ gradus eſt .ſ. qñ pctā neſciunt᷑ nec ſunt notoria: ſicut ego q neſcio pctā veſtra: neſcio quis eſt bon⁹ vl malus. Ideo eſt alius modus corrigendi .ſ. non di. Religioſi faciunt hoc vel clerici ꞇc. ſꝫ declarare teneor dicendo quō ſymonia eſt magnū peccatū qui petit aliqd pro ſacris: ſi aliquis ſit talis neſcio: ꝯtra pctm̄ facio bellū nō cōtra pſonas: cū dilectione hoīum ꞇ odio vicioꝝ. Si aliqñ ego pdico ꝯtra peccatū luxurie ꞇc. aliq̄ pſona dicēt. Frr ꞇ vos me diffamatis. Ego dicerem. Et tu ex illis es ꞇc. Ego neſcio homicidas: nec adulteros: tñ pdico ꝯtra illa pctā que ſūt in mūdo. Itē neſcio clericuʒ ꝯcubinariū: ſed debeo declarare q̄le pctm̄ cōcubinat⁹ eſt: ſed punitio ſpectat ad epm̄. declaratio aūt ad pdicatorē nō ad capras. iō pcepit de⁹ cuilibet pdicatori dicēs: Clama ne ceſſes: q̄ſi tuba exalta vocē tuam: annūcia pplo meo ſcelera eoꝝ: ꞇ domui iacob pctā eorum. Iſa. xlviij. No. clama ꞇc. No. ꝯ religioſos ꞇ ꝯ pſonas clericoꝝ mercatoꝝ: vel alioꝝ vicia ꞇ pctā auiſando ne cadāt: ꞇ ſi ceciderint ꝙ ſignēt ꞇ corrigāt ſe. Iō aplꝯ. Predica dbum: inſta oportune: importune: argue: obſecra: increpa: in oī patiētia ꞇ doctrina ꞇc. ij. Thi. iiij. Oportune pro bonis que placēt. Importūe pro malis qb⁹ diſplicet. Ideo dicit the. Charitas veſtra .ſ. correctio frr̄nalis magis ac magis abūdet. ¶ Terti⁹ gdus charitatꝭ ē p defūctis exorare qñ mittim⁹ eis aliquā refectionē ſpūalē. Aie enim defuncte non pñt ſe iuuare nec facere opa meritoria. Iō expectāt a nob refectionē. Scitis quō infirmi cōtracti q ſtāt in hoſpitali: qꝛ non pñt ſe mouere expectant elemoſynā. Sic etiā aie purgatorij infirme ꞇ ꞇ cōtracte ſunt: qꝛ nō poſſunt meritorie opari: ſed expectāt noſtrū ſubſidiuʒ qñ dicit᷑ aliq̄ miſſa: aīa ſtatim ſentit refrigerium ꞇ regratiatur deo. Idē de quolibet alio ope qꝺ fit pro eis: qñ offert᷑ deo dicēdo. iſtud fit pro aīa patris vel matris. Iſta eſt maxima charitas iuuare impotētes in tāta neceſſitate: quia pena minor eoꝝ eſt maior omni pena huius mūdi Ideo aplꝯ. Dñs abūdare faciat charitatem veſtrā. Ecce primus gradus. in inuicem. Ecce ſcds: ꞇ in oēs etiā ad illos de purgatorio. Ecce tertius. pria Theſ. iij. Si querat᷑: qꝺ ſuffragium eſt melius pro defunctis: elemoſyne vl orones ꞇc. Dicat᷑ quō ſtant in puteo lato profundo igne pleno ꞇ habēt mēbra ſpūalia ſubtilia ꞇc. Sup oīa valent ſuffragia de miſſis. Sed prochdolor multa peccata fiūt de iſtis miſſis ſancti amatoris: quas oēs volūt cōiter qꝛ lꝫ ſint bone: qꝛ per eccliam ſunt ordinate: tamen ex auaritia male conditiones ꞇ multe ſunt addite eis a malis. Dicatur hic auctoritas. Sancta ergo ꞇ ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare. ij. Mach. xij. Ecce quare dicit apoſtolus. Charitas veſtra. Ecce primus gradus: magis: ecce ſecūdus: ac magis abūdet: ecce tertius.

¶ De eadē dñica. xxij. poſt fe. tri. Ser. v.

q

Qui cepit in vobis opus bonū ipſe pficiet. ad Phil. i. qꝛ nulla predicatio ſiue doctrina habet efficaciam ad virtutū inſtructionē ꞇ pctōꝝ correctionē ſine gr̄a dei. Ideo ſalutet᷑ dgo Maria. Iſtud thema eſt verbū apli dicētis. Deus q icepit ꞇc. Modo ſi iſtud dbuʒ bñ ꞇ ſubtiliter cogitet᷑ tres dat intelligere ꝯſones. Pria tāgit᷑ cum dr̄. Qui incepit in vobis .ſ. de⁹. Scda ibi op⁹ bonū. Tertia cū dicit: pficiet .ſ. deus. Et de tribus cōcluſionibus erit ſermo noſter.

Prima cōcluſio eſt ꝙ bonū opus incipere eſt opus dei certitudinaliter.

Secūda ꝙ bonam vitā cōtinuare eſt gratia oīpotentis dei veraciter.

Tertia ꝙ eam pficere vel ad finem ducere eſt donum dei ſingulariter.

Iſte tres cōcluſiones ſubtiliter oñdunt᷑ i themate. prima ibi. Qui incepit. ¶ Dico primo ꝙ incipe bonā vitā ꞇ ſanctā eſt opus dei: intātū ꝙ nullus poſſet exire malā vitā: nec dimittere pctā niſi de⁹ ibi oparet᷑. Rō: certū ē ꝙ in ope vbi reqrit᷑ creatio noue creature oꝫ ꝙ deus cōcurrat: qꝛ creare ſoli deo cōpetit. Creature .n. pñt gnare alterare: remouere ꞇ laborare: ſed creare eſt opus dei. In formatōe hominis in vtero matris aliqd faciunt ibi parētes: ſed parū: ꞇ tñ ex hoc gnatio illa carnalis attribuit᷑ parētibus: ſed creatio aie de nihilo eſt a ſola potētia dei infinita. Aia .n. hois eſt p creationē: ꞇ nullus angelus poſſet formare formicā. Iō dicit de⁹. Oēs aie mee ſūt: vt aīa pris: ita ꞇ aīa filij mea eſt. Ezech. xviij. Dñe

nomine ⁊ corpora ſunt noſtra. immo: ſed qꝛ in
corporibꝰ aliqd faciūt parentes. in aiabꝰ autē
nihil. Jō dicit: oēs aie mee ſunt. ſ. totaliter: qꝛ
nullus fac̄ ibi aliqd niſi ego ſolus. Hic patet
pctm̄ mulierū graue ad diuinos recurrentiū
pro filijs habēdis: cū nullus poſſꝫ dare filios
niſi ſolus ds̄ cū requirat creatio anie. Jn quo
recurſu vos datis intelligē ꝙ demōes pn̄t crea
re aias: qđ eſt falſuꝫ: qꝛ ſolus ds̄ creauit aiam
Dn̄e deꝰ oiuꝫ creator terribilis. ſolus ops. ij.
Mach. i. Modo videamꝰ vtrū ad incipien
dū bonā vitā reqrit creatio. Dico ꝙ ſic: ⁊ ad
minꝰ reqrit creatio. xv. nouaꝝ creaturaruꝫ in
aia. Pª eſt gr̄a dei q̄ creat in aia incipiētis bo
nā vitā: qꝛ nō eſt forma educibil' de pō mãe: ſꝫ
per creationē ifundit vel per infuſionē creat
in aia: ⁊ h̄ gr̄a pulchrā facit aiam abijciēs ab
ea oēs tenebras pctōꝝ. Et gr̄a ꝓprie nō ē vir
tus: ſꝫ radix oiuꝫ: eēntiā anie reſpiciēs. Scđo
creat virtꝰ fidei: diceret aliqs. Jā erā xp̄ianus
anq̄ȝ inciperē bonā vitā. Dico fides mortua
eſt. Sicut. n. corpꝰ ſine ſpū mortuum eſt: ita ſi
des ſine opibꝰ mortua ē. Jac. ij. Hō mortuꝰ
nō eſt hō: opꝫ g° creare fidē formatā. 3° creat
ſpes: ſi dicat: iā hēbā ſpē lꝫ eſſem pctōr. Dico
ꝙ nō erat ſpes ſaltē formata: ſꝫ q̄ſi ꝑſumptio.
3° charitas que fuit expulſa per pctā: qꝛ chari
tas ⁊ pctā ſil' ſtare nequeūt. Jtē creant ēt q̄t
tuor virtutes morales que ſūt infuſe. Pª eſt
prudētia. ſ. prudēter cauē a pctis ⁊ vitare oc
caſiones: q̄ſi dicēdo: hoc vel h̄ fecit me cadē
in pctm̄: cauebo mihi de cetero. 2ª eſt iuſtitia
que a deo infundit qn̄ hō icipit bonā vitā di
cēs emēdabo mala q̄ feci. 3ª eſt tēperātia: q̄ſi
diceret. nō poſſuꝫ ꝑſeuerare niſi abſtinereꝫ a
ſupbia. Quarta eſt fortitudo di. Certe iaꝫ nō
redibo ad pctā nec ꝓp infirmitates ſeu ꝑſecu
tiones. Jtē increant dona ſpūſſcti. Pm̄ donū
eſt ſapia. i. ſapida ſcia: cū ſapore qui apparet
orādo: legēdo ⁊c. Scđꝫ eſt itelligētia. q̄ſi intꝰ
legētia. ſ. in diuis ⁊c. 3m donū eſt ꝯſiliū q̄ inter
bonū ⁊ malū ſcimꝰ eligē meliꝰ: inter maluꝫ ⁊
peiꝰ fugē peius: hoc ē ꝯſiliū: meliꝰ eſt hic facē
pniaꝫ q̄ȝ in iferno. Quartū eſt fortitudo q̄ eſt
aliđ a fortitudine morali: qꝛ illa fortificat cor
ſꝫ iſta aiam ne ex aliq̄ dyaboli tēptatione ſeu
ꝑſuaſione dimittat bonā vitā inceptā. Quin
tū eſt ſcia qua hō dirigit in his q̄ hꝫ facere in
mūdo: q̄ ſcit ꝑſonā ſuā regē: domū: ⁊ familiaꝫ
Sextū eſt pietas qua hō cōpatit pctōribꝰ di.
O miſer talē vitā ꝯſueui ego tenē: ſꝫ dn̄e vos
feciſtis mihi gr̄am faciat ēt illi ⁊c. Septimuꝫ
eſt timor dei: q fac̄ ſtare in cuſtodia ne hō ꝯ

deū faciat: vel bibēdo ⁊c. Ecce. xv. ṽtutes que
creant in aia qn̄ hō incipit bonā vitā. Pꝫ g°
ꝙ dixi ꝙ ad incipiendū bonā vitā reqrit crea
tio ⁊c. De hoc auctās loqnens tropologyce
de his. xv. ṽtutibꝰ. Fodi eā mihi. xv. argēteis
⁊ choro ordei ⁊ dimidio choro ordei. Oſee.
iij. No. de ꝑſona que cōuertit ad dn̄m ⁊ icipit
bonā vitā dicit ds̄. Ego fodi eā mihi. ſ. foſſiōe
cōpūctionis qn̄ ꝑſona dicit. O miſer ego ſuꝫ
religioſus ⁊ nō ſuaui regulā ⁊c. ꝑdidi heredi
tatē ꝑadiſi: ⁊ ſum obligatꝰ ad penas inferni:
quot ſt motiua cōpunctionis tot ſt foſſiones
Jō dicit. Fodi eā. ſ. cōſciam. Ualde eēt mira
bile ſi papa vel rex foderet vineā: ſꝫ xp̄s dicit.
Fodi eā: qꝛ nullus angelus nec ſctūs poſſꝫ da
re tales cōpūctiones. Diceret qs. Dn̄e ſi vos
met fodiſtis: quō ꝯſtat. xv. argēteis. Dicēdū
ꝙ. xv. argētei ſunt. xv. virtutes ꝑdicte q̄s ipſe
creat vt dixi. Dicunt argentee ꝓp claritatē: ⁊
ſunt ad modū argētei: qꝛ ꝑſona que cōuertit
clarificat in memoria nc obliuiſcat bn̄ficia di
uina. Scđo clarificat in itellectu a falſa opini
one ⁊ errore: a falſa credētia ſeu dubitatione
3° in voluntate clarificat ab inuidia ⁊c. Jteꝫ
facit optimū ſonū: ad quē ds̄ dic̄. Sonet vox
tua in auribꝰ meis. vox. n. tua dulcis: ⁊ fa. tua
de. Can̄. ij. Sonus cantantiū mundanus qui
hoībus plꝫ: deo diſplicet: ſꝫ ſonus gemitus et
ſuſpirij placēt deo. Jō. n. dicit. Sonet vox tua
ſ. cōtritionis. Facies. n. hoiuꝫ que apđ mūdū
reputant pulchre: apud deū reputant turpes
Facies aūt que apud hūc mundū reputatur
turpis ⁊ deformis: apud deū reputat decora.
Jō de ꝑſona que plorat pro pctis ſuis dic̄. Et
facies tua decora. Jtē choro ordei: q̄re nō di
cit tritici. ordeū. n. eſt aſpeꝝ ⁊ figurat ⁊ ſigni
ficat pniaꝫ q̄ eſt nec̄ia nouiter cōuerſo ad bo
nā vitā. ⁊ aſꝑa eſt: qꝛ eſt duꝝ ꝙ hō diffamat ſe
⁊ accuſat in cōfeſſione que dꝫ eē integra: qꝛ ſi
abſcōdit vel dimittit vnū pctm̄ mortale: nihil
valet cōfeſſio: nec ſufficit cōfiteri ꝑtē vni: aliā
ꝑtē alteri. ſꝫ cōfeſſio itegra ſit ⁊ ꝑfecta. Jtē in
dimidio choro ordei que ē mēſura iperfecta
ſignificat pnialeꝫ ſatiſfactionē pro pctis: qꝛ h̄
tot ſunt pctā nr̄a ꝙ nō poſſumꝰ facere ꝑfectā
pniaꝫ: ſꝫ ds̄ eſt ꝯtentꝰ. Creditis vos ꝙ ieiunia:
orones: vel elyne ſint ſufficiētes pro tot pctis
certe nō. Pꝫ g° ꝯ° ꝙ icipe bonā vitā eſt opꝰ
dei certitudinalr̄. nā de hoie pctōre eſt ſic̄ de
illo q a caſu vel ſciēter cadit in ꝓfunda fouea
abſq̄ȝ aqua: certuꝫ eſt ꝙ tal' ꝑ ſe pōt cadere in
puteo: ſꝫ nō pōt inde exire niſi ab aliq̄ alio iu
uet cū ſcala vel corda ſurſum trahēdo. Talis

eſt cōditio nr̄a: qꝛ ſumꝰ fragiles: poſſumus ca
dere in ꝓfundo puteo pcti mortalis: ſꝫ inde
nō poſſumꝰ exire niſi deꝰ mittat ſcalā ſue mie.
Ūn̄ auctās. Perditio tua iſrl̄. ſ. vir vidēs de
um. ſ. ex te eſt: tm̄mō in me auxiliū tuū. Oſee
xiij. Pꝫ g° ꝙ qui vult exire de puteo pctōꝝ ⁊
recipe bonā vitā: hēt exire per ſcalaꝫ mie dei
⁊ aſcēdere gradatim ꝑ. x. g̃dos. Primus eſt
pctōꝝ cognitio: ⁊ ſic de alijs. vt. ſ. ſexto prece
denti ſermone ⁊c. iō dicit apl's qui ceciderat
in puteū pctōꝝ per infidelitatē. Ego ꝑſecutꝰ
ſum eccliam dei ⁊c. Si q̄rat: quō exiuit. Rn̄
det. Gr̄a dei ſuꝫ id qđ ſum. i. Cor. xv. Patet
pª ꝯ°. ¶ Secūda cōcluſio eſt ꝙ ꝯtinuare bo
nā vitā inceptā eſt gr̄a dei veraciter. Et vult
dicere talis ꝯ° ꝙ lꝫ ſitis ex̄ puteū pcti per dei
miam: nō tn̄ poteſtis cōtinuare bonā vitā niſi
per gr̄am dei. declarat hoc per quādā ſpecu
lationē itellectuā vel intellectualeꝫ fundatā
ſup regulā phie. d. Reꝝ nāliū recipientiū pe
regrinā formā q̄dā retinēt eā ꝑmanēter: q̄dā
ſolū in pn̄tia agentis: Pm̄ pꝫ in candela ac
cenſa ⁊ aq̄ calefacta: qꝛ retinet formā acceptā
ſcđm in aere illuminato ⁊ in camera obſcura
⁊ ſpeculo informato: ꝙ ſtatim recipiūt ꝑegri
nas formas: ſꝫ nō retinēt niſi tm̄ in pn̄tia agē
tis. ſic in ꝓpoſito eſt: nā hēre ⁊ tenere bonā vi
tam eſt gr̄am dei hr̄e nobiſcū: ⁊ tal' forma eſt
ꝑegrina aie: qꝛ nō eſt ſibi nālis: qꝛ eramus nā
filij ire. ad Eph. ij. ⁊ aia recipit gr̄am dei non
ꝑmanēter vt cādela vel aq̄ recipiunt formas
ꝑegrinas: ſed ſolū in pn̄tia agētis: vt aer vel
ſpeculū. g° oꝫ ꝙ ſit ibi ꝯtinuꝰ influxus. ſ. ꝙ gr̄a
dei cōtinue illuminet actualr̄ vel hitualr̄: alr̄
ſtatim ꝑderet aia gr̄am dei. Oꝫ g° ꝙ hō per
gr̄am dei ꝑſeueret ⁊c. g° nō dēmꝰ nos ꝯuertē
ad creaturā: ſed hr̄e dēmꝰ vultū aie ſurſuꝫ ad
deū. Jō xp̄s Luc. xvij. Nolite retro reſpicere
memores eſtote vxoris loth. Dicat hiſtoria
Gen̄. xix. iō q̄ exitis de ſodoma. ſ. de mala vi
ta nō dētis reſpicē retro. ſ. ad illā malā vitam
ꝑteritoꝝ. iō xp̄s. Nemo mittēs manū ad ara
trū ⁊ reſpiciēs retro aptꝰ eſt regno dei. Lu. ix.
Manū mittit ad aratrū qui frāgit trā vt fru
ctificet: ⁊ tal' eſt ille q icipit bonā vitā ⁊ pniaꝫ
vt faciat fructū meritoriū. iō nō reſpicē debet
retro dimittēdo: iā modicū faciēdo ⁊ poſtea
iteꝝ modicū: ſed ꝯtinuare dēbetis de bono in
meliꝰ. Moralr̄: fructꝰ nō inueniunt in radice
nec in trūco: ſed in ramis: q tn̄ totā ṽtutē hn̄t
a radice: qꝛ ſi ſcindāt n̄ faciūt fructū ⁊c. ⁊ xp̄s
eſt radix ſeu trūcꝰ: nos ṽo rami. ⁊ vnꝰ fac̄ fru
ctū orōnis. aliꝰ ieiunioꝝ ⁊c. Sed videte vt ſitis

firmati in radice. ſ. xp̄o ꝑ amorē ⁊ deuotioneꝫ
Jō dic̄. Manete i me: ⁊ ego in vob: ſicut pal
mes non pōt ferre fruc. a ſe niſi māſe. i vite: ſic
nec vos niſi i me māſeritis. Jo. xv. Pꝫ g° ꝙ a
deo eſt cōtinuare bonaꝫ vitā. Jō dicit auctās
Gr̄a. n. eſtis ſaluati ꝑ fidē: ⁊ h° nō ex vob. dei
eni donū eſt. ad Eph. ij. Pꝫ g° ſcđa cōcluſio
¶ Tertia ꝯ° eſt ⁊c̄. Sicut. n. ex nobis n̄ poſſu
mus bonā vitā icipe: nec iceptā cōtinuare: mlt
to minus ꝑficere. Auctās. Uelle. ſ. ꝑſeuerādi
adiacet mihi: ꝑficere āt bonū nō inuenio. ad
Ro. vij. Jō dicit xp̄s. Quis ex vob ſi petierit
ouū: nunqd porriget ei ſcorpionē. ſi g° vos cū
ſitis mali noſtis bona data dare filijs vr̄is: q̄ȝ
to magis pr̄ vr̄ đ celo celeſtis dabit ſpm̄ bonū
ſ. ꝑſeuerandi petentibus ſe. Luce. xi. Ouuꝫ ſi
gnificat perſeuerantiaꝫ. Primo albedo eiꝰ ſi
gnificat illū q vult perficere bonū opus vl' bo
nā vitā vt ſit albus in vita nō denigrādo vitā
ſuam ꝑ errorē vel falſam opinionē. Secundo
eiꝰ plenitudo ſignat diligentiam ne homo ſit
ocioſus expendendo tp̄s in vanū Conuertet
ppl's meꝰ hic: ⁊ dies pleni inuenientur in eis
inquit pſalmiſta ps. lxxij. Tertio ſicut ouū nō
hꝫ principiū neqꝫ finē: ſic vſqꝫ ad mortē ſuiciū
dei nō dꝫ hr̄e terminū. Quarto ouū medicia
le eſt albumē ſiue album ad vulnera. Rubeū
ad confortandū debiles. Sic perſeuerātia eſt
optima medicina ꝯ peccata. Quinto eſt fecū
dū: qꝛ ab ouo a gallina calefacto generat pul
lus: ſic a ꝑſeuerātia generat gallina: ſaluatio.
ſ. aie iō dn̄s dicit. Qui perſeuerauerit vſqꝫ in
finē: hic ſaluus erit. Math. x. Scorpio. n. va
dit capite demiſſo: ſed pūgit cū cauda: ſic ē de
inconſtantibus: incipiunt deo ſeruire ſimplici
ter: ſꝫ redeūt pꝰ ad malā vitā: ecce caudaꝫ ple
nā veneno. Jō dicit ds̄. Subuerſores ſunt te
cū: ⁊ cū ſcorpiōibꝰ habitas. Ezech. ij. Ergo pꝰ
conuerſionē petēda eſt a deo perſeuerātia. iō
concludit. ſi vos vſque: ſpiritum bonum. de
quo Dd̄. Spiritus tuus bōus deducet me in
terram rectam. ſ. ꝑſeuerantie. pſalmus. cxlij.

¶ Dn̄ica. xxiij. poſt feſtuꝫ trinitatꝭ Sermo. ij

r Eddite que ſunt ceſaris ce
ſari: ⁊ q̄ ſunt dī deo
Mat. xxij. Sermo nr̄ erit de euāge
lio hodierno. Cogitaui đ iſto ſmo
ne tenē modū iuriſtarū q qn̄ habēt diſputat
ſmo ꝓponūt plāe q̄ſi ꝑ modū hyſtorie. dein
de in pūctis vbi videtur difficultas: mouent
qōnē. Jta faciaꝫ ego. Caſus legis diuine erit
hiſtoria euangelij q̄ poſita in aliquibꝰ pūctis
mouebo aliq̄s qōnes ſm ꝙ erit expediens

Caſus eſt iſte. dicit beatus mat. q̃ phariſei inimici xpi abeuntes cõſiliũ inierũt vt caperẽt ieſum in ſermone ⁊c. Dicat quõ ceſar impator roman⁹ impoſuit iudeis ſoluere tributũ quolibet menſe: ⁊ de illa pecunia iperator tenebat ibi gentes armoꝝ pro cuſtodia iudeoꝝ ⁊ totius terre. aliq vt Cayphas ⁊c. dicebãt, q2 nõ eſſet fiendũ cũ eſſent liberi di. Semẽ abrahe ſum⁹ ⁊ nemini ſuiuimus vnq̃. Jo. viij. maiores vero qui itelligebãt rõnem dicebant q̃ immo erat ſoluendũ ex pdicta rõne: ⁊ bñ dicebant: licet maledicerent a pplo. Si aũt aliquis audebat dicere nõ eſſe ſoluendũ: ſtatim occidebat. Modo in tali labore vel pplexitate phariſei miſerunt diſcipulos ſuos cũ herodianis ad xpm ſup iſta qõne iſta intẽtione q2 ſi chřs dixiſſet nõ eſſe ſoluendũ: ſtatim occideret ab herodianis: q2 colligebant tributũ Si vero dixiſſet eſſe ſoluendũ q̃ tunc eſſet in odiũ ppli. Et dixerũt ſibi p°: adulando. Magiſter ſcimus ⁊c. Nõ viam dei in veritate doces: q2 iudei ſolnebãt templo decimas: pmitias ⁊ ſilia dixerũt xpo. Magr ſcim⁹ q2 verax es ⁊ viã dei in veritate doces: licet tributũ dare ceſari an nõ: quaſi dicẽ vellẽt. qd ergo op3 dare tributũ ceſari: hoc dicebãt vt xpus diceret tributũ nõ eſſe ſoluendũ ceſari: ſed deo: vt ſtatim occideret ab herodianis qui expectabant ex vna pte qd xps rñderet: ⁊ ex alia pte ppls dicẽs: videamus qd dicet. Sed xps taliter rñdit q̃ oẽs receſſerũt cõtenti. Non eſt ſapia: non eſt prudẽtia: ⁊ nõ eſt cõſilium ꝯ dñm Prouerb. xxi. Dixit.n. hypocrite. q.d. Ego cognoſco vos. q.d. vos queritis a me ſi l3 cenſum dari ⁊c. oſtendite mihi nũmiſma cenſus. Et vnus ſtatim oñdit ſibi ⁊c. Et xps. Cui⁹ eſt imago hec ⁊ ſupſcriptio. Dixerunt. Ceſaris. Et xps. Reddite ergo ⁊c. Rñdit affirmatiue: ſed taliter q̃ pple non fuit ſcandalizatus. Et phariſei hypocrite mirabant dicẽtes. Audiſtis quõ euaſit. Ecce hic caſus legis diuine Modo ſunt hic fiende tres ꝯclones. P⁹ ſup hoc q̃ dicit. Licet cenſum dare ceſari: an non. Oportet declarare qd eſt ceſar ⁊ que eſt moneta ⁊ poſt videbim⁹ ſi l3 cenſũ ⁊c. cui eſt dandum. Ceſar di ſm interpretationẽ. i. poſſidens pncipes: q2 antiqtus oẽs reges ⁊ pncipes erãt ſub eo. Jſte ceſar eſt lucifer qui poſſidet ſub ſe ſeptẽ principes. Dicat quõ xpus in ſua paſſione ⁊ morte ligauit luciferũ in pfundum inferni vſq3 ad aduentũ antixpi. Nunc princeps hui⁹ mundi. ſ. lucifer qui tyrãnice occupauit totũ mundum eiciet foras. Jo. xij. ⁊ per ſe mõ nõ pt temptare. ſed mittit ſuos pncipes ⁊ capitaneos ſeptẽ pctõꝝ capitaliũ. Dicatur de eis. De iſtis malis principibus dicit apľus. Non eſt nob colluctatio aduerſus carnem ⁊ ſanguinẽ: ſ3 aduerſus principes ⁊ poteſtates ⁊c. ad Ephe. vi. Qui ad modũ iudeoꝝ infideliũ dicũt. Non habem⁹ regẽ niſi ceſarem ⁊c. Joan. xix. Et moneta tributi eſt aĩa hõis q2 ſicut moneta h3 tres conditiones. Prima eſt de auro vel argẽto. Secũda habebat imagine3 impatoris. Tertia lřas vel ſupſcriptionẽ Jta deus fecit moneta3 de auro puriſſimo. ſ. ſanctos angelos: quia ſũt creature intellectuales: quia dicũtur de auro ⁊c. Subtilitate: q2 ſiml intelligunt principia ⁊ concluſiones: ſubiectum ⁊ pdicatũ ſine compoſitione ⁊ diuiſione ⁊ ſine diſcurſu. Anime dicũtur de argento q2 nõ ſunt tante dignitatis ſicẽ angeli. Jumẽta dicunt moneta de cupro. 2° quelibet aĩa hẽt imaginẽ dei per creationẽ: q2 ſicẽ eſt vnus deus ⁊ tres pſone: ita in vna aĩa ſunt tres potentie vel tres vires. Et ſicut deus vnus regit ⁊ ſuſtinet totũ mundũ: ita aĩa vna regit ⁊ ſuſtinet totũ corpus. Jdeo dicit ſcriptura. Ad imaginem quippe dei fact⁹ eſt hõ. Geñ. ix. Tertio hẽt litteram in ſupſcriptionẽ per baptiſmũ: que eſt tal. Jeſus nazaren⁹ rex iudeoꝝ. i. ꝯfitentium. Apo. xiiij. di. Et nomẽ ei⁹ ſcriptũ erat in frontib⁹ eoꝝ. Ecce moneta cẽſus quã vult ceſar. i. dyabolus de mundo di. Da mihi aĩas: cetera tol. ti. Geñ. xiiij. Qñ vero aĩa peccat mortaliter nõ pdit imaginẽ: ſed imago deturpat: ſicẽ ſi aliquis cũ luto ſeu cũ incauſto deturpat ſibi faciẽ: nõ pdit faciẽ: ſed deturpat ea3. ita qñ hõ peccat per ſupbiã ⁊c. nõ pdit imago ſ3 maculatur ⁊ ſupponit alia imago: ſicẽ de illis qui recipiunt ⁊ ſupponũt ſibi laruas vel barbas in ludis. Sic ille qui peccat ſupponit ſibi imaginem dya. Anſel. in oĩone dicit. Heu me miſeru3 q̃lem me feci. Formaſti dñe me ad amabilem imaginẽ tuã: ⁊ ego ſupinduxi imaginẽ odibilẽ. Heu heu cui⁹. Cur nõ odi ei⁹ imaginem cui⁹ ſic horreo nomen. Jnſup titulũ dya. ſupinducit. ſ. lucifer dya. vbi erat ieſus nazarenus ⁊c. Supponit per pctm̃ illud titulũ dyabolus qui eſt. ſ. lucifer dyabolus rex pctõrum Ecce quõ mutant imago ⁊ titulus. Auctas. pctm̃ iuda. i. xpiani ꝯfitẽtis ſcriptũ eſt ſtilo ferreo. Jere. xvij. Exq̃ g° lucifer ẽ ceſar: moneta aĩa: vt pbaui. Fiet g° qõ xpo in iudicio qñ aĩa eſt exitura de corpe: vbi ſunt demones accuſantes: angeli dfendẽtes. Michael dicit xpo licet cenſum ⁊c. qñ michael q̃rit a xpo. Licet cenſu3 ⁊c. Dicit xps. Cuius eſt imago. Rñdet dei. Q2 memoria intelligẽtia ⁊ voluntas ſunt ordinata: dicit xps. Ergo reddite que ſt dei deo. Jõ emendetis vos: q2 mõ eſt tps corrigendi ſi hẽtis imaginẽ dyaboli per pctm̃ ⁊ ſupſcriptionẽ deleat per pñiam. iõ ait petr⁹. Penitemini igit ⁊ cõuertimini vt deleantur pctã vřa. Act. iij. Ecce reformatio imaginis.

Scđa qõ que notat in caſu legis ⁊ ſup thẽ. Reddite ⁊c. Xpus in hac rñſione dixit tributũ eſſe ſoluendũ ⁊ tenuit ptem affirmatiuam qõnis. Vñ magnũ pctm̃ eſt retinere ius dñorũ tpalium ⁊ eccľiaſticoꝝ qui cuſtodiũt ⁊ curant de pplis. Jõ apľs. Subditi eſtote: nõ ſolum pp irã ⁊ timorẽ punitionis: ſed ẽt pp cõſcia3. Jõ.n. ⁊ tributa pſtatis. Miniſtri.n. dei ſunt in hoc ipo ſeruiẽtes. Reddite g° oĩb⁹ debita. Cui tributũ: tributũ ⁊c. ad Ro. xiij. Jõ xpus affirmatiue rñdens dixit. Reddite ⁊c. Eſt h qõ. Quare nõ dixit clare: ſed q̃ſi timẽt offendere pplm: vt nõ dicerẽt nos reputabamus eũ ſctm̃ ⁊ ecce ⁊c. Cauteloſe rñdit tributum eẽ ſoluendũ. Rñdeo di. q̃ hoc fecit pp noſtrã inſtructionẽ ne in pplexis interrogationib⁹ pp vitandũ periculum mẽdaciũ aſſeramus ſubtiliter: debem⁹ veritatẽ dicẽ ne piculo nos exponam⁹. Oẽ.n. mendaciũ eſt pctm̃ Jta male ſtat mẽdaciũ in ore ſicut macula in oculo: aut ſurditas in aurib⁹: q2 auferunt lingue offm̃. Offm̃.n. lingue eſt ſignare ea q̃ ſũt in corde. Vñ ait phũs. Voces ſunt note. i. ſigna eaꝝ que ſt in aĩa paſſionũ. iõ dicit xpus. Ex abũdãtia cordis os loqtur. Mat. xij. Qñ ergo hõ mẽtit: lingua pdit offm̃ ſuũ: q2 aliud dĩ in ore q̃3 ſit in corde. iõ multũ vitandũ eſt mẽdaciũ. Et qñ dĩ: tñ nemini nocet qcq̃: imo ſemp nocet duob⁹. ſ. tibi dicẽti ⁊ ꝓximo q̃ decipit. Dicat hyſtoria de obſtetricib⁹ excuſantib⁹ ſe pharaoni cũ mẽdacio vt euaderẽt mortem ⁊ ſaluarẽt pplm. Exo. i. Dicit hic Greg. q2 ex illo mẽdacio pdiderũt gľiam: ſ3 nõ eẽt pctm̃ mortale. Diceret aliqs. Ex pctõ nõ veniali pdit gľia iã lucrata. D^m ſi nõ fuiſſent mẽtite habuiſſent gľia3 martyrij: quã pdiderunt ex mẽdacio. Et edificauit illis domos: iõ ex illo mẽdacio malũ euenit eis. Jtẽ deceperũt pharaonẽ. Dicat hic ꝯ illos qui nõ curãt mẽtiri tractãdo pacẽ vel mrioniũ vel ad terrendu3 in ſmone: iõ xps noluit mẽtiri in ſmone cõplacendo pplo: ſ3 ſubtilr dixit veritatẽ. ite3 nec veritas eſt ſp dicẽda. ſ3 cauteloſe eſt tacẽda. Verbigra: qñ q̃rit a vobis de fama alicui⁹ puelle vel vidue ab aliq̃ q vult eã in vxorem. Si ſit bona poteſtis dicẽ veritatẽ de bonitate ei⁹. Si vo ſit op^m: tacẽdo veritate3: q2 non debet eã diffamare: nec ẽt dicẽ mendaciũ: dicendo q̃ ſit bona cũ ſit mala: ſ3 poterit dicẽ. Si q̃rat de filia mea de illa poſſum vobis rñdere. Jtẽ ſi q̃rat de aliq̃ malefactore fugiẽte. ſi vidiſtis eum: poteritis rñdere nõ ꝓdendo: nec mentiẽdo: ſed dicẽdo: nõ curo de eo nec de vobis ⁊c. Si dĩ. Jntrauit domũ vřam. rñdete qñ hodie mane: ⁊ ſic mendacia euadere exẽplo xpi. Jõ dicit ſcriptura. Sermo vr ſp in gřa ſale ſit cõditus: vt ſciatis quõ oporteat vos vnicuiq3 rñdere. ad Col. iiij.

Tertia qõ ⁊c. ſup thema cũ dĩ. Reddite ⁊c. Querit q̃re prius loqtur de ceſare q̃3 de deo: cũ plus teneamur deo: cũ incõparabilit ſit maioris excellentie. Rñdeo p duas rõnes. P^a fundat in quadã regula phie di. Jn quolibet ſuſceptibili nãli ipſam vltimã formã ſubalem diſpoſitio neceſſaria eſt pueniens. Verbigra. Si forma ignis d3 itroduci: deſiccatio ⁊ calefactio ſunt diſpoſitiones que pcedunt formã ignis: ſ3 forma ſubſtantialis ignis ſit melior: tñ op3 q̃ ille diſpoſitiones pcedant eã. Jta in creatura forma pncipalis ⁊ pfectiua creature eſt pñtia dei: tũc creatura iungit deo per intellectum claꝝ ⁊ ſine errore: ⁊ per memoriã ne ſimus ingrati: ⁊ per voluntatẽ amãdo: per os laudãdo: ⁊ p corp⁹ per pñiam ⁊c. Jſta eſt forma pncipalis quã in hoc mũdo debem⁹ hẽre ⁊c. ſed ad iſtã formã hñdã o3 q̃ pcedãt diſpõnes. ſ. cõcordia cũ ꝓximo: ⁊ carẽtia odij: ⁊ ordinatio ſuijpſius cũ ꝓximo. ⁊ tunc venit ds. Ecce q̃re pus noiauit ꝓximũ q̃ deũ. iõ xpus. Si offers mun⁹ tuũ añ altare: ⁊ ibi recordat⁹ fueris: q2 fr tu⁹ hẽt aliq̃d aduerſum te: relinq̃ ibi mun⁹ tuũ añ altare ⁊ vade pri⁹ recõciliari fratri tuo. Mat. v. No. vade pri⁹ ⁊c. Si vellet dicere. Dñe pri⁹ volo recõciliari vobis. rñdet nõ. vade pri⁹ ⁊c. nõ q̃ ſit maioris dignitatis ⁊c. ſed ſt diſpõnes que debẽt pcedere. Jõ multa bona opa pdunt qui nolũt pri⁹ recõciliari ꝓximis. Scđa rõ fundat per theologiã. Op3 q vult ſuare vitã euangelicã vel apľicã pfectã q̃ p° det ceſari. i. mũdo: qđ ſuũ eſt. Si vis eſſe religioſus: da ceſari qđ ſuũ eſt: nihil tene vt ꝓpriũ. pri⁹ renunciandũ eſt mũdo vt expeditius adhereas deo. Si vis pfect⁹ eſſe vade ⁊ vende oĩa ⁊c. Matt. xix. Jõ dixit prius. Reddite que ſt ceſaris ceſari: ⁊ que ſt dei deo ſ. vitã ſctã3 apľicã. Jõ dixit apľs petrus. Ecce nos reliqmus oĩa ⁊ ſecuti ſum⁹ te. Mat. xix.

Dñica. xxiiij. poſt feſtum trinitatis. Ser. j.

l Icet cenſum dari ceſa-
ri an non.
Habet ꝯbuz iſtud Mat.xxij. Hoc
verbū ſm intellectū allegoricū quē
volo nūc ꝑtractare eſt verbū bti Michaelis
xpo di.de aīa nouiť egreſſa:licz cenſuz.i.aīaz
nouiter egreſſam ex hoc mūdo dari ceſari.i.
lucifero an nō.Modo pro maiori declaratio
ne huius verbi ſm intellectū ſunt tres q̄ſtio-
nes.¶ Prima q̄re lucifer noīať ceſar:qđ tñ ē
nomē īpatoris.¶ Scđa quare aīa rōnal' dici-
tur cēſus vel tributū:qui ſūt ꝓuent⁹ magnoꝝ
dñoꝝ.¶ Tertia cui cēſus iſte vel tributū dari
oporteat ꝑ iuſticiā ꝛ rigorē.¶ Quantū ad ꝓ
mā q̄ſtionem q̄re lucifer noīať ceſar. Dico ꝙ ex
duab⁹ rōnib⁹. Pria ꝑ tyrānicā vſurpationē.
Scđa ꝑ hebraycā iterp̄tationē.De p̄ma:q2 i-
ꝑeratores romanoꝝ vſurpabāt ſibi dñiuz mū
di.Ex aſtucia eni ꝛ potentia armoꝝ ſubiuga-
rāt ſibi eū.Auctas.Audiuit iudas nomē ro-
manoꝝ:q2 ſunt potentes virib⁹.Mac.viij.Ec
ce quō hoc nomen ceſar includit tyrannicam
vſurpationē.Ita ē etiā de lucifero:q2 lucifer
dñabatur toti mundo:nonne ex hoc:q2 in oī
regno:ꝓuīcia:ciuitate:ꝛ loco habitabāt ydo
la.Et ſicut īpator mittebat ꝓcuratores ꝛ gu-
bernatores ꝑ mundū.Ita lucifer mittebat de
mones qui dabant reſpōſa in ydolis. Ex quo
lucifer in campo clauſo paradiſi terreſtris de
uicit Adam:voluit oībus hoībus dñari. Sz
venit xps qui merito ſue paſſionis abſtulit ſi
bi dñium. Cū autē xps eſſet ſuſpenſus vidēs
ꝙ talia patiebať xps:cogitauit ꝙ non erat de
us:ꝛ venit ꝛ poſuit ſe in latere crucis volens
capere xpm:ſed captus fuit a xpo ꝛ ligat⁹ ī in
fernum:vſqz ad aduentū antixpi. Ecce quō ꝑ
didit tyrannicā dñationē. Auctas xpi in paſ
ſione di.Nunc iudiciū eſt mundi.Nunc prin
ceps huius mundi eiiciet foras ꝛc. Ioan.xij.
Item alia.Venit.ſ.ad me.in cruce pendentē
ꝛc.Itē princeps huius mūdi iaz iudicat⁹ eſt
Ioā.xvi.Fiat gͦ ratio ſi ceſar erat nomē im-
peratoris per tyrannicā vſurpationē.Et luci-
fer vſurpauerat ſibi dñiuz totius mūdi.Ideo
dicit ceſar.Secundo dř ceſar ꝑ hebraycam i-
terp̄tationem.Ceſar interpretatur poſſidens
princeps.Talis eſt mō lucifer qui mō ꝑ ſe nō
hz ptātem in interp̄tatione cū ſit ligat⁹.Quō
ergo facit tot mala:q2 poſſidet princeps. Q2
ſicut rex qñ fac̄ bellū alteri regi mittit ſuos ca
pitaneos:ſic etiā lucifer. Et ſm ꝙ ſunt ſeptez
peccata capitalia:ſic ſunt ſeptē pncipes. Pri
ceps qui temptat de pctō ſupbie ē leuiathā:
qui eſt rex ſuper oēs filios ſupbie. Iob.xli.
Quē vocat lucifer di. Nunquid vides quali ł
me tenet xps ligatum:ꝛ nūqđ tu ſentis ꝯ me
immo dñe.Sed quid ſiēdū precipiatur.Ego
dicā tibi xpo ꝛ ſuis qui cuz eo ſunt in celo nō
poſſemus nocere: ſed ſuis qui ſunt in mūdo.
Uis eni tēptare de ſuperbia:ideo ꝓ velles fa-
cere vnā pugnā.Ecce hic tot mille milia dya-
boli qui ibunt tecum.Libēter dicit leuiathā.
Et venit cū vexillo ꝛ titulo leuiathan rex ſup
bie ꝛ vanitatis:ꝛ ducit ſecū ad infernum om
nes ſuperbos. Quod vidēs xps volens eos
reducere ꝛ reuocare:non tñ liberū arbitrium
cogendo:ſed monendo dicit. Uenite ad me
oēs qui laboratis ꝛ onerati eſtis ꝛ ego reficiā
vos.Mat.xi.quaſi dicat: quare vultis illum
ſequi:ſed pauci reducuntur ad chriſtum. Se
cundus eſt māmona princeps ſeu capitane⁹
qui tēptat de auaritia. Nota qualiť etiam vt
primus vocatur a lucifero ꝛc.Qui incedit cū
vexillo ꝛ titulo māmona pñceps auaritie cu
piditatis: hic facit tñ ꝙ iam ſunt pauci qui
ſint cōtēti de ſuis redditib⁹:ſz ſūt raptores ꝛc.
Qui oēs ex ꝓ pctō ſecū ducit:iō xps nō coge
do liberū arbitriū:ſz monēdo dicit. Cauete
vobis ab oī auaritia:q2 nō ī abūdātia cuiuſqz
vita ei⁹ ē ex his q̄ poſſidet.Luc.xij.No.ab oī
vſr.Terti⁹ eſt aſmode⁹.de q̄ Thob.vi.Demo
niū noīe aſmode⁹ occidebat eoſ mox vt igreſ
ſi ſūt.Iſte dyabolus tēptat de luxuria.Nō ē
qui ſe abſcōdat a calore ei⁹. Hic cū vexillo ꝛ
titulo īcedit aſmode⁹ pñceps luxurie ꝛ carna
litatis.Hic iā totū mūdū corrūpit.ꝛ verificatur
dō.Corrupti ſunt et ꝛ abhominabiles facti ſūt:
nō eſt qui faciat bonū.ſ.caſtitatē: nō eſt vſque
ad vnū.de adulť.ps.xiij. Iō xpus. Sint lūbi
vři pcincti ꝛc.Luc.xij.Quart⁹ capitane⁹ inui-
die ē beelzebub.de q̄ Luce.xi.In beelzebub
pncipe demonioꝝ eiicit demonia.Uerbū fuit
iudeoꝝ.Hic cū vexillo et titulo ꝓcedit beelze
bub pnceps inuidie ꝛ malignitatis. Hic fecit
tantū ꝙ totus mund⁹ eſt plen⁹ inuidia inť do
minos ꝛ plātos:laycos ꝛ clericos.Quint⁹ ca
pitane⁹ gule ē beelfegor.ꝺ quo dauid. Inicia
ti ſūt beelfegor ꝛc. Hic cū vexillo ꝛ titulo īce
dit beelfegor princeps gule. Hic facit tātū ꝙ
totus mund⁹ nō ſeruat q̄dragesimā: faciūt ſe
infirmos ꝛc.nec vigilie ſctōꝝ ieiunanť:nec ve
niunt ieiuni ad miſſam.Sunt ebrij:debiles:ꝛ
infirmi ꝓpter vinū ꝛc.Iō xps nō cogens:ſed
monēs dicit. Attēdite vobis ne grauenť cor
da vřa crapula ꝛ ebrietate.Luce.xxi. Sext⁹
eſt baalberith capitane⁹ ire:de quo Iudic.ix.

hic icedit cū vexillo ꝛ titulo baalberith capi-
tane⁹ iracūdie ꝛ iniqtatis.hic fecit tantū ꝙ po-
ſuit ſciſma ꝛ diuiſionē in eccľia dei:nec pt pa-
cificari.Q̄ qt ducit ſecū. Iō paul⁹.Si fieri pt
q̄tū ex vobis eſt cū oīb⁹ hoībus pacē haben-
tes.ad Ro.xij.Septim⁹ eſt aſtaroth q tēptat
de accidia.de q̄ Iudic.ij.Dimiſerūt dñm ſer
uitutes baalim ꝛ aſtaroth ergo dř xpiano q
nō memorať creationis ꝛ redēptiōis:ſz ē xpi
i.Regū.vij.Auferte de medio vřz deos alie-
nos baalim ꝛ aſtaroth.Hic icedit cū vexillo
ꝛ titulo aſtaroth princeps accidie ꝛ ocioſitatis
Hic fecit tantū ꝙ iā pauci ſūt q quolibz die fa
ciunt orōnē dñicam:ſz qñ induunť: nec ſciūt
dare dñicā diē deo:nec ꝯfitenť:nec cōicant ſe
mel in ãno:nec veniūt ad miſſaz:vel ſi veniūt
ꝓ tpe nō ſciūt orare:nō ſeruant pniam: ꝑdūt
tpa.No.q̄liť decipiť mund⁹:ecce q̄re dř luci-
fer ceſar.i.poſſidēs pncipes.de quib⁹ aplus.
Nō eſt nob colluctatio aduerſus carnē ꝛ ſan
guinē.Glo.hoīes:ſz aduerſus pñcipes ꝛ ptā
tes.demones.ſ.Eph.vi.Hij admodū iudeoꝝ
dicunt.Nō habem⁹ regē niſi ceſarē.Ioā.xix.
¶ Quantum ad ſcđam q̄re aīa dř cenſus ꝛc.
Pro q̄ nō ꝙ ſi ſic īpator ī q̄libz regͦ ꝛ ꝓuīcia
ꝛc.exigebat tributū.Ita xps rex ꝛ īpator in q̄
libet regͦ ꝛc.aīas tributarias exigit vob prin
cipaliť:ita ꝙ in.hͦ tantā hz diligētiā ꝙ cuilibz
aīe mittit ꝓcuratorē ſuum ne aliq ꝑdať:nō tñ
cogit liberū arbitriū.iō dič xps mūdo: Da mi
hi aīas:cetera tolle tibi.ſ.diuitias:dignitates
ꝛc.Geñ.xiiij. Ecce q̄re aīa dř cēſus:q2 debeť
vni magͦ dño:tū iure creatiōis. Ecce oēs aīe
mee ſūt dicit dñs.Eze.xviij.Tū etiā iure redē
ptōis.Que mulier hñs drag.x.ꝛ ſi perdi.ꝛc.
No.pctice iſtā ꝑabolā.vt hř Lu.xv. Hec mu-
lier ē ſapia diuina. Rō:q2 mulier regit ꝛ gub-
nat domū:ita ſapia diuina.de q̄ ad lrām dicit ſa
lomon.Mulierē fortē qs inueniet:ꝓcul ꝛ de
vltimis finibus pciū ei⁹. Prouer.vi. Dř fort
q2 nihil pōt fieri ꝯ ſapiam diuiā.Nota procul
q2 a ſalomone vſqz ad xpm trāſierūt mille an
ni:in textu biblie.Salomon nō poſuit nume
rum clarū:ſz vbi dicit ꝓcul poſuit lrāz aleph
qđ interp̄tatur mille.Nota de vltimis finibuſ
eius:numera aſcendēdo:q̄ttuor elemēta.x.ce
los.ordies.ix.angeloꝝ de vltimis.ſ.de cathe
dra dei venit ſapia euāgelica. Hec mulier ha
bebať.x.dragmas auri.ſ.x.gd⁹ creaturaꝝ ſpi
ritualiū ī quib⁹ de⁹ ſculpſit ſuā ꝓpriā imaginē
ſicut in moneta auri imago regis vel impera
toris.Prim⁹ grad⁹ eſt ſeraphinoꝝ.ſcđs che-
rubinoꝝ.terti⁹ thronoꝝ.q̄rtus dñationū.qn
tus vtutū.ſextus poteſtatū.ſeptim⁹ principa-
tuū.octau⁹ archangeloꝝ.nou⁹ angeloꝝ.deci-
mus eſt hoīum:ꝑdidit dragmā vnā.ſ.naturā
humanā.Sed dř.aliqs:etiaz ꝑdidit naturam
angelicā.Uerū eſt:ſed differenť:q2 nō tota na
tura angelica fuit ꝑdita:ſz ꝑ Adā ꝛ Euā tota
natura hūana fuit ꝑdita:ſed qđ fecit ſapiētia
diuina:accendit lucernā xpz:in furno.ſ.vteri
virginalis.xps aūt dicit lucerna.rō:q2 ſicut ī
lucerna ſunt tria:cera mollis:ꝛ ligmen:ꝛ lux
ſic in xpo eſt caro fragil:aīa:ꝛ diuitas. Iō dō
in ꝑſona dei pris dicit.Paraui lucernaz xpo
meo.pſ.cxxxi.ꝛ euertit totā domū.i.mūdū.ſ.
in pdicatiōe.Euerſio ē qñ illō qđ ē ſupvenit ī
fra.Tot⁹ mūd⁹ erat in altū eleuat⁹ ꝑ ſupbiā ſz
xpus euertit pdicando ꝛ pcepta humilitatis
dando:ꝛ queſiuit diligēter eūdo de villa ī vil
lā.Si fuiſſz ſibi decē ꝛc.Dñe qđ q̄riť dragmā
quā ꝑdideraz ꝛc.Tantū eā queſiuit q̄uſqz in-
uenit.Qñ aīa aſcēdit ad limbū ibi inuenit tot
millia: q̄ inuenta dixit amicis ſuis.ſ.virtutib⁹
angeloꝝ.Cōgratulamini mihi oēs:q2 inueni
dragmā quā ꝑdiderā ꝛc.Moraliť ꝓ gaudeť
debem⁹ qñ dragma.ſ.ꝑſona ad deū ꝑ bonā vi
tā venit cū ꝓpoſito nō redeūdi.Iō exēplo an
geloꝝ gaudendū eſt.Sed aliq faciūt oppoſi
tū deridēdo ꝯ illis q faciūt pniaz. No.quō ꝓ
pctis ſecretis ſufficit pnia ſecreta.ſz ꝓ publicis
neceſſaria eſt pnia publica. ꝯbigřa ſi aliqs ſe
crete in corpe ſuo fuit ſupbus: ſufficit ſecreta
pnia ſi publice nečia ē publica pnia:ita vt ſic
oēs ſcādalizauit:oēs edificenť ꝑ pniam ſuā ꝛ
laudēt deū:q2 bonū eſt correptū manifeſtare
pniam.ſic eni effugies volūtariū pctm.Eccľi.
xx.Pz ſcđa qđ.¶ Quantū ad tertiā cui cē-
ſus dari oporteat ꝑ iuſticiā ꝛ rigorē:hoc ē ad
ꝓpoſitū ꝓ mortuis.de aīab⁹ ex hoc mūdo de
cedētib⁹ fit iudiciū a xpo ſm iudiciū qđ xpus
fecit qñ iudei dixerūt ſibi.Licet cēſuz ꝛc.xps
aūt viſa moneta imagine ꝛ ſupſcriptiōe iudi-
cauit di. Reddite ꝛc.ſic aīa iudicať ſz imagi
nē ꝛ ſupſcriptionē quā pfert. Pro quo ſcien-
dū ꝙ aīa ī ſui creatiōe recipit imaginē dei:ſic
eni qñ fit moneta auri in ea iprimiť imago re
gis.Itē ī aīa qñ creať ꝑſona pris: iprimit me
moriā pteritoꝝ.ꝑſona filij intellectū pñtiū.ꝑ-
ſona ſpūſſancti volūtatē futuroꝝ.ꝛ ſic nō ē ni
ſi vn⁹ de⁹:ſic eſt niſi vna aīa cū illis trib⁹ potē
tijs.Ad imaginē quippe dei fact⁹ ē hō.Geñ.
ix.Sz in ſui redēptiōe q̄ ꝑ baptiſmū applica
tur tūc aīa recipit ſupſcriptionē tituli ieſus.n.
r.iu.De hoc dič Io.Hñtes nomē ei⁹ ſcriptuz
in frōtib⁹ eoꝝ.Apoč.xiiij.ī pte ſupiori.ſ. ī mē-

rc. Et ſic qñ michael quẽ ↄſtituit dñs ꝑncipẽ
ſup oĩs aĩas ſuſcipiẽdas dicͭ xpo. Licet cẽſuʒ
dari ceſari.i.dyabolo: an nõ. rñdet xps. cui⁹ ẽ
imago hec ⁊ ſupſcriptio. Dicit michael dei.
Et xps. Reddite q̃ ſũt dei deo. ſʒ qñ aĩa auer
tiẜ a deo: peccãdo mortaliẜ: ſupinduit ſibi hor
ribilẽ imaginẽ dyaboli: ac ſi ſup ſigillũ regis
aliqd ſupponereẜ. verbigr̃a. ſi peccas p ſuper
biã ſupponiẜ imago leuiathan. Anſel. loq̃ns
in oꝛõne vt pctõꝛ dʒ loq. d. Heu me miſerũ q̃
lẽ: vt. ĩ. in ſermone. Reddite. Terribiẜ ẽ etiã
titul⁹ qui circumſcribiẜ. d. Lucifer dyabol⁹ rex
pctõꝝ. Juxta illud Pctm̃ iuda.i.xpiani cõſi
tentiũ: ſcriptũ eſt ſtilo ferreo in vngue adaman
tino. Jere.xvij. Scḋm diuerſitatem imagĩs ⁊
ſupſcriptionis iudicabiẜ aĩa reddẽda deo vel
ceſari.i.dyabolo. No. ꝑctice qñ aĩa pctõꝛis ĩ-
penitẽs decedit: dicit michael xpo. Licʒ cen
ſum dari ceſari an nõ. Et xps. Cui⁹ eſt imago
Rñdet: ceſaris. Reddite gͦ ⁊c. ſtatiʒ dyabo
lus accipit aĩam. Ecce quõ fit iudiciuʒ. Nota
ꝙ ḋ Jero. qñ ſibi dictũ fuit a xpo. Nõ es xpia
n⁹ ſʒ ciceronian⁹: q꞉ ex nimio coꝛdis affectu
ꝑferebat imaginẽ ciceronis ⁊ ei⁹ doctrĩe ſup-
ſcriptionẽ. Jdeo ꝑferentib⁹ ⁊ imaginẽ ⁊ ſup
ſcriptionẽ dyabo. Si qs adoꝛauerit beſtiã ⁊
imaginẽ ei⁹ ⁊ acceperit caracterẽ in frõte ſua
aut ĩ manu ſua hec bibʒ de vino ire dĩ. Apoc.
xiiij. Jõ dauid. Dñe in ciuitate tua imagineʒ
ipſoꝝ: de⁹ in celeſti ciuitate. ſ. eſt: ⁊ ipſi ĩ ſua ter
reſtri ciuitate imaginẽ ei⁹ ad nihilũ redegeẜ
pſ.lxxij. Si dicaẜ. qd faciã ergo q꞉ ſum pctõꝛ
⁊ ſupinduxi imagineʒ ⁊ ſupſcriptionem dya.
Solo. Nõ debes deſperare: q꞉ adhuc poteſtiẜ
imaginẽ dei repare: ꝓponẽdo a pctis abſti-
nere ⁊ cõtinere. Scriptura dyaboli deletur:
⁊ xpi reparaẜ in cõfeſſione qñ confeſſoꝛ dicit.
Aucte dñi nr̃i ⁊c. Tũc imago dei ⁊ ſuperſcri
ptio eſt reparata: ⁊ qñ in iudicio dr̃. cuius eſt
imago hec. dicitur dei. ergo reddite deo.

¶ De eadẽ dñica.xxiij.poſt feſtũ tri. Ser.iij.

Ree̅dite mihi nũmiſma cẽſus.
Jſtud ḋbuʒ hr̃ Mat.xxij.
Ad lr̃aʒ ḋbũ ẽ xpi ad q̃õnẽ ꝑplexã
rñdens ⁊ dicens. Oñdite mihi ⁊c.
Jn p̃nti ſmõe volo ꝑtractare hͦ tropologice
ſeu ſpũalr. Pꝛo quo ſciẽdũ ꝙ ſicut impatoꝛ
roman⁹ in illo tpe de oĩ regno ꝓuincia ⁊ ciui
tate ⁊c. exigebat certos redditus in tributuʒ
etiã ſub pena moꝛtis ne fraudareẜ: ⁊ hẽbaẜ iã
in quolibet loco certos creditoꝛes ⁊ collecto
res: ita rex ⁊ ipatoꝛ nr̃ ieſus qui eſt rex regũ ⁊
dñs dñantiũ: q꞉ omne dñium eſt in eo intãtũ
ꝙ dicit Joã. Habet in veſtimento ⁊ in fe. ſuo
ſcriptũ. rex re. ⁊ dñs do. Apoc.xix. No. habet
in veſtimẽto.i. in humanitate: q꞉ ſicut veſtimẽ
tũ ꝑſonã coopit hoĩs: ita hũanitas in xpo dñi
cã ꝑſonã: ꝙ hũanitas dicaẜ veſtis aucto. Qui
cũ in foꝛma dei eẽt: exina. ſemet. foꝛ. ſui acci-
pi. ⁊ hitu inuẽt⁹ eſt vt hõ. ad Phil.ij. No. ⁊ ĩ
femoꝛe. femur eſt iuxta ptes gñatõis: ⁊ ſigt ꝑ
ſonã filij dei q p eternã gñationẽ ꝓcedit a pa
tre. Vult gͦ dicẽ ꝙ ſc̃ntũ hõ ⁊ incõtũ fili⁹ dei
ẽ rex regũ ⁊c. Jõ di. ſcripẜa. Dñe de⁹ rex oĩs
ĩ ditiõe tua cũ ſt po. ⁊c. Heſter.xiij. iõ in oĩb⁹
regnis: terris ⁊ ꝓuincijs vult hr̃e tributũ certũ
nec vult defraudari: tributũ qḋ ipe vult: ſẜ aĩe
tũ rõne creatõis: q꞉ ipe cũ pr̃e ⁊ ſpũſctõ crea
uit eas ad imaginẽ trinitatis: tũ etiaʒ iure re-
creationis ⁊ redẽptiõis: q꞉ ipſe emit ſanguie
ſuo nos. Jõ ipe dicit. Oẽs aĩe mee ſunt. Eze.
xviij. Lʒ eni oĩa ſint ſua: ꝑncipalr tñ aĩe: q꞉ ni
hil ꝑcioſi⁹ aĩa: dempꜩ angel ſub celo. Aucto.
Quid ꝓdeſt hoĩ ſi vniuerſuʒ mũdũ lucretur.
aĩe ḋo ſue detrimentũ faciat. Mat.xvi. Pꝛo
iſto tributo miſit ꝓcuratoꝛes. ſ. p̃triarchas ⁊c.
imo ipſemet voluit venire. Filius. n. hoĩs ve
nit q̃rere ⁊ ſaluare qḋ pierat. Luc.xix. Et qñ
ipſe receſſit dimiſit ꝓcuratoꝛes ſuos vt cuſto-
diant ⁊ ꝓcurant ſibi tributũ. Jſti ſunt curati
aĩarũ. Papa eſt maioꝛ. cardinales. archiepĩ ⁊
epĩ ⁊c. q plus deberẽt curare de ſalute aĩarũ
ꝙ de redditib⁹. Vtinã mõ ñ ſit oppoſituʒ. Et
ſicut ipatoꝛ dabat ſalariũ collectoꝛib⁹ ſuis: ita
xps dat eis reddit⁹. Qñ aũt hͦ tributũ p̃nta
tur xpo. ſ. in moꝛte: dicũt angeli. Dñe tributũ
hͦ de tali villa venit: qḋ vob mittit taẜ curat⁹
⁊c. Quẽadmodũ dicebaẜ impatoꝛi ⁊ videba
tur ſi eſſet bonũ. Jta de aĩa qñ p̃ntatur xpo di
cit xps. Reddite mihi nũmiſma cenſus: ſi eſt
bona ꝑcipit vt ponaẜ in ciſtulis ſuis. ſ. in oꝛdi
nibus angeloꝝ. ſi aũt ſit mala moneta: ꝑcipit
vt ponatur in igne inferni ad cõburẽdũ. Pʒ
thema. Jnuenio ꝙ aĩa nr̃a ad iſtar bone mo-
nete ſi dʒ reponi in locis angeloꝝ dʒ hr̃e. vij.
cõditiones virtutes ſeu pꝛopꝛietates.

- Pꝛima eſt imaginis veritas.
- Secunda eſt ſuperſcriptionis ꝓꝛietas.
- Tertia materie pꝛecioſitas.
- Quarta equi ponderis grauitas.
- Quinta ſoni cõgruitas.
- Sexta figure ſinceritas.
- Septima circularis integritas.

De q̃libet iſtarũ examinaẜ aĩa in iudicio. tres
pꝛime cõditiões habenẜ p tres virtutes theo
logicales. ⁊ q̃ttuoꝛ ex q̃ttuoꝛ ḋtutib⁹ moꝛalib⁹

¶ Dico ꝙ pꝛima ↄditio quã dʒ hr̃e ad iſtar
bone monete ẽ imagĩs ḋitas. Jã videẜ ꝙ cõi
ter in moneẜ eſt imago ꝑncipis. Hoc ſuabaẜ
antiq̃t⁹ in moneta auri: vel nõ reputabaẜ bõa
Sic ẽt neceſſariũ ẽ aĩe ad hoc ꝙ ſit bona ⁊ re
ponẽda in celo oʒ ꝙ hẽat ḋitatẽ de imagĩe.
Q꞉ lʒ q̃libʒ aĩa hẽat imaginẽ trinitaẜ p crea-
tionẽ. nõ tñ ex hoc ſaluaẜ niſi hẽat imagineʒ
xpi p ḋtualẽ iuſtificationem vel imitationeʒ.
Hec aũt imago hr̃ p ꝑmã ḋtutẽ theologica-
lẽ q̃ ẽ fides: q꞉ ſicut imago vna hʒ multa mẽ-
bra: ita vna fides catholica hʒ. xij. articulos: ⁊
depingit in aĩa vnã imaginẽ ḋtualẽ. xij. mem
bra hñtẽ. Pꝛim⁹ arti. fidei ẽ Credo ĩ deũ pa
trẽ oĩpotẽtẽ creatoꝛẽ celi ⁊ t̃re ⁊c. Hic depin
git frõtẽ imagĩs. Rõ ẽ: q꞉ ſicͭ frõs ẽ ꝑncipiuʒ
imagĩs: ita de⁹ pr̃ ẽ ꝑncipiũ oĩum creaturaꝝ.
imo ẽt ẽ ꝑncipiũ filij ⁊ ſpũſcti: ẽ ꝑncipiũ nõ de
ꝑncipio. Scḋs articul⁹ ẽ. Et ĩ ieſũ xpm fi. eius
v.d.n. Hic depingit oculos. Rõ. q꞉ iſte arti-
culus duob⁹ oculis debet videri. ſ. dextro quã
tũ ad xpi diuinitatẽ: ⁊ ſiniſtro quãtũ ad hũa-
nitatẽ. Terti⁹ eſt. Qui cõcept⁹ eſt de ſpũſãcto
nat⁹ ex ma. vir. Hic depingit aures. Vñ dicẜ
ḋgini: Gaude ḋgo mater xpi q̃ p aurẽ conce
piſti gabꝛiele nũcio. Scḋo ↄtinet natiuitateʒ
in qua virgo audiuit angelos cãtãtes. Quar
tus eſt: paſſus ſub p. pi. c. m. ⁊ ſe. Hic depĩgit
nares. Rõ: ſicut ex grano incẽſi in igne poſi-
to redolet bon⁹ odoꝛ: ſic de grano coꝛpis xpi
in igne paſſionis poſito. Jõ apl̃s. tradidit ſe
ipſum ꝓ nobis obla. ⁊ hoſtiã deo in odo. ſua
ui. ad Ephe. v. Quit⁹ ẽ. Deſcẽdit ad iſer. Hic
depingit duas genas. Rõ: q꞉ ſicͭ gene deco-
rãt imaginẽ: ita xps deſcẽdit ad iſeros vt ide
eruẽt duas ↄditiões gẽtiũ q̃ dederũt pulchꝛi
tudinẽ mũdo. ſ. aliq̃s aĩas legis na. ſ. ade: eue
noe ⁊c. ⁊ legiẜ ſcꝑte q̃ dicũẜ gene. aucto. Qua
lis dilect⁹ tu⁹ o pulcherrima mulieꝝ. Cant.v.
Rñdet ḋgo. Dilect⁹ me⁹ cãdid⁹ ⁊ rubicũd⁹.
Gene illi⁹ ſicͭ areole aromatũ ↄſite a pigmen
tarijs. Sext⁹ ẽ. Tertia di. r. a. m. Hic depingit
oſ. Rõ: q꞉ xps oꝛe ꝓbauit ſuã reſurrectionẽ. ſ.
loquẽdo: cõedẽdo: q̃ ſt officia oris. Septim⁹
Aſcẽdit ad ce. ſe. ad ḋx. dei. p. Hic ḋpigit col
lũ. Rõ: q꞉ cibũ mittim⁹ p collũ ⁊ deſcẽdit ad
ſtomachũ ⁊ dat vitã coꝛpi. Sic oĩs cib⁹ ſpũaẜ
exq̃ ipſe aſcẽdit p eũ deſcẽdit ad nos dãs no
bis vitã ſpũalẽ. Jõ apl̃s. Aſcẽdẽs xps ĩ altuʒ
captiuã duxit captiuitatem: dedit do. ho. ad
Ephe.iiij. Octauus. Qui ven. eſt iu. viuos ⁊
moꝛ. Ecce hic bꝛachia. Rõ. q꞉ ĩ iudicio extẽ
det duo bꝛachia. ſ. dextrũ dicẽdo bonis. Veni
te bñdicti pr̃is mei. Scḋo ſiniſtrũ: maẜ dicen
do. Diſcedite a me male. ⁊c. Mat.xxv. Non⁹
Credo in ſpm̃ſan. Ecce hic pect⁹. Rõ: q꞉ ſicut
infra pect⁹ cõſiſtit coꝛ a q̃ ꝓcedit vita coꝛpalis
ſic a ſpũſctõ ꝓcedit vita ſpũalis. Spũs enĩ eſt
q viuificat. caro aũt nõ ꝓ. ⁊c. Jo.vi. Decim⁹
ſctã m ecc. ca. Hic depĩgit vẽtrẽ. Rõ: q꞉ ſicͭ vẽ
ter recipit oẽs eſcas bonas ⁊ malas: ſic eccl̃ia
oẽs recipit: nulli claudit gremiũ. Undecim⁹
eſt ſctõꝝ. c. re. p. Hic depĩgit crura. Rõ: q꞉ in
ter oĩa alia mẽbꝛa crura ſunt partib⁹ gñatio-
nis ꝓpĩnquoꝛa ad generandũ filios: ſic p ſacr̃a
eccl̃ie generanẜ filij dei. Duodecimus. carnis
re. ⁊ vi. eter. Ecce tibie ⁊ pedes. Rõ: q꞉ ſicͭ ti-
bijs ⁊ pedib⁹ ãbulam⁹: ſic etiã finalr p reſurre
ctionẽ oʒ nos ãbulare ad vitã eternã in glr̃ia.
De tibijs eſtis. Auto. De⁹ creauit. i. foꝛmauit
hoiem ad imaginẽ ſuã. i. in aĩa p creationẽ: et
iteꝝ ↄuertit illũ in ipſaʒ. ſ. imaginẽ ⁊ ſm ſe ve
ſtiuit eũ ḋtute. Eccli.xvij. Qñ aũt dicͭ xps. oñ
dite mihi nũmiſma ſi in aĩa iueniaẜ hͦ imagĩs
ḋitas: recipiẜ ĩ cofris xpi. aĩs ꝓijciẜ in inferno
tanq̃ moneta falſa. iõ ⁊c. ¶ Scḋa cõditio q̃
requiriẜ eſt ꝓpꝛietas ſuperſcriptionis. Scri-
bebaẜ. n. titul⁹. Ceſar ipatoꝛ roman⁹ vẜ hmõi
Et hoc hr̃ p illã ḋtutẽ q̃ ẽ ſpes q̃ coꝛdi ſupſcri
biẜ nomẽ dñi qḋ ẽ ieſ⁹ ĩ q̃ ĩ cũctis tribulatiõib⁹ ⁊
neceſſitatib⁹ ẽ ↄfitẽdũ. No. exẽplũ ḋ btõ igna
tio in cui⁹ coꝛde p⁹ obitũ ei⁹ iuẽtũ ẽ nomẽ ieſ⁹
lr̃is aureis ſcriptũ. Jõ xps. Dabo tibi calcu-
lũ cãdidũ ⁊ in calculo nomẽ nouũ ſcriptũ qḋ
nemo ſcit niſi q accipit. Apoc.ij. Sʒ mõ ſunt
multi miſeri q ponũt ſpem ſuã in falſis ↄiura
toꝛib⁹ ↄiurãdo ſepe ſtulte qḋ nunq̃ fuit verũ.
Aliq obſeruãt dies egyptiacos. Jtẽ mulieres
etiã q̃ plurimas in ſuis actib⁹ ⁊ credẽtijs cõ-
mittũt ⁊ hñt ſtultitias: ſicuti ꝙ mulier ĩ puer
perio nõ ſignet vel faciat crucẽ ſup cibũ. Jtẽ
ꝙ mulieres in pꝛio anno qñ receperũt viros
nulli dent lumen vel ignẽ. Jtẽ ponũt bꝛacas.
Sed illis fatuitatib⁹ dimiſſis ponaẜ ſpẽ vraʒ
in noĩe ieſu. Vñ dḋ. Btũs vir cui⁹ ẽ nomẽ dñi
ſpes ei⁹: ⁊ nõ rex. in vani. ⁊ iſani. fal. pſ.xxxix.
Qñ dicit xps oñdite ⁊c. ¶ Tertia ẽ ꝑcioſitaẜ
materie ne ſit de plũbo: q꞉ lʒ hr̃et imaginẽ ⁊
ſupſcriptionẽ: falſa moneta eſſet. Hec hr̃ ĩ aĩa
p t̃tiã ḋtutẽ que eſt charitas: deũ ſup oĩa ⁊ ꝓ-
ximũ ſicͭ ſeipſʒ diligẽdo. Et hec charitas facit
aĩam ꝑcioſaʒ corã deo. q꞉ ſine charitate nulla
opa q̃ hõ facͭ ẽt bõa ḋ gr̃e placẽt do. vñ apl̃s
Si hũero fidẽ ita vt mõtes trãſferã. cha. autẽ
nõ hũero nihil ſũ. i. Choꝛ.xiij. Etiã ſi vn⁹ hẽ-
ret fidẽ p̃triarcharũ ⁊ deuotionẽ ꝓphetaꝝ ſine

charitate nihil valeret: q2 nullum opus nec
corde cogitãdo: nec ore loquẽdo: nec opere
oꝑando valet aliqd ſine charitate. Apls. Si
linguis hoium loquar ⁊ angeloꝝ: charitatez
autẽ nõ habeam fact⁹ ſum velut es ſonans. i.
Cor. xiij. Angelorũ lingue ſunt eorũ ſignifi-
cationes. Uult ergo dicere apls ꝙ ſi ipſe pre
dicaſſet qđ eſt offm oris nõ ſolum lingwis ho
minum: ſ3 etiã angelorũ: ⁊ charitatẽ nõ hẽret:
eſſet vt es: qđ vocẽs ad eccłias gentes nõ in-
trat: ſ3 deſtruit ⁊ cõſumit ſeipſum. ¶ Quarta
eſt equi põderis grauitas. iõ vl ꝙ moneta an
ni pondera͂. Hec hẽ͂ per vnam virtutẽ mo-
ralem que eſt humilitas: q2 pſona humilis in
ſtatera deſcẽdit p⁹ in oculis: humilr reſpiciẽ
do: in veſtitu: in ore humilr loquẽdo: ⁊ in cor
de neminẽ deſpiciẽdo: ⁊ põt dicere. Dñe nõ
eſt exaltatũ cor meũ neqꝫ elati ſunt oculi mei
Sicut. n. ſupb⁹ aſcẽdit in altũ in officijs ⁊ ho
norib⁹: ſic per op^m humil͂ in ſtatera deſcẽdit.
Pro quo nõ ꝙ ponderãda eſt in ſtatera di-
uine iuſtitie vita xpi: cui debem⁹ equari: nõ ꝑ
equiparãtiã: ſ3 per imitationẽ ſeu cõformita-
tem vite: q2 ſicut xps in vita ſua fuit humil͂ in
oibus ſic etiã nos humiliem⁹. item ſicut ipſe
fuit liberal͂: ita ⁊ nos: ꝙ nõ ſim⁹ auari. item ſicut
ipſe fuit purus virgo ⁊ caſtus ⁊ nũꝙ̃ ſciuit ex
perimẽtaliter actũ illũ: ita ⁊ nos ei⁹ exemplo
caſti eſſe debem⁹. iõ apls. Hoc. ſ. põdus vite
chꝛi ſentite in vob qđ ⁊ in chꝛo ieſu. ad Phi.
ij. Mulieres aũt debent vitã ſuaʒ põderare
ad vitã chꝛi ⁊ ad põdus vite virginis: nõ per
equalitatẽ ſ3 per cõformitatẽ: q2 dĩc chꝛiſtus
mulierib⁹ vanis. Uirgo ⁊ mr mea l3 eſſet de
ſtĩe regali: noluit indui de auro. ⁊c. Propt
h. d. chꝛs ⁊ ergo hoib⁹. Diſcite a me: q2 mitis
ſum ⁊ humilis corde. Mat. xi. ¶ Quinta eſt
ſoni cõgruitas: ita pba͂ moneta a ruſticis. ſic
chꝛs reqrit bonũ cenſum ⁊ boni ſoni. Et hoc
hẽtur per virtutẽ prudẽtie que examinat ſo-
nuʒ vborũ ab ore ꝓcedentiũ: nec ſint in offen
ſam dei iurãdo ⁊c. nec ꝓximi ipſiꝫ diffaman-
do: iniuriãdo vel falſe decipiẽdo: nec in lau
dem ſuijpſi⁹ ſ3 ꝓximi ⁊ dei. ſi qs loquit͂ quaſi
ſermones dei. ſ. loqua͂. i. Pe. iiij. ſunt multi
qui faciunt malũ ſonũ iurãdo blaſphemãdo
ꝓximum diffamãdo vel iudicãdo: vel petiſ
occultum publicãdo. Nã ⁊ ſi ex pctõ ꝑdidit
aĩam tñ remanebit ſibi bona fama: ſ3 dãnatis
vos eũ diffamãdo. ideo apls. Ois ſermo ma
lus ab ore vr̃o non ꝓcedat: ſ3 ſi qs bon⁹ eſt ad
edificationẽ fidei vt det gr̃am audientib⁹. ad
Eph. iiij. De hoc ſono examina͂ aĩa in iudi
cio qñ in lapide ferit. Petra aũt erat chꝛs. i.
Cho. x. Oſtendite ⁊c. ¶ Sexta eſt figure ſin
ceritas. ſ. ꝙ moneta nõ ſit fracta. Hec hẽ͂ per
virtutẽ obediẽtie que includit oium mãdato
rũ dei obſeruantiã: q2 ſi vnũ preceptũ frangit
nõ hẽt ſinceritatẽ. Dicũt aliq: bñ placeret mi
hi cõſeruare illud preceptũ ⁊ illud: ſ3 nõ iſtõ.
S3 illud nõ põt bñ ſtare ⁊c. Moneta aĩe vr̃e
nõ eſt ſincera. ideo dicit btũs Jacob⁹. Qui-
cũqꝫ totã legem impleuit: peccauerit autẽ in
vno: fact⁹ eſt oiuʒ re⁹ Jac. ij. Queſtio quõ eſt
hoc: cũ precepta ſint. x. ꝙ ſi ego faciã ꝯ vnum
ꝙ ſim re⁹ oium. Uerbigr̃a. ſi ego cõmitto fur
tuʒ pecco ꝯ illud preceptũ: nõ furaberis quã
ero re⁹ nõ hẽbis deos alienos: q2 nũꝙ̃ feci ꝯ
ſcdm. nec tertiũ. Jõ eſt hic magna difficultas
que declara͂ ſubtiliter ſic. In oi pctõ mortali
ſunt duo: vt dĩc btũs Aug. ⁊ oẽs theologi. ſ.
auerſio ab incõmutabili bono ⁊ cõuerſio ad
cõmutabile bonũ. Deus eſt bonũ incõmuta-
bile: ⁊ creatura bonũ cõmutabile: ds precipit
humilitatẽ: ⁊ tu dicis nolo eẽ humilis: gyras
dorſuʒ deo: ⁊ cõuertis te ad creaturã: ad ſup-
biam. Ecce auerſio a deo ⁊ cõuerſio ad crea-
turã: ⁊ ſic de oib⁹ alijs peccatis: ergo fact⁹ eſt
oiuʒ re⁹. ſ. auerſionis ⁊ cõuerſionis. ¶ Septi
ma ẽ circularis integritas ꝙ ſint ſine angulis
Hec hẽ͂ per virtutẽ pſeuerãtie finalis. Tunc
figura circularis eſt pfecta qñ finis rñdet pri-
cipio: vt pꝫ in cõpaſſo faciẽte circulũ ⁊c. ſic ẽt
ille qui icipit bonũ ponit pedẽ paſſuʒ cõpaſſi
in cẽtro corpis: deinde circuit cõterendo de
pctis ꝓponẽdo nõ redeũdo cõfitẽdo ⁊c. tũc
finis vni͂ pncipio qñ es cũ deo. Alij aũt inci-
piunt bonã vitã ⁊ ponũt pedẽ in centro paſſi
ſ. religionis ⁊ circuũt p⁹ ſtatũ nouitij: deinde
ꝓfeſſi ⁊c. vſqꝫ ad mortẽ. Idẽ de clericis. ideo
xps qui pſeuerauerit nõ dĩc inchoauerit vſqꝫ
in finẽ h ⁊c. Mat. x. Multi incipiũt tam in
religione ꝙ̃ in heremo qui nõ pſeuerant ſed
tunc pes de circulo moue͂. Nõ legi͂ de iuue
ne quodã religioſo qui petijt cõſiliũ a quo-
dam ſctõ religioſo vt oñderet ſibi regulã bñ
viuendi: qui dixit. Sicut incepiſti ſic finias. iõ
apls. Bonũ faciẽtes nõ deficiam⁹ ⁊c. tpe. n.
ſuo metemus nõ deficientes. Ecce quare di-
cit. Oſtendite mihi nummiſma.

¶ De eadẽ dñica. xxiij. poſt feſtũ tri. Ser. iiij.

Noſtra cõuerſatio in celis eſt
hẽtur iſtud verbum
ad Ph. l. iij. Uerbũ eſt aplĩ dicẽtis
de ſe ⁊ alijs aplis ⁊ diſcipulis chꝛi.
Nr̃a cõuer. ⁊c. Mõ ſi nos volum⁹ itelligere

illud verbum de ſanctis animabus apoſtolo
rum ⁊ aliorum ſanctorũ a corporibus exutis:
tunc clarꝫ eſt: q2 ꝙ eoꝝ conuerſatio in celis ſit
nõ eſt dubiũ: q2 nõ ſolũ aĩe apoſtoloꝝ cõuer-
ſantur in celo: ſed etiam aĩe innocẽtũ: q2 ſicut
filij intrant pr̃is domũ abſqꝫ difficultate. Itẽ
aĩe perfecte penitentiũ ex quo iam in hoc mũ
do habuerũt ſuũ purgatoriũ. Itẽ aĩe martyꝝ
⁊ aliorum perfectoꝝ ſtatim poſt mortẽ intrãt
celũ: ſic conuerſatio eoꝝ eſt in celis: ꝙ̃tum ad
animas Jõ cantat eccleſia. Gaudent in celis
aĩe ſanctoꝝ qui xpi veſtigia: vel per innocen-
tiam: vel per penitentiaʒ: ſunt ſecuti: ⁊ q2. ſ. ali
qui pro eius amore ſanguinẽ ſuũ fuderunt: iõ
cũ xpo re. in. e. ⁊c. Si ergo de eoꝝ animabus
volumus intelligere thema. clarũ eſt nec ha-
bet difficultatẽ: quin eoꝝ anime ſint in celis ⁊
conuerſatio eoꝝ. Sed ſi volumus intelligere
ſm ꝙ apoſtolus loquebatur. que. ſ. adhuc vi-
uentes in hoc mundo cõuerſationẽ habebãt
in celis: habet difficultatẽ: ſed nõ intelligatis
ꝙ eorũ cõuerſatio ꝑ habitationẽ corporalez:
ſed per imitationẽ virtualẽ ſit in celis. Uerbi
gr̃a. Si aliqs viuẽdo in domo ſua ſeruaret ꝑ-
fecte vota ⁊ cerimonias oẽs alicuius religio
nis. ſ. per paupertatẽ: caſtitatẽ ⁊c. Si querere
tur vbi eſt ſua cõuerſatio: oportet rñdere cuʒ
diſtinctione vel quãtũ ad habitationem cor-
poralẽ: vel quãtum ad imitationẽ virtualem.
Quantũ ad habitationẽ corporalẽ eſt in hoc
mundo: ſed per imitationẽ virtualẽ: ſic ſua cõ
uerſatio eſt in celis: q2 habet proprietates: vir
tutes: ⁊ cõditiones celeſtes. Jõ dicebat apo
ſtolus de ſe ⁊ de alijs. Nr̃a ꝯuer. in c. eſt. Jõ
cãta͂ de pſona ſancta. Qm̃ in hac peregrina
tione ſolo corpore conſtitutus: cogitatione ⁊
auiditate in illa eterna patria cõuerſatus eſt
ſ. per imitationẽ virtualẽ. Ego queſiui ⁊ inue
ni qualitates ⁊ virtutes ⁊ cõditiones celi ſm
phiam ⁊ ſm theologiã: vt ꝑ virtualẽ imitati-
onẽ cõuerſemur in celo: ⁊ ſunt ſeptẽ. ☞ Pria
alta ſublimitas. ☞ Secũda plena rotũditas.
☞ Tertia pfecta puritas. ☞ Quarta pura cla
ritas. ☞ Quĩta firma ſtabilitas. ☞ Sexta am
pla vtilitas. Si nos habemus iſtas. vi. condi
tiones: nr̃a cõuerſatio eſt in celis. ¶ Prima
eſt alta ſublimitas. Tanta eſt altitudo celi ꝙ
nõ põt mẽſurari. Aliqui vt rabi moyſes ⁊ alij
voluerunt mẽſurare: ⁊ l3 laborauerũt ad hoc
ſciendũ tamẽ neſcierũt omnẽ veritatem: q2 di
cit ſcriptura. Altitudinẽ celi ⁊ latitudinẽ ter-
re ⁊ profundũ abyſſi quis dimẽſus eſt. Eccli.
i. q. d. ipoſſibile eſt. Altitudinez celi fecit
deus ſicut magnus dñs ⁊ potẽs q pro ſe vxo
re ⁊ filijs facit cameras in altũ. ⁊ baſſe fac͂ ſta-
bulũ iumentoꝝ: ⁊ infra terraʒ facit carcerem.
Iſto mõ deus ordinauit mundũ. Cogitate ꝙ
tot⁹ mũdus ſit dom⁹ dei. Baruch. iij. O iſra-
el ꝙ̃ magna eſt domus dei ⁊c. Supius in ce-
lo ſunt camere: vbi eſt dñs cuʒ filijs ⁊ amicis
ſuis. ſ. ſanctis. Et iſte camere ⁊ palacia ſũt cor
poralia nõ de luto ſeu lapide: ſed de materia
celi vbi ſunt iam ſancti in gloria. Hic inferius
ſunt beſtie: q2 ꝓ eis eſt factus iſte locus. ⁊ nos
ꝓpter peccatũ ſumus cuʒ beſtijs. Si tenueri
mus vitã bonã aſcẽdimus ad cameras: ſi ma
lã deſcendimus ad carcerẽ inferni cũ malefa
ctoribus in corde terre. Iſtã qualitatem debe
mus nos habere per imitationẽ virtualẽ ele
uando nos in altũ ꝑ deſideriũ appetẽdo: ſu-
ſpirãdo: ⁊ deſiderãdo vitã eternã: ⁊ deſpicien
do oia mũdana honores ⁊c. q2 nõ ſunt niſi ſu
mus: ſimiliter deſpicere debem⁹ venereas de
lectatiões: ⁊ tũc nr̃a conuerſatio erit in celis.
Apoſtolus q oia mũdana deſpiciebat vt ſter
cora vt xpm lucrifaceret. ad Phil. iij. dicit.
Oia detrimentuʒ feci: ⁊ arbitror vt ſtercora:
vt xpm lucrifaciã. No. vt ſtercora. Qñ aliqs
in domo ſtercus ⁊ imũdicias cõgregat nocet
corrũpẽdo aerẽ domũ ⁊ pſonaʒ: ſ3 qñ ſpergi͂
in agris ſic fructificat. Ita qñ religioſus cleri
cus vel laycus cõgregat diuitias congregat
ſtercus: qđ corrũpit nos in memoria itelligẽ-
tia ⁊ volũtate ⁊c. Corrũpit domuʒ ⁊ illos de
de domo qui forte interficiũt vos: vt habeant
pecuniã. Ergo de camera cordis ſunt iſta tpa
lia bona abijciẽda ⁊ in terras ſiccas. i. paupes
diſpergẽda. Quare retinetis vos ſtercora vul
tis vt corrũpant vos. Ecce q̃re dicit. Oia de-
trimentuʒ feci ⁊ arbitror vt ſtercora vt ⁊c. ad
Phil. iij. Et cõcordãs Ezechiel dicit. Argen
tũ eorũ foras ꝓijcie͂ ⁊ aurũ eoꝝ in ſterquiliniũ
erit. Subdit rõnẽ. Q2 argẽtũ eoꝝ ⁊ aurũ eo-
rũ nõ valebit liberare eos in die furoris dñi.
Eze. vij. Qñ ergo terrena a nobis deſpiciunt
⁊ celeſtia appetunt͂ poſſum⁹ dicere. Nr̃a ⁊c.
¶ Scđa conditio celi eſt plena rotũditas: q2
caret angulis. Certũ eſt ꝙ deus potuiſſet cõ
poſuiſſe triãgulatũ vel quadrãgulatũ: ſed or
do ſeu ſapiẽtia dei fecit celũ rotũdũ totuʒ. Et
habe͂ iſta qualitas ꝑ imitationẽ virtualẽ qñ
homo in vita ſua hꝫ ſimplicitatẽ. ſ. qñ hõ nõ
hꝫ angulos. ſ. ꝙ oſtenda͂ vnus ad extra: ⁊ ꝙ
ſit alius ad intra. Aliqui oñdũt ſe ad extra li-
berales: ſed intus ſũt auari ⁊c. Ubi angulus
ibi ſordes. Simplicitas eſt qñ homo eſt talis

intus: qualis vult apparē ad extra. Jō Pe.
apl's. Deponētes oēm maliciā ⁊ oēm dolū ⁊
ſimulationē ⁊ iuidias ⁊ oēs detractōes ſicut mō
geniti inſan. ⁊c̄. i. Pe. ij. excludit a nob quinq an
gulos ſuitatis. Prim⁹ ē malicia cordis odiū
rācor. ⁊c. Intātū ꝙ tales nō poſſunt ꝓximū
diligere. Scōs angulus eſt oēs dolū. Iſte an
gulus ꝯſiſtit in ore qn̄ emēdo vl' vēdēdo decī
piūt ꝓximū: iurādo tātū valet: tantū ꝯſtat ⁊c.
Jō mercatores auiſet vos. Antiq⁹ nullus ꝑe
tebat niſi qd erat iuſtū. Jō credebat eis: ſ; mō
petūt tm̄ ⁊c. Terti⁹ ē ſimulatiōes. i. fictiōes: qn̄. ſ.
ex° hō oſidit ſe bonū: cū tn̄ ad intra ſit malus.
Ꝑbigra. In habitu albo oſidit caſtitas quam
debeo hr̄e ⁊ i nigra cappa aſpitas ⁊c. Quar
tus eſt iuidia. Inuidia eſt triſtari de bono et
honore ⁊ officio alteri⁹: qn̄ vos videtis ꝙ ille
iā fuit iurat⁹ vel ⁊c. Quint⁹ ē oēs detractiōes
Detractio ē laudare an̄: ⁊ diffamare retro. Et
extra de ordine deponere iſtos āgulos debe
mus ⁊ nos emēdare. Sicut mō geniti iſantes q
neſciūt depingere extra qd nō hn̄t ad itra: ac
ſimplicitatis ꝯcupiſcētie. ¶ Tertia ꝓprietas
celi eſt ꝑfecta puritas: q2 nullā h; maculā nec
hr̄e pōt. Hic ſūt multa palacia que tn̄ poſſūt
maculari aliquo mō: ſ; nō celū: q2 dicūt aſtro
nomi ꝙ celū elemētū ignis tāgit: tn̄ ipſū nō
cōburit. Jō dixerūt ph'i ꝙ celū nō eſt ſuſcepti
uū ꝑegrinarū ipreſſionū. Iſta q̄litas hr̄ ꝑ ca
ſtitatē que hoīem ꝓſeruat nō cōburit nec ca
lefacit. Multi ꝯburunt ex nimia familiarita
te etiā habita ꝓpt̄ bonā itētionē. Aliq icipiūt
bonā amiciciā: ſ; poſt modicū cōburunt ꝑ lu
xuriā ⁊c. Et de luxuria dicit Job. Ignis eſt vſ
q3 ad ꝑditionē deuorās ⁊ eradicās oīa geni
mina. Job. xxxi. Oīa cōburit ⁊ totū ꝑdit. Jō
auiſet vos: ⁊ ꝓſeruem⁹ a cōbuſtiōe ⁊ elōgem⁹
nos ab occaſiōe ⁊ nimia familiaritate orātes
ꝯtinuē. Alij nō cōburunt ſ; caleſiūt. nō enī
faciūt actū pricipalē timore mūdano: ſ; reſpi
ciēdo loquēdo delectant ⁊ caleſiūt: ſ; melius
eēt fugere. In ꝑſona q̄rū dic̄ Iſa. Vach cale
fact⁹ ſū: q2 vidi focū. Iſa. xliiij. aliq maculant
q2 hn̄t aliquā familiaritatē ⁊ ſuſpectant: q2 l;
ipſi nō faciūt pctm̄ tn̄ oēs opinant. Jō eoꝝ fa
ma que d; eē clara ſit nigra in corde gētium.
De talib⁹ dicit Jere. Denigrata ſup carbōes
facies eoꝝ ⁊ nō ſūt cogniti in plateis. Threñ.
iiij. Facies dr̄ fama: q2 ſicut in facie cognoſcit
hō: ita fama q̄ diuulgat. Si fama cognoſcunt
ſic cognoſcunt boni ex bona fama: ⁊ mali ex
mala. ¶ Quarta ꝓprietas celi ē. ſ. pura clari
tas: nō eſt ibi tenebra ſicut h̄. Jō dicit. Sen.

Talis eſt animus ſapiētis q̄lis eſt mūdus ſu
ꝑ lunā: ſemꝑ illic ſerenū eſt. Iſtā i claritatē de
bem⁹ nos hr̄e ꝑ clarā ſapiā fidei. Caueat ne
in corde vr̄o itret tenebra erroris ⁊c. debem⁹
enī hr̄e cor clarū: ⁊ hoc ē ſapia nr̄a de q̄ dicit
moyſes iudeis ⁊ ꝑ eos nobis. Hec. ſ. fides eſt
ſapia vr̄a corā pplis vt audiētes vniuerſa pre
cepta hec dicāt. En pp'ls ſapiēs ⁊ itelligēs: gēs
magna. Deut. iiij. Nō fidē catholicam vocat
ſapiā: ſed nō ſciā. Dicit ph's. vi. ethy. ꝙ tres
ſunt v̄tutes itellectuales ⁊ ſpeculatiue. ſ. ſapi
entia itellect⁹ ⁊ ſcia. Sapia ē cognitio diuinoꝝ:
ſ; mō dicant ſapiētes aſtuti ⁊ fallaces mūda
ni hoies: ⁊ falſe dicētes ſe eē ſapiētes ſtulti fa
cti ſunt. Ro. i. Intellect⁹ v̄o eſt cognitio prin
cipioꝝ. Scia v̄o eſt cognitio cōcluſionū q̄ ha
bent ꝑ demōſtratiōes. Fides aūt dr̄ ſapia: q2
eſt de diuis ⁊c̄. Dr̄ intellect⁹ q2 articuli fidei
ſūt ꝓncipia toti⁹ theologie: ſ; fides nō dr̄ ſcia:
q2 articuli nō ſunt ꝯcluſiōes habite ſeu ꝓbate
⁊c̄. ꝑ demonſtrationē: q2 l; nō hēam⁹ rōnes ⁊
argumēta ꝓbantia articulos fidei: tn̄ nō ſunt
demōſtratiōes: q2 niſi de⁹ reuelaſſet rōnes nō
ſufficiūt: ſ; ſunt ꝑſuaſiōes. Ecce q̄re dr̄. Hec ē
ſapia vr̄a. No. corā pplis: q2 nō ſufficit xp̄iāo
hr̄e fidē in corde: ſ; o; etiā ꝯfiteri vocalr̄ tp̄e
⁊ loco cōgruis: ſm̄ illud. Corde credit ad iu
ſticiā. ore aūt ꝯfeſ. fit ad ſa. ad Ro. x. Dicat.
Credo: in quo ſunt. xij. principia theologie.
¶ Quinta eſt firma ſtabilitas: q2 celū icorru
ptibile eſt: ⁊ l; habuerit ꝓncipiū tn̄ nō hēbit
finē in ſuba. Dō loquens de corꝑib⁹ celeſtib⁹
dic̄. Statuit ea in eťnū ⁊ in ſcl'z ſcl'i. Idē dicūt
ph'i ꝙ durabūt ſine fine. Iſtā q̄litatē debem⁹
nos hr̄e ſi debem⁹ h̄itare in celo. Nā debem⁹
hr̄e h̄ ſtabilitatē ꝑ firmā obediētiā ⁊ ꝑſeuerā
tiā. In bona vita quā hō elegit ꝑſeuerant ma
nē. S; nō ꝙ an̄q̄3 hō eligat ſpalē ⁊ ſpūalē vi
tā ⁊ ſtatū: hō d; reſpicē ⁊ eligē qd meli⁹ eſt ꝓ
aīe ſaluatiōe. ꝑbigra. q vult itrare religionē
d; deliberare i q̄. Et ꝓmo reſpicē regulā ⁊ cō
ſtitutōes: ⁊ nō igerē ſeipſū ſtati: ſ; reſpicē tria
Prio regulā ⁊ ꝯſtōnes: ſi placēt tibi: alr̄ non
intrare debes. Scōo ſi ſr̄es ſuāt illā regulā ⁊
ꝯſtōnes alr̄ non debes te obligare. Tertio ne
in ingreſſu fiat ſymonia ⁊c̄. Sed poſtq̄3 iā ele
giſtis ⁊ eſtis intus debetis cōtinuare bonā vi
tam ⁊ mori in illa. Itaq3 ſr̄es mei dilectiſſimi
ſtabiles eſtote ⁊ imobiles in oī tp̄e dn̄i ſemꝑ
abundātes ſciētes ꝙ labor veſter nō eſt ⁊c. i.
Coꝛ. xv. ¶ Sexta eſt āpla vtilitas q2 oēs vir
tutes: cōditiōes ꝓprietates ⁊ q̄litates q̄s de⁹
dat eis: large tribuunt nobis: vt p; in ſole qui

tribuit nobis claritatē a deo ſibi datā. Idem
de luna ⁊ de alijs. Jō Gen. i. Fiāt luminaria
magna in firmamēto ⁊ diuidāt diē ⁊ noctē ⁊c.
Ibidē. fecit deus duo luminaria magna: ma
ius vt ꝑeſſet diei: min⁹ vt preeſſet nocti. S; ſi
ꝑ auaritiā vellēt ſibi retinē: de⁹ eis auferret: ſi
volum⁹ hīc ꝯuerſationē in celis hēam⁹ iſtam
ꝯditionē ne gr̄as a deo nobis datas ſpūales
vel corꝑales nobiſipſis retineamus: vnicuiq3
āt dat māifeſtaº ſpūs ad vtilitatē. i. Chor. xij.
¶ Dñica. xxiiij. poſt fe. tri. Sermo primus.

Bijt fama hec in vniuerſā terrā.
a Hī v̄bū iſtud textualr̄. Mat.
ix. Sermo nr̄ erit de ſcō euāgelio. Si
placet deo hēbim⁹ multas bonas doctrinas.
⁊c. Salutet v̄go ma. In pn̄ti ſmone volo te
nere modū hortulani: q qn̄ vult ſeminare vel
plātas in horto plātare bōas ⁊ vtiles prio di
ſponit ⁊ ordinat in tabulis. poſt ſemiat. ita fa
ciā. rō: q2 in ſctā ſcriptura ſingularit̄ ſcm̄ euā
geliū dr̄ hort⁹ cōcluſus ⁊ nō ager: hort⁹ clau
ſus vel ꝯcluſus. Cāt. iiij. Vn̄ eēt clauſus hor
tus: q2 hēret altiſſimū ꝑietē ꝓ muro: ⁊ porta
le ſtrictum ⁊ bonā ianuā ⁊ fortes ſeras. Sic
ſcm̄ euā. ē altiſſimo muro. ſ. fide xp̄iana mura
tum vſq3 ad celū aſcēdit intātū ꝙ nullus ifi
delis nec hēretic⁹ nec ſciſmatic⁹ pōt itrare ad ꝯ
ſtruēdū fruct⁹ ei⁹: portale ſtrictū ⁊ baſſum eſt
humilitas. Jō null⁹ ſupb⁹ pōt intrare colligē
do fruct⁹ ei⁹ ſecretoꝝ: nec intelligēdo. Ianua
firma eſt pauptas apl'icalis ꝓp hoc l; multi ſtu
deāt: nō tn̄ pn̄t inuenire fructū ſpūalē: nā ꝑſo
ne carnales: delicioſe ⁊c. nō pn̄t itrare ad co
medēdū de fructib⁹ hui⁹ horti: q2 nō ſentiunt
dulcedinē: q2 dulcedine vitioꝝ amittūt guſtū
⁊ inficiūt palatū: ſ; eſt apt⁹ xp̄iano corde hu
mili ⁊ paupi ſpū ⁊c̄. talis ſentit odorē ei⁹. iō
dicit xp̄s q eſt dn̄s hui⁹ hort⁹. Veniat dilect⁹
meus in hor. ſuū. Cāt. v. No. dilect⁹ a xp̄o eſt
xp̄ianus q in corde h; firmā fidē. No. in hor
to ſuū euāgeliū eſt hort⁹ xp̄i dn̄atiue: ſed dici
tur xp̄iani finaliter: q2 pro eo factū eſt. Ecce q̄
re ſanctū euāgeliū dr̄ hort⁹: ꝓpter hoc i hor
to euāgelij hodierni ordinabo tres horas ſ;
tres principales ꝑtes quas h; iuxta tres xp̄i
excellētias que in eo oſtendunt.

¶ Prima eſt humilitas gratioſa.

¶ Secūda benignitas virtuoſa.

¶ Tertia ſublimitas glorioſa.

In his aūt nō plātabo caules nec ſpinargia:
ſ; herbas aromaticas ⁊ v̄tuoſas bonarū do
ctrinaꝝ. In prio plātabo vnā herbā aromati
cā q̄ dr̄ doctria ethica vel monaſtica ad regē
dū ꝓpriā ꝑſonā. In ſcda aliā q̄ dr̄ politica ⁊
gn̄alis ad regēdū cōitatē. In tertia aliā q̄ di
citur yconomica coniugalis ad regendū pro
priam domum. He plante erunt ita odorife
re ꝙ pōtero dicere. Exijt fama hec ⁊c. ¶ Di
co primo ꝙ in euāgelio hodierno oſtēditur
vna excellētia xp̄i que dr̄ humilitas gratioſa
hec oſtēdit in prima ꝑte euā. cū dr̄. Loquēte
ieſu ad turbas: vſq3: ſequebant eū ⁊ diſcipuli
ei⁹. Querit q̄re xp̄s hūc principē ſtatī ſecut⁹
ē: cū tn̄ regulū ei⁹ aduētū petētē icrepauit: vt
p; Joā. iiij. Rn̄ſio ꝙ iſte pricepe hēbat duo
ſ. firmā credētiam in corde ꝙ. ſ. poterat ſana
re filiā ſuā: vt p; i petitiōe di. Veni ipone ma
nū ſup eā ⁊ viuet. 2º hēbat ardētē deuotionē
ad xp̄m. q2 accedēs adorauit eū. Iſta duo ſta
tim trahūt ſe ad xp̄m. No. ad hoc exēplū nā
le ꝙ cādela clareſcēs ⁊ fumigās finalr̄ trahit
ad ſe lucē: xp̄s dr̄ lux. Erat lux vera ⁊c. Jo. i.
Si ergo tu hēs claritatē fidei in corde ⁊ fu
migationē deuotiōis: ſtatī trahes ad te xp̄m.
Apl's. In xp̄o ieſu neq3 circūciſio aliqd facit
neq3 ꝓpucium: ſed fides: ecce credentia que
ꝑ fidē opat: ecce deuotio. ad Gal. v. Quia er
go ille ꝓnceps hēbat iſta duo ⁊ nō ille regul⁹
iō ⁊c. Ecce hic hūilitas xp̄i gratioſa: ecce hic
pria ps horti xp̄i hui⁹ diſpoſita ⁊ ordiata: mō
ſeminem⁹ in ea herbas aromaticas. ſ. de do
ctrinis ethicis ⁊ monaſticis ad regēdū ꝓpriā
ꝑſonā in bona vita. Et ſunt duo. ſ. ofo q̄ nos
ꝓſeruat a pctis futuris. Scda ē ꝯfeſſio q̄ pur
gat a pctis ꝓteritis: ofo oſtēdit cum dicit. Ecce
princeps vn⁹ acceſſit ⁊c. Qui enim vult ⁊c. d;
primo ad xp̄m accedere: q vult regi ſupplica
re: ꝓmo accedit. Si dicat. Et quō poſſemus
xp̄o accedere cū ſit in celo. Dico nō debem⁹
accedē corꝑaliter: ſed itellectualit̄ cogitādo
qn̄ vis orare cū q̄ hēs loq. ſ. cū rege celi: cogi
tādo ꝙ videas eū i cathedra ſedētē. Sic acce
dit hō: ⁊ ſicut ille q loqt̄ cū rege flectit genua
⁊ diſcooꝑit caput. Ita etiā i orōne: q2 exquo
hō acceſſit d; orare. Jō dr̄ de pricipe ꝙ acceſ
ſit ad eum: ⁊ fecit ſuā ſupplicationē. Ecce q̄li
ter oſtēdit nobis orare. ideo dauid. Accedi
te ad eū ⁊ illuminamini ⁊c̄. Qui autē ſic ora
uerit ſicut princeps iſte: erit eius oratio acce
pta: qui alr̄ nō obtinebit aliqd: ecce hec her
ba aromatica que preſeruat hominē. Nota
hic exemplū ſiue miraculū de iuuene merca
tore deuoto virgini marie: qui q̄libet dic cō
tēplādo. xij. gr̄as factas virgini marie. ſ;. xij.
partes ſue ꝑſone pn̄tabat. xij. Aue Maria.
Prio cogitabat ⁊ ꝯtēplabat caput Marie.

plenum ſapientia pluſq̃ patriarche prophe
te ⁊c̃.⁊ ſic dicebat pꝛimũ Aue maria deinde
oculos quotiens reſpexit xp̃m. Tertio aures
quõ audierit xp̃i ſermones quarto nares q̃tẽz
odoꝛẽ ſenſit de coꝛpoꝛe xp̃i in die natiuitatis.
q̃nto os quotiẽs oſculata eẽt xp̃m.ſexto vbe-
ra que lactauerũt filiũ dei.ſeptimo coꝛ plenũ
igne amoꝛis.octauo bꝛachia qb⁹ amplexata
eſt xp̃m.nono vẽtrẽ tanq̃ȝ xp̃i cameraȝ.decio
genua qualiter oꝛabat. vndecimo tibias q̃lr
uit laboꝛãdo q̃ñ ꝑdidit filiũ dñ eẽt annoꝛuȝ
xij.duodecimo aiam plenã oi ꝑfectiõe:⁊ coꝛ-
pus pnali afflictione. Nõ q̃liter dñ ꝓdictus
iuuenis iret ad feriaȝ: in via inuenit latrones
⁊c. Et iſto miraculo poteſtis cognoſcere quõ
oĩo facta ad deũ eſt herba aromatica. Jõ xp̃s
dicit. Opoꝛtet ſemp oꝛare ⁊ nõ deficere quo-
libet mane ⁊ ſero. Luc.xviij. Scḋo iſtẽ prin-
ceps oñdit cõfeſſionẽ ſacramentalẽ que pur-
gat a peccatis pꝛeteritis in v̾bis q̃ñ dixit: dñe
filia mea ⁊c.ſtatim poſt peccatũ moꝛtale filia
mea.i.aia eſt moꝛtua. Jõ de bona rõne ⁊ de
cõſilio ſtati eſſet cõfitendum pcõ̃ q̃libet die.
Nõ dicũt multi: expectabo.xl. ⁊ ſi cadit lu-
tũ in tunica.nunq̃d dices expectabo ꝑ annũ:
ecce quare dicit: mõ defuncta.q̃ aũt nec in.xl.
vult ꝯfiteri punieẽ.⁊ pꝛimo in aia que ſepelie
tur in inferno.ſcḋo in coꝛpoꝛe q: nõ dȝ ſepeli
ri in cemiterio.extra de pe.⁊ re.c.oĩs. vide.ſ.
do.xviij.ſermone.i. in fine. Nõ quõ curatus
hȝ hꝛe in ſcripẽ q̃ cõfitenẽ: ⁊ qui non ⁊c. Qui
abſcõdit ſce.ſua nõ diri.q̃ aũt cõfeſ.ſu.⁊ reliq̃.
ea mi.cõſequeẽ. Prouer.xxviij.ecce q̃re dicit
filia mea ⁊c. Scḋo dixit pꝛima pars. Ueni et
ipoue ma.tu.ſup eã ⁊ viuet. Ecce hec abſolu-
tio antq̃ȝ ꝑſona cõfiteaẽ ⁊ abſoluaẽ eſt habi-
tatio demonuȝ: quot pctã moꝛtalia q̃s hȝ tot
diciẽ hꝛe demonia. De beata magda. dicunt
euãgeliſte q̃ xp̃s eiecit.vij.demonia.i.vij.pec
cata moꝛtalia: q: nõ legiẽ q̃ fuit demoniaca:
ſed facta cõfeſ.venit xp̃us per gr̃am: iõ dixit:
veni dñe. Et xp̃s: veniã ⁊c. Doctrina eſt theo-
logie: q̃ in abſolutiõe non ſolũ venit xp̃s per
gr̃am: imo etiã ꝑ pñiam ꝑſonalẽ: ⁊ nõ ſoluȝ
xp̃s: ſȝ etiã tota trinitas. Joã.xiiij. Si q̃s dili-
git me ſer.meũ ſuã.ſ.illũ quẽ dixit ꝑ os apl̃i.
Jac. Cõfitemini alter.pctã vr̃a ⁊ o.ꝑ inuicẽ
⁊c̃. Jac̃.v.⁊ pa͛ me⁹ diliget eũ: ⁊ ad eũ venie
mus. Ecce pnĩe iniunctio. Pniam vocat mia
nũ: que q̃nq̃ȝ digitos hȝ. Pri⁹ eſt pollex: ⁊ eſt
cõtritio coꝛdis. Secũdus eſt bonũ ꝓpoſituȝ
nõ redeũdi ad pctã. Tertius eſt pnalis affli-
ctio: q: ſicut caro fuit ſibi occaſio peccãdi: ita
etiã penitere debet. Quartus eſt iniuriarũ re
miſſio: cogitando q̃ maioꝛes iniurias feciſti
xp̃o: dicũt medici q̃ in iſto digito ẽ vena coꝛ
dialis. Jõ in deſpõſatione poniẽ ibi annulus
ad innuẽdũ q̃ ſe debẽt coꝛdialiter diligẽ. Qui
tus eſt iniuſtoꝝ reſtitutio tã de fama q̃̃ etiam
de bonis. Ecce quare dicit: ipone: q: ita ꝓmi-
ſit de⁹. Si ipius egerit pniam a pctõ ſuo: vita
viuet ⁊ nõ moꝛieẽ ⁊c̃. Ezech.xxxiij. ¶ Dico ſe
cũdo q̃ in ſcḋa ꝑte euã. oñdiẽ ſecunda virtus
xp̃i: que dȝ benignitas v̾tuoſa cum dȝ. Et ecce
mulier ⁊c. vſq̃ȝ: mulier ex illa hoꝛa. Ecce h̃ xp̃i
benignitas v̾tuoſa: q: cũ illa mulier deberet
puniri: q: appꝛoximabat ꝯ legẽ Leui.xv. xp̃s
nõ puniuit: ſed ẽt cõſolat⁹ eſt eã. Et in illa ꝑte
plantãde ſũt herbe aromatice.ſ.doctrine po
litice que ſũt ad bonũ regimen cõitatis: ⁊ ad
hoc oꝫ duo pũcta declarare. pꝛĩo q̃ eſt mulier
hec que hȝ ⁊c. Jſta mulier eſt cõmunitas que
abũdat in pctis notoꝛijs: pctã notabilia ⁊ no
toꝛia dñr ſanguis in ſacra ſcriptera. Auto.dõ
qui peccauit grauiẽ luxuria ⁊ homicidio: q:
ꝯña ſũt: ⁊ credidit ⁊c. Jõ fuit ſibi dictũ. Egre
dere egredẽ vir ſanguinum ⁊ vir belial. Ecce
⁊c.ij. Re.xvi.⁊ petijt veniaȝ a deo di. Libera
me de ſanguinib⁹ ⁊c. Quõ curabiẽ iſta coꝛru-
ptio cõitaẽ. Dico q̃ ẽ tãgẽdo veſtẽ xp̃i q̃ eſt
ſacra ſcriptura. rõ: q: ſicut veſtis coopit perſo
nã: ita ſacra ſcriptura xp̃ȝ. Jõ iudei ſolũ vide
rũt veſtem. De iſta veſte dicit Jſa. Gaudens
gaudebo in dño: et exultabit aïa mea in deo
meo: q: induit me veſtimẽtis ſalutis: ⁊ indu-
mẽto iuſtitie circũdedit me. Jſa.lxi. No.cuȝ
dẽ in pl̃i: veſtimẽtis: q: ſacra ſcriptura in vno
libꝛo nõ ꝯtineẽ ſȝ i multẽ. Scḋo dicit: ⁊ indumẽ
to iuſtitie: q: ſacra ſcriptura tota ẽ vna q̃ xp̃s
induiẽ. Si g° hec cõitas patitur fluxũ ſangui
nis ⁊ id fetet ꝑ malã famã: ⁊ deficit paulatim
⁊ vadit ad deſtructõeȝ: remediũ ẽ tãgere fim
bꝛiã xp̃i.ſ.ſacrã ſcripturã faciẽdo ea q̃ dĩẽ cõ-
tra ſex pctã moꝛtalia: ⁊ ſic curabiẽ. Pꝛimuȝ
pctũ eſt ſupſtitiõis dyabolice. Secũdũ blaſ-
phemie diuolis. Tertiũ negligẽtia feſtiuitatũ
Quartũ ludus. Quintuȝ lupanaria ſecreta.
Sextũ ſocietates crĩales. Ex pctis ſecretis
cõitas nõ hȝ ꝑiculũ: ſȝ q̃ñ pctũ ẽ notoꝛiũ ⁊c.
¶ Dico tertio q̃ oñdiẽ xp̃i ſublimitas gl̃oſa
in tertia ꝑte euãge. vbi dẽ. Cuȝ veniſſet ieſus.
in domũ ⁊c. vſq̃ȝ in finem. Jn iſta tabula ſunt
plantande herbe aromatice de doctrinis yco
nomicalib⁹ ꝓ bono regimine dom⁹. Tria ſec̃
xp̃us in ſuſcitatione hui⁹ puelle in quo oſten-
dit totũ regimẽ domus. Pꝛimo eiecit de do-

mo tubicines ⁊ turbaȝ tumultuantẽ. Jn quo
ſignificatur excluſio male ſocietatis. Si vul-
tis bene regere domũ vr̃am: expellatẽ malos.
Jtẽ nõ ſolũ expellere malas ꝑſonas debetẽ: ſȝ
etiã malas ꝯſuetudines. Jtẽ ſi famuli non ha
bẽt occaſionẽ audiẽdi miſſã deẽ eis facultatẽ
q: oꝫ reddẽ rõneȝ de eis. Jõ ſcp̃tura. Si q̃s.ſ.
pr̃ifamilias ſuoꝝ: ⁊ maxie domeſticoꝝ curã nõ
habuerit fidẽ negauit.i. Thy.v. Scḋo tenuit
manũ ei⁹. Ecce xp̃i ꝓtectio. Qõ cõſuabit do
mũ tuã in abũdãtiã ⁊ i pace ⁊c. Et poteris di
cere cũ dõ. Tenuiſti manũ dexterã meaȝ.ſ.ꝓ-
ſpitatẽ: ⁊ in volũ.t.dedux.me. ⁊ cuȝ gl̃ia ſuſce.
me. ps.lxxij. Tertio dixit puelle ſurge. Ecce
gr̃e ſpiritualis collatio. Surge qui doꝛmis ⁊
exurge a moꝛ.⁊ illumina. te xp̃s. ad Ephe.v.
¶ De eadẽ dñica.xxiiij.poſt feſtũ tri. Ser.ij.

a **Acceſſit** retro ⁊ tetigit fim-
bꝛiã veſtimẽti eius.
Jſtud v̾buȝ hẽ oꝛiginaliẽ Mat.ix.
Jn iſto ſmone volo declarare qua
liẽ aia pctis infirma poterit curari. Materia
erit bona ⁊ ſpeculatiua ⁊ etiã moꝛalis. Sȝ pri
mo ſaluteẽ vir.ma. Cogitaui ꝑtractare v̾buȝ
iſtud ſm tres itellect⁹ ſacre ſcripture.ſ. ꝟ Hi-
ſtoꝛicũ: vel lr̃alẽ. ꝟ Allegoꝛicũ vel figuraleȝ.
ꝟ Tropologicũ vel moꝛalẽ. ¶ Quãtũ ad ꝓ-
mũ itellectũ ſciẽdũ q̃ exq̃ adã ⁊ eua peccaue
rũt ꝯ deũ: oẽs gẽtes mundi ꝓpter pctã tẽde-
bãt ad finalẽ deſtructionẽ ⁊ ꝑditionẽ. ꝓpẽ qḋ
de⁹ volens mittere ſaluatoꝛẽ ⁊ redẽptoꝛẽ ele
git ſibi certũ ppl̃m in iſto mũdo de q̃ naſcere
tur ſm carnẽ. Cui⁹ ppl̃i pẽ fuit abꝛaã: cui pꝛo
miſit de⁹ q̃ de ſua gñatione ſaluatoꝛ mũdi na
ſcereẽ. Cui populo dedit duo ſigna pꝛicipalia
vt diſtingueret a ceteris ppl̃is pꝛout paſtoꝛ ſi
gnãs oues: vnũ occultũ in carne: ⁊ aliũ publi
cũ in veſtimẽtẽ. Signũ occultũ ⁊ ſecretũ i car
ne ẽ circũciſio i mẽbꝛo virili: ad ſignificãduȝ
q̃ de ſua gñatõe meſſias mũdi ſaluatoꝛ naſce
reẽ. Circũcideẽ i vob oẽs maſ. Geñ.xvij. Dñe
⁊ vbi erit iſta circũciſio: in aure: nõ in digito:
nõ: ſȝ circũcideẽ carnẽ ꝓpucij v̾i: vt ſit in ſig^{m}
ſ. q̃ de illa gñatiõe naſceẽ ſaluatoꝛ mundi. Jõ
iudei ⁊ agareni q̃ circũcidunẽ faciũt ꝯ ꝓmiſſi
onẽ: q: exq̃ ꝓmiſſio ẽ cõpleta: ceſſat ſignũ pꝛo
miſſiõis. Quid facit ſignũ in tabña exq̃ vinũ
iã eſt vẽditũ: q: iã venit xp̃s ⁊ ipi oñdũt q̃ nõ
dũ venit: iõ peccãt ꝓpẽ q̃ nos nõ recipim⁹ cir
cũciſionẽ illã. Ait apl̃s. Dico vobis q̃ñ ſi cir
cũcidamini xp̃us vob nihil ꝓdeſt. ad Gal.v.
Hoc ſignũ voluit recipe xp̃s vt daret finẽ le-
gi moyſi: que tota oꝛdinabaẽ ad xp̃ȝ tanq̃ȝ ad
cãm finalẽ. Jõ dicit xp̃s. Amẽ dico vobis: q:
nõ veni ſolue.le.⁊c̃. Mat.v. Scḋm ſignũ qḋ
dedit illi pplo fuit publicuȝ.ſ. extra in tunica
ſuꝑioꝛi: vt oẽs cog°ſcerẽt q̃ erãt de gñe abꝛa
am.ſ.q̃ttuoꝛ fimbꝛias de coloꝛe celeſti de filo
vel de ſerico: vna añ: alia retro: alia a dextris:
alia a ſiniſtris: ⁊ dicunẽ fimbꝛie. De hoc aucto
ritas. Dixit quoq̃ȝ dñs ad moyſen. Loq̃re fili
is iſrl̃ ⁊ dices ad eos vt faciãt ſibi fimbꝛias ꝑ
q̃ttuoꝛ angulos pallioꝝ ponẽtes in eas vittaſ
iacinctinas q̃s cũ viderint recoꝛdenẽ oĩuȝ mã
datoꝝ dñi ⁊c. ſintq̃ȝ ſcti deo ſuo. Nũe.xv. Nõ
vittas iacinctinas ad ſignificãdũ doctrinã ce
leſtẽ regis meſſie: q̃ debebat dari ꝑ q̃ttuoꝛ euã
geliſtas: ꝑ matheũ q̃ añ alios ſcripſit euãgeli
um. Doctrina ⁊ lex xp̃i nõ ꝓmittit terrena vt
lex moyſi: ſȝ celeſtia. Qui facit volun.pa.m.q̃
in celis eſt ipſe itra.in reg.celoꝝ. Matth.vij.
Xp̃s aũt ſicut voluit in carne ſuſcipe ſignũ cir
cũciſiõis: ſic etiã in veſtimẽto poꝛtabat pꝛedi
ctũ ſignũ diſtinctiõis. Jterũ cũ eẽt puer v̾go
maria manib⁹ ꝓpꝛijs fecit ſibi vnã tunicã: ⁊ ſẽ
ꝑ poꝛtabat illã amoꝛe mr̃is: ⁊ ipſo creſcente:
creſcebat veſtis: ⁊ v̾go poſuit in illa illas vit-
tas iacinctinas. Uñ ſuꝑ illo v̾bo mulieris ſa-
maritãe. Quõ tu iude⁹ cũ ſis bibere a me po-
ſcis: que ſuȝ mulier ſamaritana. Nõ.n.coutũ-
tur iudei ſamaritanis. Jo.iiij. Dicunt h̃ gloſe
q̃ in veſtib⁹ ⁊ fimbꝛijs cognouit eũ eẽ iudeũ.
Jõ mulier alia q̃ hẽbat fluxũ ſanguis de qua
loq̃ẽ euangeliũ dicebat intra ſe. O ſi tetigero
tm̃ veſtimẽtũ ei⁹ ſalua ero. Sȝ miſera q̃re ap-
pꝛoximabat: q: tales mulieres ab alijs exclu-
debanẽ ſm legẽ. Leui.xv. q: fetebant. Dice-
bat eñ ſi ego venio añ euȝ ſentiet fetoꝛẽ: ſi ad
lat⁹ iteꝝ. g° voluit retro venire: ⁊ h° dĩc theã.
Acceſſit retro: ⁊ tetigit fimbꝛiã ve.⁊c. Et xp̃s
vidẽs eã ipa timuit credẽs q̃ eaȝ repꝛehẽderet
ſȝ xp̃s cõſolat⁹ eſt eã di. Confide filia ⁊c̃. Et h°
de ꝑmo. ¶ Quãtũ ad ſcḋm.ſ. ad itellectuȝ al
legoꝛicũ. Diciẽ ab aleos grece qḋ eſt alienuȝ
latine: ⁊ goꝛe ſnĩa quaſi aliena ſnĩa: q̃ñ facta
vel dicta ſacre ſcripture exponunẽ de xp̃o. Jõ
apl̃s exponẽs aliqua facta abꝛae de xp̃o dicit
Que ſũt per allegoꝛiã dicta. ad Gal.iiij. Cũ
ergo diciẽ acceſſit retro.ſ.aia peccatrix ⁊ teti-
git. Opoꝛtȝ declarare q̃ ſit ipa veſtis xp̃i. Di-
co q̃ ꝑ allegoꝛiã veſtis eſt hũanitas ſũpta de
btã v̾gine. Rõ: q: ſicut veſtis coopit ꝑſonam
ita hũanitas diuinitatẽ chꝛiſti. Jdeo iudei ſo
lũ videbãt veſtẽ. Cũ in foꝛma dei eẽt habitu
inuentus eſt vt hõ. ad Phil.ij. Jn hoc veſti-
mẽto poꝛtat q̃ttuoꝛ fimbꝛias. Anterioꝛ ẽ vul

ciſſima mia ad penitẽtes: intãtũ ꝙ ſi aliquis
princeps vel dñs haberet ptẽ ſue mie reputa
ret ſtult⁹.Qꝛ ſi eẽt aliqs miles qui feciſſet oĩa
hec mala.ſ.ꝙ occidiſſet patrez ſuũ ⁊ matrẽ ⁊
filios regis ⁊ violaſſet filias ei⁹ ⁊ ipſuꝫ ꝑcuſſiſ
ſet ⁊ ꝑceret ſibi: ſtultus reputaret. Maioꝛ eſt
adhuc infinita mia xpi: qꝛ ſi vnus hõ occidiſ
ſet oẽs apl̃os: ⁊ ioſeph patrem putatiuũ: imo
ẽt ſi ꝟginẽ ſugillaſſet ⁊ ipm xp̃m ꝓprijs mani
b⁹ crucifixiſſet: ſi poſt hẽret tantã ꝯtritionẽ vt
granuꝫ ſinapis: ⁊ petẽt veniã in hᶜ mũdo xp̃s
ſtati ꝑceret ſibi. De hᵒ aucto. Si ipſius egerit
pniam ab oĩb⁹ pec.ſ.⁊c. Eze.xviij. Scda fim
bria poſterioꝛ ẽ duriſſima iuſticia ad ipenitẽ
tes. Sic.n.ẽ ifinite mie penitẽtib⁹: ſic ẽ ifinite
rigoris ipenitẽtib⁹: q̃ nolũt ꝯteri nec cõfiteri:
nec deſiſtẽ a pctis. Intm ꝙ ſi vn⁹ decedẽt in
vno ſolo pctõ moꝛtali: ⁊ a xp̃o petẽt veniã de
illo pctõ: ⁊ oẽs ſcti ⁊ ſctẽ oꝛarẽt ꝓ illo genib⁹
flexis: imo oẽs ſcti ãgeli imo ⁊ ꝟgo maria: nõ
obtinerẽt ſibi veniã: ẽt ſi cẽtũ vl̃ ẽt mille ãnis
ꝓ illo itercederẽt. Quare pꝫ h̃ ſtulticia mlto
rũ di. Ego bñ ꝯponã me cũ dõ. de⁹ ẽ miſicoꝛs
Vez ẽ ſꝫ ẽt ẽ duriſſim⁹ ipenitẽtib⁹. Aucto. Ze
lus ⁊ furoꝛ viri nõ ꝑcet i die vĩdicte: nec acqe
ſcit cuiuſq̃ ꝓcib⁹: nec ſuſcipiet ꝓ redẽptõe do
na plima. Prouer.vi. Tertio a ſiniſtris largiſ
ſima gr̃a ꝑſtiꝫ deuote oꝛãtib⁹. Qꝛ ſi i p̃nti vi
ta hõ penitet ⁊ petit aliquã gr̃az vl̃ aliqđ do
nũ: ſtatĩ ꝯcedit ſibi niſi eẽt in detrimẽtuꝫ aïe.
Qñ hõ petit aliqđ qđ nõ dat: ſigᵐ ẽ ꝙ nõ eẽt
vtile aïe: ſic nec vos dareſ vinũ ⁊ fruct⁹ infir
mo: lꝫ petẽt: qꝛ ñ eẽt ſibi vtile. Si aũt petit de
zuchero dabit. ſic oẽs ſum⁹ ifirmi neſcim⁹ qđ
ẽ nob̃ vtile vl̃ nociuũ. Infirm⁹ petit ſanitatẽ:
ñ dicit xp̃s: qꝛ ñ eẽt vtilis aïe tue: ſꝫ dat patiaꝫ
q̃ ẽ melioꝛ. Si qs indiget ſapiã poſtulet illã a
deo q̃ dat oĩb⁹ affluent: ⁊ nõ iꝓpꝛopat. Jaco.i.
Quarta fimbꝛia a dextris ẽ excellẽtiſſima glo
ria i futuro. De q̃ apl̃s q̃ eã vidit inirogatus
qđ vidiſſet: nõ potuit exp̃mẽ: ſꝫ dixit. O alti
tudo diuitiaꝝ ⁊c. ad Ro.xi. De oĩb⁹ his q̃ttu
oꝛ fimbꝛijs dic̃ dõ i vna aucto. Qꝛ miaꝫ ⁊ ꝟita
tẽ diligit de⁹ ps.lxxxiij. Nõ quõ de⁹ nr̃ diligit
miaꝫ: ecce fimbꝛia ãterioꝛ: ⁊ ꝟitatez.ſ.iuſticiã:
ecce poſterioꝛ. Gr̃az dabit dñs.ſ.in hᵒ mũdo:
ecce ſiniſtra: ⁊ glĩã i alio: ecce dextra. Qñ gᵒ
aliq̃ pᵃ patit fluxũ ſãguis q.ſ. abũdat in pctis
ad tactũ vni⁹ fimbꝛie ſanat nõ anterioꝛis: ſed
poſterioꝛis.ſ.iuſticie. Jõ dicit Acceſſit retro.
¶ Quãtũ ad tertiũ iuxͣ itellectũ tropologicũ
a tropos qđ ẽ ꝯuerſio ⁊ logos ſmo: q̃ſi ſmo
ꝯuerſiuus ad moꝛes. Pꝛo q̃ ſciẽdũ ꝙ bona vi

ta eſt nobis veſtimentũ neceſſariũ. q̃libꝫ enim
hõ vel religioſus tenẽs bonã vitã ẽ bñ idut⁹.
Nullus ſine idumẽto bone vite põt itrare ad
nuptias ꝑadiſi. Nõ ꝑabolaꝫ q̃ hr̃ Mat.xxij.
de rege faciẽte nuptias filio ſuo. Rex ãt itra
uit vt videret diſcũbẽtes ſi aliq̃ idigebãt q̃ in
uenit ibi vnũ nõ veſtitũ veſte nuptiali: cui di
xit rex. Amice quõ huc itraſti nõ hñs veſtem
nuptialẽ. At ille obmutuit. Tũc dixit rex mi
niſtris. Ligat̃ manib⁹ ⁊ pe. ꝓij. cũ in te.ex.ibi
erit fle. ⁊ ſtri.dẽ. Veſtis nuptial̃ ẽ bõa vita ſi
ne q̃ null⁹ põt celeſtes nuptias itrare. Jõ dic̃
apl̃s. Induit vos ſicut electi. ad Col.iij. Pꝫ
h̃ rñſio ad qõnẽ q̃rẽtiũ ſi erim⁹ iduti vel nudi
i ꝑadiſo: qꝛ oẽs erim⁹ iduti nõ veſtimẽt̃ coꝛru
ptibilib⁹: ſꝫ de veſtimẽtis ꝟtutũ. Jo. i Apoc.
Btũs q̃ cuſtodit veſtimẽta ſua ne nud⁹ ãbu
let ⁊ videãt.ſ.ſcti turpitudinẽ ei⁹. Apoc.xvi.
Quattuoꝛ fimbꝛie veſtis bone vite ſũt q̃ttuoꝛ
ꝟtutes cardinales ſiue moꝛales: anterioꝛ eſt
prudẽtia itellectualis q̃ ꝑcauet ꝑicula ſpũalia
⁊ tp̃alia: qꝛ auiſat an̄q̃ veniat ꝑiculum: ne hõ
cadat faciẽdo ꝯ deũ. Jõ dicit ſcp̃tura. Oculi
tui recta videãt: ⁊ palpebꝛe tue ꝓcedãt greſſ⁹
tuos. Prouer.iiij. Palpebꝛe molles ſunt co
gitatiões aïe q̃ debent ꝓcedẽ di. ſi ego facerẽ
hᵒ: poſſꝫ ſeq̃ hᵒ vl̃ hᵒ. Jõ multi frãgũt ſibi col
lũ: qꝛ pꝛi⁹ nõ cogitãt: vt pꝫ de dyna filia Jacob
q̃ egreſſa vt videret mulieres regiõis illi⁹: q̃
cũ vidiſſet ſichẽ ꝓnceps terre illi⁹ rapuit eã ⁊
doꝛmiuit cũ ea. Geñ.xxxiiij. Ecce q̃re dic̃ ocu
li tui ⁊c. Poſterioꝛ eſt iuſticia pnialis: q̃ pu
nit pctã ꝓterita faciẽdo iuſticiã de ſe ſꝫ ꝙ hõ
peccauit. Si peccaſtis ꝑ ſupbiã faciat̃ iuſticiã
De iſta fimbꝛia dixit de⁹. Cuſtodite iudiciuꝫ
⁊ facite iuſticiã: qꝛ iuxͣ ẽ ſalus mea vt veniat ⁊
iuſticia mea vt reueleť Iſa.lvi. Dextera ẽ tẽ
ꝑãtia ꝟtualĩ: q̃ in ꝓſꝑitate refrenat ne hõ fa
ciat exceſſũ. In chamo ⁊ frẽo ⁊c. ps.xxxi. Si
niſtra foꝛtitudo q̃ fac̃ hoïez tollerare aduerſa
Ad tactũ.n.iuſticie pnial̃ ñ ſolũ ifirm⁹ ſanať
ſꝫ moꝛtu⁹ ſuſcitať: ⁊ nõ ſolũ ꝑſona ꝑticularis:
ſꝫ etiã cõitas gñalis. Qñ.ſ.qs facit iuſticiã de
pctis notoꝛijs Aucto. Repẽte loq̃r aduerſus
gẽtẽ ⁊ aduerſus regnũ vt eradicẽ ⁊ deſtruaꝫ
⁊c. Jere.xviij. Pꝫ ꝙ ex pniali iuſticia reuoce
tur ſnia data in curia diuine iuſticie. Tanga
m⁹ ergo illã fimbꝛiã ⁊ hẽbimus ſanitatem.

¶ De eadẽ dñica.xxiiij. poſt ſe.trini. Ser.ij.

Impleamini agnitione voluntatis dei. ad Col.i. Int̃ alia multa ad ſal
uationẽ nr̃aꝫ neceſſariũ eſt ſcire vo

luntatẽ dei. Rõ: ſeru⁹ ſi ñ ſciat voluntatẽ dñi quõ
poterit bñ ſuire: i q̃ credit dño bñ ſuire: diſpli
cet. Quare in pꝛimis ſit qs voluerit bñ ſuire
dꝫ ꝑmõ ſcire voluntatẽ dñi ſui. Ita oẽs ſui ſu
mus dñi nr̃i ieſu xp̃i. In baptiſmo conducit
nos: ſacerdos ẽ notari⁹ di. qđ vis. rñdet fidez
ieſu xp̃i: ⁊ ſacerdos. Et fides xp̃i qđ dabit tibi
Rñdet Vitã eternã: ecce ſalarium xp̃iano ꝓ
miſſũ: q̃ crediderit ⁊ bapti.fue. ſal. erit. Mar.
vlĩ. gᵒ abꝛenũcia ſathane: rñdet. Abꝛenũcio.
Ecce ꝯductio in hᵒ ꝯſiſtit. Jõ nõ ſolũ in q̃tũ
creature ſue ſum⁹ tenemur ſibi ſuire: ſꝫ ẽt ex
ſpãli ꝯductiõe: qꝛ ex ſpãli gr̃a ⁊ bonitate ſua
vult nobis ꝓ mulť paganis ſuuꝫ dare ſalariũ
ſi fecerim⁹ voluntatẽ ei⁹. Aucto. Nõ oïs q̃ dic̃
mihi dñe dñe intra.i reg.ce. ſꝫ q̃ fac̃ volũ.pa.
mei q̃ i celis ẽ ipe it.i re.ce. Mat.vij. Quare
ſup oĩa necẽariũ ẽ ſcire q̃ ſit ei⁹ voluntas. ⁊ qđ ve
lit de vno q̃ꝫ. Jõ dõ petẽdo ait. Dñe ad te cõ
fugi doce me fa. volũ. tuã ⁊c. in ps.cxlij. Nõ.
ꝙ dõ loq̃t i ꝑſona pctõꝛis. Dñe ad te cõfugi
q.d. ſeruiui hucuſq̃ diabolo ei⁹ voluntatẽ faci
ẽdo i ſupbia ⁊ luxuria ⁊c. ſꝫ volo dimittẽ. Jõ
dñe ad te cõfugi: doce me ⁊c. qꝛ de⁹ me⁹ es tu.
De⁹ in veteri teſtõ ñ ita clare declarauit ſuaꝫ
voluntatẽ ſicut i nouo: qꝛ mõ q̃libꝫ religioſus
cleric⁹ ⁊c̃. põt ſcire de eo qđ vult de⁹: qꝛ totuꝫ
ſcriptũ ẽ: non oꝫ niſi legẽ vel audire. Jõ dicit
the: Impleamĩ agni. vo. dei. Mõ videam⁹
qđ deus vult de nobis in hoc mũdo vt ſim⁹
digni hr̃e ſalariũ glĩe: ⁊ amoꝛe vr̃i q̃ſiui: ⁊ ine
ni octo q̃ de⁹ vult: q̃ ſt. ꝓ Veritas diual̃. ꝓ cha
ritas coꝛdialis. ꝓ Puritas ꝑſonalis. ꝓ Hõe
ſtas exẽplaris. ꝓ Vnitas amicabilis. ꝓ Pie
tas ſr̃nalis. ꝓ Aſꝑitas pnialis. ꝓ Firmitas ꝟ
tualis. ¶ Dico pᵒ q̃libet dꝫ hr̃e in ſuo itelle
ctu: ⁊ credẽ ꝟitatẽ diualẽ.ſ. ꝙ credat firmiter
veritates fidei catholice a deo incarnato no
bis reuelatas. Rõ: ſi aliqs hꝫ vnã falſaꝫ opi
nionẽ de aliquo articulo fidei: ibi eſt ꝑiculuꝫ
maximũ: qꝛ totũ edificiũ ⁊ fũdamẽtũ ꝟtutuꝫ
⁊ meritoꝝ coꝛruet. Si non vis credẽ ꝓſciano
de regula ꝑ eũ data i grãmatica nõ ẽ ꝑiculuꝫ
ſꝫ ſi nõ vis credẽ xp̃o de regulis ꝑ eũ dat̃ ꝺ ar
ticulis fidei ibi ẽ ꝑiculũ: q̃re ſcũs Tho.ij.ijᵉ.q.
ij.ar.iij. de fide q̃rit ſiqs dubitat in vno articu
lo fidei an hẽat fidẽ ⁊ credẽtiã de alijs articu
lis fidei dicit ꝙ nõ: ſed ſolũ opinionẽ de alijs.
Rõ: qꝛ certũ eſt ꝙ ꝟtus nõ hꝫ niſi vnũ funda
mẽtũ indiuiſibile: qđ eſt ꝟitas diualis fidei q̃
falli nõ põt nec fallere: q̃ ergo dubitat in vno
nõ remanet ſibi fundamẽtũ de alijs cũ nõ ſit
niſi vnicũ fundamẽtũ oĩuꝫ. [illegible] ad hoc ſiſtu

dinẽ de magna rupe ſuꝑ quã eẽnt.xij.came
re edificate: qꝛ ſi rupis cadit: cadũt ẽt oẽs ca
mere: ſꝫ ſi ſolũ caderet vna camera: nõ ex hᵒ
caderẽt oẽs alie. Ita ſaxũ foꝛtiſſimũ eſt ꝓma
ꝟitas: ſuꝑ iſtã cõſiſtũt.xij. camere articuloꝛũ.
Fũdamẽtũ aliud nẽo põt ponẽ ꝓter id qđ po
ſitũ ẽ xp̃s ieſus: qꝛ ipſe eſt via ꝟitas ⁊ vita. Jõ
amoto hoc fundamẽto nulla camera remãet
ſec⁹ de ꝟtutib⁹ moꝛalib⁹ ſaltẽ acq̃ſitis: qꝛ vna
amota alia remanet. Idẽ dicit ſcũs Tho. vbi
ſupꝛa. Sic̃ pctm moꝛtale ꝯtrat̃ charitati: ita
diſcredẽ vnũ articulũ ꝯtrat̃ fidei. Sꝫ charitas
nõ remanet in hoïe poſt vnũ pctm moꝛtale:
ergo nec fides: poſtq̃ qs diſcredit vnũ articu
lũ fidei. Hec Tho. Vñ extra de hẽti.li.v.ca.i.
Dubi⁹ in fide infidelis eſt: ſunt ꝟba ſtephani
pape. Vult ergo de⁹ vt hẽam⁹ ꝟitatẽ diualẽ.
Auctas. Hoc bonũ ẽ ⁊ acceptũ coꝛã ſaluato
re nr̃o deo q̃ vult oẽs hoïes ſaluos fieri: ⁊ ad
agnitionẽ veritatis venire.i. Thi.ij. Itẽ ſiqs
voluerit voluntatẽ dei facere: cognoſcet de do
ctrina mea an ex dõ ſit. Jo.xij. Nõ. q̃ vult q̃ꝫ
tũ eſt ex ꝑte ſui ipſe vult: ſed nõ vult cogẽ libe
rũ arbitriũ: ſed ſunt multi qui nolunt ꝑꝑ libe
rũ arbitriũ: vt mali xp̃iani pctõꝛes ⁊ ifideles
q̃ nolũt ad agnitionẽ ꝟitatis venire. ¶ Secũ
do vult vt hẽam⁹ charitatẽ coꝛdialẽ: nõ ſolũ
vult de⁹ ꝙ intellect⁹ ſit infoꝛmat⁹ veritate di
uinali: ſed etiã ꝙ ſit infoꝛmata voluntas chari
tate. Charitas ergo ad deũ eſt deuotio: ⁊ ad
ꝓximũ dilectio. Iſtã vult de⁹ in quolibꝫ xp̃ia
no. Nõ: hic pulchꝛũ exẽplũ veritatis declara
tiuũ: q̃dã bon⁹ hõ vidẽs ſcripturã tãtũ com
mẽdare virtutẽ charitatis voluit habitare in
villa vbi eſſet charitas: qua de re cucurrit de
villa in villã: veniẽs circa quãdã villam vidit
furcã ⁊ ſuſpẽſos in illa: ⁊ q̃rebat cãm quare eſ
ſet furca: ⁊ dicebať ſibi ꝓpter furtum deinde
iuit ad eccleſiã ſi foꝛte iueniret charitatẽ: ⁊ vi
dit ibi mulieres oꝛnatas ad alliciẽdũ viros.
Tandem venit in partes oꝛientales ⁊ non in
uenit furcam: qui petens: quare hoc: fuit ſibi
dictum nũquid xp̃iani debent ſibi noceř. Ab
ſit: ⁊ intrauit ⁊ vidit ꝙ nullus decipiebat ali
um: imo qñ veniebat emptoꝛ dicebatur ſibi
ego iam vendidi hodie: ſed vicinus meus nil
vendidit ⁊c. Deinde iuit ad curiam vbi con
ſueuit fieri iudicium: ⁊ vidit poꝛtas clauſas
plenas telis aranearũ: qui querens vbi placi
tabant: fuit ſibi dictuꝫ ꝙ inter eos nõ fuit nec
erat litigium nec queſtiones: ſed ter aut q̃ter
in anno apiebať curia: pꝛemiſſo pꝛecone ſi ali
quis haberet queſtionez: ⁊ iudex expectabat

videꝰ ꝙ nullus veniret ⁊ ibat ad prandiũ. Et dixit ille. O h̄ ẽ charitas: deinde iuit ad eccleſiã in dñica: ⁊ vidit anteq̃ȝ miſſa inciperet ſtatiȝ eccl'ia erat plena: viri ſeorſũ ⁊ mulieres ſeorſum cũ magno ſilẽtio deuote: poſt miſſaȝ vidit ꝙ bini ⁊ bini ibãt ad cõicandũ ⁊ poſt dabãt ſibi mutuo pacẽ: deinde mulieres idẽ faciebãt: h̄ porta eſt charitas: ecce erga deum q̃ta deuotio ⁊ erga ꝓximũ q̃ta dilectio. Et dixerũt ſibi. Uos eſtis extneꝰ: veĩte ad domũ meã. Nõ dixit aliꝰ: vos habuiſtis heri ꝑegrinos: nõ dimittat mihi iſtũ ſi plȝ: vt dixit ille: h̄ ego volo ſtare: iueni qḋ q̃ſiui: ecce hic charitas quaȝ vult deꝰ: ſȝ hodie ꝓh dolor nõ inenit. De iſta dic xp̄s i q̃dã ſmõe. Ignẽ.ſ. charitat ardenti veni mittẽ in terraȝ: ⁊ qd volo niſi vt ardeat. Luc.xij. Nõ poteſtis itelligẽ qd ſit charitas ❡ Tertio vult deꝰ de nob̄ puritatẽ ꝑſonalẽ.ſ. ꝙ ꝯſuemꝰ ꝑſonã nr̃aȝ purã a mal' cogitatiõibꝰ ⁊ a luto luxurie triplici rõne. pª eſt ꝑꝑ creationẽ. deꝰ.n. creauit hoieȝ ad imaginẽ ⁊ ſilitudinẽ ſuã q̃tũ ad aiaȝ: q2 tũc deꝰ nõ hẽbat corpꝰ. Sic gº magᵐ eẽt pctm̃ imagineȝ xp̄i ꝓijcẽ ad lutũ ⁊c. maiꝰ pctm̃ qñ aia q̃ ẽ ꝑprior ⁊ verior imago dei ꝓijcit iu luto luxurie: iõ cuilibet hoi dr̃. Cuſtodi temetipſũ ⁊ aiaȝ tuã ſollicite. Deut.iiij. Ibidẽ. Cuſtodite aias vr̃as ſollicite. Scda rõ ẽ ꝑꝑ redẽptionẽ aſſumpſit carnẽ hũanã: ⁊ lȝ q̃libȝ hõ teneat ſibi fuire ex pª rõne: multo magiſ nõ: q2 deꝰ factꝰ ẽ ad imaginẽ ⁊ ſilitudinẽ hois: fugite gº fornicatiõeȝ. oẽ. n. pctm̃ qḋcũq; fecerit hõ: ex̃ corpꝰ ſuũ ẽ. q aũt fornicat i corpꝰ ſuũ peccat. i. ad Cor.vi. Si dicat Ego ſuȝ iclinatꝰ ad illud ⁊c. Solutio: poteris reſiſtẽ iclinatiõi tue cũ gr̃a diua ⁊ ꝑ liberũ arbitriũ qḋ nõ põt coginã qñ domꝰ ꝯburit aq̃ petit. Tertia rõ ꝑ baptiſmalẽ gñationeȝ ſpũs ⁊ aq̃: ⁊ ſi calix vel corpalia ſctã ꝓijcerẽt i latrinã magnũ pctm̃ foret. Dico maiꝰ pctm̃ eẽ cõpus xp̄iani ꝓijcẽ in latrinã luxurie: q2 maiorẽ ꝯſecrationeȝ hȝ ex chriſmate ⁊ oleo ſctõ. De his tribꝰ rõnibꝰ auto. Hec ẽ eni voluntas dei ſctificatio vr̃a vt abſtineatis vos a fornicatione vt ſciat vnuſq̃ſq; vr̃m vas ſuũ poſſidẽ i ſctificatiõe ⁊ honore. i. Theſ.iiij. Quid valȝ miles neſciẽs equũ ſuũ refrenare. Ideȝ de eqno corpis. ❡ Quarto vult honeſtatẽ exẽplareȝ ſ. ad ex̃ ita ꝙ nullꝰ poſſit p̄ſumẽ malũ de vob̄: dicũt aliq qñ rep̄hẽdunt ꝙ nimis cũ muliere ſuſpecta loqnunt: ⁊ qd ad me: deꝰ ſcit cor meum: hoc nõ ſufficit: ſȝ oȝ vt nemo ſcãdaliȝet in vob̄ q̃tũ in vob̄ ẽ: ſi forte loqnant ex malicia tũc nõ eſt culpa vr̃a: rõ q̃re hoc vult deꝰ ⁊c.

libet artifex cupit laudari in opibꝰ: ⁊ oppoſitũ diſplicet ſibi. Aucto. Sic ẽ volũtas dei vt bñfacientes obmuteſcẽ faciatis iprudẽtiũ hominũ igͦrãtiã. i. Pe.ij. ❡ Quito vult vnitatẽ amicabilẽ vt viuamꝰ in bona amicitia ſine odio ⁊ rãcore: rõ: q2 nullus vult corpꝰ ſuũ mẽbratim diuidi: oẽs xp̄iani ſuntꝰ vnũ corpꝰ myſticũ caput xp̄s: oculi cõtẽplatiui: q2 hñt magnã ſciaȝ ad vidẽdũ. Aures ſunt iudices. Nares ſũt deuoti: q2 odoratũ aie hñt ſubtilem: q2 ſentiũt odorẽ xp̄i ⁊ ꝟginis ⁊ ſctõꝝ eoꝝ exempla ſequẽdo. Colla religioſi ſũt ꝑ quos trãſit eſca ſpũal' eccl'ie i corpꝰ xp̄ianitatis ⁊ viuit. Et brachia ſũt dñi tꝑales q hñt eccleſiã defendere. Uẽter diuites q cõtinẽt oia ⁊ diſtribuunt. Crura illi ſũt de mr̃imonijs q generãt. Tibie ⁊ pedes ſũt artifices ⁊ laboratores q totũ ſuſtinẽt. Aucto. Sicut i vno corpe multa mẽbra habemꝰ. oia aũt mẽbra nõ eũdẽ actũ habent ita multi vnuȝ corpꝰ ſumꝰ in xp̄o. ad Ro.xij. Uult gº deꝰ ꝙ nullꝰ ſit diuiſus ab alio ꝑ odiuȝ rancorẽ ⁊c. Uñ ſic aliqñ vnũ mẽbrũ nocet alteri vt digitꝰ oculo vel manꝰ pedibꝰ: nõ tñ recipiũt vindictã: imo patiẽter ſuſtinent: ita ⁊c. Ecce h̄ rõ nãlis. Auctas. vbi xp̄s loq̃t eccleſie xp̄iane. Quotiẽs. i. multotiẽs volui cõgregare filios tuos: diuiſos. ſ. qñeadmodũ gallina ꝯgregat pulloſ ſuoſ ſub alis ⁊ noluiſti. Mat.xxiij. No. xp̄s cõparat ſe galline. gallina eniȝ anteq̃ȝ hȝ pullos hȝ vocẽ clarã: ſed poſtq̃ȝ hȝ pullos efficit rauca ⁊ parũ comedit: ſic etiam xp̄s cũ ſit ꝟbũ eternũ clarã vocẽ hȝ: ſed intũ clamauit ꝙ dixit. ſ. p̄dicãdo. Rauce facte ſũt fauces mee. Et ſicut gallina qñ videt miluuȝ vocat pullos ⁊c. ita xp̄s qñ videt contra nos venire miluũ. ſ. dyabolũ quẽ nos nõ videmꝰ: ad nos clamat di. venite ad me oẽs q labo. ⁊ o. eſtis: ⁊ ego re. vos. Mat.xi. expãdẽs alas ſuas. Dextra eſt pax: ſiniſtra eſt cõcordia: vt ſub his alis ponamꝰ nos. Sȝ multis accidit vt pullo in ſpica occupato: ⁊ nõ curat venire: ⁊ ſic recipit a miluo: ſic ẽt xp̄s vocat nos ſub alis pacis. Sȝ dicit aliqs filꝰ dyaboli: nõ per corpꝰ vidicabo mentalis occupat circa ſpicã. ❡ Sexto vult deꝰ pietatẽ fraternalẽ. ſ. ꝙ ipſi de bonis q̃ dedit ipſe nobis ſiue tẽporalia ſiue ſpũalia ſint demꝰ ꝓximis indigẽtibꝰ. No. de hͦ ſctm̃ Tho. ſcda ſcde. q.xxxij. ar.ij. i corpe q̃ñ ſit in p̄cepto de ſupfluo. iuxta illud. Qḋ ſupeſt date elynam ⁊ oia mũda erunt vobis Luc.xi. Itẽ vult ꝙ mutuemꝰ ſine vſura. Mutuũ date nihil inde ſperãtes. Lu.vi. De hoc Tho. ſcda ſcde. q.lxxviij. arti.i. Ratio autẽ:

Non enim vult deus ꝙ homines ſint auari: nã cetere creature oia eis a deo collata cõicant ⁊ dant homini: vt. patȝ in ſole qui dat nobis claritatẽ: ⁊ iſluẽtias: iõ dic xp̄s auaris iudeis ⁊ xp̄ianis q ex̃ faciebãt ſacrificiũ non curabãt de pauperibus. Euntes diſcite. Oſee.vi. qd ẽ miſericordiã volo ⁊ nõ ſacrificiũ. vbi thomas.ij.ij. q.iij. ar.iiij. Deũ nõ colimꝰ ꝑ exteriora ſacrificia aut munera ꝑꝑ ipſm: ſed ꝑꝑ nos ⁊ ꝓpter ꝓximos. Nõ.n. indiget ſacrificijs nr̃is ſed vult ea ſibi offerri ꝑꝑ nr̃am deuotionem ⁊ ꝓximoꝝ vtilitatẽ. Et iõ mia qua ſubuenitur defectibꝰ alioꝝ eſt ſacrificiũ ei magis acceptũ. Hec Tho. Ecce q̃re dicit miam volo. Dicit h̄ idẽ xp̄ianis: q2 ſũt multi qui habuerãt multa de malo iniuſto. de vſura: rapina: ⁊ poſt ordinãt capellanias: cõſtruũt eccl'ias: ſed meliꝰ eſſet reſtituere illis vñ hñt: q2 illud eſſet mie ⁊ pietatis quã deꝰ vult. Idẽ dr̃ etiaȝ de clericis theſaurizãtibꝰ vt faciãt bñficia: vt ſi epi. No. ꝙ nullus dȝ facẽ ciſternã q hȝ fontẽ in domo ſua: ſȝ i deſerto ſicco vbi nõ ẽ fons dȝ fieri ciſterna. Iõ ſeculares pñt ꝯgregare filijs. hoc etiã di cõfeſſoribꝰ q oẽs pnias q̃s dãt ſũt miſſe cũ auaricie ⁊ nõ aduertũt xp̄i p̄ceptũ. Euntes diſcite. ❡ Septimo vult deꝰ hoſpitatẽ pñalem. Si peccauimꝰ ꝯ deũ nõ vult ꝙ dãnemur ſȝ vt faciamꝰ pniaȝ. Pȝ a ſilr̃: ſi argẽtariꝰ facit p̄cioſum vas auri ⁊ cadit in luto vel in aq̃ ſiue inter lapides ⁊ totũ q̃ſſat: nõ ex hoc ꝓijcit vas q2 p̄cioſa mã eſt: ſed hoc nõ facit figulus: q2 parũ placet vas de luto: ſed argẽtariꝰ ponit i fornello: deinde cõiungit. Ita facit xp̄s optimus argẽtarius. Nõ eſt de p̄cioſo metallo. ſ. de argẽto rõne fidei: ex auro rõne charitatis. Si illõ vas cadit i luto luxurie: i lapides auaricie nõ eſt ſtatim reijcit: ſȝ ſtatim reſtituit ⁊ reformat in fornace cõtritionis vbi flatu doloris incẽdit. Scdo cõiunctura cõfeſſionis q̃ſi malleo reformat. Tertio polit ex opibus pnialibꝰ ieiunãdo. Auctas. Nũqd volũtatis mee ẽ mors impij. dic dñs deꝰ. ⁊ nõ vt ꝯuertat a vijs ſuis ⁊ viuat. Ezech.xviij. Ibidẽ. nolo morteȝ impij: ſȝ magis vt cõuertat ⁊ viuat. ❡ Octauo vult deꝰ firmitatẽ ꝟtualẽ. ſ. vt in bonis opibꝰ ſimus firmi ⁊ ſtabiles. Nam ſi aliquis ꝑ.xcix. ãnos tenuerit bonã vitã ⁊ in cẽteſimo dimittit ⁊ dat ſe delitijs: ⁊ morit ſic: talis nunq̃ȝ intrabit ꝑadiſum. Erat qdã mercator q emptis p̄cioſis iocalibꝰ poſuit in quodam ferdello ⁊ ⁊ tradidit vni portatori vt portaret vſq; ad domũ dãs ſibi vnũ floreũ pro leucaq; qñ fuit ad mediũ meliare: depoſito ferdello ⁊ ꝑditoveniit ad domũ mercatoris petẽs ſalariũ ꝓ hoc qḋ portauit: q nõ ſolũ nõ recepit p̄ciũ immo recepit opprobriũ ⁊c. Ita ad ꝓpoſitũ qñ aliqs icipit bonã vitã ⁊ ſctãm in religione vel alr̃ nõ dȝ ceſſare i medio: ſȝ ꝑſeuerare vſq; in finẽ. Ergo dixit xp̄s de ſcõ euãgeliſta. Sic eũ volo manere donec veniã. ſ. ꝑ mortẽ Ioã.vl. Itẽ. Qui ꝑſeuerauerit vſq; in finẽ hic ſaluus erit. Mat.x. Iſidorus de ſum.bo. Tũc placȝ deo nr̃a cõuerſatio: cũ bonũ qḋ incipimꝰ ꝑſeuerãti ſine cõplemꝰ hic. Iterũ xp̄s. Eſto fidelis vſq; ad mortẽ: ⁊ dabo tibi coronam vite. Apoc.ij. Quã nobis cõcedat ieſus xp̄s ⁊c.

❡ Dñica.xxv. poſt feſtũ tri. Sermo primus.

Faciet iudiciũ ⁊ iuſtitiã i terra. Iere.xxiij. Iuᵗ omnia que maxime mouet hoies ad dimittẽdum vicia ⁊ malã vitã: eſt cognitio ⁊ timor diuini iudicij: quãto plꝰ hõ cogitat id iudiciũ: tãto magis cauet ſe a peccatis. Rõ: q2 q̃libet diſpẽſator magni dñi qñ cogitat ⁊ ſcit ꝙ de oibꝰ expẽſis ⁊ receptis hẽt dare cõputũ ⁊ rõnem ſtrictã cum magna diligentia anilat ſe maxime cũ in errore cõputi ẽ ꝑiculũ mortis. Secus qñ nõ hȝ reddere rõeȝ tunc ad libitũ diſpẽſat. Sic etiã de nobis: q̃libet noſtrum eſt diſpẽſator habemus diſpẽſare deſideria cordis: opera manuũ ⁊c. Auctoritas. Sic nos exiſtimet homo: vt miniſtros xp̄i ⁊ diſpenſatores. i. Cor.iiij. Si ergo aliqs ex dyaboli tẽptatione qui ponit iſtũ errorem in cordibꝰ multoꝝ ꝙ nõ hẽat regere cõputũ laxat habenã dicẽs. Quid oȝ me timere ex q̃ nõ habeo dare cõputũ de vita mea: tal' ſine freno peccat. ꝓpter hͦ diabolus laborat vt inducat gẽtes ad iſtũ errorẽ. Sȝ qñ homo credit ⁊ cogitat ꝙ de oibꝰ cogitatiõibꝰ q̃ cogitauit hȝ reddere rõneȝ. vt dicit Sap.i. in cogitatiõibꝰ eñ impij iterrogatio erit. Itẽ de oibus nerbis minimis. vt dicit Luce.xij. De oi verbo ocioſo quod locuti fuerint hoies reddent rationem in ſtrictiſſimo dei iudicio. Itẽ de omnibus opibus. vt dicit Eccl's vlti. Cuncta que fiunt adducet dñs in iudiciũ pro omni errato ſiue bonum ſiue malum ſit. In quibus ſi error inueniat eſt periculum dãnationis talis cuſtodit ſe ⁊ viuit ordiate. Ecce q̃re credẽtia ⁊ cognitio diuini iudicij mouet cor hominis ad benefaciendũ. Aucto. Fugite a facie gladij: qm̃ vltor iniquitatũ gladius eſt: ⁊ ſcitote eſſe iudiciũ. Iob.xix. A facie gladij. ſ. ſententie iudicialis. Et concordat Ioannes qui vidit iudicium dicens: ꝙ de ore eius. ſcȝ.

iudicio pcedebat gladi⁹ ab vtraqȝ parte acutus. Apoc.xix. Jō Dauid cogitās diuinū iudiciū ordo ait. Cōfige timore tuo:ideſt clauifica ⁊ ꝯſtringe carnes meas.i.carnalitates. Rō:a iudicijs enim tuis timui. Nota duplex iudicium. Particulare:qḋ fit in morte. ⁊ vniuerſale quod fiet in fine mundi. De primo dicit thema. Faciet.ſ.chriſtus iudicium ⁊ iuſticiam in terra.vt.ſ. Et tangit tria que ſunt in iudicio particulari cuiuſlibet hominis.ſ.

Stricta inquiſitio:ibi. Faciet iudicium.
Juſta diffinitio:ibi.⁊ iuſticiam.
Preſta executio:ibi. in terra.

¶ De primo dico ꝙ in morte hois eſt ſtricta inqſitio cū dī. Faciet iudiciū: ſicut iudex q inqrit de oib⁹. Diceret aliqs:q d oȝ:nōne iā ſcit oia nō ſolū facta ⁊ dicta:ſȝ etiā minimas cogitatiōes. Judices hui⁹ ſeculi q neſciūt debēt inquirere ſtricte:ſed ipſe ſcit oia.g°⁊c. Rñdeo licȝ oia aperta ſint ipſi:tñ vt iuſtus iudex ſuat formā iudicialē:qꝛ iuſtus iudex pmo audit accuſatorē:facit pceſſum:vocat teſtes:dat defenſiones iuris. Sic xpūs iudex facit. Accuſator eſt dyabolus q fecit peccare: q ſtatim aia exeūte a corpe accuſat eā corā xpo. Etiaȝ ppria pctā ⁊c. Bern. Tūc opa nr̄a ſil loquētia dicēt. Tu nos egiſti:opa manuū tuarū ſum⁹ nō te deſeremus:tecū erim⁹:tecū ad iudiciū pgem⁹ oia enī pctā que nūc occulta ſunt extra pſiliēt:⁊ ſuū accuſabunt actorē. Tinea veſtimentorūȝ ſuperbū:aurū ⁊ argentū auarū: edificium iniquū vſurariū. Eccleſ.vlti. Cuncta que fiunt adducet dñs in iudiciū:ſiue bonū ſiue maluȝ. ꝙ de malis fiat examinatio nō eſt dubiū: nec iniuria:ſed etiā de bonis. Rō:qꝛ deus nō ſoluȝ vult vt faciamus bona:ſed etiā bona intētione:qꝛ ex bonis opibus de genere mala itētione factis hō dāmaretur. Verbigrā. ponere filiū in ordie mēdicātiū:vt ſit mgr̄ ⁊ pfeſſor regis:intētio eſt mala. Ecce q̄lit bona opa nr̄a examinant̄ i iudicio. Jō Dd in pſona xpi. Cū accepero tp̄s ego iuſticias iudicabo. De⁹ diſtribuit tp̄s cuilibet dans ſuā partē vt lucref: tali.xx.ānos:⁊ tali.xl.⁊c. ⁊ qñ videt ꝙ multi male expendūt tp̄s:ipſe recipit ſibi in cōmiſſione dicēs. Nolo ꝙ occupes ⁊c. ⁊ tūc iudicat opa bona ⁊ mala. Jō dicit.ego ⁊c. Jō apl̄us. Omnes nos manifeſtari oȝ añ tribunal xpi vt recipiat vnuſquiſqȝ put geſſit in corpore ſiue bonū ſiue malū.ij. Cor.v. ¶ Scōm qḋ fit in iudicio particulari eſt iuſta diffinitio:cū dicit. Faciet iuſticiam. Facta aūt inquiſitione p iudicē diffinitur quid ſiēdū ſit. Sic etiā faciet xp̄s:facta iudicialiter inquiſitione diffinit qd̄ aia dȝ hr̄e:qꝛ ſi fuit de vita pfecta ⁊ aplica: et fecit multa opera meritoria ⁊ virtuoſa: ita vt in ſtatera diuine iuſticie poſita plus pōderāt bona. Condigne ⁊ iuſte diffiniens xp̄s dicet. Et qꝛ in vita tua feciſti cōdignam pniam: nō ē rōnabile ꝙ iterȝ facies hic:ſȝ leta facie extendit manū dicens. Euge ſerue bone ⁊ fidelis intra in gau. dñi ⁊c. Mat.xxv. No. in punitiōe.ſ. pniarum nihil eſt reſpectu glorie. Si aūt fuit male vite ⁊ finaliter impenitens:facta inquiſitione dicet.ſ.demonibus. Et ſeruū inutilē eijcite in tenebras exteriores ⁊c. Mat.xxv. No. q̄liter recipit̄ aia a demonib⁹ pijcit̄ miſerabiliter in infernū: caput pmo ⁊c. Si aūt non ſit oino pfect⁹:nec finalit̄ ipenitēs:ſed bona hora cōuertit̄ ad deū:dolet de peccat̄:cōfitet̄ ⁊c. Auiſent̄ cōfeſſores ne dent pniam ꝯ voluntatē pctōris:ſi illā ſeruāt liberant̄ ab inferno qñ moriunt̄:nō tñ ſtatim euolāt:qꝛ nō fecerūt cōdignā pniam:nec deſcendēt ad infernū:qꝛ penituerūt:ſed diffinit̄ vt vadāt ad purgatoriū ad cōplēdā pniam. Talis pnūciatio dicit̄ cōdigna diffinitio. Ponā in pōdē iudiciū:⁊ iuſticiā in mēſura. Jſa.xxviij. Judiciuȝ ponit̄ in pōdē ſtricte igrēdo:⁊ vba accuſatoris: ⁊ teſtiuȝ pōderādo. Et iuſticiā i mēſura.ſ.vel glie vel pene in inferno vel in purgatorio. No. ꝙ iſta mēſuratio nō eſt itelligēda.ſ.glie vel pene ſȝ eq̄litatē operū vel q̄ntitatē durationis ſeu valoris.ſ.p die ſeruit⁹ vel hebdomade ⁊c. Det de⁹ diē glie hebdomadā ⁊c. Nō eſt ibi eq̄litas tp̄is nec etiā valoris:qꝛ opa miſericordie pñiar charū:nec deuotio pphetaꝝ:paſſio martyrū nihil ſunt reſpectu glie. Apl̄s. Non ſunt cōdigne paſſiones hui⁹ tp̄is ad futurā gloriā q̄ reuelabitur in nobis.ad Ro.viij. Sȝ illa cōmēſuratio fit ſm eq̄litatē pportiōis:qꝛ ille qui fecit plr̄a bōa cū maiori charitate:habebit maiorē gloriā:⁊ econuerſo. No.de corpore pueri:ad cui⁹ augmētū augmētant̄ ⁊ mēbra:non ſm eq̄litatē:ſȝ ſm pportionē q̄litat̄. Jō Luc. vi. Eadē mēſura q̄ mēſi fueritiſ remetiet̄ ⁊ vobis. Si dicat̄. Et q̄ iuſticia ꝙ p pctō vni⁹ hore datur pena eterna. Pro rñſiōe nō ẽ ꝙ multi decipiunt̄ credētes ꝙ qñ aia dimittit corpus ꝙ etiā dimittat pctā. Error eſt. Nā q̄diu aia eſt corpi ꝯiūcta recipit cōditiōes corpis:mutabilitatē:⁊ variabilitatē. Auctas. Sap.ix. Corp⁹ qḋ corrūpit̄ aggrauat aiaȝ:trahēdo.ſ.ad ſuaȝ cōditionē. Jō q̄ntūcūqȝ aliqs ſit malus nō dȝ deſpare:qꝛ adhuc pōt ſaluus fieri:⁊ econuerſo q̄ntūcūqȝ ſanct⁹:dȝ timere. Sed aia ſepata

ita firmāt̄:ſi moꝛit̄ in gr̄a ꝙ nō pōt gr̄am pdē. ſi aūt moꝛit̄ in pctis ita obſtinat̄ ꝙ nunqȝ pōt pctā dimittē. Auctas. Si ceciderit lignuȝ ad auſtrū aut aquilonē:i quocūqȝ loco ceciderit ibi erit. Eccl̄s.xi. Homines dicunt̄ arbores in viridario eccl̄ie plantati:q regenerant̄ in bapti ſmo vt faciāt fructū. Infideles ſūt arbores nemoris infructuoſe q̄ nō pficiūt niſi ad ignē Qḋ hoies ſūt arbores pȝ Mar.viij. Video hoies velut arbores ambulātes vbicūqȝ ceciderit ibi erit. Mēſura ergo pene nō dat̄ dānatis ſȝ eq̄litatē tp̄is:vel durationē pctī: nec delectationis:ita ꝙ q̄to maior fuerit delectatio in pctō:tāto ſit maior pena vel minor itēſiue: qꝛ iudex nō mēſurat penā ſm delectationē q̄ aliq̄tiens eſt pauca ⁊ pena magna. Sed dat̄ pena ſm equalitatē pportionis:qꝛ quāto maior fuit culpa in hoc mūdo:tāto maior erit pena intenſiue in alio mūdo. Auctas. Ja mēſura.ſ.pene cōtra mēſurā.ſ.culpe cū abiecta fuerit aia.ſ.a corpe iudicabis eā. Jſa.xxvij. ¶ Terciū qḋ fit in iudicio eſt pſta executio. Queſtio eſt inter doctores vbi ſit purgatoriū animaꝝ poſt mortē. Rūdeo:locus cōis ⁊ ordiari⁹ purgatorij eſt in viſcerib⁹ terre. Nota q̄d ſunt in corde pomi domūcule p granis: ita in corde terre ſunt dom⁹ diſtincte. Inferior eſt loc⁹ dānatoꝝ. Deinde aſcēdēdo limbus pueroꝝ vbi nō ſunt demones:nec ignis. Tertia dom⁹ eſt purgatoriū:in quo nō ſunt demones:ſȝ eſt ibi ignis q diuina vtute cruciat aias. Quarta dom⁹ eſt limbus ſctoꝝ patꝝ. De q̄ loquēs ieſus dixit. Sicut fuit ionas in vētre ceti trib⁹ diebus ⁊ tribus noctibus:ſic erit fili⁹ hominis in corde terre trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹. Mat.xij. Sȝ locus ſpālis purgatorij ⁊ extraordinarius cōcedit̄ aliqbus a deo in hoc mundo ex mīa vel ex alia cā in loco vbi peccauerūt. Jteȝ aliq ex ſpāli gr̄a hñt hic ſuū purgatoriū per tribulatiōes:infirmitates: ⁊ ſic de alijs. vt paul⁹. Act. xxviij. Cū peruenifſet romā pmiſſum eſt Paulo pmanere cum cuſtodiente ſe milite ⁊c.

¶ De eadem dñica.xxv.poſt fe.trini. Ser.ij.

Ecce dies veniūt dicit dñs. Jere.xxiij. Verbū ppoſituȝ p thēate ⁊ fūdamēto nr̄i ſmōis recitat̄ bis i epl̄a. Pⁱ°cū dic. Ecce dies veniūt dic dñs:⁊ ſuſcitabo dd germē iuſtū et regna.⁊c. Scdo i medio epl̄e cū dic. Ecce dies veniūt dicit dñs:⁊ ñ dicēt vltra viuit dñs q eduxit iſrl̄ de terra egypti ⁊c. Rō q̄re bis dic ecce:eſt:qꝛ dirigit̄ duab⁹ ꝯditiōib⁹ ꝑſonaꝝ.pⁱ°q ſuidā deuoꝝ ſpāliū. Scitis ꝙ pſone ſpāles ⁊ penitētes cōſueuerunt ieiunare aduētum xpi expectantes ſuā glioſaȝ natiuitatē. q̄ lȝ ſit preterita:annuatiȝ tñ repñtatur ab eccl̄ia: ac ſi eſſet futura:iō pdicte pſone ſuant aduētū abſtinēdo ſicut in.xl. ⁊ in die natitat̄ comedūt illā panē calidū ſic exit de clibano ſiue furno vteri vgialis vgis marie. Et ſicut dī ꝙ panis calidus mltū ꝯfert comedētib⁹:ita ille aie. Sic.n. xpiani expectātes xpi reſurrectionē ſpdt ſe i xl.p.vij. hebdoas expectādo qñ exiet de ſepulchro:ſic mō expectāt p tres vl̄ q̄ttuor hebdoas qñ exiet de vgie maria:q̄ ē melior ⁊ ſāctior ſepulchro. Nā xp̄s.ix.mēſib⁹ cū aia ⁊ ſanguine fuit i vtero vgis:⁊ nō in ſepulchro fuit tribus dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹:pp qḋ pſone deuote aduētū xpi ieiunāt:lȝ nō cadat ſub pcepto ſicut xl.ſȝ ſub ꝯſilio. Et hēm⁹ exēm. Dañ.q.ccccxc. ānos añqȝ xp̄s icarnaret̄ iā ieiunabat xpi aduētū. Dicit ipſemet. In dieb⁹ illis. Ego Daniel lugebā triū hebdoarū dieb⁹:panē deſiderabilē nō comedi:⁊ caro ⁊ vinuȝ nō itroierūt in os meū. Dañ.x. No. lugebā ⁊ ieiunabā: quia in ſcripture lugē ponit̄ p ieiunare. Matt.ix. Quare nos ⁊ pharifei ieiunam⁹ frequēter:diſcipuli āt tui nō ieiunāt.⁊ xp̄s. Nūqd pñt filij ſpōſi lugē q̄diu cū illis eēt ſpōſus: qꝛ aliſ nō rñdiſſet ad ppoſitū. Scdo vbū thematis dicit̄ oib⁹ gñalr̄. Ecce dies.ſ.noui teſtamēti veniūt dicit dñs:⁊ nō dicēt vltra: viuit dñs q eduxit iſrl̄ de ſra egypti:ſȝ dicent: viuit dñs q eduxit ſemen dom⁹ iſrl̄.i.xpianos de ſra aquilonis.i.a captiuitate dyaboli. Nō ꝙ tres dies permaxime ſunt venturi ⁊ diligenter pcogitandi.ſ.

Dies mortis corporalis quē debemus cogitare timoroſe.
Dies iudicij generalis:quē debemus penſare doloroſe.
Dies vite eternalis quem debemus ſperare gaudioſe.

¶ Dico primo ⁊c.ꝙ iter cēta q̄ vocāt magis ad bona opa ⁊ vtuoſa ⁊ ad pniam eſt cogitatio mortis:patet qꝛ certū eſt ꝙ habes mori ſȝ ees ſis incertus de die. Jſta dies multū valet ad ordinādū vitā p regulā phi in.ij.phicoꝝ: ꝙ finis eſt cā cauſarū hñs rōnē optimi: nō ſolū boni:ſed etiā melioris ⁊ optimi: iuxta quē oia alia ordinant̄. Verbigrā. ſm finē ad quē hō tēdit ordinat oia:vt q parū vult nauigare nō curat de magna nauis prouiſione ⁊c. Secus ſi vult vltra mare nauigare ⁊ facē lōgum iter. Jō dicit ꝙ finis eſt cauſa cauſarū dās rōnē alijs reb⁹. Modo videam⁹ ad quē fineȝ ⁊ ad quē partē hēbim⁹ venire:clarū eſt ꝙ oportet

nos tranſire mare magnum ⁊ venire ad portam mortis. Jdō idigemus magna naui ⁊ bona tribus coopturis coopta: nauis eſt bona vita. Et cooperatura ſecreta eſt fides. ſcda eſt ſpes. tertia eſt charitas: que totū coopit. Charitas opit multitudinē peccatorū. i. Pe. iiij. Uniuerſa delicta opit charitas. Prouerb. x. Et ſicut penitētia ad inſtar nauis in pncipio eſt ſtricta: ſic etiā bōa vita eſt ſtricta: ⁊ de paucis inuenit tā ſtrictā ⁊ durā agere vitam vt expediret. Sʒ plurimi ſequunt ſenſualitatem ⁊ vana corporis ⁊ delectatiōes ſenſibiles ⁊ carnales. Et ſi aliq bonā vitā ⁊ ſtrictā ⁊ pnialem incipiūt: nō tn̄ cōtinuāt: ſʒ paulatiʒ pch dolor ad vitā delitioſam ⁊ carnaleʒ redeūt. ſʒ bona vita dʒ eſſe ſtricta: idō de bona vita di. Facta ē q̄ſi nauis inſtitoris. Prouerb. vl. Nauta huius nauis eſt ꝯfeſſor. Jdō attēdatis vt ſit bon⁹: qꝛ als multe naues pdunt ex malis ꝯfeſſorib⁹ Boni marinarij ſunt bone ſocietates. Amiſa. Prouiſio victualiū ſunt deuote orōnes. arma p defenſiōe man⁹ ſūt opa ſpūalia. Et p lorica ⁊ thorace eſt ciliciū. Etiā p defenſiōe ſūt virtutes morales. Fiat ergo ſic rō. Si finis eſt cauſa cauſarū: ⁊ finis nr̄ ſit ad portū mortꝭ. Jdō ordinata dʒ eē vita nr̄a. Jdō dicit ſcriptura. Melior eſt dies mortꝭ die natiuitatis. Meli⁹ ē ire ad domū luct⁹ q̄ȝ ad domū cōuiuij. Eccſi. vij. No. Melior eſt dies mortis die natiuitatis. ſ. ad ordinādū vitam. Secūdo: meli⁹ eſt ire ad do. luc. q̄ȝ ad do. cō. Rō. Jn illa eni finis cunctorꝫ ammonet hoīum ⁊ viuēs cogitet qd futurꝫ ſit. Eccl's. vij. Oppoſitū fit ab amatorib⁹ mūdi mortē nō penſantibus. Si dicat alicui: mō quo velles citi⁹ ire ad do. luctus ⁊c. Rn̄det ad domū cōuiuij. Sʒ attēde ꝙ ſalomō q eſt ſapiētior dicit oppoſitū: ꝙ meli⁹ eſt ire ⁊c. Et aſſumpſit rōnē. Jn illa eni finis cunctorꝫ. ſ. paupertas: ⁊ īfirmitas que trahūt hoīem ad diſpoſitionē bone vite. Et ecōuerſo in domo cōuiuij vide. ſupbiā: luxuriā ⁊c. q̄ trahūt euʒ ad malā vitā. Jdō dicit ſcriptura. Jn oib⁹ opibus tuis memor. nouiſſima tua: ⁊ in eter. non pec. Eccſi. vij. No. nouiſſima duodeciʒ cōcurrūt i die mortꝭ: ſex corpis: ⁊ ſex aie: que ſūt memorāda. Primo cogita ꝙ tūc pdes vitā corporalē quā ſup oia diligis: quā nunq̄ȝ recupabis p iſto mūdo. Jdō deſpiciat iſta vita ⁊ tn̄ nō diligat vt labores p ea inutilit. Scdo cogita ꝙ nudus ſepelieris: nō veſtiēt te de auro. Tertio oēs amici nos deſerēt ſolū nos ſequent vſq̄ȝ ad foueā. Jdō nō ponas nimiā ſpē in amicis ⁊c. Quarto cogita quō ponet corpus in fouea ⁊ calcatur pedibus. Jdeo noli ſuperbire. Quinto qd erit de corpe tuo in fouea ⁊ cogita q̄liť comedet a vmib⁹. Sexto cogita q̄tus eſt dolor in ſeparatione aie ⁊ corpis. Verbigr̄a qn̄ ſcindit aliqđ mēbrū eſt magn⁹ dolor. Rō eſt: qꝛ aia hʒ dimittere illū locū: ⁊ reſtringere ſe q̄ȝto igit maior erit dolor qn̄ fiet ſepatio aie a ſolo corpe ⁊ a ſingulis eius partib⁹. Septimo cogita qn̄ aia eſt ſepata ſtatim ducit ad iudiciū ⁊ xp̄s iudex lʒ oia ſciat: tn̄ interrogat qs es tu. Quid feciſti p me ⁊c. Octauo cogita quō ille dyabolus q te fecit peccare accuſabit in iudicio. Nono cogita de ſnīa que dat irreuocabilit: q̄ maxime timenda eſt. Decimo cogita ſi ſnīa dat cōtra te q̄liť ſit executio a demonib⁹. Undecimo cogita de acerbiſſima pena qn̄ aia erit in porta inferni timore cōcutiet ineſtimabili. Duodecimo cogita ppetuitatē penarꝫ: qꝛ in eternū durabūt: qꝛ incorruptibilis eſt aia: ⁊ īpenitens obſtinata in culpa ordinat p penā. Cū ergo in vniuerſo nihil debeat manere inordinatū. g° durāte culpa in dānat in ppetuū: durabit iuſte ⁊ rōnabilit pena in ppetuū. De h° etiā. ſ. in pte hyemali ples adducte ſūt rōnes. Ecce q̄re ſcriptura dicit. Jn oibus opib⁹ tuis memorare nouiſſima tua ⁊c. Un̄ dicit Jiero. ⁊ ē ſnīa oium ſapientū. Uitā eē meditationē mortis. Jdē Jeronym⁹ dicit ad paulinuʒ. Facile ꝯtēnit oia q ſe ſp cogitat eē moriturꝫ. ca. viij. ¶ Dico ſecūdo ⁊c. Qꝛ ſicut dies mortꝭ facit vitā ordinare: ita cogitatio diei iudicij facit bonā vitā cōtinuare: ⁊ pniam. Rō eſt ſm regulā libri topicorū: ꝙ de duob⁹ malis penalib⁹. ſ. minus malū ē eligendū. Eſſet eni hō ſicut ſtultus ſi aliqs ex aliquo crimine diffinitiue eſſet ſniatus. ſ. ꝙ induceret camiſiā vel tunicā ferreaʒ. Uel ſi talis hn̄s libertatē eligendi illā vel illā veſtē eligeret tunicā ferreā que magis eſt afflictiua: ſtultus eēt. Jta de nobis eſt: q̄libʒ nr̄m pōt de aliq̄ crimie accuſari. Et xp̄s dat ſentētiā de pena ſub diſiūctione ⁊c. Et camiſia eſt pnia huius mūdi: ʒ tunica ferrea eſt pena infernalis ignis. Ecce ſnīe clauſula i pceſſu facta. Dico vob̄ niſi pniam habueritis: ſil oēs pibitis Luce. xiij. Sic illi decē ⁊ octo ſup quos cecidit turris i ſiloe ⁊ occidit eos. No. hiſtoriam. No. decē ⁊ octo ſunt pctā q̄ dānant gentes ſup q̄s cadit turris diuine iuſticie. Decē ſunt pcepta legis ad q̄ oia pctā reducunt īplicite vel explicite. Verbigr̄a. recurrē ad diuinos ē vnuʒ pctm̄ mortale ⁊ ſic de alijs. Et ſic ſūt decē pctā q̄ ſiunt ꝯ decē pcepta. Jdē pctā mortalia ſunt ſepteʒ. ſ.

ſupbia: auaricia ⁊c. ⁊ ſic ſunt decem ⁊ ſeptē: ⁊ nunq̄ȝ hō dānaret niſi ex decimooctauo. ſ. ex finali impnia: ⁊ qui finalr̄ fuerit īpenitēs turre diuine iuſtitie opprimet min⁹ malū hoc eſt min⁹ penale eſt facē pniam ⁊c. De iſta die iuſtitie dicit ſcriptura. Zelus ⁊ furor viri nō pcet in die vindicte: nec acqeſcet cuiuſq̄ȝ pcib⁹ Prouerb. vi. No. dies vindicte ad litterā eſt dies iudicij gñal. De iſto die dicit ſcriptura. Magn⁹ dies dn̄i ⁊ terribilis valde: ⁊ qs ſuſtinebit eū. Joel. ij. No. magn⁹ dr̄ ꝺ magnis opibus que ibi fiēt. Quis ſuſtinebit. Dico ꝙ ſoli penitētes ⁊ inocētes q tūc dicēt. O domine iſtū diē expectauim⁹. Nūc ergo in toto corde vr̄o ꝯuertimini ad me dicit dn̄s: i ieiunio ⁊ fletu ⁊ plāctu: ⁊ ſcindite corda vr̄a ⁊ nō veſtimēta vr̄a: ⁊ ꝯuertimini ad dn̄m deū vr̄m: qꝛ benign⁹ ⁊ miſericors ē ⁊ patiēs ⁊ multe mie ⁊ pſtabil ſup malitia. Quis ſcit ſi ꝯuertat ⁊ ignoſcat: ⁊ relinq̄t poſt ſe bn̄dictionē vltimā. ſ. qn̄ di. Uenite bn̄dicti pris mei ⁊c. Joel. ij. ¶ Dico 3° ⁊c. Qꝛ ſicut cogitatio mortꝭ valet ad vite ordinationē: ⁊ dies iudicij ad pnie ꝯtinuationē: ſic cogitatio diei eterne glie valet ad meritorū cumulationē. Rō: qꝛ p regulā phie dicit. Jn agētib⁹ p itellectū qđ ē vltimū i executione ē pmū in intētiōe. Uerbigr̄a. Jn pparando domū pmū qđ exegt domificator ē fūdamēti poſitio: ⁊ ꝯſter ſubſeqt ſtructure ſupedificatio ⁊ finalit ſeqt inhabitatio ſiue q̄es i domo ⁊ pſeruatio. Et lʒ hoc ſit vltimūʒ in executiōe ē tn̄ pmū i itētiōe. Jta ēt vltim⁹ finis nr̄ ē cōquieſcere i domo padiſi. Et lʒ hoc ſit vltimuʒ in executiōe: ē tn̄ ⁊ eē dʒ pmū in intētiōe. Jdō auiſo vos vt puiſionē faciatis de mā ⁊ lapidibus pcioſis ⁊c. Hmōi ſunt opa meritoria virtuoſa ⁊ pnialia: que quāto opa meritoria ſūt plura ⁊ maiora tāto dom⁹ glie eſt maior: ⁊ dies glorie melior. Dd. Melior eſt dies vna i atrijs tuis ſup milia ⁊c. Ps. lxxxiij. Jn hoc mūdo ſunt plures dies. Dies ſeculi qs dinumerauit. Eccl. i. Jn celo aūt nō eſt niſi vna dies. Ex hoc ſeqt ꝙ nullus pōt ſtare in padiſo niſi p vnū diem. Rō. qꝛ ibi nō eſt nox. hic vō ſūt plures dies ex interuallo noctꝭ. Auctas. Erit dies vna que nota ē dn̄o: non dies neq̄ȝ nox: ⁊ in tpe veſpi erit lux. zach. xiiij. Jſtuʒ diē debemus ſpare gaudioſe. Sicut miles pugnaturus pcogitat coronā vel honorē a rege promiſſum ſi triūphator extiterit. Sic etiā xp̄us ieſus pmittit nobis coronā vite eterne ſi optime militādo habem⁹ victoriā de carne: mundo: ⁊ dyabolo. Jdeo dicit ſcriptura: Militia eſt vita hoīs ſuper terram. Jo. vij ⁊ ſicut dies mercēnarij dies eius. Ecce hic poſita eſt vna ſimilitudo. Jdeo dicit thema excitādo ⁊ demōſtrando. Ecce dies veniūt ⁊c.

¶ De eadē dn̄ica. xxv. poſt ſe. tri. Ser. iij.

b Habens qnque panes ordeaceos ⁊ duos piſces. Joā. vi. Quilibet dn̄s ſiue pr̄familias tenet de iure nāli: diuinali: pōtificali: ⁊ ēt ſpiali ſuis ſuitorib⁹ ⁊ domeſticis ſufficiēter puidē. i. Thy. v. Siqs ſuorꝫ ⁊ maxie doēſticorꝫ curā nō hʒ: fidē negauit: ⁊ ē infideli deterior. Sūm⁹ itaq̄ȝ prfamilias dn̄s ieſus q nō venit legē ſoluē: ſʒ adiplē ſufficiēter imo reuera abūdātē fecit puiſionē p ſuis ſuitorib⁹ ⁊ domeſticis. Nā hūit qnq̄ȝ panes ordeāceos ⁊ duos piſces q ſufficiūt abūdātiſſime. Jn euāg° ho° myſtice dſigt qntuplex pāis.

- Primus eſt panis corporalis.
- Secundus penitētialis.
- Tertius ſacramētalis.
- Quartus doctrinalis.
- Quintus celeſtialis.

De qb⁹ dic̄ the. Hn̄s qnq̄ȝ pāes or. ⁊c. ¶ Dico p° iuxta itellectum allegoricū de p° pane corpali quo itelligat oīs hūan⁹ vict⁹ q ordeace⁹ ē pp aſpitatē exteriorē in acqrēdo. Gen. iij. Jn ſudore vult⁹ tui veſceris pane tuo donec reuertaris in terrā de qua ſūpt⁹ es. hunc merent veri ſuitores dei. q. ſ. faciēt volūtateʒ dei: obediētes mādatis ei⁹. Jdō petim⁹ i orone dn̄ica. Fiat volūtas tua ſic̄ i celo ⁊ i terra. Panē no. q̄ti. d. n. ho. Mat. vi. ¶ Dico 2° ꝙ ſcđs pāis dr̄ pnialis: qui ex vili mā. ſ. ex peccatorꝫ recordatōe ꝯficit. Ordeace⁹ qdē ⁊ aſpe eſt ppter dolorē ꝯtritionis. de quo inqt ps. Fuerūt mihi lachryme mee pa. die ac nocte. Et ezech. iiij. dicit. Quaſi ſubcineritium ⁊ ordeaceū panē comedes. ¶ Dico 3° ꝙ tertius panis dr̄ ſacr̄alis. qui de puriſſima mā ꝯfect⁹ fuit in vtero virginali p ſpiritūſanctū: imo ſm Tho. Jn celo genitus: in vtero virginis fermentatus: in patibulo crucis excoct⁹: in menſa altaris appoſitus: in ſpecieb⁹ recondit⁹: q ordeaceus dicit propter aſperā paſſionis memoriam. prima ad Cor. xi. Quotiēſcūq̄ȝ mānducabitis panem hūc: vel calicem dn̄i bibet: mortem dn̄i annūciabitis donec ve. Joā. vi. Hic eſt panis qui de celo deſcendit ⁊c. ¶ Dico quarto ꝙ quartus panis dicit doctrinalis confectus ex auctoritatibus ſacre ſcripture. Qui ordeaceus eſt propter auſteritatē correctionis ⁊ dure reprehēſionis in peccatorib⁹

Dicit ſcriptura.Eccli.xxi.Uerbũ ſapiẽſ quod
cunqz audierit ſcius laudabit:et ad ſe adijciet
Audiuit luxurioſus ⁊ diſplicebit ſibi:⁊ pijci-
et illud poſt dorſum ſuũ.Similit̃ de alijs vici
oſis:ſz tñ dicit᷑ Mar.iiij.Nõ in ſolo pane vi-
uit homo ⁊c̃.¶Dico quãto ꝙ quintus panis
dicit᷑ celeſtialis ex beatitudinib᷒ ⁊ dotib᷒ glo
rie cõfect᷒:q ordeaceus dr̃ ꝓpter tribulatões
Qꝛ ꝑ multas tribulatiões oportet nos intra
re in reg.ce.Act.xiiij. Sz tñ btũs q mãducat
panẽ in regno dei.Luce.xiiij. Duo piſces ſũt
exẽpla ſanctorũ martyrũ ⁊ cõfeſſoꝝ:qbus q̃ſi
cõdimẽto predicti panes ordeacei comeſtibi
les reddunt᷑.Jõ ad Heb.vlti. Memẽtote ꝑ-
poſitoꝝ veſtroꝝ qui vobis locuti ſunt verbũ
dei:quoꝝ intuẽtes exitum cõuerſationis imi
tamini fidẽ.Vñ Greg. Si exẽpla ſanctoꝝ re
colimus nihil graue eſt quod ſuſtinemus.

¶Dñica.xxv.poſt feſtuz trinitatis. Ser.iiij.

Xtollens vocẽ q̃dã muli
er.Luce.xi.Ex iſto v̓bo recepi occa
ſionẽ predicãdi de quadaz materia
ꝑegrina:ſz aiab᷒ nr̃is erit multũ neceſſaria et
vtilis ad earũ ſaluationẽ.Salutet᷑ virgo Ma
ria. Juxta intellectũ quẽ volo nunc ꝑtractare
ſctã mr̃ eccl̃ia dr̃ mulier quedã extollẽs vocẽ
ſ.dei in altũ. Pro cui᷒ itellectu declarãda ſũt
q̃ttuoꝛ pũcta. Primũ qua rõne eccl̃ia dr̃ mu
lier.Secũdo quõ extollit vocẽ in altuz.Et ſic
patebit v̓bi intellect᷒.Quãtũ ad primũ.Sã-
cta mr̃ eccl̃ia dr̃ mulier:qꝛ hz officia mulierũ
principalia ⁊ naturalia.⁊ nõ dico officia arti
ficialia vel accidẽtalia mlieꝝ:q̃ ſũt ſuere:nere
⁊ hmõi.Sed officiũ principale mulierũ ⁊ na
turale eſt parere:nutrire:ac regere infantes.
Jſta tria officia hz eccl̃ia:id͛ dicit᷑ mlier. Pri
mũ ergo officiũ mulieris eſt parere.Una eni
ratio principalis quare de᷒ fecit mulierem eſt
qꝛ in mulierib᷒ oẽs creature humane initiũ vi
te habẽt:exceptis Adã quẽ de᷒ formauit de
limo terre.Geñ.i.⁊ Eua quã de᷒ formauit de
coſta ade.Jſti duo nunq̃ fuerũt in vtero ma
tris.Jſtis ergo exceptis nũq̃ fuit nec erit aliq̃
perſona humana q̃n fuerit in vtero mulieris.
Ecce primũ offiñ mulieꝝ.ſ.parere filios.Hoc
offiñ hz ſctã mr̃ eccl̃ia: in cuius vtero.ſ. fonte
baptiſmi de᷒ gñat filios ⁊ filias. alit᷑ eniz nul-
lus eſſet fili᷒ dei.Excellẽtius eni parit eccleſia
q̃ mulier.Mulier eni parit filios ꝑ iſto mun
do.eccl̃ia aũt ꝑ alio.Jõ dic̃ eccl̃ia.Filioli mei
quos iteꝝ parturio donec formet᷑ xp̃s in vob
Gal.iiij.No.q̃s iteꝝ parturio : qꝛ nullus põt
naſci de vtero eccl̃ie.ſ.fonte baptiſmi niſi pri-
us naſcatur de vtero naturali matris: quia in
vtero matris nullus põt baptizari.De q̊ vide
Tho.in.iiij.diſ.vi. Rõ:qꝛ talis deo notus eſt
non eccl̃ie:nec ſubijci põt opationi miſtroꝝ
eccl̃ie.Vñ dicit Aug.Sicut q nõ vixerit non
põt mori:ita q nat᷒ nõ fuerit non põt renaſci.
Jõ q̃n aliquotiẽs in ꝑtu morit᷑ mr̃:ſtatim me-
dici faciũt extrahi ꝓlẽ de vtero mr̃is vt bapti
zetur.Scd̃m officiũ naturale ⁊ ꝓncipale mu-
lieris eſt nutrire ꝓlẽ.Sicut eni vter᷒ mulieris
eſt camera ꝓlis:ita pect᷒ eſt cellariũ: ꝓpt̃ hoc
deus dedit vbera mulieri: nõ ad oñdẽdũ ⁊c.
Jõ mulieres delicate vel guloſe q̃ nolũt filios
lactare:faciũt ꝯ officiũ naturale. Hoc officiũ
eccl̃ia hz excellent᷑. Nã poſtq̃ ꝑegit ꝓles eas
nutrit ⁊ lactat duob᷒ vberibus. Primũ ẽ lex
moſaycalis.Scd̃z lex euãgelica.Lac albũ et
ſine imũdicia eſt doctrina ſctã ſine imundicia
erroꝝ ⁊ falſe opinionis. Ecce ſecundũ officiũ
⁊c.Jõ xp̃s q̃n voluit cõmẽdare Joãnẽ bapti.
dixit. Jnt᷑ natos mu.nõ ſur.ma.io.bap. Uerũ
tñ q minoꝛ ẽ in reg᷒:maioꝛ ẽ illo. Mat.xi.Er
go paruuli ſũt xp̃iani.Jõ eccl̃ia nutrit eos la
cte doctrie.Jõ dic̃. Tanq̃ paruulis in xp̃o lac
vobis ſupple viatorib᷒ potũ dedi:nõ eſcam.ſ.
glie:vt ſctis in celo.i.Coꝛ.iij.Tertiũ officium
mulieris eſt regẽ ⁊ gubernare ꝓles.Quãdiu
eni pueri ſunt paruuli ſubſunt regimini mr̃is
qꝛ pr̃es tũc nõ curãt: ⁊ tũc regẽdi ſunt a mr̃e
ne iurẽt:nec mẽtiant᷑:nec dicãt malũ de aliq̃
nec iniuriã alicui iferãt vt ſciãt ſe ſignare ⁊ ad
diſcere Pr̃ nr̃.Aue maria .Credo ⁊c. q̃n ſũt
ſex vel ſeptẽ annoꝝ ꝯfiteant᷑ ⁊c. Et h̊ officiuz
hz ſctã mr̃ eccl̃ia.Q̃diu eni ſum᷒ paruuli in h̊
mũdo:vt dixi: docet nos ⁊ iſtruit ne mentia-
mur:nec fur faciam᷒: nec diffamem᷒ ꝓximuz
nec iurem᷒ deũ niſi pro neceſſitate vel vtilita-
te:⁊ tũc cũ v̓itate. Orare q̃libet mane ⁊ ſero
cõſcare ⁊ cõfiteri in paſcate. Et põt dicẽ ꝓpls
xp̃ianus.Ego filius fui pr̃is mei:tenell᷒ ⁊ vni-
genitus corã mr̃e mea:⁊ docebat me atqz di-
cebat.Suſcipiat v̓ba mea coꝛ tuũ: cuſtodi ꝑ-
cepta mea ⁊ viues. Prouer.iiij. Nota vnige
nitus matris eccl̃ie eſt ꝓplus xp̃ianus: nunq̃
habuit niſi iſtũ filiũ ⁊c.Cuſtodi ꝓcepta mea ⁊
viues.ſ.vita gr̃e in h̊ mũdo:⁊ glie in alio.Si
g̊ ſctã mr̃ eccl̃ia hz mulieris officia ꝓncipalia
⁊c.bñ põt dici mulier. ⁊ ꝯcordat ſcptura ſctã
Geñ.xxiiij. Nõ trinitatẽ ꝑſonaꝝ i dicta aucte
Jpſa.ſ.eccl̃ia ſctã ẽ mulier quã ꝓparauit dñs
i.ſpũſſanct᷒.filio.i.dño ieſu xp̃o dñi mei.ſ.dei
pr̃is.ſecundo videndũ eſt quõ extollit ſeu exal

tat vocẽ in altũ:hoc fit in collatiõe.vij.ſacro-
rũ.ſ.baptiſmi ꝯfirmationis ⁊c̃.tũc eni exaltat
vocẽ dei.nã ſacra ꝑ vocẽ verbalẽ cõferuntur.
Aug.Accedit v̓bum ad elementũ ⁊ fit ſacr̃m
De hoc vide Tho.in.iij.pte:in materia de ſa-
cramẽtis. Rõ:qꝛ xp̃s v̓bũ eīni pr̃is vnitũ fuit
rei.ſ.carni.Uerbũ eni caro factũ eſt ⁊c.de h̊
dicit theã. Extollẽs ⁊c.vocẽ q̃dã mulier.ſ.ec-
cleſia.Ego q̃ſiui quõ eccl̃ia eleuat vocẽ ⁊ inue-
ni in q̃dã aucte ſeu ꝓphia dd̃.ps.xxviij.dicen
tis.Uox dñi ſuꝑ aq̃s: de᷒ maieſtatis intonuit
⁊c.vſqz in templo eius oẽs dicent gloriam.
℣ Uox dñi ſuꝑ aquas:⁊ hoc in baptiſmo.
℣ Uox dñi in v̓tute:⁊ hoc in ꝯfirmatione.
℣ Uox dñi i magnificẽtia:⁊ h̊ in ꝯſecratiõe.
℣ Uox dñi ꝯfrigentĩ cedros: ⁊ h̊ in ꝯfeſſiõe.
℣ Uox dñi intercidentis flammam ignis: et
hoc eſt in matrimonio.
℣ Uox domini concutientis deſertum:⁊ hoc
in collatione ordinum.
℣ Uox dñi ꝓparãtis ceruos: ⁊ h̊ in extrema
vnctiõe.Ecce q̃re dicit the.Extollẽs vocẽ ⁊c.
¶Dico primo ꝙ ſctã mr̃ eccl̃ia mulier bñdi
cta extollit vocẽ in ſacro baptiſmi:cũ dicitur.
Uox dñi ſuꝑ aq̃s. Jſta vox dñi eſt forma ba-
ptiſmi:quã dicit ſacerdos vel ali᷒ q̃n in necef-
ſitate baptizat.ſ. Ego te baptizo in nõie pr̃is
⁊ filij ⁊ ſpũſſancti.vel in ydeomate materno ⁊c.
Cũ aũt dicit᷑ ſuꝑ aquas.oñdit᷑ materia ipſius
baptiſmi:qꝛ ſine aqua nõ põt dari baptiſmus
oz eni ꝙ v̓bũ.ſ.forma iũgat᷑ materie.ſ.aque:ſi
mul dicẽdo v̓ba ⁊ infundẽdo aquã. Nõ etiaz
forma dz ꝓcedere materiã:vel ecõtra:ſz ſimul
Jõ dicit.Uox dñi ſuꝑ aquas.nõ dicit añ aq̃s
vel poſt aquas:ſz ſuꝑ materiaz.Sed q̃re dicit
aq̃s in plurali:cũ baptiſmus nõ poſſit dari ni
ſi in vna tm̃.ſ.naturali:qꝛ ſi aliqs vellet bapti
zare cũ aqua roſacea vel ardẽti: vel alia q̃cũ-
qz artificiali non eſſet baptiſm᷒.Quare ergo
dicit ſuꝑ aq̃s:nunqd g̊ debuit dicẽ ſuꝑ aquã
in ſingulari. Rñdeo ꝙ dr̃ ſuꝑ aq̃s in plali ad
innuẽdũ q̊dã magnũ ſecretũ.Jn baptiſmo.n.
ſunt duo baptizãtes.⁊ ꝯñr due aque. Prim᷒
⁊ principalr̃ eſt ſpũſſanctus.Scd̃s inſtrũalis:⁊
eſt ſacerdos:q aqua materiali põt lauare coꝛ
pus.Sz ſpũſſanctus alia aqua lauat itus ani
mã.Jõ dicit Aug.Que ẽ tãta v̓tus aq̃ vt coꝛ
ꝑ᷒tãgat ⁊ coꝛ abluat.Jn eodez pũcto in quo
aq̃ ifundit᷑ a ſacerdote vel creatura: hoc ẽ: hõ
mittit᷑ in fontẽ baptiſmi q̃n baptizat᷑ ſimul in
tus influũt.xv.flumina ſpũſſancti. Primũ eſt
gr̃a diuina q̃ lauat ⁊ purificat aiaz a pctõ ori
ginali:⁊ ab actualib᷒ in infidelib᷒ qui nõ ficte
baptizentur.Secundũ flumen eſt fides habi
tualis.lz eni creatura tũc nõ hẽat vſum liberi
arbitrij tñ habitualr̃ iã hz fidẽ catholicã.Ter
tiũ eſt ſpes que hitualr̃ infundit᷑ in baptiſmo.
Quartũ eſt charitas.ſ.amoꝛ dei ⁊ ꝓximi:que
etiã hitualit᷑ ifũdit᷑ in baptiſmo. Demũ ſimul
etiã ifundunt᷑ hitualit᷑ q̃ttuoꝛ v̓tutes morales
que ſunt prudentia:iuſticia:tpantia: ⁊ fortitu
do.Et ſic q̃ntũ flumẽ eſt prudẽtia que ſubie-
ctiue eſt v̓tus itellectual᷑:qꝛ ſubiectat᷑ in rõne
ꝓctica:ſz tñ ẽ aliq̃ mõ moral᷑ vn̄ ⁊ iter cardina
les cõputat᷑.Sextũ flumẽ ẽ iuſticia ad nõ no
cẽdũ ꝓximo.Septimũ tpãtia in ꝓſpis.Octa
uũ fortitudo in aduerſis ꝓficiẽs vel ꝑſeueran
di in bona vita.Jtẽ ſeptez dona ſpũſſcti ẽt ſit᷑
ifundũt:⁊ ſic nouũ flumẽ ẽ ſapia.ſ. ad cogno
ſcẽdũ diuina.Decimũ itellect᷒ ad cognoſcen
dũ ſcripturas.Undecimũ cõſiliũ.ſ.ad obſuã
dũ diuas ãmonitões.Duodecimũ fortitudo
ꝯ dyaboli tẽptatiões.Tredecimũ ſcia ꝑficiẽs
ad ꝓprios act᷒ ſiue ꝑſonales gubernãdũ.De
cimũq̃rtũ pietas.ſ.inclinãs ad cõpaſſionẽ ad
ꝓximos.Decimũq̃ntũ flumẽ eſt timoꝛ ad de
uz.De iſtis donis ſpũſſancti vide ſctm̃ Tho.
i.ij.q.lxviij.in q̃ incidentaliter declarat ſctũs
Tho.coꝝ q̃ditatẽ:neceſſitatẽ:nũerũ:ꝯnexio
nẽ:⁊ dignitatẽ.Jſta.xv.flumina ꝓcedũt a fon
te ſpũſſcti.Jõ dicit aq̃s in plali. Et ſeq̃t ſtatiz:
de᷒ maieſtatĩ intonuit.i. intus in aia intonuit
dñs ſuꝑ aq̃s multas.Sacerdos aũt vnã aquã
ſolũ.ſ.mãlẽ applicat: ſz dñs ſuꝑ aq̃s multas.
Jõ Apoc.i.Uox illi᷒.ſ.dñi ſicut vox aq̃rum
multaꝝ.¶Quãtũ ad ſcd̃m.ſ.cũ dr̃.Uox dñi
in v̓tute:logt᷑ de ſacro ꝯfirmatiõis. Dicat᷑ g-
dẽ:⁊ quõ ab ep̃o:qꝛ ab alio non põt h̊ ſacr̃m
cõferri de cõſe.diſ.v.Man᷒.⁊.c.nouiſſime.et
c.vt ieiunij.De iſto dicit.vox dñi ⁊c.Uox iſta
eſt forma huius ſacri quã extollit eccl̃ia ꝑ os
ep̃i:q̃n dic̃.Cõſigno te ſigno crucis:⁊ ꝯfirmo
te criſmate ſalutis.Et ſicut fides catholica in
fundit᷑ in baptiſmo hitualit᷑:ſic in cõfirmatõe
fides catholica radicat᷑: intantũ ꝙ ſi ſint duo
hoĩes quoꝝ vn᷒ ſit cõfirmat᷒:alter nõ. in ꝑſe-
cutiõe antixp̃i cõfirmat᷒ erit forti ⁊ ali᷒ nõ.Ec
ce bonũ qd̓ facit hoc ſacr̃m ad ꝑſiſtendũ in fi
de.De iſto ſacro dicit Jo.Uidi q̃ttuoꝛ ange-
los ſtãtes ſuꝑ quattuoꝛ angulos terre:tenen-
tes quattuoꝛ vẽtos terre ne flarẽt ſuꝑ terraz:
neqz ſuꝑ mare:neqz in nullaz arborẽ. Et vidi
alterũ angelũ aſcẽdentẽ ab ortu ſolis hñtẽ ſi-
gnũ dei viui:⁊ clamauit voce magna q̃ttuoꝛ
angelis qb᷒ datũ eſt nocẽ terre ⁊ mari di. No
lite nocẽ terre ⁊ mari neqz arborib᷒ q̃duſqz

ſignemus ſeruos dei in frõtibus eoꝝ. Apoc.
vij. In iſta auctoritate ſunt multa ſecreta que
declarantur a gloſa ordinaria. Angeli enim.
idẽ ſunt quod nuncij. Quattuor ergo angeli
qui ſtant ſup q̃ttuor angulos terre ſignificãt
nuncios antixp̄i tenẽtes.i. ꝓhibentes ꝑdica-
tionẽ euãgelicã. Qñ eni antixp̄s manifeſtabi
tur totus mũdus eũ timebit. Et tunc ipſe mit
tet nũcios ſuos ad q̃ttuor partes mũdi: tenẽ
tes.ſ. ꝓhibendo doctrinã quattuor euangeli
ſtaꝝ ne flent.i. ꝑdicent ſup terrã.i. laycis terrã
colentibus: neq3 ſup mare.ſ. amaritudine: z ſi
gnificat religionez in qua d3 eſſe amaritudo
pnie: neq3 in villã arborẽ. Arbores eni ſunt ſa
cerdotes qui debent dare flores odoris p bo
nã famã: z folia deuotiõis in officio dei: z fru
ctus meritoꝝ ſacra miniſtrando libere abſq3
ſymonia. S3 dicit q̧ vidit alteꝝ angelũ.ſ. xp̄3
qui miſſus fuit a deo p̄re ꝓ mũdi redẽptione
habentẽ ſignũ dei viui.ſ. ſanctã crucem z cla
mauit voce magna quattuor angelis.i. nunci
is antixp̄i.ſ. maliciã nuncioꝝ antixp̄i refrenã-
do: dicens. Nolite nocere terre.i. laycis. z mari.i.
religioſis: neq3 arborib9.i. clericis quoadusq3
ſignemus.ſ. per ſacramentũ cõfirmatiõis ſer-
uos dei noſtri in frontibus eoꝝ: vt.ſ. ſint forti
ores in fide catholica. Ecce quare dicit. Uox
dñi in virtute.ſ. fortitudinis in prelio certami-
nis antixp̄i. Jõ vt militib9 daf alapa qñ cõfir-
mant. Secundũ bonũ q̧ ſacrm cõfirmatiõis
facit eſt in alio mundo: q2 cõfirmati i paradi
ſo habẽt ſingularẽ coronam glorie. In ſacra
mẽto baptiſmi daf baptizatis quedã corona
que vocaf a theologis caracter idelibilis. Et
qñ homo intrat paradiſum ſtatim cognoſcũ
tur qui fuerit batizati: z qui nõ: q2 qui fuerũt
baptizati habẽt ſpecialẽ coronã: quaz nõ hñt
nõ batizati: vt abraã: yſaac: z iacob: z alij. Se-
cũda corona daf in ſacro cõfirmationis. q ve
ro nõ eſt confirmatus caret illa in paradiſo.
Ecce quãtũ lucraf ille qui cõfirmaf: z quantũ
ꝑdit qui nõ cõfirmaf. Propter hoc parẽtes
debẽt eſſe valde diligentes vt filij cõfirmenf:
q2 vox dñi in virtute. Hic.ſ. in ſacramẽto con
firmatiõis eſt virtus dei que vocatur magna.
¶ Tertiũ.ſ. v̄bum magnificentie notat ſacr3
euchariſtie: cũ dicif. Uox dñi.ſ. cõſecratiõis in
magnificẽtia.i. magnificẽtia.i. magna faciẽs:
q2 in iſto ſacro ſiũt maiora q̃3 in alijs ſacramẽ
tis. Jd vulgariter de rege qui fecit magnũ cõ
uiuiũ z dedit fercula ſingula z ꝑcioſa z mul-
ta zc. dicif magnifice fecit. Quanto ergo ma
gis de cõuiuio qđ fecit xp̄us filius dei in quo

de omnibus creaturis ſpiritualibus dat meli
orem.ſ. aĩam ſuã ſanctiſſimã: de corporib9 me
lius.ſ. corpus ſuũ ſiue carnẽ vnitaz ſuppoſito
diuino dicens. Accipite z mãducate. Dñe z quid
manducabimus: panẽ albũ. Nõ q2 verbis cõ
ſecrationis ꝓlatis iaz non eſt ibi panis: ſ3 hoc
eſt corpus meũ.i. Coꝝ.xi. Iſta eſt magnificen-
tia. S3 aliqui faſtidioſi nõ curãt de iſto cõui-
uio nec de iſto cibo. Unus dicit. Dñe nõ ſum
dig. zc. alius dicit. Nõ ſum bñ paratus. dico.
q̧ nullus male parat9 d3 accedere ad hoc cõ-
uiuiũ tã magnificũ. S3 debetis vos parare p
cõtritionẽ: cõfeſſionẽ: z ſatiſfactionẽ: iniuriaꝝ
remiſſionẽ. als nõ eſtis excuſati. Declaraf h9
de rege eunte ad venationẽ zc. Ita dñs nr̄ ie-
ſus xp̄s venit ad venandũ in nemore hui9 mũ
di: z venaf leones.i. ſupbos qñ ex doctrina ꝑ
dicatoris humiliant. Uulpes.i. perſonas aua
ras qñ ſatiſfaciũt. Porcos p luxuriã qñ ab-
ſtinere ꝓponunt. Canes per irã qñ iniuriã re
mittunt zc. Et in nocte huius vite vult xp̄us
rex nr̄ intrare in villã ſuam. Quelibet ꝑſona
xp̄iana eſt villa ſeu caſtrũ dei: qđ ipſe lucrat9
eſt in cãpo in die veneris ſancta. Et tangit ad
portã vt ſibi apiaf. qñ ꝑdicator dicit tali die. ſo
in paſcate debetis cõicare: q2 ſurrexit dñs tali
die. O dicũt aliq non eſt camera: nec lectus
paratus vt ſibi cõpetit zc̃. S3 negligenter ta-
les faciunt z peccãt: q2 ipſe eſt cõtentus intra
re aliquibus ꝑparamentis ꝑſuppoſitis.ſ. cõtriti
onis: cõfeſſionis: ſatiſfactionis: z corꝑalis aſ-
flictionis. S3 vere dñe nõ intrabis: dicũt aliq
effectualiter z ꝑmittunt intrare beſtias.ſ. gal
linas: pauones zc̃. ipſo preſente. Cognoſcif
q̃le pctm̃ eſt nolle cõicare. Et dicũt. Dñe non
ſu3 dig. zc. verbũ eſt ſanctũ: ſ3 falſe vel inepte
allegatũ. Dignitate eni equparãtie nullus eſt
dignus: nec iſta reqrif ad cõicandũ: ſed digni
tas que reqrif quã ipſe vult z ꝑcipit eſt cõteri
de pctis z ↄfiteri z ſatiſfacere: z remittere zc.
Alij dicũt. dñe bñ veneritis: intrate dñe: ſ3 poſt
z deinde ponũt eũ in loco porcoꝝ. Illi.ſ. qui
quotidie celebrãt vel ſepe male pati cõicant:
luxurioſi: ſymoniaci zc. i eoꝝ dãnationẽ. Re
mediũ eſt ergo pare ſe bñ z cõicare. Jõ moy-
ſes dicebat. Date magnificẽtiã deo nr̄o: dei ꝑ
fecta ſunt opa. Deuf.xxxij. Nõ dei ꝑfecta ſũt
opa. Uos ſcitis quõ a ꝑncipio dyabolus vo-
luit deſtruere opa dei: z hominẽ ad imaginẽ
dei factũ ꝑcipitauit: z iuſticia originali priua
uit fructus vetiti comeſtiõe. S3 ecce q̃lẽ ma-
gnificẽtiã fecit dñs. Nã ſicut dyabol9 illi9 fru
ctus comeſtiõe ꝓcurauit totũ malũ humane

nature: ita deus comeſtione illius fructus: de
quo dr̄ virgini marie. Bñdict9 fructus. ꝓcu-
rauit totum bonũ humane nature. iõ dic̃ ſcri
ptura. Dei ꝑfecta ſũt opa. Et ſequif: z oẽs vie
ei9 iudicia. Q2 qui nolũt cõicare hẽbunt iudi
cium dãnationis z nũq̃ veniẽt in paradiſum
Amen amẽ dico vobis niſi mãducaueritis car.
fi. ho. z bibe. ei9 ſang. nõ ha. vi. in vobis. io. vi.
Qui aũt cõicant male parati hẽbunt iudiciũ
eſſendi ꝑpetuo cũ porcis iferni queãdmodũ
ipſi miſerũt ipm cũ porcis pctoꝝ. Qui.n. mã
ducat z bibit indigne iudiciũ.ſ. damnationis
ſi. mã. z bi.i. Coꝝ.xi. Qui aũt bene parati cõi
cant hẽbunt iudiciũ ſaluationis in vitã eter-
nã. Qui mãducat meã car. z bi. meũ ſan. hẽt
vi. eter. ioã. vi. Ecce dei magnificentia. iõ dõ.
Cõfeſſio.ſ. que d3 ꝑcedere cõicationẽ z ma-
gnificẽtia opus ei9: z iuſtitia manet in ſeculũ
in h mũdo: z in ſeculũ ſeculi in alio. Extollẽs
vocem quedã zc. ¶ Quartu3 eſt ſacrm pnie
vel cõfeſſionis. cum dr̄. Uox dñi cõfringentis
cedros. Uox eſt forma abſolutionis. Ego ab
ſoluo te zc. Cedri ſunt arbores altiſſime: que
creſcunt z ſtant citra mare que ſignt ꝑſonas
ſupbas que ſunt alti cordis que poti9 volunt
viuere ſm eoꝝ voluntatẽ z eoꝝ inclinationes:
q̃3 ſm dei mandata z ordinationẽ. De9 pre-
cepit vt ſim9 humiles z ipſi ſunt ſupbi: elati:
ꝑſumptuoſi vani pompoſi zc. De9 ꝑcipit q̧
ſimus miſericordes: z ipſi ſunt crudeles. Ipſi
n. ſunt auari vſurarij fures. idem de caſtitate
z de alijs. S3 iſti cedri in ſacro pnie confrin-
gunf z eoꝝ corda rũpuntur: qñ ſuſpirãdo di
cunt. Pater peccaui in hoc: fui ſuperbus zc.
Et tunc pctã cõminuunf. S3 hoc impedif ali
quotiens per ↄfeſſores qui capite diſcoopto
volunt audire cõfeſſionẽ. Tales cõfeſſores p9
claudunt os cõfitentis: qui ex verecundia qñ
cogitat iſte reſpicit me non dicit oia pctã. Jõ
capite coopto debent audire cõfeſſiones: q2
oculi non audiunt ↄfeſſiones: ſed aures: aian
do cõfitentes: dicẽdo. Fili: dicatis oia pctã: q2
nullus audit nec videt nos niſi ds. Qui licet
ſciat oia: tñ ordinauit q̧ ſuis magiſtris rõna-
bilib9 z miniſtris z ꝓcuratorib9 reddatis cõ-
putum de factis zc. 2o: q2 cõfeſſor accipiet oc
caſionẽ peccandi. qñ.n. audit mulierem iuue
nem pulchrã quã reſpicit: quid cogitabit. O
quã eſt alba zc. Jõ cooperiaf caput vt pctõr
liberi9 ↄfiteatur pctã ſua. Ecce q̃re dicit. Uox
dñi confringẽtis cedros. Et ſtatim ſubdit. Et
confringet dñs cedros libani. Libanus eſt
mons quidã altiſſimus in terra ꝓmiſſionis ſi

tens cedros altiſſimas. Et ſignt ꝑſonas in alti
tudine dignitatis dñij ſeu ꝑlationis poſitas.
Que ſi ſint pctõres z male vite dicunf cedri
libani. De iſtis etiã dicit. Et cõfringet dñs ce
dros libani.ſ. dñij tpalis ſeu prelationis: pa-
palis ſeu epalis zc. qñ ad pedes ſimplicis cõ
feſſoris flectũt genua cõfitẽtes pctã ſua. Qui
bus dicit cõfeſſor. Nõ abſoluam vos niſi cor
rigatis vitam vr̄am zc. vel emẽdaueritis ta-
lem iniuſtitiam z hmõi. Et ſi tales conterunf
z penitent: tunc ↄfringunf cedri libani. Et cõ
minuet eos tanq̃ vitulum libani. In monte
libani nutriebanf vituli quoꝝ caro erat val-
de ſapida: z iõ diuidebaf per ꝑtes minuatis vt
oẽs poſſent hẽre. Ita in confeſſione cõminu-
untur cedri libani in diuerſas ꝑtes. Primo i
corde per cõtritionẽ z dei ſubiectionẽ. Scdo
in ore petendo veniaz ſi iniuriaſti.ſ. prem vel
matrem vxorẽ ſeu frẽm: z ecõuerſo. 3o in toto
corpore per pnialem afflictionez. Quarto in
burſa per ſatiſfactionẽ. Ecce quare dicit: z cõ
minuet eos tanq̃ vitulũ libani. Et ſic ille qui
confitef fit dilect9 deo queãdmodum fili9 vni
cornis qđ inter aĩalia alia plus diligit filium.
Ita ds diligit eũ qui bñ ↄfitetur. ¶ Quintũ
ſacrm eſt mrionij: cum dr̄. Uox dñi intercidẽ
tis flammã ignis. Quotquot ſumus in hoc
mundo nati ſum9 de vtero mr̄is cũ vna braſa:
gallicũ eſt: z ſignt ticionẽ ignis ſeu flammam
que a ſctis doctorib9 vocaf igniculus ſeu cõ-
cupiſcibilitas vel fomes pcti: ita naſcimur et
adeo eſt fortis q̧ nõ põt extingui aq̃ baptiſ-
mi: l3 aqua baptiſmi extinguat ignẽ inferni z
purgatorij in baptizato: q2 ſi morerefur ſtatim
poſt baptiſmũ non cõburerefur. Et tñ aqua ba-
ptiſmi nõ extinguit illũ igniculum ſeu fomi-
tem vel flammã. Sed iſta flãma nõ flãmeſcit
quouſq3 hõ eſt adultus: q2 tũc dyabolus ſuf-
flat ibi braſam dando tẽptationes carnales.
Et tunc qñ hõ cõcupiſcit mulierem vel econ-
uerſo braſa flãmeſcit. In ſignũ illi9 maxille ei
fiunf rubee q2 halitus ei9 prunas ardere fa-
cit. Job.xli. Oẽs quotquot fuerint dẽpta btã
virgine z xp̄o hũerunt. z quotquot ſum9 ha-
bemus illũ fomitẽ z ↄcupiſcibilitatẽ. Nec ob
ſtat q̧ ſum9 baptizati: q2 aqua baptiſmi l3 re-
moueat culpã: remanet tñ pena.ſ. fomes ſeu
igniculus ille: z flãmeſcit in concupiſcẽdo: z
ardet z cõburit in actu illo: ſ3 qđ facit ſacrm
mrionij. Dr̄: l3 nõ extinguat ignem carnalis
cõcupiſc in hoīe ſeu muliere: tñ flãma interci-
dit: q2 nõ flãmeſcit niſi inter viꝝ z vxorem: q2
vir nõ d3 curare de alia muliere: nec vxor de

alio viro. Illi qui nõ ſunt de numero iſto habe
ant braſam illã et fomitẽ: tñ debẽt extinguere
illã flammã: nõ cõcupiſcẽdo nec curãdo de
illo actu: ac ſi nihil eẽt. Jõ pſone ſctẽ et deuo
te cũ aqua extinguãt illã braſam comedẽdo
frequẽter panẽ et aquã: dimittendo carnes et
vinũ: et multas delectationes que inflãmant
braſam illã: et ſic flãma licz nõ extinguat tñ per
pniam mitigat. Iſta eſt rõ: quare perſone ſctẽ
faciunt pniaz: et cauẽt oportunitatẽ: vitãt col
loquia mulierz: qz ſtatim braſa flãmeſcit flãte
dyabolo: et cõburit quicqd in domo eſt ↄſcie:
et pdet hõ oĩa merita que vnq̃ congregauit.
Ignis eſt vſqz ad cõſummationẽ deuorãs: et
oĩa eradicans germina. Job. xxxi. Cauete er
go ab hac flãma. Btũs ioãnes baptiſta nõ
bibebat vinũ: ſed aquã: nec comedebat panẽ
ſed locuſtas ſiccatas ad ſolẽ: et ita macer erat
q nõ hẽbat niſi pellẽ et oſſa: tñ ex toto nõ po
tuit extinguẽ braſam ſiue iſtũ igniculũ: tñ nõ
flãmeſcebat in eo. Ro. de btõ ieronĩ. et de illo
ſctõ heremita antiquo qui vt curaret iuit ad
ciuitatẽ: et ſic dũ curabat in corpe infirmabat
in aĩa: qz nõ bñ cauebat ab oportunitate mu
lierz intm̃ q grauidabat duas puellas que ſi
bi ſeruiebant ex deuotione pp famã ſue ſctita
tis. Qui aũt cuſtodit ſe põt dicere. Liberaſti
me a pſſura flãme que circũdederunt me et in
medio ignis nõ ſuz eſtuat⁹. Eccli. li. ¶ Sextũ
ſacrm̃ eſt ſacrm̃ ordinũ: cuz dr̃. Uox dñi con
cutientis deſertũ. i. in collatione ordinũ: tunc
eradicant arbores mundiales deſti in quo ſt
multe beſtie: leones per ſupbiã vulpes p aua
ritiã et c. itẽ deſertũ a grã dei in multis: deſtũ
a diuina ↄſolatione: deſertũ a fructib⁹ ſpũali
bus: hoc deſertũ cõcutit in collatione ordinũ
Dicit. n. totũ nem⁹ concutit qñ ſcindunt vel
eradicant arbores: ita in collatione ordinum
ſcindunt et eradicant arbores a nemore laico
rũ: vt in iardino xp̃i. i. eccl'ie. tranſplantentur.
Tunc totũ nemus dz reſonare per exẽplũ de
vita: ſcia: et hmõi: vt ſint apti ad fructificandũ
Nec alia cõcuſſio maior in nemore ſeu deſto
hui⁹ mundi: qz qñ ſumũt ordines ſunt q̃tuor
tpa et oẽs xp̃iani tenent ieiunare vt boni ordi
nent: qz totũ bonũ vel malũ eſt a clericis dicit
Chry. ſicut q totum bonũ arboris eſt a radice
Ita vita hoim eſt q̃ſi arbor cui⁹ radix eſt ſta
tus clericorũ: Jõ totũ bonũ vel malum ppl'i eſt
a radice clericorũ. Propter hoc qñ trãſplan
tant ppl's ieiunet: Jõ dr̃. Uox dñi cõcu. et c. Et
ſubdit. Et cõmouebit dñs deſtũ cades. Ro.
cades interptat ſctã et ſignt eccliaz ſctãm. de q̃

dicit aplſ. Ipe diligit eccliaz et ſeipſm tradi
dit pro ea vt illam ſctificaret: mũdãs eã laua
cro aq̃ in vbo vite vt exhiberet ipe ſibi eccliaz
glorioſam. nõ hñtẽ maculã aut rugã aut ali
quid hmõi: ſz vt ſit ſctã et imaculata. Eph. v.
Et cõmouebit dñs deſertũ cades. i. pplm xp̃i
anũ eccle ſctẽ: qz nõ cõmouet deſertũ iudeorz
ſed deſtũ cades. i. eccle ſctẽ. ¶ Septimum ſa
cramentũ eſt ſacrm̃ extreme vnctionis qd in
dicta aucto. tangit: cũ dr̃. Uox dñi pparãtis
ceruos. i. in ſacro extreme vnctiõis: qd dat in
fine vite qñ aliqs dz mori: morte . i. nãli. Sec⁹
de illis qui alr moriunt ſniati: vel alr: qz lz alia
ſacra poſſit eis dari: non tñ dz eis dari iſtud.
Hoc ſacrm̃ hz duas mirabiles virtutes ſeu ef
fectus. Pm̃ ponit ſctũs Tho. in iiij. q ſi ſani
tas corpalis ſit vtilis aie ſine dubio ex hmõi
ſacri ſumptiõe curabit infallibilr. Hoc elicit
ſctũs Tho. ab illo textu Jac. v. Infirmat qs
ex vobis inducat pſbros eccle: et orent ſup eũ
vngentes eũ oleo in noie dñi: et orõ fidei ſal
uabit infirmũ: et alleuiabit eum dñs. Uox dñi
eſt forma hui⁹ ſacri que dr̃ a ſacerdote qñ vn
git di. Per iſtã ſctãz vnctionẽ et ſuã piiſſimã
miam indulgeat tibi ds quicqd peccaſti per
viſum et c. et ſilem formã dicit vngẽdo ſingulo
rũ ſenſuũ iuxta p q peccauit vt pz et c. Scd̃us
effect⁹ ſeu virt⁹ eſt maior. Aliqñ ex obliuione
ſunt multa pctã mortalia dimiſſa in cõfeſſiõe
que tales non cõfitent: que tñ ſunt in pposito
ↄfitẽda ſi ea recordarent: et tales in ſtatu grẽ
ſunt: ſz reſtat pena in purgatorio et ẽt de petiſ
venialib⁹ reſtat pena in purgatorio. Sz hoc
ſctũ ſacrm̃ de mortalib⁹ oblitis et de veniali
bus nõ oblitis purificat aiam a ſtillorz culpis
et penis: ita vt recte vadãt ad padiſuz ſine ali
qua pena. De mortalib⁹ oblitis. Jac. v. Et ſi in
pctis ſit remittent ei. Ecce q̃re dicit. Uox dñi
pparantis ceruos. i. ſpũ ad ſaltandũ vſqz ad
paradiſum. Jõ dd in ſpũ prophie dicebat in
ps. Diligam te dñe. Qui pfecit pedes meos
tanq̃ ceruorz et c. Jõ qñ infirmi cõicant dñt pe
tere iſtud ſacrm̃: qz p⁹ qñ appropinquãt mor
ti pdunt verbũ et nõ pñt ipm petere et pdunt
magnũ bonũ. Jõ dicit. Uox dñi pparantis cer
uos. Et ſequit ſtatim. Et reuelabit cõdenſa. i.
ſecreta glie: et in tẽplo ei⁹ oẽs dicẽt gliaz. Sz
multi clerici ex auaritia ſeu ſymonia impedi
unt hoc ſacrm̃. Dicit vn⁹. Lintheamina qui
bus vngit debẽt eẽ mea. Ali⁹ dicit. Tot ſacer
dotes ſunt neccarij: et habetis dare tm̃ cuilibet
et c. Dicatur quõ libere ſacramenta ſunt mini
ſtranda: Extollens vocem quedam mulier.

¶ De eadem dominica. xxv. poſt feſtum tri
nitatis. Sermo quintus.

Nolite eſſe prudẽtes apd̃ voſ
metipſos. Ro. xij. pro
cuius declaratione oz dclarare qd
eſt prudẽtia: cum dicit prudentes.
Secundo oportet declarare qd eſt hoc dictũ
apud voſmetipſos. Pro quo ſciẽduz q tres
ſunt virtutes intellectuales. ſ. ſcia prudẽtia et
ſapiẽtia. Scientia eſt cognitio que habet de
creaturis. Prudẽtia eſt cognitio intellectu
alis de actibus humanis. Sapientia vero eſt
cognitio ſpeculatiua que habet de diuinis cũ
ſapore deuotionis. Lz aliquotiens commu
niter loquendo ſapientia et ſciẽtia et pruden
tia ſumẽtur pro eadẽ virtute: quia qui habet
ſapientiam ſcilicet agnitionẽ dei cum ſapore
deuotionis ſtatim ſaltat ad prudentiã. ſ. ordi
nando actus ſuos erga deum et pximũ ideſt
virtuoſa prudẽtia: qz. Mulier diligens ideſt
ſapientia corona eſt viro. Prouer. xij. Item
ſcientia poteſt dici prudẽtia: qz ille qui hz ſciẽ
tiam de creaturis dr̃ ſciens. Et quando videt
q creature irrationabiles gubernãt ſe iuxta
dei ordinationem: et in nullo faciũt contra ſta
tim dicit. O quomodo ego qui ſum rõnabi
lis deberem me gubernare ſm dei ordinatio
nẽ et c. Et ſic ſcientia efficit prudentia. Aucto
ritas. Scientia ſanctorz prudentia. ſ. eſt. Pro
uer. ix. Patet ergo q pro eodez ſumitur cõ
muniter: ſz ſtricte loquendo differãt et ſic nõ
ſumuntur pro eodem. Cõmuniter pro eodez
capiuntur in themate: cum dicit. Nolite eſſe
prudentes. ideſt ſapientes et ſciẽtes. Secũdo
debet declarari hoc q dicit voſmetipſos: cuz
deus precipiat q ſimus ſapientes. Pro quo
ſciendum q ſciẽtia eſt duplex: vna que eſt co
ram nobis: alia que eſt ſupra nos. Coram no
bis eſt ſciẽtia que intellectu et ingenio huma
no eſt inuẽta: cuiuſmodi eſt ſciẽtia ſeptem ar
tium liberalium. Supra nos eſt ſcientia que
non intellectu humano: ſed a deo eſt reuela
ta: vt eſt ſcientia noui et veteris teſtamẽti. Cũ
ergo dicit thema. Nolite eſſe prudẽtes apud
voſmetipſos. ſcilicet tantũ vel nimium de ſci
entia que eſt coram vobis: ſed velitis habere
ſcientiam que eſt ſupra vos ſcilicet illaz quã
deus reuelauit. Ratio: quia ſciẽtia arte et in
genio ſeu intellectu humano inuenta: modi
ca eſt. Sed ſcientia a deo reuelata eſt alta et
magna. Et hoc poteſtis videre per quandam
ſimilitudinem quam tangit Aug⁹. de ruſtico

ſeu paſtore intrante palatium et dicẽte. Illa
eſt camera regis: et illa regine et illa filiorum
et ille feneſtre et c. ſed ipſe nõ intrat cameram
regis: nec vidit regem: nec ſcit quid facit: ſed
hoc ſciunt cubicularij: conſiliarij et barones:
qui intrant cameram et c. Jdeo iſti iudican
tur ſapientes et non paſtor ſeu ruſticus. Iſte
mundus eſt palacium dei quod ipſe fabrica
uit et creauit. O iſrael q̃ magna eſt domus
dei et c. Baruch. iij. Hoc palatium intraue
runt philoſophi pytagoras anaxagoras pla
to ariſto. et c. et nihil ſciuerunt niſi q in illa ca
mera. ſ. in celo eſt prima intelligentia cum ſu
is conſiliarijs. ſ. angelis diſputabant de fene
ſtris. ſ. luna: ſole: ſtellis: de motib⁹ orbium: de
aiabus et c. Sed ipſi nõ viderant regẽ deum: ſz
ſecretarij dei. ſ. ſancti pĩarche: pphẽ: apoſto
li: et doctores ſcti: iſti habuerũt ſciam ex diuina
reuelatiõe: ſcientes quõ deus regit et gubnat
mũdum. Pz differẽtia inter antiquos phos
et ſctõs aplos et c. quib⁹ dixit ſic. Jam nõ dicã
vos ſeruos vt phi fuerũt: qz ſeru⁹ neſcit qd fa
ciat dñs eius. Uos aũt dixi amicos: qz oĩa q̃
cunqz audiui a pẽ meo no. fe. vo. Jo. xv. No
lite ergo eẽ prudentes: ſcia que eſt coraz vobis
apud voſmetipſos. ſ. tantũ. ſ. de ſcia phorz. Et
cõcordãt ſupiẽs dicẽs. Ne ſis ſapiẽs apud te
metipſum. Prouer. iij: qz caderes in errores
apud theologiã. Sciẽtia eñi phorz nõ dz reci
pi in dñam diuĩe ſcie vel vxorẽ: ſed in ancillaz
vel captiuã. Et bonus theolog⁹ põt ſibi ſume
re in obſequiũ phie: ſed nõ nimis cuz ea ſtare
dz. De illis qui ſtant et ſedant phie nimiũ dicit
ſcriptura. Ue qui ſapientes eſtis in oculis ve
ſtris. Iſa. v. Propter hoc dicit thema. Noli
te eſſe et c. Si dicatur: ergo frater quam ſapiẽ
tiam debem⁹ habere et ſtudere. Reſpondeo:
et dico q in pſenti ſmone ego volo vobis oſtẽ
dere ſeptẽ artes liberales quas magiſter no
ſter xp̃s ordinauit. Sicut' enĩ phi in ſua ſcia
hñt. vij. artes liberales: ad q̃s ſtudẽdũ requirũt
multi ãni: ita ego mõ de ſchola xp̃i oſtẽdam
ſuas. vij. artes liberales: que ſũt apud noſmet
ipſos: qz. ſ. ſup̃ nos. ¶ Prĩa ſcia phorz ẽ grã
matica: que docet loq̃ cõgrue. ſ. vt ſubſtanti
uũ et adiectiuum: nomẽ et vbũ: relatiuũ et an
tecedens cõueniant. Ita in grãmatica xp̃i ſub
ſtãtiuũ eſt de⁹ cũcta ſuſtinẽs. Adiectiua aũt q̃
in eo ſupponitant ſeu ſuſtẽtant ſũt oĩa opa bo
na ſiue mala penalia: q̃ oĩa a deo ſunt: ſz ma
la culpe nõ ſunt a deo. pctm̃ eñi nõ eſt a deo:
nec deus cã pctĩ eſt: ſed qcqd entitatis eſt in

pctõ eſt deo. Vñ dicit beat⁹ Tho.pma ſcḋe.
ꝙ de⁹ nõ eſt cã pcti:ſed bñ act⁹ qui eſt in pctõ
de⁹ cã eſt:qꝛ act⁹ pcti eſt qd poſitiuũ:ꝛ ẽ ens.
Mõ oẽ ens deriuaꝉ ꝛ cauſaꝉ a pmo ente: vt
ps.ꝗ.Methaphiſice. Mõ tñ vt dixi:de⁹ pcti ſi
ue mali culpe cã eſt:qꝛ quo ad ſuum formale
mala culpe nõ ſũt entia nec quid poſitiuũ:ſed
qd priuatiuũ.deformitas enĩ que eſt formale
pcti ſiue male culpe eſt quedã priuatio. Na
alit opa deo ſunt attribuẽda:qꝛ ipſe facit oĩa
ꝛ ſic ſubſtantiãꝉ in deo. Et iſta eſt bona con
gruitas attribuere deo illa que ſiũt ꝛ nõ crea
turis:qꝛ incongruũ eẽt. Verbigfa de pluuia
ſi attribuiꝉ deo:tũc eſt bona grãmatica.ſed ſi
creaturis:tũc eſt incõgruitas:qꝛ nature ꝛ cõ
ſtellationes ſolũ ſũt inſtrumẽta. Bonitas lit
tere nõ attribuitur calamo ſed notario. Ita
pluuia vel ſiccitas abũdãtia vel ſterilitas:fa
mes vel mortalitas nõ iſtrumẽtis:ſꝫ deo attri
buẽda ſunt:qꝛ inſtrumẽta nihil poſſũt niſi ꝙ
tũ deus vult ꝛ permittit. Ideo ſcti pres antiq⁹
oĩa attribuebãt deo. Dixit Iſaac Iacob filio
ſuo. Quõ inqt tã cito inuenire potuiſti fili mi.
Geñ.xxvij. Reſpondit. Volũtas dei fuit ꝛc.
Itẽ quõ Eſau q̃ſiuit a Iacob. Quid ſibi vo
lũt iſti:ꝛ ſi ad te pertineant. Geñ.xxxiij. Rñ
dit Iacob. Paruuli ſũt quos donauit mihi
de⁹ ſuo tuo. Ecce q̃liter attribuebãt deo nſo
adiectiua:in quo oĩa ſubſtãtiãꝉ. Idẽ de ma
lis. Si habeꝰ infirmitatẽ:dolorẽ:ꝛ aduerſita
tẽ:ꝛ ſi pdidis bona vel filios:nõ dicatis: hoc
fecit mihi talis ꝛc.ſed deo attribuanꝉ oĩa Ita
fecit Iob q pdidit ꝛc. Nõ breuiꝉ hyſtoriã:vi
q:ſit nomẽ dñi bñdictuꝫ.Iob.i. Iſta eſt optia
grãmatica ꝛ ꝯgrua i ſchola xpi:qñ ſbſtãtiuũ
ꝛ adiectiuũ ꝯueniũt. De iſta grãmatica regla
de doctriali xpi quaꝫ repetebat apls vt bacca
larius. Ex ipſo originaliter p ipſũ formaliter:
ꝛ in ipſo ſunt oĩa.ſ.ſubſtãtialiter.ad Roma.
xi. Secũdo debẽt ꝯuenire nomẽ ꝛ verbũ in
grammatica xpi. Nomẽ eſt fama qñ perſona
ex aliquo eſt inſignis ꝛ famoſa digna noĩe:ſꝫ
pauce ſunt. Habes pauca nomina in ſardis.
Apocaꝉ.iij.i.paucas notabiles perſonas di
gnas noĩari. Ideo ſapiens. Curã habe de bono
noĩe. Eccli.xli. Verbũ eſt ſermo tu⁹. Tũc no
men ꝛ verbũ cõcordãt qñ tu nõ diffamas nec
publicũ pctm̃ nec ſecretũ pſone noĩate:ſꝫ cuꝫ
reuerẽtia ꝛ honore loq͂ris de eis. Regula di
cit auctas. Ois ſmo malus ex ore vro non p
cedat:ſi quis bon⁹ ad edificationem fidei: vt
det gfam audientib⁹. Ephe.iiij. Tertio. Re
latiuum ꝛ antecedẽs debent ꝯuenire in grã

matica xpi. Relatiuuꝫ eſt verbũ vrm:antece
dens eſt negocium de quo loq̄mini. Et ꝯue
niunt qñ ho dicit veritatẽ de illo facto vel ne
gocio:qꝛ ab eo ꝙ res eſt vel non eſt oro vera
vel falſa dr. Oẽ mẽdaciũ eſt ꝯtra grãmaticã
xpi:qꝛ res extra nõ ꝯueniũt. Ideo dicaꝉ veritas
ſicut res extra ſe habet. Regula; dicit aucto
ritas. Deponẽtes mẽdaciũ:loquimini veri
tatem vnuſq̄ſq; cum pximo ſuo:qꝛ ſumus in
uicem membra ad Ephe.iiij. Ecce grãmatica
xpi cõſiſtit in tribus regulis:ſ.attribuere deo
oĩa adiectiua niſi pctm̃. Secunda nõ diffama
re aliquẽ. Tertia facẽ bonam relationẽ de re.
¶ Scḋa ſcia phoꝝ eſt logyca:que docet diffi
nire diſputare:ꝛ rõnẽ facẽ p ſyllogiſmos: vel
ꝯſequẽtias vel enthimemata vel inductiões.
Hanc inuenerũt phi ad diſputandũ.ſ.hõ cum
homine:ſed nõ dyabolo. Sꝫ logyca xpi docꝫ
modũ diſputandi ꝯ dyabolũ. Dyabolus ma
gnus ſophiſta facit multa argumenta cõtra
illud qd debem⁹ credẽ:vel ꝯtra illa que debe
mus facẽ:vl ꝯtra ea q̃ debemus ſpare. primo
ergo dyabol⁹ tẽptando de fide:arguit volẽs
inducẽ illum quẽ tẽptat ad ipoſſibile. Verbi
gfa qñ tẽptat de trinitate di. Quõ eſt poſſibi
le ꝙ vn⁹ deus ſit tres pſone:qꝛ quot ſunt ſup
poſita:tot ſunt eẽntie. Ad hoc argumentum
nõ poſſem⁹ rñdere p logycã phoꝝ:ſed p logy
cam xpi.ſ.per vnã regulam quã xps. qui non
põt mentiri docuit dicẽs. Tres ſunt qui teſti
moniũ ꝛc.i.Ioan.v. Itẽ arguit de incarnatio
ne xpi di. Quõ potes tu credere ꝙ deus icla
ſit ſe in vtero vni⁹ puelle:ꝛ ꝙ receperit huma
nitatẽ:qꝛ finiti ad infinituꝫ nulla eſt pportio.
Rñdeꝰ per logycã xpi di. Et aũt qui potẽs ẽ
de⁹ oĩa facere ſupabũdanter ꝙ petim⁹ aut in
tẽ.ad Ephe.iij. Fundare ſe in potentia dei:ꝛ
ſic dyabol⁹ nõ poteſt replicare. Item ꝯtra ho
ſtiam cõſecratã dicit. Quõ in tã parua hoſtia
eſt totus xps tã magn⁹ hõ:qꝛ locus ꝛ locatus
debent pportionari. Item qñ frangiꝉ hoſtia
quõ nõ frangaꝉ xps. Rñde per regulã de po
tentia dei:qꝛ potens eſt deus ꝛc.vbi.ſ. Et iſtã
regulam allegauit Gabriel virgini Marie ꝗ
rẽti. Quõ fiet iſtud ꝛc. Nõ eſt ipoſſibile apꝺ
deũ omne verbũ ꝛc. Lu.i. Si cum logyca phi
velletis reſpõdere:dyabolus cõcluderet vos
Idem quãdo arguit cõtra virginitatẽ Ma
rie dicens. Quomõ eſt poſſibile ꝛc.reſponde
per dictã regulam:potens eſt ꝛc. Et da exem
plum de radio ſolis tranſeunte per feneſtras
vitreã. Secũdo arguit dyabol⁹ ꝯtra ea q̃ de
bem⁹ facere. Quilibet vꝫ facere pniam de pec

catis ne hõ dãneꝉ. Et qñ hõ vult facẽ aliquaꝫ
pniam vel afflictionẽ dyabol⁹ loquẽs imagi
natõi arguit dicẽs: Miſer tu iterficies te:de⁹
nõ vult ꝙ interficias te:ſꝫ caue a pctis qꝛ de⁹
eſt miſericors qui nõ vult morteꝫ pctõris ꝛc̃.
Ezech.xviij. Rñde p regulã xpi dicẽtis. Niſi
pniaꝫ egeritis oẽs ſimul peribitis. Lu.xiij. Fũ
dare ſe in dei voluntate:qꝛ ſi aliter velle rñde
re hꝫ iſinitas replicas. Ideo eua peccauit qñ
dyabolus diſputauit cum ea dicens. Cur pre
cepit vobis deus vt nõ comederetis ex omni
ligno paradiſi. Ecce prima queſtio Geñ.iij.
debuit reſpõdere fundẽdo ſe in volũtate dei:
quia ita ſibi voluit:ꝛ ita ſibi placuit. Sed ipſa
reſpõdit aliter dicẽs. Ne forte moriamur. Et
dyabolus replicat. Nequaꝗ moriemini: ſed
eritis ſicut dij ſciẽtes bonũ ꝛ malum ꝛ cõcla
cluſit:quare accepit ꝛc. Tertio arguit dyabo
lus ꝯ illa que debem⁹ ſperare dicẽs. Quõ tu
poteris celũ aſcẽdere: qꝛ celũ celi dño terraꝫ
aũt dedit filijs hoiuꝫ. Rñde ꝙ per gfaꝫ ꝛ dei
miaꝫ aſcẽdim⁹:qui dicit. Pniaꝫ agite:appro
pinquabit eniꝫ regnũ celoꝝ. Mat.iiij. ¶ Ter
tia ſcia eſt rethorica q̃ docet prudẽter per rõ
nes allegare ad obtinẽdũ qd petiꝉ. Ita retho
rica xpi docet prudẽter allegare ꝛ petere pro
pnie coronã a xpo in orone:in q̃ multi errant
male allegãdo. Dñe faciatis vos mihi hãc gfaꝫ
quã peto:qꝛ ego ieiuno:ꝛ ego facio eccleſias
ꝛ do elemoſynas pauperib⁹:ꝛ do eis hoſpitiũ:ꝛ ſic ð
alijs amoꝛ vři. Hõ nihil valet:imo puocaꝉ ira
dei. Ideo rethorica xpi docet pprie allegare di
cẽs: Dñe vos feciſtis mihi tot gfas.ſ.in crea
tione ad imaginẽ ꝛ ſimilitudinẽ veſtram. Si
militer:in natiuitate:qꝛ iter xpianos. Itẽ q̃a
baptizat⁹ ꝛc. Ideo dñe ꝯpleatis ꝛ faciatis mihi
hanc gfam. Ecce iſta eſt bona rethorica alle
gãdo ex pte dei ꝛ nõ tua. Ideo caueatis ne acci
dãt vobis vt phariſeo. Luce.xviij. qui ſemper
allegabat ex parte ſua dicens. Gras ago tibi
dñe quia nõ ſum ſicut ceteri hoium ꝛc. Et qꝛ
male allegabat fuit a deo reprobatus. Nota
hic etiã exẽplũ de illo fratre de quo in vitiſpa
truꝫ. qui petijt gfam a deo allegãdo ex parte
ſua:qꝛ dimiſit mũdũ ꝛ ſeruabat religionem
ꝛc. Et vmbra ipſũ pcuſſit. Dupliciter debetis
allegare. Pmo ex parte dei ſuas excellẽtias
allegando:vel ex parte veſtra diuina bñficia
recepta recitãdo ꝛ dicẽdo:vos dñe feciſtis m
tãtã grãm ꝛc̃. Ideo dñe faciatis mihi iſtaꝫ grãm.
Apls. In oĩ orone ꝛ obſecratiõe cum gfarũ
actõe pet.vre innoteſ.apd deuꝫ. Phil.iiij. Nõ
differentiã int obſecrationẽ ꝛ oronẽ ꝛ gfarũ

actiões ꝛ petitiões. Oro ẽ eleuatio mẽtis i deũ
ſicut qñ dr Pr nr ꝛc̃. Obſecratio ẽ qñ dr p na
tiuitatẽ.t.vl paſſionẽ.t.ꝛc̃. Grarũ actio ẽ qñ
hõ recitat gratias a deo receptas di. Dñe tot
gfas mihi feciſtis ꝛc̃.ad quã ſeqꝉ petitio. Ideo
dñe faciatis mihi etiã iſtã grãm ꝛc̃. ¶ Quarta
ſcia phoꝝ ẽ muſica q̃ oñdit ꝯcordãtiã cãtus.
Ita etiã muſica xpi docet vocũ cõcordãtiã in
penitẽtib⁹. In pnia enĩ ſũt tres voces.ſ.tenor
pcuſſio pectoris.quĩta.ſ.ſuſpiria ꝛ gemit⁹.octa
ua dicẽdo dñe:miſ ꝛc. Iſta cõſonãtia vocuꝫ
multũ placet deo di.penitenti. Sume tibi cy
tharã:circui ciuitatẽ meretrix obliuiõi tradi
ta. Bñ cane:frequẽta cãticũ:vt mẽoria tui ſit.
Iſa.xxiij. Et loqꝉ aĩe peccatrici. Ibi icipit cõ
ſtructio. O meritrix obliuiõi tradita ſume cy
tharã ꝛc. Meretrix ẽ aĩa peccatrix. Rõ:qꝛ ſi
cut vxor regis filia ruſtici quã duxit i vxorẽ ſi
dimiſſo rege viro recedẽt cũ aliq̃ ribaldo ad
lupanar:diceret meretrix:ſic ẽt aĩa pctõris q̃
regẽ xpꝫ ſpõſauit i bap⁹ qñ peccat ꝛ recedit a
xpo:ꝛ vadit cũ ribaldis iferni dr meretrix ob
liuiõi tradita:qꝛ vꝫ ꝙ de⁹ nõ curet eo ꝙ ñ ſta
ti de⁹ punit:ſꝫ eã expectat ad pniam. Reme
diũ qd hꝫ ẽ vt redeat ad regeꝫ. Ideo dicit ſume
cytharã:q̃ ẽ pnia. Rõ:qꝛ cythara ẽ lignũ ari
dũ ꝛ vacuũ:alr nõ faceret ſonũ. Ita p⁹ peni
tẽs ẽ arida p abſtinẽtiã ꝛ vacua:qꝛ ſiñ pſum
ptiõe de dei miãa:nimis ſtulte ꝯfitẽdo. Cytha
ra pnie hꝫ.viij. cordas facientes acutũ ſonum.
P⁹ ẽ pctõꝝ cognitio ꝛ emẽdãdi ppoſitũ:ꝛ
ſic de alijs. Circui ciuitatẽ.ſ.illã de q̃ dd. Gli
oſa dicta ſũt de te citas dei. Que circuiꝉ dꝫ p vi
cos ꝛ plateas.ſ.ad deũ ꝛ ad ſcõs recurrendo.
P⁹ corã palacio trinitatis dicẽdo. Dñe opus
vrm ſũ:ideo dñe pcatis mihi. Ecce vna cãtilena.
Deiñ corã ṽgie maria dicẽdo illud. Nec ab
horre pctõres ſine qb⁹ nũꝗ fores tãto digñ fi
lio. Deiñ ad plateas pſtarchaꝝ ꝛ pphaꝝ ꝛc̃.
Bñ cane:frequẽta cãticũ. Iſta muſica placꝫ
deo. Ideo dicit. Que hitas i hortis amici auſcul
tant: fac me audire vocem tuam. Cant.viij.
Horti dicuntur eccleſie. Amici ſancti:qui au
ſcultant quemadmodum de nocte homo au
ſcultat cãtus. ¶ Quinta ſciẽtia eſt ariſmetri
ca que docet numerare. Ita ariſmetrica chri
ſti debet numerare peccata in cõfeſſione:in q
bus peccauit homo contra dei precepta con
tra opera miſericordie:in ſenſibus corporis.
Multi neſciunt numerare peccata propria
in confeſſione. Sed ſi cõfeſſor querit de vici
no vel vicina non ſolum numerabit peccata
mortalia:ſed etiam venialia. Iſta eſt ariſme

ſtica dyaboli ideo modo volo vobis oſtēdere quō numerabit peccata ſua confitentes ⁊
penitētes. Et ſicut eſt triplex confeſſio: ita eſt
etiā triplex numeratio. Prima eſt confeſſio
ſpālis: ⁊ eſt iſta confeſſio ſacralis: que ſpālis
dicit̄ q2 oportet dicere peccata ſpecifice. Verbigratia. Sup̄bia ē quoddā gen⁹ peccati: nō
ſufficit dicere ego fui ſup̄b⁹: ſed oportet deſcēdere ad ſpecies. Sup̄bia hʒ multas ſpēs que
ſunt deſpicere patrē vel matrē vel p̄latuʒ vel
dn̄m maiorē vel minorē vel equalē vel deſpicere ſanctos vel deū. Item aliqñ ſup̄bia cōſiſtit in corde. Et qñqʒ erūpit ad extra. vt patet
in pōpa ⁊ vanitatib⁹: qb⁹ nōnunq̄ p̄ximi ſcādalizant̄. Itē auaritia eſt aliud gen⁹: ⁊ nō ſufficit dicere ego fui auarus: ſed oportet dicere
ego feci ſymoniā iſto modo: vel vſurā: vel rapinā vel furtū ſecretū vel deceptionē emendo vel vēdendo: vel calūniā vt iudicem: oportet ſpēs dicere. Item de luxuria oportet ſpecifice dicere ⁊ ſpecificare dicēdo: ſi fuit fornicatio vel adulterium: raptus: inceſtus: vel ſacrilegiū vel cōtra naturā: ſed nō oportet dicere
indiuiduū. ſ. noiare pſonas: ſed opʒ dicē ſpecifice: vt dicit gloſa. ſup illo v̄bo dd. Per ſingulas noctes. i. p ſingula pctā mortalia. Secunda cōfeſſio eſt gn̄alis. vt illa que fit in introitu
miſſe vel in accuſatione quā faciunt religioſi
in capitulis de culpis: vbi ſufficit numerare peccata in gn̄e. Tertia ē generaliſſima. ſ. illa que
fit deo: dicēdo. Ego ſuʒ pctōr. Et eſt bona: q2
obtinet qñqʒ gratiā. No. hiſtoriā Luc. xviij.
de publicano dī. Deus ppitius eſto mihi peccatori: ⁊ nullū peccatū nolabat: nec ī genere
nec in ſpecie: ⁊ tñ deſcēdit iuſtificatus in domū ſuā. No. hic auiſent̄ cōfitentes: ne faciant
cōfeſſionem illius italici qui dicebat ſe ſolum
habere tria peccata paruiſſima. ſ. vſuraʒ: luxuriam: ⁊ nō credo in deum. Male numerabat
peccata. Melius numerabat pctā Manaſſes rex iude dī. Peccaui ſup numeruʒ arene
maris. ſ. venialiter. Pctā enīʒ venialia innumerabilia ſunt vt arena maris: ⁊ multiplicate ſunt iniqtates mee. ſ. pctā mortalia q̄ ſunt
nūerabilia. ij. Paral. vlt. ❡ Sexta ſcīa ē geometria ꝺ menſuris. Et geometria xp̄i docet
bene mēſurare vitā ꝓpriā bona tp̄alia: ⁊ ſeruitiū qd debemus facere deo. Si iſta bene menſuram⁹ patebit ꝙ totū eſt paruū ⁊ quaſi nihil.
Primo vita nr̄a eſt parua ⁊ modica: que q̄ſi
nihil ē: q2 qd p̄teritum eſt nihil eſt: quod futurum eſt nōdum eſt. Vita noſtra in puncto
cōſiſtit: q2 ꝺ tp̄e non habem⁹ niſi p̄ns ſicut
dicit glōſa. Iō Jacob⁹ q̄ optie ſciebat vitam
menſurare dicebat. Que ē vita veſtra. vapor
ad modicū parens ⁊ deinceps exterminabit
Jac. iiij. Cū ergo vita ſit tam modica: hūilis
ri merito debem⁹. Secūdo debem⁹ mēſurare bona tp̄alia: honores: officia: dignitates: vl
p̄latiōes. Videt̄ nobis eē magnū bonū: eē regē vel papā ⁊c̄. Dico ꝙ nullū bonū ē ſi non
bñ mēſuret̄. Nō bonū ē facere. ſ. fideiuſſores
ſub pena mortis pro alio hoc bonum eſt eſſe
papam vel regē: eſſe obligatū deo: dare rationem de oībus ſibi ſubditis ſub pena dānationis eterne: niſi det bonā rōnem. Ecce qd bonū eſt dare deo rōnem de tot aīabus cum de
ſua ꝓpria hēant ſatiſfacere vt vix rōnē reddere poſſ. Item videt̄ vobis ꝙ hr̄e multas diuitias ſit magnū bonū: ſed male mēſuratis q2
aſin⁹ pōt eē adeo auro onerat⁹ ꝙ nec poteſt
ipſuʒ ſecū portare: ita qlibet diuēs onerat⁹ eſt
bonis diuitiarū ipſi⁹ mūdi qui eſt dn̄s diuitiarū. Si vultis ſcire q̄s diuitiaꝝ eſt dn̄s vos vel
mund⁹. No. ſimilitudinē de cane: q in biuio dimiſſo alio ſeqt̄ dn̄m: tūc cognoſcit̄ cui⁹ ē. Ita
vos ⁊ mūdus vadit̄ per eandē viā. Sed in biuio. i. in morte diuitie nō ſequūt̄ vos: ſed mūdum: iō onerate vos virtutib⁹ ⁊ meritis: iſta ſequunt̄ hoīem. Itē videt̄ vobꝫ ꝙ p̄ſente ⁊ pure
⁊ trāſitorie ⁊ momētanee voluptates carnis
ſint magne delectatiōes: ſed debem⁹ mēſurare ſeruitiuʒ dei. Tu religioſe clerice vel layce
quot anni ſūt ꝙ ſeruis deo. l. vel. lx. anni magnū vobis videt̄: ſed ſi bñ mēſures inuenies ꝙ
de. l. ānis nō ſeruiuiſtis deo pure ꝑ annū ſine
aliquo pctō mortali: vel veniali. Idē de menſe. Idē de hebdōa ⁊ de die: q2 ſepties in die cadit iuſt⁹. Prouer. xxiiij. Ideo decipiunt̄ multe male menſurādo. Iſta eſt rō: q̄re ſancti humiliabant̄: ⁊ quāto erāt ſanctiores tāto erant
humiliores: iuxta illud. Quāto magn⁹ es humilia te in oīb⁹: ⁊ corā deo inuenies grāʒ ⁊c̄.
Eccli. iij. ❡ Septima ſcīa p̄hoꝝ eſt aſtrologia que oſtendit de motibus celorum: de ordinatione planetarum ⁊ influentijs eoꝝ. Ita
aſtrologia que legit̄ in ſchola xp̄i: q2 ſicut nō
eſt niſi vn⁹ ſol in celo in quo ſunt tria: ſubſtantia: radi⁹: ⁊ calor. Ita non eſt niſi vn⁹ deus in
toto mūdo: qui eſt pater ⁊ filius: ⁊ ſpūſſctūs.
Aliqui volētes cōtēplari trinitatē decipiunt̄
ſumētes perſonas in deo ſicut in nobis. Ipſe
ſol circuit mundū a principio anni vſqʒ ad finem: circuit. xij. ſigna ⁊ illuminat calefacit ⁊
facit fructificare. Ita ſol iuſticie xp̄us circuit
duodecim articulos fidei in Credo in deum:

cōtentos: q2 aliqui ſūt de eius diuinitate: alij
ſūt de ei⁹ humanitate. Credo dicat̄. Iteʒ luna
totā claritatē recipit a ſole: ita eccleſia totam
claritatē hʒ a deo. Nota ſeptē cōditiones lune que reperiunt̄ in eccleſia. Primo fuit noua tēpore xp̄i ⁊ apoſtoloꝝ. ſcđo fuit creſcens
tēpore martyrū. tertio fuit plena tp̄e doctoꝝ
quarto fuit minuta tēpore confeſſoꝝ. quinto
fuit gyrata. Nā totus mūdus eſt gyrat⁹ ⁊ verſus ad vanitatē. ſexto eclypſabit̄ cito. ſ. tp̄e antixp̄i. Septimo in die iudicij erit p̄fecta ī eternū: ⁊ teſtis in celo fidelis. p̄s. lxxxviij. Vel aliter. Sol eſt de quo dicit eccl̄ia virgini marie.
Felix nāqʒ es ⁊c. Et ſicut in ſole ſūt tria. ſ. ſubſtantia radi⁹ ⁊ calor: ita in xp̄o ſub̄a corpis: ⁊
radius diuinitatis: ⁊ calor dilectiōis. Luna eſt
virgo maria que fuit noua in natiuitate creſcens in templi habitatiōe. Plena in filij dei
cōceptione. Minuta ſm repreſentationem
hoium in egypti fugatiōe ⁊ gyrata in paſſione xp̄i. Eclypſata in corporis defunctione. Et
tandē perfecta in corp̄is ⁊ aīe glorificatione.
Sol ⁊ luna ſteterūt in habitaculo ſuo. Abacuch. iij. Lucifer q ſolē ſequit̄ fuit. Ioānes baptiſta. Veſper⁹ ille q debet finē mūdi publicare fuit beat⁹ Dn̄icus: ⁊ ſpāliter ſanct⁹ Vincentius. de quo Apoc. xiiij. Vidi angelū volantē per mediū celi hn̄tem euāgeliū eternuʒ
vt euāgelizaret ſedentib⁹ ſup terrā ⁊ ſup oēm
gentē ⁊ tribū ⁊ linguā ⁊ ppl̄m dicēs magna
voce. Timete dn̄m ⁊ date illi honorē q2 venit
hora iudicij eius: ⁊ adorate eū qui fecit celuʒ
⁊ terrā. Item contemplari debem⁹ planetas
ſ. angelos qui influūt mūdo cuſtodiēdo nos.
Qui talia cōtemplant̄ ſunt boni aſtrologi: ⁊
poſſunt dicere cum apoſtolo. Noſtra cōuerſatio in celis eſt. Unde etiā ſaluatorē expectamus dn̄m noſtrū ieſum xp̄m. ad Phil. iij. Ecce quare dicit thēa. Nolite eſſe prudētes ⁊c.
Omni conamine quo poſſum⁹ mūdi ⁊ carnis
vitemus prudentiā: que poti⁹ ſtulticia q̄ꝫ prudentia eſtimāda eſt: vt ad diuinā ⁊ verā ptingere in p̄nti valeam⁹ prudentiam ⁊ in futuro
ad ſapiētie ingenite ⁊ increate clarā contemplationem: quā nobis cōcedat deus trinus ⁊
vnus nunc ⁊ in euum benedictus Amen.

❡ Sermones ſancti Vincentij illuminatiſſimi ſacre theologie profeſſoris acutiſſimi fratris diui ordinis predicatoꝝ temporis eſtiualis finiunt feliciter. Venetijs per Jacobū de
Leucho. Impēſis vero Lazari de Soardis
die. xxvi. Septembris. 1496.
Cum priuilegio ne q̄s audeat hoc opus imprimere citra decem annos ſub pena in eodē
contenta ⁊c̄. Laus Deo.

FINIS

Regiſtrum ſecunde partis ſancti Uincentij

a
Prima vacat
Incipit tabula
a vero ⁊ bono
Error clericorum
Innocentia baptiſ.
aa
Diui verbi preconis
dicens. Propter
apparebit per
tyrannos.i.aduerſari⁹
bb
ticia ſumitur hic
inter vetus
aratrum frangit
di:⁊ curioſius
cc
tando eos:
ſecus quando
nec ſubmergi
concilio nyceno
dd
dat tam precioſum
liant:ſed his
ni ſuperbia
De eadē dominica
ee
dies domini eſt
cogitate:quare
diti eſtote
runt collocantur
ff
calicem conſecratuz
de patre carnali
iudex vocat
nos facimus
gg
tendum vt manus
huntur ſurſum
Feria.vi.poſt
Moraliter nota

hh
deus ſtatuit
ginali:⁊ dantur
detur a maculis
ter penitentis
ii
Quid vultis
poſſit facere
vltra mare
Feria Septima timor
kk
eſſe ſuperbus
accendit lucernam
terit commouentur
de dubitamus
ll
ſuum. Uerbigratia
aſcendiſti in
te in atris
in te eſt deus
mm
natorum.ſecunda
Ideo dicebat
oſtendit ſibi
cit ad celum
nn
Uerbigratia
feria:non
ta annis:vt patet
note.i.ſigna
oo
tum creditis
tus anime ſunt
ergo ipſe
te.oſtendens
pp
in vanum recepiſti
feci quod in
da erit. Mat.
ctionibus:⁊

qq
videatur prelatus
ctio corporis
gitate:quod
chriſtiani:⁊
rr
emulemur inclinem⁹
virga percutit
in nouo teſtamēto
vt poſſumus
ſſ
citur. Populus
ſterneret te.ſ.
ſtulticiam que eſt
Modo quilibet
tt
dicens.deus
remittere iniurias
tur.ii.Macha.
non detinetur
vv
ſpicitur reſtat
dita. Idem
dicit humilis
dum. Ideo
xx
infidelitatis.vnde
ibi haſta ſpei
ad radicem:⁊
dicit propheta
yy
bona temporalia
mihi deus
non ex triſtitia
poteritis cognoſcē
AA
diſus vbi eſt
gnitus in deuotiōe
ſalutare meum
tactus eſt omnino

BB
anime. Iſte ſudor
tranſeat per
tos errores:⁊
chriſti deitatem
CC
fideles ſibi
argento eſt
eſt ſine culpa
dicendo quia ipſe
DD
ſeruitium facit
quia qui vident
indiſcreti non
ri:vidue:puelle
EE
incantari:⁊
ma hora eſt
quod ille eſt tres
principes:⁊
FF
infirmitate ſua
huius numeri
quia ego ſum
cens. Progenies
GG
Illud verbum
tribuit nobis
mo tubicines
luntatem dei
HH
nature:ita deus
De eadem dñica

Laus omnipotēti deo

F I N I S

Ex fulgentius de Ravenna, et de hic similiter fiat ~

Sanctus Uincentius de valentia ſacri ordinis predicatorum.

Sermones ſancti Uincētij fratris ordinis predicatorū de tēpore Pars hyemalis.

No=132=

283

[illegible]

Epiſtola prohemialis in v[illegible] Vin[illegible] fratrum predicatorum [illegible] atre [illegible] [illegible]ro: ac eccleſie [illegible] La[illegible] ntij [illegible] [illegible] ⁊ ſacr[illegible] theolog[illegible] [illegible] bo titul[illegible] ancti [illegible] [illegible] tem. [illegible] ita incipit. [illegible] papienſi: Fra[illegible]

[illegible] ēdiſſime pater [illegible] regios hyſpa[illegible] [illegible] adijs litterarum [illegible] alij vehemēti [illegible] itu inſignio[illegible] [illegible] id enim habz [illegible] aurentij mar[illegible] [illegible] m: Edi[illegible] [illegible] felici fecūda [illegible] tpibus magn[illegible] [illegible] ane virum [illegible] [illegible] tium: cuius cuz [illegible] [illegible] eſta ordine perle[illegible] ſſem (vt enim d[illegible] rſi ab eccleſia vo[illegible] [illegible] hyſpania te[illegible] [illegible] erant ſic ſparſim [illegible] ſpoſita in proce[illegible] bus curie reppen) [illegible] reui illa qͦ tu dudum a me in re ſimili fieri poſtulaſti: vt ſu[illegible] [illegible] rrationis ordinem ſortiatur. q̄ breuiſſima licebit oratione perſtringere. Cūq̄ n[illegible] [illegible] cat preclarius hyſtoria q̄ veritatem rei geſte: que vis eius ⁊ velut anima [illegible] [illegible] poteſt: exiſtimaui hanc breuem de hoc viro enarrationem: tum ex rerum ge[illegible] rum magnitudine: tum vel ex ipſa certiſſima veritatis aſſertione lectori ſi [illegible] ipſum quidq̄ poſſit fides noſtra metiri voluerit fore nō ingratam. Quid enim [illegible] s habere poſſumus: q̄ qͦ apud eccleſiam romanam qͦ apud ſūmum pontific[illegible] Calixtum tertiuz noſtris vt plane noſtri tēporibus multoꝝ grauiſſimoꝝ virorū teſtimonio eſt approbatum? Non nihil etiam me mouit ea pietatis ratio: quam illi religionis ordini debeo: qui magnorum virorum ꝓpagatione admodum clarus effectus in ſanctiſſimo nuper archiepiſcopo noſtro Antonio illuſtris apparuit. Nomina autem locorum ac prouinciaꝝ vt vulgo noſtris temporibus appellantur ſic vt plurimum poſui: quo facilius lectori inoffenſo pede pcurrende narrationis facultas prebeatur. Lege igitur hec nr̄a: que haud nimium acurate: ſed que ſic ſimpliciter nobis ludimꝰ cōmentaria: ⁊ quid de illis ſentias reſcribe: vt intelligamus: ⁊ quid in poſterum nobis hoc ſcribendi genus proſequendum cenſeas. Vale.

[illegible] iata I[illegible] [illegible] tius e[illegible] [illegible] anie o[illegible] luſ[illegible] [illegible] lt pi[illegible] ac co[illegible] fu[illegible] ex nō ii[illegible] nia [illegible] nat[illegible] abelli pu[illegible] [illegible] ar: cui tres [illegible] ator na[illegible] [illegible] nomi[illegible] [illegible] trem [illegible] uxit: honeſtam [illegible] vitam [illegible] [illegible] Alter bonifacius [illegible] us iuris tam [illegible] ulilq̄ pontificij prime v[illegible] tem habuit: qui deinde nomina ad religiō[illegible] carthuſienſem migra[illegible] uit in qua poſtmo[illegible] rimuz locum tenuit: quem etiā maiore[illegible] [illegible] nerales appellāt. Vincentius tertiu[illegible] [illegible] is cui ingenium ſolers mite ac modeſtiſſi[illegible] uz. Is p[illegible] etatis ſimul ac lr̄arum ſtudioſus: perpe[illegible] caſtam ⁊ celibez vitam duxit. Cūq̄ decen[illegible] to annos natꝰ eſſet. aiaduerteret q̄ vndiq̄ ex multiplici hominum conſuetudine multa ſaluti ſue iminere pericula: ad religionem fratrum predicatoꝝ ſe tranſtulit: in qua lr̄aruz ſtudia proſequutus in ciuitate ilerdenſi diu cōmoratus pariſienſi poſtmodū in vrbe liberaliū artium ſacreq̄ theologie magiſter euaſit. Non multo poſt in patriaz reuocatus vt theologiam in qua plurimum profecerat doceret non puo tempore partim docendo: ptim predicando ibi moraz traxit. Adheſit poſt a tempora aliquādiu petro lunēſi qui in ciuitate Auinionenſi papa poſtmodū benedictus .xiijꝰ appellatus eſt: a quo magiſter ſacri palatij conſtitutus eſt: Cardinalē quoq̄ facere decreuerat: ſi eius voluntati acquieuiſſet. Sed cuz videret ſciſma eſſe in eccleſia ſepe ac ſepius ipſum papam benedictū admonuit: vt p pace ⁊ vnitate eccleſie pontificatu ſe abdicaret. Qͦ cum ille ſe facturum [illegible] diſſimulaſſet: vt vidit ſibi verba dari diſceſſit ab eo: cōuertitq̄ ſe ad predicationem diuini verbi: cepitq̄ diuerſas pagrare prouincias pauperez ⁊ apoſtolicam vitam agens. [illegible] nio pedes incedens. deinde cum altero crure debilitatꝰ eſſet aſinam habuit p iumento quo veheretur. Aſpiniam vitam ēt in peregrinatiōe agebat: carnibus non veſcebatur ſemel tm̄ in die comedebat: ter in ipſo prandio bibere conſueuerat: vinum multa aqua [illegible] fuſum. Quicquid ex prandio reliquū fuit

[illegible] pauperibus dari iubebat. Non[illegible] ſtramine pſtr[illegible] [illegible] batur: dormi[illegible] [illegible] ne [illegible] ſpe [illegible] xiſſe. [illegible] ous ad lib[illegible] [illegible] nocte impige[illegible] [illegible] t of[illegible] ordinis totum q[illegible] [illegible] ium dicere [illegible] ſſe memorie pditum eſt. Erat autem in pdicatione vehemens atq̄ efficax in vbo domini eq̄ ſacra pagina acutiſſimas ⁊ abſtruſas producebat ſpeculatiōes. Multa. n. milia iudeorum paganorūq̄ ad fidem conuertit. Eam enim grām quam olim apoſtoli dr̄ habuiſſe: vt ab oibus qui aderāt diuerſarū linguaꝝ populis eius predicatio intelligeret. Predicauit aūt vbum dn̄i ānis circiter q̄draginta. Singulis diebus pdicabat: ante pdicationem miſſam cantu celebrabat: ante celebrationem cōfitebatur: inter celebrandum vberes effundebat lachrimas. Profectus eſt autem poſtq̄ diſceſſit a papa benedicto ad hiſpaniaꝝ ciuitates ſumpta predicatiōe: in qua multa admiratione: ac ſtupore potius digna opatus eſt dn̄s circa ānos ſaluatoris mille trecētos nonagintaocto. Peragrauit aūt predicando incipiens a Valētia patria aragoniā: cathaloniam: totamq̄ hiſpaniaz regnum caſtelle: Sabaudie: Pedemontis: riparie: Ianuāq̄: atq̄ ad hanc nr̄am Italie oram conuerſus. Bononiam vſq̄ peruenit. Quin ēt ad Delphinatū ⁊ Galliā Normandiā ⁊ Brithaniā pdicationē extendit: nullū libꝝ pter breuiarium ⁊ bibliam ſecum deferens. Teſtabatur autem in omni predicatione aduentuz antichriſti iam in proximo iminere. Qͦ ſi Ioannes euangeliſta aiebat: cito dixit illum eſſe venturꝝ: ⁊ tempus ppe eſſe: nec mentiri pōt ille cui ſpūs domini ⁊ angelus eius loquebat: quāto id ego verius dicere poſſuz? Tāta aūt erat vis eius in pdicando ⁊ grā: vt oēs non ſolum chriſtiani ſed ēt iudei ⁊ infideles illuz tanq̄ angelum aut nouū quēdam apoſtolū dei eſſe pfiterent. Graues inimicitias ⁊ acerbiſſima odia ſepe inter magnos quoq̄ ac illuſtres viros ad pacem ⁊ concordiam reuo

pāg. 2

pāg. 3

... p̄redo:
aut a... dum p̄di-
caret ... dirigebat
ita ... re videbatur:
vt tandem m... magnaqꝫ per-
ſuaſione coge... a vicio mentis: quo
tenebatur ad p... ā ac viam iuſtitie con
uerti. Habebat etiā ... ꝓphetie beatꝰ Vincen-
tius. Nam multa predixit de rebus futuris:
multa de abſentibus: que poſtmodum vera
eſſe compertum eſt. Obitum quoqꝫ vtriuſqꝫ
parentis predixit. Nam cum olim in Arago
nia preſente rege Ferdinando nomine cele-
braret multaſqꝫ ... vberiores ſolito inter ce-
lebrandum lacrimas effudiſſet: interrogatꝰ
ab ipſo rege coac...uſqꝫ magnis p̄cibus dixit
patrem ſuū eadeꝫ hora ex hac vita migraſſe
Quod poſtmodū ve...um fuiſſe compertuꝫ eſt.
Mortem quoqꝫ matris dum in Brithania
p̄dicans actu conſpiceret predicationem deſe
rens in ipſo ſuggeſto orationi diutius ſmo-
ratus eſt. Poſtea vero p̄dicationem ſubſe-
quutus omni populo ſe illa hora matris ani
mam in vltimis conſtitutam dño ꝯmendaſ-
ſe confeſſus eſt. Quod ita fuiſſe liquido ꝓbatum
eſt. Deceſſum cuiuſdaꝫ ſui ſocij qui tum lon-
ge aberat diem atqꝫ horam obitus vocatis
domeſticis fratribus nunciauit: ſimulqꝫ aſſe-
ruit illuꝫ in purgatorio maximis vexari tor-
mentis. Pro quo rogauit fratres vt orarēt:
ſimulqꝫ facta oratione ad ſe poſtera die re-
uerterēt. Qui cū poſtridie affuiſſēt aſſeruit
beatus vir fratrem expeditum ab oībus pe-
nis ad celeſtia gaudia tranſmigraſſe. Idem
quoqꝫ rex Aragonum cum olim ſancti viri
cubiculum intraſſet inuenit eum in oratione
poſituꝫ magna vndiqꝫ claritate ⁊ ſplendore
circūfuſum. Quod cum rex cerneret: trepidus
ac feſtinus retraxit pedem. Quē poſtmodū
vir ſanctus redarguere atqꝫ increpare nō du-
bitauit: ſed multo vehementius ipſum cubi-
culi cuſtodeꝫ qui regem intrare permiſerat
reprehendit. Qui tamen ſue iuſtitie ac negli
gentie penas dedit. In longam enim ſtatiꝫ
incidit egritudinem. Nam ſeptem fere ānis
febres licet non vehementes: perpeſſus eſt.
Quod ei eueniſſe hac ipſa de cauſa omnes qui
id nouerant arbitrati ſunt. Hoc idem vide-
runt ſepius multi qui eius ſanctitatis explo-
ratores facti per rimulas oſtij: dum in cubi-
culo orat eandem clar... ſplendorem
videre. Multa huiuſmo... ꝓphetie ... ex-
empla pretereo. Non enim oīa ... gere: ſed
quedam magis egregia annotare decreui.
Cum alīs in cathalonia frequēti populo pre
dicaret: ite inquit ad fluuiuꝫ: qui non procul
erat arboribus obſitus. Sunt ibi magni pa-
learum cumuli: in vno eorum inuenietis ignē.
Qui cuꝫ eo acceſſiſſent: virū cum muliere coe
untē inuenere. Sicqꝫ patuit q̄d vir dei ꝺ igne
ſcilicet cōcupiſcentie dicere voluiſſet. Mona-
chus quidam monaſterij quod inter toletuꝫ
⁊ valentiam ſitum ē cupidus audire p̄dica-
tionem beati viri petijt ab abbate ſuo veniā
vt poſſet ſubſequi beatum Vincetiuꝫ qui ibi
ea nocte pnotauerat: vt tm̄ eius p̄dicationeꝫ
audiret ⁊ reuerteret. Quod cum pater mona-
ſterij denegaſſet conſcendit ille pinaculum
monaſterij: oēmqꝫ ex ordine diuino nutu p̄-
dicationem accepit ac ſcripſit: cum tamē ab
eo loco in quo beatus vir p̄dicabat monaſte
rium diſtaret millia paſſuū noſtracium qua-
dragintaquinqꝫ. Cum autem alio tempore
p̄dicaſſet vir dei ſequerēturqꝫ eum viri circi-
ter mille nam ſemꝑ cum frequentiſſimus po
pulus magniqꝫ principes dum ꝺ ciuitate in
ciuitatem migraret ſubſequebant voluit vir
quidam pius adductus caritate ipſi ſancto
viro: ⁊ ſequēti populo qui fortaſſe ex ꝑegri-
natione defeſſus ſitibunduſqꝫ erat potū pre-
bere. Cūqꝫ ex vegete hauſiſſet vinum dediſ-
ſetqꝫ omni populo potum: inuenta eſt vegeſ
plena vino optimo. Quod ſignuꝫ ēt alīs ſepiꝰ fa
ctitaſſe memorie proditum eſt. Fuit quidam
ꝑegrinationis eius comes ferdinandus no-
mine q̄ poſtea fuit epiſcopuſ thelefenſis qui
hoc atteſtabat: ſiquādo tetigiſſet viri ſancti
manum dum in aſcenſu vel deſcenſu aliquan
to illum adiuuaret: magnam ex illa manu fra
grantiam redolere: que etiam vſqꝫ ad triduū
ab ipſa ferdinandi manu nō abſcedebat. Mul
ta inſuꝑ ab eo de rebus tum p̄teritis tum futu
ris ſe accepiſſe archana ꝯfitebatur. Que vero
illa fuerint comperta non hēmus. Aſpectum
quoqꝫ a deo pudicum: adeo venerabilem ha
buiſſe fertur: vt effeminatos atqꝫ ipudicos ſo-
lo intuitu ad pudicitiā caſtitatēqꝫ reuocaret.
Nam nō ſolum infinitas pene meretrices ad
penitentiā caſtitatēqꝫ reduxit: verumetiam le
nones qui olim ad eum interimēdum conſpi-

rauerant ſolo a... ...tu ac ſermone cū ad illum
acceſſiſſent ad eius beniuolentiam pitamqꝫ
reuocauit. Narratur de eo ſignuꝫ in re ſatis
natura mirabili ⁊ inſueta. Cum enim in An-
glia p̄dicaret p̄ſente ipſo rege anglie Herico
nomine adductus fuit vehiculo ad ipm̄ bea-
tum virum puer vndecim fere annos natus:
qui biēnio ⁊ ſemeſtri mutus ⁊ ſine vllo ſenſu
pene immobilis fuerat: nec comederat bibe
rat ve fere quicq̄ʒ eo tempore cōſumptꝰ de-
ſiccatuſqꝫ toto corpore: vt ſimilis mortuo vi-
deretur. Hunc adduxerunt parētes ad bea-
tum Vincentium: quo pro eo oraret: vt aut
liberaretur: ſi ſic eſſet voluntas dei: aut certe
cederet vita: ne ſe ac ſuos in tanta calamita-
te detineret. Quem cum vidiſſet beatꝰ Vin
centius iuſſit omnem populum ⁊ ipſum re-
gem genibꝰ flexis orare. Ipſe quoqꝫ pro illo
orationē ad dominum fudit. Quo facto ſta
tim ſurrexit puer cibumqꝫ ſumpſit ac potuꝫ.
Tum vero dixit beatꝰ Vincentiꝰ eum puerū
toto illo tempore hoc eſt biēnio ⁊ ſemeſtri:
quo hec paſſus fuerat obdormiuiſſe: habuiſ-
ſeqꝫ angelum non malum qui illum nutriue
rat. Nihil enim pene nutrimenti: vt diximuſ
admittebat: nec emittebat. quid niſi paulu-
lum ſanguinis e naribꝰ nōnūq̄ʒ ⁊ tamen cre
ſcebat eo tempore impinguebaturqꝫ aliq̄n
pulſabatur vellebaturqꝫ: ⁊ tamen imobilis:
nihil omnino ſentire videbatur. Contigit ēt
ſepiꝰ: vt ſola oratiōne ac ſigno crucis procel
las ac grauiſſimas tempeſtates fugaret: plu
uiamqꝫ econtra ad ſerenitatem reuocaret.
Ductus eſt olim ꝑ manus ſacerdotiſ ⁊ laici
cuiuſdam vir qui ſeptennio magna paralyſi
oppreſſus fuerat. Is vehemēti clamore pete
bat benedictiōem beati viri. Cumqꝫ miniſtri
dicerent non poſſe tum illum egredi qui cu
biculo clauderetur: hortarenturqꝫ vt ſub ve
ſpertinam horam rediret: ille magno cla-
more ⁊ vlulatu aiebat ſe nunq̄ diſceſſurum
niſi viri dei faciem videret. Quod cum cogno-
uiſſet beatꝰ Vincentiꝰ clamore excitus cubi-
culum exit: querit ab eo quid petat. At ille
benedictōem pater ac ſalutē. Cui vir ſanctꝰ
crede fili in deum totamqꝫ ſpem tuā in illo
ac fiduciā repone: egoqꝫ ex eiꝰ nomine te be
nedico in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritꝰ ſan-
cti amen. ... ti ca-
put: ⁊ ma... s par
tes dicens. I... rge ⁊ ambula
Statimqꝫ pa... ... eſt. Alīs dum
in delphinatu predicar... cum ea gens plu-
rimum quereretur grauiſſimas ſe pati tem-
peſtates: que omnes fructꝰ vineaſqꝫ vaſtarēt
aſpergite inq̄t aqua benedicta agros ac vi-
neas in vigilia penthecoſtes: ⁊ ab omni tem
peſtate liberi eritis. Quod paulopoſt experimē-
to docti intellexere. Nam cum preter vnum
omnes reliqui qd̄ monuerat facere cōtemp-
ſiſſent non poſt multos dies grandineꝫ que
omnia in agris deuaſtauit perpeſſi ſunt vno
tm̄: qui monita fecerat incolumi conſeruato
Cum vero in derthuſienſi ciuitate cathalo-
nie predicaret expectante frequenti populo
ipſe ſic paratꝰ ad predicanduꝫ non ꝓferebat
verbum. Quod cū populus admiraretur: iāqꝫ
murmurare cepiſſet: vir dei ne murmuretis
inquit: gratiaꝫ enim dei expectare nos opor
tet. Sicqꝫ factum eſt: vt paulopoſt iudei om
nes illiꝰ ciuitatis non paruꝰ numerus ad pre
dicatiōem aduenirent. Qui fere omnes ad
fidem conuerſi ac baptizati ſunt. Interroga
tiqꝫ poſtea quiſnaꝫ eos illo attraxiſſet nemo
dixerit: ſed ꝓpoſuimus ita facere i cordibꝰ
noſtris. Sicqꝫ poſtea cognituꝫ eſt ꝺbum viri
dei qui dixerat p̄ſtolari nos oꝫ gratiam dei.
Hoc aliud eſt ex quo etiaꝫ ſpiritū dei habuiſ
ſe intelligitur. Nam cuꝫ in ciuitate Ilerdēſi
⁊ cōuentu fratrum ſuorum p̄dicaret aſtante
rege ferdinando: quem paulo ſuꝑius cōme-
morauimus ac frequenti populo conuerſus
ad regem mitte inquit duos ex militibꝰ tuis
qui huc adducant hoīem illuꝫ qui infirmis
lateribꝰ manibuſ ac pedibꝰ repit vt ad nos ve
niat. Miſſiqꝫ milites inuenerūt in via hoīeꝫ
queꝫ vir dei dixerat. Quod ꝓfecto non niſi ſpi
ritu dei nullo certe humano ſenſu aut iudi-
cio noſſe potuiſſet. cū intra eccleſie parietes
p̄dicaret a qua egrotꝰ ille ſtudijs fere q̄ttuor
tum aberat. Is cum auxilio militum coram
rege adductus fuiſſet facta ꝑ virum dei ora-
tione poſitiſqꝫ ſuper caput eius manibꝰ ſta-
tim liber validiſqꝫ viribꝰ effectus eſt admirā
te rege ac vniuerſo pp̄lo: nō tam rem ipſam:
q̄ʒ rei p̄ſcientiam ⁊ ꝓphetie ſpiritum: quem

illi adeſſe manifeſte dephenuere. Vir q̄dam ſe demoni ſub cyrographo deuouerat: queꝫ beatus Vincenti⁹ accerſito demone cum cyrographū reddere coegiſſet: a ſeuo īmitiꝙ tyrāno liberauit. Iſꝙ poſt liberatōem beatum virum quocūꝙ ſe ferret ſequebatur: ne iteruꝫ in grauiſſimi hoſtis manus incideret. Veniebant ad beatum Vincentium mulieres ſteriles ſine numero orantes vt prolem acciperēt. Quas docebat honeſte ac ſancte viuere in timore dn̄i vtꝙ ſepius orarent hortabatur ſimulꝙ vt mane ac veſperi dicerēt ſymbolum cum oratione dominica ⁊ angelica ſalutatione v̄ginis necnon ⁊ pſalmū beati omnes: aut certe vt per aliuꝫ diceretur curarent. Quo facto multe ex eis noua prole donabantur. Vir q̄dam alanus nomine habuit ancillam que pregnans ⁊ vicina partui parere non poterat quā adduxit beato Vincentio vt eaꝫ benediceret. At ille poſitis manibus ſuper caput mulieris benedixit eam. fecit deinde ſignum crucis ſuper ei⁹ ventreꝫ dicens. Jeſus marie filius mundi ſalus ⁊ dominus ſit tibi clemens ⁊ propiti⁹. Simulꝙ iuſſit vt domū accedere properet: nā cito pitură maſculinā ꝓlem predixit. Qd̄ ⁊ factuꝫ eſt. Vix enim domū attigerat cum puerum peperit. Murmurauerat vir q̄dam in beatū Vincentium: eiuſꝙ vite ac predicationi detraxerat: qui ſtatiꝫ crepuit: effundebanturꝙ eius viſcera. At ille reſipiſcens intellexit ſe ob blaſſemiā ſceluſꝙ qd̄ ꝑpetrauerat ea perpeti. Jubet ſtatim ſe ad beatū virum deferri profitetur detractionem ſuam veniam petit. Beat⁹ vir ſolo ſigno crucis incolumē reddidit. Cum eſſet vir dei apud brithanos noluiſſentꝙ domeſti eius illuꝫ iam etate confectum minuſꝙ ex longo labore predicatiōis ꝑegrinationiſꝙ validum hortati ſunt ipſuꝫ vt in patriam rediret: quo ibi quieti⁹ extremum vite terminum clauderet. Cūꝙ ille eorum conſilio acquieſcens conſcendiſſet aſellum quo ad patriaꝫ remearet: veſperi totaꝙ nocte peregrinati ſunt. Tandēꝙ illuceſcēte die in eodem ſe eſſe loco intellexere: vnde digreſſi fuerant veſperi. Tunc vir ſanctus intelligens voluntateꝫ dei: dixit. Hec reqes mea in ſeculum ſeculi. Sicꝙ factum eſt: vt in vene enſi ci[illegible] .ate britanie diem obiret [illegible] annos circiter ſeptuagintaocto an[illegible] [illegible] Cūꝙ omni laude hominū ⁊ altiſſimi gratia ꝑegit opus miniſterij qd̄ acceperat ſepult⁹ eſt in ſenectute bona circa ſaluatoris annos M.cccc.xviij. quarta feria ante dieꝫ palmarum nonis aprilis. Facta ſunt autem mortē beatum Vincentium diuina operante virtute ſigna ⁊ miracula numero pene infinita q̄ recenſere longum eſſet. In quorum teſtimoniuꝫ imagines ceree multiplices ſine numero ipſi ſepulchro beati viri appēſe ſunt. Erat eadem tempeſtate q̄dam ciuis einſdeꝫ ciuitatis venetēſis qui magna veſania ⁊ īgēti furore agitabatur: adeo vt chatenis manicíſꝙ ferreis vix retineri poſſet. Is appropinquis amiciſꝙ ductus ſuperpoſituſꝙ ſepulcro beati Vincentij cum paululuꝫ obdormiuiſſet pallio ipſius beati Vincentij tectus vidit in ſomnis: vt ipe poſtmodum atteſtabatur beatum Vincentiū dicentem ei. Confide fili: nam in bono ſtatu cito eris. Sicꝙ cū euigilaſſet integre ſanum ſe eſſe reperit. Deglutiuerat puella q̄dam fibulam zone ac tanto cruciatu vexabatur: vt nec iam aliud niſi inſtanteꝫ mortem preſtolaret. Hec facto voto ad ſepulchrum beati Vincentij liberata eſt. Abbas q̄dam venerabilis pietate habuit nepotem adoleſcenteꝫ in eadem ciuitate venetenſi: quem ad colligendas nuces miſerat. Is cū arborem conſcendiſſet ad terram decidit ac mortu⁹ eſt. Pro quo abbas votū fecit ſimulꝙ ad ſepulchrum beati viri magna cum fide aceſſit. Cūꝙ diuti⁹ oraſſet: inde rediens offendit in via vnum ex domeſticis q̄ magno cum gaudio nūciauit illi nepotē ſurrexiſſe ac viuere. Venerūt ex normandia viri q̄ ad ſepulchruꝫ beati Vincentij puerū mortuū comportarunt. Qui ſuperpoſitus ſepulchro illius ſtatim reſurrexit. fuit vir in opido ioſelmo ioānes nomine qui cum forte ad fluuium deueniſſet vbi adoleſcentes non pauci natabant voluit nepotem quem ſecum duxerat natum annos .xv. ad natationem inſtituere. Sicꝙ ipſe cum nepote in aquā deſcendit. Cum autem imprudentius molino qui proximus erat adheſiſſet: ambo impetu aque e vorticibus rapti in profundum ferebantur.

[illegible] alter maior natu innare doct⁹ facile [illegible] remanſit adoleſcēs. Qui cuꝫ in conſpectu virorum ac mulierum qui ibi tum aderāt numero fere quadraginta: ſemel atꝙ iterum ad ſuperficiem aque apparuiſſet ceperunt acclamare omnes. Beate pr̄ Vincenti adiuua illum. Pauloꝙ poſt ad ripaꝫ fluminis aque impetu: vl̄ poti⁹ diuino nutu deductus eſt iam plane defunctus capite omnibꝙ mēbris diſſolutis. Quod corpus viri q̄ aderant ad ſepulchrū beati vincentij attulerunt. Accurrentibuſꝙ parētibus. propinqs magno ꝑplo ac clero: factaꝙ ſupplici orone [illegible]oto ſuſcitatus eſt ſtatimꝙ incolumitati [illegible]ditus. Johānes guerf ducis brithanie ſa[illegible]tarius fuit. Is a ſocijs ſagittarijs grauiſſi[illegible] vulnerib⁹ ſaucius iacebat: adeo vt poſt [illegible] diem ingraueſcente morbo morti ꝓ[illegible] fieret. Qd̄ cū qui aderāt aīaduertiſſent [illegible] ſacerdotem accerſiri qui ꝯfeſſioneꝫ [illegible] audiret ac reliqua cōferret ſacramenta. [illegible] ſero veniens aie tantū cōmendationeꝫ [illegible] reliqua omiſit ſacramēta. Mox.n. anteꝙ [illegible] ſacerdos abiret ille emiſit ſpm̄. Cūꝙ de [illegible] ſepultura extra locū ſacrū q̄m ſine ꝯfeſſi[illegible] deceſſerat ageret: quedam pie mulieres [illegible] acclamarūt ſuppliciter orātes be[illegible] vincentiū vt reduceret aiam illius tan[illegible] ſpacꝫ vite daret vt pn̄iam ⁊ eccl̄ie ſacra[illegible] recipet. Factoꝙ voto ſurrexit qui fue[illegible] mortuus: aſſerēs ſe vidiſſe beatū vincenti[illegible] inter multos dealbatū a quo ſe ꝓtectum [illegible] a demonibus qui illū deuorare pa[illegible] erāt. Superuixit aūt poſtea āuos nō pau[illegible] Mulier q̄dam ludouica noīe nociuictē [illegible] dyoceſis leproſa penitus effecta toto āuo [illegible] arſerat calore. q̄ a lepra inferreba[illegible] Hec acceſſu ad ſepulchrū beati vincētij [illegible] ꝯfeſſione ⁊ emiſſo voto. integre ſana[illegible] Fuit mulier in ꝓuincia britanie cui nō [illegible] omni tp̄e mens ſana adeſſe ꝯſueuerat: q̄ [illegible] eſſet pregnans magno edendi carnes deſi[illegible]rio tenebaf. Cui vir hoc īterdixerat. Non [illegible] fortaſſe rite id appetebat. Illa v̄o magna [illegible]ſania ducta natū quē infra bimatuꝫ hēbat [illegible]ripuit: biffariam diuiſit parteꝙ nati ī ollā [illegible] coqueretur cōiecit. Mox ſupuenit vir. Vt [illegible] cognouit vecors pre nimio dolore effectus: q̄d potiſſimum agat ignorat. Cūꝙ veniſſet illi in menteꝫ quanta eſſet virtus beati vincētij ad huiuſmōi ſigna cōficiēda magna cum fide rapit partes nati diſcerpti ad ſepulchrū beati viri ꝓperat effundit p̄ces cum lachrimis. Quid plura? Meritis beati vincentij cōglutinanf p̄tes pueri reducif in eo ſp̄s: reuiuiſcit qui fuerat ī fruſtra diuiſus. Diffunditur tanti fama miraculi: cōcitatur ad tam mirū ſpectaclm̄ tota britania admirātibuſꝙ ꝑplis ſignū rei geſte ⁊ teſtimoniuꝫ veritatis efferf. Naꝫ in ipſo infante ſuſcitato cernebaf diuiſionis ſignū tanꝙ filū carneū per ipſius inciſionis loca diſtractū. Res nō tantū nr̄is tp̄ibus verūt ſupiorib⁹ ſeclis inaudita. Mulier q̄dam vilelma noīe bino fetu grauida cū veniſſet ad partū primo edidit infanteꝫ mortuuꝫ. Quē cum obſtetrices ſolicite de ſalute ſecūdi fetus abſcōdiſſent donec terre mandaref ne vir ſuꝑueniens magis merore mortui p̄mi fetus afficeref q̄ꝫ alterius viuētis hylaritate gauderet cur nō fit votū inquiūt quedā mulieres que ibi aderāt beato vincētio pro fetu mortuo? Sicꝙ mox oēs que aderant celeſti ſpū afflate ſupplices rogarūt beatū vincentiū vt tm̄ donec baptizaref fetus vitā reciperet: ſtatimꝙ facta orone reuixit puer ⁊ baptizat⁹ eſt: pluresꝙ inſuꝑ menſes ſupſtes vixit. Nauta q̄dā ex alto ceciderat ſpacio quadraginta pedū ac mortuus eſt. Amici v̄o ac noti ei⁹ de ſepultura ſoliciti decreuerūt reſeruare corp⁹ vſꝙ in ſequētē diem: quo de eius morte certiores fierēt. Poſtridie v̄o ei⁹ diei q̄m ſine ꝯfeſſione perierat fecerunt votū beato vincētio tuleruntꝙ corp⁹ ei⁹ ad ſepulchrū beati viri ⁊ mox reuixit. In ciuitate venetēſi fuit vir oliuert⁹ noīe. Is hūit filiam natā annos ſex: que peſte percuſſa ⁊ morti ꝓxima ducta eſt ad ſepulchrū beati viri. Et cū fuiſſet ſupra monumentū beati vincētij collocata tandem lōgis p̄cibus ⁊ lachrymis ſanata eſt: ipſumꝙ monumentū per ſe bis ꝯcuſſum et digitis quattuor a loco ꝓprio cūctis id cernētibus eleuatū eſt. Fuit ī ceſaraugnſtana ciuitate aragonie vir quidā vxoris zelotip⁹: qui eā pugiōe in mamilla trāſfixit. Cumꝙ illa ī fuga verſa aufugeret ſubſecut⁹ vir trāſfixit illā denuo in ſiniſtro humero adeo vt ī vtroꝙ

vuln ... ſitum latu
pen ... ar frequēter
beatum vincent ... ucrat. Cum vero
ad illam iam mo ... ceſſiſſent propin/
qui ac vicini accepiſſentqꝫ ab ancilla que ibi
affuerat eam inuocaſſe ſepius beatum vin/
centium dum ferirretur fecerunt pro ipſa vo/
tum. Et ſtatim ſurrexit incolumis que ſe a be
ato vincentio medicinali artificio curatam
eſſe profeſſa eſt. Sicqꝫ poſtea nõ paruo tem/
pore ſuperſtes vixit. Puella item quedam
nata annos ſeptē in quodā vaſe aqua pleno
ſuffocata eſt. Quā cum poſt triduū parētes
mortuam inueniſſent: ſupplicesqꝫ cū lachrymis
ad ſepulchrum beati viri attulerunt: frequen
tiqꝫ in cetu populi ſuſcitata eſt. Vix narrari
poſſet humano eloquio quot varie ſunt eius
meritis egritudies curate quot paralitici qt
leproſi. ſurdi. ceci. quotqꝫ a demonio vexati i
columitati reſtituti. Multi peſte ꝑcuſſi ⁊ mor
ti ꝓximi ad inuocationem beati viri curati
ſunt compluresqꝫ mortui varijs caſibus ſuſci
tati. Refert ſanctiſſimus pr antonius archi/
eps florentinus. in ꝓceſſibus de vita ⁊ mira/
culis eiuſdem beati viri per delegatos nico/
lai quinti ⁊ calixti tertij romanoꝝ pontificuꝫ
formatis octo ⁊ viginti mortuos diuerſis in
locis ⁊ temporibus poſt ei⁹ felicem obitum
ſuſcitatos ſe reperiſſe. Multe etiam domus
igne ſuccenſe ad inuocationē beati vincentij
extincto mirabili modo igne illeſe permāſe/
runt. Multa omitto multa etiā ne lõgior in
ſcribendo ſim ſponte ꝑtereo. Hec tantuꝫ vo/
lui carptim collegiſſe que mihi memoriā illi
us viri tāteqꝫ virtutis ⁊ gratie monumentū
facere poſſint: que ipſe nõnūqꝫ ad excitandū
pietatis ſpiritū breui temporis ſpacio ⁊ vno vt
dicitur ſpū ꝑcurrant. Vnum tñ addaꝫ quod
ipſemet accepi a ſacerdote quodaꝫ longeuo
bartholomeo noīe ex hac noſtra alexandria
ytalica oriundo qui in adoleſcentia ſua ipſm
beatum vincentium dum predicaret variaſ/
qꝫ ꝓuincias circuiret ſubſecutus fuerat ma/
gnaqꝫ illi familiaritate adheſerat habitūqꝫ
tertij ordinis beati dominici ab eo accepe/
rat. Ille enim hec omnia que de eo ſuperius
enarrata ſūt de vita illius: ⁊ moribus: de pre
dicatione ac ſapientia de ſignis quoqꝫ vera
eſſe atteſtabatur. Addebat etiam multa que

... t bea ... ncentius de rebus futuris pred
xerat ... m ordinem cum non pl... pe
e ... ervi ... c etiam auctor nouarum rerum
... vid ... hoc tempore omittenda decreu
... lieba ... em ad ſummaꝫ nouos ab aquil
ue ⁊ c ... ute principes cum magna man
ſepte ... nero ſi recte memini breui ad p
liam v ... uros: miſceri omnia clade belloꝝ
oport ... aſperrimā cleruꝫ perſecutionem
peſſurum. Sed hec omnia clementia ſalua
toris vt ſperandum eſt mitiori qꝫ peccata n
ſtra poſtulent fine claudentur. Id vnum e
propter quod huius viri mentionem feci: q
pre magnitudine rei vix ꝓferre audeo. Q
niſi hominem teſtem locupletē hunc de quo
loquor preſbiterum virum probum atqꝫ gra
uiſſimum non auſim profecto hoc loqui tan
ta eſt ipſius portenti nouitas ⁊ miraculi ex
cellentia. Sed hoc impoſſibile eſt hominib⁹
poſſibile eſt apud deum: nec profecto falſum
eſt verbum domini quod de credentibus in
ſe dixit. Hec que ego facio ⁊ ipſi faciēt: ⁊ ma
iora horum facient. Quod ⁊ in beato petro
verum fuiſſe comprobatur. Nam cum ſalua/
tor noſter tres tantum mortuos vnumqꝫ ex
illis quatriduanum ſuſcitaſſe legatur: apoſto
lus eius petr⁹ duodecim vita defunctos aut
ſupra vnumqꝫ qui circiter annos duodecim
antea ſepultus fuerat ab inferis reuocauit.
Dum igitur olim beatus vincentius q̇ebat
longeuus ille ſicut cõſueuerat predicaret cõ
tigit vt non lõge ab eo loco vbi vir ſanctus
⁊ frequentiſſimus populus aderat duo ſcele
ſti viri vir mulierqꝫ in nephandiſſimo ſcelere
deprehenſi ad ſupplicium traherentur: quo
igni cremati tanti piaculi penas luerēt. Ob
cum vir dei proximum quemqꝫ quid naꝫ id
eſſet ſciſcitatus intellexiſſet: iuſſit ad ſe offici/
um publicum ac lictores vna cum ipſis reis
accerſiri. Qui cum a frequenti populo noua
rum rerum cupido ad eum ſine mora ducti
fuiſſent tanta enim erat viri auctoritas vt ei
quod iuſſiſſet contraire non liceret: expecta/
te inquit vos donec ceptum officium predi/
cationis abſoluā. Ipſos vero reos huc addu
cite interimqꝫ ſoli ſub ipſo ſuggeſto ſubꝫ pe
dibus meis concluſi maneant. Pars. n. ſiqui
or ſuggeſti vndiqꝫ aſſerib⁹ claudi ꝯſueuit. Ob
⁊ ſuadēte vel ipellēte ppſo ſtati factū ē. Cepit

... vir dei altiſſimo ſumpto ꝑncip ... penis
in purgatorio diuerſis flagitijs i ... unt ſer
... onem habere: in quo ille ſinguli ... mini
... s ſingula ſupplicia ꝓpriaſqꝫ cui ... rato
... enas aſcriptas eē: nec leues illas ... an/
... oqꝫ finem diture ſint: ſed ingente ... ſer/
... alibus ꝓximas longeqꝫ a noſtris ... otas
multiplici proportione maiorēs eē ... eſta
... atur: nullūqꝫ adeo graue hic a quoq mor
... um ſcelus perpetrari poſſe: quin illud ibi
... ralib⁹ ignibus modo hic attricio cordis
... eceſſerit purgari ac deleri valeat. Agere
... tem ignem illum cum ſit corporeus diui/
... quodam ⁊ occulto iudicio in animas cor
... e caſſas. Tum demum ad ſcelus ab ipſis
... perpetratum meritūqꝫ illis pro eo ſup/
... cium longa oratione deuenit. Sicqꝫ cir/
huiuſmodi materiam circiter horas tres
... ille longeuus aiebat ſermonem protraxit
... o pacto vt captiui qui concluſi ſub ſugge
... o fuerāt educerentur permiſit. O mira ora
... is virtus: o qꝫ efficax eſt verbum veritatis.
... manu ſuppoſuiſſet ignem non plus potu/
... efficere immiſſis facibus qꝫ verbo operatus
... Tantum enim conſcientia reatus ⁊ com/
... ctio admiſſi ſceleris illos corroſit: vt cum
... ſſent v ... qui illos ad ſupplicium edu/
... rent nil ꝑter oſſa ipa nuda conſūptis carni/
... ⁊ cute reperta ſint. Non eſt mea ſententia
... mbigendum quin vir dei talium ſpiritu ⁊ ora
... potuerit vt illi nõ modo ab inſtanti ſup
... cio ⁊ ignominia publica: verumetiam ab
... ni pena quam in futura vita ꝑpeſſuri erāt
... compunctione cordis ⁊ breui conſcientie
... ſtione liberati ad eternā requiem felicēqꝫ
... iam cõmigrarint. Legitur quid ſimile a
... ta Heliſabeth in pānonibus regina factū
... eum tantum ſola oratione potuit vt ado
... ente quendam queꝫ itidem orare iuſſerat
... tualibus facibus adurere videretur.
... is igitur ſapiens ⁊ intelliget hec?
Non ceſſat autem beatus Vincentius no/
... is quoqꝫ temporibus diuina operante vir/
... e ſigna innocatus ⁊ miracula facere. Nup
... m a ciuitate Bononienſi: grauiſſimo teſti
... onio relatum eſt puerum ſubmerſum qui

ſpatio dimid ... ad
inuocationem ... iuſſe v te ſalu
tiqꝫ reſtitutum. Cu ... puer qui erat na
tus circiter annos quatuor matri iam defun
ctus allatus eſſet: illa que eum ex voto ſuſce/
perat Vincentiumqꝫ de viri ſancti nomine ap
pellauerat reminiſcens quo pacto ad inuoca
tionem beati Vincentij cum prius eēt ſterilis
illum accipere meruiſſet: non diffiſa eiuſdem
virtuti cepit cum lacrimis ingentiqꝫ eiulatu
magna cõmota fide acclamare. Hunc inqui
ens per te beate Vincenti puerum accepi per
te mihi reſtituendus eſt. Tu olim hunc nobis
dediſti: nunc reddas oportet. Ex ſterili quo/
dam feciſti fecundam matrem: nunc orbam
⁊ omnium mulierum infeliciſſimam adiuues
neceſſe eſt. Nam quid mihi ꝓfuit illum ſuſce/
piſſe: quem tam cito abſqꝫ vllo fructu amiſſu/
ra fueram? Satius fuerat non datum eſſe qꝫ
tam immature tanta cum matris calamitate ab
latum iri. Ob enim hactenus ab ipo conce/
ptus initio ex eo niſi labores erūpnaſqꝫ ſuſce/
pi: Hoc eſt non filium dare ſed auferre: hoc ē
non gaudium leticiāqꝫ matri: ſed infortuniū
⁊ calamitateꝫ perpetuam intuliſſe. Ob radiū
tam cito defecturuꝫ oriri opus fuerat? Ad qd
hic lucifer: tam ſubito occaſurus apparuit?
Potuiſti duduꝫ ſuperatis nature ac ſterilita
tis mee legibus illum nobis donare: poteris
etiam pater illum ab inferis tuis ꝑcibus reuo
care. Obqꝫ pluribus alijs rogatus dediſti:
hoc miſerere matri cum precibus ſupplicanti
ꝑſtare ne moreris. Per te vixit puer: per te re
uiuiſcat. Cepit inter hec verba lacrimaſqꝫ pau
latim puer ſpūm reſumere. Sicqꝫ ñ mltopoſt
rediuiu⁹ matri filius incolumiſqꝫ reſtitut⁹ eſt.
¶ Non eſt igit̃ hoc pacto abbreuiata man⁹
domini ⁊ nobiſcuꝫ eſt in ſanctis ſuis domin⁹
Ieſus chriſtus vſqꝫ ad conſummationem ſecu/
li: apud quem beatus Vincentius vir ſanctiſ/
ſimus perpetuo celebs magiſter ⁊ predicator
veritatis ſit ꝓ nobis ꝑpetu⁹ interceſſor. Amen

¶ Explicit vita beati Vincentij confeſſoris
abbreuiata.

A. ... ſarie ꝑtinent. ... ani ſacri ordinis ... is. ⁊ diuini verbi ... ti per Reuerēdū ſacre theo... ꝓfeſſorem fratrem petruꝫ Ranſanuꝫ ſiculū eiuſdeꝫ ordinis.

Uincentii ſupplices tua
poſcimus alme:
n Optima quem merito deuexit
ad ethera virtus
Ne gemitus noſtros ne deſpice
vota precantum

Sed bonus exaudi:⁊ facilis nos aſpice nr̄as
Sinius apud regem qui totū ꝯdidit orbeꝫ.
Eſſe tua ⁊ facta ⁊ merita acceptiſſima nobis
Ergo faue:⁊ in ſeros mortales dirige q̄ nūc
Se tibi cōmittūt:q̄ mente atq̄ ore precant. s
Ad te ꝯfugiunt:tua ſacraq̄ numina poſcunt
Quāuis magna petas:xp̄s tibi magna datur
Quis dubitat:xp̄s nū q̄d tibi magna negabit
Qui magnos hoſtes q̄ magna pericla tuliſti
Pro xp̄i cultu. ꝓ religione tuenda?
Chriſtuꝫ tu primis teneriſq̄ ſecutus ab ānis
Magno aīo prorſus ſtatuiſti ſpernere cūctas
Corporis illecebras ac fluxe gaudia vite.
Nil fuit omiſſum fragilis quo corporis a te
Membra domarēt: vel quo tibi ſpreta fuiſſēt
Que caro:q̄ mūdus:q̄ demon bella parauit
Ergo cum tantos ac tales viceris hoſtes
Iure deus voluit certo decernere fato
Ut tibi victori nomen vincentius eſſet
Nondum vigenos etas tua viderat annos
Quom te dn̄ici xp̄o ſacer ordo dicauit
Victurum toto ſine crimine tempore vite.
Mox operam ſacris doctrinis rite dediſti.
Cuꝫ q̄bus ⁊ placuit genus exercē per omne
Uirtutum corpus mentēq̄:ac ferre labores
Per quos vita tibi mortalis ſanctior eſſet
Artibus ergo bonis clariſq̄:⁊ reb⁹ honeſtis
Euadens ſūmus famaq̄ volante per omneꝫ
Extremam heſperiam:laudum pr̄ alme tuaꝝ
Et iubar exoriens micuiſti ſolis in orbe
Atq̄ refulgenti luſtraſti lampade terras
Preterea chriſti diuini numinis hauſtu
Uberibus ſaciat⁹ aquis tu voce tonanti
Fudiſti in populos longe lateq̄ fideles
Flumina larga tui ingenij:totamq̄ rigaſti
Eccleſiam dulci diuini ſpiritus vnda
Tu tuba dulcis ſonās:cui⁹ pene vndiq̄ tota
Europe:⁊ q̄tquot mauras ... et africa gēte
Audiuere ſonum:ſimul ... pere ſalutis
Innumeri populi que tu ... documenta dediſti
Audijt ipa tuas extrema britania voces.
Audijt atq̄ omnis te galliꝫ quāta profundo
Cingitur oceano:necnon nr̄o eq̄re tanto
Circuitu quanto vallatur montibus altis.
Inſuper audiuit quantum ſe hiſpania longe
Porrigit:⁊ quātis ſpatijs ſe tendit in amplos
Frugiferos campos mutato nomine lingua
Imperio:ritu:cultu metiſq̄ locorum
Preconem audiſti balearis:⁊ inſula ſanctum
Tu q̄q̄ cui nomen ſatus hercule tradidit olīꝫ
Inſula non prorſus caruiſti munere tanto.
Quam ue colunt ppl̄i lygures ps illa ſupbe
Italie. audiuit clara te voce docentem.
Mortales homines quo poſſint ordine vite
Omnia peruigili mortalia ſpernere cura.
Uiribus ⁊ totis ad celi tendere ſedes
Quem n̄ mouerunt tua v̄ba ardētia? quē nō
Mutarunt penitus maculis vitijſq̄ relictis?
Que tua non hoium tetigit p̄cordia lingua?
Iam iudeorum tu milia multa vocaſti
Traxiſtiq̄ pie ſacri ad baptiſmatis vndam.
Quin ⁊ agareni populi tua dicta ſecuta
Milia multa viam vere inuenere ſalutis
Dicere quis paucis poſſet:quot milia chriſti
Cultorum ad ſumme virtutꝫ munera magna
Traxeris abiectis erroribus atq̄ prioris
Uite dānatis vitijs culpiſq̄ nephandis?
Preterea ſi quos diſcordia fecerat hoſtes
Seu fuerint vrbes:populi:regeſq̄ duceſq̄
Pacis amator eos pacaſti protinus atq̄
Feciſti vt letis animis ac mente benigna
Extinctis odijs pia pacis iura tenerent
Que documēta dabas:reb⁹ ſigniſq̄ ꝓbabas
Mirificis: nam te dono committante ſuperni
Numinis:haud hoium tu ſolū corda piaſti
A labe ⁊ ſcelere:⁊ terreno crimine ab omni
Sed miſeris ad te cunctis veniētibus egris
Haud cūctanter opem celeſtem ſepe tuliſti
Te q̄ iouis ſtigij diri timuere miniſtri
Quos quotiens hoium vexarāt corpa ſolo
Impio ⁊ ſigno crucis atra ad t̄gna fugaſti
Pupillis:viduis:miſeris:egentibus atq̄
Flentibus ac meſtis ſolatia q̄n negaſti?
Nec q̄q̄ erit hec tēpus memoratu digna p oē
Quod tibi quā nīſ ōderatq̄ valētia lingua
Cum documēta dei tu voce atq̄ ore fferres
Nulli oculi ... dem:ſed erat vulgaria cu... ti.
Gentibus in ... ijs natis regionibus orbis
Que tibi man... at facundo e pectore v̄ba
Quo ue furore de⁹ vatū precordia quōdam
Mouerat:hoc xp̄s mentem tibi mouit eodē
Ut rerum euentus poſſes aperire futuros
Hinc cito venturum xp̄m qui iudicet orbeꝫ
Omnib⁹ oñdis populis: nāq̄ angelus alter
Ille es ſublimē quē viderat ante ioannes
E medio celi magna cum voce monentem
Ut de⁹ oīpotens timeatur:iāq̄ propinquat
Expectata diu metuendi iudicis hora
Poſtq̄ꝫ longa fuit iuſteq̄ pieq̄ peracta
Uita tibi:dn̄s tibi premia reddere chriſtus
Debita conſtituit:nōne octoginta per ānos
Id meruit vite profect⁹ ⁊ integer ordo?
Ergo dū gaudēt britones te audire docētē
Ex noſtra ad celos migraſti luce beatus
Atq̄ inter diuos es diu⁹ ad aſtra relatus
Sic ... hoc ſeclo victo ſine fine triūphas
Quando igitur felix es celi in ſede locatus
Reſpice nos:votis noſtris aſſueſce vocari
Oramus videas gemit⁹ lachrimaſq̄ piorūꝫ
Qui tibi ſuppliciter ſe tota mente dicarunt
Obtine nāq̄ potes male ſanis robōa mēbris
Obtine ne ſuperet nos ſerpens calidus aſtu
Obtine quo magnis vincam⁹ virib⁹ hoſtes
Qui noſtros turbant aīos:qui perdere nr̄a
Corpora feſtinant: ſpecie qui ſepe bonorūꝫ
Illiciūt hoies vt amara in tartara tendant
Deniq̄ fac ſummo ſit noſtra accepta tonāti
Uita:nec inſidias formidet ⁊ arma malorū
Et merit̄ tanti patroni ac munere tandem
Admitti ad ſūmas ſedes mereāur olympi.

AMEN.

Expliciunt verſus pulcherrimi ſummarie continentes felicem vitam ſancti Uincentij Ualentini ſacri ordinis predicatorum.

Laus deo optimo

FINIS

Incipit tabula i ſermo-
nes ſancti Vincentij temporis hyemalis al-
phabetico ordine ſingulorum in his conten-
torũ demonſtratiua ⁊ directiua.

De littera A

Er caliginoſus an locus penalis
demonũ ſit. ſermone ſecundo do-
minice in ſeptuageſima.
Audiendi verbum dei tres modos. Requi-
re in ſermone dominice in paſſione domini.
Augmētũ corporale xpi. Require in ſermo-
ne tertio dñice īfra octauas epiphanie.
Auctoritatē cōfitēdi cōfeſſor hꝫ debꝫ. ſmōe
qnte ferie poſt dñicam in paſſione domini.
Auaricie ſpecies. Require ſermone ſecũdo
quarte ferie poſt dñicam primam in.xl.
Auaricie ſeptem ſpecieſ. Require in ſermōe
ſecundo quinte ferie poſt.iij.dñicaꝫ.xl.
Abſoluit xp̄s mulierē in adulterio deprehē-
ſam dicēs ſibi vade: nullā penam ſibi iniūgē-
do. Reqre in ſmōe ſabbati poſt.iij.dñicā.xl.
Accepit ieſus duos ſctōs veṫis teſtamēti moy-
ſen videlꝫ ⁊ helyā in ſua glīoſa trāſfiguratio-
ne.ſer.primo ſabbati poſt primā dñicam.xl.
Accepit xp̄s in ſua glorioſa tranſfiguratione
dūtaxat tres diſcipulos. ſermone primo ſab-
bati poſt primam dominicam.xl.
Accuſationes quattuor quibus iudei xp̄ꝫ ac-
cuſauerunt: de quibus ſe excuſauit. exqua ex-
cuſatione multi in xp̄m crediderunt. ſermōe
tertie ferie poſt quartā dñicam in.xl.
Auſſationes ſeptem quas pueri ſine baptiſ-
mo decedentes faciunt. ſermone tertie ferie
poſt palmarum.
Ad habendū deū prope: ſeptē vie nobis ne-
ceſſarie ſunt. ſer.vij. ſecunde dñice aduentus.
Adoratur chriſtus in ſpiritu ſex modis. ſer-
mone ſexte ferie poſt tertiaꝫ dñicam.xl.
Aduent᷒ xpi triplex ad quēlibet pctōrē ſe cō-
uertere volentē. ſer.vij. tertie dñice aduētus.
Ad adorationem perfectam duo requirunṫ.
ſermōe primo epiphanie domini.
Adoratio digna trium regum. ſermone pri-
mo epiphanie domini.
Adoratio gaudioſa qua xp̄m ſcti pr̄es ī libo
adorauerūt qñ ad ipſos ī morte ſua ſctiſſima
deſcēdit. habeṫ ſer. ſabbati in vigilia paſche.
Altare cōſecratū laycus accedere ⁊ tangere
nō preſumat. ſermo. in octa. epiphanie.
Ambulatio fortis ſanctorū triuꝫ regū. habeṫ
in ſermōe primo in epiphania domini.
Angeli ſancti vtruꝫ aliquid cooperentur ad
mortuorum reſurrectionem. ſermone primo
prime dominice aduentus.
Anima triplici nomine nominatur in ſermo-
ne tertio prime dominice aduentus.
Anime a corpe recedētis triplex opus. Re-
qre in ſermone tertio p̄me dñice aduentus.
Antixp̄i deceptiones cōtra xp̄ianos. ſermōe
ſecunde dñice aduentus.
Angeli in natiuitate xp̄i q̄re paſtoribus miſſi
ſunt. ſermone natiuitatis xp̄i.
Angeli ſtelle dicunṫ. ſer. p̄io in ephia dñi.
Anime bone ⁊ pfecte poſt hois morteꝫ ſtati
tria cōtingunt ſermone. q̄rto i ephia dñi.
Anima quō ad purgatoriū porteṫ. ſermone
quarto epiphanie dñi.
Anima ab operibus que ab homie fiunt per
ꝑus meretur vel demeretur. ſermone quar-
to epiphanie domini.
Anima xp̄i poſt mortem eius ſanctiſſimam.
quo iuit aut quid fecit per pulchre declaraṫ
in ſermone in vigilia paſche.
Anime ſeparate ſe mutuo cognoſcunt. ſmo-
ne ſecundo dñice in ſeptuageſima.
Animam peccatricem xp̄us curare volens
ſeptem cōdtiōes ſeruat. vt habetur ī ſermōe
qnte ferie poſt diem cinerum.
Anima ad xp̄m aſcendere volens ad modū
palme diſpoſita eſſe debet que ſepteꝫ ramos
habet ⁊ ſuper quēlibet auem vnam ⁊ florem
ſermōe p̄mo in die ſctō palmarum.
Aperti ſunt celi cum xp̄us baptizaretur cum
tamen omia xp̄o aperta ſunt. ſermone ī octa-
ua epiphanie.
Apoſtoli xp̄m clare ipſis loquentem nō intel-
lexerunt: cum tamen ipſis aperte loqueretur
quare hoc euangeliſta dicat. ſermone primo
dominice in qnquageſima.
Appreciantes ſe de generis nobilitate cōtra
hos habetur moralizatio quedam. ſermone
quinte ferie poſt primā dominicā.xl.
Aquile natura ad perſonam ſuperbam mo-
ralizata. hꝫ ſmōe ſecūdo dñice ī octa. ephie.
Articuli fidei quidam ad diuinitatē. quidaꝫ
vero ad humanitatem xp̄i pertinent. ſermo-
ne quarto tertie dñice aduentus.
Arma quib᷒ demon erat armatus cuꝫ xp̄m
in deſerto temptauit ī ſer. dñice prime.xl.
Argumenta quattuor que xp̄s cōtra iudeos
ad eorum ſuperbiam corrigendam ⁊ extirpā-
daꝫ arguit. ſermone quinte ferie poſt primā
dominicam.xl.
Arbitrium liberum deus vnicuiqꝫ dimittit

hoc declarat ſer.ij.ſabbati poſt.ij.dñicam.xl.

Arma qb⁹ nos ſctã mr̃ eccl̃ia p tp̃s q̃dragesimale armauit.ſer.primo dñice.iij.in.xl.

Aſſumpſit xp̃s humanitatez. Rõnẽ hui⁹ q̃re in ſermo.primo ſabbati poſt p̃mã dñicaz.xl.

Aſinus qui xp̃i natiuitati affuit quid ſignificet. Require in ſermone natiuitatis chriſti.

De littera B

b Aptizari quare chr̃s voluit. Ratio huius habetur ſermone qui fit in octaua epiphanie domini.

Baptizari a te debeo dixit beatus Joannes xp̃o.quare hoc.quere.ſer.in octa.epiphanie.

Baptiſmi effectus. Require ſermone p̃mo dominice in ſexageſima.

Baptizari oẽs qui ſaluari voluerint tenẽtur ſermo.ij. dñice i ſexageſima.

Bellũ intrantes qualẽ intentionem ſi martyres eſſe volunt habere debeant.ſer.vi.ſecũde dominice aduentus domini.

Biuia ſeptem volentium ire ad regnũ paradiſi ſermone primo in epiphania dñi.

Biuia quinq₃ que xp̃s ambulauit. ⁊ nos ſi bene ambulare volumus ambulare oportet.ſermo.vi.in epiphania domini.

Blaſphemie tres ſpecies. Require i ſermone quarte ferie poſt do.in paſſione dñi.

De littera C

c Apitanei demones ſeptẽ pctõrũ mortalium ſuggeſtiui qui ſint et quõ nominentur. Require ſermone ſecũdo quarte ferie poſt primam dñicam.xl.

Caſtitas vtrum ſit virtus.hoc vide in ſermõe vij.prime dñice aduentus.

Caſte viuere volenti tria neceſſario ſunt ſer. ſeruanda.ſermone primo dominice ĩfra octauas natiuitatis chriſti.

Caſus qbus pſone a ieiunio excuſant. ſmõe primo ſabbati poſt primam dñicam.xl.

Charitatis actus ⁊ conditiones.ſermone tertio dominice in quinquageſima.

Celi empirei conditiones. Require ſermõe quarto prime dominice aduẽtus.

Celebrare an ſacerdotez liceat quolibet die. ſer.tertio tertie dñice aduentus.

Cenſualiũ due ↄditiões habẽtur.ſmo. ſecundo quarte ferie poſt primaz dñicam.xl.

Cerimonie que in ſepultura honorabilis pſone contingunt quas etiam demones in inferno in morte hominis peccatoris habent.ſermone quarte ferie poſt ſecundã dñicam.xl.

Cerimonias ſeptẽ xp̃s ſeruauit in ceci illuminatione de qua ẽ ſmo q̃rte ferie poſt.iiij.do.xl.

Cerimonias quinq₃ xp̃s in Lazari reſuſcitatione ſeruabat.vt habetur in ſermone ſexte ferie poſt quartam dñicam.xl.

Circũciſionis dies ꝓpter tria in eo facta ſolẽnis dicitur.ſermone in circũciſione dñi.

Circũcidi quare chriſtus voluit.quere in ſermone de feſto circunciſionis domini.

Circũſtantie que in circũciſione dñi ſeruata fuerunt ſermone feſti circunciſionis.

Circũſtantie ⁊ conditiones ſex que in chriſti paſſione fuerunt ſex conditionibus ſine preuaricationibus correſpondẽtes ſubtiliſſime declarantur ſermone qui fit in die paraſceues.

Cithara qua dauid demonem fugauit crucẽ domini ſanctiſſimaʒ ſignificat in ſermone dominice ſcde.xl.

Cithare ſonus qua demon fugat ſeptẽ verba que xp̃s in ara ſancte crucis dixit ſignificat. Quere in ſermone dominice ſcde.xl.

Cithare conditiones.require ſermone tertio dominice in quiquageſima.

Ciuitas vna in celo eſt ⁊ nõ plures.ſer.ſeptimo tertie dñice aduentus.

Cognitio angelorum vtrum ad hominuz cogitationes ſe extendat. ſermone primo ſexte ferie poſt diẽ cinerum.

Conditiones perſonarum paradiſum introeuntium. Require ſermone quinto tertie dominice aduentus.

Conditiones angelorum. Require ſermone ſeptimo tertie dominice aduentus dñi.

Contra percutientes pauperes non ſe defendere valentes. Require ſermõe primo quarte dñice aduentus domini.

Conditiones ſex ſtultorum. Require ſermone ſecundo dominice infra octauas natiuitatis chriſti.

Communio duplex eſt ſpiritualis ſcilicet ⁊ ſacramentalis. vt habetur ſermone ſecundo in epiphania domini.

Conditiones tres defunctorum ⁊ quale munus quilibet defunctorum deo offerat. Require ſermone quarto in epiphania dñi.

Conditiones aiaꝝ imperfectarum que ſunt. Require ſermone quarto in epiphania dñi.

Conditiões purgatorij. Require quarto ſermone in epiphania domini.

Conficit ſacerdos malus ſicut bonus. ſermone ſexto i epiphania domini.

Conditiões quattuor quibus ſeruatis aliqd meremur in hoc ſeculo. Require ſermone

tertie dominice ĩfra octauas epiphanie.

Confeſſoris actus in confeſſione obſeruandos. Regre ſermõe.iij.i.dominice poſt octauas epiphanie domini.

Confitentis actus in confeſſione obſeruandos.require.iij.ſermõe prime dominice poſt octauas epiphanie domini.

Conditiones tres hominum quomodo ſemper ad mortem parati fore debeant. ſermone primo dominice in ſeptuageſima.

Cõditiões lepre ⁊ quõ mortale peccatum lepre adequetur.ſermone qui fit in die cineruz.

Confitens ſuis criminibus ſe non aliũ in cõfeſſione accuſare debet. Require ſermone.v. ferie poſt diem cinerum.

Cõditiões ſeptẽ ab hoib⁹ ſeruãde in audiendo miſſam feſtiuis dieb⁹. Regre ſermone.ij. tertie ferie poſt.i.dominicã.xl.

Contẽplatiõis deuote tres virtutes habent ſermone primo ſabbati poſt.i.do.xl.

Cõditiões tres vere orationi maxime neceſſarias.require ſermone dominice.ij.xl.

Contritio vera quomodo eſſe debeat ⁊ quomodo in duobus conſiſtit: ⁊ que ſit materia: ⁊ que ſit forma cõtritiõis. Hec oĩa habent ſermone primo tertie ferie poſt.ij.do.xl.

Cõtẽdebãt apl̃i dei inter ſe qs eoꝝ maior eẽt ſermone.ij.tertie ferie poſt.ij.do.xl.

Conuerſio peccatoris ad deuz quinq₃ neceſſaria habet. Require ſermone ſecũdo ſabbati poſt. ij.do.xl.

Cõfirmationis ſacramentũ quinq₃ virtutes habet ſermone ſecundo dominice.iij.xl.

Conditiones quattuor gentium de quibus deus dat doctrinam qualiter corrigendi ſunt ſermone tertie ferie poſt.iij.do.xl.

Cõgregamur tribus modis in ieſu nomine. ſermone tertie ferie poſt.iij.do.xl.

Cõfitẽs q cõfitet alicui presbytero nõ potẽti diſcernere pericula peccatorũ: vel nõ habens poteſtatem abſoluendi: an talis ſit abſolutus quere ſermone tertie ferie poſt.iij.do.xl.

Confeſſores quomodo chriſti exemplo lazarum reſuſcitantis ſe habere debeant in confeſſione.ſermone ſexte ferie poſt.iiij.do.xl.

Conſortium non habeant clerici cum laycis ſermone ſecunde ferie poſt.iiij.do.xl.

Concluſiones ſex inter chriſtum ex vna parte: ⁊ principes iudeorũ ex altera parte de chriſti paſſione diſputate habentur ſermone dominice in paſſione domini.

Cõgregatiões ſanctas quattuor chriſti ieſu regre ſmõe ſexte ferie p⁹ dñicã i paſſiõe dñi.

Conditiones quinq₃ gentium in hoc mũdo: require ſermone in vigilia palmarum.

Concurrunt ex chriſti paſſione multa ad hominis ſaluationem pertinentia. require ſermone in die paraſceues ſancta.

Continentie tres gradus.require ſermone ſexte ferie poſt.iiij.dominicam.xl.

Colligent angeli in ſeculi conſummatione bonos ⁊ malos. Malos quidem ad comburendum in faſciculos colligent. Bonos vero ad eterna gaudia.ſermone primo. iiij.dominice poſt octauas epiphanie.

Correctio iſtructoria ꝯ illos q modico vẽto moti a ꝓpoſito bono ad malũ recidiuãt. Require ſermone primo.iij.dñice aduentus.

Correctiõis iuratiũ tres modos. regre ſmone ſecũdo ſecũde dñice poſt epiphanie.

Correctio blaſphemie ⁊ iuramẽtoꝝ qbus liceat.regre ſermone.v.ferie poſt.iiij.do.xl.

Correctiones peccatorum ſm peccatorum diuerſitatem applicande ſunt.ſermõe ſecũde ferie poſt palmarum.

Corpora ſanctorum vtrũ ſubtilia erunt poſt reſurrectionem.ſermone primo prime dominice aduentus domini.

Corpora ſanctorum poſt reſurrectionez vtrũ erunt impaſſibilia.ſermone primo prime dominice aduentus.

Corpa gl̃ioſa poſt reſurrectionẽ vtruz agilia erunt.ſermone primo prime dñice aduentus.

Corpis glorioſi dotes p imaginẽ regis q̃ in denario ipſius corone quattuor lilioꝝ ſignificant ſermone.v.dñice in ſeptuageſima.

Culpa paſſionis dñi q̃ fuerit.regre ſermonẽ ſecũdo quarte ferie poſt feſtum palmarum.

Curſus chriſtiane eccleſie.require ſer.iij.ſecũde dominice aduentus.

Curie due in quibus deus omnipotens dat ſententiam. Require ſermone ſecundo quarte ferie poſt.ij.dominicam.xl.

Claritas vtrũ corpib⁹ gl̃ioſis cõueniat. regre ſermone primo prime dñice aduentus.

Clarificatiões ſeptẽ pp q̃s ſepties dr̃ vox in pſ̃.xxviij ſer.ij.ferie poſt palmarum.

Clarificationes decem quas chriſtus benedictus quo ad humanitatẽ petijt ⁊ a deo patre obtinuit.ſermone in vigilia palmarum.

Clauſule quinq₃ in themate. Parate viam dñi ⁊c̃.miſtice ſm ordinẽ exponuntur.ſermone.iij.quarte dominice aduentus domini.

Clauſule quattuor vitã ⁊ mortẽ xp̃i ſanctiſſimã declarantes ⁊ ſignificãtes in quadam auctoritate Iſaie.xlix.pulcherrime deſignãtur

vt habetur ſer. ſabbati in vigilia paſche.

Creant quindecim nobiles creature in pctõꝛuz remiſſiõe. ſer. quīte ferie p⁹ dñicã i paſſiõe dñi.

Creationē vniuerſi nõ pp ſe ſed pp nos deus fecit. ſermone. iij. in epiphania dñi.

Creaturarū triplex differentia quas de⁹ creauit ſermone quarto in epiphania domini.

Credere quid xpianū opoꝛteat vt oīs xpi diceat. ſermõe. iiij. ferie poſt dñicã i paſſiõe dñi.

Credentia virtualis apoſtoloꝛuz habetur ſermone pꝛime dñice poſt octa. epiphanie dñi.

Creſcere chꝛiſtus voluit ex pueritia ſicut ceteri homines: quare hoc. quere ſermone. iiij. dominice infra octauas epiphanie domini.

De littera D

Amnantur plures homines ꝙ ſaluantur: quare hoc. require ſermone pꝛimo dominice in. lxx.

Damnantur infideles dicentes. Si ſciremus ꝙ fides chꝛiſtiana eſſet vera ⁊ deus nobis eã reuelaret: quare hoc fiat require ſermone tertie ferie poſt quartam dominicam. xl.

Deus ignis dicitur tripliciter. vt habetur ſermone. vij. pꝛime dominice aduentus.

Deus quot modis dicatur eſſe pꝛope creaturis omnib⁹. ſer. vij. ſecūde dominice aduētuſ.

Declaratiões tres huius verbi euãgelici. ſcilicet. Erunt pꝛimi nouiſſimi ⁊c̄. ſermone pꝛimo pꝛime dominice in. lxx.

Deceptiones quas dyabolus ad hominem decipiendum facit. Require ſermone tertie dominice in. lx.

Defenſoꝛes fidei in aduentu antichꝛiſti cadent. ⁊ quare deus hoc permittet. ſermõe tertio ſecunde dominice aduentus domini.

Demonum ſeptem nomina quoꝛum quilibꝫ vnius peccati moꝛtalis capitaneus ē. ſermone. vij. tertie dominice aduentus.

Declinauerunt iudei chꝛiſtuꝫ per omnes caſus grammaticales in ſua ſanctiſſima paſſione. Hoc pulchꝛe declaratur ſermone ſexte ferie poſt dominicaꝫ in paſſione domini.

Depoſito chꝛiſto de cruce oẽs plage ⁊ vulnera pꝛeter quinqꝫ pꝛincipalia ob matris reuerentiam ⁊ conſolationem non apparuerūt ſermone in die paraſceues.

Differūt iniqtas: peccatū: ſcelus: ⁊ delictum. habetur ſermone quarte ferie poſt. iiij. do. xl.

Dies quattuoꝛ a pꝛincipio mundi vſqꝫ in finem mundi ſm quattuoꝛ leges habetur ſecū de ferie poſt palmarum.

Differunt ſenſus allegoꝛicus: tropologicus: anagogicus: ⁊ quõ quilibet iſtoꝝ ſenſuū ſpūali virtuti theologice coꝛreſpondet. vt habet ſermone ſecūde ferie poſt dñicã in paſſiõe dñi.

Diſpoſitiones ſeptem in peccatoꝛum remiſſione. perſona peccatrix habere debet: vt habet ſermõe quīte ferie poſt dñicã i paſſiõe dñi.

Diſputatiões tres magne īter xpꝫ ⁊ alſ pſonas habent ſermone ſexte ferie poſt. iij. do. xl.

Diſtinctiõeꝫ. ⁊ expõnē hui⁹ auctoꝛitatꝫ. ſ. Hec ē vita eťna vt cognoſcāt te ſolū veꝝ deuꝫ. In qua Arrius hereticus multū erronice locut⁹ eſt. Quere ſermone in vigilia palmarum.

Diuinitas chꝛiſti ſanctiſſima poſtꝙ anima chꝛiſti ſanctiſſima ⁊ coꝛpus eius ſanctiſſimuꝫ diuiſa fuerunt tota fuit cum anima in limbo ⁊ cuꝫ coꝛpoꝛe in ſepulchꝛo. vt habetur ſermone ſabbati in vigilia paſche.

Diuinitas xpi oñſa ⁊ manifeſtata fuit q̃drupliciter ſm q̃ttuoꝛ loca iſerni quõ ⁊ q̃liter. require ſermone ſabbati in vigilia paſche.

Dic quolibet in pꝛincipio creationis qd de⁹ fecit. Quere ſermone ſeptimo ſecunde dominice aduentus.

Differentiam inter pꝛophetaꝫ ⁊ plus ꝙ pꝛophetam. Require ſermone ſexto tertie dominice aduentus domini.

Differentia vinee ab agro. habetur ſermo. tertie dominice in ſeptuageſima.

Differentia eſt inter tempus carnale ⁊ quadrageſimale. vt habetur ſermone tertie dominice in quinquageſima.

Differt cognitio dei ab hominum cognitione. ſer. ſexte ferie poſt diem cinerum.

Differētia ē īter comedere ⁊ moꝛdē. ſer. pꝛimo ſecūde ferie poſt. i. do. xl.

Differētiã inter vanitatem ⁊ ſuperbiam. require ſer. ij. quarte ferie poſt. i. do. xl.

Differētia īter natiuitatē ⁊ ꝯceptiõeꝫ xpi. require ſermone in vigilia natiuitatis xpi.

Dignitates tres magne chꝛiſti in euangelio oſtendūtur. de quo eſt ſermo pꝛimus ferie ſecunde poſt. ij. dominicaꝫ. xl.

Dignitas in duo membꝛa ſecatur. vt habetur ſer. tertio tertie dominice aduentus.

Diminutio ſtat⁹ ⁊ vite hoīuꝫ habet ſermo. ij. ſecunde dominice poſt epiphaniam domini.

Dimittit angelus pꝛopꝛius hominem quomodo ⁊ qualiter. Require ſermone ſeptimo tertie dominice aduentus domini.

Diſputatio quaꝫ ſcribe ſiue doctoꝛes iudeorum habuerunt cum chꝛiſtus in medio coꝛuꝫ in templo ſedebat. habetur ſermone. iiij. dominice infra octauas epiphanie domini.

Doctrine quattuoꝛ generales quas xpus iudeis dedit ⁊ p iudeos ad nos puenerūt. habent ſer. pꝛimo quarte ferie poſt Inuocauit.

Doctrine quas moꝛales xpi ſaluatoꝛ noſtre multum pꝛoficue. habentur ſermone tertie ferie poſt dominicam. iij. xl.

Doctrine tres ſubtiles actoꝛi reſpicientes vt a via peruerſa ſe diuertat. habent ſer. ij. ſabbati poſt. ij. dominicam. xl.

Doctrine quas beatus Joannes pꝛedicauit. ſermone pꝛimo quarte dñice aduentus.

Doctrinas quas beat⁹ Joānes his q ſuo ſermoni attenderūt dixit ⁊ tribuit. ⁊ quomodo vnicuiqꝫ ſm ſuum ſtatum. Require ſermone pꝛimo quarte dominice aduentus.

Dñica in ſeptuageſima inter dñicas maioꝛes anni connumerat. Rationē huius. quere ſermone. iij. dñice in ſeptuageſima.

Dñica. v. in q̃drageſima. quare dñica in paſſione dñi intitulatur. cum tñ xpus in tali dñica paſſus non fuerit. Require ſermone dominice in paſſione domini.

Doꝛmire homines tripliciter dñr: ſmone pꝛimo quarte dñice poſt octauas epiphanie.

Doꝛmire contingit tripliciter. hoc habetur in notabili quod ponitur poſt ſer. pꝛimū quarte dñice poſt octauas epiphanie domini.

De littera E

Eucharīſtie ſacramento venerabiliſſimo an ſine eo ſaluari poſſim⁹. ſer. ij. in epiphania domini.

Euãgelica lex gliaꝫ celeſtē oīb⁹ generib⁹ pſonaꝝ pmittit. vt hꝫ ſer. ſabbati poſt. iiij. do. xl.

Euãgeliū de ſancta maria magdalena quare tpe paſſiõis dñi legatur. Ratio huius habet ſer. quinte ferie poſt dñicam in paſſione dñi.

Eccleſiaſticū dñium in decē ptes diuiſuꝫ eſt. vt habet ſer. ij. ſecunde dñice aduentus.

Eccleſia ſancta quare dñica in quinquageſima mentionē de xpi paſſione facit. Require ſermone pꝛimo dñice in quinquageſima.

Eccleſia modos mulieris hꝫ. quõ hoc quere in ſer. ſecūdo dominice. iij. xl.

Efficit hõ pē mr̄ fili⁹ ⁊ filia xpi p voluntatis xpi factionē. ſer. iiij. ferie poſt pmã dñicaꝫ. xl.

Elemoſyne quõ ſint dãde inueniunt tres ſubtiles expoſitiones ſer. vi. ferie poſt diē cineruꝫ.

Elemoſynã te faciente neſciat ſiniſtra tua qd faciat dextera tua. Hoc verbū tres expoſitiones habet. ſer. vi. ferie poſt diē cinerum.

Elongari quõ hõ a deo poterit cū de⁹ ſit vbiqꝫ. ſermone ſecundo ſabbati poſt ſecundam dominicam. xl.

Elemoſyna ſi meritoꝛia eē debeat tria exiguntur. ſermõe pꝛimo dominice. iij. xl.

Equitas culpe ⁊ penoꝝ econtra habetur ſermone. ij. dominice in ſeptuageſima.

Erroꝛ credentium pctū finiri vita hoīs finita. ſermo. ij. dñice in ſexageſima.

Erroꝛ dicentiū vginē mariaꝫ ⁊ alios ſctõs genuflectere vel ſtare in iudicio extremali. ſermone ſecunde ferie poſt pꝛimã dñicam. xl.

Etates mundi ſeptem ſunt. Require ſermone vigilie natiuitatis chꝛiſti.

Etates humane nature ſeptem ſunt. ſermone in octaua epiphanie.

Examinationes quattuoꝛ iudei fecerūt de ceci illuminatiõe vt veritatē ſcrutarent de quo eſt ſermo quarte ferie poſt. iiij. dñicam. xl.

Exaltationes q̃ttuoꝛ hūanas xpi in nouo teſtamento reperimus. ſer. ij. ferie poſt Judica.

Excellentie quattuoꝛ beati Joannis ſup alios ſanctos. Quere ſermone quarte dominice aduentus domini.

Excellētie ſeu pꝛiuilegia beate virginis grauide ſuper alias mulieres grauidas. Require ſermone vigilie natiuitatis chꝛiſti.

Excellentie hoīs ſup oēs creaturas. Require ſermone. ij. dñice infra octauas epiphanie.

Excellentie quinqꝫ quas pphus ſpūſctō illuminatus xpo attribuebat. Require ſermone pꝛimo tertie ferie poſt pꝛimam dñicam. xl.

Excellentias quattuoꝛ altiſſimas xpus de ſe ipſo declarat. vt habetur ſermone ſecūdo ſecunde ferie poſt. ij. dñicam. xl.

Excellētioꝛ eſt magnificētia in cõſecratione in pluribus ꝙ in incarnatione xpi. ſicut habetur ſermone ſecundo dominice. iij. xl.

Excellentias q̃ttuoꝛ magnas ⁊ altas de chꝛiſto declarat euangeliū de quo eſt ſermo pꝛimus quinte ferie poſt. iiij. dñicam. xl.

Excellentie tres chꝛiſti ieſu habentur ſermone ſecunde ferie poſt. iiij. dñicam. xl.

Excellentias tres euangelica lex ſupꝛa leges moſaicam habet vt habetur ſermone ſabbati poſt. iiij. dominicam. xl.

Exire de inferuo non põt. Lucifer niſi in aduentu antixpi. ſꝫ interim ad nos mittit alios demões. ſermo. ij. iiij. ferie poſt pmã dñicã. xl.

Exēplū cuiuſdã puīcie in q̃ q̃libet ãno nouū ducē elegerūt. ſer. pmo tertie dñice aduētus.

Exēplū vginis glioſe q̃ filiū ſuuꝫ dilectiſſimuꝫ ab infantia eccleſijs applicauit quõ parētes pueros eccleſijs aptare debent. ſermo. quarte dominice infra octauas epiphanie.

Exẽplũ de quodã hoĩe nequã q in eodẽ loco in quo matrẽ peruſſit ſuſpẽſus fuit. ſermõe quarto dominice infra octauas epiphanie dñi.
Exẽplũ quõ beatiſſima virgo maria peſſimus peccatorem q ſua pfeſſione ꝛ contritione deceſſit a demonũ impugnatione redemit. ſer. primo dñice poſt octauas epiphanie domini.
Exemplũ de archidiacono lugdunenſi q illa die quo moriebat mille hoĩm eodẽ die ꝑ ſimul dũ moriebant quorũ dũtaxat quiq̃ ſaluabant ſermone ſexto dñice in ſeptuageſima.
Exẽplum de iuuene rapto ad iudicium chriſti qui ſubito pre timore factus eſt canus. ſermone tertio dominice in ſexageſima.
Exemplum trium latronum qui cauſaʒ furti recenter ſuſpenſi inquiſierunt. ſermõe primo dominice in quinquageſima.
Exẽplum qḋ dicit ſanctus Jeronymus quomodo piſces maris ſe ſupra aquas ante extremum iudicium vociferando eleuabunt. Require ſermone in vigilia palmarum.
Exẽplum de quodã ſcutifero in ſtabulo confeſſo quomodo peccata cooperuit. habet ſermone primo ſecũde ferie poſt pmã dñicaʒ. xl.
Exemplo mulieris chananee quare nos docemur in quadam moralizatione. ſermone dominice. ij. xl.
Exẽplũ mulieris chananee qñ demonũ ſuggeſtionẽ ſentim⁹ ad dei filiũ confugere debemus. ſermone dominice. ij. xl.
Exemplũ heremite q ſe orandi modũ a pauperibus didiciſſe aſſerebat. vt habet ſermone. ij. quarte ferie poſt ſcdam dñicam. xl.
Exemplũ de dauid cũ vxore vrie quõ poſtea etiã virum eiuſdẽ interfecit. vt habetur ſer. ij. quarte ferie poſt ſecundam dñicam. xl.
Exẽplũ de Ezechia rege ꝫ quẽ data fuit ſententia iuſticie dei vt moreretur. quẽ hyſtoriã quarto Regum. xx. habetur ꝛ recitat ſer. ij. quarte ferie poſt ſecũdam dñicam. xl.
Exẽplũ ꝛ ſimilitudo declarãs diuinitatẽ non dereliquiſſe aĩam nec corpus in ſua ſanctiſſima morte. ſer. in ſabbato ſancto paſche.
Exemplũ cuiuſdã phĩ qui ſe quẽdã debitorem habere aſſerebat quẽ indies pſoluiſſet. qui tñ minime contentaret. quẽ debitorẽ ventrẽ proprium exiſtimauerat. vt habetur ſermone ſecundo quinte ferie poſt. iij. dñicam. xl.
Exẽplũ cuiuſdã heremite inuitato a quodaʒ epo qui comedere noluit aliqḋ mortuũ. vt habetur ſer. ij. quinte ferie poſt. iij. dñicaʒ. xl.
Exẽplũ de quodã religioſo q i pdicãdo de ſctã ꝛ indiuiduã trinitate pluſq̃ſuffic quod ſibi contingerat ꝑp̃ nõ petere ſilentium ꝛ informationẽ ab expertioꝛe ſe. vt habet dñica. iiij. xl.
Exẽpluʒ de regis filia que pentiõ orbata expulſa p quẽdã de regno ꝓprio fuit. Et tandẽ p ſe aliũ filiũ regis ad ꝓpriam poſſeſſionẽ reducta quõ de xp̃o ꝛ humana natura moralizatum ſer. p̃mo in die palmarum.
Exẽplũ de quodã magno magiſtro q per aliquos dies ad ſcrutandũ quoddam notabile dubium laborabat. ꝛ angelus dñi ſibi poſtea apparens eum de dubio certificauit. vt habetur ſermone dominice. iiij. xl.
Exẽplũ de põpeio q in oib⁹ bellis victoriam habuit. q̃ conſiliũ tẽplũ dñi dehonorabat poſtea in ſingulis bellis vincebatur. vt habet ſermone. ij. ferie poſt. iiij. dominicam. xl.
Exẽplum cuiuſdã lumbardi ad quotidie aliquam orationem dicendam nos incitans. habetur ſermone dominice. ij. xl.
Exẽplum de dyabolo qui in corpore obſeſſo hoĩum peccata diuerſa pandebat. Et quomõ pctiũ vultus ſcutiferi pdidit. qui tandẽ in ſtabulo ſtabulario cõfeſſus damnationẽ euaſit. habetur in ſermo. dominice in paſſione dñi.
Exẽplũ de quodã inuido ſup quẽ ex ſolo cogitatu domus ſua corruit. vt habet ſmo. tertie ferie poſt dominicam in paſſione dñi.
Exẽplũ de quodã hoĩe qui habuit tres amicos quoꝝ primũ dilexit plusq̃ ſe. ſecũdũ ſicut ſeipſum tertiũ parũ dilexit. ꝛ quõ ille quẽ parũ dilexit in neceſſitatib⁹ ſibi aſſiſtit. vt habet ſermõe quarte ferie poſt dñicã in paſſiõe dñi.
Excõicationem quõ qs cauere debeat ne ipſam incurrat exẽplo cuiuſdã q breuiariũ de eccl'ia abſtulit ꝛ in quãdã arborẽ poſuit. ꝓpter excõicationẽ factã ꝫ quẽlibet habentem breuiariũ arefactus ꝛ periit vt habetur ſmõe. ij. tertie ferie poſt ſcdam dominicam. xl.
Exẽpluʒ de quodã magiſtro qui a quadã vetula more inſolito baptizatus fuit. ſermõe ſecundo dominice. iij. xl.
Expoſitio ſubtilis hui⁹ verbi. Omis plantatio quã nõ plantauit pater meus eradicabit. habet ſmõe quarte ferie poſt. iij. dñicam. xl.
Expoſitio ꝛ declaratio valde ſubtil' hui⁹ dicti quod xp̃s diſcipulis ſuis dixit. ſcilicet. Nõne xij. hore ſunt diei. vt habetur ſermone ſexte ferie poſt. iiij. dominicam. xl.
Expoſitio ſubtilis huius dicti qḋ xp̃us dixit. ſ. Pater ꝛ ego vnũ ſumus. ꝛ quod dedit mihi pater maius omnibus eſt. habetur ſermone quarte ferie poſt dñicam in paſſione dñi.
Expoſitio ſubtilis huius auctoritatis. Ezechielis. xviij. ſ. Si impius egerit penitentiam ꝛc. habetur ſermone dominice in paſſione dñi.
Expoſitio ſubtilis huius auctoritatis Mat. xxv. ſ. Omni habenti dabitur. ſermone ſexte ferie poſt dominicã in paſſione dñi in fine.

De littera F

Facta noſtra ſiue bona fuerit ſiue mala omnia a deo notãtur ꝛ tẽpore deo placente remunerantur. habetur. ſer. ij. ſecunde ferie poſt ſcdam dñicam. xl.
Facta tria de xp̃o ieſu quẽ habuit inter iudeos tẽpore ſue amariſſime ꝛ impreciabilis ſanctiſſimeq̃ paſſionis declarantur ſermone. iij. ferie poſt dñicam in paſſione dñi.
Febres ſeptem anime que per febres ſeptem corporis ſignificantur ſermone ſecunde quinte ferie poſt. iij. dominicaʒ. xl.
Fenicis natura. ꝛ quomõ xp̃s. Fenici aſſimiletur ſermone primo in die palmarum.
Ferrum quattuor conditiões ab igne ſi ignitum fuerit recipit. vt habetur ſermo. vij. prime dominice aduentus.
Feſta quibus iudei templum in hieruſalẽ viſitare tenebantur habentur ſermone. iiij. dominice infra octa. epiphanie.
Fidem ſolus deus punit vt habetur ſermo. iij. dñice infra octa. epiphanie
Fides arundinis conditiones h3. vt habetur ſermone quarto tertie dñice aduentus.
Figura que habet Leuiti. iij. ex qua declarat q in principio in medio ꝛ vſq̃ ad finem miſſe homines perſeuerent. ſermone. ij. tertie ferie poſt primam dominicam. xl.
Filios tres habuit. Ozias propheta nomen primi erat iſrael. Nomen ſecundi abſq̃ miſericordia. Nomen tertij: non populus meus. quomodo iſti tres filij tres conditiones xp̃ianorum ſignificent. ſermone ſecundo tertie ferie poſt primam dominicam. xl.
Fur vel raptor qui plura furatus eſt ꝛ preuenitur infirmitate vel paupertate: ſic q reſtituere non poteſt quomodo ſatiſfaciet. Require in ſermõe tertio pme dñice poſt octa. epiphanie.
Fractio decẽ preceptoꝝ quot modis cõtigat quere ſermone dñice prime. xl.
Fragmenta ſex q̃ in mẽſa reperimus ſubtiliter moralizata. Require ſer. dñice. iiij. xl.
Fruct⁹ ſex quos deus vult ex quibus dat regnũ celeſte. ſer. i. ſabbati poſt. ij. dñicam. xl.
Fructus ſeptẽ palme in palma colligunt: quorũ quattuor corpori dabunt. reliqui do tres aĩe vt habet ſmone primo in die palmarum.

De littera G

Gallus cantans predicatores quẽlibet ſignificat. probatur duab⁹ rationibus ſermo. v. ferie poſt diem cinerum.
Gentium tres conditiones quas xp̃s de templo eiecit. vt habetur ſermone primo quarte ferie poſt primã dominicam. xl.
Genus humanũ ex peccato primorũ parentum captiuum dyabolo fuit. ſermone. ij. quarte ferie poſt primam dñicam. xl.
Gloria celeſtis dicitur caſtrum ſiue ciuitas propter tria. vt habetur ſermone quarto prime dominice aduentus.
Gloria celi quot modis obſideatur. ſermõe iiij. prime dominice aduẽtus.
Gloria celi quõ differẽter deo ꝛ nobis debebatur. vt habetur ſer. iij. in epiphania dñi.
Gentes duplices aſina ꝛ pullus in quibus chriſtus in die palmarũ equitauit ſigũt ſermone ſecundo in die palmarum.
Gloriam celeſtem deus diuiſit. vt habet ſer. tertie dñice infra octa. epiphanie.
Gloriam equalẽ vtrũ habeant ſancti in paradiſo. ſermo. iij. dñice infra octa. epiphanie.
Gloria paradiſi dicitur denarius propter quattuor denarij ſimilitudines ꝛ conditiões. ſer. v. dominice in ſeptuageſima.
Gloria paradiſi ab oibus in ea exiſtentibus non eq̃liter ſed ſm magis ꝛ minus participatur. ſer. v. dñice in ſeptuageſima.
Glorie vane quõ ſeptem modis contingũt. pulcherrime habetur ſermone ſecũdo tertie ferie poſt ſcdam dominicam. xl.
Gloſa ꝛ expoſitio ſup hoc verbo ſi duo ex vobis cõſenſerint ſup terrã de omni re quãcũq̃ petierit fiet illis a patre meo. ſubtiliſſime habetur ſer. iij. ferie poſt. iij. dñicam. xl.
Gradus tormentoꝝ inferni inequales ſunt ſermo. in epiphania domini.
Gradus ſaluationis in celis inequales ſunt vt habetur. iiij. ſer. in epiphania dñi.
Gratiam ſpiritualem deus diuiſit. ſermo. iij. dñice infra octa. epiphanie dñi.
Gradus tres voluntarie paupertatis. ſermone. i. dñice infra octa. epiphanie.
Gradus tres creaturarum. ſermone ſecũdo dñice in ſeptuageſima.
Gradus tres decedentiũ ſiue morientiũ. require ſer. ij. dñice in ſeptuageſima.
Gradus quattuor pſonarum q ſeipſos occidunt ſermone. ij. ſcde ferie poſt ſcdam dñicam. xl.
Gradus decẽ ſpũalium creaturarũ ab eterno

fonte ſanctiſſime trinitatis fluentiuz. Regre ſer.ij. ſecūde ferie poſt.ij.dñicam.xl.

Gradus corporaliū creaturaꝝ ab eterno fonte ſancte trinitatis manantiuz. Require ſer.ij.ſecunde ferie poſt.ij.dominicā.xl.

Gradus tres perſonarum bonarum. Require ſermone.ij.dñice in quinquageſima.

Gradus tres viſionis ⁊ cognitionis dei. que re ſer.ſecunde ferie poſt palmarum.

De littera H

h Abitus electiuꝰ qd ſit. Regre in ſer.iiij.quarte dñice aduẽtus dñi.

Habitationes tres quas deus a principio creationis ſuis diuerſis creaturis vadinauit. ſermone ſecundo quarte dominice aduẽtus domini.

Hiſtoria quomodo deus totam hieruſalem ⁊ totā terram promiſſionis deſtruere voluit. ⁊ quomodo propheta. Ezechiel iram domini mitigauit. ſermone primo infra octauas natiuitatis chriſti.

Hiſtoria omnium actuum triuꝫ. Reguꝫ in Epiphania domini factorum habetur ſermone primo in epiphania domini

Hiſtoria bercoſinani illius falſi incantatoris habetur ſermone.ij.in epiphania domini.

Hiſtoria deſtructionis hieruſalēz poſt chriſti aſcenſionem poſt certos annos pulcherrime deſcribitur ſermõe in die paraſceues ſancta.

Hiſtoria religioſi cogitantis hoc verbū. Dirigite viam domini⁊quid ſibi contigerat.ſermone.ij.quarte dominice aduentus.

Hiſtoria Alexandri monarche medicinam querentis vt diu viueret. Quere ſermone.ij. in epiphania domini.

Hiſtoria moraliʒata mercatoris ꝗ emit margaritā quā vxori cuſtodiēdam tradidit.ſmone.i.dominice infra octa.epiphanie dñi.

Hiſtoria viſionis iacob que habetur. Gene. xxviij. quomodo ſcalaꝫ vidit ⁊ omnia que in ſcala contigerant declarātur ſermone tertio. dominice in quinquageſima.

Hiſtoria de nobili ribaldo ⁊ homine nouiter nobilitato: quorum ſecundus dicebat. Nobilitas in me incepit ⁊ in te finietur. ſermõe.v. ferie poſt primam dominicam.xl.

Hiſtoria ſiue exemplum quō quedaꝫ mulier nobilis in confeſſione ex magna contritione obijt ⁊ ſaluata ſtatim fuit.ſermone ſexte ferie poſt primam dominicam.xl.

Hiſtoria cuiuſdam nigromantici qui ſe dixit eſſe meſſyam: qui gentibus quandam montē deputauit vbi in nube ad terram promiſſionis ipſos portaret.ſermone ſecundo ſecunde ferie poſt.ij.dominicaꝫ.xl.

Hiſtoria quomodo in tribus annis cuꝫ dimidio non pluit in regno iſrael: ſic ꝙ annos ⁊ iumenta fame moriebantur.ſermõe primo tertie ferie poſt.ij.dominicam.xl.

Hiſtoria que habetur Exo.xiiij. quō moyſes deſiderando vnā vociferando ad dominum orauit. vt habetur ſermõe.ij.quarte ferie poſt ſecundam dominicam.xl.

Hiſtoria de rege Achab ydolatra ⁊ demonū inuocatore: quomodo dñs ipſum per helyaꝫ corripuit.habetur ſermone ſecundo quarte ferie poſt.ij.dominicam.xl.

Hiſtoria edificationis templi hieruſalēz ⁊ lapidis quem edificantes reprobauerunt: qui factus eſt in caput anguli quomodo chriſtuꝫ qui lapis dicit̃ ſignificat.ſermone primo ſabbati.ij.dominice.xl.

Hiſtoria que Joelis primo habetur quomō iumenta ad implorandum ſuum creatorē proceſſionaliter ibant ⁊ ad celum ſuſpexerunt. que re ſermone in vigilia palmarum.

Dominum ſex iudicia. Require ſermone.iij. prime dominice aduentus.

Honores magnos xpo ieſu factos. Require ſermone.ij.ferie poſt palmarum.

Horam qua gentes templum domini intrare debent. Regre ſermone.ij.tertie ferie poſt primam dominicam.xl.

Humilitas vera in quibus conſiſtit. Require ſer.iij.in epiphania domini.

De littera J

i Eiuniorū afflictio quō ſeruāda ſit habetur ſermone in die cinerum.

Jeiunauit xps vnā quadrageſimā. Queſtio ex hinc quorundam fatue dicentiuꝫ quare ergo ego qualibet quadrageſima ad ieiunādū conſtringor.ſermone in die cinerum.

Jeiunijs quadrageſime plures pſone ſubiacent.ſed multe debito iure excuſantur. que et quales vide ſermone in die cinerum.

Jeiunio an de elemoſynis vel aliter redimi poſſint.ſermone in die cinerum.

Jeiunare coram hominibus quid ſit ſermõe ſexte ferie poſt cinerum.

Jeiunare coram deo quid ſit. Require ſmone.vi.ferie poſt cinerum.

Jeiunabāt iudei certis diebus ex ſuperiorꝫ pcepto. Et quāto magis ieiunabant tāto magis tribulatio eoꝝ augmētabat. Rõneꝫ huiꝰ re ſermone.vi.ferie pōſt cinerum.

Jeiuniorum chriſti quere qu attuor modos. ſermone dominice prime.xl.

Jeiuniū ad triplicem finem ordinatur.ſermone dominice prime.xl.

Jeiunare debemus more chri helye ⁊ moyſi quomodo habetur. ſermone.ij. ſabbati poſt primam dominicā.xl.

Jerarchie tres ſunt in celo⁊ qui ad ipſas deputentur habet̃ ſermone ſecūdo ſabbati poſt primam dominicaꝫ.xl.

Jordanis fluuius vnde cõponat̃ ⁊ qd ſignet ſermone tertie ferie dominice aduẽtus.

Judiciuꝫ quodlibet ſex conditiones hꝫ in ſe ſermone primo ſecūde dñice aduẽtus.

Judicio generali ſi omnes ſancti ꝓ indeuoto ⁊ impenitenti intercederent nihil obtinerent ſer.v.tertie dominice aduentus.

Judicium duriſſimuꝫ cuilibet ſtatim qñ moritur fit.ſer.ij.ſcđe dñice poſt epiphaniam dñi.

Judicio extremo quid fiet quō xps cum electis ſuis ſedebit. ſermone primo ſecunde ferie poſt primam dominicam.xl.

Judicium quare in fine mundi fiat cū tamē quilibet homo mox ipſo mortuo ſentētiabit̃. ſer.ij.ſecunde ferie poſt primā dñicā.xl.

Judicio in extremo tria que a xpo iudice fient habet̃ ſer.ij.ſcđe ferie poſt pmā dñicā.xl.

Judicio in extremo ſalꝰ primo malis. poſtea bonis datur.ſermone ſecundo ſecunde ferie poſt primam dñicam.xl.

Juramentum falſum maius peccatum eſt ꝙ homicidium.vt habetur ſermone ſecūdo tertie ferie poſt.ij.dñicam.xl.

Jus habendi gloriam eſt obedientia. vt habetur ſermone.vi.tertie dñice aduentus.

Jbat ieſus xps ſm humanitatem ſequēdo tēpus.Et nos mox nati ire dicimur. ſermõe.ij. ſecunde ferie poſt.ij.dñicam.xl.

Jgnis finalis conflagrationis in bonos ⁊ in malos diuerſimode aget.ſermõe tertio ſecūde dominice aduẽtus.

Jgnorantes ⁊ errantes interrogare non formident exemplo chri cui nihil abſconditū ē nec vnꝙ fuit.tamen a ſimplici apoſtolo philippo iterrogabat. vnde ememus panes ⁊c̃. ſermone dominice.iiij.xl.

Jeſus hꝰnomē noſtre redēptionis tripliciter repſentat.vt habet̃ in ſermone de circūciſiõe.

Jntētio dantiū pueros ad religionē q̃lis eſſe debeat. Require ſer.vi. ſcđe dñice aduẽtus.

Jmpugnatio dura fidei habetur ſer.iij.tertie dominice aduẽtus.

Jmpugnatio articulorum fidei. habetur ſermone.iij.tertie dominice aduentus.

Jntellectū triplicē hoc verbum hꝫ.ſ.Erunt primi nouiſſimi ⁊c̃.vt habet̃ ſer.iiij.dñice in.lxx.

Jnſtructiões duas pulcherrimas ⁊ correctiones ꝯ eccleſiaſticos ⁊ parentū offenſores inuenies ſermo.iiij.ferie poſt.iij.dñicam.xl.

Jnuenire xpꝫ poſſumꝰ tribꝰ ſuatis ꝯditiõibꝰ. vt hꝫ ſmo.ij.ferie poſt dñicā in paſſione dñi.

Jnclinauit ſe ieſus bis cum iudei mulierē deprehenſam in adulterio accuſabant.quid iſte due inclinationes ſignificant.habetur ſermone ſabbati poſt.iij.dominicam.xl.

Jmpedimenta ꝓhibentia introitū celi habētur ſer.iiij.prime dñice aduentus dñi.

Jmpoſitio veſtimentorū ſuper aſinam in die palmarum quō iniunctioneꝫ pnie ſignificat. habetur ſermo.ij.in die palmarum.

De littera K

k Atholica fides a ſolo deo habet̃. ſermone tertie ferie dñice īfra octaua epiphanie domini.

De littera L

l Abor quē debēt habē clerici ⁊ layci ad poſſidendū gaudia et̃na ⁊ regna celeſtia.ſer.iij.dñice in.lxx.

Laboratores ſiue ruſtici dicunt̃ torrētes triplici ratione.ſer.ſabbati poſt cinerum.

Latrones religioſi clerici ⁊ layci mali dicuntur ſermo.i.dñice in quinquageſima.

Lectus peccatoꝝ eſt mala ſocietas. vt hꝫ ſermo.tertie ferie poſt.ij.dñicam.xl.

Legem aliquam probare volēs quod habere debeat. Require ſermõe quarto tertie dominice aduentus.

Lepre defectus habētur ſermo.ij.ſecūde dominice poſt epiphaniam domini.

Letitie ſex in die palmarum xpo facte⁊ ſex triſtitijs in die veneris ſancta oppoſite habētur ſermo.iij.in die ſancto palmarum.

Lex nature grē ⁊ ſcripte quid ſit . ⁊ quō iſte leges differunt. Require ſermo.iij.dominice in quinquageſima.

Liberatur homo a peccatis mortalibꝰ quō. Require ſermo.in die cinerum.

Liberare voluit ⁊ laborauit pro chri redemptione pylatus.vt habet̃ ſer.i die paraſceues.

Linguagiū celi q̃le ſit exquo qs celeſtis eſſe noſcit̃.regre ſmo.v.ferie poſt pmā dñicā.xl.

Linguagiū terrenū qō ſit. Require ſermõe primo qnte ferie poſt primā dñicam.xl.

Linguagiũ inferni quid ſit.habetur ſermõe.
i.quinte ferie poſt dominicaȝ primã.xl.
Lingua predicatorum aratro aſſimilatur.ſer
mone.iij.in ſexageſima.
Loca quattuor in corde terre ſunt ⁊ qd in q̃/
libet ſit ⁊ contingat. Require ſermone quin
te ferie poſt.ij.dominicaȝ.xl.
Loca aiarũ ex hac vita decedentiuȝ tria ſunt
vt habetur.ſer.ij.dñice in quinquageſima.
Loca inferni quattuor ⁊ quid chriſtus mox
poſt ſuam ſanctiſſimam mortẽ in quolibet p
petrauit ſermone ſabbati in vigilia paſche.
Loquebantur moyſes ⁊ helyas cuȝ chr̃o.qd
⁊ de quo cum chriſtus ipſis apparuit.ſermo.
ſabbati poſt pmã dominicam.xl.
Lumina quattuor nobis neceſſaria ꝓ eundo
ad paradiſum.ſer.vi.in epiphania domini.
Lupanaria vtrum ſine peccato a rectoribus
cõſtatũ ſuſtineri poſſint.ſer.ij.ſecunde domi/
nice poſt epiphanie.⁊ ſer.ferie qnte poſt.iiij.
dominicam.xl.
Luxurioſi hoies exẽplũ ab angelis cape de/
bent.ſmone ſeptimo tertie dñice aduẽt⁹ dñi.

De littera M

m

Ala tria iudeoꝝ in euãgelio oſtẽ/
dunt.de quibus eſt ſermo primus
ſabbati poſt.ij.dñicam.xl.
Mala pene a deo. mala vero culpe a creatu
ra ſunt.ſer.ij.quarte ferie poſt palmarum.
Mala magna inter omnia mala huius mũ
di que ſint.ſer.iij.dominice in ſexageſima.
Manifeſtauit ſe deus paulatim hominibus
ſm tres leges.ſer.iij.dñice in quiquageſima.
Manifeſtatio glorie dei quibus perſonis fi/
at.ſer.ij.prima dñice poſt octa.epiphanie.
Membra ad modũ corporis:ſed ſpũalia ani
ma habet.ſer.iij.tertie dñice aduentus.
Medicina optima cõtra pctã paſſio xp̃i ama
ra ⁊ lamentabilis eſt:iuxta tres ſpecies medi
cine.ſer.ij.quarte ferie poſt palmarum.
Mentio beati ioannis quare tã ſepe ⁊ atten
te fiat in aduẽtus tempore: cũ aliunde de co
per anni circulum ſpecialia feſta habeantur.
ſermone primo quarte dominice aduentus.
Mendacium qualitercũqȝ fiat eſt peccatũ:ſi
pernicioſe mortale eſt.ſi ioco ſe veniale ẽ. ſer.
v.ferie poſt primam dñicam.xl.
Mẽbrũ hoiem ſcandalizans quõ abijci debȝ
Et quid per mẽbruȝ tale intelligatur.ſmone
primo tertie ferie poſt.ij.dñicã.xl.
Miracula tria in curatiõe infirmi q.xxxviij.
annis infirmitate affligebatur a xp̃o facta.re
quire ſer.vi.ferie poſt primã dñicam.xl.
Miraculũ qḋ in vitis patruȝ legit̃ de ſancto.
Machario quomodo pertranſeũdo nemus
quoddam inuenit caput cuiuſdam homis in
quo ſibi aia loquebatur quõ ⁊ qualiter. Re/
quire ſermone tertie ferie poſt palmarum.
Miſſe ſancti amatoris quomodo cum illis
agendum ſit. Quere ſermone quarto quarte
dominice aduentus.
Miſterium dei ex mera dei voluntate depẽ/
dens non niſi per dei reuelationem ſciri po/
teſt.ſermone vigilie natiuitatis chriſti.
Miſericordia maternalis beate marie virgi
nis.ſermõe primo prime dominice poſt octa.
epiphanie domini.
Miſericordia domini quinqȝ digitos habet
quibus peccatorem curat vt a peccatis caue
at.ſermone.v.ferie poſt cinerum.
Modi quibus renouari nos oportet ad cele
ſte regnum poſſidendum .ſermone. vi.ſecun
de dominice aduẽtus.
Modi tres habendi regnum dei in ſacra ſcri
ptura inueniuntur ſermone primo quarte fe
rie poſt palmarum.
Mollibus veſtimentis qui veſtiuntur repre/
henduntur.ſer.v.tertie dñice aduẽtus.
Mortalibus in peccatis homo dormire dici
tur.ſer.v.prime dñice aduẽtus domini.
Mors damnatorum eſt amara : eſt amarior
eſt etiam amariſſima.ſermone quarto in epi/
phania domini.
Mors hominis cadere dicitur.ſermõe ſecũ/
do dominice in ſexageſima.
Morientium quattuor conditiones. Quere
ſermone.ij.dominice in ſexageſima.
Mori xp̃s voluit in cruce:cum tamẽ alie paſ
ſiones quas ipſe ſuſtinuit ſufficientes fuiſſent
pro totius humani generis redemptiõe.ſer.
in die ſancta paraſceues.
Motiuum ſancti petri xp̃m orãtis vt tria in
monte thabor tabernacula faceret.ſer. ſecun
do ſabbati poſt primam dominicaȝ.xl.
Motus celi empyrei qualiter a deo patre fa
ctus ſit.ſermo.natiuitatis chriſti.
Mulier chananea de qua Matthe.xv.men
tio fit ieſum filium dauid ⁊ non dei vocauit
dicendo. fili dauid miſerere mei. ſermõe do/
minice.ij.xl.
Mulier in adulterio dep̃henſa de qua Joan
nis.viij.logt̃ qd ſignificet: ⁊ q̃re lapidari de/
buit. Quere ſer.ſabbati poſt.iij. dñicam.xl.
Multi ſunt vocati ⁊c̃.hoc verbum difficulta
tem ex tribus habet.ſer.vi.dñice in.lxx.

Mũdi vita reſpectu vite paradiſi nox dr̃ tri/
bus rationibus.ſer.vi.prime dñice aduẽtus.
Mundus quare ſolitudo ſecundum Dauid
prophetam dicatur.ſermone primo domini/
ce infra octauas natiuitatis chriſti.
Mundus dicit̃ mare triplici ratione.ſermo
prio tertie dñice poſt octauas epiphanie dñi.
Mundus arbori comparatur.ſermone do/
minice prime.xl.

De littera N

n

Atiuitas xp̃i glorioſa quinqȝ pul/
cherrimis concluſionibus decla/
ratur ⁊ oſtenditur.ſermo.natiuitatis chriſti.
Natiuitatẽ xp̃i ſcti p̃res ⁊ ꝓphe qualit̃ a deo
patre deſiderabãt.ſer.natiuitatis chriſti.
Natiuitates tres in ſacra ſcriptura inueniun
tur.ſer.tertie ferie poſt palmaruȝ.
Natiuitatẽ qua bonũ fuiſſet inde natuȝ non
fuiſſe. Regre ſermone.iij.ferie poſt palmaꝝ.
Nauis ad quaȝ aſcendit ſaluator noſter chri
ſtus in tempeſtatibus poſitã vt dicitur Mat.
vi.quomodo eccleſiam ⁊ ſtatuȝ eccleſie ſigni
ficat.ſermone ſabbati poſt cinerum.
Naufragia duo in natura humana habentur
ſermone in die cinerum.
Nauicula ad quam chriſtus ad predicandũ
aſcendebat penitentiam triplici ratiõe ſigni/
ficat.ſer.iiij.tertie dñice poſt epiphanie dñi.
Nobilitas vnde ortum habeat.ſermone qn/
te ferie poſt primam dominicam.xl.
Nobilis quis dicatur.ſermone quinte ferie
poſt primam dominicam.xl.
Nomina bonorum in cathedris celeſtibus ⁊
nomina malorum in inferno ſcribuntur. ſer/
mone quinte ferie poſt.ij.dominicam.xl.
Numerus iſte.ſ. ſeptuageſieſſepties triplicit̃
exponitur.ſermo.iij.ferie poſt.iij.dñicã.xl.
Nuncij ioãni in vinculis per chriſtũ miſſi qui
ſint.ſermo.tertio tertie dominice aduentus.
Nuptie que iam in mundo fiunt ſepteȝ pctã
mortalia claudũt in ſe.hẽt ſermo.primo pri/
me dominice poſt octauas epiphanie dñi.

De littera O

o

Bedientie viam xp̃s ſex cõditio
nibus hominũ tribuit.ſicut habe/
tur ſermone tertio in epiphania domini.
Obedire dei mandatis eſt maximum operũ
quod pro noſtra ſalute facere poſſumus:hoc
declaratur in triplici bono.ſermo. iiij. prime
dominice poſt octauas epiphanie.
Obediendũ eſt rectoribus quãtũcũqȝ malis
propter doctrinas quas chriſtus poſuit. ſer.
ſecundo tertie ferie poſt.ij.dominicam.xl.
Ocioſus quis dicatur. Require ſermone do
minice in ſeptuageſima.
Offerre dẽm⁹ deo cũ trib⁹ regib⁹ tria mune/
ra que ſunt q̃re ſer.primo in epiphania dñi.
Operum viuorum mortuorum mortificato/
rum differentiam Require ſermone quinto
prime dominice aduentus domini.
Opera chriſti que ioanni vinculato per nun
cios ſignificauit.que fuerunt ſermone tertio
tertie dominice aduentus.
Opera que deus a nobis vult fieri.ſer.i. do/
minice infra octauas epiphanie domini.
Opa tria pctõꝝ xp̃m p̃dictũ vt ipȝ rehabeãt
ſer.iiij.dominice infra octa.epiphanie.
Opera chriſti principalia que chriſtus a die
qua de celo deſcendit per incarnationem vſ/
qȝ ad diẽ ſue glorioſe aſcenſionis. Et quomo
do qõlibet eoꝝ in miſſa rep̃ſentat̃.ſer.quarto
prime dñice poſt octauas epiphanie dñi.
Opera ꝓpter q̃ xp̃s maxime laudandus eſt
ſunt tria.ſer.primo in quinquageſima.
Opa in peccato mortali facta anime ad glo
riam nõ ꝓſunt.ſȝ tñ ad omnia alia proſunt.vt
habet̃ ſer.i.tertie ferie poſt.ij. dominicaȝ.xl.
Opa bona que ſi ad viſum hominũ fiant. cũ
poſſent ſecrete fieri.an ſit peccatum. Requi/
re ſer.ſecundo tertie ferie poſt.ij.dñicam.xl.
Opa dei quattuor manifeſtantur.qñ infans
innocens patit̃.ſer.iiij.ferie poſt.iiij.dñicã.xl.
Opera penitentialia duodecim que pro via
eundi ad paradiſum ſufficiunt ſermone pri/
mo quarte ferie poſt palmarum.
Opera principalia que deus in terra aliena
ſ.iudeorum fecit. Require ſermone primo ſe
cunde ferie poſt.iij.dominicaȝ.xl.
Opa q̃ xp̃s fecit ſibi teſtimoniũ dabãt õ duo
b⁹.vt hr̃ ſmo.ferie.iiij.p⁹ dñicã i paſſiõe dñi.
Originale peccatum quid ſit. Quere ſermo
ne ſecunde dominice in ſexageſima.
Orationis deuote tres modi ſeruandi. ſer/
mone in die cinerum.
Oĩo ⁊ ieiuniũ ſunt maxime neceſſaria ad ve
rã pñiam.ſermo.dñice poſt.ij. dominicaȝ.xl.
Oĩo deuota quõ fieri debeat. Quere ſermo
ne primo quarte ferie poſt.ij. dominicam.xl.
Oratio deuota quid ſit.ſermone ſecũdo ſab
bati poſt.ij.dominicam.xl.
Oratio peccatorum ſi a chriſto exaudiri de/
beat exemplo chriſti tria debet habere in ſe
requiſita ſicut declaratur in euangelio . de
quo eſt ſermo in vigilia palmarum.

Oratiōīs bone ⁊ exaudibilis a deo duos modos. Quere ſer. in vigilia palmarum.
Oratio impetratiua deoq; accepta rei petite correſpondeat. ſermone ſeptimo ſecun de dominice aduentus.
Oſtio clauſo orandū eſt quō hoc intelligat. Quere ſermone ſexte ferie poſt cinerum.
Quis xpi hō ex quoq; ꝟtutibus efficitur. ſer. primo ſecunde ferie poſt primā dn̄icam. xl.

De littera P

p Parcendi inimicis duos modos q̄re ſermone ſecundo ſecunde ferie poſt ſcdam dominicam. xl.
Participatio xpi cū ſeptē ſtatibus hominū in ſer. quinto tertie dominice aduētus.
Paſſio ⁊ mors chriſti quadrupliciter accipi pōt. ſm q; quater paſſio xpi tpe paſſiōis chri in eccleſia ꝑ3 quattuor euangeliſtas legitur. ſermone tertio in die palmarum.
Paſſio xpi amara cōparat tribus nauib⁹ quibus diuerſarū conditionū homines nauigare debent. ſermone dominice. ij. xl.
Paſſio chriſti eſt medicina ꝯfortatiua ſeptē virtutū. ſer. ij. quarte ferie poſt palmarū.
Pax dei ſeruat tribus primis preceptis domini ſeruatis. ſer. ij. in epiphania domini.
Peccans mortaliter perdit oīa bona ⁊ merita que congregauit. ſermone ſecundo ſabbati poſt ſecundam dominicā. xl.
Peccatum ingratitudinis inde q̄ magnū ſit: ⁊ quot enormia peccata fecerit. ſer. tertie ferie poſt palmarum.
Peccator obligatur primo chriſto. ſecundo beate virgini. tertio omnibus ſanctis paradiſi. quarto ſanctis angelis. deinde animabus purgatorij: exhinc viuis. deinde proximo. vt habet ſermone vigilie epiphanie.
Peccata ſeptem que cōmuniter ſunt ſecreta. habentur ſermone ſabbati. iiij. dn̄icā. xl.
Peccata mortalia dupliciter cōmittunt. ſermone primo quinte ferie poſt. iij. dn̄icam. xl.
Peccata clericorum quattuor ſiunt in tēplo que ſunt deo maxime odibilia. ſermone ſecūde ferie poſt quartam dominicam. xl.
Peccatum angelorum ⁊ dānatarū aīarum irreuocabile eſt. ſer. ij. dominice. in. lxx.
Peccata tria dyaboli ex quibus iudei dyabolo aſſimilantur. ratione quorū deus ipſis dixit. vos ex patre dyabolo eſtis. ſermone quinte ferie poſt primā dominicam. xl.
Peccatum mortale febris cōditionē habet. ſer. quinte ferie poſt tertiā dn̄icam. xl.
Peccator in peccato mortali exiſtēs per ionam incarceratum declaratur. ſer. quarto tertie dominice aduētus domini.
Penitētia quō ſit virtus vel paſſio. habetur ſer. primo quarte dominice aduentus.
Penitēs cuilibet perſone in diuinis obligatur dare rationem pro peccatis. ſermone vigilie epiphanie domini.
Pena paſſionis domini a quo fuerit. ſer. ſecundo quarte ferie poſt palmarū.
Penitentie tres gradus contra confeſſores dicentes penitentiam eſſe arbitrariā. ſer. i. quinte ferie poſt tertiam dominicā. xl.
Pnīa mari aſſimilat ꝓpter q̄dam q̄ in pula ſiunt ⁊ fieri debent. ſer. dominice. iiij. xl.
Penam inferni deus dimiſit. ſer. iij. dominice infra octauas epiphanie domini.
Penitentia digna in quattuor cōſiſtit. ſer. ij. pme dominice poſt octauas epiphanie dn̄i.
Pena eterna data pro peccato tpali vel momentaneo quō hec fiat: ⁊ non tantum pro toto. ſermone ſecundo dominice in. lxx.
Penitētia eſt ꝟtus moral. ſer. iij. dn̄ice in. lx.
Pena damnatorum nunq̄ releuabitur. ſer. ij. dominice in quinquageſima.
Pnīa ꝓ ꝯſecutiōe regni celeſtis poſt lapſum peccati mortalis neceſſaria eſt. In die cinerū.
Penitentia vera iuſtitia dicitur. ſermōe ſexte ferie poſt cinerum.
Penitentiam veram tria concernunt ſermone ſexte ferie poſt cinerum.
Perſonarum tria genera a xpo maxime diligūtur. ſer. ſabbati poſt q̄rtam dn̄icam. xl.
Perſonarum quattuor conditiones. Require ſermone dominice. iiij. xl.
Pericula mundi aliqua ſigna celeſtia precedunt. ſer. iij. ſecūde dominice aduētus.
Perſone que certam ſpem hereditatis vite eterne habere poſſūt que ſint. Patet ſermone vigilie epiphanie domini.
Petitio ſupplex Joſeph pro ſuſpitione impregnationis virginis marie facta. ſermone vigilie natiuitatis chriſti.
Petēdo grās a dn̄o. viij. modos. Require ſermone ſecūdo q̄rte ferie poſt. ij. dn̄icam. xl.
Petere regnū dei eſt oro deo ꝑ maxime placens ſer. primo quarte ferie poſt palmarum.
Piſcina ꝓbatica quō eſt hieroſolymis: in q̄ oīum lāguorū gr̄a curabant certis ānī tpibus. Et vn̄ illā ꝟtutē talis piſcina hūit. Quere in ſer. ſexte ferie poſt primam dominicam. xl.
Piſcina ꝓbatica ⁊ qd eius aq̄ ſignificet habet i ſermōe ſexte ferie poſt primā dn̄icā. xl.

Piſcina ꝓbatica i qua natabat pars ligni que poſtea fuit facta pars ſancte crucis: talis piſcina habet quinq; porticus. ſermone ſexte ferie poſt primā dominicam. xl.
Pontis per quē ad gaudia celeſtia itur decē habet arcus. ſermōe vigilie epiphanie.
Poſitus quare ſit ſaluator noſter in ſua natiuitate inter aīalia. ſermone natiuitatis xpi.
Pueri ſine baptiſmo decedētes qd cū illis ſiet ⁊ ſit. Quere ſer. iij. ferie poſt palmarum.
Pugnas tres fortes ieſu chriſto a iudeis factas declarat euangelium de quo eſt ſermo. iiij. ferie poſt dn̄icam in paſſione dn̄i.
Pūcta tria q̄ iudei i ꝯſilio de paſſiōe dn̄i fiēda habuerunt. ſer. vi. ferie poſt do. in paſſiōe dn̄i.
Purgatorium duplex eſt. vt habetur ſer. iij. tertie dn̄ice aduentus domini.
Plage decē egypti que figura xpianitatis fuerunt ſermone. vi. prime dn̄ice aduēt⁹ dn̄i.
Preeminētia an habeat angeli in celis ſuper alios. ſermone. vij. tertie dn̄ice aduentus.
Predeſtinatione ⁊ preſcitis xpi ⁊ quedā ſubtilia de his quere ſermone primo ſecunde ferie poſt. ij. dominicam. xl.
Preparatio apta trium ſanctorū regum ad offerendum regi nouiter nato. habetur ſermone primo in epiphania dn̄i.
Preparationis modus quō xpm venturum nouū natum recipe debemus. ſermone tertio quarte ferie dn̄ice aduentus.
Princeps ſeptē pctōrū mortaliū qui eſt. require ſermone primo in epiphania dn̄i.
Proditiones quas faciunt homines xpiani ꝯtra xpm ſermone. v. ſcde dn̄ice aduentus.
Probatio certa fidei. ſermone quarto tertie dominice aduentus.
Probatio fidei quō per deum fiat. ſermone quarto tertie dn̄ice aduentus dn̄i.
Promiſſio duplex ſtelle a deo in lege veteri ⁊ noua habet ſermōe. i. in epiphania dn̄i.
Proceſſionē lamētabilē exitus xpi ad caluarie locū ſanctus Bernardus ſubtiliter deſcribit. ſermone in die paraſceues.

De littera Q

q Quare xpus ſaluator nr̄ permittit opera dyaboli in xpianitatē deſtructionē. ſer. iij. ſecunde dn̄ice aduentus.
Quare deus animā eternaliter dānat. ſermone. iij. prime dn̄ice aduentus.
Quattuor ſūt qb⁹ nos optime defēdim⁹ ꝯtra oēs impugnationes dyabolicas corā xpo. ſermone pmo. ij. ferie poſt. ij. dn̄icam. xl.
Que ⁊ quot fiebant dūm ſanctus Johānes ſaluatorem noſtrum baptizaret. ſermone pmo tertie dominice aduentus.
Queſtio eſt quare xps tm̄ fecit mulierē chananeam expectare qō petebat. due rōnes ad hoc habentur ſermone dn̄ice. ij. xl.
Queſtio eſt populi cōis vtrū hoc oporteat q; a rectorib⁹ opprimant. vide ibidem quō rectores malus omus portant. ſermone ſecūdo iij. ferie poſt. ij. dominicam. xl.
Queſtio eſt an aliqs q eſt factus ſeruus dyaboli per pctū an ꝑdiderit liberū arbitrium. ſer. ij. ſabbati poſt. ij. dominicam. xl.
Queſtio eſt: cū xps nomen diuitis epulonis ſciuerat de quo Luc. xv. habetur. quare ipſum proprio nomine non nominauerat. ſermone v. ferie poſt. ij. dominicam. xl.
Queſtio eſt quare in ſymbolo cantur vel legitur. Confiteor vnum baptiſma. ſermone ſecundo dominice. iij. xl.
Queſtiones tres magne quas xps diſputauit ⁊ determinauit. habentur ſermone. iiij. ferie poſt. iij. dominicam. xl.
Queſtio eſt quare xps demonia q̄ expulit ab obſeſſis nō ſinebat loq. hui⁹ rōnes q̄re ſermone primo quinte ferie poſt. iij. dn̄icam. xl.
Queſtio eſt: xps in cōuiuio qō in deſerto preparauerat quinq; milibus hoīum: quare noluit ne comederent niſi prius ordinati fuerit. ſermone dominice. iiij. xl.
Queſtio eſt q̄re xps vendētes ⁊ nūmularios de tēplo expulit: ⁊ q̄re id pctm̄ gradi⁹ ceteris correxit. ſer. ij. ferie poſt. iiij. dn̄icam. xl.
Queſtio eſt. an potius in die iouis ſancta vel in die paſche cōmunicandū ſit. ſermone. iij. ferie poſt palmarum.
Queſtio eſt: xps tpe quo erat apud iferos in ſua ſanctiſſima morte vtrum omnes animas que tunc erant in purgatorio liberauit. ſmone ſabbati in vigilia paſche.
Queſtio diſcreta ſanctorū trium regum. ſer. primo in epiphania domini.
Queſtio qd in iſto caſu faciēdū ſit a ꝯfeſſore qn̄ pctōr nō ꝓponit abſtinere a pctis ⁊c̄. ſermone. iij. ferie poſt. iij. dn̄icam. xl.
Queſtio eſt q̄re xps ſanauit a febre ſocrum ſimonis: cū tn̄ alios īfirmos ꝑ man⁹ īpoſitiōē ſanauerat. ſer. v. ferie poſt. iij. dn̄icam. xl.
Queſtio eſt. vtrū vir poſſet dimittē vxorē ꝓpter xpm. ſer. vi. ferie poſt. iij. dn̄icam. xl.
Queſtio eſt: an in aliquo iudicio aliquis poſſet eſſe ſimul. teſtis ⁊ iudex. ſermone ſabbati poſt. iiij. dominicam. xl.

Queſtio e. Illi iudei ⁊ ceteri hoīes q ſciuerūt xp̄m eē veꝝ meſſiā vtrū ex hoc peccauerūt ꝙ xp̄m verū meſſiā eē nō dicebāt aut defenſauerūt. ſer. iij. ferie poſt dñicam in paſſiōe dñi.
Queſtio eſt cū pdeſtinati ſint de numero ſaluādoꝝ quare xp̄s pro ipſis orauit. Et valde ſubtilia inuenies dicta ⁊ quarūdā q̄ſtionū ſolutiones ſermone in vigilia palmarum.
Queſtio eſt quare xp̄s in taꝫ pua via ad hieruſalē in duobus animalibus equitauit. ſmone ſecundo in die palmarum.
Queſtio eſt: qꝛ multi infirmi ⁊ vulnerati i corpore cōicant qui tamen in aīa non curantur: immo pctā in talibus magis augmētantur. ſermone in cena domini.
Queſtio eſt vtrū aliqđ aliud opus xp̄i ſufficiens eſſet ad redēptionē generis humani preter eius mortē. ⁊ an eſſet de neceſſitate moriturus. Solutionem huius require ſermōe in die paraſceues.
Queſtio eſt quare de duobus latronib' cum xp̄o crucifixis vnus tm̄ ⁊ nō alter conuerſus fuit. ſermone in die ſancta paraſceues.
Quieſcēdi q̄nq꜄ modos in die feſto. reqre ſermone. iij. ferie poſt. iiij. dñicam. xl.
Quid erit de pueris qui moriuntur ſic ꝙ nō fecerunt aliquod bonum aut malum. ſermone primo aduentus domini.

De littera R

Rationes quattuor quare diſcipuli volebant ꝙ xp̄us iret in iudeā vbi tandem crucifixus fuit. ſermone tertie ferie poſt dominicam in paſſione dñi.
Recurſus ad demones ⁊ diuinos ꝓhibetur. ſermone dominice. ij. xl.
Reducit pctōꝛ q̄nq꜄ modis de tenebris peccatorum ad gratie claritatem. ſermone quarte ferie poſt. iiij. dñicam. xl.
Reditus peccatorū ad deū cū ab eo per peccata elongati fuerint. ſermone ſecundo ſecūde dñice poſt epiphanie dñi.
Refrigerium ſentit aīa in purgatorio ſtatim ex hijs que pro ea fiunt. ſer. ij. dñice in. lxx.
Reformatio hoīs p tres v̄tutes erga deū erga ꝓximū. ⁊ erga propriū corpus. ſermōe ſecundo dñice infra octauas epiphanie.
Reformatur pctōꝛ triplicit. ſermone primo dñice īfra octauas epiphanie dñi.
Regula generalis diuine prouidentie ab initio mundi a deo ſeruatā. ſermōe ſeptimo tertie dominice aduentus.
Regnū celoꝝ quot modis a nob' haberi pōt ſermone. vi. ferie poſt. ij. dñicam. xl.
Regnū celoꝝ pueri moꝛ naturꝛ baptiſati decedentes q nullū bonū fecerūt quō adipiſcētur. ſer. ſexte ferie poſt. ij. dñicam. xl.
Religioſi q̄tuoꝛ dñi quos ſi regulariter ⁊ bn̄ viuere voluerint cuſtodire debent. ſermone ſexte ferie poſt ſecūdam dñicaꝫ. xl.
Remouere ſi aliquē vellent prelati a ſuis ordinatiōibus a deo aut a grā dei quō ipſis ſit obediendū ⁊ quō non. ſermone ſecundo tertie ferie poſt. ij. dñicam. xl.
Reprobauerunt pontifices iudeorum chr̄m ſextupliciter. ſermone primo ſabbati poſt ſecundam dominicam. xl.
Remediū ꝙ peccata hominū in iudicio chr̄iſti in ſcandalum peccatorū nō videantur. ſermone ſabbati poſt. iij. dñicam. xl.
Remiſſionē pctōꝝ q̄ttuoꝛ cauſe cōcernūt. ſermōe q̄nte ferie poſt dñicam in paſſione dñi.
Remittere pctā null' niſi de' hꝫ. Rōnē hui' q̄re ſermōe q̄nte ferie poſt do. in paſſiōe dñi.
Reſidētia angeloꝝ ⁊ aīaꝝ viꝛorum. Langeli a dextris ⁊ aīe a ſiniſtris reſideāt in regno dei. ſermone. vij. tertie dñice aduētus.
Reſurgentium quattuoꝛ conditiones quere ſermone tertie dominice in. lxx.
Res diuine in ſacra ſcriptura ſub figuris: parabolis ⁊ ſimilitudinibus ponuntur ſermōe primo dominice in. lxx.
Reſponſionē nullam xp̄s dedit petro petenti vt tria tabernacula in ſua ſanctiſſima tranſfiguratione faceret. ſermone primo ſabbati poſt dominicam primam. xl.
Reſponſiones tres quas xp̄s dedit interrogantibus. ſ. hoc modo. Quāta audiuim' de te facta in capharnaū: fac ⁊ hic. ſer. ſecūdo ferie ſecunde poſt. iij. dñicam. xl.
Reſponſiōes tres quas xp̄s iudeis dedit ſuꝑ accuſatiōes mulieris in adulterio reperte. ſermone ſabbati poſt. iij. dñicam. xl.
Reſpōſiōes reꝑhēſiue ſex ꝑ iudicib' ſecularibus in iudicijs ⁊ ſentētijs ſeruāde habent. ſermone ſabbati poſt. iij. dominicam. xl.
Reſpōſio duplex xp̄i quā deus dedit iudeis cum ipſum ſamaritanum eſſe dicebant. ſmone dominice in paſſione domini.
Reſponſio ad quādam q̄ſtionē quā ſatui facere ſolent dicētes: quid mihi prodeſt paſſio xp̄i ſi ego penitentiam agere habeo. ſermōe dominice in paſſione domini.
Retributionis quattuoꝛ modos inter homines. Require ſermone quarte ferie poſt dominicam in paſſione domini.

Reuelationes impregnationis ſue virgo maria caſtiſſima ſponſo ſuo admodum meſto non ſtatim fecit: ſermone vigilie natiuitatis chriſti.
Ritus ⁊ modus quem virgo maria electiſſima in ſui dilectiſſimi filij paſſione habuit. ſermone in die paraſceues ſancto.
Ros q recept' fuit i vellere gedeonis: de q̂ habet hyſtoria Judicū. vi. qđ ſignificet. hꝫ ſmone ſecūde ferie poſt do. in paſſiōe dñi.

De littera S

Sacramēta ſeptē quō in pā. xxviij. vbi ſeptiēs dī vox. pulcherrime deſignant. ſermone ſecunde dñice. iij. xl.
Sacerdos ſimplex an ꝯferre poſſit ſacramētum confirmationis. ſermone. ij. dñice. iij. xl.
Saluatio hoīs neceſſario tria reqrit. ſermōe primo quarte ferie poſt. ij. do. xl.
Saluationem celeſtialē xp̄s maxime fidei attribuit. ſmōe ſexte ferie poſt do. i paſſiōe dñi.
Secreta octo q̄ xp̄s de ſua paſſiōe diſcipulis reuelauit: ⁊ quō i euāgelio oñdit. de q̄ eſt ſermo primus quarte ferie poſt. ij. dñicā. xl.
Secreta fidei q̄ xp̄s ore ꝓprio reuelauit. habentur ſermone. vi. tertie dñice aduētus dñi.
Seduxit euā ſerpēs q̄buſdā q̄ōnib'. vt habetur ſermōe quarte ferie poſt do. i paſſiōe dñi.
Semita a via differt. ſermone tertio quarte dominice aduentus.
Sepulture electio in eccl̄ia vtrū iuuet aīam vel an ſit pctm̄. cū tn̄ de' expulit vina aīalia. de tēplo. ſermone ſecūde ferie poſt. iiij. do. xl.
Sequebāt xp̄m plurime turbe cū de ciuitate in ciuitatē ad predicandum iret quare hoc. quere ſermone dominice. iiij. xl.
Seq xp̄m debemus quattuoꝛ modis. ſermōe primo dñice ſcđe poſt octauas epiphanie.
Sermo xp̄i exēplo ieiuno ſtomacho fiendus eſt. ſermone ſexte ferie poſt. iij. do. xl.
Seruitia tria magna que xp̄o in die palmarū a tribus conditionibus gentium facta ſunt. habentur ſermone ſecundo in die palmaruꝫ.
Sex ſecreta valde ſubtilia de xp̄o. nota ſmone ſexte ferie poſt. iij. do. xl.
Signa fienda in extremo iudicio. quere ſermone primo ſecunde dñice aduētus dñi.
Signa duodecim que ſol anno quolibet pertranſit. habentur ſermone ſecundo ſecunde dominice aduentus.
Signa q̄ faciet antixp̄s ꝑ demonū miniſteria ſermone tertio ſecunde dominice aduentus.
Signa ſeptē in honeſte mulieris. quere ſermone vigilie natiuitatis chriſti.
Signa tria in xp̄o nato cōparata cuſtodet paradiſum intrare volenti. ſermone primo dominice infra octauas natiuitatis chriſti.
Signō Thau qualiter homines ſerui dei ſignantur in frontibus eorum. ſermone ſecunde dominice infra octauas natiuitatis xp̄i.
Signa euidentia aduentus antichriſti in notabili poſito poſt ſermonem quarte dominice poſt octauas epiphanie domini.
Signa q̄ndeciꝫ que xp̄s iudeis manifeſtauit ex quib' ſe verum meſſiam oſtēdebat. ſermone ſecunde ferie poſt. iiij. dñicam. xl.
Signa tria ſpūalia xp̄s ſuis elect' p̄bet vt habet ſermōe ſexte ferie poſt dñicā i paſſiōe dñi.
Signum primum quod fecit ieſus eſt conuerſio aque in vinum. primo ſermone prime dominice poſt octauas epiphanie.
Solutio cuiuſdam apparentis cōtrarietatis verboꝝ xp̄i. Quia in vno loco dicit. Attēdite ne faciatis iuſticiā veſtrā corā hoīb'. Et in alio loco dicit. videant opera veſtra bona. ſermone ſexte ferie poſt cinerum.
Solutio aſine quam diſcipuli dñi ſoluerunt in die palmarum domino ad equitandum quomodo ſolutionem a vinculis peccatorum ſignat. ſermone ſecundo in die palmarum.
Superbia quattuoꝛ modis ꝯtingit. ſermone ſecundo ſexte ferie poſt. iij. dñicam. xl.
Suſcitauit xp̄s publice iuuenem defunctum Luce ſeptimo. quare hoc habetur ſermone quinte ferie poſt. iiij. dominicam. xl.
Supbiētes ex bonis tpalib' ſtulti demōſtrātur. ſer. iij. quarte ferie dñice aduēt'.
Suſcitatiōis Lazari tres mirabiles cauſe notantur in euangelio. de quo eſt ſermo ſexte ferie poſt. iiij. dominicam. xl.
Scire quattuoꝛ nos opoꝛtet nobis multum neceſſaria ad bonum regimen noſtre vite. ſermone quinte ferie poſt Reminiſcere.
Speculationes tres altiſſimas de xp̄o declarat euangelium de quo eſt ſermo pro ſecunda feria poſt. ij. dominicam. xl.
Speculatiua doctrina eſt quō xp̄s in primo aduentu venit ad hoīes q perierūt. ſed in vltimo ad oēs. ſermone dominice. ij. xl.
Spiritusſanctus cum chriſtus baptizaretur in ſpecie columbe ſuper ipſum deſcendit. ſermone in octauis epiphanie domini.
Stat' ſeptē xp̄ianoꝝ. ſer. v. iij. do. aduentus.
Status religioſoꝛuꝫ quinq꜄ a chriſto recepit: in quibus eorum diſpoſitio conſiſtit. ſermone quinto tertie dominice aduentus.

Status clericoꝝ duo a xp̃o recepit. ſermõe tertio dominica infra octauas epiphanie.

Status ſecularis vnum a chriſto recepit. ſermone eodem.

Stimuli quattuor quibus a chriſto diuinit⁹ excitamur ad paradiſum. ſer. iij. dñice .iii. xl.

De littera T

Temp⁹ q̃drageſimale bello cõparat. ſermo. primo dñice. iij. xl.

Terram ſanctam potius agareni ⁊ infideles poſſident q̃ fideles ſermõe quarte ferie poſt. iiij. dominicam. xl.

Terra ꝓmiſſiõis vltra mare in duas ꝑtes diuidebat. Et q ⁊ q̃les in q̃libet ꝑte morabant ſermõe tertie ferie poſt dñicã in paſſiõe dñi.

Terribilia q̃ fiẽt tpe antixp̃i habent ſermone quarto dominice ſecunde aduentus domini

Terra vel regio ad quã finaliter ibimus q̃ ſit Require ſermone tertio in epiphania dñi.

Terre natura ex diuerſis tẽporib⁹ anni ad ꝑſonam luxurioſam moraliʒat. ſermone ſecundo dominice infra octauas epiphanie.

Teſtimoniũ ſacre ſcripture mar⁹ ẽ q̃ cuiuſcũq; reſurgentis. ſer. vi. ferie poſt. ij. dñicam. xl.

Teſtimoniũ xp̃i eẽ verũ xp̃s tripl'r ꝓbat ꝯ iudeos. ſermone ſabbati poſt. iiij. do. xl.

Turturis naturã quere ſer. i. in die palmarũ.

Thabor mõs ẽ in q̃ xp̃s ſꝑ bñdict⁹ trãſfiguratus eſt. ſermõe. ij. ſabbati poſt ꝑmã dñicã. xl.

Theologia ſacra vtrũ acceptet rõnes hũanitus inuẽtas. ſermõe. iiij. ꝑ iij. dominice aduẽt⁹.

Tranſitus terre ⁊ celi qualis fiet poſt extremum iudicium. habetur ſermone ſexto ſecunde dominice aduentus.

Tranſfigurari quando chriſtus voluit. quare ſecum tres diſcipulos aſſumpſit. ſermone ſecundo ſabbati poſt. i. do. xl.

Trãſfiguratiõe i xp̃i quare duo ſcti veteris teſtamenti ibi fuerũt moyſes. ſ. ⁊ helyas: ſermone ſecundo ſabbati poſt primã dñicã. xl.

Trãſeũt beati ad dãnatos obiectaliter: ⁊ dãnati trãſeũt ad ſanctos obiectaliter. ſermone quinte ferie poſt. ij. do. xl.

Trãſfiguratiõis glorioſe ieſu chriſti tres ſubtiles contemplationes habẽtur ſermone primo ſabbati poſt. i. do. xl.

Tranſfigurari quare chriſtus voluit. ſermõe primo ſabbati poſt. i. do. xl.

Tranſfiguratio chriſti ab apoſtolis moyſe ⁊ helya placide accepta fuit. ſermõe primo ſabbati poſt primam dominicam. xl.

Tribulationes in hũc mũdũ in breui ventura habent ſermo. iij. ij. dñice aduentus dñi.

Triſtitia quã ioſeph vir ſctus ex ceſaris auguſti edicto habuit. ſermone natiuitatis xp̃i.

Tribulatiões q̃ttuor hui⁹ mũdi ⁊ q̃ hæ martyrem efficiũt. ſermo. vigilie epiphanie dñi.

Triſticia quam virgo maria ſanctiſſima ⁊ ioſeph vir ſanctus cũ chriſtum perdiderunt in hieruſalem que ⁊ qualis erat. ſermone quarto dominice in octaua epiphanie.

Tria xp̃s de ſe in euãgelio oñdit. de q̃ ẽ ſmo primus quarte dñice poſt epiphaniã dñi.

Trucidari q̃re de⁹ ſuos ꝑmittit ab antixp̃o: Rationem huius require ſermone tertio dominice ſecunde aduentus domini.

De littera V

Vanitates mulierum plerũq; viros in exceſſus labi nituntur. ſermone quinto dominice tertie aduentus.

Venti quattuor fidem chriſtiani agitantes. ſermone quarto tertie dominice aduentus domini.

Verba noſtra ſi recta eſſe debeant ac deo placita tres conditiones habere oportet. ſermone ſexto ſecunde dominice aduentus.

Verbum dei ſeptem virtutes habet. ſermone primo dominice in ſexageſima.

Venit chriſtus ſepties in hieruſalem ⁊ nunq̃ tantus honor ſibi exhibit⁹ fuit ſicut in die palmarum. quare hoc. quere ſermone tertio in die palmarum.

Veritas triplex regni dei oſtenditur. ſermone ꝑmo tertie ferie poſt primã dominicaʒ. xl.

Verbum ocioſum eſt quod ſine ratione factum eſt. Require ſermone ſecundo tertie ferie poſt. ij. dominicam. xl.

Veritates quinq; quas chriſtus iudeis predicauit. ſermone dominice in paſſione dñi.

Veritatem circa fidei aliquis tripliciter peccare poteſt. Require in ſermone tertie ferie poſt primam dominicam in paſſione dñi.

Veſte duplici ſm duos aduẽtus xp̃i xp̃s indutus eſt. ſermone. v. tertie dominice aduent⁹.

Via domini que ſit per quã itur ad xp̃m: ſermone. ij. tertie dominice aduentus domini.

Victoria xp̃i ſeptẽ demonũ ad pctã mortalia irritantium. ſer. vij. tertie dñice aduentus.

Viam paradiſi ante chriſti natiuitatem nullus quantumcunq; ſanctus inuenire potuit. Ratio huius habetur ſermone primo dominice infra octauas natiuitatis chriſti.

Via paradiſi a ꝑmis parẽtib⁹ trib⁹ modis cerata fuit. ſermone tertio in epiphania dñi.

Vie tres quibus poſt lapſum in peccata directe ad deum reuertimur quas chriſtus ordinauit. ſermone tertio in epiphania domini.

Vitium triplex ocioſitatis habetur ſermone ſeptimo dominice in ſeptuageſima.

Viatori aſcenſuro ad caſtrum alte ſitum cuiuſmodi eſt regnum celorum tria neceſſaria ſunt. ſermone. ij. dominica in quinquageſima.

Vie tres ſunt quas per fidem ſcimus. ſermone ſecundo in quinquageſima.

Vie tres q̃s nos xp̃s ambulare iubet. ſermone primo ſecũde ferie poſt primã dñicam. xl.

Violẽtiã oꝑa penitẽtialia requirunt quõ hoc. ſermone ferie ſexte poſt. ij. dñicam. xl.

Virtutes q̃ttuor qb⁹ ſaluator ioannẽ extollebat nobis etiam admodum neceſſarie ꝓ vite nře reꝑatiõe. ſermõe. ij. tertie dñice aduent⁹.

Virtute quadruplici via domini regitur. ſermone ſecundo quarte dñice aduentus dñi.

Virtutis diffinitio habetur ſermone quarto quarte dominice aduentus domini.

Virginitas ſemel amiſſa recuꝑari non põt. ſermone primo tertie ferie poſt. ij. dñicam. xl.

Vir lineis indutus qs ſit vt dic hyſtoria. Ezechiel. ix. ſer. ij. dñice infra octauas natiuitat.

Viri ſex īterficiẽtes nõ ſignatos q ſunt. de quibus dicit hiſtoria. Ezechielis. ix. ſermone. ij. dominice infra octauas natiuitatis chriſti.

Virtutes ſeptem in quibus chriſtus moratur habentur ſermone. ij. in epiphania domini.

Virtutes q̃ttuor nobis ad ſciendũ maxie neceſſarie quibus placidi efficimur chriſto. ſermone ꝑmo tertie dominice epiphanie.

Via quã xp̃s tenuit in die palmarum veniendo in hieruſalẽ in ſex punctis ſubtiliter comprehẽditur. ſermone tertio in die palmarum.

Viſitationes tres dei in hoc mundo. nota ſermone quinte ferie poſt. iiij. dñicam. xl.

Vita quã ſaluator nr̃ habuit ad vite nře inſtructionem. ſer. primo. iij. dñice aduentus.

Vita ſancta ⁊ v̾tuoſa eſt via ꝑ quam itur ad xp̃m. ſermone. ij. quarte dñice aduẽtus.

Vitari ⁊ reprobari a nobis q̃ttuor vult xp̃us q̃ habent ſer. ij. ferie tertie poſt. ij. dñicam. xl.

Vocat deus peccatorem tripliciter vt venator falconẽ. ſermõe. v. in epiphania domini.

Vocãtur homines ad gaudia celeſtia ſm q̃nq; etates principales hominum. ſermone primo dominice in ſeptuageſima.

Vocatio duplex qua deus oꝑarios ad ſe vocat. ſermone. iij. dominica in ſeptuageſima.

Voluntas dei eſt vt omnes homies ſaluẽtur quare tunc tot dãnãtur. ſer. i. dñice infra octauas epiphanie domini.

Vexatio ipſi⁹ ſaul a demonio. quõ dauid demonẽ cithara amouit. ſer. do. ij. xl.

Vox de celo a deo pr̃e qñ chriſtus baptiʒabatur quare fiebat: cum certũ ſit q̃ xp̃s tũc non incepit eſſe filius dei. q: eſt deo patri coeternus. ſermone in octaua epiphanie domini.

Vtrũ opera extra charitatem facta alicuius boni ſaltem temporalis ſint meritoria. ſermone quinto prime dominice aduentus.

Vtrum poſt hanc vitam ſit purgatoriuʒ. ſermone tertio prime dominice aduẽtus.

Vtrum reſurrectio futura mortuorũ ſit naturalis. ſermone primo aduẽtus.

De littera X

Xp̃s cum non ſit veſtis quõ ipſuʒ induere poterimus cum dicitur. Induimini dominum ieſum xp̃m. ſermone ſeptimo prime dominice aduentus.

Xp̃s ſol dr̃. ſer. ij. ſecunde dñice aduent⁹ dñi.

Xp̃iani ſerui dicũtur. ſermo. primo quarte dominice aduentus domini.

Xp̃s oſtendit nobis tria ſeruanda per tẽpus quadrageſimale. ſermone in die cinerum.

Xp̃s cuʒ in deſerto ieiunabat vbi dormiebat qd faciebat. quã ſocietateʒ habebat. habetur pulchre ſermone dñice prime. xl.

Xp̃s regnum dei triplici rõne dr̃. ſermone ꝑmo tertie ferie poſt primam dominicam. xl.

Xp̃s dũ tranſfigurari voluit quare ab eo alij diſcipuli tribus demptis receſſerunt. ſermõe ſabbati poſt primam dñicam. xl.

Xp̃s vtrũ venerit ponere animã ſuã pro multis vel pro oibus. hoc reqre ſermone primo quarte ferie poſt. ij. dominicaʒ. xl.

De littera Y

Ydriarum ſex que poſite erant ſm purificationem vel conſuetudineʒ iudeorũ moraliʒatio ꝑ pulchra habet ſermõe primo prime dñice poſt octauas epiphanie.

Ydrie ſex in nuptijs poſite more purificationis iudeorum quid quelibet repreſentet. habetur ſermone tertio prime dominice poſt octauas epiphanie.

Et tantum de tabula huius partis.

Tabula Sermonum beati Vincentij in hoc volumine contentorum .I. partis hyemalis.

¶Dñica pma i aduētu dñi	Sermo primus	Benedictus qui venit	car.	I.
De eadē dñica	Sermo.ij.	Ecce rex tuus	car.	v.
De eadem	Sermo.iij.	Dicite filie ſyon	car.	v.
De eadem	Sermo.iiij.	Ite in caſtellum	car.	viij.
De eadem	Sermo.v.	Hora eſt iā nos	car.	ix.
De eadem	Sermo.vi.	Nox preceſſit	car.	xi.
De eadem	Sermo.vij.	induimini dñm ieſum	car.	xij.
¶Dñica.ij.in aduentu dñi	Sermo primus	Erunt ſigna in ſole	car.	xiij.
De eadem	Sermo.ij.	Erunt ſigna	car.	xv.
De eadem	Sermo.iij.	Erunt ſigna	car.	xvij.
De eadem	Sermo.iiij.	Erunt ſigna	car.	xix.
De eadem	Sermo.v.	Reſpicite ⁊ leuate	car.	xx.
De eadem	Sermo.vi.	Celum ⁊ terra	car.	xxij.
De eadem	Sermo.vij.	Scitote qm̄ prope eſt	car.	xxiij.
¶Dñica.iij.in aduētu dñi	Sermo primus	Tu es qui vēturus es	car.	xxv.
de eadem	Sermo.ij.	Cepit ieſus dicere	car.	xxvi.
De eadem	Sermo.iij.	renunciate ioanni	car.	xxviij.
De eadem	Sermo.iiij.	Exiſtis videre	car.	xxix.
De eadem	Sermo.v.	Exiſtis videre	car.	xxx.
De eadem	Sermo.vi.	Exiſtis videre	car.	xxxij.
De eadem	Sermo.vij.	Ecce mitto angelum	car.	xxxiij.
¶Dñica.iiij.in aduētu dñi	Sermo primus	Ego vox clamantis	car.	xxxiiij.
De eadem	ſermo.ij.	Dirigite viam dñi	car.	xxxvi.
De eadem	Sermo.iij.	Parate viam dñi	car.	xxxvij.
De eadem	Sermo.iiij.	Medius veſtrum ſtetit	car.	xxxviij.
¶In vigilia natalis dñi	Sermo vnicus	Inuenta eſt in vtero	car.	xxxix.
¶In natali dñi	Sermo vnicus	Natus eſt vobis hodie	car.	xli.
¶Dñica īfra octa.natal dñi	Sermo primus	Ecce poſitus eſt hic	car.	xliij.
De eadē dñica	Sermo.ij.	Ecce poſitus eſt hic	car.	xlv.
¶In circūciſione dñi	Sermo vnicus	Apparuit benignitas	car.	xlvi.
¶In vigilia epiphanie	Sermo vnicus	Heredes ſumus	car.	xlviij.
¶In epiphania dñi	Sermo primus	Procidētes adorauerūt eū	car.	l.
In eadem	Sermo.ij.	Ubi eſt qui natus	car.	lij.
In eadem	Sermo.iij.	Per aliam viā	car.	liiij.
In eadem	ſermo.iiij.	Obtulerunt ei	car.	lv.
In eadem	Sermo.v.	Ab oriente	car.	lvi.
In eadem	Sermo.vi.	Ambulabunt gentes	car.	lvij.
¶Dñica īfra octa.epiphie	Sermo primus	Volūtas dei bona	car.	lix.
De eadem	Sermo.ij.	Reformamini	car.	lx.
De eadem	Sermo.iij.	Deus diuiſit	car.	lxi.
De eadem	Sermo.iiij.	Proficiebat	car.	lxiij.
¶In octaua epiphanie	Sermo vnicus	Ego a te debeo	car.	lxv.
¶Dñica p^a p^o octa.epiphie	Sermo primus	Crediderunt in eū	car.	lxvi.
de eadem	Sermo.ij.	Manifeſtauit gloriā	car.	lxvij.
De eadem	Sermo.iij.	Ydrie ſex poſite	car.	lxviij.
De eadem	Sermo.iiij.	Quodcunq̄ dixerit	car.	lxix.
¶Dñica.ij.p^o octa.epiphie	Sermo primus	Secute ſunt eū turbe	car.	lxxij.
De eadē dñica	Sermo.ij.	Ecce leproſus	car.	lxxiij.
¶Dñica.iij.p^o oct.epiphie	Sermo vnicus	Qualis eſt hic	car.	lxxv.
¶Dñica.iiij.p^o oct.epiphie	Sermo primus	In tempore meſſis	car.	lxxvi.

De eadē d̄ ꝓpīqtate aīx̄pi	Sermo.ij.	Cum dormirent	car.	lxxvi.
¶Dominica in.lxx.	Sermo primus	Multi ſunt vocati	car.	lxxvij.
De eadē dñica	Sermo.ij.	Quod iuſtum fuerit	car.	lxxviij.
De eadem	Sermo.iij.	Uoca operarios	car.	lxxx.
De eadem	Sermo.iiij.	Erunt nouiſſimi	car.	lxxxi.
De eadem	Sermo.v.	Singulos denarios	car.	lxxxij.
De eadem	Sermo.vi.	Multi ſunt vocati	car.	lxxxiij.
De eadem	Sermo.vij.	Quid hic ſtatis	car.	lxxxiiij.
¶Dñica in.lx.	Sermo primus	Semē eſt verbum dei	car.	lxxxv.
De eadem dñica	Sermo.ij.	Cecidit cecidit	car.	lxxxvij.
De eadem	Sermo.iij.	Datus eſt mihi	car.	lxxxviij.
De eadem	Sermo.iiij.	Exijt qui ſeminat	car.	lxxxix.
¶Dominica in.l.	Sermo primus	Omnis plebs	car.	xci.
De eadē dñica	Sermo.ij.	Nunc manent	car.	xciij.
De eadem	Sermo.iij.	Ecce aſcendimus	car.	xciiij.
¶In die cinerum	Sermo vnicus	Cum ieiunas	car.	xcvi.
¶Feria.v.poſt cineres	Sermo vnicus	Ego veniā	car.	xcviij.
¶Feria.vi.poſt cineres	Sermo primus	Attēdite ne iuſtitiam	car.	xcix.
De eadem	Sermo.ij.	Annuntia populo	car.	c.
¶Sabbato poſt cineres	Sermo primus	Aſcēdit ad illos	car.	cij.
De eadem	Sermo.ij.	Erat nauis	car.	ciij.
¶Dñica prima.xl.	Sermo vnicus	Acceſſerunt angeli	car.	ciiij.
¶Feria.ij.p^o pmā dñicā.xl.	Sermo primus	Statuet oues	car.	cv.
De eadem	Sermo.ij.	Ibunt hi	car.	cvi.
¶Feria.iij.poſt eādē dñicā	Sermo primus	Docebat eos	car.	cvij.
De eadem	Sermo.ij.	Intrauit ieſus	car.	cviij.
¶Feria.iiij.	Sermo primus	Quicunq̄ fecerit	car.	cix.
De eadem	Sermo.ij.	Aſſumit alios	car.	cx.
¶Feria.v.	Sermo primus	Dicebat ieſus	car.	cxi.
De eadem	Sermo.ij.	Si manſeritis	car.	cxiij.
¶Feria.vi.	Sermo vnicus	Ecce ſanus	car.	cxiiij.
¶Sabbato	Sermo primus	Faciamus hic	car.	cxv.
De eadem	Sermo.ij.	Trāſfiguratus eſt	car.	cxvij.
¶Dñica.ij.xl.	Sermo vnicus	Ecce mulier	car.	cxviij.
¶Feria.ij.poſt eādē dñicā	Sermo primus	Multa habeo	car.	cxx.
De eadem	Sermo.ij.	Ego que beneplacita	car.	cxxij.
¶Feria.iij.	Sermo primus	Surge ⁊ vade	car.	cxxiij.
De eadem	Sermo.ij.	Qui maior	car.	cxxv.
¶Feria.iiij.	Sermo primus	Quicunq̄ voluerit	car.	cxxvij.
De eadem	Sermo.ij.	Exaudi orationē meā	car.	cxxviij.
¶Feria.v.	Sermo vnicus	Habent moyſen	car.	cxxix.
¶Feria.vi.	Sermo vnicus	Regnū dei dabitur	car.	cxxxi.
¶Sabbato	Sermo primus	Sicut ꝓphetā eū habebāt	car.	cxxxij.
De eadem	Sermo.ij.	Pater illius	car.	cxxxiiij.
¶Dñica.iij.in.xl.	Sermo primus	Fortis armatus	car.	cxxxv.
De eadem	Sermo.ij.	Extollens vocem	car.	cxxxvij.
¶Feria.ij.	Sermo primus	Quanta audiuimus	car.	cxxxviij.
De eadem	Sermo.ij.	Tranſiens per medium	car.	cxxxix.
¶Feria.iij.	Sermo vnicus	Nō dico tibi ſepties	car.	cxl.
¶Feria.iiij.	Sermo vnicus	Quare diſcipuli	car.	cxlij.

Tabula

Feria.v.	Sermo primus	Erat predicãs	car.	cxliij.
De eadem	Sermo.ij.	Socius ſymonis	car.	cxliiij.
Feria.vi.	Sermo vnicus	Scimus qui hic eſt	car.	cxlv.
Sabbato	Sermo vnicus	Vade ⁊ iaʒ amplius	car.	cxlvij.
Dñica.iiij.in.xl.	Sermo primus	Colligite que ſuperauerũt	car.	cxlix.
De eadem	Sermo.ij.	Habet quiq3 panes	car.	cli.
Feria.ij.	Sermo vnicus	Ipſe ſciebat qd eſſet	car.	clij.
Feria.iij.	Sermo vnicus	De turba multi	car.	cliiij.
Feria.iiij.	Sermo vnicus	Procidẽs adorauit	car.	clv.
Feria.v.	Sermo vnicus	Deus viſitauit	car.	clvij.
Feria.vi.	Sermo vnicus	Voce magna clamabat	car.	clviij.
Sabbato	Sermo vnicus	Nemo apprehendit eum	car.	clix.
Dominica in paſſione	Sermo vnicus	Quis ex vobis arguet	car.	clxi.
Feria.ij.	Sermo vnicus	De ſpiritu accepturi	car.	clxiij.
Feria.iij.	Sermo vnicus	Nemo palam	car.	clxv.
Feria.iiij.	Sermo vnicus	Credatis ꝙ pater	car.	clxvi.
Feria.v.	Sermo vnicus	Fides tua te ſaluam	car.	clxviij.
Feria.vi.	Sermo vnicus	Collegerunt pontifices	car.	clxx.
Sabbato	Sermo vnicus	Subleuatis ieſus oculis	car.	clxxij.
Dñica i ramis palmaꝝ	Sermo primus	Aſcendam in palmã	car.	clxxiij.
De eadem	Sermo.ij.	Plurima turba	car.	clxxv.
De eadem	Sermo.iij.	Benedictus qui venit	car.	clxxvi.
Feria.ij.	Sermo vnicus	Venit vox de celo	car.	clxxvij.
Feria.iij.	Sermo vnicus	Bonum erat ei	car.	clxxix.
Feria.iiij.	Sermo primus	Dñe memento mei	car.	clxxxi.
De eadem	Sermo.ij.	Propter ſcelus populi mei	car.	clxxxij.
Feria.v.in cena dñi	Sermo vnicus	Hoc facite in meã cõme.	car.	clxxxiij.
Feria.vi.in paraſceue	Sermo vnicus	Nos legem habemus	car.	clxxxv.
Sabbato ſancto	Sermo vnicus	Vita veſtra abſcondita eſt	car.	cxc

F I N I S

Diuini verbi preconis ⁊ predicatoris ac ſacrarũ litteraꝝ interpretis ⁊ ꝓfeſſoris ſubtiliſſimi ſancti Vincentij confeſſoris de ualentia ordinis diui predicatoꝝ Sermones fructuoſiſſimi hyemales de tempore Incipiunt feliciter.

Dñica prima aduẽtus dñi Sermo ꝑmus.

Benedictus q̃ venit in noie domini. Habet ṽbum iſtud Mat.xxi.c.⁊ officiat in euangelio hodierno. Iſta dñica eſt de maiori bus dñicis toti⁹ anni.q2 eſt ꝑma dñica aduent⁹ dñi.in qua ſancta mater eccl'ia dimittit officiũ qđ ante faciebat ⁊ incipit officium aduent⁹ dñi. Ideo volens me ꝯformare cũ ſancta matre eccl'ia:cogitaui nunc predicare de aduentu dñi noſtri ieſu xpi.ſ.quõ veniet in fine mundi iudicare bonos ⁊ malos:retribuendo cuilib3 ſm opera eius. Si placet deo habebim⁹ multas bonas inſtructiones. Sed ꝑmo ſalutetur virgo maria ⁊c. Benedictus qui venit ⁊c. Verbũ ꝓpoſitũ eſt vna breuis cantilena que fuit a pueris ⁊ turbis cantata i aduentu xpi i ciuitatẽ hierl'm:dicẽtib⁹. Bñdictus q̃ venit ⁊c. Pro hui⁹ verbi maiori declaratione ⁊ materie predicande introductione:ſciendũ ꝙ i ſacra ſcriptura clare ⁊ manifeſte inueniũt tres aduent⁹ dñi in hũc mundũ ſolẽnes ⁊ notabiles generales ⁊ principales.

Primus fuit de humilitate virtuoſa.

Secundus de charitate gratioſa.

Tertius de maieſtate rigoroſa.

Prim⁹ aduent⁹ iam eſt preterit⁹.ſecũd⁹ pñs terti⁹ eſt ventur⁹. Et his trib⁹ aduẽtibus correſpõdẽt tres hebdomade aduent⁹.⁊ de tertio aduẽtu vltimo ⁊ maiori intelligit thema ꝑncipalr.q2 tũc dicẽt boni. Bñdict⁹ qui venit ⁊c. Prim⁹ aduentus dñi fuit de hũilitate ṽtuoſa.⁊ iſte iam eſt preterit⁹.qñ ſcil3 voluit deſcendere ꝑ incarnationẽ:cõuerſationẽ:captiuationẽ:flagellationẽ ⁊ paſſionem:vt ſibi credentes ⁊ obedientes aſcẽderent in celum. Ratio q̃re venit in tãta hũilitate fuit ſuperbia ade ⁊ eue:q2 noluerunt obedire deo. ſed poti⁹ ꝓprie volũtati. Pctm̃ eni ade fuit ſuꝑbia:vt dic̃.b.tho.ij.ſcꝑ.di.xxij.q.i.art.i.⁊ ſecũda ſcđe.q.clxiij.ar.i. Et vt dic̃ ide3 ſcũs Tho. Inobedientia in eo cauſata fuit ex ſuperbia ⁊ ideo Aug. dicit ad oroſiũ ꝙ hõ elat⁹ ſuperbia ſuaſioni ſerpẽtis obediẽs ꝑcepta dei ꝯtẽpſit. Verũẽtiã in pctõ ꝑmoꝝ parẽtũ: vt dicit ſcũs Tho.2ª 2ᵉ vbi ſuꝑ.in ſo.ad ſecũdũ arg. gula locu3 habuit. Dicit eni Geñ.iij. Vidit mulier ꝙ lignũ eſſet bonũ ad veſcẽdũ:⁊ pulchrũ oculis:aſpectu delectabile ⁊ tulit de fructu eius ⁊ comedit: Non tamẽ ipſa bonitas ⁊ pulchritudo ibi fuit ꝑmũ motiuũ ad peccãdũ:ſed poti⁹ ſuaſio ſerpẽtis q̃ dixit. Aperient oculi vr̃i ⁊ eritis ſicut dij. Qđ appetẽdo ſuꝑbiam mulier icurrit:⁊ iđo pctm̃ gule deriuatum eſt ex pctõ ſuꝑbie.qm̃ iđo ꝑus fuit pctm̃ ſuperbie q̃ gule. Et ſuꝑbia eſt fundamentu3 oiu3 pctõꝝ. Verbi gr̃a. Quare aliq̃s eſt auarus.ex ſuperbia eſt.q2 nõ vult obedire precepto dei dicentis. Nõ fornicaberis vel nõ furtum facies ⁊c. Quare aliquis eſt luxurioſus. nunq̃d ex ſuꝑbia:q2 nõ vult obedire ꝑcepto Nõ fornicaberis. Ide3 de gula ⁊ alijs pctis. Auctas. Initiũ ois pcti ẽ ſuꝑbia. Eccl'i.x. Iđo xps ad reformãdũ venit in magna humilitate q̃ſi famul⁹ ad miſtrãdũ nobis oꝑa redemptionis ꝑ humanã icarnatiõe3. Si vultis intelligere bñ hãc maximã xpi hũilitatẽ:cogitate ꝙ ſi eſſent multi magni dñi ⁊ parui ꝯgregati in ꝯuiuio ⁊ nõ haberẽt ſeruitorẽ aliquẽ. qđ ſciẽs filius regis depoſita veſte regali ſimpliciter indutus veniret ad ſeruiẽdũ oĩbus. Primo dãdo aquã manib⁹. Secũdo miniſtrãdo eſcas. nunq̃d iſta eſſet magna humilitas filij regis. maior fuit incõꝑabilit hũilitas filij dei. Oẽ gen⁹ hũanũ erat ꝯgregatũ in ſcola hui⁹ mũdi:ſpectãs bonũ prandiũ celeſtiu3 epulaꝝ:ſ3 nõ habebam⁹ ſuitorẽ q̃ illas nobis miſtraret:ꝑꝑ qđ fili⁹ dei mutata:imo magis occultata veſte deitatis ⁊ aſſumpta veſte hũanitatis venit ad miſtrãdũ nobis:l3 ꝑ icarnationẽ nullo mõ mutatus fuerit. De hoc vide in.iij.ꝑte ſci Tho.q.i.ar.i.ad ꝑmu3.⁊.q.ij.ar.vj.ad ꝑmũ.⁊.iij.ſcrip.di.i.q.i.ar.i. ad ꝑmu3 Auctas. Qui cũ in forma dei eſſet indut⁹ ſc3 veſte deitatis ſemetipſu3 exinaniuit.i.humiliauit formã ſerui accipiens:in ſpecie deſpecta in ſilitudinẽ hoium fact⁹:⁊ habitu inuent⁹ vt homo.ad Phil'.ij.ſc3 vt nobis ſuiret ⁊ miniſtraret. Et ꝑio dedit aquã manib⁹ nr̃is imũdis.q2 oẽs erãm⁹ ꝯcepti:nati:⁊ nutriti in peccatis. Dic̃ eni apl'us ad Ro.v. Per vnũ hominẽ i hũc mũdũ pctm̃ intrauit:⁊ ꝑ peccatũ mors.⁊ ita in oẽs hoies mors ptrãſijt.i quo oẽs peccauerũt. Et habet de ꝯſe.di.iiij.ca.firmiſſime tene.ꝓpt hoc ꝑmo ordinauit ſctũm

ſacramētū baptiſmi. Baptiſmꝰ eni eſt ordi-
natus in remediū ꝯtra pctm̄ originale: ē eni
q̄dam ſpūalis regeneratio ⁊ ianua ſacroꝝ.
Vñ ⁊ pueri carētes oi actuali pctō ꝓpꝰ pcti
originalis infectionē in quo ꝯcepti ſūt bapti
zantur. Eramus inq̄t apl's natura filij ire. ad
Ephe. ij. Hoc eni pctm̄ ꝑ actū nature ſiue per
viciatā originē a parēte i ꝓlem reducit. de q̄
ſctūs Tho. luculent ⁊ ſubtilit tractat. ij. ſcꝑ.
di. xxxi. q. i. ar. i. ⁊. ij. ⁊ etiā ꝑma ſcđe. i. q. lxxxi
Deinde dedit eſcas di. Ecce iam triduo ſuſti
nent me: nec habent qđ manducent. Marc.
viij. ⁊ dedit eſcas ſpūales ſcꝫ doctrinas euan
gelicas ⁊ celeſtes. Secūdo dedit eſcas mira
culorum: infirmos curando: mortuos ſuſcitā
do. Tertio dedit eſcas virtutum. Nota q̄ñ
erant ſapide ⁊ cōfirmabiles. deinde poſt prā
dium iterū dedit aquā calidā manibꝰ ⁊ pedi
bus. etiam i cena aquā calidā. quia de latere
ſuo exiuit ſanguis ⁊ aq̄. ꝑma aq̄ fuit baptiſ-
mi. ſecūda vo pnie q̄ a xpi paſſione hꝫ ꝟtutē
⁊ efficaciā lauandi aīas a ſordibꝰ pctōꝝ. de
iſto ſeruitio hūilitatis ipſemet xps dicit. Fili-
us hoīs nō venit miniſtrari ſꝫ miſtrare. ⁊ da-
re aīam ſuā i redēptionē ꝓ mult. Math. xx.
Et loq̄tur de prio aduētu iā ꝑterito d̄ q̄ opor
tet ipm ꝯmendare ⁊ laudare: vnā dictionem
thematis mutādo ⁊ dicēdo. Bñdictꝰ q̄ venit i
nomie famuli. In ꝑmo aduētu xps venit vt
famulꝰ: ſꝫ i iſto ſecūdo aduētu venit vt ſociꝰ.
Rō. qꝛ ꝯſuetudo ⁊ modꝰ ſocioꝝ eſt ſimul ſta
re: ſimul ire: ſimul ꝯuerſari: ſimul comedere
⁊ bibere. Ita dñs ieſus xpus: venit d̄ celo ad
domū nrām ad ſimul prandēdū nobiſcū i cō
munione. O q̄lis refectio ē aīe deuote q̄ñ hō
paratꝰ cōicat: reficit intellectꝰ fidei claris il-
luminatōibꝰ. mēoria optimis recordatiōibꝰ
volūtas ſanctis ⁊ bonis deſiderijs. Os deuo
tis orōibꝰ: ⁊ finalit totū corpꝰ fortificat ad
pniam ⁊ bonam vitam ꝯtinuandā. nec rece-
dit a nobis pꝰ cōiōnē: niſi demꝰ ſibi cōgeriū
ꝑ pctm̄ mortale. qꝛ al's nō recederet: tātū pla
cet ſibi nrā ſocietas. Idō dicit ipſemet. Deli
tie mee eē cū filijs hoīū. Prouer. viij. Nota
cū filijs hoium. ſ. patriarchaꝝ: ꝓphetaꝝ: apo
ſtoloꝝ ⁊ doctoꝝ q̄ nos genuert de fide catho
lica. Ecce q̄ñ ē ſociꝰ nr̄. Auctas. Fidelis do
minꝰ in oībꝰ ꝟbis ſuis. ſ. cōplēdo ꝓmiſſum.
qꝛ dictis ꝟbis ſiue a bono ſiue a malo preſby
tero ſtat im venit in hoſtiā. Secūdus aduen-
tus eſt de charitate gratioſa. ⁊ iſte eſt pñs. qꝛ
q̄libet die in ſacro altaris in hoſtia cōſecrata
eſt ita realit ſic venit i prio aduentu in vtero
ꝟginis. dictis ꝟbis a ꝟgine maria. Ecce an-
cilla dñi ⁊c. Ita i q̄libet miſſa dictis ꝟbis ꝯſe
crationis a ſacerdote venit xps in hoſtiā. Idō
nos ipm in ſacro altaris adoramus. De iſto
aduētu debemꝰ ipm ꝯmēdare ⁊ laudare di.
Bñdictꝰ q̄ venit i noīe ſocij. qꝛ ibi nō oſten-
dit ſuū dominiū. Tertiꝰ aduentꝰ erit de maie-
ſtate rigoroſa. q̄ñ ſcꝫ veniet ad iudicium ad
retribuendū iudicialit. Licet q̄ñ hō moritur
aīa ſtatī vadat ad iudiciū: ⁊ dñs ſibi retribu-
it ſm opa eiꝰ q̄ fecit hic: qꝛ ſi hic fecit de pctis
cōdignā pniam ſtatī dat ſibi gloriā eternam
ſi aūt ſit mala ⁊ impenitēs dat ſibi penā ifer-
nalē. ſi āt fuit mediocris. qꝛ nec ex toto bona
nec mala ſed mediocris. ſ. quia fuit confeſſa:
ſatiſfecit ⁊ remiſit iniurias ⁊c. ſꝫ nō fecit ꝯdi-
gnam pniam: dat ſibi retributionē pene pur
gatorij. ſꝫ iſte retributōes ſolū ſūt aīaꝝ. quia
corpa tā bonoꝝ q̄ꝫ maloꝝ que iuuarunt aīas
adhuc nō hñt retributionē: ſꝫ ſūt incinerata.
Ideo venit dñs ad iudiciū generale vt retri-
buat nō ſolū aīabꝰ ſed etiā corpibꝰ ſm opera
coꝝ. Iudiciū. n. generale futuꝝ eſt i fine mū-
di vt ex tribꝰ btūs. Tho. ꝓbat in. iiij. di. xlvij.
ar. i. Primo vt ſicut deꝰ in ꝑncipio oīa crea-
uit ſimul: ita ſimul iudicet oīa. ⁊ ſic vl'e iudi-
ciū corrñdebit ex aduerſo ꝑme rerū ꝓducti-
oni. Secūdo in eſſe qꝛ vt dicit. b. Tho. vbi. ſ.
i ſolutōe ad ſecūdū ar. hō duplr ꝯſiderari pōt
ſcꝫ vt hō ſingularis: ⁊ vt ꝑs multitudinis. vñ
⁊ duplex ei iudiciū debet. Vnū ſingulare. qđ
de eo fiet poſt mortē q̄ñ recipiet iuxta ea q̄ in
corpe geſſit: q̄uis nō totaliter. qꝛ nō q̄ ad cor
pus ſꝫ q̄ ad aīam tm̄. Aliud iudiciū dꝫ eē de
eo ſm ꝙ ē ꝑs totiꝰ hūani generis. ⁊ ſic de eo
fiet iudiciū i vniuerſali ⁊ gñali iudicio: nec tñ
deꝰ bis iudicat i idipm. qꝛ nō infert duas pe-
nas ꝓ vno pctō: ſꝫ pena q̄ añ iudiciū cōplete
inflicta nō fuerat: in vltio iudicio cōplebit: cū
mali ⁊ impij punient ſimul in corpore ⁊ aīa.
Tertio pꝫ. qꝛ lꝫ q̄libet dānatꝰ ſit certꝰ de ſua
dānatōe. ⁊ btūs de ſua glīa: nō tñ oībꝰ oium
dānatio vl' ꝑmiū innoteſcit: qđ tñ expedit vt
ab oībꝰ ſciat: vt ab oībꝰ appareat dei iuſticia
⁊ h̄ cōiter fiet i gñali iudicio: vbi oēs ſimul
ꝯgregabūt. De h̄ aduētu dicit ipſemet. Filiꝰ
hoīs vētūrꝰ ē in glīa pr̄is ſui cū āgelis ſuis.
⁊ tūc reddet vnicuiq; ſm opa eiꝰ Math. xvi.
Tūc nō venit i hūilitate: pauptate ⁊ ſimplici
tate: vt i ꝑmo: nec vt ſociꝰ: vt i ſecūdo: ſed ve-
niet vt dñs cū tanta maieſtate ⁊ ptāte ꝙ to-
tus mūdꝰ timebit ⁊ tremet. Veniet eni ad i
ſtar potētiſſimi regis q̄ vēit ad villā vl' ciuita-

tem ſibi rebellē vel inobediētēs cū gentibus
armoꝝ cuꝫ bōbardis ⁊ baliſtis ⁊c. ita veniet
dñs ad villā ſeu ciuitatē huiꝰ mūdi in q̄ ſunt
multi rebelles ⁊ inobediētes regi xpo q̄ vult
⁊ ꝑcipit hūilitatē ⁊ ipi ſunt ſupbi: vāi ⁊c. ꝑci-
pit miāꝫ ⁊ liberalitatē: ⁊ ipi ſunt auari: vſura
rij. latrones: raptores peſſimi. ꝑcipit caſtita-
tē: ipi ſunt luxurioſi. Idē de alijs. Credentia
aūt ſine obediētia nō ſaluat hoiem. Nullus
rex vel dñs eēt ꝯtētꝰ de credētia ſubditoꝝ ſi-
ne obediētia. ꝑꝑ h̄ veniet xps ad ciuitatē hꝰ
mūdi nō vt famulus: nec vt ſociꝰ: ſꝫ vt dñs cū
multis gētibꝰ: qꝛ i illa die celū euacuabit. qꝛ
nulla creatura hūana nec angelica ibi rema
nebit: qꝛ oēs venient cū rege ad iudiciū tube
ſiue trōpete: erūt tonitrua fulgura ⁊c. intātū
ꝙ celū ⁊ terra cōtremiſcēt. Nota ſi celū ⁊ t̄ra
⁊ creature q̄ nūq̄ꝫ peccauert ꝯ deū ñ poterūt
ipm aduentū ſuſtinere. q̄d faciēt tūc pctōres
q̄ tot pctā fecert ꝯ deuꝫ. tūc magis vellēt eē i
inferno q̄ꝫ videre deū. De. h. d. Iob in ꝑſona
pctōris. Quis mihi h̄ tribuat vt i iferno ꝓte
gas me: ⁊ abſcōdas me donec ꝑtrāſeat furor
tuus. Iob. xiiij. Sꝫ in illa die bōi ſtabūt ſecu-
ri nec timebūt. Ideo ſctā mr̄ eccl'a orās ꝓ q̄li
bet fideli dic̄. Libera me dñe d̄ morte eterna
in die illa tremēda q̄ñ celi monēdi ſunt ⁊ t̄ra
dū veneris iudicare ſeculū ꝑ ignē. Tunc xps
oñdit ſe vt dñs ⁊ oēs gētes cognoſcēt eiꝰ do
miniū. Dauid. Cognoſcet dñs iudicia faciēs
in operibꝰ manuū ſuarū cōprehēſus ē pctōr.
ꝑs. ix. Tūc btī ⁊ boni de eius aduentu leti di-
cent thema in ꝓpria forma. Bñdictus q̄ ve
nit i noīe dñi. pꝫ thema. In iſto aduētu ad iu
diciū xps ieſus vt dñs faciet q̄ttuor ſm ſctāꝫ
ſcripturā q̄ debēt fieri in omni bono iudicio
maxie in criāli: que quattuor ſunt.

- Conuocatio vniuerſalis.
- Ordinatio diuinalis.
- Diffinitio ſententialis.
- Executio perpetualis.

Et ꝓ q̄libet iſtoꝝ debemus deū laudare ⁊ di
cere. Bñdictꝰ q̄ venit i noīe dñi. Primū gᵒ
qđ faciet xps i iſto iudicio erit cōuocatio vni
uerſal: qꝛ oēs ꝑtes ibi cōuocabūt vt audiant
ibi ſniam diffinitiuā. ⁊ iudex manifeſtabit ſe
oībus ⁊ videbit ab oībꝰ. qꝛ al's ſnīa poſſet di
ci ꝓphana. No. practice q̄ñ illo die xps cuꝫ
mr̄e ſua āgelis: archāgel: ꝑncipatibꝰ ⁊c. pr̄i-
archis: ꝓphet: aplis: ⁊ ceteris btīs cū glā de
ſcēdet ad iudicādū. Querit a q̄buſdā ad q̄d
erit neceſſariū iſtud iudiciū cū iā aīe tā bono
rū q̄ꝫ maloꝝ ſunt iudicate ⁊ ſniate. Rñſio ꝙ
illud iudiciū eſt neceſſariū q̄m̄ xps vt iuſtus
iudex retribuit vnicuiq; ſm opa eius bōa vl'
mala q̄ facit. ⁊ qꝛ dicta opa ꝑ ꝑus fiūt ab aīa
cogitādo: tractādo: deliberādo: ⁊ delectādo
Deinde exequūt a corpore. ꝟbi grā ꝑmo de
bonis opibus: deinde de malis. No. practice
Rō. qꝛ aīa prius demeretur vel meret q̄ꝫ cor
pus. idō iuſtū ē vt aīa perprius hēat glīaꝫ vel
penā q̄ꝫ corpꝰ: vt de aīabꝰ ſctōꝝ petri ⁊ pauli
⁊c. ⁊ maloꝝ: vt iude ⁊ machometi ⁊c. Et qꝛ i
executōe dictoꝝ opeꝝ corpa ſociabant aīabꝰ
Ideo in gñali iudicio reſurgēt corpa ⁊ aſſo-
ciabūt aīabꝰ vt hēant ſimul glīaꝫ q̄tū ad bo
nos: vel penā ⁊ dānationē q̄tū ad malos. Ec
ce hic rō iudicij generalis ⁊ reſurrectōis vni
uerſalis corpoꝝ q̄ tāgit ab aplo dicēte. Oēs
nos māifeſtari oportet añ tribunal xpi vt re-
ferat. i. reportet vnuſq̄ſq; ꝓpria corpis ꝓut
geſſit ſiue bonū ſiue malū. ij. ad Coꝝ. v. No.
ꝙ in reſurrectione nouiſſima aīe idē corpus
nūero reſumet. ſm illud Iob. In carne mea
videbo deū ſaluatorē meū. xix. Loquit autēꝫ
Iob de viſione poſt reſurrectionē. qđ pꝫ ex h̄
qđ ꝑcedit. In nouiſſimo inq̄t die de terra ſur
recturus ſum: ergo idem corpus numero re-
ſurget. Item ſicut Damaſcenus dicit. iiij. li.
de reſurrectiōe eius qđ cecidit ſecūda ſurre-
ctio: ſed h̄ corpꝰ qđ nūc gerimus ꝑ mortē ca
dit gᵒ idē nūero reſurget. Dic. n. btūs Tho.
i. iiij. di. xliiij. ar. i. ꝙ ad hoc ꝙ ſit vera reſurre
ctio opꝫ ꝙ idē corpus qđ cecidit reſurgat et
aīa reſumat. qꝛ reſurrectio ē iterata ſurrectio
eiuſdē aūt ē ſurgere ⁊ cadere. vñ reſurrectio
magis reſpicit corpus q̄ꝫ aīam: qꝛ corpꝰ poſt
mortē cadit: ſꝫ aīa pꝰ mortē viuit: ⁊ ita ſi non
eēt idē corpꝰ qđ aīa reſumit nō diceret reſur
rectio: ſꝫ magis noui corpis aſſūptio. Et op-
poſitū dicere ſicuti q̄dā hr̄tici dixerūt ē ꝟita
ti reſurrectōis ꝑiudicare quā ſcriptura ſacra
affirmat. No. ꝑctice hāc ꝯuocationē ſeu cita
tionē fiendā ſm aliquos doctores ꝑ ſctm̄ mi
chaelē in voce tube. i. terribili: q̄ñ nō erit ibi
tuba material: ſꝫ vox xpi iperant reſurrectio
nē q̄ clamabit fortit ad q̄ttuor ꝑtes mūdi di
cēs. Surgite mortui venite ad iudiciū. Tūc
virtute diuina ſubito tam boni q̄ꝫ ēt mali re-
ſurgent. ⁊ quilibet inueniet ſuū corpꝰ. Que-
rit ſctūs Tho. in. iiij. di. xliiij. vtrū reſurrectio
futura corpoꝝ erit naturalis. Rñdet ſanctꝰ
Tho. vbi ſup̄. ar. i. q. iij. ꝙ reſurrectio erit mi-
raculoſa ſimpliciter. ſ. ex ꝑte principij ſupna-
turalis. i. dei. Sed naturalis ſm quid ratiōe
termini. Idem dicit cōtra gentiles. iiij. li. ca.

lxxxi. finali. Jtē a ꝑuatione i habitū nō fit re/
greſſus ſm naturā. Sȝ moꝛs eſt ꝑuatio vite
ergo reſurrectio ꝑ quā eſt reditꝰ de moꝛte ad
vitā nō eſt nālis. Sic gͦ reſurrectio erit ⁊ fi/
et diuina v̓tute. Et erit in iſtāti q̃ ad illud qͦ
fiet v̓tute dei: nō aūt q̃ ad illō qͦ fiet ꝑ miſte/
riū angeloꝝ: vt dicit ſcūs Tho. in. iiij. di. xliij.
ar. iij. q. iij. ſi inſtās dicat indiuiſibile tpis. qꝛ
angeli nō ſūt potētie infinite. Sȝ ſi inſtās ac
cipiat̄ ꝓ tpe inꝑceptibili: tūc etiā ex pte āge/
loꝝ erit i inſtāti. i. in tpe inꝑceptibili. Dic̄. n.
apl̄s. i. Coꝝ. xv. Oēs q̇dē reſurgemꝰ i momē
to in ictu oculi. gͦ reſurrectio erit ſubito quo
ad ꝗd qͦ fiet i ea imediate v̓tute dei. Jtē v̓tus
īfinita ſubito opat̄ ſi cut Damaſcenꝰ dic̄. Cre
de reſurrectionē futurā diuina v̓tute. de q̃ cō
ſtat ꝙ īfinita ē: gͦ reſurrectio fiet ſubito. ⁊ in
īſtāti quo ad id qͦ fiet in v̓tute dei imediate.
Querit idē ſcūs tho. vbi ſuꝑ ⁊ alij doctores
Utꝝ āgeli aliquo mō ad reſurrectōeȝ coope
rent̄. Rn̄det ſctūs tho. vbi. s̄. ar. ij. q. iij. ꝙ in
reſurrectōe ē aliq̇d ad trāſmutatiōeȝ coꝛpoꝝ
ꝑtinēs. ſ. collectio cineꝝ ⁊ eoꝝ ꝑparatio ad re
paratōeȝ hūani coꝛpis. Un̄ q̄ꝫtū ad hoc i re/
ſurrectiōe vt̄et̄ deꝰ miſterio angeloꝝ. Qꝛ ſic̄
dic̄ Aug. iij. de trini. ſicut coꝛpa craſſioꝛa ⁊ i/
ferioꝛa ꝑ ſubtilioꝛa ⁊ potētioꝛa quodā oꝛdie
regunt̄. ita oīuȝ coꝛpa regūt̄ ꝑ ſpm̄ vite rōna
lē. Et hoc ēt Gꝛe. in. iiij. dyalogoꝝ tāgit. Un̄
in oībus q̄ coꝛpalit̄ a deo fiūt vtit̄ deꝰ miſte/
rio angeloꝝ. Sȝ aīa ſicut imediate a deo crea
ta eſt. ita imediate a deo coꝛpi iterat̄ ⁊ vniet̄
Silr̄ etiā gloꝛiā coꝛpis ipe faciet abſq; mini/
ſterio angeloꝝ. ſicut ⁊ aīam imediate glificat
Hec ſctūs Tho. vbi ſuꝑ. De iſta reſurrectiōe
dicit xp̄s. Nolite mirari hoc qꝛ veniet hoꝛa i
q̃ oēs q̇ in monumētis ſūt audiēt vocē filij
dei. Joh. v. Nota. Nolite mirari. qm̄ ille q̇ de
nihilo oīa creauit pōt de puluere refoꝛmare
coꝛpa nr̄a. vt argētariꝰ fialā de argento pul/
uerizato. Nō mirabat̄ de hoc Job q̇ dicebat.
Scio ꝙ redēptoꝛ meus viuit: ⁊ in nouiſſimo
die de terra ſurrecturꝰ ſum: ⁊ in carne mea vi
debo deū ſaluatoꝛeȝ meū ⁊c. Job. xix. Nota
ſcio nō dicit opinoꝛ. qꝛ redemptor meꝰ viuit.
Argumentū ē inſolubile ꝯtra iudeos ad ꝓ/
bandū diuinitatem xp̄i ſm quā viuebat ante
incarnationē ſuā. Nota audiēt vocē filij dei
cum tū dicat̄ vox archangeli michaelis. Re
ſponſio ꝙ iſta vox citatoꝛia erit xp̄i imperati
ue ⁊ erit vox michaelis i executōe ſiue execu
tiue. aucto. Hoc. n. vobis dicimꝰ in v̓bo dn̄i.
Qm̄ ipe dn̄s in iuſſu ⁊ i voce archangeli ⁊ tu
ba dei deſcēdet de celo: ⁊ moꝛtui q̇ i xp̄o ſunt
reſurgent ꝑmi ⁊c̄. i. ad Theſ. iiij. Et ꝓcedent
qui bona fecerunt in reſurrectionē vite. ſ. glo
rioſe in etate. xxx. annoꝝ. Qui v̓o mala in re
ſurrectionē iudicij. Joh. v. Querit ſctūs tho.
in. iiij. ſcripto. diſt. xliiij. ar. iij. q. j. Utruȝ oēs
reſurgent in eadem etate. ſ. iuuenili. Rn̄det
vbi ſuꝑ. ꝙ oēs reſurgent in etate iuuenili: nō
quo ad numeꝝ annoꝝ. ſed q̄ꝫtum ad ſtatum
qui ex annis in coꝛpe hūano relinquitur. Un̄
adam dr̄ in etate iuuenili foꝛmatus ꝑꝑ taleȝ
coꝛpoꝛis ꝯditionē quā pꝛimo die foꝛmatio/
nis ſue hūit. Pꝛimū ꝓbat ſanctus Tho. ij. ar
gumento. ſ. ꝙ nō oēs reſurgent in eadē eta/
te. ſ. iuuenili quo ad numeꝝ ānoꝝ. Quia etas
cōputatur ſm menſurā tpis ꝑteriti: ſed ipoſ/
ſibile eſt tp̄s qͦ fuit ꝑteritū non ꝑteriſſe: ergo
impoſſibile ē eos q̇ maioꝛis etatis fuerūt ad
etatē iuuenilē reduci ſupple quo ad numerū
annoꝝ. Secundū ꝓbat ſctūs Tho. in coꝛpe
articuli. ſ. ꝙ oēs reſurgēt in etate iuuēili quo
ad ſtatū ⁊c̄. Quia hō reſurget abſq; oī defe/
ctu hūane nature. qꝛ ſicut deus humanā nām
abſq; defectu inſtituit: ita ſine d̓fectu repabit
Deficit aūt humana nā dupliciter. Uno mō
qꝛ nōdū ꝑfectōeȝ vltimā ē ꝯſecuta. Alio mō
qꝛ ab vltima perfectione iam receſſit. Et pꝛio
mō deficit in pueris. Secundo deficit in ſeni
bus. Et iō in vtriſq; reducet̄ humana nā per
reſurrectionē ad ſtatum vltime ꝑfectionis q̄
eſt in iuuenili etate ad quā terminatur motꝰ
augmenti ⁊ a quo incipit motus decremēti.
Hoc ſanctus Tho. confirmat ꝑ id qͦ dicitur
ad Ephe. iiij. donec occurramus oēs in virū
perfectū in mēſuram plenitudinis xp̄i. Sed
xp̄s reſurrexit in etate iuuenili que circa. xxx
ānos īcipit. vt Aug. dicit. ergo ⁊ alij i illa eta
te reſurgent oēs. Pꝛeterea hō in maxima ꝑ
fectione reſurgēt. Sed natura humana ꝑfe/
ctiſſimū ſtatū hȝ in etate iuuenili. ergo in illa
etate reſurgēt oēs. Hec ſctūs Tho. vbi ſupꝛa
⁊ bn̄. Querit idē ſctūs Tho. i ſcripto vbi ſuꝑ
q̄ſtiuncula. ij. Utrū oēs reſurgēt eiuſdē ſtatu
re. Ad hoc rn̄det ſctūs Tho. ꝙ oēs reſurgēt
in eadē q̄ꝫtitate. Sȝ q̇libet reſurget i illa q̄ꝫti
tate in q̃ fuiſſet in termino augmenti ſi natu/
ra non erraſſet vel defeciſſet. qͦ aūt ſupereſt
vt in gygantibus vel qͦ deficit in homine vt
gnanis reſecabit vel ſupplebit diuina poten
tia. Huius rōnē dat ſctūs Tho. vbi ſuꝑ qꝛ i re
ſurrectione repabit̄ natura hūana nō ſolum
quātū ad idē in ſpecie ſed etiā q̄ꝫtū ad idem
in numero. Et ideo in reſurrectiōe nō ſolum

attendēdū eſt q̇d cōpetat nature ſpēi: ſed q̇d
ꝯpetat nature indiuidui. Natura aūt ſpēi hȝ
aliquā q̄ꝫtitatē qua nec excedit nec ab ea de/
ficit abſq; erroꝛe q̄ tn̄ q̄ꝫtitas hȝ aliq̄s gradꝰ
latitudinis. ⁊ nō eſt accipienda ſm vnā men
ſuram determinataȝ. Unūq̇dq; autem indi/
uiduū ex ſpecie hūana aſſeq̄tur infra termi/
nos illiꝰ latitudinis aliquē gradū q̄ꝫtitatis q̇
cōpetit nature indiuidui: ⁊ ad hāc ꝑducitur
ī termīo augmēti: ⁊ hoc ſi nō fuit aliq̄s erroꝛ
in ope nāe ꝑ quē ſit aliq̇d additū vel ſubtra/
ctū ꝑdicte q̄ꝫtitati. cuiꝰ q̇dē menſura accipit̄
ſm ꝓpoꝛtionē caloꝛis extendētis ⁊ humidi
extēſibilis qͦ nō eſt eiuſdē virtutis in oībus.
Et iō nō oēs reſurgēt in eadē q̄ꝫtitate: ſed in
q̄ꝫta ꝑuenīſſent natura nō errāte: remoto ſu/
perfluo: vt in gygantibus: ⁊ ſuppleto defectu
vt in gnanis. Ex quo pȝ ꝙ in nouiſſima reſur
rectione nulli erūt gygantes vel gnani: q̄ꝫꝙ
nō oēs reſurgētes erūt eque magni. Jta po/
nit ſctūs Tho. iiij. ꝯ gētiles. clxxxi. iiij. lxxxvij.
Sed qꝛ in ꝑfata apl̄i auc̄te dr̄. donec oēs oc/
curramus in virū ꝑfectū. Jdeo alia q̄ſtio oc/
currit. Utrū oēs reſurgent in ſexu virili. Ad
hanc ſctūs Tho. in. iiij. ⁊. s̄. queſtiūcula. iij. rn̄/
det ꝙ nō oēs reſurgent in ſexu virili: ſed oēs
viri in ſuo ſexu. ſ. virili. ⁊ femine in ſuo ſexu. ſ.
femineo. qͦ ſic pꝛobat: quia ſicut cōſiderata
natura indiuidui debetur q̄ꝫtitas diuerſa di/
uerſis: id eſt oībus. Jta cōſiderata natura in/
diuidui debet̄ diuerſis diuerſus ſexus. Et iō
ſicut in diuerſa q̄ꝫtitate: ita in diuerſo ſexu re
ſurgēt. Hec etiā diuerſitas ſexus cōpetit per
fectioni ſpeciei cuiꝰ diuerſi gradus implent̄
per dictam diuerſitatem ſexus vl̄ quantitatꝭ.
Et ideo ſicut reſurgent hoīes in diuerſis ſta/
turis: ita i diuerſis ſexibus. Nec confundent̄
ratiōe mutue viſionis: ſicut nunc fieret ſi mu
tuo ſe viderent. qꝛ in patria aberit ⁊ ceſſabit
ſiue nō erit libido incitans ad turpes actus:
ex quibus ꝯfuſio ⁊ verecundia hic cauſatur.
Nec obſtat verbum apl̄i pꝛeallegatū. Quia
vt dic̄ ſctūs Thomas vbi ſuꝑ ad ꝑmū argu.
dicunt̄ oēs xp̄o occurrere in viꝝ perfectū nō
ꝓpter ſexum virilē ſed ꝓpter virtuteȝ animi
que erit in oībus ⁊ viris ⁊ mulieribꝰ: hoc idē
patet per beatū Augu. qui dicit. xxij. libꝛo de
ciuitate dei. Meliꝰ ſapere videnf: qui vtrūq;
ſexum reſurrecturū eſſe non dubitant. Con/
firmat̄ hoc idem. deꝰ reparabit in reſurrectio
ne quod in hoīe fecit in pꝛima ꝯditione. ſed
ipſe fecit mulierē de coſta viri. vt pȝ Geñ. ij.
ergo ipſe ſexum femineum in reſurrectiōe re
parabit. Hec ſanctus Thomas vbi ſupꝛa. No
ta hic de pulchꝛitudine impaſſibilitate. agili
tate: ſubtilitate: claritate: ⁊ odoꝛe coꝛpis glo
rioſi. Querit ſanctꝰ Thomas. iiij. ſcripto. di.
xliiij. q. ij. de cōditionibus beatoꝛum: ⁊ circa
hoc quattuoꝛ mouet queſtiones: ſm quattu/
oꝛ dotes coꝛpoꝝ glorioſoꝛum que ſunt vt di/
cunt impaſſibilitas: ſubtilitas: agilitas. ⁊ cla/
ritas. Pꝛimo igitur querit; vtrum coꝛpa ſan
ctoꝛum poſt reſurrectionē erunt impaſſibilia
Ad quam reſpōdet ibi ſupꝛa arti. i. q. i. ꝙ coꝛ
poꝛa ſanctoꝛum erunt impaſſibilia: paſſione
pꝛopꝛie dicta que abijcit a ſubſtantia patien
tis: ſm ꝙ dicimꝰ illud pati quod virtute agē
tis trahitur extra naturaȝ ſuam ad naturam
agentis: ſicut ligna patiunt̄ ab igne. ⁊ ratio
huius eſt victoꝛia aīe ſupꝛa coꝛpꝰ. Quia eniȝ
ꝑfecte aīa ſubijciet̄ deo: ⁊ coꝛpꝰ perfecte ſub/
ijcietur aīe. ita vt in coꝛpoꝛe glorioſo nō pote
rit eſſe aliqua mutatio contra diſpoſitionem
illam qua perficitur ab aīa: ⁊ ita coꝛpoꝛa illa
erūt impaſſibilia paſſione ꝓpꝛie dicta vt di/
ctum eſt. Erunt tamen paſſibilia paſſione q̄
eſt ſalus ⁊ perfectio: que paſſio nihil abijcit a
ſubſtantia: ſed in ſola receptione conſiſtit ⁊
paſſum perficit̄: ſicut aer a lumine ſolis patit̄
quando illuminatur paſſione non abijciente
ſed perficiente. Ratio dicti eſt. quia nihil qͦ
eſt perfectionis coꝛpoꝛibus glorioſis auferē
dum eſt. Ad idem. ſ. ꝙ coꝛpoꝛa ſcōꝝ erūt im/
paſſibilia paſſione ꝓpꝛie dicta. qꝛ omne paſſi
bile hoc modo eſt coꝛruptibile. qꝛ paſſio ma
gis facta abijcit a ſubſtantia. ſed coꝛpoꝛa ſan
ctoꝛum poſt reſurrectioneȝ erunt incoꝛrupti
bilia: vt dr̄. i. Coꝝ. xv. Seminatur in coꝛrupti
one: reſurget in coꝛruptione. ergo erunt illo
modo impaſſibilia. Jtem foꝛtius non patit̄ a
a debilioꝛi ſed nulluȝ coꝛpus erit foꝛtius coꝛ
poꝛibus ſanctoꝛuȝ. de quibus dicitur. i. Coꝝ.
xv. Seminatur in infirmitate: ſurgent in vir/
tute: ergo erunt impaſſibilia ſupple paſſione
pꝛopꝛie dicta. Sanctus Thomas vbi ſupꝛa ī
coꝛpoꝛe arti. duplicem diſtinguit paſſionem
ſcilicet communiter dictam: ⁊ pꝛopꝛie dictaȝ
vide eum ibidem. Pꝛimo modo paſſio ꝑfe/
ctiua dr̄ paſſio inq̄ꝫtum oīs receptio dr̄ paſ/
ſio: ſed non ſecundo modo: quā Damaſcenꝰ
ſic diffinit i ſecūdo libꝛo. Paſſio eſt motꝰ ꝑ/
ter naturam. Unde imoderatus motus coꝛ/
dis paſſio eius dr̄: ſed moderatus dr̄ eiꝰ opa
tio. ⁊c. Hec aūt impaſſibilitas i coꝛpibꝰ bea/
tis exiſtens erit inequalis in beatꝭ. ſi ſm ſuaȝ
cauſam conſideret̄: ⁊ erit maioꝛ hoc modo i

vno beato ꝙ̃ in alio. Quia cã eius eſt domi
niũ aïe ſup corpus: qđ quidem dñium cau
ſatur ex hoc ꝙ fruit deo imobiliter. Vñ i illo
qui pfectius fruitur eſt maioꝛ impaſſibilitatis
cã: ⁊ maioꝛ impaſſibilitas ſm ſuã cãm conſi
deratam. Addo ſi ſm ſuam cãm cõſideretur.
qꝛ ſi ſm ſe ꝯſideretur impaſſibilitas quia ſo
lam priuationẽ vel negationem importat nõ
ſuſcipit magis ⁊ minus: ſed erit equalis i oĩ
bus beatis. Hec ſanctus Thomas. iiij. vbi ſu
pra q̃ſtiuncula. ij. Nec hec impaſſibilitas tol
let ſentire a beatis. qꝛ per paſſionem hãc que
eſt in actu ſentiendi que nõ eſt aliud ꝙ̃ rece
ptio ſm imutationem ſpũalem ſenſus a ſenſi
bili: nõ trahitur corpus extra nãlem ſuã qua
litatem: ſed ſpũaliter perficitur. Hec ſanctus
Thomas vbi ſupra q̃ſtiuncula. iij. Addit idẽ
doctoꝛ vbi ſupra queſtiuncula ſequẽti. ꝙ oẽs
ſenſus beatoꝝ poſt reſurrectionẽ erunt in ſu
is operationibus ſm ꝙ ſpiritualiter imutan
tur. Quia ſenſus eſt pfectioꝛ cõiunctus actui
ꝙ̃ ſine actu. Querit ſecundo ſctũs Thomas
circa ꝯditiones corpoꝝ beatorum. Vtrũ coꝛ
poꝛa beatoꝝ erunt ſubtilia. Ad hoc reſpõdet
ſanctus Thomas in. iij. di. xliiij. q. ij. ar. ij. q. i.
ꝙ corpoꝛa glorioſa erũt ſubtilia: nõ ſubtilita
te que eſt per rarefactionem quẽadmodum
aer dr̃ ſubtilis: ſed erunt ſubtilia ꝓpter perfe
ctionem ſpũs ſupra corpus. Vnde per hunc
modũ corpoꝛa in quibus foꝛma multum do
minatur ſupra materiã ſolemus vocare ſub
tilia: ſicut aurum dicitur ſubtile quãdo perfe
ctiſſime completur in eẽ ⁊ virtute ſpeciei ſue.
Quia ergo corpus glorificatũ perfectiſſime
completur in eẽ per ſpm̃. Ideo ſubtile ⁊ ſpi
rituale eſt. Dicitur. n. corpus glorioſum ſpũ
ale q̃ſi omni ſpũi ſubiectum. Queritur tertio
vtrũ corpoꝛa glorioſa erũt agilia. Ad hoc re
ſpondet ſctũs Tho. vbi ſupra. ar. iij. q. i. ꝙ ſic.
Ratio qꝛ corpus glorioſum erit oĩno ſubie
ctum aïe glorificate: non ſolum vt nihil in eo
ſit qđ reſiſtat volũtati ſpũs: quia hoc etiã fuit
in corpoꝛe ade: ſed ẽt vt ſit in eo aliq̃ pfectio
effluens ab aïa glorificata in corpus per quã
habile reddatur ad ſubiectionẽ pdictã: que
quidẽ pfectio dos glorificati corpoꝛis dicit
Aïa autẽ dupl'r comparat ad corpus ⁊ eidẽ
dupl'r vnitur. ſ. vt foꝛma: ⁊ vt motoꝛ: ⁊ vtroq̃
modo opꝫ ꝙ corpus glorioſum aïe glorifica
te ſit ſumme ſubiectũ. Vnde ſicut per dotem
ſubtilitatis ſubijcitur ei totaliter inq̃ꝫtum eſt
foꝛma corpoꝛis dans eẽ ſpecificum. Ita per
dotem agilitatis ſubijcit ei inq̃ꝫtum ẽ motoꝛ:
vt. ſ. ſit expeditũ ⁊ habile ad obediendũ ſpũi
in oĩbus motibus ⁊ actiõibus aïe. Sic ergo
cã agilitatis attribuitur anime a qua gloꝛia in
corp⁹ emanat: vez vt dicit ſanctus Thomas
vbi ſupra in ſolu. ad tertiũ. Per dotem agili
tatis corpus glorioſum redditur habile non
ſolum ad motũ localem: ſed ad ſenſum ⁊ ad
alias omnes operationes anime exequẽdas
Vtentur etiam beati aliquãdo ſua agilitate
ita ꝙ aliqñ mouebũtur: vt dicit ſanct⁹ Tho.
vbi ſupra. l. q. ij. ar. iij. q. ij. ſicut et corpus xp̃i
motum eſt in ſua aſcenſione ⁊ corpoꝛa ſctõꝝ
que de terra reſurgent ad celũ empireũ aſcẽ
dẽt. Etiam poſtq̃ ad celum empireuz aſcen
dent: veriſimile eſt ꝙ aliquãdo moueãt pro
libitu ſue voluntatis: vt illud qđ habẽt in vir
tute actu exercentes: diuinã ſapientiã cõmẽ
dabilem oñdant. Et etiã vt viſus eoꝝ reficia
tur pulchritudine creaturaꝝ diuerſaꝝ in qui
bus dei ſapiẽa eminẽter relucebit. Senſus. n.
nõ põt eẽ niſi pñtium q̃uis magis a lõgin
quo poſſint ſentire corpa glorioſa ꝙ̃ nõ glo
rioſa. Nec tñ per motũ deperit aliquid eoꝝ
beatitudini q̃ ꝯſiſtit in viſione dei quez vbiq̃
pñtem hñt: ſicut ⁊ de angelis dicit Grego.
ꝙ intra deũ currunt q̃cunq̃ mittant. Et hoc
eſt qđ dr̃ Iſa. xl. Current ⁊ nõ laborabũt: vo
labunt ⁊ non deficient. Et ſiml'r Sap. iij. dr̃.
Fulgebunt iuſti ⁊ tanq̃ ſcintille diſcurrẽt in
arũdineto. ergo erit aliq̃s mot⁹ corpoꝝ glori
oſoꝝ. Querit quarto. vtrũ corpa glioſa erũt
clara. vel vtrũ claritas conueniet corpoꝛibus
glorioſis. Ad hanc q̃õnem rñdet ſctũs Tho.
ſ. iiij. di. xliiij. q. ij. ar. iiij. q. i. ꝙ ſic. ⁊ hoc opoꝛ
tet ponere pp̃ auctãtez ſacre ſcripture q̃ hoc
ꝓmittit. Et claritas illa cauſabit ex redundã
tia glorie aïe in corpus. Quõ. n. recipit in ali
quo nõ recipit per modũ influẽtis: ſed p mo
dũ recipientis: ⁊ ita claritas q̃ eſt in aïa ſpũa
lis recipit in corpe vt corpalis. Et ideo ſm ꝙ
aïa erit maioꝛis claritatis ſm maius meritũ:
ita ẽt erit differẽtia claritatis in corpibus: vt
pꝫ per apl'm. i. Coꝝ. xv. vbi dic̃: ſtella a ſtella
differt in claritate: ſic ⁊ in reſurrectione moꝛ
tuoꝝ qꝛ erit ⁊ manifeſtabit vn⁹ ſplẽdidioꝛ al
tero. ⁊ ita in corpe glioſo cognoſcet glia aïe
ſicut in viro cognoſcit coloꝛ corpoꝛis qđ con
tinetur in vaſe vitreo. vt Gregoꝛius dicit ſup
illud Iob. Non adequabit ei auꝝ vel vitrum
Item Mat. xiij. dr̃. Fulgebunt iuſti ſicut ſol i
regno patris eoꝝ. Intantuz ꝙ ſi a nobis poſ
ſem⁹ videri ⁊c̃. De iſta reſurrectiõe glorioſa
dic̃ dauid de malis. Nõ reſurgẽt impij in iudi

cio: neq̃ pctõꝛes in ꝯſilio iuſtoꝝ. vñ ſeq̃tur in
ſupradicta auctãte. Ioh. v. Qui vo mala ege
rũt in reſurrectionẽ iudicij. ſ. dãnatiõis. No
ta de turpitudie ⁊ fetoꝛe corpis dãnati. Que
rit ſctũs Tho. i. iiij. di. xliiij. q. iij. ar. i. q. i. vtrũ
corpoꝛa dãnatoꝝ cũ ſuis defoꝛmitatib⁹ reſur
gent. Ad hoc doctoꝛ ibi ſup̃ in ſñia rñdet. ꝙ
defoꝛmitas corpis ẽ duplex. Quedã eſt acci
dẽtalis. ⁊ pp̃ nãe defectuz aduenĩẽs ſicut fe
bris ⁊ mutilatio mẽbroꝝ. Quedã vo defoꝛ
mitas eſt nãlis q̃ oẽ corp⁹ nãle ꝯſeq̃tur ſicut
põderoſitas ⁊ paſſibilitas. Et cũ pma q̃dem
defoꝛmitate nulla reſurgent corpa dãnatoꝝ
ſꝫ cũ ſecũda. Cui⁹ rõ eſt. qꝛ vt dictuz eſt prius
actoꝛ q̃ nãm ꝯdidit in reſurrectione eaz inte
gre repabit. Et iõ tollet oĩs defect⁹ acciden
talis vel ex nature corruptione ꝓcedẽs vl' ex
ipi⁹ debilitate. Sꝫ glia reſurrectiõis excludet
etiã defect⁹ nãliter ꝯſeq̃ntes a corpib⁹ glifica
tis btõꝝ. Sic igit boni reſurgẽt ſine oĩ defoꝛ
mitate. nõ aũt mali. q̃ vt patuit reſurgẽt ſine
defectib⁹ accidẽtalib⁹. Dr̃ eni. i. ad Coꝝ. xv.
mortui reſurgẽt incorrupti. ſctũs Tho. in. iiij
vbi ſup̃ exponit. i. ſine aliqua diminutiõe mẽ
broꝝ. g° mali reſurgẽt ſaltẽ ſine aliq̃b⁹ defoꝛ
mitatib⁹. Preterea in dãnatis nõ erit aliq̃d
qđ ſenſũ doloꝛis in eis ipediat. Sed egritu
do ipedit ſenſuz doloꝛis inq̃ꝫtũ per eaz debi
litant oꝛgana ſentiẽdi. Sil'r etiã defect⁹ [illegible]
bꝛ ipediret ne eſſet vniuerſalis doloꝛ in [illegible]
pore. g° ſiñ iſtis defectib⁹ dãnati reſurge[illegible]
ſi dicat: Sicut reſurrectio ſctõꝝ erit ad vlti
mã pfectionez: ſic ⁊ reſurrectio ipoꝝ ad vlti
mã miſeriã. Sꝫ ſctis reſurgentib⁹ nõ auferet
aliq̃d qđ ad eoꝝ pfectionez ptinere poſſit. g°
nec impijs reſurgẽtibus aliq̃d auferet qđ ad
eoꝝ defectũ vel miſeriã ptineat. hmõi aũt ſũt
defoꝛmitates. g° videt ꝙ dãnati cũ oĩb⁹ defoꝛ
mitatib⁹ reſurgãt. Rñdet ſctũs Tho. vbi ſu
pra ad ſecũdũ argumẽtuz ꝙ nõ eſt ſil'is rõ de
bonis ⁊ de malis. eo ꝙ põt aliq̃d eẽ puꝝ bo
nũ: nõ aũt pure malũ. vñ vltĩa ſctõꝝ felicitas
hoc req̃rit vt ab oĩ malo penit⁹ ſint imunes.
Sꝫ vltima maloꝝ miſeria nõ excludit oẽ bo
nũ. qꝛ malũ ſi integrũ ſit corrũpit ſemetipſuz
vt ph̃s dicit in. iiij. ethicoꝝ. Vñ oꝫ ꝙ miſerie
damnatoꝝ ſuſternat nature bonũ in ipſis. qđ
eſt op⁹ ꝯditoꝛis pfecti q̃ ipſam nãm in perfe
ctione ſue ſpeciei reparat. Erũt aũt corpa dã
natoꝝ turpia ⁊ defoꝛmia: ſꝫ incorruptibilia.
Qꝛ erũt icorruptibilia pꝫ. qꝛ dr̃ Apoc. ix. In
dieb⁹ illis querẽt hoĩes mortẽ ⁊ nõ inuenĩẽt
eam. ⁊ deſiderabunt oẽs moꝛi ⁊ fugiet moꝛs
ab illis. Itẽ damnati punient in aïa ⁊ corpe
pena perpetua. Matth. xxv. Ibũt hi i ſuppli
cium eternũ. Sed hoc eẽ nõ poſſꝫ ſi eoꝝ coꝛ
poꝛa corruptibilia eſſent. ergo eoꝛuz corpoꝛa
erunt incorruptibilia. Non tñ eadem ratiõe
vt dicit ſanct⁹ Thomas in ſũma in q̃rto qua
corpoꝛa beatoꝛum. Nihilomin⁹ erunt corpa
damnatoꝛum paſſibilia: quia corpus coope
rat aïe ad pctm̃. g° poſt reſurrectionẽ corpo
ra cũ aïabus punient. qđ non eſſet ſi impaſſi
bilia foꝛent damnatoꝝ corpoꝛa. Querit q̃d
erit de pueris q̃ ſic moꝛiunt q̃ nunq̃ fecerũt
aliqđ bonum. vel maluz. Reſpondeo ꝙ oẽs
reſurgent etiã in etate triginta annoꝛum vel
circiter. quo ad ſtatum etiaz q̃ moꝛtui fuerũt
in vtero mr̃is: ⁊ cognoſcent a matre. Et illi q̃
deceſſerunt cũ baptiſmali innocentia tunc re
ſurgent ⁊ venient ad iudiciũ: ad oñdendũ ꝙ
nõ ꝓprijs meritis ſꝫ merito paſſionis xp̃i ſunt
ſaluati. Illi vo q̃ abſq̃ baptiſmo deceſſerunt
reſurgent ⁊ veniẽt ad iudiciũ ad accuſanduz
vel excuſandũ parentes: vel alios quoꝝ cul
pa moꝛtui ſũt abſq̃ baptiſmo ſm aliq̃s. Di
catur q̃õ mulier grauida ſe dꝫ cuſtodire ca
uere ⁊ abſtinere a multis. ⁊ eſt bñ tractanda
a viro vel accuſabũtur in illo iudicio: Dicat
ꝯtra mulieres q̃ ad cooperiendum pctm̃ ꝓcu
rant ſibi aboꝛſum ꝯ̃ medicos ⁊ apotecarios
ipſas adiuuãtes. q̃õ accuſabunt in illo iudi
cio. De iſta vniuerſali ꝓuocatiõe dicit. Atha
naſius. Ad cui⁹ aduentũ oẽs hoĩes reſurge
re habent cũ corpibus ſuis. ⁊ reddituri ſunt
de factis ꝓprijs rõnẽ. Sc̃dm qđ erit in iſto iu
dicio erit oꝛdinatio iudicialis. qꝛ q̃ ſũt: a deo
oꝛdinata ſunt. vt dicit aplus ad Ro. xiij. De
iſta oꝛdinatione dicit ipſemet iudex. Cũ vene
rit fili⁹ hoĩs i maieſtate ſua: ⁊ oẽs angeli eius
cũ eo: tũc ſedebit ſup ſedẽ maieſtatꝭ ſue. ⁊ cõ
gregabunt ad eũ oẽs gẽtes ⁊ ſepabit eos ab
inuicem ſicut paſtoꝛ ſegregat oues ab hedis
⁊ ſtatuet oues quidem a dextris. hedos autẽ
a ſiniſtris. Matth. xxv. Ubi erunt oꝛdinati i
tres ptes. Qm̃ apli ⁊ viri aplici erũt tũc cuz
xp̃o in aere cõiudices cũ xp̃o: boni vero erũt
in terra a dextris xp̃i. mali autem a ſiniſtris.
Modo eſt hic q̃ſtio q̃lr̃ apli ⁊ viri aplici ſta
bũt cũ xp̃o. vtru ſtãdo an ſedẽdo. Itez q̃liter
ſtabit tũc ſcã maria. qꝛ depingitur ꝙ tũc vgo
maria oꝛabit ⁊c. qđ eſt falſum ⁊ erroneuz. q̃a
tũc vgo maria ſedebit. Auctãs iuxta intelle
ctum allegoꝛicum. Sedit rex ſalomon ſuper
thronum ſuum. poſituſq̃ eſt thronus matris
regis que ſedit ad dexterã eius. iij. Regũ. ij.

Et erit iudex cū filio. Apľi etiam ⁊ viri apľici oēs ſedebūt. Auctas. Dixit petrus ad ieſum Ecce nos reliquimus oia: ⁊ ſecuti ſumus te: quid ergo erit nobis Math. xix. Rūdit xp̄s Amē dico vobis ꝙ vos q̄ ſecuti eſtis me: i regeneratione cū ſederit fili⁹ hoīs in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes duodeci iudicantes duodeciʒ trib⁹ iſrľ. No. iudicātes nō dicit iudicandi duodecim trib⁹ iſrľ. i. vniuerſitatē gentium. Dic vbi erūt beati in die iudicij. ſ. btūs Dñicus. beatus Franciſcus: ⁊ bōi religioſi de vita apľica. q: cū xp̄o iudicātes. vt dicit Aug. ⁊ gloſe de q̊libet viro apoſtolico dicunt idē eſſe intelligendū. No. q̄ʒtū laboraret q̄libet ſi ſciret ꝙ ſuis laborib⁹ poſſʒ acquirere honoreʒ vel coronā papalē vel regnū q̊d nihil ē reſpectu illius honoris vel corone. Dic practice: quō ſi aliq̄s religioſus ꝺ vita apľica caſu remaneret in terra ad dexteram quō xp̄s ip̄m vocaret ⁊ ip̄m faceret aſcēdere ⁊ i cathedrā collocaret. Auctas. Quis ſicut dn̄s de⁹ nr̄ qui in altis hītat ⁊ hūilia reſpicit in celo ⁊ in t̄ra. p̄s. xcij. A dextris āt ſtatuet oues. i. obediētes qui hn̄t ꝯditōes ouiū ſ. obedientiā: patiētiā ⁊ erubeſcentiā. Sūt āt obediētes illi paſtori q̄ dicit. Ego ſuʒ paſtor bonus. Joh. x. q̄ in ſuis actib⁹ nolūt ſe regere iuxta ſuā iclinationē ſʒ iuxta paſtoris ordinationē: nec ſm coꝝ ſenſualitatē: ſed ſm paſtoris voluntatē. Item ouis eſt patiens ⁊ videt hēre verecūdiam. q: cauda cooperit verēda ſua. Sec⁹ de hedis ſiue de capris ⁊c. Sic penitentes cauda finalis pnie cooperiunt verēda ſuoꝝ pctōꝝ. Ita i die iudicij nō appebunt pctā in ꝯfuſionē ip̄oꝝ. Auctas dauid. Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniquitates ⁊ quoꝝ̄ tecta ſunt pctā. p̄s. xxxi. A ſiniſtris v̊o ſtatuet hedos. i. inobediētes ⁊ impenitētes q̄ nolūt ſe regere i ſuis opibus iuxta paſtoris ordinationē: ſed ſm malā inclinationē. Paſtor autē p̄cipit hūilitatē ⁊ ip̄i volūt eē ſupbi vani ⁊c. Precipit vt vadāt p viā mīe ⁊ liberalitatꝭ ⁊ ipſi ad inſtar hedoꝝ deuiant per viam auaricie: cupiditatꝭ. ⁊ ſic de alijs. q̄b⁹ dic̄ xp̄s. Vos nō eſtis ex ouibus meis: oues mee vocē meā audiūt. Joh. x. Itē hedi videnꝭ inuerecūdi verēda oñdendo: ſic ipenitētes ⁊ notorij pctōres inuerecūdi ſunt. q: notorie peccāt ⁊ non coopiunt coꝝ pctā cauda pnie. Si hedi erūt a ſiniſtris vbi tūc erūt cap̄. i. mulieres cornute. Rūdeo ꝙ ibidem cū hedis. pʒ ergo ordinatio iudicialis. Tertiū eſt vel erit diffinitio ſnialis. Dic practice quō xp̄s forte ſm aliq̄s interrogare poterit matrē ſuaʒ ⁊ alios quid fiendū. Primo de his qui ſunt a dextris ⁊c. Licet nō indigeat ꝯſilio alicui⁹: nihilomin⁹ tñ volens honorare matrē ſuā ⁊ apoſtolos ⁊ apoſtolicos viros iterrogabit eos ⁊c. Quēadmodū ſalomon ſapiētiſſimus honorando ſuos ꝯſiliarios ipſos interrogabat. licet ipſe melius ſciret quid facturus eſſet. Et licet ſm aliquos illud iudiciū fiat mentaliter: vel ſm aliq̄s vocalr̄: ſiue vocaliter ⁊ mentaliter ſm aliq̄s. Ego dicā vobis vt me itelligatis. Tūc xp̄s poterit interrogare matrē ſuā dicendo. Mater mea quid vobis vr̄ fiendū ⁊c. Rñdebit virgo maria. ex q̄ multa fecerunt vobis ⁊ mihi vr̄ mihi ꝙ iſti q̄ ſunt a dextris ex q̊ vixerunt in mundo iuxta vr̄am ordinationē ⁊c. ꝙ ſint hic nobiſcū in glia. Ideʒ de interrogatione ⁊ miſſione apľoꝝ. Tūc dicet xp̄us. ⁊ ego vt iudex ⁊ dn̄s vniuerſalis dico vt fiat prout dicitis. Tūc vertens ſe ad bonos facie leta dicet ad eos. Venite benedicti patris mei ⁊c. Tūc boni ſibi regratiādo forte dicēt. Gloria tibi dn̄e qui natus es de virgine ⁊c. ⁊ ſtatim virtute glie aſcendēt cū alijs in aera. Auctoritas. Hoc. n. vobis dicimus in verbo dn̄i. q: nos q̄ viuimus q̄ reſidui ſum⁹ in aduētu dn̄i ſimul rapiemur cuʒ illis in nubibus obuiam xp̄o in aera. ⁊ ſic ſp cū dn̄o erim⁹. i. ad Theſ. iiij. Dic etiā practice de malis qui erūt a [illegible]ris quō xp̄s interrogare poterit matreʒ [illegible]los: ⁊ data ſnia irreuocabiliꝭ ꝯtra illos. vertens ſe ad malos terribiliter di. Diſcedite a me maledicti in ignem eternū ⁊c. Tunc illi flentes facient planctū. Jere. xx. Maledicta dies in qua natus ſum: dies in q̄ peperit me mater mea non ſit bn̄dicta. maledict⁹ vir q̄ ānūciauit pr̄i meo di. natus ē tibi puer maſculus. Et quāto in h̄ mundo amores fuerūt maiores: tanto tunc erit vnus ꝯ aliū peior. ſ. vir ꝯ vxorē: ⁊ ecōuerſo. pr̄ ꝯ filiū ⁊ ecōuerſo. Quartū erit executio ppetualis nō vt faciūt aliqui dn̄i q̄ data ſnia nūq̄ʒ exequūꝭ. Dū aūt mali ſic flebūt xp̄s clamare poterit voce magna di. Inferne aperi os tuū ⁊ deglutire oēs impios iſtos. Dixit xp̄s de iuda damnando: bonū erat ei ſi nat⁹ nō fuiſſʒ hō ille. Matthei xxvj. Dicit hic glo. ordinaria. Meli⁹ fuiſſet inde nūq̄ʒ fuiſſe q̄ʒ dānatū eſſe. Deinde xp̄us cū matre aſcēdet in celū: p̄cedentib⁹ angelis ⁊ cantantib⁹ ⁊ ſequētib⁹ ſanctis ſicut veneſt qui qñ oculis corpalibus videbāt ſolē lunaʒ celum ⁊c. dicere poſſunt xp̄o cui poterunt loqui vt patri. O domine iſta eſt luna vel ſol q̄

illuminat nos. Idem qñ videbunt pulchritudinem celi empirei in quo quilibet inueniet ſuam cathedrā paratā inter āgelos cuʒ noīe ſuo ſcripto. Jō xp̄us dicit. Gaudete ⁊ exultate: q: noīa vr̄a ſcripta ſunt i celis. Lu. x. Tūc quilibet coꝝ accipiet coronā glorie de manu dei. O qualis honor. Collocabuntur in ſua cathedra: ⁊ ſic eternaliter ſtabunt in illa gl'a Et decetero nullus hītabit i iſto mūdo. Q̊d naturaliter pōt oñdi. q: habito fine ceſſāt ea que ſunt ad finē ſm p̄hm. Et habito termio non ceſſat motus. v. phiſicorum.

Dñica prima aduentus dñi. Sermo. ij.

Ecce rex tuus venit tibi manſuetus. Math. xxi. Aduentus filij dei in hunc mundū eſt triplex principaliter. ſ. Per incarnationē in ventre virginali. Per iuſtificationem in mente humanali. Per retributionem in iudicio generali. Iſti tres aduentus dn̄i myſtice notantur in euāgelio q̊d hodie legitur de hac cā q̄uis eius hyſtoria ptineat ad dieʒ ramorū. Primus in principio vſq̄ʒ Soluite ⁊ adducite mihi. vbi nota quattuor. ſ. finem pp quē venit qui ē pacificatio hoīs cum deo ⁊ cū angelis ⁊ cū ſeip̄o ⁊ cū pximis. ibi Cum appropinq̄ſſet ieſus hieroſolymis. Nam hieroſolyma pacificatio vel viſio pacis iterp̄taꝭ Ad Ephe. ij. Ipſe enim eſt pax nr̄a qui fecit vtraq̄ʒ vnū. ⁊ veniēs euangelizauit nobis pacē. Via p quā venit eſt virgo maria. Bern. Virgo egregia ip̄a ē via regia: p quā ſaluator venit ad nos. ibi Et cū veniſſet betphage. q̊d interp̄tatur domus oris. q: in aptiōe oris p conſenſum dicendo. Ecce ancilla dn̄i ⁊c. facta eſt domus dei. Jō cantaꝭ. Domus pudici pectoris templū repente fit dei ⁊c. Cā quare venit eſt eminentiſſima mīa diuina. ibi. ad montē oliueti. ad Ephe. ij. Deus qui diues ē in mīa pp nimiā charitatē ſuaʒ q̄ dilexit nos cuʒ eſſemus mortui pctīs cōuiuificauit nos. Actus ad queʒ venit q̄ eſt illuminatio mūdi nō tm̄ p ſe: ſʒ etiam p diſcipulos. ⁊ q̄ʒtum ad gentē iudaicā: ⁊ quātū ad pplm gentilē. ibi Tūc miſit duos diſcipulos ⁊c. Joh. xij. Ego lux in munduʒ veni: ⁊ oīs qui credit in me in tenebris nō remaneat. Secundus in medio. Dicite filie ſyon. i. anime humane. Ecce rex tuus venit tibi māſuetus. Nota quattuor circa aduentū iſtū. ꝓpinquitatē aduenientis. q: ecce. ſ. pn̄s eſt ad oſtiū. iō cito recipiēdus. Apocal. iij. Ego ſto ad oſtiuʒ ⁊ pulſo. ſi quis audierit vocē meā ⁊ aperuerit ianuā introibo ad illum ⁊ cenabo cum illo: ⁊ ille mecuʒ. Eius dignitatem. q: rex tuus. Ideo hoſpiciū preparandū eſt ei diligenter. Grego. in omelia pētheceſtes. Tergat ſordes p̄ui operis q̄ deo p̄parat hoſpitium cordis. Aduentus vtilitatē q: venit tibi. i. ad vtilitatem tuā. Ideo vehementius deſiderandus. Matthei. viij. Ego veniam ⁊ curabo eū. Aduenientis humilitatē. q: manſuetus. Jō imitandus. Mat. xj Diſcite a me q: mitis ſum ⁊ hūilis corde ⁊c. Tertius in fine ibi. Turbe aūt que p̄cedebāt ⁊ que ſequebātur ⁊c. Cōmune canticū oium bonoꝝ erit in die iudicij. Bn̄dictus qui venit in noīe dn̄i. Mat. xxiij. No me videbitis donec dicatis. Bn̄dictus q̄ venit in nomine dn̄i. Quibus rn̄debit xp̄s. Venite benedicti pr̄is mei poſſidete paratum vobis regnum a ꝯſtitutione mundi. Eſuriui. n. ⁊ dediſtis mihi ⁊c. Math. xxv. Diuerſum erit canticū malorum. Jere. xx. Maledicta dies in qua natus ſum. dies in q̄ pepit me mater mea nō ſit bn̄dicta ⁊c. Quibus rn̄debit xp̄us. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū: qui paratus eſt diabolo ⁊ angelis eius. Matthei. xxv.

Dñica p̄ma aduētus. De aīabus. Ser. iij.

Dicite filie ſyon. Ecce rex tuus. Matth. xxi. ſm materiā quā volo predicare in hoc ſermone verbū ꝓpoſitū eſt verbū dei ad ſanctos angelos vt loquanꭍ amicabiliter aīe ſctē bone ⁊ iuſte ab hac vita recedenti tanq̄ʒ cōciui eorū ⁊ coheredi dicētis. Dicite filie ſyon id eſt aīe ſctē. qñ repſentatur regi xp̄o per angelos dicentes aīe. Ecce rex tuus quem tā ardēter deſideraſti. amaſti. ⁊ cui tā fideliter ſeruiuiſti Juxta ꝓſecutionē huius intellectus inuenio in ſacra ſcriptura ꝙ aīa noīatur quadrupliciter. ſiue ſit bona ſiue ſit mala. iuxta quattuor opationes ipſius aīe nouiter in hoc mundo recedētis. ex q̄libet ope aīa noīaꭍ ꝓp̄o noīe.

Primum opus aīe eſt exitus corporalis.
Secundum ambulatio ſpiritualis.
Tertium introitus patrie celeſtis.
Quartum premiatio meritalis.

Ex primo opere ſi aīa ſit ſancta ⁊ bona: noīatur filia p̄ncipis. Si aūt mala dr̄ filia latrōis
Ex ſecundo ope ſi eſt bona dr̄ filia ſyon. Si ē mala dicitur filia edom.
Ex tertio ſi eſt bōa dicitur filia iuda. ſi ſit mala dicitur filia babylonis.
Ex quarto ſi ſit bona dicaꭍ filia hierlm. Si ſit

mala:dicitur filia belial.
Ecce hic tota materia.de ſcdo ope xp̃s ſctis
angel' loqt̃ in thĕatre.Dicite filie ſyõ. Primũ
op⁹ aie nouit recedent de h mũdo ẽ exit⁹ cor
poralis.oz.n.dimittẽ corpus.⁊ ſi aia ſit bona
ſctá ⁊ penitens ⁊ ꝯtrita ⁊ ꝯfeſſa.remiſit: ſatiſ
fecit nõ exit ſola de h mũdo.q: ſi ẽ in pũcto
exeũdi de corpe:ſubito angelus bon⁹ cuſtos
ipius q̃ puidit horá morti ſue aſcẽdit ad xp̃z.
q̃ lz ſciat oia:tñ põt ſibi dicẽ q̃ facim⁹.Cui di
cere pt ãgel⁹.dñe tal' quẽ ꝯmẽdaſtis mihi vi
xit in bonis opib⁹:ſuauit pcepta vr̃a : noluit
viuere ſz ſenſualitatẽ:ſz iuxta vr̃az volũtatẽ
nec ſz ſuas iclinatiões:ſz ſm vr̃as ordiatiões
modo eſt in articulo mortis.ſtatim tunc xp̃s
mittit filios ⁊ filias ſi qs habet in paradiſo
ad ſociandũ animam illá qñqȝ vt pie credit.
⁊ hoc patet ex multis miraculis. ⁊ quando
aia exit de corpe ſtatim videt angelos ⁊ fili
os:quos optime cognoſcit.⁊ noiat ipſos an
gelos filios ⁊ filias que honorifice aſſociat
ab eis.Ex iſto ope aia dr̃ filia principis. Rõ
illius eſt.q: ſicut filia principis in die nuptia
rum nõ vadit ſola corá ſponſo: ſed nobiliter
aſſociata baronibus:militibus:⁊ ſcutiferis:
ſic aia bona ⁊ ſancta angelis. Auctas.Quid
videbis in ſunamite.niſi choros caſtrorũ. q̃z
pulchri ſunt greſſus tui in calciamentis filia
principis.Canti.vij.Nota.ſunamitis interp
tatur mortificata. q̃a perſona ſancta ⁊ bona
in hoc mũdo mortificat corpus ſuum per pe
nitentiam ipm̃ caſtigando.eo q incliinat ad
vicia ⁊ peccata.Ideo dicit apoſtol⁹. Morti
ficate membra veſtra que ſunt ſup terrá . ad
Coll'.iij.Quid g° videbis in ſunamite.id eſt
pſona p penitentiaz mortificata niſi choros
caſtrorũ.i. angelorꝫ qui dicuntur caſtra dei
Ita vocauit eos Jacob cũ ſibi in itinere ob
uiarent dicens.caſtra dei ſunt hec.Ge.xxxij.
Quá pulchri ſũt greſſus tui.i.paſſus virtutũ
Quia ſicut pedib⁹ ambulam⁹ in hoc mũdo
ſic ṽtutibus ⁊ opibus meritorijs ambulam⁹.
ad deũ.Dauid. Ibunt de virtute in virtutez
videbit de⁹ deorꝫ.id eſt angelorꝫ in ſyon. pſ.
lxxxiij.ita vicijs peccati ⁊ malis opib⁹ ambu
lamus ad infernũ.q: ſicut optima calciamẽ
ta ornát ⁊ decorát pedes: ita intentões recte
ornát ⁊ decorát bona opera nr̃a.Quaz pul
chri ſunt greſſus tui.ſ. virtutũ ⁊ bonorꝫ ope
rũ.in calciament.i.intentionibus rectis ver
ſus deũ filia principis.Per oppoſitũ autez
ſi anima ſit mala ⁊ impenitens dr̃ filia latro
nis. Rõ.q: ſicut qñ latro data ſnia ꝯ euz dz

duci ad furcá:⁊ad portá carceris ſunt ſagio
nes expectátes eius exitũ.Ita de aia ipenitẽ
te filia latrõis ade q̃ ꝯ volũtatẽ ⁊ pceptũ dei
de horto padiſi furat⁹ fuit fructũ vetitum.pp
qd ibãt oẽs ad furcá inferni. Nõ.ꝯ furantes
fruct⁹. Ita pctõr ꝯ pceptũ dei furat fructus
de arbore ſupbie.de q̃ precipit de⁹ ne hõ co
medat.Cui⁹ fruct⁹ ſunt vanitas : põpoſitas:
vana glia:preſumptio.de quib⁹ latro.i.pcõr
recipit.Idem de arbore auaricie.cui⁹ fruct⁹
ſunt vſura:rapina:retẽtio:calũnia.fraus ⁊c.
Idez de arbore luxurie cui⁹fruct⁹ſunt forni
catio:adulteriũ:inceſtus:rapt⁹:⁊c. Idem de
arbore inuidie.cuius fructus ſunt odiũ: ran
cor:mala volũtas:diffamatio ⁊c. Idẽ de ar
bore gule.cuius fructus ſunt comeſſationes:
ebrietates:ieiuniorũ fractiões ⁊c. Idẽ de ar
bore ire.cuius fruct⁹ ſunt vindicte: vulnera:
damna.pp hec in exitu aie de carcere corpo
ris ſunt expectantes ſagiones inferni filiam
latronis.Auctas. Nũc vaſtaberis filia latro
nis.Michee.v.Dicit aia mala pro ſe ⁊ alijs
Obſidionem poſuerunt ſuper nos. ibidem.
Ita eſt tũc de iſta miſera anima ſicut de iſta
pdice in mata infra quá eſt a venatorib⁹ ob
ſeſſa.ita de anima.Caro eſt mata infra quaz
eſt aia abſcõdita.⁊ in morte compellitur exi
re baculis dolorum ⁊ infirmitatum . Dauid
pſ.xvij.Circundederunt me dolores mortis.
Canes aũt inferni ſtant in circuitu. ⁊ põt di
cere miſera anima. Circũdederũt me canes
multi.pſ.xxi.Falcones in aere:ſunt demões
in media regione cõmorãtes. Iõ põt dicere
aia.Obſidionẽ poſuerunt ſup nos.Ad quaz
demões. Nũc vaſtaberis.nũc.ſ.i exitu de cor
pore vaſtaberis.i.deſtructa eris filia latrõis
i.pctõris ipenitent.Secundũ opus ipi⁹ aie.
Poſt exitũ a corpe ẽ ãbulatio ſpũal'. Corp⁹
remanet ibi.aia aũt vadit ad ſurſum ṽſus ce
lũ ſi eſt bona vel deorſum ṽſus infernũ ſi eſt
mala.⁊ h dr̃ ambulatio ſpũal'. q: ſpũs vadit
ſine corpore. Nota qũo ab hinc vſqȝ ad celũ
empireũ ẽ via lõgiſſima.⁊ in media regione
eſt maxima multitudo demonũ q̃ ibi remáſe
rũt qñ de celo ceciderunt.Mõ videam⁹ qũo
aia poterit tranſire. dico q ſi aia eſt bona: ⁊
ſctá ⁊ ſctis angelis ſociata demões fugiũt ⁊
dimittũt eá in pace.⁊ aia videt eos ⁊ cogno
ſcit ipos a q̃b⁹ in h mũdo fuit tẽptata. ⁊ cui
libet dicere poterit.O pditor nũqd tu es le
uiathá q̃ tẽptaſti me de ſupbia ⁊c. Sz deus
ſua mia me liuit. Idẽ de mámõa: aſmodeo:
⁊ ceteris.⁊ ſic aia ſctá tráſit libere ſine timore.

Ex iſto aſpectu aia bõa dr̃ filia ſyõ.i. ſpecula
toris. Auctas. Nõ tráſibit ſup eos vltra exa
ctor:q: nũc vidi oculis meis.Exulta ſati filia
ſyõ.Zach.ix. Nota.exactor ſignificat dyabo
lum qui exacte puocat hoiem ad peccandũ.
Nõ tráſibit ſup eos vl. Ecce q̃re the. aie ſctẽ
Dicite filie ſyon.Si vero aia ſit mala: vadit
ad infernũ.⁊ nõ dr̃ filia ſyõ:ſz filia edõ: q̃ int
ptat ſanguinea.q: pcá mortalia in ſctá ſcriptu
ra dicunt ſanguis. Iõ dd poſt pctá ſua oran
do dicebat ad dñz. Libera me de ſáguib⁹.i.
pctis. de⁹ de⁹ ſalutis mee.pſ.l.pp hoc aia impe
nitẽs ⁊ pctis plena dr̃ filia edõ.Auctas. Fi
lia edõ q̃ hitas in terra hus ad te q̃qȝ pueni
et calix ⁊ iebriaberis atqȝ nudaberis.Treno
rũz.iiij. Non hus.i.ꝯſiliatoris ſeu feſtinantis
q: dyabol⁹ dr̃ feſtinás: q: feſtinant peccauit
q: ſtatim qñ fuit creat⁹ voluit parificari deo
⁊ multi angeli ſibi ꝯſenſerũt:iõ fcti ſũt demo
nes:⁊ multi ſibi ꝯdixerũt. Pro dictorꝫ itelli
gẽtia nõ.q demões nõ ſunt natura mali vel
nãliter:ſz ppa voluntate:vt dicit Dioñ. iiij.
c.de diuinis noib⁹.cui⁹ rõnez ponit.b.Tho.
i.pte.q.lxiij.ar.iiij.q: quelibz nã intellectua
lis hz ordinẽ ad bonũ vl'e qd pt apphendẽ ⁊
qd eſt obiectũ volũtatis. mõ ſi ſit aliquid cui⁹
nã ordinet in aliqd bonũ ſm cõem boni rõ
nem:h ſm ſuá nãm nõ pt tendẽ in aliqd ma
lũ. ſz demões ſũt ſubſtãtie itellectuales. igit
nullo mõ pñt hr̃e inclinationẽ nãlem in ali
qd q̃dcũqȝ malũ ⁊ iõ nõ pñt nãliter eẽ mali.
Vñ Aug.x.de ciuitate dei rephẽdit porphi
rũ de hoc q por.dixit q demones erant nã
liter fallaces:dicẽs eos non nãlr eẽ fallaces
ſz ppa volũtate.vt dicit.ſ.Tho.i ſo.ad pmũ.
Oẽs.n.angeli boni ⁊ mali fuerũt i gr̃a a do
creati:vt dicit.b.Tho.i.i.p.q.lxij.art.iij.dicit
n.b.Aug.xij.de ciui.dei q de⁹ ſil' erat i eis cõ
dens nãm ⁊ largiẽs gr̃am . angeli tñ in gr̃a
creati peccare potuert q: nõ fuert i gr̃a ꝯfir
mati:vt dicit.b.Tho.q.lxiij.ar.i.imo de fctõ
aliq̃ peccauert q̃ ⁊ demões effecti ſũt.ſz illd
Job.iiij. In angelis ſuis repit puitatẽ a crea
tione ſua vſqȝ ad pctm̃ ⁊ a padiſi expulſione
vix tráſiuit ſpaciũ vni⁹ momẽti.ecce qũo fuit
feſtinás.Qui hitas in terra hus.i .feſtinant
ad te q̃qȝ pueniet calix de q̃ Johes.Bibent
de vino ire dei qd mixtũ ẽ mero in calice ire
ipi⁹.Apo.xxiiij.Et iebriaberis. q: ſicut ebri⁹
neſcit q̃d fac:ſic nec aia qñ ſentit penas itole
rabiles iferni.⁊ nudaberis.ſ.merit : gaudijs
⁊ oib⁹ bonis. Cauete ergo ne aia vr̃a ſit filia
edon.Tertium opus eſt itroitus patrie cele

ſtis.q: ſi aia ſit bona:intrat patriam paradiſi
ſi mala:patriaz inferni.Ex ingreſſu padiſi dr̃
filia iude.ex ingreſſu inferni filia babylonis.
Poſtq̃z aia ẽ a corpe egreſſa cũ illa honora
bili comitatiua intrat celũ ẽpireũ.⁊ vidẽs il
lá ineſtimabilẽ pulchritudinem celi admiratur
valde.⁊ aie btõrũ ⁊ ſci angeli vidẽt aiam no
uit intrãtẽ ⁊ regr̃tiãtur deo ⁊ ſalutare eaz pñt
di.O benedicta creatura.bñdicta dies ⁊ ho
ra in q̃ dimiſiſti pompá:vanitatẽ ⁊c.⁊ feciſti
pniam.Que ſtupefacta rñdẽ poterit. Nõ no
bis dñe nõ nobis:ſz noi tuo da gl'iaz.Ex iſto i
troitu aia dr̃ filia iude. Auctas.Audiuit ⁊ le
tata eſt ſyõ : ⁊ exultauerũt filie iude pp iudi
cia tua dñe.pſ.xcvi. Nõ.letata eſt ſyon.i.aia
ſcá q̃ dr̃ filia ſyõ ppt egreſſum ſpũalẽ: ⁊ exul
tauerũt filie iude.i.cõfidentes ex ingreſſu pa
radiſi.ppt iudicia tua dñe.Que q̃dem iudi
cia ſunt ſex . tria in hoc mũdo ⁊ tria in alio q̃
attribuunt deo. Primũ iudiciũ i hoc mũdo
eſt cõtritio cordis qñ homo dolet de pctis ⁊
recipit bonũ ppoſitum ꝯuertendi dicens.O
miſer quid erit de me:ego ſum religioſus ⁊c.
Dic de q̃libet ſtatu.Ecce primũ iudicium in
quo pctõr iudicat q corrigat ſe. Secundum
ẽ oris ꝯfeſſio.qñ hõ dic cõfeſſori oia ſua mala
⁊ pctá tanq̃z iudici.⁊ h iudiciũ eſt neceſſariũ
q: de glãdula curáda neceſſariũ ẽ vt inde ex
cat corruptio.Idẽ de pctõre.Et qñ confeſſor
qui ẽ iudex dic. ſm q video ex dictis veſtris
vos eſtis ſupbus ⁊c.iõ decetero hũilict vos.
Idem de alijs.tunc ꝯfeſſor vt iudex abſoluit
eũ.Tertiũ iudiciũ eſt corporis afflictio.opti
mũ iudiciũ eſt caſtigare carnẽ ne caſtiget in
alio mũdo a ſagionibus inferni.In alio mũ
do ſunt alia tria iudicia. Primũ ẽ aſſociatio
ſctõrꝫ angelorꝫ in exitu aie a corpe.ex quo aia
fuit in h mũdo aſſociata ṽtutib⁹ ⁊ opib⁹ bo
nis iudicat dñs vt tũc aſſociet aia ſctis ange
lis vt pie credenduz eſt.Secundũ eſt demo
nũ fugatio in media regiõe aeris.iudiciũ eſt
rectũ:ex quo aia i h mũdo fugit ⁊ vitauit tem
ptationes demonũ q tũc ipſi fugiant ⁊ pmit
tant eá libere tranſire.Tertiũ ẽ ipius aie com
mẽdatio ⁊ laudatio in itroitu padiſi: ex quo
aia in h mũdo bñdixit ⁊ laudauit deũz:iudi
cat de⁹ vt in itroitu padiſi laudet ⁊ cõmẽdet
a ſctis angelis ⁊ aiabus.Ecce q̃re dicit. Exul
tauert filie iude ppter iudicia tua dñe. Mõ
girẽ cartá per oppoſituz ſi aia ſit mala ⁊ ipe
nitens intrat patriá inferni. Dic quõ qñ ẽ in
ianua inferni.qũo ſtatim aperitur ⁊ exit inde
fetidus fumus de ſulphure et horribilis . Et

aīa miſera flēs ⁊ clamans dicē pōt. o miſera
⁊ h̄ itrabo. ⁊ q̄d foꝛte erit d̄ me vltra. vltra di
cūt d̄mōes. traditoꝛ qꝛ hic oꝫ vos ſtare ieter
nū. Et ex iſto itroitu aīa dr̄ filia babylonis. i.
ꝯfuſiōis. qꝛ ſicē in padiſo ē optia oꝛdiatio an
geloꝝ ⁊ ſctōꝝ: ꝑ oppoſitū in iferno ē inoꝛdia
tio ⁊ confuſio. Ubi nullus oꝛdo ſʒ ſempiter
nus hoꝛroꝛ ihabitat. Job. xiiij. Jō aīa dr̄ filia
babylonis. Auctas. Filia babylonis miſera:
Btūs q̄ retribuet tibi retributionē tuā quā
retribuiſti nobis. ps. cxxxvi. Uerba ſunt ſctā
rū pſonaꝝ. Btūs. ſ. ē ille q̄ retribuet tibi re
tri. ⁊c. Qꝛ i hoc mūdo pcōꝛes ⁊ mali pſequū
tur bonos ipſis multiplr̄ iniuriādo. dicendo.
ypocrita beghart ⁊c. ⁊ i h̄ mūdo a nullo rep
hēdunt: ſʒ in alio mūdo ꝙuit punient a deo.
iō btūs q̄ retri. ti. ⁊c. ¶ Quartū opꝰ ē recipe
pmiū meritale vl̄ in celo ſi ē bōa: vl̄ in iferno
ſi ē mala. Dic q̄uo exq̄ aīa ſctā ē in padiſum
introducta venit ad cathedrā xpi: cui d̄uote
oſculat manꝰ ⁊ pedes. ēt v̄gini marie q̄bus
regrat vt ꝓbabile ē ⁊c. ⁊ ibidē a xpo coꝛona
tur coꝛona glīe. Auctas. Accipiēt regnū de
coꝛis: ⁊ dyadema ſpēi de manu dn̄i. Sapie
v. deniū collocat in cathedra glīe in aliq̄ oꝛ
die āgeloꝝ: vbi erit eternalr̄ in pace ꝯtinua.
Exq̄ aīa dr̄ filia hierl̄m q̄ iuterptat pacifica.
Auctas. Letare ⁊ exulta i oi coꝛde filia hie
ruſalē abſtulit dn̄s iudiciū tuū: auertit inimi
cos tuos. Rex iſrl̄ dn̄s i medio tui. nō time
bis malū vltra. Sopho. iij. Nota drāʒ iter le
ticiā ⁊ exultationeʒ. qꝛ leticia ꝯſiſtit intus in
coꝛde. exultatio aūt cōſiſtit in coꝛpe ⁊ oñdit
extra. Unde exultatio q̄ſi extra ſaltatio pre
gaudio. Sic v̄bi grā qn̄ dr̄ vobis. filiꝰ vr̄ ē ſa
nus: vos de h̄ hēt̄ leticiaʒ. ſʒ ſi dicat vobis ꝙ
filiꝰ vr̄ factꝰ ē eps vl̄ cardinal: tūc hēt̄ ēt exul
tationem. Sic aīa ſctā qn̄ intrat paradiſum
hʒ leticiā: ſʒ i die iudicij maximā hēbit exul
tationē. qꝛ tūc glīa ⁊ leticia aīe ſaltabit extra
ꝑ redūdātiā. qꝛ ſicut mō eē aīe cōicat coꝛpi
ita etiā eſſe glīe ipiꝰ aīe cōicabit coꝛpi. Ecce
q̄lr̄ dic̄ auctas. Letare ⁊ exulta ⁊c. Per op
poſitū ſi aīa ē mala: recipit in iferno pmiū ſu
um iux̄ pctā ⁊ mala opa q̄ fecit. v̄bi grā. Si
i h̄ mūdo pſōa fuit ſupba: vana: pōpoſa: ſe ſu
per alios eleuando: tal̄ aīa in iferno recipit
ſalarium. qꝛ ibi hūiliat in maximis penis: ⁊
calcat pedibꝰ demonū. Si v̄o fuit pſona aua
ra: vſuraria: crudelis ⁊ ſine mīa: in moꝛte mit
titur aīa in plumbo liq̄facto. ⁊ ibi coquit ⁊c.
Si luxurioſa: ponit in veru cū meretrice ſua
ad iſtar cirogilloꝝ: ⁊ ibi ſe calefaciūt. Si ira
cūda aīa eſt in ꝯtinua guerra ⁊ diuiſionibus
⁊ ſic de alijs pctis. Et ex h̄ aīa dānata dr̄ filia
belial. Auctas. Quaſi vna de filiabꝰ belial.
i. Re. i. Belial duplr̄ interptat. primo beli
al. i. ſine iugo. ſcd̄o belial. i. abſq̄ dn̄o. Pria
interptatio oñdit q̄re aīa dānat. qꝛ fuit abſq̄
iugo. ſcd̄o ꝙ deus impoſuit nobis iugū pce
ptoꝝ. di. Tollite iugū meuʒ ſup vos ⁊ diſcite
a me qꝛ mitis ſuʒ ⁊ humil̄ coꝛde. ⁊ iuenietis re
quiē aīabꝰ vr̄is. Jugū. n. meū ſuaue eſt ⁊ onꝰ
meū leue. Mat. xi. Leue eſt pui pōderis. qꝛ
ſoli. x. libraꝝ. Pria ē. Nō hēbis dos alicos.
⁊c. Iſti nolūt iugū iſtd̄ poꝛtare. Ecce abſq̄
iugo: q̄libet vult viuē ad libitū iuxta ſuas in
clinationes malas: ⁊ non curat qd̄ precepit
dn̄s. ecce hic culpa ꝑꝑ hoc ſeq̄t pena quā hʒ
aīa in iferno. qd̄ oñdit i ſcd̄a itērptatōe abſq̄
dn̄o quē nūq̄ videbit. qꝛ ſibi in h̄ mūdo non
obediuit. ¶ Queſtio ē hic ad clarificādū in
tellectꝰ ufos. q̄re deꝰ dānauit eternalr̄ aīam.
nūq̄d ſufficeēt ꝙ tantū duraret pena q̄tū cul
pa ſeu pctm̄. ſ. tm̄ ꝓ tanto. vt ſi pctm̄ durauit
ꝑ horā ſiue ꝑ diē vel ꝑ mēſem vl̄ ꝑ ānū ⁊c. ꝙ
tm̄ duraret pena: ⁊ h̄ eēt iuſtum ⁊ rōnabile.
Sʒ ꝓ pctō vniꝰ hoꝛe vel diei ⁊c. ꝙ aīa dam
net eīnalr̄ hoc non vr̄ iuſtū ⁊ rōnabile. Pro
rñſione ſciendū ꝙ q̄diu aīa ē vnita ⁊ cōiun
cta coꝛpi eēutialr̄ aīa recipit aliq̄s coūditio
nes a coꝛpe. vt ſociꝰ a ſocio. Conditio coꝛpis
eſt ꝙ eſt mutabile ⁊ variabile. qꝛ mō eſt ſanū
mō infirmū. mō letū. mō triſte. mō calidum.
mō frigidū ⁊c. Hāc ꝯditiōeʒ recipit aīa a coꝛ
poꝛe q̄diu eſt ſibi ꝯiūcta: lʒ de ſe ſit imutabil̄
⁊ inuariabil̄. Sʒ vnita coꝛpi eſt mutabil̄ ⁊ va
riabil̄. qꝛ lʒ mō ſit bona: pōt eē malaꝫ ⁊ econ
uerſo. mō ē in grā dei. modo in ira ⁊ in pcō.
mō deuota. mō indeuota. Auctas. Coꝛpꝰ qd̄
coꝛrūpit aggrauat aīam. Sap. ix. ſ. trahendo
ipſam ad ꝯditiones coꝛpis: ſed a coꝛpe aīa ſe
pata efficit imutabil̄ ⁊ iuariabil̄. qꝛ ſi in grā
recedit a coꝛpe ita ꝯfirmat iu ea ꝙ non pōt
ipſaʒ pdē nec amittē aliq̄ mō iō hēbit eterna
liē gliaʒ. Si āt recedit a coꝛpe in culpa ⁊ pec
cato: ita ꝯfirmat ⁊ obſtiat i ipo ꝙ nō pt peni
tere nec ab eo exire. iō eternalr̄ hēbit penam
v̄bi grā. ſi aīa in moꝛte recedit a coꝛpe in cul
pa ſeu pctō ſupbie ⁊c. ſic obſtiat ⁊ ꝯfirmat in
illa ꝙ nō pōt penitere. Jdē de alijs peccatis.
Auctoritas. Si ceciderit lignum ad auſtruʒ
aut ad aq̄lonē i q̄cūq̄ loco ceciderit ibi erit.
Eccs. xi. Loq̄t de hoie q̄ ē vt arboꝛ plantata
in viridario eccleſie. Mar. iiij. Uideo hoies
velut arboꝛes. ſcinditur ꝑ moꝛtem coꝛpales

Jā. n. ſecuris ad radicē arboꝛis poſita ē. Ma
th. iij. Auſtꝝ q̄ eſt ps calida ⁊ hūida ſignifi
cat pſonā q̄ ē in ſtatu grē: q̄ ē calida ꝑ d̄uotio
nē: ⁊ hūida ex pctōꝝ ꝯtritiōe lachꝛymando.
Aq̄lo q̄ ē ps frigida ⁊ ſicca ſignificat pſonaʒ
q̄ nō ē i grā dei. q̄ ē frigida ex ideuotiōe. ⁊ ſic
ca. ⁊ ſteril̄ ex opibꝰ mīe ⁊ pnīe. Dic̄ g°. Si ce
ciderit ⁊c. Exq̄ g° pctm̄ ſeu culpa durat eter
naliter in aīa: iō pena erit etiā eterna. pʒ rō.
Tu foꝛte credebas ꝙ aīa recedente ꝑ moꝛtē
coꝛpoꝛaleʒ ꝙ dimitteret pctm̄ ⁊ culpā qd̄ nō
facit niſi in grā recedat. Jdeo mō ē hoꝛa pe
nitendi. Ecce qualiter aīa dānata dr̄ filia be
lial. ſine iugo vel abſq̄ dn̄o. ¶ Pro dictoꝝ
plenioꝛi intelligentia Nota ꝙ beatus Tho.
iiij. ſcripto. diſ. xlvi. q. i. ar. iij. hanc mouet qō
nem. Utrū ex diuina iuſticia inferatur pctō
ribꝰ eterna pena. Ad quā vt ſup̄ rñdet ꝙ ſic
loquendo de culpa moꝛtali. qꝛ duratio pene
nō rñdet durationi culpe. Dicit Aug. xxi. de
ciuitate dei. Non. n. adulteriū qd̄ in momen
to tpis ꝑpetrat momētanea pena punit: etiā
ſm leges humanas. Sed duratio pene reſpi
cit diſpoſitionē peccātis. Qñq̄. n. ille q̄ pec
cat in aliq̄ ciuitate ex ipo peccato efficitur di
gnus vt totaliter expellat a ſocietate citatis.
vel ꝑ exiliū ꝑpetuū vel ēt ꝑ moꝛtē. Qñq̄ v̄o
nō redditur dignus vt totaliter a ſocietate ci
uiū excludat. ⁊ iō vt poſſit eſſe ꝯueniēs mem
brū ciuitatis pena ei ꝓlongat vel breuiatur.
ſm ꝙ eiꝰ expedit coꝛrectioni. vt in citate ꝯue
niēter ⁊ pacifice viuere poſſit. Jta ēt ſm diui
nā iuſticiā aliq̄s ex pctō dignus reddit peni
tus a ciuitatis dei cōſoꝛtio ſepari qd̄ fit ꝑ oē
pctm̄ q̄ q̄s ꝯ charitatē peccat q̄ eſt vinculum
vniens ciuitatē predictā. Et iō ꝓ pctō moꝛta
li qd̄ eſt ꝯtrariū charitati aliquis ineternū a ſo
cietate ſctōꝝ excluſus eterne pene adijcitur.
Quia aūt pena quā ciuitas mūdana infligit
ꝑpetua nō reputat: hoc ē ꝑ accñs. inq̄ꝫtuʒ hō
nō ꝑpetuo manet vel inq̄ꝫtū etiā ciuitas ipa
deficit. Un̄ ſi hō imꝑpetuū viueret pena exi
lij ⁊ ſuitutis q̄ ꝑ legē humanā ifert in eo ꝑpe
tuo ꝑmaneret. Qui v̄o hoc mō peccāt: vt tñ
nō reddant digni totalr̄ ſepari a ſcē trinitatis
ꝯſoꝛtio ſicut peccātes venialr̄ tāto coꝝ pena
erit breuioꝛ vel diuturnioꝛ: q̄ꝫto magis vl̄ mi
nus purgabiles erunt ſm ꝙ pctā eis plꝰ vel
minus inheſerūt. qd̄ i penis huiꝰ mūdi ⁊ pur
gatoꝛij ſm diuinā iuſticiā ſuat. Jnueniuntur
⁊ alie rōnes a ſctis aſſignate: q̄re iuſte ꝓ pec
cato tpali. ſ. moꝛtali aliqui pena eterna puni
ant. Una ē: qꝛ peccauerūt ꝯ bonū eternū dū
ꝯtempſerūt vitā eternā. Et hoc ē qd̄ Aug. in
libꝛo ꝑdicto dicit. factꝰ ē malo dignꝰ eterno.
qꝛ hoc in ſe ꝑemit bonū qd̄ eē poſſet eternū
Alia rō. qꝛ hō i ſuo eterno peccauit. vn̄ Gre
go. in. iiij. dyalo. ꝙ ad magnā iuſticiā iudicā
tis pertinet vt nūq̄ careāt ſupplicio q̄ nūq̄
carere voluerunt peccato. Et ſi obijciat ꝙ q̄
dā peccātes moꝛtalr̄ ꝓponūt vitā ſuā in me
lius q̄nq̄ c[illegible]re. ⁊ ita ſm hoc nō eēnt di
gni eterno [illegible]cio vt vr̄. Dicēdū ꝙ ex hoc
ipo ꝙ moꝛt[illegible]ccat finē ſuū i creaturā ꝯſti
tuit ⁊ qꝛ ad finē vite tota vita oꝛdinat: iō ex
hoc ipſo totā vitā ſuā oꝛdiat illd̄ pctm̄. ⁊ vel
let ꝑpetuo in pctō ꝑmanere: ſi h̄ eēt ſibi ipu
ne. Et hoc ē qd̄ Greg. dicit. xxix. moꝛa. ſuper
illud Job. Eſtimauit abyſſum q̄ſi ſeneſcentē.
Iniq̄ iō cū fine deliq̄rūt: qꝛ cū fine vixerūt vo
luiſſent q̄ppe ſine fine viuere: vt ſine fine po
tuiſſent i iniq̄tate ꝑmanere. Pōt ⁊ alia. ſ. ter
tia rō aſſignari q̄re pena pcti moꝛtal̄ ſit eīna
Quia ꝑ eā ꝯ deū q̄ ē infinitꝰ peccat. vn̄ cū nō
poſſit eē infinita ꝑ intentionē: qꝛ creatura nō
eſt capax alicuiꝰ q̄litatis infinite reqrit ꝙ ſit
ſaltē duratiōe infinita. Eſt ⁊ q̄rta rō. Ad hoc
idē qꝛ culpa manet ineternū. cū q̄ culpa non
poſſit remiti ſine grā quaʒ hō non pōt poſt
moꝛtē acq̄rere. nec dʒ pena ceſſare q̄ꝫdiu cul
pa manet. Cōfirmatur qd̄ dictū ē ꝑ id qd̄ dr̄
Math. xxv. Jbunt hi. ſ. pctōꝛes in ſuppliciuʒ
eternū. Jtē ſicut ſe hʒ pmiū ad meritū: ita pe
na ad culpā. Sed ſm diuinā iuſticiā merito
tpali debet pmiū eternū. Joh. vi. Ois qui vi
det filiū hois ⁊ credit in eū: hʒ vitā eternam.
ergo ⁊ culpe tpali ſm diuinam iuſticiā debe
tur pena eterna. Preterea ſm phm q̄nto ethi
coꝝ. Pēa taxatur ſm dignitatē eius in quē
peccat. Un̄ maioꝛi pena punit qui ꝑcutit ala
pa principē q̄ꝫ aliū quēcūq̄. ſʒ q̄ peccat moꝛ
taliter peccat ꝯtra deū cuius pcepta trāſgre
ditur. ⁊ cuius honoꝛē alijs impartitur dū in
alio finem cōſtituit. Maieſtas aūt dei eſt in
finita. Ergo quicunq̄ moꝛtaliter peccat: di
gnus eſt infinita pena. ⁊ ita iuſte pro peccato
moꝛtali aliquis perpetuo punit. Hec ſanctꝰ
Thomas vbi ſupra. Jdem ponit prima ſcd̄e
queſtio. lxxxiij. ar. iij. vbi ꝯcludit ꝙ peccatuʒ
moꝛtale quantum eſt de ſe inducit reatū pe
ne eterne. Jdem ſecundo ſcripto diſ. xlij. ar.
v. in quo ponit differentiam inter peccatum
veniale ⁊ moꝛtale per penā eternam ⁊ tēpo
ralē. De aīabus aūt q̄ nō ſtatim vadūt ad pa
radiſum. qꝛ non ſunt condigne nec ꝑfecte pe
nitentes. nec vadūt ad infernū qꝛ ante moꝛ

tem hūerūt ↄtritioné de pctis: ⁊ fecerūt con
feſſioné ⁊ nō ſatiſfactioné. Tales vadūt poſt
moꝛté coꝛpis ad purgatoꝛiū ad purganduꝫ
pniam. q̄ cōpleta introducūtur in celū. Pꝛo
dictoꝝ maioꝛi intelligentia queritur vtrum
poſt hāc vitā ſit purgatoꝛiū. Ad hāc queſtio
né rñdet ſctūs Tho. iiij. ſcꝑto. xxi. di. q. i. ar. i.
q. i. ꝙ ſic. ⁊ ꝙ de neceſſitate fidei eſt ponere
purgatoꝛiuꝫ. Quia iuſticia [illegible]c exigit. vt
pctū per penā debitā oꝛdi[illegible] multi ſūt
q̄ abſoluti ſunt ⁊ qb⁹ culpa [illegible]iſſa: ſꝫ nō
dū cōpleuerūt pniam: eo ꝙ ꝑ ↄtritioné dele
ta culpa non tollitur ex toto reat⁹ pene. nec
etiā ſemꝑ venialia dimiſſis moꝛtalibus tol
lunt: quib⁹ reſtat aliqua pena tꝑal' ꝑficiēda.
⁊ iō oꝫ ꝙ tal'r decedētes poſt ↄtritioné de pec
catis ⁊ abſolutioné añ ſatiſfactioné debitam
poſt hāc vitā puniant. Et ita oꝫ locū dare i q̄
tales aie puniant. Et hic dr̄ purgatoꝛiuꝫ. Et
iō illi q̄ purgatoꝛiū negant: ↄ diuinā iuſticiā
loquunt. ⁊ ꝑꝑ hoc erroneum eſt ⁊ a fide alie
num. Hoc idé tenet Greg. nicen⁹ q̄ dicit. Si
aliq̄s xp̄o amico ↄſentiēs in hac vita purga
re pctā min⁹ potuerit poſt trāſitū hinc ꝑ pur
gatoꝛij ignis ↄflationé expedire. Hoc ꝑdica
mus. dogma v̄itatis ſeruātes: ⁊ ita credim⁹
Hec ille. Hoc etiā vniuerſalis eccl'a tenet ꝓ
defunctis oꝛans vt a pctis ſoluantur. qd̄ non
pōt niſi de illis q̄ ſunt in purgatoꝛio itelligi
Eccl'ie aūt auctati q̄cunq̄ reſiſtit: hereſim in
currit. Qd̄ ↄfirmat. Qꝛ dr̄. ij. Machab. xij.
Sancta ⁊ ſalubꝛis eſt cogitatio pꝛo defunct̄
exoꝛare vt a pctis ſoluant. Sed ꝓ defunctis
q̄ ſunt in paradiſo nō eſt oꝛādū. qꝛ illi nullo
indigent. Nec iteꝝ ꝓ illis q̄ ſunt in inferno
qꝛ illi a pctis ſolui nō pñt. g° poſt hanc vitā
ſunt aliq̄ a pctis nondū abſoluti. q̄ ſolui pñt
⁊ tales charitaté hñt ſine qua nō fit pctōꝝ
remiſſio. qꝛ vniuerſa delicta op̄it charitas.
Pꝛouerb. x. viī ad moꝛté eternā nō ꝺuenié
qꝛ qui viuit ⁊ credit i me nō moꝛiet̄ inetnuꝫ.
Johā. xi. Nec ad gl'iaꝫ iducent niſi purgati.
qꝛ nihil immundū ad illam perueniet: vt pꝫ
Apoc. xxi. vbi dr̄. Nō itroibit in ea aliq̄d co
inq̄natū. Ergo aliq̄ purgatio reſtat poſt hāc
vitam. ⁊ ſic eſt ponēdū purgatoꝛiū. Ideꝫ po
nit ſanctus Tho. iiij. ↄ gētiles. cap. xci. Item
idé eſt ignis inferni ⁊ purgatoꝛij. vt dicit. ſ.
Tho. vbi ſup̄. ſ. iiij. ſcripto. diſ. ij. q. i. ar. i. q. ij.
Et ignis purgatoꝛij eſt eternus ꝫm ſubſtan
tiam: ſꝫ tꝑalis ꝫꝫ effectū purgationis. Dicit
n. beatus Greg. ꝙ ſicut ſub eodem igne au
rum rutilat ⁊ palea fumat: Ita ſub eodem
igne peccatoꝛ crematur ⁊ electus purgatur
Ergo idé eſt ignis iferni ⁊ purgatoꝛij. Stul
tuꝫ tñ eſt differre ſatiſfactioné vſq̄ poſt moꝛ
tem. Quis poſſit in purgatoꝛio fieri ⁊ fit pe
ne ſolutio. Quia vt dicit ſanct⁹ Thomas vbi
ſupꝛa queſtiuncula. iij. Pena purgatoꝛij mi
nima excedit maximam penā hui⁹ vite. Eſt
n. in purgatoꝛio duplex pena: vna dāni inq̄
tum. ſ. retardant a diuina viſiōe. Alia eſt ſen
ſus ꝫm quod ab igne coꝛpoꝛali puniuntur.
Et quantū ad vtrunq̄ pena purgatoꝛij mini
ma: vt dicit ſanctus Tho. vbi ſup̄ excedit ma
ximam penam pñſ vite. Quanto. n. aliquid
magis deſiderat: tanto eius abſentia eſt mo
leſtioꝛ. ⁊ qꝛ affectus quo deſideratur ſummū
bonū poſt hanc vitā eſt intenſiſſim⁹. quia nō
retardat affectus mole coꝛpis. Et etiam qꝛ
teminus fruendi ſummo bono iā adueniſſet
niſi aliquid impediret. Ideo de tardatione
maxime dolent. Et iſta pena eſt maxima pe
na. Sil'r etiaꝫ cum doloꝛ non ſit leſio: ſꝫ leſio
nis ſenſus: tanto aliquis magis dolet de ali
quo leſiuo quanto magis eſt ſenſitiuuꝫ. Vñ
leſiones que fiunt in locis maxime ſenſibili
bus: ſunt maximū doloꝛé cauſantes. Et qꝛ to
tus ſenſus coꝛpoꝛis eſt ab aia: ideo ſi in ipaꝫ
aiaꝫ aliqd̄ leſiuū agat de neceſſitate oꝫ ꝙ ma
xime affligat. Qꝛ anteꝫ aia ab igne coꝛpoꝛa
li patiat ad pñs ſupponit. hoc. n. ſctūs Tho
mas. iiij. di. xliiij. i fine diſtinctionis pulchꝛe
ꝓbat. Et hoc pꝫ ex ſnia dñi. i. Math. xxv. Ite
maledicti in ignē eternuꝫ q̄ par⁹ eſt diabolo
⁊ angelis eius. Et ideo opoꝛtet ꝙ pena pur
gatoꝛij q̄tuꝫ ad penā dāni ⁊ ſenſus excedat
oém penā iſtius vite. Quidaꝫ aūt aſſignant
rōnem ex hoc ꝙ aia tota punitur: nō aūt coꝛ
pus. Sed hoc nihil eſt: qꝛ ſic pena dānatoꝝ
eſſet minoꝛ poſt reſurrectioné q̄ ante. quod
eſt falſum: Hec ſctūs Tho. vbi ſupꝛa. Stul
tū igit̄ eſt vſq̄ ad purgatoꝛiū differre pniam
⁊ ſatiſfactōeꝫ. Purgant aūt in purgatoꝛio.
vt dicit ſanctus Tho. vbi ſup̄. q. i. art. i. q. v.
electi ſola diuina iuſticia: nō miſterio demo
nū. quoꝝ victoꝛes extiterunt: nec miniſterio
angeloꝝ. q̄ ciues ſuos non tam vehementer
affligerent. Sed tamé poſſibile eſt ꝙ eas ad
loca penarum deducant. ⁊ etiā ipſi demōes
qui de penis hoium letant eas cōcomitātur
⁊ aſſiſtunt purgandis. tū vt eoꝝ penis ſatien
tur. tū vt in eoꝝ exitu a coꝛꝑe ſuo aliquid ibi
reperiant. Hec ſctūs Tho. vbi ſup̄. De iſtis
etiam dicit xp̄s angelis. Dicite filie ſyon ⁊c.
pꝛo earum conſolatione. Deo gratias.

Dñica pꝛima aduent⁹ dñi. Sermo q̄rt⁹.

i **Te in caſtelluꝫ quod**
ↄ vos eſt. Mat. xxij. Sermo nr̄ eſt
q̄ūo oꝫ nos ꝑare in hac vita vt vadamus ad
gl'iam eternam final'r. Materia erit vtilis ⁊
pꝛoficuoſa. Sꝫ vt ſit deo acceptabilis ⁊ gra
tioſa ſalutetur v̄go maria glorioſa. Ite in ca
ſtellū ⁊c. Hoc v̄bū ad litterā dixit xp̄s duob⁹
diſcipulis ſuis q̄s mittebat in hierl'm di. Ite
in caſtellū ⁊c. xp̄s ciuitatem hierl'm vocabat
caſtrū. qꝛ hēbat ↄditiōes caſtri ad l'ram q̄tū
ad ſitum: ⁊ quantū ad foꝛtitudiné magnam
quā hēbat in muris: turrib⁹: foꝛtalicijs: ⁊ hu
iuſmodi. ⁊ erat in alto poſita ad inſtar caſtri
foꝛtiſſimi ⁊ q̄ſi iexpugnabil'. Iō dic̄. Ite in ca
ſtellū qd̄ contra. i. añ vos eſt. Sꝫ ſpūal'r ma
xime anagogice ab ana qd̄ eſt ſurſum: ⁊ go
ge ductio: q̄ſi ſurſum ductio. celeſtis gl'a dicit
tur caſtruꝫ ſiue ciuitas ꝓpter tria vel ꝓpter
tres pꝛopꝛias conditiones caſtri.
Pꝛia qꝛ caſtrū eſt ſitū in loco alto ⁊ emi
nenti. ſed nihil creatū eſt alti⁹ celo empireo.
Secunda: qꝛ caſtrū eſt inexpugnabile.
Tertia qꝛ eſt ꝓuiſum de oibus necc̄ijs.
Pꝛimo eſt in alto poſitū. Dd̄. pſ. xc. Altiſſi
muꝫ poſuiſti refugiū tuū. Nota altiſſimuꝫ
Alti ſunt mōtes ⁊ elemēta: ſꝫ altioꝛes ſūt ce
li lune: mercurij ⁊c. Sꝫ ſuꝑ oēs altiſſimū eſt
celū empireū intātū ꝙ phiſici nō ꝑuenerunt
ad ei⁹ cognitioné: qꝛ nō potuerūt tm̄ aſcēdē
Dicit ſcūs Tho. ij. ſcꝑ di. ij. q. ij. ar. i. vbi q̄rit
Vtrum celū empireū ſit coꝛp⁹ qd̄ celū empi
reū rōne iueſtigari nō ꝑt. qꝛ q̄cq̄d de celo co
gnoſcim⁹: h̄ ē aut ꝑ viſū aut ꝑ motū. Celū āt
empireū nec viſui ſubiacet nec motui: vt hr̄
in l'ra ſcd̄o ſniaꝝ di. ij. ſꝫ ꝑ auctoritaté eſt ha
bitū. ⁊ eſt coꝛp⁹ illud qd̄ ꝑncipal'r oꝛdinatuꝫ
eſt vt ſit hitatio btōꝝ. ⁊ hoc magis ꝑꝑ hoies
q̄ꝝ coꝛꝑa gloꝛificabunt. qb⁹ loc⁹ debet q̄ ꝓ
pter angelos qui loco nō idigent. Et qꝛ illa
gl'a excedit ineſtigatiō[illegible] hūanā. iō ēt celum
empireū. ⁊ ē celū empi[illegible] coꝛp⁹ ꝫm ꝙ dr̄. ij.
ſen. di. ij. itellectuale ⁊ itelligibl'e ⁊ nō viſibl'e
qꝛ nō ſubiacet nr̄o viſui: ſꝫ intellectu tm̄ capi
tur: ⁊ eſt immobile. Et iō phi ipm nō cogno
uerūt vt dicit ſctūs Tho. vbi. ſ. in ſol'one ad
q̄rtū. nec aliquā de eo mentioné fecerunt. qꝛ
nec motui nec viſui ſubiacet. Ité celuꝫ empi
reū vt dicit ſcūs Tho. vbi ſ. ar. ij. eſt incoꝛru
ptibile: imobile: ⁊ lucidū. Qꝛ cū oīs res det
minet a fine: oꝫ ↄditiōes celi empirei accipe
ꝫm ꝙ conuenit ſtatui btōꝝ ꝑꝑ q̄s factum eſt.
Et qꝛ illi ſūt in plena ꝑticipatōe eterne lucis
q̄etis ⁊ eternitatis. Iō decet empireū celū lu
cidū imobile: ⁊ icoꝛruptibile eſſe. Unde ſcd̄o
ſniaꝝ. di. ij. in l'ra dr̄. ꝙ dr̄ empireū nō ab ar
doꝛe: ſꝫ a ſplendoꝛe. Dicit etiā ꝙ a volubili
tate mūdi ſecretū eſt: ⁊ dr̄ ēt ꝙ nō hꝫ ardoꝛē
nō auté dr̄ lucidū h̄ mō ꝙ radios ſuos emit
tat nr̄o ſenſui viſibiles: ſꝫ qꝛ in natura ſua lu
cē hꝫ eo ꝙ eſt maxime foꝛmale. Hec ſanctus
Tho. vbi. ſ. Idem pꝛima parte. q. lxvi. ar. iij.
Secundo eſt inexpug̃bile. Dd̄. Nō accedet
ad te malū. ſ. culpe. ⁊ flagellū nō appꝛopinq̄
bit tabernaculo tuo. pſ. xc. Tertio ē ibi oīꝫ
bonoꝝ ꝓuiſio. Unde Boeti⁹. iij. de conſol'.
phie dicit ꝙ btitudo eſt ſtat⁹ oīm bonoꝝ ag
gregatiōe ꝑfect⁹. Dicit etiam gl'ioſa ciuitas
ſig̃ta ꝑ ciuitaté hierl'm: eo ꝙ hēbat multas li
bertates: ⁊ caput ⁊ mr̄ erat aliaꝝ ciuitatum.
Ita etiā gl'ia celeſtis. Auctas. Illa q̄ ſurſum
eſt hierl'm libera ē q̄ ē mr̄ nr̄a. Ad Gal'. iiij.
Pꝫ ergo rō q̄re gl'ia celeſtis dr̄ ciuitas vl' ca
ſtellū de q̄ anagogice dixit xp̄s i themate oi
b⁹ nobis. Ite in caſtellū. q. d. i hoc mūdo nō
poteſtis diu ſtare: imo oꝫ nos hitationé mu
tare. qꝛ nō hēm⁹ hic manenté ciuitaté: ſꝫ futu
ram inq̄rim⁹. vt dicit apl's ad Heb. xiij. Iō di
cit. Ite. ſ. per bona oꝑa per paſſus virtutū in
caſtellū. ſ. gl'ie celeſtis qd̄ ↄ vos eſt. Sed q̄re
dicit qd̄ ↄ vos ē. nūq̄d gl'ia celeſtis ē inimica
nr̄a. Mō iuxᵗ h̄ iuenio i ſacra ſcriptura ꝙ glo
ria celeſtis eſt ꝓ aliq̄b⁹ ⁊ ē ↄ aliq̄s. Pꝛio glo
ria celeſtis ē ꝓ innocētib⁹ in baptiſmo purifi
cat. Scd̄o gl'ia celeſtis ē ↄ delinq̄ntes crimi
naliter alienatos. Dico pꝛimo ⁊c. q̄a ipi nū
q̄ peccauerūt nec coꝛde male cogitādo nec
oꝛe male loquēdo: nec oꝑe ↄ deū nec ↄ pꝛoxi
mū. Iō celeſtis gl'ia ē ꝓ iſtis. Rō pꝫ per re
gulā phie. iiij. phiſicoꝝ. quia locus ⁊ locatuꝫ
dñt ꝓpoꝛtionari. vel q̄libet loc⁹ cōpetit loca
bili ſibi nō ↄrio ſed ꝓpoꝛtionato. verbi gr̄a
Mare ſiue aq̄ maris cōpetit piſcib⁹. q̄a ille
loc⁹ eſt eis natural' iuxta eoꝝ ꝓꝑetates ⁊ cō
ditiōes. aer aūt ē ꝓ auib⁹. Terra v̄o ꝓ aiali
bus. qꝛ hñt ↄditiones ⁊ ꝓꝑetates ſil'es loco.
Mō videam⁹ ſi pueri nouiter baptizati hñt
qualitates ⁊ ↄditiones ⁊ ꝓꝑetates ſil'es celo
empireo. ⁊ appꝫ ꝙ ſic. qꝛ celū ē loc⁹: habita
tio ſeu domus dei ꝓꝑe. Lꝫ eni de⁹ ſit in oi lo
co: tñ in celo maxime manifeſtat gl'iam ſuam
ſctis. Iō dd̄. Ad te leuaui oculos meos. ſcilicꝫ
in oꝛone. q̄ hitas in celis. pſ. cxxij. Cū iſto lo
co dicti pueri hñt conuenientiam. qꝛ per ſan
ctum baptiſmum facti ſunt filij dei ⁊ ſancte

mſis eccl'ie.cū ante baptiſmū eſſent ſolū filij ade.Dic̄.ij.btūs Aug.in li.de baptiſmo paruuloꝝ.ꝛ hr̄ de ꝯſe.di.iiij.Ad hoc valet baptiſm⁹ vt baptizati xp̄o incorporent̄ vt mēbra capiti.De hoc dicit ſcūs Tho.iij.pte.q.lxix.ar.v.ꝙ incorpatio ē effect⁹ baptiſmi.q2 p baptiſmū aliq̄s regenerat̄ in ſpūalem vitā q̄ eſt ꝑprie fideliū xp̄i.Uita aūt nō ē niſi mēbroꝝ capiti vnitoꝝ a q̄ motū ꝛ ſenſum ſuſcipiunt. Idē dic̄.ſ.Tho.iiij.di.iiij.q.ij.ar.ij.q.v.Et in ſignū ꝙ ſunt filij dei dantur eis p baptiſmuꝫ patrine ꝛ patrini.q2 ſicut a pentibus carnalibus recipiūt eſſe carnale:ita a pentib⁹ ſpiritualib⁹ recipiūt eſſe ſpūale.Hereditas auteꝫ pr̄is q̄ eſt celū optie ꝯpetit filijs ꝛ eſt ꝓ filijs: Quis ergo ꝓhiberet filijs ne ingrederet̄ domū pr̄is eoꝝ.Iſta rōe dictis pueris loc⁹ paradiſi ꝯuenit.Iō apl's dic̄.Ipe ſpūs teſtimoniū reddit ſpūi nr̄o ꝙ ſumus filij dei. Si aūt filij ꝛ heredes.heredes qui[illegible] dei: coheredes aūt xp̄i.ad Ro.viij.¶ Secūda ꝯditio celi eſt.q2 vbi eſt plena ſctitas.nō ē ibi aliqḋ pctm̄: nec actuale:mortale: ſeu veniale:.nec originale. Oēs ſūt ibi ſcti. Auctas. Ois q̄ relictus fuerit in ſyō ꝛ reſidu⁹ iu hierl'm:ſctūs vocabitur ois q̄ ſcriptus ē i vita i hierl'm.Yſa.iiij.Nota.ois q̄ relictus fuerit hoc dr̄ ꝓpter demōes q̄ fuerūt creati in celo:ſed pp pctm̄ ide expulſi ſunt:ꝛ oēs angeli q̄ ibi remāſerūt ſcti ſūt; Iō dicit.Qui relictus fuerit in ſyon.i.glīa i qua deus ꝯtēplat̄:ſctūs vocabit̄.Hāc ꝯditionem hn̄t pueri nouit̄ baptizati ꝙ oēs ſcti ſunt virtute baptiſmi.q̄ nō ſolū dictos pueros ſctificat ſed etiā adultos infideles:niſi ficte accedant ad eū.Iō dicit apl's talibus. Tēplū dei ſctūm eſt qḋ eſtis vos.i.ad Coꝝ.vi.¶ Tertia conditio celi empirei ē pulchritudo corporalis:que tāta ē ꝙ ſi a nobis mō poſſet videri: nollemus comedere nec bibere ꝛc.Ideo dd Quā dilecta tabernacula tua dn̄e ṽtutū ꝯcupiſcit ꝛ deficit aīa mea i atria dn̄i. ps.lxxxiij. ita ēt aīe dictoꝝ pueroꝝ tantā hn̄t pulchritudinē ꝙ ſi nos poſſemus eas videre: eſſemus ex̄ noſipos ꝓ admiratōe.Et in ſignū hui⁹ pulchritudinis ponit̄ eis cappa alba i baptiſmo variata picturis ꝛ ornata.Item dicit ſanctuſ Tho.iij.parte.q.xlvi.ar.x.ad.iij.ꝙ baptizatis traditur candida veſtis in ſignū glorioſe reſurrectionis ad quā hoies per baptiſmū regenerant̄.ꝛ ad ſignificādū puritatē vite quā debēt poſt baptiſmuꝫ obſeruare ẜm illud ad Ro.vi.In nouitate vite ābulem⁹.¶ Quarta ꝯditio celi eſt.ꝙ ibi eſt ꝯtinua claritas ꝛ ē corpus lucidū ꝛ icorruptibile.ſꝫ nō emittat radios viſibiles ẜm ſanctū Tho.i.pte.q.lxvi.ꝛ.ij.ſcp̄.di.ij.Secus in h̄ mūdo in q̄ diuidit̄ i diē clarā ꝛ noctē obſcurā.ſꝫ in celo ſemp lucet ibi ſol.nō iſte ſol nālis:q2 ciuitas illa non eget ſole neqꝫ luna vt luceāt in ea.Apo. xxi. ſꝫ illuminat̄ a ſole iuſticie xp̄o.de q̄ dr̄ ṽgini marie.Ex te ort⁹ eſt ſol iuſticie xp̄s deus nr̄ Hāc ꝯditiōeꝫ etiā hn̄t dicti pueri.Dic̄ phus iij.de aīa.ꝙ aīa in ſua ꝓma creatōe eſt tanqꝫ tabula raſa in q̄ nihil eſt depictū . ſꝫ in baptiſmo recipit claritatē ꝛ abūdantiā oiuꝫ ṽtutū habitualiter.de q̄ ſctūs Tho.iij.pte.q. lxix. ar.v.vbi dicit.q̄rūdā reprobās opinionē falſam.ꝙ neceſſe ē ꝙ pueri i baptiſmo recipiāt iflurū grē ꝛ ṽtutis:ꝛ hoc ꝓbat duplr̄..q2 pueri ſicut ꝛ adulti i baptiſmo efficiunt̄ mēbra xp̄i vn̄ neceſſe ē ꝙ a capite recipiāt influxuꝫ grē ꝛ ṽtuꝫ.ſicut ꝛ demō ꝓhibebat̄ ṽtute diuina ab inueſtigatōe ṽginitatꝫ btē marie.nec nouerat diuinitatē xp̄i:ſꝫ ꝯfitebat̄ ſuſpicādo vt dicit ſctūs Tho.iiij.ſcp̄. diſ.xxx .q.ij.arti.i. ꝛ.iij.p.q.xxix.ꝛ.xli.ꝛ.xliiij.ꝛ.xlvij. Secundo q2 niſi pueri in baptiſmo recipent grāꝫ ꝛ virtutes:pueri decedētes poſt baptiſmū nō peruenirent ad vitaꝫ eternā.q2 vt dr̄ ad Ro.vj. Grā dei eſt vita eterna.ꝛ iō non ꝓfuiſſet eis ad ſalutē baptizatos fuiſſe.Idem tenet ſctūs Tho.iiij.ſcp̄.di.iiij.q.ij.ar.ij.q̄ſtiuncula.i.Sꝫ ipedit̄ a corpe.q2 non pōt eas ſtatim oñdere ſicut nec tacea argentea multuꝫ lucida ꝛ clara ſub clamide abſcōdita nō pōt oñdere ſuā claritatē:ſꝫ ad ſolē poſita fulget intātū ꝙ mirū eſt ita ꝙ obſcurat viſum.Idē de aīa pueri ſub clamide carnis abſcondita.ſꝫ a corpe ſeparata ſtatim hꝫ tm̄ lumē ꝛ claritatē ſcie pl⁹ q̄ꝫ hūerit aliq̄s vnqꝫ in h̄ mūdo. ꝛ i ſignū h⁹ claritat̄ qn̄ pueri baptizant̄ accendit̄ lumen Si g° q̄libet loc⁹ nāliter ꝯpetit locabili ꝛc. Iō pn̄t dicere.Qui non eſt aduerſum nos.ſ. loc⁹ celeſtis ē ꝓ nobis.Marci.ix.Iō qn̄ tales moriunt̄ in ſtatu innocētie baptiſmali dr̄ eis Ite i caſtellū qḋ ꝓ vobis eſt.Dicā vobis vnā grā hyſtoriā que recitat̄ a tribus euāgeliſtis. Math.xix.Mar.x.ꝛ Luc̄.xviij.Semel cum xp̄s ꝓdicaſſet poſt ẜmonē gētes ex deuotōe portabant filios ſuos ad xp̄um : vt eis daret ſuā bn̄dictionē:ꝛ tot veniebāt ad eū ꝙ dicit text⁹ ꝙ diſcipuli icrepabāt eos ꝛ ꝓhibebant ne xp̄o appropinq̄rēt.h̄ videns xp̄s indigne tulit ꝛ dixit diſcipulis.Sinite puulos venire ad me:ꝛ nolite ꝓhibē eos.taliū eīn̄ eſt regnū celoꝝ.Dicit Mar.Et āplexās eos ꝛ iponēs

man⁹ ſuas ſup illos benedicebat eos. Nota tn̄ dic̄.ſinite puulos ꝛc̄.vbi ponit tres clauſulas ẜm ꝙ ſunt tria magna impedimēta volētib⁹ celū intrare.Primū ē i morte i q̄ veniūt demones.ſolū ṽgo maria obtinuit per grāꝫ ne venirent in morte ſua vt pie credit̄.ꝛ multi q in morte credūt aſcendere in celū:tūc capiunt̄ a demonibus ꝛ deſcendūt in iſernū pp eoꝝ mala ꝛ pctā.Sed dicti pueri nō timent. q2 tūc xp̄s dicere pōt demōib⁹.ꝓditores ſinite paruulos venire ad me.De multis autem pauci ſaluant̄.q2 fere oēs ſunt aut ſupbi : aut auari:aut luxurioſi ꝛc̄.Nota dictū archidiaconi lugdunenſis.ꝙ de.xxx.milib⁹ ſolū gnqꝫ fuerunt ſaluati.Ideo gaudendū eēt de morte pueroꝝ inocentiū.Scōm impedimētū eſt poſt morteꝫ in aere iu media regione vbi eſt maior mītitudo demonū..ꝛ multi q forte euadunt ꝓmū ipedimentuꝫ capi poſſent i iſto ſecūdo:ẜm ꝙ reuelatū fuit btō antonio.De dictis pueris dicet xp̄s demonib⁹.nolite ꝓhibere eos.Tertiū impedimētū eſt i porta celi in q̄ portarij ſtricte examināt.q2 multe aie non ſolū bone ſꝫ etiaꝫ male ꝑmiſſione diuina pn̄t venire vſqꝫ ad portā. Auctas. Cū intrauerit pr̄ſamilias.ſ.xp̄s iu die aſcēſionis ꝛ clauſerit oſtiū incipietis foris ſtare ꝛ pulſare ad oſtiuꝫ dicentes.Dn̄e dn̄e aperi nobis.Et rn̄dens dicet vobis neſcio vos vn̄ ſitis. Tūc incipietis dicere.Manducauim⁹ corā te ꝛ bibim⁹:ꝛ in plateis nr̄is docuiſti.Et dicet vob.neſcio vos diſcedite a me oēs opariȷ iniq̄tatis . Lu.xiij. Nota cū dicit neſcio vos.Et nuuqd ſcit oia. Dico ꝙ xp̄s ſcit oia ſcia ſimplicis itelligētie: ſꝫ nō ſcia approbatiōis. Sꝫ de dictis pueris dicit xp̄s portarijs.Dimittatis ipos intrare: q2 taliū ē regnū celoꝝ.Ergo ite in caſtellū qḋ ꝓ vobis ē.Dico ſcḋo ꝙ glīa celeſtis ē ꝯ dolentes. Rō fundat̄ p regulam phie dicens. Ois loc⁹ ē ꝯrius locabili ꝯrias q̄litates hn̄ti ad ipm.Uerbigr̄a.aqua eſt auibus locus cōtrari⁹ꝛ aialib⁹.terra do piſcib⁹ ex ꝯtrarijs q̄litatibus.Modo videam⁹ ſi pctōres hn̄t contrarias q̄litates ꝛ ꝯditiōes ꝯ locū celi. Pria cōditio celi vt dixi ē loc⁹ hitatio ꝛ dom⁹ dei ꝛ filioꝝ ſuoꝝ.Sed pctōres non ſunt filij dei: ſꝫ inimici:lꝫ fiunt filij dei.Alia ratio iſtius eſt q2 ẜm ſctm̄ Tho.ſuper Io.xij.aliq̄s fit filius dei triplr̄ ẜm triplicem aſſimilationem hominis ad deū.ſ.p grām:p perfectionem operuꝫ ꝛ p glīam.Et nihil hoꝝ hn̄t pctōres. ergo nō ſunt filij.lꝫ aliquo modo poſſunt dici filij ẜm ſimilitudinem nature veſtigij ꝛ imaginis:nō tn̄ grē ꝛ glīe.q2 ẜm ſctm̄ Tho.iij.pte.q.xxxiij. ar.iij.aliq̄s ẜm iſtā q̄ntuplicē ſimilitudinem dr̄ filius dei:ſꝫ tn̄ ꝓprie ẜm illam triplicē aſſimilationē hois ad deū inimic⁹ dei eſt.q2 ẜm ſctm̄ Thomā ſup Iſa.i.Homo per pctm̄ vendit q̄ttuor p que icurrit̄ inimicitia dei.ſ. animi virtutē:celeſtē hereditatē:aie libertatē:ꝛ diuini amoris honoreꝫ:tn̄ ex pctis facti ſunt et inimici.q2 q̄ꝫto augmētant̄ ꝛ creſcunt in corpore vel ſcia vel potētia vel officijs:tanto ſūt peiores in cōſcia.Supbi preſumptuoſi nolētes obedire preceptis dei ſūt inimici dei. Auctoritas.Inimicos mēos illos q nolūt me regnare ſuper ſe.Luce.xix.Uerbū eſt xp̄i.Pꝫ ergo ꝙ hn̄t ꝯriam qualitatē.Scḋa ꝯditio celi eſt:q2 eſt locus ſctitatis vt dixi.ſed peccatores ſunt maculati : corrupti ꝛ abominabiles facti.Iſa.i.Ue gēti peccatrici populo graui iniquitate:ſemini nequā:filijs ſceleratis. Dereliquerunt dn̄m ꝛ blaſphemauerūt ſanctuꝫ iſrael:alienati ſunt retrorſum.Nota ve genti peccatrici:q̄tum ad pctm̄ ſuperbie : populo graui iniq̄tate:q̄ꝫtū ad auariciam:ſemini nequā:ꝓpter luxuriā.filijs ſceleratis q̄tū ad inuidiā.dereliquerunt deuꝫ propter gulā.blaſphemauerunt ſctm̄ iſrael.ꝓpter iraꝫ. alienati ſunt retrorſum.ꝓpter accidiam.Tertia conditio celi eſt pulchritudo.ſꝫ pctōres ſunt imundi ꝛ turpiſſimi:intātum ꝙ qn̄ aia pctōris venit ad portam paradiſi poſſunt angeli ꝛ ſancti clamare ad iuſernum.de qua Ieremie.ij. Quā vilis facta es nimis iterans vias tuas ſ.pctōꝝ ꝛ ab egypto confunderis ſicut confuſa es ab aſſur dicit dn̄s.Quarta ꝯditō celi eſt ꝙ celum eſt clarum:ꝛ pctōres ſunt tenebroſi Dauid.Neſcierunt neqꝫ intellexerūt:in tenebris ambulāt.quia ẜm ſanctuꝫ Tho. ſup Io. v.Effectus pcti in mente eſt quadruplex.ſ.infirmitas:cecitas:inſtabilitas:ꝛ indeuotio.Et q̄ttuor vulnera ſunt cauſata in aia ex peccato ade primo.ꝛ ꝯſeq̄nter ex alijs pctis.ſ.iufirmitas i iraſcibili:concupiſcentia i concupiſcibili.ignorantia ſiue cecitas i rōne.ꝛ malicia in voluntate:ad que ſequnt̄ alia duo mala ſcꝫ dolor ꝛ error.ꝓma ſcḋe.q.lxxxv.ar.iij.Et etiā ẜm ſctm̄ Tho.ps.l.Mali non cognoſcūt ſua pctā triplici ratione.ſcilꝫ cecitatis : obliuionis:ꝛ adulationis.Item in celo eſt maxima pax ꝛ concordia:quicquid placet vni ꝛ alteri Sed peccatores ſemper ſūt in guerra vel cōtra proximū:vl' ꝯtra pr̄em:matrē:vxorē : filios ꝛ fratres ꝛc̄.Nota hic ẜm ſanctum Tho. ſup Iſa.lix. Peccatū cauſat q̄druplicem diuiſio

nem diſcoꝛdie a ꝓximo ꝯtrarie affectiõis a ſe
ipſo:auerſionis a deo:⁊ diſſimilitudinis a ſan
ctis. Jtē dicit ſanct⁹ Thomas.ij.ij.q.xxix.ar.ij.
ad tertiũ.ꝙ pax vera ē tm̃ in bonis ⁊ bonoꝝ
apparens aũt in malis. Jtem ad quartũ dicit
ꝙ perfecta pax ē tm̃ in beatis:ſed impfecta eſt
in viatoꝛibus. Jdeo qlibꝫ pctõꝛ poteſt dicere
Qui ñ ē mecũ.ſ.ꝯcoꝛdiſ ꝯtra me ē. Matth.
xij. Licꝫ ergo loc⁹ celi empirei nõ ſit ꝓ pctõꝛi
bus imo ſit ꝯ eos:vt ꝓbaui:nihilomin⁹ tamē
ne deſperent:dicit eis xp̃us in themate Jte in
caſtellũ quod cõtra vos eſt:quaſi dicat. Jte
quemadmodum vadunt peccatoꝛes ⁊ gẽtes
armoꝛum ad capiendũ caſtrum eis ꝯtrariũ
vi armoꝛũ. Jta etiã capi pōt caſtrũ celi. Hoc
nõ auderẽ dicere niſi qꝛ xp̃s dixit. A diebus
iohãnis baptiſte vſqꝫ nunc regnũ celoꝛũ vim
patiſ ⁊ violētia rapiũt illud. Matth.xi. Hec
violētia fit p pniam qᷓ innuiſ ibi. A diebus
iohãnis baptiſte.qꝛ ille q pꝛimus pdicauit ꝙ
regnũ celoꝝ pōt haberi p pniam ſicut ipſe. Jdõ
cepit pdicare ⁊ dicere. Pniam agite. appꝛo
pinqᷓbit.n.regnũ celoꝝ. Matth.iij. Jdõ tanqᷓ
boni bellatoꝛes debem⁹ obſidere caſtrũ celi ⁊
ipſum impugnare. Pꝛimo cũ bõbardis qᷓ fit
p lamētabilē ꝯfeſſionē:ſicut i bõbarda ē foꝛa
men vbi poniſ puluis:⁊ magſ mittit ferrum
ignitum ⁊ puluis inflãmaſ.⁊ lapis ſic mittiſ
cõtra caſtrum ⁊ capiſ. Jſto mõ in cõfeſſiõe fo
ramen vbi eſt puluis niger ⁊ fetidus peccato
rũ eſt coꝛ vel memoꝛia vbi debent cõgregari
pctã. Ferrũ ignitũ ē cõpũctio ſeu cõtritio coꝛ
dis q̃ a magſo ſeu a ſpũſancto mittiſ ⁊ inflã-
matur coꝛ.⁊ tũc ꝓijciſ lapis magn⁹ pcti moꝛ
talis ⁊ pfoꝛaſ mur⁹ padiſi. Pꝛopt̃ hoc dicit
Job. Tedet aĩam meã vite mee dimittam ad
uerſum me eloquiũ meũ.loquar.ſ.in cõfeſſio-
ne:in amaritudine aĩe mee. Job.xiij. Scdo
trabuccando per ſecretas miſerationes. Tra
buccus etiã lapides mittit cõtra caſtrũ ſꝫ nõ
cum clamoꝛe nec ſonitu ſicut bombarba:ſꝫ ſe
crete. Sic etiã ē de elemoſyna q̃ ſecrete ē fiē-
da. Cõfeſſio dꝫ fieri cũ clamoꝛe ⁊ tumultu ge
mituũ ⁊ ſuſpirioꝝ:ſꝫ elemoſyna ſecrete mittē-
do vicine pauperi vidue ⁊c̃.panem vel vinũ
vel veſtem:vel pecunias captiuis vel puellis
dando dotem.x.floꝛenos vl̃.xij. Sic diruitur
turris muri paradiſi. Jdeo xp̃s. Cũ facis ele
moſynam noli tuba ante te canere:ſicut ypo-
crite faciũt. Te aũt faciente elemoſynã neſci-
at ſiniſtra tua qd faciat dextera tua. Matt.vi.
Tertio baliſtando p efficaces oꝛationes. vñ
os noſtrũ ad inſtar baliſte eſt factum duoꝝ

lignoꝝ. Arcus baliſte ē lingua. Sagitte vero
oꝛo. Et lignũ p mediũ arc⁹ ē rectitudo oꝛonis
Jdeo auiſo cogitãdo cũ quo loqueris i oꝛa-
tione qꝛ cũ xp̃o dicẽdo Pater nr̃:vel cũ vgi
ne maria:dicendo Aue maria ⁊c̃. Cogitãdo
ꝙ vides xp̃m i cathedra ſedentē iratũ contra
te:⁊ ſic mittiſ ſagitta deuote oꝛonis.⁊ vulne-
ratur xp̃s vel virgo maria.qᷓ vuln⁹ bene pla
cet eis.⁊ tunc licet eſt iratus ꝯtra te ex pecca
tis tuis:parcit ⁊ remittit tibi pctã dicens.vul
neraſti me:ideo parco tibi. Jdē de vgie ma-
ria ideo ꝯ ſagitta deuote oꝛonis dicit ſcriptu
ra. Oꝛo humiliãtis ſe nubes penetrabit. Ecci
xxxv. Quarto ſcalando caſtrũ p ſcalam virtu
tum aſcendendo ad inſtar hoim armoꝝ qui
cum ſcala aſcendũt ſecrete:⁊ qñ ſunt ſuperi⁹
clamant foꝛtiter:viuat viuat. Jta bona vita ⁊
virtuoſa eſt ſcala cui⁹ grad⁹ ē hũilitas: caſti-
tas:pauptas tempantia:iuſticia ⁊c̃. Jdeo do
minus. Conſurgite ⁊ aſcendite ad gentē ge-
tam ⁊ habitantē ꝯfidenſ. Jere.xlix. Nota exē
plum de euſtachio ⁊ vxoꝛe.vt habeſ in vitis
patrũ:ideo regnũ celoꝝ vim patiſ. Matth.
xi. Qui poteſt cape capiat. Matthei.xix. Er
go ite vos peccatoꝛes per pniam ad caſtellũ
qᷓ contra vos eſt. Deo gratias.

Dñica pꝛima aduēt⁹ dñi Sermo quintus.

Hoꝛa eſt iam nos de

somno ſurgere.ad Ro.xiij.⁊ i epl
ſtola ⁊c̃. Pꝛo huius vbi declara-
tione ⁊ pdicãde materie itroductõe ſciẽdũ ꝙ
in ſacra ſcriptura ſtat⁹ moꝛtaſ pcti dr̃ doꝛmi-
re:qᷓdiu.n.hõ eſt in pctõ moꝛtali tãdiu doꝛ-
mit duplici ratiõe. Pꝛima qꝛ ſicut ille q doꝛ
mit nihil opaſ nec loqᷓtur aliqd:ſic nec pſoñ
que eſt i pctõ moꝛtali nihil operaſ meritoꝛie
qꝛ gr̃a eſt pncipium merendi remotum: cha-
ritas vero ꝓximũ.iij.ſcꝫ.di.xxx.ſꝫ talis caret
vtraqꝫ.qꝛ lꝫ poſſet facere multa bona opera
de genere.qꝛ pctm̃ moꝛtale non aufert hoi li
berũ arbitriũ:tm̃ ex illis opib⁹ nihil lucraſ ꝓ
gl̃ia padiſi. Licet.n.ex ipſis lucretur bona tē
poꝛalia.ſ.ſanitatē filios:honoꝛes:diuitias : ⁊
ex illis meretur exire ꝯ pctõ moꝛtali aliq̊ mõ
diſpoſitiue.vt dicit ſanctus Tho. in.iiij.diſt.
xv.q.i.ar.iij.q.iiij.⁊.iij.pte.q.lxxix.ar.vi. Jdõ
qñ hõ ſentit ſe i pctõ moꝛtali nõ debet dimit-
tere bona opera ſꝫ magis augmētare:ſꝫ nõ ſt
lucratiue gl̃ie.qꝛ nõ in ſero moꝛtis hõ venit ad
cõputũ cũ xp̃o:ipſe dat retributionē ſolũ ꝓ bo
nis opib⁹ factis i ſtatu gr̃e.qꝛ erãt viua p cha-
ritatē ſm ſanctũ Tho.ibidem; ſed de bonis

operib⁹ factis i ſtatu culpe nil retribuet.quia
ſine charitate facta ſũt.ergo moꝛtua: ⁊ p ꝯñs
nullo mõ meritoꝛia ibidē ⁊c̃.qꝛ iã i hoc mun
do ipſe dedit retributionē ꝓ illis.pp hoc di-
cebat xp̃s. Manete i me ⁊ ego i vobis qꝛ q ma
net i me ⁊ ego i eo hic fert fructũ multũ qꝛ ſi-
ne me nihil pōt facere.ſ.meritoꝛie. Joh.xv.
Pꝛo dictoꝝ intelligẽtia nota differentiã int̃
opa viua moꝛtua ⁊ moꝛtificata. Naꝫ illa opa
hois ꝓpꝛie dñr viua.⁊ dicit ſanctus. Tho.iiij.
ſcꝫ.di.xiiij.q.ij.ar.iij.q.ij.q̃ hoiem ad etnã vi-
tam pducẽ pñt qꝛ oĩa illa dñr viuere q̃ habēt
debitã opationē vl̃ effectũ.⁊ illa q̃ puanſ hac
dñr moꝛtua:ſicut dicimus aquã viuã q̃ ē i ipe
tu fluẽdi:ꝓpꝛi⁹ aũt effect⁹ hũanoꝝ operũ eſt
ꝙ p ea hõ ad vltimũ finē hũane vite pueniat
ſcꝫ ex btitudinē. Jdeꝫ dicit ſanct⁹ Tho.iij. pte
q.lxxxix.ar.iiij.ſic igiſ opa viua dicunſ que fi
ũnt ⁊ ſunt cũ charitate.ſꝫ illa opa hois dicun
tur moꝛtua q̃ hoc faciẽdi ptãtē ñ hñt ⁊ q̃ fiũt
ſine charitate.dicit.n.ſanctus Tho.iij.pte.q.
lxxxix.ar.vi.in ſolu.ad ſecũdũ.ꝙ opa de gñe
bonoꝝ ſine charitate facta dicunſ moꝛtua pp
defectũ charitatis ⁊ gr̃e ſicut pncipij. Sꝫ opa ho
minis dñr moꝛtificata q̃ hãc ptãtē pducendi
ad etnã vitã amiſerũt cũ pꝛi⁹ eã habuerint.⁊
ſic opa moꝛtificata dicunſ q̃ fiũt cũ charitate
ſꝫ nõ ſũt cũ ea pp ſequēs pctm̃ moꝛtale. Et idõ
opa bona ex charitate facta i eo q gr̃aꝫ hꝫ vi-
ua ſunt. Jn eo aũt q gr̃a caret:nõ ex charita-
te facta moꝛtua ſt.opa aũt pꝛi⁹ i charitate fa-
cta i eo q gr̃aꝫ dimittit per pctm̃ moꝛtificata
ſunt.qꝛ pctm̃ ſequēs impedit ꝙ hõ p illa opa
nõ poſſit ad vitã introduci. Hec ſanct⁹ Tho.
iiij.ſcꝫ.di.xiiij.vbi ſupꝛa. Nota etiaꝫ ſm ſctm̃
Tho.in.iij.pte.q.lxxxix.ar.vi.ꝙ a peccatis ali-
quod dr̃ moꝛtuũ dupl̃r. Uno mõ affectiue:qꝛ
ſcꝫ ē cã moꝛtis.⁊ hoc mõ pctm̃ ſiue opa pcti di
cunſ opa moꝛtua.ſm illud ad Hebꝛe. San-
guis xp̃i emũdabit cõſcias nr̃as ab operibus
moꝛtuis ad ſeruiẽdũ deo viuẽti.ad Hebꝛe.ix.
Alio mõ dr̃ opus moꝛtuũ puatiue. qꝛ.ſ. caret
vita ſpũali q̃ ē ex charitate p quaꝫ aĩa deo cõ
iungiſ ex quo viuit ſicut coꝛpus p aĩam . ⁊ ſic
opatio ſine gr̃a dr̃ op⁹ moꝛtuũ. Et p hũc mo-
duꝫ etiaꝫ fides q̃ eſt ſine charitate dr̃ moꝛtua
ſm illud Jaco.ij. Fides ſine opib⁹ moꝛtua eſt
Querit ſctũs Tho.i.iiij.di.xv.q.i.ar.iij.q.iiij.
Utrũ opa extra charitatē facta ſũt alicui⁹ bo
ni meritoꝛia ſaltē tpalis ad q̃ſtionē reſpõdit
ꝙ opera extra charitatē facta non ſunt meri-
toꝛia ex condigno,neqꝫ eterni neqꝫ tempoꝛa
lis alicui⁹ boni apud deum. Dicit.n. Augu.ꝙ

pctõꝛ nõ eſt dign⁹ pane quo veſciſ:ſꝫ qꝛ diui-
nã bonitatē decet vt vbicũqꝫ diſpoſitionē iue
nit pfectionē adijciat. Jdeo ex mẽto ꝯgrui
dr̃ aliqs mereri aliqᷓ bonũ p opa extra chari
tatē facta. Et ſm hᷓ opa iſta valent ad triplex
bonũ.ſ.ad tpaliũ ꝯſecutionē.ad diſpoſitionē
ad gr̃am.⁊ ad aſſuetudinē bonoꝝ operũ. Cõ
coꝛdat dñs albert⁹ in.iiij.di.xiiij.⁊.xv. Cõcoꝛ
dat etiã cũ dictis Raymũdus. Quia tm̃ hoc
meritũ nõ ꝓpꝛie meritũ dr̃ idõ magis ꝯceden
dũ eſt ꝙ hmõi opera nõ ſint alicui⁹ meritoꝛia
q̃ ꝙ ſint. Hec ſanct⁹ Tho.vbi ſupꝛa. De hoc
etiã ſctũs Tho.iij.pte.q.lxxxix.ar.vi. i ſol. ad
tr̃iũ. Jtē.ij.ſcꝫ.di.xxvij.ar.iiij.i coꝛpe dicit ſctũs
Tho.ꝙ opa bona añ donũ gr̃e facta pmio ſi
bi ꝓpoꝛtionato nõ carēt. Cauſant.n.quãdaꝫ
habitudinē ad gr̃am ⁊ ſecũ etiã q̃dã hone-
ſtatem ⁊ pulchꝛitudinē hñt in qb⁹ pcipue eo
rum pmiũ ꝯſiſtit. Et aliq̃ etiã p accidens cau-
ſant vt bonoꝝ tempoꝛaliũ affluentiã aut ali-
quid hmõi.qꝛ freqñt vt dicit Gre. De⁹ in hoc
mũdo remunerat qᷓ pmiũ future gl̃e nõ me-
retur.vt ſic nullũ bonũ irremũeratũ inueniaſ
hec ille. Secunda rõ.qꝛ ſicut pſona q̃ doꝛmit
nullũ hꝫ ſentimentũ nec videt:nec audit:nec
odoꝛat:nec tãgit.qꝛ omnes potētie ſenſitiue
⁊ intellectiue ſũt ligate. Jta de pſona q̃ eſt in
ſtatu pcti moꝛtalis totũ ſentimētũ rerũ ſpũa
liũ pdidit.lꝫ ſentiat ſapoꝛes reꝝ tpaliũ. tm̃ nõ
videt piculũ in q̊ eſt pp pctm̃:nec audit deuꝫ
p verã obedientiã ad ei⁹ mãdata:nec odoꝛat
p deuotionē:nec tãgit p pniam:nec guſtat p
cõmunionē. De his quere pma ſcdꝫ.q.lxxxv.
ar.iij. Animaſ hõ nõ ſentit ea q̃ ſpũs dei ſunt
i.ad Coꝝ.ij. Si ergo pſona q̃ i pctõ moꝛtali ē
nihil lucraſ meritoꝛie nec ſentit res ſpũales:
ergo doꝛmit.pꝫ rõ ꝙ ſtat⁹ pcti moꝛtaſ dr̃ doꝛ
mire. Jdõ ſicut hoi q diu doꝛmiuit dr̃.ſurge.qꝛ
diu doꝛmiuiſti.ita dicit apoſtolus cuilibet pec
catoꝛi. Surge q doꝛmis ⁊ exurge a moꝛtuis
⁊ illumiabit tibi xp̃s.ad Ephe.v. Nota exur-
ge a moꝛtuis.i.a pctis moꝛtalib⁹ ⁊ illumiabit
tibi xp̃s. Quare dicit tibi ⁊ ñ te. Rñdeo:regl̃a
gñaſ ē ſacre ſcripture:ꝙ vbi videſ incõgrui-
tas:ibi ē magnũ ſecretũ vt hic quia plus ē il-
luminare hoi q̃ illuminare hoiem vbigr̃a.
De⁹ illumiat ſolē ſꝫ nõ illumiat ſoli.i. nõ dat
ſibi lumē ad vtilitatē ſui ſed ad vtilitatem no
ſtram.ita multi ſunt illuminati a deo de magñ
ſcia vel de magno intellectu ſꝫ nõ ad vtilita-
tem ſuam:ſed ad deceptioneꝫ alioꝝ. Sed qñ
de ſcia ſeu itellectu ſciũt ſe bñ regere i ſaluati
onem alioꝛum ⁊ ipſoꝝ tũc de⁹ illumiat eis.ſ.

ad vtilitatē ꝓprīā: ſʒ videt̄ incōgruitas. Jdeo
dicit Greg. Jndignū vehemēter exiſtimo vt
ūba ſacri eloquij reſtringā regulis donati: ec
ce q̄re dicit. Jlluminabit tibi xp̄s. i. ad vtilita/
tē tuā. Jdeo dicit thema. Hora eſt iā nos qꝛ
iam claritas ſolis iuſtitie orit̄ in officio eccl̄ie
pʒ thema. Jnuenio ꝙ. x. ſunt fuāda ꝛ ſiēda i
ſurgēdo a ſōno pctī mortal̄ q̄ ſiūt ꝛ ſuant̄ in
ſurgēdo a ſōno corpali nocturno i q̄ hō facit
cōit̄ decē. Prio hō apit oculos ad vidēdū q̄
hora ē. ꝛ ſi ē dies dicit hō. O ſurgam⁹ qꝛ dies
ē clara: ille q dormit i pctīs dʒ prio apire ocu
los p pctōꝝ cognitionē ꝛ piculi in q̄ eſt. Co/
gnitio i q̄ ē pm⁹ act⁹ in opatiōib⁹ que ſiūt ele
ctiue: qꝛ electio i hoīb⁹ ſeqt̄ inq̄ſitionē ꝛ p̄ſup
ponit cognitiōʒ. vt dic̄. ſ. tho. pri. ſcrip. di. xli.
ar. i. i ſolu. ad pmū. Eſt. n. electio act⁹ volūtat̄
nō abſolute ſʒ i ordie ad itellectū ordinante.
Act⁹ aūt voluntat̄ cognitionē p̄ſupponit. eo
ꝙ volūtas ð ſe ceca ē ꝛ mouet̄ ab itellectu pñ
tāte ſibi ſuū obm ſpecificatie. lʒ ēt volūtaſ mo
uet itellectū q̄ ad exercitiū act⁹ qñ religioſuſ
apit oculos recognoſcēdo ſe dicit. O miſer ꝛ
tot anni ſūt ꝙ ſūt in ordie ꝛc̄. mō apit oculos
Jdē de clerico diſſoluto. Jdē de xp̄ianis q ſo
lo noīe dicunt̄ xp̄iani: ſʒ nō regunt ſe iuxta di
na p̄cepta: ſʒ iuxta eoꝝ ſentimētū. Ecce h̄ api
tio oculoꝝ ſpūalium. Jō dð. poſtq̄ʒ apuit ocu
los ꝛ cognouit ſtatū pctī ꝛ piculū i quo erat.
dicebat dō. Ampli⁹ laua me ab iniq̄tate mea
ꝛ a pctō meo mūda me ꝛc̄. ꝛ allegat rōnē di.
Qm̄ iniq̄tatē meā ego cognoſco ꝛc̄. ps. l. Ec
ce quō tenebat oculos aptos. Jta dʒ facē q̄li/
bet pctōr cogitādo ſuā malā vitā quā tenuit.
Scðo hō i lecto erigit ſe quaſi ſedēdo. Jta q
ſurgit a pctō dʒ erigi per ꝯtritionē q ſedet in
lecto eſt erect⁹. ſ. a cingulo ſupi⁹: ſed iacet in/
ferius. Jta ꝯtritio vera importat duo. Prio
dolorē ꝛ diſplicētiā de pctīs: iam iacet baſſe.
Scðo p r̄ſpectū ad deū quē offēdit: nō ē ere
ct⁹ qꝛ ſi dolor vel diſplicētia pctōꝝ vēit reſpe
ctu mūdi ſame vl̄ piculi nihil valet: tot⁹ iacet
baſſe in terra. oportet ꝙ diſplicētia ſit reſpe/
ctu dei tūc ē ꝯtritio. de hoc. iiij. ſcrip. di. xxvi.
Jta faciebat ille rex Ezechias di. Recogita/
bo tibi oēs ānos meos i amaritudie aīe mee.
Jſa. xxxviij. Nota tibi nō dicit mundo ſame
nec piculo ſed tibi. Jō qñ hō recordat̄ de pec
catis dʒ pcutere pect⁹ eleuando oculos ūſus
celū dicendo. Tibi ſoli peccaui dn̄e miſerere
mei. Tertio induit̄ camiſia ꝛ ceteris indumē
tis. Ecce ꝓpoſiti boni aſſumptio. Firmū eniʒ
ꝓpoſitū in bonū nō eſt ſine indumēto diuine
gr̄e. qꝛ hoc nō eſt ſine pfecta preparatiōe ad
gr̄am q̄ eſt ſimul cū infuſiōe gr̄e ꝛ meret̄ glo
riā ꝛ nō gr̄am q iā hʒ pma ſcðe. q. cxij. art. ij.
ad pmū. Si. n. volūtas prōpta eſt ſm illð qð
hʒ accepta eſt: nō ſm id qð nō hʒ. ij. ad Coꝛ.
viij. Alie ūtutes ſūt alia idumēta: dic vt vide/
bit̄ expedire. Jðo apl̄s. Jnduite vos ſicut ele
cti dei ſancti ꝛ dilecti viſcera mie: benignita/
tē: hūilitatē: modeſtiā: patiētiā ſupportantes
inuicem. ad Col̄. iij. Quarto a lecto recedit.
Ecce receſſus a mala ſocietate: ꝛ ab occaſioni
bus. De hoc pulchre vide ſctm̄ tho. ſup ma/
theū. iij. c. Alit̄ ꝓpoſitū abſcidi a pctō ñ ē pfe
ctū nec firmū. Jdeo dic̄ ſcrip. Salua aīaʒ tuā
noli reſpicere poſt tergū tuū: ne ſtes in oi lo/
co circa regionē: ſʒ i mōte ſaluū te fac: ne ꝛ tu
ſimul pereas. Gen̄. xix. Jdeo recedite ſtatiʒ.
qꝛ ſi mō ꝓponit̄ nō peccare: qꝛ eſtis modicuʒ
deuoti: tñ̄ poſt prādiū vel cenā hita occaſiōe
peccabit̄. iō etiā poeta hoc dicit. Que nociti
ra tenes q̄ʒuis ſint cara relinque. Quito ſpu
ta ꝛ hmōi emittunt̄ ꝓpter ebullitionē ſtoma/
chi. Ecce oris ꝯfeſſio q̄ vere nō eſt niſi ſpuere
flegma putridum de pctīs. Sic aūt purificat̄
ſtomach⁹ nr̄e ꝯſcīe. Auc̄tas. Si ꝯfitemur pec
cata nr̄a fidel̄ ꝛ iuſt⁹ eſt de⁹ vt remittat nobis
pctā nr̄a ꝛ emūdet nos ab oi iniq̄tate nr̄a. i.
Joh. i. Sexto calciat̄ hō. Ecce iniuriarum re/
miſſio. Qui incedit diſcalciat⁹ ſtatiʒ ſentit pū
ctiones lapidū ꝛ ſpinaruʒ. ſecus qñ hō icedit
calciat⁹: q nō ſentit ſe de iniurijs ad vindicā/
dū ſʒ totū remittit: talis calciat⁹ incedit. Sed
ille q indignat̄ ꝛ q̄rit vindictā nec vult dimit
tere incedit diſcalciat⁹. Jō dicit ſcriptura ſan
cta. Ois iniurie ꝓximi ne memineris. ꝛ nihil
agas in opib⁹ iniurie. Eccl̄i. x. Jō calciare te
p bonā patiētiā iniurias remittendo. iuxta il
lud. ſtate calciate pedes i p̄paratiōe euāgelij
pacis. ad Eph̄. vi. Septio cigit̄ hō. Ecce h̄ de
bitoꝝ reſtitutio. Quidā icedūt ſine cinctura
ſcʒ amplos vētros portātes i magnis pōpis
ꝛ vſuris de bonis alteri⁹ q̄ hñt p vſuras: rapi/
nas calūnias ꝛc̄. Jdeo oportet ſe cingē ſtrin/
gendo ſe cum bonis ſuis de bono iuſto. reſti/
tuendo oia alia de malo ꝛ iniuſto. Auc̄tas.
Reddite oib⁹ debita. nemi q̄cq̄ʒ debeat̄ niſi
vt inuicē diligatis ꝛc̄. ad Ro. xiij. Null⁹ dʒ ſe
ampliare in bonis alienis. Jō dicit xp̄s. Sint
lumbi vr̄i precincti ꝛ lucerne ꝛc̄. Luc̄. xij. Lu
cerne ardētes ſunt opa meritoria: que nō ar/
dent quādiu homo retinet bona alteri⁹ iniu/
ſte. Octauo manus lauantur. Ecce elemoſy/
narum largitio quādo facta eſt reſtitutio. de

hoc qð ſupeſt de bono iuſto hō facit elemoſy/
nā q̄ mūdat ꝛ purificat aīam a pctīs. Aucto/
ritas. Qð ſupeſt date elemoſynam: ꝛ ecce oia
mūda ſūt vobis. Lu. xi. Nono man⁹ applicant̄
ad aliqð op⁹. Ecce ſpūalis oro q̄ de cōmuni
curſu dʒ fieri eleuat̄ manib⁹ ſurſum. q. d. Do/
mine paup ſuʒ: ideo leuo manum dexterā vt
detis mihi ſpūalia: ꝛ ſiniſtrā vt det̄ mihi bōa
tpalia. Uolo viros orare i oi loco leuātes pu
ras man⁹ ſine ira ꝛ diſceptatiōe. i. ad Thi. ij.
Decimo ꝛ vltio cib⁹ ſumit̄ hora prādij. Ecce
euchariſtie ꝯmunio in q̄ aīa reficit̄ ꝛ recreat̄
qꝛ recipit xp̄m q dat vitā gr̄e ꝛ vitam glie. Jō
dicit ipſe. Accipite ꝛ māducate. hoc ē corpus
meū. i. ad Coꝛ. xi. Qualit̄ dʒ accipi oñdit̄ ibi
dem cū dī. ꝓbet aūt ſeipm hō ꝛ ſic de pane il
lo edat ꝛ de calice bibat. q. n. manducat ꝛ bi/
bit idigne iudiciū ſibi māducat ꝛ bibit. Ubi
dicit glo. Amb. Jta puniet̄ ac ſi xp̄m ꝓprijs
manib⁹ iterfeciſſet. Ecce q̄ūo debem⁹ ſurgere
a ſomno pctī mortalis. ꝓpt̄ hoc dicit thema
Hora eſt iaʒ nos de ſomno ſurgē. Deo gr̄as.

¶ De eadem dn̄ica Sermo. vi.

Nox preceſſit. dies

autem appropinq̄bit. ad Ro. xiij.
Thema ꝓpoſitū ꝛ etiaʒ tota ep̄la
declarāt nob̄ ſinē mūdi eē de ꝓpinq̄ vt null⁹
ponat in ipo ſpeʒ nec amorē ſuū. qꝛ qñ hō ſcit
ꝙ dom⁹ ſit antiq̄ ꝛ minat̄ ruinā: null⁹ niſi ſtul
tus vult i ipa remanere ad hitādū. Jdē ð na/
ui antiq̄ ad nauigandū. Jta ē de domo hui⁹
mūdi antiq̄ ꝛ ruinoſa. iō null⁹ niſi ſit ſtult⁹ dʒ
ipaʒ appetē nec diligere: nec i nauib⁹ vite na
uigare. Sed vt materia pñt ſmōis ſit deo ac
ceptabilis ꝛ gratioſa: ꝛ nob̄ vtibis ꝛ ꝓficua:
ſalutet̄ ūgo maria. Nox p̄ceſſit ꝛc̄. Pro hui⁹
ūbi declaratiōe ꝛ materie p̄dicāde itroducti
one ſciēdū ē ꝙ i diuerſis locis ſacre ſcripture
reperit̄ ꝙ vita huius mūdi dī nox reſpectu vi
te padiſi. Hoc declarat̄ p tres ꝓportiōes. ſcʒ
ſolis lune ꝛ ieſu xp̄i. Luna hʒ claritatē. ſʒ ſol
hʒ maiorē ſeptēplicit̄. vt dicūt doctores ꝛ etiā
glo. ordi. ſup illð Jſa. xxx. Erit lux lune ſic̄ lux
ſolis: ꝛ lux ſol̄ erit ſeptēpl̄r ſic̄ lux ſeptē dieꝝ.
Ex pctō ade ſol ꝛ luna pdiderūt multū ð cla/
ritate. Nota tñ̄ ſʒ ſctm̄ Tho. i. iiij. di. xlviij. q.
ij. ar. iij. ad tertiū. ꝙ ꝓbabili⁹ dī ꝙ illa mino/
ratio luminis ex lapſu pmi parent̄ nō ē ſʒ realē
luminis defectū: ſʒ q̄ ad vſū hoīs q nō tātū bñſi/
cium ex lumine corporū celeſtiū ꝯſecut⁹ ē q̄ʒtū
aū ſuiſſʒ. Nec ſeq̄tur ſi lux corpoꝝ celeſtiū mi
norata nō eſt in hoīe peccāte ꝙ realit̄ non ſit
augenda i ei⁹ glificatōe. qꝛ pctm̄ hoīs nō im/
mutauit ſtatū vniuerſi: cū etiā hō pus ꝛ poſt
habuerit aīalē vitā q̄ motu ꝛ gñatōe creatu/
re corpal̄ idiget: ſʒ glificatio hoīs ſtatū totius
creature corpal̄ imutabit: iō nō ē ſile. vñ tunc
facta fuit luna vt p̄eſſet nocti. Gen̄. i. ꝛ in re/
ſurrectōe erit lux lune ſicut lux ſol̄. Jſa. xxx. ſi
tñ̄ nō peccaſſet tātū ꝯmodū habuiſſʒ ex lumi/
ne lune: ſic̄ nūc ex lumie ſolis: ſʒ ipſaʒ recupe/
rabunt i iudicio generali. Sʒ claritas xp̄i in
cōparabilit̄ excedit claritatē ſol̄. mō i hac vi/
ta ſol ꝛ luna dāt nob̄ claritatē ſʒ ñ illuminat
celū nec infernū: ſʒ celū illumiat̄ a xp̄o. Ciui/
tas illa nō eget ſole neq̄ʒ lūa vt luceant in ea
nā claritas dei illumiat eā. ꝛ lucerna eius eſt
agn⁹. i. xp̄s. apoc̄. xxi. Nō lucerna ei⁹ ē agn⁹
i. xp̄s. cui⁹ cera ē caro. q̄ ad inſtar cere liq̄fa/
cta fuit i paſſiōe igue amoris: bōbix alb⁹ aīa
ei⁹ mūdiſſima. lumē diuinitas ſctiſſima. Nō
ſiat rō. Si tp̄s pñs illumiatū claritate ſol̄ dī
dies q̄ʒto magis celū claritate xp̄i illumiatū
dʒ dici dies reſpectu cui⁹ diei dies iſte tpalis
dī nox. Jō qñ aīa de hic trāſit ꝛ intrat celū in
ter cetera de qb⁹ mirat̄ ē de tāta claritate. d.
credebā eē i die ꝛ erā in nocte: recte ad inſtar
noctue q̄ lumē lune credit eē magnū lumē: ſʒ
ſi poſſʒ videre ſol̄ lumē: lumē lune q̄ſi nihil re
putaret. Jta aīa nr̄a mō credit hic magnam
claritatē: ſʒ qñ videbit xp̄i claritatē: hec clari/
tas nihil ē ꝛ pōt dicē tūc aīa nox. ſ. vite tpalis
p̄ceſſit: dies aūt appropinq̄bit. Thema ꝓpo/
ſitū ſonat ꝙ finis mūdi ē ꝓpe: ꝛ pōt hoc decla
rari p. x. plagas egypti q̄ fuerūt figura xp̄iani
tat̄. Auc̄tas. Oia in figura ꝯtigebāt illis: ſcri
pta ſūt ad correctiōeʒ nr̄aʒ: i q̄s fines ſeculoꝝ
deuenerūt. i. ad Coꝛ. x. Pria plaga egypti fu
it ſanguis: qꝛ volūtate dei tota aq̄ egypti tā fō
tiuʒ q̄ʒ fluuiū fuit ꝯuerſa i ſanguinē: ꝛ omnes
piſces mortui fuerūt. Hec plaga fuit magna
egyptijs. de q̄ Exo. vij. dī. ꝙ moyſes eleuans
ūgā pcuſſit aquā fluminis corā pharaone ꝛ ſer
uis ei⁹: q̄ ūſa eſt in ſanguinē: ꝛ piſces q erant
in flumine mortui ſunt. Sed fuit figura nobis
xp̄ianis de paſſione martyrū: i q̄ aq̄. ſ. baptiſ/
mi ꝯuerſa ē i ſanguinē martyrij in pſecutione
tyrānoꝝ. i q̄ pr̄ accuſabat filiū ꝛ ecōuerſo. d. ꝙ
erat xp̄ian⁹: vir vxorē ꝛ econuerſo. q̄ quidem
plaga durauit vltra. cc. annis vſq̄ʒ ad tp̄s ſctī
ſilueſtri pape qñ romanoꝝ ipator q erat fous
iſti⁹ ſanguis effect⁹ fuit xp̄ian⁹. De hac plaga
p̄dixerat xp̄s. Uenit hora vt ois q interficit
vos arbitret̄ obſequiuʒ ſe p̄ſtare deo. Jo. xvi.
Secūda plaga fuit ranarū q̄ exibant de aq̄e

in tanta multitudie q̄ itrabāt domos:camerasa:lectos furnos nec comburebant:ꝛ etiam intrabāt ollas.Extēdit aarō manū ſuper aq̄s egypti:ꝛ aſcenderūt rane ſup terram egypti. Exo.viij. Maxia plaga fuit tunc egyptijs:ſ; fuit figura nobis xp̄ianis ꝺ erroꝛe hereticoꝝ ꝛ ſicͥ rane ſic loq̄ces:ita heretici q ad inſtar ranarū exibāt de aq̄s baptiſmi:q2 xp̄iani ſi erāt ſ; heretici:ꝛ intrabāt domos: ꝛ ad oēm locū ad puertēdū articulos fidei ſeminando varios erroꝛes:intātū q̄ xp̄iani neſciebant cui credere debebāt.Hec plaga maxie abūdauit tēpoꝛe euſebij ꝺcellēſis ꝛ athanaſij q ꝯtradixerunt eis.Hec plaga fuit a btō petro ꝓphetata di.Erūt magri mēdaces q introducent ſectas pditiōis.ij.pet.ij.Tertia plaga fuit ciniſum de puluere terre exeuntiū crudelit moꝛdentiū.Extēdit aaron manū virgā tenēs:percuſſitq̄ puluerē terre ꝛ facti ſunt ciniſes i hoīmib⁹ ꝛ iument.Exo.viij. Plaga fuit egyptijs:ſ; fuit ſignū xp̄ianis.ꝛ figurabat pſecutionē infideliū q exierūt de terra.q2 infideles nihil hn̄t in celo hāc plagā ꝓmiſit de⁹ i xp̄ianitate:q2 exq̄ xp̄iani fuerūt liberati a ſanguine martyrū ꝛ ab erroꝛe hereticoꝝ dederūt ſe vitijs ꝛ pctis viuēdo qete.ꝓpt hoc miſit de⁹ illud flagellū.ſ.pſecutionē infideliū q̄ fuit tpe bti Aug.iō ē i ei⁹ hyſto.Int q̄ mala fuerunt anguſtio lachꝛyme ſue panes die ac nocte.iō apls.Oēs q pie volūt viuē in xp̄o ieſu pſecutionem patient.ij.ad Thi.iij. Quarta plaga fuit muſcaꝝ grauiſſimarū.venit muſca grauiſſima i domū pharaonis ꝛ i domū ſeruoꝝ eius ꝛ in oēm terrā egypti.Exo.viij. ſignificabant q̄tū malū xp̄ianitat.ſ.pncipiū iportabil tyrānizatio volentes facere de regnis villis ꝛ populis ac ſi eſſet hereditas vel poſſeſſio coꝝ:ꝛ nō eſt ita.qm̄ poſſeſſio ē ad hoc vt ſuiat hoi: ſ; reges ſunt ad hoc vt ſuiāt regno:ꝛ nō ecōuerſo.q2 rex in regno d; eē ſicut de⁹ i mūdo ꝛ aīa i coꝛpe.i.iuſt⁹:ꝛ clemēs.ſm ſctm̄ Tho.in de regno ad reges.Cypri.ca.xij.ſ; mō eſt oppoſitum.Et iam tpe bti Greg.multi tyranni ce ceperūt regnare:ꝛ ciuitates vt ꝓpꝛias poſſeſſiones hēe:ꝛ inceperūt vendere iuſticiā ꝛ depꝛedari pplos.Uñ pnceps auferens per vim aliena:rapinā cōmittit:ꝛ tenet reſtituere niſi ſit ſm iuſticiam pugnando vel puniēdo.ſcda ſcde.q.lx.ar.viij.Ecce muſca aſini ꝛ fuit cōpleta ꝓphetia.Iſa.i.Pꝛincipes tui infideles:ſocij furum:omnes diligūt munera:ſequunt retributiones:pupillo non iudicant ꝛ cauſa vidue non ingredit ad eos. Quinta plaga fuit

moꝛs oīu; aialiū egypti.ſ.equoꝝ muloꝛum ꝛ oiu; boum vaccaꝝ ꝛ aſinoꝝ ꝛc̄.Exo.ix. q̄ fuit figura qnti ſtat⁹ xp̄ianitat.ſ.bonoꝝ defunctio.Uñ aīalia ab aīa dicta ſignificāt pſonas iuſtas ꝛ deuotas q̄ dn̄t hēe aīas.i.bonas conſcietias:ſ; iſte iam ſunt defuncte : vbi inuenies hodie religioſum q habeat ꝯſciam de fractione regule votoꝝ cerimoniaꝝ.Ubi inuenies clericū deuotū caſtū ꝛ honeſtū ꝛc̄. vbi inuenies pꝛelatū q magis curat ꝺ aīab⁹ q̄ de redditib⁹.Ubi ſunt dn̄i tꝑales ꝯſcientioſi:ꝛ milites ꝯtenti de ſuis redditibus:plane oēs ſunt defuncti.Ubi ſūt aduocati iuſti : mercatoꝛes plani ſine fraude:vſura:dolo ꝛc̄.vbi ſunt laboratoꝛes qui bene ſoluant decimas ꝛ primitias.vbi ſunt mulieres bone ꝛ honeſte:omnes volunt dici hōeſte ꝛ bone:ſ; oppoſitū oñdūt in vanitate ꝛc̄.Oēs ſunt defuncte.iam ꝯpleta eſt ꝓphetia.Mich.vij.Ue mihi q2 fact⁹ ſū ſicͥ q colligit i autūno racemos vindemij. Nō ē botrus ad comedēdū.Periit ſctus ꝺ terra ꝛ erect⁹ i hoīb⁹ nō eſt.Oēs i ſanguie inſidiantur vir frēm ſuū ad moꝛtē venat.Malum manuum ſuaꝝ dicūt bonū.Qui optim⁹ eſt in eis q̄ſi periur⁹. ꝛ rect⁹ q̄ſi ſpina de ſepe.Sexta plaga fuit vlcerus turgentiū.ſ.de apoſtematibus quaſi glādulis:ſ; dabāt eis maximū doloꝛē.Exo.ix.Hec figurabat ſextū ſtatū xp̄ianitatis.ſ.animoſam diuiſionē qn̄ gentes nō occidunt ſe:ſed int⁹ ſunt tumētes veneno odij rancoꝛis:iuuidie:ꝛ male voluntatis.De inuidia quere ſcda ſcde.q.xxxvi.ꝛ de odio ibidē q.xxxiiij.ꝛ de diſcoꝛdia ibidē.q.xxxvij. ꝛ de ſeditionib⁹ ibidem.xlij.Diu ē q̄ hec plaga icepit ꝛ adhuc durat in multis locis.Extra eni; oſtendunt bonam volūtatē:ſ; int⁹ guerra: caue q2 ſi pn̄t nocēt ꝛc̄.Contra tales oꝛauit dauid di.Qui loquunt pacē cū ꝓximo ſuo:mala autem in coꝛdib⁹ eoꝝ.Da illis ſ; opa eoꝝ:ꝛ ſm neq̄tiā adinuentionum ipſoꝝ.ps.xxvij.Nota q̄ñ ē magna ſtulticia poꝛtare odiū:iram ſeu malam voluntatē i coꝛde:iuxta rn̄ſionē quā fecit magiſter.Uincenti⁹ cuidā mercatoꝛi di. q̄ parceret ſibiipſi ꝛc̄.Qui q̄rit ſe vindicare de inimico:ꝓmo occidit aīam ſuā gladio quo vult occidere inimicū:ꝛ ſic intelligit verbum xp̄i.di.Oīs q accipit gladiū.ſ.ꝯtra inimicum gladio pibit.ſ.eodē Matth.xxvi.Itē dauid Gladi⁹ eoꝝ.ſ.vindicatoꝝ:intret coꝛda ipſoꝝ non dicit in coꝛpoꝛa: ſed in coꝛda. xxxvi.ps. Septima plaga egypti fuit grandinum cum tonitruis ꝛ fulgurib⁹ deſtruentib⁹ domos:arboꝛes:vineas ꝛ plantas.Exo.ix.hec plaga in

cepit:iam i xp̄ianitate mō ſūt.lxxx.vel.xc.anī qn̄ aū nō erāt tēpeſtates iſte.ꝛ mō nō ē an⁹ i mūdo q̄ nō ſiit tēpeſtates i aliq̄ pte vel moꝛtalitates:q̄ antiq̄t⁹ erāt iaudite ꝛ mō non recedūt de mūdo. Nō ē q̄ntū ego poſſū cognoſcere ex magnis blaſphemijs q̄ dicunt q̄tidie ꝯtra deū.qm̄ vt dic ſanct⁹ Tho.ij.ij. q.xiij.ar.iij.ꝛ.iij.pte.q.lxxxi.art.iij. Poſt ydolatriam blaſphemia eſt de maioꝛib⁹ pctis q̄ pn̄t fieri ꝯ deū.Et mō ꝓ nihilo ſtati blaſphemant.Iō deus mittit iſtas tēpeſtates ꝛ moꝛtalitates q̄ deſtruāt totū mūdū.Uñ ſicut ꝯtra illos qui cum baliſtis ꝛ ſagittis impugnāt turrim mittunt de ſurſum lapides ſiue cāceres defendēdo ſe.ſic ꝯtra xp̄ianos q blaſphemādo impugnāt deum mittuntur de ſurſum lapides ꝛc̄. Que quidem ꝯſuetudo ſeu abuſio iurandi ꝛ blaſphemādi incepit ab octuaginta vel nonaginta anis citra.ideo ab illo tpe citra venūt nobis pdicta mala.ſm q̄ de hoc prophetauit moyſes dicens.Generatio puerſa eſt ꝛ infideles filij.ipſi me ꝓuocauerūt i eo q nō erat de⁹ ꝛ irritauerunt me in vanitatibus ſuis. Ignis ſuccenſus ē i furoꝛe meo:ꝛ ardebit vſq; ad inferni nouiſſima.Deuoꝛabitq; trā cū germine ſuo ꝛ montiū fundamēta comburet. Congregabo ſup eos mala:ꝛ ſagittas meas complebo i eis.Deut.xxxij.Nota generatio puerſa q2 dn̄s dedit nobis linguā ad ip̄m laudādu; ꝛ nos puertim⁹ eā ad ip̄m blaſphemandum Octaua plaga fuit locuſtaꝝ deuoꝛantiū oīa viridia.ꝛ de hoc ē textus.Dixit dn̄s ad moyſen.extende manū tuā ſup terram egypti ad locuſtam vt deſcendet ſuper terra; ꝛ deuoꝛet oēm herbā q̄ reſidua fuit grandini.Exo.x.Et iſta plaga ſignificauit ypocritaꝝ multiplicationē.Na; ypocrite dicunt locuſte.Ratio q2 locuſte videnť q̄ ſint aues volātes ꝛ nō ſunt imo ſtati cadūt in terrā.Talis eſt ꝯditio ypocritaꝝ q vident volare p bona opera ꝛ verba deuota:ſ; ſtatum deſcendūt ad terrā ad habēdum terrena.ſ.pecunias:familias ꝛc̄. Quot religioſi ꝛ clerici:quot falſe ſunt begine q volunt viuere ocioſi:q comedūt domos viduaꝝ Matth.xxiij.De qb⁹ dic xp̄s. Attēdite a falſis ꝓphetis qui veniūt ad vos in veſtimentis ouium:intrinſec⁹ aūt ſunt lupi rapaces:a fructib⁹ eoꝝ cognoſcet; eos.Matth.vij.De ypocriſi vide ſcda ſcde.q.cxxxj.Nona plaga fuit tenebꝛarum terribiliū p tres dies intātum q̄ nullus ꝺ loco in quo ſtabat poterat ſe mouē. Iſtud ſignū vel plaga; videt tangere textus Exo.x.Extendit moyſes manū in celum:ꝛ ſa

cte ſunt tenebꝛe hoꝛribiles in vniuerſa terra egypti trib⁹ dieb⁹ ꝛ nemo vidit fratre; ſuum nec mouit ſe de loco in q̄ erat.Hoc ſignū currit modo ꝓpt ſciſma pn̄s ex ignoꝛantia veri pape:ꝛ durat p tres dies:q2 tres dicunt ſe eē papas.ꝛ hoc ē ita obſcuꝛū ꝛ tenebꝛoſu; quia ab vtraq; pte ſunt magni doctoꝛes ꝛ magni pꝛincipes ꝛ plati ꝛ ſcti q fecerūt miracula.De his tenebꝛis dicit dd.neſcierūt neq; intellexerunt:in tenebꝛis ambulāt:imo nec mouentur de loco i quo ꝯcluſi ſunt ab his tenebꝛis dicēdo exq̄ habeo hic dignitatē bn̄ficiū ꝛ redditus meos teneo cū iſto.Idē illi de frācia etiā dicūt.Si fuiſſem i frācia tenuiſſem cū illo ꝛc̄. De ſciſmate.ij.ij.q.xxxix.Decima ꝛ vltia plaga fuit āgeli pcutiens oia pmogenita egypti ꝛ ſtati fuit final egreſſus ꝺ egypto.vt habetur Exo.xv.vbi dic text⁹.Media nocte igrediar egyptū ꝛ moꝛiet oē pmogenitū i trā egyptioru; a pmogenito pharaōis qui ſedet in ſolio ei⁹ vſq; ad pmogenitū ancille q̄ ē ad mola;.ꝛ oia pmogenita iumētoꝝ ꝛc̄.Ecce hic ſubuerſio xp̄ianoꝝ p antixp̄s.Angelus.n. pcutiēs figurabat xp̄; q pcutiet pmogenita.ſ.pꝛicipes xp̄ianoꝝ.ex pte quoꝝ fient pꝛeconizatiões ꝯ xp̄; ꝛ v̄gīnē mariā ꝛc̄.Et poſt ſtati ſeqt final deſtructio mūdi.De h̄ dic apls. Mittet illis de⁹ opationē erroꝛis vt credāt mēdacio: vt iudicent oēs q nō crediderūt v̄itati ſ; ꝯſenſerūt iniq̄tati.ij.ad Theſ.ij.Nota cū dicit . Mittet nō ſolū pmittet.ſ; mittet etiā. Et nota q̄ in pſecutiōe antixp̄i erūt duo. Pꝛio culpa ꝛ malicia ipſi⁹ antixp̄i ꝛ hāc pmittet xp̄s. Secūdo ibi erit pena ꝛ punitio maloꝝ.ꝛ q̄tu; ad hoc de⁹ mittet antixp̄;.Cū ergo iā diu eſt q̄ ſum⁹ in nona plaga p; qꝺ dic thema. Nox pceſſit dies aūt ꝛc̄.Eſt ſtatim veniet āgelus pcutiēs remediū ergo qꝺ habem⁹ oñdit in ep̄la hui⁹ dn̄ice cu; dicitur.Abijciamus ergo opera tenebꝛarum ꝛc̄.Deo gratias.

¶De eadem dominica. Sermo.vij.

I Nduimini dominū ieſum xp̄m ad Ro.xiij.Hoc verbū poſitū habet magnā difficultatē in theologia q̄ñ xp̄s pōt indui cum nō ſit veſtis.q2 dicit thema. Induimini dn̄m ieſum xp̄m. Pꝛo cui⁹ declaratiōe ſciēdū eſt q̄ vita dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſancta ꝛ v̄tuoſa quam tenuit in hoc mūdo dr̄ veſtis i ſacra ſcriptura . Nō q2 veſtes ꝓpt duo inuēte fuerūt.ſ. ꝓpter honeſtatē ad cooperiendū carnes.Secūdo propter frigiditatem. Adam ꝛ Eua añ pctm̄ in

ſtatu inocentie nõ indigebát veſtib⁹ q2 nihil
erat eis inhoneſtũ nec verecũdũ nec imũduʒ
nec i padiſo terreſtri viget ſrig⁹. de hoc ꝑ.ꝑ.
q.cij.ar.ij.Sʒ ſtati poſt pctm̃ ex q̃ aĩa fuit ino
bediens deo etiã caro fuit inobediẽs aĩe ꝛ ha
buit frig⁹. Jõ tũc deus fecit eis tunicas pelli-
ceas. Et quẽadmodũ veſtis coopit corp⁹ ſeu
carnẽ: ſi ṽtus coopit aĩam. Quia ſm ſanctuʒ
Tho. ꝛ Jſa.lij. veſtes ſctõꝝ ſunt ad ꝓtegẽdũ:
calefaciendũ ꝛ ornãdũ: ꝛ ſunt alba munda ꝛ
odorifera. Et ſm eundẽ ps.xliiij. veſtis eccl̃ie
eſt duplex. ſ. doctria vtriuſqꝫ teſtamẽti ꝛ ope
ra ṽtuoſa. Jõ dic̃ phs.ij.ethi.ꝙ ṽtus ẽ habi-
tus electiu⁹. Jõ de ṽtutib⁹ dic̃ apl̃s. Jn hoc i
gemiſcim⁹ habitationẽ nr̃am q̃ de celo ẽ ſup
indui cupiẽtes. ſi tñ veſtiti ꝛ nõ nudi inueniã
mur. Nã ꝛ q ſum⁹ in hoc tabernaculo igemi
ſcim⁹ grauati eo ꝙ nolum⁹ expoliari. ſʒ ſup-
veſtiri.ij.ad Coꝛ.v. Ecce ergo ꝓ quõ oʒ nos i
dutos eſſe veſtib⁹ ṽtutũ. Et pʒ rñſio ad vnaʒ
q̃ſtionẽ quã facitis vos. Si in alio mũdo eri-
mus nudi vel induti marie poſt diẽʒ iudicij.
Dico ꝙ boni ꝛ ſaluati erũt induti: mali autẽ
ꝛ dãnati erũt nudi. Boni.n.erunt iduti ṽtuti-
bus vt ſol ẽ indut⁹ claritate. Jõ dic̃ btũs Jo.
Apoc.xvi. Beatus q vigilat ꝛ cuſtodit veſti
menta ſua ne nudus ãbulet ꝛ videãt turpitu
dines ei⁹. Cũ ergo vita dñi nr̃i ieſu xp̃i quã te
nuit i hoc mũdo fuerit ſctã ꝛ ṽtuoſa intãtũ ꝙ
xp̃s dr̃ nõ ſolũ ṽtuoſus ſʒ etiã ṽt⁹.i.ad Coꝛ.
i. Nos ꝑdicam⁹ xp̃m dei ṽtutẽ. Perſona er-
go q̃ viuit ṽtuoſe idut xp̃m ip̃m imitãdo i vi
ta ṽtuoſa. Et ſʒ hũc modũ dic̃ apl̃s i thema-
te. Jnduimini dñm ieſum xp̃m.i.xp̃m imita-
mini i ſctã ꝛ virtuoſa vita ꝛ conuerſatione. pʒ
thema. Modo vt meli⁹ poſſim vobis decla-
rare q̃lr̃ poterim⁹ induere xp̃m ip̃m imitan
do reperio motiuũ a q̃dam auctate ſacre ſcri-
pture q̃ vocat xp̃ʒ ignẽ dĩ. De⁹ nr̃ ignis cõſu
mẽs eſt. ad Heb.xij. Nota ſan. Tho. Jſa.x. ꝙ
de⁹ dr̃ ignis q2 ſubtil̃ ẽ tripl̃r. ſ. ſm ſubſtãtiaʒ
ſciam ꝛ apparentiaʒ ꝛ lucidus. q2 manifeſtat
delectat: ꝛ dirigit: ꝛ calidus. q2 viuificat pur-
gat ꝛ deuaſtat: ꝛ leuis ꝓpẽ motũ ſitũ ꝛ imp-
mixtionẽ: ꝛ ibidẽ.xxxiij. dñs dr̃ ignis: q2 pur-
gat inflãmat ꝛ cõdẽnat. ꝛ idem ad Heb.xij.
dñs dr̃ ignis. q2 ignis iter ſenſibilia eſt nobili
or: clarior: actiuiõ: actualior: altiõ: magis pur
gans ꝛ cõſumens ſicut de⁹. Sicut enim ferrũ
in fornace induit̃ igne: ſic nos poſſum⁹ indue
re xp̃m. qꝺ põt fieri q̃drupl̃r ſm q̃ttuor condi
tiones quas ferrum recipit ab igne.

¶ Prima ꝙ ſit clarum ꝛ lucens.

¶ Secunda calidum ꝛ ardens.

¶ Tertia molle ſe extendens.

¶ Quarta pulchrum ꝛ nitens ꝛ patens.

Sic ad inſtar ferri igniti nos debem⁹ iduere
q̃ttuor ṽtutes. ꝛ ſic iuxta conſiliũ themat̃. Jn
duimini dñm ieſum xp̃m. Pria cõditio ferri
quã recipit i fornace qñ induit̃ igne eſt clari-
tas lucẽs. q2 totũ induit̃ claritate ꝯ ſuã cõdi-
tionẽ q2 de ſe ferrũ nõ lucet. Sic nos induen
do xp̃m recipim⁹ i nobis claritatẽ fidei xp̃ia
ne: ãmouendo a nobis tenebras ꝛ obſcurita
tes errorũ ꝛ dubitationũ ꝛ induimur clarita-
te fidei i fornace ſctẽ mr̃is eccl̃ie tenẽdo eius
determinationẽ ꝛ ṽitatẽ. Et ſi forte aliqs no-
ſtrũ aliqñ dubitauit i aliq̃ articulo ponat ſe i
fornace eccl̃ie ei⁹ ſnie ꝛ determiatiõi firmiter
ſtãdo: ꝛ nõ itellectu ſuo diffinire ꝛ detminare
aliť q̃ʒ eccl̃ia detmiauit. Si.n. darent̃ tibi.xij.
floreni de florẽtia. ꝛ tu velles ipſos ꝓbare ad
lumẽ puũ cãdele faceres magnã ſtulticiã. q2
iã ꝓbati ſũt ꝑ tot fornellos q̃ ꝯ traſierũt. Jdẽ
ḋ.xij. ṽitatib⁹ ꝛ articul̃ fidei q̃ ꝑ tot fornellos
trãſierũt. De hoc hr̃.ij.ij.q.i.ar.x. ꝛ ꝺpo.q.x.
ar.iiij. Primo ꝑ illũ fornellũ ardẽtiſſimũ ꝑ-
dicatõis xp̃i q mẽtiri nõ põt: ꝛ tot miracul̃ ꝓ
bauit imo ſi xp̃s non feciſſet miracula adhuc
oẽs tenerent̃ ſibi credere. vt dic̃ Tho. q̃tlibe-
to.ij.q.iiij. ꝛ ſupra Job.ca.xv. Secũdo ꝑ for-
nellũ publicatiõis apl̃oꝝ ꝛ paſſiõis martyruʒ
q ꝓ iſta ṽitate ꝓbãda mortui ſũt plĩma mira
cula faciendo. Tertio per fornellũ diſputatio
nis doctoꝝ cũ phis ipatorib⁹ ꝛ regib⁹ intãtũ
ꝙ nullũ põt eſſe dubiũ in fide ꝙ nõ ſit exami
natuʒ ꝛ ꝓbatũ. Pʒ ergo ſtultitia illoꝝ q lumi
ne ꝓuo ſui itellect⁹ volũt ꝓbare articulos. di
centes. Videam⁹ quõ tres pſone diuine ſunt
vnus deus ꝛc̃. q2 totũ hoc ẽ iam examiatũ ꝛ
diſputatũ ꝛ determiatũ. Jõ ad inſtar optimi
floreni mittat̃ i burſa cõſcientie ꝑ puram cre-
dentiã dĩ. Credo dñe. Circa ꝑdicta ꝛ ꝑdicto-
rũ intelligẽtiã q̃rit ſan. Tho.i.ꝑ.q. xxxij.ar.i.
vtrũ trinitas diuinaꝝ pſonaꝝ poſſit ꝑ natura-
lem rõnẽ cognoſci. Ad quã q̃ſtionẽ ideʒ ſan.
Tho. rñdet dĩ. ꝙ ipoſſibile ẽ ꝑ naturalẽ rõem
ad cognitionẽ trinitat̃ diuinaꝝ pſonarũ per-
uenire. q2 hõ ꝑ rõeʒ naturalẽ i cognitionẽ dei
ꝑuenire non põt niſi ex creaturis ſm illud ad
Ro.i. Jnuiſibilia dei ꝑ ea q̃ facta ſũt itellecta
ꝯſpiciunt̃. Creature aũt ducunt̃ i dei cogniti-
onẽ ſic̃ ꝛ effect⁹ i cãʒ. Hoc igit̃ ſolũ rõne na-
turali de deo cognoſci põt qꝺ cõpetẽ ei neceſ-
ſe ẽ ſʒ ꝙ ẽ oĩuʒ entiũ ꝑncipiũ. Virt⁹ ãt creati
ua dĩ ẽ cõis toti trinitati. vñ ꝑtinet ad eẽntie

vnitatẽ nõ ad diſtinctionẽ pſonaꝝ ꝑ rõeʒ igr̃
nãlẽ cognoſci pñt de ꝺo ea q̃ ꝑtinẽt ad eẽntie
vnitatẽ ñ ãt ea q̃ ꝑtinẽt ad diſtinctiõeʒ pſona
rũ. Qui ãt nitit̃ ꝓbare trinitatẽ pſonaꝝ natu
rali rõne fidei dupl̃r derogat. Primo q̃deʒ q̃
tũ ad dignitatẽ ipi⁹ fidei q̃ ẽ vt ſit de reb⁹ inui
ſibilib⁹ q̃ rõneʒ hũanã excedũt. Vñ apl̃s dic̃
Heb.xi. ꝙ fides ẽ de nõ appentibus. Et apl̃s
dic̃.i.Coꝛ.ij.c. Sapiam loq̃mur int̃ pfectos
ſapiaʒ ꝺo ñ h⁹ ſecli. neqꝫ ꝑncipiũ h⁹ ſcli q de-
ſtruit̃ ſʒ loq̃mur ḋi ſapiaʒ i myſtẽio: q̃ ẽ abſcõ
dita. Scðo tal̃ derogat fidei q̃tũ ad vtilitatẽ
trahẽdi alios ad fidẽ. Cũ.n. aliqs ad ꝓbãduʒ
fidem iducit rõnes que non ſunt cogẽtes ce
dit i deriſionẽ ifideliũ. credũt.n. ꝙ hmõi rõni
b⁹ inuitamur ꝛ ꝑꝑ eas credamus. Que igit̃
fidei ſunt nõ ſũt tẽptãda ꝓbare niſi ꝑ aucta-
tes his q auctes ſuſcipiunt. Apud alios ꝺo
ſuffic̃ defendẽ ñ eẽ ipoſſibile qꝺ ꝑdicat fides
Dic̃.n. Hyla. in li. de trini. Nõ putet hõ ſua i
telligẽtia gñatõis ſacrm̃ poſſe ꝯſequi. Amb.
etiã dic̃. Jmpoſſibile eſt gñationis ſcire ſecre
tũ. mẽs dficit. vox ſilet. hoc ſctũs Tho. vbi.ſ.
Sic igit̃ articl̃is fidei firmit̃ adherẽdũ nõ eſt
ꝑꝑ rõnem nãlẽ: ſʒ ꝑꝑ diuinã reuelationẽ ꝛ ꝑ
fidẽ. Sic.n. iduimur xp̃m recipiẽdo in nobis
claritatẽ fidei talib⁹ ſic idutis dic̃ apl̃s. Erat̃
aliqñ tenebre: nũc aũt lux in dño vt filij lucis
ambulate. ad Ephe.v. Sup hoc dicã vobis
vnã figurẽ quã legim⁹ Ezech.i. vbi dicit Eze
ch. q̃ deus oñdit ſibi inter cetera aĩalia vnũ
aĩal q̃drifaciatũ dĩ. ꝙ emittebat ſcintillas cla
ras q̃ſi aſpect⁹ eris cãdentis. Allegorice hoc
aĩal figurabat quẽlibʒ xp̃ianũ. q2 oĩs bonus
xp̃ian⁹ hʒ vnũ caput q̃drifaciatuʒ. Caput eſt
fides catholica. q̃ttuor facies ſunt q̃ttuor euã
geliſte. Pria facies a pte añ ẽ facies hoĩs. ec
ce euãgeliũ bti matth. q ꝑ hoĩeʒ figurat̃. Se
cunda facies a dextris eſt facies leonis. ecce
euãgel̃. bti marci. Tertia facies a ſiniſtris eſt
bouis. ecce euangeliũ bti Luce: q̃ ꝑ bouẽ fi-
gurat̃. eo ꝙ tractat de ſacrificio. Quarta faci
es retro altior ẽ aq̃le. Ecce euãgeliũ bti ioã.
q alti⁹ alijs tractat de xp̃i diuitate. Si bonus
xp̃ian⁹ eſt q̃libet dʒ hr̃e vnũ corpus ꝛ vnũ ca
put q̃drifaciatũ: ꝛ dʒ emittere ſcintillas cla-
ras. ſ. ꝯfitẽdo articulos fidei. q2 nõ ſuffic̃ hr̃e
claritatẽ fidei in corde. ſʒ oʒ emittẽ ſcintillas
al̃s extinguit̃ fides i corde. ſic̃ lucerna ardẽs
in laterna q̃ nõ ꝑt ſpirare. Jõ emittẽ dʒ ſcitil-
las dĩ. Credo q̃libʒ die de mane ꝛ de ſero cuʒ
ꝓteſtatiõe. ꝛ hoc ꝯſiliũ ẽ bti Hiero. Et ita fa-
ciebat ꝺd. q dic̃ ꝺ ſe. Credidi. ſ. i corde. ꝑꝑ qꝺ
locut⁹ ſum. ſ. in ore emittẽdo ſcintillas. ꝛ quõ
ego aũt hũiliat⁹ ſum nimis. Pro ꝑmiſſoꝝ in
telligẽtia ſm ſctm̃ Tho. nota.ij.ij.q.ij. in pri.
ſiue in ꝯtinuatiõe ꝙ duplex ẽ act⁹ fidei. ſ. inte
rior: ꝛ exterior. iterior act⁹ fidei ẽ credẽ. ſʒ ꝯfeſ
ſio oris eoꝝ q̃ ſũt fidei ẽ act⁹ fidei exterior. de
actu ꝑmo ſiue iteriori q ẽ credẽ agit ſan. tho.
ij.ij.q.ij. ꝑ totũ. Et de actu fidei exteriori q eſt
ꝯfeſſio agit̃.q.iij. Credẽ aliq̃ q̃ ſunt ſup̃ rõneʒ
nãlẽ ẽ de necitate ſalut̃. ſil̃r fides dic̃. ſ. Tho.
vbi ſu.q.ij.iij. ſeꝺ. ꝛ.iij.di.xxiiij.art.iij. q.i. imo
credẽ aliq̃ q̃ rõe nãli demõſtrant̃ ẽ neceſſariũ
ſcða ſcðe ibi ſup̃ ar.iiij. Sine fide inquit apl̃s
ad. Heb.xi. Jmpoſſibile ẽ placẽ ꝺo. Credere
ãt ea q̃ ſũt. ſ. rõneʒ nõ ẽ leuitatis. vt dic̃. ſ. tho.
iij.di.xxiiij.art.iij.q.ij. Jdẽ ꝯ gẽtiles.li.i.c.iij.
Jdẽ q̃rit. ſ. tho. de actu fidei extiori. ſ. ꝯfeſſiõe
Vtrum confeſſio fidei ſit de neceſſitate. Ad
quã q̃ſtionẽ rñdet.ij.ij.q.iij.ar.ij. ꝙ ꝯfeſſio fi-
dei eſt de neceſſitate ſalutiſ: tũc ſolũ qñ ex ei⁹
omiſſione ꝑclitat̃ honor dei vel vtilitas ꝓxi
mi. puta ſi aliqs itrogat⁹ de fide tacẽt: ꝛ ex
hoc credẽt̃ vel ꝙ nõ hẽet fidẽ vel ꝙ fides nõ
eẽt ṽa. vl̃ alij ꝑ ei⁹ taciturnitatẽ auerterent̃ a fi
de. Jn hmõi.n. caſib⁹ ꝯfeſſio fidei ẽ de necita
te ſalut̃. Auctas ad hoc ad Ro.x. Corde cre
dit̃ ad iuſticiã: ore ãt ꝯfeſſio fit ad ſalutẽ. Di-
co ſcðo ꝙ ferꝝ in fornace nõ ſolũ recipit cla-
ritatẽ: ẽt calorẽ ardẽtẽ ꝯ ſuã nãm. ſic nos in-
ducẽdo xp̃m ñ ſolũ recipim⁹ claritatẽ: fidei: ſʒ
ẽt calorẽ ardẽt̃ charitat̃ ꝯ frigiditatẽ ideuo-
tõis ꝛ negligẽtie faciẽdo opa ḋi cũ ardore ꝛ
feruore ſp̃s diligẽt̃. De iſto g° ardore dic̃ xp̃s
Jgnẽ veni mittẽ in terrã: ꝛ q̃d volo niſi vt ar
deat. Lu.xij. Ardet ãt ignis charitat̃ qñ reli-
gioſus nõ ẽ negligẽs ſʒ diligẽs. Jdẽ dicat̃ de
clericis ꝛ laycis ſm ꝙ expediẽs erit. De iſto
igne charitat̃ dicã vobis vnã figurã de q̃ Le
uit.vi. ꝑcepit de⁹ dĩ. Jgnis i altari ſꝑ ardebit
quẽ nutriet ſacerdos ſubijciens lĩg mane per
ſinglos dies impoſito holocauſto dſup. Alle
gorice altare eſt cor deuoti xp̃iani in q̃ offert̃
deo illud ſacrificiũ de q̃ dicit ꝺd. Sacrificiuʒ
deo ſp̃us cõtribulat⁹. qꝺ fit qñ hõ recedit de
pctis a mala vita quã tẽuit: ꝛ cõiter offertur
deo iſto mõ ſacrificiũ i altari cordis. de q̃ dic̃
Jgnis i altari ſꝑ ardebit. ſ. ignis ardent̃ cha
ritat̃: ſʒ ſtati extinguit̃. Sic religioſi i nouicia
tu incipiũt bñ ꝛ deuote ſuire ꝺo. ſʒ extinguit̃
poſtq̃ ſunt ꝓfeſſi: ꝛ hñt parteʒ in cauda aſini
q2 ꝛc̃. Jdẽ de cl̃icis qñ dñt miſſaʒ nouã. ſʒ p⁹
extinguit̃ ꝛc̃. Jdẽ de laycis i qb⁹ accẽdit̃ ignis
charitatis ꝛ deuotiõis i aliq̃ ſmõe. ſʒ poſt ſta-

tini extinguit. O bñdict⁹ eēt ſi moreretur dū
ignis ardet. Ideo dic. Ignis i altari ſp̄ arde
bit. Sꝫ quō fiet dic. Quē nutriet ſacd̄os ⁊c̄.
Ille ignis accenditur in miſſa cū lignis par-
nis: qd̄ fit qn̄ dr̄. Confiteor deo oīpotenti. In
troit⁹ ⁊c̄. Deide ponūt mag̃ ligna in canone
⁊ ſic tandē venit xp̄s in hoſtia ꝯſecrata. Iō di
cit. Quē nutriet i miſſa ſacerdos ſufflando in
p̄dicatione. Ita faciebat xp̄s ⁊ apl̄i: ⁊ ignis
accendebat in corpe ppl̄i. Iō dic. Ignis ille
erit ꝑpetu⁹ q̄ nūq̄ deficiet i altari. Lu. vi. Di
co tertio ꝙ qn̄ ferꝝ induit igne: recipit mol-
liciē ꝯ ꝯditionē ſue duriciei. Sic ⁊ nos induē
do xp̄m dēm⁹ recipe mollicieꝫ remiſſionis
iniuriaꝝ ꝯ implacabilitatē impatiētie. Iō ad
inſtar ferri ignitū qd̄ ꝑ multos ict⁹ mallei ex
tendit: ſic ⁊ nos ꝑ multas malleatiōes tribu
lationū dēm⁹ extendi ad oēs diligēdos ⁊ in
iurias remittendo. Iuxta illud qd̄ dicit apl̄s.
Eſtote benigni iuicē. miſericordes. donantes
iuicē. ſic ⁊ de⁹ in xp̄o donauit vob̄. ad. Ephe.
iiij. Nota ꝙ benignitas refert ad ſocialē con
uerſationē. Mia ad paupeꝝ ꝯpaſſionē. Do-
natio ad iniuriaꝝ remiſſionē. Hec tria hēmus
exēplarit in xp̄o. ⁊ ꝯcludit. Sic de⁹ i xp̄o do-
nauit vobis. Dico q̄rto ꝙ qn̄ ferꝝ iduit igne
recipit ex eo pulchritudinē delectabilē ⁊ ſic
nos xp̄m idueutes dēm⁹ recipe in nobis pul
chritudinē placēs hōeſtatis. qd̄ fit ꝑ puram ꝯti
nentiā ⁊ caſtitatē dimittēdo imūdiciā carna
litatis. qm̄ inī alias ꝟtutes pl̄chrior ē caſtitas
q̄ mltū placet deo ⁊ angel̄. Iō Sap. iiij. O q̄
pulchra ē caſta gn̄atio cuꝫ charitate. Querit
ſctūs Tho. ij. ij. q. cli. ar. i. vtrū caſtitas ſit ꝟt⁹
Et rn̄det ꝙ ſic. qꝛ in h̄ rō ꝟtutis hūane ꝯſiſtit ꝙ
ſit aliqd ſm rōnem modificatū. Sꝫ nomē ca-
ſtitatis ſumit ex h̄ ꝙ ꝑ rōnem ꝯcupiſcētia caſti
gat: que ad modū pueri eſt refrenanda. vt pꝫ
ꝑ phꝫ. iij. ethi. Vn̄ manifeſtū ingt. ſ. tho. ē ca-
ſtitatē eē ꝟtutē. Et ē ſubiectiue in aīa. ſꝫ mām
hꝫ i corpe. Et caſtitas ꝓpṗe dicta ē ꝟt⁹ ſpecia
lis hn̄s ſpālē mām. ſ. ꝯcupiſcētias delectabili-
um q̄ ſunt in venereis. ſꝫ large dicta ſiue me-
thaphorice ē gn̄al̄ ꝟt⁹. ⁊ dic. ſ. Tho. vbi ſupra
ar. ij. Et iſta dr̄ caſtitas ſpūalis cui opponitur
fornicatio ſpūal̄. ꝑ quālibet. n. ꝟtutē retrahit
mēs hūana ne reb⁹ illicitis ꝺlectabilr̄. ꝯiūgat
p̄ncipalr̄. tn̄ rō hui⁹ caſtitatis ē gn̄al̄ ꝟtus. ⁊ dr̄
methaphorice. ꝯſiſtē i caritate ⁊ i aliis ꝟtutibus
theologicis qb⁹ mēs dō ꝯiūgit. ⁊ mō charitas
ē pl̄cherrima ꝟtutū. Nō cū charitate mag̃ q̄
cuꝫ tumiditate. iō Yſa. lij. Mūdamini q̄ fertis
vaſa dn̄i: ⁊ ſubdit. P̄cedet. n. vōs dn̄s ⁊ cō

gregabit vos de⁹ iſrael. In hac auct̄e ꝓpheta
ponit tres rōes oñdētes quō caſtitas eſt ma
gis neccaria mō q̄ an̄ incarnationē xp̄i. Pri
ma ibi. Mundamini q̄ fertis vaſa dn̄i. vaſa dn̄i
ſunt nr̄a corpa q̄ portam⁹ q̄ ſūt vaſa aie ſꝫ an̄
xp̄i icarnationē n̄ erāt vaſa dn̄i: qꝛ ipſe nō hē
bat corp⁹. Scd̄a ibi. p̄cedet. n. vos dn̄s. ſ. xp̄s
in puritate. qꝛ xp̄s neſcit qd̄ eſt illd̄ expimen-
talr̄. ſꝫ ſine pctō potuiſſet hēe vxorē. ſꝫ noluit
vt daret nob̄ exēplū caſtitatis. Tertia ibi. Con
gregabit vos de⁹ iſrl̄. ſ. cū angel̄ ſuis puriſſi-
mis ⁊ caſtis. Apoc. xxi. Nō itrabit aliqd i ea
coīnquinatū aut abōiatiōnē faciēs. Ecce quare
dicit thema. Induimini dn̄m ieſum chriſtuꝫ.

¶ Dn̄ica. ij. aduēt⁹ dn̄i. Ser. i. de euāgelio.

Runt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. Luc. xxi.

In iſta dominica ſctā mr̄ eccl̄ia facit
officium de aduentu xp̄i ad iudiciū. ⁊ in ſctō
euangelio hodierno xp̄s oſtendit nobis ſex
que requiruntur in omni iudicio que ſem-
per debent fieri.

¶ Primū ē itiatio tpis. Scd̄z preparatio loci.
¶ Tertiū citatio ptiū. Quar. ꝯpitio ꝑſonaꝝ.
¶ Quintum diffinitio iudicialis.
¶ Sextum executio effectualis.

Et de p̄mo. ſ. itimatiōe tpis: qꝛ iā ſcitis quō iu
dex aſſigñt tp̄s ptib⁹. d. tali die veniatis ad au-
diēdā ſniam. Sic facit de⁹: n̄ ꝙ dicat nob̄ diē
ſꝫ ꝺdit nob̄ ſig̃ i qb⁹ cognoſcet tp̄s iudicij di.
Erūt ſig̃ i ſole ⁊ lūa ⁊ ſtell̄. qꝛ dies iudicij non
eſt ſoli deo. iiij. ſcrip. di. xliij. q. ij. ⁊ diſt. xlvi. q.
i. Nō dat nob̄ ſig̃ i reb⁹ occl̄tis: ſꝫ i mãifeſtis. q̄
a toto mūdo videt. vt tot⁹ mūdus poſſit illd̄
tp̄s iudicij cognoſcē. Nō ſꝫ ſctm̄ tho. i. iiij. di.
xlvij. q. i. ⁊. xlviij. ꝙ nō oīa ſig̃ i euāgelio pti-
nent ad gn̄ale iudiciū. imo forte nulla. ſꝫ alia
ſig̃ erūt ibi. Que at̄ ſint iſta ſig̃ h̄ ꝺclarat ipſe
met Matt. xxiiij. di. Sol obſcurabit ⁊ lūa nō
dabit lum̄ ſuū ⁊ ſtelle cadēt de celo. Itē Ioe-
lis. ij. Sol ꝯuertet i tenebras: ⁊ lūa i ſanguinē
an̄q̄ veniat dies dn̄i magn⁹ ⁊ horribilis. Nō
ſm ſan. tho. i. iiij. ſcrip. di. xlviij. q. i. ſol ⁊ luna
obſcurabunt per ꝓuatiōeꝫ ſui luminis vel ſil̄ vel
diuerſo tp̄e circa diē iudicij. nō at̄ illo die nec
poſt. Obſcuritas illa ſol̄ pōt itelligi iuxta ob
ſcuritatem tenebraꝝ ſolis. que fuerunt tem-
pore moyſi in terra egypti. ſm ꝙ legit. Exo-
di. x. Quia gentes non poterant ſe mouere
de loco in quo erāt: nec ſe videre nec ſe iuua-
re mutuo. ⁊ durauerunt ꝑ tres dies. Modo
hic cogitare. Si de⁹ volens dare finē vni re-
gno tātā induxit obſcuritatē ſolis. ſ. per tres

dies: q̄ntā ergo obſcuritatē dabit in fine mun
di qn̄ dabit finē ⁊ terminū toti mūdo: n̄ ſoluꝫ
ꝑ tres dies: ſed forte ꝑ. xxx. nec aliq̄ lux ceret
vel lucerne poterit i mūdo viuere. Ecce h̄ ſig̃
que erūt in ſole. luna at̄ ꝯuertet in ſanguineꝫ
qꝛ tota erit i colore ſanguis ⁊c̄. Dic. n. Iero.
ꝙ an̄ diem iudicij arbores ⁊ plāte pluent ſan
guinē: ⁊ ſtelle cadent de celo. qꝛ tunc aſſub ⁊
fulgura erūt de celo. hoc intelligit de aſſub q̄
vr̄ quaſi ſtella cadens de celo. qꝛ tunc aſſub ⁊
fulgura erūt per totū mundū ⁊ per totū aerē
⁊ cōburent villas: ciuitates: caſtra: ⁊ domos.
Ecce quō ad l̄ram erūt ſigna in ſole: ⁊ luna: ⁊
ſtellis. Nō tn̄ ſm ſctm̄ tho. i. iiij. ſcꝑ. di. xlviij.
q. i. ꝙ illa ſig̃. xv. nō aſſerūt a btō Ierom̄. ſed
dicit ſe repiſſe in ānalibus iudeoꝝ: ⁊ hn̄t val-
de paꝝ veriſimilitudinis. Sꝫ ſpūaliter loquē
do hec ſigna ſunt iā cōpleta. Qm̄ in ſacra ſcri
ptura intelligit ſtat⁹ papalis ꝑ ſolē. ꝑ lunā ſta
tus mūdialis. ꝑ ſtellas aūt q̄libet ꝑſona ſpūa
lis. Sol aūt. i. ſtat⁹ papalis iā obſcuratus eſt.
triginta anni ſunt ꝙ nō vr̄ certiſſime q̄s ver⁹
ſit papa. Quidā dicunt talis eſt. Alij nō. imo
talis eſt. ⁊ ab vtraq̄ parte ſunt magni mgr̄i ⁊
doctores. ⁊ qd̄ fortius eſt ſancte ꝑſone clarēt
miraculis: immo ſunt mō tres ſoles. quale ſi-
gnū eſſet de ſole mālī: ſi diuideret in duos vl̄
tres ſoles: hoc ſignū eſt modo cū ſtatus papa
lis diuiſus ſit in tres ꝑſonas. hoc ſignuꝫ ergo
intimat nobis tp̄us iudicij qd̄ cito ⁊ in breui
erit. Auctoritas. Diuiſum eſt cor eoꝝ nūc in-
teribūt. Ozee. x. Itē luna. i. ſtat⁹ humanalis
ſiue ptās cōuerſa eſt iam in ſanguinē intn̄ ꝙ
reges ⁊ principes ⁊ dn̄i tp̄ales ſe trucidant ⁊
occidūt: intn̄ ꝙ in toto mūdo ē guerra. quot
mille moriunt quottidie in bellis. De iſto ſi-
gno Auctoritas. Sanguis ſanguineꝫ tetigit
ꝓpter hoc lugebit terra. Ozee. iiij. Sanguis
ſ. iniuriati tetigit ſanguinē iniuriātis. Tertio
ſtelle cadēt de celo. Stella dicit quelibet ꝑſo
na deuota que fixa ſtat in celo per deuotionē
de qbus dixit deus abrahe. Multiplicabo ſe
men tuū ſicut ſtellas celi. Gen̄. xxij. Sed mō
iam ceciderūt de celo ad terrā. Pō religioſi
quoꝝ affectio dꝫ eſſe tota in celo: ſed iam ceci
derūt in terra affectantes terrena. ſ. diuitias:
honores: dignitates: magiſtratus ⁊c̄. Idē de
clericis ⁊ laycis. iā nullus reſpicit celū: ſꝫ ter-
rā. Iō verificat illud dd̄. Oculos ſuos ſtatue
runt declinare i terrā. Et ſeqtur. Suſceperūt
me ſicut leo paratus ad p̄dā. hoc dr̄ ꝓp antixp̄z.
Patet ergo intimatio tpis iudicij per ſigna
manifeſta. Iō xp̄s ꝺās nobis viā cōpationeꝫ

de ſignis dicit. Videte ficulneam ⁊ oēs arbo
res cū ꝓducūt iā ex ſe fruct⁹: ſcitis qꝛ ꝓpe ē iā
eſtas. ita ⁊ vos cū viderit h̄ fieri: ſcitote quia
ꝓpe eſt regnū dei. i. xp̄s ad iudiciū. Luc. xxi.
Scd̄m qd̄ erit in iudicio erit loci preparatio
quēadmodū p̄paratur locus iudicialis regi
volēti facere iudiciū. Idē de rege xp̄o qui hꝫ
iudicium facere in cōi loco: ne ſit alicui ptia-
lis qꝛ oēs tā boni q̄ mali. i. tā bti q̄ damnati
hn̄t intereſſe in illo iudicio. Iō ſi illud iudici
um fieret in celo poſſet eē locus ſuſpect⁹ dā-
natis. ſi in inferno: nō eēt loc⁹ ꝯgruus beatis
Iō fiet in terra q̄ ē locus cōis oībus. Auct̄as
Ecce dies veniunt dicit dn̄s ⁊ ſuſcitabo. Dd̄.
germē iuſtū: ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiens erit: et
faciet iudiciū ⁊ iuſticiam in terra. Iere. xxiij.
Nota in terra. nō in celo nec in iferno. Quō
aūt intelligendū eſt ꝙ fiet iudiciū in terra: ha
bes. ſ. in ſermone p̄o aduētus dn̄i. Nota ſu
ſcitabo dauid germen iuſtū ⁊ regnabit rex ⁊
ſapiens erit. ⁊ faciet iudiciū ⁊ iuſticiā in terra
qꝛ mō videt ꝙ dormiat: cum tot mala ⁊ pctā
fiant. ⁊ ipſe tacet nec punit oīa. Ideo oꝫ ꝙ lo-
cus paret. qm̄ ſi rex deberet hic tenere curias
in domo in qua habitauerūt porci ⁊ iumēta:
illa domus mūdaret ⁊ purificaretur. Idē de
domo hui⁹ mundi in qua hitauerūt iumenta
qui viuūt ibi ſm rōnes ſunt hoīes: qui viuunt
ſm ſenſualitatē ſunt beſtie. ſupbi ſunt leones
auari vulpes. luxurioſi porci. inuidi ſunt ca-
nes. guloſi ſunt lupi. iracūdi ſerpētes ſiue vi-
pre. pigri aūt ſunt aſini. ꝑꝑ qd̄ domus huius
mundi eſt corrupta: imunda: ⁊ infecta. Cōpu
truerūt iumenta in ſtercore ſuo. Ioel̄. i. ⁊. ij. ca.
Neceſſariū ē ergo vt mūdet ⁊ purificetur: q̄
purificatio fiet ꝑ igneꝫ q̄ accēdet ⁊ iflāmabit
ad quattuor ptes mūdi in oriēte ⁊ occidente
⁊c̄. ⁊ cōburet totū mundū. iſte ignis ſꝫ. ſ. tho.
iiij. ſcrip. di. xxij. q. ij. aſcendet tm̄ q̄tum aque
diluuij aſcenderūt. ſ. vſq̄ ad mediū aeris iter
ſticiū. Et iſta purgatio elemētoꝝ fiet ꝑ igneꝫ
in fine. qꝛ eſt ſubtilior glie ⁊ actiuior ⁊ min⁹ infi-
citur. Et iſte ignis ꝯflagrās mundū q̄ ad pur
gationē p̄cedet iudiciū: ſꝫ q̄ ad inuolutioneꝫ
impioꝝ ſequet. Poſt hāc deſcēdet xp̄us ad
iudiciū cū virgine Maria mr̄e ſua: ⁊ baroni
bus ⁊ militibus celi. Si aūt domus mūdi nō
eēt purificata: diceret forte virgo maria filio
ſuo. O fili mi vbi me adduxiſti in loco tā feti
do. Si dicatur. o ff non ſentimus nos fetorē
⁊c̄. nec piſces ſentiūt amaritudinē maris. qꝛ
ibi ſunt nati ⁊ nutriti. nec ſtabulari⁹ ſentit fe-
toreꝫ ſtabuli. ſed miles ſentit quādo ibi itrat

Sic nec nos ſentim⁹ fetorẽ hui⁹ mũdi: qꝛ na-
ti ſum⁹ ⁊ nutriti in iſto fetore. Sed ſi veniret
vn⁹ btũs de ꝑadiſo ille ſentiret. De hac pre-
ꝑatione dicit ꝓpħa dd. Ignis añ ipm̃ prece-
det: ⁊ inflãmabit ĩ circuitũ inimicoſ ei⁹. Allu
xerunt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit ⁊ commo
ta eſt terra. Montes ſicut cera fluxerũt a fa-
cie dñi: a facie dñi oĩs t̃ra. ps. xcvi. Nota ini-
micos eius: q ſunt eius inimici. ⁊ qño illi ſolũ
ſentiunt illũ odorẽ maximũ in illo igne. quia
amici xp̃i ſine dolore moriẽt illo igne. Sic
q̃nquaginta rethores btẽ Katherie. Alluxe-
runt fulgura. dic qño vno fulgore vna dom⁹
deſtruet: alia remanebit: vir occidetur ⁊ vxor
remanebit ⁊c̃. Et ecõuerſo. De iſto dicit euã-
geliũ. Erit in terris preſſura gentiũ pre cõfu-
ſiõe ſonit⁹ maris ⁊ fluctuũ: areſcẽtib⁹ hoĩbus
ꝓ timore ⁊ expectatiõe q̃ ſupueniet vniuerſo
orbi. Sic qño illi q mõ nolũt ↄfiteri tũc q̃rẽt
ↄfeſſorem. Idẽ de vindicãtib⁹ q modo nolũt
remittere nec pacẽ facere. Idẽ de vſurarijs q
modo nolunt reſtituere. Idẽ de clericis qui
non hñt mõ breuiariũ. Idẽ de religioſis qui
mõ nihil ſeruãt de ſuo ordie: nec de regl̃a nec
cerimonijs ⁊c̃. Tertiũ qđ erit in illo indicio
erit partiũ citatio. Iudex qñ vult dare ſniaꝫ
facit citare ꝑtes. Ita faciet dñs nr̃ ieſus xp̃s
res ⁊ iudex. Michael vt ꝓco clamabit voce
magna di. Surgite mortui: vẽite ad iudiciũ
Quõ hec intelligant q̃re in primo ſermone
prime dñice aduent⁹. De illa voce dicit Hie
ro. Siue comedã ſiue bibã ſp videt mihi ſo-
nare in auribus meis illa vox. ſurgite mortui
⁊c̃. De hac voce dr̃ in euãge. Veniet hora in
qua oẽs q in monumẽtis ſunt audiẽt vocẽ fi
lij dei: principalr̃ Ioã. v. Illa vox erit filij dei
ꝑncipalr̃: ſ; erit btĩ Michaelĩ inſtrumẽtaliter
Sicẽ vox ꝓconis ẽ vox regis imꝑatiue: ⁊ ipi⁹
preconis executiue. Et ſubito oẽs reſurgent.
de hoc hẽs pulchre in pr̃o ſmone pr̃e dñice
aduent⁹. Sic qño gaudebit aĩa beata qñ in-
duet corꝑe gl̃ioſo: ſicut gaudet ſponſa in die
nuptiaꝝ qñ induit precioſa veſte ſibi miſſa a
ſpõſo. Oppoſitũ erit de damnatis. Quartuꝫ
eſt cõꝑatio ꝑſonalis. qm̃ in illo magno indi-
cio nullus poterit cõparẽ ꝑ ꝓcuratorẽ: ſicut
fit mõ hic in curia regis: ſ; oẽs tã magni dñi
q̃ꝫ ꝑui hñt ibi cõꝑere ꝑſonalr̃ ⁊ dare rõnem
de ſeipo: q̃tumcunq; ſit rudis ⁊ groſſus. Au
ctoritas. Vnuſq̃ſq; nr̃ꝫ ꝓ ſe reddet rõnẽ deo
ad Ro. xiiij. Hoc iudicium facit xp̃s in illis
partibus vbi iniuſte fuit ipſe iudicat⁹. ſ. i. valle
ioſaphat: vt dicit ſctũs Tho. i. iiij. ſcꝓ. diſ. xlvij.

q. i. ar. iiij. Ioel. iij. In dieb⁹ illis ⁊ in tpe illo
cũ ↄuertero captiuitatẽ iuda ⁊ hierl̃m ↄgre-
gabo oẽs gentes ⁊ deducam eas in valle io-
ſaphat: ⁊ ibi diſceptabo cum eis. q̃ſi dicat ibi
ſedebo vt iudicẽ oẽs gẽtes in circuitu. Si q̃-
ratur. qño ibim⁹ illuc vel ꝑ mare vel ꝑ terraꝫ
⁊c̃. Sic qño q̃libet tam bon⁹ q̃ꝫ malus porta
bit̃ illuc a ſuo bono angelo vt credit̃. tunc. n.
virtutes celoꝝ mouebunt̃. ſ. ad portanduꝫ.
Sic practice qño boni portabunt̃ honorabi
liter. mali aũt vituꝑabilr̃. Sctũs Tho. tñ di-
cit in. iiij. ſcrip. diſ. xlviij. q. i. ar. iiij. q̃ꝫ virtutes
celorum. i. angeli tunc mouebuntur. non ſm̃
ſtatũ glorie: ſ; ex admiratiõe vel a motu celi
ceſſando. Quintũ erit diffinitio iudicialis: q̃
oſtenditur ibi. Et tũc videbunt filiũ hoĩs ve-
nientẽ in nube cũ ꝑtãte ⁊ maieſtate magna.
Sic qño xp̃s tunc veniet cum maieſtate aſſo
ciat⁹ ãgelis: archãgelĩ ⁊c̃. ad ſaluãdũ bonos
⁊ cũ ꝑtãte vel maieſtate ad damnandũ ma-
los. Nota: xp̃s apparebit in iudicio corporaliter
vt dicit ſctũs Tho. iiij. diſti. xlvij. q. i. art. i. ij. ⁊
xxxiij. Itẽ ↄtra gentiles li. iiij. c. xcvi. ⁊. xxxiij.
Querit etiã ſctũs. Tho. in. iiij. diſt. xlviij. q. i.
ar. i. Vtrũ xp̃s in forma ſerui ſiue hoĩs ſit iu-
dicaturus. Rñdet q̃ꝫ ſic. Dr̃. n. Io. v. Poteſ
ſtatem dedit ei iudiciũ facere qꝛ fili⁹ hoĩs eſt.
Item Iob. xxxvi. dr̃. Cauſa tua q̃ſi impij iudi
cata eſt. Gloſa. a pylato. Ideo iudicium cau
ſamq; recipies. Glo. vt iuſte iudices. ſed xp̃s
ſm̃ humanã naturam iudicatus eſt a pylato.
ergo ſm̃ humanã naturã iudicabit. Itẽ ei⁹ ẽ
iudicare cui⁹ eſt legẽ cõdere. S; xp̃s in hũa-
na natura appꝛens: nob̃ legẽ euangelij dedit
ergo ⁊ ſm̃ eãdẽ naturã iudicabit. qꝛ in dicta
auctoritate Luce. xxi. Tunc videbũt filiũ ho-
minis venienteꝫ ĩ nube cũ ꝑtãte magna ⁊ ma
ieſtate. Maieſtas aũt ⁊ ꝑtãs ad gloriam per
tinet. Ideo queritur vtrũ xp̃s in iudicio ap-
parebit in forma humanitatis glorioſa. Ad
quã queſtionem rñdit ſanctus Tho. in q̃rta
ꝑte diſt. xlviij. q. i. ar. ij. q̃ꝫ ſic. qꝛ ſicut quando
iudicãdus aduenit in forma ĩfirmitatis appa
ruit: ideo oportet q̃ꝫ quãdo iudicatur⁹ adue
niet: in forma gl̃ioſa appareat. Iudicari. n. in-
firmitatis eſt. ⁊ iudicare auctoritatĩ ⁊ glorie.
Et qꝛ in ſcđo aduẽtu ad hoc veniet vt iuſticiã
pr̃is in hoĩes exequat̃: dignum eſt ⁊ congruũ
vt in forma gl̃ie ⁊ auctoritatis appareat. Et
ſicut viſio glorie humãitatis xp̃i: vt dicit ſan-
ctus Tho. vbi ſupra in ſolutione ad quartum
erit iuſtis in p̃miũ. ita inimicis erit eis in ſup
pliciũ. qꝛ ſicut gloria amici ẽ delectabilis ita.

gloria ⁊ ꝑtãs ei⁹ q̃ odio hr̃ maxime ↄtriſtat.
Vñ yſa. xxvi. Videãt ⁊ ↄfundant̃ zelãtes po
puli: ⁊ ignis. ſ. inuidie hoſtes tuos deuoret.
Poterit aũt corpus xp̃i gl̃ioſum ab oĩbus vi
deri in gn̄ali iudicio: etiam a non gl̃ificatis.
Qꝛ corpus gl̃ioſum h; in ꝑtãte ſua vt ſe de-
monſtret vel nõ demõſtret oculo nõ gl̃ioſo.
Hec ſctũs Tho. ibi ſup̃ in ſolutiõe ad tertiũ.
Snia diffinitiua ꝓ nobis erit. Venite benedi
cti patris mei poſſidete paratũ vobis regnũ
a ↄſtitutione mundi. Matth. xxv. Snia autẽ
diffinitiua ꝓ malis erit. Diſcedite a me male
dicti ĩ ignẽ eternũ ⁊c̃. ibidem. Sextũ erit exe
cutio affectualis. ibi. Celũ ⁊ terra trãſibũt. ſ.
q̃tũ ad iſtas oꝑatiões ⁊ q̃litates. Verba aũt
mea nõ trãſibũt. ſupple ſine affectu executio
nis. Tũc xp̃s forte clamabit voce magna di-
cens. Inferne aꝑi os tuũ ⁊ deglutire impios
iſtos. Tũc ſubito terra aꝑiet̃ ⁊ mali in corꝑe
⁊ aĩa deſcẽdẽt ad infernũ: vbi erũt ſine fine ⁊
nõ poterũt mori nec penitẽ. Dixit xp̃s ad iu
dã. Bonũ erat ei ſi nat⁹ nõ fuiſſet hõ ille. De
inde faciet executionẽ de bonis ipſos ĩtrodu
cendo ĩ celũ cũ coronis: ⁊ ĩ cathedris gl̃ie ip
ſos collocando. yſa. xxxv. Veniẽt in ſyon cũ
laude ⁊ leticia ſempit̃na ſuꝑ capita eoꝝ. gau
diũ ⁊ leticiã obtinebũt: ⁊ fugiet dolor ⁊ gemit⁹.
¶ Dñica. ij. aduentus dñi. Sermo ſcđs.

E Runt ſigna in ſole. Lu. xxi.
⁊ in euangelio
hodierno. Materia p̃ntis ꝓdicatõis
erit de ſctõ euangelio: ⁊ hẽbimus ſi deo pla-
cet multas bonas declaratiões ad intelligẽ-
dum ꝓuidentiam diuinaꝫ qño gubernat iſtũ
mundũ a principio vſq; ad finem. S; primo
ſaluet̃ v̾go maria ⁊c̃. Erũt ſigna ĩ ſole. Sctm̃
euangeliũ hodiernũ loq̃tur de ſignis terribi-
libus venturis in fine mundi añ dieꝫ iudicij.
Et ponit ſigna futura p̃io in celo. ſcđo in ter
ra. tertio in angelĩ. De ſignis q̃ erũt in celo lo
quit̃ the. dĩ. Erũt ſigna in ſole. Pro hui⁹ de-
claratione ⁊ materie introductiõe ſciẽdũ q̃ꝫ
ĩ ſacra ſcriptura xp̃s dr̃ ſol. p; rõne q̃ dat ſciaꝫ
⁊ auc̃te q̃ confirmat credentiã. Rõ q̃re xp̃s
dr̃ ſol eſt qꝛ tota vita xp̃i in ſumma repreſenta
tur in ſole in eius motu ⁊ curſu quẽ facit. Iaꝫ
videtis qño q̃libet die ſol de nocte eſt abſcon
ditus a nobis ⁊ ſecretus. ſed aurora orit̃: ⁊ ſic
tranſiens finalr̃ viſitat totũ mundũ ipm̃ illu
minando: caleſaciendo. aĩalia: hoĩes ⁊ plan-
tas fructificare faciẽdo vſq; ad occaſuꝫ. Sic
⁊ xp̃s aliq̃ñ fuit abſcõditus ⁊ ſecretus in mũ-
do: qñ fuit in ciuitate nazareth ĩ domo mr̃is

quouſq; hñit etatẽ. xxx. annoꝝ nec cognoſce
bant q̃ꝫ eſſet deus. Propter hoc dixit Ioan-
nes baptiſta iudeis. Medius vr̃m ſtetit quẽ
vos neſcitĩ ipſe eſt q poſt me ventur⁹ eſt. Qui
ſol ſequit̃ luciferꝝ. Ioh. i. S; ort⁹ fuit in auro
ra ſue ꝓdicatõis: ⁊ cepit illuminare munduꝫ
q erat in tenebris erroꝝ ⁊ falſaꝝ opinionũ: ſ;
xp̃s ſua ꝓdicatione illuminat intantũ q̃ꝫ plus
ſcit mõ vna vetula de virtutib⁹ fidei q̃ꝫ antiq
tus vnus magn⁹ pħs. ipi gr̃as ſoli. Scđo ca-
leſacit totũ mundũ in amore dei. in ardore ⁊
deſiderio ꝑadiſi. Tertio facit fructificare hu
manũ genus in bonis oꝑibus: v̾tutib⁹: meri-
tis: tranſeundo vt ſol de villa in villã. diſcur-
rendo: ꝓdicando vſq; ad occaſum. ſ. mortis.
Ecce qño mot⁹ ⁊ curſus ſolis ⁊ ei⁹ influentia
repñtat vitã xp̃i. ⁊ tũc fuit completa ꝓphetia
Zacharie ꝓphete dicẽtĩ. Viſitauit nos oriens
ex alto. Illuminare his q in tenebris ⁊ ĩ vm-
bra mortis ſedẽt: ad dirigẽdos pedes nr̃os
in viã pacis. Lu. i. Nõ illuminare. ſ. ↄ errores.
Ecce ꝓmus effect⁹. his q in tenebris ⁊ in vm
bra mortis ſedent. Ecce ſcđs ↄ frigiditatem
dilectionis dei. ad dirigẽdos pedes nr̃os in
viã pacis. ſ. ad meritorie oꝑandum. Ecce ter
tius. Ecce rõ q̃re xp̃s dr̃ ſol. Auc̃tas. Orietur
vobis timẽtibus nomẽ meũ ſol iuſticie. non
dicit ſol nature. Malach. iiij. Verbuꝫ eſt dei
p̃ris. Itẽ in nouo teſtõ dicit ſancta mater ec-
cl̃ia virgini marie. Ex te ortus eſt ſol iuſticie
xp̃s de⁹ nr̃. de iſto ſole ego ĩtelligo thẽa ꝓpo
ſitũ. Erũt ſig̃ in ſole. i. in xp̃o v̾o dõ ⁊ hoĩe. p;
thema. Et ſum in materia ꝓdicanda l; ſit ſub
tilis ⁊ difficilis. tñ bene poteritĩ eã intellige-
re ſi vultis attendere diligent̃. Dicũt aſtrolo
gi ⁊ verũ dicunt ⁊ concordant cũ eis theolo
gi. Qđ ſol nature in ãno pertrãſit ſemel. xij.
ſigna zodiaci cuiuſdaꝫ circuli. quẽ aſtrologi
notãt in celo: q̃ſi coronã diuidentẽ celũ. in q̃
ſunt. xij. ꝑtes eq̃les. ⁊ vocant̃ ſ; ↄſtellatiões.

¶ Prĩa ps dr̃ aries.	¶ Septima libra.
¶ Scđa thaurus.	¶ Octaua ſcorpio.
¶ Tertia gemini.	¶ Nona ſagittarius
¶ Quarta cancer.	¶ Decia capricorn⁹
¶ Quinta leo.	¶ Vndecia aq̃rius.
¶ Sexta virgo.	¶ Duodecia piſcis.

Et ita ſunt duodecim mẽſes in ãno: ꝑm⁹ mẽ-
ſis fuit martij. ĩ iſto ſol ſtat ĩ ꝑmo ſigno. ſ. arie
te. In ſcđo menſe. ſ. aprilis. in ſecũdo. ſ. thau-
ro. ⁊ in tertio menſe ſc; maij. ſtat in gemini.
⁊ ſic per totum annũ pertranſit iſta. xij. ſigna
q̃ ab aſtrologis dicunt̃ conſtellatiões. a theo
logis aũt ſigna dicũtur. quia ſignant. xij. ſta-

tus mūdi hui⁹ in q̄b⁹ debuit eſſe xp̄s ſol iuſti/ cie a principio mundi vſq̄ ad finem. Et tunc erit ſol iuſticie in ſignis.ſ.tranſitiue. De hoc Gen̄.i.Fiāt lūinaria i firmamēto celi:ꝛ diui/ dāt dié ac noctē ꝛ ſint in ſigna ꝛ tp̄a ꝛ dies ꝛ ānos.ſ; qn̄ dr̄.Erūt ſigna in ſole.ſ.cātiue. Pri mum ſignū dr̄ aries. Rō q2 ſi ille ſtelle linea rent̄ q̄ ſunt i pma pte zodiaci facerēt figurā arietꝭ cū ſuis cornib⁹.Et i illo pmo ſigno ſtat ſol in pmo mēſe.ſ.martij.Hoc ſignat primuz ſtatū mūdi a creatione ade ꝛ durauit vſq̄ ad moyſen. Tūc.n.filius dei fuit in ſigno arietis Rō.aries totā ſuā fortitudinē ꝛ virtutem h3 in capite.Sic tūc in primo ſtatu mūdi gētes ſe gubnabāt ſolo intellectu capitꝭ in credēdo ꝛ in bn̄ viuēdo.q2 tūc nō habuerunt mgr̄os neq̄ doctores:neq̄ etiā libros.ſ; ad iſtar il/ li⁹ q̄ intrat magnū palatiū p intellectuz natu ralē ſtatim cognoſcit q̄ magn⁹ dn̄s debuit eſ ſe qui illud edificauit:l; ipm non videat.Sic tūc gētes q̄ fuerūt in pmo ſtatu mūdi ex ma/ gnitudie opis ſiue palacij hui⁹ mundi cogno ſcebāt deū.ꝛ ei⁹ infinitā potentiam: guberna bāt ſe in bona vita itellectu naturali. d. Qui libet dn̄s vult ſeruos fideles ne vadant ad ſu os inimicos.ꝛ ſic iā naturalr̄ ſuabant primū preceptum. Nō habebis deos alienos. Item qlibet dn̄s vult honorem a ſuis ſubditis.ꝛ q̄ cū reuerētia loq̄nt̄ de ipo.ꝛ ſic ſuabant ſecun dū pceptū. Itē qlib3 dn̄s i dn̄io ſuo aliqd̄ ſui tiū vult.iō eligebāt vnā diē quā dabant dn̄o in hebdomada. Item qlibet dn̄s vult vt mi/ nores honorent maiores. Ecce q̄rtū pceptuz ſ.honorationē parentum. Itē nullus dn̄s vult q̄ ſui recipiant vindictam in pn̄tia ſua. Ecce q̄ntum pceptum.nō occides. Itē vult q̄ nul lus tangat filias niſi petat eas in vxores Ec/ ce ſextū.nō mechaberis. Itē qlibet dn̄s vult q̄ ipſe ſit ɔtētus de pte quā ipſe dedit. Ecce ſe ptimū pceptū.nō furtū facies. Itē q̄ nullus diffamet aliū. Ecce octauū pceptū.falſum te/ ſtimonium nō facies.ꝛ ſic de alijs. Ecce qua/ re dicebat q̄ ſol eſſet in ſignis tanq̄ in effec/ tu.de hoc Auctas. Cū gētes q̄ legē non hn̄t nālīter ea q̄ legis ſunt faciūt. hmōi legē non hn̄tes ipi ſibi ſūt lex. Ro.ij. Q2 oia precepta moralia ſp ſuari dn̄t ab oib⁹.q2 ſunt de lege nature.vt dicit Tho. Matt.xxiij.Et oēſ act⁹ v̄tutum inq̄ztū v̄tuoſi ſunt de lege nature nō autem ſm ſpēs ſuas. prima ſcde.q.xciiij.ar. iij.ſ; illa lex nature fuit obfuſcata in gentili/ bus q̄ ad multa.iiij.ſcrip.di. xxxiij.q.i.arti.iij. ꝛ prima ſcde.q.xciiij.arti.iiij.v.ꝛ.vi.ꝛ.q.xcix. ar.ij. Ecce pmū ſignū. Scōm ſignū eſt thaur⁹ in quo ſtat ſol in ſecundo menſe.ſ. april̄. Rō q̄re dicit̄ thaur⁹ ē.q2 ſi ille ſtelle q̄ ſūt in linea tiōe zodiaci linearent̄ facerēt figurā thauri. Hoc ſignū ſignificat ſcōm ſtatū hui⁹ mundi ſ.a tp̄e moyſi vſq̄ ad ioānem baptiſtam. in q̄ fili⁹ dei fuit in thauro. Rō.q2 thaur⁹ ē aīal ter ribile:ꝛ puocat⁹ ſtatim ferit cornib⁹. Ita tūc deus data lege ſcripta ſi irritabatur ꝛ puoca batur ab aliq̄ ſtatī3 pcutiebat puniēdo. Ver/ bigra.Exo.xxxij.qn̄ pp̄ls fecit vitulū ꝛc̄.tunc irritauerūt thaurū.i.dei filiū q̄ pcuſſit de pp̄lo q̄ſi.xxiij.milia q̄s occidit. Item qn̄ murmura uerūt ɔ̄ deū. Nūe.xiiij.puocauerūt euz q̄ per cuſſit ꝛ occidit de ipis ſexcenta milia. Itē in/ murmuratiōe principiū.ſ.chore:dathā: ꝛ aby/ ron. Nume.xv.prouocat⁹ occidit eos. Itē ex pctō luxurie cū filiab⁹ moab. Nūe.xxv. puo/ cauerūt eū ꝛ occidit ex ipis.xxiiij.milia. Ite3 poſtq̄ fuerūt i t̄ra pmiſſiōis puocauerūt eu3 ydolatrādo pp̄ qd̄ eiecit.x.trib⁹ de terra pro miſſionis.vt p3.iiij. Reg.xvij. Ecce quō erat tunc in thauro: q2 non expectabat ipſos ad pniaz ſicut nūc.ſ; ſicut thaur⁹ puocat⁹ ſtatim pcutit.de hoc pphetauerat iā moyſes dicens in pſona filij dei. Ipſi me puocauerunt in eo q̄ nō erat de⁹ ꝛ irritauerūt in vanitatib⁹ ſuis. Et ego puocabo eos i eo q̄ nō ē pp̄ls: ꝛ in gē te ſtulta irritabo eos infra. Cōgregabo ſuper eos mala: ꝛ ſagittas meas complebo in eis Deut.xxxij.de hoc vide ſctm̄ Tho.ad Heb. x.ca.ꝛ rō oīu3 penaꝝ veteris legis ponit̄ pria ſcde.q.v.arti.ij. Tertiū ſignū dr̄ gemini. Rō. q2 ſi de vna ſtella ad aliā ptraherēt linee face rent figurā gemioꝝ oino.ſiliū. In iſto ſigno ſtat ſol in tertio mēſe.ſ.maij. In iſto ſigno fu it ſol iuſticie in tertio ſtatu mundi.ſ.in ſua bn̄ dicta incarnatione qn̄ in vtero v̄gis due ſub/ ſtantie.ſ.hūanitaſ ꝛ diuinitaſ in vnitate ſup/ poſiti ɔiūcte ſunt. Xp̄s āt in ſua icarnatiōe a diuinitate hūit duo.ſ.eſſentiā diuinalē:ꝛ ſuppo ſitū pſonale.a nob hūit ſolū vnū.ſ.humanita tem ſ; nō pſonalitatē.q2 nō aſſumpſit pſonaz ſed hūanitatē in ſuppoſito diuino ſuppoſita tam.ꝛ fuit completa pphia dicta figuratiue. Iā tp̄s pariendi aduenerat ꝛ ecce gemini in ei⁹ vtero repti ſūt. Gen̄.xv. De hoc in tertia pte in plurib⁹ q̄ōnib⁹:ꝛ in tertio ſcripto i plu rib⁹ diſtinctiōib⁹. Qn̄ aūt xp̄s dixit. Erunt ſi gna i ſole loq̄bat̄ de nouē ſignis futuris. Q2 de trib⁹ predictis dixit. Fuerunt ſigna in ſole vt in cauſa: vel erit ſol in ſignis.ſ. cauſatiue. ſicut fuit in tribus ſignis predictis trāſitiue.

Quartum ſignum dr̄ cancer.rō vt.ſ̄.de alijs. In iſto ſigno ſtat ſol quarto mēſe.ſ.iunij. In iſto ſigno fuit fili⁹ dei i ſua paſſiōe. Rō.q2 ſic cancer nō incedit recte: ſ; retrog̃de ꝛ abſcon dit ſe infra harenā:ſic fili⁹ dei in ſua paſſione ibat per trāſuerſu3.q2 p⁹ voluerūt ipm facere regē.vt p3 Ioh.vi.ꝛ in paſſione dicebāt. Nō hēmus regē niſi ceſarē. Prio dicebāt ip3 eē regē ꝛ deū creatorē.ꝛ in paſſiōe dicebāt xp̄m eſſe hoiem incantatorē. Pri⁹ honorabāt eu3 ꝛ in paſſione vitupabāt ip3. Pri⁹ aſſociabāt eū:ꝛ in paſſione dimittebāt ipm ſolū. Ite3 in die veneris ſctā cū cruce in collo per trāſuer/ ſu3 ducebat̄ ceſpitādo:ꝛ impulſus vſq̄ ad lo/ cum paſſionis. Ecce quō iuit vt cācer trāſuer ſe quouſq̄ fuit abſcōdit⁹ in monumēto. Et fu it cōpleta pphetia Yſa.i pſona dei p̄ris.d. ad filiū inq̄ztu3 hō. Ecce itelliget ſeruus meus ꝛ exaltabit̄ ꝛ eleuabit̄ ꝛ ſublimis erit valde. Si cut obſtupuerūt ſup eū multi:ſic ingloriofus erit inter viros aſpect⁹ eius:ꝛ forma illi⁹ inter filios hoīu3. Yſaie.lij. Verba ſunt dei p̄ris ad xp̄m hoīem:q̄ inq̄ztū hō eſt ſuus dei p̄ris. Et ſicut q̄ztū ad humanitatē fuit paſſus:ſic etia3 inq̄ztū hō fuit exaltat⁹ i virtutib⁹:pdicatiōib⁹ ꝛ miracul̄ mult̄.ꝛ q̄ṗto magis fuit exaltatus: tāto magis in paſſiōe fuit igloriofus. De hoc iij.p.q.xlix.ar.vi.ꝛ in p⁹ ſmone aduēt⁹ dn̄i ꝛ de paſſiōe ei⁹.q.xlvi.ꝛ.xlvij.ꝛ.xlviij.ꝛ.iij.ſcri. di.xix.xx.ꝛ.xxi.ꝛc̄. Quintū ſignū fuit leo rōe pdictoꝝ. In iſto ſigno ſtat ſol in q̄nto mēſe.ſ. iulij. In hoc ſigno fuit ſol iuſticie xp̄s i ſua re ſurrectiōe glorioſa. Rō.q2 ſic leo qn̄ vult ca/ pere pda3 ponit ſe in ſaltu in porta ſpelunce: Sic xp̄s cui⁹ corp⁹ fuit i ſepulchro vt leo vir/ tute diuinitatis.aīa v̄o vt leena in limbo q̄ i die reſurrectionis ſaltauit reſurgēdo:ꝛ cepit pre da3 ſctōꝝ patrū quos eduxit de limbo. Ecce quō ſol iuſticie fuit in leone. De hoc pphia iacob p̄iarche dicentis de xp̄o ad pdā.aſcen diſti fili mi requieſcēs accubuiſti vt leo ꝛ qua ſi leena. Gen̄.xlix. Nota ad pdam aſcendiſti ſ.arborē crucis vbi recepit toti⁹ mundi dn̄iu3 v̄liter. Spāliter aūt oēs credentes ſibi ꝛ obe diētes.de hoc dicit ipemet. Ego ſi exaltatus fuero a terra oīa trahā ad meipm. Iohā.xij. Regeſcens accubuiſti vt leo:q̄ṗtū ad corpus in ſepulchro.ꝛ quaſi leena q̄ṗtum ad aīam in limbo. Iō Ie.iiij. Aſcēdit leo de cubili ſuo et pdo gentiū ſe leuauit. De hoc.iij.pte.q.liij.ꝛ iij.ſcrip.di.xxi. Sextū ſignū dicit̄ virgo. Ra/ tio vt.ſ̄. In hoc ſigno ſtat ſol i ſexto mēſe. In hoc ſigno fuit ſol iuſticie xp̄s de⁹ nr̄ in ſua glo rioſa aſcēſione qn̄ fuit in eccia triūphāte:q̄ dr̄ virgo puriſſima. Dic quō eſt duplex eccia.ſ. militās:q̄ eſt pn̄s.in qua militam⁹ ɔ̄ mūdū:ɔ̄ carnē:ꝛ ɔ̄ demones:ꝛ ɔ̄ malas inclinationes Alia eſt eccia triūphās.ſ.illoꝝ q̄ hūerunt hic victoriā de mundo:ꝛ carne:ꝛ dyabolo.ꝛ dif/ ferūt.q2 in pn̄ti eccia militāte multe ſunt cor ruptiones ꝛ defect⁹ tā in religioſis q̄ in cleri cis:ꝛ laycis. Dauid dic̄. Corrupti ſunt ꝛ abo minabiles facti ſunt.nō ē q̄ faciat bonū.ſ.pe/ nitentiā.nō eſt vſq̄ ad vnū.ſ.de adultis. Iſto reſpectu pn̄s eccia militās nō pōt pprie dici virgo.q2 virgo ē q̄ nunq̄ nec mēte nec corpe fuit corrupta.ſed eccia triūphans nullam h3 corruptionē nec macula3 nec defectū alicui⁹ pcti.ideo dr̄ virgo puriſſima.de q̄ dicit aplus Deſpondi.n.vos vni viro virginē caſtam.ij. ad Coꝝ.xi. In hac virgie fuit xp̄s in die aſcē/ ſionis qn̄ receſſit de eccia militāte ꝛ intrauit ecciam triumphātē. Et fuit cōpleta pphetia. yſa.lxij. Habitabit iuuenis cū virgine ꝛ habi tabunt in te filij tui. Iuuenis eſt xp̄s q̄ ſurre/ xit in etate.xxx.annoꝝ.q̄ hitabit cū virgine.ſ. ſine corruptione. De aſcēſione eius vide ſcm̄ Tho.iij.pte.q.lvij.ꝛ.iij.ſcri.di.xxij. Septimū ſignū dr̄ libra rōne pdicta.q2 ſtellis lineat̄ re manēt ſigna de libra. In hoc ſigno fuit ſol iu ſticie xp̄s de⁹ nr̄ in ſeptimo ſtatu mūdi.ſ.i pſe/ cutione ſctōꝝ martyꝝ qn̄ iperiū romanoꝝ qd̄ dn̄abatur toti mūdo pſequebat̄ xp̄iāos quia male ponderabāt articulos fidei ꝛ lege3 xp̄i Qn̄ bti apl̄i petr⁹ ꝛ paulus iceperūt pdicare in roma q̄ d̄s vnus q̄ eſt primū pncipiū:ꝛ pri ma cā erāt tres pſone real̄r diſtincte. Roma ni hoc pōderātes dicebāt. Videamus q̄ ſunt iſti q̄ hoc dicūt.q2 piſcatores.deide videam⁹ q̄d dicunt ph̄i. Ph̄i dicūt q̄ primū principi um ē impt̄ibile:ꝛ veꝝ dicūt.ſ; cum hoc ſtat q̄ tres ſunt pſone dine.ꝛ q2 male pōderabāt:iō ipſos occidebāt. Idē qn̄ pdicabant de incar natione filij dei in qua d̄s fact⁹ fuit hō. ſ; ph̄i dicebant q̄ finiti ad infinitū nulla eſt propor tio.veꝝ eſt eq̄litatis:ſ; tn̄ eſt cauſalitat̄ ppor/ tio.q2 infinitū eſt cā finiti. Idem qn̄ predica/ bāt de xp̄i reſurrectione:q̄ fuit valde difficilis ad credēdū ph̄is dicentib⁹ q̄ a pura priuati/ one nō eſt regreſſus ad habitū.veꝝ ē nālīter: imo eſt regreſſus ad habitum ſupernaturali/ ter. Idem qn̄ predicabant de ſacr̄o altaris di centibus ph̄is:q̄ locus ꝛ locatū dn̄t ppoꝛti/ onari ſeu adequari.nō intelligētes poſſe diui nū q̄ infra tunicā auellane poſſet totū mūdū ɔcludere.iō male pōderabāt. hec ſtatera fuit

oſtenſa btō ioāni euāgeliſte.iō dic̄.Vidi ⁊ ec
ce equ⁹ niger.⁊ q ſedebat ſup eum hēbat ſta
terā in manu ſua.Apoc̄.vi.Equ⁹ niger figu/
rabat iperiū romanoꝝ nigrū ex errore īfideli
tatis.Miles q ſedebat ſup eū erat iperator
ſ.nero ⁊ ceteri mali ipatoreſ.De hoc vide de
regno ⁊ rege ad legem Ciꝑ.li.iij. Octauum
ſignū dr̄ ſcorpio rōne ꝓdicta.i hoc ſigno fuit
ſol iuſticie tpe hereticoꝝ qñ ceſſauit pſecutio
martyꝝ tpe ſilueſtri p ꝯuerſionē imperatoris
ꝯſtātini.tūc venit pſecutio hr̄eticoꝝ.ſ. maloꝝ
xpianoꝝ.q ad inſtar ſcorpionum ibāt capite
iclinato humilr ⁊ ſimplr.ſꝫ eleuabāt caudam
venenatā mordendo:ſeminādo errores:⁊ fal
ſas opiniones p mūdū corrūpētes ⁊ deſtruē
tes fidē catholicā i cordib⁹ gentiū.⁊ durauit
bñ.ccc.annis.Et fuit cōpleta ꝓphetia bti ioā
nis apli di. De fumo puteti exierunt locuſte
i terrā:⁊ data ē ilſ ptās ſic hñt ptātē ſcorpio/
nes ſre.Apoc̄.ix.Fum⁹ putei infernalſ ſunt tē
ptationes fidei q̄s dāt heretici q dñr locuſte
q̄ volare videnſ p ſimulatā deuotionē quā
oñdūt.Nota hic de illo ep̄o hereticoꝝ diſpu
tante cū mgr̄o vincentio aſſerente ꝙ vera ec
cleſia eēt apō ipſos ⁊ nō apud nos. qm̄ eccia
xpi fundata fuit in paupertate ⁊ humilitate q̄s
ipi tenēt ſolū.iō ⁊c̄.Rn̄ſio ſciētialſ ē.qꝛ ibi eſt
fallacia figure dictionis.qꝛ mutaſ qd in q̄le.
A ſili.vxor regis que pri⁹ erat paup ⁊ hūilſ ⁊
nig̃:poſt efficiſ diues:ſupba:⁊ alba.gᵒ nō erit
vxor reg.nō vꝫ iſta ꝯña.qꝛ mutaſ qd in q̄le.
qꝛ ex hoc ñ dñē eē vxor reg.idē de eccia.Nō
de h pulchre in q̄libeto.xij.q.xix.qñō ē vna
eccia vītate fidei ⁊ ſacroꝝ ancte ⁊ ꝓfeſſione.
lꝫ ſit aliqō tp̄s eccie nunc ꝙ tpe aploꝝ vel ſta
tus eius.Nonū ſignū dr̄ ſagittari⁹ rōne ꝓdi
cta.hoc ſignū figurat nonū ſtatū huius mun
di.ſ.tp̄s ſctōꝝ doctoꝝ ⁊ predicatoꝝ.ſ.Grego
rij.Aug.qꝛ q̄libꝫ verus ⁊ bonus ꝓdicator eſt
baliſtarius.cui⁹ baliſta eſt ꝓdicatio.arc⁹ eſt vi
ta aſpera reflexa p pniam.corda recta eſt do
ctrina ſctā ⁊ determiatio eccie.Sagitte ſunt
auc̄tes:rōnes:⁊ ſilitudines q̄ vulnerant cor/
da pctōꝝ.qñ ſupb⁹ ⁊ van⁹ aliq̄ ex bona ꝓdica
tione hūilitat ⁊ recipit bonū ꝓpoſitum:talis
vulnerat⁹ eſt in corde.Idē de alijs Dō.Sa/
gitte potētis acute.Nō potētis.i.ꝓdicatoris
q dꝫ eē potēs p bonā vitā ⁊ ſanā doctrinam.
Acute:qꝛ pt vulnerare reges:pncipes: ⁊ ba/
rones:ciuitates ⁊ cōitates.tunc ſol.i.xp̄s fuit
i ſagittario.De hoc ꝓphia Apoc̄.vi.Vidi ⁊
ecce equ⁹ alb⁹:⁊ q ſedebat ſup eū hēbat arcū
⁊ data ē ei corona. Nō equ⁹ albus ſignificat
caſtitatē ⁊ puritatē ꝓdicatoris:cui datur co/
rona ſingularis i paradiſo rōe ꝓdicatiōis.Rō
qꝛ ſicut miles cui rex cōmiſit caſtrū i ſra: ini/
micoꝝ lucratur coronā ſi ipm bñ cuſtodit ⁊
fidelr.ſingularē tñ coronā mereſ miles qui
non ſolū cuſtodit caſtrū ſibi cōmiſſum fidelr
immo ſcaramuzando ⁊ bellando acqrit regi
mlta alia caſtra inimicoꝝ.Ita i ꝓpoſito deus
ꝯmiſit cuilꝫ nr̄m caſtrū ꝓprij corporis poſitum
iter inimicos vt ipꝫ cuſtodiam⁹ fidelr. ⁊ ex h
mēmur coronā in paradiſo.Sꝫ ſingularē coro
nā mereſ ꝓdicator q fidelr cuſtodit caſtrum
ꝓprij corporis regi xp̄o ⁊ ipm prudēter guber
nat.⁊ vltra hoc predicādo acqrit xp̄o multa
caſtra.i.petōres q ſſ caſtra dyaboli de ꝓmio
⁊ aureola doctoꝝ ⁊ ꝓdicatoꝝ.in.iiij.ſcrip.di.
xlix.⁊.q.v.diſt.xxxiij.q.iij.ar.iij.Decimum ſi
gnū dr̄ capricorn⁹ rōne vt.ſ.hoc figurat illū
ſtatū in quo ſum⁹ mō.qm̄ ppl̄us xpian⁹ con/
ſueuit eē vni⁹ cornu ex vnico papa. ſicut vni/
cornus cornu vnicū.ſ.xpi vicariū. mō āt hēt
tria cornua.i.tres papas.ꝯciliū ꝯſtātie.ſ.an/
te.Nota de beſtia quā vidit daniel cap.vij.q̄
hēbat cornua.x.inter que exiuit cornu puuulū
⁊c̄.ſup q̄ dicunt oēs gloſe ordinarie ⁊ docto/
res ꝙ iſta quarta beſtia figurabat imperium
romanū qō iā ē diuiſū i.x.ptes.nec pōt itelli
gi de diuiſiōe dominij tpalis:qꝛ iā diu ꝑditū
eſt.ſꝫ intelligiſ de diuiſiōe dñij eccīaſtici qō iā
nūc diuiſum eſt in decē ptes ſiue diuiſiones.
¶ Pria eſt yndoꝝ ſub preſbytero Iohāne
¶ Scda ē aſſyrioꝝ ſub agno q̄dā tyranno
¶ Tertia ē affricanorū ſub machometo.
¶ Quarta ē grecoꝝ ſub ipatore ꝯſtātino.
¶ Quinta eſt armenioꝝ ſub eorum rege.
¶ Sexta eſt georgianorum ſub quodam
pſeudo propheta.
¶ Septima eſt chriſtianorum documenta
ſub quodam hereſiarcha.
¶ Octaua eſt ytalicorū ſub Bartholomeo
barenſi.
¶ Nona eſt gallicorum ſub petro de candia
¶ Decia do pars ppli catholici eſt hyſpanio
rū ſub dño Benedicto nr̄o vicario ieſu xpi.
Iſte decē diuiſiōes ſſ iā ſtāt:ita ꝙ poſſumus
dicere.In fortitudine nr̄a aſſumpſim⁹ nobis
cornua.Amos.vi.De ſciſmaticis ſcda ſcde.
q.xxxix.p totū.⁊ ibidē ar.i.ad q̄rtū.Sciſma/
tici proprie dicunſ q ꝓpria ſponte ⁊ intentio
ne ſepant ſe ab vnitate eccie:renuētes ſub eē
pape ⁊ cōicare membris eccie.Vndecimum
eſt aquarius eadē rōne.⁊ figurat.xi. ſtatum
mūdi huius futuꝝ poſt mortē antixpi.qꝛ tūc

ſol iuſtitie erit in aq̄rio.qꝛ tūc oēs generatio/
nes īfideliū baptizabunſ. O q̄lis ꝓſſura erit
ad baptiſmū:nō ſufficiēt clerici : nec ꝯpatres
nec cōmatres:nec patrini ⁊ patrinei tūc com
plebiſ ꝓphia Eze.xxxvi. Tollā ꝗppe vos de
gentib⁹:⁊ ꝯgregabo vos de vniuerſis ſris:⁊
adducā vos in ſrā vr̄am.ſ.eccleſiā militantē:
⁊ effundā vos aquā mundā:⁊ mūdabimi ab
oib⁹ ingnamentis vr̄is:⁊ ab vniuerſis idolis
vr̄is m[illegible] vos.Duodecimū ⁊ vltimū ſi
gnū dr̄ [illegible]adē rōe.Et ſignat duodecimū
ſtatū hu[illegible]di futuꝝ.ſ.ſinē mundi ⁊ diē iu/
dicij.qꝛ tūc ſol iuſticie.ſ.xp̄s erit in piſcib⁹:qñ
ad iſtar piſcatoꝝ qui extrahūt ſagenā de ma/
ri ⁊ eligūt bonos piſces ⁊ malos ꝓijciūt.Sic
mō eccleſia militās que eſt ſagena continēs
bonos piſces ⁊ malos.ſ.xpianos trahiſ cōti/
nue:⁊ in die iudicij erit vſqꝫ ad littus:tūc eli/
gentur boni piſces.ſ.pſone deuote:humiles:
penitentes ⁊ ibūt ad gaudiū paradiſi . mali
aūt piſces.i.xpiani mali indeuoti:impeuiten
tes ibūt i ignē inferni eternū.De hoc ad lrāꝫ
dicit xp̄s.Siſe ē regnū celoꝝ. Glo.eccia mi
litās:ſagene miſſe in mari:⁊ ex oi gn̄e piſciū
ꝯgregati.quā cū impleta eēt educētes ⁊ ſec⁹
litus ſedentes elegerūt bonos i vaſa ſua:ma
los aūt foras miſerūt:ſic erit in ꝯſūmatiōe ſe/
culi exibūt angeli ⁊ ſepabūt malos de medio
iuſtoꝝ ⁊ mittent eos in caminū ignis.ibi erit
flet⁹ ⁊ ſtridor dētiū.Math.xiij.Modo ſcitis
totū ſtatū mūdi ⁊ ꝓuidentiā diuinā ⁊ guber/
natōē mūdi.Ecce q̄re dic̄ thema. Erūt ſigna
in ſole.Si aūt volum⁹ loq de effectib⁹ dr̄ erit
ſol in ſignis.Si āt volum⁹ loq de cā . dicem⁹
Erūt ſigna in ſole.Et inſ iſtū modū ꝓdicaui
ego.Et ſic pꝫ ꝙ ſinis mūdi ē ꝓpe. Pꝫ ſermo

¶ De eadē dominica. Sermo tertius.

E Runt ſigna in ſole lu

na ⁊ ſtellis. Luc.xxi.Sermo nr̄ erit
de ſancto euā.hodier.qō totū eſt do/
ctrina ⁊ iſtructio ieſu xpi:auiſādo nos de ma
gnis malis ⁊ tribulatiōib⁹ venturis in finem
mūdi.⁊ de ſignis q̄ erūt añ ei⁹ aduētū ad iudi
ciū.Credo ꝙ erit mā nobis vtilis ⁊c̄. Erūt ſi/
gna ⁊c̄.Pro hui⁹ vbi declaratiōe ⁊ mãe ꝓdi
cande itroductiōe ſciēdū ſm ꝙ inueniſ in ſcri/
ptura diua ⁊ pꝫ ēt experiētia ſenſuali qñ aliq̄
mag̃ ⁊ ꝗuis tribulatio eſt in hūc mundū ven
tura cōiter oñdunſ aliq̄ ſigna ꝓnunciatiua in
celo vel i aere.⁊ hoc fit ex mīa dei : vt.ſ.gētes
ꝓuidētes p ſig̃ tribulatōēꝫ futurā:p orōnes ⁊
bona opa ſuiāꝫ dei ꝯ illos i curia celeſti datā
reuocari obtineāt i curia mie:vel ſaltē p peni
tentiā ⁊ vite emēdationē ſe ꝓparēt ꝯ vēturāꝫ
tribulationē.iō cōiter añ mortalitates ſolent
apparere comete.⁊ añ fames terremotus : ⁊
añ terraꝝ vaſtatōes terribiles viſiones. Di/
canſ hic ſig̃ terribilia oſtēſa iudeis p multū
tp̄s añ deſolationē ciuitat̄ hirlm ⁊ tēpli.Cōti
git āt p vniuerſā hieroſolymoꝝ ciuitatē vide
ri dieb⁹.xl.p aera eq̄tes diſcurrētes auratas
ſtolas hñtes ⁊ haſtas q̄ſi cohortes armatas
⁊ curſus eq̄ꝝ p ordines digeſtos:⁊ cōgreſſio/
nes fieri comin⁹ ⁊ ſcutoꝝ mot⁹:⁊ galleatorū
mltitudinē:gladijs diſtrictis ⁊ teloꝝ iact⁹:⁊
aureoꝝ armoꝝ ſplēdorē:oiſqꝫ generis lorica
rū.Quapropſ oēs rogabāt mōſtra in bonū
ꝯuerti.Poſt h antioch⁹ iterfecit ppl̄m:⁊ de/
predat⁹ fuit tēplū.ij. Mach.v. Iō Exoꝺ.vij.
Ego multiplicabo ſigna ⁊ oſtēta mea i terra
Modo tres magne ⁊ oiū ꝗuiſſime tribula/
tiōes ſūt i breui i hoc mūdo vēture terribiles
Prima erit tribulatio antixpi hoīs diabolici
Secūda erit cōflagratio mūdi ſrenaſ.Tertia
erit tribulatio iudicij vl̄is.⁊ in his tribulatio
nib⁹ finieſ iſte mūd⁹.gᵒ ſm regulā diūe ꝓui/
dētie ꝓus declaratā añ h erūt ſig̃ ꝓnūciantia
i celo:i ſole ⁊ luna ⁊ ſtellſ:vt dic̄ nrm̄ thema ad
lrāꝫ.pꝫ the.Pria tribulatio i breui ꝗuiſſima
i h mūdo vētura erit tribulatio antixpi hoīs
diabolici q tribulabit totū mūdū q̄ ſubtilr tā
giſ i ꝓncipio euā.cū dr̄ . Erūt ſig̃ i ſole luna ⁊
ſtellſ:⁊ i ſris ꝓſſura gētiū p ꝯfuſiōe ſonit⁹ ma/
ris ⁊ fluctuū.In h textu ſſ q̄ttuor clauſule i q
bus tāgunſ q̄ttuor modi q̄s tenebit antixp̄s
ad decipiēduꝫ xpianos.Pria clauſula ē ibi.
Erūt ſig̃ i ſole.Sciēdū ꝙ i ſac̄ ſcriptura xp̄us
dr̄ ſol.rō:qꝛ vos videt̄ ad oculū ꝙ de pulchri
orib⁹ creaturis corpalib⁹ a deo creat̄ ē ſol i q̄
ſūt tres lr̄e.ſ.o.l.id ē ſol ſup oīa lucēs:ſꝫ ethy
mologiāꝫ.Sic xp̄s ē pulchrior oībus ſctis:⁊
lucet ſup oēs i claritate glīe:nō ſolū inq̄ꝫtum
deus:ſed etiā inq̄ꝫtū hō.Et ſicut oēs ſtelle re/
cipiūt claritatē a ſole ⁊ ipe eā a nullo recipit:
ſic oēs ſcti recipiūt a xp̄o claritatē glorie ſan
ctitatē:virtutē:ſapiam ⁊ itelligētiā ⁊ influen/
tiā.Ecce rō q̄re xp̄s dr̄ ſol.Et noīe ſolis ꝓmi/
ſit ipm de⁹ pr̄ mittē in mūdo.d. Vobis timē
tibus nomē meū orieſ ſol iuſticie.nō dicit ſol
nature.Malach.iiij.Itē eccl̄ia dic̄ in laudeꝫ
ꝟgis marie.Felix nāqꝫ es ſac̄ ꝟgo maria ⁊ oī
lau.dig.qꝛ ex te or.ē ſol.iu.xp̄s de⁹ nr̄.Dicit
gᵒ ꝓma clauſula ꝙ tpe antixpi erūt ſigna in
ſole.i.in xp̄o.Que āt erūt iſta declarat mater
d.Sol obſcurabiſ : nō i ſe ſicut nec ſol nature

obſcuref i ſe:ſʒ ex interpoſitōe vapoꝝ ⁊ nnbi-
um videf nob obſcurari. Sic tpe antixpi ſol
iuſtitie obſcurabif ex iterpoſitōe bonoꝝ diui
tiaꝝ tpaliū q̄ dabit antixps intātū ꝙ claritas
fidei ieſu xpi ⁊ bone vite nō lucebit i xpianis
qm̄ dñi tpales:reges ⁊ pncipeſ ⁊c̄.ne amittāt
dñiuʒ:ſtatiʒ erunt cū antixpo. Idē prelati ne
amittant dignitates:religioſi ⁊ preſbyteri vt
habeāt honores ⁊ diuitias:dimittēt fidē xpi
⁊ adherebūt antixpo q erit ver⁹ hō:ſʒ ita ſup
bus ꝙ nō ſolū dʒ velle hr̄e dominiū vl̄e toti⁹
mūdi:ſed etiaʒ dicef deus.⁊ faciet ſe adorari
vt deus. Auc̄tas. Reuelabif hō pcti fili⁹ ꝑdi
tionis qui aduerſaf ⁊ extollif ſupra omne qd̄
df deus aut qd̄ colif:ita vt in tēplo dei ſedeat
oñdens ſe tanq̄ʒ ſit de⁹.ij.ad Theſ.ij.vide ibi
dē in poſtilla pulcherrime ſcti tho. Sed q̄lr̄
ad h̄ pueniet.dic quō ātixps miſterio demo-
nū habebit omne auꝝ ⁊ argētū t̄re ⁊ maris ⁊
margarit̄ ⁊ lapides pcioſos mūdi. Auc̄tas.
Dñabif theſauroꝝ auri ⁊ argēti ⁊ in oib⁹ pre
cioſis egypti.i.mūdi. Dañ.xi.in fine. Cū his
ꝯgregabit oēs gentes armoꝝ mundi ad pu-
gnandū ꝯ oēs ſibi cōtrarias. Auc̄tas. Sedu-
cet gētes q̄ ſūt ſup q̄ttuor angulos t̄re gog ⁊
magog:⁊ congregabit eas ad p̄liū:quoꝝ nu-
mer⁹ ē ſic̄ arena maris. Apoc.xx. Nota ſedu-
cet gētes.ſ.auro ⁊ argēto ⁊ honorib⁹.gog.i.
tectū ⁊ magog.i.detectū.qꝛ tā tecti q̄ȝ detecti
i.occulte mali ⁊ manifeſte erūt cū eo. tūc dñi
tpales ⁊ p̄lati eccl̄iaſtici timore ꝑdēdi regnū
vel p̄lationē ſtatiʒ erūt cū eo.qꝛ null⁹ erit rex
nec eps niſi q̄s ipſe volet. Ceteri auteʒ vt reli
gioſi ⁊ p̄sbyteri ⁊ laici vt hēant ⁊c̄.ſtatiʒ erūt
cū eo. Tūc erūt ſiḡ i ſole.ſ.iuſtitie: qꝛ obſcura
bitur in corde xpianoꝝ: ꝙ nō dabit claritatē
fidei ceſſabit predicatio melioris vite ex iter-
poſitiōe vapoꝝ ⁊ nubiū.i.bonoꝝ tpaliū. Au-
ctoritas. Multiplicabit gl̄iaʒ ⁊ dabit eis ptā
teʒ i mult̄:⁊ t̄rā diuidet gratuito.i.ad ſuū pla
citū. Dañ.xi. Queſtio q̄re de⁹ ꝑmittet iſtum
errorē in xpianitate:cū ſit de⁹ ⁊ hō potentiſſi
m⁹ ⁊c̄. Rñſio ꝑ quādā regulā theologie que
dic̄. Per q̄ qs peccat ꝑ hec ⁊ torq̄f. Sap.xi.
Per q̄ peccāt gētes hodie i hoc mūdo ꝯ de
um pp honores hūdos diuitias ⁊ dignitates
⁊c̄.iō ꝑmittet de⁹ ꝙ tūc decipianf ab antixpo
honorib⁹ diuitijs ⁊c. Si g⁹ tūc ñ vultis decipi
mō i cordib⁹ vr̄is cōtēnatis ⁊ deſpiciat̄ bona
terrenalia:honores ⁊c.⁊ appetat̄ bona cele-
ſtia:cogitādo ꝙ bona hui⁹ mūdi ſūt trāſitoria
⁊ vana:⁊ celeſtia ſeu ſpūalia et̄na: ⁊ ſic eritis
fortes.hoc ꝯſiliū dat btūs iohānes. Nolite di

ligere mūdū neq̄ȝ ea q̄ i mūdo ſūt.qm̄ tranſit
mūd⁹ ⁊ ꝯcupia ei⁹.i.Jo.ij. Secūda clauſula
dic̄. Erūt ſiḡ i luna. Sciēdū ꝙ i ſacra ſcptura
luna ſignificat ſctāʒ matrē eccleſiaʒ vl̄ ſeu
vniuerſitatē xpianoꝝ.qꝛ qñ hō dic̄ eccl̄iaʒ nō
loqf hō de lapidib⁹ ⁊ parietib⁹ ſʒ de ꝯgregati
one fideliū q̄ df eccl̄ia:⁊ eccl̄ia ſignificaf ꝑ lu
nā ⁊ quinq̄ȝ ſtat⁹ i qb⁹ fuit ad iſtar lūe q̄ p̄io eſt
noua:ſecūdo creſcēs.t̄tio ē plena.q̄rto eſt mi
nuta.q̄nto ē girata ſeu v̄ſa tal[illegible] facit ec
cleſia xpianoꝝ.p̄io fuit noua [illegible] xpi.⁊ ſic̄
qñ luna eſt noua vl̄ p̄mo q̄ſi [illegible] cornutū ⁊
hñs cornua ⁊ ſeqf ſolē.ſic eccl̄ia tpe xpi p̄io
hñs duo cornua.i.duos ap̄los ſolū.ſ.andreā
⁊ petrū qui ſequebanf xpm̄. Secūdo fuit cre
ſcens qñ xps habuit.xij.ap̄los.⁊.lxxij.diſcipu
los.deinde fuerunt.cxx.deinde tria milia ⁊c.
Tertio fuit plena.qꝛ i oi parte mūdi regno ⁊
ꝓuincia fides xpi fuit recepta. Dauid. In oēʒ
terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ ⁊c̄. Quarto fuit minuta
qꝛ neſcierūt ſeruare ꝙ ſcti ap̄li lucrati fuerūt.
Primo fuit minuta per totā idiā ꝑ illū q df
p̄sbyter iohes. Scdo aſſyrioꝝ per vnū tyrānū
Tertio affricanoꝝ per machometū. Quarto
grecoꝝ cū iperatore Cōſtantino. Quinto ar-
menioꝝ cū eoꝝ rege. Sexto georgianoꝝ.cuʒ
quodā pſeudo ꝓpha. Septio xpianoꝝ de ci-
tura cū quodā hereſiarcha. Octauo ytalico-
rū cū bartholomeo barēſi. Nono gallici cuʒ
petro de cādia. Quinto mō ē girata ſeu v̄ſa
qnia mō iam nō eſt i illo ſtatu eccleſie in quo
xps eaʒ fundauit. Eccleſiam xps fundauit in
magna humilitate ⁊ paupertate. modo iam
totū verſum eſt in ſuperbiā:pompā ⁊ vanita-
tem:vt pʒ in q̄libet ſtatu. De mīa ⁊ liberalita
te ꝯuerſa eſt in ſymoniā:vſurā:rapinā ⁊c̄. De
caſtitate in luxuriā:imūdiciā ⁊ corruptioneʒ
De charitate i inuidiā ⁊ malignitatem. De
tēperantia in gulā ⁊ voracitatē. De patiētia
in iram:⁊ guerrā ⁊ diuiſiones. De diligentia
in negligentiaʒ.ſolū reſtat vt eclipſef qd̄ fit ꝑ
interpoſitionē terre iter ipſam ⁊ ſolē:vt ſit in
plenilunio. Auc̄tas. Pctā v̄ra diuiſerūt iter
me ⁊ vos. Eccl̄ia eclipſabif tpe antixpi vel lu
na.qꝛ tūc luna.i.eccl̄ia nō dabit lumē ſuum.
Matth.xxiiij.qꝛ tūc nullū facient miraculuʒ
xpiani q̄ȝtūcūq̄ȝ ſint ſcti. ſed antixps ⁊ ſui fa-
cient miracula:nō tñ vera:ſʒ tm̄ apparētia ⁊
falſa ad decipiēdū gentes. De quibus Joh.
Apoc.xiij.di.ꝙ faciēt ignē deſcendere de ce
lo id ē de ſpera ignis.qa hoc pōt facē diabo-
lus deo nō impediēte ⁊ permittēte:ſicut fecit
iam antiq̄tus ad ꝯburēdū oues iob.vt habef

vidē.i.ca. O quō gētes hic mirabunf:hic ca
dent multi. Nō ꝙ antixpus faciet aliq̄ v̄a mi
racula q̄ ad naturā rei v̄tute demonū:ſed fal
ſa q ad rōnē miraculi.de hoc.i.ꝑ.q.cx.ar.iiij.
Secūdo faciet loq imagies ⁊ pueros vnius
mēſis. Dic practice quō interrogabunt ima-
gines vl̄ pueros:vt dicāt v̄itatē de illo dño q
venit nouiſſim⁹ an ſit ſaluator.⁊ diabol⁹ mo-
uebit labia ſua ⁊ formabit v̄ba ſic dicendo ꝙ
ille ē ver⁹ ſaluator mūdi:hic cadēt mlt̄i. Et lu
na.i.eccl̄ia nullū faciet miraculū. Si dicatur
ab aliq̄ illa miracula nō ſūt vera:ſed ſuſcitare
mortuos:ſic̄ fecit dñs ieſus xps. Dic practice
quō ficte ſuſcitabūt mortuos p̄rem tuū ⁊ ma
trē tuā ⁊c. Et dicēt idē vos faciatis in nomie
v̄ri ieſu xpi.xpiani nō poteſt facē. De his ſai
ſis miraculis ⁊ ſignis auiſauit nos chriſt⁹ di.
Surgent pſeudo xpi ⁊ pſeudo ꝓphete.i.filij
xpianorū q ꝑdiderūt iā fidē ex donis antixpi
⁊ dabūt ſigna maḡ ⁊ ꝓdigia vt in errorē idu
canf:ſi fieri pōt ēt electi. Ecce predixi vobis.
Matth.xxiiij. Queſtio ſi dicaf q̄re xps ꝑmit
tet iſta opa diaboli in deſtructionē xpianita-
tis. Rñſio iuxta regulā theologie. Per q̄ qs
peccat ꝑ hec ⁊ torq̄tur. Sap.xi. Et qꝛ gentes
mundi opib⁹ diaboli peccāt ꝯ deū recurrēdo
ad diuos ſortilegos ꝯ deuʒ in neceſſitatib⁹ ſu
is.ſ.ꝓ reb⁹ ꝑditis:ꝓ filijs habēdis:ꝓ ſanitate
obtinēdā. Cū tñ deberēt recurrere ad deū oi
potentē.iō ꝑmittet de⁹ vt tūc operib⁹ demo-
nū decipiant. Qui ergo tunc noluerit decipi
ponat totā ſuā ſpem ⁊ cōfidentiā in noie ieſu
xpi ⁊c.⁊ nolle miracula aliq̄ niſi fierēt i noie
ieſu:⁊ ſic erit fortef. De hoc dauid. Btūs vir
cui⁹ ē nomē dñi ſpes ei⁹ ⁊ nō reſpexit i vanita
tes ⁊ iſanias falſas.ps.xxxix. Nomē dñi eſt ie
ſus. Lu.ij. vocatuʒ ē nomē ei⁹ ieſus. Dic pra-
ctice quō dʒ poni ſup plagā deuote cū ſigno
crucis. Antixps aſſumet oia alia noia xpi.ſed
hoc nomē ieſus pſeq̄tur:vt dicūt pleriq̄ȝ ſan-
cti. Iō ꝑ oppoītum hoc nomē ieſus dʒ a xpianis
maxie honorari qñ noiaf in eccl̄ia inclinādo
caput:vt pʒ extra.li.vi.c.decet ⁊c. Qꝛ als q̄d
libet nomē dei ē honorādū ſeptupl̄r ſm̄ ſcm̄
Tho.⁊ Iſa.lvi.qꝛ.ſ.ē magnū ad timēdū.ſcm̄
ad venerādū:dulce ad meditādū:copioſū ad
miſerandū:efficax ad ipetrandū: v̄tuoſuʒ ad
ſaluandū:⁊ occultū ad ſciendū. Iſa.xxx.dicit
ꝙ fili⁹ dei ē nomē p̄ris tripl̄r.ſ.quo honoraf i
nocaf:⁊ manifeſtaf.⁊.iij.ꝑ.q.xxxvij.arti.ij.dic̄
ꝙ in oib⁹ hoib⁹ q̄ ponūf Iſaie.vij.viij.⁊.ix.ſi-
gnificaf hoc nomē ieſus qd̄ eſt ſignificatiuuʒ
ſalutꝭ.g⁹ ⁊ maxie honorādū. Tertia clauſula

dicit. Erūt ſiḡ i ſtellis. In ſacra ſcriptura ſtel-
le clare lucētes dicunf l̄rati ſicut magr̄i i the
ologia doctores:⁊ licētiati ⁊c. Auc̄tas. Qui
ad iuſticiā erudiūt mltos q̄ſi ſtelle i ꝑpetuas
eternitates. Dañ.xij. In his ſtellis.i.l̄rat̄ eſt
ſiḡ tpe antixpi.qꝛ ſtelle cadēt de celo:vt dicit
xps Matth.xxiiij.⁊ hoc i tertio bello antixpi
ſcʒ diſputatōis. Tūc ſtelle.i.l̄rati cadēt de ce-
lo.i.a v̄itate fidei catholice. Dic pcticaʒ diſ-
putatōis nūcioꝝ antixpi cū l̄ralis erit ſolū de
textu biblie veteris teſtamēti ⁊ l̄rati nō pote
rūt rūdere:imo nec loq. Tūc ſtelle.i.mgr̄i ca-
dent de celo.i.de altitudine fidei. Auc̄tas. Et
faciet iux̄ volūtatē ſuā rex.ſ.ātixps. Et eleua-
bif ⁊ magnificabif.ꝯ oēʒ deū ⁊ aduerſus de⁹
deoꝝ loq̄f magnifica.i.iſolubilia q̄ȝtū ad ho-
mines. Dañ.vij.⁊.ix.c. Queſtio q̄re xps per-
mittit hoc ꝙ illi q hñt defendē fidē cadēt ⁊c̄.
Rñſio ꝙ hoc ꝑmittet xps duplici rōe. Pria
iuxta regulā theologie. Per q̄ qs peccat ⁊c̄.
qꝛ mō q̄ſi null⁹ magr̄ curat de biblia ſʒ de poet̄
⁊c̄. Secūda rō eſt ⁊ doloroſa ex mala vita ⁊
pctis l̄ratoꝝ:qꝛ vt in plurib⁹ q̄ȝto ſūt maioris
ſcie:tāto ſunt peiores ꝯſcie:vl̄ ſūt ſupbi: elati:
ebrioſi ⁊c̄. Qui g⁹ pt ligare leenā bñ pt liga-
re ouē. Si g⁹ diabol⁹ iā mentes tenet ligatas
l̄ratoꝝ ꝓpf eoꝝ prauā vitā:qd mirū ſi tūc pōt
ligare ouē.i.liguā ne poſſint loq. Multo me
li⁹ fuiſſʒ talib⁹ ꝙ fuiſſent ignorātes.qꝛ ſcia in-
flat.i.ad Coꝝ.viij.vt pʒ i multis doctorib⁹ in
medicinis ⁊c. Si ergo vultis eē fortes tenea
tis cōſilium ap̄li dicentis. Fides v̄ra nō ſit in
ſapiētia hoiuʒ.ſ.fundata.ſed in virtute dei.i.
ad Coꝝ.ij. Rōnes ⁊ argumēta bona ſunt ad
confortandū intelligentiā:ſed nō ad firman-
dam credentiā. Amb. Tolle argumēta vbi fi
des querif. Qm̄ fides eſt tenenda ex obediē
tia.qꝛ xps ipſaʒ nunciauit ⁊ ap̄li ipſam pdica
nerunt:⁊ ſancta mater eccleſia ordinauit. Iō
credo dñe ⁊c. Quarta clauſula dicit. Et i t̄ris
p̄ſſura gentiū pre cōfuſione ſonitus maris ⁊
fluctuum. Ecce hic tormenta antixpi q̄ dabit
Et i terris preſſura gentiū p ꝯfuſione ſonitus
maris ⁊ fluctuū.i.pconiʒatiōes q̄s faciēt tūc
dñi q iā erūt cū antixpo.qꝛ null⁹ audebit xpm
nec v̄ginē mariā noiare ſub pena mortis. Et
fluctuū.i.tormētoꝝ q̄ nūq̄ȝ fuerūt ita terribi-
lia ſicut erūt illa q̄ ātixps dabit. De hoc iā auiſ
ſauit nos chriſtus. Erit tūc tribulatio magna
q̄lis nō fuit ab initio mundi vſq̄ȝ mō nec fiet.
Et niſi abbreuiati fuiſſent dies illi non fieret
ſalua omnis caro.ſed propter electos abbre
uiabūtur dies illi. Matthei.xxiiij. Nota bre

niabunt. Apoc. xviij. Cū venerit oꝫ illū breue
tp̄s manere. Dicūt doctores cōiter ꝙ ātixp̄s
regnabit ſolū trib⁹ ānis cuꝫ dimidio: q̄ faciūt
dies mille ducētos ⁊ nonagita. De hoc vide
Dan. xij. ⁊ lirā ibidē. Si dicatur q̄re ds p̄mit
tet ꝙ xp̄iani ita trucidēt ⁊c̄. Rn̄deo iuxta re
gulā theologie. Per q̄ qs peccat p̄ hoc ⁊ pu
nit. Quia mō gētes peccāt ꝯ deū per guer
ras ⁊ diuiſiones ⁊ blādoſitates: ⁊ ſcindunt ſe
gladijs occidēdo ſe mutuo. Jō p̄mittet xp̄us
ꝙ tūc ſcindant ⁊ occidant antixp̄o. Si g⁹ tūc
nō vultis ſcindi mō cū oib⁹ hēatis pacē ⁊ cō
cordiā iuxta ꝯſiliū ap̄li dicētis. Cū oibus hoi
b⁹ pacē habete nō vos defendētes kariſſimi
i. vīdicātes: ſꝫ date locū ire. Scriptū ē. n. Mi
hi vindictā ⁊ ego retribuaꝫ dicē dn̄s ad Ro.
xij. ⁊ Deut. xxxij. Scdm̄ malū ſine retributio
erit cōflagratio mūdi terrenat q̄ tangit i ſcda
p̄te euāgelij. Areſcētibus hoib⁹ p̄e timore ⁊
expectatiōe q̄ ſup̄ueniet vniuerſo orbi. nā vir
tutes celoꝝ mouebūt. Quia mortuo antixp̄o
a fulgure i mōtē oliueti: ⁊ diuulgata ei⁹ mor
te per mundū. mundus iſte ſolū durabit. xlv.
diebus. Nō dico ānis: ſꝫ. xlv. dieb⁹: vt clare in
uenit Dan. xij. A tp̄e quſq; oblatum fuerit iu
ge ſacrificiū ⁊ poſita fuerit abominatio i deſo
lationē dies mille ducēti nonagita. Beat⁹ q
expectat ⁊ p̄uenit vſq; ad dies mille. ccc. trigi
taq̄nq;. Dicunt hic ſcti doctores ꝙ illos. xlv.
dies dabit de⁹ ad ꝯuerſionē ⁊ p̄niam his qui
per antixp̄m fuerūt ſeducti. Sꝫ tot erūt diui
tie ⁊ delitie ab antixp̄o dimiſſe ꝙ lꝫ gentes cō
uertentur ad fidē xp̄i: nō. n. eſt alius ſaluator
niſi xp̄s: non tn̄ cōuertentur ad bonam vitaꝫ
Tunc in quattuor p̄tibus mundi. ſ. in oriente
occidēte aquilone: ⁊ meridie virtute dina ac
cendetur ignis. Sic modū. ⁊ totū mundum
inflāmabit ſucceſſiue ⁊ nihil elemētatū rema
nebit in mundo. Tunc qn̄ gentes ſentient tu
multū ignis ⁊ videbunt fulgura ab ip̄o p̄ce
dentia ⁊ currentia ⁊ diſcurrentia ⁊c̄. Areſcē
tibus hoib⁹ p̄e timore. ſ. illius ignis. ⁊ expe
ctatione. ſ. dānationis eterne ⁊c̄. De hoc dic̄
ap̄ls. Terribilis nāq; eſt expectatio iudicij ⁊
ignis emulatio que ꝯſumptura ē aduerſarioſ
ad Heb. x. Naꝫ virtutes celoꝝ mouebuntur.
Hoc dr̄ ad innuendū ꝙ ille ignis non veniet
nāliter: vt aliqui falſe opinātur dicēdo ꝙ. xl.
ānos an̄ non pluet ⁊c̄. Sed ille ignis veniet
rigore diuine iuſticie ⁊ miniſterio angeloꝝ
qd̄ oñditur ibi. nā virtutes celoꝝ mouebūtur
Et ille ignis deſcēdet ad purgandū alia tria
elemēta qui ex p̄ctis holuꝫ ſunt infecta ⁊ cor
rupta. de illo igne dicit dauid Ignis an̄ ip̄m
p̄cedet ⁊ inflāmabit in circuitu inimicos ei⁹.
Alluxerūt fulgura eius orbi terre vidit ⁊ cō
mota eſt terra. Mōtes ſicut cera fluxerūt a
facie dn̄i: a facie dn̄i ois terra. p̄s. xcvi. Nota
inimicos eius. Hic qnō p̄ctōres ſunt inimici
xp̄i. Sed quare dicit ꝙ inflāmabit inimicos
cū taꝫ boni q̄ȝ mali morient in illo igne. Rō
q̄ boni ⁊ amici dei morient i illo igne: ſꝫ ſine
pena ⁊ dolore: ſed mali ⁊ inimici morient cū
maxima pena ⁊ dolore. Jō ſolū noiat inimi
cos xp̄i. Nota pulchre de h. iiij. ſcrip. d. xlvij.
ar. vi. q. ij. ⁊. iij. ⁊. i. ꝙ ignis ille finalis ꝯflagra
tionis q̄tū ad hoc ꝙ iudiciuꝫ p̄cedet aget vt
inſtrm̄ diuine iuſticie: ⁊ iteꝝ per virtutem nā
lem ignis q̄tum p̄tinet ad virtutē nālem ip
ſius ſimul aget in bonos ⁊ malos qui viui re
perient: vtrorūq; corpora in cinerē reſoluen
do inq̄tū vero agit vt inſtrm̄ diuine iuſticie
diuerſimode aget in diuerſos q̄tū ad ſenſuꝫ
pene. mali. n. per actionē ignis cruciabūt. bo
ni vero in q̄bus nihil purgāduꝫ inuenient: oino
nullū dolorē ſentiēt. ſicut nec pueri ſenſerūt i
camino. Dan. iij. Quis coꝝ corp̄a nō ſeruent
integra ſicut pueroꝝ ſeruata fuerūt. ⁊ hoc dī
uina virtute fieri pōt vt ſine doloris cruciatu
reſolutionē corp̄is patiāt: boni vō in q̄b⁹ ali
qd purgādi reperient ſentiēt cruciatū doloris
ex illo igne plus vel min⁹ pro meritoꝝ diuer
ſitate. Et illi ſubito purgari poterunt p̄p tres
cauſas. Una eſt q̄ pauca purgāda in eis inue
niētur cū terrorib⁹ ⁊ p̄ſecutionibus p̄cedenti
bus fuerint purgati. 2ª eſt q̄ viui ⁊ volūtarij
ſuſtinebūt penā. pena aūt in hac vita volūta
rie ſuſcepta multo plus purgat q̄ȝ pena poſt
mortem inflicta. vt pꝫ in martyribus. ꝙ ſi qd
purgandū in eis inuenit paſſionis falſe tollit
vt Aug. dicit. cum tn̄ pena martyrū breuis fu
erit in cōp̄atione ad penā que purgatorio ſu
ſtinetur. Tertia ē q̄ calor ille recuperabit in
intētione q̄tum amittit in tp̄is abbreuiatiōe
Sed q̄tū ad actū quē poſt iudiciū ignis ille
hēbit in dānatos tantū aget: q̄ oēs boni ha
bebūt corp̄a īpaſſibilia. Moraliter nō h̄ ꝯ il
los qui nolūt facere p̄niam mō q̄t dn̄i tp̄ales
quot p̄lati eccleſiaſtici ⁊c̄. tūc vellēt facere qn̄
videbūt ignē: ſed nihil valebit: q̄ nō caritate
ſed timore ſeruili fiat. Sic practice de q̄libet
ſtatu Jō mō faciat p̄niam: remittatis iīurias
reſtituatis ablata: ſuate religionem veſtram
ꝯfiteamini clerici: ematis breuiaria. Qm̄ ſi eſ
ſetis certi ꝙ iſta villa deberet in breui cōburi
qd faceretis. nunqd mutaretis oia bona vrā.

ſic eſt de mūdo iſto in breui cōbuſturo. iō mu
tetis corda vrā in celū: ⁊ os loquēdo de deo
cū reuerētia ⁊ op̄a bōa faciēdo. Hoc ꝯſilium
eſt xp̄i di. Nolite theſaurizare theſauros i ter
ra vbi erugo ⁊ tinea demolitur ⁊ vbi fures ef
fodiunt ⁊ furātur. Matt. vi. Nota vbi erugo
⁊ tinea. i. antixp̄s ⁊ ignis deuorabūt oia. Ter
tiū malū erit tribulatio iudicij vniuerſalis: q̄
tangit in tertia p̄te euāge. ibi. Tūc videbunt
filiū hois venientē in nube cuꝫ p̄tāte magna
⁊ maieſtate. Hic practice qūo poſt mūdi cō
flagrationem xp̄s dn̄s iudex cū virgine ma
ria ⁊ cū oibus angelis ⁊ ſctis deſcendet ad fa
ciendū iudiciū: ſedens in throno in aere: ⁊ ar
changelus michael clamabit voce magna di
cens. Surgite mortui venite ad iudiciū. Tūc
ſubito virtute diuina reſurgēt oēs mortui tā
boni q̄ȝ mali: etiam pueri reſurgent adulti: ⁊
oēs cōgregabuntur ad iudiciū: etiam illi qui
mortui fuerunt in vtero matris: vt dicit ſctūs
Tho. ad accuſandū illos quoꝝ culpa mortui
ſunt ſine baptiſmo: ⁊ oēs reſurgent in etate.
xxx. annoꝝ. vt ſupra patuit in p̄io ſmone p̄e
dn̄ice aduentus. De iſto iudicio vlī dicit ip
ſemet xp̄s. Cū venerit filius hois in maieſta
te ſua ⁊ oēs angeli eius cū eo: tūc ſedebit ſup̄
ſedem maieſtatis ſue ⁊ cōgregabunt ad eum
oēs gētes ⁊ ſegregabit eos ab inuicē ſicut pa
ſtor ſegregat oues ab hedis: ⁊ ſtatuet oues q
dem a dextris eius: hedos autem a ſiniſtris.
Matth. xxv. Athanaſius. Ad cuius aduētū
oēs hoies habent reſurgere cum corporibus
ſuis: ⁊ reddituri ſunt de factis p̄prijs rōnem:
qui bona egerūt ibūt in vitā eternā: q vō ma
la egerūt in ignē eternū. Hic qui ſunt oues ⁊
qui ſunt hedi ⁊ quō dicet xp̄s his qui erunt a
dextris. Uēite bn̄dicti patris mei ⁊c̄. Hedis
aūt qui erūt a ſiniſtris dicet. Diſcedite a me
maledicti ⁊c̄. ⁊ ibunt hi. ſ. mali in ſupplicium
eternū: iuſti aūt in vitam eternā. Matt. xxv.
Et decetero nullus habitabit in iſto mundo.
q̄ habito fine ceſſant ea que ſunt ad finem: ⁊
habito termino ceſſat motus. Ideo eccia in
p̄ſona cuiuſlibet xp̄iani dicit orando. Libera
me dn̄e de morte eterna in die illa tremenda
qn̄ celi mouēdi ſunt ⁊ terra ⁊c̄. Deo grās.

¶ De eadem dominica. Sermo. iiij.

E Runt ſigna in ſole ⁊
luna ⁊ ſtellis. Lu. xxi. Euange. ho
diernuꝫ nō declarat q̄ ſigna erunt
iſta ſꝫ iohes cui xp̄us reuelauit de
clarat iſta ſigna Apoc. vi. d. Ecce terremot⁹
magnus fact⁹ eſt: ⁊ ſol fact⁹ ē niger tāq̄ȝ ſacc⁹
cilicinus: ⁊ luna tota fcā ē ſicut ſanguis: ⁊ ſtel
le ceciderūt de celo ſup̄ terrā: ſicꝫ ficus emittit
groſſos ſuos cū a vēto magno mouet: ⁊ celū
receſſit ſicut liber inuolut⁹. In his quoq; clau
ſulis ponit btūs ioh. ſig̃ terribilia q̄ erunt tp̄e
antixp̄i. de q̄b⁹ dicit thema p̄poſitū. Erūt ſig̃ i
ſole ⁊c̄. Pª clauſula dicit. Ecce terremot⁹ fa
ctus ē magn⁹. Ecce hic ſubiugatio humanat
q̄ ille maledictus antixp̄s ſubiugabit omnē
terrā diuerſis modis. Ideo dicit. Ecce terre
motus fact⁹ eſt magnus. Et loq̄tur de futuro
ac ſi iam fuiſſet p̄teritū p̄p certitudinē p̄phe
tie: q̄ ſicut p̄teritū nō pōt eſſe non p̄teritū: ſic
iſtud impoſſibile eſt nō euenire. Antixp̄s ſub
iugabit ſibi oēs generationes mūdi. Primo
iudeos quos decipiet. d. ꝙ ip̄e eſt meſſias p̄
miſſus in lege ⁊ recipiet circūciſionē: ⁊ ſtatiꝫ
iudei ſequētur euꝫ dicendo. Uiuat viuat: iſte
eſt nr̄ meſſias: q̄ ſicut cec⁹ poſtq̄ȝ amiſit bor
donem ſeu ductorē ſuum: nihil afferre per ſe
pōt: ſic populus iudaicus poſtq̄ȝ amiſit bor
donem ſuū. i. xp̄m meſſiā veꝝ ip̄m negando.
de quo tn̄ dicit deus pr̄. Ecce teſtem populis
dedi eū ducem ac p̄ceptorē gentibus. Iſa. lv.
Nota teſtē. ſ. de ſecretis fidei: ducem ac p̄ce
ptorē: q̄ cepit ieſus facere ⁊ docere. Act. i. Et
iudei habebant ip̄m in manibus: q̄ inter ip
ſos fuit natus: nutritus: ⁊ ꝯuerſatus. Sꝫ ami
ſerunt eum coꝝ culpa ⁊ nō xp̄i: dicentes corā
pylato. Non habemus regem niſi ceſarē. Jō
modo recipiunt vt ceci omnes quotquot ve
niūt: vt pꝫ de barcozinā quem receperunt vt
meſſiā. ⁊ regnauit. xxx. annis. Idem de ben
coſina incātatore. Ideꝫ de diabolo in inſula
candie. vt pꝫ in hiſtoria ad vincula ſcti petri.
Idē de tabellano. Auctoritas. Ambulabunt
vt ceci. q̄ dn̄o peccauerunt. Sophonie. i. Jō
tūc ſtatim recipient antixp̄m qui fraudulen
tijs ⁊ coop̄to mō recipiet circūciſionē ⁊ ſua
bit ſabbatū ⁊ alias cerimonias: p̄p hoc dicit
gog. i. coopertus. Ezech. xxxiij. Factus eſt ſer
mo dn̄i ad me. d. Fili hois. i. ade pone facieꝫ
tuā ꝯ gog. Tamē iudei vt reprobati iſtū reci
pient. De hoc dicit xp̄s iudeis. Ego veni i no
mine p̄ris mei ⁊ nō accepiſtis me. ſi p̄ q̄ ali⁹
venerit i noie ſuo: illū accipietis. Jo. v. Scdo
ſubiugabit ſibi oēs agarenos: turcos ⁊ īfide
les nō coop̄te ſed diſcoop̄te ⁊ per violentiaꝫ
per hoies armoꝝ. q̄ dicit ſcriptura ꝙ erit do
minus oium theſauroꝝ auri ⁊ argēti ⁊ mar
garitaꝝ q̄ ſunt ⁊ fuerūt i venis t̄re ſiue i mari
Dan. xi. Et oia iſta hēbit miſterio demonum

deo ꝑmittente.Secus mõ:qꝛ diabolus nõ ꝑt
dare obulũ qꝛ ds mõ nõ ꝑmittit:ſꝫ tũc ꝑmit/
tet ꝓꝓ pctã hoiũ ⁊ faciet ꝓconizationem ꝙ
dabit cuilibet hoi armoꝝ mille floꝛe. ꝓ mẽſe
vt faciãt guerrã ꝯ infideles.⁊ ſtatim oẽs gen
tes de francia de ytalia ⁊c̃.erũt cuꝫ eo:⁊ cum
iſtis ſubiugabit ſibi oẽs infideles diſcooꝑto
mõ.⁊ ꝓꝓ hoc dr̃ alio noĩe magog.i.diſcooꝑ/
tus.nõ credat̃ ꝙ gog ⁊ magog ſunt ille.x.tri
bus que ſũt vltra mõtes caſpios.de qb̾ loquũ
tur doctoꝛes opinatiue ſꝫ nõ determiate. ſꝫ il
le gog ⁊ magog ẽ ãtixp̃s.de q̃ Eze.xxxviij.Fi
li hoĩs põe faciẽ tuã ꝯ gog ⁊ magog ⁊ terraꝫ
ideſt ꝯ gentes terrenas ⁊c̃.3° ſubiugabit ſibi
xp̃ianos qui ſibi faciẽt maioꝛẽ reſiſtentiaꝫ q̃
infideles:eo ꝙ ſũt iã auiſati ꝑ ſcripturã ſacraꝫ
⁊ ꝑ p̃dicatoꝛes. ⁊ ꝓꝓ hoc dr̃ antixp̃s ab anti
qḋ eſt ꝯ ⁊ xp̃m.i.qḋ eſt ꝯ xp̃m.i.chꝛiſtianos ↄ̃
iſto noĩe dicit btũs ioãnes.Filioli mei nouiſ/
ſima hoꝛa ẽ ⁊ ſicut audiuiſtis antixp̃s vẽit.i.
Jo.ij.Ecce quõ ſubiugabit ſibi totũ mundũ.
De h̃ ad lr̃aꝫ dic̃ daniel vt exponit̃ ab oĩbus
doctoꝛib̾.Ingredieť terras ⁊ ↄteret ⁊ ꝑtran
ſiet ⁊ itrabit i terrã glĩoſaꝫ ⁊ multe gẽtes coꝛ
ruẽt.Hec ãt ſole ſaluabunť de manu ei̾ edon
⁊ moab ⁊ p̃ncepꝯ filioꝝ amõ.Dañ.xi.Nõ in
gredieť terras.ſ.iſideliũ ⁊c̃.⁊ ↄteret ⁊ ꝑtran/
ſiet ⁊c̃.⁊ introibit in gloꝛiam.ſ. xp̃ianitat̃.Et
multe.ſ.gentes chꝛiſtiane coꝛruẽt:ſꝫ non oẽs
hec aũt ſole ſaluabunť.edon qḋ interp̃tat̃ ſan
guinea.qꝛ gẽtes ſanguine ſaluabunt.ſ. ille q̃
potius eligẽt moꝛi:q̃ abnegare chꝛiſtũ ⁊ mo
ab qḋ itep̃retat̃ de patre vel ex p̃re. Ecce hic
innocẽtes qui nõ negabũt fidẽ chꝛiſti.Et p̃n/
cipes filioꝝ amon:qḋ interp̃tatur pp̃ls mero
ris.ecce hic penitẽtes:oẽs iſti ſaluabũtur.p̃n
cipes.i.p̃ncipalr̃ pniam faciẽtes.ecce q̃re dic̃
p̃ma clauſula.terremot̾ fact̾ ẽ magnus. O
q̃lis terremot̾ erit qñ oẽs reges pꝛincipes ⁊
dñi terraꝝ erũt ſibi ſubditi. Et amotis armis
⁊ ſignis xp̃i:ponent arma ⁊ ſig̃ antixp̃i: ⁊ fiẽt
pꝛeconizatiões oꝛdinationes ⁊ leges ex ꝑte
antixp̃i:⁊ oẽs erunt ꝯ ieſum xp̃m. Scd̃a clau
ſula dicit ꝙ ſol fact̾ eſt niger tanq̃ ſaccus ci/
licinus.qꝛ ex falſis miracul̃ antixp̃i ⁊ ſuoꝝ di
ſcipuloꝝ xp̃i ꝑdent fideꝫ. Iſto mõ ſol iuſticie
fiet niger in coꝛdib̾ xp̃ianoꝝ:⁊ tanq̃ ſaccus ci
licinus:qꝛ nõ retinebũt aquã baptiſmalẽ: im
mo negabũt fidẽ xp̃i.⁊ ſic ciliciũ ẽ aſpeꝝ ⁊ du
rũ ſic tũc fides xp̃iana videbit̃ aſpera ⁊ dura
ↄfitentib̾ eã.Ad practicã de falſis ⁊ apparẽ/
tib̾ miraculis antixp̃i dic̃ btũs ioãnes ap̃lus
Apoc.xiij.ꝙ faciet deſcẽdere ignẽ de celo:et
faciet loq̃ imagines virtute diabolica.Tũc di
cẽt gẽtes.Et nũqd vidiſtis tã magnũ miracu
lũ.Iſta dꝫ eẽ veritas ꝙ iſte ẽ ſaluatoꝛ mũdi:
⁊ ſic denigrabit̃ xp̃s in coꝛdib̾ xp̃ianoꝝ.Si
dicat̃ eis.faciat miracula q̃ fecit xp̃s.ſuſcitate
moꝛtuos ⁊c̃.Dic p̃ctice quõ faciẽt hec virtu
te diabolica ad decipienduꝫ gẽtes.Ecce quõ
ſol fact̾ ẽ niger nõ in ſe ſꝫ i ſuis xp̃ianis ſic de
ceptis q ꝑdent fidẽ.Jõ xp̃s auiſãdo nos dic̃
Surgent pſeudo xp̃i ⁊ pſeudo ꝓphete ⁊ da/
bũt ſig̃ magna ⁊ ꝓdigia:ita vt in erroꝛẽ indu
cant̃ ſi fieri põt ẽt electi. Ecce pꝛedixi vobis
Matth.xxiiij.3ª clauſula dicit. Et luna facta
eſt tota ſicut ſanguis.ecce hic toꝛmẽta q̃ da/
bit antixp̃s.qñ erũt multe ſctẽ pſone q̃ nõ cre
dẽt illis falſis miracul̃.imo ſtabũt foꝛtes in fi
de xp̃i.Cõtra iſtos dicet antixp̃s ⁊ ſui. moꝛiã
tur ⁊ dabũt illis talia toꝛmẽta ꝙ toꝛmẽta p̃i
moꝝ martyꝝ.ſ.Bartholomei: Uincẽtij:Ka
therine ⁊c̃.nihil fuerũt reſpectu iſtoꝝ. qꝛ du/
rabũt ꝑ annũ vel pl̾:ſcindẽdo mẽbꝛa coꝛꝑis
ꝑ articulos ⁊c̃. Scd̃m toꝛmentuꝫ erit coꝛdis
qñ coꝛã parẽtib̾ recipiẽt filiũ ꝑ pedes dicen
do qs viuet xp̃s vel ãtichꝛiſtus.ſi dicis:viuat
iſte dñs eris dãnat̾.ſi dicis:viuat xp̃s:coꝛã te
occidet filiũ tuũ q erit martyr xp̃i.de hoc aui
ſando nos dicit xp̃s.Erit tũc tribulatio mag̃
q̃lis nõ fuit ab initio mũdi vſq3 mõ: neq3 fiet
⁊ niſi abbꝛeuiati fuiſſent dies illi: nõ fieret ſal
ua oĩs caro.ſed ꝓꝓ electos bꝛeuiabũtur dies
illi Matth.xxiiij.Et antixp̃s ſolum regnabit
trib̾ annis cũ dimidio.Dañ.xij.⁊ Apo.xvij.
Cum venerit.ſ.antichꝛiſtus opꝫ illũ bꝛeue tẽ
pus manere.Quarta clauſula dicit. Et ſtelle
de celo cadent ſuꝑ terram ſicut ficus emittit
groſſos ſuos cuꝫ a vẽto magno mouet̃. Ecce
quartus modus.ſ.diſputationũ. qꝛ verba nõ
ſunt niſi vẽt̾.Dicẽt diſcipuli antichꝛiſti.Ue/
ritas nõ querit angulos.iõ diſputemus. Dic
practicam diſputationis:⁊ quõ illi arguẽt cũ
argumentis ſophiſticis ⁊ rõnibus palliatis.
qꝛ diabolus loquet̃ in oꝛe ipſoꝛuꝫ intm̃ ꝙ nec
magiſtri noſtri:nec doctoꝛes poterũt eis rñ/
dere.qꝛ diabolus ligabit linguã ipſoꝝ ꝑmit/
tente deo ꝓꝓ malã vitã litteratoꝝ.Qui ergo
põt ligare leenã.i.aiam.bene põt ligare ouẽ
i.linguã que nõ eſt niſi fruſtũ carnis. Iteꝫ qꝛ
ille diſputationes nõ erunt nec fient de rõni/
bus p̃hoꝝ nec poetaꝝ:ſꝫ de biblia ⁊ ꝓphetis
⁊ modo nullus curat de biblia: immo eſt res
groſſa vel materia ⁊c̃. Ideo tunc chꝛiſtiani
cadent de celo.qa perdẽt fidem dicendo. O
magiſtri nõ pñt reſpondere:factũ eſt. iſta eſt

veritas:tunc ſtelle cadẽt de celo ⁊c̃. Si vero
aliqs poſt diſputationẽ ſecrete vellet petere
ↄſiliũ vel q̃rere veritatem ab aliq̃ mgr̃o vel a
ſuo ↄfeſſoꝛe qd credẽdũ ẽ.rñdebit expectetis
vnũ modicũ videbo qd dic̃ lr̃a vel glo.oꝛdi/
naria ſuꝑ hoc.tũc ſtelle cadent de celo ⁊c̃.de
hoc ꝓphetia.Faciet iuxta volũtatẽ ſuã rex ⁊
eleuabit̃ ⁊ magnificabit̃ aduerſuꝫ deũ deoꝝ
i.angeloꝝ ⁊ loq̃t magnifica.Dañ.xi. Quita
clauſula dicit.Celũ receſſit ſic̃ liber inolut̾.i.
abſcõſus.Ecce hic q̃rt̾ modus.ſ.donoꝝ ⁊ ꝓ/
miſſionũ bonoꝝ t̃renoꝝ.tũc celuꝫ recedet:qa
pauci curabũt ↄ̃ celo.i.de ꝓmiſſionib̾ celeſti
b̾ a xp̃o factis.ſꝫ de ꝓmiſſionib̾ antixp̃i.Dic
quõ antixp̃s mittet diſcipulos ſuos ꝑ mũdũ
q p̃dicabũt aliq̃s v̾itates.ſ.ꝙ finis mũdi iſtat
lõq3 parẽt ſe ſingularit̃ ꝑ oꝑa mĩe ⁊ pietat̃.qꝛ
multũ placẽt deo:⁊ vt credat̃ ꝙ nos nõ ſolũ
v̾bo p̃dicam̾ ſꝫ ẽt oꝑe.ſi iter vos ſũt aliq̃ pᵉ in
digẽtes veniãt ad nos ⁊ facient̾ eis miaꝫ.nõ
p̃ctice quõ vidue dicẽt cõmatrib̾ audiuiſtis
hodie iſtos ſctõs hoies.Jõ vadam̾.Dic quõ
nõ ſolũ vidue ſꝫ etiã mulieres milites ⁊ ſcuti
feri pauꝑes q oĩa expẽdũt i vanitatib̾ veniẽt
ad eos q dabũt eis denarios ad copiã.Tunc
dicẽt gẽtes. Iſti ſunt boni p̃dicatoꝛes q dãt
nobis.⁊ nõ illi q ſꝑ petũt:intm̃ ꝙ tũc gentes
nollẽt audire ſermões pꝛedicatoꝝ nec mino
rũ imo deridebũt ſmões illoꝝ.tũc dicet vxoꝛ
viro ſuo q̃re vos nõ vadit̃ ad iſtos ſctõs ho/
mines vt dent vobis ſic̃ vicin̾ n̄r ſal̃uit ⁊ ha
buit tm̃ ab eis:⁊ mõ ẽ diues cũ tñ eẽt pauꝑ:⁊
mõ iã maritauit vnã filiã ſuam ⁊c̃.Qui rñde
bit.O mulier ꝓ certo iſtud nõ ẽ bonũ ſignũ:
malus ẽ bolus q ſtrãgulat hoieꝫ. Et vxoꝛ.O
bñdictus ds tã ſctũs eſtis ⁊c̃. iſto° hẽbit oẽs
auaros.Itẽ dabit honoꝛes: dñatiões:ꝑtãtes
p̃latiões:reges amouẽdo ⁊ p̃ncipes t̃re.⁊ ali
os ſibi obediẽtes ↄſtituẽdo.Sic hẽbit oẽs re
ges:dños:p̃ncipes:⁊ p̃latos t̃re.⁊ q̃libet feſti
nabit ad obediẽdũ ei:vt ꝓueniat inimicũ ſuũ
Itẽ dabit abundantiam ciboꝝ ⁊ eſcaꝝ di.Co
medatis ⁊ bibat̃ bñ.⁊ q̃re facte ſunt eſce.Ille
vero ieſus pauꝑ ꝓhibuit ne comederetis.Et
ẽt de ãno ãmouebit q̃dragéſimã.De menſi/
bus q̃ttuoꝛ tꝑa.De hebdomada dic̃ veneris
Iſto mõ hẽbit oẽs guloſos.Item dabit oẽs
delectationes carnis. Frãget totã legẽ mrĩo
nij. Licẽtiabit clericos ⁊ religioſos vt ducãt
vxoꝛes. O dicẽt mali clerici ⁊ religioſi. Iſte
eſt bon̾ dñs:viuat viuat. Et dicent religioſi
antiq clerici ⁊ ẽt moniales. O iſte bon̾ dñs
⁊ tm̃ tardauit. Quilibꝫ hẽbit q̃ttuoꝛ vel q̃nq3
vxoꝛes.Si dicat̃.non ſufficiẽt mulieres.No/
ta de demonib̾:ſuccubis vt tꝑe noe: ⁊ faciet
mriõniũ ſine lr̃is in taberna: ⁊ ipſe ꝓuidebit
oĩbus de pecunijs.⁊ iſto mõ hẽbit oẽs luxu/
rioſos.O miſer ⁊ qs remanebit cũ xp̃o. pau
ci.Auctas.de hoc ꝓphe̾. Multiplicabit gl̃i
am ſuis:⁊ dabit eis ꝑtãtẽ in mult̃. terrã diui/
det g̃tuito.Rõ.dñabit̃ theſauꝝ auri ⁊ argẽti
Dañ.xi.ad lr̃am exponit̃ de ãtixp̃o.Ecce q̃re
dicit the.Erũt ſigna i ſole ⁊ lũa ⁊ ſtellis. Re/
mediũ ꝯ p̃dicta mala ẽ illud. Je.xv.Si ↄuer
teris ↄuertã te. Dñica 2ª aduẽ. dñi.ſer.v.

R Eſpicite et leuate ca
pita vr̃a.Luc.xxi.In p̃nti ſermone
habeo declarare rões ꝓꝓ quas xp̃s
ꝑmittet ⁊ ſuſtinebit ꝙ ille iniquus ⁊ fili̾ ꝑdi/
tiõis antixp̃s faciet tot mala in xp̃ianitate ſic̃
heri dixi vobis qb̾ declarat̃ null̾ mirabitur.
immo mirabũt̃ oẽs quare tm̃ tardat venire.
Spero in deo ꝙ erit bona mã ad pctõꝝ coꝛ/
rectiones.ſꝫ p° ſalutet̃ virgo Maria ⁊c̃. Re
ſpicite ⁊ le.ca.vr̃a. Pꝛo bꝛeui h̾ verbi decla/
ratione ⁊ materie p̃dicãde itroductõe ſciẽdũ
ꝙ oium ſciaꝝ hũano itellectu inuẽtaꝝ p̃ncipi
um fuit admiratio.Qñ.n.antiq p̃hi videbãt
mirabiles effect̾ reꝝ mirabant̃:⁊ eleuabãt in
tellectũ ad igrẽdũ ⁊ ſciẽdũ cãs taliũ effectuũ
Jõ dic̃ p̃hs.Unũq̊dq3 ſcire arbitrãur cũ cãs
cognoſcim̾.Et alibi dic̃.Scire ẽ rẽ ꝑ cãꝫ co/
gnoſcẽ.ꝓꝓ hoc antiq p̃hi vidẽtes effect̾ mi/
rabiles admirãtes moti ſũt vt ſcirẽt cãs qbus
ſcit̃ itellect̾ eoꝝ qeſcebat.Jõ dic̃ p̃hũs.i.me/
tha.ꝓꝓ admirari inceperũt p̃hi p̃hari.i.ingre/
re de cãis ⁊ rõnib̾ effectuũ.v̾bigr̃a.Uidẽtes
p̃hi ꝙ in vere terra ꝓducit herbas virides et
arboꝛes floꝛes folia ⁊ fruct̾. ⁊ in autũno oĩa
dimittit q̃ſi mutando ſe.p̃hi admirabant̃ q̃re
hoc ⁊ vñ tal̃ effect̾ ⁊ oꝛdinatio.⁊ iceperũt q̃/
rere ⁊ iueſtigare de cã.⁊ iuenerũt ꝙ eueniꝫ ꝓ/
pter motũ ſol̃ q̃ in vere aſcẽdit ⁊ trahit ſecuꝫ
ſurſuꝫ hũoꝛes.Jõ t̃ra ⁊ arboꝛes fructus ꝓdu
cunt ⁊c̃.In autũno v̾o ſol deſcendit iõ depo
nũt oĩa folia ⁊c̃.Itẽ qñ videbãt in mari illas
magnas vndas.⁊ aliqñ eſt ita planuꝫ ꝙ vna
gallina poſſet ibi bibẽ ⁊ vna ſcutella natare
⁊ vidẽtes fluxũ ⁊ refluxũ maris:magis admi
rãtes q̃ſierũt:⁊ iuenerũt ꝙ hoc fit ꝓꝓ lunã q̃ i
plenilunio ⁊c̃.ſꝑ hꝫ ſingularẽ iſluẽtiã ſuꝑ aq̃ſ
⁊ ſuꝑ humida.Ita qñ videbãt in aere nubes
fulgura ⁊ impꝛeſſiones ⁊ tonitrua admirabant̃
⁊ q̃ſierũt cãm.⁊ inuenerũt ꝙ hoc ꝓueniebat
ex cert̃ cõſtellationib̾ ⁊ motibus planetarũ

Item qñ videbāt eclypſim lune mirabanť: et
inuenerūt cāz. qm̄ luna ſp eclypſať in plenilu
nio. qñ ſol ē ſibi ex op° ꝛ tūc interponiť terra
īter ipſaʒ ꝛ ſolē: ꝛ tūc ipa eclypſať. Idē ꝺ ecly
pſi ſolis. de q̊ vī ꝙ ſol moꝛiť: q admirantes in
ueneŕt ꝙ fit ex īterpoſitiōe lūe īter ſolē ꝛ nos
in ꝯiūctione. Dič mgř hiſtoꝛiaꝝ ꝙ ī die vene
ris ſctā fuit eclypſis gñalis ſolis: q voluit in
dui de nigro ſicut milites ī moꝛte regis. Qð
videns dioñ. magnus phūs admirās. qꝛ tūc
erat plenilunium iuxta paſcha iudeoꝝ. dixit.
Aut ds nē patiť: aut tota machia mūdi diſſol
uetur. pʒ ergo ꝙ oīs ſcīa hūanit⁹ īuēta hūit
ſuū initiū in admirari. Ad ꝓpoſitū. Heri fui
ſtis admirati de effectib⁹ ſiue opib⁹ antixp̄i in
hūc mūdū in bꝛeui vēturis. Et admirātes q̄ri
tis cām q̄re xp̄s ꝑmittet xp̄ianitatē ſic deſtrui
ꝛ coꝛrūpi ꝛ ſuuerti. Rñdet thē. Reſpicite
ſ. cām iuſtā deſtructōis ꝛ ſubuerſiōis antixp̄i
ꝛ leuate capita vr̄a. glo. i. mētes vr̄as. Quia
nihil ſine cā fit in terra. Iob. v. Reſpice g° di
ligēter ꝛ vide cās ꝛ rōes q̄re ds ꝑmittat ꝓdi
ctos affect⁹ ſeu mala antixp̄i ꝯ xp̄ianitatem.
Totū oñdā vobis ī vna ꝑabola ſeu ſilitudine
quā vobis dicā. qꝛ ſubtilia meli⁹ intelligūť ab
hoīb⁹ ꝛ retinēť ꝑ ꝑabolas ꝛ ſilitudines. Iſta
eſt ꝑabola. Sciēdū ꝙ qdaʒ rex nobiliſſimus
ꝛ potētiſſim⁹ edificauit citatē quādā magnā
ꝛ egregiā cū multꝭ ſūptib⁹ ꝛ laboꝛib⁹ ꝛ ꝑicul.
exponēdo oēs theſauros ſ ei⁹ edificatōe. De
inde dotauit eā multꝭ ꝑuilegijs ꝛ gratijs ma
gnis quā fecit metropoli ꝛ ſedē regni ſui. In
q̄ ipe rex ꝛ vxoꝛ ſua cū filijs moꝛabať ī caſtro.
Ciues aūt dicte ciuitať ꝓditoꝛes ꝛ ingrati di
cto regi īter alia plurima ꝯtumelia ꝛ enoꝛmia
q̄ fecerūt ꝯ regē fuerūt. vij. magne ꝓditiones
Pª rūpēdo iuramētū fidelitatis qð fecerūt
regi: hēbant ſua ꝯſilia: tractat⁹ ꝛ ꝑlamenta ſe
creta cū inimicis capitalib⁹ ipſi⁹ regis. ꝛ hoc
ſciēte rege cui ſumme diſplicuit. 2ª ꝓditio qꝛ
rephēdebat eos. ciues de h̄ īgrati ꝛ īdignati
cū maximis iniurijs ꝛ vituperijs armati enſi
b⁹ euaginatis expulerūt regē de ciuitate ſua.
3ª qꝛ poſtq̄ʒ rex fuit expulſus miſit dici ciui
b⁹ ꝙ ad min⁹ darēt ſibi ſuos reddit⁹. q nega
uerūt ſibi ꝛ noluerūt ſibi dare: ſed ſuis inimi
cis. Quarta qꝛ expulſo rege denudauerūt re
ginā vxoꝛē dicti regis ꝛ cū vberib⁹ ꝛ ꝯtume
lijs eiecerūt ipſaʒ de citate: qð maxie diſplicu
it regi. Quīta ꝙ filias regis q̄ remāſerāt ī pa
latio: ciues dederūt eas ad lupanaria: ꝛ luxu
rias ꝛ coꝛruperūt eas. Sexta qꝛ vnicū filiū re
gis q remāſerat in palatio ēt ſciderūt ꝛ diui
ſerunt ꝑ mediū in duas ꝑtes ꝛ in ꝑuas minu
tas ꝛ decollauerūt: cū tñ eēt iā iurat⁹. Septia
qꝛ oīa ſig̃ ſeu arma ſui regis amouerūt de pa
latio: ꝛ poſuerūt ibi ſigna ſeu arma inimici re
gis. Nūqd videnť vobis ꝑue iſte ꝓditōes. Ni
hilomin⁹ rex benign⁹ poſt tot ꝓditiōes miſit
eis nūcios q̄rens cū eis recōciliari ꝛ hēre cuʒ
eis pacē: ꝓmittēdo plenā remiſſionē oiuʒ of
fenſaꝝ. Sʒ ciues noluerūt: imo ꝯtinue multi
plicabāt offenſas. ꝑꝑ qð p⁹ multos ānos rex
miſit vnū capitaneū cū īfinita gēte armoꝝ: ꝛ
tradidit ciuitatē in man⁹ ſuas: q totā ciuitatē
deſtruxit. Nūqd ꝺ hoc dʒ aliqs admirari aut
dicē q̄re rex fec̄ hoc. certe ñ: imo dicē dʒ qlibʒ
ꝙ rex fec̄ optie. Mō vidēdū ē qs ē iſte rex: ꝛ
q̄ eſt iſta ciuitas: ꝛ q ſunt iſti ciues ꝓditoꝛes.
rex iſte nobiliſſim⁹ ꝛ potētiſſim⁹ ē ille ꝺ q̊ Io.
in Apoč. xix. c. Hʒ ī veſtimēto ꝛ in femo. ſuo
ſcriptū. Rex regū ꝛ dñs dñantiū. Apoc. xix.
Nō in veſtimēto. i. ī hūanitate. hūanitas xp̄i
dī veſtimētū. rō: qꝛ ſic̄ veſtimētū coopit ꝑſonā
ita hūanitas xp̄i coopiebat diuinitatē. Cū g° dī
hʒ ī veſtimēto ꝛ in femo. ſuo ſcp̄. ꝛc̄. vult dicē
ꝙ xp̄s inq̄ʒtū ds ꝑ gñationē tꝑalē: ꝛ inq̄ʒtuʒ
ds ꝑ gñationē eternā ē rex reguʒ ꝛc̄. Ciuitas
magna nobil ꝛ egregia quaʒ xp̄s edificauit ē
xp̄ianitas. Iō venit ī hūc mūdū vt iſtā ciuita
tē edificaret. In cuius edificatione laboꝛauit
xxxiij. ānos. quā cū magnis laboꝛib⁹ ꝛ ꝑicul
ꝛ expēſis edificauit. ꝛ magnis ꝑuilegijſ ꝛ gra
tijs ipaʒ dotauit. ſ. ſctōꝝ ſeptē ſacroꝝ. De q̄ ci
uitate dicit dð. Glioſa dcā ſunt de te ciuitas
dei. ps. lxxxvi. Ciues h⁹ ciuitať ſunt oēs xp̄ia
ni q mō admirātes aliq q̄rūt. q̄re rex xp̄s taʒ
nobil ꝛ potēs ꝑmittet hāc ciuitateʒ deſtrui ꝛ
ꝑdi ab ātixp̄o. Quia dič thē. reſpicite ꝛ leua
te capita vr̄a: ꝛ videte qm̄ ꝑꝑ ſeptē magnaſ ꝓ
ditiones īcoꝛrigibiles q̄s faciūt dicti ciues re
gi ſuo dño ieſu xp̄o. Pª qꝛ tā hoīes q̄ꝫ mulie
res ꝯ iuramētū regi xp̄o ſctū in baptiſmo re
currūt ꝛ hñt ſua colloquia cū inimicis regis
xp̄i. ſ. cū demōib⁹: q lʒ poſſet eos ſubito ānihi
lare ī pūcto: tñ ñ vult. Qm̄ diui ſoꝛtilegij ꝯiu
ratoꝛes ꝛ icātatoꝛes cū demōib⁹ faciūt qcqd
faciūt. Qm̄ ſi aliqd ꝑdidiſtis: vel ꝓ ſanitate
vel ꝓ filijs hñdis ad quē recurretꝭ nō ad xp̄m
nec ad bonū medicū: ſʒ ad diuos īimicos xp̄i
O ꝓditoꝛ nūqd in baptiſmo feciſti xp̄o iura
mētū fidelitatꝭ ꝛ abrenūciaſti diabolo ꝛ pō
pis ei⁹. Idē ꝓ filijs hñdis ꝛ ſanitate obtinen
da recurrūt ad diuos ꝛ ſoꝛtilegos: oēs tales
ſť ꝓditoꝛes: qꝛ ſi eēnt fideles recurrerēt ad re
gē xp̄m potētiſſimuʒ dicēdo. dñe. Ego ꝑdidi

hoc vel illud. vos ſcitꝭ qs hʒ. Iō ponaꝭ in coꝛ
de ſuo vt tradat mihi. ꝛ ego hēbo qð meū ē
ꝛ ipe ſaluabit aīaʒ ſuā. tūc eſſes fidel. Ideʒ ꝓ
ſanitate ꝛ filijs obtinēdis. Qꝛ demōes neſci
unt ſecreta oīa. qꝛ ī tenebꝛis ſť. ꝛ diffamāt ali
q̄s q nō ſť culpabiles vt ſeminēt diſcoꝛdias.
Idē de ſanitate ꝛ filijs. Qꝛ null⁹ pť. dare ſani
tatē nec filios niſi ds ad quē debetꝭ recurrere
dicēdo. Dñe vos dediſtis mihi iſtū filiū q pa
tiť ꝛc̄. vel dñe ego ſum de mr̄imonio. Iō dñe
detꝭ mihi fructū mrionij. qꝛ alr̄s modicū valet
totū aliud qð fit. Alij recurrūt ad diuos vt ſci
āt qd faciat vxoꝛ q oñdūt ī ꝗphoꝛa aq̄ ꝙ pec
cat cū tali ꝛc̄. ꝛ foꝛte ē vna ſctā mulier. ſʒ dya
bol⁹ mētiť: qꝛ mēdax ē ꝛ pť ei⁹ Io. viij. Quot
ſť q qñ ſunt vltra mare dicūt. Certe ego vellē
ſcire qd mō facit vxoꝛ mea ꝛ recurrūt ꝛc̄. alij
recurrūt vt poſſint hꝛe mulieres ad libitum.
Alij vt iueniāt theſauꝝ abſcōditū. alij vt ſciāt
qd erit de tali bello vel ſcō. O q̄t ꝓditoꝛes ſť
in mūdo. Etiā ſi alia nō eēt ī mūdo iſta ſola ē
ſufficiēs cā vt veniat antixp̄s tāq̄ʒ capitane⁹
ad deſtruendū ciuitatē xp̄ianitatis. dicēte ſi
bi xp̄o. Gog habes gētes armoꝝ. Ita dñe vt
arena maris. Iō vade ad ipos vt moꝛiāť. Di
cit de hoc moyſes in ꝑſona xp̄i. Gñatio ꝑuer
ſa ꝛ īfideles filij: ipi me ꝓuocauerūt in eo q ñ
ē ds: ꝛ irritauerūt ī vanitatib⁹ ſuis. Et ego ꝓuo
cabo eos in eo q nō ē ppl̄s: ꝛ in gēte ſtulta. i.
antixp̄i irritabo illos. Ignis ſuccēſus ē ī furo
re meo: ꝛ ardebit vſq̄ʒ ad inferni nouiſſima.
Deuť. xxxij. De pctō diuinatiōis ꝛ ei⁹ ſpecieb⁹
ſcða. ij. q. xcv. Scða ꝓditio eſt: qꝛ ciues enſe
euaginato expellūt regē xp̄m de ciuitate xp̄i
anitať. Enſis ē lingua ad foꝛmam enſis facta
Inuadiť rex xp̄s iurādo ꝛ diuidiť mēbꝛatim
qꝛ iudei neſcierūt ipm diuidē. iō xp̄iani qñ ſť
in ludo dicūt ꝑ caput: ꝑ coꝛp⁹: ꝑ coꝛ ꝛc̄. Dñe
ecce gr̄as q̄s faciūt vobis xp̄iani: qꝛ eos rede
miſti. Qꝛ qñ tu iuras ꝑ caput vel ꝑ coꝛp⁹ tm̄
reputať tibi q̄ſi ac ſi amouēs ſibi caput vł coꝛ
p⁹ ꝛc̄. Itē baliſta ſagittas cū qñ euʒ blaſphe
mas. Iā videtꝭ ꝙ labia ſunt vt arc⁹ baliſte du
oꝝ lignoꝝ. Lingua ē mediū rectum per mo
dū baliſte ſuꝑ qð poniť ſagitta. Sagitte toxi
cate ſunt blaſphemie. ſ. Malas q̄tes hēat ds
ꝛc̄. ꝑcutere crucē denarij. dicēdo verba ꝯ xp̄ʒ
ꝛ virginē mariā. Qꝛ mirꝝ eſt ꝙ terra tales nō
deglutit viuos vt vadāt in abyſſum. Nūqd ē
iſta ꝑua ꝓditio. De hoc ꝓphetia dð. di. Filij
hoīum dētes eoꝝ arma ꝛ ſagitte: ꝛ lingua eo
rū gladi⁹ acut⁹. Iō dñe. Exaltare ſuꝑ celos. ſ.
fugiendo. ps. lvi. Ad hoc iā deuenit mund⁹
ꙋ min⁹ dať ꝓ negādo deū: q̄ꝫ pꝛo deſtruēdo
vnā foꝛmicā. vel pꝛo īterfectione vni⁹ foꝛmi
ce. imo pꝛo vna vꝛbanitate ēt in minimis reb⁹
dī renego deū ſi facio. iō qñ antixp̄s veniet ñ
opoꝛtebit facere magnā vim talib⁹ ſic aſſuetꝭ
ad renegandū. qꝛ ſtatim renegabūt deū. imo
renegare deū poniť iā in truffa. qꝛ ad ridēdū
ꝓuocant aliquē vt iuret ꝛ reneget ꝛc̄. Dñi tē
poꝛales ꝛ iurati q̄ circa hoc deberēt ꝓuidere
nō curāt. iō dñs cōqueriť de ipſis. d. Dñato
res ppl̄i mei inique agūt dicit dñs: ꝛ iugiť to
ta die nomē meū blaſphemať. Propter hoc
ſciet ppl̄s me⁹ nomē meū in die illa. qꝛ ego ip
ſe q loq̄bar. ſ. pꝛecipiēdo. ecce aſſum. ſ. puniē
do. yſa. lij. iō dicet xp̄s ātixp̄o. Capitanee hētꝭ
gētes armoꝝ. ita dñe. iō vadaꝭ. Tertia ꝓditō
ē. qꝛ regi xp̄o ſic turpiť a terra expulſo negā
tur ſibi reddit⁹ ꝛ dātur ei⁹ inimicis. Reddit⁹
q̄s ſibi xp̄s retinuit de duob⁹ ſunt q̄ nobiſ pau
ꝑib⁹ dedit. ſ. terrā ꝛ tp̄s. De terra retinuit ſi
bi reddit⁹ decimaꝝ ꝛ pꝛimitiaꝝ ꝛ fructuum ꝛ
vult ꙋ bñ ſoluanť. Dic quō antiq̄⁹ mēſuran
do numerabāt vnū. ij. iij. ꝛc̄. ꝛ decimū mitte
bant ad tēplū dñi. ſ. grano: vino: oleo: capꝛis
ꝛc̄. Sʒ mō decime ꝛ ꝑmitie danť inimiciſ xp̄i
Aliq nihil ſoluunt. aliq ſoluūt. nō decimā: ſʒ
viceſimā vel triceſimā. Quidā dicunt. O eſt
iſtud taʒ bonū dare ſacerdoti dabo ei caligā
plenā arena. Dic ꙋ nō ſacerdoti: ſʒ deo q illa
dat ſuis ſeruitoꝛib⁹. qꝛ ipſe pꝛo ſe nō indiget
Dicūt qdaʒ. O clerici ſunt mali ꝛc̄. Ergo nū
quid erit meli⁹ vt ego dem filijs meis ꝛ fami
lie mee q̄ꝫ ipſis. Rñſio: Nūqd eſſet bona rō.
Nō dem⁹ regi reddit⁹ ſuos: qꝛ ipſe tenet ma
los ſeruitoꝛes. ribaldos ꝛc̄. Quid faceret rex
de nobis ſi ꝑꝑ hoc negarem⁹ ſibi reddit⁹. ita
in ꝓpoſito de rege xp̄o: ſi ipſe in domo ſua ſu
ſtinet malos ſeruitoꝛes: ipſe coꝛriget eos vel
in hoc mūdo vel in alio. ꝛ ꝑꝑ hoc nō dʒ frau
dari in ſuis redditib⁹. nec dari inimicis ſuis
ſ. pctis: pōpis: vanitatib⁹: oꝛnamentꝭ ꝛc̄. Non
op⁹ eſt follo ſuſpendere cymbala collo. iō qꝛ
ſic fraudatꝭ xp̄m regē veniunt mali āni ita ſe
pe. ideo dicit ipſe. Si hō affigit deum. qꝛ vos
ꝯfigitꝭ me. Et dicitꝭ. ī quo ꝯfigim⁹ te. ī decimis
ꝛ in ꝑmitijs. Et in pēuria vos maledicti eſtis
ꝛ me vos configitꝭ gens tota. Inferte oēʒ de
cimationē in hoꝛreuʒ meum vt ſit cib⁹ in do
mo mea: ꝛ ꝓbate me ſuꝑ hoc dicit dñs. Si ñ
aꝑuero vobis catharactaſ celi ꝛ effudero vo
bis benedictionem vſq̄ʒ ad abundantiaʒ ꝛc̄.
Malach. iij. Secundo dedit nobis tempus
quod ſuum eſt. de quo ſibi retinuit decimam

pro redditu ſeptimane diē.ſ.dñicaꝫ.totū tꝑs currit in ſeptē dieb⁹.⁊ ipſe diuiſit.Dedit tibi diē lune ⁊ martis ⁊c̄.ad laborandū ⁊ operā dum ⁊c̄.Dñicā do retinuit ſibi.Jō nō tranſ gredere illā.Sꝫ mō quō ſoluiꝰ.qꝛ nō daꝰ deo ſꝫ dyabolo et⁹ inimico.qꝛ ita apiunꝰ apothe ce ⁊ opatoria ad operādū ⁊ ad vēdēdū mer ces ſicut in alijs dieb⁹.⁊ ſiunt ꝯct⁹ ⁊ mercat⁹ liber.Ecce qualr redditus tꝑis tollitur deo ⁊ daꝰ dyabolo.Jtē in dieb⁹ſerialibus hoīes ne gociant.mulieres opantur ī domib⁹ ſuis.Sꝫ in die feſto ornāt ſe hoīes ex vna pte ⁊. mulie res ex alia.Jſto° redditus dñi danꝰ dyabolo vocato leuiathan.q tēptat de ſupbia.Alij ve ro vt luſores taxillorū dant dyabolo vocato māmō.q tēptat de auaricia.nec dꝫ dici ludus ſꝫ furtū vel rapina.qꝛ nihil pōt ibi lucrari ⁊c̄. Alij vadūt ad lupanaria ⁊c̄. iſti dant aſmo deo.q tēptat de luxuria. Alij ſedēt in portis indicātes ⁊ iuidētes trāſeūtib⁹.⁊ ſic dāt beel zebub.Alij bibūt ⁊ comedūt exceſſiue ⁊ viſi tāt tabernas.⁊ ſic danꝰ beelſegor ⁊c̄.Alij cō gregāt amicos vt tractēt de vindicta. ſic dāt baalberit.Alij ſtant ocioſi in platea cū debe rēt audire miſſaꝫ:ſmonē:veſpas ⁊c̄. iſti danꝰ aſtaroth.qꝛ qñ nō ſoluimus reddit⁹ tꝑis reci pit ſibi in cōmiſſuꝫ.⁊ tūc faē vindictā di.Cuꝫ accepero tꝑs ego iuſticias iudicabo. ps.lxx iiij.Propter hoc veniūt mortalitates ita ſe pe.Cōtra hoc pctīn ꝑcepit ds di. Memento vt diē ſabbati ſctifices.Exo.xx.Nullū ꝑceptū incipit p memento niſi iſtud.q.d. exq̊ labora ſti pro te ⁊ domo tua feria ſcda ⁊ tertia ⁊c̄.in dñica memēto vt qeſcas ab oī ope ſuili. Nū quid vī vobis magna ꝓditio iſta negaꝰ regi regiales ſuas ⁊ redditus ſuos.iō ⁊c̄.Quarta ꝓditio eſt ꝙ reginā vxorē regis nudantes et verberātes cū vitupijs ⁊ ꝯtumelijs abiecerunt. Regina vxor ⁊ ſpōſa xp̄i ē eccia ſctā.Talem hꝫ ſpōſaꝫ qualē ⁊ matrē q̄ virgo ꝯcepit ⁊ vir go pepit.Et de eccia intelligiꝰ ꝑncipalr illō Dauid.Aſtitit regina a dextris tuis in veſti tu deaurato cir.va.ps.xliiij.Scdo itelligiꝰ de virgine maria.Nota quō eccia generat filioſ regi xp̄o.Cuius vter⁹ eſt fons baptiſmi q ꝯci pit ſemine verbi dei.Lu.viij. Semen eſt ṽbū dei.Nūꝗ aliqs rex tm̄ dilexit vxorē ſuā ꝗtū xp̄s dilexit eccleſiā.Sꝫ mō hec regina denu datur auferēdo ab eo:⁊ occupando ſibi bōa eccie ⁊ iuriſdictōis.Sicut prauant religioſos ⁊ faciunt ipſos areſtari. Hec iniuria ē maior ꝗ ſi corā rege offenderetur regina.O quod pctīn eſt tāgere tales de quo dicit Dauid in perſona dei. Nolite tangere xp̄os meos.ſ.ſa cerdotes vnctos.⁊ in ꝓphetis meis.ſ.religio ſis.nolite malignari. Jam ſcitis quō vos fa citis nihil reſpiciendo dignitatem p̄c.Quin ta proditio eſt de filiab⁹regis datis ⁊ laxatis ſine traditis lupanari.Filie regis chriſti ſunt omnes mulieres chriſtiāe quas genuit in ba ptiſmo.Dicūt aliqui.O ⁊ quod pctīn eſt ſo lutus cum ſoluta quaꝫ ego nō decepi. immo ſolui ⁊ ſibi placuit ⁊ mihi. Nota ſimilitudi neꝫ de filia regis ſoluta ⁊ ſibi placet ⁊ tibi. ⁊ dicis.cui facio iniuriaꝫ nunqd regi. cui facis ꝓditionem agēdo cū filia ſua. Sꝫ ſi ipſe dat eā tibi in vxorē:tūc fac placitū tuū cum ipſa. Sed mō totū eſt corruptio.nō ſufficiūt lupa naria publica que pñt ſuſtineri ſine pctō dño rū:qꝛ ſunt in remediū.ſꝫ hoſpitia ⁊ tota citas eſt plena meretricib⁹ſecretis q̄ ſunt in laque um ⁊ dānationē rectoꝝ ⁊c̄.Cōtra hoc vicuꝫ dicit ſctā ſcriptura.Abomiatio ſctā ē in iſrl ⁊ in hierlm filiā dei hūerunt alieni. Malac.ij. Nō in iſrl.i.in xp̄ianitate. ⁊ i hierlm.i. i eccia ſticis.Sꝫ filiā dei hūerūt alieni q̄.ſ.nō ſit eius viri.Sexta ꝓditio eſt.qꝛ filiū dei vnicū regis iam iuratū in regno ſciderūt ⁊ diuiſerūt per mediū.Hic fili⁹vnic⁹ ⁊ primogēit⁹ regis xp̄i eſt ppl̄s chriſtianus.de quo.ſ.Apl̄s dič.Jta ꝙ iam non eſt ſu⁹ſed fili⁹.Qō ſi fili⁹ ⁊ heres per deū.ad Gal.iiij. Sꝫ iſte fili⁹ eſt iam vere ſciſſus ⁊ diuiſus in.3.ptes.pp iſtō ſciſma. Nō ſit niſi vn⁹ver⁹ papa. Loqtur de tꝑe quo tꝑe ſciſma tꝑe bti Vincētij fuit in eccia. Jdeꝫ de qualibet cōitate:villa:ſeu ciuitate tot⁹ ppl̄s ē diuiſus.Quis hēbit regimen pp qō cōitates deſtruunꝰ.Sic quō rex offenderet ſi in pñtia ſua ſu⁹primogenitus diuideretur. magis of fendiꝰ xp̄s rex ex talib⁹diuiſionib⁹. Jdeo dič xp̄s.Diuiſum ē cor eoꝝ.nūc interibūt. Oſee x.Nota diuiſum eſt cor ⁊c̄. Multi volunt ſe excuſare dicētes. Ex iſtis diuiſionibus nō ſe quūtur vulnera ⁊c̄.Et nūqd pōt eſſe pei⁹ vul nus ꝗ diuiſio cordis.qō eſt principium vite q; diuiſa manu vel pede adhuc pōt homo vi uere.ſꝫ diuiſo corde nō. Quicūꝗ ergo eſt cā ⁊ occaſio haꝝ diuiſionum teneꝰ ad oīa dāna ⁊ expenſas que ſequuntur ſi vult ſaluus fieri. Jtem teneꝰ reſtituere cōitati qcqd iniuſte re cepit ab ea.vel ratione ambaſiate vt ad expē ſas cōitatis faciat ſua negocia ⁊c̄. Septima proditio eſt:quia ſigna ⁊ arma regis amio uerunt o poſuerunt ibi ſigna ⁊ arma inimici ſui.Signuꝫ ⁊ arma chriſti eſt ſancta crux ex quo in ea paſſus eſt.de quo Yſa.xlix. Hec di

citdñs deus. Ecce leuabo ad gētē manū me am ⁊ exaltabo ad pplos ſignū meuꝫ.Signū ⁊ arma diaboli eius inimici eſt circulus.qꝛ ſi cut deuoti ⁊ boni clerici qñ inuocāt deū ⁊ ſci piunt diuinū offiīn faciant ſignū chriſti.ſ.cru cis ſic filij dyaboli ſ.diuinatores ⁊ inuocato res demonū faciūt circulū ſiue rotā.de qbus dicit Dauid. Jn circuitu impij ambulāt.ps. Signū ⁊ arma regis chriſti ponunꝰ in portiſ palatij corporis in baptiſmo.ſ.in portis quīn ꝙ ſenſuum corporaliuꝫ ſed vos āmonetis ſi gnando vos nō faciendo ſignū chriſti:ſed ſi gnū dyaboli.Sic quō ⁊ qñ intrant eccleſiam ⁊ recipiūt aqnā bñdictaꝫ qualiter ſignant ſe nō faciendo ſignū crucis chriſti:ſꝫ ſignū ſiue circulum dyaboli. Jdem qñ ponūt ſe ad mē ſam ad comedendū cū ſigno dyaboli. Jdem qñ ponunt ſe in lecto ad dormiēdū. Jdē mu lieres qñ ponūt infantes in lecto. Jdē de cle ricis aliqbus:qō dico cū dolore cordis. qui i ſctō ſacrificio vbi deberent facere ſignū chri ſti faciūt ſignū dyaboli ex indeuotōe ⁊ nimia feſtinatione. O qō pctīn eſt. Jdem de bñdi ctione aque ⁊ panis. ⁊ in bñdicēdo pplm in fine miſſe cuꝫ ſigno dyaboli mittunt ipſos ad domum ſuā.Oſtende hic quō ſe debēt ſigna re ⁊ dic rōnem quare dꝫ. Jn noīe patris tene as manū alte.qꝛ pater ab alto miſit filiū ſuuꝫ in virginis vteꝝ.Jdem qñ diciꝰ ⁊ filij manuꝫ debes tenere iuxta vteꝝ ⁊ ſignificatur chriſti incarnatio.qñ autē diciꝰ.⁊ ſpūſſcti:debes ma num tenere per trāſuerſum tranſeunte manu a ſiniſtro humero ad dextrū. Rō.qꝛ ſpūſſctūſ large fuit effuſus in die pēthecoſtes ſup apo ſtolos ⁊ diſcipulos chriſti. Jtē qꝛ ſpūſſanctus ducit pſonas de ſiniſtra culpe ad dexterā gr̄e ⁊ nō ecōuerſo. Siniſtra ergo ſignat culpam pctīn ⁊ maledictionē.dextera vero ſigt miaꝫ grām ⁊ bñdictionē. Nota ꝯ illos q ſignādo dicunt. Jn noīe patris in lōguꝫ:qꝛ pater ma ior eſt filio.qō error eſt. Et ad dexterā dicunt ⁊ filij.qꝛ ſedet ad dexterā patris.et ſpūſſancti ad ſiniſtram.qui ſedet ad ſiniſtram. qō eſt er ror.qꝛ filius ⁊ ſpūſſanctus ſunt ad dexteram i.in equalitate patris:⁊ eſſe ad ſiniſtraꝫ eſt eē inequalem patri.qō eſt error. Alij faciūt cru cem btī petri ab inferiori incipiētes. Jdeo de hoc cōqueriꝰ chriſtus:dicēs in perſona trini tatis.Signa nr̄a nō vidimus.iā nō eſt ꝓphe ta:⁊ nos non cognoſcet ampli⁹. Pſal.lxxiij. Signa nr̄a non vidimus.ſ.in chriſtianis. iaꝫ nō eſt ꝓpheta.qꝛ ſignū crucis eſt realis pro pheta ꝙ homo eſt de pplo chriſti. Sed mo do iam non eſt. Quelibet predictarum rati onum eſt cauſa efficiēs ꝙ antichriſtus veniet Quāto ergo magis oēs ſimul ſeptem rōnes cōcurrentes. Propter hoc dicit thema. Re ſpicite ⁊ leuate capita vr̄a. Sꝫ diceret contra me aliquis ſubtilis argumētator. Frater vos innuitis in verbis veſtris ꝙ chriſtus nō ſoluꝫ permittet antichriſtuꝫ venire: ſed etiā ꝙ chri ſtus ipſum mittet. Rñdeo ꝙ ſic.ſed hoc non auderem dicere niſi qꝛ habeo auctoritatē ſa cre ſcripture. Apl̄s.n.dicit. Eo ꝙ charitatem veritatis nō receperunt vt ſalui fierēt: iō mit tet illis deus opationē erroris vt credant mē dacio.ij.ad Theſſ.ij. Nō ideo mittet illis de⁹ Ecce nō ſolum permittet ⁊c̄. Jteꝫ eze.xxxviij. Vaticinare fili hominis ⁊ dices ad gog ⁊c̄. Jn nouiſſimis diebus eris ⁊ adducā te ſuper terrā meaꝫ.ſ.chriſtianitatē. Quod intelligiꝰ ſic. Jn aduētu ⁊ operatione antichriſti erit ti bi ⁊ culpa ⁊ pena. Quātū ad illud quod erit culpe chriſtus nō mittet eum: ſed permittet. quantū ad illud qō erit maluꝫ pene chriſtus non ſolum permittet:ſed etiaꝫ mittet.qꝛ om ne malum pene a deo eſt effectualiter.

Dñica ſecunda aduentus dñi.Sermo.vi.

c

Elum ⁊ terra tranſi bunt.Luc.xxi.Verbuꝫ ꝓpoſitum oñdit ſubtiliter ſtatū hui⁹ mundi poſt diē iudicij.de quo ſtatu volo mō ꝑdicaꝰ qꝛ iſta mā ꝯñs eſt ad materiā diei dñice.i qua audiuiſtis totū ſtatum huius mūdi a princi pio vſꝗ ad diem iudicij. Jō modo loquar de ſtatu mundi huius poſt diē iudicij.Sed prio ſaluteꝰ virgo maria ⁊c̄.Celū ⁊ terra trāſibūt Hoc verbū hꝫ difficultatē in theologia. Rō qꝛ inueniunꝰ auctātes dicētes qꝛ celū ⁊ terra habuerūt principiū eſſendi per creationē:tñ nec celum nec corpa celeſtia nec terra hēbūt finem in duratione:imo ꝓpha dꝫ.loquēs de celo.ſole:⁊ luna:⁊ ſtellis di. Statuit ea in eter nū ⁊ in ſeculū ſeculi.ps.cxlviij. Similiter dič ſalomon de terra. Gñatio preterit ⁊ genera tio aduenit:terra vero in eternū ſtat. Eccs.i. Quare ergo dicit thema.Celum ⁊ terra trā ſibunt. Patet difficultas. Dico ꝙ ille aucto ritates nō repugnāt themati. qm dupliciter poſſunt loqui de celo ⁊ corporibus celeſtib⁹ ⁊ de elementis. vel ꝗtum ad ſubam eſſentia lem. vel ꝗtum ad qualitates ⁊ cōditiones ⁊ opationes accidentales quas hñt. Primo° celum ⁊ terra ſemꝑ erunt ꝗtum ad eorū ſub ſtantiam eſſentialeꝫ:ſꝫ trāſibūt ꝗtū ad quali

tates eoꝝ ꝛ ꝯditiones ꝛ opationes accidēta
les: ꝛ recipient meliores q̄litates. ſicut tacea
argēti antiq̄ imūda cōq̄ſſata poſtq̄ꝫ argētari
us ſculpit ꝛ renouat eā vī noua ꝛ lucet. Et lꝫ
ſubā ſit eadē: tñ recipit nouam q̄litatē ꝛ ē re-
nouata. Ita erit de iſto mūdo antiquo: imun
do cōquaſſato ꝛ ꝯfracto. iō xp̄s tanq̄ꝫ bonus
mgr ꝛ argētarius renouabit celū ꝛ terram ꝛ
oīa elemēta. Terra vero q̄ nunc eſt imūda ex
noſtris pctis: poſt iudiciū erit munda ꝛ pura
q: nulla imundicia remanebit in ip̄a poſt iu-
diciū q: igne purgabiꝛ. nec remanebūt i ipſa
arbores nec mōtes. ſꝫ elemētū terre remane-
bit vt farina alba. Et feces oīum rerū cadent
in inferno ſup̄ capita damnatoꝝ ſm q̄ dicūt
ſcti doctores. Aqua ēt purificabiꝛ q̄ dimittet
oēs qualitates accidentales. q: nō erit ſalſa
nec mouebiꝛ decetero. q: ceſſante motu p̄mi
mobilis: ceſſabūt etiam aliǰ motus naturales
Aer etiam purificabiꝛ. q: nūq̄ꝫ decetero erit
nubiloſus: nec tempeſtuoſus. nec mittet grā-
dines nec pluuiam. Celū nō mouebiꝛ ampli-
us. Itē ſol: luna: ꝛ ſtelle erūt ſeptēpliciter cla
riores. Yſaie. xxx. Et erit lux lune ſicut lux ſol
Et lux ſolis ſeptempliciter ſicut lux ſeptē die
rū in die qua alligauerit dñs vulnus. ſ. pecca
ti mortalis. ꝛ percuſſuram ideſt penaꝫ plage
eius ſanauerit. Et decetero non erūt mortali
tates. nec miſerie. nec penalitates ſicut ſunt
modo. intm̄ q̄ boni non ſolū gloriabūꝛ de vi
ſione dei: imo etiam gaudebūt de renouatōe
elementoꝝ. q: tūc elementa remanebūt pura
ꝛ mūda cū qualitatibus eſſentialib⁹ remotis
ab ipſis cōditionibus ꝛ quibuſdam qualita-
tibus accidentalib⁹. De iſta renouatione au
ctoritas. Ecce ego creo celos nouos ꝛ terraꝫ
nouā: ꝛ nō erūt in memoria priora: ꝛ nō aſcē
dent ſup̄ cor: ſed gaudebitis ꝛ exultabitiſ vſq̄ꝫ
in ſempiternuꝫ in his que ego creo. Iſa. lxv.
Nō ego creo celos nouos: nō in ſubā ſꝫ in ex
cellentiori qualitate. Item in nouo teſtamēto
poſtq̄ꝫ ds reuelauit btō Iohi euange. qd eſſet
poſt diem iudiciǰ: dixit btūs Iohānes diſcipu
lis ſuis. Vidi celū nouū ꝛ terram nouā. Pri
mū. n. celū ꝛ prima terra abijt: ꝛ mare. ſ. ama
rū iam nō eſt. Apoc. xxi. Et ſic intelligiꝛ the-
ma. Celum ꝛ terra tranſibūt. Patet thema.
Et q: ſunt in mā morali ſm predictā declara
tionē quinq̄ꝫ renouabūtur. ſ. terra aqua: aer:
ignis: celuꝫ. qd̄ dicitur quinta eſſentia a ph̄is
ita nos modo debemus in quinq̄ꝫ renouari ſi
tūc cupimus ſaluari ꝛ renouari glorioſe. Re
nouādus eſt homo primo in corpore per cō-
tinentiam. Ecce terra. Scdo in aīa per claraꝫ
beniuolentiā. Ecce aqua. Tertio in ore per ve
raꝫ eloquentiā. Ecce aer. Quarto in ope per
diligentiā. Ecce ignis. Quinto in intentione
per celeſtialem eminentiam. Ecce celū. In oī
bus debemus renouari. Rō eſt. q: dicit phi-
loſophus. i. Poſterioꝝ. Propter qd̄ vnūqd̄
q̄ꝫ tale ꝛ illud magis. q: magis dꝫ renouari
eā q̄ effectus. Si amore hoīs elementa reno
uanꝛ: magis renouādus ē hō. Dico primo q̄
debemus renouari in corp̄e per cōtinentiam
ad inſtar renouatiōis terre. q: corpus noſtrū
non eſt niſi terra. Geñ. ij. Formauit de⁹ hoīeꝫ
de limo terre. q̄tum ad corp⁹. Ideo ſicut ter
ra innouabiꝛ. q: in ea nō erit lutum nec imun
dicia aliqua: ita nos nūc debemus innouari
in corpore: ne decetero ſit in eo lutū luxurie
nec immūdicia corruptionis carnal'. Si amo
re tui terra renouabiꝛ: quāto magis tu debes
renouari. Hanc renouationē petebat dauid
orando dicens. Emitte ſpiritū tuū ꝛ creabun
tur ꝛc̄. ps. ciij. Nota creabūtur. non dicit qd.
Pro quo ſciendū q̄ talis eſt cōditio huma-
na q̄ in hoc mūdo nō poſſumus viuere ſine
delectationib⁹: que ſunt in duplici differētia
ſ. delectationes ſpūales: ꝛ delectationes car-
nales. Ille autē qui non ſentit delectationes
ſpirituales dat ſe ad delectationes carnales:
beſtiales: ꝛ brutales, q: animal' homo nō per
cipit ea que ſpūs dei ſunt. i. ad. Coꝝ. ij. ſꝫ pſo-
ne deuote ſpūales que guſtāt delectationes
angelicales orādo vel legendo: audiēdo vel
cōtēplando nō curāt de delitijs carnalib⁹: im
mo ſi ds diceret eis. do tibi licentiam ꝛc̄. dice
rent deo. dñe nolo talem licentiā. ſicut dauid
di. Renuit cōſolari aīa mea. Glo. in delitijs
carnalib⁹. Memor fui dei ꝛ delectat⁹ ſuꝫ ps.
lxxvi. Videns ergo dauid q̄ ſine aliqua dele
ctatione hō non pōt viuere: ideo orādo dice
bat deo. Emitte ſpm̄ tuuꝫ ꝛ creabūtur. ſ. dele-
ctationes ſpūales: ꝛ fugient delectatiōes car
nales: ꝛ renouabis faciē terre. ſ. per bonaꝫ fa-
mam. Nec ſufficit dicere. quid curo ego q̄ di
cunt gentes ꝛc̄. Si factū vel op⁹ non hꝫ bonā
faciem: opꝫ q̄ renoueꝛ. q: ſi tu teneres malaꝫ
mulierem in domo ꝛ omnes loquūtur opor-
tet ipſam expellere. Idem de clericis ꝛ religi
oſis qui nimis frequētant monaſteria ſororū
opꝫ q̄ illa que nō hñt bonam faciem renouē
tur. Si dicaꝛ. ego habeo bonam intentioneꝫ
nō ſufficit. qm̄ non ſoluꝫ cauendum eſt a ma-
lo ſed ab omni ſpecie mali. Ecce quare dicit.
Et renouabis facieꝫ terre. ſcilicet opera exte-

riora. Apl's. Et puidentes bona nō tm̄ coraꝫ
deo: ſed etiā coraꝫ oībus hoībus. ad Ro. xij.
Dico ſcdo q̄ debemus renouari in aīa p cla
rā beniuolentiā. ad inſtar aq̄ que renouabiꝛ
poſt iudiciū. q: nō hēbit amaritudinē nec fa
ciet vndas ꝛc̄. Sic mō renouāda ē aīa dimit
tēdo amaritudines odiǰ rancoris: ꝛ male vo
luntatiſ: ꝛ vndas deſiderij vindicte: ꝛ pcere ini
micis remittēdo iniurias. Sic. n. dulcoratur
aīa ꝛ renouaꝛ. De hoc dicē ſcriptura ſctā. Re
nouamini ſpū mētis vre ꝛ induite nouū hoieꝫ
qui ſm deū creatus ē in iuſticia: ſctitate: ꝛ ve
ritate. ad Ephe. iiij. Dico 3° q̄ debem⁹ reno-
uari in ore per verā eloquētiā. ad inſtar aeris
poſt iudiciū q: tūc erit ita clar⁹ q̄ nullā hēbit
obſcuritatē nubiū tēpeſtatē vel fulgura. Sic
mō renouādū ē os nrm vt nō ſint i eo obſcu-
ritates mēdacioꝝ: nec tēpeſtates v̄boꝝ ſup-
boꝝ: nec fulgura minaꝝ: nec tonitrua iuramē
toꝝ. De iſta reuelatione dicit ſcriptura ſctā.
Nolite ꝯformari huic ſclo: ſꝫ reformamini in
nouitate ſenſus vri: vt pbeꝭ q̄ ſit volūtas dei
bōa ꝛ bn̄placēs ꝛ pfecta. ad Ro. xij. Nō no-
lite ꝯformari huic ſeculo. i. gētib⁹ mundanis
Nota volūtas dei bōa ꝛ bn̄placens ꝛ pfecta
Nō hic tres regulas v̄boꝝ nroꝝ. P° q̄ v̄ba
nra hēant veritatē. ꝛ iſta eſt volūtas dei bōa
Secūda q̄ hēant charitatē. ꝛ iſta ē volūtas
dei bn̄placita. Tertia q̄ hēant ſctitateꝫ. ꝛ iſta
eſt voluntas dei pfecta. q: multuꝫ placēt deo
Propter primā dicit apl's. Deponētes mē-
daciū loqmini veritatē vnuſq̄ſq̄ꝫ cum pximo
ſuo. Ad Ephe. iiij. ꝛc̄. Propter ſctāꝫ charita
tiuā correctionē dicit xp̄s. Si peccauerit i te
i. corā te. q: tu vidiſti fr̄ tuus ꝛc̄. vade ꝛ corri
pe ip̄m inter te ꝛ ip̄ꝫ ſolū. Matt. xviij. Pro
pter tertiā que ſunt v̄ba ſctitatis. ſ. laudis dei
vel deuote oronis. dicit dd̄ in ps. Bn̄dicam
dñm in oī tp̄e: ſp̄ laus ei⁹ in ore meo. Et iſta ē
voluntas dei pfecta. Dico quarto q̄ debem⁹
renouari in op̄e per diligētiā. ad inſtar ignis
qui poſt iudiciuꝫ erit clarior ꝛ purior. Sic ꝛ
nos i nris opib⁹. Auctas. Quō ſurrexit xp̄s
a mortuis per gloriā pr̄is. ita ꝛ nos in nouita
te vite ābulemus. ad Ro. vi. Xp̄s ſurrexit cū
quattuor q̄litatibus corp̄is glorioſi. ſ. cū agi-
litate: ſubtilitate: ipaſſibilitate: ꝛ claritate. ſic
ꝛ nos in renouatōe opis. p diligētiā debem⁹
renouari quattuor ꝯditionib⁹. P° certā orō
nē recip̄e ꝛ ip̄am mane ꝛ ſero deuote dicere.
iuxta dictū xp̄i. Opꝫ ſp̄ orare ꝛ non deficere.
Luc. xviij. Nota ſemp̄. i. mane ꝛ ſero. Secun
do in qualibet hebdomada dñicaꝫ ſuare. au
diēdo miſſaꝫ cōplete ꝛ cū ſilētio: ꝛ ab oī op̄e
ſeruili abſtinēdo. Tertio quolibet mēſe ꝯfite
ri de bono ꝯſilio. Rō. ſicut q̄libet mēſe ablui
tur camiſia corp̄is: ēt q̄libet menſe dꝫ lauari
camiſia aīe q̄ ē ꝯſcia. Quarto q̄libet āno i pa
ſcha cōicare iux̄ dcm̄ xp̄i. Accipite ꝛ māduca
te: hoc ē corpus meū. Matth. xxvi. Et q man
ducat hūc panē viuet ineternū. Ioh. vi. Ecce
q̄liter ꝛ quō xp̄s ſurrexit. Dico qnto q̄ dēm⁹
renouari in intētione p celeſtialē eminentiaꝫ
ad iſtar celi qd̄ poſt iudiciū recipiet q̄litates
altas ꝛ claras. Sic nos in opib⁹ nris debem⁹
ordinare intentionē vt ſit alta pp̄ deum ꝛ nō
ſit baſſa pp̄ mundana. ſ. laudeꝫ vel vanā glo-
riam. Sꝫ q̄ ſurſum ſunt q̄rite: nō q̄ ſup̄ terram
vt dicit apl's ad Col. iij. Hic quō aliqñ maio
ra opa mūdi pduꝰ pp̄ intentionē ſiniſtraꝫ ꝛ
malā. Mai⁹ op⁹ qd̄ hō pōt facē i hoc mūdo
pp̄ deū: ē pro ip̄o accip̄e martyriuꝫ. Auctas.
Maiorē charitatē nō hꝫ: vt aīam ſuā ponat
qs p amicis ſuis. Iohā. xv. Qd̄ tñ pdiꝛ ppter
malā intētionē ꝛ ſiniſtrā. v̄bigr̄a. de captiuo
xp̄iano q cogiꝛ ad negandū fidē: ſed ip̄aꝫ nō
vult negare: imo vult citi⁹ mori. tñ nō ppter
deū: ſꝫ ne ſibi iproperet dicendo renegauit vꝛ
vult mori itentiōe vt reputeꝛ ſctūs. nihil valꝫ
ei⁹ mors q: nō ppter deū: ſꝫ ppter inanē glo
riā pmittit ſe iterficere. Ideo apl's. i. ad Coꝝ.
xiij. Si tradidero corp⁹ meū ita vt ardeā: cha
ritatē āt nō hūero: nihil mihi pdeſt. Secūdū
op⁹ mai⁹ p⁹ martyriū eſt ingredi religionē: ꝛ
renūciare volūtati p̄p̄e p deo. ſꝫ pdiꝛ ſiniſtra
intētione. qñ hoc faciſ vt fili⁹ veſter ſit abbas
vel ep̄s: nihil valet. Idem de monialib⁹ quā-
do mittiſ filiā vr̄am in religionē: q: eſt lippa
vel claudicat: vel gibboſa: vel ne hēat dotem
nihil valet. Sꝫ intētio recta pentū dꝫ eē. dicē
do q: nos nō poſſum⁹ orare nec magnas pe-
nitētias facē: iō dabim⁹ filiū nrm vel filiā deo
vt oret pro nobis ꝛ ſaluabit ſe ꝛ nos. Tertio
opus eſt p̄liuꝫ iuſtū. in q̄ ſi moriunꝛ efficiunꝛ
martyres. ſꝫ pdiꝛ mala intētione qñ fit ppter
rapinā hñdā vel amorē dñoꝝ: q: tales ſi mo
riunꝛ dānaꝛ. Sꝫ debent dicē vadam⁹. q: iuſti
cia ē p nob. iō erit vnū de duob⁹. vel prande
bim⁹ icēdijs inimicoꝝ nroꝝ. vel in celis in or
dinibus āgeloꝝ. Tales pñt hēe corda leonū.
Si dicatur q̄ ſi neſciꝛ an preliū ſit iuſtum vel
iniuſtū. Rñſio q̄ tunc p̄iculū eſt maioꝝ q de
bent ponere ſe in rōne. Si aūt rō nō accepteꝛ
tūc in p̄liū ē iuſtū. ſꝫ in icertis obediētia excu
ſat. q: illi qui tracti vadūt ad p̄liū incertū an
iuſtuꝫ ſit excuſati ſunt. ꝛ ſic moriunꝛ ſaluātur

Quartũ op⁹ magnũ ẽ remittere iniurias ini
micis pp deũ.ſʒ pdit ſiniſtra intentiõe qñ re/
miſſio fit nõ pp deũ:ſʒ ꝓpter dñm qui vos ro
gauit meritum pdidiſtis.q: nõ dediſtis ho/
norẽ deo q precipit ꝙ hõ remittat:ſed nõ illi
dño.Ideo qñ aliqs dñs rogat vos vt dimit/
tatis iniurias debetis rñdere.nõ remittam ꝓ
pter vos:ſed ꝓpter deũ vt ipſe remittat mihi.
ꝛc.Dic quõ in morte oñdit ſe cuilibʒ xp̃s di.
Ecce qd feci ꝓ te ꝛc.Uideam⁹ qd feciſti ꝓ me
Hãc renouationẽ petebat dd.d.Cor mundũ
crea in me deus:ꝛ ſpm̃ rectũ innoua i viſceri
bus meis.ps.l.Et tũc verificabit the. Celum
ꝛ terra tranſibunt.Deo gratias.

¶ De eadem dñica.Sermo ſeptimus.

Scitote q: prope eſt

regnũ dei.Luc.xxi. Thema ꝓpoſi
tũ dat mihi motiuũ pdicandi de q
dã materia ſatis ſpeculatiua.ſ.ꝓpinqtate dei
ad creaturas. Sed primo ſalutet vgo maria
ꝛc̃.Scitote q: ꝓpe ẽ reg.ꝛc̃.Nõ iuxta intel/
lectũ quẽ volo ptractare cuʒ dr̃ regnũ dei eſt
ꝯſtructio itrãſitiua q: nõ dic̃ diuerſa.ſʒ regnũ
dei idẽ ẽ qđ regnũ qđ ẽ de⁹.ſic̃ dr̃ regnũ arro
gonie vl' cathelonie.ꝯſtructio ẽ itrãſitia. Ita
accipio regnũ dei.i.regnũ qđ eſt de⁹.ꝛ ẽ mo
d⁹ loq̃ndi ſacre ſcripture i q̃ de⁹ dr̃ regnũ.poſ
ſeſſio ꝛ hereditas ſctõꝝ.Auctas. Dñs poſſeſ
ſio ꝛ hereditas eoꝝ.Deut.x.ꝛ.xviij.ca.Etiã ẽ
regnũ ſctõꝝ.de q̃ dicit the. Scitote q: prope
eſt regnũ dei.Quõ ꝛ q̃liter deus ſit ꝓpe crea
turas:inuenio tres modos ſiue rationes pro
pinquitatis.Quoniam prope eſt.

Primo per ſuam effectiuam opationem.
Secũdo per ſuã pceptiuã exauditionem.
Tertio per ſuã perfectiuã incarnationem.

Ex his dic̃ thẽa.Scitote q: ꝓpe ẽ regnũ dei.
Dico prio ꝙ dñs ẽ ꝓpe oib⁹ creaturis p ſuaʒ
effectiuã opationẽ.Qm̃ deus ex ſnis operib⁹
eſt ꝓpe ꝛ imediat⁹ creaturis.q: ipa eſt cã oiuʒ
creaturarũ. Dicit regula phie Rerũ nãliter
ꝓductarũ quedã permanẽt ſine cã ſua ꝓdu/
ctiua.q̃dã vo mime.vbigr̃a.de lumine in lu/
cerna accẽſo qđ pmanet ſine cã agẽte.ꝛ de ca
liditate in aq̃ calefacta.ꝛ de domo q̃ perma/
net ſine cã agẽte.i.ſine mgr̃o.q forte iam eſt
mortu⁹.ꝛ ſic de multi aliis effectib⁹. Quidaʒ
vo alij effect⁹ ſunt q nõ hñt pmanẽtiaʒ niſi in
pñtia agẽtis:vt aer q de ſe ẽ obſcur⁹ ꝛ tenebro
ſus ꝛ illumiat a ſole.tñ neſcit retinẽ claritatẽ
ſol' niſi in pñtia ipſi⁹.Idẽ de camera abſcura
a cereo illuminata.Idẽ de ſpeculo qđ recipit
ymaginẽ.ſed ipſaʒ nõ põt retinẽ niſi in pñtia
agẽtis.pʒ regl'a phie.Nõ videam⁹ in theo
logia q̃ dic̃ ꝙ de⁹ ẽ agẽs ꝛ cã effectiua ꝛ ꝓdu
ctiua oium reꝝ corpaliũ ꝛ ſpũaliũ:viſibiliũ ꝛ
inuiſibiliũ.corruptibiliũ ꝛ incorruptibiliũ.nũ
qd ei⁹ effect⁹ pmanẽt ſine cã. Dico ꝙ nõ qñ
nũ de⁹ eẽt pñs ꝛ cõtinue influeret:ſol ſtatim
pderet claritatẽ ꝛ luna ꝛ ſtelle. Et ideʒ eſt de
oib⁹ creaturis.Iõ dicit Grego.ꝙ ſi mundus
nõ retineret manu dei:ſtatim ãnihilaret iõ eſt
ꝓpe ꝛ imediat⁹ cuilibet rei.ſicut lumẽ eſt ꝓ/
pe aerẽ quẽ illuiat.Ecce g° quõ de⁹ ẽ ꝓpe cre
aturas p effectiuã opatiõeʒ. De h dicit apls
Ex ipo ꝛ p ipm ꝛ in ipſo ſũt oia: ipſi honor ꝛ
gl'ia.ad Ro.xi. Nõ ex ipo.ſ.initialr.p ipm.ſ.
duratiue.ꝛ i ipo.ſ.ꝯſeruatiue ſũt oia.De iſta ma
teria Aug.dat talẽ ꝯſideratiõeʒ.Aia rõnalis
eſt pfectio toti⁹ corpis ꝛ mẽbroruʒ eius.quia
ipa dat vtutẽ ꝛ opationẽ ꝛ efficatiã oib⁹ mẽ
bris corpis.Et ſi q̃rat vbi ẽ aia . diceret aliqs
ignorãs.in capite.veꝝ eſt.ſed nõ ſolũ ibi.vel
in corde.verũ ẽ:ſʒ nõ ſolũ ibi. Dicit Augu.ꝛ
etiã phi.ꝙ aia eſt tota in toto corpe:ꝛ tota in
q̃libet pte ei⁹.nec eſt diuiſibilis p ptes.Sed i
capite oñdit maiores opationes ꝛ perfectio/
res ꝛ excellẽtiores.Ita de⁹ eſt tot⁹ i toto mũ/
do.ꝛ eſt totus in q̃libet parte eius ꝛ in q̃libet
creatura.Sʒ in capite.i.in celo empireo oñ/
dit ſe magis letis ꝛ beatis.ꝓpter qđ hõ orã/
do eleuat oculos ad celuʒ.licet deus ſit hic ꝛ
vbiqʒ.Sicut g° aia dimittẽdo corp⁹ ſtatĩ cor
pus annihilat : ita ſi deus dimitteret creatu/
ras ſtatim annihilarẽt . Legitur Act.xvij.ꝙ
apl'us venit athenis:ꝛ volens extirpare erro
res phoꝝ q ponebãt primã cãm vel pmũ mo
torẽ eẽ ſolũ in celis ꝛ nõ in terris dixit apl's.
Nõ lõge eſt de⁹ ab vnoq̃qʒ noſtrũ In ipo eni
viuim⁹:mouemur:ꝛ ſumus.Act.xvij. Nota.
In ipo eni viuimus ſicut piſces in aqua . que
nõ ſolũ ad extra circuit nos imo intrat intus
Ita diuitas in nob.Scdo in ipſo mouemur ſi
cut aues in aere. Tertio in ipſo ſum⁹ ſicut ſtel
le in celi firmamẽto vbi hñt ſuũ eẽ. Ita nos i
deo.q: intra deũ ſtamus:mouemur:ꝛ ſuſtine
mur.Ecce q̃liter de⁹ eſt ꝓpe per effectiuã opa
tionẽ.Iõ dicit dd.in ps. Prope es tu dñe:ꝛ
oẽs vie tue vitas.ps.cxviij. Sed eſt hic argu
mẽtũ i oppoſitũ.q: dicit ſcriptura . Lõge eſt
de⁹ ab impijs.puer.xv.Quõ g° ẽ ꝓpe. Rñdeo
ꝛ dico ꝙ dñs dr̃ lõge vel ꝓpe a creaturis du/
pliciter.vel p diſtantiã localẽ.vel p differentiã
formalẽ.Primo mõ dr̃ lõge roma vel valẽ/
tia:q̃ localiter multũ diſtat. Nõ poſſumus di

cere ꝙ iſto mõ deus ſit longe.q: ꝓpinquior ẽ
tibi q̃ camiſia vel claritas aeri vel color pan
no.Iere.xxiij.Celũ ꝛ terram ego impleo:ait
dñs.Scdo° dicũtur eſſe longi duo pãni quo
rũ vn⁹ eſt delicatus ſubtil' ꝛ bon⁹.alt' rudis et
vilis ꝛ groſſus.lʒ ſint ſil':tñ dicũt eẽ lõge p di
ſtantiã ꝛ dñiam formalẽ.Iſto mõ dicimus ꝙ
deus ẽ lõge ab ipijs.q: ds eſt ſctũs ꝛ iuſtus.ꝛ
impius ẽ pctõr ꝛ iniuſtus.Deus ẽ hũilis.im
pius ſupbus.Deus ẽ liberalis ꝛ miſericors:
ipius auarus.ds ẽ purus.ille ẽ luxurioſus vt
porcus.ds eſt charitatiu⁹.ipius ẽ plen⁹ mali
cia.ds ſuat põdus ꝛ mẽſurã in ſuis factis:ꝛ ipi
us comedit ꝛ bibit ſine menſura.ds eſt beni/
gnus ꝛ patiẽs.ꝛ ipius ĩpatiẽs:iniqu⁹ ꝛ vindi
catiuus De⁹ ẽ diligẽs in ſuis opib⁹:ꝛ ipi⁹ oci
oſus ꝛ negligẽs.Ecce quõ ds dr̃ lõge nõ p di
ſtantiã localẽ:ſʒ p dñiaʒ formalẽ.q: p diſtãtiã
localẽ ꝓpe ẽ.q: ds in oib⁹ rebus ẽ.q: vbicũqʒ
aliqd opat:ibi ẽ.ſʒ ds vbiqʒ opat ſm illđ yſa.
xxvi.Oia opa nr̃a opatus es i nobis dñe. g°
deus ẽ in oibus reb⁹ De hoc vide ſctm̃ Tho.
i.p.q.viij.ar.i.Itẽ ds eſt vbiqʒ vbi.ſ. ar.ij.ſm
illud Iere.xxiij.Celũ ꝛ terrã ego impleo.Iõ
dicit.Prope es dñe.ſ.p diſtantiã localem.ꝛ
oẽs vie tue veritas.In op^m. q: illđ qđ ẽ ꝓpe
alicui nõ indiget vijs ad illud.quare g° dicit
Et oẽs vie tue vitas. Rñſio ad hñdum deuʒ
ꝓpe per eẽntiã pñtiã ꝛ potentiã nõ ẽ necẽaria
via aliq̃.q: ſp eſt pñs.ſʒ ad hñdũ deũ p gr̃am
ſunt nobis neceſſarie multe vie. ¶ Prima ẽ
cordis cõtritio.qñ religioſus ꝯterit dicendo
O miſer ego ſum religioſus ꝛc̃. p iſtã viã ds
venit ad eũ per gr̃aʒ:lʒ eẽt iã pñs per eẽntiaʒ
pñtiã ꝛ potentiã. ¶ Secũda via eſt oris cõ
feſſio.qm̃ ſi in ꝯtritione capiẽdo ꝯtritionem
gñaliter inq̃ʒtũ extẽdit ſe ad attritioneʒ q̃ eſt
diſplicẽtia de pctis iformis nõ hũiſti gr̃aʒ:ha
bebis in ꝯfeſſiõe.vel ecõuerſo: niſi ſis terribil'
ꝛ obſtinat⁹ in mẽte. ¶ 3ª via eſt deuota orõ.
cogitãdo ꝙ vides deũ ꝯ te iratũ.Hoc mõ fe/
cit ille publicanus q orãdo dixit.ds ꝓpitius
eſto mihi pctõri.ꝛ hũit dei gr̃aʒ.de q̃ dic̃ xp̃s
Deſcẽdit hic iuſtificat⁹ i domũ ſuã.Lu.xviij.
¶ Quarta via eſt euangelicalis pdicatio.ad
quã multi veniũt pctõres:ſʒ totũ ẽ virtus dei
qñ deuote pdicat ꝛ audit attente ꝙ frãgitur
cor ꝛ ꝯteritur ꝛc̃.ꝛ ſic hr̃ gr̃a. ¶ Quinta via
eſt elemoſyna pp deũ recta intentiõe ſacta et
data.q̃ eſt tãte virtutis ꝙ ſicut elemoſyna trã
ſit de manu tua in manu paupis: ita gr̃a dei
trãſit i te. ¶ Sexta via ẽ iniuriaꝝ remiſſio qñ
fit pp deũ ne ipe faciat vindictã de te. ¶ Se/
ptima via ẽ audire miſſam deuote. iõ recipit
aq̃ bñdicta in igreſſu eccie ꝛ hõ ſigt ſe i frõte
ad claudendũ itellectũ.ꝛ cor ne hõ cogitet ꝛ
os ne hõ loquat de mũdanis. Per hãc viaʒ
venit ds per gr̃aʒ vt oñdit xp̃s in die veneris
ſctã qñ dixit miſſaʒ in põtificalibus cũ caſula
rubea ſeu ſanguine rubricato.mitra fuit coro
na ſpinaꝝ.Sãdalia in manibus ꝛ pedib⁹ cla
ui.Dyaconus ꝛ ſubdyaconus fuerũt latrões
Acoliti virgo maria ꝛ iohãnes euangeliſta.
In q̃ miſſa xp̃s cãtauit ſepties. pp hoc epi in
miſſa ſolẽni cantãt ſepties.In qua miſſa mul
ti obtinuerũt gr̃aʒ.qm̃ vt dicit btũs Luc.oĩs
turba eoꝝ q ſil' aderãt ad ſpectaculuʒ illud ꝛ
videbãt que fiebãt pcutientes pectora ſua re
uertebant.Luc.xxiij. Nõ pcutiebant pectora
ſua.ex ꝯtritione.ꝛ flebãt forte dicentes. qua/
re ſuſpẽſus eſt ſctũs hõ iſte qui nup ſuſcitauit
filiũ meũ:ꝛ ſic de alijs. q forte pri⁹ erant pec/
catores. Patet ergo quare dicit.oẽs vie tue
veritas.q: nõ ſunt vie falſe.Moralr.exq̃ ds ẽ
ita ꝓpe multũ deberem⁹ timere ꝛ cauẽ a pctis
Quis in cõſpectu regis cõmitteret furtũ vel
homicidiũ ſiue luxuriã:ꝛ hmõi. cogitãdo ꝙ
rex videt ꝛc̃.Nõ leuate oculos:q: ds eſt ma
gis ꝓpe.q: videt oĩa q̃ facitis.Que mulier vi
ro aſpiciente per feneſtrã auderet loqui cum
amaſio ſuo ſiue philocapto.Si iſta cogitare
mus nõ peccaremus.Iõ apl'us dicit. Mode
ſtia vr̃a nota ſit oibus hoibus: q: dñs ꝓpe ẽ.
Ad Phil.iiij. Nõ modeſtia.i.ꝯuerſatio.vo/
cabulũ ẽ gñale ad oẽs virtutes.q: dñs deus
papa ꝛ rex pñs eſt vbiqʒ. Dico ſcdo ꝙ deus
eſt ꝓpe per ſuã pceptiuã exauditionẽ.q: ipſe
audit oẽs ſupplicationes ꝛ orõnes nr̃as quõ
cũqʒ fiant.ſiue cantãdo:vt faciũt eccleſiaſtici
ſiue loquẽdo:vt faciũt deuoti.ſiue mẽtaliter:
vt faciũt cõtẽplatiui.Ecce quõ ꝓpe ẽ.vbigr̃a
In miſſa aliq̃ dicunt cantãdo vt introit⁹ Ky
rieleyſon.Gloria in excelſis ꝛc̃.Aliq̃ ſecrete:
vt canon.aliqua mentaliter: vt in prio ꝛ ſcdo
memẽto.Nñ eẽt prope q totũ hoc audiret.
Deus ẽ ita ꝓpe ꝙ totũ audit. imo etiã audit
affectiones cordis.Dicã vobis hic vnũ mira
culũ qđ legit in biblia Exo.xiiij. qñ filij iſrael
exiuerunt de egypto ꝛ venerũt ad mare vt in
trarent deſertũ:rex pharao ꝛ ois ppl's egypti
pſequebat eos.ꝛ iudei erãt in quodam paſſu
ſtricto.ꝛ ad vnaʒ ptem erat mons altiſſimus
inacceſſibilis.ad aliã ptẽ hẽbant mare rubrũ
nec poterant fugere aliquo mõ: intantũ ꝙ ſe
reputabant mortuos:ꝛ inceperãt murmura
re ꝯ moyſen dicentes.Quare eduxiſti nos vt

hic moriamur:nūqd erāt ſepulchra in egypto.
Moyſes aūt eleuatiſ oculis reſpiciebat celū.nō
legit q diceret aliqd ore:ſed orde. Cui rūdit
de⁹.Quid clamas ad me:potuit moyſes di/
cere.O dñe eſtis ita ꝓpe:ego aſpiciebā vos ī
celo ꝛ vos eſtis h.Ecce quō de⁹ eſt ꝓpe ꝑ ꝑce
ptiuā oronē vel exauditionē.iō dicit dd.De
ſideriū pauperū.ſ.qui hñt necītatē exaudiuit
dñs preparationez cordis eoꝝ audiuit auris
tua.ps.ix.Itē ꝓpe ē dñs oib⁹ inuocantib⁹ eū
oib⁹ inuocātib⁹ eū ī ꝟitate.ps.cxliiij.Nota oib⁹
inuocātib⁹ eū in ꝟitate.Quid eſt ꝟitas. Rñ/
dit phūs.Veritas ē adeqtio rei ad itellectuz
vt ita ſit in re ſicut eſt in intellectu.Qñ opus
cōcordat cum ꝟbo tūc eſt ꝓpoſitio vera.ꝟbi
gra.ſi ego dico.hodie eſt dies veneris ꝛ ita ē
tūc itellect⁹ adeqt rei.alſ nō ſic. Sic etiā oro
nes nre nō ſūt niſi ꝓpoſitiōes qs ꝓponimus
corā xpo.Nō videam⁹ qlr dñt fieri in verita
te vt.ſ.intellect⁹ quē dant fiat in ꝟitate ſeu cō
cordat cuz ꝟitate.ꝟbigra qñ in orone dicitis
xpo.dñe dñe.tūc inuitiſ q ipe eſt dñs vniuerſo
rū:ꝛ ita ē.iō faciatiſ q op⁹ ꝯcordet ad extra.ne
recurratis ad ſuos inimicos.ſ.ſortilegos ꝛc̄.
Scdo in orone ipz laudatiſ ꝛ cōmēdatiſ.q2 lau
dabilis ꝛ cōmēdabilis ē ꝛ glioſus. Iō cōcor
det op⁹ ad ex̄:ne per ipſū iuretis in vanū nec
in falſū.nec blaſphemetiſ ipm ꝛc̄. Tertio ī oro
ne petitis ab eo prouiſionē ꝛ abundantiā bo
norūz tpaliū.ꝯcordat opus ad extra qñ ꝟuatiſ
dñicam.q2 dño qui ꝓuidet dz hō facere aliqd
ſeruitiū.alſ aufert ꝓuiſionē.Quarto dicitis ī
orone.Pater noſter.concordat opus ad ex
tra qñ honoratis pres vros corde:ore:ꝛ ope
re ꝛc̄.Quinto in orone petitiſ ꝛ dicitiſ. Dimit/
te nobis debita nra.cōcordat opus ad extra
qñ remittitis iniurias inimicis vris.Ecce qre
dicit. Prope ē dñs oib⁹ inuocātib⁹ eū ī ꝟitate
Sed ſunt multi q nō in ꝟitate:ſz falſitate ipz
inuocant qñ op⁹ ad extra nō cōcordat cū dict̄:
de qb⁹ dicit ꝓpheta. Plātaſti eos ꝛ radicez
miſerūt:ꝓficiunt ꝛ faciunt fructum. Prope
es tu ori eorū:ꝛ longe a renib⁹ eoꝝ. Iere.xij.
Nō plātaſti eos.ſ.in iardino eccl̄ie.ſ.ī baptiſ
mo.In q de nemore ade trāſplantātr in iardi
no ſiue viridario eccl̄ie xpi:ꝛ radicē miſerūt
ſ.in terrā ꝛ nō in celo.ꝓficiūt.ſ.in diuitijs:ho
noribus:ꝛ officijs:nec ꝯtentant.ꝛ faciunt fru
ctū.ſ.filiorūz ꝛ filiarū.prope es tu ori coꝝ.q2
quotidie dicunt.dñe dñe ꝛc̄.ꝛ longe a renib⁹
eorūz.i.ab opib⁹.Sz qre nō dicit.longe a pe
dibus vel tibijs eoꝝ.ſicut dicit a renib⁹ q2 di/
cit btūs Greg.q radix luxurie in renib⁹ cōſi/
ſtit.ꝓpt̄ qd pctm̄ de⁹ elōgatr a natura humana
plus q̄ ab alijs pctis.q2 plurimi dānatr iſto pec
cato.Dicit glo.Remigij ſup illo ꝟbo xpi.Si
nite ꝑuulos venire ad me ꝛc̄. Tāta eſt labes
luxurie in humano gn̄e q maior ps ſaluādo/
rū credit eſſe pueroꝝ innocentū.Ecce qre di/
cit.longe a renib⁹.Dico tertio q deus dr ꝓ/
pe ꝑ ſuā ꝑfectiuā incarnationē.q2 amore nrī
voluit icarnari.Añ ſuā icarnationē maior di
ſtantia erat iter deū ꝛ hoīem loquendo de di
ſtantia formali:nō aūt locali. q̄ iter auꝝ ꝛ lu
tū:iter āgelū ꝛ aſinū.iter ſolē ꝛ lapidē. ꝛ iter
celū ꝛ terrā. Iō dic̄ Iſa.ī ꝑſona dei.Sic exal
tantr celi ꝛ terra.ſ.ſine mēſura:ſic exaltate ſūt
vie mee a vijs vris:ꝛ cogitatiōes mee a cogi
tatiōibus vris. Iſa.lv.Sed ꝑ ſuā bñdictā in/
carnationē fact⁹ eſt nob ita ꝓpe nō ſolū ꝑ ef/
fectiuā oꝑationē:nec per ꝑceptiuā exauditio
nē.q2 ex his de⁹ nō eſt hō:ſz ſit in homine nec
hō ē de⁹:ſz ꝑ incarnationē de⁹ eſt hō:ꝛ hō eſt
deus.ſ.vnitate ꝑſone.ꝛ in iſto ſtat nra ꝑfectio
ꝛ ēt toti⁹ mundi.Dicūt geometrici q figura
ſpica ſiue circularis nunq̄ eſt ꝑfecta quouſq
finis iungatr ꝓncipio. Regula eſt geometrie.
Sciatis q deus fecit totuz mūdum in figura
ſperica ſiue circulari.ſ.ſtellas ꝛ elemēta:ꝛ ce/
lum ꝛ terrā:ſz in alia figura potuiſſet feciſſe.
Perfectio igr mūdi ī hoc ſtabat vt finis vni
retr ꝓncipio:ꝛ ecōuerſo ꝓncipiū mūdi eſt de⁹
nec aliqs dicēt oppoſitū.finis fuit hō.q2 vlti/
mo fuit creat⁹. Prīa die de⁹ fecit lumē. Se/
cūda firmamentū.Tertia planetas. Quarta
ſolē ꝛ ſtellas.Quīta aues ꝛ piſces.Sexta aīa
lia ꝛ hoiem.Figura ergo circularis fuit ꝑfe/
cta qñ finis.ſ.hō fuit vnitus ꝓncipio.ſ.deo ꝑ
benedictā incarnationē.Ex hoc opinantr aliq
doctores q ſi adā nō peccaſſet etiā deus icar
natus fuiſſet ad dandū perfectionē ſuis ope/
rib⁹.Iō dicit ipe de⁹.Audi me iacob ꝛ iſrael
quē ego voco. Ego ipſe:ego ꝓmus ꝛ ego no
uiſſimus.Iſa.xlviij. Nota ego prim⁹.i.ego
ſum deus.ꝛ ego nouiſſimus.i.ego ſuz homo
Et de iſta ꝓpinquitate dicit Iſa.li. Prope ē
iuſtus meus:ꝛ egreſſus eſt ſaluator me⁹.No
ta egreſſus eſt.ſ.de celo vt radius a ſole: qui
ſz veniat in hoc mundo: tñ nō recedit a ſole.
Septīa die martij exiuit ꝛ venit ad nos via ꝑ
quā venit ad nos eſt virgo maria.de qua di/
cit Bern.Uirgo egregia ipa eſt via regia ꝑ
quam ſaluator venit ad nos ꝛ iam ambula/
uit in noſtra humanitate tot dietas. dicatur
qt.ꝛ in die natiuitatis intrauit mūdum.Ecce
qūo eſt ꝓpe iuſtus ꝛ ſaluator nr.Stetit in vte

ro ī vtero ꝟgis.cclxxvij.dieb⁹.Iō ſic̄ qñ dña
honorabil̄ dz parere:parētes:fres: ſorores:ꝛ
amici parāt gallinas:ſalſam:ꝛ bonū vinuz: ꝛ
ſibi ꝓſentāt ī ꝑtu.Sic ꝟgo gloſa mag dña ci
to paritura qd ſibi pñtabit.q2 nō indiget gal
linis ꝛc̄.Sed pñtate ſibi Aue maria deuote.
Dicatiſ tot quot dieb⁹ ipm portauit ī vtero.ſ.
cclxxvij.ꝛ totidē pr nr:ꝛ poteritiſ ī die natiuita
tis recipe filiū ei⁹ pānis inolutū ī ſacro alta/
ris cōicādo.Ideo occurram⁹ ei ꝑ diligētē vi
te ꝑpationē:q2 ꝓpe ē vt veniat tps ei⁹:ꝛ dies
eius nō elongabunt. Iſa.xiiij. Deo gratias.

¶ Dñica tertia. Sermo primus.

Tu es qui venturus es an aliū expectamus. Matth.xi.Ser
mo nr erit de ſctō euāgelio hodierno
Si placet deo multas habebimus doctrinas
ſpeculatiuas ꝛ morales. Sed primo ſalutet
virgo Maria ꝛc̄.Tu es qui es ꝛc̄. Sanctum
euāgeliū hodiernū in ſūma ꝯtinet vnā amba/
ſiatā quam btūs ioh.bap.miſit dño ieſu xpo.
Rex aūt herodes incarcerauit iohānē bapti
ſtā:eo q repꝑhendit eū de grā pctō dicēs. Nō
lz tibi hr̄e vxorē fris tui philippi. Marc̄.vi.
Et dū eēt ī carcē audiuit mirabilia ꝛ miracu/
la q xps faciebat.q vocauit duos diſcipulos
dicens eis.Ite ad xpm ꝛ dicite ſibi.Tu es qui
vētur⁹ es:an aliuz expectam⁹.Hoc thema hz
magnā difficultatē ī theologia.Qm̄ certuz ē
ꝛ pz ex mlt̄ auctatib⁹ euāgelicis q btūs ioh.
bap.anteq̄ eſſet capt⁹ firmiſ̄ credidit ꝛ affir/
mauit q xpus erat verus meſſias ꝛ ſaluator
mundi in lege ꝓmiſſus:ver⁹ deus ꝛ hō. q2 cū
eſſet adhuc in vtero mris ſue cognouit xpz in
vtero mris exiſtētē ꝛ exultauit ꝛ tripudiauit
vt dicit beat⁹ Bern.ꝓpt̄ qd dixit Eliſabeth
ꝟgini Marie.Ex quo facta ē vox ſalutatiōis
tue in aurib⁹ meis exultauit ī gaudio infans
in vtero meo.Luce.i.Super quo dicit Tho.
de agno de ordine predicatoꝝ in qrto ſniarū.
q vſus rōnis fuit accelerat⁹ in beato iohāne
baptiſta in vtero matris.patet ergo q habuit
certā ꝛ clarā ſciam ꝛ cognitionē de ſaluatore
anteq̄ fuiſſet nat⁹.Itē poſtq̄ iohānes exiuit
deſertū dū ꝓdicaret ꝛ baptizaret circa iorda/
nē xps venit ꝛ iohānes ipm oñdit dicēs. Ec/
ce agn⁹ dei:ecce q tollit pctā mūdi. hic ē d q
dixi. Poſt me ventur⁹ ē ꝛ añ me fact⁹ eſt. q2
prior me erat:ꝛ ego neſciebā eū.Ioh.i.Itē qñ
venit ad eum vt baptizaretr ab eo: quē iohes
ſpūſcō inſpirat⁹ cognouit ꝛ dixit. Dñe ego a
te debeo baptizari ꝛ tu venis ad me Mat.iij.
Ecce baptiſta cōtremuit ꝛ nō audet tangere
ſctm̄ dei ꝟticez:ſz clamauit cū tremore.ſancti
fica me ſaluator.Iſta eſt forma quā tenuit io
hannes baptizando xpm. Tertio poſtq̄ xps
fuit baptizatus celuz fuit apertum:ꝛ ſpūſſan/
ctus deſcēdit ſup eū corꝑali ſpē ſic̄ columba
ꝛ vox dei pris intonuit dicens.hic ē fili⁹ me⁹
dilect⁹ in q mihi cōplacui.Matth.iij.d h dic̄
ipemet iohes.Ego vidi ꝛ teſtimoniū ꝑhibui
q hic ē fili⁹ dei.Io.i.Ecce qūo erat cert⁹ d ip/
ſo.Quarto qñ iudei voluerunt ſe certificare
de meſſia.iohes dixit eis q ipe oñderet eum
ipſis.Et dū ſeł xps trāſiret ſolus dū iohes ꝓdi
cabat dixit ioānes ꝑplo.Ecce agn⁹ dei:ecce q
tollit pctā mundi.Ioh.i.Ergo iohes anteq̄
eſſet captus ab herode firmā ꝛ indubitabilē
credulitatem de xpo.Ideo eſt hic difficultas
mō q2 qñ fuit capt⁹ miſit xpo ambaſiatam ac
ſi dubitaret ipſuz eſſe ſaluatorē dicēs. Tu es
q venturus es ꝛc̄.Iō ſermo noſter erit ad de
clarandū hanc difficultatem. Pro quo notā
dum q tres magni doctores eccl̄ie declarāt
iſtā magnā difficultatez diuerſimode. Primo
Criſoſtom⁹.ſecundo Amb tertio Gregorius
Tamē ꝯcordāt ī hoc q btūs iohes non qrit
Tu q ꝛc̄. vt eſſet dubi⁹ de xpo imo ſic̄ añ ca/
ptionē erat cert⁹ q xps erat ſaluator ita ꝛ p⁹
captionē.Ergo qre miſit xpo ambaſiataz di/
cens. Tu es q ven.ꝛc̄.Criſo.dic̄ q hoc fecit ꝑ
charitatē fraternalē.Amb.dic̄ q hoc fecit ꝑ
fidelitatē cordialē.Gre.dic̄ q h fecit ꝑ digni
tatē ꝑſonalem.Btūs iohes miſit xpo dicēs.
Tu es q ven.es.an aliū expectamus. Quan/
tū ad ꝓmū dic̄ Criſ.q hoc fecit iohes ex cha
ritate fraternali.ꝛ iſta expoſitio ē magis cōis
Btūs iohes hēbat q̄plures diſcipulos qui
nō credebāt xpm eſſe veruz meſſiā: imo repu
tabant iohem meliorē ꝛ ſanctiorē xpo. Rō.
q2 ꝯꝑabāt vitā iohānis vite xpi dicēdo. Ma
giſter nr iohannes fuit in deſerto. xxv.annis
in mag pnia:non comedit panē nec bibit vi/
nuz:ſz eius cib⁹ erat locuſte ꝛ mel ſilueſtre bi
bit aquā:dorminit ſup terrā:indutus fuit pel
libus cameloꝝ:erat valde macer ꝛ ſolitarius
Iō credebāt ipſuz eē ſaluatorē mūdi.ex alia
ꝑte videbant vitā xpi cōmunē.q2 comedebat
ꝛ bibebat de his q ſibi dabantr. Induebatur
de pāno nō ſolū vna tunica ſz qttuor. ꝛ mora
batur intr gentes.ecce rō dubitationis eoꝝ ſz
errabant ex ignorantia. Qm̄ ſanctitas vite
nō ꝯſiſtit ī aſperitate ſolū:ſz ſit bōa: quia ſi ſic
nullus eēt ſanctior diabolo q2 nullus fac̄ tāta
ieiunia.q2 ipſe nunq̄ comedit nec bibit: nec

dormit: nec iduitur disciplinas quotidie rc.
Asperitas vite bona est ad refrenādū malas
inclinatiões: q̄s xp̄s nō hēbat: sȝ vita xp̄i fuit
exēplaris. q: taliē in h mūdo viuere voluit vt
daret oib⁹ spem saluatiōis. Primo. xxx. ānis
voluit eē i domo cū nutritio suo ioseph labo
rando vt daret exemplū ⁊ spem saluatiōis la
boratoribus ⁊ mistralibus q̄ si volūt bn̄ ⁊ fi
delr̄ opari ⁊ tenere bonā vitam pn̄t saluari.
Secūdo qn̄ fuit. xxx. annoꝝ intrauit desertuȝ
vbi tenuit vitā solitariā magis durā ⁊ asperā
q̄ȝ ioānes vbi stetit. xl. dieb⁹ q̄ nihil comedit
nec bibit. dormiuit sup terrā nudā: dādo exē
plū heremitis ⁊ spem saluatiōis si volūt serui
re deo bn̄ rc. Tertio post h⁹ tenuit vitaȝ pau
peris mēdicanē eundo predicando rc. Circū
spectis oib⁹ Marc. xi. glosa. an aliqs ipȝ iui
taret ad prādiū amore dei. alīs ibat ad domū
marthe seu magdalene. vel comedebat de ci
bis crudis rc. dando spem ⁊ exēplū mēdicā
tibus rc. Quarto pauit multitudinē magnā
hoīm ⁊ mulierū i deserto. Jo. vi. dando exē
plū dn̄is plātis ⁊ diuitib⁹: vt faciant magnas
elemosynas si volūt saluari. Quinto qn̄qȝ fu
giebat gētes. dando exēplū debilib⁹ ne stent
inter pctōres ⁊ cadāt in pctīs: sȝ fugiant con
sortiū rc. Sexto qn̄qȝ stabat cum pctōrib⁹ ⁊
publicanis. Luce. v. ⁊ inter infirmos ⁊ imper
fectos ad corrigendum oēs dando exemplū
psonis bonis ⁊ perfectis rc. Sed beatus ioā
nes tenuit vitā vniformē: quia nō pertinebat
ad eum vt esset ita exemplaris sic xp̄s. ppter
qd̄ eius discipuli decipiebanē comparādo vi
tam ioānis vite xp̄i. Uidens ergo ioannes q̄
discipuli sui erant sic increduli: imo etiā inui
debant xp̄o zelantes pro magro suo. Cui di
cebant. Rabbi q erat tecū trans iordanē: cui
testimoniū phibuisti. ecce hic baptizat ⁊ oēs
veniūt ad eū. Rn̄dit ioānes. In hoc gaudiuȝ
meū impletū est. Illū oȝ crescere. me aūt mi
nui. Jo. iij. Ideo btūs ioānes sciens q̄ȝ i breui
erat moritur⁹ nolens suos discipulos relinq̄
re in tali statu incredulitatē. ideo ex charitate
fraternali misit illos ad iesum: vt ab ipso cer
tificarentur de ṽitate. q. d. nō verecūdemini:
imo ex parte mea interrogate ipsuȝ. q̄si vellet
dicē ioānes. Ego nō possȝ vl̄ nō possuȝ istos
ꝯuertere: sȝ ipse statiȝ ꝯuertet eos. ⁊ hoc pȝ ex
xp̄i rn̄sione. Qm̄ vt dicit Lucas xp̄s corā di
scipulis ioannis predicauit pplo: ⁊ laudauit
⁊ cōmēdauit multū paupertate voluntaria dicēs
Beati pauperes spū: qm̄ ipsorum est regnuȝ
celorum. Matth. v. Deinde post sermonē sa
nauit multos infirmos ⁊ cecos ⁊ claudos: sur
dos: leprosos ⁊ suscitauit mortuos. quo facto
dixit ambasiatoribus ioannis. Euntes renū
ciate ioāni que audistis ⁊ vidistis: ceci vidēt:
claudi ambulant: leprosi mundātur: surdi au
diunt: mortui resurgunt: pauperes euangeli
zantur: ⁊ btūs ē q̄ nō fuerit scandalizat⁹ i me
Qui recepto a xp̄o cōgerio redierūt ad ioan
nem cū illa rn̄sione. Cui dixerūt q̄ xp̄s nō re
spondit ad eos vel ad eoꝝ q̄stiōnē. Imnio di
xit ioānes: rn̄dit vob clare faciēdo corā vo
bis signa ⁊ miracula q̄ debebat facere messi
as. de qbus Isa. Tūc. s. tpe regis messie aperi
enē oculi cecoꝝ. i. ceci videbunt. ⁊ aures sur
dorū patebūt. i. surdi audient: tūc saliet sicut
ceruus claudus: ⁊ aperta erit lingua mutorū
Isa. xxxv. Et dixerūt discipuli. quid est cū dic
pauperes euāgelizanē. Quibus rn̄dit ioannes.
Ecce de hoc qd dic Isa. in psona regis messie
Spūs dn̄i sup me eo q̄ vnxerit me. Ad annū
ciandum paupib⁹ misit me: vt mederer cōtri
tos corde: ⁊ predicarē captiuis indulgentiaȝ
⁊ clausis apertionē rc. Isa. lxi. Ecce hic rō q̄
re ioannes misit discipulos ad iesum. s. ex cha
ritate ⁊ nō ex sui dubitatiōe: vt in xp̄i cōmen
datiōe. Qm̄ postq̄ȝ discipuli recesserūt a xp̄o
q: ipsi corā pplo dixerūt xp̄o ex parte ioānis
Tu es q rc. pplēs potuit dubitare ⁊ dicere in
tra se. Nunquid ioānes dixerat de isto q̄ erat
messias: ⁊ mō dubitat rc. Ideo postq̄ xp̄s sa
tisfecit discipulē ioānis dbis voluit etiā satis
facere pplo dicens. Quid existis in desertuȝ vi
dere rc. s. tunc qn̄ ioannes p̄dicabat. Arundi
nem vento agitatā. nō credaē q̄ ioānes dubi
tet de me. Et forte xp̄us dixit pplo rōneȝ q̄re
ioannes miserat ad eum suos discipulos: hoc
mō xp̄s eiecit discipulos ioannis de errore. ⁊
pplm de falsa opinione: ⁊ prouidit omnibus
Moralr̄ btūs ioānes bene curabat de illumi
natione ⁊ saluatiōe omniūsȝ precipue dome
sticoꝝ ⁊ discipuloꝝ suoꝝ dando nob exēpluȝ
q̄ nō solū debem⁹ curare de ppria saluatiōe:
sed etiā oiuȝ alioꝝ ⁊ maxime domesticorum.
Uerbigra. Si vir sit bon⁹ ⁊ deuot⁹ ⁊ vxor sit
vana rc. non dȝ dicere vir qd ad me de vxore
mea: sed debet laborare vt ipsa conuertat: ⁊
econuerso. ideo dic apl̄us. Sanctificatus est
vir infidelis per mulierem fidelē: ⁊ sanctifica
ta est mulier infidelis p virum fidelem. i. ad
Cor. vij. vt sepe contingit. Iteȝ filios ⁊ filias
nō solum debeē curare vt sint bn̄ induti ⁊ pa
sti: sȝ vt sint bn̄ nutriti vt saluentur. Ideo qn̄
sunt pui sunt nutriēdi taliter. Ideo bone mu

lier tenēt eos docere pr̄ nr̄ rc. Quia sic bon⁹
hortulan⁹ adaptat arbores teneras rc. secus
de iam magnis: q̄ nō pn̄t nisi p igne adaptari
Ita vos de matrimonio estis hortulani qui
plantatē arbores i horto vl̄ zardino xp̄ianitaē
iō rc. Propē h⁹ dic scriptura sctā. Pr̄es nolī
te ad iracūdiā puocare filios vr̄os: sed edu
cate illos i disciplia ⁊ correctiōe. ad Ephe. vi.
Itē si habetē famulos ⁊ ancillas tenemini sal
uationē eoꝝ procurare. s. vt ꝯfiteanē rc. ⁊ faci
anē pniam ⁊ audiāt missam: ⁊ cōicēt: ⁊ nō di
cere sufficē q̄ fuiāt mihi: imo dic scriptura sctā
Siqs suoꝝ ⁊ maxie domesticoꝝ curā non hȝ
fidē negauit: ⁊ ē infideli deterior. i. ad Thi. v.
Quantū ad secūdū dic btūs Amb. q̄ ioānes
misit discipulos suos ad xp̄m p fidelitatē cor
dialē. Sciens beat⁹ ioannes q̄ cōfessio fidei
est summe necessaria ad saluationē. De q̄ su
pra vide i ser. vlto dn̄ice p̄me aduent⁹. quia
de⁹ nō solū vult fidē cordis firmā: sȝ vult etiā
q̄ reuerenē cōfiteatur ore: ⁊ est tante ṽtutis q̄
ducit hoīes ad bonū finē ⁊ saluationē. Aucto
ritas. Si ꝯfitearis in ore tuo dn̄m iesum: ⁊ in
corde tuo credideris q̄ deus illum suscitauit
a mortuis: saluus erit. Corde. n. credit ad iu
sticiā: ore autē ꝯfessio fit ad salutē. ad Ro. x.
Tota fides xp̄iana ꝯsistit in Credo. Dicas si
ego sum in pctīs. nūqd ero saluus ex ꝯfessione
fidei rc. Rn̄deo q̄ sic. q: fides qn̄ firmiē cre
ditur ⁊ deuote ꝯfitē inducit hoīem ad ꝯtriti
onē nec permittit hoīem mori sine vera pnīa
Deuotio. n. vt dic sanctus Tho. ij. ij. q. lxxxij.
ad. ij. ē pinguedo aīe causata a charitate ⁊ cō
seruās eā. Et ē act⁹ religionis ⁊ ṽtutē. Iō io
annes q̄ otidie expectabat mortē fidē quam
hēbat i corde de xp̄o voluit ipsi xp̄o ore ꝯfite
ri corā iudeis. ⁊ q: p se nō poterat q: in vincu
lis erat. Ideo misit discipulos suos di. Tu es
q ventur⁹ es. hic. n. Hus terminaē assertiē di.
Ioannes credit firmiter q̄ tu es ille qui erat
venturus. ⁊ mō p nos ꝯfiteē ore. An aliū expe
ctamus: nō. q. d. nō expectam⁹ aliuȝ. de q̄ dic
ipsemet xp̄s iudeis. Ego veni in noīe patris
mei ⁊ nō accepistis me. Si ali⁹ venerit in no
mine suo. s. antixp̄s illuȝ accipietē. Jo. v. Isto
mō an aliū expectam⁹: nō ē q̄stio dubitatiua
Et ad istud ppositum facit responsio xp̄i in
formando pplm ostēdendo ⁊ faciendo signa
⁊ miracula q̄ messias debebat facere: ⁊ cōme
dando ioānem di. Quid existis in desertū vi
dere hoīem mollib⁹ vestitū. Ecce q mollib⁹
vestiuntur in domib⁹ reguȝ sunt rc. q. d. Iā vi
demus q̄ adulatores seu ioculatores adulanē
regibus ⁊ dn̄is vt habeant vestes. quasi vellē
dicere xp̄s. Nō credaē q̄ pp adulationē ioā
nes dicat mihi. Tu es qui rc. sperās a me ve
stem hēre. Iō potestis sibi credere indubitanē
Dic hoc q̄ xp̄s dic. Ceci videut rc. Ecce quo
fm Amb. fuit ambasiata ioannis ad xp̄m ex
fidelitate cordiali. Moralr̄ instruimur hic
vt oēs sciatis credo in deū. ⁊ quolibet die ipȝ
ꝯfiteri mane ⁊ sero cum ptestatione. Hoc tn̄
dȝ fieri maxie in articulo mortis: siue p se siue
p alios in psona sua: q: tunc demon temptat
maxie de fide faciendo suas falsas rōnes di.
Quomodo tu potes credere ⁊ turbat intelle
ctum ⁊ temptat de fide que est fundamentū.
qd̄ si cadit totū edificiū ṽtutū ruit. Ue terre
idest hoīb⁹ terrenis: ⁊ mari. i. hoīb⁹ luxurio
sis. q: descendit diabolus ad vos habēs iram
magnā: sciens q̄ modicū tp̄s hȝ. Apo. xij. Iō
in nr̄o sctō ordie. s. predicatoꝝ est laudabilis
cōsuetudo q̄ qn̄ aliqs frat dȝ mori pulsat ta
bula. ⁊ oēs fr̄es veniūt ⁊ ꝯfitenē fidē p infir
mo di. Credo in deū rc. Iō ioannes qn̄ debu
it mori voluit fidē xp̄o ꝯfiteri. sic debem⁹ nos
facere. Nos eundem spm̄ fidei habētes sicut
scriptum est. Credidi ppē qd̄ locutus sum ⁊
nos credimus ppē qd̄ ⁊ loqmur. ij. ad Cor.
iiij. Quantū ad tertiū dic beat⁹ Greg. q̄ ioā
nes misit discipulos suos ad xp̄m per digni
tatē personalem. Sciebat ioannes q̄ xp̄s me
rito sue passionis liberaret oēs sibi credētes
⁊ obedientes in h⁹ mūdo: ⁊ etiā mortuos in
limbo existentes ex prophetia Zach. Tu quo
q: in sanguine testamenti tui emisisti vinctos
tuos de lacu in q̄ nō est aq̄. Zach. ix. Nota in
sanguine testamenti tui. s. noui p mortem cō
firmati. Ioānes aūt q optime sciebat istam p
phetiam sciebat q̄ scti pr̄es sanguie xp̄i erant
liberandi. Sȝ dicit Greg. q̄ ioānes nesciebat
an xp̄s ipse psonalr̄ descenderet ad limbum:
vel mitteret aliquē angelū. Iō q: ioānes erat
cito moriturus voluit scire a xp̄o vt sicut ipse
ioannes in hoc mundo habuerat dignitatez
precursoris: sic etiam hāc dignitatem hēret in
alio mūdo in limbo. Ideo per discipulos vo
lens se certificare di. Tu es q venturus es rc.
vnde non de preterito sed de futuro querit.
Et ad hoc tendit xp̄i rn̄sio: q: ⁊ si mira faciat
tn̄ abiecta perpeti nō dedignaē: pp hoc dixit
xp̄s discipulis ioannis. dicite ioanni. Bea
tus inq̄t q nō fuerit scandalizat⁹ in me: quia
ego volo psonaliter illuc descēdere. Modo
cogitate quale gaudium fuit sanctis patrib⁹
quando ioannes eis nunciauit aduentuȝ xp̄i

ꝑſonale. Ex iſta rõne xp̃s vocauit iohannem
ꝓpheṫam dicẽs pp̃ſo. Quid exiſtis videre ⁊c̃.
ſcilicet qñ veniebať ad ſmones iohis ꝓphe.
etiã dico vob̃ pluſq̃ ꝓphetam Propheta erat
qñ viuꝰ ꝓphetabat viuis: ſʒ pluſq̃ ꝓpheta qñ
mortuꝰ ꝓphetauit mortuis. qꝛ h̃ ſolũ ꝯuenit
angelis. Jõ etiã ex h̃ iohẽs dictꝰ ẽ ãgelus: di
cẽs deꝰ pr̃ filio ſuo d̃ iohe. Ecce ego mitto an
gelũ meũ añ faciẽ tuam. Malach. iij. Mitto
nõ ſolũ in h̃ mũdo: ſʒ etiã i alio. ſ. in libo. Mo
raliť inſtruimur hic. Johãnes añt fuit ꝓphe
ta i hoc mũdo: ſʒ nõ fuit ꝯtentꝰ. ſʒ etiaʒ voluit
ꝓphetare i alio mũdo. Hic habemꝰ exẽpluʒ
ꝙ i hoc mũdo hẽmꝰ dignitates: ꝑlationes: ex
cellentias: officia ⁊ diuitias ꝙ nõ ſumꝰ ꝯtenti
ſʒ faciamꝰ ꝙ i alio mũdo habeamꝰ honores
⁊ dignitates in ꝑadiſo. alr̃s modicũ valeret: ⁊
ſtultũ eſſet i hoc mũdo velle honorari: ⁊ nõ i
alio. Modo audite hiſtoriã inť multos ſtul
tos quõ vnꝰ fuit ſapiens. Noueriť ꝙ in q̃daʒ
patria erat talť ꝯſuetudo ꝙ q̃libet anno facie
bant vnũ ducẽ. q q̃diu erat i dignitate abun
dabat ⁊ dabat ſe delicijs ⁊c̃. ⁊ tranſacto ãno
eijciebať nudus i exiliũ ad q̃ndã inſulam: vbi
moriebať fame. O dixit vnꝰ. Ego ſcio qd fa
ciam. vñ cũ eſſʒ in dignitate ⁊ honore ꝓuidit
vt poſt haberet vñ viueret. Quis iſtoruʒ fuit
ſtultꝰ vel ſapiẽs. iſte vel illi q̃ dixerũt ex q̊ tam
parũ durat ſatiſfaciã delectatiõibꝰ meis per
oẽm modũ ⁊c̃. vel ille q dixit. Ex q̃ iſta parum
durat ꝓuidebo mihi in futuꝝ ⁊c̃. Jta de nob̃
dignitates: bñficia ⁊ officia hmõi parũ durãt
Jdeo ꝓuide ⁊ mitte i aliũ mũdũ bona opa ⁊
hic caſtiga te. ſ. bãiliãdo: deponẽdo pompas
ſupbiã: exceſſus veſtiũ: caudarũ: manicarum
⁊c̃. ⁊ mitte elemoſynam dando paupibus: ca
ptiuis: puellis: eccleſijs ⁊c̃. Et qñ illi in h̃ mũ
do ſe dant delicijs moriunť i alio mũdo fame
vos autem abũdabiť ⁊ ſedebitis i menſa xp̃i.
Ecce exemplũ qð hic habemꝰ a btõ iohe. de
quo diť xp̃s. Jnter natos mulierũ non ſurre
xit maior iohe baptiſta. Matth. xi. Tñ nõ fu
it ꝯtẽtꝰ: ſʒ voluit ẽt eẽ i alio mũdo magnꝰ. Jõ
curemꝰ de alia vita. Juxta illð apl̃i ad Coll̃.
iij. Que ſurſũ ſũt q̃rite: vbi xp̃s ẽ in dextera dei
ſedẽs: q̃ ſurſum ſunt ſapite: non q̃ ſup terram.

¶ De eadem dñica. Sermo. ij.

Cepit ieſus dicere ad

turbas de iohãne. Matth. xi. Jn p̃
ſenti ſermone volo declarare ꝟtutes
neceſſarias ad pſeuerandũ in bona vita ⁊ ſan
cta illis q inceperũt. Sʒ pꝛiᵒ ſaluteť ꝟgo ma
ria ⁊c̃. Cepit ieſus ⁊c̃. Pro huiꝰ ꝟbi declara
tione ⁊ materie p̃dicande introductione ſciẽ
dum ꝙ quedã dixit xp̃us iohãni. quedam ꝟo
dixit xp̃s de iohãne. Johãni dixit xp̃s p nun
cios opa miraculoſa. De qbꝰ diť ſctũ euãge
liũ. Renũciate iohãni q̃ vidiſtis: ceci vident
claudi ambulãt: leproſi mundanť: ſurdi audi
unt: mortui reſurgunt: paupes euãgelizanť: ⁊
btũs ẽ q nõ fuerit ſcandalizatus in me. De io
hanne aũt dixit xp̃us pp̃ſo ꝟtutes ⁊ res mira
biles ⁊ ſpecioſas. de qbꝰ diť thema. Cepit ieſus
dicere ad turbas de iohãne. Quid exiſtis in
deſertũ videre ⁊c̃. Quattuor ꝟtutes multum
ſpecioſas dixit xp̃s ad turbãſ de iohanne valde
neceſſarias illi q vult pſeuerare in bona ⁊ ſan
cta vita. Et ſunt iſte que ſequuntur.

- Prima eſt virtuoſa firmitas
- Secunda rigoroſa aſperitas.
- Tertia eſt operoſa fidelitas.
- Quarta eſt gratioſa puritas.

De his diť thema ꝓpoſitũ. Cepit ieſus dice
re ad turbas de iohanne. ſ. has q̃ttuor ꝟtutes
¶ Dico pmo ꝙ pma ꝟtꝰ multũ neceſſaria ꝑ
ſone volẽti pſeuerare in bona vita incepta eſt
ꝟtuoſa firmitas. hec ẽ neceſſaria tã religioſis
q̃ eccliaſticis: tã heremitis q̃ʒ etiã illis de ma
trimonio tenere fortiť in bona vita incepta ⁊
nõ deſiſtere: nec carnis inclinatiõe. nec diabo
li temptatiõe: nec mũdi occaſiõe. Anteq̃ hõ
eligat ſtatũ dʒ hõ tñ reſpicere ⁊ deliberare: q̃
vita: qs modus viuẽdi: qs ſtatus ſit melior ⁊
magis ꝓ nr̃a cõplexiõe. Religio. n. eligibilis
eſt. ſi tñ ſeruať: ſic etiã d̃ alijs: q̃ electa oportet
cõtinuare ⁊ pſeuerare firmiter. Auctas. Eſto
firmꝰ in via dñi. in ꝟitate ſenſus tui ⁊ ſcientia.
Eccli. v. Nota ꝙ via dñi eſt bonꝰ ſtatꝰ quẽ ele
giſti ꝑ quẽ deus venit ad te ⁊ tu vadis ad euʒ
ꝑ grãm: in ꝟitate ſenſus tui. ſ. ꝙ tibi ⁊ tue cõ
plexioni ſit ꝓporcionatꝰ. ⁊ ſcia. vt ſi neſcis eli
gere qs ſtatꝰ ſit melior pete cõſiliũ a ſcientibꝰ
⁊c̃. ⁊ ꝯtinua: nõ ſič pueri q q̃tidie vellẽt mu
tare mgr̃m. De hac ꝟtute xp̃s laudauit ⁊ cõ
mẽdauit iohãnẽ dicẽs. Quid exiſtis in deſer
tũ videre arũdinẽ vento agitatã. q. d. non talꝭ
iohãnes: ſed fortiſſimus vt rupis ⁊ immutabi
lis a ſancta vita quam elegit in ſua puericia.
Moraliter. o quot arundines variabiles ⁊
mutabiles ſunt hodie in mundo que modico
vento temptationis mutantur. Verbigratia.
Quot ſunt q i aliq̃ bono ſmõe recipiũt bonũ
propoſitum emendandi ſe, dicendo. O miſer
tam male feci vſq; modo. decetero volo cor
rigere vitam meam ⁊c̃. tunc eſt canna recta.

Sʒ cadunt vento temptatiõis qñ demon vel
amici dicunt. ⁊ qd creditis facere mõ qñ eſtis
iuuenis ⁊c. oẽs facient truffam de vob̃. Ex iſto
vẽto q̃ʒplures mutãt ꝓpoſitũ ⁊ cadunt. quia
ſunt debiles. Jtẽ multi vſurarij q ꝓponũt re
ſtituere vſuras: furta: rapinas ⁊c. ⁊ ꝓponunt
decetero viuẽ de ſuis laboribꝰ ⁊c. ſʒ cadũt vẽ
to tẽptationis qñ dr̃ eis. qd vulťis facere miſer
homo. Si clerici etiã ⁊ talꝭ bonꝰ hõ facit idem
⁊ eccliã ꝑmutat ⁊c. ⁊ ſic mutãt ſuuʒ bonũ ꝓpo
ſitũ ⁊ cadũt. Jdẽ d̃ luxurioſis. Qñ religioſus
clericꝰ vel laicꝰ ẽ inolutꝰ luto luxurie q qñq;
hñt remorſum ꝯſcie ⁊ ꝓponunt viuere caſte ⁊
dimittere malã ſocietatẽ: tũc cãna eſt recta: ſʒ
cadit vẽto tẽptatiõis diabolice qñ mulier di
cet ſibi flendo corã eo ⁊ dicẽdo. o qd faciam.
mõ vultis me dimittere ego fui vobiſcũ ſemꝑ
dũ erã iuuenis. ⁊ qd faciaʒ mõ ⁊c. Jdẽ de vin
dicatiuis. qñ aliqs iniuriatꝰ ꝓponit remitte
re ꝑꝑ deũ facere pacẽ cũ inimicis iuxͣ volũta
tẽ dei tũc cãna recta ẽ. ſʒ cadit vẽto tẽptatõis
qñ dicũt amici. qd facietis mõ dicũt oẽs ꝙ eſſ
ludeꝰ ⁊ nihil valeťis: ⁊ ſic mutat ꝓpoſitũ ⁊ ca
dit. Jtẽ q̊t ſi q iceperũt bonã vitã ſʒ modico
vẽto deriſiõis ſtatĩ deſiſtũt. Jõ diť ſcptura ſã
cta. Nõ vẽtiles te i oẽm vẽtũ ⁊ nõ eas i oẽm
viã. Eccĩ. v. Magnꝰ defectꝰ ẽ illoꝝ q ex locu
tiõibꝰ gẽtiũ ſtatĩ dimittũt bonum ꝓpoſitũ ⁊
bonã vitã iceptã. qꝛ ſꝑ fuit ꝙ mali loquunť ꝯ
bonos. Nũq̃ fuit vita ita ſctã ſicut xp̃i: tamẽ
mali obloq̃banť de ipſo: tñ nec ꝑꝑ hoc xp̃s ꝓ
poſitũ mutauit. Scitis q̃lť ẽ de obloq̃ntibꝰ
⁊ deſiſtentibꝰ a bono incepto. ſic de paruo pu
ero q a mr̃e mittiť alicubi qui ex latratu cani
culi timet nec audet trãſire: imo reuertiť: cum
tñ caniculus nõ põt ſibi nocere i aliq̊. Talis ẽ
ſtulticia illoꝝ q ex locutiõibꝰ gẽtiũ nõ audẽt
bonã vitã ꝯtinuãdo trãſire. Pr̃ nr̃ xp̃s ⁊ mr̃
nr̃a eccl̃ia ſctã mittit nos vt vadamꝰ ad ciui
tatẽ ꝑadiſi. Et qñ hõ incipit bonã vitaʒ tenet
hõ viã ꝑadiſi. Et caniculi. ſ. mali. i. male per
ſone latrãt dicẽdo: ypocrita ⁊c. Sʒ nõ timeas
trãſire: ꝑmittas ipos latrare: qꝛ nõ mordẽt te
videť gᵒ bñ ꝙ eſtis pueri. qꝛ ex hoc dimittiť
viã ꝑadiſi. De iſta malicia dicit ꝓpha dauid
Sagitte paruuloꝝ facte ſunt plage coꝝ ⁊ in
firmate ſunt ꝯ eos lingue coꝝ. Cõturbati ſũt
oẽs q videbant eos: ⁊ timuit ois hõ. ps. lxiij.
Nota ſagitte pᵛuloꝝ ſũt qbꝰ pueri ſagittant
muſcas. diť ꝙ tales ſunt ſagitte obloquẽtiuʒ
q̃ nõ vulnerãt qð declarat dicens. Jnfirmate
ſunt ꝯ eos lingue coꝝ. ſ. obloq̃ntiũ. qꝛ nullaʒ
hñt fortitudinẽ. tñ vt pueri ꝯturbati ſunt. ſ. q
timẽt. eos. q videbãt eos. ſ. obloq̃ntes: ⁊ timu
it ois hõ q. ſ. dimittit ex hoc viã ꝑadiſi. Quot
religioſi videnť ad oculũ ꝙ vadũt ad infernũ
via recta. qꝛ nihil ſeruant de ꝓmiſſis. Jdeʒ de
clericis ⁊ alijs: ⁊ iſto timore non audent inci
pere bonam vitam. Sed illic trepidauerũt ti
more vbi nõ erat timor. ps. xiij. ideo nec̃ia eſt
firmitas. Scðm qð ẽ nec̃iuʒ eſt rigoroſa aſpe
ritas. ſ. ꝯ carnẽ. Rõ. caro. n. nr̃a hʒ cõditiões
anguille vel murene q̃ labiť nec põt retineri
niſi ſit voluta in arena vť cũ arena. Jta eſt de
carne nr̃a quã ſi vultis tenere delicate i cibo po
tu veſtibꝰ ⁊ lecto ⁊c. nõ poteritis retinere eam
Jõ nec̃ia ẽ religioſa aſꝑitas in cibo ⁊ potu ⁊
ſic tenebitis eã. Jſta ẽ rõ q̃re mõ i mũdo ſi tot
mali religioſi clerici ⁊c. qꝛ volũt viuere deli
cate ſine aliq̃ aſꝑitate. Jõ dicit apl̃s ad Ro.
xiij. Jnduimini dñm ieſuʒ xp̃m ⁊ carnis curã
ne feceritis in deſiderijs. Nota induimini do
minũ ieſum xp̃m. ſ. per vite aſperitatem. qꝛ eiꝰ
vita fuit ſemꝑ dura ⁊ aſpera. Jnduiť xp̃s per
imitationẽ ⁊ curã carnis ne feceritis i deſide
rijs: licet tñ in neceſſarijs. De iſta virtute xp̃s
laudauit ioannem dicens. Quid exiſtis vide
re hoiem mollibus veſtitũ. ecce qui mollibus
veſtiuntur in domibus regum ſunt. Dicit hic
Greg. Si in mollibꝰ ⁊ precioſis veſtibꝰ cul
pa nõ eſſet neq̃q̃ tã vigilanť ſmo diuinus io
annẽ de aſperitate veſtiũ collaudaſſet. Jnnui
tur gᵒ ꝙ magnũ pctm̃ ẽ velle mollibꝰ indui.
Si dicať ⁊ ſi ego de meis diuitijs de bono iu
ſto acq̃ſito facio mihi veſtẽ ſpecioſaʒ qð pctm̃
eſt. dicit hic Greg. ꝙ nõ ẽ aliqs q̃ʒtũcũq; ho
norabilis ꝑſona q curet i domo vt honorabi
liter veſtiať. Jdem de mulieribus. Sed qñ hʒ
ire extra ⁊ videri. Ergo non fit niſi ad paſcen
dum oculos gẽtiũ. ⁊ nunqd eẽt meliꝰ ad pa
ſcẽdũ ora pauperuʒ qui moriũtur fame ⁊ ad
redimendum captiuos qui ſunt in puncto ab
negandi fidem. Jdeo non eſt ſine culpa qui
in his facit ſuperfluitatem. Jdeo apoſtolus
habentes alimenta ⁊ quibus tegamur his cõ
tenti ſumus. i. Thimo. vi. Nota habentes ali
menta non dicit delectamenta. ⁊ quibus te
gamur. non dicit quibus ornemur. Jtem qð
vltra hoc eſt peccatum eſt ⁊ etiam ſtulticia.
Verbigratia. Si quis ex crimine ſententiatꝰ
ducitur ad furcam equitando cui volẽtes po
nere vinculum in collo de corda: ⁊ ipſe dice
ret non. qꝛ ego ſum diues. ideo volo vinculũ
de ſerico. ⁊ quando ipſe teneret in collo ride
ret: ⁊ ſe de vinculo appreciaret nunquid indi
caretur ſtultus. Jn hac ſtulticia ſumus nos

Quare veſtis fuit data hoi:nūquid ex q̄dam
furto nr̄i pr̄is ade.Ex q̄ de⁹ ſententiauit hoīez
ad mortē ⁊ veſtiuit eū vt cum illa duceref ad
mortē.Qn̄ g° vos dicitis.Certe volo mihi fa
cere talem veſtē ⁊c.O ſtulte tu vis te appre-
ciare de ſigno furti.Et ex iſta rōne dicit ſcp̄tu
ra ſctā.In veſtitu ne glorieris vn̄q̄ȝ . Eccli.xi.
Si dicaſ.Ad min⁹ in die feſto vel nuptiaruȝ
gloriabor.rn̄det dicens. Nec in die honoris
extollaris.ibidē.Tertium qđ ē neceſſarium ē
operoſa fidelitas:vt.ſ.fides q̄ ē intus in corde
exeat extra ꝑ bona opa.Rō qꝛ fides xp̄iana
cōpatur racheli vxori iacob pulchre q̄ vidēs
ꝙ nō generaret dixit viro ſuo iacob. Da mi-
hi liberos:alioqui moriar.Gene.xxx. Ecce fi-
des xp̄iana. Rachel interp̄taſ viſum princi-
piuȝ. Principiū oīuȝ rex eſt de⁹.Ego p̄ncipi
um q ⁊ loquor vob.Jo.viij.Hoc principium
videſ ꝑ fidē nūc.ſȝ qn̄ erim⁹ in paradiſo videbi
mus facie ad faciē ſicuti ē.Fides aūt catholi
ca ē rachel pulchra ⁊ clara ſine errore.q̄ dicit
viro ſuo.ſ.viro fideli.Da mihi liberos aliogn
moriar.Quid ꝓderit frēs mei ſi fidē dicat qs
ſe hr̄e:opa aūt nō habeat.nunq̄d fides pote-
rit ſaluare eū.Sequiſ.Fides ſine opib⁹ mor-
tua ē.Ja.ij.Jō reqriſ opoſa fidelitas.ſ.vt illō
qđ credim⁹ int⁹ i corde ponam⁹ extra in ope
ꝯbigſa.Crediſ vos ꝙ xp̄s deſcēderit de celo
⁊ hūilianerit ⁊ intrauerit vterū virgīs . Jdeo
iſtā credentiā ponaſ in ope hūiliando vos de
ſupbia:pōpa:vanitate ⁊ ſtatu ⁊c.Jtē creditis
ꝙ xp̄s fuit pauper in h° mūdo ꝙ nihil voluit
hr̄e in hoc mūdo. Jō ponaſ in ope cauendo
ab oi auaricia:vſura:rapina ⁊c.Jtem creditis
vos ꝙ xp̄s voluit cōcipi ⁊ naſci ſine oi corru-
ptione:⁊ voluit ſemꝑ ꝟginitatem cōſeruare.
Jō ponaſ illā credētiā in corpe cauēdo ab oi
luxuria:corruptione ⁊c.Jtē crediſ ꝙ xp̄us ex
amore ⁊ dilectione voluit mori ⁊ pati ꝓ nob
Jdeo caueatis ab inuidia.Jtē crediſ vos ꝙ
fuit abſtinens:qꝛ nō comedebat niſi ſemel in
die.nec comedit carnē niſi de agno paſchali
ex ordinatione legis.Jdeo abſtieatis vos ab
exceſſib⁹ cibi ⁊ pot⁹ ſeruādo ieiunia eccl̄ie nō
comedendo ante miſſam in dn̄ica. Jtē credi
tis vos ꝙ xp̄s fuit patiēs:qui cum a nulla cre
atura poſſet cogi patienſ tamē voluit ſubiici
iudicib⁹ ⁊ ſagionib⁹ ⁊c.ꝓcaueatis ab ira non
queraſ vindictā ab aliq̄ iniuria.Jtē creditis
vos ꝙ xp̄s fuit diligentiſſim⁹. Jdeo vos non
ſitis ocioſi in opibus ſp̄ualib⁹ . Hec eſt fides
opoſa.De iſta xp̄s laudauit ⁊ cōmendauit io
annē dicens.Quid exiſtis videre propham

imo dico vob pluſq̄ ꝓpham. Nō ꝓpha a ꝓ
cul fante.i.loquēte ꝓcul vel q̄ ex tpe:vel q̄ ex
naturali ſcia diſtant:hoc eſt officiū ꝓphete:ſȝ
dr̄ pluſq̄ ꝓpha.qn̄ illud qđ dixit ore oſten-
dit digito. Propheta fuit ioānes qn̄ dixit p⁹
me ventur⁹ eſt cui⁹ nō ſum dign⁹ calciamen-
ta portare.Matth.iij.Sed fuit pluſq̄ ꝓphe
ta qn̄ ipſuȝ digito oſtendit populo dicēs.Ec-
ce agnus dei.ecce q tollit pctā mundi . Jo.i.
Jta ē qn̄ ille q̄ ſcit Credo in deū.qn̄ ipſuȝ dic̄
eſt ꝓpheta a ꝓcul fante.ꝓcipue qn̄ dic̄ : inde
venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos: quia
diſtant a cognitione ei⁹ naturali.Sȝ eſt pluſ
q̄ ꝓpheta quando facit opere qđ dicit ore.⁊
ita oñdit alijs vt faciant.⁊ poteſt dici digitus
dei eſt hic.Exo.viij.De q̄libet tali dicit xp̄us
angelis cuſtodib⁹ nr̄is.Quid exiſtis videre
ꝓphetam. Rn̄dent ſancti angeli etiam dn̄e
pluſq̄ ꝓphetam.Sed heu modo iam com-
pletus eſt planctus dauid in pſona dei dicēſ
Signa noſtra non vidimus.iam non eſt pro
pheta:⁊ nos non cognoſcet ampli⁹.ps.lxxij.
Nota ſigna noſtra.ſ.opera bona exteriora q̄
ſunt ſigna fidei interioris.iam non eſt ꝓphe-
ta.Et hoc q̄tum ad illos qui neſciunt Credo
in deum:vel ſi ſciunt non curant ipſuȝ dicere
mane ⁊ ſero deuote.Quartū qđ eſt neceſſari
um eſt gratioſa puritas.qm̄ in conuiuio para
diſi non intrat aliquis imundus ⁊ inhoneſt⁹
Apoc̄.xxi.Non intrabit in eam aliquid coin
quinatum ⁊ abominationē faciēs nec mēda
cium. Jmmundi ⁊ inquinati ſunt illi qui pec
cant corde ex immundis cogitatiōibus:⁊ nō
audent facere opus timore ſcandali. Sed to
taliter ſe balneāt in iſtis cogitationibus abo-
minationem facientes quando faciunt opere
pctm̄ qđ cogitauerūt in corde. Mendaciuȝ
faciunt illi in matrimonio qui non ſeruant fi-
dem ſibi mutuo promiſſam.Jdeo neceſſaria
eſt gratioſa puritas.de iſta virtute chriſt⁹ cō-
mendauit ⁊ laudauit ioannem dicens . Hic
eſt enim de quo ſcriptum eſt.Ecce ego mitto
angelum meū ante faciem tuam.Nō ꝙ ioā
nes fuerit angelus in natura ſed dignitate ⁊
puritate.Jō multū debem⁹ cauere ab imūdi
cijs luxurie:memorare q̄re ſum⁹ creati. qꝛ ſu-
mus ſocij ſctōꝝ āgeloꝝ i paradiſo.Vn̄ xp̄s. Cū
aūt a mortuis reſurrexerit nō nubēt neq̄ nu-
benſ:ſȝ erūt ſicut angeli dei in celis.Hec ſnia hr̄
Matth.xxij. Mar.xij.Jō imitemini cōditio
nes āgeloꝝ.qꝛ ſi vos vulſ ponē filiū vr̄m i cu
ria regis vl̄ p̄lati iā aū icipitis ei oñdē mores
curie alſ ꝓputabiſ paſtō oniū. Jdē ꝺ nob ⁊c.

De eadem dominica. Sermo tertius.

Enūciate ioāni que
vidiſtis ⁊ audiſtis . Matthei.xi.
Nunc volo ꝓdicare de ſctō euan-
gelio ſm̄ intellectū ſp̄ualē.Sed ꝑmo ſaluteſ
ꝟgo Maria ⁊c. Renunciate ioanni ⁊c.The-
ma iſtud eſt rn̄ſio quā fecit xp̄s ioanni ꝑ nun
cios dicens. Renūciate ⁊c.Sȝ ſp̄ualiē maxi-
me tropologice ſeu moralr̄:ſed oȝ prio decla
rare duo verba themaſ. Primo qs fit iſte io
annes incarceratus.Secūdo q ſunt iſti nun-
cij quos xp̄us miſit ſibi dicē . Renūciate ⁊c.
Quantū ad p̄mū ioānes incarcerat⁹ ē q̄libȝ
xp̄ian⁹ exiſtēs in pctō mortali. Joannes aūt
interp̄taſ cui facta eſt donatio a deo. Modo
nulli creature hūane donauit de⁹ tantū q̄tū
dedit xp̄iano.Cui primo dedit de⁹ beneficiuȝ
generale.ſ.imaginē ſuā ꝓpriā in creatione qꝛ
ſicut deus eſt vn⁹ in eſſentia ⁊ trin⁹ in pſonis.
ita aīa ē vna in eſſentia ⁊ tres potentie. Jdeȝ
deus pater dedit filiū ſuū xp̄iano in ſocium i
hoc mundo.xxxiij.annis qui ore ꝓprio predi
cauit ſecreta fidei de gloria dei:de gaudio pa
radiſi.de penis iferni ⁊ purgatorij: in quo de
dit nobis ſuā ſapiam. Jtē dedit nobis ſuā po
tentiā i miraculoꝝ opatione qn̄ dicta ſua mi-
raculis cōfirmabat. Jtē xp̄iano vitā ſuam de
dit ⁊ ſanguinē ꝓpriū in nr̄a redēptione.quia
nihil aliud fuiſſet ſufficiēs p̄cium. item dedit
dilectā aīam ſuam qn̄ in morte fuit a corpore
ſepata.vt nob daret in hoc mūdo vitaȝ grē ⁊
in celo vitā glīe.itē dat nob corp⁹ ſuū i com-
munione ⁊ ſuā diuinitatē in fruitione: ⁊ celū
ꝓ habitatione.Si g° ſm̄ interp̄tationē ioan
nes ē cui facta eſt donatio a dn̄o.Et cū xp̄ia-
nis de⁹ dederit tot dona:ideo q̄libȝ xp̄ian⁹ dr̄
ioānes.⁊ poſſum⁹ dicere ꝺ deo.maxia ⁊ p̄cio
ſa nob ꝓmiſſa donauit:vt ꝑ hoc efficiamini di-
uine nature ꝯſortes.ij. Pe.i. Sed ioānes.i.
xp̄ian⁹ eſt i vīcul̄.i.icarcerat⁹ qn̄ ē i pctō mor
tali.Culpa ē captio. Vincula ſūt pctā morta
lia.⁊ q̄t pctā hȝ hō tot vīcul̄ ligaſ. Pro q̄ no-
tandū ꝙ aīa hȝ oīa mēbra vt corp⁹: ſȝ ſūt ſpi-
ritualia ſic mēbra corporis ſūt corꝑalia.⁊ ſm̄
mēbrū ꝑ qđ peccat:ſic aīa ligaſ cathena.cui⁹
caput eſt in inferno. Verbigra.qn̄ hō peccat
ꝑ gulā vel linguā male loquēdo ꝯ deuȝ vel ꝯ
ꝓximū ſtatim aīa ligaſ i gutture.ideȝ frangē
do ieiunia eccleſie vel p̄nie ſiue voti : ſine ni-
mis comedendo vel bibendo: inebriando ſe
q̄tiens in hoc peccaſſu tot cathenis es ligat⁹
in gutture. Jdem qn̄ peccat corde ſupbiēdo

inuidendo:iraſcēdo:male deſiderā do:vel co
gitando tot cathenis es ligat⁹ iuxta cor i pe-
ctore.idē ꝺn̄ hō peccat manibus furando ꝓ
ximū ꝑcutiendo vel inhoneſte tangendo ⁊c.
Jdem qn̄ hō peccat renib⁹ per luxuriā.qm̄ vt
dic̄ Greg.pctm̄ luxurie i renib⁹ hȝ ſuā radicē
idem de pedib⁹ eundo ad ſortilegos vel ad
alia mala cū ſocijs.iſto mō xp̄ian⁹ vinculaſ ⁊
incarceraſ in captiōe culpe. Auctas.iniquita
tes ſue capiunt impiū ⁊ funib⁹ pctōꝝ ſuoruȝ
cōſtringiſ. Prouer.v. Nota impiū.quia ma-
gna impietas eſt captiuare filiam regis.ſ.ani
mam filiā dei:q̄ nihil habet a pr̄e carnali . qꝛ
aīa hoīs a ſolo deo increaſ corpr̄ . ſȝ materia
ad eā ꝑ pr̄em diſponaſ:quā pctōr vendit dia-
bolo modico p̄cio delectatiōis.Ecce qs eſt io
annes captus ⁊ vinculat⁹.Quantū ad ſecun
dū videndū eſt q ſūt nūcij quos xp̄s miſit ad
ioannem captū dr̄. Renūciate ioanni ⁊c. Di
co ꝙ iſti nuncij ſunt predicatores.ſ. oēs illi q
habent officium predicandi. Auctas . Quō
autē ꝓdicabūt niſi mittantur. Ad Ro.x. No
ta quō audiēt.ſ.ppli precepta:⁊ illa q̄ habēt
credere ⁊ facere ſine ꝓdicatore.Quō vero ꝓ-
dicabunt niſi mittantur:vel ꝑ apertā reuela-
tionē.ſic miſit apl̄os dr̄.Ecce ego mitto vos
ſicut oues in medio lupoꝝ. Matthei.x. Lupi
ſunt detractores q mordent murmurādo ⁊c.
vel mittuntur a deo per ſecretā inſpirationē:
qn̄ ꝓponūt ꝓdicare bonas doctrinas. Secus
quando predicant doctrinas poetaruȝ. quia
tunc non mittuntur a deo ſed a diabolo.ideo
quaſi per impoſſibile dicit apoſtolus. Quō ꝓ
dicabunt niſi mittantur. Predicatores ergo
qui mittunſ a deo debēt renūciare ioanni.i.
xp̄iano capto ⁊ vinculato ea que in ſacra ſcri
ptura audiuerunt legēdo .vel viderūt cōtem
plando ⁊ ſtudēdo quō poterit liberari ⁊ exi-
re de captione culpe.Ecce quare dicit thema
Renūciate.ſ.vos ꝓdicatores nūcij mei ioan-
ni.i.xp̄iano i vincul̄ ꝯſtituto:q̄ audiſtis ⁊ vi-
diſtis.ſ.in ſcriptura ſacra. Propter hoc volo
modo vobis nunciare illa que vidi ⁊ audiui
ſtudendo ſanctū euāgeliū.Et ſunt ſeptē que
xp̄us dixit nuncijs ioannis.ſ.Ceci vidēt:clau-
di ambulant:leproſi mundantur:ſurdi audi-
unt:mortui reſurgunt:pauperes euangelizā-
tur. Beatus eſt qui non fuerit ſcandalizatus
in me. Jſta ſeptem ſunt neceſſaria ad exeun-
dum de peccato que ſunt pctōri nuncianda.
ſm̄ ꝙ dixit xp̄s. Renunciate ioanni que vidi
ſtis ⁊ audiſtis ⁊c. Primū eſt ceci vident.ceci
ſi pctōres i mala vita viuētes.pȝ iudicio vr̄o

Qñ ſi vos de feneſtra videꝛ aliquē tranſeū-
tē p vicū ceſpitantē ⁊ cadētē. mō iñr lapides
modo in luto: mō in ſpinis: ⁊ vadit ſic impin
gendo ac ſi deberet frangere collū ſtatī vos
iudicabitis ꝙ talis eſt cec⁹. Sic incedūt pctō
res p viā hui⁹ mūdi ipingēdo. qꝛ mō cadūt i
luto luxurie: mō inꝛ ſpinas auaricie: mō inter
lapides ire: mō in aqua pctī gule. ideo recte
ſunt ceci. Auctas. d. de pctōꝛib⁹. Ambulabūt
vt ceci qꝛ dño peccauerūt. Sophonie. i. Mō
do vidēdū ē qliter iſti ceci vident. Dico ꝙ in
ꝯtritione illuminanꝛ a deo. Tunc. n. de⁹ ape-
rit oculos aie ⁊ vidēt. Primo qūo fūt in ira
regis xpi. Nullus vrm eēt let⁹ q ſciret ſe eē in
ira dñi ſui. Qto g° magis de xpo rege. Scdo
vidēt qūo ex pctīs pdiderunt oīa bona opera
⁊ merita ⁊ vtutes ⁊c. Qualis doloꝛ ⁊ triſticia
eſt mercatoꝛi qñ nunciaꝛ ꝙ nauis in q̄ hēbat
magnū lucrū ⁊ bona ſua ē ſubmerſa. idē ⁊c.
Tertio vidēt ꝙ pdiderūt dignitatē ⁊ hono-
rē: qꝛ ſm pñtē iuſticiā erāt ſcripti in libro dei
in celo. Ac ſi papa hēet aliquē ſacerdotē ſcri-
ptū i libro ſuo p cardinali. ſed pp pctm̄ ſuum
ipſuꝫ radit ⁊ fac ſimplicē ſcholarē vl ſacerdo
tem: qlis doloꝛ ⁊ triſticia. Idē de rege q hēet
nomē tuū ſcptū vt faceret militē. ſꝫ pp prodi
tionē tuā quā ſibi feciſti facit te ſeruū ⁊ abie-
ctū qlis triſticia. idē ⁊c. Quarto vidēt penas
⁊ tormēta eis iā pata in inferno: ⁊ timēt ⁊ cō
terunꝛ: tūc ceci vidēt. Et tūc qlibet tal' poteſt
dicere. Unū ſcio. qꝛ cec⁹ cum eſſem mō video
Jo. ix. Secūdū ē claudi ambulāt. Claudi ſūt
pctōꝛes. pꝫ ad oculū. Si vos vadiꝛ ad beatā
mariā aquiſgrani. ⁊ in via inueniꝛ hoiem ſe-
dentē imobiliꝛ. ⁊ qtiens inde trāſitis ipſuꝫ ibi
inueniꝛ: nūqd claudū debilē ⁊ ipotentē ipſuꝫ
iudicabiꝛ: imo. Idē de pctōꝛib⁹. Quot dies
ſunt ſiue menſes vel anni ꝙ vos eſtis in pctō
ſupbie vel auaricie: tot āni ſunt ꝙ vos ſtatis
imobiliꝛ. qꝛ nō vadiꝛ vltra p viā paradiſi per
bona opa ⁊ merita qꝛ nō habeꝛ grām gtū ſa
cientē. Jō ſtatis imobiliꝛ vt claudus. iō dꝛ de
pctōꝛe. ij. Regū. iiij. Cecidit ⁊ claud⁹ effect⁹
ē. Sꝫ icipiūt ambulare in boni ppoſiti aſſum
ptione qñ ſupb⁹ dicit. O miſer vere vſqꝫ mō
male vixi ſupbe ⁊ pōpoſe: ſꝫ decetero volo di
mittere iſtā ſupbiā ⁊c. Idē de auaro ⁊ luxuri
oſo ⁊c. Quib⁹ dic̄ xps. Ambulate dū lucē ha
betis vt nō tenebꝛe vos cōpꝛehendāt. q am-
bulat in tenebꝛis neſcit q̊ vadit. Jo. xij. Nota
ambulate dū lucem. ſ. contritiōis habetis ⁊c.
Tertiū eſt lepꝛoſi mundanꝛ. ſ. a lepꝛa. Lepꝛa
pp ſeptē malas cōditiones qs hꝫ ſigt ſeptem
pctā mortalia. Prima qꝛ facit hoiem inflare.
Ecce hic pctm̄ ſupbie. Secunda qꝛ facit ſitire
Ecce hic pctm̄ auaricie. Tertia ē moꝛb⁹ ꝯta-
gioſus. Ecce hic pctm̄ luxurie. Quarta qꝛ cō
ſumit humidū radicale: vt dicūt medici. Ecce
pctm̄ inuidie qꝺ ꝯſumit charitatē que dat vi-
tā aie. Quinta qꝛ facit anhelitū fetiduꝫ. Ecce
gula. Sexta qꝛ facit vocē raucā. Ecce ira. Se
ptima debilitat oīa mēbꝛa. Ecce accidia. ideo
de pctōꝛe dꝛ. iiij. Reg. v. Egreſſus eſt ab eo le
proſus quaſi nix. Nota egreſſus eſt. ſ. peccatō
ab eo. i. a deo. qñ ab ipo recedit peccādo mor
taliꝛ: ſꝫ iſti lepꝛoſi mūdanꝛ in cōfeſſione. O ſi
eſſet fons curatiuus oiuꝫ infirmitatum. totus
mundus ad ipſuꝫ accederet. Talis eſt cōfeſ-
ſio vbi curanꝛ oēs infirmitates aie. Ibi enim
mundamur ⁊ purificamur ab oī lepꝛa ⁊ ma-
cula pctōꝝ. in cuius figura dixit Heliſeus p-
pheta principi Naaman lepꝛoſo. Uade ⁊ la-
uare ſepties in ioꝛdane ⁊ mūdaberis. iiij. Re
gum. v. Nota in ioꝛdane qꝺ eſt nomē compo
ſitum de ioꝛ ideſt flumen. ⁊ dan qꝺ eſt iudici-
um. ſ. quaſi flumen iudicij. Ideo ſignat ꝯfeſ-
ſionē q̄ dꝛ flumē. qm̄ poteſtas ꝯfeſſoris lauan
di aīam pcedit a fonte diuine potētie. Mat.
ix. Gloꝛificauerūt deū q ptātē talē dedit ho-
ībus. ſ. poſt ei⁹ incarnationē. Dicit etiā ꝯfeſſio
iudiciū qꝛ ibi ē re⁹. ſ. pctōꝛ ⁊ iudex. ſ. cōfeſſoꝛ.
ideo dꝫ ſedere p tribunali ⁊c. Dixit g° pphe
ta. Uade ⁊ lauare ſepties. qꝛ oꝫ confiteri de ſe
ptem pctīs mortalib⁹: in qb⁹ oīa pctā morta
lia includuntur. Tunc lepꝛoſi mundantur. qꝛ
confiteri de vno pctō ⁊ nō de alio nihil valet
Aug. Caueas ne verecūdia ductus diuidas
confeſſioneꝫ: quia hoc ē ſemper venia carere
ad quā putas pfruſtra puenire. Quartuꝫ eſt
ſurdi audiūt. Surdi ſunt pctōꝛes vt patet ad
oculum. Si oīa cymbala ſonarent ⁊ vos di-
ceretis. nos non audiuim⁹. Tales merito ſur
di iudicarenꝛ. Idem de multis tubis ſonanti
bus ſiue bombardis. Sic pctōꝛes ſurdi ſunt
qui fortiſſimos ſonitus bombardarum tuba
rum. ſ. diuinarum pdicationum ⁊ cōminatio
num non audiunt nec percipiunt. Non eniꝫ
vocem illius tube dicentis. Qui facit ſupbiā
in hoc mūdo damnabiꝛ eternaliter in alio: ⁊
ſic ꝺ alijs pctīs. Propter qꝺ qlibet peccatoꝛ
dicere poteſt. Ego autē tanqꝫ ſurdus non au
diebam. ps. xxxvij. Sed iſti ſurdi audiunt in
penitentie iniuncte acceptione. quando dicit
confeſſoꝛ video ex vrā confeſſione qꝺ feciſtis
hoc ⁊ hoc ⁊c. propter qꝺ facietis hoc ⁊ h°⁊c.
Et pctōꝛ dicit: placet mihi. Tūc ſurdus audit

qñ gratanꝛ acceptat pniam cōfeſſoꝛis dicens
Ex iſta euadā penā inferni. g° audite audien
tes me ⁊ comedite bonū: ⁊ delectabiꝛ in craſ
ſitudine aia vrā. Iſaie. lv. Nota audite. ſ. auri
bus aie audientes me. ſ. aurib⁹ coꝛdis. Quin
tum eſt. moꝛtui reſurgunt. Moꝛtui ſunt pctō
res. Nō ad oculū. Si aliqs corā vobis bibit
taccā venenoſis potionibus plenā. nunquid
iudicabiꝛ ipm moꝛtuū. imo. O quot ſunt ho
die moꝛtui in mūdo veneno odij ⁊ rancoꝛis
quia odium eſt venenū. qa occidit aiam tuā.
⁊ nō tāgit inimicuꝫ tuū. Jō eſt magna ſtulti
tia velle recipere vindictaꝫ de aliq̄ qꝺ nō eſt
niſi bibere venenum. Jō. i. Joh. iij. Qui nō di
ligit. ſ. pximū ſuuꝫ manet in moꝛte. Ois eniꝫ
q odit frēm ſuum: homicida eſt. Sꝫ iſti moꝛ-
tui reſurgunt amicabili dilectiōe remittendo
iniurias. faciendo pacē petendo veniā ab in-
iuriato ſiue ab inimico emendaꝫ faciendo ſi
op⁹ ſit. ⁊ tūc pñt dicere. Nos ſcim⁹ qm̄ tranſ-
lati ſumus de moꝛte ad vitam. qm̄ diligimus
frēs. i. Jo. iij. Sextū eſt: paupes euangelizan
tur ſiue laudanꝛ vel pdicanꝛ. Paupes ſunt
illi q ſoluerūt vſuras vel rapinas. vel q amiſe
rūt bona ſua p furtuꝫ vel hmōi. qꝛ lꝫ alīs fuiſ-
ſent diuites: tñ paupes ſunt proptē ea q̄ amiſe
rūt. De his dicit ſcriptura ſctā. Uenatio leo-
nis onager in heremo. ſic ⁊ paſcua diuitū ſūt
pauperes: Eccl'ia. xiij. vult diceꝛ ꝙ ſicut aſin⁹
ſiluéſter eſt cibus leonis: ita ⁊c̄. ſed iſti paupe
res euangelizanꝛ in reſtitutione. qñ dñs reſti
tuit rapinā vaſallis ſuis. vſurari⁹ vſuram. iuri
ſta calūniam. dñs ſalariū ſeruitoꝛibus. Tunc
paupes euāgelizantur. Et pōt dicē ille q reſti
tuit vbuꝫ xpi. Spūs dñi ſup me. ppter quod
vnxit me euāgelizare paupib⁹ miſit me. Iſa.
lxi. ⁊ Luc. iiij. Nota ſpūs dūi ſup me. qm̄ añ
erat ſpūs dyaboli ſuper eū. ideo faciebat rapi
nam vſuram furtū ⁊c. Septimū eſt. beatus q
nō fuerit ſcandalizatus i me. Scandalon gre
ce idem eſt ꝙ ceſpitare latine. Uia eundi ad
paradiſum eſt xps. Jo. xiiij. Ego ſum via veri
tas ⁊ vita. In hac via impingūt ⁊ ceſpitant il
li qui tenēt bonā vitā ⁊ faciūt pniam. ſed no-
lunt cōicare in paſcha dicendo. Dñe nō ſum
dign⁹ vt intres ſub tectū meum. Matth. viij.
⁊c̄. ⁊ ſic frangūt ſibi collū. Dicta auctas facit
multos ceſpitare dicendo. dñe nō ſum di. ⁊c̄.
Nō ꝙ duplex ē dignitas. ſ. eqpantie ſeu eqli
taꝛ ⁊ ſufficiētie. De prima null⁹ eſt dign⁹ nec
etiam angeli. Et de iſta dignitate dixit ille cē
turio xpo. Dñe nō ſum dign⁹. ſed nō dixit. no
lo ꝙ intretis. Dignitas ſufficientie eſt qñ hō
ꝯterit de pctīs cuꝫ pposito nō recidiuādi ⁊c̄.
Si eſtis digni dignitate ſufficientie vt xpus i
tret. Dñs exercituū erit vobis in ſctificationē
in lapideꝫ offenſiōis ⁊ in petrā ſcandali. Iſa.
viij. Nota cū dꝛ dñs exercituū erit vob in ſan
ctificationē. loqtur his q deuote cōicant. Uo
bis aūt in lapidē offenſiōis. loqtur illis q no
lunt cōicare qꝛ ibi frangūt ſibi collū. Et in pe
trā ſcādali. hic loqꝛ ꝺ clericis q tenēꝛ ſepe cōi
care celebꝛando ⁊ ipi nō curāt. Queſtio fit i
theologia ſi ſacerdos teneatur celebꝛare qli-
bet die. Dicꝛ ſctūs tho. ꝙ nō. ſꝫ taliꝛ dꝫ viuere
ꝙ q̊libet die ſit patus celebꝛare. Sꝫ dat vnaꝫ
rſam gñalē in. iij. parte. q. lxxxij. ar. x. ⁊ quoꝝ
dā narrata ⁊ iprobata opinione ſic cōcludit
ſctūs Tho. Sacerdoti etiā ſi nō hꝫ curā aiaꝝ
non lꝫ oīno a celebꝛatione ceſſare. Sed ſalteꝫ
videtur ꝙ celebꝛare teneaꝛ in pcipuis feſtis:
⁊ maxīe in illis dieb⁹ in qbus fideles cōicare
conſueuerūt. Hinc eſt qꝺ dꝛ. ij. Mach. iiij. ꝙ
iā nō circa altaris officia dediti erāt: ſꝫ ꝯtēpto
tēplo ⁊ ſacrificijs neglectis. Hec ſctūs Tho.
in forma vbi. ſ. Amb. etiam dicit in quadam
oſone. Graue eſt ꝙ ad menſam tuam mūdo
coꝛde ⁊ manib⁹ innocentib⁹ non venim⁹ ſed
grauī⁹ eſt ſi dū pctā metuimus etiā ſacrificiū
nō reddam⁹. De iſta materia vide ſctm̄ tho.
in. iiij. diſti. xiij. q. i. ar. ij. q. i. vbi etiā pꝛobat ꝙ
nō lꝫ ſacerdoti etiā curā aiaruꝫ nō hñti oīno
ceſſare a celebꝛatione. Qꝛ ſm Greg. Cū cre-
ſcūt dona rōnes creſcūt donoꝝ ſed ſacerdoti
data eſt ptās nobiliſſima: ergo reus negligē-
tie erit niſi illa vtatur ad honoꝛē dei ⁊ ad ſa-
lutē ſuā ⁊ alioꝝ viuoꝝ ⁊ moꝛtuoꝝ. ſm illud
i. Pe. iiij. Unuſqſqꝫ grām quā accepit in al-
terutrū illā adminiſtrantes ⁊c̄. Niſi forte ali-
qs ex familiari ſpūſſancti inſtinctu dimittit ſi
cut legitur de quodam ſancto pꝛe in vitaſpa
trū q oꝛdinatus nunqꝫ poſtea celebꝛauit. hec
ſctūs Tho. in. iiij. ibi. ſ. ⁊ poptime. ſꝫ de bona
rōne ſepe tenēꝛ celebꝛare vt ſatiſfaciat. Sed
mō volunt hrē magnos reddit⁹ ⁊ celebꝛare
paucas miſſas. Qñ celebꝛant ſemper viden-
tur celebꝛare miſſaꝫ nouam. Dicūt. Ipſi reli-
gioſi tenēꝛ celebꝛare q recipiūt elemoſynas.
Et nūqd vos recipitis maioꝛes elemoſynas
q̄ religioſi. Nūqd reddit⁹ quos recipiꝛ ſūt ꝺ
patrimonio vrō vel de elemoſynis. Nūquid
pꝛ dimiſit ipas vob in teſtamento. Ecce qua
re dicit. Btūs q nō fuerit ſcādalizat⁹ i me: ſꝫ
vitatur hoc ſcādalū fideꝛ ⁊ deuote ſumendo
xpm iuxta ſuā oꝛdinationeꝫ. ps. cxviij. Pax
multa diligētib⁹ legē tuā: ⁊ nō ē illis ſcādalū

¶ De eadem dominica. Sermo quartus.

Xiſtis videre arun

dinē vento agitatā. Matthei.xi.
Thema ꝓpoſitum iuxta intellectū
allegoricū dat mihi motiuū ꝑdicādi de fi-
de catholica. Sꝫ ꝑmo ſalutet̃ ṽgo maria ⁊c̄.
Declaret̃ thema ad lrām. Nō iuxta intelle
ctū allegoricū ſeu figuralē qui eſt qn̄ hō loq-
tur de illis q̄ dꝫ credē. volēs ergo vob̄ loq de
ſctā fide catholica: volo vob̄ tria declarare in
p̄nti ſmone de ſctā fide. Primo de ſua vera
cōditiōe: q2 dicit arūdinē. Scḋo de ſua du
ra ipugnatione. q2 dicit vēto agitatā. Tertio
de ſua certa ꝓbatiōe. ibi exiſtis vidē. Primū
qḋ volo vob̄ declarare de fide eſt de ſua vera
ꝯditiōe. qa dic̄ thēa arūdinē. Arūdo enī ſigt̄
fidē catholicā ꝓpter tria q̄ hꝫ. Primū q2 hꝫ
cānutoꝝ diuerſitatē ſiue multiplicitatem. Se
cundo cānutorū vacuitatē. Tertiū folioꝝ ve-
nuſtatē. q̄ optime ꝯueniūt fidei. Primo arū-
do habet cānutoꝝ multiplicitatē. Sec⁹ de lā
cea q̄ eſt vniformis. nec hꝫ cānos. Ecce hic ꝑ-
ma conditio fidei. ſ. articuloꝝ diuerſitatē ſeu
multiplicitatē. Fides quā de deo habuerunt
ph̄i erat vt lācea vniformis. q2 nō erat diuiſa
per articulos. ſ. ꝙ erat vnus deus: vna ꝑma
cā: vn⁹ ꝑm⁹ motor: vnū ꝑmū ꝑncipiū. Idē
de fide iudeorꝫ quā habebāt de deo ex lege
moyſi. Audi iſrael dn̄s de⁹ tu⁹ vn⁹ ē. Deute-
ro. vi. Sꝫ fides nr̄a xp̄iana nō ē vt lācea vni-
formis. ſꝫ ad inſtar arundinis diuiſa ⁊ multi-
plicata ꝑ articulos. xiiij. quoꝝ. vij. ꝑtinent ad
xp̄i diuinitatē. ⁊ alij. vij. ad xp̄i hūanitatē. qm̄
ille idē deus quē ph̄i ⁊ iudei dicūt eſſe vnū
nos etiam xp̄iani dicim⁹ vnū eē in eſſentia: ſꝫ
trinū in ꝑſonis. ſ. p̄rem: filiū: ⁊ ſpm̄ ſcm̄. Et ꝑt
oñdi in ſole vno in quo eſt ſuba: ſplēdor ⁊ ca
lor ⁊c̄. Septē aūt articuli ꝑtinētes ad diuini
tatē ſunt iſti. Pꝛim⁹ ē creator oium viſibiliū
rerū ⁊ inuiſibiliū corporaliū ⁊ ſpūaliū. Secū
dus ꝙ ē iuſtificator pctōꝝ penitētiū. Terti⁹
ꝙ eſt reſurrectio oium hominū in die iudicij.
Quartus ꝙ eſt retributor iuxta merita oiū
bonorum ⁊ malorū. ⁊ ſic de alijs. Alij ſeptem
ꝑtinent ad xp̄i hūanitatē. Pꝛim⁹ eſt de ipſi⁹
īcarnatiōe. Secūdus de ei⁹ natiuitate. Terti⁹
eſt de eius paſſiōe. vt ſaluaret oēs ſibi creden
tes ⁊ obediētes. Quart⁹ de deſcēſu ei⁹ aīe ad
inferos. Quint⁹ de ei⁹ reſurrectiōe tertia die
poſt mortē facta. Sext⁹ de ei⁹ aſcenſione. Se
ptim⁹ de ei⁹ aduētu ad iudiciū ad iudicādū
bonos ⁊ malos. De iſta enūeratiōe articulo
rum fidei ſanct⁹ Tho. facit vnū articulū. ij. ij.
q. i. ar. viij. in quo. xiiij. articulos ex ꝑte credi-
biliū ponit. Ecce rō q̄re fides dr̄ arūdo. quia
ad inſtar arundinis diuiſa ⁊ diſtincta ē ꝑ can
nutos. ſ. articulorū fidei. De hac arundine fi
dei Auctoritas. Qui loquebat̃ mecū hēbat
menſurā arundineā aureā. vt metiret̃ ciuita-
tē ⁊ portas ei⁹ ⁊ murū. Et ciuitas in q̄dro po
ſita ē ⁊ lōgitudo eius tāta eſt q̄ta ⁊ latitudo
⁊ menſus eſt ciuitatē de arūdine aurea ꝑ ſta-
dia. xij. milia. Apoc̄. xxi. Nō qui loq̄bat̃ mecū
ſcilicet fili⁹ dei: q2 ille fuit nob̄ locut⁹ de fide
quā tenem⁹. Ecce certitudo fidei xp̄iāe. Moy
ſes fuit locut⁹ iudeis de hoc qḋ audiuit. ſꝫ nō
vidit. ſed nobis locutus eſt de⁹ qui omnia vi-
dit. Ideo apl̄s dicit. Multiphariē multiſqꝫ
modis olim de⁹ loq̄ns p̄rib⁹ ī ꝓph̄is: nouiſſi-
me dieb⁹ iſtis locutus ē nobis in filio. ad He
breos. i. Et ipe fili⁹ dei hꝫ arundinē aureā in
manu. ſ. fidē catholicā q̄ aurum purū colat ⁊
ꝓbat in fornellis aplōꝝ martyꝝ ⁊ doctorū.
Cuius menſura eſt. xiiij. articulorū fidei, ꝑre-
dictoꝝ. qb⁹ nihil eſt addendū vel minuendū
Iō dic̄ apl̄s. Nō plus ſape ꝙ̄ oꝫ ſape. ſꝫ ſape
ad ſobrietatē: ⁊ vnicuiqꝫ ſic de⁹ diuiſit menſu-
ram fidei. ad Ro. xij. Nota cuꝫ dicit ꝑ ſtadia
xij. Si dicatur ab aliquo. vos frat̃ cōputatis
xiiij. ſed ipe fili⁹ dei ſoluꝫ ponit. xij. Rn̄deo ꝙ
de articulis fidei poſſum⁹ loq dupl̄r. ſ. reſpe-
ctu aploꝝ q publicauert̃ arūdinē fidei q fue-
runt. xij. iō dicit ꝑ ſtadia. xij. Sed q2 vn⁹ apl̄s
fecit duos articulos: iō ſunt. xiiij. Hāc diſtin-
ctionē de nūero articuloꝝ ſanct⁹ Tho. ponit
in ſcꝑ. di. xxv. q. i. ar. ij. vbi dicit ī ꝑncipio cor-
poris articuli: ꝙ articuli fidei diſtinguuntur
dupl̄r. Uno mō ꝗ̄tū ad ipſa credibilia. ⁊ ſic
ſunt. xiiij. Alio mō ꝗ̄tū ad ipſos q articulos
diſtinxerūt. ⁊ ſic ſūt. xij. ſm numerū. xij. aplo-
rū. Articulus aūt eſt idiuiſibilis ṽitas de deo
artans nos ad credendū. vt dicit Ricardus
Sed quare dr̄. xij. milia. Ratio. q2 numerus
millenari⁹ ē numer⁹ ꝑfect⁹: ⁊ ſigt̄ ꝑfectionem
fidei xp̄iane. ſꝫ quare articuli dicūtur ſtadia
Nota ꝙ ſtadiū dicit̃ tantū ſpaciū quātū ille
gygas vocatus hercules poterat trāſire vno
anhelitu. Et dr̄ ꝙ ibat currendo ſine miſſio-
ne anhelit⁹ ꝗ̄tū eſſent duo iactus baliſte. ſic
nos dicendo Credo. in quolibꝫ articulo debe
mus facere ſtadium contemplationis. Secū
da conditio arundinis eſt cannutorꝫ vacui
tas. Secus de canna mellis. q2 cannuti ſunt
pleni. Idem de arundine fidei: cuius articuli
debēt eē vacui ab argumētis ⁊ rōnib⁹. Amb.

Tolle argumenta vbi fides q̄rit̃. Dicit ſanct⁹
Tho. i. ꝑte. q. i. ar. viij. vbi q̄rit vtrū ſacra do-
ctrina. i. theologia ſit argumentatiua. In ſo-
lutione ad ꝑmū argumētū rn̄dēdo ad ṽbū
bti Amb̄. allegatū. ꝙ argumēta rōnis huma
ne nō hn̄t locū ad ꝓbādū ea q̄ fidei ſunt. Ad
dit tn̄ ꝙ ex articul̄ fidei hec doctrina ad alia ar
gumētat̃. Et vbi. ſ. ī ſolutione ad ſecūdū dicit
idem ſctūs Tho. ꝙ argumenta ex auc̄tate eſt
maxie ꝓpriū hui⁹ doctrie eo ꝙ ꝑncipia huius
doctrie ꝑ reuelationes habent̃. ⁊ hec ꝑncipia
ſunt articuli fidei. Et ſic oꝫ ꝙ credat̃ auc̄ti eo-
rū qbus reuelatio facta eſt: nec h̄ derogat di-
gnitatib⁹ hui⁹ doctrine. Nā lꝫ locus ab auc̄te
q fundat̃ ſuꝑ rōne hūana ſit infirmiſſimus lo
cus: vt etiā ingt Boeti⁹. Loc⁹ tn̄ ab auc̄te q̄
fundat̃ ſuꝑ reuelatione diuina eſt efficaciſſi-
mus. Hec ſctūs Tho. vbi. ſ. Dic̄ eni idē ſan-
ctus Tho. vbi. ſ. in corꝑe articuli ꝙ ſicut alie
ſcie nō argumētantur ad ſua ꝑncipia ꝓbāda
ſꝫ ex ꝑncipijs argumētāt̃ ad oñdendū alia in
ipſis ſcientijs. Ita hec doctria nō argumētat̃
ad ſua ꝑncipia probanda q̄ ſunt articuli fidei
Sꝫ ex his ꝓcedit ad aliud oñdendū. ſic apo
ſtolus. i. ad Coꝝ. xv. ex reſurrectiōe xp̄i argu-
mentat̃ ad reſurrectionē cōmunē ꝓbandam
Articuli igit̃ fidei dn̄t eē vacui ab argumen-
tis ⁊ rōnib⁹. teſte Amb̄. in libro de ſacramētis
q dicit vt ꝑdictū eſt. Tolle argumenta vbi fi-
des q̄rit̃. eo mō q̄ ſuꝑ tactū ē. ſꝫ crede ſimplici
ter ea q̄ ſunt fidei. Nō debes dicē. ego credo
iſtū articulū tali argumento vel tali rōne. ſed
dices. q2 xp̄s ⁊ apl̄i hoc ꝑdicauerūt ⁊ dixerūt
Argumēta ⁊ rōnes bone ſunt ad cōfortādū
intelligentiā: ſꝫ nō ad fundādū credentiam.
Augu. ⁊ alij ſcti doctores habebant rationes
⁊ argumēta ſolū ad cōfortādū intelligentiā
ſꝫ nō ad fundādū credentiā. imo ſi tūc fuiſſet
dictū Auguſtino q̄re vos creditis trinitatē.
Nō rn̄diſſet ego credo tali argumēto vel ra-
tione: ſꝫ rn̄diſſet credo q2 xp̄s hoc dixit. ꝑdica
uit ⁊ reuelauit. Iō dixit apl̄s. Fides veſtra
nō ſit in ſapia hoiū. ſ. argumētis ⁊ rōnib⁹ ſed
in virtute dei. i. ad Coꝝ. ij. De arundine fidei
loquēs dd. eccl̄ie dicebat. Increpa feras arū
dinis congregatio thauroꝝ in vaccis popu-
lorū vt excludant eos qui ꝓbati ſunt argēto
ꝑs. lxvij. Nota increpa feras arundinis. Fere
arundinis ſunt naturales rōnes ph̄ie vel rō-
nes hūanales q̄ fiūt pro vel ꝯ. Dicit ergo ꝓ-
pheta. Increpa feras arundis. Uerbigr̄a. Si
occurrat imaginatiōi tue q̄uō eſt poſſibile ꝙ
in hoſtia ſit xp̄s ⁊c̄. Et q̄n frangitur hoſtia ꝙ
nō frangat̃ xp̄s ⁊c̄. Increpa feras ⁊c̄. Sicut
bona mulier malā increpat mulierē ipſā vo
lentē inclinare ad pctm̄. nec ponit ſe in rōni-
bus cum ea vel argumētis dicēdo q̄uo fieret
q2 ꝑdita eſſem: ſꝫ increpat ⁊ viril̄r eā expellit
Sic etiā increpādi ⁊ expellēdi ſunt lenones
inferni qn̄ loquunt̃ imaginationi. q̄uo ⁊c̄. Si
querat̃ qui ſunt illi q maxime hn̄t illas feras.
Rn̄deo illi ſupple q ſūt in vaccis ppl̄oꝝ vac
ce ppl̄oꝝ ſunt eccl̄ie xp̄ianoꝝ qui nutriunt vi-
tulos. i. xp̄ianos ī vita fidei vberib⁹ collatio-
nis ſacꝛoꝝ ⁊ predicationis euangeliorū. Et
veniūt thauri. i. ph̄i qui cornib⁹ logice ⁊ ph̄ie
nituntur ꝓbare fidē. volentes ſuſtinere regu-
las ph̄ie ⁊ logice ꝓpter qḋ cadunt in errores
contra fidē. Nō ꝯ illos qui nimis ſe dant lo-
gice ⁊ ph̄ie ⁊ dimittūt ſacrā theologiā. Ideo
auiſando apl̄s dicit. Uidete frēs ne quis vos
decipiat per ph̄iā ⁊ inanē fallaciā. i. logicā
ſm traditionem hoiū. ſm elementa mūdi ⁊
nō ſm xp̄um. ad Col̄. ij. Nō vt excludant eos
ſ. xp̄ianos a vera credētia fidei. qui ꝓbati ſūt
argento. ſ. fide clariſſima a xp̄o ⁊ apl̄is ꝑdi
cata ⁊ publicata. Tertia conditio arundinis
eſt foliorū venuſtas quā hꝫ. Secus de iunco
qui eſt ſine folijs. ſed arūdo eſt folijs ornata.
Sic arundo fidei dꝫ ornari folijs bonoꝝ ope
rum. Qm̄ fides ſine opib⁹ mortua eſt. Iac̄. ij.
Dic q̄uo xp̄o ī cruce dixit. Sitio. Currens aūt
vn⁹ ex eis accepta ſpongia īplenit aceto ⁊ im
poſuit arūdini ⁊ dabat ei bibē. Matth. xxvij.
Sꝫ ille pot⁹ nō placuit xp̄o: q2 arūdo nō erat
ornata folijs: ſꝫ ſicca erat talis eſt fides malo
rum xp̄ianoꝝ q hn̄t arundinē fidei: ſed nō eſt
ornata folijs bonoꝝ operū nec bone vite. cuꝫ
ſpōgia exuta. qa ſine charitate cū aceto mali
cie pctōꝝ. His rōnib⁹ tribus pꝫ q̄re fides
catholica dr̄ arundo. Secundū qḋ volo vo-
bis declarare de fide ē ſua dura ipugnatio cū
dr̄ vento agitatā. Nō q̄ttuor ſunt venti ꝑnci-
les qui inſurgūt ꝯ arūdinē fidei ad diruēdū
eā. ſ. oriental̄: occidental̄: ſeptētrional̄: ⁊ meri
dional̄. Orientalis eſt ꝑſumptio intellectua-
lis. q̄ dr̄ oriētal̄. q2 iā a natiuitate ſunt acuti
⁊ ingenioſi ⁊ ꝑſumptuoſi. Iſto vento agitat̃
arundo fidei qn̄ ex preſumptione querunt̃ rō
nes ⁊ argumēta ad ꝓbandā fidē. ⁊ multis eſt
occaſio damnatiōis. Simplices aūt perſone
oia q̄ fidei ſūt credūt firmit̃: ⁊ nō curāt de ar-
gumētis: de rōnib⁹: nec de diſputatōib⁹. ⁊ ſic
de alijs. Nō ad hoc Io. ix. de ill̄ q ſimpl̄r reci
piebant doctrinā. ſꝫ phariſei ⁊ doctores pre-
ſumptuoſi ꝯtradicebant. de quibus dicit xp̄s

In iudiciũ ego in hũc mũdũ veni: vt q nõ vident videãt: ⁊ q vidẽt ceci fiant. Nota i iudiciũ nõ retributiõis ꝓ tũc: ſꝫ diſcretiõis. vt q nõ vident. ſ. ſimplices ⁊ ignorãtes videant. ⁊ qui vident. ſ. acuti ⁊ p̄ſumptuoſi ceci fiant. Rñde rũt p̄ſumptuoſi dicẽtes. Nũquid nos ceci ſumꝰ. Dixit eis ieſus. Si ceci. i. ignorãtes eſſetis: pctm̃ nõ haberetis. Nunc vo q: dicitis. q: vidẽmus pctm̃ vr̃m manet. Johis. ix. Secũdo arũdo fidei agitaſ vento occidentali. ſ. ſeculi occupatione. qm̃ pſone in oibꝰ negocijs huiꝰ mũdi volũt tenere manũ vel pedem: ſic fides morſ ⁊ occidiſ in cordibꝰ taliũ. Q: ſic multitudo malarũ herbarũ ſuffocat triticũ i agro ideo mũdaſ: ſic multitudo negociorũ mundanoꝝ ſuffocat fidẽ i corde xp̄iani. Dicitur aũt ventꝰ occidẽtaſ: q: oia mũdi negocia ad finez tẽdunt: q: oia breuiter finienſ. Ideo dſ Lu. viij. q ſemẽ. ſ. fidei cecidit iter ſpinas. ⁊ ſimul exorte ſpine ſuffocauerũt illud. Iã ſunt multi xp̄iani q nullã fidẽ hñt itus i corde: ſꝫ timore nõ audent oñdere exteriꝰ. Tertio agitatur vento aq̄lonari. ſ. ꝯſcie infrigidatõe q nõ permittit aliqd bonũ opari. Et iõ ſicut pła perditur i ſterq̄linio: ſic margarita fidei pdiſ in cõſcia ſtercore plena. qm̃ vã credẽtia nõ pt diu ſtare cũ mala ꝯſcia. Aplſ. Bonã ꝯſciaꝫ quã qdã repellentes circa fidẽ naufragauerũt. i. ad Thi. i. Eſt eni fides vt nauis magna. ꝯſcia bõ vt pua barcha. Sed ex mala vita naufragaſ. i. cadunt infra nauẽ ⁊ barcham: ⁊ ſic perreunt. ve illis qui ſic cadunt. Quarto agitaſ vẽto auſtrali. i. cõcupie iſlãmatione. Uentus auſtralis ẽ calidꝰ ⁊ humidꝰ. ſic ꝯcupia diuitiarũ: honoꝝ: delitiarũ carnaliũ: ⁊ hmõi que in tantũ ingroſſant ⁊ indurant ꝯſciam q totaliter pdit fidẽ. q: tãta eſt altitudo ⁊ puritas fidei q nõ põt ſtare cũ tãta ꝯcupia rerũ tpaliũ. Iõ aplſ. Radix oium maloꝝ eſt cupiditas quã qdã appetentes errauerũt a fide. pma ad Thi. vi. Nõ errauerũt a fide. via paradiſi eſt fides. ij. ad Cor. v. p fidẽ ambulamꝰ. ſed qdã ex exceſſiua cõcupia errãt circa fidei viaꝫ. De hoc figura Dañ. vij. Uidi ⁊ ecce q̃ttuor venti celi pugnabant in medio mari. ſupple huiꝰ mundi ꝯ arũdinẽ fidei. Nã cũ in omnẽ terrã exiuerit ſonꝰ fidei catholice. iam modo his q̃ttuor vẽtis expulſa eſt a barbaria. tartaria. turchia. grecia. ⁊ mõ iter xp̄ianos agitaſ pp hoc dixit xp̄s. Filius hois veniens. ſupple ad iudiciũ putas inueniet fidem in terra. Luce. xviij. Iõ aplſ. voſmetipſos tẽptate ſi eſtis in fide. ipſi vos probate. ij. ad Cor. xiij. Tertiũ qd habeo vob declarare de fide ẽ ſua certa probatio cum dſ. Exiſtis vidẽ. Probatio magis certa ẽ de viſu. iuxta illd Ioh. iij. Qd ſcimꝰ loquimur: ⁊ qd vidimꝰ teſtamur. Q: g° fides xp̄iana hꝫ certiſſimaꝫ ꝓbationem dicit. Exiſtis videre. Nõ q q vult ꝓbare aliquã legẽ duo dꝫ vidẽ. ſ. q ſit probata per auctẽ diuinalem. Secũdo q ſit obſeruata p ſcitatem hũanalez. Quantũ ad pmũ certũ eſt. q deus nõ ẽ teſtis mẽdacij. Nũe. xxiij. Nõ eſt deꝰ q̃ſi hõ vt mẽtiaſ. Sꝫ dicaſ. quõ erimꝰ certi q deꝰ ꝓbet fidẽ ⁊c̃. Rñdeo. Sic̃. n. lr̃is regiſ credit hõ pp hoc. q: ẽ ibi ſigillũ regis ipreſſũ. q: alr̃ littera nõ hẽet aliquã auctatem. ita etiã de fide xp̄iana proprio ſigillo dei ſignata. ſ. miraculis q̃ nõ pñt fieri niſi a ſolo deo. Iõ Dauid Teſtimonia tua credibilia facta ſũt nimis Pſ. xcij. Secus de lege moyſi: q: illa miracula ẽt per creaturam poterant fieri. vt pꝫ Exo. vij. ⁊ viij. ca. Idem etiã de ſecta machometi. Sꝫ fides xp̄iana eſt miraculſ ꝯfirmata que nõ pñt fieri niſi a deo. ſic̃ illumiare cecos. curare ſurdos. ſuſcitare mortuos. ⁊ hmõi. q̃ nõ pñt fieri niſi a deo. Dic̃ hoc idẽ ſctũs Tho. i. pte. q. c. iiij. ar. xiiij. q ſolꝰ deꝰ põt p ſe facẽ vã miracula. Ideꝫ dicit i depo. q. vj. iij. iiij. Miraculum eniꝫ ꝓprie eſt p̄ter ordinẽ totiꝰ nature create pma pte vbi. s. ad ſecundiꝫ. Uñ angeli ⁊ alij ſcti faciũt miracula miſtrãdo ⁊ ipetrando vt dicit ſctũs Tho. i. q. xj. iiij. xv. ⁊ in de potentia q. vj. iiij. Si dicaſ quõ ſumꝰ certi d hoc q deꝰ fecerit illa miracula. Rñdeo q hoc teſtaſ q̃ttuor euãgeliſte. xij. apli. lxxij. diſcipuli xp̄i. tot mille doctores eccleſie. Secus de lege moyſi quia ipſa ſola teſtaſ de ſe. Ecce q̃re dixit. Exiſtis videre ⁊c̃. Q̃ſi fides catholica dꝫ eſſe ita certa ſicut illd qd videſ ad oculuꝫ. Quãtum ad ſecundũ reqriſ q ſit obſeruata p ſctitatem hũanalẽ. Illud nõ erit in doctrina antixp̄i. q laxabit gentes ad oia pctã. Sꝫ ſic deꝰ nõ põt eẽ teſtis mẽdacij nec actor iniq̃tatis. Lex ãt imũda ⁊ maculata nõ ẽ a deo. iõ nõ excuſantur recipientes doctrinaꝫ machometi. In lege etiã moyſi eẽnt multe ſtultitie iudicio philoſophoꝝ: ſꝫ capiunſ a nob figuratiue. Sꝫ in lege xp̄iana non ſunt ibi niſi virtutes ⁊ ſctitates. Ideo aplſ. Scio cui credidi ⁊ certꝰ ſum ij. ad Thi. i. Patet ergo certiſſima probatio fidei chriſtiane. Ecce. deo gratias.

¶ De eadem dominica. Sermo quintus.

Existis videre hominem mollibus veſtitum. Matt. xi.

Scdm̃ diuerſos intellectus huiꝰ v̓bi ꝓpoſiti oꝫ mõ p̄dicare de diuerſis materijs tã ſpeculatiuis q̃ moralibꝰ. Sed primo ſaluteſ v̓go maria ⁊c̃. Et declareſ thema lr̃alr. Deinde hoc verbũ eſt declarandũ tripliciter ſm tres intellectus miſticos ſiue ſpirituales.

- Primo allegorice ſiue figuraliter.
- Secundo tropologice ſeu moraliter.
- Tertio anagogice ſeu ſupernaturaliter.

Et tũc thema nõ eſt iterrogatio: ſꝫ ẽ ibi v̓ſus. Exiſtis videre hominem mollibus veſtitũ. ¶ Quãtũ ad pmũ allegoria grece dſ ab allegon. i. alienũ vel extraneũ. ⁊ locutio. ſ. aliena ſiue extranea locutio. qñ factũ vel dictum de vno exponitur de alio. ſicut qñ iſta v̓ba. Exiſtis videre ⁊c̃. q̃ fuerũt dicta de btõ ioãne baptiſta exponũtur de xp̄o ſm illa q̃ de xp̄o debemꝰ credẽ. Cũ igſ dſ. Exiſtis vidẽ ho. i. xp̄m mollibꝰ veſtitũ loqſ pſonis penitẽtibꝰ. Pro q̃ ſciẽdũ q ſic̃ ſunt duo aduẽtꝰ xp̄i pncipales Pꝛimꝰ de incarnatiõe hũanali. ſcðs de retributiõe iudiciali. primꝰ ẽ iã p̄teritꝰ. ſcðs eſt futurus. ſic iuenio q xp̄s ẽ indutꝰ diuerſis veſtibus. q: ſm pmũ aduẽtũ ẽ indutꝰ mollibꝰ veſtibꝰ. ſ. mie ⁊ pietaſ ſiue benignitaſ ⁊ ñ aſpiratis ſm q fuit oñſum btõ ioãni euãgeliſte i q̃dã ꝯtẽplatõe in q̃ audiuit vocẽ de celo dicẽtẽ ſibi. Leua oculos tuos ⁊ vide. Et viſa viſione ipam ſcripſit dicẽs. Uidi ſeptem cãdelabra aurea: ⁊ in medio ſeptẽ candelabroꝝ aureoꝝ ſiſem filio hois veſtitũ podere ⁊ precinctũ ad mãmillas zona aurea. Apoc̃. i. Nota q illa ſeptem candelabra aurea ſunt ſeptem ſtatꝰ xp̄ianoꝝ in qbꝰ ꝯſiſtit tota virtꝰ ⁊ perfectio xp̄ianoꝝ vſ xp̄ianitaſ. Dicunſ aurea pp fidem ⁊ charitatez quã dñt hẽe. Primus ſtatus eſt dñoꝝ tpaliuꝫ. ſ. impatoꝝ: regũ ⁊c̃. ⁊ in iſto candelabro dꝫ ardere lucerna iuſticie. ſ. miniſtrare iuſticiam oibus gñaliter tam magnis q̃ puis. tã diuitibꝰ q̃ paupibꝰ. tã priuatis q̃ extraneis. tã amicis q̃ inimicis ⁊c̃. Secũdus eſt p̄latoꝝ eccliaſticoꝝ. in iſtis dꝫ ardere lucerna diligẽtie: curãdo de aiabꝰ vt ſaluẽtur bonis doctrinis: exemplis: ⁊ ſacramẽtis. Tertius eſt religioſoꝝ. i iſtis dꝫ ardere lucerna obediẽtie: non ſolũ in votis eſſentialibus ſeruandis: ſꝫ etiam in cerimonijs ⁊ alijs ordinationibus bonis. Quartus eſt ſimplicium clericoꝝ ſine cura aiaꝝ. in iſtis dꝫ ardẽ lucerna ſanctimonie viuendo honeſte ⁊ caſte. ꝯſiderando officiuꝫ qd hñt in ore ꝯſecrandi: in manibꝰ corpꝰ xp̄i tractãdi. in corpe cõicandi. Quintꝰ ẽ ꝯiugatoꝝ. in iſtis dꝫ ardere lucerna amoris ⁊ beniuolentie mutuo ſe diligentes ⁊ proles nutrientes ſm dei voluntatez. Sextus eſt continentium viduoꝝ ⁊ viduaꝝ. i iſtis dꝫ ardere lucerna pnie. q: tales ſine preiudicio ptis pñt opa facere pnialia. ſecꝰ de ꝯiugatis. Septimꝰ ẽ v̓ginũ. in q̃ dꝫ ardere lucerna abſtinentie ciboꝝ ⁊ deliciarũ corpaliũ. q: ſic ꝯſeruaſ v̓ginitas. In his ſeptez ſtatibus ſtat tota xp̄ianitas: q ſunt ſeptẽ cãdelabra lucentia in conſpectu dei. Apoca. i. Et in medio ſeptez cãdelabroꝝ aureoꝝ ſiſem filio hois. ſcilꝫ xp̄m q eſt i medio iſtoꝝ ſeptẽ ſtatuũ. Rõ. q: dic̃ phs q mediũ pticipat naturã extremoꝝ vt pꝫ. ſi eſſeſ i medio inſ ignẽ ⁊ niuẽ ⁊c̃. Sic xp̄s fuit in medio. q: pticipauit cũ ſeptẽ p̄dictis ſtatibus. cũ dñis tpalibus q hñt puidere multis pſonis. ſic ⁊ xp̄s rex regũ ⁊ dñs dñantium. Apoc. xix. puidit i deſerto vltra quinq3 milibꝰ pſonis. Item cũ p̄latis eccliaſticis qñ i die veneris ſctã in põtificalibꝰ dixit miſſam cum idumentis rubeis. Mitra eiꝰ fuit corona ſpinea. annuli claui. ſandalia pedũ claui. Dyaconꝰ fuit latro dexter. ſubdyaconꝰ latro ſiniſter. Acoliti virgo Maria ⁊ Ioãnes euãgeliſta. Ad Heb. ix. Xp̄s exñs põtifex futuroꝝ bonoꝝ ⁊c̃. vbi ſeptẽ vicibꝰ cantauit. Tertio pticipauit cũ religioſis. q: nunq̃ voluit hẽe aliq̃d ꝓpriũ. Matth. viij. Filiꝰ hois nõ hꝫ vbi caput ſuũ reclinet. Quarto cũ clericis ſimplicibꝰ dicẽdo miſſam ſubmiſſe in die iouis ſancta i cenaculo. Dauid. Tu es ſacerdos i eternuꝫ ſm ordinem melchiſedech. Pſ. cix. Et ad Heb. vij. Conteſtor. n. inq̃t aplſ. qm̃ tu es ſacer. i etern. ſm or. mel. Quinto cũ ꝯiugatis: q: eiꝰ ſponſa eſt ecclia. Io. iij. Qui hꝫ ſpõſam ſponſus eſt. Iõ dd. Ipſe tanq̃ ſpõſus ꝓcedens de thalamo ſuo. Sexto cũ viduis ſcꝫ ꝯtinentibꝰ. ſ. in triduo paſſiõis qñ pdidit ſpõſam. i. eccliam. vel ſocietatẽ aplicam per icredulitatem xp̄ianoꝝ. Septimo cũ virginibus: q: fuit ſctũs. innocẽs. impollutꝰ. ſegregatus a pctõribꝰ. Ad Heb. vij. Ecce quõ pticipauit cum oibus innuendo q venerat ad ſaluãdũ oẽs. Unus eſt mediator dei ⁊ hoium homo xp̄s ieſus q̃ dedit in redẽptionẽ ſemetipm ꝓ nobis. i. ad Thi. ij. Nota veſtitum. podere. i. camiſia q̃ eſt veſtis ampla: alba: longa: ⁊ lata ⁊ ſignificat humanitatẽ lõgã ⁊ latã a capite vſq3 ad pedes: Ezechiel ꝯcordat cum ioanne di. Uir q̃q3 vnꝰ. ſ. ieſus xp̄s in medio eorum veſtitus erat lineis. Ezech. ix. Ecce quõ in primo ſuo aduẽtu fuit mollibus veſtitus. Zona aurea. ſ. charitate p̄cinctꝰ. q: q̃cq̃d fecit erga

nos totuȝ fecit amore vel dilectione. Sȝ ſi vo
lum⁹ loq̄ de ſecūdo aduētu ei⁹. ſ. qn̄ veniet p̄
retributionē iudicialē: tūc nō veniet mollib⁹
veſtitus: ſed duris ⁊ ferreis induet̄. Auctas.
Accipiet armaturā zelus illi⁹ ad vltionē ini
micoꝝ. Induet ꝓ thorace iuſtitiā: ⁊ accipiet
pro galea iudiciū rectū. Sumet ſcutū inexpu
gnabile eq̄tatē. acuet aūt durā irā in lanceaȝ
⁊ pugnabit cum illo orbis terrarū ꝯ inſenſa
tos ⁊c̄. Sap. v. Nota ꝓ thorace. ſ. thoracem
de iuſticia rigoroſa. Qꝛ tūc q̄cunq̄ pctōꝛ pe
teret veniā ⁊ miam flēdo nō obtinebit niſi ti
geret venia ⁊ ... gaudet iuſtitie. qꝛ indut⁹ iuſticia vt lorica ⁊ ga
lea ſalutis in capite ei⁹. Iſa. lix. Seq̄t̄. Sap.
v. Accipiet ꝓ galea iudiciū rectū. Mō nō vi
det̄ ipſe iudiciū cū tot pctā fiāt in mūdo tam
publice q̄ ſecrete q̄ nō puniunt̄. Sȝ tūc in iu
dicio de oīb⁹ pctīs faciet iudicium rectū dicē
do cuilibet pctōri tu feciſti hoc. O dn̄e ⁊ vos
vidiſtis ⁊c̄. Sed mō videt̄ ſurd⁹ nō audiēdo
blaſphemias ⁊c̄. ⁊ cecus nō vidēdo pctā q̄ fi
unt. ſed tūc faciet iudiciū ⁊ iuſticiam in terra
Iere. xxiij. Tunc ſumet ſcutū inexpugnbile eq
tatē. Illa eq̄tas q̄ dr̄ ſcutū ita erit tūc inexpu
gnabilis. qꝛ ſi virgo Maria ⁊ oēs ſcti pˀriar
che ⁊ ꝓphete tūc orarent ꝓ vno pctōre: nihil
obtinerēt. ſec⁹ mō. qꝛ minor ſctīs padiſi obti
neret ⁊ zel⁹ ⁊ furoꝛ viri. i. xp̄i nō ſolū pcet i die
vindicte. ſ. iudicij: nec acq̄ſcēt cuiuſq̄ preci
bus: nec ſuſcipiet ꝓ redemptiōe dona plima.
Prouer. vi. Qm̄ ſi tūc oēs ꝓphete: pˀriarche
⁊c̄. offerrēt tūc xp̄o oēs miās q̄s fecerūt pro
aliq̄ auaro nihil obtinerēt. Nec ꝓphete ſi of
ferrent oēs deuotiones coꝝ ꝓ aliq̄ indeuoto.
Nec apl̄i oēs charitates ꝓ aliq̄ inuido. Nec
martyres coꝝ patiētiā ꝓ aliq̄ iracundo. Nec
cōfeſſores ſuā pniam ꝓ aliq̄ impenitēte. Nec
v̄gines ſuā puritatē ꝓ aliq̄ luxurioſo obtine
rent. qꝛ nō ſuſcipiet ꝓ redēptiōe dona plima
Et in manu accipiet lanceam acutiſſimā du
re ſnīe ⁊ irreuocabilis. qn̄ dicet ore ſuo malis
Diſcedite a me maledicti ⁊c̄. Matthei. xxv.
Modo faciam⁹ ꝯcluſionem huic pti. In heb
domada p̄terita vidiſtis xp̄m veſtitū aſperis
⁊ duris veſtib⁹. qꝛ euāgeliū illi⁹ dn̄ice loq̄t̄ de
iudicio finali ⁊ rigoroſo. ſȝ in dn̄ica currente
exiſtis vidē xp̄m mollib⁹ veſtitū. qꝛ euāgeliuȝ
loq̄t̄ de ei⁹ p̄io aduētu. ꝓpter hoc dic̄ euāge
liū thema. Exiſtis vidē hoīeȝ mollib⁹ veſtituȝ
¶ Quantū ad ſcd̄m thema eſt declaranduȝ
tropologice ſeu moralr̄. ⁊ hoc fit qn̄ facta vel
dicta exponunt̄ de his q̄ tenent̄ face. Cū g° di
Exiſtis videre ⁊c̄. Loquit̄ ſanctis angelis ve

ſtris cuſtodib⁹ in reꝓhenſione pſonarū vana
rū pōpoſarū. dic̄ angel̄. Exiſtis videre hoīem
mollib⁹ veſtituȝ quē ego in p̄ncipio indui tu
nicis pelliceis ꝓ neceſſitate. Gen̄. iij. Iaȝ mo
do iduitis mollib⁹ ⁊ p̄cioſis ꝓ vanitate vl̄ ad
vanitatē. h̄ ē multū reꝓhēſibile triplici rōne.

- Prima per fatuitatem.
- Secunda per ſuperfluitatem.
- Tertia per iniquitatem.

¶ Quātū ad p̄mū reꝓhēſibil̄ eſt hō cū mol
libus ⁊ p̄cioſis veſtib⁹ cum fatuitate. qꝛ fatui
tas ē gl̄iari de ſepulchro ⁊ ſig° ꝓditōis ſeu la
trociniȷ. vn̄ ſi latro q̄ ducit̄ ad furcā ⁊ nō cōtē
taret̄ de vinculo de canapo: ſȝ vellet hēe vincu
lum de ſerico ⁊ de auro. de quo ſi appreciaret̄
talis fatu⁹ reputaret̄. Talis ſtulticia eſt inter
nos. q̄re veſtis ē inēta: nōne ex ꝓditiōe ⁊ fur
to ade q̄ ꝯ volūtatē dei furat⁹ ē pomū de hor
to padiſi. Iō oēs ſum⁹ filij furis ade. Et in ſi
gnū hui⁹ portam⁹ veſtes. Qm̄ añ nudi ince
debam⁹ ⁊ ſine verecūdia ſic pueri parui. Au
ctoritas. Erat vterq̄ nud⁹ adam. ſ. ⁊ ei⁹ vxor
⁊ nō erubeſcebāt. Gen̄. ij. ſed cōmiſſo pecca
to ſnīa fuit data. In q̄cunq̄ die comederitis
ex eo: morte moriemini. Gen̄. ij. Et fuit exeq
ta: qꝛ cinis es ⁊ in cinerē reuerteris. Et in pe
nā fuerūt date hoī veſtes q̄ſi vinculū latronū
īſignū furti. de q̄bus nos appciamur faciēdo
vanitates ⁊ fatuitatēs. Cōtra h̄ pic̄ ſcriptura
ſacra. In veſtimentis ne glorieris vnq̄. nec in
die honoris tui. ſ. nuptiaꝝ extollaris. Eccleſi.
xi. Ideo reꝓhendēdo iſtā fatuitatē dicit xp̄s
ſctīs angel̄. Exiſtis vidē hoīem ⁊c̄. Quantuȝ
ad ſecundū reꝓhenſibilis ē hō ex ſupfluitate
qm̄ iā neceſſitas paulatim reducta eſt in ma
gnam ſupfluitatē. qm̄ p̄mū indumentū hoīs
fuit vnum pelliceuȝ. Gen̄. iij. Fecit de⁹ ade ⁊
vxori ſue tunicas pelliceas ⁊ iduit eos. Et pel
lis ibat v̄ſus carnē. ⁊ lana ad extra. ad innuē
dū q̄ hō ex pctīs effectus eſt ſilis beſtijs. Da
uid. Hō cum in honore eſſet non intellexit
cōpat⁹ eſt iumentis inſipientib⁹: ⁊ ſimilis fa
ct⁹ eſt illis. Et durauit diu q̄ hoīes ſic indue
bantur. Et in hyeme ꝯuertebant lanā ad car
nē. Deinde īceperūt pingē pelles. poſtmodū
cogitauerūt facē tunicas de lino ad carnem
⁊ ſic cū vna veſte de lino ad carneȝ ⁊ deſuper
pelliceo trāſierūt p mag̃ tpa. Deinde dixerūt
q̄re nō facim⁹ veſtes de lana ſine corio tōden
do lanā ⁊ ipſam lauādo ⁊ filando. Et fecerūt
pannū de lana, ⁊ oēs veſtes erāt eiuſdē colo
ris de lana alba vel nigra. qꝛ nōdū erant tin
ctores. Deinde dixerūt: q̄re nō dam⁹ colores

Tūc inceperūt tinctores. deinde ſartores. Et
pſone paupes ſtati voluerūt facere ſicut diui
tes. Propt̄ q̄d diuites fecerūt ſibi veſtes de
ſerico. ſ. tpe regis ſaul. Sed idē voluerūt facē
paupes. Propt̄ quod diuites fecerūt ſibi ve
ſtes de panno aureo ⁊c̄. Deinde fecerūt ſub
ducturas. ⁊ idē paupes. ſȝ mō non pñt inue
nire dr̄iam in materia. iō faciūt dr̄iam in for
ma. ſ. lōgas manicas ⁊c̄. Nō op⁹ eſt ſollo ſu
ſpendere cymballa collo. Idē in foderaturis
Q dixerunt mulieres ⁊ nos nihil faciemus.
¶ Nō hic ꝯ ſupfluitatē manicarū ⁊ caudaꝝ
intantum q̄ ſartores iā neſciūt q̄d faciant. O
⁊ q̄d dicet̄ deo de iſtis exceſſib⁹ ⁊ ſuperfluita
tib⁹. vultis cognoſcē q̄d pctm̄ ē. ſic cib⁹ ⁊ po
tus ſunt data ꝓ tyriaca ꝓpt̄ neceſſitatē ꝯ q̄t
tuor q̄litates ꝯrias in nobis. ſed guloſi faciūt
de cibo ⁊ potu venenū quo moriūtur citi⁹ ex
ſupfluitate. Idē de veſtib⁹ inuētis ꝓ neceſſita
te ꝓ q̄b⁹ ſupbi: vani: ⁊ pōpoſi hñt facere rapi
nam: vſuras: furta. ⁊c̄. Iō apl̄s. Habentes ali
menta ⁊ q̄b⁹ tegamur: his cōtēti ſum⁹. p̄ma
Thi. vi. Nō alimēta. nō dicit delectamēta. et
q̄b⁹ tegamur. nō dicit quib⁹ ornemur his con
tenti ſumus. Iō dicit xp̄s ſctīs angel̄. Exiſtis
vidē hoīeȝ ⁊c̄. ¶ Quātū ad tertiū reꝓhēſibil̄
eſt hō ex iniq̄tate. Tot ſunt eñi exceſſus: ſup
fluitates: ⁊ varietates: ⁊ vanitates mulierum
q̄ viri ad ſupplēdū eis habent facere vſuras:
rapinas: falſas ſnīas: calūnias: furta: ⁊ huiuſ
modi. Iō dr̄ Amos. viij. Audite hoc q̄ cōte
ritis paupem ⁊ deficere facit̄ egenos terre: di
cētes. Qn̄ trāſibit meſſis ⁊ venūdabim⁹ mer
ces ⁊ ſubſtātiā ⁊ apiem⁹ frumenta vt iminua
mus menſurā ⁊c̄. Iurauit dn̄s ſi oblit⁹ fuero
oīa opa eoꝝ ⁊c̄. Ecce quid fuit oñſum btō Io
anni de q̄dā ciuitate vana ⁊ pōpoſa q̄ ex illis
vanitatib⁹ debuit deſtrui de qua dic̄ Ioānes.
Ve ve ciuitas illa q̄ amicta erat byſſo: purpu
ra: ⁊ cocco: ⁊ deaurata eſt auro ⁊ lapide pre
cioſo: ⁊ margarit̄. qm̄ vna hora deſtitute ſūt
tante diuitie. Apoc̄. xviij. Nō primū ve q̄ītū
ad dānationē aīe. ⁊ ſecūdū ve q̄ītū ad damna
tiōem corporis. Ecce qui mollib⁹ veſtiūt̄ in
domib⁹ regum ſunt. i. in habitationib⁹ demo
nū ſm̄ Hylariū. Ecce q̄re dicit xp̄s. Exiſtis vi
dere ⁊c̄. Quātum ad tertium anagogice. ab
ana q̄d eſt ſurſum: ⁊ goge ductio: q̄ſi ſurſum
ductio qn̄ dictū vel factū exponit̄ de his que
dēm⁹ ſpare. Cū ergo dic̄ thēa. Exiſtis vidē. lo
q̄tur xp̄s aīab⁹ ſctīs de h° mūdo egrediētib⁹
dicens eis. Exiſtis videre hoīeȝ. i. xp̄m molli
bus veſtitū. Impenitētib⁹ eſt aſpis ⁊ duriſſi

mis indumentis veſtitus. ſ. rigoris ⁊ iuſticie
Sȝ aīab⁹ penitentib⁹ ſctīs ⁊ iuſtis ē mollis ⁊
dulcis. q̄b⁹ dic̄. Exiſtis vidē ⁊c̄. Auctas. Gl̄ia
libani data eſt ei decor carmeli ⁊ zarō. Yſaie
xxxv. Nō tres cōditiones pſonaꝝ q̄ hñt gl̄iaȝ
paradiſi ⁊ nō plures. Prima ē inocētū. q̄b⁹
dat̄ gl̄ia libani. ſ. candoris baptiſmalis. Se
cūda ē obediētiū. q̄bus dat̄ decor carmeli. ſ.
delicat⁹ vel mollis. qꝛ obediētes hñt ꝯſciam
delicatā vel mollē ad obediēdū cito p̄ceptis
dn̄i. Tertia ē penitētiū. q̄b⁹ dat̄ gl̄ia in zaron
ideſt principat⁹ meroris. qꝛ penitētes plorāt
pctā ſua. De his dr̄ Yſa. xxxiij. Regem in de
core ſuo videbunt. Ecce quare dicit thema.
Exiſtis videre hominem ⁊c̄.

¶ Item de eadem dn̄ica. Sermo. vi.

Exiſtis videre pro

phetā ⁊ pluſq̄ ꝓphetā. Matth.
xi. Pn̄s ſmo fundabit̄ in itellectu
allegorico. ꝓpt̄ hoc declarare oȝ dr̄iam iter
ꝓphetā ⁊ pluſq̄ ꝓphetā. Propheta ē ille q̄
ex diuina reuelatiōe ſeu ſpūali illuminatione
reuelat futura vel preterita occulta ⁊ ſecreta
Hoc ēt dr̄ vulgarit̄. ſicut pȝ de muliere ſama
ritana cui dixit xp̄s omnia que fecerat. q̄ di
xit xp̄o. Dn̄e vt video: propheta es tu. Ioh.
iiij. Sȝ pluſq̄ ꝓpheta eſt ille q̄ futurū ſecretū
quod reuelat ore oſtendit ad oculū ope. Sic
iohēs baptiſta q̄ fuit ꝓpheta qn̄ dixit. Poſt
me veniet cui⁹ nō ſum dign⁹ calciamēta por
tare. Matth. iij. Sed fuit pluſq̄ propheta qn̄
ip̄m oñdit digito dicens. Ecce agnus dei qui
tollit ⁊c̄. Ioh. i. Glo. Ioānes ꝓpheta ⁊ pluſ
q̄ ꝓpheta eſt. quia q̄d ore dixerat: digito oſtē
debat. Ad ꝓpoſitum inuenio q̄ iter oēs pſo
nas mundi que maiora ſecreta fidei catholi
ce dixit ⁊ reuelauit fuit ieſus xp̄s dn̄s noſter.
⁊ ſicut ore dixit ⁊ reuelauit in hoc mūdo: ita
ope clare oñdit in alio. iō bn̄ pōt dici ꝓpha:
⁊ pluſq̄ ꝓpheta. Iō vob̄ q̄ exiſtis de domib⁹
vr̄is ad videndū xp̄ȝ i miſſa ſacramētalr̄ ⁊ in
predicatione mō mētalit̄ dico ego. Exiſtis vi
dere prophetā ⁊ pluſq̄ ꝓphetā. Secreta au
tē fidei que hic ꝓpheta dn̄s ieſus xp̄s nobis
dixit ⁊ reuelauit ore ꝓprio in hoc mūdo ſunt
multa. ſed ſolū loquar de trib⁹ modis ſcilicet

- Saluatione celeſtiali.
- Damnatione infernali.
- Afflictione purgatoriali.

¶ Quātū ad p̄mū ſecretū q̄d xp̄s nob̄ reuela
uit ē de ſaluatiōe celeſtiali. q̄ nūq̄ nec moy
ſes nec aliq̄s ꝓpheta manifeſtauit nec repe

laut ꝙ bonis opib⁹ poſſit hꝛi glia celeſtis. ſi
mo dicit Dd. ppha. Celū celi dño: terrā aūt
dedit filijs hoim. celū celi. i. glia. ſz venit xps
ppha q nobis reuelauit ꝛ ꝓmiſit nō bona tē
poralia vt moyſes: imo dicit vt ōſpiciam⁹. ſz
ꝓmiſit ſaluationē celeſtē dicens. Qui fecerit
volūtatē pris mei q in celꝭ ē: iþe intrabit in re
gnuz celoꝝ. Math. vij. Ecce hic ꝓphetat de
magno ſecreto qꝛ nūq̄ aū p aliquē fuit reue
latum. Moraliṫ nō qūo totū ius hn̄di gliaz
fundaṫ in obedientia. ibi q̄ facit volūtatē n̄ gᵒ
illa glia pōt hꝛi iure dn̄ij vel platōis. nec ſciē
tia: nec pōpa: nec glie: nec pulchritudine nec
fortitudine. Hic practice qn̄ moriṫ aliqs ma
gnus dn̄s i hoc mūdo q fuit dño iobediēs q
magis voluit regi ꝛ gubnari ꝓprijs iclinatio
nib⁹ q̄ diuinis ordinatiōib⁹ ꝓprio ſenſu q̄ dei
mādato: qn̄ venit ad portā padiſi pulſans ꝛ
dicēs Dñe dñe aperi nob ꝛc̄. allegādo. Re
ſpondebit xps. Amē dico vob neſcio vos. ſ.
ſcia approbatōis. Idē de platis magnis do
ctorib⁹ ꝛ de oib⁹ inobediētib⁹ q nō gubnarūt
ſe ſm dei voluntatē: ſz p ſuā ſenſualitatē ꝛ va
nitatē. Idē de mulierib⁹ in corpe pulchris ſz
in aīa turpiſſimis. oēs tales xps remittet ad
infernū. ſicꝫ n. p inobedientiam amiſimus pa
radiſum: ita p obediētiam oꝫ nos ipſū obti
nere. Iō petim⁹ in orone dn̄icali. Fiat volun
tas tua ſicut in celo ꝛ in terra. Sz xps ē plus
q̄ ppha in alio mūdo qn̄ ope oñdit bōis ea
q̄ hic ꝓmiſit vbo. qn̄. n. bona pſona moritur ꝛ
obediēs: ꝛ aīa pulſat ad portā paradiſi: ꝛ al
legat qūo fuit hic in dn̄io ſeu platiōe: ꝛ vixit
ſm dei ordinationē ſuādo pcepta: tunc xps
facie leta dicit. Euge ſue bone ꝛ fideꝶ: qꝛ ſup
pauca fuiſti fideꝶ: ſup multa te ꝯſtituā. intra
in gaudiū dn̄i tui. Matt. xxv. Nō euge inter
iectio eſt leticie. ſue bone ꝛ fideꝶ. vbi oñditur
examē qd̄ fit i iudicio. qd̄ ē de duob⁹. ſ. de bo
nis opib⁹. iō dicit. Euge ſue bone. ſz modicū
eēt facē bona opa niſi fierēt intētiōe recta. iō
dicit fideꝶ. regalia q̄ de⁹ ſibi retinuit de bonis
opib⁹ ſunt ꝙ fiant amore ſui: ꝛ ad vtilitatem
tuā tecum diuiſit per mediū. Caueas ergo tu
ne ipſū defraudes ꝙ bona opa facias amore
alteri⁹. ſ. vane glie vel laudis vel honoris vꝭ
familiaritatis ꝛc̄. ſz ſolū amore ſui vt laudeꝶ
ꝛ ameꝶ. taꝭ ē fideꝶ. Ecce q̄re dicit. Euge ſerue
bone ex operib⁹ māſr. ꝛ fidelis. ſ. formaliter.
Rō. qꝛ ſup pauca fuiſti fidelis. ad oſtenden
dum ꝙ lz bōa opa ꝛ intentio ſint nec̄aria ad
ſaluationē tn̄ magis reqriṫ intētio. recta. Iō
dicit. ſup pauca fuiſti fideꝶ. Opa aūt bona ſi

intētione mala ſint facta nihil valent: videṫ
ꝙ de⁹ in examine aīaꝝ teneat modū aqle ze
lotipe q̄ volēs ꝓbare filios ſuos extrahit eos
de nido ꝛ illis q recte reſpiciūt rotā ſoꝭ ꝓui
det tanq̄ filijs. alios aūt ꝓijcit tanq̄ non ſuos
Sic recte facit dn̄s deus q extrahit nos de ni
do h⁹ mundi p mortē corpalē. ꝛ ſi recte reſpe
xiſti ſolē iuſticie i bonis opib⁹. ſ. hn̄do inten
tionē rectā bn̄ ſtas. de⁹ ꝓuidebit tibi de glo
ria. Si aūt p oppoſitū hūiſti intentionē ſini
ſtrā. ſ. p hypocriſim ꝛc̄. ꝓijciet te i iferno. Ec
ce q̄re dicit. qꝛ ſuper pauca fuiſti fideꝶ. Cū gᵒ
dicit thema ſctis aīab⁹. Exiſtis vidē ꝓpham
Rn̄dent. etiā pluſq̄ ꝓpham. Quantū ad
ſcdm ſecretū. ſ. de dānatione infernali. ſecre
tū aūt dānatiōis fuit ita occultū antiqtus ꝙ
iudei adhuc ipaz n̄ credūt. imo ſup illō Iob
xxi. Ducūt in bonis dies ſuos: ꝛ i pūcto ad i
ferna deſcēdūt. Dicūt iudei ad iferna deſcē
dūt. i. ad foſſam. Sed venit xps q̄ tanq̄ pro
pheta hoc reuelās dicit. Dico vob ꝙ ſi pniaz
nō habueritis oēs ſimul pibiꝭ. Luc. xiij. Nō
ſimul ad aliqd referṫ. Dicit hyſtoria de q̄daz
pte ciuitatꝭ hierlꝫ q̄ vocabaṫ ſyloa. vbi cecidit
turris alta q̄ oppreſſit. xviij. hoies. de hoc lo
quens xps cū aliqb⁹ dixit. Dico vob ꝙ ſi pe
nitentiā non habueritꝭ oēs ſiꝭ ſicꝫ illi. xviij. ho
mines pibiꝭ. Notāda ſūt hic tria. Primo qd ē
ſyloa. Scdo q̄ eſt turris illa. Tertio q ſūt illi
xviij. hoies oppreſſi. Nō ꝙ ſyloa idem eſt qd̄
miſſus ei. Iſte eſt xps de q̄ dixit Iacob pṫiar
cha. Nō auferet ſceptrū de iuda neq̄ dux de
femore ei⁹ donec veniat q mittendus eſt ꝛc̄.
Geñ. xlix. Ecce hic ſyloa q̄ interptaṫ miſſus
ei. Iō dī. i. Io. iiij. In hoc apparuit charitas
dei in nob. qm̄ filiū ſuū vnigenitū miſit deus
in mundū vt viuam⁹ p eū. Turris altiſſima
eſt xpi iuſticia q̄ altiſſima ē. qꝛ nō ē ibi appel
latio ad maiores. ꝛ forꝭ ſnia ꝛ irreuocabilis.
De hac turre auctas. Naſus tu⁹ ſicꝫ turris li
bani q̄ reſpicit ꝯ damaſcum. Cañ. vij. Naſus
eſt iuſticia dn̄i rigoroſa: qꝛ hō furibūdus na
ſo reſpirat furibūde. ſz illō. Quieſcite ab ho
mine cui⁹ ſpūs ē in narib⁹ ei⁹: qꝛ excelſus re
putat⁹ eſt iþe. Yſa. ij. Sicut turris libāi. i. can
dons clara. qꝛ i h mūdo iuſticia dei nō ē nob
clara ꝛ māifeſta. q̄ reſpicꝫ ꝯ damaſcū. ſ. ſangui
ne lauatū. Ecce xpian⁹ ſanguine xpi lauatus
i baptiſmo. Hic eſt q̄ venit p aquā ꝛ ſangui
nē ieſus xps. nō i aq̄ ſolū: ſz p aquā ꝛ ſangui
nē. i. Io. v. ꝯ damaſcuz. i. ꝯ xpianuz. Quare
maiorē rigorē iuſticie oñdit xps ꝯ malū xpia
nuz q̄ ꝯ iudeū vel agarenū. Rn̄ſio. propter

maiores grās q̄s a xpo recepit. Nō. xviij. ho
mines ſignificant. xviij. pctā ſm. n. q̄t ſūt pctā
ꝯputanṫ pctōres. Pctā aūt capitalia ſiṫ ſeptē
ꝛ tranſgreſſiones preceptorū ſunt. x. que faci
unt. xvij. pctā: ſed ex his nō dānaṫ hō: imo ad
hoc ꝙ hō dāneṫ necīum ē. xviij. pctm̄ qd̄ ē fi
nalis ipenitētia. Tūc. n. turris diuine iuſticie ca
dit ſup. xviij. ꝛ opprimit in iferno. Ecce q̄re di
cit xps. Dico vob ꝛc̄. h dī. vbo oñdit ſe ꝓphe
tam: ſz ē pluſq̄ ꝓpha i alio mūdo qn̄ ope dat
xpianis malis qd̄ hic ꝓmiſit vbo: qn̄ de facto
dat eis dānationē infernalē. vbigrā. qn̄ mori
tur malus religioſus q nō curauit ſeruare re
gulā nec vota ꝛc̄. Idē de malo clerico. idē de
malo layco. de qb⁹ dicꝫ text⁹ euāgelij. cū intra
uerit paterfamilias ꝛ clauſerit oſtiū incipieꝶ
foris ſtare ꝛ pulſare oſtiuz dicētes. Dñe dñe
aperi nob. Rn̄dens dicet vobis. Neſcio vos
vnde ſitis ꝛc̄. Tūc incipieꝶ dicere. Māduca
uim⁹ corā te ꝛ bibim⁹: ꝛ i plateis nr̄is docui
ſti. Et dicet vob. Neſcio vos vn̄ ſitis. Diſcedi
te a me oēs operarij iniqtatꝭ. Ibi erit fletus ꝛ
ſtridor dentiū. Lu. xiij. Si gᵒ diceret aīab⁹ dā
natis. Exiſtis videre ꝓpham. rn̄derēt etiam
pluſq̄ ꝓpham. Quātū ad tertiū ſecretū de
afflictione purgatoriali. Hoc ſecretū fuit anti
quis ita occultū ꝙ itellect⁹ human⁹ nō pote
rat cōcipere ꝙ in alio mūdo de⁹ daret temp⁹
ꝛ locum ad cōplendū pniam de pctis venia
libus ꝛ de penitētijs mortaliū pctōꝝ nō com
pletis. ſz venit xps q hoc ſecretū reuelauit di
cens. Ego ſum vitis vera ꝛ pr̄ me⁹ agricola ē
ꝛ oēm palmitē in me nō ferentē fructū tollet
eum: ꝛ oēm q fert fructum purgabit eum vt
fructū plus afferat. Io. xv. Nota ego ſum vi
tis vera: nos ſumus palmites q p verā fidem
manem⁹ in vite de qb⁹ dicit. Oēm palmitez
in me nō ferentē fructū. ſ. bonoꝝ operum vtu
tū ꝛ meritoꝝ: tollet eū. i. excideṫ: ꝛ in ignē. ſ. i
infernū mitteṫ. Et oēm q fert fructuz purga
bit eū. ꝛ nunqd tā boni q̄ mediocres tranſibi
mus per purgatoriū. dico ꝙ ſic. Sz ē duplex
purgatoriū. ſ. volūtariū: ꝛ illud eſt in hoc mū
do. ꝛ violentū in alio. ꝛ nunq̄ fuit aliquis nec
erit ſaluus in padiſo qn tranſiuerit p aliquod
iſtoꝝ niſi xpus ꝛ vgo Maria. Iō dicꝫ purga
bit eū vt fructū plus afferat. qꝛ ſicꝫ hic fecit fru
ctū grē. ibi faciet fructū glie: ſz oñdit ſe xpus
pluſq̄ ꝓpham in alio mundo qn̄ moriuntur
pſone in grā dei. ſz nō cōpleuerūt hic pniaz ꝛ
veniunt corā xpo ad iudiciuz. ꝛ inde mittunṫ
ad purgatoriū. vbi portanṫ p angeluz bonuz
Hic pctice qūo xpus dicꝫ angelo. porta iſtum

ad purgatoriū: ꝛ ſtet ibi p tm̄ tp̄s ꝛc̄. Hic qūo
angelus mittet ipz i purgatoriū. Auctas. In
igne ꝓbaṫ aurū ꝛ argentū. hoies vo recepti
biles i camino humiliatiōis. Eccꝭi. ij. Si q̄ra
tur ab eis. Exiſtis videre ꝓpham. rn̄dent etiā
ꝛ pluſq̄ ꝓpham. Scdm hoc dicere poſſum⁹
de dño ieſu xpo. Propheta magn⁹ ſurrexit i
nobis. Et qꝛ deus viſitauit plebem ſuam. Lu
ce. vij. Deo gratias.

Dñica tertia aduentus dñi. Sermo. vij.

Ecce mitto āgelum

meuz añ faciē tuā. Mat. xi. Ver
bum ꝓpoſitū pōt declarari q̄dru
plicꝭ ſiue q̄ttuor modis iuxta q̄ttuor itellect⁹
ſacre ſcpture. Prim⁹ erit ſm itellectū hyſto
ricū ſeu litteralē. Scds erit ſm intellectū alle
goricū ſeu figuralē. Terti⁹ iuxta intellectum
tropologicū ſeu moralē. Quart⁹ ſm itellectū
anagogycū ſeu ſupnaturalē. Quantū ad pri
mū iuxta itellectū hyſtoricū ſeu lrālē eſt ver
bū dei pr̄is ad xpm ei⁹ filiū loquēs de ſua be
nedicta icarnatiōe q̄ xps venit ꝓ redēptione
hūani generis. ꝛ de ſuo pcurſore dicꝫ de⁹ paṫ
filio. Ecce mitto angelū ad lrām loqtur de io
anne bap. qꝛ angelus grece idē ē qd̄ miſſus la
tine. ſicꝫ. n. rex venturus ciuitati pmittit nun
ciū ad pparandū. ſic ꝛ de⁹. Ideo ſeqꝭ q ppara
bit viā tuā ante te. Pro cui⁹ fundamēto ſciē
dū ꝙ regula ē generaꝭ diuine ꝓuidentie quā
ſeruauit a pncipio mundi vſq̄ ad finē ꝙ quā
do aliq̄ mag̃ imutatio vel inouatio dꝫ in hoc
mūdo fieri ſp de⁹ pmittit aliquē vt gētes ſe p
parēt. vbigrā. Deus ordinauit magnā muta
tionē ꝛ innouationē in hoc mūdo. ſ. vt totus
mūdus lauareṫ ꝛ mūdareṫ a pctis hoiuz ꝛ re
nouareṫ aqs diluuij. ꝓpter qd̄ pmiſit amicuz
ſuū Noe q pdicauit. c. annis vt gentes ſe pre
pararent p pniam: q erat qngentoꝝ annoruz
qn̄ icepit pdicare: ꝛ deridebāt ꝛ truffabāt de
ipo intātū ꝙ infra centū ānos nō poterat cō
uertere niſi ſeptē pſonas. ſ. vxorē ſuā ꝛ tres fi
lios ꝛ tres vxores filioꝝ: ꝛ venit diluuiū ꝛ per
didit oēs q̄tq̄t erāt in mundo. Geñ. vi. ꝛ. vij.
Secūdo pꝫ hᵒ idē qn̄ de⁹ voluit inouare ſraz
egypti. ꝛ libare filios iſrꝭ ꝛ deſtruere egypti
os: ſz añ pmiſit filiū ſuū p moyſen ꝓpham vt
auiſaret regē pharaonē ꝛ egyptios q pdica
uit ibi mlta miracꝭa fecꝭ: ſz nullū egyptiū ꝯuer
tit. imo fuerꝭ oēs i mari ſubmerſi. vt pꝫ Exo.
xiiij. Tertio pꝫ idē qn̄ de⁹ voluit eijcere decē
tribus de terra promiſſionis pp pctā eorum.
Sed añ pmiſit Amos ꝓpham vt hᵒ eis nun

e

clararet ⁊ p̄dicaret ⁊c̄. Quarto pȝ hoc ideȝ q̄ñ
de⁹ voluit deſtruere terrá ꝓmiſſionis ⁊ capti
uare duas trib⁹ q̃ remanſerant.ſ. tribus iuda
⁊ beniamin. Sȝ ante p̄miſit eis Ieremiam ꝓ
phetam volens ſeruare regulá ſue ꝓuidētie
Quīto pȝ hoc idē q̄ñ de⁹ ordinauit deſtruere
maiorē ciuitatē mūdi.ſ.niniue pp pctá eoruȝ
ſȝ ante p̄miſit ioná ⁊ naum ꝓphas: vt p̄dica-
rent eis vt ſe p̄pararēt. Ione.i.ij.⁊.iij. Sexto
pȝ q̄ñ voluit renouare ⁊ mutare totū mūduȝ
p aduentū meſſie. ſciens ꝙ mlti de iudeis nō
crederēt in eū pp q̄ꝺ eſſent diſpergēdi p mun
duȝ: ſȝ ante p̄miſit ioannē bap. q nūciauit ad
uentū xp̄i ꝓ mūdi redēptiōe ⁊ iudeoꝝ deſtru
ctione: dicens. Iā.n. ſecuris ad radicem arbo
ris poſita eſt. Matth.iij. Antiq̄t⁹ ſecuris fuit
poſita ſolū ad ramos. ſȝ tūc ad radicē.i. ad to
talē iudeoꝝ deſtructionē: mō aūt veniet ma
ior mutatio ⁊ maior imutatio q̄ȝ vnq̄ȝ fuit in
mūdo.ſ. deſtructio ⁊ finis mūdi.ſ. aduēt⁹ anti
xp̄i: ⁊ iudiciū gñale. Iō de⁹ p̄miſit ſctōs.ſ. Do
minicū ⁊ franciſcū cū ſuis religioſis: vt de q̄li
bet ipoꝝ legiꝶ vicinū crediꝶ p̄ueniſſe iudiciuȝ
ſȝ nūc gētes nō p̄nt credere. ꝙ aūt nūcij miſſi
dicanꝶ āgeli. Auctas. Miſit de⁹ patrū ipoꝝ
p angelū reuocare eos: pp q̄ꝺ pceret illis ⁊ ta
bernaculo ſuo. Ipi vō ſubſannabāt in angul
ſuis. ij. Eſdre.i. Ecce regula ⁊ ordo diuine in-
ſticie. q̄r g° btūs ioānes fuit a deo miſſus ad
nūciādū xp̄i aduētū. Iō i themate dicit vꝉ vo
cat ipȝ angelū dicēs. Ecce ego mitto ⁊c̄. Mo
raliꝶ nota q̄ꝺ ioānes nūciauit aduētū xp̄i tri
pl̄r: p̄dicādo baptizādo: ⁊ demōſtrādo. Pro
p̄mo dicebat. Ipe ē q poſt me vētur⁹ eſt q añ
me fact⁹ ē. cui⁹ ego nō ſum dign⁹ vt ſoluā ei⁹
corrigiá calciamēti. Io.i. Pro ſecundo dice
bat. Ego baptizo vos aq̄. medi⁹ aūt vr̄m ſte-
tit queȝ vos neſciꝶ. Io.i. Pro tertio dicebat
demōſtrādo ipſuȝ. Ecce agnus dei. Sic.n. q̄ñ
de⁹ vult venire p gr̄am i mētē alicui⁹ ad ipȝ
iuſtificandū. p̄mo p̄mittit ioannē p̄dicantem
Ioānem.i. gr̄am p̄dicatiōis. q̄r ſingularis in
troit⁹ dei i corde pctōris eſt p p̄dicationē. Iō
p̄mittit ioānē.i. p̄dicatorē q p̄dicat exteri⁹ ad
aures. ſȝ xp̄us p̄dicat interius i corde. Iō dic̄
Greg. Inuanū laborat exteri⁹ lingua p̄dica-
toris niſi aſſit interi⁹ gr̄a ſaluatoris. Et Aug.
In celo cathedrá tenet q corda hoiuȝ docet.
Scd̄o ioānes venit baptizādo: ⁊ hoc q̄ñ pec-
cator tact⁹ i p̄dicatiōe plorat pctá ſua p ꝯtri-
tionē q̄ñ ille lachryme baptizant lauāt ⁊ pu-
rificant aiaȝ ab oīb⁹ culpis ⁊ maculis pctōꝝ
mortaliū. Tertio venit ioannes demonſtran
dō: ⁊ hoc q̄ñ pctōr ꝯtrit⁹ de pctis oñdit ea ſa
cerdoti p ꝯfeſſionē ſacramentalē. De his oī
bus dic̄ dauid. Emittet v̄bū ſuū ⁊ liq̄facit ea
fla. ſpi. ei⁹ ⁊ flu. aq̄. Qui annūciat v̄buȝ ſuum
iacob. ps. cxlvij. Nota emittet v̄bū ſuuȝ. Ecce
ioānes p̄dicās. flauit ſpūs ei⁹ ⁊ fluēt aq̄. Ecce
ioānes baptizans. Qui annūciat v̄bū ſuū ia-
cob.i. ꝯfeſſori denūciādo ſibi ꝓpoſitū cordis.
Ecce ioānes demōſtrās. Quātū ad ſecunduȝ
intellectū allegoricū ſeu figuralē tūc thema ē
dei p̄ris ad pplm xp̄ianū dicens de filio ſuo.
Ecce ego mitto angelū meuȝ q̄r ſȝ ſit dñs an
geloꝝ dr̄ tñ āgelus q̄r miſſus a deo p̄re. Ideo
Iſa. Paruulus nat⁹ ē nob̄ ⁊ fili⁹ dat⁹ ē nob̄.
Et fact⁹ eſt p̄ncipat⁹ ſup humerū ei⁹: ⁊ voca-
bitur nomē ei⁹ admirabiꝉ ꝯſiliari⁹. ſm. lxx. in
terpretes magni ꝯſilij āgelus: de⁹ fortꝭ. p̄r fu-
turi ſeculi. Iſa. ix. Mittiꝶ aūt corā nob̄ tanq̄ȝ
p̄nceps ⁊ bellator forꝶ ⁊ valēs ad p̄liuȝ. ſicut
legiꝶ de iulio ceſare. q nūq̄ȝ dixit ite ſȝ venite
ita xp̄s ad p̄liū iuit p̄r⁹ corā xp̄ianis vt ipſuȝ
ſequenꝶ. Iō dic̄ de⁹ p̄r. Ecce ego mitto ange-
lum meū añ faciē tuā loq̄ns populo xp̄iano
ad bellandū cū inimicis.ſ. demonib⁹ ⁊ pctis
vt nob̄ xp̄ianis daret cor: v̄tuteȝ ⁊ audaciam
De h° figura legiꝶ. ꝙ in terra ꝓmiſſiōis habi
tabant ſeptē ꝯditiōes gentiū anteq̄ȝ illuc ve-
niſſet ppl's iſrꝉ de terra egypti.ſ. amorreorum
gerezeorū: etheoꝝ: phereȝeoꝝ: chananeoruȝ
eueoꝝ: ⁊ iebuſeoꝝ. Et erāt tot ꝙ filij iſrꝉ time
bant illuc intrare. Sed dñs dixit ppl'o iſrael.
Ne timeas precedet te angelus me⁹: q itrodu
cet te ad amorreū: etheū: ⁊ phereȝeū: canane-
umq̄ȝ ⁊ eueū: ⁊ iebuſeum q̄s ego conteraȝ ⁊c̄.
Exo. xxiij. Figura fuit xp̄i. q̄ñ añ aduētū xp̄i
erāt ſeptē cōditiōes malaꝝ gentiū.ſ. ſeptē de
monioꝝ: q ſiꝶ capitanei ſeptē pctōꝝ mortaliū
Prim⁹ amorreoꝝ: quoꝝ capitaneus ſignifi-
cabat leuiathā capitaneum ſuperboꝝ. Secū-
dus gerezeoꝝ q ſignificat mámoná capitane
um auaroꝝ. Terti⁹ etheoꝝ. aſmodeū capita-
neū luxurioſoꝝ. Quart⁹ phereȝeoꝝ: beelze-
bub capitaneū inuidoꝝ. Quint⁹ chananeoꝝ.
beelfegor capitaneuȝ guloſorum. Sext⁹ eue
orum. baalberit capitaneū iracūdoꝝ. Septi-
mus iebuſeoꝝ aſtaroth capitaneū accidioſo
rum. Modo videam⁹ q̄s faciet p̄liū ꝓ ppl'o
xp̄iano marie ꝯſiderata pōpa demōis maxia
intñ ꝙ null⁹ hō eēt ſufficiēs. iō de⁹ p̄r miſit fi
liū ſuū di. ppl'o xp̄iano. ecce mit. āge.ſ. xp̄ȝ q
vicet ⁊ debellabit iſtos capitaneoſ. p̄mo debel
lauit ⁊ vicit leuiathā capitaneū ſupbie v̄tute
hūilitaꝭ. q̄r nūq̄ȝ fuit aliq̄ſ hūilior xp̄o. ſecūdo

vicit mámoná ex paupꝑtate volūtaria: quā ſp
voluit ſeruare. Tertio vicit beelzebub virtute
charitaꝭ ⁊ dilectōis. q̄r q̄cq̄d fec̄: fec̄ caritatis
Quarto vicit aſmodeū v̄tute puritaꝭ ⁊ virgi
nitaꝭ. Quinto vicit beelphegor virtute abſti
nentie. Sexto vicit baalberith virtute patiē-
tie. Septimo aſtaroth virtute diligentie. Ec-
ce q̄re de⁹ p̄r dic̄ ppl'o xp̄iano. Ecce mitto an
gelū ⁊c̄. Iō nō oȝ nos mltū p̄liari ſȝ itrare cā-
pū bone vite ⁊ recipe arma.ſ. hūilitatē dimit
tēdo ſupbiā. Iō dic̄ xp̄s. In mūdo preſſuram
habebiꝭ: ſȝ ꝯfidite q̄r ego vici mūdū. Ioā. xvi.
Quātū ad t̄tiū itellectū.ſ. tropologicū ſeu
moralē. thema ē v̄bū dei ad quēlibȝ noſtrum
dicēs. Ecce ego mitto an. ⁊c̄. Determiatio ē
cōis oīuȝ ſanctoꝝ ꝯcordiꝶ dicētiū ꝙ i celo nō
erūt due ciuitates hoīuȝ ⁊ āgeloꝝ: ſȝ ſolū vna
q̄r oēs ſtabim⁹ ſimul cū ſctis angelꝭ i diuerſis
vicis ſiue plateis.i. ordinibus angeloꝝ: vt hꝫ
Matth. xxij. ⁊ Lu. xx. Nō hiſtoriaȝ ſaduceis
cū xp̄o diſputātib⁹ de muliere ſeptē viros ha
bēte. q̄b⁹ r̄ñdit xp̄s di. Erraꝭ neſcientes ſcri-
pturas neq̄ȝ v̄tutē dei. Cū.n. a mortuis ſurre-
xerint nō nubēt neq̄ȝ nubenꝶ: ſed erūt ſicut an
geli dei i celis. Mar. xij. Lucas dic̄ eq̄les an
gelis erūt. Ex iſta xp̄i r̄ñſione pȝ ſolutio dua-
rū q̄ſtionū antiquaꝝ. Primo d̄ preeminētia
vtrū ſancti angeli preemineāt ſctis aīabus vꝉ
ecōuerſo an ſint eq̄les. Secūda de reſidentia
vtrū angeli reſideāt ad dextrā xp̄i: ⁊ aīe ad ſi-
niſtrā. vel ecōuerſo. Solutio p̄me pȝ cū dicit
xp̄s: eq̄les angelꝭ erūt. Solutio ſecūde cū dic̄.
erūt ſicut angeli dei. Cū g° dic̄ de⁹. Ecce mit-
to angelū ⁊c̄. añ faciē mētis hūane de⁹ ꝓpo
nit angelū ꝯſiderādū: vt homo ſe diſpōat iux̄
conditiones angelicas. Quēadmodū bonus
pictor ꝓponit corā diſcipulo pulchrū exem
plar imaginis ad pingendum. Si ergo volu
mus cum ſctis angelꝭ h̄re ſocietatē in celis oȝ
nos ꝯformari eoꝝ ꝯditiōib⁹ hic in terris. ⁊
v̄tutibus hic in via. pp h° dicit nob̄ de⁹. Ecce
mitto angelū meū.ſ. tanq̄ȝ exēplar v̄tutuȝ vt
ab eo recipias exēplū. De v̄tutib⁹ ⁊ ꝯditioni
bus āgeloꝝ dicit dauid. pſ. ciij. Qui facis an
gelos tuos ſpūs ⁊ miſtros tuos igneȝ vrentē
vbi patent tres cōditiōes ⁊ virtutes angelo-
rū. Prima ꝙ ſiꝶ ſpūs ibi. Qui facis angelos
tu. ſpūs. Secūda ꝙ ſūt miſtri. ibi ⁊ miniſtros
tuos. Tertia ꝙ ſint igniꝭ. ibi ignē vrētē. In q̄
oñdiꝶ ꝙ ſcti angeli h̄nt puritatē in ſe. q̄r ſpūs
pietatē ad nos. q̄r miſtros: charitateȝ ad deū
q̄r ignē vrentē. Quantū ad p̄mū. ſcti angeli
h̄nt puritatē. q̄r ſpūs carnē ⁊ oſſa non habet
Lu. xxiiij. Iō tu luxurioſe recipe exēpl'ū ab an
gelo vt ſis ſibi ſilis i puritate. depinge cor tu
um ad nō cogitandū nec ad deſiderandū illā
materiā luxurie: ⁊ os ad nō loq̄ndū: ⁊ aures
ad nō audiendū: oculos ad nō reſpiciendum
⁊ etiā ad nō tāgēdū ⁊c̄. alꝭ nūq̄ȝ eris ſoci⁹ an
geloꝝ i celo. q̄r nō itrabit i ea aliq̄d coinqna-
tū aut abomiationē faciēs. Apoc. xxi. Secun
do ſcti angeli h̄nt ad nos pietatē. q̄r reſpiciūt
nos p feneſtras. ⁊ q̄ñ vidēt nos in p̄iculꝭ ⁊ mi
ſerijs veniūt ad defendendū nos. Angeli eni
deputanꝶ ad hoīuȝ cuſtodiaȝ: vt dicit.ſ. tho.i.
p. q. cxiij. Et.i. ſcḣ. di. xi. q.i. ſȝ illud pſ. Angelꝭ
ſuis de⁹ mandauit de te: vt cuſto. te i oī. v. tu.
Cui⁹ rō ē. q̄r inꝭ deū ⁊ hoīes media ē āgelica
natura. mō ſm legē diue ꝓuidētie ⁊ ſapie h⁹
eſt ordinatū vt iferiorib⁹ p ſupiora ꝓuideat.
Scd̄m.n. ordinē diue ꝓuidētie in reb⁹ oībus
inueniꝶ ꝙ mobilia ⁊ variabilia p imobilia ⁊ in
uariabilia mouenꝶ ⁊ regulāꝶ: ſicut oīa corpa
lia p ſubās ſpūales ⁊ imobiles. ⁊ corpa infe-
riora p ſupiora q̃ ſūt inuariabilia ſȝ ſubām. ſȝ
⁊ noſipſi regulamur circa ꝯcluſiones in q̄b⁹
diuerſimode poſſumus opinari p p̄ncipia q̃ i
uariabiliꝶ tenem⁹. Manifeſtū ē aūt ꝙ i reb⁹
agēdis cognitio ⁊ affect⁹ hois multipliciter
variari ⁊ deficere p̄nt a bono hoc: igiꝶ fuit ne
ceſſariū ꝙ hoīb⁹ angeli ad cuſtodiaȝ deputa-
renꝶ p q̄s regularenꝶ ⁊ mouerenꝶ ad bonum
Exequunꝶ.n. angeli ad diuinā ꝓuidentiā cir
ca ſalutē hoīuȝ adiuuādo ad deferēdū i finē
⁊ liberādo ab eis q̄ impediūt ꝓceſſuȝ in finē
Et hoc executio diue ꝓuidētie p angelos de
hoīb⁹ vocaꝶ cuſtodia āgeloꝝ. Itē āgelus ho
minē cuſtodiēs. ſȝ q̄d hoīeȝ cui cuſtos depu-
tat⁹ ē derelinq̄re dr̄: inq̄ȝtū exponit tribulatio
nib⁹: vꝉ etiā iuſto dei iudicio ab aliq̄ pctō nō
retrahit: nūq̄ȝ tamen ita derelinquit quin ſit
aliq̄s effect⁹ cuſtodie inq̄ȝtū aliq̄ꝺ malū ꝓhi
betur ⁊ aliq̄ꝺ malū ꝓmoueꝶ. Nec obſtante ꝙ
Damaſce. dicit. ꝙ angeli cū ſint hic nobiſcuȝ
nō ſiꝶ in celo: g° videꝶ ꝙ nos derelinq̄rēt. Qr
vt dicit ſā. Tho.i. p. q. cxiij. ar. vi. i ſolu. ad. iij.
⁊ ſi āgelus cuſtos iterdū derelinquat hoīem
loco nō tñ derelinq̄t q̄ȝtū ad effectū cuſtodie
q̄r etiā dū ē in celo cognoſcit q̄d circa hoīem
agat. Neq̄ȝ indiget mora t̄pis ad motū loca
leȝ ſȝ ſtatim pōt adeſſe. Idē dicit ſctūs Tho.
ij. ſcḣ. ibi. ē. ar. iiij. in ſolu. ad. v. vbi dicit ꝙ q̄ñ
cūq̄ȝ aliq̄ꝺ agens imp̄miꝭ fortē impreſſionem
remanet illa impreſſio in patiente p aliq̄ꝺ tē
pus. etiam ad abſentiam agentis: vt patet in
motibus violentis. Et ita dico inquit ſanctus

Tho.ꝙ ad vnā actionē angeli in hoīe:pōt hō
bonā diſpoſitionē accipe q̄ mācet in eo ad ali
quod tp̄us:vt pȝ qn̄ aliqˢ ſemel deuote orat
ad plures dies remanet deuotior.Et ita ange/
lus q̄uis nō ſp̄ p̄ns ſit:pōt tn̄ ſp̄ cuſtodire in
quantū effectꝰ eiꝰ manet poſt actionem.Pȝ
gꝰ ꝙ angeli ſcti hn̄t ad nos pietatē. qꝛ reſpici
unt nos etiā dū ſīt ī celo empireo ⁊ loco diſtā
tes a nobis.⁊ qn̄ vident nos in piculis veni/
unt ad nos defendendū.Nōne oēs ſūt admi
niſtratorij ſpūs in miſterium miſſi ꝓꝑ eos qui
hereditatē capiūt ſalutˀ.ad Heb.i.Ergo reci/
pe exemplum ab angelo.depinge in corde tuo
pietateʒ erga paupes dando vel mutando vl'
vendendo ſine vſura non plus vendēdo pro
pter ſolutiōis dilationē.nec minꝰ ꝓpter dena
rios paratos ⁊c̄.Exerce teipſuʒ ad pietatem
Naʒ corꝑalis exercitatio ad modicū vtilis ē
pietas aūt ad oīa vtil' eſt:ꝓmiſſionē hn̄s vite
q̄ nūc eſt ⁊ future.i.ad Thi.iiij. Tertio ſancti
angeli hn̄t charitatē in deo.qꝛ ignis vrens:ſt
in amore dei ī fruitiōe.Nota hyſtoriā iudicū
xiij.de parētibꝰ ſanſonis qbꝰ apparuit ange/
lus q̄ cū offerrēt deo ſacrificiū angelus ſalta/
uit in flāma.dic̄ textꝰ.Cunq3 aſcēderet flāma
altaris ī celū.angelus dn̄i parit' ī flāma aſcē
dit.Iudic̄.xiij.Iſtud altare lapideuʒ figura/
bat altare xp̄ianoꝝ.qm̄ nō dȝ dici miſſa niſi ī
altari lapideo vel ſuꝑ arā.Iudei habebāt al/
taria de terra:vel de lapidibus impolitis.In
ſacrificio aūt miſſe in q̄ cōficit' corpus xp̄i de
quo exit flāma ignis q̄ inflāmat corda xp̄ia/
noꝝ in remiſſionē pctōꝝ ſūt.Nota qd accidit
ylerdo de fratre bartholomeo thome ſcti no/
ſtri ordinis.ſ.p̄dicatoꝝ:cui reuelauit angelus
ꝙ oēs q̄ fuerunt in illa miſſa fuerūt abſoluti a
pena ⁊ culpa.gꝰ exēplo angeli q̄ aſcendit in
flāma dȝ qlibet noſtrū aſcēdere in hoc ſctō ſa
crificio ꝑ deuotā ꝯtēplationē.Iſto mō accen
ditur in nobis ignis ille charitatˀ. de quo dicit
xp̄s.Ignē veni mittere in terrā:⁊ qd volo ni/
ſi vt ardeat.Lu.xij.Quantū ad quartuʒ intel
lectuʒ.ſ.anagogicū ſeu ſuꝑnaturalem tūc the
ma eſt v̄bū xp̄i ad quālibet bonaʒ animaʒ ex
hac vita tranſiturā:ipſaʒ cōſolando dicit. Ec
ce mitto angelū meū ⁊c̄.Magna aſſecuratio
⁊ cōſolatio eſt mercatoribꝰ qn̄ habent tranſi
re inter gentes armoꝝ ⁊ latronum ſi a capita
neo coꝝ hn̄t ſaluū cōductū ⁊ guidaginʒ. Sȝ
maior ſecuritas eis eſſet ſi ꝑatariꝰ dn̄i prece/
deret eos aſſociando ꝑ paſſus piculoſos.Sic
qlibet noſtrū in morte hȝ tranſire paſſus peri
culoſos inter demones qui ſpectant animam
in morte.Auctas dauid. Inhabitabunt ⁊ ab
ſcondēt ⁊ ibi calcaneū meū obſuabūt.ps.lv.
Nota inhabitabūt.ſ.demones in hoc mūdo
⁊ abſcōdent ſupple ſe:⁊ ibi calcaneū meū ob/
ſeruabūt:in finē q̄ eſt vltima ꝑs vite: ſicut cal
caneus vltima ꝑs hoīs.ſȝ ſi hō tenet bonam
vitā aſſecurat' a deo q̄ mittit ꝑatariuʒ ſuum.ſ.
ſanctuʒ angeluʒ q̄ precedat aīam:⁊ ipam aſſo
ciat:⁊ ſic tranſit ſecure int' demones. Auctas
Ecce ego mitto angelū meū q̄ p̄cedet te ⁊ cu
ſtodiat in vita ⁊ introducat i locū quē prepa
raui:obſerua eum ⁊ audi vocē eiꝰ. Exo.xxiij.
Nota q̄ p̄cedat te.ſ.egredientē de corpe ⁊ cu
ſtodiat ī vita.ſ.a turba demonū in aere caligi
noſo exiſtentiū:⁊ introducat te in locū quem
paraui.ſ.in paradiſo:vbi ſunt portarij ſanctꝰ
michael ꝓ angel'.ſanctus Petrus pro homi
nibus.Et angelus pulſat dicēs.Attollite por
tas principes veſtras.Ecce quare dicit. Ecce
ego mitto angelum meum.

¶ Dn̄ica q̄rta aduentꝰ dn̄i. Sermo p̄mus.

Ego vox clamātis i

deſerto.Io.i.Verbū ꝓpoſitū ē bti
ioānis baptiſte rn̄dendo ad nunci
os hieroſolymitanos di.Ego vox clamantis
in deſerto.Pro huiꝰ v̄bi declaratione ⁊ ma/
terie introductiōe recipio duas breues q̄ſtio
nes.Prima q̄re ſancta mat' eccl'ia i hoc ſctō
tp̄e aduentꝰ in q̄ totū officiū dȝ eſſe de xp̄o.fa
cit tā magnā intētionē de btō ioāne baptiſta
in euāgelio hodierno.⁊ etiā in dn̄ica preteri
ta.Nunqd ſufficerent btō ioanni duo feſta q̄
de ipſo facit eccl'ia.ſ.natiuitatis ⁊ paſſionis.
Pro cuius rn̄ſione inuenio in beato ioanne
quattuor excellentias pluſq̄ꝫ in alijs ſanctis.
Prima eſt natiuitas gratioſa.quia iam erat
ſanctus anteq̄ꝫ natus.Secunda eſt paſſio do
loroſa.quia fuit decapitatꝰ ex tripudio vnius
puelle.Tertia eſt vita virtuoſa.qꝛ ſtatim quā
do fuit quinq3 ānoꝝ dimiſit mūdū ⁊ intrauit he/
remū.Quarta eſt doctrina fructuoſa nunciā
do ⁊ predicando aduentū meſſie.Ex his q̄t/
tuor excellentijs deꝰ exaltauit ioanneʒ ſuper
omnes ſanctos dicēs.Inter natos mulierū
non ſurrexit maior ioanne baptiſta. Matth.
xi.Propter hoc ſancta mr' eccl'ia quater i an
no facit feſtū de btō ioanne. Primū de eius
natiuitate.Secūdū de paſſione. Tertium de
eius virtuoſa vita vt in dominica preterita.
Quartum de eius predicatione fructuoſa.
Et de hoc legitur euangelium, hodiernum.
De nullo alio ſancto fit feſtū quater in anno
niſi de btō ioāne bap.De btō petro ap̄lo facī
mus tria feſta.De btō paulo duo:ſȝ de btō io
anne q̄ttuor.Et de feſto hodierno dicit ipſe/
met.Ego vox clamātis in deſerto.ſ.ex effica/
cia p̄dicatiōis ⁊ doctrine ſue.pȝ prima q̄ſtio.
Secūda q̄ſtio ⁊ ſubtilior eſt.q̄re btūs ioānes
volens ſuā doctrinā declarare dixit ſe vocem
dicens.Ego vox clamant' ⁊c̄.Nunqd dixiſſet
meliꝰ.ego habeo vocē. Rn̄ſio ꝙ btūs ioan/
nes dixit ſe eē vocē ſit duplici rōne.Pria de/
mōſtrādo ſuū offīm excellent':q̄ꝫtū ad p̄mā rō
nē.Offīm ꝓpriū vocis ē māifeſtare ⁊ oūdē ꝓ
poſitū cordis ſiue ment' ꝯceptionē.phs. Vo
ces ſunt ſigna earū q̄ ſūt ī aīa paſſionū. p̄mo
periarmeniarū.Proprie loquendo magna ē
differentia int' verbū ⁊ vocē.licet vulgarit' ſu
mant' ꝓ eodē.qꝛ v̄bū ē cōceptio ment' anteq̄ꝫ
ore exp̄mat':ſȝ voces ſunt q̄ ꝓferunt'. Idō dicit
logica.Vox ē ſonꝰ ab ore aīalis ꝓlatꝰ. ꝓprie
loquēdo xp̄s eſt v̄bū eternū.qꝛ erat abſcondi
tum in mente diuina.Io.i.In principio erat
verbū ⁊ verbū erat apud deū ⁊ deꝰ erat ver/
bū ⁊c̄.ſ.abſcōditū ⁊ ſecretū.Sȝ deus pr̄ miſit
vocē.ſ.ioannem baptiſtā vt manifeſtaret ⁊ oſ
deret verbum diuinū:ſicut fecit qn̄ dixit.Ecce
agnus dei ⁊c̄.Ecce ioānes dic̄ ſe eſſe voceʒ ad
oſ̄dendū diam int' v̄bū ⁊ vocē tp̄alē ipſam
demōſtrādo.Quantū ad ſecūdā rōnē. Exer/
citium p̄dicatoris eſt:qꝛ oīa eiꝰ mēbra ⁊ po/
tentie debent p̄dicare.Nō ſolū os p̄dicatoris
dȝ predicare ſȝ etiā vita mores ⁊ fama.Itē in
tellectꝰ ſtudēdo:memoria ꝯtēplādo:cor ma/
nus geſtꝰ:⁊ ꝯtinent' ſiue cōpoſite faciēdo.Ita
bonꝰ p̄dicator totꝰ dȝ eē vox.Dicūt logici ꝙ
vox eſt homogeniū qꝛ q̄libet ꝑs vocis ē vox.
Sic oīa q̄ ſīt diligent' predicatoris dn̄t eē vox
Hierony.Oīa ſacerdot' debēt eē vocalia: ꝓ/
pter hꝰ btūs ioānes rn̄dēdo nūcijs ſibi miſſis
dixit.Ex vox.q.d.qcqd ē in me totū eſt vox.
qꝛ totū predicat.pȝ the.De iſta voce ego inue
ni vnā mirabilē ꝓphetiā Dauid qui allegori
ce ꝓphetando de btō ioanne dixit. Vox dn̄i
ſuꝑ aq̄s deus maieſtat' intonuit.dn̄s ſuꝑ aq̄s
multas.vox dn̄i in v̄tute.vox dn̄i ī magnificē
tia vox dn̄i cōfringentis cedros:⁊ confringet
dn̄s cedros libani.vox dn̄i intercidentis flā/
mam ignis.vox dn̄i concutientis deſertum ⁊
cōmouebit dn̄s deſertū cades:vox dn̄i prepa
rantis ceruos ⁊ reuelabit condēſa:⁊ in tēplo
eius omnes dicent gloriam.Vbi ioannes ſe/
pties dicitur vox propter ſeptem doctrinas
quas beatus ioannes predicabat.

¶ Prima erat doctrina baptiſmalis.

¶ Secunda erat doctrina penitentialis.

¶ Tertia erat doctrina magiſtralis.

¶ Quarta erat doctrina increpatiua.

¶ Quinta erat doctrina correctiua.

¶ Sexta erat doctrina reprehenſiua.

¶ Septima erat doctrina inſtructiua.

¶ Dico p̄mo ꝙ p̄ma doctrīa bti ioānis erat
baptiſmal'.Dicūt oēs euāgeliſte ꝙ qn̄ beatꝰ
ioannes exiuit de deſerto in q̄ ſteterat .xxv.
annis.vt dicit hugo ī maria pn̄ia.Et quando
etatis erat.xxx.annoꝝ exiuit de deſerto.in cu
ius exitu incepit predicare circa regionē ior
danis baptiſmū pn̄ie.Luc̄.iij.Venit in oēm
regionē predicās baptiſmū pn̄ie in remiſſio/
nē pctōꝝ dicēs.Mediꝰ vr̄ȝ ſtetit quē vos ne
ſcit'.Io.i.Sed ego oſtendā ipſuʒ vobis:ideo
recipietis eiꝰ doctrinā. Dicebant ſibi gentes
Et qd debemꝰ facere vt ipſuʒ poſſimꝰ digne
recipere.Rn̄debat eis ꝙ reciperēt ſignū ba/
ptiſmi in aq̄ : q̄ baptizabat eos ſub tali forma
Ego te baptizo ī nomie venturi. Ille baptiſ/
mus ioānis erat ſignū xp̄i.Sicut crux datur
ī cruciata in ſignū.Ex iſta predicatiōe doctri
ne baptiſmalis btūs ioānes dr' vox dn̄i ſuper
aquas.ſ.iordanis.glo.vnū baptiſmū predica
bat ⁊ aliū dabat.qꝛ baptiſmū aque dabat : ⁊
baptiſmū gr̄e predicabat in remiſſionē pecca
toꝝ.De hoc auctas.Ego baptizo vos in aq̄
qui aūt poſt me venturꝰ ē fortior me eſt: cuiꝰ
nō ſum dignus calciamenta portare.ipe vos
baptizabit in ſpirituſancto ⁊ igni. Matth.
iij.Nota igni ablatiui caſus ſm grāmaticam
antiquā:ſȝ q̄re dicit igni.Nō errorē illoꝝ qui
dicunt ꝙ aliq̄ baptizant' igne. Sȝ dr' igni du/
plici rōne.Prima ī primitiua eccia ī baptiſ/
mo deſcendebat ſpūſſanctꝰ viſibilit' in forma
ignis ⁊ iſta expoſitio ē ꝯmunior ad oſ̄dēduʒ
ꝙ ſpūſſanctus erat datꝰ ⁊ oſtendebat ſe exte/
rius ſigno ignis viſibilit'.Secunda ratio.qꝛ ſi
cut mundus debuit mundari ⁊ purificari per
aquam.ſ.tp̄e Noe.qꝛ gentes erant nimis ca/
lide per luxuriā.idō venit aq̄ diluuij. ſic purga
bitur ꝑ ignē in fine mundi ꝓꝑ frigiditatē cha
ritatis.Matth.xxiiij.Qm̄ abundabit iniqui/
tas:refrigeſcet charitas multoꝝ. Hāc rōnem
facit ſctūs Tho.de aquino ordinis predicatoꝝ
in q̄rto ſniaꝝ.Sic etiam deus ordinauit duo
diluuia ad purificandū aīas.ſ.diluuiuʒ aque
baptiſmalis ad refrigeranduʒ fomiteʒ culpe
originalis.Secundo diluuiū ignis purgato/
rialis:qꝛ poſt baptiſmū refrigeramur ⁊ effici
mur negligētes ⁊ maculamur pctīs. ideo de
ordinauit fonteʒ purgatorij vbi aīa baptizat'

ab angelo bono. vt determinat ſctūs Tho. qꝛ
diabolus iā vict⁹ ē p illū q ducit ad purgato
riū. idō vict⁹ nō dꝫ icarcerare victorē. Hic ba-
ptiſm⁹ ē dur⁹ ⁊ terribil'. De q̄ pōt dicere aia
q̄ illuc dꝫ baptizari. Baptiſmo aūt habeo ba
ptizari ⁊ quō coactor. Lu. xij. Ecce q̄re dī vox
dñi ſup aq̄s. Et qꝛ tūc ioānes baptizauit xp̄m
Ideo ſubdit̄ de⁹ maieſtat̄ intonuit dñs ſuper
aq̄s mltas. ¶ Secūda doctrina quā btūs ioā
nes p̄dicauit erat doctrina pnialis. Matth.
iij. In dieb⁹ illis venit ioānes p̄dicans in de-
ſerto iude: dicens. Pniām agite. appropinq̄
bit. n. regnū celoꝝ. Poſtq̄ baptizauerat eos
dabat eis pniam dicens. ex quo recepiſtis ba
ptiſmū meum in ſignū. ideo ne pctā impedi-
ant vos ad cognoſcēdū ⁊ recipiendū regem
meſſiam faciat̄ pniāꝫ. Dicit btūs Matth. iij.
q̄ ↄfitebant̄ pctā ſua generalit̄ dicendo. ego
ſui ſupb⁹: van⁹: pompoſus ⁊c̄. Et btūs ioānes
dabat ſibi pniam hūilis oꝛonis. Luce. xi. Jo-
annes docebat ſuos diſcipulos oꝛare. Alius
ↄfitebat̄ generalit̄ dicēdo. pat̄ ego fui auarus
vſurari⁹ ⁊c̄. cui ioānes dabat pniam reſtituti
onis: ne puluis auaritie clauderet ſibi oculos
ne xp̄m agnoſceret. Ali⁹ veniebat ⁊ dicebat.
Pater ego ſum luxurioſus ⁊c̄. cui dabat pe-
nitentiā abſtinentie ieiunioꝝ ⁊ afflictionem
Marci. ij. Diſcipuli ioānis ieiunabant. Ideꝫ
de alijs pctis. Ecce q̄mo ioannes p̄dicabat do
ctrinam pnialem. Ideo dī vox dñi in ỽtute. ſ.
pniam indicendo. Nota vox dñi in ỽtute. nō
dicit in ſacramento. Nota q̄do ſancti docto-
res in theologia diſtiguūt de duplici pniā. ſ.
de pniā ſacramentali ⁊ de pniā ỽtuali. Pe-
nitentia ſacramentalis eſt q̄n homo confitetur
pctā ſua ⁊ abſoluit̄: talis pniā dī ſacrm. Pe-
nitentie ſacrm̄ hꝫ p̄tes tres q̄ ſunt ↄtritio: con
feſſio: ⁊ ſatiſfactio. Pniā aūt ỽtualis non hꝫ
partes ſicut nec alia ſacra. vt dic̄ ſctūs Tho.
iij. pte. q. xci. ⁊ iiij. di. xvi. q. i. ar. i. q. i. ⁊ iiij. Et
q̄n ioannes p̄dicabat nondū erat ordinatum
hoc ſacrm̄ nec ptās remittēdi pctā erat ho-
ībus ↄceſſa. Idō ioānes nō dī vox dñi in ſacro
Alia eſt pniā virtualis voluntaria ⁊ ỽtuoſa q̄
non eſt ſacrm̄: vt ieiunare pegrinari: diſcipli-
nare ſe ⁊ hmōi. Et de iſta dicit̄ vox dñi in vir-
tute ⁊c̄. quia btūs ioānes iniūgebat pniāꝫ nō
ſacramentalem ſed virtualem. ⁊ ↄcoꝛdat da
uid dicens alibi. Ecce dabit voci ſue. ſ. btō ioā
ni vocē virtut̄: non dicit ſacramenti. ps. lxvij.
Nota vt dicit ſanctus Tho. iij. q. lxxxv. iiij. di.
xiiij. q. i. ar. i. qꝛ pniā vt eſt doloꝛ volūtatis cū
electione recta eſt virt⁹ vel actus virtutis: nō
autem vt eſt paſſio. Et eſt pniā virtus ſpecia-
lis. qꝛ hꝫ materiam generalē ſub ratione ſpe-
ciali pro obiecto. ſ. oīa pctā vt emendabilia p
actū hoīs vt dicit ſanctus Tho. iij. parte. q.
lxxxv. ar. ij. Et eſt virtus moꝛalis non theolo
gical' ⁊ eſt ps iuſticie. ¶ Tertia doctrīa erat
magiſtralis. quia ſicut bonus magiſter diuer
ſis pueris dat diuerſas lectiōes. ſic btūs ioan
nes diuerſis ↄditiōib⁹ hoīuꝫ dabat diuerſas
doctrinas. Dicit beatus Lucas. iij. ca q̄ ve-
niebant ad eū diuerſe ↄditiōes gentiū inter-
rogātes ipſuꝫ ⁊ dicētes. Magiſter q̄d facie-
mus. ỽbigra. Primo venerūt diuites dicen-
do. magr̄ q̄d debem⁹ facē nos. Rñdit. Qui
hꝫ duas tunicas det vnā nō habēti. Et qui hꝫ
eſcas ſilr̄ faciat. Luc. iij. Due tunice ſunt. vna
neceſſitat̄: ſecunda ſupfluitat̄: q̄ corrumpitur
⁊ pauperes moꝛiunt̄ frigoꝛe. Quot ſunt mu-
lieres paupes q̄ pp defectū mantelli non poſ-
ſunt ire ad miſſas: ⁊ vos diuites tenet̄ veſtes
ſupfluas ⁊c̄. Idem de eſcis ⁊c̄. Deinde vene-
runt publicani dicentes ei. Quid faciem⁹ ma
giſter. Dicit hic glo. q̄ ſumit̄ hic publicanus
pro illo qui hꝫ officiū publicū. quia vel eſt ba
linus vel inſticiari⁹ vel iuratus ⁊c̄. Quib⁹ io
annes rñdit nihil ampli⁹ q̄ȝ ↄſtitutuꝫ eſt vob̄
faciat̄. Si erant rectoꝛes dicebat. Quid tene-
mini facere recoꝛdamini de iuramento quod
feciſtis quando recepiſtis officium. ſ. q̄ facia-
tis inſticiam. ⁊ corrigatis populum ⁊ pecca-
ta notoꝛia ⁊ reſpiciatis in omnibus vtilitateꝫ
cōmunitatis ideo ita faciatis. alr̄ caueat̄ ⁊c̄.
Tertio venerunt ad euꝫ milites ⁊ ſcutiferi di-
centes. quid faciemus ⁊ nos. Et ait illis. Ne-
minem concutiatis nec calūniam faciatis ⁊
contenti eſtote ſtipendijs veſtris. Ecce regu-
la ⁊ doctrina militum. Nota neminem con-
cutiatis. Dic ↄtra illos qui ſtatim trahunt ⁊
habent dagam ſiue gladium in manu ad per
cutiendum paupes ⁊ miſeros q nō p̄nt ſe de
fendere. Item neq̄ȝ calūniam faciat̄ ſubditis
veſtris ab eis exigendo pecunias ⁊ bona eo-
rum diuerſimode: ⁊ decipiunt ↄfoꝛmes dicē-
do q̄ ſint gratioſi in exigēdo: cū tñ includāt
eos in caſtro vl̄ in eccleſia quouſq̄ȝ dederint
⁊ tenentur reſtituere Item contēti eſtote ſti
pendijs veſtris de ſalario ⁊ d̄ redditib⁹ q̄s re
cipitis pro defenſione populi. Nolite facere
ſuperfluitates nec vanitatem ſed computate
quid habetis ⁊ q̄tum poteſtis expendere: ⁊
de bonis vr̄is detis pro aīa vr̄a quartam vel
ad minus quintam partem amoꝛe dei. Nun-
quid totum dabitis ad latrinas ⁊ iumētis: ⁊

ſcutiferis ribaldis ⁊c̄: Ecce q̄re dic̄. Vox dñi
in magnificentia. ſ. tribuendi ↄſilia ⁊ moduꝫ
viuendi vnicuiq̄ȝ. Magnificentia op⁹ ei⁹. ſ.
bti ioānis. ⁊ iuſticia ei⁹ manet in ſeculū ſeculi
ps. cx. ¶ Quarta doctrīa erat icrepatiua: re-
prehendendo vicia ⁊ pctā dicēdo. Progeni
es viperarū qs demōſtrabit vob̄ fugē a vētu-
ra ira. Facite g° dignos fruct⁹ pnie. Mat. iij.
Nō ↄgenies viperarū. dic̄ hic glo. q̄ vipe tra
hūt venenū ab vtero m̄ris ⁊ a natura hn̄t ve-
nenū. Talis ē ↄditio iudeoꝝ. Idō ioānes voca
uit eos genimina viperarū dicēs. Genimina
viperarū qs demōſtrabit vob̄ fugē a ventura
ira. q. d. nullus. Facite g° fructū dignuꝫ pnie
ſcꝫ vt iuxta q̄litatē ⁊ q̄titatē pctōꝝ faciat̄ pe
nitētiā. Nō q̄mo tūc iudei decipiebant̄ ſic mō
decipiunt̄ mlti xp̄iani. di. Nūq̄d deus ↄmiſit
abrahe ⁊ ſemi ei⁹ bn̄dictionē. Gen̄. xxij. Sed
h⁹ dicebat de⁹ pp meſſiā filiū abrahe ſm̄ car
nē. Idō dixit xp̄s iudeis. Si filij abrahe eſtis fa
cite opa abrahe. Jo. viij. i hac cecitate ⁊ erro
re ſunt multi xp̄iani male vite qui nullam pe-
nitentiā faciūt de pctis: ⁊ q̄n de hoc rephēdū
tur rīdent. Qui crediderit ⁊ baptizatus fue-
rit ſalu⁹ erit. Mar. vi. ⁊c̄. Vult̄ cognoſcē iſtaꝫ
ſtulticiā. Nō de dño faciēte cōuiuiū nuptiarū
q p totā terrā fecit p̄conizari. Quicūq̄ȝ mihi
fidelis fuerit ⁊ man⁹ mūdas habuerit mecuꝫ
prādebit. Dic hyſtoꝛiā de ruſtico ⁊c̄. Ideꝫ de
dño ⁊ rege nr̄o ieſu xp̄o ex cui⁹ parte ē p̄coni
zatū. Qui crediderit ⁊c̄. In moꝛte aūt hō va-
dit ad cōuiuiū ſi tūc hō credit ⁊ hꝫ man⁹ mū
das bene ſtat. alr̄ reſtat furca inferni. quoni-
am iſta ỽba. q crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit nō
ſunt preteriti tpis: ſꝫ futuri cōiunctiui. Tu cre
didiſti ⁊ purificatus fuiſti in baptiſmo. ſed ex
tūc ſoꝛdidat⁹ fuiſti ⁊c̄. neceſſariuꝫ eſt g° q̄ q̄n
hō vadit ad cōuiuiū credat ⁊ man⁹ mundas
habeat. Idō dicebat Iſa. Lauami mūdi eſtote
Iſa. i. Deponat̄ g° iſtā vanā ↄfidentiam. Ex
iſta doctrina increpatiua btūs ioānes dicitur
vox dñi confringēt̄ cedros. i. ſupbos. ¶ Qui
ta doctrina erat correctiua in corrigēdo ⁊ re
frenando inuidiā diſcipuloꝝ ſuoꝝ. Diſcipuli
aūt ioannis zelantes pro magr̄o ſuo ioanne
inuidebant xp̄o. qꝛ q̄n xp̄s incepit p̄dicare ⁊
baptizare trahebat ad ſe ppl̄m ⁊ dimittebāt
ioāneꝫ nec mirū. De hoc diſcipuli ioānis dixe
runt. Rabbi q erat tecū trās ioꝛdanē: cui te-
ſtimoniū phibuiſti ecce hic baptizat ⁊ oēs ve
niūt ad eum. Jo. iij. Ecce flāma ignis inuidie
quā ioānes itercedit p doctrinā ſuā correcti-
uam di. In h° gaudiū meū impletū eſt. Illuꝫ
opoꝛtet creſcere me aūt minui. q deſurſuꝫ ve-
nit ſup oēs eſt. Jo. iij. Ex hoc btūs ioānes dī
vox dñi intercident̄ flāmā ignis Q ⁊ q̄uo h
vox eſſet int̄ nos neceſſaria vt intercideret flā
mā ignis inuidie q nimis ardet in mūdo. nō
ſolū de inuidia bonoꝝ tpaliū ſꝫ etiā de q̄dā in-
uidia q̄ eſt petm̄ ↄtra ſpm̄ſctm̄. ſ. inuidētia fra-
terne gr̄e. ỽbigra. Si aliq̄s religioſus vult ſer
uare reglaꝫ ⁊c̄. ſtatī alij inuidētes murmurant
⁊ ipſꝫ impugnāt vocātē ipm̄ hypocritā ſingu-
larē ⁊c̄. ⁊ ſic flāma ignis inuidie accendit̄. Se-
cus ſi ē ribaldus: imo cōmēdat̄ di. O q̄uo eſt
grat⁹ talis frat̄ ⁊c. Idē ſi hꝫ aliquaꝫ gratiam
deuotiōis vel p̄dicatiōis vel hmōi. Idē d̄ cle
ricis laicis ⁊ mulierib⁹. Nota ad hoc placitū
ↄphe. Ad te dñe clamabo qꝛ ignis comedit
ſpecioſa deſerti. ⁊ flāma ſuccēdit oīa ligna re
gionis. Joel. i. Nō q̄ deſertū ſigt̄ religionē ↄ
pter aſpitatē vite i q̄ religioſi deberēt viuere
ſꝫ ignis inuidie totū comedit. Ligna regionis
ſūt ſeculares quos iā flāma inuidie ſuccendit.
¶ Sexta doctrīa erat reprehēſiue reprehen-
dendo ⁊ arguēdo regē herodē ↄcubinarius
qui habebat vxoꝛeꝫ: ſꝫ qꝛ nō erat ita alba nec
pulchra nec oꝛnata ⁊ compoſita vt ipe vellet
tñ erat filia regis. q̄ deſpecta Herodes ducit
cōcubinā. hoc vidēs ioānes venit ad ipſū re-
prehendēdū di. Herodes nō lꝫ tibi hr̄e vxoꝛē
fratris. Mat. xiiij. ⁊ Marc̄. vi. Ex hoc beatus
ioānes dī vox dñi i ↄcutient̄ deſertum. Mo-
ralit̄. vtinaꝫ multe dom⁹ hui⁹ ciuitat̄ nō ſint
deſertū herodis p luxuriā: deſpiciendo vxo-
res ⁊ recipiētes ↄcubinas. Sꝫ h° deſertū cō-
monebit̄ nō a ioāne. ſed a xp̄o iuſto iudice in
die iudicij. Idō ſubdit̄. Et ↄmouebit dñs deſer
tum cades. i. mutati. ſ. luxurioſi qui mutant ſe
cū alia muliere. ¶ Septiā doctrina erat iſtru
ctiua ſic̄ bon⁹ pr̄ q̄n neſcit vel nō pōt inſtrue
re filios mittit eos ad magr̄m vt inſtruantur
ab eo. Sic fecit btūs ioānes d̄ diſcipul' quos
inſtruere nō poterat vt crederent in verum
meſſiā ieſuꝫ xp̄m pp hoc q̄n fuit capt⁹ ⁊ ppīn
quus moꝛti miſit ipſos ad xp̄m tanq̄ ad ma-
giſtꝝ vt iſtruant̄ ab eo de ỽitate. Matth. xi.
Cū audiſſet ioānes i vincul' opa xp̄i mittens
duos de diſcipul' ſuis: ait illi. Tu es q ventur⁹
es: an aliū expectam⁹ ⁊c̄. Ex hoc btūs ioānes
dī vox dñi preparant̄ ceruos. Nota q̄ boni
xp̄iani dicuntur cerui ↄpī magnum ſaltum
quē faciūt de terra ad celū. Idō dauid i pſona
xp̄i dicit. Qui perficit pedes meos tanq̄ cer
uoꝝ ⁊ ſup excelſa ſtatuēs me. ps. xvij. Pedeſ
qb⁹ ſaltam⁹ ad paradiſū ſūt vera credētia ⁊

obediētia. Pes dexter ē vera credētia. Siní
ſter ꝟo obediētia. Sꝫ aliq errāt ſaltādo q cre
dunt aſcendere i celū ⁊ deſcendūt in infernuꝫ
qꝛ hñt pedē dextrū fractū vl' ſiniſtꝝ vl' vtrūqꝫ
vt iudei ⁊ agareni: q vtrūqꝫ pedē hñt fractuꝫ
qꝛ nec hñt fidē nec bonā vitā. Pedē dextruꝫ
hñt fractū illi q dubitāt in fide. iō nō pñt ſal-
tare in celum. Siniſtrū illi q hñt verā creden
tiā: ſꝫ nō hñt obedientiā nec bonā vitā. Diſci
puli aūt ioānis ſolo pede dextro claudicabāt
qꝛ nō credebāt: ſꝫ nō ſiniſtro: q: bñ viuebant.
Ideo ioānes miſit eos ad xp̄ꝫ vt ipoſ curaret
Quib⁹ curatꝫ dixit xp̄s. Claudicabāt ⁊c. ſeq-
tur. Poſtq̄ꝫ dixit vox dñi preparātis ceruos
⁊ reuelabit cōdēſa. ſ. ieſus xp̄s ex ei⁹ miracul'
q̄ fecit q̄ viderūt diſcipuli ioānis: ⁊ in templo
eius oēs dicēt gl'iam. Ecce quare btūs ioan-
nes dixit nūciꝫ. Ego vox clamantꝫ i deſto ⁊c.

¶ De eadem dñica. Sermo ſecundus.

D Irigite viam domini. Joan. i.
Preparare ſeu dirigere debemus
viam dño ieſu xp̄o in breui vēturo
in ciuitatē hui⁹ mūdi ne habeat deuiare ⁊ ire
in circuitu. Dicꝫ hic Greg. ꝙ via dñi qua ve-
nit ad nos ⁊ nos vadim⁹ ad eū eſt bona ſan-
cta ⁊ ꝟtuoſa vita. Ad hoc declarandū habeo
duas rōnes. Prima eſt qꝛ cōiter qñ qs ꝯtin-
gat aliquā viaꝫ dꝫ iſta via ē talis. Et lꝫ hoc ſit
clarū tñ auctas. Ois via viri recta ſibi videtꝫ
Prouer. xxi. Secūda rō. qꝛ vis q̄ ducꝫ ad talē
villā dꝫ via illi⁹ ville. lꝫ illa villa nūq̄ trāſeat
ꝑ illā. Auctas. Job loq̄ns de mala pſona dicꝫ
Maledicta ſit ps ei⁹ in terra nec ambulet ꝑ
viā vinearū. Job. xxiiij. nō ꝙ vinee vadant ſꝫ
qꝛ ꝑ illā viā hō vadit ad vineas. Et iſta inten
tio bti Grego. ſ. ꝙ via dñi q̄ venit ad nos per
grām ⁊ nos vadim⁹ ad eū ꝑ gl'iaꝫ: eſt bona vi
ta ſctā ⁊ ꝟtuoſa: intātū ꝙ ſi infidel' teneret bo
nā vitā cauēdo a ſupbia: auaricia: luxuria ⁊c.
anteq̄ꝫ moreretur de⁹ veniret ad eū ꝑ gratiaꝫ
ipſuꝫ illuminādo de veritate. Hic pꝫ rñſio ad
queſtionē illoꝝ. q̄re dānabitꝫ infidelis. qꝛ non
cognoſcit xp̄m ⁊c. qꝛ pctā ei⁹ ipediūt ne ipſū
agnoſcat. qꝛ ſi teneret bonā vitaꝫ de⁹ veniret
ad eū q̄ꝫto magis ad xp̄ianū. Auctas xp̄i. Si
qs diligit me. ſ. naturali amore: qꝛ tūc nō loq̄-
batur xp̄s de amore charitatis. diligetꝫ a pr̄e
meo ⁊ ego diligā eū: ⁊ manifeſtabo ei meipm
Jo. xiiij. Ideo de via bone vite ⁊ ꝟtuoſe dicit
Iſa. Hec ē via dñi ambulate i ea: neqꝫ ad dex
tram neqꝫ ad ſiniſtraꝫ declinabitis. Iſa. xxx.
De iſta via dicit thema propoſitū. Dirigite
viam dñi. ſ. bonam vitam ⁊ virtuoſam. Nota
ꝙ quattuor virtutibus dirigitur via dñi. ſ. bo
na vita: quarum tres ſunt theologicales ⁊ q̄r
ta eſt moralis.

Prima eſt fides cordialis.
Secunda ſpes celeſtialis.
Tertia charitas integralis.
Quarta obedientia generalis.

Per iſtas quattuor virtutes dirigitꝫ via dñi
iō dicꝫ thema. Dirigite viam dñi. ¶ Dico p⁹
ꝙ pria ꝟt⁹ directiua vie dñi ē fides cordialis
ſcꝫ hr̄e i corde fidē verā. ſ. illā quam xp̄s dixit:
reuelauit ⁊ pdicauit: ⁊ nō regere ſe in his q̄ fi
dei ſūt ꝑ rōnes naturales nec per argumēta
Nō ad h⁹ ſilitudinē de hortulāo ſulcādo hor
tū ꝑ cordā tēſam ab vno capite ad aliū. Sic
recte facꝫ xp̄s i horto hui⁹ mūdi i q̄ glibꝫ nr̄m
tenetꝫ facē ſulcum ſiue canale rectū de bona ⁊
ſctā ⁊ ꝟtuoſa vita. Caules ſeminā de ſūt virtu
tes ⁊ opa bona ⁊ meritoria. Hec. ſ. fides ca-
tholica erit nob̄ directa via: ita vt ſtulti nō er
rent ꝑ eā. Iſa. xxxv. Stulticia ſumitꝫ h̄ ꝓ igno
rantia. ſicꝫ Lu. xxiiij. O ſtulti ⁊ tardi corde ad
credendū. In hac errauit Arrian⁹ q ſine cor
da voluit facē ſulcuꝫ qñ dixit mūdū fuiſſe ab
eterno ſine principio ⁊ ſine ſine. Plus ſcit mō
vna vetula de his q̄ ſidei ſꝫ q̄ ſciuerīt oēs ātiq
ph̄i. rō ꝑꝑ cordā fidei. Secūda declaratio eſt
de ſcp̄torib⁹ q regulāt ꝑ lineā rectam ⁊c. ⁊ ſic
ſcribūt recte. Sic cogitate ꝙ vita nr̄a ē vt lib
in q̄ ſcribēda ſūt oīa bōa q̄ facim⁹. Et ne erre
mus xp̄s reuelauit. xij. lineis. i. xij. articulis fi
dei q ꝯtinentꝫ in credo i deū. Iō iuxta illas re
gulas regulem⁹ nos. alſ nūq̄ aīa nr̄a ē recta
Auctas. Ecce q icredulus ē nō erit recta aīa
ei⁹ i ſemetipo. Iuſt⁹ aūt i ſua fide viuet. Aba
cuch. ij. Iuſt⁹. i. rect⁹ q regulat ſuā vitā iuxta
regulā a deo ſibi datā: pꝫ gᵒ ꝙ ꝟt⁹ ſidei ē dire
ctiua vite nr̄e. ¶ Scda virtus directiua vite
nr̄e ē ſpes celeſtialis qñ hō nō ſperat nec ꝯfi-
dit i diuitijs hui⁹ mūdi q̄ facilr̄ pñt amitti ⁊ ꝑ
di: nec in dñio nec i pſona nec i gr̄ie nec i ſcia
nec i fortitudine vel pulchritudie. qꝛ oīa iſta
ſūt vana ⁊ trāſitoria. ſꝫ totā ſpem ponit i dño
q̄ nō pōt deficere i gaudijs ⁊ theſauris hono
rib⁹ diuitijs ⁊ delitijs padiſi: talis dirigit vi-
am ſuā. Nō ad hoc miraculū de religioſo co
gitāte ꝟbū themaꝫ. dirigite viā ⁊c. Quō mē
talitꝫ fuit ſibi viſū ꝙ erat i q̄dā terribili deſer-
to vbi a lōge vidit ciuitatē ſtibilē ⁊ videbatꝫ
ſibi ꝙ a deſerto vbi ipe erat vſqꝫ ad ciuitateꝫ
eēt fluuius ignis terribil' ⁊ ꝓfundiſſim⁹ vbi vi
dit pontē ſtrictiſſimū. in cui⁹ trāſitu oēs aſpi
ciebāt ad dextraꝫ vel ſiniſtrā i flumē ignis ca
debant. ⁊ ſolū illi tranſibāt q recte aſpiciebāt
ad īmineū. Et audiuit vocē dicētē ſibi. ꝑ hunc
pontē te oꝫ trāſire. Hic pꝫ q̄rō via nr̄a ē diri
gēda. Deſert⁹ ille ſigt iſtū mundū. Rō qꝛ ſicꝫ
loc⁹ deſert⁹ ē loc⁹ feraꝝ ⁊ nō hoīuꝫ: ſic iſte mū
dus. De⁹ a pncipio fecit tres hītatiōes. ſ. celū
ꝑ angel'. padiſū t̄reſtre ē ꝑ hoīb⁹. ⁊ iſtuꝫ mū-
dū ꝑ beſtijs. Sꝫ ꝑꝑ pctm̄ ade ſuim⁹ eiecti de
loco nr̄o: vt exules ſim⁹ in deſto hui⁹ mundi
i loco beſtiarū. De q̄ dicꝫ dd̄. In terra deſerta
inuia ⁊ iaquoſa. ps. lxij. Ciuitas mirabilis eſt
padiſus in q̄ null⁹ ē defect⁹ nec miſeria: null⁹
īfirmatꝫ nec ſeneſcit nec moritur. De iſta ciui-
tate dicꝫ dd̄. Glioſa dicta ſūt de te ciuitas dei
Flumē ignis ꝓfundiſſimuꝫ ⁊ terribile ē infer
n⁹. de quo dicꝫ dauiel. Fluui⁹ igne⁹ rapiduſqꝫ
egrediebatꝫ a facie dei Dañ. vij. A facie dei. i.
a ſapiētia dei. q̄a dñs ſapiēs ſimil' ordinat pa-
laciū ꝑ ſe: ⁊ carcerē ꝓ crīmioſis. Pons log⁹
⁊ ſtrict⁹ eſt vita bona ⁊ ꝟtuoſa. longus: qꝛ tot
dietas hꝫ q̄t dieb⁹ viuit hō. Strict⁹ Mat. vij.
Anguſta eſt porta ⁊ arta via q̄ ducꝫ ad vitā ⁊
pauci ſunt q inueniūt eā. Porta bone vite ē
ꝯtritio de pctis vel cōfeſſio vel reſtitutio: que
anguſta ē. Iō dicꝫ ꝙ pauci ſūt qui iueniūt eā.
Caſus recipientiū ad dextrā eſt ſpes de ꝓſpe-
ris. ⁊ ad ſiniſtrā deſpatio de aduerſis Dauid
Cadēt a latē tuo mille ⁊ decē milia a dextris
tuis. ps. xc. Aſpectus aūt direct⁹ ad terminū
eſt ſpes in deū ſecura. Iō dicꝫ ſcp̄tura ſctā. In
his oīb⁹ depcare altiſſimū vt dirigat i verita-
te viā tuā. Eccl'a. xxxvij. ¶ Tertia ꝟt⁹ directiua
vite nr̄e ē charitas itegralis q̄ eſt amor dei ſu
prem⁹: ⁊ amor ꝓximi ordinat⁹. Amor dei in
hoīe dꝫ eē ſicut oleū i lāpade qđ ſp natat ſup
aquā. Sic amor dei in corde dꝫ natare ſuper
oēs alios amores. Talis charitas integra eſt
directiua vite nr̄e iuxta ſilitudinē edificatoꝝ
domoꝝ q dirigūt pietes duplici regula ſup⁹
cum corda: iferius cū plūbo. Ecce duplex di-
lectio itegre charitatꝫ. ſ. dei ⁊ ꝓximi. Hac du-
plici regula dirigenda eſt vita nr̄a. Auctas.
Hoc mandatū hēm⁹ a deo vt q diligit deū di
ligit fr̄em ſuum. i. Joh. iiij. Iō dē Can. i. Me
mores ꝟboꝝ tuoꝝ: recti diligūt te. Duo vbe-
ra ſꝫ duo pcepta charitatꝫ. ſ. dei ⁊ ꝓximi. Dex
trū dat lac vite contemplatiue. ſiniſtrum vite
actiue. Cōtra quēlibꝫ nō hñtē charitatꝫ rſam
dꝫ Act. viij. Cor tuū nō eſt rectū coram deo.
In felle amaritudis ⁊ obligatione iniq̄tatis
video te eſſe. inq̄t Petr⁹ ad Simoneꝫ magū
volantē cum ſpūſctū. ¶ Quarta virt⁹ dire-
ctiua vite nr̄e eſt obediētia generalis qñ hō ſe
regit in fiendis ſm̄ diuas ordiatiōes ⁊ nō ſꝫ
ſuas inclinatiōes. ⁊ ſm̄ dīna pcepta: ⁊ nō iux
ta ſua ſentimenta. Talis obedientia gñalis di
rigit vitā. Sicut dicūt geometrici ꝙ rectū eſt
cuius mediuꝫ nō deuiat ab extremis. Extre-
mū ⁊ pncipiū vite nr̄e eſt xp̄us. Joh. viij. Tu
qui es. Rñdit eis ieſus. Principiū q ⁊ loq̄r
vobis. Ego ſum alpha ⁊ o. pncipium ⁊ finis.
Apoc. i. Mediuꝫ ē vita nr̄a q̄ dē recta qñ nō
deuiat ab extremis. ſ. a principio ⁊ fine. nec ꝑ
eleuationē nec depſſionē aut ſiniſtrationem.
Tūc mediū dꝫ eē rectū qñ vita nr̄a recte ten
dit ad finē. ſ. a pncipio ad finē. ſ. a deo ad deū
Cōtra hmōi q̄ttuor diuiſiones pdictas ſūt di
uerſa pcepta quoꝝ obediētia gñalis ſꝫ viato
rē rectū in via hui⁹ vite. Iō dicꝫ ſacra ſcriptu-
ra. Audi fili mi ⁊ eſto ſapiens: ⁊ dirige in via
animū tuum. Prouer. xxiij. Ecce quare dicit
thema. Dirigite viam domini ⁊c.

¶ De eadem dominica. Sermo. iij.

P Arate viam dñi. Joh. i. Sermo no-
ſter erit q̄liter nos debem⁹ pparā-
re ad recipiendū dñm nr̄m ieſum
xp̄m q iuxta repñtationē ſctē ma-
tris eccl'ie dꝫ naſci poſt cras: ⁊ itrare ciuitatē
hui⁹ mūdi. Iō vt iueniat nos bñ ordiatos vo
lo vob̄ oñdere q̄lit̄ nos debem⁹ ppare. ſed pri
mo ſalutetꝫ vir. mā. ⁊c. Qñ aliqs rex vel ma-
gn⁹ pnceps dꝫ intrare nouitꝫ aliquā ciuitateꝫ
iuſtū eſt ⁊ dignū vt vaſalli parent ſibi viā: ne
ſint ibi lapides: ſpine: ⁊c. hoc dictat rō ⁊ etiā
cōſuetudo. Qꝛ gᵒ rex nr̄ iperator ⁊ pnceps ⁊
dñs nr̄ nālis ieſus xp̄s dꝫ nouitꝫ itrare ciuita-
tē hui⁹ mūdi. Iō a nob̄ pparāda eſt ſibi via ꝑ
quā dꝫ trāſire. iō ꝓpoſui vob̄ thema di. Pa-
rate viam dñi. Diceret aliquis. ſr̄ magnā rō-
nē dicitꝫ. qꝛ via eſt ſibi pparāda. ſꝫ oñdatꝫ mo-
dū q̄do eſt ꝑanda. Dico ꝙ h̄ oñdit nob̄ btūs
Lucas in euāgelio hodierno. ⁊ Iſa. xl. c. dicē
tes. Parate viā dñi: rectas facite ſemitas ei⁹
Ois vallis iplebitꝫ ⁊ oīs mōs ⁊ collis humi-
liabitꝫ. ⁊ erūt ꝑua in directa ⁊ aſꝑa in vias pla
nas. Ibi ponuntꝫ quqꝫ clauſule miſtice exponē
de. Prima eſt ꝑate viaꝫ dñi rectas facite ſe-
mitas ei⁹. Nota dr̄iam intꝫ ſemitā ⁊ viā. quia
via eſt carrucaꝝ ⁊ curruū ſiue via ampla per
quā vadūt aīalia. ſed ſemita eſt methad⁹ qua
itur expeditius ⁊ citius. Sic etiam ſpūalr̄ via
dñi cōis ⁊ gñalis ꝑ quā xp̄us venit ad nos ꝑ
grām: ⁊ nos vadim⁹ ad eū ꝑ gl'iaꝫ eſt cōis ob
ſuatio. x. pceptoꝝ neċria ad ſalutē. Per iſtā

pñt tráſire nó ſolú hoíes ſcientifici:ſʒ etiá be-
ſtie.i.ignorátes pſóe. Semite ſút obſuátie ꝛ
pſectióes euágelioꝝ ad q̄s hó nó tenet̃ niſi ꝑ
votum ſe obligauerit ad eas volútarie. Uer-
bi grã. Nó aſſumẽ nomẽ dei i uanú. nec enoꝛ
miter iurare. iſta ẽ via cóis. qa oẽs tenemur
ad hoc. nec ꝓ toto múdo ſaluãdo dʒ hó ſalſe
iurare. ſʒ deú laudare: oꝛare: officiando: cele-
brãdo: ꝑdicãdo ꝛc̃. totú hoͦ ẽ ſemita. qꝛ nó oẽs
tenent̃ ad hoͦ. ſʒ ſolú illi q ſe obligauerũt ad hoͦ
ꝑ votú. Jtẽ abſtinẽ ab oi oꝑe ſuili i diebus ſe
ſtiuis. audire miſſã ꝛ ſmonẽ ẽ via gñal. qa
oẽs tenent̃ ad hoͦ. ſʒ q̄libet die audire officiuʒ
diuinú. ſ. miſſã ꝛ ſmonẽ: ſemita ẽ q̄ citiꝰ ducit
ad terminú ꝑadiſi. Jtẽ honoꝛare parẽtes via
eſt gñal: qꝛ qlibet tenet̃ ad hoͦ. ſʒ recipe p̃lem
ſctũ ſpũalẽ ꝛ obligare ſe illi ad obediẽduʒ ꝓ
pter deú ſemita eſt. Jtẽ non recipe vindictaʒ
de iniurijs via ẽ gñal. ſʒ loq̃ cũ ipſis ꝛ ſaluta-
re ꝛ benefacere eis eſt ſemita. Jtẽ non facere
luxuriã via gñalis eſt. ſed viuere caſte ꝛ nubẽ
nolle ꝓpter deú ſemita eſt. Jtẽ nó furari aliq̃
mó via eſt cóis. ſʒ oia dimittẽ ꝓpẽ deú ꝛ non
hr̃e ꝓpꝛiú ſemita ẽ. Jtẽ nó diffamare aliquẽ
eſt via gñalis. ſʒ ꝓpẽ deú ſuare ſilentium ſe-
mita eſt. Jtẽ cõfiteri ꝛ cõicare ſemel in anno
ẽ via gñalis. ſʒ ſepe ẽ ſemita ꝛc̃. Pʒ gͦ diffe-
rẽtia iter ſemitã ꝛ viã ſpũaliter. Jó dd. Uias
tuas dñe demõſtra mihi: ꝛ ſemitas tuas edo-
ce me. ps̃. xxiiij. Pʒ ergo cũ dr̃. Parate viã
dñi. ꝛ loq̃us de ſemitĩ: nó dic̃ pate: ſʒ rectas fa
cite ſemitas eiꝰ. Ró. qꝛ q ſeruat dei pꝛecepta
ad ſaluationẽ nec̃ria cõit̃ occaſionẽ vane glo
rie nõ hʒ. ſʒ illi q nõ ſolú ſuãt ꝑcepta dei: ſʒ ẽt
ↄſilia euãgelica occaſioneʒ hñt vane glie di-
cẽdo intra ſe. O dicet̃ mó ꝙ ego ſum vna ꝑ-
ſona ſctã. ꝓpẽ hoͦ dic̃. rectas facite ſemitas eiꝰ
Uia ergo dñi ẽ ꝑanda ꝑ ꝑuialẽ correctionẽ.
Semite autẽ ſunt rectificãde ꝑ celeſtẽ itẽtio
nẽ. Secũda. ois vallis iplebit̃. Jã ſcit̃ ꝙ ſi in
via ꝑ quã rex dʒ tráſire ſunt aliq foſſe implen
tur. Sic ſpũaliter ſundã ſiue valles ſignãt ꝑ
ſonas luxurioſas. Ró. qꝛ ſic̃ ad valles deſcen
dũt aque ꝛ immũdicie: ſic ad ꝑſonas luxurio
ſas que nõ curant de ſuꝑnis delectationibus
ſed de iſimis: deſcendũt aque corruptionũ ꝛ
immũdiciaꝝ ꝛ pollutionũ ꝛ abominationũ.
Jó implẽde iteriꝰ in aia ſunt timoroſis cogita
tionibꝰ. ꝛ exteriꝰ oꝑoſis occupationibꝰ ꝛ oꝑi
bꝰ ſctis. qꝛ nulla res fac̃ ꝑſonã ita luxurioſam
ſicut ocioſitas. Qꝛ corpꝰ nr̃ʒ eſt de terra: ꝛ jó
ſicut terra inculta facit herbas malas ſpinas
ꝛ tribulos: in qbꝰ abſcondunt̃ beſtie veneno

ſe: ita de terra nr̃i coꝛporis inculta ꝛ ocioſa q̄
germinat ſpinas temptationũ ꝛ malaꝝ cogi
tationũ. Jó dicit Hiero. Semꝑ aliquid boni
facito: vt te dyabolus inueniat occupatuʒ. Jó
ſũt in múdo tot mali religioſi: clerici: mona-
les ꝛ layci. qꝛ non hñt laboꝛare. hñt ſuos red
ditꝰ ꝛ ſtant ocioſi viſitantes mulieres: mona-
ſteria monialiũ ꝛc̃. Jdeo facto officio diuino
hõ dʒ ſe occupare ſtudẽdo: legẽdo: vel ſcribẽ
do: ꝛ hmõi. ꝓpẽ hoc btũs Bern̄. oꝛdiauit vt
ſui monachi q nõ hñt ſtudere irẽt ad laborẽ
vſq₃ ad prãdiũ. Jteʒ q̄reſunt tot mali milites
ciues ꝛ ſcutiferi: qꝛ nõ hñt laboꝛare ſtãt ocio
ſi in platea iudicãtes tráſeũtes. Ecce quid fa-
ciũt tꝑe pacis: qꝛ tꝑe guerraꝝ ſatis ſunt occu
pati. Jtẽ de laboꝛatoꝛibꝰ in diebꝰ feſtiuis q̄n
dñt ſe occupare in bonis oꝑibꝰ. audire miſſã:
ſmonẽ: ꝛ ſcĩficare dñicã. ipſi vadunt ad lupa
nar vel ad ludũ vel ad tabernã. Secus i die-
bus ferialibꝰ: qꝛ ſunt occupati i negocijs tꝑa
libus. Jdẽ de mulieribus ocioſis: q̄ñ mulier
ocioſa ẽ luxurioſa. O dicũt ipſe. ego poꝛtaui
tantũ de dote ſine bonã dotẽ viro meo. certe
nõ inturbo cognã. ſʒ q̄n ſentit tráſeũtes ꝑcur
rere: ſtati ẽ i feneſtra. Bona mulier ſꝑ ẽ occu
pata in aliq̃ bono oꝑe. Legit̃ de Julio ceſare
ꝙ hẽbat plures filias ꝛ oibꝰ dedit officiũ ſuũ
ſ. filare: nere: texere de ſerico ꝛc̃. ne eſſẽt ocio-
ſe. Jó mq̃t dd. i ꝑſona xp̃i. Cõuertet̃ populus
meꝰ h. ſ. in hoͦ múdo. qꝛ q̄ nõ ↄuertet̃ h ille nũ
q̄ cõuertet̃ i alio múdo. imo dic̃ ſctũs Tho.
ꝙ ꝑſona q̄ moꝛit̃ in pctõ luxurie ſꝑ hʒ deſide
riũ ad illud pctm̃. ſʒ q̄n nõ põt ipſũ oꝑe ꝑfice
re: augmẽtat̃ ſibi doloꝛ. Jó dicit. Cõuertetur
ppl's meꝰ hic. Dñe q̃uo. rñdet. dies pleni iue
niunt̃ i eis. ps̃. lxxij. Nõ dies pleni inueniunt̃ i
eis ſ. bonis factis ꝛ honeſtis oꝑibꝰ. Jſto mõ
ois vallis implebit̃. Tertia. ois mons ꝛ collis
humiliabit̃. Jn via regia nõ ſolũ valles iplen
tur: ſed etiã altitudines hũiliabunt̃. ſic ſpũali
ter in via regis xp̃i ois mõs hũiliabit̃. Nota
duas cõditiones ꝑſonarũ ſuꝑbarũ. Quidaʒ
ſuperbiũt de bonis ſpũalibus. qꝛ magiſter in
theologia: vel doctoꝛ famoſus: vel ex deuoti-
one. tales ſunt montes alti. Alij ſuperbiunt
de bonis tempoꝛalibꝰ. de dignitate: pꝛelatio
ne: officio: genere: vel diuitijs. Hi ſunt colles
oʒ vt hũilient̃. Ró. qꝛ xp̃s nõ req̃eſcit in mõ-
tibus nec in collibus ꝛc̃. Auctas. Ecce iſte ve
nit ſaliens in mõtibꝰ: tráſiliẽs colles. Cã. ij.
Uerbũ ẽ ſpũs ſcĩ de filio dei. Nota ſaliẽs in
montibus. Jlle qui ſaltat tãgit ibi vbi recipit
ſaltũ: ꝛ inde ſaltãdo mutat ſe. Sic xp̃s tangit

mõtes q̄n dat eis grãs ſpũales ſciam vel de-
uotionẽ vel vt faciãt pniaʒ. Sʒ q̄n ex hoc hõ
ſuꝑbit: xp̃s ſaltat ide ꝛ tranſit colles. qꝛ illos
nõ tãgit dãdo eis grãs ſpũales. ꝛ ponit ſe in
plano. i. in ꝑſona hũili ꝛ ibi q̄ſcit. ꝓꝑ hoc dic̃
ſcptura ſctã. Quãto maioꝛ es. hũilia te in oi-
bꝰ ꝛ corã deo inuenies grãm. Eccl̃. iij. Uultis
agnoſcẽ ſtultitiã illoꝝ q ſuꝑbiũt de bonis ſpi
ritualibꝰ vel tꝑalibꝰ. Si enĩʒ deplumato coꝛ
uo ſibi apponeret qs plumas magnas pauo
nis de qbꝰ ipſe gaudẽt ꝛ ſuꝑbiret cũ tñ debe-
ret triſtari ſi hr̃et rõnẽ: qꝛ nõ ſũt ſue. Jdeʒ eſt
de illis q ſuꝑbiũt ꝛc̃. Quid ẽ eẽ ſciẽtẽ vel de
uotum nihil aliud niſi qꝛ ꝑdidit plumas ni-
gras ignoꝛantie vel pctõꝝ: ꝛ deꝰ poſuit in eo
plumas angeloꝝ ſcie ꝛ virtutũ debiliter fir-
matas. ſ. feruoꝛe deuotionis. Si gͦ ꝑditis de
uotõeʒ ꝑdit̃ ẽt plumas ṽtutũ. Jó ꝑſona de-
uota ſꝑ dʒ ſtare cũ magno timoꝛe ne amittat
plumas virtutũ q̄ nõ ſũt ſue: ſed a deo ſibi im
poſite. Talis cogitatio expellit ſuperbiã ꝛ va
nã gliam. Jó dicit. Quanto maioꝛ es. ſ. in bo
nis ſpũalibꝰ hũilia te ꝛc̃. Pʒ gͦ ſtultitia illo-
rũ q ſuꝑbiunt de bonis tꝑalibꝰ. Si aũt rex ac
cõmodaret alicui vſoꝝ. xx. milia floꝛenoꝝ cũ
tali cõditione ꝙ ſub pena capitis reddat ſibi
q̄n exiget ab eo cũ alijs decẽ milibꝰ de lucro.
ſi ille gaudẽt ꝛ ſuꝑbiret de illis pecunijs nũ-
q̄d eẽt bñ fatuus ꝛ ſtultꝰ. cum teneat ipas cũ
tanto onere ꝛ ꝑiculo. Jta in pꝛopoſito de bo
nis tꝑalibꝰ vob̃ a rege xp̃o mutuat̃. qꝛ totum
eſt mutuuʒ cui habet̃ reſtituere q̄ñcunq₃ ipſe
voluerit cũ magͦ lucro. ſ. oꝑeꝝ mie ꝛ pietatis
alr̃ dicet. quare nõ poſuiſti pecuniaʒ meã ad
mẽſam nũmularioꝝ. Matth. xxv. Mẽſa nũ
mularioꝝ ſunt manus pauperũ. ꝓmitto vob̃
ꝙ ſi iſta cogitaretis nullꝰ diues ſuperbiret de
diuitijs. nec etiaʒ dñi tꝑales. nec dñi ſpũales
ſuꝑbirent. Sicut nec baſtaxus ſuꝑbit de one-
re auri vel argenti ſeu margaritaruʒ q̄d poꝛ-
tat imo hũiliat̃. Et q̄d ſunt dñi tꝑales vel ꝑla
ti niſi baſtaxi onerati auro ꝛc̃. Jó humilia te
ad inſtar baſtaxi dicendo. dñe magnũ onus
poꝛto ſupꝛa me. gͦ hũiliami in ↄſpectu dei ꝛ
exaltabit vos. Jac. iiij. Nota i ↄſpectu dei ha
betis dare rõnẽ ꝛ computũ de oibus bonis.
Quarta erunt ꝑua indirecta. Jn ingreſſu re-
gis ꝑua via. i. toꝛta dirigit̃ ꝛ fit recta. Sic ſpũ
alit̃ dʒ fieri mõ in introitu regis xp̃i. Praua
ſeu toꝛta ſunt coꝛda ꝛ verba ꝛ opera auaroꝝ
q incedunt toꝛtuoſe ad inſtar ſerpentis ꝛ vul
pis. verbi grã. Uſurariꝰ incedit viaʒ rectã q̄n
aliq̃ cõitas vel ꝑſona ꝑticularis venit ad euʒ

vt ſibi mutuet tãtũ q̄ indiget. Rñdet ſtatim:
Placet mihi amoꝛe tui. Totũ hoc eſt rectũ.
Sed q̄n dicit. ꝓ decẽ dabitis mihi. xij. Ecce ꝑ
uitas ꝛ toꝛtuoſitas. ꝛ ita ponet̃ i carta ne do-
minꝰ vel ep̃s poſſit ꝛc̃. Jtẽ vendẽdo ꝓpẽ ſpe-
rã. totũ hoc ẽ ꝑuũ. vel emẽdo minꝰ ꝓpẽ dena
rios q̄s cito dat̃ ꝓ re emenda. vel mutuando
ſuꝑ poſſeſſiões ꝛ interim recipe fructꝰ totũ ẽ
prauũ ꝛ toꝛtũ. ſʒ eẽt rectũ bonũ ꝛ meritoꝛiuʒ
ſi fieret ꝓpẽ deuʒ. Jó dic̃. Erũt ꝑua indirecta.
talibꝰ vſurarijs dicit deus. Gñatio ꝑua atq₃
ꝑuerſa heccine reddis dño pplẽ ſtulte ꝛ inſi-
piens. Deut. xxxij. Heccine reddis dño ſcʒ ti
bi commiſſis ab eo pplẽ ſtulte. qꝛ cum poſſet
lucrari i hoc múdo grãʒ ꝛ gliam in alio ꝑdit
ꝓꝑ vſurã. ſʒ erunt ꝑua indirecta faciẽdo reſti
tutionẽ. Jó dicit ſcptura. Dirige ſemitã pedi
bus tuis: ꝛ oẽs vie tue ſtabilient̃. Auerte pe-
dẽ tuũ a malo. Uias. n. q̄ a dextris ſunt nouit
deꝰ. ꝑuerſe ṽo ſunt q̄ a ſiniſtris ſunt. vt eſt via
vſure ꝛc̃. Prouer. iiij. Quinta: ꝛ aſꝑa in vias
planas. vt fit in regis introitu. ita etiã fiẽdũ
eſt ſpũalr̃ in itroitu regis xp̃i. Aſpera ſũt coꝛ
da: oꝛa: ꝛ oꝑa inuidoꝝ: iracũdoꝝ: ꝛ vindicatiũ
uorũ. Coꝛda ſũt aſꝑa per maliciã. oꝛa per de-
tractiões qꝛ ſꝑ ꝑſona inuidioſa hʒ linguã dif
famatricẽ. Noueritis ꝙ in pꝛincipio dyabo-
lus duxit maliciã in vxoꝛẽ que ſecũ ſemꝑ erit
vnita vt vxoꝛ viro. jó ſꝑ erit dãnatus. ex q̄ ge-
nuit filiũ ꝛ filiã. filiꝰ eſt coꝛ mundi. filia ṽo lin
gua eiꝰ. Jó ſunt ſres ꝛ ſil̃ ſtant ꝑmogenitꝰ eſt
coꝛ inuidi. ſi aliqs hõ dicit inuido cognoſcis
talẽ. tã bona ꝑſona videt̃. ſtatiʒ dicit nõ ſi co-
gnoſceret̃ eũ ſic̃ ego. ipe eſt vnus talis ꝛ talis
ꝛc̃. Jnuidi nullũ bonũ volunt audire nec loq̃
de illis qbus iuidẽt. Jtem iracũdus nihil ſcit
dicere dulc̃. ſ. ſʒ aſꝑe tã vxori q̄ filijs. tã parẽ-
tibus q̄ etiã familie domꝰ. Jtẽ de vindicati-
uo dicente ꝑ caput ꝛ ꝑ coꝛpꝰ dei ꝛc̃. ego vin-
dicabo me de tali. De his dic̃ Dauid. Quo-
rũ os maledictõe ꝛ amaritudie plenũ eſt. ve
loces pedes eoꝝ ad effundẽdũ ſanguinẽ. ps̃.
xiij. Jó mõ in itroitu regis xp̃i fiãt aſꝑa i vias
planas. pacificãdo nos. remittendo iniurias
ſic̃ pueri q in abſentia mr̃is ſe ꝑcutiũt ſic̃ pu-
ri. ſʒ q̄n ſentiũt mr̃eʒ veniẽtẽ q̄ſcũt ꝛ ſe paci-
ficãt. ſic ꝛ nos ſumus pueri ſine intellectu. jó
mõ i aduẽtu mr̃is nr̃e ꝛ regis nr̃i pacificemꝰ
nos dimittendo odia rãcoꝛes ꝛ malas volũ-
tates. ꝛ ſic erũt aſꝑa in vias planas. Cuilibet
etiã mgr̃o vel dño diſplicet multũ q̄n inuenit
diſcipulos vl̃ vaſallos diſcoꝛdes ꝛc. Jó dicit
Jſa. ꝑdicatoꝛibꝰ. Pꝛeꝑate viã pplo. planum

ſacite iter: ⁊ eligite lapides ⁊ eleuate ſignum
ad pplos. Ecce ſaluator tuus venit: ecce mer
ces eius cũ eo: ⁊ opꝰ eius corã illo. Iſaie. lxij.
Nota ꝙ lapides duri ſunt malicia ⁊ duricia
cordis. ꝟba mala ⁊ iniurioſa ⁊ diffamatoria.
De his dicit ꝓpħa. Eligite lapides. i. expelli
te maliciam: duriciam: ⁊c. ⁊ eleuate ſignũ ad
pplos. ꝙtũ ad publicationẽ pacis. q̄ ſi mala
voluntas fuit publicata ⁊ notoria: etiã pax ⁊
ꝯcordia dꝫ eſſe publica. hoc mõ ſignuꝫ pacis
eleuatur ad populos. Sed ſi mala voluntas
fuit occulta ⁊ ſecreta: tunc ſufficit remittere ſe-
crete. Et aſſigt rõnẽ. ecce ſaluator tuus venit.
¶ De eadem dominica. Sermo quartus.

Medius veſtrũ

ſtetit quẽ vos neſci-
tis. Joħ. i. Uerbũ ꝓpoſitũ dat mi-
hi motiuũ p̄dicandi de virtutibus
moralibꝰ. Pro bono regimine mo-
rali vite nr̄e: q̄s oẽs extrahemꝰ de vita glorio-
ſa dñi nr̄i ieſu xp̄i. Sꝫ primo ſalutet virgo ma-
ria ⁊c. Primo declarabo qd eſt virtus: ⁊ int
multas diffinitões ꝟtutis magis mihi placet
diffinitio pħi dicẽtis. Uirtꝰ ẽ hītꝰ electiuus. i. i-
clinatiuꝰ ad faciẽdũ oia bona opa delectabi-
liter in medio ꝯſiſtens ꝓut ſapiẽs ordinauit.
Habitꝰ electiuꝰ ẽ q̄daꝫ q̄litas i aia gn̄ata ſiue
cãta ex multis bonis opibꝰ inclinãs aiam vt
aſſimilet illi q illã q̄litatem gn̄auit ſeu cauſa-
uit i ea. ꝟbigr̄a. quãdiu aliq̄s nr̄m hꝫ tediũ ie-
iunãdi vel abſtinẽdi nõ hꝫ ꝟtutẽ abſtinentie:
ſed intãtũ poterit habituari ad ꝟtutẽ abſtinẽ-
tie ꝙ ſine tedio imo delectabiliter ieiunabit.
Itẽ oẽs inclinamur ad luxuriã: iõ cũ magno
labore abſtinẽt multi. Sed intãtũ hõ poterit
habituari ad ꝟtutem caſtitatis occaſiones ⁊
oportunitates vitãdo ꝙ cãbit in aia vnꝰ hītꝰ
ꝙ ſine labore abſtinebit ab illo actu. q̄ habi-
tus electiuꝰ inclinat ad ꝟtutẽ caſtitatis. Ideꝫ
de alijs ꝟtutibꝰ. Nõ in medio cõſiſtens prout
ſapiens ordinauit. In medio. ſ. inter nimis ⁊
paucũ: q̄ facẽ nimis ⁊ exceſſum: viciũ ẽ ⁊ nõ
ꝟtꝰ. Idẽ facẽ modicũ. ſed facẽ ad ſufficiẽtiã ẽ
ꝟtus ꝓut ſapiẽs vir ordinauit. Nõ ſilitudinẽ
dtĩ Greg. dei illis q tẽperãt gnternã ſiue luti-
nã q premũt clauos trahendo nõ nimis cor-
dã nec modicũ: ſꝫ q̄tuꝫ ſufficit. Sic dꝫ facere
quelibet perſona diſcreta de opibꝰ virtutum.
Clauꝰ q̄ dꝫ tpare eſt ſapia cogitãdo ſic. Uide-
amus iſtud qđ ego volo facere in tali vel tali
q̄du q̄diu poterit durare: ita ⁊ opus cõpetat
termis: loco: pſone: ⁊ ſic de alijs circũſtantijs
reqſitis in bonis opibꝰ. alr̄ ſi indiſcrete fieret
nõ eẽt ꝟtus: ſed viciũ. q̄ tãtũ poſſet hõ vigila-
re vel ieiunare ꝙ pderet itellectũ. Anſelmus
Quicq̄d cũ diſcretiõe feceris ꝟtꝰ eſt. ꝟtꝰ autẽ
indiſcreta ꝓ vicio reputat. Cũ xp̄s ſit eſſentia-
liter nõ ſolũ ꝟtuoſus: ſꝫ ꝟtꝰ. Auctas. Nos p̄-
dicamꝰ xp̄m dei ꝟtutem ⁊ ſapiaꝫ. i. ad Cor. i.
Sibi gꝰ cõpetit mediũ ꝓpter qđ dr̄ iudeis in
extremis viciorum cõuerſantibꝰ. Medius vr̄m
ſtetit. ſ. ille q eſt ꝟtus quẽ vos neſcitis. Nõ ꝙ in
hac vita xp̄s tenuit mediũ q̄ter faciens com-
mẽdationẽ q̄tuor ꝟtutũ cardinaliũ. que dicũ-
tur cardinales a cardine. quia in his q̄tuor
voluuntur oẽs ⁊ reducunt alie ꝟtutes mora-
les. Iõ iſte quattuor dicunt p̄ncipales. Ideo
q hꝫ iſtas quattuor eſt vniuerſalit virtuoſus.
Notã ꝙ chriſtus tenuit quater medium.
¶ Primo in natiuitate.
¶ Secundo in diſputatione.
¶ Tertio in predicatione.
¶ Quarto in paſſione.
¶ Dicit pº ꝙ xp̄s tenuit mediũ in natiuitate
q̄ ꝟgo maria pꝰ ptũ ipm pãnis inoluit. ⁊ po-
ſuit in p̄ſepio i medio aialiuꝫ. Iuxta ꝓpħam
Abacuc. lxx. In medio duorũ animaliũ co-
gnoſceris. Abacuc. iij. Ecce p̄mũ mediũ qđ
xp̄s tenuit ad ꝯmẽdandã p̄mã ꝟtutẽ mora-
lẽ q̄ ẽ prudẽtia. q̄ auiſat hoiem circa picla hꝰ
mũdi tã aie q̄ꝫ corpis q̄ꝫ bonorum. Auiſat etiaꝫ
circa fraudes dyaboli ⁊ mũdi. iõ hec virtꝰ eſt
p̄mo neceſſaria. Iõ petrus apl̄s. Eſtote pruden-
tes ⁊ vigilate. i. Pet. iiij. Hec ꝟtꝰ prudentie
hꝫ duo extrema. ſ. nimis ⁊ modicũ. Modicũ
eſt fatuitas in alio extremo. ſ. nimis ſunt illi q
nihil ſciunt facẽ nec in ꝟbis nec in factis ſine
fraude ⁊ dolo q ſunt ita aſtuti ꝙ infra vnguẽ
iuenirẽt pilos. Uirtꝰ. n. ꝯſiſtit i medio. nõ de-
cipe aliquẽ. nec pmittet ſe decipi ab aliq̄. iſta
ẽ prudẽtia. Dñs ieſus xp̄s volẽs oñdere iſtã
ꝟtutẽ voluit poni in medio duorũ aialiũ. ſ. in-
ter bouẽ cornupetã q diuidit vngulã. in quo
deſignat duplicitas doloſitatis. ⁊ aſinũ groſſũ
in quo deſignatur fatuitas. Xp̄s ꝟo ꝯ doloſi-
tatẽ ⁊ fatuitatẽ ſtetit in medio. Iõ dic nobis
apl̄us. Sicut mõ geniti infantes rõnabiles ꝯ
fatuitatem. ſine dolo ꝯ nimiam ſubtilitatẽ. i.
Pe. ij. Hic deficiũt multi vt fatui q ſtatiꝫ cre-
dũt qđ eis dr̄. Dic hyſtoriã de ꝯcubina cuiuſ-
dã clerici: q̄ cõpuncta de pctõ voluit recedere
ab eo. Cui dixit clericꝰ. O miſera ⁊ qd vis fa-
cere. mõ habes magnũ honorẽ: q̄ es prope
deũ ⁊ ẽ nurꝰ virgis marie. ꝓpter qđ ipſa gau-
dens remãſit cũ eo. Ecce fatuitas. Nõ ꝙ gra-
ue pctm̄ eſt facẽ luxuriã cũ ſacerdote vel reli-

gioſo. Cũ q̄libꝫ tali multo magis peccat mu-
lier q̄ꝫ cũ layco. q̄ fornicatio minus pctm̄ eſt
q̄ꝫ ſacrilegiũ qđ cõmittit cũ clericis. Cõtra h̄
extremũ viciũ dic apl̄s. Fr̄es volo vos eẽ ſa-
pientes in bono ⁊ ſimplices i malo. ad Ro.
vlti. Alij autẽ ſunt nimis aſtuti ⁊ intricati itã-
tũ ꝙ de bono faciũt viciũ: ⁊ malũ ex doloſita-
te. Uerbigr̄a. De miſſis ſcti amatoris que lꝫ
de ſe ſint bone: tñ multi aſtuti faciunt ibi mul-
tas doloſitates ⁊ fraudes. Prima. quia cum
miſſe ſcti amatoris nõ ſũt niſi. xxx. dicũt ꝙ ſũt
xxxiij. Secũda: q̄ dicũt ꝙ cantent ſine inter-
uallo: cũ tñ clerici nõ ſint ita bñ pati mõ ꝙ q̄-
libet die celebrent: cũ teneant talem vitã. ⁊ di-
cẽs miſſas niale patus ſiue cũ cõſcia pctĩ mor-
talis incurrit ⁊ cõmittit pctm̄ mortale. Ter-
tia q̄ dimittũt miſſam de tpe p eccliam ordi-
natã. Quarta de certis cãdelis cuꝫ certis pecunijs
Quinta: q̄ gentes credunt ꝙ illa aia p q̄ di-
cunt miſſe ex h̄ exeat de purgatorio: qđ nõ ſp
ſit. Nec eni impari reatu pene ſũt plerũq̄ ob-
ligate. q̄re ⁊ nõnũq̄ꝫ ineq̄libꝰ ꝓ eaꝝ liberatõe
indigent ſuffragijs. q̄ ſicut infirmitates corpo-
ris nõ ſunt eedem ⁊c. Nõ de medico, de cepe
cruda ⁊c. Iõ amoueatur iſta doloſitas. quia
miſſe de ſe bone ſũt: ſed cãrat bonũ ſacerdotẽ
ne ſit ꝯcubinariꝰ. vſurariꝰ: ⁊c. alr̄ dic Grego.
Cũ is q diſplicet ad itercedendũ mittit: irati
animꝰ ad deteriora prouocat. Ecce rõ quare
xp̄s voluit poni i medio duorũ aialiũ. auctas.
Qui audit increpatiões vite in medio ſapiẽ-
tũ cõmorabit. Prouer. xv. nõ in extremis. q̄
auiſat. Secũdo fuit xp̄s in medio doctorũ in
diſputatiõe qñ fuit. xij. annorũ. Lu. ij. Inuene-
rũt eũ in tẽplo ſedentẽ in medio doctorũ au-
diẽtẽ illos ⁊ interrogantẽ. In iſto ſecũdo me-
dio xp̄s oñdit ſecundã ꝟtutẽ moralẽ q̄ ẽ iuſti-
cia. Iuſticia ꝟo eſt reddẽ vnicuiq̄ꝫ qđ ſuuꝫ eſt
ſm̄ Aug. Iuſtũ eſt ꝙ operarius vel ſeruꝰ det bo-
nũ opus vel ſeruitiũ dño: ⁊ ꝙ dñs det ſibi ſuũ
ſalariũ. Itẽ iuſtũ eſt ꝙ vir diligat vxorẽ ſuã ⁊
econuerſo. Itẽ ꝙ filiꝰ honoret parẽtes: ⁊ ꝙ di-
ſcipuli credant ſuis mgr̄is. ⁊ ſanus ſeruiat infir-
mo ⁊c. hec ꝟtus iuſticie eſt magis ⁊ maxime
neceſſaria dñis tpalibꝰ ⁊ rectoribꝰ cõitatũ. q̄bus
dicit ſcptura ſctã. Diligite iuſticiaꝫ q iudicatis
terrã. Sap. i. Extrema virtutũ ſeu ꝟtutis ſunt
remiſſibilitas ⁊ crudelitas. Nimia remiſſibili-
tas eſt qñ ꝓ modica rõne vel occaſione dimit-
titur iuſticia. Nimia crudelitas qñ iudex ni-
hil reſpicit dicẽdo moriat. Sed ꝟtus eſt quã-
do ſm̄ legẽ vel diuinalem vel imperialeꝫ ſm̄
canones pontificales vel rationes naturales
miniſtratur iuſticia vnicuiq̄ꝫ. Et illam oñdit
xp̄s qñ inuenerũt eũ ſedentẽ in medio docto-
rũ illorũ q erãt iudices terre q ſtabat in extre-
mis. q̄ ꝑentibꝰ ⁊ amicis erant nimis remiſſi.
Extraneis aũt ⁊ viduis ⁊ pupillis erãt crudeles
Iõ dixit eis xp̄s qñ incepit p̄dicare. Ue vob
ſcribe ⁊ phariſei hypocrite q decimatis mẽtã
⁊ anetum ⁊ cyminũ ⁊ relinq̄tis que grauiora
ſũt legis. iudiciũ: miaꝫ: ⁊ fidẽ. Hec oportuit fa-
cere ⁊ illa nõ omittere. Duces ceci excolan-
tes culicẽ camelũ aut glutiẽtes. Math. xxiij.
Nõ ꝙ ſcriba ẽ nomẽ equocũ. q̄ vel dr̄ a noti-
cia ſcripturarum vel officiorum ſcribendi. ⁊ p̄mo
mõ ſumit hic. Nõ decimat mentã. q̄ ſi paup
hũit in horto decẽ folia de mẽta: decima erat
templi. Idẽ de aneto ⁊ cyminõ ⁊ ſaluia. Sꝫ in
iudicio erãt remiſſi: q̄ nõ faciebãt iuſticiã de
diuitibus. nec puniebãt ꝓditores qui deſtrue-
bant ⁊ corrũpebãt ciuitatẽ. Itẽ faciebant ex-
actiões ꝯ pauꝑes: ⁊ dimittebãt miam ⁊ dice-
bant ꝙ darent tẽplo illud qđ debebant dare
pr̄i vel mr̄i pauperibꝰ. ⁊ ꝙ eſſent excuſati etiã
ſi morerentur fame. Itẽ p̄derabãt cyminũ.
qđ ẽ q̄dã ſpẽs q̄ comedit. ⁊ dimittebãt fidem
de xp̄o. Iõ dicit xp̄us. Ceci ⁊ duces cecorum: q̄
ppl̄s nõ debebat eis aſſentire. Contra iſta ex-
trema xp̄s voluit ſtare in medio doctorum. ꝓpt
hoc dic deꝰ iudicibꝰ. Audite illos: ⁊ qđ iuſtũ
eſt iudicate. ſiue cuius ſit ille ſiue ꝑegrinꝰ. nõ
erit diſtãtia pſonarũ. Ita puũ audietis vt ma-
gnũ. nec accipietis cuiuſq̄ꝫ pſonam. q̄ dei iudi-
ciuꝫ eſt. Deut. i. Et põt dicere bonꝰ iudex. In
vijs iuſticie ãbulo in medio ſemitarũ iudicij.
Prouer. viij. Nota in vijs iuſticie. ſ. iterrogã-
do: audiẽdo: ſcrutãdo ⁊ iuris defenſiones dã-
do in medio ſemitarũ. i. rigoris iuſticie. Iõ di-
cit thema mediꝰ. Tertio ſtetit ieſus in medio
pſecutorum i p̄dicatiõe qñ fuit. xxx. annorum: ince-
pit p̄dicare caphernaũ ⁊ mirabilia facẽ. De-
inde venit i nazareth ciuitatẽ ſuaꝫ vbi fuit nu-
tritꝰ: vbi nullũ fecerat miraculũ. iõ indignati
ꝯ eũ dixerũt ſibi. Quãta audiuimus facta in
capharnauꝫ: fac ⁊ hic in patria tua. Luc. iiij.
Rñdit ieſus q̄ ipſi nõ erant digni. q̄ deride-
bant euꝫ dicẽdo. Ecce filiꝰ filatricis marie nũ-
q̄ꝫ didicit lr̄as ⁊ vult p̄dicare. Ecce filiꝰ fabri
⁊ irridebãt. ꝑꝑ hoc dixit ꝙ ñ erãt digni vt ibi
faceret mirabilia di. Nemo ꝓpħa acceptꝰ ẽ
i pr̄ia ſua. Uide ibi plura ꝑꝑ qđ ibi voluerũt
eũ p̄cipitare. Dicit textꝰ. Ieſus aũt tranſiens
ꝑ mediũ illorũ ibat. Luc. iiij. Ecce q̃ñ ſtetit i
medio pſecutorum. In hoc oñdit tertiã virtutẽ
moralẽ. ſ. fortitudinẽ. q̄ ꝟtus fortitudis oſtẽ-

dñe marie i tribulationib⁹. Fortitudo aũt mo ralr ẽ qdã vt⁹ ſeu q̃litas extñs i aĩa. que refrige rat cor hoĩs ne faciat aliqd ꝫ deũ. ⁊ q̃uo non timeat pericula: nec famem nec pſonẽ nec bono rũ: nec ẽt mortẽ ꝓpter deũ. Ideo de pſona q̃ hȝ hãc virtutem dĩc ſacra ſcriptura. Fortitudo ⁊ decor indumẽtũ eius. Prouer. vlt. Hec hȝ duo extrema. ſ. nimis ⁊ parũ. ſiue temeritas ⁊ puſillanimitas. Temeritas nimia eſt qñ nihil reſpiciunt. ſed ad inſtar fatui impingũt ſe. hoc ẽ viciũ. Puſillanimitas ẽ qñ miles q ẽ timid⁹ nõ audet intrare bellũ ſeu cãpũ timore ſagit tarũ. Sȝ mediuȝ eſt hře ſe inordiate. Jõ dicit Jeſus aũt trãſiẽs p mediũ illorũ ibat ⁊ venit capharnaum. Xp̃s in ciuitate nazareth habe bat parẽtes: amicos: ⁊ notos. ⁊ ei⁹ parentes erãt puſillanimes timẽtes de morte xp̃i. Alij aũt erant temerarij nihil reſpiciẽdo volentes ipſuȝ occidẽ. Sȝ xp̃s tenuit mediũ. quia nõ ti muit precipitiũ. neq̧ temerarie i illos impegit ſed ſecur⁹ trãſiuit per mediũ. Jta debes tu fa cere in ꝑlio ſpũali. nõ ſis temerari⁹ nec puſil lanimis. Nõ q̃do religio eſt vt cãpus ꝑlij i q̃ qdã ſũt puſillanimes ⁊ timidi. ſicut illi q timẽt q nõ poſſint ſuare rłam ⁊c̃. Dic q̃uo p⁹ mar tyriũ mai⁹ ſuitiuȝ qð hõ põt facẽ deo ẽ intrare religionẽ. Jõ dĩ Eccłia. vij. Noli eſſe puſilla nimis i aĩo tuo. Quidaȝ aũt ſũt temerarij qui nihil ſeruãt de religiõe. iõ debes tenẽ mediũ ⁊ ſpare in deo vt det tibi mediũ ꝫ temeritatẽ ⁊ puſillanimitatẽ. Sicut dauid q dicit. Expe ctabã eũ q ſaluũ me fecẽ a puſillanimitate ſpi ritus ⁊ tẽpeſtate. ps. liiij. De iſto medio poſ ſum⁹ dicẽ illð Dañ. iij. fecit mediũ fornacis q̃ ſi ventũ roris flanteȝ. Nota hyſtoriã breuiter de illis tribus pueris. Quarto ſtetit ieſus in medio in paſſiõe qñ in fine vite ſue voluit ſu ſpẽdi in medio duoꝝ latronũ. Jo. xix. Crucifi xerũt eũ ⁊ cum eo alios duos hinc ⁊ hic me diũ aũt ieſum. Hic xp̃us oñdit virtuteȝ tẽpe rantie q̃ ẽ qñ mẽſura deliciarũ ne hõ recipiat plus vel min⁹. ſȝ recipere deȝ neceſſitatẽ. nõ ni mis comedere nec bibere: dormire: ridẽ: loq ſeu truffare: ⁊ ſic de alijs. Hoc dicit ſcriptura ſobrietatẽ. i. Pe. v. Fr̃es ſobrij eſtote ⁊ vigila te: q꞉ aduerſari⁹ vr̃ dyabol⁹ tanq̧ leo rugiẽs circuit querens quẽ deuoret. Hec hȝ duo ex trema nimia maceratio ſiue acerbitas: ⁊ cu rioſitas. ſ. nimis curare de cibo ⁊ potu ⁊ veſti tu ⁊ hm̃oi. Unũ extremum eſt nimia auſteri tas. nõ recipiendo neceſſitateȝ vite in cibo ⁊ potu ⁊c̃. vel nimiam pniam faciẽdo ⁊c̃. in tã tum q ſe interficiunt. Jõ q̃libet dȝ tenerẽ me diũ ⁊ tẽpare vitã ſuã iuxta ſuã q̃litatẽ ⁊ ꝯple xiones q̃libet ſcit q̃tũ põt portare aſin⁹ ſuus Jõ cauẽ dȝ a magis ⁊ min⁹. Hoc oñdit xp̃us qñ voluit ſuſpẽdi in medio duoꝝ latronũ. la tro ſiniſter ſigt ꝓſpitatẽ tpalẽ. Quidã ſunt la trones de bonis tpalibus nimiũ recipiendo. Ecce curioſitas vitioſa. Latro dexter q venit finalr ĩpetrauit ſigt illos q cupiũt eſſe in dex tra gl̃ie celeſtis q ſũt latrões. nõ q furenĩ ali qd de mũdo: ſed furanĩ vitã corpi ꝓprio: me diciũ comedendo ⁊ bibendo ⁊c̃. Ecce auſteri tas vicioſa. Jõ ponam⁹ nos i medio recipiẽ do neceſſitatẽ: ⁊ ſic erim⁹ in medio cũ xp̃o in cruce pnie. Jõ dicit ſcriptura. Obſecro vos fr̃es p miãm dei vt exhibeatĩ corpa via hoſtiã viuẽtẽ ſctãm. deo placẽtẽ. rõnabile obſequm v̄rum. ad Ro. xij. Nõ deo placentẽ. magis ⁊ minus non placet deo. Nota de pře nr̃o btõ Dñico orante: cui appropinquit demon qui tripudiãdo cãtabat hãc cãtatiõeȝ. Magis ⁊ min⁹: magis ⁊ min⁹: magis ⁊ min⁹. Cũ ãt fuiſ ſet adiuratus a btõ dñico qd ſibi hoc vellet. Rñdit q qcqd iſti lucranĩ i hoc mũdo: totũ lucrãt p magis vel min⁹. Mediũ ãt qð ſatis multũ placet deo ⁊ diſplicet dyabolo. De pře na ãt vitioſa pt dici. ſurge ſupple de extremis ⁊ ſta in mediũ dixit xp̃s ad hoĩem aridã ma nũ hñtẽ q ſurrexit ⁊ ſtetit. Lu. vi. g° medi⁹ ve ſtrũ ſtetit ⁊c̃. ¶ Jn vigilia nat. xp̃i. ſer. vnic⁹.

Inuenta eſt in vtero ha bens ⁊c̃.

Matt. i. Tot⁹ ſermo nr̃ eſt in ĩpre gnatiõe ṽgis marie. Sed vt iſtam mãȝ ſentiat in aĩab⁹ vr̃is per dulce dinẽ deuotiõis pmo ſalutabim⁹ ṽginẽ gl̃iã ⁊c̃. Jnuẽta eſt ⁊c̃. Jnĩ xp̃i ꝯceptionẽ ⁊ ei⁹ na tiuitateȝ iuenio magnã dr̃aȝ in ſacra ſcptura ſingularĩ i hoc q꞉ xp̃i natiuitas nõ fuit oĩno occulta ⁊ ſecreta. imo voluit q eſſet mũdo nũ ciata ⁊ publicata tam per ſingulos q̃ per ce los p ſtellã oriẽtis. p aĩalia. p reges oriẽtis. ſm q iã fuit pphetatũ. Ego mouebo celuȝ ⁊ terram ⁊ mare ⁊ aridãt mouebo oẽs gentes ⁊ veniet deſiderat⁹ cũctis gẽtibus. Aggei. ij. Nõ celũ. i. ſctõs ãgelos. Sȝ circa ei⁹ cõceptio nẽ voluit q eẽt occulta: q꞉ nulli pſone h⁹ mũ di fuit reuelata. nõ pñarchis. nõ pphis. nec ſctis pſonis: niſi ſolum archangelo gabrieli ⁊ ṽgini marie ſm q fuit pphetatũ per Yſa. A fi nib⁹ terre laudes audiuim⁹ gl̃iam iuſti: ⁊ dixi ſecretũ meũ mihi. ſecretũ meũ mihi. yſa. xxiiij. Et loq̃bat pph̃a i pſõa gabriel ⁊ ṽgis marie Nõ e finib⁹ ťre. Fines ťre capiunĩ dupliciter. vel localr vel tpalĩ. Quãtũ ad primũ cõpu tando a cẽtro ẽre illud qð magis diſtat a cen tro ẽ circũferẽtia. Terra ẽ cẽtrũ. circũferentia ẽ celũ ẽpirciũ. Ecce fines localr a qb⁹ gabriel ⁊ virgo maria audiuerunt laudes iuſti. i. ſal uatoris. q꞉ regula ẽ i ſctã theologia q cuȝ dr̃ iuſtus abſolute itelligiĩ ſp de ſaluatore. Quã tũ ad ſecundũ fines pñt capi tpalr. Et ſepteȝ ſunt etates mũdi tpales. Prima fuit ab adã vſq̧ ad noe. Secũda a noe vſq̧ ad abraham Tertia ab abrahã vſq̧ ad moyſen. Quarta a moyſe vſq̧ ad dauid. Quĩta a dauid vſq̧ ad trãſmigrationẽ babylõis. Sexta a trãſmigra tiõe babylonis vſq̧ ad xp̃m. Septima ⁊ vlti ma a xp̃o vſq̧ ad finẽ mũdi. De q̃ dicit apl̃s. Nos ſum⁹ in quos fines ſeculoꝝ deuenerunt i. ad Cor. x. Ecce fines tpalr. de qb⁹ dicit ga briel ⁊ virgo maria. A finib⁹ terre. i. in vltima etate mũdi laudes audiuim⁹ gl̃iam iuſti. i. ſal uatoris. Dicatis angele gabriel de his laudi bus ⁊ gl̃ia ſaluatoris. dicatis nobis aliqd. re ſpõdet ſecretuȝ meũ mihi. ſupple tenebo. Ec ce q̃uo xp̃i ꝯceptio fuit occulta ⁊ ſecreta. De q̃ dð. Deſcẽdet ſicut pluuia in vell⁹: ⁊ ſicut ſtilli cidia ſtillãtia ſup terrã. pš. lxxi. Pȝ g° q dr̃a i ter natiuitatẽ xp̃i ⁊ ei⁹ ꝯceptionẽ. Tñ lȝ eius conceptio a principio fuit ita ſecreta: tamen paulatĩ fuit manifeſtata: qa mlier grauida ad min⁹ in ptu manifeſtat ſuum ptũ. Sic fuit de ṽgine cui⁹ vẽter ⁊ vter⁹ itumuit ⁊ nõ potuit ſuã impgnationẽ occultare: ꝓpĩ hoc dĩc the ma ꝓpoſitũ. Jnuẽta eſt in vtero hñs. pȝ thẽa. Et q꞉ ſuȝ in materia deuota ṽginis grauide: inuenio q virgo maria fuit inuenta grauida a ſponſo ſuo Joſeph triplici ratione.

¶ Primo per experientiam ſenſualem.

¶ Secundo per ſapientiam diuinalem.

¶ Tertio per excellentiam ſpecialem.

Pro q̃libet iſtarũ dicit thẽa. Jnuẽta ẽ in vte ro ⁊c̃. ¶ Dico pmo q virgo maria fuit inuẽ ta grauida a ſpõſo ſuo ioſeph p experiẽtiã ſen ſualẽ. Ois cognitio hr̃ p aliqð ſentimentũ. p viſum cognoſcim⁹ colores. p audituȝ ſonos. p olfatuȝ odores. p guſtũ ſapores. per tactũ durũ vel molle: calidum vel frigidum. Si di citis alicui. q̃do ſcis h°. Rñdet q꞉ vidi vel au diui ⁊c̃. Pȝ g° q oĩs nr̃a cognitio ẽ p ſenſus ꝑhus. Sẽſus nõ decipiĩ circa ꝓpriũ obie ctũ. marie viſus. niſi ſit defect⁹. ꝓpĩ h° dñi in dices faciũt magnã dr̃aȝ iter teſtes de viſu. ⁊ de auditu. ⁊ de credẽtia. q꞉ teſtis de viſu eſt maior. Jõ xp̃s reprehendebat iudeos q nole bãt credẽ dicẽtes. Qð ſcim⁹ loqmur. ⁊ qð vi dim⁹ teſtamur: ⁊ teſtioniũ nr̃m non accipiĩ. Joh. iij. Nõ qð ſcim⁹. ſ. ego ⁊ ſcti pphete loq mur. h° mõ. ſ. p viſum. Uirgo maria inuenta ẽ i vtero hñs a ſpõſo ſuo ioſeph. Dic q̃uo p⁹ q maria cõcepit tota leta fuit ad viſitanduȝ eliſabeth ꝯſanguineã germanã ſuã grauidaȝ de btõ ioãne baptiſta vt angelus ſibi dixerat. cũ q̃ ſtetit trib⁹ mẽſibus. vt dicit Lucas. Spõ ſus aũt ioſeph venit nazareth ad viſitandum ipſam. ⁊ vidit vterũ eius igroſſatũ. ſic inuenit ipſam grauidã. Cogitate q̃lĩ ioſeph debuit admirari: q꞉ ipe nõ tetigit eã immo dicũt ſctĩ doctores poſtq̧ fuerãt deſpõſati ṽgo maria induxit ſpõſum ſuũ q etiã erat ṽgo vt ſiĩ face rẽt votũ ṽginitatis. Jã ampli⁹ debeat admi rari qñ ipſaȝ videbat grauidã. Jõ dicit pnci piũ euãgelij hodierni. Cũ eẽt deſpõſata mãĩ ieſu maria ioſeph añq̧ ꝯuenirent. ſ. ad ſimul habitãdũ ⁊ faciẽdũ nuptias: inuẽta ẽ i vtero hñs de ſpũ ſctõ. Joſeph aũt cũ eẽt iuſt⁹ ⁊ nolĩ let eã traducere: voluit occulte dimittere eã. Mat. i. Cogitate etiã qñ fuit inuẽta grauida a pentib⁹ nõ credẽtib⁹ q ipſa peccaſſet: ſȝ mi rabanĩ qd hoc eẽt. ex vna pte cogitabãt ſuaȝ magnã deuotionẽ. ex alia videbãt ipſã graui dã. Dicebat ſibi mr̃. filia qd ẽ hoc. Rñdebat ṽgo maria. hoc eſt illud qð placet deo. q põt facẽ de ſuis creaturis illud qð ſibi placet. O filia qd dicẽt gentes q filia mea ſit grauida an teq̧ nuptie ſint facte. Cogitate doloreȝ virgi nis que nõ audebat reuelare. qa ſecretũ meũ mihi. Cogitate pplexitatẽ i q̃ erat ioſeph qui erat ſenex ⁊ paup. ⁊ ṽgo erat iuuenis ⁊ pul cherrima ⁊ formoſa. Dic Bern. q ioſeph ex vna pte ꝯſiderabat ſctitatẽ ṽginis: ⁊ q nõ po terat eẽ q peccaſſet. ⁊ ex alia pte videbat ip ſaȝ grauidã. Et cũ naturalr mulier nõ poſſit cõcipere ſine hoĩe: iõ ad inſtar oliue cor ſuuȝ erat inter duas molas. Et qa erat prudens ⁊ ſapiẽs ꝯſiderabat oĩa ſigͣ male mulieris. que ſũt ideuotio cordis: garrulatõ oris. icõpoſitõ corpis. igurgitatio comedẽdi ⁊ bibẽdi. ocio ſitas opis. vanitas ornat⁹. deſpectio viri. q̃d libet iſtoꝝ ſignoꝝ indicat mulierez eẽ malã. Sed ioſeph nullũ ſignũ iſtoꝝ inueniebat in ṽgie maria. imo totũ oppoſitũ. ſ. oĩa ſigna bo ne mulieris. Primũ ſignũ ihoneſte mulieris eſt ideuotio cordis ad deũ: miſſas: ⁊ ſmones q꞉ n timet deũ. De⁹ cuſtodiat ipſã ab oportu nitate. q꞉ niſi mlier retineaĩ timore dei: nullo alio tiore retrahiĩ a malo. Tior dei ⁊ deuotio retinuit ſuſannã ne peccaret qñ dixit. Anguſtie ſũt mihi vndiq̧. qd eligã ignoro. ſȝ meli⁹ ẽ mihi

abſq; ope incidere in man⁹ hoim ꝙ peccaꝛ
in ꝯſpectu dñi. Dañ.xiij. Joſeph autẽ cogita
bat de ſponſa ſua ſi erat deuota vel indeuota
⁊ videbat ꝙ nunq̃ viderat tam ſctám ⁊ deuo/
tá mulierẽ:qa ſp volebat orare vel legere vel
ꝯtẽplari. Et in iſto fundamẽto deuotiõis mu
lier ſe vꝫ fundare alr̃ cadet. Fundamẽtũ aliđ
nemo põt ponẽ pter id qđ poſitũ eſt. pria ad
Cor.iij. Sed iſta Joſeph nõ inuenit in beata
virgine cuꝫ eſſet deuotiſſima ⁊ ardẽtiſſima in
deũ. Vñ ſcptura de ea dič Prouer.vlt. Mu
lier timens deũ ipſa laudabitur. Secundũ ſi/
gnũ eſt garrulatio oris loquax. Deꝰ cuſtodi/
at ipſaꝫ ab oportunitate. Rõ. quia ex verbis
nulla deuotio remanet in aia. ſič nec odor in
capſa cũ muſcato q̃ eſt apta ꝯtinue. Auctas.
Vbi autẽ vba ſunt pl'ima ibi frequenter ege/
ſtas. ſ. bonitaꝛ. Prouer.xiiij. Jõ nutriatis fi/
lias vr̃as puellas ne ſint loq̃ces. Jõ prima ad
Thi.ij. Mulier in ſilentio diſcat cum omni
ſubiectõe. alr̃ malũ ſignũ ẽ. Sed mulier taci/
turna ẽ bona. Nõ de ſignis taciturnitatis btẽ
virgis. q: depingiꝛ cũ maiori oculo ꝙ ore. ſic
ꝓprie depingiꝛ ad innuendũ ꝙ hẽbat oculũ
cordis magnũ ad cogitandũ ⁊ ꝯtemplandũ
ſed os ad pauca loquendũ. Maria aũt con
ſeruabat oia vba hec i corde ſuo. Lucc.ij.⁊č.
Joſeph aũt ꝯſiderabat in ſe ſi ſponſa ſua erat
loquax ſiue garrula:⁊ videbat ꝙ nõ. imo no/
lebat loqui in ſignuꝫ huius. vt dixi virgo ha/
bebat magnũ oculum ⁊ puum os. vt patet in
ymagine ſua quaꝫ depinxit btũs Lucas q̃ eſt
Rome. Tertiuꝫ ſignũ eſt incõpoſitio corpis
qñ mulier incedit tota laſciua vel diſſoluta ri
balda:videꝛ ꝙ habeat formicas in pedibus.
Amb. Corpꝰ hois eſt ſimulacrũ mentis. Jtẽ
Salomon. Mulier i ornatu meretricio pre/
parata ad decipiendas aĩas. garrula:vaga:
quietis ipatiẽs: nec valẽs domi ꝯſiſtẽ pedibus
ſuis:nũc foris:nũc in plateis:nũc iuxta angu/
los inſidiãs. Prouer.vij. Et ſtatiꝫ facit ſe ad
feneſtras ⁊č. Sꝫ hoc ſignũ ioſeph nõ inuenit
in btá vgine. qa nunq̃ exibat domum niſi qñ
ibat ad tẽpluꝫ. ⁊ tũc ibat tota cõpoſita:ſp ha/
bebat oculos ſuos ad terrá cum geſtu ſancti
tatis. nunq̃ tripudiabat. ſed oculis dimiſſis
ibat. Jõ d̃ ipa dič ſcriptura. Quá pulchra es
amica mea ꝙ pulchra es: oculi tui colũbarũ
abſq; eo qđ intrinſecꝰ latet. Cant.iiij. dicit ſpi
rituſſctũs ad vginẽ btã. ꝙ pulchra es. q: pul/
chra in corpe:⁊ pulchra i aia. Nõ oculi tui co
lumbarũ nõ dicit falconũ. Quartũ ſignũ eſt
ingurgitatio ventris. ſ. cibi ⁊ potus. Malum
ſignũ ẽ i hoie ⁊ in muliere. qa ille ptes vicine
ſũt ⁊ inuitãt ſe. vñ venter plenꝰ ſtatim inuitat
vicinũ ſuũ. ꝓpter hoc perſona guloſa neceſſa
rio ẽ luxurioſa. Jõ de pſonis guloſis dič ſcri
ptura ſctá. Comedẽt ⁊ ad iniq̃tatẽ coꝝ ſuble
uabũt aias eoꝝ. Oſee.iiij. Sed virgo maria
valde parũ comedebat ſoluꝫ pro ſuſtentatiõe
corporis: ⁊ ſemp q̃ſi ieiunabat ⁊ abſtinebat.
Quintũ ſignũ ẽocioſitas. vt aliq̃ dicẽtes. nõ
laborabo: ego portaui tãtũ de dote viro meo
Jõ Bern. Ocioſitas eſt mꝛ viciorꝝ:⁊ nouer/
ca vtutũ. vñ q: corpꝰ nr̃m ẽ de terra:hꝫ cõdi/
tiões terre: q̃ ſi dimittiꝛ inculta facit vel gñat
ſpinas luxurie:⁊ malas herbas malarũ cogi
tationũ ⁊ pctõꝝ. Jdeꝫ de corpe ocioſi. ꝓpter
h̃ de corpe dič ſcptura ſctá. Mitte ſuũ id eſt
corpꝰ: qđ ad iſtar ſuũ ẽ gubernandũ: in opatio
ne ne vacet. Multá eni malicia docuit ocioſi
tas. Eccli.xxxiij. Sed vgo nunq̃ fuit ocioſa:
imo erat ſp occupata in ſctis operibus. Dicit
Hiero. ꝙ ſurgebat i media nocte ⁊ orabat de
inde filabat:texebat ⁊č. Sextum eſt vanitas
ornatus ⁊ ſupfluitas. Mulieres ſe pñt orna/
re decẽter ⁊ honeſte iuxta ſtatũ ⁊ ꝯditionem
earũ. ſed qñ totũ tps ⁊ ſtudiũ ſuũ ponũt in or
nando ſe ſiue corpꝰ ⁊ non curant de aia. Deꝰ
cuſtodiat ipſam: q: tales vane ſunt ⁊ hñt cor
vanũ. Jõ dicit ſcriptura. Vanitas vanitatũ ⁊
oia vanitas. Eccš.i. Nota regulaꝫ apl'i. Mu/
lieres in habitu ornato cuꝫ vecũdia ⁊ ſobrie/
tate ornãtes ſe ⁊ nõ i tortiſ crinibus aut auro
aut margaritiſ vl' veſte p̃cioſa ſed qđ decet mu
lieres ꝓmittẽtes pietatẽ p opa bona. i. Thi.
ij. Nõ ſobrietatẽ i mẽſura. ſ. iuxta ꝯditionem
ſui ſtatꝰ:⁊ facultatẽ ſui viri. ſed ſũt multe mu
lieres q̃ nihil reſpiciũt ⁊ deberẽt vecũdari ꝙ
portãt q̃ſi hitũ ſiue ornamẽtũ qđ a meretrici
bꝰ portaꝛ. Et iõ dič ſcptura. Fallax gr̃a ⁊ va/
na ẽ pulchritudo. mlier timẽs deũ ipa lauda/
biꝛ. Prouer.vl. Sed vgo btá nõ curabat de
ornamẽtiſ. bñ abluebat faciẽ ſuá cũ aq̃ diſtilla
ta. ſ. lachrymarũ. btá át ãna mꝛ ſua multũ di/
ues ornabat eá. ⁊ ipſa amore mr̃is portabat i
domo ſed nõ ex̃ domũ. ſed oppoᵐ faciũt mo/
derni tpis filie. Septimũ ſignũ eſt deſpectio
viri. vñ ſignũ eſt ꝙ hꝫ cor ad aliũ qñ diſputat
cũ viro de gñe ⁊ de alijs. ſtatiꝫ vult ipꝫ ſuppe
ditare. Et ſm ſcripturaꝫ mulier dꝫ honorare
virũ ſuũ. iõ p̃cepit apl's di. Mulier diſcat in ſi
lẽtio cũ oi ſubiectõe. Docẽ aũt mulieri nõ p/
mitto neq; dñari i virũ:ſꝫ eẽ i ſilẽtio. i. Thi.ij.
Etiam legiꝛ Heſter.i. ꝙ Aſſuerus ⁊ ſui dice/
bant. Cuncte vxores tam maiorũ ꝙ minorum

deferant maritis ſuis honorẽ:⁊ ſciãt viros eẽ
maiores in domibꝰ ſuis. Sic nec iſtud ſignuꝫ
deſpectiõis repiꝛ in virgie glioſa. q: lꝫ eẽt iu/
uenis pulchra ⁊ nobil' ⁊ diues: ⁊ eiꝰ ſponſus
ſenex ⁊ paup. tñ ipſa honorabat ipm ſup oẽs
mulieres mũdi. Jntñ ꝙ ioſeph nullũ ſignuꝫ
male mulieris iuenit i virgie maria:ſꝫ oẽs vir
tutes ⁊ affectiones bõe mulieris. Ex alia pte
ꝯſiderabat. ſi nã pmitteret mulierẽ ꝯcipere ſi
ne viro. ⁊ videbat ꝙ nõ. Ecce q̃liter fuit pple
xus:⁊ cor eiꝰ erat quaſi iter duos lapides mo
lares. ex vna pte timebat ipam diuulgare. q:
ſtatim fuiſſet lapidata ſm legẽ. ex alia pte cũ
iuſtus eẽt:ne videreꝛ ꝯſentiꝛ. cogitauit occul
te recedere ⁊ dimittere eá. Et fuit cõpleta ꝓ/
phetia dđ dicẽs in pſona ioſeph. Timor ⁊ tre
mor venerũt ſup me:⁊ cõtexerũt me tenebre.
Et dixi qs dabit mihi pẽnas ſič colũbe: ⁊ vo
labo ⁊ reqeſcá. ps.liiij. Et manſi in ſolitudine
q̃tũ ad ꝓpoſitũ. Nõ timor. ſ. ꝯſentire in pcũ
ſi cũ ea maneret:⁊ tremor. ſ. ne inocẽter diffa
maret. iõ ꝓpoſuit dimittere eá. Patet ergo
quõ virgo maria inuẽta ẽ in vtero ⁊č. Mo/
raliꝛ. auiſetis vos vt ioſeph:ne ſint ipedimẽta
qñ volueritis facẽ mrimoniũ. ſ. parentele vel af
finitatis. vel alr̃. Jõ eſt ordinatio eccie vt de/
nũcieꝛ. Jõ dicit ſcriptura. Honorabile cõnu/
biũ ẽ in oibus thorus imaculatꝰ. ad Heb.vl.
Honorabile ẽ qñ nõ eſt ipedimẽtũ. Dico 2ᵒ
ꝙ virgo maria fuit inuẽta in vtero hñs p ſa/
pientiá diuinalẽ. Hoc fundaꝛ p regulá theo
logie. Dicit ſctũs Tho. in pᵃ pte ꝙ myſteria
dei. i. ſecreta ex mera eiꝰ voluntate dependẽ
tia nõ pñt ſciri niſi p ipſiꝰ reuelationẽ. q: nul/
lus vr̃m põt ſcire cor meũ niſi ego reueleꝫ et
manifeſtẽ: q̃to magis de deo. Sꝫ illa q̃ ꝯtin/
gunt nãliter pñt ſciri. Jſtoᵒ medici ſciũt ho/
ram mortis infirmi. q: lꝫ effectus ſit futurꝰ tñ
cã eſt iá pñs. Non ẽ ſic de volũtate dei. Jõ di
cit ſcriptura. Quis hoium poterit ſcire ꝯſili/
um dei:aut qs poterit cogitare qd velit deus
Subdiꝛ. Senſum tuũ qs ſciet niſi tu dederis
ſapientiam:⁊ miſeris ſpm̃ tuuꝫ de altiſſimis.
Sap.ix. Joſeph aũt cũ videret ſponſam ſuaꝫ
grauidá nec nãliter poterat ſcire veritatẽ q:
ꝯceptio xp̃i nullá hẽbat cãm nãlem: q: nõ ve
nit per cõſtellationes celeſtes: nec per opati
ones angelicales nec elemẽtales. nec huma/
nales. ergo nõ poterat ſciri niſi per diuiná re
uelationeꝫ. Cogitate ergo quõ ioſeph q erat
ſctũs hõ iuſtus ⁊ bonꝰ orãdo recurrit ad deũ
ſup hoc ſibi dei bñplacitũ reuelari ſupplican
do iuxta illđ Ja.j. Si qs veſtrũ idiget ſapia
poſtulet a deo q dat oibus affluenter ⁊ dabiꝛ
ei. Jta fecit ioſeph qñ voluit de nocte recedẽ
poſuit ſe pᵒ i orõne dicẽdo. Dñe vos feciſtis
mihi magná gr̃am. dãdo mihi in ſpõſaꝫ iſtaꝫ
domicellá:ſꝫ dñe video ꝙ ẽ grauida qd eſt h̃
ꝙ tá ſctá mulier ſit grauida. ⁊ ſimilia vba ⁊ fle/
bat multũ. Credo ego ẽt ꝙ btá virgo ex alia
parte orabat deũ affectuoſe cõpatiẽs ſue per
plexitati:⁊ ꝙ eiꝰ ſpõſus triſtis ꝯſolareꝛ. Cre/
do ꝙ ẽt maꝛ ſua. ſ. vgis orabat ne venirẽt ad
diffamationeꝫ ⁊č. Cogitate ꝙ illas deuotas
orationes deꝰ exaudiebat. Dicit euangelium
Hoc aũt cogitãte. ecce ãgelus dñi i ſomnis
appuit ei dicẽs. Joſeph fili dđ noli timere ac
cipere mariá ꝯiugẽ tuá. Qđ. n. in ea natũ eſt
de ſpũſctõ eſt. Pariet át filiũ ⁊ vocab nomẽ
eius ieſum. Jpſe. n. ſaluũ faciet ppl'm ſuum a
pctis eoꝝ. Hoc aũt totũ factũ eſt vt adimple
retur qđ dictũ ẽ per ꝓpham dicẽtẽ. Ecce vir/
go cõcipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabiꝛ nomẽ eiꝰ
emanuel. qđ eſt interp̃tatũ nobiſcũ deꝰ. cogi
tate ꝙ angelus dixit ſibi illá ꝓphetiá Yſa. Ec
ce virgo ꝯci. ⁊ pa. fi. nõ p̃teꝫ:nec ſpm̃ſctm̃. Yſa.
vij. Cogitate q̃le gaudiũ hũit ioſeph qñ ſciuit
veritatẽ. Et hocᵒ qđ quare virgo ñ reuelauit
ſibi qñ videbat ſuá triſticiá ⁊ pplexitatem. q:
ipſe crediďiſſet ſibi:lꝫ mõ ſpõſus nõ crederet
ſpõſe ſue. Rñdeo ꝙ ſecretũ cõmiſſuꝫ nõ ẽ re
uelãdũ vbi deuote cõmittiꝛ. exq̃ ſecretũ ẽ do
nũ. iuſtũ. ⁊ ſctm̃. q: alr̃ reuelandũ eſt. Sacr̃m
regis abſcõdere bonũ ẽ. Tob.xij. Jõ vgo ma
ria q̃ hẽbat ꝯſciam delicatiſſimá noluit reue/
lare timẽs ne regẽ offenderet vel deũ p̃cipue
Nõ ꝯ multas pſonas vanas q̃ nõ pñt tacere
ſi ds dat eis aliquá gr̃am vel reuelationẽ. ſta
tim reuelãt ⁊ male niſi ſup hoc ſciãt expreſſe
voluntatẽ dei. maxie q: qñq; credũt ꝙ diabo
li illuſiones: ſunt diuine reuelatões. Tales ſunt
ſimiles galline: q̃ nõ põt tacere quouſq; ꝑdit
ouũ qđ poſuit. De talibꝰ dicit ſcriptura. Qui
denudat archana amici fidẽ pdit ⁊ nõ iueni/
et amicũ ad aium ſuũ. Eccl'i.xxvij. Ecce rõ q̃re
virgo maria nõ reuelauit ioſeph nec mꝛi ſue
ſecretũ ſibi cõmiſſuꝫ:ſꝫ ſpũſſctũs reuelauerat
eliſabeth. Dico 3ᵒ ꝙ virgo maria fuit inuẽta
in vtero hñs per excellentiá ſpãlem. Mulie/
res cõiter qñ ſunt grauide fiũt macre. diſcolo
rate:tedioſe: appetũt varia. Sꝫ nõ fuit ſic de
btá virgine: imo dicunt aliq ſcti docto. ꝙ exq̃
virgo fuit grauida radij ſplẽdoris ꝓcedebãt
de facie ſua:⁊ maxie qñ fuit iuxta ptũ. hoc põt
ꝓbari tripl'r p ꝓphaꝫ. p theologiá:⁊ p expiẽ
tiá. Quãtũ ad pᵐ dicit phus ꝙ oẽ agẽs natu

vale q̄ntū dat de forma ſubāli.tm̄ etiā de acci/
dentib⁹ ꝯſequētibus formā:vt q dat ignē dat
ēt calorē ⁊ ſplēdorē. Ita ds pr̄ de ſua forma
ſubſtātiali dedit filiū ſuū virgini marie. ꝙ ꝗ̄
filius dei dicatur forma. Auctas ad Phil'.ij.
Qui cū in forma dei eēt exinaniuit ſemetipz
formā ſerui accipiēs. Nec mir.ergo ſi dedit
ſplēdorē ſibi in facie ⁊c. Iō grauida exñs vir
go erat pulchrior ⁊ clarior. Secūdo ꝓbatur
theologice. Legit̄ Exo.xxxiiij.ꝙ qr moyſes lo
cut⁹ fuerat cū deo in mōte.pp hoc radij ſplē
doris ꝓcedebāt de facie ei⁹ intm̄ ꝙ pp̄ls non
poterat eū reſpicere. Fiat ergo rō. Si facies
erat ita ſplēdens ex ſola dei locutiōe.q̄nto g°
magis facies ṽgis marie ex filij dei ꝯceptiōe
Hāc rōnē facit apl's dicēs. Si miſtratio mor
tis lr̄is deformata i lapidib⁹ fuit i glīa: ita vt
nō poſſent intēdere filij iſrl' in faciē moyſi pp
gloriā vult⁹ eius q̄ euacuat̄.quō nō magis mi
niſtratio ſpūs erit in glīa.ij.ad Cor.iij.mini/
ſtratio mortī fuit lex moyſi q̄ nō dabat vitam
glīe.3° ꝓbat̄ ꝑ expientiā3 de laterna criſtalli
que de ſe ē pulchra ⁊ clara. ſ3 ſi intus mittat̄
lucerna accēſa pulchrior erit ⁊ clarior. Idem
de ṽgine maria. Cogitate ei⁹ corpus pulchrū
⁊ mūdū ad iſtar laterne ⁊ lucerna int⁹ illumi
nans totū mūdū ē fili⁹ dei. Nimir ergo ſi vir
go erat tunc clarior ⁊ pulchrior intm̄ ꝙ dicit
rex ꝙ ioſeph nō cognoſcebat eā. Matt.i.⁊.ij.
ex illis radijs ſplēdoris. qr lux eīna erat i ea.
Nō ħ quō ioſeph hita diua reuelatōe ſuppli/
citer petebat veniā a ṽgine de ſuſpitiōe quā3
de ipſa hūerat dicēdo. O bn̄dicta q̄re nō di/
xiſtis mihi:qr ego credidiſſe3 vob. Et q̄ dul/
citer ipſa ipm̄ ꝯſolabat̄ ꝯgratulādo ꝙ eēt ſpō
ſus ⁊ ſoci⁹ mr̄is filij dei ⁊ ei⁹ nutrici⁹. O bn̄di
cta ſocietas. Itē q̄ reuerēter vterq3 deū ado/
rabāt in vtero ṽginis incarnatū. Iō ſi vultis
hēre ſocietatē iſtā vobiſcū.faciat̄ ſicͫ faciebat
vn⁹ mercator valēti⁹:q q̄libet āno i die natiui
tatis inuitabat vnū pauperē ſenē ⁊ aliquā mu
lierē hñtē filiu3 puulū q repn̄tabāt ſibi virgi
nē cū filio ⁊ ioſeph. De quo fuit reuelatū ꝙ i
morte apparuerūt ſibi ṽgo cu3 filio ⁊ ioſeph
dicētes. qr recepiſti nos in domo tua iō nos
recipiemus te in domo nr̄a. De hoc dicit xp̄s
Matthei.xxv. Amē dico vob qcqd feciſtis
vni ex minimis meis mihi feciſtis. Iō illō qō
expēderetis i ludo detis paupib⁹ amore xp̄i:
paupes āt q nō hñt nec pn̄t ſibi pn̄tare pecu
nias pn̄t ad minus pn̄tare cras tot Aue ma/
ria quot dieb⁹ ipz portauit in vtero:vel tot q̄t
hebdomadis vel mēſib⁹. Hebdomade ſt.xl

Menſes vero nouem. Dies vero.cclxxvij.

¶ In natiuitate xp̄i. Sermo vnicus.

N Atus eſt vobis hodie

ſaluator. Luce.ij. Sermo nr̄ erit de na
tiuitate dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ⁊ virginis partu. S3
vt ſentiatis dulcedinē ſpūalē hui⁹ feſti ſaluta
bimus matrē dei glorioſa3 ⁊c. Natus ē vob
hodie ⁊c. A ꝑncipio mūdi vſq3 ad natiuitatē
xp̄i nō fuerūt auditi tā boni rumores: nec ta3
vtiles hoib⁹ ſicut ſunt rumores thematis pro
poſiti dicētis. Natus ē vobis hodie ⁊c. Om/
nibus qui eratis ꝑditi ⁊ ad infernū dānati et
ſniati. Declarationem huius bn̄dicte natiui
tatis cōprehendo in quinq3 ꝯcluſionibus.

¶ Prima qr iſta bn̄dicta natiuitas fuit anti
quitus per ſctās ꝑſonas deſiderata ardēter.

¶ Scda ꝙ iſta bn̄dicta natiuitas fuit per iu/
deos minus appreciata crudeliter.

¶ Tertia ꝙ iſta benedicta natiuitas fuit per
deum celebrata potenter.

¶ Quarta ꝙ iſta bn̄dicta natiuitas fuit ꝑ vir
ginem mariam abſcondita humiliter.

¶ Quinta ꝙ iſta bn̄dicta natiuitas fuit ꝑ ſan
ctos āgelos publicata patēter: dicētes. Nat⁹
eſt vob hodie ⁊c. Et q vellet curioſe ꝑdicare
oēs qnq3 ꝯcluſiōes eēnt nimis ꝓlixe. Et oēs
tāgunt̄ i themate. In q̄ qnq3 ſt ꝯditōes. P̄a
ergo tāgit̄ ꝑ primā dictionē. Scda in ſecūda
3ª in 3ª: ⁊ ſic de alijs. ¶ Dico p° ꝙ iſta bn̄di
cta natiuitas fuit antiqtus per ſctās ꝑſonas
ardenter deſiderata: Et vt melius iſtā ꝯcluſi/
onē intelligatis audite parabolā. Noueritis
ꝙ fuit q̄da3 magna ⁊ nobilis ciuitas optime
populata: q̄ fuit ab inimicis crudeli' obſeſſa:
īpugnantib⁹ eā oi gn̄e armoꝝ intm̄ ꝙ ia3 eis
deficiebāt cibaria: tm̄ durauit obſidio nec ini
mici volebāt eos recipe ad vitā: nec miam fa
cere aliquā: imo occidebant eos ſtatim. Sci/
ens autē hoc rex ⁊ dn̄s ciuitatis ſecrete miſit
nūcios ⁊ lr̄as ciuitati eis intimādo ꝙ ipſe ve/
niret ad eos ꝑſonaliter ⁊ liberaret eos cū eēt
potēs. De quo ciues fuerunt multū gauiſi ⁊
ardēter quottidie ſpectabāt ei⁹ aduentū. Re
cte ita fuit de iſto mūdo. Ciuitas iſta magna
⁊ nobilis fuit: ⁊ ē nā humana. O ⁊ qs poſſet
numerare q̄t ciuitates fuerūt ⁊ habitatores i
ea. ab adā vſq3 ad natiuitatē xp̄i cum trāſiue
runt ſm̄ aliquos doctores vltra quinq3 milia
annoꝝ: que fuit obſeſſa quottidie a crudelib⁹
inimicis. ſ. infinitis demonibus īpugnantib⁹
eā diuerſis tēptationib⁹ cū baliſtis miſerijs ⁊
afflictionib⁹ intantū ꝙ iā deficiebant eīs ſci

victualia ſpūalia. de qbus dicit xp̄s. Nō in ſo
lo pane viuit hō ſed in oi verbo qō ꝓcedit ab
ore dei Matth.iiij. Licet hērēt doctrinā mo
ſaycā: ſ3 nō dat vitā eternā: nec hēbāt potū. i.
ꝓmiſſionē ſpūalē q̄ refrigerāt aīas. Et qn̄ ali
quis exibat de citate. ſ. ꝑ mortē: ſtati3 ſine mia
capiebat̄ ⁊ in carcere inferni incarcerabatur.
Deus āt dn̄s hui⁹ mūdi volēs ꝯſolari ciues
ſecrete miſit eis nuncios. ſ. ſctōs ꝑriarchas ⁊
ꝓphas cum lr̄is ſuis nūciando eis ꝙ ipſemet
ꝑſonaliter veniret ad liberādū eos. De quo
multū gauiſi ciues ⁊ habitatores ciuitatꝭ mit
tebant ſibi ſupplicationes. ſ. deuotas orōnes
vt veniret ⁊ liberaret ciuitatē. P° vcit moy/
ſes dicēs deo pr̄i. Obſecro te dn̄e mitte quē3
miſſurus es. Exo.iiij. prout ꝓmiſiſti. Secūdo
dauid ex pte ciuitatis toti⁹ dicens filio. Dn̄e
excita potentiā tuam ⁊ veni vt ſaluos facias
nos. ps.lxxix. Tertio ſalomon dicēs ſpūiſctō
Mitte illā de celis ſctis tuis ⁊ a ſede magni
tudinis tue vt mecū ſit ⁊ mecum laboret. ſ. ꝯ
inimicos. Sap.ix. Nō mittit illam. ſ. ꝑſonam
xp̄i in carne hūana: que mittit̄ a patre ⁊ ſpū
ſctō q̄tum ad humanitate3. Quarto Iſa. di/
cens. Utinā dirūperes celum ⁊ deſcenderes
Iſa.lxiiij. Alij dicebāt: veni dn̄e ⁊ noli tarda/
re. relaxa facinora plebis tue iſrl' ⁊c. Rex aūt
auditis his ſupplicationib⁹ miſit ſecrete vnū
nunciū ciuitati qui diceret ex pte ſua. Appa/
rebit in finē ⁊ nō mentiet̄. Si morā fecerit ex
pecta eu3. qr veniens veniet ⁊ non tardabit.
Abacuc.ij. Ecce quō ardēt̄ deſiderabat̄ ⁊ di
cebāt ſm̄ Amb. Qn̄ veniet: quādo naſcet̄ qn̄
apparebit: putaſne videbo. putaſne durabo.
putas hic me inueniet illa natiuitas. O ſi ocu
li mei videbūt per quē oculi cordis reuelabū
tur. O ſi oculi mei videbunt qō credo in ſcri
pturis dei. Et q̄nto magis appropinq̄bat tan
to magis deſiderabat̄. Utā veniēdi icepit ip
ſe in die ſue ꝯceptiōis. Iō feruētiſſime deſide
rabat̄ a btā virgine mr̄e ſua ⁊ a ſctō ioſeph: q
quotidie cōputabāt dietas cupiētes vidē diē
ingreſſus ſui in hūc mundū. Uirgo ipm̄ por
tauit.ix. mēſib⁹ ⁊ ſex dieb⁹ qui ſunt. cclxxvij.
dies. Iō in pª xp̄i dic̄ ſcriptura ſctā. Sū inqt
⁊ ego mortal' hō ſiſis oib⁹ ⁊ in ventre matris
figurat⁹. ſ. figura hois ſiue caro. x. mēſiu3 tpe
Sap.vij. Propter ħ ṽgo maria ⁊ ioſeph ſci
entes ſuū ꝓpe aduētū ꝑparabāt ſe ad ip3 de/
uote recipiēdū. Uirgo aūt ꝑparabat pānicu
los de lana. ⁊ de lino ſicͫ faciunt mulieres qn̄
ſunt iuxta partū. Ioſeph aūt emerat vnu3 vi
tulu3 vt faceret illa die natiuitatis magnū fe

ſtum. S3 interim dicit lucas ꝙ exijt edictu3 a
ceſare auguſto vt deſcriberet̄ vniuerſus orbis
Lu.ij. Iō voluit deſcribē mundū auguſt⁹. qr
voluit ſcire quot eēnt ꝓuīcie: quot citates: q̄t
hoies. Nota magnā triſticiā ioſeph qn̄ audi
uit edictū impatoris. qr ſub pena mortꝭ ſingu
li ꝯfiterent̄ in ciuitatē natiuitatꝭ. Ioſeph qui
erat de citate bethleē ð gn̄e dð icepit flere di
cēs. O miſer ſi vado bethleē nō videbo iſta3
bn̄dictā natiuitatē a ſctis pr̄ib⁹ tādiu deſide/
ratā. ſi nō vado ero iobediēs ⁊ occidar. Nec
ēt videbo dictā natiuitatē: ſic triſtis venit ad
domū. Uirgo aūt maria ꝯſolabatur eu3. Ita
d3 facē vxor di. O pr̄ ⁊ qd hētis mō. qr debe
retis gaudere qr ſaluator ē naſcitur⁹ in breui
Tūc ioſeph narrauit virgini marie edictū im
peratoris ⁊ cām ſue triſticie. Ad qō virgo rn̄
dit. Pr̄ nō ploret̄. qm̄ ego pro ꝯſolatiōe vr̄a
vadā vobiſcū: q̄ ēt ſu3 de ꝓgenie dð. Ioſeph
ex vna pte letabat̄ ꝙ virgo vellet ire. ex alia
pte dubitabat qd dicerēt ſibi gentes ꝙ duce/
ret ſecū mulierē iuuenē grauidā ⁊ ꝓtui ꝓpin
quā. Itē qd ſi pareret in via. Ad quem ṽgo.
Pr̄ nō curetis de locutiōe gētiū exq̄ intētio
ē bōa. Uolūtas dei ē ꝙ vadam⁹ bethleē qm̄
naſcitur⁹ eſt ibi ſaluator. Iuxta ꝓphetiā Mi
chee.v. Et tu bethleē effrata puulus es. ſ. loc⁹
in militib⁹ iuda. ex te. n. egrediet̄ q ſit dn̄ator
in iſrl' ⁊c. Uirgo aūt maria meli⁹ ſciebat bibli
am q̄ ꝓphete. vt dicit Origenes. ⁊ parane/
rūt ſe ⁊ receſſerūt de citate nazareth. Ioſeph
cū virgine in aſino eqtāte: ioſeph ꝑcedēte vi/
culū aſini ⁊ bouis quē ducebat trahendo. Ec
ce regina padiſi qualiter ibat aſſociata. Tūc
fuit cōpleta ꝓphetia Aggei: de hac mutatio/
ne dicēs. Adhuc vnu3 modicū eſt ⁊ ego mo/
uebo celu3 ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ aridā ⁊ mouebo
omnes gētes ⁊ veniet deſideratus cūctis gē
tibus. Aggei.ij. Nota vnū modicum: qr mo/
dicum tp̄s fuit a ꝓphetia Aggei vſq3 ad xp̄3
⁊ ego mouebo celū. vbi loqtur de celo empi
reo imobili. Dicit ſctūs Tho. in.i. parte ꝙ qn̄
aliqs angelus h3 a deo aliquā reuelationem
ſtatī ille reuelat alijs. ita ꝙ ibi nihil teneat̄ ſe
cretū. Iō archāgelus gabriel i cōſiſtorio ſctē
trinitatꝭ qn̄ hūit reuelationē icarnatiōis ⁊ na
tiuitatis filij dei de qua ipe erat nūcius ſtati3
ipſe reuelauit oib⁹ alijs. ⁊ ſic celū fuit motum
ad gaudiū ⁊ letitiā ⁊ tripudiū pp eorū ruine
reparationē. Itē ego mouebo terrā: terra vir
ginea. ſ. virgo maria q̄ debuit ꝓducere fru/
ctū vite q̄ fuit mota in āgeli ſalutatiōe cū tur
bata cogitabat q̄lis eēt iſta ſalutatio. Lu.i.

Item monebo mare ⁊ aridã qñ ex edicto īpe-
ratoris gẽtes ꝓfitebant̃ in ciuitatib⁹ ſuis q̄dã
per mare q̄dã ꝑ aridã. Tũc veniet deſiderat⁹
cũctis gẽtibus. ꝑz pª ꝯº. Secunda ꝯº dicit ꝙ
hec bñdicta natiuitas fuit per iudeos viliter
ſpꝑciata. Dicit hyſtoria ꝙ qñ ioſeph cũ vir-
gine fuerũt in ciuitate bethleez nõ inuenerũt
hoſpiciũ nec aliquã domuz nec hoſpitale vbi
vellent eos recipe. Ad hoc aſſignãt tres rões
Pª qꝛ venerũt de vltimis ⁊ hũerunt ire ſpa-
cioſe per viã. Ideo qui venit extremus iratuz
ſepe videmus. Scḋa lʒ illa ciuitas bethleem
eſſet pua: abũdabat tñ multũ in militib⁹ ⁊ ci-
uib⁹ ⁊ nobilib⁹: qui erãt de gñe dd̃ q fuit nat⁹
in illa citate q miſerãt nũcios pro hñdis ho-
ſpicijs. 3ª rõ fuit auaritia hoſpitalarioꝝ q qñ
videbant ioſeph pauperẽ cum muliere graui
da cogitabãt ꝙ occuparent vnã domuz ⁊ ꝙ
modicũ lucrarent̃ cũ eis. Iõ ⁊c̃. Ad practicã
⁊ poteſtis cogitare quõ fuit qñ ioſeph cũ vir
gine i aſino eqtãte itrauit per portã citat̃. ſta-
tim diuertit ad pᵐ hoſpiciũ ne hẽret diſcurre
re per citatẽ q̄rens ſi poſſet ibi hoſpitari. Cui
dixerũt ⁊ quot eſtis ⁊c̃. ⁊ qñ videbãt ꝙ erant
ſoli duo ⁊ cũ boue ⁊ cũ aſino cogitãtes: mo-
dicũ hẽremus. dixerũt ſibi trãſeatis vltra. qꝛ
h̃ nõ ẽ locus pro vobis. Qui iuerũt ad aliud
hoſpiciũ. Rñderũt ꝙ totũ erat plenũ. cogita
te h̃ triſtitiã ioſeph ⁊ verecũdiã vginis marie
ſic ire hoſtiatim. Sʒ vgo paciẽter ſuſtinebat
⁊ ꝯſolabat̃ ioſeph. Deinde iuerũt ad aliḋ ho
ſpiciũ vbi dixeſt ꝙ totũ erat plenũ ꝓ tali dño
vel ꝓ tali vẽturis ⁊c̃. Uidẽs ioſeph ꝙ ꝓ pe-
cunijs nõ inueniebat hoſpiciũ q̄rebat amore
dei vt in aliq̃ domo illa mulier gͥuida ꝑtui ꝓ-
pinqua reciperet̃. nec iuenit i tota citate: imo di
cebãt ſibi. O antique bñ vr̃ certe ꝙ eſtis zelo
tipus de vxore vr̃a. ⁊ q̄re poſuiſtis ipaʒ graui
dã in via. Et pauꝑ hõ flebat. Ad queʒ virgo.
Pater hẽamus patiaʒ ⁊ pergram⁹ aliud ho
ſpitale: ⁊ ſic iuerũt ad vnũ hoſpitiũ q̄rendo ſi
poſſent ibi recipi amore dei. Rñdit hoſpita-
lari⁹. Uos ſani eſtis: ⁊ dom⁹ iſta ẽ ꝓ infirmis
nec poteſtis ibi recipi. iõ ꝑcatis. Cũ aũt hora
iã cẽt tarda nec inenerũt aliqḋ hoſpitiũ dice-
bat ioſeph. O dñe h̃ ſit pctã mea. Cũq3 inue-
niſſent vnã porticũ i via publica in q̃ erat pſe
pe in q̃ forẽſes q̃uq3 ponebãt aialia ſua. Dixit
vgo. Pr̃ h̃ poterim⁹ ſtare. qꝛ nõ ẽ honeſtum
ire ꝑ villã tali hora. Dixit ioſeph. O miſer ⁊
nũquid iueniem⁹ aliquã domuz. Dixit virgo
maria. Pr̃ tot⁹ mũdus ẽ dom⁹ dei: iõ ſtem⁹
hic. Tũc ioſeph cũ maria reuerẽtia depoſuit

virginẽ de aſino ⁊ itrauerũt porticũ: ⁊ ioſeph
poſuit vnã flaciatã quã portauerat i aſino ꝓ
cortina ne viderent̃ ⁊ iuit ad emẽdũ paleaʒ ⁊
carbones ꝑꝑ frigus. Et de modica palea fec̃
lectũ regine celi dicẽdo. O dñe qḋ dicet̃ mi-
hi ꝙ i tali lecto collocaueri mr̃eʒ vr̃aʒ. ⁊ i illa
porticu ſteterũt ad min⁹. xiij. dieb⁹. qꝛ dic̃ gl.
ſuꝑ Matth. ij. ꝙ reges oriẽt̃ adhuc iuenerũt
regẽ xp̄z i illa porticu. Ecce palatiũ regis pa-
diſi. Ecce quõ illa natiuitas glioſa fuit a iude
is min⁹ ꝑciata. Hoc reuelauerat ds̃ ie. ꝓphe.
q flens dicebat in ꝑſona iudeoꝝ. tibi peccaui
m⁹ expectatio iſrl̃ ſaluator nr̃ i tp̄e tribulatõis
q̄ſi colonus futur⁹ es in t̃ra. ⁊ q̄ſi viator decli
nãs ad manẽdũ: futur⁹ es ſic̃ vir vagus ⁊ for
tis q nõ pt̃ ſaluare. Ie. xiiij. Tũc iſta ꝓphia fu
it cõpleta. ꝑz 2ª ꝯº. Moraliter quilibet vr̃m
mõ in corde ſuo dic̃. O ſi ego fuiſſeʒ tũc ibi ⁊
cognouiſſeʒ eũ ego recepiſſeʒ eũ i domo mea
⁊c̃. Utinã vos nõ ſitis in eadẽ ꝯdẽnatiõe vel
crudelitate cũ iudeis. ⁊ nũqḋ hodie vidiſtis
virginẽ grauidã i iſta villa cũ ioſeph: ⁊ tñ nõ
recepiſtis euʒ. Uirgo gͥuida de filio dei ẽ ho
ſtia ꝯſecrata quam ducit ſacerdos vt ioſeph.
Quis vr̃m recepit eã cõicãdo deuote. credo
ꝙ null⁹. De bono ꝯſilio debeat̃ ſibi ꝑparare
domũ ꝯſcie ꝑ ꝯtritionẽ ꝯfeſſionẽ ⁊ ſatiſfacti-
onẽ. ſʒ mlt̃i excuſant ſe vt iudei dicẽtes. Ego
hẽo recipe vnũ magnũ militẽ. ſ. dñʒ caponẽ.
dñm hedũ dñm porcũ. Ali⁹ dicit. Ego habeo
recipe magnã dñam nobilẽ. ſ. dñam gallinã
altas dñam ꝑdicẽ ⁊c̃. ſʒ nolũt recipe dñm ie-
ſum xp̄m. De q̄bus dicit ioh. in euãg. In ꝓ-
pria venit ⁊ ſui eũ nõ receperũt. Quoquot ãt
receperũt eũ dedit eis po. fi. dei fi. Io. i. 3ª ꝯº
dicit ꝙ iſta bñdicta natiuitas fuit per deũ ce-
lebrata potẽter. Uirgo maria exñs i illa por-
ticu vt dixi in medio ꝑamentoꝝ circa mediã
noctẽ venit hora ꝑtus quã ſenſit vgo maria:
nõ ſicut cetere mulieres. qꝛ pulcꝛ ſentiãt ꝑtuʒ
hñt dolores miſerias: ⁊ triſticias i corpe: ⁊ fa
cies mortificatur. Sʒ vgo maria hũit alia ſig̃
ſ. illuminatiões ſingulares ꝯſolatões ⁊ dulce
dines cordis ⁊ delectationes maxias magis
q̃ alias ⁊ facies ei⁹ reſplẽduit. Qḋ videns io
ſeph dixit. Bñdicta qḋ ẽ hoc. Rñdit. Pa̅t
mõ venit hora ꝑtus mei. Ioſeph ſurrexit ſubi
to vt vocaret obſtetrices. ſʒ vgo ꝓhibuit euʒ
dicẽs. Pr̃ ſic in ꝯceptiõe nulla creatura fec̃
aliqḋ: ſic nec ẽt i natiuitate. Cogitate quõ di-
xit ioſeph. Bñdicta vos nõ eſtis ſuꝑ hoc ex-
ꝑta neq3 ego ⁊c̃. Et virgo. Pater non cure-
tis. quia pater celeſtis prouidebit. ideſt deus

Ideo liber de infantia ſaluatoris qui ꝑõit ꝙ
ibi fuerũt mulieres eſt reprobat⁹ ex decreto
pelagij pape. Hiero. Nulla ibi obſtetrix. nul
la mulierculaꝝ ſedulitas interfuit: ſʒ ſubito ſi
cut radi⁹ ſolis trãſeat per feneſtrã vitreã ſine
fractione: ſic xp̄s ſol iuſticie trãſiuit ꝑ portam
vteri virginalis ſine aliqua fractione ⁊ corru
ptõe tãq̄ ſponſus de thalamo ſuo. Quẽ vgo
recepit manib⁹ ꝓprijs: genib⁹ flexis cũ maxia
reuerẽtia ⁊ veneratione adorãdo ip̄m ⁊ dicẽ
do. O dñe vos bñ veneritis de celo in terraʒ
pro ſaluatõe hoium. O dñe deſiderate a ſctis
patriarchis ⁊ ꝓphetis adoro vos: qꝛ inq̄tuʒ
deus eſtis creator meus. inq̄ztũ hõ eſtis fili⁹
meus. ⁊ oſculabat̃ eũ mõ in pedibus tãq̄ȝ de-
um. mõ in ore tanq̄ȝ filiũ. mõ in manib⁹ tanq̄
creatorẽ oium reꝝ. mõ in fronte tanq̄ȝ filium
ſuũ dicens. o dñe tantam gr̃am mihi feciſtis
adorauit eũ centũ vicib⁹. Et vt quidã dicunt
ait. tu es dñe ds̃ meus. tu es redẽptor me⁹ tu
es fili⁹ meus dilect⁹. Amb. O btã vgo q̄s no
bis poſſet archana tui cordis reſerare. cũ hic
adorares natũ tuum vt deũ: ⁊ hinc oſcularis
vt filiũ. Ioſeph aũt flens pre gaudio dicebat
Bñdicta ꝑmitte mihi adorare filiũ tuũ ⁊ fili
um dei tãdiu deſideratũ ⁊c̃. Hic quõ adora-
bat eũ dicẽs. O dñe tãtã gr̃aʒ mihi feciſtis ꝙ
reges ⁊ ꝓphete voluerũt vos videre ⁊ ñ vide
runt ⁊ mihi pctõri feciſtis tãtã gr̃aʒ vt vos vi
deã. Tũc infans ꝑꝑ frigus incepit flere. Sta-
tim ioſeph calefecit pãniculos ⁊ virgo inuol
uit. Deĩde ioſeph voluit vocare aliquã mu-
lierẽ que lactaret ⁊c̃. ſʒ virgo prohibuit. Ad
quaʒ ioſeph. Bñdicta qḋ facieſ. qꝛ nõ hẽtis
vos lac. Dicũt medici ꝙ ab eadẽ radice ꝓce
dũt lac ⁊ ꝓles. Iõ mulier q̃ nõ cognouit viꝝ
nõ hʒ lac. Rñdit virgo. Pr̃ ds̃ prouidebit.
Tũc virgo flexis genib⁹ orauit deũ patrẽ di-
cens. Deus pr̃ vos ⁊ ego hẽmus vnũ filiũ cõ
munẽ. iõ vos qui ꝓuidet̃ oib⁹ creaturis ꝓui-
deat̃ ſibi de lacte. Tũc ſubito vbera vginis fu
erunt plena lacte de celo ſibi miſſo. Iõ dic̃ ec
cleſia. Reficiẽs virgo viꝝ: peperit ſine dolore
ſaluatorẽ ſeculoꝝ. Ip̄z regẽ angeloꝝ ſola vir
go lactabat vbere de celo pleno. ꝑz 3ª ꝯcluſio
¶ Quarta ꝯº dicit ꝙ illa bñdicta natiuitas fuit
per virginẽ abſcõdita humiliter. Dic hyſto-
riã. ꝙ ſtatim qñ xp̄s fuit natus corpus ſuũ re
ſplenduit ſicut ſol qñ orit̃: ⁊ nox facta ẽ vt me
ridies ⁊ ita clarũit. Cogitate quõ multi q nõ
dormiebant admirãtes de tanta claritate vo
luerũt videre fontẽ luminis. ⁊ cõcurrentibus
ad tam magnuʒ ſpectaculum luminis. virgo

ſentiens tumultũ gentis. filium poſuit in pſe-
pio. Iudei aũt venerũt ⁊ viderunt vñ lumen
ꝓcedebat. Dixerũt aliq: ꝓpheta dicit ꝙ qñ
meſſias naſcet̃ nox ſicut dies illuminabit̃. di-
xerunt alij: ſi eſſet forte iſte. Dixerũt qdã tace
atis nõ curetis. ſi herodes ſciret interficeret
nos. Ita ꝙ timore he odis nõ fuerũt auſi re-
cipe regẽ meſſiaʒ. De iſto lumine ꝓph̄a. Po
pulus qui ãbulabat in tenebris vidit lucẽ ma
gnam habitãtibus in regione vmbre mortis
ſ. pcti ingratitudinis: lux orta eſt eis. Multi-
plicaſti gentẽ. ſ. ad videndũ lumẽ. nõ magni
ficaſti leticiã. qꝛ nulluʒ enceniũ ſibi miſerunt.
nec virgini. ſ. matalaſſ intranaſſet. de q̃ lumie
loq̄tur. oñditur cũ dicit̃ ⁊ ſequit̃. paruulus na
tus eſt nobis: ⁊ fili⁹ datus eſt nobis. nõ pr̃ nec
ſpũſſctũs Yſa. ix. Eſt hic qõ quare virgo bea-
ta poſuit filium ſuum in pſepio inter beſtias.
Quid ſi bos cornib⁹ ⁊ aſinus dentib⁹ impetu̅
ſent. Btũs Lucas vult excuſare virgineʒ di
cẽs. Reclinauit eũ in pſepio. qꝛ nõ erat ei lo
cus in diuerſorio. i. in iſta porticu. Sʒ hic poſ
ſet hõ btõ luca rñdet̃. Et nũqḋ vgo q̃ ſine do
lore ⁊ miſeria ꝑpit poterat ip̄m ponẽ ſiue te
nere in gremio vel brachijs. quare poſuit euʒ
inter aialia. Rñdetur ꝙ triplex fuit ratio.
Pª ad complendũ veritatem ſcripturalẽ
Scḋa ad ſubleuandũ neceſſitatẽ corꝑalẽ.
Tertia ad docendũ nos bonitatẽ moralẽ.
¶ Quantũ ad pᵐ fuit ꝓphetatũ ꝙ inter aia-
lia debebat põi ⁊ per ea adorari hũiliter. Co
gitate q̄le gaudiũ hũit btã virgo qñ vidit fili
um ſuũ adorari a boue ⁊ aſino. Et qualeʒ tri-
ſticiam qũ videbat ip̄m a iudeis refutari. Et
fuit ipleta ꝓphetia yſa. dicẽtis. Audite celi: ⁊
auribus ꝑcipe terra qm̃ dñs locut⁹ eſt. Filios
enutriui ⁊ exaltaui: ipi aũt ſpreuerũt me. Co-
gnouit bos poſſeſſorẽ ſuũ: ⁊ aſinus pſepe dñi
ſui. iſrael ãt me nõ cognouit. yſa. i. ¶ Quãtũ
ad ſecundã rõnẽ. Iam videtis quõ viget fri-
gus in iſto tp̄e. Cogitate ſi vgo maria hẽbat
frigus. qꝛ nõ legitur ꝙ portaret veſtes fode-
ratas ꝓpter hoc poſuit filiuʒ ſuũ in preſepio
vt animalia calefacerẽt eũ cum anhelitu pro
ut fuit reuelatuʒ Abacuc ꝓphete q de hoc
dixit. Dñe audiui audituʒ tuũ ⁊ timui. Dñe
opus tuũ ꝯſideraui: in medio duoꝝ aialiũ co
gnoſceris. Abacuc. iij. ſʒ. lxx. ¶ Quãtũ ad
tertiã rõnẽ hoc fecit virgo vt nos iſtrueret in
bonitate morali. Bos eſt aial magnum hñs
duo cornua que ſignificant dños tp̄ales ⁊ re
ctores cõmunitatũ. Aſinus qui portat onus
ſignat vaſallos ⁊ ſubditos. Et virgo poſuit

filium ſuum in medio oñdens ꝙ oēs pñt bñ
ſaluari. Bñt ſeruādo iuſticiā. ꝙ nec odio nec
amore nec timore nec munere faciāt ꝯ iuſtici
am: vaſalli etiā ſeruādo fidelitatē: obedienti
am ⁊ reuerentiā dñis. Scḋo bos eſt aial mū
dū. qui antiqt⁹ ſacrificabaꝛ deo. Iḋ ſignat ſa-
cerdotes qui offerūt ſacrificiū deo. Aſin⁹ ru-
dis ſignificat laycos. virgo poſuit filiū ſuū in
medio innuēs ꝙ oēs pñt ſaluari. Tertio bos
qui nō portat on⁹ ſigt diuites q manib⁹ nō la
borāt. Aſinus ſignificat laboratores ſi ſint pa
tientes. Quarto bos q h̄ꝫ cornua ſigt ꝑſonas
deuotas ⁊ ſctās. Duo cornua ſunt vera pru-
dentia ſiue credētia ad fidē ⁊ prōpta obediē
tia ad mādata. Aſinus accidioſus ſigt pctō-
res: ſi ſunt penitētes pñt ſaluari. Quito bos
qui ruminat ⁊ diuidit vngulaꝫ ſignific⁹ iſa
tos mgros ⁊ doctores q rumināt ſtudēdo ⁊
diuidūt vngulā. i. hñt ſciam veteris ⁊ noui te
ſtamenti. Aſinus ſignificat ignorātes. xp̄s po
nit in medio ⁊c. ⁊ verificat illḋ dauiticū. Ho
mines ⁊ iumēta ſaluabis dñe: quēadmoduꝫ
multiplicaſti miam tuā deus. ꝑs. xxxv. Nota
hoies tam potētes ꝙ̄ impotētes: tā ſapiētes
ꝙ̄ diuites. ⁊ iumēta. i. pctōres rudes ⁊ igno-
rantes ſaluabis dñe. Quinta ꝯᵒ dicit ꝙ hec
bñdicta natiuitas fuit per ſanctos āgelos pa
tenter publicata qñ apparuit paſtorib⁹ dicēs
optima noua. Natus ē vobis hodie ſaluator
qui eſt xp̄s dñs in ciuitate dḋ. moduꝫ narrat
btūs Lucas. Dicaꝛ hyſtoria breuiter de āge-
lis in natiuitate xp̄i quos ds pꝛ miſit de celo
vbi ſiebat magnū feſtuꝫ de natiuitate xp̄i. ad
terrā: vt etiā fieret ibi feſtū. Hec bñdicta nati
uitas fuit reuelata paſtoribus vigilantib⁹ nō
impatori octauiano dormienti: nec in hieriſm
mgris ⁊ doctorib⁹: nec ſacerdotib⁹ ſꝫ paſtori
bus carmina cantantib⁹. Quare hoc. Dicit
Berñ. ꝙ paſtores hēbant quinqꝫ cōditiōes
in qbus oñditur qbus ꝑſonis de⁹ reuelat ſua
ſecreta ⁊ dat ſuā gloriā. Pᵒ paſtores vigilāt
ſuꝑ gregē ⁊c. In quo oñditur ꝙ paſtores tā
tꝑales ꝙ̄ eccleſiaſtici debēt vigilare ſuꝑ gre
gem eis cōmiſſum: ne a lupis peccatoꝝ maxi
me notorioꝝ deuorenꝛ. qꝛ ex pctis ſecretꝭ nō
puniꝛ cōitas. talibus paſtorib⁹ reuelat deus
ſuā gloriā ⁊ grām. Scḋo ſonabāt cōcorditer
fiſtulas. in quo oñdiꝛ ꝙ ꝑſonis deuotis ⁊ pa-
cificis q̄ ſonāt per orōnes ⁊ ſupplicatōes de⁹
reuelat ſuā grām ⁊ gloriā. Tertio qꝛ erānt in
deſerto in aſperitate pnīe ⁊c. vbi male come
debant ⁊ bibebāt ⁊ dormiebāt ⁊c. In q̄ oñdi
tur ꝙ ꝑſonis que viuūt in aſperitate pnīe ⁊c.

Quarto qꝛ erāt hoies pauꝑes ⁊c. Ideo xp̄s
Ue vobis diuitib⁹ qui hic hētis ꝯſolationem
veſtrā ⁊c. Lu. vi. Quinto qꝛ erant hoies ſim-
plices: neminē deſpiciebāt. talib⁹ deus dat ſu
am grāꝫ. Auctas xp̄i. Confitebor tibi pr̄ dñe
celi ⁊ terre. qꝛ abſcōdiſti hec a ſapiētib⁹ ⁊ pru
dentibus ⁊ reuelaſti ea ꝑuulis. Matth. xi.

¶ Dñica infra octauas natiuitatis xp̄i.

Sermo primus.

Ecce poſitus eſt hic i ſignū cui ꝯdiceꝛ. Lu. ij. Certū eſt ⁊ per ſctām ſcripturā ꝓbatum eſt
⁊ claꝝ ꝙ an̄ aduentū ⁊ natiuitatē xp̄i nullus
ꝙ̄tūcūqꝫ ſctūs potuit iuenire viā paradiſi vt
poſſet gloriā hēe. Nō qꝛ ſi p̄cedentes ducto-
res errāt in via: oꝫ ēt ſequētes deuiare. Sic a
princ⁹ de⁹ dedit humano gñi duc ⁊ ductores
ſ. Adam ⁊ Euaꝫ qui in pᵃ dieta errauerunt a
via grē: ⁊ ꝯñter a via glīe. Iḋ oportuit ſequē
tes ipſos errare ⁊ deuiare per deſertuꝫ huius
mūdi inter lupos ⁊ feras infernales q deuo-
rabant oēm hoiem. De hoc dicit dḋ. Errauc
runt in ſolitudine in inaquoſo. viā ciuitatꝭ ha
bitaculi nō inuenerūt. ꝑs. cvi. Nō in ſolitudi
ne. i. in deſerto. Quare hoc cū tn̄ in mūdo eſ-
ſent multe gētes. Quare ergo dicit in ſolitu
dine i inaqſo. Rñſio ꝙ niſi hō hēat deū ſecū
per grāꝫ: ipſe ē ſolitari⁹ ⁊ deſert⁹. ꝙ̄tūcūqꝫ ſit
multis gētib⁹ aſſociat⁹. Et qꝛ tūc mūdus non
hēbat deū incarnatū: nec aquas doctrinaruꝫ
euāgelicaꝝ. Iḋ vocat mundū deſertū ⁊ inaq̄
ſum. Si dicaꝛ ab aliq̄ iudeo. Nūqd fons do-
ctrinaꝝ moyſi rigabat totū mundū ⁊c. Dico
ꝙ nō fuit fons aq̄ ſed arene terrenoꝝ. Pꝫ er
go quō tot⁹ mūdus errauit a via ꝑadiſi. Sed
mō iam poſſum⁹ ire viā rectā ad paradiſum.
qꝛ in xp̄ianitate inuenimus viā. Quia ſic pe-
regrini qui vadūt ad aliquā notabilē ꝑdica-
tionē. in biuijs inueniūt aliqḋ ſignuꝫ vel cru
cis vel lapidis. ſ. monſtrās viā rectā ne errēt
in via. Sic deus pꝛ nobis viatorib⁹ ⁊ peregri
nis miſit filiū ſuū quem nobis dedit in ſignū
certū ne erremus viā paradiſi. Iḋ de ip̄o dic
Lu. in themate. Ecce poſit⁹ eſt hic in ſignū. ſ.
vie ꝑadiſi. Patet thēa. Deinde dicit euāge
liū. cui ꝯdiceꝛ. Nota in xp̄o nouiter nato tri-
plex ſignū pro eūdo ad paradiſuꝫ ⁊ cuilibꝫ ſi
gno ꝯdiciꝛ a multis que ſigna dedit angelus
paſtorib⁹ dicens. Hoc vobis ſignū inuenietis
infantem pannis inuolutū ⁊ poſitum in pre-
ſepio. Luce. ij. Ubi dicit tria ſigna ſcilicet.
ꝟ De integra puritate: cū dicit, inuenietꝭ ⁊c.

De voluntaria pauꝑtate: cū dicit pannis ⁊c.
De vera humilitate: cū dic̄ poſitū in p̄ſepio.
Pro quolibet triū dicit thema. Ecce poſitus
eſt hic in ſignū. Dico pᵒ ꝙ primū ſignum qḋ
hēmus in xp̄o nouiter nato ē itegra puritas.
Puritas dr̄ integra qñ ꝯſiſtit tā in corꝑe ꝙ̄ i
aia. qꝛ aia nō eſt hō nec corpus eſt hō: ſꝫ totū
inſimul corp⁹ ⁊ aia ē hō. Sic qñ hō ſeruat pu
ritatē in corꝑe a prauo oꝑe nō dr̄ ꝓprie pur⁹
niſi etiā ꝓſeruet puritatē in aia expellēdo ab
ipſa malas cogitationes ⁊ deſideria pro ſuo
poſſe. Hinc eſt ꝙ dñs dans legem dedit duo
p̄cepta puritatis. Unuꝫ pro corꝑe dicēs. Nō
mechaberis. Aliud pro aia dicēs. Non ꝯcu-
piſces vxorē ꝓximi tui. q. d. nō ſufficit ſeruare
corpus puꝝ ſꝫ ēt aiam. Hoc ſignū puritatꝭ de
dit angelus de xp̄o di. Inuenietꝭ infantē. No
luit xp̄s naſci iā adultus vt adā. ſꝫ iſans ꝑuu-
lus vt ceteri: ⁊ hoc in cōmendationē puritatꝭ
qꝛ iſantes nullā hñt corruptionē luxurie: nec
in corꝑe nec in aia. Hic exēplū de euangelio
qḋ recitaꝛ a trib⁹ euāgeliſtiſ. Mat. xix. Mar.
x. ⁊ Lu. xviij. de gentib⁹ que ex deuotiōe por
tabāt infantes ad ieſuꝫ xp̄m: vt tāgeret ipſos
quos diſcipuli ꝓhibebāt: ſꝫ ieſus indigne tu-
lit di. Sinite ꝑuulos venire ad me ⁊ nolite ꝓ
hibere eos: taliū. n. ē regnū celoꝝ. q. d. ꝙ ma-
gni ⁊ luxurioſi vadūt ad infernū. Dic̄ marc⁹
ꝙ amplexabaꝛ infantes de vno ad aliuꝫ ipo-
nendo man⁹ ſuꝑ illos. Quo facto dixit. Amē
dico vobis. quicūqꝫ nō receꝑit regnuꝫ dei ſic̄
puer nō intrabit in ip̄ꝫ. Lu. xviij. Nō vt puer
i. pur⁹. Pꝫ ergo ꝙ ſignū in xp̄o nobis datuꝫ
eſt integre puritatꝭ: cū di. Inuenietis iſantem
Hoc ſignū ſecrete fuit oñſum raab meretrici
vt legiꝛ Joſue. ij. qñ filij iſrael debuerāt intra
re terrā ꝓmiſſionis vt caperēt ciuitatē hieri-
co ⁊ miſerunt exploratores. dixit raab mere-
trix exploratorib⁹ iudeoꝝ. Noui ꝙ dñs tradi
dit vobis terrā hāc. Eteniꝫ ruit in nos terror
veſter ⁊ elāguerūt oēs habitatores t̄re. Dñs
n. deus vr̄ ip̄e eſt ds in celo ſurſuꝫ ⁊ i terra de
orſum. Detis mihi vnū ſignū vt ſaluetis pr̄ēꝫ
meū ⁊ matrē ⁊ ſorores meas: ⁊ oīa que illoꝝ
ſunt ⁊ reſeruate nos a morte. Qui dederunt
ſibi funiculū coccineū vt ip̄m poneret in fene
ſtra appenſuꝫ. ⁊ hoc ſigno ſaluata ē. Talis eſt
perſona luxurioſa. Deus ordinauit ⁊ reſtrin
xit illḋ opus ne fiat niſi inter viꝝ ⁊ vxorē ma-
trimonialr̄ cōiunctos. Hec mulier raab noīe
⁊ ēt offō ſignat ꝑſonaꝫ luxurioſaꝫ. Raab. n.
interꝑtaꝛ dilatata: ſꝫ luxurioſus vult dilatari
⁊ ampliari dicēs. O vxor mea ē ſenex vel in-

firma turpis vel ſterilis: vel dimiſit me. ideo
⁊c. Ecce hec raab dilatata meretrix. de q̄ dic̄
dḋ in ꝑſona xp̄i. Memor ero raab ⁊ babilo
nis idest ꝑſone luxurioſe ⁊ ꝯfuſe: q̄ nullū ordi
nem ſeruat nec modū. de qua memor ē xp̄s i
die mortis ⁊ iudicij. Signū q̄ poterit ſaluari
eſt ſuſpēdere funiculum coccineū in feneſtra
Funiculus iſte eſt caſtitas: ⁊ ē de trib⁹ filis. qꝛ
q vult viuere caſte opꝫ ꝙ ſeruet tria ſcilicet.
ꝟ Orationem ſpiritualem.
ꝟ Afflictionem corporaleꝫ.
ꝟ Uitationem ſocialem.
¶ Orō ſpūalis eſt qñ fit deuote flexis geni-
b⁹ mēte eleuata. cogitādo ꝙ videatis xp̄ꝫ ira
tum ꝯ vos ⁊c. hocᵒ aia retineꝛ a malis cogi-
tatōib⁹ ⁊ ḋſiderijs. ¶ Quātū ad ſcḋꝫ neceſſa
ria eſt afflictio corꝑalis: ne caro ſaltet ſiue re
bellet. qm̄ ſic̄ orō eleuat aiaꝫ. ita afflictio cor
poralꝭ deꝑmit carnē. ¶ 3ᵐ neceſſariū ē vitatio
ſocialis: ſine q̄ nihil valēt alia duo pᵃ. Caue
re ab oi cōſortio mulieꝝ ab oi mala ſocietate
⁊ oportunitate. Iſto mō ſeruaꝛ caſtitas. Ecce
funiculus triplex: de quo ſalomō. Funiculus
triplex difficile rumpiꝛ Eccſi. iiij. Secus ſi ſit
ſolū ſimplex vel duplex. Quare dicit ꝙ erat
coccine⁹. ego dicā. qꝛ caſtitas dꝫ ſuari in me
moriā paſſionis ieſu xp̄i qui erat tot⁹ coccine
us. i. ſanguine⁹ in die ſue paſſionis. dicēdo in
tra ſe: xp̄s ita pro me fuit paſſus ⁊ ego dabo
corpori delectationē. abſit. Iḋ dic̄ apl̄s. Re-
cogitate eū q talē ſuſtinuit a pctōrib⁹ aduer-
ſus ſemetip̄m ꝯdictionē vt nō fatigemini aīs
veſtris deficiētes. Nōdū. n. vſqꝫ ad ſanguinē
reſtitiſtis aduerſus pctīn repugnātes. Heb.
xij. Quare dr̄ ꝙ appendaꝛ ad feneſtrā. nūqd
ſufficeret ip̄ꝫ tenere in foramine. Dico ꝙ qli
bet dꝫ ſe taliter hēre in ſua ꝯuerſatōe i iceſſu:
ſtatu ⁊ habitu: ꝙ oēs dicant: vere pᵃ caſta eſt
iſta. Ecce q̄liter funicul⁹ caſtitatis appendiꝛ i
feneſtra ꝯuerſationis. Aliq tenēt ip̄ꝫ abſcōdi
tū in foramine: ⁊ qñ redarguunꝛ dicūt: ſuffic̄
mihi ds hoc ſcit: ſꝫ nihil valet. oꝫ. n. ꝙ ſit i fe-
neſtra. Iḋ dicit apl̄s. Prouidētes bona: non
tm̄ corā deo ſꝫ ēt corā oib⁹ hoib⁹. ad Ro. xij.
Ut oēs dicant vere bon⁹ hō vel bona mulier
⁊ caſta vz̄ in oibus. Ecce ſignū puritatis. de q̄
dicit thēa. Ecce poſit⁹ eſt hic in ſignū. Huic ſi
gno ꝯdiciꝛ a multis. O ⁊ quot ꝯdictōes fiūt
quottidie xp̄o i iſto ſigno tā a religioſis ꝑſo-
nis ⁊ clericis ꝙ̄ laycis: demōſtrando ⁊ alijs.
qꝛ totus mūdus ē corrupt⁹. De iſta ꝯdictiōe
dicit ꝓpheta. Ue qui ꝯdicit factori ſuo. teſta
de ſamijs terre. Iſa. xlv. Samijs dr̄ a quadaꝫ

inſula ſic vocata in qua fuit prio inuẽta opa-
tio de terra. Perſonã luxurioſaꝫ vocat teſtã
de ſamijs terre.i.illiꝰ ſre.qꝛ ad inſtar opis ter
re luxurioſus ad ex̄ ẽ totus pictus ſiue orna-
tus ſꝫ intꝰ eſt totꝰ corruptꝰ ⁊ prauus ⁊ hoc de
pᵒ ſigno. Scðm ſignũ eſt voluntarie pauper
tatis. Sed dicat qd eſt paupertas voluntaria.
Ego dicã. Nota hic pᵒ tres gradus paupꝑtatꝭ
voluntarie. Primꝰ eſt ex prinᵒ. Scðs ex fine
Tertius ex medio. Primꝰ gradus ex princiᵒ
eſt qñ hõ dimittit diuitias voluntarie habitas
⁊ habẽdas: ⁊ amore xp̄i vult viuere in paupꝑ-
tate. Iſte gradus eſt maior: ⁊ iſtũ habuerunt
apl̄i ſcti dicentes. Ecce nos reliquimus oĩa.
Matth.xix. Non dicit oĩa dereliquerũt nos:
ſꝫ nos reliquimus oĩa. Si non hẽbant oĩa quõ
reliquerũt oĩa. Rñſio. Reliquerũt oĩa q̄ hẽ-
bant: ⁊ ẽt oĩa illa que poterãt hẽre ⁊ volũta-
tem hñdi. Ad iſtũ gradũ paupꝑtatis volunta
rie tenentꝭ religioſi ex obligatiõe voti. Scðs
gradus paupꝑtatis volũtarie dꝭ ex fine qñ di-
ues quouis mõ dimiſit oĩa ⁊ diſplicet ſibi. ſꝫ
poſt cogitãs intra ſe dicit. q̄re triſtor qꝛ ẽt ha
bebã dimittere ⁊ amittere hodie vꝉ cras: ⁊ ſic
facit de neceſſitate virtutẽ: ſe ꝯſolãdo ⁊ acce-
ptando qð ds fecit. talis paupꝑtas bona eſt ſꝫ
pᵃ eſt melior. In iſto gradu fuit iob q oĩa pdi
dit ⁊ diſplicuit ſibi a prinᵒ. ⁊ ſcidit veſtimẽta
ſua: ⁊ tonſo capite corruit in terra. Sed poſt
modũ ꝯſolando ſe dixit. Nudus egreſſus ſuꝫ
de vtero matris mee: ⁊ nudus reuertar illuc.
Dñs dedit dñs abſtulit ſit nomẽ dñi bñdictũ
Iob.i. Nõ nudus egreditꝭ hõ de ventre mr̄is
cũ miſerabili camiſia q̄ ſtatĩ laceratꝭ ab obſte
trice ⁊ nudꝰ reuertitꝭ hõ cũ alia miſerabili ca-
miſia.ſ.lintheo. Hec paupꝑtas ẽ ẽt bõa ⁊ me-
ritoria rõne patiẽ: vt dicit Amb. diſt.xlvij. Si
cut hi nõ tñ vt pᵃ. Tertiꝰ gradus paupꝑtatꝭ vo
luntarie nõ ex prinᵒ neq̄ ex fine: ſꝫ ex medio
eſt qñ hõ licet hẽat multas diuitias ⁊ poſſeſ-
ſiones ⁊ redditus: nõ tñ ponit ibi cor ſuũ: ſed
de ipſis ſeruit ſibi in neceſſarijs: ⁊ de reſiduo
facit magnas ⁊ largas elemoſynas. Tales pau
peres reputantꝭ. De iſtis dicit dauid. Diuitie
ſi affluant.ſ. de bono iuſto: nolite cor appone
re: lꝫ poſſint manꝰ apponere ad licite cõgre-
gandũ: cõputandũ: diſtribuendũ. De his tri
bus gradibꝰ paupertatis volũtarie dixit ãge
lus ad paſtores de xp̄o. Hoc vobis ſignum.
Inuenietis infantẽ pãnis inuolutũ. Lu.ij. Nõ
pãnis mõ dicit ſericis inuolutũ ẽẽ ſꝫ pãnis qð
notat paupꝑtatẽ. qꝛ paup dꝭ pannoſus. De h
ſigno hꝫ figura Geñ.ix. Dic breuiter hyſtori
am qñ noe ⁊ filij eiꝰ cũ vxoribꝰ poſt diluuiũ
fuerunt ex̄ archã ds ꝯſolãdo eos qꝛ timebãt
ne pluuia rediret cũ iã per annũ integrũ ſteti
ſent in archa. dixit eis ds: nõ timeatis. Arcuꝫ
meũ ponã in nubibꝰ: ⁊ erit ſignũ federis iter
me ⁊ terram. Geñ.ix. Nota ꝙ iſte arcus cele
ſtis ſignat paupꝑtatẽ volũtariã. Nã qñ arcꝰ
eſt curuus: ita ⁊ paupꝑ vadẽs hũiliter. Secus
de diuite q incedit totꝰ rectus ⁊ ſupbe. Itẽ ar
cus dꝭ celeſtis: ſic ex volũtaria paupꝑtate deꝰ
ꝓmittit celũ. Matth.v. Bti paupes ſpiritu
qm̄ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Itẽ cõiter arcus il
le eſt triũ coloꝝ.ſ. de igneo: de liuido ſiue bla
ueo ⁊ de viridi. In colore ignis repñtatꝭ pmꝰ
gradus paupꝑtatis q eſt ex pncᵒ: qꝛ pᵃ inflam
mata igne amoris ⁊ deuotionis dei: nõ vult
aliqd in iſto mũdo. In colore liuido oñditꝭ ſe
cũdus gradus q ẽ ex fine qñ pſona cõſolatur
de amiſſis ex deſiderio celi. In tertio colore
de viridi repñtatꝭ tertiꝰ gradus paupꝑtatꝭ q eſt
ex medio. qꝛ ſicut arbor viridis facit fructum
ita q ſunt in iſto gdu faciũt fructũ elemoſyna
rũ ⁊ miſericordiaꝝ. Diuitibꝰ huiꝰ ſeculi pci-
pe nõ ſublime ſapꝑe neq̄ ſpare in incerto diui
tiaꝝ ſꝫ in deo viuo q pſtat nobis oĩa abunde
ad fruendũ. Quid ergo ẽ pcipe: bñ agẽ: diui
tes fieri in bonis opibꝰ .i. ad Thi.vi. Cũ ergo
dicit dñs. Arcũ meũ.i. paupꝑtatẽ volũtariam
ponã in nubibꝰ celi.i. in ſctis apl̄is ⁊ viris apo
ſtolicis. Et erit ſignũ federis inter me ⁊ terrã
qꝛ ſicut nubes ſũt medie iter celũ ⁊ terrã a qbꝰ
venit pluuia tonitrua ⁊ fulgura. ſic apl̄i ⁊ vi-
ri apoſtolici ſũt medij iter deũ ⁊ nos: a qbꝰ de-
ſcendit pluuia.ſ. doctrinaꝝ. tonitrua cõmina
tionũ: ⁊ fulgura inflãmationũ in amore dei ⁊
ꝓximi. De qbꝰ dꝭ. Qui ſunt iſti qui vt nubes
volant. Iſa.lx. Huic ſigno ꝯdicitꝭ a cupidis ⁊
auaris ⁊ dñis tꝑalibꝰ ꝑ rapinã. a plat ꝑ ſymo
niã: a iudicibꝰ ⁊ aduocatꝭ ⁊ ꝓcuratoribꝰ ꝑ ca-
lumniã. a diuitibꝰ ⁊ mercatoribꝰ per vſuraꝫ. a
religioſis per ꝓprietatẽ ⁊c̃. intñ ꝙ xp̄s dicit.
Tota die expandi manus meas ad pplm̄ nõ
credentẽ ſed ꝯdicentẽ mihi. Iſa.lxv. ⁊ ad ro.
x. Nota tota die expãdi manus meas.ſ. dan-
do pluuiã: rorẽ: panẽ: vinum: ⁊ oĩa neceſſaria
⁊c̃. ad pplm̄ nõ credentẽ.ſ. mãdatis nec cõſi
lijs meis. ſꝫ ꝯdicentẽ mihi. 3ᵐ ſignũ vere hũi
litatis eſt qñ geſtus corpis ⁊ ſigñ exteriora cõ
cordãt cũ corpe: vt ſi hõ hꝫ vba ⁊ oculos hũi
les ꝙ ẽt cor ſit humile. aĩs dicit ſcriptura ſctã
Eſt qui neqter ſe hũiliat ⁊ interiora eiꝰ plena
ſunt dolo. Eccli.xix. Propter qð ãgelus oſ-
dẽs nob ſignũ vere hũilitatꝭ dic. Hoc vob ſi-

gnũ. Inuenietis infantẽ pannis inuolutũ po-
ſitũ in pſepio. Ecce hic exẽplũ infinite humi-
litatis. Lu.ij. Magna humilitas fuit filij dei
qñ voluit humiliari infra ſeraphinos: cheru-
binos: thronos: ⁊ dñationes. virtutes ⁊ pote
ſtates. pncipatus: archangelos ⁊ angelos vt
eſſet hõ. Nuſq̄ꝫ angelos apprehẽdit ſꝫ ſemen
abrahe apphendit. ad Heb.ij. Sed maius ſi-
gnũ hũilitatis fuit qñ inter beſtias voluit po
ni in pſepio. qui dicit pſi. Ut iumentũ factus
ſum apd te: ⁊ ego ſp tecũ. ps.lxxij. Ecce ſignũ
vere hũilitatis ⁊ ſignũ ſaluatiõis. Nota figu
rã que hꝫ Ezech.ix. vbi legitꝭ ꝙ ezechiel ꝓphe
ta vidit deũ iratũ ⁊ furioſuꝫ volentẽ deſtruẽ
ciuitatẽ ſctãꝫ hierl̄m ⁊ totã terrã ꝓmiſſionis
Ad quẽ ꝓpheta. O dñe ds q̄re hoc. Cui di-
xit deus. veni ⁊ oñdã tibi pctã ppl̄i: ⁊ videbiſ
rõnẽ quare. Dic hyſtoriã de illo hoie q venit
cuꝫ attramẽtario ſcriptoris ⁊ de ſeptem alijs
hoibꝰ ipꝫ ſequẽtibꝰ: quoꝝ qlibet hẽbat arma
in manu ſua ad occidẽdũ. Dixit dñs illi qui
portabat attramentariũ. Tranſi per mediaꝫ
ciuitatẽ hierl̄m ⁊ ſigna thau ſup frõtes viro-
rũ gementiũ ⁊ dolentiũ ſup cũctis abomina
tionibꝰ q̄ fiũt in medio eiꝰ. Deinde dixit ſeptẽ
hoibꝰ ipm̄ ſequẽtibꝰ. Trãſite ꝑ ciuitatẽ ipꝫ ſe
quẽdo ⁊ pcutite. nõ pcat oculus vꝛ neq̄ mi-
ſeramini ſenẽ: adoleſcẽtulũ nec vgĩnẽ: puulũ
⁊ mulieres interficite. Oẽm aũt ſup quẽ vide
ritis ſignuꝫ thau. ne occideritꝭ. ⁊ a ſanctuario
meo incipite. Nota pcticã ſignatõis quõ fie-
bat. Qñ ille notariꝰ trãſeundo videbat ſacer
dotes ridẽtes ⁊ gaudẽtes ⁊c̃. dicebat eis. de
quo rideꝭ ita ⁊ gaudeꝭ. Rñdebãt. Et nũqd
debemus letari ⁊ gaudẽ ⁊c̃. qꝛ hẽmꝰ tot red-
ditꝰ ⁊c̃. Dicebat ille. ſpectetis modicũ. qꝛ alij
ſoluent vobis ⁊c̃. Qñ videbat aliq̄s ſacerdo
tes plorãtes dicebat. Quare ploratꝭ. Rñde-
bant. O miſeri ⁊ nũqd debemus flere: qꝛ tot
pctã fiunt ꝯ deũ. Tũc dicebat. amouẽatis ca-
puciũ ⁊ ſigbat eos ſigno thau in frõte. Idẽꝫ
fecit de militibꝰ ciuibꝰ ⁊ de alijs. ⁊ de mulieri
bus. Tũc ꝓpheta cepit clamare ⁊ dicẽ. Heu
heu heu dñe ds. Interiectio ẽ dolentis. Ecce
hyſtoriã. Hoc thau. ſigt hũilitatẽ triplici rõe
Pᵃ. qꝛ ſigt crucẽ xp̄i in q̄ xp̄s voluit humilia
ri ⁊ in maiori gdu humilitatꝭ. Apl̄s. Humili-
auit ſemetipm̄ factꝰ obediẽs vſq̄ ad mortem
mortẽ aũt crucis. ad Phil.ij. Secũda. qꝛ thau
interptatur ſubꝭ. tal eſt humilitas vera. 3ᵃ. qꝛ
thau eſt vltima lr̄a hebraice. Sic ſp humilis
vult eẽ vltimꝰ in oĩbus. Notariꝰ eſt xp̄s vt di
cit gl. inter li. qꝛ ipſe ſignat ſigno thau. qꝛ ipſe
dat humilitatẽ paratꝭ. Iõ Ioh. Apoc.vij. Ui
di alteꝝ angeluꝫ aſcendentẽ ab ortu ſolis ha
bentẽ ſignũ dei viui: ⁊ clamauit voce magna
quattuor angel qbꝰ datũ eſt nocẽ terre ⁊ ma-
ri. di. Nolite nocere terre ⁊ mari neq̄ arbori
bus quouſq̄ ſignemus ſuñ ſcõz dei nr̄i in fronti
bus eoꝝ. Nota alteꝝ angelũ.ſ. xp̄m. nõ ange
lum nã ſed offõ. ſignemus. nõ dic ſignabo. qꝛ
oꝫ ꝙ hõ ſe iũgat ad ſignãdũ. cogitãdo cũ do
lore pctã que fecit. ⁊ ſic hõ ſe humiliat. Nõ i
frontibꝰ eoꝝ: qꝛ magis appet vbi notatꝭ ꝙ hu
militas dꝫ apparerẽ in inceſſu. in veſtitu.ſ. or-
natu. ⁊ in alijs oĩbꝰ. qꝛ q nõ ſignatꝭ hoc ſigno
humilitatis: venit in poſſe illoꝝ ſex hoiuꝫ ar-
moꝝ. qui ſignificant ſex ordines ſctõꝝ. qui lꝫ
mõ orent pro nobis: tñ in iudicio armabuntꝭ
ꝯ nos. Sap.v. Armabit creaturã ad vltionẽ
inimicoꝝ. Patriarche armabuntꝭ ⁊ ꝑcutient
cũ gladio de miſericordia ⁊ liberalitate. Pro
phete cũ enſe deuotiõis. Apl̄i cũ gladio cha
ritatꝭ. martyres cuꝫ ſcuto patiẽtie. Cõfeſſores
cũ baliſta diligẽtie. Uirgines cũ gladio mũ-
dicie. Reſpiciamꝰ ergo thau.i. ſignũ humili-
tatis vt dicit Dauid. Fac mecũ ſignũ i bonũ
vt videãt qui oderunt me ⁊ ꝯfundantꝭ qm̄ tu
dñe adiuuiſti me ⁊ ꝯſolatꝰ es me. Huic ſigno
ꝯdicitur a ſupbis: vanis: ⁊ põpoſis: de qbus
ꝓpheta dic xp̄o. Hi ꝯdicũt ſacerdoti. Oſee
iiij. Nota ſacerdoti.i. xp̄o. cui dicit ds pr̄. Tu
es ſacerdos in eternũ ſꝫ or. mel. ps.cix. Iõ di
cit xp̄s. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ⁊ humilis
corde. Matth.xi. Ecce hic tria ſigna poſita
in via padiſi. Sꝫ vtinã non ꝯtingat nobis ſic
btõ Machario: cuius ſigna ardũdinea dyabo
lus ſibi ãmouit de via. Ita ds pr̄: filiꝰ: ⁊ ſpũſ-
ſctũs in nemore huiꝰ mundi poſuerũt nobis
tria ſigna.ſ. puritatis: paupꝑtatꝭ: ⁊ humilitatis
ſꝫ dyabolus iã ãmouit. Iõ pr̄: filiꝰ: ⁊ ſpũſſctũs
ꝯqueruntur dicẽtes. ps.lxxiij. Signa nr̄a nõ v
dimꝰ: iã nõ eſt ꝓpheta. qꝛ iã inter religioſos
nõ apparet ſignũ puritatis: paupꝑtatis: ⁊ hu-
militatꝭ. nec inter laycos nec clericos. Iõ dð.
Poſuerũt ſigñ ſua ⁊ nõ cognouerũt. pſalmo
lxxiij. qꝛ iã per dyabolum ãmota ſunt de via.

De eadem dominica. Sermo ſecundus.

Ecce poſitus eſt hic i
ſignum. Luc.ij. Deus pr̄ fecit nob
de filio ſuo ſicut ſolet fieri euntibus
ad ſctm̄ Iacobũ vel ad nõbilẽ pegrinationẽ
Nã in biuijs occurrẽtibꝰ põitꝭ aliqð ſignũ vel
crucis vel lapidis in via directa ne erretꝭ. ma
xime qñ eſt ſtricta ⁊ vix appens. ⁊ alia via oſtioꝝ

patena ꝛ lata. ſic in ꝓpoſito iuxta illud Mat
thei. vij. Spacioſa ē via q̄ ducit ad ꝑditioneȝ
ꝛ multi ſunt q intrāt per eā. q̄ȝ anguſta porta
ꝛ arta eſt via q̄ ducit ad vitā: ꝛ pauci ſunt qui
inueniūt eā. Jō ne errem⁹ in eūdo de pr̄ po-
ſuit nobis i via directa pr̄ie filiū ſuū in ſignū
dicēs. Hoc ſignū vobis: Jnuenietis infanteȝ
inuolutū pānis poſitū in ꝓſepio. Jō dicit the
ma. Ecce poſitus eſt hic in ſignū. Nota hic fi
gurā d̄ ſigno thau. q̄ ſoli ſigti ſaluabāt a mor
te. Ezech. ix. vbi declaranda ſunt tria. ſ.

Primo de viro induto de lineis.

Secūdo de ſignatione quā fecit.

Tertio de ſex viris iterficiētib⁹ nō ſignatos

¶ Quantū ad p^m vir lineis indut⁹ eſt xp̄s vt
dicit Glo. q2 q̄diu ſum⁹ in iſta vita xp̄s ē no-
bis indutus de lino pp dulcedinē miſericor-
die quam hȝ erga peccatores penitētes. Au
ctoritas. Apoc. i. Conuerſus vidi ſimilē filio
hoīs veſtitū podere. ſ. alba. Nota conuerſus.
q2 quātūcūq̄ hō fecerit plura pctā ꝛ grauia:
ꝛ vult cōuerti ꝛ facere pn̄iaȝ videbit xp̄m in
dutū. ſ. de lino miſericordie. Sȝ poſt hāc vitā
videbit ipm armatū totuȝ de ferro vt homo
armoꝝ. Auctas. Accipiet armaturā zelus il-
li⁹ ſi induet pro thorace iuſticiā: ꝛ pro galea
iudicium rectū. Sumet ſcutū inexpugnabile
equitatem. acuet aūt durā irā in lanceā: ꝛ pu
gnabit cuȝ illo orbis terraꝝ ꝯ̄ inſenſatos ꝛc̄.
Sapie. v. Nota zelus illi⁹ q2 nūq̄ aliquis hō
fuit ita zelotip⁹ de vxore ſua: ſicut xp̄s de aīa
noſtra quā tanto ꝓcio emit ꝛ redemit. ſm il-
lud. Empti eſtis ꝓcio magno. prima ad Cor.
vi. Jdeo dixit de⁹. Ego ſum dn̄s deus tu⁹ for-
tis ꝛ zelotes. Exo. xx. Et ſicut homo armaret
ſe cōtra vxorem ſi recederet ab ipſo ꝛ iret ad
lupanar cū aliquo ribaldo vel lenone: ita xp̄s
qui in baptiſmo deſponſat aīam Oſee. ij. ſpō
ſabo te mihi in fide. Ecce qualis honor. Sed
qn̄ peccat mortaliter recedit a ſpōſo ſuo xp̄o
ꝛ vadit ad lupanar. Et ſunt ſepteȝ lupanaria
ꝛ ſeptem lenones. Primū lupanar eſt de ſu-
perbia. cuius leno eſt Leuiathan. Quādo er
go chriſtus querit a ſcutifero. ſ. āgelo vbi eſt
ſpōſa mea. Reſpōdet angelus. Dn̄e receſſit
ꝛ iuit ad lupanar cū leuiathan. pp quod xp̄s
armatur. Et cōcordat Yſa. ix. dicēs. Zelus do
mini exercituū faciet hoc. Et ſic de alijs lupa
narib⁹. Chriſtus armat ſe p̄mo thorace vel
lorica de iuſticia. Nūc ipſe portat camiſiam li
neam intūſ q̄ ſi mittis ſibi irato vnā ſagittaȝ
deuote orationis vt dimittat tibi pctā: ſtatim
vulneratur. De hoc ipſemet dicit. Vulneraſti
cor meuȝ ſoror mea ſponſa vulneraſti cor me
um in vno oculoꝝ tuorū: ꝛ in vno crine colli
tui. Can. iiij. Nota quō oratio fit duob⁹ mōis
ſiue duplex eſt oratio. quedā eſt intellectual.
de qua Exo. xiiij. de moyſe qui orabat: ꝛ tamē
ore nihil dicebat. ꝛ talis oīo vocaꝫ ictus ocu
li: ꝛ ſagitta que vulnerat cor xp̄i. Jdeo dicit.
cor meū in vno oculoꝝ tuoꝝ. Alia oīo eſt vo
calis que dicit ore. ꝛ iſta erit per collū. ꝛ vo-
catur telū qd̄ moueꝫ cū pondere. ꝛ de iſta di
cit. in vno crine colli tui. ꝛ iſta oīo vocaꝫ cri-
nis: q2 moueꝫ vna ſufflatione. Sed poſt hanc
vitam in alio mūdo xp̄s eſt ita armatus intūſ
q̄ ſi homo moritur impenitēs nō pōt xp̄s ab
eo vulnerari nec tangi. Rō eſt. q2 armat⁹ de
thorace rigoris iuſticie. Vn̄ legiꝫ Lu. xvi. de
illo diuite qui nō potuit obtinere guttā aque
quā petebat orando dicēs. Pater abraham
ꝛc̄. Et in capite accipiet pro galea iudicium
certū. Modo videꝫ ſurdus ꝛ cecus. ſurdus
q2 nō vꝫ q̄ audiat iuramenta ꝛ blaſphemias
quas facitis. Et cec⁹: q2 videꝫ q̄ nō videat tot
pctā que ſiūt: q2 nō facit iuſticiā. vꝫ q̄ nulluȝ
hēat iudiciū. ſed p⁹ mortē accipiet pro galea
iudiciū certū. q2 ſicut galea ſtat in capite. ita
ibi erit ſapiā iudicij. Tūc dicet. Nō es tu ille
qui feciſti talia ꝛc̄. O dn̄e credebaȝ q̄ eſſetis
ſurdus ꝛ cecus. Dico aūt vobis q̄ oē verbuȝ
ocioſuȝ qd̄ locuti fuerint hoīes reddēt rōneȝ
de eo in die iudicij. Matth. xij. Jere. Regna
bit rex ꝛ ſapiens erit ꝛ faciet iudiciū ꝛ iuſtici
am in terra. Jere. xxiij. Jtē ſumet ſcutū inex-
pugnabile. nō de aceribus: ſed ſcutū forte de
cornu cū venis ꝛc̄. inexpugnabile cū q̄ fuga-
bit oēs ſagittas ſupplicationū ꝛ orationū. et
oīum ſctōꝝ ſi orarent pro aliquo ipenitēte. q2
non pn̄t ſcutū penetrare. Secus mō. q2 ſi tu
ipſe mittis ſibi vnā ſagittaȝ ſiue vnū telū orō
nis deuote dicēdo. Deus ꝓpitius eſto mihi
pctōri: ſtatim penetrat. Jtem in manu dextra
accipiet lanceā: que vno ictu penetrabit oēs
peccatores impenitētes dando ſuīa. n diffini
tiuam dicens. Diſcedite a me maledicti ꝛc̄.
Matt. xxv. Ab illa lancea nos cuſtodiat dn̄s
Patet ergo qs ē iſte homo indutus de lino
Nūc ergo cōuertimini ad dn̄m deū vr̄m. q2
benign⁹ ꝛ miſericors ē: q2 indut⁹ de lino mō.
Quātū ad ſecūdū videndū eſt de ſignatione
quā facit tinctor: ꝛ ſignificat ſuā magnā cha
ritatē. Calam⁹ ſuā magnā miſericordiā. Tin-
cta ſiue incauſtū eſt ſua magna grā erga nos
Signaꝫ ꝑſona ſigno thau. i. cōfeſſione. quan
do confeſſor abſoluit peccatorem ad extra.

Similiter xp̄s ſignat ipȝ in anima intus. De
h. d. xp̄s ꝯfeſſoribus. Signem⁹ ſeruos dei nr̄i
in frontib⁹ ſuis. Apoc. vij. nō q̄ ſit caracter in
delebilis: ſȝ eſt q̄dam ornat⁹ ad inſtar mulie-
ris pulchrā coronā portantis in qua addereꝫ
pulchra ſtella pro ornatu. Sed nō q̄bus ꝑſo
nis dȝ dari ſignū thau ſup frontib⁹ viroꝝ ge-
mentiū ꝛ dolentiū ſup cūctis abominationi
bus. Nō ergo dȝ dari illis q venirūt ridendo
vel excuſando ſe: vel pctā abſcōdēdo. Tales
nō ſunt ſignandi ſigno thau. imo damnat⁹ ē
ꝯfeſſor qui tales abſoluit ſȝ dȝ eis dicē vadaꝫ
q2 ira dei ſoluat ꝛc̄. Jō dicit. ſignemus ſeruos
dei: nō ſeruos dyaboli. ſ. nō contritos. Jdē de
mulierib⁹ que qn̄ ſunt ad pedes cōfeſſoris di
cunt. pr̄ nr̄: vel Aue maria. vel dicūt. nō recor
dor de aliquo pctō. ſȝ ſi ꝯfeſſor eſſet aſtutus ꝛ
iterrogaret ꝛ diceret. q̄d de tali vicina vr̄a ip
ſa diceret de illa oia pctā mortalia ꝛ etiaȝ ve
nialia. ſed de ſe nō recordaꝫ. Dic quō ꝯfeſſio
eſt faciēda ad inſtar alicui⁹ qui hȝ reddere cō
putuȝ ꝛ cogitat: videt: ꝛ numerat. Jdem ꝛc̄.
Deinde ſignaꝫ ſigno thau ꝯ̄ irā dei vitandaȝ
ꝛ aīa portat illud ſignū in fronte. ꝛ qn̄ exit de
corpe demones qn̄ vident illud ſignū turbā-
tur. Auctas. Turbabūtur gētes. ſupple infer
nales. ꝛ timebūt qui habitant terminos a ſi-
gnis tuis: exit⁹ matutini ꝛ veſpere dlectabis.
ps. lxiiij. Propter hoc Dauid sciēs virtuteȝ
hui⁹ ſigni orando dicebat deo. Fac mecum ſi
gnū in bono vt videāt qui oderūt me ꝛ ꝯfun
dantur: qm̄ tu dn̄e adiuuiſti me ꝛ cōſolatus es
me. ps. lxxxv. ¶ Quātū ad 3^m de ſex viris ar
moꝝ interficientibus nō ſignatos. hi ſunt ſex
ordines ſctōꝝ q̄ ſunt in celo. ſ. patriarche: pro
phete: apoſtoli: martyres: cōfeſſores: ꝛ virgi
nes. q modo ſunt ad inſtar xp̄i induti. ſȝ poſt
hanc vitā armabūtur cū xp̄o. Auctas. Arma
bit creaturam. i. vniuerſitatē ſctōꝝ ad vltiōeȝ
inimicorū. ꝛ pugnabit ꝯ̄ inſenſatos. Sap. v.
Nō cōtra inſenſatos. ergo nō ꝯ̄ me dicit ſapi
ens. Sȝ quot ſunt qui nō credunt imo putāt
ſe eſſe ſapientes. Nota ſex ꝯditiones ſtultoꝝ.
Prima eſt auaroꝝ qui totā vitam ſuā ponūt
in pecunijs ꝛ bonis tpalibus ꝛ nō curant de
ſpūalibus. Cōtra iſtos inſenſatos pugnabit
xp̄s in iudicio qn̄ aīa exit de corpore dicens
michaeli. voca patriarchas. q venient armati
q̄b⁹ dicet xp̄s. Vos qui fuiſtis miſericordes
ꝛc̄. q̄d vobis videꝫ fiendū de illo auaro vſura
rio ꝛc̄. Tūc illi cum gladio liberalitatis pcu
tient dicēdo. Judiciū ſine miſericordia fiet il
li qui nō fecerit miſericordiam Jaco. ij. Jſto
ictu miſer cadit in infernū. Secūda conditio
ſtultorū eſt indeuotoꝝ. qui nō honorant deū
nec ſctōs nec eccleſias nec ſeruos dei. immo
iurant ꝛ blaſphemant deum ꝛ ſctōs. de eccle
ſijs faciūt lupanaria. vituperāt ſeruos dei. qn̄
tales moriūtur ꝛ ſunt in iudicio vocabuntur
ꝓphete qui venient armati. q̄bus dicet xp̄us
Vos qui fuiſtis hoīes deuoti quid videꝫ vo-
bis fienduȝ de his indeuotis ꝛc̄. Qui lancea
deuotionis ꝑcutient dicētes. Dn̄e maledicti
erūt qui ꝯtempſerant te: ꝛ ꝯdemnati qui blaſ
phemauerūt te. Thob. xiij. Tertia eſt inuido-
rū qui nō pn̄t videre bonū ꝓximi abſq̄ dolo
re cordis. qui ꝑcutiunꝫ ab apoſtolis enſe cha
ritatis. dicētes: q2 nō fuerunt charitatiui. Ois
qui odit fratrē ſuū homicida eſt. Et ſcitis qm̄
ois homicida nō hȝ vitam eternā in ſe manē
tem. p^a Joh. iij. Quarta eſt vindicatiuoꝝ qui
nolunt remittere iniurias ꝓpter xp̄m. Nun-
quid eſſet magna ſtultitia ꝑcutere ſeipm gla
dio in pectore. Jta faciūt vindicatiui qui p^o
occidunt aīam ſuaȝ vt poſſint occidere aſinū
ꝓximi ideſt corpus. Qui percutiūtur a ſctis
martyribus Georgio Vincentio ꝛc̄. qui fue-
runt patientes qui percutiūt cū ara dicētes.
Vos dn̄e dixiſtis vindicatiuis. Pater meus
celeſtis tradet vos tortoribus: niſi remiſeritꝭ
vnuſq̄ſq̄ fratri ſuo de cordib⁹ veſtris. Matt.
xviij. Quinta ocioſoꝝ qui nolunt laborare in
bonis operib⁹. q̄b⁹ ꝯtingit vt mercatori ſtul-
to qui nō vult emere tp̄e ferie ſȝ poſt. ꝛ emet
pro floreno qd̄ poterat hēre pro vno denario
tp̄e ferie. Qui ꝑcutiuntur a ſctis ꝯfeſſorib⁹. ſ.
Martino Dn̄ico ꝛc̄. qui fuerūt diligētes. cū
apl̄s dicat. Si qs nō vult operari nec mādu-
cet. ſ. ꝛc̄. ij. ad Theſſa. iij. ſȝ mittētur ad hoſpi-
tale miſeroꝝ. ſ. ad infernū. Sexta eſt luxurio-
ſoꝝ qui ſunt inſenſati ad inſtar illius qui in ſu
periori domo tenebat magnas mercātias. et
in domo inferiori tenebat paleam. volebat ſe
calefacere: incēdit paleam ꝛ amiſit oēs mer-
ces ꝛc̄. Sic domus ſuperior eſt mens vbi ſunt
merces meritoruȝ. Domus inferior vbi ſunt
palee ſenſualitatis. Quādo ergo luxurioſus
vult ſe calefacere accendit igneȝ in domo in
feriori. ſ. in ſenſualitate ꝛ comburit ētiā quic-
quid eſt in domo ſuperiori. q2 amittit oīa meri
ta. Per vnum. n. pctm̄ luxurie puta fornica-
tionis vel adulterij ꝛc̄. omnia merita mortifi
cant. ſicut ꝛ q̄libet mortale. De quo vide ſan
ctum Tho. pulchre differentē. Jgnis eſt vſq̄
ad cōſummationem deuorans ꝛ omnia era-
dicās germina. Job. xxxi. Et loqtur de luxu

rioſis q pcutiunt a virginibus.ſ. Katherina
Urſula zc. Que pp fetorem claudunt ſibi na
ſum cũ manica dī. Non intrabit in eã.ſ.glori
am aliqd coinquinatũ aut abominationẽ fa
ciens z mendaciũ. Apoc.xxi. Attendam' gº
ad ſignũ de quo dicit thema. Ecce poſit' eſt
hic in ſignũ.ſ.ṽtutũ z in viã rectã pnie vt hẽa
mus grãm in pñti: z in futuro gloriam.

Jn feſto circũciſionis xpi. Sermo vnicus

Pparuit benignitas

z humanitas ſaluatoris. ad Thi. iij.
Et in epĩa in hac die que ẽ caput ãni
ſctã mater eccĩa facit feſtũ circunciſionis dñi
quã hodie voluit recipere pp tres rões quas
declarabo. Materia erit ſatis ſpeculatiua z
ↄtinet multa ſecreta. Sʒ ſi bene vultis atten-
dere optime eã intelligetis. Sed pº ſalutetur
virgo maria zc. Apparuit benignitas zc. Di
co iſta dĩ ſolẽnis pp tria ſingulariter que ho-
die fuerunt facta in pſona infantis dñi noſtri
ieſu chriſti que tanguntur in themate.

Pᵐ fuit ſuſceptio circũciſionis doloroſe.
Secundum fuit effuſio ſanguinis precioſi.
3ᵐ fuit donatio nois virtuoſi. que notant
in themate. Pᵐ oñditur cũ dicit. Apparuit
benignitas. ſcðm cũ dicit z hũanitas. 3ᵐ cum
dĩ ſaluatoris. Ergo appuit zc. Pᵐ qð ho
die fuit factũ in perſona infantis dñi nr̃i ieſu
xpi fuit ſuſceptio circũciſiõis doloroſe. Dẽs
intelligitis qd eſt circũciſio.ſ.inciſio ppucij il
lius ptis hois verecũdie: q̃ cũ magno dolore
z piculo dabat. intm̃ q multi pueri ex h mo-
riebãtur. Hãc circũciſionẽ voluit hodie hĩc
fine recipe dñs ieſus xps dieꝝ.viij. iuxta pce-
ptum moyſi dicẽtis. Jnfans octo dieꝝ circũ-
cidetur in vobis. Oẽ maſculinũ in gñationi
bus vr̃is tã vernaculus q̃ ẽpticius circũcide
tur. z qcũq3 nõ fuerit de ſtirpe vr̃a eritq3 pa-
ctũ meũ in carne vr̃a in fedus eternũ. maſcu-
lus cui' ppucij caro circũciſa nõ fuerit: delebi
tur aĩa ſua de pplõ meo. qz pactũ meũ irritũ
fecit. Gẽn.xvij. Jdẽ pcipitur Leuit.xij. Mu
lier que ſuſcepto ſemine pepit maſculũ immũ
da erit ſeptẽ dieb': z die octaua circũcidet in
fantulus. Ecce pceptũ legis ſtrictũ: graue: z
doloroſũ. Hoc pceptũ xps voluit ſeruare et
cõplere. Jn quo vĩ mihi q xps tenuit modũ
diuitis plures captiuos hñtis. qui volẽs ſuoſ
captiuos cuſtodire dat eis ſignum annuli in
tibia. Sic fecit dñs de' qui recepit pplm iſrl
vt ſeruiret ſibi z ipe eſſet dñs eius dedit eis h
ſignũ circũciſionis dicens abrahe qui fuit pri

mus q ipm recepit. circũcidetis carnẽ ppucij
vr̃i: vt ſit ſignũ federis inter me z vos. Gẽn.
xvij. Jdem dñs ds qui tũc pcepit z dedit illõ
ſignũ pplõ iudeoꝝ fact' hõ hodie recepit il-
lud ſignũ vt captiuos liberaret ab illo ſigno
Ecce rõ quare xps hodie voluit recipe circũ-
ciſionem: in qua oñdit ſuã infinitã benignita
tem. Jõ dicit pª clauſula. Apparuit benigni-
tas. De q̃ benignitate dicit btũs Lucas. ipſe
benignus eſt ſup ingratos z malos. Luc.vi.
Jngrati z mali ſunt iudei: q noluerũt dñʒ ſu-
um recipe: qui maximã benignitatem oñdit
volens ſe ſubijci legi ad quã nõ obligabat: ſʒ
vt nos liberaret z i filios nos adoptaret. Hãc
rõnem tangit apĩs dicẽs. At vbi venit pleni-
tudo tpis miſit de' filium ſuũ natum ex muli
ere: factum ſub lege: vt eos qui ſub lege erãt
redimeret.i.liberaret. vt adoptionẽ filiorum
dei reciperemus. ad Gal.iiij. Patet per pdicta
rõ. Nota venit plenitudo tpis. Dñs ds oib'
rebus mũdi hui' dedit certũ tps z certã dura
tionẽ. Salomon. Oia tps hñt.ſ. determina-
tũ z limitatũ. z ſuis ſpacijs tranſeũt vniuerſa
ſub celo. Eccẽs.iij. Circũciſioni dedit ds certũ
tps determinatũ z limitatũ z principiũ z fi-
nem. z debuit durare q̃ſi per duo milia ãnoꝝ
Principiũ eius fuit in patriarcha abraham
Finis ei' in dño nr̃o ieſu xpo. iter duos iſtos
terminos durare debuit pactũ circũciſionis.
Auctas. Dixit ds abrahe. Ego ſum dñs deus
omps: ambula coram me z eſto perfect'. po-
namq3 fedus meũ iter me z te. Jnfra. Hoc ẽ
pactũ meũ qð obſeruabitis inter me z vos: z
ſemẽ tuũ poſt te. Circũcidet ex vobis oẽ ma-
ſculinũ. Gẽn.xvij. Complemẽtũ ergo z pleni
tudo tpis denotat hic. Hic potes cogitare z
videre q̃ta ẽ cecitas iudeoꝝ q̃s ds liberauit
z liberos fecit: z ipſi volũt eẽ captiui. Mora
liter. mõ nullus veſtrũ obligat ad iſtã circũci
ſionẽ mãlem: qz finita z terminata eſt in xpo
Sed obligamur ad circũciſionẽ moralẽ ſiue
ſpũalẽ. Sicut.n. tũc circũcidebat ſupfluũ illi
us ptis z remanebat illud qð erat neceſſariũ
ita moraliter ẽ nũc fiẽdũ. Circũcidere oʒ ſup
fluũ in illis ptib' gladio diſcretionis. Jlli qui
nõ ſunt de nrionio nõ curẽt de illo actu. nec
cogitando: nec loqnẽdo: nec operando aliq̃
mõ. immo occaſiões: oportunitates: z corru-
ptiones vitare debẽt. ſʒ vir cũ vxore hoc qð ẽ
neceſſariũ pro ↄſeruatiõe hũane nẽ ſine pctõ
cõmittere pt. ſeruãdo modũ debitũ oib' ſup-
fluis circũciſis. Hec circũciſio ẽ nob neceſſa-
ria ad ſaluationẽ. Jõ xps. Sũt eunuchi q ca-

ſtrauerũt ſeipſos pp regnũ celoꝝ. Qui pt ca-
pere capiat Matth.xix. Talib' dicit apĩus.
Jn xpo ieſu circũciſi eſtis circũciſiõe nõ mãu
ſcã in expoliatiõe corpis carnis: ſʒ in circũci-
ſione xpi.ſ.ſpũali zc. ad Gal.ij. Nõ ẽ expedi
ens q ſic q̃libet pª tenet ad iſtã circũciſionẽ
moralẽ: ita z q̃libet cõitas dʒ circũcidere pu
blicas putanas ſeu meretrices q̃ ſtãt p vicos
ciuitatis: z expellere eas de cõitate. z ſolũ re
tinere lupanaria ad remediũ. Scðm qð ho-
die fuit factũ in pſona infantis ieſu xpi fuit ef
fuſio ſanguinis pcioſi. Et hoc oñditur cuʒ dĩ.
Apparuit humanitas. Uera humanitas xpi
apparuit in circũciſione in ſanguis effuſione
ſine qua nõ poterit dari. Jdeo legit Exo.iiij.
de zephora. Tulit illico zephora petraʒ acu-
tiſſimaʒ z circũcidit ppuciũm filij ſui dicens.
Sponſus ſanguinũ tu mihi es ob circũciſio-
nem. Uidet mihi q xps in ſua circũciſione te
nuerit modũ magni mercatoris veniẽtis ad
feriã pro emẽdo pcioſas merces q̃s nõ ſoluit
ſed dat ſignũ vel arrã. deinde tpe ſtatuto ſol-
uit totũ pciuʒ. Jta fecẽ dñs nr̃ ieſus xps q vẽit
de celo in terrã: i quaʒ itrauit in die natiuitat̃
ad emendũ pcioſas margaritas. i. aĩas in fe-
ria hui' mundi: dicens mũdo. Da mihi aĩas
cetera tolle tibi. Gẽn.xiiij. Precium ẽptiõis
fuit totus ſanguis xpi ſoluẽdũ in die veneris
ſancta in mẽſa cambij.ſ. arboris ſctẽ crucis ſʒ
q erat ordinatum. Sed hodie dedit ſignum
vel arrã vt ſe teneret pro eo. Ecce hec eſt ſcða
rõ quare xps voluit hodie recipe circũciſio-
nẽ: in qua apparuit humanitas. Sciebat xps
eẽ aliquos hereticos futuros ex ignorãtia di
cẽtes q nõ aſſumpſit verã carnẽ humanaʒ ſʒ
corpus aereũ vt angeli faciũt qñ apparẽt ho-
minibus. hoc ẽ erroneũ z ↄ articulũ fidei di-
cẽtis. Qui pp nos hoies z pp nr̃am ſalutem
deſcẽdit de celis. z incarnat' ẽ de ſpũſancto
ex maria virgine: z hõ factus eſt. Athanaſius
Perfectus deus pfectus hõ: ex aĩa rõnali et
humana carne ſubſiſtens. Et fuit cõpleta p-
phetia Dauid de iſta humanitate dĩ. Hõ na
tus eſt in ea.ſ. virgine maria. z ipſe fundauit
eã altiſſimus. Cõſtructio icipit hic: Jpſe altiſ
ſimus fundauit eã. Fundamẽtũ redẽptionis
hũane aliud nemo põt ponere pter id qð po
ſitũ eſt. i. Coꝝ.iij. Jn hoc fundamẽto paſſiõis
deus fundauit hodie virginẽ mariã. Et ecce
modũ quõ qz circũciſio q̃ dabat antiq' erat
figura paſſionis xpi. ex decẽ circũſtantijs que
ibi circũdabant. que ẽt ſeruate fuerunt in cir
cũciſione ieſu xpi virgo Maria optime itel-

ligebat. qz ſm q dicit Origenes. Oẽs pphe
tias itelligebat mirabiliter. Pria circũſtãtia
que ẽt iuxta circũciſionẽ eſt: fuit qñ Joſeph
hodie dixit virgini marie eſt voluntas dei q
filius veſter accipiat circũciſionẽ. qz hodie ſt
octo dies a ſua natiuitate. hodie ergo dʒ da-
ri. Rñdit ṽgo maria q erat volũtas dei. tũc
Joſeph receſſit a xpo z a virgine maria nr̃e.
z iuit ad rabios zc. hoc figurabat q ſic i paſ
ſione vnus diſcipulus eius recederet ab eo z
iret ad iudeos dĩ. Quid vultis mihi dare et
ego eũ vobis tradaʒ. qð intelligẽs virgo plo
rabat. Scða fuit qñ ioſeph venit cum multi-
tudine iudeoꝝ. qz ſicut nos congregamur in
baptiſmo pueri: ita tũc iudei in circũciſione.
Hoc figurabat turbã magnam que venit cuʒ
gladijs z fuſtibus ad capiẽduʒ xpm in nocte
ſue paſſionis. Tertia fuit qñ virgo recepit fi-
liuʒ ſuũ z ipſo recepto de preſepio pñtauit
ipm rabinis. Hoc figurabat q ſic in paſſione
xps preſentaretur iudicibus Anne z Cayphe
Pylato z Herodi. z virgo plorabat ↄtinue
Quarta fuit qñ imponebatur ſibi hoc nomẽ
ieſus. Hoc figurabat ſniam paſſionis irreuo-
cabiliter datam. per quã ſaluũ fecit pplm ſuũ
a pctis eoꝝ. Quinta fuit qñ iudei eleuauerũt
ſibi veſtes: quod figurabat nudationẽ xpi in
paſſione iuxta crucem: qð intelligens virgo
flebat vberrime. Et dicebant ſibi ioſeph z ra-
bini. bñ videtur certe q eſtis iuuenis. Sexta
fuit in circũciſione ppucij. tunc ex dolore in-
fans ieſus clamauit flendo. qð figurabat cla-
morẽ quẽ fecit in cruce in paſſione alta voce
Cogitate fletuʒ virginis marie. Septima qñ
virgo in pãno de lino recipiebat ſanguinem
circũciſionis. qð figurabat q ſic in paſſiõe in
pede crucis virgo maria in ſuo velo reciperet
ſanguinẽ eius. Octaua qñ iponebat ſibi vn-
guẽtũ in vulnere circũciſionis. qð figurabat
vnctionẽ ſui corpis in ſepulchro ſiue ſepultu
ra. Nona qñ virgo cũ ioſeph poſuerũt filiuʒ i
pſepio qð figurabat q ſic in paſſiõe corp' po
neret in ſepulchro per ioſeph abarimathia z
Nychodemũ. Decima qñ virgo plorabat ſu
per pſepe reſpiciẽdo filiũ. qð figurabat q ſic
in paſſione ṽgo faceret planctũ ſup ſepulchꝝ
Ecce quõ altiſſimus fundauit eã.ſ. ṽginẽ ma
riã in fundamẽto paſſionis. Jõ dicit. Funda-
mẽta ei' in mõtib' ſctis. ps.lxxxvi. Nõ i mon-
tibus ſctis pp altitudinẽ ↄtẽplationis paſſi-
onis xpi i dictis circũſtãtijs. Ex his leo papa
extrahit moralitatẽ dicens. Agnoſce o xpia-
ne dignitatẽ tuã z diuine ↄſors fact' nature

noli in veterẽ vilitatẽ degenere ↄuerſatione redire. Memẽto cuius capitis ⁊ cui⁹ corpis ſis mẽbꝛis. Remiuiſcere q꞉ erut⁹ de ptãte tenebraꝝ trãſlatus es in lumẽ ⁊ regnũ. Noli te iterꝝ ſuituti dyaboli ſubijcere. q꞉ p̃ciũ tuũ ſanguinis xp̄i eſt. q veritate te iudicabit: qui mſa te redemit. Ergo exquo p̃ciũ noſtre redẽptionis eſt tã magnũ ⁊ tanti valoꝛis: caueamus ne vẽdamus nos dyabolo modico p̃cio ſupbie. Supbus vẽdit ſe dyabolo modico vẽto ſupbie ⁊ vanitatis. Auar⁹ vno denario. Luxurioſus modica delectatione. Guloſus vno cibo vel vna tacca vini. Ad cognoſcẽdũ quãta eſt culpa illi⁹ q peccat moꝛtalr: nota hic parabolã de mercatoꝛe q emerat margaritã p̃cioſaꝫ quã cõmiſit vxoꝛi ad cuſtodiẽdũ in pãno inuolutã quã vedit pꝛo folio lactuce. Quilibet noſtrũ reputat hanc mulierẽ fatuã fuiſſe. Sꝫ vtinã nos nõ ſim⁹ in eadẽ fatuitate. Hic mercatoꝛ eſt xp̄s. Lapis p̃cioſus ſeu margarita eſt aĩa n̄ra: que pl⁹ valet q̃ aliqd coꝛpale que ẽ empta p̃cioſo ſanguie ieſu xp̄i. i. Pe. i. Non coꝛruptibilib⁹ auro ⁊ argẽto redempti eſtis de vana vr̃a ↄuerſatione paterne traditionis. i. vẽditionis: ſꝫ p̃cioſo ſanguine quaſi agni imaculati xp̄i. Hanc margaritã panno carnis inuolutã xp̄s cõmiſit mihi ⁊ tibi ⁊ illi. Mulier tranſiens poꝛtãs lactucas vel hmõi eſt tẽptatio. caloꝛ eſtatis eſt ardẽs deſideriũ illi⁹ rei pꝛo qua peccas moꝛtaliter. tũc tradis dyabolo margaritã pꝛo trib⁹ lactucis. ſ. cogitatione: locutiõe: ⁊ opatione. Jõ caueaſ. Als dicit dõ. ff nõ redimit. q꞉ nullus pur⁹ hõ poterat redimẽ. Dicit sctũs Tho. iij. pte. q. i. ⁊. ij ſm q nulla pura creatura potuit ſatiſfacere pꝛo nã humana. q. xlix. v. pꝛimũ. Jtẽ. iij. ſcrip. diſt. i. ij. nonũ. Sed ſatiſfactio pꝛo tota nã humana debuit fieri per moꝛtẽ xp̄i. q꞉ debuit eẽ vniuerſalis ⁊ exẽplar cuiuſlibet alteri⁹. vt dicit sctũs Tho. iij. di. ij. cap. iij. ⁊ in de veritate q. xxix. vij. ſextuꝫ. Vñ Dauid ſubdit. redimet hõ. ſ. deus. ⁊ nõ dabit deo placationẽ aĩe ſue. Et ſequitur. pena laboꝛabit in eternũ; ⁊ viuet adhuc in finẽ. q꞉ eternaliter erit in pẽa. ergo auiſemur ne peccemus moꝛtalr. 3m qꝺ hodie fuit factũ in pſona infantis ieſu xp̄i fuit donatio noĩs virtuoſi. cũ dꝛ ſaluatoꝛis. Sicut nos modo iponimus nomẽ in baptiſmo. Hoc nomen ieſus ẽ virtuoſum: q꞉ oẽs virtutes q̃s ds poſuit in herbis: lapidib⁹: verbis: planetis: ſtellis: cõſtellationib⁹: oẽs ſunt ⁊ ↄtinenſ in hoc bñdicto noĩe ieſus. qꝺ fuit hodie datum xp̄o Luce. ij. Poſtq̃ ↄſummati ſunt dies octo vt circũcideref puer: vocatũ eſt nomẽ eius ieſus. Circa hoc nota q hoc nomẽ ieſus ↄueniẽter xp̄o impoſitũ eſt in ſua' circunciſione vt dicit sctũs Tho. iij. pte. q. xxxvij. ar. ij. q꞉ nomia debent ꝓpꝛietatib⁹ reꝝ rñdere. Et hoc pꝫ in noibus generꝫ ⁊ ſpecierꝫ. q꞉ vt dꝛ quarto methaphiſice. Rõ quã ſignificat nomen eſt diffinitio que deſignat ꝓpꝛiam rei nãm. Noĩa autẽ ſingulariũ hoĩum ſemp imponunſ ab aliqua ꝓpꝛietate ei⁹ cui nomẽ imponiſ. vel a tpe vel a cognatione: vel ẽt ab euentu vel ex aliqua qualitate. Hoꝝ oĩum exẽpla doctoꝛ sctũs ibi ſupꝛa in coꝛpoꝛe articuli ponit. Sꝫ noĩa que imponunſ aliq̃b⁹ diuinitus ſp ſignant aliquod gratuitũ donuꝫ ei diuinitus datũ. ſicut Gen. xvij. dictum eſt abꝛahe. Appellaberis Abꝛaham. q꞉ patrẽ multaꝝ gentium cõſtitui te. Et Matth. xvi. dictũ ẽ petro. Tu es petr⁹ ⁊ ſup hanc petrã edificabo eccleſiam meam. Quia igiſ xp̄o hoc munus gr̃e collatuꝫ erat vt per ipm oẽs ſaluarenſ. iõ ↄuenienter vocatũ eſt nomẽ eius ieſus. i. ſaluatoꝛ angelo hoc nomen p̄nunciãte nõ ſolũ matri: ſed etiam ioſeph qui erat futurus nutricius. Jdem sctũs Tho. ibi. ĩ. in ſol. ad. ij. dicit q hoc nomen ieſus eſt nomẽ ꝓpꝛium xp̄o inq̃ntum ſignificat ſpũalem ⁊ vniuerſalem ſalutẽ. nõ autẽ vt pticularẽ ⁊ tpalem. Sic. n. his qui fuerunt ante xp̄m potuit cõuenire hoc nomẽ ieſus. ⁊ pluribus ante xp̄m fuit in veteri teſtamẽto impoſitum. vt pꝫ etiaꝫ ex genealogia xp̄i vbi dicif q fuit her. qui fuit ieſu. q fuit eliezar. Lu. iij. Jtẽ hoc nomẽ ieſus ſigt humanaꝫ nãm. ſed xp̄us nãm diuinã ⁊ humanã. vt dicit sctũs Tho. iij. parte. q. xvi. ar. v. in coꝛpoꝛe articuli vbi dicit q in hoc noĩe chꝛiſtus itelligitur ⁊ diuinitas vngens: ⁊ humanitas vncta. Et in. iij. ſcripto diſtin. x. ⁊. xi. ↄtra gentiles. iiij. ca. xxxiij. Hic nota pulchꝛam ſpeculationẽ. Videtur mihi q ſpũſſanctus tenuerit erga chꝛiſtũ modum quem tenent doctoꝛes vel ſcriptoꝛes erga librum. Et libꝛo compoſito imponunt ſibi nomen vel titulum de littera rubea iuxta materiam de qua tractat liber. vt de anima. vel de celo ⁊ mundo. ⁊ ſic de alijs. Sic etiã ſpũſſanctus compoſuit ⁊ ſcripſit libꝛuꝫ. ſ. coꝛpus xp̄i ipm foꝛmando ⁊ oꝛganizando: ⁊ aĩam cũ potentijs creando in quo ſcripſit omnes virtutes theologicales: moꝛales: ⁊c̃. Jdeo dicebat deus pater ſpiritui ſancto. Sume tibi libꝛum grandẽ: ⁊ ſcribe in eo ſtilo hominis Jſa. viij. Magnus liber fuit chꝛiſtus: quia exiſtens in terra tangebat celum ⁊ non habebat titulū.

ſꝫ hodie cũ vermilione de illo coꝛnu ſpũſſanctus ipm intitulauit noĩe ieſus. Nec hꝫ aliud ꝓpꝛium nomẽ niſi iſtud. Jõ qñ hoc nomẽ ieſus noĩatur in ecc̃ia oẽs xp̄iani debẽt inclinari. q꞉ idẽ eſt qꝺ ſaluatoꝛ. Jõ dixit angelus ioſeph. Vocabis nomẽ eius ieſuꝫ. Jp̄e. n. ſaluũ faciet populum ſuũ a pctis eoꝝ. Mat. i. Populus ei⁹ ſunt credentes in eũ ⁊ ſibi obedientes. Nota quomõ hoc nomẽ ieſus repꝛeſentat nobis modũ noſtre ſaluationis tripliciter.

¶ Pꝛimo interpꝛetatione.
¶ Secundo pꝛonunciatione.
¶ Tertio repꝛeſentatione.

¶ P⁹mõ ieſus iterpꝛetaſ ſaluatoꝛ. ¶ Scdo in hoc noĩe ieſus ſunt due ſyllabe. pª eſt ie. in qua ſunt due lr̃e. ſ. i. ⁊. e. Hec pª ſyllaba ſignificat humanitatẽ: q̃ ↄſiſtit in duab⁹ ſubſtãtijs. ſ. coꝛpis ⁊ aĩe. Nõ. n. aĩa rõnalis eſt hõ. ſꝫ hõ eſt aliqd cõpoſitũ ex aĩa ⁊ coꝛpe vt dicit sctũs Tho. p⁹ pte. q. lxxv. ar. iiij. Vñ ⁊ Aug. xix. de ciuitate dei cõmendat Ciceroneꝫ qui hoiem nec aĩam ſolã nec ſolum coꝛpus: ſꝫ aĩaꝫ ſimul ⁊ coꝛpus eẽ arbitratur. Similiter nec aĩa eſt humanitas. q꞉ vt doctoꝛis ſcti pꝛobabilioꝛ ẽ ſnĩa. Jn rebus mãlibus foꝛma toti⁹ ſicuti humanitas diſtinguiſ realr: ſaltem partialiter a foꝛma ptis vt ab aĩa rõnali. Sic igiſ humanitas xp̄i in duab⁹ ↄſiſtit ſubſtãtijs ſaltẽ. ſ. coꝛpoꝛis ⁊ aĩe. Hanc diſt. btũs Tho. ponit. iiij. diſ. xliij. q. i. ar. i. Jtẽ i qꝺlibetis. q̊dli. ij. q. ij. Hec littera J. ſignificat aĩaꝫ. ⁊ lr̃a E. ſignificat coꝛpus. Scda ſyllaba ẽſus. hec ſignificat dei vnitatem xp̄i pp accentũ altum. Et hꝫ tres lr̃as ſignificantes triplicẽ honoꝛeꝫ qui xp̄o debeſ ſm qꝺ dicit apl̃s. deus dedit illi nomẽ; qꝺ eſt ſup omne nomẽ vt in noĩe ieſu oẽ genu flectatur celeſtium: terreſtriũ ⁊ infernoꝝ. Ad phil. ij. ¶ Tertio repñtatõe. q̃libet vult hẽre tabulam ⁊ ymaginẽ crucifixi. Dico q hoc nomẽ ieſus ſi ſubtiliter cõtempleſ repñtat crucifixionẽ xp̄i i qua fuit nr̃a ſalus ſiue ſaluatio. P⁹ hec lr̃a H ſignificat crucifixum. q꞉ dic̃ Priſcianus q H nõ eſt lr̃a ſed aſpirationis nota. Jõ ſignificat xp̄m in cruce exiſtentẽ. q꞉ tunc nõ fuit lr̃a legibilis: q꞉ vix cognoſcebaſ. Vidimus eũ ⁊ nõ erat aſpect⁹. Yſa. liij. Sed fuit aſpirationis nota qñ clamãs voce magna expirauit. Scdo in hac lr̃a h ſunt tres lineationes. ſ. linea recta. que ſignificat aĩaꝫ xp̄i rectiſſimã. ſcda eſt linea retoꝛta. que ſignificat coꝛpus xp̄i paſſibile ⁊ retoꝛtũ in cruce. 3ª linea ẽ titulus deſup. q̃ ſignificat deitatẽ q̃ ẽ ſup oĩa. Littera J ſignificat latronẽ bonũ ad dextrã crucifixi crucifixum. duplici rõne. q꞉ ſicut eſt pua lr̃a ſic latro paruuluꝫ ſe reputabat ⁊ humilem qñ cognoſcens ſuos defect⁹ dixit alteri latrõi. Nos qdẽ iuſte digna facť recipim⁹. hic aũt nihil mali geſſit. Lu. xxiij. Scda rõ q꞉ ſicut hec lr̃a i ẽ recta: ſic latro fuit rect⁹ qñ dixit xp̄o. Dñe memẽto mei dum veneris in regnũ tuũ. Hec lr̃a s. ſignificat latroneꝫ a ſiniſtris xp̄i crucifixi. Rõ. q꞉ ſicut h lr̃a s ẽ retoꝛta: ſic ille latro fuit toꝛtuoſus ⁊ blaſphem⁹ qñ dicebat xp̄o. ſi tu es xp̄s ſaluũ fac temetipꝫ ⁊ nos. Luce. xxiij. Duo puncta que fiunt i hoc noĩe ieſus ſignificant ṽginẽ mariã ⁊ ioanneꝫ euãgeliſtã quoꝝ vita ſtabat i pũcto pp doloꝛem paſſionis xp̄i. Jõ hoc nomẽ ieſus ẽ venerandũ ⁊ ſperãdũ in eo. Dꝺ. Btũs vir cui⁹ ẽ nomẽ dñi ſpes eius: ⁊ nõ reſpexit i vanitates ⁊ inſanias falſas. p̃s. xxxix. Jõ btũs Petrus poſtq̃ in noĩe ieſu curauit vnum ↄctum dixit Non eſt aliud nomẽ ſub celo datum hoibus in quo opoꝛteat nos ſaluos fieri. Ac. iiij. Nota ſaluos fieri nõ ſolũ in aĩa: ſed ẽt in ſanitate coꝛpali intelligiſ. Dic moꝛalr ↄ illos q recurrunt ad diuinos ſoꝛtilegos ↄiuratoꝛes ⁊ huiuſmodi. Jõ dauid. Si obliti ſum⁹ nomẽ dei noſtri: ⁊ ſi expaudimus man⁹ nr̃as ad deum alienum. Nõne deus requiret iſta. ſ. ad puniendum ⁊ vindicandum. Jpſe. n. nouit abſcõdita coꝛdis. Pſal. xliij. Deo gratias.

¶ Jn vigilia epyphanie dñi. Sermo pꝛim⁹

h Eredes ſumus ſecũ dñ ſpem vite eterne. ad Tytũ. iij. Et in ep̃la. Jn pñti ſmone volo vobis declarare quot mõis p̃t hõ hẽre hereditateꝫ padiſi. Sed vt mã ſit deo acceptabilis ⁊ gratioſa: nobis vtilis ⁊ pꝛoficua: ſalutetur virgo glorioſa. Heredes ſum⁹ ⁊c̃. Jn ſnĩa effect⁹ huius verbi eſt q hẽamus ſpeꝫ firmã q erimus heredes vite eterne. Jnuenitur clare in ſacra ſcriptura q ad iſtã ſpem habendi hereditatẽ vite eterne que ẽ maioꝛ ſpes quã hõ põt hr̃e gradatim deus duxit hoiem. Verbigr̃a. poſt pctm̃ ade hoies hũerunt ſpẽ vite inferni. non dico ſpẽ moꝛtis inferni. q꞉ tũc in inferno erat vita ⁊ moꝛs. Quia boni ⁊ ſancti in limbo ſanctoꝛum patrum exiſtentes habebãt ſpem vite inferni. ⁊ non habebant penam ſenſus. ſed erant in tenebꝛis: quia non habebant pꝛeſentiaꝫ dei. ⁊ ille locus erat vita inferni. De iſto loco dixit Jacob patriarcha. Deſcendam ad filium meum lugens in infernum. Geneſis. xxxvij. Ergo iacob: iam intelligebat q

filius erat in inferno. Ecce ſpes antiquoꝝ tpe legis veteris. Jō dicebat ſctūs iob. In ꝓfundiſſimū infernū deſcendēt oīa mea. iob. xvij. Nō loquebat̄ de īferno dānatoꝝ: ſꝫ de limbo patrū ſctōꝝ. qui dr̄ ꝓfundiſſim⁹ reſpectu celi ⁊ elementoꝝ. Deinde ds mutauit ſpes hoīuꝫ qñ dedit legē ſcripture. qꝛ tūc dedit eis ſpem vite eterne pro hereditate. Quia lex moyſi ñ ꝓmittebat ꝑſonis ſctīs ⁊ deuotꝭ niſi bōa terrena ⁊ tpalia huius mūdi. Leuit̄. xxvi. Si ī p̄ceptis meis ambulaueritis dabo vobis pluuias tpibus ſuis: ⁊ terra gignet germē ſuū. ⁊ pomis arbores replebunt̄. ibidē dabo pacē ī finibus vr̄is dormietis ⁊ nō ſit qui exterreat. Ibidē. Comedetis panē veſtrū in ſaturitate ⁊c̄. Uide ibi totū capl̄m ⁊ multū pulchrum. Jō dicebat Yſaias pp̄lo iſrl̄ in ꝑſona dei. Si volueritis ⁊ audieritis me: bōa terre comedetis. yſa. i. De hoc ſctūs Tho. pª. ij. q. xcix. art. vi. plene determiat ⁊ rōnē dicti aſſignat. Deinde venit fili⁹ dei in carne hūana ⁊ dedit legem grē ⁊ eleuauit ſpem hoīuꝫ in altū. ſ. hereditatis vite eterne. Quia mō boni q tenēt ſctām vitā ⁊ iuſtā iam nō ſpectāt vitā infernalem nec tpaleꝫ. ſꝫ ſpectāt vitā eternā. Exaltari oꝫ filiū hoīs vt oīs q credit in eū nō peat: ſꝫ hēat vitā eternā. iohā. iij. Propter. h. d. thema ꝓpoſitū. Heredes ſum⁹ ſm ſpem. ſ. legis grē vite eterne. pꝫ thema. Pro dictoꝝ intelligentia nō ꝙ lex dīna diſtinguit̄ in veterem ⁊ nouā. nō ſicut in ſpēs oīno diuerſas: ſꝫ ſicut ī ꝑfectū ⁊ ꝑfectū in eadē ſpē. vt dicit ſanct⁹ Tho. pª. ij. q. xci. arti. v. ⁊ q. xvij. ar. i. Lex vetus erat bona: qꝛ reprimebat ꝯcupiſcētias et ꝯſonabat rōni: ſꝫ erat īꝑfecta. vt dicit ſctūs Tho. pª. ij. q. xcviij. ar. i. nec cōferebat grām. qꝛ hoc xp̄o reſeruatuꝫ fuit a deo. Et aſſimilat̄ pucro vt imꝑfecta. ſꝫ lex noua viro aſſimilat̄ vt ꝑfecta. vt dicit ſctūs Tho. pꝛīa. ij. q. xci. art. v. ⁊ q. xcix. ar. vi. Et lex noua ꝑncipaliter promittit ſpūalia: ⁊ ordinat actus etiā interiores ⁊ eſt lex amoris: ideo eſt perfectior lege veteri que hꝫ oppoſita vt dicit ſctūs Tho. prima ſecūde. q. xci. arti. v. ⁊ q. xcix. arti. vi. Inuenio ꝙ quattuor ꝯditiones ꝑſonaꝝ pñt hēre ſpeꝫ certam hereditatis vite eterne ſm ꝙ in hoc mundo aliqui cōſequuntur hereditatem.

Primo filij ⁊ filie legitime generati.
Secundo parentes ſanguine propinqui
Tertio amici cordialiter amati
Quarto paupes ab oībus bonis ſeparati.

Et nō inuenio plures. ergo heredes ſum⁹ ⁊c̄. ¶ Dico primo ꝙ in hoc mundo cōſequunt̄ hereditatē filij vel filie legitime generati. Hoc eſt claꝝ ⁊ ſm rōnē nālem ⁊ iura imperialia ⁊ pōtificalia ⁊ ēt theologicalia. Legit̄ ad gal. iiij. de quodā puero de quo erat magna qō ſi debebat hēre hereditatē patris vel nō. Quidā dicebant ꝙ ſic. qdaꝫ ꝙ nō. Queſtio venit ad aplm̄ paulū legiſtam ⁊ canoniſtā ⁊ compromiſerūt ī eū. Qui nō curauit de aliq̄ alio niſi ſcire ſi ille puer erat legitimus. Quo ſcito ſtatim dedit ſniam dicēs. itaqꝫ iam nō eſt ſuus: ſꝫ fili⁹: qꝛ ſi fili⁹ ⁊ heres ꝑ deū. ad Gal. iiij. Mō videamus qui ſunt filij legitimi dñi nr̄i ieſu xp̄i. Dico ꝙ ſolū pueri nouiter baptizati: qꝛ lꝫ nos fuerimus eius filij: tñ ex peccatis nr̄is facti ſum⁹ eius inimici. filij legitimi ſunt qñ ſunt geniti de viro ⁊ vxore legitima. Hoc mō xp̄s ſponſus de eccīa vxore ſua ⁊ ſpōſa legitima generat filios ⁊ filias ī baptiſmo ioh. i. Dedit eis poteſtatē filios dei fieri his q credunt in noīe eius: qui nō ex ſanguinibus. i. ſeminibus p̄ris ⁊ mr̄is. neqꝫ ex voluntate carnis. i. mulieris. neqꝫ ex volūtate viri. ſꝫ ex deo nati ſunt. Ecce qui ſunt filij dei legitimi. Ergo certū eſt ꝙ erūt heredes vite eterne ſi decedant anteqꝫ peccent mortalr̄. filij legitimi abſqꝫ qōne ⁊ ꝯdictione intrant domū patris q. d. illud apl̄i. Spiritusſanctus teſtimonium reddit ſpūi noſtro ꝙ ſumus filij dei. Si auteꝫ filij ⁊ heredes. heredes quidem dei: coheredes auteꝫ chriſti. ad Roma. viij. Pro dictorum pleniori intelligētia vide. q. lxix. iij. partis Thome doctoris. ſ. in qua poīt varios baptiſmi effectus. ſ. ſpiritualem regenerationē. vt patet artic. viij. in corpore articuli. Incorporationem etiam pro effectu baptiſmi ſanctus thomas aſſignat ⁊ illuminationē ſimul ⁊ fecundationē. vt patet vbi. s̄. ar. v. De quibus etiam effectib⁹ notabiliter in. iiij. diſtin. iiij. q. ij. determinat. Quare iſti pueri dicūtur filij xp̄i legitimi. nūquid habet filios illegitimos ſeu baſtardos. Dico ꝙ ſic. deus hꝫ vnā ancillam ſeu captiuam. ſ. carnē ſiue naturam ex qua generat filios ſpurios: ſeu baſtardos ſ. omnes infideles qui veniunt per generationem ſeu naturalem ſiue carnaleꝫ. Ideo iſti nō cōſequuntur hereditatem vite eterne. Auctoritas. Abrahā duos filios habuit: vnū de ancilla: alium de libera. Qui autē de ancilla ſm carnē natus eſt. ſed qui de libera ꝑ repromiſſionem eſt. Hec aūt per allegoriam dicta ſunt. ad Gal. iiij. Et loquitur de xp̄o cuꝫ dicat hec per allegoriam dicta ſunt. Dominus noſter ieſus chriſtus habet duos filios. Unum

de libera. ſ. eccl̄ia ſpōſa ⁊ vxore ſua ex qua genuit pp̄lm xp̄ianū. Aliū de ancilla ſiue de captiua natura vel carne. ſ. pp̄lm inſidelē. Sed qd dicit ſcp̄tura. Eijce ancillā ⁊ filiū ei⁹: non erit heres filius ācille. ad Gal. iiij. Ratio. qꝛ non eſt fili⁹ legitim⁹. qꝛ qd̄ natum ē ex carne ideſt gñatiōe carnali caro ē: iō nō pōt celū intrare: ſꝫ qd̄ natū ē ex ſpū. i. ꝑ gñationē ſpūaleꝫ ſpūs eſt. iō Amē amē dico vob̄: niſi qs renat⁹ fuerat ex aq̄ ⁊ ſpūſctō nō pōt intrare in regnū dei. Jo. iij. Sed deus tenet modum boni patris. bon⁹ pr̄ filijs bonis ⁊ legitimis dat hereditatē. malis aūt filijs ⁊ inobedientib⁹ nihil dat: imo ipſos flagellat. filijs aūt illegitimis ⁊ baſtardiſ nō dat hēditatē ſꝫ dimittit eis certū quid pro vita. Recte ita facit xp̄us qui filijs legitimis bonis ⁊ obedientibus dat hereditatē padiſi. malis aūt filijs ⁊ inobedientibus ſicut ſunt infideles dat penam inferni vbi flagellantur. baſtardis autem. ſ. pueris illegitimis ſine baptiſmo ſoluꝫ cū originali peccato decedētibus dat vitā in limbo. Ideo de filijs bonis ⁊ legitimis dicit ꝓpha dd̄. Cū dederit dilectis ſuis ſomnum: ecce hereditas dñi: filij merces fructus ventris. ps. cxxvi. Ecce notat īmeditationē. hereditas dñi q̄ eſt merces filij legitimi. qꝛ eſt fruct⁹ ventris eccl̄ie ſupple ſpōſe xp̄i. Ecce prima cōditio. ¶ Secundo dico ꝙ in hoc mūdo cōſequunt̄ hereditatē pentes ex ſanguine cōiuncti ſicꝫ ſunt germani pentes nepotes ⁊ hmōi. Hoc pꝫ ad practicam. Et ita volunt iura tam diuina ꝙ hūana. Nūe. xxvij. Hō cū mortu⁹ fuerit abſqꝫ filio: ad filiaꝫ eius trāſibit hereditas. Si filiā non habuerit: habebit ſucceſſores fratres ſuos. qd̄ ſi ⁊ fratres nō fuerint dabitis hereditatē fratrib⁹ pr̄is ei⁹ Sin autē nec patruos habuerit dabitis hereditatē his qui ꝓximi ſunt ⁊c̄. Modo videndū eſt q ſūt pentes xp̄i ſanguie ꝓping. Dico ꝙ ſcti martyres q pro fide xp̄i vel iuſticia vel vītate vl̄ ētute qcūqꝫ mortui ſunt. qꝛ tunc per martyriū qd̄ recipiebāt in memoriā paſſionis xp̄i miſcebantur. Legit̄ Apoc̄. vij. ꝙ deus oñdit btō ioanni glām ſuā ī q̄ vidit xp̄m ſedentem ſup thronū: ⁊ mlti ſcti ſtabāt corā eo ī albis cū palmis ī manib⁹ ſuis in ſignū victorie ⁊ fuit dictū ioanni. Hi q ſunt amicti ſtolis albis q ſūt ⁊ vnde venūt. Dixit ioannes. Dñe tu ſcis. Neſciūt rñdere. Cui xp̄s. Hi ſunt qui venerunt ex magna tribulatione: ⁊ lauerunt ſtolas ſuas. i. virtutes ⁊ dealbauerunt eas in ſanguine agni. Et nunqd in ſanguine ꝓprio Dico ꝙ non: quia ſanguis proprius nullam habet virtutē vl̄ efficaciā niſi miſceat̄ cū ſanguine agni ꝑ fidem ⁊ memoriā paſſionis xp̄i. Nota q venerūt ex magna tribulatiōe. Quattuor tribulationes ſunt in hoc mūdo. ⁊ quarta q̄ eſt maior facit martyrē. Prima ē malorum verboꝝ: qñ bonis ⁊ deuotꝭ perſonis dr̄: vos eſtis hypocrita fict⁹: falſus ⁊ hmōi. Magna tribulatio ē hmōi: licet reſpectu aliaꝝ ſit modica. qꝛ verba nō ſunt niſi ventus ⁊ ſtatim tranſeūt. ⁊ eſt magnū meritū qñ ſuſtinentur patient̄. De qb⁹ dic̄ Dauid. Uerba iniquorū ideſt malarū ꝑſonarū preualuerūt ſuper nos Sed qd meremur ex hoc oñdit̄ ibi. Et impietatib⁹ nr̄is tu ꝓpiciaberis. ps. lxiiij. Secūda tribulatio eſt qñ nō ſolū vbo ſꝫ etiaꝫ facto furantur bona ⁊ officiū ⁊c̄. etiaꝫ parua eſt. qꝛ bona hui⁹ mundi ſunt etiā amittēda ⁊c̄. ſꝫ meritū eſt magnuꝫ. Nota exemplū de heremita cui qdaꝫ bonūs hō portabat quottidie panē amore dei. Et quidam iuuenis heremita furabatur medietatem. Qd̄ ſciens ſctūs heremita patient̄ ſuſtinuit. lꝫ ex defectu panis efficeretur macer ⁊ impotens. Et qñ debuit mori congregati ſunt ad eū oēs heremite. Qui videns illū q furabat̄ ſibi paneꝫ vocauit eum ⁊ oſculabat̄ ſibi manus dicens. O bñdicte manus q̄ tm̄ meritū mihi acqſiuerūt. de quo alij mirantes q ſciebāt illū eſſe indeuotū ſatiſ ⁊c̄. Jō apl̄us. rapinā bonoꝝ veſtroꝝ cuꝫ gaudio ſuſcepiſtis cognoſcētes vos hr̄e meliorē ⁊ manentē ſubſtātiā. ſ. in celo. ad Heb. x. Tertia tribulatio eſt vulneruꝫ. iſta eſt modica reſpectu meriti magni ⁊ premij intantum ꝙ dicit apl̄us. Si qd patimi ꝑꝑ iuſticiam beati. prima Petri. iij. De hoc ſanct⁹ Tho. ꝑma. ij. q. cxxiij. ar. iij. Quarta tribulatio ē mors: ⁊ h̄ eſt maior. quia omniū terribilium terribiliſſimum eſt mors. vt dicit phs. De iſta dicit xp̄s Hi ſunt q venerunt ex magna tribulatione ⁊ lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni Apocal̄. vij. Quia prima tribulatio ſecunda ⁊ tertia licet ſint magni meriti ſi patienter ſuſcipiuntur tñ nō faciunt hoīem martyrē: ſꝫ quarta facit hoīem martyrē: ⁊ qñ moriunt̄ ſtatim cōſequunt̄ hereditateꝫ vite eterne. Auctas. ⁊ eſt vbum xp̄i ad p̄rem dicētis. Qm̄ tu de⁹ meus exaudiſti orōnē meā: dediſti hereditatem timentib⁹ nomē tuū. ps. lx. Nota exaudiſti orationē meā. ſ. illam quaꝫ xp̄s fecit in nocte ſue paſſionis qñ orauit dicēs. Pater oīa poſſibilia ſunt tibi transfer calicē hūc a me Marci. xiiij. Quā orōnē exponēs hylarius dicit. Nō dicit ꝙ non veniat calix paſſionis: ſed orat vt

tranſeant ab eo martyres. Quĩ ex iſta oĩone xpĩ dedit fortitudinẽ ⁊ virtutez hoib⁹ ⁊ mulieribus etiã pueris ⁊ puellis ſuſtinendi martyriũ ꝓ xpo. Itẽ dedit hereditatẽ timentib⁹.ſ. timore filiali: qꝛ pl'es voluerũt mori ꝙ̃ aliqd facẽ ꝯtra deũ. Iuxta ꝯſiliũ xpĩ dicentꝫ. Nolite timere eos q occidũt corp⁹. aiam aũt nõ pñt occidere: ſꝫ potius timete eũ q põt aiaz ⁊ corpus perdere in gehennã. Mat.x. Dico tertio ꝙ ĩ h° mũdo ꝯſequunꝫ hẽditatẽ amici cordialiſſ amati. Sunt multi q nõ habent filios nec parentes ſꝫ hñt bonos amicos qb⁹ dimittũt hereditatẽ qñ moriunꝫ. Mõ videam⁹ q ſũt amici chari ⁊ cordiales xpi. Illi de qb⁹ dicit ipſemet. voſ amici mei eſtis ſi feceritꝭ q̃ ꝑcipio vob. Ioã.xv. Ergo obedientia facit hoiem eẽ amicum dei per oppoſitũ inobedientia ⁊ peccatum facit eſſe inimicũ ſuũ. Obedientes ꝟo tanꝙ̃ amici chariſſimi xpi conſequunꝫ hereditatẽ vite eĩne: ꝗs ipſemet xps inuitat dicẽs Tranſite ad me oẽs q concupiſcitis me. Eccĩ xxiiij. Nota cũ dicit tranſite. in quo innuit ꝙ ipſe eſt in vna parte ⁊ nos in alia. Fluui⁹ terribilis eſt mors quã oꝫ tranſire: ⁊ hꝫ duas ripas: vna eſt vita eterna in q̃ eſt xpus. Alia eſt vita tꝑalis in q̃ nos ſum⁹: ⁊ xps vocat nos dicẽs. Trãſite ad me. dũe ⁊ per quẽ pontẽ tranſibim⁹: non poſſum⁹ tranſire per alium põtẽ vite eterne niſi ꝑ pontẽ obediẽtie ⁊ precepta dei. Mat.xix. Si vis ad vitam ingredi ſerua mandata. Hic pons hꝫ decẽ arcus. Prim⁹ ẽ ꝯfidentia dei vt ĩ oĩb⁹ neceſſitatib⁹ nr̃is recurrem⁹ ad deũ ⁊ nõ ad demones ſꝫ ad deũ. Nõ habebis deos alienos corã me. Exo.xx. Secũdus ẽ reuerẽtia vocalis ꝙ qñ hõ loqꝫ de deo loquaꝫ cũ reuerẽtia ſicut hõ loq̃tur cũ ꝑſonis honorabilib⁹ reuerentialiter. Non aſſumes nomẽ dei tui in uanũ. Exo.xx. Terti⁹ eſt reuerẽtia realis de modico ſeruitio qꝺ vult de nobis vt ſeruemus feſta diligenter. alſ ⁊c̃. Memẽto vt diẽ ſabbati ſãctifices. Exo.xx. Quartus eſt obſeruãtia parentaĺ. honorare patrem ⁊ matrẽ corde ore ⁊ oꝑe: ſuuãdo ⁊ ſeruiendo eis de oibus. Honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ tuaꝫ Exo.xx. Quint⁹ eſt ꝯcordia fraternalis nõ recipe vindictã ſed remittere iniurias ꝓꝑ deuꝫ ⁊ facere paceꝫ. Nõ occides. Exo.xx. Sext⁹ ẽ mundicia ꝑſonalis cauendo a luto luxurie ⁊ imũdicie. Nõ mechaberis. Septim⁹ amicitia ꝓximalis nec furari nec ꝓximũ in aliq̊ dãnificare. Non furtũ facies. Exo.xx. Octau⁹ prudentia vocalis. neminẽ diffamando nec ꝟbis iniurioſis ſeu duris affligẽdo. Nõ falſuꝫ teſtimoniũ dices: Non⁹ mũdicia cordialis: nõ cõcupiſcere agrũ: vineã hortũ ⁊ hmõi nec bona ꝓximi. Nõ cõcupiſces rẽ ꝓximi tui. Exo.xx. Decim⁹ mũdicia mẽtalis. nõ ꝯcupiſcere vxorẽ ꝓximi. Nõ ꝯcupiſces vxorẽ ꝓximi tui. Exo.xx. Ecce q̄re dic̃ xps. trãſite ad me. Nota concupiſcitis me. i. diligit': qꝛ obedientia non põt bñ ſeruari ſine dilectiõe ⁊ a gñationib⁹ meis idest ꝟtutib⁹ q̃s deus generat in aĩa deuota implemi. ſpũs. n. meus ſuꝑ mel dulcis: hic tãgit gl'iam aie. Et hereditas mea ſuper mel ⁊ fauũ: hic tangit gl'iam corꝑis. Sic̃. n. in fauo mellis mel eſt incorporatum cere. ſic in iudicio gl'ia aie redundabit in corp⁹. ¶ Dixi qrto ꝙ in hoc mũdo ꝯſequunꝫ hereditatẽ pauperes ab oĩb⁹ bonis ſeꝑati: vt ſũt pauperes virgines: religioſi ⁊ hmõi. Pauꝑes ſunt peccatores penitentes qui fecerũt plura pctã in q̊rum perſona dicit dauid. Cito anticipẽt nos miſericordie tue. qꝛ pauꝑes facti ſum⁹ nimis. Argumẽtũ. Diceret hic aliqs. q̄re penitẽtes dicunꝫ pauꝑes. qꝛ qñ erant in pctis tũc erant pauꝑes. Sꝫ penitẽtes q hñt theſauꝝ gr̃e. i. ſeptẽ dona ſpũſcti ⁊ alias ꝟtutes: quõ ſũt pauperes. Dico ꝙ penitẽtes ſunt pauꝑes. verbi gr̃a. ſi aliquis vr̃m hꝫ decẽ milia florenorum diues eſt. ſꝫ ſi obligareꝫ i.c. milib⁹ nõ diceret diues: lꝫ habeat. x. milia: certe nõ. imo diceretur pauꝑ ꝓꝑ tam magnã obligationẽ imo diceret. taliſ nihil hꝫ: pauꝑ eſt. Idẽ ẽ de penitẽte. penitens q hꝫ gr̃am dei ⁊ ſeptem dona ſpiritusſcti: ꝟtutes theologicales ⁊ morales. diues eſt. Sed ꝓꝑ obligationẽ pauꝑ eſt. ¶ Et ꝑmo deo pr̃i obligaꝫ ex pctis q̃ fecit ex fragilitate. qꝛ deo pr̃i attribuiꝫ potẽtia. Et q peccãt ꝑ fragilitatẽ peccãt ꝯtra deũ pr̃eꝫ. g° obligaꝫ ſibi qꝛ ipſuꝫ offendit. Soluiꝫ autẽ iſta obligatio ꝑ aſperã durã ⁊ magnã pniaꝫ. ¶ Secũdo penitens obligaꝫ filio dei. cui attribuiꝫ ſapia ex pctis q̃ ꝯmiſit ꝑ ignorãtiã vl' ſtulticiã ignorans qꝺ tenebaꝫ ſcire. Soluiꝫ autem iſta obligatio audiẽdo ſapiam diuinã miſſas ſmões bonas lectiones. ¶ Tertio obligaꝫ penitens ſpũiſctõ. cui attribuiꝫ bonitas: ex pctis q̃ commiſit ꝑ maliciã ⁊ iniquitatẽ. Soluitur autem iſta obligatio ꝑ bonitatẽ faciendo bona oꝑa miſericordie tam corꝑalia ꝙ̃ ſpũalia. Pro dictorũ euidentia nõ ꝙ eſſentialia attributa tribus ꝑſonis diuinis cõmunia cõuenienter appropriãꝫ ⁊ attribuunꝫ diuinis ꝑſonis. vt dic̃ ſanct⁹ Tho. i. ꝑte. q. xxxix. arti. vij. ⁊. viij. quia conueniens eſt vt diuine ꝑſone nob manifeſtenꝫ mõ attributa eſſentialia ſũt nob magis nota q̃ꝑ perſone vl' ꝑſonalia vel notionalia. ⁊ appropriatio ẽ manifeſtatio diuinarũ ꝑſonarũ ꝑ attributa eſſẽtialia. g° ꝯueniẽꝫ ſit attributio ſiue appropriatio. ⁊ ſic pr̃i attribuiꝫ potẽtia. filio ſapia. ⁊ ſpũiſctõ bonitas. Huius appropriationis rõnem doctor ponit ibi ſupra ar. vij. Idem dicit ꝑmo ſcꝑ. diſt. xxxi. q. i. ⁊. ij. ¶ Quarto obligatur hõ xpo ex pctis q̃ cõmiſit ex carnalitate. qꝛ xps fecit lixiuiã ꝺ ſanguine ſuo. Soluiꝫ cũ diſciplis cilicio ieiuniis ⁊c̃. ¶ Quito obligaꝫ virgini marie que eſt aduocatrix pctõꝝ q̃ ꝯtinuo aduocat: ⁊ multas ſententias in curia iuſtitie filij dei facit reuocare ex ſuis allegationib⁹. Soluitur ꝑſentando ſibi aue maria. ¶ Sexto penitens obligatur oĩbus ſanctis paradiſi. Ratio. qꝛ ſi qs offendit cõitatẽ oib⁹ obligaꝫ ⁊ teneꝫ ab oib⁹ petere veniã ꝓꝑ offenſam. Sic tota cõitas ſanctorum offendiꝫ ex pctis nr̃is. qꝛ fetor ⁊ fumus peccatorũ noſtroꝝ aſcendit ſurſum ad eoſ. Soluiꝫ ꝑ deuotã ⁊ ſctãm ꝯuerſationẽ. ¶ Septĩo obligatur ſancꝭ angelis cuſtodib⁹. ſicut diſcipuli qui reſiſtunt ⁊ ꝯtradicũt magr̃o. Soluiꝫ orãdo ipſos ⁊ ſupplicando ⁊ dicendo. Angele q meus es cuſtos pietate ſuꝑna. Tu me guberna ne moriar morte eĩna ⁊c̃. ¶ Octauo obligatur aiab⁹ purgatorij. ſ. aiab⁹ patris ⁊ matris ⁊c̃. qꝛ q̃diu hõ ẽ ĩ pctõ mortali ñ ꝓficiũt eis oꝛones q̃s hõ fac̃ ꝓ eis. Qꝺ dictũ ẽ ſane intelligendũ ex parte operis operanꝭ ſm ꝙ oꝑatio pctõꝛis ſuffragia facieñ ꝯſideratur vt eſt ei⁹. ſ. pctõris. Sic. n. oꝑatio pctõꝛis ꝯſiderata nullo mõ meritoria eſſe poteſt: nec ſibi. ſ. oꝑanti: nec alij. vt dicit ſanctus Tho. in. iiij. diſ. xlv. q. ij. ar. i. q. iij. in corpore articuli. Que querit vtrum ſuffragia per peccatores facta mortuis proſint. verum dicit idem ſanctus Tho. vbi ſupra. ꝙ ſuffragia pctõꝛum proſunt mortuis ex oꝑe oꝑato ſic̃ ẽ ſacrificiũ altaris. qꝛ nr̃a ſacr̃a efficaciã hñt ex ſeipis: abſqꝫ oꝑe oꝑantis. quã eq̃liꝫ explẽt ꝑ quaſcunqꝫ fiant ⁊ ſic q̃tũ ad hoc. ſ. ipſꝫ op⁹ oꝑatũ ſuffragia per malos facta defunctis ꝓſunt. ꝓſunt etiam ex oꝑe oꝑante inq̃tũ pctõꝛ ſuffragia faciens gerit ꝑſonã toti⁹ eccl'ie. ſicut ſacerdos dũ dicit ĩ eccleſia exequias mortuoꝝ. Et qꝛ ille itelligitur facere cui⁹ noie vel vice fit. vt dicit Dionyſius in. xiij. ca. celeſtis hierarchie. Inde eſt ꝙ ſuffragia talis ſacerdotis q̃uis ſit pctõꝛ defunctis ꝓſunt. Proſunt etiã ſuffragia ꝑ peccatorẽ facta ex oꝑe oꝑante inq̃tũ pctõꝛ eſt. ⁊ agit vt inſtrumentũ alteri⁹ vel ex alteri⁹ imperio agit. Vñ ſi aliqs in charitate decedens precipiat ſibi ſuffragia fieri vel ali⁹ precipiat charitatem habẽs illa ſuffragia valent defuncto q̃uis illi per quos fiunt in pctis exiſtant. Magis tñ valerent ſi ĩ charitate eſſent. quia tũc ex vtraqꝫ ꝑte illa opera meritoria eſſent. Hec ſan. Tho. vbi ſuꝑ ĩ corꝑe articuli. ¶ Nono obligaꝫ viuis ex vſuris q̃s hõ fecit de eis. ¶ Decimo obligaꝫ ꝓxĩo ſi fuit ſibi furat⁹ famã. Soluiꝫ ſibi famã reſtituẽdo. Ecce hic debita ⁊ obligatiões penitenꝭ. Cui dic̃ Io. Dicis ꝙ diues ſuꝫ ⁊ locupletat⁹ ⁊ nulli⁹ egeo: ⁊ neſcis qꝛ tu es miſer ⁊ miſerabilis ⁊ pauꝑ ⁊ cecus ⁊ nud⁹. Apo. iij. His pauꝑib⁹ de⁹ dat hereditatẽ vite eĩne ſi faciũt pniaꝫ. Mat. xviij. Oblat⁹ ẽ ei vn⁹ q debebat ei decẽ milia talẽta. Cũ aũt nõ hẽet vñ redderet. iuſſit euꝫ dñs ei⁹ venũdari ⁊ vxorẽ ⁊ filios ⁊ oĩa q̃ habebat ⁊ reddi. Procidẽs aũt ille rogabat eũ dicẽſ. Patiẽtiaꝫ habe in me ⁊ oĩa reddã tibi. Miſertus aũt dñs ſerui illi⁹ dimiſit illũ ⁊ debitũ dimiſit ei. Per penitentiam ergo ſoluitur oẽ debitum pene ⁊ conſequitur hereditas paradiſi. Nõne de⁹ elegit pauperes in hoc mundo. diuites autem in fide ⁊ heredes regni. qꝺ promiſit de⁹ diligentib⁹ ſe. Iacobi. ij.

¶ In epiphania dñi. Sermo. i.

PRocedẽtes adorauerũt eũ. Mat. ij. Feſtũ hodiernus vulgariꝫ dr̃ epiphania apparitio qꝺ ideꝫ eſt. Quia partus virginis qui fuerat abſcondit⁹ ⁊ ſecret⁹ hodie fuit gentib⁹ manifeſtat⁹. Iõ eccl'iaſtici dicũt ⁊ vocãt hoc feſtuꝫ epiphania: ab epi qꝺ eſt ſuꝑ ⁊ phanos qꝺ eſt apparitio. qꝛ ſtella deſuper gentib⁹ apparuit. Ut g° de⁹ velit nob dare ſentimentũ dulcedinis hui⁹ feſti in nr̃is aiab⁹ ſalutem⁹ ꝟginem mariã ⁊c̃. Procidentes adorauerũt eũ. Uerbum ꝓpoſitum declarat nobis breuiter magnam ⁊ perfectã reuerẽtiam quã tres reges orientis fecerũt hodie dño ieſu xpo ꝓcidẽteſ ⁊c̃. Nõ ſolũ diſcooperuerũt capita nec fuerũt cõtenti flectere genua brachia ⁊ man⁹: imo totũ corp⁹ flexerũt. Et ꝓcidentes adorauerũt eũ. Modo ad dandũ nob rõneꝫ hui⁹ adorationis qꝛ rõ dat ſciam: ⁊ auc̃tas ꝯfirmat credẽtiam. Inuenio in ſacra ſcriptura ꝙ ad veram deuotã ⁊ ꝑfectã adorationeꝫ reqruntꝫ duo. ſ. reuerentialꝫ affectus menꝭ interius ⁊ hũilis geſt⁹ corꝑis exteri⁹. ¶ De ꝑrio qñ hõ cogitat infinitã dei incõprehẽſibilitatẽ: maieſtatem ⁊ potentiã ei⁹ tranſcẽdentẽ: venit timor reuerẽtialis interꝫ in aĩa. ⁊ ex hoc ſequiꝫ humilitas

exterius in corpe.ſ.iungendo manꝰ.flectēdo
genua vł ꝓſternēdo ſe orādo deū. Jn his.n.
duobꝰ ꝯſiſtit adoratio diuinalis. Pro intelle
ctu huiꝰ rōnis ſciēdū ꝙ deus creauit hoīem
in eſſe ſubāli aliť ꝙꝫ alie creature ſunt create.
Quia hō eſt cōpoſitus de ſubāli ꝗtū ad aīaꝫ
ꞇ materiali ꝗtū ad corpus. Non ſic de ange
lis q ſolū ſunt ſubē ſpūales:nec de aīabꝰ que
ſūt ſubſtātie materiales.pp qḋ hō ē ſilis āge
lis ꞇ animalibus.quia habet vtrūqꝫ. Jḋ deus
de vtroqꝫ vult adorari.ſ.de aīa cogitādo ma
ieſtatem dei:ꞇ de corpe per geſtus humiles.
ſicut dñs qui agrum ꞇ vineam laboratori ꝓ
certo cenſu quo ad vſum conceſſit qui d vtro
qꝫ vult habere cenſum.aliter recipiet ſibi to
tum cōmiſſum. Jta deus de nobꝭ q dedit nobꝭ
vineam.ſ.aīam que inebriabit cor amore dei.
ꞇ agrum corpis vt faciat fructum pnīe ꞇ miſe
ricordie. Jdeo de vtroqꝫ vult hēe cenſum de
uote adoratiōis. De angelis nō vult niſi ado
rationē ſpūalē.ſ.motꝰ reuerētialis ment̄. De
aīalibꝰ ſolū vult geſtus corporis reuerētiales
ſicut fecerunt bos ꞇ aſinus qñ adorauerunt
xp̄m in preſepio.qui ſolum flexerunt genua.
ſꝫ interiꝰ nihil cogitabāt. Sed de nobis vult
deus totum.ſ.motus reuerentiales ment̄:ꞇ
geſtus corporales. Auctas xp̄i dicentis. Ve
nit hora ꞇ nūc eſt qñ veri adoratores adora
bunt pr̄em in ſpū ꞇ veritate. Nā pať tales q̄
rit q adorent eū. Spūs eſt deus.ꞇ eos q ado
rant eū in ſpū ꞇ veritate oꝫ adorare. Joā.iiij.
Nota venit hora.ſ.tpe legis grē.qñ veri ado
ratores adorabūt pr̄em in ſpū ꝗtuꝫ ad aīam
ꞇ veritate ꝗtum ad corpus:qꝛ tūc eſt veritas
qñ corpus conformať ꞇ correſpondet menti.
Et aſſignat rōnem dicēs. Spūs eſt deus:ꞇ iḋ
oꝫ ipſuꝫ adorare in ſpū ꞇ veritate. Hic mira
culum qḋ legiť Jo.ix.de ceco a natiuitate il
luminato a xp̄o.cui dixit xp̄s. Tu credis in fi
lium dei. Rñdit ille ꞇ dixit. Quis eſt dñe vt
credā in eū. Rñdit ei ieſus. Et vidiſti eum.ꞇ
qui loquiť tecū ipſe eſt. At ille ait. Credo dñe
ꞇ procidens adorauit eum. Ecce motus re
uerētialis intꝰ in aīa.ꞇ geſtꝰ corpalis exteriꝰ
qꝛ ꝓcidēs adorauit eū. Jta fecerūt iſti ſancti
tres reges qñ viderūt eum.ſ.infantem ieſum
ſubito in aīabus ipſoꝝ intrauit motus timo
ris reuerētialis ex pn̄tia maieſtať diuine. Jḋ
corpe ꝓcidentes adorauerūt eū. De his tri
bus regibꝰ declarabo quattuor puncta.

¶ Primū qūo ſe parauerunt diligenter.
¶ Secundū qūo ambulauerunt fortiter.
¶ Tertium qūo queſierunt firmiter.
¶ Quartum qūo adorauerūt reuerenter.

Et de quarto puncto loquitur thema. ꝓcidē
tes adorauerūt eū. ¶ Primꝰ pūctꝰ ē ad de
clarādū qūo iſti tres ſancti reges ſe parauerūt
apte. Pro quo ſciēdū ꝙ exquo deus ꝓmiſit
abrahe ꞇ ſanctis pr̄iarchis ꝙ mitteret filium
ſuū in hunc mundū naſciturū de muliere vir
gine verū deū ꞇ verū hoīem. De hoc deꝰ de
dit ꝓphetias claras ꞇ ſigna:nō ſolū iudeis i
iudea:ſꝫ etiā in diuerſis mūdi ꝑtibꝰ.in ſignū
ꝙ nō veniret ad ſaluandū iudeos vt ipi falſe
credūt:ſꝫ etiā oēs ſibi credētes ꞇ obedientes
Singulariť dedit ꝓphetias in ꝑtibꝰ orienta
libus vbi erāt magni ꝓphe ꞇ ſapientes ꝑ ꝓ
phetā Balaā dicentē:videbo eū ſꝫ nō mō in
tuebor illū ſꝫ non ꝓpe. Orieť ſtella ex iacob
ꞇ cōſurget vga de iſrł ꞇ ꝑcutiet duces moab
Numeri.xxiiij. Nota videbo eū.ſ.xp̄m quem
vidit.nō ꝑ ſe ſꝫ ꝑ ſuos ſucceſſores:intuebor illū
ſꝫ nō ꝓpe.qꝛ ſm textū biblie a balaaꝫ vſqꝫ ad
xp̄m cōputanť mille ꞇ qngenti anni. Sꝫ iſti
tres reges erant de ſuo gn̄e ꞇ dedit ipſis ſi
gnuꝫ dicens. Orieť ſtella ex iacob.i. de terra
ꝓmiſſionis ꞇ ꝯſurget vga de iſrł.i. rex meſſi
as ſaluator:ꞇ ꝑcutiet duces moab.q interpre
tatur ex pr̄e. Et ſignificat diaboluꝫ q eſt pať
pctōꝝ.qbꝰ dixit xp̄s.vos ex pr̄e diabolo eſtis
Jo.viij. Duces moab.i.diaboli ſeu luciferi.
Et ſunt ſeptē pncipes q ſunt capitanei ſepteꝫ
pctōꝝ capitaliū. Primꝰ dux ꞇ capitaneꝰ ſu
bie dr̄ leuiathā. Job.xli. Jpe ē rex ſuper oēs
filios ſupbie. Secundus dux ꞇ capitaneꝰ aua
ritie dr̄ mamona:de q̄ dixit xp̄us Matth.vi.
Non poteſtis deo ſeruire ꞇ mamone. Tertiꝰ
dux ꞇ capitaneꝰ luxurie dr̄ aſmodeus. d quo
Thob.vi. Demon noīe aſmodeꝰ occidit eos
ſcꝫ luxurioſos. Quartꝰ dux inuidie dr̄ beelze
bub. Lu.xi. Jn beelzebub pncipe demoniorū
eijcit demonia. Verbū fuit inuidorū iudeorū
ꝯtra xp̄m. Quintus dux gule dr̄ beelphegor
ps.cv. Jnitiati ſunt beelphegor ꞇ comederūt
ſacrificia mortuorum. Sextus dux ire dr̄ ba
alberith. Judicū.ix. De phano baalberith cō
duxit ſibi viros. Septimus dux accidie dicit
aſtaroth.i. Reguꝫ.vij. Auferte deos alienos
de medio veſtri baalim ꞇ aſtaroth ꞇ prepara
te corda veſtra dño. Hos ſeptem duces per
cuſſit dñs noſter ieſus xp̄us virga ſue pdica
tionis. De qua Dauid. Virgam virtutis tue
emittet dñs ex ſyon ꞇc̄.ps.cix. Super hanc ꝓ
phetiam balaam dicit Criſoſtomꝰ ꝙ eius di
ſcipuli ꞇ illi qui erant de gn̄e eiꝰ poſt eiꝰ mor
tem voluerunt ſeruare illam ſtellā. Et ordina

uerūt ꝙ certi de ipſis ſtarēt i mōte victoriali
alto ad meliꝰ cōtēplandū celū. vbi ſe lauabāt
credētes ex hꝰ eis remitti pctā.ꞇ orabāt dicē
tes. O deꝰ celi deꝰ iſrael mitte illam ſtellam
ꞇ qñ cōplebiť illa ꝓphetia.ꞇ ſic ꝑ partes diui
debant ſibi tp̄s. Et in nocte natiuitať accidit
diuina ordinatione ꝙ iſti tres reges orientis
magni ph̄i ꞇ aſtrologi fuerūt in mōte victori
ali obſeruātes dictā ſtellā. Et in hora q̄ xp̄us
exiuit de vtero vginis ſtella apparuit eis cla
riſſima ꞇ baſſa in aere:nec claritas ſolis impe
diebat eiꝰ aſpectū. Et recitat Criſoſto.opini
onē ꝙ in illa ſtella erat forma pueri cū cruce
in frōte. Dicūt aliq ꝙ magi voluerunt adora
re ſtellā. Sꝫ dic̄ Aug.ꝙ āgelus dñi dixit eis
ꝙ nō adorarent ſtellā:ſꝫ ꝙ irent adorare cre
atorē noniter natū. Tūc reges tenuerūt con
ſilium quomodo irent.qualiter ſe ꝑpararent
ꞇ quid ſibi portarēt ꞇ offerrēt dicentes. Jſte
rex magnus eſt ꞇ potens offeramꝰ ei aurum
ꞇ eſt deꝰ ꞇ creator:quia ſtelle ſibi ſeruiunt:iḋ
offeramus ei incenſum.ꞇ in hoc ſigno crucis
oñdiť ꝙ dꝫ pati in cruce:iḋ offeramꝰ ei myr
rhā amarā. Eccľia. Magi vidētes ſtellā dixe
runt ad inuicē:hoc ſignū magni regis eſt. Ea
mus ꞇ ingramus euꝫ ꞇ offeramꝰ ei munera.
aurū:thus ꞇ myrrhā. Credo ego licꝫ nō lega
tur ꝙ rōnabiľr ſancti reges in muneribꝰ ſigni
ficabant qḋ de xp̄o credebāt. Credo ꝙ etiam
in veſtibꝰ.qꝛ rex q portabat aurū voluit idui
de panno aureo. Et ille qui portabat thus de
purpura alba.q myrrhā ſcarlata rubea. Ecce
quomodo parauerunt ſe apte tam in muneri
bus ꝙꝫ in veſtibus. Moraliter inuenio in ſa
cra ſcriptura ꝙ deus ꝓmiſit hominibꝰ duas
ſtellas.vnam in veteri lege.ſ.iſtā que apparu
it regibꝰ orientis que figurabat redemptio
nem humanalē. Secūdā meliorē ꝓmiſerat in
nouo teſtamento dicens. Qui vicerit ꞇ cuſto
dierit vſqꝫ in fineꝫ opa mea:dabo illi ſtellam
matutinā. Apoc̄.ij. Hec figurabat ſaluatiōeꝫ
celeſtialē. Nota q vicerit.ſ.diabolū ꝑ hūilita
tē:carnē ꝑ caſtitatē:ꞇ mūdū ꝑ pauptatem.ꞇ
cuſtodierit vſqꝫ in finē opa mea dabo illi ſtel
lam matutinā.ſ.angelū bonū ꝑducentē aīaꝫ
vſqꝫ ad xp̄m. Hic quō angeli in ſacra ſcriptu
ra dicunť ſtelle. Ratio.qꝛ ſicut celū firmamē
ti decorať ꞇ ornať ſtellis.ſic celum empireuꝫ
decorať ꞇ ornať angelis ſanctꝭ:ꝓpter qḋ dicū
tur ſtelle. Auctas. Stelle dederunt lumen in
cuſtodijs ſuis ꞇ letate ſunt vocate ſunt ꞇ dixe
runt aſſumus.ꞇ luxerunt ei cū iocunditate q
fecit illas ꞇc̄. Baruch.iij. Nota ſtelle.i.āgeli
dederunt lucem in cuſtodijs ſuis.i.hominibꝰ
quos cuſtodiunt. Dauid. Angelis ſuis man
dauit de te vt cuſtodiāt te. Jpſi dant in intel
lectu qd ſit credendū.in memoria qd ſit timē
dū ꞇ retinēdū:in volūtate qd ſit ſperandum
ꞇ in opere quid ſit fiendū. Et qñ hō recipit lu
men inſtructionis eoꝝ ipſi letantur. Et in fi
ne qñ hō ē in articulo morť deꝰ mittit ſtellaꝫ
matutinā.i.angelū q ducit aīam ad xp̄ꝫ: ſicut
illa ſtella duxit reges ad xp̄m. Fiat gꝰ ratio.
Si hec ſtella hodierna corruptibilis. qꝛ ſtatī
cōuerſa fuit in piacentem materiā:ita fuit ob
ſeruata ꞇ deſiderata:ꝗto magis nos debemꝰ
expectare illam ſtellam incorruptibilem. la
uando nos ab omnibꝰ imundicijs ꞇ peccať.
Prio lauādo cor ab ira odio ꞇ rācore ꞇ ma
la voluntate: os blaſphemijs mēdacijs ꞇ de
tractionibus.manus a furtis ꞇ vſuris:ꞇ ſic de
alijs:ꞇ totū corpus a corruptionibꝰ luxurie ꞇ
carnalitatis. Nota ꝓ dicti pcedentis euiden
tia ꝙ illa ſtella q̄ magis apparuit in natiuita
te xp̄i nō fuit vna celeſtiuꝫ ſtellarū. qntuplici
rōne q̄s ſanctꝰ Tho.ponit.iij.pte.q.xxxvi.ar.
vij. Et dicit ſanctus Tho.alioꝝ narratis opi
nionibꝰ. De illius ſtelle qdditate ꝓbabilius
videť ꝙ fuerit ſtella de nouo creata:nō i celo
ſꝫ in aere vicino terre:q̄ ſm diuinā voluntatē
mouebať. Qḋ ꞇ Aug.ſentit.ſ.ꝙ non fuerit de
ſtellis celeſtibus.qꝛ dicit in libro contra fau
ſtum. Non ex illis erat ſtellis q̄ ab initio cre
ature itineruꝫ ſuoꝝ ordinē ſub creatoris lege
cuſtodiunt:ſꝫ nouo virginis partu nouū ſydꝰ
apparuit. Jdeꝫ ſentit Criſoſtomꝰ. ¶ Scḋus
punctꝰ ē ad declarādū quō iſti tres reges ſcti
ambulauerūt fortiter. qꝛ de capite mundi.ſ.
oriente venerunt infra tredeci dies vſqꝫ ad iu
deam q̄ eſt in medio mundi. Ad practicā ſm
ꝙ inuenio in textu ꞇ in gloſis doctoruꝫ: ipſis
ꝑparatis ſtatī inceperunt viā:ꞇ ſtella pcede
bat oñdens eis viā quā debebant facere. Jta
ꝙ qñ habebāt aſcēdere collē:ꝑus ſtella aſcē
debat:ꞇ qñ habebant deſcendere deſcēdebat
Jtē qñ habebāt tranſire flumē ſtella oſtēde
bat eis locū tranſitꝰ. Et qñ erāt i villis in qbꝰ
habebant quieſcere.ſtella ſtabat imobiliť ſu
per hoſpitiū. Deinde in receſſu ſtella incipie
bat viā ꞇ ipſi ſeqbanť. Nunquid videť vobis
iſtud fuiſſe magnū miraculū. Hoc mō venerūt
vſqꝫ ad terminū terre ꝓmiſſionis. Et in craſti
num quando debuerunt intrare terram iu
dee ſtella diſparuit eis. Cogitate qualē triſti
ciā habuerūt dicentes. O miſeri qd eſt hoc.
ex aliq̄ pctō alicuꝰ nr̄m ſtella diſparuit quid

faciemꝰ. Dicit ſanctꝰ Tho. ꝙ tenuerūt ꝯſilium qd facerēt. Quidā dicebant ꝙ redirent q̄ſi q̄rere regem nouū in terra aliena magnū ꝑiculum eēt. Alij dixerūt ꝙ irent ad minꝰ vſq̄ ad ciuitatē hierl'm. q̄ tantꝰ rex in nobili ciuitate deberet eſſe natꝰ: vel ad minꝰ ſcirent vbi erat natus: q̄ ibi erant magni rabini ⁊ doctores. Iō faciamꝰ qd in nob̄ ē. Et venerūt in ciuitatē hieruſalē. Et tūc fuit cōpleta ꝓphetia Iſa. dicētis. Surge illumiare hierl'm q̄ venit lumē tuū. ⁊ gl'ia dñi ſuꝑ te orta eſt. Quia ecce tenebre operient terrā: ⁊ caligo ppl'os. ſuꝑ te aūt orietur dñs ⁊ gl'ia eiꝰ in te videbit̄. Et ambulabunt gentes in lumīe tuo: ⁊ reges in ſplendore ortꝰ tui ⁊c̄. Iſa. lx. Et loq̄tur gēti iudaice q̄ſi ꝑſone dormienti dicens. Surge. ſ. ciuitas hierl'm illumiare. ſ. lumīe claritat̄ fidei. q̄ venit lumē tuū. ſ. xp̄s. Nō. Et ambulabūt gētes in lumīe tuo. nō ſolū iudei. Moralit̄ ſuꝑ hoc ꝙ reges amiſſa ſtella venerūt hierl'z: vt ibi certificarent̄. Sic debemꝰ nos facē quādo amittimꝰ ſtellā gr̄e dei. Sciēdū ꝙ gr̄a dei dr̄ ſtella ꝑ ſtellā regū ſignificata. Rō. q̄ ſicut illa ſtella dirigebat ⁊ ducebat reges ad xp̄m i iudea ſic gr̄a dei dirigit nos ⁊ ducit ⁊ oñdit viā paradiſi illis qui habēt eam. Primo i biuio oñdit viā dextrā. O q̄t biuia ſt̄ in hoc mūdo ill' q volūt ire ad xp̄m. Primū eſt ſuꝑbie ⁊ vanitatis ad ſiniſtrā manſuetudis ⁊ humilitatis ad dextrā. Stella gr̄e dei oñdit ire ad dextrā hūilitat̄ q̄ ē via recta plana ⁊ bona ⁊ abſq̄ ꝑiculo. Secūdū ē auaritie ⁊ cupiditat̄ ⁊ miſericordie ⁊ liberalitatis. Tertiū eſt luxurie ⁊ carnalitat̄: ⁊ mundicie ⁊ puritat̄. Quartum eſt inuidie ⁊ malignitat̄ ad ſiniſtrā: ⁊ beniuolētie ⁊ charitat̄ ad dextrā quā oñdit ſtella gr̄e. Quintū eſt gule ⁊ voracitatis: ⁊ abſtinētie ⁊ parcitatis. Sextū ē ire ⁊ ſeueritatis. ⁊ pacis ⁊ vnitatis. Septimū ē accidie ⁊ ocioſitatis: diligētie ⁊ opoſitatis. In his ſtella gr̄e dei dirigit nos. Itē ſtella gr̄e dei oñdit viā aſcēdendo ꝑ viā ꝯtēplatiuā: ⁊ deſcendēdo ꝑ viā actiuā ad opa mīe ⁊ pietatis. Itē oñdit trāſitū in flumīe delectationū mūdi vbi q̄plures ſubmergunt̄ vt homo nō recipiat de ipſis niſi neceſſaria ⁊ ſ'm legē: ⁊ nō extra ne ſubmergatur in cibo ⁊ potu ⁊ veſtitu ſopore ⁊c̄. Iō dicebat btūs ioānes. Unctionē quā ab eo accepiſtis maneat i vob̄: ⁊ nō neceſſe habetis vt aliquis doceat vos. ſ; ſicut vnctio eius docet vos de oibꝰ. i. Ioā. ij. Nota vnctionem. glo. i. gr̄am diuinā. ſ; quid eſt a nobis fiendū qñ ſtella diuine gratie amittitur q̄ nō ꝑdit̄ niſi per petm̄ mortale. Dico ꝙ debemꝰ facere ſicut fecerūt illi ſancti reges. ſ. ire in hierl'm. i. ad eccleſiā ꝯfiteri pctā ſua: ⁊ ſic recuperabit̄ ſtella gr̄e dei. Ideo dixit xp̄s paulo qui perdiderat ſtellam. Ingredere ciuitatem ⁊ dicetur tibi quid te oporteat facere. Actuū. ix. Nota ciuitatem ſcilicet damaſcum que interpretatur ſanguinea ⁊ ſignificat eccleſiam in qua conſecratur ⁊ ſumit̄ corpꝰ ⁊ ſanguis xp̄i. ¶ Tertiꝰ pūctꝰ ē ad declarandum quomodo iſti tres ſancti reges queſierunt xp̄m diſcrete ſiue locum natiuitatis xp̄i poſtq̄ fuerunt in ciuitate hierl'm. Dic practice quando reges fuerunt prope ciuitatē cogitate q̄lis ꝯmotio fuit i ciuitate: maxime q̄ herodes qui fuit nouꝰ rex ⁊ extraneꝰ a ppl'o iudeoꝝ timebat ſibi ⁊ cuſtodiebat ſe ab eis. Cogitate ꝙ ſtatim herodes miſit ad reges ad ſciendū qui erant ⁊ quē q̄rebant ⁊ q̄re veniebant. Rñderunt reges ꝙ ipſi veniebant q̄rere regē iudeoꝝ nouiē natū. Credatis ꝙ fuit eis dictū. Nō dicat̄. alī herodes ꝑſequet̄ vos. Dixerunt. non negabimꝰ v̄itatem. Uidimꝰ. n. ſtellam eius in oriente ⁊ venimus adorare eū: Criſoſto. Conſidera deuotionem regum. nondū xp̄m viderūt ⁊ pro eo mori parati erāt. Fuit dictū herodi ꝓ q̄d venerant. Cogitate qualis dolor ⁊ timor intrauit i cor de ſuo: maxie q̄ de hꝰ iā timebat. Et mirabilia q̄ in natiuitate xp̄i fuerāt facta audiuerat ꝓpter qd reputauit ſe perditū ⁊ deſtructū. de hꝰ dicit euāgeliſta Matthеꝰ: audiēs Herodes rex turbatꝰ ē ⁊ oīs hieroſolyma cū illo. Sed diſſimulauit ſuā maliciā oñdēdo leticiā de natiuitate xp̄i. Et q̄ reges oriētis venert̄ ſimpliciter ⁊ ſine armis: ꝑmiſit ipſos intrare ciuitatem ⁊ recepit eos honorifice. Poſtea dixit eis. Dñi q̄re veniſtis. Rñderūt q̄rimꝰ vbi eſt q natus eſt rex iudeoꝝ. Ecce in q̄ periculo ponebant ſe. Herodes v̄o diſſimulās dixit. Audiui aliq̄d de hꝰ ſ; neſcio ſi ē certū ꝙ ſit natꝰ. Rñderūt reges. certū ē. q̄ nos vidimꝰ ſtellā eiꝰ in oriente. Tunc dixit herodes. Et mō dñi q̄d vultis. Rñderūt. Uenimꝰ cū muneribus adorare eū. Tunc herodes clam vocatis magis diligent̄ didicit ab eis t̄p̄s ſtelle que apparuit eis: dicens regibꝰ. Ex quo vos certificaſtis me de die ⁊ t̄pe natiuitatis ego cum magiſtris ⁊ doctoribꝰ ⁊ rabinis ſacrificabo vos de loco vbi natus eſt. ⁊ ꝙ omnes iſimul ipſū adoremus. o ꝓditor ⁊ ex alia ꝑte parabat iā gladiū vt ipſū iugularet ſi poſſet. Et congregans oēs p̄ncipes ſacerdotū ⁊ ſcribas ſciſcitabatur ab eis vbi xp̄s naſceretur. Qui omnes

ꝯcordit̄ rñderūt ꝙ i ciuitate bethleē ſ'm ꝓphetiā. Mich. v. Et tu bethleē terra iuda: nequaq̄ mīma es in milibus iuda. ex te. n. exiet dux qui regat ppl'm meū iſr'. Nota q regat in v̄tutibꝰ exemplo ꝯuerſationis ⁊ predicatiōis. Tunc Herodes certificauit reges de loco ⁊ mittens eos in bethleē dī. Ite ⁊ interrogate diligent̄ de puero ⁊ cū inueniētis renunciate mihi: vt ⁊ ego veniēs adorem eū. O ꝓditor Eccl'ia. Hoſtis herodes ipie xp̄m venire q̄d times: non arripit mortalia qui regna dat celeſtia. Ecce quō ſci reges queſiuerunt diſcrete cū magna diligētia. Moralit̄ ibi ſcti reges anteq̄ venirent ad herodē dirigebant̄ a ſtella. ſ; poſtq̄ fuerūt ad regē herodē habuerūt recurrere ad ſcripturas ſctās ad ſe gubernandū ⁊c̄. Herodes ſignificat antixp̄ꝫ. q̄ ſicut herodes volens xp̄m occidere occidit innocentes. Sic antixp̄s volens deſtruere fidem xp̄i occidet xp̄ianos ſibi ꝯtradicētes. Et illa ſtella ſignificat ſciam hūanā. ſ. logicā. ph'iam: leges: canones q̄bꝰ mō dirigimur ⁊ gubernamur. S; qñ erimꝰ in t̄pe antixp̄i oportebit recurrere ad ſcripturas ſacras. q̄ antixp̄s non credet logice nec ph'ie nec poetrie nec legibꝰ ⁊c̄. Solū cū ſacra ſcriptura habebimus ſtare ꝯtra ip̄ꝫ. ergo quarta culpa eſt modo: q̄ nullus curat de biblia. Seculares dant ſe ſcientijs lucratiuis. Religioſi qui deberent ſtudere ſacram ſcripturā: vnus dat ſe virgilio: alius ouidio: aliꝰ terentio ⁊ ſic de alijs. Hoc eſt ſignū inter alia ꝓpinquitatis antixp̄i. q̄ antixp̄s ad ꝓbandū ſuum errorem ꝙ eſt meſſias ⁊ filiꝰ dei ⁊c̄. nō allegabit niſi textum biblie ⁊ ꝓphetias. Quō te defendes ad improbādū eū ſi ignoras bibliā. De hoc habet̄ ꝓphetia ſalomonis dicentis. Cum ꝓphetia defecerit diſſipabitur ppl's. Prouer. xxix. Prophetia vetꝰ: vetꝰ teſtm̄. iō dicebat xp̄s oibꝰ. Scrutamini ſcripturas q̄ vos putatis in ipſis vitam eternā hr̄e: ⁊ ille ſunt q̄ teſtimoniū ꝑhibēt de me. Io. v. ¶ Quartꝰ punctꝰ eſt quō ipſū adorauerūt digne poſtq̄ receperūt congerium ſiue licentiam recedendi ab herode ⁊ qñ fuerūt ad portā ciuitatis hierl'm: ſtella apparuit eis. O ſiq̄s poſſet declarare gaudiū qd ipſi habuerunt. Et hoc dicit matthеꝰ. Uidentes autē ſtellā gauiſi ſunt gaudio magno valde. Modo apparet rō q̄re ſtella diſparuit eis vt duplici ſigno. ſ. ſtelle ⁊ ſcripture eſſent certificati de veritate ⁊ haberent duplex teſtimoniū. Et ſtella antecedebat eos vt prius: ⁊ qñ fuerunt ꝓpe bethleem forte ad mediam leucam ſurati: ⁊ ꝓceres ciuitatis bethleē q̄ audiuerāt eoꝝ aduentū venerunt obuiam eis dicentes. Quid placet ⁊ q̄ cauſa aduentꝰ. Qui dixerūt Ubi eſt q natus eſt rex iudeoꝝ. Uidimꝰ ſtellam eius in oriente ⁊ venimus adorare eum. Qui dixerunt. Nos neſcimus aliū regē niſi herodem. O ꝓditores vna ſtella illuminauit iſtos tres reges. ⁊ ſol. i. xp̄s nō potuit illuminare eos: eorum culpa impediente ⁊ obices ponēte in nocte natiuitatis qñ refulſit. Et ſtella videbat̄ ab oibꝰ vt dicit maximus in ſermone hodierno. Recte aūt vna ſtella reſplēduit cuius gens ꝑfida nec radios occultare poſſit nec abſcōdere veritatē: vbi celū ipſum vniuerſorū oculis ſydereo lumine fulgebat. Cogitate qñ iudei aſpiciebant ſtellam q̄ bonis dabat deuotionē: ⁊ malis incutiebat terrorē. Quō mirabant̄ q̄ſi nō multū erat alta quā ſequebant̄ reges ⁊ intrauerūt ciuitatem ⁊ finalit̄ venerunt ad locū vbi erat puer. Dicunt ſancti doctores ꝙ adhuc virgo Maria erat in illa porticu cum puero vbi pepererat Et dicit glo. ꝙ nō erat ibi tunc ioſeph ordinatione diuina nc putaret̄ pr̄ ipſiꝰ pueri. Cogitate qñ virgo maria ſenſit venire illam militiam ꝙ timuit ⁊ abſcondit puerū in preſepio ⁊ ipſa ſuebat filabat: vel orabat: ⁊ totū cor cōtremebat. Stella aūt ſtetit ſupra vbi erat puer. Et reges mirabant̄ cum non viderent ibi palatiū nec magnā domum: ⁊ aſpiciebant ſe mutuo reges dicentes. Quid eſt hoc ꝙ ſtella non mouet̄. Dicit maximꝰ ꝙ ſtella emittebat nouos radios ⁊ clariores. q. d. regibꝰ. Hic ē rex quem queritis. Reges aūt deſcēderūt ad terrā de eq̄s vel aīalibꝰ ſuis: ⁊ vnꝰ eoꝝ veniens ad porticū eleuauit modicū flacciatā di. Quis ē hic. Et vidit v̄ginē filantē vel ſuentē Et accedētes alij duo reges qñ viderūt v̄ginem mariā ſtati hūerūt magnā deuotionem q̄ dixit eis. Dñi q̄d placet vob̄. Qui dixerunt Scitis vos vbi ē q natꝰ eſt rex iudeoꝝ: q̄ volumꝰ ipſū adorare. Uirgo maria nō dixit ſe neſcire: ſ; dixit. Dñi hoc deberēt ſcire magni dñi ⁊ rabini ⁊ rectores ciuitatis. Et verū dicebat. ⁊ interim reges totalit̄ in corde fuerūt calefacti. Et inde exeuntes reſpexerūt ſtellā q̄ ſtabat ſupiꝰ imobilit̄ ⁊ pulchriorem. Et iterū redierūt ad virginē ⁊ dixerunt ſibi. Uos habet̄ filiū. Que rñdit. Ita dñi. Et ē diu ꝙ peperiſtis. Rñdit. Dñi hodie ſūt. xiij. dies. Dixerūt reges. Bona iuuēcula ſi placet vob̄ oñdatis ip̄ꝫ nob̄. Tūc v̄go ſciēs ꝙ ꝓ bono veniebant recepit filiū de preſepio ⁊ oſtendit eis

Qui dixerit. quō vocaf. Uirgo maria rn̄dit. ieſus. Quo noīe audito ꝓcidētes adorauerūt eū dicentes. O ſaluator vos bn̄ veneriſ. O dn̄e tanta eſt hūilitas vr̄a ꝙ voluiſtis venire in ſtabulo hui⁹ mundi miſeri. Uos q eſtis infinitus in diuinitate eſtis reſtrict⁹ in humanitate. Uos q eſtis creator: eſtis factus creatura. Uos q eſtis ſolus imortalis ⁊ impaſſibilis eſtis fact⁹ paſſibilis ⁊ mortalis. O dn̄e tanta gr̄a eſt iſta. Et ſilentes obſculabanſ pedes ei⁹ Deinde adorantes matrē dicebāt. O camera padiſi: templū dei: ſacrariū ſpūſſcti. O bn̄dicta vos portaſtis nob̄ ſaluatorē. Dic euangeliſta ꝙ apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera: aurū thus ⁊ myrrhā. Aurum tanꝙ regi magno. thuſ tāꝙ deo vō. ⁊ myrrhā amarā tāꝙ paſſuro. Et fuit cōpleta ꝓphia dd̄ de iſta die dicēs. Reges tharſis ⁊ inſule mūera offerēt reges arabū ⁊ ſaba dona dn̄o deo adducent. Et adorabūt eū oēs reges oēs gētes ſeruient ei. ps. lxxi. Nō ſuiēt ei. ſ. pp lucrū bonū ⁊ remuneratione q̄nā dat ſuis ſeruitorib⁹ Sec⁹ q ſuit mūdo q ſuis ſuitorib⁹ dat mortē ⁊ aīam diabolo, q dat penā etnā. Sz xp̄s ſuis ſeruitorib⁹ dat grāz in h⁰ mundo ⁊ gl̄iā i alio ideo ſibi ē ſuiēdū. Jō xp̄s. Dn̄z deū tuū adorabis ⁊ illi ſoli ſeruies. Matth. iiij. Deide ſci reges fecerunt orōnē deo vt oſtenderet eis ſi redirent ad herodē. Sz dīc euāgeliſta ꝙ rn̄ſo accepto in ſomnijs. ſ. ab angelo ne redirēt ad herodē. p aliā viā reuerſi ſunt in regionē ſuā. Cōtemplate hic modicū q̄n venit ioſeph ⁊ vidit tantū aurū: thus: ⁊ myrrhā: quō gaudebat. ſz ex alia pte triſtabaſ ꝙ nō fuit dign⁹ intereſſe tanto feſto. dīc Bern̄. ꝙ totū aurū dederunt amore dei. Moralit nos exēplo regum debem⁹ offerre aurū bone reformatōis ⁊ talis poterit dicere cū dd̄. Dilexi mandata tua ſup aurum ⁊ topazion: qui eſt lapis precioſus. Propterea ad oīa mandata tua dirigebar. omnē viā iniquā odio habui. ps. cxviij. Secundo thus deuote orōnis dicendo. Dirigatur ad te dn̄e orō mea ſic̄ incē. ps. cxl. Tertio debem⁹ offerre myrrhā penitētialis afflictionis. Et dicere poterit talis viuificabis me ecce in pace amaritudo mea amariſſima. Tu aūt eruiſti aīam meā vt non periret. Jſa. xxxviij.

Jn epiphania dn̄i. Sermo. ij.

Ubi eſt qui natus eſt

rex iudeoꝝ. Mat. ij. Tota materia hui⁹ ſermonis erit moralis tāz d. ꝟtutib⁹ moralib⁹ ꝙ theologicalib⁹. Sz pri. ſalutef ꝟgo maria ⁊c̄. Ubi ē q ⁊c̄. Hoc ꝓpriū ꝟbū fuit q̄ſtio interrogatiua triū regū orienſ qui cū magna diligentia pergrebant xp̄m dicentes. Ubi eſt q ⁊c̄. de iſto itellectu pro nūc nō curo. Sz tropologice ſiue moralit declarādo thema dico ꝙ hoc nomen iudeoꝝ idē eſt ꝙ glorificatoꝝ in gl̄ia. Cū ergo q̄riſ vbi eſt q nat⁹ eſt rex iudeoꝝ. ſ. glorificatoꝝ. De hoc rege dauid fecit q̄ſtionē in ſpū ꝓphetie dicēdo Quis ē iſte rex gl̄ie. Cui rn̄dit ſpūſſanct⁹. dominꝰ ꝟtutū ipe ē rex gl̄ie. Sicut rex eſt dn̄s ciuitatū ſui regni: ita xp̄s eſt dn̄s oīuz ꝟtutuz q̄ dicunſ ciuitates ſue. Si g° volum⁹ ip̄m perquirere cū ſctis regib⁹ orienſ: q̄ram⁹ eū i ſuo dn̄io. q: rex cōiter moraſ i ſuo regno. Si xp̄s rex gl̄ie moraſ i ſuis ciuitatib⁹ virtutū. Cum ergo dīc thema. Ubi eſt q nat⁹ eſt rex iudeorum. i. gl̄ificatoꝝ. Rn̄deſ in ciuitatib⁹ ſuis. ſ. virtutib⁹ ſeu virtutū. Pz thema. Ubi aūt ſit a nobis q̄rēdus oſ̄dit ꝓpha dicēs. Diſce vbi ſit prudentia: vbi ſit virtus: vbi ſit intellectus vt ſcias ſimul vbi ſit longiturnitas vite ⁊ victus vbi ſit lumen oculoꝝ ⁊ pax. Baruch. iij. Hic ponit ſeptē ꝟtutes tāꝙ ſeptē ciuitates ſiue villas dn̄i regis xp̄i in qb⁹ ipe moraſ. q̄rū q̄ttuor ſunt morales ⁊ tres theologicales Morales ſūt ſite in plano: theologicales vero in montibus altiſſimis.

- Prima eſt prudentia rationalis.
- Secunda fortitudo ſpiritualis.
- Tertia iuſticia intellectualis.
- Quarta temperantia corporalis.
- Quinta ⁊ ē pama theologicaſ ⁊ eſt ſpes.
- Sexta eſt fides
- Septima eſt charitas.

Jn his ſeptē icludunſ oēs ꝟtutes. Cū g° q̄rit thema. Ubi eſt q nat⁹ ⁊c̄. Rn̄deſ ꝙ in his ſeptē ꝟtutib⁹. Dico p° ꝙ q̄rēdus eſt xp̄s in ſua ciuitate plana q̄ dr̄ prudentia rōnalis cū dr̄ diſce vbi ē prudentia. Prudentia aūt auiſat hoīem vt int̄ tot pic'la hui⁹ mūdi tā aīe ꝙ corpis fame ⁊ bonoꝝ ſciat regere ⁊ gubernare vitā ſuā cauēdo a picul' marie a picul' aīe De hac ꝟtute auiſauit xp̄us ap̄los ⁊ p ipſos nos q̄n miſit eos ad p̄dicādū d. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporū. Eſtote ergo prudētes ſic̄ ſerpētes. Matth. x. Nō ꝙ lupos vocat demōes ⁊ malas pſonas ⁊ lupias a qb⁹ prudenſ dz ſe hō cuſtodire. Nota ſicut ſerpētes. Dicūt ph̄i q tractant de proprietatib⁹ rerū ꝙ eſt q̄dā natura ſerpenſ q̄ dr̄ aſpis multū bona ⁊ neceſſaria ꝓ tyriaca. ⁊ eſt talis ꝯditiōis ꝙ nō pōt capi niſi cantes: pp h° ſi incantatores p̄nt ꝓferre certa ꝟba ipo audiente capiūt eū: alſ nō. Jō qd facit ipe iſtictu naturali q̄n audit vocē incātatoris ponit vnam aurē ſup lapidē: ⁊ cū cauda claudit aliam ne audiat ꝟba incātatoris. ⁊ ſic nō icātaſ nec capiſ. Dīc xp̄s ꝙ ita faciam⁹ nos ꝙ habeamus prudentiā ſerpētis qū demones vel alie male pſone volūt nos icātare vel capere ⁊ ipedire ne vadam⁹ ad padiſum tēptantes nos dicēdo aliq̄ ꝟba ad aures corpis vel cordis: ſic̄ ſerpētes facē debem⁹ ⁊ ponē aurē dextrā ſup illū lapidē de quo dicit paulus. i. ad Coꝛ. x. Petra aūt erat xp̄s. ⁊ claudē aurē ſiniſtrā cū cauda. ſ. morſ. qa ſicut cauda ē vltia ps ſpētis ſic mors eſt vltima pars hoīs. ꝟbigr̄a. Si dyabol⁹ vel aliq̄ mala pſona vult te incantare de ſupbia dicēdo. q̄re tu non incedis ornatus ſicut tal'. vel aſſociat⁹ cū ſis de meliori gl̄ie magis diues ⁊c̄. ſtati pōas aurē i lapide cogitando q̄uō xp̄s inūt indut⁹. q: xxxiij. ānis portauit eandē tunicā. ⁊ cauda morſ claude aliam aurē. ſ. ſiniſtrā. ſ. cogitando qd portab te cum: ⁊ qd dices deo de vanitate veſtiū ⁊c̄. Ecce q̄re dicit. Eſtote g° ⁊c̄. Jdē ſi vult te icātare de auaricia: luxuria: gula: vindicta: ⁊c̄. cogita de xp̄o ⁊ in morte quid eris: ⁊ q̄lia ſnīa datur auaris: luxurioſis: ⁊c̄. g° diſce vbi ſit ſapiētia

Scdo diſce qd ſit virt⁹. h̄ oſ̄ditur fortitudo ſpūal' q̄ nōiſ dr̄ ꝟtus ⁊ nō fortitudo. Q̄m fortitudo eſt duplex. ſ. corpalis ⁊ ſpūal'. Fortitudo corpalis ſi ē ꝟt⁹ in q̄ de⁹ ſit q̄rēd⁹. q: aīalia bruta ſunt fortiora hoīb⁹. ꝟbigr̄a. Fortitudo eſt luctare. ſz vrſus vincet vos. Jdē de curſu ſz vn⁹ equ⁹ ſupabit vos. Jdem de ſaltu. ſed vn⁹ ceru⁹ ſaltabit plus. Jdē. Fortitudo ē portare on⁹. ſz plus portat mul⁹. Lz g° fortitudo corpalis ſit bona ⁊ ſuiat q̄nq̄: nō tn̄ eſt virt⁹ Sz fortitudo ſpūalis ſic̄ ē reſiſtē ⁊ ꝯdicē peccatiſ. iſta eſt ꝟtus. nō dimittē bonā ⁊ ſctām vitam inceptā nec pniam. iſta eſt ꝟt⁹. Jtē tenē ⁊ ſuare firmit̄ bonas ordinatiōes ꝓ vtilitate cōitaſ. hec eſt virt⁹ ſpūalis. de qua dz hō gl̄iari ⁊ ſe appciare. ⁊ nō de fortitudine corpali q̄ eſt cōis hoīb⁹ ⁊ iumentis. De iſta fortitudie corpali nō ſe appreciabaſ dauid lz eſſet fortiſſimus. q: adhuc puer. xvi. annoꝝ q̄n cuſtodiebat oues patris ſui ⁊ ad eas veniebat leo vel vrſus: dauid auferebat ab eis predam ⁊ occidebat eos. vt pz. i. Reg. xvij. Nā leonē ⁊ vrſum interfeci ego ſeruus tuus. Sz gloriabaſ de fortitudine ſpūali. de qua dicebat deo. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā. ſ. reſiſtendo ⁊ ꝯdicēdo pctis. q: de⁹ ſuſceptor me⁹ es. ps. lviij.

Jdeo ſanct⁹ paulus ꝓ nobis orando dicebat Det vob̄ de⁹ ſm diuitias glorie ſue ꝟtutē ſcz fortitudis ſpūalis corroborari per ſpm̄ſāctuz eius in interiori hoīe. Ad Ephe. iij. Tertio diſce vbi ſit intellectus. Ecce iuſticia iudicialis ſiue intellectualis q̄ ptinet ad iudices. Diceret aliq̄s ip̄ope loq̄ ꝙ ꝟtus iuſticie dicaſ intellect⁹. Rn̄ſio ꝙ h̄ notanſ dicit ad oſ̄dēdū iudicib⁹ ꝙ iuſticia nō eſt fienda ſm ſenſualitatem: ſz rōnabilr̄ p itellectū. ꝟbigr̄a. Si litigāt corā iudice diues ⁊ pauper: diues ꝓmittit iudici pecunias ⁊c̄. pauper vero plorat. Si iudex vult iudicare ſm ſenſū viſus: qa videt diuitē ꝓmittētē ſibi ⁊c̄. pauperē flentē nō bn̄ iudicabit. Sed p itellectū examinata prius cā dz dare iuſticiā pro illo q̄ hz bonū ius ſiue ſit diues ſiue pauper. Jtē non dz ſenſu audit⁹ iudicare. ꝟbigr̄a. Si nobilis: baro: miles ⁊ ruſticus litigant corā iudice. ⁊ nobilis loqſ cōminando ⁊c̄. iudex nō dz iudicare ſm aures: ſz per intellectū dando iuſticiā rectā ⁊ ſnīam ꝓ illo q hz ius rectū: ⁊ nihil dz timē. Jtē nec ſēſu tact⁹: ꝟbigr̄a. ſi cōſanguine⁹ iudicis litigat corā eo cū xp̄iano vel iudeo. vbi pr̄ vel frater vel cōſanguine⁹ tangāt iudicem in carne vel ſanguie: nō dz iudicare ſm tactū: ſed p itellectū ⁊ rōez. q̄m iudex i iudicio nō dz cognoſcē nec p̄rem nec m̄rem nec fratrē nec amicū: ſz extra iudiciū faciat eis bonū feſtum. Jtē nec ſenſu olfactus. Nota ꝙ legiſ in talmuth: de illo falſo meſſia bartoſinā incantatore q dicebat ſe p odoratū iudicare quis eſſet bon⁹ vel mal⁹. quē iudei voluerunt ꝓbare. ⁊ clauſis ſibi ocul' ſtatuerūt corā eo duos hoīes. ⁊ vnus erat bon⁹: ⁊ ali⁹ p̄u⁹ ⁊ mal⁹. Qui male ſententiauit. iō fuit male ſententiat⁹. Jtē nec ſenſu guſtus. ſ. ꝓpter cōuiuia vel dona ſeu encenia Dic de illo rege cui fuit p̄ſentata pulchra anguilla: ⁊ q: ſapuit ſibi dedit ſnīam ꝓ illo qui p̄ſentauerat ſibi anguillā. Cum aūt cācellarius ꝯdiceret: q: ꝯ iuſticiam. Rn̄dit rex. Uere anguilla ſapuit nob̄. iō de iudice dicit ſcp̄ra ſcā Non ſm viſionē oculorū iudicabit. neq̄ ſm auditū auriū arguet: ſed iudicabit in iuſticia paupes ⁊ arguet in equitate ꝓ māſuet terre Jſa. xi. Quarto diſce vbi ſit longiturnitas vite. Ecce hic tēperantia corpalis. Sz q̄re vocat eā ſic ⁊ nō ꝓprio ſuo noīe: q: ſicut iuſticia ex ſua cā dr̄ intellect⁹. ita tpantia ex ſuo effectu: q: dat longā vitā. Jō vocaſ lōgiturnitas vite. ꝟbigr̄a. Denſ duo hoīes quoꝝ vnus ſit abſtinens ⁊ alt̄ guloſus. naturalit multo amplꝰ viuet abſtinēs. Dicunt medici ꝙ plures

interficit cib⁹ ꝙ gladi⁹. Cū tñ moriant tot i
ƥlijs ꝛ in guerris. Jō tpate comedē ꝛ bibē de
bemus. Nō ꝙ legiꝛ de magno alexādro q cū
fuiſſet monarcha ꝛ fuiſſet i oriēte ad bragma
nos admirans de coꝝ antiqtate cogitauit ꝙ
aliquā medicinā debebant hēre ex q̄ coꝝ vita
ꝯſuabaꝛ ꝛ q̄rēs vt eā ſibi oñderēt vt ipſa vte
reꝛ. Qui dixeſt ꝙ nō placeret ſibi. Rñdit ꝙ
limo. Tūc dixerūt ſibi ꝙ coꝝ medicia erat tē
perātia. qꝛ ſemel in die comedebāt de vno ſo
lo cibo. ꝛ nō placuit ei. De hac dicit ſcptura.
Noli auid⁹ eē i oi epulatiōe: ꝛ nō effundas te
ſup oēm eſcā. In multis eni eſcis erit infirmi
tas. ꝛ auiditas appropinquabit vſqꝫ ad cole
rā. Propꝛ crapulā multi obierūt. q aūt abſti
nens eſt adijciet vitā. Eccſia. xxvij. Nō. ſic di
cūt medici ꝙ prima digeſtio dꝫ fieri i olla. ſe
cūda i ore. tertia i ſtomacho. Itē nō te effun
das ſup oēm eſcā. Nō ꝯ diuites tā laycos ꝙ
eccſiaſticos q vtunꝛ inultꝭ eſcis ꝛ de qualibet
volūt comedē: ꝛ ꝯfūdūt ſibi ſtomachū. qꝛ qli
bet cib⁹ hꝫ ſuā digeſtionē. Jō dicit. In multꝭ
eſcis erit infirmitas. Qꝛ ſicē in olla i q̄ decogꝛ
de boue ꝛ de porco ꝛ de pullo ꝛc̄. qñ vn⁹ cib⁹
eſt coct⁹ ali⁹ eſt cōſumpt⁹. ꝓpter hoc magni
dñi ꝛ prelati viuūt parū. iō dič ꝓpꝛ crapulā
ideſt crudā epulā ſm ethimologiā mlti obie
rūt. Qui aūt abſtinēs ē adijciet vitā. ⁋ Qui
ta ciuitas i alto mōte ſita eſt qnta ṽtus q̄ eſt
ƥma theologicaꝛ. ſ. ſpes q̄ oñdiꝛ cū dꝛ. Diſce
vbi ſit victus. ſꝫ quare dꝛ victus. qꝛ tota ſpes
xp̄iana ꝯſiſtit in victu. qa victus ſacre eucha
riſtie eſt radix ſpei nr̄e. Rō. qꝛ ſicut totū ma
lum deſtructionis nr̄e humane nature venit
ex cibo. ſ. vetito ſic vult deus ꝙ totum bonuꝫ
noſtre ſaluationis veniat ex cibo eucharistie.
Querit ſanctus Tho. in q̄rto vtrū ſacꝛm eu
chariſtie ſit ita neceſſariū ꝙ ſine illo non poſ
ſim⁹ ſaluari. Et arguit ꝙ nō eſt ita neceſſariuꝫ
qꝛ pueri abſqꝫ cōione ſaluanꝛ. Sed finaꝛr rñ
det determinādo ꝙ null⁹ pōt ſaluari niſi ṽtu
te hui⁹ ſacꝛi. Quid g° de pueris ꝛc̄. Rñdeꝛ
ꝑ tpalem ſilitudinē qꝛ qñ hō comedit in prā
dio vel cena: ſolū vnū mēbrū corpis. ſ. os co
medit ꝛ recipit cibuꝫ: ꝛ omnia alia membra
reficiunꝛ. Ita de ſacꝛo altaris. Tota xp̄iani
tas eſt vnū corp⁹ fide ꝛ charitate cōiunctum
habens multa membra. Sacerdos eſt os hu
ius corporis. Cum ergo ſacerdos cōicat oīa
mēbra reficiunꝛ. Jō etiaꝫ pueri q ſunt mēbra
hui⁹ corporis. Jō dicit eccſia i collecta. Re
fecti cibo potuqꝫ celeſti de⁹ nr̄. Nō dicit refe
ctus de cibo ſacerdoꝭ. Si dicaꝛ ex quo iā cōi

camus ore ſacerdotum audiendo miſſaꝫ: qd
ergo oportet nos cōicare in paſcha. Rñdeo
ꝙ duplex ē cōio. ſ. ſpiritualis ꝛ ſacramētalis
Cōio ſpūalis fit quotieſcūqꝫ hō audit miſſaꝫ
in charitate. tūc hō cōicat ſpiritualiter tanqꝫ
membruꝫ eccſie. Alia eſt cōio ſacramentalis
que ƥcipiꝛ fieri ſemel in anno. ſ. i paſchate ad
quā tenenꝛ oēs vtriuſqꝫ ſexus cum ad annos
diſcretionis peruenerint. De iſta virtute ſpei
dicit dd. Oculi oiuꝫ in te ſperāt dñe. ꝛ tu das
eſcam illorū in tpe oportuno. ſ. in miſſa. qa il
lud tp̄s eſt ordinatio. Apis tu manuꝫ tuā ꝛ i
ples oē aïaꝛ bñdictiōe. ps̄. cxliiij. ⁋ Sexta ē
fides. ibi. diſce vbi ſit lumen oculorum. Sed
q̄re noiaꝛ ſic. Rñdeo ꝙ ſicut corp⁹ hꝫ duos
oculos qb⁹ videt: ita aïa hꝫ duos reſpectus
tanqꝫ oculos. ſ. reſpectū diuinitaꝭ xp̄i q̄ſi ocu
lū dextrū. ꝛ reſpectū humanitaꝭ ei⁹ q̄ſi oculū
ſiniſtrū. In his duobus cōſiſtit tota fides ca
tholica que hꝫ q̄ttuordeciꝫ articulos fidei. ſ.
ſeptē diuinitaꝭ ꝛ ſeptē hūanitaꝭ. ꝛ oēs ſimul
ꝯtinenꝛ in Credo in deū. Bñdictus eſt ille q
hꝫ iſtos duos oculos claros ꝛ bonos. de qui
bus dič xp̄s. Nō turbeꝛ cor vr̄m neqꝫ formi
det. crediꝭ in deū ꝛ i me credite. Jo. xiiij. Cre
diꝭ in deū. Ecce oculus dexter. ꝛ i me credite
i. i meā hūanitatē. Ecce ħ ocul⁹ ſiniſter. Jdeo
dd orando dicebat. Illumina oculos meos
ne vnqꝫ obdormiam in morte neqñ dicat ini
mic⁹ me⁹ ƥualui aduerſus eū. ps̄. xij. Non lo
quiꝛ de oculis corpis. qꝛ nō legiꝛ fuiſſe cecus
ſꝫ de oculis aïe vt illuminarenꝛ ſibi ne pecca
ret ꝯ fidē. qꝛ ſi fundamētū cadit: totū ei⁹ edifi
ciū corruet. De hoc ſanct⁹ Tho. ij. ij. q. iiij. ar.
vij. vbi queritur vtrū fides ſit ƥma ṽtutum. ꝛ
oñdiꝛ ƥcipue in ſolutiōe ad q̄rtū. quō ipſa ſit
fundamentū. Secus de alijs virtutib⁹. Sed
quidā ſunt ceci oculo dextro: vt agareni q nō
hñt fidē diuinitaꝭ xp̄i. Quidā oculo ſiniſtro
vt manichei q negāt hūanitatē xp̄i. ſꝫ vtrūqꝫ
ſunt ceci iudei miſeri. ⁋ Septia eſt charitas
generalis: q̄ ꝯſiſtit in amore dei ꝛ ꝓximi. que
oñditur ibi. diſce vbi ſit pax. Que ſic vocatur
ab effectu. qꝛ pacificat creaturaꝫ cū creatore
qñ ipm diligit ſup oia. Et iſta pax cōſeruatur
qꝫdiu creatura ſuat tria ƥma precepta. ſ. nō
hēbis deos alienos. ſecundū nō aſſumes no
men dñi dei in uanū. tertiū. memēto vt diem
ſabbati ſanctifices. Jō xp̄s Math. xxij. Dili
ges dñm deum tuū ex toto corde tuo ꝛ ex to
ta aïa tua ꝛ ex tota mēte tua. Secūdo chari
tas facit pacē cū ꝓximo: q̄ ſuaꝛ ſuando alia
ſeptē. vt ſi vis honorari a filijs tuis: honora

parētes tuos. Secūdo ſi nō vis occidi nō oc
cidas. Tertio ſi non vis vxorē tuam tangi ab
alio: nō tāgas vxoreꝫ alteri⁹. Quarto ſi ñ vis
deƥdari: nō furtū facias. Quito ſi nō vis diſ
famari non falſum teſtimoniū dices. Sexto
ſi nō vis in aliq̄ dānificari nulli dānū inferas
Septimo ſi nō vis vt vxorē tuā aliqs cōcupi
ſcat: non ꝯcupiſcas vxorē ꝓximi tui. Hec eſt
charitas gñaꝛ dei ꝓximi. Jō dič xp̄us de pa
ce dei ꝛ ꝓximi. Pacē relinq̄ vob: pacē meaꝫ
do vob ꝛc̄. Jo. xiiij. Dauid. Pax multa dili
gētibus legē tuā: ꝛ nō ē illis ſcandalum. ps̄.
cxviij. Quia in dilectione dei ꝛ ꝓximi vniuer
ſa lex pendet ꝛ prophete. Deo gratias.

⁋ In epiphania dñi. Sermo tertius.

Er aliam viā reuer
ſi ſunt in regionē ſuaꝫ. Matth. ij.

P Hoc ṽbū ſm intellectū hyſtoricuꝫ
declarat viā reuerſiōis triū regū. ſ. ꝑ aliā viā
reuerſi ſunt in regionē ſuā: ꝛ nō ꝑ illā ꝑ quaꝫ
venerāt iuxta diuinā ordinationē ꝛ angeli re
uelationē dicentis eis ne redirēt ad herodē.
Sꝫ iuxta itellectū allegoricū ꝛ ſpūalem dꝛ de
nob qd debem⁹ facē. ſ. ire ad regioneꝫ nr̄am
non viam per quam venimus ſed aliam pro
pter quod oportet declarare tria puncta.

⁋ Prim⁹ q̄lis eſt terra vel religio noſtra pro
pria ad quam debemus ire finaliter.
⁋ Secundus qualis eſt via per quam poſſe
mus errare vt caueamus ab ea prudenter.
⁋ Tertius qualis eſt via per quam ſine erro
re perueniamus ad patriam ſecuriter.

⁋ Quātū ad ƥmū dico ꝙ glīa celeſtis illa eſt
terra ꝓpria ꝛ regio ad quā debem⁹ ire finali
ter que noſtra eſt triplici ratione ꝛ iure. ſ.
⁋ Creationis.
⁋ Redemptionis.
⁋ Legationis.

⁋ Quātū ad ƥm̄ q̄re crediꝭ ꝙ de⁹ creauit ce
lum nō ꝓ ſe: qꝛ iā hēbat habitationem latam
ſcꝫ ſuā eternitatem. ꝛ veri⁹ dꝛ ꝙ celū ꝛ terra
ſtāt in deo: q̄ꝫ ꝙ ds ſtat in celo vꝛ i terra. qꝛ ds
non indiget ſuſtentamento. Nec celū creauit
ꝓ angelꝭ ex neccitate. Rō. qꝛ cū ſint creature
ſpūales non indigēt loco corpali: ſꝫ ipm crea
uit ꝓ nobis q ſum⁹ corpales. iō indigem⁹ lo
co corpali. g° iure creatiōis illa regio eſt nr̄a
Auctas. Annunciat dō ea. ſ. glīa amico ſuo ꝙ
poſſeſſio eius ſit ꝛ ad eā poſſit aſcēdere. Job
xxxvi. Nota amico ſuo: qꝛ ſolum amici dei in
trant ibi. Inimici aūt faciunt ſe indignos in
trare illud. Et ad eā poſſum⁹ aſcendē. ſ. ꝑ ſca

lam ṽtutū ꝛ bonoꝝ operū. Sꝫ eſt hic argumē
tum in oppoſitū. qꝛ dicit dauid propha. Celū
celi dño: terrā aūt dedit filijs hoium. ps̄. cxiij.
Celū. i. glīa. celi deo. Quō g° dabiꝛ homi iu
re creatiōis. Rñſio ꝙ ꝑ eēntiā ꝛ naturā glīa
celi ſoli deo debeꝛ. qꝛ ſua ē eēntiaꝛr ꝛ natura
liter. terra aūt competit hoi. ſꝫ glīa celi cōpe
tit hoi ꝑ admiſtrationē diuinalē. Jō dicit. an
nunciat de eo amico ſuo. ⁋ Scdo eſt nr̄a iu
re redēptiōis: qꝛ xp̄s emit ipſam nob magno
ƥcio. ſ. ſanguine ſuo. Non. n. emit ipſaꝫ pro ſe
qꝛ iā erat ſua. ſꝫ ꝓ nobis. qꝛ nullus ſanguis hu
man⁹ nec oia creaturarū factarū ꝛ fiendaruꝫ
ſuffeciſſent ad emēdū illā glīam ſolū ad horā
vnam. Sed venit filius dei q dedit ƥciuꝫ ma
gnū ꝛ ſupabundans. Jō ſcꝭ q ſunt in glīa di
cunt deo. Redemiſti nos ds in ſanguine tuo
ex omni tribu ꝛ pplo ꝛ natione: ꝛ feciſti nos
deo nr̄o regnū ꝛ ſacerdotes ꝛ regnabim⁹ ſu
per terrā viuoꝝ. Apoc̄. v. Redemiſti nos. nō
dicit emiſti: ſꝫ redemiſti. i. iterū emiſti. Dicūt
oēs ſcti doctores cōcordiꝛ ꝙ tāta erat ṽtus
ſanguis xp̄i ꝙ minima ei⁹ gutta fuiſſet preciū
ſufficiens ꝛ ſuperabundās. Cū g° tot guttas
effuderat: primo in circūciſiōe ꝛc̄. Jō nō ſolū
emit: ſꝫ redemit. Et feciſti nos deo noſtro re
gnū ꝛ ſacerdotes. Nō dicit regnū ꝛ ſacerdo
tes. qꝛ oēs q intrāt glīam padiſi ſunt regnum
q̄ꝫtū ad aïam in q̄ deus regnat in intellectu ꝑ
cognitioneꝫ. in memoria ꝑ bñficioꝝ recorda
tionem. in volūtate ꝑ amorē ꝛ deuotionē. Et
ſunt ſacerdotes q̄ꝫtū ad corp⁹ ipſū deo ſacrifi
cando per pnīam. ꝛ ſic exponit glo. Et regna
bim⁹ ſup terrā. nō dicit in terra. Pꝫ g° ꝙ illa
patria eſt noſtra iure redēptiōis. ⁋ Tertia eſt
nr̄a iure legationiꝭ. qꝛ dñs nr̄ ieſus xp̄s in ſuo
vltimo teſtamento ipſam nobis dimiſit. de⁹
fecit duo teſtamenta. ſ. vetus ꝛ nouū. In vete
ri teſtamento non dimiſit illā alicui. ſed dimi
ſit argentū aurū panē vinū cibū ꝛ potuꝫ fru
ctus ꝛ victoriaꝫ inimicoꝝ. Deinde fecit illud
teſtamentū. ſ. nouum morte ipſi⁹ ꝯfirmatum
Teſtamentū. n. nouū in morte xp̄i ꝯfirmatuꝫ
eſt. g° ꝛ primū eſt caſſatū. In nouo aūt teſta
mento legauit glīam celeſtē dicēs. Nolite ti
mere puſillus grex: qꝛ cōplacuit pr̄i vr̄o dare
vob regnum. Luč. xij. Nos ſum⁹ puſilli reſpe
ctu ſctoꝝ angeloꝝ. Et ne deſpem⁹ dič: quō ꝛ
nos hēbim⁹ regnū dei. Jō dicit xp̄s. Nolite ti
mere ꝛc̄. Sꝫ ſunt multi i mūdo q magis audi
unt ꝛ curāt de ꝓmiſſiōib⁹ ve. te. q̄ꝫ de ꝓmiſſio
nibus noui teſti: qꝛ nō curāt de glīa eťna ꝛ fu
tura: ſꝫ de pecunijs. de honorib⁹. dignitatib⁹

vt victoriã inimicorũ ⁊c̃. q̃ oia ſunt trãſitoria ⁊ tꝑalia. Jõ de legato eterno debem⁹ curare ⁊ ipz appetẽ ⁊ deſiderare. Si aliqs miles di⸗ miſiſſet vob aliqd caſtrũ in ſuo teſtamẽto. de quo nõdũ haberetꝭ poſſeſſionẽ: nocte ⁊ die la boraretꝭ vt ipm haberetꝭ. q̃nto g⁰ magis de ca ſtro glie nobis a xp̃o dimiſſo. Sz pauci ſunt q̃ laborãt vt habeãt poſſeſſionẽ. Jõ dicit Cip anus in ſua epl̃a de mortalitate. Patriaz no⸗ ſtrã padiſum cõputem⁹. parẽtes pĩarchas ⁊ ꝓphas iam hĩc cepim⁹. Et qd nõ ꝓperam⁹ vt qd nõ currim⁹ ad pr̃iam nr̃am videre ⁊ pa rẽtes nr̃os viſitare poſſem⁹. Magnus illuc charoꝝ nũer⁹ nos ꝓceſſit ⁊ expectat turba fi⸗ lioꝝ parẽtũ ⁊ amicoꝝ q̃ iã ſunt de ſua ſalute ſecuri adhuc de nr̃a ſoliciti. P₃ pm⁹ pñct⁹.

¶ Scdo vidẽdũ ẽ q̃lis ẽ via ꝑ quaz erraueſt pmi parẽtes: ⁊ nos ſiſr poſſem⁹ vt caueamus Dico q̃ in pncipio mũdi via fuit errata per adã ⁊ euã. q̃ inuenerunt tres vias tortas qui bus deuiauerũt ⁊ amiſerũt padiſi patriam ⁊ venerũt in hãc vallem miſerie ⁊ lachrymaꝝ.

Prima fuit via ſuperbie.

Secunda fuit inobedientie.

Tertia fuit gule.

¶ Nõ credatꝭ q̃ pctm̃ gule fuiſſet pmũ. imo dicit ſctũs Tho. in pma pte q̃ añq̃ de fructu vetito cõederẽt iaz erãt in eis pctã ſupbie: q2 qñ ſpẽs dixit eue. Cur pcepit vob deus vt nõ cõederetis ex oi lig⁰ padiſi. Geñ. iij. Hec fuit pma qõ mũdi a dyabolo inuẽta q̃ fuit pmus ſophiſta i ſpẽ ſpẽtis faciẽ hũanã hñſ. vt dicit mgr̃ hyſtoriarũ. Statim facta qõne eua hñit ſupbiã. ⁊ q̃re nõ comederem⁹ ex oi fructu. ſta tim cor ei⁹ elatũ eſt ex ſupbia. Ecce deuiatio q̃lo incepit i eua. Jõ dicit ſcptura. Initiũ oĩs pctĩ eſt ſupbia. q̃ tenuerit eaz iplebiſ maledi⸗ ctis ⁊ ſbuertet eũ i finẽ. Eccſi. x. Nõ ſubuertet eũ. q2 ſupb⁹ vult eſſe elat⁹ ſup alios. ſed in fine ibi caput ſubt⁹ in infernũ. ¶ Scdm pctm̃ fuit inobediẽtia. ſicẽ fuit in adã qd fuit grauius q2 magis debuit ipſe cauere. Sed dicit Augꝰ adã peccauit nolens cõtriſtare ſuas delitias. Prio vxorẽ q̃ erat pulcherria ⁊ adã multuz diligebat eã. iõ amore ipius comedit. quia ſi adã nõ cõediſſet ipſa ſola fuiſſet dãnata ⁊ nõ filij. nec fuiſſet pctm̃ originale: ſed poſtq̃ ipſa cõedit d fructu attulit ade vt cõederet. O di xit adã ne cõedatis ne moriami. Rñdit eua. Ego comedi ⁊ nõ ſum mortua. iõ comedatis Adã nolẽs eã ꝯtriſtari cõedit. Ecce h ſecun⸗ dũ pctm̃. ſ. iobediẽtia. O q̃t adã ſũt hodie in mũdo: q̃ volẽtes ꝯplacẽ mulierib⁹ i vanitati⸗

b⁹ ſuis faciũt vſuras: rapinas: malas aduoca tões: falſas ſnias. furta: retẽtões: ⁊ hmõi. Jdeo apl̃s. Si adhuc hoibus placerẽ: ſuus xp̃i nõ eſſem. ad Gal. i. Dd. De⁹ diſſipauit oſſa eo⸗ rũ q̃ hoib⁹ placẽt: ꝯfuſi ſunt qm̃ deus ſpreuit eos. ps. lij. Nõ q̃ oſſa ſũt btutes. q2 ſicut oſſa ſuſtinent corp⁹: ita btutes ſuſtinent aiam. ſed oſſa btutũ illoꝝ q̃ hoib⁹ placẽt ꝯ deũ diſſipã⸗ tur ⁊ ꝯfundũſ in morte qñ remittũſ in iferni ¶ Tertiũ pctm̃ fuit ſecutũ qñ adaz comedit: ecce pctm̃ gule. Ois labor hoiſ i ore ei⁹. ſz aia ei⁹ nõ iplebiſ bonis. Eccſ. vi. Nõ q̃ vbi nos hẽm⁹ hoĩs: ĩde ĩ hñt ade. q̃a oẽs labores ipi us ade ⁊ filioꝝ ſuoꝝ in ore eius. ſ. ex pctõ gu le veneſt. Et duz os ipleretꝭ illo fructu aia ſuit euacuata btutib⁹ ⁊ meritis. Jõ dicit. aia eius nõ ipleblĩ bonis: imo euacuabiſ. Ecce ſcũda via deuiatiõis a padiſi via. ¶ Tertio vidẽdã ẽ via ꝑ quã dẽm⁹ reuertẽ directe: q2 dic̃ thẽa q̃ ꝑ aliã viã reuerſi ſũ i regiõez ſuã. Juxta illõ Deut. xvij. Dñs pcepit vob vt neq̃q̃ ꝑ ean dẽ viã reuertami. Jtẽ mãdatũ ẽ mihi ſmone dñi pcipiẽſ. Nõ reuerteriſ ꝑ quã viã veneris. iij. Re. xiij. Oz g⁰ redire ꝑ aĩs vias trib⁹ mo dis pdicſ ꝯrias q̃s xp̃s ordiauit ⁊ oñdit nob

Primo ꝯ ſupbiã oñdit viam humilitatis.

Scdo ꝯ iobedientiã oñdit viã obedientie.

Tertio ꝯ gulam oñdit viam temperantie.

¶ Dico p⁹ q̃ de⁹ ordinauit ⁊ oñdit nob ꝯ vi am ſupbie viã hũilitaſ. quã primo oñdit ope qñ deſcẽdẽs de celo voluit hũiliari nr̃as miſe rias aſſumẽdo. Deinde ipſam oñdit bbo qñ dixit. Diſcite a me q2 mitis ſum ⁊ hũiſ corde Mat. xi. Ergo dimittaſ via ade ⁊ eue ſupbie: ⁊ ſeq̃mur xp̃m ꝑ viã planã ſecurã hũilitatis. De q̃ Jſa. xxxv. Erit ibi ſemita ⁊ via ſctã vo⸗ cabiſ. ⁊ nõ trãſibit ꝑ eaz pollut⁹. ⁊ h erit vob via directa. ita vt ſtulti nõ errãt ꝑ eã. Nõ erit ibi leo ⁊ mala beſtia nõ aſcẽdet ꝑ eã. nec iue⸗ nietur ibi. Nõ erit. ſ. i nouo teſtõ via ⁊ ſemita q2 ba hũilitas ꝯſiſtit in duob⁹. ſ. i fundamẽto ⁊ in ornamẽto. Fũdamẽtũ hũilitaſ ẽ i corde ñ ſupbire de aliq̃ gr̃a pfectõe vl̃ dono. ſz magis hũiliari ad iſtar baſtari q̃ q̃to pl⁹ portat ma ius on⁹ tãto plus iclinaſ: nec ſe appciat de p̃⸗ cioſitate oneris q̃tũcũq̃ ſit pcioſũ. Jdẽ ſi por taſ on⁹ deuotiõis ſctitaſ vl̃ diuitiaꝝ vos por⸗ taſ pcioſũ ſcriniũ mercatoris xp̃i. iõ caueatis ne ipm pdãſ. Qui hoc cogitaret de nullo ſu⸗ pbiret. Hec ꝯſideratio humiliabat btãm bgi nem mariã q̃ portabat theſaurũ ⁊ clenodiuz pcioſuz cũ eẽt mr̃ dei. Talib⁹ ꝯſiderationib⁹ hũiliabanſ ſcti apl̃i ⁊ omnes ſancte perſone

Secundõ ornamentũ humilitatis cõſiſtit ad extra in operationib⁹. q2 ſi eſtis vere hũiles in corde: nõ portabitis vanitates ad extra in corpe. Ecce q̃re dicit ꝓpheta. Erit ibi ſemita ſcz i corpis hũilitate ad extra in opib⁹. ita vt ſtulti nõ errent ꝑ eã. q2 null⁹ põt excuſari q̃n poſſit ꝑ viã hũilitaſ incedẽ. Nõ erit ibi leo. i. ſuperbus. nec mala beſtia. ideſt mulier vana ⁊ ſupba. De euntib⁹ ad padiſum per hãc viã humilitatis poteſt dici thema. per aliam viã ⁊c̃. ¶ Scdo ꝯ viaz inobedientie xp̃s ordina⸗ uit ⁊ oñdit nobis viã obedientie. pmo de fa⸗ cto ⁊ opere. q2 fuit in oib⁹ obediẽs deo pr̃i. iõ apl̃us. Factus eſt obediens vſq̃ ad mortem mortẽ aũt crucis. ad Phil. ij. Et nota qualez obedientiã habuit ⁊ oñdit non ſolũ deo pr̃i: ſed etiã virgini mr̃i: ⁊ ioſeph nutricio. q2 erat ſubdit⁹ illis. Luc. ij. Jtẽ crucifixorib⁹ qñ dixe rũt ei. expolia te. ⁊ ipſe ſtatim obediuit ⁊c̃. Jõ amore ſui ſimus obedientes ei: ⁊ pceptis dei Hanc viã obedientie petebat dauid di. Legẽ pone mihi dñe viã iuſtificationũ tuarũ: ⁊ ex⸗ quirã eã ſp. ps. cxviij. Nota q̃ xp̃s dedit legẽ ⁊ viã obedientie ſex ꝯditionib⁹ gentiũ mũdi Prima eſt dñoꝝ prelatoꝝ. q̃bus xp̃us dedit legẽ ⁊ viã iuſtificationũ di. Paſcite q̃ in vob eſt gregem dei. ꝓuidentes nõ coacte: ſꝫ ſpon tanee ſm deũ. neq̃ turpis lucri gr̃a: ſed volũ tarie. neq̃ vt dñantes in clericis: ſꝫ forma fa⸗ cti gregis ex aio. ⁊ cuz appuerit princeps pa ſtorũ pcipietis immarceſſibilẽ glie coronã p̃ ma Pe. v. Nõ turpe lucrũ eſt qñ ꝓpẽ ſymo⸗ niã faciũt. Per hanc viaz dñt ire obedienter dñi prelati. Secunda eſt dñoꝝ tꝑalium q̃bus xp̃s dedit legẽ obedientie ⁊ viam iuſtificatio num di. Dñi qd iuſtũ eſt ⁊ equũ ſuis preſtate ſciẽtes q2 ⁊ vos dñm habetis i celo. ad Col. iiij. Tertia eſt religioſorũ di. Obedite ꝓpoſi⸗ tis vr̃is ⁊ ſubiacete eis. Jpſi eni puigilant q̃ſi rõnem p⁹ aĩabus vr̃is reddituri. ad Heb. vlti mo. Quarta eſt ſimpliciuz clericorum dicẽs. Sint lumbi vr̃i pcincti ⁊ lucerne ardẽtes in manibus vr̃is ⁊c̃. Luce. xij. Quinta eſt diuitũ q̃bus dedit legẽ miſericordie di. Eſtote miſe⸗ ricordes ſicut ⁊ paſ vr̃ miſericors eſt date ⁊ dabiſ vobis ⁊c̃. Luc. vi. Sexta pauperũ q̃b⁹ dedit legẽ patientie di. Jn patiẽtia veſtra poſ ſidebitis aĩas vr̃as. Luc. xxi. Ecce hic q̃re di⸗ cit. Legẽ pone mihi dñe ⁊c̃. De obedientib⁹ dicit thema. ꝑ aliã viaz reuerſi ſunt. ¶ Tertio xp̃s ꝯ viã gule ordinauit nobis viam tempe⸗ rantie ſeu abſtinentie. pmo de facto ⁊ ope q2 ſtatim baptizatus a ioħe intrauit deſertum ⁊

ieiunauit. xl. diebus ⁊. xl. noctibus q̃ nihil co medit. Jtẽ bbo dicens. Pniam agite. ſ. abſti nendo a delectatiõib⁹ cibi ⁊ pot⁹ ⁊ alioꝝ. Jõ primũ pceptuz qd de⁹ dedit poſt diluuiũ fuit abſtinentia. ſ. ꝯ gulã di. Carnẽ cum ſanguine nõ comedetꝭ. Geñ. ix. Jõ dicit Greg. ſup illo bbo ꝑ aliã viã reuerſi ſũt. q2 a padiſi gaudiis per cibũ cecidim⁹. ad hec ꝑ abſtinentiã quã⸗ tum poſſum⁹ reſurgam⁹. Jſta eſt via de q̃ dic̃ xp̃s. Arta eſt via q̃ ducit ad vitã: ⁊ pauci ſunt q̃ inueniũt eã. Mat. vij. Sed iſti q̃ tendunt ꝑ iſtã viã vadũt recte ad padiſum. De q̃b⁹ dic̃ thẽa. Per aliã viã reuerſi ſũt in regionẽ ſuã.

¶ In epyphania dñi. Sermo quartus.

Obtulerunt ei munera au⸗ rũ thus ⁊ myr rhã. Mat. ij. Hoc verbũ ad lr̃az lo quiſ de illis tribus regibus q̃ ob⸗ tulerunt deo munera ⁊c̃. Sed iux ta intellectũ anagogicũ quẽ volo pertracta⸗ re ſciendũ q̃ deus in hoc mundo fecit creatu ras in triplici differentia. Quaſdã creaturas fecit oino ſpũales: vt ſunt ſancti angeli. de q̃⸗ bus dicit ſcriptura ſctã. Qui facit angelos ſu os ſpũs. Jtẽ Luc. vlti. Spũs carnẽ ⁊ oſſa nõ hꝫ. Alias creaturas fecit oĩno corpales. q2 tã corpora q̃ aĩe ſiũt de terra. Dicit phs q̃ aia bruti educiſ de potẽtia materie. Jtẽ dicit tex tus. Producat terra aiam viuẽtez in genere ſuo. iumẽta: reptilia: ⁊ beſtias terre. Geneſis ij. Jdeo qñ moriſ brutũ: moritur etiã aia eius Hoc ſatꝭ tradit ſctũs Tho. i. pte. q. v. ar. vi. in ſol. ad primũ. Auctas. Cũcta. ſupple que ſũt in aiali bruto ſubiacent vanitati. ⁊ oia pgunt ad vnũ locũ. de terra facta ſunt: ⁊ in terrã pa⸗ riſ reuertunſ. Eccſia. iij. Tertio fecit de⁹ crea⸗ turas ſiſ ſpũales ⁊ corpales. ſ. hominẽ q̃ q̃tũ ad corpus eſt corpalis de terra fact⁹ ſicut aial brutũ. Geñ. iij. Formauit de⁹ hoiem de limo terre q̃tũ ad corpus. ſed q̃tũ ad alaz eſt ſpũa lis ſiſis angelis. q2 aia hois nõ educiſ de po⸗ tẽtia materie. ſed creatur a deo vt angelus ⁊ creando infundiſ corpi. ⁊ infundẽdo creatur ad gubernandũ ⁊ cuſtodiendũ caſtrum cor⸗ poris ad inſtar multis. cui rex ꝯmittit caſtrũ inter inimicos poſitũ. Si bñ cuſtodit caſtrũ pmiatur a rege. ſi aũt male ⁊ pmittit intrare inimicos regis tanq̃ pditor puniſ a rege. Et ita moriſ ſic aial brutũ q̃tũ ad corp⁹. Aucto ritas. Vn⁹ eſt interit⁹ hois ⁊ iumentorum ⁊ equa vtriuſq̃ ꝯditio. ſicut moriſ hõ: ſic ⁊ illa moriuntur. Et nihil hꝫ hõ ampli⁹ iumento. ſ. q̃tuz ad corp⁹. Eccſia. iij. Sed q̃tũ ad aiam.

hō eſt ſilis angelis: q2 aīa hoīs eſt īmortalis vt angelus. ꝙ eni aīa hoīs ſit incorruptibilis probat efficaciter ſctūs Tho. i. pte. q. lxxv. ar. vi. Et in morte corporis aīa redit ad deum vt reddat ɔputū deo ⁊ rōnē de gubernatōe corporis. Auctas. Reuertaꝛ puluis in terrā ſuā vnde erat. ſ. q̄ntū ad corpus. ⁊ ſpūs redeat ad deū qui dedit illū. Eccſis. vlti. Cui dicet xp̄s. Redde rōnē villicatiōis tue. Luc. xvi. Apl's Statutū eſt hoīb9 ſemel mori q̄ntū ad corp9 ⁊ poſt hoc iudicium quantū ad aīam. Heb. ix. Modo ſm Aug. in libro de cura ꝓ mortuis agenda. tres conditiones ſunt defunctorum

¶ Quidam ſunt boni perfecte. ⁊ iſti offerūt deo aurum per magnum valorez.

¶ Quidam ſunt boni mediocriter. ⁊ iſti offerunt deo thus per bonum odorē.

¶ Quidam ſunt mali peruerſe. ⁊ iſti offerūt deo myrrhaʒ per amaritudinem.

De his oīb9 dic̄ thema. Obtulerūt ei aurum thus ⁊ myrrhā. ¶ Dico p° ꝙ quidaʒ defūcti ſunt boni pfecte. ſic ſunt deuoti religioſi clerici vel layci. q lʒ fecerunt pl'a pctā: tū ꝓ tpe cōuerterūt ſe ad deū ⁊ fecerūt magnā pniaʒ de pctis ſuis. Primo hūerūt magnā cōtritionē. Secūdo ꝓpoſitū nō redeūdi ad pctā. Tertio fuerūt ɔfeſſi. Quarto ſatiſfecerūt. Quinto remiſerūt iniurias ⁊c̄. orabāt ⁊ ieiunabāt. communicabāt. faciebant magnas elemoſynas. ⁊ mlta opa bōa. itātū ꝙ ſi i ſtatera diue iuſticie ponerēꝛ bona ⁊ mala q̄ fecerūt plus pōderarent bona q̄ͫ mala. tales ſūt aurū purū ꝓpter pniam i h̄ mūdo factā. Iō qñ tales decedunt nō tranſeūt p purgatoriū: q2 coꝝ aīe iam fuerūt in hoc mūdo purgate i fornello pnie. Iō vt aurū purū ⁊ bonū ſtatiʒ ponunꝛ in cofinis theſauroꝝ dei. ſ. in ordib9 angeloꝝ. Sicut dic̄ eccl'ia de btā magdalena. In theſauro regis repoſita ē dragma pdita. Et talib9 dicit Petrus apl's. Modicū nūc ſi oʒ cōtriſtari in varijs tētationib9 vt ꝓbatio fidei nr̄e multo precioſior ſit auro qđ per ignē ꝓbaꝛ inueniaꝛ in laudē ⁊ gl'iam ⁊ honorē in reuelationeʒ ieſu xp̄i. i. Pe. i. Nota modicū nunc. ſ. in hac vita pn̄ti ſi ꝓ q2 oʒ ɔtriſtari. q2 q̄dlibet opus pnie infert triſticiaʒ ⁊ dolorē hoī. vn̄ dolor ⁊ triſticia ē ɔteri de pctis q̄ tantū placuerūt. Itē dolor eſt recipe ꝓpoſitū nō redire ad ea ad que hō inclinaꝛ naturalr. Itē de cōfeſſione quaſi ſe diffamando ſiue diffamare ſe. ⁊ ſic de alijs operibus pnie. Iō dicunꝛ varie tentationes. Sʒ i morte talis aīa inueniꝛ i laudē: gl'iam: ⁊ honorē. vbi tanguꝛ tria q̄ hūt aīe bone ⁊ pfecte. Primū eſt in mortis articulo angelus cuſtos ſubito tot9 let9 aſcēdit in celum dicens xp̄o qn̄o ſibi taꝛ cōmiſſus ē in extremis ⁊ xp̄s lʒ ſciat oīa: tū ad inſtar iudicis interrogat iuſtum ⁊ impiū ⁊ audit relationē angeli q laudat illū de bona vita de pnīa quaʒ fecit. Ecce q̄re dicit inueniaꝛ in laudeʒ. Tūc xp̄us p̄cipit alijs angelis vt deſcendāt ad aſſociandū illā aīam q tantuʒ nos diligūt ꝙ quilibet ingerit ſe di. Ecce ego dn̄e mitte me. Itē filij petunt mitti q ſiꝛ cū angelis deſcēdūt ad aſſociandū aīam patris vel mr̄is ⁊c̄. ſtatim aīa a corpe ſepata videt eos ⁊ cognoſcit eos di. Vñ mihi tant9 honor. Iō iob loquēs de pſona bona ⁊ pfecta dic̄. Si fuerit ꝓ eo angel9 loq̄ns vnus de milib9 vt annunciet hoīs eq̄tatē ideſt penitentiaʒ miſebiꝛ ei9 ⁊ dicet. Libera eum vt nō deſcendat in corruptionē. Inueni in q̄ ei propicier. ſ. pniaʒ ɔdignā. Iob. xxxiij. Iō Dauid ps. xxxij. Exultate iuſti i dn̄o: rectos decet collaudatio. Secundo dicit vt inueniatur in gloriam: q2 talis aīa ſic perfecta ſanctis angelis aſſociata vadit ad inſtar ſponſe in die nuptiarum. O qualis gloria ꝙ tales ⁊ tanti reges duces ⁊ nobiles ⁊ barones paradiſi aſſociāt ipaʒ ⁊ q̄lia feſta fiūt ei i q̄libʒ platea paradiſi p ſcōs ⁊c̄. d. O bn̄dicta aīa ⁊c̄. Et ipſa iclinādo ſe dicit. Nō nob dn̄e nō nob: ſʒ noī tuo da gl'iaʒ. Propꝛ h̄ dic̄. Nō ſunt cōdigne paſſiones hui9 tpis ad futurā gl'iam q̄ reuelabiꝛ in nobis. Ad Ro. viij. Hui9 intellectū ſanctus Tho. ponit prima ſecunde. q. cxiiij. ar. iij. vbi q̄rit vtrū hō ex cōdigno poſſit mereri vitam eternā. Tertio dic̄ vt inueniaꝛ i honorē. ⁊ hoc qñ ſancta aīa ſic aſſociata venit vſq3 ad cathedrā xp̄i vbi a xp̄o recipit coronā gl'ie. O qualis eſt gl'ia coronari a ſūmo pōtifice. q̄lis honor eſt regi qñ coronaꝛ ab archiep̄o. qualis ē honor ceſari auguſto coronari a xp̄i vicario romano pontifice. quod tū nihil eſt reſpectu illius honoris. Sap. v. Iuſti imperpetuuʒ viuent: ⁊ apud dn̄m eſt merces eoruʒ: ⁊ cogitatio eorū apud altiſſimū. Iō accipient regnuʒ decoris ⁊ dyadema ſpēi in manu dn̄i. De q̄b9 dic̄ thema. Obtulerūt dn̄o auꝝ. ¶ Dico ſcd̄o ꝙ qdā ſūt boni medio mō. ſic̄ ſt illi q ſeciūt pniam de pctis ſuis. cōteruꝛ de pctis. ſed nō tantū ſic̄ magdalena. tū ſi ē ѷa cōtritio nō eſt ſine gr̄a dei. ɔfitenꝛ ſemel i anno: ⁊ ſeruāt pniaʒ eis datā ſiue iniūctā nihil aliud addentes. audiunt miſſam ſoluʒ in diebus dn̄icis ⁊ feſtiuis. cōicāt in paſchate. ieiunāt p̄cipſe ieiunia eccl'ie. ⁊ nihil aliud faciūt niſi illa ad q̄ tenenꝛ.

Tales bōi ſūt. ſʒ q2 pnia ē modica reſpectu pctōꝝ: iō modicū redolēt. ſʒ tales qñ decedūt offerunt deo thus in igne purgatorij vbi tūc ardent deſiderāt deū. De qb9 dic̄ ſcriptura ſacra. Quaſi thus redolēs in dieb9 eſtatis q̄ſi ignis effulgēs. ⁊ q̄ſi thus ardens in igne. Eccl'ia. l. In dicta auctate ſunt tres clauſule. Prima declarat conditionē aīaruʒ imperfectarū. cū dicit. q̄ſi th9 redolēs in dieb9 eſtatis. In dieb9 hyemis thus nō redolet ꝓpꝛ frig9 ſed in diebus eſtatis redolet modicuʒ. ſed in igne multū redolet. Sic pſone impfecte modicū redolēt: ſʒ ſeruāt illa ad q̄ tenentur. ⁊ nihil aliud addūt. Vnde ſi dicaꝛ eis in diebus ferialib9 vt vadant ad miſſam. rn̄dent. nō teneor ⁊c̄. Idē de alijs bōis opib9. Iō recipiūt illas bonas delectationes ⁊ ſolatia que poſſunt ſine pctō mortali: ⁊ ſeruant precepta dei Secūda clauſula innuit ⁊ declarat conditiones purgatorij: cū dicit. quaſi ignis effulgēs Nō intelligatis ꝙ ille ignis purgatorij ſit de lignis: ſʒ ē flāma pura ⁊ clara. Sec9 de igne inferni qui eſt tenebroſus ad inſtar ignis ſulphurei. Sed ignis purgatorij eſt clarus. qa aīe q̄ ſunt in purgatorio ſunt clare in fide catholica. ⁊ in ɔſcia p gr̄am dei quā hn̄t ſecum ſed purificātur in illo igne. Si dicaꝛ iuxta regulā phie. Omne agēs p̄ſtanti9 eſt ſuo paſſo Cū ergo aīa ſit potētior igne: qn̄o g° torqueꝛ illa illo. Rn̄ſio. Regula phie eſt ѷa loquendo naturalr. ſʒ ignis purgatorij non agit naturaliter nec virtute propria. qa ſi ſic tūc non poſſet aīas cruciare: q2 nullū corpale pōt agē naturalr in rē ſpūalē. Sed ille ignis purgatorij agit ſupra naturaliter tanq3 inſtrumētū diuine iuſticie: nec agit tanq3 p̄ncipale agens Qm̄ ſi de9 vellet vna formica poſſet vnū angelū cruciare. Et virtute diuina ille ignis durat abſq3 lignis. ideo dr̄. Quaſi effulgēs cruciat aīam. Vnde de aīa que vadit ad purgatoriū dicit apl's. Detrimentū patieꝛ. ipſe aūt ſaluus erit ſic tū quaſi per ignē. i. ad Coꝝ. iij. Tertia clauſula declarat modum qn̄o portatur aīa ad purgatoriuʒ. ⁊ poniꝛ cū dr̄. Quaſi thus ardens in igne. Dic ſm ſanctū Tho. ꝙ aīa portaꝛ ad purgatorium a bono angelo ⁊ non a malo. vt dicūt aliq. qa talis aīa exit cū victoria de cāpo belli hui9 mūdi deuicto dyabolo. Nō ē ergo veriſimile ꝙ victor capiaꝛ a victo ⁊ porteꝛ. Iō ſm ſctm̄ Tho. portaꝛ ibi a bono angelo. Dic practice qn̄o mittiꝛ thus in thuribulo ⁊c̄. Sic bonus angelus recipit th9. ſcilicet aīaʒ de vaſculo corpis dicēs coram ſummo ſacerdote: bn̄dicte: xp̄s ⁊o dat ſentētiaʒ ꝙ ſit tanto tpe in purgatorio quaſi thus in thuribulo. ⁊ tūc aīa ē q̄ſi th9 ardēs in igne euaporās ſurſuʒ fumū laudis ⁊ benedictiōis ad deū. q2 euaſit penas horribiles iferni. Secus de aīab9 inferni q̄ euaporāt ſurſum ad deum fumū fetidū blaſphemiarū ⁊ maledictionū. Nota exēplū de duob9 varletis vel de ſeruis q̄s dn̄s vult corrigere. q̄ꝝ vn9 hūiliter petit veniā. ali9 nō ⁊c̄. De illis de inferno beat9 Ioh. dicit. Eſtuauerūt eſtu mag9. ſcilicet dānati ⁊ blaſphemauerūt nomē dei. Apoc. xvi. Queſtio vtrū anime purgatorij poſſint adiuuari ſuffragijs noſtris q̄ntū ad diminutionem tpis ⁊ penaꝝ. Rn̄ſio ꝙ ſic. Declareꝛ hoc iuxta ſilitudinē mēbrorum corpis. q2 oīa mēbra corpis cōiūcta vno ſpū viuificanꝛ ⁊ reficiunꝛ cibo ab ore ſumpto. Sec9 de membris ablatꝭ ⁊ a corpe p̄ciſis. Idē de corpe miſtico eccl'ie cui9 corpis aīe purgatorij ſunt mēbra que eodē ſpū. ſ. ſcō viuificantur. Secus de dānatꝭ q2 ſunt mēbra ablata ⁊ ſciſſa a corpore eccleſie. Prouer. xi. Mortuo hoīe impio nulla vltra erit ſpes. Taliꝛ ergo aīa purgatorij pōt iuuari ſuffragijs parentū ⁊ amicoꝝ ꝙ ſtatim liberabiꝛ. q2 ſnīa q̄ daꝛ a xp̄o ſtādi in purgatorio tanto vel tanto tpe cōditionalr daꝛ. Iō apl's ad Ro. viij. Qui ſm ſpm̄ ſūt q̄ ſunt ſpūs ſentiūt. Dic practice qn̄o facto ſuffragio ꝓ ipſis vt dicta miſſa vel orōne vel abſolutiōe facta vel elemoſyna data ſtati ſentiūt alleuiationē pene. Dic qn̄o ſuffragiū p̄ncipale qđ pōt fieri ꝓ ipſis ē ſuffragiū miſſarū. Seruatꝭ tū duabus cōditiōib9. Pria ꝙ nō fiat p̄ciū i miſſis ⁊c̄. Secūda ꝙ ſacerdos ſit bon9 hō ⁊ amicus dei. tātū q̄ntū hō pōt cognoſcē ad ex̄ ne ſit cōcubiari9 ⁊c̄. Greg. Cū is q diſplicet ad intercedendū mittiꝛ: irati anim9 ad deteriora ꝓuocaꝛ. Itē Ioh. ix. Scim9. n. ꝙ pctōres de9 nō exaudit. Scā g° ⁊ ſalubris ē cogitatio ꝓ defunctꝭ exorare vt a pctis ſoluanꝛ. ij. Mach. xij. vide de h°. ſ. ſmōe. ¶ Tertia ɔditio defūctoꝝ ē q̄rūdā q ſūt mali pu'erſe. Dic de q̄libʒ ſtatu. ſic̄ ſunt illi q ſciūt ſe viuē i pctis mortalib9 ⁊ recta via ire ad infernum ⁊ nolūt dimittē pctā vt ſupbiā aut auariciā vel luxuriā ⁊c̄. immo truffando: ridendo: comedēdo: bibēdo: ⁊ delectādo vadūt ad ifernū. De qb9 dic̄ ſcriptura ſac̄. Ducūt i bōis dies ſuos: ⁊ i pūcto ad iferna deſcendunt. Iob. xxi. Tales i morte deſcēdūt ſtātiʒ in ifernū vbi offerūt deo myrrhā amarā p magnū dolorē. iō i pſona dānati di. ſcriptꝭ ſcā. amaritudo mea ama. Yſaia. xxxviij

Nota mors damnatoꝝ eſt amara. q2 in morte corpali pdūt oia bona hui9 mūdi. Secundo eſt amarioꝛ qñ datur a xp̄o ſnia damnatoruȝ irreuocabiliter. Tertio eſt amariſſima qñ iam cruciant in inferno: ꝛ poſt iudiciū cruciabunt ſil' in corpe. Dic qñ deus dat gl'iaȝ vel penā in alio mūdo ſm opa bona vel mala q̄ hō fecit in h̄ mūdo. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut i eterna vita ſiue btā diuerſe manſiones ſm v̄bum xp̄i ſunt: q2 qdaȝ clari9. qdā min9 alijs vident diuinam eſſentiam. ita etiam ſunt inequales gradus in tormētis infernalib9. Nam ſi oēs damnati in penis infernalibus quo ad durationē ſiue q̄ ad ppetuitatē ſint pares: ſūt tñ ipares quo ad acerbitateȝ. Sicut ēt oēs beati ſūt pares in eternitate. ſupple participata diuine viſionis ꝛ fruitionis. ſūt tñ inequales ꝛ impares quo ad gradū viſiōis ſm diuerſam menſurā facultatis quā ſortiuntur ex diuerſa participatione lumīs gl'ioſe. Qui enim plus abūdauerit in lumine gl'ie: clari9 ꝛ lympidi9 videbit diuinam eſſentiā ꝛ intenſius fruitiōe fruet ꝛc̄. Hoc v̄itas eſt ꝛ doctoris ſcti ſententia in pleriſq3 paſſib9 eiuſdem reſolutorie determinata. Nota qñ opa bona vel mala per prius fiūt ab aīa cogitādo deliberando ordinando ppōnēdo. iō aīa p prius meret vel demeretur. ſ3 in executiōe opis corp9 cooperat Uerbigra. de aliqbus opib9 pp qd aīa prius h3 gl'iam vel penā. Deinde poſt iudiciuȝ corpus etiā hēbit gl'iam vel penā. Deo gratias.

¶ De eodem. Sermo quintus.

A oriente venerūt

a hieroſolymam. Matt. ij. Hoc verbū ad litterā declarat terminuȝ a quo venerūt reges. cū dr̄ ab oriēte venerunt reges. nō tracti violent: ſed libere. cū dr̄ venerūt ſupple libere. Et terminū ad quē. cum dr̄ hieroſolymā. De iſto intellectu non curabo ạplius: ſ3 iuxta intellectū ſpūalem intēdo declarare qñ gentes que ſūt in pctīs pñt venire ad illam celeſtem hieruſalem. De hoc Dauid in ps. cvi. Qui redempti ſunt a domino quos redemit de manu inimici ꝛ de regionibus cōgregauit eos. A ſolis ortu ꝛ occaſu ab aquilone ꝛ mari. Itē Luc. xiij. Uenięt ab oriente ꝛ occidēte: ꝛ aquilone ꝛ auſtro: ꝛ recumbent i regno dei. ex his p3 ꝙ a q̄ttuor ptibus mūdi gētes venerūt ad celeſtē hieroſolymaȝ quadruplici ratione vel modo. ſcilicet.

℣ Ab oriente iuuentutis.

℣ Ab occidente ſenectutis.

℣ Ab aquilone aduerſitatis.

℣ A meridie ſiue auſtro proſperitatis.

De primus dicit thema. Ab oriente venerunt. ¶ Dico prio ꝙ aliqui venerunt ad deum in hoc mūdo p gr̄aȝ ꝛ in alio p gl'iam ab oriente iuuentutis. ꝛ iſti venerūt tracti p amorem ſicut ſunt hoīes ꝛ mulieres iuuenes qui in flore iuuentutis dant ſe deuotioni ꝛ bone vite ꝛ ſeruitio dei orando. ieiunando. nō iurant nec mentiūtur. nec nocēt alicui. ſ3 audiūt miſſas ꝛ ſermones deuote. tales redeūt ad deum ab oriente iuuentutis. Iaȝ videtis qñ claritas dei in oriente incipit. Sic in talibus claritas bone vite incipit in oriente iuuentutis. Si tu haberes in manu tua roſaȝ pulchraȝ recentē ꝛ rex peteret eaȝ a te: ꝛ ex alia pte peteret eam cloacarius: ꝛ ex alia vn9 captiu9. nunqd eſſet prius dāda regi anteq̄ alijs. imo. Idē de roſa ſeu flore iuuētutis quā a te querit rex xp̄s ꝛ ex alia pte vn9 cloacari9 ſc3 mund9 ille qui nō curat niſi de fumo trāſitorio. ꝛ ex alia parte petit ipſam captiuus. ſ. demon. Cui ergo danda clarum eſt ꝙ regi xp̄o. Ideo Threnorum. iij. Bonū eſt viro cum portauerit iugū ab adoleſcētia ſua. Patet hic ſtultitia illorū q dicunt. non placet mihi equ9 faleratus nec iuuenis volens videri deuotus. Tales venit ad deum ab oriente tracti amore quos dominus vocat. Auctas. Iſa. xlvi. Ego ſuȝ dñs vocans ab oriente auem: ꝛ de terra loginqua virum voluntatis mee. Auis dr̄ iuuenis duplici rōne. Prima eſt ſicut auis confidit in alis ad volandū. Iob. v. Auis naſcit ad volandū ꝛ homo ad laborem ꝛc̄. ſic iuuenis cōfidit de iuuentute ſua ad ambulandū. Secūda. quia ſicut auis nutrita qñ eſurit ſtatiȝ venit qñ vocatur ſecus ſi habet ſtomachū plenum. ſic iuuenis quando vocatur a deo in aliqua bona p̄dicatione ſtatim venit. maxime ſi videt rubricaturam paſſionis xp̄i. Nota qñ venator vocat falconem tripl'r. Primo oñdendo ſibi rubedinē. Secundo partem de carne. Tertio clamando. Sic xp̄s nos vocat primo oſtēdēdo rubedinem. ſc3 crucē. in qua eius caro fuit pro nobis ſuſpenſa. rubea: ſanguinolenta: ꝛ quando iuuenis cogitat xp̄i paſſionē ꝛ dolorem ſtatim venit ad eum p deuotionē. q2 adhuc nō eſt intrincat9 cum mūdo. Secūdo vocat nos xp̄s vt venator guſtādo de venatiōe qñ iuuenis audit miſſas ꝛ ſermones libenter ꝛ cogitat delectabiliter gaudia paradiſi. dic̄ iuuenis. O tā bonū ē iſtud. ꝛ ſequit xp̄3 p bonam vitā. Iō dd. ps. xxxiij. Guſtate ꝛ videte

qñ ſuauis eſt dñs. Tertio vocat clamādo ore predicationis. Matth. x. Non. n. vos eſtis q loquimini ſ3 ſpūs pris vr̄i q loquitur in vob. Iuuenis ſtatim venit. ſec9 de ſenib9 q ſunt vt falco q h3 ſtomachū plenū: q l3 a dño vocat non venit ſ3 fugit. Idē ē ſenibus q ſunt pleni diuitijs qñ audiūt deū clamātē ore p̄dicatoris. dicūt cras i q̄dragesima ſequēti vel i aliq̄ ano ꝛ fateri [illegible] ꝛc̄. Sed iuuenis ſtati venit. Ideo dic̄ [illegible] cuȝ eſſet iuuenis. Uocabis me ꝛ ego r[illegible] tibi. Iob. xiiij. Scd̄o dixit d̄ terra long[illegible] duplici rōne. ſ. naturali ꝛ morali. Rō natur[illegible] q2 iuuenis ſm curſuȝ nature lōge ē a [illegible]: l3 i macello mactant tot vituli quot bo[illegible]. Secūda rō moralis eſt q2 iuuenis mul[illegible] lōge a deo qñ nō vult ieiunare nec orare [illegible] Dauid. Lōge a pctōrib9 ſal9. Tertio dicit [illegible] voluntatis mee. Nota viruȝ. i. virtuoſuȝ [illegible] placet deo. Dic exēplū qd narrat a [illegible] euangeliſtis. ſ. Mat. xix. Mar. x. Luc. xviij. [illegible] pueris q̄ portabant ad xp̄m vt ipſos tangeret ꝛ bñdiceret: q̄s apl'i phibebant qd xp̄s [illegible] tulit: ꝛ dixit aplis. Sinite paruulos venire ad me talium eſt. n. regnū celoꝝ. [illegible] ꝙ āplexabat eos. ¶ Dico ſecūdo ꝙ [illegible] venīūt ad deū ab occidente ſenectutis [illegible] tracti per timorē. Sicut ſunt illi q [illegible] iuuentutē dederunt mūdo in vanit[illegible] luxurie auaricie ꝛc̄. ꝛ qñ ſunt ſene[illegible] moralib9 iaȝ non pñt ire nec comede[illegible] dormire nec iā vult ipſos mundus [illegible] dant ſe deo. Tales dicunt venire de occ[illegible] q2 iā ſūt in fine. ſ. iuxta mortē ꝛ veniūt timo[illegible] mortis. De9 non deberet tales recipe in ſeruitiū octogenarij vel nonagenariū. q2 nō faciūt niſi comedē ꝛ dormire. ſ3 d9 eſt pius ꝛ benign9 ꝛ iō recipit ipſos q̄ſi diceret. O vos ſtulti ꝛ tardi ad credēdū ꝛc̄. Lu. xxiiij. De talib9 deberet facere de9 ſicut fec̄ qdā rex de ſuo ſeruitore q dimiſſo rege iuit ad inimicos regis cū qb9 expendit totā ſuā iuuētutē faciēdo guerrā dño ſuo. Et qñ fuit ſenex rediịt ad regē q ſuſpēdit ipſuȝ in furca vt merebatur. Non ſic facit de9 cuȝ ſit tot9 pius de his qui veniunt ad ipſuȝ ab occidēte timore. De qbus dr̄ Iſa. lix. Timebūt q ab occidente nomē dñi. ꝛ q ab ortu ſolis gl'iam ei9: cum venerit q̄ſi fluui9 violēt9 quē ſpūs dñi cogit. Nota timebunt q ab occidente ſupple veniunt: nomē dñi. nō dicit nomen creatoris vl' redemptoris ſeu ſaluatoris: ſ3 dicit nomen dñi. Q2 iſta noia faciūt q̄plures ſtare in peccatis: cogitantes ꝙ xp̄s eſt creator ꝛ non iuuanum creauit nos: ſicut argentari9 nō inuanū facit cupā argēteā vt ipſaȝ pijciat ꝛc̄. Idē de noie redemptoris q2 redemit nos ꝛc̄. Et de noie ſaluatoris: q2 cū ſit ſaluator ſaluabit nos Idē de noie gubernatoris. iō gubernat nos. Sed timebūt nomen dñi qd eſt nomen iuſticie. Ideo Iere. x. Non eſt ſilis tui in dijs dñe magn9 es tu: ꝛ magnū nomen in fortitudine Quis nō timebit te o rex gentiū. Hoc nomē dñs tangit cor qñ hō cogitat ꝙ de9 eſt dñs ꝛ ego ſum ſeruus. Ideo ſi nō facio ſibi bonum ſeruitiū ipe dānabit me. Iſto mō venit timor dñi. ſ3 timor ſolus modicū valet. ideo o3 ꝙ ibi ſit amor. Secūdo dic̄ q̄ſi fluui9 violent9 quez ſpūs dñi cogit. Si dicat qñ ſenex timebit nomen dñi. Rñdeo cū venerit q̄ſi fluui9 violentus. ſ. cōtritio. Qñ ſenex viderit ſe ppinquū morti ꝛ cogitat penas inferni ꝛ qd erit d̄ ipſo tunc ſicut oliua conteritur inter duas molas ſic ſenex. Mola ſupior ē rigor diuine iuſticie Mola inferior eſt pena inferni. tunc venit q̄ſi fluui9 violent9. ſ. contritio cū lachrymis: de q̄ multū gaudet de9 ꝛ ſcti. Dauid. Flumis impetus letificat ciuitatem dei. ps. xlv. Luc. xv. Gaudiū ē angel' dei ſup vno pctōre penitentiam agente. ꝛ Ezech. iij. Abij amar9 in indignatione ſpūs mei: man9. n. dñi erat mecum confortās me. Nota qñ man9 dñi h3 quinq3 digitos. Pollex ē cordis ꝯtritio. Index oris ꝯfeſſio. Medi9 debitoꝝ reſtitutio. Medicus iniuriaruȝ remiſſio. Auriculari9 euacbariſtie cōmunio. Fiat man9 tua vt ſaluet me. Dauid ¶ Dico tertio ꝙ qdā veniūt ab aqlōe aduerſitatis p dolorē ſicut ſunt illi q in aduerſitate cōuertuntur ad deuȝ ꝛ veniūt ad ipſuȝ tracti p dolorē. Quia ſicut aqlonaris vēt9 eſt frigidus ꝛ ſtringit hoīes: ita aduerſitas vl' tribulatio ſtringit hoīem cū deo. Iob. xxxvij. Ab aqlone venit aurū. i. ex tribulatione venit hō ad deū. q2 ſicut aurū purgat in furnello: ita peccator purificat in tribulatione. Sūt mlti qui qñ ſunt in pſperitate nō curant de deo. ſicut mulieres pulchre ꝛ iuuenes: ſ3 curāt de ornamentis tripudijs ꝛc̄. ſ3 qñ de9 mittit eis tribulationes aduerſitates: infirmitates: diuiſiones cum viris ſuis: tūc veniūt ad deū: ieiunāt deponūt vāitates ꝛc̄. Itē hoīes luxurioſi auari: ſupbi parū curāt d̄ deo. Nō ſilitudinē Luce. xiiij. de illo q fecit cenaȝ magnā ꝛ vocauit multos qui cena parata noluerūt venire ꝛc̄. Qui miſit ſeruū dicens. Compelle eos intrare. ſ. per aduerſitates: dolores: ꝛ tribulatiōes ꝛc̄. Idē de hoīb9 mundanis q ſe excuſant de

cena glie:nec curant ire ꝑ bonã vitã ſeu viam
quã nob̃ parauit xp̃s. De q̃ dicit Joã. Apoc.
xix. Beati q ad cenã nuptiarũ agni vocati ſũt
A qua aliq ſe excuſant dicentes. villam emi.
Ecce ſupbiã. Quidam dicũt:iuga boum emi
qnq3. Ecce auaritiã. Quidã dicũt. vxorẽ duxi
Ecce luxuriã:ſ3 cõpellunt̃ venire aduerſitati-
bus:tribulatiõibꝰ:infirmitatibus ⁊c̃. ⁊ ſic ve-
niunt ab aqlone. Greg. Mala q̃ nos hic pre
muntad deũ ire cõpellũt. ſic puer cõpellitur
a pr̃e vt vadat ad ſcholã ꝑcutiendo. De iſtis
põt dici illud. Ab aqlone venit aurum. Job
xxxvij. ¶ Dico q̃rto ꝙ qdã venũt ad deũ de
meridie ꝓſperitatis. Iſti veniũt tracti ꝑ rigo
rem. Meridies q̃ eſt rigida ⁊ fertilis ſignifi-
cat ꝓſpitatem q̃ eſt hr̃e abundantiã bonoꝝ
tpalium:honoꝝ:dignitatũ:diuitiarũ: ſanita-
tũ ⁊c̃. q̃ retrahunt hoĩes ne veniant ad deuꝫ.
Auctas. Incraſſatꝰ impiguatꝰ: dilatatꝰ dere
liquit deũ factorẽ ſuũ:⁊ receſſit a deo ſaluato
re ſuo. Deut. xxxij. S3 qñ tales q ſũt i ꝓſpita-
te ꝯuertunt̃ ad deũ. vt dauid ⁊ pr̃iarche dicun
tur venire a meridie ꝓſperitatis ad deũ. Au-
ctoritas. Deꝰ ab auſtro veniet ⁊ ſctũs de mõ
te pharan. pharan. i. abundãs. De his q̃ttuor
ſimul vna auctas. Ab oriente adducam ſemẽ
tuum:⁊ ab occidente congregabo te. Dicaꝫ
aqloni da. ⁊ auſtro noli prohibere. Jſa. xliij.
Nota ab aqlone adducam ſemen tuum. ſ. iu-
uenes:nõ violent̃ ſ3 per amorem ⁊ libere. Ab
occidente cõgregabo te. Hic de ſacco tritici
in agro diſperſi quõ nõ põt congregari niſi a
deo ſic nec hoĩes mũdani q hñt icoꝛ diſpſum
hic idẽ i diuitiis ⁊ honoꝛibꝰ:oẽs radices coꝛ-
dis ponunt̃ hic ſferiꝰ. Dicã aqloni. i. tribulati
oni:da. ⁊ auſtro. i. ꝓſpitati noli ꝓhibere.

¶ In epiphania dñi.

Sermo ſextus.

Ambulabunt gẽtes

in lumine tuo. Jſa. lx. Pro decla-
ratione ⁊c̃. Sciendũ ꝙ dñs noſter
ieſus xp̃s volens oñdere ⁊ declarare differen
tiã int̃ tp̃s añ ſuã incarnationeꝫ ⁊ tp̃s poſt di
xit. Siqs ambulauerit in die non offendit:q2
lucem huiꝰ mũdi videt. Si aũt ambulauerit
in nocte offendit:q2 lux nõ eſt in eo. Joãnis
xi. In iſta auctoritate xp̃us cõparat tempꝰ añ
incarnationẽ nocti:⁊ tp̃s poſt incarnationem
diei. Ratio quia ſicut dĩ dieſ qñ ſol luceꝫ ⁊ dĩ
nox ab eſſentia ſolis. Idẽ de xp̃o ſole iuſticie:
de q̃ dĩ virgini Marie. Felix nanq3 es ſacra
virgo Maria ⁊c̃. Hic ſol iuſticie ex peccato
ade fuit abſens generi humano. Volẽs adaꝫ
plus cõplacere vxoꝛi q̃̃ deo comedit de cibo
vetito ⁊c̃. Aug. Adam peccauit nolens con-
triſtari ſuas delicias. Quia ſic adam interpo
ſuit mulierem inter ſe ⁊ deum quẽadmoduꝫ
terra interponitur inter nos ⁊ ſolem quando
occidit ⁊c̃. Jõ Dauid. Sol cognouit occaſuꝫ
ſuũ:poſuiſti tenebras ⁊ facta eſt nox. pſ̃. ciij.
Sol ſcilicet chꝛiſtus iuſticie cognouit occaſũ
ſuum quando adam peccauerat interponen
do vxorem ⁊c̃. Poſuiſti tenebras. ſ. peccato
rum miſeriarum ⁊ doloꝛum:⁊ facta eſt nox q̃
durauit quinq3 milibus annis ⁊ vltra. Ideo
tunc tempoꝛis gentes que ambulant per iſtũ
mundum cadebant in erroꝛibus ⁊c̃. quia nõ
habebant claritatem ſcĩe euãgelice. Ideo di-
cit xp̃us de illo tp̃e. Siquis ambulauerit i no
cte offendit. q2 lux nõ ẽ in eo. ſ3 oꝛto ſole iuſti
cie ſuper terra in die natiuitatis incipit dies
clara dans claritatem doctrinarum euange-
lij ⁊ inſtructionum moralium. De iſto die di-
cit xp̃us. Siquis ambulauerit in die non of-
fendit. ſ. non cadit in erroꝛem vel dubitatio-
nem vel falſam opinionem:imo credit fidem
catholicam a chꝛiſto pꝛedicatam:qui non fal
lit nec fallitur nec decipit nec decipitur. Jõ
apoſtolus. Nox preceſſit:dies autem appꝛo-
pinquauit. ad Roma. xiij. De iſto die dicit ꝓ
pheta ſpiritu pꝛophetico domino noſtro ieſu
chꝛiſto. Ambulabunt gentes in lumine tuo.
P3 thema. Modo ad eundum ad paradi-
ſum ne cadamꝰ ſunt nobis neceſſaria q̃ttuoꝛ
lumina que habemus a dño. ſ.

- Lumen intelligentie naturalis.
- Lumen doctrine ſpiritualis.
- Lumen exempli virtualis.
- Lumen gratie diuinalis.

De quolibet iſtoꝝ luminum dicit thema.
Ambulabũt gẽtes in lumine tuo ⁊c̃. ¶ Pri-
mum lumen nobis neceſſariũ pꝛo eundo ad
paradiſum ne cadamus eſt lumen de intelli-
gentia naturali ne homo ſit ſtultus. Unde in
tellectus ſeu ratio naturalis nihil aliud eſt q̃̃
quoddam lumen illuminans cameram con-
ſcientie. quemadmodum cereus accenſus il-
luminat domum ad dirigendum in agendis.
De iſto lumine loquitur dauid deo dicens.
Signatum eſt ſuper nos lumẽ vultus tui do
mine:dediſti leticiã in coꝛde meo. pſ̃. iiij. No
ta ſuper nos:non dicit infra nos. ſ. in ſenſuali
tate. ſed ſupꝛa nos. ſ. in mente. Cum iſto lumi
ne hõ põt regere ſe bñ ⁊ gubernare in tribus
ſingulariſ. ſ. i credẽdis in fiẽdis. ⁊ i ſperandis

Primo in credendis. q2 ſic̃ ille q viget itelle-
ctu naturali qñ intrat magnã domũ vel pala
cium intellectu naturali cognoſcit potentiaꝫ
dñi q illud fec̃ ⁊c̃. Sic pſona q̃ viget intellectu
naturali qñ videt palaciũ huiꝰ mundi:cuiꝰ ca
mere ſũt in celo vbi ſũt filij ⁊ amici dei. Sta-
bulũ eſt hic vbi ſumus nos cũ beſtijs. Carcer
inferni eſt inferiꝰ i coꝛde terre pꝛo malefacto
ribꝰ. Ex aſpectu g° palacij hꝰ mũdi pt̃ cogno-
ſci potẽtia dñi q talẽ domũ creauit ſolo intel
lectu naturali abſq3 magr̃o ⁊ doctoꝛe:q2 nul-
la domꝰ fit a ſeipa. Itẽ i oꝛdiatiõe ⁊ motu coꝛ
poꝝ celeſtiũ intellectu naturali põt cognoſci
ſapientia dei. itẽ ex eoꝝ vtilitate quia influũt
hic q̃tidie ⁊ ꝯtinue põt cognoſci bonitas dĩ.
Hoc dicit apl̃s ad Roma. i. Inuiſibilia dei a
creatura mũdi ꝑ ea que facta ſunt intellecta
cõſpiciuntur:ita vt ſint inexcuſabiles. Nota i
uiſibilia dei. ſicut ſunt attributa diuina vt po-
tentia:ſapientia:bonitas ⁊c̃. a creatura mun-
di. ſ. ab hoĩe intellectu vigente ꝑ ea que facta
ſunt ⁊c̃. ita ꝙ ſunt inexcuſabiles. ſ. illi qui non
credunt. Secũdo lumie intellectus naturaliſ
poſſumus nos gubernare in fiendis. vñ dato
ꝙ deꝰ nõ dediſſet nob̃ decem pꝛecepta moꝛa
lia. ꝑ intellectũ naturalẽ poſſent ſciri ⁊ teneri
Quĩ intellectu naturali ſcit̃ ⁊ oñdit̃ ⁊ ſeruat̃
ꝙ nullus fidelſ ſeruꝰ ⁊ bonꝰ d3 ꝓ aliq̃ re recur
rere ad inimicos dñi ſui:nec cũ illis aliqd tra
ctare ꝯ dñm ſuũ q dat ſibi vitã ⁊ ꝓuiſioneꝫ. ſ.
ꝙ in ſuis nec̃itatibꝰ d3 recurrere ad dñm ſuũ
potentem ⁊ bonũ. Ecce pꝛimum p̃ceptũ. Nõ
habebis deos alienos. Secũdo intellectꝰ na
turalis oſtẽdit ⁊ iudicat ꝙ ſerui ⁊ ſubditi de-
bent loqui de dño ſuo cũ reuerẽtia. Ecce ſecũ
dũ. Non aſſumes nomen dei tui inuanũ. Ter
tio intellectꝰ naturalis dictat ꝙ ſerui faciant
aliquid ⁊ tenent̃ facere aliqd̃ ſultum dño ſuo
ex quo ipſe ꝓuidet ipſis de victu. Ecce tertiuꝫ
Memẽto vt diem ſabbati ſanctifices. Quar
to intellectꝰ naturalis dictat ꝙ quilibet dñs
vult ꝙ in domo ſua iuuenes honoꝛent ſenes
Ecce quartũ. Honoꝛa patrẽ ⁊ matrẽ tuã ⁊c̃.
Quinto nullus dñs vult ꝙ in domo ſua ali-
quis recipiat vindictã de iniuria ſibi facta ſed
ꝙ petat ab eo iuſticiã. Ecce quintũ. Non occi
des. Sexto nullus dñs vult ꝙ i domo ſua ali
quis cũ filiabꝰ vel ancillis ſuis carnalit̃ cõue
niat niſi ipſe ſibi dederit in ꝯiugiũ. Ecce ſextũ
Non mechaberis. Septimo nullus dñs vult
ꝙ in domo ſua aliquis recipiat aliquid ab eo
vel ab alio. ſed ꝙ ſit contentus de parte ſua
quã dñs ſibi dedit. Ecce ſeptimum pꝛeceptũ.
Non furtũ facies. Itẽ ꝙ nullus diffamet alte
rum:⁊ ſic de alijs. P3 g° ꝙ lumen intellectꝰ
naturalſ dictat nob̃ qd fiendũ. Auctas. Cum
gentes q̃ legẽ nõ hñt naturalr̃ ea q̃ legis ſunt
faciũt. eiuſmodi legẽ nõ hñtes ipſi ſibi ſũt lex
q oſtendunt opus legis ſcriptũ i coꝛdibꝰ ſuis
teſtimoniũ reddente illis cõſcĩa ipoꝝ: Ro. ij.
Tertio lumen intellectꝰ naturalſ ſuffic̃ ad oñ
dendũ nob̃ qd a deo ſit ſperandũ. Quĩ rõ na
turalis dictat ꝙ qlibet bonꝰ dñs potens ſapi
ens iuſtus dat retributionẽ ſuis bonis ſerui-
toꝛibus:⁊ malis ſeruitoꝛibꝰ dat punitionem
Cũ g° deꝰ ſit ſũme bonꝰ iuſtꝰ:potẽs ⁊ ſapiẽs
Jõ o3 dicere de nec̃itate ꝙ p̃miat ſuos bonoſ
ſeruitoꝛes q ſeruiũt ſibi iuxta ſuã voluntatem
⁊ ꝙ punit malos ⁊c̃. Hec autẽ retributio bo
noꝝ vel punitio maloꝝ ſeruitoꝝ nõ fit in hoc
mũdo. g° o3 dicẽ ⁊ nec̃io credere ꝙ ẽ alia vita
in q̃ p̃miat bonos ⁊ punit malos:vel deꝰ eẽt
iniuſtꝰ qd̃ abſit. De h̃ apl̃s. Sine fide impoſſi
bile ẽ quẽq3 placẽ deo. Credere. n. o3 accedẽ
tẽ ad deũ q2 eſt:⁊ ꝙ inqrentibꝰ ſe remunera-
toꝛ ſit. ad Heb. xi. De iſto lumine intellectus
naturalſ dicit thema. Ambulabũt gentes ⁊c̃.
¶ Dico ſecũdo ꝙ ſecũdũ lumẽ nob̃ neceſſa-
riũ eſt lumẽ de doctrina ſpũali. Ratio q2 pꝛi
mũ lumen. ſ. intellectꝰ naturalſ ſolũ nobis de-
clarat ꝙ debemꝰ credẽ vnũ deũ ⁊ qd fienduꝫ
⁊ qd ſꝑanduꝫ. ſ3 nõ declarat nobis nec oñdit
ꝙ ille deꝰ vnus ſit in eſſentia ⁊ triꝰ in perſo
nis. q2 intellectꝰ naturalſ nõ ſufficit ad h̃ decla
randũ. vt pulchꝛe oñdit ſanctꝰ Tho. i. pte. q.
xxxij. ar. i. Huiꝰ rõnẽ ſupꝛꝰ in quodã ſer. repe
ries. Jõ fuit nob̃ nec̃iũ lumẽ doctrine ſpũalis
ab oꝛe dei incarnati dĩ. Tres ſunt q teſtimo-
niũ dant in celo:pr̃:verbuꝫ:⁊ ſpũſſctus. Et hi
tres vnũ ſunt. i. Jo. v. Itẽ lumen intellectꝰ na
turalis nõ ſufficit nob̃ ad declarãdũ q̃liter de
illis tribus pſonis diuinis:nec pater nec ſpiri
tusſanctus:ſ3 filiꝰ fuit incarnatꝰ:ſ3 oñditur lu
mine doctrine cũ aplus dicat. Qui cũ in foꝛ-
ma dei eſſet nõ rapinã arbitratꝰ eſt eſſe ſe eq̃-
lem deo:ſ3 ſemetipſuꝫ exinaniuit foꝛmaꝫ ſerui
accipiens i ſilitudinẽ hoim factꝰ ⁊ hitu inuen
tus hõ. ad Phil. ij. Itẽ non ſufficit itellectꝰ
naturalis ad declarandũ quõ v̓go cõcepit ⁊
pꝑit. ⁊ quõ poſt ptũ virgo ꝑmanſit. S3 hoc
nob̃ oñdit̃ lumie doctrine ſpũalſ dicent̃. Ecce
v̓go cõcipiet ⁊ pariet filiũ:nõ patreꝫ nec ſpm̃
ſctũ. ⁊ vocabit̃ nomẽ eius emanuel. Yſa. vij.
Itẽ ꝙ xp̃s ſit paſſus in cruce non inq̃ntum de
ſed inq̃ntũ hõ non ſufficit intellectus naturalſ
ad declarãdum:ideo fuit neceſſarium lumen

doctrine ſpūalis.qđ oñdit quō xp̄s voluit ſuſ
pendi in cruce ne aliqs ſibi credens ꝛ obedi
ens ſuſpēdaſ in furca inferni ꝛ ipſe diuces vo-
luit ſoluere p̄cuł redēptiōis ꝓ nob̄ paupibus
ad Phil.ij. Hūiliauit ſemetipſū factus patri
obediēs vſq; ad mortē mortē aūt crucis. Itē
nō ſufficit intellect⁹ naturał declarare quō xp̄s
ē in ſacro altaris ver⁹ de⁹ ꝛ ver⁹ hō ꝛ pfect⁹
imo fuit neceſſarium lumē doctrine ſpūał ab
ore dei icarnati di. Caro mea vē ē cib⁹ ꝛ ſan-
guis me⁹ vē eſt pot⁹. Jo.vi. Nota vē ē potus
nō ſiſitudinarie. Si dicaſ. Et ſi ſacerdos ē ma
lus ribaldus ꝛc̄.nunquid vere conficit. Re-
ſpondeo ꝙ ſic. Ita vere. ſicē ſacerdos bon⁹ ꝛ
ſanctus.q: nō fit virtute ſacerdotis:quia ſolū
eſt inſtrm:ſꝫ fit v̄tute v̄boꝝ xp̄i. Sꝫ eſt ibi ta-
lis differētia.q: miſſa boni ꝛ deuoti ſacerdotꝫ
ē in ſaluationē ſui ꝛ alioꝝ. ¶ Miſſa aūt mali ſa
cerdotis eſt in dānationē ſui ꝛ alioꝝ.vł illoꝝ
q ipſaꝫ audiunt ſi public⁹ fuerit.diſtin. xxxij.
preť hoc nihilominꝰ ꝯſecrat.ſꝫ ad ſui damna
tionē ꝛc̄. Greg.de ꝯſe.di.ij. Quis fideliū du-
biū habere poſſit i ipſa imolatiōis hora ad ſa
cerdotis vocē celos apiri ꝛ i ipſo ieſu xp̄o mi
ſterio angeloꝝ choros adeſſe q recōmendāt
xp̄o bonū ſacerdotē: malū vero deteſtabunt
petentes a xp̄o licētiā ipſuꝫ occidi. Quib⁹ rñ
det xp̄s. Nolo mortē peccatoris ſꝫ vt magis
conuertaſ ꝛ viuat. Ezech.xviij. Itē nō ſufficit
lumen intellect⁹ naturalis oñdere oīa q̄ debe
mus facere.vt ꝙ debeamus baptizari ꝛ ꝙ ibi
mundemur a pctis a culpa ꝛ a pena. Jō fuit
neceſſariū lumen doctrine ſpūalis di. Niſi qs
renatus fuerit ex aq̄ ꝛ ſpūſctō nō introibit in
regnū dei ꝛc̄. Jo.iij. Item nō ſufficit itellect⁹
naturał ꝙ ſi poſt baptiſmū peccam⁹ ꝙ p pe-
nitentiā iterū ſacrificemur.ſꝫ necīū eſt lumen
doctrie xp̄i di. Quoꝝ remiſerit̄ pctā remittū
tur eis.ꝛ quoꝝ retinueritis retēta ſunt. Jo.xx.
Itē nō ſufficit lumē intellect⁹ naturał ad ſciē
dū qd ſperādū eſt in alio mūdo q̄tū ad gl'iaꝫ
aīe:vel qd horrendū ꝛ timendū q̄tū ad dam
nationē:ꝛ de reſurrectione q̄tuꝫ ad corp⁹:iō
necīū eſt lumē doctrine ſpūał di. Venit hora
in q̄ oēs q in monumentꝫ ſūt audiēt vocē filij
dei.ꝛ ꝓcedēt q bona fecerūt in reſurrectionē
vite.q v̄o mala egerūt i reſurrectionē iudicij
Jo.v. Licꝫ.n.intellect⁹ naturał ſufficiat ꝙ ha
beam⁹ a deo retributionē:nō tñ declarat q̄lē
De iſto lumine doctrie ſpūalis auctas. Iſa.
ij. Dom⁹ iacob.i.xp̄iani venite ꝛ ambulem⁹ i
lumie dei nr̄i. Nota nō dic̄ in lūmie intellect⁹
noſtri. Jō dic̄ xp̄us aliqb⁹ q erāt contenti de
p̄mo lumine.ſ.intellect⁹. Adhuc modicū lu-
mē ē i vob̄. Jo.iij. ¶ Tertiū lumē nob̄ neceſ-
ſariū eſt lumen de exemplo v̄tuali. Rō quia
viatores q hñt ire p longā viā ꝛ periculoſam
neceſſe ē vt habeāt ductorē q eis oſtendat vi
am.nec ſufficit doctrina.ſ.dicere eis v̄bo. ſed
etiā facto:maxie cū in via ſunt plures vie. ſicē
in via ab hinc vſq; ad celū in q̄ p̄mi ductores
fuerūt adā ꝛ eua q in p̄ma dicta errauerunt
in via ꝛ ꝯſequenť oēs ipſum ſeq̄ntes.ps. Ipſi
v̄o nō cognouerūt vias meas qb⁹ iuraui i ira
mea ſi introibūt in requiē meā.pſ.xciiij. Sed
venit ali⁹ ductor.ſ.xp̄s q nunq̄ errauit viam
Jō.i. Pet.ij. Sequamini veſtigia ei⁹ q pctm̄
nō fecē nec iuēt⁹ ē dolus in ore ei⁹. Et cū in di
cta via ſiue via paradiſi ſunt multa biuia nō
oꝫ reſpicē niſi p quā xp̄s ductor vadit. Pri-
mū biuiū ē ad ſiniſtraꝫ ſupbie ꝛ vanitaſ. Ad
dextrā manſuetudinis ꝛ hūilitaſ.ꝛ p iſtā iuit
xp̄s. Jō dic̄ ip̄e. Diſcite a me q: mitē ſuꝫ ꝛ hu
milis corde ꝛc̄. Matth.xi. Secundū ē auari
tia ꝛ cupiditas:ꝛ miſicordia ꝛ liberalitas p
primū vadunt ad infernum auari:vſurarij ra
ptores fures ꝛc̄. Reſpicite p quaꝫ viam iuit
xp̄s ductor q dic̄ Luc̄.vi. Eſtote miſicordes
ſicē ꝛ paſ vř miſicors eſt. Tertium ē luxurie ꝛ
carnalitaſ p quā vadūt luxurioſi ad infernū
ꝛ mūdicie ꝛ puritaſ p quā iuit xp̄s. Ideo dic̄
ſcptura ſacra. Hec ē volūtas dei ſanctificatio
veſtra vt abſtineatis vos a fornicatione ꝛ ſciat
vnuſqſq; vas ſuū poſſidē in ſctificatione.i.ad
Theſ.iiij. Quartū ē inuidie ꝛ malignitatis:ꝛ
ad dexterā ē via amoris ꝛ charitaſ p quā iuit
xp̄s.de q̄ Jo.Apoc̄.i. Dilexit nos ꝛ lauit nos
a pctis nr̄is in ſanguie ſuo. Quītū eſt gule ꝛ
voracitatis p qđ vadūt guloſi. Et aliud ē ab
ſtinentie ꝛ puritaſ p qđ iuit xp̄s. Ideo dicit
ipſemet Lu.xxi. Attēdite ne grauent corda
vr̄a crapula ꝛ ebrietate:ꝛ ſic de alijs. vñ poſ-
ſum⁹ dicere xp̄o illud Gen.xxxiij. Precedat
dñs me⁹:ꝛ ego paulatim ſequar. De iſto lu-
mine dicit iſte ſanct⁹ ſenex ſymeon. Viderūt
oculi mei ſalutare tuū Lumen ad reuelatio-
nem gentium. Luce.ij. De iſto dicit thema.
Ambulabūt gentes in lumine tuo. ¶ Quar
tū lumen eſt de gr̄a diuinali. Vñ ſunt multi
qui hñt tria p̄dicta lumia:nō tñ vadūt ad pa
diſum q: nō hūerūt iſtud quartum lumē pp
coꝝ malāvitā ꝛ v̄ſectū. De qb⁹ dic̄ Job.xxiiij
Ipi rebelles fuerūt luminí.ſ.gr̄e diue. Jō ne-
ceſſariū ē illis de gr̄a diuinali.ſ.gr̄a gratū fa-
ciens q̄ eſt quoddā lumē a deo infuſum lūie
Cuius effect⁹ ſunt illuminare intellectū decer

cendis.inclinare volūtatē in ſiendis.ꝛ inflā-
mare affectuꝫ in deſiderādis. De iſto lumine
Yſa.lx. Surge illuminare hierlm.in perſona
xp̄iani tropologice.q: venit lumē tuū ꝛ glia
dñi ſup te orta eſt.q: ecce tenebre operiēt ter
ram:ſup te aūt orietur dñs.ſ.p lumen gr̄e. Ex
hijs ſeqť ꝙ de⁹ reputat nos ꝑſonas nobiles ꝛ
vult ꝙ cū q̄ttuor luminib⁹.i.q̄ttuor cereis ac
cenſis vadam⁹ ad paradiſuꝫ. Cū tñ nos ſimus
vermes putridi ꝛ vult ꝙ honorabiliter vada
mus ad paradiſum. Jō dicit thema. Ambu-
labūt gentes.ſ.ad paradiſum in lumine tuo ꝛc̄.

¶ Dñica infra octa.epiphanie.
Sermo primus.

V Oluntas dei bona
bñplacens ꝛ pfecta. Roma.xij. Et
in epla iuxta motiuū thematis in
ſermone volo vobis declarare breuiť qd vult
de⁹ a nob̄ q: hoc ē nob̄ multū necīuꝫ ad ſcien
dum pro hñdo hic diuā grāꝫ ꝛ i futuro gl'iaꝫ
dei. Sꝫ p̄mo ſaluteť v̄go Maria. Voluntas
dei bōa ꝛc̄. Pro hui⁹ v̄bi declaratōe ꝛ mate
rie p̄dicande introductiōe ſciendū ꝙ inť oīa
nob̄ multū necīa ad gubernationē vite ē ſci-
re qd vult de⁹ de nob̄. Rō.q: null⁹ ſeru⁹ pōt
bñ ſuire dño ſuo niſi ſciat ei⁹ volūtatē.q̄ ſunt
illa q̄ ſibi placent:ꝛ q̄ illa q̄ ſibi diſplicent.aľs
credens ſibi ſeruire bene: male ſeruiret. Sic
nos oēs xp̄iani ſum⁹ ſuitores xp̄i: in domum
cui⁹ intram⁹ ad ſeruiendū ſibi in baptiſmo in
q̄ ꝓmittiť nob̄ vita eťna ſiue ſalariū vite eter-
ne.qñ ſacerdos q̄rit qd petis ꝛc̄. Rñdet vitā
eternā.g⁰ abrenūcia ſathane ꝛ pōpis ei⁹. Rñ
det abrenūcio. Jō oꝫ nos ſcire qd vult de⁹ de
nobis de q̄libꝫ ſtatu qd vult a religioſis qd a
clericis.qd a dñis.qd a p̄latis.qd a diuitibus
qd a paupibus.qd a ſanis.qd ab infirmis.vt
q̄libet gubernet ſe iuxta volūtatē dei. Propť
hoc dauid orādo dicebat ꝛ q̄rebat a deo vt ſi
bi oſtenderet qd volebat dicēs. Dñe ad te cō
fugi doce me facē volūtateꝫ tuā q: de⁹ me⁹ es
tu.pſ.cxlij. Nō dñe ad te ꝯfugi.ſ. ad tibi ſer-
uiendū.ideo doce me facē volūtatē tuā: q̄ nō
pōt ſciri niſi ab eo reueleť. Quis.n. hominuꝫ
pōt ſcire conſiliū dñi:aut qs poterit cogitare
qd velit de⁹. Sap.ix.arguendo a minori.ſ.ſi
volūtas hoīs nō pōt ſciri niſi reueleť ab homi
ne quō ſcietur voluntas dei niſi ab ipſo reue-
letur. Jō mō in nouo teſtamēto reuelauit no
bis clare qd vult a nob̄ ꝓpť hoc deuote dixit
apl's in themate. Voluntas dei bona: bñpla-
cens ꝛ pfecta.vbi oñdit apl's ꝙ de⁹ vult a no
bis tria principaľr ad q̄ oīa ſunt reducibilia.
¶ Vult.n.a nob̄ primo ꝯuerſationē pniaľeꝫ.
iō dic̄ volūtas dei bona. ¶ Scđo durationeꝫ
v̄tualē:iō dic̄ voluntas dei bñplacēs. ¶ Ter-
tio ſaluationē celeſtialē.iō dic̄ volūtas dei p-
fecta. ¶ Dico p̄⁰ ꝙ de⁹ vult a nob̄ ꝯuerſatōeꝫ
pnialē.q: oēs ſumus pctōres nec aliqs pōt ſe
de pctō excuſare.i.Jo.i. Si dixerimus q: pec
catū nō habem⁹:ipſi nos ſeducim⁹:ꝛ veritas
in nob̄ nō ē. Jō vult de⁹ v̄ pctōrib⁹ ꝯuerſatio
nē pnialē.q: peccando q̄libꝫ v̄tit dorſum deo
ꝛ faciē ad bona hui⁹ mūdi.v̄bigr̄a.ſupb⁹ ver
tit dorſum deo ꝛ faciē ad honores dignitates
ꝛ officia ꝛc̄. Ideꝫ de alijs pctis auaricie: luxu
rie ꝛc̄.vult g⁰ deus vt pctōr conuertat ſe.ſ.vt
vertat dorſum bonis hui⁹ mūdi honoribus:
dignitatib⁹ ꝛc̄.ꝛ cōuertat faciē ad ipſuꝫ deuꝫ
ad ſeruiendū ſibi ꝛ obediendū:amandū ꝛ de
ſiderandū ꝛc̄. Iſtam cōuerſationem pnialem
vult de⁹ a nob̄. Auctas. Nunqd volūtatis mee
eſt mors impij dicit dñs de⁹:ꝛ nō vt ꝯuertaſ ꝛ
viuat. Ezech.xviij. De iſta volūtate dei dabo
vobis vnā pulchrā rōnē. Sicē argētari⁹ poſt
q̄ fecit vnā pulchrā cupā vł taceā de auro vł
argento q̄ cadit i terra vel luto vel frangiť ꝛ
deturpaſ.pp̄ h̄ argētari⁹ nō ꝓijcit illā cupaꝫ
vel taceā cū ſit de materia p̄cioſa.ſec⁹ de vaſe
modici valoris:de vitro: terra vel ligno.ſed
vult ipſam cupā vel taceā reformare iteruꝫ ꝛ
renouare in fornace vł incude reformare ſeu
reparare. Sic de⁹ ab initio fecit diuerſa vaſa
vel taceas de ſtāno vel de plūbo:de argento
ꝛ auro.ſ.diuerſas creaturas:ſꝫ ſolū hoiem fe-
cit v̄ auro.q: eſt ad imaginē dei. Ideo v̄ alijs
creaturis corpalib⁹ ſi cadāt ꝛ frāgant de⁹ nō
multū curat:ſꝫ de hoīe qñ cadit i pctm̄ morta
le ſupbie vel auaricie ꝛc̄.multū curat. q: ma-
teria eſt precioſa:ꝛ nō vult vt pdaſ vł annihile
tur per morteꝫ:ſꝫ vult ꝙ reformeť ꝛ renoueť
ad inſtar vaſis auri vel argenti in fornace pe
nitentie. Nota ꝙ ſicut cupa reformaſ tripľr.ſ.
in fornace vel incude:vł aľs. Sic peccator tri
pliciter reformaſ. Primo in fornace cōtritio
nis conterendo ꝛ dolendo de pctis ſuis ꝛc̄.
Secūdo in incude cōfeſſionis cōfitendo pec
cata.feriendo cū martello accuſationis:accu
ſando ſeipſum fortiť ſeruata veritate. Tertio
reformaſ ſeruādo pniam iniunctā a cōfeſſore
Hec eſt volūtas dei bona. Jō apl's. Hoc bo-
num eſt ꝛ acceptū corā ſaluatore deo nr̄o:qui
vult oēs hoīes ſaluos fieri ꝛ ad agnitionē ve
ritatis venire.i.Thimo.ij. Nota q vult omnes
hoīes.ſ.pctōres ſaluos fieri per cōuerſionem

pnialē ⁊ ad agnitionē ꝟitatē venire q̄tum ad
infideles. Si dicat̄. q̄re gᵒ non oēs ſaluant̄ ex
quo ipſe deꝰ vult ⁊c̄. Rn̄deo ꝙ tu non vis fie
ri. Si dicat̄. nūqd volūtas dei ē maior ⁊ effi/
catior q̄ᵐ mea. Rn̄deo ꝙ imo ſ; dimittit ipſā
in libertate. ¶ Dico ſecūdo ꝙ poſt ꝯuerſiōez
pnialē vult deꝰ a nobis durationem ꝟtualem
⁊ pſeuerantiā in bona vita incepta: nō contē/
tatur deus de ſola inchoatione bone vite ſmo
vult duratione. Sunt multi qui ſubito cōuer
tunt̄ ad deū qn̄ aliquā audiūt bonā p̄dicatio
nem: ⁊ ꝓponūt bn̄ viuere ſ; paulati deſiſtunt
Hoc nihil valet: iō vult deꝰ duratione virtua
lem. Rō. qlibet mercator vult vt bn̄ cōſeruē
tur ⁊ cuſtodiant̄ merces p̄cioſe q̄s ipſe emit ⁊
q̄to ſunt meliores ⁊ precioſiores: tanto ma/
gis vult vt diligentiꝰ cuſtodiant̄. Idē; de do/
mino nr̄o ieſu xp̄o optimo mercatore q opti/
me cognoſcit merceſ ⁊ iocalia p̄cioſa: q venit
ad nūdinas huiꝰ mūdi ad emendū aīas no/
ſtras dicens mūdo. Da mihi aīas: cetera tol/
le tibi. Gen̄. xiiij. Modo i hᵒ mūdo nulle alie
merces nec iocalia ſūt ita precioſa ſicut ē aīa
hoīs vl̄ mulieris. Vn̄ ſi oēs creature corpora
les. ſ. ſol: luna: aurum ⁊c̄. eſſent ſimul in vna
ſtatera plꝰ pōderaret vna ſola aīa i valore q̄ᵐ
oēs tales creature corp̄ales. Iō xp̄us bonus
mercator nō auro nec argento emit animas
noſtras: q: nō fuiſſet preciū ſufficiēs ſed emit
eas p̄cioſiſſimo ſanguie iſ̄initi valoris ii. Pe.
i. Non corruptibilibus auro vel argento re/
dempti eſtis: ſ; precioſiſſimo ſanguine xp̄i ie/
ſu. Aīa eſt tā p̄cioſum iocale ⁊ tātū; conſtetit
domino ieſu xp̄o ꝙ vult ꝙ nō p̄dat̄ nec fure/
tur a latrone. ſ. diabolo: ſ; ꝙ cōſeruetur ⁊ du
ret in bona vita. Dauid p̄s. xxix. Dn̄e in volū
tate tua p̄ſtitiſti decori meo virtutē. i. anime
mee virtutem. ſ. durationis virtualis. Modo
cogitate ꝙ malū eſt peccare mortalit̄ ⁊ per/
dere aīam tā precioſum iocale a xp̄o tam ca/
re emptū. Nota ad ꝓpoſitū p̄abolā illiꝰ mer
catoris q in nundina emit precioſiſſimā mar
garitā: ꝓ q̄ dedit qcqd habebat: quā; cōmiſit
vxori cuſtodiendā in quodā p̄nno rudi inuo/
lutam. Que neſciens eius valorem ipſam de
dit ꝓ duabus lactucis p̄p qd iratus vir occi/
dit eam gladio. Hic mercator ē xp̄us q emit
precioſiſſimam margaritam. ſ. animā meam
⁊ tuā ⁊c̄. ꝓ q̄ dedit totū ſanguinē;. cuius vna
gutta plus valet q̄ᵐ quicquid creauit. Quam
aīam cōmittit xp̄us vxori. ſ. perſone xp̄iane: q̄
eſt ſpōſa xp̄i. Ozee. ij. Sponſabo te mihi in fi
de ⁊c̄. dicit chriſtus p̄ſone xp̄iane. Ego teneo
meam: tu tuā: ⁊ ſile ſue; in corpore: ⁊ venit la
ctuca. ſ. temptatio diabolica tp̄e eſtatis quan
do perſona eſt calida p cōcupiſcētiā de mulie
re vl̄ beneficio: vel de honore vl̄ de dignitate
⁊c̄. Et venit temptatio vt lactuca; portans ⁊
loqtur imaginatiōi dicēs. Tu poteris hr̄e qd
vis ſi facias hᵒ ⁊c̄. ſi das tn̄ ⁊c̄. ⁊ vis recrear
cōſentis tēptatiōi: tūc tradis margaritā dia/
bolo. i. aīam tuā. Idē emēdo vel vendēdo cū
vſura: tūc das aīam diabolo. Idē de quolib;
pctō mortali pōt dici qn̄ mercator xp̄s venit
ſc; in morte vel i iudicio q̄rens a te margari/
tam. qd dices. Cogita qd tūc faciet xp̄s de te
faciet ſicut mercator fecit de vxore ſua ſtulta.
ideo vult deꝰ vt durem̄ ⁊ pſeuerem̄ in bona
vita: cuſtodiendo diligent̄ aīam noſtrā dicen
te xp̄o de quolibet qd dixit ieſus de ioanne.
Sic eū volo manere. ſ. in bona vita donec ve
niam Io. vlti. q exiſtit in gratia dei dicitur io
annes. i. cui data eſt grā. Iō dicit xp̄s de ipſo
ſic eū volo manere ⁊c̄. Btūs q tūc pōt rn̄de/
re xp̄o. Dn̄e ecce aīam meam quā cuſtodiui
vobis diligent̄. Hec ē volūtas dei bn̄placens
De q̄ Dauid. Beneplacitū eſt dn̄o ſuper ti/
mentes eu;. p̄s. cxlvi. qm̄ timor cuſtodit viru;
Dicito quō mulier timeret adulterari cogitā
do ꝙ vir eiꝰ reſpiceret eā p feneſtra;. ſic nihil
poſſumꝰ facere in hoc mundo qn̄ toti videat
deꝰ p feneſtrā ſue ſcie. Iō timere debemus ad
inſtar mulieris q̄ nō audet loq cū amaſio ſuo
reſpiciente viro. Quia timor expellit pecca/
tum. ⁊ q ſine timore eſt nō poterit iuſtificari.
Eccl̄i. i. ⁊ Eccli. xxvij. Si non in timore dn̄i te/
nueris te inſtanter: cito ſubuertet̄ domuſ tua.
¶ Tertio vult a nobis deus ſaluationem ce/
leſtialem. Poſt cōuerſionē penitētialē ⁊ du
rationē virtualē vult de nobis deus ſaluatio
nē celeſtialē. Ratio. quia quelibet p̄ſona pru
dens ⁊ diſcreta vult ducere opus ſuum ad fi/
nem p̄p quem fit illud opus. al̄s eſſet defectꝰ
vel potētie vel ſapientie: vel iuſticie. Modo
videamus p̄p quem finem fecit nos deus: nō
vt habitemus in hoc mundo finaliter quoniā
mundus iſte nō eſt niſi via quā intramus per
portā natiuitatis ⁊ eximᵒ per portā mort̄. vbi
grā. vbi ſunt illi q erant mō ſunt tot anni: nec
fecit nos deus iſto fine vt cōgregemus pecu/
nias nec redditus ⁊c̄. q: oia ſunt dimittenda
in morte. q: tam reges dn̄i q̄ᵐ etiā papa ⁊ pre
lati dimittūt ſuas dignitates ⁊c̄. Nec fec̄ nos
deus vt demus nos delectationibꝰ carnalibꝰ
⁊c̄. ad inſtar aīaliū brutoꝝ que etiā habent il
las delectatiōes. ſ; fecit nos deus iſto fine vt

habeamꝰ vitam eternā. ad Ro. vi. Finē vero
vitā eterna;. i. hr̄e. Si gᵒ qlibet p̄ſona vult ꝙ
opus ſuū veniat ad finē: multo magis ds̄. Iō
vult deꝰ de nobis ſaluationē celeſtialē que ē
finis noſter. Auctas. Luc. xix. Venit filiꝰ ho
minis querere ⁊ ſaluum facere qd perierat.
Subditur. Non eſt voluntas ante patrem ve
ſtrum qui in celis eſt vt pereat vnus de puſil/
lis iſtiſ. Matth. xviij. Queſtio. Diceret aliqs
ſi voluntas dei eſt vt omnes ſaluentur quare
tot damnantur cum ſua voluntas ſit omnipo
tens. Quare ergo damnantur tot infideles:
iudei: agareni: ⁊ tot mali xp̄iani. ſi deus vult
vt omnes habeant ſaluationem celeſtialem.
quare ergo tot vadunt ad damnationē. Re/
ſponſio. Voluntas dei eſt vt omnes ſaluen/
tur: ſed tu non vis ſaluari. ſed dices: volo ſal/
uari. Reſponſio. verum eſt verbo: ſed non de
facto. Vnde qui dicit ſe velle ire ad auſciam
verbo ⁊ recipit facto viam verſus magunciā;
mentitur. Idem ſuperbus dicit verbo ꝙ vult
ſaluari ⁊ ire ad paradiſu;. ſed facto recipit vi
am inferni. Idem dicatur de quolibet pecca/
to. Vnde non eſt voluntas: ſed velleitas vt di
cit ſanctus Thomas in his qui volunt per vi
am peccatorum ire ad paradiſum. Patet er
go ꝙ tu non vis ſaluari voluntate proprie
dictadum intendis in peccatis permanere.
Nota de rege ſimilitudinem qui vult ꝙ oēs
de ciuitate habeant bonum ⁊ viuant. ſi dica/
tur. ergo quare ſuſpendis illum. Reſponſio.
quia fecit contra ordinatione; meam. Ego or
dinaui propter bonum ipſorum ne furentur
aliquid: ſed iſte fecit oppoſitū. ergo ⁊c̄. Idem
de alijs peccatis. Idē de deo qui vult ꝙ om/
nes habeant bonū ſaluationis celeſtis. iō or/
dinauit ꝙ omnes infideles veniant ad fidem
⁊ baptizent̄. ⁊ ipſi nolūt obedire: iō damnan/
tur q: deus nō vult cogere liberu; arbitrium.
Iō de xp̄ianis ordinauit decē precepta ⁊c̄. ⁊
nolūt facere. Idē de religioſis ⁊ clericis ordi
nauit vt viuant honeſte ⁊c̄. ⁊ nolunt. Sicut
enim bonus dn̄s ⁊ iuſtus vult ꝙ omnes ſui
ſubditi habeant bonum ſeruando ſuas ordi/
nationes. ita ⁊ deus: q: iſta eſt dei voluntas
perfecta. De qua dicit apl̄s. Qui cepit in vo
bis opus bonum perficiet vſq; in diem ieſu
chriſti. ad Phil̄. i.

¶ Dn̄ica infra octa. epiphanie. Sermo. ij.

Reformamini in no
uitate ſenſus veſtri. ad Ro. xij. ⁊ i
epiſtola dominice currentis. Pro
declaratiōe ⁊c̄. Sciendū ꝙ inter omnes crea
turas quas deus fecit ſingulariter quid fecit
in homine. Quoniam alie creature aut ſunt
pure ſpūales vt angeli: aut pure corporales
vt iumenta. ſed homo habet vtrunq;. habet
autem animam ſpiritualem: per quam parti/
cipat cum angelis corpus cum animalibus.
Deus fecit vt doctor qui facit aliquē librū ⁊
poſt in fine libri totum epylogat in vno capi
tulo. Ita fecit deus qui fecit vnū magnum li/
brum. ſ. iſtum mūdū. in quo q vult legere pōt
ibi legere diuinā potentiā i creatione dei. ſa/
pientiam in ordinatione. dei miā; in cōſerua/
tione. Fecit oēs creaturas corporales ⁊ ſpūa
les. ⁊ vltimo hoiem q p̄ticipat cū oībꝰ creatu
ris tam ſpūalibus q̄ᵐ corp̄alibus cum lapidi/
bus in eſſe. cū plantis in eſſe ⁊ viuere. cum iu
mentis in eſſe viuere ⁊ ſentire. cu; angelis in
eſſe viuere ⁊ ſentire ⁊ intelligere. Illud vide/
tur dicere ſcriptura ſacra. Gen̄. ij. Formauit
deus hoiem de limo terre q̄tū ad corpus. Et
factus eſt hō in aīam viuentē. Ex hoc ſequit̄
ꝯtradictio in hoie. q: hō eſt ex duabꝰ naturis
ꝯtrarijs. ſ. corporali ⁊ ſpūali. Corpus natura
liter vult deſcendere ad delectatiōes ⁊c̄. Aīa
aūt vult aſcendere per cōtemplationē ⁊c̄. Ec
ce ꝯtradictio. Auctas ad Gal̄. v. Caro concu
piſcit aduerſus ſpm̄ ⁊ ſp̄s aduerſus carnem
⁊c̄. Angelo nihil contradicit: nec iumentis:
ſ; homini. quia quando vult facere aliquod
bonum ſtatim ſequit̄ cōtradictio. hoc bellum
portamꝰ nobiſcū. Et q: ex hoc ſunt multi ior/
dinati in hoc mūdo. p̄p hoc dicit nob apl̄s in
themate. Reformamī in nouitate ſenſus ve/
ſtri. nō dicit carnis ſ; ſenſus. i. aīe. Ego queſi/
ui amore veſtri p quas virtutes homo poteſt
reformari ⁊ inueni ꝙ per tres. p̄ma ordinat
hoiem erga deum. ſecunda erga proximum.
tertia erga corpus proprium.

Prima eſt vera humilitas.
Secunda liberalis pietas.
Tertia vera caſtitas.

Ex hiſ dic̄ thema. Reformamī i no. ⁊c̄. ¶ Di
co p̄mo ꝙ prima virtꝰ q̄ hō pōt reformari eſt
vera humilitas q̄ ordiaat hoiem erga deum.
Nota q: quaſi totꝰ mundus ſecutꝰ eſt doctri
nam illius mali magr̄i. ſ. Luciferi q docuit ſu
perbiā. Dico quō i ſerpēte venit ad mulierē
ad partē debiliorē ville ⁊ legit ſibi lectiones
ſup̄bie. qn̄ dixit ꝙ eſſent ſicut dij ſcientes bo/
num ⁊ malū. q̄ ſtatim ſup̄biuit. Sicut eni; ha
bemꝰ carnē noſtrā ab eua. ſic etiam inclina/
mur ad ſuperbiam. Sed vide qualiter deus

reformauit mūdū cū tanta hūilitate: ⁊ ꝙ non
potuit eſſe melior docēs ⁊ ꝑdicans. Ꝙꝫ ꝙ non
ſequant̄ doctrinā illi⁹ falſi magſi luciferi. ſed
ꝙ diſcāt ab ipſo di. Diſcite a me q̄ꝛ mitis ſum
⁊ hūilis corde: ⁊ inuenietis requiē aīab⁹ vr̄is.
Matth.xi. Scutifer vł miles nō vellet ire eq
tando ſi rex ſuus iret peditando: nec ſedere ī
ſcāno ſi rex ſederet ī terra. Jdō xp̄s q ē forma
hūilitatꝭ dedit nobꝭ exēpluꝫ hūilitatꝭ. De quo
apl̄s ad Phil.ij. Qui cū in forma dei eſſet ſe
metipſuꝫ exinaniuit formā ſerui accipiēs hūi
liauit ſemetipſuꝫ. g° reformamī iuxta formaꝫ
⁊ exemplū a xp̄o vobis datum. Nota ad ꝓpo
ſitum experimētū qd̄ dicunt naturales de aq
la. Quando ex antiquitate ꝑ nimiam curui
tatem roſtri non pōt cibū capere allidēdo ro
ſtruꝫ ad petrā renouat̄. De hoc dicit Dauid
ps.ciij. Qui replet in bonis deſiderium ſuum
renouabitur vt aquile iuuentus tua. Aquila
antiqua perſona eſt ſuperba: curuitas roſtri
eſt quedā cōſideratio ꝓprie excellentie vł ge
neris. Quia miles vel nobilis ⁊c̄. quia magſ
vel doctor in ſcia: vel quia diuites. ⁊ poſſent
emere omnes iſtos: vel q̄ꝛ iuuenis vł fortis ⁊
ſic deſpicit alios ex tali ꝯſideratione venit ſu
perbia. Jdē de mulierib⁹ qū mulier cogitat.
ego ſum pulchrior ī villa. ſcio tripudiare: cā
tare ⁊c̄. venit ſupbia in corde. Jdeꝫ etiā de ex
cellentijs ſpūalib⁹ de quib⁹ deberet deū lau-
dare: curuant roſtrū ad ꝓpriā excellentiam.
Nota ad hoc exemplū qd̄ habet̄ Lu.xviij. de
phariſeo q dicebat. Deus grās ago tibi: quia
non ſum ſicut ceteri hoīuꝫ: raptores iniuſti:
adulteri. Jeiuno bis in ſabbato. decimas do
oīuꝫ q̄ poſſideo. Ecce quō curuabat roſtꝝ ad
ſeipſuꝫ. Ex quo ſequuntur duo mala. Primū
ꝙ nō pōt ſumere cibū. ſ. ſpūalē. quia ex illa ſu
perbia ꝑdit conſolationes ⁊ dulcedinem ani
me: ⁊ clauſa eſt ianua ꝑ ſupbiā. Jdō.i. Pe.v.
Humiliamini ſub potenti manu dei. ſubdit.
quia ſuperbis deus reſiſtit: humilibus autem
dat grām. Secundū malum qd̄ ſequitur. q̄ꝛ
perſona ſupba ad inſtar aqle tota eſt pompo
ſa. primo in magnis manicis. ſecundo in cau
dis. ecce aquila. Jſtis clauſa eſt ianua para-
diſi. roſtrum habent curuum: dicendo ego ſū
ī magno genere. Ego portaui tātū. Salomō
Vanitas vanitatuꝫ ⁊ omnia vanitas. Eccl.i.
Remediuꝫ qd̄ habemus ad inſtar aquile q̄-
ramus lapidem fortem. Jſte lapis eſt xp̄us.
de quo Dauid. Lapidem quem reprobaue-
runt edificantes hic factus eſt in caput angu
li. ps.cxvij. Jn iſto lapide percutiamus roſtꝝ
conſiderando humilitateꝫ xp̄i. Practice. Si
quis hꝫ deſiderium aſcendendi ad dignitatē
regimen ⁊c̄. Cogita ſi xp̄us voluit habere re
gimen dignitatem: honores: ⁊ inuenies ꝙ nō.
Jdem de deſiderio ornandi. Reſpice ſi xp̄s
voluit ornari ⁊ veſtiri: ⁊ inuenies ꝙ triginta
tribus annis portauit eandeꝫ veſtem pauper
rimam. Jdē de ſupbia in eqs: multi ⁊c̄. ꝑcute
roſtrum ad petrā qui nūq̄ꝫ voluit equitare ni
ſi ꝑ neceſſitate in aſino. Zach.ix. ⁊ Mat.xxi.
Jdem de ſupbia recipiendi vindictā: xp̄m re-
ſpice ⁊ videbis ꝙ noluit ſe vindicare de ini-
micis: lꝫ eſſet magn⁹: imo dixit: pat̄ dimitte il
lis: q̄ꝛ neſciūt qd̄ faciūt. De q̄ auctoritas Da
ps.cxxxvi. Beat⁹ q tenebit. ſ. hūilitatē: ⁊ alli-
det puulos ſuos. ſ. mot⁹ ſupbie: ad petram. ſ.
ad xp̄m. Tūc poterit recipe cibū aīe. ¶ Secū
da virt⁹ neceſſaria ad reformationē vite eſt li
beralis pietas: q̄ ordinat hoīem circa ꝓximū
qū de gratijs ſibi a deo factis facit partem ꝓ
ximo. ōbigſa. Si de⁹ facit tibi grām de intel
lectu iuua ignorantē ne erret vł decipiat̄. Si
es deuotus ⁊ timens deū ⁊ ꝓxim⁹ ē peccatō
dulciter corrige ipſum. Si habes bonā eloq̄n
tiā: loquere ꝓ proximo q neſcit loqui ⁊c̄. Sic
facis partē ſibi de bonis ſpūalib⁹. Jdem faci
as de bonis tꝑalibus ⁊ corporalibus. Si tu
es fortis: ⁊ ꝓximis fit violentia: defende. Si
es nobilis vel miles potens in villa: defende
viduas ⁊ pupillos qui perſecutionem patiū-
tur. idem de pecunijs da pauꝑib⁹. Ecce qd̄ ē
liberalis pietas benedictus qui ſic reformat̄
Auctas. Vnuſquiſqꝫ ſicut accepit grām in al
terutrū illam miſtrantes ſicut boni diſpenſa-
tores mītiformis grē dei.i. Pe.iiij. Nota aliud
experimentū in natura de ſerpente ꝓbatum
a phis. Nam qū ſerpens ꝓpter duriciam pel
lis nō pōt ſe bū mouere abſtinet per multos
dies: tādē trāſit ad ſtrictū foramē ⁊ dimittit
pellem durā. Hic ſerpens ſignificat perſonas
auarā duplici rōe. Prima q̄ꝛ ds dedit ſerpē
ti terrā ad comedendū. Ait dn̄s deus ad ſer-
pentē. Terram comedes oīb⁹ dieb⁹ vite tue
Gen.iij. Sic auar⁹ comedit terrā. q̄ꝛ ſemper
hꝫ farinā vel terrena in ore ſuo loquendo de
nūdinis: foris. ⁊c̄. Secūda rō. q̄ꝛ ſerpētes non
incedūt recte: ſꝫ ſerpēdo tortuoſe. idē de diui
te auaro. qū pauꝑ hō venit ad euꝫ vt mutuet
ſibi amore dei decem florenos. Si reſpondet
certe libenter amore veſtri: mō incedit recte.
Sꝫ qū dic̄. Ecce qū veniet notarius dicet ꝙ
ſint duodecim: ⁊ ita ponet̄ in carta. Ecce tor
tuoſus. vel qū recipit poſſeſſiones in pigno

re ⁊ interim recipit fruct⁹. Ecce iniquitas vel
qū vendit plus propter ſolutionis dilationē
vel qū emit pro miori precio ꝓpter denarios
promptos. vel ſolutionis anticipationē. ecce
dolū. Vel qū obligat ad molendū in ſuo mo
lendino ⁊c̄. De tali dic̄ ſcriptura ſancta. Cor
tuū nō eſt rectū corā deo. Jn felle amaritudi
nis ⁊ obligatione iniquitatꝭ video te eē Act.
viij. Ecce ſerpens cuꝫ duricia pellis q nō pōt
ſe mouē ad opa mie ⁊ pietatis. Remediū g°
ad iſtar ſerpentis: qui facit duo. ꝑmo abſtinet
⁊ caro reſtringit̄. Secundo tranſit per artuꝫ
foramen ⁊ dimittit pellē. ita dꝫ facē vſurari⁹
primo dꝫ abſtinere ne decetero faciat vſuras:
iuxta conſiliū apl̄i. Qui furabat̄ iam nō fure-
tur. magis aūt laboret manib⁹ ſuis qd̄ bonuꝫ
eſt: vt habeat vnde tribuat neceſſitatē patien
ti. ad Eph.iiij. Secūdo oꝫ ipm tranſire ꝑ ſtri
ctū foramen reſtitutionis. dicūt aliqui. nō ha
beo de quo reſtituam. credunt ꝙ ex q̄ nō hn̄t
pecunias ſupfluas ꝙ nō teneant̄ reſtituē. ven
datis agrum: domū: vineam: ſeu vaſa argen-
tea. Quia regula eſt theologorū ⁊ etiā iuriſta
rū. ꝙ nō dimittit̄ pctm̄ niſi reſtituatur ablatū
xiiij.q.vi. Si res. De reſtitutōe ſanctus Tho.
pulchre ⁊ ſalubriter determinat. ij.ij.q.lxij. q
in ſecundo articulo dicit ꝙ reſtituē eſt de ne-
ceſſitate ſalutis: ſicut etiā ſeruare iuſticiā. Ali
us dicit. Ego ponā in teſtamēto ⁊c̄. Jnterim
tu ibis ad infernū. Jlli qui faciūt reſtitutionē
ſaluant̄ ſoluꝫ. Reſtituatis ⁊ eritis reformati
ad inſtar ſerpentis in via vr̄a. De hoc auctas
Expoliantes vos veterē hoīem cum actibus
ſuis ⁊ induētes nouuꝫ hoīem q renouatur in
agnitionē dei ſm̄ imaginē ei⁹ qui creauit eū
ad Col.iij. ¶ Tertia virtus que facit reforma
re creaturā eſt pura caſtitas que ordinat ho-
minē erga corpus proprium. Siquis vixerit
luxurioſe decetero corrigat ⁊ emēdet ſe. Dic
quid eſt luxuria. Vir ⁊ vxor ſeruantes modū
debitū non faciunt luxuriā que ſit peccatum
mortale. Sꝫ oēs alij q volūt guſtare ⁊c̄. pec-
cant mortaliter. Jdō apl̄s. Obſecro vos ꝑ mi
ſericordiā dei vt exhibeatꝭ corpa vr̄a hoſtiaꝫ
viuentem ſanctā deo placentem. rōnabile ob
ſequiuꝫ vr̄m. Nolite conformari huic ſeculo.
ſꝫ reformami in nouitate ſenſus vr̄i. ad Ro.
xij. Nota ad propoſitum aliud experimentū
in natura de terra. Nam cum in hyeme ſit lu
toſa ⁊ ſterilis: tandem in eſtate mundat̄ ⁊ fru
ctificat. Jdem de perſona luxurioſa qū per-
dit calorē ignis diuini amoris ⁊ bonoꝝ ope-
rum amittit delectationes angelorū ⁊ dat ſe
delitijs porcoruꝫ. Sed qū venit eſtas. ſ. calor
amoris dei perſona mūdat̄ ⁊ fructificat. Au-
ctoritas. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabunt̄: ⁊ renoua
bis faciem terre. ps.ciij. Deo gratias.

¶ Dominica infra octauas epiphanie.
Sermo tertius.

D Eus diuiſit mēſurā
fidei. ad Ro.xij. Sciēduꝫ ꝙ apl̄s
Paulus volēs nobꝭ declarare di
gnitatem ⁊ excellentiaꝫ fidei xp̄iane ſuꝑ oēs
alias doctrinas dic̄. Tantā nos hn̄tes impo-
ſitam nubem teſtiū deponētes oē pondus ⁊
circunſtantias nos pctm̄ per patientiā cura
mus ad ꝓpoſitum nobis certamen: aſpicien
tes in in auctorem fidei ⁊ ꝯſummatorē ieſuꝫ
Ad Heb.xij. Nota nubē teſtiū.i. mltitudinē
teſtium. Ex hac auc̄te hꝫ ꝙ lꝫ ſūt multi teſtes
fidei catholice: tū eſt vn⁹ magiſter ſolus ⁊ do
ctor ꝑncipalis. ſ. xp̄us. Sic in ſchola vnus eſt
mgſ ꝑncipalis ⁊ doctor: ⁊ alij baccalarij ⁊ re
petitores: ſic in ſchola xp̄ianitatꝭ vnus eſt do-
ctor ⁊ mgſ ꝑncipal̄. ſ. xp̄s. Jdō dic̄ ipſe. Noli-
te vocari rabbi.i. mgſi. ſcꝫ in fide catholica.
vnus eſt eni mgſ vr̄. Matth.xxiij. Apl̄i aūt
ſolum fuerunt baccalarij ⁊ repetitores fidei.
Jdō dicit. aſpiciētes in auctorē fidei.i. inuento
reꝫ conſummatorē. q̄ꝛ xp̄s declarando fidē
ipſam cōſūmauit ſeu perfecit ⁊ confirmauit ꝑ
miracula que a ſolo deo pn̄t fieri. ⁊ nō ꝑ crea
turā. oēs alie ſcie ſeu doctrine mechanice ha
bēt inuentorē purū hoīem: vt ſunt ſeptē libe-
rales artes. Jdem de medicina ⁊ de ceteris
legibus. Jdem de arte politica ⁊ yconomica
Sed fides catholica ē a ſolo xp̄o ꝑmo inuen
tore. ⁊ pricipalior eſt fides catholica ⁊ ſacra
doctrina ⁊ theologia oīb⁹ alijs ſcientijs hūa-
nitus inuentis vt dic̄ ſctūs Tho.i. pte.q.i. ar-
ti.v. qd̄ ꝓbat ⁊ de ſpeculatiuis ⁊ ꝑcticis. De
ſpeculatiuis probat. tū ꝓpter certitudinē. tū
ꝓpter materie dignitatē. De ꝑcticis do pro-
bat ex parte finis. vnus cōcludit doctrinā ſa-
cram ſm̄ oēm modū digniorē eſſe alijs ſcien
tijs ſupple hūanitus inuentis. Quod confir-
mat argumento in oppoſitū. q̄ꝛ alie ſcie dicū
tur ancille hui⁹. Prouer.ix. Miſit āncillas ſu
as vocare ad arcem. Nec incongrue vel irra
tionabilr̄: q̄ꝛ oēs alie ſcie ⁊ doctrine ſunt ſub
intellectu humano. ſꝫ fides catholica ⁊ ei⁹ ve
ritates ſunt ſuprā oēm intellectuꝫ hūanuꝫ. idō
oportebat ꝙ a deo qui mētiri nō pōt nec falli
reuelaretur. Jdō ſecure ⁊ firmit̄ poſſumus cre
dere. ꝓpter hoc ſcriptura ſacra dicit. Que. ſ.

fides catholica. cum initiū accepiſſet enarra
ri per dñm ab eis q audierūt ĩ nos cōfirmata
eſt cōteſtante deo ſignis ꝛ prodigijs ꝛ varijs
virtutib⁹ ſpūſſcti diſtributionib⁹ ſm ſuam vo-
luntatez ad Heb. ij. Pz g° q̄ño fuit a xp̄o in
uenta tā͛ ab auctore ꝛ doctore ꝛ mgr̄o prī-
cipali. ꝛ per apl̄os fuit repetita in p̄dicationi
bus. Jō dic̄ thema. De⁹ diuiſit mēſurā fidei.
Nō de⁹ nō p̄iarcha: nec propheta: nec apl̄s:
nec ph̄s: nec aliq̄ pura creatura: ſʒ de⁹ diuiſit
ꝛc̄. Pz thema. Inuenio in ſacra ſcriptura ꝙ
q̄ttuor ſūt q̄ de⁹ diuiſit ꝛ dat nob̄ ad mēſurā. ſ.

Credentiam euangelicalem.
Gratiam ſpiritualem.
Penam infernalem.
Gloriam celeſtialem.

De p̄io dicit thēa. De⁹ diuiſit mēſurā fidei.
De ſecūdo poſſet dici: Deus diuiſit mēſuraz
gr̄e ſpūalis. Idez de t̄tio ꝛ de q̄rto. ¶ Dico
p̄io ꝙ deus diuiſit ꝛ dat nob̄ ad mēſurā cre
dentiā euangelicalē. ſ. fidē catholicā. q̄a non
plus nec min⁹. Oēs v̄itates fidei ſupra ītelle
ctū naturalem ſunt. Jō ſi hoīes menſuraſſent
fidē multum erraſſent. Vn̄ antiq ph̄i multas
v̄itates cognouert de deo ꝛ h̄uerūt. ſʒ cū mł
tis errorib⁹. Dicebāt ꝙ erat vn⁹ ſol⁹ de⁹: ꝛ ve
rū dicebāt. ſʒ errabāt: q̄ꝛ dicebāt ꝙ erant tria
p̄cipia. ſ. materia: forma: ꝛ p̄uatio. ſ p̄io ph̄i
ſicorꝫ. Itē dicebāt verꝫ ꝙ de⁹ eſt etern⁹: ſed er
rabāt cū dicebāt ꝙ eēt yle. ſ. materia p̄ia eſt
eterna. Idē dixit plato de ydeis. Itē dicebāt
verꝫ ꝙ mūd⁹ gubernat̄ a deo. ſed errabāt di-
cēdo ꝙ mūd⁹ nō habuit p̄cipiū nec h̄ebit fi
nē. Sciēs g° xp̄s ꝙ intellectus hoīuʒ nō eſt
ſufficiens ad h̄ndū plenā cognitionē de deo
noluit dimittē iudicio hoīuʒ menſurā fidei ſʒ
eā reuelauit apl̄is: quā expſſerunt apl̄i in. xij.
articulis fidei: ſicut ipam audiuerant a xp̄o.
Sunt eni. xij. articuli fidei ſi eorū accipiatur
numer⁹ ex p̄te aplorꝫ q ipos articulos poſue-
runt q̄uis ſīt. xiiij. ſi eorū ſumat̄ numerus ex
parte credibiliuʒ. vt dicit ſct̄us Tho. iij. ſcrip.
diſtin. xxv. ar. ij. Et hi. xij. articuli ab apl̄is ex-
preſſi in Credo in deuʒ ſiue in ſymbolo apo-
ſtolorꝫ ſunt ꝯtenti. Dicat̄ ſemel Credo ĩ deū
Ecce hic mēſurā fidei in. xij. ꝯcluſiōib⁹. Oēs
libri ſanctorꝫ doctorꝫ ſunt ad declarādū has
duodecim cōcluſiones. ꝛ ad iſtā menſurā oʒ
nos venire. nec aliq̄s q̄ntūcunq̄ ſubtilis de-
bet aliquid addere. nec q̄ntuncunq̄ rudis de
bet aliquid diminuere. ¶ Moraliter nota hic
contra ſubtiles preſumptores qui hanc men
ſurā volūt tranſcēdē: dicentes. q̄ño eſt xp̄s in

hoſtia. Si frangit̄. ſi diuidit̄ xp̄s. Hec ſūt que
ſtiones dyaboli loq̄ntis imaginatiōi vt neſci
as r̄ñdē ꝛ dubites ꝛ dānaberis. Ideo in tali-
bus q̄ſtionib⁹ dyabolicis oʒ hō r̄ñdē per illuʒ
articuluʒ fidei. Credo in ſanctam eccleſiā ca
tholicā ꝛc̄. i. credo determinationes eccleſie
que errare nō pōt in his que fidei ſunt. Ideo
non plus ſapere q̄ꝫ oʒ ſapē. De hoc dicit apo
ſtolus Corinthijs diſputātibus ꝙ locus ꝛ lo
catum debent ꝓportionari ꝛc̄. ij. Timeo ne
ſicut ſerpens Euā ſeduxit aſtutia ſua: ita cor-
rumpantur ſenſus veſtri ꝛ excidant a ſimpli
citate. ſ. fidei que eſt ĩ xp̄o. ij. Corinth. xi. No-
ta practice quomodo eua fuit decepta a dya
bolo queſtionando ſiue querēdo. Cur p̄ece-
pit deus vt non comederetis ex omni ligno
paradiſi. Geñ. iij. Ecce hic prima queſtio mū
di. Eua autē que debuit viriliter reſpondē ꝛ
dyabolum expellē dicendo. ꝛ tu vis mecū di-
ſputare de voluntate dei ꝛc̄. non fecit: ſed vo
luit diſputare cum dyabolo dicens. Ne forte
moriamur. i. dubitando: q̄ꝛ deus nō dixit for
te moriemini: ſed moriemini. Ideo nolite di
ſputare cum dyabolo. Deus feciſſet gratiam
multis ſi fuiſſent rudes: qui confidentes dei-
genio ꝛ ſubtilitate intellectus intra ſe diſpu-
tabant de fide. Ideo dixit chriſtus iudeis di
ſputantibus. Ego veni in iudicium: vt qui nō
vident videant: ꝛ qui vident ceci fiant. Joh̄i
nis. ix. Nota in iudicium. ſ. diſcretionis. vt q
non vident ſcilicet per ſcientiam: vident. ꝛ q
vident: ceci fiant. Qui reſpondentes dixerūt
chriſto. Nunquid ꝛ nos ceci ſumus. dixit eis
xp̄s. Si ceci eſſetis. ideſt ignorantes pecca-
tum. ſ. infidelitatis non haberetis. Nunc ve-
ro quia dicitis: videmus. peccatū veſtrū ma-
net. Qui vident ſupple per preſumptionez ꝛ
ſcientiam acquiſitā: ceci fiant per min⁹ credē
tiam. Dic etiaʒ contra ſimplices ꝛ rudes ne
deficiant minuendo fidem catholicam quia
neſciunt Credo in deum. nec excuſant̄: q̄ꝛ bñ
addiſcunt ꝛ ſciūt cantilenas ſiue carmina hu
ius mūdi ꝛc̄. Dic q̄ño xp̄s in iudicio interro
gat quēlibet cuius cōditionis eſt ꝓut fuit re
uelatuʒ btō Hieronymo. Si aliq̄s dicit ſe eē
xp̄ianū: ſi neſciat Credo ĩ deū eſt ridiculū. ſic
ſi ego dicerē. ego ſum frater: ſʒ neſcio cui⁹ or-
dinis. Jō apl̄us. Dico eni p gr̄am q̄ data eſt
mihi omnib⁹ qui ſunt inter vos non plus ſa-
pere q̄ꝫ oʒ ſape: ſʒ ſape ad ſobrietatē. ꝛ vnicui
q̄ꝫ ſicut deus diuiſit menſuram fidei. Ad Ro
manos. xij. Nota dico per gratiam. ſ. apoſto
licam. Et loquitur ſubtilibus nō plus ſapere

q̄ꝫ oʒ ſape: q̄ꝛ caderet̄ in errorez. deinde dicit
ſimplicib⁹. Vnicuiq̄ʒ ſicut deus diuiſit men-
ſurā fidei. illaz. ſ. velit tenē nihil minuē. Ideo
eſt optimū cōſiliū bis in die. ſ. mane ꝛ ſero ac
tualit̄ mēſurare menſurā fidei genibus flexis
dicendo ſcʒ credo. ad inſtar militis homagiū
faciētis regi. ꝛ attendatis bñ ſi cor vr̄m adhe
ret cuilibʒ articulo: ꝛ ſic ſalui eritis. Ad Ro.
x. Si cōfitearis in ore tuo dñm ieſum chriſtū
ꝛ in corde tuo crediderīs ꝙ deus illū ſuſcita
uit a mortuis: ſaluus eris ꝛc̄. Q̄ꝛ oīs ſcīa acq
ſita obliuiſcit̄ niſi repetat̄ actuali ꝯſideratio-
ne ꝛ verbali. Quanto magis ſcīa infuſa. Jō
apl̄us. Voſmetipſos tēptate ſi eſtis in fide:
ipſi vos ꝓbate. ij. Cor. vlti. ¶ Scd̄o de⁹ dat
ad menſurā ſuā gr̄am ſpūalē: q̄ꝛ quidā habēt
plus. q̄dā min⁹. Rō. q̄ꝛ dat̄ ſm diſpoſitiones
creaturarū. Nō exemplū de duobus pannis
vel vitris. ſ. q̄rꝫ vn⁹ ē bñ mūd⁹. ali⁹ immund⁹
q̄ꝛ mundus recipit maiorē claritatē ꝛ fulgo
rez a ſole q̄ꝫ imūd⁹. ſʒ ambo eq̄lit̄ ſint ad ſolē
Idē ſi vultis in vob̄ recipe claritatē gr̄e ſpūa
lis attendat̄ ꝙ cor vr̄m ſit bñ mūdū ꝛ purū
ab inuidia. odio: rācore: ꝛ mala voluntate: a
malis deſiderijs ꝛ cogitationibus immūdis.
Sic enim illuminabit̄ a ſole iuſticie dño no-
ſtro ieſu xp̄o: qui q̄ntū in eo eſt equalr̄ illumi-
nat oēm hoiem. Si aūt cor vr̄m ſit rubigina
tum rubigine odij: inuidie: rancoris ꝛc̄. nō il
luminabit̄. Pz ergo ratio quomodo diſpoſi
tio eſt cā materialis. Eadē rō pōt dari de co-
lericis ꝛ flegmaticis ad ſolē equaliter exiſten
tibus. q̄ꝛ colerici magis ſentiūt calorez ſolis
q̄ꝫ flegmatici. Idez de ſole iuſticie xp̄o q ma
gis calefacit colericos. ideſt ſiccos a delitijs
ꝛ delectationibus mūdanis q̄ꝫ flegmaticos
vitioſos ꝛ delitioſos. iō dic̄ ſcriptura ad Eph̄.
iiij. Vnicuiq̄ʒ nr̄m data eſt gr̄a ſm mēſuram
ideſt ſm diſpoſitionem cuiuſlibet ꝑſone. De
iſta materia dicit xp̄s Matth. xxv. p moduʒ
ꝑabole. Hō q̄dā ꝑegre ꝓficiſcēs vocauit ſer-
uos ſuos: ꝛ tradidit illis bona ſua. Et vni de-
dit q̄nq̄ʒ talenta. alij aūt duo. alij vero vnum.
vnicuiq̄ʒ ſm propriam virtutē. Exponunt do
ctores. ſ. ſm ꝓpriam diſpoſitionem. In qua
parabola chriſtus comprehendit omnes ſta
tus qui ſunt tres communiter. ſcilicet.

Religioſorum.
Clericorum.
Laycorum.

Religioſi recipiūt a xp̄o q̄nq̄ʒ in q̄b⁹ cōſiſtit
diſpoſitio ipoꝝ p h̄ndo gr̄am dei in h̄ mūdo
ꝛ gl̄iam in alio. Primū ē pauptas apl̄icalis

De q̄ xp̄s Mat. x. Nolite poſſidē aurꝫ nec ar
gētū: neq̄ʒ pecuniā in zonis vr̄is. Nō perā in
via neq̄ʒ duas tunicas: neq̄ʒ calciamēta: neq̄ʒ
virgam. Dign⁹ eſt eniʒ operarius cibo ſuo ꝛc̄.
Ecce hic regula pauptat̄ apl̄ice. Secūdū eſt
caſtitas angelicalis. nō curando de illa ma-
teria nec cōde cogitādo: nec ore loq̄ndo: nec
oculis inſpiciendo: nec manib⁹ tangēdo: nec
opa faciendo ꝛc̄. Tertia eſt obedientia gene
ralis ſm regulā ꝛ nō ꝯ. Nō hic dīiam iter diſ
penſationē ꝛ diſſipationē ꝛc̄. Quartū ē affli-
ctio pn̄alis ſeu corpalis. q̄ꝛ al̄s nō poſſumus
viuere caſte ꝛ honeſte. Quintuʒ eſt deuotio
diuinalis in cerimonijs ſeruādis. In his q̄n-
q̄ʒ conſiſtit diſpoſitio ſeu mēſura gr̄e dīnalis.
Status autem ſacerdotuʒ recipit a xp̄o duo.
Primū: deuote officiare. ſecūdū digne cele-
brare. De p̄io nota q̄ño ſeptez hore canoni-
ce dicunt̄ in memoriā paſſiōis xp̄i quā repre-
ſentant. primo matutine in memoriā captio-
nis ꝛc̄. Quantū ad ſecundū digne celebrare
eſt p̄io ꝯfiteri ſacramētalr̄ cuʒ ꝓpoſito nō re
deundi ad pctā ꝛc̄. Status autē ſecularis re
recipit a xp̄o vnū tm̄. ſ. obediētiā ad decē p̄-
cepta legis. Dic hyſtoriā Mat. xix. de layco
a xp̄o querente. Mgr̄ bone q̄d boni faciā vt
habeam vitam eternā. Cui r̄ndit xp̄s. Si vis
ad vitā igredi ſuā mādata dei talit̄ ꝙ nullo
lucro vel piculo vitādo hō faciat ꝯ mādatuʒ
dei. vnicuiq̄ʒ g° de⁹ diuiſit gr̄az ſʒ mēſurā ꝛc̄.
¶ Tertio dat de⁹ penā īfernalē ad menſurā.
Nō credatis ꝙ in īferno oēs dānati habeāt
penā equalē: imo ſm menſuram culparū eſt
menſura penaruʒ. Deut. xxv. Pro menſura
pcti erit ꝛ plagarū modus. Quod v̄bū vt dicit
ſct̄us Tho. in. iiij. diſt. xlvi. q. i. ar. iij. nō eſt in-
telligendū de quātitate duratōis pene ꝓ cul
pa inflicte. q̄ꝛ iuſto dei iudicio ꝓ tpali immo
momētaneo mortali pctō pena infligit̄ eter-
na. Cuius q̄druplicē vbi. ſ. ſct̄us Tho. reddit
rōnē. Sed hoc v̄buʒ ꝑmiſſum de q̄ntitate pe-
ne ſm intenſionē acerbitatis ītelligendū eſt
ꝛ verificat̄. Duplex enim q̄ntitas pene exiſtit
ſcʒ ſm intenſionem acerbitatis. ꝛ ſm duratio
nem tpis. Quantitas pene reſpondet q̄ntita-
ti culpe ſm itenſionē acerbitat̄. vt ſm ꝙ gra-
uius peccauit: ſm hoc ei grauior pena infliḡi
tur. Vnde Apoc. xviij. Quātū gl̄ificauit ſe ꝛ
in delitijs fuit tantum date illi tormentum ꝛ
luctū. Nō aūt r̄ndet duratio pene duratiōni
culpe. vt dicit Augu. xxi. de ciuitate dei. Hec
ſanctus Thomas vbi ſupra. Item idem ſan-
ctus Thomas dicit vbi ſupra in ſolutione ad

ſecūdū argumētū in quo arguit. duoꝝ pctōꝝ
mortaliū: vnū eſt grauiꝰ ⁊ maiꝰ altero. ergo vnū
dꝫ maiori pena ꝙ̄ alterū puniri ⁊c̄. Soluit ꝙ
q̄titati pcti rn̄det q̄titas pene ſm intenſio-
nē. Et iō pctōꝝ mortaliū inequaliū erūt pene
inequales itēſiōe: eq̄les aūt duratiōe. Idē dicit
ſctūs Tho. iij. li. ꝯ gētiles. c. cxliij. vel ſꝫ aliā quotationē
cxlij. Dic quō ſm Augu. in quolibet pctō ſūt
duo. ſ. auerſio ab incōmutabili bono. ⁊ cōuer
ſio ad bonum cōmutabile. ſ. ad tp̄alia ⁊ terre
na. Iō ſunt in inferno due pene corrn̄dentes
ſ. pena dāni: ⁊ pēa ſenſus. vt dicit ſctūs Tho-
mas. iiij. ꝯ genti. cap. xc. vbi ſic dič. Pctō qḋ
i deū cōmittiť nō ſolū pena dāni: ſꝫ etiā pena
ſenſus debeť. Pena enim ſenſus rn̄det culpe
q̄tū ad ꝯuerſionē inordinatā ad ꝯmutabile
bonū. ſic pena dāni rn̄det culpe q̄tū ad auer
ſionem ab incōmutabili bono. Hec ille i for-
ma. Prima. ſ. dāni eſt nunq̄ᷓ vidē deuꝫ. ſcḋa
eſt torq̄ri ⁊ pati a creaturis. vbi gr̄a. de pctō
ſupbie vbi eſt auerſio ⁊ ꝯuerſio. qꝛ deꝰ p̄cepit
nob ⁊ oſ̄dit in ſe humilitatē. ⁊ ſupbꝰ auertit
ſe nolēs deo obedire: ⁊ ꝯuertit ſe ad ſupbiaꝫ.
pōpaꝫ ⁊c̄. Iō ſupbꝰ in inferno nunq̄ꝫ videbit
deū nec habebit honores padiſi: ſed erit in i-
ferno in cacabis de plūbo liq̄facto. Rō qꝛ ſu
perbꝰ eſt oībꝰ onerolus. Iō ⁊c̄. Itē deꝰ p̄cepit
ne hō faciat auaritiā. Luce. xij. Uidete ⁊ ca-
uete ab oi auaritia. O dič auarꝰ. nō curo de
preceptis dei ⁊c̄. ego nō eſſem diues. Iō in in
ferno hēbit penā dāni ⁊ nihil poterit hēre de
his que deſiderat. vt pꝫ de diuite epulone ⁊c̄.
Et penā ſenſus: qꝛ erit in auro ⁊ argento liq̄-
facto. Iō qꝛ ꝓpť aurū ⁊ argentū fecit ꝯ deuꝫ
Idem de pctō luxurie. deꝰ p̄cipit ne illud fiat
niſi inter virū ⁊ vxorē. ſꝫ luxurioſus nō curat
de p̄cepto dei. iō puniť pena dāni. qꝛ non ha
bebit delectationē paradiſi ⁊c̄. ⁊ penā ſenſus
in veru ad inſtar cyrogilli ⁊c̄. quia hic voluit
ita caleſieri per luxuriaꝫ. Idem de pctō inui
die. deus precipit vt diligamus inuicem ⁊c̄.
ſed inuidus nō curat: imo inuidet pximo. ideo
puniť pena dāni. qꝛ nō ſentiet delectationes
nec amorē padiſi. Et pena ſenſus in feruenti
pice: qꝛ hūit coꝛ nigrū p inuidiā. Idē de pctō
gule dicēs. Attendite ne grauētur corda vr̄a
in crapula ⁊ ebrietate. Lu. xxi. ſꝫ guloſus nō
curat: iō puniť pena dāni. qꝛ nō guſtabit de
eſcis padiſi. Et pena ſenſus in calce vbi ſemp
eſuriet ⁊ ſitiet. Idem de pctō ire de vindicati
uis ⁊ iracūdis: qꝛ nolūt remittē iniurias ⁊c̄.
puniētur pena dāni: qꝛ nunq̄ꝫ hēbūt pacē pa
radiſi. Et pena ſenſus: qꝛ ſemp erūt in guerra
in inferno. Idē de accidioſis q nunq̄ꝫ hēbūt
quietē glie. De q̄ Ioh. Amodo iā dicit ſpūs
vt requieſcāt a laboribꝰ ſuis: opa eni illoꝝ ſe-
quūtur illos. Apoč. xiiij. Et habebūt penam
ſenſus: qꝛ ſemp laborabūt inter ſerpētes q nō
pmittēt ipſos q̄eſcere. Ecce quō pro menſura
pcti erit ⁊ plagaꝝ modus. Iō Ylaie. xxvij. In
mēſurā ꝯ mēſurā cū abiecta fuerit iudicabit
eam. Nō in mēſura. ſ. culpe cuꝫ abiecta fuerit
ſ. aīa a corpe de hoc mūdo iudicabit eaꝫ De
iſta pt dici thēa. Deꝰ diuiſit menſurā. ſ. pene.
¶ Quarto dat deꝰ ad mēſurā gliam celeſtē.
qꝛ nō oēs bti q ſunt i padiſo hn̄t eq̄lē gloriaꝫ
ſed q̄dam maiorē: q̄dam minorē ſm mēſurā
bonoꝝ operū q̄ fecerūt i hoc mūdo. Auctās
Menſurā bonā ⁊ cōfertā ⁊ coagitatā ⁊ ſup
effluētē dabūt in ſinū vr̄m. Eadē quippe mē
ſura qua mēſi fueritis remetieť vob. Luc. vi.
De hꝰ ſctūs Tho. tractat in. iiij. diſt. xlix. q. i.
ar. iiij. q. ij. vtrū btitudo ab oībꝰ eq̄l. ř pticipa-
biť. Et rn̄det ꝙ non btitudo eq̄liť pticipabiť
ab oībꝰ beatis ex pte ſubiecti ſiue opantis qꝛ
vnꝰ btūs erit magis pfectus lumine glie ſm
ḡdū charitatiſ ſue. ⁊ ſic erit potētior ad illā vi
ſionē diuine eēntie q̄ꝫ aliꝰ. ⁊ ſic opatio i vno
pctō erit pfectior ⁊ dlectatio maior. ⁊ hoc cō
firmat p illud qḋ dř. i. ad Cor. xv. Stella dif-
fert a ſtella i claritate. ſic erit reſurrectio mor
tuoꝝ. ergo vnꝰ reſurgētiū maiorē gliam ha-
bebit q̄ꝫ aliꝰ. Itē ad ideꝫ. Premiū dꝫ rn̄dere
merito. ſꝫ q̄dā ſunt excellētiores meriti alijs.
ḡo cū btitudo ſiue glia celeſtis ſit ǒtuť p̄miū
vnꝰ pōt hr̄e maiorē gliam ⁊ btitudinē ⁊ gau
debit ſi fuerit pfectꝰ maiori lumine glorie q̄ꝫ
aliꝰ. Idē dicit eadē di. q. ij. que ē de diuiſione
diuine eſſentie. arti. iiij. Et prima pte. q. xij. ar.
vi. Sed ex pte obiecti erit eq̄lis glia ⁊ beati-
tudo in oībꝰ beatis. Qꝛ obiectū opationis in
qua btitudo ꝯſiſtit ē oīno vnū ⁊ idē. ſ. diuina
eēntia ex cuiꝰ viſione oēs erunt bti. Et ex hac
pte nō erit aliqs ḡdꝰ i btitudine. qꝛ deꝰ oībus
btis ſe vt obiectum btificans oſ̄det. Et ſic pꝫ
intellectꝰ dicte auctās. Eadem q̄ppe menſura
qua mēſi fueritiſ remetieť vob. Luce. vi. In di
cta auctoritate ponunť q̄ttuor ꝯditiōes ſꝫ q̄
quadruplicit̄ meremur in hoc mūdo. ſcilicet

- Bene cogitando.
- Bene loquendo.
- Bene operando.
- Et aduerſa patientier tolerando.

¶ Cogitādo meremū expellendo ſtatī malas
cogitatiōes de corde tāq̄ꝫ prunas ignitas de
manu. qꝛ lꝫ ymaginatio ſenſualis ſit aperta

dyabolo q pōt ibi ponē prunas ardētes ma-
laꝝ cogitationuꝫ. tn̄ in libertate nr̄a ē cōburi
delectabilr̄ vel nō cōburi viriliter expellēdo
Uerbi gr̄a. ſi dyabolus ponit i nr̄a ſenſualita
te malā cogitationē de ſupbia ⁊c̄. vos pote-
ſtis ipſaꝫ expellere cogitādo xp̄i humilitatē.
Idē pōt dici de alijs pctis. Iſto mō meremū
mēſurā bonā. qꝛ bone pſone iā i hoc mundo
cōſolanť. Ber. Multi vident cruces nr̄as q
nō vidēt ꝯſolatiōes nr̄as. Secūdo meremur
ore cauē [illegible] a falſis ⁊ enormibꝰ iuramentis
a mēdacijs ⁊ diffamatiōibꝰ. ſed affirmare de
bemꝰ p aduerſa dicēdo. ita: nō ⁊c̄. Hoc mō
meremur mēſurā cōfertā. i. plenaꝫ in fine. qn̄
angelus a dextris: ⁊ dyaboli a ſiniſtris expe-
ctāt aīe exitū de corpore. que ſi bōa fecerit, re
cipiť a bono angelo. Ecce h̄ mēſurā ꝯfertaꝫ.
Tertio meremur bn̄ opando in opibꝰ miſeri-
cordie: pn̄ie: ⁊ iuſticie. a pctis cauendo. feſta
deuote ſeruando. Iſto mō meremur menſurā
coagitatā. i. calcatā. ⁊ hꝰ qn̄ aīa intrat padiſū
⁊ ſalutať cū gaudio ab aīabꝰ btis ⁊c̄. Quar-
to meremur patiēter aduerſa ⁊ mala tolerā-
do. Iſto mō meremur menſurā ſupeffluentē
i. ſupꝰ effluētē. hꝰ erit pꝰ diē iudicij qn̄ gloria
aīe redūdabit in corpꝰ. Ecce q̄re dicit. Eadeꝫ
q̄ppe menſura q̄ menſi fueritiſ remetieť vobis
De iſta pōt dici. Deꝰ diuiſit menſurā. ſ. glie.
¶ Dn̄ica infra octa. epiphanie. Ser. iiij.

P Roficiebat ſapiētia
etate ⁊ gr̄a. Luč. ij. Sctm̄ euange
liū ꝯtinet in effectu tria ſingularia
de dn̄o ieſu xp̄o que ſunt magne difficultať.

- Primū eſt crementum corporale.
- Secundum documentuꝫ ſpiritnale.
- Tertiū exēplū ǒtuale. q̄ oſ̄dunť clare i the

mate ꝓpoſito. Primū ē cū dř ꝓficiebat eta-
te. Secūdū cū dř ꝓficiebat ſapīa. Tertiū cum
dř ꝓficiebat gr̄a. ¶ Primū qḋ oſ̄diť i ſācto
euāgelio de dn̄o nr̄o ieſu xp̄o ē augmētū cor
porale. ibi. ꝓficiebat etate. Sciēdū ꝙ dn̄s ie
ſus xp̄s exiēs de vtero mr̄is noluit ſubito ma
gnꝰ appē cū potuiſſet ita magnꝰ naſci vt fuit
de adā in p̄ncipio mūdi q exiuit de vēo mr̄is
ſue. ſ. ťre iā magnꝰ ⁊ hō pfecte etaťs. xxx. ānoꝝ.
Hoc tāgit textꝰ. d. Formauit deꝰ hoieꝫ. n̄ dič
pueꝝ vł iſātē. ſꝫ hoieꝫ de limo ťre. ⁊ iſpirauit
i faciē eiꝰ ſpiraculū vite ⁊ factꝰ ē hō. nō dič in-
fans. in aiam viuētē. Ge. ij. Certū ē ꝙ ita po-
tuiſſet facē xp̄s de ſeipō. ſꝫ noluit: imo voluit
vt ceteri paulatī creſcē. Prio voluit eē iſans
vt ceti. nō loq̄ns nec ambulās. Scḋo voluit
eē puer. Tertio adoleſcens. Quarto iuuenis
⁊ tādē vir pfectꝰ. vn̄ debuit p oia fr̄ibꝰ aſſimi-
lari. ad Heb. ij. Rō. ad oſ̄dēdū ꝙ veniebat
ꝓ ſaluatiōe oīuꝫ. Uenit eni ſaluare p̄mo iſan
tes p innocētiā. Secūdo adoleſcentes p gr̄a
lē obedientiā. Tertio iuuenes p ſacramētaleꝫ
pn̄iaꝫ. Iō debuit p oia fr̄ibꝰ aſſimilari q vult
oēs homies ſaluos fieri. i. ad Thi. ij. Si dicať
nō videť venire ſaluare ſenes: qꝛ noluit eſſe ſe
nex. ſꝫ voluit mori in flore iuuētutis ⁊ dare vi
tā ſuaꝫ in etate in q̄ magis vita diligiť. Iuxta
ꝓphetiā Iere. xij. in pſona xp̄i dicit. Reliq
domū meā: dedi dilectā aiam meā. ſ. vitaꝫ in
manꝰ inimicoꝝ meoꝝ. Rn̄deo ꝙ imo venit
ēt ſaluare ſenes. Lꝫ ipe nō fuerit ſenex: tn̄ a ſe
nibꝰ voluit bn̄dici. ſ. a ſymeone ⁊ anna. Ideo
poſtq̄ꝫ ſctā mr̄ eccl'a feſtinauit de iſantia ſal-
uatoris i feſtis trāſactis: mō icipit facē officiuꝫ
de eiꝰ pueritia qn̄ fuit. xij. annoꝝ. De hoc dič
p̄ncipiū euāgelij. Cū factꝰ eēt ieſus annorum
xij. ⁊c̄. aſcēdētibꝰ illis hiero. ſꝫ ꝯſue. diei feſti
ꝯſummatiſq̄ꝫ die. cū redi. reman. pu. ieſus in
hie. ⁊ nō cog. parē. Exi. aūt illū eē i comitatu
ve. iter diei. ⁊c̄. Nō pꝰ triduū iuenerūt eū in tē
plo in medio doctorū. Dic quō virgo maria
ibat ad tēplū dn̄i i hierlm̄ i feſtiuitatibꝰ ordi
naťs ſm legē: qꝛ i tota iudea nō erat niſi vnuꝫ
tēplū. ſ. i ciuitate hierlm̄: in quo poſſent offer
re ſacrificiū. ꝓpť qḋ iudei ter in āno teneban
tur venire ad tēplū i hierlꝫ. ſ. i feſto paſchaťs
pēthecoſtes: ⁊ ꝫenophegie. i. tabernaculoruꝫ
fixionis. ex p̄cepto legis. Uirgo maria i dictis
feſtiuitatibꝰ etiā volebat venire de nazareth.
q̄ diſtabat a hierlm̄ p. xl. miliaria. Et ex mag
dilectiōe nolebat dimittē filiū ſuū ieſuꝫ: ſꝫ ipꝫ
portabat in brachijs qn̄ erat infans. Sed qn̄
fuit puer ducebat ipſuꝫ p manū. Nō hic ꝯtē-
plādo quō ǒgo maria ibat cū filio aliqn̄ cuꝫ
calore aliqn̄ cū frigore: pluuia: niue: vēto: ad
tēplū. Si fuiſſet ſibi dictuꝫ. ǒgo bn̄dicta quo
vadaťs mō cuꝫ tali tpe. Rn̄diſſet ǒgo maria.
vado ad tēplū dn̄i in hierlm̄. O virgo bn̄di-
cta: ⁊ nunq̄d vos eſtis tēplum dei magis ſan
ctū q̄ꝫ illud. De quo dicit eccl'ia. Tēplū repē
te ſit dei intacta neſciēs virū ǒbo ꝯcepit filiuꝫ
Et nunq̄d filius veſter ē tēplum diuinitatis
Hoc auteꝫ dicebat de tēplo corporis ſui. Ioh.
ij. Sed reſpondiſſet virgo finaliter. hoc facio
in exemplum xp̄ianoruꝫ vt qn̄ audierint hoc
nullus quātūcūq̄ꝫ delicatus excuſet ſe: ne va-
dat ad eccleſiam ratione caloris: ſeu pluuie:
frigoris ⁊c̄. Hoc dič expſſe Beda in omelia
hodierna ꝙ ǒgo maria vt daret exemplum

dat ad templū. Jdō meméto vt diē ſabbati.ſ.
getis ſctifices. Exod. xx. A negocijs tpalibus
quieſcētib⁹: ꝛ in ſpūalib⁹ ſe occupando. No-
ta meméto. Jn nullo alio precepto dicit me
mento niſi in iſto. vt poſtq̄ laboraſti in nego
cijs tpalib⁹ feria ſecunda tertia ꝛc̄. De dñica
dicit memento ꝛc̄. Exemplo etiam virgis pa
rentes debēt ducē filios ꝛ filias ad eccleſiaʒ.
Nota ꝯ malā ꝯſuetudineʒ de puellis que nō
vadunt ad miſſam: iō ſunt tot male. qꝛ tūc ha
bēt oportunitatē faciēdi maluʒ qd nō poſſūt
infra hebdomadā. qa parētes ſunt in domo.
Jnde veniūt alique grauide ad nuptias. vel
iam pepererunt bis vel ter. Jdeo ducēde ſūt
ad eccliam vt habeant deuotioneʒ. qꝛ niſi de
uotio retineat mulierē ꝛc̄. Jtem filij ſunt du-
cendi ad eccliam p pātrem vel matrē ꝛc̄. Com
pleto aūt feſto ſeptē dieb⁹ cōſummatiſq̄ die-
b⁹ cū redirēt remāſit puer ieſus i hierlm. Nō
p parentū negligētiā: ſʒ p diuinā ꝓuidentiam.
Et nō cognouerūt parentes ei⁹. Rō. qa erat cō-
ſuetudo iudeoꝝ ex honeſtate vt hoies. hoc ē
viri p vnā viā. mulieres aūt p aliā. vel homi-
nes precedebant: ꝛ mulieres ſeqbanť. Pue-
ri g° poterāt ire cū pīe vel mre. Qñ g° virgo
maria receſſit de tēplo ꝛ nō vidit iuxta ſe fili
um ſuū ieſum: credidit q eēt cū ioſeph ꝛ ve-
niret cū eo. Jdeʒ credidit ioſeph qñ nō vidit
ieſum: cogitauit q eſſet cuʒ mre. Hoc tangit
euangeliſta breuiē di. Cogitantes eū in comi
tatu eē venerūt iter diei. Credo q ioſeph alijs
vicib⁹ fuit pus i nazareth: qꝛ hoies vadūt ve
locius: ꝛ vt pararet cenam. Et qñ virgo intra
bat domū filius occurrebat ſibi. qm veniebat
pri⁹ cū ioſeph: ꝛ faciebat ſibi magnū feſtum.
Sed nūc qñ virgo īrauit ꝛ nō filiū ſuū vidit
dixit ioſeph: vbi eſt filius me⁹. Rñdit ioſeph
Et nō erat vobiſcuʒ. O miſer: ego credebam
ipm eē vobiſcū. Tūc v̄go plāgēs dixit. O mi
ſera: quid eſt de filio meo: ꝛ ſtatim magn⁹ cla
uus intrauit in corde: quia diligebat ipſum
plꝰſq̄ oēs mres. Rō. qꝛ alie mres diligunt
filios ſuos tanq̄ creaturas ſuas: ſed v̄go dili
gebat ipm etiam tanq̄ ſuū creatorem. Jtem
alie mres pdūt v̄ginitatē ꝓpť filios: ſed ipſa
nō. Jtē alie mres dolent in ptu: ſed v̄go nihil
Et v̄go plorando intrauit cameraʒ dicēs. O
fili mi vbi eſtis vos mō: vtinā nō in manibus
archelai filij herodis. O fili vbicūq̄ ſitis vos
ſcitis mō dūi dolorē meum ꝛ timorem. Tunc
cor virginis erat inter duas molas. Ex vna p-
te cogitabat vtrum aſcenderit in celuʒ ad pa
treʒ. Ex alia parte dicebat. Quō receſſiſſet q

nil ſibi dixiſſet: nec pdicaſſet euangeliū: nec
ſtituit ſacramēta. Ex alia parte cogitabat ne
ipm teneret fili⁹ herodis q tūc regnabat. Jo
ſeph ex alia pte plorabat di. O miſer quid di
cet mihi deus pr: qꝛ tam male cuſtodiui filiū
ſuum. O miſer quid dicam de tanta mea ne-
gligentia. Secus de multis matrimonio cō-
iunctis. Nōnunq̄ dū qd aduerſitatis tribu-
lationiſq̄ occurrit in domo ꝯtendūt vir ꝛ vxor
dicentes. Uos feciſtis: immo vos feciſtis ſed
virgo ꝛ ioſeph mutuo ſe conſolabanť. Dice-
bat v̄go ioſeph. Pater cenetis qꝛ ego nō poſ
ſum comedē niſi vos comedatis. Dixit v̄go
ioſeph. Pater perquiramus filiū meū inter
vicinos ꝛ apud notos ꝛ amicoſ. Dic quomo
do ibāt de nocte cū laterna plorantes: ꝛ ipſū
querentes: ꝛ oēs mirabātur. Et multe mulie
res aſſociabantur eis p nazareth. ꝛ ipo nō in
inuēto redierūt ad domū. Et v̄go intrauit ca
meram ſuaʒ ꝛ flexis genib⁹ lachrymando di-
cebat. O de⁹ pr vos ſcitis vbi eſt fili⁹ veſter ꝛ
meus ↄtute cuius cōcepi velitis me cōſolari
O fili vbi eſtis mō iaʒ ampli⁹ nō poſſum pati.
Jdem faciebat ioſeph ex alia pte: nec de tota
nocte dormierūt: i craſtinū bono mane redie
rūt in hierlʒ ꝛ fuerūt ibi in ſero. Cogitate quō
in nocte circuibant p ciuitatē cuʒ laterna. ſ. p
ciuitatē hierlʒ q̄rentes ipſuʒ inter cognatos ꝛ
notos. de quo gentes mirabanť q tali hora
iret per villā cuʒ eſſet famoſa de maxima ho-
neſtate ꝛ ſanctitate vite. Cogitate qñ iuenie-
bať p vigiles quō dicebāt. o qs vadit ibi ꝛc̄.
Tranſactis tribus diebus dixit virgo. vada-
mus ad templū dñi: ꝛ orem⁹ vt ipm inueniā
mus. Dicit euangelium. Et factū eſt poſt tri
duū inuenerūt illuʒ in tēplo in medio docto
rum. Statim virgo aſcendens ad eum dixit.
Fili qd feciſti nob ſic. ſ. nobis ignorantibus.
Sʒ nō fuit increpatio: ſʒ q̄ſtio. Ecce pr tu⁹. ſ.
putatiuus ꝛ ego dolentes q̄rebam⁹ te. Cogi-
tate quō xp̄s cōſolabatur mrem ſuaʒ dicens.
Quid eſt q me q̄rebatis: neſcieť qa in his que
patris mei ſunt oʒ me eē. De tota iſta mate-
ria vel ſpeculatiōe ecce ꝓphetia loquēs in p
ſona v̄ginis marie. Adiuro vos filie hierlm
inueni quē diligit aīa mea: queſiui illū ꝛ nō i
ueni. ſurgam ꝛ circuibo ciuitatē per vicos ꝛ
plateas querā quē diligit aīa mea: tenui eum
nec dimittam. Canti. iij. Moraliter nota q̄n-
tum dolere debem⁹ cū ieſum pdimus. Uirgo
maria in feſtiuitate perdidit filiuʒ ſuū: tñ ſine
pctō perdidit. Et nos in feſtiuitatibus perdi
mus xp̄m ꝓpter pctā. Quia in dieb⁹ feſtiuis

plura pctā mortalia cōmittunť. Dic de q̄libʒ
ſtatu ad libitū. Jdeo dicit xp̄s nobis. Feſtiui
tates vr̄as odiuit aīa mea. Jſa. i. Nota ꝛ poſt
triduum inuenerūt eū in tēplo. q̄re p⁹ triduū
ꝛ nō añ. Rō. qa q pdit xp̄um ex pctō nō pōt
ipʒ inuenire niſi p⁹ triduū. ſ. poſt tria opa peni
tentialia. Prima eſt cordis ꝯtritio. q̄ dr̄ dies
naturalr̄ includens noctē culpe. ꝛ diē gr̄e. qꝛ
ꝗa ꝯtritio nō eſt ſine claritate diūe gr̄e ex quo
dolet de culpa ꝓterita. Scōa eſt oris ꝯfeſſio.
q̄ etiā dr̄ dies nālis. cui⁹ nox eſt ꝯplatio pctōꝝ
q̄ſi ſe diffamādo. dies clara eſt remiſſio pctō-
rū: que fit in abſolutiōe. ꝛ oritur claritas gr̄e
quā ſi iā hēbat ex ꝯtritiōe: augmētať ex cōfeſ
ſione ꝛ abſolutōe. Tertia eſt vite correctio cu
ius nox ē labor correctiōis ꝛ mutatio male i
clinationis. Dies v̄o claritas ꝯſcie ꝛ bone fa
me. Correctio fit: qꝛ ſi fuiſti ſupbus: vanus: pō-
poſus: ꝛc̄. decetero ſis hūilis. ꝛ ſic de alijs vi-
tijs ꝛ v̄tutib⁹. Hoc mō poſt triduʒ inuenitur
xp̄s in tēplo i manib⁹ ſacerdoť ad digne cōi-
candū. Auctas allegorice. Jbim⁹ viā triū die
rū in ſolitudinē vt imolem⁹ deo nr̄o. Exo. iij.
Poʒ pm⁹ pūct⁹. ¶ Scōm eſt documētū ſpūa
le. cum dr̄. ꝓficiebat ſapia. Hoc verbū hʒ ma
gnā difficultatē in theologia. Nā ois doctri
na theologicoꝝ ſingulariter mgr̄ ſniarum in
iij. dicit q xp̄s nō ſolū inq̄tū deus: ſed etiā in
q̄tū hō in pmo inſtāti creatiōis aīe habuit tā
tam ſapiam q̄tam hʒ mō in celo. Auctoritas
Jſaie. Butyrū ꝛ mel comedet vt ſciat repro
bare malū ꝛ eligē bonū. Jſa. vij. Nota vt pro
bauis xp̄s in prīo creatōis iſtanti ſciret repro
bare malū ꝛ eligē bonū: tñ vt ceteri pueri vo
luit comedere butyrū ꝛ mel. Jteʒ Jere. xxxi.
Nouū creauit deus ſup terrā: femina circun-
dabit virū. ſ. ſtatim pfectū in oībus. Quō g°
dic euāgeliſta q xp̄s proficiebat ſapia. rñdeo
q hoc pt itelligi duplr̄. qꝛ ꝓficiebat ſapia ha-
bitualiť vel effectualr̄. Habitualr̄ aūt xp̄s nō
profecit in ſapia: ſed ꝓfecit effectualr̄. qꝛ q̄to
magis creſcebat in corpe: tanto maiores effe
ctus oñdebat ſapīe. Exēplū de ſole q licet tā-
tam claritateʒ habeat hora pria q̄tam habet
hora tertia habitualr̄. ꝛ tātā hora tertia q̄taʒ
hora meridiei. tñ ſol effectualr̄ profecit in cla
ritate: qꝛ maiorē claritatem oſtendit hora ter
tia q̄ hora prima. ꝛ maiorem in meridie. Jta
etiā eſt de ieſu xp̄o ſole iuſticie. Lʒ in inſtanti
creatōis hēet tantā claritatē ꝛ ſapientiā q̄tā
habet mō in celo habitualr̄: tñ effectualiter i
ſapientia creſcebat ꝛ profecit. Qm̄ in aurora
quādo virgo ipſum pareret nōduʒ ortus erat

ſup terrā ꝛ iam dabat aliquos radios clarita
tis. ſ. virgini marie Joſeph ꝛ Eliſabeth. Sed
maiores dedit hora pria. ſcʒ in natiuitate per
tot mirabilia Sed adhuc maiores dedit ho
ra tertia. ſ. qñ fuit duodecim annorū diſputā
do cū doctoribus. Sed multo maiores emi-
ſit adhuc in meridie. ſcʒ qñ fuit. xxx. annoruʒ
in pdicatione euangelica ꝛ miraculorū opa-
tione. Ecce quō xp̄s ꝓficiebat ſapia effectua
li. De hoc ꝓpha in pſona dei pr̄is loquentis
de xp̄o homie di. Ecce intelliget ſeru⁹ meus ꝛ
exaltabiť ꝛ eleuabitur: ꝛ ſublimis erit valde
Jſa. lij. Ubi ponunť q̄ttuor gradus exaltatio
nis effectual. pm⁹ ibi. Ecce intelliget ſeru⁹ me
us. ſ. ſtatim in iſtanti ꝯceptiōis. ꝛ exaltabitur
ſcʒ hora tertia ꝛ prima in natiuitate. ꝛ eleua-
bitur. ſ. diſputādo cum doctorib⁹. ꝛ ſublimis
erit valde. ſ. in pdicatione euāgelica. Mō vi
deam⁹ de radijs ſapīe q̄s emiſit qñ fuit duo-
decim ānoꝝ. De hoc dic euāgeliſta. Jnuene
runt eū in tēplo ſedentē in medio doctoꝝ au
dientē illos ꝛ interrogantē. Stupebāt auteʒ
oēs q euʒ audiebāt ſup prudentia ꝛ reſpōſis
ei⁹. Ego amore vr̄i q̄ſiui de mō ſedendi quō
chriſtus ſedebat in medio doctorū. ꝛ de ma-
teria de q̄ diſputabant. Modū ſedēdi decla
rat Beda i omelia hodierna dicens q xp̄us
tenuit formā diſcipuli qd fuit magne hūilita
tis indicium. imo eximiuʒ diſcendi hūilitatis
exemplū. Quidā dicunt q xp̄s ſedebat in ca
thedra in medio doctoꝝ: ꝛ ita pingunt picto
res: ꝛ male. Dic quō in angulo templi docto
res habebāt ſcāna circulariť poſita ꝓ cōſilijs
ꝛ diſputationib⁹: vbi erat rota tota libris ple
na. ꝛ qñ doctores diſputabant pueri maxime
ingenioſi ponebant ſe in medio doctorum in
terra ſedēdo ꝛ doctores audiēdo ꝛ de dubijs
ipſos interrogando. ſed nō ꝯtra doctores ar-
guendo. Hūc modū alioꝝ pueroꝝ voluit te-
nere xp̄s. Jdō dr̄. inuenerūt eum in medio do
ctoꝝ audiētē illos ꝛ interrogantē. nō dic ar-
guentē. Materia autē de q̄ tunc doctores ꝛ
rabini diſputabāt iueni in epl̄a glīoſi Hiero
nymi ad Paulinū. ca. iiij. vbi dicit. duodeci
annos ſaluator impleuerat ꝛ in tēplo ſedens
de queſtionibus legis interrogās. nō dicit di
ſputās vel arguens: magis docet dū pruden
ter interrogat. Nota de q̄ōnib⁹ legis. Dic ꝓ-
ctice quō fuerūt rōnabiliť q̄ōnes legis. ꝛ que
tūc maxie diſputabanť erāt de aduētu meſſie
qꝛ oēs doctores nullo diſcrepante ſciebāt tē
pus aduentus meſſie eē cōpletum. tā ex pro-
phetia iacob. Gen. xlix. Nō auferet ſceptruʒ

de iuda nec dux de femore eiꝰ: donec veniat
q mittendꝰ eſt. Qꝛ tūc regñbat herodes. Iterꝝ
ex hebdomadibꝰ Danielis. Nō ponamꝰ di
ſputatiões i foꝛa. Cū eēnt ibi doctores multi
⁊ mgri ⁊ rabini ſedentes in ſcānis ⁊ pueri in
medio eoꝝ vt dictū eſt. iter q̃s erat xp̄s. vnus
doctoꝛ ꝓpoſuit q̄ōnez dicēs. Quid vob̄ vide
tur de aduētu meſſie. Rñderūt alij. Pꝛo cer
to aduētus meſſie ē ꝯpletꝰ. tñ ſi habeatis ali
quā rōnē vł ꝓphiaz in oppoſitū dicatis. Rñ
dit aliꝰ doctoꝛ dicēs. Bene videt̄ mihi ꝙ ad
uentꝰ ſit cōpletꝰ ſm ꝓphias. ſꝫ tñ dubito ex q̄
dā ꝓphia Aggei. ij. di. in pſona dei. hec dicit
dñs deꝰ. Adhuc vnū modicū: ⁊ ego mouebo
celū ⁊ terrā: ⁊ mare ⁊ aridam: ⁊ mouebo oēs
gentes: ⁊ tūc veniet deſideratus cūctis genti
bus. Aggei. ij. Mō dñi mei reuerēdi nōdum
vidimꝰ iſta ſigna: qꝛ nō vidimꝰ nouū motum
in celo nec in terra. Verū dicitis dicebāt alij.
Jō cogitemꝰ ſuꝑ hoc ⁊ neſciebāt aliud dicere.
Tūc ſurrexit xp̄s in foꝛma diſcipuli manibus
plicatis ⁊ obtēta licētia loquendi dixit. Dñi
ſi recoꝛdamini mō ſunt duodecim anni ꝙ ce
lū fuit motū per nouā ſtellā que duxit tres re
ges oꝛiētis ſm ꝙ ego audiui a parētibꝰ meis
Si videt̄ vobis ꝙ iſte motꝰ fuerit nouus. Itē
terra fuit tūc mota ⁊ mare: qñ ex precepto i
peratoꝛis q̄ iubet ibat vt ꝓfiteret̄ in ciuitatem
ſuā: ſi foꝛte eſſet hoc. Ecce interrogans. ſꝫ ver
ba ſua veniebant ad coꝛ cū lumine ꝓut ſibi
placebat. O dixerūt ipſi: verū dic̄ ꝓ certo ego
recoꝛdoꝛ ꝙ tūc fuit magnus motus in celo ⁊
in terra Dixit xp̄s. Dñi parcat̄ ſi pueri que
rūt. Ecce q̄ō de q̄ōnibꝰ legis interrogās ma
gis docet duz prudenter interrogat. Deinde
aliꝰ dixit. Dñi aliud ſignū dedit Iſaias dicēs
Pplſ q ambulabat in tenebꝛis vidit lucem
magnā. habitātibꝰ in regione vmbꝛe moꝛtis
lux oꝛta eſt eis ⁊c̄. Paruulꝰ natꝰ eſt nobis ⁊
filiꝰ datꝰ eſt nob̄: ⁊ factꝰ eſt pncipatꝰ ſuꝑ hume
rū eiꝰ ⁊c̄. Iſa. ix. Hoc ſignū debuit eē in nati
uitate regis meſſie. Sꝫ hoc ſignū nō vidimꝰ.
Dicebāt alij veꝝ dicit̄. ⁊ voluebāt ⁊ reuolue
bant libꝛos. Dixerūt xp̄o. qd dicet̄ vos hic fi
li dubitat̄ in aliq̄. Et ſurrexit humilit̄ ⁊ loquē
do cū magna reuerētia dixit. Audiui ꝙ in ci
uitate bethleem in media nocte mō ſunt. xij.
āni appuit magna claritas in tantū ꝙ nox vi
debat̄ meridies. ſic̄ iuxta illud pſalmi. Nox ſi
cut dies illuminabit̄. Et audiui ꝙ angeli ap
paruerūt paſtoꝛibꝰ cū magna claritate. inter
q̄s loq̄bat̄ vnꝰ dicēs. Euāgelizo vob̄ gaudiū
magnū: qꝛ natus eſt vobis hodie ſaluatoꝛ ⁊c̄.

Dicebant doctores. Rñdit bñ recoꝛdoꝛ ꝙ
talis fama fuit publica. Nunqd recoꝛdamini
quō fuit ſcriptū nobis de hoc. Mi fili bonas
grās dicimꝰ vobis: qꝛ ita clarificatis intelle
ctus nr̄os. Ecce q̄ō de q̄ōnibus legis interro
gans magis docet ⁊c̄. Alius doctoꝛ dixit ſu
ſpirans. O dñi dubito ꝙ totū nr̄m gaudiū ⁊
ſpes ſit ꝑdita. Et nūqd dicit ꝓpha ꝙ ſtatiꝫ ve
niet ad templū dñatoꝛ quē vos q̄ritis ⁊ ange
lus teſtamēti quē vos vultis. Malach. iij. ſꝫ
nondū venit. O fatui ⁊ inſcij cū hēbant ipſū
pñtem. ꝓp hoc dixit eis iohes. Medius ve
ſtrum ſtetit quē vos neſcitis. Ioh. i. Et inter
rogauerūt euz qd diceret. q rñdit. O dñi qd
pñt dicē pueri inter vos. Audiui a parentibꝰ
meis ꝙ poſt miraculum de lumine in media
nocte in ciuitate bethleem apparente: ꝙ in
xl. die vna mulier iuuenis cum puero in bra
chijs cū baiulans venit ad templū: ⁊ ſanctus
ſymeon ⁊ anna ꝓphetiſſa ꝑdicauerūt eū dicē
tes: ꝙ ille erat verꝰ meſſias ⁊ ſaluatoꝛ mundi.
Dixerūt ipſi. Per deū veꝝ dicit Symeō erat
cōſanguineꝰ meꝰ ⁊ amicꝰ meꝰ a quo ego audi
ui. Dixit aliꝰ. ⁊ ego audiui ab anna cōſangui
nea mea. O benedicaris fili ⁊ addiſcas bene
Deinde rabbi ſamuel ſuſpirās ⁊ quaſi flens
dixit. Et nunquid recoꝛdamini q̄ō herodes
rex occidit oēs pueros. ergo ⁊ illū. g° dñi de
tis rōnes. ⁊ erant triſtes ⁊ nō poterāt rñdere
Qui dixerūt xp̄o. Quid dicit̄ vos hic fili. q
cū magna humilitate rñdit ne notaret̄ de ꝓ
ſūptiōe. Dñi reuerēdi ego legi. Exodi. xxiij.
Non coques heduꝫ in lacte matris ſue. Mo
do dñi: pueri poſſent hic dubitare nō dixit ꝙ
ipſe dubitaret: an deus vellet oñdere q̄ō eēt
decoquēdus hedꝰ: vel an eēt ꝓphetia de meſ
ſia ne in lacte matris moꝛeret̄ duꝫ eſſet puer.
Moyſes in tribus locis dicit. Non coques
hedum ⁊c̄. qa tripliciter fuerunt innocentes
ab herode occiſi. quidā gladijs: quidam lan
ceis. alij baliſtis. ne parentes ⁊c̄. vel dicas ſic
quidam gladijs. quidaꝫ ſuffocati ſiue ſtrāgu
lati. quidaꝫ fuerunt percuſſi ad parietes. Ad
qꝛ herodes voluit occidere xp̄m ter. ſ. in nati
uitatem: in aduentu regum: ⁊ in purificatio
ne ⁊c̄. Sed xp̄s nec ſic: nec ſic fuit ab herode
interfectus. Ideo dicit ſibi Moyſes. Nō co
ques hedum. i. xp̄m ⁊c̄. Hoc intellexerūt do
ctores ⁊ magiſtri: dū xp̄s loq̄ret̄ virtute diui
na dicentes. Verū dicit. qꝛ ꝓ certo illud fuit
ꝓphetia de meſſia. Ideo ſine dubio nō fuit
ab herode occiſus. Et dum eſſent ſic cōſolati
venit virgo maria dicēs. Fili qd feciſti nobis

ſic ⁊c̄. Cui dixerūt rabini. ē filius vr̄ iſte. Rñ
dit virgo Maria. Ita dñi. O tā bonū ⁊ tam
gratū filiū hētis. Addiſcat: qꝛ adhuc erit ma
gnus rabinus. Nō oñdatis ei offm̄ viri veſtri
O quales ſtulti hēbāt ipm̄ pñtē ⁊ nō cogno
ſcebāt. De iſta ſapia xp̄i ꝓphetia fuit tūc cō
pleta. Ego ſapia habito in ꝯſilio ⁊ eruditis in
terſum cogitantibus. Prouer. viij. Ecce quō
ꝓficiebat ſapia effectualiter. ¶ Tertius pun
ctus eſt de exēplo vtuali. Cū dr̄ ꝓficiebat grā
Similis difficultas eſt de ꝓfectu grē ſicut de
ꝓfectu ſapie. Et ſimilr̄ rñdetur. qm̄ xp̄s in in
ſtanti ſue ꝯceptionis habuit tantā grām ha
bitualiter q̄ntam hꝫ nūc in celo. Sꝫ ſicut dixi
de claritate ſolis q̄ magis oꝛit̄ hoꝛa. tertia q̄
pꝛima ⁊c̄. Ita ēt pōt dici de claritate gratie.
qm̄ ſol habitualiter hꝫ tantā claritatem hoꝛe
pª q̄ntam hꝫ hoꝛa 3ª ⁊c̄. Sed effectualiter ſol
magis oñdit claritatē ſuaꝫ hoꝛa tertia q̄ ho
ra pª: ⁊ magis hoꝛa meridiei q̄ tertia. qꝛ dicū
phs ꝙ lux eſt vehiculum caloꝛis. Idē de xp̄o
ſole iuſticie. Ideo apl̄us. Apparuit grā dei ⁊
ſaluatoꝛis noſtri oibus hoibus erudiens nos
ad Tytū. ij. Nota apparuit grā: non dicit cre
uit grā: ſed apparuit. ſ. effectualiter erudiens
nos. ſ. dando exemplū virtuale nobis. de quo
dicit euangeliſta in 3ª parte deſcēdit cuꝫ illis
in nazareth ⁊ erat ſubditus illis vſq̄ in fineꝫ.
Moꝛaliter ſuꝑ hoc qd̄ dicit: ⁊ erat ſubditꝰ il
lis. Non legitur ꝙ in domo virginis Marie
eſſet aliqs niſi ipa cū ioſeph ſponſo ⁊ xp̄o eiꝰ
filio. qs faciebat ſuitium domus. qꝛ vbi ſunt
tres pſone multis ſeruitijs indigēt. Dicit Lu
cas de xp̄o ꝙ erat ſubditꝰ illis. Ideo ipſemet
xp̄s dicit. Filius hois nō venit miniſtrari. ſed
miniſtrare. Mat. xx. Ecce quō ꝓficiebat gra
tia ſeruiendo parētibus. Dicā vobis vnū ſer
uitiū vt mgr̄ hyſtoriaꝝ expſſe dicit ꝙ xp̄s cuꝫ
alijs pueris ibat ad poꝛtandū aquā de fonte
Dic practice quō virgo de mane volebat re
cipe amphoꝛā vt poꝛtaret aquā. Nota hic ꝯ
mulieres que dicūt ego poꝛtaui bonā dotem
iō non intrabo coquinā nec poꝛtabo aquam
Habeat vir meus ancillā vel captiuā. Et vos
qd facietis. Vidēs ieſus ꝙ virgo volebat poꝛ
tare aquā ⁊ recipe amphoꝛam dixit. ego ibo
⁊c̄. Cū āt ſic pie ꝯtenderēt virgo ⁊ ioſeph ve
niebat xp̄s ⁊ recipiebat amphoꝛā dicēs. Ego
ibo. Dicit ioſeph. O dñe vos nō ibitis. Dice
bat xp̄s. Ibo. vt dem exēpluꝫ alijs filijs. O ſi
quis dixiſſet ſibi qñ redibat de fonte. O dñe
quare facitis hoc. Quare nō facitis vos mi
chael gabriel ⁊c̄. Rñdiſſent angeli. Nos ſu

mus parati ſꝫ ipe vult facere. O dñe quare fa
citis hoc. rñdiſſet vt qñ filij xp̄ianoꝝ audient
hoc ſeruitium qd̄ ego facio parentibus meis
huiuſmodi exēplo ipi ſeruiant ⁊ miniſtrēt pa
rentibus ſuis. Dic aliqd ꝯtra filios inobediē
tes parentibus ſuis. Ideo apl̄s. Filij obedite
parentibus vr̄is in dño. Hoc. n. iuſtū eſt. Ho
noꝛa patrē ⁊ matrē tuam qd̄ eſt mandatum
pꝛimū in ꝓmiſſione: vt bene ſit tibi ⁊ ſis lōge
uus ſuꝑ terrā. ad Ephe. v. Filij aūt inobedien
tes ſunt parue vite ⁊ faciūt malum finē. Nō
ad hoc quid cōtigit valentie de quodam ſen
tentiato ad ſuſpendium ex quadaꝫ moꝛte de
qua fuit iniuſte infamatus. Qui quādo vidit
furcam in qua debebat ſuſpēdi nouiter factā
in illo loco clamauit. Domine iuſte moꝛioꝛ
nō ex crimine moꝛtis huius mūdi impoſito.
ſed qa in hoc loco verberaui matrē meā. que
genibus flexis oꝛauit dicēs. Utinā in iſto lo
co in quo me percuſſiſti ſis ſuſpenſus: ⁊ ita fa
ctum fuit. Ecce quem finē faciunt. Ideo dicit
chꝛiſtus in euangelio. Honoꝛa patrem tuuꝫ
⁊ matrem tuam. Qui maledixerit patri vel
matri moꝛte moꝛietur. Matthei. xv.

¶ In octaua epyphanie. Sermo vnicus.

Ego a te debeo bapti
zari. Matth. iij. ⁊ in euāgelio hodi
erno. Sctā mater eccia hodie facit
feſtum ⁊ officiū de baptiſmo xp̄i. de quo log
tur euangeliū hodiernū quō xp̄s fuit baptiza
tus a btō ioāne. Et de hoc erit ſmo noſter. et
habemus multas bonas doctrinas ſpeculati
uas ad illuſtrationē intellectꝰ: ⁊ moꝛales ad
coꝛrectionē vite. Sed p° ſalutetur virgo Ma
ria ⁊c̄. In pñti cogitaui tenere modū iuriſta
rū qui in ſuis ſcholis qnādo volūt legere vel
diſputare: pꝛimo ponūt caſuꝫ legis. Deinde
qd iuris. ¶ Sic ꝑmo recitabo caſum legis di
uine ⁊ hyſtoriā euāgelij ſancti. ¶ Deīde mo
uebo aliquas q̄ōnes ſpeculatiuas ⁊ moꝛales
Dic hyſtoriā euangelij. q̄ō xp̄us de ciuitate
nazareth venit ad ioānē ad ioꝛdanem vt ba
ptizaretur ab eo. Et ſpūſſctūs reuelauit ioan
ni. ꝙ ille hō erat ſaluatoꝛ mūdi. verus deus ⁊
verus hō. Propter qd̄ ioānes admirans di
xit reuerenter thema. Ego a te debeo bapti
zari ⁊ tu venis ad me. Cui dixit chꝛiſtꝰ. Sine
mō. Sic. n. decet nos implere oēm iuſticiam
Non loquebat̄ xp̄s pompatice vt iſti dñi. ſed
loquebatur de ſe ⁊ de ioanne dicens. Sic. ſ. ꝑ
humilitatem decet nos implere oēm iuſticiā
Chꝛiſtus aūt humiliauit ſemetipm̄. factꝰ obedi

ens vſq; ad mortez. ad Phil. ij. Ecce hic ois
impletio iuſticie redēptionis hūane. Greg.
Nihil. n. nob nasci pfuit niſi redimi pfuiſſet.
Ecce ioānes etiā humiliatus eſt ad implēdū
preceptuz xpi iniunctionis baptiſmi: ⁊ totus
tremēs baptizauit chriſtuz. Eccleſia. Bapti-
ſta cōtremuit ⁊ nō audet tāgere ſctm̄ dei ver
ticem: ſꝫ clamat cū tremore. ſanctifica me ſal-
uator. Hanc formā tenuit ioānes baptizādo
chriſtuz. Moraliter inſtruimur hic in hoc ꝙ
ioannes tam ſctūs de quo dicit xps. Inter na
tos mulieꝝ nō ſurrexit maior ioāne baptiſta:
nō audebat tangere xpm. Nota hic quāta dꝫ
eſſe puritas ⁊ bona vita ſacerdotū: qui habēt
tāgere xpm in ſacro altaris. Jō dicit ſcriptu
ra ſctā. Sacerdotes qui accedūt ad deū ſcti-
ficentur ne percutiam eos. Exo. xix. Item ne
layci appropinquēt altaribus ⁊c̄. Nume. i. ⁊
iij. Homo qui nō ē de gn̄e aaron. i. ſacerdos
⁊ acceſſerit occidet. Si dicatur lex ē antiqua
veꝛ eſt: ſed dignius ⁊ ſancti⁹ eſt altare noue
legis ꝙ veteris. Quāto magis. n. xps eſt ma
ioris dignitatis qui imolat in altari noui te-
ſtamēti ꝙ agnus qui imolabat in altari vete
ris teſti: tāto magis altare noui teſti ē maio-
ris dignitatis. Modo arguo ꝑ locū a minori
Si tūc erat pena mortis q accederet ad alta
re appodiēte ſe ibi vel ꝯfitendo ⁊c̄. Si dicat.
Nunqd hō pōt oſculari altare ⁊c̄. Rn̄deo ꝙ
ſmo reuerēter. ſꝫ meli⁹ eſſet oſculari terrā iux
altare vbi ſteterūt pedes ſacerdot. i. Pe. v.
Hūiliamini ſub potēti manu dei. vt nos exal
tet in tpe viſitationis. Dic quō manus diuie
pſone ſeu potentie humiliat ⁊ deprimit ſup-
bos ⁊ exaltat humiles. Modo poſito cāu le
gis euāgelice: mouēde ſunt alique qōnes qd
iuris. Et ponā quinq; qōnes quas declarabo
¶ Prima ſup hoc qd dicit euāgeliū. Uenit
ieſus a galilea ad ioannē vt baptizaret ab eo
Queritur quare xps voluit baptizari. Ratio
huius qōnis eſt. q2 baptiſmus dat ꝯ pctm̄ ori
ginale primordial iter: ⁊ etiā ꝯ alia pctā actu
alia ſi ſint. Sed cum xps nō haberet peccatū
nec originale nec actuale. i. Pe. ij. Peccatū
nō fecit. ergo videtur ꝙ nō debuit baptizari.
Rn̄deo ꝙ xps voluit baptizari non vt aliqd
recipet a baptiſmo. Sicut nos qui recipim⁹
a baptiſmo dona ſpūalia. ſ. remiſſionem pec-
catoꝝ: ſatiſſactionem: virtutes ⁊ gratias ⁊ do
na ſpiritusſancti: ⁊ virtutes ꝯorales infuſas.
ſed chriſtus nihil horum recepit a baptiſmo.
Sed voluit recipere baptiſmum vt daret ba
ptiſmo vim regeneratiuaꝫ. vt dicit Beda in
omelia hodierna. Uenit filius dei baptizari
ab hoie in aquis iordanis qui mundus erat
a ſordibus cunctis vt abluens noſtrorū ſor-
des ſcelerum omnium fluenta ſanctificaret a
quarum. Nota propriam ſimilitudinem ⁊ ex
perimentum de vnicornio qui tactu ſui cornu
purificat aquam. Deinde bibunt animalia
expectantia et cetera. Hoc propter ſignificat
baptiſmum chriſti. Unde in ſacra ſcriptura
dicitur chriſtus vnicornis. Pſalmus xci. Et
exaltabitur ſicut vnicornis cornu meum ⁊ ſe
nectus mea in miſericordia vberi. ⁊ loquitur
propheta in perſona eccleſie dicens. Exalta-
bitur ſcilicet chriſtus ſicut vnicornis. Quia
diuinitas ⁊ humanitas in chriſto nō faciunt
niſi vnum cornu. ideſt vnam perſonam. Et ſe
nectus mea. Nota ſicut etates hominis ſunt
ſeptem. Ita etiam ſunt ſeptem etates nature
humane. Infantia fuit ab Adā vſq; ad Noe
Pueritia a Noe vſq; ad Abraham. Adole-
ſcentia ab Abraham vſq; ad Moyſen. Iu-
uentus a moyſe vſq; ad Dauid. Uirilitas a
Dauid vſq; ad tranſmigrationem babilonis
Senectus a tranſmigratione babylonis vſ-
q; ad chriſtum. Decrepitas a chriſto vſq; ad
finem mundi. Ecce quare dicit ſenectus mea
in miſericordia vberi. ideſt abundanti: quia
modo abundat dei miſericordia. quia in deo
remittuntur omnia peccata quantum ad cul
pam ⁊ quantum ad penam in baptiſmo. Itē
alia auctoritas Luce primo. Et erexit cornu
ſalutis noſtre. Cornu ſalutis noſtre eſt corp⁹
chriſti. Hodie iſte vnicornis tetigit aquas: vt
tactu ſue mundiſſime carnis vim regeneratī
uaꝫ conferret omnibus aliis. Hic quomodo
chriſtus terminauit ⁊ finiuit purificationem
veteris legis: que fiebat per circunciſionem.
⁊ inchoauit purificationem noue legis que
fit per baptiſmum. Ideo chriſtus dicitur al-
pha ⁊ o. initium ⁊ finis. Apocal. xxij. ſcilicet
principium noue legis. ⁊ finis veteris. Pro-
pter hoc nos chriſtiani ſolum recipimus ba-
ptiſmum ⁊ non circunciſionem. quia in chri-
ſto ſacramenta legalia habent ſuum finem ⁊
terminum. Geneſ. xvij. Dixit deus abrahe.
Abraham ambula coram me ⁊ eſto perfect⁹
ponamq; fedus meum inter me ⁊ te. quia in-
ter iſtos duos terminos ſeu inoles ſcilicet a-
braham ⁊ chriſtum debuit durare pactuꝫ cir
cunciſionis: quod durauit per duo milia an-
norum. Apoſtolus. Ecce ego Paulus dico.
quoniam ſi circundamini. chriſtus nihil pro
derit vobis. ad Galatas. v. Qui ergo exem-
plo chriſti vellet circuncidi iudaizaret. ⁊ pec
caret grauiter. ¶ Scda qō eſt ſup hoc qd di-
cit thema qn̄ ioānes dixit xpo. Ego a te dbeo
baptizari. Queritur quare btūs ioānes dixit
hoc cum eſſet in vtero matris ſctificat⁹. Luc.
i. Spūſctō replebitur adhuc ex vtero matris
ſue. dixit āgelus Zacharie patri ioānis. Qua
re ergo dixit xpo. Ego a te debeo baptizari.
Rn̄ſio ſm determinationē ſctōꝝ doctorū ꝙ
baptiſmus dat caracterē in aīa. ſ. quoddaꝫ ſi-
gnum pulchrū ad inſtar corone regalis. qd ſi
gnum nullus pōt hēre in paradiſo niſi fuerit
baptizatus. Unde nec abrahā nec yſaac nec
iacob nec dauid nec aliqui veteris teſtamēti
hūt illud ſignū: nec etiā illi rethores. i. beate
katerine qui mortui fuerūt ſine baptiſmo aq̄.
licet ſint baptiſmo ſanguinis ſaluati. De iſto
ſigno dicit apl's. Credētes ſignati eſtis ſpū ꝓ
miſſionis ſctē qui eſt pignus hereditatis nře
ad Eph. i. Pignus eſt arra hereditatꝫ vt dāt
mercatores. Licet ergo btūs ioannes fuiſſet
ſctificatus in vtero matris: tn̄ nō hēbat cara-
cterez ꝑꝑ hoc vt ipm haberet dixit xpo. Ego
a te debeo baptizari. pro iſto ſigno hn̄do. Et
q2 dixit debeo habemus pro certo ꝙ xps ba-
ptizauit btm̄ ioānem ⁊ etiā apoſtolos ⁊ diſci
pulos. De apl'is auctas. Uenit ieſus ⁊ diſci-
puli eius in iudeā terrā ⁊ illic morabatur cuꝫ
eis ⁊ baptizabat. Jo. iij. Et dicit Joā. iiij. quaſi
ꝯtrium quemꝙ xps nō baptizaret ſꝫ diſcipuli
eius. Aug. ⁊ glo. ſuper illud ꝯcordant. Cum
dicit Jo. ⁊ baptizabat. Dicit gl. ſ. diſcipulos
⁊ apoſtolos. quēꝙ xpus nō baptizaret glo. ſ.
alios. ſed diſcipuli baptizabāt alios: eadē rō-
ne creditur ꝙ xps baptizauit virginē mariaꝫ
vt hēret illud ſignū corone. Hic diām que ē
inter coronā ⁊ crinale. Sic ſignuꝫ caracteris
eſt vt corona ⁊ aū hꝫ monile. ſ. in hoc noie ie-
ſus. Apoc. xiiij. Ecce angelus ſtabat ſup mō-
tem ſyon ⁊ cū eo cētū quadraginta quattuor
milia habētes nomē eius ⁊ nomē patris ei⁹
ſcriptū in frontib⁹ ſuis. Moralr exquo nos
xpiani portamus nomen ieſus ſcriptū in frō-
tibus noſtris cauere debemus ne portem⁹ no
men dyaboli in ore dicēdo. In noie dyaboli
quare feciſti ſic vel ſic. Nō de latrone clamā-
te ieſus. ⁊ de dyabolo clamāte latrones latro
nes. Nota ꝯ illos qui neſciūt aliud dicere niſi
dyabolum noiando. Dauid. ps. xxxix. Bea-
tus vir cuius ē nomē dn̄i ſpes ei⁹ ⁊c̄. nō dicit
nomen dyaboli. ¶ Ja qō ſup hoc. Spūſctūs
deſcendit ſicut colūba in ipm. Quare hoc cū
certū eſt ꝙ xps ingrm̄ hō ab inſtanti ſue cō-
ceptionis recepit ſpmſctm̄ ⁊ nunꝙ ab ipo re
ceſſit. Iſa. lxi. ⁊. Luc. iiij. Spūs dn̄i ſuper me
eo ꝙ vnxerit me. ſ. per grāꝫ in ꝯceptiōe. Rn̄
ſio. ꝙ ſpūſctūs deſcendit ſicut colūba in ipm
non ac ſi iā prius nō habuiſſet vel nō fuiſſet i
eo: nec vt ſibi ꝯferret tunc nouā grāꝫ. ſicut ve
nit apl'is in die pēthecoſtes. Act. ij. ⁊ Lu. i. ſu
peruenit i virginē mariā. Sꝫ ad oſtēdēdū no-
bis ꝙ ſpūſctūs deſcēdit in illo q baptizat et
ibi recipit habitationē tanꝙ in ꝓprio tēplo.
Cū quilibet aū baptiſmū ſaltē vel habitu vel
re vel voto ſit habitatio demonum. Ideo ba
ptizandi exorcizant ad expellendos de ipſis
demones. Moraliter exquo ſpūſctūs ſemel
recipit habitationē in creatura nūꝙ recedit
ab ipa niſi irreuerentiā ſibi exhibeat per pec
catum mortale. q2 ꝑꝑ veniale nō recedit. Sꝫ
qn̄ hō peccat mortaliter tūc expellit a ſe ſpm̄
ſctm̄ ⁊ introducit dyabolum. O qualis iniu-
ria expellere regē ⁊ itroducere ribaldū leno
nē. Ideo dicit ſcriptura. Melius erat illis nō
cognoſcere viā iuſticie ꝙ poſt agnitionē re-
trorſum cōuerti ab eo qd illis traditū eſt ſan
cto mādato. Contigit. n. eis illud veri ꝓuer-
bij. Canis reuerſus ad ſuū vomitū ⁊ ſus lota
i volutabro luti. ij. Pe. ij. Ideo inſtruēdi ſūt
pueri ⁊ nutriendi ne dent cōgeriū ſpūiſancto
qui habitabat in ipſis. Hic quō parentes de
bēt informare filios ⁊c̄. ¶ Quarta qō ſuper
hoc. Uox de celo facta eſt. hic ē fili⁹ meus di
lectus in quo mihi cōplacui. Querit q̄re hec
vox facta eſt. q2 certū eſt ꝙ xps nō icepit tūc
eſſe fili⁹ dei. q2 xpus eternaliter ē fili⁹ dei. Au
ctoritas. Dn̄s dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego
hodie genui te. ps. ij. Nota cū dicit hodie hic
ſunt plures dies ex interpretatione noctis q2
ſi ſol ſtaret ſemꝑ ſupra nos nō eēt niſi vna di
es. Sic eſt in celo: nūꝙ eſt ibi nox. q2 de⁹ ſem
per inuariabiliter illuminat. Apo. xxi. Ciuitas
illa nō eget ſole neq; luna vt luceāt in ea. Nā
claritas dei illuminabit eā ⁊ lucerna eius eſt
agnus. cuꝫ ergo dicit hodie, genui te ideſt in
eternitate. quare ergo venit illa vox. Rn̄ſio.
q2 illa vox nō venit ꝑꝑ xpm ſed ꝓpter nos ad
oſtenduꝫ ꝙ in baptiſmo efficiamur filij dei:
qm̄ ſicut vir de vxore ſua generat filios ⁊ fili
as legitimos. ⁊ ſic xps de eccleſia ſponſa ſua.
Semen eſt verbū dei. Lu. viij. Jō xpiani oēs
ſimus filij dei regis xpi ⁊ regine ſcilicet eccle
Secus ante baptiſmum ſed poſt baptiſmuꝫ
parentes debent ſe reputare nutrices filij re-
gis chriſti. i. Thimo. ij. Saluabitur autē mu-
lier per filioꝝ generationem. i. nutritioneꝫ ſi

permanſerit in fide ꝛ dilectione ꝛ ſctificatiōe
Jō Joh. Uidete qualē charitatē dedit nob
deus pr̄ vt filij dei noiemur ꝛ ſimus.i.Jo.iij.
Moraliter inſtruimur ꝙ ſicut filij regis non
vadūt ad lupanar:nec ad tabernas:nec ad lo
ca vbi ludit̄ ad taxillos ꝛc̄.ſic nec xp̄iani. eſs
degenerant nec ꝯſequunt̄ hereditatē padiſi
ꝛc̄.¶Quinta qͦ ſup hoc qͦ dī.Et apti ſt̄ ce/
li.Querit̄ quare hoc.qꝛ xp̄o ſp̄ fuerūt celi ap
ti.Oia nuda ꝛ apta ſt̄ ocul̄ ei⁹.ad Hebre.iiij.
Rn̄ſio ꝙ nō pp̄ ip̄m fuerūt celi apti ſ3 ad oñ
dendū ꝙ celi aperiūt̄ illis q nouiter baptizā
tur.ſecus añ aduentū xp̄i.qꝛ vltra qnq3 milia
ānos celi fuerūt clauſi gñi hūano.Eccia. Pa
radiſi porta per euā cunct̄ clauſa ē:ꝛ p mariā
virginē iteꝝ patefacta eſt ꝛc̄.Jō pueri q dece
dunt poſt baptiſmū añq3 peccent mortaliter
ſtatim euolant via recta ad padiſu3. ꝛ ſtatim
inuenient celū apertū.de qbus dicit xp̄s por/
tarijs padiſi.Sinite puulos venire ad me:ta
liū.n.eſt regnū celoꝝ.Matth.xix.Hic ꝯ erro
rem mulieꝝ dicentiū ꝙ p° tranſeūt purgato/
riūm pp̄ dolores matris ꝛc̄.Ezech.i. Cū eſſet
in medio captiuoꝝ:iuxta fluuiū cobar apti ſt̄
celi.Cobar dī baptiſm⁹. Moral̄r inſtruimur
ne ploretis pro talib⁹ filijs qñ decedūt:ſ3 de/
betis gaudet̄ ac ſi rex faceret filiū vr̄m de cu
ria ſua ꝛc̄.ſ3 flendi ſunt filij adulti ribaldi ꝛc̄.
Apl̄s.i.ad Theſ.iiij. Nolum⁹ vos ignorare ð
dormiētib⁹.i.inocēt̄ geſcētib⁹: vt ñ ꝯtriſtemi
ſicut ceteri q ſpem nō pn̄t.ſ.reſurrectiōis ꝛc̄.
¶Dñica.i.poſt octauā ep̄hie.Sermo.i.

Rediderunt in eū di

ſcipuli eius. Jo.ij.ꝛ i euāgelio hodi
erno ſctā mater eccia facit mentionē
de illis nuptijs in qbus fuit dñs nr̄ ieſus xp̄s:
ꝛ ei⁹ bñdicta mater v̄go maria.ꝛ aliq apl̄i ꝛ
diſcipuli.Jn ſctō euāgelio oñdant̄ ꝛ declarā
tur nobis tria.de qb⁹ poterimus recipe ꝓ no
bis māꝫ bone inſtructionis.¶ P° oñdit̄ in
virgie maria mīa maternalis. ¶ Scd̄o i xp̄o
potētia diuinalis.¶ Tertio in apl̄is credētia
virtualis.De 3° dicit thēa.Crediderūt in ꝛc̄.
¶Dico p° ꝙ in ſctō euāgelio oñdit̄ de v̄gie
maria ei⁹ mīa maternal̄. Jā videt̄ quō mr̄es
ſunt miſericordes erga filios.qꝛ cū filij aliqñ
nō petāt ea qbus indigēt: bona mr̄ dat. Tal̄
eſt virgo maria erga ſuos deuotos filios. q̄s
ſp̄ oculis aptis reſpicit.ꝛ ſi indigēt aliq̄ dat.
iō eccia dicit.Maria mr̄ gr̄e mr̄ mīe ꝛc̄. mat
gr̄e.ſ.filijs.mr̄ mīe.ſ.pctōrib⁹ tu nos ab hoſte
ꝓtege ꝛ in hora mortis ſuſcipe. Hec mīa ma/
ternalis virginis marie oñdit̄ in euāgelio cū
dicit. Nuptie facte ſt̄ in chana galilee: ꝛ erat
mr̄ ieſu ibi.Uocat⁹ ē aūt ibi ꝛ ieſus ꝛ diſcipu/
li ei⁹ ad nuptias.Et deficiēte vino dic̄ mr̄ ieſu
ad eū:Uinū nō hn̄t.Nō chana ē q̄dam villa
pua ſita in ꝓuincia galilee.Et ſpōſus cū pen/
tib⁹ venit ad v̄ginē mariā q̄ tūc erat.xlv.āno
rū.ꝛ ab oīb⁹ reputabat̄ ſctā. Jō ſpōſus ꝛ ami
ci ei⁹ reputabāt ſe btōs ſi ip̄a eēt i nuptijs eo/
rū ꝛ iuerūt ad eā q̄ ꝓmiſit eis venire: ſ3 ꝙ nō
eſſent ibi diſſolutiōes nec ſupfluitates ꝛc̄. Et
de ꝯſilio v̄ginis inuitabāt xp̄3 q p̄dicabat ibi
ꝓpe.q fuit ēt ibi cū diſcipul̄ eius.O bn̄dicte
nuptie ꝛ nobiliores mūdi.qꝛ nūq3 in mundo
fuerūt ſimiles. Moraliter dic quō in nuptijs
q̄ fiūt mō in mūdo nō eſt xp̄s nec v̄go maria
nec diſcipuli xp̄i ſ3 demōes pp̄ pctā q̄ ibi con
currūt.ſ.ſeptē pctā mortalia. P°i nuptijs cō
currit pctm̄ ſupbie i ornamētis ꝛ vanitatib⁹
ꝛc̄.Jō nō venit ibi xp̄s ſ3 leuiathan: q eſt rex
ſuperborum. Job.xli.Leuiathan ipſe eſt rex
ſup oēs filios ſupbie.2° ꝯcurrit pctm̄ auaritie
qꝛ pp̄ expēſas q̄s faciūt exceſſiuas expendūt
dotē ꝛc̄.Jō o3 vos facere vſuras: furta:reten
tiones ꝛc̄.pp̄ hoc nō venit xp̄s ſed māmona
Matth.vi.3ᵐ pctm̄ eſt luxurie.qꝛ intrat per
oēs ſenſus corpales:p oculos reſpiciēdo mu
lieres pictas ꝛc̄.p aures audiēdo cantatiōes
inhōeſtas.per nares ſentiēdo odores de mu
ſco ꝛc̄.Jō nō venit xp̄s ſ3 demon noie aſmo/
deus q occiderat ſeptē viros ſctē ſare. ð quo
Thob.iij.Quarto pctm̄ inuidie qñ vidēt ali
os melius indutos ꝛ mulieres meli⁹ ornatas
Jte3 inuidia de loco ſedendi honorabiliori.
Jō nō eſt ibi xp̄s ſ3 demō q vocat̄ beelzebub.
Lu.xi.Quinto pctm̄ gule ꝛc̄.Jō venit ibi be
elphegor.p̄s.cv. Jnitiati ſūt beelphegor ꝛc̄.
Sexto pctm̄ ire:qꝛ veniūt ꝛ ꝯſurgunt ibi rixe
ꝛ indignationes de nihilo. Hic exēplum de
ſctō hoīe qui vidit luciferꝫ ſedentem in cathe
dra ad quē veniebāt demones.dādo cōputū
de malis que fecerūt ꝛc̄. Jō nō venit ibi xp̄s
ſed baalberith. Judicu3.ix. Septimo pctm̄
accidie.qꝛ dimittūt opa ſpūalia. Jdeo nō eſt
ibi xp̄s:ſ3 aſtaroth.i. Regū. vij. Et iō qꝛ nu/
ptie vr̄e hn̄t malū initiū.pp̄ hoc dyabol⁹ po/
nit ibi diſturbiū:guerrā diuiſionē ꝛc̄. Si vul
tis ergo vt in nuptijs vr̄is ſit xp̄s faciat̄ ſic fe
cit ille ſctūs Thob.de q̄ dic̄ ſcriptura ſcā.Ac
ceſſerūt ad cōuiuiū:ſ3 cū timore dñi nuptiaꝝ
ꝯuiuiū exercebāt.Thob.ix.Et qꝛ tales fuerūt
iſte nuptie i chana galilee:iō fuit ibi xp̄s vir/
go maria ꝛ diſcipuli eius.Et in medio prādij

vinū eis defecit.Qͦ ſentiens virgo maria di
xit intra ſe.O iſti ꝯfundent̄ in pn̄tia filij mei.
ꝛ ſciens virgo ꝙ fili⁹ eius erat verus d̄s ꝛ hō
ſciēſq3 ei⁹ potentiā.qꝛ ꝯuerterat vxorē Loth
in ſtatuā ſalis.ꝛ aq̄s egypti in ſanguinē.ꝛ vir
gā in ſerpentē.ſcieuſq3 ꝙ poterat conuertere
aquā in vinū dixit tāq3 vero deo filio ſuo co/
rā q̄ ſedebat in mēſa. Uinum nō hn̄t. Rn̄dit
xp̄s.Quid mihi ꝛ tibi mulier.q.d.qd ad nos
qꝛ hoc ptinet ad ſpōſu3:tn̄ expectet̄: qꝛ nōdū
venit hora mea. Nō diuerſitatē volūtatū vir
go Maria d̄ſiderabat vt faceret miraculū añ
q3 defect⁹ vini cognoſceret̄:ne ſpōſus ꝯfunda
ret̄.p oppoſitū xp̄us volebat vt añ defect⁹ ab
oibus cognoſceret̄. vt i hoc miraculo honor
dei manifeſtaret̄.qlibet ipſoꝝ hēbat ſctām in
tentionē.Tūc virgo vocatis miſtris dixit eis
Qͦcunq3 dixerit vobis.ſ.fili⁹ me⁹.facite.ſ.ſi/
ne ꝯdictione. Moral̄r.p3 hic mīa maternal̄
virginis marie.qꝛ non legit̄ ꝙ aliqs ipſa3 ro/
gaſſet ꝙ rogaret filiu3 vt ꝓuideret de vino.ſ3
ip̄a habuit cor piū ꝛ dulce. ꝛ bn̄ expedit nob
Quāto ergo magis ſubueniet nobis ſi ipſa3
inuocauerimus deuote:ꝛ veniet ad nos ꝛ do
mos noſtras ſi ipſa3 deuote ſalutauerim⁹ di.
ſibi.Aue maria.humiliter genib⁹ flexis. No/
ta miraculū de illo peſſimo pctōre qui nullu3
bonū faciebat niſi ꝙ deuote virginē mariam
ſalutabat.Accidit ꝙ cito obiret ſine confeſſi/
one.ꝛ ſtati3 fuerūt ibi demones vt acciperēt
eius aiam.ſ3 angelus bon⁹ ipſa3 defendit.eo
ꝙ erat deuot⁹ virgini marie. Hic quō iuerūt
ad iudiciū:ꝛ poſit⁹ fuit in ſtatera.ꝛ cum pctā
magis pōderarēt q3 bona:virgo maria poſu
it manū in ſtatera:ꝛ oēs demōes ex alia pte.
ſ3 virgo maria obtinuit vt aiam rediret ad ſu
um corpus ꝛc̄.Jō dicit eccia. Mōſtra te eē
matrē ſumat p te p̄cē ꝛc̄.¶Scd̄o in ſctō euā
gelio oñdit̄ de xp̄o pō diuinalis que oſtendit̄
opibus miraculoſis.Uidebant.n.corp⁹ ſicut
ꝛ in eius natiuitate: ſ3 nō videbāt diuinitate3
quā debebant credere p miracula q̄ faciebat
que nō poterāt fieri niſi a deo.Jō dicebat ip̄e
iudeis.Si mihi nō vult̄ credere opib⁹ credi/
te.opa.n.que facio teſtimoniū phibēt de me
Jo.v. Hec pō diuinalis oñditur in euāgelio
hodierno vbi dī ꝙ erāt ibi.ſ.i nuptijs illis la
pidee hydree ſex poſite ſm̄ purificationē iu/
deoꝝ.Et vocatis ieſus miſtris dixit eis. Jm/
plete hydrias aqua.Et ipleuerāt eas vſq3 ad
ſummū.Et ſteterūt corā ieſu ſicut fili⁹ corā pa
tre.qui nō dicit:ego peto carnē:ſ3 iam habeo
panē.Jta illi expectabant coram xp̄o vt face
ret miraculum.Quibus dixit xp̄us. Haurite
nūc ꝛ ferte architriclino.ꝛ tulerunt āphoras
plenas optimo vino ex aq̄ fcō. Nūq3 tale vi/
num nā ꝓduxit.qꝛ illud qͦ faciebat xp̄s per
miraculum erat melius q3 qͦ fecit nā. Ut āt
guſtauit architriclinus aquā vinū factū ꝛ ne
ſciebat vn̄ eſſet. Nota architriclinus erat ma
ior domus:ꝛ vocauit ſponſum dicens ei. oīs
homo p° bonū vinū ponit. ꝛ cū inebriati fue
rint tunc illud qͦ deterius eſt.tu aūt ſeruaſti
vinū bonū vſq3 adhuc. Hic quō miraculū fu
it diuulgatū teſtimonio miniſtrorū. Morali
ter ſex hydrie ſignificāt ſex opa que xp̄s ordi
nauit ad lauationē aiaꝝ vt purificate poſſint
intrare ad nuptias paradiſi. P̄ria hydria eſt
ablutio baptiſmalis.Ezech.xxxvi. Effunda3
ſup vos aquā mundā ꝛ mūdabimini ab oīb⁹
inquinamētis veſtris ꝛc̄.Scd̄a ē ꝯfeſſio ſacra/
lis.i. Jo.i. Si cōfiteamur pctā noſtra.fidelis
ꝛ iuſtus eſt de⁹ vt remittat nobis pctā noſtra
ꝛ emūdet nos ab omni iniqtate.3ᵃ ē afflictio
penitentialis.p̄s.cxviij. Feci iudiciū ꝛ iuſtici
am nō tradas me calumniātibus me. Quar
ta eſt oratio ſpūalis. Hic exēplu3 qͦ hr̄ Lu.
xviij.de illo publicano dicēs.Deus ꝓpitius
eſto mihi pctōri ꝛc̄.Quinta eſt donatio miſe
ricordialis. Matth.v.Beati miſericordes:
qm̄ ipſi miam cōſequentur. Sexta ē remiſſio
iniurialis. Matthei.vi.Si.n.dimiſeritis hoi
b⁹ pctā coꝝ:dimittet ꝛ vobis pater veſter ce
leſtis delicta ꝛ pctā vr̄a. Si aūt nō dimiſerit̄
hoibus.nec pater veſter dimittet vobis pctā
veſtra.Et yſa.i.Lauamini mūdi eſtote:aufer
te malū cogitationū veſtraꝝ ab oculis meis.
Subdit. Si fuerint pctā veſtra vt coccinum
quaſi nix dealbabunt̄.ꝛ ſi fuerint rubra quaſi
vermiculus velut lana alba erunt. ¶Tertio
oñditur in ſctō euāgelio de ſctis apl̄is credē
tia virtualis. De hoc dicit thema. Crediderunt in eū diſcipuli ei⁹.qñ viſo miraculo ado
rauerūt eū tāq3 veꝝ ſaluatorē.Jō dicit. Hoc
fecit ieſus initiū ſignoꝝ i chana galilee ꝛ ma
nifeſtauit gloriā ſuā ꝛ crediderunt in eū diſci
puli eius. Nō xp̄s cepit facere miracula i nu
ptijs:nō pri⁹ne humanitas fantaſtica videre
tur.vt dicit ſctūs Tho. iij.pte.q.xxxvi.iiij.iij.
Criſoſtomus.n. dicit ſup io.ꝙ xp̄us non fecit
miracula anteq3 aqua3 ꝯuertit in vinū.ſm ꝙ
dicit̄ Jo.ij.ꝛ hr̄ in pn̄ti euangelio. Hoc fecit
initiū ſignoꝝ ieſus.Si.n.ſm primā etatē mi/
racula feciſſet nō indiguiſſent iſrahelite alio
manifeſtante eū.cum tn̄ ioannes baptiſta di/
cat Joan.i. vt manifeſtetur iſrael. propterea

ego veni in aqua baptizãs.ſubdit ſctũs Tho.
vbi.ſ. Decenĩ autẽ non incepit facere ſigna
in pª etate. Extimaſſet.n.fantaſma eſſe incar-
natioñe ⁊ ante oportunũ tps crucis euz tradi
diſſent liuore liquefacti. Nec obſtat ꝙ i libro
de infantia ſaluatoris legit ꝙ xpus in ſua pu-
eritia mlta miracula fecerit. Quia vt dicit ſan
ctus Tho. ibi.ſ. liber de infantia ſaluatoris ẽ
apocrifus. Nota quõ de⁹ antiq̃tus nullis ſer
uitoribus ſuis manifeſtauit gloriã ſuã.ſ3 oẽs
q̃tũcunq3 ſcti ibant ad infernũ. S3 mõ hanc
frigiditatẽ ɔuertit in vinũ in cruce q̃ aperuit
ianuaz celi merito ſue paſſionis. Jõ mõ boni
ſeruitores ſtatiz qñ moriunt hic hñt gloriaz.
¶ Sermo ſecundus de eadem dñica.

Manifeſtauit gloriaz

ſuã. Jo.ij. Thema dat mihi moti-
uum declarãdi: quot ſint ɔditiões
pſonaꝝ bonaꝝ in hoc mũdo quibus de⁹ ma-
nifeſtat gloriã ſuã in alio mũdo. S3 pº ſalute
tur virgo maria ⁊c̃. Manifeſtauit gliaz ſuã.
Doctrina ẽ cõis ⁊ certa in ſctã theologia. ꝙ
a principio mundi vſq3 ad aduentũ xpi deus
nunq̃3 vlli hoi manifeſtauit gloriã ſuam: ⁊ tñ
tranſiuerũt de mundo vltra q̃nq3 milia anni
in quo tpe fuerũt multi ſcti amici dei qb⁹ da-
bat ⁊ manifeſtabat multa alia bona: ſicut ſuã
potentiã dando legem in multis miracul'. Et
ſuam ſapiam dando ſuã miam. ⁊ clementiaz
dando eis plures gřas: ſ3 nunq̃ eis manife-
ſtauit ſuam gloriã. Auctas. Legit Exo.xxxiij
de moyſe qui loquebat cum deo: tñ nõ vide-
bat deum: imo petijt a deo per gřam ſpãlem
vt oñderet ſibi ſuam gloriã dicens. Dñe ſi in
ueni gřam in ɔſpectu tuo oñde mihi gloriaz
tuã. Rñdit ſibi deus. Poſteriora mea vide
bis: faciem aũt meã videre nõ poteris. Nota
ꝙ dictũ eſt ꝙ nullus vidit ante xpi aduentuz
gloriã dei ſiue diuinã eſſentiam pie intelligẽ
dum eſt.ſ.ꝑmanenter ⁊ plene beatifice. Dic
ſctũs Tho. in pleriſq3 paſſib⁹.ſ.in.iiij. di.xlix.
⁊ in.q.de veritate.q.xiij.de raptu. ⁊ etiã in.ij.
ij. ꝙ paulus ⁊ moyſes viderunt in raptu diui
nam eſſentiã: ſ3 tranſcẽdẽter: q2 eis fuit lumẽ
glorie collocatuz: nõ per modũ habitus per-
manẽtis: ſ3 per modũ paſſionis tranſeuntis.
Vñ nec ſimpliciter fuerũt bti ſed poti⁹ rapti
Et hoc fuit eis ex ſpeciali priuilegio ⁊ gratia
ɔceſſum. Nota quõ deus h3 quedã ꝑncipia.ſ.
beatitudies paradiſi: ⁊ quedã media.ſ. gřas
euangelicas: ⁊ quedã poſteriora ſignacula ⁊
gřas que fecit tpe moyſi. Sed qñ moriebaͣ-
tur oẽs deſcendebant ad limbũ inferni.ſ. adã
noe abraham moyſes. nulli eorũ deus dedit
gloriã pro illo tpe. Nec etiam ſctis innocen-
tibus: nec ioãni baptiſte. imo deſcẽderũt oẽs
ad infernũ. q2 humana redemptio nõdũ erat
completa. De hoc auctas. ps.lxxxviij. Quis
eſt homo qui viuet ⁊ nõ videbit mortẽ. eruet
aiam ſuam de manu inferi. q.d. nullus. S3 ex
quo venit dñs noſter ieſus xpus ⁊ compleuit
opus miſericordie noſtre redemptiõis dicit
thema. ꝙ manifeſtauit gloriã ſuam quã tenu
erat abſcõditam vltra quinq3 milia ãnos. p3
thema. Amore veſtri queſiui in ſacra ſcriptu
ris qbus ⁊ quot cõditionibus perſonaꝝ deus
manifeſtat gloriam ſuam qñ decedũt. Et in-
ueni in quadã auc̃te ꝙ ſolum tribus cõditiõi
bus perſonaꝝ manifeſtat gloriã ſuaz dicens.
Gloria lybani data eſt ei decor carmeli ⁊ za-
ron. Jpſi videbunt gloriã dñi ⁊ decorem dei
noſtri yſa.xxxv. Nota gloria lybani.i. cando-
ris ſiue albedinis ſignificat pſonas innocen-
tes. Decor carmeli.i. tenelli. Ecce pſone pu-
re obedientes. zaron ideſt principes meren-
tium. Ecce perſone penitentes. his tribus cõ
ditionibus perſonarum deus manifeſtat glo
riam ſuam quando decedunt ſcilicet.

- Innocentibus pure.
- Obedientibus plene.
- Penitentibus condigne.

De quolibet iſtoꝝ dic thẽa. Mãifeſtauit ⁊c̃.
¶ Dico pº ꝙ deus mãifeſtat gloriã ſuã ifan-
tibus innocẽtibus pure: ſicut ſunt pueri poſt
baptiſmũ. qui ſunt ab originali purificati. ta-
les aũt ſunt innocẽtes.i. nõ nocẽtes. q2 nũq̃
nocuerũt alicui. Dicũt puri. q2 ſunt totaliter
ab originali pctõ purificati. Dic quõ peccatũ
originale eſt quedã macula exñs in aia ad in
ſtar mappe que caderet in peluim plenaz in-
cauſto ⁊c̃. Dicit.n. ſctũs Tho.i.q.lxxxij.ar.i.
ꝙ pctm̃ originale eſt habitus.ſ. languor natu
re. ideſt inordinata diſpoſitio ex diſſolutione
armõie originalis iuſticie. Eſt.n. peccatũ ori
ginale habitus corruptus nõ pura priuatio.
q2 dicit priuationẽ originalis iuſticie. ⁊ inor
dinatã diſpoſitionẽ partiũ aie. Jta ꝙ forma-
le eius vt dicit ſctũs Tho.ij.diſt.xxx.q.i.ar.iij
⁊ ẽt diſt.xxxi. ⁊ etiã pª.ij.q.lxxxij.ar.iij. eſt pri
uatio originalis iuſticie. materiale vero ẽ cõ-
cupiſcentis.i. inordinatio partiuz anime. vñ
ſcriptura. Quid eſt homo vt immaculat⁹ ſit
⁊ vt iuſtus appeat natus de muliere. Job.xv.
Nullus niſi ſit in vtero ſanctificatus. S3 pu-
rificatur ⁊ mũdat in lixiuio baptiſmi. nec eſt

alius modus mũdandi. ⁊ hoc dr̃ gloria lyba
ni.i. candoris ſiue albedinis. ſi tales decedũt
añq3 peccẽt ſtatiz euolãt. ⁊ ds manifeſtat eis
ſuã gloriã. Dic ɔ vetulas q̃ dicũt ꝙ imo tran
ſeũt purgatoriũ ꝑꝑ dolorẽ matris ⁊c̃. De his
dicit thẽa. Manifeſtauit gloriã ſuã.ſ. innocẽ
tibus. De hoc auc̃tas. Gřam ⁊ gloriã dabit
dñs. Quia pº iaz dat gřa in hoc mundo.ſ. in
baptiſmo. qm̃ maximã gřaz faceret rex ſi fili-
os ruſtici adoptaret in filios vt poſſent obti-
nere hereditatẽ regni. Hãc gřaz facit ds qui
filios illi⁹ ruſtici ade in baptiſmo adoptauit i
filios vt ɔſequant hereditatẽ paradiſi. Jõ ba
ptiſm⁹ vocat regeneratio in ſcriptura ſctã q2
ſic vir ⁊ vxor ſua generãt filios legitimos ⁊c̃.
ita xps de ſponſa ſua.ſ. eccia regenerat filios
Et baptizat⁹ eſt effect⁹ filius regis xpi. Aucto
ritas. Videte qualẽ cheritatẽ dedit nobis ds
pater vt filij dei noiemur ⁊ ſimus.i. Jo.iij. Jõ
dicit pº gratiã dabit dñs. Secũdo dicit glo-
riam dabit deus. q2 ſicut filij: ergo ⁊ heredes
Primo ergo dat gřaz baptiſmalẽ ꝑdict̃. ⁊ ſe
cũdo nõ priuabit bonis.ſ. gře ⁊ glorie frniti-
onis: qui ambulant in innocẽtia. Jõ ad Titũ
iij. apl's in perſona illoꝝ innocẽtiũ dicit. Nõ
ex operibus iuſticie que fecimus nos. ſ3 ſm ſuã
miam ſaluos nos fecit. Queſtio ẽ hic. Quid
eſt de pueris abſq3 baptiſmo decedentib⁹. nũ
quid habebunt gloriã: Rñſio ꝙ nõ. Si dica
tur quare: q2 nũq̃3 peccauerũt nec corde nec
ore ⁊c̃. Perſonis ſimplicibus videt ɔclude-
re hec rõ: que tñ nihil valet. imo eſſet ſimilis
ſtultitia q̃rere a rege. quare nõ dat regnũ ſuũ
filio ruſtici: q nũq̃ fecit aliq̃d ɔ eũ ⁊c̃. Quia
regnũ nõ dat extraneis: ſ3 filijs legitimis Jo.
iij. Amen amen dico vobis niſi qs renat⁹ fue-
rit ex aqua ⁊ ſpũſctõ nõ põt introire in regnũ
dei. Sed q2 nihil fecit ɔ deũ ideo nõ h3 penã
ſenſus: ſed ſolũ penã dãni: nec diſplicet eis q2
nõ hñt gloriã: nec habebũt ſcientes ꝙ nõ pti
net eis. ſicut nõ diſplicet ruſtico ꝙ non habet
regnũ francie: q2 ſibi nõ competit: ſ3 diſplice-
ret filio regis ſi nõ hẽret regnum. Jtẽ q2 non
diſplicet tibi ꝙ tu nõ habes alas: q2 nõ com-
petit tibi: ſ3 diſpliceret aquile vel falconi qb⁹
competit hẽre alas. Jdez de illis pueris qui
gaudent ⁊ diſputãt inter ſe. Moraliter habe
tis hic duas doctrinas. Prima ꝙ illi pueri
qui decedunt ſtatim poſt baptiſmũ non ſunt
flendi. q2 certi ſumus ꝙ ſunt in paradiſo. Nul-
lus veſtrũ fleret de filio quẽ rex reciperet de cu
ria: ⁊ ipm faceret magnũ dñm: imo gaudere-
tis. Jdem de regina. ſi reciperet filiã veſtram
Jdeo apl's.i. ad Theſ.iiij. Nolum⁹ vos igno
rare de dormientibus.i. innocẽter in xpo q̃e-
ſcentibus: ſ3 flendi ſunt filij adulti: ſupbi: aua
ri: luxurioſi: ribaldi ⁊c̃. ſed fili⁹ innocẽs qñ de
cedit põt dicere parentibus. Nolite flere ſup
me: ſed ſup voſipſos flete ⁊ ſuper filios vřos.
Lu.xxiij. Secũda doctrina ẽ ꝙ auiſetis vos
ꝙ non ex culpa veſtra pueri moriant ſine ba-
ptiſmo qm̃ in die iudicij reſurget i etate.xxx.
annoꝝ. petendo iuſticiã ⁊c̃. Dic quõ maſcu-
lus in.xl. die a cõceptione h3 aiam: femina ve
ro in.lxxx. die: vt dicit gl. ordiaria ſup Leui.
xij. Jdeo auiſent mulieres ne qñ ſunt graui-
de ſaltent vel currant eq̃tent tripudiãt. Jdeo
chriſtus. Videte ne ɔtemnatis vnũ ex his pu
ſillis. Dico.n. vobis q2 angeli eoꝝ in celis ſp
vident faciez patris mei qui in celis ẽ. Mat.
xviij. ¶ Dico ſecũdo ꝙ deus manifeſtat glo-
riam ſuã perſonis obediẽtibus plene. De pu
eris innocẽtibus nõ vult deus niſi purificati
onẽ baptiſmalem: ſ3 de adultis vult de⁹ obe-
dientiã generalem. Hoc oñdit nobis xps qñ
poſt ſermonẽ quez ipſe fecit de glia paradiſi
venit ad eũ quidã doctor di. Magř. q̃d bo-
ni faciam vt vitã habeam eternaz. Mat.xix.
Rñdit ſibi xps. Si vis ad vitã ingredi ſerua
mandata dei. At ille. Que. Tũc xps fecit mẽ
tionẽ de decem ꝑceptis in quibus reductiue
ſtant ⁊ includũtur oia ꝑcepta. De his decem
preceptis dedit de⁹ decẽ digitos in manibus
qui ꝑmaxime vident ad memorãduz ſic ſunt
decem digiti qbus opamur: ita ſunt decẽ ꝑce
pta quib⁹ meremur. Primũ ꝑceptũ ordinat
cor. q2 pᵐ ⁊ principale qd̃ requirit a nobis ds
ſicut dñs a ſubditis ẽ fidelitas cordis ne cur
ramus ad ſuos inimicos pro aliq̃ re mundi.
Secundũ ordinat os vt cũ reuerentia loqua
mur de dño. nõ iurare falſe pro aliq̃ re mũdi
nec enormiter: nec infideliter. Non aſſumes
nomen dñi dei tui inuanũ ẽt dicẽdo veritatẽ
abſq3 vtilitate vel neceſſitate: multo min⁹ in
falſum ⁊c̃. Tertiũ ordinat opus circa diligẽ-
tiaz habendã in ſeruitio diuino fiendo: q2 ip
ſe dat nobis ꝓuiſionẽ ⁊c̃. Dic quõ dñica ẽ ſer
uãda quieſcẽdo ab oi ope ⁊ miſſam audiẽdo
ꝑnatis quattuor ɔditiõib⁹. Alia tria ordinãt
pſonã circa ꝓximos quoꝝ primi ⁊ ꝑncipales
ſunt parẽtes. Jõ dicit. Honora patrẽ tuũ ⁊c̃.
Et vt ad hoc magis filij inclinent facit ꝓmiſſi
onẽ dicẽs. ⁊ eris longeuus ſup terrã. Et apo-
ſtolus ad Eph.vi. Filij obedite parentib⁹ ve-
ſtris in domino. quod eſt primum mandatũ
in promiſſione ⁊ eris longeuus ſuper terram

Nota in dñō:non ꝯ dñm. Proximi min⁹ pͥn
cipales ſunt inimici. Etiā vult ds ꝙ circa ini-
micos habeamus patientiā nec ſumamus vin
dictā. Jō p̄cepit ds. Non occides.ſ. cā vindi
cte q2 mihi vindictā.ſ. reſeruaui. ⁊ ego retri-
buā. Deut.xxxij.⁊ ad Ro.xij. De alijs proxi
mis di. Nō furaberis nec per rapinā nec per
vſurā nec per retētiōes.⁊ ſic de alijs. Alia q̄t
tuor p̄cepta ordināt hoiem circa ſcipꝫ. Pri-
mū ordinat ꝓpriū corpus vt ſit caſtuꝫ. Sicut
qlibet vult ꝙ equ⁹ ſu⁹ caſte viuat.iō dic̄. Nō
mechaberis. Nō quō p̄ter mrioniū totū ē lu
xuria ⁊ pctm̄ ⁊c̄. Scōm ordinat aiam.q2 mo
dicū valeret corp⁹ caſtū:⁊ aia putana per de-
ſideria mala ⁊ ꝯcupiſcētias. Jō dicit. Nō cō-
cupiſces vxorē ꝓximi tui. 3m ordinat os non
mētiri:maxie in dānū ꝓximi in iudicio nec in
terra. Jō dicit. Nō falſum teſtimoniū dices:
imo opꝫ reſtituet famā. Quartū ordinat cor
di. Nō ꝯcupiſces rem ꝓximi tui.i. ad Thi.vi.
Radix oiuꝫ maloꝝ ē cupiditas. Seneca. Si
iſta duo ꝓnoia meū ⁊ tuū ⁊c̄. Ecce hic ordia
tio totius bone vite erga deū ⁊ ꝓximū ⁊ ſeip
ſum. Auc̄tas. Si audierint ⁊ obſeruauerit cō
plebunt dies ſuos in bōis ⁊ ānos ſuos in glo
ria. Job.xxxvi. ergo manifeſtauit gloriā ſuaꝫ
pſonis plene obediētib⁹. ¶ Dico 3º ꝙ ds ma
nifeſtat gloriā ſuā pctōrib⁹ digne penitētib⁹
qō bñ expedit nobis q totiēs peccamus faci
endo ꝯ dei p̄cepta. Jō dicit xp̄s in pº ſmone
quē fecit. Pniam agite. Matth.iiij. Exinde
ſ. poſt ieiuniū cepit p̄dicare ⁊ dicere. Pniaꝫ
agite. Ecce pm thema xp̄i. Iteꝝ Matth.iij. in
qt ioānes. Facite dignū fructuꝫ pnie. Digna
pnia in quattuor ꝯſiſtit:q̄ pñt iterari.ſ. totiēs
quotiēs. Pm eſt cordis ꝯtritio reſpectu mū-
di vel fame vel honoris ſiue piculi. Recogi-
tabo tibi oēs an.m.i ama.a.mee. Yſa.xxxviij.
Scōm eſt emendandi ꝓpoſitū. q2 nullus re-
diret libēter ad emendū cibū potionatū ſiue
venenatū ſi euaderet ſemel. Sic oia pctā mor
talia ſunt potiōes aie. Jō Jo.viij. Uade ⁊ iaꝫ
amplius noli peccare. Tertiū eſt oris ꝯfeſſio:
quaſi ad vomitū ſe ꝓuocādo vt eijciat extra
cib⁹ potionat⁹ de ſtomacho aie ꝯfitēdo pctā
ſua ⁊c̄. Prouer.xxviij. Qui abſcondit pctā
ſua nō dirigef. q aūt ꝯfitef ⁊ reliq̄rit ca miam
dei ꝯſequef. Quartū pnie iniūcte obſeruatio
als nihil valet cōfeſſio. Jō ſcriptura ſcā. Qui
humiliat⁹ fuerit ⁊c̄.ſ. ad faciēdū pniam erit i
glia. Job.xxij. cor hūiliaf p ꝯtritionē:os p cō
feſſionē. burſa p reſtitutōnē. corp⁹ p pnialē af
flictionē. ta ib⁹ ds māifeſtat gliā ſuā. Deo.g.

¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

Y Drie ſex poſite ſecun
dum purificationē. Jo.ij. Hoc thēa
dat mihi motiuū ⁊ rōnē declarandi
que ſunt illa que ds ordinauit ad purificādū
aias nr̄as vt poſſint intrare paradiſuꝫ. ſed pº
ſalutef virgo maria ⁊c̄. Ydrie ſex poſite ⁊c̄. ſꝫ
i. pp purificationē. Juxta intellectū ſpūalem
quē volo ptractare. ſciendū ꝙ in incarnatiōe
dñi noſtri ieſu xp̄i fuit factū matrimoniū iter
filium dei ⁊ noſtrā humanitatē. q2 ſicut vir ⁊
vxor nō ſunt duo ſed vna caro. Matth.xviij.
Ita xp̄s ds ⁊ hō nō ſunt due pſone ſed vna.
Itaqꝫ iā nō ſunt duo.ſ. ſuppoſita:ſꝫ vnum tm̄
Spōſalia fuerūt facta in aula vteri virginalis
Jō dd loquens de xp̄i diuinitate dicit. Jpe āt
tanq̄ ſpōſus ꝓcedens de thala. ſuo. ps. xviij.
Sꝫ nuptie fiūt nō i hoc mūdo. q2 nō ē locus
aptus nec ſufficiēs pro tātis nuptijs:ſꝫ fiūt in
celo empireo. Auc̄tas. Simile ē regnū celo-
rū hoi regi qui fecit nuptias filio ſuo. Matt.
xxij. Sicut.n.i nuptijs architriclini nullus in
trabat niſi prius lauaref. ⁊ pp hoc erāt ibi ſex
ydrie:vt dicit the. ad lr̄am. ſic nec in nuptijs
paradiſi pōt aliqs intrare niſi p̄us mundef ⁊
purificef in hoc mūdo. q2 nō intrabit in eā.ſ.
gloriā aliqd coinqnatū aut abominationē fa
ciens. Apoc.xxi. pp qō xp̄s ſponſus poſuit in
hoc mūdo ſex ydrias.ſ. ſex opa pnialia ad la
nandum ⁊ purificandū animas noſtras.

Y Prima eſt contritio cordialis.
Y Secunda ꝯfeſſio ſacramentalis.
Y Tertia afflictio penitentialis.
Y Quarta oratio ſpiritualis.
Y Quinta donatio miſericordialis.
Y Sexta remiſſio iniurialis.

¶ Prima ydria eſt pm opus pnie que eſt cō
tritio cordialis. qñ pſona cogitat ſua pctā et
vicia ⁊ mala q̄ fecit ꝯterif di. O miſer qd erit
de me q2 tot feci pctā. Uerbigrā. de quolibet
ſtatu. Pº de religioſo qui nō ſeruauit regu-
lā nec ꝯſtitutiones nec ordinatiōes ſui ordi-
nis. ſꝫ vixit ad libitū qñ reducif ad ſe ꝯteritur
dicēdo. o miſer qd erit d me ⁊c̄. Jn iſta ydria
mundaf ⁊ purificaf aia:maxime qñ eſt ibi aq̄
lachrymaꝝ. de hoc in planctu regis Ezechie.
Ecce i pace amaritudo mea amariſſima Jſa.
xxxviij. Dic quō pctōr ſemp eſt in guerris cū
deo. ſꝫ cōtritio pctōꝝ facit pacē inter deum ⁊
pctōrē. iō dicit. Ecce in pace amaritudo mea
amariſſima. Pax.n. cauſaf ex amaritudine
ideſt ꝯtritiōe. Uel q2 ex pace.ſ. mūdana ama

ritudo cauſatur. Hec.n. pax eſt amara:amari
or:amariſſima:ex amaritudine.i. contritione
Amara:q2 pdidit grām dei. Amarior:q2 per
didit hereditatē paradiſi. Amariſſima:q2 eſt
ſniatus ad dānationē infernalē. ¶ Secunda
ydria eſt ꝯfeſſio sacr̄alis. Nota ꝙ cōfeſſor dꝫ
ſedere tanq̄ iudex:⁊ pctōr ad eius pedes dꝫ
ꝯfiteri oia pctā ſua accuſando ſe ⁊c̄. Et in fine
ꝯfeſſionis qñ ꝯfeſſor abſoluit aia purificatur ab
oibus culpis mortalibus. De hoc figura.iiij
Re.v. vbi hr̄ ꝙ qdam nobilis hō qui erat le
proſus venit ad heliſeuꝫ vt purificaref ab eo
a maculis lepre. Cui dixit ꝓpheta. Uade la-
uare ſepties in iordane:⁊ recipiet ſanitatē ca
ro tua atqꝫ mūdaberis. Et ſic fuit factuꝫ. Hic
fuit figurata ꝯfeſſio. vñ flumen iordanis ideꝫ
eſt ꝙ flumē iudicij. Ecce h̄ ꝯfeſſio in qua con
feſſor eſt iudex:iō dꝫ ſedere. pctōr eſt reus qui
dꝫ lauari ibi ſepties.i. ꝯfiteri de ſeptem pctis
mortalib⁹:ad q̄ oia alia pctā reducunf. Pº
ꝯfiteri de pctō ſupbie. nō ſoluꝫ in gñe:q2 non
ſufficit. ſꝫ i ſpē. Jdē de alijs pctis. ⁊ ſic aia pu
rificaf. O magna grā ē iſta ꝙ ex ꝯfeſſiōe pec
cator abſoluif. O ppm fit i iudicio hūano: in
quo fctā ꝯfeſſione criminū pctōr ſniatur ⁊ cō
demnaf ⁊c̄. Jō eſt maxima culpa illoꝝ q no-
lunt ꝯfiteri:imo ſtabūt per tres vel q̄ttuor an
nos ⁊c̄. Si ꝯfiteamur pctā nr̄a fidelis ē iuſtus
eſt ds vt remittat nobis pctā nr̄a.ſ. virtute cō
feſſionis ⁊ emūdet nos ab oi iniqtate.i. Jo.i.
Propter hoc ē ordinatuꝫ ab eccia vt qlibet
ad min⁹ ſemel in āno ꝯfiteaf.ſ. in.xl.⁊ cōicet i
paſcha. als dꝫ priuari eccleſiaſtica ſepultura.
Juxta decretalē. Ois vtriuſqꝫ ſex⁹. ex̄ de pe-
ni.⁊ remi. ¶ Tertia ydria ē afflictio pnialis.
Rō ē. q2 occaſiōe carnis nr̄e facim⁹ oia pctā
q2 aia ex ſua ꝓpria ꝯditione ſp vellet ꝯtēplari
vt angeli ſꝫ caro trahit ipaꝫ mō ad ſupbiam.
mō ad auaritiā. mō ad luxuriā. ⁊ ſic de alijs.
Caro ꝯcupiſcit aduerſum ſpm̄ ⁊c̄. ad Gal.v.
Jō caro ē corripiēda ⁊ caſtigāda afflictioni-
bus ⁊ ieiunijs ⁊c̄. qm̄ meli⁹ ē ꝙ pr̄ corrigat fi
liū vel filiā q̄ꝫ ꝙ vadat ad furcā. Sic corpus
ē filius. caro ē filia. meli⁹ ē ꝙ corrigaf a te q̄ꝫ
a ſagionib⁹ inferni.i.a demonib⁹. Auc̄tas. Si
noſmetipſos iudicarem⁹:nō vtiqꝫ a dño iudi
caremur.i. Coꝝ.xi. Sꝫ defect⁹ eſt nr̄ q2 pro ſa
nitate corpis abſtinem⁹ libēter:⁊ pro ſanita-
te aie nolum⁹ aliqd facef. Hoies armoꝝ pro
nihilo ſuſtinēt tot labores. eſuriūt. ſitiūt. por-
tant arma ferrea ⁊c̄. ſꝫ pro aia nihil. Jō faciet
de⁹ iuſticiā ⁊ punitionē i iferno. Auc̄tas. Di-
co vobis ꝙ niſi pniaꝫ hūeritis oēs ſil̄ pibitis

ſicut illi.xviij. ſup q̄s cecidit turris ſiloe:⁊ oc-
cidit eos. Nō decimūoctauū pctm̄.ſ. impnia
finalis dānat hoieꝫ. Lu.xiij. ¶ Quarta ydria
eſt oiō ſpūalis. Quidā faciūt ſolū oiōnē cor
poralē:q ſolū ore dicūt dba. ſꝫ cor cogitat ali
ud ſiue de coqna. ſiue de foro. ſiue d taberna.
Sed oiō ſpūalis ē qñ qs cogitat corde qō lo
quif ore. Aug. in regula. Pſal.⁊ hymnis cū
oratis deū hoc verſef in corde qō ꝓferf i ore.
Sic ad hoc innuēduꝫ ꝯiungunf due man⁹ q̄
ſignt ꝯiunctiōes oris ⁊ cordis:⁊ tūc ē oratio
ſpūalis. dbigrā. qñ hō dicit pr̄ nr̄ vel aue ma
ria cor dꝫ tūc cogitare cū quo loqf: q2 qui cū
papa vel rege loqf:cū magna reuerētia loqf
nō ſe agitādo vel induēdo. Sic hō in oiōne
loquif cū ſummo pōtifice ⁊ rege xp̄o:q̄re cuꝫ
magna reuerētia. als ⁊c̄. Jō apls. ſi ore ligua
ſ. tm̄. ſpūs meus orat. mēs āt mea ſine fructu
ē. Quid gº. Orabo ſpū:orabo ⁊ mēte. Pſal
lā ſpū:pſallā ⁊ mēte.i. ad Coꝝ.xiiij. Tal̄ oiō
ſpūalis purificat aiaꝫ:ſꝫ ꝙ declarat xp̄s Lu.
xviij. de illo publicano qui aſcēdit ad tēpluꝫ
vt oraret di. Deus ꝓpiti⁹ eſto mihi pctōri:ne
ſciebat aliā orationē. De quo dicit ibidē xp̄s
Amē dico vobis:deſcēdit h̄ iuſtificat⁹ in do-
mū ſuā. iō dꝫ ſp orare. Lu.xviij.ſ. mane ⁊ ſero
nō deſiſtere. ¶ Quinta ydria eſt donatio mi
ſericordialis:q2 ds ē liberalis ⁊ maxie libera
lis. Jō dic̄ ipe. Qō ſupeſt date elemoſynaꝫ:⁊
ecce oia mūda ſunt vobis. Lu.xi. Nō qō ſup
eſt.ſ. fcā reſtitutiōe date elemoſynaꝫ de bono
iuſto:⁊ ecce oia.ſ. pctā ſunt vobis mūda. Si
dicaf. Quid faciā:q2 multa furat⁹ ſuꝫ ⁊ nihil
hēo. Rñſio ſꝫ iuſ. q nō pōt ſoluere cedat bo
nis ⁊ ē liberat⁹. Quia dicit regula iuris.xiiij.
q.vi. Si res aliena pp quā pctm̄ ē poſſit red-
dere ⁊ nō reddif:pnia nō agif: ſꝫ ſimulaf. Si
aūt veraciter agif nō remittef pctm̄ niſi reſti
tuaf ablatū ſi reſtitui pōt. plerūqꝫ.n. qō aufer
tur amittif:nec aliud hꝫ vñ reſtituat:huic cer
te nō poſſumus dicere. Redde qō abſtuliſti.
Hec Aug. Sic ſedere poteſtis ⁊ ſeruire deo
in aliq̄ bono ſtatu:⁊ orare pro illis qb⁹ tene-
mini ⁊ ſic nullus pōt excuſari a reſtitutōe vel
corpali vel ſpūali. Thob.iiij. Ex ſuba tua:nō
aliena fac elemoſynā quō poteris ita eſto mi
ſericors. ſi multū tibi fuerit abūdanter tribue
ſi exiguū fuerit:etiā exiguū libēter impartiri
ſtude. ¶ Sexta ydria eſt remiſſio iniurialis. ſi
vis vt deus tibi remittat iniurias quas tu fe-
ciſti ꝯ deū remitte inimicis iniurias quas tibi
fecerūt. Jn pūcto.n. quo remittis inimico tuo:
in eodē puncto de⁹ tibi remittit. q2 ds nō pōt

ſuperari a creatura in bonitate qđ tñ fieret ſi
tu remitteres ⁊ ipſe non remitteret tibi. Sic
quõ in iudicio particulari vel vniuerſali deus oñ
det aie plagas ſuas dicẽs. Ecce ego quid ſu-
ſtinui pro te. videam⁹ qd feciſti pro me. Bñ-
dictus qui tũc poterit dicere cuꝫ veritate. Et
ſi ego nõ tm̃ feci ꝓ vobis q̃ ſtuꝫ vos feciſtis ꝓ
me: tñ amore veſtri remiſi taleꝫ iniuriã ⁊c̃. Deo
ꝯ eſt cõtentus. Jõ dicit ipſemet. Si dimiſeri
tis hoibus pctã eoꝝ: dimittet ⁊ vobis pater
vr̃ celeſtis delicta vr̃a. Si aũt nõ dimiſeritꝭ oi
b⁹: neq3 pr̃ vr̃ dimittet vobis pctã vr̃a. Mat.
vi. Ecce quare dicit thema. ydrie ſex poſite ſe-
cundũ .i. ꝓ purificationem. Deo gratias.

¶ De eadem dñica. Sermo quartus.

q

Uodcũq3 dixerit vo

bis facite. Jo. ij. Pro introductione
ſciẽdũ ꝙ inter oĩa opa ⁊ vtiliora que
poſſumus facere pro nr̃a ſalute ꝑncipalius ⁊
maius ẽ obedire mãdatis dei: ⁊ nõ exiſtimet
aliqs hoiuꝫ ꝙ aliter poſſit intrare paradiſuꝫ
nec per diuium vel ptãtem ſecularem nec ſpũ
alem nec per pulchritudinẽ corporalẽ: ſꝫ per
humilem obediẽtiaꝫ. Et iõ ꝯ ſenſus corpis ⁊
inclinationes carnis ⁊ temptationes demo-
nũ reqritur ꝙ teneã mandata dei. Et conſtat
clare per experientiã quottidianã ꝙ perſona
que vult ꝯſequi aliqđ bonum finale qđ per ſe
ipſam hẽre nõ põt: oꝫ ꝙ ſit placida ⁊ confor
mis voluntati illius a quo illud bonũ hꝫ ꝯſe-
qui: ⁊ ꝙ ſm voluntatẽ illius ſe regat. Et hoc
apparet in triplici bono. ſ. in bonis corpis: in
bonis aie: ⁊ in bõis vite. Primo in bono aie
certuꝫ eſt ꝙ ſi hõ deſiderat hẽre ſciam: qđ eſt
vnum magnũ bonũ ⁊ perfectio anie quã per
ſuum ingeniũ hẽre nõ põt: oꝫ ꝙ hẽat mgr̃m
⁊ ſtet ad regimẽ voluntatis illi⁹. Uñ phs di
cit. Oportet addiſcentẽ credere. Naꝫ ſi mgr̃
diceret diſcipulo dicas a. Si diceret diſcipu-
lus mgr̃o ꝯ probo ꝙ eſt b. bene eẽt malignuſ
nec eſſet in gr̃a mgr̃i. Secũdo apparet in cor
pore. Si eſt aliqs hñs ĩfirmitatẽ ⁊ neſcit quõ
curabit: oꝫ ꝙ teneat ordinẽ medici ⁊ ꝯſilium
ad hoc vt ſanitatẽ ꝯſequat̃. Unde Aug. Se-
metipm interficit qui pꝛecepta medici ſuare
ꝯtemnit. Nã ſi medicus diceret vobis ꝙ co-
mederetis caponẽ ⁊ comederetis bouẽ: non
ꝯſequeremini ſanitatẽ. 3° apparet in vita nr̃a
Uñ figurã ⁊ exemplum habemus Geñ. xli.
vbi legit̃. Trãſactis ſeptẽ annis vbertatis qui
fuerant in egypto: ceperũt venire ſepteꝫ anni
inopie quos ꝑdixerat ioſeph: ⁊ ĩ vniuerſo or-
be preualuit fames. In cuncta etiã terra egy
pti fames erat. Sed ioſeph filius iacob ꝑſcie
bat iſtã aduerſitateꝫ ⁊ cariſtiã futurã: ⁊ fact⁹
fuit gubernator per pharaonem in toto ſuo
regno: qui fecit in ſeptẽ annis vbertatis ꝑce-
dentibus magnam ꝓuiſioneꝫ. ⁊ cũ ppl's egy-
pti veniret ad regẽ di. Dñe ⁊ nos ⁊ filij noſtri
morimur fame. Rñdebat rex. Ite ad ioſeph
⁊ quodcũq3 dixerit vobis facite. q. d. ſi vultis
liberari ab hac fame nõ regatis vos ſꝫ volũ-
tateꝫ veſtrã: ſꝫ ſm regimen ioſeph. Nũc ergo
gloriã paradiſi nõ poſſumus ꝯſequi per nos-
ipſos. Nunqd eſt aliqs ita leuis q poſſit aſcẽ
dere ad celuꝫ: certe nõ. ſꝫ ſi hꝫ aſcendere oꝫ ꝙ
aſcendat per manũ xp̃i ſaluatoris. Nam eſſe
nature per nos nõ habemus: qꝛ tu nõ feciſti
te quãtũ ad corpus. nec te creaſti q̃tũ ad ani
mã. Uñ ps. xcix. Scitote qm̃ dñs ipſe eſt de⁹
ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos. Silr̃ eſſe gratie nõ
poſſumus hẽre niſi a dño ieſu xp̃o. Ad Eph.
ij. Gr̃a. n. eſtis ſaluati per fidẽ: ⁊ hoc non ex
vobis. Dei. n. donũ eſt nõ ex opibus ne quis
glorietur. Similiter eſſe glorie nõ poſſumus
habere niſi a deo. Uñ ps. lxxxiij. Gr̃am ⁊ glo
riam dabit dñs. Oportet ergo ꝙ poſtq̃ deſi
deramus hẽre gratiã ⁊ gloriã a deo ꝙ ſimus
ei obedientes in mãdatis: ⁊ ꝙ regamus nos
ſm voluntatẽ eius. Sic. n. exẽpluꝫ habemus
Lu. x. Nam cũ quadaꝫ die xp̃s ꝑdicaret mul
tas excellentias glorie paradiſi. O quõ ſcie-
bat illas perfecte. Quidaꝫ legiſlator in amo
re illius glorie fuit inflãmatus dicẽs chriſto.
Magiſter qd faciendo vitam eternã poſſide
bo. Cui xp̃s. In lege quid ſcriptũ eſt: quõ le-
gis. Qui ait. Diliges dñm deum tuum ex to
to corde tuo ⁊ ex tota aia tua: ⁊ ex totis viri-
bus tuis ⁊ ex tota mẽte tua ⁊ proximũ tuum
ſicut teipm. Dixitq3 illi. Recte rñdiſti. Hoc
fac ⁊ viues. Et iõ virgo maria mater gr̃e ſci-
ens ꝙ qui vult ſalutẽ cõſequi opꝫ ꝙ ſe regat
ſm voluntatẽ filij ſui. Dixit nobis thẽa. Qđ
cunq3 dixerit vobis facite. Modo ſuꝫ in mã
quam intendo ꝑdicare. Sciendũ ꝙ inter oĩa
alia que xp̃us mandauit xp̃ianis ad gloriam
habendam eſt ꝙ ſuam ſanctam ⁊ benedictaꝫ
vitam imitemur: que repñtatur in miſſa. Au
ctoritas. i. Corinth. xi. ⁊ Luce. xxij. Hoc faci-
te in meã cõmemorationẽ. nõ dicit in memo
riam paſſionis: ſed ſimpliciter in meã cõme-
morationem. qꝛ non ſolum paſſio: ſed tota vi
ta xp̃i a die natiuitatis vſq3 ad diem aſcenſi-
onis ibidem preſentatur. Sꝫ diceret aliquis
ꝙ hoc mandatũ fuerit ſolũ datũ preſbyteris.

Sed dico ꝙ hoc mãdatũ a pꝛ̃ſbyteris ad lay-
cos dirigit̃ pꝛ̃ſbyteris vt memorent̃ vitã xp̃i ce
lebrãdo. laycis vt memorent̃ deuote audien-
do. Et ꝓ hoc dicit thẽa. Qđcũq3 dixerit vo
bis facite. ſ. hoc memorãdo vitã xp̃i pꝛ̃ſbyteri
deuote celebrãdo: ⁊ layci deuote audiendo.
Nũc ſum in mã. Et ſciatis ꝙ repio ꝙ a die q̃
xp̃s deſcẽdit de celo per icarnationẽ vſq3 ad
diẽ quo aſcẽdit in celũ tota vita ipſius repñta
ta eſt in miſſa ſolẽni per triginta opa ꝑncipa
lia. Uñ credo ꝙ ſunt mlr̃a alia opa que neſci
mus Jõ Jo. penultimo ⁊ vlr̃io. Multa qdẽ
⁊ alia opa fecit ieſus que nõ ſunt ſcripta ĩ li°
hoc. que ſi ſcribant̃ per ſingula nec ipm arbi-
tror mundũ cape poſſe eos qui ſcribẽdi ſunt
libros. Ita ꝙ mũdus nõ poſſet ea capere vel
cõprehendere. aut lingua hois dicere q̃tum
eſt de ſecretis. Nã ita ſunt ſparſa ac multipli-
cata ſecreta in miſſa ſicut athomi ĩ radio ſol̃.
⁊ nõ pñt exprimi: nec ſciri: nec dici. Naꝫ nõ ſe
mouet pꝛ̃ſbyter in miſſa qn ibi ſit ſecretũ. Sed
nũc dicã vobis ꝑncipalia: ⁊ ſunt triginta. Jõ
attẽdite cũ attentione. ⸿ Primũ incarnatio
⸿ Secundũ natiuitas. ⸿ Tertiũ circuncifio.
⸿ Quartũ apparitio. ⸿ Quintũ in templuꝫ
pñtatio. ⸿ Sextũ in egyptũ deſcẽſio. ⸿ Se-
ptimũ de egyto receſſio. ⸿ Octauũ inuẽtio ĩ
tẽplo. ⸿ Nonum baptiſmi ſuſceptio. ⸿ Deci
mũ ieiunij inchoatio. ⸿ Undecimũ ḃa ꝑdica
tio. ⸿ Duodecimũ miraculoꝝ oñſio. ⸿ Tre-
decimũ cũ apl̃is cenatio. ⸿ Quartũdecimũ
in horto orõ. ⸿ Quintũdecimuꝫ ſua captio.
⸿ Sextũdecimũ ſua crucifixio. ⸿ Decimũſe
ptimũ in cruce orõ. ⸿ Decimũoctauũ lateris
pforatõ. ⸿ Decimũnonũ ſeptẽ ḃboꝝ locutio
⸿ Uiceſimũ hũanitatꝭ dimiſſio. ⸿ Uiceſimũ
pm̃ ppl̃i illuminatio. ⸿ Uiceſimũſecũduꝫ ad
inferna deſcẽſio. ⸿ Uiceſimũtertiuꝫ de cruce
depoſitio. ⸿ Uiceſimũq̃rtũ ſyndonis iuolu-
tio. ⸿ Uiceſimũqntuꝫ reſurrectio. ⸿ Uiceſi-
mũſextũ appitio. ⸿ Uiceſimũſeptimũ panis
comeſtio. ⸿ Uiceſimũoctauũ ad ꝑdicãdum
miſſio. ⸿ Uiceſimũnonũ papatus inſtitutio
⸿ Triceſimũ ⁊ vltimũ ĩ celũ aſcẽſio. ¶ Pm̃
op⁹ xp̃i fuit ei⁹ icarnatio. qñ deſcẽdẽs de celo
ſe poſuit in vẽtrẽ ḃginalẽ iduẽs hũanitatẽ. ⁊
dico ꝓ tãto ꝙ iduit hũanitatẽ: qꝛ diuinitas erat
ſecrete occultata ſub hũanitate. Et debet̃ ſci-
re ꝙ icarnatio fuit fcã p totã trinitatẽ: qꝛ opa
trinitatꝭ ad ex̃ vt eſt mgr̃alis regula: ſunt idi-
uiſa. ſꝫ tñ ſolus fili⁹ remãſit indut⁹ hũanitate.
Sicut p opationẽ triũ hoiuꝫ qui veſtiũt vnã
tunicã alicui corꝑ: certũ eſt ꝙ oẽs induũt. ſe. ⁊
vnus remanet indut⁹ ⁊ nõ alij. ⁊ ſic pr̃ ⁊ ſpũſ-
ſctũs induerũt hũanitatẽ filio: ſꝫ tñ ſolus fili⁹
remãſit hũanitate indutus. Et hoc dico ꝙ re
preſentat̃ in miſſa ſolẽni: ⁊ nõ in alia. Naꝫ qñ
pꝛ̃ſbyter intrat ſacriſtiã ⁊ ibi tres induũt eũ. ſ.
dyacon⁹ ⁊ ſubdyacon⁹ ⁊ ipſemet ſe iduit alijs
adiuuãtibus. tñ ipſe ſolus remanet indutus.
Sic ſaluator nr̃ xp̃s ſummi⁹ ſacerdos fuit idu
tus in illa gl'ioſa ſacriſtia. ſ. vteri virginal' btẽ
marie plena reliquijs virtutũ ⁊ gr̃aꝝ. ⁊ ſi vul
tis altius ꝯtẽplari. ſicͭ in ſacriſtia relique ⁊ or-
namẽta ⁊ alia ꝑcioſa cuſtodiũt̃: ſic in illa ꝑci
oſa ⁊ glorioſa ſacriſtia btẽ virgis plena virtu
tib⁹ ⁊ gr̃a ꝯſeruabant̃ iocalia nr̃e ſalutis. ſ. ſal
uator mũdi. Iſta ornamẽta fuerũt hũanitas
⁊ põtificalibus fuit indut⁹ in die veneris ſtan
do in altari crucis. Et ſi adhuc alti⁹ vultis cõ
tẽplari. ſicͭ pꝛ̃ſbyter ſecrete induit ſe in ſacriſtia
Nã nullus de ppl̃o videt ſacerdotẽ ſe indue
re: ſic qñ xp̃s ſumm⁹ põtifex induit ſe hũanita
te in ſacriſtia btẽ virgis ꝓmiſſa dicẽda ĩ alta-
ri crucis. nullus de ppl̃o iudaico vidit nec ſci
nit ipm: tñ fuit incarnat⁹. Et ſi vultꝭ plus ꝯtẽ-
plari. ſicͭ pꝛ̃ſbyter in ſacriſtia induit ſeptẽ veſti
mẽta. Pm̃ eſt. ſi eſt eps ſandalia. 2m̃ amict⁹.
tertiũ alba lõga. q̃rtũ cingulũ. qntũ manipu
lum. ſextũ ſtola. ſeptimũ caſula. Sic xp̃s ſum
mus ſacerdos idut⁹ fuit in vtero ḃgis marie
ſeptẽ indumẽtis. q̃ ſũ. vij. dõa ſpũſſcti. De qb⁹
Yſa. xi. Egrediet̃ virga de radice ieſſe: ⁊ flos
de radice ei⁹ aſcẽdet ⁊ regeſcet ſup eum ſpũs
dñi: ſpũs ſapie ⁊ intellect⁹. ſpũs ꝯſilij ⁊ forti-
tudis. ſpũs ſcie ⁊ pietatis. ⁊ replebit euꝫ ſpũs
timoris dñi. Itẽ yſa. iiij. Apphẽdẽt ſeptẽ mu-
lieres viꝝ vnũ in die illa. ſ. incarnationis. Nõ
ſeptẽ mulieres ſunt ſeptẽ dona ſpũſſcti q̃ acci
piẽt viꝝ vnũ. ſ. xp̃m. Ecce quõ iſta ſeptẽ dona
ſpũſſcti qbus xp̃us fuit indutus repñtant̃ per
iſtas ſeptẽ veſtes quib⁹ ſacerdos induit ſe. Ec
ce pm̃ opus xp̃i bñ ergo dicitur. Hoc facite ĩ
meã cõmemorationẽ. ſ. incarnationis. ¶ Se
cundũ opus fuit eius natiuitas: qꝛ voluit na-
ſci in diuerſorio palam ⁊ manifeſte. Etiã nox
claruit ſicut dies. Iteꝫ voluit naſci inter Jo-
ſeph ⁊ virginẽ Mariam. ⁊ iacere inter bouẽ
⁊ aſinum. Itẽ audita fuit ⁊ viſa multitudo an
geloꝝ dicentium. Gloria in altiſſimis deo.
Luce. ij. Itẽ paſtores dicebant. Tranſeamus
vſq3 bethleem: ⁊ videamus hoc verbũ qđ fa-
ctum eſt: qđ fecit dñs ⁊ oñdit nobis. Ecce er-
go qui ſtabat in illa ſacriſtia glorioſa ſecrete
poſtea in natiuitate ſe mãifeſtauit publice. Et
hoc repꝛeſentat preſbyter qñ exit de ſacriſtia

Nam pſbyter repñtat xp̄m. dyaconus beatá
virginé ſubdyaconus ioſeph qui erat collate
ralis xp̄o. Duo aũt accoliti repñtant boué ⁊
aſinū. Lux quá poꝛtát accoliti in cádelabꝛis
repñtat illá claritaté que reſplenduit í nocte
illa. Choꝛus canēs glia pſi: repñtat choꝝ an
geloꝝ canentiū. In exitu pſbyteri de ſacriſtia
cantat̃ introit⁹ per que repñtat̃ gaudiū paſto
rū ſonātiū fiſtulas. Itē ſacerdos exit de ſacri
ſtia bñ ablut⁹ facie ⁊ manib⁹ cū caſula aurea
⁊ totus mūdus ſine macula cū letitia magna
Hoc fit ad deſignádum ꝙ ita xp̄s fuit natus
abſq̃ macula de virgine. Vñ dauid in ſpū ſci
ens natiuitaté xp̄i eē imaculatam dixit. ps. x
viij. In ſole poſuit tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe tan
q̃ ſponſus ꝓcedēs de thalamo ſuo. q2 exiuit
totus foꝛmoſus tāq̃ ſponſus q exit cū ánulo
⁊ hoc repñtat ep̄s qui induit annulos. ¶ 3m
opus fuit qñ octaua die voluit circūcidi. ⁊ q
diligēter meditaret̃ quare dabat̃ circuncíſio
videret excellentiá hui⁹ opis quō xp̄s ſe hūi
liauit. Ná ſicut latroni dat̃ cauteriū igneum
vel ſcandit̃ in aure in ſignū furti vt cognoſca
tur. Sic d̄s in ſignū illi⁹ furti qđ fecit adá fa
ciebat hoīes circūcidi in illa pte verecūdoſa
Et tñ lꝫ xp̄s nō teneret̃ ad circūciſioné nec ad
inciſioné cū nō veniſſet per illá generationeꝫ
coꝛruptá. ſ. ade: ſꝫ erat purus ſine macula vo
luit tñ circūcidi. Et hoc repñtat pſbyter qñ in
clinatus coꝛá altari dicit. Cōfiteoꝛ ⁊c̄. Naꝫ lꝫ
pſbyter fuit ꝯfeſſus ſacr̃aliter. al's in damnati
oné ſuá accedit ad altare ſi hꝫ ꝯſcientiaꝫ pcti
moꝛtalis ⁊ copia aſſit ꝯfeſſoꝛis: ⁊ facta ꝯfeſſi
one q̃uis non hēat pctm̄ moꝛtale tñ tenet̃ ſe
dicere pctōꝛem etiá ſi eſſet ita ſctūs ſicut ioá
nes baptiſta. ⁊ hoc ad oñdendū ⁊ ſignifican
dum ꝙ xp̄s qui eſt initiū ⁊ plenitudo totius
ſctitatis oñdit ſe peccatoꝛeꝫ ſubijciens ſe legi
circūciſionis. Auctas. Miſit de⁹ filiuꝫ ſuum
factū ex muliere factū ſub lege vt eos qui ſub
lege erát redimeret. Ad Gal. iiij. ¶ Quartū
opus fuit apparitio. qñ de fine mūdi a parte
oꝛientali duxit reges per ſignuꝫ ſtelle ⁊ ibi in
pꝛeſepe inter beſtias iacenté eū adoꝛauerūt:
⁊ obtulerūt ei auꝝ: th⁹: ⁊ myrrhá. Hoc repꝛe
ſentat pſbyter qñ poſt cōfeſſionem inclinat ſe
ꝓfunde: ⁊ ſic capite inclinato adoꝛat ⁊ dicit.
Aufer a nobis dñe ⁊c̄. Et ſicut reges obtule
rūt tria. ſ. auꝝ: thus ⁊ myrrhá. ſic pſbyter icli
natus offert thus per deuotá oꝛationé dicēs
Aufer a nobis. Offert auꝝ cum adoꝛat alta
re cū reuerenti adoꝛatione. Offert myrrhá a
mará qñ facit ſignū crucis ad abſolutioneꝫ ⁊

remiſſioné ⁊c̄. ⁊ etiá ſignando ſe memoꝛádo
doloꝛoſe amará paſſioné xp̄i. quaſi dicēs illō
Treñ. iij. Memoꝛia memoꝛ ero ⁊ tabeſcet in
me aīa mea. Et hec memoꝛia doloꝛoſa repꝛe
ſentat amaritudinem myrrhe. ¶ Quītū op⁹
qđ fecit ſaluatoꝛ noſter fuit ꝙ voluit pſentari
in templo: ⁊ btá virgo inter bꝛachia ſua poꝛ
tauit eū ad templum: ⁊ obtulit eū ſacerdoti.
⁊ erat ibi Symeon: ⁊ illa ſctá anna ꝓphetiſſa
laudátes deum. Et hoc repñtat pꝛeſbyter qñ
vadit ad coꝛnu altaris añ libꝛū dicens introi
tum miſſe. Dyacon⁹ ⁊ ſubdyacon⁹ exñtes ad
latera repñtat ſymeoneꝫ ⁊ anná. ⁊ accoliti ⁊
alij qui audiūt offīm q nō debēt accedere ad
altare repñtát quō virgo maria ⁊ ioſeph ſta
bát a lōge hūiliter audiēdo. Et lꝫ potuiſſent
accedere ad altare virgo maria cū eſſet ſctiſſi
ma: tñ voluit nobis relinquere exēpluꝫ ꝙ nō
debem⁹ accedere ad altare. Nūe. i. ⁊ iij. Quiſ
quis externoꝝ acceſſerit occidet̃. Et qñ ſyme
on accepit xp̄m in vlnis ſuis cantauit. Nunc
dimittis ⁊c̄. In q̄ ſunt q̄ttuoꝛ verſus. Jō pſby
ter in repñtatione hui⁹ facit quattuoꝛ opera.
Pꝛimo cantat introitū. Scđo Kyrieleyſon.
Tertio gloꝛia in excelſis. Quarto oꝛationeꝫ.
¶ Sextū op⁹ xp̄i ē qñ aufugit de terra ꝓmiſ
ſionis in terram egypti dás locū furoꝛi hero
dis. ⁊ ſtetit ibi ⁊ ſua mater ſctiſſima ⁊ ioſeph
ſeptē ánis: qbus tráſact̃ redierunt tanq̃ exu
les. Et hoc repñtat̃ in miſſa qñ ſubdyaconus
vadit ad dicendū epl'am: ⁊ pſbyter remáet cū
dyacono ⁊ fugit ſeparás ſe ab altari ⁊ ſedet i
cathedra: ⁊ ibi ſedēdo facit ſeptē opa repñ
tantia illos ſeptē annos qbus xp̄us cū mr̃e ⁊
ioſeph fuit exulat⁹. P°. n. legit epl'aꝫ. Scđo
rñſoꝛiū. Tertio all'a. Quarto pꝛoſam. Quin
to adminiſtrat̃ ſacrificiū coꝛá eo. ſ. aqua ⁊ vi
nū. Sexto bñdicit incēſum. Septio dat bñdi
ctioné dyacono. h̄ ſeptē repñtant ꝙ ſaluatoꝛ
fuit ſeptē annis in egypto. ¶ Septimuꝫ op⁹
fuit de egypto receſſus. ſ. qñ poſtea redierunt
de egypto in terrá ꝓmiſſionis poſt moꝛté he
rodis regis. Et poſt eoꝝ reditū mr̃ eius ⁊ io
ſeph duxerūt eū ad tēplū in hierl'm: ⁊ ibi fuit
amiſſus. ⁊ poſt triduū fuit rept⁹ inter docto
res de reb⁹ legis iterrogans. vt dicit Jero. in
ꝓlogo biblie. Hoc repñtat pſbyter qñ ſurgit
de ſede ⁊ venit ad altare: ⁊ ibi cū magna dili
gētia ꝯſiderat ⁊ audit euágeliū. ⁊ magis do
cet dū ꝯſiderat. q. d. xp̄s in tēplo audiebat in
deos ⁊ iterrogabat. ſic dī Lu. ij. ⁊ ſic illa ꝯtē
platio quá facit pſbyter audiēdo euágelium
nō eſt niſi q̄dá interrogatio ad oñdenduꝫ ꝙ

xp̄s pꝛudenter interrogás inſtruebat docto
res i fide. In fine euágelij cátat Credo i vnū
deum ⁊c̄. vbi ſunt pncipia fidei catholice: de
qbus xp̄s inſtruxit iudeos. ¶ Octauū opus
fuit inuentio dñi nr̃i ieſu xp̄i in templo. ſ. btá
virgo maria inuenit eū in templo. ⁊ tale gau
diū habuit ꝙ nō poterat lachꝛymas ꝯtinere.
Videatis qđ fecit xp̄s ſtatim vt vidit matreꝫ
ſuá ⁊ ad eá recurrit ꝯfoꝛtando ⁊ oſculádo. et
tunc egreſſus eſt cuꝫ illis in nazareth ⁊ q̃uis
eſſet dñs mūdi: tñ voluit eſſe ſubditus illis. vt
dicit̃ Lu. ij. Et has ꝯſolationes repñtat pꝛe
ſbyter qñ dicto Credo vertit ſe ad ppl'm ⁊ di
cit dñs vobiſcū: ⁊ oſculat̃ libꝛuꝫ euangelij. Et
poſt hoc adminiſtratio q̄ facit in altari pará
do coꝛpalia ⁊ calicē ⁊ ea q̄ ad ſacrificiū perti
nēt repñtat illud miniſteriū ⁊ ſuitiuꝫ qđ dñs
nr̃ faciebat ſue ſctiſſime matri. Et iō ipſemet
dicebat Matth. xx. Fili⁹ hoīs nō venit miſtra
ri. ſꝫ miſtrare. Iuuabat. n. ioſeph patré ſuum
putatiuū in offō carpētarij. Rō. q2 pp ſene
ctuté nō poterat ducē ſerraꝫ: nec ſecare ligna
groſſa: iō iuuabat euꝫ. Et iō dic̄ mgr̄ Nyc̄. de
lyra ſup illo paſſu. Nōne hic ē faber fili⁹ ma
rie. Mar. vi. ꝙ ioſeph cū xp̄o vtebat̃ ſuo offō
⁊ iō dicebát. Nōne h̄ eſt fili⁹ fabꝛi. q2 xp̄s iu
uabat ioſeph credebát iudei ꝙ eſſet filius ei⁹
o q̄ ſtulti. ¶ Nonū opus fuit baptiſmi ſuſce
ptio. qñ fuit in etate. xxx. annoꝝ venit ad ba
ptiſmū. ⁊ lꝫ nō fuit ei neceſſarius: tñ hoc fecit
vt ſctificaret aquas i noſtrá ſaluationé. ⁊ hoc
repñtatur in miſſa qñ pſbyter abluit manus.
Nōne iam abluit ꝯſciam per ꝯfeſſioné ſacr̃alē
⁊ manus añ miſſam. certe ſic. ſꝫ ideo pſbyter
lauat manus nō vt lotione indigeat. ſꝫ ad re
pꝛeſentádū ꝙ xp̄s nō indigebat baptiſmo cū
eſſet in eo plenitudo ſctitatis. tñ pp humilita
tem ⁊ noſtrá vtilitaté voluit baptizari vt da
ret virtuté aq̄s ad abluendū nos. Et pb̄r nō
obſtante ꝙ ſit ꝯfeſſus ſacr̃aliter. etiá q̄tūcun
q̄ ſit ſctūs ⁊ ſine aliqua macula pcti. dꝫ tñ la
uare manus ſuas. ideo dicit pſbyter. Lauabo
inter innocētes man⁹ meas. q̄ſi vellet dicere.
q̃uis ſim purus ⁊ mūdus a macula peti. pp
qđ ſum cōputatus iter innocētes. tñ dñe pꝛo
repñtatione illius ablutionis lauabo ſic̄ vos
q̃uis eſſetis plenitudo ſctitat̃: tñ voluiſtis la
uari. ¶ Decimū opus eſt ꝙ poſtq̃ baptizat⁹
fuit intrauit deſertū. ⁊ ibi ieiunauit. xl. diebus
⁊. xl. noctibus. Matth. iiij. In qb⁹ nullá refe
ctioné coꝛpalem ſumpſit: ſꝫ ſtetit ſp̄ in oꝛone.
nō pꝛo ſeipſo: cū nō indigeret. ſꝫ ꝓ nobis pctō
rib⁹. Et hoc repñtat̃ i miſſa qñ ſacerdos ſe po

nit ad altare: ⁊ ibi in medio iūctis manib⁹ ſe
humiliat dicēs. in ſpū humilitatis ⁊ in aio cō
trito ſuſcipiamur dñe a te ⁊c̄. Ad oñdenduꝫ
humiliationé ⁊ pꝛoſtrationes quas xp̄us ſal
uatoꝛ noſter faciebat in deſerto oꝛádo. Et p⁹
hec ſacerdos ſe vertit ad ppl'm dicēs. Oꝛate
pꝛo me fratres ⁊c̄. Ad oñdendū ꝙ xp̄us pꝛo
nobis oꝛabat. ⁊ ſiḡt oꝛationé quá xp̄us facie
bat in deſerto que erat multū ſecreta. q2 non
audiebatur ab aliquo. ita dꝫ ſacerdos tūc ſe
crete oꝛare: q2 nō dꝫ audiri ab aliquo. ¶ Vn
decimū opus fuit ꝙ poſtq̃ ieiunauit in deſer
to incepit pdicare ⁊ clamare alta voce. Pe
nitentiá agite: appꝛopinquabit. n. regnū celo
rū. Matth. iiij. Et añ ieiuniū nō ſic ſe manife
ſtauit clare: ſed voluit occulte agere pniaꝫ in
deſerto. inſtruēdo hoīes occulte agē pniam.
⁊ qualiter debeant pctá ⁊ vitia vitare. ⁊ hoc
faciēdo diſcurrebat per villas ⁊ caſtra ⁊c̄. Et
ſicut verbo docebat. ita etiá per opus oſten
debat. ideo dicit̃ Act. i. Cepit ieſus facē ⁊ do
cere. Notate hoc gentes ꝙ eſſet magna beni
gnitas ⁊ humilitas in impatoꝛe vel rege ſi ip
ſemet iret per regnū ſuū in plateis publican
do ⁊ pconizando legé nouam. Sic fecit xp̄s
nec parabat̃ ſibi ſedes ad pdicandū. ſꝫ aſcen
debat ſup aliqué lapidé monticuluꝫ ſiue col
liculum. ⁊ ſic pdicabat fidem. Nam in pꝛinc⁹
nō habebat̃ in táta reuerentia a iudeis ꝙ pa
rarent ſibi locū imo deridebant eū. Et hoc re
pꝛeſentat pſbyter qñ dicit alta voce pfationē.
Et ad oñdendū ꝙ ſicut xp̄s ea que pdicabat
oꝛe ope oñdebat. iō pſbyter dꝫ ſp̄ tenere i pfa
tione manus altas: ad oñdendū ꝙ illi q pdi
cant verbū dei debent exemplo ⁊ ope demō
ſtrare illud qđ verbo pdicát ⁊ loquūtur. iō di
cebat apl's ad Ro. xv. Nō. n. audeo aliqd lo
qui eoꝝ que per me nō efficit xp̄s in obedien
tiam gentiuꝫ verbo ⁊ factis. ¶ Duodecimū
opus eſt miraculoꝝ oſtenſio. q2 nō ſolū oſten
debat per opera ea que pdicabat: ſꝫ etiaꝫ per
miracula ſuá doctrinam cōfirmabat. que nul
lus niſi deus pōt facere. illa perficiēdo ⁊ pci
piendo tāq̃ deus. Cecos. n. illuminabat. pa
raliticos ſanabat. ſurdis audituꝫ reſtituebat.
mutis loquelam. moꝛtuis vitá. Et hoc repꝛe
ſentat ſacerdos qñ dicit ſctūs ſctūs ⁊c̄. Ter di
citur ſctūs ad denotandū ꝙ miracula que fa
ciebat nō faciebat virtute humana: ſꝫ virtute
diuina que vno numero exiſtēs eſt in trib⁹ di
uinis pſonis. ſ. patre filio ⁊ ſpūſctō. Et vltert⁹
dicit̃. oſanna. i. obſecro ſalua nos. in quo oſtē
dit ꝙ xp̄us faciebat miracula pꝛo ſalute nr̃a

¶Decimūtertium opus fuit cū apl'is cena
tio.Chriſtus.n.poſtꝗ̄ p̄dicabat predicatōes
cōfirmabat per op̄a virtuoſa ⁊ miraculoſa.⁊
cū appropinquaret tp̄s ſue paſſiōis venit ad
cenā faciendā cū diſcipulis ſuis:ibiq̄ſ ſecrete
fecit eis magnū ſermonē quē nullus euāgeli
ſtarū niſi ſctūs iohānes ſcripſit.⁊ hoc rep̄ntat i
miſſa qñ ſacerdos canonē ſecrete dicit ꝙ nul
lus audiat niſi qui ſunt ꝓpe eum.Sic illū ſer
monē quē fecit ieſus nullus audiuit niſi apl'i
¶Decimūquartū op⁹ fuit in orto orō.Xp̄s
n.poſt dictū ſermonē exiuit in hortū gethſe/
mani ad orandū:⁊ ibi tribus vicibus orauit
deū patrē di.Pater ſi poſſibile eſt tranſeat a
me calix iſte.Matth.xxvi.Nā ſp̄us.p̄mptus
eſt:caro aūt infirma.ꝑꝑ amaritudinē paſſio/
nis q̄̄tū ad ſenſualitatē.In 3ª vice qñ orauit
factus ē in agonia:⁊ gutte ſudoris facte ſunt
quaſi gutte ſanguinis decurrētis ad terraꝫ.⁊
tunc venit angelus ꝯfortans eū non ꝙ indi/
geret:ſꝫ ſicut ſeruus ꝯfortat dñm ſuū q̄uis ſit
robuſtus dans ſibi bonū cor di.Cōfortamini
q2 mō hēbitis victoriaꝫ de inimicis.ſic ange/
lus dño nr̄o dicebat.Dñe modo aie ſctōꝝ pa
trū que expectāt vos i ſinu abrahe' iā ſentiūt
redēptionē tuā eſſe ꝑatā:⁊ ſic ꝯfortamī in ve
ſtra humanitate. Tūc clemētiſſimus dñs fec̄
orōnē pro ſeipſo ⁊ pro nob.pro ſeipſo rogās
deū patrē de ſua reſurrectiōe. nō ꝙ eēt de ea
incert⁹ vel ipotens ad reſurgendū.tñ hoc fa/
ciebat inq̄̄tū hō.Itē orauit pro nob vt ſicut
ipſe ꝯſtanter ⁊ voluntarie recipiebat morteꝫ
pro nobis:ſic nos ardētes ⁊ fortes eſſem⁹ ad
ſuſtinendū mortē ⁊ labores pro ipſo ⁊ ꝙ re/
ſurgeremus glorioſi.Et hoc rep̄ntat in miſſa
qñ p̄ſbyter fac̄ ſuꝑ calicē tres cruces di.Bñ/
dictā:aſcriptā:ratā:⁊c̄.ſignādo illas tres ora
tiones quas fecit in horto.Poſtea fac̄ duas
ſuꝑ hoſtiā ⁊ calicē ꝑticulariter. ad oñdendū
ꝙ pro duob⁹ rogabat.ſ.pro ſeipſo ⁊ pro nob.
¶Quintūdecimū op⁹ fuit ſua captio.Poſt
q̄ꝫ.n.orauit ecce venit magna multitudo iu/
deoꝝ cū gladijs ⁊ fuſtib⁹:⁊ xp̄s benigniſſim⁹
voluit capi ab eis ⁊ ligari.⁊ duxerūt ipſuꝫ li/
gatū cū magno vituperio ⁊ magnis iniurijs
ad Annā.Deinde ad Cayphā. ad Pylatū.
ad Herodē.⁊ finalr̄ ad Pylatum qui dedit
ſniam vt crucifigeret.a q̄ ſnia noluit appella/
re:ſꝫ baiulans ſibi crucē in q̄ debuit crucifigi
duxerūt eū ad mōtē caluarie.Et hoc rep̄ntat
in miſſa qñ ſacerdos tꝫ hoſtiā in māibus vo/
lens ꝯſecrare.d.bñdixit:fregit:⁊c̄. ſignū cru/
cis qd̄ facit ſacerdos ſig̃t ſniam mortis dataꝫ
a pylato ſuꝑ xp̄o. ¶Decimūſextū opus fuit
ſua crucifixio:q2 poſt latā ſniaꝫ mortis duct⁹
fuit ad montē caluarie:⁊ ibi inter duos latro
nes ſuſpenſus fuit ita alte ꝙ totū corpus pen
debat in duobus clauis fixis in manibus. Et
hoc rep̄ntatur qñ ſacerdos leuat hoſtiam in
ter manus ſuas.per dexterā intelligit̄ bonus
latro a dextris.⁊ per ſiniſtrā malus latro a ſi/
niſtris.⁊ hoſtia in medio duaꝝ manuū repre
ſentat xp̄m pendentē in medio duoꝝ latronū
Albedo hoſtie ſignificat corpus xp̄i album ⁊
diſcoloratū ꝑꝑ emiſſionē ⁊ effuſionē ſanguis
Poſt hoc eleuat ſacerdos calicē:quaſi dice/
ret.pr̄ op̄s offerim⁹ tibi preciū nr̄e redēptōis
Et hoc ſig̃t ꝙ xp̄s in cruce obtulit ſuū ſangui
nem deo pr̄i in redēptionem humani gñis.
¶Decimūſeptimū opus fuit in cruce oratio
q2 q̄ꝫdiu fuit viuēs in cruce nō ceſſauit orare
Vñ dixit.Hely hely lamazabathani:qd̄ ē di/
ctum latine.De⁹ meus d̄s me⁹ vt qd dereliq/
ſti me.Dicit btūs Jeroñ.ꝙ orō quā dixit cō/
tinet centū ⁊ quinq̄ginta v̄ſus pſalterij.q̄ incē
pit ab illo pſalmo.Deus d̄s meus reſpice in
me.vſq̄ ad verſum.In man⁹ tuas cōmendo
ſpm̄ meuꝫ.Ita ꝙ verſus q̊s xp̄s dixit exiſtēs i
cruce fuerūt tot in numero q̄t ſunt pſalmi in
pſalterio.Et maledicti iudei q̄̄diu ſtetit i cru
ce nō ceſſauerūt ei facere iurias ⁊ vitupia.d.
O tu maledicte q decepiſti mūdū.O tu icā/
tator q alios ſaluos facis:ſalua teipſum.Alij
dixerūt.O ꝓditor q dixiſti ꝙ deſtrueres tem
plum dei ⁊ reedificares illud in triduo ⁊c̄.Et
xp̄s benigniſſimus nihil rñdebat eis: ſꝫ cōti/
nuabat ſuā orationē. Et hoc rep̄ntat p̄ſbyter
qñ extendit brachia ſua di.Vñ ⁊ mēores ⁊c̄.
tenēdo brachia ſua ad modū xp̄i in cruce pē
dentis.¶Decimūoctauuꝫ opus fuit lateris
ꝑforatio.q2 lꝫ ſic eſſet totus vulnerat⁹ ⁊ hēret
illas quattuor plagas terribiles in manibus
⁊ pedibus.tñ etiā amore nr̄i ſuſtinuit ꝙ cor/
pus ſuū apiret̄ lancea:vñ exiuit ſanguis ⁊ aq̄
magnū miraculū fuit.q2 iam ſanguis ſuus di
ſperſus fuerat in ſudore.flagellatione. ſpina
rū coronatione.⁊ manuū ⁊ pedū ꝑforatione
Et hoc rep̄ntat̄ qñ p̄ſbr̄ cū hoſtia facit quiq̄ꝫ
cruces dicens.ꝑ ipſuꝫ ⁊c̄.q̄ ſig̃nt q̄nq̄ꝫ plagas
xp̄i principales.¶Decimūnonū op⁹ fuit ver
boꝝ ꝓlatio.qm̄ ſic pendēs xp̄s in cruce dixit
ſeptē verba p̄ncipalia.pᵐ qñ orauit pro ſuis
crucifixorib⁹.Pr̄ ignoſce illis q2 neſciūt qd
faciūt ⁊c̄ credidcrūt.n.ſe ſuſpēdere vnū peccā
rem:⁊ ſuſpēderūt xp̄m.Scdm̄ fuit qñ latro/
ni dixit.Amē dico tibi:q2 hodie eris mecū in

paradiſo.3ᵒ qñ reſpexit matrem in anguſtia
⁊ dolore ad pedes crucis:ita mirū erat ꝙ nō
ſcindebatur cor ei⁹ pre dolore q̄ ſibi dicebat.
O fili dilectiſſime loq̄ris latroni ⁊ nō mr̄i
⁊c̄.Tūc ait. Mulier:ecce fili⁹ tuus.⁊ ad Jo/
anneꝫ.Ecce mr̄ tua.Quartū dixit.Hely hely
lamazabathani.hoc ē d̄s meus deus me⁹ vt
qd dereliq̄ſti me. Non fuit derelict⁹ a deitate
ſꝫ ab amicis ⁊ apl'is.Quintū:ſitio.Sextū:cō
ſummatū ē.ſ.op⁹ nr̄e redēptionis.Septimū.
pr̄ in manus tuas cōmendo ſpm̄ meū.⁊ incli
nato capite emiſit ſpm̄.Et hoc rep̄ntat̄ i miſſa
qñ p̄ſbyter dic̄ alta voce.Pr̄ nr̄ ⁊c̄.In q̄.vij.
ſunt petitiōes ſm̄.vij.v̄ba q̄ xp̄s dixit i cruce
⁊ ꝑꝑ hoc ſacerdos dicit illd̄ alta voce. ¶Vi
ceſimū op⁹ fuit hūanitatis diuiſio.Poſtꝗ̄.n
mortu⁹ ⁊ plagatus fuit voluit i tres ꝑtes ꝑti/
ri.Pª pars fuit corpus ſctiſſimū qd̄ reman/
ſit in cruce. Scđa ps fuit ſanguis q fuit effu/
ſus in t̄ra ad pedes crucis. Tertia ps fuit aia
que deſcēdit ad inferos.⁊ hoc mō xp̄i hūani
tas fuit diuiſa.Et hoc rep̄ntat p̄ſbyter qñ frā
git hoſtiā i tres ꝑtes:nō tñ diuinitas ab aliq̄
eaꝝ ꝑtiū fuit ſeꝑata.ſꝫ tota cū corꝑe ⁊ etiā cū
aia.ſicut ſi pomū diuidat̄ in plures ꝑtes tñ in
oī ꝑte erit odor.ſic lꝫ humanitas xp̄i fuit diui
ſa:tñ tota in qualibet ꝑte ei⁹ ꝑſonalr̄ ⁊ ſuppo
ſitaliter erat plena.ſic q̄libet ps vitri eſt plēa
ſole.hoc ē lumine ſolis. ¶Viceſimūpᵐ op⁹
fuit ꝑpl'i illuminatio qñ ꝯuertit multas ꝯditi
ones ꝑſonaꝝ.Volebat.n.ꝙ iā appareret fru
ctus ſue paſſionis.iō pᵒ ꝯuertit latronem qui
fuerat male vite.ſcđo ꝯuertit centurionē qui
dixit.Vere fili⁹ dei erat iſte.⁊ v̄e h̄ hō iuſtus
eſt.tertio ꝯuertit ꝑpl'm inimicū: q2 vt dicitur
Lu.xxiij.Oīs turba eoꝝ qui ſimul aderāt ad
ſpectaculū iſtud ⁊ videbāt q̄ fiebāt ꝑcutiētes
pectora ſua reuertebant̄. Nō ꝙ nō oīs turba
ꝯuertebat̄ q2 malicia ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ nō
cōuertebat̄:ſꝫ gentes ſimplices ⁊ ignorantes
reuertēdo dicebāt.O miſeri credo ꝙ redem
ptor nr̄ crucifixus eſt.Et q2 xp̄s in paſſiōe cō/
uertit has tres cōditiones ꝑſonaꝝ:iō p̄ſbyter
dicit ter.Agnus dei ⁊c̄.Nā pᵒ dicimus agn⁹
dei pro quolibet pctōre.vt ſicut d̄s peꝑcit la/
troni:ſic ⁊ nobis pctōrib⁹.Scđo dicim⁹ agn⁹
dei petēdo:ſicut dñe peꝑciſti centurioni ⁊ eū
illuminaſti:ſic illumines ⁊ parcas cuilibet ha
bēti regimē ꝑpl'i vel aiaꝝ:vt ſalutē ꝯſequat̄.
3ᵒ dicimus agn⁹ dei petēdo:o dñe ſicut ꝑpl'm
inimicū ꝯuertiſti:ita ꝯuertas ꝑpl'm cōeꝫ xp̄ia
nū:⁊ illū ꝯſeruare digneris in pace: ⁊ miſere
re pctīs coꝝ.¶Viceſimūſecundū op⁹ fuit ꝙ
noluit aſcēdere recta via in celū:ſꝫ ſua humi/
litate p̄us mltū ſecrete deſcēdit ad iferos ad
dandū gloriā ſctis pr̄ib⁹. q ſtatiꝫ vidētes euꝫ
hūerunt gloriā. Nā expectauerant eū in ſinu
abrahe cū deſiderio magno q̄ſi ꝑ q̄nq̄ꝫ milia
annoꝝ. Et hoc rep̄ntat̄ qñ p̄ſbyter vnā ꝑtem
hoſtie dimittit ſecrete cadere i calicē:⁊ ibi in/
ebriat̄ ad denotādū ꝙ in xp̄i deſcēſu ad infe/
ros intm̄ fuerūt aie ſctōꝝ patrū inebriate glo
ria xp̄i ꝙ neſciebāt qd agē debebāt. ⁊ cū iſta
dulcedine amoris laudabāt deū dicētes illd̄
Lu.i.bñdict⁹ dñs d̄s iſrl̄:q2 viſitauit ⁊ fecit re
dēptionē plebis ſue.¶Viceſimūtertiuꝫ op⁹
fuit qñ poſt ſuā bñdictā mortē voluit deponi
de cruce per man⁹ ioſeph abarimathia ⁊ Ni
codemi:q de licētia pylati eū āmouerunt de
cruce. Tūc btā virgo cū maria magdalena ⁊
alijs erāt in circuitu plorātes. Naꝫ btā virgo
oſculabat̄ oculos ei⁹ di.O oculi glorioſi qui
vidēt corda hoium ⁊ abſcōdita cordiū.Dei/
de aures dicēs.O aures ſacrate que audiūt
melodias angeloꝝ.Deide nares dicēs.o na
res bñdicti qui ſentiūt odorē paradiſi.Dein
de ad faciē. O facies iocūda:q̄ das angelis
gloriā.Deinde vulnera lateris dicēs.O por
ta glioſa ꝑ quā hēm⁹ ingreſſuꝫ in ꝑadiſuꝫ.O
fideles xp̄iani q deſiderat̄ gaudiū ꝑadiſi id ē
porta aꝑta quā fili⁹ meus vobis aꝑuit. Dein
de man⁹ di.o man⁹ que formauerūt oia.De/
inde pedes dicēs.o pedes bñdicti q ſuſtinēt
totū mūdū ⁊ mēſurāt gloriā ꝑadiſi. Tūc ma
ria magdalena ⁊ alij fideles appropinq̄bant
ieſu feſtinātes ꝓ adorādo euꝫ oſculādo.Et h̄
rep̄ntat̄ in miſſa qñ dat pacē.⁊ ꝑ modicū ſpa
ciū tꝫ corp⁹ xp̄i in manib⁹ añ cōionē.Tunc.n.
p̄ſbyter vel ſacerdos ſi bon⁹ ē dꝫ cogitare do
lorē quē hēbat btā virgo maria cū tenebat ie
ſum xp̄m dñm noſtrū in gremio:⁊ ēt doloreꝫ
marie magdalene ⁊ alioꝝ iuxta corp⁹ xp̄i ꝯtē
plando vulnera ⁊ plagas quas pro nobis ſu
ſtinuit ⁊c̄.¶Viceſimūquartū op⁹ fuit qñ vo
luit vngi balſamo ⁊ myrrha:⁊ īuolui ī ſyndo
ne mūda.Deide poni ⁊ includi in monumē/
to.ideſt ſepulchro nouo lapideo ſine aliq̄ fra
ctiōe.Et hoc rep̄ntat̄ in miſſa qñ vꝫ ſacerdos
ſumit corp⁹ dñi nr̄i ieſu xp̄i.Nā corp⁹ p̄ſbyte/
ri ē monumētū nouū xp̄i.dico nouū: q2 i cor/
pore p̄ſbyteri aut ſacerdot̄ ñ dñt eē ſordes vl̄
macule pcti.ſic in monumēto ieſu xp̄i vbi nō
dū q̄ſq̄ꝫ poſit⁹ fuerat.ſic dꝫ eē nouū ꝑ pudici/
tiā ⁊ caſtitatē.Et ſic monumētū erat lapideū
⁊ firmū:ſic p̄ſbyter dꝫ eē fortis ⁊ firm⁹ in fide
⁊ bōa vita. Et ſic corpus xp̄i fuit inuolutū in

tyndone munda.ſic corpus preſbyteri dꝫ eſſe
mundū per caſtitatē. q intus hꝫ reponi cor-
pus xpi.Et ſicut corp⁹ xpi fuit balſamatū: ſic
corp⁹ pſbyteri dꝫ eē plenū ṽtutib⁹. vt iuſticia
corp⁹ pſbyteri dꝫ eē plenū ṽtutib⁹. vt iuſticia
pmia ⁊c̄.Itē credē poſſumus pie.Lꝫ text⁹ bi-
blie nō dicat ꝙ btā virgo maria magdalena
⁊ alij fideles credētes ꝙ xps reſurgeret tertia
die collegerūt ſanguinem qui ſparſus fuerat
ad pedes crucis:⁊ cū magno honore fuit po
ſitus in aliquo vaſe mūdo:⁊ reposit⁹ in ſepul
chro cū corpe.Naꝫ ſciebat btā ṽgo maria ꝙ
cū corpe 3ª die reſurgeret.Iō pſbr tāq̄ ſepul
chꝝ xpi accipit ſanguinē. O cor pbri tu es ſe
pulchrū xpi ſanctius ⁊ pcioſius q̄ ſepulchrū
hierſm.Nā illud eſt lapideū ⁊ tu es ad yma-
ginē dei ⁊ ſimilitudinē.Itē corp⁹ pſbyteri vł
ſacerdoꝫ ē vnctū ⁊ ꝯſecratū:⁊ iō magis ſctm̄
⁊c̄.Itē in ſepulchro fuit corp⁹ xpi mortuū:ſꝫ
in corpe ſacerdotis viuū.Item ibi fuit ſemel
poſitū:hic aūt totiēs quotiēs ſumit̄. Iteꝫ cor
pus xpi nō tetigit ſepulchrū lapideū eo ꝙ fu
it inuolutū lintheaminib⁹.⁊ tn̄ dr̄ ſctm̄.Quā
to magis corp⁹ pbri dꝫ dici ſctm̄:q corp⁹ xpi
nō in eo ponit̄ inuolutū.ſꝫ ⁊c̄. O pbr̄ cogita
bn̄ de iſtis.¶ Uiceſimūquintuꝫ opus fuit qn̄
reſurrexit de vita mortali ad vitā imortalem
tūc repertū fuit monumentū aptū.Et repn̄ta
tur i miſſa qn̄ pbr vadit de medio altaris ad
cornu:⁊ ſignificat ꝙ illud corp⁹ fuit mutatuꝫ
de vita mortali ad immortaleꝫ. Itē in altari
oñdit publice calicē vacuū.ad oñdendum ꝙ
monumētū fuerit reptū vacuū ⁊ aptū. Item
dyaconus plicat corpalia.ad denotādū ꝙ in
ſepulchro fuerūt repta lintheamia plicata et
inuoluta. ¶ Uiceſimūſextū opus fuit appa-
ritio.qn̄ poſt glorioſam reſurrectionē appuit
marie magdalene ⁊ diſcipulis. Tunc pie cre
dendū eſt ꝙ pᵒ appuit btē virgini cuꝫ ſctis ⁊
angelis.O cogitate quantā ꝯſolationē hūit
btā ṽgo maria qn̄ vidit filiū ſuū cū tāta mul-
titudine ſctōꝝ.⁊ ſcti pr̄es reuerēter eā ſalutā
tes dixerūt.Regina celi letare.de cetero ceſ
ſa flere.q quē meruiſti portare reſurrexit ſicꝫ
dixit.Et hoc repn̄tat pbr in miſſa qn̄ dic̄ cōlo
nem q̄ ſignificat ṽba ꝯſolatoria.que btā ṽgo
hūit cū filio ſuo.¶ Uiceſimūſeptimū op⁹ fu-
it qn̄ appuit diſcipulis ſtans in medio eoꝝ ⁊
dicēs.pax vobis. Et repn̄tat hoc pbr qn̄ ṽtit
ſe ad pplm dicēs.dn̄s vobiſcū.¶ Uiceſimū-
octauū opus fuit ad pdicādū miſſio. Qn̄ vo
luit aſcēdere in celū vocauit apl'os dicēs eis.
Euntes in mūdū vniuerſuꝫ pdicate euāgeliū
oī creature.q crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit ſal
uus erit.Mar.vi. ⁊ Matth.xxviij.Euntes in
mūdū vniuerſum docete oēs gētes baptizan
tes eos in noie pa.⁊ fi.⁊.ſſ. Et hoc repn̄tat̄ in
miſſa qn̄ pbr dicit. Ite miſſa ē.q.d.pplo. Ite
ad prandiū:q pfectū eſt ſacrificiū ſicut xpus
dixit.Ite in vniuerſuꝫ mūdū. ita ſacerdos cō
pleto ſacrificio dicit.Ite ⁊c̄. ¶ Uiceſimūno
nū opus fuit papatus inſtitutio:qn̄ pmiſſum
ſctō petro ⁊ alijs apl'is cōpleuit. ponēs eū in
poſſeſſione papat⁹. Per iſta ṽba Io. xxi.pa
ſce oues meas.tūc inſtitutus fuit papa.Etiaꝫ
alijs dixit. Accipite ſpm̄ſctm̄ quoꝝ remiſerit̄
pctā remittūt̄ eis. ⁊ quoꝝ retinuerit̄ retēta ſt̄
Ioh.xx. Et hoc repn̄tat̄ qn̄ i fine miſſe pbr ſe
humiliat inclinādo ⁊ dicit. Placeat tibi ſcā
trinitas ⁊c̄.Tūc reddit gr̄as oſculādo altare
⁊ ſignificat humilitatē ⁊ miam infinitā quas
de⁹ voluit ſe tm̄ humiliare dādo hoib⁹ tantaꝫ
ptātē.ſ.dimittēdi pctā:qd̄ ſoli deo ꝯuenit.qs
n.pōt dimittere pctā niſi ſolus ds. ⁊ iō pbr in
clinat ſe:ad denotādū ꝙ anq̄ ds ſe iclinaſſet
vt eēt hō:hoies nō hūerunt tātā ptātē.Dein
de ſigt̄ ſe ⁊ pplm ſigno crucis:ad denotāduꝫ
abſolutionē pctōꝝ que fit virtute ſctē crucis.
¶ Triceſimū op⁹ fuit i celū aſcēſio.qn̄ exite
matre ſua cū apl'is ⁊ alijs diſcipulis aſcendit
ad celos:⁊ eleuat̄ manib⁹ bn̄dixit eis.Lu.vl.
Et hoc repn̄tat in miſſa qn̄ dat bn̄dictionem.
Un̄ ex illo eccia duxit in ꝯſuetudinē ꝙ epi in
fine miſſe dent bn̄dictionē:⁊ etiā ſacerdotes.
Et ꝙ xps poſtea aſcendit celū ſignificatur in
hoc ꝙ pbr reuertit̄ ad ſacriſtiā vn̄ exiuit. Ec-
ce quō vita xpi repn̄tat̄ in miſſa ſolēni. Ideo
dicit thema. Quodcūq̄ dixerit vobis facite
ſ.repn̄tando in miſſa totā vitā xpi: ⁊ nō ſoluꝫ
paſſionē. Et iō bone gētes hoc facite in meā
cōmemorationē.ſ.ꝙ vos pbri deuote celebre
tis:memorādo vitam xpi.⁊ vos layci deuote
audiat̄:nō loquendo in miſſa:nec appropin-
quādo ad altare ſꝫ tacite orādo: ita ꝙ nō tur
betis alios aſtantes. Ideo virgo maria dice
bat.Qdcūq̄ dixerit vobis facite.Uos xpiani
q eſtis dilecti audite iudiciū pr̄is.ſ. miſſaꝫ vt
ſalui ſit̄.Iō miſſa vocat̄ iudiciuꝫ vt in maiori
reuerētia habeat̄.Nā pbri debēt eē multū in
flāmati in iſto ſctō ſacro.Etiā ppl's cū magna
deuotione ⁊ reuerētia dꝫ audire miſſaꝫ.⁊ cō-
cordat ſcriptura dicēs. Iudiciuꝫ pr̄is audite
filij.i.vos xpiani q filij dei eſtis.i.Io.iij. Uide
te qualeꝫ charitatē dedit nobis ds vt filij dei
noiemur ⁊ ſim⁹ ⁊ ſic facite vt ſalui ſitis.Eccli.
iij.Qd nobis cōcedat omps deus. Amen.

¶ Dn̄ica.ij.poſt octa.epphie. Sermo prim⁹.

Ecute ſunt cū turbe

multe.Matth.viij. In pn̄ti ſermo
ne intendo declarare modos qbus
poſſum⁹ ire ad gloriaꝫ:credo ꝙ erit materia
deo acceptabił ⁊ gratioſa:nob vtilis ⁊ pficua
ſꝫ pmo ſalutet̄ ṽgo Maria glioſa ⁊c̄. Secu-
te ſūt cū ⁊c̄. Pro hui⁹ ṽbi declaratōe ſciēdū
ꝙ eſt vna auctas q̄ videtur eſſe cōtra thema.
Quiſ ē hō vt ſeq poſſit regē factorē ſuū.Ecce
ij.Ita ꝙ videt̄ impoſſibile ipſū ſeq.Et dic̄ the
ma.Secute ſūt cū turbe ⁊c̄.Et cōcordatur ſic
Qm̄ ſeq xpm pōt intelligi dupl'r.ſ.per eqpa-
rantiā ⁊ ſimilitudinē. Pmo mō impoſſibile ē
ipꝫ ſeq.qm̄ ſic̄ ſtelle nō̄ ſeq ſolē nō p eqparā-
tiam ſꝫ p ſilitudinē ab oriēte i occidēte.ita de
xpo q dr̄ ſol i ſcptura. Malach.vlt̄ dic̄ de⁹ pr̄
Uob timētib⁹ nomē meum orie̊ ſol iuſticie
Sol iuſticie canit eccleſia xps de⁹ nr̄. Et nos
xpiani dicimur ſtelle Dan.xij.Qui ad iuſtici
am erudiūt mltos erūt q̄ſi ſtelle i ppetuas eē
nitates.Sicut.n.ſtelle ſequuntur ſolē nō per
equiparantiā q impoſſibile ē:ſꝫ p ſimilitudi-
nem.ſic xpiani dicunt̄ ſeq xpm nō p eqparan
tiā q illud eſt impoſſibile.⁊ ſic intelligit̄ illa
auctas.Quis ē hō ⁊c̄.ſ.p ſilitudinē ſeruādo
doctrinas ſuas ⁊ fidē catholicā: tenēdo eius
mandata ⁊ cauendo a pctis.Hoc mō eſt ne-
ceſſariū ſeq xpꝫ.⁊ iuxta hunc modū dicit the
ma.Secute ſūt cū turbe mlte.Et iō iuxta mo
tiuū thematis oꝫ declarare q̄t modis ⁊ quibus
debemus ⁊ poſſumus ſequi xpm per ſimilitu
dinem ⁊ inueni in ſacra ſcriptura q̄ttuor mo-
dos quomodo debemus ſequi chriſtuꝫ.

- Primo ſicut lumen reſplendens.
- Secundo ſicut ductorem precedentem.
- Tertio ſicut patrem reuerendum.
- Quarto tanq̄ principem excellentem.

Pro q̄libꝫ iſtoꝝ dic̄ thema. Secute ſt̄ cū ⁊c̄.
¶ Dico pmo ꝙ debem⁹ ſeq xpm ſic̄ lumē re
ſplēdēs.qm̄ illū q vult de nocte bn̄ incedē:oꝫ
lumen pcedere ne hō cadat.Sic q vult bn̄ ⁊
recte ambulare i nocte hui⁹ vite dꝫ ſeq xpꝫ q
eſt ṽa lux.q ſic̄ i lucerna ſūt tria.ſ. cera mołł
⁊ fragilis:bombix:⁊ lux.ſic i xpo ſūt tria.ſ.ca
ro mollis ⁊ fragił ſiłis i ſpē carni nr̄e.Et ſicut
cera ſine maſculo pcedit ab ape: ſic caro xpi
a ṽgie maria.q nō ex virili ſemie ſed myſtico
ſpiramie ṽbū dei factū ē caro. Secūdū ē bō-
bix.ſ.ei⁹ aīa ſctiſſima:albiſſima per puritateꝫ
Tertiū eſt lumen .ſ.diuinitas ſctā.Et iſta tria
non ſunt niſi vna lucerna.i. vna perſona xpi
qui in lucerna humanitatis eſt lumē diuinitatis
ad illuminandū ſe ⁊ oēs alios:qd̄ nō poneret
niſi eſſet de⁹. Seq̄mur gᵒ hoc lumē: ſeruādo
ei⁹ doctrinas ne cadam⁹ deuiantes i erroꝛib⁹
⁊ falſis opinioīb⁹.De iſto lumie pphia Iſa.
ix.Ppl's q ambulabat in tenebris vidit lu-
cē magnā hitantib⁹ in regione vmbre mortis
lux orta ē eis.Nō ppl's q āmbulabat i tenebris
ſcꝫ erroꝝ ⁊ falſarū opinionū q̄ntū ad itellectū
In iſtis tenebris fuit mūd⁹ q̄uſq̄ venit lumē
ſcꝫ xps ds dn̄s nr̄:non ſolū q̄ntū ad ſimplices
ignorātes:ſꝫ etiā q̄ntū ad magnos phos. q lꝫ
ponerēt vnū pmū pncipiū ⁊c̄.tamē ſtatim ca
debant in errorē dī.ꝙ etiā erant alia pncipia
ſcꝫ materia ⁊ forma ⁊ puatio. Sꝫ populus q
ambulabat in tenebris vidit lucē magnam.ſ.
doctrinā euāgelicā.habitātib⁹ in regiōe vm-
bre mortis.ſ.p malā vitā ⁊ vitioſam: lux orta ē
eis.Tenebre dicunt̄ eſſe in intellectu pp erro
res intellectus.vmbre ṽo mortis dicunt̄ pctā.
Ideo dic̄ Zacharias Luc̄.i. Uiſitauit nos ori
ens ex alto.Illumiare his qui in tenebris.cō
tra errores intellect⁹:⁊ in vmbra mortis ſedēt.
ſcꝫ ꝯ pctā ⁊ malā vitā ad dirigendum pedes
nr̄os.ſ.i itellectu ⁊ affectu.in viam pacis.dic
quō xps illuminauit nos.xij.cōcluſioīb⁹ fidei
Ecce magis illumiata ē mō vna vetula ⁊ pl⁹
ſcit de deo q̄ ſciuerunt antiq̄⁹ oēs phi. Pria
cōcluſio eſt.Credo in deū patrē omipotenteꝫ
creatorē celi ⁊ terre.Nunq̄ phi ſciuerūt iſtaꝫ
cōcluſionē.Idem pōt dici de alijs articulis fi
dei.Dicatur ſemel Credo inducendo vt ipm
dicant q̄libet die de mane ⁊ ſero genibus fle-
xis ad inſtar militis homagium facientis ⁊c̄.
ad Ro.x.Si confitearis in ore tuo dn̄m ieſū
⁊ in corde tuo credideris ⁊c̄. ſaluus eris.De
hac ſequela luminis dicit ipſemet xpus.Ego
ſum lux mundi q ſeq̄tur me nō ambulat in te
nebris:ſꝫ habebit lumē vite.Io.viij. Ergo ſe-
cute ſunt cū ⁊c̄.¶ Dico ſcd̄o ꝙ debem⁹ ſequi
xpꝫ ſicut ductorē pcedētē.qm̄ q hn̄t ire p lon
gā viā ignotā ⁊ piculoſaꝫ oportet habere du-
ctorē quē ſequant̄.De⁹ in pncipio hui⁹ mūdi
pn̄tis vite dedit duos ductores humano ge-
neri.ſ.Adam ⁊ euā:q in prima dieta errauc-
runt viā.Adam recepit ad ſiniſtram. eua au-
tem ad dextrā.Qm̄ ſicut i corpe ē dextra ⁊ ſi
niſtra:ſic etiā in affectu. Amor dicit̄ dextra:ti
mor autē ſiniſtra.Eua peccauit amore.ſ. ha-
bendi ſciam vt de⁹. Adam autem peccauit ti
more ne cōtriſtaret ſuas delitias:vt dicit Au
guſtinus.Nota practice quō eua portauit de
fructu vetito ade.⁊ ſic cōtra totū gen⁹ huma
nū errauit viam:peccando amore vel timore

Deinde deus dedit multos ductores alios.ſ.
pĩarchas:pphetas:⁊ ẽt oẽs errauerũt. Ʋñ di/
cit Aug. in li. de natura ⁊ gratia. Si oẽs ſan/
cti ⁊ ſctẽ dñi hic viuerent interrogati fuiſſent
vtrũ ſine pctõ eſſent:oẽs vna voce clamaſſent
Si dixerim⁹ q: pctm̃ nõ habem⁹ ipſi nos ſedu
cim⁹ ⁊ veritas in nob̃ nõ eſt. excepta hac ꝟgi
ne maria. de q̃ pp honorem dñi cum de pctis
agitur nullã volo prorſus q̃ſtionẽ hẽr. Item
Iſa.liij. oẽs q̃ſi oues errauimus ⁊ vnuſqſq; in
viã ſuã declinauit ⁊c̃. Propt̃ hoc de⁹ pr̃ miſit
nob̃ aliũ ductorẽ.ſ. filiũ ſuũ bñdictũ q vt eſſet
viſibil̃ recepit hũanitatẽ. q ſeqndus ẽ nõ ſolũ
tanq̃ lumẽ ſ; etiã tanq̃ ductor q nũq̃ errauit
viã. i. Pe. ij. dic̃ ſcp̃tura. Seqmĩ veſtigia ei⁹ q
pctm̃ nõ fecit. Neceſſitas ſeqndi hũc ductorẽ
põt declarari ſm̃ plura biuia ⁊ picula: q̃ ſunt
in via ab hinc vſq; ad celum in qua ſeptez bi/
uia.ſ. ſeptem peccata mortalia: ⁊ ſeptez virtu
tes oppoſite. Qui g° vult ire ad padiſũ: ſeqt̃
ductorẽ xp̃m: attẽdendo p quaz viã iuit ipſe.
ꝟbigra. Primũ biuiũ ẽ de ſupbia ⁊ vanitate
ad ſiniſtrã p quã vadũt plures vt dñi ⁊ plati
ad infernũ. ⁊ de mãſuetudine ⁊ hũilitate ad
dexterã: p quã iuit xp̃s ductor nr̃. Et ipſuz ſe/
quunt̃ hũiles ⁊ mãſueti. Iõ dr̃ Mattheí. xi.
Diſcite a me q: mitis ſuz ⁊ hũilis corde ⁊ in/
uenietis requiẽ aiab⁹ vr̃is ⁊c̃. Secundũ biui
um eſt de auaritia ⁊ cupiditate p quaz vadũt
auari ad infernũ.ſ. vſurarij ⁊c̃. cuz iuda. Et de
mia ⁊ liberalitate ad dexterã p quaz iuit xp̃s
⁊ oẽs q ipſũ ſequunt̃.ſ. miſericordes. Iõ Lu/
ce. xij. Uidete ⁊ cauete ab oĩ auaritia. Tertiũ
eſt de luxuria ⁊ carnalitate per quam vadũt
ad infernum luxurioſi concubinarij ⁊c̃. Et de
mundicia ⁊ puritate p quã iuit xp̃s virgo ma
ria ⁊c̃. ⁊ virgines ⁊ caſti qui ipſuz ſequunt̃ de
quibus dicit ipſe. Sũt eunuchi qui ſeipſos ca
ſtrauerunt pp regnum celorum. Matth. xix.
Caſtratur homo vitando occaſiones: oportu
nitates ⁊ malas ſocietates ⁊ non ſcindendo
aliqđ membrũ a corpe. Quartũ eſt inuidia ⁊
malignitas q̃ eſt via tenebroſa p quã vadunt
ad infernũ inuidi ⁊ de amore ⁊ charitate per
quã iuit ductor nr̃ ieſus xp̃us. q: quicqd fecit
p nobis: totũ fecit amore. quẽ ſequunt̃ chari/
tatiui. Iõ dicit ip̃e. In hoc cognoſcẽt omnes
q: mei eſtis diſcipuli ſi dilectionẽ habueritis
ad inuicẽ. Io. xiij. Quĩtũ ẽ ꝺ gula ⁊ voracita
te. via ẽ aquoſa p quã vadũt ad infernuz oẽs
guloſi ⁊c̃. Alia ẽ ꝺ abſtinẽtia ⁊ pcitate p quã
xp̃s iuit tota vita ſua: ⁊ ipſũ ſequunt̃ abſtinen
tes. Lu. xxi. Attendite ne grauent̃ corda ve/
ſtra crapula ⁊ ebrietate ⁊ curis huiuſ vite ⁊c̃.
Sextũ eſt de ira ⁊ iniquitate. via ẽ petroſa p
quã vadunt ad infernũ oẽs iracũdi ⁊ vindi
catiui. Alia eſt de patiã ⁊ benignitate. p quaz
iuit ductor nr̃ ieſus xp̃s. Nota eius patientiã
circa ei⁹ crucifixores di. Pr̃ dimitte illis q:
neſciũt qd faciũt ⁊c̃. Lu. xxiij. Et ipſuz ſequũt
pacifici qb⁹ dic̃. Pacẽ relinquo vob̃: pacem
meã do vob̃. Io. xiiij. Septimũ eſt de accidia
⁊ ocioſitate p quã vadunt ad infernũ omnes
accidioſi. Alia eſt de diligentia ⁊ oꝑoſitate p
quã iuit xp̃s q fuit diligentiſſim⁹ in oibus: ⁊
ipſuz ſequunt̃ diligẽtes di. Dũ tp̃s habemus
operemur bonũ ad oẽs. ad Gal. vi. Ecce quõ
ſequẽdus eſt xp̃s tanq̃ ductor precedẽs. hinc
iacob ait fratri ſuo eſau. Precedat dñs me⁹
ante ſeruũ ſuũ: ⁊ ego paulatim inſequar ve/
ſtigia ei⁹. Gen. xxxij. Benedict⁹ q põt dicere
cũ ſancto Iob. xxiij. Ueſtigia ei⁹ ſecut⁹ ẽ pes
me⁹. viã ei⁹ cuſtodiui ⁊ non declinaui ex ea.
❡ Dico tertio q̃ debem⁹ ſeq xp̃z tanq̃ pr̃ez
reuerẽdũ. Dic quõ boni filij ſequunt̃ corpus
pr̃is qñ ducit̃ ad ſepeliẽdũ plorando ⁊c̃. Pr̃
oĩuz xp̃ianoꝝ eſt vn⁹.ſ. xp̃s. Auctas. Omnes
vos frẽs eſtis. Dicit xp̃s xp̃ianis. Et pr̃em no
lite vocare ſup terrã. Ideo illi q leuant iſan/
tẽ dicunt̃ patrini diminutie. vn⁹ eſt. n. pr̃ vr̃
in celis eſt. Matth. xxiij. Nota patrez nolite
vocare ſup terrã. ſ; i hac gñatiõe ſpũali eccle
ſia eſt mr̃: xp̃s aũt ẽ pr̃: q in cruce p nob̃ mor/
tuus eſt: cui⁹ mors ⁊ paſſio d; nob̃ eſſe recẽs
⁊ quolibet die pñs in memoria: ipſum ſeqnẽ
do p pniam vt boni filij. ideo dicit ip̃e. Siqs
vult me ſeq: abneget ſemetipſũ ⁊ tollat crucẽ
ſuã ⁊ ſeq̃tur me. Mar. viij. Nota abneget ſe
metip̃z. i. ſenſualitatẽ. qñ oẽs ſenſus corpora
les ⁊ mẽbra declinãt ad malũ. Gen. viij. Sen
ſus ⁊ cogitatio hũani cordis ab adoleſcẽtia
prona ſunt ad malũ. Ideo oportet abnegare
ſemetipſuz. i. ſenſualitatẽ: ⁊ tollere crucẽ pnie
q̃ ad iſtar crucis xp̃i h; q̃ttuor brachia. i. q̃ttu
or opa pnĩalia. Brachiũ inferi⁹ qđ figitur in
terra ſignificat cordis ɔtritionẽ que eſt ſecre/
ta intus in corde. Brachium ſupi⁹ eſt emẽdã
di ꝓpoſitũ iuxta volũtatẽ dei viuẽdo: alte ad
deũ reſpiciendo. Dextrũ ſignificat cõfeſſionẽ
oris. q: ad dexterã cõfeſſoris ſe ponere debet
ne videat̃ a confeſſore ⁊ verecũdet̃. vel ſi eſt
mulier ne cõfeſſor temptet̃. Brachiũ ſiniſtrũ
ſignificat iniuncte pnie obſeruationez. Siqs
vult poſt me ſequi abneget ſemetipſuz.ſ. pro
prias inclinatiões ⁊ ſenſualitates ⁊ tol. crucẽ
ſuã ⁊ ſe. me. Luce. ix. ❡ Quarto ſeq debem⁹

xp̃z tanq̃ p̃ncipẽ excellentẽ q ſuis militibus
ipſuz ſequẽtib⁹ dat magna p̃mia ⁊ ſalaria.ſ.
gl̃iam celi. iõ eccl̃. xxiij. Glĩa mag̃ eſt ſeq dñz
lõgitudo. n. dierũ aſſumet̃ ab eo. Si hoĩes ar
morũ modico ſalario ſequunt̃ ad bellũ p̃nci/
pẽ cũ tot picul̃ ⁊ laborib⁹ quãto magis nos
xp̃iani dẽm⁹ ſeq p̃ncipẽ nr̃z ieſũ xp̃z q dat no
bis magnũ ſalariũ.ſ. regnũ celoꝝ ſine tanẽ pi
cul̃. Iõ pſeuerãdo i bona vita ſeq̃mur ip̃m in
pñti p grãm ⁊ in futuro p gl̃iam. Deo grãs.
❡ De eadem dñica. Sermo. ij.

Ecce leproſus veniẽs

adorabat eum. Matth. vij. ⁊ viij.
Pro hui⁹ ꝟbi declaratiõe int̃ itel/
lectũ ſpũalẽ quẽ volo ptractare ſciẽdũ q̃ xp̃s
in ſacra ſcriptura noiat̃ mltipl̃r: ſm̃ diuerſas
excellentias. Inter cetera dr̃ medic⁹. Rõ. q:
ſicut bon⁹ medic⁹ p̃mo ſtudet theoricã dein
de practicam: ſic chriſtus theoricam medici/
ne in ſtudio trinitatis p eternã gñationez de
pr̃e intm̃ q̃ dr̃ fons ſapie. Eccli. i. Fons ſapiẽ
tie ꝟbũ dei in excelſis. Et qñ voluit practica/
re venit in hunc mũdũ. q: in celo non eſt aliq̃
infirmitas pcti. q: ibi nullus peccat nec corde
nec ore ⁊c̃. S; in hoc mũdo ſũt infirmi. q: nul
lus ſine crimie viuit. Iõ xp̃s mot⁹ pietate ve
nit ad curandũ infirmos. Aug. Magnus de
celo ad nos venit medic⁹: q: magn⁹ per totũ
mũdũ vbiq; iacebat egrot⁹. Et p; rõ ſue bene
dicte incarnationis. De iſta materia habet̃
Matth. ix. Mar. ij. Lu. v. Nota q̃ ſemel qdã
ſanct⁹ hõ inuitauit xp̃m ad prandiũ. Et dicit
textus euangelij q̃ acceſſerũt publicani ⁊ pec
catores ⁊ diſcumbebant cuz ieſu ⁊ diſcipulis
ſuis. Qđ videntes phariſei inimici xp̃i mur/
murauerũt ⁊ dixerunt diſcipulis xp̃i. Quare
cũ publicanis ⁊ pctõrib⁹ mãducat magiſter
veſter. Rñdit xp̃s di. Non eſt opus valẽtib⁹
medic⁹ ſ; male hñtib⁹. P; g° quõ xp̃s dicit
ſe eſſe medicuz q venit ad curãdũ infirmos.
Iõ dicit euangeliũ hodiernũ. q̃ qdã hõ infir
mus leproſus venit ad eum vt ſanaret̃ ab eo.
h° dicit thẽa. Ecce leproſus veniens.ſ. ad xp̃z
medicũ ⁊c̃. P; the. In quo the. oñdunt̃ nob̃
duo. ⁊ P° nr̃a malicia crimial̃s. ibi. Ecce le
proſus. ⁊ Scđo vera medicina virtualis. ibi
veniẽs adorauit eũ. ❡ Quãtũ ad p̃mũ nõ q̃
lepra eſt terribilis ⁊ horribilis infirmitas ſe/
cum afferens. vij. defect⁹ magnos. Ideo fig̃t
vij. pctã mortalia. iõ pctõr dr̃ leproſus. Pri/
mus defect⁹ ẽ q: iflat hoiez. Iõ ſignificat pec
catũ mortale ſuperbie quõ nõ eſt niſi inflatio
cordis qñ perſona cogitat genus ſuũ: hono/
res vel dignitates: officiũ vel ſciaz cor inflat̃
ad ſupbiã ad intra: ⁊ ſtatim ſeqtur pompa ⁊
vanitas ad extra. Contra tales dicit ſcriptu/
ra. i. ad Coꝝ. v. Et vos inflati eſtis ⁊ non ma/
gis lutũ habuiſtis. Hũiles aũt ⁊ ſimplices ⁊
paupes gaudere pñt. q: in iudicio ſtatim cõ/
putabunt cũ xp̃o. Sed iflati ſunt magni dñi
⁊ prelati qui habent magnuz cõputum dare.
Sapie. vi. Iudicium duriſſimũ in his q pſunt
fiet. Exiguo. n. concedit̃ mia. Potẽtes autez
potenter tormẽta patiant̃. Nota quõ cuilib;
qñ morit̃ fit iudiciũ durũ qñ dicit xp̃s. Red/
de rationẽ villicationis tue. Luce. xvi. Prio
de cogitationib⁹ cordis: de oibus malis deſi/
derijs: inuidijs: odijs ⁊c̃. Idem de omnibus
verbis ocioſis oris. de cibis. ⁊ idem de oibus
opib⁹. Sed iudiciũ duri⁹ fit qñ nõ ſolũ pſona
ſua ſed de domo ⁊ familia habet dare rõnem
ſi ſuſtinuit ribaldos ſi fecit ſupfluitates: qua/
liter nutriuit filios ⁊ filias. Nota. i. Reg. iiij.
de heli ſacerdote: q: non corripuit filios ſuos
fuit plagatus cũ filijs ⁊ pplo ⁊ fuerunt inter/
fecti. xxx. milia ⁊ vltra: archa dei fuit capta. fi
lij heli i prelio occiſi: ip̃e vero morte preuẽt⁹.
Exhortare p correctione pueroꝝ. ſ; iudiciuz
duriſſimũ fit qñ nõ ſolũ habet dare rõnez de
pſona ſua dño: ſ; de oib⁹ vaſallis ⁊ ſubditis.
de aiabus ſibi cõmiſſis. Iõ dñi ⁊ magni pre/
lati magis deberent flere q̃ gaudere ⁊ ſuper
bire. iõ dicit. ⁊ vos inflati eſtis. Secũdus de/
fectus lepre eſt q̃ ꝓuocat ſitim. Iõ ſignificat
pctm̃ auaritie: qm̃ auar⁹ ſemp ſitit nec põt ſa
tiari pecunia. Declaretur iuxta ſimilitudinẽ
eſurient̃ qui videt menſam abũdantẽ ⁊ non
põt comedere q nõ ſatiat̃ ex ſolo viſu q: eſca
non intrat int⁹ vbi ẽ eſuries. Idẽ de eſurie di
uitiarũ q̃ eſt in corde vbi non intrat pecunia:
ſ; ponit̃ i burſa vel tacea q̃ ſatiat̃: ſ; non ſatia
tur cor auari. ſ; ſi auar⁹ biberet vnã grãdem
menſurã de auro vl̃ de argẽto liq̃facto tũc ſa
tiaret̃: nec ãpli⁹ ſitir;. Iõ dic̃ ſcp̃tura Eccs. v.
Auar⁹ nõ implebit̃ pecunia l; impleat̃ burſa
vl̃ tacea auari. Et q amat pecuniã fructum. ſ;
ſatietas nõ capiet ex eis. q: nõ intrat int⁹ vbi
eſt ſitis. Iſta ẽ rõ q̃re maiores dñi ſunt etiam
maiores raptores ⁊ p̃dones: ſ; ſi paup hõ re/
cipit aliqd dr̃ latro ⁊ punit̃. Dic hyſtoriaz de
pirato capto ab alexandro. Cui dixit. Ego q
paruo nauigio victũ q̃ro vocor latro: ſ; tu qui
cũ magna claſſe capis totũ mũdum vocaris
impator. Qui cũ fuiſſet dñs toti⁹ mũdi ⁊ au
diſſet opinionẽ democriti philoſophi q̃ erãt

M.milia mūdi.dixit alexāder.Heu miſer ꝛ
adhuc nō acqſiui nec poſſedi niſi vnū.hᵒ dicit
qꝛ nōdū erat ſatiat⁹.Sꝫ illi ſatiāt q noluit ali/
qd ð mūdo niſi deū.iō Jo.iiij.dixit xp̄s.q aūt
biberit ex aq̄ hac.ſ.terrenal' ſupbie:ſitiet iterū
Jō de auaro pōt dici the.Ecce leproſus ꝛc̄.
Terti⁹ defect⁹ lepre ē qꝛ īficit cohabitātes qꝛ
morb⁹ ē ꝯtagioſus iō leproſi ſepanꝭ.Jō ſigt
pctm̄ luxurie:qꝛ vna perſona luxurioſa inficit
ꝛ corrūpit alias.qm̄ vna mala mulier vellet
ꝙ ſoēs eēnt tales.Jdem de ribaldo religioſo
preſbytero vel laico.Jdē de meretrice ſecre/
ta qn̄ ſuſtinet̄ i vico.Nota de illo q infra ānū
ſeptuaginta mulieres bonas fecit putanas.
Queſtio eſt vtrū ſine pctō poſſint ſuſtineri a
rectorib⁹ cōītatum lupanaria.Rn̄det Aug.
ꝙ ſic di.Aufer meretrices de mūdo ꝛ totum
turbab̄ libidinib⁹.qd̄ intelligit ð lupanarib⁹
cōib⁹.Secus de lupanarib⁹ pticularib⁹:que
nō ſūt i remediū ſꝫ i laqueū.Jō pcipit Nūe.
v.cuilibꝫ dn̄o ꝛ rectori.Locut⁹ ē dn̄s ad moy
ſen di.Precipe filijs iſrl' vt eijciant de caſtris
oēm leproſum ꝛ qui ſemie fluit pollutuſqꝫ ē
ſup mortuo.tā maſculū ꝙ feminā eijciet ð ca
ſtris ne cōtaminēt ea cū habitauerit vobiſcū
Nota quō pcipit ſepari tres cōditiones pſōa
rū.ſ.leproſū:ꝛ q ſemie fluit vt meretrix:ꝛ pol/
lutū ſup mortuū ſicut ſt lenōes ruffiani.Oēs
iſti ſunt eijciendi.xxiiij.q.iij.Reſecande.Ali
as rectores puniēt cū ipis.xvij.q.iiij.Oēs.
vbi dī ꝙ pari pena ſt puniēdi facientes ꝛ cō/
ſentientes.ꝛ pma allegata cā ꝛ q̄ſtione reſe
cande ſunt carnes putride ꝛ ſcabioſa ouis a
caulis:ne.ſ.alie īficianꝭ ꝛ intereāt ꝛc̄.Quar/
tus defect⁹ lepre ē ꝙ cōſumit humidū radica
le in q̄ ꝯſiſtit vita hūana.ſ.in humido ꝛ cali/
do vt dicit phūs.Sicut i lāpade lumen durat
q̄diu durat oleū qd̄ paulati ꝯſumiꝭ a lumine
ſic lepra inuidie paulati ꝯſumit humidū radi/
cale.ſ.charitatē in q̄ ꝯſiſtit vita gr̄e:inuidēdo
pximo de honore:dignitate ꝛ officio.Jō.i.Jo.
iij.Nos ſcim⁹ qm̄ trāſlati ſum⁹ ð morte ad vi
tā qm̄ diligim⁹ frēs.Qui nō diligit manet in
morte.Hoc pctm̄ ē valde magnū intm̄ ꝙ ſo/
lū hᵉ pctm̄ ē in demonib⁹.Nō eſt i eis ſupbia
put ē ambitio honoris mūdani:nec auaritia
nec luxuria ꝛ ſic de alijs.Sꝫ inuidēt nob̄ ꝛ tri/
ſtanꝭ ꝙ nos poſſ debim⁹ illas cathedras glo
rie Jo ipi amiſert.hac ſola de cā tēptant nos
vt cū ipis dānemur.Aū ſicut xp̄ſ ð ꝟtute cha
ritatꝭ dic̄ xp̄ianus.Jn hᵒ cognoſcēt oēs qꝛ diſci
puli mei eſtis ſi dilectionē hūeriꝭ ad inuicem
Jo.xiij.Sic diabolus pōt dicē.Jn hᵒ cogno
ſcēt oēſ qꝛ diſcipli mei eſtiſ ſi inuidiā hūeriꝭ ad
inuicē.De inuido pōt dici thema.Ecce lepro/
ſus ꝛc̄.Quit⁹ defect⁹ lepre ē:ꝙ reddit anheli
tū fetidū pp hᵒ pcipit de⁹ ꝙ leproſus habeat
os veſte ꝯtectū.Leuit.xiij.Jō ſigt pctm̄ gu/
le.Guloſus ex nimia comeſtiōe, vel cōmeſſa/
tiōe hꝫ anhelitū fetidū.qꝛ cruduꝫ ſup indige
ſtum corrūpiꝭ.Si cibus dꝫ pficere dꝫ tres di/
geſtiones habere.pmā i olla.ſecūdā i ore ma/
ſticādo.tertiā i ſtomacho.als corrūpiꝭ int⁹ ꝛ
generat multas infirmitates.non ſolū in cor
pore ſꝫ etiā i aīa.Nō quō ab adaꝫ vſqꝫ ad noe
tranſiuerūt mille ꝛ qngenti anni ꝛ gētes non
comedebāt carnes neqꝫ piſces:ſꝫ ſolū fructus
bibendo aquā:ꝛ cū iſto viuebant longo tpe.
Nongentis.xxx.annis.Noe vixit nōgenꝭ qn
q̄ginta annis.Deinde poſt diluuiū qd̄ deſtru
xit fruct⁹ ꝛ aq̄s gentes inceperunt comedere
carnes ꝛ piſces ꝛ bibere vinū:ꝛ gētes nō co/
medebāt niſi ſemel i die.ſ.i meridie.Tūc fue/
runt dies hoīs.ccc.annoꝝ.Gen̄.viij.Deinde
tpe dd̄ inceperūt cenare ꝛ tūc diminuta ē vi/
ta hoīs.dies annoꝝ nroꝝ in ipis .lxx.āni ꝛc̄.
Et paulatim pluries i die comedēdo minuiꝭ
vita hoiuꝫ.Jō iuxta ꝯſiliū xp̄i dī.Attēdite ne
grauenꝭ corda vr̄a crapula ꝛ ebrietate.Luc.
xxi.Nota crapula ſm̄ ethimologiā.i.cruda
epula.Dauid loquēs ð guloſis dicit.Sepul
chrum patēs eſt guttur eoꝝ.ps.v.Jō de gu/
loſis pt dici the.Ecce leproſus ve.ꝛc̄.Sext⁹ð
fectus lepre eſt ꝙ facit voceꝫ raucā.ideo ſigt
pctm̄ ire.qm̄ iracūdus ſemp loqtur iordinate
ꝛ rauce ꝛ ꝯfuſe.pmo ꝯtra deū iurādo ꝛ rene/
gando ꝛc̄.Nota hoc peſſimū viciū.iō ſcptu/
ra ſancta dicit.Dn̄e maledicti erūt q ꝯtēpſe/
rint te:ꝛ ꝯdēnati erūt oēs q blaſphemauerit
te ꝛc̄.Tho.xiij.ꝛc̄.Nota tres modos bonos
corrigēdi hoc viciū.pmū ptinet ad parentes vt
corrigāt filios ꝛ nutriant bn̄ eos ne iurēt ſed
ſolū p aduerbia affirment ꝛc̄.Secūdo vt qli
bet pōat ſibi aliquā legē ſicut ille q q̄tiēſcūqꝫ
iurabat ponebat i q̄dā burſa duos denarios
p elemoſyna.Tertio ptinet ad dn̄os tempo/
rales ſiue rectores cōitatū:facere ordinatio/
nes cū pena certa ꝛc̄.Septim⁹ defect⁹ lepre ē
ꝙ debilitat mēbra corpis ad opandū.iō ſigt
pctm̄ accidie qd̄ debilitat mēbra ꝛ aufert for
titudinē ad opādū opa ſpūalia.Dic quō i ſe
ro ille q nullū lucrū portat ad domū iudicaꝭ
ꝙ fuit ocioſus.Sic i ſero mortꝭ ille q nō por/
tat aliqd̄ lucrū meritoriū ꝛ bonorū operū ſpi
ritualiū:licet per totū tp̄s vite laborauerit in
opib⁹ mūdanis iudicaꝭ ocioſus a xp̄o.Jdeo

mittiꝭ ad hoſpitale pauperū.ſ.ad infernū qꝛ
bonis tpalib⁹ depdanꝭ oēs i morte.pmo ab
vxore.ſecūdo a filijs:tertio a ſcutiferis ꝛc̄.Sꝫ
ille q fuit diligēs i opibus ſpūalib⁹ dicet ſibi
xp̄s in iudicio.Euge ſerue bone ꝛ fidelis:qꝛ
ſup ꝛc̄.Matth.xxv.Si dicaꝭ:gᵒ dimittam⁹
bona tpalia:dico ꝙ neceſſario nō ſt dimittē/
da:ſꝫ ſunt talit̄ facienda ꝙ etiam quolibꝫ die
faciam⁹ aliqd p aīa.ſ.orare mane ꝛ ſero.pri/
mo ſignando ſe ꝛc̄.Oꝫ ſp orare ꝛ nō deficere
Lu.xviij.Nota ſp.i.mane ꝛ ſero diſtractiōes
ꝛ ea q̄ ei materiā pbent remouēdo.non ſe in/
duendo nec calciādo ꝛc̄.Nota etiā diligētiā
in hebdomada menſe ꝛ anno.¶ Dico ſecun
do ꝙ oñdiꝭ hᵃ medicina ꝟtualis.qꝛ veniens
adorauit eū.Jſte ē mod⁹ curādi a lepra pctō
rū venire ad xp̄ꝫ.qm̄ pctōr ex q̄libet peccato
mortali elongaꝭ a deo p vnā magnā dietam
ſꝫ pōt redire ꝛ venire ad deū i trib⁹ paſſibus
qs xp̄s fecit ſanādo illū leproſuꝫ.pmo tetigit
eū manu ſua.Secūdo dixit.vade oñde te ſa/
cerdotib⁹.tertio offer mun⁹ tuuꝫ.Prim⁹ gᵒ
paſſus ē cordis ꝯtritio.q̄ oñdiꝭ i tactu manus
xp̄i qꝛ null⁹ pōt hēe verā ꝯtritionē niſi tāgaꝭ
a manu xp̄i.Jō Eze.iij.Abij amar⁹ in idigna
tione ſpūs mei.man⁹.n.dn̄i erat mecum ꝯfor
tans me.Qn̄qꝫ digiti hui⁹ manus ſunt qnqꝫ
motiua q̄ inducūt pctōrē ad ꝯtritionē.Secū
dus paſſus eſt oris ꝯfeſſio q oñdiꝭ ibi.Uade
oñde te ſacerdoti.Oſtēdit pctōr ſe ſacerdoti
cui dꝫ fieri ꝯfeſſio.qm̄ reuelat ſibi pctā ſua ac/
cuſando ſe:ꝛ diſcoopit pctā ſua.pp hoc dixit
xp̄s leproſis.Jtē oñdite vos ſacerdo.Luce
xvij.Terti⁹ eſt opis ſatiſfactio.q̄ oñdiꝭ ibi.of
fer mun⁹ tuū.Nota quō p ſatiſfaciēdo p pec
catis debem⁹ offerre tria munera.ſ.tria bona
q̄ habem⁹.ſ.bona tpalia aiam rōnalē ꝛ corp⁹
materiale.De pmo debem⁹ offerre deo mu/
nus elemoſynarū.de ſecūdo mun⁹ deuotiōis
orōnis:ꝛ deſiderij padiſi.de tertio mun⁹ ieiu
niorū:abſtinentie ꝛ afflictionū.Jſto modo ſa
nabiꝭ a lepra peccatoꝝ mortaliū.Ecce lepro/
ſus veniens adorabat eum.Deo gratias.
¶Dn̄ica.iij.poſt octa.ephie.Sermo vnic⁹.

Q Ualis eſt hic qꝛ ven
ti ꝛ mare obediūt ei.Matth.viij.
Sermo nr̄ erit de ſctō euāge.ꝛ ꝯti
net vnū magnū miraculū qd̄ fecit xp̄s in ma/
ri ad ꝯfirmationē ſuoꝝ diſcipuloꝝ vt oſtēde/
ret ſe nō ſolū dn̄m terre in q̄ iam fecerat plu/
ra miracula ſꝫ etiā maris.Sed pus ſalutetur
vir.ma.ꝛc̄.Qualꝭ ē h̄ ꝛc̄.Pro hᵒ declaratiōe
ꝛ fundamēto ſermonis recitabo ð̄b miracu
lum ad lrām:qd̄ recitat euāgeliſta Matth.i
euāge.Dicat hiſtoria breuiꝭ.Modo in h̄ mi
raculo oñdunꝭ nobis q̄tuor ꝟtutes necīe ad
ſciendū.¶ Pria ē afflictio pnial'.¶ Scd̄a eſt
temptatio diabolicalis.¶ Tertia ē ſubuētio
miſericordial'.¶ Quarta ē dn̄atio vniuerſaꝭ.
de vltīa dicit the.Qualis ē hic qꝛ vēti ꝛ ma.
ꝛc̄.¶ Dico pᵒ ꝙ in iſto euāgelio oñditur af/
flictio pnialis.ibi.Aſcēdente ieſu in nauicu/
laꝫ ſecuti ſūt eū diſcipuli ei⁹.Hec nauicula vt
dicūt ſcti doctores ē pnia triplici rōne.Pria
eſt qꝛ pnia ad inſtar nauis i pnᵒ eſt ſtricta nō
aſſuetis ieiunare:nec orare:nec ciliciū porta/
re ꝛc̄.ſtricta eſt:ſꝫ paulatim dilataꝭ.qꝛ qn̄ hō
eſt iam aſſuet⁹:nō tantū grauaꝭ:ſed in fine re
ſtringiꝭ.ſ.in ſenectute pp tedium:ſꝫ nō tātum
q̄tū in pncipio.Secūda ratio eſt pp officium
nauis.ſ.trāſfretādi ꝛ portādi merces de vna
patria ad aliā.Sic nos pctōres cū naui pnie
oꝫ nos trāſfretare de iſta terra ad patriam pa
radiſi ꝛ portare ibi merces meritoꝝ:virtutuꝫ
ꝛ bonoꝝ operū.Jō de pnia dicit ſcptura ſctā
Facta ē q̄ſi nauis iſtitoris.i.mercatoris q̄tuꝫ
ad formā:quo ad pmū.De longe portanꝭ pa
nē ſuū:q̄tū ad ſecūdū Prouer vlt.Panes
quib⁹ viuem⁹ in alio mūdo ſūt merita:ꝟtuteſ
ꝛ opera ſpūalia hic p nos facta.Tertia ratio
ne piculi.qꝛ nauis q̄diu eſt in mari eſt i peri/
culo magno.Ecc̄i.xliij.Qui nauigat mare
enarrat picula ei⁹.Jta de naui pnie:qm̄ hoc
magnū mare hui⁹ mūdi totū ē plenuꝫ piculꝭ.
ij.Coꝝ.xi.Periculis fluminum:piculis latro
num:piculis ex genere:piculis ex gentib⁹:pe
riculis in ciuitate:piculis i ſolitudine:piculis
in mari:piculis in falſis fratrib⁹ ꝛc̄.Jn hanc
nauim pnie aſcendit xp̄us in ſua natiuitate.
qꝛ nō i palatio:domo ſiue camera voluit na/
ſci ſꝫ in ſtabulo vbi nō habuit lectū niſi pſepe
bouis ꝛ aſini.Jn q̄ naui nauigauit.xxxiij.an/
nis ſemp cū fortuna ꝛ malo tempe quouſqꝫ p
uenit ad portum glioſe reſurrectionis in die
paſche.Et ſecuti ſunt euꝫ diſcipuli eius.quia
oēs cū naui pnie tranſfretauerūt vſqꝫ ad por
tum glie.Ecce quare dicit euāgeliſta.Aſcen/
dente ieſu i nauiculā diminutiue.qꝛ pnia no/
ſtra modica eſt reſpectu pctōꝝ q̄ fecim⁹:ꝛ pe
naꝝ q̄ meruim⁹:ꝛ pmioꝝ q̄ expectam⁹.iō dic̄
ſcptura ſctā.Exiguo ligno credūt hoies aias
ſuas ꝛ trāſeūtes mare p ratē libati ſūt.Sap.
xiiij.Jn iſta pua nauicla pnie oꝫ nos ſeq xp̄m
qm̄ als null⁹ pctōr pōt ſaluari.q̄ figurata fuit
in archa noe.in qua q inuenti fuerūt liberati

fuerit ab aq̄s diluuij: alij aūt oēs perierūt. ſic q exēplo xpi ⁊ diſcipuloꝝ ſuoꝝ ponūt ſe i nauicula pnie: ſaluabunẜ. alis vndis infernalibꝰ inuoluunẜ. Lu. xiij. ¶ Dico vob niſi pniaȝ fecerit oēs ſiſr pibitis. Nota ſiſr ſicut illi q non fuerūt in archa noe: ſȝ illi q nauigant cū nauicula pnie non pu̇anẜ bonis glie padiſi. Ber. Nō pꝛiuabis illos q ābulant in inocentia: ſed nec eos q ambulāt in pnia. ſ. in padiſo. ¶ Dico ſcdo q oñdiẜ i euāge. temptatio diabolica lis: cū dicit. Ecce motꝰ magnꝰ factꝰ eſt i mari ita vt nauicula opireẜ fluctibꝰ. ipe ꝟo dormiebat. Mūdus iſte dr̄ mare i q̄ nauigat nauicula pnie. iuxta illud pſ̄. ciij. Hoc mare magnū ⁊ ſpacioſum manibꝰ: illic reptilia. i. ſpūs maligni quoꝝ nō ē nūerꝰ. ſ. diuerſaꝝ tēptationum. Triplici rōe mūdus dr̄ mare. Pꝛia pp crudelē deuoꝛationē. q: ſicut i mari piſceſ maioꝛes comedūt ⁊ deuoꝛant minoꝛes. Sic i hoc mūdo maioꝛes crudelr̄ deuoꝛāt ⁊ d̄ſtruūt minoꝛes. Nō q dicit btūs Tho. in poſtilla ſup iob de illo magꝰ piſce q vocaẜ cetꝰ. q qñ vult comedere: apit os ſuū ⁊ emittit anhelitū odoriferū: ⁊ piſces ſequūẜ odoꝛē: ⁊ ſic abſoꝛbȝ eoſ Sic iſte mūdꝰ ſpirat odoꝛē d̄lectabilē bonoꝝ dignitatū: delitiaꝝ ⁊c̄. Et mlti ſentientes hūc odoꝛem ſequunẜ q̄uſq abſoꝛbunẜ a mundo ⁊ diabolo. O q̄les ⁊ q̄t fuerūt deuoꝛati ⁊ cōſūpti hoc odoꝛe decepti. Aug. Ama ſeculum ⁊ abſoꝛbebit te. amatoꝛes. n. ſuos vocare nouit non poꝛtare. Iſto modo magni piſces. i. magni hoīes aperiunt os ⁊ emittunt anhelitum odoꝛiferuȝ d̄boꝝ ⁊ rōnū coloꝛatoꝝ vt pplꝰs ſeq̄tur ⁊ ab ipis deuoꝛetur. Cōtra tales dicit xps. Nōne cognoſcent oēs q opanẜ iniq̄tatē q deuoꝛāt plebem meā vt eſcā panis. pſ̄. xiij. Nō nōne. i. imo certe cognoſcēt in die iudicij oēs q opanẜ iniq̄tatē. qñ xps ⁊ dñs iudex dānabit eos eternalr̄ qui deuoꝛāt plebē meam: ipſaȝ deſtruēdo ⁊ comedēdo ſicut eſcā panis q: ſic̄ panis ē cibꝰ q̄ttidianꝰ: ſic illi q̄ttidie opp̄munt ⁊ deuoꝛant plebē meā. Secūda rō ē ꝓpter iq̄uietudinē. q: maẜ nūq̄ quieſcit: ſic iſte mūdꝰ iq̄uietꝰ ⁊ vndoſus ē: mō mūdani ſr̄ alti ꝓ ꝓſpitatē: mō baſſi ꝓ aduerſitatem: mō ſani: mō ifirmi: mō leti: mō triſteſ: mō diuites: mō paupes ⁊c̄. Mirabiles elatōeſ maris. pſ̄. xcij. Tertia rō ē pp piclitationē. q: ſicut naues in mari: ſic aīe i hoc mūdo piclitanẜ. imo piculoſioꝛ ē mūdus aīabꝰ q̄ ſit mare nauibꝰ. Bernardꝰ. In mari marſilie de. x. nauibꝰ vix vna perit. ſȝ in mari huiꝰ mūdi de cētū vix vna ſaluaẜ. De mari g° mūdi dicit euāgeliſta. mol

magnꝰ factꝰ eſt in mari. i. in mūdo. Per hūc motū itelligimꝰ tēpeſtatē tēptationū. qm̄ ſic̄ tēpeſtas qñq venit a cā ſupioꝛi. ſ. a ſtelſ maxime erraticis: vt dicit aug. qñq a cā iferioꝛi. q: ꝓcedit a pfūdo maris qḋ feruet ſeu bullit. qñq a cā media. ſ. a venẜ. Iſta tempeſtas temptationū venit illi qui i naui ē pnie. qñq a ſupioꝛi. ſ. a deo pmittēte ad ipoꝝ hūiliationē ⁊ gr̄e ꝯſeruatōeȝ: ſicut dicit paulꝰ de ſe. Ne magnitudo reuelationū extollat me datꝰ ē mihi ſtimulꝰ carnis mee āgelus ſathāe q me colaphizet. ij. ad Coꝛ. xij. qñq a cā iferioꝛi. ſ. a carne inaleſcēte vl̄ timēte: ſicut de petro q peccauit abnegādo xpm cā timoꝛis. ſ. moꝛẜ. qñq a diabolo iſtigāte. ſicut dr̄ Iob. ij. Sathan a facie dñi egreſſus pcuſſit iob vlcere peſſimo. Et dū penitēs ſic temptaẜ xpus doꝛmit. Nota q xps i celo ſp vigilat. q: ſp btōꝝ recoꝛdatur ⁊ eos ſp docet. In inferno aūt ſp doꝛmit. quia eoꝝ obliuiſciẜ ⁊ punit. In nauicula aūt pnie qñq doꝛmit: qñq vigilat. Vigilat aūt qñ in tribulationibꝰ adiuuat. ſȝ dr̄ doꝛmire qñ penitentē exponit tribulatōibꝰ: ⁊ iterum nauicla pnie iactaẜ fluctibꝰ: q: ventꝰ tēptationis diabolice ē ei ꝯtrius: ⁊ xps expectat vt ipſuȝ excitet di. Exurge q̄re obdoꝛmis dñe. ¶ 3° oñdiẜ in ſctō euāge. ſubuentio miſericoꝛdialis. ibi ⁊ acceſſerūt ⁊ excitauerūt eum dicentes. Dñe ſalua nos pimꝰ. Hoc ē pncipale remediuȝ in mari i piculo exiſtentiū i tēpeſtate ⁊ aduerſitate valida recurrere ad deū oꝛonibꝰ deuotis ſicut legiẜ Ione pmo q naute pmo clamauerunt ad dñm deum ſuū. ſecundo ꝓiecerūt vaſa in mari. tertio ꝓiecerunt Ionā ꝓpham in mari: quarto vouerūt vota dño. Clamare ad deuȝ eſt deuotꝭ oꝛonibꝰ ipſuȝ excitare dicēdo. Exurge dñe adiuua nos: ⁊ libera nos pp nomen tuū. Secundo vaſoꝝ ꝓiectio eſt elemoſynaruȝ largitio ⁊ tpaliū abiectio. Pꝛoiectio Ione in mari eſt filii dei nob in mari tribulatione in mari tribulationis aſſociare dicendo. Dñe pp nos oꝛta ē hec tribulatio tēpeſtatis. q: pp odium diaboli ꝯ deum inſurgit ꝯ nos. Vota facere vt compleanẜ: alis meliꝰ eēt nō vouere. Ita debemus nos facere qñ i mari huiꝰ mūdi inſurgit aliq̄ tēpeſtas ſiue generalis ſiue pticularis. debemus facere vt diſcipuli fecerūt. ſ. recurrere ad xpm p bona opa: ⁊ ipȝ excitare dulciter deuotis oꝛonibus dicentes. Salua nos perimus. ¶ Quarto oñdiẜ de dño ieſu xpo dominatio vniuerſalis. ibi. Surgēs imperauit ventis ⁊ mari ⁊ facta eſt trāquillitas magna. Ecce domunatio vl̄is. de qua Dauid pſ̄. lxxxviij. Tu

dñaris ptāti maris: motū aūt fluctuū eius tu mitigas. ſ. imperando vt ceſſarēt: ⁊ ſtatim ceſſauerūt ſibi obediēdo tanq̄ dño vl̄i. Poꝛro hoīes illi. ſ. q erāt in naui mirati ſūt dicentes. Qualis ē h̄ q: mare ⁊ vēti obediūt ei. ſ. tanq̄ dño ⁊ creatoꝛi. Placeat igiẜ ſibi remouere a nob tēpeſtates tribulatiōes ⁊ picula tā aīe q̄ coꝛpis. ⁊ det nob tranquillitatē quietis ⁊ pacis h̄ per gratiā ⁊ in futuro per gliam. Amē.

¶ Dñica. iiij. poſt octa. ephie. Sermo vnicꝰ.

In tempoꝛe meſſis

dicā meſſoꝛibus. Colligite pm̄ zizania ⁊ alligate ea i faſciculos ad cōburendū: triticū aūt ꝯgregate i hoꝛreū meuȝ Matth. xiij. Sermo nr̄ erit de ſctō euāgelio hꝰ dñice. ⁊ habebimꝰ multas bonas doctrinas ⁊ inſtructiones moꝛales. ſȝ pmo ſaluteẜ ꝟgo maria. In tpe meſſis ⁊c̄. Pꝛo introductione materie ⁊c̄. dicaẜ pabola euāgelij ad lr̄aȝ In qua pabola xps oñdit tria de ſe. ſ.

- Humilitatem pꝛofundiſſimaȝ.
- Benignitatem dulciſſimam.
- Equitatem rectiſſimam.

De tertia dic̄ the. In tpe meſſis dicā meſſoꝛibus. ſ. eq̄tatē iuſticie mee. ¶ Dico p° q in dicta pabola xps oñdit de ſe hūilitatē grauiſſimā. q: cū xps ſit rex regū ⁊ dñs dñantiuȝ voluit aſſumere foꝛmā ⁊ officiū ſeruiẜ ꝯditionis ſ. ſeminatoꝛis: put oñdiẜ in pꝛincipio pabole cū dr̄. Silr̄ factū ē reg. ce. ⁊c̄. Glo. eccia militans. hoī q ſemiauit bonū ſemen in agro ſuo. Cū aūt doꝛmirēt hoīes venit inimicus eius ⁊ ſupſeminauit zizania in medio tritici ⁊ abijt qḋ expoſuit xps ad ſupplicationē aploꝝ dicētium. Ediſſere nob pabolā zizanioꝝ agri: qui rñdēs ait. Qui ſeminat bonū ſemē ē filiꝰ hominis. ager ē mūdꝰ. bonū ꝟo ſemen boni filij ſūt regni. zizania aūt ſūt filij neq̄. Inimicꝰ āt q ſupſemiauit ē diabolꝰ. pȝ g° hūilitas xpi q dicit ſe eē ſemiatoꝛē: q i agro huiꝰ mūdi ſemīnauit bonū ſemē ſctāꝝ pſonaꝝ. ſ. aploꝝ: martyꝝ: ꝯfeſſoꝝ: doctoꝝ: ꝟginū: innocētiū: penitētium. de quibꝰ dicit. Hij ſūt filij regni. Scdo ſemiauit ſemen ſctāꝝ doctrinaꝝ ſctē fidei catholice: q̄ cōſiſtit i. xiiij. articul̄ q̄ſi. xiiij. granis Sūt. n. xiiij. articuli ſi nūerꝰ articuloꝝ ſumatur ex pte credibiliū. vt dicit. b. Tho. iij. di. ij. q. i. ar. ij. Tertio ſemiauit ſemē ꝟtutū. ſ. hūilitatis: mie: ⁊ caſtitatꝭ: charitatꝭ abſtinētie: patientie: ⁊ diligentie. Iō de ipo dicit Lu. Exijt q ſeminat ſemiare ſemē ſuū. Lu. viij. Ecce h̄ grauiſſima humilitas xpi. de qua dicit apoſtolus

Qui cū i foꝛma dei eēt ſemetipſuȝ exinaniuit foꝛmā ſerui accipiēs ⁊ hitu inuentꝰ eſt vt hō. ad Phil. ij. Cū aūt doꝛmirēt hoīes ⁊c̄. Nota quō doꝛmiūt hoīes tripl̄r. ſ. p ignoꝛātiā intellectualē: p negligētiā ſpūalē: p abūdantiam crimialem. Cū ſic doꝛmirent hoīes venit inimicꝰ. i. diabolus. ⁊ ſupſemiauit zizania malarum doctrinarū. ſ. erroꝛē falſarū opinionum delitiaꝝ terrenaꝝ: ſupbie: auaritie: luxurie ⁊c̄. ¶ Dico ſecūdo q in ſctō euāgelio oñditur i xpo ſua benignitas dulciſſima. q: nō ſtati venit punire nec occidere pctōꝛes: nec dānare. ſȝ vult eos ad pniam benigniſſime expectare ad Ro. ij. Ignoꝛas qm̄ benignitas dei ad penitentiam te adducit. Hec benignitas oñdiẜ in ſancto euāgelio. ibi. Cum autem creuiſſet herba tunc apparuerūt ⁊ zizania. Accedentes aūt ⁊ ſerui patriſfamilias dixerūt ei Dñe nōne bonū ſemē ſemiaſti i agro tuo. vñ g° hȝ zizania? Et dixit. Inimicꝰ hō hoc fecit. Serui aūt dixerūt ei. Vis imꝰ ⁊ colligimꝰ ea? Et ait nō. Ne foꝛte colligētes zizania eradiceẜ ſimul ⁊ triticū. Sinite vtraq creſcere ad meſſem. Serui pr̄iſfamilias intelligunẜ boni angeli: q de bonis opibus nr̄is gaudēt in celis: vt dicit xps. Dico vob q̄m gaudiū erit coꝛā angelis dei in celo ſup vno ⁊c̄. Lu. xv. Per oppoſitū de malꝭ opibꝰ nr̄is triſtāẜ. Vnctas. Iſa. xxxiij. Ecce vidētes clamabūt foꝛis. Angeli pacis amare flebunt. Nota vidētes. ſ. mala opa noſtra clamabūt foꝛis. ſ. mala deteſtando. q̄ quidem deteſtatio angeloꝝ dr̄ fletꝰ ipoꝝ. q dicūt xpo. Dñe nōne bonū ſemen ſemiaſti in agro tuo ⁊c̄. Hic pȝ benignitas xpi dulciſſima i hꝰ q nō cōcedit ſeruis ſuis eradicationē zizaniorum: ne triticū etiā eradicetur ⁊ perdaẜ. Quia foꝛte illi qui modo ſūt zizania p pctm̄ ⁊ maliciam aliquando erunt triticū p penitentiam. Sicut pȝ de paulo q aliqñ fuit zizania p ſupbiam: infidelitatē crudelitatē cōtra eccleſiaȝ xpi: qui poſtmoduȝ fuit optimū triticuȝ. Idē de mattheo p auaritiam. Idē de magdalena p luxuriam. ⁊ de multis alijs poſſet dici. Ecce benignitas dei dulciſſima. Ideo dicit ipe. Nū quid voluntatis mee eſt moꝛs impij ⁊ nō vt conuertaẜ ⁊ viuat. Ezechie. xviij. Ecce hic pȝ noſtra crudelitas q vellemꝰ q inimici noſtri pirent ſtatim. ¶ Dico 3° q oñdit xps in iſto euāgelio ſuā equitatē rectiſſimam: qñ iuſte ⁊ recte iudicabit in die iudicij. De h° dic̄ 3ª ps euāgelij. In tempoꝛe meſſis dicā meſſoꝛibuſ Colligite pꝛimū zizania: ⁊ alligate ea in faſciculos ad comburendum. Triticum autem

congregate in horreū meū. Tempus messis vt ipsemet xp̄s exponit ē cōsummatio seculi. Messores sunt angeli: qb⁹ dicet xp̄s in die iudicij. Colligite p̄mū zizania. q: tā boni q̄ mali portabunt ad iudiciū per angelos bonos. Auctas Mat. xiij. Mittet filius hois angelos suos. glo. bo. ⁊ colligēt d regno ei⁹ oīa scādala ⁊ eos q faciunt iniqtatē: qb⁹ collect. ⁊ a tritico. i. a bōis sepaf. dicet xp̄s. Colligite ea in fasciculos ad cōburendū: ⁊ lȝ pctā pp que gētes dānanf sint diuersa. tñ oēs q fuerūt pticipes i eodē pctō erūt ēt pticipes i eadē pena Idē de oib⁹ pticipātib⁹ i eodē crimie fiet vn⁹ fasciculus. vbigsa. Pr̄io de oibus malis imperatorib⁹: regib⁹ ⁊ pricipib⁹ gubernatorib⁹ ⁊ rectorib⁹ fit vn⁹ fasciculus. imo erit magn⁹ fascis ⁊ grossus. Secūdo de oib⁹ malis plaf q nō intranerūt p portā. ſȝ p manū regiaȝ vel p symoniā: ⁊ male vixerunt. Tertio de oibus religiosis q nihil tenēt qd vouerūt: nec de cerimonijs: imo fuerūt iobedientes ppriētarij luxuriosi. Quarto d monialib⁹ fiet al⁹ fascis Quinto de malis presbitis ⁊ inhonestis. qui nec dixerūt horas ſȝ ludūt ad taxillos. teneunt ɔcubinas: fecerūt mercātias ⁊c. Sextus erit de malis iudicibus aduocat: iuristis: notarijs. q dilatāt litigia. deuorāt viduas ⁊ pauperes: cōsumūt gentes Septim⁹ erit de auaris. vsurarijs: latronib⁹: falsis mercatoribus. Octau⁹ de illis qui viuūt in dannositatibus. Non⁹ de oib⁹ luxuriosis: lenonib⁹: meretricibus. Decim⁹ de oib⁹ mulierib⁹ vanis pomposis q̄ licet faciūt caste ⁊ honeste. ex illis picturis ⁊ vanis ornament dānabunf. Ecce quare xp̄s dixit. In tpe messis. i. in die iudicij. dicam messoribus. i. angelis. Colligite p̄mū ȝi. ⁊c. Et ɔcordat pp̄ha Isaias di. Et cōgregabuntur i ɔgregatiōe vni⁹ fascis i lacū vnū ⁊ claudenf ibi in carcere. Isa. xxiiij. Tūc facta executione de malis. boni itrabūt i possessionē regni celestis: cū di. Triticū aūt ɔgregate i horreū meū. i. in celeste gaudiū. Boni dicuntur triticū q: ad instar tritici habēt interius candorē puritatf. exteri⁹ rubedinē charitatis. De quo dicit xp̄s. Dilect⁹ me⁹ cādidus ⁊ rubicūdus. Canti. v. Triticum autem congregate in horreum meum. i. gl'iam. Ad quam ⁊c.

¶ De eadem dñica de propinquitate antixp̄i. Sermo secundus.

C Um dormirent homines venit inimicus Matth. xiij. Nota q dormire contingit tripl'r.

℣ Per ignorantiam intellectualem.
℣ Per negligentiam spiritualeȝ.
℣ Per abundantiam criminalem.

¶ Quātū ad p^m: psonis rudib⁹ rōnē seu narratiōē aliquā nō intelligētib⁹ solem⁹ dicere dormiūt. q: ad modū dormientiū hñt oculos clausos intellect⁹ ȝ qd petebat Dd ps. xij. Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte: ne qñ dicat inimic⁹ me⁹ p̄ualui aduersus eum. Dabat g° xp̄s itelligere q cū hoies intellectualiū ignorarent: singulariter ecclsiarū magri ſm Hiero. Tunc veniret antixp̄us. Sicut dormientibus turriū speculatorib⁹ venit inimicoruȝ exercitus. Isa. lvi. Omnes bestie agri venite ad deuorandū: vniuerse bestie saltus. Speculatores eius ceci omnes. nescierūt vniuersi: canes muti non valentes latrare: videntes vana: dormientes ⁊ amantes somnia ⁊ canes impudētissimi nescierunt saturitatē. ipsi pastores ignorauerunt intelligentiā. Secundo dicuntur hoies dormire per neglīgētiam spūalē. De negligētib⁹ ⁊ tepide operantibus solet dici q dormiūt: q: ad modū dormientiū agendor curā postponūt. Cōtra qd dic ps. cxx. Non dormitabit neq̄ dormiet qui custodit israel. Dabat g° xp̄s itelligere q cum hoies circa spūalia negligenf se haberēt tūc veniret antixp̄s. Sicut dormientib⁹ custodiētib⁹ domos veniunt latrones. Ezech. xxxviij. Hec dicit dñs. i. ad gog. i. antixp̄ȝ. ad lraȝ. In die illa ascēdēt sermones sup cor tuū. ⁊ cogitabis cogitationē pessimā: ⁊ dices. Ascendaȝ ad terrā absq̄ muro. veniā ad qescētes habitantesq̄ secure. Hi oēs habitant sine muro. vectes ⁊ porte nō sunt eis. Hic oñdunt signa euidētia tpis antixp̄i. Mur⁹ pōt intelligi clerus. Et hui⁹ muri turres sunt plati. Porte sī religiosi. Vectes āt sī clerici ⁊ ecōuerso. Qñ g° xp̄ianitas habitabit gete i pctis absq̄ muro. i. custodia platoȝ signū ē antixp̄i. Eze. xxij Quesiui de eis virū q interponeret sepē ⁊ staret opposit⁹ ɔtra me p terra ne dissiparem eā ⁊ nō inueni. Et effudi sup eos indignationeȝ meā. Et sic erūt tpe antixp̄i absq̄ portis ⁊ vectib⁹. i. sine documēt euāgelicis ⁊ ɔsilijs apl'icis. Tre. ij. Defixe sī in terra porte ei⁹: pdidit ⁊ ɔtriuit vectes ei⁹. Tertio dicūt hoies dormire p abūdantiā criminalē. Existēs. n. in pctō mortali vl' in statu pctī mortalis dicūr dormire q: ad modū dormientium non negociant. i. p meritū vite etne. Ideo glibȝ taf excitat. ad Eph. v. Surge q dormis ⁊ exurge a mortuis Dabat ergo xp̄s intelligere q cum homines

pctis grauissimis abundarent tūc veniret antixp̄s sicut infirmis regimen medici nō tenētibus aduenit mors. Mat. xxiiij. Qm abundabit iniquitas: refrigescit charitas multorū Et subditur. Tunc veniet consummatio ⁊c.

¶ Dñica in. lxx. Sermo primus.

M Ulti sūt vocati pauci do electi. Mat. xx. Sc̄m euāgeliū hodiernū i sūma ɔtinet tres altas ⁊ subtiles materias theologie. s. ℣ Vocationē grē. ℣ Donationē gl'ie. ℣ Distictionē vite. De his trib⁹ dic̄ smo nr: ⁊ de p̄tio logr thema. Multi sūt vocati: pauci do electi. vbū est stribile: ſȝ verū. ¶ Dico p̄mo q i scō euāgelio hodierno oñdif vocatio grē. s. qñ de⁹ sua bōitate vocat psonas ad bonā vitā ⁊ ad suā grāȝ sine p̄cedētib⁹ merit creature. De h° dic̄ Petr⁹ aplus. De⁹ ois grē. s. dator q vocauit nos in eternā suā gl'iaȝ. i. Pe. v. Modū h⁹ vocatiōis ⁊ diuersitatē oñaȝ declarat euāgeliū i pabola di. Sile ē regnū celoȝ hoi p̄rifamilias ⁊c. vbi ponit. v. oñas hui⁹ vocatiōis ad bonā vitā ⁊ pulam ad suā grāȝ: sicut sūt. v. etates p̄ncipales hoīs siue miserie. ⁊ qdā vocaf hora p̄ma. qdā hora tertia. hora p̄ma ē pueritia. q: tūc icipit claritas diei. sic i pueritia icipit claritas discretiōis ad discernendū iter bonū ⁊ malū. ⁊ hō icipit hr̄e verecūdiā ⁊ deuotionē: ⁊ cauē a pctis. Tales vocanf a deo hora p̄ma hora tīa di adolescentia a. xv. annis vsq̄ ad xxv. q: tūc ad istar sol magis oñdūt claritatē discretiōis ⁊ dnotiōis. qñ i tali etate recedūt a pctis ⁊ icipiūt bonā vitā: vocanf a deo hora tīa. Alij vocanf a deo hora sexta ⁊c. sicut iuuenes q ad istar sol sūt in flore iuuētutis ⁊ in feruore iuuētutis corpal. qñ tales ɔuertūtur ad deū vocanf a deo. hora. vi. Hora nona ē senect⁹: qñ hō ad istar sol iā iclinaf vsus trā. qñ tales in illa etate vocanf vel ɔuertunf ad deū ⁊ ad pnias vocanf hora nona. Hora. xi. vocatur hora vespaȝ. ⁊ hora. xi. est decrepitus. qñ in tali etate ɔuertunf ad deū dicuntur vocari ad deū hora. xi. qñ ɔuertunf de pctis restituunt: remittunt iniurias: ɔfitenf ⁊c. Ecce vocatio grē i qlibȝ etate: ſȝ p̄ma ē melior. De quo Iere. Bonū est viro cū portauit iugū dñi. iugū. s. obediētie ad p̄ceptū dei ad adolescētia sua. Tren. iij. Nō qñ q in adolescētia se dant peccatis ⁊ male vite: postea cū magna difficultate pñt cōuerti ⁊ redire ad deū. q: cōsuetudo est altera natura. iō Iere. xiij. Si mutare pōt ethyops pellē suā aut pardus varietates suas: ⁊ vos poteritis bñ facē cū didiceri malū ⁊c. Et ɔcordat v'sus p̄hie di. Qui nō assuescit vtutib⁹ dū iuuenescit. A vitijs desinere nescit qñ senescit. Iō dicit sc̄ptura scā. Adolescēs iuxta viā suā: etiam cū senuerit nō recedet ab ea. Prouerb. xxij. Moralit. Dic quō ē magnum pctm̄ p̄ris ⁊ m̄ris si filij sunt male nutriti: qm̄ vba tenera leuit p̄t dirigi ⁊c. Iuxta silitudinē bōi hortulani q nutrit ⁊ ordinat arbores bñ. al's si sint curue ⁊ male ordinate est culpa sua. Iō vos de m̄rimonio estis hortulāi q plātatis arbores in horto eccl'ie iō ⁊c. Dic quō filij sunt nutriēdi ne iurēt p deū: nec p sctōs: ſȝ vt affirmēt per aduerbia ⁊ qñ erūt magni tñ non erūt iuratores nec blasphemi ⁊c. Ho hoc vitiū ⁊ dic exēpluȝ scti Ludouici regis frācie. Hic eni qdā die quedā blasphemātē audierat: in labijs ferro calido cauteriȝari p̄cepit. Vellē ingens i labijs meis hāc indecētiā sustinē dūmō h° vitiū blasphemie pessimū de reg° meo pēit⁹ tolleret ⁊c. Digni sūt morte nō solū q ea faciūt: ſȝ etiā q ɔsentiūt facientib⁹. ad Ro. i. glo. Aug. Cōsentiūt facietib⁹ q deberēt corrigē ⁊ nō faciūt. p̄mū ptinet ad pētes. scd̄m ad sciȝm. tertiū ad dños ⁊ rectores cōitatū. Nota tres ɔditiōes gētiū que nō deberēt iurare: ſȝ sp dērēt eē pati ad mortē. s. clerici. mariuarij. ⁊ hoies armorū. q quotidie sūt i piculo mort. ⁊ tñ isti sunt cōit peiores. Iō dicit apl's parētib⁹ ad Eph. vi. Pres nolite ad iracūdiā. s. dei puocare filios vros: ſȝ educate illos i disciplina ⁊ correctiōe dñi. ¶ Dico scdo q in sctō euāgelio oñdif donatio gl'ie. q: iō de⁹ dat alicui suā grām. vt det sibi finalit suā gl'iaȝ: q: gra ē dispositio. ad gloriā p̄ndā. Dd. ps. lxxxiij. q: m̄iam ⁊ vitatē diligit de⁹: grām ⁊ gl'iam dabit dñs. Nota bñ istā declaratiōnē reddendo singula singulis q: pmutata pportione vt dicūt logici bñ valet argumentū. Q: deus diligit m̄iam: dabit grām: q: magna est dei misericordia. iō pctōri penitenti dat grām. Et q a veritateȝ diligit deus: iō gloriā dabit dñs: q: ipse pmisit dare gloriā penitentibus. Modū donatiōis grē declarat euangeliū hodiernū di. Cū sero aūt factū eēt. dixit dñs vinee pcuratori suo. Voca operios ⁊ redde illis mercedē. Incipiens a nouissimis vsq̄ ad primos ⁊c. vbi fuit ordo preposterus. vnde dicit. Erunt nouissimi p̄mi ⁊ primi nouissimi. Nota tres declarationes huius verbi. Erunt nouissimi primi.

℣ Prima ſm durationem temporalem.
℣ Secunda ſm conditionē mundanalem.

Tertia ſm affectionez cordialē. ¶ De pria
ſciendū q deꝰ diuiſit tp̄s. qꝛ ē tp̄s laborandi
i iſto mūdo in bōis opibꝰ. ſ. pnie: mie: iuſticie:
rc̄. In alio mūdo ē tp̄s qeſcēdi illis q hic la-
borauerunt. Auctas. Oia tp̄s hñt ⁊ ſuis ſpa
cijs tranſeūt vniuerſa ſub celo. Tp̄s naſcendi
⁊ tp̄s moriēdi. Tp̄s plantādi ⁊ tp̄s euellendi
quod plantatū eſt. Tēpus flendi ⁊ tp̄s riden
di. Tempus plangendi ⁊ tp̄s ſaltandi rc̄. Ec
cleſiaſti. iij. Iō xp̄us. Beati qui nūc fletis. ſ. p
pniam. qꝛ ridebit̄ p gl̄iaȝ. Luc. vi. Nō in hoc
mūdo ſunt quidā primi. ſ. ad gr̄am dei hñdā.
Quidā vō nouiſſimi. q tñ nouiſſimi erūt pri-
mi i glia. ſic pȝ de btō Petro q priꝰ i tpe fuit
vocatꝰ ad gr̄am dei ⁊ ad apoſtolatū q̄ȝ Ste-
phanꝰ. ⁊ tñ ſtephanꝰ fuit primꝰ in gl̄ia bñ per
xxx. ānos añq̄ȝ petrꝰ. Ecce quō ſm duratiōeȝ
tpalem ſunt primi nouiſſimi ⁊ nouiſſimi p̄mi
Idē pt dici de ſctō Andrea ⁊ de latrōe. Mo
ralr̄ hr̄ hic de doctria de filijs vīis puis poſt
baptiſmū decedētibꝰ qui fuerūt nouiſſimi ad
gr̄aȝ q̄ parentes. Ideo illi nō ſunt flendi: ſed
adulti ribaldi rc̄. Iō aplus. i. ad Theſſa. iiij.
Nolumꝰ vos ignorare de dormiētibꝰ ⁊ inocē
tibus quieſcentibus vt non cōtriſtemini rc̄.
¶ Secūda declaratio eſt ſm cōditionē mū-
danalē. Cōditionibꝰ mūdi eſt q illi qui ſūt di
uites honorati ⁊ in pſperitate conſtituti elon
gantur a deo: qꝛ nimis diligunt diuitias: ho-
nores rc̄. Iō q̄ſi plāgēdo dicit deus. Dilectꝰ
meꝰ. i. xp̄ianꝰ incraſſatꝰ impinguatꝰ dilatatus
dereliqt deū factorē ſuū: ⁊ receſſit a deo ſalu-
tari ſuo. Deut. xxxij. Sȝ aduerſitas fac̄ oppo
ſitum: qꝛ facit cōuerti gentes ad deū qñ tribu
lati ⁊ afflicti ſunt. Auctas Gregorij. Mala
q̄ nos hic p̄mūt: ad deū ire cōpellūt. Mō iux
ta ꝯditiōeȝ hꝰ mūdi pſone diuites magis ho-
norant̄ ⁊ ſūt primi in oi loco tā in eccl̄ia q̄ȝ in
platea. tā in mēſa q̄ȝ in via. paupes vō ſūt no
uiſſimi: qꝛ modica mentio fit de ipis. Sed in
alio mūdo fit totū oppoſitū: qꝛ pauperes qui
ſunt nouiſſimi in iſto mundo: in alio mundo
erunt primi. ſ. in padiſo. Diuites vero qui in
hoc mūdo ſūt primi: in alio erūt nouiſſimi. ſ.
in iferno. ſicut pȝ de diuite epulone ⁊ de pau
pere lazaro. Lu. xvi. Tertio declarat̄ vbū p̄di
ctū ſm affectionē cordialē. Naȝ doctrina eſt
theologic q meritū eſſentiale ⁊ gloria eſſen
tialis magis rñdet hitui charitatis ad itra: q̄
opibꝰ ad extra. vbigr̄a. Sit vnꝰ qui fec̄ mlta
bona opa: ⁊ aliꝰ q nō fecit tot bona opa ſȝ hȝ
maiorē charitatē q̄ȝ alter ⁊ eſt magis feruēs
in corde. talis hēbit maiorē gl̄iam celeſtē vel
ēntialē q̄ȝ alr̄ q facit multa bona opa. Unde
maiorē gloriā ēntialē hȝ beatꝰ Martinus
de martyrio deſiderato: q̄ vnꝰ martyr de mar
tyrio cōſummato: lȝ ille habeat aureolā: ⁊ nō
btiis martiū. Aug. Nō numeroſitas operuȝ
nō diuturnitas tēpoꝝ: ſed maior charitas me
liorq̄ȝ voluntas auget meritū. Hoc mō ſunt
mlti nouiſſimi primi: ⁊ ecōuerſo. Qm̄ ſūt mlt
ti religioſi q in nouiciatu ſeruāt regulā rc̄. ⁊
qñ ſunt pfeſſi totū dimittūt. Ideȝ de ſacerdo
tibus nouis qui ſunt deuoti rc̄. ſed paulatim
efficiunt̄ idcuoti ⁊ mali: ⁊ ſic efficiunt̄ nouiſſi
mi. Sūt alij qui incipiūt ſimpliciter bonā vi-
tā ⁊ deuotā continue augmentant: ⁊ ſic iſti q
erāt nouiſſimi augmētando erunt primi. Iō
aplus ad Phil. i. Orate vt charitas vr̄a ma
gis ac magis abūdet in oi ſcia ⁊ in oi ſenſu vt
pbet̄ potiora: vt ſitis ſinceres ſiñ offēſa. Nō
ſinceres i charitate rc̄. ¶ Dico tertio q in ſctō
euangelio oſtendit̄ diſtinctio vite cū dicitur.
Multi ſunt vocati pauci vero electi. Sed au
ctoritas in oppoſitū de beato Iohe euangeli
ſta cui deꝰ reuelauit gloriā q dicit. Uidi tur-
bam magnā quā dinumerare nemo poterat
ex oibꝰ gentibꝰ ⁊ populis ⁊ linguis ſtātes añ
thronū dei rc̄. Apoc. vij. Cū ergo dicit xp̄us.
Multi ſunt vocati rc̄. cum ſint innumerabi-
les ſm Iohā. Hoc cōcordat̄ ſic per diſtinctio
nem. Qm̄ de electiſ poſſumus loqui dupliciter
ſcȝ abſolute vel cōpatiue. Si volumꝰ loq ab-
ſolute: ſic ſunt multi ſicut dicit Iohānes. Si
autem volumus loqui de electis comparan-
do ipſos ad damnatos: ſic pauci ſunt electi
reſpectu damnatoꝝ. Sicut de manu plena
harena in qua ſunt multa grana abſolute: ⁊
pauca ꝯparatiue reſpectu illoꝝ q̄ ſunt in litto
re. Sic genꝰ hūanū ꝑpter multitudinē cōpa-
tur harene vt pȝ in ꝓmiſſione facta Abrahe
cui dixit dñs. Multiplicabo ſemen tuū ſicut
ſtellas celi: ⁊ ſicͭ harenā que ē i littore maris.
Gen. xxij. De qua deus accepit manū plenā
qꝛ iuſtoꝝ aie i manu dei ſūt. Sap. iij. q abſolu
te ſunt innūerabiles vt dicit ſctūs Iohes. ſed
reſpectu dānatoꝝ q̄ſi nihil ſunt. Nota q an-
tiquitꝰ multi dānabant̄ ⁊ ſolū iudei ſaluaban
tur ⁊ nō oēs: ſicut mō ſaluant̄ ſoluȝ xp̄iani ⁊
nō oēs. hoc maxie apparebit in die iudicij qñ
oēs erimꝰ in illa magna platea. electi ad dex
terā. dānati ad ſiniſtram. De hoc ꝓpha Iſa.
ponit duas ꝯpatiōes di. Quo ſi pauce oliue
q̄ remanſerunt excutiantur ⁊ olea: ⁊ racemi
cū fuerit finita vindemia. Hi leuabunt vocē
ſuā atq̄ȝ laudabūt cum glorificatꝰ fuerit dñs

hinniēt de mari rc̄ Iſa. xxiiij. Queritur vtrū ē
q plures damnent̄ q̄ȝ ſaluent̄. Dicit enīȝ ſan
ctus Tho. i. pte. q. lxiij. ar. ix. ad primū q plu
res āgeli pmāſerūt q̄ȝ peccauerūt. Sȝ in hoi
bꝰ plurics oppoſitū: verū eſt. Dicūt. n. q vbū
phi dicentis q malū eſt vt in pluribꝰ: bonuȝ
vt i paucioribꝰ. intelligendū ē quo ad hoies
in qbꝰ malū cōtingit ex hoc q ſequunt̄ bona
ſenſibilia que ſūt pluribꝰ nota. deſerto bono
rōnis qđ paucioribꝰ notū eſt. In āgelis autē
nō eſt niſi natura itellectualia. Uñ nō ē ſilis
rō de angelis ⁊ hoibꝰ. Hec ſanctus Thomas
Que eſt igit̄ rō q plures hoies dānent̄ q̄ ſal
uentur. Rñſio q eſt malitia voluntat̄ eoꝝ
q poſſent ſaluari ſi vellēt ⁊ nolūt: accuſando
diuinā predeſtinationē: dicentes q nō poteſt
deficere: cum tñ nō cogat aliquem nec aufe-
rat liberū arbitriū: ſicut mea ſcientia ⁊ viſio
q eſtis hic: nō cogit vos eſſe hic. De hoc au-
ctoritas Eccī. xv. Deꝰ ab initio ꝯſtituit hoieȝ
⁊ reliquit eū in manu ꝯſilij ſui. adiecit māda-
ta ⁊ precepta ſua. Si volueris mandata ſer-
uare: cōſeruabunt te. Appoſuit tibi ignem ⁊
aquā: ad qđ volueris porrige manum. Ante
hoiem vita ⁊ mors. bonū ⁊ malū. qđ placue-
rit ei dabitur illi rc̄. Si dicat̄. ſi illud qđ pla-
cet hoi dat̄: gͦ oēs ibimꝰ ad paradiſū. qꝛ oēs
volumꝰ ire illuc. Rñſio [illegible]go: q lȝ vbo
oēs velint ſaluari nō tñ [illegible] đ facto. ſicut
de illo q dicit ſe ire [illegible] recipit viā Nu
ſcie. ſic ſupbus vbo dicit ſe ire ad paradiſum:
ſed de facto recipit viam inferni. ⁊ ſic de alijs
Uñ nō dr̄ voluntas: ſed velleitas: vt dicit ſan
ctus Tho. Ideo aplus. Hoc bonū eſt ⁊ acce
ptum coram ſaluatore noſtro ieſu: q vult oēs
hoies ſaluos fieri. i. ad Thi. ij. Sed hoies no
lunt ſaluari. Et licet volūtas dei ſit efficatior:
tñ nō vult cogere aliquem vt vadat ad para
diſum: ſed dat nob̄ tribulatiōes ⁊ aduerſita
tes vt ꝯuertamur. ſicut bonꝰ pr̄ q alapis facit
ire filiuȝ ad ſcholas rc̄. Sic deꝰ rc̄. Pȝ ergo
diſtinctio vite quō aliqui volunt ire ad para-
diſum. aliqui nō. propter quod dicit chriſtus
Multi ſunt vocati pauci vero electi.

¶ Dñica in ſeptuageſima. Sermo ſcđus.

Uod iuſtū fuerit da

q bo vob. Mat. xx. Pro huiꝰ verbi
declaratiōe iuxta intellectū quem
volo pertractare ſciendū q deꝰ in pricipio fe
cit creaturas in triplici gradu ſiue differētia
Quaſdā fecit oino ſpūales: vt ſctōs angelos
qui ſunt ſubē pure ſpūales. De qbus ps. ciij.
Qui facis angelos tuos ſpūs: ⁊ miniſtros tuos
ignē vrentē rc̄. Apl̄s aūt dicit. Qui facit an-
gelos ſuos flammaȝ ignis. ad Heb. i. Qꝛ ad
inſtar flāme angeli ſp tendūt ſurſum ad deū.
quia nulliū hñt retractoriū ſiue retardatiuuȝ
ſicut nos retrahit corpꝰ. Sap. ix. Corpus qđ
corrūpitur aggrauat aīam. Ideo xp̄s Luce
vlti. Spūs carnē ⁊ oſſa nō hȝ. In angelis enī
nō eſt materia ꝓprie: vt dicit ſctūs Tho. i. par
te. q. l. arti. ij. ⁊ prio ſcrip. di. viij. ⁊ ij. diſtin. iij.
⁊ in multis alijs locis idē dicit: vt in de potē
tia. ⁊ in q̄tlibetis q̄tlibeto. iij. ⁊. viij. ⁊ in ſum-
ma ꝯ gētiles. Hoc idē dicit Dionyſius. iiij. c.
de diuinis nomibꝰ q prime creature ſicut in
corporales ita ⁊ inmateriales intelliguntur
Huius veritatis ꝯ̄rium Auicebron auctor li-
bri fontis vite aſſeruit ⁊ irrōnabiliter. Cuius
errorē ſanctꝰ Tho. vbi. ſ. efficaciter confutat
ſcȝ in prima pte. q. l. ar. ij. i corpe articu. Secū
dus gradus creaturarū eſt oino corporaliuȝ
vt ſunt aialia rōnabilia que ſūt corruptibilia
nō ſolū q̄ȝtum ad corpus: ſed etiā quantū ad
aīas eorū que educunt̄ de potentia materie.
Gen. i. Producat terra aīam viuentē. dixit
deꝰ qñ voluit facere aialia. Iō totuȝ moritur
Pro dicti intelligentia nota q aīa brutoꝝ
ſiue ſenſitiua nō eſt ſubſiſtens: vt dicit ſanctus
Tho. i. pte. q. lxxv. arti. iij. p totū. ⁊ nullo mō
eſt hoc aliqd. ac nullā hȝ p ſe opationē. ⁊ tra
ducit̄ cū ſemie: ⁊ nō eſt p creationē. q̄ etiā ex
cā aie brutorū deſinūt eſſe corpore corrupto.
Auctas. Cūcta. ſ. aialia ſubiacent vanitati ⁊
oia pgunt ad vnū locū. de terra facta ſunt ⁊
i terrā piter reuertunt̄. Eccs. iij. Et ſicut ange
li oino tendūt ſurſum ad deū. per oppoſitum
aialia tendunt deorſum ad terrā: qꝛ nihil ha-
bent ſpūale. Tertiꝰ gradꝰ creaturarū q̄ſi epi-
logando eſt homo: q eſt cōpoſitꝰ de mā cor-
porali q̄tū ad corpꝰ. in q̄ eſt ſilis iumentis ⁊
ſpūali q̄ȝtum ad aīam. in qua eſt ſilis angelis
Qm̄ aīa rōnalis nō educit̄ de potentia mate
rie: iō eſt immortalis vt angeli. q aīa rōnalis
ſit incorruptibilis ꝓbat ſanctus Thomas. i.
parte. q. lxxv. ar. vi. ⁊. ij. diſt. xix. ar. i. ⁊. ij. cōtra
gentiles. c. lxxviij. ⁊. lxxix. Gene. ij. Formauit
deus hoiem de limo terre q̄tuȝ ad corpus ⁊
inſpirauit in faciem eius ſpiraculū vite. q̄ȝtuȝ
ad aīam: ac ſi angelus a deo mitteret̄ in cor-
pore de luto formatū vt ipm regeret ⁊ guber
naret. Iō q̄tū ad corpus morit̄ hō vt iumen-
tū. Eccs. iij. Unꝰ eſt interitꝰ hoīꝫ ⁊ iumento-
rū q̄ntuȝ ad corpꝰ vt dicit ſctūs Tho. i. pte. q.
lxxv. ar. vi. in ſolutiōe ad primū. ſȝ aīa eſt im-

moꝛtalis.ꝛ qñ coꝛpꝰ moꝛit vadit ad deũ red/
dere rõnẽ. Reuertatur puluis ad terrã ſuam
vnde erat:ꝛ ſpũs redeat ad deũ qui dedit illũ
Eccl's xii. Sicut miles cui rex cõmiſit caſtrũ
in medio inimicoꝝ.q ſi bñ cuſtodierit caſtrũ
ꝑmiabit a rege:alſ puniſ. Sic coꝛpꝰ ad iſtar
caſtri cõſiſtit in medio inimicoꝝ in quo deus
mittit ſpm̃ tanq̃ militẽ ad cuſtodiendũ:ne p
portas ſenſuũ coꝛpaliũ intrent inimici. Qð
ſi bñ cuſtodit premiabitur in moꝛte:alſ puniſ
tanq̃ ꝓditoꝛ ꝛ pctõꝛ. Apls. Statutũ eſt oibꝰ
hoibꝰ ſemel moꝛi ꝙtũ ad coꝛpꝰ:ꝛ poſt h̃ iudi
cium ꝙtum ad aiam. Ad Heb.ix. In q iudi/
cium ꝙtum ad aiam. De gubernatione coꝛpis. De q̃
cio dat rõnem de gubernatione coꝛpis. De q̃
iudicio dic xps in thẽ. Qð iuſtũ fuerit dabo
vobis.ſ.in illo iudicio. Pʒ thema ſm Aug.
in lib.o de cura pro moꝛtuis agẽda tres ſunt
gradus decedentium ſiue moꝛientium.

Quidam ſunt boni perfecte.
Quidam ſunt mali peruerſe.
Quidam ſunt boni mediocriter.

Cuilibʒ iſtoꝝ dicit xps in thẽ. Qð iuſtũ fue/
rit dabo vob. ¶ Dico primo q̃ de moꝛienti/
bus qdã ſũt boni ꝑfecte.ſicut ſũt ꝑſone q̃ lʒ pec
cauerunt aliqñ:tñ ꝑ tpe redierũt ad deũ:ꝯuer
tunt de pctis:ꝯfitent:nõ ſolũ in ãno:ſʒ in heb
domada ꝛc̃.ꝛ ſic de alijs bonis. intantum q̃
ſi coꝛuʒ mala ꝛ pctã ponerent in ſtatera diue
iuſticie:ꝛ bona in alia:multo plus põderarẽt
bona q̃ʒ mala. Tales dicunt boni perfecte.q/
bus dicit xps. Qð iuſtum fuerit dabo vobis.
Quia qñ tales decedunt ſtatim dat illis xps
gl'iam ꝑadiſi ſine purgatoꝛio.qꝛ iam habue/
rũt hic purgatoꝛiuʒ. Auctas. Si impius ege
rit pñiam ab oibꝰ pctis ſuis q̃ opatꝰ eſt ꝛ fece
rit iudiciũ ꝛ iuſtitiã vita viuet ꝛ nõ moꝛietur
Eze.xviij. Nõ ſi ipius.i.peſſimus ꝛ aboiabilis
pctõꝛ pñiam egerit de oibus pctis ſuis faltem
moꝛtalibus que cõnexa ſũt:nec vnius ſine al
tero fit remiſſio.vt dicit ſctũs Tho.in ꝑma ſe
cunde.q.lxxiij.arti.i. Et.iiij.diſt.xvi.q.ij.arti.
i.q.ij.Et cuſtodierit oĩa ꝑcepta mea.ſ.in volũ
tate proponendo cuſtodire.quia dicit phs q̃
receſſus a termino a quo.ſ.a peccatis eſt ac/
ceſſus ad terminũ ad quem.ſ.bona opera.Et
fecerit iudiciũ.ſ.in cõfeſſione. Jõ confeſſoꝛ dʒ
ſedere.reus eſt pctõꝛ:iõ dʒ ſe accuſare ſerua/
ta veritate.Et fecerit iuſticiã.ſ.ſeruando pe/
nitẽtiã iniũctã.vita viuet:ꝛ oiuʒ iniqtatũ eiꝰ
q̃s opatus eſt nõ recoꝛdaboꝛ.ſ.ad puniendũ
Eze.xxxiij. Oĩa pctã eiꝰ que fecit nõ imputa/
buntur.ſ.vt puniantur iterũ:ſʒ quod iuſtũ fue
rit dabo vobis. Ꝙtum ad gl'iaʒ. Qualiter aũt
datur gl'ia perſonis perfectis ꝛ bonis hoc de
claratur per quãdã auctez allegoꝛice ſumptã
Exo.xxiij. Ecce ego mittã angelũ meũ qui ꝑ/
cedat te ꝛ cuſtodiat in via:ꝛ introducat in lo
cum quẽ ꝑparaui. Doctrina eſt theologie q̃
angelus malus venit in moꝛte cuiuſlibʒ.etiã
in moꝛte xpi venit lucifer q volens cape ani/
mã xpi poſuit ſe in brachio crucis:ſʒ a xpo ca
ptus fuit ꝛ ligatꝰ in iferno vſq̃ in finẽ mũdi.
Hoc dicit expꝛeſſe Beda ſup Thobiã.ca.vi.
vbi dr̃ q̃ Thobias exiuit vt lauaret pedes ſu
os:ꝛ ecce piſcis imanis exiuit ad deuoꝛandũ
eũ. Sed appꝛehendit branchiã eiꝰ ꝛ attraxit
eũ i ſiccuʒ ꝛc̃. Et exponit ipe de moꝛte chꝛiſti.
quia tunc xps lauit pedes peccatoꝝ ꝛ exiuit
piſcis immanis.ſ.dyabolus.ſed appꝛehendit
brãchiaʒ eiꝰ ꝑtãtem priſtinã diripiendo. De
hoc dicit xps. Uenit eni pꝛiceps mũdi huius
ꝛ in me nõ hʒ quicq̃. Joh.xij. Ex hoc habet
doctrina clara q̃ dyabolꝰ venit in moꝛte cu/
iuſlibet. Ab hoc fuit exẽpta ſola vgo maria
de gr̃a ſpãli.iõ xps mittit in moꝛte angelum
bonũ. Jõ dicit. Ecce ego mittã angelum me/
um qui ꝑcedat te.ſ.egredientẽ de coꝛpe.q po
nit ſe ad dexteram. Perſona aũt ſi ſit bona ꝛ
ꝑfecta ſtatim ſentit ibi pñtiaʒ boni angeli:lʒ
ipm nõ videat:qꝛ caro impedit.ſed aĩa a car/
ne ſepata ſtatim videt ipm ꝛ cognoſcit.ꝛ an/
gelus malus ſtat ad ſiniſtrã:qui repꝛhendit a
bono dr̃. Quid vis tu hic. Rñdet.ſpero ꝛc̃.
Jõ do vob optimũ ꝯſiliũ faciẽdi oꝛonẽ ange
lo cuſtodienti quolibet die. Pro dicti intelli
gentia nota q̃ dicit ſanctus Thomas prima
parte.q.lxxxix.arti.ij.q̃ anime ſepate cogno/
ſcunt ſe mutuo ꝛ angelos:diues eniʒ in infer
no poſitꝰ vidit Lazarũ ꝛ Abꝛahã.Et ſi loqui
mur de naturali cognitione anime ſeparate.
tunc hʒ ꝑfectam cognitioneʒ de alijs anima/
bus ſepatis:ſʒ de angelis impꝑfectã ꝛ deficien
tem.cuius rationem ſctũs Tho.vbi ſupra aſ/
ſignat.qꝛ modus aĩe ſepate eſt infra modum
ſubſtãtie angelice.ſed eſt ꝯfoꝛmis mõ aliarũ
aiarũ ſepataruʒ.modo ſic aliqd intelligit ſm
q̃ eſt in intelligente.eſt auteʒ aliqd in altero
per modum eius in quo eſt.igit aĩa ſeparata
habet perfectam noticiam de alijs aiabus ſe
paratis:ꝛ impꝑfectã ꝛ deficientem de angelis
loq̃ndo de cognitione naturali aĩe ſepate.de
cognitione autẽ gloꝛie eſt alia ratio. Et dicit
ſanctus Thomas in ſolutione ad primum q̃
anima ſeparata quodãmodo eſt liberioꝛ ad
intelligendũ q̃ʒ coniuncta.inq̃ʒtum per gra/
uedinem ꝛ occupationẽ coꝛpis a puritate in

telligẽtie impediſ:ꝛ iõ ſepata cognoſcit ãge/
los:ſʒ nõ ꝯiũcta. Secũdo dicit.ꝛ cuſtodiat te
in via.ſ.ab hinc vſq̃ ad celũ que eſt via lõgiſ
ſima.Et ſm doctrinã cõmunẽ demones ſunt
in media regione qui erũt ibi vſq̃ ad iudiciũ
cuſtodientes paſſuʒ.qui ſunt vt athomi in ra
dijs ſolis. Jõ aĩa indiget cuſtodia ꝛ ſecuritate
angeli boni. De hoc dð. Angelis ſuiſ deꝰ mã
dauit de te vt cuſtodiãt te in oĩbꝰ vijs tuis.ne
foꝛte offendas ad lapidẽ.i.duriciã maloꝛum
ſpirituũ.pſ̃.xc. Pro dicti itelligẽtia nota ſm
ſanctũ Tho.i.pte.q.lxiiij.ar.iiij.quo q̃rit vtrũ
aer iſte ſit locus penalis demonũ q̃ demoni/
bus duplex locus penalis debeſ.ſ.aer caligi/
noſus cã exercitãdi hoies vſq̃ ad diẽ iudicij.
Et iſernus rõne culpe ꝛ pene.vtrũ etiã coꝛuʒ
aliqd nũc i iſerno ſũt ad toꝛquẽdũ eos quos
ad malũ iduxerũt.ſicut ꝛ aliq boni angeli ſunt
cũ aiabꝰ ſanctis in celo. Sed poſt diẽ iudicij
oẽs mali tã hoies q̃ angeli in iſerno erũt.bo
ni vero in celo. Hec ſcũs Tho.vbi ſupꝛa.Ter
tio dicit ꝛ itroducat ad locuʒ quẽ ꝑpaui. De
quo dicit xps aplis. Uado vobis parare lo/
cũ. Joh.xiiij. Poꝛtarij qui cuſtodiũt poꝛtaʒ
ſunt Michael pro angelis:ꝛ beatus Petrꝰ
pro hoibus ꝛ angelis introducit aĩaʒ ſanctã.
Cui fit magnũ gaudiũ in qualibet platea an/
geloꝝ. Jõ xps dicit. Factũ eſt vt moꝛereſ mẽ
dicus ꝛ poꝛtareſ ab angelis in ſinuʒ abꝛahe.
Luc.xvi. Nota vt poꝛtareſ ab angelis. O q̃/
lis honoꝛ eſt aĩe ita coꝛonari a papa ieſu. Au
ctoꝛitas. Sap.v. Juſti imꝑpetuũ viuẽt:ꝛ apð
dñm eſt merces coꝝ. Jõ accipiẽt regnũ deco
ris ꝛ dyadema ſpeciei de manu dñi. ergo qð
iuſtũ fuerit ego dabo vobis. Qm̃ iuſticia ma
gna eſt q̃ ex quo homo ſe dat ad ſeruiendum
deo q̃ ipſe dat homini ſuã gl'iam. ¶ Dico ſe
cũdo q̃ qdã ſunt mali ꝑuerſe ſicut illi q ſciũt
ſe tenere malã vitã.pleni ſupꝑbia põpa ꝛ vani
tate. Jdem de alijs pctis qui oculis aptis va
dũt ad iſernuʒ: ꝛ nolũt cõuerti nec redire ad
deũ. Tales qñ moꝛiunſ in pũcto deſcẽdũt ad
infernũ.tã graue eſt onus peccatoꝝ quibus
grauanſ. Job xxi. Ducũt in bonis dies ſuos:
ꝛ in pũcto ad inferna deſcendunt. Ecce qua/
re dicit.quod iuſtũ fuerit dabo ꝛc̃. Greg. Ad
magnã iuſticiã oipotẽtis dei ptinet vt nunq̃
in alia vita careat ſupplicio qui i hac vita no
luit carere peccato. Queſtio. Diceret aliqs
nõ videtur iuſticia q̃ pro peccato tẽpoꝛali vel
momentaneo homo puniatur eternaliter: ſʒ
iuſticia eſſet ſi tantuʒ pro quãto Juxta illud.
Pro menſura peccati erit plagaruʒ modus.
Deuſ.xxv. Jtem Apocal.viij. Quantũ gloꝛi
ficauit ſe ꝛ in delitijs fuit tantuʒ date illi toꝛ/
mentũ ꝛ luctũ. Quomodo ergo erit iuſticia
q̃ puniantur ſine fine.nõ eſt ibi tantũ ꝛ quan
tũ.nũquid ſufficeret q̃ ſi per diẽ peccauit qs
q̃ per diem puniatur.ſi per menſem per men
ſem.ſi per annum ꝛc̃. Reſponſio q̃ illa ratio
procedit ex ignoꝛantia vel ex inaduertentia.
ſupponẽti q̃ quãdo peccatoꝛ moꝛitur, q̃ pec
catũ finiatur.immo tũc magis in peccato ob
ſtinatur vel confirmatur.Et quia illa obſtina
tio durabit eternaliter in peccatoꝛe:iõ etiam
pena erit eterna. Quãdiu aĩa eſt cõiũcta coꝛ/
poꝛi recipit conditiones coꝛpoꝛis: ꝛ coꝛpus
etiã recipit cõditiones aĩe. Coꝛpus recipit ab
aĩa vt loquatur:ratiocinetur:operetur:ambu
let ꝛc̃.quia coꝛpus de ſe nihil hoꝝ poſſet fa/
cere.aĩa aũt recipit a coꝛpoꝛe variabilitatem
ꝛ mutabilitatem. qꝛ ſicut coꝛpus mutatur ꝛ
alteratur leuiter:ſic etiaʒ ꝛ anima. Qꝛ bonꝰ
homo ꝛ ſanctus põt mutari ꝛ effici malus.ꝛ
econuerſo. Sap.ix. Coꝛpus qð coꝛrumpitur
aggrauat aiam. Sed in moꝛte qñ coꝛpus ꝛ
aĩa ſeparanſ coꝛpus remanet ab vna parte ꝛ
perdit conditiones quas receperat ab aĩa. ꝛ
anima ab alia parte perdit ꝯditiões quas re
cepit a coꝛpoꝛe:ꝛ efficiſ inuariabilis ꝛ immu
tabilis.quia nõ põt mutari de gr̃a ad culpaʒ
nec econuerſo. Uñ ſi aĩa damnata poſſet hr̃e
tantã cõtritionẽ ſicut granũ ſinapis ſaluareſ.
ſed impoſſibile eſt:qꝛ eſt obſtinata in malicia
ꝛ peccato. Jõ pena erit eterna. Nota q̃ pec/
catũ angeli eſt irremediabile vt dicit ſanctus
Tho.i.par.q.lxiiij.ar.ij.in coꝛpoꝛe. Et.ij.diſt.
vij.q.i.ſecũdo. Jtẽ.iij.diſt.i.q.i.ar.ij.ſecũduʒ.
Jtem de veritate.q.xxiiij.articu.x. ꝛ de malo
q.xvi.quinta. Similiter ꝛ peccatum damna/
toꝛum aiarum eſt irremediabile. Tres enim
cauſas obſtinationis demonum.vbi ſupꝛa in
de veritate aſſignata. Notat inſuper ſanctus
Thomas in de veritate.q.xxiij.ar.vij.in ſolu/
tiõe ad ſextũ.q̃ duplex eſt obſtinatio. ſcilicet
ſm quid ꝛ ſimpliciter. Prima eſt in hac vi/
ta Secunda vo in damnatis tñ. Jdem dicit
ibi ſupꝛa.q.xxiiij.ar.xi. Jtẽ damnati non pe/
nitent de malis que fecerunt rõne culpe: ſed
ratione pene. vt dicit ſctũs Thomas.iiij.diſ.
xiiij.q.i.ar.iij.q.iiij.v.q.ij.ar.i.q.ij.Et iõ etiam
iuſto dei iudicio pena damnatoꝛum erit eter
na ſiue perpetua. Nota ad hoc ſimilitudineʒ
de duobus raptoꝛibus quos dominꝰ vult coꝛ
rigere ꝛc̃. Jdem de anima qñ ſentit primum
ictuʒ pene obſtinatur in malicia ꝛc̃. Apoca.

xvi. Eſtuauerunt homines eſtu magno ꝛ bla
ſphemauerunt nomen dei habentis poteſta/
tem ſuper has plagas. neqꝫ egerunt peniten
tiam vt darent illi gloriam. Ideo xp̄s Mat/
thei. xxv. Ibunt hi. i. mali ꝛ peruerſi in ignez
eternum. Iuſti autem in vitam eternam. De
quibus dicit ſcriptura Eccl̄s. xi. Si ceciderit
lignū ad auſtrum aut ad aquilonē: in quocū
qꝫ loco ceciderit ibi erit. Lignum ſiue arbor
ideſt homo. Marci. viij. Video homines ve
lut arbores ambulantes. primo dicta eſt flo/
rere per bonas cogitatiōes. ſecundo folia fa/
cere per bona verba. tertio fructus produce/
re. De quibus Luc. iij. Xp̄us dicit. Facite fru
ctus dignos pn̄ie. Hec arbor ſcindiť in mor/
te ſecuri mortis. Matthei. iij. Jam enim ſe/
curis ad radicem arboris poſita eſt. Si ceci/
derit ad auſtrū quod ſignificat ſtatuz gratie
propter caliditatē deuotionis ꝛ humilitatez
diuine gr̄e. ibi erit. ſ. eternaliter. Si antē ceci
derit ad aquilonē: quod ſignificat ſtatuz cul/
pe ꝛ peccati mortalis propter frigiditatē. ibi
erit. ſ. eternaliter. ergo qđ iuſtum fuerit dabo
vobis. Tertio dico ꝙ quidā ſunt boni medio
criter: qꝛ nō eſt hō qui non peccet. Eccl̄s. vij.
Sed pro tēpore redeūt ad deuz: cōteruntꝰ de
peccatis: ſꝫ nō tantū q̄ntū magdalena. tñ exq̄
ſit contritio nō eſt ſine gratia gratum facien/
te. ſꝫ pn̄ia eſt parua reſpectu peccatoꝝ que fe
cerūt. Tales quando decedūt nō vadunt ſta/
tim ad paradiſum: quia nō ſunt boni perfe/
cte. nec vadunt ad infernū: qꝛ nō ſunt peruer
ſi. ſed deſcendunt ad purgatoriū quod eſt in
corde terre. Jō qđ iuſtum fuerit dabo vobis
dicit xp̄s: quia ibi ꝯplent penitentiā. De hoc
inquit Dauid. p̄s. x. Qm̄ iuſtus domin9 ꝛ iu/
ſticias dilexit: equitatem vidit vultus eius.
Nō eq̄tatē. ſ. culpe ꝛ pene: ꝛ ecōuerſo. Et cō/
pleta ibi penitentia aſcendūt ad celuz. Nota
ſilitudinem de argētario qui nunq̄ ponit in
opere aurum ꝛ argentū niſi fuerit primo pu
rificatuz in fornello. Sic de9 optim9 argenta
ri9 nunq̄ ponit in ope paradiſi auruz nec ar/
gentū. ſcꝫ xp̄ianos qui dicunť auruz propter
gr̄am charitatis quam habent. ꝛ argentū ꝓ
pter claritatem fidei: niſi purificentur primo
in camino purgatorij. Eccl̄ia. ij. Igne purga/
tur. i. purificať aurū ꝛ argentuz homines vo
receptibiles in camino humiliationis. Nota
receptibiles. ſ. paſſiue. vt recipiantur in celo
ex quo in gr̄a deceſſerunt. Ap̄ls. Gratia dei
vita eterna. Vel receptibiles actiue: quia ſūt
apti recipere nr̄a ſuffragia: que intantū poſ/
ſent a viuis iuuari ꝙ minuiť tp̄s ꝛ pena. Sed
illi de inferno nō ſunt receptibiles nec actiue
nec paſſiue: quia ſunt tanq̄ membra abſciſſa
ꝛ putrida a corpore eccleſie. Eccleſia enim
eſt vnuz corpus cuius oculi ſunt ſpeculatiui.
aures iudices. nares qui ſentiunt odores vir
tutum xp̄i ꝛ ſanctoꝝ ſunt deuoti. os ſacerdo/
tes qui comedūt ſacramēta altaris: ꝛ loquū
tur laudes dei. Guttur ſunt p̄dicatores quo
cibus ſpūalis animarū tranſit ad nos. Bra/
chia defenſiua ſunt domini temporales. Vte
rus diuites mercatores. Tibie pedes tangen
tes terram qui ſuſtinent totū corp9 ſunt labo
ratores ad Ro. xij. Sicut in vno corpe mul/
ta mēbra habemus: oia aūt membra nō eun
dem actum habent. ita multi vnum mēbrum
ſumus in xp̄o. ſinguli aūt alter alterius mem
bra ꝛc̄. Dic quomodo qñ diciť aliqua miſſa
vel datur elemoſyna pro aia i purgatorio exi
ſtente que pro illo eſt: ſtatim illa aia ſentit re
frigeriū: ꝛ oēs in purgatorio illius miſſe pti/
cipes efficiunť. ꝛ ſi illa aia pro qua diciť nō i/
diget. ſtatim reuertitur ad vos meritum ꝛc̄.
p̄s. xxxiiij. Oratio mea in ſinu meo reuerteť.
Auiſentur ſeculares primo ne in miſſa faci/
ant preciuz ꝛc̄. ſecundo vt querant bonos ſa
cerdotes. Gregorius. Cū is qui diſplicet ad
intercedendū mittitur: irati animus ad dete
riora ꝓuocatur. Sancta ergo ꝛ ſalubris eſt
cogitatio pro defunctis exorare vt a peccatis
ſoluantur. ij. Mach. xij. Dic contra illos qui
nō complent teſtamenta ꝛc̄. Luce. xviij. Nū
quid vindictā faciet deus electorum ſuorum
clamantiū ad ſe die ac nocte ꝛ patientiaz ha/
bebit in illis. Dico vobis quia cito faciet vin
dictam illorū. ꝛ. xiij. q. ij. Qui oblationes de/
functorum aut negant aut difficulter reddūt
tanq̄ egentium necatores excommunicen/
tur. Et. xij. q̄one. ij. Qui abſtulerit aliquid pa
tri vel matri diceteqꝫ hoc peccatum non eſſe
homicidij particeps eſt.

¶ Dominica in. lxx. Sermo tertius.

Voca operarios ꝛ red

de illis mercedem. Matthei. xx.
Inter oēs dn̄icas totius anni iſta
eſt de maiorib9 ꝛ ſenſibili noīe vocať ſeptua/
geſima. Rō. qꝛ mō appropiquat tp̄s penitē/
tie. ſ. q̄drageſima. q̄ ꝯſiſtit in ſeptē hebdoma/
diē. In qua pctōres faciunt penitentiā per ſe
ptem opa pn̄ialia. de ſeptē pctis mortalibus
pro obtinendis ſeptem donis ſpūſancti. ꝛ ſe
ptem beatitudinib9 paradiſi. Ecce quare dr̄

ſeptuageſima. Et de euangelio huius erit ſer
mo: ſed prio ſaluteť v̄go maria. Voca opari
os ꝛc̄. In iſto euāge. hodierno ꝯtineť m̄lta ꝛ
mag̃ ſecreta ꝛ difficultates q̄ non pn̄t in vno
ſermone declarari. Jō mō ſolum volo decla
rare puncta principalia que ſunt duo. ſcilicet
Primus de vocatione temporali.
Secundus de retributione eternali.
De ſcđo dicit thēa: ꝛ ē v̄bū dei p̄ris ad filiuz
ei9 ieſum xp̄m loq̄ns de iudicio gn̄ali dicens
Voca oparios ꝛ redde illis mercedē. ¶ Di
co prio ꝙ prim9 pūct9 erit de vocatiōe tēpora
li quō de9 vocat aliquos ad ſe ꝑ bonaz vitā ꝛ
pn̄iam i hoc mūdo ſm ꝙ ip̄emet declarat in
euāgelio hodierno ꝑ talē ſilitudinē dicēs ꝙ
erat q̄dā p̄ſamilias q̄ hēbat q̄ndā notabilē
vineā ꝓpter quā volens ꝯducere operarios
ſurgens mane ꝛ hora p̄ia exiuit in platea ꝛ
conduxit oparios: q̄b9 ꝓmiſit ſingulos dena
rios argēti: ꝛ miſit eos in vineā ſuā. Egreſſus
circa horā. iij. vidit alios ſtātes i platea vl̄ fo
ro ocioſos: ꝛ illis dixit. Ite ꝛ vos in vineam
meā: ꝛ qđ iuſtū fuerit dabo vobis. Item exijt
circa ſextam ꝛ nonaz horas ꝛ fecit ſilr̄. Circa
vo vndecimā horā exijt que eſt iter veſpas ꝛ
cōpletoriū ꝛ inuenit alios ſtātes: q̄bus dixit.
Quid ſtatis hic tota die ocioſi. Dixerunt ei.
Quia nēo nos ꝯduxit. Dixit. Ite ꝛ vos i vi/
neā meā. Hic oñdiť vocatio tp̄alis. Sed oꝫ
pri9 tria declarare anteq̄ intram9 materiam.
Primo quis eſt iſte paterfamilias.
Secundo que eſt iſta vinea.
Tertio que ſūt iſte hore p̄ia tertia ꝛc̄.
Nō ꝙ h̄ nomē p̄ſamilias eſt genitiui caſus
ſm declinationē grecā. ꝛ numeri ſingularis.
Iſte g° p̄ſamilie. ſ. xp̄iane eſt ſolus deus q̄ ſo
lum xp̄ianis dat hereditatē paradiſi. Iſto mō
nō dr̄ pater iudeoꝝ: agarenoꝝ: ꝛ alioꝝ infide
liū. Jō nō dr̄ paterfamilias in plurali: ſed p̄/
familie ſcꝫ xp̄iane quā genuit in baptiſmo in
vtero ſpōſe ſue. ſ. eccleſie. Et xp̄ianis tanq̄ fi/
lijs dat ſuā hereditatem. q̄bus dicit ipſemet.
Oēs vos fr̄es eſtis: vn9 eſt eni p̄r veſter qui i
celis eſt. Matth. xxiij. Vinea hui9 patrisfami
lie eſt vita ſpūalis ſctā ꝛ deuota per ipſū val/
de dilecta que habet tot vineas quot religio
ſos qui tenent vineam ꝛ nō agrū duplici dif/
ferentia que eſt inter agrū ꝛ vineaz. Prima
q̄a vīea idiget maiori cultura ꝛ cura q̄ȝ ager
Secūda qꝛ vinea indiget clauſura ſiue bar/
dica: ꝛ ager nō. Sic etiam vinea ſpūalis que
eſt vita religioſorū clericorū ꝛ deuotarū per
ſonarum dr̄ vinea. qꝛ cū magnis laborib9 ꝛ
cura intram9 paradiſum: etiā habem9 maius
ſalariū. Sed vita laycoꝝ eſt ager qui nō indi
get magna clauſura nec tanto labore: ꝛ ſuffi/
cit eis tenere precepta dei. Primo ꝙ in ſuis
neceſſitatib9 nō recurrant ad diuinos ꝛc̄. ſed
ad xp̄m. Secūdo ꝙ loquanť de deo cum re/
uerentia ꝛ honore tanq̄ de dn̄o. nec pro ali/
quo lucro vel amico debent iurare falſe nec
blaſphemare. totū hoc eſt leue ad faciendu3.
Tertio vt quieſcatis in dn̄ica poſtq̄ labora/
ſtis per totā hebdomadā: ꝛ audiatis miſſam
cuꝫ ſilentio ꝛc̄. Quarto honorare parentes:
qꝛ etiā animalia bruta hoc faciūt. vt pꝫ de ci/
conia. Quinto non occidere aliquez niſi per
iuſticiā ꝛc̄. Sexto nō fornicari nec facē adul/
teriū. Septimo nō furtū facere: qꝛ ipſe totuz
dimiſit. Octauo nō falſum teſtimoniuz dice
re nec in iudicio nec extra iudiciū. Nono nō
cōcupiſcē vxorē proximi. Decimo nō ꝯcupi/
ſcere bona proximi. Ecce decē precepta quia
leuia ſunt prima Joh. v. Hec eſt charitas dei
vt mandata ei9 cuſtodiam9: ꝛ mādata ei9 gra
uia nō ſunt. Ideo xp̄s. Si vis ad vitā igredi
ſerua mādata. Matth. xix. Nos aūt religio
ſi qui ſumus vinea indigemus maiori labore
ꝛ cultu. quia nō ſolū tenemur ſeruare prece/
pta decē vt layci: ſed etiā tenemur ad vota re
ligionis ꝛ ad cerimonias. Itē nō ſufficit pre
ſbyteris ſuare decē precepta: ſed etiā obligā
tur tenere vota que ſunt ordinibus annexa: ꝛ
facere ſeruitiū dei. ſurgere de nocte ad matu
tinas: dicere ſeptē horas canonicas: ꝛ miſſaz
deuote. viuē tenenť caſte. quia habent eructa
re illud ſacramentū altaris in quo eſt ſanctū
corpus chriſti: ſeruando cor mundū a malis
cogitationibus. man9 ab immundis actibus
ꝛ ludis. os a blaſphemijs: iuramentis: ꝛ mē/
dacio. corpus a corruptionibus luxurie: q̄a
eſt ſepulchrum xp̄i ne proijciať in latrina ꝛc̄.
Idem de laycis qui volunt viuere ſpūaliter:
qꝛ plus facere debent q̄ alij layci. ſ. cōfiteri ꝛ
coicare frequenter. orare quolibet die. ieiuna
re ſepe. ecce q̄ō vinea vite ſpūalis indiget
maiori cultura q̄ȝ ager. ſcilicet vita laycoruꝫ.
Pro iſta vinea dauid orando dicebat. De9
virtutum cōuertere de celo ꝛ vide ꝛ viſita vi
neam iſtam: ꝛ perfice eam quā plantauit dex
tera tua. p̄s. lxxix. Nota in his verbis duas
differentias. Prima ibi. Deus v̄tutum con
uertere. qm̄ multi ſūt in vinea religionis qui
non tenēt vitā ſpūalē. ꝓpter hoc dicit. deus
v̄tutū ꝯuertere nos religioſos hūc mundum
ꝛ aliū. reſpice d̄ celo ꝛ vide ꝛ viſita. ſ. tāgēdo

corda vt cōuertamur ad ſeruādū q̄ vouim⁹.
De illis aūt q iā fuant dicit. ⁊ pfice eā quam
plātauit dextera tua. qꝛ q̄libet pſona ſpiritua
lis vite plātaẽ a deo i vinea vite ſpūal'. Secū/
da differētia q̄ eſt inẽ agrū ⁊ vineā eſt. qm̄ vi
nea indiget clauſura parietē: ager nō. ſic ēt vi
nea ſpiritualis vite clauſa dꝫ eſſe. non curare
de negocijs ſecularium: nec de adminiſtrantijs
vel familiaribus: alſ tpe vidēmiarū. i. mortis
nō inuenienẽ racemi bonorū operū ſiue meri
torū. Ideo xp̄s loquēs de ſe dicit. Hō quidā
erat pr̄familias qui plātauit vineā ⁊ ſepeꝫ id
eſt bardicam circūdedit ei. Matth. xxi. quia
alſ vita ſpūal' ſine clauſura nō pōt cōſeruari.
Iō dd. loq̄ns de illis q nimis curāt de nego/
cijs mūdi dicit. Ut qd deſtruxiſti maceriam
eius. i. bardicā. ⁊ vindemiāt eaꝫ oēs q preter
grediuntur viā. ps. lxxix. Modo videnduꝫ ē
q̄ hore ſunt iſte in qb⁹ pr̄familias vocat gen·
tes ad vineā ſpūalis vite ad quaꝫ vocanẽ ad
quinqꝫ horas. ſ. prima: tertia: ſexta ⁊c̄. in qnqꝫ
etatibus. Hora pma hois eſt īfantia ſiue pue
ritia. Qui g⁹ iaꝫ in pueritia icipiūt ſuire deo
orāt ꝯfitenẽ ⁊c̄. tales vocāẽ hora pria ad vine
am ſpūalis vite. Hora tertia eſt ſecunda etas
ſcꝫ adoleſcētia a quindecim annis vſqꝫ ad vi
ceſimūqntū. Hac hora vocanẽ q in eſtate in/
cipiūt bonā vitā. Hora ſexta q in iuuentute.
Hora nona qui in ſenectute. Hora vndeci/
ma qui in etate decrepita. Dicunt. O miſer
ſenex ſum ⁊ nullū bonū feci ⁊c̄. adhuc recipi
tur a dn̄o. quaſi diceret de malis ſeruitorib⁹
oportet recipe ⁊c̄. Ecce qualiter in quinqꝫ ho
ris ſiue etatibus hoīuꝫ de⁹ vocat gētes ad vi
neā ſpūalis vite. Auctas. Deus ois gr̄e. ſ. da
tor q vocauit nos i eternā ſuaꝫ gl'iam in xp̄o
pria Pet. v. Si q̄raẽ in q̄ iſtaꝝ etatū eſt meli
us vocari ⁊ ꝯuerti ad deū ⁊ incipe vitā ſpūa
lē. Ad hanc q̄ſtionē rn̄det Ieremias di. Bo
nū eſt viro cū portauerit iugū ab adoleſcen/
tia ſua. Threnoꝝ. iij. Nota quomō parentes
debent nutrire filios. Dixi ſecundo ꝙ ſecun/
dus punctus eēt de retributiōe eternali qūo
deus dabit vnicuiqꝫ ſm ꝙ mereẽ per iuſticiā
dicente deo patre ad filiuꝫ. Uoca opar̄ios ⁊
redde illis mercedē. qd oñdiẽ in euāge. cum
dicit. Cuꝫ ſero aūt factū eſſet dixit dn̄s vinee
procuratori ſuo. Sero intelligiẽ dies iudicij.
Rō. qꝛ ſicut ſero eſt finis diei: ſic dies iudicij
erit in fine mundi cito ⁊ breuiter. Tunc nul/
lus viuens remauebit in mundo. qꝛ oēs mo/
rieuẽ ⁊ per igneꝫ cōburenẽ: ⁊ ſtatim poſt erit
iudiciū. ad Heb. ix. Statutū eſt oibus homi
bus ſemel mori: ⁊ poſt h̄ iudiciū. In iſto ſero
dici iudicij dn̄s vinee. ſ. xp̄s verus deus ⁊ hō
vocabit ꝓcuratorē ſuū. ſ. michaelꝫ qui ex p̄/
cepto xp̄i ꝓcurat hanc vineā ⁊ cuſtodit. Ecce
michael vnus de principibus primus venit i
adiutoriū meū. Dan. x. Tunc dicet ieſus ſibi
Uoca opar̄ios ⁊ redde illis mercedē. ſ. nūcia
tiue: qꝛ deus reddet mercedem premiatiue.
Hec vocatio erit vl'is citatio que fiet per mi/
chaelem qn̄ voce terribili clamabit. Surgite
mortui venite ad iudiciū. Que vocatio diciẽ
tuba pp terribilitatem vocis que audieẽ in ce
lo: in iferno: i purgatorio: ⁊ i lymbo puerorū.
Et ſtatim oēs aie tam bonorū q̄ꝫ malorū ve/
nient: ⁊ quelibet reſumet ſuum corpus ỽtute
diuina. lꝫ fuerit cōbuſtū vel a beſtijs deuora/
tum. Boni aūt cum magno gaudio ſuo aſſu
ment corpora ſua: ſicut ſponſa accipit veſteꝫ
ꝓcioſam a ſuo ſpōſo ſibi miſſam: ⁊ cantando
dicent. Gaudens gaudebo in dn̄o: ⁊ exulta/
bit aīa mea in deo meo. qꝛ induit me veſtimē
tis ſalutis: ⁊ idumēto iuſticie circūdedit me
quaſi ſponſum decoratū corona: ⁊ q̄ſi ſponſā
ornataꝫ monilibus ſuis. Iſaie. lxi. Damnati
etiam tunc exient de inferno: lꝫ magis vellēt
ibi remanere. qa nō hn̄t captionē latam: ſed
anima reſtringeẽ in corpe fetido ⁊ ignito ac
ſi aliqs indueretur tunica ferrea ignita. Ue/
nient etiam oēs pueri qui ſunt in lymbo: ⁊ ſu
ſcitabunẽ in etate. xxx. annorū. ⁊ oēs cogno/
ſcemus eos. Ecce hec eſt vocatio vniuerſalis
ad eternam retributionē. Auctas. Tunc mit
tet filius homis angelos ſuos cuꝫ tuba ⁊ vo/
ce magna ⁊ congregabunt electos ſuos a q̄t
tuor ventis a ſummis celorum vſqꝫ ad termi
nos eoꝝ Mat. xxiiij. Nota cum tuba ⁊ voce
magna a quattuor ventis celi. quia tūc reſur
gent quattuor cōditiones defunctoꝝ. ſ. beati
de paradiſo: ⁊ damnati de inferno: illi de pur
gatorio: ⁊ pueri de lymbo. ¶ Quantū ad ſe/
cundū retributio mercedis erit qn̄ xp̄s dicet
bonis qui erūt a dextris ſeu ad dexterā. Ue/
nite bn̄dicti patris mei percipite paratū vo/
bis regnū a cōſtitutiōe mūdi. eſuriui ⁊ dedi/
ſtis mihi manducare ſitiui ⁊ dediſtis mihi bi
bere ⁊c̄. Matth. xxv. Tunc boni flexis geni
bus xp̄o regratiādo dicēt. Gl'ia tibi dn̄e ⁊c̄.
Qui ỽtute gl'ie vel diua aſcendūt cum xp̄o ⁊
ỽgie maria ⁊c̄. oſculātes man⁹ xp̄i ⁊ ỽginis
marie. Ecce mercedeꝫ quā expectam⁹ ſi tene
m⁹ bonā vitā: ⁊ eternalr erimus in illo hono
re ⁊ gl'ia ſine alicuius defectu. Deinde dabit
ſalariū: ſed penā doloroſam magis q̄ꝫ ſalariū

malis qui erūt a ſiniſtris cū vultu ⁊ facie ter/
ribili di. Diſcedite a me maledicti in ignem
eternū qui parat⁹ eſt dyabolo ⁊ angel' ei⁹ ⁊c̄.
Matt. xxv. Quia noluiſtis viuere ſm meas
ordinationes ſꝫ ſm vr̄as inclinationes. Ego
ꝓcepi hūilitatem: ⁊ vos fuiſtis ſupbi ⁊ ſic de
alijs. Iō inferne api os tuum ⁊ deglutire oēs
impios iſtos. Dic quō ifern⁹ abſorbebit eos
illa pena. Iō auiſo. qꝛ nō dico centeſimā pteꝫ
pene. Iō conuertimini ⁊ faciatis pn̄iam. ope
ramini opus veſtrum ante tp̄s ⁊ dabit vobis
mercedē in tpe ſuo. Eccl'a. vlti. Deo gratias.
¶ Dominica in. lxx. Sermo quartus.

Runt noniſſimi primi ⁊ primi
nouiſſimi. Matth. xx.
Uerbum eſt chriſti ⁊ habet magnā
difficultateꝫ in theologia. Ideo vo
lo modo ipꝫ declarare. Sed primo ſalutetur
virgo maria ⁊c̄. Uerbum propoſitū declara
tur primo litteraliter: narrando primo hiſto/
riam breuiter euangelij. Et quādo in ſero do
minus vinee dixit ꝓcuratori ſuo ꝙ in ſoluti/
one ſeruaret talem modū ꝙ primo daret ſala
riū illis qui venerūt hora vndecima. deinde
illis qui venerūt hora nona: deinde illis qui
venerūt hora ſexta. ⁊ ſic de alijs. Sic ꝙ illi q
venerūt primi: fuerūt in ſolutione vltimi. Oc
caſione hui⁹ parabole chriſtus dicit verbum
ꝓpoſitum. Erūt noniſſimi primi ⁊ primi no/
uiſſimi Modo reſtat difficultas ad declaran
dum quo intelligiẽ verbū ꝓdictū. Erunt no/
uiſſimi primi ⁊c̄. Pro cuius declaratione ſci
enduꝫ ꝙ hoc verbum Erunt primi nouiſſimi
⁊c̄. habet virtutem ſm tres intellectus.
Primo ſm durationem temporaleꝫ
Secūdo ſm conditionem mundialem.
Tertio ſm affectionem cordialem.
¶ Quantū ad primū dictū verbū eſt veꝝ ſꝫ
durationem tpalem. Pro quo ſciendū ꝙ de
us diuiſit totū tp̄s in duas partes. ſ. in tp̄s me
rendi: ⁊ tp̄s premiandi. Tempus merendi eſt
in hac vita: ⁊ durat q̄ꝫdiu durat preſens vita
in quo meremur per opera miſericordie: pa/
tientie: iuſtitie ⁊c̄. Tempus premiandi eſt in
alio mūdo. qꝛ ibi nō eſt tempus lucrandi ali
quid qꝛ licet ſcti qui ſunt in paradiſo faciant
multa bona opera ⁊ virtuoſa: tamen illa non
ſunt ad meritū gratie: ſed ſunt in premiū ⁊ ſa
lariū glorie. De his duabus partib⁹ tempo/
ris auctas. Tempus flendi: tempus ridendi.
Tempus plangendi. tempus ſaltandi. Tem/
pus belli. tempus pacis. Eccl'e. iij. Nota tem/
pus flendi. ſ. petā eſt in hoc mūdo per contri
tionem ⁊ mala ꝓximi per compaſſioneꝫ. pla
gas xp̄i per deuotionē. ⁊ paradiſum per deſi
deriū ⁊ contemplationē. Tēpus ridendi erit
in alio mūdo in gloria: vbi nō eſt fletus: imo
abſterget de⁹ oēm lachrymam ab oculis ſan
ctoꝝ. Apoc. vij. Item tempus plangendi eſt
in hoc mūdo. Quidam plangūt mortem fili
orū vxor mortem viri ⁊ econuerſo. Quidam
bonoꝝ amicoꝝ. Quidaꝫ plangūt temp⁹ per/
ditū in quo nullum bonū fecerunt dicentes.
O miſer ego ſum religioſus ⁊ ſunt. xxx. anni
ꝙ ego habitū porto: ⁊ nullum bonuꝫ feci ⁊c̄.
Idem de pr̄ſbyteris ⁊ laicis. Tempus ſaltādi
erit in alio mūdo. Unū ſaltū ſiue coream fa/
ciunt ſancti patres ⁊ patriarche: cū quib⁹ tri/
pudiāt perſone que fuerūt miſericordes. Ali
um modū faciunt prophete cū quibus tripu
diant deuoti. Alium apoſtoli cum charitati/
uis. Alium martyres cū penitentibus. Aliuꝫ
virgines cū continentibus. Eccleſia. Paſcis
inter lilia ſeptus choreis virginū: ſponſus de
corus gloria ſponſiſqꝫ reddens pr̄mia. Quo/
cunqꝫ pergis virgines ſequuntur atqꝫ laudi/
bus poſt te canentes curſitant: hymnoſqꝫ dul
ces perſonant. Tempus belli eſt in hoc mun
do: in quo oportet nos bellare cōtra mundū
per patientiaꝫ: qm̄ mūdus dat tribulationes
aduerſitates: deriſiones bonis pſonis. Secū
do contra carnem per abſtinētiam. Caro enī
bellat dādo malas inclinationes ⁊ deſideria
⁊c̄. ſed vincitur abſtinentia. Tertio contra de
monem per humilitatē. qꝛ ſicut ipſe eſt dam
natus per ſupbiaꝫ: ſic vellet ꝙ omnes eſſem⁹
ſuperbi vt cū eo eſſemus damnati: ſꝫ vincitur
humilitate. Temp⁹ pacis ⁊ quietis ē in alio
mūdo. Aucto. Sedit populus me⁹ i pulchri
tudine pacis ⁊ in tabernaculis fiducie ⁊ i re/
quie opulenta. Iſa. xxxij. Ecce qūo de⁹ diuiſit
tempus: in temp⁹ merendi in hoc mundo et
in temp⁹ premiandi in alio mundo. Auctori/
tas chriſti in qua ponit ſeptem merita huius
mundi quibus correſpondent ſepteꝫ premia
ſeu beatitudines in paradiſo. Matth. v. diciẽ
Beati pauperes ſpū qm̄ ipſorū eſt regnū ce/
loꝝ ⁊c̄. Pauperes ſpū ſunt illi qui deſpiciūt
oīa bona mundana: etiā ſi ſint diuites nō po
nunt ibi cor nec ſpeꝫ: ſꝫ ſeruiūt ſibi de diuitijs
in neceſſitatib⁹ ⁊ non in vanitatib⁹. Alij dicū
tur etiaꝫ pauperes ſpū in maiori gradu ſicut
ſunt illi qui propter deum dimiſerunt omnia
que habent ⁊ pn̄t habere: vt ſancti apoſtoli.
Chriſtus dicit ꝙ ipſorum eſt regnum celorū.
Ecce primū. Secūdo. Beati mites. Ecce me

rum. qm̃ ipſi poſſidebunt terrã .ſ. viuentium Ecce p̄mium. Mites ſunt qui nolunt facere pompam in ornatu: veſtitu: nec ſcutiferis nec equis: ſʒ in corde ⁊ in ore ⁊ geſtu ſunt ſimplices. Tertio. Beati qui eſuriunt ⁊ ſitiũt iuſtiti am. q᷑ alias gens ſe occideret. Sʒ qñ vident illum ſuſpenſum ꝓpter furtum ⁊ illuʒ ꝓpter homicidiũ ⁊c̃. dicunt: Cauebo a talib᷒. Pro pter hoc dñi tp̄ales qui faciũt iuſtitiaʒ habẽt hic magnũ meritũ ⁊ ĩ celo hñt magnũ p̄miũ qm̃ ipſi ſaturabunt̃. Quarto beati qui lugẽt ſ. pctã. Ecce meritũ. qm̃ ipſi ɔſolabuntur. ec ce p̄miũ. Quinto bti miſericordes. q᷑ ad in ſtar ſeminatoris in tempore meſſis .ſ. die iudi cij metent. qm̃ ipſi miam ɔſequentur. Sexto bti mundo corde .ſ. ab odio: rancore: inuidia mala volũtate: ⁊ malis deſiderijs. qm̃ ipſi deũ videbunt. Septimo. bti pacifici .i. pacẽ faciẽ tes cũ inimicis. Dicit Aug. in li. de ſermone dñi in mõte ꝙ hoc meritũ eſt mai᷒. iõ p̄miuʒ correſpondens eſt maius. qm̃ filij dei vocabũtur. Octauo. bti qui p̄ſecutionẽ patiunt̃ ꝓpter iu ſtitiã. Ecce meritũ. qm̃ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Nono. bti eſtis cũ maledixerint vobis hoies ⁊ dixerint oẽ maluʒ aduerſuʒ vos mentiẽtes ꝓp me. Gaudete ⁊ exultate. qm̃ merces vr̃a copioſa ẽ in celis. Mat. v. Scd̃m ergo dura tionẽ tp̄alẽ q in hoc mũdo nouiſſime icipiũt mereri: in alio mũdo p̄miant̃ p̄mi. ſi p̄mi ex hac vita decedũt. Jõ diẽ. Erũt nouiſſimi p̄mi .ſ. in glĩa. ⁊ p̄mi in merito nouiſſimi in p̄mio. Verbigr̃a. Quis p᷒ incepit mereri ⁊ cẽ in ſeruitio xp̄i. Petrus apl̃s vel latro. Certũ eſt ꝙ petr᷒ qui iã incepit in p̄n᷒ p̄dicationis xp̄i. latro aũt in fine: tñ latro fuit p̄im᷒ in gloria. q᷑ eadẽ die fuit in p̄adiſo ⁊ habuit paradiſuʒ. ⁊ petr᷒ ſtetit adhuc per .xxx. ãnos. Jdẽ de virgine maria ⁊ btõ ſtephano: cũ btũs ſtephanus fuit p̄us in glĩa ꝙ̃ virgo maria. Jdẽ de ioãne euãgeliſta q fuit de p̄mis diſcipulis xp̄i: ⁊ de paulo q fuit de vltimis. q᷑ poſt aſcẽ ſionẽ xp̄i adhuc p̄ſequebat̃ xp̄ianos: ⁊ tñ paulus fuit p̄ior ioãne in glĩa bñ per .xx. annos. Jdẽ de nobis. vnus religioſus erit qui ſeruiuit xp̄o .xl. ãnos vel .l. ſuando regulã: vota: cerimonias ⁊ vn᷒ hodie ꝓfitet̃ ⁊ morit̃ in ſctitate Jſte q fuit nouiſſim᷒ in merito. erit tñ p̄imus in p̄mio in gloria. Jdeʒ de p̄ſbyteris ⁊ laycis quot ſunt in mũdo q tenẽt ſctãm vitã: amore quoꝝ d̃s ſuſtinet mundũ. q᷑ al̃s diu fuiſſet cõ ſumptus forte ꝓp pctã inhabitãtiũ. Pʒ hoc pulchre Geñ. xviij. q᷑ ſi .x. iuſti fuiſſent inuẽti in ſodomis ⁊ gomorra: pepciſſet d̃s oib᷒. Ait enim ꝓp decem non delebo eos. Tales aliq̃n diu dño ſuiũt ⁊ hodie baptizat̃ infans ⁊ moritur ille eſt p̄us in glĩa. iõ tales nõ ſunt flendi qui ꝓſpero nauigio p̄cedunt vos ad portũ ſalutĩ .i. ad Theſ. iiij. Nolum᷒ vos ignorare de dormiẽtib᷒ vt nõ cõtriſtemini ſicut ⁊ ceteri q ſpẽ nõ hñt. Ergo ſm̃ durationẽ tp̄alẽ erũt nouiſſimi p̄mi. ¶ Dico 2° ꝙ p̄dictũ v̄bũ ẽ veꝝ ſm̃ ɔditionẽ mũdanalẽ. Cõditio mũdanalis eſt ꝙ ꝓſperitas .ſ. diuitiaꝝ: honoꝝ ⁊ dignitatũ ⁊c̃. elongat ⁊ retrahit hoieʒ a deo intantũ ꝙ ille qui eſt in ꝓſperitate obliuiſcit̃ deũ. Nõ ad hoc ſimilitudinẽ de illo q cũ magnis delectationib᷒ ⁊ laborib᷒ enutrit falconẽ p̄ tres vel q̃ttuor ãnos. ⁊ aliquotiens fugit nec vult ad dñm redire qñ ab ipſo vocat̃. ⁊ hoc iõ eſt. q᷑ hẽt ſtomachũ plenũ. Jta ẽ hodie in mũdo de multis. De᷒ nutrit p̄ſonas diuites qb᷒ dat ꝓſperitates: diuitias ⁊c̃. q᷑ nullus põt iſta dare niſi d̃s. Dñs pauperẽ facit: ⁊ ditat: hũiliat ⁊ ſublimat. Nullus dicat ꝙ hẽat ꝓprijs laborib᷒. q᷑ multi ſunt qui laborãt qui tñ nihil lucrant̃. De᷒ dat totũ. Et multi qñ ſunt pleni recedũt a deo. Ecce fugã. Jõ ſunt pauci diuites ⁊ deuoti in mũdo. q᷑ talis eſt ɔditio ꝓſperitatis mũdanalis ⁊c̃. Auctas. Jncraſſat᷒ eſt dilectus ⁊ recalcitrauit: incraſſat᷒ ĩpinguat᷒ dilatat᷒. Dereliq̃t deũ factorẽ ſuũ ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo. Deut. xxxij. Nõ incraſſatus .ſ. delitijs ĩpinguat᷒ diuitijs. dilatat᷒ .ſ. honoribus officijs dignitatib᷒ ⁊c̃. Jõ dereliq̃t deũ factorẽ ſuũ ⁊c̃. per mũdanaleʒ ꝓſperitatẽ. Oppm̃ facit aduerſitas que facit hoieʒ venire ad deum. ſ. tribulatio: infirmitas: p̄ſecutio: paupertas ⁊c̃. qm̃ ſicut falco plen᷒ recedit a dño ſuo ſʒ qñ eſurit ſtatim venit ad manũ qñ vocat̃ a dño. Sic diues plenus recedit a dño. ſʒ paup̄ ad p̄mã vocẽ qñ vocat̃ a dño .ſ. in p̄dicatione vel alias ſtatiʒ venit: ɔterit̃: ɔfitet̃ ⁊c̃. Simplices ſtatim cõuertunt̃ ad deũ: ſʒ diuites minime. Bñ poteſtis p̄dicare ⁊ dicere. Ecce qualem hʒ aduerſitas ɔditionẽ ⁊ efficatiã que facit hoieʒ venire ad deũ qḋ pʒ ad oculuʒ. Erit vn᷒ ſcutifer iuuenis fortis ⁊ robuſtus qui totũ tp̄s ſuũ expẽdit eq̃tando: rapiẽdo: furãdo ⁊c̃. ſʒ qñ capit̃ ⁊ ſentẽtiatur tũc ɔfitet̃ ⁊ petit veniã penitet ⁊ dolet. Greg. Mala que nos hic p̄mũt ad deũ ire cõpellunt. Põ ſm̃ cõditionẽ mundanalem in mũdo ſunt p̄imi reges: p̄ncipes: duces comites: barones: papa: cardinales: p̄lati ⁊c̃. Nouiſſimi autem ſunt paup̄es ſimplices p̄ſone in omni loco tam in eccĩa ꝙ̃ in platea ⁊ in via ⁊ in mẽſa ⁊c̃. ſʒ apḋ

deum ſunt p̄imi. q᷑ aduerſitas facit ipſos ire ad deũ. Et p̄imi ſm̃ mundum ſunt nouiſſimi apud deũ. q᷑ ꝓſperitas elongat ipſos a deo. Ecce quõ ſunt nouiſſimi p̄imi: ⁊ ecõuerſo ſm̃ mundi conditionẽ. De hoc dabo vobis miraculum ⁊ exẽplũ ſacre ſcripture qḋ xp̄s p̄dicauit de diuite epulone ⁊ paupe lazaro. Lu. xvi. Qm̃ paup̄ mẽdicus Lazarus q ſm̃ mundũ erat nouiſſimus: apud deũ fuit p̄im᷒. De diuite qui ſm̃ mũduʒ erat p̄im᷒. ſʒ ſm̃ deum fuit nouiſſimus in inferno. Factum eſt aũt vt moreret̃ mẽdicus ⁊ portaret̃ ab angelis in ſinu abrahe. Mortu᷒ eſt aũt ⁊ diues ⁊ ſepult᷒ eſt in inferno. Exẽplũ ãt fuit de dd̃ ⁊ fratrib᷒ ſuis .i. Regũ. xvi. Qñ deus voluit dare regẽ p̄plo iſrael: dixit de᷒ Samueli ꝓphete ꝙ iret in ciuitatẽ bethleem ad yſai q hẽbat multos filios dicens ꝙ vngeret in regeʒ vnũ de filijs ſuis .ſ. aliũ quem ſibi oñderet. Nota yſai vocauit aminadab ⁊ alios ſex ⁊ ſucceſſiue. vltimo vero ex iuſſu ſamuelis dd̃. ⁊ tũc ait dñs. Surge ⁊ vnge eũ ip̄e eſt .n. Nota hiſtoriam quia pulchra. Saul fuit eiect᷒ de regno: corã dño vltimus. corã mũdo p̄imus. Dd̃ vero p̄mus corã dño: abiectus mundo. Et dic quõ p̄imi erunt nouiſſimi. ⁊ econuerſo ſm̃ cõditionem mũdi. Sup̄ hoc ſancti doctores dant vnã ſimilitudinẽ talẽ .ſ. de falcone ⁊ gallina. q᷑ falco ꝙ̃diu viuit ſaluat̃ diligenter. Nota p̄ctice ⁊c̃. Oppoſitũ eſt de gallina ⁊c̃. que nõ p̄mittitur intrare camerã domini. Sʒ poſt morteʒ mutat̃ ſors. q᷑ gallina eſt p̄ima ⁊ portat̃ cuʒ magno honore inter duas ſcutellas argẽteas corã dño. Falco aũt eſt nouiſſimus. q᷑ ꝓijcit̃ in ſterqlinio. Jdem in ꝓpoſito de diuite ⁊ paup̄e ⁊c̃. Moraliter nota hic pro diuitibus vt cuſtodiant ſe ⁊ caueãt a pctis: taliter ꝙ ſic ſunt p̄imi in hoc mũdo ſint etiã p̄imi ĩ alio coraʒ deo. Quoniã diuitie vel ſunt acquiſite iuſte vel iniuſte. Si iniuſte: debẽt reſtitui. Si iuſte debent in neceſſitatib᷒ expendi ⁊ non in vanitatibus: ſʒ facere ex ipſis op̄a mĩe: pietatis ⁊c̃. Jdẽ ſi eſt in magno honore cõſtitutus cogita ꝙ eſt imago dei cui ſit honor dicẽdo. Nõ nobis dñe nõ nobis: ſʒ noĩ tuo da gloriã ⁊c̃. Jdẽ de delitijs. de qbus potes recip̄e ſm̃ ſtatuʒ tuũ: ſʒ nõ tranſcẽdere limites p̄ceptoꝝ dei. Nota de quolibet ſtatu ſm̃ libitũ. Pauperes aũt qui in hoc mũdo nõ hñt delectationes magnas: ſed amaritudines miſerias ⁊ paup̄tates. ſi iſta recipiũt cum ſalua patiẽtia licet in hoc mũdo ſint nouiſſimi: in alio mundo apud deũ erunt p̄imi in gloria. Jdeo dicit ſcriptura. Glorict̃ humilis in exaltatione ſua diues aũt in humilitate ſua. q᷑ ſicut flos feni trãſibit. Exortus eſt .n. ſol cum ardore ⁊ areſcit fenũ. ⁊ flos eius decidit ⁊ decor vultus ei᷒ deperijt. Jta ⁊ diues in itineribus ſuis marceſcit. Btũs vir qui ſuffert temptationẽ. qm̃ cũ ꝓbatus fuerit. ſupple patiens accipiet co. vi. Jaco. i. ¶ Dico 3° ꝙ verbũ ꝓpoſitum eſt verum ſm̃ affectionẽ cordialeʒ. Doctrina: eſt commune ſanctoruʒ doctorum in theologia ꝙ meritum gratie in hoc mũdo: ⁊ p̄mium glorie in alio: magis venit ex affectione cordis ⁊ feruore ſpũs ꝙ̃ ex multiplicatione bonorũ operum. Quanto enim homo plus habet vel minus de charitate: tanto eſt p̄imus vel nouiſſimus ſiue maior vel minor apḋ deum. Verbigratia. Sint duo quoꝝ vnus facit magna opera p̄nialia: ieiunando: orãdo: magnas elemoſynas dando ⁊c̃. tamen non facit iſta cũ magna affectione cordis ⁊ feruore ſpiritus. licet ſit in gratia dei. tñ non eſt ita inflãmatus charitate vt oporteret. Alter aũt non facit tot bona op̄a ſed ſoluʒ ſeruat ieiunia eccleſie confitetur ⁊ cõmunicat ſemel in anno. in paſcha. audit miſſam in dñica ſolum. facit aliquas elemoſynas. ſed iſta op̄a facit cũ magna affectione cordis ⁊ feruore ſpũs ⁊ cũ magna charitate: ita ꝙ totus videt̃ ignitus. De his duobus quis habebit maius meritũ gr̃e hic ⁊ in alio mũdo maius p̄mium glorie. Dico ꝙ iſte ſecũdus q᷑ meritũ eſſentiale ſeu p̄ncipale non computat̃ ſm̃ multiplicationẽ ſiue multitudinem operũ vel durationem tp̄is ſed maiorem vel minorẽ charitatem. Augu. Non numeroſitas opeꝝ: non diuturnitas tẽporũ. ſʒ maior charitas: maiorq̧ volũtas augeт p̄mium. Ex hoc pʒ quomodo ſunt multi nouiſſimi p̄imi ⁊ p̄imi nouiſſimi ſm̃ affectionem cordialem. Et multi incipiũt ſuire cuʒ magno feruore. vt beatus Antonius qui iſto reſpectu dicuntur p̄imi: qui paulatim diminuũt: vt religioſi in nouiciatu: ⁊ p̄ſbyteri ⁊ layci iuuenes. ſʒ quãdo ſunt antiqui ⁊ ſenes nullam habent deuotionẽ. O inueterate dieruʒ malorum. Dañ. xiij. ſunt aliqui q tepide ⁊ frigide incipiunt ſeruire deo. ſʒ paulatim aſcendunt ⁊ augmentant̃ in ſeruitio dei ⁊ in feruore ſpũs. hi ergo qui ſunt nouiſſimi ſm̃ affectionẽ cordialẽ efficiunt̃ p̄imi per ſpũalem diligentiam ⁊ feruorẽ. Et illi qui erũt p̄imi efficiunt̃ nouiſſimi per negligentiã ⁊ indeuotiõeʒ Jõ apl̃s ad Phil. i. Oro vt charitas vr̃a magis ac magis abundet in ſciã ⁊ in omni ſenſu

Ideo dicaʒ vobis miraculum de ſophia. Cui
tradebāt claueʒ eccleſie conſtantinopo. ⁊ bo
bus deficiētibus dedit herbā cū magna affe-
ctione cordis ⁊ feruore ſpūs. Ideo completa
eccleſia fuit inuēta ſcriptura in liminari dicte
eccleſie de lr̄is aureis. Sophia me fecit. Ecce
quō totū opus fuit ſibi attributū ⁊ nō illis q̄
dederūt tot milia florenī. ſʒ ſine magno feruo
re. Pʒ ergo quō itelligit̄. Erūt nouiſſimi pri-
mi ⁊ p̄mi nouiſſimi. ❡ Dñica in .lxx. Ser. v.

Singulos denarios accipiē-
tes murmurabāt.
Matth. xx. Sermo noſter erit de
difficultate ⁊ ſubtilitate verbi ꝓpo
ſiti. Materia cōtemplationis ⁊ deuotionis
pro pſonis deuotis ⁊ bone inſtructionis pro
omnibus. ſʒ primo ſalutet̄ virgo ma. ⁊c̄. Sin
gulos denarios ⁊c̄. Pro declaratione diffi-
cultatis theologice tacte in v̄bo ꝓpoſito opʒ
dicere parabolam euāgelij breuiter. q̄r intel-
lectus lr̄alis ſiue hiſtorialis eſt fundamentuʒ
intellect⁹ ſpūalis. Dicat̄ hiſtoria ad lr̄aʒ de il
lis qui murmurabāt dicit the. Singulos de-
narios accipiētes murmurabāt. Nō venia-
mus ad difficultatē theologie. Hec ſilitudo
xp̄i oñdit quō xp̄s dat ſalariū glorie bōis pſo
nis ⁊ deuotis q̄ laborāt diligēter in vinea ec
cleſie militātis per bonā vitaʒ. ❡ Nō eſt dif
ficultas in hoc ꝙ dicunt ſingulos ⁊c̄. In quo
apparet ꝙ nō dat niſi vnū denariū cuilibet. ⁊
nunq̄d pro tanto ⁊ tā longo ſeruitio non dat
plus. ❡ Scđa diffi. q̄r vr̄ ꝙ oēs ſint equales i
p̄mio glorie. ❡ Tertia diffi. eſt in hoc ꝙ dicit
murmurabāt. ſ. vnus de alio: ⁊ nūquid in pa-
radiſo ē murmur vel inuidia. Has tres diffi-
cultates volo nūc declarare. ❡ Quantuʒ ad
p^{m} cum dicit ſingulos denarios accipiētes.
ſciendū eſt ꝙ iſte denari⁹ quē deus dat bonis
oparijs in fine diei mūdi. ſ. vite p̄ſītis eſt para
diſus ſiue glr̄ia eterna. Hūc denariū dat deus
bōis oparijs religioſis q̄ diligēter laborauē-
runt in vinea religionis eccl̄ia ⁊ pſbyteris q̄
fideliter laborauerūt in vinea eccl̄ie. ⁊ bonis
laycis q̄ fideliter laborauerūt in vinea xp̄iani
tat̄ per bonā vitā. Glr̄ia paradiſi dr̄ denarius
Propter q̄ttuor que ſunt in denario q̄ illam
gloriā ſignificāt. P^{m} eſt ſcriptura. 2^{m} ē figu
ra. 3^{m} eſt circulatura. q̄rtū eſt ſonus. Quātuʒ
ad p^{m} ſcriptura q̄ ⁊ in denario ſignificat glo
riā aīe btē que ſtatim q̄ñ itrat paradiſum hʒ
notitiā ⁊ ſciam clarā de oībus ſcripturis mū
di: ēt ſi in hoc mūdo fuerit ruſtic⁹ ſiue paſtor
rudis. Et ſicut ſcriptura eſt in vtraqꝫ p̄te dena
rij ſic ſtatim aīa btā hʒ vtrāqꝫ ſciam. ſ. de deo
⁊ de creaturis. q̄r ſubito aīa hʒ ſciaʒ de ſcā tri
nitate de p̄re ⁊ filio ⁊ ſpūſctō. Itē ex alia p̄te
videt ſtatim ꝯiunctionē humanitatis xp̄i cuʒ
diuinitate. Tūc dicit aīa. O nūqꝫ potui iſtud
intelligere vſqꝫ modo. Videt etiā xp̄m in ho
ſtia ꝯſecrata: ſicut nos videmus imaginē no
ſtram in ſpeculo quā nos nō videmus mō ni
ſi per fidē. Tunc dicit aīe btē. Sicut audiui-
mus. ſ. p̄dicare in mūdo: ſic vidimus in ciui-
tate dñi. Ecce ſcriptura vnius partis denarij.
Ex alia p̄te aīa hʒ ſciam creaturaꝝ oīum arti
um ⁊ ſciaꝝ mundi: etiā ſi ſit aīa vnius pueri
vnius diei ſtatim ſcit totā grāmaticaʒ ⁊ logi
cam ⁊c̄. plus q̄ aliq̄s pſbyterorū ſciuit vnqꝫ
Scit oēs naturas ⁊ ꝓprietates aialium: auiū
piſcium lapidum herbaꝝ fructuū ⁊ elemēto
rū ſtellarū cognoſcit oēs angelos ⁊ noia eo-
rū ⁊ ſctōꝝ. Grego. Quid eſt qđ nō videat q̄
videntem oīa videt. Ergo bñdictus eſt ille q̄
ſtudet in libro bone vite. Multi vadūt ad ſtu
dia diuerſa. x. xij. vel. xiiij. annis ⁊ tñ parū acq
runt de ſcīa. ſʒ in paradiſo ſubito habet̄. Pa-
tet ergo quō denarius ſignificat illā gloriaʒ
p̄p ſcripturā vtriuſqꝫ p̄tis. Auctas. Vincenti
dabo manna abſcō. ⁊ dabo illi calculandi. ⁊ i
oi calculo nomen nouū ſcriptū: qđ nemo ſcit
niſi qui accipit. Apoc. ij. Nota vincenti. ſ. oc-
caſiones mūdi. inclinationes carnis: ⁊ tēpta
tiones dyaboli dabo manna abſconditū. ⁊ ſi
gnificat delectationes glorie que nūc nobis
abſcondite ſunt. ſʒ dd̄ ſenſit q̄n dixit. Quam
magna multitudo dulcedinis tue dñe: quam
abſcondiſti timētibus te. loq̄tur de timore fi-
liali ⁊c̄. Et dabo illi calculū. ſ. margaritā ſiue
perlam p̄cioſam lucētē. i. ſciam claram abſqꝫ
obſcuritate aliqua. Et in calculo nomē nouū
ſcriptū. ſ. ſciam oīum ſciaꝝ. Secūdo quantuʒ
ad figurā imaginis que eſt in denario ſignifi
cat gloriā corp̄is quaʒ habebit in die iudicij.
Quia ſicut corpora laborauerūt ſimul cū ani
mabus in vinea xp̄i in bonis operib⁹. Ita nō
ſolum aīe ſʒ etiā corpori vult dare gloriaʒ. p̄p
hoc in iudicio gn̄ali reſurgēt oīa corpora vt
recipiant claritatem. O qualis gloria erit ⁊
qualis delectatio quādo gloria anime redū
dabit in corpus. Item imago regis que ē in
denario habet coronā in capite cū quattuor
lilijs: que ſignificāt quattuor dotes corporis
glorioſi. ſʒ prima erit impaſſibilitas. Modo
modica ſpina ſiue lapis nos cruciat. ſed tunc
corpus erit ipaſſibile ſine aliq̄ paſſiōe. q̄r nec
ignis nec aqua ⁊c̄. Scđa erit claritas. Nō

vnus eſt niger alius albus ⁊c̄. ſʒ tūc iuſti ful-
gebūt tāqꝫ ſol: imo plus. 3^{a} erit agilitas. Mo
do hēmus corp̄a grauia. q̄r vix poſſum⁹ nos
portare. ſʒ tūc erūt leuia ad inſtar mētis que
ſubito ⁊c̄. Quarta erit ſubtilitas. Nō leui-
ter ipedimur ne trāſeam⁹: ſʒ tūc a nullo pote
rimus retineri q̄n trāſeam⁹ quocūqꝫ volueri
mus ire. Ecce q̄d ſignificat imago regis cum
corona in denario. Ideo dixit dauid in pſo-
na xp̄i reſurgentis. Refloruit caro mea. Idē
erit de nobis in reſurrectione gn̄ali. Iō apo-
ſtolus. Noſtra cōuerſatio in celis eſt. ſ. quātū
ad gloriā aīaꝝ. vñ ⁊ ſaluatorem expectamus
dñm noſtrū ieſum xp̄m qui reformabit corp⁹
humilitatis noſtre ꝯfiguratum corpori clari
tatis ſue ⁊c̄. ad Phil. iij. Tertio quātū ad cir
culaturā ſiue rotunditatē que eſt ſine princ^{o}
⁊ ſiue fine in denario: qui ſignificat ꝑpetuita
tem glorie. q̄r illa gloria nō dat̄ ad dieʒ: men
ſem ſiue ad annū: ſʒ imperpetuū. In hoc mū-
do ſeruiunt ſerui ⁊ ancille ad certū tp̄us pro
certo ſalario. Non ſic deus: ſʒ vult ꝙ hō ſerui
at ei de tota vita ſua: ⁊ ipſe dat ſalariū glorie
eternaliter. Iō dicet xp̄us in die iudicij. Ibūt
hij in ſuppliciū eternū. iuſti aūt in vitā eternā
Mat. xxv. Quarto q̄ztū ad ſonū denarij. De
narius ſignificat offm̄ qđ erit in glr̄ia: nō ꝙ ibi
erit officiū ſartoꝝ: pelliſicum. ⁊ ſic de alijs ſʒ
ſolū erit ad officium eccleſiaſticoꝝ. ſ. laudare
dñm ſine tedio ⁊ ip̄m bñdicere. Dauid. Be-
ati qui habitant in domo tua dñe: in ſecula ſe
culoꝝ laudabūt te. Et his quattuor gloria pa
radiſi dicit̄ denarius. ❡ Quantū ad ſecundā
difficultatē cū dicit ſingulos denarios accipi
entes. videt̄ ergo ꝙ oēs ſint equales in p̄mio
glorie: maxime q̄r dicit euangeli. Hij nouiſſi
mi vna hora fecerūt ⁊ pares illos nobis feci-
ſti. Rūdeo ⁊ dico: ꝙ in gloria nō ſunt equa-
les: imo eſt ibi magna dr̄ia ⁊ diuerſitas. vnde
xp̄us dixit de ioāne. Inter natos mulieꝝ non
ſur. ma. io. bap. Qui aūt minor ē in regno ce
loꝝ maior eſt illo. Matt. xi. Ex q̄bus v̄bis pʒ
ꝙ nō oēs ſunt ibi eq̄les: imo aliq̄ ſunt ibi mi-
nores: aliq̄ maiores. Quare ergo dicit ſingu
los denarios accipiētes. Pro hui⁹ v̄bi decla
ratiōe nō ꝙ lʒ ſol eq̄liter tāgat oēs ſibi p̄ſites
nō tñ eq̄liter oēs ſentiūt ei⁹ calorē. q̄r nō ſunt
oēs equales in cōplexione. nec eq̄liter induti
nec equaliter iuuenes vel ſenes. Ita ē in pa-
radiſo. Quia lʒ oēs habeāt eundeʒ denariuʒ
glorie: nō tñ ſunt equales oēs beati: imo ſm
ꝙ in hoc mundo cū minori vel maiori diligē
tia ⁊ charitate ſeruierūt xp̄o: ſic habent maio
rem vel minorē gloriam in paradiſo. Sol. n.
iuſticie xp̄s deus noſter equaliter tangit oēs
ſʒ ipſi nō ſunt equaliter bti. Sicut luna ⁊ oēs
ſtelle recipiunt claritatē a ſole. Sed vt clare
pʒ ad oculū nō oēs equaliter illuminātur q̄r
plus recipit luna de claritate ſolis q̄ alie ſtel
le. ⁊ ſic de alijs ſm ꝙ diuerſe ꝯditiones ⁊ pro
prietates ſtellaꝝ ſunt. Ita de ſole iuſticie ⁊ de
ſanctis. q̄r nō ſunt oēs equales in meritis. iō
nec in gloria. iō dicit ap̄lus. Stella differt a
ſtella in claritate: ſic ⁊ reſurrectio mortuoruʒ
i. ad Coꝝ. xv. Nota aliā ſimilitudinē de rege
plures filios habēte quoꝝ vnus eſt paru⁹ q̄n
qꝫ annoꝝ. alius decem. alius duodecim. Alij
ſunt magni: quos rex induit oēs de eodē pā-
no p̄cioſo de auro. Certū eſt ꝙ plus ponitur
de panno in veſte filij maioris q̄ minoris. tñ
oēs ſunt ꝯtenti de ſuis veſtib⁹ nec vellēt per-
mutare: lʒ plus de pāno ſit in vna q̄ʒ in alia.
Idē de veſte glorie. Quidam ſcti ſunt mino
res: quidā maiores: quos oēs deus induit de
eadē pecia panni precioſiſſimi glorie: ſʒ vnus
hēt plus q̄ alter ſʒ ꝙ habuit hic maiorē cha
ritateʒ: meliorēqꝫ voluntatē. Nō credatis ꝙ
qui ē maior in gn̄e vel ſcia vel diuitijs vel po
tētia ſit maior in glr̄ia. ſed qui fuerit maior in
charitate dei ⁊ p̄ximi. Aug. Maior charitas
meliorqꝫ voluntas auget meritū. ❡ Quātuʒ
ad tertiā difficultatem cū dicit. Et murmura
bant. an in celo vnus murmuret cōtra alium
Rn̄deo ꝙ nō. q̄r inter eos nulla eſt inuidia:
ſed amor ⁊ ꝯſolatio. quare ergo dicit thema.
Singulos denarios accipientes murmura-
bāt. Pro cuius declaratione ſciendū ꝙ mur
muratio eſt ſecreta locutio que fit cōtra ali-
quē duplici rōne: vel ex indignatione vel ex
admiratione. Ex indignatiōe murmurat ali-
quis q̄nqꝫ q̄n precipit̄ alicui aliq̄d de quo re-
putās ſe iniuriatū murmurat. vel ex admira-
tione. ſicut q̄n dr̄ de aliquo. O bñdictus de⁹
⁊ quō aſcendit iſte in magno honore vel di-
gnitate vel diuitijs: nō eſt diu ꝙ erat pauper
P^{a} murmuratio eſt p̄ctm̄. Scđa nō. De iſta
murmuratione dicit aucto. de iudeis ꝯ xp̄uʒ
murmurantib⁹. quidā ex admiratiōe dixerūt
pro certo hic hō bon⁹ eſt. multa bona opa fa
cit ⁊ multa mirabilia. pro certo ſctūs hō dʒ eſ
ſe. Sʒ alij vt phariſei murmurabant ex indi-
gnatione di. ꝙ hēbat ſpm̄ familiareʒ: virtute
cuius eijciebat demonia ⁊c̄. Auctori. Mur-
mur multus de eo erat in populo. Et diſtin-
guit. Quidam enim dicebant. q̄r bonus eſt.
Alij autem dicebant non. ſed ſeducit turbas.

Nemo tñ palam loquebaẜ de illo ꝑpter me/
tum iudeoꝝ. Joã. vij. Modo rñdeo ad diffi
cultatem. In hoc mũdo eſt murmur ex indi/
gnatione ꝑꝑ inuidiam. Hec murmuratio eſt
mala. ꝯ quã dicit ſcriptura. Omnia facite ſi/
ne murmurationib⁹. ad Philip. ij. ꝛ Sap. i.
Cuſtodite vos a murmuratiõe que nihil pꝛo
deſt. In paradiſo aũt nõ eſt murmur ex indi/
gnatione ſʒ ex admiratione quãdo bti vidẽt
aliquem qui modo incepit ſeruire deo ꝛ mo/
ritur in grã: ꝛ xp̃s dat ſibi gloꝛiaʒ. dicunt ſcti.
O benedictus deus: iſte vixit in peccatis ma
gnis. xxx. vel. xl. vel. l. annis ꝛ modo nouiter
conuerſus habet tantam gloꝛiã. Credatis ꝙ
iſto modo ſancti loquebantur de paulo apl̃o
admirantes cum fuiſſet tam magnus pſecu/
toꝛ chꝛiſtianoꝝ ꝛ modo ſit tam magn⁹ in pa
radiſo. Idem de btõ Mattheo pꝛius vſura/
rio ꝛc̃. Idẽ de magdalena cum ſint ꝗ̃plures
virgines in paradiſo que nõ habẽt tantã glo
riam que admirãtes dicunt. O bñdictus ds
qui fecit iſtam cõuerti ꝛ exaltauit. Hec mur/
muratio ſctã ꝛ bona ſic intelligitur ſingulos
denarios accipiẽtes murmurabãt. ſ. ex admi
ratione ꝛ non ex indignatione. Deo grãs.

Dominica in. lxx. Sermo. vi.

Multi ſunt vocati

m

pauci vo electi. Mat. xx. Inter alĩs
magnas difficultates ꝛ ſubtilitates
ſcti euang. iſtius thematis eſt de maioꝛib⁹. ſ.
de multoꝝ vocatione ꝛ paucoꝝ electõe. Tria
ſunt que dant magnã difficultatẽ ỽbo thema
tis ꝓpoſito. ſ. Reuelatio diuinalis. Ar/
gumẽtatio nãlis. Pꝛedeſtinatio eternaẜ.
De p° ꝙ verbũ ꝓpoſitum hẽt difficultatẽ
ex reuelatione diuina. Qm̃ ex diuina reuela
tione facta btõ Joanni euan. inuenit in ſacra
ſcriptura ꝙ tot ſunt electi in glĩa ꝙ ſint innu
merabiles. Apoca. vij. Vidi turbam magnã
quã dinumerare nemo poterat. ex oĩbus gen
tibus tribub⁹ ꝛ populis ſtantes añ thꝛonum
dei. Ergo multi ſunt electi ꝛc̃. Geñ. xv. legiẜ
ꝙ abꝛahã cõplangens ſe cũ deo. qꝛ nõ hẽbat
heredẽ cum tot bona haberet. quem de⁹ edu
xit extra dicẽs. Suſpice celum ꝛ numera ſtel
las ſi potes. ꝛ dixit ei. Sic erit ſemen tuuʒ. Ec
ce hic reuelatio diuina multoꝝ electoꝛum in
dicta repꝛomiſſione de qua dicit eccia. Signi
fer ſctũs Michael repꝛeſentet eas in lucem
ſctãm. quã olim abꝛahe ꝓmiſiſti ꝛ ſemini ei⁹
Quare ergo dicit them̃. Multi ſunt vocati.
Rñſio pꝛima ꝙ verbũ xp̃i eſt veruʒ ꝛ reuela
tiones abꝛahe ꝛ ioannis ſunt vere ꝛ ꝯcoꝛdãt
per diſtinctionẽ ſic. Qm̃ de electis poſſumus
loqui dupliciter. Vel abſolute vel cõparati/
ue. Pꝛimo modo electi ſunt multi ſicut dic̃
Joãnes in dicta reuelatione ſibi facta a deo.
Scdõ ſunt pauci reſpectu multitudinis dam
natoꝝ. ꝛ ſic loquitur xp̃s comparatiue ſicut i
manu plena arena ſunt grana innumerabilia
abſolute. ſed ſunt pauca reſpectu illoꝛuʒ que
ſunt in littoꝛe maris. Et de⁹ recepit manũ ple
nam. Et oẽs electi in manu dei ſunt. itẽ Sap.
iij. iuſtoꝝ anie in manu dei ſunt ꝛ non tanget
illos toꝛmẽtũ moꝛtis. viſi ſunt oculis inſipiẽ/
tium moꝛi. illi aũt ſunt in pace ꝛc̃. Sʒ abſolu
te loquẽdo ſunt tot quot ſunt innumerabiles
quot innocẽtes. quot martyres. Dicit ſanct⁹
Jeroñ. ꝙ ſi quolibet die fieret feſtũ qnq̄ mi/
lium martyꝝ: dies anni nõ ſufficerẽt. quot do
ctoꝛes quot ꝯfeſſoꝛes. quot ỽgines quot ſcti
ꝯtinẽtes quot ſcti religioſi. clerici. layci. ỽ ma
trimonio innumerabiles ſunt abſolute. Sed
cõparatiue reſpectu dãnatoꝝ pauci ſunt ele/
cti. Qm̃ añꝗ̃ xp̃s veniret in hũc munduʒ in
carne humana tranſierũt de hoc mũdo vltra
quinq̄ mil. annoꝝ tot⁹ mũdus dãnabaẜ exce
ptis paucis de ppl̃o iſrael qui ibãt ad lymbũ
ſctõꝝ patrum. Item tp̃e legis moyſi cogitate
quot infantes moꝛtui fuerũt abſq̄ circũciſio/
ne. Sic mõ tp̃e legis xp̃i quot moꝛiunẜ abſq̄
bap° ꝛ de his nullus ſaluaẜ. Joan. iij. Amen
amen dico vobis niſi qs renatus fuerit ex aq̃
ꝛ ſpũſctõ nõ intrabit in regnũ celoꝝ ꝛc̃. Iteʒ
quot iudei. quot agareni. quot pagani ꝛ infi
deles. itẽ quot mali xp̃iani. qꝛ fides ꝛ baptiſ/
mus cũ bona vita ſaluat hoiem xp̃ianuʒ. alr
nõ. quot xp̃iani ſunt qui lʒ hẽant fidẽ tñ ſunt
ſuꝑbi. auari. luxurioſi. ꝛ ſic ỽ aliis pctĩs. quot
xp̃iani qui nõ ꝯfitenẜ quolibet ãno in quadra
geſima. nec cõmunicant nec ſeruãt pꝛecepta
nec dñicam. nec feſta ſanctoꝝ. Omnes tales
dãnantur. Iſto modo cõparatiue pauci ſunt
electi. Nota hic de archidiacono lugduñ. q
per. xl. annos fuit in heremo in magna peni
tentia. poſtꝗ̃ reſignauit ſua bñficia: qui poſt
moꝛtẽ apparuit archiep̃o lugduñ. qui queſi/
uit ab eo vt diceret ſibi aliqd de alio mundo
qui rñdit ꝙ in die qua ipſe obijt moꝛtui fue/
runt in mundo. xxx. milia de quib⁹ ſolũ qnq̄
fuerunt ſaluati. ſ. ip̃e ꝛ btĩs Bernardus qui
illa die obierat. qui ſtati ſine purgatoꝛio aſcẽ
derant ad paradiſum: ꝛ tres deſcẽderant ad
purgatoꝛiũ. alij qdem deſcenderant ad infer
num. Pꝛopter hoc dicit xp̃s. Matthei. vij.

Intrate per anguſtã poꝛtaʒ. qꝛ lata eſt poꝛta
ꝛ ſpacioſa via q̃ ducit ad ꝑditionẽ. Arta aũt
ꝛ ſtricta que ducit ad vitã: ꝛ pauci inueniunt
eã. Paucioꝛes qui inuẽtã teneant. Pauciſſi
mi qui eã ꝑficiãt. qlibet vult ire ad libitũ. An
guſta poꝛta ꝑadiſi voluntas dei eſt. Ad iſtaʒ
opʒ ſe reſtringere qui paradiſuʒ vult intrare.
Lata poꝛta eſt voluntas ꝓpꝛia. Arta via que
ducit ad vitã eſt afflictio pñialis. Via ſpacio
ſa inferni cõuerſatio mũdanalis. bñ comede/
re. bñ bibere. luxuriari. delectari. vindicare ſe
de iniuriis ꝛc̃. Pauci ſunt electi. Hec cõpa/
tio maxime apparebit in die iudicij qñ electi
videbunẜ ad dexteram xp̃i iudicis pauci. De
hoc ꝓpha yſa. põit duas ſilitudines di. Quõ
ſi pauce oliue que remãſerũt excutiaẜ ex oleo
ꝛ racemi cuʒ fuerit finita vindemia. Hi leua/
bunt vocẽ ſuã atq̄ laudabũt nomen dñi. yſa.
xxiiij. Dicit hic Lyra poſt executionẽ oliuaꝝ
ꝛ vindemiationũ pauce remanẽt oliue ꝛ pau
ci racemi. Sic in iudicio pauci erũt electi in
cõparatione. Ecce quõ intelligiẜ. multi ſunt
vocati pauci vero electi. Dico ſcdõ ꝙ ver
bũ thematis hẽt difficultatẽ per argumẽtati
onẽ nãlem. Dicit thẽ. Multi ſunt ꝛc̃. mõ eſt
ratio nãlis difficultatis que declaraẜ per re/
gulam phĩe di. Quelibet res opatur nãliter
per ſuã virtutẽ ꝛ perfectionẽ. Et licet regula
ſit clara. tñ ad magis declarandũ do duas ſi
militudines. Pꝛima in ſole qui hẽt plus de
claritate. iõ plus illuminat. Secũda in igne
qui hẽt virtutẽ calefactiuã ꝛ illuminatiuã qꝛ
quanto maioꝛ eſt ignis tãto magis calefacit
ꝛ illuminat. modo cũ deus ſit infinite poten/
tie ꝛ virtutis ꝛ miſericoꝛs. Dd. Apd dñʒ mi/
ſericoꝛdia ꝛ copioſa apud eũ redemptio. ps.
cxxix. Itẽ miſeratoꝛ ꝛ miſericoꝛs dñs: patiẽs
ꝛ multũ miſericoꝛs. ps. cxliiij. Cũ ergo queli/
bet res opereẜ nãliter ſm ſuaʒ virtutẽ ꝛc̃. Cũ
ergo deus ſit infinite miſericoꝛdie. dʒ ſaluare
anias infinitas. Quõ ergo ſunt multi vocati
pauci vero electi: cũ deberẽt eẽ infiniti. Pro
rñſione notandũ ꝙ de⁹ eſt infinite miſericoꝛ/
die pietatis ꝛ bonitatis. ꝛ vt oẽs ſaluarentur
fecit quicqd debuit facere. ꝛ poſuit etiã infini
te. Quare ergo nõ oẽs ſaluantur. qꝛ non oẽs
volunt ſaluari: imo pauci ſunt qui volũt reci/
pere ſuam ſaluationẽ. Nota ſimilitudineʒ de
rege qui abũdantiſſime. ſoluit pꝛecium redẽ/
ptionis pꝛo captiuis qui erant in barbaria: ꝛ
parauit naues ꝛ galeas vt poſſint ad patriaʒ
ſuam redire. qui tñ nolebant inde exire. Sic
in ꝓpoſito dñs ieſus xp̃s abũdantiſſime ſol/
uit pꝛecium redemptionis pꝛo oĩbus hoĩbus
etiã ſi eſſent infiniti hoĩes: ꝛ parauit naues. ſ.
innocẽtie baptiſmalis. pñie ſacꝛalis. obediẽ/
tie gñalis. Sed gẽtes nolunt exire de captiui
tate. qm̃ iudei nolũt exire de carcere Moyſi.
nec agareni de carcere machometi. nec ſuꝑbi
de carcere ſuꝑbie. ꝛ ſic de aliis. iõ ſi nõ ſaluan
tur eſt culpa gentiũ ꝛ non dei. qꝛ nõ vult co/
gere liberꝝ arbitriũ. ſʒ inducit ꝛ conſulit. Hoc
bonũ eſt ꝛ acceptũ coꝛam ſaluatoꝛe nr̃o deo:
qui vult oẽs hoĩes ſaluos fieri ꝛ ad agnitio/
nem veritatis venire: qui dedit redemptionẽ
ſemetip̃m pꝛo oĩb⁹. i. ad Thy. ij. Dico 3° ꝙ
verbũ thematis hẽt difficultatẽ per ꝑdeſtina
tionẽ eternalem. Regula eſt theologoꝛuʒ ꝙ
diuina ꝑdeſtinatio eſt fundamẽtũ ꝛ pꝛimum
pꝛincipiũ ſaluationis hoĩum intm̃ ꝙ nullus
põt ſaluari niſi eternalr fuerit ꝑdeſtinat⁹. Si
ergo pauci ſunt illi qui ſaluanẜ: opʒ ẽt dicere
ꝙ pauci ſunt ꝑdeſtinati. Si ergo ds ꝑdeſtina
uit paucos quare nõ ꝑdeſtinauit multos aut
oẽs. Anteꝗ̃. n. fuiſſent pctã iã ds paucos ele
git. Qd aũt ꝑdeſtinatio ſit fundamẽtũ ſalua
tionis. Auctas. Quos ꝑdeſtinauit glo. eter/
naliter hos ꝛ vocauit. ſ. per ꝑdicatõres ſuas. ſ.
apl̃oꝝ ꝛ alioꝝ. Et quos vocauit hos ꝛ iuſtifi/
cauit. ſ. per pñiam. quos aũt iuſtificauit illos
ꝛ magnificauit. ſ. per ſaluationẽ. ad Rõ. viij.
Itẽ alia auctas. Elegit nos añ mũdi ꝯſtituti/
onẽ: vt eſſemus ſcti ꝛ imaculati in ꝯſpectu ei⁹
in charitate q ꝑdeſtinauit nos in adoptionẽ
filioꝝ. ad eph̃. i. Quare ergo ds nõ elegit ſeu
ꝑdeſtinauit oẽs. vĩ ꝙ nõ fuerit liberalis in eli
gendo ſeu ꝑdeſtinãdo. mõ qꝛ iſta mã eſt mul
tũ ſubtilis oʒ rñdere per vnã ſilitudinẽ taleʒ.
Semel in q̃dã ciuitate fuit inẽta vna magna
ꝯgregatio ſeu multitudo latronũ: q ꝑ curiaʒ
capti ꝛ ſñiati oẽs ducebãẜ ad furcã. ꝛ dũ irẽt
rex tranſiuit per ciuitatẽ. Qui vidẽs eos dixit
qd eſt hoc. Et fuit ſibi dictũ ꝙ oẽs erãt latro/
nes iã ad ſuſpẽdiũ ſñiati. Rex aũt reſpiciens
eos pepcit aliquib⁹ de illis ꝛ recepit illos in
ſuos. deinde fuit ſupplicatuʒ regi ꝙ parceret
etiã aliis. Rñdit rex ꝙ ipſos nõ traheret ad
ſe ſicut alios receperat. ſed placeret ſibi ꝙ eſ
ſent ſoluti. ꝛ ſi vellent fugere fugerẽt. Qui ſo
luti noluerũt fugere. ꝛ iõ fuerũt ſuſpenſi. Sic
in ꝓpoſito. ſciatis ꝙ qcqd in hoc mundo eue
nit. ꝛ quecũq̄ eueniunt oĩa pꝛeſentia deo fue
runt nec in aliquo euẽtu creuit ſua ſcia. qꝛ in/
uariabilr eſt. Et videbat ꝙ oẽs hũane creatu
re nãliẜ ibãt ad furcã iferni. qꝛ nãlr nullus
ibat ad ꝑadiſuʒ. de qb⁹ elegit aliq̄s ad ſe tra/

bendo eos.ꝛ hos predeſtinauit. Si dicatur:
ꝛ quare nõ elegit alios.iniuriã fec̃ illis vt vr.
Rñſio. Nõ eſt verũ.ſicut nec rex fecit iniuriã
latronib⁹ quos nõ recepit ad ſe: imo fecit eis
grãs ſoluẽdo vincula vt fugerẽt ſi vellẽt. ita
de⁹ de multitudine hoium ꝛ mulierũ humane
nẽ elegit illos ſicut ſibi placuit.ꝛ ſoluit vincu
la aliorũ per liberũ arbitriũ. qꝛ ſi voluit fugere
vitia ꝛ pctã poſſunt fugere. ideo ſi damnant
eſt ex culpa eorũ. ideo multi ſunt vocati pau/
ci vero electi.Sed quilibet bon⁹ xpianus dꝫ
facere cõputũ ꝙ ſit de electis: ꝛ facere ſuũ co
natũ vt ſaluet ideo dicit Petrus apls.Fra/
tres ſatagite vt per bona opera certaꝫ veſtrã
vocationem ꝛ electionem faciatis.ij. Pe.i.

Dominica in.lxx.Sermo ſeptimus.

Quid hic ſtat tota die oci/oſi. Matth. xx.
Thema dat mihi motiuuꝫ pdican/
di ꝯ vnum defectũ ſeu vitiũ qd non
cognoſcit tñ eſt cã multorũ.ſ.vitiũ ocioſitatis
ſed pmo ſalutet virgo maria. Quid hic ſtat.
Thema eſt verbũ xpi rephenſiuum dicentis.
Quid hic ſtatis ꝛc̃. Multe pſone ſunt in hoc
mundo decepte ex ignorãtia. qꝛ neſciunt qd
eſt ocioſitas.ꝓpter qd multotiens illi qui la/
borãt iudicant ocioſi: ꝛ illi qui ſunt ocioſi iu/
dicant diligentes.Bern.Ocioſus eſt nõ tñ
qui operatur nihil.ſed ocioſus eſt qui ꝯtinue la
borat nihil tñ inde lucrat. Ex quo ṽbo pꝫ ꝙ
nõ ſolũ qui nihil facit eſt ocioſus ſed etiã qui
inutiliter operatur ꝛ in ſero nullũ lucrũ portat
ad domũ: iudicat ocioſus. Uñ ſm lucrũ qd
hõ facit ocioſus vel diligẽs iudicat. verbigra
Si quis laborauit tota die inutiliter ꝛ nullũ
lucrũ portat de ſero ad domum: talis iudica
tur ocioſus ab vxore ꝛ ab oib⁹ de domo. Ali⁹
qui tota die ſedit vt ſutor vel ſcriptor tñ in ſe
ro portat lucrũ: talis non iudicat ocioſus ſed
dicit diligens. Sic etiã ſpũaliter. qñ ille qui
pro lucro tpali acqrendo laborat per terrã ꝛ
per mare tã de die ꝙ de nocte ꝛ ꝯgregat mul
ta bona: talis dicit diligẽs.Sꝫ in ſero mortis
qñ veniet ad iudiciũ ꝛ xpus ſibi dicet. Quid
es lucrat⁹ ꝛ nihil portabit.qꝛ oẽs labores tẽ/
porales hic manebũt.De quo ergo viues di
cit xps.qꝛ nullũ bonũ meritoriũ nec bonorũ
operũ portas.Iõ remittit vt pauper ad hoſpi
tale miſerorũ.ſ.ad infernũ.Illi aũt qui labo/
rant in operib⁹ ſpũalibus.ieiunãdo orando.
miſſas audiẽdo. eccleſias viſitando ꝯfitent.
cõicant. tales iudicant ocioſi a pſonis carna
libus ꝛ mundanis dicentes. Melius eſſet ꝙ
irẽtis fodere vel filare.ꝛ hmõi.Decepti eſtis
qñ tales in ſero mortis qñ venient ad domũ
paradiſi portabunt manus ꝛ burſas cõſciẽtie
plenas theſauro meritorũ. ꝛ poterunt dicere
xpo.Dñe quinqꝫ talẽta tradidiſti mihi. ecce
alia quinqꝫ ſuplucratus ſum ꝛc̃. Matt.xxv.
Quinqꝫ talenta.i.qnqꝫ ſenſus corporales ex
quibus lucrant alia quinqꝫ.ſ.oculis pctã flen
do.auribus miſſas audiẽdo ꝛ ſermões.odo/
ratu delitias deſpiciendo.guſtu ieiunãdo.ta
ctu corpus affligendo.Cui dicit xpus. Euge
ſerue bone ꝛ fidelis qꝛ in pauca fuiſti fidelis.
ſupra multa te cõſtituaꝫ. intra in gaudiũ dñi
tui. Matthei.xxv.De pſona autẽ que fideli/
ter laborat in operibus ſpũalib⁹.dicit ſcriptu
ra ſancta. Cõſiderauit ſemitas domus ſue.ꝛ
panem ocioſa nõ comedit. Prouerb.vlt.Sꝫ
illi qui ſunt negligentes in opibus ſpũalibus
ꝛ ocioſi dure reprehẽduntur a xpo di. Quid
hic ſtatis ꝛc̃.Eſt ãt ociũ rephẽſibile. Quia
eſt contra virtualem operationẽ. Ideo dicit.
Quid hic ſtatis ocioſi. Cõtra terrenalẽ ha
bitationẽ.iõ dicit.Quid hic ſtatis ꝛc̃. De
primo ꝙ pctm ocioſitatis eſt cõtra virtuales
operationẽ.ideo reprehẽdendo dicit.Quid
hic ſtatis ocioſi cũ deberetis operari virtuali
ter ꝛ meritorie.In ſacra ſcriptura qñ aliquis
reprehendit qꝛ facit ꝯtra virtualeꝫ opationẽ
cõmuniter reprehendit per quid vt pꝫ prout
legitur Mat.xxvi.qñ magdalena vidit xpm
fatigatum ex labore: ꝛ ipſa ad ipſum cõfortã
dum ꝛ refrigerandũ vnxit euꝫ vnguẽto. De
quo iudas ꝛ alij diſcipuli murmurauerũt ꝯ il
lud opus virtuoſum magdalene: quos xpus
rephendit di. Quid moleſti eſtis huic mulie
ri. Matt.xxvi.Ita etiã hic xps rephẽdit oci/
oſos di.Quid hic ſtatis ocioſi.qñ de⁹ dedit
nobis corpus locũ tpus vt operemur merito
rie hic de quo viuamus in alio mũdo. Nota
hic ſecretũ theologie.Angeli mali ſtatiꝫ poſt
pctm fuerũt a deo ꝯdemnati irreuocabiliter
ꝛ ſine reparatione intm ꝙ paſſio xpi nihil pſi
citur eis.Sꝫ nos expectãt miſericorditer per
annũ vel per.x.vel.xij.vel.xx.ꝛ vltra ad peni
tentiã.Sꝫ quare facit nobis iſtã grãm ꝛ non
angelis creaturis iaꝫ excellentiſſimis.qꝛ nos
habem⁹ in quo poſſumus pniam facere.ſ.cor
pus ſiue carnẽ qd non habent angeli nec aie
ſeparate a corporib⁹.ideo multũ ſumus rep/
henſibiles ſi non facimus fruct⁹ pnie in agro
corporis ſeminãdo. Primo ꝯtemplationes
deuotas in capite. fletus in oculis pro pctis
in ore orones deuotas ſeu pſalmos. in manib⁹

largitiones elemoſynarũ.in pedibus peregri
nationes. in toto corpe pniales afflictiones
pp qd ocioſis dixit xps. Quid hic ſtatis oci/
oſi.pꝫ ergo quõ hoc viciũ ocioſitatis eſt ꝯ vir/
tualeꝫ opationẽ. Nõ hic ſimilitudinẽ de illo
qui nõ hꝫ agrũ neqꝫ vineã in qb⁹ poſſet labo/
rare vt ꝓuideat vxori ꝛ filijs. Qd attẽdẽs hõ
dnes cõmittũt ſibi poſſeſſiones cũ agris ꝛ vi
neis oliuetis ꝛ arborib⁹ vt operetur ꝛ viuat inde
Si forte ille eſt ocioſus: qꝛ nõ curat laborare
in pdictis: ſꝫ vadit per tabernas: ludos: lupa
naria: ꝛ nihil facit. nũqd tal' eſt dign⁹ rephen
ſione di. Quid hic ſtatis ocioſus. in hac rep/
henſione ſum⁹ oẽs nos q nihil hẽbam⁹. Qui
bus dedit ds agrũ ꝓprij corporis ad laborãdũ
meritorie. Geñ.ij. Formauit ds hoiem de li.
ter.ꝛc̃. dedit nobis vineas.ſ. eccias.in qb⁹ fit
vinũ pcioſum.de q̊ dãnati ſi poſſent hr̃e vnã
guttã cũ ṽa ꝯtritiõe ſaluarẽt. iſto vino inebri
at aia de glia dei p auditũ ṽbi dei. Sꝫ ſũt multi
miſeri q n̄ curãt pparare agrũ corpis.imo ẽ ad
inſtar terre inculte: iõ ſiũt ibi multe male her
be ꝛ ſpine pctõrũ: vbi abſcõdũt beſtie veneno
ſe veneno luxurie gule ꝛc̃. Nõ curãt de vine/
is eccleſiarũ.qꝛ nolũt audire miſſas nec ſmo/
nes ꝛc̃.pp.h.d.ſcriptura. Prouerb.xij. Qui
operat terrã ſuã ſaturabit panibus. Qui aũt
ſectat ociũ ſtultiſſim⁹ eſt. Et loquit de diligen
ti ꝛ ocioſo. De diligẽti aũt dic̃. Qui opat ter
raꝫ ſaturabit panib⁹.ſ.angelorũ.de quo Luc̃.
xiiij. Btũs qui mãducabit panem in regno
dei.de quo ſi poſſem⁹ nos hẽre mõ vnã micã
ſufficeret nobis pro cẽtũ ãnis vel mille ad vi
tã. De ocioſo ṽo dicit. Qui ſectat ociũ ſtultiſ
ſimus eſt. Nota tres grad⁹ ſtultitie. Prim⁹
gradus eſt. Stult⁹ qui pmittit pdere pcioſuꝫ
theſaurũ meritorũ. Scds ſtultior qñ pdit pmi
um glie. Terti⁹ ſtultiſſim⁹ eſt qñ videt penas
inferni ſibi paratas ꝛ nõ curat ipſas vitare vl'
fugere.cũ eas põt per pniam euadere.qꝛ pec
cator qui ſine pnia inuenit qñ morit ſtatiꝫ in
inferno ꝓijcit. Dico ſcdo ꝙ vitiũ ocioſita
tis eſt ꝯ terrenalẽ habitationẽ.iõ dicit. Quid
hic ſtatis ocioſi.ſ.in loco hui⁹ mundi. Qñ fit
aliqd ꝯ cõditatẽ loci ſolet hõ reprehẽdi per h
dicẽdo hic hõ fac̃ ꝛc̃. Ut ſi qs vellet facẽ ali/
quã imunditiã in camera regis vel i eccia re/
prehẽderet per hoc. ꝛ nũqd h ꝛc̃. Iſto⁰ yſa.
ꝓpha reprehẽdit vnũ di. Quid tu h.aut qſi
qs hic. Subdit. Expellã te de ſtatione tua et
de miſterio tuo deponã te. yſa.xxij. Hoc⁰ xps
reprehẽdit ocioſos di. Quid hic ſtatis ocioſi
In quo oñdit ꝙ vitiũ ocioſitatis eſt ꝯ terre/
nalem habitationẽ. Sicut ſi in optimo horto
hortulan⁹ ſuſtineret arborẽ aliquã infructuo
ſam ꝛ ſterilẽ diceret ſibi a dño. vt qd terrã oc
cupat. Sic in optimo horto eccie plantãt ho
mines velut arbores i bap⁰. qs xps rigat ſan
guine ꝓprio. qꝛ alr aqua nullã hẽret virtutẽ
nec efficatiã. Sꝫ qre plantãt. Nõne vt faciãt
fructũ virtuoſum bonorũ operũ ꝛ meritorũ. de
quib⁹ dicit xps. Ego elegi vos ꝛ poſui vos vt
eatis ꝛ fructũ afferatis. ꝛ fruct⁹ veſter mane/
at Io.xv. Nota poſui vos.ſ.in horto eccie.vt
eatis.ſ.per opa virtutum in vitã eternam.

Dñica in ſeptuageſima. Sermo primus.

Semen eſt verbuꝫ dei. Uer/bũ iſtud habet textu
aliter. Luc̃.viij. ꝛ officiat in euange
lio currentis dñice. In pñti ſermo/
ne intendo vobis declarare virtutes edifica/
tiuas quas hẽt verbuꝫ dei.ſed p⁹ ſalutet ṽgo
maria ꝛc̃. Ex ꝓuidẽtia ꝛ ordinatione ſpũſcti
eſt talis ordinatio ꝙ res diuine ponunt in ſa
cra ſcriptura ſub figuris parabolis vel ſimili
tudinib⁹. Et hoc duplici rõne. Prima rõ ſu
mitur ex augmẽtatione meritorũ. Secũda ex
multiplicatione ſecretorũ. De p⁰ qꝛ ſi verita/
tes diuine clare ponerent in ſcriptura nõ eẽt
tant⁹ labor in ſtudẽdo ꝛ inqrendo veritates
ſed qꝛ ponunt in figuris.ideo opꝫ nos labo/
rare vt inueniam⁹ theſaurũ ſapientie quaſi fo
diendo.ideo inter alia magna merita eſt me
ritum magnuꝫ ſcrutari ſcripturas.ideo dd in
pſ.cxviij. Beati qui ſcrutant teſtimonia ei⁹:
in toto corde exqrunt eum Bti.ſ.hic p grãꝫ
ꝛ in futuro per gloriã. Qui ſcrutant teſtimo/
nia ei⁹ que in figuris ponũt vt ſint abſcõdita
indignis ꝛ indeuotis ꝛ negligẽtib⁹.qꝛ ſi cla/
re ponerent nõ eẽt ibi meritũ. Scda rõ eſt ex
multiplicatione ſecretorũ.ideo quot ſunt figu
re pabole ꝛ ſilitudines tot ſunt ſecreta. ideo
dd in pſona dei dicit. Attẽdite pple me⁹ legẽ
meã: inclinate aurẽ veſtram in ṽba oris mei.
Aperiã in parabolis os meũ.loquar ꝓpoſi/
tiones ab initio. pſ.lxxvij. Nota. Attẽdite.ſ.
intẽdite pple me⁹ legem meã inclina.au.ve.
in ṽba oris mei. Ecce p⁰ rõ. Scda Aperiã in
parabolis os.ſ.ſcripturã ſctãꝫ. ideo ex dictis
rõnib⁹ virt⁹ verbi dei dicit in themate per ſi/
militudinẽ ſeminis. De ſemine enim ṽbi dei
inuenitur clare in ſacra ſcriptura ꝙ ṽbuꝫ dei
hẽt ſepteꝫ virtutes ſeu efficatias.que oẽs po/
nunt ſub aliqua figura vel ſimilitudine. Et.
Primo eſt ſemen in baptiſmali gñatione
Secũdo eſt gladius in pniali abſolutiõe.

Tertio eſt clauis in ſacfali conſecratione.
Quarto eſt tyriaca in corporali refectiõe.
Quito eſt vnguẽtũ in fraterna correctiõe.
Sexto eſt lumen in doctrinali ꝑdicatione.
Septimo eſt cibus in ſpũali oratione.
Et de pͦ virtute loqtur the.Semen eſt ṽbuz
dei.¶Dico ergo pͦ ꝙ verbũ dei eſt ſemen in
baptiſmali gñatione.Nã tanta eſt virtꝰ ⁊ effi
catia ṽbi dei ꝙ de filio hois facit filium dei.
Magnã virtutẽ hẽret ṽbũ qḋ lapidem vel li
gnum ꝯuerteret i aurꝝ.vel aquã in oleũ. Ma
ior eſt virtꝰ ṽbi qḋ de filio hois ⁊ dyaboli facͭ
filiũ dei.⁊ hoc fit in bapͦ qñ ſacerdos infun
dendo aquã dicit.Ego te baptizo in noie pa.
⁊ filij ⁊ ſpũſſcti amen.tũc creatura efficiẗ filiꝰ
vel filia dei. Baptiſmus.n.oia pctã tollit vt
dicit ſctũs Tho.iij.parte.q.lxix.ar.i.ſm illud
Ezech.xxxvi.Effundam ſup vos aquã mun-
dam ⁊ mũdabimini ab oibꝰ inqnamentĩ vrĩs.
Vñ Aug.dicit in li.de bapͦparuuloꝝ.Gene
rante carne tantũmodo trahiẗ pctm̃ origina
le.regenerante a t ſpũ nõ ſolum originaliuz
ſed etiaz voluntarioꝝ fit remiſſio pctõꝝ. Sic
igiẗ in bapͦ fit quis filiꝰdei.qḋ eſt maioris di
gnitatis ꝙ̃ ſi efficereẗ filiꝰregis vel impato-
ris.Sic.n.ṽbum dei eſt ſemen. Naz ſicut vir
de vtero vxoris generat filios. ita xp̃s de ſpõ
ſa ſua.ſ.eccia:qui per os ſacerdotis imittit ſe
men ſuũ.ſ.ṽbuz.formale in fontẽ quaſi in vẽ-
trem ṽginis ſponſe.⁊ ſic gñantur hoies in fi-
lios dei.dicit.n. Aug.Accedit ṽbũ ad elemẽ
tum ⁊ fit ſacrm̃.Jõ Aug.ſup Joã.dicit.Que
tanta vis aque vt corpꝰ tangat ⁊ cor abluat.
Et beda dicit.ꝙ dñs tactu ſue mũdiſſime car
nis.vim regeneratiuaz ꝯtulit aqs.Et iõ diciẗ.
Voluntarie genuit nos ṽbo veritatis vt ſimꝰ
initiuz aliqḋ creature eiꝰ.Jaco.i.Pro dicto
rum intelligẽtia nota ꝙ multi ſunt baptiſmi
effectus.vt dicit ſctũs Tho.iij.pte.q.lxix.in
multis articulis.Per baptiſmũ.n.aliqs ꝯſe
quitur grãm ⁊ virtutes.qꝛ vt dicit Aug.in li
bro de bapͦ paruuloꝝ.⁊ habeẗ de ꝯſecra.di.
iiij.ad hoc baptiſmus valet vt baptizati xp̃o
incorporenẗ vt membra eiꝰ. A capite autem
xp̃o in oia membra eiꝰ gratie ⁊ ṽtutis pleni-
tudo deriuaẗ.ſm illud Joan.i.De plenitudi
ne eiꝰnos oẽs accepimꝰ.igitur per baptiſmũ
quis ꝯſequiẗ.niſi fictus accedat. grãz ⁊ virtu
tes.Jtẽ vt dicit ibi ſupra.ar.v.Jncorporatio
illuminatio ⁊ fecũdatio ſunt effectꝰbaptiſmi
Jtez ar.vij.dicit ꝙ aptio ianue regni celeſtis
eſt etiam effectꝰbaptiſmi.qꝛ per eum impedi
menta introitꝰregni celeſtis.ſ.culpa ⁊ reatus
pene remouentur. Jdem dicit ſctũs Tho. in
iiij.diſt.iiij.q.ij.Nota.Voluñtarie genuit nos
non meritorie.qꝛ ante baptiſmum pſona nul
lum habet meritum.Sed ꝙ perſona illumi-
netur ⁊ veniat ad baptiſmũ huiꝰratio ex par
te dei eſt.qui voluntarie genuit. Jdem de pu
eris qui potuiſſent naſci filij iudeoꝝ vel ſara-
cenoruz ſicut chriſtianoꝝ.ſed ſola voluntate
ſine merito precedẽte fecit me vel te naſci de
parentibꝰ chriſtianis. Jdeo in orationibꝰ de
hoc ſingulariter debemꝰdeo regratiari.dicẽ-
do cum Dauid.Saluum me fecit qm̃ voluit
me in ps.xvij.Diligant te dñe virtꝰmea.No
ta genuit nos.ideo ipſe ſolus eſt pater.Nam
patrini nõ dicuntur ptes temporaliter ⁊ cor
poraliter.ſʒ patrini diminutiue. Jõ dicit xp̃s
nobis.Nolite vocare vobis patrem ſup ter-
ram. Matt.xxiij.Nota.ṽbo veritatis.Que
eſt illa veritas.Jlle qui dicit.Ego ſum via ve
ritas ⁊ vita Joan.xiiij.Verbum huiꝰ verita-
tis eſt forma baptiſmi.Oſtendatur mulieri-
bus que in periculo poſſunt baptizare ꝙ nõ
mutent verbum veritatis.qꝛ aliͣs non ſaluare
tur creatura.Jtẽ vt ſimus initium aliqḋ crea
ture eiꝰſcilicet dei.Hec filiatio incipit in hoc
mundo per gratiam in baptiſmo.⁊ comple-
tur quando intramꝰparadiſum vt filij in do-
mo parentuz.ideo dicit Joãnes. Chariſſimi
nunc filij dei ſumꝰ.⁊ nondum apparuit quid
erimus:qa cum apparuerit ſimiles ei erimꝰ.
qm̃ videbimus eum ſicuti eſt.i.Joã.iij.Mo-
do hec filiatio non appet.qꝛ ſolum eſt in ani
ma.ſʒ in gloria apparebit manifeſte.patet er
go ꝙ verbuz dei habet virtutẽ hanc ꝙ de fi-
lijs hominũ facit filios dei in baptiſmali ge-
neratione.Jdeo dicebat petrus apl̃us. Re-
nati eſtis nõ ex ſemine corruptibili ſʒ incorru
ptibili per ṽbum dei viui ⁊ pmanẽtis in eter
num.i.Pet.i.Nota renati.i.iteꝝ nati de vte
ro.ergo ſemen eſt ṽbũ dei.qḋ fuit the. ¶Di
co ſecũdo ꝙ ṽbum dei diciẗ gladiꝰin penitẽ-
tiali abſolutione.Et ſi aliqui haberent aiam
ligatam mille milibꝰligaminibus ſeu cathe-
nis.virtute abſolutionis.ſ.dicẽdo ego te ab-
ſoluo oia vincula rumpereñẗ. Nota quomõ
quot pctã mortalia facit homo tot vinculis
ſeu cathenis ligatur aia. Et in mẽbris quibꝰ
peccat ſic ligatur ⁊ aia.Quia ſicut corpꝰhẽt
membra carnalia ſic aia membra ſpũalia.ṽbi
gratia.Nã qñ homo peccat per gulam: men
tiendo vel diffamando: blaſphemãdo vel iu
rando vel facit exceſſum in comedendo ieiu-
nia frangẽdo ligaẗ cathena in collo aie:quia

per gulam peccauit.Jdez ſi hõ peccat corde
dubitãdo in fide vl̃ falſe opinãdo vel ꝓximũ
odiẽdo ſic aia ligaẗ per cor.Jdẽ ſi hõ peccat
manibꝰꝑcutiẽdo vel furãdo vel tãgẽdo.idez
ſi renibꝰ vbi eſt fons luxurie.Jdez ſi tibijs vel
pedibꝰ.⁊ iõ diciẗ.Jniquitates ſue capiũt im-
piuz:⁊ funibꝰpctõꝝ ſuoꝝ quiſqꝫ cõſtringitur.
Prouer.v. Cõſtringiẗ in aia ⁊ corpe vt dixi.
Modo cogitate quot cathenis liganẗ hoies
qui peccant per totũ mundum:⁊ caput eſt in
inferno.⁊ ſunt cathene ifrãgibiles ṽtute crea
ture.qꝛ oẽs hoies mundi cum precibꝰnõ poſ
ſent minimã rumpere. Sed qñ pctõr humili
ter venit ad ꝯfeſſionem cum ꝓpoſito nõ rede
undi ad pctã ⁊ abſoluiẗ a cõfeſſore:ſubito vir
tute ṽbi abſolutiõis ⁊ diuina virtute oia vin-
cula ⁊ cathene rumpunẗ.Ecce quõ verbũ dei
eſt gladiꝰ.Aucto.Viuus eſt ſermo dei ⁊ effi-
cax ⁊ penetrabilior omni gladio ancipiti. ⁊
ptingẽs vſqꝫ ad diuiſionẽ ſpũs ⁊ anime. Ad
Heb.iiij.Nõ vſqꝫ ad diuiſionẽ anie ⁊ ſpũs.ſ.
dyabolici.Et nota hic miraculum de illo liga
to quẽ ſctũs homo vidit euntẽ ad ꝯfitendum
quẽ demones per cathenas trahentes retra
hebant ne iret ⁊c̃. Jõ ſolue ꝯfitẽdo peccata
Nam ſi aliqs veſtrũ eſſet ab inimicis vincula
tus ⁊ cathenatꝰ libẽter iret ad liberatorem ſi
repiret. ¶Dico 3ͦ ꝙ ṽbũ ſacerdotis eſt tan
te virtutis ꝙ aperit celum ⁊ facit venire xp̃m
in hoſtia cũ multitudine angeloꝝ ipm aſſoci
antiũ qꝛ rex nõ vadit ſolus.Nõ itelligaẗ ꝙ in
illa apitione celi rũpanẗ ſʒ diciẗ apiri ſicͭ apiẗ
cor amico reuelãdo ſibi ſecretũ. Talis.n.cor
dis cõicatio dr̃ apitio.ſicut dr̃ de dalida ⁊ de
ſamſone poſtꝗ̃ ſibi reuelauit ſecretũ cordis:
Nũc aperuit mihi cor ſuũ.Judicuz.xvi.Tali
mõ intelligẽda eſt apitio celi.Naz ds qui ſe-
cretꝰeſt in celo cum angelis ⁊ ſctis:ſubito ad
verbũ ſacerdotis deſcẽdit.Auctas Gregorij
in.iiij.dyalo.⁊ de ꝯſe.di.ij.Quis fideliũ.ſic di
cit. Quis fideliũ dubiũ habere poſſit in ipſa
imolationis hora ad ſacerdotis vocem celos
apiri:⁊ in illo ieſu xp̃i myſterio angeloꝝ cho
ros adeſſe:⁊ ſumma imis ſociari ⁊c̃.Nota ce
los aperiri nõ ſpũaliter ſʒ corpaliter:vt dictũ
eſt.⁊ xp̃s deſcẽdit ⁊ de celo non recedit.⁊ tñ
deſcẽdit in manibꝰoium ſacerdotũ ꝯſecrãtiũ
⁊ hoc virtute ṽboꝝ dei quã loqtur ſacerdos.
Modo cogitate hic quõ glibet ſacerdos dẽt
eſſe ſctũs. Pͦ in ore ne mentiaẗ.Nam dicit
Ambro.ꝙ ṽbũ ſacerdotis aut eſt veꝝ aut ſa-
crilegiũ.Jtez nõ debet blaſphemare nec iura
re.Jtẽ ꝯſeruare manus mũdas a ludo ab ar-
mis.qꝛ ſicut virgo maria tractat eiꝰfiliũ.Tũc
enim manꝰſacerdotis ſunt plene angelis qui
tũc cantãt dicẽtes. Panis angelicus panis
fit hoium.dat panis celicus figuris terminũ.
O res mirabilis.mãducat dñm paup ſeruus
⁊ humilis.Jtẽ ꝯſeruare debet corpꝰſuũ mun
dum a luxuria.qꝛ corpꝰſacerdotis eſt ꝓprium
monumentũ xp̃i:magiſqꝫ ſctm̃ ſepulchrũ.Jõ
dicit ſctã ſcriptura. Sacerdotes qui accedũt
ad dñm ſctificentur ne pcutiat eos. Exo.xix.
Nota.ne percutiat eos.ſ. gladio dãnationis
eterne. Auiſeẗ pp̃lus ne adoret hoſtiam: niſi
forma ꝯſecrationis a ſacerdote ꝓlata.qꝛ vſqꝫ
in vltimo ṽbo nõ eſt ibi xp̃s. ſicut ṽgo Ma-
ria nõ fuit mater dei niſi in vltima dictõe per
fecta.Et tũc gabriel flexis genibus adorauit
xp̃m in vtero virginis exiſtẽtẽ.Sic nos in ho
ſtia ꝯſecrata.¶Dico quarto ꝙ verbũ dei eſt
tyriaca in corporali refectione.Quãdo enim
volumus comedere vel bibere ne ſimus into
xicati vel efficiamur veneno infecti.ṽbuz dei
eſt tyriaca.Dicũt nãles ꝙ eſt vnꝰ ſerpens ita
venenoſus ꝙ ſi mordet in radice alicuiꝰarbo
ris: oẽs fructus illius arboris ſunt venenati.
Jõ comedere de illo fructu ſine tyriaca eſſet
periculum.Sic etiã radix oium ciborum fuit
cibus ad quẽ ſerpens antiquꝰ intoxicauit:ibi
ponens venenũ pcti. Jõ exquo radix fuit ve-
neuata:infecti ſunt ⁊ piculoſi oẽs cibi corpo-
rales.Jõ ante ⁊ poſt cibũ ſumẽda eſt tyriaca
ṽbi dei.ſ.verſus mẽſe.Pr nr̃.vel Aue maria
vl̃ ad minꝰdicere Jeſus.ſi ita ſis guloſus ⁊ fe
ſtiuus.⁊ iſta eſt tyriaca. Et iõ dicit ſcriptura.
Cibos creauit deꝰad percipiendum cũ grãꝝ
actione fidelibus.qꝛ ois creatura dei bona ⁊
nihil reijciendũ qḋ cum gratiarũ actione per
cipitur.Sanctificaẗ eniz per verbũ dei ⁊ oro-
nem.i.ad Thy.iiij.Jdeo qñcunqꝫ volueritis
comedere vel bibere ponatis tyriacã ne dya-
bolus ſubintret.Nota miraculum:qḋ narrat
Grego.de moniali comedẽte lactucã in hor
to arrepta a demone.vel de ꝑdicatore biben
te in villa. vel de puella tres demones in cor
pore habẽte ⁊c̃.Dixit ꝙ duz biberet intraue
runt qꝛ nõ ſignuit ſe.Jõ dicit.cibos creauit ds
⁊c̃.qꝛ ois creatura dei bona eſt ſed dyabolus
intoxicauit. iõ neceſſaria eſt tyriaca bñdicti-
onis.¶Dico quinto ꝙ ṽbum dei eſt vnguẽ
tum in fraternali correctione.Sicut.n.multe
plage corpales curanẗ vnguẽto.ſic etiã ꝯ pla
gas ſpũales ⁊ vulnera aiaꝝ ⁊ ꝓximoꝝ vnguẽ
tuz mitigatiuũ ⁊ ſanatiuũ eſt verbũ fraterne
correctionis qḋ xp̃s optimus phiſicus ꝯfecit

Si ergo vides amicum tuum vel vicinũ tuuz volentẽ peccare. vel ſi iam peccauit: voca eũ ad ꝑtẽ dulciter dicẽdo ſibi. Talis fama ẽ de vobis: iõ amore dei corrigatis vos. Ecce hic vnguentũ ſanatiuũ. Aucto. Miſit ṽbũ ſuuz ⁊ ſanauit eos ⁊ eripuit eos de interitionibus eorꝫ. ps. cvi. Nota. Miſit verbũ ſuum. q2 qõli bet ṽbũ correctiuũ mittit a deo ꝑ illũ miſtrũ per quẽ dr̃. Miſit ergo ṽbũ. ſ. per os corrigẽ tis. ⁊ ſanauit eos de interitionibus. i. de peri culis mortis. Auiſent hic correctores ꝙ hoc vnguẽtũ ponat ad inſtar vnguenti corꝑalis qð ponit dupliciter. ſ. calidũ ⁊ ſuauiter ⁊c̃. ſic etiã qñ aliqs eſt vulneratus ab aliquo pctõ: qð credit eẽ occultũ ⁊ tñ oẽs loquũt dicẽdo O iſte ribaldus. vel illa meretrix. Tu qui vis apponere vnguentũ correctionis: calefacias igne charitatis: nõ cum ſupbia dicendo. Ue nite q2 ego cognoſco vos. q2 frigide poneret nec ꝓficeret. Jõ Jeſus xp̃s dicit ei. Si pecca uerit in te. i. te vidente fr̃ tuus corripe euz in ter te ⁊ ipm ſolum. ſi te audierit lucratꝰ eris fratrẽ tuũ. Matth. xviij. Jſto° vir debet cor rigere vxorẽ ⁊c̃. Secũdo ꝙ ponat ſuauiter ⁊ dulciter. q2 alſ nõ hẽret patientiã defectꝰ vxo ris nõ cũ baculo nec aſpere: dicẽdo. tu puta na ⁊c̃. Jdẽ faciat vxor de viro qñ ipꝫ videbit letũ. Jdẽ faciat pater corrigẽdo filios. ⁊ ami cus amicũ. Jõ aplus. Fratres ſi ꝑoccupatus fuerit hõ in aliq̃ delicto: vos q ſpũales eſtis huiuſmodi inſtruite in ſpũ lenitatis. ad Gal. vi. Sꝫ ſunt aliq̃ vulnera que vnguẽto nõ pñt ſanari. iõ ſcinduut a barbitõſoribꝰ. Sic etiaz eſt de pctis publicis ⁊ notorijs. Jdeo recto res dñt abſcindere per ordinationes ⁊c̃. Jõ aplus. Utinam ⁊ abſcindant per vos cõtur bant. ad Gala. v. Qm̃ ex pctis notorije tota cõitas conturbat ⁊ deſtruit. ¶ Dico ſexto: ꝙ verbũ dei dr̃ lumen in doctrinali ꝑdicatione. Rõ. q2 in factis dei totꝰ mũdus eſt tenebro ſus de ſe. Phi. n. q tm̃ credebãt ſcire de deo ſolũ ſciuerũt vnã ꝯcluſionẽ. ſ. ꝙ vnus eſt deus vna prima cã. vnũ primũ ꝑncipiuz ſeu motor Modo plus ſcit de deo vna vetula: ſciẽs cre do in deũ. in quo ſunt duodeciꝫ cõcluſiones fidei catholice. Et iſta ſcia vñ hr̃ niſi a verbo ꝑdicationis. Jõ verbũ dei dicit lumẽ. q2 nul lus intellectꝰ creatus poterit per ſe ſcire ſecre ta fidei niſi per reuelationẽ. Jõ aplus. Fides eſt ex auditu: auditꝰ aũt per ṽbũ dei. ad Ro. x. Multi aũt ambulãt in tenebris: q2 nõ au dierũt ṽbũ dei: vel q2 nõ predicat eis verbũ dei: ſed ouidij. virgilij ⁊c̃. Jdeo gẽtes ſunt in

errore circa agenda ⁊ credenda. Uerbigra. Quot hoies ſunt qui credunt ꝙ mutuare ad vſuram nõ ſit pctm̃ mortale: facientes rõnem. Núquid de mea pecunia de qua ille fuit ſibi ⁊c̃. ſed fundamẽtum eſt falſuz. Et ꝙ pctm̃ eẽt ſi theſaurariꝰ regis ꝯ voluntatẽ regis diſpẽſa ret pecunias. Sic xp̃s eſt rex ⁊ dñs oium bo norꝫ cui habemus reddere rõnẽ. Jpſe. n. ꝑci pit ne mutuemꝰ ad vſurã ⁊ ne res vẽdat plus rõne dilationis ſolutionis. nec minꝰ pro dena rijs ꝓmptis. Similiter ẽt ꝓhibet ne mutue mus ſup poſſeſſiões ⁊ interim recipiamꝰ fru ctus. Jtẽ ꝓhibet obligationẽ voluntatis ꝑ mutuũ: q2 vſura eſt. Ecce lumẽ verbi dei. Jtẽ quot ſunt qui credũt ꝙ ſimplex fornicatio nõ ſit pctm̃. dicendo. cui facio iniuriã ⁊c̃. Sꝫ cui ſit iniuria qui cũ filia regis ⁊c̃. ẽt dato ꝙ ſibi placeat ⁊ tibi. iiuria ſit regi niſi det tibi i vxo rem. Ecce quõ ṽbũ euãgelice ꝑdicationis ad modũ luminis viã agendorꝫ oñdit. ⁊ in ſemi tis credendorꝫ dirigit. Jdeo ipſe Dauid. La cerna pedibꝰ meis verbũ tuũ: ⁊ lumẽ ſemitis meis. ps. cxviij. ¶ Dico ſeptimo ꝙ verbum dei eſt cibꝰ in ſpũali oratione. Et nota hic pul chram declarationẽ cõem. Uidet ꝙ deꝰ ſup oẽm creaturã dilexit hoiem. A principio eniz deꝰ fecit maximã multitudinẽ angelorꝫ que ſunt ſube ſpũales. deinde fecit maximã mul titudineꝫ creaturarꝫ corporaliũ. Et deinde fe cit hoiem in quo vniuit totũ. ſ. creaturã ſpũa lem vt aiaꝫ. ⁊ corꝑalẽ vt corpꝰ. Angelis aũt ſolum dedit cibũ ſpũalem. aialibꝰ corporales Homini aũt dedit cibum duplicẽ. corꝑalem ad ſuſtinẽdum corpus. ſ. panẽ vinum carnes ⁊ fructꝰ ⁊c̃. Et ſpũalem ad ſuſtinẽdum aiaꝫ. ſ. verbũ dei quo aia reficitur. q2 nõ in ſolo pa ne viuit hõ. de hoc viuit corpꝰ. ſꝫ in oi verbo qð ꝓcedit de ore dei. Matth. iiij. Et iõ ſicut ordinate bis in die reficitur corpꝰ cibo corꝑa li. ita bis in die reficiẽda eſt anima. ſ. de ma ne orãdo dicat modus. ecce prandiũ anime. Jdem in ſero. Et ſicut nõ traditis obliuioni prandiũ vel cenã corꝑis. ita nec ẽt debet tra dere obliuioni prandiũ vel cenã aie dicendo Pater nr̃. in quo ſunt ſeptẽ petitiones quaſi ſeptem vncie panis regis. ſ. xp̃i. q2 ipſe penſa uit eũ ⁊ fecit. Potus eſt Aue maria. Bona ſocietas Pater nr̃. Aue maria. Ferculuz eſt Credo in deũ. in quo ſunt duodecim articuli quaſi. xij. fruſtra carnis. Jdeo dicit. Jnuenti ſunt ſermones tui ⁊ comedi eos. ⁊ factũ ẽ mi hi verbũ tuũ in gaudiũ ⁊ letitiaꝫ cordis mei. Jere. xv. Nota inuẽti ſunt ſmones. ſ. orõnis

Jam cibus orationis eſt paratus. nõ oportet ponere niſi in ore ad comedendum. ⁊ ſic aia impinguatur. Jdeo Dd. Sicut adipe ⁊ pin guedine repleat aia mea. ſic ⁊ labijs exultati onis laudabit os meũ. in ps. lxij. Deo Gras.

¶ Dñica in ſeptuageſima. Sermo. ij.

C Ecidit cecidit cecidit ce cidit. Uer bum iſtud colligit ex euãgelio cur rentis dñice. ⁊ Lu. viij. Sermo no ſter erit de defunctis. Sed vt mã ſit deo acce ptabilis ⁊ gratioſa ⁊ nobis meritoria ⁊ ꝓfi cua. ante oia ſalutet virgo maria. Multi ve ſtrum mirant forte vñ habet hoc The. Dico ꝙ colligit ex euangelio dñice currẽtis. Jn q̃ quadrupliciter dr̃ cecidit. Et primo cũ dr̃ ce cidit ſecus viã. Scðo cecidit ſupra petraꝫ. 3° cecidit ſup ſpinas. Quarto cecidit in terram bonã. Ecce tota parabola euangelij vbi qua ter dr̃ cecidit. Uñ debetis ſcire ꝙ in ſacra ſcri ptura mors hois dicit cadere: q2 qui moritur cadit. ſ. de honore amicis. quãtũcunqꝫ ſit ma gnus dñs. Jteꝫ cadit de pulchritudine in tur pitudinẽ: q2 lꝫ viuus fuit pulcher. mortuꝰ effi citur turpis. intm̃ ꝙ eſt terror ipꝫ videre. Jtẽ cadit de magnis diuitijs in magnas miſerias ⁊ paupertates. q2 ſecũ ſolum trahit lintheuz Tertio cadit de amore in odiũ. q2 ſtatim ꝓij cit de domo ⁊ ponit ſub terra. Quarto cadit de vita in mortẽ. Jõ mors eſt cadere. ſicut ar bor nucis ſeu alia plena fructibꝰ. ⁊ oẽs volũt de eius fructibꝰ. Sꝫ qñ ſecuri ſcindit ⁊ cadit deſpicit: q2 cadit de magna altitudine ⁊ ꝑdit fructus ⁊ folia. Sic eſt de hoie diuite ſeu ho norabili q viuꝰ honoratur ꝑꝑ fructꝰ diuitiarũ ſed qñ ſecuri mortis ſcindit ⁊ cadit ad terraꝫ ſtatiꝫ deſpicit. Jdeo de hoc eſt auctas que lo quitur in ꝑſona morientis. Si ceciderit lignũ ad auſtrũ aut ad aqlonem in quocunqꝫ loco ceciderit ibi erit. Eccls. xi. Sꝫ eſt ꝑ qð quare ꝑſona pro pctõ viuꝰ hore vel diei puniat eter naliter pena infinita ſi dãnat. Nã bonꝰ iudex ſm culpam dꝫ dare penã. Et concordat ſacra ſcriptura dicens. pro menſura pcti erit ⁊ pla garũ modus. Deut. xxv. Jtem alia de nouo teſtamento. Quantũ glorificauit ſe ⁊ in deli tijs fuit. tantũ date ei tormentũ ⁊ luctũ. Apo cal. xviij. Bona eſt qð ⁊ multi errauerunt in ea vt Origenes ſm ꝙ dicit Jeron. ⁊ ratio eſt q2 credũt ꝙ ſicut finit vita hominis. finiatur etiam pctm̃. Ecce fundamentũ erroris. ⁊ hic venit ex ignorãtia. q2 imo magis tunc eſt ob ſtinata in illo pctõ voluntas peccãtis. Jdeo

dicit in quocũqꝫ loco ceciderit ibi erit. Nota exemplũ de duobꝰ quos vultis punire de ali quo defectu. ⁊ vnꝰ recognoſcens culpã ſuam humiliter petit veniã. ꝓmittens emendã ſta tim remittis ſibi. Aliꝰ vero obſtinatꝰ rebellat ideo ꝑcutitis cum gladio ⁊c̃. Jdeꝫ eſt de pec catoribꝰ. Ecce quare dicit. ſi ceciderit lignuꝫ ad auſtrũ. Quod aũt mors dicatur cadẽ. au ctoritas. ij. Regum. iij. Non ignorat qm̃ prĩ ceps maximus cecidit in iſrael. Dicit Dd de morte abuer de iſto cadere. ergo recepi thẽa dicẽdo cecidit quater. Jõ q2 q̃ttuor ſunt mo di ſeu conditiones morientium. Nam.

Aliq moriũt i pctõ origiali. iõ dr̃ pꝰ cecidit
Aliq in pctõ mortali: ideo ſcðo dr̃ cecidit.
Aliqui i pctõ veniali. ideo dicit 3° cecidit.
Aliqui in gr̃a ſpũali. iõ dicit q̃rto cecidit.

¶ Primo dico ꝙ aliq moriũtur in pctõ ori ginali vt pueri nõ baptizati. iõ nõ pñt intrare gloriã paradiſi. Quia dixit xp̃s btõ Joanni. qñ ſibi oñdit gloriã ꝑadiſi. Nõ intrabit in ea aliqd coinquinatũ aut abominationẽ faciẽs Apoc. xxi. Peccatũ originale ẽ quedam ma cula quã recipit aia in vtero mulieris. ac ſi re ctores huiꝰ ville facerent vnam imaginem vt poneret in tẽplo que dũ ducit ad tẽplũ cadit in luto ⁊c̃. Et de hoc pctõ dixit Dd i ps. l. Ec ce. n. in iniquitatibꝰ conceptꝰ ſum. ⁊ in pctis ꝯcepit me mr̃ mea. i. in pctõ originali. Et po nitur ibi plurale pro ſingulari. Nota pecca tum originale eſt vnũ numero in vno hoie. ſꝫ in oibꝰ eſt vnũ ſpecie. vt dicit ſctus Tho. pria ij. q. lxxxij. ar. ij. ⁊ diſ. xxxviij. q. i. arti. iij. Eſt tñ etiã in vno hoie pctm̃ origiale multiplex vir tute. q2 virtualiter ꝯtinet oia pctã. vt dic̃ ſctus Tho. pª ſcðe. q. lxxxij. ar. ij. ad ſecũdũ. Sic igi tur pꝫ quõ verbum Dauid intelligenduꝫ eſt cũ dicit. Ecce. n. in iniqtatibꝰ conceptꝰ ſum lo quens de pctõ originali in quo pueri cõcipi untur. Propter hoc niſi lauent baptiſmo nõ poſſunt intrare paradiſuꝫ. Jdeo dicit. Amen amen dico vobis. niſi qs renatus fuerit ex aq̃ ⁊ ſpũſctõ. nõ põt intrare in regnũ dei. Jo. iij. Jdeo debetis eſſe diligẽtes vt pueri baptizẽ tur ne cadant extra gloriã. Hoc eſt in lymbo puerorꝫ. Nota oẽs tenent ad baptiſmum ⁊ ſi ne eo nõ põt eſſe ſalus hoibꝰ. vt dicit ſanctus Tho. iij. parte. q. lxviij. ar. i. ⁊ iiij. diſt. vi. Jtem pueri baptizatorꝫ debent baptizari. Et etiam ſi modo aliqui ſanctificarẽtur in vtero neceſ ſe eſſet eos baptizari. vt per ſuſceptioneꝫ cha racteris alijs membris chriſti cõformarẽtur. Hec ſctũs Tho. iij. p. q. lxviij. ar. i. i ſolutioibꝰ

ſecundi ⁊ tertij argumētoꝝ. Item ibi.ꝫ.ar.ij.
dicit ⁊ ꝓbat ꝙ nullus pōt ſaluari ſine baptiſ
mo in actu vel ꝓpoſito. Dicaꝫ quō ſunt q̄ttu
oꝛ dom⁹ in corde terre. Pᵃ eſt inferioꝛ. ⁊ iſta
eſt infernus dānatoꝝ. Scđa ē locus purgan
doꝝ. 3ᵃ eſt limbus pueroꝝ. Quarta eſt ſinus
patrū ſctōꝝ. In lymbo hic cadūt pueri q mo
riūtur cū pctō originali ſolū. ſiue ſint filij xp̄i
anoꝝ ſiue infideliū. ⁊ nō hñt ibi niſi ſolam pe
nā dāni. De hoc ſctūs Tho.ij.ſcrip.diſ.xxxiij.
q.ij.ar.ij.diſ.xlij.q.ij.ar.i.iiij.diſ.xvi.q.i. ar.ij.
q.ij.tertia pte.q.i.ar.iiij.ad ſecundū. Et dixit
ſctūs Tho.in.ij.ſniarū ꝙ diſputaut inter ſe ⁊
ſtant lete. Aie ſepate cū ſolo pctō originali
cognoſcunt oīa nāliter cognoſcibilia a rōne
⁊ multa alia. dicit ſctūs Tho.ij.diſ.xxxiij.q.ij.
ar.ij.iiij.diſ.l.q.i.ar.i.ad.vij. Item in de malo
q.v.ar.iij. Habēt.n. claritatē intellect⁹. ſ; nō
glorie nec diſplicet eis. nec triſtanꝫ. ſicut nec
tu habes triſticiā. qꝛ nō es rex aragonum. qꝛ
nō debeꝫ tibi: vel qꝛ nō habes alas ad volan
dum. Idē; eſt de illis pueris. Jō dꝛ: Audite
verbū iſtud ꝙ ego leuo ſuꝑ vos planctū. Ce
cidit ⁊ nō adijciet vt reſurgat verbo iſrꝫ. ꝓie
cta eſt in terrā. nō eſt qui ſuſcitet eam. Amos
v. Nota planctū qꝛ moꝛtua eſt creatura ſine
baptiſmo. Nota ergo quō ē magnū peccatū
qñ mulieres cuiuſuis ſint ſtatus occidūt ꝓꝛo
les ne pctm̄ ſciatur. ⁊ ꝯ apothecarios q dant
medicinas vt moꝛianꝫ. Jō dicit. virgo iſrael.
Illam aīam vocat virginē. eo qꝛ nūq̄ ꝯſenſit
in aliquo pctō. ⁊ proiecta ē in terrā. ſ. in lym
bo. Ecce primū cecidit. ¶ Dico ſecūdo ꝙ ali
qui moꝛiunꝫ in pctō moꝛtali qui dure puniū
tur. vt religioſus qui nō tenet ſuā regulā nec
vota que iurauit. vel pſbyter qui nō viuit ca
ſte. vel laicus qui nō eſt obediēs deo nec pre
ceptis ei⁹. vel qui nō ſeruat caſtitatē uā tales
moꝛiuntur in pctō moꝛtali ⁊ vadunt ad infer
num damnatoꝝ ad centum milia dyabolos.
Luce de talib⁹ dicitur. An ignoꝛas qm̄ beni
gnitas dei ad pniam te adducit. Scđm durī
tiam aūt tuā; ⁊ coꝛ impenitēs theſaurizas ti
bi iram in die ire ⁊ reuelatōis iuſti iudicij dei
qui reddet vnicuiq̄ ſm̄ opera ei⁹. ad Ro.ij.
Nota o miſer pctōꝛ. an ignoꝛas te eſſe in pec
cato. ⁊ benignitas dei ad pniam te adducit.
q tñ ad pniam noluit adducere angelos pec
cantes. ſed imediate cōtra eos facta fuit exe
cutio ⁊ oībus dat ſpacium pnie. ſed qñ nolūt
cōuerti qñ moꝛiunꝫ cadūt in inferno. Aucto
ritas cū ſecretis. Qui ceciderit ſuꝑ lapidem
iſtum ꝯfringeꝫ. ſuper quē vero ceciderit con

teret eum. Matth.xxi. ¶ Dico tertio ꝙ ali
qui moꝛiunꝫ in pctō veniali ſolū. Jō dꝛ tertio
cecidit: licet fecerūt multa pctā moꝛtalia. tñ
fecerunt pniam. ſed nō condignā. Jam tales
qñ moꝛiuntur nō ſtatim vadūt ad paradiſu;
nec ad infernū ex quo confeſſi fuerūt. ſed va
dunt ad purgatoꝛiū qđ eſt dom⁹ plena ignis
qui virtute diuina cruciat aīas magiſq̄ ſi aie
eſſet in furno ardenti. Nota dicit ſctūs Tho.
in.iiij.diſ.xxi.q.i.ar.i.q.iij.⁊.iij.parte.q.xlvi.
ar.vi.ad tertium ꝙ minima pena purgatoꝛij
eſt maioꝛ q̄ maxima hic. Et pena purgatoꝛij
ſemper taxatur ſm̄ quātitatem peccati. vt di
cit ſanctus Tho.in.iiij.diſt.xx. quia tm̄ eſt ad
ſoluendum peccatū. Et pena purgatoꝛij pur
gat illa reatu pene in ſoluēdo pena; vt dicit
ſanct⁹ Tho.iiij.diſ.xxi.q.i.ar.iij.q.ij. Et ideo
dicitur. Siquis ſuꝑedificat ſuper fundamen
tum hoc aurū: argentum: lapides precioſos:
ligna: fenum: ſtipulam: detrimentum patieꝫ.
ipſe tamen ſaluus erit. ſit tñ quaſi per ignem
i. Choꝛin.iij. Nota ſiquis ſuꝑedificat ſuꝑ fun
damentum hoc. ſ. fidei. qꝛ ad purgatoꝛiū nō
vadunt niſi chꝛiſtiani qui ſtant ſupꝛa funda
mentū fidei. ſed edificauerūt ligna: fenum: ⁊
ſtipula;. i. pctm̄ veniale. Ideo patiunꝫ in illo
igne. Pꝛo quo notādū ſm̄ ſanctū Tho.iiij.
ſcrip.diſ.xxi.q.i.ar.ij.q.i. ꝙ triplex differētia
ponituꝛ pctōꝝ venialium. Quia quedā; ſunt
grauiſſima in genere veniali; ⁊ difficillime
purgabilia. Et h̄ per lignū ſignanꝫ. Quedā;
minima que per ſtipulā ſignificanꝫ. Quedā;
media que per fenū ſignificanꝫ. Nō dictoꝛū
qꝛ venialia charitati adiūcta poſſunt per ali
quā penam ꝯſumi. Ideo ꝯuenienter ſm̄ me
thaphoꝛā ſignificanꝫ illis que per ignē cōſu
munꝫ. Et qꝛ quāto aliqđ pctm̄ eſt graui⁹ tāto
difficilius purgaꝫ. ⁊ in pctis venialibus inue
nitur alteꝝ altero grauius. Ideo ꝯuenienter
coꝝ diuerſitas ſignificaꝫ per diuerſitatem eo
rum que facilius ⁊ tardius ꝯſumunꝫ ab igne
Et quia perfectio cuiuſlibet quātitatis terna
rio cōprehenditur ꝓpter principiū medium
⁊ finē. Ideo triplex differentia pctōꝝ veniali
um. vt patuit ponitꝫ. His dictis ꝯſonat btūs
Aug. cuius verba magiſter ponit in quarto
diſ.xxi. Dicunt tñ doctores ꝙ minima pena
purgatoꝛij eſt maioꝛ omni pena hui⁹ mundi
qđ ⁊ ſctūs Thomas concoꝛditer tenet vt pa
tuit. Nota practica; quomodo anima cadit
in purgatoꝛio de manibus boni angeli. Et di
cit aīa in purgatoꝛio exiſtens malicie dyabo
li. Ne leteris inimica mea ſuꝑ me: qꝛ cecidi

ſupple in purgatoꝛio: qꝛ ꝯſurgā. ſupple com
pleta pnia. Mich.vij. Ecce tertium cecidit.
¶ Dico quarto ꝙ aliqui moꝛiunꝫ in gratia
ſpūali pure: ſicut ſunt hoīes vel mulieres: qui
tenent vitā apoſtolicā ſeu ſpūale;. qui l; fece
rint pctā moꝛtalia: tñ fecerunt ꝯdigna; peni
tentiā. ꝯfitentur ſepe ⁊ cōmunicant ⁊ ploꝛāt
ſua pctā ⁊ faciūt magnas penitētias. ⁊ lucrā
tur magnas indulgentias ⁊c̄. intm̄ ꝙ ſi pone
rentur in ſtatera diuine iuſticie omnia bona
que fecerūt ⁊ bona oꝑa in vna parte ⁊ mala
in alia plus pōderarent bona q̄ mala. tales
qñ moꝛiuntur via recta vadūt ad paradiſum
⁊ aſcendunt ad gloꝛiā celeſtem. Et de iſtis di
cit apoſtolus. Scimus enim qm̄ ſi terreſtris
domus noſtra huius habitationis diſſoluāꝫ
ꝙ edificationem ex deo habemus nō manu
factā: ſ; eternā in celis. ij. ad Coꝝ.v. De qua
libet tali anima btā dicitꝫ in euangelio. Ceci
dit in terrā bonam. Luc.viij. De qua dauid.
Credo videre bona dñi in terra viuentiū. Ca
uete ne cadatis de ꝑadiſo. Dicit dauid. Im
pulſus euerſus ſum vt caderē: ⁊ dñs ſuſcepit
me. Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea domin⁹: ⁊ fa
ctus eſt mihi in ſalutem in ps.cxvij. Nota im
pulſus. ſ. in moꝛte per dyaboli temptationes.
ſed domin⁹ ſuſcepit me. Qui mittit angelos
ſuos ⁊c̄. Laus mea ſcilicet in aere contra de
mones quando dixi. Deo gratias qui libera
uit me de tali peccato de quo ille pꝛoditoꝛ
me temptauit ⁊c̄. Dñs factus eſt mihi in ſa
lutem. quando dat mihi gloꝛiam celeſtem.

¶ Dominica in.lx. Sermo.iij.

Atus eſt mihi ſtimu

l⁹ car
nis mee. ij. ad Coꝝ.xij. Pꝛo huius
verbi declaratione eſt ſciendum ꝙ
inter multa ⁊ magna mala ⁊ miſerias huius
mundi ſunt duo. ſ. pꝛomptuoſitas ad malū
⁊ difficultas ad bonū. Ad malu; aūt inclina
mur nāliter. Et ideo dicitur. Senſus enim ⁊
cogitatio humani coꝛdis in malū pꝛona ſunt
ab adoleſcētia ſua. Geñ.viij. Sed difficultas
eſt qui vult viuere ſctē ⁊ oꝛdinate. ſ. iuxta dei
voluntatē: ⁊ impeditur ⁊ retrahiꝫ ab extra. ſ.
carne. Sicut enim equus qui de ſe eſt leuis:
impeditur tñ a curru quem trahit. ita etiam
aīa que de ſe eſt leuis ad currēdū ad paradi
ſum retrahiꝫ onere carnis. qđ trahit ⁊ contra
dicit. Ideo apl̄us. Caro cōcupiſcit aduerſus
ſpm̄: ſpūs aduerſus carne;. Ad Gal.v. Mul
ti vellēt viuere in humilitate ⁊ caſtitate. ⁊ ſic
de alijs: ſ; impediunꝫ a carne. De hoc com

plangendo ſe apoſtolus dicit. Condelectoꝛ
enim legi dei ſm̄ interioꝛē hoīe;. Uideo aūt
aliam legem in membꝛis meis repugnātem
legi mentis mee: ⁊ captiuantem me in lege
pcti: que eſt in mēbꝛis meis. Infelix ego ho
mo quis me liberabit de coꝛpoꝛe moꝛtis hu
ius. ad Roma.vij. Jō ex hac difficultate ali
quis dimittit bonā vitam: ſed ſm̄ interioꝛem
hoīem inſtigatur ad vitā virtuoſam. quēad
modu; ſtimulaꝫ aſinus vt vadat. Ideo apl̄s
de ſtimulo ſuo dicebat thema. Datus eſt mi
hi ⁊c̄. Pz ergo thema. Et inuenio in ſacra ſcri
ptura ꝙ xp̄s hēt quattuoꝛ ſtimulos qbus di
uinitus excitamur vt vadam⁹ ad paradiſu;.
Pꝛimus eſt doloꝛ coꝛpoꝛalis affligens.
Secūdus eſt doloꝛ coꝛdialis cōpungens.
Tertius eſt timoꝛ iudicialis configens.
Quartus eſt amoꝛ ſpūalis perurgens.
De pᵒ ſingulariter loquiꝫ thema. Dat⁹ ē ⁊c̄.
¶ Dico pᵒ ꝙ deus hēt ſtimulū de doloꝛe coꝛ
poꝛali affligente: ne. ſ. pigritemur in bona vi
ta. ſicut ſunt infirmitates: doloꝛes paupꝛtates
fames: ſiccitates: moꝛtalitates ⁊c̄. Nō creda
tis ꝙ de⁹ delecteꝫ in noſtris malis: ſ; rō pꝛin
cipalis noſtraꝝ afflictionū ex parte dei eſt re
ductio: exercitatio ⁊ ꝓmotio ad bonū. ⁊ tan
de; introductio ad gloꝛiā. Nota ad hoc ſimi
litudinem de iumēto qđ poꝛtat onus ꝙ non
delectabiliter verberaꝫ a dño ſuo. ſ; ſi deuiat
a via tunc percutitur ⁊ ad via; reducitur per
flagellum. Si vero nō deuiauit adhuc cū fla
gello percutiꝫ nō delectabiliter: ſ; vt citi⁹ va
dat. ⁊ vlterius ꝑcutitur vt currat ⁊ tandē ad
domū veniat. Sic etiam via ad paradiſu; eſt
bona vita. Hec ē via ambulate in ea neq̄ ad
dexterā neq̄ ad ſiniſtra; declinabitꝫ. Iſa.xxx.
Sed aliquotiens hoīes deuiant ad dextram
amoꝛe ꝓſperitatis dimittētes bonā vitā: ⁊ fa
ciunt ꝯ dei mādata. vel ad ſiniſtrā timoꝛe ad
uerſitatis vt fugiant mala dimittunt bonā vi
tam. Uidens ergo deus ꝙ iumentū ſuū deui
at a via recta ſtimulat ipſum flagello infirmi
tatis: vel famis doloꝛis vel moꝛtalitatis que
taugunt carne;: vt dicat hō. Si ego eſſem in
via bone vite nō ſtimularet me. ⁊ ſic reduciꝫ
ad viam ꝯterendo: ꝯfitendo ⁊ remittēdo ⁊c̄.
Si foꝛte ſit in via ſ; vadit tarde tepide ⁊ ſpa
cioſe: ſtimulaꝫ etiā a deo vt citi⁹ ambulat per
bona oꝑa accelerādo ⁊ feſtinando ad bona;
vitam melioꝛādo ſe. ſ. cū maioꝛi feruoꝛe ſpūs
vt diligētius faciat bona oꝑa. Hāc ſtimulati
onē ⁊ ſilem tāgit dauid qui de ſe dicebat deo
Ut iumētū factus ſum apud te: ⁊ ego ſemper

tecum. Tenuiſti manum dexteram meá: ⁊ in voluntate tua deduxiſti me ⁊ cũ gloria ſuſcepiſti me. ps. lxxij. Ná dauid optime ſentiebat ſtimulum dei: ıõ ſi erat extra viá: ſtatim reducebat ſe ad viam dicẽdo. Miſerere mei deꝰ ⁊c̃. Sed ſi iaꝫ erat in via feruentiꝰ opꝑabatur ideo dicit. vt iumentũ factus ſum. Hic appꝫ defectus nr̃. qꝛ nõ poſſumus dicere. vt iumentum factꝰ ſum: ſꝫ minus ꝙ̃ iumentũ. qñ iumẽtum ſi eſt ex̃ viam ⁊ flagellatur a dño ſuo: ſtatim reducit ſe ad viam. Nam videtur habere rõneꝫ ⁊ cognoſcere: qꝛ ideo percutitur a dño qꝛ eſt extra viá. Et tu qui per pctá es extra viam bone vite ⁊ deus flagellat te: ⁊ tu non cognoſcis. nec ꝓpter hoc redis ad viam: immo multi efficiũtur ex hoc peiores. ıõ non potes dicere cũ dauid. vt iumẽtũ factus ſum. ſꝫ minus ꝙ̃ iumentũ. Itẽ ſi iumẽtũ ſit in via ⁊ percutitur a dño ſtatim meliorat paſſum accelerando: quaſi cognoſcat ꝙ dñs ıõ ꝑcutit ipm. Et qñ tu homo vel mulier a dño flagellaris. facis oppoſitũ. nõ ſolũ non melioras te: imo in corde tuo recipis indignationẽ cõtra deũ dicendo malas grates ⁊c̃. Nonne videꝭ vobis ꝙ ſumus minꝰ ꝙ̃ iumentũ. De hoc ſtimulo dicit aplus. Ne magnitudo reuelationum extollat me. i. ex̃ viá tollat. datus eſt mihi ſtimulus carnis mee angelus ſathane q me colaphizet. ij. ad Cor. xij. Paulus eſt ſuper oẽs mortales ⁊ habuit donũ reuelationũ: quia ſicut amicus oſtendit amico totá domũ ſuam ita xp̃s oñdit paulo ꝑadiſuꝫ ⁊ ordines angelorum ⁊ oia edificia ꝑadiſi pluſꝙ̃ ioanni. intátũ ꝙ dicit Aug. ꝙ oñdit ſibi diuinaꝫ eſſentiam. Paulus. n. in raptu vidit diuiná eſſentiá: vt dicit ſctũs Tho. i. ꝑte. q. xij. ar. xi. in ſolutione ad ſecundũ. vbi ſic dicit ꝙ ſicut deꝰ aliqd miraculoſe ac ſupnãliter in rebꝰ corporeis operatur: ita etiá ſupnaturaliter ⁊ preter cõeꝫ ordinem mẽtes aliquorũ in hac carne viuẽtiũ ſꝫ nõ ſenſibus carnis vtentiũ vſq̃ ad viſioneꝫ ſue eſſentie eleuauit. vt dicit Augu. xij. ſuper Geñ. ad litterá. ⁊ in libro de videndo deũ de moyſe qui fuit magiſter iudeorum: ⁊ paulo qui fuit magiſter gentiũ. Hec ſctũs Tho. vbi ſupra. Idem dicit in. iiij. di. xlix. ⁊ in de veritate q. xiij. ⁊ ſcḋa ſcḋe in materia ḋ raptu. ideo ne magnitudo reuelationũ eum extolleret datꝰ fuit ſibi ſtimulus carnis. gl. verior dic̃ ꝙ iſte ſtimulus fuit dolor lateris. ſ. pũctio. Si dicaꝭ hoc impediebat eũ ne ita cito ambularet ſibi auferendo ieiunia: ꝑdicationes ⁊c̃. rñdeo ꝙ apl̃s proficiebat ex patientia illa ⁊ humilitate doloris. qꝛ erat ita ſctũs ꝙ curabat alios infirmos. ⁊ ꝙ ita pateretur patienter. Si ergo apl̃s tam ſctũs indigebat ſtimulo: ꝙ̃to magis nos pctõres debemus patiẽter ſuſtinere flagella. ¶ Secũdus ſtimulus ẽ doctor cordialis pũgẽs. Iſte eſt ꝑdicator verbi dei qui per aures ſtimulat ⁊ pungit cor vt ad deum veniat. Secus ẽ de ꝑdicatore ſeu doctore curioſo qui ꝑdicat verba ornata. qꝛ iſte nõ pungit cor ſed ſolũ aures. Sed ꝑdicator qui predicat ṽba ſacre ſcripture pũgit cor ſupbi qñ reduciꝭ ad viá humilitatis. vel auari qñ reduciꝭ ad viá liberalitatis ⁊ miſericordie reſtituendo ⁊ ſic ḋ alijs. De iſto mõ loquẽdi ad cor dicit Iſaias. Dicit dñs deus veſter. loqmini ad cor hieruſalem ⁊ aduocate eá. Iſa. xl. Nota loquimi ad cor. nõ dicit ad aures: ipſas demulcendo rigmis ſeu verbis poetarum. Hieruſalem diciꝭ hic anima. De iſto ſtimulo auctoritas. Uerba ſapientiũ ſicut ſtimuli ⁊ q̃ſi claui in altũ defixi que per magiſtrorum cõſilia data ſunt a paſtore vno. Eccl̃s. xij. Nota ṽba ſapientiũ. i. predicatorum. qꝛ ſicut iuriſte vulgariter dicũtur ſapientes. quia ſciunt leges vel canones ⁊ allegationes ⁊c̃. faciũt fieri iuſtitiam de receptis ſeu iniuriatis. ita ꝑdicatores ſacre ſcripture faciũt iuſtitiam fieri. ſ. penitentiam peccatoribus a dyabolo deceptis: que ẽ quedam iuſtitia penitẽtialis. Penitentia. n. eſt virtus ſpãlis moralis: nõ theologicalis. ⁊ eſt pars iuſtitie cõmutatiue ſubiectiua. vt dicit ſctũs Thomas. iiij. diſtinc. xiiij. ⁊. iij. parte q. lxxxv. Et ſic predicatores ſacre ſcripture faciunt iuſtitiam fieri peccatoribꝰ. ſ. punitionẽ. Uerbigr̃a. dyabolus vt falſus emptor modico precio emit aiaꝫ peccatoris. in qua emptione eſt fraus vltra dimidiũ iuſti precij. quando conſulit homini vt faciat vſuram: furtum rapinam vel ꝙ retineat ſibi decimam vel alias res ⁊ homo ſibi conſentit: tũc venditꝰ dyabolo. Ideo qd debes facere. vẽire ad iuriſtas leges ſcienteꝫ ⁊ canones ſacre ſcripture. ⁊ ſic predicator ꝑdicando dicet ꝙ debes facere reſtitutionẽ ſi aliqd fuiſti lucratus in ludo cum taxillis. Et hoc quãdo temptauit vel decepit te dyabolus auaritia. Secũdo dyabolus decipit de luxuria iuuenis ſuggerens ꝙ eſt magna delectatio. tu parens ſibi ad punctũ: gloriá paradiſi amittis. ⁊ ꝑdis oia merita in puncto: qñ tu conſentis ſibi. qꝛ per vnuꝫ peccatũ mortale bona opera mortificanꝭ. De bonorum operum mortificatiõe vide ſctm̃ Tho. in. iiij. di. xiiij. Ueni ergo ad ſapiẽtẽ in ꝑdicatõe habentem

bis ꝯtritionẽ ⁊ ſtatim oia ꝑdita tibi reſtituentur. Ecce rõ q̃re ꝑdicatores dicunꭲ ſapientes. Auctas xp̃i. Ecce mitto ad vos prophetas ſapientes ⁊ ſcribaſ. Matth. xxiij. Secũdo dicit ſicut ſtimuli. dicit ꝙ ṽba predicatorũ ſunt ſicꝫ ſtimuli qui pungunt ꝯtra difficultateꝫ ad bñ operandũ: ⁊ q̃ſi claui in altũ defixi contra ꝓnitatẽ ad malũ: q̃ per magiſtrorum ꝯſiliũ. Glo. ordi. ꝓphetarum: q̃tũ ad vetus teſtamentum. ⁊ aplorum q̃tũ ad nouũ data ſunt a paſtore vno [illegible] ¶ Tertiꝰ ſtimulꝰ ẽ timor iudicialis cõfigens. i. clauificãs. Inter alia q̃ multũ retrahunt hoiem a malo ⁊ a pctõ ⁊ excitant ad bonum ẽ timor iudicij particularis vel generalꝭ ad qḋ oportet nos venire. ⁊ forte citius ꝙ̃ credamus. Ideo debet qlibet intra ſe cogitare vel cogitando dicere. O miſer videamꝰ quẽ computũ reddá deo de vita mea: ⁊ qd reſpõdebo xp̃o mihi dicenti. Ecce quid feci ꝓ te. videamꝰ qd tu feciſti ꝓ me. Benedictus erit q tunc poterit docere ⁊ reſpõdere dicẽdo. Dñe ego erá ſupbꝰ ſꝫ amore ⁊ exẽplo tuo fui humiliatus ⁊ ſic de alijs. Sꝫ videatis de illis q nihil fecerũt ꝓ xp̃o: ⁊ hꝰ timore qlibet dꝫ ſe a peccatis cuſtodire. Sꝫ ⁊ hoc timore aialia irrationabilia vincunt nos q̃ a maximis cõcupiſcentijs abſtinẽt timore ꝑiculi. verbigratia. canis licet famelicus abſtinebit nec recipiet panem ſi datur ſibi cuꝫ virga in capite vel cũ puncto gladij. ⁊ nos minus ꝙ̃ beſtie nolumus abſtinere a peccatis timore gladij diuine iuſticie ⁊ damnationis: imo deſpicimꝰ. Ideo peccatoribus dicit Dauid in pſalmo. Niſi cõuerſi fueritis gladiũ ſuũ vibrauit: arcum ſuum tetendit ⁊ parauit illum ⁊c̃. Ideo dauid orãdo dicebat. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs. n. tuis timui. in pſ. cxviij. Iſte ſtimulus facit magnũ bonũ. Nota hic exẽpluꝫ de vno iuuene qui ſomniãdo fuit īterrogatꝰ a xp̃o in iudicio: ⁊ ſubito ex timore totꝰ factus fuit canus. ideſt albus. Iſto ſtimulo paulus fuit cõuerſus: quia quãdo xp̃s ſibi dixit. Saule ſaule durum eſt tibi contra ſtimulum calcitrare. Act. ix. Cui xp̃s oñdit ſe: vt dicunt gloſe: ſicut ſtabit in iudicio. Paulus ſtatim tremens ac ſtupens dixit. Domine quid me vis facere. De iſto ergo iudicio cogitate dicẽdo. videamus ſi ego modo morerer qd eſſet de anima mea: qꝛ tam malá vitá teneo ⁊c̃. Circa predicta nota ꝙ ſctũs Tho. iij. ꝑte. q. lvij. ar. vi. in ſolutione ad tertiũ. dicit ꝙ paulus ī ſua ꝯuerſione vidit xp̃ꝫ corporaliꝭ. ¶ Quartꝰ ſtimulus ẽ maior alijs. ſ. amor ſpũalis vrgens. Qñ ea q̃ qs facit: facit ex charitate dei ⁊ ꝓximi ſolo puro amore facit: dato ꝙ nõ eſſet īfernꝰ nec aliqua alia pena: ſꝫ ſicut philocapti q ſtulto amore ꝑdunt ſomnũ ⁊ potũ ⁊ cibũ. Sic etiá de illꝭ q ſunt ita philocapti de deo ꝙ amore eiꝰ perdunt ſomnũ: vigilando in oibꝰ: ꝑdunt cibũ ⁊ potũ ieiunando ⁊ laborant ꝑ bona opꝑa. Iſto ſtimulo pungebanꭲ apli ⁊ xp̃i diſcipuli: qꝛ nõ timore. naꝫ ꝑfecta charitas mittit foris timorem: imo exponebant ſe ꝑiculis ⁊ aduerſitatibus ꝑdicãdo fidẽ xp̃i in honorẽ dei ⁊ ſaluationẽ aiarũ: dicentes. Charitas dei vrget nos. ij. Cor. v. De iſto ſtimulo dicit auctas ſacre ſcptꝛure. Qui tenet aratrũ: ⁊ q gloriaꭲ in iaculo: ſtimulo boues agitat: ⁊ conuerſatur ī operibus eorum. Eccl̃. xxxviij. Nota q tenet aratruꝫ aratrũ eſt lingua ꝑdicatoris arans terrá conſcientiarum vt faciat fructũ: ꝓuocando ſupbum ad humilitatẽ. auarũ ad miam ⁊ liberalitatem ⁊ xp̃s tenet eá in manu ſua. qꝛ alꝭ nullꝰ poſſꝫ fructuoſe predicare. Hois eſt aium ꝑparare. ſ. legendo: ſtudendo: contemplando: ⁊ dñi eſt gubernare linguá. Prouer. xvi. ſ. predicãdo. Itẽ qui gl̃iatur in iaculo. ſ. virga que eſt ſcriptura. Et ſumiꭲ pro auctoritate ſeu poteſtate regali. ⁊ ideo dicitur. Conſurget virga de iſrl̃ ⁊ percutiet duces moab. Nume. xxiiij. Nullꝰ rex poteſt gloriari iaculo. quia vicem gerentes ⁊ officiales xp̃i ſolum ſunt: niſi ſolum dñs ieſus xp̃s qui habet auctoritatem ⁊ poteſtatẽ regalem. Qui ſtimulo ſui amoris boues agitat. ſ. potentes in potentia ⁊ ſcientia ꝑfectos. quia oues. ideſt ſimplices tribus primis ſtimulis agitantur.

¶ Dñica in. lx. Sermo. iiij.

e Xijt qui ſeminat ſemiare ſemen ſuuꝫ. Lu. viij. In preſenti ſermone cogitauit tenere modum quẽ tenent iſti magiſtri domorũ. notabilis ſermo. quãdo volunt edificare vnam magná domũ ſeu turrim: primo ponunt fundamentũ forte: taliter ꝙ edificiuꝫ non poteſt cadere vento vel pluuia nec terremotu: deinde edificant cameras ad habitandum. Sic volo facere nũc in iſto ſermone. Primo ponam fundamentũ ⁊ forte plus ꝙ̃ celum ⁊ terram. ſ. verbum dei. adeſt hiſtoria euangelij de quo dicit xp̃s. Celum ⁊ terra tranſibunt: verba aũt mea nõ tranſibunt Lu. xxi. Et poſito iſto fundamento: edificabo plures cameras. ſ. intelligentias ſpũales ī quibꝰ habitent aie noſtre contemplando. Dicatur breuiter hiſtoria euangelij ad lrám. Ecce ſus

ſamentū poſitū de quo apl's.i.Cor.iij.Fūda
mentū aliud nemo pōt ponere pret id qđ po
ſitum eſt quod eſt xp̄s ieſus.gloſa . fides ieſu
xpi.Sup iſto fundamento edificabo tres ca/
meras .i. tres intelligentias ſpirituales pro
animabus noſtris.

⁋ Prima vocatur anagogia.i. ſupernatura
lis que eſt de mundiali creatione.

⁋ Secunda vocatur allegoria vel figuralis
que eſt de humana redemptione.

⁋ Tertia vocat̄ tropologia vel moralis que
eſt de euangelica predicatione.

¶ Dico p̄mo q̄ p̄a camera vocat̄ anagogia.
ab ana qđ eſt ſurſum. ⁊ goge ductio.i. ſurſum
ducens:qđ eſt qñ facta vel dicta in ſacra ſcri/
ptura exponunt̄ de hijs que ſperam⁹ in cele/
ſti gl'ia.Dicit aūt p̄ma ps euāgelij : Exijt qui
⁊c̄.Nō exijt de⁹ in mūdiali creatione.Creare
pōt dici ſeminare.Rō.quoniam ſicut agri/
cola ſeminans ſemia per diuerſos ſulcōs vel
agros ſiue areas mittit ſemē ſuum.ſic ⁊ deus
Cogita q̄ totus mūdus ſit quaſi vnus cāpus
quem deus ſeminauit ,ppzio ſanguine ⁊ nō ð
alieno.Et p̄mo ſeminauit i celo nouē ſulcos
idest nouem ordines angelorum de puro ſe/
mine.ſ ſubſtantijs ſpūalibus : Primus ſulc⁹
qui eſt in ingreſſu celi empirei vocatur ange
lorum.ſecundus archangelor̄.terti⁹ p̄ncipa/
tuū.quartus poteſtatū.quint⁹ virtutū.ſextus
dominationū.ſeptim⁹ thronorū.octauus che
rubin.non⁹ ſeraphin.Et in quolibet ſunt tot
milia miliū.Deinde deſcendendo ſeminauit
celū criſtallinū qđ al's dicitur aqueum.a phi/
loſophis vero vocat̄ p̄mū mobile : in quo nō
ſunt ſtelle.Deinde deſcendendo in ſulco fir/
mamenti ſeminauit ſtellas.ſ.ſolem:lunaʒ ⁊c̄.
Item deſcendendo ſeminauit elementa pura
ſ.ignem cū ſuis q̄litatibus.aerem cuʒ aiabus
aquam cū piſcib⁹.terrā cū aialib⁹ : plantis ⁊
hoibus:fontibus ⁊ metallis.Ecce quō creare
dr̄ ſemiare.Et poſſumus dicere . Dñe nonne
idest imo certe bonū ſemen ſeminaſti in agro
tuo.Matth.xiij.De hoc dicit thema.Exijt q
ſemiat ſeminare ſemen ſuū:nō ſemen alienuʒ
Et iſte eſt intellectus anagogicus.idest ſuper
naturalis.Nota cum dicit.Exijt ſemiare ſup/
ple de⁹ creator.Sed vnde exiuit.Querūt ali
qui:vbi habitabat de⁹ ante mūdi creationem
Rñſio q̄ añ mūdi creationeʒ habitabat de⁹
in ſecretiſſima camera eternitatis ſue.in qua
etiā hitat modo.vbi ſunt pat̄ filius ⁊ ſpūſſan/
ctus que eſt camera maior celo ⁊ terra ⁊ toto
mundo:nec pro ſe creauit mundum . ſed pro
nobis ad habitandū.De habitatione aūt dei
dicit ,pph̄a Iſa.lvij.Dñs excelſus ⁊ ſublimis
habitans eternitatē:vbi erat ſecretus ⁊ inuiſi
bilis ⁊ incognitus ab oi creatura.Ideo ,pph̄a
Uere tu es de⁹ abſcondit⁹:de⁹ iſrael ſaluator
Iſa.xlv.Exiuit autē de camera eternitatis in
creatione mūdiali:nō dimittendo eternitatē
ſʒ dr̄ exire manifeſtando ſe.faciēdo ſe cogno/
ſcibilē p creaturas.ſicut dic̄ ph̄s q̄ virt⁹ exit
ad extra p opationē:vt pʒ in ferro ignito ſi tā
gatur: ⁊ radix dr̄ exire extra per germinatio/
nem qñ in tp̄e veris exeunt flores ⁊c̄ . tamen
nō radix nec arbō mouet ſe ð eodē loco.Sic
radix diuinitatis exit ad extra ad ramos.ſ.ad
creaturas per quas cognoſcit̄ ⁊ manifeſtatur
tanq̄ p effectus ⁊c̄.Auctas . Inuiſibilia dei
a creatura mundi per ea que facta ſunt intel/
lecta conſpiciunt̄:ſempiterna quoq̄ eius vi⁹
ita vt ſint inexcuſabiles.ad Romañ.i. Nota
inuiſibilia dei.ſ.potentia.ſapientia:diuinitas
maieſtas ⁊c̄.Ecce q̄re dicit.Exijt ⁊c̄. Sʒ nota
cū dicit q̄ q̄ttuor ptes facte ſunt de ſemine.q̄
aliud cecidit ſec⁹ viā ⁊ conculcatū eſt: ⁊ volu
cres celi comederunt illud.Hoc ſanē fuit lu
cifer cū ſuis ſeq̄cib⁹.ſ.malis angelis: qđ ceci/
dit ſec⁹ viā.i.deū q dic̄.Ego ſum via.Io.xiiij.
Hic practice caſum ſuū.Qui cū videret ſe ſu
per oēs creaturas excellentiorē ſm Grego.
voluit ſe deo parificari ⁊ ſuū pctm̄ reuelauit
oib⁹ angelis: ⁊ multi ſibi conſenſerūt de q̄lbʒ
ordine.boni aūt.ſ.michael gabriel ⁊c̄.cū alijs
cōtradixerūt pp qđ lucifer cū ſuis cecidit de
celo in infernū.cui dixit ,pph̄a.Quō cecidiſti
de celo lucifer q mane oriebaris : corruiſti in
terrā.Iſa.xiiij.Uñ ſequitur in euangelio. Et
conculcatū eſt.ſ.a bonis angelis ꝯtradicentī
bus.ipſum cū ſuis ſequacib⁹.de celo eijciēdo
Et volucres celi.i.ſuperbe elatiões cordis co
mederant illud.i.deſtruxerūt irreparabiliter
intentū q̄ paſſio xp̄i nihil eis profecit.Aliud
cecidit ſupra petrā: ⁊ ortum aruit.q̄ nō habe
bat humorē.Hec pars fuerunt p̄mi parētes
ſ.adam ⁊ eua.Hoc ſemen cecidit ſupra petrā
ſ.inobedientie comedentes de fructu vetito.
Et natum aruit. q̄ dicunt doctores q̄ adam
ea die q̄ nat⁹ eſt de m̄re virgine.ſ.terra q̄ non
dum fuerat corrupta aliquo peccato aruit.i.
peccauit.quia non habebat humorem.ſ. gr̄e
dei nec charitatis nec deuotionis que viuifi/
cant aiam rōnalē.Aliud cecidit inter ſpinas
⁊ ſimul exorte ſpine ſuffocabāt illud.h ſemen
fuit totū gen⁹ hūanū ab adā deſcendentium
qđ cecidit int̄ ſpinas.ſ.penas penalitatū ⁊ mil

tarū tribulationū:miſeriar̄:neceſſitatū ⁊ infir
mitatum: ⁊ ſimul exorte ſpine ſuffocauerunt
illud.ſ.p mortē corpalē q̄ totū ſuffocat.Sec⁹
ſi adā nō peccaſſet. Aliud cecidit in terrā bo
nā ⁊ ortū fecit fructū centuplū.ſ. angeli boni
qui ſteterunt fortiē.Qui poſt caſum maloruʒ
angelorū ceciderūt corā deo p veram obediē
tiam:dicentes.Non eſt equū q̄ creatura eq/
paretur creatori.Et ortum fecit fructum cen/
tuplum.ſ.gr̄e cōfirmate.q̄ ſicut mali angeli
fuerunt humiliati . ita boni fuerunt exaltati ⁊
p gr̄am cōfirmati.Auctoritas.Superbum ſe
quit̄ humilitas ⁊ humilē ſpū ſuſcipiet gloria.
Prouer.xxix.Nota ſuperbum.ſ. luciferuʒ ſe
quit̄ humilitas ⁊ deiectio: ⁊ humilem ſpiritu
ſuſcipiet gloria.ſ.michael.Ecce hic prima ca/
mera pro perſonis ſpeculatiuis ⁊ contempla
tiuis.¶ Secūda camera vocatur allegoria
ſeu figuralis que eſt de humana redemptio/
ne.Dicitur allegoria ab aleon qđ eſt alienuʒ
⁊ goge ſententia quaſi aliena ſententia quan
do vnum factum ſignificat aliud credendum
in ſancta fide catholica: ⁊ exponit̄ ð deo. Dū
ergo dicit.Exijt qui ſeminat ⁊c̄.allegorice po
teſt exponi de incarnatiōe filij dei que poteſt
dici ſeminare. Nota ſicut ille qui ſeminat in/
tendit multiplicare ⁊ fructuʒ habere propter
quod elegit terram bonam non ſpinoſam vl'
arenoſam nec petroſam.Sic fecit deus pater
in filij ſui incarnatōe.quia licet in mundo fuiſ
ſent multe mulieres ſancte:tamen vltra quin
q̄ milia annorum ſpectauit terram bonaʒ di/
gnam ⁊ ſanctam : ſcilicet virginem mariam
optime cultam:in qua nunq̄ fuit mala herba
peccati in qua ſeminauit illud ſuper benedi/
ctuʒ ſemen.de quo Luce.viij. Semen eſt ver
bum dei quod verbum caro factum eſt.Ioā/
nis.i.vt multiplicaret ⁊ fructuʒ faceret ineſti
mabilem ſanctarum perſonarum. quot apo/
ſtoli:diſcipuli innumerabiles martyres : do/
ctores:confeſſores:virgines:innocentes: pe/
nitentes ⁊ continentes.Ecce ratio quare filij
dei incarnatio dicitur ſeminare. Auctoritas.
Simile eſt regnum celoruʒ homini qui ſemi
nauit bonuʒ ſemen in agro ſuo.Matth. xiij.
Nota in agro.ſ.virgine maria:que ſemper fu
it ager dei. Ideo dicit ſpirituſſanctus . Tota
pulchra es amica mea:tota pulchra es ⁊ ma
cula non eſt in te.Canti.iiij.Dicit ergo euan/
gelium.Exijt.ſ.deus pater. Pro q̄ ſciendum
q̄ de⁹ pr̄ a pricipio mūdi vſq̄ ad filij ſui incar
nationem habitauit in domo rigoris iuſticie
clauſus q̄ habitauit vltra q̄nq̄ milia annos
ſeruās iuſticiā rigoroſam:intm̄ q̄ furto illius
fruct⁹ qđ fecit adā fuit ita rigoroſus i iuſticia
q̄ nunq̄ pmiſit q̄ aliqua pſona hūana q̄ttū/
cūq̄ bona ſctā ⁊ amica ſua intraret paradiſū
Pʒ primo de adā q poſt pctm̄ fecit magnaʒ
pniam q̄ diu vixit.ſ.nōgen̄.xxx.ānis . Geñ.
v. ⁊ fuit mortu⁹ bon⁹ ⁊ ſanct⁹ amic⁹ dei. Etiā
eua tamē non pmiſit eos intrare in padiſum
imo deſcenderunt ad infernū. Ideʒ de noe q
ſeruiuit deo nongentis ⁊ q̄nquaginta annis.
Geñ.ix. ⁊ ſic ð alijs.Vñ plangens Dauid di
cebat.Quis eſt homo qui viuit ⁊ nō videbit
mortem ⁊c̄.q.diceret nullus.imo erat intm̄ ri
goroſus q̄ ſtatim poſt pctm̄ vindicauit ſe de
pctōrib⁹.vt pʒ in diluuio. Geñ.vij. Idem de
ſodoma ⁊ gomorra:Geneſis.xix.Item de vi
tulo in deſerto ⁊ de multis alijs ⁊c̄. Sed inſu
per bñdicta incarnatione filij ſui de⁹ pr̄ exiuit
de caſtro rigoris iuſticie ⁊ intrauit plateaʒ la
taʒ dulcoris miſericordie.Quia modo ſi mo
riūtur pueri nouiter baptizati ſtatim recipit
eos in paradiſum: ⁊ inueniūt ianuā apertam
licet nunq̄ fecerunt aliquod bonum. Idē de
perfecte obedientibus.Idē de digne penitē/
tibus quātūcūq̄ fuerunt magni peccatores:
Itē ſpectat mō ad pniam di. Penitentiā agi
te.Matth.iiij.Ecce quō exijt deus pater ð ca
ſtro iuſticie ſeminare ſemen ſuum ieſum in
agro vteri virginalis.Sed nota q̄ hoc ſemē
cecidit quadrupliciter. Primo cecidit ſecus
viam:ſcilicet in natiuitate.quia noluit naſci i
palatio vel domo:ſed ſecus viam . ſcilicet in
diuerſorio ſeu ſtabulo.Hic quomodo ioſeph
cum virgine grauida venit in bethleem nec
inuenit hoſpitium nec domum nec hoſpitale
in quo reciperent̄.Uide hoc in ſermōe nati/
uitatis.Seq̄tur.Et cōculcatū eſt.i. deſpectuʒ
a iudeis q lʒ audiuerit tot mirabilia natiuita
tis dei claritate noctis ⁊c̄.tamen timore he/
rodis noluerūt ipʒ recipe nec adorare.Ideo
dicit̄ in perſona xp̄i Iſa.i.Audite celi ⁊ auri
bus percipe terra:quoniam dñs locutus eſt.
Filios enutriui ⁊ exaltaui:ipi aūt ſpreuerunt
me.Cognouit bos poſſeſſorem ſuū : ⁊ aſinus
preſepe domini ſui.iſrael autē me non cogno
uit . Et volucres celi comederunt illud.ſ. re/
ges orientis:qui quaſi aues cito venerunt ⁊
ipſum ſuppliciter adorauerunt: ⁊ cordialiter
ſuſceperunt tanq̄ deum creatorem ⁊ ſaluato
rem mundi.Secundo cecidit ſupra petram.
ſ.in ſua cōuerſatione.q̄ iudei voluerunt ipſū
pluries lapidare: maxime quando predica/
bat eis de ſua eternitate dicens.Amen amen

dico vobis anteq̄ abrahā fieret ego ſum. Jo.
viij. Tulerunt lapides ꝛc̄. Et natū. ſ. in cordi/
bus iudeoꝝ qn̄ incepit predicare crediderūt
in eū dicentes. Hic eſt heres. Matth. xxi. Sꝫ
aruit q2 non habuerunt humorē deuotionis
quia nō fecit ipſos magnos dn̄os ꝛ magnos
vt ipſi falſe expectabant de meſſia. Tertio ce/
cidit inter ſpinas. ſ. in ſua paſſione qn̄ fuit co/
ronatus corona ſpinarum in domo pylati ꝛ
in cruce iuxta ꝓphetiā ſalomonis q̄ fuit tunc
cōpleta. Ego ſicut liliū inter ſpinas. Et ſic tan
dem ſpinoſis dolorib9 ſuffocatū eſt. ſ. ꝑ mor/
tem. Quarto cecidit in terrā bonā. ſ. in ſua tu
mulatione qn̄ corpus fuit poſitū in ſctō ſepul
chro. aīa vero in lymbo ſctōꝝ patrū. Et ortuꝫ
ſ. in reſurgendo fecit fructū centuplū. ſ. ſctōꝝ
patrū liberationē ꝛ nr̄am redemptionem. Et
fuit cōpletū v̄bū qd̄ xp̄s dixerat. Amen amē
dico vobis: niſi granum frumenti cadens in
terram mortuū fuerit: ipſuꝫ ſolum manet. Si
autē mortuuꝫ fuerit: multum fructum affert.
Jo. xij. Nota q̄ xp̄us comparat ſe grano fru/
menti. iō dicunt doctores q̄ corp9 xp̄i nō pōt
cōfici niſi de pane frumenti. Nota ipſuꝫ ſoluꝫ
manet i. ipſe ſolus fuiſſet ſalu9. Si aūt mortu
um fuerit multū fructū affert. quia omnes cre
dentes ꝑ mortē ei9 ſi voluerint ſalui fient. Et
hec eſt ſecunda camera ꝓ perſonis deuotis q̄
poſſunt in hanc habitare cōtemplando quo
modo deus exiuit de domo iuſticie in plateā
miſericordie ꝛ ſemiauit filiū ꝛc̄. ¶ Tertia ca/
mera vocatur tropologia vel moralis: que ē
euāgelicalis predicatio. Predicare eſt recte
ſeminare. Nota iam videtis quomodo vita
humana conſeruatur ex ſemine laboratorum
quia alias non poſſem9 viuere. Sic etiā p̄di/
care eſt ſemiare triticum de grano noui teſta
menti. vl' ordeū aſperū de grano veteris teſta
menti ī agris ꝯſciaꝝ nr̄aꝝ. Sic. n. cōſeruatur
vita ſpūalis ꝛ fides catholica. q2 al's iam vita
ſpūalis ꝛ fides eſſent deſpecte ꝛ ꝑdite. Aucto
ritas. Niſi dn̄s exercituum reliquiſſet nobis
ſemen quaſi ſodoma fuiſſem9: ꝛ q̄ſi gomorra
ſimiles eſſem9. Jſa. i. Et ad iſtū intellectuꝫ di/
cit textus euangelij. Exijt qui ſeminat. ſ. predi
cator. Nota ꝛ vnde exijt. Rūſio d̄ ſtudio ſeu
cella vbi debet eſſe clauſus: ſtudēdo: penſan
do: ꝛ ruminando: pergrendo ſemen in grana
rijs dn̄i. ſ. auctoritates figuras: ſimilitudines
ꝛ parabolas. Quoniam predicator qui vult
predicare fructuoſe nō dꝫ ire viſitādo illum
vel illū nec ponere ſe in negocijs. al's non po
terit predicare niſi fabulas: nec facit fructum

imo dicitis vos. O iſte tam bene dicit ꝛ ma/
le facit. Jdeo hodie ꝯuertunt̄ pauci noſtris p̄
dicationibus. Ecce q̄re dicit. exijt. ſ. predica/
tor de ſtudio ſeminare ſemen ſuū. ſ. xp̄i: nō ali
enū. ſ. Ouidij vel Virgilij. nec hoīuꝫ dānato
rū. Semen xp̄i eſt biblia vet9 ꝛ nouū teſtamē
tū. hoc ē ſemē quod facit fructum deuotiōis
amoris: charitatis: penitentie ꝛ ſaluationis.
Jō dicit xp̄s. Qui habꝫ ſermonē meū loq̄tur
ſermonē meū vere. quid paleis ad triticū: di/
cit dn̄s. Nūquid nō verba mea ſunt q̄ſi ignis
ardens ꝛ quaſi malleus conterens petrā. Je/
remie. xxiij. Nota quid paleis ideſt dicta poe
tarū ad triticū ſcripture ſacre cōmiſcendo: ſꝫ
quandoq3 raro poſſit allegari aliqua auctori
tas poetarum ad ꝓpoſitum. Sed facere totū
ſermonē de dictis vel factis poetaruꝫ hoc eſt
malū. Ap̄ls paulus p̄dicauit triginta ſeptem
annis. ꝛ nō legit̄ allegaſſe auctoritates poeta
rum niſi ter. Ecce quare dicit ſemen ſuuꝫ. De
hoc dabo vobis vnam cōcordātiā ad propo/
ſitum loquens de predicatoribus di. Euntes
ibant ꝛ flebant mittentes ſemina ſua. Venien
tes aūt venient cū exultatione portātes ma/
nipulos ſuos. pſ. cxxv. Nota euntes ibant. q2
predicator duobus modis dꝫ ire ad predicā
dū. ſ. ſpūaliter ꝛ corꝑalit̄. Prio ſpūaliter cre/
ſcendo in deuotione: contemplatiōe: predica
tione ꝛ feruore ſpūs. de die in diē. de mēſe in
menſem. de āno in annū. ſemꝑ augmētādo ꝛ
meliorando. Jō dicit. Euntes. ſ. ſpūalit̄ ibant
Secūdo corꝑalit̄ de loco ad locū: de villa ad
villā ꝛc̄. nō ſtare in vno loco. Jdeo dixit xp̄s
p̄mis predicantib9. Euntes in mūdū vniuer/
ſum predicate euāgeliū oī creature. Marci
vlti. Nota predicate euangeliū nō dicit Oui
dium nec Virgiliū. Ap̄ls aſſignat rōnem di.
Non erubeſco euangeliū. virtus. n. dei eſt in
ſaluteꝫ oī credenti. Ro. i. Nota flebant quia
p̄dicator dꝫ flere rigando agrum ſeminatuꝫ
vt faciat fructū: ſicut vos facitis de agris irri
guis orando pro eis deuote cum lachrymis.
Nota mittētes ſemia ſua. ſ. auctoritates: figu
ras ſimilitudines de veteri ꝛ nouo teſtamen
tis. Nota venientes. ſ. ad glīam aīe ī die obi/
tus venient ſupple ad gloriam corꝑis in die
iudicij cū exultatione. qm̄ ſcti p̄dicatores ve/
nient ad diē iudicij cū magno gaudio ꝛ cum
magno honore ducētes ſecum ſub bannerio
ſuo oēs illos q̄s ꝯuerterent ad xp̄m cum ſuis
p̄dicationib9. Dicit Greg. in omel. q̄ tūc ve/
niet petr9 cū iudea. Joā. cū aſia. Matthe9 cū
ethiopia. ꝛ ſic d̄ alijs ſctis ap̄lis ꝛ p̄dicatorib9

Qualis honor eſt baronibus qn̄ ſub bānerio
ſuo hn̄t plures gentes armoꝝ. idē tunc de ſā/
ctis predicatorib9. Tunc dicent illi q fuerunt
cōuerſi regratiātes deo ꝛ p̄dicatori. O petre
ꝛ paule ego erā infidelis ꝛc̄. ſed pp̄ veſtras p̄
dicationes fui cōuerſus. Jdeꝫ dicent btō do/
minico ꝛ ſuis ſeq̄cib9 petro: thome: vincentio
ꝛ oīb9 eiuſdē ordinis p̄dicatoribus q ſuis p̄/
dicationib9 ꝯuerti fecerūt pctōres a vijs ſuis
peſſimis. Ego erā hereticus vel ſuperbus: per
vos fui humiliat9 ꝛc̄. Sꝫ nota q̄ de ſemine p̄
dicationis fiunt q̄ttuor ꝑtes. Pria ꝑs cecidit
ſecus viā: qm̄ ſūt aliq̄ ꝑſone q̄ hn̄t cor apertū
ad oēs cogitatiōes q̄ſi ſi cor eēꝫ via publica.
Et qn̄ tales audiūt v̄buꝫ p̄dicatiōis: recipiūt
in corde bonū ꝓpoſitū bn̄ viuēdi ꝛ cauēdi d̄
cetero a peccatis. Sed hoc ſemen cōculcatur
a demonib9 ꝛ a trāſeuntib9 cogitationib9 ra/
tionib9 ſeu opinionib9 falſis. v̄bigrā. qn̄ p̄di/
cator ſeminat qm̄ vſura eſt magnū peccatum
mortale ꝛc̄. q2 eſt ꝯ p̄ceptū dei ꝛ ꝯ ordinatio/
nem eccl'ie. vſurari9 ꝓponit reſtituere ꝛ abſti
nere de cetero: ꝛ viuere d̄ bono iuſto. Sꝫ hoc
ſemen conculcat̄ a tranſeuntibus cogitationi
bus per cor dicens: bn̄ pones in teſtamēto: ꝛ
filius tu9 faciet reſtitutionē. O ſtulte ꝛ tu feci
ſti peccatū: ꝛ nō ſufficit tibi cor faciendi reſti/
tutionē: quō credis q̄ fili9 ꝛc̄. Jdē dicit d̄ alia
cogitatione. Si tu vis reſtituere ꝛ abſtinere
ab vſuris de quo viues: ꝛ de quo tenebis ſtatū:
q̄d dimittes filijs: d̄ quo maritabis filias. Jō
oportet claudere cor ad oēm cogitationeꝫ ꝛ
rationē in oppoſitū trāſeuntē. Jdē de mulie
ribus vanis quādo audiūt a predicatoribus
q̄tum pctm̄ eſt facere illas vanitates ꝛ ſuper
fluitates ꝓponunt de cetero abſtinere vt ſal/
uent̄: ſꝫ ho ſemē ſtatī ꝯculcat̄ a demone ꝛ cogi
tationib9 tranſeuntibus dicens. Tu habes vi
rum iuuenē luxurioſuꝫ ꝛ nō tu facias ꝛc̄. ꝛ ſic
dimittūt bonū ꝓpoſitū. Sꝫ hec ratio eſt falſa
ꝛc̄. q2 vos non facit̄ iſta rōne viri. pꝫ. q2 qn̄ in
tra domū eſtis nō eſtis ornate. ſed qn̄ debet̄
exire domū neſcitis qb9 ornamentis vos or/
nare velitis. Jō pꝫ q̄ nō ꝓ viro ſꝫ ꝓ alio faci/
tis illud. pp̄ hoc dicit xp̄s. Deinde venit dia/
bolus ꝛ tollit v̄bū de corde eoꝝ ne credentes
ſalui fiant. Aliud cecidit ſupra petrā. ſ. duraꝫ
ꝛ frigidam indeuotiōis: vt ſunt perſone que
nullam faciunt orōnem de mane nec de ſero:
nec faciunt pn̄iam: nolūt remittere inimicis:
nec facere pacē. Ecce petra dura ſine aliqua
deuotione. Vel hoc v̄buꝫ tāgit dn̄os ꝛ recto
res cōitatūq3 cū audiunt v̄bum p̄dicationis

dicentes q̄ deberēt facere bonas ordinatio/
nes ꝓ conſeruatione cōmunitat̄ ꝛ corrigere
pctā notoria: cū gaudio ſuſcipiūt illd. ſꝫ natū
aruit. q2 nō habebat humorē. ſ. amoris cōitat̄
nec timoris dei: ideo nihil exequtat̄: iō aruit
ex timore ꝛ miſericordia malarū ꝑſonarū. Sꝫ
mori ꝓ amore dei ꝛ reipublice ad btitudineꝫ
inducit iuxta v̄bū xp̄i dicent̄. Bti q ꝑſecutio
nem patiunt̄ pp̄ iuſticiam: qm̄ ipſoꝝ ē regnū
celoꝝ. Matth. v. Aliud cecidit inter ſpinas.
chriſtus exponit q̄ iſte ſpine ſunt ſollicitudi/
nes auaritie q̄ nimis pungunt mentes auaro
rum quō congregabunt vt ditent̄. Nota quō
diuitie acq̄runt̄ cū labore: poſſident̄ cū timo/
re: amittunt̄ cū dolore. Jſte ſunt ſpine q̄ ſuffo
cant v̄bum dei non ſolum in laycis ſꝫ etiaꝫ in
eccl'iaſticis facitātib9 ſymonias. Nō ꝯtra de
fectus q fiunt ī miſſis ſcti amatoris. Aliud ce
cidit in terrā bonā. ſ. in corde bono ꝛ optimo
ſ. hūili ꝛ deuoto: ꝛ facit fructū centuplū quan
do decē p̄cepta: q2 decies decē ſūt cētū. Et qn̄
tales tranſeunt de hoc mūdo aſcendunt vſq3
ad decimum celuꝫ in gloria. Ad qd̄ ꝛc̄.

¶ Dominica in quinquageſima.

Sermo primus.

OMnis plebs vt vi/dit dedit laudē deo. Luc. xviij. Tria ſūt
opa dei pp̄ q̄ de9 eſt maxie laudā/
dus ab oīb9 nob. ꝛ de his trib9 ꝛ de quolibet
ipſoꝝ loquit̄ thema. Oīs plebs ꝛc̄. loco ꝛ ca/
pitulo vbi ſupra dixi. Et hec tria tanguntur ꝑ
ordinem in euangelio hodierno. ſ. laudare ꝛ
benedicere ꝛc̄.

Primum eſt mundanalis redemptio.
Secundum eſt humanalis cōuerſio.
Tertium eſt celeſtialis ſaluatio.

¶ Dico p̄o q̄ ꝑſone mūdane ī hoc mūdo de
bent deū glorificare rōne humane redempti
onis quā fecit de humano genere. Et bene dī
redemptio vniuerſalis ſeu mundanalis. nam
oēs vniuerſalit̄ redemit: ꝛ ꝓ oīb9 abūdantiſ/
ſime ſoluit precium. Et oēs illi q iſta redēpti/
one volunt vti: hoc eſt credēdo ꝛ obediendo
poſſunt ſaluari. Et de iſta vniuerſali redēptio
ne loquitur apoſtolus dicēs. Vn9 eſt media/
tor dei ꝛ hoīuꝫ: homo xp̄s ieſus: q dedit redē
ptionem ſemetipſum pro oibus. i. ad Thi. ij.
Et ex iſto ope de9 eſt laudādus bn̄dicendus
ꝛ glorificādus: nam tu vehemēter laudares
q te captuꝫ ꝛ vinculatū liberaret de poſſe in/
fidelium: ſoluens pro te ꝛc̄. ꝛ ratio eſſet ꝛ lau
dis ꝯgruentia. Jta eſt de domino ieſu chriſto

Nam ex pctō pimi hoīs ⁊ cōſequēter ꝑꝑ pctā
nr̄a oēs eramus captiui cathenati ⁊ ligati in
carcere culpe ⁊ ad eternā mortē ſententiati.
hoc expſſe dicit Iſa. in pſona dei. Propterea
duct⁹ ē ppls me⁹ captiu⁹. qꝛ nō habuit ſciam
⁊ nobiles eius interierunt fame: ⁊ mlītitudo
ei⁹ ſiti exaruit ꝓpterea dilatauit infern⁹ aiaꝫ
ſuam ⁊ aperuit os ſuuꝫ abſq̄ vllo termino. i.
ſine exceptione cuiuſcūq̄. Et deſcendent for-
tes ei⁹ ⁊ ſublimes eius glorioſiq̄ eius ad eū
Iſa. v. Sed venit dn̄s. ſ. ieſus xp̄s verus deus
⁊ ver⁹ hō: dn̄s celi ⁊ terre ⁊ vniuerſorūꝫ ⁊ re-
demit oēs pcio ſui ſanguinis. Nōne videtur
g° vob̄ bn̄ ſi ꝓ qꝛ: qꝛ ē a nob̄ laudādus: bn̄di
cēdus ⁊ glorificādus imo etiā non ſufficiunt
laudes. Propter h̄ dixit dd̄ ſpū ꝓphetico lo
q̄ns de iſta redēptiōe, ꝑtūc adhuc futura ac ſi
iā facta eēt: ⁊ hoc ꝑꝑ certitudineꝫ ꝓphetie ⁊
dixit. Dirupiſti dn̄e vincula mea. Ecce redē-
ptio ꝑꝑ qđ tibi ſacrificabo hoſtiā laudis ⁊ no
men dn̄i inuocabo. in ps̄. cxv. Et de iſta redē-
ptione vlī loquit̄ principiū euangelij hodier
ni cū dicit. Aſſumpſit ieſus duodeciꝫ diſcipu
los ſuos ſecreto ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus
hieroſolymā: ⁊ ꝯſūmabunt oia q̄ ſcp̄ta ſunt ꝑ
ꝓphas de filio hoīs. Tradet. n. gentibus ⁊ il
ludet ⁊ flagellabit ⁊ conſpuetur: ⁊ poſtq̄ fla
gellauerint occident euꝫ. ⁊ tertia die reſurget
⁊ ipſi nihil horū intellexerunt. Modo veni-
unt hic due q̄ſtiones. Et pma eſt q̄re euange-
liſta dicit ꝙ apl̄i nō itellexerūt hoc: cū xp̄s tā
clare eis loqueret̄. Et pma q̄ſtio ē litteral. ſe-
cunda ē moral. nā certuꝫ ē ꝙ tūc apl̄i nō dor
miebant: imo erāt vigilātes. nec de alijs cogi
tabant niſi de his q̄ de xp̄o dicebant̄. Sꝫ nota
hic duas rn̄ſiones. ⁊ pma ē theological. quā
ponit glo. d. ꝙ xp̄s q̄ſi ſꝑ loq̄bat̄ ꝑabolice ſeu
in figuris ⁊ apl̄i q nō poterāt cogitare ꝙ de⁹
incarnat⁹ pateret̄ tanta mala: credebant ipm
loq ꝑabolice ſeu figuratiue: cum tamen lo-
queretur clare. Sed ex hoc ipſū nō intellige-
bant fundantes corꝫ cor ⁊ credētiā in illo ver
bo. Nos audiuimus ex lege ꝙ xp̄s manet in
eternū. Io. xij. ideo qn̄ xp̄s eis loq̄bat̄ d̄ paſſi-
one exponebant ⁊ credebant ꝙ eis loq̄bat̄ fi
guratiue. ideo dicit euāgeliſta. Ipſi hoc non
intellexerunt. Secūda rn̄ſio ē phic. Dicit ph̄s
ꝙ ſcia ⁊ intelligētia rei ē ꝑ cauſe cognitionē.
Itē alibi dicit. Tūc vnūq̄dq̄ ſcire ⁊ intelligē
arbitramur cuꝫ cauſas eius cognoſcim⁹. ⁊ iō
lꝫ aliqs effect⁹ oculariter videat̄. dꝫ tamen ne
ſcire ſi ei⁹ cauſa ignorat̄. vt pꝫ de eclypſi ſolis
⁊ lune. de qua ruſticus habet cognitioneꝫ. qꝛ
videt̄ oculariter: ſꝫ nō hꝫ ſciaꝫ. qꝛ ignorat ei⁹
cāꝫ: ſed ſcitur ab aſtrologis. Neſciētib⁹ ergo
cām eclypſis pōt dici. Non intelligit̄ hoc. qꝛ
cauſam ignoratis. Ita eſt in ꝓpoſito. lꝫ apl̄i a
xp̄o audirēt ꝙ ipe Hieroſolymis debebat tra
di illudi flagellari ⁊ finaliter in cruce mori ⁊
tertia die reſurgere ipi nihil horꝫ intellexerūt
qꝛ ſm̄ cauſam patiendi rudes adhuc diſcipu
li nō intellexerunt. Neſciebant. n. ꝙ ipſe vel-
let ligari: vt ligatos vinculis pctōrum ſibi cre
dentes ⁊ obedientes liberaret: credentes vt
modo credunt infideles ꝙ cuꝫ eſſet de⁹ pote
rat eos liberare abſq̄ hoc ꝙ ipſe ligaretur.
Itē neſciebant ꝙ xp̄s vellet illudi ⁊ vitupera
ri: vt hoīes ſibi credentes ⁊ obedientes hono
rarent̄ ab angel. Item neſciebāt ꝙ vellet fla-
gellari crudeliter vt credētes ſibi ⁊ obedien-
tes poſſent corona glorie coronari. Itē neſcie
bant ꝙ vellet in cruce ſuſpēdi: ne ſui ſuſpēde
rent̄ in furca inferni. Itē neſciebant ꝙ vellet
mori tā doloroſe vt aīe credentiū ⁊ obedien-
tiū viuerent in celo gl̄ioſe. Item neſciebāt ꝙ
vellet reſurgere cū corpe gl̄ioſo: vt daret ſuis
ſpem reſurrectionis gl̄ioſe i die iudicij. Cū g°
apl̄i iſtas cās neſcirēt: ⁊ ſcia ſit ꝑ cās: vt ꝓba-
tū eſt. ſ. iō dicit euāgeliſta. Ipſi ꝟo nihil horꝫ
intellexerūt. Iō dicit ſctūs Lucas q erat ma-
gnus ph̄s. Erat ꝟbū iſtud abſconditū ab eis
⁊ nō intelligebant que dicebant̄. Luce. xviij.
Secūda q̄ſtio eſt moralis. Quare hodie ſan
cta mater eccīa facit mentionē de xp̄i paſſiōe
cum dicat ſapiens. Oia tp̄s hn̄t: tp̄s flendi: ⁊
tp̄us ridendi: tp̄s plāgendi: ⁊ tp̄us ſaltandi.
Omne negociū ipſi⁹ oportunitatē hꝫ. Eccl̄s
iij. Cum g° hodie ſit tp̄s leticie ⁊ exultatiōis
qꝛ dies carniſpriuij. q̄re g° hodie ſit mētio de
xp̄i paſſione q̄ eſt flebilis ⁊ triſtis. Rn̄deo qꝛ
ſancta mater eccīa ſpū ſancto gubernata ⁊ re
cta: ſciens exceſſum ⁊ guloſitateꝫ filiorūꝫ ſuo
rum quā faciunt his trib⁹ dieb⁹ in comeden-
do ⁊ bibendo. ideo cogitauit ponere coraꝫ fi
lijs xp̄i paſſionem: vt fideles reſtringantur a
guloſitate: cōſiderātes q̄tū ꝯſtitit pctū gule
pmorꝫ parentū: nō gallinarū ⁊ ꝑdicū: ſꝫ vni⁹
pomi fruct⁹. ꝙ fili⁹ dei habuit ſuſpēdi in pati
bulo crucis. Iō apl̄s. Recogitate eū q talem
ſuſtinuit a peccatorib⁹ aduerſus ſemetipſum
contradictionē: vt nō fatigemini animis vr̄is
deficiētes. ſ. exceſſiue comedēdo. ad Heb. xij.
Nota hic parabolā de trib⁹ latronib⁹ eūtib⁹
cum ſaccis ſuis ad furādū ad q̄ndā ciuitateꝫ
cum ꝓpoſito implendi ſaccos d̄ auro ⁊ argē
to ⁊ de lapidibus precioſis: q cum fuiſſent ad
portam ciuitatis viderūt ibi nobilem hoīem
recēter ſuſpēſuꝫ: q q̄rētes de cā ſuſpēſionis il-
lius fuit eis dictū ꝙ fuerat ſuſpēſus ꝓ q̄dam
furto ſinct⁹ qđ ei⁹ ſeruitor fecerat. qꝛ non fuit
potens ſatiſfacere. Iō dn̄s ei⁹ fuit ſuſpenſus.
Quo audito latrones adinuicē ſe reſpicien-
tes dixerūt. Si tant⁹ rigor iuſticie hic ſeruat̄
ꝓ taꝫ modico qđ fieret de nob̄. Qui redierūt
ad ꝓpria cū ſaccis ſuis vacuis. Bōa gēs iſti
tres latrones ſunt tres ſtat⁹ hui⁹ mūdi. ſ. reli
gioſorꝫ clericorꝫ ⁊ laycorꝫ. Et dicunt̄ latrones
qꝛ oēs exceſſus q̄s faciunt i cibo potu ⁊ veſti
tu punientur vt latrocinia in iudicio diuino.
Nam ſi vn⁹ vel plures dimittunt̄ manumiſſo
res vel teſtamentarij alicuius diuit̄ mortui ⁊
ipi expēdūt bona ⁊ pecunias diuitis comedē
do ⁊ bibendo ⁊c̄. nec diſtribuūtur vt ipe mā-
dauit. nunqđ tales dicerentur latrones: imo.
Modo p̄lati ⁊ clerici qđ ſūt niſi teſtamētorꝫ
diſpēſatores ⁊ manumiſſores diuitis xp̄i. qui
mādauit dari paupibus ⁊c̄. ⁊ ipi non curant
imo pmittūt pauperes mori fame ⁊c̄. Nec iā
hereditas xp̄i ſufficit pompis eorꝫ ⁊ vanitati
bus xp̄i. Secūdus eſt ſtatus religioſorꝫ. quia
religioſus ꝯuerſus etiā pōt dici latro. Ratio
qꝛ ſiq̄s ſpōte dimiſit omnia bona. ⁊ vult poſt
furtiue bona ſua recupare: hmōi latro dicere
tur. Tales ſunt q̄plures religioſi q oia bona
ſua dimiſerūt ꝑ votū paupta: ⁊ poſt furtiue
volunt habere audiendo cōfeſſiones ⁊ faciē-
do predicationes ⁊ efficiunt̄ ꝓprietarij. ⁊ iō
tanq̄ latrones punientur in iudicio diuino.
Terti⁹ ſtat⁹ eſt laycorꝫ. qꝛ layc⁹ etiaꝫ pōt dici
latro. Rō qꝛ theſaurari⁹ vel diſpēſator regis
vel alicui⁹ dn̄i q ꝯtra volūtatē ⁊ ordinationē
dn̄i expēdit pecunias comedēdo: bibendo vl̄
luxuriando ⁊c̄. talis vt latro puniet̄. Sic ē de
diuitib⁹. nam diuites ſūt theſaurarij ⁊ diſpen
ſatores diuitis. ſ. dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. ⁊ iō dr̄. Sic
nos exiſtimet hō vt miniſtros xp̄i ⁊ diſpenſa
tores. i. ad Corꝫ. iiij. g° vt latrones punient̄ ſi
male vtunt̄ ⁊ ꝯ dn̄i volūtatē. Iō iā poſſumus
dicere. Oēs quotquot venerunt fures ſunt ⁊
latrones. Io. x. Iſti veniūt modo iuxta ciuita
tem. ſ. quadrageſimam. ⁊ q̄libet vult implere
ſaccū vētris de ꝑdicib⁹: gallinis: ⁊ de capōib⁹
⁊c̄. Hoc mō q ꝑquireret cognas p̄latorꝫ cleri
corū ⁊ religioſorū ⁊ laycorꝫ: q̄t innocentes in
uenirentur ſtantes ad ignē. Sꝫ in porta ciui-
tatis. ſ. iſtius tpis q̄drageſime eccl̄ia ꝓponit
nobis honorabilē dn̄m ſuſpenſum. ſ. dn̄m ie-
ſum xp̄m ꝓ vno furto ſerui ſui. ſ. ade. Iō cogi
tate rigorē iuſticie dicendo. Socie qđ tibi vi
detur. debem⁹ implere ventrē vl̄ nō. Iō dicit
ſcp̄tura. Attēdite vob̄ ne grauent̄ corda vr̄a
in crapula ⁊ ebrietate. Lu. xxi. Ex nimia eniꝫ
comeſtione mlt̄a mala ſequunt̄ nō ſolū in cor
pore ſꝫ etiā i aīa. Nō hic de agarenis nūcijs
viſitātib⁹ cōuētū maiorītatꝫ i die carniſpriuij
di. Per deuꝫ nō eſtis hoīes boni. Ecce quot
hoīes beſtiales q̄ntū nocent carnes. Ecce rō
quare eccīa etiā hodie facit mentionē de xp̄i
paſſione. g° refrenet̄ vos. Et ſi abundāter pre
paraſtis faciatis partē paupibus viduis que
gauderent ſi poſſent hr̄e vnā ſcutellā cauliuꝫ
vt acgratis ꝑadiſum de illo ꝑ quod acquirit̄
infernū. ¶ Scđm opus d̄ quo de⁹ ē laudādus
eſt humanalis ꝯuerſio. Modicū. n. valuiſſet
vniuerſalis redemptio q̄ infidelib⁹ nihil va-
let qꝛ nolūt ea vti niſi fuiſſet hūana cōuerſio.
ſ. qn̄ de⁹ attrahit pſonā de culpa ad gr̄am ⁊
deuotionē ⁊ bonā vitaꝫ. Iō de hoc laudādus
eſt de⁹. Ratio. Nam quilibꝫ ꝑegrin⁹ merito
regratiando laudaret qui eū conuerteret de
via in q̄ errauit ꝑiculoſa ⁊ mortifera ꝑ quam
ignorās ibat. ita ē de pctōre. Nā quilibꝫ pec-
cator errauit viā ꝑadiſi qn̄ dimiſſa via hūilita
tis q̄ ducit ad ꝑadiſuꝫ vadit per viam ſupbie
mortiferā q̄ ducit ad infernum: ⁊ ſic de alijs.
Sed venit ille bon⁹ hō ieſus xp̄s fili⁹ ꝟginis
marie ⁊ cōuertit pctōrē dādo ſibi cōpunctio
nes vt cogitet ⁊ reſpiciat quā viam tenet: ⁊ ſi
tunc moreret̄: quo iret. Et ſic ꝑ ſemitā pnie ⁊
reducit̄ ad viam ꝑadiſi ducēdo de ſupbia ad
hūilitatē: de luxuria ad caſtitatē: ⁊ ſic de alijs
Et iō ſapiēs de hoc laudabat deū di. Lauda
bit vſq̄ ad mortem aīa mea dn̄m ⁊ vita mea
appropinquans erat ad infernuꝫ deorſum: ⁊
liberaſti me de ꝑditione ⁊ eripuiſti me d̄ tpe
iniquo. ꝓpterea cōfitebor ⁊ laudē dicā tibi ⁊
bn̄dicā nomini tuo. Eccli. vlti. Hec humana
ꝯuerſio myſtice oſ̄dit̄ in ſecūda pte euāgelij
cū dr̄. Factū eſt aūt cū appropinquaret ieſus
hierico cecus quidā ſedebat ſec⁹ viā mendi-
cans. Et cū audiret turbā pretereūtē interro-
gauit quid hoc eſſet. Dixerūt autē ei ꝙ ieſus
nazarenus tranſiret. Et clamauit dicens. Ie-
ſu filij dauid miſerere mei. Nō de turba xp̄m
ſequente. Quidā ſeq̄bantur euꝫ vt audirent
ꝟbū dulciſſimū ab ore dei incarnati. Quidaꝫ
eū ſeq̄bant̄. vt hērent indulgētias a pena ⁊ a
culpa a papa ieſu. Quidā autē infirmi vt ab
eo obtinerent ſanitatē corpalē. qꝛ ꝟtus de il-
lo exibat ⁊ ſanabat oēs. Lu. vi. Quidā ſeque
bant̄ eū ex curioſitate. Quidā ex malignita-
te. vt phariſei: vt ipſuꝫ poſſent in aliq̄ rephen

dere.Et dũ tranſirent cec⁹ quidã ſedebat ſecus viã mendicãs: q̃ſiuit q̃ gẽtes eſſent ille q̃ tranſibant.⁊ fuit ſibi dictũ ꝙ ieſus de nazareth trãſibat:q ſtatim cepit clamare di.ieſu fili dauid miſerere mei.⁊ dicit text⁹:ꝙ q pꝛeibant increpabant eũ vt taceret.Myſtice iſte cec⁹ ſecus viã eſt xp̄ian⁹ exñs i pctõ moꝛtali q nõ ẽ i via q̄ deberet ire ꝑ viã humilitatꝭ:⁊ ipſe vadit per viam ſupbie:⁊ ſic de alijs. Infideles vero nõ ſunt ſec⁹ viã:ſꝫ lõge a via.Cũ aũt pctõꝛ.i.cecus reducit ſe ad viã.i.ad xp̄m.q de ſe dicit. Ego ſum via veritas ⁊ vita:⁊ incipit clamare di.Ieſu fili dauid miſerere mei.ſtatim repꝛehendit.Iſte defect⁹ ẽ hodie i mũdo.Quãdiu hõ ẽ ſec⁹ viã.ſ.in pctĩs mẽdicãs mũdana ⁊ tẽpoꝛalia:nullus curat ipſꝫ repħẽdere ſꝫ magis applaudẽt ſibi.Sꝫ ſi dat ſe deuotioni ⁊ bone vite:factũ ẽ ſtatim repħendit ⁊ redarguitur. Verbigra.ſi ſit aliqs religioſus bñ diſſolut⁹ iſte talis a nullo repħendit:imo cõmẽdat.ſꝫ ſi cõuertit ad deũ ⁊ vult tenere bonã vitã tũc dicũt moꝛiat:intm̃ ꝙ non ꝑmittũt eũ viuere. vel dolẽt de ei⁹ vita.Idẽ de clerico exñte ſec⁹ viam mẽdicãs bona tpalia pꝛebendas ⁊ alia beneficia.iſte talis a nullo repꝛehendit:imo cõmendatur:ſꝫ ſi vult redire ad viã.ſ.ad xp̄ꝫ. factum eſt de illo.Idem de layco vſurario latrone:homicida:lenone:tales a nullo repꝛehenduntur:imo cõmẽdant.Sꝫ ſi facit reſtitutionem ⁊ venit de mala vita ad viã bonã ſeu ad vitã bonã:factum eſt talis non põt viuere Et quod foꝛti⁹ eſt dicit textus.Et qui pꝛeibãt non dicit qui ſequebant vel comitabant ſꝫ q pꝛeibant.q̄ maioꝛes in ſcia dignitate ⁊ officio ſunt ꝓmi ad repꝛehendendũ eos:q vellẽt ꝙ oẽs irent ad infernũ cũ eis.De hoc beat⁹ Hiero.fecit planctũ dicẽs in ſecundo ꝓlogo Iob:vel in argumento.Si aũt fiſcellã iunco texerẽ aut palmarũ folia cõplicarem vt in ſudoꝛe vult⁹ mei comederẽ panẽ ⁊ ventris op⁹ ſollicita mẽte tractarẽ:null⁹ moꝛderet:nemo repꝛehenderet.Nũc aũt q̄ iuxta ſciam ſaluatoꝛis volo opari cibũ q nõ perit.⁊ ſeq̄tur.Falſarius vocoꝛ.ſ.a maioꝛib⁹ ⁊ doctoꝛib⁹ ⁊ magiſtris.Iõ xp̄s de talib⁹ dicit.Si de mundo fuiſſetis.mũdus qḋ ſuũ ẽ diligeret:nũc ꝟo q̄ d mũdo eſtis:ſꝫ ego elegi vos de mũdo ꝓptea odit vos mũdus.Io.xv.Sꝫ exẽplo ceci q q̃to magis icrepabat tãto magis clamabat ad ieſuꝫ exclamãdum.Iõ btũs petr⁹ apl's dicit. Si expꝛobꝛamini in noĩe xp̄i btĩ eritis.i.Pe.iiij.

¶ 3m op⁹ de q̃ marie de⁹ eſt laudãdus:ẽ celeſtialis ſaluatio.Rõ.nam ꝓcipue laudabilis eſt gubernatoꝛ nauis cũ ꝑ maxima diſcrimia nauẽ ducit tãdẽ ꝑducit ad poꝛtum ſalutꝭ.Sic etiã de gubernatoꝛe ⁊ creatura cũ ẽ iter ꝑiculoſa hui⁹ mũdi.ſ.inimicoꝛum demonum ⁊ malarum inclinationuꝫ:tandẽ ꝑducit eã ad poꝛtũ paradiſi.Tunc laudandus eſt ꝓpꝛie maxie. Ideo dauid fecit de hoc vnũ pſalmũ dicens. Laudate dñm de celis.non dicit de terris.q̄ adhuc ſunt in ꝑiculo.ſed de celis q̄ ſũt extra ꝑiculũ.Hec celeſtis ſaluatio oñdit in.iij. ꝑte euangelij cũ di.Stans aũt ieſus iuſſit eũ duci ad ſe ⁊ dixit.Quid tibi vis faciam. At ille ait.Dñe vt videã.Ait illi. Reſpice:fides tua te ſaluũ fecit.Et cõfeſtim vidit ⁊ ſeq̄bat illum magnificãs deũ.Et oĩs plebs: vt vidit dedit laudẽ deo.Nota qd tibi vis faciã.q̄ multe ſũ miſicoꝛdie.Rñdit cec⁹.dñe vt videã. Dixit illi ieſus. Reſpice.fides tua ſaluuꝫ te fecit:⁊ confeſtim vidit ⁊ ſeq̄batur eũ.Nota ꝙ iſte fuit ꝯ ſocietate xp̄i.Nota etiã fides tua te ſaluũ fecit ⁊ confeſtim vidit q̄ ſaluatio ſtat in viſione xp̄i.Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te.ſ. eſſe ſolũ verũ deũ ⁊ quem miſiſti ieſum xp̄m Io.xvij.Mõ vita eterna.ſ.ſaluatio noſtra cõſiſtit in viſione diuine eſſentie:i q̃ plurimis tenet locis ſctũs Tho.vt ꝓmo ſcꝑ.diſt.i.q.i.ar. i.⁊.iiij.di.xlix.q.i.ar.i.q.i. ⁊ ar.ij.q.i. Item.i. ij.q.iij. ar.iiij. ⁊.viij. ⁊ idem ſentit in pleriſq alijs locis.Queſtio ẽ hec ⁊ bona.Quare xp̄s attribuit ſaluationẽ virtuti fidei dicendo.Fides tua te ſaluũ fecit:cũ fides ſine opib⁹ non ſaluet hoiem. Auctas. Quid ꝓderit fratres mei ſi fideꝫ dicat qs ſe hr̃e:opera autem non habeat. Nunquid poterit fides ſaluare eum. Sicut.n.coꝛp⁹ ſine ſpũ moꝛtuũ ẽ:ita ⁊ fides ſine opib⁹ moꝛtua ẽ.Iaco.ij. Rñſio ꝙ fides ẽ fundamẽtũ oĩuꝫ alioꝝ bonoꝝ ꝟtutum radix ſi coꝛde ⁊ oꝛe ſimpliciter ac ſollicite teneatur Sicut arboꝛ a te plantata in hoꝛto tuo facit truncũ ⁊ poſt ramos floꝛes ⁊ fructus:⁊ oꝛiginaliter oĩa iſta ꝓcedunt de radice.ſic etiam fides ẽ vt radix plantata in hoꝛto coꝛdis. deinde mittit truncũ.ſ.charitatis. faciens ramos ſ.ꝟtutũ:⁊ floꝛes ⁊ folia bonoꝝ operum. q̄ fides ꝑ charitatẽ opatur.ad Gal.v.Et poſt facit fructus glie in ꝑadiſo. ſꝫ radix rigãda eſt ne moꝛiatur.Et rigat radix fidei mane ⁊ ſero dicendo.Credo in deũ.Et quẽadmodũ hoꝛtus rigatur ꝑ.xij.tabulas.ita fides ꝑ.xij.articulos dicẽda eſt quottidie ſero ⁊ mane cum pꝛoteſtatione.Et ideo dr̄. Si ꝯfitearis in oꝛe tuo dñm ieſum xp̄m ⁊ in coꝛde tuo credideris ſaluus eris ad Ro.x.Deo gratias.

¶ Dñica in quinquageſima.Sermo ſecũdus.

Nunc manẽt fides

ſpes charitas tria hec.i.ad Coꝛ. xiij. Noſter ſermo erit de virtutib⁹ theologicis pro bona inſtructiõe nr̃a ⁊ vtilitate moꝛtuoꝝ.ſꝫ ꝓmo ſalutet ꝟgo maria. Verbũ ꝓpoſitũ eſt declarandũ ſm duplicẽ intellectũ.ſ.ꝓpꝛiũ ⁊ lr̃alẽ.⁊ appꝛopꝛiatũ moꝛaleꝫ ⁊ ſpũalẽ.Et pꝛim⁹ erit pro viuis. ſecũdus pꝛo moꝛtuis. Pꝛim⁹ erit ꝓ itroductiõe. Scḋs ꝓ pꝛoſecutiõe. Pꝛo pꝛimo ſciẽdũ ꝙ in hac vita ſũme ſunt neceſſarie iſte tres ꝟtutes theologice.fides:ſpes: charitas ꝓ eũdo ad ꝑadiſum. Ratio.q̄ cuilibet viatoꝛi aſcenſuro ad caſtrum alte ſitum:tria ſunt ei neceſſaria.

¶ Pꝛimo reſpectus viſualis.
¶ Secundo audacia coꝛdialis.
¶ Tertio duratio foꝛtitudinis.

¶ Dico ꝓmo ⁊c̄.ſ.reſpect⁹ viſual'. Naꝫ regrit ſi vis ſecurius ire vt locũ ad queꝫ tendis ſiue terminũ cognoſcas. Mõ clarum eſt ꝙ totũ tps vite nr̃e:in hoc mũdo nõ ẽ niſi vna via ꝑ quã vadim⁹ aſcendẽdo ad caſtrũ altiſſimum celi empirei.Ideo indiget his trib⁹.qui ſunt reſpectus viſualis:audacia coꝛdialis.⁊ duratio foꝛtitudinis.q̃ habẽtur ꝑ tres ꝟtutes.ſcꝫ fidẽ:ſpeꝫ:⁊ charitatẽ.Et ex hoc poteris cognoſcẽre ꝟitatẽ vel neceſſitatẽ iſtarũ triũ virtutũ Et ꝑ fidẽ videm⁹ finẽ ſeu terminũ vite nr̃e.ſcilicet celũ btõꝝ. Nũq̃ eñi iſte ꝟmin⁹ fuit cognitus ꝑ itellectũ naturalẽ phoꝝ.De hoc pulchꝛe loqt ſctũs Tho.i.ꝑte.q.i.ar.i. oñdens neceſſitatẽ doctrine ſacre vltra phicas diſciplinas eo ꝙ oꝛdinati ſum⁹ diuinit⁹ ad finem ſupnaturalẽ trãſcendentẽ naturalẽ nr̃am appꝛehẽſionẽ.Licet eñi ꝑ motũ phi hũerũt cognitionẽ de celo lune: mercurij: veneris:ſolꝭ: iouis: ſaturni:⁊ celi ſtellarũ.ſ.firmamẽti ⁊ ꝓmi mobilis:nõ tñ potuerũt aſcẽdere vſq ad celum empireũ:qḋ eſt immobile.⁊ eſt locus iſte beatoꝛum ad queꝫ aſcendimus. Et iſte locus videtur a nobis ſolũ ꝑ fideꝫ.Et de iſto loco loqtur apl's dicens. Oculus non vidit:nec auris audiuit: nec in coꝛ hoĩs aſcẽdit q̃ ꝓpauit de⁹ his q diligunt illũ. nobis aũt reuelauit deus ꝑ ſpm̃ ſuũ.i.ad Coꝛ.ij. Nota cũ dicit oculus ſ.intellectus phoꝝ nõ vidit:q̄ nolebant credere niſi illud qḋ videbant oculo intellectus ſ.per certam demonſtrationẽ. Nec auris audiuit.ſ.iudeoꝝ. Moyſes enim ⁊ alij ꝓphete multa miracula audierũt a deo:ſed nũq̃ audierũt ꝙ deus ꝓmitteret eis illum locũ. Nec in coꝛ hoĩs.ſ.infidelis aſcẽdit q̃ de⁹ ꝓparauit ⁊c̄.Ecce quõ fides eſt neceſſaria.ſ.ad videndũ locum.Sꝫ modicũ eſſet ſcire locum beatitudinis niſi etiaꝫ ſciremus viam:iõ notate tres vias quas ẽt ſcim⁹ per fidẽ.Et pa via eſt de innocẽtia baptiſmali.⁊ iſtã ſcim⁹ per fidẽ ⁊ verbũ xp̄i dicẽdo. Amẽ amẽ dico vobis niſi qs renatus fuerit denuo:nõ pt videre regnũ dei Io.iij. Affirmatiua eſt ⁊ negatiua.Secunda via eſt digna pnĩa.per iſtã hñt ire illi qui ꝑdiderũt pꝛimam viã.Digna pnĩa eſt dolere de pctĩs:⁊ ꝯfiteri cum ꝓpoſito nõ redeũdi. Iſta via ſcit per fidẽ ⁊ verbũ xp̄i dicẽtis. Pniam agite:q̄ſi appꝛopinquat regnũ celoꝝ. Mat. iiij.Tertia via eſt firma obediẽtia.hoc ẽ viuere ſm dei oꝛdinationẽ ⁊ nõ ſm ꝓpꝛiam inclinationẽ ſm ei⁹ ꝓcepta ⁊ nõ ſm ſui ꝓpꝛia ſentimẽta.Hec ẽt hr̃ per fidẽ ⁊ ꝟbũ xp̄i dicẽtis. Si vis ad vitã ingredi:ſerua mãdata. Mat. xix. Iõ apl's. Per fidẽ ãbulamus.ij.ad Coꝛ. v.Nota per fidẽ.ſ.videndo terminũ. ¶ Dico ſcḋo neceſſariũ eſt viatoꝛi audacia coꝛdialis vltra reſpectũ viſualem.ſ.non timere.nec ꝑꝑ altitudineꝫ loci dꝫ quis dubitare quin poſſit aſcendere:ſed recipe audaciã coꝛdis.nec cõfidas de intellectu nec auxilio tuoꝝ operum ſed dei dicẽdo.Deus q me de nihilo creauit ⁊ redemit:⁊ mihi illuꝫ locũ pꝛecio ſui ſanguinis emit ⁊ me per baptiſmũ mũdauit ⁊ ſacroꝝ remedia oꝛdinauit:iõ non dubito qn illuc aſcendã.q̄ nõ pꝛo ſe:q̄ incoꝛpoꝛeus eſt.deus n.ſpũs ẽ.Io.iiij.ſꝫ pꝛo me illũ locũ creauit tã pulchꝛe oꝛnatũ. Nam decoꝛ dat ſpem. Iõ dr̄ Qui ſperant in dño mutabunt foꝛtitudinem aſſument pẽnas ſicut aquile currẽt ⁊ non laboꝛabunt.ambulabunt ⁊ nõ deficient.yſa.xl. Nota qui ſperãt in dño mutabunt foꝛtitudinem. Quia ſi ante in hoc mũdo hũerunt foꝛtitudinẽ coꝛꝑalem ad ambulandũ:ſaltãduꝫ ⁊c̄.mutabũt foꝛtitudinẽ coꝛꝑis.ſ. in feruoꝛeꝫ coꝛdis.Si queratur:⁊ quõ fiet. Rñdet.aſſument pẽnas ⁊c̄. vbi ponit tres gradus bonarum ꝑſonaꝝ.Et pꝛim⁹ gradus eſt contemplatiuoꝝ. Nã iſti aſſument pennas vt aquile ſeu alas.Due ale ſunt due ſpes.vna de dei potẽtia:⁊ alia de dei miſericoꝛdia. Pꝛima aſſumitur per ꝯfidentiã de dei potẽtia.ſ. ꝙ põt nos facere equales angelis in glĩa.Scḋa aſſumit confidendo de dei miſericoꝛdia qui nõ ſoluꝫ poteſt:imo vult nos ſaluos facere. His duabus alis contemplatiui volant ad paradiſuꝫ Scḋus gradus eſt actiuoꝛũ qui currẽdo per magna opa mie ⁊ penitẽtie feſtinanter cum

magno ardore ſpūs currūt ad paradiſū. Ter
tius gradus eſt obedientiū cū dicit. Ambula
būt ⁊ nō deficiēt. ſ. faciēdo illa ad que tenenꝫ
diligenti. In oībꝰ iſtis neceſſaria ē virtꝰ ſpei q̄
dat feruorē cordialē. ¶ Dico tertio ꝙ neceſ/
ſariū eſt viatori aſcēdēti in altū duratio forti
tudis ne deficiat in medio. Hec aūt duratio
fortiꝰ hr̄ v̄tute charitatis. Nam charitas dat
fortitudinē voluntati ne mutet ꝓpoſitū: ſꝫ ꝙ
ꝑſeueret. Dat etiā fortitudinē ꝯtra tēptatio/
nes dyaboli ⁊ ꝯ occaſiōes mūdi ⁊ īclinatiōes
carnis. Et ideo dicebat aplſ. Det vobis deus
vt in charitate radicati ⁊ fundati poſſitis cōp/
hendere cum oībꝰ ſctis. ſupple grām dei. ad
Ephe. iij. Nota differentiā inter radicatū ⁊
fundatū. Sicut arbores q̄ruꝫ eſſe ⁊ viuere eſt
in radice. Itē fundati vt domꝰ cuiꝰ eē ⁊ ꝑma/
nere eſt in bono ſuppoſito ⁊ fundamēto. Ra
dix eſt virtus charitatis dans humiditatē de
uotionis eēndi ⁊ viuēdi ſpūalr. ⁊ fundamen
tū eēndi ⁊ ꝑmanēdi in eadē. Multi tamē ſūt
radicati per deuotionē: ſed nō ſunt fundati.
qꝛ modico vēto tēptatōis ſtatim cadūt ⁊ era
dicantur. ſed ſi ſunt fundati: nō timent. Ecce
neceſſitas iſtarū v̄tutū in hoc mundo. Ideo
dicit thema. Nunc. ſ. in hoc mundo manent
fides: ſpes: charitas: tria hec. Nota dicuntur
theologicales ꝓpter obiectū ⁊ ꝓpē cām. De
primo obiectū aliarū v̄tutū eſt res creata qꝛ
obiectū hūilitatꝭ ē deſpectꝰ honoꝝ. Obiectū
caſtitatis eſt deſpectus luxurie. Obiectū mie
eſt diſpenſare bona ī pijs cauſis. ⁊ ſic de alijs.
Sed obiectū iſtarū triū virtutum eſt deus: qꝛ
deus eſt obiectū fidei. Quia fides nihil aliō
eſt q̄ꝫ credere. nā deꝰ dixit. Spes eſt ſperare:
qꝛ deus promiſit. Charitas aūt eſt diligē deū
propter ſe: ⁊ proximū ꝓpter deū. Iteru ſecun
do dicunꝫ theologicales ꝓpter cāꝫ. Nā alias
v̄tutes poteſt homo acquirere per ſe viuēdo
moralr. ſed he tres non pn̄t haberi niſi a deo
ſpāliter infundanꝫ. Ideo ſolum pro iſtis orat
eccleſia dicens. Omnipotens ſempiterne de
us da nobis fidei: ſpei: ⁊ charitatis augmen/
tū ⁊c̄. Nota oportet aliquas virtutes eē theo
logicales ad acquirendū beatitudinē ſuper/
naturalē. vt dicit ſanctꝰ Tho. pria ſecunde. q.
lxij. ar. i. ⁊ iij. ſcripto diſt. xxiij. q. i. ar. iiij. q. iij.
⁊ idem dicit in queſtionibꝰ deputatis de vir/
tutibus. q. i. ca. xij. Et vt dicit ſctūs Tho. Vir
tutes theologice dicuntur: quia habent deuꝫ
pro obiecto. ⁊ quia a deo infunduntur ⁊ tan/
tū per reuelationeꝫ dei in ſacra ſcriptura tra/
dunꝫ. vt dic̄ ſctūs Thōas ibi ſup̄ prima ſcdē.
q. lxij. ar. i. ⁊ iij. di. xxiij. q. i. ar. iiij. q. iij. He eni
virtutes hn̄t ideꝫ pro obiecto ⁊ fine. ſ. deuꝫ vt
dicit ſcūs Tho. iiij. ſcrip. di. xiiij. q. i. ar. i. q. iiij.
ſcdm̄. iij. diſti. ix. Et ſunt tm̄ tres. ſ. fides: ſpes:
charitas. prima ſcdē. q. lxij. arti. iiij. Secundo
declarādū eſt v̄bū thematis iuxta intellectū
appropriatū ſeu ſpālēꝫ. Pro quo ſciendū ꝙ
in alio mūdo ſecreta loca ſeu receptacla aīa/
rū ex hac vita decedentium ſunt tria. ſ. Pri/
mus infernꝰ dānatoꝝ. qui eſt locus īferior. vbi
eſt fides ſolū ſine charitate. Quō eſt fides in
demonibus ⁊ quō nō: oſtendit ſanctus Tho.
ſcda ſcdē. q. v. arti. ij. ⁊ q. xviij. arti. iiij. ad ſecū
dū. ⁊ in tertio ſcrip. diſtin. xxiij. q. iij. ar. iij. q. i.
ai. xxvi. Secūdus locus eſt purgādoꝝ. vbi ē
ſpes ſingulariter. Tertiꝰ locus eſt beatoꝝ vbi
eſt charitas excellenter. Dico primo ⁊c̄. ꝙ in
īferno nō ſit ſpes. Auctoritaſ. Mortuo homi
ne ipio nulla erit vltra ſpes. Prouer. xi. Im
penitēs dicitꝫ impius ⁊ crudelis: quia noluit
liberare filiā regis. ſ. animā propriā ab incen
dio cuꝫ poſſet ⁊c̄. ipſo mortuo nulla erit ſpes
vltra. ſcilicet nec redemptionis: nec liberatio
nis: nec etiā releuationis. ſic extirpatur error
aliquoꝝ theologoꝝ antiquoꝝ: ⁊ gloſaꝝ ali/
q̄rū iuriſtarū dicentiū ꝙ licet in inferno nul/
la ſit redemptio: tm̄ eſt ibi penarū alleuiatio.
Dant exēplū de illo qui portat ſiue gerit aliꝗ
quod onus graue. qui licet nō poſſit onus di
mittere. tm̄ iuuatꝫ ⁊ releuatꝫ dando ſibi ad co/
medendū vel bibendū. Ita vt dicūt illi eſt de
onere aīe dānate. que licꝫ nō poſſit deponere
onus penaꝝ: pōt tm̄ habere releuationē ex bo
nis que fiūt hic a parētibꝰ ⁊c̄. Hoc eſt falſum
⁊ erroneū ⁊ per eccleſiā reprobatū. Qꝛ mor/
tuo homie impio ⁊c̄. imo dico vobis fortius
ꝙ quanto plura fiunt pro aliqua anima dam
nata: tanto magis pena augmentatꝫ. Decla/
ratur hoc per ſimilitudinē de captiuo q̄ por/
tat onus durū captiuitatis: ⁊ parētes mittūt
ſibi preciū redemptionis: ſed perditꝫ in mari
vel alias. Et qn̄ captiuꝰ ſcit: ille nō ſolū nō re/
leuatꝫ: imo magis dolor eſt ſibi: ⁊ triſticia au/
gmētatꝫ. nā ſibi nō profuit illud p̄ciū. Idē eſt
de dānatis. Itē in inferno nō ē niſi ꝯrietas ⁊
malignitas: qꝛ pater odit filium pro quo fuit
damnatꝰ: ⁊ ecōuerſo. vir contra vxorē: ⁊ ecō/
uerſo. ⁊ q̄nto hic fuerūt amores maiores: tan
to magis eſt odiū inter eos dicendo. In ma
lignitate noſtra conſumpti ſumus ⁊c̄. Talia
dixerunt in inferno hi qui peccauerunt. quo/
niam ſpes impij tanq̄ꝫ lanugo eſt que a ven/
to tollitur: ⁊ tanq̄ꝫ ſpuma gracilis que a ven

to diffuſa eſt: ⁊ tanq̄ꝫ memoria hoſpitꝭ vnius
diei p̄tereuntis. Sap. v. Nō hic argumentū ī
oppoſitū. nā diceret aliqs. Videtꝫ ꝙ in infer/
no ſit cha itas. Nā dicit textus Luce. xvi. de
illo diuite qui licet nullā haberet ſpē libera/
tionis nec releuationis qꝛ nec guttā aque po
tuit obtinere: tm̄ orauit dicens. Rogo te pa/
ter vt mittas lazarū in domū patris mei. ha/
beo eni quinqꝫ fratres vt t ſtetꝫ illis ne ⁊ ipſi ve
niāt in hūc locū tormentoꝝ. Luc. xvi. Vide
tur ergo ꝙ illa petitio ſit charitatꝫ. Rn̄ſio ꝙ
in inferno nō eſt charitas: ſed tota maligni/
tas. Ad auctēꝫ dico ꝙ ſicut in hoc mūdo ſūt
ſocij in peccatis: ſic in alio mūdo erūt ſocij in
penis. ⁊ ſic peccando vnꝰ animatꝫ ab alio: qa
multi cū minori timore peccant: q̄ꝫ ſolus vnꝰ
Sic pena maior eſt quādo ſunt plures. ⁊ q̄n/
to magis creſcit numerꝰ ſocioꝝ tanto magis
augmentatꝫ pena. qꝛ vnus cruciat aliū. Sicut
de igne in quo quāto magis ponitꝫ de lignis:
tāto magis augmentatꝫ flamma: ⁊ vnū lignū
incēdit aliud. Nō diues ille orauit nō ex cha/
ritate: ſed timore ne ſibi pena augmētaretꝫ in
aduentu fratrū qui fuerunt ſocij ſui in pctis.
Nō ergo hn̄t ſpem nec charitatē dānati: ſed
hn̄t fidē. Eſt eni fides in demonibꝰ coacta nō
laudabilis: nec eſt donū grē. Dicit eniꝫ ſctūs
Tho. ſcda ſcdē. q. v. ar. ij. in ſolutiōe ad tertiū
Hocipſum demonibꝰ diſplicet ꝙ ſigna fidei
ſunt tam euidētia: vt per ea credē cōpellantꝫ.
Et ideo in nullo minuitꝫ eoꝝ malicia per hoc
ꝙ credūt. Ideꝫ dicit ſanctus Tho. ſcda ſcdē.
q. xviij. arti. ij. in ſolutione ad ſecundū. ꝙ ma/
gis poteſt eſſe informis fides in damnatis q̄ꝫ
ſpes. Quia Aug. dicit in enchyridion. Fides
eſt malarū rerū ⁊ bonaꝝ ⁊ p̄teritarū ⁊ pn̄tiuꝫ
⁊ futurarū ſuarū ⁊ alienarū. Sed ſpes nō eſt
niſi rerū bonarū futurarū ad ſe ptinentiū. Et
ideo magis pōt eſſe fides informis in dāna/
tis q̄ꝫ ſpes. qꝛ bona diuina nō ſunt eis futura
poſſibilia. ſed ſunt eis abſentia. Nō eſt ergo
ſpes in dānatis: ſed ſuo modo vel aliquo mo
do vt patuit fides informis. quia dicit ſanctꝰ
Thomas ꝙ velint aut nolint habent credere
ex euidentia facti quādo ſentiūt penas ⁊ tor
menta: ⁊ vident gloriā beatoꝝ: tūc credūt fi
dem xp̄ianam eſſe verā. Et ꝙ habent fidē au
ctoritas. Tu credis q̄ꝛ vnus eſt deus ⁊ bene
facis ⁊ demōes credūt ⁊ ꝯtremiſcūt. Iaco. ij.
Nota cū dr̄: ⁊ ꝯtremiſcūt: q̄ſi demones ⁊ ani
me damnate timent diem iudicij. Rō. Nam
ſicut miles captꝰ in lata captione ſi ſciret tali
die ſe incluſurū in anguſta captiōe multūꝫ ti
meret illā diem. Sic enim demones faciūt ⁊
anime dānate: qꝛ mō habēt latā captioneꝫ: ſꝫ
in die iudicij recludentꝫ in corporibus ignitis
⁊ fetidis. iō iſta rōne ꝯtremiſcūt. ⁊ tu luxurio
ſe: ſuperbe: ⁊ auare: habes fidē ⁊ nō cōtremi/
ſcis de iudicio. Et iō de inferno nūc pōt dici.
Manet fides ſola. Secundus eſt locus pur/
gandoꝝ vbi habent ſpem ſingulariter. qꝛ lꝫ
habeant fidem ⁊ charitatē: tamē ſingulariter
habent ſpem. ſ. felicitatis certiſſimā. Habent
enim ſpem īpermutabileꝫ: ſcientes ꝙ aīa nō
pōt peccare. qꝛ anima ſeparata a corpe ſe fir/
mat in grā vel ī culpa iuxta ſtatū in quo egre
ditur de corpore. Si in culpa egreditur tunc
eſt īpermutabilis. ideo ſemp̄ durat pena. De
claratꝫ per ſimilitudinē de malo filio: q̄ quan/
do verberatur murmurat erigendo ſe. Sic ⁊
damnati qn̄ ſentiūt flagella: ſtatim ſe erigunt
cōtra deuꝫ. Sed illi de purgatorio deceſſerūt
in gratia: ideo nō pn̄t illā amittere eo qꝛ non
poſſunt peccare. Et lꝫ flagellentur vt boni fi/
lij ſuſcipiunt patienter. ita ꝙ nō pn̄t perdere
gratiam. Auctoritas. Si ceciderit lignuꝫ ad
auſtrū aut ad aq̄lonē in quocunqꝫ loco ceci/
derit ibi erit. Eccl'ſ. xi. Et in perſona cuiuſli/
bet illoꝝ de purgatorio dicit dauid. In pace
in idip̄m dormiā. ſ. per mortē. ⁊ requieſcā ſcꝫ
ſm̄ corpus ī ſepulchro. Qm̄ tu dn̄e ſingulari
ter in ſpe cōſtituiſti me. p̄s. iiij. Aīa enim exi/
ſtens in purgatorio cōſtituta eſt in ſpe tripli/
ci rōne. ſ. habēdi grām ꝑadiſi. exeūdi de pur
gatorio. ⁊ de adiutorio amicoꝝ ꝙ ſibi prode
runt ſuffragia. De purgatorio ergo poteſt di
ci thema ſic. Nūc. ſ. in purgatorio: qꝛ poſt di/
em iudicij nō erit purgatoriū. manet ſingula
riter hec. ſ. ſpes. Tertius locus eſt beatorum
ſ. paradiſus vbi non eſt fides vt dicit ſanctus
Thomas prima ſcdē. q. lxvij. ar. iij. ⁊ v. Et ſe/
cunda ſcdē. q. xviij. arti. ij. Similiter nec ī bea
tis eſt ſpes. vt dicit in eodem ar. ſed perfecta
charitas ſolū ⁊ excellenter. Fides autem ha/
bet defectū eſſentialr ſibi annexū. inquantum
eſt de nō viſis. ſed in celo videntꝫ oīa clare. ſi/
cut nunc videmꝰ p ſpeculū in enigmate: tunc
autē facie ad faciē. i. ad Coꝝ. xiij. Nota. Vi/
demus nūc. ecce fides. Tunc autem facie ad
faciem. Spes etiā habet defectuꝫ eſſentialē
annexum: inquantum eſt de nō habitis. In
celo autē omnia deſiderata habentur. Nam
dicit Dauid. Satiabor cum apparuerit glo
ria tua p̄s. xvi. Ideo ī paradiſo fidei ſuccedit
ſcientia ⁊ clara viſio. ſpei autem poſſeſſio ſiue
cōprehenſio. charitas autem nullum habet

defectū eēntialr annexū.iō enim in patria nō euacuabit: vt dicit ſctūs Thōas pma ſcde.q. lxvij.ar.ij.ꝛ.iij.diſti.xxxi.q.ij.ar.ij. Unde dī.i. Cor.xiij.Charitas nunq̄ excidet.ſ.per mortem bonoꝝ:ſꝫ pficiet.iuxta illud qd pñt dicere electi ſiue beati. Deus in nobis manet: ꝛ charitas eius in nobis perfecta eſt.i. Jo.iiij. Nota cum dicitur.Deus in nobis manet.ſ.ꝑ claram viſionem ꝛ poſſeſſionem. Ideo poſſumus ſic intelligere thema. Nūc manet fides in inferno ſolū.ſpes in purgatorio ſingulariter.charitas in paradiſo perfecte.

¶Dñica in qnquageſima. Sermo tertius.

Ecce aſcēdimus hieroſolymā Lu.xviij. Noſter ſmo erit de aſcēſu ad paradiſuꝫ. ¶Materia erit vtilis ꝛ bona. Sed ante oīa ſalutet̄ ṽgo maria. Cogitanti mihi tēpus anni ſm q̄ viuūt pſone mūdane magnā inenio dīaꝫ iter tps carnale qd finit hodie: ꝛ q̄drageſime qd incipit cras.quia differunt ſicut aſcenſus ꝛ deſcēſus volādi in altū ꝛ cadendi deorſum. Tpe enim carnali plures per malā vitā deſcēdunt ꝛ nō cōuertunt̄ de peccatis: nec confitent̄ nec humiliant̄:ſed faciūt ſupbias:vanitates:ꝛ nō curāt de operibus mīe:ſed de auaricia: vſura:ꝛ de furtis.nō curāt de caſtitate.ſed bene de luxuria.nec curāt de abſtinentia: ſed comedūt ꝛ bibūt guloſe.ideo eſt tps deſcēdēdi de peccato in peccatū:ꝛ per ꝯſequēs ad infernū.Iō dicit̄.Timēt tympanū ꝛ cytharā:ꝛ gaudēt ad ſonitū organi.Ducūt in bonis dies ſuos:ꝛ in puncto ad inferna deſcendūt. Job.xxi. Nota cū dicit tenent.ſ.in tēpore carnali tympanuꝫ ꝛc̄.ꝛ ponit q̄ttuor peccata in qbus includuntur omnia alia pctā. Tympanuꝫ ſig̃t peccatū luxurie ꝛ carnalitat̄. Nā primo tympanū eſt figure rotunde. Nō enī eſt lōgū. Talis eſt cōditio pſone luxurioſe.rotūda eſt.q꞉ ſemꝑ vadit in circuitu querēdo perſonā quaꝫ diligit. Ideo dō.in ps.xi. In circuitu impij ambulāt Item tympanū eſt depictū. Sic etiā eſt perſona luxurioſa.tota eſt ornata ad laſciuiā ꝛc̄. Item tympanū habet quaſdā paruas nolas: que faciūt ſonuꝫ ſic eſt de pſona luxurioſa.nā facit ſonū loquendo blande. Item tympanū qñ tangit̄:in pelle tangit̄.Sic etiā perſone luxurioſe ſe mutuo tangere nitunt̄:ſed in dānationē animarū ſuarū.Ecce primū pctm̄ qnod tangit̄ in auctoritate.Secūdo dicit q̄ tenent cytharam.hic tangit peccatū auaritie. Nota hic cōditiones cythare.Nā primo ipſa eſt de ligno ſicco.Ecce cōditio auaritie: q꞉ nullam dulcedinē vel ſuccum habet miſericordie ad pauperes. Secūda cōditio:quia eſt vacua.ꝛ ſic eſt auarus.nā vacuus eſt meritis ꝛ virtutibus:ſꝫ ſit plen⁹ diuitijs. Apoca.iij. Dicis q꞉ diues ſum ꝛ neſcis q꞉ miſer es. Tertia q꞉ cythara hꝫ quattuor paria cordarū quib⁹ ſonū facit. Sic ſunt quattuor paria ſpecierū peccati auaritie. Primū par eſt rapina dominorū ꝛ ſymonia clericoꝝ.que ſimul faciūt ſonū acutum q꞉ iam audiunt̄ per totū mūdū. Secunduꝫ par eſt vſura mercatorū ꝛ calumnia aduocatorū. Iam mercatores nihil ſciūt facere ſine vſura.primo emēdo min⁹ ꝓpter ſolutionis preuētionē.ſecūdo vēdendo plus ꝓpter ſolutionis dilationē. Itē mutuando centum florenos recipiēdo pro illo mutuo qnq̄ vel decēꝫ florenos:eſt vſura. De quo ſctūs Thō. pulcherrime determiat ſcda ſcde in materia de vſura. Tertiū par eſt fraus vel fictum ſeruitiū operarioꝝ.Quartū eſt furtū occultū latronū ꝛ detentio laborantiuꝫ qui ſibi retinēt decimas ꝛc̄. Item legata teſtamētorū. Multi tangunt iſtā cordā.Ecce ſecūdū peccatum. Tertio dicit q̄ gaudēt ad ſonitū organi. Ecce hic peccatū ſupbie. Organū enī duab⁹ ſollibus ſonat̄.Sic etiā ſupbus duab⁹ ſollib⁹ inflatur. Una de excellentia tpali propter potentiā vel ſciam:genus vel diuitias. Secūda eſt de excellentia ſpūali.ꝛ iſta eſt deuotionis humilitatis ꝛc̄.ꝛ in pūcto ad inferna deſcendunt.ꝛ hoc pōdere pctōꝝ. Ecce quō tps carnale eſt tēpus deſcendēdi.ſed hoc tps q̄drageſime eſt tēpus aſcendendi: q꞉ in hoc tēpore bonus xpianus dimittit vanitates:humiliatur ꝛc̄.reſtituit:confitetur:facit pniaꝫ:ieiunat ꝛc̄.Et incipit hoc tempus cras. Ideo de iſto ſancto tēpore propoſui thema.Ecce aſcendimus hieroſolymā.i.vitā eternā.Iſte aſcenſus eſt tam mirabilis virtutis q̄ deus nō declarauit ipſum ſimul:ſed paulatim fuit manifeſtatus hominibus ꝛc̄.Et

Primo in lege nāe fuit figuralr deſignat⁹.
Secundo in lege ſcripture fuit gradualiter numeratus.
Tertio in lege gratie ṽtualiter nominatus

¶Dico primo q̄ in lege nāe fuit figuraliter deſignat⁹: ꝛ hoc vſq̄ ad moyſen in qua gentes nō habebant libros nec doctores ſeu magiſtros:ſed ſolo intellectu naturali gubernabant ſe.ꝛ in tpe illo iſte aſcenſus virtutuꝫ ſingulariter fuit preſignatus.vt pꝫ Geñ.xxviij. vbi legitur q̄ iacob poſt ſolis accubitū vidit

diuinam reuelationē. tādē vidit vnā magnā ſcalā tenentē caput vnū in terra. aliud in celo.ꝛ vidit angelos aſcendentes ꝛ deſcendentes:ꝛ vidit dñm tenentē caput ſcale. Et dicit textus.Uidit Jacob ſcalā ſtantē ſuper terraꝫ ꝛ cacumē ei⁹ tāgens celū.angelos quoq̄ dei aſcēdētes ꝛ deſcēdētes ꝑ eā: ꝛ dñm inixū ſcale.Geñ.xxviij.De iſta viſiōe ſunt quattuor pūcta declarāda. Primū eſt q̄ eſt iſta ſcala. Secundū quō ſtat ſuꝑ terrā.Tertiū q ſunt angeli aſcēdētes ꝛ deſcēdētes. Quartum de dño innixo ſcale.De pmo. Iſta ſcala ē bona vita ſcilꝫ cauere a pctis ꝛ facere opera meritoria. Quilibꝫ enī tenēs bonā vitā ſtat in ſcala virtutū.ꝛ eadē die qua incipit bonā vitā incipit aſcēdere. Per hāc eniꝫ ſcalā oꝫ nos aſcendere ad celuꝫ.ꝛ nullus credat ſe aſcēdere ex genere:ſcia:diuitijs:ptāte vel dignitate:ſed ſolū ex bona vita. Uñ Dauid q̄ſiuit a ſuis doctoribus.Et qs aſcēdet in mōtē dñi. in ps.xxiij. Et nullus doctorum ſciuit rñdere: ſꝫ ſpūs ſanctus rñdit ei dicēdo. Innocēs manib⁹ ꝛ mūdo corde q nō accepit in vano aīam ſuā: nec iurauit in dolo ꝓximo ſuo. Hic accipiet benedictionē a dño ꝛc̄. Totū hoc eſt de bona vita nec alia ſcala eſt aſcendendi in celū.Secūdo dicit q̄ tenebat pedē in terra ꝛ cacumē eius tangebat celū.Scala bone vite habuit duas bonas diſpoſitiōes. Una ante aduentuꝫ xpi. q꞉ tūc tenebat pedem in inferno: ꝛ cacumen eius tenebat in terra.q꞉ tūc oēs quātūcunq̄ fuiſſent ſancti ꝛ bone vite oēs deſcendebant in infernū.capiendo nomē inferni nō ſtricte ſed generaliter. Auctoritas. Quis ē hō q viuet ꝛ nō videbit mortē:eruet aīaꝫ ſuā de manu inferni.q.d.nullus.ps.lxxxviij.Sed venit xps ꝛ paſſus eſt ꝓ ſaluatiōe credentiū ꝛ obedientiū:ꝛ reſurgēs ꝛ in celuꝫ aſcendēs erexit ſcalā tenēs pedē i terra ꝛ cacumē tāgit celuꝫ ꝓut de btō Dñico legitur: quomodo i hora mortis ſue videbatur in celū aſcendere ꝑ ſcalam:prout plenius in eius legenda habetur: Iō modo eſt hora aſcēdendi ſi vultis in celū aſcendere.iō cū maiori leticia ꝛ feruore debemus mō ſeruire deo q̄ antiq̄tus pīiarche ꝛ ꝓphete:q꞉ nō oꝫ nos deſcendere in iſernū: ſed aſcendere in celū. Iō xps. Qui facit volūtateꝫ pīis mei qui in celis eſt: ipſe intrabit in regnū celoꝝ. Mat.vij. Uolūtas dei eſt tenere bonā vitaꝫ.Tertio dicit q̄ angeli aſcendebāt ꝛ deſcēdebāt ꝑ eaꝫ. Hoc figurabat q̄ per iſtā ſcalā bone vite aſcēdimus feruētes. ꝛ deſcendūt tēpeſtates:q mō dimittūt vnū:aliud cras.ꝛ ſic paulatim ꝑdūt deuotionem. Ideo ſemꝑ debem⁹ aſcendere:ꝛ bonā vitā augmētare. Hoc nō dꝫ intelligi ꝑ operū multiplicationē:ſꝫ ꝑ augmētū feruoris ꝛ cōtinuationē. Et iſto mō homo aſcendit. Uerbi gr̄a. Qui vult bonā vitā tenere ſm ſuā q̄litatē ꝛ cōplexionē dꝫ recipe certas orones ꝛ ieiunia ꝛ iſta continuare cū feruore ſpirit⁹. Cogitate ſi hō ſit hodie magis deuotus q̄ heri vel añ heri. q꞉ ſi ſic:ſignū eſt q̄ aſcēdit.ſi non: ſignū eſt q̄ deſcēdit. De iſto aſcēſu ꝛ deſcēſu Ecce ꝓpha Dauid. Aſcēdūt vſq̄ ad celos:ꝛ deſcendunt vſq̄ ad abyſſos.aīa eorū in malis tabeſcebat in ps.cvi. Querit h̄ ſctūs Berñ.dī. Jacob vidit angelos aſcendentes ꝛ deſcendētes ꝛ nō vidit angelos ſtantes. Quia i bona vita nullus pōt in eodem loco ſtare.nā oportet aſcēdere vel deſcēdere:ꝛ nullus pōt dicē ego ſeruiui deo.l.ānis iō ſufficit. Deus dabit mihi paradiſum.tales ſtatim deſcēdūt. Iō Berñ. rñdēdo ad q̄ſtionē dicit. In via dei nō ꝓgredi:retrogredi eſt. Quarto dicit q̄ vidit dñm inixū in capite ſcale.nā aſcēdētes cū magnis laborib⁹ aſcēdūt doloris:tēpeſtatū:tēptationū ꝛc̄.ꝛ ne g⁹ dficiāt i via:ſtat dñs i capite ſcale vocās ꝛ ſuſcipiēs nos ꝛ ſuos fideles dicendo. Uenite ad me oēs q laboratis ꝛ onerati eſtis:ꝛ ego reficiaꝫ vos. Matth.xi. Ecce quō iſte aſcenſus fuit in lege nature figuraliter ꝑſignat⁹. ¶Dico ſecūdo q̄ iſte aſcenſus fuit in lege ſcripture gradualr nūerat⁹: ꝛ lex ſcptura dī eo q̄ de⁹ dedit legē i libro ſcriptā:q꞉ itellect⁹ naturalit̄ nō ſufficiebat. Iō de⁹ dedit legē in ſcriptis mille ꝛ qngētis annis.ſ.a moyſe vſq̄ ad xpm. Tunc enī iſte aſcēſus fuit gradualit̄ numerat⁹. Licet eniꝫ Jacob ꝓuideret aſcēſum bone vite in celū ꝑ figurā ſcale: tñ nihil dī de gradib⁹ huius ſcale: ſed ſcriptura in lege ſcpture. Dauid per ſpm̄ dei preuidit numerū graduū.ſ.xv. Uñ legit̄.i. Paral̄.xxviij. q̄ reuelauit deus ſibi q̄ non ipſe:ſed fili⁹ ſuus Salomon edificaret ſibi domum ſiue tēpluꝫ ꝛ reuelauit ſibi totā diſpoſitionē tēpli:ꝓpter quod Dauid vocauit tūc filiuꝫ ſuū Salomonem:q erat nouē vel decem annorū dicendo ſibi. Ecce fili mi ego propoſueram edificare tēplū:dei:ſꝫ de⁹ noluit. quia effudi ſanguineꝫ ſed dixit mihi q̄ tu edificabis ſibi domum. Ideo edificabis eam in tali loco.ſcilꝫ in mōte ſyon tali mō.ꝛ facies.xv.gradus. Nā templum figurabat gloriaꝫ paradiſi. iuxta illud ps.xxviij. In templo eius oēs dicent gloriā. Quindeci ṽo gradus figurabāt qndeci gra-

due ſcale bone vite quibus in celum aſcendi
mus propter qđ dauid cõpoſuit qndeci pſal/
mos qui dicunt canticũ qndecim graduũ.qa
in qlibet gradu cantabat vn⁹pſalm⁹a leuitis
aſcendẽdo in magnis feſtis ⁊ ſolẽnitatib⁹ dũ
portaret hoſtia in templũ. In prio gradu cã/
tabat pſalm⁹. Ad dñm cũ tribularer.⁊ etiã a
leuitis inchoantib⁹ ⁊ ſic de alijs. Naꝫ figura
fuit ſcale bone vite in q̃ ſũt qndecim gradus:
⁊ in quolibet angeli laudãt deũ. Ideo Iſaias
Venite aſcendam⁹ad montẽ dñi ⁊ ad domũ
dei iacob:⁊ docebit nos vias ſuas. Iſaie.ij.
¶ Dico tertio ꝙ in lege gr̃e hic aſcẽſus fuit
v̓tualiter noiatus. Tp̃s legis gr̃e eſt tp̃s pñs
in quo de⁹ ſua gr̃a voluit deſcendere vt nos
aſcendam⁹. Quãuis eni dđ in lege ſcripture
preuideret numeꝝ graduũ in aſcenſu ꝑ bonã
vitã ad celũ:tñ nõ expreſſe eos noiauit.ſed ec
ce apl̓s Paulus q celũ aſcẽderat eos expreſ
ſe noiauit ꝑ v̓tutes charitati annexas dicens
in epiſtola dñice currentis. Charitas patiens
eſt:benigna eſt ⁊c̃. Scala eſt charitas q̃ ideꝫ
eſt qđ bona vita. Et enumerat quindeciꝫ vir/
tutes charitati annexas tanq̃ꝫ qndecim gra/
dus bone vite. Et primo dixit. Charitas pa/
tiens eſt. Ecce ꝙ patientia eſt ṗm⁹ gradus
ſcale charitat̃ ſeu bone vite. Ratio quia ſta/
tim mund⁹ bellat cõtra illũ q incipit bonam
vitã:ſicut deberet cõmendari ⁊ laudari deri
det dicẽdo. Singularis eſt hypocrita ⁊c.ad
placitũ. Nota hic de q̃libet ſtatu ſm ꝙ expe/
diat. Ideo neceſſaria eſt patientia exemplo
chriſti cui a malis dicebat. Samaritanus es
⁊ demoniũ habes ⁊ patiens ſuſtinuit. Bñdi
ctus eſt qui hanc virtutem habet:⁊ nõ turba
tur de ſimilib⁹ verbis. Et iſte talis põt tũc cã/
tare primũ pſalmũ dicendo. Ad dominũ cuꝫ
tribularer clamaui:⁊ exaudiuit me. Dñe li/
bera animã meã a labijs iniquis:⁊ a lingua
doloſa ⁊c. Secũdo charitas benigna eſt. Et
nota hic differentiã inter patientiã ⁊ benigni
tatem. Et multi ſunt patiẽtes qui nõ ſunt be/
nigni. Verbigr̃a. Qui nõ vult vindictam de
inimicis ⁊c.patiens eſt.ſed niſi facit bonum
inimicis orãdo pro eis nõ eſt benign⁹. Mul
ti remittũt iniurias dicendo nõ nocerẽ inimi
co meo. Modo habetis patientiaꝫ. Sed niſi
loquamini cũ eo ſalutando ipſuꝫ: loquendo
cũ eo:nõ eſtis benigni. Ideo oꝫ aſcẽdere ſm
gradũ. Et ita faciebant ſancti q nõ ſolũ erant
patientes:ſed ⁊ benigni. Iõ quilibꝫ eis ſilis
põt dicere ſecundũ pſalmũ ⁊ cantare:dicẽdo
Leuaui oculos meos in montes.i.in ſanctos
vnde veniet auxiliũ mihi ⁊c. Tertio charitas
nõ emulat.i.nõ eſt inuidioſa. hoc eſt magis.
Multi ſunt patiẽtes ⁊ benigni: ſꝫ qñ audiũt
aliũ laudari inuident ⁊ triſtant. Et ꝑꝑ hoc di
cit Charitas nõ emulat. Eſt aliqs inuidẽs:qꝛ
nõ eſt iurat⁹baliuus ſeu vicari⁹vt talis ⁊c. Ca
ueте:al̓s cadeꝫ de ſcala charitatis ⁊ bone vi/
te. Itẽ inuid⁹ aliqs qñqꝫ eſt de bonis ſpũali/
bus.hec eſt maior inuidia.vt alter eſt ſapien/
tior:doctior:deuotior:ſanctior.de quo nõ eſt
inuidendũ:ſed gaudendũ. Et tũc in iſto caſu
poterit cantare pſalmũ ſcꝫ. Letatus ſũ in his
que dicta ſunt mihi ⁊c. Quarto charitas nõ
agit ꝑperã:ideſt ꝑuerſe.aduerbiũ.perperam
vult dicere ꝙ in oib⁹ dictis ⁊ factis hõ habe/
at intentionẽ ad deũ:nõ ad laudes:familiari
tates:vel ad bona tp̃alia. Et talis poterit can
tare quartũ pſalmum:dicendo. Ad te leuaui
oculos meos ideſt intẽtiões rectas.qui habi
tas in celis. Quinto charitas nõ inflat.ſ.per
p̃ſumptionẽ vel ſuꝑbiã vel iactantiã.⁊ lꝫ faci
ant multa bona ex hoc nõ inflant ſuꝑbia:ſed
dicũt. Plura fecit deus pro me:quia h̃ſe ſu/
perbiã ⁊ p̃ſumptionẽ de bonis operib⁹ ſtulti
cia eſt.ac ſi aſin⁹ onerat⁹ de auro ſuperbiret:
cũ tñ ſit magis timendũ ⁊ ſuſpirandũ. Nã ſi/
cut aſin⁹ onerat⁹ auro magis ſuſpirat q̃ꝫ ille
qui eſt onerat⁹ ſtercore. Ita de illis q portãt
onus p̃cioſoꝝ opeꝝ bonoꝝ nõ preſumere ſed
timere debẽt ⁊ ſuſpirare:qꝛ niſi deus iuuaret
nõ poſſetis portare. Et tales pñt cantare. Ni
ſi qꝛ dñs erat in nobis dicat nũc iſrael:niſi qꝛ
dñs erat in nobis ⁊c. Sexto charitas nõ eſt
ambitioſa.ſ.tp̃aliũ bonoꝝ: dignitatũ:p̃latio/
nũ ⁊c̃. Sũt multi qui faciũt multa bona opa
cogitãdo hoc ſciet a rege ꝓpterea ero ꝓmo/
tus ⁊c.ꝓpter hoc dicit:charitas nõ eſt ambi
tioſa. Nullus dꝫ ſibi procurare officium:regi
men p̃lationẽ:vel curaꝫ aiarũ:immo deberet
appellare dicendo. O miſer neſcio quem cõ/
putũ dem de domo mea ⁊c̃. Nã oẽs dignita
tes hui⁹ mũdi ſunt niſi ventus.iõ nõ debetis
cõfidere in dignitatib⁹ ſꝫ ſolũ in deo. Et tunc
poteritis cãtare ſextũ pſalmũ. Qui cõfidunt
in dño ſicͭ mõs ſyõ ⁊c. Septimo charitas nõ
querit q̃ ſua ſunt. glo.ſed cõia. ſm glo. beati
Auguſtini dicẽtis. Charitas de qua ſcriptuꝫ
eſt ꝙ nõ q̃rit que ſua ſũt ſic intelligit ꝙ nõ ꝓ/
pria cõib⁹:ſed cõia ꝓprijs anteponit. Verbi
gr̃a.ſicut in naui vbi ſunt camere:de qbus eſt
magis curandũ de cameris vel de naui.claꝝ
eſt ꝙ de naui de q̃ ſi ammoueret vna tabula
oẽs ſunt ſubmerſi: ⁊ nõ ſi ammouerent tres

vel q̃tuor camere. Sic eſt:nam villa ſeu ciui
tas eſt ſicut vna nauis triũ cõditionũ hoiuꝫ.
ſcꝫ religioſoꝝ:clericorũ:⁊ merces laycorum.
Itẽ dom⁹tua vel illi⁹ſũt vt camere:iõ magis
curandũ eſt de cõitate.ſ.corrigendo pctã no
toria:q̃ deſtruũt cõitatẽ. Sec⁹de ſecretis que
ſolũ deſtruũt cameras.i.domũ i qua fiũt. Sꝫ
pctã notoria:⁊ diminorũ:blaſphematorum ⁊
furatoꝝ:luſoꝝ:meretricũ ſecretarũ deſtruunt
nauẽ charitatis. Iõ aug. Quãto amplius rẽ
cõem q̃ꝫ ꝓpriã curaueritis:tanto amplius ꝓ
ficere noueritis:vt patuit de naui.⁊ tũc pote/
ritis cantare ſeptimũ pſalmũ. In cõuertẽdo
dñs captiuitatem ſyon ⁊c̃. Octauo charitas
nõ irritat. Sunt aliq qui ſtatim indignantur
⁊ ad irã pronocant.nõ eſt ibi charitas ſed il/
li qui dulcit̃ recipiunt dicendo. Deus parcat
vob.intantũ ꝙ ex illa dulcedine aliј corrigũ/
tur:⁊ illã correctionẽ nõ ſibi ſꝫ deo attribuũt
Et tũc talis poteſt cantare octauũ pſalmũ q
īcipit. Niſi dñs edificauerit domum. Nono
Charitas nõ cogitat maluꝫ. Multi ſunt qui
timore diffamatiõis ſeu verecũdie nõ faciunt
malũ:ſed in corde habẽt multas malas cogi
tatiões.ſed timore dñi expelli debẽt.⁊ ſi hoc
faciũt poſſunt tunc cantare nonũ pſalmum.
Beati oẽs qui timent dñm ⁊c̃. Decimo cha
ritas nõ gaudet ſuꝑ iniq̃tate.nã multi ſunt q
nõ facerẽt malũ nec peccatũ:ſed qñ audiunt
malũ vel peccatuꝫ de aliquo gaudẽt ⁊ ridẽt.
verbigr̃a. Perſona deuota nõ vellet ebriari:
ſed qñ videt ebriũ ridet. Propter hoc dicit.
Charitas nõ gaudet ſuper iniquitate:ſed cõ/
patitur.qꝛ perdidit illud qđ melius eſt.ſcꝫ in
tellectum. Idẽ de alijs irriſionib⁹. Item ſunt
multi qui nolunt iurare:ſed ridẽt de iuratore
Et iſti pñt cantare decimũ pſalmũ. Sepe ex/
pugnauerũt me a iuuentute mea ⁊c̃. Vnde/
cimo charitas congaudet veritati. Quidam
tantũ mentiũtur ꝙ etiã qñ dicũt veritatẽ nõ
credit eis.tales nõ habẽt charitatẽ:qꝛ chari/
tas congaudet veritati. Ideo perſone chari/
tatiue ⁊ bone vite citius ponerẽt ſterc⁹in ore
ſuo q̃ꝫ mendaciũ dicerent nec pro excuſatiõe
aliorũ nec ſua q̃tũcunqꝫ ipugnent. Et quili/
bet talis põt cãtare pſalmũ vndecimuꝫ. De
profundis ⁊c. Duodecimo:Charitas omnia
ſuffert. Ecce patiẽtia in aduerſis.ſ in īfirmita
tib⁹:pauꝑtatib⁹:doloribus ⁊c. Quia ſicut ſer
uus hũilit̃ portat on⁹ tale ⁊ hoc ꝑꝑ ſalariũ ⁊
lucꝝ:ſic tales hũilit̃ portãt on⁹ aduerſitat̃. Et
quilibet talis põt cãtare duodecimũ pſalmũ
Dñe nõ eſt exaltatũ cor meũ ⁊c. Tredecimo
charitas oĩa credit. Nota oĩa.ſ.determinata
per eccleſiam per xp̃m: ⁊ per apl̓os p̃dicata
credit. ſed aliqui volunt diſputare ⁊ exami/
nare dicẽdo. Videamus quõ eſt ieſus xp̃s in
hoſtia.magna ſtulticia eſt. Nã iam fuit exa/
minatũ ⁊ purificatũ. Ideo debemus ⁊ tene/
mur cũ manſuetudine illa ſuſcipere ⁊ poteri
mus tũc cãtare cũ dauid.xiij pſalmũ graduũ
Memẽto dñe dauid:⁊ oĩs mãſuetudis eius
Decimoq̃rto: charitas oĩa ſꝑat.ſ.a deo pro/
miſſa:⁊ finaliter ſaluationẽ.nõ ſolum ſuã:ſed
oĩuꝫ taꝫ iuſtoꝝ q̃ꝫ etiã iniuſtoꝝ:qꝛ de⁹ poterit
eos cõuertere. Et tales pñt tunc cãtare.xiiij.
pſalmũ.ſ. Ecce q̃ꝫ bonũ ⁊ q̃ꝫ iocũdũ ⁊c. Deci
moq̃nto:charitas oĩa ſuſtinet. Ecce diciam nã
multi ſũt q ſuſtinẽt v̓ba iniurioſa:ſed nõ ſuſti
nent īfirmitates. Alij ſuſtinẽt infirmitates:ſꝫ
nõ paupertates vel malũ tẽpus.ſed charitas
oĩa ſuſtinet. Nota ſimilitudinẽ de illo qui tẽ
pore indulgẽtiarũ vadit romã:qui qñ eſt iux
ta portã nõ intrat romã:ſed redit.talis nõ lu
crat indulgẽtias. Ideꝫ ſi aliqs ſeruit deo:ſed
anq̃ꝫ ſit ad portã mortis ſi redit de bona vita
ad pctã dãnat⁹ eſt. Iõ dicit. Oĩa ſuſtinet. Et
qñ tal̓ intrat paradiſũ angeli incipiũt cãtare.
Ecce nũc bñdicite dñm ⁊c̃. Iõ nõ debem⁹re/
ſpicere retro:ſꝫ aſcẽdam⁹q̃tidie perſeuerãdo.
Si vero ſit aliqs vſꝫ q nõ ſit in ſcala bone vi
te intret modo: quia nunc incipit tempus.ſ.
quadrageſime. Ecce nunc tempus acceptabi
le:ecce nunc dies ſalutis ⁊c̃.

¶ In die cinerum. Sermo vnicus.

Cum ieiunas vnge caput tuũ:⁊ faciẽ tuaꝫ laua. Matthei.vi. Illud qđ in hac mortali vita eſt precipue no
bis neceſſariũ in remiſſionẽ peccatoꝝ ⁊ cõſe/
cutionẽ regni celoꝝ in alia eſt pnĩa. Nec ha/
bemus aliud remedium in peccatis poſt ba/
ptiſmũ factis. Nota ad hoc ſilitudinẽ de na/
ui naufragiuꝫ faciẽti.poſt qđ nauigantes nõ
hñt aliud remediũ vite niſi ponẽ ſe ad aliquã
tabulã ⁊ ibi firmit̃ ſe tenẽ:al̓s ⁊c̃. Ita ẽ de no/
bis.nã dñs ieſus xp̃us q eſt magn⁹ mgr̃ fecit
vnã pulchrã nauẽ ad nauigandũ ad p̃adiſuꝫ
ſecure.ſ.inocentiã baptiſmalẽ. Et q cũ iſta na
uigat recte vt b̓tiſſima v̓go vadit ad p̃adiſuꝫ
⁊ ad portũ illi⁹. De iſta naui iux̃ ſenſũ ſpũalẽ
eſt auc̃tas. Aſcẽdẽte ieſu in nauiculã.ſ.baptiſ
mũ.ſecuti ſũt eũ diſcipuli ei⁹.ſ.xp̃iani. Mat.
viij. Hec nauis.ſ.baptiſmal̓ inocẽtie facit nau
fragia ⁊ rumpit̃ impingendo in rupe pctõꝝ
mortaliũ.ſ.vento temptationũ dyabolicaruꝫ

vel vndis īclinationū carnaliuȝ ſeu periculis
occaſionū mūdanaliū intātū ꝙ tot ſūt picula
in mari hui⁹ mūdi ꝙ de decē milib⁹ aiarū nō
tranſfretat vna cū iſta naui innocētie: baptiſ-
malis qn peccet mortalr ꝛ ſic rūpaẜ. Ideo ad
inſtar nauigantiū ſi volūt ſe tenere ad tabu-
lam pnie fortiter: adhuc pñt euadere. hoc di-
cunt oēs doctores tam theologi ꝙ iuriſte ꝛ
canoniſte: dicentes ꝙ pnia eſt ſecūda tabula
poſt naufragiuȝ. Sed q̄re dẜ ſecunda tabula
que eſt prima. Pro rñſione nota duo naufra
gia in nā humana. ꝛ primū eſt gñale. ſecūdū
particulare. Primuȝ naufragiū fuit iuſticie
originalis ex pctō ade. nam tūc nauis iuſticie
originalis fuit rupta: ꝛ oēs in ea ſubmerſi ſui
mus. Auctas. Per vnuȝ hoiem pctm̄ in hūc
mundū intrauit: ꝛ per peccatū mors ꝛ ita in
oēs hoies mors ptrāſijt per adaȝ in quo oēs
peccauerūt. ad Ro. v. Propter qđ ꝛ vt oēs
poſſent ſaluari deus ordinauit duas tabulas
ꝛ prima fuit baptiſm⁹. ſecunda pnia. Iō pnia
dẜ ſecūda tabula. Si vo volum⁹ log de nau-
fragio ſpāli ſeu pticulari qđ fit qñ tu vel ille
peccas mortaliter: tunc pnia dr̄ prima tabu-
la ꝛ non ſecūda: qꝛ nō habem⁹ aliud remediū
ad ſaluanduȝ. Ideo xp̄s dixit. Dico vobis ꝙ
niſi pniam habueritis: omnes ſimul peribitis
Luc. xiij. Ex quo ergo pnia eſt nobis neceſſa-
ria: xp̄us oſtendit nobis in themate quomo-
do eſt fienda: dicendo. Cuȝ ieiunas vnge ꝛc̄.
In quo xp̄s oſtendit nobis tria neceſſaria cir
ca que iſto tēpore debemus occupari ſi cum
tabula penitentie cupim⁹ ſaluari: que in the-
mate ſubtiliter intelliguntur ꝛc̄.

Primū ē afflictio pnialis. ibi. Cū ieiunas.
Scōm oratio ſpūalis. ibi. vnge caput tuū.
Tertium eſt confeſſio ſacramentalis. ibi. fa
ciem tuam laua.

Dico primo ꝛc̄. cū dẜ. cū ieiunas ꝛc̄. Scie
bat aūt xp̄s ꝛ ſancta mr̄ eccl̄ia q̄ hoc ieiuniuȝ
ordinauit ꝙ ieiuniū eſt afflictio illis qui non
ſunt aſſueti ieiunare. Dicit ergo. cuȝ ieiunas
preſumendo ꝙ oēs chriſtiani ieiunēt: incipiē
tes hodie ab hac die vſq ad paſcha: exceptis
ſex dñicis. Et ſic ſunt quadraginta dies ieiu-
nales. ꝛ ſic ieiunādo cōformentur xp̄o tanꝙ
boni diſcipuli: ꝛ boni miniſtri nr̄o dño qui ꝓ
nobis quadraginta diebus ieiunauit. Ideo
apl̄s. Exhibeam⁹ noſmetipſos ſicut dei mini-
ſtros in multa patientia: in ieiunijs multis.
ij. Ad Cor. vi. Nota verbuȝ cū dicit. In mul
ta patientia: qꝛ cū multiplici patientia ſeruā-
da eſt huiuſmodi ieiuniorū afflictio: confor-
mando nos domino noſtro ieſu xp̄o. Et pri-
ma eſt in ſe. ſecūda eſt in ꝓximis. tertia eſt in
domo ꝓpria. De prima. qꝛ nō ꝯſueuiſtis ieiu
nare: ideo in principio eſt vobis tediū. qa ſta
tim in mane ſtomachus clamat eſurio eſurio
eſurio. ꝛ ſequitur dolor capitis. Itē qꝛ nō ce-
natis vix poteritꝭ dormire: ideo neceſſaria eſt
patientia ꝓ ſe. qꝛ in hijs cōſiſtit merituȝ. Nec
ꝓpter hoc dimittatur ieiuniuȝ cogitando ꝙ
plura ſuſtinuit xp̄s pro te: ꝛ plura merenẜ pec
cata tua. Iō quēadmodū diligenter obſerua
res dietā a phiſico ꝓ ſanitate corporis: ſerua
ergo potius dietā a xp̄o ordinataȝ ꝓ ſanitate
anime: ne contingat vobis ſicut timidis mi-
litibus q in pricipio belli quādo ſentiūt bali-
ſtas timēt ꝛ retrocedūt: cū tunc magis debe-
rent animari ꝛ fortiter bellare. Secūdo ne-
ceſſaria eſt patiētia ad ꝓximos. nam aliq cle-
rici ꝓpter ieiunium efficiunẜ impatiētes. nec
poteſt homo eis loqui in bono tono: ita accē
dunẜ in colera. Ideo eſt neceſſaria patientia
alr̄ eſſet ieiuniū dyabolicum. qui ſemper ieiu
nant. ſ. cū ipatiētia ꝛ malicia. Tertio neceſſa-
ria eſt patiētia in domo ꝓpria: qꝛ ſi forte quā
do tu venis hora prandij prandiuȝ nō eſt pa-
ratum: ne indigneris cōtra vxorē vel familiā
ſed patienter expecta. ꝛ interim fac orationē.
ꝛ ſi ſit coctū: vel minus bene paratum: ſuſti-
ne patienter: ꝛ nō proijcias ſcutellā vxori ad
caput: vt faciunt aliqui miſeri qui perdunt to
tum merituȝ ieiunij. Ecce quare in multa pa-
tientia concordat ſacra ſcriptura. Patiētia
vobis ſupple ieiunātib⁹ neceſſaria eſt vt volū
tatem dei facientes. ſ. ieiunādo. reportetis ꝓ-
miſſionē. ad Heb. x. Nota in ieiunijs multis
ſ. xl. diebus vt dixi. Modo veniunt tres que-
ſtiones q̄ vos cōiter facitis. Et prīa eſt aliquo
rū dicentiū. Ego iā ieiunaui tribus vel quat-
tuor q̄dragefimis vel decē: ꝛ vos ſp dicitis ꝙ
q̄dragefima fit in exempluȝ q̄dragefime ieiu
xp̄i q ſolū vnā q̄dragefimaȝ ieiunauit. quare
ergo quolibet anno ieiunamus quadrageſi-
mam: cuȝ xp̄s nō ieiunauerit niſi ſemel tm̄ in
vita ſua: maxime quia ipſe dicit. Nō eſt diſci-
pulus ſupra magiſtrū: nec ſeruus ſupra domi
num ſuū. Sufficit diſcipulo vt ſit ſicut magi-
ſter eius: ꝛ ſeruo ſicut dñs eius. Mat. x. Pro
ſolutiōe nota iſta q̄ſtio ꝓcedit ex ignorantia
vel ex inaduertentia: nō cōſiderantes ieiuni-
um ieſu xp̄i. Qñō vos creditis ꝙ xp̄s illaȝ q̄-
drageſimam ieiunauit. Dicunt aliqui ſimpli
ces ꝙ xp̄s ieiunauit ſicut nos ieiunamus co-
medēdo ſemel i die ꝛc̄. Alij dicūt ꝙ xp̄s tulit

ſecum quadraginta panes in deſertū ꝛ quo-
libet die comedit vnū. Hoc eſt erroneū. Alij
dicūt ꝙ comedebat herbas. ꝛ hoc eſt falſum
Ecce qđ dicit text⁹ euāg. ieiunauit. xl. diebus
in dſerto ꝛ nihil mādu cauit i illis dieb⁹. Lu.
iiij. Modo ſi tu vis ieiunare vna tali quadra
geſima ꝛ facē talē quadrageſimā do tibi licē
tiā ne de cetero ieiunes aliā. Naȝ totū tp̄s vi
te xp̄i fuit ſicut q̄drageſima quaȝ nos facim⁹
qꝛ ſoluȝ ſemel comedebat in die ꝛ nō legiẜ ꝙ
vnꝗ comediſſet carnes niſi de agno paſcha-
li vt legē adimpleret. Quia ergo in mō ieiu-
nādi nos nō poſſum⁹ ſibi aſſimilari. qꝛ nō poſ
ſumus eſſe q̄draginta dieb⁹ ſine cibo corpali
iō ſctā mr̄ eccl̄ia in ordinatione nr̄i ieiunij re-
cepit de xl. xp̄i numeꝝ dieruȝ. ſ. xl. de cōi. ꝛ de
cōi mō ſuo viuendi ẜm mgr̄m hyſtoriaꝝ rece
pit modū nr̄i ieiunij ānualiter. ſ. ſolū ſemel in
die comedere nō carnes ſȝ cibū q̄drageſima-
lem: qꝛ ois xp̄i actio nr̄a eſt inſtructio. vt dicit
Greg. Itē ieſus cepit facē ꝛ docere. Act. i. Pȝ
ergo pª rñſio. Scđa qō eſt: vtrū aliq ſunt exē
pti ab iſto ieiunio. Rñdeo ꝙ multe ꝑſone ex
cuſanẜ: qꝛ nec deꝰ nec ſctā mater eccl̄ia intēdit
aliquē obligare ad impoſſibile vel periculuȝ
ꝑſone. Et q̄ſiui que ꝑſone excipiunẜ. Et extra
gaui a doct. theolo. octo cōditiones ꝑſonaꝝ
que ab hoc ieiunio excipiunẜ. Et pº excipiun
tur mulieres ꝓgnantes. Rō eſt: qꝛ tales hñt
ꝓuidere duab⁹ ꝑſonis: ſibi ipſis ꝛ filio vel filie
qꝛ ſi ieiunarent creatura in vtero exiſtens ni
mis poſſet debilitari: ꝛ nō diu viuere: iō poſ-
ſent cenare ſine pctō. Sȝ ſi mulier eſt bñ com
plexionata ꝛ bñ fortis pōt aliqñ ieiunare. Se
cundo excuſanẜ mulieres lactantes eadē rōe
qua ſupra. 3º infirmi excuſanẜ: nō tñ de oi in-
firmitate: ſȝ ſoluȝ illius que aufert appetitum
comedēdi: nec poſſet ſemel recipe vnā bonaȝ
refectionē. nā podagra vuln⁹ ꝛ hmōi infirmi
tates que nō pturbant appetitū. ꝛ de gutta q̄
venit pp exceſſum cibi ꝛ pot⁹ ꝛc̄. nō excuſant
hoiem ꝛ iō ẜm Guilhelmū in hoc ſtandū eſt
arbitrio boni viri. Quarto paupes qui hora
comedēdi nō pñt hēre ſufficientē refectionē
vt illi qui petūt hoſtiatim. vel alij qui nō pñt
hēre vel vix caules cū oleo. Si tales poſſent
ieiunare magnū meritū hērent. alr̄ nō teneẜ.
De hoc vide Tho. ij. ij. q. cxvij. Diuites autē
qui pñt hēre piſces ꝛ aliqua alia teneẜ ieiu-
nare. Quinto itinerātes pedeſtres pp neceſſi
tatē. eqtantes aūt nō excuſanẜ: equ⁹ vel mula
poterit cenare ſȝ nō vos ſine pctō. Sexto la-
borātes: vt foſſores: fabri: q in toto vel in pte
nō poſſent: ꝛ qui alr̄ nō pñt prouidere vxori
neꝗ filijs. Sutores aūt ꝛ ſartores notarij ꝛ ſi
miles qui ſedēdo faciūt opa ſua nō excuſanẜ
Septimo pueri. ſȝ cui⁹ etatis dic Tho. in. iiij.
ſniaꝝ. ꝛ in ij. ij. q. cxlvij. ꝙ nō oēs teneẜ ad ie
iuniū etiā imo excuſanẜ quouſꝗ cōpleuerint
pueri tria ſeptēnaria. Rō. qꝛ vſꝗ ad illđ tp̄s
corpus augmentaẜ ꝛ pueri creſcunt. Iō tales
indigent ad min⁹ duab⁹ refectionibus. Vna
pro corpis ſuſtētatione. alia pro corpis aug-
mento. Iō do vobis iſtud ꝯſiliū ꝙ pueris ſe-
ptē vel octo annorū ſufficit ꝙ ieiunent in die
veneris ſctā. Dicaẜ de alijs ẜm maiorē etatē:
ſi vndecim vel. xij. annoꝝ ſemel in hebdoma
da: ꝛ ſic de alijs. Octauo ſenes in certa etate
ſȝ qñ hñt talē ſenectutē que aufert ab eis ap-
petitū comedēdi: vel qꝛ ꝑdiderūt dētes ꝛ co
medunt ꝛ ſepe vel ſepi⁹ ſicut faciūt pueri. Sȝ
ſenes octoginta annoꝝ vel ampli⁹ qui ſemel
bñ pñt comedere: tales nō excuſanẜ i aliquo
ꝓdictoꝝ qn ipſi peccāt mortaliter. Iō cū dili-
gētia oēs ieiunem⁹: alr̄ ſi nō excuſanẜ aliquo
mō ꝓdictoꝝ peccant mortalr̄. qꝛ ꝓceptū eccl̄ie
tranſgrediẜ. de quo de ꝯſe. di. iij. Non lȝ. ꝛ ca.
Nō opȝ. ꝛ ca. Placuit. Patet ergo rñſio ad
ſecundā q̄onem. Iō dr̄ Judith. iiij. Clamauit
ois ppl̄s ad dñm cū inſtātia magna ꝛ humi
liauerūt aias ſuas in ieiunijs ipſi ꝛ mulieres
coꝝ. 3ª qō aliquoꝝ eſt ꝛ maxime diuitū dicen
tiū. ſi poſſent redimere ieiunium per elemoſy
nas vel ꝑmutare dicentes. cuȝ ſint tria opera
pnialia. ſ. ieiuniū oratio ꝛ elemoſyna ꝛ ieiuni
um ſit minimū opus. Iō dicunt ipſi ꝑmutari
pōt minimū in mai⁹ hoc eſt ieiuniū in elemo
ſynam per ſeipſos ꝛ ꝓpria auctē ꝛ ſine licen-
tia ꝑmittant: ſȝ nō excuſanẜ ex hoc. Nota pro
rñſione. qꝛ ſimplr̄ loquendo ceteris paribus
melior eſt elemoſyna ꝙ ieiuniū. ſȝ ex alia pte
dico ꝙ melior eſt obediētia ꝙ ieiuniū: orō et
elemoſyna. Melior eſt. n. obediētia ꝙ victi-
ma. i. Regū. xv. Propter hoc ſi daretis oia
que poſſidetis in elemoſynis amore dei. ꝛ ꝓ-
pria auctē frangitis ieiunium ꝯ obediētiā etiā
totum eſt ꝑditū. Qñ vniuerſalis eccl̄ia ordi-
nauit hoc ieiuniū: obediētia ergo eſt ibi ẜuā-
da. Iō dicit xp̄us rectorib⁹ eccl̄ie. qui vos au-
dit me audit: ꝛ q vos ſpernit me ſpernit. Lu.
x. Si ergo hētis aliquā neceſſitateȝ: recurratꝭ
ad ꝓlatum. ꝛ ſi forte ꝓlatus non eſt certus de
vr̄a neceſſitate conſuleẜ de hoc medicus: ꝛ ſi
tunc medicus cōſulit nō ieiunandum de ꝯſi-
lio ꝛ licētia medici ꝛ ꝓlati pōt ꝑmutari ieiu-
nium in elemoſynā: alr̄ nō. Dicit ſcđo ꝛc̄.

ꝙ opus circa qđ debem⁹ nūc occupari ⁊ ope
rari eſt oꝛo ſpūalis cū dicit. Unge caput tuū.
Et ad hoc intelligendū ſciēdum ꝙ in ſacra
ſcriptura inuenit ꝙ xp̄s eſt caput eccīe tā mi
litantis ꝙ̄ triūphantis. Rō qꝛ ad inſtar capi
tis eſt ſupius ⁊ influit cōiter in mēbꝛa. De h̄
pulchꝛe diffinit ſctūs Tho. iij. pte. q. viij. ⁊ in
3° ſcripto diſt. xiij. ⁊ doctoꝛes eadē di. iij. Au/
ctoꝛitas. Oīa ſubiecit ſub pedib⁹ eius ⁊ ip̄m
dedit caput ſup oēm eccīam que eſt coꝛpus
eius ad Ephe. i. Nota oīa. ſ. vniuerſalia ⁊ pti
cularia. Ideo dicit apl's. Uolo aūt vos ſcire
ꝙ omnis viri caput eſt xp̄s. i. ad Coꝝ. xi. Oꝛa
tione aūt ſpūali hoc caput. ſ. xp̄s vngitur: que
ip̄m mollificat ⁊ ſuauē reddit pctōꝛib⁹. ſcitis
ꝙ vnctio mollificat ⁊ ſuauem facit rē vnctā:
licet añ eſſet aſpera. ſic xp̄s ꝙ̄tūcunq; ſit du/
rus ⁊ aſper pctōꝛibus: tñ oꝛone ſpūali efficit
eis ſuauis ⁊ mollis. Bernardus. Oꝛatio de
uim vngit: lachꝛyma pūgit. Jō dñs ieſus xp̄s
qui tpe carnali eſt durus ⁊ aſper pp pctā nr̄a
⁊ per rigoꝛē ſue iuſtitie ſi modo iſto ſctō tpe
vngat deuotis oꝛonibus ip̄e fit ſuauis ⁊ mol
lis. Et iſto oleo ipſe vult vngi. qꝛ multum ſibi
placet. Et nota ad hoc parabolā quā ipſe lo/
quens de ſe dixit. Simile eſt regnū celoꝝ ho/
mini regi qui voluit rōnē ponere cū ſuis ſu/
is. oblatus eſt ei vn⁹ qui debebat ei decē mi/
lia talenta. Cū aūt non haberet vñ redderet:
iuſſit eū dñs eius venundari ⁊c̄. Matt. xviij.
Seruus ille nequā vnguēto oꝛonis cepit vn
gere caput ſuum dicēdo. Patientiā habe in
me ⁊ oia reddā tibi: vſq; qm̄ rogaſti me. In
hac parabola xp̄s loquebat de ſe qui eſt dñs
⁊ rex noſter. nos vero ſumus diſpēſatoꝛes: ⁊
opꝫ ſibi reddere rōnem qualiter diſpēſamus
cogitationes: locutiones: opationes: ⁊ oēs ſi
bi tenemur decē milia: que decē ſunt pcepta
in qb⁹ includunt oēs pfectiōes hui⁹ vite qui
peccando obligamur ad ſatiſfactionē. Si er/
go vis vt debitū tibi dimittat: vnge caput tu
um. ſ. xp̄m. Si aūt vis ſcire modū vngēdi re/
ſpice mariā magdalenā đ qua dicit. Acceſſit
ad eum mulier habens alabaſtrū vnguenti
precioſi ⁊ effudit ſup caput ei⁹ recumbentis.
Matt. xxvi. Et oſtendunt hic tres modi qui
ſunt ſeruandi in deuota oꝛatione.
¶ Primus modus eſt qñ dicit. Acceſſit ad
eū mulier. i. aīa deuota: cogitando deuote cū
quo loquitur qñ dicit Pater noſter qui ⁊c̄.
¶ Secūdus modus eſt qñ dī. hñs alabaſtrū
i. coꝛp⁹ vnguēti pcioſi. ſ. reuerētialis timoꝛis.
¶ Terti⁹ modus eſt ibi quando dicit. effudit
ſuper caput ipſius. ⁊ hoc eſt quādo aperitur
os dicendo deuote verba oꝛationis.
¶ Et ſic btā maria magdalena bis vnxit xp̄m
ita tu bis in die vngere debes xp̄m. ſ. deuote
oꝛādo mane ⁊ ſero. ecce ergo q̄re dic̄. Unge
caput tuū ⁊c̄. Et hoc de ſcđa parte. ¶ Dico
3° ꝙ tertiū opus in quo iſto ſctō tpe debem⁹
occupari eſt ꝯfeſſio ſacr̄alis cū dicit. ⁊ faciem
tuā laua ⁊c̄. Facies aīe eſt ꝯſcia. Rō. qꝛ ſicut
iu facie cognoſcitur pſona. ita de⁹ in facie co/
gnoſcit qui ſunt diſcipuli. Et de iſta facie loq
tur dauid dicendo in pſ. xxvi. Tibi dixit coꝛ
meū: exquiſiuit te facies mea. ſ. ꝯſcia. Hec fa/
cies eſt modo lauāda per ꝯfeſſionē ſacr̄alem
O qui faciē coꝛpoꝛis nō lauaret niſi ſemel in
anno. quot maculas ⁊ turpitudines haberet
Sic eſt de facie ꝯſcie. Hec lauatio fuit pfigu
rata. iiij. Regū. v. vbi de⁹ figurauit ꝯfeſſionē
eſſe neceſſariā in naamā lepꝛoſo. Et nota hi/
ſtoriā cuꝫ dixit heliſeus ꝑpheta. Ua
de ⁊ lauare ſepties in ioꝛdane ⁊ recipiet ſani
tatem caro tua atq; mūdaberis. Nota ꝙ le/
pꝛa ſignificat pctm̄ moꝛtale. Et nota ꝙ lepꝛa
habet ꝯditiones oium pctōꝝ moꝛtaliū. Et p⁹
qꝛ lepꝛa inflat hoieꝫ. ecce hic ꝯditio pcti ſup/
bie. Scđo inducit ſitiꝫ magnā per quā deno/
tatur pctm̄ auaritie. 3° inficit cohabitātes cū
ea. ecce ꝯditio pcti luxurie. Quarto cōſumit
humidū radicale. ecce hic inuidia. Quito fa
cit anhelitū fetiduꝫ. ecce hic ꝯditio pcti gule.
Sexto facit vocē raucaꝫ. ecce ꝯditio ire. Se/
ptimo debilitat oia mēbꝛa ad opanduꝫ. ecce
hic pctm̄ accidie. Remediū curandi ergo eſt
ire ad ioꝛdanē. ⁊ dī ioꝛ. i. flumen. ⁊ dan. i. iudi
cium. ecce hic ꝯfeſſio que nō eſt niſi flumē iu
dicij. Nā ibi fit iudiciū de pctis. Ibi. n. dꝫ hō
denudari oñdendo oēs ſuas verecundias. ſ.
pctā: nude i. clare ꝯfeſſoꝛi. Jō dicit. vade. ſ. ad
ꝯfeſſoꝛem: lauare ſepties. i. ꝯfitere de ſeptem
pctis moꝛtalib⁹ ad que oia alia pctā reducū/
tur. In p⁹ vice hō lauat de pctō ſupbie. In 2°
de auaritia ⁊c̄. In ſeptima āt hō eſt purus. ⁊
facies mūda ab oib⁹ moꝛtalib⁹ maculis ita ꝙ
nulla ſibi remanet facta ꝯfeſſione. Sūt ergo
bñ miſeri qui ſua pctā nolūt ꝯfiteri. Si deus
pcepiſſet nobis vt ꝑijceremus nos in ignem
pro remiſſione pctōꝝ. fiendū eēt: q̄̄to magis
debemus ꝯfiteri cū ſit tam leue. Jō dixerunt
ſerui ad naamā. et ſi rem grandē dixiſſet tibi
ꝑpha: certe facere debueras q̄̄to magis: qa
nūc dixit tibi: lauare ⁊ mūdaberis. Si poſſi/
bile eēt iā oēs deberēt hodie ꝯfiteri: vt habe
retis ptēꝫ de bñficijs eccīaſticis. Jō dic̄ Joh.

ꝯcoꝛdans cū figura dicta. Si ꝯfiteamur pctā
nr̄a: fidelis ⁊ iuſtus eſt ds̄ vt remittat nobis
pctā nr̄a: ⁊ emūdet nos ab oi iniqtate. i. Jo.
p°. Modo ſcitis in qb⁹ operib⁹ debetis hoc
tp̄s ſctm̄ expēdere. Cōfitemini igit mō i pn°
xl. ⁊ i paſcha recōciliamī i cōione ⁊ ſic pueni
et ad gl'iaꝫ. Quā vob̄ ꝯcedat ⁊c̄. Deo grās.
¶ Feria quita poſt cineres. Sermo vnicus.

Ego veniam ⁊ ſa

nabo eū. Matth. viij. Cōcluſio ē ⁊
doctrina gñalis in ſctā theologia
ꝙ in qualibet cōuerſione pctōꝛis de mala vi
ta ad bonā: de culpa ad grāꝫ: de vitio ad vir
tutem. in tali cōuerſione ſi ſit vera ſemp deus
pſentialiter venit p grāꝫ: nec ad talē ꝯuerſio/
nē ſufficit poſſe alicui⁹ creature. ſ. hois vel an
geli. qꝛ ſine me nihil poteſtis facere. Joā. xv.
Cōcluſio eſt oiuꝫ theologoꝝ. et hec ꝯ° pt de/
clarari per regulā ad gñalē ꝯuerſionē ⁊ redē
ptionē mūdi ad quā ipſe ds̄ venit pncipalr̄.
qꝛ nullus ali⁹ fuiſſꝫ ad hoc potēs vel ſufficiēs
Quēadmodū in magno hoſpitali in quo ia/
cent multi īfirmi de infirmitate incurabili oꝫ
ꝙ ad curādū eos veniat magn⁹ medicus. ſic
oēs eramus decūbētes in hoc hoſpitali hui⁹
mūdi magnis infirmitatib⁹ pctōꝝ. pp qđ de
ſtudio paradiſi venit ille magn⁹ medic⁹ pctica
re ⁊ infirmos curare. Jō Augu. ſup illo v̄bo
Matth. ix. Nō veni vocare iuſtos ſꝫ pctōꝛes
dī. De celo ad nos venit medic⁹ magn⁹. qꝛ p
totū mūdū iacebat egrot⁹. Pꝫ ergo ꝙ ad re
dēptionē vniuerſalē neceſſari⁹ fuit ei⁹ aduen
tus. Sic dico ꝙ in ꝯuerſione pctōꝛis opꝫ ip̄ꝫ
venire pncipalr̄. qꝛ nullus eēt ſufficiens. Jō
Dauid in ſpū ꝑphetie itelligēs iſtā ꝯcl'onē
⁊ doctrinā: de aduētu ei⁹ regratiās deo dicit
aie ſue in pſ. ciij. Bñdic aīa mea dño: ⁊ oia q̄
ītra me ſunt nomini ſctō ei⁹. Bñdic aīa mea
dño ⁊ noli obliuiſci oēs retributōes ei⁹. Qui
ꝑpiciat oib⁹ iniquitatib⁹ tuis qui ſanat oēs in
firmitates tuas. Jō qñ ille cēturio de quo lo
quit euāgeliū hodiernuꝫ ſupplicabat xp̄o vt
veniret ad curandū ſeruū ſuuꝫ. Rñdit xp̄us
ego veniā ⁊ curabo eū. Sꝫ quare dixit veniā
qꝛ nō iuit nec ire intēdebat: nūqd dixit men/
daciuꝫ. Rñdeo ſm doctoꝛes qñ ds̄ curabat
aliquē in coꝛpe etiā curabat in aia. qꝛ dei pfe
cta ſunt opa. Jō dicebat ipſe: totū hoieꝫ ſanū
feci. Jo. viij. Totū. i. in coꝛpe ⁊ aia. et niſi ipſe
veniat per grāꝫ nulla aia pōt curari. iō pp h̄
dixit. ego veniā nō per pn̄tiaꝫ coꝛpoꝛalē: ſed
per grām ſpūalē: ⁊ curabo eū. Cuꝫ ergo xp̄s
ſit medicus ꝓpri⁹ ⁊ imediat⁹ ipſius aie pecca
tricis videam⁹ quō curat aīam infirmaꝫ. Iſta
mā eſt multum ſubtilis. Ideo declarabo vo/
bis eam per ſimilitudinē medici coꝛpoꝛalis.
qui in curatione coꝛpoꝛis facit ſeptē. Nā bo
nus medic⁹ pmo vult videre infirmū qui cōi
ter iacet in camera clauſa ⁊ obſcura. Secun/
do medic⁹ accendit lucernā ⁊ reſpicit ei⁹ faci
em: in qua cognoſcit interioꝛeꝫ diſpoſitionē.
¶ Primo facies eius inſpicitur.
¶ Secundo pulſus tangitur.
¶ 3° vꝛina attendit. ¶ Quarto dieta pcipit.
¶ Quito ſyropus imittit. ¶ Sexto purgatio
tribuitur. ¶ Septimo refectio conceditur.
Omnia iſta per oꝛdinem ſeruat xp̄us medi/
cus celeſtis in curatiōe aie peccatricis. ¶ Et
pꝛimo vult videre faciem. i. diſpoſitionē pec
catoꝛis qui iacet in camera obſcura culpe in
lecto pcti: nec videt periculuꝫ demonioꝝ qui
euꝫ obſeruāt. Quia ſi peccatoꝛ videret clare
bona que per pctm̄ amittit ⁊ mala que incur
rit: ⁊ piculum in quo eſt: ſtatiꝫ exiret de pctō
Jō dixit dđ loquēdo de pctōꝛib⁹ in pſ. lxxxi.
Neſcierūt neq; intellexerūt: in tenebꝛis ābu/
lant ⁊c̄. Nota cū dicit. neſcierūt bona. ſ. que
pdiderūt. neq; intellexerūt. ſ. mala que incur
runt: in tenebꝛis ambulāt. ſ. nō vidētes picu/
lū in quo ſunt. ſ. cadēdi in infernū ſi tūc moꝛe
rent. Sꝫ qñ venit xp̄s accēdit lucernā ſue mi
ſericoꝛdie quā ponit coꝛam facie. i. ꝯſcia pec/
catoꝛis ip̄m illuſtrādo vt ſua pctā cognoſcat
Qñ religioſus dicit. O miſer tot ānis ſunt ⁊c̄.
Idem de clericis ⁊ laycis: tūc illuſtrat radio
diuine miſericoꝛdie qñ cognoſcit ſuā malam
vitam ⁊ pctā que fecit. Ideo ſcriptura dicit.
Lucerna dñi ſpiraculuꝫ hois. que inueſtigat
omnia ſecreta vētris. i. mētis. Prouerb. xx.
Hanc practicam ſeruat xp̄s ⁊ ſuauit in cura
tione beati petri qui in nocte ſue paſſionis cū
abnegauit ip̄m in pma abnegatione non co
gnouit pctm̄ qa iacebat in obſcura camera:
nec in ſecūda nec in 3ª. ſꝫ dicit text⁹ ꝙ gallus
cantauit. Et cōuerſus dñs reſpexit petrū. ⁊ re
coꝛdat⁹ eſt petr⁹ v̄bi qđ dixerat ei ieſus. Pri
uſq; gallus cantet ter me negabis. Et egreſ/
ſus foꝛas fleuit amare. Luc. xxij. Nō ꝙ xp̄us
nō reſpexit petrū in pª negatione nec in ſcđa
ſꝫ poſt tertiā poſtq̄̄ gallus cantauit. Sꝫ qua
re tūc magis ip̄m reſpexit q̄̄ añ. dicit beatus
Greg. in moꝛal'. ꝙ gallus cantans ſigt pdica
toꝛeꝫ duplici rōne. Pꝛima qꝛ gallus anteq̄̄
cantet excitat ſe cū alis ſeip̄m pcutiēdo. Sic
pdicatoꝛ p° dꝫ ſeip̄m excitare duabus alis ſe

ipſum excutiẽdo ⁊ percutiendo. pᵒ dꝫ a pctõ
canere. ſecũdo dꝫ bonã vitã cõtinuare. Quia
ſi vult alijs ꝑdicare humilitatẽ videat ꝙ ipſe
nõ ſit ſupbꝰ. ⁊ ſic de alijs. idõ dicit aplſ. Nõ. n.
audeo loqui aliqd eoꝝ que per me nõ efficit
xpſ. ad Ro. xv. Idẽ. Caſtigo corpꝰ meũ ⁊ in
ſeruitutẽ redigo: ne forte cũ alijs ꝑdicauerim
ipſe reprobꝰ efficiar. i. ad Coꝝ. ix. Scḋa rõ eſt
qꝛ gallus fortiꝰ ⁊ ſepiꝰ cantat in fine noctꝭ ap
propinquãte die. Ita ꝑdicator fortiꝰ ⁊ ſepius
dꝫ ꝑdicare. mõ in fine noctis huiꝰ vite appro
pinquãte die iudicij. Et nota hic quõ ḋs fecit
multas qõnes Iob: inter q̃s fuit iſta dicens.
Quis poſuit in viſceribꝰ hoĩs ſapiam. vel qs
dedit gallo intelligentiã. Iob. xxxviij. Nõ lo
quiꝭ de gallo aiali: ſꝫ de gallo ꝑdicatore ſpũa
li qui dꝫ hẽre ſapiaꝫ cauẽdi a pctis ⁊ tenẽdi
bonã vitã ⁊ itelligentiã ꝑdicãdi maxime mõ
ſ. in fine noctꝭ: vt gẽtes ſurgãt ḋ pctis. Qñ er
go gallus cãtat ꝑdicãdo. ſ. ꝑdicator: tũc xpſ
reſpicit nos illuminãdo. Tũc. n. hẽtis cogni
tionẽ ⁊ recordationeꝫ de pctis. ecce ergo pᵐ
opꝰ medicinalis cure dñi nri ieſu xpi. ¶ Se
cundũ opꝰ medici corpalis eſt pulſus tactus
ſic ⁊ xpſ. ⁊ hoc in cordis cõtritione. Nã ꝯtri
tio eſt qdã medicinalis tactꝰ manꝰ xpi in ve
na cordis. et ſicut medicꝰ tangit pulſuꝫ cũ to
ta manu: ſꝫ vno digito ſingulariter ſentit: ſic
ẽt xpſ cũ manu ſue miſericordie. q̃ manꝰ hẽt
quinqꝫ digitos. i. qnqꝫ motiua ꝯtritiõis tãgit
pulſum. et pmꝰ ẽ timor dãnatiõis eterne: eꝫe.
xvi. Aĩa que peccauerit ipſa morieꝭ. Qui ti
mere ẽ quaſi pollex. qꝛ cõiter pctõres ab iſto
incipiunt ꝯtritionẽ. ſ. timore. Scḋs eſt dolor
ꝑditionis. qꝛ ex pctis ꝑdidit totũ meritũ in
tm̃ ꝙ ſi tũc moreretur nihil ſibi valerẽt bona q̃
fecit iuxta illud. Quicũqꝫ aũt totã legem ſer
uauerit offendat aũt in vno factꝰ eſt oĩum reꝰ
Iacobi. ij. Idõ plorat ſicut mercator qui perdi
dit. Tertiꝰ eſt damnũ. qꝛ ꝑdidit hereditatẽ pa
radiſi que optimo iure debeꝭ cuilibet in grã
exiſtenti Luc. x. Gaudete qꝛ noĩa vr̃a ſcripta
ſunt in celis. ſed ex pctõ mortali nomen radi
tur. auctas Deut. xxxij. Qui peccauerit i me
delebo euꝫ de libro vite. O qualiter triſtareꝭ
⁊ quõ eſſet regis primogenito dolor ſi culpa
ſua ꝑderet hereditatẽ regni. Quartus eſt ꝑn
cipalr qñ cogitas ꝙ peccãdo offendiſti crea
torẽ tuũ qui tot bõa tibi dederat. pſ. Tibi ſo
li peccaui. Quintꝰ cogitando quõ effectꝰ es
ex pctis inimicꝰ angeloꝝ. ⁊ oĩm ciuiũ celoꝝ
ac ſi oẽs huiꝰ ville eſſent tui inimici capitales
peior ẽ illa inimicitia. pſ. Amici mei. ſ. ſcti an

geli: ⁊ ꝓximi mei. ſ. ſcti aduerſum me appro
pinquauerũt ⁊ ſteterũt. Patet ergo ꝙ vera
ꝯtritio nõ eſt niſi quidã medicinalis tactꝰ di
uine manus. De hoc eſt auctas. Abij amarꝰ
in indignatione ſpũs mei. Ideo manus dñi
erat mecũ cõfortans me. ſ. dando ꝯtritionem
⁊ ꝓpoſitũ nõ redeundi ad pctã. ezech. iij. Idõ
ꝯfeſſores in fine cõfeſſionis debẽt interroga
re ⁊ dicere. Diſplicent vobis etiã illa pctã: ⁊
habetꝭ ꝓpoſitum non redeundi ad ea. ſi dicit
nõ. nõ eſt abſoluẽdus. ¶ Tertio attendiꝭ vri
na. Nã in aqua medicꝰ cognoſcit infirmitatẽ
⁊ corporis diſpõnem. et ecce h̃ oris confeſſio
nã per ꝯfeſſionem oñditur ⁊ monſtraꝭ inte
rior diſpõ pctõris. Confeſſio eſt ſicut vrinale in
quo vrina pctõris fetens ab interiori exiſtẽs
oñditur ꝯfeſſori: ⁊ ibi infirmitates aĩe cogno
ſcunꝭ. ſꝫ requiriꝭ ꝙ vrinale ſit claꝝ. i. clare ꝯfi
teaꝭ pctã ſua. Nota ꝯ illos qui palliate ⁊ ex
cuſantes ſe ꝯfitenꝭ accuſando alios: dꝫ. n. cla
re oñdere vrinaꝫ male vite ꝯfeſſori ſe fortiter
accuſando ſeruata veritate. Idõ do vobis ꝯſi
lium ne velitis facere ꝯfeſſionẽ veſtram cum
illis ꝯfeſſionalibꝰ ordinatꝭ ⁊ impectoratꝭ: quia
ibi eſt duplex error. Primo accuſando ſe de
pctis que nõ fecit: qḋ eſt pctm̃ mortale men
tiri in ꝯfeſſione. Scḋo qꝛ per illas generalita
tes multa pctã abſcondunꝭ: ille ꝯfeſſiones ſo
lum ſunt ad memorandũ pctã: ſꝫ nõ ad ꝯfitẽ
dum. Itẽ requiriꝭ ꝙ os vrinalis eſt clauſuꝫ. ſ.
ne in ꝯfeſſione vr̃a reueletis pctm̃ alteriꝰ: im
mo ꝙ ſi aliqs peccauerit cum ſorore vel filia
auertat ſe vt querat ꝯfeſſorẽ q nõ cognoſcat
filiam vel ſororẽ ne pctm̃ publiceꝭ. Si aũt nõ
inuenit talẽ confeſſorẽ dꝫ ſic facere ⁊ dicere.
Pater ego peccaui cũ vna multũ mihi pro
pinqua. iſta eſt mens bti Tho. in. iiij. di. xvi. ſ.
ſeruare famã alteriꝰ in cõfeſſione. De iſta cõ
feſſione eſt auctas figuratiue. Ait ioſue ad a
chan. Fili mi da gloriã deo iſrl̃ ⁊ ꝯfitere atqꝫ
indica mihi qd feceris ne abſcõdas. Rñdit
achã ioſue ⁊ dixit ei. Uere ego peccaui dño
deo iſrael. ⁊ ſic ⁊ ſic feci: Ioſue. vij. Nota cuꝫ
diciꝭ fili. Hic habẽt exẽplum ꝯfeſſores vt lo
quanꝭ dulciter pctõri. et idõ aplus. Si ꝓccu
patus fuerit homo in aliquo delicto. vos qui
ſpiritales eſtis inſtruite huiuſmodi in ſpũ le
nitaꝭ. ad Gaꝭ. vi. ⁊ loqtur cõfeſſoribꝰ. Scḋo
dicit. da gloriam deo iſrl̃. qꝛ honor qui fit cõ
feſſori: deo fit. qꝛ ꝯfeſſor hꝫ loco dei. Nota cõ
tra illos qui ambulando volũt ꝯfiteri ſicut ſi
tripudiarent ⁊c̃. ¶ Quarto dieta ꝑcipiꝭ co
gnita infirmitate hoc fit in vite reſtrictiõe ⁊

abſtinentia a pctõꝝ occaſione. verbigrã. Nã
dieta quã dat xpſ mediante ꝯfeſſore ſuperbo
vano pompoſo eſt ꝙ humilieꝭ. Idẽ de muli
ere vana: ⁊ ſic de alijs pctis luxurie ⁊ auari
tie ⁊c̃. Nõ ꝯ aliquos ꝯfeſſores qui neſciũt da
re niſi dietã miſſaꝝ: cuilibet morbo apponũt
vnã medicinã. Nõ etiã ꝯ illos qui nolũt tene
re dietã datã a ꝯfeſſore pro ſanitate aĩe: ſꝫ bñ
ſuãt dietaꝫ a medico pro ſanitate corpis. Idõ
aplſ. Karĩ obſecro vos abſtinere a carnalibꝰ
deſiderijs que militant aduerſus aĩaꝫ. i. Pe.
ij. ¶ Quinto ſyropus imittiꝭ. hoc fit in grata
⁊ deuota oĩone. Syropus eſt dulcis: ſic dul
cis eſt oĩo. Nũqd videreꝭ tibi dulce ſi oĩ ho
ra poſſes loq cũ rege vel papa. Cuꝫ xpo rege
⁊ papa loqꝭ hõ in deuota oĩone. ⁊ ipſe rñdet
iuxta modũ dãdo ꝯſolationẽ: illuminatiões:
bonũ ꝓpoſitũ: ⁊ iſtis ſimilia. Sꝫ mlti ſunt ſur
di qui nõ audiũt. Sꝫ dauid ꝓpheta audiuit.
idõ dicit in oĩone in pſ. cxviij. Quã dulcia fau
cibus meis eloquia tua ſup mel ori meo. Se
cundo ſyropus recipiꝭ de mane ⁊ de ſero in
certa mẽſura. Sic dꝫ fieri oĩo. Nõ mane ⁊ ſe
ro ⁊ in certo nũero. ſ. tot pr̃ nr̃ ⁊ tot Aue ma
ria ⁊c̃. 3ᵒ ſyropꝰ recipiꝭ cũ aqua calida mixta
Sic etiã qñ in oĩone ḋs dat aliq̃s lachrymas
⁊c̃. de quo dĩ. Potũ dabis nobis in lachrymis
in menſura. pſ. lxxix. De iſto dicit xpſ. Opꝫ
ſemp orare. i. oĩ die. ſ. mane ⁊ ſero. ⁊ nõ deſice
re. Luc. xviij. ¶ Sexto purgatio tribuiꝭ. hoc
ſit in ablatoꝝ reſtitutione ⁊ iniuriaꝝ remiſſi
one. Purgatio. n. amara expellit humores
corruptos ſupfluos ⁊ emittit eos. Purgatio
daꝭ ꝯ colerã. ⁊ ſignificat ꝙ debemꝰ remittere
iniurias ꝑꝑ deũ emittẽdo colerã odij ⁊ rãco
ris ⁊ male volũtatis de ſtomacho cordis nr̃i
cogitando quõ xpus ieſus dñs nr̃ remiſit in
cruce ſuis ꝑſecutoribꝰ nec ꝑmiſit ꝙ pr̃ ſuꝰ vel
angeli reciperent vindictã de hoc clamãs et
dicẽs. Pr̃ ignoſce illis qꝛ neſciũt qd faciunt
Lu. xxiij. Idõ debetis claudere oculos. Dicãt
gẽtes quicqd voluerint: neceſſariũ eſt reſtitu
ere iniuſtũ. tu latro ſi habes aliqd de furto in
domo. vel tu vſurarie: vel tu mãumiſſor. tu iu
dex tu aduocate: tu mercator: vel tu clerice ſi
cũ ſymonia obtinuiſti bñficiũ: neceſſaria ẽ vo
bis purgatio reſtitutionis ſi vultis ſaluari: ⁊
idõ dĩ. Nõ. n. dimittiꝭ pctm̃ niſi reſtituaꝭ abla
tũ. Regula eſt tã theo. q̃ꝫ iuriſtaꝝ. xiiij. q. vi.
Si res. Certe diceret aliquis. Iſta purgatio
amara eſt: alie medicine ſatꝭ placẽt mihi. Re
mediũ ꝯ iſtam amaritudineꝫ eſt guſtare ſiue
mordere in vna ꝑte malipunici amari. qḋ ſit

cogitãdo acerbitatẽ eterne dãnatiõis: ⁊ mor
teꝫ per quã vi vel gratis te opꝫ dimittere oĩa
que habes. Meliꝰ eſt mõ dimittere merito
rie reſtituẽdo. vñ Iero. ad paulinũ vltio ca.
Facile ꝯtẽnit oĩa qui ſemp cogitat ſe eẽ mori
tuꝝ. Cũ remedio huiꝰ cogitationis leuiter re
cipiꝭ purgatio reſtitutionis. Uñ aplſ. Red
dite oĩbus ḋbita: ⁊ nemini qcq̃ꝫ debeatis. ad
Roma. xiij. ¶ Septimo refectio cõcediꝭ qñ
pro ꝯfortatione danꝭ carnes nõ de boue vel
de vacca: ſꝫ ḋ pullo ⁊ h̃ fit in eucharistie cõio
ne. qꝛ facta reſtitutione hõ põt cõicare ⁊ co
medere agnũ filium illiꝰ bñdicte ouis ꝟginis
marie: caro eſt delicatiſſima: ⁊ bibiꝭ vinum. ſ.
eius ſanguis: qui infra hoſtiã ꝯtinenꝭ. vñ ipſe
met dicit. Caro mea vere eſt cibus: ⁊ ſanguis
meꝰ vere eſt potus. Qui mãducat meã carnẽ
⁊ bibit meuꝫ ſanguinẽ in me manet ⁊ ego in
eo. Io. vi. Sicut. n. corpus infirmi ꝯfortaꝭ in
refectiõe: ſic aĩa in digna cõione. Uñ in figu
ra huiꝰ helyas ꝓpha ambulauit in fortitudi
ne cibi illiꝰ. xl. diebꝰ ⁊. xl. noctibꝰ vſqꝫ ad mõ
tem dei oreb. iij. Reg. xix. Sed ſicut infirmo
eẽt mors ãn purgationeꝫ comedere carnes:
ita pctõri ãn reſtitutionẽ cõicare. ecce gᵒ dicꝭ
Ego veniã ⁊ curabo eũ qḋ ẽ thẽa. Deo grãs

¶ Feria ſexta poſt cineres. Sermo primus.

a — Ttendite ne iuſti
ciã vr̃aꝫ faciatꝭ corã hoĩbꝰ. Matt.
vi. Thẽa eſt ꝟbũ xpi auiſando nos
dicẽdo. Attendite ⁊c̃. Dñs ieſus xpſ in hoc
themate vocat pniam iuſticiã. Eſt etiã ꝯſue
tudo in ſacra pagina taꝫ in veteri q̃ꝫ in nouo
teſtamẽto ꝙ vera pnĩa dĩ iuſticia. Rõ. qꝛ per
pniam bonã hõ facit verã iuſticiaꝫ de ſe ⁊ de
oĩbꝰ bonis ex quibus cõiter peccauimus que
ſunt tria. ſ. corpus mãle aĩa rõnalis: ⁊ ſubſtã
tia tpalis. Pnĩa. n. ſi vera eſt debet facere iu
ſtitiam ⁊ punitionẽ de his tribꝰ. ⁊ primo fa
cit iuſtitiã de corpore per ieiunia: vigilias: et
diſciplinas: peregrinationes ⁊c̃. ipm̃ affligẽ
do. qꝛ eiꝰ inclinatione multa pctã cõmittimꝰ
Et ideo ne ḋs faciat iuſtitiã de corpe in infer
no per illos malos miniſtros: hõ per pniam
debet hic facere iuſtitiã. Hoc priuilegiũ fecit
deꝰ ſingulariter hũane nature ꝙ quẽlibet fecꝭ
iudicẽ in cã ꝓpria. Et ſi homo facit iuſtitiam
de ſeipſo: eſt ꝯtentus. Ecce priuilegiũ. Si nos
metipſos diiudicaremus nõ vtiqꝫ a dño iudi
caremur in corpe noſtro. i. ad Coꝝ. xi. Ideo
quando anima penitẽs que fecit iuſticiã ve
nit coram chriſto ad iudicium ⁊ accuſatur a

demonibus. tunc aia rñdet dictum dauid in
ps.cxviij.Feci iudiciuȝ ꝛ iuſtitiá: non tradas
me calūniantib⁹ me.Jté pnia de aia.Multa
pctá ſunt intra aiaȝ per cogitatióes malas:p
odiū:rancoré:maliciá:per malá volūtaté:vel
per errores ꝛ falſas opiniones.Sȝ pnia facit
iuſtitiá per deuotas oꝛones q̄ſi aiam ſuſpédē
do vinculo oꝛonis deuote.que per collū trá/
ſit ꝓbaliter:cui⁹ caput ligaꝛ in pede cathedre
xpi quaſi dicédo.Dñe exquo ego ſuȝ iudex i
cá ꝓpria ſuſpédédo aiaȝ meá ꝛc.ne vos eam
ſuſpédatis in furca inferni ꝛc. 3° pnia facit iu
ſtitiá de bonis tpalib⁹que fuerūt tibi occaſio
peccádi faciédo furta ſecreta:rapiná:vſuraȝ:
exactiones ſupfluas recipiédo: ꝓciū laboruȝ
ꝓuoꝝ retinédo: vel bona eccie vel defunctoꝝ
nō ſoluédo decimas ꝓmitias ꝛc.Pnia auté
fac iuſtitiá.ſ.reſtituédo. Pȝ ergo ꝙ vā pnia
nō eſt niſi iuſtitia.iō dr̄.Si ipi⁹ egerit pniam
ab oib⁹pctis ſuis que opat⁹ eſt ꝛ fecerit indi/
cium ꝛ iuſtitiaȝ:vita viuet ꝛ nō morieꝛ:oium
iniquitatū ei⁹ quas opat⁹eſt nō recordabor.
in iuſtitia quá operat⁹eſt viuet.Eze.xviij.De
iſta iuſtitia.ſ.vera pnia loqtur the.cum dicit.
Attendite ne iuſtitiá vr̄am.i.ꝓpniaȝ faciaꝛ co
ram hoib⁹. Pȝ ergo thema.Quō ſit aūt ca/
uendū ne iuſtitia pnialis fiat coram hoib⁹oñ
dit ipſe xps ꝛ declarat in ſctō euangeꝛ.hodi/
erno.in quo ſunt tres ptes. in qb⁹ oñdit quō
iuſtitia pnialis nō eſt fienda coram hoib⁹.

Et primo de corpore materiali.
Secundo de abundantia tpali.
Tertio de aia rationali.

Dico p° ꝛc.ꝛ hoc cū dicit in pª pte euāge
lij.Attendite ne iuſtitiá veſtraȝ ꝛc. que fit de
corpe per ieiunia:vigilias:abſtinétias:faciaꝛ
corá hoib⁹.ſ.ad coꝝ cognitioné:ſȝ dei.Nō ħ
differentiá inter cognitioné hoiuȝ ꝛ dei. Ná
cognitio hoium ſolū ſe extédit ad opa exteri
ora ꝛ nō ad interiora.Sȝ cognitio dei ſe exté
dit ad vtraqȝ opa.qꝛ videt oia clare.Nec iux
intuitū hois ego iudico. Hō.n.videt ea que
appent:ds aūt intueꝛ cor.i.Regū.xvi.Nota
ꝓm ſctm̄ Tho.i.pte.q.lvij.ar. iiij.quo querit.
vtrū angeli cognoſcát cogitatióes cordium.
Rñſio ꝙ cogitatio cordis pōt' duplr cogno
ſci.Uno° in ſuo effectu:ꝛ ſic nō ſolū ab ange
lo ſȝ ét ab hoie cognoſci pōt: ꝛ tanto ſubtili⁹
q̄to effect⁹hmōi fuerit magis occultus.Co/
gnoſciꝛ.n.cogitatio interdū nō ſolū per actū
exteriorē ſȝ ét per imutationé vult⁹.Et ét me
dici aliq̄s affectióes animi per pulſuȝ cogno
ſcere pñt.ꝛ multo magis angeli ét demones

q̄to ſubtili⁹ hmōi imutationes occultas cor
porales ꝑpendūt.Alio° pñt cognoſci cogita
tiones ꝓut ſunt in itellectu ꝛ affectiones ꝓut
ſunt in volūtate.Et ſic ſolus ds cogitationes
cordiū ꝛ affectiones voluntatū cognoſcē pt.
cuius rō eſt. qꝛ volūtas rōnalis creature ſoli
deo ſubiacet.ꝛ ipe in ea ſolus opari pōt qui ē
ꝓncipale obiectū ei⁹ ꝛ vltimus finis.ꝛ iō ea q̄
ex voluntate ſola dependēt vel que in volun
tate ſola ſunt ſoli deo nota ſunt. Manifeſtuȝ
eſt aūt ꝙ ex volūtate ſola depédet ꝙ aliquis
actu aliq̄ ꝯſideret.qꝛ cū aliqs hēt habitū ſcie
vel ſpecies itelligibiles in eo exiſtétes vtitur
eis cū vult.Et iō dicit aplſ.i.Coꝝ.ij.ꝙ q̄ ſunt
hois nemo nouit niſi ſpūs hois qui in ipo eſt
Hec ſctūs Tho.vbi.ſ.Jtē dic.ij.ſcrip.di.viij.
v.quintū.Jtē in quarto di.xlv.q.iij.i.quintū.
Modo igiꝛ ad ꝓpoſitū redeūdo videamus
qd eſt ieiunare corá hoib⁹. ꝛ qd eſt ieiunare
corá deo.Jeiunare corā hoib⁹ eſt a cibis car
nalib⁹abſtinere: ꝛ ꝓcipue ſemel in die come/
dere.Jtē ab alijs delectationib⁹ corpis abſti
nere. Hoc tm̄ eſt ieiuniū qō cadit in cogniti/
onem hoium.Sȝ ieiunare corá deo eſt qñ nō
ſolum corp⁹ſȝ ét cor abſtinet a cibis potiona
tis ſiue venenatis malaꝝ cogitationū: prauo
rū deſiderioꝝ:rancoꝝ:malarū volūtatū: ꝛ cū
deſiderio vindicte. Et qꝛ ſunt multi qui ieiu/
nant corá hoib⁹:ꝛ nō corá deo:iō dicit.Atté
dite ne iuſtitiá vr̄am faciaꝛ.ſupple ſoluȝ corá
hoib⁹:ſed etiá corá deo.q.d. ſicut ieiunatis a
cibis carnalib⁹ abſtinédo:ieiunate ét a cibis
mortiferis ꝛ indigeſtibilib⁹cordis ꝛc.Hoc ie
iuniū ꝓcipit xps in euangeꝛ. Matth.v.in pª
parte euangelij di.Audiſtis qꝛ dictū eſt anti/
quis.Diliges ꝓximuȝ tuum ꝛ odio habebis
inimicū tuum.Ego aūt dico vobis. Diligite
inimicos vr̄os.bñfacite his qui oderunt vos
Orate pro pſequentib⁹ ꝛ calūniantib⁹vos vt
ſitis filij pr̄is vr̄i qui in celis ē ꝛc.vſqȝ ibi.eſto
te pfecti ſicut pr̄ veſter celeſtis pfect⁹ eſt.Nō
cū dicit:eſtote pfecti.ſ.ieiunádo:nō ſolū corá
hoib⁹ſed etiá corá deo.ſicut pr̄ veſter celeſtis
pfectus eſt qui in hoc mūdo multos hūit ini
micos.ſ.oēs pctōres ꝛ ifideles tm̄ diligit eos
ꝛ dat eis bñficia ſolis:lune:pluuie ꝛ ꝓuiſiōes
Jō vt boni filij aſſimilemur pr̄i noſtro celeſti
Jtē qꝛ plus nos tenemur faceꝛ pro deo q̄ȝ in
ſi deles:qui ſolum diligūt ſe diligétes.hoc ét
faciunt canes.Sȝ qñ creatura diligit amore
dei nō ſolū qui eá diligunt:ſȝ ꝛ iam inimicuȝ:
ibi eſt meritū.Jtē ſi reſaluteꝛ qui vos ſalutát
nullas grates hēbitis ſȝ multi ſunt qui dicūt

ſe nō odire aliquem: ſed nō loquereꝛ cū eis
niſi pri⁹alter eis loquereꝛ. Et dico vobis ꝙ il
le qui pri⁹loqtur ꝛ ſalutat aliū:ille lucraꝛ tūc
meritū ſiue coroná. Jō ieiunem⁹nō ſolum co
rá hoib⁹ſed coraȝ deo. tunc erimus pfecti in
nr̄o ieiunio.Et cū iſto ieiunio cócordat epl̄a
hodierna cū euangelio.Dicaꝛ quō iudei tpe
Yſaie ꝓphete.vt habeꝛ Yſa.lviij.ca.habebant
magnas tribulatióes ſiccitatū famis locuſte
ꝛ hmōi in hierlm. ꝛ per rectores ciuitaꝛ fuit
ordinatū vt oēs ieiunarēt certis dieb⁹.ꝛ quá
to plus ieiunabant tanto magis augmētaba
tur tribulatio pp qō venerunt ad téplū ꝛ orā
do dicebant.Quare ieiunauim⁹ꝛ nō aſpexi/
ſti:humiliauim⁹ anias nr̄as ꝛ neſciſti.ſ.acce/
ptando.Et rñdit eis ds per Yſaiá ꝓphetam.
Ecce in die ieiunij vr̄i inueniꝛ volūtas veſtra
Nota nō dicit dei q ꝓcipit remittere ꝛ dilige
re inimicos.Et oēs debitores vr̄os repetitis
Ecce ad lites ꝛ ad ꝯtentióes ieiunatis ꝛ per/
cutitis pugno impie. Nolite ieiunare ſic vſqȝ
ad hác dié vt audiaꝛ in excelſo clamor veſter
Nunqd tale eſt ieiuniū qō elegi:per dié affli
gere hoiem aiaȝ ſuá. Nūqd iſtud vocabis ie/
iuniū ꝛ dié acceptabilem dño. Nō debitores
dicunꝛ inimici.pȝ cū dr̄. Dimitte nobis debi
ta nr̄a ſicut ꝛ nos dimittim⁹debitoribuſ nr̄is
i.inimicis. Repetunꝛ eis debita per deſideri
um vindicte.Sed ieiuniū qō vult ꝛ elegit eſt
hoc qō ſeqtur.Diſſolue colligationes impie
tatis:que fiunt duplr.vel per parétes vel per
valéta ſiue adiutoriū.E qñ dr̄ eis ꝙ faciát pa
ceȝ dicūt.Nō faceré niſi amici mei vel illi de
mea valenta ſiue adiutorio facerét.Bonū ē
regrere eos ꝙ faciát pacé.alſ colliga te cum
deo.Et ſi eis feciſti iuramentū de valenta ſeu
adiutorio nō eſt ſeruandū.qꝛ eſt ꝯ charitateȝ
Jō dr̄ in plurali.diſſolue colligationes. Se/
cundo ſolue faſciculos deprimétes.ſ.odium
qō quilibet tȝ in corde.Et hoc eſt ieiuniuȝ qō
elegit. Pȝ ergo pª ps.ecce quare dic. Atté/
dite.Dico ſcdo ꝙ xps oñdit ne iuſticia pe
nitétialis fiat corá hoib⁹ de abūdantia tpali
que fit per reſtitutióes ꝛ elemoſynas. Et hoc
oñdit xps in ſcda pte euágelij. Matth.vi.cū
dicit.Cū facis elemoſynas noli añ te tuba ca
nere:ſicut ypocrite faciunt ꝛc.que ſequuntur
vide in euágelio ꝛc. Uſqȝ ibi.reddet tibi pro
declaratione hui⁹text⁹. Nō quō antiqtus iu
dei rabini ꝛ phariſei qui nō curabát de gl̄ia
celeſti ſȝ de gl̄ia tpali ꝛ terreſtri: iō quicqd fa
ciebant totū faciebát ſolū coraȝ hoib⁹.Et qñ
debebát dare elemoſynas p° ꝓconizabaꝛ per

ciuitatem ꝛc.ꝛ ipſi ſequebátur ꝓconē vt a po
pulo audirent laudes dicédo. O q̄ȝ pius eſt
iſte.ꝛ delectabanꝛ in iſtis laudib⁹.Ecce vana
gloria. Jō de ipis dicit xps. Amé dico vobis
receperūt mercedé ſuá. Sic pditur illud ma
gnū ſalarium qō ds ꝓmittit pſonis miſericor
die dicédo.Bti miſericordes qꝛ ipſi miam
ꝯſequenꝛ.Matth.v.qñ aia que ex vana gl̄ia
fecit elemoſyná vel alia bona venit ad iudici
um corá xpo.ſtatim remittiꝛ ipa ad infernuȝ
dicédo ꝙ iá hic recepit mercedé ſuá.Si dica
tur ergo quē modū tenebim⁹in dádo elemo
ſynas.Hoc oñdit xps dicendo.Te aūt facien
te elemoſynaȝ.neſciat ſiniſtra tua quid faciat
dextera tua.Nota hic tres morales expoſiti/
ones. Pª. Man⁹ dicunꝛ diuitie tpales. Rō
qꝛ ſicut manib⁹facimus oia opa.Unde dicit
phs ꝙ man⁹eſt organū organoꝝ:ita cū diui/
tijs hō facit oia negocia.Manus dextera eſt
pecunia de bono iuſto ꝯgregata.ſ.de labori/
bus ꝓprijs vel poſſeſſionib⁹ acqſita.Manus
ſiniſtra eſt pecunia de malo ſiue iniuſte acqſi
ta vel ꝯgregata.ſ de furto: vſura:rapina: ſimo
nia:ꝛ ſimilib⁹.Uñ circa hoc Salomō.Leua
ei⁹ſub capite meo ꝛ dextera eius amplexabiꝛ
me.Canti.ij.de ſiniſtra auté dȝ fieri reſtitutio
ꝛ de dextera faciéda eſt elemoſyna. Jō dicit
Te aūt faciéte elemoſyná neſciat ſiniſtra tua
quid faciat dextera tua ꝛc.Jō do vobis vtile
ꝯſilium ꝙ in taxia vr̄a ſiue burſa faciatis me/
dium:ꝛ pecunia de bono iuſto ponaꝛ in vna
parte.ꝛ de malo iuſto ponaꝛ in alia parte.qꝛ
qñ ſimul poniꝛ reſtitutio obliuioni tradiꝛ. ꝛ
per illud mediū reduciꝛ ad memoriá. ꝛ tunc
ſciatis de qua manu facitis elemoſyná ꝛ de q̄
reſtitutioné.Et ꝓm iuſtum intellectū dicebat
Thobias filio ſuo.Fili mi de ſubſtátia tua:nō
aliena.fac elemoſyná ꝛ noli auertere facié tu
am ab vllo paupe.ita.n.fiet vt nec a te auerta
tur facies dñi.Thob.iiij.Scda expoſitio ē ex
parte intentionis dandi elemoſyná.Dicitur
manus dextera qñ intétio eſt recta. Qñ ele/
moſyna daꝛ ſolo amore ꝛ honore dei qui no/
bis fecit elemoſynas.ſ.creando:ꝓuidendo:ꝛ
theſauro ſui ſanguinis redimēdo. Jſta inten
tio dr̄ man⁹dextera.Uel cogitádo.dabo mō
iſtam elemoſyná vt qñ ego petá elemoſynam
ad portá paradiſi de⁹ det tibi vnum fruſtum
glorie ſue.Jſta eſt ergo intentio recta.Caue
ergo ne ſiniſtra intentione.ſ. laudis vel vane
gl̄ie facias elemoſyná. Neſciat ſiniſtra tua.ſ.
intétione vane gl̄ie multa.n.opera ꝛ magna
perdunꝛ ſiniſtra intentione.Tertia expoſitio

modus dandi elemoſynam qui pōt eſſe bonꝰ
vel malus.dꝫ eē manꝰ dextra vl' ſiniſtra.Bo
nꝰ modus dādi elemoſynaꝫ eſt qñ elemoſyna
que eſt opꝰ pietat̄ dat̄ cū pietate:benignitate
⁊ ex pura charitate tuꝫ.n.dat̄ cū dextra.Qñ
vere malo nō ſit panis cani:vel qꝛ fingunt ſe
nō audire pauperē vel cū indignatiōe ex im
portunitate petent̄:tūc dat̄ in ſiniſtra.Jō dič
textꝰ.Te aūt faciente elemoſynā ⁊c̄.Jō ſuan
dū eſt ꝯſiliū apl'i dicētis.Unuſqſq; ꝓut deſti
nauit in corde ſuo.ſ.dare elemoſynā:nō ex tri
ſtitia vel neceſſitate.Hilarē.n.datorē diligit
ds.ij.Cor.ix.Nō practicā qñ vadit aliqs ad
eccłaꝫ vt portet in manu qđ ꝓpoſuit dare amo
re dei.Ecce q̄re dicit.Te aūt faciēte elemoſy-
naꝫ:neſciat ſiniſtra tua qd faciat dextera tua.
Et ſeruat̄ ꝯſiliū themat̄.ſ.Attēdite ne iuſticiā
veſtrā faciat̄ corā hoibus ⁊c̄.¶Dico 3° ꝙ in
pte 3ª euāgelij xp̄s dñs nr̄ oñdit facere iuſti-
tiā pnſalē de aīa rōnali nō corā hoibꝰ ſꝫ ſecre
te.Cū oratis nō erit̄ ſič ypocrite vſq; reddet
tibi.Dicat̄ modus orādi antiquoꝝ ypocrita
ruꝫ ſynagogis vicis ⁊ in augulis plateaꝝ vbi
gentes ꝯueniebāt:vt viderēt qui cū magnis
ſuſpirijs ⁊ geſtibꝰ orabāt vt laudarent̄.O de
iſtis bñdictis.de qbꝰ dicit xp̄us in euāgelio.
Amē dico vobis receperūt mercedē ſuā.O
ſtulti ꝙ tā p̄cioſuꝫ iocale vt eſt oro dabāt pro
tā modico ⁊ vili p̄cio.Jō xp̄s oñdit modum
orādi dicēs.Tu aūt cū oraueris intra in cubi
culū tuū.⁊ clauſo hoſtio ora pr̄em in abſcon
dito:⁊ pr̄ tuꝰ qui videt in abſcōdito reddet ti
bi.Nō in cubiculū tuū.Sꝫ circa hoc poſſꝫ ali
qs dicere.ergo nō ē orādū in tēplo vel in ec-
cleſijs.Rñſio ꝙ hoc itelligit̄ dupl'r.Pº mº
ꝯſcīa dꝫ cubiculū ſecretū.⁊ iſta oro fiat i eccle
ſijs.ſ.ñ clamādo:nec magnos faciēdo geſtus
vt videamini ne alij ꝑturbēt̄:ſꝫ claudēdo ho
ſtiū.ſ.ſecrete orādo.Et hoc dꝫ itelligi de oro-
nibꝰ que fiūt in publico ſeu cōi.De alijs oro-
nibꝰ ꝑticularibꝰ ⁊ ceteris dꝫ ſe hō claudere in
camera ſic itelligit̄ textꝰ.Sꝫ poſſet hic aliqs
arguere di.Videt̄ ꝙ dñs nr̄ in doctria ſua ſit
ſibiipſi ꝯ̄riꝰ.Quia dič in euāgelio hodierno
Attēdite ne iuſtitiā vr̄am faciat̄ corā hoibus
⁊c̄.⁊ in alio loco dič.Sic luceat lux vr̄a corā
hoibꝰ vt videāt opa vr̄a bona ⁊ glificēt pr̄eꝫ
vr̄m q in celis ē.Matth.v.Videt̄ hic ꝯ̄rietas
Rñſio ꝙ nō eſt ibi ꝯ̄rietas:ſꝫ audi declarati-
onē.Xp̄s cū ſit dñs ⁊ mgr̄ vniuerſalis dabat
doctrinā hoibꝰ:tā pfectis pſonis q̄ʒ ēt impfe
ctis.Quia hēbāt alios inſtruere ⁊ informare
in vita ſpūali ⁊ doctrina dicebat.Vos eſtis
lux mūdi.Et loquebat̄ apl'is ⁊ alijs pfect̄ pſo
nis qbꝰ vētus adulationis nō nocuit.Jō ait.
Sic luceat lux vr̄a.ſ.opa vr̄a ⁊ catholica do-
ctrina corā hoibꝰ vt videant ⁊c̄.ac ſi dixiſſet.
Portate lr̄aꝫ regiā.ſ.doctrinā euāgelicā ſub
ſigillo bōe vite:vt qlibet dicat:pro certo iſte
ſuat qđ p̄dicat.qꝛ alias nō credit ſibi.Sꝫ im
perfectis ⁊ inchoantibꝰ bonā vitā qbꝰ ventꝰ
laudis poſſet nocere dicit.Attēdite ne iuſti-
tiā veſtrā faciatis corā hoibꝰ ⁊c̄.Hec qđ fuit
ſemel facta btō ātonio:qui eā declarauit iſto
modo.Sicut magnꝰ ignis nō extinguit̄ vēto
imo potiꝰ ēt accendit̄:ſꝫ modicū lumē modi
co vēto extinguit̄.Sic ēt magnꝰ ignis arden
tis deuotionis ⁊ charitat̄ ē in corpe pfectoꝝ
ſꝫ modicus in ipfectis.iō ſtatiꝫ extinguitur
modico vēto laudis:ſꝫ in perfectis magis ac
cendit̄ ⁊ augmētat̄.Et nota de magno hono
re facto btō petro cū veniret antiochiaꝫ.⁊ de
btō ioanne de exilio redeunte.⁊ de btō pau-
lo in galacia.vt patet ad Gal.iiij.

¶Feria.vi.poſt cineres. Sermo ſecūdus.

a **Annuncia populo**
meo ſcelera coꝝ.Yſa.lviij.Jn epl'a
hodierna.Jn pn̄ti ſmone volo vo-
bis oñdere ⁊ declarar̄ aliq̄ grauia pctā pp q̄
ds eſt iratꝰ ꝯ̄ nos.Jō mittit iſtas tribulatiōes
peſtilentiaꝝ mortalitatū per mūdū.Ut ergo
iſta pctā corrigāt̄ ⁊ ceſſet iſta plaga volo nūc
iſta pctā declarare.ſed pº ſalutet̄ vgo maria.
Annūcia ppl'o meo ⁊c̄.Pro huiꝰ vbi decla-
ratione ⁊ materie p̄dicāde introductiōe ſciē
dum ꝙ defectꝰ ⁊ vicia ⁊ pctā nr̄a in ſacra ſcri
ptura noiant̄ diuerſimode.Vñ defectꝰ qui fi
unt ꝯ̄ ꝓximū imediate ⁊ de directo:vt furari
ipm diffamare vulnerare ſeu occidere:dicūt̄
inigtates.i.nō eqtates.qꝛ ibi nō ſuat̄ eqtas a
deo nobis data dicēte.Diliges ꝓximū tuū ſi
cut teipm.Matt.xxij.Alij defectꝰ fiūt imedi-
ate de directo ꝯ̄ corpꝰ.ſicut nimis comedere
⁊ bibere:inebriari:⁊ hmōi.Jō dicit ſcriptura
Propter crapulā multi perierūt:q abſtinēs
eſt adijciet vitā.Eccl'.xxxvij.Itē luxuria eſt ꝯ̄
corpꝰ.Apl's.Omne pctm̄ qđcūq; fecerit hō
ex̄ corpꝰ eſt:qui aūt fornicator in corpus ſuuꝫ
peccat.i.ad Cor.vi.Itē pctm̄ accidie ē ꝯ̄ cor
pus ad inſtar enſis gladij ſeu ferri qđ rubi-
ginat̄ qñ nō ſuit.idē eſt de corpe.Jō labora
te mō ordinato ⁊c̄.Iſti defectꝰ dicunt̄ ꝓprie
pctā.i.pecoꝝ acta ſm ethymologiā.qꝛ come
dere:biber̄:luxuriari:⁊ ociari:ſt acta pecudū
Alij defectꝰ ſunt qui fiūt imediate de directo

ꝯ̄ aiam.qui nō tangūt ꝓximū nec corpus vt
p̄ſumptio:ſupbia:que ſolū tāgūt aiaꝫ.Et etiā
vana glia:ypochriſis:ira:inuidia:odiū:mali
cia:mala deſideria:male cogitatiōes:deſide
rioꝝ vindicte:nō ſt niſi venenū que occidunt
aiam.expellūt grāꝫ dei q̄ eſt aie vita.Ezech.
xviij.Aia que peccauerit ipa morietꝫ.Iſta ꝓ-
prie dicūt̄ delicta.q̄ſi derelicta.qꝛ aia dꝫ dili-
gēter cuſtodiri ⁊ ꝯſeruari q̄ſi reliqa p̄cioſiſſi-
ma.Alia ſt q̄ imediate ⁊ de directo fiūt ꝯ̄ de-
um que ſt alijs maiora ⁊ grauiora.ſič iurare:
renegare:blaſphemare:⁊ hmōi.Et iſta dicūt̄
ꝓprie ſcelera.Pꝫ ergo dr̄ia q̄ eſt iter defectꝰ
vitia:⁊ pctā ſtricte loquēdo.Auctas.Job pe
tens veniā a deo dicebat.Quātas habeo ini
quitates ⁊ pctā ſcelera mea atq; dlicta oñde
mihi.Job.xiij.Mō oñde mihi que ad pctōꝝ
correctionē neceſſaria ſt:qꝛ ipoꝝ cognitio.⁊
tūc ſeqt̄ correctio.De pctis q̄ fiūt ſingularit̄
ꝯ̄ deū:loqt̄ thema p̄dicatori dicēs.Annūcia
ppl'o meo.ſupple tu p̄dicator ſcelera eoꝝ.nō
dicit inigtates:nec pctā:nec delicta:lꝫ ſint ēt
annunciāda ⁊ corrigēda:ſꝫ ſcelera.iō iuxta
p̄ceptū dei mō volo vob̄ declarare ⁊ nūciare
pctā q̄ fiūt ꝯ̄ deū ex qbꝰ veniūt iſte tribulati-
ones.Quā annūciationē faciā per quādā fi-
gurā que hēt̄ Ezech.viij.vbi legit̄ ꝙ in terra
iuda ⁊ in cītate hierl'm venit magna tribula
tio mortalitat̄ ⁊ peſtilentie ⁊ ppl's orabat de
um vt ipos iuuaret.⁊ tribulatio augmētaba
tur.De q̄ ꝓpha dolens ⁊ admirās plāgens
pplꝫ orādo dicebat.O dñe ⁊ q̄re dat̄ tot ma
la ppl'o vr̄o.Tūc ds volens reuelare ꝓphete
rōnē ⁊ cāꝫ ſubito portauit eū in hierl'm vt vi-
deret pctā que ibi fiebāt ꝯ̄ deū.Et poſuit ipꝫ
in porta ciuitatis dicēs.Reſpice.Et ꝓpheta
reſpexit.⁊ vidit ibi ydolū zeli ad ꝓuocādum
irā dei.Et oēs gētes recurrebāt ad ydolum.
Cui dixit ds.Fili hois vides qd faciūt iſti.et
ꝓpheta.O dñe q̄le pctm̄ iſtud ſufficit vt ve-
niāt tot mala.Nā dixit deꝰ.qꝛ adhuc oñdaꝫ
tibi alia.Et duxit eū ad vnā magnā plateam
ciuitat̄ muratā in circuitu.Et dixit ſibi.Fode
parietē ⁊ vide abominationes q̄s iſti faciūt.
Qui fodit ⁊ vidit ibi diuerſas ymagines be-
ſtiaꝝ pictas:qbꝰ ſenes ciuitatis dabāt incēſuꝫ
Et dixit ꝓpha.O dñe nō mirū ſi mittit̄ mala
⁊c̄.Poſtea duxit eū ad aliā plateam ⁊ ibi vi
dit mulieres plorātes ⁊ plāgētes adonydeꝫ.
ſm poetas deū amoris.O dñe dixit ꝓpheta
quale pctm̄.neq; miꝝ ⁊c̄.Adhuc dixit deus
oñdā tibi ampliꝰ.Et duxit eū ad plateā tēpli
di.Reſpice.Et ibi vidit gētes vertētes dor-
ſum tēplo dei:adorātes ad orientem.et dixit
ꝓpheta.O dñe tam magnū pctm̄.Tūc dixit
ſibi ds.ex his pctis ego faciā.ſupple vīdictaꝫ
in furore meo.nec parcet oculus meꝰ:nec mi
ſerebor cū clamauerint ad aures meas voce
magna nō exaudiā eos.ezech.viij.Jn q̄ figu-
ra ds oñdit ꝓphete quattuor ſcelera ſeu pctā
que fiebāt ꝯ̄ deū.Que ſignificāt ⁊ figurāt q̄t
tuor pctā grauia que fiūt mō in mūdo ꝯ̄ deū
imediate ⁊ de directo.ex q̄bꝰ veniūt iſta mala
Et nos clamamus ad deū ⁊ ipe claudit.ſ.au-
res.iō dicit.Annūcia ppl'o ⁊c̄.Hec ciuitas ē
xp̄ianitas a dño ieſu xp̄o fundata ⁊ edificata
magnis laboribꝰ ⁊ multis p̄uilegijs ⁊ gratijs
dotata.de q̄ Dauid in ps.lxxxvi.Glorioſa di
cta ſunt de te ciuitaſ dei.Porta huiꝰ ē baptiſ
mus:nec aliqs pōt eſſe ciuis ſeu hitator huiꝰ
ciuitat̄ niſi intret p portā huiꝰ baptiſmi.Hec
porta dñi iuſti intrabūt in eā.ps.cxvij.Dicit̄
aūt baptiſmꝰ porta dñi actiue ⁊ paſſiue.Acti
ue qꝛ ipe dñs baptiſmū iſtituit.paſſiue qꝛ ipe
ēt voluit baptizari.Et ibi dat̄ fides xp̄o ⁊ ab-
renūciat̄ dyabolo ⁊ pōpis eiꝰ.Hic modū ba
ptizādi.Sꝫ hic ponit̄ ydoluꝫ zeli qñ ꝯ̄ fidem
xp̄i ꝓmiſſam in nr̄is neceſſitatibꝰ recurrimus
ad dyabolū vel pro ſanitate hñda vel pro re
ꝑdita ad inueniēdū vel pro filijs hñdis.vel ſi
eſtis maleficiati ſtatiꝫ vaditis ad ydolū.ſ.ad
diuinū.in q̄ eſt dyabolus:cū quo diuinꝰ facit
opa ſua.ecce ydolū zeli ad ꝓuocandū irā dei
qꝛ rex indignaret̄ ſi aliqs iret p ciuitatē ſub-
trahēdo ſibi ppl'm:⁊ trahēdo ad ſuū inimicū
Quid faceret rex ꝯ̄ illū ⁊ ꝯ̄ illā hoc faciētē ⁊
ipm ſuſtinētē tanq̄ꝫ ꝓditorē.daret ipꝫ ad fur
cam.ita fač diuinꝰ ꝯ̄ regē xp̄m.cui ſubtrahit
ppl'm ⁊ trahit ipm ad dyabolū.iō corripiant̄
⁊c̄.Hic quō i oibꝰ ſuis neceſſitatibꝰ qlibet bo
nꝰ xp̄ianus dꝫ recurrere ad xp̄ꝫ.q ſanat oēs i
firmitates.qꝛ dyabolus nō pōt aliquē curare
veraciter ſanādo:ſꝫ a leſione ceſſando.vt le-
git̄ in hyſtoria bti Bartholomei.iō in ſacra
ſcriptura p̄cipit ds dicēs.Vir ſiue mulier in
qbꝰ diuinatiōis fuerit ſpūs morte moriat̄.la-
pidibꝰ obruēt eū.Leui.xx.et q̄re ois ppl's la-
pidabit.nunqd ſufficeret vt cōbureret̄ vel ſu
ſpēderet̄ ⁊c̄.Rñdeo:qꝛ diuinꝰ oibꝰ nocet qꝛ
ꝓuocat irā dei.iō voluit ds ꝙ nō ab vno ſolo
hoie:ſꝫ a toto ppl'o occideret̄.iō qñ in vna vil
la vel patria ſuſtinet̄ vnꝰ dinꝰ:ex illo pctō ds
mittit tribulatiōes vel inundatōes aquaꝝ.vt
pꝫ de abyſſo diluuij ⁊c̄.vel mortalitas.vt de
rege Saul qui recurrit ad phitoniſſam in en
dor.pp qđ mortuus fuit ipſe ⁊ ꝑdidit regnū

pro ſe ꝛ ſuis.i. Paral.ix. Moꝛtuus eſt Saul
pp inigtates ſuas eo ꝙ ꝑuaricatus ſit mãda
tuꝫ dñi qḋ pceperat ꝛ nõ cuſtodierit illud. ſꝫ
inſuper etiã phitoniſſaꝫ ꝯſulerit:nec ſperaue-
rit in dño.pp qḋ interfecit eum: ꝛ trãſtulit re
gnũ ei⁹ad Dauid filiũ yſai. Uel ſi ſit diuiſio
ꝑpter regimen. Hic quõ illud ydolum ſigni
ficat domũ ꝯſilij. Nota qꝛ de⁹ precepit antiq
tus moyſi ꝙ dom⁹ ꝯſilij eſſet in poꝛta ciuitatꝭ
vt foꝛenſes poſſent eaꝫ ſtatim inuenire. Que
quidem dom⁹eſt ydolum zeli ad ꝓuocandũ
quidem emulationes ſeu inuidias. O quot inuidie ꝛ
emulatiões ꝛ zelotipie ſunt in hac villa ex il-
lo ydolo qḋ oẽs adoꝛãt. Dicit vn⁹. O ille fu
it cõſiliarius ꝛ ego nõ fui qui ſum de melioꝛi
gñe ꝛc̃. Oẽs laboꝛãt vt habeãt regimen. Ex
quo ſequũtur multa mala:inuidie:deſtructi-
ones cõitatis ꝛ rancoꝛes. Ecce dãnatio aiaꝝ
ꝑpter multa pctã que ibi ꝯcurrunt. Primũ
eſt periuriũ qḋ eſt maius pctm̃ ꝗꝫ homicidiũ
vt dicũt theologi. Et qñ intrant in regimẽ iu
rant ꝙ ꝓcurabũt bonũ cõitatis fideliter:ꝛ ꝙ
coꝛrigent pctã notoꝛia.ꝛ nihil faciũt: iõ ſunt
piuri. Scḋꝫ pctm̃ eſt furtũ. qꝛ multa ex ambi
tione regiminis expendũt. Et qñ ſunt int⁹vo
lunt recupare iõ furant a cõitate quicqd pñt
qḋ eſt maius pctm̃ ꝛ mai⁹furtũ ꝗꝫ ſi recipent
furtiue a pſona particulari. qꝛ magis tenẽtur
diligere bonũ cõitatis ꝙ̃ particularis pſone.
3ᵐ pctm̃ eſt dãnũ ꝛ reſtitutio cõitatis. Nota
ſimilitudinẽ de naui que dꝫ ire vltra mare.et
pſone tenent ꝯſilium qs erit patron⁹ nauis:ꝛ
quis nauta:ꝛ qui marinarij ꝛc̃. Sic in ꝓpoſi
to magna nauis triũ coopertura ꝝ eſt cõitas.
Prima cooptura ſecreta ſunt religioſi i mo-
naſterijs abſcõditi. Scḋa eſt clericoꝝ vbi ſunt
merces ſacroꝝ.3ᵃ vero vbi ſit exercitiũ eſt lay
coꝝ. In qua opꝫ ponere patronũ.ſ. vicarium
ſeu nautã ſubuicarium ꝛ marinarios.ſ. matu
ros. Iõ in ꝯſilio quilibet dꝫ attendere ꝛ reſpi
cere cõitatem:ꝛ nõ ꝯſanguinitatẽ nec amici-
tiam vel partem: ſꝫ vtilitatẽ ville.alr̃ adoꝛãt
ydolum. Iõ neqꝫ mirũ ſi ds mittit iſta ꝛ ducͭ
ſecuꝫ filios vr̃os. Idẽ faciet de vobis niſi vos
coꝛrigatis ꝛc̃. ¶ Scḋm pctm̃ qḋ oñdit deus
ꝓphe in platea ciuitatis fuit de ymaginibus
ꝛ de illis qui dabãt eis incenſum. Hoc pctm̃
ſignificat ludũ taxilloꝝ. Quid ſunt aliud ta-
xilli ꝙ̃ ymagines beſtiaꝝ depicte. quib⁹maio
res ꝛ ſenioꝛes dant incenſuꝫ. Antiquit⁹ſoluꝫ
ludebant ribaldi ꝛ lenones ꝛc̃. Sed mõ ma-
ioꝛes ville ſine aliqua verecũdia ponũt ſe ad
ludendũ ibi cũ ribaldis:ꝛ emittũt incenſum

verſus celuꝫ.ſ.blaſphemiaꝝ ꝯ deũ ꝛ virgineꝫ
mariã ꝛc̃. Ex quo pctõ veniũt multa mala ꝛ
plaga moꝛtalitatũ. Auctas. Uir multũ iurãs
implebit inigtate: ꝛ nõ diſcedet a domo illi⁹
plaga. Eccli xxiij. Ideꝫ de villa in qua ds no
toꝛie blaſphematur a qua nõ recedet plaga.
Nõ penã blaſphemantiũ. Leuit.xxiiij. Nota
etiã hyſtoꝛiã de illo ſctõ q iuxta altare dei vi-
dit altare dyaboli vbi gẽtes ꝯfluebãt ꝛc̃. Di
cunt qdã ſi ãmouet ludus pdemus impoſiti
onẽ ſiue lucrũ ꝛc̃. Sed meli⁹eſt pdere ipoſiti
ones ꝗꝫ coꝛp⁹ ꝛ aiam:ꝛ bona tpalia per tẽpe
ſtates. Iõ ꝓuideat ꝛc̃. ¶ Tertiũ pctm̃ qḋ de⁹
oñdit ꝓphe fuit de mulierib⁹plangẽtib⁹ado
nidẽ ꝛc̃. hoc ſignificat pctm̃ mulieꝝ que mõ
plangũt ꝛ ploꝛãt qñ pdunt filiũ vel filiã dile
ctã:dicẽtes multa ṽba ſtulta ꝯ deũ. cũ tñ de-
berent letari. Nunqd gauderetis ſi rex trãſi-
ens per iſtã villã recipet in curiã ſuã filiũ ve-
ſtrũ ꝛ faceret ipm magnũ dñm. Idẽ de regi-
na que recipet filiã veſtrã ꝛc̃. Sic mõ rex xp̃s
ſeu papa ieſus trãſit per villã ꝛ recipit in curi
am ſuã filiũ vr̃m innocentẽ ꝛ bonũ:vt ipm fa
ciat magnũ dñm maioꝛẽ ꝙ̃ ſit hic rex vel pa
pa. De hoc ergo ploꝛatis vos. Iõ apls. No-
lumus vos ignoꝛare de doꝛmiẽtib⁹vt nõ cõ-
triſtemini ſic ceteri qui ſpem nõ hñt.i. Theſ.
iiij. Sꝫ nõ ploꝛatis nec plãgitis moꝛtẽ aiarũ
filioꝝ adulteroꝝ:qui dãt ſe pctis blaſphemie
luxurie:ꝛc̃. qui recta via vadũt ad infernuꝫ ꝛ
nõ curat. Iõ põt vobis dicẽ fili⁹veſter qñ mo
ritur. Nolite flere ſup me:ſꝫ ſup vos flete ꝛ ſu
per filios vr̃os.ſ.adultos. Lu.xxiij. ¶ Quar
tum pctm̃ fuit illoꝝ qui verterũt doꝛſuꝫ ad tẽ
plũ:ꝛ adoꝛabãt ad oꝛientẽ. Ecce hic pctm̃ de
fractõe feſtiuitatũ. qñ gẽtes deſpiciũt ꝑcepta
ꝛ oꝛdinationes eccie tũc vertũt doꝛſuꝫ ad tẽ-
pluꝫ dei:ꝛ adoꝛauerũt ad oꝛientẽ ſm ꝙ dicit
dauid. Oꝛtus ẽ ſol:ꝛ exibit hõ ad opationẽ
ſuã. Qñ ergo gẽtes nõ ſuant feſta: ſꝫ faciunt
negocia in foꝛis ꝛ ferijs ꝛc̃. tũc vertũt doꝛſuꝫ
tẽplo ꝛ adoꝛãt ad oꝛiẽtẽ cũ tñ ds optime di-
uiſit tp̃s qḋ totũ currit in ſeptẽ dieb⁹ ꝛ dedit
nobis ſex dies ad laboꝛãdũ:ꝛ vos ṽtitis vos
ad oꝛiẽtẽ.ſ.oꝛto ſole vaditis ad agrũ vr̃m:vi
neã:foꝝ ſeu feriã. Duplici rõne dñs retinuit
ſibi diẽ dñicã. p̃ᵃ hẽt exo.xiij. Sctificaui mihi
oẽ primogenitũ dies dñica eſt ꝑmogenita.i.
pᵃ dies ãni ꝛ ſeptimãe iõ oꝫ ſctificare. Mat.
vij. Querite ꝑmũ regnũ dei.2ᵃ rõ eſt qꝛ xp̃us
in die dñica regeuit ab oib⁹opib⁹ redempti-
onis humane Io.xvi. Opus ꝯſumaui.ſ.redẽ
ptionis humane quod dediſti mihi vt faciã.

Et in reſurrectiõe gloꝛioſa que fuit die dñica
quieuit virgo maria ꝛ dimiſſo ſabbato iudeo
rũ ſeruauit dñicã. Sꝫ mali chꝛiſtiani cuſtodi
unt ſabbatũ dicẽtes ꝙ pp reuerẽtiã ṽginis ꝑ
faciunt ꝛ opant in dñica. Qḋ nõ eſt aliud ꝙ̃
ſi dicerẽt.recipiam⁹circũciſionẽ. O tradito-
res ꝛ heretici renegati qꝛ xp̃s ꝯdit finẽ circũ
ciſioni. Apls ad gal.v. Ego paulus dico vo-
bis qꝛ ſi circũcidamini xp̃s nihil vob ꝓderit.
Nota q̃lis iniuria fieret regi ſi reddit⁹annua
les ſibi retinerent. Maioꝛ iniuria fit xp̃o qñ
feſta nõ ſeruant. Septimũ ergo diem de⁹reti
nuit ſibi.ſ.dñicã.ꝛ vult ꝙ illa die vertam⁹faci
em ad tẽplũ:ꝛ doꝛſuꝫ ad oꝛientẽ. Et vos faci
tis oppᵐ. qꝛ qñ dꝛ miſſa in qua oẽs tenemur
eſſe:qdã ſtãt in platea ꝛc̃. qdã in vincis. qdaꝫ
in lupanari. qdã in taberna ꝛc̃. O dicit ds:ꝛ
vos auferẽ mihi tp̃s meũ. Iõ ego auferã vo-
bis tp̃s vr̃m. Iſta rõe veniũt moꝛtalitates. qꝛ
ille qui debebat viuere.xl.vel.lx. annis moꝛit
cras. iõ dicit ipſe. Cũ accepo tp̃s ego iuſticias
iudicabo.ps.lxxiiij. Ecce hic pctã que fiunt ꝯ
deũ pp que veniũt iſte tribulationes ꝛ mala.
Iõ coꝛrigant per bonas oꝛdinatiões:ꝛ ds iu
uabit.alr̃ ecce qd dicit. Cũ multiplicaueritis
oꝛonẽ vr̃am non exaudiam vos. yſaie primo.
¶ Sabbato poſt cineres. Sermo primus.

Scendit ad illos

a in nauiꝫ:ꝛ ceſſauit vẽtus. Mar.vi.
Poſtꝗꝫ xp̃s multa mirabilia fece
rat in terra:fecit ꝛ in mari. qḋ oñdit ab oibus
euangeliſtis. vt oñderet ſe eẽ dñm non ſoluꝫ
terre:ſꝫ ẽt maris. Dicat breuiter hyſtoꝛia euã
gelij. Nõ vt intrem⁹ſecreta:oꝫ loqui de tri-
bus. ⁊ Et p° de iſta naui poſita in tã magna
ꝛ valida foꝛtuna. ⁊ Scḋo de hoꝛa qua venit
illa foꝛtuna. ⁊ 3° de bono aduentu ꝛ trangli
tate ex ꝑſentia qñ ipſe intrauit nauem. Et de
iſto 3° loqtur thema. ¶ Quãtũ ad pᵐſciẽdũ
ꝙ ſm oẽs doctoꝛes ꝛ glo. nauis illa in tã ma
gno piculo poſita ſigt ecciam militantẽ du-
plici rõne. Pᵃ rõ ex offõ. Rõ. qꝛ ſicut nauis
poꝛtat pſonas ꝛ merces de vno loco ad aliũ:
ſic etiã eccia. Et qui nõ nauigant cũ iſta naui
oẽs percũt. ſicut tpe noe perierũt oẽs qui ex̃
archã inuẽti fuerũt. Ecce offm̃ hui⁹nauis. Iõ
Salomon ad lrãꝫ de eccia dicit. Facta eſt q̃ſi
nauis inſtitoꝛis de longe poꝛtãs panẽ ſuum.
Prouer.vlt. Ecce ꝙ pp offm̃ eccla dꝛ nauis
vt cõiter dicũt doctoꝛes. Scḋa rõ ꝛ eſt ſubtili
oꝛ ꝙ nauis ſignificat eccleſiã:ꝛ ſi volum⁹ at-
tendere ad foꝛmã ſeu figuraꝫ nauis que eſt in

princ° hoc eſt in ꝓra anguſta:in medio eſt la
ta:ꝛ in fine.ſ.in puppi anguſta. Recte nauis
ſignificat eccleſiã militantẽ que eſt hmõi foꝛ
me.ꝛ dñs nr̃ ieſus xp̃s eſt quaſi ꝓra ſiue ante
rioꝛ ps nauis vbi ꝯiungunt due tabule.ſ.duo
apl̃i.vt Petrus ꝛ Andreas qui fuerũt primi
apl̃i xp̃i. deinde vndecim apl̃i.i.ad Coꝝ. xv.
Deinde creuit per ſeptuagita diſcipulos. de-
inde per tria milia ꝯuerſos. Act.ij. ſic tandeꝫ
creuit paulatim per totũ mundum. Quia in
oẽm terrã exiuit ſonus eoꝝ.ſ.ꝑdicationis. ad
Ro.x. Sed iã diu eſt ꝙ nauis eccie anguſtia
tur ꝛ reſtringit circa finẽ. Nõ hic decẽ diuiſi-
ones ipſi⁹xp̃ianitatis intm̃ ꝙ dicit xp̃s ieſus.
Fili⁹hois cũ venerit putas ne inueniet fidem
in terra. Luc.xviij. Pꝫ ergo ꝙ eccia militãs
dꝛ nauis nõ ſolũ pp offm̃: ſꝫ etiã pp foꝛmaꝫ ꝛ
figurã. Et totũ hoc tangit in dicta auctẽ. Fa-
cta eſt.ſ.eccia militãs. quaſi nauis inſtitoꝛis.
Ecce foꝛmã. De lõge poꝛtãs panẽ ſuũ.ſ. mer
ces. Ecce offm̃. Sed agitat fluctib⁹. Eſt eni in
magno periculo nauis.ſ.ventoꝛũ. Hoc clare
poteſtis videre ſi vultis cogitare ad hoc qḋ
dico. Qñ enim vacat vn⁹magn⁹epatus:ſtatĩ
reges ꝛ dñi tpales rogãt pro indignis ẽt cuꝫ
minis vel munere. Uñ papa vidẽs ꝙ rogant
pro idigno qui neſciret cuſtodire tres capꝛas
tribulat. Itẽ iam videtis qualr̃ oꝛdinationes
eccie ſeruant. qꝛ deſpiciunt libertates ꝛ imu-
nitates eccleſiaſtice frãgunt. Nã quilibet re-
putat ſe dignũ ad maioꝛẽ mundi ꝑlationem
quilibet ſuat de oꝛdinationib⁹eccie ꝓut vult
ꝛ ſibi placet. nihil aliḋ. Ecce quõ nauis eſt in
magnis piculis. Iam.n. verificat illud qḋ dꝛ
Matthei.xiiij. Nauicula aũt in medio ma-
ris iactabat fluctib⁹.erat.n.ꝯꝛi⁹vẽtus. Quar
ta aũt vigilia noctis venit ad eos ambulans
ſupra mare. Et vidẽtes eũ ſupꝛa mare ambu-
lantẽ turbati ſunt dicẽtes qꝛ fantaſma eſt. Et
pꝛe timoꝛe clamauerũt. Statimqꝫ ieſus locu
tus eſt eis dicens. ego ſum nolite timere ꝛc̃.
¶ Quantũ ad ſcḋm videnduꝫ eſt de hoꝛa in
qua venit illa foꝛtuna. Nã dicit text⁹. Et cuꝫ
ſero eſſet erat nauis in medio mari. Ipſe aũt
ſolus erat in terra. et videns eos laboꝛãdo re
migandos. erat.n.ꝯꝛius eis vẽtus. Occaſus
ſolis facit veſpeꝝ. Modo videamus in qua
hoꝛa diei ſum⁹. Dicat ꝙ ſicut ſol radiãs ſup
terrã facit diẽ artificialem:ꝛ qñ radiat valles
ꝛ toꝛrentes ꝛ colles adhuc eſt mane. ſꝫ qñ nõ
radiat vertices mõtiũ nec valles:tũc eſt ſero
Ad ꝓpoſitum in ſacra ſcriptura xp̃us dꝛ ſol.
Ideo dicit virgini marie. Felix nãqꝫ es ſacra

virgo maria ⁊ omni laude dignissima: q̄r ex
te ortus eſt ſol iuſtitie xp̄us d̄s nr̄ ⁊c̄. Mō ad
cognoſcendū in qua hora ſum⁹ diei. ſ. durati-
onis hui⁹ mundi. Videamus ſi radij ſolis. ſ.
xp̄i irradiāt torrētes: valles ⁊c̄. Torrētes ſunt
laboratores triplici rōne. Primo. q̄r ſicut tor-
rentes ſunt aſperi ⁊ petroſi: ſic ēt vita labora
torꝝ aſpa eſt ⁊ dura ⁊ petroſa. Scd̄a rō eſt. q̄r
torrentes aliqñ abundant aq̄s: aliqñ nō. Sic
laboratores aliqñ abūdāt bonis tēporalib⁹
aliqñ nō: ex ſiccitate vel al's. 3ª rō eſt: q̄r ſicut
torrētes ſunt in inferiores p̄tes terre: ſic ruſti
ci ⁊ laboratores ſunt deiecti ⁊ ab oīb⁹ alijs in
feriores. Vn̄ p̄t dici dictū Danielis. Im
minuti ſumus pluſq̄ oēs gentes: ſumuſq̄ hu
miles in vniuerſa terra. Dañ. iij. Sꝫ modo iā
torrentes ⁊ laboratores nō irradiant ſole ie-
ſu xp̄i. Antiq̄tus tñ irradiabant. q̄r erant de-
uoti. Nā quolibet mane ⁊ ſero orabāt vir in
vno angulo ⁊ mulier in alio. Nota quō p̄rio
ſe ſignabāt. deinde dicebāt. Credo in deū. ſci
ebant bñ Pr̄ nr̄ ⁊ Aue maria ⁊ decē p̄cepta
legis: nā iſta eſt ſcia laboratorꝝ. Modo autē
neſciunt ſe ſignare nec ſciunt Credo in deum
nec Pr̄ nr̄ nec Aue maria: nec etiā aliq̄d bo
nū: ſed bñ ſciūt ſortilegia: ꝯiurationes: ⁊ vani
tates. ſciunt etiā quot denarij ſunt in vno flo
reno. Ideo iā ſol iuſticie ab iſtis torrentibus
retraxit radios ſuos. Itē antiq̄tus quolibet
die audiebāt miſſam in aurora. deinde ibant
ad ſua negocia: ſꝫ mō nec in dñica nec ī alijs
dieb⁹ volunt audire miſſam. ⁊ ſi forte veniūt
iam pranſi ⁊ tarde veniūt. ⁊ qñ ſunt in eccl'ia
nō faciūt niſi loq. Itē antiq̄tus cōicabāt quo
libet die dñico deuote ⁊ p̄ceſſiōaliter. modo
aūt niſi ſemel in anno. Iō d̄d. Neſcierūt neq̄
intellexerūt: in tenebris āmbulāt: mouebuntur
oīa fundamēta terre. in p̄s. lxxxi. Mō videa-
m⁹ ſi radij ſolis iuſtitie illuminēt valles. val-
les dicūtur oēs hoies diuites. iō q̄r vallis eſt
terra delicioſa ⁊ abundās. nā talis eſt vita di
uitum pinguis ⁊ delicioſa ⁊ abūdans. Iō d̄d
in p̄s. Valles. i. diuites abūdabunt frumēto
p̄s. lxiiij. ſed iam ab iſtis receſſit ſol iuſtitie. ſ.
gr̄a dei mie ⁊ veritatꝭ. nā antiq̄t⁹ diuites que-
rebant ſi erat aliq̄s qui veniſſet ad paup̄tatē
vt poſſent eū iuuare in aliquo. Sꝫ mō vellēt
ſibiīnuicē auferre oculos. Antiq̄tus ſi diues
videbat agrū vel vineā alicui⁹ incultum: vel
filiā alicui⁹ adultā: imediate dicebat ſibi qua
re nō ſeminatis agrū ⁊c̄. de quo viuetꝭ ⁊c̄. Et
ſtatim mutuabāt ſemē: pecunias: maritabāt
puellas virgines. Sꝫ mō ſi paup̄ laborator q̄
hēt domū plenā filijs indiget pecunia: pane
⁊ vino ⁊c̄. ⁊ vēit ad diuitē vt recipiat ⁊c̄. Nō
vſuras q̄ꝫ faciūt. Itē qñ vidēt viduā vel puel
lam paup̄em: laborant q̄ fiat meretrix. Ecce
quō ſol iuſtitie receſſit: ⁊ verificat̄ v̄bū xp̄i di-
cētis. Qm̄ abūdauit iniq̄tas refrigeſcit cha-
ritas multorꝝ. Matt. xxiiij. Itē videam⁹ ſi ra-
dius ſolis tāgit coſtas. Coſte dicūt̄ eē ſimpli
ces p̄ſb̄ri. Rō. q̄r ſicut coſte ſunt torrentib⁹ ⁊
vallib⁹ altiores: ⁊ mōtib⁹ ⁊ collib⁹ p̄ximiores
ſic ſimplices clerici ſunt p̄p̄lo altiores in di-
gnitate ⁊ ſctitate ⁊ magis iungunt̄ monti. ſ.
xp̄o. Iō dicit ſcriptura de eis. Separauit vos
d̄s ab oī p̄p̄lo iſrl̄: ⁊ iūxit ſibi vt ſuireťis ei ⁊ in
cultu tabernaculi ſui ſtaretis corā frequentia
p̄p̄li. Nūeri. xvi. ſꝫ mō ab iſtis retraxit radios
ſuos ſol iuſtitie. nā antiq̄tus irradiabant de-
uotione ⁊ ſcia. ſꝫ mō q̄ſi nullā hñt deuotionē
vel ſciam: imo ſunt ignorātes. Et iā v̄ificat̄ de
eis p̄phetia dicēs. Sacerdotes ei⁹ ꝯtēpſerūt
legē meā. ⁊ polluerūt ſanctuaria mea. Inter
ſctm̄ ⁊ p̄phanū nō hūerunt diſtantiā iter pol
lutū ⁊ mundum nō intellexerūt: ⁊ a ſabbatis
meis euerterūt oculos ſuos: ⁊ coinq̄nabar in
medio eorꝝ. Eze. xxij. Mō videamus ſi irra-
diat colles ſol iuſtitie. Religioſi dicunt̄ col-
les. Rō. nā merces q̄ portant̄ de loco ad lo-
cū trāſeūt per colles: ſic ēt merces celeſtes. ſ.
ſctāꝝ doctrinaꝝ veniūt ad nos p̄ religioſos.
Itē q̄r via ſeu trāſit⁹ p̄ colles ē anguſta. talis
dꝫ eē vita religioſorꝝ ſtricta ⁊ aſpa p̄ p̄niāꝫ. Et
iō d̄d. in p̄s. lxiiij. Pingueſcēt ſpecioſa deſer
ti: ⁊ exultatiōe colles accingēt. Nō q̄liter an
tiq̄t⁹ religioſi ſuabāt obediētiā: paup̄tatē: ⁊
caſtitatē: ⁊ oēs cerimonias. q̄r tūc ſol iuſtitie
tāgebat colles. ſꝫ mō ſuant obediētiā. ſ. de ca
pone. Sꝫ ſi vltra volūtatē p̄cipit̄ aliq̄d: ſtatī
ſequunt̄ appellatiōes ⁊c̄. Itē tenēt paup̄tatē
ſiue indigētiā in his que nō p̄nt acq̄rere. De
caſtitate aūt ⁊ de cerimonijs ipſi ſciūt quō vi
uunt. Ibo igit̄ ad optimates ⁊ loq̄r eis. Ipſi
n. cognouerūt viā dñi ⁊ iudiciū dei ſui. Et ec
ce magis hi ſimul ꝯfregerūt iugū ⁊ ruperunt
vincula. Jer. v. iā trāſiuit ergo hora veſparū
⁊c̄. itē videam⁹ ſi ſol iuſtitie tāgit mōtes ſiue
ſummitates mōtiū. ⁊ iſti ſt̄ p̄lati ſiue dñi tpa-
les. Rō. q̄r ſicut mōtes eminēt ſup̄ terrā: ſic p̄la
ti ⁊ dñi ſūt alti eminētes ex dignitate ⁊ dnio
tpali. Videam⁹ mō ſi illuminat̄ a ſole iuſtitie
qm̄ antiq̄t⁹ p̄lati nō dabāt p̄latiōes: dignita-
tes: vel bñficia niſi bōis p̄ſonis ſctis ⁊ dignis
⁊ illos cogētes. ⁊ pluſ curabāt de aīab⁹ q̄ de
redditibus. Nō mō q̄liter ſit iuxta illud ap̄li

Oēs q̄ ſua ſunt q̄rūt ⁊ nō q̄ ieſu xp̄i. ad Phi
lip. ij. Idē de dñis tp̄alib⁹. nā antiq̄t⁹ ſuabāt
iuſticiā: ⁊ ꝯtentabant̄ de p̄prijs redditib⁹ q̄s
etiā diuidebāt. ſ. p̄ ſeip̄is p̄ deo ⁊ paup̄ibus.
Sꝫ mō nō de iniuſticijs ⁊ exactōib⁹ q̄s faciūt
Iā. n. v̄ificat̄ illud dictū p̄pheticū di. Princi
pes tui īfideles ſocij furum oēs diligūt mune
ra. ſequunt̄ retributiōes. pupillo nō iudicāt: ⁊
cā vidue nō igreditur ad illos. Yſa. i. Nunq̄d
ḡ videt̄ vob ſi ſum⁹ i fine diei: ⁊ i occaſiōe ſol̄
Ecce q̄lit̄ illa fortūa nauis i ſero figurabat for
tunā finis mūdi q̄ d̄r ſero ⁊ iō d̄r. Cū aūt ſero
eēt dixit dñs p̄curatori ſuo. Voca op̄arios ⁊
redde illis mercedē ſuā. Mat. xx. ¶ Quātuꝫ
ad tertiū ⁊c̄. vidēda eſt trāq̄llitas ventura ex
xp̄i p̄ñtia cū dīc thema. Aſcēdit ad illos i na
ui ⁊ fcā eſt trāq̄llitas magna: ⁊ ceſſauit vēt⁹.
Et nō hic hyſtorialit̄ quō xp̄us in q̄rta vigilia
noct̄ deſcēdit de mōte ad diſcipulos q̄ erāt in
mari. Ita mō in iſto ſero. ſ. in fine mūdi vt ex
p̄dict̄ p̄ꝫ qñ nauis eccl'e p̄iclitat̄. dñs ieſus de
ſcēdit de mōte altiſſimo celi empirei vbi mō
iterpellat p̄ nob apud p̄rēꝫ oñdēs p̄ri lat⁹ ⁊
vulnēa. ⁊ v̄go maria ⁊c̄. De iſto mōte ex alia
p̄te dicit D̄d. Quis aſcēdet in montē dñi ⁊c̄.
p̄s. xxiij. De iſto mōte deſcēdet in die iudicij
ſup̄ mare hui⁹ mūdi: q̄r nō deſcēdet in t̄ra. ſed
in aere. Auctas. Hic ieſus q̄ aſſūpt⁹ eſt a vob
in celū: ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū eū-
tē in celū ⁊c̄. Act. i. Dicat̄ q̄lis timor ⁊ tremō
erit tūc p̄ctōrib⁹ i ei⁹ aduētu. vn̄ q̄ dicit p̄-
pheta. Ecce venit dicit dñs exercituū ⁊ q̄s po
terit cogitare diē aduēt⁹ ei⁹. ⁊ q̄s ſtabit ad vi
dēdū eū. Ip̄e. n. q̄ſi ignis ꝯflās: ⁊ q̄ſi herba ful
lonū. Et ſedebit cōflās ⁊ emūdās argētum: ⁊
purgabit filios leui. Subdit. Ego accedā ad
vos in iudicio: ⁊ ero teſtis velox maleficis: ⁊
adulteris: ⁊ p̄iuris ⁊ q̄ calūniant̄ mercedem
mercēnarij. ⁊ humiliant viduas ⁊ pupillos ⁊
opp̄mūt p̄egrinū: nec timuert me. Malach.
iij. O q̄lis timor erit illis. Sꝫ bōis dicet. Ego
ſuꝫ: nolite timē: ꝯfidite. Si mali timēt nō erit
mirū: q̄r videbūt eorꝝ dānationē p̄atā ꝯ q̄s da
bit ſniam dicēdo. Diſcedite a me ⁊c̄. Deinde
data ſnia aſcēdet i nauiclā. i. totā eccl'iam xp̄i
ſnā. ⁊ ſecuti ſunt eū ei⁹ diſcipuli. i. boni. ⁊ ſta
tim fuerunt ad aliā terrā. vt d̄r Ioānis. vi. ſic
erūt boni xp̄iani p̄tingētes ad terrā illā. de q̄
dīc D̄d. Portio mea dñe ſit in terra viuentiū
⁊ tūc ceſſabit vent⁹ tribulationū: ⁊ īfirmitatū
⁊ erit tranq̄llitas eterna. Ideo d̄r. Abſterget
de⁹ oēm lachrymā ab oculis ſctōꝝ. Apoc. vij.

¶ Sabbato poſt cineres. Sermo ſecundus.

e Rat nauis in me
dio mari. Marci ſexto. Nota my-
ſtice q̄ p̄nia dicitur nauis propter
quattuor que habet ad inſtar nauis. ſ.

- Diuerſam figuram.
- Grandem menſuram.
- Altam ſtaturam
- Incertam venturam.

De hoc q̄rto mō dicit propoſitū thema. Erat
nauis ⁊c̄. ¶ Quātū ad p̄m̄ nauis nō hꝫ vnam
figurā vniformem. ſicut alia edificia q̄drata vel
rotūda ⁊ hmōi. ſꝫ i p̄ncipio ē ſtricta in fine ēt
ſtrigit̄: ſꝫ nō tātū q̄tuꝫ i p̄ncipio. Et in medio
eſt lata. Sic p̄nia in p̄n° inchoandi eſt ſtricta
Luc. xiij. Cōtēdite intrare p̄ āguſtā portā: q̄r
dico vobis. multi q̄rent intrare ⁊ non poteſt
poſtea p̄p̄ aſſuetudinē: ⁊ adiutoriū gr̄e dei fit
ſpacioſior. Prouer. iiij. Viam ſapiētie mon-
ſtrabo tibi: ⁊ ducaꝫ te per ſemitas eq̄tatis. q̄s
cū ingreſſus fueris nō artabunt̄ greſſus tui: ⁊
currēs nō hēbis offendiculū. Tandeꝫ p̄p̄ de-
bilitatē carnis icipit artari aliq̄ntulū. iō Pro
uerb. vlt. Facta ē q̄ſi nauis inſtitoris de lōge
portans panē ſuū. ¶ Quātū ad ſcd̄m p̄nia ē
q̄ſi mag̃ nauis. ſ. triū coop̄turarū. P̄ria infe-
rior ⁊ ſecretior eſt cordis ꝯtritio. Iere. xv. A
facie man⁹ q̄ ſolus ſedebaꝫ: q̄m amaritudine
repleſti me. Scd̄a eſt oris ꝯfeſſio. Prouerb.
xxviij. Qui abſcondit ſcelera ſua nō dirigēt.
q̄ aūt confeſſus fuerit ⁊ reliq̄rit ea: miam dei
ꝯſequet̄ ⁊c̄. Tertia ē op̄is ſatiſfactio. Luc. iij.
Facite dignos fruct⁹ p̄nie. iō p̄nia eſt illa ma
xima nauis Noe. de qua Geñ. vi. Cenacula ⁊
triſtega facies in ea. ¶ Quātū ad t̄tiū altitu-
do hui⁹ nauis ē maxia p̄p̄ malū crucis q̄ velū
extēſū ē caro xp̄i mūdiſſima. Abſq̄ h° malo
nō nauigat̄. Io. xv. Sine me nihil poteſtis fa
cere. Gabia q̄ p̄cipue defendit nauis eſt titu-
lus triumphalis cruci ſuppoſitus. Iuxta illud
Prouerb. xviij. Turris fortiſſima nomē dñi
ad ipſū currit iuſt⁹ ⁊ ſaluabit̄ vel exaltabitur.
Iō canticorꝝ. ſtatura tua aſſimilata eſt palme
¶ Quātū ad q̄rtū. q̄ diu nauis ē i medio ma
ri p̄p̄ innumera p̄icla incert⁹ ē euēt⁹ ei⁹ donec
perueniat ad portū. Eccl'ſ. ix. Sūt iuſti atq̄ ſa-
pientes: ⁊ op̄a eorꝝ i manu dei. ⁊ tñ neſcit hō
vtrū amore an odio dign⁹ ſit: ſꝫ oia in futurū
ſuant̄ icerta. ſꝫ optimū remediū ſecure guber
nationis oñdit̄ in euangelio. ſ. aſſumere ſecuꝫ
xp̄m. Nota hyſtoriā breuit̄. xp̄s aūt aſſumitur
in euchariſtia. Io. vi. Qui manducat meam
carnē ⁊ bibit meū ſanguinē: hꝫ vitaꝫ eternā.

Ideo hic in euãgelio. Confidite q2 ego ſum.
Nolite timere: ⁊ aſcendit ad illos in naui: ⁊
ceſſauit vẽtus. Vñ dicere põt fidelis penitẽs
a quo xp̃s ſumiꝫ per eucharistie cõiones. Si
ambulauero in medio vmbre moꝛt nõ time-
bo mala: qm̃ tu mecum es. pſalmo. xxij.

Dominica. i. in q̃drageſima. Ser. ꝓmus.

Acceſſerunt angeli

a ⁊ miniſtrabant ei. Matth. iiij. San
ctum euãgelium hodiernum decla-
rat nobis de ſancto ieiunio ieſu xp̃i per quat-
tuoꝛ puncta vt ſequitur.

- Primo locum conuenientem.
- Secũdo tp̃s ſufficiẽs per qð ieiunauit.
- Tertio modũ expedientẽ quõ ieiunauit.
- Quarto fructũ ꝓuenientem ex ieiunio.

Et de iſto quarto loq̃tur thema. Acceſſerunt
angeli ⁊c̃. Fructus. n. qui ſequiꝫ ex ieiunio: q2
angeli acceſſerũt ⁊c̃. ¶ Dico ꝓmo ꝙ euange
liũ hodiernũ declarat nobis de ſctõ ieiunio
ieſu xp̃i locũ conuenientẽ vbi ieiunauit. Vñ
ſciendũ ꝙ qñ xp̃s voluit quadrageſimã ieiu-
nare noluit eã ieiunare in ciuitate bethleem
vbi fuit natꝰ: nec in tẽplo vbi fuit p̃ntatꝰ: nec
in nazareth vbi fuit nutritꝰ nec inter hoĩes: ſ3
in deſerto qð eſt habitatio beſtiaꝝ. Et hoc di
cit ꝓncipiũ euãgelij. Ductꝰ eſt ieſus in deſer-
tum a ſpũ. volens ſupple ieiunare. ⁊ iſte locꝰ
fuit valde cõueniens. Rõ. ꝑpter cõuenienti
am quã hẽt locus deſertus cũ fine ieiunij. nã
ieiunium oꝛdinaꝫ ad triplicem finẽ. ſ. ad

- Refrenationem.
- Liberationem.
- Meritum.

¶ Prio ad refrenãdũ. ſ. vitia ⁊ pctã que pꝛo
maioꝛi pte accidũt ex carnis inclinatione pp
hoc oꝛdinata fuerũt ieiunia. ſ. ad refrenandũ
Nã ſicut hoĩ ſtulto ⁊ armato auferunꝫ arma
cũ quibꝰ multis nocuit: ſic ẽt coꝛpꝰ hoĩs ſtul-
tũ armatũ cibo ⁊ potu ⁊ alijs delectabilibus
que nobis ðs dedit ad neceſſitatẽ nature in-
diſcrete ſumptis: multotiẽs occidit aĩaꝫ. Iõ
ſibi ſubtrahi dñt pꝛudenter ⁊ ãmoueri. ¶ 2o
oꝛdinaꝫ ieiuniũ ad liberãdũ. ſ. aĩaꝫ. que q̃diu
ẽſt vnita coꝛpi multũ a coꝛpe impediꝫ. in bo-
nis. ſ. ſpũalibꝰ. Et iõ dĩ. Coꝛpus qð coꝛrũpiꝫ
aggrauat aĩam. Sap. ix. iõ vt aĩa ſit libera ad
operãdũ ſpũaliter deꝓmiꝫ caro. ſ. per ieiunia
⁊ ſic aĩa eleuaꝫ libere in deũ. Sicut de ſtatera
nã qñ vna ps deꝓmiꝫ: alia eleuaꝫ ⁊ ecõuerſo.
¶ 3o ad merẽdũ ⁊ acq̃rendũ theſauꝝ ſpũale.
qm̃ ſicut per totũ annũ hõ laboꝛat pꝛo neceſ-
ſitate coꝛpoꝛis: ſic ieiunãdo ad minꝰ iſto ſctõ
tp̃e laboꝛetis pꝛo aĩa. Unde apl̃s. Unuſq̃ſq3
ꝓpꝛiaꝫ mercedẽ accipiet ꝓm ſuũ laboꝛẽ. i. ad
Coꝝ. iij. De oĩbꝰ iſtis rõnibus vide auc̃tatẽ
bti Greg. dicentis. Qui coꝛpali ieiunio vitia
cõpꝛimis. Ecce pm. ſ. refrenare. mentẽ eleuas
Ecce ſcðm. ſ. aĩam liberare. Uirtutẽ largiris
⁊ ꝓmia. Ecce 3m. ſ. mereri. Huic triplici fini ie
iunij valde cõuenit locus deſertꝰ vbi vitia cõ
pꝛimunꝫ. q2 nõ hẽtis occaſiones peccãdi. nec
oculis vidẽdo ⁊c̃. ⁊ ſic de alijs ſenſibus. Pꝫ
ergo ꝙ deſertꝰ eſt locus ꝯueniẽs ieiunio. Iõ
ſup illo ṽbo. Ductꝰ eſt ieſus in deſertũ a ſpũ.
dicit btũs Greg. in omelia hodierna. Dubi-
tari. n. ſolet a quibuſdaꝫ a quo ſpũ ductus eſt
ieſus in deſertũ vere ⁊ abſq3 vlla q̃one cõueni
enter accipiꝫ vt a ſpũſctõ in deſertum ductus
credaꝫ. Sed diceret aliquis. Iſte rõnes non
ſunt ad ꝓpoſitũ de xp̃o qui in ſuo coꝛpe nũq̃
habuit malas inclinatiões. Itẽ nec ex carne
ipediebaꝫ eiꝰ aĩa quin haberet perfectiſſime
ſuas fruitiones. Item q2 iam meruit inq̃tuꝫ
deus ⁊ inquãtũ homo. Rñdeo ꝙ q̃tum ad
ꝑſonam chꝛiſti bona eſt rõ ſ3 ipſe hoc fecit vt
daret nobis exẽpluꝫ. ſ. vt tp̃e ieiunij vadamꝰ
ad deſertum dimittẽtes ciuitates: villas: ⁊ cõ
munitates. qð ſic intelligẽdũ eſt vt in ſctõ tẽ-
poꝛe dimittamus negocia tp̃alia: q̃ones: ⁊ di
ſcoꝛdias ⁊c̃. Deꝫ hic modus oĩbus. Et po re-
ligioſi ⁊ clerici in ſctõ tp̃e ſatis ſunt occupati
circa hoꝛas ⁊ offm̃. Laboꝛatoꝛes vero i hoc
ſctõ tp̃e debent ſummo mane audire miſſam
⁊ ſermonẽ: ſi ꝓdicaꝫ in aliquo loco. ⁊ poſt ne-
gocientur vt poſſint ꝓuidere filijs ⁊ domibꝰ
ſuis. Diuites aũt ſurgant in auroꝛa ad ado-
randũ. Deinde audiant miſſam maioꝛẽ ⁊ ſer
monẽ. ⁊ poſt dicant pſalteriũ poſt miſſaꝫ oꝛã
do. ⁊ hoꝛa pꝛandij erit perfectuꝫ. Illi diuites
qui neſciunt pſalteriũ poſt miſſam oꝛãdo per
quirant eccleſias. monaſteria ⁊ hoſpitia vbi
cõiter ſunt magne indulgẽtie. Poſt pꝛandi
um vero p̃nt doꝛmire. Deinde ire ad cõple-
toꝛiũ. ⁊ poſt dicere veſpas vel ſeptẽ pſalmos
pniales. vel Pater nr̃ ⁊c̃. Et iſto modo ho-
mo vadit ad deſertũ. Et iſtum moduꝫ tenuit
Dauid rex ille magnus: dicẽs de ſe. Ecce elõ
gaui fugiẽs ⁊ mãſi in ſolitudine. Expectabã
euꝫ qui ſaluũ me fecit a puſillanimitate ſpũs
⁊ tempeſtate. ꝓs. liiij. Non legiꝫ ꝙ dauid ex
quo fuit coꝛonatus fuerit in deſerto. ſ3 mãſit
in ſolitudine camere ſui palatij elongatus a
negocijs. ⁊ ad quẽ fineꝫ oſtendit. Expectabã
euꝫ qui ſaluũ me fecit. Et fructꝰ meritoꝝ a pu
ſillanimitate ſpũs. Ecce libertas aĩe. ⁊ tempe
ſtas. ſupple malarũ inclinationũ carnis. Pa
tet ergo locus cõueniens pꝛo ieiunio. ¶ Di
co ſcðo ⁊c̃. ꝙ tp̃s ſufficiẽs fuit. ſ. xl. dieꝝ. Naꝫ
diciꝫ textꝰ ꝙ cũ ieiunaſſet. xl. diebus ⁊. xl. no-
ctibꝰ. Et quare dixit q̃draginta noctibꝰ. Rñ
deo ꝙ hoc diciꝫ ad dr̃iam ieiunij iudeoꝝ qui
antiq̃tus per diẽ ieiunabãt ⁊ de nocte come
debãt ad ſufficiẽtiã: ſicut mõ faciũt agareni.
Non credatis ꝙ tale fuit ieiuniũ xp̃i in illis q̃
draginta diebꝰ ⁊ q̃draginta noctibꝰ: q2 nihil
guſtauit. Tp̃s tñ q̃draginta dierũ ⁊ noctium
fuit ſufficiẽs. Rõ. q2 iam ſcitis ꝙ oĩa ꝓcepta
dei ſunt decẽ in q̃bꝰ oĩa alia includunꝫ funda
mẽtaliter. Sicut. n. ðs dedit decẽ digitos coꝛ
poꝛi ad operandũ oĩa: ita dedit aĩe decẽ ꝓce
pta quaſi decẽ digitos ad operandũ merito
rie. Iſta aũt ꝓcepta frangimꝰ quadruplíciter
ſ. cogitatione: locutione: ope: ⁊ omiſſiõe. Co-
gitatione. n. frangimus duo pꝛecepta: ſingu-
lariter. ſ. illud. Nõ cõcupiſces vxoꝛem ꝓximi
tui q2 nõ ſufficit ſuare coꝛpꝰ mundum ab illa
opatione: ſ3 etiã aĩaꝫ a cogitatione. Secũdo
illud. Nõ cõcupiſces domum ꝓximi tui: nec
aliqua que illiꝰ ſunt. Ex cõcupiſcentia. n. oꝛiũ
tur diuiſiones ⁊ guerre. ⁊ iõ dĩ. Radix oĩuꝫ
maloꝝ eſt cupiditas. i. ad Thi. vi. Locutione
aũt frangimus alia duo ꝓcepta. ſ. illud. Non
aſſumas nomen dei tui in vanũ q2 nunq̃ eſt
iurandũ niſi ex neceſſitate vel vtilitate. Item
illud. Nõ falſum teſtimoniũ dices. ſ. quacũq̃
cã: nec in iudicio nec extra. Operatione fran
gimꝰ quattuoꝛ. ſ. Nõ adoꝛabis deos alienos
Non occides. Nõ mechaberis. Nõ furtũ fa-
cies. Omiſſione aũt frãgimus duo. ſ. feſta nõ
ſctificando: ⁊ parẽtes nõ honoꝛãdo. Ecce er-
go ꝙ iſtis quattuoꝛ modis frãgimus decem
pꝛecepta. ⁊ quater decies ſurgit in numerum
quadraginta. pp hoc facimꝰ quadraginta di
es de pnia. q2 quater decies occaſione carnis
peccamꝰ. Et iõ Greg. Per voluptates moꝛ
tales coꝛꝑis ꝓceptis dñicis ꝯhimus que per
decalogũ ſunt accepta. q2 ergo per carnis de
ſideria decalogi mãdata ꝯtẽpſimus dignũ ẽ
vt eandẽ carnẽ quater decies affligamus. Ec
ce ergo tp̃s ſufficiẽs quo xp̃s ieiunauit dãdo
nobis exẽplũ. Modo eſt hic qð tripartita de
xp̃o cũ xp̃s in deſerto ieiunauit quadraginta
diebꝰ. Et pa qð eſt. vbi doꝛmiebat. Secunda
quid faciebat. Tertia quã ſocietatẽ habebat
Modo audite deuote. nã euangeliſte nõ di-
cunt expſſe vbi tũc doꝛmiebat: ſ3 multotiens
de figura eliciꝫ veritas. ſicut de ſpica excutiꝫ
granum. Hec xp̃i doꝛmitio in deſerto figura
ta fuit in patriarcha Jacob. qui cũ fuiſſet pe-
regrinus ⁊ viatoꝛ de chanaaꝫ in meſopotha
miaꝫ. ⁊ trãſiens per ptes huiꝰ deſerti in nocte
qñ voluit doꝛmire ſuppoſuit ſibi lapidẽ capi
ti: ⁊ in nocte vidit celum apertũ ⁊ ſcalam ⁊c̃.
Dic hyſtoꝛiã vt hꝫ Geñ. xxviij. Jacob vt di-
cunt oẽs doctoꝛes ſignificat xp̃m: ſcala vero
pniam hñs quadraginta gradꝰ ieiunij. ⁊ qui
dam aſcendũt ꝯtinuãdo ieiuniũ. q̃dã aũt de-
ſcendũt frangẽdo ieiuniũ. Et iacob aũt exci-
tatus timuit ac tremuit de dicta viſione. Cui
diuinitus fuit reuelatũ: ꝙ xp̃s ſaluatoꝛ mũdi
ibi ieiunaret ⁊ doꝛmiret. Tũc iacob dixit. Ue
re dñs eſt in loco iſto. Pꝫ pa qð. Sed hic cõ
template modicũ. xp̃s incepit ſuũ ieiuniũ in
craſtinum epyphanie qñ maius frigus viget
⁊ tunc doꝛmiebat in terra dãdo nobis exem
plũ ꝙ in iſto ſacro tp̃e dimittamꝰ lintheami-
na: culcitras ⁊ delectationes. Iõ dð. Btũs q
intelligit ſuꝑ egenũ ⁊ pauperẽ: in die mala li
berabit eum dñs. Dñs opem ferat illi ſuꝑ le
ctum doloꝛis eiꝰ. in ꝓs. xl. Secũda qð. quid
faciebat xp̃s homo. tuꝫ q2 nõ opabatur mani
bꝰ: ⁊ ſtaret quadraginta dies: nũq̃d erat oci-
oſus. textꝰ nõ dicit clare q̃d faciebat. S3 Lu-
cas alibi dicit q̃d faciebat xp̃s in deſertis: di-
cẽs. Factũ eſt in diebꝰ illis. exijt in mõtẽ oꝛa-
re ⁊ erat ꝑnoctãs i oꝛone dei. Lu. vi. In ſom
no ergo ⁊ oꝛatione expẽdebat tp̃s noctis. Et
de die q̃d faciebat. Rñdeo ꝙ in tribus occu
pabaꝫ. ſ. in legẽdo. in ꝯtẽplando: ⁊ in oꝛãdo.
De po ipſe legebat in libꝛo quẽ ſecum poꝛta
bat ſꝑ maioꝛe tota biblia. ſ. libꝛo vite. ſ. ſciẽtie
dei in quo ſcripta ſunt oĩa q̃ vnq̃ fuerũt ſunt
⁊ p̃nt eẽ. et quolibet die ieſus xp̃s legebat to
tum illuꝫ libꝛũ. legendo pm caplm. ſ. de glia
paradiſi. et ſcðm de oꝛdinatione angeloꝛuꝫ.
Tertiũ de pena damnatoꝝ. Quartũ de pnia
purgãdoꝝ. ⁊ ſic de alijs. Itẽ de naturis piſci
um maris. de auibus in aere. de aĩalibꝰ terre.
Et oĩa iſta videbat nõ ſolum in gñe: ſ3 etiã in
ſpecie ⁊ indiuiduis. nõ ſolũ vt deus: ſ3 etiã vt
homo. De ſcðo ſtabat oĩa iſta ꝯtemplando.
Quantũ ad tertium poſt ꝓdictam lectiones
⁊ ꝯtẽplationẽ oꝛabat dicẽs oꝛonem quã po-
ſtea nobis oñdit. ſ. Pater nr̃. Nã cepit ieſus
facere ⁊ docere. Actuum. i. ⁊ in ꝑſona noſtra
ipſe dicebat Pr̃ nr̃. Itẽ dimitte nobis ⁊c̃. q2
ſicut os loquiꝫ pꝛo pedibꝰ ⁊ alijs mẽbꝛis: ita
xp̃s vt caput loquebaꝫ in ꝑſona membꝛoꝛuꝫ.
In his ergo debemus tp̃s huius quadrage-
ſime exẽplo chꝛiſti expẽdere. Ideo dicebat.

Operamini nõ cibuꝫ qui perit.ſ. negocia hu ius mũdi:ſꝫ qui pmanet in vitã eternã.ſ. opa meritoꝛia. Jo.vi.3ª qõ. Quã ſocietatẽ habe bat. Et dico ꝙ feraꝝ: beſtiarũ: ⁊ latronuꝫ. De beſtijs dicit Marci.i. ꝙ in illo deſerto frõdo loſo erãt leones: vrſi: lupi: ⁊ multa alia aialia Ait.n.textus. Erat in deſerto.xl.diebus ⁊.xl. noctibus: ⁊ tẽptabatur a ſathana eratꝗ cum beſtijs. Mar.i. Venio ad practicã ⁊ poteſtis per vos cogitare ꝙ pdicta aialia de die lati tant in antris: ⁊ de nocte vadunt paſcẽdo. Et qñ videbant xpm poſſum⁹ dicere ſicut de bo ne ⁊ aſino qui ipm adoꝛauerunt. ſic etiaꝫ ⁊c̃. Ecce ſocietas xpi de nocte. de die hẽbat ſocie tatẽ latronum ⁊ maloꝛum hoiuꝫ. Nam iſtud deſertum eſt inter hierlm ⁊ hierico. de q̃ Lu. x. Homo qdam deſcẽdebat ab hierlm in hie rico: ⁊ incidit in latrones ⁊c̃. Hic loc⁹ hebrai ce dicitur adomin ⁊ interptat rubꝛa ſiue aſcẽ ſus rufoꝝ. Jſte locus eſt ille cruẽtus ⁊ ſangui narius quo deuenit homo ille q incidit in la trões. Et dr̃ ſanguinari⁹ qꝛ ibi multi viatoꝛes occidebant a latronibus. Cogitate qñ latro nes videbant ipm a longe veniebant ad euꝫ ſi foꝛte haberet pecunias. Sꝫ ieſus xps muta bat eoꝝ coꝛda ⁊ voluntates ⁊ exhibebãt xpo magnã reuerẽtiam. Sic nos moꝛaliter debe mus ſtare inter beſtias feras.ſ.pctõꝝ: cogitã do quõ vixiſti vt beſtia peccãdo ⁊c̃. Jnter la trones cogitando quõ peccando furati fueri mus deo honoꝛẽ ⁊ reuerẽtiam ⁊ timoꝛem: et nobis attribuẽdo honoꝛeꝫ ⁊ gratiam. Pro pter hoc dicebat Dauid. Non nobis dñe nõ nobis: ſꝫ nomini tuo da gloꝛiam. in ps. cxiij.

¶ Tertio vidẽdus eſt modus expediẽs quõ ieiunauit xps qui vicit temptationẽ dyaboli. Dicunt doctoꝛes ⁊ ſingulariter mgr hyſtoꝛi arũ: qñ in baptiſmo xpi vox patris itonuit di cẽdo. Hic eſt filius me⁹ dilect⁹. Lu.iij. Tu es filius me⁹ dilectus in te complacuit mihi ⁊c̃. Dicit ꝙ dyabolus audiuit iſtaꝫ vocẽ. ⁊ qꝛ iã videbat dyabolus tpus meſſie completum: ⁊ ideo qñ videbat xpi mirabilia ↄcepit ipm eẽ filiũ dei. Sꝫ qñ vidit ipm eſurire: credidit op poſitum. ꝓpter qõ voluit ipm tẽptare. Et aſ ſumpta foꝛma hũana ⁊ habitu viri deuoti ſa lutauit ipm. Cui rñdẽs xpus dixit. Bñ vene ritis. Nõ credatis ꝙ ita truncate dixerit xpo Si fili⁹ dei es ⁊c̃. Sed euãgeliſta dimittit no bis vt ponamus digitum ⁊ practicã: ideo no tate eaꝫ. Et poteſtis cogitare ꝙ qñ dyabolus venit ad xpm ipſuꝫ ſalutãdo: dixit. aliqui opi nantur ꝙ tu ſis fili⁹ dei. Nam fili⁹ dei antiqui tus mutauit virgam moyſi in ſerpentẽ. aquã egypti in ſanguinẽ. Exo.vij. vxoꝛẽ loth in ſta tuam ſalis. Gen.xix. Jdeo ſi fili⁹ dei es: dic vt lapides iſti panes fiant. Non intelligatis ꝙ dyabolus ſubito dixit. Si fili⁹ dei es ⁊c̃. ſꝫ po ſuit ſe in vbis cum eo. p⁹ in fine ↄcludẽdo ꝙ ſi fili⁹ dei es ⁊c̃. Et rñdẽs ieſus dixit. Scriptũ eſt de ſe.ſ. Non in ſolo pane viuit homo: ſꝫ in omni vbo qõ ꝓcedit de oꝛe dei. Deut.viij. Ec ce hic modus expediens.ſ. pꝛo nobis. qꝛ mo do qñ ieiunam⁹ dyabolus tẽptat nos dicens Dic vt lapides iſti panes.i. vba dura ⁊ aſpa comedamus per impatiẽtiã ſi pꝛandiũ nõ ſit paratum vel aliter ⁊c̃. Scda tẽptatio. Victo dyabolo in pꝛima tẽptatione per xpm ex au ctoꝛitate. nõ in ſolo pane ⁊c̃. dyabolus ſum pta occaſione a dicta auctẽ: qꝛ vba dei pꝛepo nunt in templo. ꝓceſſit ad ſecundã temptati onẽ dicens. Vis vt vadamus ad ciuitatẽ ad tẽplum. Xps aũt vt bonus miles volens ſe ex hibere ſuo inimico in oi platea ſecut⁹ eſt eum vſꝗ ad tẽplum vbi erat magn⁹ ppls ↄgrega tus: ⁊ tunc dixit dyabolus xpo. Vis vt aſcen dam⁹ ſupꝛa pinnaculum qꝛ ibi magis ſecrete poterim⁹ oꝛare: ⁊ qñ fuerũt ſupius: dixit dya bolus xpo. Et quot gẽtes ſunt hic. ⁊ mlti ſunt hic qui nõ credunt te eẽ filiuꝫ dei: iõ mitte te deoꝛſum: qꝛ de te ſcribit. Angelis ſuis mãda uit de te vt cuſtodiãt te in oib⁹ vijs tuis. i ps. xc. Ad quẽ xps dixit. Scriptum eſt. Nõ tem ptabis dñm deũ tuum. hic xps dat exẽplum pſonis ſpũalib⁹ ⁊ deuotꝭ qñ dyabolus tẽptat eos de vana glia ne cadant ſꝫ ſtẽt foꝛtes. Vi dens aũt dyabolus ꝙ xpus excuſauit ſe ne in curreret vanam gliam: dyabolus voluit eum aliter temptare: ⁊ dixit ei.ſ.xpo. Vis vt vada mus ad deſertũ ad vnum montẽ ſatis altum vbi erim⁹ ſolitarij ⁊ oꝛabim⁹. ⁊ qñ fuerunt in monte dyabolus oñdit xpo oẽs ptes mundi dicẽs oia eẽ ſua ⁊ poſſe dare cui vult: ſꝫ mẽti tur: ⁊ dixit. Hec oia tibi dabo ſi cadẽs adoꝛa ueris me. xps aũt qui in alijs tẽptationib⁹ ha buerat patiẽtiã auctoꝛitatib⁹ excuſando ſe: in iſta indignat⁹ eſt: ⁊ clamauit dicẽs. Vade ſa thana. Scriptũ eſt. Dñm deũ tuuꝫ adoꝛabis ⁊ illi ſoli ſuies. Deut.vi. Sꝫ quare. h.d. Criſ. ꝙ alie tẽptationes tangebãt humanitateꝫ. ſꝫ adoꝛare tãgit diuinitatẽ ⁊ ad coꝛonã dei ⁊c̃. Dicit.b. Jero. ꝙ xps dat hic nob exẽplum ꝙ iniurias ꝓpꝛias debem⁹ patiẽter tolerare: ſꝫ illas q̃ tãgũt deũ cũ idignatõe icrepare. Criſ. Jn ꝓpꝛis iiurijs queꝗ eẽ patiẽtẽ laudabile ẽ iniurias aũt dei vſꝗ ad auditũ ſufferꝭ nimiũ ẽ ipiũ

Nota hic de Ludouico rege frãcie q ↄſueuit cauterizare balſphemãtes deũ. Sꝫ mõ vifica tũ ẽ illõ ꝓpheticũ. Jſa.lij. Dñatoꝛes ppli mei iniq̃ agũt dic̃ dñs. ⁊ iugit tota die nomẽ meũ blaſphemat. ¶ Quarto oñdit fruct⁹ ꝓuenieñ ex ieiunio i thẽate cũ dr̃. Ecce ãgeli acceſſerũt ⁊ nõ ſilitudinẽ. ⁊ poteriꝭ intelligẽ q̃lꝭ fuit: qñ duo magni dñi ſeu pncipes faciũt duellũ i cã po clauſo vbi rex tenet cãpũ ſecurũ ⁊ amici ⁊ exercit⁹ vtriuſꝗ expectãt finẽ hicide ⁊ ſcõ p lio vict⁹ cũ ſuis fugit: ⁊ ſeruitoꝛes ⁊ amici vi ctoꝛiſ cũ gaudio ad eũ accedunt ſibi necia mi niſtrãdo. Sic xps ⁊ lucifer maioꝛes pncipes mũdi: vt dicit mgr hyſtoꝛiaꝝ: ſꝫ diuerſimode Nã xps ẽ pnceps ſctitatꝭ: ⁊ lucifer iniqtatꝭ. ho die fecerũt duellũ. ⁊ ds pt tenuit cãpũ ſecuꝝ. xps aũt vt dic Criſoſtom⁹ pcepit angelꝭ vt ab eo elõgarent ne a lucifero viderent. Jdẽ fecit lucifer de ſuis. ⁊ ſoli ipſi duo itrauerũt cãpũ. Et arma diaboli fuerũt tria.ſ. enſis: lãcea: ⁊ da ga. Cũ lãcea ſupbie ⁊ vane glie: cũ enſe gule: ⁊ cũ gladio auaritie xpm tẽptauit ⁊ acceſſit. Nã ipe lucifer cũ iſtis armis plres occiderat ſꝫ xpo i nullo nocuerũt: ſꝫ vict⁹ fugit. Et tũc di cit thema de xpo. Acceſſerũt angeli ad euꝫ ⁊ miſtrabãt ei ⁊c̃. Sꝫ in q̃ miſtrauerũt ei. Nõ il lud q̃ xps magis idigebat erat cib⁹. iõ ei i h⁹ angeli miſtrauerũt. Dicũt hic aliq deuoti cõ tẽplatiui ꝙ ſcti angeli fuerũt ſubito ad vginẽ mariã q̃ neſciebat aliq d d filio ſuo nec vbi eẽt q ſibi dicebãt pliũ ⁊ victoꝛiã: q̃ audiꝭ rumoꝛi bus victoꝛie p dictos angelos miſit ſibi pꝛan diũ qõ p ſe pauerat: vt caules vel bꝛodiũ vel ſpinagia ⁊ foꝛte ſardineta: rogans angelos vt qõ ſibi ſupererat vl ſupeſſet ad ipſã reducerẽt ad pꝛandiũ. Ecce quõ acceſſerũt angeli ⁊ mi ſtrabãt ei. Jta erit de nobis. Nã mõ ſum⁹ in plio cũ diabolo i campo clauſo.ſ. in q̃drageſi ma: ſi ſum⁹ victoꝛes de gula: vana glia: ⁊ aua ritia: facto pꝛelio.ſ. in die paſche: accedent angeli.i. ſacerdotes ⁊ miniſtrabũt cibũ queꝫ vgo Maria parauit.ſ. mãliꝭ: effectiue autem ſpũſſctũs i coqna vteri vginalis.ſ. coꝛp⁹ xpi i fra coꝛtinã.i. in hoſtia ↄſecrata. Jõ dicit xps. Vincenti dabo mãna abſconditũ: qõ nemo ſcit niſi qui accipit. Apocal.ij.

¶ Feria ſecũda poſt dñicã pꝛimam in q̃dra geſima. Sermo pꝛimus.

Statuet oues qdẽ a dextris Matth.xxv. Pꝛo declaratiõe hui⁹ vbi ⁊ veniẽdo ad mãꝫ pdicãdam eſt ſciẽdũ ꝙ xps loq̃ns de ſuo aduẽtu ad iudiciũ: dixit. Cũ venerit fili⁹ hois i maieſtate ſua ⁊ oẽs angeli ei⁹ cũ eo. tũc ſede bit ſup ſedẽ maieſtatꝭ ſue ⁊ ↄgregabunt ad eũ oẽs gẽtes ⁊ ſepabit eas ab iuicẽ: ſicẽ paſtoꝛ ſe pat oues ab hedis. Et ſtatuet oues qdẽ a dex tris: hedos aũt a ſiniſtris. Matth.xxv. Nõ i maieſtate. nã i p⁹ aduẽtu.ſ. ꝓ redemptiõe hũa da nõ venit i maieſtate: ſ i hũilitate ⁊ paup tate. Sꝫ i ſcdo aduẽtu qñ veniet ad faciendũ remunerationẽ: nõ veniet in hũilitate ⁊ paup tate ſꝫ i tãta maieſtate ⁊ ptãte ꝙ tot⁹ mũdus tremet. Scitis qualr. Nõ p ſilitudinẽ d arbo re in q̃ ſũt volucres ſeu mlte aues cãtantes ⁊ ſaltãtes: ſꝫ qñ falco venit: tremũt ⁊ timẽt. Jta iſte mũdus ẽ ſicut arboꝛ faciẽs fruct⁹ malos ſ. vanitatũ: põpaꝝ ⁊ delitiaꝝ ⁊ qlibet vult col ligẽ ſinũ vl capuciũ plenũ. qlibet tñ pqrit iſta mũdana. Jn hac arboꝛe oẽs creature ad in ſtar auiũ ſũt ludẽtes: vt pꝫ i ſole ⁊ luna ⁊ pla netꝭ. Dic d motu eoꝝ ⁊ eclypſi ⁊c̃. Jtẽ d elemẽ tis. terra aũt i vno tpe ꝓducit herbas: plãtas floꝛes ⁊ fruct⁹. ⁊ i alio tpe totũ dimittit.ſ. i au tũno. Aq̃ aliqñ fluctuat ⁊c̃. aliqñ nõ. Jdẽ de aere. Jtẽ mõ volucres i vere cãtant ⁊ faciunt mrimoniũ. nã q̃libet vult ſuã. ita ꝙ oẽs crea ture mũdi videntꝭ ludere. Sꝫ qñ veniet ⁊ euo labit falco ſeu aqla grãdis.ſ. dñs ieſus xps: to tus mũdus timebit. Nã ſol ſtabit i oꝛiẽte ⁊ lu na i occidẽte: ita ꝙ nõ mouebit ſe nec etiã ſtel le ⁊ oẽs mõtes liq̃ſcẽt ⁊c̃. pp hoc eccia i pſo na cuiuſlibꝫ xpiani dic. Libera me dñe d moꝛ te eterna ⁊c̃. Si ergo celũ ⁊ terra ⁊ alie crea ture ipeccabiles q̃ nũꝗ pterierũt dei pceptũ timebũt. dic qd facies tu q totiẽs peccaſti: q̃t iuramẽta q̃t coꝛruptiões feciſti ⁊c̃. Tũc pctõ res vellẽt poti⁹ eſſe in inferno: ꝗ videre iudi cẽ iratũ. Vñ dicit Job i pſona pctõris. Quis mihi hoc tribuat vt in iferno ꝓtegas me ⁊ ab ſcõdas me donec ptrãſeat furoꝛ tu⁹. Job.xiiij. Tũc dicent mõtib⁹ ⁊ petris cadite ſup nos ⁊ abſcondite nos a facie ſedẽtis ſup thꝛonũ ⁊ ab ira agni. Apoca.vi. Sed illi de bona vita q in hoc mũdo vixerũt ſꝫ diuinã oꝛdinatiõeꝫ ⁊ nõ ſm ꝓpꝛiã inclinationẽ: tũc nõ timebũt: ſꝫ gaudebũt dicẽdo. Dñe iſtã diẽ deſideraui. ego mõ ero gloꝛioſus i coꝛpe ⁊ aia. ⁊ iõ dicẽt Glia tibi dñe ⁊c̃. iõ xps. Qñ videbitis hec fie ri reſpicite ⁊ leuate capita vr̃a. Gloſa. exhi larate coꝛda qm̃ appꝛopinq̃t redemptio vr̃a. Lu.xxi. Secũdo dicit. tunc ſedebit ſup ſedeꝫ maieſtatis ſue. qꝛ iudex ſedendo dat ſniaꝫ. Jõ ipe vt iudex vniuerſal oiuꝫ ſedebit iudicãdo: nõ in terra ſꝫ in aere: vt ab oib⁹ videat. Mali videbũt ſuã hũanitatẽ: boni aũt hũanitatẽ ⁊

diuinitatē.Et ſedebit cū eo ꝟgo Maria ⁊ apſi.
oēs illi q tenuerūt vitā apl'icā. Auctas. Ecce
nos q reliqm⁹ oia ⁊ ſecuti ſum⁹ te qd g° erit
nob. Amē amē dico vobis ꝙ vos q ſecuti eſtis
me:⁊ reliqſtis oia:in regeneratiōe cū ſederit
fili⁹ hois i ſede maieſtat ſue:ſedebit ⁊ vos ſu
p ſedes duodecim iudicātes.xij. trib⁹ iſrael.
Matth.xix. O q̄tū deberem⁹ laborare pro
iſto honore obtinēdo. Itē ꝯgregabunt añ eū
oēs gētes ⁊ ſepabit eas.ſ.per angelos:ſicꝫ pa
ſtor ſegregat oues ab hedis.⁊ ſtatuet oues q
dē a dextris.hedos ꝟo a ſiniſtris. Pꝫ g° the
ma. Et ſm̄ i mā morali g° illa die ſolum oues
erūt a dextris:cū dicit. Statuet ⁊c̄. Ergo illa
die meli⁹ erit eē ouē ieſu xp̄i q̄ꝫ fuiſſe papā vl'
regē vl' ipatorē. Mō ego video i ſacra ſcptu-
ra ꝙ ex qnqꝫ ꝟtutib⁹ hō efficit ⁊ oñdit ouis
ieſu xp̄i:etiā ſi añ fuerit capra dyaboli.ſ.per

- Simplicem innocentiaꝫ.
- Amplam miſericordiam
- Firmam patientiam.
- Ueram obedientiam.
- Dignam penitentiam.

¶ Dico p° ꝙ pª ꝟtus ⁊c̄.⁊ hoc ē qñ hō viuit
ſimpl'r:nec nocet alicui corde odiēdo nec ore
diffamādo:manib⁹ ꝑcutiēdo vl' furādo. ⁊ iō
talis vita dr̄ ſimplex inocētia q̄ fac̄ hoieꝫ xp̄i
ouē. Rō.nā ſicꝫ ouis ñ ferit cornib⁹ vt thaur⁹
nec mordet dētib⁹ ſicut lup⁹:nec ꝑcutit pedi
bus ſicut equ⁹.ſꝫ ſimpl'r viuit.ſic etiā ſi vult eē
oues xp̄i neminē ꝑcutiat cornib⁹.ſ.ſcie vel po
tētie.nā cornu ſcie feriūt notarij:iuriſte:aduo
cati:vl' hoies q hñt magnā ſciaꝫ. Itē mercato
res alios decipiēdo. Cornu aūt potētie feriūt
dñi ⁊ potētiores faciēdo rapinas vl' iniurias
⁊ exactiōes:calūnias ⁊ oppſſiōes:⁊ iō auiſo.
q̄ꝛ ecce qd dicit dñs ore dd. Oia cornua pctō
rū ꝯfringam:⁊ exaltabunt cornua iuſti.in pſ̄.
lxxiiij. Itē nō mordere dētib⁹ vt faciunt lupi:
diffamādo mordēt famā ꝓximi:dicēdo.talis
fuit hic. Ita ꝙ diffamare nō eſt niſi mordē.iō
diffamatores nō ſt oues xp̄i ſꝫ lupi iferni. Iō
apſs. Ois lex vno ſermōe iplet. Diliges ꝓxi
mū tuū ſicut teipꝫ. Qd ſi inuicē mordet ⁊ co
medit:videte ne ab inuicē ꝯſūmami.ad Gal.
v. Nō dr̄ aꝫ iter mordere ⁊ comedē.q̄ꝛ morde
re ē morſuꝫ dare:⁊ comedere ē totū traſgluti
re. Mordēt illi q ad vnā ptē laudāt hoieꝫ vl'
mulierē:⁊ ex alia diffamāt dicēdo. Cognoſci
tis talē:o bon⁹ hō ē:⁊ bona mulier:ſꝫ hꝫ talē
defectū. Ecce morſus de fama. Illi aūt come-
dūt qñ nō dicūt aliqd bonū aliū laudādo:ſꝫ
totū malū. Ecce q̄re dicit apſs. Si iucē mor-
dēt. Itē nō ꝑcutere pedib⁹ vt faciūt eq. Naꝫ
tūc calcāt pedib⁹ qñ aliqs deſpicit. iō filij nō
deſpiciāt parētes:nec parētes filios:nec tūc
deſpiciāt ſenes:nec ſani ifirmos:nec diui-
nes deſpiciāt pauperes nec dñi vaſallos:nec prelati cleri
cos:⁊ ecōtra ſꝫ tanq̄ ouis inocenter ſe hre ad
oēs. Añ xp̄s. Uidete ne ꝯtēnat vnū ex his pu
ſillis. Matth.xviij. Pꝫ g° qd ſit ſimplex ino-
cētia. Innocēs q̄ſi ñ nocēs.nā tales erūt oues
ieſu xp̄i:⁊ erūt ad dexterā cū angelis dei. Nō
hic hiſtoriā dauid:q lꝫ fuerit ſctiſſim⁹:tñ pec-
cauit i nūeratiōe ppl'i.pp qd de⁹ miſit morta
litatē i pplo:ita ꝙ.j.tres dies mortui fuerant
lxx.milia hoies a vigīti ānis ⁊.ſ.vltra puulos
⁊ mulieres:q forte fuerūt totidē. Uidēs autē
dd mortalitatē ppl'i i q ipe puniebat:ipe ma-
gis volēs mori dixit. Ego ſū q peccaui ⁊ iniq
egi.iſti q oues ſt qd fecerūt. Uertat obſecro
man⁹ tua ꝯ me ⁊ ꝯ domū pr̄is mei.ij. Regū
vlti. Ecce hic ſimplex inocētia. ¶ Scd̄a ꝟtus
⁊c̄. Et hoc qñ de bonis tā tpalib⁹ q̄ꝫ ſpūalib⁹
ſibi a deo cōmiſſis largit⁹:diſtribuit idigēti-
bus:⁊ ex hoc efficit qs ouis xp̄i. Rō. q̄ꝛ inter
oia aialia ouis ē aial magis bñficū. Nā ouis
exuēdo ſe lanā facit nob miam ⁊ bñficiū mie
q̄ꝛ q̄t pauperes induit ouis. Nā nullus niſi fuiſ
ſet indut⁹ de lana niſi ouis dediſſet nobis. Itē
dat nobis lac ad comedēdū ⁊ agnos etiā ⁊c̄.
Itē ſi vult ei aſſimilari erit ouis xp̄i dādo la-
nā.ſ.bona exteriora ⁊ tpalia.ſ.panē ⁊ vinū pe
cunias ⁊ veſtes ⁊ hmōi. Si hētis pauperes in
vr̄a villa ſeu vico detis eis de iſta lana. Scd̄o
dādo lac.ſ.bōa iteriora ⁊ ſpūalia dādo bonā
doctrinā ignorāti ſicut ego do vobis mō. Si
hētis lac ſcie:deuotiōis ſeu eloq̄ntie:detꝫ nō
hñti. Nō ꝓ hoc hyſtoriā euāgelij.dicit.n. Eſu
rini ⁊ dediſtis mihi mādu care:ſitiui ⁊ dediſtis
mihi bibē nudus fui ⁊ cooperuiſtiſ me. Nota
etiā i legēda bti Martini legit ꝙ ſeml' in via
admirās de oue attonſa diſcipuli q̄ſierūt pal
qd mirami. Qui rñdēs dixit. Hec ouis cōple
uit ꝓceptū euāgelij dī. Qui hꝫ duas tunicas
det vnā nō hñti:⁊ q hꝫ eſcas ſil'r faciat. Lu.iij.
¶ Tertia ꝟt⁹ ē firma patiētia:⁊ hoc qñ de in
iurijs ſibi factis vl' dictis nō curat:nec vult re
cipere vindictā:imo oēs diligit gñalit:⁊ ꝓ oi
bus orat.hec ꝟt⁹ facit hoieꝫ ouē xp̄i. Rō.q̄ꝛ
ouis ē aial multū patiēs q̄ꝛ comedēs ſi pſeq-
tur vel ꝑcutit nō ſe defendit:ſed vadit aliūde:
nec vindicat ſe ſicut canis vl' capra.ſꝫ humilit
ſedit. O bñdicta pſona vir vl' mulier q talem
hꝫ patiētiā:⁊ de nulla iniuria recipit vīdictā
ſed ꝑcit vt ds ſibi ꝑcat. Iō apſus. Si fieri pōt

qd ex vob ē cū oib⁹ hoib⁹ pacē hñtes.nō voſ-
metipſos defendentes. Gloſa.i. vindicantes
cariſſimi ſed date locū ire.ſcriptū eſt.n. Mi-
hi vīdictā ⁊ ego retribuā dicit dñs. Si eſurie
rit inimicus tuus ciba illum:ſi ſitit potū da il
li ad inſtar ouis. Ro.xij. Nota mihi vindictā
Et iō nō debꝫ hō vſurpare regalia dei.als ⁊c̄.
dñi temporales ⁊ iudices poſſunt facere ⁊ de
bent facere vindictam iuridice cum proceſſu
quia iuſticia fit ſine pctō. Item remiſſio iniu-
riarum eſt meritoria. Nam patientes aſſimi-
lantur xp̄o. De quo Iſa.liij.dicit. Sicut ouis
ad occiſionem ducetur.⁊ quaſi agnus coram
tondente ſe obmuteſcet ⁊ nō aperiet os ſuuꝫ
Iō apſus. Sequamini veſtigia eius qui pec-
catum nō fecit nec inuēt⁹ eſt dolus i ore ipi⁹
q cū malediceret nō maledicebat:cū pateret
nō cōminabat.i. Pet.ij. ¶ Quarta ꝟtus eſt
obedientia.ſ.qñ homo in vita ſua nō facit ali
quid nec cogitando nec loquendo nec operā
do ſm voluntatē ⁊ inclinationeꝫ ſuam.ſꝫ ſm
voluntateꝫ ⁊ ordinationē diuinā:talis ē ouis
xp̄i. Ratio. Naꝫ iam videt q̄lr̄ oues ſūt obe-
dientes paſtori. Nam vn⁹ puer vel puella fa
ciliter cum modica ꝟga gubernat.xxx.vel.xl.
oues.ſecus ē de capris ſeu hedis.q̄ꝛ q̄libꝫ in-
digeret vno paſtore. Si ergo i die iudicij vul
tis eſſe oues xp̄i ſitis obedientes paſtori.ſ.il-
li qui dicit. Ego ſuꝫ paſtor bonus ⁊ cognoſco
oues meas ⁊ cognoſcunt me mee. Io.x. Ui-
deamus nunc qd precipit iſte paſtor. Primo
ꝙ viuam⁹ hūilit. Matth.xi. Diſcite a me q̄ꝛ
mitis ſum ⁊ hūilis corde.i. Pe.v. Hūiliami
ſub potēti manu dei.ſ.paſtoris vr̄i ⁊c̄. Qui g°
vult ire ꝑ viā ſupbie nō eſt ouis xp̄i ſed capra
diaboli. Secūdo ꝙ vadam⁹ ꝑ viā miſericor-
die ⁊ liberalitatis dando. Eſtote miſericordes
ſicut pater vr̄ miſericors eſt.date ⁊ dabit vobis
Luc.vi. Itē mutuādo ibidē. Mutuū date ni
hil inde ſperantes:⁊ erit merces vr̄a multa.⁊
eritis filij altiſſimi.q̄ꝛ ipe benignus eſt ſuper
malos ⁊ ingratos. Lu.vi. Qui g° inobedien
ter vadit ꝑ viā auaritie faciendo vſuras.rapi
nas:furta ⁊c̄.non eſt ouis xp̄i ſed capra dia-
boli. Tertio ꝙ ambulem⁹ ꝑ viā mūdi caſtita-
tis ⁊c̄. Matth.xix. Sunt q caſtrauerūt ſe pp
regnū dei.q pōt capere capiat.i.ad Theſ.iiij.
Hec eſt volūtas dei ſanctificatio veſtra vt ſci
at vnuſquiſqꝫ vas ſuū poſſidere in ſctificatiōe
Qui ergo vadit per viam imundam ⁊ luto-
ſaꝫ luxurie ⁊ carnalitatis:talis non eſt ouis xp̄i
ſed capra diaboli.quib⁹ dicit xp̄us. Uos non
creditis q̄ꝛ non eſtis ex ouib⁹ meis. Oues mee
vocem meam audiūnt.ſ.obedienter ⁊ ſequū-
tur me ⁊ ego vitam eternam do eis. Ioan.x.
¶ Quinta virtus eſt digna pnia.ſ.de peccatis
cōmiſſis.q̄ꝛ nullus poteſt excuſari a peccatis.
Et ideo dicitur. Non eſt.n.homo iuſtus in ter
ra qui faciat bonum ⁊ non peccet. Eccl's.vij.
Ideo neceſſaria eſt digna pnia.ſ.conterendo
de peccatis:⁊ proponendo nō redire.confiten
do ⁊ ſatiſfaciēdo. Et iſto modo pnia facit ho-
minem ouem xp̄i. Rō.nam ouis ⁊ capra diſ
ferunt quia ouis cū cauda cooperit verenda
ſua:ſed capra nonnimo oſtendit totum. Mo
do cognoſcitis quis eſt ouis ⁊ qs capra. Om
nes quotquot ſumus habemus verenda pec
catorum.q licet modo nō appareant tamen
in die iudicij omnia mala ⁊ peccata appare-
bunt in facie. Sicut patent peccata enormia
illius qui condemnatur ⁊ ponitur in ſcala cū
pergameno in fronte in quo ſunt pctā picta.
O ⁊ q̄nta mala ⁊ occulta diſcooperient. Mul
ti ⁊ multe q mō reputant bone pſone qñ tunc
videbunt ⁊ dicet qs eſt ille.⁊ non eſt ille talis
religioſus. O de traditore hypocrita. Idē de
clericis laycis ⁊ mulierib⁹. Sꝫ ſi verenda pec
catoꝝ coopiant hic cū cauda pnie tūc nō ap-
parebūt in cōfuſionē nec in verecundiam ve
ſtram. Et nota hic exemplū de ſcutifero con-
feſſo in ſtabulo.q cooperuit pctā ſua cū cōfeſ
ſione.intelligatis cū cauda pnie. Naꝫ taliter
cooperuit pctm̄ cum diabolus nō recordaba
tur. Et nō eſt mirū ſi cū diabolo ſūt i obliuio
ne.q̄ꝛ etiam ab ipſo deo obliuiſcūtur. Aucto
ritas. Si impi⁹ egerit pniam ab oib⁹ peccatis
ſuis que operat⁹ eſt ⁊ cuſtodierit omnia ꝓce-
pta mea:⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſticiam vita
viuet ⁊ nō morietur. Omniū iniq̄tatuꝫ eius q̄s
operat⁹ eſt non recordabor.ſupple ad puniē
dū. Eze.xviij. Ideo dicit dauid i pſ̄.xxx. Be-
ati quoꝝ remiſſe ſunt iniq̄tates ⁊ quorum te-
cta ſunt pctā.ſ.cauda pnie. Capra aūt que to-
tū oſtendit ſignificat pſonam inuerecundam
diffamatam:q̄ꝛ omnes ſciūt ſuā malaꝫ vitā ⁊
pctā:vt ſunt mali clerici ⁊ alij notorij cōcubi-
narij:nec volūt ea coopire cū cauda pnie. ſūt
eni impenitētes. Ideo faciam⁹ pniam. Ecce
ergo:q̄re dic̄ thema. Statuet oues a ſiniſtris.
Deo gratias.

¶ Feria ſecunda poſt dñicā inuocauit.
Sermo ſecundus.

Ibunt hij i ſupplici
um eternū:iſti aūt in vitā eternaꝫ.
Matt.xxv. Ser. nr̄ erit ꝺ ſcō euā-

gelio qđ loquit de iudicio generali. Sꝫ pᵉ ſa
lutet vgo maria. Ibũt hij.ſ.mal' i ſupplicium
eternũ.iuſti aũt in vitã eternã.Eſt ħ qđ ꝑ itro
ductõe materie ꝑdicãde ꝑꝑ qđ oꝫ eẽ iudiciũ
in fine mũdi cũ iã ſctẽ aĩe habeãt retributõeꝫ
eterne glie in celo.⁊ mali i inferno.qꝛ dic̃ ſcri
ptura.Statutũ eſt oib⁹ hoib⁹ ſımł mori.quã
tũ ad corp⁹.⁊ poſt hoc iudiciũ q̃tũ ad aĩam
imortalẽ.Heb.ix.Ad qđ ergo erit aliud iudi
ciũ.Rñſio ꝙ tota rõ illi⁹ finalis iudicij ⁊ ge⁄
neralis erit ad oñdẽdũ iuſticiã ⁊ eq̃tatẽ iuſti
iudicis:q nõ ſolũ in ſuo iudicio vult facẽ eq̃ta
tẽ ſꝫ etiã ꝯformitatẽ:qꝛ ſcdm modũ ꝑ quẽ facta
ſũt bona opa: bõi habebũt retributionẽ.⁊ ſꝫ
modũ ꝑ quẽ facta ſt mala opa:mali habebũt
punitionẽ.Auctas pſ.lxi.Semel locut⁹ ẽ ds
duo hec audiui qꝛ ptãs dei eſt ⁊ tibi dñe mia
qꝛ tu reddis vnicuiqꝫ iuxta opa ſua. Nõ ptãs
di.ſ.ad puniẽdũ q̃ſcũqꝫ ſiue magnos ſiue par
uos.Et tibi dñe mia.ſ.ad remunerãdũ bonos
qꝛ tu reddis vnicuiqꝫ iuxta opa ſua. Nõ vi⁄
deam⁹ q̃liẽ ſiũt bona opa ſiue mala:⁊ ſic vide
bim⁹ rõnẽ iudicij gñalis.Bona ſiue mala hᵒ
ſiũt ab aĩa cogitãdo deliberãdo:⁊ ordinãdo.
Deide in executiõe corp⁹ aſſociat aĩe ad faci
endũ op⁹ bonũ ſiue malũ. Jõ aĩa pri⁹ meret
vel demeret.Verbigra.In q̃libet ſtatu de bo
nis opib⁹:deide ð malis practice. Jõ ꝯformi
tas diue iuſticie pᵒ dat retributionẽ aĩe.Ver⁄
bigra.Vbi ſũt aĩe ſctõꝝ.Rñdeo ſũt in glia.ſꝫ
corpa ꝑmanẽt adhuc corrupta . Sꝫ i iudicio
gñali ſuſcitabunt corpa vt ſil' cum aĩa habeãt
gliaꝫ.Jõ dicit:Tu reddis vnicuiqꝫ iuxta opa
ſua.Itẽ ꝑ oĩa dicat ð malis opib⁹. De his oĩ
bus auctas.Oẽs nos manifeſtari oꝫ.ſ.ex di⁄
cta rõe:añ tribunal xpi:vt refrenet.i.reportet
vnuſquiſqꝫ ꝓpria corpis.nõ dicit aĩe ſed cor⁄
poris ſil' cũ aĩa:ꝓut geſſit ſiue bonũ ſiue malũ
ij.Coꝝ.v.Qm boni iudices nõ ſolũ ꝑmittũt
latronẽ vel homicidã:ſꝫ ẽt illũ q ipſũ aſſocia
nit. Pꝫ ratio iudicij generalis. Cui⁹ ꝯcluſio
eſt thema. Ibunt hij ⁊c̃.De illo iudicio euan
gelium hodiernũ ponit tria puncta.ſ.
Ordinatio iudicialis.
Diffinitio ſententialis
Executio perpetualis.
De iſto dicit thema. Ibũt hij ⁊c̃.¶Dico pᵐ
qđ erit i iudicio erit ordinatio iudicialis.qꝛ q̃
a dño ſũt:ordinata ſũt. Ro.xiij. De iſta ordi
natiõe dic̃ euãgeliũ.Cũ venerit filius hoĩs in
maieſtate ſua ⁊c̃.vſqꝫ ad hedos a ſiniſtris.Vi
de de hᵒ i pcedẽti ſermõe i pᵒ aduẽtu: qñ ve
nit ꝑ redẽptiõe nõ venit i maieſtate ſꝫ in hũi⁄
litate ⁊ pauptate ꝑꝑ hoc iudei nolebãt ipſuꝫ
recipe:imo qñ btũs ioãnes ipſuꝫ oñdit dicẽs
Ecce agn⁹ dei ecce q tollit pctã mũdi. Joã.i.
dixerũt.nolum⁹ hũc regnare ſuꝑ nos.Vñ de
tota illa mltitudie nõ niſi duo ſecuti ſũt xp̃m
ſ.btũs Andreas ⁊ qdã ali⁹.Jõ Iſa.liij.In hu
milirate iudiciũ eius ſublatũ eſt.ſꝫ qñ veniet
ad iudiciũ cũ tanta maieſtate ⁊c̃. Nota erro
rem dicentiũ ꝙ tũc vgo maria orabit ꝓ pec⁄
catoribus. qꝛ imo erit coniudex cũ filio ſedẽs
⁊c̃.oẽs apli ⁊ de illa vita aplica:vt dic̃ gloſa
ſuꝑ illud.Ecce reliqm⁹ oĩa.Matth.xix. Tũc
oẽs oues.i.boni erũt ad dexteraꝫ. Ratio ꝑꝑ
tres ꝯditiones quas habuerũt ad inſtar oui
um:q̃ ſunt.ſ.miſcordia:obedientia:⁊ penitẽ
tia.Vide i pcedenti ſmone.¶Scdm qđ erit
in iudicio erit diffinitio ſnialis.Dic ꝑtice q⁄
modo xp̃s iudicabit ꝓpria auctate.Et lꝫ nõ i
digeat ꝯſilio matris nec apoſtoloꝝ:volens
ipſos honorare dicet xp̃s matri q̃ ſedebit ad
dexteram eius iuxta figurã.iij. Regũ.ij. Po
ſitus eſt thron⁹ matri regis q̃ ſedit ad dexte⁄
ram eius. Mater mea qđ videt vobis.quid
debeã facere his q ſunt ad dexterã.Dicũt ali
qui ꝙ hec locutio erit mẽtalis ⁊c̃.Sed opor
tet ꝙ ego dicã vobis vocalit. Rñdebit vgo
maria.Fili mi videtur mihi exquo iſti non vi
xerunt iuxta ſuã inclinationẽ ſꝫ iuxta veſtram
ordinationem:nec ſcdm ſuos ſenſus . ſed iuxta
veſtras monitiões.iõ videt mihi ꝙ debeant
hic eſſe nobiſcũ in glia.idem dicent apoſtoli.
Tũc xp̃s vt iudex impatiue dicet leta facie.
Venite bñdicti patris mei poſſidete paratũ
vobis regnũ a ꝯſtitutiõe mũdi.Matth.xxv.
Tũc boni proſtrati dicent . Glia tibi dñe ⁊c̃.
Tũc vtute glie aſcendent i altũ. Auctoritas
i.Theſ.iiij. Hoc.n.vobis dicimus in vbo dñi
qꝛ nos q viuim⁹ ⁊c̃. ſil' rapiemur cũ illis i nu
bib⁹ obuiã xp̃o i aera.⁊ ſic ſꝑ cũ dño erimus
Deide dabit ſniam ꝯtra malos de ꝯſilio ma⁄
tris ⁊ apſoꝝ dicens. Et ego vt iudex vniuer⁄
ſalis ⁊ dñs diffinitiue ⁊ irreuocabilit dico vt
fiat ſicut dicitis.Tunc dicet. Diſcedite a me
maledicti ⁊c̃.Vbi ſt ſeptẽ clauſule. Pria di⁄
ſcedite.Tũc illi maledicti faciẽt plãctũ. Iere
mie.xx. Maledicta dies in qua nat⁹ ſum:di
es in q̃ peperit me mat mea non ſit bñdicta.
Maledictus vir qui ãnũciauit patri meo di⁄
cens.nat⁹ eſt tibi puer maſculus ⁊ q̃ſi gaudio
letificauit eũ.¶3ᵐ erit executio ꝑpetualis q̃
ſtatim fiet nõ ſicut in mũdo de aliquib⁹ ſen⁄
tentijs q̃ nunq̃ executiõi mandant. Nõ quõ
i executiõe ẽ ordo ꝯu⁹ diffinitiõi ſnial. Qm

primo fiet executio de malis.qꝛ dicit thema.
Ibũt hij in ſuppliciũ eternũ.Dic quõ xp̃s cla
mabit.Inferne api os tuũ ⁊ deglutire ipſos
iſtos. Tunc terra ſe aperiet ⁊ abſorbebit oẽs
malos.Matth.xiij.In tꝑe meſſis dicã meſſo
rib⁹.Colligite pᵐ zizania ⁊ alligate ea i faſci⁄
culos ad cõburẽdũ. Nõ practice quõ fiũt fa⁄
ſciculi qm ſicut fuerunt hic ſil'es in culpa:ſic
erunt ſil'es in pena. Vn⁹ faſciculus fiet de ma
lis dñis tꝑalib⁹ ⁊c̃. Ali⁹ de malis prelat̃. ali⁹
de malis religioſis ⁊c̃.Cõgregabunt i cõgre
gatiõe vni⁹ faſcis i lacũ ⁊ claudent ibi i carce
re. Iſa.xxiiij. ⁊ erunt ibi i ſecula ſeculoꝝ.Me
li⁹ eis fuiſſet nunq̃ fuiſſe.Dixit xp̃us de iuda.
Bonũ erat ei ſi nat⁹ nõ fuiſſet hõ ille.Matt.
xxvi.Dicit gloſa. Meli⁹ fuiſſet inde oĩno nõ
fuiſſe. Poſtmodũ fiet executio de bonis:itro
ducẽdo eos in celũ precedẽtib⁹ angelis can⁄
tãdo ſequẽtib⁹ oib⁹ ſanctis.xp̃s vo cũ vgine
matre i medio ⁊ aſcẽdẽt:⁊ qñ tranſibũt vide⁄
bunt celũ lune ⁊ ſolis:⁊ videbũt oculis carna
lib⁹. Idẽ de pulchritudine celi empirei vbi in
uenient ſuas cathedras cũ noĩb⁹ ſuis. ⁊ ibi col
locabunt.qdã in ordinib⁹ angeloꝝ. qdam ar
changeloꝝ ⁊c̃.Suꝑ oẽs erit vgo maria.Iux
illud.Exaltata es ſcã dei genitrix ſuꝑ choros
angeloꝝ ad celeſtia regna. Sic.n.q̃tidie oꝫ
nos tormẽta ꝑferre vt ipſaꝫ gehẽnã ꝑuo tꝑe
tolleram⁹ ⁊ xp̃m videre poſſemus in gloriaꝫ
veniẽtẽ ⁊ ſanctoꝝ ei⁹ numero ſociari:nõne di
gnũ erat pati oẽ qđ triſte eſt:vt tanti boni:tã⁄
teqꝫ glorie participes haberemur.

¶Feria.iij.poſt Inuocauit. Ser.primus.

D Ocebat eos de regno dei. Matth.xxi. Tota
difficultas hui⁹ themat̃ ẽ ſcire qđ
ꝑ regnũ dei intelligat. Pro q̃ ſciẽ
dũ ꝙ in ſacra ſcptura maxie in nouo teſtõ re
gnũ dei dꝛ xp̃s.⁊ hoc triplici ratione.
Prima poſſeſſiue.
Secunda cauſatiue.
Tertia obiectiue.
¶De pᵃ.qꝛ ſicut rex potẽs pacifice poſſidet
regnũ ſibi fidele.ita pꝛ poſſidet filium ſuũ xp̃ꝫ
i ſua hũanitate pacifice.qꝛ nunq̃ in ſuo corpe
nec i aĩa habuit rebellionẽ nec inobedientiaꝫ
ſeu pctm̃.Dicit.n.ſctũs Tho.iij.ſcp. di.xij.q.
ij.ar.i.ꝙ ſimplr loq̃ndo xp̃s nullo modo pec⁄
care potuit. Vñ Dam.iij.dicit in li.ꝙ ipecca
bilis eſt dñs ieſus. Põt.n.xp̃s vt dicit ſanct⁹
Tho.vbi.ſ̃.tripliciter ꝯſiderari.ſ.vt viator.vt
cõprehenſor:vt de⁹.Et oib⁹ iſtis trib⁹ modis
xp̃m ꝯſiderãdo xp̃s ẽ ipeccabilis. Vñ ſanct⁹
Tho.vbi.ſ̃.inductiue ⁊ pulchre ꝓbat ⁊ decla
rat . ¶2ᵒ cauſatiue.qꝛ xp̃s ex ſua euangelica
predicatiõe ⁊ exẽplo virtutum ⁊ ꝯuerſatione
erat cã vt gentes ꝯuerterent.Et ideo qꝛ deus
pꝛ regnat ſuꝑ gẽtes ſuꝑ q̃s añ tyrãnice regna
bat lucifer.aute.ſ.ꝑ q̃nqꝫ milia ãnos. ¶Ter⁄
tio obiectiue:qꝛ totũ obiectũ glie i regno ce⁄
leſti vel celo empireo eſt xp̃s:vidẽdo xp̃i diui
nitatẽ q̃ eſt eadẽ i trib⁹ pſonis:⁊ ei⁹ humani
tatẽ hõ ẽ glorioſus ⁊ btũs.Dicit.n.ſan.Tho.
ꝙ btitudo ẽ vt finis q̃ eſt aliqđ creatũ:nõ aũt
vt qđ ſiue obiectiue:ſic.n.eſt qđ increatũ.i.ij.
q.iij.ar.i.Idẽ pᵃ pte.q.xxvi.ar.iij. Ecce ratio
q̃re xp̃s dꝛ regnũ dei.⁊ de hoc ẽ auctas.Luc.
xvij.ꝙ rabini ⁊ phariſei inimici xp̃i fecert xp̃o
q̃ſtionẽ dicẽdo.Qñ veniet regnũ dei.ſ.homi
ni in iuuentute aut in ſenectute.ex elemoſyna
aut ex ieiunio:i templo vel extra . Rñdit eis
xp̃s ⁊ dixit. Nõ veniet regnũ dei cũ obſerua⁄
tiõe.neqꝫ dicent.ecce hic aut illic. Ecce.n.re⁄
gnũ dei intra vos eſt.Lu.xxvij. Nõ cuꝫ dicit
nõ veniet cũ obſeruatiõe opis vel loci. Et do
cebat eos de regno dei.i.de ſe quõ erat vna ꝑ
ſona in trinitate.Itẽ quõ erat vnus de⁹ ⁊ hõ
⁊ meſſias:⁊ ſic de alijs veritatib⁹ fidei. Pꝫ er
go thema.In ſancto euãgelio hodierno xp̃s
oñdit nobis triplicẽ veritatẽ de regno dei.i.
de ſe triplici teſtimonio.ſ. Per teſtimoniũ
humanale:⁊ hoc in pnᵒ euãgelij. Per te
ſtimoniũ diuinale.⁊ hoc in medio euangelij.
Per teſtimoniuꝫ ſcripturale.⁊ hoc in fine
euãgelij.¶Et pᵒ dico ꝙ xp̃s ⁊c̃.qꝛ hoĩes ſpũ
ſancto illuminati ꝯfitebant veritatem in pn⁹
euangelij cũ dꝛ.Cũ intraſſet ieſus hieroſoly⁄
maꝫ cõmota eſt vniuerſa ciuitas di.Quis eſt
hic. Populi aũt dicebãt.Hic eſt ieſus ꝓphe
ta a nazareth galilee ⁊c̃.Ecce teſtimoniũ ho⁄
minũ. Nõ cũ dicit cõmota ẽ vniuerſa ciuitas
ſ.ad honorifice recipiendũ xp̃m veniẽtẽ ꝑꝑ
qđ rabini ⁊ phariſei quib⁹ ſũme diſplicebat ta
lis receptio ex inuidia ⁊ malitia dicebãt po⁄
pulo.Quis eſt hic.Filio vni⁹ carpentarij fa⁄
cit̃ tm̃ feſtum. Nã tale feſtũ ⁊ receptio talis
ſolũ dꝫ fieri regib⁹ ⁊ pncipib⁹.Jõ deſpectiue
dicebãt.Et qs ẽ hic.quẽadmodũ dꝛ in ꝯſilijs
qñ pauꝑ loquit.Et qs eſt hic.Et iõ Eccs.xiij.
Diues locut⁹ eſt ⁊ oẽs tacuerũt ⁊ verbũ illi⁹
vſqꝫ ad nubes ꝑducẽt:pauꝑ locut⁹ ẽ:⁊ dicũt.
qs eſt hic. Sꝫ ecce teſtimoniũ ppl'i.ſ.oiuꝫ ſim
pliciũ nõ aũt ſuꝑboꝝ.Hic eſt ieſus ꝓpheta a
nazareth galilea.q̃ſi dicerent:Talis honor ſi
bi cõuenit.Et nota hic q̃nqꝫ excellentias q̃s
attribuebãt xp̃o illumiati ſpũſancto: ex q̃bus

dign⁹ erat illo honore. Et p⁹ excellentia erat
vel eſt. q̄ dicebāt eū eſſe deū creatorē q̄n di-
cebāt. Hic eſt. q̄ eſſe ē ꝓpriū nomē dei q̄ eē
ſignificat diuinitatē. Et ſi dicat̄. Et nūq̄d nos
habem⁹ eſſe. Rn̄ſio ꝙ eē noſtrū ꝓp̄e loquen
do nō dꝫ dici eſſe. ſicut nullus ꝓprie dr̄ diues
nec dr̄ dn̄s ex pecunia quā accepit mutuo: q̄
nō eſt ſua: imo oꝫ eam reddere cū vſuris ſub
magna pena. Sic etiā deus q̄ ꝓprie hꝫ eē mu
tauit nobis eſſe. q̄ eē eſſentialr̄ ſoli deo cōpe
tit: eſſe ꝰo noſtrū mutue accepim⁹ a deo: ⁊ oꝫ
nos reddere in morte. q̄ oꝫ nos mori. ⁊ tunc
reddit̄ cū vſuris. ſ. meritoꝝ ⁊ bonoꝝ operū alſs
⁊c̄. Jō q̄n de⁹ voluit mittere Moyſen ad libe
randū ppl'm iſrl' de manu pharaonis: moyſes
voluit ſcire nomē. Cui rn̄dit de⁹ di. Ego ſum
qui ſum. Sic dices filijs iſrael. Qui miſit me
ad vos. Exodi. iij. Q̄n ergo populus dicebat
hic eſt. ꝯfitebant̄ xp̄i diuinitatē ꝑꝑ quā merēt
iſtum honorē. Scd̄a excellentia eſt ſua huma
nitas ⁊ incarnatio quā ꝯfitebant̄ cū dicebant
ieſus. q̄ ſicut eē eſt nomē diuinitat̄. ita ieſus ē
nomē humanitat̄. ⁊ ideo vocatū eſt nomē ei⁹
ieſus. Luc. ij. qd̄ idē eſt qd̄ ſaluator. Jō dixit
angelus gabriel ad ioſeph. Uocabis nomen
ei⁹ ieſum. Rō. Ipſe. n. ſaluū faciet populum
ſuū a pctō eoꝝ. Matth. i. Tertia excellētia eſt
ꝓphetia quā ſibi attribuebant q̄n dixerūt eū
ꝓphetā. Nā ſm̄ ethymologiā dr̄ ꝓpha. i. ꝓ-
cul fans. ſ. a cognitōe hūana ⁊ nāli. Et hoc dr̄
ꝑꝑ ei⁹ ꝑdicationē in qua loq̄bat̄. ſ. de miniſte
rio trinitatis: de glīa paradiſi. de ordinib⁹ an
geloꝝ: de penis inferni: ⁊ de purgatorio. ⁊ de
lymbo ⁊ de gn̄ali iudicio. Iſta. n. ꝓcul ſunt a
cognitiōe humana. Secus eſt de moyſe q̄ lo-
cut⁹ eſt deo: ſolū dicendo illa q̄ pn̄t ſciri natu
ralit̄. ſ. ꝙ eſt vn⁹ deus: vnū pn̄m: hoc etiā ſciūt
philoſophi. iō moyſes dꝫ dici ꝓpheta. i. ꝓpe
fans: ⁊ nō ꝓcul. Sed ieſus xp̄us dꝫ dici ꝓpha
ideſt ꝓcul fans. Ideo dixit ppl's de eo. Pro-
pheta magn⁹ ſurrexit in nob̄. Luc. vij. Quar
ta excellentia eſt vita xp̄i ꝰtuoſa quā cōmen-
dabāt ⁊ ſibi attribuebant q̄n dixerūt. A naza
reth qd̄ interpretat̄ flos vel camp⁹ floridus.
Ecce hic vitā xp̄i floridā ⁊ odoriferam dans
odorē ꝰtutū ⁊ ꝯſolationis aīabus deuotis.
Ideo ſalomon. Hyems abijt ⁊ receſſit. ſ. tp̄s
moyſi: flores apparuerūt i terra noſtra. Cāti.
ij. Sibi ergo cōpetebat iſte honor. q̄ dic̄ ph̄s
ꝙ honor eſt reuerētia alicui exhibita in teſti-
monium ꝰtutis. i. ethicoꝝ. Quinta excellen-
tia eſt ſua paſſio: quam teſtificabant̄ hebray-
ce q̄n dixerūt. A galilea. que ſm̄ hebraycā in-
terpretationē quadruplr̄ interpretat̄. ſ. rota:
volubilis: trāſmeās: tranſfiguratio. Q̄n ergo
ppl's dicebat. a galilea. dabant teſtimonium
ſue paſſiōis. in qua ieſus xp̄s ꝑmo fuit i rota
q̄n ducebat̄ rotando de vno iudice ad aliū.
Scd̄o fuit volubilis q̄n data ſnīa vt crucifige
ret̄ impetuoſe fuit duct⁹ ad montē caluarie.
Tertio fuit tranſmeās. ſ. mortē. ſ. quando fuit
corpus poſitū in monumento: ⁊ anima deſcē
dit ad lymbū. Quarto tranſfigurat⁹ i die re-
ſurrectionis quādo aīa redijt ad corp⁹ ⁊ ſur-
rexit glorioſus. Fiat ergo ratio quādo iudei
ꝑſumptuoſi ex inuidia dicebāt. qs eſt hic teſti
monio hūano fuit a ſpūſancto teſtificatum:
Hic eſt ieſus ꝓpheta ⁊c̄. De hº gº xp̄s regra
tiando pr̄i i orōne ſua dicebat. Confiteor tibi
pat̄ dn̄e celi ⁊ terre q̄ abſcōdiſti hec. ſ. ſupra-
dicta ſecreta a ſapiētib⁹ ⁊ reuelaſti ea paruul̄
q̄m ſic fuit placitū ante te. Matth. xi. ¶ Se-
cūda virt⁹ fuit oſtenſa de xp̄o per teſtimoniū
diuinale ſiue diuinū: q̄ tale ſignū nō poterat
dari niſi a deo imediate. Dicitur. n. in medio
euāgelij. Intrauit ieſus in templum ⁊ eiecit
oēs vendentes ⁊ ementes in templo ⁊ men-
ſam nūmulariorū euertit: ⁊ dicit eis: ſcriptum
eſt. Dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabitur: vos
aūt feciſtis illā ſpelūcam latronū. Et acceſſe-
runt ad eū ceci ⁊ claudi i tēplo ⁊ ſanauit eos
Et ſi dicat̄. quō ipſi permittebāt vt ita eos ex
pelleret de tēplo: quare nō defendebāt ſe. Di
cit beatus Hierony. ꝙ a facie ieſu xp̄i proce-
debat quidam radi⁹ ſplēdoris q̄ terrebat eos
Ecce teſtimoniū diuinale. nam talia non pn̄t
nec poterant fieri niſi a deo. Ideo xp̄us dicit.
Opera q̄ ego facio teſtimoniū perhibent de
me. q̄ pat̄ miſit me. Jo. v. Modo notate ꝙ
tria moralia ſecreta. Nā ieſus xp̄s inuenit in
templo tres conditiōes gentiū quas eiecit de
templo. vt patet i euāgelio. Primo mercato
res ementes ⁊ vendētes. Modo videmus ſi
ſunt adhuc mercatores in eccleſia. Et nota ꝙ
ſimonia prelatoꝝ ſi modo exigant ementes
etiam ⁊ vendētes eccleſiaſtica beneficia. Itē
ſi aliquis vult facere capellanias: modo non
poſſunt fieri niſi emendo ⁊ vendendo. Dicat̄
modus ſimoniacus quē tenent. ⁊ det eis bo-
nus modus q̄liter debent facere. Item de ſe-
pulturis: q̄ modo emunt̄ ⁊ vendunt̄ oēs nun
qd ſumus mercatores piani. Item dicendo.
quā crucem vultis: q̄ pro maiori dabitis tan
tum. De ſacramentꝭ baptiſmi: ꝯfeſſionis: com
munionis: matrimonij: extreme vnctionis. oꝫ
aliquo modo totum emere. Ecce quare xp̄us

eijciebat ementes ⁊ vendētes de tēplo. q̄ iſta
peccata eijciēda ſunt de eccleſia alſs ſic emen
tes ⁊ vendētes eijcient̄ de paradiſo ⁊ recipiē
tur in īferno. Jō ꝓpha. Nō erit mercator vl-
tra in domo dn̄i exercituū in die illa. Zach.
xiiij. Scd̄o in templo erant campſores. quia
menſas nūmularioꝝ euertit. Modo videa-
mus ſi in eccleſia dei ſint menſe nūmulariorū
Dico ꝙ ſic: altera ratiōe. q̄ ſic̄ in mēſis num
mularioꝝ fit ꝯmutatio pecuniaꝝ ꝓ pecunia.
Ita mō in altari. Nam xp̄s dicitur denarius
Matth. xx. Uoca operarios ⁊ redde illis mer-
cedē. Ibidē cū veniſſent acceperūt ſingulos
denarios. Oēs gloſe dicunt ꝙ iſte denari⁹ eſt
xp̄s. Nimis ē auar⁹ q̄ iſto denario nō ē ꝯtēt⁹
Jō q̄n btūs Tho. de aq̄no fuit interrogat⁹ a
xp̄o: dicēs bn̄ ſcp̄ſiſti de me thoma. Quā gº
mercedē accipies. Rn̄dit btūs Thomas di-
cens. Dn̄e nō aliā mercedē recipiā niſi teip̄m
Sꝫ mō fit cābiū i altari. q̄ ſunt mali clerici q̄
nō dicerent miſſam niſi ꝓ pecunijs faciendo
pactū ⁊ preciū. vt in miſſis ſancti amatoris.
Nota defect⁹ ꝙ ꝓ pecunijs corruptibilib⁹ ꝯ
mutant denariū incorruptibilē. ſ. xp̄m. Ideo
xp̄s ſubuertit mēſas nūmularioꝝ. innuēs ꝙ
tales clerici ſicut debēt ire ad ꝑadiſū vadūt
ad infernū. Jō dr̄. Fiat mēſa eoꝝ corā ipſis i
laq̄ū ⁊ i retributiōes ⁊ i ſcandalū. Nō in la
queū. ſ. culpe mortalis. ſ. ſimonie. Et i retribu
tiones. ſ. pene tp̄alis. ſ. paupertatis: ⁊ in ſcan-
dalum. ſ. damnationis infernalis. Tertio ca-
thedras vendentiū colūbas ſubuertit. Quō
intelligit̄ hoc. Nunq̄d vēdentes colūbas ſe-
dent i cathedris: clarū ē ꝙ nō. Jō hoc ſic in-
telligit̄. Iam ſcitis ꝙ ſpūſctūs deſcēdit ſuper
xp̄m baptizatū in forma columbe. Lu. iij. Ex
iſta rōne gr̄e ſpūales vēdunt̄ modo in tēplo
a ſedentibus in cathedris. ſ. iudicibus: prela-
tis: ⁊ cōfeſſoribus. Nā gr̄a ſpūalis eſt abſolu
tio a peccatis dare pn̄iam vel datam cōmuta
re vel in votis diſpēſare. Jā iſte gr̄e vendunt̄
in eccīa dei q̄n petunt tantū vel tantū ꝓ abſo
lutione vel diſpēſatōe vl' mutatiōe neſciūt da
re alias penitentias niſi de miſſis ⁊c̄. Sicut ſi
vna medicina eſſet bona omnib⁹ plagis. Ec-
ce quomodo columbe hodie vēdūtur. Et no
ta de illo hoie paupere qui de tota quadrage
ſima non potuit inuenire confeſſorem quouſq̄
portauit florenū in manu extendens illū. iō
btūs ille qui iſtas colūbas nō vēdit. Et ideo
dauid in pſalmo dicit. Beatus vir qui non
abijt in cōſilio impioꝝ: ⁊ in via pctōꝝ non ſte
tit ⁊ in cathedra peſtilentie non ſedit. Dicit̄
ſꝫ cathedra peſtilētie q̄ dānat ſe ⁊ alios pſ. i.
¶ Tertiū teſtimoniū eſt ſcp̄turale. q̄ xp̄s per
ſanctā ſcripturā manifeſtauit veritatem de ſe
in fine euāgelij vbi dr̄. Uidētes aūt p̄ncipes
ſacerdotū ⁊ ſcribe vſq̄ ibi docebat eos de re
gno dei. Nō hic quō antiq̄tus mulieres lacta
bant filios ſuos per tres annos: ⁊ cōiter in ter
tio āno pueri incipiūt loqui. iō xp̄s dixit. Nō
legiſtis. Ex ore infantiū. i. non ſantiū ⁊ lacten-
tiū ꝑfeciſti laudē ⁊c̄. Nō deſtruas inimicū ⁊
vltorē. inimicū. i. collegiū phariſeoꝝ ⁊ vltorē
ſ. ſcribaꝝ iracundoꝝ ſeu vindicatiuorum.

¶ Feria. iij. dn̄ice prime quadrageſime.

Sermo ſecundus.

i Ntrauit Jeſus in
templū dei. Matth. xxi. Pro de-
claratione hui⁹ ꝰbi ⁊ introductio
ne materie ſciendum eſt ꝙ cōſuetudo fuit vt
veniens hieruſalem primo intrabat templū
dei ad orandū. Nota hyſtoriā euangelij bre-
uiter qualiter ipſum ppl's recepit honorifice
⁊ proceſſionaliter. qd̄ videntes. ſ. phariſei in
dignati dicebant populo: ⁊ quis eſt hic. No
ta vt habes in alio ſermone precedenti de q̄n
q̄ꝫ excellentijs. ⁊ de iſto ingreſſu dicit thema.
Intrauit ieſus in templum dei dando exem-
plum predicatorib⁹ ꝙ q̄n veniunt ad villas
primus introit⁹ templū dei dꝫ eſſe. Pꝫ ergo
thema. Modo iuxta hoc thema volo vobis
declarare quomodo exemplo xp̄i debetis in
trare tēplum dei in die dn̄ico vel in die feſto.
Ego amore veſtri modū i ſacra ſcriptura iu-
ueni in quadam auctate in pſ. dauid. xcix. iu
bilate deo ⁊c̄. Popul⁹ ei⁹ ⁊ oues paſcue ei⁹
introite portas ei⁹ in cōfeſſione: atria eius in
hymnis: confitemini illi. Ubi ponit ſeptē con
ditiones a laycis obſeruandas in audiendo
miſſam i dieb⁹ dn̄icis ⁊ feſtiuis. ⁋ Pria cōdi
tio eſt vt ſit ppl's ei⁹. ſ. ꝰi ꝙ ſit de pplo xp̄iano
⁋ Secūda vt ſint oues paſcue eius. ⁋ Tertia
ꝙ intrent portas. ⁋ Quarta ꝙ ſint in ꝯfeſſio
ne. ⁋ Quinta ꝙ viſitabūt atria ei⁹. ⁋ Sexta
ꝙ occupent̄ in hymnis. ⁋ Septima ne ante fi
nē recedant: ibi confitemini illi. ¶ Pria con
ditio ergo volētib⁹ intrare eccl'iam ⁊ miſſam
audire ē ꝙ ſint de templo dei. ſ. de pplo xp̄ia
no. Diceret̄ vos iam. oēs ſum⁹ xp̄iani ꝑ gra-
tiā dei. ideo oēs poſſum⁹ dici ppl's dei. Dico
ꝙ excōmunicat⁹ nō eſt de populo dei. Sicut
eni exul ⁊ bannit⁹ de aliqua villa nō eſt ꝰ po
pulo illi⁹ ville licet fuerit. q̄ nō audēt venire
eo quia eſt exul ab ipſo populo. ita etiam de

xp̄ianis oẽs ſumus de pp̄lo dei per baptiſmũ
ſed per excõicationẽ efficit̃ qs exul ⁊ bãnitꝰ a
villa eccleſie ⁊ pp̄lo xp̄iano: ⁊ nõ hʒ partẽ in
bonis q̃ fiũt in xp̄ianitate: nec q̃diu eſt excõi
catꝰ dʒ venire ad ecclĩã: nec eſt cũ talibꝰ par
ticipãdũ. xi. q. iij. Ois xp̄ianus dilectiſſimi q
a ſacerdote excõicat̃ ſathane tradit̃. quõ. ſ. ex
ecclĩã eſt diabolus ſic̃ in eccleſia xp̄s. ac ꝑ hᵒ
diabolo tradi dr̃. qꝛ ab eccleſie cõione remo
uet̃. Ecce quõ excõicatio nõ eſt niſi ꝓſcriptio
vel bãnitio. Ideo valde timẽ debemꝰ ſniam
excõicatõis. Si diceret̃ mihi qd velleſ ampli
us ꝑdere: digitũ vel auriculã aut eẽ ꝑ annuʒ
excõicatꝰ. Dico vobis ꝙ magis vellẽ ꝑdere
digitũ ⁊ manꝰ ⁊ etiã caput q̃ʒ ꝑ horã eẽ excõi
catꝰ. qꝛ excõicatio icludit pctm̃ mortale. xi. q.
iij. nihil dʒ timẽ xp̄ianꝰ q̃ʒ ſeparı a corꝑe xp̄i.
Si. n. ſeꝑat̃ a corꝑe xp̄i nõ eſt mẽbrũ eiꝰ nec
vegetat̃ ſpũ eiꝰ. Quiſquis aũt igt̃ apl̃us ſpiṁ
xp̄i nõ hʒ: hic nõ eſt eiꝰ. Nõ attendaſ ergo vt
ſitis de pp̄lo dei. De hᵒ auc̃tas Ozee primo
legit̃ ꝙ ꝓpheta Ozeas habuit vnũ filiũ quẽ
vocauit iſrael. qd̓ iterpretat̃ ſemẽ dei. Deide
habuit filiã quaʒ vocauit abſq; mia. Deinde
tertiũ quẽ vocauit nõ populus meꝰ. Qꝛ vos
nõ pp̄lus meꝰ ⁊ ego nõ ero veſter deꝰ. Ozee
i. Iſti tres filij ſignificãt tres cõditiões xp̄ia
noꝝ. Et p̄ma eſt obedientiũ ⁊ deuotoꝝ q dñr
ſemen dei. Scd̓a eſt nõ excõicatoꝝ ſʒ pctõꝝ q
viuũt in pctis. ſ. qui viuũt in ſuꝑbia aut auari
tia vel luxuria ⁊c̃. Hec cõditio gentiũ dr̃ filia
abſq; mia. qꝛ q̃diu ſunt in pctõ mortali non
cõſequunt̃ miam. Tertia cõditio eſt excõica
toꝝ qui nolunt facere de ſe rõneʒ. Et de iſtis
dicit deꝰ: nõ pp̄lus meꝰ. Ideo auiſeſ vos ne
intreſ eccleſiã dũ fit officiũ q̃diu eritis bãni
ti. qꝛ ibi ẽ pena ſuſpẽſionis in furca iſerni. Sʒ
ſi q̃rat̃ qd ergo faciã in die feſto. Rñſio. oreſ
deũ in domo veſtra dum dr̃ miſſa ⁊ laboreſ vt
habeaſ abſolutionẽ faciendo de vobis rõnẽ.
¶ Scd̓a cõditio eſt ⁊ neceſſaria ꝙ ſint oues
paſcue xp̄i. Nã oues nõ comedũt nec bibunt
quouſq; ſunt i ouili vel in paſcua. Sic vos nõ
debeſ comedere nec bibẽ. ſʒ ieiuni debeſ miſ
ſaʒ audire. ⁊ iſto modo eriſ oues paſcue xp̄i.
Paſcua aũt eſt ſacr̃m altaris. Sʒ ſi dicatur
nullus comedit de eo niſi ſacerdos. Dico ꝙ
imo oẽs comedũt: ſicut qñ vos prãdeſ ſoluʒ
os comedit ⁊ nõ manꝰ nec pes: tñ ex iſto cibo
oĩa mẽbra fortificant̃. Ita de corꝑe myſtico.
Nã ſacerdos eſt os: oculi ſunt ꝯtẽplatiui: au
res ſunt iudices: brachia milites. venter mer
catores. pedes ſunt laboratores. Sacerdos
aũt comedit ſʒ oĩa alia mẽbra fortificant̃. Iõ
dicit ſacerdos in fine miſſe. Refecti cibo po
tuq; celeſti ⁊c̃. nõ dicit refectꝰ. Qui gᵒ veniũt
ieiuni ad miſſam oues ſunt paſcue xp̄i. Nul
lus vr̃m qui haberet loqui pape vel regi vel
let comedẽ añ vel bibẽ. Et quid ſunt pape vel
reges niſi vermes reſpectu illiꝰ maieſtaſ pa
pe ⁊ regis ieſu xp̄i cũ quo loq̄mini i eccĩa orã
do qui eſt ibi cũ ſuis baronibꝰ ⁊ angelis. Co
gitate ergo qd debẽt dicẽ qñ ſentiũt anhelitũ
fetidũ de cibo vel potu. iõ nõ debetis come
dere nec bibẽ in talibꝰ diebꝰ añ miſſam etiaʒ
ſi inuitarẽt vos. Nã debetis dicẽ ⁊ rñdẽ. Nõ
bibã: qꝛ habeo loqui cũ papa vel rege. Mul
ti excuſant̃ a ieiunijs eccleſie. ſed ab iſto nul
lus excuſat̃. Oues diaboli paſcunt̃ in prato
eiꝰ. ſ. in taberna. ⁊ tãdẽ in inferno. De qbꝰ lo
quit̃ Dauid in pſ̄. xlviij. Sicut oues in iferno
poſiti ſunt: mors depaſcet eos: nõ dicit deſtru
et. Mors corꝑalis deſtruit corpꝰ ſed mors
infernalis nõ ſed depaſcet eos. qꝛ ſemꝑ viuẽt
cũ dolore ⁊ miſeria. Secꝰ de ouibꝰ xp̄i: de q
bus dicit ipſe xp̄s. Ego paſcam oues meas ⁊
eas accubare faciã. Ezech. xxxiiij. Nota cũ di
cit. Ego paſcaʒ oues meas ꝓut. ẽ. declaraui.
ego accubare eas faciã: qꝛ de iſta paſcua ve
niemus ad paſcuã paradiſi. ¶ Tertia ꝯditio
eſt neceſſaria ꝙ eẽ ecc̃iaʒ maneatis. Iõ dicit
Introite portas eius. ſ. eccleſie. Hoc dicitur
contra vnum magnũ defectũ illoꝝ. ſ. q quan
do dicitur miſſa ſtant in platea vel cimiterio
loquentes. ſed in eleuatiõe corporis xp̄i quã
do pulſatur campana veniũt tanq̃ porci ad
eſcam. ⁊ nunqd eſt iſta vita xp̄ianoꝝ. Et nun
quid illi qui inueniuntur extra caſtrũ obſeſ
ſum capiuntur ab inimicis. Caſtrum in quo
pp̄lus xp̄ianus ſe recepit ⁊ fortificatur in die
bus feſtiuis eſt eccĩa. ⁊ obſidetur ab inimicis
ideſt demonibus: qui quãdo dicitur miſſa: nõ
audẽt eccĩiam intrare. ſʒ obſidẽt ⁊ pctõribus
inſidiantur. Ideo mirũ eſt ꝙ nõ ducũt ſecum
illos quos inueniunt. Et nota ad hoc figurã
Datus eſt mihi calamus ſimilis virge: ⁊ di
ctum eſt mihi. Surge ⁊ metire templum dei
⁊ altare ⁊ adorate in eo. atrium vero qd̓ eſt
foris templuʒ eijce foras: ⁊ ne metiaris illud
qm̄ datũ ẽ gentibꝰ ſupple infernalibꝰ. Apo
cal. xi. Templũ eſt eccleſia in qua menſurant̃
deuotio ⁊ oratio ⁊ alia opa bona xp̄ianoruʒ.
vt de iſtis reddat̃ eis premiũ. Opa aũt illoꝝ
qui ſunt extra nõ menſurant̃ a xp̄o: ſed a dia
bolo. ideo dicit. Introite portas eius. Nota
miraculuʒ de iſto ſancto rectore qui ſepe cor

rigebat pp̄lm qa nolebant ecclĩaʒ itrare ⁊ ſe
mel venerũt demões viſibilit̃ ⁊ ſecũ duxerũt
illos q̃s iuenerũt i platea. ¶ Quarta ꝯditio
eſt ne tarde veniãt ad miſſaʒ. Si dicat̃ in qua
hora debemꝰ itrare tẽplũ. Rñdet Dauid in
ꝯfeſſiõe. Rõ qa illa ꝯfeſſio generat̃ añ miſſaʒ
ꝓ vobis fit. qꝛ ſacerdos iã dʒ eẽ ꝯfeſſus ſacra
mẽtaliṫ. Et q deuote audit miſſam cõpletã in
die dñica: ſi ifra hebdomadã morit̃ habet̃ ꝓ
cõfeſſo ⁊ cõicato. alſ ibi eſſent mille diaboli.
Iõ dic̃ in cõfeſſione. Dicit eni btũs Tho. iiij.
ſcrip. di. xxi. q. ij. ar. i. ⁊. ij. ꝙ cõfeſſio generalis
q̃ fit in miſſa: p̄ma: ⁊ cõpletorio delet pctã ve
nialia ⁊ etiã mortalia oblita. Et ergo intrare
debemꝰ tẽplũ vt ſimꝰ in pricipio miſſe qñ fit
ꝯfeſſio generat̃. Nã in cõuiuijs magnoꝝ dño
rũ qlibet debet eẽ in ablutiõe manuũ. Nã in
iſta ablutiõe vel cõfeſſiõe abluunt̃ manus cõ
ſciẽtie. Iõ dicit Dauid. Cõfeſſio ⁊ pulchritu
do in cõſpectu eius: ſcimonia ⁊ magnificẽtia
in ſcificatiõe eius. in pſ̄. xcv. Cãtate. Iõ qñ ꝓ
miſſa pulſant̃ cãpane: qlibet dʒ venire feſtinã
ter vt ſit in cõfeſſiõe. Iõ Dauid. Preoccupe
mus faciẽ eius in cõfeſſione: ⁊ in pſalmis iu
bilemꝰ ei. pſ̄. xcix. Ieſus xp̄s eni deſcẽdit i ho
ſtia in cõſecratiõe: q̃ſi rex exiẽs de camera ⁊
ponẽs ſe ad audientiã in cathedra. Iõ dicit
Preoccupemꝰ faciẽ eiꝰ in cõfeſſiõe ⁊c̃. ſ. añq̃
deſcẽdat. ⁊ ſimus in cõfeſſione. qꝛ milites de
bẽt regẽ expectare ⁊ nõ ecõuerſo. iõ venite ꝓ
pe ⁊c̃. ¶ Quita eſt atria eius ſupple tenete.
Hic rñdet tacite q̃ſtioni ſi q̃ratur. in eccleſia
vbi ſtabo ⁊ in quo loco. Rñdet in atria: non
nimis accedere ad altare nec per cãcellos in
trare. Nota quomõ altare tẽpli ſalomõis qd̓
nõ valebat tantũ q̃tũ altare nr̃m in quo xp̄s
ſanctiſicat̃ nunq̃ xp̄s nec virgo maria de qn
quagita paſſibus accedebãt ad altare. Nota
exẽplũ de phariſeo ⁊ publicano. Luce. xviij.
Nã phariſeus acceſſit ad altare dicẽs. Grãs
ago tibi dñe: qꝛ nõ ſum ſicut ceteri hoĩuʒ ⁊c̃.
Publicanꝰ autẽ a longe ſtans ꝑcutiebat pe
ctus ſuũ dicẽs. Deus ꝓpitius eſto mihi pec
catori. Ex iſta humilitate iſte deſcẽdit in do
mũ ſuã iuſtificatus: ⁊ alter ꝯdẽnatꝰ. Iõ Da
uit in pſ̄. Ecce nunc. ſ. in die feſto. benedicite
dñm oẽs ſerui dñi. Qui ſtatis in domo dñi:
in atrijs domꝰ dei nr̃i. pſalmo. cxxxiij. ¶ Sex
ta cõditio eſt in hymnis. Reſpõdet queſtiõi.
Diceret qs ex quo ſum de pp̄lo dei. ouis pa
ſcue eiꝰ ⁊c̃. ſed quid ego faciã in quo me occu
pabo. Rñdet i hymnis ⁊ laudibus diuinis.
Hic eni nõ debeſ itẽdere circa tpalia. nec de
betis loq etiã ſi pater veſter veniret de lõgin
quo. ſed cũ ſignis facere ſibi reuerẽtiã ⁊ locũ
⁊ dicta miſſa extra ecclĩam faciatis ſibi bonũ
feſtũ. ſed dũ dicit̃ miſſa debetis vos occupare
i hymnis. ideſt laudibꝰ diuinis. pr̃ nr̃. aue ma
ria. ⁊ in pſalmis. ſ. cũ ſilẽtio ne alij ꝑturbent̃.
Sũt multi miſeri q dũ dicit̃ miſſa nõ faciunt
niſi loqui de factis ⁊ negocijs mũdanis. Idẽ
de mulieribus que ibi diſputãt de pãno tuni
ce ⁊ mãtelli. ⁊ de vanitatibꝰ. ⁊ ſi eſſet poſſibi
le ꝙ in introitu ecclĩe ſueretur os bonũ eſſet.
Iõ dicit euãgeliũ hodiernũ ꝙ ieſus xp̄s iue
nit in eccĩa negociatores ⁊c̃. Nõ hic hyſtori
am cõcludendo ꝑ illud. Domus mea domꝰ
orõnis ⁊c̃. Nõ legit̃ ꝙ xp̄s vnq̃ ꝓprijs mani
bus pctã correxit: niſi hic. qa fecit flagellũ de
funicul̃ ⁊ eiecit oẽs de tẽplo. Ioh. ij. Hic ap
paret quãtũ ſibi diſplicet q tãgit ecclĩaʒ ſpon
ſam ſuã de qua generat filios ⁊ filias. Nota
quantũ diſplicet regi ſi in p̄ntia ſua ihoneſte
tãgeret regia. Sic etiã regi xp̄o qñ ihoneſte
tãgit̃ eccĩa loquẽdo de vanitatibꝰ. vel in ea
comedẽdo: bibẽdo: vl̃ tripudiẽdo. vel ipudi
ce reſpiciẽdo mlĩeres. Iõ Aug. In oratorio
nemo aliud agat niſi ad qd̓ eſt vñ nomẽ acce
pit. ¶ Septima ꝯditio eſt ne ante finẽ miſſe
recedãt. ibi cũ dicit̃. cõfitemini illi. a cõ quod
eſt ſimul. ⁊ audire miſſam ꝑfectã. ſ. ꝙ ſitis in
p̄ncipio: vt in cõfeſſiõe. ⁊ in fine. ſ. in bñdictio
ne. que ẽ magne v̓tutis ex xp̄i p̄ſentia. Eſt eni
q̃ſi ſignũ vt vadatis ad comedẽdũ. Nota hic
figurã. Mandauit eni deus antiquitus in ſa
crificio pacificoꝝ offerre ſimul caput pigue
dinẽ ⁊ caudã totã Leuit̃. iij. Offerte de paci
ficoꝝ hoſtia ſacrificiũ dño adipẽ ⁊ caudam
totã. Hoſtia pacificoꝝ. ideſt ſacerdotũ. quo
rũ vita debet eſſe talis ꝙ ſint in pace cuʒ deo
⁊ cũ ꝓximis. dicẽdo officiũ ⁊ miſſaʒ deuote
⁊ diſtincte. alſ aũt ſi ſint ideuoti ⁊ cõcubina
rij ⁊ luſores ⁊c̃. nõ hñt pacẽ cũ deo: ſʒ guerrã
nec debẽt celebrare ⁊c̃. Caput victime ẽ p̄nci
piũ miſſe cauda ẽ finis. Iõ dicit. Cõfitemini
i. ex toto fatemini. Et qꝛ non facitis iõ habeſ
mortalitates: cariſtias: ⁊ ſiccitateſ: ⁊ terremo
tus ⁊c̃. Ideo cõtinuetis eccleſiã: qꝛ ide habẽ
tur oĩa bona. Nõ exẽplũ de ſutore q̃libet die
miſſam audiẽte: q dixit auruʒ ſe inueniſſe ⁊c̃.

¶ Feria quarta poſt dñicam primam in qua
drageſima. Sermo primus.

Q Vicunq; fecerit
voluntatem patris mei q in celis
eſt: ipſe meus frater ſoror ⁊ mater

eſt.Matth.xij.In iſto euāgelio hodierno ha
bemus quattuor doctrinas multum vtiles ⁊
proficuas: quas chriſtus dedit iudeis ⁊ per
eos venerunt ad nos.ſcilicet.

Prima eſt doctrina reprehenſiua.

Secunda eſt doctrina comminatiua.

Tertia eſt doctrina auiſatiua.

Quarta eſt doctrina informatiua.

¶ Dico ꝙ pª eſt reprehēſiua:qꝛ reprehendebat
iudeos q dubitabāt ipꝫ eē meſſiā.⁊ hoc dicit
pnᵐ euāgelij.Acceſſerūt ad ieſū dicētes.Ma
giſter volumꝰ a te ſignū vidē. Quibꝰ reſpon
dit.Generatio praua ſignū q̄rit.⁊ nō dabit ei
niſi ſignū Jone ꝓphete.Sic.n.Jonas ⁊c.vſ
ꝙ ibi noctibꝰ.Et dñr ſcribe ñ ab offō ſcribēdi
ſꝫ a notiª ſcpture.Dicat hyſtoria. Mō i iſto
textu nō ſtulticiā illoꝝ q petebāt a xpo ſignū
cū xps inumeris miracul' cōfirmaſſet ſuā do
ctrinā.curādo cecos ſurdos:leproſos adhuc
petebāt ſignū.Pꝫ gᵒ coꝝ ſtultiª. Iteꝫ facie
bat alia ſigna maiora in aiabus q̄ valēt plus
ꝙ corpa: qa ꝗplures dimiſſis pctis ⁊ mala
vita:ɔuertebat ⁊ agebāt pniaꝫ ⁊c̄. Jō Aug.
ait.Magis eſt de ipio iuſtū facē:ꝙ celū ⁊ ter
rā creare.Sꝫ ipſi vt ſtulti petebāt alia ſigna.
vt faceret deſcēdē ignē de celo. Ipſe faciebat
ſigna dina:⁊ ipi petebāt ſigna que pñt fieri p
creaturas.vt pꝫ de igne qui deſcēdit miſterio
dyaboli ſup oues Job.Et iō rñdit eis xps, re
phendēdo eos dicēs.Generatio mala.ideſt
male viuēdo moralit.⁊ adultera.ſ.ex infideli
tate. qa ſicut mulier q̄ ſe dat adulterio dicit
adultera:ita iudei recedētes a xpo dñr adul
teri.Et iſte defectꝰ ſcōs ſeqtur ex prio.qꝛ ma
la vita ⁊ pctā faciūt creaturā adulterare. Jō
dixit xps.Generatio mala ſcꝫ a deo recedēs
⁊ adultera q̄ntū ad infidelitatē. Quoniā ex
cecauit eos malicia coꝝ. Sap.ij.Sꝫ xpus ex
ſupabūdātia pietat' dedit eis ſignū Jone ꝓ
phete.Nota hic hyſtoriā breuit de ſnia data
per dñꝫ ɔ ciuitatē niniue:ad quā ibat Jonas
Et in prio ſermone Jonas predicauit dicens
Adhuc q̄draginta dies ſūt:⁊ niniue ſubuerte
tur.Et crediderūt viri niniuite dño:⁊ fecerūt
pniam.Jone.iij. Et facta pnia per tres dies:
fuit eis ſignificatū ꝙ deꝰ eis pepercit.Tale ſi
gnū dicit xps dabo vobis ꝙ filiꝰ hois tribus
diebꝰ erit i corde terre.ſ.in lymbo.⁊ tertia die
reſurget: qa exiet de corde belue vt Jonas.
Et pma dies eſt recipe fidē xpianā.ſcōa dies
recipe ſanctū baptiſma.tertia dies eſt recipe
obedientiā ad dei mandata. Iſtud ēt ſignuꝫ
dat nob xpianis:qꝛ poſtꝙ hō peccat morta
lit:ſtatiꝫ dat a deo ſnia ɔ talē. Auctas.Aīa q̄
peccauerit ipa morietꝰ.Ezech.xviij.Jō recipi
amꝰ ſignū ione vt ſimꝰ in anguſtia pnie que
q̄ſi belua dr. Pria dies eſt cordis ɔtritio.Se
cūda oris ɔfeſſio.Tertia opis ſatiſfactio.Di
cunt eni dies:qa nō ſūt ſine claritate diei gra
tie.¶ Scōa doctrina eſt cōminatiua.ſ.eterne
dānationis dicēs.Viri niniuite ſurgēt in iu
dicio cū gñatione iſta:⁊ cōdemnabunt eā:qꝛ
pniam egerūt i pdicatōe Jone. Et ecce plus
ꝙ Jonas hic.Et regina auſtri ſurget in iudi
cio cū gñatiōe iſta ⁊ ɔdēnabit eā:qꝛ venit a fi
nibus terre audire ſapiam ſalomonis.⁊ ecce
plus ꝙ ſalomon hic.Vt h meliꝰ itelligat' di
cat qño viri niniuite in primo ſermone Jone
ſe cōuerterūt ⁊ fecerūt pniaꝫ:⁊ iudei noluerūt
credē xpo nec ſe ɔuerterūt:iō dicebat eis xps
Viri niniuite ⁊c̄.Mō eſt difficultas quō cō
dēnatio intelligit. Rñſio ꝙ intelligit cōpati
ue quēadmodū pānꝰ albꝰ a niue cōdēnatur.
qꝛ q̄ſi nihil eſt pāni albedo reſpectu albedis
niuis.Sic in iudicio modica ⁊ pua erit cōdē
natio niniuitaꝝ reſpectu iudeoꝝ. Sic etiā de
nobis xpianis. Moralr ſūt ꝗplures q diuer
ſis excuſationibꝰ excuſant ſe ab hoc ieiunio q̄
drageſime.Iſtos cōdēnabit btūs Nicolaus
qui puer ieiunauit.Iſta damnatio eſt cōpati
ua.Idē de alijs pctis ad libitū.Et ecce aucto
ritas.Cōdēnat aūt iuſtus mortuꝰ viuos ipi
os:⁊ iuuentꝰ celeriꝰ cōſummata longā vitā in
ſti.Sap.iiij. Scdo xps fuit cōminatꝰ iudeis
p reginā ſaba.iij. Re.x.Nō hyſtoriā q̄lit ve
nit de finibꝰ terre hierſm vt videret ⁊ audiret
ſapiaꝫ ſalomonis.Et forte venit de centū die
tis.Et iudei nolebāt xpum audire: imo dice
bāt.Demoniū hꝫ ⁊ iſanit:qd eū audit'. Joh.
x.Jō cōminando dixit xpus iudeis. Regina
auſtri ⁊c.cōdemnabit cōpatiue vt dixi.Mo
ralit ex iſtis cōpationibus ieſus xps oñdit ꝙ
gentes dānant ex negligētia vt ſūt illi qui li
bēter audiūt ſermōes:ſꝫ ſūt negligētes.qꝛ ne
ſciūt audita exequi:ac ſi theſaurū acq̄ſitū ne
ſcirent in taxia:burſa:vl capſa ɔgregare. Ita
de vbo dei.Jō dr Luc.xi.Bti q audiūt vbū
dei ⁊ cuſtodiūt illud. ¶ Tertia doctrina eſt
auiſatiua.ſcꝫ de piculo qd iudeis iminebat di
cēs.Cū imundꝰ ſpūs exierit ab hoie ambulat
p loca arida q̄rens reqeꝫ ⁊ nō iueniēs.tūc di
cit. Reuertar i domū meā vñ exiui.Et cū ve
iueniēs eā vacuā ſcopiſ mūdatā ⁊ ornatā:tūc
vadit ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpūs ſe neqores ⁊
itrātes hitant ibi ⁊ fiūt nouiſſima hois illius
peiora priorꝫbus.Sic ⁊ erit generationi huic

peſſime. Jeſus xps auiſando eos.ſ.iudeos d
clarat eis cōditiones dyaboli dicens.Cū im
mūdus ſpūs ⁊c̄. Loca arida ſūt corda ⁊ cor
pora penitētiū q nō hñt humiditatē luxurie
carnalitat' nec delectatiōis nec auaricie aut
gule ⁊c.nā iſtos tēptat dyabolꝰ ⁊ nō ſuos.Jō
btūs Greg.Illos tēptare negligit quos qeto
iure poſſidē ſe ſentit. Et qñ nō pōt caſtrū no
uit acqrē:reuertit ad domū vñ exiuit.qꝛ iam
ſcit eiꝰ introitꝰ.⁊ venit cū alijs ſeptē:⁊ fiūt no
uiſſima hois illiꝰ peiora priorꝫbꝰ.qꝛ dicūt me
dici ꝙ peiꝰ ē recidiuū ꝙ ifirmitas.q̄re gᵒ xps
dicebat iſta.ꝓpter h. qꝛ iudei a primᵒ pdica
tionis xpi cognouerūt ipm eē verū meſſiā vt
dicit textꝰ euāge.Mat.xxi. Dixerūt coloni.
Hic eſt heres:venite occidamꝰ eū ⁊ habebi
mꝰ hereditatē eiꝰ ⁊c.Dicūt hic gloſe ꝙ iudei
cognouerūt xpm eſſe meſſiā. Jō magnꝰ rabi
nus Nichodemꝰ dixit xpo. Scimus qꝛ a deo
veniſti mgr.Johan.iij.Sꝫ qꝛ xps corrigebat
eos de pctis publicis dyabolꝰ redijt ad eos:
pp qd xps pdicta dicebat. Jō btūs petrꝰ qui
optie itellexit ſmones xpi dicēs. Si eni refu
gientes coinqnatiōes mūdi in cognitiōe dñi
nri ⁊ ſaluatoris ieſu xpi his rurſus iplicati ſu
perant' fcā ſūt eis poſteriora deteriora priori
bus.Meliꝰ eni erat illis nō cognoſcē viā iu
ſticie:ꝙ poſt agnitionē retrorſum cōuerti ab
eo qd illis traditū eſt ſctō mādato.ij. Pet.ij.
Moralr ſi a nobis eijcimꝰ dyabolū p pniam:
caueamꝰ ne reuertamur p recidiuuꝫ als dicit
xps. Nemo mittēs manū ad aratrū ⁊ reſpici
ens retro:aptꝰ eſt regno dei ⁊c̄. Lu.ix. Ara
trū eſt pnia.¶ Quarta doctrina eſt iformati
na.de q̄ dicit thema. Quicūqꝫ fecerit volūta
tē pris mei q in celis eſt:ipe eſt meꝰ fr: ſoror
⁊ mater.Dicat tota vltia ps euangelij hyſto
rialit:qño cuꝫ xps pdicaſſet venit vgo maria
mr eiꝰ cū parētibꝰ ſuis q̄s ſcriptura vocat fra
tres.ex quo ſūt vniꝰ gñis. Hic habemꝰ exem
plū duarū doctrinaꝝ.Et prima eſt ordinatio
charitat' ⁊ dilectiōis.ſcꝫ deū ſup oīa diligere
Secūda eſt ſpūalis opationis ꝙ opꝰ ſpūale
nō eſt dimittēdū pro parentibꝰ ſeu amicis.vt
ieiunare aut religionē intrare ⁊ hmōi. Item
iudices hñt hic exēplū ne i iudicio cognoſcāt
parētes ſeu amicos:ſꝫ purā iuſtitiā. Et iō dr.
Qui dixerit pri ſuo vel mri ſue neſcio vos ⁊
frībꝰ ſuis ignoro illos ⁊ neſcierūt filios ſuos
hi cuſtodierūt eloquiū tuū ⁊ pactū tuū ſua
uerūt:iudicia tua o iacob ⁊ legē tuā o iſrael
⁊c.Deut.xxxiij.Et nota cū dicit thema.Qui
cūqꝫ fecerit volūtatē.videt ergo ꝙ faciendo
voluntatē dei hō efficiat mater xpi. Dico ꝙ
ſic.Nota gradꝰ ſpūales.nā magna gr̄a crea
ture fit qñ efficit filia xpi in baptiſmo:ſed ma
ior qñ fit frater xpi:ſed multo maior qñ effici
tur mater xpi:vt pꝫ de vgine maria.Filiꝰ effi
citur hō in baptiſmo.iō dr.Dedit eis ptātē fi
lios dei fieri Joh.i.Frater autē xpi efficit hō
per pniaꝫ qñ de pctis poſt baptiſmū factis fa
cit pniaꝫ.Ex hoc xpus ⁊ hō efficiunt filij eiuſ
dē pris per gratiā pnialē.Sed mater xpi effi
cit hō audiēdo verbū dei. qa ſicut mater xpi
ɔcepit xpm in vtero:ita hō in ſermonibꝰ cōci
pit xpm in vtero cōſcie qñ ꝓponit facē eiꝰ vo
luntatē.parit aūt xpm qñ cōceptū propoſitū
exeqtur.Et de hoc ē auctas. A facie tua dñe
ɔcepimꝰ ⁊ q̄ſi pturiuimꝰ ⁊ peperimꝰ ſpm ſalu
tis.Yſa.xxvi. Nō a facie tua.ſ.in pdicatiōe in
q̄ deꝰ cognoſcit vt hō i facie.de q̄ di.dd.in ps.
Faciē tuā dñe reqrā ⁊c.⁊ q̄ſi pturiuimꝰ.ecce
gñatio ſpūal' de q̄ Dauid.Hec ē gñatio q̄rē
tiū dñꝫ querentiuꝫ faciem dei iacob.ps.xxiij.

¶ De eadem feria quarta poſt Inuocauit.
Sermo ſecundus.

a ASſumit alios ſpūs ſeptē nequiores ſe. Matthei.xij. Ser
mo erit de magna auiſatiōe vt ca
ueatis a tēptatōe demonū ⁊ peccat' qꝛ demo
nes vellēt ꝙ oēs eſſemꝰ dānati cū eis. Jō ne
coꝝ dānationibꝰ dānemini volo vos auiſare
in pñti ſermone.ſed prio ſalutet' virgo maria
Aſſumit ⁊c̄. Pro huiꝰ verbi declaratione ⁊
materie pdicatiōis itroductiōe ſciendū ꝙ do
ctrina eſt cōmunis in ſctā thelogia ꝙ ex pec
cato primoꝝ parentū totū genꝰ humanū fuit
captiuū dyaboli.Si dicat.⁊ quare filij ſūt ca
ptiui qui nōdū erant nati.Dico ⁊ rñdeo per
ſimilitudinē.Si eni in domo vr̄a vos habet'
virū ⁊ vxorē captiuos:ſi illi generāt filios vl
filias:nūqd erūt captiui veſtri vt parētes.Im
mo ſic.Adā ⁊ Eua vir ⁊ vxor tanꝙ captiuos
vēdiderūt ſe dyabolo precio vniꝰ pomi.neſci
tur tñ cuiꝰ ſpēi erāt illi fructꝰ.Illi mali merca
tores fuerūt. nā modico precio ſe vēdiderūt
⁊ captiui fuerūt dyaboli.ergo rōnabiliter ⁊ fi
lij fuerūt captiui cōſequēter. Pꝫ rō. Sed de
hoc etiā eſt auctas dicēs. Propterea ductꝰ
eſt populꝰ meꝰ captiuꝰ.qꝛ nō habuit ſcientiaꝫ
⁊ nobiles eiꝰ Adā ⁊ Eua ſcꝫ interierūt fame
⁊ multitudo eiꝰ ſiti exaruit. Propterea dila
tauit infernꝰ aīam ſuā:⁊ apuit os ſuū abſqꝫ vl
lo termino Yſa.v. Nota cū dr.ꝓpterea ductꝰ
eſt ppl'us meꝰ.i.totū genꝰ humanū captiuū

Ratio.quia nō habuit ſciam.Hic tangit ra/
tionē q̄re primi parētes peccauerūt.ſ.qa nō
habuerūt dei ſciaȝ. Propterea dilatauit iſer
nus.i.dyabolꝰ aīam ſuā abſq; vllo termino.i.
exceptiōe.qa q̄ztūcunq; eēnt boni ⁊ ſctī:ad i/
fernū deſcendebāt imortaliter. Pȝ ergo do/
ctrina theologie. Sȝ hūīmꝰ remediū p aduē
tū xpi qn̄ dignatꝰ eſt venire ad liberandū po
pulū ſuuȝ de captiuitate dyaboli. Si dicat.ſi
vēdiderūt ſe dyabolo:nūqd ergo xp̄s fecit in
iuriā dyabolo ſibi captiuos auferēdo. Dico
q adaȝ ⁊ eua erāt captiui dei.iō nō potuerūt
ſe dyabolo vendē: nec dyabolꝰ ipſos iuridice
poterat poſſidē.ſicut nec captiui veſtri.iō ve
nit filꝰ dei dicens patri. Cōpatior captiuis:
iō pt ego ſoluā reſiduū p ipis.⁊ i die veneris
ſctō ſoluit.Et ſic redemit ⁊ libauit nos a dya/
boli captiuitate:⁊ mō ſumꝰ captiui xpi exclu
ſo demone.iō xp̄s in ſua paſſione dixit. Nunc
iudiciū eſt mūdi:nūc priceps huiꝰmūdi eijcie
tur foras. Et ego ſi exaltatꝰ fuero a terra oia
trahā ad meipſū. Jo.xij.Et nota cuȝ dt. Nūc
priceps huiꝰmūdi.ſ.dyabolꝰ q tyrānice huic
mūdo dn̄abat ex p̄dicta rōne.Sed venit dn̄s
noſter ieſus xp̄s qui p ſuā paſſionē abſtulit ſi
bi pricipatū:⁊ ligauit ipſū in iferno. Jō dicit.
Nūc princeps huiꝰmūdi ⁊c̄. Oia ſcȝ gn̄a ho
minū trahā ad meipſū.Sed ſi dicat.Si luci/
fer ergo eſt a mūdo expulſus ⁊ in iferno liga
tus:qūo ergo tēptat nos.Ecce huic qōni the
ma rn̄det. Aſſumit ſeptē alios ſpūs:q̄ ipe p/
ſonaliter nō pōt exire tēptare vſq; ad tp̄s an
tixpi tūc ēt ſoluet. Jā aſſumit alioſ ſeptē ſpūs
q tanq̄ capitaneos ſeptē capitaliuȝ pctōꝝ ⁊
cū iſinita multitudine minoꝝ demonū ei ſub
iectoꝝ mittit eos p mūdū in odiū ieſu xpi ⁊ i
uidiā nr̄i.Et nota cū dicit neqores ſe.ſ.in effe
ctu tēptādi.ſȝ nō in affectu.qa in affectu nul
lus eſt negor lucifero. Jō dicit thema. Aſſu/
mit ⁊c̄. Ac ſi magnꝰ rex decūbens in lecto ⁊
nō potēs ire ad bellū vocaret capitaneos di
cens eis. Jā videtis ⁊c̄. Jō vos de qbꝰ ego cō
fido vadatis cū vr̄is gētibꝰ armoꝝ ⁊ faciatis
bellū.Sic etiā lucifer iacet in lecto duriſſimo
inferni dicēs. Jā videtis qūo ille xp̄us me li/
gauit hic.⁊ ſibi nō poſſumꝰ nocē.eamꝰ cōtra
ſuas gentes ⁊c̄. Jō vadatis. Ecce qualr aſſu/
mit ſeptē alios ſpūs ⁊c̄. ¶Et p̄mꝰ capitaneꝰ
eſt Leuiathan. Jta noiat Job.xli.dicens.Le
uiathan ipſe eſt rex ſup oēs filios ſuperbie. ⁊
hic tēptat de prio pctō mortali.ſ.de ſupbia.
Et vocat a lucifero dicens. Leuiathan ſi vel/
les facē vnū ſeruitiū mihi. Rn̄det dn̄e libent

faciā.Et cū vexillo ſuo.ſ.circulo ſupbie ⁊ va/
nitat cū iſinita multitudine demonū ipm ſe/
quētiū diſcurrit per mundū.qui tantuȝ ſciuit
facere cū ſuo exercitu q iā totꝰ mūdus eſt ſu
perbus ⁊ vanus. Nā tantā ſupbiaȝ poſuit in
dn̄is tpalibus ⁊ in p̄latis eccliaſticis:q iā nō
ſufficiūt redditus ⁊ vanitates.iō hn̄t facē.exa
ctionē:ſymonias ⁊c̄. Nota differentiā iter va
nitatē ⁊ ſupbiā. q̄ vanitas oſ̄dit ad extra in
exceſſu veſtiū ⁊ ornamētoꝝ. Superbia āt ad
intra in corde cōſiſtit.qn̄ pſona nō vult ſe re/
gere ſm dei ordinationē ſed ſm p̄priā iclina
tionē.ſic q deus p̄cipit vnū:⁊ ipſe facit totuȝ
cōtrariū.dicēdo.quid ad me:nolo hoc.Ecce
qd eſt ſupbia.quia vanitas ſolū eſt effectꝰ ſu
perbie. Uerbi gr̄a. Si filius veſter infirmat
nō habetis medicū ad quē recurritis. Nōne
ad diuos ſeu ſortilegos ⁊c̄. ⁊ qn̄ dt vobis q
hoc eſt magnū pctm̄:vos dicit. Nunqd per/
mittā filiū meū mori. Ecce ſupbia nolle obe/
dire p̄ceptis dei dicentis. Nō habebis deos
alienos. Jdē ſi pdidiſtis aliquid. Jdē ſi eſtis
vocati a iudice in teſtē mediāte iuramento.
⁊ qn̄ dt vobis.magnū pctm̄ eſt falſū iuramē/
tū dicitis. O ille amicus meꝰ eſt punitꝰ. Jdē
nolendo ſuare feſta.cū tamē nullus dn̄s det
prouiſionē alicui niſi faciat ſibi aliqd̄ ſeruitiū
Sic ergo per totam hebdomadā ſeruiuiſtis
mūdo:in dn̄ica ſeruiatis deo audiēdo miſſaȝ
ſermones ⁊c̄.Ex iſta ſuperbia Leuiathan in/
finitos ſecū ducit ad infernū.propter qd̄ xp̄s
ſciens hoc auiſando nos clamat dicens. Tol
lite iugū meū ſuper vos:⁊ diſcite a me qa mi
tis ſum ⁊ humilis corde ⁊ inuenietis requieȝ
aīabus veſtris. Jugū eni meū ſuaue eſt:⁊ onꝰ
meū leue. Matth.xi. Nota cuȝ dicit. Tollite
iugū meū ſuper vos. Dn̄e nunqd nos ſumus
boues. Nota qualiter bos ſupponit collū iu
go:cū tamē poſſit ſe cornibꝰ defendē. ſed nō
facit ſciēs nāli iſtinctu q dn̄s nō daret ſibi p
uiſionē. Sic etiā erit de nob niſi portemꝰ iu/
gū.i.onꝰ p̄ceptoꝝ. Si dī. Dn̄e de cetero volo
humiliari ad portandū iugū:ſed qūo eſt por
tandū. Reſpōdet. Diſcite a me qa mitis ſuȝ
⁊ humilis corde.quaſi dicat. Ego qui ſū dn̄s
⁊ leo de tribu iuda ⁊ portaui iugū patris.ſcȝ
mandatorū. Si dicat. Dn̄e rex ⁊ quid ex hoc
habebimꝰ. Reſpondet.iuenietis requiē aīa/
bus vr̄is nō ſolū corporibꝰ prouiſionē:ſed ēt
requiem poſt hanc vitā aīabus veſtris. Ecce
ſalariū. Si dicatur. Dn̄e onus veſtrum pon
derat multū. Rn̄det. Juguȝ eniȝ meū ſuaue
eſt:⁊ onus meū leue. ¶Secūdus capitaneꝰ

dī mammona.qui tēptat de auaricia. De quo
Matth.vi. Nō poteſtis deo ſuire ⁊ mammōe.
Dicat vt de p̄mo quō vocat a lucifero. Nam
iſte cū bannerio ⁊ cū titulo auaricie ⁊ cupidi
tat ⁊ cū exercitu ſuo deſtruxit q̄ſi vniuerſum
mūdū. Hic etiā tātū fecit q totus mūdus eſt
auaricia plenus. Quia iā hodie religioſi:cle/
rici p̄lati ſeu dn̄i oēs ſūt auari.non reſpiciunt
vn̄ vel quomō pecunie veniūt: ſed habeamꝰ.
Oēs i viā ſuā declinauerūt vnuſqſq; ad aua/
riciā ſuā a ſūmo vſq; ad nouiſſimum. Yſa.lvi.
Jtē. Oēs ſtudent auaricia: a minore vſq; ad
maiorē.a p̄pheta vſq; ad ſacerdotē cūcti fa/
ciūt dolū. Jere.vi. Antiqtus nullus erat vſu/
rariꝰ niſi iudei.mō etiam xp̄iani faciūt vſuras
mutuando. Nō modū ⁊ quomō falſe vocant
cēſualia. Nota duas ꝯditiōes cēſualiū. Jtem
emere p minori p̄cio q̄ȝ res valet p̄pter ſolu
tiōis p̄uentionē.vel vēdere carius p̄pter ſolu
tiōis dilationē iniuſtū ē. ⁊ ex auaricia vtrūq;
p̄cedit. Nota etiā de ꝯfratribꝰ faciēdo etiam
vſuras.Contra quos clamādo xp̄s dicit. Ui/
dete ⁊ cauete ab omni auaricia q̄ nō in abū/
dātia cuiuſq; vita eiꝰ eſt ex his que poſſidet.
Luce.xij. Nota multas ſpecies auaricie. Di/
cā vobis aliquas vt caueat. Naȝ vna ſpecies
eſt q̄ dī rapina. ⁊ illa ē in dn̄is. Pricipes eiꝰ
in medio ipſiꝰ q̄ſi lupi rapientes p̄dā. Ezech.
xxij. Alia eſt ſymonia. ⁊ illa eſt in clericis vē/
dētibꝰ ſacramēta.Cōtra quos xp̄s. Grat ac/
cepiſtis:gratis date. Alia eſt calūnia: ⁊ illa ē
in aduocatis:iudicibꝰ vel p̄curatoribꝰ ⁊ nota
riis:q ꝯtra ſciētie p̄trahūt ſniaȝ.vel opprimūt
viduas ⁊ pupillos.Contra quos. Exod.xxij.
Uidue ⁊ pupillo nō nocebit. Si leſeritis eoſ
vociferabunt ad me ⁊ ego exaudiā clamorē
eoꝝ ⁊c̄. Alia eſt ſacrilegiū: ⁊ illa ē in ruſticis:
retinēdo decimas ⁊ bona ecclie.Cōtra quos
Malach.iij.Et.xvj.q.vi.ſi hō affigit deū qa
vos ꝯfigitis me.Et dixiſtis. Jn quo ꝯfigimꝰ
te. Jn decimis ⁊ p̄mitijs: ⁊ i penuria vos ma
ledicti eſtis. Seqtur. Jnferte oēm decimatio
nē in horrea mea:vt ſit cibꝰ in domo mea. ⁊ p
bate me ſi non effudero ſup vos catharactas
celi. Alia eſt furtū ſecretū in paupibꝰ. Cōtra
quos. Eccl.v. Sup ſurē erit opprobriū ⁊ ꝯfu/
ſio. Jtē. Qui furabat iā nō furet.magis autē
laboret vt habeat vn̄ tribuat neceſſitatē pati
enti. Ephe.iiij. Jtē fraus in mercatoribꝰ:q̄ de
fraudāt vel in q̄litate vel q̄ȝtitate p̄ximū. De
p̄mo ait p̄ph̄a. Argētū tuū ⁊ aurū verſuȝ eſt
in ſcoriā ⁊ vinū tuū mixtū eſt aqua. Yſa.i. De
ſecūdo p̄cipit deus.non hēbis in ſacculo tuo

diuerſa pōdera maiꝰ ⁊ minus: nec erit in do/
mo tua modiꝰ maior ⁊ minus ⁊c̄. Deut.xxv.
Alia ē retētio de mortuis vel retētio merce/
dis ſeruoꝝ ſuoꝝ vel negando debitū.Contra
primos.xiij.q.ij. Qui oblatiōes defunctoruȝ
aut negāt aut difficult reddūt tanq̄ egētiuȝ
necatores excōicent. Et.xij.q.ij. q abſtulerit.
Et Luc.xviij. Deꝰ faciet vindictā electoꝝ ſuo
rū clamātiū ad ſe.Cōtra ſecūdos. Qui effun
dit ſāguinē ⁊ q fraudē facit mercēnario:fres
ſunt. Eccli.xxxiiij. Quare precipit Leuit.xix.
Opꝰ mercēnarij tui nō remaneat apō te vſq;
mane. O iſte magnꝰ capitaneꝰ q̄ȝ magnā pre
dā ſecū trahit ad ifernū. Jō xp̄s dicit. Uidete
⁊ cauete ab oi auaricia. Nō ē.q̄ nō in abun/
dātia cuiuſq; vita eiꝰ ē ex his q̄ poſſidet. Lu.
xij. Tertiꝰ capitaneus dī Aſmodeus.q tēptat
de luxuria. De quo Thob.iij. Demō nomie
aſmodeus occidebat eos mox vt igreſſi fuiſ/
ſent ad eā.ſ.luxuriā ⁊ carnalitatem. ⁊ circuit
mō mūdū.⁊ fecit tantū opꝰ q iā cōpleta ē p/
phetia Dd̄.q plāgēdo dicebat. Corrupti ſūt
⁊ abominabiles facti ſunt in iniqtatibꝰ ſuis.
Nō eſt q faciat bonū.ſupple caſtitatis.nō eſt
vſq; ad vnū ſupple de adultis.in pſ̄.xiij.⁊.lij.
iā iſte p̄ditor fecit tantū q hodie fere nullus
hō pōt dicere cū veritate.nunq̄ȝ cognoui niſi
vxorē meā.iā nō ſeruāt multi matrimonium
cōpatres iā faciūt ipſam abominationē. Jtē
facit q clerici tenēt cōcubinas.⁊ religioſi be/
ginas ſeu filias ſpūales.ita q totus mūdus ē
corruptus. Nota hic de illo demone i corpe
obſeſſi q dixit ſe idē nō exire quouſq; diceren
tur tres miſſe ab aliq̄ clerico qui eēt v̄go. Qr
ergo iſte diabolus fec̄ tot mala:xp̄s auiſando
nos dicit p os apl̄i. Hec eſt voluntas dei ſan/
ctificatio vr̄a. vt abſtineatis vos a fornicatio
ne.vt ſciat vnuſqſq; vas ſuū poſſidere in ſan/
ctificatiōe.i.ad Theſ.iiij. Caueat ergo ne for
nicationē faciatis. Nā q̄uis minimū pecca/
tū ſit pctm̄ luxurie iter peccata: ē tn̄ peccatū
mortale. Hic etiā cōdēnat error dicētiū con/
feſſori diſputādo. Pater ⁊ qd̄ pctm̄ eſt cum
meretricibꝰ:ego nō decepi eā ⁊c̄. Si eni cum
filia regis agerēs diceres tu. cui facio iniuriā
certe regi. Nā in ſuo palacio comedēdo ſuuȝ
panē:⁊ ſuū vinū bibēdo: tu facis p̄ditioneȝ.
Sed ſi rex dat tibi filiā ſuā in vxorē hēas cuȝ
ipſa placitū.alr̄s debes abſtinere. Nota vt ſci/
at vnuſqſq; vas.i.corpꝰ qd̄ eſt vas aīe. Sicut
eni eſſet magnū pctm̄ proijcere vas reliquia/
rū in lutū nobilior reliq̄a eſt aīa. ¶Quartus
capitaneus eſt beelzebub q tēptat de inuidia.

De quo Luc.xi. In beelzebub pꝛicipe demo
nioꝝ eiecit demonia. Et iſte cū ſuo exercitu ⁊
bānerio cū titulo de inuidia ⁊ malignitate in/
tātū vexauit totū mūdū ꝙ totꝰ mūdus eſt iſe
ctꝰ inuidia ⁊ malignitate de bono alteriꝰ. Pꝛi
mo iter ffres: ⁊ iter ſacerdotes de ſepulturis ⁊
ꝓ bñficijs. Inter laycos pꝛo officijs vel regi/
mine. Intātū ꝙ ex iſta inuidia totꝰ mūdus de/
ſtruit̄. Iō ſapiēs dicit. Cōtē platꝰ ſum oēs la/
bores hoīuꝫ: ⁊ induſtrias aiaduerti patē inuidie
pꝛoximi. Eccſ.iiij. Que eſt hodie rō quare de
ſtruunt̄ cōitates: caſtra: ville ⁊ ciuitates ex in
uidia dicēdo. O ille fuit iuratꝰ vl ꝯſul: ⁊ ego
nō q ſum melioꝛ. Iā mō nō curāt qs erit vti/
lioꝛ cōitati: ſed qs erit amicus. Itē eſt alia in
uidia ſpūal' q eſt pctm̄ in ſpm̄ſanctū. ſcꝫ inuidia
ffne grē. inuidēdo deuotiōi: ſcie: deridēdo ⁊ ꝑ
ſequēdo. O iſte ꝓditoꝛ capitaneꝰ quot ducit
ſecū ad iſernū. Iō xp̄s auiſando nos dicebat.
Hoc ē pceptū meū vt diligat̄ inuicē ſicut di/
lexi vos. Io.xv. Dñe nō datis nob niſi vnū p
ceptū. Rñdeo ita q2 illud pꝛicipale eſt. ⁊ ſuf
ficit. Nota. ſic dilexi vos. nā ſola dilectio fac
ipꝫ icarnari: naſci: pati ⁊c̄. Iō legit̄ de btō io/
hāne euangeliſta ꝙ qñ debuit moꝛi: vocato
pplo pdicauit eis dicēs. Filioli diligite inicē
⁊ nihil aliud dicebat. ⁊ fuit ibi dictū. O q̄lis
ſermo eſt iſte. ⁊ tradidiſtis obliuioni illas al/
tas ſpeculatiōes ⁊ declarationes theologie.
Rñdit: nō ſꝫ iſtud ſufficit. q2 dilectio pꝛimi
malū nō opat̄. Iō remediū optimū ꝯ inuidiā
eſt oꝛare ꝓ ſeipō. ſ. vt deus ſibi ꝯſeruet illō bo
nū officiū ⁊ dignitateꝫ ⁊ merito huiꝰ oꝛonis
abūdabis dilectōe. Nā ꝯtria ꝯtrijs curāt̄. Pla
ga eni inuidie medicia charitat̄ curat̄. Qui
tus capitaneꝰ eſt beelphegoꝛ. Iſte tēptat de
pctō gule. de q dauid in ps.cv. Initiati: ideſt
dediti ſunt beelphegoꝛ ⁊ comederūt ſacrifi/
cia moꝛtuoꝝ. Hic cū ſuo exercitu ⁊ bannerio
extēſo ⁊ cū titulo gule ⁊ vanitatis tantū fecit
ꝙ iā nō ſeruāt ieiunia eccl'e gētes: nec q̄dra/
geſimā. vnꝰ ſe facit iſirmū. alius dicit. Q2 nō
poſſū doꝛmire. ⁊ ſic comedūt carnes: ⁊ vadūt
ſic ad iſernū. Ieiunia eni oꝛdinata ſūt vt cuꝫ
laboꝛe fiāt. q2 ibi eſt meritū. Nota hic qui ex
cuſant̄ breuiter a ieiunio ⁊c̄. Et q2 iſte ꝓditoꝛ
magnā pꝛedā ducit ad iſernū: iō xp̄s auiſādo
nos dicit. Attendite ne grauent̄ coꝛda veſtra
crapula ⁊ ebrietate. Luce.xxi. ¶ Sextꝰ capi
taneꝰ eſt baalberith: qui ad irā inflāmat de q
Iudicū.ix. De phano baalberith cōduxit ſi
bi viros. ⁊ ſubdit̄. Miſit dñs ſpm̄ peſſimū in/
ter amalech ⁊ habitatoꝛes Sichen. Hic cū exer
citu ſuo ⁊ bannerio cū titulo de ira ⁊ iniqtate
diſcurrit ꝑ mūdū: ⁊ fac̄ m̄ltas diuiſiōes ⁊ diſ/
cordias inter xp̄ianos. Iſte diuiſit ⁊ pꝛocura
uit oliꝫ ſciſma in eccl'ia. diuiſit regna ⁊ reges
pꝛincipes ⁊ barones. dños ⁊ vaſallos. O q̄t
ducit iſte ꝓditoꝛ ſecū ad iſernū. Ideo xp̄s nō
cogēdo liberꝝ arbitriū: ſꝫ dādo ꝯſilium dicit:
Pacem relinquo vobis: pacē meā do vobis
nō q̄uo mūdus dat. Io.xiiij. Et iō in natiuita
te dñi ieſu xp̄i angeli cātauerūt. Gloꝛia in ex
celſis deo: ⁊ in terra pax hoībꝰ bone volūtat̄.
Luce.ij. Et in ſua ꝯuerſatōe ſalutabat dicēdo
ſp. Pax vob. Et ſeq̄t̄. Nō turbet̄ coꝛ vr̄um. ſ.
vnus ꝯtra aliū ⁊c̄. Septimꝰ capitaneꝰ dicitur
aſtaroth: q tēptat de accidia. de quo. i. Re/
gum.vij. Auferte deos alienos de medio ve
ſtru baalim ⁊ aſtaroth. Iſte cū exercitu ſuo ⁊
bānerio cū titulo de accidia ⁊ ocioſitate diſ/
currit per mūdū. Et iſte ꝓditoꝛ tantā accidiā
poſuit in mūdo ꝙ pauci ſūt q de his q ad ani
mā ꝑtinēt curāt imo minꝰ appꝛeciāt aiam ꝙ
paleā. Per totū ānū laboꝛatiſ ꝓ coꝛpe: ⁊ mō
in iſto ſancto tp̄e q̄drageſime neſcitis modi/
cū laboꝛare pꝛo aia cōfitēdo. pniam faciēdo
Sed q̄libet expectat ꝯfiteri vltia die: cū tñ in
pꝛima eēt ꝯfitēdū. ⁊ hoc de cōſilio ⁊ cōgruo.
Itē accidia circa cōiōnē cōmittit̄ a nōnullis.
que dꝫ fieri in paſchate: tūc recipiendo xp̄m:
vt in celo cōicātes recipiant̄ a xp̄o. Sꝫ ſi xp̄s
pcepiſſet nobis recipe venenū amoꝛe ſui: facē
deberemꝰ. ⁊ pcipit recipe coꝛpus ſuū ifra ho
ſtiā: ⁊ nō facimꝰ. nōne magna eſt negligētia.
Et ideo dicit ſcriptura. Quodcūq3 pōt face/
re manꝰ tua inſtāter opare. quia nec opꝰ nec
ratio nec ſcia nec ſapiētia erūt apud inferos
quo tu ſupple accidioſe ꝓperas. Eccſ.ix. Ec
ce quare dicit thema. Aſſumpſit ſecum alios
ſpiritus nequioꝛes ſe. Deo gratias.

¶ Feria.v.poſt dñicam Inuocauit. Ser.i.

Dicebat ieſus ad eos q credide
runt iudeos. Ioh.viij. Sctm̄ euan
gel. hodiernū cōtinet vnā magnā
⁊ ſolēneꝫ diſputatōeꝫ que fuit iter xp̄ꝫ ex vna
pte: ⁊ iudeos ex alia. ⁊ rō diſputatiōis fuit. q2
iudei habebāt tantā ſupbiā ⁊ maliciā ⁊ indi/
gnationē ꝙ obfuſcabāt intellectū intantū ꝙ
nō credebāt xp̄o de v̓itatibꝰ. ⁊ ſi aliqñ crede/
bāt ei ſubito nō durabāt. Iō xp̄s voluit diſpu
tare cū eis vt remoueret eis illā ſupbiā. In q
diſputatōe xp̄s fuit arguēs: ⁊ iudei rñdentes
Et fecit quattuoꝛ argumenta. Et pꝛio arguit
ꝯ eos pꝛopter ſuperbiam quam habebant.

¶ Pꝛimo pꝛopter libertatē maternalem.
¶ Secūdo pꝛopter nobilitateꝫ paternalem.
¶ Tertio pꝛopter altitudinē diuinalem.
¶ Quarto pꝛopter maliciam criminalem.
De q diſputatiōe dicit thēa. Dicebat ad eos
ſ. arguēdo q crediderūt ei iudeos. ſ. leuit̄ mo
biles. ¶ Quātū ad pꝛimū argm̄ qō fecit xp̄s
ꝯ iudeos ſciendū ꝙ arguit ꝯ eos ꝓp eoꝝ ſup/
biā quā hēbāt ꝓpter libertatē maternalē. Di
cat̄ q̄uo oēs iudei fuerūt filij Abꝛahe. q hūit
duas vxoꝛes ex diua diſpenſatōe. Unā liberā
ſ. Sarā ⁊ aliā ancillā. ſ. Agar. Iudei aūt vene
rūt de libera ꝑ Iſaac. ecce libtas maternalis
de qua ſe extollebāt nō modicū intantū ꝙ di
mittebāt facē bona opa dicētes ꝙ ſine opibꝰ
bonis cōſequerent̄ bñdictionē eis ꝓmiſſā per
Iſaac. vt pꝫ Gen̄.xvij. ⁊ .xxi. ca. vbi dixit dñs
ad abꝛahā. Sara vxoꝛ tua pariet tibi filiū. vo
cabiſq3 nomē eiꝰ Iſaac: ⁊ ꝯſtituā pactū meuꝫ
illi in fedꝰ ſempiternū: ⁊ ſemē eiꝰ poſt eū. Iſta
ſupbia captabat coꝛda eoꝝ ꝙ radius veritat̄
xp̄i nō poterat itroire. Iō xp̄s arguēs ꝯ illos
qui leuit̄ crediderāt ⁊ leuiter credētiā amit/
tebāt dixit. Si vos māſeritis in ſermone meo
vere diſcipuli mei erit̄: ⁊ cognoſcet̄ v̓itateꝫ ⁊
v̓itas liberabit vos. Ecce q̄liter tāgebat eos
in fine. Qui ſtatī ſurrexerūt ſupbe reſpōden/
do. Semē abꝛahe ſumꝰ ⁊ nemi ſuiuimꝰ vnq̄3.
Q̄uo tu dicis. liberi erit̄. Et xp̄s volēs eos ex
pellē ab illa ſupbia repliceādo dixit eis. Amē
amen dico vob: q2 ois q facit pctm̄ ſeruꝰ eſt
pcti. Seruꝰ autē nō manet in domo in eternū
filꝰ aūt manet in eternū. Si gͦ vos filius libe
rauerit: vere liberi erit̄. Ecce vna rō quare di
cit. cathene culpe tenēt vos alligatos. Nota
hic qualit̄ ſcdm̄ mēbꝛū ꝑ qō hō peccat in illo
aia ligat̄ que hꝫ oia mēbꝛa ſpūalia q hꝫ coꝛ/
pus coꝛpale. Uerbigꝛa. Perſona peccat etiā
iurādo vel diffamādo: eo q2 iſta verba tranſe
unt per collū. aia ligat̄ cū cathena per colluꝫ
hñs caput in iferno. Idē ſi hō peccat manibꝰ
⁊ ſic de alijs mēbꝛis. Iō qñ aia ipenitēs exit
a coꝛpe cathenis cōſtringit̄: ⁊ demōes trahūt
ꝑ cathenas ipenitentiū aias. De his auc̄tas.
Iniqtates ſue capiūt ipm̄ ⁊ funibꝰ pctōꝝ ſuoꝝ
ꝯſtringit̄. Pꝛouer.v. Iō dicebat xp̄s i maioꝛi
ꝓpōe. Amē amē dico vob: q2 ois q fac̄ pctm̄
ſeruꝰ ē pcti. Cū gͦ iudei fuiſſent i magnis pec
catis: iō erāt ſerui captiui. ⁊ lꝫ caro eēt libera
tñ nō ex h̓ dicēdi ſūt liberi. Sicut ille q patit̄
in capite ⁊ in toto coꝛpe patit̄ ſiue iſirmat̄. ſi
hꝫ pedē ſanū nō ex hoc dicēdus eſt ſanꝰ. Sic
etiā ſi aia q eſt pꝛincipalioꝛ ps coꝛpis ſit capti
ua ⁊ coꝛpus liberū nō ex hoc dicēdus eſt hō
liber. Nā ſpūs viuificat: caro aūt nō pꝛodeſt
quicq̄3. Iohā.vi. Secūda ratio xp̄i fuit iſta.
Seruus aūt nō remanet in domo in eternuꝫ:
filꝰ manet in eternū. q.d. vos ſcit̄ que dr̄ia eſt
iter filiū ⁊ ſeruū. Nā ſeruus vadit ad laboꝛes
extra: filꝰ aūt liber manet in domo. Iudei ꝓ/
pter gñationē carnalē nō habebāt ſtare niſi
in agris. ſ. in hoc mūdo ex lege moyſi. ſꝫ filij
dei ſtabūt i domo dei in eternū. Iō dixit xp̄s.
Si aūt filꝰ vos liberauerit. ſ. cathenis culpe
⁊ in miſerijs huiꝰ mūdi: v̓e liberi eritis. at illi
tacuerūt. Moꝛalr̄ nota hic ꝓ nobis qbus de
us fecit grām dādo remedia vt frāgamus ca
thenas pctōꝝ que frangunt̄ in cōfeſſione ſa/
cramentali. Qñ eni cōfeſſoꝛ abſoluit: tūc aia
eſt libera a pctis moꝛtalibꝰ. Et qñ intrat para
diſū eſt libera ab oībꝰ miſerijs. Ergo laboꝛet̄
ꝓ liberatōe aie q̄tū laboꝛaret q̄lꝫ ꝓ liberatōe
filie ſue ſi eēt captiua vel ꝓ liberatiōe coꝛpo
ris ſui vel filij ſui ⁊c̄. ¶ Scdm̄ argumētū xp̄i
fuit ꝯtra ſupbiā quā iudei hēbant ꝓpter no/
bilitatē paternaleꝫ. Dicat̄ q̄uo iudei ſic erāt
filij Sarre vxoꝛis libere: ita erant filij Abꝛa/
he nobilis homis qui fuit initiū v̓tutum ⁊ co
gnitionis dei. Cui dixit deus Benedicā tibi
⁊ magnificabo nomen tuū: ⁊ eris benedictꝰ
Bñdicā bñdicētibus tibi ⁊ maledicā male/
dicētibꝰ tibi. atq3 in te bñdicent̄ vniuerſe co/
gnationes terre. Gen̄.xij. Iudei aūt nō modi
cā habebāt ſupbiā: q2 erāt generis abꝛahe: ⁊
deſpiciebāt pniam dicēdo ꝙ ſine pnia hr̄ent
bñdictioneꝫ abꝛahe ꝓmiſſam ⁊ ſemini eius.
Qō xp̄s arguēdo ꝯ eos dixit. Scio ꝙ ſemen
abꝛahe eſtis: ſed q̄ritis me iterficere: ⁊ ſermo
meꝰ nō capit in vobis. Ego qō vidi apud pa
trē hoc loquoꝛ. ⁊ vos que vidiſtis apud prēꝫ
vr̄m facitis. Rñderūt. Pr̄ nr̄ abꝛahā eſt. Di
xit eis ieſus. Si filij abꝛahe eſtis: opa abꝛahe
facite. Nō ſmo meꝰ nō capit in vobis: q2 vas
plenū ñ pt aliqd recipe niſi euacuet̄. ſic iudei
q erāt pleni ſupbia ñ poterāt recipe v̓ba xp̄i:
deſpiciēdo pniam quā ipſe pdicabat. Iō io/
hānes baptiſta dicebat eis. Facite gͦ fructus
dignos pnie. Luce.iij. Uos q vidiſtis apō pa
trē veſtrū facitis. q̄ſi xp̄s innuat in his verbis
ꝙ pat̄ eoꝝ fuiſſet malus hō. Ipſi autē iudei
rñderūt xp̄o dicētes. Pr̄ nr̄ abꝛahā eſt. Tūc
xp̄s arguēs dixit. Si filij abꝛahe eſtis: opera
abꝛahe facite. nūc aūt queritis me interficere
hoiem qui v̓itateꝫ vobis locutꝰ ſum: quā au/
diui a deo. hoc abꝛahā nō fecit. Iō vos dege
neratis. q2 abꝛahā erat nobilis hō: nō ex pte

darnis. qꝛ de gñe ydolatrarũ. ſꝫ ex pte aie erat
nobil' ꝛ ṽtuoſus: nec vos eſtis ei ſiles. Moꝛa
lr in iſto defectu iudeoꝝ ſũt mõ multi xpiani
q ſe apꝑciant de nobilitate gñis: qꝛ de antiq̊
gñe talũ ꝛc̃. tales ſũt ſiles iudeis. Nota nobi
litas q̃ſi notabilitas. Dicat gd eſt nobilitas:
ꝛ q̃lr icepit nobilitas. Qñ aliqs faciebat ali
quã rẽ notabilẽ in ſuitio regis vel iperatoris
ex hoc rex vel iperatoꝛ faciebat ipſuꝫ nobilẽ.
Qui ergo appꝛeciãt ſe de nobilitate ꝛ nõ te
nẽt vitã ꝛ nobilẽ ꝛ nobiliũ viroꝝ: ſed ribaldo
rũ ꝛ lenonũ nõ debẽt dici nobiles. qꝛ degene
rãt. Nobilis eſt ille qui viuit nobilr apꝑcian
do ſe: ne mentiat ne iferat dãnũ alicui qui de
fendit veritatẽ cõitatẽ: pupillos: viduas ꝛ mi
ſerabiles pſonas. Et nota quod accidit rome
duob' hoib'. quoꝝ vn' erat nobilis antiquus
de troia. ſꝫ erat ribald' ꝛ male vite. Ali' ex q̃
dã victoria quã habuit fact' fuit nobil' nouit
ab ipatoꝛe: ꝛ cũ ſemel ambo cõtẽderent. dixit
nou' nobili antiq̃. In me incepit nobilitas ꝛ
in te finit. Dicat hic de effraym q fuit nobilis
fili' ioſeph ꝛ dñs egypti. de q̃ fili' ei' effraym
habebat ſupbiã. de quo dixit dñs. Diſperdaꝫ
effraym qm̃ de' ego ꝛ nõ hõ. Et auolabũt q̃ſi
auis ex egypto: ꝛ q̃ſi colũba de terra aſſirioꝝ
ꝛ collocabo eos in domib' ſuis. Ozee. xi. Cõ
cordat ſcriptura noui teſtamenti. De' ſupbis
reſiſtit: humilib' aũt dat gr̃as. Jaco. iiij. ¶ 3m
argm xpi fuit ꝯ ſupbiã quã habebãt de altitu
dine diuali. Dicat q̃ñ oẽs gẽtes ꝛ nationes
mũdi erãt ydolatre pter iudeos qui ſolũ ado
rabãt deũ altiſſimũ nõ factũ manib': ſꝫ facto
rẽ oĩuꝫ reꝝ. Ex altitudine iſta iudei credebãt
nullũ aliũ ſaluũ fieri poſſe niſi ipos pp fidem
quã habebãt de deo. pp qð dicebãt nõ eſſe ne
ceſſariũ facẽ bona: qꝛ fides ſufficiebat. ſꝫ ꝯ coſ
dic btũs Jaco. Quid pderit ffes mei ſi fideꝫ
dicat qs ſe hẽe: opa aũt nõ hẽat. nunqd fides
ſaluabit eũ. q̃ſi dicat ñ. Jaco. ij. Jõ xps arguẽ
do ꝯ eos dixit. Uos facitis opa pris vři. q. di.
ipos hẽe aliquẽ pꝛeꝫ cui aſſimilant. Rñdebãt
iudei. Unũ pꝛeꝫ habem' deũ. Ecce ſupbia de
altitudie diuali. Chꝛiſtus aũt volẽs eos edu
cere de hac ſupbia dixit eis. Si de' pr veſter
eẽt diligeretis me vtiqꝫ. Ego eni ex deo pceſſi ꝛ
veni neqꝫ eni a meipſo veni: ſed ille me miſit
quare loquelã meã nõ cognoſcitis. qꝛ nõ po
teſtis audire ſermonẽ meũ. Nota q̃re loq̃laꝫ
meã nõ cognoſcitis. Jã ſcitis ꝙ pſona marie
cognoſcit in loq̃la cui' patrie ſit. Nã ſi loquit
gallice: gallic' di ꝛc̃. Ita fuit cognit' btũs pe
trus in nocte paſſiõis xpi ꝙ eẽt galileus. Cui

dcm̃ eſt. Uere tu ex illis es. nã ꝛ loquela tua
manifeſtũ te facit. Mat. xxvi. Mõ videamus
loquelã xpi ꝛ moyſi. nã moyſes loquebat lin
guagiũ terrenũ pmittẽs eis ſolũ terrena. Jõ
di. Qui de terra eſt de ťra loqt. Joh. iij. Xps
vo loq̃bat linguagiũ celeſte: qꝛ nihil pmitte
bat in hoc mũdo terrenũ: imo pdicabat ꝙ de
ſpicerent terrena. Nã ſolũ pdicabat de celo ꝛ
de glia angeloꝝ ſolũ pmittẽs celeſtia. Jõ di
cebat. quare loq̃lã meã nõ cognoſcitis. Jõ btẽs
tus iohãnes poſtq̃ fuit locutus de moyſe di
cens. Qui de terra eſt de terra loqt. Et loq̃ns
de xpo dixit. q de celo venit ſup oẽs eſt. Joh.
iij. Et ſic vicit eos xps rõne. Moꝛalr ſi vultis
cognoſcẽ pſonã cui' pꝛie ſit: attendatis ad loq̃
lã ei'. Nã tres patrie ſũt. ſ. celi: terre: ꝛ inferni
Linguagiũ celi eſt laudare deũ ꝛ ipm bñdi
cere. Jõ dauid in ps. Bti qui habitãt in do
mo tua dñe i ſecula ſeculoꝝ laudabũt te. ps.
lxxxiij. Qui gͦ laudãt deũ: vt bon' religioſus
cleric' vel laycus: poſſum' dicẽ. Uere tu ex ill
es. ſ. de padiſo. nã ꝛ loquela ꝛc̃. Linguagiuꝫ
hui' mũdi terrenũ eſt. hoc eſt loq de terrenis
negocijs ꝛ tpalib'. Nã qui de terra ẽ ꝛc̃. Lin
guagiũ iferni eſt negare: maledicẽ ꝛ blaſphe
mare. Jõ di. Eſtuauerunt hoies eſtu magno
ꝛ blaſphemauerũt nomen dei. Apocal. xvi.
Qñ ergo vos maledicitis: iuratis ꝛ blaſphema
tis: clare oſtẽditis ꝙ eſtis patrie iferni. Et qꝛ
xps nõ loq̃bat loquelã iferni blaſphemando
nec terre: ſꝫ loquelaꝫ paradiſi. iõ dicebat. q̃re
loq̃lã meã ꝛc̃. ¶ Quartũ argm ieſu xpi cõtra
iudeos fuit de malicia crimiali: dicẽdo. Uos
ex pře diabolo eſtis ꝛ deſideria patris veſtri
vultis facẽ: ille homicida erat ab initio: ꝛ in
veritate nõ ſtetit: qꝛ nõ eſt veritas in eo. Cuꝫ
loqtur mendaciũ ex proprijs loqt. qꝛ mẽdax
eſt ꝛ pꝛ ei'. Ego aũt ſi veritatẽ dico quare nõ
creditis mihi. Hic ieſus xpus ponit tria pctã
diaboli in qb' di ꝙ iudei aſſimilabant ipi dia
bolo. Et pꝛimuꝫ pctm̃ eſt inuidia ex q̃ tẽptauit
adã. Et ex iſto pctõ ſecuta eſt neceſſitas mo
riendi in gñe humano. Et iõ dr. Per vnũ ho
minẽ peccatũ in mundũ intrauit ꝛ per pctm̃
moꝛs. ad Roma. v. Jõ dixit de dyabolo xps
Ille homicida erat ab initio. Secũdũ pecca
tũ diaboli eſt mẽdaciũ. Tertiũ qꝛ eſt perſecu
toꝛ ṽitatis. Dixit ergo ieſus xps iudeis. Uos
ex pře diabolo eſtis. qꝛ ſicut ille ex inuidia pro
curauit moꝛtẽ ade: idẽ vos ex ſola inuidia p
curatis mihi moꝛtẽ. Secundo qꝛ ſicut diabo
lus cũ loqtur mendaciũ: ex pprijs loqtur: ſic
ꝛ vos me diffamãdo. qꝛ iudei dicebãt de ieſu

xpo. Ecce hõ voꝛax eſt ꝛ potatoꝛ vini: publica
noꝛũ ꝛ pctoꝝ amic'. Matth. xi. Itẽ. Nos ſci
mus qꝛ hic hõ pctõꝛ eſt ꝛc̃. Tertio qꝛ dyabo
lus eſt pſecutoꝛ veritatis. de ipo dicẽte xpo i ve
ritate nõ ſtetit. Aug. Nõ fuit i ṽitate. Nõ q̃
liter de' poſuit luciferꝝ ſup oẽs creaturas: ꝛ ip
ſe voluit ſe parificari deo per ſuã ſupbiã: ꝛ ſic
nõ ſtetit i ṽitate. ſed apoſtatat' fuerat. Sic ꝛ
vos dixit xps iudeis. nõ ſtatis i ṽitate a me au
dita. Moꝛalr habem' hic doctrinã vt fugia
mus nõ ſolũ mẽdaciũ pnitioſum qð eſt pctm̃
moꝛtale: ſed etiã iocoſum: qꝛ etiã eſt pctm̃. qꝛ
p nullã cãꝫ ꝛ p nulla re ẽ dõni mẽdaciũ. Un̄
dauid i ps. Perdes oẽs q loquunt mẽdaciũ.
in ps. v. Itẽ Sapie. i. Os qð mẽtitur occidit
aiaꝫ. De iſtis argumẽtis loqtur thẽa. Dicebat ie
ſus ad eos q crediderãt ei iudeos. Deo gras.
¶ Feria. v. poſt dñicã pꝛimaꝫ. xl. Sermo. ij.

Si manſeritis in ſmone meo vere diſcipli mei eritis. Jo. viij. Mã
pñtis ſermõis erit: quõ poterimus
eẽ bõi diſcipuli xpi. Magnũ qdẽ ẽ eẽ mgřꝫ
in theologia vl' epm vel archiepm: vel cardi
nalẽ vel papã. Sꝫ multo magis eſt eẽ diſcipu
lũ xpi. Credo ꝙ erit mã vtilis ꝛ pficuoſa. Sꝫ
vt deo ſit placabilis ꝛ gratioſa: ſalutet virgo
glorioſa ꝛc̃. Si mãſeritis. Semel fuit q̃ſtio ſcã
iudeis p vnũ bonũ hoiem de mã quã volo vo
bis pdicare. Nunqd vos vultis diſcipuli ei' fie
ri. Jo. ix. Iudei aũt idignati maledixerunt ei
dicẽtes. Tu diſcipul' ei' ſis. nos moyſi diſcipu
li ſum'. O ſtulti. Sup hoc dicit Aug. In me
ſit dñe iſta maledictio: vt. ſ. ſim diſcipulus tu
us. Credo ꝙ qlibet vřm rñderet. O vtinam
eſſem diſcipulus ſu'. pptcrea volo vobis nũc
oñdere quot modis: ꝛ qb' poteritis fieri diſci
puli eius ſi vultis. Et inueni octo ṽtutes ſeu
cõditiões hui' nobiliſſimi diſcipulatus. ſ.
Credentia pꝛincipalis.
Obedientia generalis.
Penitentia ſacramentalis.
Patientia virtualis.
Beniuolentia coꝛdialis.
Benificentia liberalis.
Diligentia ſpiritualis.
Perſeuerantia finalis.
Si vultis eſſe diſcipuli xpi habeatis aliquã iſta
rũ ṽtutũ. De vltima dicit thema. Si mãſeritis
ꝛc̃. ¶ Pꝛia ṽt' q̃ fac̃ hoiem eẽ diſcipulũ xpi
eſt credẽtia pncipalis. ſ. credere firmit' articu
los fidei ꝛ nõ dubitare i aliquo: ſic ẽ hõ diſci
pulus xpi. Nõ qm̃ i omni ſchola cuiuſcũqꝫ fa

cultatis oꝫ diſcipulũ ſimplr credere mgřo ma
xime i pmis pncipijs. Uerbigřa. Pꝛima pn
cipia litteraꝝ ſunt. xxiij. Jõ qñ mgr dicit diſci
pulo. iſta lřa eſt a. iſta lřa eſt b. diſcipulus de
bet ſibi credere qꝛ ſi vellet dicere. q̃re iſta lřa
a eſt magis a q̃ iſta lřa b. vel ecõuerſo: vapu
laret a magiſtro. Jõ phs. Opoꝛtet addiſcen
tem credẽ. Ita etiã de ſchola xpi. ſ. eccĺa. quã
ſcholã intrant xpiani i baptiſmo. q̃ hꝫ. xij. pn
cipia. ſ. xij. articulos fidei ꝯtẽtos i Credo ma
ioꝛi. quoꝝ aliq ptinent ad xpi diuinitatẽ: aliq
ad xpi humanitatẽ. Et qꝛ ſunt multi ifideles q
nolũt ea credere. iõ nõ ſũt diſcipuli xpi. Si gͦ
vultis eſſe diſcipuli xpi: credatis iſta. xij. pncipia
fidei ſimplr ſine ꝯdictiõe: diſputatiõe ꝛ dubi
tatiõe. Auctas. Manifeſtauit gloriã ſuam ꝛ
crediderũt in eũ diſcipuli eius. Jo. ij. Nõ ma
nifeſtauit gloriã ſuã. ſ. i his. xij. articul'. ¶ Se
cũda ṽtus q̃ fac̃ hoiem eſſe diſcipulũ xpi ẽ obe
diẽtia gñalis. ſ. obedire ꝛ ſeruare oia xps mã
dat ꝛ pcipit gñalit' ſine ꝯdictiõe: ꝛ non facẽ ꝯ
ei' pceptũ p aliq̊ lucro hũdo vl' bono vl' offõ
vl' dignitate. tal' ẽ diſcipul' xpi ver'. Rõ. qm̃
tanta ẽ dignitas hui' mgři ꝙ oꝫ ſibi obedire
i oib' etiã ꝯ oẽs pſonas mundi. ita ꝙ ſi pꝛ vel
mat' vel oẽs pentes vel amici: imo etiã papa
vel rex eſſent ad vnã ptẽ: mãdãtes facẽ aliqd
qð eſt ꝯ pceptũ mgři xpi magis ẽ obediẽduꝫ
ſoli xpo q̃ħ his oib'. Auctas. Legit Lu. xiiij.
ꝙ cũ xps iret pdicãdo de loco ad locum: ma
gna turba hoiuꝫ ꝛ mulierũ ſequebat ipſũ: ne
qꝫ mirũ. Et ꝯuerſus ieſus dixit eis. Quid vul
tis. Cogitate quõ rñderũt. Dñe volum' eẽ ve
ſtri diſcipuli. Et dixit ad illos. Siqs venit ad
me ꝛ nõ odit pꝛem ſuũ aut matrẽ ꝛ vxoꝛẽ ꝛ fi
lios ꝛ ffes aut ſoꝛoꝛes: adhuc aũt ꝛ aiam ſuã:
nõ põt me' eſſe diſcipulus. ſꝫ cũ ds pcipiat ho
noꝛare pentes ꝛ diligẽ vxoꝛes ꝛ filios ꝛ aiam
ſuã q̃re gͦ xps dic. ſiqs vult ꝛc̃. Rñdeo ꝙ hͦ
intelligit ſic. qꝛ ſi pꝛ mat' vel vxoꝛ aut ſenſuali
tas ppa volũt ꝙ tu facias aliqd ꝯtra pceptũ
xpi: tũc odire pꝛeꝫ matrẽ ꝛc̃. Et dicere neſcio
vos. deificũ eſt. Uerbigřa. Si pr tu' dicat ti
bi. Fili fac vindictã de tali iniuria mihi facta
a tali ꝛc̃. Debet dicẽ fili'. Pater non faciã qꝛ
magiſter me' xps pcepit oppm. Ecce quõ in
telligunt ṽba xpi odire patrẽ iſto mõ. Idẽ de
matre ꝛ vxoꝛe de filijs fratre ꝛ amico. etiã de
ppꝛia ſenſualitate q̃ inclinat ad delectationẽ
ne p ea faciatis aliqd ꝯ pceptũ xpi. Ecce qd
ẽ obediẽtia gñalis. iõ auſetis. ¶ Tertia ẽ pe
nitentia ſacramẽtalis. Tanta eſt ṽtus pnie. ꝙ
de diſcipulo dyaboli facit diſcipulũ xpi. Quã

diu hõ eſt ĩ pctõ mortali ⁊ mala vita hõ ē di-
ſcipulus dyaboli ⁊ pat⁹ ītrare ſcholā inferni.
Sʒ ſi hõ vult facē pniaʒ ſacramētalē.ſ.ꝯterē-
do de pctis dicēdo.O miſer ego ſuʒ religio-
ſus ⁊ nõ ſeruaui regulā ⁊c̃.Idē de laycis ⁊ cle
ricis ꝯfitēdo pctā faciēdo pniaʒ datā a ꝯfeſſo
re.Talis pnīa ſacramētalis facit hoīeʒ diſcipu
lum xpi.Ecce q̄nta ṽt⁹ pnie.Auctas.Qui nõ
baiulat crucē ſuā ⁊ venit poſt me.nõ põt me⁹
eē diſcipulus.Lu.xiiij.Nõ crucē ſuā:nõ dicit
crucē meā.qlibet xpian⁹ portat cruceʒ xpi ſi-
gnādo ſe.ſʒ nõ ſaluaret niſi portaret crucē ꝓ
priā.ſ.pnie.Crux dr̃ a cruciando.iõ ſignificat
crucē pnie q̄ cruciat penitētē.de q̄ dicit xps.
Qui nõ baiulat crucē ſuaʒ ⁊c̃.Et ſic̃ crux xpi
habuit q̄ttuor brachia tanq̄ q̄ttuor ptes pn-
cipales ſic crux xpiāe pnie hʒ q̄ttuor brachia
Primū ſurſuʒ eſt ꝯtritio q̄ dʒ eſſe ſurſuʒ ꝑ re-
ſpectū ad deū quē peccādo offendit. aſs dolē
ꝓ pctis ꝑꝑ periculū vel verecūdiā vel ꝑditio
nē bonoꝝ vel fame nihil valet.qꝛ nõ eſt ꝯtri-
tio.Brachiū dextrū eſt bonū ꝓpoſitū viuen
di de cetero ſm diuinā ordinationē:⁊ nõ ſm
ſuā inclinationē.Brachiū ſiniſtrū eſt oris cõ
feſſio.Sic.n.mundat camera pnie a ſtercore
pctoꝝ.Brachiū inferi⁹ qd̄ ſuſtinet totū pon-
dus eſt ſatiſfactio q̄ portat totū onus ieiunio
rū:oronū:vigiliaꝝ:elemoſynaꝝ ⁊c̃. Iſta crux
eſt nr̃a de q̄ dicit apl̃s ad Gal.v.Qui xpi ſūt
ſupple diſcipuli:carnē ſuā crucifixerūt ſupple
ĩ cruce pnie.Ecce q̄re dicit xps. Qui nõ baiu
lat.i.accipit crucē ſuā ⁊c̃.¶Quarta eſt patiē
tia ṽtualis.ſ.patiēter ſuſtinē aduerſitates:do
lores:infirmitates:paupꝑtatē:⁊ miſerias:non
recipe amaritudinē cordis. nec murmurare
ꝯ deū:ſʒ cõmittere ſe deo.qꝛ ipſe ſcit qb⁹ indi
gem⁹:⁊ qd nob̄ expedit:⁊ ſic hõ fit diſcipul⁹
xpi.Rõ.q̄ꝛ mgr̄ ⁊ dñs nr̄ xps patiēter ſuſti
nuit aduerſitates tribulatiões:⁊ ꝑſecutiões.
ideo vult vt ſui diſcipuli aſſimilent ſibi.Dicit
xpm tenere modū quorundā antiquoꝝ phoꝝ
q per pniaʒ volebāt illos ꝓbare q volebāt eē
diſcipuli.Signanter legit de pictagora pho
ꝙ qñ aliqs volebat eſſe diſcipul⁹ ſu⁹:p⁹ facie-
bat ipſuʒ ad portā ſchole expectare.deide fa-
ciebat ipſū ab alijs vituperare di.Et qs es tu.
Rñdebat.Vellē eſſe diſcipulus hui⁹ mgri ⁊
phi.Et ille.vade ad trahēdū aratrū ruſtice ⁊
hmõi.Si erat patiēs recipiebat ipſū in diſci-
pulū.aſs nõ.hūc modū ſeruat ille magn⁹ ma
giſter ⁊ doctor xps ĩ ſua ſchola.Qñ aliq̄ pſo
na ꝓponit ĩ corde ſuo tenē bonā vitā ⁊ ſanctā
ſignū eſt ꝙ vult eē diſcipulus xpi.O dicit xpi

ſpecta modicū.oʒ vt ꝓberis de patiētia:ſtati
alij vituperāt eū di.O q̄lis hypocrita:fanta-
ſticus fatu⁹ ⁊c̃.Si ĩ his ṽbis iniurioſis hʒ pa
tientiā bñ ſtat.Ideo vult adhuc vt ꝓbet ma-
gis per ictus ſiue ṽbera.ſ.īfirmitatū:doloruʒ
⁊c̃.Sed vos murmurat̄ dicēdo. O miſer qd
eſt hoc.ante nõ ſentiebā iſta.iõ teneat̄ fortiter
qꝛ tū c xps recipiet vos in diſcipulū ſuū.Hoc
etiā mõ deus pr̃ ꝓbauit filiū ſuū xpm . lʒ iam
ſciret qd erit ĩ eo.ſed vt nobis xpʒ daret ĩ exē
plum patiētie.Iõ dicit xps Matth.x. Non
eſt diſcipulus ſuꝑ mgr̄m nec ſeru⁹ ſuꝑ dñʒ ſu
um.Sufficit diſcipulo ſi ſit ſicut magiſter ei⁹.
⁊ ſuo ſi ſit ſicut dñs ei⁹.Si patrēfamilias be-
elzebub vocauerūt:q̄nto magis domeſticos
ei⁹.ſ.diſcipulos.¶Quita veritas eſt beniuo
lentia cordialis.vult mgr̄ nr̄ ieſus xps ꝙ ſui
diſcipuli nõ habeāt diſcordias:diuiſiões:vel
rixas:ſʒ ꝙ ꝯcordit̄ viuāt.Rõ.qꝛ mgr̄ pacis ⁊
charitatis ⁊ dilectiõis nõ vult ĩ ſchola ſua di
ſcipulos maliuolos ⁊ diſcordes. Iõ ois villa
ſeu cõitas pacifica ē ſchola xpi.Et ois cõitas
diuiſa eſt ſchola dyaboli.Iõ dicit xps Io.iij.
In hoc cognoſcēt oēs qꝛ mei eſtis diſcipuli ſi
dilectionē habuerit̄ adinuicē. iõ debent paci
ficari ſe remittēdo iniurias ⁊ q̄nto maior eſt
iniuria q̄ remittit̄:tāto magis placet deo. aſs
ſchola inferni ē parata.vbi cõtinue ⁊ ſemꝑ ſe
iniuriāt.¶Sexta ē beniuolētia liberal̄.ſ.de
mutuo inuādo tā ĩ bonis tꝑalib⁹ q̄ʒ ſpūalib⁹.
Rõ q̄ꝛ ſicut mgr̄ ſchole hʒ multos ſeruito-
res captiuos ⁊ liberos non decet diſcipulos
nobiles eē tenaces ⁊ auaros:cū ignobiles li-
berales ſint.Tot⁹ mūd⁹ ē ſchola mgr̄i xpi cu-
ius cuſtores ⁊ āncille ſūt oēs creature īſenſibi-
les.Dd̄.Ordinatione tua ꝑſeuerat dies.qꝛ
oia ſuiūt tibi.pſ.cxviij.Sol ad iſtar captiui:
qꝛ nihil põt facē niſi q̄tuʒ ds vult q iuſſu dñi
portat nob̄ lumen de die⁊ lunam de nocte:q
dāt nob̄ qcqd ds dedit eis. Idē de alijs pla-
netis ⁊ elemēt̄ q̄ liberalit̄ cõicāt ⁊ miſtrāt qc
qd hñt.Quāto g⁹ magis diſcipuli q ſunt cre
ature nobiles ⁊ rõnales debēt eſſe liberales
amore mgr̄i dādo vel mutuādo ſine vſura:vl̄
emēdo nõ min⁹ ꝑꝑ denarios promptos nec
vēdēdo plus ꝑꝑ ſpem ⁊c̃.Ex his efficit̄ hõ di
ſcipul⁹ xpi.Auctas.Ois ex vob̄ q nõ renūci
at oib⁹ q̄ poſſidet nõ pt me⁹ eē diſcipul⁹.Lu.
xiiij.Hec auctas hʒ duos itellect⁹ ꝙ niſi bñ ĩ
telligat̄ daret occaſionē errādi.Duo modi ſt̄
diſcipuloꝝ xpi.pm⁹ ē aploꝝ ⁊ tenētiū vitam
aplicā.⁊ iſti renūciāt ⁊ dimittūt oia.Matth.
xix.Ecce nos reliqm⁹ oia ⁊ ſe.ſu.te. Hoc mõ

itellect⁹ ꝓdicte auctatis:ois ex vob̄ clarus ē.
Scd̃s modus diſcipuloꝝ eſt bonoꝝ xpianoꝝ
q nõ obligant̄ dimittere oia:p⁹ mõ:ſʒ volunt
dimittere oia q̄tū ad ſingularitatē:ſʒ nõ q̄tū
ad ꝓprietatē.qꝛ pñt hr̃e ꝓprietatē ſʒ nolunt
hr̃e ſingularitatē.ſ.ꝙ illud qd̄ hñt ſolū ſerui
at eis ſingulariter:imo volūt dare alijs ꝑꝑ de
um.Ecce qd ē bñficētia cordialis. ¶Septia
eſt diligētia ſpūalis.ſ.ꝙ ſim⁹ diligētes ĩ opi-
bus ſpūalib⁹.qꝛ nõ ſufficit facē op⁹ ſpūale: ſʒ
fiat cū diligētia. Religioſus nõ ſolū tenet̄ fa
cere id qd̄ dicit regula ⁊ ꝯſtõnes : ſʒ ꝙ faciat
illa diligent̄.Idē de pſbr̄is ⁊ laycis q nõ tm̄ ĩ
dñica die tenent̄ audire miſſaʒ:ſʒ etiā cū dili-
gentia:vt ſint ĩ pn⁹ miſſe.Itē nõ ſufficit ꝯfite-
ri ſʒ cū diligētia:iam in pn⁹.xl.Itē nõ ſufficit
dicere pniaʒ:ſʒ ꝙ dicat̄ cū diligētia genib⁹ fle
xis.qꝛ ſupplicat regi vl̄ pape xpi.Itē cū dili
gentia cõicare.itē cū diligētia elemoſynā da
re.Talis diligētia facit hoīeʒ diſcipuluʒ xpi.
Rõ.qꝛ mgr̄ diligēs ⁊ nobil̄ nõ vult diſcipu-
los ſomnolētos vel negligētes:ſʒ vult ꝙ ſint
diligētes.Auctas.in hoc clarificat⁹ ē pr̄ me⁹
vt fructū plimū offerat̄ ⁊ efficiamini mei di-
ſcipuli.Io.xv.¶Octaua virt⁹ eſt ꝑſeuerātia
finalis de q̄ loquit̄ thema.Si mãſeritis ⁊c̃.g⁹
neceſſaria ꝑſeuerātia finalis.In ſtudijs gn̄ali
bus qñ mgr̄i ⁊ doctores icipiūt legē.ſ. in fe-
ſto ſcti Luce tota ſchola ē plena diſcipul̄.ſed
in medio ãni ſt̄ valde pauci.ĩ fine aūt q̄ſi nul-
lus remanet.Iõ ſt̄ mlti inutiles diſcipuli.ſoli
ſciūt pn^m libri.modicū de medio:⁊ de fine ni
hil ſciūt:niſi illi q ꝑſeuerāt. Sic ꝺ libro vite q̄
eſt ſctā vita bona ⁊ deuota multi icipiūt ⁊ ſci
unt pn^m bone vite:ſʒ paulatim deficiūt:⁊ ne-
ſciūt finē libri bōe vite.Iõ tales nõ ītrāt ſcho
lā ꝑadiſi:ſʒ illi q bñ incipiūt meli⁹ ꝯtinuant ⁊
optie finiūt:ſunt boni diſcipuli ⁊ veri diſcipu
li xpi.ꝑꝑ hoc dicit xps.Si mãſeritis in ſmõe
meo vere diſcipuli mei eritis. Et qñ bon⁹ di-
ſcipulus xpi itrat aulā ꝑadiſi: ſtatim de⁹ dat
ſibi duas cartas.ſ.diuinitatis ⁊ hũanitatis:in
quo hõ recipit maiorē ſciam q̄ʒ habuerūt in
hoc mūdo ꝓphe vl̄ doctores.Aug.Hec ſcia
hr̃ ex ſtudio libri bone vite.iõ eſt neceſſaria ꝑ
ſeuerātia final̄.De h⁹ dic̄ euāgeliū hodiernū
Dicebat xps ad eos q crediderāt ei iudeoſ.ſ.ſi
dei catholice ĩ h⁹ ⁊c̃.Si mãſerit̄ ĩ ſmõe meo
vere diſcipuli mei eritis ⁊ cognoſcet̄ ṽitatē.
¶Feria.vi.poſt dñicā primā.xl.Ser.vnicuſ.

Ecce ſan⁹ fact⁹ es: iā noli pec
care. Habet̄ textualiter
Io.v.Et officiat̄ in euāgel̄.hodier

no Sctm̄ hodiernū euāgeliū ꝯtinet vnū mi
raculū ⁊ grāde ⁊ excellēs.Nā qdā paliti c⁹ ſa
nus fact⁹ fuit ꝑ ieſuʒ xpm q.xxxviij.ãnis tene
bat̄ ĩ īfirmitate ⁊ hoc ſolo ipſius precepto.ſi-
cut ⁊ ſolo verbo mundus factus eſt. ⁊ conti-
net tria miraculoſa ſecreta ⁊ eſt.
Primum locus vbi factum eſt.
Secundum quomodo factum eſt.
Tertium ad quem finem factum eſt.
Et de iſto vltio loquit̄ ſm thema.ſ.vt aīa iſti
us infirmi curata caueret ſe a pctõ.⁊ iõ dixit.
Ecce ſan⁹ fact⁹ es ⁊c̃.qd̄ fuit thema in qb⁹ q
dem ṽbis erit noſter ſmo.¶Et p⁹ videam⁹
de loco.Dr̄ igit̄ ĩ euāgelio.eſt aūt heroſoly-
mis ꝓbatica piſcina.Appellat̄ piſcina. et h⁹
latine.ꝓbatica grece.hebraice bethſaida . et
dr̄ piſcina a piſce.ſed ꝑ ꝯriū qꝛ nõ erāt ibi pi-
ſces ſicut dr̄ ĩ eccleſijs piſcina vbi aq̄ lauacri
mittit̄:⁊ tñ nõ ſunt ibi piſces.Grece dr̄ ꝓbati
ca.nā ꝓbaton grece dr̄ ouis latine. q̄ꝛ ĩ illa
lauabant̄ oues q̄ ĩ tēplo offerrebant̄. vñ ꝓba
tica.ĩ.ouina.hebraice dr̄ bethſaida.a beth qd̄
eſt dom⁹:⁊ ſaida qd̄ eſt gregis ſiue pecudis.
vñ bethſaida dr̄ idē qd̄ dom⁹ pecudū . et iſta
piſcina noīari iõ meruit ꝑꝑ ṽtuteʒ ipſi⁹.qꝛ in
certo tꝑe anni angelus deſcēdebat ad reuol-
uendū aquā.vt hr̃ in textu.et q ꝑmus attige
bat aquā poſt deſcenſionē angeli ⁊ reuolutio
nem aque ille curabat̄ tm̄.de q̄cūq3 ſpē infir-
mitatis detent⁹ eſſet:⁊ iõ qꝛ xpus ignorabat̄
rectores ciuitatis hierl̄ʒ fecerūt ibi fieri q̄nq3
portic⁹ in q̄b⁹ īfirmi habitarēt.In vno lepro
ſi.in alio ſcabioſi.in alio febricitantes.in alio
paralitici.in alio ṽo vniuerſi alij infirmi.et il
li qui nõ poterāt ire ducebant̄ ab aliqb⁹ alijs
ad piſcinā:vt qlibʒ citi⁹ poſſet ſanari . Et hec
hyſtoria ꝯtinet ſecreta ⁊ ꝑ queſtioneʒ põt de-
clarari.Querit̄ g⁹ vñ tantā ṽtutē iſta piſcina
habebat ꝙ totiēs q̄tiēs angelus deſcendebat
ad mouendū aquā ꝙ habebat illā ṽtutē. Di
co ꝙ hic ſūt tria ſecreta . ⁊ primū ē vt oñdat̄
ṽtus ſctē crucis ⁊ paſſiõis ieſu xpi.Secūdū ē
vt oñdat̄ ṽtus baptiſmi. Tertiū ṽt⁹ cõfeſſio-
nis.Primū g⁹ ſecretū vt oñdat̄ ṽt⁹ crucis ⁊
paſſionis.nā circa h⁹ di.mgr̄ hyſto. ſchola.ꝙ
in illa piſcina erat illud ſignū qd̄ ĩ poſterum
ſeruiuit ligno crucis.nā etiā ĩ biblia inenit̄ ꝙ
regina ſaba venit hierl̄m audire ſapiam ſalo
monis.Et cum tranſiret ꝑ torrētē erat ibi qd̄
dam lignū quod ſeruiebat ad tranſeūduʒ vt
mos erat.Dicit̄.iij.Regū.x.Et fuit ſibi re-
uelatū ꝙ ĩ illo ligno deberet xpus ſuſpēdi ⁊
mori ꝓ toti⁹ mūdi redēptõe.⁊ iſta rõne nola

ſt lignū calcare:ſʒ trāſiuit ſubtꝰ torrētē. Et ad
patriā reuerſa ipſa ſcꝑſit ſalomoni reuelatōeʒ
ſuā quā viderat. ⁊ rex ſalomon ſciēs xpʒ cru-
cifigendū ꝓphetauit dicēs. Sub arbore ma-
li ſuſcitaui te:ibi corrupta eſt mr̄ tua.ibi vio-
lata ē genitrix tua. Cāti. viij. q.d. pplo xpiano
ego ſub arbore pomi ſuſcitaui te:ſʒ mr̄ tua.ſ.
gens iudaica ibi corrupta ē i ſua crudelitate.
Illō ergo ſciebat Salomō lignū fore. ⁊ ideo
ſalomon ligno accepto abſcondit illud ſubtꝰ
terrā dn̄.xx.paſſibꝰ. Et ibi facta fuit iſta piſci
na de q̄ loquit̃ euāgeliū. Et iſta rōne ibi erat
tāta virtꝰ ꝙ ibi erat hmōi lignū:⁊ recipiebāt
infirmi ſanitatē.qꝛ ſignificabat paſſionē xpi.
Nec obſtat ꝙ illō lignū anteq̄ portaſſet xpʒ
⁊ an̄ ſuſpēſionē xpi nullā hēbat ꝟtutē. Dico
tibi ꝙ verū ē ꝙ nō hēbat ꝟtutē:ſʒ iam illud ſi
gnificabat ſʒ ꝙ hr̄ Nu.xxi. Fac ſerpentē ene
um ⁊ pone eū ꝓ ſigno.q ꝑcuſſus aſpexerit eū
viuet ⁊c̄. Nā ante mortē xpi ſignū crucis ma
gnā ꝟtutē habebat:vt ibi hr̄. Jō ad illū locuʒ
accedebāt infirmi vbi crux erat vt ſanari poſ
ſent. Jſta rōne iudei ſanari poſſent.aſpiciebāt
illud ſignū:⁊ hoc erat iam.d.ānis an̄ ſalomo
nē ⁊ ante paſſionē xpi. M.qngētis ānis. Si
gꝰ ſola ligna illiꝰ loci habebāt illā ꝟtutē:q̄to
plus lignū vbi ſuſpēdi d̄bebat. Vn̄ cū d̄ mor
te xpi tractabat̃ dei ꝟtute ligni natauit ſuper
aquā:⁊ iudei acceperūt illud. Eſt gꝰ rōnabile
qd̄ legit̃ i eccleſijs. Nos aūt gl̄iari oʒ in cruce
dn̄i nr̄i ieſu xpi in q̄ eſt ſalus vita ⁊ reſurrectio
nr̄a ꝑ quā ſal.⁊ li.ſumꝰ. Et hr̄ ꝑtim ad Gal.
vi. Qm̄ iudei inde gaudebāt an̄q̄ nos. Nūc
dico ꝙ allegorice reſultat nūc ſecretū. Lignū
illud crucē ſignificat. piſcia aūt ſignificat do-
lores:mortē ⁊ alia multa mala.nā ſicut aqua
ex illa piſcina exire non poterat.ita oportuit
pati xpm ⁊ mori. Lu.xxiiij. Et ſicut illa aqua
ſanauit:ita xps emūdauit nos ꝑ mortē.iuxta
illud. Sanguis xpi q ꝑ ſpm̄ſanctū ſemetipſuʒ
obtulit imaculatū deo emūdauit ꝯſciaʒ nr̄aʒ
ab operibꝰ mortuis ad ſeruiēdū deo viuenti.
⁊ iō noui teſtamēti mediator ē vt morte iter-
cedēte ⁊c̄.ad Heb.ix. Et.v.porticꝰ ſign̄t qn̄-
q̄ vulnera ꝑncipalia.alia aūt vulnera inume
rabilia ſunt. Dico gꝰ de qnq̄ ꝑncipalibꝰ in q
bus oēs nos infirmi eſſe debemꝰ.qꝛ mota aq̄
q ibi erat ſanabat̃. Et iō inq̄t ſalomō. Veni co
lumba mea.veni ad me.i.ad paſſionē ⁊ mūda-
beris in foraminibꝰ petre. in cauerna macerie.
Canti.ij. Petra aūt erat xps. Foramē petre ē
eiꝰ diuinitas.cauerna ipſiꝰ ē ictꝰ lateris. Et qꝛ
aquit nō ſolū foramē fecit:⁊ ſaluauit tūc niſi ſo

lū vnū.qꝛ xps angelus q gdē angelus ē ma-
gni ꝯſilij cū aquā reuolueret.i. patiebat̃. vnū
tūc curabat.ſ.latronē. Vnꝰ ē ⁊ ſecūdū nō hʒ
Eccſs.iiij. Secūda rō ē ſpūalis. qꝛ ꝑdicta pi-
ſcina erat figura baptiſmi. Credit̃ ꝙ i illo tem
pore in q̄ xps ordinauit baptiſmū ⁊ fuit a io-
anne baptizatꝰ:ꝙ illa ꝟtꝰ ſanādi īfirmos ꝑ aq̄
motū fuit oña.qꝛ pꝰ oēs aq̄ erāt mortue q̄tū
ad iſtū effectū.ſ.mūdatōeʒ aiaꝝ. Augu. Que
ē tāta vis aq̄ vt corpꝰ tāgat ⁊ aiaʒ lauet. Sed
deſcēdit āgelus de celo filiꝰ dei ſaluator mū-
di q d̄r angelus.i.miſſus. Jſa. ix. Paruulus
natꝰ eſt nob ⁊ filiꝰ datꝰ eſt nob:⁊ vocabit̃ no
mē eiꝰ admirabil' ꝯſiliariꝰ ſʒ.lxx.iterꝑtes ma
gni ꝯſilij angelus. Jtē Malach.iij. Veniet ad
tēplū ſctm̄ ſuū dn̄ator quē vos q̄ritis:⁊ āgelus
teſti quē vos vultis. Jſte āgelus tetigit aquam
iordanis qn̄ fuit a ioāne baptizatꝰ.tūc aq̄ fuit
mota ⁊ hūit ꝟtutē ſanatiuam. Dicit Beda ꝙ
xps tactu ſue mūdiſſime carnis videlʒ regene
ratiuā ꝯtulit aqs ⁊ tūc oēs aq̄ nāles fuerunt
mote ⁊ viue ad purificādū ⁊ ſanādū aias:⁊ ſic
it cōpleta ꝓphetia Zach.xiij. Jn die illa erit
fons patēs domui dd̄ ⁊ hitātibꝰ hierl'ʒ i ablo
lutionē pctōꝝ ⁊ mēſtruate. Hic baptiſmꝰ hʒ
v. porticꝰ q̄ttuor īſidēūt ad oriētē.ad occidē
tē ad aqlonē ⁊ meridiē:qntꝰ ē pueroꝝ q ſolū
hn̄t īfirmitatē pcti original'.⁊ ibi ſanant̃ oēs a
q̄cūq̄ infirmitate detineant̃ pcti. Jō paulus.
Dn̄s oiuʒ diues ē in oēs q inocāt illū ois.n.
q̄cūq̄ inuocauerit nom̄ dn̄i ſaluꝰ erit.ad Ro.
x. Sanabat̃ aūt vnꝰ.ſ.ille q priꝰ deſcendebat
poſt motionē aq̄. Figura fuit.qꝛ baptiſmꝰ ſo-
lū ſel' ⁊ vna vice hʒ ꝟtutē ⁊ efficaciam ſanādi
aias:ſicut ſolū ſel' ꝓ pctis nr̄is mortuꝰ ē. Scdo
ſanabat̃ tm̄ vnꝰ.qꝛ qlibet hʒ duas ſubas.ſ.ſub
ſtātiā corꝑalē ⁊ icorꝑalē.i.corpꝰ ⁊ aiam:naʒ
q̄uis aia lauet̃ adhuc corpꝰ vitioſū ē:⁊ iō vnꝰ
tm̄ curat̃. Et iō paulꝰ ait. Cōdelector.n. legi
dei ſʒ iteriorē hoieʒ.video aūt aliā legē i mē
bris meis repugnātē legi mētis mee. Ad Ro.
vij. Curat̃.n.ſola aia. Videte igit̃ tertiā rōnē
qd piſcina ſignificet.ſ.ille locꝰ.⁊ qd aq̄ q̄ ē tā
ta vi vt corpꝰ ſanet ⁊ aiam. Tertia rō ſpūalis
q̄re piſcina hēbat ꝑdictā ꝟtutē: qꝛ figurabat
ꝯfeſſionē ſacramētalē. Rō.qꝛ ſicut ibi lauabant̃
tur oues offerēde i tēplo:ſic oʒ nos lauari ⁊
purificari in piſcia ꝯfeſſiōis ab oibꝰ culpis ⁊
macul' pctōꝝ ſi i tēplo ꝑadiſi volumꝰ offerri.
Et iō d̄r. Si ꝯfiteamur pctā nr̄a fidel' ē ds ⁊ iu
ſtus vt dimittat nob pctā nr̄a ⁊ emūdet nos
ab oī iniq̄tate ⁊c̄.i. Jo.i. Nō.n. ē verēdū nec
debeo vereri:ſʒ oia reuelare pctā nullū omit-

tēdo ⁊ iſto mō purificat̃.ſ.ex iſta piſcina. ⁊ hʒ
iſta piſcina.v.porticꝰ.i.qnq̄ ꝯditiōes pctōꝝ.
Et pmꝰ eſt cogitatio.vbi ſūt oēs q itrinſecꝰ te
nēt pctā.ſ.ſuꝑbiā:auaritiā ⁊c̄. Jn his ſūt multi i
firmi ⁊ ſine nūero. Scdo ē locutio.⁊ h ſūt oēs
q loquunt̃ i deū ⁊ ꝯ ꝓximū peccātes.ſ. diffa-
mātes.blaſphemātes ⁊c̄. Tertiꝰ ē oꝑatio:hic
ſūt oēs q oꝑe peccāt:vt luxurioſi tāq̄ leproſi
latrōes:vſurarij:⁊ guloſi. Quartꝰ ē omiſſio:⁊
hic oēs religioſi ꝯcurrūt:ſuū ordinē nō ſuan
do:oēs mali ꝑſbr̄i:horas nō dicēdo aut iordi
nate viuēdo ⁊ hic ceteri.ſ.layci miſſam nō au
diēdo vl' alios ꝑturbādo:⁊ hic iacēt nō ꝯfitē
tes nec cōicātes. Quītꝰ ē obſtinatio.hic iacēt
obſtinati ⁊ idurati i pctis:[illegible]nōes:meretri-
ces:ipenitētes. Oēs hi iac[illegible] circuitu piſcine
ꝯfeſſiōis ſpectātes motū aq ꝑ angelū.āgelus
ē iſuſio gr̄e q̄ de celo hʒ deſcēdere:qui mouet
aquā i ꝯtritiōe.qꝛ aſs ſiū motu ꝯtritiōis nullꝰ
ſanat̃ i piſcia. Auctas. Sicut ꝑturientis cor tuuʒ
fantaſias patit̃ niſi ab altiſſimo fuerit emiſſa
viſitatio. Eccli.xxxiiij. Nō fantaſias dicendo.
Miſer quō ꝯfitebor diffamādo ⁊c̄.oia hic ſūt
fātaſie:gꝰ opʒ vt āgelꝰ deſcēdat.ſ.iſuſio gr̄e vt
moueat aquā ꝑ ꝯtritionē. Nō ſanabat̃ tantū
vnꝰ.qꝛ ꝯfeſſio fienda ē ſecrete:ita ꝙ vnꝰ poſt
alterū ꝯfiteat̃.qꝛ ꝯfeſſio duoꝝ ſil' nihil valeret
ēt ſi i pctis fueꝛt ſocij.oʒ ꝙ ſolū vnꝰ ꝯfiteat̃.rō
nē aſſignat Tho.i.iiij.dicit ꝙ i ꝯfeſſiōe illō qd̄
gerit̃ exteriꝰ dʒ ſignificare illō qd̄ fit interiꝰ.⁊
qꝛ iteriꝰ celant̃ pctā.diuinitꝰ ꝑ remiſſionē ꝟtu
te ꝯfeſſiōis.iux̄ illud. Beati q̄rū remiſſe ſūt iniq
tates ⁊ q̄rū tecta ſūt pctā. Jō ſecrete dʒ fieri cō
feſſio exteriꝰ. Scdo ſanabat̃ vnꝰ. qꝛ vnus oia
pctā ſua vni ꝯfiteri dʒ ⁊ nō diuidē.qꝛ nihil va
let talis ꝯfeſſio. Aug. Caueas ne verecundia
ductꝰ diuidas ꝯfeſſionē.qꝛ hꝰ ē ſꝑ venia care
re.ad quā putas ꝑ fruſta ꝑuenire. ¶ Scdo vi
dēdus ē modꝰ quō factū ē.ſcda ps ⁊ breuius
d̄r i textu. Erat ibi hō qdā.xxxviij.ānis infir-
mus.nā iſte dixit.hoieʒ nō habeo cū paupꝰ eēt
⁊ ſeruū nō hr̄et.⁊ qꝛ ſeipſʒ portare nō poterat.
iō aliꝰ ꝑueniebat eū:⁊ iō tot ānis fuit ipe īfir
mus cui xps dixit:ſurge. Mō itremꝰ nunc ſe
creta ⁊ q̄ramꝰ cur cū illi qnq̄ porticꝰ eēnt in
firmis pleni:vnū tm̄ curauit:⁊ de alijs nullā fe
cit mētionē.cū ipe dn̄s ſit vl'ter libalis. Rn̄-
ſio ꝙ xps i iſto maiorē vidit deuotionē q̄ʒ in
alijs. Nec credatis ꝙ xps curabat oēs īfirmos
q recurrebāt ad eū:n̄ qn̄ n̄ poſſʒ oēs curare q̄
tū ad ſuā potētiā:ſʒ ex idiſpōne ipſoꝝ: qꝛ non
hēbāt deuotionē.vel qꝛ ſanitas corꝑis nocuiſ
ſet aie. Sicut pōt videri i ſole:q liberalit̃ mittit

radios ſuos:⁊ q̄tū ē ex ꝑte ſolis totū mūdus
ſaltē illuiabilr̄ illumiat:tn̄ nō oēs illumiat.
qꝛ nō oēs apiūt ſibi feneſtras ⁊c̄. vt pʒ de in-
carceratis i obſcuro loco. Sʒ ꝙ illos nō illumi
nat nō ē ex culpa vl' defectu ſolis ⁊c̄.ita d̄ xpo
q d̄r eē ſol iuſticie iux̄ dictū Jo.i. Erat lux ꝟa
q̄ illu.oēʒ ho. ve.i hūc mū.⁊c̄. ecce q̄ ē rō q̄re
nō illūiat iudeos vl' alios īſideles. qꝛ nō ē ex
defectu ſol'.qꝛ vlit oēs illūiat: imo ex defectu
ipoꝝ iudeoꝝ:q ſūt ⁊ volūt eē i carcē moyſi vel
ſarracenoꝝ q volūt eē in carcē machometi:⁊
ſic de alijs. gꝰ dōm eſt ꝙ de oibꝰ illis īfirmis
nullꝰ erat tm̄ deuotꝰ ieſu xpo nec tm̄ affectus
q̄m alij forte ꝯfidebāt vnꝰ i bonis cibis aliꝰ in
ſuitoribꝰ:aliꝰ i diuitijs. Sed iſte erat paupꝰ ⁊
ꝑaliticꝰ:iō nō poterat ire:ſʒ ductꝰ deuotiōe in
gebat iux̄ ꝟbū dd̄. Dn̄e an̄ te oē deſideriū me
um ⁊ gemitꝰ meꝰ a te n̄ ē abſcōditꝰ pſ.xxxvij.
Et iō nō erat defectꝰ libalitatis ieſu xpi. Jō hr̄
Lu.vi. Ois q venit ad me ⁊ audit ſmōes me
os ⁊ facit eos:oñdā vob cui ſilis ſit. Silis ē hoi
edificāti domū q fodit in altū ⁊ poſuit funda
mētū.ſ.petrā. Jnūdatiōe aūt facta illiſuʒ eſt
flumē domui illi ⁊ nō potuit eā mouē. Fūda-
ta.n.erat.ſ.firmā petrā. Multi.n.oſculabant̃
tur ei manꝰ:tn̄ nō oēs ſanabant̃.eo qꝛ nō ha-
bebāt rectā mētē ⁊ itētionē.⁊ qꝛ forte ſanita-
tē nō petebāt bono fine vl' itētiōe. Et iō dicit̃.
Nō poterat ibi ꝟtutē illā facē niſi paucos in-
firmos impoſitis manibꝰ curauit. Marc.vi.tn̄
hn̄ poterat de ꝑtāte abſoluta. Sʒ nō poterat
qꝛ nō ꝯdecebat nec ꝯgruebat eis neq̄ erāt di
gni.qꝛ xpʒ negligebāt. Jō nō oēs tāgētes cu-
rabat ſʒ credētes ⁊ ꝯfidētes.ſʒ iſtū curauit qꝛ
credidit in eū. Et iſta ē rō l'ralis. Sʒ alie ſūt rō-
nes meliores q̄re ibi curabāt.⁊ h duplr̄. Pꝰ
ad oñdēdū ꝟtutē baptiſmi.qꝛ i illa piſcia nul
lus curabat̃ niſi qlibʒ ibat ꝑ ſe vel portabat̃ ꝑ
aliū i piſcinā.ad inuēdū ꝙ nullꝰ pōt ſaluari niſi
vadat ad fōtē baptiſmi:ſi adultꝰ ſit: vt indeꝰ
agarenꝰ vl' portet̃ vt pueri iſātes. Jo.iij. Niſi
qs renatꝰ fuerit ex aq̄ ⁊ ſpūſctō ⁊c̄. Sʒ qd de
īfideli q vult oio baptizari.⁊ h deſiderat ⁊ af-
fectat:ſʒ nō pōt ire:qꝛ forte occidit̃ vl' morit̃.
Jdē de īfirmo q nō pōt ire.qꝛ vl' claudꝰ vl' iacʒ
i lecto:⁊ nemo vult eū baptizare. Dōm ꝙ i ta
li caſu tal' ſanat̃ a xpo:ſicut iſte fuit ſanatꝰ a xpo
⁊ baptizat̃ baptiſmo flamis.i.ſpūſſcti. Et ideo
xps. Ego ſitiēti dabo d̄ fōte aq̄ viue g̃tis. Qui
vicerit poſſidebit h. Apoc.xxi. Et iſte ſolū ſiñ
abſolutōe aq̄ curatꝰ ē ⁊ ſaluatꝰ. Oñdit̃ gꝰ cū
alios curare noluit ꝙ q pōt baptizari ⁊ nō fa
cit nō ē ſaluꝰ. Ad oñdēdū ꝟtuteʒ ꝯtritiōis.ſi

volumus loq de illa piſcina in q̃ tñ ſignificat
ↄfeſſioné.in illa qs pót ſaluari ſine ↄfeſſióe ſa
cramẽtali.Si hꝫ opoꝛtunitaté ↄfitédi ꝛ non
vult ñ ſaluabiť.Auctas Prouer.xxviij.Qui
abſcōdit ſcelera ſua nõ dirigeť.Qui aũt ↄfeſ/
ſus fuerit ꝛ dereliq̃rit ea miam dei ↄſequetur
Sꝫ ſi eſt aliqs in tali caſu ꝙ nõ pót ire ad cõ/
feſſionẽ:nec pót ipſũ ↄfeſſoꝛẽ vocare. q: occi/
diť vel moꝛiť ſubito.ſꝫ deſiderat ꝛ effectat aio
cõfiteri.ꝛ hꝫ ↄtritionẽ de pctis ſuis.talis ſana
tur a xp̄o ſupnãliter: ꝛ ex ſola ↄtritióe.Et iuẍ
iſtã mãꝫ dicã vobis vnũ miraculũ. In q̃dã ci
uitate erat q̃dã mulier peccatrix q̃ fecit mul/
tos hoies peccare ꝛ occidere.ꝛ ſel' ipſa venit
ad audiẽdũ rarũ:ꝛ ita venit multũ bñ oꝛnata
ideo vt videreť ab oib⁹ gẽtib⁹:ꝛ poſuit ſe i lo
co vbi poſſet videri.Cõtigit ꝙ p̄dicatoꝛ teti/
git de pctõ luxurie.ꝛ quõ erat magnũ pctm̃.
ꝛ illa habuit ↄtritionẽ ꝛ incepit flere acriter
cũ magno doloꝛe:intm̃ ꝙ ipſa cecidit i terraꝫ
ꝛ moꝛtua eſt.ꝛ gẽtes hoc vidẽtes dolebãt ꝙ
ſine ↄfeſſióe deceſſiſſet.Et p̄dicatoꝛ dixit. Bo
na gens oꝛate deũ ꝓ ea.Nã ↄtritioné habuit
ꝛ imediate fuit audita vox de celo di. Frater
nõ oꝛet deũ ꝓ iſta:ſꝫ oꝛet eã vt oꝛet ꝓ vob q̃ñ
ipſa eſt in pdiſo.Videatiſ g° ꝙ iſta non venit
ad piſcinã ↄfeſſióis:ſꝫ fides ꝛ ↄtritio ſufficiũt
Vñ David.Sacrificiũ deo ſpũs ↄtribulatus
coꝛ ↄtritũ ꝛ hũiliatũ de⁹ nõ deſpicies pſ.l.Sꝫ
illis qui hñt tp̄s ꝛ ſpaciũ penitẽdi nõ valet ſo
la ↄtritio ſine ↄfeſſióe ſacramẽtali.Iõ mõ va/
datiſ ad piſcinã ↄfeſſióis ꝛ lauetiſ vos ibi.Yſa.i.
Lauami mũdi eſtote. ¶ Tertio vidẽdus eſt
finis q̃re miraculũ fuit factũ.q: ad ſanãdũ nõ
ſolũ coꝛp⁹ ſꝫ etiã aiaꝫ:vt viueret ſine pctõ.De
hoc dic thema.Ecce ſan⁹ fact⁹ es.iã noli pec
care:ne deteri⁹ tibi aliqd ↄtigat.Et circa hoc
dicũt gloſe oꝛdinarie.ꝙ iſte erat infirmus ꝑꝑ
pctm̃.ꝛ ideo dicũt medici ꝙ ifirmitas q̃ venit
ꝑ renouationẽ ſiue recidiuationeꝫ ẽ peioꝛ q̃
principalis ifirmitas.Et iõ ieſus xp̄s curauit
iſtũ:ꝛ nõ ſolũ i coꝛpe:imo in aia. Iuxta dictũ
ioãnis.q: totũ hoieꝫ ſanũ feci.Io.vij.Itẽ dr.
Date magnificẽtiã deo nr̃o.dei ꝑfecta ſũt opa
Deut.xxxij.Ex qb⁹ auctatib⁹ hr̃ regula theo
logie.ꝙ de⁹ nõ curabat vnq̃ coꝛp⁹ ſine cura/
tione aie.Inqt ergo.Vade iaꝫ noli peccare.
Nã ſicut medic⁹ deſerit infirmũ recidiuãteꝫ.
Ita xp̄s recidiuantẽ i pctis. Nã etiã medic⁹
dat infirmo regimẽ ꝛ dietã.ꝛ ſic ieſus xp̄s fecit
Et hoc ẽ q̃ñ poſt ↄfeſſióeꝫ iniũgiť pnia.Et die
tã ſuat pctoꝛ.bñ facit.ſi naũt recidiuat. Et ſic
eſt.q: ſi cẽtũ curant de ifirmitate:decẽ nõ cu/
ranť de recidiuatióe:vt videtis de iuda quem
xp̄s ſanauit ſibi oia pctã dimittẽdo q̃ñ miſit
ſeſi cura xp̄i:ſꝫ poſtea recidiuauit.iõ xp̄s ipſuꝫ
deſeruit.q: .xxx. denarijs fuit a medio diſtẽpe
rat⁹.merito ergo dic thema.Ecce ſan⁹ factus
ꝛc.noli peccař.i.recidiuari.Iõ Petr⁹.Si.n.
refugiẽtes coinquatões mũdi i cognitóe dñi
nr̃i ꝛ ſaluatoꝛis ieſu xp̄i his recurſis iplicati
ſuperanť facta ſũt eis poſterioꝛa deterioꝛa po
rib⁹.ij.Pe.ij.Itẽ Iere.lj.Curauim⁹ babylo/
nẽ ꝛ nõ ẽ curata.derelinq̃mus g° eã. Curaui
mus babylonẽ.i.ꝑſonã ↄfuſã ex pctis: ꝛ nõ ẽ
curata.q: recidiuauit.iõ derelinq̃m⁹ eã.Ecce
ſan⁹ fact⁹ es ꝛc.coꝛpaliter.iõ noli peccare.i.
noli recidiuar[illegible] Itaq bona gens oẽs ifirmi
ſumus.veniem[illegible]° ad piſcinã vt mũdemur ꝑ
pniaꝫ vt ſanemur ab oib⁹ ifirmitatib⁹ ꝛ pctis
noſtris ꝛ ꝑ cõſequẽs veniamus ad gloꝛiam.

¶ Sabbato poſt primã dñicã.xl. Sermo.i.

Faciamus hic tria taber nacula ꝛc.

Mat.xvij. Recitatiue aũt in euã/
gelio hodierno ſm ſeriẽ.ad decla/
rationẽ iſti⁹ ṽbi ꝛ materie p̄dicãde eſt ſciẽdũ
ꝙ in ſacra ſcriptura doctrine euãgelice deuo
te audite ꝛ auſcultate tabernacula vocantur
Nã ſi bñ inſpicianť vtilitates tabernaculoꝝ
recte appꝛopꝛianť euãgelicis doctrinis. Naꝫ
q̃ñ fiũt ab aliqb⁹ armigeris tentoꝛia ſeu taber
nacula.fiũt triplici rõne.Et p̄a rõ eſt ꝓ ardo/
re ſol' ꝛ h° cã refrigerãdi. Secũda ↄ̃ vẽti ipe
tũ ꝓ ſecuritate. Tertia ↄ̃ pluuiam ꝓtegẽdo.
Oẽs has vtilitates dãt doctrine euangelice
diligenť auſcultate.ꝛ h° ↄ̃ triplicẽ defectũ.Et
p° doctrina euãgelica refrigerat ꝛ p̄ſeruat ho
minẽ ↄ̃ ſtimulũ ꝛ ardoꝛẽ carnis. Naꝫ mouet
multos ꝛ cõmouet i pctis luxurie.alios i aua
ritia.alios in alijs pctis.Sũt g° iſte doctrine
dãtes refrigeriũ ↄ̃ ardoꝛẽ carnis. Secũdo in
hoc mũdo ſunt magni vẽti ꝛ turbulẽti ꝛ tem
ptatiões demonũ:ſꝫ itra tabnaculũ.i.oꝛatio/
nẽ ꝛ ↄtẽplationẽ. Nã oro ꝛ ↄtẽplatio exclu/
dũt tẽptatiões dyaboli. Tertio ſũt pluuie ma/
gne ꝛ diluuia.ꝛ iſte ſũt mũduſ q mltas occaſio
nes dat peccãdi.Sꝫ igredẽ tabnaculũ doctri
ne euãgelice ꝛ erit tũc remediũ.Et iõ Yſa.in/
qt de euãgelica doctrina.Sup oẽm gliaꝫ ꝓte
ctio ꝛ tabnaculũ erit i vmbꝛaculũ dei ab eſtu
ꝛ i ſecuritatẽ ꝛ abſcõſionẽ a turbie ꝛ a pluuia
Yſa.iiij.Itẽ oro vl' ↄtẽplatio dat refrigeriũ in
die ↄ̃ carnis ardoꝛẽ.Ecce p̄mã vtilitatẽ. Iteꝫ
dat ſecuritatẽ ↄ̃ ipetũ vẽtoꝝ:ꝛ hec ẽ ſcđa vt⁹
vl' vtilitas.itẽ abſcõſionẽ dat pluuiaꝝ.ecce tã
tia ṽt⁹.Et ſic rõne ꝛ auctate he doctrie appa
rẽt tabernacula.ꝛ iõ tres doctrinas p̄dicare i
tẽdo q̃ erũt tria tabnacula.Faciam⁹ h̄ tria ta
bernacula.qđ fuit thema nr̃m:g° ſmo ↄtẽpla
biť circa hãc trãſfigurationẽ glioſaꝫ tripl'r ſeu
erit triplex ↄtẽplatio.¶ Pa q: h̄ trãſfigura/
tio fuit glioſe celebrata.¶ Scđa q: h̄ trãſfigu
ratio fuit placide accepta.¶ Tertia q: h̄ trãſ
figuratio fuit pie abſcõdita. Ponam⁹ g° nos
bona gens i his trib⁹ tabnacul' vl' in vno iſto
rũ.¶ Dico p° ꝙ fuit celebrata glioſe.q: i euã
gelio dr.Aſſũpſit ieſus petꝝ iacobũ ꝛ ioãneꝫ
fr̃em ei⁹ ꝛ duxit illos i mõtẽ excelſũ ſeoꝛſuꝫ ꝛ
trãſfigurat⁹ ẽ añ eos:ꝛ reſplẽduit facies ei⁹
ſic ſol.veſtimẽta ãt ei⁹ alba [illegible] ſũt ſic nix.Et ap
paruerũt illis moyſes ꝛ helias cũ eo loq̃ntes
Et h̄ dñi volo p̄m tabnaculuꝫ edificare. Tres
g° elegit ieſus vt ſeq̃renť eũ eis ſecretũ oñſur⁹
qs duxit ad ṽticẽ monť:ꝛ dũ ipe oꝛaret trãſ/
figurat⁹ ẽ:nõ tñ ꝙ mutaſſꝫ figurã quã iã ha/
bebat:ſꝫ ꝙ reſplẽduit vt ſol:nõ vt ſolebat:ſꝫ i/
cõꝑabil'r pluſq̃ ſol:ſꝫ i euangelio dr vt ſol.iõ
q: i mũdo nihil lucidi⁹ ineniť:ꝛ nõ ſolũ i vul/
tu ꝛ mãib⁹:ſꝫ etiã ꝛ veſtes erãt vt nix: ſꝫ ꝛ pl⁹
icõꝑabil'r.Et apparuerũt ibi duo viri ſcti ꝛ an
tiq̃.ſ.moyſes ꝛ helyas. Intelligatiſ aiaꝫ moyſi
nã moꝛtu⁹ erat ꝛ aia ipſi⁹ erat i iferno ſctõꝝ
patrũ.tñ helyas nõ erat moꝛtu⁹: imo viu⁹.nã
adhuc viuit i pdiſo terreſtri.Et iſte dꝫ p̄dica
re tp̄e antixp̄i.ꝛ ↄ̃ ipꝫ ãtixp̄m q iterficiet eum
martyrizãdo.Et iſti tres apl'i q̃uis nũq̃ vide
rũt eos.illico cognouerũt eos ꝑꝑ ſplẽdoꝛẽ:ꝛ
viderũt eos loq̃ntes cũ ieſu. Sꝫ qd loq̃banť
nõ dr ꝑ marcũ nec ꝑ mattheũ.ſꝫ dic btũs Lu
cas ꝙ loq̃banť adiuicẽ ḋ exceſſu paſſióis xp̄i
in hieriſm fiẽdo i ill' dieb⁹.Lu.ix.Nunc bona
gẽs videam⁹ p̄cticã.iſti ſic ſtãtes cũ ieſu moy
ſes ꝛ helyas adoꝛauerũt ieſũ.ſciẽtes ieſuꝫ eſſe
deũ ꝛ hoieꝫ.ꝛ mirabanť q̃pl'imũ q̃re ipe per/
mitteret ſe ita cathẽari ꝛ a iudeis ligari.ꝛ h°
tñ ꝓ pctõꝛib⁹:cũ ſolo ṽbo poſſꝫ h° facẽ mltuꝫ
admirãtes de h° cũ ipe gliã angel' ꝛ oib⁹ alijs
det:ꝛ dicebãt.O ds ꝛ q̃nta charitas eſt iſta.
Sigillati totã ei⁹ paſſionẽ diſcurrẽdo ꝛ recti
tãdo exceſſũ paſſióis.q̃ paſſio dr exceſſus.ꝑꝑ
exceſſũ doloꝛẽ ꝛ amoꝛẽ q̃ i hoc nob oñſurus
erat.q:.ſ.ds diues ẽ i mia.ꝛ ꝑꝑ nimiã charita
tẽ ꝛ miaꝫ dilexit nos.ſꝫ ꝙ hr̃ ad Eph.ij. De⁹
aũt q diues ẽ i mia ꝑꝑ nimiã charitatẽ ſuã q̃
dilexit nos.ecce g° quõ glioſe ẽ celebrata iſta
trãſfiguratio.ecce p̄m tabnaculũ.h̄ q̃ẽſcam⁹ ↄ̃
ipetũ ꝛ tẽptationẽ dyaboli.ꝛ h̄ ad lraꝫ. intre
mus tñ ſecreta.et q̃ro p° q̃re xp̄s trãſfigurari
voluit.Scđo de ꝑſonis appellari voluit. Ad
p̄mã rñdeo vt oñderet itriſecã gliã ꝛ ſecretã.
Sicut dictuꝫ ẽ ꝑ doctoꝛes. Declarem⁹ g° ꝙ
q̃ñ xp̄s aſſũpſit hũanitatẽ q̃re illã aſſũpſit vi/
deam⁹.Dico ꝙ duplici ḋ cã. Nã aia illico vt
fuit creata in vtero ṽginis marie imediate tã
tã hũit gliã quãtũ hꝫ mõ in celo.ꝛ hoc ꝑꝑ ei⁹
diuinitatẽ:q: erat ſubſtãtia ſpũalis tñ erat ab
ſcõdita in coꝛpe.et iõ dicim⁹.Vidim⁹ gliam
ei⁹ q̃ſi vnigeniti a p̄re ꝛc.io.i. Coꝛp⁹ aſſũpſit
nõ glioſuꝫ:ſꝫ paſſibile ꝛ moꝛtale ſicut nos:ꝛ
pluſq̃ qlibet nr̃ꝫ.et h° nr̃a vtilitate.Sꝫ ḋ aia
eſt aliť.ꝛ h° ꝑꝑ ſuã nobilitatẽ debuit ꝑ oia fra
trib⁹ aſſimilari.ſm qđ legiť ad Heb.ij. Vñ de
buit ꝑ oia fratrib⁹ aſſimilari:vt miſericoꝛs fie
ret.In q̃ coꝛpe aia glioſa erat. nõ tñ videbať
a gentibus.Quo credebatur ꝙ ſicut coꝛpus
ita aia eſſet paſſibilis.qđ xp̄us monſtrare vo
luit nõ ſic eſſe.Ex iſta ratióe voluit oſtendere
ſuam gloꝛiaꝫ q̃ ſupꝛa coꝛpus exiuit ꝛ redun/
dauit.Et audiatis ꝑabolaꝫ.ſi foꝛte eſt aliquis
hõ male veſtitus ꝛ eſt ditiſſim⁹:gentes repu/
tabunt illũ pauperẽ: ꝛ ipe conuocat oẽs ami
cos ꝛ ꝑentes ſuos:ꝛ oñdit eis diuitias ſuas
ꝛ tunc illum ſequuntur gẽtes dicẽtes. Licet
ille male ſit veſtit⁹:diues ẽ ſeq̃mur ergo euꝫ.
Iuxta vulgare:q: denarij faciunt bonũ ſoci/
um.Ideo xp̄us voluit tranſfigurari. Nã iam
ipſe pꝛomiſerat dũ vixit. Sunt qdam de hic
aſtantibus q non guſtabunt moꝛtẽ. donec vi
deant filiũ hominis venientem in regno ſuo
Matthei.xvi.Et dicebat de iſtis quos acce/
pit modo ſecuꝫ.Moꝛaliter ꝓ vob.et pꝛimo.
xp̄us habuit gliam:ꝛ coꝛpus erat paſſibile.
Sic de aiabus ſanctis q̃ tranſeunt de iſta vi/
ta ad aliam. Nã pꝛimo aie ſunt in glia:ꝛ coꝛ/
poꝛa remanent hic in putredine.tñ tranſfigu
rabitur coꝛpus noſtrũ in die.ſ.reſurrectionis
ꝛ aia glificata reſumet coꝛpus ꝛ redundabit
ſupꝛa coꝛpus.et illud dicitur glificatum coꝛ/
pus clarum ꝛ clarius q̃ ſol erit in die iudicij
Et ideo dr Matth.xiij.Tunc fulgebũt iuſti
ſicut ſol in regno patris eoꝛum. Ad ſecundã
queſtionẽ quare ſingulariť accepit tres apo/
ſtolos ꝛ non plures:nec omnes ſanctos niſi
iſtos duos tñ ꝛ veteris teſtamenti vocauit ꝛ
ſic quinq. Dicunt ſancti doctoꝛes ꝙ in oꝛe
duoꝝ vel triũ ſtat oẽ verbũ.ſi de numero que
ratur.Sed ꝛ ſi de perſonis dico de apoſtolis
q: hi erant xp̄o familiares:q: pꝛomiſſione di
uina beatus petrus erat iam papa conſtitu/
tus vt melius ſciret.Secundo vocauit Iaco
bum maioꝛem:quia prim⁹ erat martyriuꝫ ſu/

ſcepturus.vt habet Actuū.xij. Occidit autē iacobum fratrem Joannis gladio ⁊c. Ter/tio vocauit Joānē:qꝛ fuit a deo vgo electꝰ ⁊ īter ceteros magis dilectus.gͦ meruit a dño magis honorari. De aliis duobꝰ qꝛ Moyſes erat mortuꝰ iā erāt mille āni. Dico ante trāſfigurationē voluit mortuū ⁊ viuū vocare vt iudex videret viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ non ſicut de dñis tpalibꝰ: qꝛ illi nō iudicabunt mortuos. Jō dī. Nolite timē eos q occidūt corpꝰ:aiam aūt nō pñt occidere. Matthei.x. Jō Actuuz x. Quia ipſe q ꝯſtitutꝰ eſt a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. Sz q̄re magis Helyas q̄ȝ Enoch cū eſſet ſic viuꝰ. q̄ſtio ē īſoluta. Et q̄re moyſes mortuꝰ pluſq̄ȝ alij ſancti pr̄es. Qꝛ ſunt pr̄es mortui maxīe cū abrahā eſſȝ capitaneꝰ. Et iō dī.in ſinu abrahe. Luce.xvi. Ego dico ſcōȝ do ctrinas varias circa hoc.⁊ capio vnā ptē ſeu opinionē dicēdo.ꝙ alij ſancti pr̄es nūq̄ȝ ieiu/nauerūt q̄dragesimā niſi iſti duo. Habemꝰ de moyſe.dicit Exo.xxxiiij. Fuit cū dño Moyſes q̄draginta dies ⁊ q̄draginta noctes.panē nō comedit ⁊ aquā nō bibit. De Helya.iij. Re/gum.xix. Comedit ⁊ bibit ⁊ ambulabat i for/titudine cibi illꝰ q̄draginta diebꝰ:⁊ q̄dragin ta noctibꝰ vſq̄ȝ ad mōtē dei oreb qꝛ gͦ q̄dra/geſimā ieiunauerūt:iō meruerūtītereſſe trāſ/figuratiōi. Jn q̄ clare pȝ quātū placet deo ſa/crū hoc ieiuniū q̄dragesime. Jō debemꝰ ieiu nare q̄dragesimā:⁊ in die paſche erimꝰ i trāſ figuratiōe.ſ.cōicādo.⁊ poterimꝰ dicere cum apſo. Nos aūt oēs reuelata facie gloriaȝ dei ſpeculātes in eādē ymaginē trāſformamur a claritate i claritatē tāq̄ȝ a dñi ſpū.ij. Cor.iij. Nō ħ quō xp̄s:moyſes:⁊ helyas ieiunauerūt q̄dragesimā. Et dic ꝙ xp̄s ieiunauit orando. Luce.vi. Exijt in mōtē orare:⁊ erat pnoctās in orōne dei. Moyſes ieiunauit q̄dragesimā audiēdo. Exo.xxxiiij. vbi dī ꝙ ſteterat i mon te cum dño. Helyas ieiunauit itinerādo ſiue ambulādo.iij. Reg.xix. Sic nos ad iſtar xp̄i debemꝰ vacare orōnibus.ad Ephe.v. Eſtote imitatores dei ſicē filij chariſſimi.p oēȝ orōnē ⁊ obſecrationē orātes. Scōo ad inſtar moyſi audire miſſas ſmōes:⁊ ſic erimꝰ ſiles moyſi. Tertio ad iſtar helye ambulare ⁊ ieiunare iti nerādo.qꝛ cū ieiunat orādo ſic xp̄s ⁊ auſcul/tādo ſic moyſes:ieiunare debet ſic helyas iti nerādo.hͦ ē viſitādo eccl̄ias.qꝛ i oibꝰ ſūt mul te īdulgētie.⁊ pꝰ ire ad veſpas:⁊ i poſterū in paſcha erit digni hr̄e glīā padiſi. Debet eniȝ vos forēſes his tpibꝰ vr̄os libellos ꝑponē:⁊ exceptiōes ⁊ allegatiōes facē.dicēdo orōnē dicēdo Pr̄ nr̄. Aue maria ⁊c. ⁊ poſt ſmonē auſcultādo ⁊ orādo itineret.vt dixi vob.vt lu crem aliqd p aia vr̄a vos diuites. Et recorda mini qd dixit xp̄s. Nolite murmurare inuiceȝ. Jo.vi. Antiqꝰ.n.his tpibꝰ non apiebat neq̄ȝ for tenebat.tn̄ nūc ē ſic. Et hͦ de pͦ tabnacu lo.

¶ Scōa ps ē i q̄ hec trāſfiguratio fuit pla cide accepta.ſ.ab apl̄is moyſe ⁊ helya. Jſtud pȝ.qꝛ dicit ſctūs Pet. Dñe bonū ē nos ħ eē. Faciamꝰ gͦ tria tabernacula. Fuit gͦ placide accepta.qꝛ cū xp̄s ſic ſtarȝ trāſfiguratꝰ ibi ſen tiētes gl̄aȝ padiſi.dixit Petrꝰ. Bonū ē nos ħ eē.qꝛ guſtauerat tabnā padiſi.qꝛ dixit. Fa/ciamꝰ ħ tria tabernacl̄a.q̄ſi credēdo ꝙ ioānes ⁊ iacob cū helya:⁊ ꝙ ipſe hita ret cū xp̄o. Sȝ circa hͦ dixit ſan. Lucas.qꝛ ne ſciebat qd diceret. Sȝ venit nubis ſplēdida:⁊ obūbrauit eos. Circa hͦ vide.nā lȝ nubes de ſe ſit clara tn̄ pp īpedimētū videt eē ſicut vm bra. Et ſic ſtātibꝰ venit vox de celo di. Hic eſt filiꝰ meꝰ dilectꝰ. Et ceciderūt oēs in facies ſu as. Et apl̄is ſic iacētibꝰ venit ieſus ⁊ leuauit eos.⁊ ipſi erecti viderunt ꝙ moyſes ⁊ helyas iam receſſerunt.moyſes ad locum ſanctorum patrū helyas ad paradiſum terreſtrē. Et cir/ca hoc poteſtis cogitare ꝙ qn̄ aia moyſi venit ad locū ſuū fuit interrogata dicendo. Unde venis:⁊ qd vidiſti. Qui reſpōdit. Uidi mun/di redemptorē qui iā hȝ tot ānos.cito veniet ad liberandū nos.o magnū gaudiū fuit eis. Jdē dicimꝰ de helya qn̄ ſociꝰ ſuus Enoch vi dit eū:⁊ dixit ei.o ſocie vn̄ venis:i q̄ loco fui/ſti. Dicis mihi aliqua noua:vidiſti ſaluatorē. Certe rn̄dens dixit. Uidi ſaluatorem. Nam ego fui portatꝰ p ſanctū Michaelem.⁊ plene vidi dñm transfiguratū:⁊ ſibi totū recitauit. Conſiderate de dolore alterius dicendo. O cur ego non iui.o cur ego non fui. Tunc po/tuiſſȝ rn̄dere.quia non ieiunaſti. Jta de moy/ſe poterit quilibet cogitare.quot interrogati ones facte fuerunt.⁊ ideo fuit accepta placi/de. Sȝ quero q̄ fuit rō q̄re xp̄us nō rn̄dit pe/titioni petri dicētis. Faciamꝰ ħ tria tabnacl̄a. ſȝ ſm glo.vide ꝙ non rn̄dit verbo: eo ꝙ non fuit rationalis petitio ⁊ bene. Sed dico ieſuȝ ſecrete reſpondiſſe. Nam Petrus petebat in illo monte gloriam ſuam.⁊ chriſtus oſtendit ꝙ fieri non poterat quinq̄ȝ rationibus. Pri/ma eſt ꝓpter aduentuȝ nubis. Ecce facto re/ſpondit. Secunda propter vocē patris. Ter tia quia ceciderunt. Quarta quia xp̄us fecit eos ſurgere. Quinta qꝛ nemineȝ viderūt niſi chriſtū. Et ideo voluit xp̄s primo oſtendere

petro qnq̄ȝ anteq̄ȝ deberet venire ⁊ hr̄e gl̄iaȝ ⁊ ꝑmo nubes venit.⁊ iſta ſignificat pniam. ⁊ iō. Pniam agite:appropiquabit eni regnuȝ celoꝝ. Matthei.iiij. Jō prio faciēda ē pnia. Scōo vox pr̄is itonuit. Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ ipm audite.⁊ ſignificat obediētiaȝ. Jō dī. Si ipiꝰ egerit pniaȝ ab oibꝰ peccatis ſuis q̄ opatꝰ eſt:⁊ cuſtodierit oia ꝑcepta mea. Ecce obedi/entia.vita viuet ⁊c. Ezech.xviij. Tertio reqrit timor:⁊ hūiliatio.qꝛ ceciderūt. Nā qlibȝ ſan/ctus timet i morte. Nā ſȝ philoſophū. Finis oium terribiliū eſt mors. Quarto xp̄s venire hȝ:⁊ hoc in die iudicij qn̄ excitabunt a morte diuina vtute.⁊ hͦ hic innuit.qꝛ xp̄s fecit eos in ſua trāſfiguratione ſurgere qn̄ eis dixit. Sur/gite ⁊ nolite timē.qꝛ petōres timebūt eiꝰ aſpe ctū. Sȝ dicet iuſtis. Nolite timē:ſurgite. Qui to leuātes oculos neminē viderūt niſi ſolū ie ſum vt itelligat ꝙ ſola diuina eēntia ⁊ nulla creatura eſt obiectuȝ gl̄ie ſiue vite eterne.lo/quēdo de gl̄ia eēntiali ſiue pricipali. de quo vide beatū Tho.prima pte.q.xij.art.viij.in ſo lutiōe ad q̄rtū. Et ad hāc viſionē nulla crea/tura p ſua naturalia ptingere pōt. vt idē bea tus Thomas pulchre ꝓbat eadē q̄ſtiōe.ſ.xij. art.iiij. Et iō dī ad Roma.vi. Gratia dei vita eterna in xp̄o ieſu. Jllud ergo erit tabernacu luȝ. Jgit oia iſta hēbat facere poſt:⁊ iſto mō rn̄dit xp̄s facto. Et idē in pſ. Judica me deꝰ dī. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā:ipa me de/duxerūt ⁊ adduxerūt in mōtē ſanctū tuū.ſ.in mōtē thabor. Ecce ergo ſecūdū.ſ. quō trāſfi/guratio fuit placide accepta. ¶ Seqt tertia ps i qua fuit pie abſcōdita iſta trāſfiguratio. Nā textus dicit. Deſcēdentibus illis de mō/te ⁊c. Dixit eis ieſus. Nemini dixeritis viſionē hāc:donec videbitis filiū hois ⁊c. Sȝ quare voluit abſcōdi dictā trāſfigurationē. Rn̄ſio ſȝ doctores.rō huiꝰ abſcōſiōis fuit pietas xp̄i ne apoſtoli ⁊ diſcipuli audiētes tantā gloriā de xp̄o ſi eis fuiſſet dicta trāſfiguratio reuela ta:poſtea viſa ignominia paſſiōis xp̄i magis fuiſſēt ſcādalizati.⁊ plꝰ peccaſſēt pdēdo fidē. iō ipi tres apl̄i tacuerūt ⁊ nemi dixeſt i illꝰ die bꝰ ex his q̄ viderāt. Lu.ix. credo tn̄ ꝙ btūs io annes de licētia xp̄i dixit vgi marie gl̄ioſam xp̄i trāſfigurationē.iō appet ꝙ xp̄s magis vo luit nr̄aȝ ſaluationē q̄ȝ ſuā gl̄iaȝ cū dicat. ego nō q̄ro gl̄iaȝ meā.ē q q̄rit ⁊ iudicet. Joh.viij. Et ſic pie fuit abſcōdita. gͦ nūc habet tria ta/bernacula.hic geſcat maxime his tpibus.

¶ Sabbato poſt primam dominicam in.xl.

Sermo ſecundus.

Trāſfiguratus eſt añ eos. Matthei.xvij. Sermo nr̄ erit de ſctā ⁊ gl̄ioſa trāſfiguratiōe ieſu xp̄i qꝛ hͦ reqrit euā.⁊ ꝯtinet magnas ſpe culatiōes ⁊ doctrinas notabiles. Sȝ ꝑmo ſa lutet ⁊c. Trāſfiguratus eſt añ eos. Jn iſto ſer mone cogitaui tenere modū ipatorū ⁊c. Nō hyſtoriaȝ euāg.litalit dicit Mat.ſ.ꝙ vna die xp̄s dimiſſis alijs diſcipl̄is ⁊ apl̄is recepit pe trū ⁊c. Dicūt glo.ꝙ mons ille vocat thabor q dī ſctūs ex multis magnis miracl̄is a deo fa/ctis.⁊ trāſfiguratꝰ eſt añ eos.ſ.petrū:iacobū: ⁊ ioānē.⁊ reſplēduit facies eius ſicut ſol.non dicit q̄ȝtū ſol:qꝛ ſine cōpatiōe facies xp̄i plus reſplēduit. ſȝ qꝛ in hoc mūdo nihil eſt clariꝰ ſole:iō euāgeliſta cōpauit eā luci ſol. Jdē de veſtimētis eiꝰ ſicē nix:imo ſine cōpatiōe pluſq̄ȝ nix.ſȝ nihil in mūdo albius niue. Et venit aia moyſi q fuerat mortuꝰ p mille.cccc. ānoſ. Jtē helyas venit q fuerat añ mille annos trāſlatꝰ in padiſuȝ terreſtrē añ aduētū xp̄i ad oñdē/dū vt dicūt glo. ꝙ xp̄s ē dñs viuoꝝ ꝓpt he/lyā q nunq̄ȝ mortuꝰ eſt nec morietur donec ve/niat antixp̄s.⁊ mortuoꝝ ꝓpt moyſen q mor/tuꝰ eſt añ vt dictū eſt. Petrꝰ aūt q ibi erat vi dēs illā claritatē ⁊ gl̄iam gauiſus eſt ieſtima bilit.⁊ tūc dixit xp̄o. O dñe nō recedamꝰ de loco iſto:ſȝ faciamꝰ hic ⁊c.nā petiuit pro ſe ⁊ nō ꝓ iacobo ⁊ iohe:qꝛ faciebat cōputū ꝙ io annes q fuit ſpeclatiuꝰ valde eēt i tabernacu/lo moyſi q etiā fuit valde ſpeclatiuꝰ.⁊ iacobꝰ q faciebat pniam eēt i tabernaculo helye qui magnam faciebat pniam:⁊ ipſe faciebat cō/putū ſuū ꝙ eēt in tabernaculo xp̄i.⁊ ſic bonꝰ hō eligebat meliorē ptē eē cū xp̄o ⁊c. ⁊ poſt nubes obūbrauit eos:⁊ ceciderūt pre timore in facies ſuas. ⁊ venit vox de nube.ſ. pr̄is.d. Hic eſt filiꝰ meꝰ dilectꝰ in q̄ mihi bn̄ cōplacui ipſuȝ audite.i.eius doctrinā idubitāter ⁊ ſine dubio recipiatis:qꝛ nō pōt fallē nec falli. Cogi ta hic qn̄ helyas reuerſus fuit ad padiſuȝ ter reſtrē quales qōnes fuerūt iter ipſū ⁊ Enoch ſociū ſuū. Queſiuit eni enoch. O ſocie bn̄ ve neris:mirabar enim vbi eras. Rn̄dit helyas. O bona noua.⁊ que. Ego venio de ſaluato/re ⁊ filio dei q recepit carnē humanam vt ſal uet hoies:⁊ hȝ tot annos vt cito recipiet paſ ſionem. O mi miſer dicebat enoch nō fui di/gnus videre eū:nec eē vobiſcū ⁊c. Jdē de aia moyſi qn̄ exiuit lymbū dixerunt alij ſancti pa tres. O vbi ē moyſes:qꝛ ibi oēs cognoſcebāt ſe.⁊ qn̄ redijt dixerunt. O dñe bn̄ veneritis:

vbi fuiſtiſ. Rñdit moyſes. Gaudete. ego por
to vob meliora noua q̃ vnq̃ audiuiſtis. O il
lũ quẽ ſꝑabã vidi. o dñe dicatĩ ꝓ certo. ego vi
di ſaluatorẽ ⁊ locut⁹ ſũ ſecũ. ⁊ breuiꝰ vẽiet ad
redimẽdũ nos. ⁊ ẽ iã. xxxiij. ãnoꝝ vl' cir. ⁊ ꝑdi
cabat ei ſ qcq̃d audiuerat ⁊ viderat a xp̃o. Sꝫ
q̃re iſti duo fuerũt i trãſfiguratõe pl⁹ q̃ alij ſcõ
rũ: declarabiꝰ poſtea. Dĩc g° the. Trãſfigura
t⁹ ẽ añ eos. dĩc Luc. q̃ apl'i nemi qcq̃ dixerũt
et q̃ñ venerũt alij apl'i ad petꝝ: iacobũ ⁊ ioh̃eʒ
O bñ veneriĩ dicatĩ uob ⁊c. ⁊ ñ dixerũt. ſecre
tũ ẽ. Nõ veniũt oẽs qõẽs: p° de the. Trãſ
figurat⁹ ẽ añ eos. ℭ Querit vñ vẽit tãt⁹ ſplẽ
dor xp̃i i facie ⁊ tãta albedo i veſtimẽ. Rñſio
doꝝ xp̃i i ſacie q̃ doctrĩa ẽ theologie q̃ xp̃i i iſtãti ſue ɔcepti
onis h̃uit tãtã gl'iaꝫ ⁊ ſapiaꝫ i aia q̃ñtã hꝫ mõ
i celo. ſꝫ corp⁹ i ſua ſenſualitatẽ fuit paſſibile ⁊
mortale. Rõ h⁹ fuit qa xp̃i aia hꝫ maiorẽ cõ
formitatem cũ filio dei: q̃ corpus: q̃ eſt ſuba
ſpũal' ſic diuinitas. ⁊ dicebat vt eẽt gl'ioſa ꝑꝑ di
gnitatẽ diuine pſõe cui imediate vniebaꝰ pſo
nalr. Jõ ioh̃is p° dĩ i pſona iſtoꝝ triũ apl'oꝝ.
Vidim⁹ nos. ſ. petr⁹: iacob⁹: ⁊ iohãnes: gl'iaꝫ
ei⁹ q̃ñtũ ad aiaꝫ. ⁊ corp⁹ remãſit paſſibile pro
nr̃a neceſſitate. ſ. redẽptione. nõne ſic oportuit
xp̃ꝫ pati. ſ. ꝓ nob ⁊c̃. Cũ igiꝰ q̃riꝰ vñ venit illa
claritas. Rñdeꝰ q̃ claritas aĩe redũdauit in
corp⁹ ñ h̃itualiꝰ: ſꝫ actualiꝰ ipꝫ illuminãs. De
h° vide btm̃ tho. iij. di. xvi. q. ij. ar. ij. Jtẽ. iij. ꝑte
q. xlv. ar. ij. Vt cãdela accẽſa ĩfra lucernã illũi
nat eã: ſic claritas aĩe ex̃ñs ĩteri⁹ illuminabat
corp⁹ exteri⁹. iõ reſplẽduit facies ei⁹ ſic ſol: ⁊
veſtimẽta ei⁹ ſic nix. ⁊ transfigurat⁹ ẽ ante eos.
De iſta trãſfiguratõe xp̃i ſubtiliſſime decimi
nabat. b. Tho. iij. ſcꝑ. diſt. xvi. q. ij. ⁊. iij. ꝑte. q.
xlv. in plurib⁹ articuꝰ. ℭ Scđa qõ q̃ñ voluit
trãſfigurari q̃re receſſit ab alijs apl'is: ⁊ venit
i altũ mõtẽ ⁊ deſtũ ⁊ inh̃itabilẽ: ⁊ nõ i plano
⁊ corã alijs apl'is ⁊ diſcipul'. Rñſio. bõe gẽteſ
ſciatĩ q̃ ꝓ nob fecꝰ ⁊ nr̃o ex̃e°. Vñ ⁊ tp̃s q̃dra
geſimale ẽ mõs alt⁹ ⁊ deſt⁹. ⁊ tp̃s cãuale ẽ lo
cus baſſus ⁊ delitioſus. Auct. Mat. vij. Lata
porta ⁊ ſpacioſa via ẽ q̃ duc̃ ad ꝑditõeꝫ ⁊ mł
ti ſũt q itrãt ꝑ eã. Sꝫ mõ boni xp̃iani aſcẽdũt
mõtẽ pnĩe dimittẽdo delitias: põpã: ſupbiã:
pctã: negocia: ſolacia ⁊c̃. Juxᷓ illđ Jſa. ij. Ve
nite aſcẽdam⁹ ad mõtẽ dñi. ſ. mõtẽ pnĩe. Hoc
ẽ dñi actiẽ. qa ip̃e ordiauit. ⁊ paſſiue q̃ ip̃e ſu
ſtinuit. Jn mõte q̃drageſimali xp̃s trãſfigura
tur de figura iuſti° rigoroſe in figurã mĩe co
pioſe ꝓpter nr̃am pnĩam. Vñ ꝓph̃a dĩc ps.
ci. Tu exurgẽs miſereberis ſyon: q̃ venit tp̃s
miſerẽdi ei⁹. ſ. q̃drageſime. Nõ tu exurgens

ſ. in nobis i tp̃e miſeberis ſyon. ſ. aĩe. qa venit
tp̃s miſerẽdi. ſ. q̃drageſimale. Et concordãs
apl's dĩc. Hortamur vos ne i vacuũ gr̃aꝫ dei
recipiatĩ. Vt. n. Tp̃e accepto. ſ. q̃drageſimali
exaudiui te: ⁊ i die ſalutĩ audiui te ⁊c̃. ij. Coꝝ.
vi. ℭ 3ᵃ qõ q̃re xp̃s q̃ñ voluit trãſfigurari nõ
aſſũpſit niſi tres ſecũ. ſ. petrũ: ioh̃eʒ: ⁊ iacobũ.
Rñſio: q̃ ſinglꝛ recepit iſtos tres ad denotã
dũ q̃ tres ɔditõẽs pſonaꝝ ſũt digne ꝑ ceteris
ad cognoſcẽdũ ſecreta dĩ. Prio ꝑlati ⁊ ep̃i ⁊
ꝑ petrũ deſigñti. quẽ iã xp̃us elegerat in ꝑlatũ
Dĩc. b. Tho. in q̃tlibetĩ q̃ ꝑ ceteriſ ep̃s dꝫ ſciꝰ
ſacrã ſcripturã. Dicebat. b. Tho. i q̃tlibetĩ q̃t
libeto p°. q. vij. ar. ij. q̃ ep̃i ⁊ doctores theolo
gie ſũt ſic ꝑncipales artifices i edificio ſpũali
Qui ãt vacãt ſaluti alieni⁹ i particulari ſũt vt
manuales. ſic igiꝰ ep̃s ꝑ ceteris dꝫ ſcire ſacrã
ſcripturã. ſꝫ ſimplicib⁹ ſacerdotib⁹ ſuffic̃ intel
ligẽ grãmaticã al's nõ dñt ꝓmoueri ad ſacer
dotiũ nec ad ordieſ. Curati vo aiaꝝ teneꝰ pl⁹
⁊ vltra ſcire. ſ. formã ſacroꝝ. ſ. q̃ eſt forã abſo
lutionis baptiſmi. ⁊ ſiſia. al's in ꝑiculo aĩe ſue
recipiũt curã. Debẽt etiã ſcire ea q̃ faciũt dif
ficultatẽ i ſac̃ ſcriptura. De h° aucto. i. Pet.
iij. Dñm ieſũ ſctificate in cordib⁹ vr̃is: parati
ſꝑ ad ſatiſfactionẽ oĩ poſcenti vos rõnẽ de ea
que eſt in vob ſide ⁊ ſpe. Secũdo Johannes
erat vgo pur⁹ corꝑe ⁊ mẽte. Jõ xp̃s virginẽꝫ
matrẽ vgini cõmendauit: quia xp̃us dixerat
Matth. v. Beati mũdo corde: q̃m ipſi deuꝫ
videbunt. ⁊ ſignificat q̃ mundi ⁊ puri corde
videbunt deũ. Tertio Jacob fuit aſſumptus
q̃ primus debuit per martyrũ paradiſũ itra
re de apl'̃s extitit. iõ xp̃us voluit eũ cõſolari
oñdens ſibi aliq̃ mõ gl'iam. Juxta illud. Bũ
qui pſecutionẽ patiuntꝰ ꝓpter iuſticiã: q̃m ip̃o
rũ eſt regnũ dei. Mat. v. ad oñdendũ q̃ illi
q ſuſtinẽt paſſiones ⁊ tribulatiões pro ſalute
aiarũ ⁊ ꝓximi videbũt gl'iam dei. Vel dĩc q̃
xp̃s aſſumit ad gloriã ſuã prio inocẽtes figu
ratos per Joh̃eʒ ps. xxiiij. Jnnocẽtes ⁊ recti
adheſerũt mihi. Scđo obediẽtes: q̃ aſſumpſit
petrũ q obediẽs itelligiꝰ. Matth. xix. Si vis
ad vitã igredi ſerua mãdata. 3° penitentes:
q̃ aſſũpſit iacobũ q ſupplantator itelligiꝰ. qa
penitẽs ſupplãtat dyabolũ ꝑ ɔtritõeꝫ. mũdũ
ꝑ ɔfeſſionẽ. corp⁹ ꝑ ſatiſfactõeꝫ. ⁊ xp̃s ipꝫ aſſũ
mit ad gloriã. Agite pnĩam: q̃m appropinq̃
bit regnũ celoꝝ. Mat. iiij. ℭ Quarta qõ q̃
re de ſctis veteris teſti ſolũ fuerunt ibi duo. ſ.
Helyas ⁊ Moyſes. ⁊ quare plus illi q̃ alij.
Dĩc q̃ño aia moyſi venit de lymbo q ẽ in me
dio terre. ⁊ helyas de ꝑadiſo terreſtri portat⁹

fuit per angeluꝫ. Pro q̃ nõ ſm. b. tho. iij. ꝑte
q. xlv. arti. iij. ad ſecundũ. ⁊. iij. ſcrip. di. xvi. q.
ij. ar. i. ad q̃ntũ. q̃ moyſes tũc ibi nõ ſumpſit ꝓ
pũi corp⁹ ſꝫ aliud: ſicut ãgeli. Helyas ãt h̃uit
ꝓpriũ corp⁹ ⁊ venit illuc de ꝑadiſo terreſtri: ñ
aũt de celo empireo. Hec ille. Sꝫ q̃re pl⁹ aia
moyſi q̃ ade vel noe: ⁊ quare plus helyas q̃
enoch. Rñſio q̃ cã fuit: qa de alijs oib⁹ ſctis
q fuerũt añ aduentũ xp̃i null⁹ ieiunauit q̃dra
geſimã niſi iſti duo. de moyſe dicit text⁹ Exo
di. xxiiij. Jngreſſuſq̃ moyſes mediuꝫ nebule
aſcẽdit in mõtẽ: ⁊ fuit ibi. xl. dieb⁹ ⁊. xl. nocti
bus. Jteꝫ Exodi. xxxiiij. Fuit cũ dño moyſes
xl. dies. ⁊. xl. noctes. panẽ nõ comedit: ⁊ aquã
nõ bibit. Dicit de helya textus. iij. Reg. xix.
Surgẽs comedit ⁊ bibit ⁊ ambulauit in for
titudine cibi illi⁹. xl. diebus ⁊. xl. noctib⁹ vſq̃
ad montẽ dei oreb. Jſta eſt rõ moralis. Jõ ſi
vultis eẽ in ſocietate xp̃i in transfiguratiõe in
monte gl'ie: q̃drageſimã ieiunetis. Quis vr̃ꝫ
poterit diceꝛ q̃ de toto tp̃e vite ſue ieiunauit
vnã quadrageſimaꝫ integrã ⁊ ꝑfecte. Credo
q̃ pauci ſũt. q̃libet excuſat ſe a ieiunio aliquo
mõ. Aliq dicũt. habeo cordis dolorẽ ex ieiu
nio. Aliqui o ego nõ poſſum dormire: ſtoma
chus nocet mihi. Jõ vt boni milites in bello
armetĩ vos ieiunare ſine timore. Declareꝰ ꝑ
caſũ. ſi ſit ꝑ aliqs hõ q cõmiſerit vnũ magnũ
crimẽ ɔ regẽ ꝓpter qđ rex dat ſñiam: vel q̃ i
duat ꝓpter illud crimẽ loricã ferreã ignitam
vel camiſiã delicatã: nõne eẽt bñ fatu⁹ ſi idue
ret loricã ferreã ignitã. Sic oẽs nos bone gẽ
tes criminoſi ſumus ex pctĩs nr̃is ⁊ ſñiati. Jõ
oꝫ recipe iuxta ſñiaꝫ dei loricã ignitã. vel ve
ſtiri habem⁹ camiſia pnĩe. ieiunãdo abſtinen
do. vel veſtiri in alio mundo in iferno lorica
ignita. ſ. pena infernali vbi eſt ieiuniũ ita ſtri
ctũ q̃ nec guttã aq̃ poteſtis h̃re. Ex q̃ noluerũt
hic ieiunare: ieiunabũt in iferno. vt pꝫ de diui
te epulone. Luce. xvi. q̃ mõ. m. cccc. anni ſũt
⁊ vltra q̃ ip̃e petijt vnã guttã aq̃ q̃tidie ieiu
nãdo: ⁊ nõ põt obtinẽ. dicit text⁹. Cũ eſſet in
tormẽtis eleuauit oculos ⁊c̃. Nõ q̃ aia ſeꝑa
ta hꝫ oculos vt refrigeret linguã meã. Nõ ẽt
q̃ hꝫ linguã: ſed ẽ ſñia data a rege xp̃o. Luce
xiij. Niſi pnĩaꝫ habueritĩ oẽs ſimł peribitĩ. Jã
videam⁹ q̃ño iſti tres. ſ. xp̃s. helyas. ⁊ moyſes
ieiunauerũt q̃drageſimã. xp̃s ieiunauit oran
do. Luc̃. vi. Erat ꝑnoctãs in orõne dei. Moy
ſes ieiunauit deũ audiẽdo. Helyas ambulan
do. His trib⁹ modis debem⁹ ieiunare audiẽ
do miſſas: ſermones: diña officia. ſcđo orãdo
ſ. mane ⁊ ſero. Nota modũ orãdi in eccleſia

ſtico. orõ humiliantis ſe: penetrat nubes. Ec
cleſia. xxxv. Tertio debem⁹ ieiunare ambulã
do. ſ. eccleſias viſitãdo hoſpitalia. indulgen
tias ⁊c̃. His mõis eritis iſtis tribus ſil'es. ⁊ de
vob verificabiꝰ illud dđ. Jbũt de vtute in vir
tutẽ. videbiꝰ de⁹ eoꝝ in ſyõ. ps. lxxxiij. ℭ Quĩ
ta qõ q̃ dicit euangeliũ q̃ appuerũt illi moy
ſes ⁊ helyas loq̃ntes cũ eo. de q̃ loq̃bãtur cũ
xp̃o. quid dicebãt. ⁊ qđ loq̃bãꝰ. Matthe⁹ nõ
dicit: ſed Lucas declarat qđ dicebãt. Lu. ix.
Ecce duo viri loq̃banꝰ cũ eo. Erãt ãt moyſes
⁊ helyas viſi in maieſtate: ⁊ dicebãt exceſſum
ei⁹ quẽ cõpletur⁹ erat in hierl'm. Lucas decla
rat parlamẽtũ dicẽs. loquebanꝰ eñi de paſſio
ne quã debebat ſuſtinẽ ꝓ nob xp̃s in hierl'm.
Nota exceſſũ ſue paſſionis. Magn⁹ exceſſus
perdẽ totũ ſanguinẽ ꝓ nob. Cõcluſio ẽ theo
lo. q̃ mĩma gutta ſanguis xp̃i erat ſufficiens
ex valore diuinitatis: ex ĩfinita charitate chriſti
ad redimendũ mille milia mũdos. de hoc vi
de. b. tho. iij. ꝑte. q. vi. ar. v. ad ter. ar. vi. ad ſex
tũ. ⁊. iij. ſcrip. di. xx. ar. iij. ad q̃rtũ ⁊ ſextũ q di
cit q̃ vna mĩma gutta xp̃i ſuffeciſſꝫ ꝓ oĩ pctõ
⁊ ip̃e effudit totũ ſanguinẽ. ⁊ multotiẽs effu
dit. Prio in circũciſiõe. Scđo in orõne. Lu.
xxij. Fact⁹ eſt ſudor ei⁹ ſicut gutte ſanguis de
currentꝰ in terrã. Tertio in flagellatõe. Quar
to in cruce. O q̃lis exceſſus effundẽ totũ ſan
guinẽ pro ꝓditore hoĩe. Jã videam⁹ ꝑeticã
illi⁹ parlamẽti ꝓut rõnabiliter poteſtis cogi
tare fuiſſe factũ moyſi ⁊ helye in monte. Pri
mo moyſes icepit. O bone ſaluator mũdi g°
deliberaſtis vt ſitis capiendus: ligand⁹: male
tractãdus ꝓ hoĩe vt nos credẽtes ⁊ obedien
tes liberem⁹ a ptãte dyaboli. O dñe q̃lis ex
ceſſus eẽt q̃ rex vellet acceptare mortẽ ꝓ fa
mulo: ⁊ ꝓ latrone q fecit crimẽ ⁊ cõmiſit. Ab
alia ꝑte helyas clamãdo dixit. Et vultĩ flagel
lari ⁊ vberari ꝓ hoĩe vos q creaſtis illũ: ⁊ vul
tis tantũ hũiliari. O dñe q̃lis exceſſus chari
tatĩ erat iſte. et iterũ moyſes. O dñe q̃lis erit
exceſſus iſte: q̃ iã deliberaſtis coronari coro
na de ſpis. et helyas. O dñe vultĩ deſpici ⁊ vi
tuꝑari. Deide moyſes. O dñe vultĩ ſuſpẽdi i
ligno. O q̃lis exceſſus. Deide helias. O dñe
vultĩ mori vt pctõres viuant vita eterna. ecce
q̃ño dicebãt exceſſũ paſſiõis xp̃i ⁊ charitatis
in mĩa. De ꝑ apl's. De⁹ q diues eſt i mĩa ꝓpꝰ
nimiã charitatẽ ſuã. ſ. exceſſiuã charitatẽ q̃ di
lexit nos: ⁊ cũ eſſem⁹ mortui pctĩs cõuiuifica
uit nos in xp̃o. ephe. ij. Moralꝛ habem⁹ hic
exẽplũ ſi xp̃s tãtũ fecit ꝓ nobis: ⁊ nos debe
m⁹ facere aliqđ ꝓ ipſo. ſaltẽ rediuẽ pctã nr̃a

per pniaꝫ.Uñ apl's ad Heb.xij.Recogitate
cũ q talẽ ſuſtinuit a pctõribus aduerſũ ſemet
ipm ꝯdictiõeꝫ vt nõ fatigemi aĩs vr̃is deficiẽ
tes.Nondũ.n.vſqꝫ ad ſanguinẽ reſtitiſtis ad
uerſus pctm̃ repugnantes. Multi ſũt q nõ ti
ment leonẽ vel vrſũ aggredi vel ire ad guer/
rã ⁊ exponẽ ſe morti:⁊ tñ timẽt vnã q̃drageſi
mã ieiunare:q̃ nõ eſt piculũ mortis:ſꝫ ſalꝰ cor
poris ⁊ aie.¶Sexta qõ qđ fuit motiuũ petri
dicẽtis:Dñe faciamus hic tria tabernacula.
Rñſio ꝙ petrꝰſciebat ꝓphiaꝫ dđ ꝯ hmõi traſ
figuratiõe dixiſſe.Emitte lucẽ tuaꝫ.ſ.xp̃m q ẽ
lux.Jo.viij.Ego ſuꝫ lux mũdi ⁊ ỽitatẽ tuã.ſ.
xp̃ꝫ q ẽ ỽitas.Joh.xiiij.Ego ſũ via ỽitas ⁊ vi
ta.ip̃a me deduxerũt.dicẽ ꝓpha.⁊ adduxeſt i
mõtẽ ſctũꝫ tuuꝫ.ſ.thabor.O dixit petrꝰ.Ego
ỽẽo lucẽ ⁊ ỽitatẽ mecũ.ſ.xp̃m:⁊ duxit me in
montẽ ſctm̃ ſuũ.ſ.thabor.opto ẽt tertiũ.ſ.⁊ i/
troduc me in tabernacula tua.⁊ iõ vt ꝓphia
cõpleret petiuit fieri tria tabnacula neſciens
qd diceret.Nõ dicẽ glo.ſup lucã ꝙ illa tria ta
bernacula ſũt i celo.ſ.tres hierarchie angelo
rũ:⁊ in q̃libet hierarchia ſũt tres ordines an/
geloꝝ.Jn pª hierarchia ſũt angeli archãgeli
⁊c.dicãt hic.Et de iſtis loq̃bat Dauid.⁊ Pe
trus cogitauit ꝙ in mõte thabor eẽnt ſẽda.
Jõ dicẽ Lucas neſciẽs qd diceret. Et in pmo
tabnaculo.i.in pª hierarchia ibũt penitẽtes
q hñt ꝯtritionẽ de pctis ſuis.qui hñt ꝓpoſitũ
emẽdandi vitã ſuã:⁊ nõ redire ad pctã ſua ⁊
ꝯfiteri.⁊ ſic iſti erũt in ſocietate Helye.iõ xp̃s
Mat.iiij.Pniam agite:appropinq̃bit enim
regnũ celoꝝ. Jn ſcđo tabernaculo.ſ.ſcđa hie
rarchia ibũt preſidẽtes.ſ.boni dñi tpales:qñ
bono titulo hñt titulũ dñij:⁊ ſeruãt iuſticiam
⁊c.Jtẽ plati q bono iure nõ ſymoniace itraue
rũt nõ p lr̃as dñoꝝ nec manu armata.q plus
curãt de ſalute aiarũ q̃ꝫ de redditibꝰ ibunt cũ
moyſe q fuit prelatꝰ pplo dei. Jõ dicẽ.vnũ he
lye ⁊ vnuꝫ moyſi. Jõ ſcriptura loq̃ns de iſtis
dñis dicit.Si delectami in ſedibꝰ⁊ ſceptris o
reges ppl'i diligite ſapiaꝫ vt iperpetuũ regne
tis.Diligite lumen ſapie oẽs q preeſtis ppli.
Sap.vi.Nota Diligite ſapiaꝫ ad bñ guber/
nãdũ pſonã vr̃aꝫ:⁊ pplm vobis cõmiſſũ. Jn
tertio tabnaculo ſiue i tertia hierarchia ibũt
pſone excellẽtes in via apl'ica.ſꝫ apoſtolũ hñ
tes alimenta ⁊ tegumẽta q̃bus tegunt cõtẽti
ſũt ⁊c.De iſtis dicit chriſtꝰ. Ego diſpono vo
bis ſicut diſpoſuit mihi pr̃ meꝰregnũ vt eda/
tis ⁊ bibatis ſup menſam meã in regno meo
Luc.xxij.Et iſti erũt cũ xp̃o in tertio taberna
culo.Jõ dicẽ. Faciamꝰ hic tria tabnacula ⁊c.

i.edificemꝰmeritorie in pñti vita tria taberna
cula:⁊ ſupiꝰ habebimꝰ poſſeſſionẽ in glia ⁊c.
¶Septima q̃ſtio q̃re xp̃s pcepit illis apoſto
lis ne alicui dicerẽt.ſ.tantã gliam. cũ tñ fuiſ/
ſet magna ꝯſolatio ⁊ gaudiũ alijs ſi ſciuiſſent
Rñſio ꝙ fecit ad vtilitatẽ alioꝝ aploꝝ ſciẽs
xp̃s ꝙ oẽs debebãt pdere fidẽ:iõ magis pec/
caſſent ſi ſciuiſſent illã gloriaꝫ. Jn quo videt
plus dilexiſſe bonũ aploꝝ q̃ ſuã gliaꝫ Johã.
viij.Ego gliam meã nõ q̃ro.vbi moralit̃ oſtẽ/
dit nobis ne in bonis operibꝰ queramꝰ gliaꝫ
ſed interrogate cor vr̃m ꝙ nõ mẽtiat̃ vob.q̃/
re vultis hoc facẽ.ſi ꝓ vana glia.O nõ faciaꝫ
quia xp̃s noluit gloriã tpaleꝫ.quanto magis
nos nõ debemꝰ velle. Uñ apl's Ro.xij.⁊.ij.
Coꝝ.viij.Prouidẽtes bona nõ tm̃ corã deo
ſꝫ etiã corã hoibꝰ. Si vultis facẽ bonũ opꝰ ꝓ
pter hoc vt deꝰ det vobis remiſſionẽ pctõꝝ
⁊ finaliter gloriam. O tunc non queratis va
nam gloriam:ſed gloriam dei ⁊c.
¶Dominica.ij. in.xl.Sermo vnicus.

E ce mulier chananea. matth.xv.

Et recitatiue in euãgelio hodier/
no.Jntentio eſt vniuerſal' eccleſie
fideles hoies ad oronẽ ꝓuocare.
Sicut in dñica ꝓxime lapſa ꝓuocauit ad ie/
iuniũ.Quia ieiuniũ ⁊ oro ſũt duo opa neceſ/
ſaria ad verã pniaꝫ.Et eſt iſta rõ. Nã oẽs for
mati ſumꝰde duabus ꝯtrarijs ſubſtãtijs.ex p
te.ſ.carnis ⁊ ex ſubſtãtia carnali.Et iſta incli/
nat nos ſp ad malũ ⁊ ad terrena.⁊ ex aia que
appetit ſpũalia ⁊ celeſtia niſi a carne ipediat
⁊ ſic ſibi ꝯriant:⁊ nunq̃ eſt iter eas reges ve/
ra niſi in xp̃o ⁊ in virgine maria. Et iõ dr̃ ad
Gal.v.Caro concupiſcit aduerſus ſpm̃:ſpũs
aũt aduerſus carnẽ. Hec eni ſibi inicẽ aduer
ſantur.vt nõ q̃cũqꝫ vultis illa faciatis. Sunt
eni ꝯtraria ⁊ nũq̃ eſt pax iter eas.Et ſctã ma
ter eccleſia vidẽs hãc cõtrouerſiã ſciẽs aiam
hr̃e iuſticiã iuuat ipſaꝫ aiam:⁊ ordinat ꝯ car/
nẽ afflictiones ⁊ ieiunia.⁊ hoc dñica preteri/
ta.quo ieiunio caro refrenat̃.Et hodie ordiat
oronẽ q̃ aia eleuat̃ ad deũ.⁊ ſic nõ ſolũ habe
bitur victoria de carne:ſed etiã de demonibꝰ
qui etiã laborãt cõtinue vt pdamꝰ illã gloriã
quã ipſi perdiderũt. Jdeo dicit xp̃s ⁊ ſcribit
Marci.ix.Hoc genꝰdemonioꝝ in nullo ex/
pellit̃ niſi in orone ⁊ ieiunio.Et prouocati ſu
mus ad ieiuniuꝫ exẽplo xp̃i nobis propoſiti.
Nec eſt verũ:vt quidã rudes ⁊ ignorãtes di/
cũt ꝙ xp̃s.xl.panes aſſũpſit ſecũ in montẽ:q
nullã refectionẽ carnalẽ ſuſcepit. Jdeo dicit

Mat.iiij.Et cũ ieiunaſſet.xl.diebꝰ ⁊.xl.nocti
bꝰpoſtea eſuriit.Jdẽ btũs Lucaſ.iiij.Et nihil
mãducauit i ill' diebꝰ⁊c.Si gº xp̃s q nullã ha
bebat ꝯdictionẽ carnis ⁊ ſpũs ieiunauit:q̃to
plus nos.tũ q: ip̃e q ẽ dñs ⁊ redẽptor ieiuna
uit.qd nos miſi facẽ dẽmꝰ. q̃ſi arguẽdo ꝓ lo
cũ a miori.Sic ⁊ hodie mater eccl'ia ꝓuocat
nos ad oronẽ iſtruẽs nos exẽplo cuiuſdã iſi/
delis chananee ꝓ nr̃a verecũdia vt fortiꝰ ore
mꝰ.Jõ dicẽ eccl'ia. Ecce igit̃ mlier chananea.
Ecce ẽ demõſtratiuũ.⁊ iſidelẽ demõſtrat: vt
meliꝰ ꝓuocemur ad oronẽ. Et iſta mulier ſer
uauit tres cõditiones orationi neceſſarias.
Primo ſeruauit veram fidelitatem.
Secundo firmam ſtabilitatem.
Tertio ſeruauit veram humilitatem.
Que iſta tãgunt i themate. pmũ q: ecce. ſe/
cũdũ q: mlier.ẽtiũ q: chananea.Sꝫ de his in
tricatiõibꝰnõ curo.Sꝫ ego volo iſta tria tra/
here ex euãgelio ⁊ nõ ex thẽate.¶Prio gº
hũit verã fidelitatẽ nõ obſtãte ꝙ eẽt gñe infi
del:tñ habuit iſtã.Nã dr̃ i euãgelio.Egreſſus
ieſus ſeceſſit i ptes tyri ⁊ ſydõis. ⁊ ecce mlier
chananea a finibꝰillis egreſſa clamauit dicẽſ
ei.miſere mei dñe fili dauid filia mea male a
demonio vexat̃.Ubi dr̃ ꝙ xp̃s exiẽs de naza
reth venit i ptes ſydõis. vt appꝫ Mat.xiiij.
Et bñdictꝰdñs cepit exeq offm̃ pdicatiõis ⁊
noluit i aliq̃ ciuitate lõge regeſcẽ nec i caſtro:
ſꝫ vt neceſſe erat expẽdebat t̃ps ad pdicãdũ.
Sic videmꝰin ſole q cũ orit̃ nulli ſe qeti repo
nit:ſꝫ fac̃ ſuũ curſũ.q: aſs pfecte nõ illumina/
ret.ita xp̃s ſuũ curſũ fec̃ amorẽ ⁊ ardorẽ dãs
gẽtibꝰ.⁊ iõ dr̃.Uiſitauit nos oriẽs ex alto.il/
lumiare his q in tenebris ⁊c.Luc.i.Jn tene/
bris.i.i erroribꝰexiſtẽtes illumiabat: ⁊ calefa
ciebat eos q erãt i vmbra mort̃:q: erãt idura
ti.⁊ direxit pedes coꝝ in viã pacis. Jõ dicẽ in
euãgelio.Egreſſus ieſus ⁊c.Et nõ dr̃ vñ:ſꝫ de
clarauí ſupiº.Et ſeq̃tur.Et ecce mlier chana/
nea.Et dr̃ chananea:q: t̃ra ꝓmiſſiõis erat ha
bitatio chananeoꝝ q̃s tpe ioſue iudei expule
rũt.Et q: iudei nõ oẽs potuert̃ extermiare:iõ
de gñe chananeoꝝ q remanſerãt deſcẽderat
iſta.Jõ dr̃ chananea. Jſta pmo nõ credebat
deũ nec ſpabat reſurrectionẽ.Et mortuo viro
ip̃a remãſit cũ vnica filia.i cuiꝰ corpe dyabo/
lus itrauit:⁊ affligebat̃ multũ vt poteriſ vidẽ
in omelia hodierna:ſemel ꝓijciẽs illã i aquã
ſemel i ignẽ. ⁊ iſta chananea audiẽs ꝙ ieſus
trãſibat p illas ptes tot miracula faciendo:⁊
faciebat audire ſurdos: claudos ambulare.
Hec gº mulier acceſſit ad ieſuꝫ vociferãdo ⁊

multũ acrit̃ flẽdo ⁊ dicẽdo. Miſerẽ mei dñe
fili dđ. Hic nõ fidelitatẽ quã hec mlier icepit
hr̃e q: cũ eẽt ifidel' pagana de gñe chananei nt
hilominꝰmaximã habuit fidẽ quã oñdit fcõ
⁊ ỽbo. Prio facto:q: nõ duxit ſecũ filiã ſuã:
nõ queſiuit pſentiã xp̃i vt pnceps ſynagoge.
Mat.ix.Et regulus Joh.iiij. nec recurrit ad
diuinos.Origenes.Nõ accedit ad petrũ:nõ
rogat iacobũ:nec obſecrat ioãnẽ. nõ iterpel/
lat aploꝝ choꝝ:ſꝫ ꝓ oibꝰillis accepit patiẽtiã
comitẽ q̃ aduocati locũ adipleuit. ⁊ ſic ad ſũ
mũ pietat̃ pncipẽ prexit.Hec ille. Scđo oñ/
dit ſuã fidelitatẽ in ỽbo di. Miſere mei dñe
fili dđ. Nõ eſt in actibꝰmeis bonũ: nõ ẽ mihi
de ꝯuerſatiõe fiducia.Ad miſicordiã tuã cõ/
fugio:miſere mei inq̃t ſpectatricis diurnoꝝ
maloꝝ quotidie cruciatꝰ q̃tidie gemitꝰmeos
video.q̃ pgã:in heremũ ire nõ audeo: nec il/
lã ſolã relinquere.Jn domo ſedẽ nõ poſſum:
q: intrinſecus eſt inimicꝰ.Cerno eniꝫ oculos
trãſuerſos.aſpectũ ſanguineũ.manꝰ intortas
crinẽ diſſolutũ.ora ſpumãtia: inimicũ icedẽ/
tẽ ⁊ nõ apparẽtẽ.neminẽ interrogãtẽ:⁊ illaꝫ
cũ clamore loquentẽ: miſere mei dñe fili da/
uit.Et hic habes duas doctrinas.Una ẽ mo
ral'.alia eſt ſpeculatiua.Et pmo videamꝰſpe/
culatiuã.Et quere q̃ fuit rõ q̃re iſta mulier vo
cauit ieſum filiũ dauid ⁊ non filiũ dei. q: xp̃s
ſm humanitatẽ erat filius ſeu de ſtirpe dđ.ſꝫ
ſm diuinitatẽ filius dei:cũ plus poſſet vt de/
us.Uideat̃ hic ſecretuꝫ. appꝫ ꝙ iſta mulier
audierat ore humano aut ſpũs ſcti. naꝫ dr̃ ꝙ
rex dauid tãgebat bñ cytharam:⁊ ꝙ rex ſaul
detinebat̃ mltotiẽs p demoneꝫ:⁊ dđ tãgẽdo
cytharã expellebat demoniũ a rege ſaul. Ui
de textũ de hoc.i.Regis.xvi. quomõ ſpiritꝰ
malus arripiebat ſaul:⁊ tũc dđ. tangebat cy/
tharã.Jõ q̃ñcũqꝫ ſpũs malus arripiebat ſaul
tollebat dauid cytharam ⁊ pcutiebat manu
ſua:⁊ recedebat ab eo ſpũs malus ⁊c.Time/
bat gº demõ ſonũ illiꝰ cythare: certe non vl'ti
mebat ſcitatẽ dđ.non.qd gº dicẽdũ.Uidete.
iſta cythara ſm ꝙ dicũt glo. figurabat illã cy
tharã crucẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i.naꝫ ſicut cythara
fit de ligno arido:ita crux xp̃i.q: annis mille
q̃ngẽtis p̃terit̃ fuerat illõ lignũ ſciſſũ vt pdie
dixi in pmo ſmõe:cuiꝰthema.Ecce ſanº factꝰ
⁊c.Jtẽ q: in cythara ſunt q̃tuor paria funicu
loꝝ magis tracta q̃ꝫ i alio inſtrõ: ⁊ hꝫ clauel
las aliq̃s.Et iſta cythara ſignificat crucẽ:⁊ fu
nicula ſignificãt mẽbra xp̃i q̃ fuerũt attracta
in cruce: ⁊ nerui cũ clauis. Et clauelle iſte ſi/
gnificãt clauos cũ q̃bꝰ ip̃e xp̃s fuit ꝯclauatꝰ

Jtē cythara facit ſonū valde acutū. Nā bñdi
c⁹ ieſus fecit ſeptē ſonos i cruce. et pͥmus fuit
qñ dixit. Pr̄ dimitte ill̄: qꝛ neſciūt qd faciūt.
Nā pꝛ iþe pat⁹ erat recipe vidictā ꝛ oēs illos
damnare. nā credebāt ſe crucifixiſſe pctōꝛē: ꝛ
crucifixerūt dñz ꝛ ſaluatoꝛē. ꝛ iſte ſon⁹ ſigt dūl
nſt ieſu xpi clemētiā. Scdꝯ fuit qñ dixit latro
Dñe memēto mei dū veneris in regnū tuū.
ꝛ dixit illi. Amē dico tibi: hodie mecū eris in
padiſo. Lu. xxiij. ꝛ iſte ſigt ſonuz ieſtimabilis
mie cū pctōꝛe. Terti⁹ fuit qñ dixit mr̄i ſue flē⁄
ti di. Mlier ecce fili⁹ tu⁹. ſignādo dñus iohā
nē. q ſon⁹ ſigt incōpabilē ſonū pietat̄. Quar⁄
tus fuit qñ apl̄i ꝛ amici receſſerūt eū relinqn
do ꝛ dixit alta voce. Hely hely lamazabatha
ni ꝛc̄. nō tñ credat̄ ꝙ iþe eēt a deitate dereli⁄
ct⁹. nō: ſꝫ ab apl̄is ꝛ amicis. ꝛ iſte ſon⁹ erat cō
paſſiōis. ꝛ h° pp amicoꝝ dilectionē. Quint⁹
fuit qñ dixit. Sitio. Nā iþe deſiderabat iſide
liū ꝯuerſionē. ꝛ ſic erat cant⁹ incōpabil̄ chari
tat̄. Sext⁹ fuit qñ dixit. Cōſūmatū ē. q ſon⁹ in
cōpabilis ꝛ īfinite erat ꝯſtātie. Septim⁹ fuit
qñ dixit. Pr̄ in man⁹ tuas cōmēdo ſpm̄ meū
Et iſta cātilena fuit īfinite ꝯfidētie: dās exem
plū cuilibꝫ xpiano. Ecce g° cytharā dd̄. Et de
mon itelligēs h° ſecretū fugiebat regē ſaul re
linqndo. et de hoc iā ſperās iſta chananea di
xit. Miſerere mei dñe fili dauid qꝛ filia mea
male a dmonio vexat̄. Loco iā allegato. Se
cūda doctrina eſt moral̄. Pro q̄ notādū qñ
ꝙ pdictā filiā demō iſſabat iterdū vt rabie ꝯ
tentā ꝯturbabat. Jnterdū ꝓijciebat illā in lu
tū. Jnterdū os vſqꝫ ad aurē pducebat. Jnter
dū in puteum ſine aquaꝫ pꝛoijciebat. Jnter⁄
dū in ignē tollēs ei virtutē. Sꝫ mr̄ illa nō re
linqbat. q. d. ſi dd̄ q̄ erat figura poterat figu⁄
rare demoniū p ſonū cythare. plus pt iþa vͥ
tas. i. ieſus xpꝯ. et hic ē iſtructio bona moral̄
ſ. ꝙ ſi nr̄e aie vexant̄ a demōe mult̄ ꝛ diuerſis
pctis: allegem⁹ g° ſonū iþi⁹ cythare. Nā nr̄e
aie diuturnitate pcti vexant̄ a demone: cū de
mon vexat mſtos hoīes ꝛ h° pp ſupbiā. ſicut
faciebat filiā chananee. ſicut eēt vnū magnū
vas iſlatū vēto. Alij vexāt̄ p auariciā a demo
ne reuoluti. alij ꝓijciūt̄ i lutū. ſ. luxurioſe viuē
do. Alij hñt os retoꝛtū vſqꝫ ad aures: ꝛ iſti ſt̄
inidi. alij ꝓijciunt̄ in aquaꝫ. ſ. guloſe viuendo
alij i ignē: ꝛ iſti ſūt q deſiderāt vindictā inimi
coꝝ. alij q pdūt vͥtutē pp pigriciā. Tñ hēmus
remediū chananee dicēdo. dñe fili dd̄ miſerē
mei: qꝛ filia mea. i. aia mea vexat̄ a demōe. Et
ſi dd̄ dñe qui fuit vr̄a figura: ꝛ cythara figura
crucis illud fecit: ꝛ vos facet̄ digneml q eſtis

vͥtas. Et iō ſi laboꝛam⁹ ꝓ coꝛpe ꝛ diuitijs: q̄
to plus ꝓ aīa. nam dr̄ Deut. iiij. Cuſtodi igit̄
temetipm: ꝛ aiaꝫ tuā ſollicite. Ne obliuiſca⁄
ris vͥboꝝ que viderūt oculi tui: ꝛ ne excidant
de coꝛde tuo cūct̄ dieb⁹ vite tue docebis ea fi
lios ac nepotes tuos die q̄ ſtetiſti coꝛam dño
deo tuo iu oꝛeb qñ dñs locut⁹ eſt mihi di. Cō
grega ad me populū vt audiāt ſmones me⁄
os ꝛ diſcāt timē me oī tpe quo viuūt in terra.
Ecce mulier iſta chananea cogitās cōſilium
pluriū pſonaꝝ ꝙ illā ferret ad ſoꝛtilegos: ad
ſe reuerſa dixit. Recurrā ad demones. nō vt
filia mea liberet̄ a demone. nō faciā: ſed ſolū
volo recurrē ad xpꝫ. iō iſtā mltū laudat ome
lia hodierna. Circa h° habet̄ bonā doctrinā
ſ. ꝙ nō vadat̄ ad tales pſonas ꝓ aliq̄ neccitate
mūdi: ſed ad ſolū ieſū xpm. nā ſi foꝛte amiſiſti
aliqd ꝛ neſcis vbi eſt: nō vadas ad demones
qñ ſecreta neſciūt. cū ſint in tenebris. Bñ di
cāt foꝛte in iſamiā alicui⁹ ꝛ nō erit veꝝ vt mi⁄
ſceāt malū. nā cū furtū neſcire poteris recur⁄
re ad xpm iſto mō vt ſi ſibi placeat ꝙ ponat i
coꝛde illius q hꝫ rē vt tibi reſtituat. Jtē ſi vis
hr̄e ſanitatē tui coꝛpis: mariti aut vxoꝛis: nō
accedas ad ꝯiuratoꝛes qꝛ demōes ñ pñt h̄ fa
cē. ꝛ ſi diceres. expꝛtus ſū. caue: qꝛ decept⁹ es.
Nā dr̄ ꝙ demō curabat iſirmos. nō a ſanita
te ſanādo: ſꝫ a leſione ceſſādo. Dꝫ g° hō ſolā
ꝯfidē in dño poti⁹ q̄ ad tales recurrē. Et vos
mulieres nō faciat̄ rōe iſantiū. Nā ibi eſt ne⁄
ceſſaria creatio aie. nā dyabolus nō pōt aiam
creare. Videāt g° rectoꝛes cōitatū ſi ſciūt ali
quē vl̄ aliqs iſideles his artib⁹ vtētes. iſtos ta
les ad vitā ñ ſuſtineāt. nā iſtō pctm̄ ē ſufficiēs
irā dei ꝓuocat̄ ſup ciuitatē. Et ecce vnū exēm
ſi foꝛte aliqs ſarracen⁹ vēiret de barbaria ꝛ ſe
crete dicēt ciuib⁹ ꝛ militib⁹ ciuitat̄. ecce dimit
tat̄ regē vr̄z ꝛ det̄ vos regi nr̄o. ego dico ꝙ ſi
ciues ꝛ rectoꝛes ſcirēt iſta ꝛ nō dicerēt: nōne
mererēt̄ vt rex dſtruēt illoſ. certe ſic. Jſtā pēa
merēt̄ q ad illos r̄currūt: ꝛ q ſuſtinēt maxie ſi
ē notoꝛiū. Si āt ē ſecretū: tūc de⁹ ꝯdēnabit il
los q h° faciūt. imo ēt illoſ q vadūt ꝛ ꝯſentiūt
ꝯcoꝛdat dd̄ i pſ. xliij. De⁹ aurib⁹ nr̄is. Si ob
liti ſum⁹ nomē dͥ nr̄i ꝛ ſi expādim⁹ man⁹ nr̄as
ad deū alienū: nōne de⁹ reqꝛꝫ iſta. iþe. n. nouit
abſcōdita coꝛdis. Mag̃ iiuria ſibi cū in noīe
iþi⁹ tāta ſit vͥt⁹ ꝙ curet oia. ꝛ de h° ē text⁹ i pſ.
xxxix. Btūs vir cui⁹ ē nomē dñi ſpes ei⁹ ꝛ nō
reſpexit i vanitates ꝛ iſanias falſas. Nō nō re
ſpexit i vanitates ꝛ iſanias falſas. i. ſoꝛtilegia.
Addiſcam⁹ g° a chananea iſta q̄ ñ curauit de
iſtis vāitatib⁹. ꝛ erim⁹ fideles regi nr̄o. ꝛ ecce

hic fidelitatē iſti⁹ mlieris. ¶ Scdo ſuauit fir⁄
mā ſtabilitatē. Nā dr̄ ꝙ nō rñdit ei ieſus vͥbū
aliqd. Et iō dr̄. et accedētes diſcipli ad ieſū ꝛ
rogabāt eū di. Dimitte illā. qꝛ clamat p⁹ nos
Jþe āt rñdēs ait. Nō ſū miſſus niſi ad oues q̄
pierūt dom⁹ iſrl̄. At illa vēit ꝛ adoꝛauit eū di.
Dñe adiuua me. Qui rñdēs ait. Nō ē bonū
ſumē panē filioꝝ ꝛ mittē canib⁹. Et iª. ēt dñe
Nā xpꝯ dixit ter ſibi. ñ. ꝛ iª tñ fuit ſtabil̄ ꝛ fir
ma. Et p° fuit ſtabil̄ ꝛ firª qꝛ ñ rñdit ſibi vͥbū.
q̄ſi ſibi ꝯtūeliā dicēdo. q̄ſi hñdo illā excōica⁄
tā ꝛ ab eo repellēdā. denotādo ꝙ q̄ſ cū excōi
cato loq ñ dꝫ. Et tē iſta replicādo dixit. Si ſū
excōicata ad te ſolū r̄curro q habes ptātē ab
ſoluēdi: dicēdo. Miſerere mei. Jō apl̄i moti
mia rogabāt eū dicentes. Dimitte illā qꝛ cla
mat p⁹ nos. q. d. O dñe. Jā dicēt gētes te cru
delē eē. Tūc xpꝯ q̄uis ex vna pte dur⁹ vide⁄
ret̄ eē. tñ ex alia pte miſicoꝛs. dicit apl̄is. Nō
ſū miſſus niſi ad oues q̄ pierūt dom⁹ iſrl̄. ꝛ ñ
obſtāte h°. Jſta dic̄. Adiuua me dñe. Videte
iā apl̄is negauerat. ſꝫ p⁹ dixit xpꝯ. Nō ē bonū
ſumē panē filioꝝ ꝛ mittē canib⁹. Et iſta ꝯſtās
ꝛ ſtabil̄ dixit. Dñe ſi vt canē me ꝓijcis p iuſti
ciā: tñ miſere mei. ꝛ da mihi vt catule de mia
tua ꝛ miſere mei. Notate circa h̄ firmā ſtabi
litatē iſti⁹ mulieris. Et foꝛte hoīes dixiſſent.
O ꝛ q̄to tpe vado retro eū ꝛ ñ poſſuꝫ aliqd
ab eo ꝯſeq. Nā ſic rª. imo ꝯtīnauit. Et circa h°
ſt̄ due doctrie. Pª ē ſpeculatiua: alia eſt moral̄.
Speculatiua ē eo ꝙ dixit xpꝯ. nō ſū miſſus ni
ſi ad oues q̄ pierūt dom⁹ iſrl̄. Hic notādū cū
dicit. Nō ſū miſſus ꝛc̄. ꝙ de aduētu xpi poſſu
m⁹ loq dupl̄r. Vno mō q̄tū ad redēptionē
vlem. Et ſic xpꝯ vl̄r ad oēs venit ꝛ miſſus eſt:
qꝛ pciū ꝓ oīb⁹ ſoluit. qꝛ oēs ſunt redēpti: ſꝫ nō
oēs ſaluati qꝛ nolunt ieiunare. Sicut ſi aliqs
ditiſſim⁹ trāſiret vltra mar̄ ad redimēdū xpia
nos captiuos: oēs q eēnt penes ſarracenos i
barbaria cū magnis pecunijs. dicēdo. ꝓ quā
to pcio dabit̄ mihi captiuos ꝛ ipſe ſoluiſſet p
ciū. Et ſi vn⁹ diceret. Nolo exire: imo h̄ volo
remanē. q̄ro cui⁹ eēt culpa nō ſoluēt̄. nā pciū
ſolutū ē: ſꝫ noluit gaudē. Dñs iſte diues erat
ieſus xpꝯ q die veneris ſctā apuit tecā ſuā: h°
ē lat⁹ ſuū ꝓ oīb⁹ nob captiuiſ ſoluēdo i ara cru
cis. ꝛ ſoluit libē vͥberib⁹ ꝛ alijs plagis multis
Et oīb⁹ nūciat̄ dicēdo. ponat̄ vos in nauigio
eccl̄ie triū coopturaꝝ. ſ. ſtātū. Et pͥa eſt ꝓpe
ſentinā q̄ dꝫ eē ſecreta. ꝛ iſta ſigt religioſos q
debeāt eē ſecreti ꝛ ſine neceſſitate de oꝛdine
nō exire. Secūda ſignificat ꝯditionē pꝛeſby⁄
teroꝝ q debēt honeſte viuē. Tertia ē laycoꝝ

q debēt bñ viuē: bñ cōuerſando. Jō ſalomon
Prouer vlt̄. Facta eſt q̄ſi nauis inſtitoꝛis de
lōge poꝛtāſ panē ſuū ꝛc̄. Nā venerūt nūcij dñi
ꝛ dixerūt iudeis. venite ad nauē dñi. Qui di⁄
xerūt noluni⁹. Sil̄r dicat̄ de tartaris ꝛ ſarace
nis. qui dicūt ꝙ nr̄ ꝓpha ꝓmittit nob in alio
mūdo riuū mellis ꝛ lact̄. Sꝫ ꝓ oīb⁹ venit. ꝛ h̄
ꝓbat̄ in veteri teſtō. Paꝝ ē vt ſis mihi ſeru⁹
ad ſuſcitādas trib⁹ iacob: ꝛ feces iſrl̄ cōuertē⁄
das. Ecce dedi te in lucē gētiū: vt ſis ſal⁹ mea
vſqꝫ ad extremuꝫ t̄re. Yſa. xlix. Jn nouo teſtō
Hoc enim bonū eſt ꝛ acceptū coꝛā ſaluatoꝛe
nr̄o deo. q oēs homīes vult ſaluos fieri. ꝛ ad
agnitionē vͥtatis puenire. i. ad Thi. ij. Vide⁄
m⁹ g° ꝙ ꝓ oīb⁹ miſſus eſt. Alio mō loq poſſu
m⁹ de xpi aduētu quo ad viſitationē coꝛpalē
ſ. ad pdicādū ꝛ faciendū miracula pſonal̄r. ꝛ
ſic nō venit niſi ad oues dom⁹ iſrl̄. Et q̄ ad h°
vͥificat̄ auctas. ſ. quo ad viſitationē coꝛpaleꝫ
qꝛ tñ in terra ꝓmiſſiōis coꝛpal̄r erat vētur⁹.
Jō btūs Paul⁹ dicit. Dico. n. ieſuꝫ xpm mi
ſtruꝫ fuiſſe circūciſiōis pp vͥitatē dei. ad cōfir
mādas ꝓmiſſiōes pr̄uꝫ. gētes aūt ſup oīa ho
noꝛare deū: ſicut ſcriptū eſt. Laudate dñꝫ oēſ
gētes ꝛc̄. ad Ro. xv. Et ita itelligit̄ nō ſū miſ
ſus pp chananeā. qꝛ de illis nō erat. Alia aūt
doctrīa ē moral̄. ꝛ vide ꝯſtātiā iſti⁹ mulieris.
qꝛ ꝓ nl̄la iiuria ceſſauit oꝛare. Diſce g° tu oꝛa
re q̄tidie. de mane facē certā ofonē. Nā qlibꝫ
dꝫ facē ꝛ tenē certā oꝛonē. Jtē de ſero anteq̄
ponas te i lecto flexis genib⁹ ꝛ dͥuote dicēdo
Pr̄ nr̄. aue maria. Credo in deū ꝛc̄. cuꝫ alijs
mult̄ ſm tuā deuotionē ꝛ habebis ꝓſperita⁄
tē in coꝛpe ꝛ i aīa. Et iō Dd̄ in pſ. lxv. Jubila
te pꝛimo. Bñdict⁹ dñs q nō amouit oꝛoneꝫ
meā ꝛ miaꝫ ſuā a me. Et ſic ꝯtinua ꝛ ñ dimit⁄
tas eā pp ſociū vl̄ pp aliā cāꝫ. ꝛ vide hic exē⁄
plū. Quidā lōbard⁹ voluit mūdū vidē ꝛ viſi
tare ſingl̄r ſctm̄ ſepulchꝝ ieſu xpi cū vno ſcu
tifero. ꝛ accepit lniaꝫ vxoꝛiſ ſue ꝛ ꝓpoſuit q̄ti
die dicē. Pr̄ nr̄ Aue maria. et imediate īce
pit ꝛ ꝯtinuauit q̄tidie ſuā ofonē ꝛ fuerīt ſp in
columes. Cōtigit ꝙ reuertēdo ad domū ſuā
cū eēt iā ꝓpe caſtrū ñ curauit vltra facē ofoeꝫ
dicēdo. O iā ſum⁹ ꝓpe nr̄aꝫ domū. nō oꝫ mō
facē ofōeꝫ. Jn poſteꝝ ſic accedēdo vͥſus domū
ignis accēſus eſt in caſtro ꝛ caſtrū ꝛ filij pͥter
vxoꝛē oīa combuſta ſūt. Ergo videat̄ q̄ño ex
omiſſiōe ofōis oīa iſta aduenerūt ſibi. Noli g°
ofonē dimittē q̄uis ſit pua: ꝯtinua illā. Et iō
dr̄. i. ad Theſ. v. Sp gaudete. ſcꝫ i dño. ſine in
termiſſiōe oꝛate. i oīb⁹ gr̄as agite. Hec eſt enī
volūtas dei in xpo ieſu in oīb⁹ vob. Spūꝫ no

lite extinguẽ: ꝓphetias nolite ſpernẽ. Oia āt
ꝓbate: qđ bonū eſt tenete. ab oi ſpẽ mala ab-
ſtinete vos. Ipẽ aūt deꝰ pacis ſanctificet vos
ꝑ oia. vt itegr ſpūs veſter ⁊ aia ⁊ corpꝰ ſine q̄
rela in aduẽtu dñi nr̄i ieſu xp̄i ſeruet. Fidelis
eſt qui vocauit vos. qui etiā faciet. Fr̄es orate
ꝓ nob. Sumamꝰ ergo huiꝰ mulieris exēplū.
Ecce hic ſm exēplū qđo habuit firmā ſtabili
tatē. ¶ Tertio ſuauit verā humilitatē. Naʒ
iſta mulier ſuauit iſtā hūilitatē ꝙuis xp̄s ca-
nē eam appellauerit vel aſſimilauerit. Et iſta
hūa mulier dixit. Ecce dñe ⁊ catelli comedūt
de micis q̄ cadūt de mēſa dñoꝝ ſuoꝝ. Tunc
ieſus vidit fidē iſtiꝰ mulieris ⁊ dixit. Magna
eſt fides tua. Et iō dicebat mulier. Non peto
magnū miraculū: velut reſurgẽ mortuos: nec
ſolē retro ire. mar rubꝛū diuidẽ. ſed vt liberes
filiā meā vnicā. Fac gͦ dñe mihi iſtā grām. ⁊
xp̄s denegare nō potuit. Quero nūc: cur xp̄s
tantū fecit illā expectare qđ petebat. vī cōtra
ſe eē ⁊ eiꝰ doctrinā. Nā dī Prouer. iij. Ne di
cas amico tuo vade ⁊ reuertẽ ⁊ cras dabo ti
bi cū ſtatim poſſis dare. Itē dī. ij. ad Coꝛ. ix.
Vnuſqſqꝫ ꝓut deſtinauit in corde ſuo non ex
triſticia aut neceſſitate: ſꝫ ſupple ex hilaritate. Hi
larē eni datorē diligit deꝰ. Rn̄ſio qꝛ xp̄s hoc
fecit duplici rōe. Pͥo ex ꝑte mulieris. Scđo
ex ꝑte nr̄a. Primo ex ꝑte mulieris ꝓpter me
ritū augēdū. xp̄s eni ꝑ iſtā dilationē fecit eaʒ
aſcendẽ ⁊ creſcẽ in ardēti deuotiōe ⁊ amore
ad deū ⁊ ſpe ⁊ ſic xp̄s pie iplere petitiōeʒ mu
lieris diſtulit vt mulier iſta plus hret ꝙ ſi illi
co dediſſet que a pͥnͦ nō tantuʒ habuiſſet ſed
poſtea dedit ꝑꝑ amorē ⁊ humilitatē. Et circa
hec audiaſ parabolā. Miles qdā erat q mul
tuʒ diligebaſ ab iꝑatore. Et iſte miles pete
bat ab eo grām. ⁊ iſtē iꝑator nolnit ſibi da
re pomū ⁊ dedit ſibi pͥo caſtrū: adhuc petē-
ti pomū dedit ſibi equuʒ. Adhuc miles pete-
bat pomū ⁊ dedit ſibi veſtē. demū iſte iportu
ne dedit pomū. Ecce ꝙ ſi cito dediſſet pomū
ſolū pomū habuiſſet ⁊ nō alia. Ita dicamꝰ de
iſta petenti pomū. nā xp̄s dedit pͥo ſibi ca-
ſtrū. qꝛ ardorē. ſcđo patiētiā. ⁊ ecce equū. ter
tio hūilitatē. ecce veſtē. q̄rto charitateʒ. ⁊ ſic
plus habuit. Scđo xp̄s hoc fecit dādo nobis
exēplū vt humilieꝰ nos in deuota orōne. qꝛ
q̄nto plus nos humiliauerimꝰ: tanto ampliꝰ
aſcendemꝰ. Sint duo hoīes eq̄lis meriti: ꝗ fo
magis hūiliaſ ſe ꝟtute hūilitatꝭ plus aſcēdit
puta ſi vnꝰ coꝝ ſe ponat in orōne iuxta altare:
⁊ aliꝰ a lōge: plus exaudiſ ceteris paribꝰ orō
aliꝰ q ſtat a lōge ꝟtute hūilitatꝭ. Vn̄ dī in ꝓuer-
bi. Reſpexit i orōnē humiliū ⁊ nō ſpreuit ꝓceꝫ
eoꝝ. Iō dī. Oi ꝯ hūiliant ſe nubes penetra-
bit ⁊ donec ap ꝓpiquet nō ꝯſolabiſ: ⁊ nō de-
ſcēdet donec aſpiciat altiſſimꝰ. Eccli. xxxv. Et
ecce filiꝰ ponif. Dño placeat ⁊c̄. Deo grās.

¶ Feria. ij. in ſecūda dñica quadrageſime.

Sermo primus.

Multa habeo de vobiſ loq ⁊ iu
dicare. Ioh. viij. Sermo noſter erit
de ſctō euāgelio hodierno qđ cōti
net vnū ſecretū parlamentū. qđ fu
it iter xp̄m ⁊ iudeos diſputātes cum xp̄o. Et
hoc parlamentū ꝗtū eſt ex vna ꝑte. ſ. xp̄i oñ-
dit nob tres magnas dignitates. Prima
eſt ſapia diuinalis. Scđa excellētia ſupnalis
Tertia eminētia pͥcipia qūo ē iudex pͥnci
palis ⁊ vniuerſalis. Dicit thema. Multa ha
beo de vobis loq ⁊ iudicare. ſed qui me miſit
verax eſt. ⁊ ego q̄ audiui ab eo loqꝛ in mūdo
Et nō cognouerūt. qꝛ prēʒ eius dicebat deuʒ.
Dixit gͦ ei ieſus. Cū exaltaueritꝭ filiū homis
tūc cognoſcetꝭ: qa ego ſū: ⁊ a meipſo facio ni
hil. ſꝫ ſicut docuit me pr̄ hec loquor. Et q me
miſit mecū ē: ⁊ nō relinqt me ſolū. qꝛ ego q̄ pla
cita ſūt ei facio ſemꝑ. Hec illo loquēte multi
crediderūt i eū. Dicebat gͦ ieſus ad eos qui
crediderūt ei iudeos. Si vos ⁊c̄. ¶ Dico pͦ
ꝙ euangeliū oñdit de xp̄o ſapiaʒ diuinalem.
Propꝛiū ſapie diue eſt ſcire qui ſūt ſaluandi.
⁊ qui ſūt dānandi. ſ. ſcire ꝓdeſtinatos ſaluan-
dos: ⁊ preſcitos dānandos. ꝓpꝛia eni ſcia dei
eſt. Sicut rex q vult facẽ ꝯuiuiū nuptialeʒ de
filio ſuo pͥo in cedula ſcribit ⁊ elegit inuitan
dos duces comites ⁊ barones ⁊c̄. Scđo ordi
nat cōuiuiū ſm dignitatē cōuiuantiū. Sic de-
us pr̄ voluit facẽ cōuiuiū de filio ſuo aſſumē
do naturā humanā. qꝛ ſicut vir ⁊ vxor nō ſūt
duo ſed vna caro. ita deus ⁊ hō nō ſūt duo in
perſona ſed vna ꝑſona. Spōſalia facta ſūt in
camera vteri ꝟginalis. ⁊ de hoc ꝓphetauerat
dauid in ꝓs. xviij. Tanꝙ ſpōſus. ideſt dei filiꝰ
ꝓcedēs de thalamo ſuo. i. vtero ꝟginali. ſed
nuptie fiūt in celis. qꝛ in hoc mūdo nō eſt lo-
cus ꝯueniēs nec ſufficiēs. Mat. xxij. Simile
eſt regnū celoꝝ hoi regi q fecit nuptias filio
ſuo. ex q̄ deꝰ pr̄ eternaliter ordiauit illđ ꝯuiuiū ele
git inuitādos tot iꝑatores: tot reges: tot duces
⁊c̄. O q̄t veniūt ad iſtud ꝯuiuiū. Iſta electio
dr̄ ꝓdeſtiatio. ⁊ illa inuitaͦ dī ꝓdeſtinatio. de q̄
apl's loquēs tā de ſe ꝙ đ electꝭ dic̄ Eph. i. Ele
git nos in ip̄o an̄ mūdi ꝯſtitutōeʒ. Ecce ſapia
vel ſcia dei. ad Ro. viij. Quos ꝓdeſtinauit

hos ⁊ vocauit: ⁊ q̄s vocauit: hos ⁊ iuſtificauit
q̄s aūt iuſtificauit: hos ⁊ magnificauit. Et hͦ
oñdit deꝰ pat̄ xp̄o in q̄ntū erat hō. ⁊ ſic hēbat
ſciam ꝓdeſtinatoꝝ. Et qꝛ ſicut nō eſt niſi vnuʒ
eſſe triū ꝑſonaꝝ: ſic eſt niſi vna ꝑſona duarum
ſubſtātiaꝝ in xp̄o. Itē oñdit deꝰ pat̄ aīe xp̄i li
bꝛuʒ vite. ⁊ i carta dextra legit quot pͥarche
⁊ ꝓphete ⁊c̄. debebāt ſaluari: ſiue intrare pa
diſuʒ ex ſua paſſiōe. In ſiniſtra legit q̄t mali ꝓ
lati dānabunſ: nec erūt digni ire ad illud con
uiuiū. Hec ſapia oñdiſ in euangelio. Vn̄ xp̄s
diſputādo cū iudeis dixit. Ego vado ⁊ q̄retis
me. ⁊ in pctō vr̄o moriemini. Nō ego vado. ſ.
ad gl̄iam reſurrectiōis. ſ. ꝑ viā paſſiōis. ⁊ q̄retꝭ
me vocaliſ. qꝛ iudei q̄rebāt ſaluatorē ⁊ nō ꝑſo
naliſ credēdo ꝙ xp̄s ſit ſaluator. Nō: in pctō
vr̄o moriemi. Iā ſciebat ipē ꝓdeſtinatos. Idē
dicebat ſemel de apl'is. Io. xiij. Scio quos ele
gerim nō de oibꝰ vobis dico. hoc dicebat ꝑꝑ
iudā dānādū. Sꝫ hic ē argumētū qđ vos faci
tis. Si deꝰ hꝫ certā ſciam dānādoꝝ ⁊ ſaluādo
rum. Iā gͦ qd opꝫ me bonū facere. nec ē vis
ſi faciā malū. qꝛ ſcia dei nō pōt falli ſi ſum de
numero ꝓdeſtinatoꝝ ibo cū ꝓdeſtinatꝭ ſaluan
dū. ſiue faciā bonū ſiue faciā malū. Idē đ pre
ſcitis dānādis: q̄re faciā bonū. qꝛ ſcia dei non
pōt falli: ⁊ ſic ero dānatꝰ: ⁊ ex hoc tenēt malā
vitā. Rn̄ſio ꝙ illud argumētū eſt cū magna
ſtultitia Pꝫ: ſi rex inuitat te ad nuptias filij
ſui: ſi ſuꝑ hoc tu diceres ſine dubio poſtꝙ rex
inuitauit me ibi ero: ⁊ nō opꝫ me parare. ſtul
te ⁊ fatue diceres ſꝫ diceſ. Ex q̄ rex me inuitauit
⁊ fecit mihi honorē volo me ꝑare qꝛ ibi erūt
magni nobiles ⁊ ꝑſone honorabiles: expen-
dā tn̄ in vna veſte. ⁊ equo ⁊c̄. Sic ꝯſilr̄ eſt de
ꝓdeſtinatꝭ. qꝛ includit ꝙ tu pares te. Nec ſeq-
tur. gͦ ꝓdeſtinatio pōt falli aut ſcientia. Rō.
qꝛ ſcientia dei nō falliſ ſꝫ tu potes deficere ꝑ
malā vitā. Vn̄ ſi deus ore ſuo te inuitaret ſuꝑ
poniſ ꝙ pares te. ne venias cū veſte veteri. ſ.
cū pctō ſuꝑbie ⁊c̄. qꝛ antiquiꝰ pctin̄ mūdi eſt
ſuꝑbia: ſꝫ venires cū noua veſte hūilitatꝭ. Idē
de alijs vicijs ⁊ virtutibꝰ. Sed ſi tu dicis poſt
ꝙ ego ſum inuitatꝰ non opꝫ me parare certe
nō intrabis. Pro illa veritate nota auctatem
xp̄i Matth. xxv. Sile eſt regnum celoꝝ decē
virginibꝰ. Nō hyſtoriā euangelij vſqꝫ neſcio
vos. ⁊ Ezechiel. xxxiij. Si dixero iuſto ꝙ vita
viuat: ⁊ ꝯfiſus in iuſticia ſua fecerit iniquitatē
oēs iuſticie eiꝰ obliuioni tradenſ. ⁊ in iniqta-
te ſua quā operatꝰ eſt in ipſa morieſ. Si autē
dixero ipio morte morieris. ⁊ egerit pniaʒ ꝓ
pctō ſuo ⁊c̄. vita viuet ⁊ nō morieſ. qꝛ ꝟbum
dei ſic intelligiſ ꝙ hō ſit paratꝰ: imo fortiꝰ ar
gumentū eſt. Si illi qui ſunt in ꝑadiſo: ⁊ mil-
le anni fuerūt ibi haberēt vnū pctiſi caderēt
in momēto de celo. quō ergo tu nō paratꝰ po
teris aſcendere. Matth. xxij. Intrauit aūt rex
vt videret diſcūbentes: ⁊ vidit ibi hoīem non
veſtitum veſte nuptiali. ⁊ ait illi. Amice quō
huc intraſti nō hn̄s veſtē nuptialē. At ille ob
mutuit. Tūc dixit rex miniſtris. Ligatis mani
bus ⁊ pedibꝰ mittite eum in tenebras exterio
res. Nō intelligatꝭ ꝙ i paradiſo ſit aliqs non
paratꝰ. ſꝫ intelligiſ ꝑ hypoſtaſim. i. ꝑ ꝯditionē
ſi ibi eēt aliquis nō paratꝰ ⁊ in pctō expelle-
reſ. Iō iſta rō quid opꝫ me facere bonū: ma-
gna ſtultitia eſt. Scđo eſt magna ignorantia
Nā tales intelligūt ꝙ in libro ꝓdeſtinatiōis
ſcribaſ ſic: tm̄ talis ſaluabiſ. Petrꝰ vl' Io. ⁊c̄.
Nō eſt verū: imo quecūqꝫ deꝰ ordinat ad ali
quē finē ordinat etiā viam ⁊ modū veniendi
ad illuʒ finē. Verbigrā de pluuia. Si cras dꝫ
pluere. iam ordinat ante de nubibꝰ q̄ eleuanſ
⁊c̄. Ideo liber ꝓdeſtinationis ſic dicit. Tales
ſaluabunſ ꝑ bona opa: talis dñs per iuſticiaʒ.
talis prelatꝰ q intrauit ꝑ portā ⁊ dat bonum
exēplū. talis intrabit ex diligentia aiaꝝ. talis
dñs ꝑ iuſticiā talis diues ꝑ mīam ⁊c̄. Hic de
quolibet ſtatu ita ꝙ ſimul eſt via ⁊ terminus
vel finis. Si gͦ dimittis viā oñdis ꝙ nō es ꝓ
deſtinatꝰ. Ad hoc auctas Gregorij in pͦ lib.
dyalogo. q ſic dic̄. Obtineri nequaꝙ pn̄t q̄ ꝓ
deſtinata nō fuerūt: ſꝫ ea q̄ ſcti viri orādo effi
ciūt ita ꝓdeſtinata ſꝫ vt ꝓcibꝰ obtineanſ. Naʒ
ipſa eterni regni ꝓdeſtiatio ita ē a deo diſpo
ſita: vt ad hoc electi ex labore ꝑueniāt qbꝰ po
ſtulādo mereanſ accipe qđ eis deꝰ an̄ ſecula
diſpoſuit dare. Hec ille. Ignorātia eſt gͦ dicẽ
qd oꝫ me facẽ bonū. qꝛ hoc eſt dicẽ habeo ire
ad talē locū. ⁊ qd oꝫ me ire ꝑ viā. qꝛ aliṫ non
ires illuc niſi ꝑ viaʒ. Idē de libro ꝓſciētie in q̄
nō ſcribiſ ſolū: tales dānabunſ. ſꝫ ſil' poniſ ibi
finis ⁊ vita. vn̄ ſic poniſ. Tales dānabunſ ꝑ ta
lia mala opa: ꝑ iniuſticiā: talis dñs ⁊c̄. Et ita
de q̄libꝫ ſtatu. Nā libero arbitrio cuiuſlibꝫ de
us dimiſit ſi vultꝭ ſaluari vl' damnari. Auctor
Eccli. xv. Deꝰ ab initio ꝯſtituit hoīeʒ ⁊ relinqt
eū in manu ꝯſilij ſui. glo. in libertate ſui liberi
arbitrij. qꝛ ꝓdeſtinatio nō aufert liberū arbi
triū. Sequiſ in auctate. Adiecit mādata ⁊ ꝓ-
cepta ſua. Si volueris mādata ꝯſeruare ꝯſer
uabūt te ⁊ i ꝑpetuū fidē placitā ſuare. Appo
ſuit tibi aquā ⁊ igneʒ ad qđ volueris porrige
manū tuā. An̄ hoiem vita ⁊ mors. bonū ⁊ ma
luʒ qđ placuerit ei dabiſ illi. Diceret aliqs.

Ergo ibim⁹ ad padiſuz qꝛ oẽs volumus ire.
Uerum eſt ꝟbo volum⁹ oẽs ire:ſꝫ non facto:
imo mẽtiunt̃ multi.vñ ſi dicit̃ vos ire pariſi⁹
⁊ recipit̃ viã ad aliã ciuitatẽ ⁊c̃.falſum dicit̃.
Idẽ etiã multi dicũt ꝙ voluñt ire ad padiſuz:
ſꝫ recipiũt viã inferni.Uñ ſi dicat̃ vni ſupbo.
Dicatis q̃ vult̃ ire.O ego volo ire ad padiſũ
O ⁊ iſta eſt via ſupbie q̃ tẽdit ad iſernum.O
iaꝫ dicit̃ ꝙ vult̃ ire ad padiſuz vos eſtis men
dax ⁊ ſic de ceteris pctis.Ergo añ hoiez vita
⁊ mors.ſ.glia padiſi:⁊ mors iſerni bonũ.ſ.ſal
⁊ mors.ſ.glia padiſi:⁊ mors iſerni bonũ.ſ.ſal
vatiõis ⁊ malũ.ſ.dãnatiõis.qd placuerit da-
bit̃ illi.Tertio iſta rõ eſt maxim⁹ error deſtru
ens p°phiam.qꝛ phi fecerũt librũ de ꝟtutib⁹
vt gẽtes viuerẽt moraliter bñ.O ⁊ q̃re:qꝛ vt
pueniret ad vitã eternã.⁊ tñ iam ſcit de⁹ qs
erit ſaluat⁹ vel dãnatus.Dicere g° ꝙ pp hoc
nõ oporteat bñ facere ẽ error:qꝛ de⁹ q̃ pdeſti
nauit aliquẽ ad ſalutẽ:etiã opus p qd ſalua-
bit̃ pdeſtinauit.Itẽ deſtruit ſecũdo medicinã
qꝛ vocant̃ medici ad ſanitatẽ hñdã. ⁊ tñ iam
ſcit deus ſi iſte curabit̃ vel morier̃. dicẽ g° ꝙ
oporteat recipe medicinã fatuũ eſt.qꝛ de⁹ſcit
ꝙ p viã medicine hẽbit ſanitatẽ.Itẽ deſtruit
totã induſtriã humanã q̃re rex ꝯgregat exer
citũ ꝑ victoria.qꝛ iam ſcit de⁹ ſi dꝫ hẽre victo-
riã vel nõ.Itẽ deſtruit totã theologiã fidem
xpianã q̃re voluit ꝟbũ diuinũ icarnari.voluit
vt hoiez exaltaret qꝛ iam ſciebat de⁹ q̃ exalta
rent̃.Idẽ de aliĳs xpi opib⁹ diſcurre.Iõ ſiue p
ſciti ſiue pdeſtinati ſum⁹:faciẽda ſunt opa bo
na.qꝛ nullus põt ſaluari niſi p opa bona: nec
dãnari niſi p opa mala.Iõ.ij.Pe.i. Frẽs ſa-
tagite vt p bona opa certã veſtrã vocationẽ
⁊ electionẽ faciatis.ecce p^a ps vbi oñdit̃ ſa-
piẽtia dei d pdeſtinat̃ ⁊ pſcit̃.Iõ xps Ioã.x.
Uos nõ eſtis ex ouib⁹ meis . ⸿Scdo oñdit̃
de xpo ſua excellentia ſupnalis:cũ dr̃ iudeis.
Uos.ſ.iudei de deorſuꝫ eſtis ego d ſupnis ſũ.
Uos de mũdo hoc eſtis ego nõ ſuꝫ de h° mũ
do.Nõ quõ de⁹ qui a pn°mũdi fecit duas ſca
las creaturaꝝ.Prio vnã.ſ. ſpũaliũ:cui⁹ gra-
dus ſunt decẽ.prim⁹ ſeraphin.ſecũdus cheru
bin.terti⁹ thron⁹.q̃rtus dñatiões.qntus ptã-
tes.ſext⁹ ꝟtutes.ſeptimus principat⁹. octau⁹
archãgeli.non⁹ angeli.decimus aie rõnales
Secũda ſcala corporaliũ creaturaꝝ : hꝫ etiaꝫ
decẽ gradus.ſ.celũ empireũ prim⁹. ſcds celũ
criſtallinũ.de q̃ biblia dicit.et aque q̃ ſup ce-
los ſũt.⁊ a phis vocat̃ p^m mobile. vbi nulla ẽ
ſtella.ſꝫ ſuo motu mouet totũ mũdũ . Terti⁹
gdus ẽ celũ qd dr̃ firmamẽtũ.l q̃ icludunt̃ ce-
li planetaꝝ q̃ a phis diuidunt̃ in ſeptẽ. q̃rtus

ignis.qntus aer.ſextus aq̃.ſeptim⁹ terra.Octa
uus creature q̃ hñt eſſe ⁊ viuere:vt plante.no
nus creature q̃ hñt eſſe viuẽ ⁊ ſentire:ſicut aia
lia ⁊c̃.decim⁹ creature q̃ hñt eſſe tm̃: ſicut la-
pides ⁊c̃.Homo ẽ cõpoſitus de iferiorib⁹gra
dibus creaturaꝝ ſpũaliũ ⁊ corpaliũ. Iõ dicit
xps.Uos de deorſũ eſtis.Auctas. Formauit
igit̃ ds hoiez de limo terre ⁊ iſpirauit in faciẽ
eius ſpiraculũ vite.⁊ fact⁹ eſt hõ in aiaꝫ viuẽ-
teꝫ.Geñ.ij.Ecce iſimus gradus creaturarum
corpaliũ.Ego.ſ.pſona diuina ſum vna ſuper
oẽs creaturas:vos deorſum eſtis q̃ꝫtũ igit̃ hu
miliari debemus. Moralit̃ ſi vult̃ cognoſcẽ
de vobis vel de aliĳs ſi eſtis de illis ſurſum vl̃
deorſuꝫ:attẽdatis quõ cognoſcit̃ hõ de q̃ pa-
tria eſt.Qꝛ ydeomate cognoſcit̃.Auctas Iu-
dicũ.xij.Uide hyſtoriã de Iepte qui fuit capi
taneus galaaditaꝝ ⁊ manaſſe ꝯ filios amon:
quos pcuſſit ⁊ iterfecit:tũc ꝯgregati ſunt ef-
frate indignati ꝯ euꝫ:eo ꝙ nõ vocaſſet eos ad
prelũ cũ eo ⁊ volebãt icẽdere domũ ei⁹.Ip-
ſe aũt Iepte vocatis cunct̃ viris galaad mul-
tos de effraym interfecit:⁊ poſuit ſe ad vada
iordanis vbi reliq̃ trãſire debebãt:⁊ qñ venie
bãt aliq̃ de effraym q̃ volebãt trãſire dicebãt
ad vnũquẽqꝫ.nũqd effrate⁹ es.Quo dicente
nõ ſuꝫ.Interrogabãt eũ.dic g° ſcbboleth.qd
iterpretat̃ ſpica.Ipſi aũt rñdebãt thebboleth
nõ volẽtes exprimẽ ſpicã eadẽ lr̃a.⁊ ſtati ap-
prehẽſuꝫ iugulabãt.⁊ iterfeceruñt de effraym
q̃dragínta duo milia ⁊c̃.Et nõ q̃t milia fuerũt
occiſi.Itẽ etiã i nouo teſtõ hr̃ de Petro iter
rogato ſi erat diſcipul⁹ xpi.Mat.xxvi.Qui
dixerũt.Tu ex illis eis.nã ⁊ loq̃la tua mani-
feſtã te facit.Ita dico vob.vult̃ cognoſcere d
aliq̃ ſi eſt de ſupnis.ſ.de predeſtiat̃.attẽdatis
ydeoma qd loquit̃.ydeoma paradiſi eſt illud
de quo dicit ps̃.Bti q̃ hitãt i domo tua dñe
in ſecula ſeculoꝝ laudabũt te ps̃.lxxxiij.Lau
dare deũ ẽ liguagiũ paradiſi.Iõ qñ de te vel
alio vides ꝙ placet tibi orare ⁊ deũ laudare
põt dici.tu ex illis es.Idẽ de ſacerdote vel re
ligioſo q̃ dicit deuote horas ſuas.Nota p oĩa
de ceteris.Linguagiũ inferni eſt illud d quo
ioannes Apocal̃.xvi. Eſtuauerunt omnes
eſtu magno ⁊ blaſphemauerũt nomẽ dei ha-
bentes ptãtem ſup has plagas . Si ergo vis
ſcire de te vel alio ſi es preſcit⁹ vel reprobat⁹
reſpice q̃t linguagiuꝫ loquitur: ſi iurat enor-
miter:blaſphemat renegat ⁊c̃.⁊ tu ex illis es
ſ.dãnatis preſcitis.Nã ⁊ loq̃la tua ⁊c̃. Uir
multuꝫ iurans replebit̃ iniq̃tate . Eccli.xxiij.
Ideo de⁹ cõqueriť de rectorib⁹ ⁊ gubernato

ribus.yſa.lij.Dñatores ppl̃i mei iniq̃ue agũt
dicit dñs.⁊ iugiter tota die nomẽ meuꝫ blaſ-
phemat̃.Si.n.aliq̃s male loq̃ret̃ de rege ſta-
tim puniret̃.ſed de deo oẽs pñt male loqui ⁊
nullus corrigit̃. Iõ ⁊ male eueniet rectorib⁹
⁊ gubernatorib⁹:ex eo qꝛ ſuſtinẽt ⁊c̃.⸿3° in
parlamẽto xpi cũ iudeis oñdit̃ ſua eminẽtia
pncipalis.de qua thẽa.Multa habeo ⁊c̃.iſta
multa ſumi pñt per ſimilitudinẽ boi iudicis
qui añq̃ꝫ dat ſniam multa facit.multa loquit̃
P° facit ꝓceſſus.Scdo dat defenſiones iu-
ris.3° examinat ꝓceſſum. Quarto dat ſniam
Sic de vobis p° fit ꝓceſſus.qñ aliq̃s facit ali
qd bonũ op⁹ſtatiꝫ ſcribit̃ in libro ꝓceſſus ꝯſci
entie.Uerbigr̃a.ſi quis orat op⁹trãſit.ſꝫ ſcri-
ptura remanet. Iteꝫ de elemoſyna ⁊ ieiunio.
Auctas. Cum gẽtes que legẽ nõ hñt nãliter
ea que legis ſunt faciũt. eiuſmodi legẽ nõ ha
bẽtes ipi ſibi ſunt lex qui oñdũt op⁹legis ſcri
ptũ in cordib⁹ ſuis.teſtimoniũ reddente illis
ꝯſciã ipoꝝ.Ro.ij.Nõ gẽtes.ſ.ignorãtes legẽ
⁊ ſcripturã. Idẽ de malis opib⁹ ſi maledixi-
ſtis alicui:op⁹trãſit ſcriptura manet.Auctas
ps.cxxxviij.Impfectũ meũ viderũt oculi tui:
⁊ in libro tuo oẽs.ſ.defect⁹ ſcribent̃. Nõ oẽs
⁊c̃.Ecce de p°.Multa habeo de vobis loqui
faciẽdo ꝓceſſuꝫ.Scdo dat defenſiones iuris
ſ.quattuor.qb⁹nos poſſum⁹ defendere ꝯ oẽs
defect⁹⁊ inimicos ipugnãtes nos.P^a ẽ pec
catoꝝ ꝯtritio.Auctas. Recogitabo tibi oẽs
annos meos in amaritudine aie mee.yſa.xxx
viij.Scda eſt ꝓpoſitũ emẽdãdi.Io.viij.Ua-
de.ſ.ad paradiſuꝫ ⁊ iã ampli⁹noli peccare.3^a
eſt oris ꝯfeſſio.In iudicio humano ꝯfitẽti da
tur ꝯdẽnatiua ſnia.ſꝫ in iudicio dino dat̃ ſnia
abſolutoria.Iõ dicit ſcriptura.Qui abſcõdit
ſcelera ſua nõ diriget̃. Qui aũt ꝯfeſſus fuerit
⁊ reliq̃rit ea:miſericordiã cõſequet̃.Prouer.
xxviij.Quarta defenſio eſt pnialis afflictio.ſ.
facere pniam a ꝯfeſſore iniũctã. que nõ dꝫ da
ri ꝯ voluntatẽ.⁊ rõ:qꝛ ille qui dimittit dãna-
bit.Et in iudicio tal̃ poterit dicẽ xpo. Feci iu
diciũ.ſ.in ꝯfeſſiõe:⁊ iuſticiã per pniam.Iõ nõ
tradas me calũniantib⁹me.ps.cxviij.3° tenet̃
ꝯſiliũ ⁊ examinant̃ merita.ſ.qñ aia egreſſa eſt
a corpe ſtatim venit angelus ad xpm dicẽs.
Dñe qd fiet de aia iſta.Et xps tꝫ ꝯſiliũ cũ btã
virgine maria ⁊ ſctis ⁊c̃.De iſto ꝯſilio xpus
ait.Qui dixerit fratri ſuo racha:re⁹ erit ꝯſilio
Matth.v.Racha eſt dictio deſpiciẽtis. Iõ
dicit.Multa habeo de vobis dicẽ ⁊c̃.Quar-
to hẽt iudicare.ſi hõ morit̃ in pctõ dicit xpus
angelis.Seruũ inutilẽ nõ veſtitũ veſte nupti

ali.Ligatis manib⁹⁊ pedib⁹⁊c̃.Matt.xxv.
Deinde dicit demonib⁹⁊c̃.⁊ vos mittite euꝫ
in tenebras exteriores: ⁊ ibi erit fletus ⁊ ſtri-
dor dentiuꝫ. Si vero decedat in gratia dicit
xps.Euge ſerue bone ⁊ fidelis ⁊c̃. Ecce qua-
re dicit. Multa habeo vobis dicere ⁊c̃.
⸿Feria ſcda poſt.ij.dñicã.xl.Sermo ſcdus.

e Go que benepla
cita ſunt ei facio ſemp. Textualiter
habet̃ Ioan.viij. Recitatiue aũt in
euangelio hodierno.Sctm̃ euangeliũ hodi-
ernum ꝯtinet pulchrũ colloquiũ inter ieſuꝫ ⁊
iudeos in quo chriſtus declarat quattuor ex
cellentias de ſeipſo altiſſimas.⁊

- Prima eſt humanitas temporalis.
- Secunda diuinitas eternalis.
- Tertia auctoritas iudicialis.
- Quarta benignitas vniuerſalis.

Et in his fundamẽtaliter ꝯſiſtit fides.de vlti-
ma qꝛ ſe voluit humiliare in complendo pa-
tris voluntatem dicit thema.Ego que bene-
placita ⁊c̃.⸿Primo ergo xps docuit ſuam
veram humanitatẽ temporaleꝫ. qꝛ verus ho
mo erat.Et hoc inquit. Ego vado ⁊ queretis
me:⁊ in pctõ veſtro moriemini.⁊ quo ego va
do vos nõ poteſtis venire.Et iſta eſt p^a pars
Notate quõ xps oſtendit ſuam humanitatẽ.
Et nota hic ſecreta. Nota declarationẽ. ego
vado.Naꝫ ire ⁊ mutare nõ eſt diuinitatis:qꝛ
immutabilis ⁊ inuariabilis eſt. vt dicit ſctũs
Tho.prima pte.q.ix.ar.i.⁊.ij. Sꝫ oportebat
humanitatẽ temporalem quã accepit in vte-
ro virginis Marie eundo de etate in etateꝫ
de tempore in tẽpus mutari.Et ſic xpus loq-
tur de eius humanitate ſm quã ibat ſequen-
do curſum temporis.⁊ iſta eſt humanitas ve
ra.quia ſemper homo vadit ſiue dormiat ſi-
ue quieſcat. Et potes videre exẽplum quan-
do aliq̃s eſt in flumine vel in mari quieſcens
vadit in barcha.⁊ flumen eſt tẽpus qd currit
pluſq̃ aliquod flumen. Uideas nunc q̃ꝫtum
currit ſol dum predico in quo tẽpus figurat̃.
Et dico certe ꝙ plus mille vicibus q̃ꝫ hinc vſ
qꝫ romam ⁊ iſto modo veniemus ad mortẽ.
ergo noſter ſtat⁹ nõ eſt ſemper. ideo dicitur.
Homo natus de muliere: breui viuens tẽpo
re:repletur multis miſeriĳs ⁊c̃.Iob.xiiij.Naꝫ
ſi adaꝫ vſqꝫ nũc vixiſſet parũ plus vixiſſet vel
minus ſeptem milib⁹ annis.Nam tantuꝫ eſt
ꝙ mundus creatus fuit. ſed parum viuimus
nos hodiernis tẽporib⁹. Uide quid ibi dici-
tur.Et quaſi flos egreditur ⁊ cõterit̃.Statim

qñ puer eſt nat⁹ incipit ire: ſiue dormiat: ſiue
vigilet: comedat vel bibat: ſp vadit. Uita eni
iſta nõ eſt niſi via. Chriſt⁹ igit̃ loquẽs de eius
humanitate dicit. Ego vado ſz quã ibat ſcḋm
do curſum tpis. Ecce ergo quõ oñdit ſuã hu-
manitatẽ qꝛ ego vado. Et circa hᵒ poſſent di
cere iudei. Uide quõ põt eſſe ꝙ q̄ firmus ſtat
ꝙ vadat cũ ergo de⁹ ſit imutabilis ſm illud
Malachie.iij. Ego ds ꝛ nõ mutor. quõ ergo
ꝛc̃. Sed dic vt dixi. Et iõ dĩ in paſſiõe Mat.
xxvi. Fili⁹ quidẽ hois vadit ſicut ſcriptũ eſt ḋ
illo. ve aũt hoĩ illi p quẽ fili⁹ hois tradet̃. Bo
nũ erat ei ſi nat⁹ nõ fuiſſet hõ ille. Rñdẽs aũt
iudas qui tradidit eũ dixit. Nunqd ego ſum
rabbi. ait. Tu dixiſti. Poſt hoc xp̃s fecit iter
ſuũ vſqꝫ ad mortẽ: ꝛ p iudeos fuit q̄ſit⁹. ꝛ ad-
huc illũ q̄runt: nõ tñ rõ ſz noĩe: qꝛ adhuc meſ-
ſiam expectãt nõ tñ in pſona. Nã ipſimet iu-
dei in eoꝝ talmut oẽs rabini ꝛ doctores ſue
legis p certo hñt ꝙ tps meſſie iã venit. ꝛ xp̃z
recipe noluerũt ſz receperũt ioãnẽ qui ḋ xp̃o
dixit eis aliq̃ ꝛ credebãt. Et iõ dĩ Matth.xxi.
Uidẽtes eũ dixerunt. Hic ẽ heres. venite oc-
cidam⁹ eũ ꝛ habebim⁹ hereditatẽ ei⁹ ꝛc̃. ſed
nõ receperũt xp̃m dicẽtes. qꝛ ꝯ ſuã legẽ pdi-
cabat. Et dicit talmut ꝙ receperũt quẽdã pro
meſſia q̄ vocabat̃ barchaban. i. fili⁹ falſitatis
poſt mortẽ xp̃i: ꝛ illũ tenueſt. xxx. ãnis p meſ
ſia. ꝛ illũ occiderũt. Sed tps finitũ erat. Et iõ
qꝛ pplõ dixerãt tps finitũ eſſe. aliũ incãtatorẽ
elegerũt cui dicebãt hãcobã q̄ idẽ vt ille alijs
xxx. annis vixit ꝛ regnauit: ſz ab eis fuit decol
latus. Noĩe ergo meſſiã q̄rebãt. ſ. xp̃m ſed nõ
pſonã. Et iõ i terrã vbi iudei habitabãt venit
q̄dã dicẽs ſe eẽ meſſiã. ꝛ p ſigno dixit ꝙ ipſe
diuideret mare p mediũ. ꝛ hᵒ poſſet facẽ dya-
bolus ſi de⁹ nõ reſiſteret: ꝛ diuiſit mare: ꝛ qñ
tenuit illos oẽs ſubmerſit. Et ecce iã hñt tres
Itẽ i caſtella q̄dã nigromantic⁹ dixit ſe meſ-
ſiam eẽ. ꝛ dixit eis ꝙ oẽs venirẽt ad talẽ mon
tem ꝛ in nube portaret eos oẽs ad terrã pro-
miſſiõis ad finẽ deſtruxit eos. Et dico vob̃ ꝙ
ipſi acciperẽt vnũ dyabolũ ſi veniret: qꝛ iam
volebãt accipe tabiculanũ q̄ nõ erat iude⁹.
ꝛ acciperẽt quẽcũqꝫ ſic faciẽtẽ. Et iſto mõ ac
cipient antixp̃m. Et iõ dixit eis xp̃s q̄ritis me
nõ in pſona ſz in noĩe ꝛ nõ iuenietĩ in pſona ſz
morte moriemini. ſ. in pctõ vr̃o infidelitatĩ. Et
quo vado nõ poteſtis venire ad gloriã. ſ. im-
mortalitatĩ ibat qꝛ paſſibilis erat. Iõ dicit̃ Lu
ce.xxiiij. Nõne hec oportuit pati xp̃z. ꝛ ita in-
trare in gloriaꝫ ſuã ꝛc̃. ꝛ iõ nõ poteſtis: ſed in
pctõ vr̃o moriemini. dixerũt ergo iudei. Nũ

quid iterficiet ſemetipſuꝫ. qꝛ dicit quo ego va
do nõ ꝛc̃. Modus eſt loquẽdi ſuperboꝝ dicẽ
tium. Nõ poteritis euadẽ de manu mea niſi
per mortẽ. Ita fuit de iudeis qui poſtq̄ꝫ xp̃us
dixit. Quo ego vado ꝛc̃. elati in ſuperbiam
Dixerũt. niſi ali⁹ occidat eũ a nr̃is manibus
nõ euadet: q̄ſi iponentes ei vt vellet ſe interfi
cere. Sz circa hoc videamus moralit̃ ſup hoc
qḋ dĩ. Nũqd iterficiet ſemetipſuꝫ. Ecce pctm̃
eſt ſeipſuꝫ occidẽ. Nota q̄ttuor gradus pſona
rũ q̄ occidunt ſeipſas. Quidam per diſcretio
neꝫ. Quidã per dyabolicã tẽptationẽ. Qui-
dam per odiũ vel inuidiã. Quidã per finalẽ
deſpationẽ. Quartũ gradũ occidendi ſeipſũ
iudei iponebãt xp̃o dicẽtes. Nunqd interficit
et ſeipſuꝫ. ſ. deſperãdo vt effugiet man⁹ nr̃as.
Et ſi aliqs dicat aliqs interficiet mihi patreꝫ
parcã ei. Uide dupl̃r parcit̃ inimico. Naꝫ ex
vna pte eſt neceſſaria mĩa. Ex alia pte mĩa vo
luntaria. Neceſſariũ eſt ꝙ odiũ pijcias extra
te. qꝛ aiam occidit hñdo ppoſitũ ꝙ nõ noce-
res illi ſi etiã reperires eũ dormientẽ. Uolũ-
taria eſt dimittere pceſſum ꝛ nõ requirere iu
ſticiam. Uñ iſta potes petere. ſ. p iuſticiã non
q̄rendo vindictã q̄ deo debet̃. Iõ dĩ ad Ro.
xij. Mihi vindictã ꝛ ego retribuã dicit dñs.
Sz ſi eſurierit inimic⁹ tuus ciba illũ: ſi ſitit po
tum da illi. Hoc. n. faciens carbones ignis cõ
geres ſuper caput eius. Noli vinci a malo: ſz
vince i bono malũ ꝛc̃. Sz ſi remittis p miam
volũtariã eẽt maximũ meritũ. Ecce ergo iſto
mõ intelligas cũ dico ꝙ qs dꝫ iniuriã primo
ſuo relaxare ꝛ parcere. ſ. quo ad vindictã. Iõ
xp̃s ait Mat.xviij. Sic ꝛ pr̃ meus celeſtis fa-
ciet vobis: ſi nõ remiſerit̃ vnuſqſqꝫ fratri ſuo
de cordib⁹ veſtris. ¶ Scḋa eſt diuinitas eter
nalis. iſta ſecunda ps eſt ſubtilior. Dixit eni.
Uos deorſum eſtis ꝛ ego de ſupius ſuꝫ. qꝛ lo
quor vobis. ꝛ hoc de diuinitate. Et videt̃ hic
ſubtilia ſecreta. Naꝫ vos hic debet̃ cogitare
deũ trinitatẽ fore eternũ fontẽ ex q̄ emanaue
rũt duo flumia. i. due ſpẽs creaturaꝝ corpaliũ
ꝛ incorpaliũ ꝛ quodlibet flumen hꝫ decẽ gra
dus in ſpũalib⁹ gradib⁹. pm⁹ gradus eſt ſera
phinoꝝ ꝛ ſunt plres q̄ꝫ hoĩes i vniuerſo mun
do. ſecũdus eſt cherubinoꝝ. iaꝫ nõ in tãto ma
gno numero. ꝛ p ꝯñs in quolibꝫ min⁹ diſcur-
rẽdo. terti⁹ gradus eſt thronoꝝ. q̄rt⁹ eſt dña-
tionũ. quint⁹ eſt ṽtutũ. ſext⁹ eſt poteſtatũ. ſe-
ptimus eſt pncipatuũ. octau⁹ eſt archangelo
rũ. nonus angeloꝝ. decim⁹ ꝛ inferior eſt aiaꝝ
rõnabiliũ. Et iſte ſũt creature ſpũales. Et iſtḋ
eſt vnũ flumen. Aliud flumẽ etiã ꝯtinet alios

decem gradus. pmus eſt celũ empireũ. ꝛ iſtḋ
eſt ſuperi⁹ ꝛ imobile. ꝛ de illo phi nõ habue-
rũt cognitionẽ. ꝛ illud pulchri⁹ eſt oĩ creatu-
ra corpali. Scḋs gradus dr̃ criſtallinũ vbi aq̄
ſunt ꝯgelate: ꝛ iſtud cognouerũt phi ꝛ iſtud
appellat̃ pm̃ mobile. qꝛ quottidie mouet̃. Ter
ti⁹ dr̃ firmamẽtũ qḋ theologi ſic appellant. ſz
phi dicũt celũ ſtellatũ. Quart⁹ dr̃ ignis. Qui
tus aeris. Sext⁹ aque. Septim⁹ terre. Octa-
uus creaturaꝝ ſenſibiliũ. ſicut ſũ piſces ꝛ aia-
lia. Non⁹ creaturaꝝ vegetabiliũ nõ ſenſibiliũ
ſicut arboꝝ. Decimus eſt creaturaꝝ nõ vege
tabiliũ iſenſibiliũ. ſicut ſũ lapides. Mõ eſt vi-
dendũ ex qb⁹ hõ fuit format⁹. Et dico vob̃ ꝙ
ex inferiori. ſ. ex luto ꝛ aia. ꝛ iõ deorſum eſtis
vos: ego de ſupnis ſum. Et iõ dr̃ Gen.ij. For-
mauit deus hoiem de limo terre q̄ꝫtũ ad cor-
p⁹. ꝛ inſpirauit in faciẽ eius ſpiraculũ vite q̄ꝫ-
tuꝫ ad aiam ꝛc̃. Ex limo igit̃ nõ de aliquo cor
pore celeſti ꝛ aia: ꝛ ſic ḋ inferiorib⁹. Quid gᵒ
de põpis dãs. qꝛ de inferiorib⁹. Sz poſſet q̄ri
quid de xp̃o. Uide in eo erat diuinitas. ꝛ ſic ḋ
ſupnis. ſz quo ad humanitatẽ eſt etiã dĩa qꝛ
etiã de hoc mũdo. iõ dĩ. i. Io.ij. Oẽ qḋ eſt in
mũdo ꝯcupiſcẽtia carnis eſt. aut ꝯcupiſcẽtia
oculoꝝ: aut ſupbia vite. Et iõ dĩ qꝛ de hᵒ mũ-
do eſtis nõ differtis a xp̃o etiã in humanitate
Et iõ dr̃. Niſi credideritis ꝙ ego ſum morie-
mini. Uide ergo ꝙ eẽ tm̃ competit ſoli deo.
Ponamus ꝙ in aliq̊ caſtro ſit aliquis hõ di-
ues ꝛ oẽs alij ſint paupes: ꝛ ꝙ iſte diues mu
tuet alijs ad ſeu⁹ diuitias: q̄ꝫtitates pecunie
ad certũ tps ponamus ꝙ etiã ſub pena mortĩ
mõ ꝯſtat ꝙ alij q̄ lucrati ſunt erũt diuites cer
te nõ forti obligatiõis vinculo qlibet eſt aſtri
ctus ſed ſolũ dñs eſt diues. Sic eẽ eſt mihi cõ
ceſſum a deo. ꝛ de iſto habeo reddere rationẽ
ſub pena mortis. ſ. ſub pena inferni. Certũ eſt
ꝙ nõ habeo eẽ ſed ẽ mihi ꝯceſſum a deo. ꝛ qꝛ
de iſto habeo reddere rõneꝫ. gᵒ ſolus de⁹. Et
ideo dr̃. ſi nõ credideritis qꝛ ego ſũ morieml
ni in pctõ vr̃o. Et iõ Exo.iij. dr̃ ꝙ cũ deus mi-
ſiſſet moyſen ad iudeos dixit ei. Ecce ego va-
dã ad filios iſrael. ꝛ dicã eis. de⁹ patruꝫ vr̃oꝝ
miſit me ad vos. Si dixerint mihi qḋ eſt no-
mẽ eius: qd dicam eis. Dixit dñs ad moyſen.
Ego ſum q̄ ſuꝫ. Sic dices filijs iſrael. Qui eſt
miſit me ad vos. Ecce hic ergo quõ docet di-
uinitatẽ. vide qm̃ ṽba ligãt vt cathena. et di-
xit in plurali. in pctis. Sapie.ij. excecauit. n.
illos malitia eoꝝ. Sequit̃. Dicebant ergo ei.
Tu qs es. Dixit eis ieſus. Pricipiũ qui ꝛ lo
quor vobis. q̄ſi di. nõne incipit teſtũ ver⁹. In

pn⁹ creauit de⁹ celũ ꝛ terram: q̄ſi dicẽdo ego
ſum illud pn̄m. Uñ in ps.cix. Dixit dñs dño
meo. in ṽſu. Tecũ pn̄m in die ṽtutis tue i ſplẽ
dorib⁹ ſctõꝝ ex vtero añ luciferũ gẽui te. q. d.
i die ṽtutĩ tue ẽ illa dies icarnatiõis: paſſionis
reſurrectiõis ꝛc̃. ꝛ tu es illud pn̄m. Et vbi co-
gnoſcit̃: in ſplẽdorib⁹ ſctõꝝ. Ecce gᵒ ſpeculan
do ſecũdã ptẽ. Sz circa h⁹ vidẽdũ ẽ moralit̃
ſup hᵒ qḋ dicit. Nõ ſum de hᵒ mũdo. et vide
ſignũ ſi hic ẽ aliqs hõ q̄ nõ curet emere hoſpi
tiũ vel ducẽ vxorẽ: ſz q̄ alio loco mittit vel ad
aliã ciuitatẽ ſua bona: iſte nõ dicet̃ ciuis iſti⁹
ciuitatis. ſec⁹ eſt ſi facit p ꝯtrũ. Ita poteſtis co
gnoſcere qs ſit de hoc mũdo vl̃ de alio. Per
ſone q̄ nõ curãt ḋ hoc mũdo ſz de meritis ꝛc̃.
ꝛ totũ qḋ hñt mittũt i aliũ mũdũ. ſ. p mẽſam
nũmularioꝝ p elemoſynas. Tales ſunt ḋ alio
mũdo. Menſe nũmularioꝝ ſunt man⁹ pau-
perũ. ex q̄cũqꝫ talis eſt prudenter agit. et iõ dr̃
Matth.xix. Uade ꝛ vẽde oĩa q̄ hẽs ꝛ da pau
perib⁹: ꝛ habebis theſaurũ in celo. et iõ vos
clerici qui pbẽdã habet̃ nõ incarceretis pecu
nias veſtras. ſed date pauperib⁹. ꝛ tũc dicet̃ ti
bi. nõ es de hoc mũdo. Bñdict⁹ eſt q̄ retẽta
vite neceſſitate diſtribuit ꝛ trãſmittit ad aliuꝫ
mundũ pecunias. et nõ ſolũ clerici. imo ꝛ lay
ci hoc practicare debẽt dãdo filijs bonam do
ctrinã. et cũ apl̃i dixerũt. ecce nos reliqmus
oĩa ꝛc̃. Mat.xix. dixit eis xp̃s. Nõ eſtis ḋ h⁹
mũdo. Io.xv. Sed ill̃ q̄ totaliter curãt de h⁹
mũdo ꝛ nihil de alio dr̃. Uos de hoc mundo
eſtis iõ cũ hoc mundo pibit̃. Iõ btũs ioãnes
dãs optimũ ꝯſiliũ dicit. i. Io.ij. Nolite diligẽ
mũdũ neqꝫ ea q̄ in mũdo ſunt. Nõ ergo cure
tis de hoc mũdo. Nam dico ꝙ cito ꝛ bñ cito
erit finis hui⁹ mũdi. qꝛ ſubdit ioãnes qꝛ mun
dus trãſit ꝛ ꝯcupiſcẽtia eius. et ita pdico fran
gendo q̄ttidie caput meũ. et hec de ſcḋa pte.
¶ Tertia excellẽtia ẽ auc̃tas iudicialis. Naꝫ
oñſa humanitate ꝛ diuinitate oñdit auc̃tateꝫ
iudicij vr̃is dicens. Multa habeo de vob̃ lo
qui ꝛ iudicare. ſed q̄ me miſit verax eſt ꝛ ego
q̄ audiui ab eo hec loquor i mũdo. et non co-
gnouerũt ꝛc̃. Uide hic ſecretũ multũ ſpecula
tiuũ ꝛ morale inſimul. Naꝫ pᵒ dicit loq: poſt
dicit iudicare. qꝛ tenet modũ iuſti iudicis qui
nõ dꝫ pcipitare ſniaꝫ. ſed prius dꝫ loq ꝛ tenere
colloquiũ. i. dꝫ ptes audire ꝛ examinare. et iõ
prius eſt fiendus pceſſus dando iuris defen-
ſiones. Iſte pceſſus quottidie fit nobis. Naꝫ
quotiens quis bene operatur vel male fit pro
ceſſus. exemplum. ſi aliquis eſt hodie qui de
mane fecit orationem ꝛ illud dulciter ꝛ deuo

re.Et iō dicit Dauid in pſ.cxviij. Quā dul/
cia faucib⁹ meiſ eloquia tua.ſup mel ori meo.
Ecce ꝙ facta oratiōe iā elapſa eſt: ſʒ ꝓceſſus
vł meritū remanēt in ſcriptura videlicet libel
li.Itē ſi aliqd paupib⁹ dediſti cogitādo: ſcō
⁊c̄.Et iō dī ad Ro.ij.cap.Cū.n.gētes q̄ legē
nō hñt nāliter ea q̄ legis ſunt faciūt.hmōi le/
gēʒ nō hñtes ipſi ſibi ſunt lex:qui oñdūt op⁹
legis ſcriptū i cordib⁹ ſuis teſtimoniū reddē/
te illis ꝯſciētia ipſoꝝ ⁊ inter ſe inuicē cogitati
onuʒ accuſantiū aut etiā defendētiū in die cū
iudicabit de⁹ occulta hoīuʒ.Ecōtra de malis
Nā ſi hodie peccaſti ⁊ nō oraſti ſcriptū eſt in
ꝓceſſu:ſiue facto ſiue ore peccaſti:ſiue cogita
tione oīa ſcribunł.Et ideo dicit Dauid i pſ.
cxxxviij.Imperfectū meū viderūt ocłi tui ⁊ i
libro tuo oēs ſcribēł ⁊c̄.Ergo videte ꝓceſſuʒ
circa hoc qđ dicit.Multa habeo de vobis lo
qui.Sed adhuc danł nobis defēſiōes iuris.q̄
ſunt.ſ.tp̄s nobis datū ad pniaʒ.⁊ ad ꝯſilia ac
cipiēda.Et durat h̄ defenſio vſqꝫ ad mortē.⁊
hec ꝑꝑ benignitatē dei.Nā cū peccauit ma/
ior angeloꝝ ⁊ alij angeli:ꝓceſſus ſubito fuit
factus ſine datꝫ defenſiōib⁹:imo ſine aliq̄ mo
mēto incōtinēti.Et ideo hł Luc.x.Videbaʒ
ſathanā ſicut fulgur d̄ celo cadētē.Ecce dedi
vobis ptātē calcādi ſuꝑ ſerpentes. itellige in
fernales:⁊ ſuꝑ oēm ꝟtutē inimici.⁊ nihil vo/
bis nocebit.ecce q̄liter nob̄ defenſiōes ⁊ tp̄s
danł.qꝛ q̄t ānis vixiſti in pctō ⁊ audiſti ſermo
nes ⁊ ꝯſilia.Et iō ſcribił Sapie.xij.Tu aūt do
minator ꝟtutꝫ cū trāquillitate iudicas: ⁊ cum
magna reuerētia diſponis nos in poſterum
poſtq̄ renūciam⁹ defenſiōib⁹ nr̄is nobis datꝫ
⁊ aīa exit de corꝑe ⁊ nō feciſti pniam.xp̄s di/
cet:videam⁹ ꝓceſſum.qm̄ aīa ipſamet portat
ꝯſciam ⁊ culpā ⁊ nequitiā.⁊ dicel ab oīb⁹ va
dat ad inferoſ.tūc dał ſnīa.et iō dicit.Multa
habeo ⁊c̄.Suſcipite ergo iuris defenſionem.
Nā dł ad Ro.ij.Ignoras qm̄ benignitas dī
ad pniaʒ te adducit.ſm̄ aūt duritiā tuā ⁊ ipe
nitens cor tuū theſaurizas tibi iraʒ in die ire
⁊ reuelatiōis iuſti iudicij dei q reddet vnicui
qꝫ ſm̄ oꝑa ſua.et ecce tertiā partē. ¶ Venio
ad q̄rtā partē in q̄ oñdit benignitatē vłeʒ: vt
dł in themate . ego q̄ bñplacita ſunt ⁊c̄.dī.n.
in textu.Cū exaltaueritꝫ filiū hoīs tūc cogno
ſcetꝫ qꝛ ego ſum:⁊ a meipſo facio nihil:ſʒ ſicut
docuit me pł hec loquor.et q me miſit mecuʒ
eſt: ⁊ nō reliqt me ſolū:qꝛ ego q̄ placita ſūt ei
facio ſꝑ.Vbi ſex noticias eis dedit. ſʒ non co
gnouerūt donec fuit crucifix⁹ cū viderūt ſolē
eclypſatuʒ: ⁊ lunā ⁊ ſtellas.⁊ velū tēpli ſciſſuʒ
⁊ mł̄ta alia ſiḡ ꝯ nāʒ ſʒ verā opiōnē ⁊ doctri
nā theologoꝝ.et tūc dixit cēturio. Vere fili⁹
dei erat iſte.et ita Lucas dic̄.et oīs turba co
rū q ſił aderāt ad ſpectaculū ⁊ videbāt q̄ fie/
bāt ꝑcutiētes pectora ſua reuertebanł.Luc̄.
xxiij. Tūc g° cognouerūt ⁊ nō ante dicendo.
Tu hō cū ſis facis te deū.Io.x. Hic moralił
diceret aliqs:oñdatis nobis quō deo place/
mus.vide duab⁹ auctoritatib⁹. Prima i pſ.
cxlvi.⁊c̄.Nō in fortitudine equi volūtatē ha
bebit:nec in tibijs viri bñplacitū erit ei.Sʒ in
q̄ bñplacitū eſt dño ſuꝑ timētes eū:⁊ in eis q
ſperāt ſuꝑ mia ei⁹ ⁊c̄.equ⁹ dł corp⁹ hoīs.Nā
ſicut equ⁹ dʒ regi ꝑ militē hñdo frenū ⁊ duo
calcaria ſic eſt de corꝑe.Nā ſi corp⁹ vult cur/
rere ad libidines ⁊ ad alia pctā dʒ hr̄e frenuʒ
ꝯ gulā luxuriā ⁊ ꝯ alia vicia faciēdo abſtinē/
tiā.ieiunando in pane ⁊ aq̄.dimittēdo cenā
⁊ mł̄ta alia.Iteʒ dʒ hr̄e duo calcaria: ita ꝙ ſi
equ⁹ eſt piger ad bonū ⁊ ꝓmpt⁹ ad malū ꝙ
tāgat ⁊ refrenet eū calcare pedis dextri amo
re dicēs.Labora:qꝛ hēbis regnū. ſi h° nō ſuf
ficit percutiał calcare pedis ſiniſtri .ſ.timore
dānatiōis ⁊ pene inferni dicēdo.ſi nō feceris
bonū dānaberis.et iſto mō corp⁹ dʒ regi ſicꝫ
equ⁹.et iō dł Yſa xxi.Egypt⁹ hō ⁊ nō d̄s:⁊ eq
coꝝ caro ⁊ nō ſpūs.et dic̄ nō in fortitudine.
vide nō fortes ſʒ ieiunāteſ ⁊ debilitātes ſe pla
cēt deo.et iō dł.neqꝫ in tibijs viri bñplacituʒ
erit ei.Iſte tibie dr̄ honor:officiuʒ: placita:
gaudia:diuitie ⁊ bona tꝑalia q̄ iterdū ſūt oc/
caſio ad dānandū aīas.et iſte tibie frāgunł ſi
diuitie diuidunł inł pauꝑes:⁊ ꝙ honor reſu/
tel.Sʒ qd placet dño aut bñplacitū ē dño vt
faciēdo pniam.nō vt iudas qui ſe ſuſpēdit de
ſperando.Faciam⁹ g° pniam ⁊ ſpem⁹ in dño
Iō paul⁹ dic̄ ad Ro.xij.Obſecro vos itaqꝫ
frēs ꝑ miaʒ dei vt exhibeatꝫ corꝑa vr̄a hoſtiā
viuētē ſctām deo placētē:rōnabile obſeqūiū
veſtrum.Ideo faciatis pniam non corp⁹ oc/
cidendo:ſed carnem mortificādo.et ideo pla
ceat dño ieſu xp̄o vt ſuam volūtatē implētes
ad celeſtem gloriaʒ poſſim⁹ ꝑuenire. Amen.

¶ Feria tertia poſt ſecundam dominicam quadrageſime.Sermo primus.

Surge ⁊ vade in ſareptā ſy
donioꝝ.iij.Re.xvij.
Tēp⁹ iſtō q̄ddrageſimale: ⁊ thema
dant mihi motiuū de q̄dā mā ꝑdi
candi multū vtili ⁊ neceſſaria ꝑone q̄ ſtat in
pctō mortali ⁊ mala vita quomō poteſt exire
pctm̄ ꝑ gr̄aʒ dei.Sʒ p° ſalutel ⁊c̄.Surge ⁊c̄.
Hoc ꝟbū ad lr̄aʒ eſt dictū helye ꝓphe ſub ta

li mō.Sciēdū ꝙ ſel in regno iſrł fuit tāta ſic/
citas ꝙ ꝑ tres ānos cū dimidio nō pluit.Nō
pluit annis trib⁹ ⁊ mēſib⁹ ſex.Luc̄.iiij. ⁊ Ia/
cobi.v.intm̄ ꝙ aues ⁊ iumēta moriebanł fa/
me.de⁹ volēs ꝓuidē ne helyas morerel dixit
ſibi.Surge ⁊ vade in ſareptā ſydonioꝝ.ſurge
.ſ.ſi vis viuē.et recede hinc ⁊ vade ⁊c̄.Sʒ hoc
ꝟbū volēs ꝑtractare iux̄ intellectū tropologi
cū vel moralē ſciēdū ꝙ terra iſrael vbi fames
ē ſignificat ſtatū pcti mortalis . In quo ſtatu
aīa morił fame:qꝛ q̄ꝫdiu ſtat cū corde īpenitē
ti:nullū meritū hʒ de bonis q̄ facit. lʒ hō iein
net.Nā bona oꝑa ſunt aīe eſce. iux̄ illud Io.
iiij.Meus cib⁹ eſt vt faciā voluntatē pr̄is mei
q in celis eſt.Sʒ ne aliqs vr̄m dicat.ex q̄ nul/
lū meritū habem⁹ de bonis.g° dimittā ⁊c̄.h°
nō valet imo tūc armari dʒ ad plura faciēdū.
qꝛ lʒ nō ſint meritoria gl̄ie:tū nō ſunt ſine re/
muneratiōe i h° mūdo.qꝛ valēt ad oīa ꝑterqꝫ
ad gl̄iaʒ vñ ex illis dabit tibi ſanitatē: ꝓſꝑita
tē ⁊c̄.et qđ magis eſt: ſi ꝯtinuaueris bonum
op⁹ retrahet te de pctō.nec ꝑmittet te mori ī
mōtali.ſʒ illa oꝑa diſponēt te ad gl̄iā.Vñ qñ
aīa veniet ad celos ⁊ dabił ſibi gl̄ia . ſi vellet
remūeratiōnē de oꝑib⁹ factꝫ i ſtatu pcti mor/
talis non obtineret.vt pʒ de Paulo ⁊ maria
magdalena:⁊ alijs q in ſtatu pcti mortał mł/
ta bona fecerūt.de qb⁹ nullā remunerationē
habuerūt in gl̄ia.Iō in h° ſtatu aīa morił fa/
me.Anctas.dicebat xp̄s.ego ſum vitꝫ ꝟa:vos
palmites q mācet i me:⁊ ego in eo hic fert fru
ctuʒ multū.qꝛ ſine me nihil poteſtis facē.Io.
xv.Si ergo volum⁹ viuē:vadam⁹ in ſareptā
ſydonioꝝ.i.pniam.Sarepta interꝑtał tribu/
latio.ſydonioꝝ venatio.qꝛ penitētes venanł
merita:gl̄iā ⁊ gr̄aʒ iux̄ illud Mat.xxv. Luc̄.
xix.Omni hñti.ſ.gr̄am ⁊ pniaʒ dabił.ſ.occa
ſio merēdi ⁊ abūdabit.Qui aūt q nō hʒ ⁊ qđ
videł hr̄e.ſ.nālia auferetur ab eo. ergo ſurge
pctōr q iaces in mala vita: ⁊ vade ⁊c̄.Iuxta i
tellectū ſpūalē mō videam⁹ quō ſurget ꝑſo/
na q̄ diu dormiuit in pctō mortali.Hoc dicit
aplus ſic breuiter ad ephe.v.dicēs.Surge q̄
dormis.i.tot anni ſł ⁊c̄.a mortuis:⁊ illumina
bit te xp̄s.Videte itaqꝫ frēs quō caute ambu
letis.nō q̄ſi inſipiētes:ſʒ vt ſapiētes.redimen
tes tp̄ſ:qm̄ dies mali ſł.Propterea nolite fie
ri iprudētes:ſʒ itelligētes q̄ ſit volūtas dei.et
nolite inebriari vino in q̄ eſt luxuria. Multū
dormit hō q ꝑ vnū diē dormit vel ꝑ duos:vł
ꝑ tres:ſʒ mł̄tū ānis dormis i pctis:iō ſurge ⁊c̄.
Modum ſurgendi a peccatis declarabo vo
bis per ſimile de perſona ſolemni.ſurgens de
dormitiōe facit octo.¶ Primo aꝑit oculos.
¶ Secūdo ſedet in lecto.¶ Tertio incipit ſe
veſtire . ¶ Quarto exit de lecto.¶ Quito ex
motu expuit.¶ Sexto calciat ſe.¶ Septimo
cīgit ſe.¶ Octauo lauat man⁹.Sic g° ſurgē
a pctō ē ſurgē a dormitiōe.et iſta octo dʒ fa/
cere pctōr.¶ Prio aperit oculos dicēs.Ho
ra eſt iam nos de ſomno ſurgere . Siqs vult
ſurgere a peccatis debet aperire oculos ani/
me ⁊ cognoſcere pctā . Heu q̄t ſunt q viuunt
in peccatis ⁊ non cognoſcunt. tales dormiūt
Sed qñ claritas gr̄e dei ipſuʒ incipit illumi/
nare tunc ſcit ſuam malā vitā ⁊ dic̄. O miſer
ſic ſum plagatus.et niſi cognoſcat infirmus
vulnera:non curat de medicina. ſʒ qñ cogno
ſcit:tunc querit medicinā.Ideʒ de peccatore
Verbigr̄a.de aliquo religioſo q diu vixerit
vt ceteri ꝓprietari⁹.ſʒ qñ radio diuine gr̄e il/
luminał cogitādo pctā tūc dic̄. O miſer qd
erit de me:tot anni ſunt ꝙ portaui habitum
religionis ⁊ adhuc nō ſeruaui vota ⁊c̄. Ideʒ
de ſacerdotibus:laycis:⁊ mulieribus. labora
ui in hoc mundo ꝓ tꝑalib⁹ ꝑ tot annos ⁊ ni
hil ꝓ ſpūalib⁹.O miſer.Ideo dauid qui dor
miuit ꝑ ānū i pctō adulterij ⁊ homicidij: nec
habebat cognitioneʒ de peccatis: ſʒ qñ ince/
pit cognoſcere:vt hł. ij.Reg.xij.cepit clama
re.Peccaui dño. Amplꝰ.i.largił. laua me
dñe ab iniquitate mea : ⁊ a pctō meo munda
me.Qm̄ iniquitatem meam ego cognoſco:⁊
pctm̄ meū ꝯ me eſt ſꝑ.Tibi ſoli peccaui ⁊ ma
lum corā te feci vt iuſtificeris in ſermonibus
tuis ⁊ vincas cū iudicaris.pſ.l.Vnde Sene
ca.Cognitio morbi eſt initiuʒ ſanitatis.Sic
g° quilibet veſtrum aperiat oculos:qꝛ hora ē
iam nos de ſomno ſurgere.cogitet qlibʒ.Iaʒ
videamus ergo iuxta ſtatum an viuo ego bñ
vel male.ego ſuʒ religioſus ⁊ ſacerdos.aperī
ergo oculos meos ⁊c̄.¶ Secūdo qui ſurgit
ſedet in lecto habens vnam partem corpo/
ris ſuperius rectam ⁊ aliam curuam inferius
ſedendo.Hoc ſignificat contritionem que in
duobus conſiſtit. Vnum eſt verſus inferius
.ſ.dolor de peccatis in hoc mūdo.ſʒ nō eſt cō/
tritio:ſʒ materia ꝯtritiōis.Nam aliud eſt for
ma q̄ dat eſſe rei.ſ.cōtritio.i.dolor ille qui eſt
de pctis reſpectu dei quem offendit. alr̄s ſi hō
haberet tantum doloreʒ de peccatis ꝙ fleret
ſʒ nō ꝓpter deū:attritio eſt:ſʒ non cōtritio.q̄
non ſufficit ad ſaluationeʒ.Verbigr̄a . Siqs
dolet de peccatis ꝓpter periculū corꝑis vł fa
me vel honorum qđ ſibi imminet ⁊ plorat:ni
hil valet.qꝛ totuʒ iacet inferi⁹. Verbigratia.

Si religioſus dolet ꝙ non ſeruauit regulam
q² prelat⁹ vult eũ icarcerare:nõ valet.ſ; reſpe
ctu dei. O miſer tantã grãz fecit mihi de⁹ ꝙ
elegit me in ſuo ſeruitio i ſta ſancta religiõe
extrahẽs me de mũdo ⁊ de faucib⁹ mũdi vbi
ſunt tot male beſtie.⁊ poſuit me in viridario
religiõis ⁊ ego nõ ſeruaui ⁊c̃ Hec eſt ↄtritio
Idẽ de ſacerdote. Itẽ ſiqs ſit ſniat⁹ ⁊ cogitat
vox ⁊ filij ſunt ↄfuſi ⁊ plorat ⁊ petit veniã:nõ
valet:q² ſolũ eſt attritio.S; ſi dolet reſpectu
dei dicẽs.Dñe tu creaſti me vt ſeruirẽ tibi:⁊
ego ſuiui dyabolo. Redemiſti me vt eſſe; tu
us:⁊ ego dedi me dyabolo.Lauaſti me in ba
ptiſmo:⁊ ego ſordidaui me. Dediſti pcepta
q̃ ſeruarẽ vt ſeruando poſſe; ſaluari:⁊ ego nõ
ſuaui pcepta tua:ſ; dyaboli.⁊ ecce gd ego fe
ci offendẽs te ⁊c̃.vera ẽ ↄtritio hñs mãm.ſ.
dolorẽ de pctiſ ⁊ ſ. ?mã.ſ.reſpectu dei.De h⁹
auctas Yſa.xxxviij. Recogitabo tibi oẽs an
nos meos in amaritudine aĩe mee.Dñe ſi ſic
viuiſ ⁊ in talib⁹ vita ſpũs mei:corripies me ⁊
viuificabis me ⁊c̃. Nõ tibi.nõ mũdo nõ vxo
ri.nõ filio ⁊c̃.Dñe ſi ſic viuiſ ⁊ in talibus vita
mea. Nõ adiectiuũ ſine ſubſtãtiuo in talib⁹.ſ.
reſpectibus ſcilicet dolere ꝺ peccatis ⁊ reſpe
ctibus dei. ¶ Tertio ſurgit de lecto.non nu
dus ſed veſtit⁹ camiſia ſua vel dipploide.ec
ce emẽdãdi ꝓpoſitũ.q² i pũcto q̃ recipit vo
luntatẽ emẽdãdi vitã ſuã iam incipit indui.
Auctas.Si.n.volũtas ꝓmpta eſt ſ; id qꝺ h;
accepta ẽ nõ ſm id qꝺ nõ h;.ij.Cor.viij. Ver
bigſa. Si aliqs ꝑdidit ꝟginitatẽ: ipoſſibile ẽ
ꝙ ſit ꝟgo. Hieronymus. Audacter loq̊r ⁊c̃.
q² icludit ↄdictionẽ.De h⁹ ſctus Tho.i.pte.
q.xxv.ar.v.q dic ꝙ pterita nõ fuiſſe ↄdictiõe;
iplicant.vñ pterita nõ fuiſſe nõ ſubiacet diuine
potẽtie. Hoc idẽ dicit ſan.Aug.ↄ fauſtum.et
phs.vi.ethi.dicit ꝙ h⁹ ſolo priuaſ de⁹ igeni
ta facere q̃ ſunt facta. Verũ vt dicit ſan.Tho.
vbi.ſ.in ſolutiõe ad tertiũ ꝙ oẽ; corruptionẽ
mẽtis ⁊ corpis de⁹ auferre põt a muliere cor
rupta. Hoc tñ ab ea remoueri non poterit ꝙ
corrupta nõ fuerit.et ſic qꝺ dictũ eſt itelligiſ
⁊ ꝟbũ ſcti Hiero.cũ dicit.Cũ ds oĩa poſſit:nõ
pt facẽ ꝺ corrupta icorruptã.l; hẽat volũtatẽ
magnã ⁊ affectionẽ ꝟginitatis:⁊ diſplicet ei q²
nõ ẽ ꝟgo.ſ; q² tal' h; volũtatẽ ꝓmptã accepta
ẽ ſ; illꝺ qꝺ nõ h;. Idẽ ꝺ deſiderio martyrij vt
legiſ de btõ Dñico ⁊ Frãciſco.voluntas erat
ꝓmpta in his ſm deſideriũ:⁊ accepta ſm il
lud qꝺ non h;.q² licet non habeat aureolam
martyrij:tñ h; meritũ martyrij. Sic qñ perſo
na ſupbꝰ ꝓponit emendare.ſ.humiliari.iam

talis volũtas ꝓmpta eſt ⁊ accepta deo ſm il
lud qꝺ nõ h;. Idẽ de auaro:vſurario:luxurio
ſo:accidioſo: guloſo iracũdo ſiue furibundo
⁊c̃. Iã volũtas eſt ꝓmpta ſ; illꝺ qꝺ nõ h; ⁊c̃.
Iõ phus vocat habit⁹ ꝟtutes in libris ethi.
q² idnũt aĩam. Iõ apłs ad Colo.iij. induẽtes
nouũ hoiem q̃ renouaſ in agnitionẽ dei ſm
ymaginẽ ei⁹ q creauit eũ. ¶ Quarto pſona
ſurgẽs recedit a lecto. Lect⁹ pctõꝝ eſt mala
ſocietas:recedit ergo ab illa. q² poeta dicit.
Que nocitura tenes q̃uis ſint chara relinq̃.
nocitura.ſ.aĩe.S; xp̃s declarat h⁹ meli⁹ q̃lıſ
dẽm⁹ recedere a mala ſocietate dicẽs. Si ma
nus tua vł pes tu⁹ ſcãdalizat te: abſcide eũ ⁊
ꝓijce abs te meli⁹ ẽ tibi debilẽ vł claudũ igre
di ad vitã:q̃ duos pedes vł duas man⁹ hñtẽ
mitti i gehẽnã ignis. Matth.xviij. Nõ ꝓijce
ſ.ꝓcul eijce. Verba ſũt figuratiua: q² nõ eſt ĩtẽ
tio xp̃i ꝙ aliqs debeat ſibi ſcindẽ aliqꝺ mem
brũ corpale vt viuat caſte.q² peccaret abſcin
dẽdo.ſ; vult dicẽ ſiſitudiãrie.et ecce quõ.Of
ficiũ.n.man⁹ eſt opari. Vñ dicit phs ꝙ man⁹
eſt organũ organoꝝ. Vult g⁹ dicẽ. ſi hẽs ali
quẽ vł aliquã q facit opa tua:ſ; iã; ſcãdalizat
te.eijce a te. Verbigſa. Si aliqs veſtrũ h; an
cillã q̃ ſeruit ſibi ⁊ faciat ſibi opa ſua. De tali
diciſ ꝙ eſt man⁹ ſua.ſed ſcãdalizat te: q² iam
cogitas de ea corrupta intẽtione.foras ꝓijce
abs te.idẽ de vidua vł moniali q̃ h; ꝓcuratꝺ
rem qui facit oĩa negocia ſed incipit ſcãdali
zari. ꝓijce ⁊c̃. Offm pedis eſt ambulare ⁊ ſu
ſtinẽ corpus. Sic ſi aliqs ꝓuidet vob vidue
vł moniali.talis ſuſtinet vos ſ; ſi talis ſcãda
lizat te proijce ⁊c̃. Officiũ oculi eſt oñdẽ res
ſic cõfeſſor:aduocat⁹:mgr pueri eſt oculus.
ſi ſcandalizet te ⁊c̃.erue gladio diſcretionis
⁊ ꝓijce. Meli⁹ eſt cũ vno oculo.i ſcia ſuper
naturali intrare padiſum:q̃ duos oculos he
bentẽ.ſ.ſcia; naturalẽ ⁊ acquiſitã mitti in ge
hẽnã ignis. ¶ Quito ille qui ia; ſurgit ſpnit
nõ ſolũ materiã paruã:ſ; groſſa;.ecce ons cõ
feſſio.vbi groſſa pctã ſunt ſpuẽda:non ſolum
venialia vt faciunt multi. Sic purificatur ſto
machus anime a malis cibis ⁊ indigeſtioni
bus pctõꝝ mortaliũ q̃ infra annum comedi
mus.iõ ſcriptura.i.io.i. Si confiteamur pec
cata nr̃a fidelis ⁊ iuſt⁹ eſt deus vt remittat no
bis peccata nr̃a ⁊ emundet nos ab oĩ iniqta
te. ¶ Sexto talis calceat ſe.ecce iniuriarũ re
miſſio.vnde incedẽs diſcalciat⁹ ſtatim ſentit
ſpinas.ſic impatiẽs ⁊ vindicatiu⁹ ſtatim ſen
tit de iniuria ſibi facta.ſed patiens non curat
talis eſt calciat⁹.vt xp̃s q patienter ſuſtinuit

iniurias:q cũ pateref ⁊c̃.i. Pe.ij.q cũ male
dicereſ nõ maledicebat. ⁊ cũ pateref ñ cõmi
nabaſ. Sic nos calciare dẽm⁹ ⁊ nõ curare de
vidicta. Nullus q põt dicẽ. nõ habeo odiu; in
corde. Vñ ad Ephe.vi. Accipite armaturã.ſ.
patiẽtiã dei.vt poſſitis reſiſtẽ in die malo: ⁊ i oĩ
bus pfecte ſtare. State ergo ſuccincti lũbos
vr̃os in ꝟitate.induite loricã iuſticie.⁊ calciate
pedes i pparationẽ euãgelij pacis. ¶ Septi
mo cingit ſe.ecce debitoꝝ reſtitutio. Quidam
volũt viuẽ ãple ⁊ late:⁊ de bõis alteri⁹.de ra
pia.vſura ⁊ de ſalario.de bõis eccłie.mortuo
rũ.hoſpitaliũ ⁊c̃. Iõ cingaſ vos cingẽdo zo
na iuſticie ⁊ mutet ſtatũ quẽ teneſ:minuẽdo
exceſſu; ⁊ ornamenta vana. Iõ ſcriptura ad
Ro.xiij Reddite oĩb⁹ debita.cui tributũ tri
butũ. cui vectigal vectigal. cui timorẽ timo
rẽ.cui honorẽ honorẽ. Nemini gcq̃ debeaſ
niſi vt iuicẽ diligaſ. Qui eni diligit ꝓximũ le
ge; ipleuit. Nã nõ adulterab.nõ occides.nõ
furaberis.nõ falſu; teſtimoniũ dices.nõ ↄcu
piſces.⁊ ſi qꝺ eſt aliꝺ:in illo ꝟbo iſtauraſ.dili
ges ꝓximũ ſicẽ teipm ⁊c̃. Sint lũbi vr̃i pcicti
ſ.valde cincti. ⁊ lucerne ardẽtes.i.bona opa
i manib⁹. ¶ Octauo pſona hõeſta lauat ma
nus. Ecce elemoſynaꝝ largitio:q² elemoſyna
lauat facie; aĩe qñ ſit de bono iuſto. Luc.xi.
Qꝺ ſupeſt date elemoſynã: ⁊ ecce oĩa mũda
ſũt vob. Nõ quõ xp̃s poſtq̃ pdicauerat reſpi
ciebat ſi aliqs iuitaret ad prãdiũ. ⁊ circũſpe
ctiſ oĩb⁹. Glo. ſi aliqs eũ iuitaret:q² voluit eẽ
paup. Et ſemel qdã mal⁹ hõ ip; iuitauit:⁊ mł
tos alios phariſeos inimicos xp̃i: cogitãs ꝙ
comedẽdo xp̃s diceret aliqꝺ malũ ꝟbũ vt ac
cuſareſ.ſ; ñ ẽ cõſiliũ ↄ dñ;.q volẽs eũ corrigẽ
dixit. Vos phariſei qꝺ de foris ẽ calicis ⁊ ca
tini mũdaſ.qꝺ aũt itus eſt veſtrũ:plenũ ẽ ra
pina ⁊ iniqtate. Stulti:nõne q fecẽ qꝺ de foriſ
ẽ:etiã qꝺ de itus ẽ fecẽ. Verũtñ qꝺ ſupeſt date
elemoſynã:⁊ oĩa mũda ſunt vob. Luc.xi. Nõ
voſ phariſei.vt cognoſcerẽt ꝙ ipſe ſciebat cor
da ⁊ cognoſceret. ⁊ ħ dicit:q² in corde odie
bãt xp̃; ⁊ ad extra oñdebãt ſibi amicitiã. Nõ
qꝺ ſupeſt dupliciſ. Prio qꝺ ſupeſt: facta refe
ctiõe. Hic habeſ bonũ ↄſiliũ. Si teneſ vł acq
ſiuiſtis aliqd de bonis iniuſte:facite mediu; i
capſa.⁊ illud de bono iuſto ponaſ i dextera.
aliud ꝟo ad ſiniſtrã: q² l; mõ ſtatĩ nõ habeaſ
ꝓpoſitũ emẽdãdi vel reſtituẽdi:paulatim tñ
qñ videbitis diſtinctionẽ pecuniarũ cõpun
gẽtiũ in corde vt reſtituatis ⁊c̃. Itẽ qñ volue
ritis facẽ elemoſynã:nõ faciatis de ſiniſtra in
iuſta que ẽ in capſa:qa nullã haberetis meri

tũ:ſed pctiſ.xiiij.q.v. Forte. ſ; de illo qꝺ ẽ in
dextra. Et hoc dicẽ xp̃s Matth.vi Neſciat ſi
niſtra tua qd faciat dextera tua. Nõ loqſ de
manu:q² nullã h; ſcia;. Iõ Thob.iiij Ex ſubſtã
tia fac elemoſynã nõ de aliena. Scꝺo qꝺ ſup
eſt.ſ.recepta neceſſitate ⁊ retẽta. qꝺ ſupeſt de
vino pane ⁊c̃. nõ reſeruate in capſa: nec date
canib⁹:ſ; date paupibus. Idẽ de idumentis.
qꝺ ſupeſt:retẽta neceſſitate date elemoſynã:
⁊ oĩa munda ſunt vobis ſcilicet manus ⁊ faci
es aĩe. Ergo ſurge vade in ſareptam ⁊c̃.

¶ Feria tertia poſt dominicam ſecũda; qua
drageſime. Sermo ſecundus.

Qui maior eſt ve
ſtrũ erit miniſter veſter. Origina
liter Matth.xxiij. ⁊ recitatiue in
euãgelio hodierno. Sicut enĩ totu; quod eſt
in euangelio eſt morale. Ita chriſtus itendit
a nobis extirpare ⁊ reprobare.

- Primo reprobat inobedientiam.
- Secundo vanam gloriam.
- Tertio arrogantiam.
- Quarto extollentiam.

Hec magna ſũt ⁊ offenſiua diuine maieſtaſ.
Et de q̃rto ⁊ vltimo qꝺ eſt qñ creatura ſe ex
tollit ꝓpẽ bona tpalia loqſ noſtru; thema.ſ.
Qui maior eſt veſtrũ.ſ.in bonis a deo ſibi da
tis:erit miniſter veſter. ¶ Veniam⁹ ergo ad
primã partẽ in q̃ xp̃s reprobat ⁊ vitupat pec
catũ iobediẽtie. qꝺ eſt qñ minores maiorib⁹
nõ obediũt.nec filij parẽtib⁹.nec vaſalli dñis
nec populus platis eccłie. Contra iſtos dicit
xp̃s in pncipio euãgelij loquẽs pplo ⁊ diſci
pulis dicẽs. Iſto mõ locutus eſt ieſus ad tur
bas ⁊ ad diſcipulos ſuos dicens. Sup cathe
drã moyſi ſedebãt ſcribe ⁊ phariſei. Oĩa er
go q̃cũq; dixerint vobis ſeruate ⁊ facite: ſm
vero opa coꝝ nolite facere. Dicũt eni ⁊ nõ fa
ciunt. Alligãt aũt onera iportabilia ⁊ impo
nũt in humeros hoĩum:digito aũt ſuo nolũt
ea mouere. Et ꝓ declaratiõe iſtoꝝ ſciaſ ꝙ po
pulus cõmunis attẽdẽs ꝙ rectores cõitatis
⁊ ſacerdotes erãt male vite notorie. retrahe
bãt ſe ab eorũ obediẽtia. ⁊ negligebãt eoru;
mãdata ⁊ ordinatiões.ꝓpter hoc primo oñ
dit ꝙ l; dñi ⁊ plati ſint mali:tñ ſubditi tenen
tur eis obedire: niſi pcipetur aliqd qꝺ eẽt cõ
tra deũ:⁊ iõ dicit.ſup cathedrã ⁊c̃. Videatis
ſcribe poſſunt dici:⁊ hoc ꝓpter officiũ ſcribẽ
di.nã ſcribũt iſti tales. Sed nõ ſic hic accipiſ
ſ; diciſ ſcriba a noticia ſcripture. qa iſti tales
habẽt noticiã ſcripturaꝝ diuinaliũ. veluti ſũt

doctores:phariſei erāt rectores.Et dr̄ a pha/
res qđ ē diuiſio:⁊ in veſtitu ⁊ in victu.⁊ iſti re
gebāt ppl'ꝫ ꝗ eccleſiaſtici appellabant̄ qꝛ cu/
rā hēbant de eccleſijs. Et iſti tales erāt vicio
ſi ⁊ male vite.Jđ negligebant̄ ſubditi. Et ie/
ſus xp̄s iſtos reprobat.Naꝫ poſtq̄ iſti ſedeſt
in cathedra moyſi.i.in offō regimis ſecularis
vel p̄latiōis eccl'iaſtice quā hēbat moyſes ne
gligebāt gregē ſibi cōmiſſum. Et de iſtis dic̄
xp̄s q̄ quātūcūq̄ mali ſint:eis obediēdū eſt.
Uidete qꝛ duas doctrinas poſuit. Pria qꝛ
oīa quecūq̄ dixerint vob̄ ſuate ⁊ facite. Nō
ꝓpterea itelligat̄ q̄ eoꝝ fact̄ vos aſſimilet̄.⁊
iđ addit̄ ſcđa doctria cū dr̄ ſm opera vo eoꝝ
nolite facē.Dicūt eni ⁊ nō faciūt. alligāt aūt
onera ꝗuia:magnas tallias ⁊ magnas colle/
ctas pplo:⁊ ipſi nolūt illas portare nec digi/
to mouē:ſꝫ hoc nō obſtante eis obedite:Sed
circa hoc q̄ro duas q̄ōnes. Prima ex p̄te po
puli.diceret pplſ. Nūqd nos enim⁹ ſic oppſ
ſi ⁊ onerati:qꝛ rectores nos ita comprimūt ⁊
ipſi nihil faciunt. Rn̄ſio q̄ maius onus por/
tant ipi q̄ꝫ vos. Uidete qꝛ magnū eſt eoꝝ pō
dus.Jn p̄ncipio regimis eoꝝ ipſi iurāt bn̄ re
gere ⁊ admiſtrare rēpublicā.ſi forte faciūt ꝯ
riū plus peccāt q̄ꝫ ſi facerēt homicidium. Et
iſtā opinionē tenet ſctūs Tho. Nā fortꝰ ē frā
gere iuramētū:q̄ꝫ facē homicidiū. Periuriū
eni vt dicit ſctūs Tho.in q̄tlibeto.i.q.ix.ar.ij.
eſt grauiꝰ q̄ꝫ homicidiū.⁊ tenet locū ſcđꝫ pec
catoꝝ poſt ydolatriā.Cuiꝰ rōnē btūſ Tho.ibi
ſupra oñdit. Nec imerito:qꝛ ꝑiurare nomen
dei videt̄ quedaꝫ diui nois denegatio. Uñ ⁊
apud gētiles iuſiurandū erat honoratiſſimū
vt dr̄ in p̄ncipio methaphiſice.Et lꝫ i hoc mū
do duriꝰ puniat̄ homicidiū ꝑiurio:ſecus tn̄ in
alio ſeclo vt dicit ſctūs Tho.ibi ſupra in ſolu.
argumēti in oppoſitū. Nā acriꝰ puniet̄ quis
frangēdo iuramētū q̄ꝫ cōmittēdo homicidiū
Et vide.qꝛ ſi faciēs ꝯ ſimplex iuramētū plus
peccat q̄ꝫ ſi occidat.q̄to plus ſi ꝯ ſolēne iura
mentū qđ faciūt iſti rectores.Et ita ſi poſt iu/
ramētū faciūt oppoſitū.ſ.cōitatē defraudan/
do.pecunias recipiēdo.vel idignos ꝓmouē/
do ſp peccant mortal'r.Et ꝓmitto vobis q̄ ſi
ſcirēt onera q̄ñ eligunt̄ fugerēt de villa vel ci
uitate.Jđ btūs Augu.dicit:q̄ q̄to in gradu
eſt ſuꝑiori:tāto v'ſat̄ in maiori ꝑiculo.Et dico
vob̄ q̄ ſcti p̄res tremebāt ⁊ timebāt de ſua ſo
la aīa de dando cōputū deo in die iudicij. Jđ
dr̄ Sap.vi. Horrēde ⁊ cito appebit vob̄.q̄m
iudiciū duriſſimū his ꝗ p̄ſunt fiet. Exiguo
n.ꝯcedit̄ mīa.potētes aūt potēt tormēta pa/
tient̄. Nō.n.ſubtrahet ꝑſonā cuiuſq̄ deꝰ ꝗ eſt
oiuꝫ dn̄ator.nec verebit̄ magnitudinē cuiuſ/
q̄ꝫ.q̄m puſillū ⁊ magnū ipe f c.⁊ eq̄lr̄ eſt illi
cura de oibꝰ.Fortioribꝰ aūt fortior iſtat cru/
ciatio.Jdē ad Heb.x. Horrēdū eſt icidē in
manꝰ dei viuētis. Rememoramini āt priſtinos
dies in qbꝰ illumiati magnū certamē ſuſtinui
ſtis paſſionū.⁊ in altero qdē opprobrijs ⁊ tri
bulatiōibꝰ ſpectaculū facti.in altero aūt ſocij
taliū ꝯuerſantiuꝫ effecti. Nā ⁊ vinctis cōpaſſi
eſtis ⁊ rapinā bonoꝝ vr̄oꝝ cū gladio ſuſcepi
ſtis cognoſcētes vos hr̄e meliorē ⁊ manentē
ſubſtantiā. Nolite itaq̄ amittē cōfidentiā ve
ſtrā:q̄ magnā hꝫ remunerationē. Patientia
eni vobis nec̄aria eſt vt volūtate dei faciētes
reportet̄ ꝓmiſſionē ⁊c̄.Dicit̄.n.iudiciū duriſ
ſimū in gradu ſuꝑlatiuo. Nā creature iudici
um dei eſt duꝝ:qꝛ ibi de opationibꝰ ⁊ cogita/
tionibꝰ habemꝰ reddē cōputū ⁊ rōnē. Jđ dr̄
Mat.xij.Dico aūt vobis q̄m oē verbū ocio/
ſū qđ locuti fuerint hoīes reddēt rōnē in die
nouiſſimo.Et v̄bū ocioſum ſm Greg.eſt qđ
aut rōne iuſte nec̄itat̄ aut intētiōe pie vtilita
tis caret.de q̄ reddet̄ rō. Sꝫ duriꝰ iudiciū erit
v̄bū ocioſū cuilibet ꝗ hꝫ regimē.vt mulieris
q̄ñ illā dilexit q̄ñ filios iſtruxit ⁊ ſuos.q̄lr̄
ſoluit ſalariū ſibi ſeruiētibꝰ. durū eſt de ſe ſo/
lo deo reddē rōnē. Et q̄nto ſūt potētiores:tā
to duriſſimū eſt illud iudiciū. Jaꝫ ergo dixit
Licet mali ſint:ſitis eis obediētes. Et iđ dicit̄
Ois aīa poteſtatibꝰ ſublimioribꝰ ſubdita ſit.
ad Roma.xiij. Dicit p̄tātibꝰ.itelligatis ec/
cleſiaſticis vel ēt ſecularibꝰ. Nā dei ordīatōi
reſiſtit ꝗ p̄tāti reſiſtit. Sitis ergo obediētes.
Diceret aliqs.Forte loquit̄ de bonis. Rn̄ſio
q̄ nō ē veꝝ. Nā dr̄ ⁊ hoc.i. Pet.ij.vbi textꝰ.
Subiecti igit̄ eſtote oi humane creature ꝑꝑ
deū.ſiue regi q̄ſi p̄cellēti.ſiue ducibꝰ tanq̄ꝫ ab
eo miſſis ad vindictā maloꝝ.laudē vero bo/
noꝝ:qꝛ ſic eſt volūtas dei. Jbidē. Serui ſub/
diti eſtote in oi timore dn̄is nō tm̄ bonis:ſꝫ ēt
diſcholis ⁊c̄.Et iđ q̄to magis dꝫ reuerentiā
pplꝰ melioribꝰ ⁊ bonis ipendē p̄latis ⁊ recto
ribꝰ:ſic ēt ifidelibꝰ ⁊ diſcholis ipendere tenet̄
vt Petrꝰ ibi ſupra dic̄.Et pplſ q̄ñ iſta videt
nō dꝫ murmurare:ſꝫ eoꝝ laboribus miſereri.
Scđo q̄ro ſi hi p̄lati ſuis ordinatiōibꝰ me vel
lent remouē a deo aut a gr̄a dei:an ſit faciē
dū vel offō diuino. Nūqd teneor obedire? So
lutio. Jn primo caſu nō eſt obediendū eis:
qꝛ obedire oꝫ magis deo q̄ hominibus. Act.
v.ꝓpter hoc fuerunt ſancti martyres occiſi:
qꝛ nolebāt obedire ꝯ p̄cepta dei.Scđo di/
co q̄ ſi eccleſiaſtici vel officiales volūt te elō
gare a diuis officijs:ſic q̄ nō iterſis diuis offi
cijs:⁊ hoc faciāt ꝓpt̄ ſn̄iam excōicationis no
minati vel gn̄aliter tūc obedire debes:qꝛ illđ
eſt in penā.⁊ nō ſeruātes ſūt dānati.⁊ peccat
qꝫ mortal'r eo qꝛ nō eſt ſeparās a gr̄a dei:ſed
ab offō.imo peccat mortal'r.ēt gn̄aliter excōi
catus ſi miſſā audit:qꝛ iā eiectꝰ eſt ab eccleſia
ꝑ ſn̄iaꝫ excōicatiōis.xi.q.iij.Ois.vbi dr̄.Ois
xp̄ianꝰ qui a ſacerdotibꝰ excōicat̄ ſathane tra
dit̄ ⁊ ceta q̄ ſequunt̄. Plus ēt dico ſi p̄ſbr̄ por
tat cuſtodiā per ciuitatē ad cōicandū aliquē
debes ſtare flexis genibꝰ ⁊ plorādo:⁊ nō de/
bes cuſtodiā reſpicē.Uidete gᵒ ⁊ ſuate q̄ vo
bis p̄cipiūt: ſꝫ debes laborare vt abſoluaris.
Uidete hic quoddā miraculū ꝗ ꝯtigit in del
p̄hinato.Erat ibi qdā latro: ⁊ vna die itrauit
eccl'iaꝫ quādā p̄textu ⁊ cōtēplatiōe faciendi
orōnē:⁊ reſpexit hinc ⁊ inde ſi poſſet aliquid
furari.⁊ nō vidit niſi vnū breuiariū ſuꝑ altare
⁊ vidēs q̄ ibi nō erat aliqs.illđ ſecū aſporta/
uit.Uicariꝰ vidēs q̄ breuiariū ſibi deficiebat
ꝑquiſiuit cū alijs furē illū.⁊ fur ꝗ erat ꝓcul vi
dēs illos veniētes poſuit breuiariū in forami
ne cuiuſdā arboris.⁊ poſtea negauit ſe librū
accepiſſe. Tūc reuerſi ad locū vicariꝰ habuit
l'raꝫ ⁊ ſn̄iaꝫ excōicatōis ⁊ dixit q̄ qui teneret
breuiariū ifra ſpaciū triū dierū redderet ſuo
dn̄o.al's icurreret ſn̄iam excōicatiōis.Et poſt
elapſis ill' tribꝰ diebꝰ ꝯtigit q̄ arbor illa mor/
tua fuit.gētes aūt vidētes hoc fuerūt mirate
valde.⁊ q̄rētes vn̄ illud venerat:inuenerūt ibi
breuiariuꝫ. Uidete q̄ñ pōt viuē creatura ſi
arbor nō potuit viuē.Cauete gᵒ.Sed circa h̄
dicūt aliq q̄ excōicatio nō comedit panē nec
bibit vinū.Et iđ dr̄ ꝯ tales. Si eccl'iaꝫ nō au/
dierit ſit tibi ſic̄ ethnicꝰ ⁊ publicanꝰ. Mat.
xviij. Nō etiā h̄ ꝯ illos ꝗ excōicant̄ in vna ec
cleſia ⁊ vadūt audire i alia vl' in monaſterio.
hi eni peccāt ⁊ inobedientiā incurrūt.¶ Ue
nio ad ſcđaꝫ p̄tē in qua xp̄us reprobat vanaꝫ
gl'iaꝫ.hoc ē pctm̄ vane gl'ie. Nā vermis eſt ⁊
ventus.⁊ ponit ſe ibi ſic̄ in pomo vel in malo
punico. Nā extra appet bonū:intus vero ni/
hil valet.qꝛ a v̄me comeſtū eſt.Sic eſt de illo
qui bonꝰ appet: ſed intus hꝫ vanā gl'iaꝫ nihil
valet.Et ꝯ illaꝫ dixit xp̄s.Oia opa ſua faciūt
vt videant̄ ab hoibꝰ.Dilatant eni philateria
ſua:⁊ magnificāt fimbrias. Amāt aūt primos
recubitꝰ in cenis: ⁊ p̄mas cathedras in ſyna/
gogis:⁊ ſalutatiōes in foro:⁊ vocari ab hoi/
bus rabbi. Ubi ponit xp̄s ſeptē gradus vane
gl'ie in quibꝰ erant inuoluti. Prio in corde:
qui ſi fecerūt aliqđ opꝰ de gn̄e bonoꝝ:tn̄ intē
tio eoꝝ fuit mala:qꝛ fecerūt hoc vt viderētur
ab hoibꝰ. Jđ dr̄ Prouer.iiij.Oi cuſtodia ſer
ua cor tuū:qꝛ ex ipſo vita ꝓcedit.ſi bn̄ cuſto/
dit̄.al's mors.Sed illi nō cuſtodiebāt cor.im
mo vbi ꝯfluebat pplſ: ibi orabāt cū ſuſpirijs
vt viderēt̄ ⁊ laudarēt̄ ab hoibꝰ. Cōtra h̄ xp̄s
xp̄ianis.Tu cū oraueris: intra cubiculū tuū.
Mat.vi.Jdē faciebāt de elemoſyna. Nā illi
ābulabāt ꝑ ciuitatē p̄cone p̄cedente cū tuba
dicēdo.Tal' dn̄s vult facē elemoſynā vadatis
ad domū ſuā.⁊ ſic de alijs bonis opibꝰ. Con
tra hᵒ xp̄s.Cū facis elemoſynā:noli añ te tu/
ba canere.Mat.vi.Scđs pūctꝰ ē q̄ dilatant
philateria ſua:qꝛ examplāt ſe. Uñ dixit dn̄s
moyſi dās ſibi p̄ceptū.Deut.xi. Ponite hec
v̄ba mea in cordibꝰ ⁊ in aīs vr̄is: ⁊ ſuſpēdite
ea ꝓ ſigno in manibꝰ:⁊ iter oculos vr̄os col/
locate.ſ.cōtemplādo.Jta intēdebat deꝰ.Sic̄
deus dedit manibus decē digitos ad opan/
dū:ita dedit.x.p̄cepta ad meritorie opandū.
Sed illi iudei ſcribebant illa in q̄libet digito
vnū vt gētes illos laudarēt:⁊ gētes iđ oſcula
bant̄ eis manꝰ. Nō i auc̄te p̄dicta dr̄.Jnt̄ ocu
los vr̄os collocate.hoc itelligebat deꝰ de ocu
lis aīe:qbꝰ ꝯtēplāda ſūt diuina p̄cepta. Sꝫ ipſi
ſcribebāt ea i cartis de l'ra groſſa q̄ dn̄r phila
teria.Et iđ dr̄ philateria a philaxe qđ ē ſuare
⁊ iſto mō laudabāt̄ ⁊ ſic dn̄r illa dilatare ⁊ ſic
nō ſolū intꝰ hēbāt vanā gl'iaꝫ:ſꝫ ēt ex̄. Tertius
punctꝰ eſt:qꝛ magnificabāt fimbrias.vn̄ dixit
deꝰ moyſi Nūeri.xv.circa finē.Loquere filijs
iſrl' ⁊ dices ad eos vt faciāt ſibi fimbrias per
angulos q̄ttuor pallioꝝ ponētes in eis vittas
iacintinas ad q̄ttuor partes veſtiuꝫ.⁊ hoc ex
precepto legis. Has fimbrias etiā portabat
xp̄us. Et iđ dicebat mulier. Si tetigero fim/
briam veſtimēti ſui ſalua ero. Matthei.ix.
Judei vo dilatabāt philateria ꝓpter vanam
gl'iam:⁊ magnificabāt fimbrias ſua. Nota de
us voluit illas apponi ⁊ fecit apponi vt deno
tarēt.x.p̄cepta in qbus oia alia cōtinent̄. Uo
lebat ēt deꝰ q̄ iudei portarēt illas q̄ttuor fim
brias ad innuēdū q̄ oia p̄cepta dei ⁊ ordina/
tiōes ꝯſiſtūt in q̄tuor.ſ.circa deū per deuotio
nē ⁊ fidelitatē.circa ꝓximū ꝑ dilectōēꝫ ⁊ cha
ritatē.circa ꝓſꝑitatē ꝑ tēꝑātiā.circa aduerſi/
tatē ꝑ patiaꝫ. Jlli āt hypocrite magnificabāt
fimbrias ſuas latas ſiue nimis āplas faciēdo.
Quartꝰ pūctꝰ eſt q̄ amabāt p̄ios recubitꝰ i ce
nis ⁊c̄.ſic̄ q̄ñ ſūt nuptie duplici rōne. Prio
rōe ſuꝑbie:qꝛ eſt locꝰ honorabilior.Scđo rōe
gule:quia ibi ponebāt̄ fercula meliora.⁊ ita

ambabant ꝑmos recubitꝰ. Dicētes etiaꝫ ꝙ in
ꝯuiuijs nō debebāt reſpicē genꝰ ſꝫ deuotionē
ad dādū honorabilioꝛē locū. Quintꝰ ꝑdictꝰ ē
hēre ꝑmas cathedras ī ſinagogis dicēdo. Ibi
dūt ſedē diui ſeu ſanctiores vt iþis iude ꝯtige
ret. Sextꝰ ꝑdictꝰ ē ſalutatiões ī foro. pᵒ incipiē
tes ſalutare vt ſalutent. Septimꝰ ē vocari ab
hoibꝰ rabbi vt nō noiēt noie ſuo ꝓprio: ſꝫ noie
rabbi. i. mgr̄i. Cōtra ħ auiſat nos xp̄s di. Uos
aūt nolite vocari rabbi. Unꝰ eſt eniꝫ mgr̄ vr̄.
Mat. xxiij. Deſiderare ſciaꝫ ad actū docēdi
nō eſt pctm̄: ſꝫ meritoriū. ſꝫ deſiderare nomē
tm̄: eſt pctm̄. Ecce ſeptē vanas glias. Nō eſt
qō ſup hᵒ ꝙ dic. Oīa opa ſua faciūt vt videāt
Utrū facē bōa opa ad vidēdū hoieꝫ ſiue pu
blice q̄ poſſēt ſecrete fieri ſit pctm̄. vr̄ ꝙ ſic vt
hic dr̄. Nō ꝑ rñſiōe ꝙ ꝑſone ſūt ī duplici ḡdu
ſine ofia. Aliq̄ ſūt ꝑſone ſimplicis vite ⁊ q̄ ſi/
bi ſolū hñt ꝓuidē ⁊ nō ē necīariū vt publicēt.
Et de his Hiero. ī ꝓlogo biblie dic̄ ꝙ ſctā ru/
ſticitas ſolū ſibi ꝓdeſt ⁊c̄. Scđo aliq̄ ſunt ꝑſo
ne que a deo ſūt trāſmiſſe nō ſolū ſua purgan
tes pctā: ſꝫ alijs dātes doctrinā: que hñt alios
inſtruē vbo ⁊ exēplo. tales nō debēt abſcondē
bona opa: ſꝫ publicare ⁊ manifeſtare in exēm
alioꝝ. Nā cito ⁊ bñ cito erit prelium antixp̄i: ⁊
ſūt anni. xv. qbꝰ ſū miſſus dādo doctrinā ī pu
blicū: ⁊ nūq̄ꝫ dixi alicui ſeq̄re me. ⁊ multis vo
lētibꝰ me ſeq obijciebā: ⁊ finalr̄ vidēs ordina
tionē ⁊ ꝙ faciebāt ꝑuiam: ſuſtineo ⁊ ſuſtinui
Sꝫ ēt aliq faciūt qōnē dicētes. q̄re vadūt mu
lieres qꝛ deꝰ dat exēm alijs mulieribꝰ. Ita de
pueris. Nā legit̄ Jone. iij. Infantes lactētes
⁊ oēs alij ieiunabāt. Nō cognoſcitis ergo dei
myſteriū. Ecce gᵒ publicare bōa opa ē meri/
toriū. Jō dr̄ Mat. v. Sic luceat lux vr̄a coraꝫ
hoibꝰ vt videāt opa vr̄a bona ⁊ gl̄ificēt pr̄em
vr̄m q in celis eſt. Uidete ſecretū. Nā nunq̄ꝫ
xp̄s ꝓhibuit: nec repies auctatē que ꝓhibeat
bona opa māifeſtari: ſꝫ ꝓhibet ꝙ faciēs nō q̄
rat videri ab hoibꝰ. Et iō dr̄ in alio loco circa
finē illiꝰ capl̄i. Attēdite ne iuſticiā vr̄am facia
tis corā hoibꝰ vt videamī ab eis. alioqn mer/
cedē nō habebitꝭ apud pr̄em vr̄m q in celꝭ eſt
Uidete bñ vt opa videant̄: nō vos. Jō ī euā/
gelio hodierno dr̄. vt ipſi videant̄ ab hoibus.
Sed iſti nr̄e ſocietatis non vident nec cogno
ſcunt̄. bñ vident̄ bona opa. Et ecce hic ſcđam
ptē. ¶ Uenio ad tertiā ptē in qua xp̄s repro
bat ⁊ vetat arrogantiā ⁊ eſt qñ creatura attri
buit ſibi qđ nō fecit. vt ſi doctor aliqs ſubſcri
beret ſe in libro quē iþe nō ſcripſit. Nā illud
dr̄ pctm̄ arrogātie. Et hoc bñ dr̄. Uos aūt no
lite vocari rabbi. Unꝰ ē aūt mgr̄ vr̄. oēs
aūt vos fr̄es eſtis. Et patrē nolite vocare vo/
bis ſup terrā. vnꝰ eſt eni pr̄ vr̄ q in celis eſt
Nec vocemi mgr̄i: qa mgr̄ vr̄ vnꝰ ē xp̄s. Hic
nota ꝙ hoc pctm̄ vetat: qꝛ duo ꝯiunct. magi/
ſteriū ⁊ paternitatē. q̄ deo tm̄ cōpetūt. Nā ꝑ
prie ille dr̄ mgr̄ q audiētis ꝯſciam illuminat
⁊ qs pōt hoc niſi deꝰ. Doctor vel ꝑdicator
gᵒ ſolū recitat. nō eſt ergo mgr̄. qꝛ ſolꝰ deꝰ eſt
q ꝯſciam infundit ſiue q illuminat. et iō dr̄ in
pſ̄. xciij. Deꝰ vltionuꝫ. ibi. Qui docet hoiem
ſciam. ⁊ iō Greg. dicit. Inanis exteriꝰ labo/
rat lingua ꝑdicatiōis niſi itus fuerit gr̄a ſal/
uatoris. ⁊ iō videatis. nō vocetis vos mgr̄os.
ibi eſt pctm̄ īfidelitat̄. Uidete exēmi medico.
Nā medicꝰ curat ⁊ nō ſanat curat dādo me/
dicinā. ſꝫ deꝰ ſanat. Nā medicꝰ eſt inſtrm̄. me
dicina diſpoſitio eſt. ſꝫ ſanitatē ſolus deꝰ dat
et ſi nūc qs cōuertit̄ qs eū curat. nūquid ego
qui ꝑdico. Dicēdū ꝙ nō niſi inſtrālr̄. ſꝫ deus
qꝛ nō tāgo vulnꝰ īterius. ⁊ q nō tangit nō agit
ſed deꝰ tāgit. imo dico vob ꝙ ignis nō poſſit
ſtupā vrere ſine manu dei. Jō dr̄ ī pſ̄. cij. Qui
ꝓpiciat̄ oibꝰ iniqtatibꝰ tuis: q ſanat oēs infir
mitates tuas ⁊c̄. Magna īfirmitas gᵒ ē igno
rātia. Sciam gᵒ docēs eſt xp̄s. ⁊ bis reiterat
euāgeliū. ad denotādū duobꝰ modis haberi
ſciam. Primꝰ modꝰ eſt inuentiōe. Secūdus
eſt reuelatiōe. Jō dr̄ ad Ro. i. Deus eni illis
manifeſtauit. Inuiſibilia eniꝫ ipſiꝰ a creatura
mūdi per ea que facta ſūt itellecta cōſpiciunt̄
ſempiterna q̄ꝫ eiꝰ vrtꝰ ⁊ diuitias. ita vt ſint in
excuſabiles. Quia cū cognouiſſent deū: nō ſi/
cut deū glorificauerūt aut gr̄as egerūt: ſꝫ eua/
nuerūt in cogitatiōibꝰ ſuis: ⁊ obſcuratū eſt in
ſipiens cor eoꝝ. Dicētes eni ⁊c̄. Et iō beatus
Aug. In celo cathedrā tenet qui corda docꝫ
Ergo alij repetitores ſunt: nō doctores ⁊ hoc
de mgr̄o. Sic dicamꝰ de pr̄nitate. ⁊ vide qs
qui genuit abuſiue eſt pater tuꝰ. Ratio. Nā
qd facit in te: modicū ⁊ turpe: ⁊ reꝫ tranſeūtē
⁊ modicā. Sed qs format oculos tuos ⁊ oīa
mēbra in vētre mr̄is tue niſi deꝰ. ſicē fabrican/
do tecā nō ſerra nec axa fac̄ tecā. ⁊ ſic deꝰ fac̄
imediate ⁊ nō nā. qꝛ iꝓprie dicēt ſecuris vl̄
ſerra fec̄ capſā: ſꝫ faber lignariꝰ fecit ipſam. Et
ſic natura nō eſt niſi inſtrm̄: ſꝫ deꝰ eſt ille q to
tū facit. et lꝫ mortal̄ de ꝑua ſtatura: reſurget
tñ tāte ſtature ſicut vnꝰ magnꝰ hō. et iō Job.
Manꝰ tue dñe fecerūt me ⁊ plaſmauerūt me
⁊c̄. Job. x. Idē Iſa. Dñe tu es pr̄ nr̄. ⁊ Abra
hā neſciuit nos. ⁊ iſrael ignorauit nos. Tu
domie pr̄ nr̄ redemptor noſter. Iſa. lxiij. Ui/

dete ꝯtra vos q nō appellat̄ mgr̄ ī theologia
⁊ ī legibꝰ: erit male factū. q̄ro ⁊ dico ꝙ ſolus
deus ꝓprie eſt pr̄ ⁊ mgr̄ ⁊ doctor ex oibꝰ pre/
dictis. ſꝫ cōſuetudinarie ⁊ iſtrumētalr̄ non re
probat̄. qa iuxta modū loquēdi cōſuetū etiaꝫ
alij ꝑter deuꝫ poſſint vocari ⁊ dici pr̄es ⁊ do/
ctores ⁊ mgr̄i miniſterialr̄ ⁊ denominatiue.
Et ita vocauit ſe apl̄s. ij. ad Thimo. i. Poſi/
tus ſum ego ꝑdicator ⁊ apl̄s ⁊ mgr̄ gētiū. eti
am prima ad Coꝛ. iiij. Ut filios chariſſimos
moneo. Nā ſi decē milia pedagogoꝝ habea
tis in xp̄o: ſꝫ nō multos pr̄es. Naꝫ in xp̄o ieſu
ꝑ euāgeliū ego vos genui. Rogo ergo vos
imitatores mei eſtote ſicut ⁊ ego xp̄i ⁊c̄. non
eni faciebāt ꝯtra xp̄m: qꝛ ſm̄ ꝯſuetudinē. Sꝫ
eēt arrogātia ſi effectū ſcie attribuerēt mgr̄o
Nā in pſ̄. lxxxi. Deus ſtetit in ſynagoga deo
ruꝫ ⁊c̄. Ego dixi dij eſtis: ⁊ filij excelſi oēs ⁊c̄.
Uidete denoiationē: dij dicunt̄ boni viri. Ita
hoc mō dr̄ mgr̄. Et ecce tertium. Nō eni vos
eſtis q loqmini ſed ſpūs ſctūs q loqtur in vo
bis. Matth. x. ¶ Seqtur q̄rta ps ī qua xp̄s
reprobat ⁊ vetat excellētiā. Nā excellētia eſt
gl̄ificari ⁊ ſupbire de eo qđ qs hꝫ. hoc repro/
bat̄ in textu. vbi dicit. Qui maior eſt veſtrum
erit miniſter veſter. Et q ſe exaltat: humiliabi
tur. ⁊ q ſe humiliat exaltabit̄. Et circa hoc vi/
dete. Nemo dꝫ ſe in altū extollere neq̄ꝫ de ſci
entia: neq̄ꝫ de diuitijs. neq̄ꝫ gr̄e. neq̄ꝫ aliq̄ gr̄a
tpali. Et q̄re data eſt tibi gr̄a talis: nō vt te ex
tollas in altū ſꝫ vt alijs oñdas. nō ꝓpter vani
tatē: ſed ꝓpter vtilitatē ꝓximorū. Sed que ē
ratio q̄re multi magiſtri ⁊ doctores efficiunt̄
ignorātes. qa ꝓponūt in eoꝝ aīo poſtq̄ꝫ hñt
gradū quieſcere ⁊ nihil laborare. Nā poſtq̄
habes gradū ⁊ ſcientias debes alios docere.
Qui eſt ergo maior iter vos fiat minor. Idē
dicēdū eſt de ſimilibus. Et iō dr̄ Matth. xx.
Quicūq̄ꝫ inter vos voluerit maior fieri: ſit ve
ſter miniſter. Et qcunq̄ꝫ voluerit iter vos pri
mus eſſe: erit veſter ſeruus. exēplo ieſu q ma/
ior eſt: venit miniſtrare ⁊ nō miniſtrari. Nā q
ſe humiliat: exaltabit̄. Et vide hic ſecretuꝫ in
quo miſericordia diuina cōſtituit maioritatē
celi. dic in re quā quilibet poteſt habere ſcꝫli
cet in humilitate. Nā ſi es in diuitijs: noli vi/
tuperare paupes. Si in dominio: nō ſeruos.
Nam maiores plus ſe debent humiliare. Si
eni quis portat piſcē: pondere non humilia/
tur vel curuatur: ſed qui portat precioſam te
cā grandē auro onuſtam ⁊ magnū pondus.
Magni ergo maiorē humilitatē debēt ha/
bere. Et videte hiſtoriaꝫ que recitatur a tribꝰ
euangeliſtis. Primo Matth. xviij. Secūdo
Marci. ix. Tertio Luce. xxij. Iſti tres dicunt
ꝙ ſemel Ieſus xp̄s ambulās cū ſuis apoſto/
lis ꝑ viā ipſe primus: poſt veniebāt apoſtoli:
⁊ ceperunt cōtēdere. ⁊ hoc ſm̄ Lucā qui di/
cit vbi ſupra. qꝛ nō cōcordant. Marcus dicit
ꝙ diſputabāt. ⁊ ſic cōtēdebāt: qꝛ nō cōuenie/
bant. Si vero diſputabāt faciebāt rōnes. Di/
cit eni Marcus. ix. cap̄. ꝙ in via iter ſe diſpu/
tauerunt qs eoꝝ maior eēt. Iſti ergo moue/
rūt queſtionē. Primo Petrus dixit. qd cō/
tēditis iter vos. iaꝫ cōcluſum ⁊ deciſum eſt ꝙ
ego. qꝛ iā xp̄s mihi ꝓmiſit maioritatē vicaris
tus: ⁊ ꝙ ſim caput. Cū dixit. Tu vocaberis ce
phas. qđ iterpretat̄ caput. Scđo dicebat, bea
tus Andreas apl̄us. Quid dicis Petre ꝙ tu
eris maior: imo ego ero maior. ⁊ rō eſt. qꝛ ie/
ſus xp̄s ſaluator mundi ⁊ totius generis hu/
mani primo vocauit me. ergo nō fiet rō. Ter
tio dicebat ſanctus ioānes euāgeliſta. Quid
dicitis vos: ꝙ vos eritis maiores: imo certe
ego ero maior. Nā ego ſum virgo: ⁊ vos ha/
buiſtis vxores: ⁊ eſtis carnales. ⁊ virginitas
placet multū deo. Itē venit aliꝰ. ſ. ſanctus Ia
cobus maior ⁊ dixit. Quid dicis tu Joānes
ꝙ eris maior certe nō eris. Rō. Nā ego ſum
primogenitꝰ: ergo ego ero ꝑmꝰ in paradiſo.
Itē dixerūt Jacobꝰ minor Thadeꝰ ⁊ Symō.
Quid dicitis vos ꝙ eritis maiores: certe nō
erit verū. imo nos. Nā ſumꝰ nepotes ex ꝑma
ſorore marie vginis. Jō erimꝰ maiores. Itē
venit ſanctꝰ Mattheus dicēs. Quid dicitis
vos omnes ꝙ eritis maiores: nō credatis. Et
qd feciſtis vos pro xp̄o tu petre dimiſiſti na/
uē torquatā ⁊ retia fracta. ⁊ ego dimiſi plu/
res pecunias ⁊ multa alia bona tpalia. Non
eſt ergo fiēda queſtio vltra ergo ego ero ma
ior. Iā venit ſanctus Philippus dicēs. Ego
ero maior. Nam ego fui ꝑmus apoſtolus
quē xp̄s ore proprio vocauit dicens. Ueni ſe
quere me. Joh. ꝑmo. ergo nō eſt queſtio fien
da vlterius. Uenit ſanctꝰ Bartholomeus ⁊
taceat̄. Nō ſuꝫ ego de genere regio? ego ero
ergo primꝰ q ſum magis generoſus. Deinde
venit ſctūs Thomas dicēs. Quid dicitis vos.
⁊ nō ſum ego doctor ⁊ iam vocor thomas. i.
abyſſus ſciētie ⁊ vos eſtis oēs rudes ⁊ groſſi?
Nunq̄ꝫ didiciſtis litteras. tacete. In poſterū
venit iudas ſcarioth dicēs. Et nōne ego ſum
ꝓcurator oiuꝫ ⁊ ex manibꝰ meis habet̄ viue/
re. Iā eſtis mihi ſubditi. certe ego ero maior
ita in iferno. Xp̄s tacebat fingēs ſe nō audire
eoꝝ diſputatiōeꝫ. Et poſt veniētes ad dñz dic̄

Marc⁹ ꝙ ieſus iterrogauit illos dicēs. Et qd
tractabatꝭ i via. veniētes āt tacebāt qꝛ verecū
dabāt dicē xpo ſtulticiaſ eoꝝ. Dic Matthe⁹
Acceſſerit diſcipli dicētes. Quis putas erit
maioꝛ in regno celoꝝ ⁊c̄. Mat.xviij. O dixit
xps bona qō ē iſta ⁊ melioꝛ ꝙ̄ illa. Quis erit
maioꝛ i iſta vita ſiue ſocietate vel ciuitate. Et
dixit ieſus. Quid gᵒ fuit ꝯcluſū ⁊ glibꝫ hēbat
verecūdiā ⁊ tacebāt. Et dixit pᵒ petro. Dicis
ꝙ tu eris maioꝛ qꝛ ꝑlat⁹ ⁊ caput. ⁊ nūqd luci
fer fuit ꝑlat⁹ ⁊ caput alioꝝ ⁊ eſt dānatus. ⁊ tu
Andreas dicis qꝛ prim⁹. ⁊ nūqd audiuiſti a
me. Erūt ꝑmi nouiſſimi: ⁊ nouiſſimi ꝑmi ⁊c̄.
Mat.xx. Et tu Joānes dicis. Ego ero maioꝛ
ꝑꝑ ꝟginitatē. vide qꝛ Adā erat virgo qn̄ fuit
expulſus de ꝑadiſo terreſtri. ⁊ ſic de alijs. Di
cit gᵒ Matthe⁹. Aduocās ieſus ꝑuulū. Det
minās ieſus xps dn̄s nꝛ q̄ōnēꝫ ſtatuit ꝑuulū i
medio. Dicunt aliq ꝙ fuit ſctūs Marcialꝭ tn̄
nō bn̄ ſcitꝭ. ⁊ dixit ieſus eis. Quicūqꝫ ſe hūilia
uerit ſicꝭ iſte ꝑuul⁹. qꝛ de ſe nullā hēbat ꝑſum
ꝑtionē. hic maioꝛ ē in regno celoꝝ. Nā iſte ꝑ
uul⁹ nō ſe extollebat. gᵒ exaltabitꝭ. Btūs pe
tr⁹ audiens hāc determiationē ait. Hūiliami
ſub potēti manu dei vt vos exaltet. i. Pe.v.
¶ Feria.iiij. poſt dominicā ſecundam q̄dra
geſime. Sermo primus.

Quicunqꝫ voluerit inter vos maioꝛ fie
ri ſit miſter veſter Mat.xx. Ser
mo erit de ſctō euāgelio qō ꝯtinet
multa ſecreta ſpeculatia. Pro intellect⁹ illu
minatiōe: ⁊ moralia ꝓ vite reformatōe. Sed
primo ſalutate ꝟginē mariā ⁊c̄. Quicūqꝫ ⁊c̄.
Pro itroductiōe ſciēdū ꝙ ad ſaluationē ho
mis tria ꝯcurrūt nec̄aria. ſ. ordiatio dei eter
nalis. paſſio ieſu xpi tꝑalis. ſubiectio creatu
re ꝟtualis. Hoc pōt declarari ꝑ tꝑalē ſiſitudi
nē. cōiter i q̄libet oꝑe tria nec̄ia ſūt. ſ. cā agēs
ſcd̄o inſtrꝫ. 3ᵒ mā̄ ſiue ſubiectū. Verbigrā. Jn
ſcriptura ſcriptoꝛ ē cā agēs ſiue notari⁹. inſtrꝫ
eſt calam⁹. mā̄ eſt ꝑgamenū vel papirū. Sic
in ſaluatiōe nr̄a cā agens eſt ordinatio diua
ſine qua nihil fieret. Dauid i ꝑs.xvij. Eduxit
me in latitudinem: ſaluū me fecit qm̄ voluit
me. Nō eduxit me i latitudineꝫ. ſ. itellect⁹ ad
credēdū oēs fidei ꝟitates catholice ⁊ volūta
tis ad diligendū oēs gn̄alr̄: nō ſoluꝫ amicos:
ſꝫ etiā inimicos. Itē in latitudinē oris ⁊ ma
nus ⁊c̄. Inſtrm̄ nr̄e ſaluationis eſt paſſio xpi
ſine q̄ inſtro aliqs fuiſſet ſaluat⁹ nec erit. lꝫ de
us ſine inſtro potuiſſet ſaluare hoies. tn̄ volu
it ꝑ hoc inſtrm̄. Jō xps. Amē amē dico vob

niſi ḡnū frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit
ipm ſolū manet. Si aūt mortuū fuerit multū
fructū affert. Joh.xij. Tertio reqritꝭ diſpō mā
lis. ſ. ꝙ hō ſe ſubijciat diuis ꝑceptis obediēdo
Et ſi hō fecerit ꝯ̄ diua ꝑcepta reqritꝭ ꝙ hō ſu
bijciat ſe oꝑib⁹ ꝑnie. ſic. n. ſubijcitꝭ hō volūtati
dei ꝟtualitꝭ. Hec tria oſtenduntꝭ in euangelio
hodierno. in q̄ pᵒ ponit ꝟ Inſtrm̄. ſ. paſſiōeꝫ
xpi. ꝟ Scd̄o dicꝭ ordinationē. ꝟ Tertio crea
ture ſubiectiōeꝫ tāqꝫ mā̄ꝫ vel ſubm̄. Et de iſta
ſubiectiōe ꝟtuali dicꝭ the. Quicūqꝫ. ¶ Dico
pᵒ ꝙ ſctm̄ euāgeliū hodiernū loqtꝭ de cā iſtrā
li nr̄e ſaluatōis. ſ. de xpi paſſiōe in ꝑnᵒ dicens
Aſcēdēs ieſus hieroſolymā aſſūpſit duoded
diſcipꝉos ſuos ſecreto ⁊ ait illꝭ. Ecce aſcēdim⁹
hieroſolymā ⁊ fili⁹ hois traditꝭ ꝑncipib⁹ ſacer
dotū ⁊ ſcribiſ: ⁊ ꝯdēnabūt eū morte: ⁊ tradēt
eū gentib⁹ ad illudēdū ⁊ flagellādū ⁊ tertia
die reſurget. vbi ponit octo de paſſiōe xpi ad
lrāꝫ q̄ ad aliā dicꝭ ꝑtinēt: ſꝫ itrem⁹ ſecreta. Jn
his octo q̄ xps dixit ſecrete diſciplis ſuis oſtē
dūtꝭ octo oꝑa ꝑnie. Primū ibi. Aſſūpſit duo
decim diſcipulos ſuos ⁊c̄. Ecce hic pctōꝝ cō
tritio. q̄ꝫdiu hō viuit in pctis eſt diſcipul⁹ dya
boli. qdā i ſchola ſuꝑbie viuūt: qdā in ſchola
auaricie: qdā luxurie. Sꝫ qn̄ hō ꝯteritꝭ ꝺ pctis
efficitꝭ diſcipulus xpi. in ſchola ꝑnie in q̄ legit
xps: talꝭ dꝫ venire de ſchola dyaboli ad ſcho
lā xpi. qō fit ſecrete. qꝛ ꝯtriᵒ ꝯſiſtit ſecrete i cor
de. Jō dicꝭ ꝓꝑha i ꝑſona ꝯterentꝭ. Jn abſcōdi
to plorabit aia mea a facie ſuꝑbie. Jerem.xiij.
Jſtō mō xps aſſumit penitētē i diſcipulū. Jō
dicꝭ ipe. Efficiami mei diſcipli. ſ. ꝑ ꝑniaꝫ. Joā.
xv. Scd̄m ibi. Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymā. q̄
iterpretatꝭ pacifica. Ecce hic emēdandi ꝓpoſi
tū. Peccatoꝛ ſꝑ eſt in guerra cū deo: ipꝫ ipm̄
guādo ⁊ ſibi rebellādo. Sed qn̄ ꝯuertitꝭ ⁊ ꝓ
ponit nō redire ad pctā: tūc aſcēdit in hier̄ꝫ
i. pacificā. Dauid ꝑs.lxxxiij. Beat⁹ vir cui⁹
eſt auxiliū abs te. aſcēſiones diſpoſuit i corde
ſuo i valle lachrymaruꝫ ⁊c̄. qꝛ cordis ꝯtriᵒ ⁊
emēdandi ꝓpoſitū nō ſūt ſine diuo auxilio ⁊
īfuſiōe grē. Tertiū ibi. Fili⁹ hois traditꝭ ꝑnci
pib⁹ ſacerdotū ⁊ ſcribis. Ecce hic oris ꝯfeſſio
ſed fienda eſt ſacerdotib⁹ tn̄ nō credo hoc ꝙ
oēs ſacerdotes hn̄t ꝑtāteꝫ abſoluēdi i pctis.
lꝫ radicalitꝭ hn̄t offm̄. tn̄ nō hn̄t executionē q̄
uſqꝫ traditꝭ eis mā̄ ſubiecta. ⁊ tūc ſacerdotes
ſūt ꝑncipes aiaꝝ. Jō dicit fili⁹ hois. ſ. ade tra
detꝭ ꝑncipib⁹ ſacerdotū. Nota ꝙ ſūt due cla
ues. ſ. ꝑnie: ⁊ clauis ſapie ſiue ſcie quas xpus
ꝓmiſit petro dicens. Tibi dabo claues regni
celoꝝ. Mat.xv. Neceſſariū ē ergo ſacerdoti

b⁹ ꝙ hēant iſtas claues. ſ. potētie ⁊ ſcie. ſ. au
ctoritatē ⁊ ſciam. Jō qn̄ xps cōmiſit has cla
ues apl'is dixit eis. Accipite ſpm̄ ſctm̄ quoꝝ
remiſeritꝭ pctā remittuntꝭ eis: ⁊ quoꝝ retinue
tis retēta ſūt. Joā.xx. Jā aū. ſ. in die cene or
dinauerat ipſos ſacerdotes. poſt reſurrectio
nē tradidit eis ꝑtātē abſoluēdi. Quartuꝫ eſt
ibi ⁊ ꝯdēnabūt eū morte. ſ. i ꝑnie iniūctiōe. ꝑ
quā. ſ. ꝑniam pctā moriuntꝭ in pctōre. Et iſta
eſt bona mors. de q̄ dicꝭ apl's Coloſ.iij. Mor
tui eſtis. ſ. pctis: ⁊ vita vr̄a abſcōdita ē cū xpo
Verbigrā. Si prudēs ꝯfeſſoꝛ videt ꝙ in pec
catore viuit ſuꝑbia. Dicat moriatꝭ in vob ſuꝑ
bia. ⁊ viuat in vob hūilitas: ⁊ ſic de alijſ. Qui
eni mortu⁹ eſt pctō: iuſtificat⁹ eſt a pctō Ro.
vi. Quintū. Et tradēt eū gentib⁹ ad illudēdū
Ecce hic iniuriantꝭ remiſſio. ꝙ tūc penitēs tra
ditꝭ gētib⁹ mūdanis ad illudēdū ⁊ deridēdū
Qui pōt dicē ꝯfeſſori. O pr̄ vos ponitꝭ me in
obprobriū oium amicoꝝ meoꝝ ⁊ auxiliātiuꝫ
me in armis: ſed oꝫ: alias nō eſt abſoluēdus.
De illis q deridēt tales q remittūt ꝑꝑ deū dꝭ
Prouer.iij. Jpe. ſ. de⁹ deludet illuſores ⁊ mā
ſuetis dabit grām. Sextū ē ad flagellādū. Ec
ce hic ipoſitio afflictiue ꝑnie ieiunioꝝ cilicij
vel diſciplinarū. vn̄ penitens flagellatꝭ truffis
⁊ obprobrijs ipenitētiū. Jō ſuſtineat patien
ter. Dauid.xxxvij. Ego aūt in flagella para
tus ſū. Septimū ad crucifigēdū. Ecce hic de
bitoꝝ reſtitutio. Quoniā ſicut xps crucifige
batꝭ trib⁹ clauis. ſic reſtitutio eſt fiēda de trib⁹
ſ. de bonis tꝑalib⁹. de fama perſonaꝝ. de dā
no fraternali. Apl's Roma.xiij. Reddite oi
bus debita. cui tributū tributū ⁊c̄. Nemi q̄c
q̄ debeatis: niſi vt inuicē diligatis. Octauū
Et tertia die reſurget. ecce hic euchariſtie cō
munio. Quia ſicut in reſurrectiōe aia xpi in
trauit in corꝑe. Jta in die reſurrectiōis corp⁹
xpi dꝫ itrare in corde vr̄o per deuotā cōiōnē.
Auctas. Si cōſurrexiſtis cū xpo q̄ ſurſuꝫ ſunt
querite. ad Coloſ.iij. ¶ Secūdū qō cōcurrit
nec̄io ad nr̄am ſaluationeꝫ eſt ordinatio dei
eternalꝭ. qꝛ de⁹ eternalr̄ ordinauit ſaluationē
⁊ modū ſaluādi. ⁊ de hoc loqtꝭ ſubtilr̄ ſecūda
ꝑs euāgelij. Tūc acceſſit ad eū mrꝭ filioꝝ zebe
dei. adorās ⁊ petens aliqd ab eo. qui dixit ei.
quid vis. Ait illi. Dic vt ſedeāt hi duo. vnus
ad dexterā tuā, ⁊ ali⁹ ad ſiniſtrā tuā in regno
tuo. Rn̄dens aūt ieſus dixit. Neſcitꝭ q̄d peta
tis. Poteſtis bibē calicē quē ego bibitur⁹ ſū
Dicūt ei. Poſſum⁹. Ait illis. Calicē quideꝫ
meū bibetis. ſedē aūt ad dexterā meā ⁊ ad ſi
niſtrā: nō eſt meū dare vobis. ſed qb⁹ paratū

eſt a patre meo. Pro cui⁹ declaratōe dicꝭ bea
tus Hierony. in omelia bti Jacobi. ꝙ qn̄ xps
dixit apl'is ſecrete. ecce aſcēdimus hieroſoly
mā ⁊ fili⁹ hoīs traditꝭ. intrauit opīo in cordi
bus apl'oꝝ. ꝙ xps ſtatiꝫ poſt reſurrectionē re
gnaret. ꝑꝑ qō Jacob⁹ ⁊ ioānes dixerunt mrꝭ
vt peteret a xpo di. dic vt hi duo filij ⁊c̄. Mo
ralr̄ cū dꝭ. Tunc acceſſit ad eū mrꝭ filioꝝ zebe
dei adorās ⁊ petēs. ecce hic mod⁹ adorandi.
Prīo accedē ad deū dꝫ adorās. qꝛ q vult ſup
plicare pape vel regi oꝫ ꝑmo accedē. Jta in
deuota orōne prīo hō debet accedē ad deuꝫ
cū aia deuote cōtēplando. qꝛ corp⁹ nō pōt ac
cedē. Jō Dd̄ ꝑs.xxxiij. Accedite ad eū ⁊ illu
minamini. ⁊ facies veſtre nō cōfundentꝭ. Se
cūdo adorare cū dꝫ. qꝛ adoratio multū iuuat
ad orōnē. Qui adorat deū in oblectatiōe ſu
ſcipietꝭ ⁊ deprecatio illi⁹ vſqꝫ ad nubes ꝓpinq̄
bit. Orō humiliantꝭ ſe nubes penetrabit. eccī
xxxv. Tertio petē dꝫ ab eo. ſ. dādo verba orō
nis. Jdē in orōne ad ꝟgineꝫ mariā. Hec tria
ſeruauit maria ſalome mrꝭ iacobi ⁊ ioānis. ſꝫ
petijt indiſcrete cū dꝭ. petens aliquid ab eo.
Ad quā xpus. Quid vis dādo exēplū in hoc
ꝙ ꝑſona diſcreta nō dꝫ ſe obligare ad dādū
aliqd. ſicut fecit ille ſtult⁹ Herodes puelle ſal
tanti ⁊c̄. Mar.vi. Niſi pri⁹ ſciat quid vult pe
tere. Tūc illa dixit. Dic vt ſedeāt hi duo filij
mei. Rn̄dit xps. Neſcitꝭ qd petatiſ. Ubi xps
tangit duo ſubtilitꝭ. prīo quia ipſi petebāt glo
riā ſine meritꝭ. ⁊ ſumm⁹ grad⁹ glīe haberi nō
pōt ſine ſūmo gradu meritoꝝ. paſſio dꝭ calix.
Nō qꝛ paſſio martyrū mēſurata eſt a deo. q̄t
ict⁹ q̄t flagella ⁊c̄. totū eſt mēſuratū. Mat.x.
Nōne duo paſſeres aſſe. i. obolo veneūt. i. vē
duntꝭ. ⁊ vn⁹ ex illis nō cadit in terraꝫ ſine pr̄e
meo. vr̄i aūt capilli capitꝭ oēs nūerati ſūt ⁊c̄.
Scd̄o petebat ꝯ̄ ordiatiōeꝫ dei eternā. Jō rn̄
dit xps. Sedē aūt ⁊c̄. n̄ ē meū dare vob: ſꝫ q
b⁹ paratū ē a pr̄e meo. Nō decē q̄d⁹ creaturarū
ſpūaliū q̄s de⁹ ordiauit ab eterno. ⁊ ꝙ decim⁹
q̄d⁹. ſ. aiaꝝ ſctāꝝ adeq̄tꝭ alijs ꝑcedētib⁹. Que
dā aie adeq̄ntꝭ āgel' vt penitētes: q̄dā archan
gel' ⁊c̄. Dic ꝑtice qūo aie collocātꝭ: q̄dā i or
die āgeloꝝ ⁊c̄. Et hāc ordiatiōeꝫ de⁹ ꝯſtituit
ab initio. Auctas mat.xxv. Venite bn̄dci pr̄is
mei poſſidē paratū vobis regnū a ꝯſtōe mūdi.
Hiero. Nō ē phas credē aliquē ſctōꝝ vltꝭ me
rita āgeloꝝ trāſcēdē. excepta btā ꝟgīe cui ſup
oēs āgeloꝝ ordies ad dexterā poſit⁹ ē thron⁹
mr̄is regis. q̄ ſedꝫ ad dexterā ei⁹.iij. Re.ij. Si
dicatꝭ ſedet aliqs ad ſiniſtrā xpi. Rn̄deo ꝙ iō
xps rn̄dēdo dixit. Sedē āt ad dex.m. ⁊c̄. Nō

cū dr.ſʒ qb⁹ patū ē.vr ďt ꝙ pl'cs ſūt ibi ad dex
terā xpi. Rūſio ꝙ ſolū vgo maria ſedʒ ad dex
terā xpi.Sʒ ponit ibi pl'ale ꝑ ſingulari.¶ Zᵐ
necc̄ariū ad nr̄aʒ ſaluationē ē ſubiectio vrtual'
de q̄ dic̄ the.Quicūq₃ voluerit ⁊c̄. Hoc dicit
ſcm̄ euāgeliū ibi.⁊ audiētes decē indignati
ſūt de duob⁹ frīb⁹. Jeſus aūt vocauit eos ad
ſe ⁊ ait. Scit̄ qꝛ ꝓncipes gentiū dn̄ant eoꝝ.⁊
q maiores ſūt ptāté exercēt in eos:nō erit ita
iter vos.Sʒ qcūq₃ voluerit iter vos fieri ma/
ior ſit veſter miſter.Et qcūq₃ voluerit iter vos
ꝓm⁹ eē erit vr̄ ſeru⁹. Sic̄ fili⁹ hoīs nō vēit mi
ſtrari.ſʒ miſtrare:⁊ dare aīaʒ ſuā in redēptio
nē ꝓ mľtis. Qm̄ qlibʒ ipoꝝ credebat eē ma
ior.Petr⁹ ex papatu.Andreas ex ꝓoratu di/
ſcipulat⁹.⁊ ſic de aliis. vide ſup̄ i ꝓcedēti ſer/
mone.Jō idignati ſūt:⁊ niſi fuiſſet xp̄s ibi ve
niſſent ad iuicē cū pugnis.Xp̄s vō vt pr̄ pius
ola ſupportās vocauit Jacobū ⁊ Joānē.⁊ di
xit eis.Vos ſcitis ꝙ ꝓncipes ⁊c̄.Vos aūt nō
ſic.Sed q voluerit inter vos maior fieri ſit ve
ſter miſter.Nō recipiat̄ maioritatē ex ſangui
ne:vt iacob⁹ ⁊ ioannes. neq₃ ex dignitate vt
Petr⁹.⁊ ſic de aliis.ſʒ exēᵒ mei q nō veni mi
ſtrari ſʒ miſtrare.⁊ dare aīaʒ meā in redēptio
nē ꝓ mľtis.Cogitate qūo petierūt veniā ad i
uicē.Queſtio ē ſup hoc.Fili⁹ hoīs venit dare
aīaʒ ſuā ꝓ multis in redēptionē.nūqd nō ꝓ
oīb⁹.Theologi diſtiguūt hᵒ ⁊ dicūt ꝙ paſſio
xp̄i ꝑt ꝯſiderari vľ ſʒ ſufficiētiā.⁊ ſic fili⁹ hoīs
venit dare aīaʒ ſuā ꝓ oīb⁹ ſufficient:imo ⁊ ſu/
pabūdant. Auctas. Vnus eſt mediator dei ⁊
hoīuʒ hō xp̄s ieſus.q dedit ſemetipʒ i redem
ptionē ꝓ oīb⁹.i.Thi.ij. Vel pōt paſſio xp̄i cō
ſiderari ſʒ efficaciā ſʒ quā ipa paſſio xp̄i ñ hʒ
efficaciā in oīb⁹.⁊ ſic fili⁹ hoīs venit dare aīaʒ
ſuā ꝓ mľtis in redēptionē.ſ.efficacit̄. Nō ad
hoc ſilitudinē de mercatore ſoluēte ſufficient
⁊ abūdant ꝓciū ꝓ oīb⁹ captiuis:ſʒ nō oēs vo/
lūt exire de captiuitate ex maliᵃ.Jlle magn⁹
mercator ⁊ rex glīe xp̄s ſoluit preciū redem/
ptiōis ꝓ oīb⁹ ſufficient ⁊c̄.ſʒ nō hʒ efficaciā in
īfidelib⁹.ſ.iudeis:pagāis ⁊c̄.qꝛ nolūt vti:nec
in mľtis xp̄ianis. qꝛ aliq ſūt in carcē ſupbie:
auaricie:luxurie ⁊c̄.nolūt exire.Jtē dicit pro
multis.ſ.efficacit̄. Jō oʒ ſubīici virtualiter.

¶ Sermo ſecund⁹ ꝓ quarta feria poſt ſecun
dam dominicam quadrageſime.

Xaudi orōnez meā dn̄e.He
ſter.xiij. Jn perſona
eccľie ꝓponit vbū iſtud.⁊ nō dicit
deꝓcationē ſimpľr vľ petitionez ſʒ
deꝓcationē.i.diuerſimodā ꝓcationē ſeu peti
tionē.qm̄ multipľr pōt hō ꝓcari ſeu petē i orō
ne.ſ.octo mōis.P Deſiderādo ardent.P La
chrymādo plāgenter.P Explicando patēter
P Supplicādo reuerent.P Allegādo prudē
ter.P Appellādo ꝯfidēter.P Mēdicādo di/
ligēter.P Moleſtādo ideſinent. Qui in ſuis
petitionib⁹ ſuat iſtos mōs ſine dubio obtine
bit qđ petit.qꝛ oīs q petit accipit ⁊c̄.¶ Dico
ꝓmo ꝙ eſt vn⁹ mod⁹ petendi grās a xp̄o dn̄o
ſ.ďſiderādo ardēter qn̄ cor ďſiderat illā grāʒ
ardēter ⁊ inflāmat.lʒ os nihil dicat q̄ſi ex ve
recūdia.qꝛ nō ſe reputat dignū illđ petē orē
ſed corde deſiderat illud.deſideriū illud ē la
chrymoſa petitio in aurib⁹ dn̄i. Nō ſic de aliis
dn̄is qb⁹ oʒ ore vľ ſigno vel ſcriptura ſuū cor
dis deſideriū apire ſiue oñdē.Sʒ clari⁹ videt
corda hoīuʒ q̄ [illegible]ides faciē tuā. Hō eni vi
det q̄ patent.d[illegible]ūt intuet cor.i. Regū.xvi.
Jllud deſideriū mouet ⁊ inclinat deū ad dā/
dū grāʒ. Nota ſilitudinē. Affectuoſus reſpe/
ct⁹ filij i prēʒ ſedentē ad menſā eſt clamoroſa
petitio in aurib⁹ prīs:ꝓuocās prēʒ ad dādū
filio carnes vel piſces ⁊c̄. Jta de⁹ pr̄ cū regīs
mr̄e ſedet in mēſa glīe. Nos vō in orōne ſta/
m⁹ cū eo q̄ſi dicēdo. Dn̄e. nō audeo petē:ſed
vos ſcitis deſideriū meū.q̄ſi dicendo cū Dđ
Dn̄e añ te omē deſideriū meū ⁊ gemit⁹ me⁹
a te nō eſt abſcōdit⁹.ꝑs.xxxvij. Nota ad hoc
hyſtoriā de filiis iſrael exeuntibus de egypto
q ab egygptiis inſeqbant ⁊ nō poterāt fugē.
q: ad vnā ꝑtē erat mons altiſſim⁹ ad aliā ma
re rub:ū:⁊ iceperūt murmurare ꝯ moyſen:di
cēdo. Forſitan nō erant ſepulchra in egypto:
iō tuliſti nos vt moreremur in ſolitudine ⁊c̄.
Moyſes vidēs nec̄itatē ſtetit corā dn̄o. Nō
legit ꝙ diceret aliqd:ſʒ deſiderabat in corde
auxiliū diuū.Cui dixit de⁹ qd clamas ad me.
Exo.xiiij. Dicūt gloſe ꝙ deſideriū moyſi cla
mor erat i aurib⁹ dn̄i. Et obtinuit ꝙ mare di/
uideret. Dixit enim dn̄s ad eū. Tu aūt eleua
vgā tuā ⁊ extēde manū tuā ſup mare ⁊ diui/
de illud vt gradiant filij iſrľ in medio mari ꝑ
ſiccū.Ecce qūo iſte eſt bon⁹ mod⁹.¶ Dico ſe
cūdo ⁊c̄.ſ.lachrymādo plangent. Qñ.n.ꝑſo
na ē i aliq̄ tribulatiōe:anguſtia vel tēptatiōe
⁊ cor reſtringit ⁊ cerebrū velut ſpōgia diſtil/
lat lachrymas.Jſte mod⁹ ē melior qꝛ ñ ſolū ē
deſideriū cordis.ſed lachryme q̄ deū pūgūt.
Bern.Orō diīʒ vngit.ſʒ lachryma deū pun/
git. Res aſpa dura ⁊ rigida ſi vngat efficit
mollis ⁊ ſuauis.Sic ꝑꝑ petā nr̄a de⁹ ē nob ri
gid⁹ aſper ⁊ dur⁹.ſʒ orō deuota ipʒ vngit ⁊ ef
ficit ſuauis ⁊ moll' ⁊ benign⁹. Nō exēᵐ d cuī

ſello vbi loquēs de ſe dic̄. Jn pſona cuiuſdaʒ
regis ꝙ qdā rex q̄ſiuit a ſuo theſaurario ⁊ fcā
adequatiōe iuenit ꝙ theſaurari⁹ tenebat red
dere regi decē nulia florēoꝝ. Qui dixit. Dn̄e
non habeo vnū denariū. Et rex qꝛ tu vane ex/
pēdiſti pecuniā meā cū vxore ⁊ filiis tuis. Jō
ꝓcipit vt capet ipſe ⁊ filij ⁊ vxor ⁊ vēderent.
Ecce hic duricia ⁊ aſpitas i rege.ſʒ dic̄ text⁹ ꝙ
ille theſaurari⁹ ꝓcidēs ad pedes regis orās
hūilit̄ di. Dn̄e patiētiā habe in me:⁊ miſeri⁹
ē ei⁹. Mat.xviij. Et dimiſit ei totū debitū. Ec
ce orō quō deū vngit ſʒ lachryma deū pungit
hᵒ ē plus. Sic̄.n.orō deū vngit ad remitten/
dū petā:ſic lachryma eū pūgit ad dādū grāʒ
Jō eſt bon⁹ modus ꝓ pſonis bōis ⁊ deuoꝶ ⁊
tribulat̄:vt viduis pupillis:⁊ orphanis q nō
hñt aliud remediū niſi r[illegible]rrere ad deū ⁊ fle
rē corā eo.⁊ ille lachrym[illegible]ūgūt deū ad dan
dū eis ꝯſolatiōes grās:⁊ [illegible]dū iuſticiaʒ de
pſecutorib⁹. Auctas. Nō [illegible]picient de⁹ ꝓces
ꝑpľi nec viduā ſi effūdat loqlā gemit⁹. Nōne
lachryme vidue deſcēdūt ad maxillā.a maxil
la aūt aſcēdūt vſq₃ ad celos:⁊ dn̄s exauditor
nō delectabit in illis. Eccľi.xxxv. Oīs q petit
ſ.lachrymādo plāgent accipit.¶ Dico tertio
explicādo patent.ſ.ore dicēdo deo ſuas miſe
rias:neceſſitates tribulatiōes:⁊ tēptationes.
Jſto mō. Ego dn̄e ſuʒ in tali tribulatiōe:tem
ptatiōe:miſeria:vľ infirmitate. Dn̄e velit me
adiuuare. Nō itelligat̄ ꝙ talia ſunt deo expli
cāda q̄ſi ipe neſciat qꝛ meli⁹ ſcit q̄₃ voſmet orā
tes tribulatiōes:ſʒ dr̄ ad hūiliandū cor.qꝛ qn̄
tales tribulatiōes dr̄r ore:cor hūiliat ⁊ deuo
tio augmētat. Jſtū modū oñdit dđ di. Reue
la dn̄o viā tuā.ſ.nec̄itatē.⁊ ſpera i eo ⁊ ipe fa/
ciet.ꝑs.xxxvi. Legit i vitiſpatrū ꝙ qdā ſctūs
hēmita mirabiľr hēbat grāʒ orandi. Et aliqd
q̄ſierūt ab eo vt doceret eos orare.q rñdit eiſ
Jlli q docuerūt me docebūt vos orādi modū
ſi vult̄. Et qs docuit vos. Rñdit. paupes. qui
oñdūt plagas ſuas dicēdo. reſpice ⁊c̄. mouēt
piis pſonas ad dādū. Jta oñdo deo plagas
petōꝝ meoꝝ vtilitates miſerias meas ⁊ necel
ſitatē dicēdo. Dn̄e tot⁹ ſuʒ corrupt⁹ de luxu
ria ꝑ cor:os:⁊ ꝑ oculos. iō iuuet̄ me dādo v/
tutē caſtitat̄.⁊ ſic de aliis. Jſto mō oīs q petit
accipit.¶ Dico q̄rto ſupplicādo hūilit̄. Qui
eni vult obtinē grāʒ a rege ſeu papa uunqd
ſupplicat hūilit̄ genib⁹ flexis capite diſcoꝑ/
to imo. Jta qn̄ hō facit orōnes:tūc ſupplicat
regi xp̄o vľ pape ieſu. Qñ dicis Aue maria.
ſupplicat regina celi. iō hūilit̄ ⁊ flexis genib⁹
debēt fieri orōnes q̄ nō ſunt niſi ſupplicatio/
nes. Sʒ in hoc multi deficiūt. qꝛ qn̄ ſurgūt ⁊
induūt ſe dicūt orōnes. ꝓprie nō ſunt orōnes
Jdē de mulierib⁹ qn̄ pingūt ſe dicūt. Aue ma
ria. Dicat̄ quō debēt orare cogitādo ꝙ vidēt
xp̄m iratū ex petis. tūc icipias orōnē deuote.
Talis ſupplicatio ē hūilis. Tūc papa ieſus ſi
gnat ſupplicationē dicēs:fiat. Nō hyſtoriam
de rege achab iniq̄ ⁊ malo ⁊ idolatra ⁊ diuo
rū iuocatore ⁊ inocētū occiſore ⁊ ſine iuſticia
ad queʒ venit helyas ꝓpha ex ꝑte dn̄i di. Tu
feciſti hoc ⁊ hᵒ. Jō hec dicit dn̄s de⁹.ſi mortu
us fueris in ciuitate canes comedēt carnes
tuas. Si in cāpo aues celi. nec remanebit de
achab vſq₃ ad mingētē parietē. Achab vō ti
mens hūiliauit ſe ſciſſis veſtib⁹ regalib⁹:idu/
tus ē cilicio.⁊ i t̄ra comedebat panē ⁊ aquaʒ
⁊ depoſitis ornamēt̄ lecti regalib⁹ fecit orna
mēta de ſaccis ⁊ ibat hūilit̄. Statim dixit de⁹
ꝓphe. Nōne vidiſti achab hūiliatū corā me.
Rñdit imo dn̄e. Vade gᵒ ad eū ⁊ dic ei. Qꝛ
hūiliat⁹ ē mei cā nō inducā malū in dieb⁹ ei⁹
ſʒ in dieb⁹ filij ei⁹.iij. Reg.xxi. Ex illa hūilita
te de⁹ pepcit ſibi cū eēt ita mal⁹. iō i vr̄is orō
nib⁹ hūilietis vos cogitate.n.cuʒ q̄ loqmini.
De tali orōne dic̄ ſcriptura ſctā. Orō humi/
liantis ſe nubes penetrabit ⁊ non diſcedet
donec altiſſim⁹ aſpiciat. Eccľi.xxxv. ¶ Dico
qnto allegādo prudent.ſ.leges:canones:⁊ ꝓ/
uilegia.vt faciūt iuriſte corā iudice ⁊ ꝓncipe.
Multi talit̄ allegāt in orōne q tñ ꝯdēnant vt
legit de q̄ dā. Lu.xviij. Qui aſcēdit i tēplū vt
oraret ⁊ petēs a deo grām. Et icepit allegare
Dn̄e nō ſuʒ ſicut ceteri hoīes:raptores: iniu/
ſti adulteri:velut etiā hic publican⁹. Jeiuno
bis i ſabbato:decimas do oīuʒ q̄ poſſideo. Et
publican⁹ a lōge ſtās nolebat nec oculos ad
celū leuare.ſʒ ait. De⁹ ꝓpici⁹ eſto mihi petō
ri ⁊c̄. Jſte allegatiōes fuerūt ſue ꝯdēnatiōis.
Rō. qꝛ allegabat ſibi multa bona ꝓ ꝑte ſua.
⁊ irrōnabiľr. qꝛ creatura in oīb⁹ opib⁹ nō eſt
niſi inſtrm:⁊ de⁹ ē opari⁹. Et ſicut nō ē regra
tiādū calamo de bona lr̄a ſʒ ſcriptori. ita nec
nob de bōis opib⁹ ſʒ deo. Jō prudent allegā
dū eſt dupľr.ſ.ꝑ credētiā obſecrādo:allegan/
do ꝙ hō credat ď deo:tali vľ ſimili mō. Dn̄e
vos eſtis ꝓuiſor oīuʒ. ꝓuideat mihi ⁊c̄. q̄ cre
dim⁹ de deo. Per ſctāʒ vitā quā tenuiſtis de
tis mihi grām:vt teneā bonā vitā. Scđo per
obediētiā ꝑ grāꝶ actōeʒ allegādo ex ꝑte dn̄i
⁊ nō tui dicēdo. Dn̄e exq̄ tot grās feciſtis mi
hi. qꝛ redēpt⁹ baptizat⁹ ⁊c̄. Placeat vob etiā
facē mihi hāc grāʒ. qꝛ ego iclinat⁹ ſuʒ ad ſup
biā dei mihi cor hūile.⁊ ſic de aliis. de iſt̄ duo

bus modis allegãdi. auctoritas. In oi oratõe
⁊ obſecratione cũ grãꝝ actiõe petitiões vře i
noteſcãt apđ deũ. Phil.iiij. Iſto mõ oiſ q pe
tit accipit. ¶ Dico ſexto appellãdo ꝯſident.
Et nunqd hõ põt appellare a rege ad impa
toꝛẽ: ab ipatoꝛe ad papã ⁊c̃. Dico ꝙ ſic. nõ tñ
de vna pſona vni⁹ curie ad alteram. ſꝫ de vna
curia ad aliam: vt fit ſepe. qꝛ de curia officiali
appellaẜ ad curiã epi. ⁊ ab illa ad curiã archi
epi. ⁊ ab illa ad curiã pape. Idẽ de curijs re
gis. De⁹ etiã hꝫ duas curias i qb⁹ danẜ ſnie.
Prima eſt curia iuſticie. Secũda mie. De q
bus dđ. Miaꝫ ⁊ iudiciũ cãtabo tibi dñe pš.
c. Et q̃diu ſum⁹ in hac vita curia mie eſt ma
ioꝛ. Auc̃taſ. Mia ſupexaltat iudiciũ. Iaco.ij.
Idẽ Dđ. Miſerationes ei⁹ ſup oia opa ei⁹ pš.
cxliiij. Poſt moꝛtẽ aũt regula iuſticie eſt ma
ioꝛ. Quãdiu ergo viuim⁹ ſi daẜ ſnia ꝯ nos in
curia iuſticie ꝯſidenẜ appellare debem⁹ ad cu
riã mie debito mõ. qꝛ maioꝛẽ nũc obtiebim⁹
reuocationẽ ſnie. Nõ ad hoc duo exẽpla đ re
teri teſtõ. Primũ de dauid q lꝫ ſctũs: tñ gra
uiter peccauit. Cũ.n. ſeſe reſpiceret de palatio
vt videret vxoꝛẽ vrie pulchrã valde: nõ auer
tebat ſicut debuit ſtatim auertẽ oculos ſuos
ſꝫ ſic ſtetit aſpiciẽdo ſtatiꝫ aliqs ſcutifer dixit
ſibi. Talis mulier eſt ⁊ vir nõ ẽ in pria. Iõ eti
am peccauit cũ ea ⁊ grauidauit eã. Et ad co
operiẽdũ pctm̃ interfecit vriã virũ ei⁹: qꝛ vnũ
pctm̃ trahit aliud ſecũ. ſtati in curia iuſticie fu
it data ſnia ꝯ eũ. Et ꝓpha nũciauit ſibi iuſtici
am di. Viuit dñs. qꝛ fili⁹ moꝛtis es tu.ij. Reg.
xij. Dđ aũt fuit ille q ītelligebat factũ: appel
lauit ſtatim ad curiã mie. Foꝛma appellatio
nis ſue fuit hec. Miſerere mei de⁹ ẜm magnã
miaꝫ tuã. Statim ꝓpha redijt ex pte dñi di.
Non moꝛieris. Pꝫ ergo ꝙ ſnia data in curia
iuſticie reuocari põt in curia mie. Secũdum
exẽplũ de ezechia rege ꝯ quẽ fuit data ſnia iu
ſticie vt moꝛereẜ. Yſaias ꝓpha legit ſibi ſniaꝫ
ex pte dñi: Hec dicit dñs dš. Diſpone domui
tue moꝛieris.n. tu ⁊ nõ viues. iiij. Reguꝫ.xx.
Qui ꝯuẽtit faciẽ ſuã ad parietẽ ⁊ appellauit
ad curiã mie di. Obſecro dñe memento mei
quõ ambulaueri coꝛã te in coꝛde pfecto ⁊ qđ
bonũ eſt i oculis tuis fecerim. fleuitqꝫ ezechi
as fletu magno. ſtati dixit dñs Yſaie receden
ti. Reuertere ⁊ dic Ezechie. Hec dic̃ dñs dš.
Audiui oꝛonẽ tuã ⁊ vidi lachrymas tuas. re
uocauit ſniaꝫ ⁊ addidit ſibi ãnos.xv. vite ſue.
Pꝫ ergo ꝙ ſnia reuocaẜ i curia mie q̃ daẜ i cu
ria iuſticie: ſi ad eã appelleẜ ꝯſident. Auc̃tas
Si dixero ipio moꝛte moꝛieris ⁊ egerit pniaꝫ

a pctõ ſuo. feceritqꝫ iudiciũ ⁊ iuſticiã. vita vi
uet ⁊ nõ moꝛieẜ. Auc̃tas aurea. Ezech.xxxiij.
Nõ tria de p⁹ꝙ faciat pniaꝫ. ecce ꝯtritio. ſecũ
do iudiciũ. ecce ꝯfeſſio in q̃ ſacerdoſ eſt iudex
iõ dꝫ ſedẽ. tertio iuſticiã. ſ. ſatiſfactionẽ vel pu
nitioneꝫ de pctis. ieiunãdo ⁊c̃. Iſto mõ ois q
petit accipit ⁊c̃. ¶ Dico ſeptio mẽdicãdo di
ligenẜ ſiue alte. ſ. petẽ hoſtiati. Iſtũ modũ ſer
uam⁹ i trib⁹ dieb⁹ rogationũ in ecc̃ia. In pro
ceſſiõib⁹.n. trãſim⁹ p vicos ciuitatiſ padiſi mẽ
dicãdo hoſtiati ſctõs dep̃cãdo. P⁹ vadim⁹
ad palaciũ ſancte trinitaẜ. Iſtũ modũ debẽt
tenẽ pſone ſrat̃ç. dicere letaniã q̃libet ſero. qꝛ
illa oꝛo ẽ mltũ bona in q̃ inuocanẜ oẽs ſcti ⁊c̃.
Ideo amici Iob q fuit tribulat⁹ dederũt ſibi
ꝯſiliũ vt teneret modũ iſtũ di. Voca igiẜ ſi eſt
q tibi rñdeat. ⁊ ad [illegible] quẽ ſctõꝝ ꝯuertẽ. Iob
v. Ois q petit ac[illegible] .ſ. iſto mõ. ¶ Dico octa
uo moleſtãdo [illegible] nenẜ. ſ. pſeuerãdo i oꝛone.
Qualr hmõi ipoꝛtunitas vł moleſtia ſit ſcien
da declaraẜ Luc̃.xi. Quis vřm hẽbit amicũ
⁊ ibit ad illum media nocte ⁊ dicet illi: amice
cõmoda mihi tres panes. qm̃ amic⁹ me⁹ ve
nit ad me de via: ⁊ nõ habeo qđ ponã ante il
lum. ⁊ ille de int⁹ rñdẽs dicat. Noli mihi mo
leſtus eſſe. iam.n. hoſtiuꝫ clauſum eſt: ⁊ pueri
mei mecũ ſunt i cubili. nõ poſſuꝫ ſurgẽ ⁊ dare
tibi. Et ille ſi pſeuerauerit pulſans dico vobiſ
⁊ ſi nõ dabit illi ſurgẽs eo ꝙ amic⁹ ei⁹ ſit: pp
ī pꝛobitatẽ tñ ei⁹ ſurget ⁊ dabit illi quotquot
hꝫ neceſſarios. qui ꝯtinuat oi die oꝛonem ad
bonũ finẽ ꝑueniet. Nota hic miraculũ đ illo
milite capitaneo latronũ in cui⁹ domo ſtetit
diabol⁹ q̃ttuoꝛdeci ãni ſi foꝛma hũana. ⁊ erat
cognati⁹. Vbi venit ille ſanct⁹ religioſus ⁊c̃.
cognati⁹. Vbi venit ille ſanct⁹ religioſus ⁊c̃.

¶ Feria quinta poſt.ij. dñicã.xl. Ser. vnic⁹.

H Abent moyſen ⁊ ꝓphetas: audiant illoſ. Luc̃.
xvi. ⁊ i euãgelio. ſermo erit de ſctõ
euãge. ⁊c̃. Hñt moyſen ⁊c̃. Scďm
euãgeliũ hodiernũ declarat nob̃ q̃ttuoꝛ mul
tũ neceſſaria ad ſciẽdũ pro nřo auiſamẽto. ſ.
mũdialẽ ꝯuerſationẽ diuinalẽ retributioneꝫ
infernalẽ diſpõnẽ. ſcripturalẽ ꝯfirmationeꝫ.
Hec q̃ttuoꝛ ſẜ nob̃ mltũ neceſſaria ad ſciẽdũ.
P⁹ mundialẽ cõuerſationẽ vt caueamus.
Scđo diualẽ retributõeꝫ vt ipſã ſpectem⁹.
Tertio infernalẽ diſpõnẽ vt ipſaꝫ vitemuſ.
Quarto ſpũalẽ ⁊ ſcripturalẽ ꝯfirmationeꝫ
vt per ipſam refoꝛmemur. Et de iſto q̃rto. ſ. de
cõfirmatiõe ſctã dicit thema. Hñt moyſen. i.
ſcripturas ⁊ ꝓphas audiãt illos. ¶ Dico p⁹
ꝙ i euãgelio hodierno declaraẜ nob̃ mũdia

lis ꝯuerſatio vt caueam⁹. Mũdialis ꝯuerſa
tio eſt de ſeipſo nimis curare carnaliẜ. P⁹ in
nouo oꝛnatu veſtiũ ⁊c̃. Scđo i delitijs coꝛpis
ſ. comedẽdo: bibẽdo ⁊c̃. nõ curare de neceſſi
tatib⁹ ꝓximi q̃ oñdunẜ in pn⁹ euãgelij. Hõ q
daꝫ erat diues ⁊c̃. Et iduebaẜ purpura ⁊ byſ
ſo ⁊ epulabaẜ q̃ttidie ſplẽdide. Et erat qdam
mẽdic⁹ noie lazar⁹ q iacebat ad ianuã ei⁹ vl
cerib⁹ plenus ⁊ cupiẽs ſaturari de micis que
cadebãt de mẽſa diuitiſ ⁊ nemo illi dabat. Sꝫ
⁊ canes veniebãt ⁊ lingebant vlcera eius ⁊c̃.
Hic induebaẜ ad carnẽ de camiſijs de byſſo
deſup đ purpura ⁊c̃. Comedebat q̃ttidie ſplẽ
dide de optio: ⁊ multũ aſſatũ ⁊ coctũ: ⁊ nũq̃
ieiunabat ⁊ de paupib⁹ nõ curabat. Et erat q
dam mẽdic⁹ noie lazarus q iacebat ad ianuã
⁊c̃. Ecce ꝯuerſatio mũdialis ꝯ quaꝫ ſcriptura
ſacra. Nemo qđ ſuũ eſt q̃rat. ſed qđ alteri⁹. i.
Coꝛ.x. Sꝫ notãda ſunt hic duo de qb⁹ ſe pau
ci auiſant. Qñ xps i euãgelio loquiẜ de diuite
nõ noiat eũ: ſed dicit. Hõ qdã erat diues ⁊c̃.
Et qñ loquiẜ de paupe noiat eũ di. Erat qdaꝫ
mẽdic⁹ nomine lazarus. Quare hoc. Certuꝫ
eſt ꝙ diues nomẽ habebat: ⁊ xps ipſũ ſciebat
⁊ tñ dicit. hõ qdã: ac ſi neſciret nomẽ ei⁹. ma
xime qꝛ vos videtiſ ꝙ in mũdo diuites ſẜ mul
tũ noiati ⁊ famoſi. qñ moꝛiẜ dũs i ciuitate oẽſ
ſciũt nomẽ ei⁹. ſec⁹ de paupib⁹ hoib⁹. Diuiti
es faciũt tñ ſiue bñ ſiue male ꝙ faciãt ſe co
gnoſcẽ ⁊ noiare. Iõ de diuitib⁹ dic̃ Dđ. Vab
nacla coꝝ i ꝓgẽie ⁊ ꝓgẽie vocauerũt noia ſua
i terris ſuis: ſꝫ nõ i celis. pš.xlviij. Quaẜ ergo
xps nõ noiauit ipſuꝫ ſꝫ pauperẽ. Pro rñſione
ſciẽdũ ꝙ q̃diu hõ tenet vitã bonã ⁊ ſctãm ⁊
eſt in grã dei nomẽ ei⁹ ſcriptũ eſt in celo i ca
thedra q̃ ſibi coꝛrñdet ẜm pñtẽ iuſticiã. Au
ctoꝛitas xpi loq̃ns de his q ſũ in grã. Gaude
te ⁊ exultate qm̃ noia vřa ſcripta ſẜ i celis. Lu
ce.x. Scripta ſũ i celiſ. i. i cathedris celeſtib⁹.
Per opp^m pſona q̃ tꝫ vitã vitioſaꝫ ⁊ venit in
pctõ moꝛtali. ſ. ſupbie: auaricie: luxurie ⁊c̃. no
men ei⁹ radiẜ in celo de illa cathedra. qꝛ de li
bro diue pdeſtinatiõis nullus ſcribiẜ de nouo
nec radiẜ: ſꝫ radiẜ de libro ẜm pñtẽ iuſticiam.
Iõ qñ moyſes oꝛauit ꝓ pplo de vitulo aureo
dixit. Obſecro dñe. peccauit ppłus iſte pctm̃
maximũ. fecerũtqꝫ ſibi deos aureos. Aut di
mitte eis hãc noxã. aut ſi nõ facis dele me de
libro tuo quẽ ſcpſiſti. Cui rñdit dñs. Qui pec
cauerit mihi delebo eũ de libro meo. Exodi
xxxij. Itẽ dauid loq̃ns de pctõꝛib⁹ dicit. De
leanẜ de libro viuẽtiũ ⁊ cũ iuſtis nõ ſcribãtur
pš.lxviij. Et ſcribiẜ nomẽ pctõꝛis i iferno. Q

qualis confuſio ⁊ verecũdia ẽ ſibi: ac ſi papa
haberet nomen alicuius ſacerdotiſ i rotula vt
ꝓmoueret eũ ad epm vel cardinalatũ. ⁊ pro
pter ſuã culpã papa deleret nomẽ eius: ⁊ ipſũ
ſcriberet inter infimos. Idem de rege habẽte
nomẽ alicuius ſcriptũ inẜ barões ⁊ comites.
ſi ex culpa ſua ipꝫ deleret ⁊ ſcriberet inẜ truf
fatoreſ: maioꝛ eſt confuſio. Et incompabiliter
maioꝛ eſt verecundia qñ nomen alicuius de
letur de libro dei ⁊ ſcribitur in rotula inferni.
Auc̃tas. Dñe oẽs q te dereliquũt. ſ. peccãdo
cõfundenẜ: recedẽtes a te in terra ſcribentur.
Iere.xvij. ſ. in illã de q̃ iob dicit ca.x. Terram
miſerie ⁊ tenebrarũ vbi vmbra moꝛtiſ ⁊ nullus
oꝛdo ſꝫ ſempiternus hoꝛroꝛ ihabitat. Qꝛ g⁹
diues iſte de q̃ loquiẜ euangeliũ erat pctõꝛ ⁊
male vite. ⁊ xps nõ inuenit nomen ſuum in li
bro pdeſtinatiõis. iõ noluit ipm noiare noie
ſuo. Et ꝙ iſta ſit rõ pꝫ per dđ in pſona dei di.
de diuitibus malis. Nõ ꝯgregabo ꝯuẽticula
eoꝛum de ſanguinibus. i. de pctis. iuxta illud.
Libera me de ſanguibus: nec memoꝛ ero no
minũ eoꝝ per labia mea. pš.xv. Eſſe diuitem
de bono iuſto nõ eſt malũ nec pctm̃. ſꝫ eſſe di
uitem impiũ ⁊ pctõꝛem hoc ẽ pctm̃. et de tali
bus dicit. Non ꝯgregabo ⁊c̃. Nota ꝙ vnum
conuenticulũ eſt diuitũ ſupboꝝ volentiũ hře
regimẽ ciuitatis ⁊c̃. nõ attendentes ad onus
qđ recipiunt. Aliud ꝯuenticulũ eſt auaroꝝ. ſ.
vſurarioꝝ vt habeant oẽs pecunias. Aliud lu
xurioſoꝛuꝫ ſignanẜ illoꝝ q ducũt vxoꝛes ſola
cauſa explende libidinis. Aliud guloſoꝝ ma
gna conuiuia facientium. iſto reſpectu vt ha
beant amicos. Aliud iracũdoꝝ faciẽtiũ obli
gationes ⁊ iuramenta ſibi ꝙ ſe mutuo iuua
bunt: ⁊ q tãgent vos tãgent me ⁊c̃. De his di
cit. Nõ ꝯgregabo ⁊c̃. ſ. in celo cũ angelꝭ ⁊ ſan
ctis aiabus. nec memoꝛ ero nominũ eoꝝ. Sꝫ
qꝛ nomẽ paupis lazari erat ſcptũ in dei libro
eo ꝙ cũ bona patia recepat pauptateꝫ ſpaus
in celo ditari. iõ ipm noiauit. et fuit completa
ꝓphetia dauid dicentiſ. Aias pauperũ ſaluas
faciet. ex vſuris ⁊ iniquitate redimet aias eo
rum ⁊ honoꝛabile nomen eoꝛum coꝛam illo.
pš.lxxi. Et loqtur de paupibus. Nõ aias pau
perũ. ſ. illoꝝ q patienẜ ſuſtinent paupertatem
q nõ indignanẜ ꝯ deũ. nec furanẜ aliqd: ſꝫ ſpe
rant i paradiſo ditari: ſaluas faciet. Ex vſuris
q̃s mõ faciunt redimet eos. qꝛ mõ pauperes
nihil pñt habere a diuitib⁹: niſi cuꝫ vſuris. Si
petũt ab eis mutuũ nõ obtinẽt niſi cũ vſuris
Si volũt emere bladũ vel pannuꝫ coguntur
emere cũ vſuris plus dando ꝓpter ſolutiõis

dilationē.Si paupes volūt vendē bladū vel
aliud cū vſura.ſ.min⁹ ꝑꝑ denarios ꝓmptos.
ꝛ iniqtate.ſ.quā eis faciūt libabit eos.qꝛ pau
ꝑes nō pñt obtinē iuſticiā: q̄diu aduocati ꝛ
ꝓcuratores ſentiūt eoꝝ pecunias oēs ſugunt
ex eiſ.Poſtea dicūt eis.ꝯueniaſ cū ꝑte.qꝛ nō
multū ius hētis.Sꝫ q̄re nō dixiſtis ſibi añ ne
diſſiparet bona ſua.iō ꝛc̄.Et honorabile nom̄
coꝝ corā illo. Qualꝫ honō ſi rex vl̄ papa noia
ret ꝛ peteret de aliq̄ paupe.Scd̄o dicit ꝙ ca
nes veniebāt ꝛ lingebāt vlcera ei⁹. Quid ſi-
gnificāt iſti canes.Et dic̄ Greg.i omel̄.ſuꝑ il-
lo euāgelio ꝙ canes ſūt ꝑdicatores.ſ. oēs illi
q hñt officiū ꝑdicādi. Rō.qꝛ nullus pſſami
lias mittit oues ſuas i deſtū locū niſi cū cuſto
dib⁹ ꝛ canib⁹.q ipſas cuſtodiunt a lupis.Ita
ꝛ iſte dñs q dicit.ego ſum paſtor bon⁹. Jo.x.
nō dimittit oues in nemore hui⁹ mūdi:niſi cū
cuſtodib⁹ ꝛ canib⁹.Canes ſūt ꝑdicatores pri
mi.optie latrātes fuerūt apl̄i.deide martyres
doctores.ꝯfeſſoreſ.Hodie oēs illi ſunt canes
q ꝑdicāt ꝛ latrant ꝯ lupos iferni ne approxi
mēt ouib⁹ xp̄i.et nūqd ē magna dignitas eē
canē xp̄i.ecce qd dicit Job in pſona xp̄i.ꝛ ita
exponit Greg.i moral̄.Nūc aūt deridēt me
iuniores tp̄e q̄rū pr̄es nō dignabar ponē cuꝫ
canib⁹ gregis mei.Job.xxx.Nō nūc i tp̄e paſ
ſiōis d̄ridēt me iuniores tp̄e.ſ.iudei di.Vach
q deſtruis tēplū dei ꝛ i triduo illō reedificas
ꝫtē.Alios ſaluos fecit ſeipſū nō pōt ſaluū fa-
cere.quoꝝ pr̄es.ſ.pr̄iarchas ꝛ ꝓphetas non
dignabar ponē cū canib⁹ gregis mei.qꝛ maiō
ē dignitas ꝑdicatoꝝ q̄ꝫ pr̄iarchaꝝ vl̄ ꝓpheta
rū.Iſti canes hñt linguā medicinalē.qñ lin-
gent vlcera pctōꝝ.Lingiſ a ꝑdicatore plaga
ſuꝑbie q̄ ꝯſiſtit i capite qñ laudat ꝛ cōmēdat
ṽtutē hūilitatꝭ.ꝛ quō xp̄s ꝛ ṽgo maria fuerūt
hūiles:ꝛ q̄tū eis placet ṽt⁹ hūilitatꝭ ꝛ pſone
hūiles ꝛ quō ſuꝑbia fuit initiū ois mali ꝛ ꝑdi
tiōis ꝛ aperuit ianuā iferni ꝛ clauſit ianuam
ꝑadiſi.Idē pōt dici de alijs pctis ꝛ vicijs ꝛ ṽ
tutib⁹ oppoſitꝭ.ecce quō lingua canū eſt me-
dicinalis.Sꝫ dētes ſunt venenoſi mordēdo ſi
in ꝑdicatiōe mordēt famā alicui⁹ vl̄ i ꝯfeſſiōe
qñ petūt pecunias tūc mordēt burſam vl̄ bo
na ꝛc̄.ecce quid ſigt.Canes lingebāt lingua
vlcera ei⁹:q̄ curanſ vlcera pctōꝝis. Dd̄. Lin-
gua canum tuoꝝ ex inimicis ab ipō.pſ̄.lxvij.
Hec figura eclyptica.qꝛ deficit ṽbū ibi. Lin-
gua canū tuoꝝ.ſ.ꝑdicatoꝝ ex inimicſ.i.pctis
ſanat ſiue demonib⁹ liberat ab ipō.ſ.dño ꝑn-
cipalr agēte.qꝛ ꝑdicatores ſolum ſūt inſtrā.
Greg. In uanū exteri⁹ laborat lingua ꝑdica-
toris niſi fuerit it⁹ gr̄a ſaluatoris.¶Dico ſe-
cūdo ꝙ in euāgelio hodierno oñdiſ diua re-
tributio vt ipſaꝫ ſpectem⁹ cū dſ.factum eſt vt
moreref mēdic⁹ ꝛ portaref ab angelis in ſinū
abrahe. Mortu⁹ eſt aūt ꝛ diues ꝛ ſepult⁹ eſt
in iferno.ecce hic retributio diuaſ.Dicit magr̄
ſen.in.iiij.ꝛ oēs etiā alij doctores: ꝛ doctrina
eſt cōis ꝙ i corde terre ſunt q̄ttuor dom⁹ ifer
ni.dom⁹ iferior dſ loc⁹ dānatoꝝ.Secūda dſ
limb⁹ pueroꝝ.in q̄ nō ſt demōes nec ignis.ſo
lū ſunt ibi tenebre.i.carētia viſiōis dei. Nō eſt
ibi ignis mālis:ſꝫ ira dei dſ ignis . Iuxᷓ illud
Deut.xxxij. Ignis ſuccēſus ē in furore meo.
Aug.vocat illā iraꝫ dei ignē dei in q̄ ſt pueri
nō baptizati.qꝛ nunq̄ȝ videbūt deū.Tertio ē
loc⁹ purgādoꝝ in q̄ ē ignis mālis.ſꝫ ṽtute di
uina torq̄t cruciat ꝛ purgat aiaſ xp̄ianoꝝ.Sꝫ
nō ſunt ibi demōes:qꝛ in purgatorio nō ſunt
niſi illi q ſunt in gr̄a dei.Quarta dom⁹ ſupe-
rior eſt ſin⁹ pr̄ectoꝝ.in q̄ erāt ſcti pr̄es q dice-
baſ ſin⁹ abrahe ꝑꝑ ſecuritatē quā habebāt de
glia.Sicut illud qd̄ hr̄ in ſinu in ſecuro ē.etiā
ꝑadiſus dſ ſin⁹ abrahe.iuxᷓ illud eccl̄ie. exau-
di me vt aiaꝫ meā in ſinu abrahe pr̄iarche tui
iubeas collocari.Dicit gloſa ſuꝑ illō.Factus
eſt vt moreref mēdic⁹ ꝛ portaref ab ang. i ſi.
abrahe.qꝛ ſicut nūc qñ moriunſ ꝯdigne peni
tētes ſtati aie ipoꝝ portanſ i celū.ſic tūc por-
tabanſ i ſinū abrahe.Diues ṽo ſepult⁹ eſt in
iferno.ecce h̄ ad ſraꝫ diua retributio. Aucto-
ritas.ego dñs ſcrutās corda ꝛ ꝓbās renes q
do vnicuiqꝫ iuxᷓ viā ſuā ꝛ iuxta fructū adiuē
tionū ſuaꝝ. Jere.xvij. Nō hic duo ſecreta mo
ralia.Primū cū dſ.Factū ē vt moreref mē.
Si attēdiſtis ad ṽba xp̄i qñ voluit loq ṽ mū-
dana ꝯuerſatiōe.p⁹ fuit locut⁹ de diuite q̄ȝ ṽ
paupe di.Hō qdā erat diueſ.Sꝫ qñ voluit lo
q de alio mūdo de diua retributiōe.p⁹ fuit lo
cut⁹ de paupe di.Factū ē vt moreref mēdic⁹
Hoc facit xp̄us ad oñdēdū ꝯriā ꝯditionē di-
uitū ꝛ pauperū q̄tū ad vitā:ꝛ q̄tū ad mortē.
in hoc mūdo i vita pñti diuites ſunt ꝑmi i ho
norib⁹:dignitatib⁹:ꝛ officijs.qꝛ ſꝑ ſunt in p⁹
loco.paupes aūt ꝑ opp^m ſꝑ ſunt vltimi . ſꝫ in
alio mūdo ṽtiſ iſte ordo. qꝛ paupes erūt ꝑmi
in honorib⁹ ꝛ dignitatib⁹ ꝑadiſi . diuites ṽo
vltimi. Recte de diuitib⁹ ē ſicut de falcone ꝛ
gallina.Falco aūt q̄diu viuit multū honora
tur. A dño ſuo in manu portaſ.etiā i eccl̄ia q
nollet portaſ filiū ſuū ꝛ diligenſ fuit ei. ꝛ car
nē crudā mordēdo dētib⁹ ꝛ in eſtate cū aqua
frigida refrigerando ꝛ i hyeme dormit in ca
mera dñi etiā in loco altiori.et ſi miſera galli

na approximat modicū ad comedēdū micas
ſtatim expelliſ.nec audet itrare camerā. Sꝫ i
morte totū vertiſ:qñ gallina cū magno hono
re portaſ corā dño iter duas ſcutellas.ꝛ falco
ꝓijciſ in ſterglinū.Qñ dſ dño.Falco ē mor-
tu⁹. Rñdet dñs ꝓijcite in ſterglinū. Ita re-
cte i h⁹ mūdo diues vt falco viuit multū deli
tioſe honorifice ꝛc̄.Et miſer paup vt gallina
nō audet appropinq̄re domui diuiſ: imo dic̄
diues.Quid vult ille hō.o latro dꝫ eē foras.
Ecce q̄re xp̄s p⁹ noiauit pauperē qñ loq̄baſ ṽ
alia vita.Et ṽificaſ illud qd̄ xp̄s dic̄ Mat.xx.
Erūt nouiſſimi.ſ.paupes q i h⁹ mūdo ſt nouiſ
ſimi ꝑmi.ſ.i ꝑadiſo.ꝛ ꝑmi.ſ.diuites q i h⁹ mū
do ſt ꝑmi i oib⁹ i alio mūdo erūt nouiſſimi.ſ.
in iferno.Iō qñ paup moriſ aia ei⁹ portaſ co
rā dño int̄ duas ſcutellas.ſ.gliā aie.quā habe
bit ſtati ꝛ gliaꝫ corꝑis quā hēbit poſt iudiciū
gñale.Due ſcutelle ſt imunitas pene h̄ iferi⁹:
ꝛ abūdātia glie ſuꝑi⁹.Scd̄m ſecretum eſt ibi.
Mortu⁹ eſt ꝛ diues ꝛ ſepult⁹ ē i iferno.Cer-
tū ē ꝙ corp⁹ nō fuit ſepultū in iferno ſꝫ aia.i q̄
videſ ꝙ i iferno ſt ſepulture ꝛ cimiteriū. Di-
co ꝙ ſic.ſꝫ auiſetꝭ vos ne eligatꝭ ibi ſepulturā.
Aia ſepeliſ i iferno ſm ꝙ corp⁹ honorabile ſe
peliſ in h⁹ mūdo.In cui⁹ ſepultura ṽuantur
tres cerimonie ꝑncipales.P^a eſt ꝙ mortuo
hoie honorabili aliqs ṽ amicis ſuis vadit ad
eccl̄aꝫ ad curatū ꝓ ſepultura appetēda. ꝛ ſa-
cerdotes ſe ꝑꝑant q cū magna cōmotione di
ſponūt ſe dicētes vadam⁹. Idē de ſepultura
aie.Qñ mal⁹ diues vl̄ alia pſona ē i extremis
dyabol⁹ q ipſū tēptauit q nāliſ cognoſcit ho-
raꝫ ſiue mortē:vadit ſubito ad ifernū ad cura
tū.ſ.lucifeꝝ di.quō talis religioſus cleric⁹ vel
diues q tenuit malā vitā ē i arti⁹ mortꝭ:iō petꝭ
vos ꝛ mittatꝭ.Et fit vna magna cōmotio:qꝛ q
libꝫ vult venire. Auctas.de q̄dā malo diuite.
Infern⁹ ſubt⁹ ꝯturbat⁹ ē in occurſuꝫ aduēt⁹
tui:ſuſcitauit tibi gygātes.Et tūc dicēt. Vul-
nerat⁹ es ſic̄ ꝛ nos.nr̄i ſilis effect⁹ es.Detra-
cta ē ad iferos ſuꝑbia tua.qꝛ noluiſti obedire
ꝑceptꝭ dñi tui ꝛc̄. Ysa xiiij.Scd̄a cerimōia ſeu
ſilitudo q̄ ṽuaſ i ſepultura corꝑis ē qñ ſacer-
dotes cātādo portāt corp⁹ ad ſepulturā ſigno
crucis ꝑcedēte.ꝑentes ꝛ amici ſequunſ flētes
Silr aia dānata q̄ portaſ a demōib⁹ ad ſepul
turā iferni nō cātādo ſꝫ ꝯfuſibilr̄ vociferādo:
ac ſi eēt caterua porcoꝝ ꝑcedēte ſi g⁹ luciferi
ſ.circulo.Dd̄.In circuitu ipij ambulant.Sic̄
a paſſiōe xp̄s accepit ſignū crucis.ſic demon
accepit ſignū circuli.Sic̄ g⁹ deuote inuocādo
deū faciūt ſignū ſctē crucis di.De⁹ i adiutoriū
um ꝛc̄.Ita diuini iuocādo demonē faciūt ſi-
gnū circuli.Et ſicut portaſ crux in ſepultura
aie bone:ſic circul⁹ portaſ i ſepultura aie ma
le a dyabolo.Iō dic̄ ſcptura. Vir q errauerit
a via doctrie i cetu gygātiū cōmorabiſ. Pro
uer.xxi.Nō q errauerit a via doctrine. qlibet
male viuēs errat a via doctrie. Null⁹ credat
poſſe ſaluari a ſola credētia. qꝛ imo ē neceſſa-
ria obediētia. Iaco.ij.Quid ꝓderit frēs mei
ſi fidē qs dicat ſe hēe:opa aūt nō hēat Nun-
qd poterit fides ſaluare eū.Si āt frat ꝛ ſoror
nudi ſint ꝛ idigeāt victu q̄ttidiano. dicat aūt
aliqs ex vob illꝭ.ite i pace calefacimini ꝛ ſatu-
ramini.nō dederitꝭ aūt eis q̄ nec̄ia ſt corꝑis:qd
ꝓderit.Sic ꝛ fides ſi nō habeat opa mortua
ē in ſemetipſa ꝛc̄.Taſ p^a male vite in morte i
cetu gygātiū cōmorabiſ iō cauete ne erretis
a via doctrine.i.obediētie. Tertia cerimonia
ſiue ſilr̄tudo q̄ ſeruaſ in ſepultura corꝑis ē.qꝛ
iuxᷓ ſtatū ꝛ ꝯditionē ꝑ⁹ daſ ei loc⁹ ſepulture i
eccl̄ia vl̄ in choro vl̄ iuxᷓ cornu altaris. vel i ali
q̄ capella ꝛc̄.Silr fit in iferno de aia ꝯdēnata
Iā ſunt ibi certe ſepulture.p^a ꝓ ſuꝑbis.nō de
terra:ſꝫ de igne iextiguibili. Aliud ſepulchrū
pro auaris de metallis liq̄factꝭ ignitꝭ. Aliud ꝓ
luxurioſis.ꝛ ſic de alijs.De qb⁹ dicit dd̄. Se
pulchra coꝝ.ſ.dānatoꝝ.dom⁹ illoꝝ i eternum
pſ̄.xlviij.qd̄ pōt itelligi de ſepulturis inferni.
Iō auiſetꝭ vos ne in vr̄o teſtō.i. in vita quā te
netꝭ eligatꝭ ibi ſepulturā.In puncto qñ hō eli
git malā vitā eligit ibi ſepulturā: ꝛ ꝯfirmaſ ꝑ
mortē.¶Dico 3⁹ ꝙ euāge^m declarat ifernalē
diſpōnē vt ipaꝫ vitem⁹.ibi.Eleuās āt oclos cū
eēt i tormētꝭ vidit abrahā a lōge ꝛ lazaꝝ i ſinu
ei⁹.Et ipſe clamās dixit. Paſ abrahā miſerē
mei:ꝛ mitte lazarū vt itingat extremū digiti
ſui in aquā vt refrigeret linguā meā: qꝛ cruci
or i hac flāma . Et dixit illi abrahā. Fili recor
dare qꝛ recepiſti bona i vita tua: ꝛ lazar⁹ ſilr
mala. Nūc ṽo hic ꝯſolaſ:tu ṽo cruciaris.Et i
his oib⁹ int̄ vos ꝛ nos magnū chaos firmatū
ē vt hi q volūt hic trāſire ad vos nō pñt neqꝫ
inde huc trāſmeare. Nō eleuās oculos. g⁹ aia
hꝫ oculoſ ꝛ etiā aia hꝫ alia mēbra:ſꝫ ſt ſpūalia
ſicut mēbra corꝑis ſt corꝑalia:ſꝫ fortiora ſunt
mēbra aie. Nō pr̄ abrahā.vbi dicit gl. ꝙ erat
de glie abrahe.q etiā vocat ipꝫ filiū di.Fili re
cordare ꝛc̄.qꝛ ꝓ bonis q̄ hō fac̄ i ſtatu pcti:ds
dat retributionē i h⁹ mundo. Nō chaos ma-
gnū.i.abyſſus. Nota ꝙ bti obiectaliſ trāſeunt
ad dānatos vidēdo illoꝝ penas.ſꝫ tn̄ nō ſenti
unt penaliſ.Et dānati obiectalr̄ trāſeūt ad be
atos:ſꝫ nō pñt ad eos trāſire ꝑ pñiaꝫ actualē

nec vidēdo gloriā obiectalir. Nota hic duo
ſecreta. P^m ibi. Eleuās oculos ſuos cū eēt in
tormētiſ. Ab iſto textu extrahūt ſcti doctoreſ
theologie hāc ꝯclonē. ꝙ mō vidēt dānati bea
tos. ſꝫ nō gaudēt de tali viſiōe. imo ex hoc eo
rū pena augmētat. Ac ſi famelic⁹ videret mē
ſam parātā cū magnis epulis ⁊ cibiſ: ⁊ nō poſſꝫ
accedē nec comedē: iō pena ſibi augmētaret.
Practice cogitate qn̄ ſupb⁹ dānat⁹ eleuat ſi
bi oculos ⁊ videt beatū Paulū q fuit ſupb⁹
⁊ perſecutor eccle quō dicet. O miſer iſte fuit
magis ſupb⁹ ꝙ̄ ego: ⁊ tn̄ eſt ꝯuerſus. q: fecit
pniam. ita fuiſſet de me ſi penituiſſē. Idē de
auaro qn̄ videt btm̄ mattheū. de q̄ dicit beda
ꝙ fuit raptor. Idē de luxurioſis qn̄ vidēt bea
tam mariā magdalenā mariā egyptiacā. ⁊ ſic
de alijs. Auctas. Vidētes turbabunt timore
horribili: ⁊ mirabunt in ſubitatiōe iſperate ſa
lutis. gemētes ꝑ āguſtia ſpūs. d. itra ſe pniaꝫ
agētes. et ꝑ āguſtia ſpūs gemētes. Hi ſūt qs
aliqn̄ habuim⁹ i deriſū ⁊c. ſeqt. Ecce quō ꝯpu
tati ſūt int̄ filios dei. Sap. v. ⁊ loqt ad lrāꝫ de
dānatis. Dānati penitēt de pctis. nō rōe cul
pe: ſꝫ rōne pene. in. iiij. di. xliij. q. i. ar. iij. q. iiij.
Scdm ſecretū ē de gutta aq̄ quā petebat q̄ ſu
it ſibi denegata. m. ⁊. cccc. āni ſūt ⁊ plus ꝙ pe
tijt illā dictā guttā aque ⁊ q̄libꝫ die ⁊ hora pe
tit eā ⁊ nūq̄ꝫ obtinebit. Si cuſtodiuiſſet ſibi
vnū barile de vino greco mō fuiret ſibi. Hec
gutta aq̄ ſigt refrigeriū aliqd̄ qd̄ dānati non
pn̄t hr̄e ⁊c. ¶ Dixi q̄rto ꝙ ſctm̄ euāgeliū de
clarat ſcripturalē ꝯfirmationē cū dic thema.
Hn̄t moyſen ⁊ ꝓphas qd̄ oñdit cū dr̄. Rogo
g° te pr̄ vt mittas eū in domū pr̄is mei. Hēo
eni qnq̄ꝫ fr̄es vt teſtet ill' ne ⁊ ipſi veniāt i hūc
locū tormētoꝝ. Et ait illa abrahā. Hn̄t moy
ſen ⁊ ꝓphas: audiāt illos. At ille dixit. Non
pr̄ abrahā. ſꝫ ſiqs ex mortuis ierit ad eos pe
nitētiā agēt. Ait aūt illi. Si moyſen ⁊ ꝓphas
nō audiūt: neq̄ꝫ ſiqs ex mortuis reſurrexit cre
dent. Videt ꝙ ex charitate loq̄ret ne fr̄es ſui
dānarent ſic ipſe. Rn̄ſio ꝙ nō loq̄bat ex cha
ritate: ſꝫ ne pena ei⁹ augmētaret. q: q̄̄to plres
ſt dānati tāto magis augmētat eis pena. ſic
plurib⁹ btis ſaluat augmētat glīa accn̄talis
btoꝝ. Verbigrā. ſi ticioni ignito addant alij
ticiōes: magis ardebūt. ⁊ ſi plres plus ardebit
Rn̄dit abrahā. Hn̄t moyſen ⁊ ꝓphas: audi
ant illos. Nota ꝙ maior ē auctas ſacre ſcptu
re ꝙ̄ eēt teſtimoniū cuiuſcūq̄ꝫ reſurgēt. Ideo
apls. Licꝫ āgelus de celo euāgelizet vob̄ pre
ter ꝙ̄ euāgelizauim⁹ anathema ſit. Gal. i. Vn̄
apli q ſuſcitabāt mortuos cū teſtimōio ſacre
ſcpture tāq̄̄ firmiori ꝯfirmabāt dicta eoꝝ ⁊
doctrinā. i. Cor. xv. Tradidi vob̄ in pmis qd̄
⁊ accepi qm̄ xp̄s mortu⁹ ē ꝓ pctis nr̄is ſꝫ ſcri
pturas. ⁊ q: ſepult⁹ ē ⁊ reſurrexit tertia die ſꝫ
ſcpturas. Iō ſeqt. Si moyſen ⁊ ꝓphas nō au
diūt: neq̄ꝫ ſiqs ex mortuis reſurrexit credēt ei
Nūq̄d xp̄s ſuſcitauit lazaꝝ q multū narrauit
de alio mūdo. vt dicit Aug. ⁊ tn̄ ſibi nō crede
bat a iudeis. Itē xp̄s ſurrexit: in quē nō credi
derūt iudei. Iō dicit rex ꝙ iudei cogitauerūt
occidē eū. Itē apli ſuſcitabāt mltos mortuos
q dicebāt de alia vita. Iō idubitant ⁊ firmiter
credēdū ē teſtimonio ſctāꝝ ſcpturaꝝ ⁊ deter
miatiōi vlis eccle. Et eēt bonū ſtudē bibliam
q: cū alijs ſcpturis nō poterim⁹ arguē ꝯ anti
xp̄m nec rn̄dē. Et mō pauci curant de biblia.
imo iā vilificat illā Hiero. ad Paulinū. c. vi.
Quicqd dixerit h° legē dei putāt. Nec ſcire
dignant qd ꝓphe: qd apli ſenſerūt: ſꝫ ad ſen
ſuꝫ ſuū icōgrua aptāt teſtiōnia q̄ſi grāde ſit ⁊
nō vicioſiſſimū dicēdi gen⁹ deprauare ſniās
⁊ ad volūtatē ſuā ſacrā ſcpturam trahē repu
gnātē. Iō dicebat xp̄s iudeis. Scrutamī ſcri
pturas i qb⁹ putatꝭ vos vitā etnā hr̄e: ⁊ ille ſt
que teſtimonium perhibent de me. Jo. v.

¶ Feria ſexta poſt dñicā. ij. xl. Sermo vnic⁹.

r

REGNUM dei dabit gēti fa
cienti fructum.
Mat. xxi. ⁊ i euāgel. Thēa dat mi
hi motiuū ꝑdicādi ⁊ declarādi q̄t
modis pōt hr̄i a nob̄ regnū dei. Sꝫ p° ſalute
tur vgo ⁊c. Regnū dei dabit ⁊c. Pro cuius
vbi declaratiōe ⁊ materie ꝑdicāte itroductiō
ne ſciēdū ꝙ q̄libꝫ d arborib⁹ ſui viridarij vult
fructū: nec ē ꝯtēt⁹ de folijs ⁊ florib⁹: ſꝫ vult fru
ct⁹. Sic deus de orto xp̄ianitatꝭ cui⁹ arbores
ſt xp̄iani ibi plātati in baptiſmo. De qb⁹ de⁹
vult fruct⁹ bonoꝝ operū. ſ. pnie mie ⁊c. Non
ſolū vult flores bonaꝝ cogitationū: nec folia
bonaꝝ locutionū: ſꝫ vult fruct⁹ bonoꝝ operū
Auctas. Ego poſui voſ vt eatꝭ ⁊ fructū afferatꝭ
⁊ fruct⁹ vr̄ maneat. Jo. xv. Nota vt eatꝭ. ſ. pfi
ciēdo. ⁊ fruct⁹ veſter maneat. ſ. vſq̄ꝫ i finē. Sꝫ
qn̄ xp̄ian⁹ vl' religioſus nō tꝫ bonā vitā vl' eti
am pſbr̄i: tales ſt arbores ſteriles. De qb⁹ dic
xp̄s. Ois arbor q̄ nō facit fructū bonū: exci
det ⁊ in ignē mittet. Mat. iij. Sꝫ boni q faci
unt dignos fruct⁹ pnie. Lu. iij. i morte trāſplā
tant ab iſto orto in paradiſuꝫ celeſtē. h° dic the
ma ꝓpom. Regnū dei ⁊c. Occaſiōe thematꝭ
q̄ſiui in ſacra ſcptura q̄t modis de⁹ dat regnū
celoꝝ ſuis. Et inueni ꝙ ſex modis tn̄. ſ.

¶ Primo per directam hereditatem.

¶ Secundo per violentiam importunitatē.
¶ Tertio per deuotum ſeruitium.
¶ Quarto per fidele cambium.
¶ Quinto propter continuam petitionem.
¶ Sexto propter iuſtam emptionem.

Quilibꝫ vr̄m cogitet quē iſtoꝝ ſex modoruꝫ
tꝫ: ⁊ quē fructū fac. q: d his dic thēa. Regnū
dei dabit gēti faciēti fructū. ¶ Dico p° ꝙ ds
dat regnū ſuū pſonis hūanis p directā hēdita
tē. ſic reges ⁊ pncipes ⁊ dn̄i ſuis filijs legiti
mis dāt hēditatē. ſic ds dat: cui⁹ filij ſt nouit
baptizati. ſi decedāt an̄q̄ꝫ peccāt ſtati euolāt:
⁊ dat eis hēditas regni dei. Nō ꝯ errorē vetu
larū dicētiū ꝙ pp dolores mr̄is trāſeūt p pur
gatoriū ⁊c. falſuꝫ ē. Et q: ſt filij regis xp̄i ⁊ re
gine. ſ. eccle: iō mox celū itrāt. Nota modū h⁹
gn̄atōis i baptiſmo. Iō Jo. i. Dedit eis ptātē
filios di fieri his q credūt i noie ei⁹ q n̄ ex ſan
guinib⁹. i. ſemib⁹. ſꝫ ex deo nati ſūt. Si g° iure
hēditario filijs legitimis debet hēditas pr̄is.
cū g° pueri nouit baptizati ſint filij legitimi.
g° ⁊c. Iō dicit ſcptura ſctā. Ipe ſpūſſctūs teſti
moniū reddit ſpūi nr̄o ꝙ ſum⁹ filij dei. Si āt
filij ⁊ hēdes: hēdes qdē dei: cohēdes aūt xp̄i.
Ro. viij. Si dicat. quō hn̄t regnū dei illi pue
ri q nullū fecerūt bonū q̄re pmittūt itrare ⁊c.
Rn̄deo ꝙ filijs nō ſit qō q̄re i rāt domū pr̄is
imo ſi portarij padiſi dicerēt eiſ. q̄re vos vultꝭ
h itrare: q̄ iure. Rn̄derent pueri. q: ſum⁹ filij
dei. videat i frōte nomē pr̄is. Apoca. xiiij. Et
nomē pr̄is ſui ſcriptū i frōtib⁹ ſuis. Nota hy
ſtoriā quō pueri portabant ad xp̄ꝫ vt bn̄dice
ret eos. Mat. xix. q̄s apli ꝓhibebāt. qb⁹ dixit
Sinite puulos venire ad me ⁊ nolite ꝓhibē
eos: taliū ē. n. regm ce. In q̄ aucte ſt tres clau
ſule q̄ pn̄t applicari ꝯ tres difficultates ſiue i
pedimēta itrādi regm ce. Dicat h ꝯ illos q ni
mis plorāt ꝓ pueris qn̄ moriunt: cū tn̄ debe
rēt gaudē. q: recipiūt a rege xp̄o. ¶ Dico 2°
ꝙ ds dat regm ce. p violētiā iportunitatē. iſto
mō dat pſonis penitētib⁹ q ex pctis pdiderūt
inocētiā baptiſmalē ⁊ dei filiatōeꝫ: ⁊ ſci ſt ini
mici dei. ſicut filij regis q inimicant pr̄i: exhē
ditant a pr̄e. Idē de nob̄ q̄ ex pctis inimica
mur xp̄o ieſu pr̄i nr̄o. iō n̄ poſſum⁹ hr̄e regnū
dei p directā hēditatē: ſꝫ poſſum⁹ ipaꝫ hr̄e p
violētiā iportunitatē. Qd̄ aūt violēter poſſit
hr̄i ego nō auderē dicē niſi q: xp̄s h° dicit. A
dieb⁹ Jo. baptiſte reg. ce. vim patit: ⁊ violēti
rapiūt illd̄. Mat. xi. Hec violētia fit p pniaꝫ
q̄ a xp̄o violētia vocat. Rō. q: oia opa pnia
lia reqrūt violētiam. vbigrā. P° de ꝯtritiōe.
Cōterit de his de qb⁹ hō delectat ⁊ nāliṫ icli
nat. ⁊ ꝓuocare ſe ad fletū violētiā reqrit. q̄ tā
ta ē aliqn̄ ꝙ ex illa violētia moriunt. vt ē iam
inuētū. Iō Ioel. ij. Fletu ⁊ planctu ſcidite cor
da vr̄a. Scdo hr̄e ꝓpom nō redcūdi ad pctā.
q̄ forte iā ſt ꝯuerſa in nām ex ꝯſuetudie. iō re
qrit violētiā ad ſe cuſtodiēdū. vt pꝫ i aſſuetis
iurat deū. Nō d illo q qn̄ iurabat pōebat. xi.
dnarioſ i burſa ⁊c. ⁊ ſic cōrexit ſe ⁊c. ecce violē
tia. 3° recedē a mala ſocietate. a p° tā dilecta
⁊c. iō reqrit mag violētia. Poeta. Que noci
tura tenes q̄uis ſint chara reliq. Quarto oris
ꝯfeſſio ēt reqrit magnā violētiā cū pudor retra
hit hoieꝫ ne pctā ꝯfiteat: ne ſe diffamet. iō eſt
neceſſaria violētia. ad iſtar illi⁹ q̄ nimis come
dit ⁊ cū violētia ſe ꝓuocet ad nauſeā ⁊ vomi
tū. itē ieiuniū reqrit violētiā. max° i ill' q ꝯſue
uerūt bibē de mane. idē de reſtōne ⁊ iniuriaꝝ
remiſſiōe. Ecce q̄re dicit xp̄s. Regnū ce. vim
patit. ſ. pnie. ⁊ violēti. ſ. penitētes rapiūt illd̄
Q: prim⁹ hō q ꝑdicauit pniaꝫ ꝓ obtinendo
regno celoꝝ fuit ioā. baptiſta. Mat. iij. ⁊ Lu.
iij. Facite dignū fructuꝫ pnie: qm̄ appropinq̄
bit regnū ce. Nūq̄ꝫ āt aliqs ꝓphaꝝ patriarcha
rū h ꝑdicauit ſꝫ io. icepit. Deide xp̄s ꝯtinuauit
dicēs. Mat. iiij. Pniam agite: appropinq̄bit
eni regnū ce. ⁊c. Iō dicit thema. Regnū ce.
dabit faciēti fructū. ſ. pnie. ¶ 3° regnū ce. dat
pp deuotū ſuitium. Qn̄ aliqs ſuit alicui dn̄o
ꝯſeqt aliqd̄ ſalariuꝫ ſi bn̄ ſuit. alr̄ nō. Sic xp̄s
ſuis ſuitorib⁹ nō dat flo. x. vl'. xx. ſꝫ dat eis re
gnū ce. vt ſt eccliaſtici pſbr̄i q deuote ſuiūt xp̄o
q: layci ſunt i negocijs mūdi mltū occupati.
ſꝫ deuoti eccliaſtici de die ⁊ nocte ſuiūt xp̄o.
Nō quō ſeruitiū eccleſiaſticoꝝ ꝯſiſtit in trib⁹
ꝑcipue. ſ. digne officiare. digne celebrare. ho
neſte ꝯuerſari. De p° Aug. Pſalmis ⁊ hym
nis cū oratis deū: h° vſet in corde quod ꝓfer
tur in ore ⁊c. De ſecundo Exo. xix. Sacerdo
teꝫ q accedūt ad dn̄m ſctificent ne percutiat
eos. De tertio ad Ro. xij. Prouidentes bo
na nō tn̄ corā dn̄o: ſꝫ etiā coram oib⁹ hoibus
Et Aug. in oibus morib⁹ veſtris nihil fiat qd̄
cuiuſq̄ꝫ offendat aſpectū: ſed qd̄ vr̄am deceat
ſctitatē. Talibus pro ſalario ſeu mercede da
tur regnuꝫ celorum. Non ois qui dicit mihi
dn̄e dn̄e: intrabit in regnum celorū. Ergo do
mine qs intrabit. Reſpōdet. Qui facit volū
tatem patris mei q̄ in celis eſt: ipſe intrabit re
gnum celorū. Matt. vij. Iō de ſacerdotibus
dicit thema. Regnū di ⁊c. ¶ Quartū regnū
celoꝝ dat ꝓpter fidelē cābiū. iſto mō maxime
hr̄ a religioſis q dant xp̄o qd̄ hn̄t. ⁊ xp̄us dat
eis principale qd̄ hꝫ. ſ. regnū celoꝝ. Nos reli

glioſi q̄ttuoꝛ hēm⁹ ꝓncipalr̄.ſ.aīaȝ rõnaleȝ ad
ymaginē dei creatã.Jō ē pulchꝛiõ ſole niſi de
turpet macula pctī.Hāc dat religioſuſ dño ꝑ
votū obediētie:q꜠ liberū arbitriū qꝺ eſt eſſen
tiale aīe religioſi ſubmittūt ad volūtatē ꝑlati
Jõ xp̄s dicit.Maioꝛē hac dilectiōe nemo hꝫ
vt aīaȝ ſuam ponat qs ꝓ amicis ſuis. Jo.xv.
Pꝛo iſta de⁹ dat humili religioſo ⁊ obediēti
gl̄iam ſuã cū ãgel̄ ſuis.ecce cãbiū . Scđo hē-
mus corp⁹ de terra.Jo.vi.Spūs ē q viuificat
caro nõ ꝓdeſt qcq̄.Jpꝫ dat religioſus dño ꝑ
votū caſtitatꝭ:q̄ſi dicēdo cū ap̄lo.i.Coꝛ.ix.Ca
ſtigo corp⁹ meū ⁊ in ſuitutem.ſ.dei redigo.
Pꝛo iſto ds dat r̄ligioſo caſto ⁊ hõeſto reſur
rectionē icoꝛruptibilē.Tertio hēm⁹ bõa tp̄a
lia q̄ religioſus dat deo ꝑ votū paupꝑtatis.q̄ſi
dicēdo.ecce nos reliqm⁹ oīa ⁊c̄.Mat.xix.ꝓꝑ
qꝺ ds dat religioſo paupi theſauros ꝑadiſi.⁊
hꝫ qcqd vult.qꝺ nõ hꝫ h̄ aliqs q̄tūcūq̄ ma-
gn⁹.Quarto hēm⁹ modos viuēdi diuerſos.
hos dat religioſus dño ſuãdo cerimõias ſui
oꝛdis.ꝓꝑ qꝺ de⁹ dat religioſo regnū celoꝛuȝ.
ecce cãbiū.ac ſi tu ꝓ mãu plena gariofilis ha
beres cophinū plenū floꝛenis.iõ xp̄s Matt.
v.Bti pauꝑes ſpū:q dãt dño corp⁹ aīaȝ ⁊ bo
na:qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ.Aug.O felix ꝑ-
mutatio dare terrã ⁊ accipe celū.dare lutū ⁊
accipe aurū.dare trãſitoꝛia ⁊ accipere eterna.
¶ Quīto regnū celoꝝ daẜ ꝑ ꝯtinuam petitio
nē.Auctas.Querite p° regnū dei ⁊ iuſticiaȝ
ei⁹ ⁊ h̄ oīa adijcienẜ vob̄.Mat.vi.Dñe ⁊ nū-
qd p° petē debem⁹ victū ⁊ veſtitū ⁊ alia nob̄
neceſſaria.Rñſio q̄ nõ.imo p° q̄rite regnuȝ
dei ⁊ iuſticiã ei⁹:⁊ hec oīa.ſ.vict⁹ ⁊ veſtit⁹ ⁊c̄.
adijcienẜ vob̄.Nõ.p° dicaẜ quõ de⁹ vult ꝓn^{m}
tp̄is toti⁹.Pꝛin^{m} diei eſt mane.illud vult ds
ꝑ deuotã oꝛonē.Dic modū oꝛandi deuotuȝ.
p° ſe ſignãdo ⁊c̄.Raban⁹.Crux xp̄i clauis ē
ꝑadiſi:⁊ ſic apta poꝛta itretꝭ ſpū.cogitãdo cuȝ
quo loqmi i oꝛone.Pꝛin^{m} noctꝭ ē ſero.Jllud
etiã vult ds vt oꝛetis anteq̄ ponatꝭ vos in le
ctū.Pꝛin^{m} hebdomade eſt dñica q̄ fuit ꝓma
dies mūdi.Hoc ꝓn^{m} vult de⁹ ceſſando ab oī
oꝑe ⁊c̄.audiēdo miſſam:ſermões: ſuãdo q̄t-
tuoꝛ ꝯditiões ⁊c̄.Hoc mõ obtinēt regnū dei
oēs q oꝛãt deū deuote.Jõ dicit thema. Re-
gnū dei ⁊c̄.¶ Sexto daẜ regnū dei ꝑ iuſtam
emptionē.hoc mõ hūerūt ipſuȝ ſcti martyres
dãdo ꝑciū iuſtū.Aug.Venale inqt dñs hēo.
et qd dñe Regnū celoꝝ.Quãtū valet.tm̄ va
let quãtū hēs.ſ.de meritꝭ.Pꝛeciū nullū ē da-
re ꝓ ipſo vitã ⁊ ſanguinē ⁊ oēs laboꝛes.non
q̄ ſit ꝑciū iuſtū ꝑ eq̄litatē.q꜠ nõ ſunt cōdigne
paſſiões hui⁹ tp̄is ad futurã gl̄iam q̄ reuela
bit in nob̄.Ro.viij.Sȝ eſt ꝑciū iuſtū ꝑ ꝓpoꝛ
tionē.ex q̄ hõ dat deo qꝺ hꝫ.ſ.vitã ꝓpꝛiaȝ per
martyriū:ds dat etiã hoī qcqd hꝫ.ſ.ſeipſum:
gl̄iam ⁊ regnū ſuū.iõ dicit.Quãtū vȝ.Tãtuȝ
vȝ q̄tū hēs.Jõ xp̄s.Bti q ꝑſecutões patiunẜ
ꝓꝑ iuſticiã qm̄ ipſoꝝ eſt regnū ce. Matth.v.
Nota ꝓꝑ iuſticiã.nõ dicit ꝓꝑ fidē:q꜠ iuſticia ē
vl̄ioꝛ ad oē op⁹ vtutis.Vñ Jo. baptiſta mar
tyr eſt ꝑpotēs heremiq̄ cultoꝛ.vt dicit eccia.
tū non ꝓ fide ſȝ ꝓ iuſticia.q꜠ coꝛrigebat pctã
notoꝛia fuit ab Herode decapitatus.Marc.
vi.Si xp̄s dixiſſet.Bti q ꝑſecutionē patiunẜ
ꝓꝑ fidē ſoluȝ.Joãnes nõ fuiſſet martyr. Jdeȝ
de illis qui patiuntur ꝓpter cõmunitatē ma
nu tenendã. Jdem de ſcutiferis. Jdē de vxo-
re que non vult conſentire viro qui vult plus
de vxoꝛe q̄ deus oꝛdinauit . O quot marty-
res eſſent in mūdo ſi vellent.i.Pet.iij.Si qd
patimini ꝓꝑ iuſticiam beati.ecce quare dicit
thema.Regnū dei dabiẜ gēti faciēti fructū.
¶ Sabbato poſt dñicã.ij.xl. Sermo.i.

S Jcut prophetam
euȝ hēbãt. Matt.xxi. Sermo iſ
erit de ſctõ euangelio in quo xp̄us
oñdit nobis tria mala de iudeis.ſ.
Eoꝛum iuſtam repꝛobationem.
Duram condemnationem.
Stultam excecationem.
De tertio dicit thema.Sicut ꝓphaȝ ⁊c̄.cū tñ
eſſet ⁊ creatoꝛ oīuȝ ꝓphaꝝ.ecce quõ erant ce
ci ⁊ non cognoſcebãt ipſuȝ eē ſaluatoꝛē ⁊ re-
gem meſſiam.ſicut ꝓpham ipſuȝ habebant.
¶ Dico p° q̄ ſctm̄ euangeliū oñdit de iude-
is coꝝ iuſtam repꝛobationem ſm̄ q̄ xp̄us eis
oñdit ⁊ ipſi hūerūt ꝯcedē. Qm̄ xp̄us dixit
eis talem parabolam.Homo erat paterfami
lias qui plantauit vineam:⁊ ſepem circūde-
dit ei.⁊ fodit i ea toꝛcular:⁊ edificauit turrim
in medio eius:⁊ locauit eaȝ agricolis ⁊ per-
egre ꝓfectus eſt.Cū aūt tempus fructuȝ ap
ꝓpinquaſſet miſit ſuos ſuos ad agricolas
vt acciperent fructus eius.Agricole autē ap
pꝛehenſis ſeruis eius:alium ceciderunt.alium
occiderunt.aliū vero lapidauerūt.Jterū mi-
ſit alios ſuos plures pꝛioꝛib⁹:⁊ fecerūt ill̄ ſilr̄.
Nouiſſime aūt miſit ad eos filiū ſuū dicens.
verebuntur foꝛſitan filiū meū.Agricole autē
vidētes filiū dixerūt itra ſe.hic ē heres: veni-
te occidam⁹ eū ⁊ habebim⁹ hereditatē eius.
Et appꝛehenſum eū eiecerunt extra vineam:
⁊ occiderūt.Cū aūt venerit dñs vinee qd fa-

ciet agricol̄ illis.Aiunt illi. Malos male ꝑ-
det:⁊ vineã ſuã locabit alijs agricol̄ q reddēt
eis fructū tp̄ib⁹ ſuis.Ex q̄ ꝑabola xp̄s fec̄ eos
ꝯcedē oꝛe ꝓpꝛio q̄ iuſte erãt a dño repꝛobati
⁊ ꝯdēnati.Mõ dclaram⁹ ꝑabolã.Hõ iſte pr̄-
familias ē de⁹ pr̄q lȝ nõ ſit hõ:tū ꝓꝑ ſilitudi-
nē quã hꝫ cū deo de⁹ rõnabilr̄ ſe dicit hoiem.
Adã aūt nõ dȝ dici pr̄ vl̄is.q꜠ pr̄ carnal̄ modi
cū facit ⁊c̄.Sȝ de⁹ fac̄ totū:⁊ corp⁹ ⁊ aīaȝ ⁊c̄.
iõ dicit xp̄s.Pꝛem.ſ.vl̄em nolite vocare vob̄
ſuꝑ terrã.Mat.xxiij.Vinea iſta ē gēs iudai
ca quã de⁹ pr̄ trãſplãtauit de egypto. vbi erãt
captiui i terrã ꝓmiſſiōis.Dd.Vineã de egy-
pto trãſtuliſti: eieciſti gētes.ſ.īfideles. de tra
ꝓmiſſiōis ⁊ plãtaſti eã.⁊ ſepē circūdedit ei.ſ.
vt cuſtodireẜ ꝓtegereẜ ⁊ defēdereẜ. Hec ſeps
ē lex diuina.voluit de⁹ vt vinea.i.gēs iudaica
eēt clauſa:ne male beſtie illuc itrarēt.Jteȝ ne
ꝓp̄ls ſaltaret vltra ſepē peccãdo moꝛtalr̄: qa
ꝓꝑ pctm̄ veniale nõ ſaltat hõ vltra ſepē.Am
bꝛo.i li.de ꝑadiſo diffiniēſ pctm̄ dicit.Pctm̄
ē trãſgreſſio diuie legis ⁊ celeſtiuȝ iobediētia
mãdatoꝝ.Toꝛcular hui⁹ vinee gētis iudaice
ē altare ſacrificioꝝ vbi ſãguis aīaliū fundeba
tur.Turris alta erat tēplū edificatū hñs i al-
titudine cētū vigiti cubitos:⁊ hēbat tria ſola
ria.ij.Paral̄.iij. ⁊ locauit vineã iſtã agricol̄.
ſ.ꝑlatꝭ:mgr̄is:doctoꝛib⁹:⁊ rabinis q hēbãt vi
uere de decimis ⁊ ꝓmitijs. ⁊ oblatiõib⁹ iuxta
oꝛdinationē dei.⁊ q̄ ipſi darēt ſibi fructū me
ritoꝝ vtutū ⁊ opeꝝ ſpūaliū.q꜠ iõ ipaȝ edifica
uit eis: ⁊ ipſi nõ receperunt fructū de vinea po
pulo.ſ.Auctas.Dedit ill̄ regiões gētiū vt cu
ſtodiãt iuſtificatiões ei⁹.i.opa ſpūalia ⁊ vtu-
tū.⁊ ꝑegre ꝓfect⁹ ē.Nõ itelligatꝭ ex h° q̄ de⁹
ſit mutabilis:ſȝ religt hoieȝ in libertate arbi-
trij.Dedit ſibi ꝑcepta affirmatiua ⁊ negati-
ua iducēdo ipꝫ ad bonū: ſȝ ñ cogēdo.eccl̄ia.
xv.De⁹ ab initio ꝯſtituit hoieȝ:⁊ religt illū in
manu ꝯſilij ſui.adiecit mãdata ⁊ ꝑcepta ſua.
Si volueris mãdata cõſeruare ꝯſeruabūt te
⁊c̄.Et venit tp̄e fructuū de vinea ſua.miſit ſer
uos ſuos.ſ.ſctõs ꝓphetas.Yſaiã: Amos ⁊c̄.vt
iducerēt gētes ad faciendū fructū meritoꝝ ꝑ
ſctitatē vite:⁊ illos occiderūt. Yſaiã cū ſerra.
Amos cū i ſamaria ꝓphetaret:amaſias ſacer
dotes frequenẜ cū plagis afflixit.tãdē fili⁹ ei⁹
ozias vecte ꝑ tipoꝛa trãſfixit. Poſt h° ſemi-
uiu⁹ in terrã ſuã euect⁹ poſt aliqs dies doloꝛe
vulneris expirauit.Hec Hiero.i.ij.ꝓlogo ſu
ꝑ Amos.Jtē Zachariaſ fili⁹ Joiade fuit lapi
dat⁹:⁊ dñs nõ habuit fruct⁹ de vinea ſua.De
inde tp̄e duců miſit alios ſeruos.ſ.Jeremiaȝ.
Ezechielē.Abacuch ⁊c̄.⁊ fecerūt eis ſilr̄.Dei
de miſit eis filiū ſuū ꝑdilectū.ſ.xp̄ȝ in icarna-
tiõe.q qñ oñdit ſe agricol̄ ꝑdicãdo ⁊ mirabi-
lia faciēdo:dixerūt.Hic ē hereſ.i.h̄ ē meſſias
Jõ Nichodem⁹ qñ venit ad eū dixit. Scim⁹
q꜠ a deo veniſti mgr̄ ⁊c̄. Jo.iij. Q꜠ videbant
tp̄s meſſie cõpletū ⁊ ꝓphetias.Dicūt h° oēs
gloſe tam l̄rales q̄ allegoꝛicales q̄ iudei co-
gnouerūt xp̄m eē veꝝ meſſiã tã ꝓꝑ mirabilia
q̄ ꝓꝑ tp̄s ⁊ ꝓphetias cõpletas q̄ etiã ꝓꝑ te-
ſtimoniū Joãnis baptiſte.⁊ crediderūt a ꝓn
cipio:ſȝ q꜠ xp̄s arguebat ⁊ repꝛhēdebat eoꝛuȝ
pctã moꝛtalia ex malicia ⁊ cecitate ꝑdiderūt
fidē de ip̄o di.Circūueniam⁹ iuſtū: qm̄ iutilis
ē nob̄:⁊ ꝯtrari⁹ ē opib⁹ nr̄is.⁊ iꝑꝛobat nob̄ pctã
legis:⁊ diffamat i nos pctã diſcipline noſtre.
Pꝛomittit ſe ſciaȝ dei hēr:⁊ filiū dei ſe noiat.
Si.n.ē ver⁹ dei fili⁹ ſuſcipiet illū de manibus
ꝯtrioꝝ.Cõtumelia ⁊ toꝛmēto iterrogem⁹ eū ⁊
ꝓbem⁹ patiaȝ ei⁹.Moꝛte turpiſſima ꝯdēne-
m⁹ eū.hec cogitauerūt ⁊ erraueẜt. excecauit
enī eos malicia eoꝝ: ⁊ neſcierūt ſacra dei.i.ſa
cra ſecreta.Sap.ij.Xp̄s aūt repꝛhēdebat eos
coꝛã ꝓp̄lo auiſando ꝓp̄lm ne coꝛrūpereẜ ⁊ de
cipeẜ ab ip̄is. iõ ꝓp̄ls auiſatus a xp̄o deſpicie
bat eos vidēs coꝝ malicia ⁊ pctã. nec vole-
bãt dare decimas ⁊c̄.Jõ ipſi ex malicia dice-
bãt.Venite occidam⁹ eū:⁊ habebim⁹ hēdita
tē.ſ.decimas:ꝓmicias ⁊c̄.vt pꝫ⁹. ⁊ finalr̄ fuit
data ſnīa ꝯ xp̄ȝ vt ex hierl̄m.ſ.i mõte caluarie
crucifigereẜ.Hebꝛeoꝝ vltio.Dñs ex poꝛtam
paſſus ē. Cuȝ g° venerit dñs vinee qd faciet
agricolis illis. Aiūt illi. Malos male ꝑdet
⁊c̄.Tūc dixit eis xp̄s.Jõ dico vob̄: q꜠ auferetẜ
a vob̄ regnū dei:⁊ dabiẜ gēti faciēti fruct⁹ ei⁹
ſ.obediētie:pnie:⁊ bone vite. Moꝛalr̄ auiſetꝭ
vos ne accidat vob̄ vt iudeis. Vñ ex ꝑdicta
declaratiõe pꝫ q̄ de⁹ vult de ꝓp̄lo ſuo fructū.
Nõ.n.ꝯtentaẜ de floꝛib⁹ ⁊ folijs.Jõ ꝓ fructu
hñdo miſit ⁊ mittit q̄tidie ſuos ſuos.ſ.ꝑdica
toꝛes.Nõ ſex fruct⁹ quos vult de⁹ ex qb⁹ dat
regnū dei faciēti.Prim⁹ illi⁹ fruct⁹ eſt inocē-
tia baptiſmal̄. Qm̄ ſi iſans moꝛiẜ ⁊ poꝛtat ſe-
cū fructū inocētie baptiſmalis.ibi ſtati daẜ ſi-
bi regnū celoꝝ.Jõ xp̄s. Nolite timere puſil-
lus grex:q꜠ cõplacuit pr̄i vr̄o dare vob̄ regnū
Luc.xij.Scđs eſt obediētia gñalis ad ſua ꝑ-
cepta.Mat.vij.Nõ oīs q dicit mihi dñe dñe
itrabit in regnū celoꝝ:ſȝ q facit voluntatē pa
tris mei q in celis ē:ipſe itrabit in regnū celo
rū.Terti⁹ eſt pnīa vtualis.q꜠ ꝑdita innocētia
⁊ obediētia oȝ facē fructū pnīe.Lu.iij. Faci-
te g° fructus dignos pnīe.qñ appꝛopinq̄bit

regnũ celoꝝ.Quart⁹ ẽ paſſia martyrij.Mat.
v.Bti q pſecutõez patiũt pp iuſticiã:qm̃ ipo
rũ ẽ regnũ dei.Quit⁹ ẽ idigẽª aplicaſ.Mat.
v.Bti paupes ſpũ:qm̃ ipoꝝ eſt regnũ celorũ
Sext⁹ diligẽª ſpũal in his q̃ teneſ facẽ ſʒ ſuũ
ſtatũ.ſi ẽ religioſus vel cleric⁹.Mat.vi.Pᵐ
q̃rite regᵐ dei ⁊ iuſticiã ei⁹:⁊ hec oĩa adijciẽ
tur vob̃.Ecce fruct⁹ q̃s de⁹ vult de vinea ppſi
ſui. Nõ ↄtentaſ de folijs que iudei ſibi dabãt
cantãdo pſalmos ⁊ pphias diſticte ⁊ ſpacio
ſe.ſʒ nõ dabãt ſibi fructũ deuotõis nec bono
rũ opeꝝ.Jõ ip̃e Mat.xv.Pplſ h̃ me labijs
honorat:corã aũt eoꝝ lõge ẽ a me.Sine cã co
lũt me.Sic multi clerici nõ dãt deo folia:ſed
nullũ fructũ meritoꝝ nec ṽtutũ:nec bonoꝝ
opeꝝ:nec pñie nec deuotiõis.Jdẽ de religio
ſis q ſibi dãt folia pmiſſiõis votoꝝ:ſʒ nõ dãt ſi
bi fructũ qꝛ ope nihil ſuãt. Jdẽ de p̃dicatori
b⁹ q dãt deo folia pulchroꝝ ṽboꝝ.ſʒ nõ dãt ſi
bi fructũ bõe vite.Jdẽ dñi ⁊ rectores cõitatũ
q dãt deo folia iuramẽtoꝝ q ſuabũt iuſti⁹ſru
ctũ:ſʒ nõ dãt ſibi fructũ opis : imo faciũt totũ
opᵐ.Jdẽ de ill' q in mrĩmo° pmittũt ſibi mu
tuã fidẽ ⁊c̃.Ecce pulchra folia.ſʒ nõ dãt fru
ctũ obſuãdo imo ducũt ↄcubias. Jdeʒ de ill'
q qñ ſt i picnlo dãt deo folia votoꝝ.ſʒ poſtq̃
ſũt ex picula nõ dãt ſibi fructũ opis : ↄplẽdo
vota.Jdẽ de iuriſtis q pñtãt pulchra folia ṽ
boꝝ ſʒ ñ dãt fructũ iuſti°.Jdẽ p̃t dici deq̃libʒ
ſtatu.Signũ ẽ reprobatiõis ⁊ ↄdẽnatiõis ſic
de iudeis.Jõ legiſ Mat.xxi.q cũ xp̃s ſemel
veniret i hierl'ʒ q̃ſiuit fructũ i ficulnea ⁊ nõ in
uenit niſi folia.⁊ maledixit ei di.Nũq̃ naſca
tur ex te fruct⁹ i ſempiťnũ.⁊ arefacta ẽ ↄtinuo
ficulnea.Figura fuit:qꝛ nõ vult de⁹ vt nos fa
ciam⁹ ſolũ folia:ſʒ fructũ.Jõ dixit io.xv. Ego
poſui vos.ſ.i vinea xp̃i.vt eaſ ⁊ fructũ afferaſ
⁊c̃.¶Dico 2° q ſctm̃ euãgeᵐ declarat de iu
deis durã cõdẽnationẽ.ſ.q mitteret eos in i
fernũ ↄdẽnatos . Poſtq̃ xp̃s.fecẽ eos ↄcedẽ
q erũt iuſte reprobati dixit eis.Nũq̃ legiſtiſ
i ſcpturis.ps̃.cxvij.Lapidẽ reprobauerũt edifi
cãtes.h̃ fact⁹ ẽ i caput ãguli.A dño fcm̃ ẽ iſtõ
⁊ ẽ mirabile i ocul' nr̃is.Jõ dico vob̃ qꝛ aufe
reſ a vob̃ regᵐ dei:⁊ dabiſ gẽti faciẽti fruct⁹
ei⁹.Et q ceciderit ſup lapidẽ iſtũ ↄfrigeſ.Su
per quẽ ṽo ceciderit:ↄteret eũ.Pro c⁹ ṽcla
ratiõe lr̃ali ſciẽdũ ẽʒ q dicũt glo.q qñ tẽplũ
ſalomõis edificabaſ lapides pabanſ ex ciui
tatẽ hierl'm intãtũ q i ciuitate hierl'm nõ fuit
ſeutit⁹ ict⁹ axe vel martelli. Et duʒ edificarẽt
pietes tẽpli iuent⁹ eſt vn⁹ pulcher lapis:⁊ qñ
volebãt ip̃ʒ ponẽ vl' erat nimis alt⁹ vel nimis

baſſus.pp qõ fuit a mgr̃is reprobat⁹ ſʒ finalr̃
dei mgr̃i idiguerũt vno lapide i angulo ad li
gãduʒ op⁹.tũc ille lapis fuit a d hoc optim⁹.
De q̊ mgr̃i admirãtes dixerũt.A dño fctm̃ ẽ
iſtõ.Dict⁹ lapis figurabat xp̃ʒ.de q̃ dd.pphe
tãdo dixit.Lapidẽ q̃uẽ reprobauerũt edificã
tes h̃ ⁊c̃.ps̃.cxvij.Mõ videam⁹ qs ſit ille la
pis.Sciẽdũ q i ſac̃ ſcriptura xp̃s dr̃ lapis an
gularis.Yſa.xxviij.Et loqͥſ ppha in pſona dei
pr̃is.Ecce ego mittã in fundamẽt̃ ſyõ lapidẽ
lapidẽ pbatũ angularẽ p̃cioſũ.Qui credide
rit nõ feſtinet.ſʒ.i.Pe.ij.hr̃ nõ ↄfundeſ. Iteʒ
Dañ.ij.Abſciſus ẽ de mõte lapis ſine maĩb⁹
Nõ de mõte.i.de dignitate xp̃i ſcẽ ṽginitate
ṽgis marie.ſine maĩb⁹.i.ſine hoĩe.Ite.i.Pe.
ij.Xp̃s dr̃ lapis viu⁹ ab hoĩb⁹ qdẽ reprobat⁹:
a deo ãt elect⁹ ⁊ honorat⁹.Reprobat⁹ aũt a
mgr̃is ⁊ edificatorib⁹ tẽpli.i.a p̃ncipib⁹ iude
orũ q debebãt edificare pplm̃ ṽbo doctrĩe ⁊
exẽ° vite.Qui multotiens reprobauerũt chri
ſtũ.Primo reprobauerũt eius vitã ſanctiſſi
mã dicẽdo.Ecce homo vorax ⁊ potator vini
publicãoꝝ ⁊ pctõꝝ amic⁹.Mat.xi.Scdõ ei⁹
miracula dicẽdo.Hic nõ eijcit demonia niſi
i noĩe beelzebub p̃ncipe demonioꝝ.Mat.xij.
3° ei⁹ gen⁹:dicẽdo.Vñ huic ſapia hec ⁊ ṽtu
tes.Nõne hic eſt fabri fili⁹.Nõne mr̃ eius dr̃
maria:⁊ ſr̃es ei⁹ Jacob⁹ ⁊ Joſeph ⁊ Symõ ⁊
Judas.⁊ ſorores ei⁹ nõne oẽs apud nos ſũt:
vñ g° huic oĩa iſta. Mat.xiij.Quarto ei⁹ do
ctrinã:dicẽdo Demoniũ hʒ ⁊ iſanit qd eũ au
dit.Jo.x.Quito ei⁹ ſctitatẽ:dicẽdo. Nos ſci
m⁹ q̃a h̃ hõ pctõr ẽ Jo.ix.Sexto ei⁹ famã:di.
Nõne bñ dicim⁹ nos qꝛ ſamaritan⁹ es tu.Jo.
viij.Septio ei⁹ dñiũ corã pylato:di.Nõ habe
m⁹ regẽ niſi ceſarẽ.Joã.xix. Ecce hic lapis a
mgr̃is reprobat⁹ ſʒ finalr̃ i ãgulo venit:optie
duos pietes ↄiũgẽs.ſ.iudeoꝝ ⁊ gẽtiliũ.ibi cõ
ſiſtebat tot⁹ mũd⁹:qꝛ hi duo ↄiũcti ſũt ⁊ ↄiun
gẽſ añ diẽ iudicij ad lapidẽ ãgulareʒ xp̃ʒ.qñ
receperũt ⁊ recipiẽt fidẽ catholicã.Ecce q̃re di
xit xp̃s eis. Nũqd legiſtis ⁊c̃ . Qui ceciderit
ſup lapidẽ iſtũ ↄfringeſ.ſup quẽ ṽo lapis ce
ciderit:ↄteret eũ.Sup ladidẽ.i.xp̃ʒ cadit hõ
qñ peccat mortalr̃:⁊ ↄfrigiſ nr̃a ſalua°.q̃ cõſi
ſtit in duob⁹ finalr̃ ⁊ p̃ncipalit̃.ſ.i ṽa credẽtia
⁊ ṽuota obediẽª ⁊ vnũ ſine alio nõ ſaluat ho
minẽ.Bitumẽ cõiũgẽs ẽ gr̃a dei.i.Coꝝ.xv.
Gr̃a dei ſũ id qõ ſuʒ.Qui peccat ãt mortalr̃:
gr̃aʒ di pdet ſine bitumẽ ⁊ diuidiſ ⁊ ↄfrigiſ hõ
ſʒ adhuc p̃t ↄſolidari vt ciph' argẽti . Jõ dd.
Cũ ceciderit ñ collideſ.i.ñ tereſ. Rõ.qꝛ dñs
ſuppõit manũ ſuã.ps̃.xxxvi.ſ.ip̃ʒ ſuſcipiẽdo i

fide ⁊ obediẽtia . Cadit xp̃s ſup hoĩeʒ i iudi°
põdẽ rigoris iuſtiẽ.Tũc pctõr ↄtereſ ad iſtar
pulueriſ ⁊c̃.ſ.i opib⁹ ⁊ i pª.Jn opib⁹ qñ pctõr
cadit ſup lapidẽ peccãdo mortalr̃:tũc ei⁹ me
rita ⁊ bõa opa mortificãſ . Sʒ qñ reitegraſ ⁊
ſolidaſ p pñiaʒ:bõa opa ⁊ merita reuiuiſcũt.
Sʒ i iudi° qñ lapis cadit ſup pctõrẽ:totũ ↄte
reſ.ẽt ſi hr̃et tot mẽita q̃t hʒ ṽgo ma.oĩa pdʒ
⁊ nilʒ refrigeriũ hẽbit ex ip̃is.imo magis cru
ciabiſ qñ videt q illa bõa ñ pñt ſibi valẽ.⁊ q
tũc ſt ſibi pdita:tẽ tot⁹ ↄtereſ i dolorib⁹ ⁊ pẽiſ
2° ↄtereſ q̃tũ ad pſonã ⁊ i potẽtijs aĩe.qꝛ itel
lect⁹ ẽ plen⁹ ignorãª ⁊ ñ ſcit aliqd niſi pẽas.
Mẽoria ẽ plena dolorib⁹ . Volũtas ẽ plena
obſtinatõe.Senſus ẽt corpalis viſus vidẽdo
formas horribiles demonũ.Audit⁹ blaſphe
miaꝝ clãores.Olfact⁹ fetorib⁹ plen⁹.Tactus
penaꝝ.De iſta ↄtritõe auc̃tas. Cõfundanſ q
me pſequunſ ⁊ nõ ↄfundar ego.paueãt illi ⁊
nõ paueã ego. Jnduc ſup eos diẽ afflictiõis.
⁊ duplici ↄtritiõe ↄtere eos dñe de⁹ nr̃.Jere.
xvij.¶3° ſctm̃ euãgeᵐ declarat de iudeis eo
rũ ſtultã excecatõeʒ:qꝛ cũ eẽt de⁹ ⁊ creator p
phetaꝝ ⁊ angeloꝝ:ipſi hẽbãt ip̃m ſolũ ſic p
phetã.cũ tñ viderẽt q̃tidie ſig̃ mag̃ ⁊ mirabi
lia q̃ faciebat ⁊ pfectionẽ vite ſue.excellentiã
doctrinaꝝ celeſtiũ nec volebat aliqd h⁹ mũdi
nec honores nec dignitates : niſi honorẽ dei
⁊ ſaluatiõeʒ aĩaꝝ.⁊ ip̃i vt ceci reputabãt ip̃m
pphaʒ.vñ Mat.xvi.q̃ſiuit xp̃s a diſcipul' di.
Quẽ dicũt hoĩes eẽ filiũ hoĩs.At illi dixerũt
alij ioannẽ baptiſtã.alij helyã.alij ṽo ieremiã
aut vnũ pphet̃.De h° dic̃ itia ps euãgelij ho
dierni.Cum audiſſent principes ſacerdotũ ⁊
phariſei parabolas iſtas cognouerunt q de
ipſis diceret.Et q̃rentes eũ tenẽ timuerũt tur
bas q̃a ſicut pphaʒ eũ habebãt.iõ Luce.vij.
Propheta magnus ſurrexit in nobis ⁊c̃.

¶Sabbato poſt ſecundaʒ dominicã in qua
drageſima.Sermo ſecundus.

Pater illi⁹ mia mot⁹ eſt.Luc.
xv.Jn nulla ſac̃ ſcptu
ra veteris ⁊ noui teſti oñdiſ ita cla
re dulcedo diue mie erga pctõres
q reuertũſ ad deũ p pñiaʒ ſic i euãge° hodier
no.De q̃ erit ſmo nr̃.Sʒ p° ſaluteſ ṽgo ma.
⁊c̃.pr̃ illi⁹ ⁊c̃.Jn h° ſmõe volo tenẽ modũ iuri
ſtaꝝ:q qñ volũt legẽ vl' diſputaſ:p° ponũt le
gẽ i ſmis.Deiñ deťminãt difficul.⁊ ſubtilita
teſ ẽʒ qõ reqrit mã.ſic faciã i pñti ſmõe. P°
ponã i ſmiſ caſũ legiſ ipatoriſ ieſu xp̃i.2° ponã
deťmiatões pape ieſu.Caſus ẽ iſte volẽs xp̃s
declarare ⁊ oñdẽ nob̃ dulcedinẽ infinite mie
erga pctõres penitẽtes dixit q erat qdaʒ hõ
q hẽbat duos filios ⁊c.Dicaſ hyſtoria ſancti
euãgelij.Ecce h̃ caſus in ſũma . Ex q̃ ſeqͥſ iſta
ↄclo.q de⁹ cũ magno gaudio recipit pctõreʒ
qñ redit ad ip̃m p pñiaʒ. Modo punctem⁹
ſubtilitates:⁊ tria poſſunt hic punctari.
℣ Primũ ẽ de auerſione pctõris criminoſa.
℣ Scdm̃ eſt de ↄuerſione penitenť ṽtuoſa.
℣ Tertiuʒ ẽ de miſatione creatoris copioſa.
De 3° pũctamẽto dicit th̃e.Pr̃ illi⁹ mia mo
t⁹.¶Primũ g° ↄpũctamẽtũ ẽ de auerſione
pctõris crimioſa.qñ hõ peccãdo auertiſ ⁊ re
cedit a deo.in q̊ pũctamẽto ſũt qnq̃ notãda
Pᵐ qꝛ pr̃ dedit filio ſub̃aʒ q̃ ad eũ ptinebat
Scðʒ q fili⁹ adoleſcẽtior pegre pfect⁹ ẽ.Ter
tiũ qꝛ diſſipauit ſub̃aʒ ſuaʒ viuẽdo luxurioſe.
Quartũ qꝛ abijt ⁊ adheſit vni ciuiũ regionis
illi⁹.Quintũ cepit egẽ ⁊ moriebaſ fame. P°
g° dr̃ q paſ diuiſit duob⁹ filijs ſub̃aʒ ſuã:ado
leſcẽtiori dãs ſuã ptẽ ad ei⁹ petitõeʒ.Sic xp̃s
pſ oĩb⁹ hoĩb⁹ dat libeꝝ arbitriũ faciẽdi bonũ
⁊ malũ.Null⁹ dicat.ſi eſt malus qꝛ ſciebat de
us.qꝛ ſuũ ſcire nõ cogit aliquẽ ſic nec meũ vi
dere cogit aliquẽ eẽ hic.ſic ſcire dei nõ cogit
aliquẽ ad faciẽdũ bonũ vel malũ nec h° vl' il
lud.imo quẽlibʒ dimittit in libertate arbitrij
Primo in itellectu ad credẽdũ vel diſcredẽdũ
illud qõ ſibi placet. Scðo in mẽoria ad mẽo
randũ dei bñficia ad ſibi regratiandũ vel ad
memorãdũ iiurias receptas ad vindicandũ.
Tertio in volũtate ad deſiderandũ bonũ vel
malũ.Jtẽ in corde ad cogitãdũ bona vl' ma
la.ad diligẽdũ pximũ vel odiẽdũ.Jtẽ in ore
ad deũ laudandũ vel blaſphemanduʒ.ad di
cẽdũ veꝝ vel falſũ. Jtẽ in aurib⁹ ad audiẽdũ
dina vel vana vel mũdana.in oculis ad vidẽ
dũ bona vl' vana:⁊ ad malũ iclinãtia.Jn gut
ture ad comedẽdũ vel ieiunãdũ.in manibus
ad dãdũ vel furãdũ.Oĩa mẽbra dimittit lib
tate arbitrij. Et totũ corp⁹ ad faciẽdũ bonuʒ
vel malũ.pñiaʒ vel delectatiões ⁊c̃. Ecce q̃re
diuiſit ill' bõa.ſ.põs itellectuales aĩe:⁊ põs ſẽ
ſitiuas corpis.qꝛ oĩa dimittit in libtate arbi
trij.Auc̃tas Eccli.xv.De⁹ ab ini° cõſtituit ho
minẽ:⁊ reliqt eũ i manu ↄſilij ſui:adiecit mã
data ⁊ p̃cepta . Si volueris mãdata ↄſuare:
ↄſuabũt te.Nõ i mãu ↄſilij ſui.glo.iterli.i lib
tate arbitrij.Adiecit mãdata ⁊ p̃cepta.q̃ ſtri
cte loq̃udo diffeſt.qꝛ mãdata ſt iſtructõeſ q̃s
de⁹ dat nob̃ ad faciẽdũ bõa.ſic ſt p̃cepta affir
matia.vt Memẽto vt diẽ ſabbati ſctificeſ.ho
nora pr̃eʒ tuũ ⁊ mr̃eʒ.Precepta ãt ſũt fortio
ra ſic ſũt p̃cepta negatiua que obligãt ad ſp

ꝛ ꝓ ſp.qꝛ i nullo caſu lȝ facē oppoſitū . ſīc re/
currē ad diuos.nec falſū iurare ꝛc̄.i nullo ca/
ſu eſt licitū. Mandata aūt affirmatiua obli/
gāt ad ſp:ſed nō ꝓ ſp.qꝛ licitū eſt in die dñico
pugnare ꝯ inimicos ꝛ hmōi. Itē ſi parentes
apoſtatauerunt a fide:fili⁹ nō tenet honorare
parētes ipos.Scḋs punct⁹ dicit ꝙ fili⁹ adole
ſcētioꝛ pegre ꝓfect⁹ eſt in regionē lōginquā.
Ecce ħ mala vita ꝛ peruerſa pctōꝛis:qn̄ male
vtiť bonis ſibi daṫ a deo.corde male cogitan
do:ꝛ pctis ꝯſentiēdo.oꝛe male loqndo.ꝛ ope
male viuēdo.Sic eni hō elongaṫ a deo ꝛ a ce
leſti ciuitate.Si dicaṫ.quō pōt hō elongari a
deo cū ſit vbiq ꝛ replet oia.ſīc claritas ſolis
iplet totū aerē.ꝛ ferrū ignitū ē plenū igne.ꝛ
pānus tinct⁹ coloꝛe. Rñſio ꝙ nō itelligaṫ ꝙ
pctōꝛ elōgaṫ a deo ꝑ diſtātiā localē : qꝛ hoc ē
ipoſ.aliogn ānihilareť cū de⁹ ſit cā oiuȝ rerū i
fieri ꝛ in ꝯſeruari.ſed elongaṫ a deo ꝑ diſtan/
tiā vel dꝛiaȝ foꝛmalē.ſīc ille q cū ſole eēt ꝛ co
opiret ſe:elōgareť a ſole.nō localiť : ſȝ ꝑuareť
ſolis illuminatiōe. Ita ille q peccat moꝛtaliť
ponit ſuꝑ ſe vnū ipedimētū qḋ ipedit ne cla/
ritas diue gr̄e tāgat ipȝ.ita ꝙ pctm̄ eſt qddā
obſtaculuȝ ꝛc̄. Iō dꝛ de Auguſtino. Inuenit
ſe Auguſtin⁹ lōge eē a deo.nō ꝑ diſtātiā loca
lē vel coꝛpalē:ſed in regiōe diſſilitudis.Et ſic
illud itelligiť Prouer.xv.Lōge eſt deus ab i
pijs.Idē illud pſ̄.Lōge a pctōꝛib⁹ ſalus.Ter
tius pūct⁹ dicit ꝙ diſſipauit bona ſua ſiue ſub
ſtantiā ſuā viuēdo luxurioſe. Ex iſto textu hꝫ
ꝙ qlibet q peccat moꝛtaliť ꝑdet oia bona ꝛ
merita q̄ ꝯgregauit. Vn̄ ſi qs hꝛet oia merita
ꝓphārū aploꝝ ꝛc̄.ꝛ ſi peccaret moꝛtalr ſtati
ꝑdet oia illa ꝛ nihil remanet ſibi.Ex pctō aūt
veniali nō ꝑdunť merita : ſed ꝑdiť feruoꝛ de/
uotōis.Sed pctm̄ moꝛtale ad iſtar moꝛť oia
moꝛtificat.q̄ nihil dimittit:ſȝ in moꝛte hō oia
dimittit:ēt ſi eēt dñs toti⁹ mūdi.ſic peccatuȝ
moꝛtale auffert hoi oia merita.Eccſ.ix.Qui
in vno peccauerit multa bona ꝑdet.qꝛ nō ſo/
lū ꝑdunť ꝟtutes ꝯtīe:ſȝ etiā oia alia.ꝟbigrā.
Si peccas ꝑ ſupbiā nō credas ſolū ꝑdere me
rita q̄ acgſiuiſti per hūilitatē:ſȝ etiā alia. Rō
qꝛ oia merita in grā dei fundanť.q̄ ꝑdita oia
merita ꝑdunť.qa deſtructo fundamēto cadit
totū edificiū.iō Iaco.ij.Quicūq totaȝ legeȝ
ſuauerit offendat aūt in vno:fact⁹ eſt oiuȝ re
us.qꝛ ſciſſa radice:arboꝛ moꝛiť. Idē de radi/
ce grē.Quart⁹ punct⁹ dic̄. Et abijt ꝛ adheſit
vni ciuiū regiōis illi⁹:ꝛ miſit illū in villā ſuaȝ
vt paſceret poꝛcos. Hic ciuis eſt dyabol⁹ q ē
ciuis ciuitaṫ iferni : ꝛ mittit pctōꝛē cuſtodire

poꝛcos.i.vicia ꝛ pctā.q̄ fetida ſūt ꝛ imūda vt
poꝛci.qa q peccat moꝛtalr : recipit dyabolū i
dñm.ſi nō expſſe:tn̄ de fcō.Si dicaṫ.Si ſeru⁹
eſt dyaboli:g° ꝑdit liberꝝ arbitriū ꝛc̄ . Rñſio
ꝙ nō ꝑdit ipȝ:ſȝ tȝ ligatū in ſe. Verbigrā ſm
finē quē hō peccādo itendit:hō peccat de ne
ceſſitate.nō de neccitate abſoluta:ſȝ ꝯditiona
ta.vt ſi hō ponat in coꝛde ſuo ꝙ hēat hono/
res tpales:neceſſe ē vt faciat plura pctā.i.ne/
ceſſitate ꝯditionata.Et ſic itelligiť ꝟbū chriſti
Ve mūdo ab ſcādalis.neceē ē vt veniāt ſcāda
la.Mat.xviij.Iſto mō pctōꝛ dꝛ ſuꝰ dyaboli n̄
neccitate abſoluta ſȝ volūtaria.ad Ro.vi.Ne
ſcitꝭ qm̄ cui exhibuiſtis vos ſuos ad obedien
dū ſui eſtis ei⁹. Quīt⁹ dic̄.ꝛ cepit egē.i.ſpūa
lib⁹ boniſ ꝛ moꝛiebaṫ fame.ſi dicaṫ ego video
ꝙ pctōꝛes nō egēt:imo magis abūdāt ꝛc̄.Di
co:imo egēt ꝛ moꝛiunť fame.qꝛ honoꝛes hu/
ius mūdi nō ſatiāt eſurientē:imo faciūt magis
eſurire.Idē de diuitijs.qm̄ eſuriens nō ſatiaṫ
q̄tūcūq apit os ad vētū. Itē qd ſūt honoꝛeſ
papales vł regales:ꝛ ſic de alijs niſi vēt⁹.De
vento null⁹ pt ſatiari. Iō illi q ſitiūt dignita/
tem qn̄ habēt illā deſiderāt ſtatim aliā.qꝛ nō
eſt illi ſaturitas.Idē de eſurie diuitiaꝝ.qꝛ nō
trāſeūt ibi vbi ē fames.i.in coꝛde ſȝ in burſa.
Itē guloſus ſp fameſcit anq̄ cōedit fameſcit
eſcas p⁹ prādiū.fameſcit an̄ prādiū ꝛc̄. Itē lu
xurioſ⁹ fameſcit:qꝛ delectatōes carnales n̄ ſa
tiāt.Sola grā ſatiat hoieȝ.q hꝫ grām dei nō
eſurit:nec ſitit honoꝛes:nec ꝺ iuitias:nec deli
tias poꝛcoꝝ.Iō xpc.Ois q biberit ex aq̄ quā
ego dabo ei n̄ ſitiet i eťnū.Ioh.iiij.pȝ auerſio
pctōꝛis. ¶ Cꝛᵃ gᵒ difficultas caſus legis xpi ē
de ꝯuerſiōe penitentꝭ ꝟtuoſa i q̄ ſūt alia qnq
notāda neccaria i cōuerſiōe pctōꝛis. Pᵐ ibi.
In ſe reuerſus.2ᵐ.Quāti mercēnarij.3°.Sur
gā ꝛ ibo ad pꝛeȝ.qrto Pꝛ peccaui.qnto.Fac
me ſīc vnū ꝛc̄.Quātū ad pᵐ ibi.Ille dt i ſe re
uerſus.ecce ħ pcti cogni°.h° ē pmū op⁹ necca
riū volēti rediť ad deū vt cognoſcat pctā ſua
ꝟbigrā qn̄ religioſus ad ſe ꝯuerſus dı. O mi
ſer tot āni ſūt ꝙ ſū i religiōe ꝛ n̄ ſuaui reglaȝ.
h° dic̄ poſtq̄ i ſe ē reuerſus cognoſcēdo pctā
ſua.qn̄ dt cogitat ꝺ mūdo de delectatōib⁹ ꝛc̄.
Idē ꝺ clerico ad ſe reuerſo dicēte.O miť tot
āni ſť ꝙ ſū ſacēdos ꝛ vixi vt layc⁹. Idē ꝺ lay/
co dicēte.O miť ſolo noie ſū xpian⁹.ecce qre
dic̄ In ſe ſuerſus.qꝛ ħ icipit bōa vita. Idē dd
poſtq̄ peccauit cū berſabea ꝑ luxuriā ꝛ occi
dit vriā.i ſe reuerſus dixit. Miſere mei deus
ſm magnā miaȝ tuā . Et inter alias rōnes q̄s
allegauit dixit . Ampli⁹ laua me ab inigtate

mea ꝛ a pctō meo munda me. Qm̄ inigtatē
ꝛc̄.pſ̄.l.2ᵐ ibi.Quāti mercēnarij i domo pꝛiſ
mei abūdāt pāib⁹.ego aūt ħ fame ꝑeo. Ecce
ħ pctōꝛis ꝯtritio.Quid valēt pctōꝛis cogni/
tio ſiue ꝯtritiōe.nihil.ſȝ poſtq̄ pctōꝛ cogno/
ſcit pctā ꝛ cogitat ꝙ ē fili⁹ tā boni pꝛis.i.xpi.
ꝛ tā bone mꝛiſ.i.eccłie.ꝛ q̄t ſuitoꝛeſ ſť i domo
pꝛis.qb⁹ ipe ꝓuidet de grā ſua. Et ego miť ħ
fame ꝑeo.ꝑꝑ h° dixit Ezechias. Recogitabo
tibi oēs annos meos in amaritudie aīe mee.
Yſa.xxxviij.3° ſurgā ꝛ ibo ad pꝛeȝ meū. Ecce
hic boni ꝓpoſiti aſſūptio.i.obediēdi ꝛ ſuien
di deo ꝛ nō dyabolo.Modicū.n.valēt pctō/
ris ꝯtritio:niſi hō recipiat firmū ꝓpoſitū nō re
dire ad pctā.Iō ꝯfeſſoꝛ dȝ petē ꝯfitētē. hētis
volūtatē ꝛ ꝓpoſitū abſtinēdi a pctis ſi dic̄ n̄:
nō ē abſolued⁹.g° ſurge q doꝛmis ꝛ exurge a
moꝛtuis ꝛ illūiabit te xps.ad Eph.v.Nō illu
miabit te xps ꝟbū ē trāſitiuū ꝛ actiuū.Nō ꝙ
xps de⁹ illumiat aliqs:ſȝ nō illumiat eis: ꝓut
ē datiui caſus ꝛ dic̄ acgſitionē ꝛ vtilitatē. qa
mlti ſūt illumiati ad vtilitatē alioꝝ q nō ſunt
illumiati ad vtilitatē ꝓpꝛiā.4° dic̄. Pꝛ pec/
caui.ecce ħ oꝛis ꝯfeſſio.qꝛ ꝯtritio ſola nō ſuffi
cit ſi hō hꝫ optunitatē ꝯfitēdi.alʼs ſufficēt. iō
poſt ꝯtritionē necca ē oꝛiſ ꝯfeſſio.qꝛ camera n̄
dꝛ mūda qūſq imūdicie ꝓijciaṫ ex̄ ꝺ camera.
Idē ꝺ camera ꝯſcie.i. Io.i.Si ꝯfiteam̄ pctā
nr̄a:fideľ ꝛ iuſtus ē de⁹ vt remittat nob pctā
nr̄a:ꝛ emūdet nos ab inigtate nr̄a. 5° fac me
ſīc vnū de mercēnarijs tuis. ecce ħ pnie inū
ctio ꝛ acceptatio qn̄ pctōꝛ ad iſtar mercēna/
rij acceptat on⁹ pnie. Nō quō ꝯfeſſoꝛ dȝ eē di
ſcret⁹ i dādo pniaȝ:vt ſȝ plagā pcti det medi/
cinā pnie. Sic ſi peccauit ꝑ ſupbiā det ſibi pe
nitētiā humiľ oꝛonis ꝛ deuotē. Nō qd ē ꝺuo
ta oꝛō.Sic.n.hūiliaṫ coꝛ ſupbū. Si ꝑ auarici
aȝ pnia medicinaľ ē elemoſyna vł reſtitutio.
Si ꝑ luxuriā ieiunia. Sȝ aliq miſi ꝯfeſſoꝛes
dare neſciūt aliā pniaȝ niſi miſſaṫ.ad iſtar me
dici de cepe rubeo qḋ appōebat cuilibȝ moꝛ
bo.Cōfeſſoꝛ aūt ē medic⁹ aīe.iō dȝ dare medi
cinā ſm plagā pcti.Eccſi.iij. Iudiciū pꝛis.i.
ꝯfeſſoꝛis.audite filij dilecti ꝛ ſic facite vt ſaluī
ſiť. ¶ Terti⁹ pūct⁹ pncipaľ eſt remiſſio creato
ris copioſa.i q̄ ſūt alia qnq notāda ꝛ oñſiua
diue mie. pmū ibi.ꝛ occurrēſ pꝛ ei⁹ āplexat⁹ ē
eū.ſcḋm ibi.Cito ꝓferte ſtolā pmā ꝛ iduite il
lū.ttiū ibi.Date ānulū i māib⁹ ei⁹ ꝛ calciamē
ta i pedib⁹ ei⁹.qrtū ibi.Adducite vitulū ſan/
guinatū.qntū ibi.Epulemur.qꝛ ħ fili⁹ meus.
P° dicit ꝙ occurrēs pꝛ filio ad euȝ ꝯuertēti
āplexat⁹ ē eū.ecce ħ culpaꝝ remiſſio.De hoc

dic̄ theā. Pꝛ illi⁹ mia mot⁹ ē.q.d.Tu merebe
ris furcā iferni : ſȝ pco tibi ꝛ remitto tibi oēs
culpas.Ecce ħ mia dei maxia.Si miles aliqs
occidēt filios regis ꝛ peccaret cū regina: ſed
poſt recognoſcēs culpā ſuā vēiret ad regē ꝛ
petēt veniā.ſi rex pcēt ſibi ꝛ amplexareť eū ꝛ
oſculareť eū reputareť fatu⁹.Maioꝛa pctā re
mittit xps rex penitenti.q dꝛ miſicoꝛs. qꝛ qn̄
videt vēire ad ſe pctōꝛē penitētē ꝺ pctis ſtatī
occurrit ei āplexās ꝛ oſculās eū oēs cłpas ſi/
bi remittēdo.ezech.xviij.Si ipi⁹ egerit pniaȝ
ab oīb⁹ pctis ſuis q̄ opat⁹ ē: feceritq iudiciū
ꝛ iuſticiā.vita viuet ꝛ nō moꝛieť.Oiuȝ inigta
tū q̄s opat⁹ ē nō recoꝛdaboꝛ.2° dicit. Pꝛofer
te ſtolā pmā ꝛ iduite illū.ecce ħ pſtine grē re
ſtitutio.ecce magna mia xpi q̄ nō ſolū remit/
tit culpas:ſȝ ēt reſtituit ſibi grīaȝ pſtinā:veſti
endo aiaȝ veſte grē q̄ fuerat nudata. Iō dicit
ipemet. Iere.iij.Vulgo dꝛ.i.vulgariť dꝛ ꝺ me
retrice.Si dimiſit vir vxoꝛē ſuā.ꝛ recedēs ab
ea duxerit viꝝ alteꝝ.nūqd reuerteť ad eā vl/
tra. Nūqd nō polluta ꝛ ꝯtamiata erit mulier
illa. Tu aūt foꝛnicata es cū amatoꝛib⁹ multꝭ.
tn̄ reuertē ad me dic̄ dñs ꝛ ſuſcipiā te.Lupa/
naria ſūt pctā moꝛtalia. ꝛ qn̄ aīa eſt iduta ve
ſte grē pōt cātare ꝛ dicē.Gaudēs gaudebo i
dño.ꝛ exultabit aīa in deo meo.Qꝛ iduit me
veſtimētꝭ ſalutꝭ ꝛ idumēto iuſticie circūdedit
me.q̄ſi ſpōſū decoꝛatū coꝛōa.Yſa.lxi. Nō ve/
ſtimentꝭ ſalutꝭ videte.Nā veſtimēta ſalutꝭ ſunt
hit⁹ ꝟtutū theologicaliū ꝛ moꝛaliū ſiue car/
dinaliū:ꝛ ſeptē dōa ſpūs ſcti:oia iſta reſtituit
dñs penitēti. Indumētū iuſticie ē grā diuina
ſiue charitas hitualʼ.3° dicit.Date ānulū i ma
nib⁹ ei⁹.ecce ħ pcedentiū meritoꝝ reſtitutio.
qꝛ modicū eēt reſtituē habitū ꝟtutū: niſi etiā
reſtituēt ꝛ merita q̄ ꝑdidit ex pctis.q̄ qdē me
rita ſť i duplici dꝛia.i.opationū exterioꝝ: q̄ ꝑ
ānulū ſignanť ꝛ affectionū iterioꝝ q̄ ꝑ calcia
mēta itelligunť.Dicūt ħ doctoꝛeſ theologie
ꝙ bōa opa fcā i grā ſūt viua. ſȝ qn̄ hō peccat
moꝛtalr.illa bōa ꝑdunť pcti ꝛ reſeruanť i the
ſauꝝ dei:ꝛ dr̄ moꝛtificata.Sȝ qn̄ pctōꝛ redit
ad graȝ ſibi reſtituunť. ſȝ opa bōa de gn̄e fcā
i ſtatu pcti moꝛtał:moꝛtua ſūt. ꝛ illa nō reſti/
tuunť.qꝛ nunq̄ fuerūt meritoꝛia. Tn̄ in ſtatu
pcti moꝛtał nō ſūt dimittēda bona opa: qꝛ lȝ
nō ſint meritoꝛia glie tn̄ valēt ad oia alia bo
na bñda.Mat.xxv.Oi hñti.i. grām dabiť.i.
abūdātia meritoꝝ pcedētiū ꝛ abūdabit.ei āt
q nō hꝫ.i.graꝝ.ꝛ qḋ vꝛ hꝛe.i.bōa opa de gn̄e:
auffereť ab eo.Quarto.adducite vitulū ſan/
guinatū.Ecce ħ eucharīſtie cōio, ex q̄ de⁹ re/

miſit culpas peniteti. ⁊ reſtituit ſibi gfam ⁊ merita reſtat comedē vitulū ſāguinatū.ſ.cor pus xpi. Mat.xxvi. Accipite ⁊ māducate.hº eſt corpus meū. Quinto.epulari ⁊ gaudere oportebat.Ecce h̄ celeſtis curie ꝯgratulatio. qꝛ magnū feſtum fit in celo de vno peccatore ad dñm ꝑ pniaꝫ redeunte.qꝛ angeli ⁊ ſcti tri pudiāt ⁊ gaudēt:michael ducit vnā choreā. aliā gabriel.aliā abrahā cū pṫiarchis ⁊c̄.Lu. xv.Gaudiū ē angel̄ dei i celo ſup vno pctōre pniam agente.Jō dicit.Gaudē ⁊ letari oꝫ ꝙ filiꝰ meꝰ frr tuꝰ hic mortuꝰ fuerat ⁊ reuixit.pe rierat ⁊ iuēt ꝰ eſt ⁊c̄.Pꝫ ergo mīa creatoris copioſa.gº pꝫ illius miſericordia motꝰ eſt.

¶ Dominica tertia in quadrageſima.

Sermo primus.

Ortis armatus cu ſto dit atriū ſuū.Lu.xi.Juxta motiuū themat̄ in pñti ſermōe intēdo pre dicare de bello cāpali ⁊ gñali:qđ ppl̄s hꝫ cū demonibꝰ in iſto ſacro tpe.xl. Sed prio ſalu teꝫ vgo maria ⁊c̄.Fortis armatꝰ ⁊c̄. Pro cu ius verbi declaratiōe ⁊ māe p̄dicāde itrodu ctiōe:vos debet̄ cogitare ꝙ hoc ſctūm tps q̄ drageſime ē quaſi quedaꝫ platea ſiue campꝰ belli in quo fideles xpiani faciūt bellū gene rale ꝯ̄ demones ⁊ ꝯ̄ tēptationes eoꝝ. Et dico bellū gñale.qꝛ hꝫ pſone deuote oi tpe vite ſue ſint i bello ꝯtra demones ꝯtradicēdo eoꝝ tē ptationibꝰ ⁊ pctis. tñ illud bellū eſt ſingula re:ſiue pticulare. Sed mō eſt bellū generale totiꝰ ppl̄i xpiani.Jō ſicut milites qñ intrabūt bellū animant̄ ⁊ cōfortant̄ dicēdo. Sitis for tes ⁊c̄.Sic ſacra ſcriptura cōfortans nos di. Cōfortami in dño:⁊ in potētia virtutis,eius: ⁊ iduite vos armatura dei vt poſſitis ſtare ad uerſus iſidias dyaboli:qm̄ nō eſt vobis collu ctatio aduerſus carnē ⁊ ſanguinē:ſed adver ſus principes ⁊ ptātes,aduerſus mūdi recto res tenebraꝝ harꝫ ꝯtra ſpiritualia neqtie in ce leſtibꝰ.Propterea accipite armaturā dei vt poſſitis reſiſtē in die malo ⁊ in oibꝰ pfecti ſta re.Eph.vi.Nō quō principes tenebraꝝ ſūt po tētes.malicioſi ⁊ deceptiui.Jō ſctā mr̄ eccl̄ia armat nos de tribꝰ armis valde nob̄ neceſſarijs in hoc ꝑlio. Primo de ſcuto ad cuſtodiēdū corpꝰ qꝛ in hoc prelio ſagitte currūt hīncīde hoc ſcutū eſt ieiuniū corpale qđ cuſtodit totū corpꝰ.Hoc ſcuto armauit nos ſctā mr̄ eccl̄ia dñica pª.xl.exēº xpi q ieiunauit ⁊c̄. Auctas. Scuto circūdabit te vitas eiꝰ.in ps.xc.Scđo armauit nos i capite pileo ferreo ſiue galea: q̄ ē oro ſpūal̄:q̄ ꝯſiſtit i capite p̄ncipal̄r.dñica 2ª.xl.exēº orōis chananee.Jn ſctō euāgeº ho die armat nos de armis.ſ.de iuaſiuis.ſ.lācea q̄ ē ꝯfeſſio ſacſal̄ q̄ demones vulnerent̄. Hac lācea nos armat exēºhuiꝰ muti de q̄ loq̄t euā gem.cuiꝰ ligua tenebat̄ a demōe ligata.ſꝫ xps ſoluit eā.Erat ieſus eijciens demoniū ⁊ illud erat mutū.ſ.effectiue.⁊ cū eieciſſꝫ demoniū lo cutꝰ ē mutꝰ. Ecce ordiatio mr̄is eccl̄ie facte.ſ. armis de ieiunio corpali:de orōne ſpūali.de cōfeſſione ſacſali.Hoc mō ppl̄s xpianꝰ optie armatꝰ intrat plū cāpale.⁊ pōt bñ cuſtodire ſuā plateā.ſ.ſctāꝫ q̄drageſimā. Hoc dic̄ thēa ꝓpoſitū.Fortis armatꝰ.ſ.ppl̄s xpianꝰ cuſtodit atriū ſuū.Cogitāti mihi quō poſſē vob̄ hºbel lū declarare:occurrit mihi motiuū Vegetij de re militari.q dic̄ ꝙ i bello regali bñ ordia to ⁊ regulato ſt ſeptē dr̄ie pugtoꝝ.ſ. ꝟ Explo ratores. ꝟ Baliſtarij. ꝟ Tubicines. ꝟ Acel liſeri. ꝟ Equſtres. ꝟ Pedeſtres. ꝟ Etvectores Oēs iſtas drias pugtorū iuenio i bello ppl̄i xpiani.Cuiꝰ caput ē rex xps ꝯ̄ demōes.q̄ꝝ rex ē lucifer.Jō mō qñ d̄clarabo dr̄ias ſeptē dr̄ias qlibꝫ videat de ſe i ꝯ̄ gdu ſeu dr̄ia ē.qꝛ niſi ſit i aliq̄ iſtaꝝ ſeptē dr̄iaꝝ nō ē de pte regis xpi. ſꝫ ē de pte regis dmonū.ſ.lucifert. Jō aui ſe ⁊c̄. ¶ Pª dr̄ia pugtoꝝ q̄ eſt i bello regali eſt illoꝝ q dñr exploratores q egtāt velocit̄. Jſti diſcooperiūt cogitatiōes ſeu iſidias inimicoꝝ: currēdo ⁊ diſcurrēdo mōtes:colles:valles ⁊ torrētes ad vidēdū ſi ē ibi aliq̄ tela ſiue cogi tatiō inimicoꝝ.Etiā in bello regis xpi ſūt cur ſores exploratores.hi ſūt pſone ꝯtēplatiue q̄ ſpū diſcurrūt mōtes.ꝯtēplādo celū empyreū gloriā dei:ordinationes angeloꝝ: btitudinē quā deꝰ ꝓmittit ſuis.⁊ ſic inflāmant̄ ad bellā dū.deinde deſcendūt ad torrentē iſerni cōtē plando penā dñatoꝝ:durā:aſperā:⁊ eternā Deide diſcurrūt ad caput mūdi cōtēplando creationē ⁊ principiū mundi quō deus de ni hilo cuncta creauit.⁊ ſic attendūt diuinā po tentiā.Deinde diſcurrūt vſq ad finē mundi ꝯtēplādo finē mūdi:diē iudicij terribilē:⁊ di uinā iuſticiā.Deide diſcurrūt ad dextrū cōtē plādo ꝓſperitatē huiꝰ mūdi:⁊ vidēt ꝙ nō ſūt niſi funes ⁊ laquei.⁊ iō ipas deſpiciūt. Dein de ad ſiniſtrū aduerſitates huiꝰ mūdi patiē ſuſtinēdo:ꝯſiderādo ꝙ ſūt meritorie ſi ſumā tur patient̄.Deinde ꝯtēplādo diuinā ꝓuidē tiā q̄lit̄ totū mūdū gubernat ⁊ regit ⁊ ꝓuidꝫ oibꝰ creaturis.Deide ꝯtēplant̄ mōtes tēptā tiōis demonū.qñ diabol̄ fac̄ ⁊ capit irāto ꝑ ſupbiā.diuites ꝑ auariciā.paupes ꝑ ipatiē

⁊c̄.Qui i iſto ſctō tpe ſic ꝯtēplant̄ ſt i pº gdu ſeu dr̄ia pugtoꝝ de gbꝰ dic̄ ꝓpha.Qui ſperāt in dño mutabūt fortitudinē. aſſumēt pēnas vt agle currēt ⁊ nō laborabūt āmbulabūt ⁊ nō deficiēt.Yſa.xl.Nō q ſpant i dño.ſ.ꝯtēplatiui magis ſpant i dño q̄ i aº q̄cūq̄.mutabūt for titudinē.qꝛ ꝯtēplatiui fortitudinē corpalē mu tāt i fortitudinē ſpūalē.qꝛ qñ ſt debilioris cor poris meliꝰ ꝯtēplant̄.ſic mutat̄ fortitudo cor poral'i fortitudinē ſpūs.3º aſſumēt pēnas vt agle:q volat altiꝰ ceteris auibꝰ.Due pēne ſūt lectio ⁊ auditio.qm̄ legēdo ⁊ audiēdo pſona venit ad ꝯtēplandū. Jſtis pēnis ſpūs eleuat̄ in celū ⁊ deſcēdit ad iſernū. Quarto dic̄.cur rēt ⁊ nō laborabūt.currēt.ſ.de capite mundi vſq ad finē ꝯtēplādo initiū ⁊ finē mūdi.Qui to dic̄.āmbulabūt ⁊ nō deficiēt.ſecꝰ de mr̄tis q āmbulāt ꝑ mūdū corpal̄r pegrinādo q deficiūt ſuū peccādo. Sꝫ q ambulāt ſpū nō deficiēt. Nō ꝙ hoies aliq vadūt ad pegrinatiōes bōi ⁊ redeūt mali: ⁊ mlte vgines vadūt ad ſctūꝫ iacobū q̄ redeūt meretrices.vt patuit i āno iu bileo de eūtibꝰ romā ⁊ dormiētibꝰ in paleis. Jtē de duabꝰ viduis valētie eūtibꝰ ad ſctūꝫ ia cobū.Sꝫ q āmbulāt ſpū eūdo bethleē ꝯtēplan do ptū vgis.deide hierl'ꝫ:nō deficiēt peccan do. Jſtō mō eadē die ire poteſtis romā:hierlꝫ ⁊ ad ſctū iacobū.Jō apl̄s ꝯcordās cū ꝓpha dic̄.Spū āmbulate:nō corpe ⁊ dſideria carnis nō pficiet̄.ad Gal.v. Multū nocerꝫ pſonis deuot̄ ire corpal̄r. ¶ Scđs gdꝰ vl̄ dr̄ia pugto rū i bello regis ſūt baliſtarū q ſt neceſſarij ad dānificādū inimicos.vt ait Vegetiꝰ de re mi litari anq̄ ſe miſceāt. Sic in bello xpi ⁊ ppl̄i xpiani baliſtarij ſagittātes ſūt actiui in opibꝰ mie.Nā q̄libꝫ opꝰ mie ē ſagitta venenata:q̄ vulnerat̄ hoſtis crudelit̄.Jō q mō fac̄ elemo ſynas ſagittat dyabolū crudel̄r.Nō quō i ba liſta ſunt tria.ſ.lignū rectū:arcꝰ:⁊ corda.Sic hec tria ſūt nec̄aria i elemoſyna ſi debeat eē meritoria. Pº lignū rectū.i.itentio recta. vt ſ.elemoſyna fiat ꝑ honorē dei ⁊ ꝯſolationeꝫ ꝓximi ⁊ nō ꝑ vanā gliaꝫ.Jō xps dic̄.Te aūt faciēte elemoſynā neſciat ſiniſtra manꝰ tua.ſ. tētio vane glie vl̄ ypocriſis q̄d faciat dextera tua.ſ.itē recta.Mat.vi.Scđo necārꝰ ē arcꝰ curuꝰ.ſ.cōpaſſio cordiſ erga ꝓximū pauperē ſic cogitādo. Jſte eſt paup.ego ſū diues:ego ſū idutꝰ:iſte nudꝰ:ego ſū ſanꝰ.iſte iſirmꝰ.ego hēo domū iſte nō hꝫ.⁊ ſic cogitādo miſerias paupeꝝ ⁊ dicēdo:ita poſſꝫ mihi accidē.cor in clinat̄ ad cōpatiēdū ⁊ ad dādū.vñ i elemoſy na nō requirit̄ ſolū recta intentio:ſed ēt cordis ꝯpaſſio.Jta faciebat ille ſctūs Job.Job.xxx. Flebā quōdā ſup eo q afflictꝰ erat ⁊ cōpatie bat aia mea paupi.Corda vō q̄ ſagitta ipelli tur eſt p̄ceptū dei de mīa di. Miſericordiā vo lo ⁊ nō ſacrificiū. Mat.ix.⁊ Ozee.vi. Cōtra hoc faciūt multi vſurarij q magis volūt.ſ.ſa crificiū capellarū ⁊c̄.q̄ miaꝝ.ſ.reſtōnis ⁊ ele moſynaꝝ.Deꝰ dic̄ oppoſitū. Miſericordiā vo lo ⁊ nō ſacrificiū.Et tu baliſtarie vide cui das elemoſynā.nō ribaldis.nō hiſtrionibꝰ:ſꝫ idi gētibꝰ. Tal̄ ſagitta elemoſyne vulnerat dya bolū.Ps. Sagitte potētis.ſ.diuit̄.acute.ge nerātiāt oia arma dyaboli.cū carbonibꝰ de ſolatorijs.i.ardētibꝰ dādo elemoſynā. Et dya bolꝰ clamat di. Heu mihi.ps.cxix. ¶ Tertia dr̄ia pugtoꝝ i bello regis ſūt tubicines. Nūe ri.x.Legit̄ ꝙ deꝰ p̄cepit moyſi ꝙ qñ ppl̄s itra ret bellū ꝙ faceret duas tubas argēteas du ctiles qbꝰ ꝯuocare poſſet mltitudinē:q̄ nec̄a rie ſint in bello. Rō.qꝛ multū mouēt corda ⁊ ſanguinē hoiuꝫ ⁊ eq̄rū.⁊ animāt ad preliū. Sic i bello regis xpi ⁊ ppl̄i xpiani tubicines ſūt p̄dicatores.ſ.oēs illi q hñt offm̄ predicā di. Nota quō tpe moyſi hoies armoꝝ erant vi.c.milia ⁊ deꝰ fecit ſolū facē duas tubas.q̄a p̄dicatores debent ſolū hrē duas tubas.ſ.no uū ⁊ vetus teſtm̄.⁊ argēteas ꝓpter puritateꝫ p̄dicatiōis.qꝛ nō dꝫ fieri intētione p̄ua. Ps. Eloqa dñi eloqa caſta argētū igne examina tū ⁊c̄. Nō quō tuba eſt diuiſa ꝑ ptes diuerſas vel diſtinctiōes.⁊ ēt ptes ſūt cōiuncte ⁊ colli gate diuerſimode.ſic p̄dicatio dꝫ eē nō ome lia.qꝛ nō faceret ita gratū ſonū:ſꝫ dꝫ eē diuiſa ꝑ ptes diſtictōis ꝯiūctas ⁊ colligatas i bona ordinatōe.Jō dō pſ.lxv.in pſona p̄dicatoris dicebat deo. Reddā tibi vota mea q̄ diſtin xerūt labia mea. Vota ſūt ſtudia ſctā:q̄ gratꝫ debēt reddi.Scđo tuba in p̄ncipio eſt ſtricta in ore ⁊ in fine lata ſeu ampla. Sic p̄dicator dꝫ ſe reſtringē q̄tū ad māꝫ: vt ſit oibꝰ vtilis. dimiſſis hīs q̄ ipediūt predicationē:ſed āpla ⁊ lata dꝫ eē p̄dicatio.qꝛ toti pplo eſt ſienda. Jō dic̄ ſcptura ſac̄ p̄dicatori. Bibe aquaꝫ de ciſterna tua ⁊ flueta pntei tui.Deriuent̄ fon tes tui foras ⁊ i plateis aq̄s tuas diuide. Pro uerb.v.Ciſterna dr̄ ſcpª. veteris teſti ꝯtinēs i ſe aquā mortuā:qꝛ nō dat vitaꝫ. Flueta putei ſunt ſcriptura noui teſtamēti.Tertio tuba nō dꝫ tāgi ſolo ore:ſꝫ ⁊ manibꝰ. Sic predicator qđ alijs p̄dicat ore:ipſe manibꝰ tangat.i ope faciat.Si p̄dicat alijs vtutē humilitat̄ ꝙ ipſe nō ſit ſuperbus. Si miam ⁊ liberalitatem ꝙ ipſe nō ſit auarꝰ. Si caſtitatē ꝙ ipſe nō ſit lu

xurioſus ⁊c̄.Ita faciebat ille magn⁹ p̄dicator
apl̄us paul⁹ q̄ dixit. Nō audeo aliq̄d loqui
eoꝝ que per me nō efficit xp̄s in v̄bo ⁊ factis
ad Rom̄.xv.Cuilibꝫ g° predicatori dic̄ dn̄s
Clama ne ceſſes . q̄ſi tuba exaltata vocē tuā
annūcia pp̄lo tuo ſcelera eoꝝ.⁊ domui iacob
pctā eoꝝ.Yſa.lviij.¶Quarta diīa pugnato-
rū ſūt vexilliferi : q̄ ſī neccarij vt q̄libꝫ ſciat vbi
ſit capitaneus ſu⁹. Iō Nūeri.ij.p̄cepit de⁹ ꝙ
eēnt tot vexilla q̄t erāt capitanei q̄n ibāt ad
bellū.Sic̄ i bello regiſ xp̄i ⁊ pp̄li xp̄iani vexil
liferi ſūt penitētes ⁊ abſtinētiā faciētes. Ue-
xillū xp̄i ē p̄nia q̄ꝺ hūit i tota vita ſua itantū
ꝙ reputabat a iudeis.l.ānoꝝ : cū nō h̄ret niſi
xxxiij.pp p̄niaꝫ. Jo.viij. Iō q̄ mō dimittūt va
nitates ornamētoꝝ caudaꝝ manicaꝝ q̄ꝺ ē ve-
xillū diaboli ⁊ vadūt hūilr̄:taleſ portāt vexil
lū xp̄i.Quilibꝫ taliſ p̄t dicē cuꝫ ap̄lo.Ego ſtig-
mata dn̄i ieſu xp̄i i corp̄e meo porto. Gal.vi.
Hoc ſignū petebat dd̄ di. Fac mecū ſignū in
bono vt videāt q̄ oderūt me ⁊ ꝯfūdant.q̄m tu
dn̄e adiuuiſti me ⁊ ꝯſolat⁹ eſ me. pſ.lxxxv. ⁊c̄
Nō ſignū.ſ.hūilitatiſ.q̄r ego fui ſup̄b⁹.⁊ ſic de
alijs.Nō ꝯ mulieres ornāteſ q̄ ponūt ſibi ſig^m
diaboli.Dd̄. Poſueſt ſiḡ ſua.ſ.diaboli.ſiḡ ⁊
n̄ cognoueſt.ſ.nūc ꝙ eēnt ſiḡ diaboli:ſic̄ i exi
tu:ſupple cognoſcēt q̄n aīa exibit ꝺ corp̄e.q̄r
tūc oēs ille vanitates app̄ebūt i facie aīe. Iō di
mittatiſ ip̄as mō ⁊ tenete cōſiliū ap̄li.ij . Coꝝ.
iiij.Sp̄ mortificatōeꝫ ieſu xp̄i i corp̄e n̄ro cir-
cūferēteſ vt ⁊ vita ieſu māifeſtet i corp̄ib⁹ n̄ſiſ
¶Quīta diīa pugnatoꝝ ſī eq̄ſtres.ſ.hoīm eq̄ꝝ
p̄ trāſuerſū ad diſſipādū p̄liū inimicoꝝ veniē
tiū totaliſ ꝯpacte.Sic i bello xp̄i in iuicē ꝯpa
cti milites ſī v̄gīes. Rō.q̄r ſic̄ ſe hꝫ miles ad
equū:ſic ſe hꝫ ſp̄ūs vel aīa erga corp⁹.q̄r ſp̄ūs
eſt miles cui⁹ corp⁹ eſt equ⁹. Auctas. Eq̄ eoꝝ
i.hoīuꝫ caro:⁊ nō ſp̄ūs. Yſa.xxxi. Sic̄ g° mili
tib⁹ q̄ bn̄ volūt regē equū ſuū ſūt duo nec̄caria
ſ.frenū ⁊ calcaria.Ita hō q̄ bn̄ vult regē cor-
pus ſuuꝫ idiget freno.ſ.abſtinētie cibi ⁊ pot⁹
ꝓpterea ad hoc abſtinem⁹ mō ieiunādo ⁊c̄.
Eq̄s frena i ora mittim⁹:ad ꝯſentiēdū nob̄:⁊
oē corp⁹ illoꝝ circunferim⁹ . Jac.iij.⁊ loq̄t de
corp̄ib⁹.q̄r ap̄li nō ibāt eq̄tādo. Calcaria ſūt
amor ſaluatōis de pede dextro.⁊ timor dāna
tiōis de pede ſiniſtro. Iō ſi equ⁹.i.corp⁹:ſit ni
mis piger ad bn̄ op̄andū dꝫ pūgi calcari dex
tro:dicēdo. Si mō facis ⁊c̄.q̄ſces in gl̄ia vl̄
de ſiniſtro dicēs. Si nō facis p̄niaꝫ in h° mū
do:facies iu iferno.Qui timetiſ dn̄ꝫ:credite il
li ⁊ nō euacuabiſ merces v̄ra.Ecce ꝺ ſiniſtro
pede. Ibidē.Qui timetiſ dn̄ꝫ diligite illū.Ec-
ce de pede dextro.Eccl̄i.ij. Perſone g° v̄gi-
nes vadūt eq̄tādo.q̄r nūq̄ꝫ ceciderūt de eq̄ cor
poris p̄ luxuriā i mūdiciā volūtariā. Sꝫ pau
cas v̄gīes hꝫ xp̄s i ſuo bello. Ubi ē religioſus
v̄go vl̄ ſacerdos ⁊c̄. Nō de diabolo dicēte ſe
nō exire de corp̄e cuiuſdā niſi dicerēt tres miſ
ſe a trib⁹ p̄ſonis v̄ginib⁹. Apo.iij. Habes pau
ca noia i ſardis.q̄ꝺ iterp̄tat pulchritudo p̄nci
patus. Nō tres ſūt ḡdus pulchritudis. Pria
eſt caſtitas ꝯiugalis. Scōs ꝯtinētia vidualis
Terti⁹ puritas v̄ginalis. Beda. Bona ē ca
ſtitas ꝯiugaſ.melior ꝯtinētia vidualis.optia
puritas v̄ginalis. Iō xp̄s plangēdo dic̄. Hꝫ
pauca noia i ſardis.i.pulchritudis p̄ncipat⁹
Apoc.xix. Uidi celū aptū ⁊ ecce equ⁹ alb⁹.⁊
q̄ ſedebat ſup eū vocabaſ fideliſ ⁊ verax:⁊ cuꝫ
iuſti^a indicat ⁊ pugnat . Oculi autē ei⁹ ſicut
flāma ignis.⁊ in capite ei⁹ dyademata multa
hn̄s nomē ſcriptū q̄ꝺ nemo nouit niſi ip̄e. Et
veſtit⁹ erat veſte aſp̄ſa ſanguie.⁊ vocabaſ no
mē ei⁹ v̄bū dei.Et exercit⁹ q̄ ſūt in celo ſeque-
banſ eū in eq̄s albis:veſtiti biſſino albo ⁊ mū
do:⁊ de ore ei⁹ p̄cedebat gladi⁹ ab vtraq̄ p-
te acut⁹ vt in ip̄o p̄cutiat gētes ⁊c̄. Ip̄e carna
li eſt celū clauſū p̄p pctā.ſꝫ mō apiſ p̄p p̄niaꝫ
Et ecce equ⁹ alb⁹.i.corp⁹ xp̄i. Nō fidelis.ſ.cō
plens q̄ꝺ ꝓmittit.⁊ verax attēdēs q̄ꝺ minaſ.
⁊ exercit⁹ eccl̄ia ſeq̄baſ eū. ¶Sexta diīa pu-
gnatoꝝ ſunt pedeſtres q̄ vadūt cū magno la
bore cū ſcuto ⁊ lācea. Sic ēt i bello xp̄i ⁊ pp̄li
xp̄iani:pedeſtres ſūt p̄ſone ꝯtinētes q̄ cecide
rūt de eq̄.q̄r p̄dita v̄ginitate nō p̄ōt recup̄ari
Iō oꝫ ire pedeſtrē. Secus de bello regali q̄n
miles cadit de eq̄ p̄ōt iteꝝ eq̄tare ⁊c̄. Sꝫ xp̄s
nūq̄ꝫ fecit nec faciet imo nec p̄ōt facē q̄r ipli-
cat ꝯdictionē..ꝙ guſtauerit ⁊c̄.⁊ ꝙ v̄go que
fuit corrupta nō fuerit corrupta:vt dicit ſctūs
Tho.i.p̄te.q.xxv.arti.iiij. Addit tn̄ idē ſctūs
Tho.in eodē arti.in ſolutiōe ad tertiū.ꝙ oēꝫ
corruptionē mētis ⁊ corp̄is de⁹ auferre p̄ōt a
muliē corrupta.hoc tn̄ ab ea remoueri nō po
terit ꝙ corrupta n̄ fuerit.q̄ꝺ ⁊ p̄ btūꝫ Hiero.
ꝯfirmaſ.q̄ dicit ꝙ cū de⁹ oia poſſit.nō p̄t facē
de corrupta nō corruptā.i.ꝙ corrupta nō fue
rit:q̄re ⁊ ſi ignoſcat penitēti:tn̄ nō vult coro-
nare corruptā.g° qui cadit de eq̄ faciat bellū
pedeſtre:faciēdo p̄niaꝫ. Iuxta illū ad Ephe.
vi. Accipite armaturā dei.ſ.p̄niaꝫ:vt poſſitis
reſiſtē in die malo:⁊ in oīb⁹ p̄fecte ſtare. Sta
te g° ſuccicti lūbos v̄ros in v̄itate:⁊ īduite lo
ricā iuſti^c:⁊ calciati pedes i p̄paratiōe euāge
lij pacis. In oīb⁹ ſumētes ſcutū fidei:in q̄ poſ
ſitis oia tela nequiſſimi ignea extinguē ⁊c̄. Nō

hic quō ꝯiugati debēt viuere faciēdo ſibi fide
litateꝫ.nutriēdo p̄les.⁊ quō vidue q̄ nullum
hn̄t īpedimētū quin poſſēt facē p̄niaꝫ.¶Se-
ptima diīa pugnatoꝝ eſt illoꝝ qui ſunt vecto
res qui portant victualia arma ⁊ medicinas.
Sic in bello xp̄i vectores ſī p̄lati eccl̄ie ⁊ eccle
ſiaſtici qui hn̄t curā aīaꝝ:q̄ portāt arma. Iō ſi
aliq̄s in bello perdit ſcutū ieiunij.eccleſiaſtici
debēt ſibi dare ſcutū aīando ip̄ſū ad ieiunan-
dū v̄bo ⁊ exēplo. Idē ꝺ pileo ferreo oroniſ ⁊
de lancea ꝯfeſſiōis. Itē portauit medicias ſa-
cramētoꝝ.vn̄ vulneratō ex ſup̄bia apponant
ſup̄ā humilitatiſ. Idē de alijſ.reuertamini ad
p̄liū. Itē portauit victualia.ſ.cibū ⁊ potum.ſ.
corp⁹ ⁊ ſanguinē xp̄i.⁊ dant debilib⁹ ⁊ cōfeſ-
ſis.Quib⁹ dicit xp̄s. Paſcite eū q̄ in vobis ē
reges xp̄i dei.i. Pet.v.Ecce q̄re dicit thema.
Fortiſ armatus.ſ.pp̄ls xp̄ian⁹ cuſtodit atriū ſu
um.ſ.bonā vitā ⁊ p̄niam.Et iſto mō faciendo
habebiſ coronā in paradiſo.Ecce ergo bellū
noſtrum ordinatum.⁊ quomodo poterimus
confidere de victoria.Deo gratias.

¶Dn̄ica tertia.xl. Sermo.ij.

Extollens vocē q̄dā muli
er ꝺ turba.Lu-
ce.xi.Uerbū iſtud ad lr̄āꝫ itelligiſ
de q̄dam muliere deuota xp̄i ieſu.
Sꝫ ego volo aliſ declarare v̄bum
iſtūt:⁊ faciā duos tractat⁹. Prim⁹.ſ. q̄ eſt vox
iſta quā mulier leuauit.Scōs quō leuauit vo
cē iſtā. Iſta mulier eſt eccl̄ia.⁊ p̄bo p̄ rōnē. q̄r
oia nāl̄ia q̄ hꝫ mulier hꝫ eccl̄ia.vicꝫ ꝯcip̄e:parē
lactaſ ⁊c̄. P°hꝫ officiū ꝯcipiēdi pueroſ ꝺ ſp̄ō
ſo ſuo q̄ ē ieſus xp̄s.Et q̄a ē venſ eccl̄ie ē fons
baptiſmaliſ.Et ſic ꝯcipiſ in vtero ⁊ ex eo naſci
tur.Scōm officiū ē nutrura. Eccl̄ia nutrit oēs
xp̄ianos. Un̄ paulus i p̄^a eccl̄ie. Tanq̄ꝫ p̄uul
in xp̄o lac vobis potū dedi nō eſcā.i. Coꝝ.iij.
Sancta maſ eccl̄ia hꝫ duas mamillas. dexte-
ra ē nouū teſtm̄.ſiniſtra eſt antiquū.⁊ cū iſtis
nutrit xp̄ianos bonis doctrinis.Scōs tracta
tus quō hec mulier leuauit vocē. Dico ꝙ h°
fecit i collatiōe eccl̄iaſticoꝝ ſacr̄oꝝ. Nā in q̄li
bet ſacr̄o eccl̄ie ē neceſſaria vox v̄balis.alſ nō
eſſet ſacr̄m.De hoc hēm⁹ ꝓphetiā pſ.xxviij.
Uox dn̄i ſup aq̄s ⁊c̄.vbi pouit ſeptē vicibus
vox dn̄i. Ubi notat ſepteꝫ ſacr̄a eccleſiaſtica.
¶P^m ē baptiſm⁹:vox dn̄i ſup aq̄s. ¶Scōꝫ
ē ꝯfirmatio.vox dn̄i i v̄tute. ¶Tertiū ē eucha
riſtia.vox dn̄i i magnificētia. ¶Quartum eſt
p̄nia.vox dn̄i ꝯfringētis cedros. ¶Quintuꝫ
eſt matrimōiū.vox dn̄i itercedentiſ flāmā ⁊c̄.
¶Sextū ē extrema vnctio.vox dn̄i ꝯcutiētis
deſertū ⁊c̄. ¶Septimū ē ordo.vox dn̄i p̄pa-
rantis ceruos ⁊c̄.Ecce ſacr̄a ſeptē. Sicut.n.i
xp̄o ſunt v̄bū p̄ris eternū.⁊ mā corporis. ſic i
q̄libet ſacr̄o ſunt duo.v̄bū.ſ.⁊ mā. Un̄ Aug.
Accedit v̄bū ad elementū ⁊ fit ſacr̄m. Unde
Dauid dicebat ꝙ vox dn̄i dꝫ venire ſup aq̄s
⁊ iterū i magnificētia ⁊c̄.¶P^a vox ē. Uox
dn̄i ſup aq̄s.ecce baptiſm⁹. Uox dn̄i ē forma
ſ.ego baptizo te i noīe p̄ris ⁊ filij ⁊c̄. Nec ali-
q̄d diminuēdū neq̄ꝫ addēdū nec mutandum
ē v̄bis q̄ de celo ⁊ a xp̄o portata ē.Ergo mu-
lieres q̄ baptizant bn̄ attēdere debēt. q̄r p̄icu
lū ē. Nō exēplū de q̄dā mḡro in theologia.q̄
cū p̄dicaſſet ⁊ deſcēdiſſet de cathedra . venit
q̄dā mulier ad eū ⁊ accepit manū illi⁹ ⁊ oſcu
lādo dicebat. Bn̄dicta dies i quo baptizaui
vos in noīe ſctē trinitatiſ ⁊ btē marie : ⁊ oīum
angeloꝝ. O dixit ille mḡr:ego nō ſum bapti
zatus:⁊ fecit ſe baptizari.iō nō mutetiſ vocem
iſtā quā docuit ſuos diſcipulos xp̄s di.Eūtes
in mūdū vniuerſuꝫ:docete oēs gētes:baptizā
tes eos in noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ ſp̄ūſcti. Matth.
vlt. Nō q̄re dicit. Uox dn̄i ſup aq̄s:⁊ nō dicit
an̄ aq̄s:nec retro aquas. Attēdāt hic p̄ſbr̄i ꝙ
vox ſit ſup aq̄s.videlꝫ ꝙ nō p̄ferat vocē v̄boꝝ
forme anteq̄ꝫ infundaſ aq̄:ſꝫ ſil p̄ferēdo v̄ba
ſacr̄alia aq̄ dꝫ īfundi vel baptizādus īmergi.
q̄r ſi p° dicanſ v̄ba:⁊ poſt īfundaſ aq̄ tūc erit
vox dn̄i ante aq̄s.Et ecōuerſo.ſi p° infundaſ
aqua:⁊ poſt dicanſ v̄ba.tūc erit vox dn̄i poſt
aq̄s. Tn̄ eſt verū ſacr̄m ſi p̄us vl̄ poſteri⁹ fiat:
ſꝫ tn̄ poſſit tardari vl̄ anticipari ꝙ nihil vale
ret.q̄r v̄ba ⁊ aq̄ debēt eſſe ſil iuncta. Un̄ ſicut
ſi aīa hoīs ſit ab vna p̄te ⁊ corp⁹ ab alia nō ē
hō. Ita ſi dicanſ v̄ba baptiſmi ante vel poſt ē
p̄iculū. Iō mā.ſ.aqua:⁊ forma.ſ. v̄ba debent
iungi:vt ſit ver⁹ baptiſm⁹. Un̄ xp̄s. Jo.iij. Ni
ſi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ ſp̄ū ⁊c̄. nō dicit ex
aq̄s. Uox dn̄i ſup aq̄s in plurali. Nā certum
eſt ꝙ baptiſm⁹ nō p̄ōt dari niſi in vna ſpecie
aque.ſ.nāli.q̄r nō p̄ōt dari in aqua artificiali.
ſicut iu aq̄ ardēti vel roſacea.q̄re ergo dr̄ hic
ſup aquas. Itē forma nō ē niſi vna g° nec mā
Un̄.Cōfiteor vnū baptiſma. Rn̄ſio. Due ſūt
rōnes.vna ē lr̄alis.alia moralis . Lr̄alis ē.q̄r
fuerūt aliq̄ heretici q̄ dixerūt ꝙ baptiſm⁹ nō
valebat niſi i aq̄ fluuij iordaniſ. Iō Dauid ad
oñdendū ꝙ nō ſolū in aq̄s fluuiis p̄ōt fieri ba
ptiſmus:ſꝫ in oīb⁹ aq̄s nālib⁹. Iō dicit aquas
in plurali.Cui ꝯcordat Beda di. Uenit xp̄s
ad aq̄s vt tactu ſue mūdiſſime carnis v̄tutem
regn̄ratiōis tribueret aq̄s oīb⁹.ſ.aq̄s nālibus
Scōꝫ rō q̄re dicit ſup aq̄s miſtas. q̄r ſūt ibi.ſ.

in baptiſmo ſeptē riui maioꝛes ꝙ̄ aq̄ de toto
mūdo q̄ ſunt ſeptē dona ſpūſſcti. Nō dona. ⁊
his lauaꝛ aīa: ⁊ aq̄ nālis lauat extēri⁹. Jō dō
ad declarādū iſtas aq̄s dic̄. vox dn̄i ſup aq̄. ſ.
dona ſpūſſcti. ¶ Scdo dicit. Vox dn̄i in ỽtu
te. Ecce ſacꝫ ꝯfirmatiōis. ⁊ nō pōt dari niſi ꝑ
epm̄. Jō ē q̄d in iure ⁊ i theologia. Utꝝ papa
poſſet dare auc̄tatē ſimplici ſacerdoti ad mi/
niſtrādū iſtō ſacr̄m. ⁊ ꝯcoꝛdāt ꝙ nō: niſi epus
Vox iſti⁹ ſacr̄i ē qn̄ epus dicit. Cōſigno te ſi/
gno ſctē crucis ꝯfirmo te criſmate ſaluſ. i noie
pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti amē. Jō dicit. Vox dn̄i in
ỽtute. q̄ꝛ iſtud ſacr̄m ꝯfirmatiōis ꝯtinet qnq̄
ỽtutes. P̄ᵃ ē ꝙ ꝯfirmat⁹ ſit foꝛtis in fide. Un̄
tpe antixp̄i ſimpl̄r baptizati ⁊ nō ꝯfirmati ca
dēt abnegādo fidē xp̄i ꝯfirmati ỽo ſtabūt fir/
mi ⁊ ſtabiles ꝯ̄ antixp̄ꝫ pugnādo. dicēdo an/
tixp̄o. Vade ribalde volo tenere firmā fidem
xp̄i. Jſtā ꝯſtātiā nō hn̄t nō ꝯfirmati. Scd̄a ỽ/
tus hui⁹ ſacr̄i ē ꝙ dat grāꝫ dei nō victe venie
tib⁹ ⁊ nō obſtinatiſ. ⁊ ſi recipiat hᵒ ſacr̄m i grā
augmentaꝛ recipiēdo. ⁊ ſi nō hꝫ nouiꝛ ſibi da
tur in remiſſionē pctōꝝ. Tertia ỽt⁹ q̄ꝛ dat vnū
ſignū ꝙ eſt idelibile. ⁊ vocaꝛ caract̄. q idelibi
liter in aīa manet. Quarta ỽt⁹ ē. q̄ꝛ ꝯfirmatus
erit in altioꝛi honoꝛe in ꝑadiſo ꝙ̄ nō ꝯfirma/
tus. Sicut in curia regis magis honoꝛanꝛ mi
lites ꝙ̄ rutheri: ſic i curia regis xp̄i magis ho
noꝛanꝛ ꝯfirmati ꝙ̄ alij. Et iō exn̄tes in ꝑadiſo
dicēt. O ille ē ꝯfirmat⁹ ⁊ nō ille. ⁊ hoc cogno
ſcēt i ſigno. Sicut. n. miles cognoſcit ꝑ aliq̄d
ſignū ab alijs nō militib⁹: ſic ꝯfirmati a nō cō
firmatiſ. Quita ỽt⁹. q̄ꝛ habeat duas coꝛonas.
baptizati ỽo tn̄ vnā. Ecce vox dn̄i in virtute.
Et de iſta ỽtute dicit ſapiens. Hec ē ỽt⁹ dei q̄
vocaꝛ mag̅. Jō ſi nō eſtis ꝯfirmati faciatiſ vos
ꝯfirmari ⁊ habebitiſ ſupꝛadictos qnq̄ effect⁹.
Et de iſto loq̄ꝛ. Jo. Apoc̄. vij. Vidi alteꝝ āge/
lū aſcēdētē ab oꝛtu ſolis hn̄tē ſignū dei viui.
et clamauit voce mag̅ q̄ttuoꝛ angelis qb⁹ da
tū eſt nocere terre ⁊ mari di. Nolite nocē ter
re ⁊ mari neq̄ arboꝛib⁹ quouſq̄ ſignem⁹ ſer/
uos dei nr̄i in frōtib⁹ ſuis ⁊c̄. Nō alteꝝ ange/
luꝫ. nō ſimpl̄r dicit angelū. ⁊ hic epus dei ange
lus dī alter. q̄ꝛ notat ſiſitudinē vt bon⁹ frater
ꝑdicatoꝛ dī alꝛ Dn̄ic⁹: ſic bon⁹ epus tenēs vitā
angelicā dī alꝛ angelus. Et ſeq̄ꝛ hn̄tē ſignum
dei viui. q̄ꝛ epi debēt ſignare ppl̄m dei ꝑloca
vbi trāſeūt. ſꝫ ſignāter poꝛtāt ſignū dei viui in
ꝯfirmatiōe. Jō dicit. ſignem⁹ ſuos dei in fron
tib⁹ eoꝝ. Nō in frōtib⁹ in plurali. q̄ꝛ epus ſi/
gnat ex̄ ⁊ ſpūſſctūs ſignat itra in aīa. Jō non
dicit. ſignabo: ſꝫ ſignem⁹. ¶ 3ᵃ vox eſt. Vox
dn̄i i magnificētia. Ecce ſacꝫ altaris. vox dn̄i
ē foꝛma ꝯſecratiōis. Nō modū quēdā tenere
ſacerdos qn̄ vult ꝯſecrare. dꝫ. n. tenere hoſtiā
baſſaꝫ duplici rōne. P̄ᵃ ne gēteꝫ adoꝛēt ante
cōſecrationē. q̄ꝛ ſic ſēnt ydolatre. Scd̄a. q̄ꝛ ſꝫ
cōem opinionē xp̄s fuit crucifix⁹ i terra pla/
na. Nō in magnificētia, q̄ꝛ lꝫ fuerit magnifi/
cētia in icarnatōe ad ỽbū ỽginis qn̄ dixit. Ec
ce ancilla dn̄i ⁊c̄. fili⁹ dei deſcēdit i vteꝝ ſumꝫ
mat⁹ tn̄ q̄d de⁹ fecit ſine q̄d faciet ē ꝙ de⁹ hō
fact⁹ eſt: ꝑfectionē dās ſuis opib⁹. Hic ſilitu
dinē de foꝛma ſperica. q̄ nō eſt ꝑfecta q̄uſq̄ ſi
nis iūgaꝛ p̄nᵒ. ſic cū hō fuit vnit⁹ deo ſuo pn̄
tūc hō fuit de⁹: ⁊ ds hō: ⁊ tūc ibi ꝑfecta ſi opa
Sic imo excellētioꝛ eſt magnificētia i ꝯſecra
tiōe in plurib⁹ ꝙ̄ in icarnatiōe. P̄ᵒ. q̄ꝛ ſic ad
ỽbū ỽginis celū ſe aperuit ⁊ fili⁹ dei deſcēdit
in ỽginis ventrē: ſic ad vocē ſacerdotis aperi
tur celū ⁊ fili⁹ dei venit in hoſtiā. Un̄ Greg.
in q̄rto dialogoꝝ. ⁊ hꝫ de ꝯſe. di. ij. Quis. vbi
ſic dī. Quis fideliū dubiū hēe poſſit i ipa imo
latiōis hoꝛa celos aperiri ad vocē ſacerdotis
atq̄ i illo ieſu xp̄i myſterio angelicos choꝛos
adeſſe. ⁊ ſūma imis ſociari. ⁊ terrena celeſtib⁹
iūgi. Sed q̄ꝛ habem⁹ lippos oculos ex pctis
nō videmus angelos cū xp̄o exn̄tes in altari.
ſꝫ multi ſcti eos viderūt. Hic cui⁹ vite dꝫ eſſe
ſacerdos. vt hꝫ extra de vi. ⁊ ho. cleri. in multiſ
capituꝛ. Scd̄a excellētia ꝙ filius dei deſcēdit
in vtero ỽginis ſolus: ſꝫ in altari nō. Jtē ỽgo
ſemel aperuit celū claue lingue. ſꝫ ſacerdos in
q̄libet miſſa. Jtē in lingua ỽginis ad iſtar eta
nis fecit octo reuolutiōes. ſ. dicēdo octo ỽba
anteq̄ꝫ deus deſcēdit in vtero ſuo. ſꝫ ſacerdos
facit tn̄ qnq̄. Jtem in vtero ỽginis deſcēdit
moꝛtaꝛ ⁊ paſſibilis: ſꝫ i hoſtia per oppoᵐ. De
iſta excellētia dicit dauid. Cōfeſſio ⁊ magnifi
centia op⁹ ei⁹ iuſtitia eius manet ⁊c̄. Memo
riā fecit mirabiliū ſuoꝝ miſericoꝛs ⁊ miſera/
toꝛ dn̄s. eſcā dedit timētib⁹ ſe. pſ̄. cx. Nō ad
lrām loquiꝛ d̄ iſto ſacr̄o. Nota ꝯfeſſio. ſ. facie
lis dꝫ precire magnificētiā. i. ſacr̄m vel in dam
nationē aīe ſue celebꝛat ſi eſt ſibi ꝯſci⁹ alicui⁹
pcti moꝛtalis: ⁊ copia aſſit ꝯfeſſoꝛis. de q̄ vide
ſctm̄. Tho. ⁊ alios doctoꝛes i quarto di. xvij.
Nota eſcam dedit dn̄s timentib⁹ ſe. ſ. nomen
ſuum. Nota memoriā fecit mirabiliū ſuoꝝ: q̄ꝛ
eſt mirabile. quod fecit deus ⁊ q̄d faciet ⁊c̄.
¶ Quarta ē. Vox dn̄i ꝯfringenꝛ cedros. Ec
ce ſacr̄m pn̄ie de mōte altiſſimo libani. q̄ꝛ ce/
dri ſunt pctā facta in altiſſimo monte ſupꝑ/
bie. q̄ꝛ oīa pctā reducunꝛ ad montem ſupbie.
Unde auaritia eſt ſuperbia. ſ. nolle obedire

oꝛdinationi dei ⁊ eccl̄ie nō ꝯfiteri nec ſatiſfa/
cere ⁊ ſic de alijs. Jtē dedit ⁊ oꝛdinauit regu
lam quō debem⁹ nos regere in diuitijs. de bo
no iure recipe neceſſitatē: ⁊ nō ſupfluitatē. in
iuſta reſtituere. ſꝫ auar⁹ nō vult ſe hūiliare ⁊
cōfoꝛmare huic oꝛdinationi. Sed dic̄. O ego
eſſem paup̄ ſi darē amoꝛe dei ⁊ reſtituerē in/
iuſte acquiſita vel retenta. ego nō faciā. Ecce
quō reſiſtit oꝛdinatiōi diuine. Jō auaritia ra/
dicata i mōte libani. ſ. ſupbie. q̄ꝛ ſupbia ē non
velle ſe hūiliare ad faciendū volūtatem dei.
Jdem de luxuria. Jam de⁹ dedit regulā quō
gentes debent vti illo opere. ſ. in matrimonio
tn̄. ſꝫ dic̄ luxurioſus. q̄re etiā nō extra matri/
monium poſſum vti actu illo. Ecce quō non
vult ſubijci volūtati diuine. Jō luxuria ē radi
cata in monte ſupbie. Jdē de alijs pctis. Un̄
Jnitiuꝫ oīs pcti eſt ſupbia. Eccli. x. Sequitur
Qui tenuerit illā adimplebiꝛ maledictis. q̄ꝛ
maledicti ſunt a deo ⁊ ſubuertet eū i fine. De
iſto ſacr̄o pn̄ie dic̄. Vox dn̄i ꝯfrigentiſ cedros
pctōꝝ moꝛtaliū q̄n̄ ad culpas qn̄ ꝯfeſſoꝛ ab
ſoluit di. Abſoluo te a pctis. tunc ꝯfringit ce/
dros pctōꝝ: niſi malitia pctōꝛis obſtet. Et cō
coꝛdat apl̄s Hebꝛeo. iiij. di. Viuus eſt ſermo
dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilioꝛ omni gladio ācī
piti. ꝑtingens vſq̄ ad diuiſionem aīe ⁊ ſpūs
nullus hō cū oībus gladijs hui⁹ mūdi poſſet
ſcindere vnū cedrū pcti moꝛtalis ſed verbuꝫ
dei. ſ. abſolutio ſacramētaliſ. ego te abſoluo a
pctis tuis. ¶ Quita vox eſt. Vox dn̄i interci
dentis flāmaꝫ ignis. Ecce ſacr̄m matrimonij
Nota quō ex q̄ adam peccauit q̄libet habꝫ in
tus vnā burſam ignitam: q̄ dī ꝯcupiſcibilitas
vel mala inclinatio que eſt ignis luxurie. Jſte
ignis nō flāmeſcit quouſq̄ hō fuerit ꝑfectus
⁊ tūc temptaꝛ de luxuria. Mirū q̄ꝛ aqua ba/
ptiſmi extinguit ignē inferni: ſꝫ nō pōt extin/
guere ignē luxurie in hoīe. O tam foꝛtiſ ignis
nec vnq̄ extinct⁹ fuit niſi i xp̄o ⁊ i beata ỽgi/
ne totaꝛr. De q̄ dic̄ ſcptura Job. xxxi. Jgnis
eſt vſq̄ ad ꝑditionē deuoꝛās ⁊ oīa eradicans
genimina vel germina. Nota eradicans oīa
germina meritoꝝ quādo flāmeſcit. ſꝫ ꝑ ſacꝫ
matrimonij hec flamma interdicaꝛ. Dic quō
matrimoniū fit ꝑ vocē dn̄i. ſ. ꝑ verba de pn̄ti.
Un̄ ꝑ mr̄imoniū interdiciꝛ flāma luxurie. nō
tn̄ extinguiꝛ. Dic q̄re matrimoniū dī ſacr̄m.
q̄ꝛ repꝛeſentat xp̄i incarnationeꝫ. Unde ſicut
diuinitas ⁊ humanitas in vnitate perſone. ſic
etiam vir ⁊ vxoꝛ in vna carne cōiunguntꝛ ⁊c̄.
Nota ꝙ nō ſunt iam duo. ſꝫ vna caro. ſ. in pro
creatione ꝓlis. Un̄ iſte ignis pōt facē flāmaꝫ
in virū ⁊ vxoꝛē ſine pctō ſeruādo debitas cir
cūſtantias ⁊ ꝯditōes ⁊ q̄libꝫ iſtoꝝ pōt dicere
A flāma ignis non ſum eſtuat⁹. eccli. vltimo.
Sꝫ nō curabam de alia muliere: ⁊ nec ego de
alio viro. ecce vox dn̄i intercidentis flāmam
ignis. ¶ Sexta vox eſt. Vox dn̄i ꝯcutientiſ de
ſertum. ecce ſacr̄m oꝛdinis. q̄ꝛ ſicut in deſerto
ſunt beſtie ſilueſtres. ſic i mūdo ſunt pctōꝛes
⁊ ſicut qn̄ ſciduntꝛ magne arboꝛes in deſer/
to commouetur deſertum ⁊ facit magnuꝫ ſo/
num in terra ⁊ in nemoꝛe. ſic i oꝛdinibus com
mouetur tota xp̄ianitas. ieiunādo ꝑ tres di/
es q̄ttuoꝛ tempoꝝ. Jō vt de⁹ faciat illos quos
aſſumit ad ſacros oꝛdīes dignos. Dic ꝙ ſunt
ſeptē oꝛdīes. Prim⁹ oꝛdo ē hoſtiariat⁹. ⁊ q ē
in illo oꝛdine dꝫ cuſtodire poꝛtas. Secūdus
lectoꝛatus. q ergo ē in tali oꝛdine dꝫ legere le
ctiones i choꝛo. Terti⁹ ē exoꝛciſtat⁹. ꝯſtitut⁹ i
tali eē dꝫ ꝯiuratoꝛ demonū: expellēdo demo
nes a coꝛꝑib⁹. Quart⁹ oꝛdo eſt accolitat⁹. de
bent gᵒ accoliti ponere cādelas ante altare ⁊
poꝛtare. et iſti q habēt iſtos paruos oꝛdines
pn̄t recipere vxoꝛes. Maioꝛes oꝛdines ſūt. ſ.
ſubdiaconat⁹. diaconat⁹: ⁊ pꝛeſbyteratus. ⁊ i
quolibet oꝛdine taꝫ de maioꝛibus ꝙ̄ de mioꝛi
bus datur caracter idelibiꝛ. et ꝯmouebit dn̄s
deſertum cades. ſ. ſanctam xp̄ianitateꝫ. q̄ꝛ illi
q nō ſūt de xp̄ianitate non pn̄t recipere oꝛdi/
nes. et q oꝛdinati ſunt pn̄t dicere. Ut ſine ti/
moꝛe de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ liberati: ſeruia
mus illi. Jn ſctitate ⁊ iuſtitia coꝛā ipo: oībus
diebus nr̄is. Luc. i. Nota liberati. ſ. d̄ deſerto
mundi: poſuiſti nos in oꝛto eccl̄ie ſctē tue. Jō
dic̄. Vox dn̄i ꝯcutientiſ deſertū. ¶ Septia vox
eſt. Vox dn̄i ꝑparantiſ ceruos. ecce ſacr̄m ex/
treme vnctionis q̄d ꝑparat ceruos. Dic quō
inꝛ alia aīalia plus ſaltat ceruus ⁊c̄. ſic aīa ab
oꝛe coꝛꝑis ſaltat ad celū. Hic aūt dicunꝛ cer/
ui. q̄ꝛ ꝑparande ſūt ad ſaltādū ꝑ vnctionem.
Jō dic̄. Vox dn̄i pꝛeparantiſ ceruos. Jſta vox
eſt foꝛma huius ſacramēti q̄ ꝓcedit ab oꝛe ſa
cerdotiſ. Sacerdotes vngendo infirmū dicūt
vocem dn̄i. videlꝫ. Per iſtam vnctionē ⁊ ſuā
piiſſimā miam indulgeat tibi dn̄s qcq̄d pec/
caſti ꝑ viſum vel ꝑ aliū ſenſuꝫ tangēdo ptē
⁊c̄. et q̄ tangi honeſte pn̄t oēs alie ꝑtes inclu
dunꝛ i coꝛꝑe. Cū. n. coꝛpus vngiꝛ pctā oblita
vel alie inclinationes pctōꝝ q̄ poterāt ſalteꝫ
impedire remittunꝛ. De hoc dauid dic̄. Qui
ꝑfecit pedes meos tāq̄ꝫ ceruoꝝ ⁊ ſup excelſa
ſtatuens me. pſ̄. xvij. Nota q ꝑfecit ꝑ hoc ſa/
cramentū ⁊c̄. ſꝫ hoc ſacr̄m nō dꝫ dari niſi i ar/
ticulo moꝛtiſ ⁊ niſi petat. ⁊ iō dꝫ peti in cōione

⁊ tunc pōt dari poſito caſu ꝙ ꝑdat intellectū
vel etiam viſum omnium ſenſuum: ex quo ani
ma ſtat in corpore. Ecce quare dicit thema.
Extollens vocem quedam mulier ⁊c̄.
¶ Feria.ij.poſt dn̄icā.iij.xl. Sermo primus.
q Uanta audiuimꝰ facta in capharnauꝫ: fac ⁊
hic i pr̄ia tua. Luc.iiij. Hoc v̄bum
dat mihi motiuū p̄dicādi ⁊ decla-
rādi vob̄ opa p̄ncipalia q̄ fecit xp̄s in hͦ mū
do. Sꝫ pͦ ſalutet vir.ma. Quāta audiuimus
facta in capharnaū ⁊c̄. Pro itellectu iſtiꝰ v̄-
bi ſciendū ꝙ xp̄s in puericia ſua fuit nutritus
in ciuitate nazareth poſtꝙ̄ rediȷ̄t de fuga egy
pti q̄uſqꝫ fuit.xxix.ānoꝝ ⁊ ab hoībꝰ reputaba
tur ſctūs hō. ſꝫ non p̄dicabat nec faciebat ibi
miracula. Et q2 tm̄ fuit ibi moratus: iō fuit di
ctus ieſus de nazareth. Matth.ij. Veniēs.ſ.
de egypto habitauit in ciuitate q̄ vocat̄ naza
reth: vt adimpleret̄ qḋ dictuꝫ ē ꝑ ꝓphas qm̄
nazareꝰ vocabit̄. Poſtꝙ̄ aūt fuerat.xxx.āno
rū ⁊ voluit incip̄e p̄dicare ⁊ miracula facere
volens ſe oñdere verū deū ⁊ hoieꝫ: receſſit de
nazareth ⁊ venit in ciuitatē capharnaū: ⁊ ibi
icepit p̄dicare ⁊ miracula facere. illuminare
cecos. ſurdos audire. mutoſ loq. claudos am
bulare. mortuos reſurgere ⁊c̄. Et ois ppl's ſuſ
pēſus erat audiēs illū. Luce.xix. Neqꝫ mirū:
audire v̄ba ab ore dei incarnati. Relicta ci-
uitate nazareth venit ⁊ habitauit in ciuitate
capharnaum maritima. ⁊ incepit p̄dicare. Et
exiȷ̄t fama hec.ſ. p̄dicatiōis ⁊ miraculoꝝ i vni
uerſaꝫ terrā. Matthei.iiij. qḋ audiētes illi de
ciuitate nazareth reputabāt ſe a xp̄o eē deſpe
ctos: q2 ibi nihil horū fecerat. iō erāt ꝯ eū idi-
gnati. Deinde xp̄s p̄dicādo rediȷ̄t i nazareth
Ad quē venerūt rectores ciuitat̄ dicētes ſibi.
Quāta.i.valde magna audiuimus facta ⁊c̄.
Pꝫ thema ad lraꝫ. Sed mō volo ipſuꝫ ſpūa
liter ꝯtractare. Xp̄s in ciuitate extranea.ſ.in
patria iudeoꝝ. q noluerūt ipſuꝫ recip̄e vt dn̄ꝫ
iuxta illud Jo.i. In ꝓpria venit ⁊ ſui eū non
receperūt.ſ. tanꝙ̄ deū ⁊ ſaluatorē mūdi. imo
ſe alienauerūt ab eo multa fecit miracula. Sꝫ
terra xp̄ianoꝝ ē terra ꝓpria xp̄i: q2 ipſum re-
cepit ꝑ verā credētiā ⁊ deuotā obedientiam.
Jō deuoti xp̄iani pn̄t deo dicere. Quanta au
diuimꝰ facta in capharnaū.i.in terra iudeoꝝ
fac ⁊ hic in patria tua.ſ.in xp̄ianitate ꝑ imita
tionē. Nō ſeptē opa p̄ncipalia q̄ fecit xp̄s in
patria aliena.ſ.in pr̄ia iudeoꝝ. ¶ Primū fu-
it.ſ. humilis icarnatio. ¶ Paup̄ conuerſatio.
¶ Certa p̄dicatio. ¶ Dura paſſio. ¶ Pia de
ſcēſio. ¶ Vera reſurrectio. ¶ Alta aſcenſio.
De his poſſumꝰ dicere xp̄o. Quāta audiui-
mus ⁊c̄. Jdeo dn̄e fac ⁊ hic in pr̄ia tua ꝑ mo
ralē imitationē. ¶ Pm opus nōbile ⁊ mira-
bile qḋ fecit xp̄s in terra iudeoꝝ ꝓ nr̄a redē-
ptiōe fuit humilis icarnatio. Maxie ſi vultis
attēdere ad iſtā ſpeculatōeꝫ deꝰ fecit decē gra
dus creaturaꝝ ſpūaliū ⁊c̄. Qn̄ gͦ dr̄. filiꝰ dei
fuit incarnatꝰ. ſic itelligit̄ ꝙ deſcēdit ⁊ humi-
liauit ſe ifra decē gradus creaturaꝝ ſpūaliuꝫ
⁊ corꝑaliū. Jdeo maiꝰ opꝰ qḋ deꝰ vnꝙ̄ fecit
vel faciet fuit ꝙ deus fieret homo: ⁊ hō fieret
deꝰ. De iſto ope dicit apl's. Qui cū in forma
dei eſſet nō rapinā arbitratꝰ eſt eē ſe eq̄lē deo
ſꝫ ſemetipſum exinaniuit formā ſerui accipi-
ens: ⁊ habitu iuētus vt hō. Phil.ij. Nota ra
pinā.i.vſurpationē. Ecce hic humilis icarna-
tio. Jō dn̄e. Quāta audiuimꝰ facta ⁊c̄. fac ⁊
hic.ſ.in nobis. vt des in cordibꝰ nr̄is.ſ. humi-
litatis v̄tutē. vt humiliemur a pōpis: vanita-
tibꝰ ⁊c̄. exēplo xp̄i. Qn̄ ergo aliq̄s dn̄s ꝑlatꝰ
vel dn̄a humiliat̄ dimittēdo pōpā: vel vanuꝫ
ornatū ⁊c̄. Ecce hic opꝰ icarnatiōis xp̄i mora
liter qḋ facit iter nos. iuxta ſuam doctrinam.
dicēs. Matth.xi. Diſcite a me. Dn̄e: ⁊ quam
lectionē. Rn̄dit. Q2 mitis ſuꝫ ⁊ humilis cor
de. Dn̄e. Et qd habebimꝰ ex hoc. Jō dicit in
uenietꝭ requiē aiabꝰ vr̄is. Nota ꝙ in paradi-
ſo nullus iueniet domū ad q̄eſcēdū niſi in hͦ
mūdo ipſaꝫ edificet. Nota ꝯ illos qui in hoc
mūdo edificāt magna edificia ⁊ poſſeſſiones
⁊c̄. ⁊ nō curant edificare in celo: nec vnā ꝑuā
cellā. Quidā in ꝑtibꝰ moſille q plures viuēs
edificauerat domos: in agone ſuo ſtatim mo
riturus ꝯq̄ſtꝰ eſt di. O inq̄t plures edifica-
ui domos: vtinā paruulā vel vnā cellulā edifi
caſſem in celis. Modus edificādi in celo eſt
nō expēdere i mūdo oia in vanitatibꝰ: ſed ex-
pēdere vnaꝫ ꝑtē in opibꝰ mie. Verbigr̄a. Si
habetꝭ q̄nqꝫ florenos in redditibꝰ expendite
q̄ttuor in neceſſitatibꝰ vr̄is ⁊ vnū i opibꝰ mie.
Hoc mō edificab̄ domū in p̄adiſo ad q̄eſcen
dū poſt hāc vitā. Dico quō a deo oibꝰ hoibꝰ
ſtatutū eſt ſel' mori ꝯtrā ad corpꝰ. ⁊ poſt hoc
iudiciū ꝯtum ad aiaꝫ. Heb.ix. Et qn̄ ille q ni
hil edificat in alio mūdo morit̄: miſa illa aia
dure repellit̄ a xp̄o: ⁊ mittit̄ ad hoſpiciū miſe
roꝝ.ſ.ad ifernū. Sꝫ illi q edificauerūt cū gau
dio recipiunt̄ a xp̄o leta facie. Ecce q̄re dicit.
⁊ inuenietꝭ requiē aiabꝰ vr̄is.ſ. poſt mortē cor
poris. Et ꝯcordat aplus di.in pͣ bonoꝝ. Sci-
mus qm̄ ſi terreſtris domꝰ nr̄a huiꝰ habitatio
nis diſſoluat̄ ꝙ edificationē ex deo habemꝰ

domū nō mānufactā: ſꝫ eternā i cel'.ij.ad Coꝝ.
v. ¶ Scōm opus mirabile fcm̄ a xp̄o i iudea
fuit paup̄ ꝯuerſatio. i tm̄ ꝙ nūꝙ̄ fuit aliq̄s ita
paup̄. q2 ſm̄ ꝙ dicūt euāgeliſte nūq̄ portabat
pecunias vl' eſcas. Sꝫ ibat p̄dicādo de villa i
villā. Et poſt ſmonē ſi aliq̄s iuitauerat cū ad
prādiū di. Magr̄ ex q̄ dediſti nob̄ bonū pran
diū ſpūalē ⁊c̄. [illegible]ſs hēbat duo remedia. Vnū
tp̄e meſſis. de q̄ ponit̄. Mat.xij. vbi dr̄. Abiȷ̄t
ieſus ꝑ ſata ſabboto: diſcipuli aūt eiꝰ eſurien-
tes ceperūt vellē ſpicas. Aliud: q2 ibat betha
niā ad domū marthe. Jdē ſi iuitabat̄ ad dor-
miēdū. al's ibat cū diſcipulis ſuis in deſertuꝫ.
Ecce hic paup̄rima ꝯuerſatio. de hoc dīc ipſe
met. Mat.viij. Vulpes foueas̄ hn̄t ⁊ volucres
celi nidos: filiꝰ aūt hoīs nō hꝫ vbi caput ſuuꝫ
reclinet. Jō dn̄e q̄nta audiuimꝰ ⁊c̄. fac ⁊ h̄ in
pr̄ia tua. Q2 nō poſſumꝰ ſuare tātā paupta-
teꝫ vt nos audiuimꝰ: expellat̄ a nob̄ pctm̄ aua
ritie vt ſimꝰ paupes de pecunia de malo iniu
ſto ⁊ nihil hēamꝰ ꝑ rapinā: vſurā: vl' furtū: vl'
ſymoniā. nec ꝑ caliūniā. tūc xp̄s ſilitudiarie ⁊
moralr̄ paup̄ ꝯuerſat̄ inī nos. Jux̄ illud.ij.ad
Coꝝ.viij. Scitis gr̄aꝫ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: qm̄ ꝑꝑ
nos egenꝰ factꝰ eſt cū eēt diues. vt eiꝰ inopia
vos diuites eſſetꝭ ⁊ vos ditaret. Sꝫ ſingularit̄
caueatꝭ a diuitȷ̄s de bonis iniuſte acq̄ſitis. q2
nūꝙ̄ hn̄t bonū finē: imo ad iſtar pomi corru-
pti ſe hn̄t. qḋ corrūpit alia poma. Jō qui vult
ꝯſeruare pecunias reſpiciat albū: florenū: vel
denariū ſi eſt ibi v̄mis rapine vſure ⁊c̄. Dicat
nolo aiaꝫ meā xp̄i ſanguine redēptā ⁊ ſctiſſi-
me trinitat̄ increate ymagine iſignitā ꝓ trāſi
torȷ̄s diuitȷ̄s et̄nis obligare incēdȷ̄s. Bn̄ndi
eiꝰ q pōt dicē deo gr̄as. q2 nihil hēo male in-
iuſte acq̄ſitū. ſic erit̄ diuites. Jō dicit xp̄s. Vi
dete ⁊ cauete ab oi auaritia. Lu.xij. ¶ Tertiū
opus fuit certa p̄dicatio q2 ipſemet deꝰ icar-
natꝰ ore ꝓprio reuelauit ⁊ p̄dicauit ſecreta fi
dei ad cognoſcēdū illā magnā xp̄i hūilitatē.
Nō ſilitudinē ḋ rege q p̄conizaret ordiatōes
ſui ꝯſiȷ̄ vt maior fides adhiberet̄. Jdē ḋ xp̄o
in ꝯſilio ſecreto ſctē trinitat̄ fuerūt ordinata
ſecreta fidei catholice. Et lꝫ hr̄et angelos ⁊ ꝓ
phetas̄ q̄s poterat mittē ad p̄conizādū. tm̄ ip̄e
eq̄tauit.ſ.in equo correctiōis ſue: ⁊ cū tuba p̄
dicatiōis publicauit ſecreta fidei.ſ. doctrinaꝫ
euāgelicā. vt gētes meliꝰ crederēt ⁊ v̄itatē fi
dei ſine dubio tenerēt. Q2 oēs aliȷ̄ ſuert pctō
res.i.Jo.i. Si dixerimꝰ qm̄ pctm̄ nō hēmus
ipſi nos ſeducimꝰ ⁊ v̄itas in nob̄ nō ē. Solus
xp̄s fuit ſine pctō q nec falli nec fallē nec pec
care nec errare potuit. Jō abſqꝫ oi dubio tenē
de ſunt v̄itates fidei catholice. Secꝰ ſi aliq̄s
aliꝰ a xp̄o publicaſſet poſſet aliq̄s dubitare.
q2 teſte Joāne Jo.i. ⁊ i. Jo.iiij. Deū nemo vi
dit vnꝙ̄: vnigenitꝰ filiꝰ eiꝰ q ē in ſinu pr̄is ip̄e
enarrauit illū nob̄. Jdeo dicit apl's.ij. Thi.i.
Scio cui credidi ⁊ certꝰ ſum. Jō dn̄e. Quāta
audiuimꝰ ⁊c̄. fac etiā hic in pr̄ia tua: Nō opti
mū ꝯſiliū b̄ti Jero. dicētis ꝙ q̄libet die debe-
mus dicē. Credo.ſ. mane ⁊ ſero. ⁊ iſto mō cor
ꝯfirmat̄ i fide catholica: al's ꝑdit̄ paulatiꝫ. Jō
nos eccl'iaſtici mane ⁊ ſero dicimꝰ.ſ. in matu
tinis. ꝑ ̄: ⁊ cōpletorio. Credo. iux̄ ordinationē
eccl'ie. Jō aplus Ro.x. Si ꝯfitearis in ore tuo
dn̄m ieſuꝫ: ⁊ i corde tuo credideris ꝙ deꝰ ſu-
ſcitauit illū a mortuis: ſaluꝰ eris. ¶ Quartuꝫ
opꝰ mirabile a xp̄o fcm̄ in iudea fuit dure paſ
ſiōis.ſ. in cruce. Nō q2 ſciebat ⁊ videbat ꝙ to
tū genꝰ humanū erat ꝯdēnatū ⁊ ſniatum ad
furcā iferni. Cui xp̄s ꝯpatiēs dixit deo patri.
Ego ſolus ſuſpēdar in lignuꝫ crucis ne aliq̄s
mihi credēs ⁊ obediēs de cetero ſuſpēdat̄ in
furca iferni. Ecce rō ſue dure paſſiōis. Auctas
Xp̄s ſel' ꝓ pctis nr̄is mortuꝰ eſt iuſtꝰ ꝓ iniu-
ſtis. vt nos offerret deo.i. Pet.iij. Ac ſi filius
regis vellet ſuſpēdi ꝓ latronibꝰ liberādis. O
ieſtimabilis amor. ſi filiꝰ dei iuſtꝰ ⁊ ſine pctō
ꝓ iniuſtis ⁊ pctōribꝰ. gͦ dn̄e fac ⁊ h̄ i pr̄ia tua
vt.ſ. nos crucifigam nō real' vt xp̄s: ſꝫ moralr̄
ſ. clauo ꝯfeſſiōis in manu dextra. Q2 ꝯfeſſio
ducit hoiem de ſiniſtra.ſ. culpe ad dexteram
gr̄e. Clauo puie i ſiniſtra. ⁊ clauo bonoꝝ ope
rū in pedibꝰ. Jō ſcriptura. Qui xp̄i ſūt carnē
ſuā crucifixerūt cū vitȷ̄s ⁊ concupiſcētȷ̄s. ad
Gal.v ¶ Quintū opꝰ fuit pia ſiue ſctā deſcē
ſio.ſ. aie ad lymbū ſctōꝝ patrū. ac ſi rex iret ꝑ
ſonalr̄ ad captionē ꝓ liberatiōe captiuoꝝ. q-
bus ipſe miſericordit̄ ꝑcēt: cū tm̄ poſſet mittē
michaelē vl' aliū. Ecce opꝰ ſingulare. de quo
Zach.ix. Tu v̄o i ſanguie teſti tui emiſiſti vin
ctos tuos de lacu i q̄ nō erat aq̄. Dn̄e fac etiā
h̄ i patria tua. Nō quō xp̄s voluit deſcēdere
ad ſctōs q erāt i lymbo. Qui erāt pr̄es xp̄i ſꝫ
hūanitatē ipos honorādo: ⁊ exēm nobis dan
do honorādi parētes i hoc mūdo. ⁊ deſcēdē
di ad eos ſi ſunt i purgatorio ꝑ ſuffragia. cō-
plēdo teſtā. q̄ ſtati ſentiūt refrigeriū. Auctas
Qui ſm̄ ſpm̄ ſunt q̄ ſūt ſpūs ſentiūt. Ro.viij.
Al's ꝯq̄runt̄ ⁊ petūt iuſtitiā. iō dīc ſcptura.ij.
Mach.xij. Sctā gͦ ⁊ ſalubris ē cogitatio ꝓ
defunctꝭ exorare: vt ⁊c̄. ¶ Sextū opꝰ mirabi-
le fuit v̄a reſurrectio.ſ. in die paſche. qn̄ aia ḋ
lymbo rediȷ̄t ad corpꝰ ⁊ ſurrexit de ſepulchro.
Dic quō in paſſiōe hūanitas fuit diuiſa: ſꝫ nō

diuinitas.Ad h declarādū nota ſilitudinem ꝺ pomo q̄ diuiſo i duas ptes nō diuidit odoꝛ Uel nota ſilitudinē i ſplēdoꝛe ꝺ criſtallo.Sic cogitate ꝙ xp̄i humanitas ſit vt petia de criſtallo plena diuinitate ex ꝯiūctōe pſonali.q̄ diuiſa ſplēdoꝛ diuinitatis remāſit cū vtraqꝫ pte.ſ. cū coꝛpe i ſepulchꝛo.⁊ cū aīa in lymbo.pp qꝺ vtrūqꝫ hēbat poſſe i īfinitū reſurgēdi.Jō xp̄s Jo.x.Nemo tollit aīaꝫ meā a me.ſ. me iuito: ſꝫ ego pono eā.⁊ ptātē hēo ponēdi aīaꝫ meā: ⁊ ptātē hēo iterū ſumēdi eā.Jō dñe :q̄nta audiuim⁹ ⁊c̄.Fac etiā hic in pr̄ia tua.vt.ſ. coꝛp⁹ nr̄m ⁊ aīa reſurgāt moꝛalr.Coꝛp⁹ aūt pctōꝛis iacet moꝛtuū in ſepulchꝛo pcti moꝛtal. ⁊ aīa in iferno ſepulta.i.ꝯdēnata.ſꝫ reſurgūt ꝟtute diua qn̄ aīa dimittit pctm̄ ſupbie vl̄ auaritie vl̄ luxurie ⁊c̄.Tūc coꝛp⁹ recipit aīaꝫ qn̄ ei⁹ ipe rio hūiliat ⁊ fac opa mie.Auctas. Quō xp̄s ſurrexit a moꝛtuis p gl̄iā pr̄is ita ⁊ nos in nouitate vite ambulem⁹.ad Ro.vi. ℂ Septi^m op⁹ ⁊ cōpletiuū alioꝝ fuit alta aſcēſio.qn̄ coram ꝟgīe mr̄e aplīs ⁊ diſcipul aſcēdit i celū.Jo. xvi.Exiui a pr̄e ⁊ veni in mūdū:⁊ iteꝝ relinq̄ mūdū ⁊ vado ad pr̄eꝫ.Dñe fac ⁊ h i pr̄ia tua Dic quō bis i die debem⁹ aſcēdē in celū.non coꝛpe:qꝛ vſqꝫ ad diē iudicij coꝛp⁹ nō pōt aſcēdere in celū:ſꝫ ſpū.ſ.māe ⁊ ſero oꝛādo.qꝛ ōro ē aſcēſus mētis in deū.vt dic̄.Dam.Dic modū oꝛādi ad iſtar illi⁹ q vult ſupplicare pape vl̄ regi:cui ſunt tria necia.P° vt camera ſibi apiat.Scōo ē ſibi necīū vt exhibeat reuerētiam regi.3° vt dicat ſuā ſupplicationem.Sic crux xp̄i clauis eſt padiſi.vt dicit Raban⁹.q̄ apit poꝛtā camē xp̄i.Ūnde modū ſignificādi vl̄ extēde man⁹ in modū crucis vt moyſes faciebat ⁊ ſacerdos in miſſa.Deīde igreſſo ſpū capite diſcoopto etiā genub⁹ flexis ponat ſe ad pedes ieſu xp̄i.ſ.cogitādo cū quo loqt hō. Deide pn̄ta tuā ſupplicationē.ſ.ōrōnē.Jdeꝫ dōm cū qs oꝛat deū aut ꝟginē ⁊c̄.Dic ꝯ illos q oꝛāt ſe iduēdo ⁊ calciādo.Jō aplus.i.Coꝛ. xiiij.Si oꝛē lingua.ſpūs me⁹ oꝛat:mens autē mea ſine fructu ē. Qui ſubdit . Quid g° eſt. Oꝛabo ſpū:oꝛabo ⁊ mēte.Pſallā ſpū:pſallā ⁊ mente.Exemplū pulchꝝ vide de ōrōne.pumo libꝛo apū.xij.ca.de comite campanie qui diſpoſuit pꝛo ſe oꝛaturum.

ℂFeria.ij.poſt.iij.dñicā.xl.Sermo.ij.

Tranſiens p mediū illoꝝ ibat.Lu. iiij.Scdm̄ euāge^m hodiernū declarat nob vnā pulchrā defenſionem quā fecit xp̄s ꝯ vnā malā ꝯclōnē vel rephēſionem quā fecerunt ſibi iudei ciuitat nazareth. Pro q̄ ſciēdū ꝙ xp̄s in ſua pueritia fuit nutritus in ciuitate nazareth q̄uſqꝫ habuit.xxx.annos vbi nō pdicauit nec miracla fecit. ſꝫ viuebat iter eos multū deuote vtēs vt dicunt doctoꝛes lfales.arte ſeu officio Joſeph.Et qꝛ in nazareth.fuit nutrit⁹ ⁊ tm̄ moꝛat⁹:iō vocatur ieſus de nazareth. Mat.ij.Ueniēs.ſ.de egypto hitauit in ciuitate nazareth.Poſt baptiſmū quē a ioāne ſuſcepit ⁊ q̄dragefimā quā iciūauit iuit capharnaū.ibi icepit pdicare:⁊ miracula facē. Mat.iiij.Relicta ciuitate nazareth venit ⁊ hitauit in ciuitate capharnaum maritima.Exide icepit pdicare.Pꝛedicatio eni xp̄i ⁊ miracula diuulgabant p totā terraꝫ ⁊ fama venit in nazareth.pp qꝺ illi de nazareth erāt idignati ꝯ eū qꝛ ibi nō fecerat miracula illa.deide xp̄s venit i ciuitatē nazareth. Rectoꝛes aūt ciuitat ⁊ etiā alij de ciuitate indignati ꝯ xp̄m.dixerūt ſibi.Quare in alijs ciuitatibus faciebat miracula ⁊ non in ciuitate ſua nazareth vbi erant tot infirmi.Chꝛiſt⁹ autem defendit ſe tripliciter.ſ.

Per veram ſapientiam.
Per certam experientiam.
Per firmam patientiam.

De 3° dic̄ thema.Trāſiens ⁊c̄.ℂ Dico p° ꝙ xp̄s rn̄dit excuſans ſe p verā ſapiaꝫ de maliciosa rephēſiōe iudeoꝝ.De h° in pn° euangelij. Dixerūt phariſei ad ieſuꝫ.Quāta audiuim⁹ fcā i capharnaū:fac ⁊ hic i pr̄ia tua.Dic quō qn̄ venit Jeſus in nazareth itrauit ſynagogā vbi phariſei ꝯgregati dixerūt ſibi.Quāta ⁊c̄. Rn̄dit xp̄s p verā ſapiaꝫ ſapiēter dās rōnem di.Amē dico vob qꝛ nemo ꝓpha ē acceptus i pr̄ia ſua.Que qdē rn̄ſio ē magne ſapie. Declarat p regulā phie.Qm̄ in oī actōe nāli nō ſolū regrit ꝟt⁹ ſeu potētia agent ſꝫ etiā regrit diſpō materie.Nā actus actiuoꝝ ſūt i patiēte pdiſpoſito.vt pꝫ de igne cui⁹ ꝟtus ē cōburere ſꝫ nō niſi in mā̄ diſpoſita.qꝛ nō cōburet lapides.Jta in miraculis nō ſolū regrit potentia dei.ſeu ꝟt⁹ p̄ deuote:ſꝫ etiā regrit diſpoſitio illo q dꝫ recipe ſanitatē:vt ſit bon⁹ ⁊ fidelis.⁊ nō malicioſus.Cū g° xp̄s hēt īfinitā potētiā ⁊ ꝟtutē ad faciēdū miracula:adhuc tn̄ volebat diſpōnē in mā̄.Et qꝛ illi de ciuitate nazareth nō erāt diſpoſiti:qꝛ nō hēbāt deuotionem ad xp̄ꝫ.imo deridebāt eū dicētes.Nōne h eſt filius ioſeph ⁊ vn̄ huic hec oīa.Et nō credebāt i eū.Rō.qꝛ vixerat iter eos ⁊ cognoſcebāt eū a pueritia.⁊ pr̄eꝫ eius putatiui ⁊ mr̄eꝫ ei⁹.iō nō erāt diſpoſiti.Un̄ lꝫ xp̄s hret potētiā ⁊ ꝟirtutē īfinitā tn̄ nō ſeq̄bat effect⁹ ex idiſpoſitiōe materie.Sꝫ illi de ciuitate capharnaū hēbāt ad xp̄m magnā deuotionē ⁊ reuerētiā ⁊ honoꝛē di.Pꝛopha magn⁹ ſurrexit in nob ⁊ qꝛ ꝺs viſitauit plebē ſuā.Lu.vij.Et pp fidē coꝛū ⁊ deuotionē xp̄s curabat eos. Et pp h° qn̄ dixerūt ſibi.Quāta.i.multa audiuim⁹.Rn̄dit. Amē dico vob.q.d.alia eſt rō illoꝝ.⁊ alia h. qꝛ hic nō credit:ſꝫ ibi credūt.Mar.vi. Abijt ieſus in pr̄iā ſuā:⁊ ſeq̄bant euꝫ diſcipuli ei⁹:⁊ nō poterat ibi ꝟtutē vllaꝫ facē:niſi ꝙ paucos īfirmos ipoſitis manib⁹ curauit. et mirabant pp incredulitatē eoꝝ.Nō nō poterat.ſ. ꝺ ptā te oꝛdīata qꝛ regrit diſpoſitio.pꝫ xp̄i rn̄ſio ad lraꝫ.Moꝛalr ſup h°.Quāta audiuim⁹ fcā ⁊c̄. Jdē poſſum⁹ nos dicē xp̄o. Quanta audiuimus facta ⁊c̄.i terra iudeoꝝ īfideliū:fac ⁊ hic in pr̄ia tua.ſ.in xp̄ianitate . Nota hic ſeptem opa pncipalia q̄ fecit xp̄s i iudea.Uide i pcedenti ſmōe breuit.Uel dic de miraculis illis Ceci vident:claudi ambulāt. Matthei.xi.pout habes ſupꝛa i tertio ſermone tertie dominice aduentus domini.qui incipit. Renūcia te ioanni.ℂ Dico ſecūdo ꝙ xp̄s rn̄dit defendens ſe p certam experientiā.quā dedit de ſacra ſcriptura dicens ꝙ multi ꝓphete fuerunt q in patria ſua non fecerunt miracula.ſed in alia di.Jn veritate dico vobis : multe vidue erāt in diebus Helye in iſrael qn̄ clauſum eſt celū annis tribus ⁊ mēſib⁹ ſex.cū facta eēt fames magna in omni terra.⁊ ad nullā illarum miſſus eſt helyas:niſi in ſarepta ſydonie ad viduam.Et multi lepꝛoſi erant in iſrael ſub helyſeo ꝓpha.⁊ nemo eoꝝ mūdat⁹ eſt niſi Naaman ſyrus.pꝫ g° quō xp̄s rn̄dit p certā experientiā:vbi tāgit duas cās ſiue hyſtoꝛias.dicatur breuit.pma hr.iij.Reg.xvij. de ꝓpheta Helya q erat de iudea:⁊ deus miſit euꝫ ad viduam extraneaꝫ.ac ſi de bꝛabantia de⁹ mitteret aliquem ad coloniā. Secunda hyſtoꝛia habet.iiij.Reg.v.de ꝓpheta heliſeo qui ſanauit.Naaman extraneum.Ecce quare dicit xp̄s.Jn ꝟitate dico vob ⁊c̄. Modo pꝫ rn̄ſio p certā experientiā ⁊c̄.Moꝛaliter ſi iſtas duas hyſtoꝛias volumus cogitare:ſiue litteraliter ſiue moꝛaliter.pꝫ ꝙ viduis oꝛphanis: infirmis:⁊ pſonis miſerabilibus debemus ſubuenire ⁊ defendere.Et oppoſitū eſt magnum pctm̄.Et deus facit ſingularē punitionē de illis q pſequunt pſonas miſerabiles in h° mūdo ⁊ etiam in alio.Jdeo Exod.xxij. Uidue ⁊ pupillo non nocebitis. Si leſeritis eos vociferabunt ad me:⁊ ego audiam clamoꝛem eoꝛuꝫ. Maxime in iudicio de⁹ puniet tales.Dauid pſ̄.lxvij. Turbabuntur a facie eius patris oꝛphanoꝛum ⁊ iudicis viduaruꝫ.Xp̄s eſt pr̄ oꝛphanoꝛum ⁊ iudex viduarū.Secundo ſubueniendum eſt infirmis lepꝛoſis ⁊c̄. Secunda moꝛalitas iuxta intellectuꝫ ſpūalem. vidue ⁊ lepꝛoſo ſubueniēduꝫ eſt. Uidua.n.eſt anima quā xp̄s deſpōſauit in baptiſmo q eſt in celo cui aīe ſubueniendum eſt p ōrōnes miſſa ⁊c̄. Juxta ꝯſiliū dauid.pſ̄.cxxxi.Uidua ei⁹ bene dicens.ſ.de mane.bn̄dicā.ſ.de ſero.Naꝫ ſicut coꝛpoꝛi dant due refectiones:ita ⁊ aīe vidue. pauperes eius ſaturabo panibus . Paupes huius anime ſunt potentie.ſiue quinqꝫ ſenſus qui ſunt ſaturandi panibus oꝛationuꝫ:pꝛedicationū:ſermonum.Lepꝛoſus eſt coꝛpus per luxuriā ⁊ gulā.Sanat aūt p cōfeſſionem ꝓut figuratū fuit in curatiōe naamā lepꝛoſi.iuxta qꝺ pꝛecepit xp̄s decēꝫ lepꝛoſis di.Jte oſ̄dite vos ſacer.⁊c̄.Lu.xvij.Hec oſ̄ſio ſit in ꝯfeſſione ſacrali.ℂ Dico tertio ꝙ xp̄s rn̄dit per firmam patiam. Poſtqꝫ xp̄s rn̄derat iudeis p verā ſapiam ⁊ p certaꝫ expientiam:indignati iudei ſurrexerūt ꝯ xp̄ꝫ:⁊ eiecerūt eū ex̄ ciuitatem:⁊ duxerūt illū vſqꝫ ad ſupciliū montis vt pcipitarent eū. Jpſe aūt tranſiēs p mediuꝫ illoꝝ ibat.Patia ē necia vbi iam ꝟba nihil valent.Hic oſ̄dit xp̄s excellentiā coꝛpis gloꝛificati.ſ.ſubtilitatē trāſiens p mediū illoꝛū ibat ⁊ nō videbat.Jn q̄ pꝫ patia de iniurijs ſibi factis:qꝛ noluit ſe vindicare:ſꝫ patiēter receſſit ab eis.Queſtio.cum xp̄s veniſſet ad ſaluandū ſibi credentes ⁊ obedientes p moꝛteꝫ:q̄re noluit moꝛi illa moꝛte.Qꝛ ſi ipſe voluiſſet ita bn̄ fuiſſemus ſaluati ⁊ redēpti.Rō.ꝓ noſtra inſtructione noluit moꝛi illa moꝛte dādo nobis exempluꝫ ne moꝛiamur pcipitati.Dicat quō dyabolus facit hoīes aſcēdere i altū mōtem ſupbie per honoꝛes ⁊ dignitates ⁊c̄. De q̄ dd.loq̄ns dyabolo dic̄.Pꝛopt doloſ.ſ.tuos poſuiſti eis.ſ.in ymaginationē aſcendere deieciſti eos dum alleuarētur pſ̄.lxxij.Dic pꝛactice.religioſus qui ſtat ſimplr in ſuo monaſterio ſeruando regulam:obedientiā:paupertatē:⁊ caſtitatē.⁊ cerimonias ſui oꝛdinis.dyabolus nihil pt ꝯ eū.imo p viā planā vadit ad padiſuꝫ.Si dyabol⁹ ponit i coꝛde ſuo ꝙ aſcēdat:alīs nihil appciabit ⁊c̄.⁊ paulatim dimittit cerimonias ⁊c̄.ecce q̄re dicit ꝓpter dolos. Jdē de ſimplici ſacerdote dicente officiū ſuū deuote.nō curat de cōcubina:qꝛ nō ſufficiunt redditus.Si dyabolus ponit in coꝛde ſuo vt aſcēdat ⁊ fiat dn̄s ⁊c̄. Jdē de ſcholaribus

ſimplr vinctib⁹ cũ ſuis officijs q via recta va dũt ad padiſũ. Jõ dic dyabol⁹. Ego faciã euʒ aſcẽdẽ ꝛc̃. Nõ de vanitate. qꝛ null⁹ ẽ ↄtẽt⁹ vt fili⁹ ſit ſic pr̃: ſʒ ꝙ aſcẽdat. qꝛ notari⁹ nõ ẽ ↄtẽtus ꝙ fili⁹ ſu⁹ ſit notari⁹ ſʒ iuriſta. Jdẽ de iuriſta q nõ vult ꝙ fili⁹ ſu⁹ ſit iuriſta: ſʒ ꝙ ſit miles. Dic ↄ pñtes dãnatos q dimittũt filijs ꝛc̃. dececiſti eos. Jdẽ de mulierib⁹ q̃ qñ ſtãt i domo ſimplr nutriũt filias ꝛ ſuiũt ꝛ obediũt viris ſuis. Sʒ dyabolus põit i corde vt aſcẽdãt ꝛ deſcẽdãt ꝛc̃. Jõ xpus ſciẽs modũ dyaboli noluit mori pcipitat⁹. vt daret nob exẽm cauẽdi a tali morte. Et ſi ſum⁹ iã alte vt xps deſcẽdamus vt ipe humiliãdo nos. Job. xxx. Eleuaſti me ꝛ q̃ſi ſup vẽtum ponẽs eliſiſti me valide.

¶ Feria.iij.poſt.iij.dñicã.xl. Sermo vnicus.

Non dico tibi vſq ſepties ſʒ vſq ſeptuagies ſepties. Mat. xviij. Sermo nr̃ erit d̃ ſctõ euãgelio hodierno. et cõtinet multas bõas doctrias morales ab ore xpi ꝓlatas. Sʒ p⁹ ſalutẽ v. ma. Sctm̃ euãgeliũ cõtinet i ſumma qnqꝫ doctrinas morales ſaluationi noſtre multũ neceſſarias ꝛ proficuas.

- Prima eſt de fraternali correctione.
- Secunda de ſpirituali iuriſdictione.
- Tertia de exaudibili oratione.
- Quarta de acceptabili conuentione.
- Quinta de amicabili remiſſiõe.

De qnta loq̃t thẽa ꝓpo^m^. Nõ dico tibi ꝛc̃.

¶ P^a^ doctrina ẽ fraternalis correctio quõ qlibꝫ tenet ꝛ obligat corrigẽ ꝓxi^m^ ſuũ qñ videt ipꝫ errãtẽ ꝛ deficiẽtẽ. vel in pũcto errãdi: hõ tenet ipꝫ corrigẽ dulcit ꝛ fraternalit ſi credat vel ſpat ꝙ p ſuã fraternalẽ correctõeʒ corriget ꝛ emẽdabit. alẽs meli⁹ eẽt tacẽ. Rõ hui⁹ correctiõis ẽ qm̃ ds nõ ẽ ↄtẽt⁹ ꝙ qlibet ꝓcuret ſibi ſoli ſaluationẽ: ſʒ etiã ꝓxio ſuo. Null⁹ dicat. qd ad me de tali: ſufficit mihi ꝙ ego non faciã malũ. qm̃ ds dedit pceptũ d̃ dilectiõe ꝓximi di. Diliges ꝓxi^m^ tuũ ſicut teipꝫ. ꝛ ds mãdauit oib⁹ ꝛ vnicuiqꝫ de ꝓxio ſuo. et ſic qlibꝫ curã hr̃e dꝫ ↄſeruãdi nõ ſolũ bonũ ꝓpriũ: ſed etiã bonũ ꝓximi. ꝛ nõ ſolũ corpus ꝓpriũ: ſed etiã ꝓximi. ꝛ nõ ſolũ aiaꝫ ꝓpriã: ſʒ etiã aiaꝫ ꝓximi. ꝛ pluſq̃ corp⁹ ꝓpriũ. Nullus igit dicat qd ad me. Jõ dicit ſcptura ſacra. De⁹ mãdauit vnicuiqꝫ de ꝓxio ſuo. ſ. corrigendo. Eccli. xvij. De hac fraternali correctiõe dicit xps in pn̄° euãgelij. Si peccauerit i te frat tu⁹: vade ꝛ corripe eũ int te ꝛ ipꝫ ſolũ. Si te audierit lucratus es frẽʒ tuũ. Si ãt te nõ audierit: adhibe tecũ vnũ vel duos vt i ore duoꝝ vel triũ ſtet oẽ vbũ. ꝙ ſi nõ audierit eos: dic eccie. Si aũt eccíaꝫ nõ audierit: ſit tibi ſicut ethnicus ꝛ publicanus. Nõ quõ ſi q̃ttuor ↄditiões gẽtiũ ſiue g̃dus. de qbus ds dat doctrinã q̃lit ſit corrigẽdi i ſuo g̃du. Quidã ſt ſimplices ꝛ corrigibiles. qdã ſt elati ꝛ pſũptuoſi. q̃dã ſt duri ꝛ ꝓterui. qdã ſt iniq ꝛ malicioſi. pmi libent ſuſcipiũt correctionem. dicẽdo correctori. gřas ago. ego cognoſco ꝙ me marie diligitis. Et de iſtis dat nob xps doctrinaꝫ correctiõis di. Si peccauerit i te ꝛc̃. i. ↄ te vel itra te. qꝛ i exponit ꝓ ↄ vel itra. Jtẽ qñ ſcis ꝙ ille fecit hoc pctm̃ ꝛ credis ꝙ ex tua fraterna correctione corriget: tũc vade ꝛ corrige eũ dulciter. ſ. charitatiue ꝛ reuerẽter. hoc mõ pſona ſimplex ꝛ corrigibilis optie ꝛ g̃tant recipit correctionẽ ꝛ ſic lucratus eris aiaꝫ eius ſecrete iter te ꝛ ipſũ ſolũ. Et ↄcordat apl̃s di. Frẽs: ſi poccupat⁹ fuerit hõ i aliq̃ delicto: vos q ſpiritales eſtis hmõi inſtruite in ſpũ leuitatis. Gal. vi. Secũdi ſunt elati ꝛ preſumptuoſi: qui nimis preſumunt d̃ ſe. De q̃bus dicit xps ꝙ ad tales corrigẽdos dꝫ hõ venire cũ teſtibus dicẽdo. Si mihi nõ creditis petatis a tali ꝛ tali q ſt bõe ↄſcie. ſi aũt pſumptuoſus dicit. ego itelligo ꝛ ſcio ita bñ ſicut vos ꝛ ipſi: ꝛ vult ſe excuſare. tũc adhibe vnũ teſtẽ vel duos. ſ. auctates noui ꝛ veteris teſti dicẽdo. quõ poteſtis excuſare vos. ecce qd dic ſcptura ſacra. et h ẽ qd xps dicit ibi. ſi aũt te nõ audierit ex ſua pſũptione adhibe tecũ adhuc vnũ vel duos ꝛc̃. vſqꝫ oẽ v̄bũ. Tertij ſunt adhuc ꝓteruiores: qꝛ peiores. qꝛ ſũt duri ꝛ proterui hñtes ſpm̃ ↄdictiõis. et ſtatim exponũt auctates dicẽtes. Meli⁹ itelligo ego q̃ꝫ voſ. Talibus eſt alius modus ſuadẽdus. ſ. allegando determinationẽ eccie vel alicuius ſcti doctoris. et ſic intelligit illud vbũ xpi. Dic eccie. qꝛ al̃s pctm̃ occultũ nõ poſſet ꝓbare. Jõ dicit. Si nõ audierit eos dic eccleſie. Allega determinationẽ eccie. Quarta ↄditio pſonaꝝ eſt iniquoꝝ ꝛ malicioſoꝝ q dicũt malũ de determinatiõe eccie: ꝛ de doctoribus ſctis. de qb⁹ dicit xps. ſit tibi ſicut ethnicus ꝛ publicanuſ. Cõtra tales dicit btũs Jo. Si q̃s venit ad vos: ꝛ hãc doctrinaꝫ. ſ. eccíaſticã ñ affert: nolite eũ recipe i domo nec aue ei dixeritis. Qui. n. dicit illi aue cõicat opib⁹ eis malignis. ij. Jo. ij. Nota de opibus malignis. ſ. deſpectiue loq̃ndo di. qd ad me de determinatione eccie vel pape vel doctoꝝ. ecce opera maligna.

¶ Secũda doctrina eſt ſpũalis iuriſdictiõis. quã hñt plati. eccíaſtici. ꝛ pbiteri ibi. Amẽ dico vobis q̃cũqꝫ ligaueritis ſup trã erũt ligata ꝛ i celis: ꝛ q̃cũqꝫ ſolueritis ſup terrã erũt ſoluta ꝛ i cel. Nota amẽ. i. certe. Et loq̃bat xps apl̃is ꝛ diſcipul tãq̃ plat ꝛ pſbr̃is: ꝛ i pſona ipoꝝ nob eccíaſticis. Hec iuriſdictio ſpũalis ſinglr oñdit ꝛ ſuat i ↄfeſſiõe ſacrali: i q̃ ↄfeſſor ſoluit ꝛ ligat. Soluit ãt cuʒ abſoluit a vicul pctõꝝ pctõrẽ: qꝛ quot pctã hꝫ aia tot vicul ẽ ligata i illo mẽbro p qd peccauit. Dic quõ aia hꝫ oia mẽbra vt corp⁹ ſʒ ſũt ſpũalia. Et ſi hõ peccat iurãdo ꝛc̃. vel ꝓximũ diffamãdo: aia ligat in gutture. Jdẽ de alijs. Auctas. Iniq̃tates ſue capiũt ipiũ ꝛ funibus pctõꝝ ſuoꝝ qſqꝫ ↄſtringit. Prouẽ. v. Jtẽ. Funes pctõꝝ circũplexi ſũt me. pſ̃. cxviij. Sʒ qñ pctã ↄfitet cũ ꝓpoſito nõ redeũdi ad pctã: ꝛ abſoluit a ↄfeſſore: ſolut⁹ ẽ ẽt i celo apud dñꝫ. Deinde ligat pniaꝫ iniũgẽdo. Sic bon⁹ medicus ſoluit ligamẽta ifirmis: ꝛ impoſita ſibi medicina ligat iteꝝ. Jta facit ↄfeſſor q ſoluit ligamẽta pctõꝝ. Deĩde ligat pniaꝫ. Hec corda pnie dꝫ eẽ de trib⁹ filis. ſ. ieiunij: orõnis: ꝛ elemoſyne: dicẽdo penitẽti: faciatis h° ꝛ h°. Jſta ſũt q̃ ligãt ꝛ obligãt ipꝫ i terra ꝛ in celo corã deo ad faciẽdũ pniaꝫ iniũctã: al̃s dãnabit. Ecce q̃re dic Amẽ dico vobis: q̃cũqꝫ ligaueritis ſup terrã. ſ. in pniis iniũctis: erũt ligata ꝛ in celis. Hec ſpũal iuriſdictio fuit p° cõmiſſa btõ Petro apl̃o qñ dixit ſibi xps. dabo tibi claues regni celoꝝ. Mat. xvi. Deiñ cõmiſit eã oib⁹ apl̃is di. Amẽ dico ꝛc̃. Que ẽ iſti⁹ rõ. dicẽdũ ad oñdẽdũ ꝙ iſta ptãs eccíaſtica eſt in papa fontalr i ſctõ iuriſdictiõis ſpũal. Tm̃ poſſe hꝫ papa q̃ꝫtũ hũit. b. petr⁹ apl̃s: lʒ nõ in miracul faciẽdis. Et a papa deſcẽdit ptãs in alios: ſic ſentimẽta ſũt fontalr i capite. Et ab ipſo deſcẽdũt ꝛ deriuat in alia mẽbra. Queſtio h. Ex q̃ de⁹ cõmiſit ſuã ptãtẽ pſbr̃is: qd i iſto caſu ẽ faciẽdũ qñ pctõr nõ ꝓponit abſtinere a pctis: vl qꝛ nõ vult reſtitnẽ vel remittẽ iniuriã: vl petẽ veniã ab offenſo: vl nõ vult recedẽ a mala ſocietate: ꝛ ↄfeſſor ex ignorantia vel verecũdia vl fauore: ne dñs qꝛ ẽ magnus hõ idignet ↄ ipꝫ abſoluit eũ. De ſctõ ẽ qõ ſi ẽ abſolut⁹ vel nõ: ꝛ vĩ ꝙ ſic: ex q̃ xps vlr dixit. Quecũqꝫ ſolueritis ſup ꝛc̃. Aliq doctores taꝫ theologi q̃ꝫ iuriſte expediũt ſe de rñſiõe aliqd addẽdo ꝙ h° itelligit claue nõ errante. i. ↄfeſſore. Sʒ alr ẽ rñdẽdũ ꝛ ſubtili⁹ ſuata vniuerſalitate: q̃cũqꝫ ſolueritis ꝛc̃. Nõ ſup trã: q̃re dic ſup trã magis q̃ i tra vl. j. trã. Solutio: ꝓpter h° q̃m̃ q ſoluit ex ignorãtia: verecũdia: timore vl amore: nõ ſoluit ſup trã: qꝛ affectiõeʒ terrenã põit ſup ſe: ſʒ ſoluit. j. trã. Sʒ ſi ↄfeſſor ſoluit ſup terrã: vlr veꝝ ẽ qd dicit xps. Quecũqꝫ ꝛc̃. Qd ãt ſic ſup capiat i ſacra ſcriptura auctas Eccli. li. Exaltaſti ſup trã. i. ſup terrenas affectiões hitatiõeʒ meã: iõ qñ de⁹ cõmiſit apl̃is executiõeʒ: ꝛ poſt ſuã reſurrectiõem declarãs eis ſuã itẽtiõeʒ: ꝛ qd voluit dicẽ ſup trã dixit. Accipite ſpm̃ ſctm̃: q̃ꝝ remiſeritis peccata. Joh. xx. Nõ accipite ſpm̃ ſctm̃. q. d. i abſoluẽdo nõ moueamini amore vl tiore trenali: ſʒ affectiõe ſpũſcti. Sʒ multi miſeri ↄfeſſores ponũt ſe. j. trã: qꝛ nõ reſpiciũt niſi amatorẽ carnalẽ: vl vt hẽant pecũias ꝛc̃. Hãc ptãtẽ nõ cõmiſit de⁹ hoib⁹ añ ſuã icarnatiõeʒ: imo dicebãt iudei ꝛ bñ. Quis põt pctã dimittere niſi ſol⁹ de⁹. Marc. ij. Sʒ ex q̃ de⁹ fecit ſe hominẽ: ꝛ aſſũpſit ſororẽ nr̃aꝫ. ſ. hũanitatẽ i tãta ↄiũctiõe ꝙ iã nõ ſũt duo: ſʒ vna pſona: voluit exaltare hoies cõmittẽs eis poſſe diuinuꝫ. ſ. remittẽ pctã. Ecce rõ q̃re ſacerdotes hñt tãtã ptãtẽ. Pꝫ ẽt rñſio ad illos q dñt. O benedictũ tps erat antiq̃t⁹: q a nõ oportebat ↄfiteri pctã: imo erat maledictũ tps: qꝛ de⁹ nõ fecerat mgros rõnales: qꝛ ipe erat ita terribilis ꝛ durus ꝙ neminẽ abſoluebat vt hr̃et gloriã.

¶ Tertia doctrina eſt de exaudibili orõne. ſ. quẽ modũ debem⁹ tenẽ i nr̃is orõnib⁹ vt exaudiamur: ibi: iteꝝ dico vob ꝙ ſi duo ex vob ↄſenſerit ſup trã de oi re quãcũqꝫ petierit fiet illis a pr̃e meo q i celis ẽ. Hic dãt mlte expõnes: ſʒ accipiã illã q̃ magis facit itellectũ ꝛ cõcordat cũ textu. Jn dctã auctte ponũt tres cõditiões. p^a^ ibi. Si duo ex vob ↄſenſerint. Jſti duo ſũt cor ꝛ ligua: q̃ debẽt ↄſentire. i. ↄcordare i orõne: ſi dꝫ exaudiri: qꝛ nõ ẽ dãda lingua deo: ꝛ cor mũdo de mũdanis cogitãdo. Qr talib⁹ ppl̃is dicit xps. Hic ppl̃s me labijs honorat: cor ãt eoꝝ lõge ẽ a me. Sine cã. i. ſine vtilitate colunt me. Matth. xv. Jdeo apl̃s Si orẽ ligua: ſupple tm̃: mẽs mea ſine fructu ẽ. p^a^ Coꝛ. xiiij. Cyprian⁹. Quõ de⁹ exaudiet orõnẽ tuã: quã tu nõ vis audire. Hec ẽ cã q̃re mltotiẽs nõ exaudimur i nr̃is orõnib⁹: qꝛ iſta duo. ſ. ligua ꝛ cor nõ ↄcordãt. Petitis ꝛ nõ accipietis: eo ꝙ male petatis. Ja. iiij. Jõ. Au. Pſalmis ꝛ hymnis cũ oratis deũ: h° v̄ſet in corde qd ꝓfert i ore. Vl ſic. Si duo ex vob ↄſenſerit ſ. iniuriat⁹ ꝛ iniuriãs: qꝛ lʒ de q̃libet pte ſint alij q̃ꝫ plr̃es: tñ ad iſtos duos põt totũ reduci ꝛ niſi iſti duo ↄſenſerit i bõa pace: al̃s orõ eoꝝ nõ exaudit a deo: imo qñ orãt de⁹ claudit ſibi aures. Auctas. Yſaie. i. Cũ extẽderitis man⁹ vr̃as auertã oclos meas a vob. Et cũ multiplicaueritis orõnẽ nõ exaudiã. Mar⁹. u. vic

ſanguie plene ſūt. Nō ſolū ille q de ſctō occi/
dit:ſʒ etiā ille q corde deſiderat mortē inimi/
ci hʒ man⁹ plenas ſanguie.i.Ioā.iij. Ois qui
odit frēʒ ſuū homicida ē ꝛc̄. Iō ē necaria cō/
cordia iter ipſos vt orō exaudiat. Marci.xi.
Cū ſtabitꝭ ad orādū dimittite ſi qd habetꝭ ad/
uerſus aliquē vt ꝛ pr̄ vr̄ q in celis eſt dimittat
vob pctā vr̄a. Qd ſi nō dimiſeritꝭ neqꝫ pr̄ ve/
ſter dimittet vob pctā vr̄a. Scdo dic̄ ſup ter/
rā.ſ.ꝙ iſta ꝯcordia fiat ſup terrā ꝛ nō ſub ter/
ra. Sup terrā petūt illi q in ſuis orōnib⁹ pe/
tūt remiſſionē pctōꝝ.gr̄iaʒ pad'iſi.tales audi/
unt. Qdcūqꝫ petieritꝭ prēʒ in noie meo dabit
vob.ſ.ſalnationē. Sub t̄ra petūt illi q in ſuis
orōnib⁹ petūt diuitias.honores.qs de⁹ exau/
dit qñqꝫ ꝛ qñqꝫ nō. 3° dic̄. De oi re qcūqꝫ
petierit fiet illis.ſcʒ illud qd eſt meli⁹ ꝛ vtili⁹
ꝛ nō dic̄ fiet illis illud qd petūt. Sʒ dicūt glo
ſe ꝛ doctores ꝙ intelligit ſic.fiet illis. ſupple
ſi petūt rē iuſtaʒ.fiet illis.ſupple vtilit ꝛ ſalu/
brit. Cōfident pete:qꝛ vnuʒ de duob⁹ erit:vel
accipies qd petis.vl̄ melius ꝙ̄ petas. Quar/
ta doctria eſt de acceptabili ꝯuētiōe.ſ.qñ cō/
uenim⁹ ſil̄ ꝛ cōgregamur quō poterim⁹ placē
deo di. Ubi ſūt duo vel tres ꝯgregati in noie
meo:ibi ego ſuʒ in medio coꝝ. Nota in noie
meo.nomē ꝓpriū xp̄i eſt ieſus. Luc.ij. Uoca
tū eſt nomē ei⁹ ieſus.alia noia illa ſūt cognoīa
Qñ ꝯgregamur ꝓ ſalute aiarū vel cōitatū in
noie ieſu:qd idē ē qd ſalus vel ſaluator. Pri
mo ꝯgregamur in officijs diuis i noie ieſu.ſ.
ꝓ ſaluatōe aiaꝝ.vbi nō ſūt niſi duo.ſ.eccl'ia ꝛ
layci vel viri ꝛ mulieres.vel tres.ſ.chor⁹ dex/
ter ꝛ ſiniſter.ꝛ illi q ſūt in medio. i pulpito.ꝛ
ieſus ē i medio coꝝ. Scdo ꝯgregamur i ſmo
ne vbi ſūt niſi duo.ſ.ppl's ꝛ ꝑdicator.vel tres
ſ.eccl'iaſtici:layci:ꝛ ꝑdicator.ꝛ xp̄s eſt in me°
Nō g° quō ꝑdicator oʒ diligent ſtudē ꝛ ppl's
attēte audire. Nō quō ſi qs dormit vl̄ ſi reſpi
cit mulieres:ꝛ ecōuerſo.qd dicūt angeli qui
ſūt cū xp̄o in me°. Tertio ꝯgregamur nos ec
cleſiaſtici ad officiū diuinū. Et qñ dr̄.deus in
adiutoriū.ſubito eſt xp̄s ibi. ꝛ chor⁹ inclinat
ꝯ choꝝ.ſ.xp̄o in me° exñti reuerētiā exhiben/
do g° reuerēter iclinari debem⁹. Sʒ qñ aliqs
ſtat incōpoſite in choro dic̄ xp̄s ꝛ ſcti angeli.
Dñe h nos labijs honorat:cor aūt ei⁹ lōge ē
a nobis. Mat.xv. Nō de btō Martino q ſp
timebat in choro.q iterrogat⁹ q̄re timeret:rn̄
dit ꝙ ꝑꝑ xp̄i pn̄tiā. Uñ ſi ep̄s vel papa eēt in
choro quō ſtaret qlibʒ honeſte ꝛ ꝯpoſite. Nō
ꝯ diſſolutiōes q̄ ſūt i choro. Quarto ꝯgregā
tur ēt dñi ꝛ rectores ciuitatꝭ vel ville i noie ie/
ſu.qñ ꝓ bono ꝛ vtilitate cōitatꝭ ꝯueniūt:ibi ē
xp̄s i me°. Nō ſi ē ibi aliqs rector ſiue ꝯſiliari
us ñ recte icedēs:ſʒ reſpicit carnē vel ſangui
nē vel munera ꝛ nō deū angeli xp̄o poterint
dicē. Dñe occidam⁹ iſtū ꝓditorē. Sʒ qñ vi/
dēt ihʒ incedētē recta intētiōe ꝓ vtilitate cōi
tatis cōmēdāt ihʒ xp̄o. Idē qñ ꝯgregant pro
pace vel cā mr̄imoniali:ibi ē xp̄s i me°.ſi nō
mēdoſa ibi dicant. Ueritas tñ qñqꝫ ꝑt taceri
qꝛ nō ois v̓itas ē dicēda in oi loco. Et pn̄t di/
cere qñ nō mētiunt. Tu aūt in nob es dñe:ꝛ
nomē ſctm̄ tuū iuocatū eſt ſup nos. Iere.xiiij.
¶ Quita doctria eſt de amicabili remiſſione
ſ.remittēdo iiurias ſibi ad inuicē. Hoc oñdi
tur ibi.accedēs ad eū petr⁹ dixit. Dñe qtiēs
peccabit i me fr̄ me⁹ ꝛ dimittā ei vſqꝫ ſepties.
Dixit ei ieſus. Nō dico tibi vſqꝫ ſepties: ſʒ vſ
qꝫ ſeptuagies ſepties. Mat.xviij. Oēs gloſe
ordiarie ꝛ expoſitores dicūt ꝙ ſeptuagies ſe
pties.i.totiēs quotiēs.ꝛ ſic itelligit. Nō tñ ꝙ
iſte numer⁹ ſeptuagies ſepties pōt exponi tri
plicit.ſ.collectiue:diuiſiue:ꝛ multiplicatiue.
Collectie exponēdo ſeptuagies ſepties.i.ſe
ptuaginta ꝛ ſeptē vicib⁹. Rō qa i ſac̄ ſcriptu
ra numer⁹ ſeptenari⁹ ſigt̄ vl'itatē pfectā ꝛ tota
litatē. Uñ Thobie.xij.legit ꝙ dixit āgel⁹.ra
phael Thobie. Ego ſū angel⁹ Raphael vn⁹
de ſeptē q ſtam⁹ añ deū. Ubi dic̄ glo.vn⁹ de
vniuerſis qñ g° ſepties cōiūgit cū ſeptuagin
ta:tūc ſigt̄ vl'itatē. Scdo exponit diuiſiue.ſic
ſeptuagies ex vna pte.ſ.d̓bes remittē.ꝛ ſepti/
es ex alia ſcʒ debes remittē. vñ legit Leuit.
xxv.ꝙ dñs ordīauit iudeis iubileū de ſeptēʒ i
ſeptē ānis:vt ꝑmitterēt qeſcē t̄rā nec ſemiarēt
nec colligerēt dicēs. Sex ānis ſeres agꝝ tuū
ꝛ ſex ānis putabis vineā tuā:colligeſqꝫ fruct⁹
ei⁹. Septio aūt āno erit ſabbatū requietiōis
dñi. Itē ordinauit aliud iubileū ſeptē annoꝝ
ꝛ in illo remittebat omne debitū dicens. Sā
ctificabis ānū qnq̄geſimū:ꝛ vocabis remiſ
ſionē cūctis hitatorib⁹ terre. Leui.xxv. In q
oſtēdit ꝛ innuit nob duplex mod⁹ remiſſionis.
Prim⁹ vt ꝑmittam⁹ qeſcere terrā.ſ.corp⁹ ꝓ/
ximi.ne ſibi noceam⁹ vindictā recipiēdo. Se
cūdo remittē oē d̓bitū.ſ.oē odiū ꝛ irā cordis.
Tertio pōt exponi multiplicatiue.tūc ſeptua
gies ſepties.i.ſeptuagita vicib⁹ ſeptē.que ſūt
ccccxc.in q̊ nūero iueniunt nob ſeptuaginta
hebdomade vt hr̄ Dañ.ix. Septuagita heb
domade ſignt ꝙ tot āni trāſire debebāt a da
niele vſqꝫ ad xp̄ʒ. Et iſta expō tāgit cāʒ remiſ
ſionis.qꝛ ſic̄ xp̄s v̓tute paſſionis ſue venit ad
remittēdū pctā:ſic nos exē° xp̄i dēm⁹ remittē

iiurias. Eph.iiij. Eſtote benigni iuicē ꝛ miſi/
cordes:donātes iuiceʒ ſic̄ de⁹ in xp̄o donauit
vob. Pria expoſitio tāgit nūerū remiſſionis
qa ſeptuagies ſepties.i.totiēs q̄tiēs. Secūda
tāgit modū.nō tāgēdo corp⁹. 3ª tangit cām.
qꝛ nos exē° xp̄i debem⁹ remittē ꝛ amore ſui.
vt eleuemur ex p⁹i gaudiū ſempiternū. Amē
¶ Feria.iiij.poſt.iij.dñicā.xl. Sermo vnicus.

Quare diſcipuli tui tranſgre
diūt traditōes ſenio/
rūʒ Mat.xv. Sermo erit de ſctō
euāgelio ꝛc̄. Sctūʒ euāgeᵐ ꝯtinet
tres magnas qōnes q̄ fuerūt ꝑ xp̄m diſputa/
te ꝛ determiate. ✓ Pª fuit phariſeoꝝ ꝯ xp̄m
ꝛ iſta fuit iſectiua malicioſa. ✓ 2ª fuit ꝯ iude
os.ꝛ iſta fuit iſtructia ꝛ v̓tuoſa. ✓ 3ª fuit diſci
puloꝝ cū xp̄o.ꝛ iſta fuit dubitatiua ꝛ timoro
ſa. De pria qōne quā fecerūt iudei ꝯ xp̄m di/
cit the. Quare diſcipuli tui ꝛc̄. ¶ Pria ꝯclo
fuit phariſeoꝝ ꝯ xp̄m. Pro cui⁹ declaratiōe
ſciēdū ꝙ iudei ſuabāt antiq̄⁹ magnā mūdi/
ciā exteriorē lauādo ſepe man⁹:faciē:pedes:
veſtimēta:ꝛ totū corp⁹ ꝛ vaſa.ꝛ in hoc facie/
bant magnā vim vt ex̄ eſſent mūdi. Auctas.
Phariſei ꝛ oēs iudei niſi crebro lauēt man⁹
ſuas nō māducāt.tenētes traditiōes ſeniorū
ſcʒ ordinatiōes ꝛ ꝯſuetudies eis traditas ab
āntiqs. Mar.vij. Sed int⁹ de mūdicia aie nō
curabāt.imo aia erat imūda ꝛ plena maculiſ
ſupbie:auaricie:luxurie:iracūdie:ꝛ alijs pctiſ
Iō dicit eis. Ue vobis ſcribe ꝛ phariſei hypo
crite q mūdatis qd de foris eſt calicis ꝛ para
pſidis:ꝛ int⁹ eſtis pleni rapia. Mat.xxiij. Sʒ
xp̄s oñdebat oppoſitū diſcipul' ſuis.ſ.vt ſua/
rent mūdiciā interiorē ne in intellectu hr̄ent
maculā erroris nec i volūtate odiū nec rāco/
rē.nec in memoria deſideriū vindicte.nec in
corde ſupbiā nec malā cogitationē:ꝛ ꝙ vita/
rent pctā. De mūdicia autē corpis ab ex̄ nō
multū curabāt.nec de ablutiōe manuū qñ de
bebāt comedere.ꝑꝑ qd iudei iſectiue dixerūt
xp̄o. Quare diſcipuli tui tranſgrediunt tradi
tiōeʒ ſenioꝝ. Nō eni lauāt man⁹ ſuaſ cū panē
māducant. Ecce h qō iuectiua ꝛ malicioſa q̄/
ſi dicerēt. Nō ē culpa diſcipuloꝝ ſed tua q es
imūd⁹ iō male nutris diſcipulos tuos.qb⁹ re
ſpōdit xp̄s:excuſādo ſuos diſcipulos de pctō
ſʒ nō de ruſticitate. Nō qd itrat in os coinqui
nat hoieʒ:ſed qd ꝓcedit ex ore. Et dixit eis ſe
ptē pctā in qb⁹ ipi erāt culpabiles.ꝛ iſto mō
pª qō fuit diſputata ſeu determiata. Morali
ter. In hoc defectu iudeoꝝ ſūt mō multi xp̄ia
ni q hn̄t magnā curā ꝛ diligētiā de mūdicia
exteriori ſe lauādi ꝛ purificandi man⁹:faciē
corp⁹.ꝛ nō curāt de mūdiª interiori ꝛ ſpūali
ſ.aiaꝝ:q̄ ſūt imūde ꝛ maculate ꝑ vſurā ꝛ rapi
nas:furta ꝛc̄.q̄ ñ pn̄t mūdari niſi aq̄ reſtōnis
Quia nō dimittit pctm̄ niſi reſtituat ablatuʒ
Regula theologᵉ ꝛ iuris. Iteʒ camiſia corpis
lauat q̊libʒ mēſe. Sec⁹ d̓ camiſia aie q̄ ē ꝯſcia
Aug. O hō bona vis hr̄e:ꝛ bon⁹ nō vis eſſe.
Quid ē ꝙ malū vis hr̄e:nihil oino.nō vxorē
ñ filiū:ñ tunicā:puto v̓e nec caligā. Rogo ꝓ
pone aiaʒ calige tue.et nō qūo caliga diſſuta
ſuit. Sic aia miſa diſſuta ꝑ odiū rācorē ſuit:
cū amore ꝓximi:cū filo dilectōis:ꝛ acu chari
tatꝭ. Iux̄ illd aplī. Sup oia charitatē habete.
qd ē viculū pfectōis. Itē caliga plena pulue/
rib⁹ excutit. Sic aia plena puluerib⁹ ꝑ auari
ciā:excutit ꝑ reſtōnē ꝛ elemoſynā ꝛ largitōeʒ
Itē caliga imūda lauat ſic aia lauāda ē i fon
te baptiſmatꝭ. Iō dicebat xp̄s. Ue vob ſcribe
ꝛ phariſei ypocrite q mūdatꝭ qd de foris ē cali
cis ꝛ ꝑapſidis:int⁹ āt eſtis pleni rapia ꝛ imū/
dicia. Phariſei ecce mūda ꝑus qd int⁹ ē ca/
licis:ꝛ ꝑapſidis vt fiat ꝛ id qd de foris eſt mū
dū Mat.xxiij. Utinā hec xp̄i maledictio nō
tāgat vos. Iō teneatis cōſiliū Iſaie.q loquit
de mūdicia ſpūali i ꝑſona dei dicēs. Lauami
mūdi eſtote. Iſa.i. ¶ Scda qō fuit ꝯ iudeos
dicēs. Quare ꝛ vos trāſgredimi mādata dei
ꝑꝑ traditōeʒ vr̄aʒ. Hec qō fuit iſtructia ꝛ vir
tuoſa. Pro cui⁹ declaratiōe ſciēdū ꝙ iudei il
li cū qbus diſputabat erāt maiores ꝛ rectoreſ
ppl'i ꝛ ſacerdoteſ. Et erāt ita auari ꝙ faciebāt
talit ꝙ tota pecunia ppl'i venit ad man⁹ coꝝ.
Faciebāt ordinatiōes ꝛ leges ꝯ ꝑcepta dei ta
lit ꝙ oia vota:oblatiōes ſacrifiª.diuitie:ꝑmi/
tie venirēt ad man⁹ coꝝ.ꝑꝑ h°dicebāt ppl'o ꝙ
ſic̄ de⁹ valeret plus ꝙ̄ oia alia.ita ēt qd ſibi of
ferūt ē meli⁹ Iō ſi aliquis vr̄ʒ tʒ aliqd d̓ malo
iiuſto offerat illd deo i tēplo:ꝛ nō oʒ facē aliā
reſtōnē:qꝛ totū dei ē. Qm̄ dñi ē t̄ra ꝛ plenitu
do eius orbis t̄rarū ꝛ vniuerſi.ꝛc̄. Iō offeren
do ſibi illd dat dño ꝑncipali. Qm̄ ſi aliqd re
cipit a ſuitore alicui⁹ dādo illd dño ſuo:excu
ſat ꝛc̄. Ecce q̄lis mod⁹ dādi pecunias.q qdeʒ
eſt ꝯ ꝑceptū dei.qd ꝑcipit exp̄ſſe reſtōnē. Itē
ſi filij hēbāt parētes indigētes. ſi offerebant
deo in tēplo illd qd debebāt dare ſubuenien
do parētib⁹ excuſabāt:ēt ſi morerēt fame.qa
deus ē ꝑncipalr̄ pr̄. Ecce leges ꝛ ordinatiōes
ipſoꝝ:malas ꝑꝑ qd multi nō curabāt reſtitue
re nec parētibus ſuccurrere.ꝛ ſic frangebant
ꝑcepta dei.ꝑꝑ qd dixit eis dicēs. Quare vos
trāſgredimi mādatū dei ꝑꝑ traditionē vr̄am

ná de⁹ dixit. Honora pr̃em ꝛ matrẽ. Et q ma
ledixerit pr̃i vel mr̃i morte moriet. Vos aũt
dicit.i.ad dicẽdũ alios inducit. Quicũq; di
xerit pr̃i aut mr̃i. O pr̃ o mr̃ mun⁹ qdcũq; ẽ
oblatũ in tẽplo ex me.i.ex mea deuotione.ti
bi pderit ad vtilitatẽ magis q̃ ſi darẽ tibi.qꝛ
tũc pdeſſet ſoli corpi.vel tibi pderit.q.d.nõ i
mo ſacrileg⁹ eſſes ſi acciperes qd deo deuoui:
vt vr̃ intelligẽ iero. Et ſic nõ honorat pr̃em
ꝛ mrẽ;ꝛ irritũ feciſtis mãdatũ dei pp tradi
tionẽ vr̃am ypocrite bñ pphetauit de vobis
Iſa.di. P pl̃s hic labijs me honorat.cor aũt
eoꝝ lõge eſt a me. Sine cã colũt me docẽtes
doctrĩas ꝛ mãdata hoiuȝ. Et dixit audite.nõ
qd in nos itrat coingnat hoiẽ;ſed qd exit de
ore hoc coingnat hoieȝ. Ecce hic qõ correcti
ua ꝛ ṽtuoſa. Illi aũt nõ poterãt rñdẽ. Mora
liter habem⁹ hic duas iſtructiões. P⁹ tãgit
aliq̃s eccliaſticos q volũt oĩa hr̃e vt illi peſſi
mi iudei ſiue per capellanias ſiue p anniuer
ſaria ſiue miſſas ꝛc̃.q̃rentes ꝛ tenẽtes varios
modos vt habebãt pecuniaſ a gẽtib⁹ dicẽtes.
Date hic elemoſynas ex qb⁹ remittunt vob
q̃dragesime fracte ꝛ vota ꝛ pcuſſiones parẽ
tũ ꝛ hmõi.qa papa nõ poſſit abſoluẽ ſine cõ
tritiõe. Quib⁹ põt dici. Quare vos trãſgredi
mini. Scða iſtructio quã tãgit de⁹ eſt qd q̃re
xp̃s dimiſſis alijs pctis in qb⁹ erãt nimis cul
pabiles iudei cũ qb⁹ diſputabat ſingulariter.
ipos reph̃ẽdit de pctõ ↄ̃ honorẽ parẽtũ. Rñ
ſio.ꝙ hoc fecit xp̃s ad exẽplũ noſtrũ ad oſtẽ
dendũ q̃tã vim facit de⁹ ↄ̃ hos.qa ſi nõ eſſet
p̃ceptũ diuũ de honore parẽtũ:tñ nã docȝ ꝙ
tenemur honorare parentes ꝛ eis ſubuenire.
Vñ cogita q̃t mala ſuſtinuit mr̃ portando in
vtero:pariẽdo:nutriendo:maſticãdo: mũdã
do ꝛc̃. Id dic̃ ſcriptura ſctã. Honora patreȝ
tuũ ꝛ gemit⁹ mr̃is tue obliuiſcariſ. Memẽto
qm̃ niſi p illos nat⁹ nõ fuiſſes.ꝛ retribue illis
q̃uo ꝛ illi tibi.Eccli.vij. Nõ hic de romãis gẽ
tilib⁹ q̃uo antiq̃tus adorabãt diuerſas imagi
nes tã hoium q̃ iumentoꝝ: ſed nõ adorabãt
imagines auiũ:niſi ſolũ de cyconia:ꝛ hoc p
pter honorẽ quẽ faciũt parẽtib⁹:qꝛ puident
eis in ſenectute. Propẽ h⁹ dixerũt romani ꝙ
aliqd hr̃et diuitat.ꝛ iõ adorabãt imaginẽ cy
conie. Nõ h̃ ꝙ legit i fctis notabilib⁹ romão
rũ de illa muliẽ ad mortẽ ſniata vt in captiõe
moreret fame. Ad quã veniebat filia dãdo ſi
bi lac ꝛc̃. Hoc narrat valeri⁹ maxim⁹. Iõ de
honoꝛ parẽtũ habem⁹. Eph.vi. Filij obedite
parẽtib⁹ vr̃is in dño. Nõ in dño.nõ dic̃ ↄ̃ dñȝ
Hoc iuſtũ ẽ p morſẽ. Honora pr̃eȝ tuũ ꝛ ma
trẽ tuã vt bñ ſit tibi.ſ.in diuitijs tpalib⁹.ꝛ ſis
lõgeu⁹ ſup terrã.ſ.in bõa ꝛ lõga vita. Exo.xx.
C 3ª qd fuit apl̃oꝝ cũ xp̃o q fuit qd dubitati
ua ꝛ timoroſa dicẽs. Scis qꝛ phariſei audito
h⁹ ṽbo ſcãdalizati ſũt. Pro cui⁹ declaratiõe
ſciẽdũ ꝙ vidẽs xp̃s ꝙ phariſei ex ſuis ṽbis ñ
fuerũt correcti nec emẽdati dixit eis Hypo
crite ab hypos qd eſt ſub.ꝛ criſis qd ẽ aur.i.
ſub deaurati.bñ pphetauit de vob. Iſa.dicẽs
P pl̃s hic labijs me honorat ꝛc̃.qꝛ ore deuȝ
laudabãt:ſȝ ope ↄ̃ deũ faciebãt. Iõ xp̃s. Sine
cã colũt me.i.ſine vtilitate. Poſt q̃ aũt voca
uit eos hypocritas idignati ſũt ↄ̃ xp̃m mitã
do ſibi ad mortẽ pp qd apl̃i dixerũt xp̃o cũ ti
more. Scis qꝛ iudei audito hoc ṽbo ꝛc̃. Qui
bus rñdit xp̃s. Ois plãtatio quã nõ plãtauit
pr̃ me⁹ eradicabit. Sinite illos.ceci ſunt ꝛ du
ces cecoꝝ. Cec⁹ aũt ſi ceco ducatũ p̃ſtet ãboi
foueã cadũt. Tũc dixit petr⁹. Ediſſere nob pa
rabolã iſtã. At ille. Nõ itelligitis:omẽ qd in
trat in os in ventrẽ vadit ꝛ in ſeceſſũ emittit.
Que aũt pcedũt de ore de corde exeũt.ꝛ ea
coingnãt hoieȝ. De corde exeũt cogitatiões
male:homicida:furta:adulteria:falſa teſtio
nia:blaſphemie.ꝛ hec ſũt q coingnãt hoiem.
Nõ lotis aũt manib⁹ mãducare nõ coingnãt
hoieȝ. Nota ois plantatio. Antiq̃t⁹ ſynagoga
dicebat vinea dñi. Yſa.v. ſiue ort⁹ dñi ſic mõ
eccl̃ia. Prelati erãt arbores magne. Pi ſe
ṽo plãte. Tp̃e aũt xp̃i p̃lati erãt plãtati in ſy
nagoga ꝛ nõ a deo vt aaron ſȝ a ſymonia vel
a gñe ꝛ nõ p electiõeȝ vel ſpecialẽ puiſioneȝ
ſȝ p intruſionẽ ꝛ per ingreſſionẽ ſuã. Iõ dixit
xp̃s. Ois plãtatio ꝛc̃.eradicabit ꝛc̃.radicit⁹
flatu vẽti.ſ.ṽbi xp̃i dicẽtis i die iudicij. Diſce
dite a me maledicti ꝛc̃. Mat.xxv.iõ nõ time
atis eos:ſinite illos.ſi ſcandalizant nõ curet.
Quilibȝ g⁹ reſpiciat q̃uo ẽ plãtat⁹ in regimi
ne.ſi per canonicã electionẽ vel ſpãlẽ puiſio
nẽ.qꝛ qb⁹ papa miſit bullas nob penit⁹ igno
rãtib⁹ tales nõ eradicabũt in die iudicij.qꝛ pr̃
celeſtis plantauit eos ꝛ i morte trãſplantabit
eos in padiſo. Iere.xvij. Et erit tanq̃ lignuȝ
qd plantat ſup aq̃s.qd ad humorẽ mittit ra
dices ſuas.ꝛ nõ timebit cũ venerit eſt⁹. Sed
de illis qui ſũt plãtati p ſymoniã ſiue rõne ge
neris ſiue p̃cib⁹ armati. dic̃ xp̃s. Ois plãtatio
quã nõ plantauit pater me⁹ ꝛc̃. Idem eſt di
cendũ de dñis temporalib⁹ ꝛ rectorib⁹ cõmu
nitatũ:villarũ:ciuitatũ ꝛc̃. Iõ quilibȝ reſpici
at a quo eſt plantat⁹.qꝛ ois plantatio ꝛc̃. Et
ↄcordat ſcptura ſacra Sapie.iij. Adulterine
plantatiões nõ dabũt radices altas.ꝛ a ṽen

to ↄmouebunt. Adultrina plãtatio ẽ qñ vxor
dat filiuȝ alteri⁹ viro ſuo. Ita ſctã mr̃ eccl̃ia q
hȝ xp̃ȝ i ſpõſuȝ facit p p̃ces ꝛ ſymoniaȝ p̃latos
q dñr adulterine plãtatiões.q eradicabunt fi
nalr. Nõ ceci ſũt ꝛc̃. Quare vocat eos cecoſ.
Rñdet ꝙ nõ ex ignorãtia lr̃aꝝ.qꝛ apti erant
ꝛ ſpeculatiui.ſȝ vocat eos cecos pp maliciaȝ
quã hẽbãt practice cognoſcẽdo pctã alioꝝ ꝛ
nõ ſua. Sapie.ij. Excecauit.n.illos malicia il
loꝝ. Nõ qõne ſup h⁹. Si cec⁹ cecũ ducat: ẽ h̃
q̃ſtio. Si ego ↄfiteor alicui ceco ignorãti qui
neſcit diſcernẽ iter lepzã ꝛ nõ lepzã.vel nõ hȝ
ptãtẽ abſoluẽdi nũqd ex h⁹ ego ero i piculo
cadẽdi i foueã iferni. Rñſio ꝙ ↄfiteri ignorã
ti põt ↄtigẽ dupliciẽ: vel ſcient vel ignorant.
Si hõ ↄfitet ↄfeſſori ignorãti ignorant:qꝛ hõ
p̃ſumit ꝙ ẽ apt⁹:qꝛ ẽ mgr̃ i theologia vel le
ctor vel p̃latus vel p̃ſidẽs ipm abilitat ꝛ for
te ẽ ignorãs. Dico ꝙ i tali caſu vos eſtis excu
ſat⁹. Sȝ ipſe ſolus dãnabit.qꝛ non dẽbat aſſu
mẽ g̃dũ ſine ſcia. Oſee.iiij. Qꝛ tu ſciaȝ repuli
ſti:repellã te ne ſacerdotio fũgaris mihi. Nõ
qꝛ tu ſciaȝ repuliſti nõ dicit qꝛ ſciaȝ nõ habui
ſti.ſȝ qꝛ ſciaȝ repuliſti.qꝛ multi ſũt ignorãtes:
ſȝ petũt ↄſiliũ. Iſti nõ repellũt ſciaȝ. ſȝ illi q ſt
ignorãtes ꝛ nõ petũt ↄſiliũ: tales repellũt ſci
entiã ꝛ dãnant. Sȝ qñ hõ elegit ſciẽter ↄfeſſo
rẽ ignorantẽ:beſtiã ꝛ cecũ.ſicut vſurarij q di
cũt itra ſe. Si ↄfiteor tali nimis ſtricte ſe hr̃et
iõ vadã ad talẽ. Si g⁹ electiue cec⁹ cecũ ducit
ambo cadũt i foueã iferni. Nõ h̃ de illo capi
taneo armoꝝ ifirmo.cui ſcutifer adduxit bo
nũ ↄfeſſorẽ. Qui ↄfitebat ſolũ de venialib⁹ ꝛ
de vna nuce baliſte quã iuenit ſemel ꝛc̃. ſȝ ſr̃
q ſciebat ſuã maliciã ꝛ malã vitã dixit ſibi.au
diui ꝙ ſemel ↄbuſſiſti talẽ villã tũc emiſit illũ
ↄfeſſorẽ:ꝛ fecit vocari aliũ ↄfeſſorẽ ſimplicẽ ꝛ
ignorãtẽ.ſ.de ill̃ cõib⁹ qb⁹ oẽs volũt ↄfiteri:ꝛ
iuitãt ad prãdiuȝ.ꝛ ↄfeſſor ille excuſauit pctã
illi⁹ ifirmi. De talib⁹ itelligit. Si cec⁹ cecũ du
cat. Utinã int vos nõ ſint aliq q ſcient eligũt
ↄfeſſorẽ ignorãteȝ:vt ſt vſurarij:ↄcubiarij ꝛc̃.
eligant bonos ꝛ prudẽtes ↄfeſſores.qꝛ meli⁹ ẽ
h̃ purgat pctã q̃ i ifernovbi nl̃la ẽ redẽp⁹ ꝛc̃.

C Feria.v.poſt.iij.dñicã.xl. Ser.primus.

Rat predicãs in

ſynagoga galilee. Lu.iiij. Sermo
nr̃ erit de ſctõ euãgelio ꝛc̃. Sãctũ
euãgeliũ hodiernũ declarat nobiſ
de dño ieſu xp̃o q̃tuor magnas ꝛ altas excel
lẽtias. P Pria diuia potẽtia. P Scða huma
na clemẽtia. P Tertia p̃fecta ſctitas. P Quar
ta extẽſa charitas. De q̃rta.ſ.extenſa charita
te xp̃i.qꝛ exibat p̃dicãdo nõ ſolũ i magnis vil
lis:ſȝ etiã in paruis ſynagogis.de hoc loqtur
the.di.ꝛ p̃dicãs i ſynagogis galilee. C Pri
ma excellẽtia xp̃i q nob declarat ſctm̃ euãge
liũ ẽ diuina potẽtia:q ẽ facẽ de creaturis vt ſi
bi placet. Iuxta ſuũ iperiũ ſtati fit vt ipe p̃ce
pit. Qm̃ ſi de⁹ dicẽt mõti.tranſi hinc ſtati eẽt
factũ ꝛc̃. Sec⁹ de nobis.qꝛ ſi volum⁹ aliqd fa
cere oȝ nos laborare ꝛ in tp̃e ꝛ cũ iſtr̃is neceſ
ſarijs ꝛ cũ auxilio opari.ſȝ de⁹ dixit ꝛ facta ſũt
pſ.xxxij.nec idiget iſtr̃is nec auxilio alicui⁹.i
mo qcqd facit p creaturas põt p ſeipſuȝ facẽ
imediate. Hec diuina potẽtia oñdit in princi
pio euãgelij:vbi legit ꝙ xp̃s ipando curauit
mulierẽ a febrib⁹. Surgẽs ieſuſ de ſynagoga
itrauit in domũ ſymonis leproſi. Socr⁹ aũt ſy
monis leproſi tenebat magnis febribus.ꝛ ro
gauerũt illũ p ea. ſtãs aũt impauit febrib⁹ ꝛ
dimiſit illã. Et ↄtinuo ſurgẽs miſtrauit illis.
In q oñdit potẽtia i xp̃o faciẽs de creaturis
ſ.de ifirmitate ꝛ ſanitate ſicut vult ſolo iperio
volũtatſ. Nõ h̃ duo ſecreta moralia. Primũ
cogitãdo ↄditiõeȝ ifirmitatſ ibi. tenebat ma
gnis febrib⁹. Scðm cogitãdo modũ curatio
nis ipauit febrib⁹. Pro pr̃io nõ ꝙ hec febris
vt dic̃ gloſa moral ſignat pctm̃ mortale. Rõ
qꝛ pctm̃ mortale hȝ ↄditiões febris. Rõ.qm̃
ſicut morb⁹ ſiue ifirmitas febris pmittit ini
tiuȝ.ſ.frigus anteq̃ veniat. ita pctm̃ mortale
p̃mittit initiũ.ſ.frigus negligẽtie bonoꝝ ope
rũ. Itẽ aufert appetitũ comedẽdi ꝛ deordiat
guſtũ corpis.hoc idẽ fac̃ pctm̃ mortale.quã
diu pſona ẽ diligẽs i bõis opib⁹ iuxta ſuũ ſta
tũ ꝛ ↄditionẽ de⁹ p̃ſeruat ipaȝ a febre pcti mõ
talis.ſȝ ſtati qñ pſona dimittit diligẽtiã ꝛ de
uotionẽ.qꝛ iã nõ dic̃ horas diſtincte:nec facit
orõnẽ vt ↄſueuit.ſȝ ſic paulati ifrigidat: ſtatiȝ
ſequit pctm̃ mortale. Qd põt practice decla
rari tã i religioſis q̃ in clericis q̃ etiã laycis.
Quãdiu.n. religioſus ſeruat cũ diligẽtia re
gulã ꝛ cerimõias i cibo:potu ꝛc̃.de⁹ cõſeruat
ipſuȝ a febre pcti mortal.ſȝ qñ mit religioſus
mõ dimittit vnã cerimoniã. mõ aliã dicẽdo.
Uere ſufficit mihi ſeruare vota eẽntialia ꝛ p̃
cepta.qꝛ cerimõie nõ obligãt ad pctm̃. ergo
nõ tenebo.ſtati cadet i pctm̃.qꝛ q̃uis nõ obli
gant:tñ p̃ſeruãt a peccato cerimonie. ꝛ q iſta
negligit ſtati in pctm̃ cadit. Qm̃ ſi religioſuſ
nõ ſit cerimonioſus erit criminoſus: vitioſus
luxurioſus ꝛc̃. Idẽ de p̃ſbytero qñ dic̃ officiũ
ſuȝ cũ diligẽtia.ſurgit de nocte ad matutias.
dic̃ miſſã cũ deuotiõe ꝛ nõ p pecunia ꝛc̃.de⁹

cuſtodit ipz a febre pcti mortal. ſz qñ icipit i-
frigidari p negligẽtiã ⁊ ideuotionẽ ſtati ſeqt
febris pcti mortal. Idẽ de laycis q̃diu ſi dili
gẽtes i aliq̃ bono mõ viuẽdi recepto.ſ.orãdi
ↄfitẽdi:cõicãdi:de⁹ ↄſeruat ipos a febre pcti.
ſz poſtq̃ icipiũt frigeſcẽ p negligẽtiã dicẽdo
nũq̃ oz facẽ tãta ⁊c̃.ſtati ſeqt febris pcti mor
tal. Auctas. Ad nimiũ calorẽ trãſiet ab aqs
niuiuz.⁊ vſq; ad iferos pctm̃ illi⁹. Job xxiiij.
Nõ ab aqs niuiũ.i.a negligẽtijſ bonoꝶ opeꝶ
trãſiet.ſupple pctõr ad calorem nimiũ.ſ.pcti
mortal:qd̃ vrit corp⁹ ⁊ aiaz. Itẽ alia auctas.
Vnuſqſq; tẽptat a ſua ↄcupia abſtractus.i.ſe
pat⁹.ſ.a ſpũalib⁹ ⁊ bõis opib⁹ ⁊ illect⁹.i.ipul
ſus.ſ.ad tpalia: Jac.i. Ergo cuſtodite vos a fri
gore negligẽtie ⁊ ideuotiõis.⁊ ↄtinuate bo-
nã vitam iceptã. Quantũ ad ſcd̃m cogitãdo
modũ curatiõis.prio rogauerũt illuz p eo.2°
ſtetit.3° iperauit febri. Hũc modũ tenet deus
ſanãdo aias nr̃as a febris pctõꝶ mortaliuz p
pdicationez.in q̃ fit pmo rogatio ſiue orõ.p°
dicendo Aue maria.ſcd̃o ſtat pdicator alti⁹:
q: tenet locũ xp̃i.q: nõ dz ſedẽ.3° iperat.q: lo
quit in pſona xp̃i. Mat.x. Nõ eniz vos eſtis
q loqmi ſed ſpũs pr̃is vr̃i q loqtur iu vobis.
Jõ hñt auctẽ iperãdi:vt gẽtes dimittãt pctã
⁊ ↄfiteant ⁊c̃. Et qñ pctõr q̃ audit ſmonẽ reci
pit bonũ ppoſitũ cauẽdi a pctis. tũc infirm⁹
curat a febre pcti.vn⁹ a febre ſupbie.ali⁹ a fe-
bre auaricie.ali⁹ a febre luxurie ⁊c̃. Auctas:
Incenſa igni.⁊ ſuffoſſa ab icrepatiõe vultus
tui pibũt.ps.lxxix. Pro cui⁹ itellectu ſciẽdũ
q̃ oĩa pctã mortalia ſũt ſeptẽ.q̃ cõmittũt du-
plicit.vel ex cõcupiſcẽtia mali:vel ex negligẽ
tia boni. Et p° veniũt ſeptẽ pctã mortalia q̃ſi
incẽſa igni.ſ.ex cõcupiſcẽtia ignita. De q̃ dic
ſcriptura. Ignis eſt vſq; ad cõſũmationẽ de-
uorãs. Job.xxxi.vñ ſupbia:auaricia:luxuria:
gula:ira.nõ ſũt niſi ignis iflãmatio. Alia duo
pctã.ſ.iuidia ⁊ accidia: dicũt ſuffoſſa.i.ſuffoſ
ſe.q: veniũt ex negligẽtia. Qui ãt vult dirũẽ
aliquã domũ ſubt⁹cauat pmo ipm fundamẽ
tũ. Sic fũdamẽta xp̃iani ſũt lapides bonorũ
opeꝶ vnita ⁊ ſolidata bitumine charitatiſ ſiue
dilectiõis. Sed pctm̃ iuidie ſuffodit ⁊ expel-
lit bitumẽ charitatiſ.⁊ pctm̃ accidie diruit la-
pides bonoꝶ operũ. Ecce q̃re dic incẽſa igni
⁊ ſuffoſa. Remediũ eſt:ab increpatiõe vult⁹
tui.ſ.pdicatõis pibũt:ſupple pctã.⁊ ſeqtur ſa
nitas. Predicatio dr̃ vultus dei. Nõ qñ ſic
in facie cognoſcit pſona ita deus cognoſcit a
nobis in pdicatiõe qũo eſt vn⁹ de⁹ in eẽntia:
⁊ trinus in pſonis. Dauid ps.xxvi. Faciẽ tuã

dñe requirã.ſ.pdicatiões. ¶ Scd̃a virtus xp̃i
quã declarat nobis euãgeliũ eſt humana cle
mentia. Pro cui⁹ itellectu ſciẽdũ q̃ xp̃s erat
ver⁹ deus ⁊ ver⁹ hõ. Jõ nõ ſp faciebat opa di
uina ne diceret ſolũ de⁹: nec faciebat ſemper
opa humana:ne diceret ſolũ hõ. Sz aliqñ ſil
faciebat opa ſoli deo ppria.vt curare ifirmos
etiã aliq̃ hũanitat:vt ifirmos manib⁹ tãgẽdo
vt medic⁹. Jõ dicit ſcd̃a ps euangelij. Cũ ſol
occidiſſet oẽs qui hẽbãt ifirmos varijſ lãgu
rib⁹ ducebat illos ad eũ. At ille ſingul man⁹
iponens curabat eos. Nota hic duo ſecreta.
Pmũ cogitãdo modũ curatiõis iſtoꝶ ifir-
moꝶ diuerſũ.prio dicit. Oẽs qui hẽbãt infir-
mos. Et quilibet infirm⁹ dicebat ſuã ifirmita
tẽ. Et xp̃s ſingulis man⁹ iponẽs q ſolo verbo
poterat ſimul oẽs ſanare.tñ ſingulis man⁹ i-
ponebat:dicẽdo ſm̃ fidẽ ⁊ deuotionẽ tuã fi-
at tibi. In hoc oñdit xp̃s curationẽ aiaz quã
ipe facit de pctis in ſacrali ↄfeſſione.ad quaz
oz venire vnũ poſt aliũ.q: ſi oẽs ſil cõfiterent
nõ valeret ↄfeſſio talis. Sz qlibz hõ dz dicere
ſuã ifirmitatem.i.ſuũ pctm̃:q̃ztum ſcit ⁊ põt.
Nota cõtra illos q dicũt cõfeſſori interroga
te me.q: nõ recordor de aliquo pctõ. Sed ſi
ↄfeſſor eſſet auiſatus dicẽdo. Quid mihi dici
tis de tali vicina veſtra reſpõdet ſibi nõ ſolũ
pctã mortalia.ſed etiã venialia. Et de ſuis di
cit q̃ nõ recordatur oz ergo q̃ voſmet dicatiſ
peccata prout ſcitiſ ⁊ poteritis recordari pec-
cata pterita.cogitando mẽbra p que hõ põt
peccare.ſ.p cor:os:man⁹:oculos:aures ⁊c̃.lz
ↄfeſſor ſciat.tñ oz dicẽ ↄfitentẽ pſonalr totũ:
qa xp̃s iã ſciebat ifirmitates illoꝶ.tñ ipe vole
bat q̃ ipſimet dicerẽt. Sic ↄfiteri nihil aliud ẽ
q̃ dicẽ ſuã ifirmitatẽ.ſ.dicẽdo. Ego ſuz ſupb⁹
i.vent⁹ ſupbie itrauit aiaz meã. Jõ pr̃ curetis
me. Idẽ de alijs pctis. Tũc cõfeſſor iponens
manũ ſuã qd̃ eſt de bñ eẽ ⁊ nõ de nec̃itate ab
ſolutiõis.dic in effectu ſm̃ tuã fidẽ ⁊ deuotio
nẽ ſis abſolut⁹ de pctis tuis. Jõ dicit xp̃s cõ-
feſſorib⁹. In noie meo.ſup egros man⁹ impo
nẽt ⁊ bñ habebũt. Mar.vl. Nota i noie meo
q: auctẽ xp̃i poſſũt abſoluẽ ⁊ nõ aliter. Nõ q̃
triplex eſt gd⁹ pnie ↄ aliq̃s ↄfeſſores dicẽtes
q̃ pnie ſũt arbitrarie. Quedã ſũt ex lege dei
mãdate.q̃dã ſũt per eccleſiã ordinate quedã
ſũt p ↄfeſſorẽ iipoſite. Pnie ex lege dei mãda
te ſũt.vt q fecit furtũ q̃ reſtituat.iſta pnia nõ
eſt arbitraria:ſed de lege dei redde qd̃ debes
nec cõfeſſor ſiue papa põt diſpẽſare. Itẽ ſi in
iuriaſti aliquẽ oz petẽ veniã.q: de legẽ dei ẽ.
Scd̃o q̃dã pnie ſũt ab eccl̃ia ordinate. Dicũt

aliq iuriſte ⁊ etiã theologi q̃ p q̃libz pctõ mor
tali debet ſeptẽ annis de pnia.als cõplebit in
purgatorio. Sed per pniaz ⁊ idulgẽtias reſe
cant. Sed q̃litas pnie eſt arbitraria. Secũdo
mortalitas cogitãdo tp̃s in quo xp̃s curabat
ifirmos ibi. Cũ ſol occidiſſet. In ſacra ſcriptu
ra xp̃s dr̃ ſol. Jõ dicit eccl̃ia virgini marie. Fe
lix nãq; es ſacra virgo ⁊c̃. Occaſus ſolis iu-
ſticie fuit in cruce in die paſſiõis.q: tũc terra
fuit iterpoſita iter ipm ⁊ nos.qñ aia ei⁹ fuit in
iferno ⁊ corp⁹ in ſepulchro. Cũ g° ſol occidiſ
ſet.q: ẽ ↄcluſio oĩuz doctoꝶ q̃ ſacr̃m pnie ſicẽ
cetera hz ṽtutẽ a paſſione xp̃i. Jõ qñ abſolui
tur pctõr dz cogitat q̃ oĩa vulnera xp̃i ſũt ap
ta ⁊ ſanguis effũdit ſup eũ. Jõ apl̃s Heb.ix.
Sanguis xp̃i emũdauit ↄſciaz nr̃az ab operi
bus mortuis ad ſeruiẽduz deo viuenti. Geñ.
xxviij. Poſt ſolis occubitũ vidit iacob i ſom
nis ſcalã:cacumẽ tangebat celũ:pes terrã.an
geli aſcẽdebãt ⁊ deſcẽdebãt ⁊ dñm vidit ibi i
nixũ ſcale. Hec ſcala eſt pnia que tot hz gdus
quot ſũt opera pnialia. Hec ſcala ante occu-
bitũ ſolis iuſticie ſtabat ſub ſra. q: hẽbat pe-
dẽ in iferno:⁊ caput hic in terra p quã deſcẽ
debãt ad ifernũ oẽs q faciebãt pniaz. Jõ Dd
Quis ẽ hõ q videt ⁊ nõ videbit mortẽ.eruet
aiãm ſuã de manu iferni ⁊c̃.ps.lxxxviij. Sed
poſt ſolis occubitũ.ſ.die aſcẽſionis xp̃s erre-
xit hãc ſcalã ſup terrã tenẽs pedẽ ⁊ caput in
celũ:⁊ in aſcẽſiõe aſcẽdit per ipam ipe xp̃s cũ
ñis prib⁹. Jõ illi q nũc faciũt pniaz aſcendũt
in celũ p ipam. Jõ xp̃s: Pniam agite appro
pinq̃bit eni regnũ celoꝶ. Mat.iiij. Et dicit q̃
angeli aſcẽdebãt ⁊ deſcẽdebãt p eã.ad inuẽ-
dũ q̃ penitẽtes cõtẽplatiui aſcẽdũt ad deũ p
cõtẽplando deũ ⁊ orãdo. Actiui aũt aſcẽdũt
p opa mie ad deũ:⁊ deſcẽdũt ad ſubueniẽdũ
pximo p opa mie. Et dñs q ſtat in capite ſca
le inuitat eos dicẽs. Venite ad me oẽs q la-
boratis ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiaz vos ⁊c̃.
Mat.xi. Ecce q̃re dicit. Cũ ſol occidiſſet qm̃
ante null⁹ potuit intrare celũ h pniaz. ¶ Ter
tia ṽtus quã oſtẽdit ſcd̃m euãgeliũ de xp̃o eſt
pfecta ſcitas q̃ cõſiſtit in vitãdo ⁊ extirpãdo
opa dyaboli. Quãto eni pſona eſt ſanctior ⁊
pfectior:tãto magis ſibi diſplicẽt opa dyabo
li ⁊ vitat illa. De ṽtute dicit euãgeᵐ. Exibãt
aũt a multis demonia clamãtia ⁊ dicẽtia.q:
tu es fili⁹ dei. Et increpãs nõ ſinebat ea loqui
qm̃ ſciebãt ipm eẽ xp̃z. Ecce hic pfecta ſancti
tas. Eſt hic qõ. Quare nõ ſinebat ea loq cuz
dicerẽt ṽitatẽ.q: forte iudei credidiſſent ipm
eẽ xp̃m ⁊ ſaluatorẽ mũdi teſtimonio demo-

niũ. Reſpondet triplici rõne. Pria rõ:ne ve
ris falſa miſcerẽt. Scd̃a rõ:ne videret ab ipiſ
teſtimoniũ q̃re qa phariſei iã dicebãt ipſũ in
beelzebub eijcẽ demonia. Tertia dãdo nobis
exẽᵐ ne q̃ram⁹ ab eis auxiliũ in aliq̃. Nõ hic
duas alias rñſiões. Rñſio p ͣ lr̃alis q̃re nõ ſi
nebat ea loq.q: cõditio eſt demonis nõ dicẽ
ṽitatẽ.niſi duplr vel coact⁹ p aliquã ſctãz pſo
nã.vl vt decipiat. Dic p° aliq̃ ṽitatẽ quã p-
teſtat vt leui⁹ credat:poſt mẽdacio vel diffa-
matiõe ↄplet. Nõ hic de corona regis frãcie.
ꝺq̃ dyabol⁹ diffamauit militẽ mẽdoſe.q̃ſi ipe
deſtructur⁹ eſſet regnũ ei⁹. Jõ de dyabolo dr̃
Joã.viij. In ṽitate nõ ſtetit.glo.aug. Nõ fu
it in ṽitate.q: bon⁹ ⁊ ſctũs a deo creat⁹.ſz nõ
ſtetit. Qũ ãt demões dixerũt xp̃o. Tu es filius
dei ⁊c̃.xp̃s ñ ſinebat ea loq ↄpli⁹ ne forte dice
rẽt aliqd̃ mẽdaciũ.q: forte dixiſſet. Tu es fili⁹
dei:ſz ñ potes mutat legẽ moyſi vel ſilia g° ñ
ſinebat eos loq. Scd̃a rñſio ẽ moral:vt xp̃us
daret nob exẽᵐ.quia p nullo bono q̃ztũcũq;
magno debem⁹ q̃rere ↄſiliũ demonũ.nec p ſa
nitate nec p filijs hñdis nec p re pdita eſt re-
currẽ ad ipos io xp̃s ñ ſinebat ea loq ⁊ p tãto
bono.ſ.p ↄuerſiõe iudeoꝶ. Nõ hic qũo ṽma
nes neſciũt oĩa.vt pz de nouẽ electorib⁹ regis
exñtib⁹ i caſtro.qũo dyabol⁹ nũq̃ potuit ſcit
qd ibi tractarẽt lz a mult̃ inocaret. Nõ qũo i
veteri lege puniebant recurrẽtes ad demões
Leuit.xx. Aia q̃ declinauerit ad magos ⁊ ario
los:⁊ fornicata fuerit cũ eis.ponã faciẽ meã ↄ
eã ⁊ iterficiã eã de me° ppl̃i mei. Nõ fornica
ta fuerit.qm̃ ſicẽ mlier q̃ dimiſſo viro adheret
ribaldo fornicat ⁊ ẽ adultera:ita xp̃ian⁹ q di
miſſo xp̃o recurrit ad dinos. Itẽ nõ qũo pu-
niebat ẽt din⁹ Leuit.xx. Vir ſiue mlier i qb⁹
phitonic⁹ ſiue diuatõis fuerit ſpũs:morte mo
riant.lapidib⁹ obruẽs eos ſãguis eorũ ſit ſup
illos. Quarta ṽt⁹ ẽ extẽſa charitas.de q̃ dicit
the. Erat pdicãs i ſynagogis galilee. De hac
ṽtute dic euãgeᵐ. Fcã ãt die egreſſus ibat in
dẽſtũ locũ turbe regrebãt eũ ⁊ venerũt vſq; ad
ipz ↄtinebãt illũ ne diſcederẽt ab eiſ.qb⁹ ille ait
q: ⁊ alijſ ciuitatib⁹ oz me euãgelizat regᵐ dĩ.q:
io miſſ⁹ ſũ.et erat pdicãs i ſynagogis galilee.
moralr hñt h doctriuã pdicatores ṽbi dei i h
q̃ dic xp̃s.alijſ ciuitatib⁹ oz me euãgelizat. Dic
dcretal. Cũ ex ↄiũcto q̃ tm̃ ẽ offim̃ pdicatoriſ
q̃ fili⁹ dĩ ñ vecũdaret dicẽ q̃ ad h° erat miſſ⁹.
Jã dcã decretal vocat offim̃ pdicatõiſ pcipuũ
offim̃ i eccl̃ia dei. Jõ amore dei vadaſ ad pre
dicãdũ diligenter. Sz mõ iã vĩ cõpletũ illud
qd̃ plãgendo dicebat Jeremias Threno.iiij.

Paruuli petierũt panẽ.ꝛ nõ erat q frãgeret
eis. Panis aiaꝝ ẽ ṽbũ dei. Mat.iiij. Nõ i ſo/
lo pane viuit hõ: ſ; i oi ṽbo qᵭ ꝓcedit de ore
dei. Paupes xp̃i petũt panes ꝛ nõ ẽ q det eis
nõ faciebãt ſic antiq ſcti.imo legiꝰ ᵭ btõ aug.
ꝙ ṽbũ dei predicauit vſqꝫ ad ſuã egritudinẽ.
Nõ ẽt de Beda ceco ex antiquitate.q tñ ex
feruore volebat ꝑdicare ꝛ ſemel decepꝰ a du
ctore ſuo puero ꝑdicauit lapidibꝰ ꝛc̃. S; mõ
dicũt mgri i theologia.volo q̈ſcẽ.ꝛ male fa/
ciũt.qꝛ viatores nõ debẽt q̈ſcẽ q̃uſqꝫ ſũt i ter.
mino. Jõ iſti q mõ q̈ſcũt laborabũt i iferno
Jõ ꝑdicatoribꝰ dr̃. Euntes in mundũ vniuer/
ſum ꝑdicate euangelium. Mar.xvi.

¶ Feria qnta poſt.iij.dñicã.xl. Sermo ſcðs.

Ocrus ſimonis te/ne/

S bat magnis febribꝰ Lu.iiij. Jn iſto
ſermone volo declarare oẽs ſpũa
les ĩfirmitates aie pctõꝝ. Et dabo medicinas
curatiuas ſm regulas medicine illius magni
Jpocratis.ſ.xp̃i Mã erit vtilis ꝛ proficuoſa.
S; vt ſit deo acceptabiꝉ ꝛ gratioſa:ſalutẽ ꝟ
go glioſa. Socrꝰ ſimonis tenebaꝉ ꝛc̃. Hoc ṽ/
bũ ad lrãm hr̃ de q̃dã miraculo qᵭ fecit xp̃us
ſm qᵭ recitat btũs Lucas i euãgelio hodier
no. Dic breuiꝉ hyſtoriã euãgelij. Queſtio lrã
lis q̃re xp̃s voluit curare illã mulierẽ ĩperan/
do cũ dic̃ ſcriptura ꝙ ſtãs ſup illã ĩperauit fe
bri ꝛc̃.alias eñ curauit tangẽdo.qꝛ ſingulis
manꝰ ĩponẽs curauit illos. Rñdet ꝙ per ĩpe
periũ curãdo oñdit nob̃ ſuã diuĩtatẽ. Et ꝑ ta
ctũ ſanando oñdit ſuã verã hũanitatẽ. Scða
qᵭ q̃re nõ ſinebat loq demonia cũ tñ dicerẽt
ṽitatẽ. Rñſio ꝙ ꝑꝑ nr̃m exẽᵐ ne ꝑ quocũqꝫ
bono q̃ramꝰ auxiliũ demonũ ẽt pro reſtaura
tiõe totiꝰ mũdi. De ĩfirmitate dic̃ the. Socrꝰ
aũt ſimonis ꝛc̃.pꝫ thẽa lraliꝉ. Mõ iuxta itel
lectũ allegoricũ ſeu moralẽ vidẽda ſũt tria.ſ.
qs ſit iſte ſocrꝰ ſimõis.ſecũdo qs eſt iſte ſimõ
tertio q̃ febres ſũt iſte. Quãtũ ad primũ ſciẽ/
dũ ꝙ ſocrꝰ ſigñt carnẽ aut corpꝰ. Rõ qꝛ ſic ſo/
crus ꝛ nurꝰ male cõiter ꝯueniũt:ſ; bñ diſcor/
dãt. Sic iter carnẽ ꝛ aĩaꝫ eſt ꝯtinuo diſcordia
qꝛ ſꝑ vnuꝫ opponiꝉ alteri ꝛ ſꝑ rixanꝉ.qꝛ ſi aĩa
vellet ieiunare ꝛ abſtinẽ.ꝛ caro vellet come/
dere.aĩa vellet orare: caro dormire. ꝛ ſic de
alijs. Jõ apl̃s. Caro cõcupiſcit aduerſus ſpm̃
ꝛ ſpũs aduerſus carnẽ. Hec eñ ſibi ĩuicẽ ad/
uerſanꝉ. Gal.v. Quantũ ad ſcðm ſimon ſigñt
ſpm̃.ſimõn aũt interꝑtaꝉ obediẽs ſic ſpũs rõ
nalis ĩq̃tũ eſt ad imaginẽ dei deo obediẽs
eſt.qꝛ ſm ſuã nãꝫ ꝛ ꝯditionẽ ſpũalẽ ſemꝑ vel
let cõplacẽ ſuo creatori vñ apl̃s. Cõdelector
legi dei ſ; interiorẽ hoieꝫ.ſ.ſpm̃. Ro.vij. S;
aliqñ eſt inobediẽs deo.hoc eſt ꝑꝑ carnẽ. Jõ
apl̃s. Uideo aliã legeꝫ in mẽbris meis repu/
gnãtẽ legi mentis mee:ꝛ captiuãtẽ i lege pctĩ
que eſt in mẽbris meis. Jbidẽ. Quãtũ ad ter
tiũ febris in ſacra ſcriptura ſigñt pctm̃ morta/
le:rõ qꝛ pctm̃ mõtale hꝫ ꝯditões febris. Qm̃
ſic febris auſert appetitũ comedẽdi ꝛ deordi
nat guſtũ corpis.qꝛ cibus dulcis vr̃ amarus:
ꝛ ecõuerſo.ꝛ ĩfirmꝰ appetit ꝯria ꝛ nociua.hᵒ
idẽ facit peccatũ mortale. Quãdiu eñ pſona
eſt ſana.q.ſ.eſt in gr̃a dei ꝛ in bona vita: ſen/
tit magnũ ſaporẽ ꝛ dulcedineꝫ in cibis aie.q̃
ſunt orões:lectiões:cõtẽplatiões:miſſe:ſer/
mones:ꝛ hmõi q̈bus aĩa viuit ꝛ ĩpugnaꝉ. Au
ctoritas. Nõ in ſolo pane viuit hõ ꝛc̃. Mat.
iiij. S; qñ venit febris pctĩ mortaꝉ ſeu per cõ
ſenſũ ſiue ꝑ opus factũ eſt:ſtatim ꝑdit guſtũ
nec ſentit ſaporẽ nec dulcedinẽ.immo ſi vult
orare ſtatiꝫ attediaꝉ. ꝛ ſic de alijs. Auguſtinꝰ
Jmpiꝰ nõ ſentit dulcedinẽ dei.qꝛ de febre ini
quitatis palatũ cordis amiſit. Cũ gᵒ dic̃ thẽa.
Socrus ſimonis.i.caro a q̃ ſũt pctã inchoatiue
ſ; ſũt in aĩa ſubiectiue:tenebaꝉ magnis febri/
bus. Nõ magnis nõ loqtur de pctĩs veniali/
bus:ſ; de mortalibꝰ:nec de febre in ſingulari
ſ; de febribꝰ in plurali. Dicũt auctores medi
cine ꝙ ſeptẽ ſũt ſpẽs febriũ corpis.ſ. ꝟ Cõti/
nua. ꝟ Quotidiana. ꝟ Tertiana. ꝟ Quarta
na. ꝟ Effimera. ꝟ Erratica. ꝟ Et ethyca. Sic
ſpũaliter ſũt ſeptẽ febres aie ſignificate ꝑ has
ſeptẽ febres corpis.ꝑꝑ qᵭ dic̃ thẽa. Socrꝰ ſy/
monis ꝛc̃. ¶ Pria dr̃ ꝯtinua.qꝛ ꝯtinue affli/
git tã de die q̃ de nocte. Hec ſigñt febrẽ ꝯtinu
am aie que ẽ pctĩ auaricie qꝛ ꝯtinue affligit
auaꝝ intãtũ ꝙ nõ ſentit ciboꝝ dulcedinẽ nec
ſaporẽ imo qñ auarꝰ eſt in mẽſa ꝛ videt vxorẽ
filios ꝛ familiã bñ cõedẽ dicit ĩtra ſe. O mi/
ſer iã deſtructus ſum. Ecce iã vxor mea comedit
vnũ panẽ. Jdẽ de alijs. Et ſic allegat ꝑ oᵐ li/
beralis.ꝛ gaudet ꝛ letaꝉ. O comedamꝰ ꝛ bi/
bamꝰ qꝛ dñs ꝓuidebit nob̃. Jtẽ auarꝰ qñ ẽ in
eccleſia vbi orare deberet ꝛ cogitare de alio
mũdo.tũc ipſe cogitat de foris ꝛ foro ꝛc̃. Jtẽ
de nocte qñ eſt in lecto ꝛ dꝫ dormire ꝛ q̈ſcẽ
ſꝑ ſomniat latrones ſi ſentit mures dic̃ ꝙ ſũt
latrones. Si videt filiuꝫ currẽ dicit. O miſer
iã ꝑditꝰ ſum ecce ſotulares ſũt iã rupti. Ecce
q̃ a auarꝰ ꝯtinue affligiꝉ ꝛ q̃o auariᵃ ẽ febris
ꝯtinua. nullꝰ eñ eſt q aliqñ nõ q̈ſcit niſi aua
rus. xp̃iani quieſcũt i die dñico, iudei in ſabba
to. agareni i die veneris. Auarꝰ aũt nũq̃ q̈/

ſcit. Cũcti dies eiꝰ doloribꝰ ꝛ erũnis plẽi ſunt
nec ꝑ noctẽ mẽte q̈ſcit. Eccli.ij. Cõtra hãc fe
brẽ ille magnꝰ Jpocras xp̃s ordinauit vnuꝫ
ãphoriſmũ di. Uidete ꝛ cauete ab oi auaritia
qꝛ nõ in abũdãtia cuiuſq; vita eiꝰ eſt ex his q̃
poſſidet. Luc.xij. Nõ ab oi auaritia oñdiꝉ ꝙ
ſunt plures ſpẽs auaritie. Pᵃ ẽ rapina dñoꝝ
ſcða ſymonia eccïaꝝ.3ᵃ vſura laycoꝝ.q̃rta fraꝰ
venditoꝝ.qnta calũnia aduocatoꝝ. ſexta fur
tuꝫ occultoꝝ.ſeptima detẽtio inuentoꝝ ſuoꝝ
vel bonoꝝ defunctoꝝ. Dic de q̃libet ꝓut erit
expediẽs. Jõ xp̃s optimꝰ medicus dat medi
cinã curatiuã dicẽs. Uidete. ꝛ aſſignat rõem
di.qꝛ nõ in abundantia. De ſupradictis vide
auc̃tates in ſmone ferie q̃rte poſt ꝑmã dñicã
quadrageſime. Aſſumit. ¶ Scða dr̃ q̃tidia/
na.qꝛ nõ affligit ꝯtinue vt pᵃ:ſ; q̃tidie dimit/
tit infirmũ ſ; poſt redit. Hec ſignat aliã febrẽ
que eſt pctm̃ gule.qꝛ q̃tidie infeſtat hoiem.ſ;
nõ ꝯtinue qꝛ nõ poſt prãdiũ:nec ẽt qñ hõ dor
mit ſ; q̃libet die de mane ſtomachꝰ clamat fa
mes fames. Nõ quõ q̃dã ph̃s volẽs oñdere
q̃d eẽt pctm̃ gule itrauit per ciuitatẽ clamãdo
iuſtitiã iuſtitia. Cũ aũt fuiſſet corã iudice qui
ꝓmiſit ſibi facẽ iuſtitiã dicit.quõ pr̃ ſuꝰ dimi/
ſit ſibi vnũ creditorẽ quẽ ſoluit ſtatiꝫ eadem
die q̃ pr̃ eſt mortuꝰ q in craſtinũ iteꝝ petijt de
bitũ ꝛ iteꝝ ſibi ſoluit.adhuc petit debitũ. alſ
minaꝉ mihi ad mortẽ. Et qs ẽ ille dixit iudex
qꝛ ego faciã tibi iuſtitiã. Ph̃s oñdẽs ſibi vẽ
trẽ dixit. Ecce creditorẽ a pr̃e mihi dimiſſuꝫ.
cui cãꝫ ſolui milleſies ꝛ adhuc petit. Rñdit
iudex. Amice in eadẽ dãnatiõe ego ſuꝫ. Ecce
hic febris q̃tidiana. Dicũt guloſi. Uenite ſu/
mamus vinũ ꝛ ĩpleamꝰ ebrietate ꝛ erit ſicut
hodie:ſic ꝛ cras:ꝛ multo ãpliꝰ. Yſa.lvi. ꝛ ſap.
ij. Uino ꝑcioſo ꝛ vnguẽto nos ĩpleamꝰ. Con
tra hãc ille magnꝰ Galienus xp̃us ordinauit
ãphoriſmũ di. Attẽdite ṽo ne forte grauenꝉ
corda vr̃a in crapula ꝛ ebrietate. Lu.xxi. De
cibis ſolũ recipe neceſſitatẽ ꝛ cauere a ſuꝑflu
itate. Uñ ſicut hõ bone ꝯſcie qñ ſibi ſoluit vl
tra debitũ reſtituit ita vẽter reſtituit vomitã/
do.igiꝉ vr̃ hẽre ꝯſciaꝫ. Sũt aliq miſeri qui ꝯti
nue ſunt in tabernis ꝛc̃.tales minꝰ ſunt q̃ꝫ be
ſtie. Rõ qꝛ exquo beſtia bibit ꝛc̃. nõ biberet
ſi rex vel papa inuitaret ipam. Et tu beſtialis
hõ ꝑter neceſſitatẽ ſumis. ꝛ ſic nõ ſolũ aĩaꝫ ſ;
ẽt corpꝰ deſtruiꝉ.qꝛ vinũ ꝑcutit venas. ꝛ ſeqꝉ
tremor mẽbroꝝ ꝛ oculi lachrymanꝉ: ꝛ nõ ꝑꝑ
xp̃i paſſionẽ. Jõ dic̃ xp̃s. Attẽdite ꝛc̃. ¶ 3ᵃ fe
bris dr̃ tertiana.qꝛ venit die 3ᵃ. Hec ſignificat
febrẽ aie que dr̃ accidia ſeu negligẽtia ᵭ opi/
bus pnĩe que die.3ᵃ maxĩe affligit.ſ. in 3ᵃ ꝑte
pnĩe. Dic quõ pnĩa ꝯſiſtit in tribꝰ ꝑtibꝰ.ſ.ꝯtri
tione:ꝯfeſſione:ꝛ ſatiſfactõe. Hec 3ᵃ ꝑs nimis
affligit. Dic quõ ſatiſfactio debꝫ fieri deo de
pctĩs.vt ſi peccaſtis per ſuꝑbiã:põpã: vanita
tẽ:ſatiſfac deo per hũilitatẽ.ꝛ ſic de alijs. Sa
tiſfactio ẽt dꝫ fieri ꝓximo de ablatis ꝛ dãnis
reſtituẽdo. Reſpice deinde ſi ẽ aliqd de ma/
lo iuſto.ſi retinuiſti aliqd de eccïa pro defun
ctis:de ſuitoribꝰ:de vſura:ꝛ ſic de alijs. Hec
tria opa pnĩalia dicũꝉ tres dies. Auc̃tas. Jbi
mus viã triũ dieꝝ in ſolitudine vt imolemus
deo nr̃o. Exo.xiij. Et in die 3ᵃ.ſ.ſatiſfactiõis fa
bris affligit. Ecce die 3ᵃ qñ grauiſſimꝰ dolor
vulnerũ erat. Geñ.xxxiiij. Nõ hic de magno
dño in lõbardia.cui vnꝰ ſctũs hõ reuelauit ꝙ
demones ſibi faciebãt palatiũ in iferno. Con
tra iſtud xp̃s ordinauit medicinã di. Reddi
te ergo oibꝰ debita.i.nemini q̈cq̃ debeaꝉ niſi
vt inuicẽ diligatis. Ro.xiij. Ex iſta febre ter/
tiana multi moriunꝉ de morte eterna. qꝛ no/
lunt reſtituere. ꝛ tñ nõ dimittiꝉ pctm̃ niſi reſti
tuaꝉ ablatũ.regula eſt theologoꝝ ꝛ iuriſtarũ
xiiij.q.vi. Si res. Dicũt aliq̃ dimittã in teſtõ.
ꝛ heres meꝰ reſtituet. S; hoc nihil valꝫ. Rõ
qꝛ vos in vita vr̃a eſtis in pctõ mortali:qꝛ no
luiſtis reſtituere.iõ in alia vita eritis eternaꝉr
in pena. Greg. Ad magnã iuſtitiã dei ꝑtinet
vt in alio mũdo nõ careat ſupplicio.q in hoc
mũdo noluit carere pctõ. ¶ Quarta dr̃ quar
tana.hec ſignificat febrẽ aie que dr̃ ſuꝑbia tri
plici rõne. Pᵃ rõ eſt.qꝛ ẽ leonina. Leo aũt ẽ
aĩal ſuꝑbũ:ꝛ ſignificat pſonã ſuꝑbã q̃ affligiꝉ
ad inſtar leonis de febre ſuꝑbie. Scða rõ.q̃r/
tana multũ durat.vt pꝫ de Lucifero: qui ad/
huc hodie affligiꝉ de febre ſuꝑbie cupiẽs deo
parificari. S; qꝛ nõ ꝑt de facto: tñ in figuris
ꝛ ſignis vult ei equari. Jtẽ ẽ incurabiꝉ. Aua/
ritia curaꝉ per pauꝑtatẽ:luxuria ꝑ infirmita/
tẽ.ſ; ſuꝑbia minime.3ᵃ rõ.qꝛ ſicut q̃rtana ve/
nit quarta die.ſic ſuꝑbia venit ex quattuor.ſ.
ꝑꝑ bona corꝑalia.ꝛ ꝑꝑ bona ſpũalia: ꝛ ꝑꝑ di
uitias terrenas.ꝛ ꝓpter honores mũdanos.
Quãtuꝫ ad pᵐ Juuenis pulcher ꝛ fortis ꝛc̃.
magnã ſuꝑbiã hẽt de ſe. ſ; optima medicina
ꝯ hoc eſt cogitare mortẽ quõ tũc vermes co/
medent carnes. Quãtũ ad ſcðꝫ q̃dã ſuꝑbiũt
de bonis ſpũalibꝰ qꝛ orant:ieiunãt.de q̈bꝰ vo/
lunt hẽre vanã gloriã. Remediũ ꝯ hoc ẽ qñ
ſanctiores nobis peccauerũt ꝛ dãnati fuerũt
Jõ auſetis qꝛ nõ eſt vr̃m ſ; dei.qui nobis ipo
ſuit tocale deuotionis vt ipꝫ portetis.iõ vide
atis ne ipm ꝑdatis. Quãtũ ad tertiũ quidaꝫ

ſupbiūt de diuitijs terrenis. Remediū ꝯ hᵒ ē
cogitare quō hodie vel cras amittentur oia.
Quātū ad q̄rtū. qdā ſupbiūt de honore mun
dano: dicēdo. Ego ſū miles: papa: eps: vł rex
ꝛc̄. Remediuȝ ꝯ hᵒ eſt quō hodie cras ꝛ cito
te oȝ reddē cōputū q̄lr̄ dignitatē habuiſti. q̄/
liter in ea vixiſti. ꝛ q̄lr̄ pctā notoria correxi/
ſti. Et Beda. Quattuor ſunt ſpēs qb⁹ ois tu
mor arrogātiū declarat̃. Cōtra hāc dic̄ medi
cus nr̄ xp̄s. Supbiā nunq̄ͥ in tuo ſenſu aut in
v̄bo dn̄ari pmittas. i ipſa eni̇̄ initiū ſūpſit ois
pditio. Thob. iiij. Nō ois pditio. ſ. angeloruȝ
ꝛ hoīum. ⁋ Quinta febris dr̄ effimera. qꝛ ea
dē die qua venit recedit. Dr̄ autē effimera a
piſce ſic dicto. q morit̃ illa eadeȝ die q̄ naſcit̃.
Hec ſignat febrē aīe q̄ dr̄ ira q̄ eadē die q̄ na/
ſcit̃ dȝ mori. Verbigſa. Si ſit tibi aliq̄ iniu/
ria v̄bo vel facto ſubito venit ira i corde. ſȝ ea
dē die dȝ mori. ſ. recipiēdo ꝓpoſitū nō ſe vin
dicare: qꝛ vindicta ē dei. Da mihi vindictā ꝛ
ego retribuā dic̄ dn̄s. Cōtra iſtā xp̄s ordina/
uit optimā medicinā di. Iraſcimini ꝛ nolite
peccare. Sol nō occidat ſup iracundiā vr̄am
nolite locū dare dyabolo. Ephe. iiij. Nō iraſci
mini ſȝ nolite peccare: ſupple recipiēdo vīdi/
ctā. Sol nō occidat ꝛc̄. Pȝ quō ira dȝ mori
eadē die. Dicat̃ exēplū qđ legit̃ in vitiſpatrū
de illo ſcō epo q inuitauit ad prādiū illū here/
mitā q ex aliq̄ neceſſitate venit ad ſuā ciuita/
tē. eps aūt cogitās magnā afflictionē ꝛ abſti
nētiā quā heremita fecit in heremo fecit bo/
nū prādiū. Qđ cū corā heremita poneret̃ ait
epo. Pr̄ parce mihi. qꝛ exquo iſtuȝ habitum
ſumpſi aliqd mortuū non comedi. Cui rn̄dit
eps. Pater parce mihi. qꝛ exquo iſtā cappaȝ
ſumpſi: ſol nō occidit ſup iracūdiā meā. Rn̄/
dit heremita. Pater: melior es q̄ᷓ ego. Me
liorē v̄tutē reputat patiāȝ q̄ᷓ abſtinētiā. Mul
ti ſunt abſtinētes q nō ſūt patiētes. Bn̄dict⁹
eſt ille q qn̄ ponit ſe in lecto pōt dicē cū v̄ita
te. Deo gr̄as: qꝛ nō habeo iraȝ in corde meo
ꝯ aliquē. Itē nolite locum dare dyabolo. qm̄
ira ē diſpoſitio vt dyabol⁹ itret in corpa vt di
cūt demones qn̄ ꝯiurant̃ i obſeſſis. ⁋ Sexta
febris ē erratica ſic dicta. qꝛ nullū ordinē ſer/
uat mō venit vna hora: mō alia. Hec ſignifi/
cat febrē aīe que dr̄ luxuria q̄ nullū ordinem
ſeruat. Luxurioſus aūt nō ſeruat ordinē: non
tp̄s nō pſonā: nō modū: imo vadit luxurioſuſ
erratice. ſicut ille q errauit dicēdo. O maior
dilectio eēt cū illa. ſ. cū moniali: vel legitima
ꝛc̄. vł tali mō. Qm̄ cōcupiſcētia carnalis infi
nita eſt. nec hȝ terminū. Iō dicit ſcptura ſctā
de luxurioſis. Semetipſos tradiderūt ipudi
citie in opationē ois imundicie. Eph. iiij. No
ta tradiderūt ipudicitie. ſ. cogitādo: loquen/
do: audiēdo: reſpiciēdo: tāgēdo. De illa ma/
teria. in opationē ois imūdicie. Cōtra iſtā di
cit nobis medic⁹ nr̄ xp̄s. ad Theſ. iiij. Hec eſt
volūtas dei ſctificatio vr̄a. vt abſtineat̃ vos a
fornicatione. ꝛ ſciat vnuſqſq; vas ſuū poſſidē
in ſctificatiōe. nō in paſſiōe deſiderij: ſicut gē/
tes q̄ ignorāt deū. Quilibȝ ſit ꝯtētus de vxo/
re ſua iuuene vel antiq̄: turpi vel pulchra: ac
ſi in mūdo non eēt alia mulier. Cauete gᵒ ab
iſta febre erratica. q̄ tot occidit morte etnā.
⁋ Septima febris ē ethica que ꝯſiſtit itus in
oſſib⁹ ꝛ mēbris. Hec ſignificat febrē aīe q̄ dr̄
inuidia. Qm̄ ſicut febris ethica q̄ ē in mēbris
radicata cōſumit humidū radicale qđ dat vi
tā corpi. ꝛ ſic hō morit̃. ſic etiā inuidia ꝯſumit
humidū radicale. ſ. charitatē q̄ dat vitaȝ aīe.
Vita carniū ſanitas cordis. putredo oſſiū in
uidia. Prouer. xiiij. Nō q̄ cor dr̄ ſanū qn̄ dili/
git oēm creaturā hūanā vniuerſalr̄ ꝛ gaudet
de bono alteri⁹. Inuidia ē putredo oſſiuȝ. i.
v̄tutū. qm̄ ſicut oſſa ſuſtinēt corp⁹: ita v̄tutes
ſuſtinēt aīaȝ. Iō xp̄s medic⁹ nr̄ dans nob am
phoriſmū dic̄ p apl̄m petrū. Deponētes oēȝ
maliciā ꝛ omne dolū ſimulatiōes ꝛ inuidias.
ſicut mō geniti īfantes: lac ſupple charitatis:
concupiſcite. i. Pe. ij.

Feria. vi. poſt dn̄icam. iij. xl. Sermo vnicus.

Cimus qꝛ hic eſt ꝓpha ſaluator mū
di. Io. iiij. Iſtud ſctm̄ euāgeliū cō
tinet vnā pulchrā hyſtoriā i q̄ ꝯti/
nent̃ magne diſputatiōes iter xp̄ȝ ꝛ alias pſo
nas. ꝑ Pria fuit int̃ xp̄ȝ ꝛ mulierē ſamarita/
nā. ꝑ Scda fuit ſamaritane cū xp̄o. ꝑ Tertia
fuit cū xp̄o ꝛ diſcipl̄is. ꝛ q̄libet diſputatio hȝ
optimā qōnē. Cōcluſio pme diſputatiōis fuit
Dn̄e video q̄ ꝓpha es tu. Concluſio ſcde di
ſputatiōis ē q̄ xp̄s eſt meſſias. Concluſio tne
diſputatiōis ē thēa. qꝛ ſaluatō mūdi. ⁋ Quā
tū ad pmā diſputationē q̄ fuit cū ſamaritana
ſciēdū hec fuit benigna: qꝛ xp̄s icepit. vn̄ duȝ
xp̄s iret de villa i villā pſonalr̄ pdicādo venit
iuxta ſamariā magnā cītatē pluſq̄ᷓ piſſ⁹. ꝛ iuxͣ
illā ciuitatē erat fōs alt⁹. ꝛ dicebat̃ fōs: qꝛ aq̄
viua ſcaturiebat. ꝛ pute⁹. qꝛ pfūda. ꝛ xp̄s ſci/
ſus ꝛ tot⁹ fatigat⁹ ex itiue poſuit ſe ſup fōtē in
ore: vt facies ſua bn̄dicta reſpicēt ſup fōtē: vt
aere recēti refrigeraret̃. Diſcipuli aūt ꝛ apl̄i
iteri veniūt ad cītatē ad emēdū panē ꝛ cibū.
Et cū xp̄s ſic eēt ſol⁹ ad fōtē ꝛ hora erat ſexta

venit mlr̄ier de ciuitate ſamaria haurire aquā
ꝛ inenit ibi xp̄ȝ quē nō ſalutauit cognoſcēs i
veſtib⁹ q̄ iude⁹ eēt: nō. n. loq̄bāt iudei ſamari
tanis: ſic nec nos xp̄iāi cū īfidelib⁹ ſarracēis
ꝛc̄. ꝛ xp̄s icepit diſputatōeȝ di. Mulier da mi
hi bibē. Que reſpiciēs eū curuo oclo dixit ꝛ
icepit arguere ꝯ xp̄ȝ di. Quō tu iude⁹ cū ſis:
bibē a me poſcis q̄ ſuȝ mulier ſamaritana: bn̄
ſis q̄ iudei nō coutūt ſamaritāis certe nō da/
bo tibi bibē. Et xp̄s replicauit di. O mulier ſi
ſcires donū dei: ꝛ qs ē q dicit da mihi bibē:
tu forſitā petiſſes ab eo ꝛ dediſſȝ tibi aquā vi
uā. Nō donū dei datū hūano gn̄i. Hᵒ donū
ē fili⁹ dei datū i icarnatiōe: de q̄ Yſa. ix. Par/
uulus dat⁹ ē nob. Ecce donū datū i nr̄aȝ redē
ptiōeȝ: ꝛ mlr̄ier arguēs xp̄ȝ dicebat. Dn̄e: nec
i q̄ haurias aquā habes: ꝛ pute⁹ alt⁹ ē: vn̄ gᵒ
hēs aquā viuā. Et nūqd tu maior es pr̄e nr̄o
Iacob q dedit nob puteū: ꝛ ip̄e ex eo bibit ꝛ
filij ei⁹ ꝛ pecora ei⁹. Rn̄dit xp̄s. Mlier n̄ itel
ligis de q̄ aq̄ ego loq̄r: qꝛ nō ē de iſta. Qꝛ ois
q bibit ex hac aq̄ ſitiet iteꝝ. Qui āt biberit ex
aq̄ quā ego dabo ei: fiet i eo fons aq̄ ſaliētis i
vitā eternā: ꝛ vitā eternā hēbit. Tāta fuit vir/
tus v̄boꝝ xp̄i q̄ mulier iclinata ei iā cōpūcta
i corde cū hūilitate ꝛ reuerētia dixit. Dn̄e da
mihi hāc aquā vt nō ſitiā neq; veniā huc hau
rire. Tūc xp̄s rn̄dit. Tu vis de iſta aq̄. Rn̄dit
Mulier. Ita dn̄e. Vade gᵒ ad ciuitatē ꝛ vo
ca viꝝ tuū. Que rn̄dit. Viꝝ nō hēo. Et xp̄s:
bn̄ dixiſti qꝛ viꝝ nō hēs: qnq;. n. viros habui
ſti: ꝛ hūc quē iā hēs nō ē vir tu⁹: ſȝ vn⁹ ruffia
nus ꝛ ribald⁹ ē: ꝛ tu ꝯcubina ſua es. Et dixit
ſibi oia noia viroꝝ ſuoꝝ: ꝛ gen⁹ ꝛ cui⁹ officij
erāt. Talis vocabat̃ ſic: ꝛ hēbat tale officiū ꝛ
mortu⁹ ē tali morte: ꝛ ſic de alijs: ſed iſte quē
nūc hēs nō ē virtu⁹: ſȝ vn⁹ ribald⁹: ꝛ ribalda
ſua tu es. Et tūc illa incepit clamare. O dn̄e
dn̄e: clare video q̄ ꝓpha es tu: ꝛ ſcis oia q̄ fe/
ci. q. d. Parce mihi: qꝛ pus te vocaui iudeuȝ
Cōcluſio pᵉ diſputatiōis. Nō pri⁹ vocauit eū
iudeū ꝛ poſt dn̄m ꝓphaȝ. Ecce pᵃ diſputatio
xp̄i cū muliere ad litterā. Mō moralit̃ itre/
mus ſecreta moralia ꝓ nob. In iſta diſputa/
tiōe ſūt ſex ſecreta moralia: ad q̄ p qōnes itra
bo. Pᵃ ē q̄ ē hec mulier ſamaritana: ꝛ qd ſi/
gnificat. Rn̄ſio: q̄ q̄libet pſona xp̄iana pec/
catrix ſignificat̃ p iſtā ſamaritanā duplici rō/
ne: ꝛ ponit̃ i euāgelio. Pᵒ qꝛ q̄libet die plu/
ries veniebat ad aquā nec ſatiebat̃. Talis eſt
ꝯditio peccatricis: qꝛ q̄tidie vadit ad aquaȝ
ꝓſperitatū tpaliū nec ſaturat̃: tāta ē cupidi/
tas. Verbigſa. Si ſacerdos hȝ ſimplex bn̄ſi
ciū conat̃ vt poſſit hr̄e maius: nec ſatiat̃. Ecce
ꝯditio aque bonoꝝ tpaliū q̄ nō ſatiant: qꝛ nō
itrāt illuc vbi ē ſitis. Nā ſitis habēdi bōa tpa
lia. ſ. t̄ras: poſſeſſiōes: aurū argētū ꝛc̄. iſta bo/
na tpalia nō itrāt itus i corde. Si. n. poſſes bi
bere vinū plauſtrū auri liq̄facti nō ſatiaret te
Sȝ ſicut famelicus nō ſatiat̃ ex aſpectu eſca/
rū q̄ ſūt i mēſa: qꝛ eſuries ē in ſtomacho: ꝛ iō
niſi itrēt: nō auferēt eſuriē neq; ſiti: ſic ē de eſu
rie bonoꝝ tpaliū. Iō quāto hō plus hȝ: plus
ſitit ꝛ cupit: qꝛ nō intrāt in corde. Auctoritas
Eccl̄ia. v. Auar⁹ nō iplebit̃ pecunia: ꝛ q amat
pecuniā fructū. ſ. ſatietatis nūq̄ᷓ capiet ex eis
ꝛc̄. Et ſic directe placita ꝛ delicie hui⁹ mūdi
ſūt ad iſtar febricitāt̃ q̄ vtit̃ ſiti ꝛ dat̃ ſibi gut/
ta aque in lingua cū pluma. Ideȝ de delitijs
luxurie auaricie ꝛc̄. Iō vbicūq; caro in tpali
bus q̄rit refectionē inuenit defectionē. Nā cor
hoīs eſt pl⁹ q̄ᷓ celū: ꝛ nō pōt ſaluari niſi a deo
quē celi cape nō poterāt: ſȝ tn̄ cor hoīs ſemꝑ
retinet gr̄am ꝛ tūc ſatiat̃ hō. Iō xp̄s. Qui bi
berit ex hac aqua ſitiet iterum. Qui auteȝ bi
berit ex aqua quā ego dabo ei. fiet in eo fons
aque ſaliētis in vitā etnā. Ex aq̄. ſ. gr̄e ꝛ ſua ꝑ
ſentia. Vnde cōcluſio eſt theologie q̄ gratia
gratū faciēs ſecū hȝ affert preſentiam dei. Et
iſto ſigno pōt cognoſci ſi homo eſt in gratia
dei qn̄ aliqs nō deſiderat iducētia ad pecca/
tū. Nota ſalientis in vitā eternā: qualis ſalt⁹
eſt ille quē facit aīa qn̄ de ore ſaltat in celum
ſubito. Cogita ſi homo ſaltaret de terra ad
celum. O qualis ſaltus eēt: ſi vltra altius iā
plus: quāto plus adhuc vſq; ad celū. Secun
dum ſecretū. Ieſus fatigatus ex itinere ſede
bat ſic ſupra fontē. Hora aūt erat quaſi ſexta
Quare ieſus fuit magis feſſus illa hora ex iti
nere q̄ᷓ aliqs apoſtoloꝝ: cū tn̄ ſuſtineat totū
mūdū ꝛ oēs creaturas. Rō ſciatis bone gē/
tes q̄ nunq̄ᷓ fuit aliqs homo ita delicatus in
ſua cōplexione ſicut xp̄s inquātū homo. Ra
tio: qꝛ nos ſumus ꝯcepti ꝛ geniti ex viliſſima
materia corrupta: ideo habemus cōplexionē
rudē ad ſuſtinēdū labores: ſed corpus xp̄i a
ſpūſancto formatū fuit: nō de viliſſima mate
ria: ſed de puriſſimis guttis ſanguinis virgi/
nis marie. iō erat magis delicatus: vel qꝛ ieiu
nabat quotidie ꝛ vigilabat pnoctās in oōne
Luc̄. vi. ꝛ laborabat predicādo qualibet die.
Et de iſta delicatura di Yſa. liij. Bꝛachui dn̄i
cui reuelatū ē deſcēdet ſicut virgultū corā eo
ꝛ ſic̄ radix de terra ſitienti. Nō ē ſpes ei neq;
decor. Et vidimus eum ꝛ non erat aſpectus.
et deſiderauimus eū deſpectū ꝛ nouiſſimum

viroꝝ.viꝝ doloꝝ ⁊ ſcientẽ infirmitatẽ.Et qua
ſi abſcõditus vult⁹ ei⁹ ⁊ deſpect⁹.vñ nec repu
tauimus eũ.Vere lãguores nr̃os ipſe tulit:⁊
dolores nr̃os ipſe portauit: ⁊ nos putauim⁹
eũ q̃ſi leproſuʒ ⁊ ꝑcuſſuʒ a deo ⁊ humiliatuʒ.
Ipſe aũt vulnerat⁹ eſt ꝓꝑ iniq̃tates nr̃as:at-
trit⁹ eſt ꝓꝑ ſcelera nr̃a. Diſciplina pacis nr̃e
ſuꝑ eũ:⁊ liuore ei⁹ ſanati ſum⁹. Oẽs nos q̃ſi
oues errauim⁹:⁊ vnuſq̇ſq; in viã.ſ.declinauit
⁊ poſuit dñs in eo iniquitatẽ oĩuʒ nr̃oꝝ.Bra
chiũ dñi per qḋ oĩa opat⁹ eſt ꝺs pr̃ eſt xp̃s in-
quãtũ ds.Jo.i.Oĩa ꝑ ipʒ fcã ſunt: ⁊ ſine ipo
factũ eſt nihil.et loquẽs de humanitate dixit
Aſcẽdet ſicut virgultũ ⁊ ſicut radix de t̃ra ſi-
tienti.Virgultũ dr̃ virgula parua ⁊ delicata
que naſcit̃ in pede aliaꝝ arboꝝ magnaꝝ.vl̃ q̃
naſcit̃ in terra ſitienti vbi nõ eſt aqua q̃ ẽ val-
de delicata ⁊ tenuis.Pʒ igr̃ rõ q̃re xp̃s ieſus
fuit feſſus magis q̃ apl̃i.Si dicat̃.nunqd po
terat ſe ſuſtinere.Rñſio.ꝙ imo:ſʒ nõ dediſſet
nobis exẽpluʒ laborãdi in bonis opib⁹ vt ha
beam⁹ patiaʒ qñ fatigamur ⁊ laſſamur vt xp̃s
⁊ qñ ex ꝑdicatõe vel ieiunio vel al̃s laſſamur
exẽplo xp̃i ꝯſolemur ⁊ recipiam⁹ patiam.Jõ
apl̃s.exhibeam⁹ in oĩb⁹ noſmetipos ſicut dei
miñros in oĩ patiã:in tribulatiõib⁹:in angu-
ſtijs:in plagis:in carcerib⁹:in ſeditionib⁹:ĩ la
borib⁹:in vigilijs:ĩ ieiunijs:in caſtitate:ĩ ſciã:
in lõganimitate:in ſuauitate:ĩ ſp̃ũſctõ:in cha
ritate nõ ficta:ĩ v̇bo veritat̃: ĩ v̇tute dei ⁊c̃.ij.
Coꝝ.vi.3[m] ſecretũ eſt.q̃re apl̃i ipm dimiſerũt
ſolũ.q: nullus remãſit cũ eo dic̃ text⁹.Diſci-
puli ei⁹ abierũt in ciuitatẽ vt cibos emerẽt ⁊
dimiſerũt eũ ſolũ in deſerto:q: putẽ⁹ ille erat
lõge a citate ſamarie. Rñſio q̃re dimiſerunt
eũ ſolũ.q: fuit ordinatio xp̃i vt oẽs abirẽt.iõ
vt ſaluaret illã mulierẽ.q: ſi aliq̇s diſcipulus
ibi fuiſſet:mulier fuiſſet ĩpedita nec potuiſſet
loqui cũ xp̃o.Jõ ordinauit vt oẽs irẽt ad ci-
uitatẽ vt emerẽt neceſſaria.Jn quo moral̃r i-
ſtruimur ⁊ hẽmus exẽplũ ꝙ ſicut xp̃s i incar
natiõe dimiſit ſocietatẽ angeloꝝ milia miliũ
Job.xxv.Nũqd eſt numer⁹ militũ ei⁹: ⁊ pro
ſaluatione nr̃a dimiſit illos.idẽ pro ſaluatõe
illi⁹ mulieris ſamaritãe dimiſit ſocietatẽ apl̃o
rũ.ſic nos ſocietatẽ amicoꝝ filioꝝ vxoris ⁊c̃.
Jdẽ ipſemet dicit.Oĩs q̇ reliquerit domũ aut
fratrẽ aut ſorores aut patrẽ aut matrem aut
vxorẽ aut filios aut agros ꝓꝑ nomẽ meũ:cẽ-
tuplũ accipiet ⁊ vitã eternã poſſidebit.Mat.
xix.Nota ꝓꝑ nomẽ meũ qḋ eſt ieſus qḋ iter-
ꝑtat̃ ſaluator.ꝓꝑ nomẽ meũ.ſ.pro ſaluatõe
alicui⁹ aĩe.vt religioſus dimittẽs patriã rõne
ꝑdicationis.Jdeʒ de ſacerdote vel ſecularis
mũdo recedẽte:cẽtuplũ accipiet ⁊c̃. aut vxo
reʒ aut filios.Queſtio ẽ. nũqd vir põt dimit
tere vxorẽ ꝓꝑ xp̃m ⁊ ſaluationẽ alicui⁹ aĩe vl̃
ſue vel ſuoꝝ.Rñſio ꝙ vir nõ põt dimittẽ vxo
rẽ quã iã hẽt niſi ꝯueniãt ãbo in ingreſſuʒ re
ligionis.⁊ ſi alter remaneret in mundo tenet̃
viuere ꝯtinẽt̃.Jtẽ pr̃ nõ dʒ dimittere filios ni
ſi ſint bñ prouiſi in neceſſarijs:⁊ ſint bñ inſtru
cti edocti ⁊ ſatis annoſi.Jdẽ de filijs q̇ nõ de
bent dimittere ꝑentes pauꝑes ſenes.ſec⁹ qui
nõ indigẽt.Scḋo dimittit̃ vxor:nõ quã quis
hẽt:ſʒ quã poſſet hẽre ⁊ filios quos poſſʒ hr̃e
ſʒ amore xp̃i dimittit totuʒ ⁊ ſic intelligit̃ au-
ctoritas iſta.Quartũ ſecretuʒ ſiue q̃rta qõ in
hoc oñdit̃ cũ mulier dicit.Quõ tu iude⁹ cuʒ
ſis ⁊c̃. Jn quo cognouit mulier xp̃ʒ eẽ iudeũ
Rñſio ꝙ ſi[illegible] cognouit euʒ in loq̇la.ſicut fuit
cognit⁹ btũs Petr⁹ i nocte paſſionis.Vere
tu ex illis es:nã ⁊ loq̇la tua manifeſtũ te facit
q: galile⁹ es.Mat.xxvi.Moral̃r.ſic cogno-
ſcit q̇libet de q̃ pr̃ia ẽ. Sũt.n.due patrie ꝯtr̃e
ſ.ꝑadiſus ⁊ infern⁹.⁊ in q̇libet loquit̃ diuerſi
mode.Linguagiũ ꝑadiſi ẽ illḋ de q̃ ps. Bti
qui hitant in domo tua dñe:in ſecula ſeculoꝝ
laudabunt te.ps.lxxxiij.Qñ ergo religioſus
vel ſacerdos vel ſecularis libẽter laudat deũ
ſignũ eſt ꝙ eſt de illis de ꝑadiſo.Nã ⁊ loque
la tua manifeſtũ te facit.Sec⁹ qñ cũ tedio cõ
fuſibiliter ⁊ irreuerẽter ⁊ indeuote indnẽdo
ſe dicit offiñ vel orõnes.Eſt.n.magnũ ſignuʒ
ꝑdeſtinatõis deũ delectabiliter laudare.Lin
guagiuʒ inferni eſt illḋ de q̃ Joh. Apoc̃.xvi.
Eſtuauerũt hoĩes eſtu magno.ſ. cũ ardore.⁊
blaſphemauerũt nomen dñi hñtis ptãtẽ ſuꝑ
has plagas.neq; egerũt pniam vt darent illi
gl̃iã.Qñ ergo aliq̇s iurat:renegat: blaſphe-
mat ⁊c̃.ſignũ eſt ꝙ eſt burgẽſis ⁊ ciuis ĩferni
vñ tu ex illis es ⁊c̃.Vñ manifeſtũ ſignũ ẽ ꝑre
ſcie ⁊ dãnationis iurare:renegare ⁊c̃.Quin-
tum ſecretũ q̃ eſt aq̃ illa de q̃ xp̃s dic̃. oĩs q̇ bi
berit ⁊c̃.h̃ eſt gr̃e ſp̃ũalis q̃ extinguit ardorẽ
ſuꝑbie in ſuꝑbis.auaritie in auaris.luxurie in
luxurioſis ⁊c̃.ſicut aq̃ nãlis extinguit ardorẽ
corꝑis.⁊ tal̃ nõ vult aliqd iordinate:nec q̃rit
ardẽter dignitates:officia ⁊c̃. ſicut faciũt illi
qui adhuc hñt febrẽ ſuꝑbie auaritie ⁊c̃. quia
mũda aqua gr̃e dei extinguit in illis ardorẽ.
imo dicũt tales q̇ hñt gr̃aʒ cũ apl̃o.i.Thi.vi.
Habẽtes alimẽta ⁊ veſtes q̇b⁹ tegamur:his
ꝯtẽti ſum⁹.Nõ dicit delectamẽta ⁊ q̇b⁹ orne
mur ⁊c̃.⁊ hoc facit gr̃a dei. ſiue aq̃ gr̃e ſalieñ
in vitã eṫnã.O q̃lis ſalt⁹.Ecce q̃re dicit.Qui

biberit ex aq̃ quã ego dabo:non ſitiet ieternũ
ſ.iſta tꝑalia cũ ardore pcti. De iſta gr̃a Ro.
vi.Gr̃a dei vita eṫna.i.ꝑ gr̃am dei hʒ q̇s vitã
eternã.Sextũ ſecretũ ſiue ſexta q̃ſtio.Cũ xp̃s
dicit.Vade voca viꝝ tuũ.q̃re xp̃s dicit. vade
voca ⁊c̃.cũ xp̃s ſciret ꝙ nõ hẽret viꝝ.Rñſio
ꝙ xp̃s tenuit iſtũ modũ loq̇ndi:vt ſic illa mu
lier diceret v̇itatẽ ore ꝓprio ꝙ nõ hẽbat viꝝ.
Moraliter.Quinq; viros habuiſti: ⁊ ille quẽ
iã habes nõ eſt tuus vir. Sic quelʒ ꝑſona hʒ
q̇nq; viros qñ peccat ex fragilitate vl̃ ex igno
rãtia:⁊ final̃r recipit ruffianũ diabolũ.Quinq;
viri ſunt q̇nq; ſenſus nãles ſiue corꝑales.q: ſi
cut vir gubernat domũ ſic hi q̇nq; ſenſus gu-
bernat corp⁹ i pctis q̃ fiũt ex fragilitate. vt pe
trus qñ negauit ꝓ timore xp̃ʒ.Sʒ qñ peccant
iã ex ꝯſuetudine ⁊ malicia a dyabolo regunt̃
tanq; a ruffiano ⁊ lenone.De q̇b⁹ apl̃s. Re
ſipiſcãt a dyaboli laq̇is a quo captiui tenent̃
ad ipi⁹ volũtatẽ.ij.Thi.ij.Jtẽ dic̃ btũs Pau
lus.ij.ad Thi.iij.Hoc aũt ſcio ꝙ in nouiſſimis
dieb⁹ iſtabũt tꝑa ꝑiculoſa.Et erũt hoĩes ſeip-
ſos amãtes.cupidi:elati:ſuꝑbi:blaſphemi:pa
rẽtib⁹ nõ obediẽtes:igrati ⁊c̃.¶Scḋa diſpu
tatio fuit ſamaritane cũ xp̃o.audacia ipa ince
pit.Et ad itelligẽdũ iſtã diſputationẽ ſciatis
ꝙ iter iudeos ⁊ ſamaritanos erat antiq̃ q̃ſtio
vbi deberẽt orare vel in hieruſalẽ vel ibi iux̃
mõtẽ garizim.Judei dicebãt ꝙ in hierl̃m: q:
ſic ꝑcepit de⁹.Samaritãi v̇o dicebãt ꝙ i illo
mõte:q: ibi pr̃es coꝝ abraham yſaac ⁊ iacob
adorauerũt.Videns aũt ſamaritana xp̃ʒ eſſe ꝓ-
phetã q̇ dixit ſibi ſua ſecreta:cogitauit. o iſte
dicit v̇itatẽ tibi.⁊ ꝓꝑ ſecretũ iſti⁹ q̃õnis ⁊ ad
determinatõeʒ icepit q̃õnẽ dicẽs. Pr̃es nr̃i
in hoc mõte adorauerũt:⁊ vos dicit̃ q: hiero
ſolymis eſt locus vbi adorare oʒ.Quid dicis
tu de iſta q̃õne:ex quo es ꝓpheta . Et xp̃s rñ-
dens inuit in ſua rñſione duas opiones. prĩo
ꝙ erat verior opio iudeoꝝ q: lʒ ibi pr̃es ado
rauerũt:tñ mutat⁹ eſt locus orãdi. Scḋa qõ
ꝙ in oĩ loco ꝑt adorari:q: vbiq; ẽ de⁹.Tũc rñ
dit xp̃s. Mulier crede mihi:q: venit hora ꝙ
neq; in mõte hoc neq; in hieroſolymis adora
bitis pr̃eʒ.Vos adorat̃ qḋ neſcitis.nos ado-
ramus qḋ ſcim⁹.Q: ſal⁹ ex iudeis eſt.ſʒ venit
hora.i.in nouo teſtõ.⁊ nũc eſt qñ veri adora-
tores adorabũt pr̃eʒ in ſp̃ũ ⁊ v̇itate. Nã ⁊ pr̃
tales q̃rit q̇ adorẽt eũ.Sp̃ũs eſt de⁹:⁊ q̇ ado
rãt eũ:in ſp̃ũ ⁊ v̇itate oʒ adorare . Jta ꝙ xp̃s
determiauit q̃õneʒ ꝯ ſamaritanã.Dic̃.n.mu-
lier.ſcio q: meſſias venit q̇ dr̃ xp̃s.Cũ ergo ve
nerit ille nobis ãnũciabit oĩa. Nota dicit ipa.
Meſſias vẽit.q.d.nõ credo tibi.Rñdit xp̃s.
ego ſum q̇ loquor tecũ.Nõ inuenit̃ in euãge
lijs ꝙ xp̃s ita clare ſe dicei et eẽ xp̃ʒ ſaluatorẽ
mũdi ſicut hic.Et ſubito mulier illũiata di-
miſſa hydria currẽdo iuit ad ciuitatẽ claman
do ⁊ dicẽdo ⁊ vocãdo gẽtes.O bone gẽtes
venite ⁊ videte hoĩeʒ q̇ dixit mihi oĩa q̃cunq;
feci.nunqd ipe ẽ xp̃s.Exierũt ergo de ciuita-
te ⁊ venerũt ad xp̃ʒ.Jn hac q̃õne ſũ tria ſecre
ta.Primũ ẽ.Sp̃ũs ẽ de⁹.q̇d eſt adorare in
ſp̃ũ ⁊ v̇itate.Ad hoc itelligẽdũ nota ꝙ ẽ re-
gula phĩe ꝙ v̇itas ẽ adeq̃tio rei ad itellectũ.
Verbigr̃a. qñ ſp̃ũs cogitat ĩfinitã xp̃i ſctita-
tẽ ⁊ puritatẽ:⁊ ex alia ꝑte cogitat grauiſſima
pctã q̃ ipe hõ fecit.tũc qñ geſtus corꝑis ad ex̃
corrñdet cũ ſp̃ũ dicẽs.Dñe nõ ſum dign⁹ te
reſpicẽ.vach tot pctã feci ꝯ volũtatẽ veſtrã ⁊
ſctitatẽ ⁊c̃.Et ab ex̃ iclinat humilitatẽ oñden
do ab ex̃:tũc ꝯcordat cũ ſp̃ũ in corde. Sʒ qñ
cor eſt in taberna ⁊ corp⁹ iclinat:nõ eſt v̇itas.
Jſto mõ publican⁹ orauit deũ in ſp̃ũ ⁊ v̇itate
dicẽs.De⁹ ꝓpiti⁹ eſto mihi pcõri ⁊c̃. Jſta rõ
ne dr̃ mõ.Humiliate capita vr̃a deo.q.d.eccl̃ia
nõ eſtis digni ipʒ reſpicẽ.Jſta ẽt rõne tegunt̃
in q̃dragelima ymagines.q.d.nõ ſum⁹ digni
reſpicere iſtas ymagines.Scḋo adorat̃ deus
in ſp̃ũ ⁊ v̇itate.Prĩo ſp̃ũ cogitando ſuã dña
tionẽ q̃ñ creauit corp⁹ ⁊ aĩam ⁊ oĩa ſunt ſua
ſecus de alijs dñis.Scḋo adorãdus ẽ in v̇ita
te.duo genua flectẽdo ſibi. dñis tꝑalib⁹ ſolũ
ſiniſtꝝ:⁊ ꝑlatis dextrũ.Jſto mõ dicim⁹.Flecta
mus genua.⁊ nõ dicit.genu.Leuate.ſ.ſp̃m in
altũ.Jõ qñ vult̃ facere orõnẽ pri⁹ debet̃ ora-
re in ſp̃ũ cogitãdo cũ q̃ debetis loq. deĩde in
v̇itate ꝑ reuerentiã corꝑis ab extra.Ecce q̃re
dic̃ xp̃s.Pr̃ q̃rit tales q̇ adorẽt eũ in ſp̃ũ ⁊ v̇i
tate.Et cõcordat ſcriptura dicẽs . Viuo ego
dicit dñs.qm mihi flectet̃ oẽ genu.Ro.xiiij.
Tertio adorat̃ de⁹ i ſp̃ũ ⁊ v̇itate.Prĩo ſp̃ũ co
gitãdo ſuã eternitatẽ.⁊ ex alia ꝑte ꝑncipium
nr̃m viliſſimũ q: de t̃ra facti.⁊ finẽ q: morie-
mur.⁊ v̇itate ꝓſternẽdo ſe in terra.q.d.in ter
rã reuerſurus ſum ⁊ moriar.⁊ de⁹ ẽ i ſua eter
nitate.Hoc ſignificat̃ i ſua paſſiõe qñ dr̃. emi
ſit ſp̃m.Jbi q̇lʒ xp̃ian⁹ ꝓſtrat̃.Jõ dauid dicit.
Venite adoremus ⁊ ꝓcidamus añ deũ plore
mus corã dño q̇ fecit nos.ps.xciiij.Quarto
adorat̃ de⁹ in ſp̃ũ cogitãdo dei liberalitatẽ q̇
dat oĩa bona tꝑalia ⁊ ſp̃ũalia.⁊ ab alia parte
nr̃as immũdicias ⁊ necẽitates.Et v̇itate.Jõ le-
uamus man⁹ nr̃as dextrã ꝓ bonis ſp̃ũalib⁹.
ſiniſtrã ꝓ bonis tꝑalib⁹.Quint⁹ modus orã-
di deũ in ſpiritu cogitãdo miſericordiã dei.

qꝛ cū eēnt⁹ ſnīati ad furcā īferni. fili⁹ dei fuit
ita miſericoꝛs ꝙ dixit pri. P ē bñdicte ego vo
lo ſolus ſuſpēdi ꝓ toto pp̄lo. Et ex alia parte
cogitādo pctā ꝓ qb⁹ data ē ſnīa. ꝛ ditate qñ
crux fit in pectoꝛe di. Mia dñi plena ē terra
ex paſſiōe vr̄a. Jō Paul⁹ Abſit mihi gl̄iari
niſi in cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i. Gal. vlti. Sext⁹
modus oꝛādi i ſpū tundēdo pect⁹: cogitādo
dei īfinitā imēſitatē ꝛ cogitādo offenſam fa/
ctā ſibi ex pctīs. Jō pcutit coꝛ qnq̄ digit. ſic
hēm⁹ qnq̄ modos peccādi. ſ. cogitatōe. locu
tiōe. ope. obmiſſiōe. ꝛ obſtinatōe. qꝛ iſtis mo
dis offendit de⁹. Scōm ſecretū cū dic. Reli
qt hydriā ꝛc̄. q̄re dimiſit ad lſaꝫ vt feſtināti⁹
iret ad ciuitatem currēdo. Sꝫ ſpūalr hydria
erat ſocietas mala mulieris q̄ eius ipediebat
curſuꝫ. iō dimiſit. Sic ſi mlti q ſocietate ꝛ fa/
miliaritate ꝛ amoꝛe aliquaꝝ pſonaꝝ ipediun
tur a curſu padiſi. Dic de q̄libꝫ ſtatu. Jō mu
lier reliqt hydriā ſuā. ſ. malā ſocietatē. Ideo
poeta. Que nocitura tenes ꝛc̄. Tertiū ſecre/
tū cū di ꝙ iuit ad ciuitatē clamādo. Venite
oñdā vobis hoīeꝫ ꝛc̄. Iſtū nō fuit ꝯtēta ð ſua
ꝯuerſiōe ſꝫ voluit ꝯuertē ꝓximos: qꝛ totā ci/
uitatē ꝯuertit. Hic īſtruimur ꝙ nullus dꝫ eē
ꝯtēt⁹ de ſua ꝯuerſiōe: ſꝫ dꝫ ire ad ꝯuertēdū ꝓ
ximū vt bona mulier ꝛ deuota dulcit ꝯuertē
viꝝ ſuū ribaldū. ꝛ ecōuerſo. fr̄ frēꝫ. vicin⁹ vici
nū. ſeru⁹ dñꝫ. mgr̄ diſcipulū. dña ancillā Ec/
clia. xvij. De⁹ mādauit vnicuiq̄ de ꝓximo. Itē
Apoc. vlti. Spūs ꝛ ſpōſa dicūt veni. Et q au
dit dicat veni. Et q ſitit veniat ꝛ bibat. Et qui
vult accipiat aquā vite ḡtiſ. Nō qnō ſpūſſcūs
dic hoi. Veni ad padiſū ꝛc̄. ¶ Tertia diſpu/
tatio fuit int̄ xp̄ꝫ ꝛ apl̄os humilit. qꝛ dixerūt.
Rabbi māduca. ꝛ poſuerūt aliquā mēſam.
Xp̄s āt noluit cōedē: ſꝫ rñdit di. ego cibū hēo
māducaꝛ qnē vos neſcitꝫ. Dicit euāgeliſta ꝙ
diſcipl̄i dixerūt ad inicē. ſ. int̄ ſe. Nūqd aliqs
attulit ei māducare. Xp̄s āt declarās de q̄ ci
bo loq̄baꝛ ait. Me⁹ cib⁹ eſt vt faciā volūtatē
ei⁹ q miſit me vt pficiā opus ei⁹. ꝛc̄. Hec dice
bat pp gētes q̄ veniebāt de ciuitate. ꝛ qñ vi/
dit gētes cogitauit. oꝫ me pdicare. qꝛ ñ dixit
nolo cōcdē cibū: ſꝫ dixit. hēo aliū cibū mādu
care. ſ. vbū dei. qꝛ nō in ſolo pane viuit hō: ſꝫ
ī oī vbo qð ꝓcedit de oꝛe dī. Matth. iiij. Nō
ꝙ ieiuno ſtomacho dꝫ fieri ſmo exēplo xp̄i.
ꝛ pdicauit illis ð ciuitate. O quo dulcit. ꝛ re
māſit ibi duob⁹ dieb⁹ ꝛ crediderūt ſibi ſtātuꝫ
ꝙ dicebāt mulieri. qꝛ nō pp tuā loquelā cre/
dimus. Ipi. n. audiuim⁹ ꝛ ſcim⁹ qꝛ ipe ē vere
ſaluatoꝛ mūdi. ſic. n. illuminauit nos. ecce g°
ꝯ° huius diſputationis. Moꝛalr. cib⁹ xp̄i eſt
facē voluntatē dei pr̄is. Jō faciam⁹ volūtatē
ꝛ dabim⁹ ei cōedē. qꝛ multū placet ſibi iſte ci
bus. vult cibū a plātis ꝙ itrēt p poꝛtā: nō p ſy
moniā. Scōo poſtq̄ erūt int⁹ plus curent de
aīabus q̄ꝫ de redditib⁹. Deinde viuāt de red
ditib⁹ ꝛ diuidāt paupibus: ꝛ dent bonū exē/
plū ꝛ bonā doctrinā. De iſto cibo ſatiaꝛ de⁹.
De dñis ēt tpalibus vult cibū. ſ. ꝙ miniſtrēt
iuſticiā tā puo q̄ magno. tā paupib⁹ q̄ꝫ diui/
tib⁹. ꝛ nō differre iuſticiā pp pecuniā: fauoꝛē.
nō facē rapinaſ: ſꝫ ꝯtētari de redditib⁹ ꝓpꝛijs
ſuare pp̄lꝫ in pace. In religioſis vult q̄ttuoꝛ
cibos. ꝛ de illis vult refici xp̄s. ſ. paupertatem
apl̄icā. caſtitatē angelicā. obedientiā ſpūalē.
obſuantiā cerimonialeꝫ. Et de ſacerdotibus
vult tres cibos. ſ. deuote officiari: digne cele/
brare. honeſte ꝯuerſari. i. Thi. iij. Oꝫ illū teſti
moniū hr̄e bonū ab his q foꝛis ſt̄ vt ñ oppro
briū īcidat. De laycis vult duos cibos: ꝛ ſuffi
cit. ſ. articulos fidei. ꝛ obſuātiā pceptoꝝ dei.
et finalr dicet vobiſ in iudicio illud Matth.
xxv. Venite bñdicti pr̄is mei ꝛc̄. ſ. de cibis ſu
pradictis. ꝛ ſic ſp eritis cū xp̄o in mēſa gl̄ie.
de q̄ ipſe dicit. ego diſpono vobis ſicut diſpo
ſuit mihi pꝛ me⁹ regnū vt edatis ꝛ bibatis ſu
per menſam meam in regno meo. hic p gra
tiam: ꝛ in futuro per gloꝛiam. Luce. xxij.

Sabbato poſt. iij. dñicā. xl. Sermo vnic⁹.

Vade ꝛ iam amplius noli peccare
Scribiꝛ hꝯ oꝛigīalr Jo. viij. Reci
tatiue in euāgelio hodierno. Vñ
iſtud ſctm̄ euāgeliū ꝯtinet determinationeꝫ
vni⁹ malicioſe q̄ōnis ꝛ calūnioſe: q̄ ſctā fuit p
iudeos a xp̄o: vt poſſent ipꝫ cape in vbis ꝛ ac
cuſare eū tāq̄ꝫ fractoꝛē legis. Dic euangeliū
de iuuene muliere maritata q̄ cōmiſit adulte
riū credēs pctm̄ eē occultū. ſꝫ dyabol⁹ q fecit
peccare diſcoopuit ꝛ fuit iuēta in adulterio
ꝛ ſtatim iudei ꝛ phariſei inimici xp̄i duxerūt
eā ad xp̄ꝫ actu i pp̄lo pdicantē. Cui dixeſt co
ram pp̄lo. Mgr̄: mulier hec mō deprehen/
ſa eſt in adulterio. In lege āt moyſes māda/
uit huiuſmodi lapidari. Tu ergo quid dicis.
ecce queſtio malicioſa. Ad quā chꝛiſtus q eſt
ſapientia eterna reſpondit tripliciter.
¶ Prima reſponſio fuit realis.
¶ Secunda realis ꝛ vocalis.
¶ Tertia fuit vocalis tm̄.
Et de tertia loqtur nr̄ꝫ thema cū dicit. Vade
ꝛ amplius ꝛc̄. et in his tribus ꝯſiſtit totū euā
geliū ꝛ noſter ſmo. ¶ Pꝛio ergo xp̄s dedit

eis rñſionē talē facto tm̄: nō vbis. Naꝫ ſciēs
xp̄s ꝙ malicioſe dixerūt ſibi. Tu g° qd dicis.
cogitātes ex vna pte xp̄i pietatē ꝛ miaꝫ ꝛ ꝙ
nō daret ſniaꝫ moꝛtis ꝯ mulierē ex dulcedīe
coꝛdis. ſꝫ placeat ſibi qñ dñi ꝛ iudices faciūt
iuſticiā. tñ ipe in pꝛio aduētu nō venit iudica
re neq̄ ꝯdēnare: ſꝫ pctōꝛes ſaluaꝛ. Jo. iij. Mi
ſit de⁹ filiū ſuū i mūdū nō vt iudicet mūdū: ſꝫ
vt ſaluet mūdus p ipꝫ. et ex alia pte dicebāt.
Si ipſe defendit malas mulieres pp̄ls q au/
dit ipſū hēbit odio qꝛ ſi zelotipi de ſuis vxoꝛi
bus. ꝛ nos hēbim⁹ occaſionē ꝯ ipſū: qꝛ facit ꝯ
legē. ecce qð venenoſa. Ad quā xp̄s rñdit fcō
nō vbo. qꝛ ieſus iclinās ſe deoꝛſuꝫ digito ſcri
bebat in t̄ra ꝛ in his vbis ſex ꝯphendunꝛ rñ/
ſiones. Pꝛia dū dixit ieſus. Nā ieſus ē vbuꝫ
eternū dī pr̄is. ꝛ nō eſt vbū trāſitoꝛiū. ſicē nr̄m
qð pferꝛ in oꝛe. ꝛ illð vbū deus pr̄ ſcripſit in
pgamēo vgineo. ſ. in vētre vginis Marie.
qꝛ vbū caro ſcm̄ ē ꝛc̄. Jo. i. et iō dr̄ Dixit dñs
ad me: ſume tibi libꝝ grādē ꝛ ſcribe in eo ꝛc̄.
Yſa. viij. Liber ē vgo maria maioꝛ celo ꝛ t̄ra
ð q̄ dicit. b. Bern̄. O vēter capacioꝛ celo: qꝛ
quē celi cape nō poterāt tuo gremio ꝯtuliſti
Et i h⁹ libꝛo ſcripſit de⁹ pr̄ vbū eternū qñ vir
go ꝯſenſit āgelo dī. ecce ācilla dñi. qñ vbū aſ
ſumpſit hūanitatē vt nos ſaluaret ꝛ nō vt cō
dēnaret ꝛ iō fili⁹ dī nō venit aīas pdere ſꝫ ſal
uare. vt dr̄ Luc. xix. Scōa rñſio eſt dū dixit i
clinās ſe. in qb⁹ repꝛhēdit eoſ. Nā q̄libꝫ iudex
in ꝯdēnando ſe dꝫ iclinare. ſ. hēndo cōpaſſio
nē de cōdēnatis. Nō. n. dꝫ vell̄e alioꝝ ꝯdē
nationē: ſꝫ eoꝝ ſaluatōeꝫ. ꝛ iō dꝫ iclinare coꝛ
pus ſuū p ꝯpaſſionē. Sicut ille q vult leuare
illū q cecidit iclinat ſe. alīs nō bñ poſſet leua/
re. Rō ē bti Greg. Jō xp̄s inclinauit. q. d. ſic
vos q eſtis pdicatoꝛes ꝛ ſupioꝛes debetꝫ icli/
nari cōpatiendo huic mulieri quā accuſatꝫ ꝛ
ꝯfunditis. Tertia rñſio ē in vbo deoꝛſū. qꝛ iu/
dices hñt duo. Qꝛ deſurſuꝫ hñt diuinā ptātē
vt ꝯdēnare. alios iudicare. abſoluē. Sꝫ deoꝛ/
ſum hñt pctā ꝛ vicia: ꝓmptitudinē ad mala.
qꝛ illa eos ponūt deoꝛſuꝫ. Si tu ergo ꝯdēnas
aliquē de adulterio cogita ſi tu ideꝫ feciſti: ꝛ
ſic deoꝛſū reſpice ad ꝓpꝛia pctā: ꝛ tūc cōpatia
ris illi q cōdēnaꝛ. Idē dicimus de furto ꝛ ho
micidio ꝙ illi iudei erāt multū in illo pctō in
uoluti: ꝛ iō voluit xp̄s ꝙ ipi cogitarēt ð pctis
ſuis. g° iclinauit deoꝛſū ꝛc̄. Quarta rñſio ē in
digito. qꝛ ſcribebat cū digito fodiēdo in pul
uere. ꝛ fecit ſulcos cū indice ad demōſtrāduꝫ
ꝙ ꝯdēnatio ñ dꝫ ſic fieri ſūmarie: ſꝫ cū bono
ꝓceſſu: ꝛ ꝙ bñ ingraꝛ ſi veꝝ eſt crimē de quo
accuſaꝛ. ꝛ viſis ꝛ examīatꝫ bñ teſtib⁹ ꝛ ſꝫ acta
ꝛ ꝓbata. Itē de pſonis teſtiū ꝛ de tpe ꝛ loco
ꝛ die iuxta vbū dñi ad moyſen di Quere ſol
licite ꝛ diligēter vitate pſpecta. ſi iueneriſ cer
tū eē qð dī ꝛ abomiatiōnē ope ppetratā: ſta/
tim pcuties. Deut. xiij. et iſti nō tenebāt mo/
dū iſtū. Jō xp̄s in hoc ipos repꝛhēdit. Quīta
rñſio. qꝛ ſcribebat in terra ad ſignādum ꝙ ſnīa
moꝛtis nō dꝫ dari ſic ſūmarie: ſꝫ in ſcriptis ꝛ cū
debito ꝓceſſu. Et iō ꝯcoꝛdat ſctūs Job dicēs.
Scribis. n. in me amaritudines: ꝛ ꝯſumē me
vis pctis adoleſcētie mee. Job. xiij. qꝛ i terra
Nā Jere. etiā vult illud reducere ad memo/
riā dī. Dñe oēs q te dereliq̄runt ꝯfundenꝛ re
cedētes a te: in terra ſcribenꝛ. Jere. xvij. Sex
ta rñſio. ſcribebat ergo i terra nō in celo. Nā
ibi noīa iuſtoꝝ ſcribunꝛ. Et iō dr̄. Gaudete ꝛ
exultate: qꝛ noīa vr̄a ſcripta ſt̄ in celis. Luce.
x. Sꝫ pctōꝛes ſcripti ſūt in īferno. g° ſcripſit ī
terrā volēs eis reducere ad memoꝛiā verbū
Jeremie. Dñe oēs q te derelinquūt in terra
ſcribenꝛ. Rō. qꝛ dereliquerūt venā aquaꝝ vi
uētiū dñm. qꝛ ſicut p aqueductū aq̄ venit de
fonte. ſic p xp̄ꝫ p aqueductū venit aq̄ gr̄e dī.
De illo fonte dr̄ eccli. i. Fons ſapīe vbuꝫ dei
in excelſis. Pꝫ ergo rñſio pꝛima q̄ fuit ſoluꝫ
facto. Sꝫ moꝛaliter videamus. Nā dr̄ in euā
gelio ꝙ in auroꝛa xp̄s venit in montē oliueti
ꝛ pꝛedicauit pp̄lo. ſic faciam⁹ nos quotidie
dum ſumus hꝯ in iſta vita. Nā venim⁹ ad mō
tē oliueti hoc eſt ad miſſam: qꝛ mons eſt. Nā
miſſa eſt alti⁹ op⁹ ꝯtēplationis qð poſſit eſſe
ꝛ iō pſbyter tenet man⁹ eleuatas q̄ſi ad mōtē
volandi. Et iō dicit. Surſum coꝛda. dicit po/
pulus iā. hēmus ad dñm. Quare dr̄ oliueti.
eo qꝛ ibi eſt multū oleū. ꝛ iō in miſſa abūdan
tia xp̄i magis in nos īfluit ꝛ abundat. ꝛ ſicut
xp̄s de mane ibat illuc. ſic nos ꝛ totus pp̄ls.
Et ſicut nos pmo dicimus miſſam: ſic ipſe di
cebat miſſam ꝛ poſt miſſam pdicabat. ꝛ ideo
iſte eſt noſter modus vt videtiſ quotidie. qm̄
plus valet vnus ſmo poſt miſſam q̄ꝫ tres añ
miſſam. et iō apl̄i tenuerūt iſtū modum. Naꝫ
iſta eſt vita apl̄ica. et talē vitā tenebat virgo
maria: ꝛ ſctā maria magdalena cum alijs ſo
roꝛibus. ꝛ iſtā teneatis. Jō ſctūs Paulus di
cit. An expimentum queritis eius q in me lo
quitur xp̄s q in vobis nō infirmaꝛ: ſꝫ potens
eſt in vobis. ij. ad Coꝝ. xiij. ecce ergo hꝯ pꝛimā
moꝛtalitatem. qꝛ habetis conſolationeꝫ vos
ꝛ ego tenendo ꝛ ſeruando modum ꝛ vitam
chꝛiſti. Secunda queſtio moꝛalis eſt qua/
re hec mulier debebat lapidari: ꝛ quid iſta

mlier ſigt.Et dico ꝙ iſta mlier ſignificat aiaꝫ
peccatricē hūanā q̄ dereliq̄t maritū ſuū xp̄ꝫ:
⁊ acceſſit ꝑ pctm̄ ad aliū nō maritū .ſ.dyabo/
lū.qꝛ q̄libꝫ aīa in baptiſmo eſt deſpōſata xp̄o.
⁊ ergo ſicut ſi vnꝰ rex cui multe mulieres ma
gni ſtatꝰ offerent̄:⁊ tn̄ ipe duceret filiā alicu/
ius agricole paupis ⁊ illā deſpōſaret: magnū
honorē ei faceret. Ita ē i nobis.qꝛ rex celi ſe
ſus xp̄s ē amatoꝛ aīe cuiuſlibꝫ xp̄iani q̄ ē filia
agricole.qꝛ oēs ſumꝰ filij ade q̄ erat agricola
⁊ hoc ꝑꝑ pulchꝛitudinē eius.qꝛ ſi tu videres
vnā aiam ſine turpitudine ⁊ macula pcti:trā
ſires ſic mille āniſ ꝙ nūq̄ velles cōedē nec bi
bē.Et iō dī.Si ignoꝛas te o pulcherrima iter
mulieres:egredere ⁊ abi poſt veſtigia gregū
tuoꝝ:⁊ paſce hedos tuos iuxta tabernacula
paſtoꝝ.Cāticoꝝ.i.⁊ hāc aiaꝫ xp̄iani cuiuſlibꝫ
ſibi xp̄s deſpōſauit in baptiſmo. Ozee.ij.dr̄.
Spōſabo te mihi in ſempiternū ⁊ ſpōſabo te
mihi in iudicio ⁊ iuſticia in mīa ⁊ miſeratiōi/
bus ⁊ ſponſabo te mihi in fide:⁊ ſcies qꝛ ego
dn̄s.Et dic̄ ter ſpōſabo.qꝛ tria fiūt i baptiſmo
Cathecíſmus q̄ ſiḡt iſtructionē. Scd̄o fit ex/
orciſmus. Tertio baptiſmꝰ q̄ ſignificat mīaꝫ.
qꝛ voluit deſpōſari aīe. Nā dī. Nuſq̄ .n.ange
los appꝛehendit:ſꝫ ſemē abꝛahe appꝛhēdit.Ad
Heb.ij.Et iō bn̄ dꝫ eē fidelis talis aīa ſicut fi/
lia talis agricole multū peccaret ſi eſſet ifide
lis ſuo marito:accedēdo hincinde ꝑ lupana
ria.ſic ēt qn̄ hō peccat dimittit ſpōſum ſuū ⁊
adulterat̄ cū dyabolo.Verbigr̄a.ſi tu te das
pctō ſupbie vadis ad infernū cū vno dyabo
lo q̄ vocat̄ leuiathan q̄ tēptat d̄ pctō ſupbie.
⁊ dimittiſ xp̄m q̄ eſt humil̄ ⁊ fuit.Itē ſi tēdit aīa
ad lupanar auaricie ſi ē hō auarꝰ faciēdo vſu
ras:vadit cū vno demone.ſ.māmōe q̄ tēptat
de pctō auaricie.Itē ſi de pctō luxurie: tunc
vadit cū vno demone:q̄ vocat̄ aſmodeꝰ:q̄ tē
ptat de pcō luxurie.Itē de iuidia ⁊ vocat̄ iſte
beelzebub.nā iſte tēptat de pctō iuidie. Si ꝑ
gulā:ad beelphegoꝛ.Si ꝑ irā recedas a pa/
tiētia ⁊ a xp̄o:vadis ad baalberith.Si ꝑ acci
diā:vadis ad vnū q̄ vocat̄ aſtaroth. Et iō dī.
Tu foꝛnicata es cū amatoꝛibꝰ mult̄.Jere.iij.
Adultera ſm legeꝫ debebat lapidari. Quid
ergo meret̄ talis hō niſi ſm legeꝫ vt lapidet̄.
Nā lapidatꝰ multis vulneribꝰ ꝑcutit̄. ita puni
tur in oibꝰ aīa dānata.qꝛ angeli ⁊ oēs ſcti ⁊
elemēta lapidāt eā dicētes.dānet̄.Iō dī Sa/
pie.v.Accipiet armaturā zelus illiꝰ ⁊ arma/
bit creaturā ad vltionē inimicoꝝ ⁊c̄.⁊ pugna
bit cū illo oꝛbis terrāꝝ ꝯ̄ iſēſatos.Caueat ergo
q̄libꝫ.ſic̄ q̄libꝫ mulier eēt ꝯfuſa ſi dimitteret
virꝝ ſuū.⁊ ita ē de aīa.Et ecce pmā ꝑtē q̄ ē rea
lis xp̄i rn̄ſio.¶Scd̄a rn̄ſio fuit realis ⁊ voca
lis ꝯiunctiꝫ re ⁊ v̄bo.Nā cū dr̄.Cū aūt iterro
gaſſent eū ⁊ pſeuerarent erexit ſe ⁊ dixit eis.
Qui ſine pctō eſt vr̄m:pmꝰ in illā lapidē mit
tat.Et iteꝝ iclinans ſe ſcribebat in terrā.Au/
diētes aūt h̄ vnꝰ poſt aliū exibāt incipiētes
a ſenioꝛibꝰ.Et remāſit ſolus ieſus ⁊ mulier in
medio ſtāſ.Nō dī ꝙ cū xp̄s ſtaret ſic iclinatꝰ
iudei nō erāt ꝯtēti de eiꝰ reſpōſiōe ⁊ volebāt
ꝙ v̄bo diceret vt poſſent eū accuſare:⁊ pſeue
rabāt interrogātes.⁊ tūc ſurrexit xp̄s ⁊ dixit
eis.Vos dicitis ꝙ iſta mulier cōmiſit adulte
riū ⁊ i poſteꝝ dicitis ꝙ dꝫ lapidari ⁊ vultiſ ꝙ
dicā q̄d mihi vr̄ fiēdū. Rn̄derūt ita.Tūc di/
xit ieſus.Dico gͦ ꝙ quis vr̄ꝫ q̄ ē ſine pctō ꝙ
mittat pmū lapidē.Et iteꝝ iclinauit ſe ⁊ ſcrip
ſit.Et q̄d ſcripſit. Rn̄ſio.opiones ſt̄.ſꝫ melius
vr̄ dicēdū ꝙ ſcripſerat illd̄ q̄d dixerat v̄bo.ſ.
q̄ ſine pctō ē. et ita hēmꝰ nos i vna antiphōa
q̄ hodie dī ad Bn̄dictꝰ. Inclinauit ſe ieſus ⁊
ſcribebat i terrā.q̄ ſine pctō ē vr̄m primꝰ i illā
lapidē mittat. In q̄ ſcriptura v̄tute diña q̄lꝫ
coꝝ vidit clare oīa ſua pctā q̄ vnq̄ fecerat.vt
dic̄ glo.oꝛdiaria ⁊ ex v̄ecūdia recedebat vnꝰ
poſt aliū:timētes ne populꝰ vidēt pctā coꝝ ⁊
lapidarent̄ ibi.iō iclinato capite recedebāt.⁊
xp̄s remāſit ſolus cū muliē ⁊ pplo:⁊ cū diſci
pulis ſuis i medio ſtās. ecce gͦ rn̄ſionē ieſu
xp̄i factā re ⁊ v̄bo.Sꝫ mō videamꝰ hic moꝛa
lr̄ q̄d ſignificat ꝙ xp̄s bis ſe iclinauit.⁊ i pma
iclinatōe nō oñdit pctā iudeis:ſꝫ bn̄ i ſcd̄a in
clinatiōe.Querit̄ gͦ circa hoc q̄d ſignificant
iſte due iclinatiōes. et rn̄deo ꝙ iſte due incli
natōes ſignificāt duos aduētus et primꝰ eſt
qn̄ fuit icarnatꝰ.Scd̄s ē vel erit i die iudicij.
et int̄ hos duos aduētꝰ ē mag̃ dr̄ia.i pꝛio nō
reuelabat hoibꝰ niſi pctā notoꝛia.⁊ illa repꝛe
hendebat dicēs.Ve vobis hypocrite triſtes.
Matth.xxiij. et de iſta pꝛia iclinatiōe dr̄ in
ps.xvij. Inclinauit celos ⁊ deſcēdit ⁊ caligo
ſub pedibꝰ eiꝰ. et iſti celi quos iclinauit ſigñt
duas altitudies celeſtes. et pꝛia fuit inclinan
do ſe de eternitate ad icarnationē aſſumēdo
tꝑalitatē.qꝛ accipit initiū vſq̄ ad terminū ſue
paſſiōis.ſ.ſpacio.xxxiij.ānoꝝ.Itē iclinauit ſu
am ifinitatē qꝛ i vno vētre vniꝰ puelle fuit cō
cluſus:⁊ hoc in die icarnatiōis qn̄ virgo ma/
ria dixit. ecce ācilla dn̄i:fiat mihi ſꝫ v̄bū tuū.
Luc̄.i.Itē alia ſua altitudo ē impaſſibilitas
quā iclinauit.nā hēbat frigꝰ.caloꝛē:⁊ ſentie/
bat doloꝛes ⁊ m̄lta alia.Itē iclinauit habitatio
nē celeſtē ad iſima.ſ.ad pſepe.⁊ ſic de m̄ltis

alijs.Et iſto mō iclinauit celoſ.⁊ iō dī.Et cali
go ſb̄ pedibꝰ eiꝰ Caligo ſignificat pctā hoiuꝫ
Et ita ſic̄ i pꝛia iclinatōe nulli iudeoꝝ reuela/
uit ſua pctā:ita ēt nec i pmo aduētu.Sꝫ i ſcd̄a
iclinatiōe reuelauit eis pctā.⁊ ſignificat .ſcd̄ꝫ
aduētū.ſ.diē iudicij.qꝛ tūc nō occultabit: ſed
māifeſtabit oīa pctā.Ad modū illiꝰ q̄ ponit̄ i
ſcala ad poꝛtā eccl̄ie cū carta i frōte .⁊ q̄libet
ꝑt legē crimīa q̄ fecit.Sic tūc in iudicio vnuſ
hō videbit bona ⁊ mala oiūꝫ q̄ fecerūt.⁊ h̄ vt
ab oibꝰ appꝛobet̄ ſnīa iudicis pmiationis vel
punitiōis.vt dicit doctoꝛ ſctūs i q̄rto ſcripto.
diſt.xliij.ar.v.q.ij.⁊.iij.vide ibidē m̄lta pul/
chꝛa de hͦ.qꝛ niſi hō ſciat merita vl̄ demerita
nō pt̄ appꝛobare ſnīaꝫ iudicis.Apoc̄.xx.Iu/
diciū ſedit ⁊ libꝛi apti ſūt:⁊ iudicati ſt̄ moꝛtui
ſm ea q̄ ſcripta ſūt i libꝛis ſꝫ opa coꝝ. Et tūc
m̄lti q̄ apparēt boni: appebūt tūc mali. Dic
de q̄libꝫ ſtatu.Nā tūc qn̄ bōi reſpiciēt malos
dicēt.Ille videbat̄ bonꝰ hō ⁊ miſericoꝛs ⁊ ſe/
crete faciebat vſuras. Appebat caſtꝰ ⁊ hone
ſtus:⁊ erat luxurioſus ⁊ ihōeſtꝰ.Itē faciebat
tāta bona:⁊ oia iſta faciebat ꝑ hypocriſim ⁊
vanā glīaꝫ:⁊ ſic de alijs.Nā ibi appebūt oīa.
Vn̄.i.Coꝝ.iiij.Veniet dn̄s q̄ illuminabit ab/
ſcōdita tenebꝛaꝝ:⁊ māifeſtabit conſilia coꝛdi
um. et de iſta iclinatōe loq̄tur i pſ.cxliij.Dn̄e
iclia celos tuos ⁊ deſcēde:tāge mōtes ⁊ fumi
gabūt.Fulgura coꝛruſcationem ⁊ diſſipabis
eos:emitte ſagittas tuas ⁊ ꝯturbabis eoſ.⁊c̄.
dic̄ celos.⁊ hͦ ꝑꝑ celeſtes q̄ oēs deſcēdūt i iu
dicio cū xp̄o.et dic̄.tāge mōtes.Qꝛ i die iudi
cij nō ſolū ciuitates:ville:caſtra:⁊ domꝰ:imo
ēt mōtes vrent̄. et iō noiat mōtes:qꝛ ſunt foꝛ
tioꝛes in hͦ mūdo.⁊ ita fumigabūt ſicut ſtup
pa ꝑpe ignē ⁊c̄.⁊ ſignificat noticiā quā q̄ſ hē
bit de pctō alteriꝰ.emitte ſagittas.i.repꝛhēſio
nes.⁊ ꝯturbabis eos.qꝛ ꝯfundent̄. ecce gͦ h̄
duos aduētꝰ ieſu xp̄i.et ſi foꝛte aliq̄s vl̄let di
cē.⁊ nō erit aliq̄d remediū ꝙ pctā ſic n̄ videā
tur.Dico ꝙ ſic. et dabo tibi vnū velū q̄d hēt
q̄ttuoꝛ angulos.⁊ ſi illud vis accipe:oīa pctā
tua erūt tecta ⁊ ſecreta:intātū ꝙ nullū pctm̄
appebit in ꝯfuſionē tuā. et noiat̄ pnīa. et pꝛi
mus angulꝰ ē vt hēat ꝯtritionē ⁊ doloꝛē de
pctis.Scd̄s vt hēat volūtatē n̄ redeūdi. Ter
tiꝰ ē ꝯfeſſio.vt q̄d magis turpe ē pctm̄ meliꝰ
dicat̄.Quartꝰ ē vt teneat pniam ꝯfeſſoꝛis. et
q̄ iſtud velū hēbūt:coꝝ pctā nō appebūt nec
videbūt̄ in v̄ecūdiā illa die.ꝓbat̄ in ps.Bea
ti q̄ꝝ remiſſe ſūt iniq̄tates:⁊ q̄ꝝ tecta ſt̄ pctā.
Remiſſe.ſ.in ꝯfeſſiōe.⁊ erūt tecta.et ſi iſtud
velū h̄ in iſto mūdo nō hētis:in alio ſeculo n̄
hēb̄ ꝗ remiſſionē. ecce gͦ h̄ rn̄ſionē v̄balēꝫ ⁊
realē.¶Tertia rn̄ſio fuit vocal̄ tm̄ cū dī i euā
gelio.erigēs āt ſe ieſus dixit mulieri. Muli/
er vbi ſt̄ q̄ te accuſabāt nēo te ꝯdēnauit.Que
dixit.Nēo dn̄e.Dixit ei ieſus.Nec ego te cō
dēnabo. Vade ⁊ ampliꝰ noli peccare.Cū illi
gͦ fugiſſent remāſit mulier ſola coꝛā ieſu xp̄o
ſ.de accuſantibꝰ.Nā bn̄ ppl̄s erat ibi. ⁊ tunc
xp̄s dixit mulieri.Vbi ſt̄ q̄ te accuſabāt.⁊ tūc
dixit.nec ego te ꝯdēnabo:ſꝫ ampliꝰ noli pec/
care.q̄ſi vellet dicē.tu fuiſti decepta ꝑ dyabo
bolū ⁊ ꝓpꝛiā fragilitatē: iā ego tibi remitto
pctm̄.noli peccare ampliꝰ.Iſta mulier vt vi/
deſ fuit pꝛio in ꝑiculo moꝛtis ⁊ fuit liberata
ꝑ xp̄ꝫ.Scd̄o erat i ꝑiculo mariti ⁊ timebat ne
foꝛte occideret̄ ab eo.⁊ poſſumꝰ pie credē ꝙ
ieſus xp̄s dixit ſibi ꝙ ipe ponēt i coꝛde viri ipi
us ne facēt ſibi dānū aut malū aliq̄d. Tertio
timebat de vicinis ne diffamarēt eā.⁊ qꝛ xp̄s
hoc mō ſoluit in pn̄tia ppl̄i ēt ab hͦ eā libera
uit.et ecce rn̄ſionē v̄bo tm̄.Moꝛal̄r q̄rit̄ h̄ cū
xp̄s abſoluit iſtā ⁊ nō dixerit niſi vade ⁊ am/
pliꝰ noli peccare.⁊ nō dedit ſibi pniaꝫ.q̄re hͦ
fecit.Nā poſſꝫ dicē aliq̄s ꝙ ꝯfeſſoꝛes poſt ab
ſolutionē nō debēt dare pniaꝫ Rn̄ſio. ꝯfeſſo
res dāt duplicē pniaꝫ.Pꝛia ē ꝯ̄ pctā pterita
tanq̄ medicinā curatiuā.vt ſi pctōꝛ peccauit
ꝑ ſupbiā:dāt ſibi i pniaꝫ humilē oꝛonē.Si ꝑ
auariciā:dāt ſibi reſtitutōeꝫ.⁊ ſic de alijſ.Alia
ē pnia ꝓ pctis futuris tāq̄ medicia pſeruati/
ua dicendo pctōꝛi.ſi velit abſtinē a pctis. ⁊ ſi
ſic:abſoluēdus ē pctōꝛ.⁊ hāc pniaꝫ dedit xp̄s
mulieri dī.Vade ⁊ am.no.pec.Sꝫ q̄re n̄ de/
dit ei pmā pniaꝫ ꝓ pctō pterito tāq̄ curatiuā
Rn̄ſio.ꝑꝑ duo.Pꝛio ꝑꝑ vr̄eꝫ potētiā. qꝛ po
tētia ieſu eſt mag̃:nec cōpant̄ illi ꝯfeſſoꝛes ēt
pape.Nā papa pt̄ abſoluē a pēa ⁊ culpa ⁊ ſi/
ne pnia:ſꝫ alij nō pn̄t.et ſi hͦ pt̄ facē papa q̄ ē
moꝛtal̄:q̄to plus gͦ papa ieſus.Scd̄a eſt ex
clara xp̄i ſcia q̄ vidit ꝯfuſionē factā mlieri tā
magnā ⁊ i tali loco quā ſumpſit patiēter cuꝫ
mag̃ ꝯtritōe.Iō ieſus xp̄s noluit ſibi dat̄ aliā
penitētiā.Sꝫ nos nō hēmꝰ iſtā ſciam nec po
tētiā.Iō dat̄ nobis alia pnia.et iō ꝯfeſſoꝛ dꝫ
dicē.Facite gͦ fructꝰ dignos pnie:⁊ ne cepiſ
dicē.pꝛēꝫ hēmꝰ abꝛahā.qꝛ potēs ē deꝰ de la/
pidibꝰ iſtis ſuſcitare filios abꝛahe.Iā.n.ſecu/
ris ad radicē arboꝛis poſita ē ⁊c̄. Luce.iij.et
dico ꝙ fructꝰ pnie ē in triplici ḡdu.Nā q̄dā ſt̄
ꝓcepti a lege:⁊ in his talibꝰ nō ē mediū.qꝛ in
ablatis tenet̄ q̄s reſtituē:⁊ i hͦ ꝯfeſſoꝛ nō pōt
diſpēſare vt i ſcis.eſt āt furtū vt dic̄ ſctūs tho.
ij.ij.q.lxvi.arti.iij.vſurpatio bonoꝝ alteriꝰ vl̄

ↄctio ↄ volũtatẽ dñi.ꝛ gͤ nõ ſolũ accipe ẽ fur
tũ:ſʒ ẽt ↄctare.et gͦ qꝛ pmũ accepiſti furtũ fe
ciſti.ꝛ qꝛ ſcdo ↄctas itez furtũ cõmittꝭ. Reſti
tue gͦ rẽ furatã:ꝛ tũc remitteꝭ tibi pctm̃. Nã
nõ dimittiꝭ pctm̃ niſi reſtituaꝭ ablatũ. de re.
iur.li.vi.et ſi forte nõ hẽas vñ reſtituas:ſuffi/
cit tibi ꝙ hẽas volũtatẽ reſtituẽdi.ſʒ i pñte ẽ
pctm̃ mortale.Uẽdas itaqꝫ de bõis tuis ẽt ſi
hẽs dimittẽ de hõnore tuo.alſ ſi hẽres totam
mũdi ↄtritõeʒ ꝛ ñ reſtitueres:veniã nõ hẽs.
niſi dñs rẽ tibi ꝓlõgaret vl' remittẽt ad tui pe
titionẽ vel reuelationẽ.ꝛ ſi nõ fuerit reuela/
tũ:vadat ↄfeſſor ad illõ petendũ. Dico gͦ ꝙ
iſte fruct⁹ pnie iã ẽ pcept⁹ a lege nec papa pt i
hͦ diſpẽſare. Ali⁹ ẽ fruct⁹ p eccliaʒ ordiat⁹.ſ.
ꝙ qs ãnuatiʒ ſemel ↄfiteaꝭ i q̃dragesima. Si
ãt nõ ↄfitearis:peccas.et iõ ſi diſpliceat tibi
peccaſſe ꝛ ꝓponis ↄfiteri ſuo tpe.ſ. q̃dragesi/
me cx̃ pctm̃ es:ꝛ lucraris ĩdulgẽtias.ꝛ ẽ ſtil⁹
curie ꝙ q̃uis nõ ſis ↄfeſſus:ſi ĩfra.x.dies ↄfi/
teris:lucraris ĩdulgẽtias.ꝛ iõ eſt ↄſiliũ ꝛ bo/
nũ vt ↄfitearis freq̃nꝭ.lʒ nõ tenearis niſi i.xl.
Quart⁹ fruct⁹ ẽ quẽ dat ↄfeſſor.ꝛ iſte ẽ arbi/
trari⁹ q̃ ad q̃litatẽ.qꝛ pt eẽ vel ieiuniũ vl' oĩo
vel aliqͩ hmõi. Facite gͦ fruct⁹ dignos pnie
ꝛ vade ꝛ ampli⁹ noli peccare.qͩ fuit thema.

¶ Dñica.iiij.i.xl. Sermo primus.

C Olligite q̃ ſupauerãt frag
méta. Jo.vi.ꝛ of
ficialꝭ i euãgelio hodierno. Uñ h
ſctm̃ euãgeliũ hodiernũ de q̃ pdi/
catur⁹ ſũ facit mẽtionẽ cuiuſdã ſolẽnis cõui/
uij qͩ i dſerto fec̃ papa ieſus xpſ.ꝛ dꝭ magnũ
reſpectu faciẽtis.ſ.xpi.ſcdo reſpectu iuitatoꝝ
qꝛ apli ꝛ multi aliȷ.tertio reſpectu ei⁹ de quo
comedeꝭ.q̃rto reſpectu mltitudis. Nos tñ ñ
fuim⁹ digni eẽ i illo ↄuiuio vt comederemus
d illis magnis panib⁹ꝛ itegris.qꝛ lʒ diu ſit ꝙ
illud ↄuiuiũ ẽ celebratuʒ:tñ adhuc remanẽt
fragmẽta i hyſtoria euãgeliȷ.gͦ dic̃ xps. Col
ligite ꝛc̃. Jta dicũt magni dñi ſuitorib⁹ poſt
prãdiũ. Et hͦ dicit thẽa. Colligite q̃ ꝛc̃. Naʒ
poſtq̃ nõ fauſtis i prãdio illo pgrere p men/
ſaʒ.et iſta mẽſa ẽ hyſtoria euãgeliȷ ſiue euan/
gelicalis. Colligam⁹ gͦ ꝛ icipiam⁹ ab vno ca
pite menſe ad aliud ꝛ repiem⁹ ſex fragmẽta.
Primum eſt obſeruantia pnialis.
Secundum eſt prudentia intellectualis.
Tertium eſt ordinatio regularis.
Quartum eſt confidentia diuinalis.
Quintum eſt miſericordia liberalis.
Sextum eſt beniuolentia virtualis.
¶ Prio gͦ tãgiꝭ obſuãtia pnialis.ſ.fac̃ pe/
nitentiã ꝓ pctis i capite mẽſe.i.hyſtorie euan
geliȷ.ibi cũ dꝭ. Abijt ieſus trãs mare galilee
qͩ ẽ tyberiadis:ꝛ ſeq̃baꝭ eũ multitudo mag̃.
qꝛ videbãt ſigna ſup his q̃ infirmabanꝭ. Abijt
gͦ ieſus in mõtẽ ꝛ ſedebat ibi cũ diſcipulis ſu
is. Erat aũt ꝓximũ paſca dies feſtus iudeoꝝ.
Uideam⁹ ſi repiem⁹ aliqͩ fruſtũ pãis bonũ.
Nã dicit ꝙ tpe q̃ ieſus pdicabat in ẽra ꝓmiſ/
ſionis iuit de ciuitate in ciuitatẽ.de villa i vil
lã ꝛ p caſtra ꝛ loca ꝛ ẽt interdũ p mare.ꝛ plu
rima turba ſeq̃baꝭ eũ.et hͦ plurib⁹ rõnib⁹.et
pria rõ ẽ pp charitatẽ ſpũalẽ:ꝛ hec ẽ melior.
Scda pp deuotionẽ ieſu xpi ꝛ ei⁹ ϑboꝝ.ꝛ nõ
ẽ mirꝝ. Nã illa ϑba exibãt de ore dei icarnati
cũ magno ſapore i corda hoiuʒ. Aliȷ ſeq̃banꝭ
eũ pp neccitatẽ corpalẽ vt infirmi.qꝛ curabat
cos ϑbo ꝛ tactu ſic̃ ſibi placebat.et iſtã tertiã
rõnẽ tenet textus ibi ſeq̃baꝭ eũ ꝛc̃. Aliȷ ſeq̃bã
tur eũ pp curioſitatẽ mundanã ſolũ. vt vide
ret miracula q̃ faciebat. Aliȷ pp malignitatẽ
dyabolicã vt phariſei vt ſi aliqͩ ϑbũ poſſet i
eo rephendi.et iõ ſeq̃baꝭ eũ multitudo mag̃.
Et dicit text⁹ ꝙ erãt qnqꝫ milia. Uez dic̃ ſcũs
Matthe⁹ maſculi:ꝛ ſic nõ ↄphẽdebanꝭ mu/
lieres neqꝫ minores ꝛ pueri ꝛ iõ poterãt eſſe
x.vl'.xx.milia.ꝛ de his facit mẽtionẽ ſcm̃ euã
geliũ q erãt.xx.annoꝝ ꝛ vltra.qꝛ illi ſolũ nũe
rabanꝭ.ꝛ ſic nũerabanꝭ in veteri teſtõ ſm qͩ
hꝭ Nũe.i.ij.ꝛ.iij.c.et ieſus xps ſedit in mõte.
Sʒ videam⁹ ſi repiemus aliqͩ fruſtũ ꝓ nobi
ꝛ certe ſic. Nã ſi diſcoopiam⁹ mappas mẽſe
repiem⁹ obſeruãtiam pnialem ſeu pniaʒ. qm̃
dicit euãgeliũ ꝙ ieſus chriſt⁹ trãſiuit mare:ꝛ
poſt aſcẽdit i mõtẽ. Nã mare ſignificat pniam
qꝛ dꝭ mare ab amaritudine q̃ſi amaꝝ. Et hoc
ẽ pnia.cui⁹ opa ſꝭ oia amara.et primũ in pnia
ẽ ↄtritio.ꝛ illa:eſt amara.patet qꝛ nihil aliud
ẽ q̃ dolor de pctis pteritis. Scdʒ in pnia ẽ ꝓ
poſitũ hꝭe amplius nõ peccãdi.ꝛ hͦ eſt ama/
rũ.qꝛ ẽ ↄ tuã malã cõſuetudinẽ. Tertiũ eſt cõ
feſſio q̃ eſt amara. Nã amaꝝ ẽ tibi ꝙ cõfeſſor
q te hẽbat ꝓ bono videat ꝛ cognoſcat tuã ve
recundiã ꝛ ĩfamiã. Quartũ eſt afflictio. ſicut
ẽ ieiunare:ciliciũ portare:ϑberare ſecũ diſci/
plinis ꝛ ſimilia.ꝛ non dormire in lecto. Naʒ
iſta oia ſunt amara. Jdẽ in orone. Nã ſicut il
le q ẽ i tormẽtꝭ hʒ man⁹ eleuatas:lapis attra/
hit corp⁹ ϑſus ẽrã:ita i orone. Nã cõp⁹ ẽ lapis
vt hꝭ. Sap.ix. Corp⁹.n. qͩ corrũpiꝭ aggrauat
aiaʒ ꝛ depmit ẽrena i hitatio ſenſũ mlta cogi
tãtẽ ꝛc̃. Jtẽ daꝭ elemoſynã durꝝ ꝛ amaꝝ ẽ dã
do paupib⁹:ꝛ reſtitutõeʒ facẽ d malꝭ ablatꝭ.pcẽ
inimicꝭ.remittẽdo iniurias:amaꝝ ẽ. Sʒ cõies

re qͩ ẽ vltimũ dulce ẽ. ſʒ pp mẽoriã paſſiõis
xpi ẽ amaꝝ. Jõ dixit de⁹. Cũ eſſes agn⁹ co/
medẽd⁹ ꝙ comederẽt eũ cũ lactucis agreſti/
b⁹. Exo.xij. Cõcordat ſctũs paul⁹ dicẽs. Quo
tiẽſcũqꝫ mãducabitis panẽ hũc ꝛ calicẽ bibeꝭ.
mortẽ dñi annũciabitis ꝛc̃.i. Coꝝ.xi. Mare gͦ
ſignificat pniaʒ. Et dic̃ Yſa.i cãtico. Dñe ſi ſic
viuiꝭ:ꝛ i talibus vita ſpũs mei corripies me ꝛ
viuificabis me ecce in pace amaritudo mea
amariſſima ꝛc̃. yſa.xxxviij. Amara ẽ q̃ ad cor.
ſ.q̃ ad ↄtritionẽ.amarior q̃ ad os. ſ.p ↄfeſſio/
nẽ. amariſſima q̃ ad cõp⁹.ſ.q̃ ad ſatiſfactiõeʒ
fiẽdã. Ecce gͦ mare. Sʒ illi q trãſeũt mare cũ
xpo obtinẽt aſcẽdẽ ad mõtẽ.i.ad celũ:ꝛ aliꝭ
ñ poſſum⁹ aſcẽdẽ niſi p pniaʒ. Uideaꝭ gͦ fru
ctũ pnie.et iõ dauid i pſ. Dñi ẽ ẽra.ibi. Quis
aſcẽdet i mõteʒ dñi:aut qͥs ſtabit in loco ſctõ
ei⁹. Rñdet. Jnnocẽs manib⁹ꝛ mũdo corde
ꝛc̃. Jſtõ ipe dõ q̃rebat a ſuis doctorib⁹ꝛ rabi
nis:ſʒ rñdẽ neſciebãt ſʒ ſpũſſctũs rñdit.dicẽs.
Jnnocẽs. Et dꝭ aliqs inocẽs trib⁹ mõis. Pri
m⁹ mod⁹ ẽ p elemoſynã. Scds p reſtitutio/
nẽ acceptoꝝ. Terti⁹ p petitiõem venie.et iſti
q ſic faciũt ſꝭ inocẽtes manib⁹ꝛ mũdo corde.
Et ẽt pp alſ tres cãs dñr inocẽtes. Pᵃ ẽ pp
ↄtritiõeʒ. Scda ẽ p ſatiſfactiõeʒ. Tertia ẽ p re
miſſionẽ. Ecce hͦ ẽ pᵐ fragmẽtũ.ſ.pnialis ob
ſeruãtia.et de iſta locut⁹ fuit dñs ieſus xps di
cẽs. Pniaʒ agite appropinq̃bit.n.regnũ ce/
loꝝ. Matth.iiij.et iſtõ fruſtũ reſerueꝭ:qꝛ aliã
viã ñ habeꝭ ad mõtẽ aſcẽdẽdi. vẽio ad ſcdaʒ
ptẽ i q̃ repiꝭ ſcdʒ fruſtũ.ſ.itellectualis prudẽ/
tia.et hͦ cũ dꝭ. Cũ ſubleuaſſet ocl'os ieſus ꝛ vi
diſſet qꝛ mltitudo maxia vẽit ad eũ. dixit ad
philippũ. Uñ emem⁹ panes vt mãducẽt
hi. Hoc ãt dicebat tẽptãs eũ. Jpſe.n.ſciebat
qd eẽt factur⁹. Rñdit ei philipp⁹.ducẽtoꝝ
dẽarioꝝ panes ñ ſufficiũt eis vt vnuſqſqꝫ mo
dicũ qd accipiat. Cũ xps gͦ ſediſſet ſubleuãs
oculos:qꝛ iã tenebat eos ϑſus ẽrã.et dicit cir
ca hͦ glo.ꝙ tenere oculos ſic hũiles ẽ ſignuʒ
ſapie:ꝛ ñ hẽbat illos volãtes mꝭris ſue ſumẽ/
do exẽplũ. De q̃ ſcriptura. Cãꝭ.iiij.loqꝭ dicẽs
q̃ pl'chra es amica mea q̃ pl'chra es: ocl'i tui
colũbaꝝ abſqꝫ eo ꝙ itriſec⁹ latet.et dꝭ bis pul
chra:qꝛ nũq̃ vana cogitauit: nec ẽt in corpe
peccauit:ꝛ i hͦ ſimplr erat laudabiꝭ.qꝛ hẽbat
oculos colũbe q̃ ſp hʒ eos depreſſos. Nã alie
aues multe hñt oculos ad rapinã iclinatã: ꝛ
iſti ſũt q reſpiciũt hic ꝛ inde ꝛ ad feneſtras:ꝛ
hͦ ẽ ſignũ rapine. Tenete gͦ oculos colũbe.
et de hͦ ſpũſſctũs laudat ϑginẽ mariã dicẽs.
Abſqꝫ eo ꝙ itus latet.i.hũilitatẽ. et ſubleua/
uit oculos ieſus ꝛ vidit maximã mltitudinẽ.
ꝛ pͦ dixit magnã.iõ qꝛ qnqꝫ milia:ſʒ nũerãdo
a.xx.annis ꝛ.ſ.ẽ maxia.ꝛ dixit philippo. Uñ
emem⁹ panes ꝛc̃. Quare gͦ pl⁹ q̃ſiuit a phi/
lippo q̃ ab altero dñt circa h doctores ꝙ iõ
qꝛ ille inꝭ alios apl'os erat ſimplicior.ꝛ bñ pa
tuit i ei⁹ rñſiõe groſſa.qꝛ dixit. Ducẽtoꝝ ꝛc̃.
q.d.nõ ẽ remediũ.qꝛ ſi dixiſſet. Dñe vos qui
creaſtis ſydera:ꝛ vniuerſa vos poteſtis adhi/
bere remediũ:tũc fuiſſet ſubtiliꝭ. ¶ Et circa h
ẽ aliõ fruſtũ panis qͩ dꝭ prudẽtia itellectualꝭ.
Nã ihs xps q ẽ eẽna ſapia q̃ſiuit ↄſiliũ a phi/
lippo cũ tñ iſte eẽ ſimplex ꝛ ebes. vt p locũ a
maiori arguerem⁹.qꝛ ſi xps petebat ↄſiliũ ab
ebete q̃ nõ idigebat.ꝙ nec nos vereamur ↄſi
liũ petẽ ꝓ ϑitate igrẽda:ẽt a ſimplicib⁹. Naʒ
alſ ſupbia eẽt ex q̃ mlta ſequnꭲ dãna. Exẽᵐ.
Nã q̃t male ſnie i mũdo danꝭ pp verecũdiaʒ.
qꝛ nõ petũt ↄſiliũ ab ãtiqorib⁹. Jtẽ ẽt mlti ſꝭ
aduocati q qñ icipiũt aliquã qõnẽ:pͦ debent
vidẽ ſi ẽ iuſta vl' nõ.ꝛ q̃rere ſup hͦ ↄſiliũ.ſʒ nõ
curãt ſʒ faciũt ꝙ poſt i fine poſt mlta dãna cõ
ueniũt ptes ↄpromittẽdo ꝛ ↄponũt ſe:exigen
tes tñ ſp pecũias ab eis vſqꝫ ad illõ tps ꝛ ma
gnũ:tñ de hͦ hẽs pctm̃. Jta ẽ i nõriȷs q pp ϑ/
ba iptinẽtia iſtꭲi faciũt cãʒ pdc̃.ꝛ hͦ mltotiẽs
ſit pp non petẽ ↄſiliũ.ꝛ teneꝭ de dãno dato.
Jtẽ mlti ſꝭ religioſi q hñt pdicare ꝛ exeuntes
de ſtudio phie icipiũt theologiã:ꝛ pp ϑecũdi
am nõ ſꝭ auſi petẽ ↄſiliũ.ꝛ dñt mltos errores
ꝛ icõueniẽtia i ſmõib⁹ ſuis . ꝛ ϑba iproprıa ꝛ
ſcãdaloſa. Seꝭ qdã religioſus erat pdicatur⁹
de trinitate.ꝛ voluit pdicare p qõnes.ꝛ forma/
uit pͦ argumẽta ↄtra ϑitati in pᵃ pte ſmonis
bñ trigita rõnes. Aliȷ videtes ꝛ audientes ꝙ
pᵃ ps fuerat ita mag̃.recedebãt pp fatigatio/
nem.ꝛ ipſi remanebant in illo errore.ꝛ hoc ſi
bi ↄtingebat ꝓpter nõ petere ↄſiliũ. Jtẽ mul
totiens in ↄfeſſoribus q in multis ſacramentꝭ
erãt ꝓpter nõ petere ↄſiliũ ꝛ neſciunt quõ de
bent abſoluere de excõicatione minori:ꝛ quõ
de maiori. Similiter ↄtingit in medico nõ in
telligenti bene radicẽ infirmitatis: ꝛ homies
ſic pereunt non petentes ↄſiliũ ꝓpter verecũ
diam.ꝛ ponit magnũ pondus aie ſue. multa
eni eueniunt ꝓpter nõ petere ↄſiliũ. Jõ ieſus
xps ab ebetiori voluit petẽ ↄſiliũ iuxta dcm̃.
Jnterroga patrẽ tuũ ꝛ annũciabit tibi maio/
res tuos:ꝛ dicẽt tibi. Deuꭲ.xxxij. Jnterrogã/
do non ſolum maiores:imo etiam minores.
Unde ſemel ↄtigit vt quidam magiſter ma/
gnus in theologia nõ poterat itelligere vnũ
punctum ſacre ſcripture.ꝛ ꝓpter hoc ieiuna/

bat ⁊ orabat:⁊ nõ potuit optatũ hře itellectũ
dubiȷ:quouſq͙ hũiliauit ſe:⁊ vellet ire ad aliũ
cã informatiõis.tũc.n.angelus apparuit ſibi
⁊ eũ plene ꝺ dubio iſtruxit.Jõ ſctũs Job di/
cit circa hᵒ.Interroga iumẽta ⁊ docebũt te
⁊ volatilia celi ⁊ idicabũt tibi.Loq̃re ťre ⁊ re
ſpondebit tibi:⁊ narrabunt ea piſces maris.
Job.xiȷ.Et h̄ noiat q̃ttuor ꝯditiões pſonaꝝ:
dicẽs iumẽta.Iſte ſũt pſone actiue: aues ꝺo
ſũt pſone ꝯtẽplatie.Tertia ꝺo ꝯditio ſũt agri
cole.Piſces oẽs xp̄iani q de aq̃s baptiſmi ſt̃
educti.Et iõ qñcũq͙ reuelas dcã tua pp hũili
tatẽ alicui hoi.Tũc de⁹te illũinabit ⁊ ſcies il/
lud de q̃ dubitabas.Ecce h̄ gᵒ ſcd̃m fruſtũ.ſ.
prudẽtia itellectual̃.¶Seq̃t tertiũ fruſtũ i q̃
ſtat ordĩatio reglaris.vt.ſ.glibet ſuet regulã
⁊ ordinẽ viuẽdi.Et hᵒ oñdit i ťtia pte euãge
liȷ cũ dr̃.Un⁹ ex diſcipul̃ ei⁹ andreas frat̃ ſi/
mõis dixit.Eſt puer vn⁹ h̄ q hȝ qnq͙ pães or/
deaceos ⁊ duos piſces:ſȝ hec qd ſũt inť tãtoſ.
Dic̃ gᵒ ieſus.Facite hoies diſcũbẽ.Erat ãt fe
nũ mltũ in loco:⁊ diſcubuerũt viri nũero q̃ſi
qnq͙ milia.Uide cũ philipp⁹ rñdiſſet.An/
dreas dixit.Hic i ſocietate ẽ puer q hȝ qnq͙
pães ordeaceos ⁊ duos piſces.Sȝ q̃d hᶜ erit
inť tãtos.q.d.dimittam⁹ ꝓ nob̄.Sȝ ieſus xp̄s
vocauit vt oẽs diſcũberẽt ⁊ fuerunt bñ qnq͙
milia q ſederũt.Et hᵒ declarat ſctũs.Marc⁹
vi.c.q dic̃ ꝙ ſederunt p cẽtenos ⁊ qnq̃genos
ſ.q͛ ad vnã ptẽ hoies maiores:⁊ ad aliã ptẽȝ
miores ⁊ fuerũt ordiati p cẽtenos i lõgũ ⁊ ſe
debãt ſup fenũ:vt poſſent trãſire modũ ſulco
rũ:⁊ p trãſuerſuȝ erãt qnq̃gita:⁊ ita de mulie
rib⁹ ⁊ miorib⁹.Et iſto mõ fuerũt ordinati.iuxͣ
illꝺ.Que a deo ſũt ordiata ſũt.Itaq͙ q reſi/
ſtit ptãti:dei ordiationi reſiſtit.Qui aũt reſi/
ſtũt ipi ſibi dãnatiõeȝ acqrũt.ad Ro.xiȷ.Sȝ
q̃rit q̃re ieſus noluit vt comederẽt dõec ſue/
rũt ordiati cũ tñ i ordiatiõe mltã morã fece/
rũt.Rñſio ꝙ hᵒ ẽ fruſtũ abſcõſuȝ.ĩ.mappas
⁊ ẽ ordiatio reglaris:q͛ ſi volum⁹ ꝙ de⁹ ꝓui/
deat cõitati oȝ ꝙ ſit ordiata.Et ita de oĩ mo/
naſterio religioſoꝝ:de oĩ caplo ⁊ collegio:ẽt
glibet i domo ſua ſit bñ ordiat⁹.Exẽplũ:ſi re
ctores alicui⁹ vniuerſitat̃ tpe ſiccitat̃ volũt ꝙ
de⁹ det eis pluuiã ſuo loco ⁊ tpe ordinẽt ciui
tatẽ locũ vel villã.vt nõ ſtẽt leproſi cũ aliȷs ſa
nis.nec meretrices ſtẽt cũ bõis mulierib⁹ nec
iudei cũ xp̄ianis.Itẽ ꝙ nẽo audeat dieb⁹ dñi
cis ⁊ feſtiuis laborare:⁊ ſic poſtq̄ hᵒ ẽ ordia/
tũ tũc de⁹ ꝓuidebit ill̃.Itẽ q̃ ẽ rõ q̃re plures
ꝯuẽt⁹ religioſoꝝ moriũť ⁊ peũt fame: q͛ iter
eos ñ ẽ ordiatio q̃ ꝯſiſtit i pauptate: caſtitate

obediẽtia:⁊ i aliȷs cerimoniȷs.Ita dicam⁹ de
capellanis q͛ ordie ſuo dicẽ deb erẽt matuti/
nas ⁊ al̃s horas canonicas ⁊ deuote orare.
Nã glibȝ ſcit ſuũ ordinẽ.Nõ ꝙ ſemel oret in
aurora ⁊ ſemel genib⁹ flexis:⁊ ſemel nõ:ſȝ ac
cipiẽdo horas p ordinẽ:nõ accipiẽdo iterual
lũ:nec iduẽdo ſe.Nã:bñdict⁹ ẽ gᵒq vitã hȝ or
diatã iuxͣ ꝺbũ.Oĩa hõeſte ⁊ ſȝ ordinẽ fiãt in
vob̄.i.Cor.xiiij.Bñdict⁹ ẽ gᵒxp̄ian⁹ religio
ſus pſbr vel ali⁹q totũ tps tȝ ordĩatũ ⁊ iſti ꝯp
uidet de⁹.Et hẽt̃ fruſtũ bonũ qꝺ ẽ ordiatio re
glaris.¶Quartũ fruſtũ ẽ ꝯfidẽtia dinal̃.ſ.in
oib⁹ necitatib⁹ ⁊ picul̃ ꝯſidẽꝺ ꝺo:q͛ lȝ amici
⁊ pentes deficiãt i pecũia:tñ ꝺs nõ deficit i ne
ceſſariȷs.Et hᵒ fruſtũ iueniť i mẽſa.i.in euãge/
lio.ibi Accepit gᵒ ieſus pães:⁊ cũ grãs egiſ/
ſet diſtribuit diſcũbẽtib⁹:ſilr ⁊ piſcib⁹ q̃tũ vo
lebat.Nã qñ ieſus chřs hoies vidit ordiatos
accepit panes ⁊ piſces:⁊ tenẽdo in manib⁹ ⁊
oculis ad celuȝ eleuatis:tũc bñdixit ⁊ dedit
diſcipul̃:⁊ diſcipuli dederũt oib⁹ itm̃ ꝙ oẽs ſa
turati fuerũt:⁊ ſemp vict⁹ mltiplicabãť.Et hᵒ
fuit factũ trib⁹ mõis.Pᵒ iter man⁹ chři frã/
gẽt̃.Scꝺo mõ creſcebat i gremiȷs apl̃oꝝ mi/
niſtrãtiũ.Tertio iter dẽtes comedẽtiuȝ.Ecce
gᵒ quõ multiplicati ſũt ⁊ ſaturati fuerũt.De
q̊ ſapore dico vob̄ ꝙ nullus fuit pãis ita ſua/
uis ⁊ ſapidus.Qm̃ regula ẽ in theologia ꝙ
qcq̃d ieſus faciebat miraculoſe preualebat eo
ꝙ fiebat p nãm.Ita cũ reſtituebat viſum vel
dando ſanitatẽ:⁊ qñ fecit de aqua vinũ in nu
ptiȷs architriclini.Et forte q̃reret aliqs an ali
qd biberũt.Nã certũ ẽ ꝙ itinerãtes ⁊ feſſi ſi
multũ comedũt ⁊ nõ bibũt:magna eſt paſſio
⁊ pena.Sed euangeliũ nullã facit mẽtioneȝ
de potione.Habemus tñ dicere ne prandiuȝ
videať imperfectum:q͛ dei perfecta ſunt ope
ra Deuť.xxxiȷ.ꝙ biberũt:⁊ ꝙ illi panes ⁊ pi/
ſces fuerunt ſimul cibus ⁊ potus.Nã nõ legi
tur ꝙ eſſet ibi vinum neq͙ fons.Nec videtur
ratio ꝙ habuiſſent ire ad fonteȝ q͛ tunc eſſet
ibi inordinatio.Qui ãt panes ⁊ piſces erãt
ſil̃ cibus ⁊ potus:trahiť ex duob⁹ paſſibus bi
blie.ſ.Exo.xviȷ.⁊ Nũeri.xx.vbi diciť ꝙ filiȷ iſ/
rael habebãt in deſerto qd comederent ſȝ nõ
quid biberẽt:quare ipſi murmurabãt contra
moyſen.Qui orauit deuȝ ⁊ deus dixit ſibi ꝙ
cum baculo percuteret ſaxum ſeu rupem ⁊ fe
cit:⁊ exiuit flumen aque viue.Iſta petra erat
chriſtus.i.ad Cor.x.⁊ ſignificauit ꝙ petra id
eſt chriſtus daret eis ad bibendum.Sic eti/
am de illo pane ⁊ piſce exibat liquor qui re
focillabat comedẽtes.Naȝ ſi de petra in qua

nullus liquor erat exibat aq̃: q̃nto ergo plus
de pane.Et hoc fuit ſignum cõicandi.Et tñ di
cũt layci.Uos clerici decipiť nos.q͛ dat̃ no/
bis dũtaxat corp⁹ xp̄i:ſȝ nõ datis nob̄ de ſan/
guine.Sȝ nõ ẽ verũ:imo dam⁹ vob̄ de ſangui
ne.q͛ in hoſtia ꝯſecrata ẽ ibi totũ corp⁹ ex vi
ꝺborũ:⁊ tot⁹ ſanguis ex concomitantia reali.
Añ antiq̃t⁹ dabať ẽt de ſanguie.Ex q͛ exquo
ſeq̃bant̃ mlta picula.Nã multi ruſtici cũ ma
gnis barbis cõicãtes faciebãt ꝙ aliqd in bar
ba remanebat.⁊ p ꝯñs pl̃a alia picula.iõ fuit
mutatũ.Nã in corpe ẽ ſanguis.Jõ dr̃ Jo.vi.
Qui mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ ſangui
nẽ ⁊c̃.accipiẽdo ⁊ pro ẽt.Nã viua caro eſt et
corp⁹ viuũ.⁊ iõ nõ ſine ſanguine.Et hoc fru/
ſtũ ẽ ꝯfidẽtia dina ſȝ tũc apl̃i q̃ſi deſpabãt eo
q͛ nõ poterãt hoib⁹ ꝓuidere.Sȝ xp̄us voluit
aliť ꝓuidere.ſ.mõ inuſitato.ad dãdũ itelligẽ
dũ ꝙ in nullo cãu ſiccitat̃ nec in alio mõ deſ
perem⁹ de deo ſȝ ꝙ hẽam⁹ bonã ꝯfidentiã: ⁊
nõ teneam⁹ modũ alioꝝ ruſticoꝝ q dicũt.ſi ñ
pluit nõ hẽbim⁹ de iſto anno blada.ſȝ iſti nõ
hñt bonã intẽtionẽ nec ꝯfidẽtiã de deo.Naȝ
ꝺs pt dare nõ ſolũ frumẽta in cãpis imo ẽt in
horreis.Idẽ de vino.Idẽ de aliȷs.Et ſic inter
dũ nõ ꝓcedit pp diffidẽtiã nr̃aȝ.Et circa iſtã
mãm audiat̃ pabolã.Nã ſemel ꝯtigit ꝙ in ci
uitate valẽtie blada erãt duab⁹ palmis ſuper
terrã:⁊ venit ſiccitas nimia ⁊ crudelis:⁊ non
creſcebãt ⁊ fiebãt iceſſanter ꝓceſſiões cũ mul
tis letaniȷs:⁊ nũq̄ pluit.Et tpe meſſiuȝ gẽteſ
collegerũt blada ita pua:⁊ nũq̄ tm̃ frumẽtũ
hñerunt.Nã ſpice erãt meli⁹ granate q̄ vnq̄
pri⁹.lȝ hũerũt paꝝ ꝺ palea.Et iõ ſi nos ſeque
remur xp̄m vt illi ꝓuideret nobis ſicut ⁊ illis
Petatis ergo pluuiã vt ſibi plȝ.q͛ alr̃ pt ꝓui
dere abſq͙ pluuia.ꝓuidet ſp aialib⁹.Et place
ret deo ꝙ nos dicerem⁹ de eo ſicut dicit filius
puulus de pře ſuo.Nã ſi iterrogas puerum.
Quid comedes hodie.Dicet ipe.Pr̃ meus
hẽt curã.Et ſi dicis ſibi.Poſt iſtã veſtẽ quis
dabit tibi aliã.Rñdet.Pr̃ meus ꝓuidebit.
Iſtũ modũ vellet ꝺs hẽre de nob̄ ꝙ hẽrem⁹
de eo talẽ ꝯfidẽtiã ſicut fili⁹ hẽt de pře nãli.ſȝ
nos min⁹ ꝯfidim⁹ de deo q̄ de vno iudeo vel
ſarraceno.q͛ ſi tu habes aliqꝺ inſtrm̃ manu
alicui⁹ notariȷ ſcriptũ in q̃ ꝯtineať ꝙ talis iu/
deus ſit tibi obligat⁹ in.xx.vel.xxx.florenis ⁊
dr̃ tibi.vñ hẽtis frumẽtũ iſto ãno.rñdetis.Ec
ce tal̃ eſt mihi obligat⁹.de illo emo.Et nõ ꝯfi
dis de deo.iniuriã facis ei.q͛ cartaȝ fecit tibi
ꝺs per notariũ fidedignũ ſctm̃ Lucã.cũ diciť
Pᵐ q̃rite regnũ dei:⁊ hec oĩa adiȷcieť vob̄.

Et nolite ſolliciti eẽ ⁊c̃.Mat.vi.Cõfidat̃ gᵒ
de deo ſic̃ de pře:⁊ q̃rat̃ honorẽ ſuũ ⁊ iuſticiã
ſ.pniaȝ ⁊ ꝯfidẽtiã.ecce gᵒ fruſtũ pãis.ſ.dinal̃
ꝯfidẽtia.Et iõ voluit mõ i ſolito xp̄s ꝓuidere
¶Quintũ fruſtũ ẽ liberal̃ miſericordia erga
paupes largiter ſe hře.⁊ h̄ tãgiť cũ dr̃.Ut ãt
ipleti ſunt viſq͙ ibi.mãducauerũt.Nã videns
ieſus ꝙ iã comedebãt.dixit apl̃is ꝙ q̃rerent
vaſa aliq̃ cũ qb⁹ colligerẽt fragmẽta dãs di/
uitibus exẽplũ ꝙ nullũ panil̃ fruſtũ ponať in
armario:ſȝ ꝙ deť paupib⁹:⁊ nõ dent canibus
nec gallinis nec aliȷs aialib⁹.Et apl̃i ſic ing/
rẽdo iuenerũt duodecim cophinos ⁊ glibet
ex apl̃is habuit vnũ ⁊ collegerunt panes.Et
aliȷ de comedẽtib⁹ abſcõderũt panẽ ⁊ hoc ꝓ
pter bonũ ſaporẽ viatici ⁊ nolebãt deponere
ſȝ apl̃i q̃rebãt ⁊ petebãt cũ magna diligẽtia.
Deinde dico vobis ꝙ ſi ego eſſem in illo cõ/
uiuio ꝙ penes me retinuiſſem ẽt vnũ fruſtuȝ
⁊ collegerũt.xiȷ.cophinos.Et h̄ demonſtrať
mia ieſu xp̄i liberalis.Et iõ dr̃ Luc̃.xi.Uerũ/
tñ qꝺ ſupeſt date elemoſynã:⁊ ecce oĩa mũda
ſũt vobis.Semel ieſus xp̄s fuit iuitat⁹ in do/
mo cuiuſdã diuitis:⁊ ipe diues amore xp̄i iui
tauit alios diuites:⁊ xp̄s dixit illis.Date qꝺ
ſupeſt ⁊ oĩa mũda ſũt vobis.Nã tãte ꝺtutis
ẽ elemoſyna ꝙ mũdat pctã.Et dixit qꝺ ſup ẽ
⁊ nõ dixit qꝺ neceſſe ẽ.Sȝ q̃ro qd ſignificant
qnq͙ panes.Rñdet Beda ꝙ qnq͙ panes ſi/
gnant.v.lib.moyſi.ſ.in qb⁹ erat tota ꝓuiſio iu
deorũ ſicut in qnq͙ panib⁹ illius turbe.Et di
cunť ordeacei.Nã ordeũ extra ẽ aſperũ: itus
ẽ albũ ⁊ dulce.Ita erat in illis.Et iõ dicit ie/
ſus xp̄s.Scrutamini ſcripturas in qbus vos
putatis vitã eternã hře.Et ille ſũt q̃ teſtimo/
niũ phibẽt de me.Jo.v.Queratis ergo bene
⁊ nõ ſolũ corticẽ q͛ aſp ẽ:ſȝ ẽt ad farinã.i.me
dullã itrate.Et iſti duo piſces ſignificãt duo
ſ.doctrinã ꝓphetarũ ⁊ pſalmorũ: ⁊ iõ xp̄s di
cit.Qm̃ neceſſe ẽ ipleri oĩa q̃ ſcripta ſũt in le/
ge moyſi ⁊ ꝓphetis ⁊ pſalmis de me.Luce.
vlť.Et iſti panes ⁊ piſces erãt itegri quouſq͙
venit xp̄s q̃ fregit ⁊ dedit apl̃is qñ apuit illis
ſenſuȝ vt itelligerẽt ſcripturaſ.Lu.vl.Supſũt
xiȷ.cophini pro nobis:q͛ articuli fidei.xiȷ.Et
glibet apl̃s ſũpſit ſuũ cophinũ.Nã glibet fe/
cit vnũ articulũ in ſymbolo.Prim⁹ articulus
Credo i deũ přeȝ oipotẽtẽ creatorẽ celi ⁊ ter
re ⁊c̃.Sȝ ibi qñ dicit ſctõrũ cõiõnẽ itelligatis
ſ.ſacramẽtorũ:⁊ iſti articuli nõ pereũt ſimplr
diciť tñ pire qñ xp̄ianus hȝ bñ i corde ſȝ nõ i
ore:q͛ tũc modico ad modicũ phibunt.Et ſi
vult̃ hoc meli⁹ videre:ponã vnã cãdelã accẽ

faz i aliq̄ lucerna i q̄ nō ſit aliqđ ſpiramē.cla/
rū ē φ modico ad modicū extiguet. Ita ē de
fide. Nā coꝛ hoīs ē lucerna. ꝛ fideles ē cāde/
la. Qꝛ i pſ̄.dr. Illumias lucernā meā dñe ꝛc̄.
ꝛ qñ vēis ad demōſtratiōez ꝛ titubationē iu/
dicis i hēſini.qđ ē g° fiēdū. Dico vob φ i q̄ſi
bet māe cū es idut⁹ ꝛ caligat⁹ flexis gēib⁹ di/
cas ſemel credo i deū ꝛ idē de ſero añq̄ ſis in
lecto: ꝛ cū ꝑteſtatōe dicēdo. tūc reſpirat cāde
la ꝛ lumē ꝯſeruaſ. ꝛ cū venerit ꝑditoꝛ ille āti/
xp̄s. tūc ſtabis firm⁹. ꝛ nō ꝑmitteſ te fruſtrari
añq̄ ſibi ꝯſentires. Iſta g° mia libaſ ē necr̄ia
alijs ꝛ nob. qñ aīe ſue dz q̄lib; miſeri. ꝛ h° ē
vex fruſtū.ſ.mia libaſ. ¶ Sextū fruſtū ē bēi/
nolētia ꝟtuaſ cū dic ibi. Illi g° hoīes cū vidiſ
ſent ſignū qđ fecerat dicebāt. qꝛ h̄ ē ve ꝑpha
q vētur⁹ ē i mūdū.ſ.facē gr̄as. recognoſcēdo
bñficia. Ita ſp̄ poſt cōeſtionē ꝛc̄. ꝛ añ prādiū
debeſ gr̄as agē dō. ꝛ iō ip̄e añ accipiēs pāes
bñdixit nā xp̄ſ añ itroitū mēſe ſp̄ faciebat ver
ſuz ex pſalmiſta. Oculi oiuz i te ſperāt dñe: ꝛ
tu das eſcā illoꝝ i tp̄e optuno. Ap̄is tu manū
tuā ꝛc̄. Qꝛ eſca coꝛpaſ fuit venenata ꝑ dyabo
lū. ꝛ iō dz poni medicia ſeu tyriaca ꝯ veneuū:
ſaltē ad min⁹ dicēdo ieſus. Si aliā ofonē ꝑꝑ
tuā guloſitatē nō potes facē nec dicē. ꝛ i fine
ſltr deū laudare debes. Uidi i ꝑtib⁹ lōbardie
φ i q̄dā hoīe erāt bñ ꝗgēti dyaboli ꝛ q̄ſiuſ/
cur itrauerūt. ꝛ plres ridebāt dicētes. φ cōe
dēdo vſ bibēdo: ꝛ nō faciēdo ofonē vſ ſignū
ſctē crucis. ꝛ circa h° refert btūs Greg. in p°
dyalogoꝝ φ i q̄dā mōaſterio mōachaꝝ in oꝛ
to erāt lactuce multe. ꝛ vna ip̄aꝝ mōacharū
ꝯſiderio momoꝛdit i vnā illaꝝ. ꝛ ñ dixit ieſus
ꝛ ſic cōedēdo itrauit diabol⁹ i coꝛpe ip̄ſi⁹. Et
diabol⁹ iſte cōiurabaſ ꝑ vnū ſctm̄ hoiem ꝛ di
cebat. Dimittas me ego nō hēo culpā. qꝛ erā
ſuꝑ lactucā. ꝛ ip̄a cōedēdo poſuit me itra ſuū
coꝛp⁹. ꝛ iō ꝑuidit nob xp̄s dādo nob exēplū
qñ eleuauit oclos ad celū ꝛ dixit. Oculi oiuz
i te ſperāt dñe ꝛc̄. i pſ̄. cxliiij. exaltabo. Idē in
fine prādij vſ cene. Nā dic ſctūs Mat. φ in
die cene hymno dicto exiert ip̄i i mōtē oliua
rū ꝛ tūc dixerūt. Meōriā fec mirabiliū ſuoꝝ
miſicoꝛs ꝛ miſatoꝛ dñs: eſcā dedit timētibuſ
ſe ꝛc̄. Et iō teneaſ iſtā regulā vt recognoſcaſ
dei bñficia. Et iō dr̄ prima ad Thi. iiij. Cibos
de⁹ creauit ad ꝑcipiēdū cū gr̄aꝝ actiōe fideli
bus ꝛ his q cognouerūt veritatē. qꝛ ois crea
tura dei bona: ꝛ nihil abijciendū qđ cū gr̄arū
actiōe ꝑcipiſ. Sāctificaſ eni ꝑ ꝟbū dei ꝛ ofo/
nē. Ecce ergo hic ſextū fruſtū. ꝛ ideo colligi/
te poſtq̄ non fuiſtis in illo prandio.

¶ Dominica. iiij. in. xl. Sermo ſecundus.

Abet gnq; panes oꝛdeaceoſ ꝛ duos piſces. Ioā. vi.

h Quilibz dñs ſiue ꝑſamilias tene
tur de iure nāli pōtificali ꝛ etiā im
ꝑiali ſuis ſuitoꝛib⁹ ꝛ dōeſticis ſufficienē ꝑui/
dē. p⁴. Thi. v. Sigs ſuoꝝ ꝛ maxie domeſtico
rū curā nō hz: fidē negauit ꝛ ē ifideli deterioꝛ
ꝛc̄. Sūm⁹ itaq; ꝑſamilias dñs ieſus q nō ve/
nit legē ſoluē ſz adīplere. ſufficiētē imo reue/
ra ſuꝑabūdātē fec ꝑuiſionē ꝑ ſuis ſuitoꝛibuſ
ꝛ domeſticis. Naz hz gnq; panes oꝛdeaceos
ꝛ duos piſces: q ſufficiunt abūdātiſſime: vt in
euāgelio hodierno myſtice deſignatur.

Primus eſt coꝛpoꝛalis.

Secūdus penitentialis.

Tertius ſacramentalis.

Quartus doctrinalis.

Quintus celeſtialis.

De qb⁹ dic thēa. Hz gnq; panes ꝛc̄. iuxta in
tellectū allegoꝛicū. ¶ De p° pane coꝛpali q̄
itelligiſ ois hūan⁹ vict⁹ oꝛdeace⁹ ē ꝑꝑ aſꝑita/
tē exṫioꝛē.ſ.i acgrēdo. Geñ. iij. In ſudoꝛe vul
tus tui veſceris pāe tuo: donec reuertaris in
ṫrā de q̄ ſūpt⁹ es. Hūc merēt veri ſuitoꝛes dei
q.ſ.faciūt volūtatē dei obediētes mādaſ ei⁹.
Quare petim⁹ in ofone dñica. Fiat volūtas
tua ſic i celo ꝛ i terra. Panē ꝛc̄. Dic exēplūz
de ſutoꝛe ꝛ cōpatre. ¶ De 2°. Pāis pniālis
ē q ex vili mā.ſ. ex pctōꝝ recoꝛdatione ꝯficiſ.
Oꝛdeace⁹ qdē ꝛ aſꝑ ꝑꝑ doloꝛē ꝯtritionis. oꝛ
deace⁹ ꝛ aſꝑ ex ruboꝛe ꝯfeſſiōis. ex laboꝛe ſa/
tiſfactiōis. Dic exē^m de muliere dānata ex ru
boꝛe cōfeſſiōis. pſ̄. xli. Fuerūt mihi lachꝛyme
mee pāes die ac nocte. Ezech. iiij. q̄ſi ſubcine/
ricīū ꝛ oꝛdeaceū panē comedes. ¶ De 3° pa
nis ſacſalis qdē ex puriſſima mā ꝯfectus fuit
in vtero ꝟginali ꝑ ſpm̄ ſctm̄: imo ſz theologū
i celo genit⁹ in vtero ꝟgis fermētat⁹: i patibu
lo crucis excoct⁹: i mēſa altaris appoſit⁹. i ſpe
cieb⁹ recōdit⁹. Oꝛdeace⁹ dr̄ ꝑꝑ aſperā paſſio
nis mēoꝛiā. i. Coꝛ. xi. Quotiēſcūq; māduca/
biſ panē hūc ꝛ calicē bibeſ: moꝛtē dñi annū/
ciabiſ. i. repñtabitiſ donec veniat. Io. vi. Hic
ē panis q de celo deſcēdit. q māducat hūc pa
nē viuet i eternū. ¶ De. iiij. Panis doctria
lis ꝯfect⁹ ex auctātib⁹ diuie ſcꝑture. oꝛdeace⁹
ꝑꝑ auſteritatē coꝛrectiōis ꝛ dure reꝑhēſiōis
i pctōꝛes. Eccli. xxi. Uerbū ſapiēs quodcūq;
audierit ſciu laudabit ꝛ ad ſe adijciet: audi/
uit luxurioſus ꝛ diſplicebit illi. ꝛ ꝑijciet illud
poſt doꝛſum ſuū. Siſr de alijs vicioſis. Sz tñ
dr̄ Mat. iiij. Nō in ſolo pane viuit hō. ſz in oī

ꝟbo qđ ꝑcedit de oꝛe dei. ¶ De. v. Panis
celeſti: hic ē ex btitudib⁹ ꝛ dotib⁹ glīe ꝯfect⁹
oꝛdeace⁹ dr̄ ꝑꝑ tribulatiōes. qm̄ ꝑ multas tri
bulatiōes oz nos itrare i regnū dī. Actu. xiiij.
Sz tñ btūs q māducat panē i regno dei. Lu.
xiiij. Duo piſces ſunt exēpla ſctōꝝ martyꝝ ꝛ
ꝯfeſſoꝝ. qb⁹ q̄ſi ꝯdimēto ꝑdicti panes oꝛdea
cei cōeſtibiles reddunſ. Nō de illo viro nobi
liſſimo q̄ fact⁹ religioſus dicebat φ iuuēcule
mulieres nō ſinebāt ip̄uz doꝛmire hoꝛa matu
tinaꝝ. Iō Heb. vl. Memētote ꝑpoſitoꝝ vſo
rū q vob locuti ſūt ꝟbū dei: q̄rū itnētes exitū
ꝯuerſatiōis imitamini fidē. Greg. Si exēpla ſā
ctoꝝ recolim⁹: nihil tā gue eſt qđ eq̄ aīo ſuſti/
neam⁹. ꝛ ꝑcipue cū qs rcoꝛdaſ de paſſiōe xp̄i
Nō exē^m de illo q voluit exire oꝛdinē ꝑꝑ pa
nis aſꝑitatē. Cui xp̄s apparēs itinxit vulneri
b⁹. ꝛ ſic reuocat⁹ ex mēoꝛia paſſiōis xp̄i māſit.

¶ Feria. ij. poſt. iiij. dñicam. xl. Sermo vnic⁹.

Ipſe ſciebat qđ eēt in hoīe. Tex

i tualiſ Io. ij. Et recitatiue in euāge
lio iſto mōſtrank nob tres excellē/
tie ieſu xp̄i. Et p⁴ eſt poſſe copioſuz: Se/
cūda ē velle puꝛū. Tertia ē ſcire luminoſuz.
Iō loqtur thēa. Ipſe ſciebat ꝛc̄. De 3ª dicit
thēa. qꝛ xp̄s hz clare ſciētiā oiuz creaturaꝝ ꝛ
ēt cognoſcit ſecreta coꝛdiū. ¶ De pª g° ꝑte
ē dicēdū φ ē in xp̄o ieſu poſſe copioſuz ꝛ icō/
ꝑrehēſibile cui⁹ reſpectu nullū ē poſſe hoīum
pape nec regis nec imꝑatoꝛis. Nā hoꝝ poſſe
in vno pūcto idiuiſibili cōſiſtit. qm̄ iſtoꝝ poſ/
ſe aut ē ꝑteritū aut futuꝝ. aut pñs. Si foꝛte lo
q̄ris de ꝑterito. iā nihil ē de futuro. qꝛ regna/
bo tot annis: vel ero papa. qꝛ nō pōt gaudē:
qꝛ nōdū ē ꝛ ꝯſiſtit in foꝛtuna. Ueniam⁹ g° ad
mediū qđ ē pñs. Nā dic ph̄s φ de tp̄e nō ha
bem⁹ niſi nūc: ꝛ ſic eſt in pūcto idiuiſibili ꝯſi/
ſtit. Sz poſſe dei ē copioſuz ſine ꝑn° ꝛ ſine fi/
ne ꝛ totū ſimul i ſua eṫnitate ꝯſiſtēs ē. Iō dr̄.
Ptās ei⁹ ptās eterna q̄ nō auferet. ꝛ regnuz
ei⁹ qđ nō coꝛrūpeſ. Daniel. vij. Iſtud g° poſſe
oñdiſ in euangelio hodierno in ꝑn° dū dicit.
Prope erat paſca iudeoꝝ ꝛ ieſus aſcēdit hie
roſolymā ꝛ iuenit i tēplo vēdētes oues ꝛ bo
ues ꝛ colūbas ꝛ nūmularios ſedētes. Et cū fe
ciſſet q̄ſi flagellū de funiculis. oēs eiecit de tē
plo. Oues quoq; ꝛ boues ꝛ nūmularioꝝum
euertit es. ꝛ mēſas ſubuertit. Et iſtis q vende
bāt colūbas dixit. auferte iſta hinc ꝛ nolite fa
cē domū pr̄is mei domū negociationis. Re/
coꝛdati ꝟo ſūt diſcipuli ei⁹. qꝛ ſcꝑtū eſt. Zelus
dom⁹ tue comedit me. Nō dic ſctūs ioānes φ
qñ appꝛopinquabat paſcha iudeoꝝ ieſus xp̄s
aſcēdebat de galilea in hierl̄z: ꝛ itroiuit in tē
plū. i. in atriū tēpli. ꝛ ibi qdā tenebant boues
ad vēdēdū. alij oues. alij q vēdebant alia aīa
lia. ꝛ ēt erāt ibi nūmularij q mutuabāt pecu/
nias idigētib⁹ ꝛ iō ibi tenebanſ vt poſſēt emi
ꝑꝑ oblationē fiēdā in feſto: vt poſſent cābire
vel mutuo acciꝑe: ne aliq poſſent ſe excuſare
de ſacrificio fiēdo: ꝛ credebāt de h° ſuire deo
Et ieſus intrās illđ atriū ꝛ vidēs illđ q̄ſi ꝑſo/
na aliquātulū turbata ſe mouit ꝛ ſūpſit funi/
culos: ꝛ hinc ꝛ inde ꝑcuſſit. Et miꝝ ē φ ſibi nō
reſiſtebāt. ſz dic Ieronymus. φ de vultu ieſu
xp̄i ꝑcedebat choꝛuſcās radi⁹ φ oēs timoꝛe
mag° fugerūt ꝛ φ xp̄s oia ꝑiecit i ṫra. intñ φ
diſcipuli de h° mirabanſ. qꝛ ip̄ſe ſp̄ fuit paſſus
iniurias ꝛ nūq̄ aliquē ꝑcuſſerat. Sz fuerūt
recoꝛdati ꝟbi dđ in pſ̄. lxviij. Saluuz me fac.
Exne⁹ fact⁹ ſuz fratrib⁹ meis ꝛ ꝑegrinus filijs
mr̄is mee. Et ſeqſ. Qm̄ zelus dom⁹ tue come
dit me. Et ꝯcoꝛdat ad h° ſctūs paul⁹ ad Heb.
ij. Nā iudei dicebāſ ſr̄es xp̄i. lz euāgeliſta nō
alleget niſi illa ꝟba qꝛ oēs veniebāt de abꝛa/
hā. ꝛ ad Heb. ij. Nō ꝯfundiſ eos vocare ſr̄es
dicēs. Nūciabo nomē tuū ſr̄ib⁹ meis. ꝛ ex ea
dē mr̄e nō ex maria: ſz ex eccl̄ia. i. ſynagoga.
ꝛ iō dic pſ̄. Exne⁹ fact⁹ ſuz ſr̄ib⁹ meis. qꝛ illos
ꝑcutiebat. Nā zeluſ dom⁹ ꝛc̄. Et dixit cōedit:
ſic cōiſ dr̄ triſtitia comedit me: ꝛ ille zelus q̄ſi
mouit ꝛ turbauit xp̄m. Et in hoc oñdiſ poſſe
copioſuz. Hoc patet per q̄ſtionē iſtā. qñ q̄riſ.
Cur ꝑncipes tēpli ꝛ alij xp̄o pauꝑi ꝛ inueni
nō reſtiterūt. qꝛ fuit in principio ꝑdicationis.
Reſpōſio vt verificeſ ꝑphetia mardochei di
centis. Dñe deus rex oīps in ditione tua cun
cta ſunt poſita: ꝛ non eſt q poſſit reſiſtere tue
volūtati. Dñs. n. vniuerſoꝝ tu es ꝛc̄. Heſter.
xiij. Et ecce hic itellectuz litteralē. Sed nunc
intrem⁹ ſecreta euangelij ꝑ tres q̄ſtiones. Et
ꝑma eſt talis. Nā certū eſt φ in illo ꝑplo iu/
deoꝝ alia maioꝛa erāt pctā hīs q̄ in tēplo fie
bant. ꝛ tñ legiſ φ nō facto ſz ꝟbo coꝛrexit eos
de alijs pctis. q̄re hic fecit coꝛrectionē facto.
Rñſio ad oñdendū q̄tum diſplicet deo tem
plū eſſe ad ꝑphana deditū ꝛ ad illicita: ſicut
eſt qñ aliq veniunt ad loquenduz in eccleſia
foꝛte de vanitatibus ꝛ de alijs pctis grauioꝛi
bus cum aliquibus mulieribus: vel alijs per
ſonis de matrimonio ꝑ re illicita. Item etiaz
interdum quādo faciunt nuptias ſi pluit vel
aliſ tripudiāt in eccl̄ia maledictuz eſt homo.
matrimoniū. ſicut de illis q ibi faciunt foꝛum
Itē de illis q dū ſit officiū vadūt ꝑ eccl̄iaz re/

ſpiciẽdo mulieres ⁊ faciẽdo alias vanitates.
Et circa iſtã materiã dicͭ mgr hyſtoriaꝝ ſcola
ſticaꝝ ꝙ tpe iulij ceſaris põpei⁹ ⁊ ceſar de ipe
rio ꝯtẽdebãt.⁊ põpei⁹ ſp fuit victor. Iſte põ/
pei⁹ ꝯtigit ꝙ vẽit hierl̃z q̃ erat ſubiecta roma/
nis.⁊ nõ ſufficiebant ſtabularia:⁊ firmauit in
atrio tẽpli equos:nõ i tẽplo. ⁊ iõ iſta rõne ſp
fuit vict⁹.nec fuit iꝑator.g° q2 nõ dedit hono
rẽ tẽplo dei.Et ſi g° iſte tãtũ fuit punit⁹:q̃to
g° magis de xp̃ianis p̃dicta faciẽtib⁹. Iõ dr̃.
Siqs g° tẽplũ dei violauerit diſꝑdet illũ de⁹
Tẽplũ.n.dei ſcm̃ ẽ.i.ad Coꝛ.iij. Et dixit diſꝑ
det.i.diuerſimode ꝑdet filios filias honores
famã ⁊ pecunias.Et g° manib⁹ puniũt iſtos.
Et iõ i itroitu eccl̃ie ſp apponit aq̃ bñdicta vt
nos aſꝑgam⁹.q2 cũ timore debem⁹ itrare.Iõ
dr̃ i ps̃.v.Uerba mea.Introibo in domũ tuã
adorabo ad tẽplũ ſctm̃ tuũ i timore tuo.Et h̃
ẽ finis de p̃ma q̃one. Scd̃a q̃ſtio ẽ cũ ibi alia
vẽderent.q̃ eſt rõ ꝙ ſolũ facit mẽtionẽ de bo
bus ⁊ ouib⁹ ⁊ colũbis ⁊ de nũmularijs cũ de
capris etiã fit ſacrificiũ.Certe nõ ſine cã. Nã
ſecretũ ẽ ⁊ allegoricũ. Et r̃ndendo dico ꝙ q̃t
tuor ſũt pctã clericoꝝ: q̃ fiũt in tẽplo q̃ ſignifi
cant p iſta aialia q̃ pctã de⁹ grauit puniet. Et
p̃mo dixit boues: Nã boues h̃ ſignificãt ma/
gnas dignitates ⁊ p̃latiões. Nã tũc vendunt
boues cũ iſte dignitates pecunijs vl̃ p̃cib⁹ ma
gnoꝝ vel p̃ñtatiõib⁹ dant aliqb⁹ ⁊ nõ ꝑꝑ deũ
pure. Oues aũt ſignãt bñficia ſimplicia q̃ vẽ
dunt cũ dant pecunijs vt.s̃.vel alit. Colũbe i
qb⁹ plus eſt. Nã ad ſil̃itudinez illi⁹ apparuit
ſpũs ſctũs.ſignãt ſacr̃a:cũ dant pecunijs acce
ptis.tũc dr̃r vẽdi colũbe i tẽplo. vt ſi vicari⁹
vel curat⁹ nõ vult dare baptiſmũ niſi dent pe
cunie:vel ſi nõ apponãt tot cãdelas cũ dena
rijs. Itẽ i ꝯfeſſionib⁹ quõ dant denarij. Itẽ in
ſacr̃o cõmunionis ſi vult aliqs cõicare.Et di
cit vicari⁹ ob reuerẽtiã dei ponat̃ denarios i
cãdelis etiã vẽdunt colũbe. Itẽ i miſſa ⁊ i oĩ/
bus ſacr̃is.Ecce q̃re de his fit hic mẽtio. Nũ/
mularij q ſũt mercatores denarioꝝ.hi ſũt i ec
cleſia dei vſurarij.ſ.eccl̃iaſtici q dãt pecunias
iudeis vt r̃ndeant de illis.⁊ iſtoꝝ es xp̃s effu/
dit:⁊ ſubuertit menſas.q2 bona iſtoꝝ cũ veni
et xp̃s ad iudiciũ oẽs iſti p̃dicti nũmularij eij
cient foris.Et iõ dr̃. Nõ erit mercator vltra in
domo dei exercituũ i die illa. Zach.xiiij.in fi/
ne. Tertia q̃ſtio eſt ſi teneri h̃ aialia ⁊ pecuni/
as in tẽplo ẽ tã magnũ pctm̃ qd tunc ſi aliqs
eligit ſepulturã itus eccl̃iaz vt corpus ſuum
mortuũ ſit in eccl̃ia ſepultuz: eſt ne pctm̃ vel
meritũ:vel ſi iuuãt aiaz vel nõ.bona eſt q̃ſtio.

Rñdeo ꝙ q̃dã ſũt ꝑſone ſancte ⁊ ꝑfecte que
nõ itrãt purgatoriũ:ſ3 recta via vadũt ad pa
diſuz. Alie ſũt ꝑſone q̃ recte vadũt ad ifernũ.
alie medie q̃ vadũt ad purgatoriũ. De p̃mis
dico ꝙ ſepultura itus eccl̃iaz multũ eis ꝓdeſt
nõ vt creſcat eis gl̃ia eẽntialis:ſ3 accidẽtalis.
Nã cũ aia videt ſic honorari corp⁹ ei⁹ gaudet
q2 ꝯcordat cũ gl̃ia aie iã corp⁹ in p̃ñti aliquo
mõ.et videte magnũ miraculũ. Nã erat qdã
in ꝑadiſo ⁊ apparuit cuidã amico ſuo:⁊ dixit
ſibi. Facias mihi tãtũ placitũ vt q̃libz hebdo
mada ſcobes meũ monumẽtũ:⁊ orabo ꝓ te.
Ecce g° plus gaudet ſi ẽ in eccl̃ia.Et ſic legit
de ſctõ bartholomeo q apparuit cuidã rogãs
vt colligẽt oſſa ſua. Si ṽo loq̃mur de dãnat̃
dico ꝙ ẽ eis mag̃ pena.⁊ h° dupl̃r. Uno mõ
ꝑꝑ p̃ſumptionẽ quã habuerũt. cũ eẽnt male
vite ⁊ elegerũt ibi ſepulturã. Alio mõ q2 iã vi
dẽt ſe eſſe in carcẽ iferni ⁊ corp⁹ ita honorari
dicͭ dãnat⁹. O miſer corp⁹ putridũ ſic hono/
rat ⁊ gloriat:⁊ aia tñ acrit̃ torq̃tur. ſi aũt loq/
mur de his q ſũt medij.i. de his q ſũt i purga
torio ꝓdeſt ⁊ nocet diuerſimode. q2 ſi eligãt
itẽtione vanitat̃ multũ nocet eis. ⁊ torquent
multũ i purgatorio. S3 multũ ꝓdeſt ſi faciũt
ꝑꝑ deuotionẽ:vt ꝑentes amici eoꝝ dũ eoꝝ ſe
pulchrũ videbũt recordent de eis ⁊ rogẽt ꝓ
eis.⁊ iſto mõ ꝓdeſt itãtũ ꝙ ſi duo iſtoꝝ ſũt eq̃
boni mai⁹ cõmodũ h3 q ẽ ſepult⁹ in eccl̃ia bo
na itentiõe. Nã dicit ſctũs Augu. Sepultura
hec eſt monitoria orandi ꝓ eo. ⁊ iõ dr̃ monu
mentũ.i.monẽs mentẽ.Et iõ dr̃ in ꝑſona de/
functoꝝ i purgatorio exñtiũ. Memor eſto iu
dicij mei ſic erit ⁊ tuũ.mihi heri ⁊ tibi hodie.
Eccl̃i.xxxviij. Heri appellat totũ tp̃s p̃teritũ.
Et ecce p̃mã ꝑtẽ ſmonis. ¶ Uenio ad ſecun
dã ꝑtẽ que eſt: velle piũ ieſu xp̃i. q2 de ſe non
vult damnationẽ aiaꝝ: ſ3 cõuerſionẽ pctõꝝ
⁊ ꝙ ifideles veniãt ad verã noticiã fidei:⁊ g°
voluit mori vt nos ſaluaret.Et iõ dr̃. Hoc eni
bonũ eſt ⁊ acceptũ corã ſaluatore nr̃o deo q
oẽs hoies vult ſaluos fieri. ⁊ ad cognitionez
veritat̃ ꝑuenire. vn⁹ eni de⁹ ⁊ vnus mediator
dei ⁊ hoim hõ xp̃s ieſus q dedit in redẽptio/
nẽ ſemetipſuz ꝓ oib⁹.i. ad Thi.ij. Eſt g° piũ
velle.Et oñdit in ſcd̃a ꝑte euãgelij ibi cũ dr̃.
Rñderũt g° iudei ⁊ dixerũt. Qd̃ ſignũ oſtẽ/
dis nob.q2 hec facis. Rñdit ieſus ⁊ dixit eis
Soluite tẽplũ h° ⁊ i trib⁹ dieb⁹ excitabo illd̃.
Dixerũt g° iudei. Quadragita ſex ãnis edifi
catũ ẽ tẽplũ h°:⁊ tu i trib⁹ dieb⁹ excitab illd̃.
Ille aũt dicebat de tẽplo corporis ſui. Cũ er
go ſurrexit a mortuis recordati ſũt diſcipuli

ei⁹ q2 hec dicebat de corꝑe ſuo. ⁊ crediderũt
ſcp̃ture ⁊ ſmõi quẽ dixit ieſus ⁊c̃. Dicat quõ
illi q fuerũt expulſi a xp̃o de tẽplo q tñ fuerũt
de maiorib⁹:ſicͭ miõ canõici:ꝯq̃ſti fuerũt p̃nci
pib⁹ iudeoꝝ ⁊ ſacerdotib⁹ q acceſſeſt ad xp̃z.
Et iſti dixerũt xp̃o. Qd̃ ſignũ oñdis nob̃ qa
hec facis.q.d.q2 h° meſſie vẽturo ꝯuẽit: nõ ti
bi q es vn⁹ ꝑauꝑ.qd̃ g° ſignũ oñdis ꝙ ſis meſ
ſias.Et tũc ieſus r̃ndẽs dixit. Soluite tẽpluz
h° ⁊ i triduo excitabo illd̃. Et iudei itellexeſt
de tẽplo mãli.ſ. ſ3 ioãnẽ ipſe dicebat d̃ tẽplo
ſui corꝑis qd̃ ẽ tẽplũ diuitat̃. vt hr̃ ad Col̃.ij.
Nã dicͭ text⁹ ibidẽ ꝙ i ipſo hitat ois plenitu
do diuitat̃. Nã apl̃i tũc nõ ṽba xp̃i itellexeſt
ſ3 bñ poſt reſurrectionẽ. S3 circa iſtã ꝑtẽ ſũt
vidẽda aliq̃ ſecreta ⁊ m̃lta ⁊ pulchra alia. Et
p° videam⁹ ſtultitias iudeoꝝ. Nã ieſus xp̃us
velle habuit piũ.eo ꝙ oẽs voluit ſaluos fieri
⁊ tñ illi de qb⁹ ſcp̃tura dicͭ. Ablat⁹ ẽ ppl̃s me⁹
grat̃ Yſa.lij.dixerũt xp̃o:qd̃ ſignuz oñdis. O
ſtulta iterrogatio.q2 iã eis oñderat.xv.ſig̃ ꝙ
ipſe erat ver⁹ meſſias:ſ3 oĩuz fuerũt obliti. Et
p^m fuit ſue ꝯceptiõis.⁊ qñ ṽgo maria d̃ſpõſa
ri d̃buit ⁊ nolebat ſumẽ viꝝ ⁊ ſacerdos tẽpli
rogabat deũ qd eẽt de iſta ṽgine.Et dixit illi
de⁹ ꝙ d̃ſpõſaret ⁊ ꝙ ſpõſus ei⁹ eẽt de gñe dd̃.
⁊ ꝙ q̃libz vẽiret cũ baculo arido.⁊ ille cuius
bacul⁹ florẽt ꝙ ille eẽt ſpõſus ſuus. ⁊ illd̃ vẽit
ad Ioſeph.⁊ fuit tũc ꝯpleta illa ꝓphia. egre
dit̃ ṽga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eius
aſcẽdet ⁊ regeſcet ſuꝑ eũ ſpũs dñi: ſpũs ſapie
⁊ itellectus ſpũs ꝯſilij ⁊ fortitudis.ſpũs ſcie ⁊
pietat̃.⁊ replebit eũ ſpũs timoris dñi. Yſa.xi.
Et iſtd̃.ſignũ fuit notũ oib⁹ exñtib⁹ i hierl̃m.
Nõne g° erãt ignorãtes iudei q̃rẽtes ſignũ a
xp̃o.q2 d̃bebãt ſcire ſig^m ſcm̃ i d̃ſpõſatiõe ma
tris ſue o ſtulti. Scd̃z ſig^m fuit i natiuitate.qa
i media nocte nat⁹ fuit ⁊ nox fuit clara ⁊ ffful
gẽs:q̃ erat obſcura vt dies.⁊ oẽs viderũt cla
ritatẽ noct̃.⁊ tũc fuit ꝯpleta ꝓphia illi⁹. Po
pul⁹ q ãbulabat i tenebris vidit lucẽ magnã.
habitãtib⁹ i regiõe vmbre mort̃ lux orta ẽ eiſ.
Seqt. Paruul⁹ nat⁹ ẽ nob̃ ⁊ fili⁹ dat⁹ ẽ nob̃.
Yſa.ix. Tertiuz ſig^m fuit qñ ṽgo maria abſcõ
dit filiũ ſuuz i p̃ſepio.⁊ videtib⁹ illis bos ⁊ aſi
n⁹ adorauerũt eũ. Iuxͣ ṽbũ. Cognouit bos poſ
ſeſſorẽ ſuũ ⁊ aſinus p̃ſepe dñi ſui.iſrl̃ aũt me nõ
cognouit. Yſa.i.⁊ Abac.iij. ſ3.lxx.iterp̃tes. In
medio duũ aialiũ cognoſceris. Quartũ ſig^m
fuit qñ angel⁹ eadẽ appuit paſtoribus dicẽs.
Annũcio vob̃ gaudiũ mag^m.qd̃ erit oĩ pplo.
q2 nat⁹ ẽ hodie ſaluator mũdi. Lu.ij. Quituz
ſig^m fuit qñ eadẽ nocte m̃ltitudo celeſtis ex/

ercitus paſtorib⁹ annũciãdo ⁊ cãtãdo dixit.
Gl̃ia i excelſis deo ⁊ i terra ⁊c̃. Iſtd̃ ſig^m fuit
maniſeſtũ oib⁹. Sextũ ſig^m fuit qñ venerũt re/
ges magi:⁊ apparuit eis ſtella:ꝙ nõ ſolũ iſti:
imo oẽs viderẽt eã verã ſtellã ꝓpris ocul̃. Se
ptimũ ſignuz fuit qñ ṽgo maria ieſuz i tẽplo
p̃ñtauit ſymeõi.⁊ loq̃bat oib⁹ ibi exñtibus.di
cẽdo. Nunc dimittis ſuũ tuuz dñe ⁊c̃. Lu.ij.
Octauũ ſig^m fuit qñ ieſus xp̃s i etate.xij.ãno
rũ d.ſputabat cũ doctorib⁹ ⁊ ſeniorib⁹ tẽpli.⁊
fuit oib⁹ notoriũ. Nonũ ſig^m fuit baptiſm⁹ ie
ſu xp̃i. Nã aptis cel̃ venit vox de celo di. Hic
ẽ fili⁹ meus dilect⁹. Lu.iij.⁊c̃. Decimũ ſignũ
fuit qñ btũs ioãnes baptiſta dixit. Nõ ſũ ego
meſſias:ſ3 dixit de xp̃o.Ecce agnus dei.ecce q
tollit pctã mundi. Io.i. Undecimũ ſig^m fuit
qñ ip̃e icepit p̃dicare celeſtes doctrinas. Nã
moyſes p̃dicauit ſoluz ẽrena ipſe ṽo celeſtia.
Duodecimũ ſig^m fuit qñ ip̃e dedit exẽ^m ſctẽ
vite ſue irrep̃heñſibil̃. Tredecimũ ſig^m fuit qñ
ipſe fecͭ miraculũ tã mag^m i nuptijs architri/
clini. Quartũdecimũ ſig^m fuit qñ i tali die fe
cit ipſe tã mag^m miraculuz. Nã oẽs fugiebãt
⁊ nõ audebãt eũ reſpicẽ. Quidecimuz ⁊ vltĩ
mũ fuit q2 videbãt oẽs ꝓphias in h° eẽ ꝯple
tas. Erat g° ſtultũ q̃rẽ ſig^m.⁊ iõ dixit alibi xp̃s.
Generatio praua ⁊ adultera ſignũ q̃rit. ⁊ ſi/
gnuz nõ dabit ei niſi ſig^m Ione ꝓph̃e. Sicut
eni Ionas fuit i vẽtre ceti tribus diebus: ita
erit filius hois in corde terre trib⁹ dieb⁹ ⁊ tri/
bus noctibus ⁊c̃. Mat.xij.⁊ iõ r̃ndit. Solui/
te tẽplũ h°. Ecce g° quõ fueſt ſtulti: q2 ñ dixit
diruite:ſ3 ſoluite.Et dixit excitabo ⁊ nõ dixit
edificabo.Et claruz ẽ ꝙ tẽplo corꝑali vel ma
teriali non cõgruit excitare nec ſoluere. Sed
aia ligat corꝑi magiſq̃ʒ aq̃ vino. ⁊ qd̃ mixtuz
eſt nõ ẽ aq̃ neq3 vinũ.q2 ſm p̃hm.mixtuz neu
trũ eſt miſcibiliũ.ſ3 in hoie aia ⁊ corp⁹ ligant
eſſentialr̃ vt nunq̃ añ mortẽ poſſent diſligari
nunc ſi eſſent ceci vidiſſent. q̃re dicebat ⁊ di/
xit.ſoluite.nõ imꝑãdo: ſ3 ṽbuz ſit iꝑatiui mo
di.ſ3 q̃ſi ꝑmittẽdo vt daret licẽtiã ⁊ poſſe. nã
al̃s nõ potuiſſent.⁊ iõ q2 ip̃e erat iꝑator: iõ di
xit imꝑatiue.Et iõ dr̃ Io.x. Nemo tollet aiaz
meã a me:ſ3 ego pono eã a meip̃o. P̃tãtẽ ha
beo ponẽdi eã:⁊ ꝑtãtẽ hẽo iteꝝ ſumendi eã.
Et iõ dixit excitabo:⁊ non dixit edificabo. tñ
q2 ceci erãt iuxta dictũ ſapient̃. Sap.ij.⁊ exce
cauit illos malicia eoꝝ iõ dixerunt.qd̃ ſignuz
⁊c̃. Aliud ſecretũ ẽ h̃ in eo ꝙ dixeſt iudei plus
q̃.xlvi.ãnis illud tẽplũ fuit edificatũ.vt hr̃.i.
Eſdre.vi.q2 p° fuit poſitũ ſ3 poſtea fuit ꝓhi/
bitũ vſq3 ad regẽ dariũ ⁊ fuerũt.xlvi.anni.Et

ſic volebãt facẽ argumẽta ꝙ nõ poſſet reedi
ficare illð tẽplũ i tã breui tpe. Ipi loqbanẗ ð
tẽplo mãli.ꝛ veꝝ fuit qꝛ illud.xlvi.annis fuit
edificatũ.põt tñ illð dictũ ẽt ẽdificari ð corpe
xp̃i cui⁹ fundamẽtũ fuit corp⁹ ṽgis marie: qð
fuit poſitũ in die ɔceptiõis ſue q ſtetit.ix. mẽ
ſib⁹ in vtero mr̃is.qð tp̃s põt ɔputari p vno
ãno.ꝛ qñ fuit i.xiiij.ãno qñ ɔcepit xp̃z ꝛ i.xv.
pepit:ita ꝙ a poſitiõe h⁹ fũdamẽti vſqȝ ad na
tiuitatẽ xp̃i ſũt.xvi.ãni.Et ab ill̃.xvi.ãnis vſqȝ
ad illð tp̃s q̃ xp̃s icepit ꝑdicare fluxerũt.xxx.
ãni.qꝛ xp̃s fuit.xxx.annoꝝ qñ icepit ꝑdicare.
modo.xxx.ãni.ꝛ.xvi.faciũt.xlvi.ꝛ ſic ẽdificatũ illð
dictũ ð xp̃o.Moralr̃ tñ ẽt ẽ notãdũ ꝙ h⁹ ver
bũ ſoluite ẽ ṽbũ xp̃i.ꝛ iſtð dr̃ ɔfeſſorib⁹. Ubi
ſciẽdũ ẽ ꝙ qlibȝ hõ q̃diu ſtat i pctõ mortali
ẽ hitatio ðmõis ſi ñ vult penitẽ. Unñ dr̃ ð ma
ria magdalẽa.Mar.vl.ꝙ eiecit ab ea dñs ſe
ptẽ demões ñ ꝙ ipſa eẽt ðmõiaca:ſȝ ꝙ hẽbat
ſeptẽ pctã mortalia.ſȝ qꝛ qlibȝ ðmõ corrñdet
vni pctõ:iõ hitabãt i ea ſeptẽ demões. Habe
tis g⁹ h regulã qꝛ pctõr ẽ hitatio demõis.ſed
qñ hõ hȝ ɔtritionẽ p pctis ꝛ ꝓpoſitũ ñ redeũ
di ad vicia:demõ fugit.ꝛ tũc hõ efficiẗ tẽplũ
ꝛ hitatio ði. Iuxͣ ṽbũ apl̃i. Neſcit̃ qm̃ tẽpluȝ
dei eſtis vos:ꝛ ſpũſſctũs hitat i vob.p⁹.Coꝛ.
iij. Qñ g⁹ pctõr ẽ cũ ɔtritiõe ꝛ ꝓpoſito non
redeũdi ad pctm̃:tũc ẽ tẽpluȝ ði.ꝛ iõ dic̃ xp̃s
ɔfeſſorib⁹. Soluite tẽplũ h⁹: qꝛ q̃dcũqȝ ſolue
ritiſ ſup t̃rã:erit ſolutũ ꝛ i cel̃.Et cũ ſolueritiſ:p⁹
triduũ edificabo illð.i.trib⁹ opib⁹ pnie.Et pri
m⁹ dies ẽ afflictio corpis. ſcðs ẽ orõ ſpũalis.
t̃ti⁹ ẽ elẽyna fraẗnalis.Et ecce h tres qb⁹ exci
taẗ iuxͣ ṽbum ꝓphe. Ueñite ꝛ reuertamur ad
dñȝ qꝛ ipſe cepit ꝛ ſaluabit nos.pcutiet ꝛ cu
rabit nos.viuificabit nos p⁹ duos dies.ꝛ t̃tia
ſuſcitabit nos.ꝛ viuem⁹ i ɔſpectu ei⁹. Oſee.
vi. Percutiet nos.ſ.p ɔtritionẽ.Et ecce h ſe
cũdã ptẽ. ¶ Ueniam⁹ ad tertiã ptẽ i q̃ oñdiẗ
ſcire lumioſũ ieſu xp̃i.cũ dr̃ i thẽate. Ipſe ſcie
bat qd eẽt i hoie. Unñ vos ſcire poteſtis factẽ
hoĩs:ſȝ coꝛ hoĩs ſol⁹ de⁹ ſcit.Et iõ dr̃ p ꝓphaȝ
Prauũ ẽ coꝛ hoĩs ꝛ iſcrutabile. Quis cog⁹
ſcet illð.Ego dñs ſcrutãs corda ꝛ ꝓbãs reneſ
q deo vnicuiqȝ iuxͣ viã ſuã. Iere.xvij.Et h⁹ oñ
diẗ i euãgelio.ibi cũ dr̃. Cũ eẽt hieroſolymis
i die feſto i paſcha:mlt̃i crediderũt i noie ei⁹ vi
dẽtes ſigͣ q̃ fiebãt. Ipſe ãt ieſus nõ credebat
ſemetipſũ eis eo ꝙ ipſe noſcet oẽs.ꝛ qꝛ opus
ei nõ erat vt qs teſtioniũ phibẽt de hoie. Ip
ſe.n.ſciebat qd eſſet in hoie. Io.ij. Et dicit ibi
euãgeliſta ꝙ multi crediderũt i noie ei⁹.nõ di
cit ꝙ crediderũt eiȝ in noie ei⁹.qð eſt ieſus.i.
ſaluator. Ipſe tñ ñ credebat ſeipſũ eis ꝙ ſcie
bat qd eẽt i hoie.Et h ſũt notãde due doctri
ne. P⁹ ẽ realis q̃ tangit nos religioſoꝝ ꝛ ec
cl̃iaſticos. qꝛ dr̃ ꝙ xp̃s nolebat ſe credẽ ill̃.i.
cõicare.Et cã fuit ne deſpicereẗ ab eis. Nã ip
ſe ſic hẽbat paſſiões corpales ſicut nos hẽm⁹.
Et qꝛ forte dixiſſẽt. Ille bibit ꝛ cõedit ſic nos
ꝛ deſpexiſſent eũ.iõ ſe noluit ipſis cõicare.Et
iã aliij iudei dixerũt.Ecce hõ voraẋ ꝛ potator
vini.Mat.xi.Et iſtoſ defect⁹ ſũpſit amoꝛ nr̃i:
ꝛ iõ nolebat credẽ ſeipſũ eis. Ecce g⁹ h⁹ nob
clericis exẽm qꝛ ne ſcãdalizem⁹ laycos dẽm⁹
nos ab eis ſubtrahẽ vt nõ cõicem⁹ noſ multũ
laycis. Dẽm⁹ g⁹ eẽ ſicut ymagines. Nã ſi tu
ſtas ꝓcul apparẽt pulchre ymagines.ſȝ ſi ap
propinqͣs:videnẗ aliq̃ ṽgule ꝛ macule: ꝛ tũc
deſpiciunẗ.Et ita cauete vos clerici ne multũ
cõicetis cũ laycis:ne videãt maculas in vob
qꝛ nimia familiaritas parit ɔtẽptũ. ꝛ audiaſ
parabolã ad h⁹. In auinione erat quidã religi
oſus ꝛ bñ deuot⁹. ɔtigit ꝙ ipſe erat inuitatus
ad prãdiũ p quẽdã burgẽſeȝ bñ amicũ ſuum
multis ꝑcib⁹.ꝛ cuȝ nollet acceptare:rogauit
priorẽ vt ſibi ɔcederet licẽtiã ꝛ ɔceſſit. ꝛ ali⁹
burgẽſis ibidẽ fuit iuitat⁹.ꝛ religioſus q for
te ieiunauerat ad triduũ in pane ꝛ aq̃:come
debat fortiẗ:ꝛ iplcuit bñ vẽtrẽ de gallinis et
de bono vino albo ꝛ rubeo. Itẽ i cena poſtea
dixit burgẽſis alter ɔuiuio ſuo qñ frẽs receſ
ſerũt quid faciẽt iſti frẽſ nũc qꝛ ego ſi nõ hẽr
vxorẽ meã ad latus rapent eã:ꝛ fuit ſcandali
zatus in comeſtione illi⁹ religioſi. ꝛ forte fraẗ
ille nec venialiẗ peccauerat. Sitis g⁹ vt yma
gines.qꝛ ieſus nõ credebat ſeipȝ iudeis.Et iõ
dr̃.ij.Coꝛ.vi.Exite de medio illoꝝ ꝛ ſepami
ni:dicit dñs.Et imũdũ ne tetigeritiſ ꝛ ego re
cipiã vos ꝛ ero vobiſ i prẽȝ.ꝛ vos eritis mihi
in filios. Scða doctrina tãgit laycos. Nã ſe
cũdo dixit euãgeliſta ꝙ nõ credebat ſe illis q
credebãt i noie ei⁹ ꝛ nõ dixit qui credebãt ei
qꝛ talis credẽtia põt eẽ ſine gr̃a.ſȝ xp̃s ſe cõi
cat illis q credũt i ipſũ.ſ.p fidẽ formatã p bo
nã vitã.p gr̃aȝ qñ cõicãt in feſto paſche:tunc
illis q h⁹ mõ credũt illis dȝ tradi xp̃s.als me
lius eẽt comedẽ ferrũ ignituȝ. Iõ apl̃s dicit.
Probet aũt ſeipſũ hõ:ꝛ ſic de pane illo edat
ꝛ de calice bibat. Qui.n.mãducat idigne iu
diciũ ſibi manducat ꝛ bibit.i.Coꝛ.xi.vbi glo
ſa. Amb.dicit. Ita punieẗ idigne cõicans ac
ſi ꝓpriis manibus chriſtũ occidiſſet. Si vos
ergo eſtis bene parati cõicabit ſe vobis hic p
gratiam ꝛ in futuro per gloriam.

¶ Feria tertia poſt.iiij.dñicã.xl. Ser.vnic⁹.

Et turba mlt̃i crediderũt i eũ. Io.vij. Ser
mo nr̃ erit de ſctõ euãgelio:qꝛ i h⁹
ſctõ tpe ñ iueio meliores mãs ad
honorẽ dei ꝛ edificatiõeȝ ppl̃i. Sȝ ꝑ⁹ ſaluteẗ
ṽgo ma. Totũ ſctm̃ euãgeliũ ẽ q̃dã excuſatio
quã fecit chr̃s de aliqb⁹ crimib⁹ ꝛ pctis ſibi a
iudeis falſe ipoſitꝭ ꝛ malitioſe obiectꝭ. Qui ſe
excuſat. ¶ Pͥm crimẽ erat de infidelitate.
¶ Scðȝ crimẽ erat ð vanitate. ¶ Tertiũ erat
de fractõe ſabbati. ¶ Quartũ fuit ð falſitate.
De qb⁹ chr̃s ſe hũiliẗ excuſauit ꝓ nr̃a iſtructi
one.ex q̃ excuſatiõe multi crediderũt in eũ.
¶ Pͥm crimẽ ẽ g̃ue pctm̃ qð iudei malicio
ſe ipoſuerũt erũt iſidelitatꝭ. Dicebãt.n.ꝙ xp̃s
erat iſideẗ ðo. Nõ qꝛ miles q cũ iimico ſui re
gis ꝛ dñi hȝ ſua colloqa ꝛ ſecreta: ꝛ ſibi fauet
mlt̃ũ:taẗ ẽ iſideẗ regi ſuo ꝛ dño ſuo. Sic dice
bãt iudei ð xp̃o dicẽtes ꝙ loqbaẗ cũ dyabolo
iimico ði:q oñdebat ſibi oĩa q̃ ꝑdicabat ꝛ do
cebat:qꝛ ſciebãt ꝙ xp̃s ñ didicẽat i aliq̃ ſtudio
hui⁹ mũdi:imo ſp fuit i domo ioſeph quẽ pu
tabãt eẽ prẽȝ ſuũ quẽ iuuabat ð arte carpẽta
ria. Iõ qñ audiebãt ſua miracl̃a ꝛ altiſſimas
ꝑdicatões ꝛ diſputatões qb⁹ ñ poterãt ɔ̃dicẽ
nec rñdẽ dicebãt ꝓ certo ipe hȝ dyabolũ fami
liarẽ:cũ tñ ðberẽt dicẽ.ꝓ certo ille hõ ẽ illũi
nat⁹ a ðo:ꝛ ſpũſſctũs loqẗ i ore ei⁹.in cl̃i⁹ cog⁹
ſcebat ipȝ yſa.q dicebat. Requieſcet ſr̃ eũ ſpũs
dñi.yſa.xi.et ꝓditores iudei ſcribe ꝛ phariſei
attribuebãt dyabolo dicẽtes. Dẽoniũ hȝ ꝛ iſa
nit:qd eũ vultꝭ audire. Io.x. Sȝ ab iſto falſo
crimie ꝛ iſamia ſe excuſauit hũilr̃ ꝛ benigniẗ
vt oñdiẗ i ꝑn⁹ euãgelij.iã die feſto mediãte a
ſcẽdit ieſus i tẽplũ ꝛ docebat.et mirabãẗ iudei
dicẽtes.quõ h lr̃as ſcit cũ nũqȝ didicerit. Rñ
dit ieſus. Mea doctria ñ ẽ mea: ſȝ ei⁹ q miſit
me. Si qs voluerit volũtatẽ ei⁹ facẽ cog⁹ſcet
ex doctria vtꝛ ex ðo ſit an ego a meipo loqͬ.
Nõ feſto mediãte.h⁹ feſtũ erat tabnacloꝝ qð
i mẽſe ſeptẽbri fiebat ꝛ durabat ſeptẽ dieb⁹.
Cũ g⁹ dic̃ die feſto mediãte.loqẗ ð q̃rta die q̃
ẽ i medio ſeptẽ dieꝝ.qꝛ noluit aſcẽdẽ i p⁹ die.
qꝛ illa die dabãt ſe gule ad cõedẽdũ ꝛ biben
dũ. Idẽ i ſeptia.ꝛ tũc ñ erãt apti nec diſpoſi
ti ad recipiẽdũ doctrinã xp̃i.ſȝ i medio.ſ.i q̃r
ta die aſcẽdit ꝛ icepit ꝑdicaꝛ.ð q̃ iudei mirabã
tur ſic̃ vos mõ miraremi ſi aliqs faber ligna
ri⁹ vellet vob ꝑdicaꝛ:dicẽtes.quõ h lr̃as ſcit
cũ ñ didicerit ſine dubio iſte hȝ dyabolũ fami
liarẽ. Xp̃s ãt hũilr̃ ſe excuſãdo dixit. mea do
ctria ñ ẽ mea:ſȝ ei⁹ q miſit me. Ut ꝙ h ſit ɔ̃di
cio cũ dic̃. Mea doctria ñ ẽ mea:ſȝ ſic itelli
giẗ.mea doctria.ſ.miſterialr̃ ñ ẽ mea.ſ.origia
liẗ ſiue ꝑncipalr̃:ſȝ pr̃is:ac ſi fiſtula dicẽt.ſon⁹
me⁹ ñ ẽ me⁹:ſȝ ſonãtꝭ mgr̃i. Iõ dic̃ xp̃s ꝑdica
torib⁹. Nõ.n.vos eſtis q loqmi ꝛc̃. Mat.x.
h⁹ mõ chr̃s dicebat ð ſe.mea doctria.ſ.miſte
rialr̃ ñ ẽ mea.ſ.ꝑncipalr̃:ſȝ ei⁹ q miſit me.ſ.ði
pr̃is. Iõ vos mlt̃ũ erratꝭ ꝛ g̃uiẗ pctis ipaȝ do
ctrinã dyabolo attribuẽdo. Si qs voluerit vo
lũtatẽ ði facẽ.h cog⁹ſcet an doctrina mea ex
deo ſit. Nã q viuũt moralr̃ bñ ſtatiȝ cogno
ſcũt ṽitatẽ. Sec⁹ ð pctõrib⁹. Qm̃ ſic̃ febricitã
ti dulcia ſibi videẗ amara:ſic ẽt pctõrib⁹. Unñ
Aug. Impi⁹ ñ ſentit dulcedinẽ ði:qꝛ de febre
iniqtatꝭ palatũ cordis amiſit. Oĩs pctõr ẽ fe
bricitãs. Iõ xp̃i doctria dl̃ciſſima vr̃ ſibi ama
ra. Qm̃ ſupb⁹ ñ iuenit ſaporẽ i doctria chr̃i q̃
iduc̃ ꝛ ꝑcipit hũilitatẽ ꝛ mãſuetudinẽ. Idẽ ð
auaro ꝛ luxurioſo. Sȝ q viuũt moralr̃ bñ:iu
ueniũt i ea magnũ ſaporẽ dl̃cedis ꝛ ɔſolatio
nis:qꝛ ɔfortat coꝛ ꝛ illũinat mẽtẽ. Iõ dicebat
dð.q̃ȝ dulcia faucib⁹ meis eloqa tua dñe: ſup
mel ori meo.pſ.cxviij.ecce quõ xp̃s excuſauit
ſe hũiliter ꝛ benigne. Nõ hic moraliter quõ
hic hr̃ rñſio ad qõnẽ quã faciũt multi inſide
les dicẽtes. Si nos eſſem⁹ certi ꝙ fides chri
ſtiana eẽt bona:libẽter eã recipemus ſi deus
nobis reuelaret. qꝛ alias nõ tenemur crede
re vobis. Quare ergo dãnabiẗ. Rñſio. Qm̃
ſi vellẽt bñ viuẽ moraliter ꝙ nõ eſſent ſupbi:
auari:luxurioſi ꝛc̃.ſed orarẽt deuote dicẽtes.
Illumina oculos meos ꝛc̃.ſtatiȝ de⁹ ipſos il
luminaret:qm̃ tãta ẽ ɔueniẽtia fidei chriſtia
ne cũ itellectu ꝙ ſi itellect⁹ ñ ſit ipedit⁹ p ma
lã vitã:ſtati adhẽt fidei chriſtiane. Unñ in va
lẽtia fuit vn⁹ magn⁹ rabbi q bñ vixerat: ꝛ qñ
audierat qnqȝ ſmões ſtatiȝ illuminat⁹ fuit.ꝛ
baptizat⁹ cũ multis ꝛc̃.idẽ eẽt de oĩb⁹ infideli
bus. Ecce q̃re dic̃ chr̃s. Si qs voluerit volũ
tatẽ ði facẽ.ſ.cauẽdo a pctis viuere bñ h co
gnoſcet veritatẽ. Sȝ qꝛ iudei erãt pctõ res ꝛ
male vite:iõ ñ erãt diſpoſiti. Sȝ heu quõ iſide
les pctõres ꝛ male vite ꝛ indiſpoſiti venient
ad fidẽ chr̃i cũ chr̃iani pctõres mali ꝛ vitioſi
pp pctã pdãt fidẽ:qꝛ qñ chriſtianus dat ſe vi
tijs ꝛ pctis:ſtatim pdit fidẽ formatã:ꝛ infide
les ſcãdalizanẗ pp eoꝝ malã vitã. Et q̃ ſcãda
lizauerit vnũ ex his puſillis expedit vt ſuſpẽ
daẗ mola aſinaria in collo ei⁹ ꝛ demergaẗ in
ꝓfundo maris. Mat.xviij. Iõ vſurarij in illo
pctõ inueterati nõ habẽt fidẽ.imo dicũt itra
ſe.ꝛ quid ſcit homo de alio mundo. Ideȝ di
cunt vindicatiui ꝛ luxurioſi.qꝛ abijciũt bonã
ɔſciẽtiã.vt dicit apoſtolus. Habens fidem ꝛ

bonā ꝯſciaȝ quā qdā abijcietes circa fidē nau
fragaſt.i.negaueſt.i.Thi.i. Nō ſiſitudinē de
illa naue q̄ trahit puā barchā quā ſi hō repel
lit cadit i mare ꝛ ſubmergiẜ. Sic nauis mag
ad nauigādū ad celū ē fides xpiana q̄ trahit
puā barchā.i.ꝯſciaȝ bonā. Sicut illi q nauigāt
mare nō pñt exire mare nec accipe trā niſi cū
pua barcha.ſic ꝛ xpian⁹ cū naue fidei nō pōt
ītrare nec cape celū niſi cū barcha bōe ꝯſcie.
quā ſi repellit p pctm̄:ſubmergiẜ i iferno. Jō
apſs.Curēt bōis opib⁹ p̄eſſe q credūt deo.h°
ſūt bōa ꝛ vtilia hoibus.ad Tytū.iij.¶ 2ᵐ cri
mē a iudeis xpo ipoſitū falſe ꝛ malicioſe erat
vanitaẜ.dicētes q̄ gcqd xps faciebat:totū fa
ciebat pp vanā gl̄iaȝ vidētes ei⁹ vitā ſinglarē
q̄ nolebat hr̄e ꝓp̄aȝ domū: nec aliqd mūdi:
ſȝ ibat p̄dicādo de villa in villaȝ.nec ducebat
vxorē.cū tn̄ ſcti p̄triarche habueſt vxores ꝛ fi
lios.Itē q̄ ducebat ſecū magnā mltitudineȝ
hoīuȝ:ꝛ videbāt q̄ pp̄ls ſibi faciebat magnū
honorē.ꝛ q̄ q̄libȝ die p̄dicabat q̄ null⁹ vnq̄
fecerat.Jō dicebāt phariſei q̄ h° totū fcm̄ ſu
uȝ eēt ex vana gl̄ia.dicēdo.Nunqd tu maior
es p̄re nr̄o abrahā quē teip̄ȝ facis. Jo.viij.tn̄
abrahā nō tenuit iſtos modos q̄s tu tenes ex
tua vanitate ꝛ vana gl̄ia. Rn̄dit xps excuſan
do ſe hūilr̄ ꝛ benigne dicēs. Qui a ſemetipo
loqẜ:gl̄iaȝ ꝓp̄riā q̄rit.q āt q̄rit gl̄iaȝ ei⁹ q mi
ſit illū:h̄ verax ē ꝛ iniuſtitia i eo n̄ ē.q.d. vos
iudicaẜ ẜȝ faciē qđ facē n̄ debeẜ: ſȝ iuſtū iudi
ciū iudicate. Nō q a ſemetipo loqẜ.ſ.n̄ miſſuſ
a dō:ſȝ ipemet iuenit nouū modū viuēdi icō
ſuetū:ille n̄ q̄rit gl̄iaȝ dī:ſȝ gl̄iaȝ ꝓp̄riā. q̄ qn̄
qs ſine dī reuelatiōe exp̄ſſa vult iuēire nouuȝ
modū viuēdi vt videaẜ ꝛ appeat:h° ē vāitas
ꝛ vana gl̄ia:nec pt diu durare. Iux̄ illđ Job.
xx.Gaudiū hypocrite ad iſtar puncti.ſȝ illud
qđ ē a dō durat.g°ſbūxit xps. Nōne moyſes
dedit vob̄ legē q̄ nō ē ab hoīe ſȝ a dō.ꝛ nūqd
moyſes ducebat in ſocietate ſex cēta milia ho
minū:ꝛ tn̄ nō pp vanā gl̄iaȝ.ꝛ diciẜ q̄ ego fa
cio ex vana gl̄ia.Idē dē alijs opib⁹ q̄ fec moy
ſes q̄ſi vellet xps dicē.Si opa moyſi nō attri
buūẜ vane gl̄ie nec vanitati eo q̄ erat nūcius
dī:q̄re attribuiẜ opa mea vanitati. Nolite iu
dicaẜ ẜȝ faciē.i.ẜȝ apparētiā exťiorē.Mora
liẜ h̄ nō q̄ dē opib⁹ dubijs q̄ pñt fieri bōa itēti
one vl̄ mala qn̄ iterp̄taẜ i malū:h° ē iudicaẜ
ẜȝ faciē.Sic ſi ſacerdos ſol⁹ cū ſola i eccl̄ia lo
q̄reẜ iā h° iudicare i malū pctm̄ eēt. eo q̄ bn̄
ꝛ male fieri poſſet.De h° vide lati⁹ i ſcđa.2ᵉ.
ſcti Tho.q.lx.ar.iij.ꝛ.iiij.ꝛ.xi.q.iij.Abſit.Sȝ
q̄n op⁹ ē de ſe malū oīno:nec pōt fieri bōa in

tētiōe.vt furtū:homicidiū: adulteriū. h° pōt
hō iudicare:ꝛ i malū iterp̄tari. Nō h̄ exēᵐ in
vitiſpatrū de illo ſctō heremita q̄ iudicauit i
corde ꝛ ꝯdēnauit hoīeȝ de mane comedēteȝ
in die ieiunij.ꝛ poſt angel⁹ dn̄i cū gladio eua
ginato ꝓhibuit eū ne poſſet igredi cellā ſuaȝ
donec pn̄iam egiſſet ſup ſuo pctō. Jō apſs.i.
Cor.iiij. Nolite an̄ tps iudicare quouſq̄ ve
niat dn̄s q illuminabit abſcōdita tenebrar̄:ꝛ
māifeſtabit ꝯſilia cordiū. ¶ Tertiū crimē fu
it de fractiōe ſabbati eo q̄ i ſabbato curabat i
firmos.illumiabat cecos ꝛ ſic de alijs.Dice
bāt g°.Hic hō nō ē a dō:q̄ ſabbatū nō cuſto
dit. Jo.ix.De q̄ xps excuſādo ſe dulciẜ rep̄hē
dit eos dicēs.Quid me q̄riẜ iterficē ꝛc̄. Rn̄
dit turba.Demōiuȝ hēs:qs te q̄rit iterficere.
Rn̄dit ieſus ꝛ dixit eis.Vnū opuſ feci ꝛ oēs
mirami. Propt̄ea dđit vob̄ moyſes circūciſi
onē.n̄ q̄ ex moyſe ē:ſȝ ex pr̄ib⁹. Et i ſabbō cir
cūcidiẜ hoīeȝ.ſi circūciſionē accipit hō i ſab
bato vt nō ſaluaẜ lex moyſi. mihi idignamini
q̄ totū hoīeȝ ſanū feci i ſabbato.q.d.magiſ la
borioſuȝ op⁹ ē circūciſio q̄ infirmor̄ curatio.
Et tn̄ circūciſio nō frāgit ſabbatū. Et mihi in
dignamiẜ q̄ totū hoīeȝ ſanū feci i ſabbato.Ex
iſto textu trahiẜ regula theologie. q̄ q̄ncuq̄
curabat xps aliquē i corpe:ēt curabat ipm in
aīa.ſ.a pctis. Jō totū hoīeȝ ſanū feci.ſ.i corpe
ꝛ i aīa.q̄ ſūt ptes p̄ncipales. Jō Deut.xxxij.
Dei p̄fecta ſunt opa.Moralr̄ ſabbatū.i.qes.
Jō ſabbatum expiatiōis vel regetiōis ē dies
dn̄ica.ꝛ ēt aliđ feſtū celebre. In qb⁹ dēm⁹ qe
ſcē ab oī negocio tp̄ali. Rō.q̄ xpſ tali die qe
uit i corpe ꝛ aīa gl̄ioſa. poſt negocia laboris
oper̄ nr̄e redēptiōis. Jō dixit ſibi v̄go maria
i die reſurrectiōis.Fili vſq̄ hodie ego qeui in
die ſabbato.qđ figurabat qetē dei a ceſſatiōe
oper̄ creatiōis.ſȝ de cetero qeſcā i dn̄ica i me
moriā ꝛ rep̄ñtatiōeȝ qeẜ vr̄e gl̄ioſe reſurrecti
onis. Jō q in die dn̄i nō qeſcit i h° mūdo.nec
quieſcet vnq̄ i p̄adiſo.Idē de feſtis ſctōr̄ qui
qeſcūt i gl̄ia.in q̄r̄ feſtiuitatib⁹ dēm⁹ quieſcē:
vt de⁹ ōronib⁹ ſctōr̄ det nob̄ quietē guerrar̄:
mortalitatū:ſiccitatū:ſterilitatū: tremot⁹ ꝛc̄.
ꝛ gl̄ie etne in corpe ꝛ aīa. De h° auc̄tas. Si
auerteris a ſabbato pedē tuū facē volūtatem
tuā in die ſctō meo:ꝛ vocaueris ſabbatū deli
catū ſctm̄ dn̄i glorioſuȝ:ꝛ glorificaberis cum
dū nō facis vias tuas:ꝛ nō iueniẜ volūtaſ tua
vt loq̄ris ẜmonē: tūc delectaberis ſup dn̄o ꝛ
ſuſtulā te ſup altitudines trē: ꝛ cibabo te he
ditate iacob p̄ris tui.Os.n.dn̄i locutum eſt.
Yſa.lviij. In q̄ auc̄tate ponunẜ quinq̄ modi

quieſcēdi ad bn̄ ẜuādū qetē feſti. Primū ibi.
Si auerteris a ſabbato pedē tuū.ſ.nō ābula
re i die feſto ꝓ aliq̄ re tp̄ali.ſȝ bn̄ lȝ ābulare ꝓ
re ſp̄uali.ſ. ꝓmiſſa vel ẜmōe audiēdo.Secū
dū ibi.facē volūtatē tuā i die ſctō meo.ſi auer
teris facē volūtatē tuā.ſ.ne pecces in die ſctō
meo:q̄ volūtas iclinat ad maluȝ ꝛ ad pctm̄.
qđ maxie fit in die feſto q̄n ſunt multi q p to
tā hebdomadā ſūt occupati ꝛ viuūt bn̄ ꝛ ſine
pctō:ſȝ i die feſto qdā vadūt ad ludū peccare
qdā ad tabernā.qdā ad lupanar.ꝛ tn̄ minus
peccaret arādo agrū. Idē de mulierib⁹ q̄ ifra
hebdomadā curāt de domo:de familia:de fi
lijs.ꝛ ſic de alijs.Sȝ i die feſto tūc peccāt or
nādo ſe ꝛc̄. Tertiū ibi. Et vocaberis ſabbatū
delicatū ꝛ ſctm̄ dn̄i gl̄ioſuȝ. Nō.n.ſufficit ab
ſtinē ſe a labore ꝛ a pctis:ſȝ dȝ diē feſtū ſctifi
care.ſ.dare elemoſynā.venire ad miſſaȝ.ꝛ ſer
monē audire.orare ꝛc̄.Quartū eſt.gl̄ificabe
ris cū dū nō facis vias tuas.i.opa tua ẜȝ offi
ciū qđ hēs.Si es ſutor non facies ſotulares.
Quītū ibi.ꝛ nō loq̄ris ẜmonē ꝛc̄. Qđ duplr̄
itelligiẜ.p° q̄ nullus dȝ loq i eccl̄ia dū fit offi
ciū ꝛc̄. Jō eſt bonū ſuere os in igreſſu eccl̄ie.
Etiā mulieres q̄ de tota hebdomada ſe nō vi
dēt:qn̄ ꝯueniūt tūc i eccl̄ia ſe iterrogāt.Quō
valetis:qd faciẜ ꝛc̄. Itē de veſte vl̄ pāno ꝛc̄.
vn̄ meli⁹ eēt dormire in domo.Scđo itelligi
tur.ne loq̄ris ẜmonē tuū.ſ.iudicādo ꝓximū.
Sūt multi q in die feſto neſciūt ſe occupare
in opib⁹ ſp̄ualib⁹ poſt prādiuȝ.ſȝ ſtant i porta
aut ſedēt iudicādo ꝛ obloquēdo de trāſeūti
bus.de religioſis.de clericis.de mulierib⁹ di
cēdo. Iā cognoſciẜ i pede q̄lis ē mulier iſta.
de his dicit dđ. Aduerſuȝ me loq̄banẜ q ſede
bāt in porta.Sȝ poſſent q̄rere illi q̄ ẜuant bn̄
feſta qd ſunt habituri. Rn̄det ꝓpheta.Tunc
delectaberis ſup dn̄o. qa q bn̄ cuſtodit feſta
viuit lete.ꝛ ſuſtulā te ꝛc̄.dādo vitā eternaȝ.ꝛ
cibabo te hēditate iacob dādo bona tp̄alia.
¶ Quartū crimē fuit falſitatis dicēdo q̄ nō
eēt rex meſſias:ꝛ q̄ ipſe falſe faciebat ſe regē
meſſiā. Jo.vij. Quidā dicebāt. q̄ bonus eſt:
q̄ p̄dicabat bona.Alij non:ſȝ ſeducit turbas
cuȝ ſua eloquētia.Vn̄ cū xps ſe excuſabat de
tertio crimine:qdā dicebant ad inuicē. Nun
qd iſte eſt quē iudei volūt occidere. ecce pa
lā loquiẜ ꝛ nihil ei dicunt. Nunqd v̄e cogno
uerūt p̄ncipes q̄ hic eſt xps. Sȝ ſcimus hūc
vn̄ ſit.xps aūt cū venerit nemo ſcit vnde ſit.
Chriſtus aūt excuſādo ſe clamauit di. Et me
ſcitis ꝛ vn̄ ſim ſcitis.Et a meipſo non veni: ſȝ
eſt ver⁹ qui miſit me quē vos neſcitis: ſȝ ego

ſcio eū.Et ſi dixero. neſcio eū. ero ſiſis vobis
mendax.Et ego ſcio eū:q̄ ab ipſo ſum:ꝛ ipſe
me miſit.Querebāt ergo ipſuȝ cōprehēdere
ꝛ nemo miſit i illū man⁹:q̄ nōdū venerat ho
ra ei⁹. Nō me ſcitis.ſ.inq̄tū hō. q̄ inq̄tū hō
ſciebāt vn̄ erat:q̄ de bethleē nat⁹. ꝛ mr̄ eius
maria.Sȝ inq̄tū de⁹ neſciebāt vn̄ eēt. Et hec
v̄ba dicēs dr̄ turba multi crediderunt in eū.
nō de maioribus ſȝ de ſimplicib⁹. Moraliẜ
qn̄ dr̄ q̄ de turba multi crediderūt in eū.dice
ret aliqs ꝛ nūquid maiores erāt aptiores ex
ſciētia acquiſita vt crederent in chriſtū. Rn̄
ſio.Quidā illuminanẜ a ſole: quidā non illu
minanẜ:q̄ tenēt feneſtras clauſaſ.Sic qn̄ ma
iores ſunt ideuoti tenēt portā clauſaȝ tō radi
us diuine gr̄e nō intrat:q̄ inflanẜ ex ſcientia.
Vnde.i.Cor.viij.Sciētia inflat:ſȝ ſimplices
qui ſine preſumptiōe audiunt verbū dei:ꝛ te
nēt portā intellectus aptaȝ.ſunt aptiores ad
illumiationē. Jō radius diuine gr̄e intrat in
eos ꝛ illuminat eos. Jō xps dicit Joā.ix. In
iudiciū ego in hunc mūdū veni: vt qui nō vi
dēt videāt.ꝛ qui vidēt ceci fiāt.Cui dixerunt
phariſei. Nūquid ꝛ nos ceci ſumus.Dixit ie
ſus.Si ceci eſſetis:peccatū nō haberetis.nūc
v̄o q̄ dicitis:videm⁹:pctm̄ vr̄m manet. No
ta nō vidētes.ſ.ignorātes ꝛ ſimplices videāt
ꝛ qui vidēt.ſ.p itellectū naturalē ꝛ ſcientiam
acquiſitam ceci fiant.Oremus ergo nos deū
vt talē credulitatē nobis ꝯcedat p quā ad re
gnū celor̄ poſſumus peruenire.Amen.

¶ Feria q̄rta poſt.iiij.dn̄icā.xl. Ser.vnicus.

Procidens adora

uit eū. Jo.ix.Sermo nr̄ erit de ſā
cto euāgelio hodierno:qđ cōtinet
vnū magnū ꝛ pulchrū miraculū qđ fec chrs
de illuminatiōe cuiuſdā ceci a natiuitate.ſȝ p̄
mo ſaluteẜ virgo maria ꝛc̄. Totum ſanctum
euangelium conſiſtit in tribus punctis.

Primum eſt operatio miraculoſa.

Secundum eſt impugnatio malicioſa.

Tertium eſt approbatio gratioſa.

Et de iſto tertio qn̄ cecus a chro illuminatus
approbauit miraculū adorādo chr̄m.dic the
ma. Procidēs adorauit eū.ecce approbatio
gratioſa. ¶ Primū qđ oñdiẜ in ſctō euāge
lio eſt opatio miraculoſa de qua dicit euāge
liū. Preteriens ieſus.ſ.exiens de tēplo vidit
hoiem cecū a natiuitate:qui ſtabat ibi mēdi
cans:ꝛ cognoſcebaẜ ab oībus quem chrs vi
dit.gloſa.Criſoſtomi.attēte reſpexit. Ex cui⁹
reſpectu apoſtoli ſumpſerūt occaſionē ꝛ mo

tinū iterrogādi xp̄m dicētes. Rabbi qs pec-
cauit:hic aut pentes eiꝰ vt cecꝰ naſceret. Non
q̄rebāt an illa pena veniret ex pctō.qꝛ hᵒ ſup
ponebāt.ſꝫ q̄rebāt ꝓ q̄ pctō. Videt ꝙ apl'i eſ-
ſent de opione amicoꝝ.Job. q dicebāt ꝙ oia
mala ⁊ īfirmitates eueniūt hoi ex pctis: cuiꝰ
oppoſitū dicebat Job.Nō peccaui ⁊ i amari
tudibꝰ moꝛat oculꝰ meꝰ.Job.xvij.Xp̄s volēs
apl'os ex̄here de illa opiniōe rñdit di.Neqꝫ h
peccauit neqꝫ pentes eiꝰ: ſꝫ vt manifeſtentur
opa dei i illo.Nō ꝙ xp̄s nō negat ſimpl'r qn
filij patiant aliqn̄ ex pctis pentū maxie in coꝛ
poꝛe qḋ hūt a pentibus.imo dicit btūs Jero.
ꝙ pctā ſecreta pentū q̄ cōmittūt in cameris:
manifeſtant multotiēs in punitionibꝰ filioꝝ.
Exo.xx.Ego ſū dñs deꝰ tuꝰ foꝛtis ⁊ zelotes vi
ſitās iniqtatē patꝝ in filios in t̄tiā ⁊ q̄rtā gña
tiōeꝫ.Jtē Yſa.xiiij.p̄pate filios eiꝰ occaſiōi
in iniqtate patꝝ eoꝝ.Eze.xviij.Filiꝰ nō poꝛta
bit iniqtatē pr̄is.⁊ hᵒ q̄ꝫtū ad aiaꝫ. ſꝫ bñ q̄ꝫtū
ad coꝛpꝰ.qꝛ deꝰ nunq̄ꝫ punit aiaꝫ filij directe
ex pctō pr̄is tn̄.Vñ dicit ibidē.Ecce oēs aie
mee ſūt vt aia pr̄is ita filij mea eſt. Aia q̄ pec
cauerit ipſa moꝛiet.Eze.xviij.ſꝫ iſte cecꝰ nō ex
pctō pentū nec ſuis cecꝰ natꝰ eſt:ſꝫ vt manife-
ſtent opa dei in illo.Nō opa in pl'rali nūero.
Nā qn̄ īfās inocēs patit q̄ttuoꝛ opa dei ma-
nifeſtant.Pꝛio māifeſtat opꝰ iuſtitie. Sicūt
doctoꝛes theologi ꝙ p̄mi pentes fuerūt foꝛ-
mati in iuſtitia oꝛigiali.⁊ lꝫ coꝛpꝰ ſit paſſibile
nāliť:tn̄ deꝰ dederat iſtā grāꝫ ade.qꝛ q̄ꝫdiu ip
ſe fuiſſet obediēs deo ⁊ coꝛpꝰ obediret ēt aie:
⁊ ꝙ coꝛpꝰ nō pateret aliqḋ malū. ſꝫ qꝛ adā fu
it iobediēs deo:ꝑꝑ hᵒ coꝛpꝰ ꝑdidit grāꝫ ⁊ re
māſit i ſua miſia ⁊ paſſibilitate.Qñ gᵒ videt
īfantē aliqḋ malū patiētē: ibi manifeſtat diui
na iuſtitia:qꝛ ex pctō ade coꝛpa patiunt iuſte
Jō dḋ.Et iuſtitia illiꝰ in filios filioꝝ ⁊c̄.Jō in
iſto ceco fuit defectꝰ alicuiꝰ p̄ncipij nature: vt
opꝰ diuine iuſtitie i ipſo manifeſtaret. Scḋo
in īfante patiēte māifeſtat opꝰ diuine mie:qa
vitat pctā.vñ q̄ꝫdiu hic cecꝰ caruit viſu multa
pctā vitauit q̄ cōmittunt oculis.⁊ erat hūilis
⁊ merebat ex patia.Jō Abac.iij.Cū iratꝰ fue
ris:mie recoꝛdaberis.Tertio manifeſtat opꝰ
pnie qꝛ qn̄ pctōꝛ videt ꝙ ille q ē innocēs pa-
tit dicit itra ſe.O miſer qd erit de me. Quar
to manifeſtat opꝰ grāe dei:qn̄ deꝰ vult illū cu-
rare miraculoſe. Sic xp̄s curauit hūc cecum
miraculoſe.Jō dicit. Me oꝫ opari opa eiꝰ q
miſit me donec dies eſt. Hic ch̄rs vocat ſuaꝫ
p̄ntiaꝫ ſolē:q facit diē clarā ⁊ ſuā abſentiaꝫ ꝑ
moꝛtē coꝛpalē vocat noctē.dič glo. Me oꝫ
opari.ſ.miraculoſe opa eiꝰ q miſit me.ſ.pr̄is
donec dies ē.i.q̄ꝫdiu ſū pn̄s. Veīt nox.ſ. moꝛ
tis ⁊ paſſiōis mee qn̄ nēo pōt opari.ſ miracu
loſe.Et pꝰ moꝛtē xp̄i ꝑcibꝰ ſctōꝝ ⁊ apl'oꝝ xp̄s
faciebat miracl'a.Jō dḋ. Cōfitemi dño dñoꝝ
qm̄ i ſecl'm mia eiꝰ.Nō quō xp̄s curādo cecū
illū:ſuabat ſeptē cerimōias.pᵃ qꝛ reſpexit eū
attēte.2ᵃ fuit apl'oꝝ iterrogatio.3ᵃ expuit xp̄s
in t̄raꝫ.q̄rta fec̄ lutū ex ſputo.qnta liniuit ſup
oculos eiꝰ.ſexta miſit ip̄ꝫ ad natatoꝛia ſyloe.
ſeptia fuit ſaluatio in dicta natatoꝛia.Quare
tot cerimōias ⁊ circūſtātias voluit ſuare. cū
ſolo impio potuiſſet illū illumiare.ſič legit ḋ
q̄dā ceco.Luč.xviij.cui dixit xp̄s. Quid tibi
vis faciā. Rñdit cecꝰ.Dñe vt videā.Dixit il
li ieſus.reſpice.⁊ ſtati vidit. q̄re gᵒ i iſto tēuit
tot cerimōias. Rñdit ꝙ xp̄s talit voluit illu
miat cecū illū vt daret exēm cuilibꝫ pctōꝛi ce
co q̄l'r dꝫ illuiari.Nō quō qlibꝫ in pctō moꝛ-
tali exn̄s ē cecꝰ.qꝛ n̄ vidit piculū i q̄ ē cadēdꝰ
ſubito i foueā iferni.Jtē qꝛ mō cadit h ḋ pctō
i pctm̄.Vñ ḋ pctōꝛibꝰ dič ꝓph̄a.Ambulabūt
vt ceci:qꝛ dño peccauert. Sophōte.i. Jō ad
illuminādū pctōꝛē neceſſe ſūt p̄dicte cerimo
nie a xp̄o ſuate i illumiatiōe illiꝰ ceci. Pᵃ. vi
dit ieſꝰ.i.attēte reſpexit. Ecce h pctōꝝ cogni
tio q̄ vēit ex xp̄i aſpectu.vt patuit i Petro q
nocte paſſiōis negauit xp̄ꝫ ter: nec recogᵒſce
bat pctm̄ ſuū q̄uſqꝫ xp̄s eū reſpexit.Lu.xxiij.
Cōuerſus ieſus reſpexit petrū ⁊ recoꝛdatꝰ eſt
petrꝰ ḋbi dñi ſič dixerat. Pꝛiuſq̄ gallꝰ bis cā
tet ter me es negaturꝰ.Et egreſſꝰ foꝛis fleuit
amare.ecce quō aſpectꝰ xp̄i ē neč'riꝰ ad cogni
tionē pctōꝝ.Jō petebat dḋ. Reſpice i me ⁊
miſere mei:qꝛ vnicꝰ ⁊ paup ſū ego.pš.xxiiij.
Nō vnicꝰ.i.ſolꝰ a q̄ receſſit deꝰ q an̄ pctm̄ fuit
cū eo.Scḋa circūſtātia fuit apl'oꝝ interroga
tio. Rabbi ⁊c̄.Jn q̄ oñdit pctōꝝ ꝯtritio:q n̄
ē niſi coꝛdis interrogatio ſiue diſputatio. q̄re
pctōꝛ ex ꝯtritiōe dicit itra ſe. O miſ qd feci:
tot pctā ꝯmiſi:qd erit ḋ aia mea:tot bōa ami
ſi ⁊c̄.Nō h ſiītudinē ḋ illo mercatoꝛe q i nū
dinis emit vaſa de lauro ꝓ auro. ⁊ oc'los pi-
ſciū ꝓ margarit̄:ꝓ qbꝰ ḋdit totū qḋ hēbat. q
oñdit mēces ſuas amicis ſuis. q dicebāt quō
fuit ḋceptꝰ:⁊ ꝙ illḋ nihil valebat. q nō deſpa
uit:qꝛ ſꝑabat de pr̄e ſuo diuite.ſꝫ rep̄hēdebat
ſe dicēs.O miſ q̄re nō petebā ꝯſiliū:ita ſtul-
te feci fcā mea.Sic ſunt ēt multi hodie ſtulti
mercatoꝛes i mūdo:q credūt emē vaſa aurea
ſ.honoꝛes:dignitates:q̄ tn̄ nihil valēt.Jtē de
lectatiōes carnales credūt eē margaritas:ſꝫ
qn̄ illuminant a dño ⁊ vidēt ſe deceptos: tūc

ſpant i xp̄o ſič i pr̄e diuite. Pꝫ gᵒ quō ꝯtritio
nō ē niſi qḋ ſcrepatiua ſuiꝑſiꝰ. Jō Job.xiij.i
pᵃ pctōꝛis dič.Quātas hēo iniqtates ⁊ pctā
ſcelera mea atqꝫ delicta oñde mihi. Vbi po-
nit q̄ttuoꝛ dr̄ias pctōꝝ. Pᵃ iniqtas.i. nō eq-
tas.q̄ ſūt pctā q̄ ſiūt ꝯ ꝓximū ⁊ tn̄ deꝰ vult ꝙ
ſumꝰ eq̄les i dilectiōe.Scḋa ē ibi.⁊ pctā.q̄ ſūt
de facīs q̄ ſiūt ꝯ ꝓpꝛiū coꝛpꝰ.vt luxuria:gula:
accidia.Jō pctā dr̄ q̄ſi pecudū acta.Tertia
ibi.ſcelera.q̄ ſt̄ ſcelera q̄ ſiūt directe ꝯ deū. vt
blaſphēia.Quarta ibi: ⁊ ḋlicta q̄ ſūt ḋ facīs q̄
ſiūt ꝯ aiaꝫ.vt ſupbia:auaricia:ira:⁊ iuidia.Jō
ḋlicta q̄ſi ḋrelicta.qꝛ his ḋfectibꝰ aia miſa ḋre
linqt.Ecce q̄re dič.q̄ꝫtas ⁊c̄.Tertia circūſtan
tia q̄re xp̄s expuit in t̄rā.Ecce h oꝛis ꝯfeſſio q̄
nō ē niſi pctā abijcē ⁊ ſtōachū aie a pctis pur
gare.Et i hᵒ oñdit modꝰ ꝯfitēdi quō pctōꝛ dꝫ
dicē flexis genibꝰ coꝛā ꝯfeſſoꝛe:⁊ ibi expuē et
ꝓijcē iſtas imūdicias de pctis fetidis facien-
do ſibi vi ad expellēdū pctā.Ecce q̄re xp̄s ex
puit i t̄rā.Dic ꝯ illos q expuūt ſup altare qui
appodiati ꝯfitēt.ibi ꝯfeſſoꝛ cū ſit iudex dꝫ ſe-
dē.Quidā āt expuūt nec i t̄rā nec i altaria ſꝫ
i faciē ꝯfeſſoꝛis ip̄ꝫ reſpiciēdo:qḋ malū ē ꝓpt
duo. Pꝛio ꝑꝑ ṽecūdiā pctōꝛis.Scḋo ꝑꝑ pi-
culū ꝯfeſſoꝛis reſpiciētes i facie pulchꝛe mſie
ris ⁊c̄.Jō dr̄ pctōꝛibꝰ.Si ꝯfiteamur pctā no
ſtra fidel' ⁊ iuſtꝰ ē deꝰ vt remittat nob̄ pctā no
ſtra ⁊ emūdet nos ab oi iniqtate.i.Jo.i. q̄rta
fec̄ lutū ex ſputo.Ecce h pnie inūctio.qꝛ pꝛu
dēs ꝯfeſſoꝛ dꝫ miſcē ſputū pctōꝛis cū t̄ra.i.co
gnoſcē ḡuitatē pctōꝝ:vt iux̄ ꝯditionē ⁊ q̄lita
tē ꝑſone ⁊ q̄ꝫntitatē pctōꝝ ſciat ꝓpoꝛtionare
pniaꝫ quā pctōꝛ poſſet facē Deut.xxv. Pꝛo
mēſura pcti dꝫ eē plagaꝝ modꝰ. Jtē dr̄ pctō
ribꝰ.q̄ꝫtū glificauit ſe pctōꝛ ⁊ i delitijs fuit:tā
tū date illi toꝛmētū ⁊ luctū.Apoč.xvi.Quin
ta liniuit oculos eiꝰ.nō dič punit: ſꝫ liniuit.ſ.
dupl'r in q̄ oñdit dulcis āmonitio quā dꝫ facē
ꝯfeſſoꝛ.ſ.liniēdo oculos aie pctōꝛis: ipſuꝫ ad
pniaꝫ iducēdo.qꝛ meliꝰ ē hic facē pniaꝫ q̄ꝫ in
alio mūdo.Jō dꝫ dicē cōfeſſoꝛ pctōꝛi.Quod
cūqꝫ pōt manꝰ tua facere iſtant opare: qꝛ nec
opꝰ nec rō nec ſapia nec ſcia erūt apḋ iferos.
Eccl's.ix.Sexta ē. Vade ⁊ lauare in natato-
ria ſyloe. Ecce h pnie aſſūpte ꝯtinuatio.ſ.de
die in diē.de hebdomada i hebdomadā ⁊c̄.
quouſqꝫ mutet ſibi ꝑ aliū cōfeſſoꝛeꝫ.Al's niſi
pnia teneat pctōꝛ dānat.Jō dr̄.Jn ꝑtes vade
ſeculi ſcti cū viuis ⁊ dātibꝰ cōfeſſionē dō. Nō
demoꝛeris in erroꝛe ipioꝝ: an̄ moꝛtē ꝯfitere.
A moꝛtuo q̄ſi nihil perit ꝯfeſſio. Cōfiteberis
viuēs:viuus ⁊ ſanus cōfiteberis: ⁊ laudabis
deū ⁊ gloꝛificaberis in miſerationibus eius.
Eccl'i.xvij.ſeculi ſcti.ſ.pniales ꝑtes ſeculi dā-
nati ſunt pctā.Septima cerimonia eſt.Abijt
⁊ lauit ⁊ vidit.Syloe interp̄tat miſſus. Ecce
hic eucbariſtie cōio. Ex q̄ pctōꝛ fecit ſex ope-
ra p̄dicta debet ire ad natatoꝛia ſyloe.i.ad
eccleſiam xp̄i:qui eſt miſſus a pr̄e.ideo a xp̄o
miſſo dicit miſſa in qua lauant anime ⁊ natāt
cōtēplādo ꝓfunditatē ſacri.Jō mō peccatoꝛ
cecus illuminat.iuxta illud.i. Reg.xiiij. Vi-
detis ꝙ oculi mei illumiati ſunt de melle iſto
ſ.de coꝛꝑe xp̄i dulciſſimo. ¶ Secūdus pūctꝰ
euāgelij ē de malicioſa ipugnatiōe. Quattu
oꝛ ipugnatiōes ſeu examinatiōes fecerūt iu-
dei de illumiatiōe ceci.p̄ma fuit vicioꝝ.ſecū-
da phariſeoꝝ. tertia fuit pentū. q̄rta fuit p̄n-
cipū.Quātū ad p̄mū notādū ꝙ poſtq̄ꝫ vici-
ni viderūt ipſuꝫ q fuerat cecꝰ veniētē ſine do
ctoꝛe ⁊ ſine baculo:⁊ ꝙ videbat clare:dixerūt
ad iuicē. Nōne hic ē q ſedebat ⁊ mēdicabat.
alij dicebāt ꝙ hic ē.alij ꝙ nō:ſꝫ ſil'is ei eſt. Jp
ſe aūt dicebat qꝛ ego ſuꝫ ⁊c̄. Quātū ad ſcḋm
q fuit phariſeoꝝ:q audito facto interrogaue
rūt ipſuꝫ quō vidiſſet. Qui narrauit eis totū
modū.di.Jlle hō q dr̄ ieſus fecit lutū ex ſpu
to ⁊ vnxit oculos meos ⁊ dixit mihi.vade ad
natatoꝛia ſyloe ⁊ laua.Et abij ⁊ laui ⁊ vidi.
iō duxeſt eū ad phariſeoſ. Erat aūt ſabbatū.
Quibus dixit ſimil'r.Tūc phariſei dixerūt de
xp̄o. Nō eſt h hō a deo q ſabbatū non cuſto-
dit. Alij dicebāt. Quō pōt hō pctōꝛ h ſigna
facere.⁊ ſciſma erat int̄ eos.Tertia examina-
tio fuit pentū qbꝰ dixerūt phariſei.Eſt h filꝰ
vr̄ quē dicitis:qꝛ cecꝰ ē natus.Quō ergo nūc
videt. Qui rñderūt.Scimꝰ qꝛ hic ē filiꝰ nr̄ ⁊
qꝛ cecus natꝰ ē.quō aūt videat neſcimꝰ: ipſuꝫ
interogate.etatē hꝫ:ip̄e de ſe loqt. Hoc aūt di
cebāt:qꝛ timebāt iudeos: qꝛ pentes ꝓpt ſen-
tētiā excōicatiōis quā poſuerūt iudei nō fue
runt auſi dicere qs eū illumiauerat. ⁊ fuit cō
pletū ſignū qḋ dederat Yſa.xxxv. Veniet deꝰ
⁊ tūc apient oculi cecoꝝ.Quarta ipugn̄tio fu
it p̄ncipū legis ad q̄s fuit ductꝰ cecꝰ illumina
tus.Qui dixerūt ſibi.Da gl'iam deo.i.nō di-
cas ꝙ ille hō te illumiauit:qꝛ pctōꝛ eſt. Qui
rñdit.Si pctōꝛ eſt neſcio.Vnū ſcio. qꝛ cū ce-
cus eſſeꝫ video.Dixerūt gᵒ qd fecit tibi.dixi
vobis ⁊c̄. Nūquid vultis diſcipuli eius fieri.
maledixerūt ei ⁊ dixerūt.Tu diſcipulꝰ eiꝰ ſis
nos aūt moyſi diſcipuli ſumus. Nos ſcimus
qꝛ moyſi locutꝰ eſt deꝰ.hūc aūt neſcimꝰ vnde
ſit.Quibꝰ ille.Jn hᵒ eni mirabile eſt.qꝛ neſci
tis vñ ſit:⁊ apuit oculos meos.Scimꝰ aūt qꝛ

pctõres de⁹ nõ exaudit: ſʒ ſiqs dei cultoꝛ ē ⁊
volūtatē ei⁹ facit hūc exaudit. Rñderūt. In
pctis nat⁹ es tot⁹ ⁊ tu doces nos: ⁊ eiecert eū
foras excõicādo ipʒ. Hic cec⁹ illumiatus fuit
ſctūs hõ vocat⁹ ſctūs. Cedonius. q cū maria
Magdalena: Martha ⁊ Lazaro venit ad ꝓ
uinciā marſilie ⁊c̄. Moꝛalr̄ h̄ cec⁹ a xp̄o illu
minat⁹ ſigt̄ pctōꝛē a xp̄o illuminatū reducen
do ipʒ p pniaʒ d̄ tenebꝛis pctōꝝ ad claritatē
⁊ lumē gr̄e. Qui ipugnat̄ ⁊ examiat̄ a q̄ttuoꝛ
p⁹ a vicis. Dic qñ religioſus vl' ſac̄dos vir ſi
ue mlier ꝯuertit̄ ad deū: ſtati vicini ⁊ alij ipm
ipugnāt truffādo: d̄ridēdo: itātū ꝙ iā ꝯpletū
ē dcm̄ ipſi⁹ dd̄. Facti ſum⁹ oppꝛobꝛiū vicis no
ſtris. ps̄. lxxviij. Sūt iā mlti q iſto tp̄e ñ audēt
icipe bonā vitā. qb⁹ dic̄ xp̄s ꝯſolādo. Btī erit̄
cū vos oderit hoies. Mat. v. 2° ipugt̄ a pha
riſeis. i. ab iclinatiōib⁹ carnis q̄ diuidūt nos a
d̄o. Gal. v. Caro ꝯcu. aduer. ſpm̄. Ul' a phari
ſeis. i. a demōib⁹ q ſūt diuiſi a deo. a padiſo. a
nob. q nos ipugnāt tēptādo. mō d̄ fide. mō d̄
auaricia. luxuria ⁊c̄. vt retrahāt hoiez a bona
vita icepta. ſʒ pctōꝛ dʒ ſe fortit̄ tenē ⁊ gaudēt
recipe tales tēptatiōes. Ja. i. O ē gaudiū exi
ſtimate fr̄es mei cū i tēptatiōes varias icide
rit̄ ſciētes ꝙ ꝓbatio fidei vr̄e patiaʒ opat̄: pa
tiētia āt op⁹ pfectū hʒ. vt ſit̄ pfecti ⁊ itegri in
nullo d̄ficiētes. Gre. Illos tēptat̄ negligit: qs
q̄eto iure ſe poſſidē ſētit. Aug. Noli exiſtiare
te abſq̄ tēptatiōe viuē. nā ſi vna carueris: ali
aʒ expecta: ſi āt dixeris te nõ hr̄e tēptatiōeʒ:
tūc forti⁹ tēptaris. Tertia tēptatio a parētib⁹
i. ab ifirmitatib⁹ doloꝛib⁹ ⁊c̄. qs hēm⁹ a parē
tib⁹ nr̄is. ſ. adā ⁊ eua. qꝛ qñ hõ ñ vicit̄ d̄iſiōi
b⁹ ⁊ tēptatiōib⁹ d̄monū. poſt veniūt ifirmita
tes: doloꝛes: ⁊ hmōi. qb⁹ ꝯpellimur ire ad de
uʒ. Jō dd̄. Mltiplicate ſt̄ ifirmitates coꝝ: po
ſtea accelerauert. ſ. ire ad deū. ps̄. xv. vñ Gre.
Mala q̄ nos h̄ pmūt: ad deū ire cōpellūt. ij.
Coꝝ. xij. Libent̄ gl'iaboꝛ in ifirmitatib⁹ meis
vt ihabitet i me v̄t⁹ xp̄i. Quarta ipugnatio ē
a pncipib⁹. i. a dñis tp̄alib⁹. q volūt bōa hr̄e
tp̄alia deuotaꝝ pſonaꝝ. Pꝛia ipugnatio tan
git famā: dicēdo hypocrita ⁊c̄. ſcd̄a tāgit aiaʒ
tr̄tia coꝛp⁹. q̄rta bona tp̄alia. qꝛ qñ p⁹ vult bñ
viuē ⁊ ſuire deo ſtati veniūt qōnes: litigia ꝯ
bona q̄uſq̄ repellit̄ ab eis. Jō ē necr̄ia patia.
ij. Thi. iij. O ēs q pie volūt viuē i xp̄o pſecuti
onē patiēt̄. Uel dic ꝙ q̄rta ipugnatio ē a pn
cipib⁹. i. demōib⁹: q tēptāt ⁊c̄. vt. ſ. Jō apl's.
Eph. vi. Cōfoꝛtami i dño ⁊ in potētia v̄tutis
eius: iduite armaturā dei vt poſſitis ſtare ad
uerſus iſidias dyaboli: qm̄ nõ ē nob colluctatio
aduerſus carnē ⁊ ſāguinē: ſʒ aduerſus pn
cipes ⁊ ptātes ⁊c̄. ¶ Terti⁹ pūct⁹ ē de appꝛo
batiōe miraculi gl'ioſa. de q̄ dic̄ thēa. Pꝛoci
dēs ado. eū. Poſtq̄ āt pdict⁹ cec⁹ illumiat⁹
fuit a iudeis eiect⁹ ⁊ excõicat⁹: null⁹ audebat
eū recipe in domo: nec ēt parētes: nec loq cū
ipo. nec dat̄ ſibi lumē nec alid̄. q itra ſe dixit.
O miſer ſi poſſeʒ inuenire illū ſctm̄ ꝓphaʒ ie
ſuʒ q me illumiauit: ad min⁹ eſſeʒ de ſocietate
ſua. Xp̄s āt ſciēs ſuā tribulationē ⁊ ſuū bonū
deſideriū venit obuiā ei di. Tu credis in filiū
dei. Qui rñdit di. qs ē dñe vt credā i eū. Di
xit ei ieſus. Et vidiſti eū: ⁊ q loqt̄ tecū ipſe ē.
At ille. Credo dñe. ⁊ ꝓcidēs adoꝛauit eū. quē
xp̄s recepit in ſuā ſocietatē. Qui potuit dicē
cū dd̄. Pꝛ me⁹ ⁊ mr̄ mea dereliq̄rūt me: dñs
āt aſſum. me. Moꝛalr̄ hēm⁹ h̄ doctrinā ꝙ ſic̄
iſte nõ dubitauit recedē ab ifidelib⁹ vt eēt de
ſocietate xp̄i: ſic nec nos. Nõ h̄ ꝯ mercatoꝛes
q faciūt ſocietatē cū ifidelib⁹ ꝯ q̄s dic̄ ſcp̄tura
ſctā. Nolite iugū. i. ſocietatē ducē cū infideli
b⁹. ij. Coꝝ. vi. Qō quā faciūt h̄ agareni. qꝛ ip
ſi tenēt ⁊ poſſidēt terrā ſctāʒ. iō nõ ſunt extir
pādi ⁊c̄. Rñſio. veꝝ eſt: qꝛ de⁹ vult ꝙ illa tr̄a
nõ poti⁹ poſſideat̄ ab agarenis q̄ʒ a xp̄ianiſ. Rõ
ad maioꝛē ꝯfuſionē agarenoꝝ ⁊ excuſationē
xp̄iāoꝝ. qꝛ antiqt⁹ agareni erāt xp̄iani q fuert
d̄cepti a ſgio ⁊ machometo: q tenēt ꝙ xp̄us
nõ fuit de⁹. ⁊ qñ xp̄iāi ex d̄uotiōe vadūt illuc
ipi oñdūt xp̄iāis locū i q̄ xp̄s illuiauit cecū: ⁊
ſuſcitauit moꝛtuū ⁊c̄. q̄ qdē miracula nõ pñt
fieri niſi a ſolo d̄o. Itē dicūt ꝙ ñ dñt baptiza
ri i noie trinitat̄. tñ ibi oñdūt locū vbi xp̄s fu
it baptizatus ⁊ tota trinitas fuit oñſa quā ibi
negāt. Itē nõ credūt ſacr̄ʒ altaris cū ibi oſtē
dūt locū vbi xp̄s fec̄ cenā ⁊ iſtituit h° ſacrm̄.
Itē nõ credūt xp̄ʒ paſſuʒ fuiſſe moꝛtuū nec ſe
pultū. tñ ibi oñdūt xp̄anis locū paſſiōis: moꝛ
tis: ⁊ ſctm̄ ſepulchꝛū ad coꝝ ꝯfuſionē. qꝛ oñ
dūt qd̄ ipi ñ credūt. Jō dic̄ dd̄. in p⁹ ppli xp̄ia
ni. Fac mecū ſig͞m in bonum vt videāt q me
oderūt. ſ. agarēi. ⁊ ꝯfūdant̄ ⁊c̄. Scd̄o agare
ni tenēt illā pꝛiaʒ ad excuſationē xp̄ianoꝛuʒ
Qm̄ null⁹ p̄ōt ſe excuſare de pctis. Eccl's. vij.
Nõ ē hõ iuſt⁹ ſup t̄rā q faciat bonū ⁊ nõ pec
cet. Et xp̄s nõ vult ꝙ xp̄iāi faciāt pctā mala i
illa ſctā t̄ra. Si dicat̄. q̄re g° ſuſtiet ꝙ agareni
faciāt ibi pctā. Rñſio. qꝛ ñ tātū ſibi diſplicet
ſicut de xp̄iāis. Sic̄ rex q ſuſtiet ꝙ canes i ca
mera ſua faciāt aliquā imūdiciā. qd̄ nõ ſuſti
neret de filijs vel militib⁹. Sic illa terra ſctā
ē camera dei vbi pmittit ꝙ canes faciāt imū
dicias pctōꝝ. ſʒ nõ pmittit de filijs. ſ. xp̄ianis.

vnde illa tota pr̄ia fuit iā xp̄ianoꝝ. ſʒ qꝛ ibi fa
ciebāt pctā: iō dixit de⁹: foꝛas foꝛas. Itē dixit
xp̄s. Lu. xx. Hierlm̄ calcabit̄ a gētib⁹. Tertio
agareni tenēt illā terrā ad ꝯſolatiōeʒ xp̄iano
rū. qm̄ p h° inuit̄ ꝙ illa pr̄ia ñ ē finis xp̄ianoꝝ
ſic̄ fuit iudeoꝝ. Sʒ pr̄ia celeſtis ē finis xp̄iano
rū nob acq̄ſita merito paſſiōis xp̄i. Jō apl's.
Heb. vlt̄. Nõ hēm⁹ h̄ manētē ciuitatē: ſʒ futu
rā inq̄rimus. Ad quā nos perducat ieſus ⁊c̄.
¶ Feria q̄nta p⁹. iiij. dñicā. xl. Sermo vnic⁹.

Deus viſitauit plebē ſuā. Lu.
vij. Sermo erit de ſctō
euāgelio. Et hēbim⁹ multas bōas
doctrias ⁊c̄. Sed p° ſalutet̄ virgo
Maria. Deus viſitauit ⁊c̄. In pñti ſmōe vo
lo ſeruare modū iuriſtaꝝ q p° ponūt caſuʒ le
gis. Deinde mouēt qōnes ⁊ faciūt determi
natiōes. Et hūc modū tʒ gr̄tian⁹ i ſcd̄a pte de
creti: ſic faciā mō i ſchola xp̄i. Pꝛi° ponā ca
ſum legis diue ſiue decretal' euāgelice. Dicat̄
hyſtoꝛia euāgelij ad lr̄aʒ. Sʒ i iſto caſu legis
notani tres qōnes. ⁋ Pꝛi⁹ i pn°. ⁋ Scd̄a in
medio. ⁋ Tertia i fine ꝓ nr̄a bōa iformatiōe
⁊ iſtructiōe. ¶ Pꝛi° q̄re xp̄s voluit ſuſcitare
illū iuuenē publice corā oī ꝓplo. Rõ hui⁹ qōnis
ē qꝛ legit̄. Mat. ix. ꝙ qñ voluit ſuſcitare
puellā moꝛtuā filiā pncipis ſynagoge eiecit
oēs de camera ⁊ ſuſcitauit ipſam ſecrete ⁊c̄.
Rõ qꝛ dic̄. Greg. ꝙ oīs xp̄i actio nr̄a fuit in
ſtructio. Uñ ſuſcitatio coꝛpalis quaʒ fecit in
moꝛtuis figurabat ſuſcitatiōeʒ ſpūalē quā fa
cit xp̄s de pctōꝛib⁹ p pniaʒ. vñ puella q̄ ſecre
te ⁊ i camera iacebat moꝛtua: ſecrete ipaʒ ſu
ſcitauit ad oñdēdū nobis ꝙ pctā ſecreta nõ
dñt publicari: ſʒ ſecrete pñte pr̄e. ſ. cōfeſſoꝛe ⁊
mr̄e. ſ. ſancte eccl'ie. Puella. i. aia q̄ ſecrete ia
cet moꝛtua i camera ꝯſcie ſecrete ē ſuſcitāda.
Auctas. Sedebit ſolitari⁹ ⁊ tacebit qꝛ leua
uit ſe. ſ. ſe. Treñ. iij. Nõ ſedebit. ſ. q̄ſcendo: a
pctis ceſſando. qꝛ leuabit ſe. ſ. ſe ⁊ nõ. ſ. alios
publice ⁊ notoꝛie peccādo: nec alios ſcādali
zādo. v̄bigr̄a. Si qs i coꝛde ſuo ē ſecrete ſup
bus: pſūptuoſus: elat⁹ ⁊c̄: ⁊ ex̄ nihil oñdit: tūc
puella. i. aia ſecrete iacet moꝛtua. Mod⁹ re
ſurgēdi ē ſecrete hūiliari p ꝯtritiōeʒ ꝯfeſſiōeʒ
⁊ oꝛonē. Idē de auaro qui ſecrete facit furtū:
vſurā ⁊c̄. ſufficit ſecreta pnia. ſ. ꝯteri ⁊ ꝯfiteri
⁊ reſtituē ſecrete. Idē d̄ luxuria q ſecrete pec
cat: ſʒ ad ex̄ nil ſcit̄: imo reputat̄ bon⁹ ⁊c̄. tali
ſufficit ſecreta pnia: ꝯteri: ꝯfiteri: recedē a ma
la ſocietate: ſic ſuſcitat̄ ſecrete de moꝛte culpe
ad vitā gr̄e. Idē de iuidia quā tenēt ſecrete i
coꝛde: de odio: de mala volūtate: de rancoꝛe:
de deſiderio vindicte: nõ tenet̄ petē veniam
niſi a deo ſecrete: ex q̄ ñ ꝯſtat de mala volūta
te. Ecce q̄re dic̄ ſedebit ⁊c̄. Sed qꝛ xp̄s inuenit
iſtū iuuenē moꝛtuū publice ⁊ notoꝛie. iō pu
blice corā oīb⁹ ipʒ ſuſcitauit: i q̄ oñdit xp̄s ꝙ
pctōꝛes publici ⁊ notoꝛij p publicā ⁊ notoꝛiā
pniaʒ ſūt ſuſcitādi de moꝛte culpe ad vitā gra
tie. qꝛ talib⁹ notoꝛie pctōꝛib⁹ ñ ſufficit ſecreta
pnia. imo dic̄ ſcriptura ſctā. q̄ bonū ē coꝛru
pto manifeſtare pniaʒ. ſic. n. effugies volūta
riū pctm̄. Eccl'i. xx. q̄ bonū imo ē neceſſarium
manifeſtare pniaʒ: qꝛ ñ ſufficit ſupbo: vano ⁊
pōpoſo notario ⁊ publico ꝙ faciāt ſecretā pe
nitētiā: ſʒ notoꝛiā ꝙ deponat oꝛnamēta vana
coꝛnua: manicas̄: caudas: vt illi q de h° fuerūt
ſcādalizati bñ edificent̄ di. O bñdictus de⁹ ⁊
quō ē bñ reduct⁹ talis hõ. Idē d̄ vſurario no
toꝛio q publice mutuat. x. ꝓ. xij. vel vēdit mi
nus pp denarios ꝓmptos: vel vēdit pl⁹ pp de
narios ſpatos ⁊ ſic de alijs ſpēb⁹ vſure tali nõ
ſufficit ſecreta pnia ſʒ publica vt ſatiſfaciat oī
b⁹ publice. Idē de publicis raptoꝛib⁹ de no
toꝛijs luxurioſis ⁊ ꝯcubinarijs ñ ſufficit ſecre
te ꝯfiteri ſʒ publice expellere malā ſocietatē
de domo: nec ſufficit dicere ꝯfeſſoꝛi: de cetero
cauebo ⁊c̄. nolo ipaʒ expellē de domo. qꝛ iret
ad lupanar: qꝛ tūc ipa ſe dānaret ⁊ vos nõ. iō
oʒ expellē: vt ſcādalizati de mala vr̄a vita edi
ficēt̄. Idē de mala volūtate ⁊ inimicicia noto
ria. ⁊ publica q̄ totā pr̄iā cōmouit: qꝛ ñ ſuffic̄
ſecreta pnia: ſʒ ꝙ faciat pacē publice cū lau
de dei ⁊ edificatiōe ppl'i. Reg'a ē gñal'i oīb⁹
pctis ꝙ i ſecret̄ ſuffic̄ pnia ſecreta: ſʒ i notoꝛio
req̄rit̄ pnia notoꝛia. ¶ Scd̄a qō ē ſup h° ꝙ di
cit. acceſſit ⁊ tetigit̄ loculū. hi āt q poꝛtabant
ſteterūt. Certū ē ꝙ xp̄s ſolo v̄bo ipando pote
rat iſtū ſuſcitare q̄re g° acceſſit ⁊ tetigit di. ⁊c̄.
Ill' q ipm poꝛtabāt vt eū deponerēt: qꝛ abſq̄
h° poterat ipʒ ſuſcitare. Rñdeo ꝙ xp̄s fecit
h° ad oñdēdū ꝙ ſi pctōꝛ moꝛtu⁹ dʒ ſuſcitari
de moꝛte culpe ad vitā gr̄e: opʒ ꝙ poꝛtatoꝛes
q poꝛtāt ei⁹ aiaʒ i iferno ipʒ d̄ponāt. Nõ ꝙ q̄t
tuoꝛ poꝛtāt pctōꝛē ad ſepl'turā iferni. duo añ
⁊ duo retro. pm⁹ ē mala ꝯſuetudo: ſcd̄s ē ma
la ſocietas: t̄ti⁹ ē vana gl'ia ſiue ꝯfidētia. q̄rt⁹
ē falſa ſpes. Pꝛim⁹ poꝛtatoꝛ a pte añ dr̄ mala
ꝯſuetudo q̄ mltas aias poꝛtat ad ifernū v̄bi
gr̄a qñ aliqs ifirmat̄ vl' ſi pdit aliqd: vl' ſi ſint
maleficiati ꝓ filijs habēdis ſtati recurrūt ad
diuos. ⁊ qñ d̄ h° repꝛhēdūt̄ a ꝯfeſſoꝛe vl' ab alijs
rñdēt ꝯſuetudo ē. qd̄ ē magis pctm̄ q̄ʒ homi
cidiū. qꝛ ē ꝯ pceptū pꝛe tabule. Idē qñ repꝛhē
dūt̄ d̄ iuramēto: blaſphemia: ⁊ ſic de alijs di.

ↄſuetudo eſt. Nõ modũ corrigẽdi hᵒ vitiuȝ. ꝑmꝰ ↄuẽit pentibꝰ nutriẽdo filios bñ ⁊c̃. ſcõs cuilibȝ iponẽdo ſibi aliquã penã ꝓ tali pctõ ⁊c̃. ttiꝰ ↄuẽit dñis ⁊ rectoribꝰ faciẽdo ordinatiõnẽ cũ pẽa ⁊c̃. Jdẽ ꝺ fractiõe feſtiuitatũ tenẽdo ferias: ſoꝝ ↄctꝰ ⁊c̃.d. ↄſuetudo ẽ ſȝ imo ↄ leges: ⁊ ↄ legẽ dei. q̃to ↄſuetudo ẽ lõgior: tãto peccare ẽ grauiꝰ. Jdẽ qñ rephẽdũt de vſura. rñdẽt. ↄſuetudo ẽ mutuaſ.x.ꝓ.xij.⁊c̃. Jdẽ dicũt illi q vadũt ad lupanaria. ↄſuetudo eſt. Jdẽ dicũt mlieres qñ rephẽdũt ꝺ vanitatibꝰ ornamẽtoꝝ: caudaꝝ: mãicaꝝ ⁊c̃. di. ↄſuetudo ẽ ꝙ mlieres ornẽt ſe. Jdẽ dñt religioſi qñ reꝑhẽdũt de eſu carniũ: ꝺ veſtibꝰ: ꝺ calſia. ↄſuetudo ẽ. O iſte põtator duc̃ aias ad iferuũ cũ q̃drigis. q̃ mala ↄſuetudo ṽtit i nãm. Dicũt ꝑhi q̃ ↄſuetudo ẽ alta nã ⁊c̃. q̃ difficile ẽ aſſueta relinq̃re. iõ de mal aſſuetꝭ dicit ſcptura. Si mutare põt ethiops pellẽ ſuã aut pdꝰ varietates eiꝰ: ⁊ vos poteritꝭ bñ facẽ cũ didiceritis malũ. Jere.xiij. Scõs portator ẽ mala ſocietas. O q̃t aie dãnãſ ex mala ſocietate. qm̃ poma corrupta ⁊ putrida corrũpũt oia alia. ſic ẽt corrũpit mala ſocietas oẽs alios de ſocietate: ⁊ oẽs ſimul boni nõ pñt corruptũ ſanare. Et ſic leproſꝰ corrũpit aliũ. ſic mala mulier corrũpit pſes aſs mulieres. iõ foras ꝓijciãſ. Jdẽ ꝺ mala pª luxurioſa q̃ ẽ i ꝑrochia vſ i collegio vſ mõaſterio vſ eccſia. qm̃ luxuria ẽ morbꝰ ↄtagioſꝰ. Nõ ẽ de illa meretrice ſecreta q̃ iſra ãnũ. ſeč. lxx. meretrices i q̃dã ciuitate. iõ rectores dẽbẽt ſupḣᵒ ꝓuidẽ ⁊ lupanaria ꝑticularia extirpare. Jn libro de ordie q̃rit Augu. vtrũ lupanaria pñt ſuſtieri a dñis ⁊ rectoribꝰ ſine pctõ. Dico ꝙ ſic. q̃ ſũt i remediũ di. Aufert meretrices de mũdo ⁊ totũ turbabis libidibꝰ. Quot ſũt lenões ⁊ meretrices q dimitterẽt pctã: ſȝ nõ ꝑmittũt lenões. iõ dãnãſ ex mala ſocietate. Jtẽ q̃t ↄcubinarij dicẽtes. quõ dimittã iſtã quã diligo pluſq̃ me. ⁊c̃. ad iferuũ oẽs. Cõtra hãc malã ſocietatẽ deꝰ ꝑcepit moyſi di. Precipe filijs iſrl vt eijciãt ꝺ caſtris oẽȝ leproſuȝ ⁊ q ſemie fluit pollutuſq̃ ſuꝑ mortuo: tã maſculũ q̃ feminã eijcite de caſtris: ne ↄtaminẽt ea cũ hitauerit vobiſcũ. Numeri.v. vbi ꝑcepit tres ↄditiões gẽtiũ ſeꝑari a ſocietate. ſ. leproſuȝ ⁊ q ſemine fluit. ſ. meretrix: ⁊ pollutũ ſuꝑ mortuo. ſ. lenonẽ. Tertiꝰ ẽ vana ↄfidẽtia. ſ. de lõga vita: ſȝ ſtulticia ẽ ↄfidẽ i icerto. Nõ quõ iuuenes ꝺ cuiuſq̃ ſtatu tã religioſoꝝ q̃ clericoꝝ q̃ ẽt laycoꝝ: viroꝝ ſiue mulieꝝ ſi ſt diſſoluti. ⁊ dĩ eis. q̃re ñ ſuaſ ordinẽ: vel q̃re nõ facitꝭ pniaȝ ⁊c̃. rñdẽt. bñ qñ ero ſenex faciã. ⁊ iteri moriũſ ⁊ ducũſ ad iferuũ ꝑꝑ vanã ↄfidẽtiã. O iſte portator q̃t iuuenes ducit ad iferuũ. Talibꝰ ↄtigit vt muletario q̃ hẽbat q̃ttuor mulos bonos quos vẽdidit: ↄfidẽs de q̃nto debiliori cui iopſuit totũ onꝰ. ſed nõ potuit portare ⁊ moriebaſ ⁊c̃. Sic q̃libet nr̃ȝ hȝ q̃ttuor mulos bonos. ſ. ifãtia: pueritia: adoleſcẽtia: ⁊ iuuẽtus: q̃s vẽdimus dyabolo ↄfidẽtes de ſenectute peccãdo. ad quã ſi aliq̃ attigũt hũt ſatis agẽ ꝙ pñt viuẽ ⁊ quõ tũc ſacerẽt pniaȝ. Jõ auſetis iuuenes: nõ ſpectet ſenꝰ ifirmitatẽ. ſed ſtati icipe ⁊ bñ facẽ. Jõ dicit ſcptura ſctã. Nõ tardes ↄuerti ad dñȝ ⁊ non differas de die i diẽ. ſubito veniet ira illiꝰ ⁊ in tpe vidicte diſꝑdet te. Eccſ.v. Nõ craſtinãtes q̃bꝰ accidit vt falcõi ipinguato: q nõ vult venire ad dñȝ ipſũ vocãtẽ: ⁊ dñs mittit lapideȝ poſt eũ ⁊ eũ occidit ⁊ ꝓijcit in ſterq̃linio. Sic dñs nr̃ ieſus xp̄s vocat nos di. Venite ad me oẽs ꝑ viã pnie: ⁊ craſtinãs dicit: cras vadã: ⁊ ſic de alijs. De q̃ iratꝰ dñs mittit lapidẽ mortis ⁊ ꝓijciſ i ſterq̃linio iferni. Jõ dicit. nõ tardas cõuerti ⁊c̃. Quartꝰ portator ẽ falſa ſpes quã hñt pctõres de mia dei dicẽtes. q̃ deꝰ eſt miſicors q ꝑpcit latroni: magdalene ⁊c̃. ita ꝙ de mia dei faciũt iſtrm̃ ad peccãdũ libere. Dicũt ſancti doctores ꝙ hec nõ eſt ſpes ſed preſũptio vana ⁊ falſa: ⁊ ẽ pctm̃ ↄ ſpm̃ ſctm̃. Peccator qui penitet de pctis cõterit: ↄfitetur: ꝓponit nõ redire. talis põt ſpare ⁊ ↄfidere de mia dei ꝙ dimittat ſibi ſua pctã: q̃ multũ eſt miſicors erga penitẽtes: ſȝ ipenitẽtes qui quotidie addũt mala malis: ⁊ pctã pctis nec dolẽt de pctis nec volũt reſtituere nec remittere iniurias nõ oȝ ipſos ↄfidẽ nec ſpare de dei mia. qm̃ ſicut eſt miſericors penitẽtibꝰ ita ẽ rigoroſus ipenitẽtibꝰ. intantũ ꝙ ſi ṽgo maria. oẽs angeli ⁊ oẽs ſancti orarent ꝓ vno pctõre ipenitẽte nihil a xp̄o obtierẽt. O iſte portator q̃t aias ducit ad iferuũ ſepeliẽdas. Jõ dicit ſcriptura. Ne dicas miſatio dñi magna eſt: multitudinis pctõꝝ meoꝝ miſerebitur. Mia eni ⁊ ira cito ab illo approximãt: ⁊ in pctõres reſpicit ira illiꝰ. Eccſi.v. Et iõ dicit papa in bullis indulgentiaꝝ ꝙ pñt abſolui a pctis ⁊c̃. niſi de illis qui [illegible] miſerũt ex ↄfidentia illiꝰ bulle. Jdẽ de alijs qui peccãt ſub ſpe diuine mie. Ecce q̃re ꝑcepit xp̄s portatoribꝰ vt ipſum deponerẽt anteq̃ ſuſcitarenſ. Eph.v. Surge qui dormis; ⁊ exurge a mortuis ⁊ illumiabit te xp̄s. ¶ Tertia q̃ſtio eſt ſuꝑ hoc ꝙ dicit thẽs. Deꝰ viſitauit plebeȝ ſuã. q̃rit de q̃ viſitatiõe loquiſ thẽa. Qm̃ i ſacra ſcriptura

iueniũſ tres nõbiles viſitatiões dĩ i hᵒ mũdo. pª ẽ ꝑterita. ſcõa pñs. 3ª futura. Pª fuit ꝺ miſericordia copioſa. ſcõa fuit de gr̃a ṽtuoſa. 3ª fiet ꝺ iuſticia rigoroſa. Pª fuit i xp̄i incarnatiõe. tũc venit ⁊ viſitauit iſtũ mũdũ illumiãdo: ipſm fructificãdo i oꝑibꝰ ſpũalibꝰ: ad iſtar ſolis q illumiat: calefacit: ⁊ fructificat. Sic de xp̄o q dĩ ſol iuſticie. Malachie.iiij. Vob timẽtibꝰ nomẽ meũ orieſ ſol iuſticie. Vñ ẽt dicit ṽgini marie. Felix nãq̃ es ſacra ⁊c̃. hic ſol iuſtificauit ⁊ illumiauit mũdũ radio ſue ꝑdicatiõis i fide catholica calefacit i charitate: ⁊ fecit fructificare meritorie. De iſta viſitatiõe auctas. Viſitauit nos oriẽs ex alto. Jllumiare his q i tenebris ⁊ i vmbra mortꝭ ſedẽt. Lu.i. De iſta dicit thẽ. Deꝰ viſitauit plebẽ ſuam. Scõa viſitatio ẽ pñs q̃libȝ die i ſacro altaris i q̃ vẽit ita realr ſicẽ vẽit i vtero mr̃is. Hec viſitatio ẽ ad iſtar medici: q vẽit ad viſitãdũ hoſpitale ifirmoꝝ ad curãdũ eos. ſic xp̄s i hoſpitale huiꝰ mũdi i q̃ ſt mlti ifirmi vẽit. Quidaȝ ifirmãſ i capite ꝑ ſuꝑbiã ⁊c̃. Jõ vẽit xp̄s medicꝰ ꝺ ſtudio ꝑadiſi ad viſitãdũ: ꝑcticãdũ ⁊ ad ſanãdũ aias ifirmas. Hãc viſitatõeȝ petebat dd di. Memẽto nr̃i dñe i bñplacito ppli tui. Viſita nos in ſalutari tuo. pſ.cv. De iſta põt dici thẽ. ꝺ pñti deꝰ viſitat plebẽ ſuã. Tertia viſitatio erit de iuſticia rigoroſa. ſ. i die iudicij. ad iſtar regis q vẽit ad viſitãdũ pplȝ ſuũ i ciuitatẽ inordinatã rebellẽ cũ magno exercitu gẽtiũ armoꝝ: ad exaltãdũ bonos: ⁊ ad hũiliãdũ malos. De iſta viſitatõe dic̃ ꝓpha. Jn die illa viſitabit dñs in gladio ſuo duro grãdi ⁊ forti. yſa.xxvij. Nõ i die illa. ſ. iudicij vlis viſitabit dñs i gladio ſuo quẽ portabit ñ i manu ſȝ i ore. Vñ ꝺ ore eiꝰ ꝓcedebat gladiꝰ ab vtraq̃ ꝑte acutꝰ: vt i ipſo ꝑcutiat gẽtes. Apoč.xix. Nõ ex vtraq̃ ꝑte acutꝰ: q̃ ſcidet corpꝰ ⁊ aiaȝ. Nõ qñ hõ moriſ i iudicio ꝑticlari ſolũ ꝑdit aiaȝ: ſȝ tũc ſcindet vtrãq̃ ꝑtẽ hois tã aiam q̃ corpꝰ. Ad dexterã ſcidet qñ dabit ſniaȝ ꝓ bonis dicẽſ. Venite ⁊c̃. Mat.xxv. Ad ſiniſtrã qñ dicet maſ. Diſcedite ⁊c̃. Nõ. i gladio ſuo duro q̃tũ ad ſniaȝ maloꝝ grãdi q̃tũ ad ſniam bonoꝝ. ⁊ forti q̃tũ ad duratiõeȝ glie ſiue pene. Vſ duro. ↄ. ſ. iudeos q hñt ꝓphetias ⁊ nõ credũt. ⁊ grãdi. ſ. ↄ agarenos q ſũt in magna mltitudie. ⁊ forti ↄ malos xp̄ianos. De iſta viſitatiõe põt dici de futuro. Deꝰ viſitabit.

¶ Feria.vi.pꝰ.iiij.dñicã.xl. Sermo vnicus.

Voce magna clamauit. Lazare veni foras. Jo.xi. Hodie legiſ euãgeliũ de ſuſcitatiõe lazari a xp̄o ſctã. de hᵒ erit ſmo nr̃. Sȝ pᵒ ſalutes ṽgo maria ⁊c̃. Voce mag̃ ⁊c̃. Scdm̃ euãgeliũ hodiernũ breuiſ ↄtinet tres cãs mirabiles de ſuſcitatiõe lazari. ¶ Pª cã hũanitꝰ retractiua. ¶ Scõa cauſa meritalis inductiua. ¶ Tertia cã ꝑncipaliſ effectiua. Et de iſta tertia dic̃ thẽ. Voce mag̃ clamauit. ſ. ieſus iꝑãdo dicẽs. Lazare veni foras. ¶ Pª cã hũanitus retractiua: ne. ſ. xp̄s facẽt iſtã ſuſcitationẽ lazari fuit timor apſoꝝ q timebãt ne lapidarẽſ i hierſm. ⁊ diſſuadebãt xp̄o ne iret bethaniã vbi lazarꝰ erat mortuꝰ q̃ eſt ꝓpe hierſm. Dic quõ terra ꝓmiſſiõis erat diuiſa i tres ꝓuincias. ſ. in ꝓuicia iudee: galilee: ⁊ ſamarie. Et in prouincia iudee xp̄s habebat multos inimicos ⁊ multotiẽs voluerũt eũ iterficere. eo ꝙ rephẽdebat pctã notoria ⁊ vicia phariſeoꝝ ⁊ ꝑncipũ ſac̃dotũ. ⁊ qñ ꝓbabat ſuã diuinitatẽ. ſȝ q̃ nõdũ venerat hora paſſiõis ſue nec erat tali morte moriturꝰ. iõ receſſit de ꝓuincia iudee ⁊ veniebat ad ꝓuiciã galilee vbi diligebaſ. Et iteri lazarus obijt i ꝓuincia iudee ꝑꝑ qᵒ dicit xp̄s apſis. Eamꝰ iteꝝ i iudeã. ꝺ q̃ apſi timẽtes dixerũt xp̄o. Rabbi nũc iudei q̃rebãt te lapidare ⁊ iteꝝ vadis illuc. Ecce hoc cã hũanitꝰ retractiua ſȝ idirecte. q̃ hũanũ ẽ timẽ mortẽ carnalẽ. Tũc xp̄s dixit eis quõ lazarꝰ coꝝ amicꝰ erat mortuꝰ. iõ volebat illuc ire. Et ↄ timorẽ illoꝝ dixit eis. Nõne.xij. hore ſũt diei. Si dicaſ. ⁊ quõ ẽ hᵒ ad ꝓpoᵐ. dico ꝙ multũ bñ ⁊ ſꝫ q̃ttuor itellectꝰ ſacre ſcripture. Pᵒ ſm̃ itellectũ lr̃alẽ qñ dixit xp̄s iſta ṽba erat equinoctiũ ṽnale. q̃ fuit paſſus.xxv. marcij. ⁊ eadẽ die fuerat ↄceptꝰ q̃ntadecima die ante ſuaȝ paſſionẽ xp̄s dixit iſta ṽba. Nõne.xij. ⁊c̃. ⁊ tũc ad lr̃aȝ dies hẽbat.xij. horas. q̃ſi vellet dicẽ xp̄s apſis vos debetꝭ cogitare ꝙ rancor ſiue mala volũtas iudeoꝝ ↄ me iaȝ ẽ mutata. q̃ ſicut dies ⁊ tp̄s mutaſ de hora in horaȝ. ita ẽt cor hois mutaſ. qm̃ gᵒ iaȝ tranſierũt ñ ſolũ.xij. hore ſȝ plures dies. iõ ⁊c̃. Hᵒ dixit xp̄s rephẽdẽdo malã opionẽ quã hẽbat ꝺ iudeis. qm̃ ꝺ ꝓximo ſꝑ dȝ hõ pſumẽ i meliorẽ ꝑtẽ iux̃ illꝺ. Lu.vi. Nolite iudicaſ ⁊ ñ iudicabimi. 2ª expõ. Nõne.xij. hore ⁊c̃. ẽ allegoricaſ. qñ dctm̃ vſ ſctm̃ expõiſ ꝺ hᵒ ꝙ dȝ hõ credẽ ſꝫ iſtã expõeȝ xp̄s dĩ dies. nõ qm̃ ſicẽ mãe ⁊ veſꝑe faciũt vnaȝ diẽ. iuxta illꝺ Geñ.i. Factũ ẽ veſꝑe ⁊ mane dies vnꝰ. ſi deꝰ ⁊ hõ faciũt vnaȝ ꝑſonaȝ xp̄i. Mane qᵒ eſt principiũ: ſic etiaȝ diuinitas eſt principiũ oiuȝ reꝝ. Ego ſuȝ principiũ qui loquor vobis. Jo.viij. xp̄s aũt veſpere ⁊ finis oium fuit inquantũ hõ. Qm̃

de⁹fecit.pᵃdie lumẽ.2ᵃ firmamẽtũ.3ᵃ plane-
tas.4ᵃſolẽ ⁊ ſtellas.qnta aues ⁊ piſces.ſexta
iumẽta.ſeptia fec̃ hoĩez.Qñ g° fili⁹ dei rece-
pit hũanitatẽ tũc fcm̃ ẽ veſpe ⁊ mãe dies vn⁹
i.de⁹⁊ hõ fcã ẽ vna pᵃ.Vñ cãtat eccl'ia.Qui
mane iũctũ veſpi diẽ vocari precipiſ.De iſto
dicebat dõ do pñ.Ordiatiõe tua pſeuerat di
es.Hec dies hʒ.xij.horas.ſ.apl'os.Lu.vi.Cũ
dies fact⁹ eẽt.ſ.chr's vocauit diſcipl'os ſuos ⁊
elegit.xij.ex ipſis.q̃s apl'os noiauit. hora pᵃ
fuit.ſ.petrus ⁊ ſic de alijs.vt ibidẽ pʒ i textu.
Qñ g°dixit.nõne.xij.hore.i.xij.apl'i ſunt diei
i.xp̃i.q.d.Sicͤ hoꝛ ñ dimittũt diẽ.ſ.naturalẽ.
nec dies horas.imo hore ſequũt diẽ iſſepabili
ter:ſic nec vos debet me dimittẽ nec ego voſ
qn vos õfẽdã.ſic fec̃ i nocte paſſiõis qñ dixit
iudeis.ſi me q̃rit.ſinite hos abire. Joã.xviij.
Ecce dies.i.xp̃s quõ õfẽdit horas.iõ dixit pa
tri.Pr̃ q̃s ↄdiſti mihi nõ pdidi ex eis quẽq̃.
Jo.xviij. Tertia expõ ẽ tropologica.i.moral'
ꝫ iſtã expoſitiõeʒ dies clara ẽ pnia.Rõ.qꝛ ſi
cut culpa dĩ nox obſcura.ita gr̃a ad quã vẽit
hõ p pniaʒ dr̃ dies.De h°auctas. Nox pceſ-
ſit:dies ãt appropinq̃bit.ad Ro.xiij. Hec di
es hʒ.xij.horas.ſ.xij.opa pnialia. pᵃ hora eſt
pctõꝝ cognitio q̃ſi hora.i.qꝛ tũc incipit clari
tas diei:⁊ gẽtes ſe mutuo cog°ſcũt. ſic i pctõ
rũ cognitiõe hõ ſeipſũ cognoſcit. 2ᵃ ẽ cordis
ↄtritio.3ᵃ emẽdãdi ꝓpoſitio. q̃rta occaſionũ
vitatio.qnta oꝛis ↄfeſſio.ſexta corporis affli-
ctio.ſeptia ſpũalis oꝛo.octaua elemoſynaruʒ
largitio.nona debitoꝝ reſtitutio. decia iniu-
riaꝝ remiſſio.vndecia fame repatio.duodeci
ma eucharíſtie cõio.De iſta g°die ⁊ horiſ di
xit chr's apl'is i euãgelio. Nõne.xij. hore ſũt i
die.ſ.pnie.q̃s vos teneꝶ ꝓuatis ⁊ facitis.iõ nõ
oꝫ vos timẽ de morte.q̃re ſubdit. Siq̃s ãbu-
lauerit i die nõ offẽdit.qꝛ lucẽ mũdi videt. ſi
aũt ãbulauerit i nocte: offẽdit.qꝛ lux.ſ.gr̃e ñ
ẽ i eo ⁊c̃.Quarta expoſitio ẽ anagogical'.ab
ana qđ ẽ ſurſuʒ:⁊ goge ductio: q̃ſi ſurſuʒ du-
ctio:qñ deiñ vl' ſcm̃ expõit deſperãdo. Et ꝫm
iſtã expoſitionẽ dies clara ẽ gl'ia celeſtis. rõ.
qꝛ ibi non eſt nox nec tenebꝛe nec obſcuritas
ignorãtie.imo qñ aĩa itrat padiſũ. ſtati deus
oñdit ſibi vnũ libꝝ in q̃ clare ſcit ⁊ videt oĩa.
Hic lib̃ vite ẽ xp̃s q hʒ duas cartas.ſ. diuitatꝫ
⁊ hũanitatꝫ.de iſto die gl'ie auctas i pſ̃.lxxxiij.
Melioꝛ ẽ dies vna i atrijs tuiſ ſup milia.Ex q̃
ſeqꝛ talis ↄcluſio ꝙ null⁹ ſctũs põt ſtare i pa-
radiſo niſi p vnã diẽ.Hec vita nr̃a hʒ multos
dies pp iterpoſitionẽ noctis:ſʒ i padiſo nulla
nox ẽ.ſʒ ſp ẽ dies clariſſima illuiata ſole iuſti

tie.Hec dies hʒ.xij.horas.i.xij. btitudines.ſ.
q̃ttuoꝛ aie:⁊ q̃ttuoꝛ corpis:q̃ttuoꝛ cõpoſiti. ꝓ
ma btitudo aie ẽ ſapia diuinoꝝ. ſcõa ſcia crea
turaꝝ.t̃tia memoꝛia pteritoꝝ.q̃rta leticia vni
uerſoꝝ. Pꝛia btitudo eſt corpis ipaſſibilitaſ.
ſcõa claritas. tertia ſubtilitas. q̃rta agilitas.
Pꝛia btitudo ↄpoſiti ſiue vite btẽ ẽ ↄcordia
gñal'.ſcõa abũdãtia vl'alis.t̃tia plena ſacietaſ
q̃rta certa ppetuitas.Erit dies vna q̃ nota eſt
dño.Zacha.xiiij.Vel ſi vis iux̃ ſcõaʒ expoſiti
onẽ allegoricã.Dic ꝙ dies clara eſt fides ca
tholica qñ eſt ſine erroꝛe:dubitatione:⁊ falſa
opiniõe.de q̃ apl's ad R[illegible]xiij. Nox pceſſit.ſ.
erroꝛis:tenebraꝝ:⁊ falſaꝝ opinionũ.dies aũt
appropinq̃bit.ſ.fidei catholice. Hec dies hʒ
xij.horas.ſ.xij.articl'os fidei ꝫ nũeꝝ.xij.aplo
rũ.q oẽs ſũt i credo i deũ. Pꝛia hora ẽ d mũ
di creatiõe.ibi Credo i deũ pr̃eʒ oipotẽtẽ ⁊c̃.
Iſtã horã neſciuerũt phĩ q poſuerũt mũdũ ab
etno.Scõa de filij dei etna gñatiõe.ibi ⁊ i ie-
ſuʒ xp̃ʒ filiũ ei⁹ vnicũ dñʒ nr̃ʒ:q generaꝶ a pr̃e
vt radi⁹ a ſole ⁊c̃. Tertia de filij dei icarnatio
ne.ibi.q ↄcept⁹ ẽ de ſpũſctõ.nat⁹ ex maria vir
gine.ad iſtar radij ſol' p feneſtrã vitreã trãſiẽ [
quã nõ rũpit.Quarta de xp̃i paſſiõe.ibi. paſ-
ſus ſub põtio pylato:crucifix⁹ moꝛtu⁹ ⁊ ſepul
t⁹:ne aliq ſibi credẽtes ⁊ obediẽtes paterẽt i
furca iferni.Quita d ſctõꝝ patꝝ libatiõe.ibi.
Deſcẽdit ad iferos.ſ.ad liberãdũ ſctõs pr̃eſ.
Sexta d xp̃i reſurrectiõe.ibi.t̃tia die reſurre-
xit a moꝛtuis.Septia de ei⁹ mirabili aſcẽſiõe
ibi. Aſcendit ad celos:ſedet a dexterã dei pa
tris oipotẽtis.Octaua d ei⁹ ad iudiciũ aduẽ
tu.ibi. Jnde vẽturus ẽ iudicare viuos ⁊ moꝛ
tuos.i.bonos ⁊ malos. Jnde vẽtur⁹.ſ. dexte
ra dei pr̃is.Nona de ſpũſcti ſpiratiõe q ꝓce-
dit a pr̃e ⁊ filio:ſicut caloꝛ a ſole ⁊ radio.ibi.
Credo in ſpm̃ ſctm̃.Decima de vniuerſali ec
cleſie auctate quã oʒ credẽ. qꝛ eccl'ia vniuer-
ſalis errare nõ põt i his q̃ fidei ſũt:dicẽte xp̃o
petro.Ego rogaui ꝓ te petre vt nõ deficiat fi
des tua.Lu.xxij. Hoc nõ dixit chr's petro in
quãtũ pſona pticularis:ſʒ inquãtũ erat papa
pſona cõis.ibi.Credo in ſanctã eccl'iaʒ catho
licam.i.vniuerſalẽ. Vndecima ẽ de ſacramẽ
toꝛũ ſctificatiõe:qbus ſacramẽtis aĩa ſctifica
tur.ibi ſanctoꝝ.ſ.ſacramẽtoꝝ cõionẽ:remiſſi-
onẽ pctõꝝ.Duodecima ẽ de vniuerſali oiuʒ
reſurrectione.ibi.Carnis reſurrectionẽ vitaʒ
eternã.Amẽ.Qñ g°xp̃s dic̃ apl'iſ. Nõne.xij.
hore ſunt diei.q.d.qd timetis vos moꝛtẽ tem
poꝛalẽ cũ ſitis foꝛti i fide.Sec⁹ de illis q mo
riunꝶ ſine fide ⁊ in erroꝛe.Jdeo dicit chꝛiſtus

Qui ambulat i die.ſ.fidei:ñ offẽdit.ſ.cadẽdo
i infernũ.Ecce quõ fuit remediũ ↄ caudã retra
ctiuã.Debꝫ hoĩb⁹ ↄſiliũ ꝙ dicãt q̃libʒ die. Cre
do.⁊ voſmetipſos tẽptate ſi eſtis i fide ipſi voſ
ꝓbate.ij.Coꝝ.vl.¶2ᵃ cã fuit meritalis ⁊ idu
ctiua:h°fuit charitas ſiue dilectio quã xp̃s hẽ
bat ad lazaꝝ diſcipulũ ſuũ ⁊ ad mariã ⁊ mar
thã ſoꝛoꝛes ei⁹ ⁊ ecõuerſo. Jõ traxerũt eũ ad
iſtar cãdele fumãtis. q̃ trahit ad ſe lumẽ alte
ri⁹ cãdele ꝓpinq̃:⁊ h⁹nãlit̃:qꝛ coꝛda coꝝ erãt
vt lucerna fumãs.iõ traxerũt illõ lumẽ.De q̃
Jo.i.Erat lux ṽa q̃ illu.oẽʒ ho.ve.i hũc mun
dũ ⁊c̃.ecce h°ẽ cã iductiua d q̃ euãgel'.ſic dic̃.
Venit itaq̃ꝫ ieſus i bethaniã:⁊ iuenit eũ q̃ttu
oꝛ dies iã in monumẽto hñtẽ:vſq̃ꝫ ⁊ turbauit
ſeipſ͞:⁊ ifremuit ſpũ:ſic faciũt hoĩes. ⁊ turba-
uit ſe.ſ.oñdẽdo triſtitiã i facie:⁊ fleuit:⁊ ñ ſo-
lũ ex paſſiõe marie ⁊ marthe:ſʒ ẽt ex ſuſcitati
one ipſi⁹ lazari quẽ educt⁹ erat de ſtatu ipecca
bilitaꝫ i q̃ erat ad ſtatũ peccabilitaſ.qm̃ i xp̃i
paſſiõe ẽt peccauit.qꝛ pdidit fidẽ de xp̃o.Ec-
ce cã iductiua q̃ dr̃ meritaſ.qꝛ dilectio lazari
⁊ ſoꝛoꝝ ei⁹ ad xp̃ʒ erat meritoꝛia.Moꝛalr̃ no
tãdũ ẽ h ꝙ i iſtis v̓bis cũ dr̃. Diligebat ieſus
marthã ⁊ ſoꝛoꝛẽ ei⁹ ⁊ lazaꝝ.iſinuaꝶ ꝙ tria gñ'a
pſonaꝝ diligũt a xp̃o p iſtas ſignificata. P°
pſonas pure ↄtinẽtes.2° pſonas digne peni-
tẽtes.3° pſonas iuſte ꝓſidẽtes. P° xp̃s dili-
git pſonas pure ↄtinẽtes.qđ oñdit ibi. dilige
bat ieſus marthã.q̃ ſp fuit v̓go pura ⁊ ↄtinẽſ.
Sũt tñ h notãdi tres g̃d⁹ ↄtinẽtie. Pꝛim⁹ ẽ
ↄiugal' q ẽ int̃ viꝝ ⁊ vxoꝛẽ ꝓuãtes modũ ⁊ fi-
delitatẽ ſibĩuicẽ.iõ dicit paul'⁹. Honoꝛabi-
le ↄnubiũ i oĩb⁹ ꝓuãdo modũ ⁊ thoꝛ⁹ imacula
tus.ſ.ꝓuãdo fidẽ. Foꝛnicatoꝛes.n. ⁊ adult'os
iudicabit dñs.ad Heb.vl. Scõs g̃dus ẽ ↄti-
nẽtie vidualis:⁊ iſta ẽ melioꝛ qñ cauet vidua
ab illo actu.qꝛ deuſ nõ vult niſi int̃ viꝝ ⁊ vxo
rẽ.Vñ apl's.Hec ẽ volũtas dĩ ſctificatio vr̃a
vt abſtineaꝶ vos a foꝛnicatione.ij.Theſſa.iiij.
Terti⁹ g̃dus ẽ puritas v̓ginalis ⁊ ẽ melioꝛ ali-
is.q̃ ẽ nũq̃ ſenſiſſe illõ op⁹ nec coꝛde õſiderã
do:nec oꝛe loq̃ndo:nec ope tãgẽdo ⁊c̃. Et in
iſto g̃du erat martha.iõ tãtũ diligebaꝶ a xp̃o
De his tribus g̃dib⁹ dicit Beda. Bona eſt
caſtitas ↄiugal':melioꝛ vidualis:ſʒ optia puri
tas v̓ginalis.Scõo dñs diligit pſõas penitẽ
tes:qđ oñdit ibi.Diligebat ieſus mariã mag
dalenã que fuit penitẽs.quã dñs xp̃s dilexit
magis poſt pniaʒ q̃ʒ añ.iux̃ pabolã.Luc̃.xv.
Quis ex vob̃ hʒ cẽtũ oues ⁊ ſi pdiderit vnaʒ
ex illis nõne dimittit nonagitanouẽ in deſerto
⁊ vadit ad illã q̃ pierat donec inueniat eã.⁊ cũ

inuenerit iponit i humeros ſuos gaudẽs:⁊ ve-
niẽs ad domũ ↄuocat amicos ⁊ vicinos ſuoſ
dicẽs illis.Cõgratulami mihi qꝛ iueni ouem
quã pdiderã:dico vobis. ita gaudiũ erit ſup
vno pctõꝛe pniaʒ agẽte ⁊c̃. Nõ ipoſuit hume
ris.⁊ h° qñ in humeris poꝛtabat crucẽ:tũc fa
ctus ẽ ꝓncipat⁹ ei⁹ ſup hũerũ ei⁹.yſa.ix. Ter-
tio diligebat de⁹ pſõas iuſte ꝓſidẽtes. qđ oñ-
dit ibi. Diligebat ieſus lazaꝝ. q fuit ꝓſidẽs ⁊
dñs itie ptis ciuitatꝫ hierl'ʒ.Dic qnõ dñi ⁊ ꝓla
ti diligunꝶ a dño qñ intrãt p poꝛtã. Scõo qñ
viuũt honeſte poſtq̃ʒ ſũt itus:⁊ curãt plus de
aiab⁹ q̃ʒ redditibus.Tertio qñ diuidũt reddi
tus in tres ptes:ꝓ ſe ꝓ familia:⁊ ꝓ egenis:ta
les ſũt iuſte ꝓſidẽtes.ſec⁹ de illis q nõ itrãt p
poꝛtã:ſʒ ſaltãt p rapinã ⁊ ſimoniã. Dñi autẽ
tpales ſolũ ꝓcipiẽdo iuſtitiã ⁊ dãdo elemoſy
nã pñt ſaluari.qm̃ i iudicio ñ q̃ret xp̃s a dñis
tpalib⁹ ſi dixerũt horas:ſi ieiunauerũt.ſʒ q̃ret
ab eis ſi fecerũt iuſtitiã de criminoſis.ſi ↄſer-
uauerũt ppl'ʒ in pace.ſi coꝛrexerũt pctã noto
ria.Sʒ multiſ dñis accidit vetulo q cooꝑuit
ſe de ſcuto:nõ tñ ab illa pte vñ ſagittabaꝶ.ſed
ab alia:ſic multi dñi ponũt ſcutũ deuotiõis ſi
bi ſʒ nõ in illa pte vñ veniũt ſagitte rephẽſio
nis.Qui dicũt horas:audiũt miſſas multas:
ſʒ nõ curãt de iuſtitia ⁊ pace nec de coꝛrectio
ne pctõꝝ a xp̃o:cũ tñ ſint de h° rephẽſiui.De
dilectiõe ad bonos dños.aucto. Coꝛ meũ di
ligit ꝓncipes.Judic̃.v.¶Tertia cã ſuſcitati-
onis lazari ꝓncipalit̃ effectiua fuit xp̃i ptãs ⁊
auctas:eius ꝓceptũ ⁊ impiũ de q̃ thẽa. Vo-
ce mag̃ clamauit.lazare veni foꝛas. Dic hy-
ſtoꝛiã euãgelij ab illo.Jeſus venit ad monu-
mẽtũ qđ erat ſpelũca.⁊ lapis ſuppoſituſ erat
⁊c̃.vſq̃ꝫ in finẽ.Jn hac ſuſcitatiõe lazari xp̃us
ꝓuabat q̃nq̃ꝫ cerimõias. Pꝛima fuit qñ fecit
apiri ſepulchꝛũ.di. Tollite lapidem:cui dixit
martha.Dñe iã fetet.q̃driduanus eſt:totalit̃
ſcaturiʒat de v̓mibus.Ad quã xp̃s dixit. Nõ
ne dixi tibi.ſi credideris videb̃ mirabilia dĩ.
Scõa cerimõia qñ ieſus eleuauit oculos ver
ſus celũ ⁊ dixit. Pr̃ gr̃as ago tibi qm̃ audiſti
me.ego aũt ſciebã qꝛ ſemp me audis ſed ꝓpt̃
populũ q circũſtat dixi vt credãt qꝛ tu me mi
ſiſti.inq̃ʒtũ hõ ẽ minoꝛ pr̃e.iõ oꝛabat. qꝛ inq̃-
tũ deus non opoꝛtebat. Tertia cerimonia:ꝙ
voce mag̃ clamauit.Lazare veni foꝛas: ⁊ nõ
loq̃baꝶ coꝛpi coꝛrupto qꝛ nihil audiebat: ſed
loq̃baꝶ aie in limbo ſctõꝝ patrum exiſtẽti:vt
credit qꝛ ſctũs hõ erat: ⁊ ſtatiʒ prodijt foꝛas.
Quarta cerimõia qñ dixit. Soluite eũ. quia
erat ligat⁹ iſtitis manib⁹ ⁊ pedib⁹ ꝫ moꝛẽ iu-

deoꝝ.Quīta cerimōia dū dixit. Sinite eum
abire. Multi gͦ ex iudeis q viderāt q̄ fecit ie
ſus crediderūt in eū.Quidā āt ex ipſis abie-
rūt ad phariſeos ⁊ dixerunt eis q̄ fecit ieſus.
Moraliť in eis qnqȝ cerimōijs oñdit xp̄s q̄li
ter ſuſcitādus ē pctōꝛ de morte culpe ad vitā
gr̄e ꝑ pniā. Pͦ monumētū dȝ apiri.ibi. Tol
lite lapidē ⁊c̄. In ſacra ſcptura corp⁹ pctōꝛis
dr̄ eē monumētū. Rō:qꝛ ad ex̄ ē pulchꝛuȝ ⁊
depictū ad iſtar monumēti: ſȝ ab itra ē turpe
⁊ fetidū ⁊ plenū corruptiōe: i q̄ iacet mortua
aīa.iō dicit xp̄s pctōꝛib⁹.ve vob̄ q ſiles eſtiſ ſe
pulchꝛis dealbatiſ q̄ a foris apparent hoibus
ſpecioſa.int⁹ aūt plena ſunt oſſib⁹ mortuoꝝ ⁊
oī ſpurcicia.Mat.xxiij. Dic h̄ pͦ de religio-
ſis q ad ex̄ portāt habitū honeſtatiſ:ſȝ int⁹ ple
ni ſūt oī dolo.Itē de p̄ſbyt̄is:ad ex̄ portāt ſup
pellicū albū:ſȝ itra ē corruptibilitas.Idē de
laycis tā viris q̄ mulierib⁹. Pm gͦ fiendū ſi
mortu⁹.ſ.ſpūs dȝ ſuſcitari ē apire ſepulchꝛū:
qd̄ fit in oꝛis ꝯfeſſiōe.ſ.tollē lapidē magnū ⁊
durū verecūdie.Q āt ſūt q nolūt iſtū lapidē
āmouē nec ſepulchꝛū apire ad clare ꝯfitēdū
pctā:ſȝ volūt palliare pctā:vt mulieres.ideo
plures dānanť ex hͦ.Ecce q̄re xp̄s dixit.Tol
lite lapidē. Rn̄dit martha.Dn̄e iā fetet:qua
driduan⁹ ē peccauit cogitatiōe:locutiōe:ope
⁊ omiſſiōe:⁊ tātus exibat fetoꝛ q̄ oēs claude
bāt ſibi naſū:niſi xp̄s q ſtabat ac ſi nihil ſen-
tiret.In quo iſtruūtur ꝯfeſſores.q̄ qñ audiūt
pctā fetida ⁊ ḡuia nō oñdant faſtidiū nec ex
puēdo nec ſuſpirādo ne pctōꝛ verecūdeť ⁊ ñ
audeat dicē pctā dicēdo qd facēt ſi dicerē ali
q̄ pctā maioꝛa.ſȝ dȝ audire patienť ⁊ coopire
faciē ⁊ ipȝ aiare vt dicat pctā ⁊ nō verecundeť.
Iō dič ſcptura ꝯfeſſoꝛi.Deut.xxiij. Nō abo-
minaberis idumeū.i.pctōꝛē ⁊ ſāguinolētū. qꝛ
frať tu⁹ ē.nec egyptiū.i.pctōꝛē tenebꝛoſuȝ.qa
ēt fuit pctōꝛ.iō apſus.Debem⁹ nos firmioreſ
ibecillitates infirmoꝝ ſuſtinē. ad Ro.xv.Et
de illis q ꝯfitenť pctā coꝝ clare pōt dici illd̄.
ſepulchꝛū patēs ē guttur coꝝ.pſ̄.v. Scd̄a ce
rimonia fuit qñ xp̄us poſt apertionē ſepulchꝛi
oꝛauit.in q̊ oñdit q̄ facta ꝯfeſſione ꝯfeſſoꝛ dȝ
oꝛare dicēdo.Miſereať tui oīpſ de⁹ ⁊c̄. Abſolu
tionē ⁊c̄.Dn̄s ieſ⁹ xp̄s ⁊c̄.⁊ ſic coꝛ pctōꝛis di
ſponiť ad ꝯtritionē ⁊ ad bonū ꝓpoſitū abſti
nēdo a pctis.Jaco.v.Cōfitemi alťutruȝ pctā
vr̄a.ſ.layci p̄ſbyt̄is.⁊ oꝛate ꝓ inuicē vt ſalue-
mi. Tertio clamauit xp̄s voce mag̃. Lazare
veni foras ex̄ monumētū:q̄tū ad corp⁹. ⁊ ex
tra iſernū q̄tū ad aiaȝ. Sic pctōꝛ ad vocē cō
feſſoꝛis pniaȝ iniūgētis dȝ exire foraſ extra di
mittēdo pctā.qꝛ aľs nō eſt abſoluēdus ⁊ aīa
exit ex̄ iſernū cui obligať ꝑ culpā ſi ſuat peni
tētiā.aľs nō.vñ Lu.xiij.Dico vobis niſi peni
tētiā habueritis oēs ſimul ꝑibitiſ.Quarta ce
rimōia.xp̄s dixit.Soluite eū.Hec locutio fit
a ꝯfeſſoꝛe qñ abſoluit pctōꝛē:dicēdo. Aucto-
te dñi nr̄i ieſu xp̄i ⁊ nobis cōmiſſa ego te ab-
ſoluo ⁊c̄.vñ de hac ſolutōe dr̄ ꝯfeſſoꝛib⁹.Qd̄
cūqȝ ſolueritiſ ſup terrā.ſ.vos ꝯfeſſores:erit ſo
lutū ⁊ in ceľ.⁊ qd̄cūqȝ ligaueritiſ ſup terrā erit
ligatū ⁊ i ceľ.Mat.xvi. Hec ligatio ē iniun-
ctio pnie.Quinta cerimōia. Sinite eū abire
ſic.ſ.ſi penitēs nō p̄t portare magnaȝ pniam
date ei paruā.qꝛ meli⁹ ē cū pua pnia remitte
re ad purgatoꝛiū q̄ cū magna ad iſernū.⁊ h̄
dr̄ ꝯ illos ꝯfeſſores q nimis magnā pniaȝ in-
iūgūt.de qb⁹ dr̄ Mat.xxiij.Alligāt onera gͣ
uia ⁊ iportabilia humeris hoiuȝ. Pōt ēt aliť
itelligi ſic. Multi ſūt ſoluti a ꝯfeſſoꝛe ⁊ a vin
culis pctōꝝ q ñ ſinunť abire vt ꝯpleāt pniaȝ.
qꝛ vir ipedit vxoꝛē ⁊ ecōuerſo:ſoci⁹ ſociū ⁊ pr̄
filiū ⁊ ecōuerſo.null⁹ dȝ ipedire pniaȝ alteri⁹
niſi forte eēt p̄iudicatiua.qb⁹ dixit xp̄s.Ve q
claudiť regnū celoꝝ an̄ hoies:vos nō itratiſ:
nec itroeuntes ſinitis intrare. Mat.xxiij.

¶ Sabbato poſt.iiij.dñicā.xl. Ser.vnicus.

Nemo apprehēdit euȝ qꝛ nōduȝ
venerat hora ei⁹.Jo.viij.Sāctum
euāgeliū hodiernū ꝯtinet vnā ma
gnā diſputationē quā habuit xp̄s cū iudeis i
q̄ xp̄s poſuit verā ꝯcluſionē.Cōtra quā iudei
arguūt ꝑ ꝯdictionē:explicāt ꝑ iuaſionē volē
tes xp̄ȝ cape.Sȝ dicit thema q̄ nemo appre-
hēdit eū ⁊c̄.Dico pͦ q̄ in dicta diſputatione
xp̄s poſuit verā ꝯcluſionē dicens corā pplo.
Ego ſuȝ lux mūdi:q ſequiť me nō ābulat i te-
nebꝛis ſȝ hēbit lumē vite.Hec ꝯcluſio hȝ treſ
ptes:ſȝ q̄ xp̄s in dicta ꝯcluſiōe ponit tres ex
cellētias legiſ euāgelice ſupꝛa legē moſaycā.
ſcilȝ.¶ In generalitate.¶ In claritate.¶ Et
in vtilitate.¶ Prima excellētia legis euāge
lice ē in generalitate ſiue vniuerſalitate. qm̄
lex moyſi ꝑticularis fuit.qꝛ ſolū fuit data ꝑti
culari ⁊ certo pplo.ſ.filijs iſrľ. qꝛ alie gentes
mūdi non obligabanť ad dictā legē nec pec
cabāt nō ſuādo illā legē. Rō qꝛ illa lex fuit
ſoluȝ data illi pplo exquo de⁹ ꝓmiſit abrahe
iſaac ⁊ iacob q̄ meſſias iquātū hō deſcēderet
ab eis.⁊ gͦ illā generationē voluit p̄uilegia-
re:oꝛdinare iſtruere ⁊ iſoꝛmare.Iō dedit eis
p̄cepta cerimonialia vt eſſent bñ oꝛdinati er-
ga primuȝ ⁊ iudicialia ⁊ moralia:vt eēnt bñ

diſpoſiti erga deū ⁊ ſeipſos.Iō dd̄ dicit.Qui
annūciat v̄bū ſuū iacob:iuſtitia ⁊ iudicia ſua
iſrael.Nō v̄bū illud.de quo Jo.i.Verbū ca-
ro factū eſt:⁊ iuſtitias ⁊ iudicia ſua iſrľ.ſ.po-
pulo iudayco.Nō fecit taliť oī natiōi:⁊ iudi-
cia ſua nō manifeſtauit eis alijs.ſ.iudeis.pſ̄.
cxlvij.Ecce hec ꝑticularitas illius ppli. Sed
lex euāgelica generalis ē vniuerſalis:qꝛ oīb⁹
populis gētib⁹ ⁊ nationib⁹ data eſt. Nā licet
xp̄s iquātuȝ hō eēt naſcitur⁹ de illo pplo iſrľ:
tñ veniebat ad ſaluādū nō ſolū populū iude
oꝝ:ſȝ oēs ſibi obediētes ⁊ credētes intantū
q̄ data lege euāgelica nullus pōt ſaluus fieri
niſi in iſta lege:cū tñ multi ſine lege moſayca
ſaluarenť.vt pȝ de Job ⁊ multiſ alijs. De hac
generalitate legis euāgelice dixit de⁹ prī filio.
Paꝝ ē vt ſis mihi ſeru⁹ ad ſuſcitādū trib⁹ ia-
cob ⁊ feces iſrľ cōuertēdas.Ecce dedi te i lu-
cē gētiū vt ſis ſalus mea vſqȝ ad extremū ter
re.Yſa.xlix.Hāc excellētiā generalitatiſ tāgit
xp̄s cū dicit.Ego ſuȝ lux mūdi:nō ſolū vnius
ppli ⁊ vni⁹ t̄re.ſ.ꝓmiſſiōis:ſȝ toti⁹ mūdi.Jo.
i.Erat lux vera q̄ illumiat oēm hoiem ⁊c̄.Sȝ
moyſes poterat dicē.Ego ſuȝ lux hui⁹ popli.
¶ Scd̄a excellētia legis euangelice ſupꝛa le
gē moyſi ē claritaſ.lex moyſi obſcura erat.qꝛ
nihil oñdebat clare de deo: niſi q̄ erat vnus
de⁹.qꝛ hoc etiā ph̄i oñderūt nālit̄. Sȝ de tri-
nitate ꝑſonaꝝ ⁊ de icarnatiōe v̄bi ⁊ huiuſmo
di obſcure ⁊ figuratiue loqbať. Idē de xp̄i
paſſiōe ⁊ reſurrectiōe quā obſcuritatē figura
uit moyſes.Exo.xxxiiij.q̄ moyſes deſcēdit de
mōte ⁊ portās duas tabulas preceptoꝝ.vbi
dicit text⁹ q̄ facies ipſius moyſi apparuit coꝛ
nuta ex duob⁹ radijs luminis ꝑꝑ qd̄ moyſes
habuit velare faciē ſuaȝ.⁊ facie coopta moy-
ſes publicauit legē ſignificās q̄ totū erat ob
ſcurū ⁊ figuratiuū.Iō dicit Dd̄.Neſcierūt.ſ.
ſecreta ad xp̄i diuinitatē ꝑtinētia: nec intelle
xerunt.ſ.ſecreta humanitatis xp̄i:in tenebꝛis
ambulāt.pſ̄.lxxxi.Sȝ lex euāgelica clare lo-
quiť.⁊ dicit q̄ ille de⁹ vnus eſt tres ꝑſone rea
liť diſtincte.i.Jo.v.Tres ſunt q dāt teſtimo-
niū in celo pr̄:v̄bū:⁊ ſpūſſanct⁹.⁊ hij treſ vnū
ſūt.Itē clare dicit q̄ ꝑſona filij fuit icarnata.
ad Gal.iiij.dicit apſ̄s. At vbi venit plenitu
do tp̄is miſit de⁹ filiū ſuū factū ex muliere fa
ctū ſub lege vt eoſ q ſub lege erāt redimeret.
Idē de paſſiōe reſurrectione aſcenſione ⁊ de
ſacramēto altaris clare dicit.Caro mea vere
eſt cibus ⁊ ſanguis me⁹ vere eſt pot⁹.Jo.vi.
De iſta claritate dicebat xp̄s in ſecūda parte
cōcluſionis.Qui ſequiť me ſcȝ tenēdo legeȝ
euāgelicā nō ābulat in tenebꝛis:ſicut ppls iu
dayc⁹.Et fuit cōpleta ꝓphia.Yſa.ix.Ppls q
ābulabat i tenebꝛis vidit lucē magnā.ſ.legis
euāgelice q̄ illuminat totū mūdū.¶ Tertia
excellētia legis euāgelice ē vtilitatis quaȝ.ſ.
dat tenētib⁹ ⁊ ſuantib⁹ eā.qꝛ lex moyſi dabat
ſuātib⁹ eā ſolū vtilitatē tꝑalē ⁊ t̄renā.qꝛ nul-
lā ꝓmiſſionē iueniesiſ i ipſa de gl̄ia ꝑadiſi.ſed
oēs ꝓmiſſiōes ſūt de iſto mūdo. vt pȝ Deut.
xxij.ad lōgū ⁊ Yſa.i.Si volueritis ⁊ audieritiſ
me:bona t̄re comedeť.Sȝ lex euāgelica ñ ꝓ-
mittit t̄rā.imo dič vt deſpiciam⁹ ea q̄ nō cure
mus de honoꝛib⁹:diuitijs nec delitijs. qꝛ ñ ſūt
niſi fum⁹.Sȝ ꝓmittit gl̄iaȝ celeſtē oīb⁹ gene
rib⁹ ꝑſonaꝝ. Pͦ pueris baptizatis inocētib⁹
qꝛ nōdū fecerūt aliqd̄ pctm̄ di.Sinite paruu
los venire ad me:qꝛ taliū eſt regnū celoꝛum.
Mat.xix.Scd̄o adultis ſi volūt ſeruare obe
diētiā.dicēs.Qui facit volūtatē prīs mei hic
itrabit i regnū celoꝝ.Mat.vij. Tertio pctō-
rib⁹ q volūt facē pniaȝ di. Pniam agite: ap-
propinq̄bit eni regnū celoꝝ.Mat.iiij.Quar
to moꝛētib⁹ ꝓ iuſtitia manu tenēda dicens.
Bti q ꝑſecutionē patiunť ꝑꝑ iuſtitiā.qm̄ ip-
ſoꝝ ē regnū celoꝝ.Mat.v.Quito diuitibus
ſi volūt facē opa miſericoꝛdie dicens.Beati
miſericoꝛdes qm̄ ipſi miam cōſequentur ⁊c̄.
Mat.v.Sexto paupibus ſi volūt hr̄e patiē
tiā dicēs.Bti paupes ſpū qm̄ ipſoꝝ ē regnū
celoꝝ.Mat.v.Septimo caſte viuentib⁹ amo
re xp̄i dicēs.Sūt eunuchi qui caſtrauerūt ſe.
ſ.gladio diſcretionis ſcindēdo occaſiōes pec
catoꝝ familiaritates ⁊ opoꝛtunitates:abſcin
dēdo a delitijs carnalib⁹ cibi ⁊ potus ⁊ alio-
rū.Mat.xix.Octaua oīb⁹ viuentib⁹ iuſte di-
cēs.Nolite timere puſillus grex qm̄ placuit
prī vr̄o dare vob̄ regnū.Luc.xij.De hac vti
litate dicit xp̄s in tertia ꝑte cōcluſiōis de illo
q ſeruat legē euāgelicā q̄ habebit lumē vite
ſ.eterne gl̄ie:de q̄ dd̄.qm̄ apd̄ te eſt fons vite
vt.ſ.eſſentia diuina que eſt fons vite: ⁊ in lu-
mine tuo.ſ.legis euāgelice videbimus lumē
ſ.gloꝛiā.pſ̄.xxxv.Popul⁹ aūt ſimplex gratio
ſe audiebat ⁊ recipiebat doctrinā xp̄i.ſed do
ctores ⁊ phariſei cū ſpū cōtradictiōis argue
runt ꝑ cōtradictione cōtra cōcluſionē xp̄i di
centes.Tu teſtimoniū de teipſo ꝑhibes teſti-
moniū tuū nō eſt verū. Hoc argumētū fun-
datur in iudicio humano in quo nō creditur
homini loquēti pꝛo ſe.ſed bene loquenti con
tra ſe:vt qñ reus dicit.ego occidi eū ⁊c̄. Tūc
iudex dicit.De oꝛe tuo te iudico. ſerue neq̄.
Luc.xix.De hoc habetur.ij. Reg.i. vbi le-

gitur de morte ſaul ꝗ ipegit i enſe ⁊c̃. Qð vi-
dẽs ꝗdã volẽs cõplacẽ ⁊ adulari. Dauid. cui
ſaul inimicabaꝛ vt hẽret ab ipo aliqd. venit ad
dd. dicẽs ſibi ꝙ rex ſaul erat mortu⁹. Cui di-
dd. dicẽs ſibi ꝙ rex ſaul erat mortu⁹. Cui di-
xit dd. Quõ hᵒ ſcis. Rñdit ille: qꝛ ego occi-
di eũ. Ad quẽ. Dauid. Quare ñ timuiſti mit
tere manũ tuã i xp̃z dñi. Os.n.tuũ locutũ ẽ
aduerſuz te. ⁊ fecit illũ occidẽ. qꝛ ipſe loq̃baꝛ
ꝯ ſe iõ dauid credidit: ⁊ ꝯ eũ ſniaz ꝓtulit. Sz
in iudicio diuino. ſ. ꝯfeſſiõe iudex. ſ. ꝯfeſſoꝛ teneꝛ
credẽ pctõꝛi loq̃nti ꝓ ſe ⁊ ꝯ ſe. qð nõ fit in iu-
dicio hũano niſi ſolũ loquẽtibus ꝯ ſe. Jõ do-
ctores illi arguendo ꝯ xp̃m dixerũt. Tu de
teipſo teſtimoniũ ꝑhibes. ſ. i iudicio humano
⁊ hoc iõ dixerũt qꝛ ipi erãt iudices. q.d. Si di
xiſſes ꝯ te nos credidiſſem⁹ tibi: ſꝫ qꝛ dicis ꝓ
te i fauorẽ tui: iõ teſtimoniũ nõ ẽ veꝝ. Ad iſtõ
argumẽtũ xp̃s rñdit ꝓbãdo triplicit̃ teſtimo
niũ eſſe veꝝ. Pꝛiᵒ qꝛ ſibi ſoli ⁊ nulli alteri ꝑti
nebat dare teſtimoniũ de ſeipo. qꝛ qñ de⁹ anti
q̃tus mittebat aliquẽ ꝓphaz de⁹ ſecrete ap-
parebat ſibi dicẽs ꝙ iret ad talẽ locũ. Quis
ꝗᵒ põt de hᵒ facẽ teſtimoniũ niſi ipemet ꝓphe
ta dicẽs. Ego ſum nũcius dei. Sic ſi rex in ca
mera ſua ſecrete faceret aliquẽ gubernatorẽ
huiꝰ ciuitatis dãdo ſibi plenaz ꝑtãtẽ ⁊ lr̃am.
Qñ gᵒ gubernatoꝛ teſtificareꝛ ð ſe dicẽs. ego
ſũ gubnatoꝛ. ecce hec lr̃a regis ſuo ſigillo ſi-
gnita: opoꝛtẽt ſibi credẽ. Et ita fec̃ ioã. bapti
ſta cui dñs ſecrete cõmiſit officiũ ꝑdicatiõis
⁊ baptiſmi regis meſſie. de q̃ ipemet dabat te
ſtimoniũ ð ſe di. Qui miſit me baptizare. ille
mihi dixit. ſup quẽ videris ſpm̃ deſcendẽtẽ ⁊
manẽtẽ. hic ẽ ꝗ baptizat i ſpũ ſctõ. Et ego vi-
di ⁊ teſtimoniũ ꝑhibui. Jo.i. oñdẽs lr̃az nũ-
cij⁹ di. Ego vox clamãtis i deſerto. Sz quõ ꝓ
bauit ioãnes ꝙ iſta lr̃a eẽt ð ſe. ⁊ q̃ ſigillo eẽt
ſigillata. Rñdeo ex euidẽtia facti qꝛ nũq̃ fu
it aliqs ꝗ ꝑdicaret i deſerto niſi ipe. Jdẽ dico
de ieſu xp̃o quẽ de⁹ pr̃ miſit ad dãdã legem
euãgelicã nouã quẽ de⁹ pr̃ ſecrete i aula vte-
ri v̓ginalis fecit redẽptorẽ ⁊ legiſlatorẽ. De
hᵒ fecerat iã lr̃as ⁊ iſtrumẽta ipos. ſ. ꝓphas.
Auctas. Huic oẽs ꝓphete teſtimoniũ perhi
bẽt. Actuũ.x. Sigillũ vita ſua ſctiſſimã ⁊ do-
ctrina altiſſima ⁊ miracula a dei potẽtia fctã.
Jõ opoꝛtebat ꝙ ipſemet teſtimoniũ daret qꝛ
nullus ali⁹ hᵒ ſciebat. Jõ dicebat ipſe ſi ꝓ qꝛ.
Si ego teſtimoniũ perhibeo de meipſo: teſti
moniũ meũ veꝝ ẽ: qꝛ ſcio vñ veni ⁊ q̃ vado.
Scðo ꝓbat xp̃s teſtimoniũ ſuũ veꝝ eſſe ex
malo iudicio ipoꝝ iudeoꝝ ꝗ iudicabãt ð xp̃o
ſꝫ carnẽ. Judei ãt ex vna ꝑte cogitabãt diuã
⁊ ſũmã excellẽtiã regis meſſie ⁊ potẽtiã. De
hᵒ dð. Et dñabiꝛ a mari vſq; ad mare: ⁊ a flu-
mine vſq; ad terminos oꝛbis terraꝝ. pſ̃. lxxi.
Jtẽ Dañ. vij. Dedit ei ꝑtãtẽ honoꝛẽ ⁊ regnũ
⁊ ois ꝑpl̃s trib⁹ ⁊ ligue ſuiẽt ei. Ptãs eius
ptãs eĩna q̃ nõ auferet. ⁊ regnũ ei⁹ qð ñ cozũ
peꝛ. Sz hᵒ itelligiꝛ ſpũalr̃ de ſctitate. qꝛ xp̃s
dixit pylato. Regnũ meũ nõ ẽ de hᵒ mũdo.
Jo. xviij. Et illð regnũ itelligiꝛ p⁹ diẽ iudicij.
Et ex alia ꝑte cogitabãt de xp̃o cui⁹ fili⁹ erat
qꝛ vt putabaꝛ fili⁹. Joſeph ⁊ paupis virginiſ.
Marie. ꝑꝑ qð iudei ipz deſpiciebãt: iõ dixit
xp̃s eis. Uos ſꝫ carnẽ iudicat̃ꝭ. ego ãt nõ iu-
dico quẽq; ſꝫ carnẽ. imo minores ſm̃ carnẽ
multũ exaltabat i veteri teſtõ. vt pꝫ de iacob
ſuo ⁊ paſtoꝛe laban. ⁊ ð Moyſe paſtoꝛe ouiũ
quẽ fecit ducẽ ꝑpl̃i iſrl̃. Jtẽ de Dauid paſto
re ꝗ fuit minim⁹ iter fr̃es ſuos: quẽ exaltauit
ſup oẽs fr̃es ſuos i regẽ. i. Regũ. xvi. Jtez de
amos paſtoꝛe quẽ exaltauit i ꝓphetã. Jtẽ de
nouo teſtõ. quot doctores ⁊ magr̃i lr̃ati erãt
diſcipuli ſui: ⁊ nullũ ipoꝝ exaltauit niſi petrũ
piſcatoꝛẽ quẽ ꝯſtituit vicariũ ſuũ. Jtẽ de pau
lo tã magno ꝑſecutoꝛe eccl̃ie quẽ exaltauit ⁊
fecit fidelẽ ꝑdicatoꝛẽ. Ecce q̃re dicit. Uos ſꝫ
carnẽ iudicatis: ego nõ iudico quẽq;. et ſi iu-
dico ego: iudiciũ meũ veꝝ ẽ. ego ſum ꝗ teſti-
moniũ ꝑhibeo de meipſo: ⁊ teſtimoniũ ꝑhi-
bet de me ꝗ miſit me pr̃. Jõ apl̃s. Uidete vo
cationẽ vr̃az: qꝛ nõ multi ſapiẽtes ſꝫ carneꝫ
nõ multi potẽtes: nõ multi nobiles: ſꝫ q̃ ſtul-
ta ſũt mũdi elegit de⁹ vt cõfundat ſapiẽtes: ⁊
ifirma mũdi elegit deus vt cõfundat foꝛtia: ⁊
ignobilia mũdi ⁊ cõtẽptibilia elegit de⁹: ⁊ ea
q̃ nõ ſũt. ſ. in reputatiõe. pᵃ. Coꝝ. i. Morali-
ter hic hñt doctrinã iudices ne iudicẽt ſꝫ car
nẽ cogitãtes ꝙ ille ẽ pr̃ vel mr̃: ſoꝛoꝛ vel fra-
ter: ⁊ ꝙ in ſuis iudicijs deuz hẽbãt obiectaliꝛ
preſentẽ. ſ. iudicãdo iuſtũ iudiciuz ⁊ veꝝ. Jõ
dauid dicit. Si v̓e vtiq; iuſticiã loq̃mini. ſ. le-
gẽdo vel diſputãdo leges vel canones cõſue
tudines ⁊ ꝑuilegia recte iudicate. ſ. in opere
vt ſi iuſticia ẽ ꝓ iudeo vel agareno vel pau-
pere nõ iudicetis ꝓ matre vel pr̃e vel amico.
Jõ de bono iudice dꝛ. yſa. xi. Nõ ſm̃ viſionẽ
oculoꝝ iudicabit. Jõ dic̃ rex. Joſaphat ſuis
iudicib⁹. Uidete q̃d faciatis. Nõ eni hois iu
diciũ exercetis: ſꝫ dñi. ⁊ qðcũq; iudicaueritis
in vos redũdabit. ij. Paral. xix. optimã regu
lã dedit eis. Scðo nota moralit̃ cũ dicit. Si
iudico. i. qꝛ iudico ego: iudiciũ meuz veꝝ eſt.
Si in aliquo iudicio põt eſſe ſimul aliqs iu-
dex ⁊ teſtis. Rñſio ꝙ nõ in iudicio humano

ſed bñ in iudicio diuino. qm̃ ꝓpꝛiũ eſt dei ꝙ
ſit iudex ⁊ teſtis. qꝛ ſcit oia ſecreta ⁊ iterioꝛa
coꝛdiũ q̃ i iudicio hũano nõ iudicãtur. Jere.
xxix. Ego ſuz iudex ⁊ teſtis dic̃ dñs. Mod⁹
poniꝛ Malach. iij. Ego accedã ad vos i iudi
cio. ſupple vt iudex. ⁊ ero teſtis velox maleſi
cis: adulteris: ꝑiuris ⁊ ꝗ calũniaꝛ mercedez
mercẽnarij. ⁊ hũiliãt viduas ⁊ pupilloſ: ⁊ op
ꝑimũt ꝑegrinuz: nec timuerũt me: dicit dñs
exercituũ. Ubi põit ſeptẽ pctã q̃ cõiꝛ ſunt ſe-
creta. Pꝛimũ ẽ maleficoꝝ. i. diuoꝝ. ꝗ ſingula
rit̃ dicuꝛ malefici. eo ꝙ nocẽt toti cõitati i q̃
ſuſtineꝛ ⁊ nõ coꝛrigunꝛ. ſꝫ cõiꝛ tale pctm̃ ſit
ſecrete. qꝛ timẽt iq̃ſitoꝛes. Jõ dic̃ de⁹. qꝛ ego
ꝗ totũ ſcio ⁊ viduero teſtis pctõꝝ. qꝛ nõ opoꝛ
tebit facẽ magᵐ ꝓceſſuz. Scðz pctm̃ ẽ adul-
teriũ. qð etiã ſit ſecrete: qꝛ nolũt hr̃e teſtes: ſꝫ
xp̃s erit iudex ⁊ teſtis. Tertiũ ẽ ꝑiuriũ. qð ſit
de negocio ſecreto: qñ aliꝛ ñ põt hr̃i v̓itaſ niſi
ꝑ iuramẽtũ. ꝯ tales xp̃s in iudicio erit teſtis.
Quartũ ẽ illoꝝ ꝗ calũniaꝛ mercedẽ mercẽ
narij. i. detinẽt. Quĩtũ illoꝝ ꝗ hũiliãt viduas
⁊c̃. qꝛ ipe pr̃ oꝛphanoꝝ ẽ ⁊ viduaꝝ. gᵒ erit iu-
dex. Sextũ ẽ illoꝝ ꝗ oppꝛimũt ꝑegrinũ. i. de
notũ ꝗ nõ curat de mũdo: ſꝫ vt trãſeat. ⁊ totã
ſuã affectiõez hꝫ i celo. Septimũ ẽ illoꝝ ꝗ nõ
timẽt deũ. Hoc pctm̃ ſecrete i coꝛde cõſiſtit.
ſꝫ de⁹ erit iudex ⁊ teſtis q̇ faciet iuſtitiã de oi-
b⁹. Tertio ꝓbauit xp̃s teſtimoniũ ſuũ eẽ veꝝ.
⁊ iudei tenebanꝛ ſibi credẽ ſm̃ legẽ moyſi di
cẽtis ꝙ i oꝛe duoꝝ vl̃ triũ teſtiũ ſtabit oẽ v̓bũ
vl̃ teſtioniũ. Si ſteterit teſtis mẽdax ꝯ hoiez
accuſans eũ ꝑuaricatiõis: ſtabũt ambo quoꝝ
cã ẽ añ dñz in ꝯſpectu ſacerdotũ ⁊ iudiciũ ꝗ
fuerit in dieb⁹ illis. Deuͭ. xix. Cũ gᵒ duo teſti
moniũ ꝑhibent de me. ſ. ego ⁊ pr̃ ꝗ miſit me.
Jõ tenemi mihi credẽ idubitanꝛ. Teſtioniuz
dei pr̃is patuit i mr̃is ſue deſpõſatiõe in v̓ga
ioſeph q̃ floꝛuit. Et in natiuitate dñi nr̃i ieſu
xp̃i de nocte q̃ claruit. de angelo ꝗ paſtoꝛib⁹
apparuit. de ſtella q̃ tres magos ꝑduxit. De
baptiſmo xp̃i in q̃ vox pr̃is itonuit. Jõ xp̃us
dñs nr̃ dixit iudeis. Jn lege vr̃a ſcriptũ eſt ꝙ
duoꝝ hoiuz teſtioniũ veꝝ eſt. Ego ſuz ꝗ teſtio
niũ ꝑhibeo de me: ⁊ teſtioniũ ꝑhibet de me ꝗ
miſit me pr̃. Tertio iudei replicãt ꝑ iuaſionez
dicẽtes ſibi. Ubi ẽ pr̃ tu⁹. ⁊ hᵒ dixerũt ꝓ tãto:
qꝛ xp̃s dixerat ꝙ nõ erat ſolus: ſꝫ pr̃ ꝗ miſerat
ipz erat in eo. Judei aũt credẽtes ꝙ nõ hr̃et
aliũ pr̃ez niſi ioſeph: inuadẽdo eũ dixerũt ſi-
bi. Ubi ẽ pr̃ tu⁹. q.d. hẽs ipſuz ſub clamide.
Rñdit xp̃s dicẽs. Neq; me ſcitis: neq; pr̃em
meũ ſcitis. Si me ſciretis: foꝛſitã ⁊ pr̃ez meũ
ſciretis. Xp̃s iq̃tũ de⁹ nõ cognoſcebaꝛ a iu-
deis: qꝛ nõ credebãt ipſuz eẽ deũ. obliuiõi tra
dẽtes ꝓphetas qui dicũt ipſuz eẽ deũ yſa. ix.
Filius datus eſt nobis ⁊ fact⁹ eſt ꝑncipat⁹ ei⁹
ſup humerũ eius: ⁊ vocabiꝛ nomẽ ei⁹ admira
bilis ꝯſiliari⁹: de⁹ foꝛtis. Jtẽ Abacuch ꝗ vo-
cat ipſũ ieſuz. i. ſaluatoꝛẽ. Ego aũt i dño gau-
debo ⁊ exultabo i deo ieſu xp̃o. Abacuch. iij.
Si nõ fuiſſet deus: nõ potuiſſet ſaluare nec ſe
ipſum nec alios. Jõ dixit. neq; me ſcitis. non
ſolũ inq̃tũ deus: ſꝫ etiã inquantũ hõ. qꝛ cre
debãt ipm̃ eẽ genitũ ex viro ⁊ muliere. Nota
hic quattuoꝛ ꝓpagationes. Pꝛima fuit ſine
viro ⁊ muliere. vt Adã. Secũda fuit de viro
ſine muliere. vt Eua. Tertia de viro ⁊ mulie-
re. vt cõiꝛ ſit. Quarta de muliere ſine viro. vt
gñatio xp̃i. de q̃ dicit xp̃s abꝛahe. Gñatione
aũt q̃rta reuerteꝛ huc. ſ. in ꝑadiſo. Geñ. xv.
Dicũt iudei ceci ꝙ in q̃rta gñatiõe debebãt
redire in terrã ꝓmiſſionis. Ecce q̃re dicit. Si
me ſciretis: foꝛſitan ⁊ patrẽ meũ ſciretis. Sz
q̃re dicit foꝛſitã dubitatiue. qꝛ qui cognoſcit
xp̃m in hoc mundo ꝑ fidẽ: etiã ex neceſſitate
cognoſcit patrẽ ꝓpter regulã coꝛrelatiuoꝝ.
que poſita ſe ponũt ⁊c̃. Et in celo qui cogno
ſcit filiũ: cognoſcit ⁊ pr̃em. q̃re dicit foꝛſitan.
Rñdeo ꝙ cognitio dei ẽ duplex. vna ꝑ fidẽ.
alia ꝑ gl̃iam q̃ ſi recipianꝛ vniformiter: nõ oꝫ
dicere foꝛſitan qꝛ qui cognoſcit xp̃m ꝑ fidez:
etiã cognoſcit patrẽ. Jdẽ de cognitiõe gl̃ie.
Qui cognoſcit filiũ in gl̃ia: etiã cognoſcit pa
trẽ. ſꝫ itelligiꝛ. Si me ſciretis. ſ. hic ꝑ fidẽ: foꝛſi
tan ⁊ patrẽ meuz ſciretis. ſ. in alio mũdo per
gloꝛiã. qꝛ licet eẽnt mali. tñ poterãt cõuerti.
multi cognoſcũt xp̃z in hoc mũdo: qui tñ nũ
q̃ cognoſcẽt patrẽ in alio mũdo ꝑ gl̃iam. ꝓ-
pter vertibilitatẽ liberi arbitrij. qm̃ fides ſine
opibus nõ ſaluat hoiem. Ja. ij. Quid ꝓderit
fratres mei ſi fidẽ qs dicat ſe hr̃e: opa aũt nõ
hẽat: nunq̃d poterit: fides ſaluari eũ. q.d. nõ
⁊c̃. Judei aũt ꝯfuſi nõ poterãt ampli⁹ argue-
re nec reſpõdere: ſꝫ voluerũt ipſuz cape. ſꝫ di-
cit thema ꝙ nemo apphẽdit eũ. Rõ. qꝛ non
dũ venerat hoꝛa eius. ſ. oꝛdinata a ſctã trini-
tate. ſꝫ in nocte paſſiõis dixit. Surgite eam⁹
hinc: qꝛ venit hoꝛa. Math. xxvi. ⁊ Lu. xxij.
Ecce finis diſputatiõis. Moꝛaliter in hoc ꝙ
xp̃s ſeruare voluit hoꝛã oꝛdinatã oñdit nob
xp̃s vt ſeruem⁹ tp̃s ⁊ hoꝛã oꝛdinatã ad labo-
rãdũ ⁊ ꝗeſcẽdũ. Tp̃s ⁊ hoꝛa oꝛdiata ad labo
rãdũ ẽ feria. ij. iij. ⁊. iiij. ⁊c̃. Tp̃s ⁊ hoꝛa oꝛdia-
ta ad ꝗeſcẽdũ ẽ dñica. Memẽto vt diẽ ſabba
ti ſctifices. ſex dieb⁹ opaberis ⁊ facies oia opa

tua:ſeptima aũt die ſabbatum dñi dei tui eſt. Non facies in ea oẽ opus. Exo.xx. Nota ſex diebus opaberis. Dic ɔ̃ illos q cuſtodiũt dies egyptios ɔ̃ pceptũ dei. ſed ſex diebꝰ opaberis. Nota ſi vis aliũ introitũ ſmonis dicẽdo ſic. Sctm̃ euangeliũ continet tres doctrinas chr̄i excellẽtes. Pria eſt doctrina iſtructiua alte. Secũda eſt doctria reſpõſiua apte. Tertia eſt doctrina reprehenſiua iuſte.

¶ Dominica in paſſione. Sermo vnicus.

Quis ex vobis arguet me de pctõ. Joã.viij.

Sermo nr̃ erit ꝺ ſctõ euãgelio hodierno huiꝰ dñice: ⁊ ɔtinet vnã ſolẽnẽ ⁊ ſtrictã diſputationẽ q̃ fuit inter xp̃ꝫ ex vna pte. ⁊ pncipes iudeorũ ⁊ doctores legis ex alia. ſꝫ primo ſalutet̃ ꝟgo maria. Quis ex vobis ⁊c̃. Pñs dñica dr ⁊ ititulat̃ dñica i paſſione dñi. nõ ꝙ iſta die fuerit paſſus: ſꝫ qr hodie ſctã mr̃ eccl'ia q̃ ꝑ totã q̃drageſimã pteritã fecit officiũ penitẽtie: hodie icipit officiuꝫ de paſſione dñi ꝓpt̃ duas rõnes. pma ex pte xp̃i. ſcða ex ptẽ nr̃i. Quãtũ ad pmũ qr hodie iudei ɔgregati in ɔſilio gñali i ciuitate hierl'z determinauerũt diffinierũt ⁊ ɔcluſerũt ꝙ xp̃s moreret̃: qr totꝰ mũdus cõuertebat̃ ad xp̃ꝫ ꝓpter magnũ miraculũ qð fecerat de ſuſcitatione lazari q̃tridnani fetidi ⁊ corrupti. De q̃ dic Aug. ꝙ narrabat q̃ viderat in alio mũdo dicẽs: ꝙ nullus poterat euadẽ de iferno nec ſaluari niſi ꝑ xp̃m. ⁊ narrabat penas dãnatorũ ⁊ gl'iaꝫ ſaluatorꝝ ⁊ angelorꝝ q̃ viderat. ꝓpt̃ qð multi iudei cõuertebãtur ad xp̃ꝫ. Jõ pncipes doctores ⁊ maiores tenuerunt ɔſiliũ ⁊c̃. De q̃ dr Jo. Collegerũt põtifices ⁊ phariſei ɔſiliũ aduerſus ieſuꝫ ⁊ dicebãt. Quid facimꝰ qr hic hõ multa ſigna facit. ſi dimittimꝰ eũ ſic oẽs credẽt in eũ: ⁊ venient romani ⁊ tollẽt locũ noſtrũ ⁊ gẽtẽ. Vnꝰ aũt ex ipſis. Cayphas noie ait. Vos neſcitis q̃c̃q̃ nec cogitatis: qr expedit vobis vt vnus moriat̃ hõ ꝓ pp'lo: ⁊ nõ tota gẽs ꝑeat ⁊c̃. Ab illo gº die cogitauerũt vt iterficerẽt eũ. Jo.xi. Jõ eccl'ia hodie icipit officiũ paſſiõis xp̃i. Scða rõ eſt ex parte nr̃i. Notandũ ꝙ ſctã mr̃ eccleſia ſuat̃ diuerſos ⁊ varios modos ad ꝓuocãdũ pctõres ad penitentiã. Jn dñica pma ꝓuocat nos ad ieiunãdũ exẽplo ieiunij xp̃i. Dñica ſcða ad orãduꝫ exẽplo mulieris chananee. Dñica tertia ad cõfitendũ exẽplo illiꝰ demõiaci. Dñica q̃rta ꝓuocat nos ad pniaꝫ amore chr̄i oñdẽs nob̃ quõ chr̄s reficit ⁊ ɔfortat illos q ſũt i deſerto paſc. Mõ iã nihil alið reſtabat ad ꝓuocandũ nos niſi paſſio chr̄i de q̃ hodie icipit facẽ officiũ ⁊ ipſaꝫ reducit ad memoriã tã ꝓpt̃ bonos ⁊ deuotos q iã fuerũt ɔfeſſi ⁊ ieiunauerũt ꝑ q̃nq̃ hebdomadas pteritas vt ꝑſeuerẽt fortiter in exẽplo chr̄i. q.d. Recogitate eũ q talẽ ſuſtinuit a pctõrib' aduerſus ſemetipſuꝫ ɔ̃dictionẽ vt nõ fatigẽmi animis vr̃is deficientes. Heb.xij. ſꝫ etiaꝫ ꝓpt̃ malos ⁊ ipenitẽtes ⁊ idevotos xp̃ianos q nõdũ fuerũt ɔfeſſi: nec ieiunauerũt. q̃ſi diceret mr̃ eccl'ia ſi exẽpla et officia pterita nõ poterũt vos ad pniaꝫ ꝓuocare: ſaltẽ mõ attẽdat̃ ad minꝰ ad chr̄i paſſionẽ q ꝓ nobis tãta paſſus eſt. Jn cuiꝰ paſſione petre ſciſſe ſũt ⁊ monumẽta apta ſunt. Mat. xxvij. Quãto gº magis corda carnis idevotorũ dñt ſcindi ꝑ ɔtritiõeꝫ. Et monumẽta. i. corpora apiri ꝑ ɔfeſſionẽ: ⁊ reſurgẽ ꝑ pniaꝫ. ecce rõnes q̃re iſta dñica dr de paſſiõe dñi. De iſta bñdicta paſſiõe chr̄i ponunt̃ ⁊ oñdunt̃ ſex ɔ̃cluſiões in ſctõ euãgelio hodierno q̃ fuerunt diſputata in dicta diſputatiõe iter xp̃m ⁊ pncipes doctores. ¶ Pria cõcluſio ꝙ bñdicta paſſio fuit portata ꝑ xp̃ꝫ inocẽter. ¶ Secũda cõcluſio ꝙ hec bñdicta paſſio chr̄i fuit ꝑ iudeos tractata maligºſe. ¶ Tertia ɔcl'io ꝙ fuit deſpecta enormit̃. ¶ Quarta ɔcluſio ꝙ fuit nobis ordinata ꝓfectuoſe. ¶ Quita ɔcluſio ꝙ fuit pr̄ibꝰ ſctis demõſtrata figural'r. ¶ Sexta ɔcluſio ꝙ fuit a ſctã trinitate ordinata ſingularit̃. Jn his ſtat totũ euãgeliũ. de his erit ſmo nr̃. Et de pma concluſione dicit thema. Quis ex vobis ⁊c̃. ¶ Pria ɔcl'io dicit ꝙ hec bñdicta paſſio xp̃i fuit ꝑ chr̄m portata inocẽter qr ſine culpa ⁊ ſine pctõ ſuo: qm̃ chr̄s ſemꝑ fuit ſine pctõ aliq̃. nõ ſolũ iquãtũ deꝰ: ſꝫ inquãtũ hõ etiã nunq̃ peccauit. nec corde cogitando: nec ore loq̃ndo. nec oꝑe. Yſa.liij. Et. i. Pe.ij. Pctm̃ nõ fecit: nec inuẽtus eſt dolus in ore eiꝰ. De hoc dicit euãgeliũ. Dixit ieſus turbis iudeorꝝ ⁊c̃. ſ. pncipibꝰ: doctoribꝰ: ⁊ phariſeis ⁊ pp'lo. qs ex vobis arguet me de pctõ. Volẽs eis oñdẽ corꝝ pctm̃ eo ꝙ ſine aliq̃ crimie ⁊ pctõ dederãt ſniaꝫ mortis ɔ̃ eũ. q.d. videamꝰ q̃re ex q̃ pctõ ⁊ ꝓ q̃ crimie. ſi iuenit̃ in vita mea aliqð pctm̃ vl' i doctria aliqð ſalſuꝫ dicat̃. hoc mõ nolo mortem recuſare: ſꝫ volo vobis oñdẽ ꝙ nõ morior ꝓ aliq̃ crimie. ⁊ reſpiciebat ſi ſurgeret aliqs qui eũ reprehẽderet de aliq̃. ⁊ nullus ſurrexit. ⁊ fuit cõpleta ꝓphetia Jere.xi. Ego q̃ſi agnꝰ mãſuetꝰ qui portat̃ ad victimã innocẽter. Et dð. Captabũt i animã iuſti: ⁊ ſanguinẽ inocẽtẽ ɔdemnabũt. pſ. xciij. Moralit̃ thema. Quis ex vobis ⁊c̃. ſic

põt dicẽ q̃libꝫ ꝟe pcitẽs pncipibꝰ demonũ pꝰq̃ꝫ hũit ɔtritiõeꝫ ꝺ pctis ⁊ fcẽ ɔfeſſionẽ ⁊ ſatiſfactiõem põt dicẽ demõibꝰ. qs ex vob̃ ⁊c̃. O magna ɔſolatio ẽ xp̃ianorꝝ penitẽtiũ. Cõfeſſio ẽ tãte efficacie ꝙ delet ⁊ aufert oĩa pctã ꝺ libro ⁊ mẽoria dyaboli. Nõ exẽᵐ ꝺ dyabolo q i corꝑe obſeſſo dicebat pctã gẽtibꝰ. Qui dixit ꝺ ſcutifero militis q peccabat cũ vxore ſua. ꝺ ſctificatꝰ ẽ i ſtabulo. ꝑꝑ hº qr fuit ɔfeſſus ſtabulario. qr ſubito ñ poťat hñe copiã cõfeſſorꝝ. Si gº ɔfeſſio fctã vni ſuo layco fuit tãte ꝟtutis ꝙ dyabolꝰ nõ potuit ſibi iꝓꝑare pctm̃: q̃̃to magis ɔfeſſio ſacr̃alis fctã ſacerdoti ãmouet ⁊ delet pctã de mẽoria dyaboli. imo ẽt ⁊ dei. Nõ auderẽ dicẽ illã ɔcluſiõeꝫ niſi qr iuẽit̃ i textu biblie. Si ipius egerit pniaꝫ ab oĩbꝰ pctis q̃ opatꝰ ẽ ⁊ cuſtodierit pcepta mea: feceritq̃ iudiciũ ⁊ iuſticiã: oĩuꝫ iniq̃tatũ eiꝰ q̃s opatꝰ ẽ nõ recordabor. Eze.xviij. Jn q̃ auc̃te ponunt̃ q̃ttuor clauſule. Pª. ſi ipiꝰ egerit pniaꝫ ab oĩbus pctis ſuis ⁊c̃. ſ. ɔterẽdo de pctis. Scða. ⁊ cuſtodierit pcepta mea. ſ. ꝓponẽdo nõ redire ad pctã. Tertia ⁊ fecerit iudiciũ. ſ. pctã ore ɔfitẽdo. Quarta. ⁊ iuſticiã. ſ. pniaꝫ ſibi iniunctã ſuãdo. oĩuꝫ iniq̃tatũ eiꝰ ñ recordabor ad puniẽdũ. Et ꝙ ita itelligat̃ pꝫ Eze.xxiij. Oĩa pctã q̃ peccauit ñ iputabũt̃ ei. ⁊ ſic pꝫ pª ɔcluſio. Quis ex vob̃ ⁊c̃. qr nullꝰ põt ipꝫ reprehẽdere. ¶ Scða ɔcl'o dicit ꝙ hec bñdicta paſſio xp̃i fuit a iudeis tractata malignoſe. qr ꝑꝑ iuidiã quã hẽbãt aduerſus xp̃m. qr pp'ls ſeq̃bat̃ xp̃ꝫ ⁊ ſuos ſmões: ⁊ ipi ꝺſpiciebãt. Jõ ipi ex pura iuidia ⁊ malitia tractauerũt mortẽ eiꝰ. Hº tãgit̃ ibi cũ di. Si ꝟitatẽ dico vob̃ q̃re nõ creditis mihi. ſi ꝓ qr. ſi ꝟitatẽ dico vob̃. ſ. ꝙ nõ poteſtis me reprehẽdẽ ꝺ pctõ nec i vita: nec in doctrina: nec i ɔuerſatiõe q̃re ñ creditis mihi. Nõ ħ q̃nq̃ ꝟitates q̃s xp̃s pdicauit iudeis. Pª de credẽdis. ſ. de articul' fidei: declarãdo eis ſecreta trinitatis ⁊c̃. Scða ꝟitas de ſiẽdis ⁊ ſuãdis. de ꝟtutibꝰ theologicalibꝰ ⁊ moralibꝰ de opibꝰ mie ⁊ iuſticie. ⁊ de meritis acq̃rẽdis. ⁊c̃. Tertia de vitãdis ⁊ cauẽdis vitijs ⁊ pctis. ſ. ſupbie ⁊ auaricie ⁊c̃. Quarta de timẽdis. ſ. de penis iferni ⁊ purgatorij. de rigore iuſticie diuine de iudicio. de dãnatiõe ⁊c̃. Quita ꝟitas de ſpãdis. ſ. de btitudinibꝰ. de gl'ia ꝑadiſi ⁊ gaudijs. iõ dicebat. Si veritatẽ dico vob̃ ⁊c̃. ⁊ nullꝰ rñdit ſibi. Tũc xp̃s aſſignauit rõnẽ q̃re ñ credebãt ſibi de doctrina ſua di. q ex deo ẽ. ſ. pdeſtinatꝰ ad gl'iaꝫ. ꝟba dei audit. ſ. credẽdo ⁊ obediẽdo: ꝓpt̃ea vos ñ auditis qr ex dõ ñ eſtis. Ecce rõ. Jõ vos ñ zelo iuſticie nec ꝟitatis tractaſtis mortẽ meã: ſꝫ ex pura inuidia ⁊ malicia. Sciebat. n. pylatꝰ ꝙ ꝑ iuidiã tradidiſſent eũ. Mat.xxvi. Moral'r. q ex deo eſt ⁊c. Vñ vnũ de ſignis eťne pdeſtinatiõis ẽ libent̃ audire ꝟbũ dei. Nõ tres mõs audire ꝟbũ di. Nã audiũt q̃dã malignoſe. q̃dã negligẽt̃: q̃dã hũil'r. Pº mõ audiũt ipꝫ pſũptuoſi ad reprehẽdẽdũ pdicatorẽ. ⁊ tal' modꝰ audire ꝟbuꝫ diuinũ nõ ẽ ſignũ pdeſtinatiõis: ſꝫ dãnatiõis ⁊ reprobatiõis. Jſto modo pncipes iudeorꝝ doctores ⁊ phariſei audiebãt xp̃ꝫ. Ceperũt phariſei ⁊ legiſꝑiti grauit̃ inſiſtẽ iſidiãtes ei: q̃rẽtes capẽ aliq̃d ex ore eiꝰ vt accuſarẽt euꝫ. Lu.xi. Meliꝰ fuiſſet ñ audire. Scðo mõ audiũt verbũ dei illi q nõ ex deuotiõe ſꝫ ex ꝟecũdia recedẽdi de ſmõe audiũt ꝟbũ dei: ſꝫ nõ corrigũt ſe nec emẽdãt. vel qñ predicat̃: ipſi cogitãt de alio. Jõ nõ illuminãt̃ i itellectu ad credẽdũ. nec i volũtate ad ſuãdũ. nec talis auditio ẽ ſignũ pdeſtinatiõis: ſꝫ maledictiõis. iux̃ illud. Maledictꝰ q facit opꝰ dñi negligẽt̃. Jere.xlviij. Tertio mõ audiũt ꝟbũ dei illi q cũ deuotiõe ⁊ attẽtiõe audiũt vt illuminẽt̃ ⁊ corrigãt̃ ẽt ſi ſint magni lr̃ati: qr ſp reducũt aliqua ad memoriã. de qbꝰ apl's. Cũ accepiſſetis a nobis ꝟbũ auditꝰ dei accepiſtis illð ñ vt ꝟbũ hoiuꝫ: ſꝫ ſic ẽ ꝟbũ dei. i. ad Theſ.ij. Talis modꝰ audire ꝟbũ dei ẽ ſignũ pdeſtinatiõis ad gl'iam. rõ qr q eſt in terra aliena: libenter audit noua q̃ dicunt̃ de ſua patria ab illis q venerũt. Secꝰ de illis q nõ curãt audire. ſignũ ẽ ꝙ nõ curãt de illa pr̃ia. Sic ꝑſone bõe ⁊ deuote ſũt in hº mũdo tãq̃ ꝑegrini ⁊ extranei: qr i celo habẽt totũ bonũ ſuũ. ꝑentes: amicos. ſ. pr̃iarchas ⁊ ꝓphas: apl'os ⁊c. Jõ qñ aliqs pdicatorꝝ q venit inde vbi fuit ſtudẽdo ⁊ ɔtẽplãdo enarrat noua de ciuitate ⁊ pr̃ia ꝑadiſi ſignũ ẽ de illis q libẽter audiũt ꝙ ſunt illius pr̃ie ⁊ ciuitatis amici. ſecꝰ de illis q nõ curãt audire ⁊ attẽdẽ qbꝰ dicit xp̃s. Propt̃ea vos ñ auditis: qr ex dõ nõ eſtis. ſ. ꝑ pdeſtinatiõem: ꝑ amorẽ: ꝑ deuotionẽ ⁊ bonã vitã. iõ dicit ſcriptura cuilibet. Eſto mãſuetꝰ ⁊ hũilis ad audiẽdũ ꝟbũ dei vt intelligas. Eccl'i.v. ⁊ Jac̃.i. Jn mãſuetudine ſuſcipite iſitũ ꝟbũ qð põt ſaluare aĩas vr̃as. ¶ Tertia concluſio dicit ꝙ hec bñdicta paſſio xp̃i fuit deſpecta enormit̃: qm̃ illi iudei ita deſpectiue loq̃bãt̃ de xp̃o: ac ſi loq̃rẽt̃ de vno ribaldo. ſ. vitupãdo: vt pꝫ ibi. Rñderũt gº iudei. ſ. idignati de hoc ꝙ xp̃s eis dixerat di. Nõne bene diximus nos qr ſamaritanꝰ es ⁊ demoniũ hẽs. Rñdit. Ego demõiũ nõ hẽo: ſꝫ honorifico pr̃em meũ: ⁊ vos in honoraſtis

me.Ego aũt gl'iam meã nõ q̃ro.ẽ q q̃rat ẽt iu
dicet.Ecce quõ iſtẽ vitupabãt.Nõ φ ſamari
tan⁹ dr a ciuitate ſamarie:ſicut cõfluentius a
ciuitate ɔfluẽtie.Et iudei ⁊ ſamaritani inimi
cabãtur.Et ſic nos dicim⁹alicui deſpectiue.o
iudee.ita ipſi dicebãt.o ſamaritane. ⁊ ita fuit
ꝑ eos dictũ xpo.Nõne bñ dicim⁹ q2 ſamari
tan⁹es.i.renegat⁹ ĩfidel' dyabolic⁹.Nõ ſama
ritan⁹es tu ⁊ demoniũ hẽs. duas iniurias di
xerũt ſibi.Rñdit xps dulcit' excuſando ſe di.
Ego demoniũ nõ hẽo:ſ3 nõ excuſauit ſe eum
nõ eſſe ſamaritanum:imo videt' ɔcedẽ ſicut ſi
diceretur mihi.Uos eſtis homicida ⁊ latro.
ego excuſando me dicerẽ. ego nõ ſum latro.
tacite ɔcederẽ me eẽ homicidã.Idẽ de xpo.
dicũt hic glo.φ hᵒnomẽ ſamaritan⁹ h3 malã
ſignificationẽ φ ſignificat homiẽ3 infidelẽ ⁊
hereticũ.⁊ ſm hᵒ iudei dixerũt xpo.ſamarita
n⁹es tu.ſ3 h3 bonã iterp̃tationẽ. q2 ſamarita
nus iterp̃tat' cuſtos. ⁊ in ſacra ſcptura xps dr
cuſtos.Yſa.xxi.Cuſtos qd̃ d̃ nocte:cuſtos qd̃
de nocte.dixit cuſtos.venit mane ⁊ nox. Nõ
cuſtos qd̃ de nocte.ſ.culpe.cuſtos qd̃ de no
cte.ſ.pene.q.d.libera nos. Dixit cuſtos vẽit
mane.ſ.mie.venit nox.ſ.culpe nr̃e. Ipe.n.xps
eſt cuſtos vlis. q cuſtodit oia.ãgelos: celos:
elemẽta: hoies bonos cõſeruãdo. malos ad
pniã3 expectãdo dãnatos ad iuſtitiã cõſeruã
do.q2 al's ãnihilarent'.Iõ dd̃. Niſi dñs cuſto
dierit ciuitatẽ fruſtra vigilat q cuſtodit eam.
Iõ xps nõ negat ſe eẽ ſamaritanũ:exq̃ poſſit
ĩ bonũ iterp̃tari.Moral'r hẽm⁹hic doctrinã3
φ v̓ba tibi facta q̃ pñt tã in bonũ q̃ in malũ3
interp̃tari:ſp dñt interp̃tari in ꝑtẽ bonã exẽᵒ
xpi.Sic exẽᵐin vitiſpatrũ ex decreto Gela
ſij liber approbat⁹de illo ſctõ heremita q̃ iu
dicauit hoiẽ3 comedẽtẽ de mane in die ieiu
nij q de hᵒ fuit grauit' rep̃hẽſus ab ãgelo enſe
euagiato ne cellã ſuã igredi poſſet donec pe
niteret ꝓ tali pctõ ⁊c̃.iõ xps. Nolite iudicar'.
ſ.dubia ⁊ ĩcerta:⁊ ñ iudicabimi.Lu.vi. Glo.
Bede.In hᵒloco nihil aliđ p̃cipi exiſtio.niſi
vt ea facta qb⁹ dubiũ ẽ q̃ aio fiãt: in meliorẽ3
ꝑtẽ iterp̃temur.S3 xps negauit ſe hr̃e demo
niũ.di.ego demoniũ nõ hẽo.q2 nulla bona ſi
gnificatiõe vl' iterp̃tatiõe põt hõ hr̃e demõẽ3
familiarẽ.Iõ xps ſe excuſauit.¶ Quarta cõ
cluſio dicit φ hec bñdicta paſſio xpi fuit nob̃
ordiata ſiue applicata ꝓfectuoſe ſeu fructuo
ſe.q2 ipe voluit ſuſpẽdi i ligᵒ crucis ne aliqs
ſibi credẽs ⁊ obediẽs ſuſ. ẽderet' i furca iſer
ni.De hᵒipemet dic̃ i euãgel.Amẽ amẽ dico
vobis:ſiqs ſmonẽ meũ ſuauerit mortẽ nõ vi

debit ineternũ.dixerũt gᵒ iudei.Nũc cogno
ſcim⁹ q2 demõiũ3 hẽs.Abrahã mortu⁹ẽ ⁊ ꝓ
phe.⁊ tu dicis.ſiqs ſmõẽ3 meũ ſuauerit:mor
tẽ nõ guſtabit i ẽtnũ3.Nũqd tu maior es pr̃e
nr̃o abrahã q mortu⁹ẽ ⁊ ꝓphe mortui ſt̃:quẽ
teipẽ3 facis.Rñdit ieſus.Si ego gl'ifico meip
ſum glia mea nihil ẽ.Et pr̃ me⁹ q gl'ificat me
quẽ vos dicit' q2 de⁹ nr̃ ẽ:⁊ nõ cognouiſtis eũ
ego aũt noui eũ.⁊ ſi dixero q2 ñ ſcio eũ:ero ſilis
vob̃ mẽdax.S3 ſcio eũ:⁊ ſmonẽ ei⁹ ſuo.Nõ
ſuauerit i corde.i ore.⁊ i ope.In cõde ꝑ fidẽ.
i ore ꝑ ɔfeſſiõẽ3.ad Ro.x.Corde credit' ad iu
ſtitiã:ore aũt ɔfeſſio fit ad ſalutẽ ⁊c̃.In ope ꝑ
mãdatoꝝ ĩpletionẽ.ps̃. Memores ſũt mãdato
rũ ipi⁹ad faciẽdũ ea.Nõ φ ſmo xpi ẽ ei⁹ do
ctria euãgelica q̃ ſuat' dupl'r.pᵒ firmit' creen
do.2ᵒ hũil'r obediẽdo.ſ.credẽ articl'os fidei ſi
ne dubio ⁊ errore ⁊ falſa opinione.⁊ obedire
ei⁹ p̃cepti' ea ſuãdo.talis mortẽ.ſ.dãnatiõis ñ
videbit in ẽtnũ.xps loq̃bat' de morte dãnatio
nis ẽtne.⁊ ipi iudei itellexeſt de morte corpa
li.iõ dixeſt ſibi.Nũc cogᵒſcim⁹ φ d̃mõiũ3 ha
bes.Abrahã mortu⁹ẽ ⁊ ꝓphe.Uidẽtes φ hᵃ
iniuria ſibi nõ diſplicẽt:iõ illa dimiſſa itez im
properauerunt ſibi aliã de q̃ ſe excuſauerat. di.
Nũc cognoſcim⁹ φ d̃mõiũ3 hẽs.Qõ quõ ex
iſto textu: Amẽ amẽ dico vobis ſiqs ſmonẽ
⁊c̃.hẽtur φ paſſio xpi fuit nob̃ applicata vti
lit'.Rñſio φ paſſio xpi fecit nob̃ duo magna
bõa.Pᵐ ẽ.q2 v̓tute paſſiõis xpi remittũt' no
bis pctã.Scđ3.q2 v̓tute paſſiõis xpi ianua pa
diſi fuit nob̃ apta. Iõ ñ reſtat niſi φ ad gl'ia3
vadam⁹ ꝑ paſſus v̓tutũ ⁊ bonoꝝ opeꝝ.qđ fit
ſuãdo doctrinã xpi.Iõ dic̃.Siqs ſmonẽ me
ũ3 ſuabit.P3 cõcluſio ⁊ rñſio illoꝝ q dicũt.
Quid ꝓdeſt mihi paſſio xpi ſi ego hẽo facere
pniã3 de pctis meis. Rñſio φ pnia nõ fit ad
ſoluẽdũ p̃ctũ ꝓ pctis.nec ad aꝑiendũ ianuã3
padiſi.q2 iã hᵒfac̃ paſſio xpi.ſ3 pnia fit ad am
bulãdũ illuc.Iux̃ illđ dd̃. Ibũt de v̓tute i v̓tu
tẽ:vi3 de⁹deoꝝ.i.angeloꝝ. i ſyõ.ps̃.lxxxiij. Iõ
dicit xps. Pniã3 agite qm̃ appropinq̃bit vo
bis regnũ celoꝝ.Mat.iiij. Nõ ſi vis alit' dicẽ
quõ paſſio xpi ẽ nobis vtilit' applicata iux̃ pa
bolã illoꝝ duoꝝ amicoꝝ quoꝝ vn⁹ ɔmiſit fur
tũ pp qđ fuit capt⁹ ⁊ ad ſuſpẽdiũ ſentẽtiatus.
Alter v̓o ex mag̃ dilectiõe quã ad illũ hẽbat
itrauit carcerẽ ⁊ recepit habitũ amici ſniati.
cui tradidit veſtes ſuas.⁊ final'r fuit ꝓ amico
ſuſpẽſus vt ille euaderet. Quid vobis vidẽ
de iſto amico q voluit mori ꝓ amico.Hi duo
amici ſũt xps ⁊ hõ.hõ v̓o pp furtũ fuit poſit⁹
in carceribus mundi: ſniatus ⁊ ɔdẽnatus ad

furcã iferni.S3 venit ei⁹amic⁹.ſ.xps ver⁹dñs
⁊ hõ idut⁹veſte latrõis.i. hũanitate q fuit i li
gno crucis ſuſpẽſus vt latro euaderet a fur
ca iferni. P3 gᵒvtilitas paſſionis xpi.q2 dñs
voluit mori ꝓ ſuo.inocẽs ꝓ pctõre.i. Pe.ij.
Xps ſemel ꝓ pctis nr̃is mortu⁹ẽ:iuſt⁹ ꝓ iniu
ſtis ⁊c̃.¶ Quita ɔcluſio φ hec bñdicta paſ
ſio xpi fuit antiqt⁹ſctis pr̃ib⁹ figural'r demõ
ſtrata.ibi Abrahã pr̃ vr̃ exultauit vt videt diẽ
meũ vidit ⁊ gauiſus ẽ ⁊c̃.Dixerunt gᵒiudei.
Quinq̃gita ãnos nõdũ hẽs:⁊ abrahã vidiſti.
Hic hyſtoriã q̃ legit' Gen.xxij. quõ de⁹ dixit
abrahe.Tolle filiũ tuũ vnigenitũ quẽ diligis
Yſaac.Nõ bñ textũ.q2 Yſaac figurabat xp3 q
portabat lignũ crucis ⁊c̃.Abrahã v̓o pr̃ Yſa
ac q põtabat ignẽ ⁊ gladiũ figurat deũ pr̃ẽ3.
De q̃ dic̃ apl's Ro.viij.Qui ꝓꝓo filio nõ pe
pcit:ſ3 ꝓ nob̃ oib⁹tradidit illũ.q i vna manu
portabat ignẽ charitat'.Uñ Greg.O ieſtia
bilis dilectio charitatis:vt ſuũ redimeres fi
liũ tradidiſti.In alia v̓o manu portabat gla
diũ.ſ.auc̃tatis occidẽdi filiũ.q2 al's null⁹po
tuiſſet ipſũ occidẽ.Yſa.liij.Propt' ſcelus po
puli mei ꝑcuſſi eũ.⁊ ſicut nõ fuit mortu⁹ yſa
ac ſ3 aries:ſic nõ fuit mortu⁹fili⁹dei ſ3 diuini
tatẽ:ſ3 aries.i.xps ſ3 hũanitatẽ.Ecce q̃re xps
dic̃.Abrahã pr̃ vr̃ ⁊c̃.ſ. ꝓpt' reuelationẽ vt vi
deret diẽ.vidit.i.itellexit in figura:q2 itelligẽ
tia op⁹ẽ in viſiõe.Dan.x.diẽ.ſ.paſſiõis mee.
⁊ gauiſus eſt.Iudei aũt hoc nõ itelligẽtes ⁊
v̓ba xpi calũniãtes dixerũt xpo. Quinq̃gita
annos nõdũ hẽs ⁊ abrahã vidiſti.S3 cũ xps
eẽt trigintatriũ annoꝝ q̃re dixerũt q̃nq̃gĩta
annoꝝ. Rñſio.q2 xps ex magnis abſtinẽtijs:
ieiunijs:vigilijs ⁊ laborib⁹adiudicabat' ſenex
vt dic̃ glo.⁊.l.annoꝝ.ſ3 eẽt ſolũ.xxxiij.anno
rũ.Moraliter hẽm⁹hic exẽᵐ faciẽdi pniã3 ⁊
abſtinẽtiã exẽᵒxpi.Q2 qñ rex abſtinet ⁊ labo
rat:nõ d3 ſeru⁹qeſcere.Iõ apl's.ij.Corith.iiij.
Semꝑ mortificationẽ in corꝑe nr̃o circũferẽ
tes: vt ⁊ vita ieſu manifeſtet' in corꝑib⁹ nr̃is.
Semꝑ eñi nos q viuim⁹in morte3 tradimur
pp ieſu3: vt ⁊ vita ieſu mãifeſtet' in carne nr̃a
mortali.ergo mors in nob̃ operat' ⁊c̃. Et ad
Gal'.iij.dicit Apl's. mortificate mẽbra vr̃a q̃
ſunt ſuꝑ terrã.¶ Sexta ɔcluſio.φ hec bñdi
cta xpi paſſio fuit a ſctã trinitate ordinata ſin
gularit'.ſ.vt xps moreret'.ſ3 non lapidat⁹ nec
gladiat⁹. nec p̃cipitat⁹.nec alit' niſi crucifix⁹
in cruce.Hec ɔcluſio p3 ibi. Amẽ amen dico
vobis:añq3 abrahã fieret ego ſu3.Tulerũt gᵒ
lapides iudei vt iacerẽt i eũ.Ieſus aũt abſcõ
dit ſe ⁊ exiuit de tẽplo.Abſcõdit ſe.glo. fecit

ſe inuiſibilẽ iudeis.ſ3 nõ apl'is nec btẽ marie
v̓gini q̃ erat i iſto feſto qđ debuit ipa dicẽ qñ
ſ.venerũt iudei cũ lapidib⁹ dicentes moriat'.
Ecce h̃ finis diſputatiõis.Inceperũt ꝑ v̓ba ⁊
paulati venerũt ad v̓bera ſiue ad manus qñ
audiuerũt ipſũ ſe faciẽtẽ deũ:ibi. Amẽ amen
dico vob̃:ãteq̃3 abrahã fieret ego ſũ.Uñ ego
ſu3 eſt ꝓpriũ3 nomẽ diuitat'.q2 null⁹põt dicẽ
ego ſu3 niſi abuſiue.ſic nullus põt dici diues
de pecunia quã mutuo accepit:q2 non ẽ ſua.
ſic eẽ nr̃m eſt nob̃ a deo mutuatũ ⁊c̃. Solus
de⁹põt dicẽ ego ſu3.q ſol⁹h3 eẽ imutabile.hᵒ
itelligẽtes iudei tulerũt lapides.S3 q̃re xps
noluit ſic mori lapidat⁹:q2 ita bñ fuiſſem⁹ re
dẽpti illa morte ſi voluiſſet. Rñſio ẽ duplex.
p̃ma ẽ l'ralis.ſcđa moralis. Quãtũ ad p̃mã3.
rõ fuit.q2 nõ erat ita ordinatu3 in conſiſtorio
trinitatis φ xps moreret' lapidatus: ſ3 cruci
fixus:q2 erat mors magis deſpecta. Sap.ij.
Morte turpiſſima cõdẽnem⁹eũ. Quantum
ad ſecũdã rõnẽ moralẽ.q2 ꝑ mortẽ crucis nõ
ſolũ ſum⁹redempti:ſ3 etiã inſtructi ⁊ defenſi.
Uñ in cruce q̃ h3 q̃tuor brachia inſtruimur
facẽ pniam q̃ h3 q̃tuor opa pnialia.Iõ apo
ſtol⁹. Qui xpi ſũt carnẽ ſuã crucifixerũt cũ vi
cijs ⁊ concupiſcẽtijs.Gal'.v.Itẽ per crucẽ ſu
m⁹defenſi ab oib⁹ piclis.Gal'.vlti. Mihi aũt
abſit gl'iari niſi i cruce dñi nr̃i ieſu xpi. Amẽ.
¶ Feria.ij.poſt dñicã in paſſiõe. Ser.vnic⁹.

E ſpiritu acceptuti erant credẽtes in eũ.Io.
vij.Et recitatiue i euãgelio hodier
no. Uñ ſctm̃ euãge.iũ hodiernu3
cõtinet tres altiſſimas in xpo ſpeculatiões.⁊
Prima eſt exaltationis chriſti hũanalis.
Secũda eſt excecatiõis iudeoꝝ generalis.
Tertia eſt illuſtratiõis credentiũ ſpũalis.
Et de hac ĩtia loq̃t' thẽa.De ſpũ ⁊c̃. ¶ Et p̃
mo de exaltatiõe xpi hũana:q2 inq̃ẽtũ de⁹ nõ
indigebat exaltatiõe.iõ dr̃ exaltatio xpi hũa
na. q̃ nob̃ ſubtil'r oñdit' ⁊ intricate in p̃ma ꝑ
te euãgelij cũ dr̃. Miſeſt p̃ncipes ⁊ phariſei
miniſtros vt app̃hẽderẽt ieſũ.Dixit gᵒeis ieſ⁹.
Adhuc modicũ tp̃s vobiſcũ ſũ ⁊ vado ad pa
trẽ q̃ miſit me.Queritis me ⁊ nõ iuenietis:⁊
vbi ego ſũ vos nõ poteſtis venire.Et ꝓ decla
ratiõe iſtoꝝ ſciẽdũ ẽ φ tã iudei hodie ⁊ maio
res ſil' ɔduxeſt vt xps crucifigeret'.⁊ heri fuit
tẽtũ hᵒɔſiliũ.iõ dr̃ dñica de paſſiõe ſeu paſſio
nis.S3 iõ adhuc ipſũ nõ accipiebãt q2 time
bãt ppl'm q ad xp3 hẽbat magnã deuotionẽ.
⁊ hᵒ pp vitã ſctãm ⁊ ſalutẽ quã eis dabat q̃ti
die:⁊ pp miracula.Iõ tenuerũt ɔſiliũ φ xps

caperet dicẽtes. Mittam⁹ hoies pauci valo/
ris vt iterficiat. ⁊ miſerũt miſtros ⁊ ſagiões: ⁊
viderũt eũ i tẽplo ꝑdicãtẽ: ⁊ ducti timoꝛe nõ
audebãt eũ cape. Et iõ fuit ꝯcluſuꝫ iter eos ꝙ
expectarẽt eũ donec ꝑdicaſſet. Et xp̃s i ſmo/
ne cõuertit illos. ⁊ poſt h° ei nihil fecerũt. Et
iõ dĩ. Miſerũt pꝛincipes ⁊ phariſei miſtros
vt capent ieſuꝫ. ⁊ dũ iſti audiebãt xp̄ꝫ dixit il/
lis. Adhuc modicũ tp̃s vobiſcũ ſuꝫ. Naꝫ iſta
ṽba attulerũt lucẽ i coꝛdib⁹ miſtroꝝ vt vide/
biſ. Hic g° ſubtilr̃ ⁊ itricate mõſtraſ xp̄i exal
tatio. Vñ eſt ſciẽdũ ꝙ iuenit in nouo teſtõ ꝙ
repim⁹ q̃ttuoꝛ exaltatiões ieſu xp̄i humanas.
Et p̄ᵃ exaltatio eſt doloꝛoſa: qñ fuit eleuat⁹ in
cruce. O quãt⁹ debebat eẽ ille doloꝛ: cũ eius
coꝛpus delicatũ attraheret i cruce. Vñ ꝯclu/
dit h̄ doctoꝛ ſctũs i t̃tia pte. q. xlvi. ar. vi. Nul
lũ doloꝛẽ martyrũ ⁊ etiã oĩuꝫ ſctõꝝ vnitũ tã/
tũ foꝛe q̃ꝫtus fuit ille doloꝛ ieſu xp̄i in cruce.
Qꝛ vt dic̃ btũs Thomas in tertia pte. q. xlvi.
ar. v. Xp̃s paſſus ẽ oẽs paſſiones. nõ qdẽ ſm
ſpeciẽ: qꝛ ille ſibi repugnãt q̃nq̃ꝫ. vt ꝯbuſtio i
igne. ⁊ ſubmerſio i aq̃. Sꝫ ſm gen⁹ paſſus eſt
oẽm paſſionẽ hũanã. Et h° ꝯſiderari põt tri/
plicit̃. Uno mõ ẽ pte hoĩuꝫ. Paſſus eſt. n. ali
qd a gẽtilib⁹ ⁊ iudeis maſculis ⁊ femis. vt pꝫ
de ãcillis accuſãtib⁹ petrũ. Paſſus ẽ ẽt a p̃n
cipib⁹ ⁊ miſtris coꝝ: ⁊ popularibus. ſm illud
pſ̃. Quare fremuerũt gẽtes: ⁊ ppl̃i meditati
ſũt inania. Aſtiteꝛt reges t̃re ⁊ p̃ncipes ꝯue/
nerũt i vnũ: aduerſus dñꝫ ⁊ aduerſus xp̄ꝫ ei⁹.
Paſſus ẽ ẽt a familiarib⁹ ⁊ noſ̃. ſic̃ pꝫ de iu/
da eũ ꝓdẽte ⁊ petro ipſũ negãte. Alio mõ pꝫ
idẽ ex pte coꝝ i qb⁹ hõ põt pati. Paſſus eſt
eni xp̃s i ſuis amicis eũ deſerẽtibus i fama ꝑ
blaſphemias ꝯ euꝫ ꝓlatas. In honoꝛe ⁊ glia
ꝑ irriſiões ⁊ ꝯtũelias ei illatas. i reb⁹ qꝛ veſti/
b⁹ ſpoliat⁹ ẽ. In aia ꝑ triſticiã. tediũ ⁊ timoꝛẽ
In coꝛpe ꝑ vulnera ⁊ flagella. Tertio põt ꝯſi
derari q̃ꝫtũ ad coꝛpis mẽbꝛa. Paſſ⁹ ẽ. n. xp̃s
in capite pũgẽtiũ ſpinaꝝ coꝛonã. ⁊ i mãibus
⁊ pedib⁹ cõfixionẽ clauoꝝ. in facie alapas. in
coꝛpe flagella. Fuit etiã paſſus ſm oẽm ſen/
ſuꝫ coꝛpoꝛeũ. ſꝫ tactũ qdẽ flagellat⁹ ⁊ clauis
cõfixus. ſm guſtũ felle ⁊ aceto potat⁹ ſm olfa
ctũ in loco fetido cadaueꝝ mortuoꝝ q̃ dĩ cal
uarie appẽſus patibulo. ſꝫ auditũ laceſſitus
vocib⁹ blaſphemantiũ ⁊ irridẽtiũ. ſꝫ viſuꝫ vi/
dẽs matrẽ ⁊ diſcipulũ quẽ diligebat flentes.
Hec tho. ibidẽ ⁊ idẽ ar. vi. eiuſdẽ q̃onis dicit
ꝙ doloꝛ xp̄i fuerit maioꝛ oib⁹ doloꝛib⁹. qd̃ pꝫ
ex iſto qd̃ dĩ Threñ. i. i ꝑſona xp̄i. O vos oẽs
q̄ trãſitis ꝑ viã attẽdite ⁊ videte ſi ẽ doloꝛ ſi/
milis ſicut doloꝛ me⁹. Põit tñ ibidẽ q̃ttuoꝛ
rões ꝓ iſti⁹ ꝓbatiõe. q̃s vide ibidẽ ſi placet.
Et iõ dd̃ de h° in pſ̃. lxxxvij. Paup ſuꝫ ego ⁊
in laboꝛib⁹ a iuuẽtute mea: exaltat⁹ aũt humi
liat⁹ ſuꝫ ⁊ ꝯturbat⁹. Ibi exaltat⁹. ſ. i cruce. Et
loqtur ille pſ̃. in ꝑſona xp̄i. Paup etiã in exi
tu vẽtris ṽginal. ⁊ ꝑ ꝯſeq̃ns nat⁹ ex̄ domũ in
via ponit in ꝑſepe. nec erat ibi ignis cũ eẽt fri
gus: vt ſcił in natiuitate dñi. Et paup in ꝯuer
ſatiõe: qꝛ ſi aliqs deuot⁹ hõ volebat eũ hoſpi/
tio recipe ſumebat ꝓ elꝫna: alr̃s exibat ꝑ deſ/
tũ: ⁊ ibi lapide ſub capite poſito doꝛmiebat.
Et iõ dĩ. Et circũſpect̃ oib⁹ cũ iã veſpa eẽt ho
ra exijt in bethaniã cũ. xij. Mar. xi. Itẽ mul/
totiẽs ꝑdicãdo in nimijs caloꝛib⁹ ⁊ in multis
alijs laboꝛãdo ita laboꝛabat ꝙ iã videbaſ ſe/
nex. ecce quõ fuit paup. Sꝫ poſtea exaltat⁹ ſu
it in cruce ⁊ ꝯturbat⁹. O q̃ꝫta fuit tribulatio
capitis pp̄ ſpineã coꝛonaꝫ. ⁊ q̃ꝫta oculoꝝ ꝓpt̃
diſcipulos q̄ fugiebãt ⁊ pp̄ doloꝛẽ m̃ris. ⁊ ꝓ/
pter aures audiẽtes blaſphemias. ⁊ pp̄ odo
ratiõnẽ nariũ: qꝛ ibi fetebãt multa ſuſpenſoꝝ
coꝛpa. Et de iſta paſſiõe dirigẽdo ṽba miſtris
dĩ. Adhuc modicũ tp̃s vobiſcũ ſuꝫ vt adhuc
iſtruã vos. Ecce g° p̄mã exaltationẽ. Scd̃a
fuit exaltatio glĩoſa qñ fuit exaltat⁹ i reſurre/
ctiõe. In reſurrectiõe exiuit cũ ſctis pr̃ib⁹ lym
bũ: ⁊ in die paſche glĩoſus ſurrexit. Et de iſta
exaltatiõe ipſe dixit alr̃s. Et ego ſi exaltat⁹ fue
ro a terra: oĩa trahã ad meipſuꝫ. Jo. xij. Si ꝓ
qꝛ. qñ exaltatus fueroꝛ oĩa trahã. p° aias exi/
ſtẽtes i lymbo. Itẽ aplos iã deficiẽtes ⁊ diſci
plos. In reſurrectõe ſuſcepit oĩa. qꝛ oẽs crea
turas ſibi ſubdidit. Et iſta rõ etiã tãgit ſubtilr̃
ibi qñ dixit. Uado ad eũ q̄ miſit me. O quis
vadit ad rẽ q̃ ab eo nõ diſtat. g° quõ vadit ad
pr̃eꝫ cũ eẽntialr̃ eẽt idẽ cũ pr̃e. Uidete. locali
ter nõ diſtabat: ſed foꝛmalr̃. qꝛ pr̃ imoꝛtalis: ⁊
ipſe moꝛtal̃ in q̃ꝫtũ hõ. ⁊ iõ diſtabat ꝑ hũani/
tateꝫ a pr̃e. Tertia exaltatio fuit celeſtialis. ⁊
iſta fuit i aſcẽſiõe ſua. De hac paul⁹ dic̃. Pꝛo
pt̃ qd̃ ⁊ de⁹ exaltauit illũ: ⁊ donauit illi nomẽ
qd̃ ẽ ſuꝑ oẽ nomẽ: vt i nomie ieſu oẽ genu fle
ctaſ celeſtiũ terreſtriũ ⁊ iferno ⁊ oĩs lingua
ꝯfiteaſ: qꝛ xp̃s i glĩa ẽ dĩ pr̃is ⁊c̃. ad Phil. ij.
⁊ iſtã ipſe tãgit cũ dic̃. Quereti me ⁊ nõ inue/
nietis. qꝛ exq̃ xp̃s aſcẽdit i celũ iudei vidẽtes
tp̃s meſſie eẽ ꝯpletũ q̃rebãt ⁊ adhuc q̃rũt xp̄ꝫ
ſꝫ nõ iuenient niſi in iudicio. qꝛ nõ credebãt ip
ſum eẽ meſſiã. g° noĩalr̃ q̃rebãt ⁊ nõ realiter.
Iõ Ozee. v. dĩ de iudeis. Facti ſunt p̃ncipes
iuda q̃ſi aſſumẽtes terminũ. ſuꝑ eos effundã
q̃ſi aquã irã meã. Quarta exaltatio fuit ipſa

lis quo ad aiam que non ſolũ fuit in iſtis ꝑdi
ctis trib⁹: imo etiã in ſua incarnatiõe. qꝛ tãtã
pꝛudẽtiã ⁊ potẽtiã habuit aĩa ei⁹ ilico ſicut ⁊
nũc. ⁊ iõ dic̃ ſpũalis quo ad aiaꝫ. ⁊ de hac dr̃
Iſa. lij. Ecce itelliget ſeru⁹ me⁹: ⁊ exaltabitur
⁊ eleuabit: ⁊ ſublimis erit valde. Seruum ap
pellat filiũ reſpectu humanitaſ. ⁊ eleuabit in
itellectu: in pꝛudẽtia: glĩa ⁊ fruitione. Et iſtã
in euãgelio tãgit cũ dr̃. Ubi ego ſuꝫ vos non
poteſtis venire. Uidete certũ ẽ ꝙ pctõꝛ q̃ꝫtũ
cũq̃ꝫ malus q̃ꝫdiu aĩa eſt in coꝛpe hꝫ libeꝝ ar
bitriũ. q̃re g° dicebat. vos nõ poteſtis venire.
Uidete. ire ⁊ venire ad glĩaꝫ fit ꝑ paſſus bo/
noꝝ operũ. ſic̃ videm⁹ in n̄ro ire. qꝛ nũc cogi/
tatiõib⁹ bõis: tũc ṽo penitẽdo imus illuc vbi
xp̃s ẽ. Et de h° dd̃. Ibũt de ṽtute in ṽtutẽ ⁊c̃.
In pſ̃. lxxxiij. q̃ꝫ dilecta. iõ g° h° dicebat: quia
ſciebat illos eẽ i mala volũtate ꝑuerſa. iõ nõ
poterãt itinerare in bonis oꝑibus. Et videte
oĩa bona oꝑa facta in pctõ moꝛtali nõ p̄ñt ꝓ
deſſe. ſ. ad materiã vite etne: ꝓſũt tñ hoi vt ci
tius diſponaſ ad grãm ⁊ etiã ad accumulati/
onẽ tp̃aliũ. Et iõ dicit. Ubi ego ſum vos nõ
poteſtis venire. ſ. in ſenſu cõpoſito. ſ. malã vi/
tã retinẽdo: ſꝫ bñ illã dimittẽdo. iõ xp̃s dicit.
Non põt arboꝛ bona fruct⁹ malos facere: nec
arboꝛ mala fructus bonos facere. Mat. vij.
Et hoc itelligatis in ſenſu compoſito. Arboꝛ
bona. ſ. ſtando in bonis oꝑib⁹. tñ creatura lꝫ
cadat in pctõ moꝛtali: a bonis oꝑibus nõ de/
ſiſtat. qꝛ ad oĩa ꝓſunt: niſi ad illud vnũ. ⁊ pl⁹.
qꝛ citius extrahit hõ de pctõ. ⁊ hoc bñ pꝫ in
euãgelio hodierno. qꝛ miſtri q̄ veniebant ad
capiẽdũ xp̃m: exq̃ pꝛius voluerũt audire ſer/
monẽ ⁊ bonũ opus facẽ: iõ de⁹ ꝯuertit illos:
⁊ redierũt ad phariſeos. ⁊ qꝛ illũ nõ ꝑduxeꝛt
captiuũ ad illos dixerũt phariſei miniſtris. q̃
re nõ poꝛtaſtis talẽ. At illi dixerunt. Nunq̃ꝫ
ſic locutus eſt hõ ⁊ quõ hic dꝫ capi. Dixerũt
illis p̃ncipes. Nunqd ⁊ vos ſeducti eſtis: nũ/
qd aliqs ex p̃ncipib⁹ credit in ipꝫ. ſꝫ h° turba
q̄ ig°rat legẽ maledicta credit i ipꝫ. Moꝛalr̃
nõ ſimplices q̄ nõ ponebãt obiceꝫ: ex ſmone
xp̄i fuerũt illuiati. ſꝫ lr̃ati qꝛ obiceꝫ poſueꝛt iõ
i malicia ſua ꝑmãſerũt. qꝛ ex ſuꝑbia ſua xp̃m
audire noluerunt vt freq̄nt̃ hoies magne ſcie
ſũt male cõſcie. Iõ dr̃ Eccl̃ia. v. eſto mãſuetus
ad audiẽdũ ṽbũ dei vt itelligas. Uidete non
omittaſ orones ſolitas. nec bõa oꝑa. Iõ cui/
libet dr̃. Qd̃cũq̃ꝫ pt̃ man⁹ tua facẽ iſtãter oꝑa
re: qꝛ nec opus nec rõ nec ſapia nec ſcia erũt
apd̃ iferos: q̃ tu ꝓꝑas. Eccl̃i. ix. Qd̃cũq̃ꝫ. ſ. bo
nũ. ecce g° h̄ ꝓ p̄ma pte. ¶ Scd̃a ps euãgelij
eſt de excecatiõe iudeoꝝ gñali: ⁊ de hac quõ
fuerit videte textũ euãgelij ſubtilr̃ ibi. Dixe/
rũt g° iudei ad ſemetipſos. Quo h̄ itur⁹ ẽ: q̄
nõ iuenim⁹. eũ nũqd in diſꝑſionẽ gẽtiũ itur⁹
eſt ⁊ doctur⁹ gẽtes. q̄s eſt hic ſmo quẽ dixit.
Quereti me ⁊ nõ iuenietis me. ⁊ vbi ſuꝫ ego:
vos nõ poteſtis venire. Hic videte cecitateꝫ
coꝝ. nã miſtri fueꝛt illuiati ad itelligẽdũ ṽba
xp̄i: ⁊ ñ doctoꝛes. ⁊ iõ ṽificat h° ṽbũ xp̄i i oro
ne dĩ. Cõfiteboꝛ tibi dñe pr̃ celi ⁊ terre: qꝛ ab/
ſcõdiſti h̄ a ſapiẽtib⁹ ⁊ pꝛudẽtib⁹: ⁊ reuelaſti
ea paruulis. Mat. xi. Fiebat tũc vt hodie fit.
qꝛ cũ veniũt lr̃ati ad ſermonẽ dicũt cum ma/
gna audacia ⁊ elatione. Iã ego videbo quid
dicet iſte ꝑdicatoꝛ: ⁊ ibi veniunt iã obſtinati.
Sꝫ ſimplices ⁊ ignoꝛãtes imediate credunt
⁊ illuminanſ: qꝛ ex deuotiõe veniũt. ecce quõ
oñdiſ cecitas iudeoꝝ. nã iudei veꝝ dicebant
ſed nõ itelligebãt. qꝛ dicebãt ꝙ chr̃s debebat
ire ad terram ꝓmiſſiõis ⁊ ad gẽtiles in terra
ꝓmiſſiõis ⁊ docere gẽtes. ⁊ hoc veꝝ fuit. naꝫ
xp̃s p̄mo i iudea pedeſter iuit de villa i villaꝫ
ꝑdicãdo. ſꝫ xp̃s poſt diſꝑſionẽ aplõꝝ ꝑ totuꝫ
mũdũ iuit eq̄ſter. qꝛ per equos. i. aplos. ⁊ do
cebat gẽtes. ⁊ hoc dixit xp̃s de Paulo qñ di
xit. Uade: qꝛ vas electionis eſt mihi iſte vt
poꝛtet nomen meũ corã gentibus ⁊ regibus
⁊ filijs iſrael. Actuũ. ix. Et videaſ ad h° pul/
chꝛam figurã in libꝛo Iudicũ. c. vi. Nã ibi le
giſ ꝙ iudei erãt in magna ꝑſſura ꝓpt̃ inimi/
cos coꝝ: ⁊ de⁹ appuit Gedeoni di. ꝙ ipſe de/
beret libare iudeos ab inimicis. ⁊ iõ petijt ſi/
gnũ gedeõ a deo ⁊ dixit. Hic eſt vellus lane
in hac area: ſit hoc ſignũ ꝙ reperiã lanã totã
plenã de roꝛe cras de mane: ⁊ areã totaꝫ ſic/
cã. cui dixit de⁹. placet mihi. ⁊ ita inenit alia
die ſicut dictũ fuit de mane. tũc dixit gedeõ.
Pulchꝛũ eſt ſignũ: ſꝫ dñe peto ſecũdo ꝙ fiat
ꝑ ꝯtrariũ: ita ꝙ cras reperiã lanã ſiccã ⁊ areã ro
ratã ⁊ roꝛe plenã: ⁊ ſic hũit. Nota bñ ibidem
hyſtoꝛiã. ſed quero hic qd ſignificat iſte ros.
Rñſio. iſte ros ſignificat doctrinam ieſu xp̄i
bona rõne. qꝛ ſic̃ terra de ſe nõ põt fructifica
re ſine roꝛe celi: ſic nec mũd⁹ poſſet fructifica
re in bonis oꝑib⁹ niſi deſcẽderet ros. i. doctri
na xp̄i. ⁊ hoc ꝓbat auctãte in cãtico. Deuto.
xxxij. Audite celi q̃ loq̄ꝛ. in ṽſu. Cõcreſcat vt
pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium
meũ. Lana autẽ eſt gens iudayca. qꝛ ſicut la
na tonſa eſt a beſtia ⁊ remota ab ea: ſic gens
iudayca fuit ſeparata ab egyptijs: qui adoꝛa
bãt beſtias. Et voluit gedeon ꝓ pꝛimo ſigno
vt ros eſſet tñ in vellere. i. doctrina xp̄i tñ in

pplo indayco:⁊ tota area eēt ſicca.i.tot⁹ mūdus.nā doctrina ⁊ ros xpi dabaꝭ iudeis tunc ſolū.⁊ alie ꝯgregatiōes mūdi erāt ſicce. ⁊ iō dꝛ in pſ.lxxi. Deſcēdet ſicut pluuia i vellus: ⁊ ſic ſtillicidia ſtillantia ſup terrā ⁊c̄. Uoluit ēt gedeō aliud ſigᵐ.ſ.vt lana ſiccareꝭ:⁊ terra madidareꝭ.⁊ hᵒ ſignrabat doctrinā xpi poſt ſuā aſcēſionē.nā poſtq̄ aſcēdit celoꝭ fuit poꝛtata ei⁹ doctria p totū mūdū.nā i oēm ṫrā exiuit ſon⁹ eoꝝ.⁊ remāſit lana tota ſicca.i. gens iudayca.⁊ fuit adipleta q̄dā ꝓphia di. Q̄ꝛ repleta ē ṫra ſcia dñi ſic aq̄ maris opientis. yſa.xi. Aq̄.i.doctria euāgelica: ⁊ ꝑmāſit iudea tota ſicca.i.tecta doctrina ꝟitatis.Et iō dicebat ꝓpha.Et āmbulabūt vt ceci.q꞉ dño peccauerūt Sopho.i. Nō videam⁹ h̄ moꝛalr circa illud eū3 dꝭ.Quereꝭ me ⁊ nō inenietis.an foꝛte ſit aliqs q̄rēs xp̄3 ⁊ nō ineniēs. Rūdeꝭ certe ꝙ ſic.ſi deficit in aliq̄ triū q̄ ad hᵒ reqrunꝭ. ⁊ hᵒ declarat yſa.cū dic̄. Querite dñ3 dū īuenīri pōt:īuocate eū dū ꝓpe eſt. derelinq̄t ipſ⁹ viā ſuā ⁊c̄. yſa.lv. Et ſunt iſta.ſ.tp̄s loc⁹ ⁊ modus.q̄ reqrunꝭ. D3 gᵒ pmo tp̄s obſuari hᵉ eſt tp̄s q̄dragesime.q꞉ clerici toto tp̄e xp̄3 q̄rūt. ſ3 vos mūdani ſaltē hᵒ tp̄e q̄dragesime debetis q̄rere xp̄3 penitēdo ⁊ iniurias remittēdo. Foꝛte dicūt mulieres qn̄ rephēdunꝭ de earū vanitatib⁹.ſi aliq̄ icipent dimittē oꝛnamēta: ego dimitterē. Uide tu gcūq̄ talis es. q꞉ martyres oēs hn̄t coꝛonā i padiſo.ſ3 ſup oēs ſanct⁹ ſtephan⁹ q pm⁹ fuit. Uirgo maria iter ꝟgines.magdalēa iter penitētes.Et ecce nūc ſaltim dimittaꝭ iſto tp̄e pnie. Jō dꝭ.Hoꝛtamur vos ne i vacuū grām dei recipiaꝭ.ait.n. Tp̄e accepto exaudiui te ⁊ i die ſaluꝭ adiuui te.ij. ad Coꝝ.vi. Querite gᵒ dñ3 dū īuenīri pōt.q꞉ iudei nō q̄rebāt debito tp̄e xp̄3.iō nō iueneꝭ. Scd̄o i īueniēdo xp̄3 ſeruādus eſt loc⁹.⁊ iſte loc⁹ ē iſte mūdus. q꞉ niſi i hᵒ mūdo iueniaꝭ p grām:nō poterit iueniri i alio p glīā.⁊ iō dānati nō pn̄t xp̄3 inenire.q꞉ lōge a pctōꝛib⁹ ſalus:nos aūt ſum⁹ ꝓpe. Satis.n.ē ꝓpe aliū q nō diſtat niſi p tres paſſus ab eo.Et hēs tres paſſus qb⁹ potes ad xp̄3 redire ⁊ ipſū iuenīꝭ. ⁊ pm⁹ ē ꝯtritio ſcd̄s ē ꝯfeſſio.ṫti⁹ ē cōplementū pnie:⁊ ē ſatiſfactio. Nūc gᵒ ē tp̄s ⁊ loc⁹.⁊ iō Dd̄ i pſ.cxliiij.ait. Prope ē dñs oib⁹ inuocātib⁹ eū:oib⁹ inuocātib⁹ eū in ꝟitate. Uidete gᵒ ꝙ ꝯcoꝛdēt oꝛis ꝓlatio ⁊ coꝛdis cōtritio: ⁊ ſatiſfactio.q꞉ iſti ſūt tres paſſus. Tertio ſuandus ē mod⁹ q̄rēdo xp̄3:⁊ ille mod⁹ ē recedē a pctis.q꞉ dicit. Derelinq̄t ipi⁹ viā ſuā ⁊ vir iniqu⁹ cogitatiōes ſuas ⁊ reuertaꝭ ad dñ3 ⁊ miſerebiꝭ ei⁹.yſa.lv. ibi tāgit ꝓpha modū q̄rendi xp̄3. Qui gᵒ has tres cōditiōes ſuauerit iueniet xp̄3.

¶ Ueniam⁹ ad tertiā ptē euāge.q̄ ē de illuſtratiōe credētiū ſpūali.⁊ de hᵒ loqtur thēa.Et dꝭ i euāgelio. Jn die magno feſtiuitaꝭ ſtabat ieſus ⁊ clamabat di. Siqs ſitit veniat ad me ⁊ bibat.q credit i me ſic dic̄ ſcptura.flumia de vētre ei⁹ fluēt aq̄ viue. Hoc aūt dixit de ſpūſctō quē accepturi erāt credētes i eū. Declarem⁹ illō magᵐ feſtū q꞉ ad lr̃a3 feſtū tabernaculoꝝ qd̄ icipiebat.xv.ſeptēbꝛis:⁊ etiā hodie ꝑuāt iudei illō feſtū. ⁊ durabat illud feſtū.viij.dieb⁹⁊ pᵃ dies erat colēda. ſed poſtea vſq̄ ad octauū dic̄ poterāt laboꝛaꝭ. ſ3 octau⁹ dies erat ſctiſſim⁹.⁊ de hᵒ ē text⁹. Leuiꝭ.xxiij.vbi dꝛ dies octau⁹ erit celeberrim⁹ atq̄ ſctiſſim⁹ ⁊ offereꝭ holocauſtū dño.Et i iſto vltio die ieſus clamabat.q꞉ dic̄ euāgeliū. Jn die magᵒ.Et ille erat octau⁹ ſ3 lr̃a3. S3 moꝛalr ē hic notādū ꝙ ſicut ſupꝛa ꝟtutes moꝛales ſūt theologicales.ſic ēt ſup itellect⁹ moꝛales ſūt theologicales.nā allegoꝛic⁹ ſenſus exponit illō qd̄ debem⁹ credē:⁊ ſic rn̄dēt fidei.tropologic⁹ rn̄dēt charitati.⁊ anagogicus ſpei. Nō videte. Jn ꝟbis iſtis euāgelij facio iſtos tres itellect⁹.Et pm⁹ erit pncipalr allegoꝛic⁹. Un̄ gd ē iſtō feſtū ſeptē dieꝝ.⁊ h̄ dies vltim⁹ q̄ xp̄s clamabat. Jſtō feſtū eſt q̄dragesima ⁊ h3 ſeptē ſeptimanas q̄s illꝭ ſeptē dieb⁹ cōpare poſſu3. Nouiſſim⁹ dies ē feſtū paſche. Hec ſolēnitas q̄dragesime durat ſeptē ſeptimanis ꝑcedētib⁹:queadmodū illō feſtū ꝑcedebāt ſeptē dies:⁊ i illo magᵒ die clamat xp̄s ad iuitādu3 nos ad cōiōnē dicēs illō Canꝭ.v. Comedite amici ⁊ bibite ⁊ iebꝛiami kmi. Nō amici. qa amici ⁊ bibite ⁊ iebꝛiami kmi. Nō amici. gᵃ oꝫ ꝙ ſit amic⁹ ille q oꝫ cōedē.vt.ſ.ſit in grā: ⁊ tūc iebꝛiaꝭ qn̄ oia opa tpalia poſtponūꝭ ⁊ totalr q̄eſcit i xp̄o.⁊ iſtō ē itellect⁹ allegoꝛicus. Ali⁹ ſeſus ē moꝛaꝭ ⁊ tropologic⁹:⁊ ſ3 iſtū itellectū iſtō feſtū ē vita ſctā quā debem⁹ hꝛe. Septē dies ſūt ꝟtutes moꝛales ⁊ theologicales ſeptē.ſ.fides.ſpes:charitas: pꝛudētia i picuꝭ: iuſtitia ⁊ tēpantia i ꝓſpis.⁊ foꝛtitudo i aduerſis. Ultim⁹ dies ē dies moꝛꝭ qn̄ xp̄s vocat ad glīa3 padiſi.Et iō dꝭ. Uenite ad me oēs q laboꝛatꝭ ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiā vos:⁊ inuenieꝭ reqe3 aiab⁹ vr̃is. Mat.xi. Terti⁹ itellct⁹ ē anagogic⁹.vt ſi hᵒ feſtū ſigt durationē mūdi ⁊ dies ſeptē ſignificāt ſeptē etates. Pꝛima ab adā vſq̄ ad noe.ſcd̄a a noe vſq̄ ad abꝛahā. tertia ab abꝛahā vſq̄ ad moyſen.q̄rta vſq̄ ad dd̄.q̄nta vſq̄ ad trāſmigrationē babylonis. ſexta vſq̄ ad xp̄3.ſeptima vſq̄ ad fine3 mūdi.

Ultimus erit dies iudicij:⁊ erit magn⁹:⁊ xp̄s ſtabit ⁊ clamabit eſurientibus ⁊ ſitientib⁹ iuſtitiā ⁊ his q a dextris erunt di. Uenite benedicti patris mei. Mat.xxv. Sed alijs dicet. Diſcedite a me maledicti ⁊c̄.Et iō de bōis dixit.de ſpū accepturi erāt ⁊c̄. Jſti tales accipient in hoc mūdo p grām ⁊ in alio p gloꝛiā.

¶ Feria.iij.poſt dñicā in paſſiōe. Ser.viiii⁹.

Nemo palā loq̄baꝭ de illo pp metū iudeorū originalr Jo.vij. recitatiue i euāgelio hodierno. Un̄ in iſto euāgelio hodierno oñdunꝭ nobis tria de ieſu xp̄o q̄ habuit inter iudeos tp̄e ſue paſſiōis ſcilicet.

- Stricta afflictio.
- Diſcreta conditio.
- Secreta defenſio.

Et de vltia logꝭ thema.q꞉ aliq credētes in eū occulte defendebāt.q꞉ nemo ſupple credētiū palā loq̄baꝭ de illo.i.ꝓ illo. ſ3 alij loq̄renꝭ palā:nō tn̄ ꝓ illo:ſ3 bn̄ ꝯ illū.

¶ Primū qd̄ tāgitur i euāgelio de xp̄o ē ſtricta afflictio. hēbat eni ſtrictā afflictionē ex pte oiu3.ſ.amicoꝝ ⁊ alioꝝ.⁊ de hᵒ fit mētio in pnᵒ euangelij:cū dꝭ. Ambulabat ieſus in galileā: nō eni volebat i iudeā āmbulare. q꞉ querebāt eū iudei iterficē. Erat āt in ꝓximo dies feſtus iudeoꝝ ſcenophegia. Dixerūt aūt ad eū ſr̄es ei⁹. Trāſi hic ⁊c̄. Pro quoꝝ itellectu ſciēdū ē ꝙ ṫra ꝓmiſſiōis vltra mare diuidebaꝭ in duas ꝓuīcias.ſ.in iudeā:⁊ galileā.⁊ i iudea ē ciuitas hierl̄3 tanq̄ metropolitana.⁊ ibi ſtabāt doctoꝛes: magri ⁊ ſtudiū gn̄ale.⁊ ibi moꝛabāꝭ inimici xp̄i. S3 parētes ei⁹ ⁊ amici ſtabāt i galilea:q꞉ xp̄s ibi fuerat nutrit⁹ in ciuitate capharnaū.⁊ ibi hēbat amicos ſuos ⁊ ꝯſanguineos.⁊ ibi nō habebat inimicos tot ſic̄ in iudea. iō āmbulabat i galileā.⁊ ibi fuit tribulat⁹ ⁊ afflict⁹ a ſr̄ib⁹ .i. ꝯſanguineis ſuis.⁊ iſtos ſctā ſcptura appellat ſr̄es ei⁹.Et iſte ē mod⁹ ſacre ſcpture i veteri ⁊ in nouo teſtō. Un̄ Gen̄.xiij.dic̄ abꝛahā loth. Ne q̄ſo ſit iurgiū iter me ⁊ te:ſr̄es eni ſum⁹.⁊ tn̄ erāt tn̄ ꝯſanguinei.⁊ ſiſr hꝭ ex varijs paſſib⁹ ſcpture ꝙ ꝯſanguinei dñr fratres. Un̄ dꝭ. Optabā.n.egoipſe anathēa eē a xp̄o ꝓ ſr̄ib⁹ meis q ſūt cognati mei ſ3 carne3. ad Ro.ix. Et ab illis ꝯſanguineis habuit xp̄s ſtrictā afflictionē. Nā i iudea q̄rebāt eū occidē ex vna pte:⁊ ex alia pte ſr̄es ei⁹ ipellebāt vt iret in iudeā:nō tn̄ ꝙ hērēt itētionē mali. Et aſſignabāt ei ꝯſanguinei ⁊ parentes q̄re deberet ire q̄ttuoꝛ rōnes. Et pma rō fuit deuotiōis. quia erat ſeſt⁹ dies ꝓxim⁹ ſcenophegia.⁊ dꝭ a ſcenos qd̄ ē tabernaculū:⁊ fagin qd̄ eſt comedē grece.q꞉ faciebāt tabernacula ⁊ comedebāt in tabernaculis.vt hꝭ Leuiꝭ.xxiij.⁊ erat ꝑceptū dei.Exo.xxiij.ꝙ oēs irēt in hierl̄3. Jō cū oēs iudei deberēt ire: volebāt cōcludē ꝙ ip̄e etiā deberet illuc ire: ſ3 iſta nō tāgebat xp̄m. q꞉ ip̄e erat ipatoꝛ q dedit legē moyſi in ſilitudine ignis.Exo.xix.⁊ iō ſolut⁹ erat a legibus marie q꞉ poſt ipſe dedit legē in ſilitudie hoīs ⁊ iō nō erat ipſe ligat⁹. Scd̄o etiā q꞉ ipſe erat except⁹.q꞉ hēbat ibi inimicos capitales.⁊ iō inq̄ꝫtū hō erat excuſādus ⁊ iō iſta pᵃ rō nō cogebat. Scd̄a rō erat dilectiōis ⁊ charitaꝭ.ſ.ꝓpꝭ diſcipꝭos q ipſū dimiſerāt rōne ſmōis quē fecerat de ſacro altaris qn̄ dixit. Caro mea vere eſt cib⁹ ⁊c̄. Jo.vi. Jbidē. niſi māducaueriꝭ carnē filij hoīs ⁊ biberiꝭ ei⁹ ſāguinē nō hēbiꝭ vitā in vob.Ex quo ſmone fuit iter eos tantū ſcādalū ꝙ dixerūt illi de ſocietate. Dur⁹ eſt h̄ ſmo.qs pōt eū audire.⁊ iō abierūt retroꝛſu3: ⁊ cū eo nō āmbulabāt q꞉ reputabāt ſtultū ꝙ de ei⁹ carne deberēt comedē.de his gᵒ dicebāt ſibi pentes ⁊ ꝯſāguinei. Trāſi hic ⁊ vade in iudeā:vt ⁊ diſcipuli tui q receſſerūt a te videāt opa tua q̄ facis. Jo.vij.⁊ ꝯuertenꝭ a te. q꞉ ſcādalizati receſſerūt a te. Hoc nō fuit dictu3 de apoſtolis:q꞉ illi nō receſſeꝛt ab eo: ſ3 ab alijs. S3 nihil valet iſta ſcd̄a rō:q꞉ diſcipuli de qb⁹ loq̄baꝭ iā multa mirabilia viderāt ab eo. Tertia rō ē ambitiōis:⁊ tāgiꝭ ibi cū dꝛ. Trāſi hic. nā nemo qppe i occulto aliqd.ſ.notabile facē vade gᵒ in iudeā.q꞉ ibi erūt gētes toti⁹ mūdi ⁊ faciēt tibi ⁊ nob magnū honoꝛē. Ecce i quo hēbāt coꝛ vt haberēt honoꝛē ⁊ cōmodū. Nā ipſi iō volebāt cū ipſo ire.ſ3 iſta rō ñ valet.q꞉ ſecū ducit vanā glīa3 ⁊ auaritiā credentes ꝙ aliq foꝛte venirēt ad rogādū eos vt facerēt ꝙ ieſus ſanaret aliq̄s ipſoꝝ ⁊ ꝙ ex hᵒ hērēt pecunias. Quarta rō erat affectiōis: cogitātes ꝙ ex miraculis capeꝭ xp̄s i regē:⁊ tūc ipſi eſſent magni cū eo.⁊ iſta rō tāgiꝭ ibi cū dꝛ. Si hec facis manifeſta teip̄m mūdo.ſi hec facis.ſ.diuinit⁹ nō ope dyabolico:māifeſta te mundo:mūdū appellāt hierl̄3 duab⁹ rōnib⁹.pᵃ q꞉ ibi ꝯcurrebāt q̄ſi oēs gētes mūdi.ſcd̄a q꞉ erāt mūdani.⁊ q hᵒ dicebāt ad xp̄3 volebāt honores ⁊ vanitates:⁊ foꝛte volebāt etiā ab eo recedere.q꞉ iſti ēt nō credebāt i eo:imo ēt murmurabāt ꝯ illū.q.d.et quō ē hᵒ q꞉ nūq̄ ſtudauit ⁊ pdicat.⁊ hoc apparet ſtricta afflictio ieſu xp̄i.nam inter duas molas ſtabat ſicut oliua vſq̄ dū exit oleū. Jta ſiſr ꝯtigit de xp̄o. Na3 ipſe ſtetit ⁊ fuit pſſus donec exiuit oleū effuſ-

dẽdo ſãguinẽ. Et tũc fuit cõpleta vna ꝓphia
de dd̃ in pſ̃. xxxvij. Amici mei ⁊ proximi mei
aduerſuꝫ me appropinquẽt ⁊ ſteterũt. Et q
iuxͣ me erãt. ꝑ genꝰ ⁊ tribũ. de lõge ſteterũt. ⁊
viꝫ faciebãt q q̃rebant aiaꝫ meã: ſicẽ fit olim.
Hic ſũt due moralitates. ⁊ pᵒ tangit eccliaſti
cos: q ſũt iter duas molas. ſ. amicoꝝ ⁊ inimi-
coꝝ. ſ. dyaboloꝝ qꝛ lꝫ layci ſũt inimici dyabo-
loꝝ: tñ plꝰ clerici ⁊ eccliaſtici. qꝛ demões plꝰ
tẽptãt clericos d̃ pctis q̃ laycos. ⁊ ſic ab vna
pte hñt demões. ⁊ ex alia pte hñt amicos ꝯſã
guineos. qꝛ poſtq̃ qs ẽ clericꝰ: amici nõ hñt
ꝯſciaꝫ accipiẽdi bona eoꝝ. ⁊ iſto mõ eſt inter
duas molas. Et vide circa iſtã materiã qñ ſi
tu nõ es paup̲ tu non potes aliqd accip̲e a ſi-
lio clerico: nec ipſe põt tibi dare. Jõ Aug. di-
cit. Sic dꝫ clericꝰ de bonis eccleſiaſticis dare
paup̲ibꝰ ⁊ amicis vt ſi idigeãt ad neceſſariũ.
ſ. ſꝫ nõ vt diuites fiãt: qꝛ ſi clericꝰ vult ſibi reti
nere illa bona: qbꝰ nõ idiget ⁊ nõ dat idigẽti
bus: ſacrilegiũ cõmittit ⁊ furtũ fac̃. iõ ſanctus
Berñ. dic̃. Quicqd clericꝰ de bonis ecͨliaſti
cis p̃ter neceſſariũ victũ ⁊ veſtitũ ſibi retinet:
⁊ paup̲ibꝰ idigẽtibꝰ ñ tribuit furtũ fac̃ ⁊ ſacri
legiũ. Et multo plus peccat dãdo amicis di-
uitibꝰ: ſꝫ bñ dare dꝫ paup̲ibꝰ. ⁊ iõ ſi aliqs ali-
qd accepit niſi in viã elemoſyne: reſtituat. Eſ-
ſet eni neceſſariũ q clericꝰ hñs. c. florenos in
redditibꝰ q diſtaret. c. leucis a parẽtibꝰ ſnis.
Ecce quõ ſtrigunt̃. pñt. n. clerici dicẽ illd̃ met
d̃bũ. Amici mei. i. paup̲es: ⁊ ꝓxımi mei. i. dya
boli ⁊c̃. De ſupradictis vide. xvi. q. i. ca. fina-
li ⁊. xij. q. ij. Gl̃ia. Alia moralitas ẽ hũilitas ꝓ
laycis. ⁊ vt itelligãt dicã pabolã. Si aliqs no
tabilis miles ⁊ potẽs ẽ in aliq̃ ciuitate ⁊ aliq
agricole ⁊ paup̲es exurgerent in eũ. ⁊ potẽs
iſte miles poſſet eos occidẽ ſolo d̃bo. ⁊ dicẽt
ne iſti moriant̃ cũ iſta malicia cedaꝫ ⁊ ibo ad
aliã ciuitatẽ. qd diceremꝰ de iſto. d̃e tñ eſſet
hũilis q reputaret̃ ſibi i ſtulticiã. ſic fuit hũili
tas ieſu xp̃i cuiꝰ poſſe ẽ tale q poſſet illico in
momẽto totũ mundũ deſtruẽ ⁊ aliũ facẽ. ⁊ lꝫ
maiores ciuitatꝭ hierl̃ꝫ exurgerẽt ꝯ eũ: tñ agri
cole ſũt eiꝰ reſpectu. lꝫ illos poſſet occidẽ. ce-
debat tñ ⁊ recedebat a hierl̃ꝫ. Hẽtis. n. exẽᵐ
morale. vt cedatꝭ inimico ⁊ nõ ſumatꝭ vidictã
iuxͣ illd̃. Si fieri põt qd̃ ex vob̃ eſt cũ oibꝰ hoi
bus pacẽ hñtes: nõ voſmetipſos defendẽtes
chariſſimi. ſꝫ date locũ ire. Scriptũ ẽ. n. Mi
hi vidictã ⁊ ego retribuã dic̃ dñs. ad Ro. xij.
Nõ defendẽtes. i. vidicãtes. nec ẽ tibi dedecꝰ
cedẽ inimicis tuis apd̃ deũ. qꝛ honor ẽ hoi q
ſep̲at ſe a ꝯtẽtioibꝰ: oẽs aũt ſtulti miſcent̃ cõ-
tumelijs. Prouer. xx. Sꝫ apd̃ ſtultos dicere.
illd̃ eẽ d̃decꝰ. ſꝫ i iudicio d̃i ab oibꝰ laudabit̃.
Date gᵒ locũ ire. qꝛ ſcriptũ ẽ. Mihi vindictã
⁊c̃. qꝛ regula ẽ dei. Nulli gᵒ vidicta cõpetit ſꝫ
iuſtitia. Et ad hᵒ vide miraculuꝫ qd̃ hẽtur. ij.
dyalogo. Erãt duo viri potẽtes i eadẽ p̃ria. ⁊
vnꝰ erat nobil̃ ⁊ multũ famoſus ali᷑ tñ nõ erat
ita famoſus. ⁊ ille arebat inuidia ꝯ aliũ adeo
q ꝓꝑ iuidiã diffamabat aliũ. ⁊ intm̃ creuit in
uidia q alteri munꝰ venenoſuꝫ p̃ñtauit. Et di
xit aliꝰ magnꝰ. Ego cedã huic. ⁊ dimiſit vici-
nũ ⁊ mutauit locũ. Jſte iuidus dicebat exul-
tãſ. ⁊ ego faciã illũ ẽt recedẽ ab illo loco. ⁊ ſu
bito dũ hᵒ cogitaret. cecidit domꝰ eiꝰ ſup̲ euꝫ.
Ecce h̃ vidicta d̃i. Jõ dixit xp̃s. dimitte mihi
vidictã ⁊ ego retribuaꝫ. qꝛ retribuit i corp̲e ⁊
aia. Nã glioſiꝰ ẽ exẽᵒ dñi iniuriã ⁊ inimicũ ce
dẽdo vincẽ q̃ reſiſtẽdo ſup̲are. vt iqt Greg.
⁊ hᵒ ẽ ꝯſiliũ dñi. Cũ p̲ſeqnt̃ vos i vna ciuitate
fugite i aliã. Mat. x. Ecce hic p̃mã ptẽ. ¶ Se
cũdo tãgit̃ i euãgelio diſcreta ꝯditio. qꝛ lꝫ tã
tã potẽtiã hẽret voluit tñ vti prudẽtia. iõ rõ-
nabilit̃ voluit parẽtibꝰ rñdẽ q nõ deberet ire
in iudeã. Dixit gᵒ eis ieſus. Tp̃s meũ nondũ
aduenit. tp̃s aũt vr̃m ſp̲ ẽ patũ. Non põt vos
mũdꝰ odiſſe: me ãt odit. qꝛ ego teſtioniũ p̲hi-
beo de illo. qꝛ op̲a eiꝰ mala ſũt. Vos aſcẽdite
ad diẽ feſtũ hũc. ego. n. ñ aſcẽdã ad diẽ feſtũ
iſtũ. qꝛ meũ tp̃s ñdũ ipletũ ẽ. Hec cũ dixiſſet
ipſe mãſit i galilea. Et h̃ xp̃s aſſerit q̃ttuor cõ
ditiões prudẽtie q̃ reqrũt̃ i op̲e d̃tuoſo ⁊ me
ritorio. ſ. qñ: vbi: quõ: ⁊ q̃re. qꝛ q̃tũcũq̃ bonũ
fiat niſi diſcrete fiat nõ ẽ meritoriũ: vt dic̃ ſan
ctꝰ Anſelmꝰ. Virtꝰ ẽ qcqd boni cũ diſcretiõe
feceris. Virtꝰ aũt indiſcreta ꝓ vicio reputat̃.
Prima ergo rõ prudentie eſt tẽpꝰ reſpicere
ſcilꝫ qñ. i. q fiat debito tp̲e: qꝛ dicere miſſam
d̃gis Marie bonũ eſt. ſꝫ ſi diceret̃ i die vene-
ris ſctã vel poſt prãdiũ pctm̃ eſſet: qꝛ nõ ẽ tp̃s
condecens. Et iõ dr̃. Tẽpus ⁊ rñſionẽ cor ſa
pientꝭ itelligit. Oi negocio tp̃s ẽ ⁊ oportuni
tas. Eccl̃s. viij. Hanc circũſtantiam ſeruauit
xp̃s di. Tẽpus meũ. ſ. patiẽdi a deo ordinatũ
nõdũ aduenit. de quo nota figuram. Exo. xij
qñ dñs voluit liberare ppl̃m de dura ſeruiti
te egypti p̃cepit eis q decima die primi mẽ
ſis. ſ. marcij reciperẽt agnũ ⁊ ſeruarẽt ipſum
vſq̃ ad diẽ. xiiij. menſis. ⁊. xv. die erat paſca.
Dicit textꝰ. Decia die p̃mi mẽſis tollat vnu
qſq̃ per domos ⁊ familias ſuas agnũ. erit aũ
tẽ agnus abſq̃ macula maſculus agniculus
Juxta quẽ ritũ ſumetis ⁊ hedũ ⁊ ſuabitis eũ
vſq̃. xiiij. diez mẽſis huiꝰ. Jmmolabitq̃ eum

vniuerſa multitudo filioꝝ iſrl̃ ad veſpam ⁊c̃.
Nõ ibidẽ textũ. ⁊ fuit figura illiꝰ agni inocẽtꝭ
xp̃i. de q̃ Jo. i. dr̃. Ecce agnꝰ dei q debuit tolli
decia die mẽſis p̃mi ſicẽ fctm̃ fuit i die ramorũ
qñ receptꝰ fuit cũ magno honore: ⁊ fuit ſuatꝰ
vſq̃ i diẽ iouis ad veſperã. Jã d̃itas debebat
corñdẽ figure. ⁊ xp̃s ſciebat eẽ obſeruãdũ in
oi op̲e d̃tuoſo tp̃s debitũ. ⁊ illd̃ tp̃s nõdũ ve-
nerat. iõ dicebat. tp̃s meũ nõdũ venit. qꝛ vſq̃
ad nonũ diẽ ñ debebat ire ad hierl̃ꝫ. tp̃s autẽ
vr̃ꝫ ſp̲ ẽ patũ. Sꝫ ꝯ hᵒ arguit̃. Tertiũ ẽ q xp̃s
nõ ſolũ ordinauit paſſiõi ſue tp̃s diẽ ⁊ horã:
ſꝫ ẽt oi hoi. q̃re gᵒ dic̃. Tp̃s vr̃ꝫ ſp̲ ẽ patũ. cũ ẽt
hõ certũ hẽat tp̃s moriẽdi. iuxͣ illd̃ Job. xiiij.
Breues dies hois ſũt: nũerus mẽſiũ eiꝰ apd̃
te ẽ. Dicẽdũ ad hᵒ q xp̃s volebat dicere q tẽ
pus ſuũ qd̃ elegerat ꝓ redẽptiõe gñis hũani
nõdũ aduenit. Tp̃s d̃o vr̃ꝫ vane glie ⁊ bono
ris: ſp̲ a nob̃ deſideratũ: ẽ ſp̲ patũ ñ loqt̃ d̃ tp̲e
mortꝭ eoꝝ. Vel expone ſic. Tp̃s vr̃ꝫ ſp̲ ẽ patũ
ſ. dꝫ eẽ patũ qꝛ neſcit̃ tp̃s neq̃ diẽ neq̃ horaꝫ
nec modũ moriẽdi vr̃ꝫ iõ ſp̲ debetꝭ eẽ pati. iuxͣ
illd̃ p̲hi. Mors vbiq̃ te expectat. tu ſi fueris
ſapiẽs vbiq̃ eã expectabis. Scd̃a circũſtãtia
ẽ locꝰ: qꝛ locꝰ dꝫ iſpici. qꝛ bonũ ẽ dicere miſſã
ſꝫ nõ i ſtabulo nec in cogna. Jtẽ bonũ ẽ ma-
trimoniũ: ſꝫ nõ vti i eccl̃ia. Et iõ dr̃ Baruth.
iij. Diſce vbi ſit prudẽtia. vbi ſit virtus ⁊c̃. qs
inuenit locũ eiꝰ. Hãc circũſtantiã xp̃s ſeruauit
di. Nõ põt vos mũdꝰ odiſſe. ecce locꝰ. me ãt
odit. qꝛ teſtimoniũ p̲hibeo de illo. qꝛ op̲a eiꝰ
mala ſũt. Mũdꝰ vt dixi citas hierl̃ꝫ ẽ: q̃ odio
hũit xp̃ꝫ ⁊ apl̃os: qꝛ ſp̃ũales erãt. nõ ãt ꝯſan-
guineos xp̃i. qꝛ carnales erant. vñ Jo. xv. Si
mundus vos odit. ſcitote qm̃ me p̃orẽ vobis
odio hũit. iõ locus nõ ꝯgruebat vt tũc aſcẽde
ret hierl̃ꝫ: nec oportebat timere illos q habi-
tabãt capharnaũ qꝛ nõ hẽbant eũ odio. Ter
tia circũſtantia ẽ modꝰ qꝛ lꝫ ſit tp̃s ⁊ locus tñ
reqrit̃ modꝰ. ⁊ ſi qs hic ſedẽs nũc vult dicere
miſſaꝫ vl̃ in camiſia vl̃ nudus vl̃ dãdo elemo
ſinas ex ira: vl̃ ẽt ſi vis hᵒ tp̲e cõfiteri: ⁊ tñ ire
ad ſolaciũ nõ ẽ modꝰ debitꝰ. qꝛ dꝫ eẽ genufle
xio: ⁊ ꝯfeſſor dꝫ ſedere ſic tãq̃ iudex. Jtẽ ſi qs
veniret ⁊ diceret ꝯfeſſori. Volo dicere corã te
ſibꝰ pctã mea: nõ eẽt modꝰ: qꝛ nõ eẽt ſacral̃
ꝯfeſſio: imo dicere ꝯriũ ẽ hereticũ. Lꝫ qdã di-
xit q ꝓꝑ hũilitatẽ qs põt publicare. vex̃ ẽ pꝰ
ꝯfeſſionẽ. idem facere elemoſynã ⁊ orõnẽ ad
modũ phariſeoꝝ vt pꝫ Mat. vi. ñ ẽ bonꝰ mo
dus. ideo ſctũs paulꝰ. Videte itaq̃ frẽs quõ
caute ãbuletꝭ nõ q̃ſi iſipiẽtes ſꝫ q̃ſi ſapiẽtes. re
dimẽtes tp̃s. qm̃ dies mali ſũt. Eph̃. v. iõ xp̃s
dixit. Vos aſcẽdite ad diẽ feſtũ. ſ. põpoſe. Nã
illd̃ feſtũ dr̃ tabernaculoꝝ: vt iam dixi. ⁊ ppl̃s
erat totꝰ vanꝰ in pᵒ die ⁊ durabat octo diebꝰ
⁊ ſic ñ erat modꝰ. ⁊ iõ dixit vos aſcẽdite: ⁊ no
luit cũ illis ire. q. d. illd̃ Yſa. i. ca. Sabbata vr̃a
odiuit aia mea. Sꝫ q̃rta die qñ iã tẽp̲ate cõe-
debãt ⁊ bibebãt parce ip̃e aſcẽdit. iã die feſto
mediãte aſcẽdit ieſus in tẽplũ. io. vij. Quarta
circũſtãtia ẽ itẽtio q̃re qꝛ dꝫ iſpici itẽtio. rõ ⁊
finis. hec tria p̃dicta ſufficiũt. iõ dauid ſemp̲
iterrogabat ſeip̃ꝫ q̃re cũ erat in tribulatiõe in
pſ̃. xli. ⁊. xlij. Quare triſtis es aia mea ⁊ q̃re
ꝯturbas me. Ergo reſpice itẽtionẽ. qm̃ itẽtio
dat principalitatẽ ⁊ formalitatẽ op̲i d̃tuoſo ⁊
meritorio. Hãc circũſtãtiã xp̃s ſeruauit. qꝛ in
tẽtio xp̃i erat q ꝑ paſſiõem voluit venire ad
gliã reſurrectiõis. ſed vt dr̃ Lu. vl. Oportuit
pati xp̃m ⁊ ita itrare in gliã ſuã ⁊ qꝛ illud tp̃s
nõdũ fuerat ipletũ. ideo dicebat. Tp̃s meum
nõdũ venit. ⁊ iõ mãſit in galilea vſq̃ ad diez
martꝭ. Moralr̃ ſup̲ eo q dicit. Mãſit in gali
lea. Nota galilea interp̃tat̃ hebraice rota vo
lubilis. cuiꝰ qñ vna ps deprimit̃ alia exaltat̃
rotãdo. ſic xp̃s op̲ationi hũane ſtatim adiun
gebat op̲atiõeꝫ diuinã: vt videret̃ ſua diuini-
tas ⁊ ẽt hũanitas. Hoc pꝫ in oibꝰ op̲atiõibꝰ
diſcurrendo a ſua natiuitate vſq̃ ad reſurre-
ctionẽ. Pᵒ in natiuitate fleuit vt ceteri ifan-
tes. ſꝫ mox diuitas fuit eleuata i claritate no-
ctis: q ꝓceſſit de xp̃i corp̲e nouit̃ nato. Scd̃o
eſuriuit vt ceteri: ſꝫ diuinitas ſtatim dedit lac
matri. Tertio inquãtũ hõ fuit in p̃ſepio poſi-
tus: ſꝫ vt deꝰ a boue ⁊ aſino adoratꝰ. Quarto
fuit hũiliatꝰ in circũciſiõe q̃ dabat̃ pctõribꝰ.
ſꝫ exaltatꝰ in regũ adoratiõe. Quito fuit pre
ſentatꝰ in tẽplo vt petõr. ſꝫ ibi fuit exaltatꝰ te
ſtimonio ſymeonis ⁊ anne. Sexto fuit hũilia
tus fugiẽdo in egyptũ vt exulatꝰ: ſꝫ fuit exal-
tatus in medio doctoꝝ in tẽplo. iteꝝ fuit exal
tatꝰ i baptiſmo in manifeſtatiõe trinitatꝭ. Se
ptimo i deſerto in ieiunio ⁊ tẽptatiõe dyabo-
lica. ſꝫ fuit exaltatꝰ qꝛ acceſſerũt angeli ⁊ mi-
niſtrabãt ei. Octauo in p̃dicatiõe fuit hũilia
tus. ad iſtar regis ſi laboraret ꝓ ⁊c̃. ſꝫ fuit ex-
altatꝰ in miraculoꝝ op̲atiõe. Nono fuit hũi-
liatus in paſſiõe. qꝛ ad iſtar latronis fuit paſ-
ſus ⁊c̃. Sꝫ fuit exaltatꝰ. qꝛ ſol ſe obſcurauit.
terra tremuit ⁊c̃. Decio i morte qꝛ ad iferos
deſcẽdit. ſꝫ fuit exaltatꝰ i reſurrectiõe glioſa.
Vndecimo hũiliauit ſe poſt reſurrectionẽ. qꝛ
voluit eẽ cũ apl̃is. ſꝫ fuit exaltatꝰ i aſcẽſiõe ſu
per oẽs celos. Ecce quõ ieſus mãſit i galilea
i. in rota volubili. Moralit̃ ſi volumus in pa

radiſo exaltari:hūiliemꝰ nos i hᵒmūdo. Uita
ēt nr̄a h₃ duas ptes. Pᵃ ē h vita tpalis. Se-
cūda ē i alio mūdo vita etnal. Jn pᵃ debemꝰ
hūiliari ſi i ſcđa volumꝰ exaltari. Hūiliemꝰ gᵒ
nos i v̄bis ſctis ⁊ dctis ⁊ veſtibꝰ. Et ſi ſic hū-
liamur: tūc velut rota aſcēdimꝰ i alio mūdo.
⁊ iō dī. Oēs inicē hūilitatē iſinuate. Qꝛ deꝰ
ſupbis reſiſtit: hūilibꝰ aūt dat grām. Hūiliami-
ni ſub potēti manu dī vt vos exaltet i die viſi
tatiōis ſue. i. Pe. v. Et bñdictꝰ ē ille q pᵒ ici-
piet. Et ſi nolumꝰ hūiliari: ipſe manu ſua hūi-
liabit nos i iferno: ⁊ ſi tu te hūilias: ipſe ꝯuer-
ſa manu te leuat. Ecce h xp̄i diſcretā ꝯditōez.
¶ Tertio oñdit i euāgelio d xp̄o ſecreta ꝯfē-
ſio: qꝛ nullꝰ audebat ip̄₃ repͥhēdē publice ſ₃ ſe
crete. qdā dicebāt qꝛ bonꝰ ē: ſ₃ palā nemo lo-
q̄baſ de illo. i. p illo. Uñ ſeqͭ i euāgeƚ. Ut aūt
aſcēderūt frēs eiꝰ: tūc ⁊ ipſe aſcēdit ad diē fe-
ſtū ñ manifeſte: ſ₃ q̄ſi i occulto. Judei gᵒ q̄re-
bāt eū i die feſto ⁊ dicebāt. Ubi ē ille. Et mur
mur multꝰ erat d eo i pp̄lo. Quidā. n. dicebāt
qꝛ bonꝰ eſt: aliȷ̄ dicebāt nō: ſ₃ ſeducit turbas.
Nemo tñ palā loq̄baſ de illo. i. p illo: ſ₃ bñ ꝯ
eū. Mō ſeqͭ qō moraƚ: videlꝫ. An hiȷ̄ q xp̄o
credebāt. i hᵒꝙ tiore ñ audebāt dicē ꝙ ille eſ
ſet meſſias vt̄r peccarēt. Et rñdeo ꝑ qōdā di
ctū Criſo. q dic ꝙ circa v̄itatē fidei peccat qs
tripƚr. pᵒ v̄itatē i mēdaciū trāſmutādo. ſcđo il
lā occultādo. 3ᵒ illā ñ defēdēdo. ⁊ itelligit de
v̄itate fidei. Exēᵐpⁱ. Si qdā xp̄ianꝰ eēt iut
ifideles ⁊ ſub pēa morꝭ efficit ſarracenꝰ q̄uis
ñ corde: dānatꝰ eēt. qꝛ v̄itatē fidei quā h₃ i cor
de mutat i mēdaciū. qꝛ alr̄ dic q̄ mēte hēat. ⁊
hᵒmō circa v̄itatē peccauerūt antiq ph̄i. q ſci
uerūt vnū pūᵐ pᵐ: ⁊ tñ adorauerūt idola. de
q̄bꝰ dic Jerony. ꝙ ſ₃ dānati. Uñ de illis dicit
apl̄s ꝙ cōmutauerūt v̄itatē dei i mēdaciū ⁊
ſuierūt creature potiꝰ q̄₃ creatori q ē bñdictꝰ
i ſecula ſeculoꝝ. ad Rom. i. Scđo peccaſ cir-
ca v̄itatē fidei tacēdo. qꝛ ꝯfeſſio fidei p loco
⁊ tpe ē d necītate ſaluꝭ. vt dic ſctūs Tho. ſcđa
ſcđe. q. iiȷ̄. ar. iȷ̄. ⁊ pōit ibi duos caſus i qbꝰ ꝯfeſ
ſio fidei ē de necītate ſaluꝭ. Pmꝰ ē qñ ꝑ di
miſſiōez hniꝰ ꝯfeſſiōis ſubtraheret do honor
debitꝰ. Scđs caſus eſt vtilitas ꝓximi: puta ſi
aliqs iterrogatꝰ d fide tacēt: ⁊ ex hᵒ crederet
ꝙ fidē nō hēt: vƚ ꝙ fides nō eēt v̄a: vƚ aliȷ̄ ꝑꝑ
eiꝰ taciturnitatē auerterēt a fide. Jn hmōi ca
ſibꝰ ꝯfeſſio fidei ē de necītate ſaluꝭ. Hec ſctūs
Tho. ibidē. Tertio peccaſ circa v̄itatē nō de
fendēdo nā ſi qs nō defendēt ſuū regē: iā eēt
ei ifideƚ. Si ēt oīs q videt ꝑclitare fidē ⁊ nō
defendit: dānaſ ⁊ ifideƚ ē dño ſuo. Et mō ē re

ſponſū₃ qōni: qꝛ peccabāt hᵒmō qꝛ ñ defende
bāt v̄itatē. Et iō dī. Ueritatē meditabiſ gut-
tur meū ⁊ labia mea deteſtabūt ipiū. Prouē.
viȷ̄. Et iō beatꝰ Jerony. in ꝓlogo biblie capi.
iiȷ̄. dic. Sācta q ppe ruſticitas ſolū ſibi ꝓdeſt.
⁊ q̄ntū edificat ex vite merito eccl̄iā xp̄i: tātū
nocet ſi deſtruētibꝰ nō reſiſtat ⁊c̄. Nō. n. ſuffi
cit dicē. hoc tpe antixp̄i ſtabo in camera mea
ſ₃ tāto amplius peccat q̄nto nō reſiſtit. Pla-
ceat xp̄o ꝙ ſic velit cor noſtrū firmare in fide
⁊ eius opibꝰ vt ſimus veri pugiles fidei: vt ad
gloriam perueniamus. Deo gratias.

¶ Feria. iiiȷ̄. poſt dñicā i paſſiōe. Sermo vnī.

Redatis ꝙ pꝛ i me eſt ⁊
ego in pꝛe. Jo.
x. ⁊ i euāgelio hodierno. Uñ hoc
ſctm̄ euāgeliū ꝯtiet tres ſortes pu
gnas factas a ieſu xp̄o ⁊ a iudeis. ⁋ Pᵃ ē ꝑ
deceptiōez fraudulētā. ⁋ Scđa ē ꝑ iuaſionē
violētā. ⁋ Tertia ē ꝑ obiectōez peſtilētā. De
qbꝰ xp̄s ſe defendit mirabiliter. Pᵒ ſe defen-
dit ꝑ ſagacitatē itellectualē. Scđo ꝑ ſtabilita
tē ſpiritualē. Tertio ꝑ benignitatē vl̄em. ⁊ te
nuit campū. qꝛ dicit thema. Credatis ꝙ paſ
in me eſt ⁊c̄. Ueniamus ergo ad pmā q̄ eſt
de deceptiōe fraudulēta. ⁊ primo de euaſiōe
xp̄i: ⁊ ſic ꝯſequēter d aliȷ̄s ptibus. ¶ De pmo
bello quod fuit fraudulentū dicit euāgeliū.
Facta ſunt encenia in hieroſolymis: ⁊ hyems
erat: ⁊ ambulabat ieſus in porticu ſalomo-
nis. Circūdederunt ergo eū iudei ⁊ dicebāt
ei. Quouſq₃ animam noſtram tollis. ſi tu es
chriſtus dic nobis palam. Ecce fortem inua-
ſionem. Et vt melius intelligatis eſt ſciendū
ꝙ tēpore quo chriſtus predicabat iudeis iā
romani illis dominabantur. ⁊ ordinauerunt
romani ꝙ nullus auderet ſibi aſſumere no-
men regis: ſub pena mortis ſine licentia im-
peratoris: ⁊ ſeruabāt ⁊ tenebant in qualibet
regione armigeros qui hoc tuerētur. Ex alia
parte videntes iudei ꝙ vulgus eorum crede
bat chriſtum eſſe meſſiam. quia omnes pro-
phetie erant complete ⁊ maiores erant tur-
bati propter vulgus quod illum ſequebatur.
⁊ ideo deliberauerunt facto conſilio ꝙ illum
occiderent: ⁊ die feſto venerunt ad eū. Et di
citur encenioꝝ ab en quod eſt in ⁊ cenos
quod eſt nouum. quaſi innouatio ⁊ fiebat. xx
v. die menſis quem menſem iudei appella-
bat caſleu: que eſt in fine nouembris ⁊ in prin
cipio decembris. Et hoc habetur in libro pri
mo Machabeorū. ca. iiiȷ̄. in fine. Uide ibidē
quō Judas machabeus illud feſtū inſtituit.

⁊ ad illō feſtū xp̄s venit: ⁊ trāſibat in porticu
ſalomōis qō iā fuerat deſtructū: ſ₃ poſtea fue
rat renouatū. ⁊ nihilominꝰ noīabaſ ſalomōis
⁊ tūc iudei circūdederūt eū. ſ. maiores vt de-
ciperēt eū. Mō poteſtis cogitare quō ſpecta
bat pp̄s quā diſputationē facerēt ad iuicē. ⁊
dixerūt iudei maiores xp̄o. Quouſq₃ aīā no
ſtrā tolƚ. i. itellectū. q. d. Tps meſſie cōpletū ē.
tu dicis te aliqñ eē filiū dei. dic gᵒ no b palā ⁊
clare ſi tu es meſſias: qꝛ aliq credūt te eē meſ
ſiā: aliq nō. qñq₃ ēt facis opa diuina: qñq₃ hūa-
na vñ xp̄o pabāt laqueū: vt ſi ipſe ſe diceret re
gē ꝙ milites pilati ipſū cepiſſēt ⁊ occidiſſēt.
Si v̄o diceret: nō ſū meſſias: pp̄s amodo nō
credēt in eū. Ecce h deceptionē fraudulētā.
De iſto cōſilio ꝓphauit dd in pſ. Dñe deus
meꝰ reſpice. ⁊ hebrayce icipit Hely hely. cum
dic. Circūdederūt me cāes multi: ꝯſiliū mali
gnātiū obſedit me. pſ. xxi. appellat canes ip-
ſos iudeos ꝑꝑ iuidiā. qꝛ cū mordebāt in facie
ſua ex iuidia qꝛ canes hñt illā ꝓpͥetatē ꝙ ſūt
rabidi ⁊ iuidi. ⁊ ꝑꝑ hāc ꝓprietatem vocabat
eos canes. Sumiſ tñ qñq₃ hᵒ nomē canis ꝓ
ꝑdicatore: vt dixi ſuꝑ euāgelio. Canes venie
bāt ⁊ ligebāt vlcera eiꝰ. Lu. xvi. qꝛ ſicut cāes
cuſtodiūt oues i deſto ita ꝑdicatores hoīes
cuſtodiūt in hᵒmūdo. Et hec eſt bona ꝯditio
canis: ſ₃ illa ꝯditio iudeis nō ꝯueniebat: ſ₃ pᵃ
mala ē. gᵒ vocabat eos canes ꝑꝑ coꝝ iuidiā:
qꝛ ex fraudulēta deceptōe ſibi loq̄banſ. Ecce
gᵒ deceptionē fraudulētā. Nūc videamꝰ d'fen
ſionē xp̄i ꝑ ſagacitatē itellectualē. Qꝛ prudē
ter eiſ rñdit. ita vt veritatē ſcirēt. ⁊ tñ a nullo
repari nec dep̄hendi poſſet dī. Loq̄r vob ⁊
nō creditis. Opa q̄ ego facio teſtimoniū ꝑhi
bēt de me: ſ₃ vos nō creditis. qꝛ nō eſtis ex
ouibꝰ meis ⁊c̄. q̄ſi diceret: ex q̄ nō vultis v̄bis
credē: opibꝰ credite. qꝛ opa q̄ xp̄s fecit dabāt
ſibi teſtimoniū de duobꝰ. Pmo dabāt ſibi te
ſtimoniū ꝙ erat verꝰ deꝰ. Scđo. ꝙ erat verus
meſſias in lege ꝓmiſſus. Pmū p₃ iu mō faciē
di miracula. qꝛ nō faciebat miracula i orādo
ſicut aliȷ̄ ſcti fecerūt ſ₃ iperādo fecit oīa mira-
cula. Helyas eni ſuſcitauit mortuū ſ₃ orādo.
Similiſ moyſes curauit ſororē ſuā mariā a le
pra: ſed orādo. Sed xp̄s iperando fecit mira
cula: qꝛ ipſe dixit ⁊ facta ſunt. vt dicit Dd. Er
go dixit. Opa que ego facio teſtimoniū ꝑhi
bēt de me. ſ. ꝙ ſū deus. Secūdo etiā dabant
ſibi teſtimoniū ꝙ eēt meſſias iuxta ſigna da-
ta ꝑ Yſaiā de meſſia. Yſa. xxxv. Ecce deus nr̄
ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos. Tūc aperienſ oculi
cecoꝝ: ⁊ aures ſurdoꝝ patebūt: ⁊ lingua mu

toꝝ erit apta. Jſta ſunt clara ſigna ad cogno
ſcendū meſſiā. Jō dixit. Opa que ego facio
teſtimoniū ꝑhibēt de me ⁊c̄. q̄ſi diceret. Uos
videtis ꝙ ceci vidēt: ſurdi audiūt. ſ₃ vos non
crediꝭ nec verbis nec opibus: qꝛ non eſtis de
ouibꝰ meis: qꝛ ille me ſequunſ. Et hic fuit im-
pletū v̄bū ſalomonis. Nō eſt ſapia: nō ē pru-
dētia: nō eſt ꝯſiliū ꝯ dñm. Prouerb. xxi. Mō
moraliter ſuꝑ eo qō dī: qꝛ nō eſtis ex ouibus
meis. Nota ergo ꝙ ex iſta rōne apparet ꝙ ſi
qs nō crederet nō eſſet ouis xp̄i. qꝛ q vult ca
tholicus eſſe d₃ eſſe ouis. ergo ad hoc ꝙ ali-
qs ſit ouis xp̄i oportet ꝙ ſimpliciſ credat fi-
dē xp̄ianā ꝙ. ſ. credat ꝙ ſit vnus deꝰ in eēntia
⁊ trinꝰ in ꝑſonis. ſicut eſt vnꝰ ſol. tñ i ſole tria
ē cōſiderare. qꝛ ſol generat de ſe radiū. ⁊ a ſo
lo radio ꝓcedit calor. Sic paſ generat filiū
⁊ ſpūſſanctꝰ ꝓcedit a pr̄e ⁊ filio ꝑ ſpirationē:
⁊ tamē eſt vnus deus. Qꝛ ergo hec ſunt ſuꝑ
itellectū creatū d₃ qs ſimpliciſ vt ouis eē: nō
vt capra que vult ſaltare: nō ire vt paſtor du
cit. alias caderes in errorē. Unde paulus cō
tra quoſdā philoſophos q̄ titubabāt: ſcribēs
illis dixit. Timeo autē ne ſicut ſerpēs euā ſe-
duxit aſtutia ſua: ita corrūpanſ ſenſus veſtri
⁊ excidāt a ſimplicitate que eſt in xp̄o ieſu. iȷ̄.
ad Coꝝ. xi. Nota quomō ſerpēs ſeduxit euā.
ſcilicet faciēdo queſtiōes. Nā Eua ſtās in pa
radiſo dixit ei ſerpēs. Cur ꝑcepit vobis deus
vt nō comederetꝭ ex omni ligno paradiſi ⁊c̄.
Geneſ. iiȷ̄. Et iſta fuit prima queſtio dyaboli.
Et ſi eua rñdiſſet: qꝛ deo placuit: ⁊ illū. ſ. dya-
bolū vituꝑaſſet: ⁊ nō habuiſſemus qō hēmꝰ:
nec eſſemus in tāta miſeria: nec tribulatione
vt mō ſumus. Sed iſta rñdit. Ne moriamur
⁊c̄. Ponēdo ſe in diſputatiōe cū dyabolo. ⁊
ſic fuit decepta. Sic etiā iudei decipiebātur:
qꝛ dicebāt. Meſſias d₃ venire ⁊ regnare. cū
ergo iſte ſit pauꝑ ergo non eſt meſſias ⁊c̄. iō
iudeis dī. Multos eni ſupplātauit ſuſpitio il
lorū: ⁊ in vanitate detinuit ſenſus illorū. Ec-
cleſiaſtici. iiȷ̄. Nō eni itellectu tuo ꝑquiras vbi
nō ſufficit. Nā ſtultꝰ eſſes ſi digito ſidus vel-
les tāgere. Eſt ergo credēdū: nō diſputādū
⁊ iſtud eſt meritoriū. ſ. dare honorē deo ⁊ cre
dē. Bñ darētꝭ mihi honorē ſi vob dicerē diſ-
ficilia ⁊ crederētꝭ mihi ꝓpͭ ſimplicē meā loq̄
lā. Credaſ q̄ illud ſtultū ē ⁊ ꝑiculū aīe ⁊ cor
poris: circa ea q̄ fidei ſunt difficultare. Nā iā
articuli fidei fuerūt examiati ꝑ apl̄os marty-
res: doctores ⁊c̄. Sine gᵒ examiatiōe depone
i tuo marſubio tue ꝯſcie: ⁊ credas ſimplr̄. Et
iō dī. Bti eni q nō viderūt ⁊ crediderūt. Jo.

xx. Et p ꝫ: iiii q nō credit maledict⁹ ē: vt fueſt
illi iudei: q: dixit eis xp̄s. Nō creditis q: nō
eſtis ex ouib⁹ meis. Et ecce p̄mū bellū. ¶ Se
cūdū bellū fuit p iuaſionē violētā: q: ad ma
n⁹. Et videte p̄mo iuaſionē quā fecerūt ex h°
q: xp̄s dixit eis. pr̄ ⁊ ego vnū ſum⁹. Suſtule
rūt g° lapides iudei vt lapidarēt eū. Poſtq̄
xp̄s habuit victoriā de p̄mo bello ſeu ꝓlio. in
cepit iudeis loq de ſua diuinitate dicēs. Pr̄ ⁊
ego vnū ſum⁹ ⁊ qꝺ dedit mihi pr̄ maius oīb⁹
eſt. Et h° pōt itelligi dupl̄r. Uno mō ſꝫ gn̄a
tionē eternā. Alio mō ſꝫ paſſionē tp̄alē xp̄i.
Scḋm gn̄ationē eternā pr̄ dedit filio diuini
tatē que ē vna ⁊ eadē in pr̄e ⁊ filio ⁊ ſpūſctō.
Un̄ Athanaſi⁹. Prīs ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti vna
eſt diuinitas. Nō ſic ē i pr̄e hūano q generat
filiū ſuū ex̄ ſe ⁊ dat ſibi aliā in nūero hūanita
tē. Sꝫ de⁹ pr̄ generat filiū ſuuꝫ itra ſe etualit̄.
q: ifinit⁹ ē: ⁊ dat ſibi nō aliā diuinitatē ſꝫ ean
dē quā ipſe hꝫ. Et de hac dic̄ xp̄s. Qꝺ dedit
mihi pr̄: mai⁹ oīb⁹ ē vl̄iter: ſꝫ paſſionē tp̄alez
in q̄tū hō: cui merito paſſiōis pr̄ dedit dn̄iuz
vl̄ale. ſ. ſupra ifra: ⁊ ſup oēs creaturas. Un̄ ad
Phil. ij. Hūiliauit ſemetipſuꝫ fact⁹ obediēs
vſq ad mortē mortē aūt crucis ꝓpt̄ qꝺ ⁊ de⁹
exaltauit illū. ⁊ dedit illi nomē qꝺ eſt ſup oē
nomē: vt in noīe ieſu oē genu flectat̄ celeſtiū
terreſtriū ⁊ ifernoꝝ: ⁊ oīs ligua cōfiteat̄. q: ie
ſus xp̄s in glīa ē dei pr̄is ⁊c̄. Et Dan̄. iij. De
dit ei ptātē ⁊ honorē ⁊ regͫ: ⁊ oīs trib⁹ ⁊ po
puli ſuiēt ei. Ptās ei⁹ poteſtas eterna q̄ non
auferet̄ ⁊ regnū eius qꝺ nō corrūpet̄. Propt̄
hoc dixit xp̄s. Qꝺ dedit mihi pr̄. ſ. dn̄iuz vni
uerſale mai⁹ eſt oīb⁹ dn̄ijs: ⁊ nemo pōt rape
de manu pr̄is mei. Ergo q̄tūcunq fecerītis
vos iudei nō poteritis a me auferre diuitatē
neq vl̄ale dn̄iuꝫ. q: ego ⁊ pr̄ vnū ſum⁹. Non
dicit in maſculino gn̄e. q: vnus ſignificat ꝑ
ſonalē vnitatē q̄ in deo nō eſt. Alia eſt eni ꝑ
ſona pr̄is. alia filij. alia ſpūſſcti. Sꝫ dicit vnuꝫ
i neutro genere: qꝺ ſignificat vnitatē eēntie.
Tūc iudei itelligētes q̄ xp̄s dicebat ſe eē de
uꝫ: ſuſtulerūt lapides vt iacerent in eū ⁊c̄. Ec
ce hic inuaſio violēta. Sed chr̄s defendit ſe
ꝑ ſtabilitatē virtualē. nō fugiēdo nec abſcon
dēdo: ſꝫ ſtās cōſtanter dixit. Uos vultis me
lapidare. rn̄deatis mihi prius vnā q̄ſtionez.
Multa op̄a oſ̄di vobis ex pr̄e meo: q: ſana
ui vobis filiā veſtrā. curaui vobis mr̄em a le
pra. ⁊ enumerauit op̄a bōa que eis fecerat ⁊
concluſit. ꝓpter qꝺ eoꝝ opus me lapidatis.
Uideamus ⁊ ita dulciter eis rn̄dit q̄ eorum
maliciaꝫ deuicit. q. d. eſt iſta retributio vt me

lapidetis ꝓ tot bonis que feci vobis. Unde
pſ̄. Retribuebāt mihi mala ꝓ bonis tūc iu
dei depoſuerūt lapides ⁊ xp̄s euaſit de ꝑicu
lo. Nota moraliter quomō ꝓpter bona op̄a
iudei dabāt ſolutionē lapidū. Et ego reperio
q̄ttuor modos retribuēdi iter hoīes. Et p̄m⁹
modus eſt qn̄ ꝓ bono bonū. Scḋs eſt qn̄ pro
malo malū. Terti⁹ eſt qn̄ ꝓ malo bonū. Quar
tus ē ꝓ bono malū. Prim⁹ modus ē qn̄ red
dit̄ bonū ꝓ bono. ⁊ ſic eſt vna ꝯditio n̄alis: ⁊
nō ē meritoriū q: ex n̄alib⁹ nullus meret̄ nec
demeret̄. q: n̄ā iclinat. ⁊ iō nō ē ṽtuale nec ē
meritoriū. Et iō ꝯ illos q tm̄ reddunt bonū ꝓ
bono ⁊ nihil ampli⁹ addunt. dic̄ xp̄s. Si eniꝫ
diligitis eos q vos diligūt. quā mercedē ha
bebitis. nūqd publicā hoc faciūt ⁊c̄. Mat.
v. Q: etiā debes diligere inimicū ⁊ tuū ſalu
tare: al̄s nō hēres mercedē apud deū. q: etiā
infideles ſalutāt ſe inuicē ⁊ etiā bruta reddūt
bonū ꝓ bono: ⁊ ſic h° nō ē ṽtuale ſꝫ n̄ale. Nō
hyſtoriā de leone a ſctō Jeronymo curato q̄
liter ſeruiebat monaſterio ꝯ illos qui reddūt
tm̄ bonū ꝓ bono. Scḋs modus eſt qn̄ reddit̄
malū pro malo. q: ſi dedit mihi alapā: ⁊ ego
ſibi cicatricē: dixit me meretricē: ⁊ ego eū di
xi lenonē: ⁊ iſta eſt iclinatio beſtialis. Nā iſta
eſt ꝯditio canis. Nā ſiquis trahat caudā ſibi:
mordebit. Ita ē in eqs ⁊ multiſ alijs aialib⁹.
Itē de paſſerib⁹ ⁊ formicis que ſtati vindicāt
ſe ſi pn̄t. Sꝫ q: de⁹ fecit vos hoīes rōnales. iō
vos nō debetis vindicare vos ſicut beſtie. Et
iō ſctūs Paulus dic̄. Eſtote patiētes ad oēs
videte ne qs malū ꝓ malo alicui reddat. ſed
ſp qꝺ bonuꝫ eſt ſectamini. p̄ma ad Theſſa. v.
Chriſtus eni lꝫ eēt crucifix⁹: orabat tm̄ ꝓ cru
cifigētib⁹: ⁊ ſuſtinet adhuc illos ⁊ vult q̄ ſal
uent̄: nec vult vt ledant̄. Sꝫ docet qd dꝫ fieri
ꝯ eos i pſ̄. lviij. De⁹ oſ̄dit mihi ſup inimicos
meos ne occidas eos ne qn̄ obliuiſcant̄ ppl̄ i
mei. i. paſſiōis. q: neſcirem⁹ qd eēt iude⁹. Et
qn̄ vides iudeū ⁊ cogitas. iſte eſt de gn̄e illo
rū q xp̄ꝫ crucifixerūt. ne occidas eū nec dāni
ficies eos. Sꝫ qd fiēdū ſit ſequit̄ i pſ̄. Diſꝑge
illos i ṽtute tua ⁊ dpōe eos ꝓtector me⁹ dn̄e
i. ſep̄a illos a xp̄ianis vt nō iterſint ſuis feſtis
⁊ ſolēnitatib⁹ nec i comeſtiōib⁹: nec aliqd vē
dāt xp̄ianis nec emāt. nec ſint nutrices filioꝝ
xp̄ianoꝝ mulieres nec ecōtra. In ṽtute. i. ptā
te h° tāgit p̄ncipes ⁊ rectores. Quid plus. de
pone eos. i. q̄ nō ſint iudices nec notarij nec
ꝓcuratores. Et iō ſctūs Tho. dixit duxiſſe de
corithi q q̄rebat. an ꝓpt̄ idigentiā liceret ali
qs ab eis accipe. dixit q̄ ſic. Et illō qdē lucra

ti ſūt iudei. q: ſūt ſerui p̄ncipis. iō acqrūt p̄n
cipi ⁊ pōt ſine petō recipe. Et iō depōe illos.
Sꝫ p̄ncipes dāt p̄uilegia iudeis ⁊ male. Nō
ē g° illis malū ꝓ malo reddēdū. Bn̄ tn̄ p̄nci
pes pn̄t eis auferre bona: ſolū dimittēdo eis
vitā ⁊ neceſſaria ne pereāt ⁊ hoc pp ifidelita
tē quā fecerūt occidēdo xp̄ꝫ. vt dic̄ ſctūs Tho.
in q̄dā ep̄la. tm̄ ꝯuerſos iudeos nō deſpiciat̄:
imo illis vos aſſocietis. Iō iudeis nō noceat̄:
ſꝫ rectores illos defēdāt ſꝫ tn̄ ſeparent̄ a xp̄ia
nis. Itē nullus xp̄ian⁹ xp̄iano maluꝫ ꝓ malo
reddat. ad Ro. xij. Mihi vindictā ⁊ ego re
tribuā. Terti⁹ mod⁹ ē bonū ꝓ malo. ⁊ h° eſt
ſpūalis ꝑfectio: vt dicas. dn̄e de⁹ ille occidit
pr̄eꝫ meū vl̄ fr̄eꝫ ⁊c̄. nō eſt rō n̄alis q̄ illi faci
ant bonū: ſꝫ honore ⁊ amore vr̄i volo facē bo
nū: nō q̄ nō ſim bn̄ ſufficiēs. ille abſtulit mihi
ſalutatiōes ſꝫ nihilomin⁹ volo ſalutare eū. Iō
xp̄s dixit. Diligite inimicos vr̄os ⁊ bn̄facite
his q oderūt vos: ⁊ orate ꝓ ꝑſeq̄ntib⁹ vos. vt
ſitis filij pr̄is vr̄i q in celꝭ eſt. Mat. v. Fac̄. n. de⁹
bonū inimicis q eū blaſphemāt. q: fac̄ ſolē ſu
uꝫ oriri ſup iuſtū ⁊ iniuſtū. ⁊ ita pluit i agro il
lius ſic̄ i agro iuſti ⁊ amici. g° ſic faciat̄. Quar
tus mod⁹ ē reddē malū ꝓ bono. ⁊ iſta ē ꝯdi
tio dyaboli. q: qn̄ aliqs facit ſacrificiuꝫ ſibi ⁊
inuocat illū: deſiderat dyabol⁹ ei retribuē ali
quē q̄ eū portet i ifernū. ⁊ ille met cui fuit ob
latū ſacrificiū erit tortor. Huiuſmōi ꝯditiōis
ſūt parentes ihonorātes q fecerūt multū bonū
filijs. ⁊ nō ꝓles retribuūt malū. Et iſta ē ꝯdi
tio dyaboli. Sed ſi ē obediēs parētib⁹ ꝓlōga
tur tibi vita ⁊ diuitie. Iō Paul⁹ dic̄. Fili obe
dite parētib⁹ vr̄is i dn̄o. ad Eph̄. vi. In dn̄o nō
ꝯ dn̄ꝫ. vt ſi mr̄ velit q̄ fili⁹ eēt leno vl̄ latro. vl̄
ſi pr̄ dicēt filio q̄ ꝑcutēt aliquē nō dēret obe
dire. Sꝫ i dn̄o. i. i his q̄ nō ſūt ꝯ deū. Et d iſto
p̄cepto ꝓmittit de⁹ p° hic lōgā vitā ⁊ diuiti
as. ſi nō ſicut dyabolus malū ꝓ bono reddit.
in h° gradu retributiōis fuit Judas. cui dn̄s
multa bona fecerat remittēdo mortē pr̄is: in
ceſtū cū mr̄e. accepit ipꝫ in diſcipulū ⁊ ap̄luꝫ
fec̄ eū ꝓcuratorē ⁊c̄. ſꝫ retribuit malū traditi
onis. Itē iudei q volebāt xp̄ꝫ lapidare retri
buēdo ſibi malū ꝓ tot bōis iā fact̄. Et fuit cō
pleta ꝓph̄ia. pſ̄. cviij. Poſuerūt aduerſuꝫ me
mala ꝓ bōis: ⁊ odiū ꝓ dilectiōe mea. Et ecce
h ptē ſcḋaꝫ. ¶ Tertiū bellū fuit de obiectiōe
peſtilēta. q: ipoſuerūt ei crimē blaſphēie. Nā
ſic̄ peſtis corrūpit totū aereꝫ. ita blaſphemia
deuotionē. Et de h° dic̄ euāgeliſta. Rn̄derūt
iudei xp̄o obijciēdo. De bono op̄e nō lapida
m⁹ te ſꝫ de blaſphemia. q: tu hō cū ſis facis te

ipſuꝫ deū. Uidete cecitatē eoꝝ. nā iudei non
poterāt negare bōa op̄a xp̄i: q: dicūt. d ill̄ te
nō lapidam⁹. g° illa ꝯcedebāt. ſꝫ d blaſphēia
voluerūt eū lapidare. Sꝫ ieſus xp̄s ſe dfēdit ꝑ
benignitatē vl̄alē: q: dixit eis. Uos doctores
⁊ rabini audite ⁊ rn̄dete. Nōne i lege vr̄a ſcri
ptū ē. Ego dixi dij eſtis. Si illos dixit deos ad
q̄s ſmo dī fact⁹ ē ⁊ nō pōt ꝑ vos ſolui. i. nega
ri ſc̄ptura. q: vr̄a biblia ē. Quē pr̄ miſit i mū
dū ⁊ ſctificauit: dicit̄. q: blaſphēas: q: dixi filiꝰ
us dei ſuꝫ. Si n̄ facio op̄a pr̄is mei nolite cre
dē mihi. Si aūt facio: ⁊ ſi nō vultis credē mi
hi: op̄ibus credite: vt cognoſcatis ⁊ credatis
q: pater in me eſt: ⁊ ego in pr̄e. Nō. Ego dixi
dij eſtis. Dicunt̄ eni homies dij ꝑticipatiue.
Xp̄s vero eſſentialit̄. Arguebat g° xp̄s ꝑ locū
a minori. Si illi. ſ. pn̄t dij appellari q ſunt dij
participatiue: q̄to plus fili⁹ dei q eſt deus eſ
ſentialit̄. ⁊ iſto mō fuerūt victi. Et iō ieſus cō
cluſit bellū dicens. Credatis q̄ in me eſt pat̄.
vt in themate. ⁊ ecōtra pater in filio: q: chr̄s
erat realiter in deo pr̄e. Modo habem⁹ hic
moralitatē bonā ſup illo ṽbo qn̄ dr̄ ſꝫ de bla
ſphemia. Et debetis ſcire q̄ tres ſunt ſpecies
blaſphemie. Nā quedā ē affirmatiua. quedā
negatiua. ⁊ q̄dā vſurpatiua. Affirmatiua eſt.
ſi affirmo de deo qꝺ illi nō cōuenit vt cū dic̄
luſor. maledictus eſt deus. q: ille grates non
expediūt deo. ⁊ ſic de ſilibus pōt dicere: deus
eſt mortalis in diuinitate. ⁊ de h° legit̄ in vitiſ
patꝝ q̄ qdā ſctus pr̄ erat q mortuo pr̄e ſuo
carnali audiuit ſibi dicere a q̄dā. ſ. q̄ pr̄ ſuus
mortuus eēt. Nā dixit ei nūci⁹. Malū nouū
tibi porto: q: pr̄ tu⁹ mortuus eſt. Sꝫ ſctūs pr̄
dixit. Noli blaſphemare: q: pr̄ me⁹ imortalis
eſt. non reputās ſe aliū patrē hr̄e niſi deū. Et
iſta blaſphemia affirmatiua eſt mai⁹ pctm̄ q̄
occidere hoiem. q: ꝯ preceptū p̄me tabule ē.
Iō dn̄i ⁊ rectores ſi volūt habere pacē: debēt
corrigere blaſphematores. Nota de Ludo
uico rege francie q̄liter ipſe tales correxit. Et
hoc mō iudei blaſphemauerūt xp̄m dicētes.
Nōne bn̄ dicimus nos q: ſamaritanus es tu
⁊ demoniū hēs. Jo. viij. Alia blaſphemia eſt
negatiua ⁊ peior. vt negare illud qꝺ illi con
uenit. vt ē oīpotētia. vt cū dicit luſor. Nō pōt
hoc facē deus q̄ p̄mo veniāt tria q̄ ſeptē. Et
de hac blaſphemia nota hyſtoriā. iiij. Regū
xix. de Sēnacherib q dixit q̄ deus nō poſſet
eripere iſrael de manu eius. Et illa nocte fuit
punitus. q: de exercitu ei⁹ fuerūt iterfecti cen
tumoctoginta quinq milia bellatorū. Hanc
blaſphemiā dixerūt iudei xp̄o: q: dixerūt q̄ nō

eēt de⁹. Et de iſta dic̃ ꝓpha. Dereliquerũt dñz
ꝛ blaſphemauerũt ſctm̃ iſrl: abalienati ſt retroꝛ
ſuz. yſa.i. Et idē dicit dd i' pš. Dixit iſipiēs in
corde ſuo ñ ē de⁹. Et iſta ē negatia. Alia blaſ
phemia ē vſurpatiua. ꝛ hec peſſima ē. ſ. attri
buē alicui qđ ē dei: ꝛ i hac peccabat ſymõ ma
gus. Actuũ. viij. qꝛ dicebat ſe filiũ di. Et h⁰ im
põebāt iudei xpo. Mar. ij. cũ dixit xps. Re
mittũt tibi pctã. cui illi. Blaſphemat. Quis
pōt pctā dimittē niſi ſolus de⁹. Et ēt i ho
dierno euāgelio: qꝛ dicebāt iudei. qꝛ tu hō cũ
ſis ꝛc̃. Iſta blaſphemia ē iter nos hodie. Nā
fuit mihi pñtata cedula q̃ ꝯtinebat ꝙ mlier
q̃ vult ꝯcipe portet iſtā cedulā ignorāte viro
ſuo: ꝓ vſurpatio diuine potentie: qꝛ lrīs ꝛ
his lrīs. O vſurpatio dine potentie: qꝛ lrīs ꝛ
reij iſenſibilib⁹ daſ illā potētiā. Ita ē ð his q di
cũt. ſi dicis talē oronē ſcies diē mortꝭ. Et ſi qs
dixerit oronē vndeci miliũ. ꝟginũ ꝛc̃. ſtultũ ē
credē: ꝛ qꝛ ſi vni eueniat facis inde regulā. Et
iſta blaſphemia ē hodie. qꝛ diui ꝛ magi ꝛ ni
gromātici h⁰mõ blaſphemāt deũ. qꝛ honorē
diuinũ faciũt dyabolo: ꝛ g⁰ multa mala eueniũt
in hoc mundo. Diligenter ergo rectores ſtu
deant extirpare hos blaſphematores: ne dñs
cogaſ inocētē punire cũ nocētib⁹ ꝑ famē. pe
ſtē. ꝛ ſiles plagas. Sz debitā exhibeāt hoīes
ðo reuerētiā: ꝛ dabit eis vitā etnā. Moralr
nõ h ꝙ xps remiſit iudeos ad opa ſua. Sic ēt
erit ð nob i iudicio vltio. Et ad h⁰ nõ illð exē
plũ de illo q hũit tres amicos. Prĩm dilexit
pl⁹ q̃ ſe. Scðz dilexit tm̃ vt ſeipz. Tertiũ paꝝ
dilexit. Cõtigit ꝙ ille hõ fuit citat⁹ ad regē: ꝛ
rogauit pᵐ amicũ vt ꝑgēt ad regē ſecũ ꝛ ex
cuſaret eum. ꝛ ille recuſauit. Scðs ſilr recuſa
uit. Terti⁹ ꝟo quē paꝝ dilexit prexit ꝛ excu
ſauit eũ corā rege. Hic hõ q hz tres amicos ē
qlibet hõ. Prim⁹ amic⁹ ē bonũ tpale. ꝓ q̃ ſe
pius vita expõit. g⁰ plus q̃ vita diligiſ. Scðs
amic⁹ ē parētes, vxor: ꝓles. Terti⁹ amic⁹ eſt
op⁹ bonũ ꝟtuoſuz: qđ paꝝ diligimus. Iõ ad
Heb. ix. dr̃. ꝙ ſtatutũ ē hoīb⁹ ſemel mori. Qñ
g⁰ hõ moriſ ꝛ citaſ corā xpo: tunc pm⁹ ꝛ ſcðs
amic⁹ ñ vadũt excuſare hoiez. Terti⁹ ꝟo excu
ſat nos corā rege ꝛ ſeqſ nos. Opa. n. illoꝝ ſe
quũt illos. Apoc. xiiij. H⁰ exēᵐ vide lati⁹ i hy
ſtoria Balaā ꝛ Ioſaphat. q̃ hr̃ i ſcða pte ſpe
culi hyſtorialꝭ Vicētij beluacēſis li. xvi. c. xvi.
vbi ꝯcludit ꝙ opa bõa ſũt ꝟi amici q̃ hoiem
ad vitam eternam perducant. Amen.

¶ Feria qnta p⁹ dñicā i paſſiõe. Sermo vni.

Ides tua ſaluā te fecit vade i pace. Lu. vij. Sermo
nr̃ erit ð ſctõ euāge⁰ hodiēno. Ali
q mirāſ ð i⁰ euāge⁰ marie magdalene q̃re mõ
legaſ tpe paſſiõis. Sz hui⁹ rõ ē: ad oñdēdũ fi
nalē fructũ paſſiõis xpi. Et i⁰ hito ſtati ſequũſ
alia bõa. ſ. hre grāz ꝛ gliā: ꝛ mlte alie vtilita
tes. yſa. xxvij. Sup h⁰. ſupple fructu paſſiois
dimitteſ iniqtas domui iacob. i. eccłie militā
ti. ꝛ iſte ē ꝑncipalis fruct⁹ paſſiõis xpi. ſ. aufer
re pctā: ꝛ ꝯferre remiſſiõez pctõꝝ. et qꝛ i tota
ſacra ſcrip. ñ ē euāgeliũ i q̃ ita ðclareſ ꝛ expſ
ſeſ remiſſio pctõꝝ ſicꝭ i h⁰ euāgelio magdale
ne: iõ ē ordinatũ vt legaſ i⁰ tpe paſſiõis. Mõ
iuxᷓ doctrinā phoꝝ in oi ope cõcurrũt q̃ttuor
cāe. ſ. Effectia. Mālis. Formalis. Et
finalis. que etiā cõcurrunt in remiſſione pec
catoꝝ. Cā ꝑncipalis effectiua. Cā mālis
receptiua. Cā formalis ꝑfectiua. Cā fina
lis cõpletiua. De vltima dicit thema. Fides
tua ſaluā te fecit. ¶ Dico primo ꝙ in remiſ
ſione peccatorũ concurrit cauſa principalis
effectiua: qui eſt deus. qꝛ nullus alius poteſt
remittere peccata. et ratio eſt. qꝛ in remiſſiõe
peccatorũ requiritur noua creatio quinde
cim nobiliuz creaturarũ ad minus. Primo
ergo creaſ gratia gratũ faciens: qꝛ nõ eſt qua
litas que ducaſ de potentia materie. ſꝫ a deo
creat in aia ꝛ illuminat ꝛ pulchrificat ipſam
aiam ꝛ facit ipſam gratā deo quēadmodũ in
camera obſcura itroductio luminis: ꝛ expul
ſio tenebrarũ. Sic in camera ꝯſciētie creatio
gratie eſt expulſio peccatoꝝ. ꝛ ꝙ in iuſtifica
tione impij reqraſ gratie infuſio patet ꝑ ſan
ctũ Tho. prima ſecunde. q. cxiij. ar. ij. in cor
pore vide ibidem. Secũdo creatur fides for
mata qꝛ fides iformis ſimul ſtat cũ peccatis.
Iaco. ij. Fides ſine operibus mortua eſt. Ter
tio creatur ſpes certa. qꝛ ſperare gloriam cũ
peccato ꝛ ſine meritis: magis eſt preſumptio
q̃ ſpes. Quarta charitas q̃ ex peccato mor
tali totaliter annihilatur. nec per generatio
nem producitur ſed a deo creatur. Itez quat
tuor virtutes morales infuſe que diſtinguun
tur ab alijs virtutibus moralibus acquiſitis
ſpecie. ſm ſanctum tho. in prima ſecunde. q.
lxiij. ar. iiij. ſ. prudētia. q̃ gubernat aiaz i eligē
dis ſꝫ deũ. Iuſticia ordinat erga ꝓximũ tem
perātia aũt in ꝓſperis. fortitudo aũt ꝯ tēpta
tionē dyaboli. Sexto creanſ a deo ſeptē dona
ſpũſſancti. ſ. ſapientia diuinoꝝ cũ deuotionis
ſapore intellectus. ſ. credēdoꝝ cũ intelligen
tia. hoc eſt qñ in libro creaturarũ legitur ꝛ co
gnoſciſ creator. Tertiũ donũ cõſilij qđ incli
nat creaturā ad ſeruandũ ꝯſilia euangelica.
Quarto fortitudo contra tēptationes dya
boli. Quinta ſciētia ad gubernādũ ſe hone
ſte. Sexto pietas erga ꝓximũ. Septio timor
ſ. filialꝭ. ne. ſ. fili⁹. i. xpian⁹ faciat aliqd ꝯ pcez ſu
um deũ. Ecce hec ē doctrina theologie ꝙ iſte
ꝟtutes crearenſ in remiſſiõe pctõꝝ. Auctas.
Emitte ſpm̃ tuũ ꝛ creabunſ: ꝛ renouab faciez
terre. pš. ciij. Nõ emitte ſpm̃ tuũ. qꝛ pctõr nõ
põt iuſtificari niſi mittaſ ſpũſſctũs. ꝛ creenſ. ſ.
qndeci iſte ꝟtutes. ꝛ renouabis faciē tre. Sicꝭ
in hyeme ſiccaſ facies tre. ꝛ nudaſ herbis vi
rētib⁹. ſꝫ veniēte calore veris ꝛ eſtatꝭ tra reno
uaſ herbis virētib⁹. planꝭ ꝛ florib⁹. Idem de
pctõre. ſ. tpe hyemis. i. pcti mortalꝭ oēs ꝟtutes
ānihilanſ. ſꝫ renouaſ hõ in remiſſione pctõꝝ.
Ecce q̃re dicit Dð. Emitte ſpm̃ tuũ ꝛ creabũ
tur. ſ. ꝟtutes iteri⁹. ꝛ renouabis faciē tre. ſ. ex
teri⁹ ꝑ honeſtā ꝯuerſationē. Fiat g⁰ rõ ꝓ ꝓba
tiõe illi⁹ ꝙ null⁹ põt remittē pctā niſi ſol⁹ ðs
cũ in remiſſiõe pctõꝝ oēs iſte ꝟtutes habeāt
creari. ꝛ null⁹ poſſit creare niſi ſolus ðs. g⁰ ſe
qſ ꝙ null⁹ põt remittē pctā niſi ſolus de⁹. g⁰
dixerũt iudei. Quis põt dimittē pctā. ſ. ꝑnci
palr ꝛ effectiue niſi ſolus ðs. Marc. ij. Mora
liꝭ cogitate h q̃tũ dz hõ cauē a pctis mortali
bus. qꝛ nõ põt hõ peccare mortalr qn occidat
ꝛ ānihilet. xv. creaturas nobiles. ſ. qndeci vir
tutes ꝑdictas. Credo ꝙ null⁹ q̃ntũcũqꝫ mal⁹
ꝛ rabidus vellet facē furtũ vꝭ adulteriũ. ſi p⁰
opteret eũ occidē q̃ttuor vel qnqꝫ hoies. Vñ
ſi diceref alicui. Vos poteſtis furari cētũ flo
renos a tali. vꝭ poteſtis hre vxorē taꝭ: ſꝫ p⁰ oz
occidē. xv. hoies. non eēt ita ꝑu⁹ ꝙ h⁰ faceret
eũ tali ꝯditõe. Et tñ ita fit qñ fur latro vꝭ vſura
ri⁹ furaſ. qꝛ nõ põt hre denariũ de furto vſura
ꝛc̃. niſi pri⁹ occidat ꝛ ānihilet has. xv. ꝟtutes
O q iſta cogitaret quõ caueret a pctõ morta
li. Idē dicerē de vīdicatiuo q nõ poſſet ſe vin
dicare de inimico niſi pri⁹ ānihilaret ſolē: lu
naz: ꝛ ſtellas. i. ꝑncipales ꝟtutes. q̃ ampli⁹ nõ
lucerēt i celo aīe: niſi de nouo crearenſ a deo.
Qꝛ ſicꝭ ſol ē pulchri⁹ lumē i celo: ita grā ḡtuz
faciēs ē q̃ddā lumē pulchri⁹ ſole ꝛ luna ꝛ alie
ꝟtutes iſuſe pulchriores ſtellis q̃ oēs ānihilā
tur qñ ſumis vindictā de inimico. nec ampli⁹
illumiabũt celũ aie tue niſi de nouo ab eo cre
enſ. Iõ dicit ſcriptura. Qui in vno offendit:
mlta bona ꝑdet. Eccſ. ix. Quaſi a facie colu
bri fuge pctm̃. Quaſi rumphea bis acuta oīs
iniqtas. Eccłi. xxi. Rũphea. i. gladi⁹ ſcindēs
ab vtraqꝫ pte dictas. xv. ꝟtutes ānihilādo: ad
penā eternā obligādo. Hec ꝑncipalr oñdiſ i
euāgelio qñ xps dixit marie magdalene. Re
mittunſ tibi pctā tua. Et ceperũt q ſil accũbe
bāt dicē int ſe. Quis ē h q etiā pctā dimittit.
Huic qõni rñdit dauid di. Hic ē de⁹ nr̃ i eter
nũ ꝛ i ſeculũ ſeculi: ipſe reget nos i ſecula. ꝑs.
xlvij. Ecce cā ꝑncipalis effectiua remiſſiõis. ſ.
pctõꝝ q ē de⁹. Cõfeſſor aũt ē ſolũ cā iſtrumen
talis diſpoſitiua ſicꝭ de iſtrõ vel carta vel ſcri
ptura pz de q̃ notari⁹ eſt cā ꝑncipalꝭ effectiua:
calam⁹ ꝟo ē cā inſtrālis diſpoſitiua ſiue opa
tiua. Idē in ꝯfeſſiõe. de⁹ eſt tāq̃ cā ꝑncipalis:
ꝛ remittit pctā. Cõfeſſor aũt tāq̃ cā inſtrālꝭ. qꝛ
ita ordinauit ðs ꝙ ꝯfeſſor ſit iſtrm ei⁹. Scðm
qđ xps oñdit i euāgelio hodierno ē: qꝛ qñ vo
luit remittē pctā marie magdalene p⁰ voluit
ꝙ ꝓcederet iudiciũ ſymonis leproſi: cui dixit
xps. ſymõ hēo tibi aliqd dicere. ſ. vnũ caſum.
Duo debitores erāt cuidā feneratori. vn⁹ de
bebat denarios qngētos: ꝛ ali⁹ qnq̃gita. Nõ
hñtib⁹ illis vnde redderent: donauit vtriſqꝫ.
Quis g⁰ eũ plus diliget. Rñdēs ſymõ dixit.
Eſtimo qꝛ is cui plus donauit. At ille dixit. re
cte iudicaſti. In q̃ xps oñdit cām iſtrālē eſſe
ꝯfeſſorē in remiſſione pctõꝝ. vult. n. ꝙ ꝑcedat
iudiciũ ſymõis. i. ꝯfeſſoris vt ſil ꝯcurrant cā. ſ.
ꝑncipalꝭ ꝛ inſtrālꝭ. Iõ dicꝭ Iaco. Cõfitemi alter
utrũ pctā vr̃a ꝛc̃. Iac. ij. Symõ iterꝑtaſ audi
ens merorē. Ecce ꝯfeſſorē q audit merorē pec
ctoꝝ. ſine q̃ merore nõ valet ꝯfeſſio. Nõ quõ
ꝯfeſſor dz hre auctoritatē ꝯfitēdi. qꝛ lꝫ ſit ſacer
dos. tñ nõ põt audire ꝯfeſſiões niſi hēat māz
ſubiectā. alꝭs nõ põt abſoluē. ſicꝭ ignis q lꝫ ha
beat ꝟtutē cõburēdi: tñ oz vt ſibi applicenſ li
gna tāq̃ mā in quā exerceat ſuā ꝟtutē. Cõfeſ
ſorib⁹ g⁰ q hñt auctātē dicit ſcriptura. Audi
te illos: ꝛ qđ iuſtũ ē iudicate. ſiue ciuis ſit ille
ſiue peregrin⁹: nulla erit diſtātia ꝑſonaꝝ. Ita
ꝑuũ audieꝭ vt magnũ nec accipieꝭ cuiuſq̃ ꝑ
ſonā: qꝛ dei iudiciũ eſt. q nõ eſt acceptor ꝑſo
narũ. Deuſ. i. Huic ſymõi. i. ꝯfeſſori dicit xps.
Symõ hēo tibi aliqd dicē. duo ðbitores erāt
cuidā feneratori ꝛc̃. Hic xps vocat ſe vſurari
um: tñ de bona vſura q̃ ē abſqꝫ pctõ. Vñ ad i
ſtar feneratoris q mutuaſ pecuniam ꝓ lucro
mutuat nob aiam cũ potētijs. corp⁹ cũ mem
bris. de qb⁹ vult hre lucrũ. Naz de memoria
vult vt memoremur ei⁹ bñficia. De itellectu
vult lucrũ fidei q̃ in itellectu ꝯſiſtit. De volũ
tate vult lucrũ amoris: charitatꝭ: deuotiõis: ꝛ
bonoꝝ deſiderioꝝ. De ore vult lucrũ orõnis.
De oculis lachrymas ꝓ pctis. De aurib⁹ au
dire miſſas: ꝛ ſermones. De gutture ieiunia.
De manib⁹ elymas. de toto corpe vult lucruz
pnie. Ecce vſurā quā xps vult a nob. De q̃ di
cit xps in iudicio illi q hāc vſurā nõ vult ſol

nere.Serue male ⁊ piger ſciebas: q2 ego hõ
auſter⁹.i.iuſt⁹ ſum ⁊c̄.Oꝑtuit g° te pecuniaȝ
meá cõmittē nũmularijs:⁊ ego veniens rece
piſſē vtiqȝ qḋ meũ ē cũ vſuris. Matthei.xxv.
⁊ Lu.xix.nũmularijs.i.paupib⁹. Matt.xix.
Da paupib⁹ ⁊ hēbis theſauꝝ in celo. Pecu
niá vocat potētias aïe ⁊ mēbra corpis. Duo
debitores ſſ pctõres q̃ꝝ vn⁹ oȝ qngētos dena
rios:ali⁹ qnq̃gita.qm̃ oía pctá hñt initiũ a qn
qȝ ſenſib⁹ corpalib⁹.Jõ obligant duo in nũe-
ro.qnq̃genario.ſȝ vn⁹ oȝ qngētos.ſ. magnus
pctõr.⁊ ali⁹ qnq̃gita.ſ.mioꝛ pctõr.Nõ hñtib⁹
ilſ vñ redderēt q2 pctõres nõ pñt ſufficient ſa
tiſfacē deo.donauit.i.remiſit vtriſqȝ.Quis g°
eũ plus tenet diligē.Rñdit ſymõ. Eſtimo q2
is cui plus donauit.Rñdit ieſus.Recte iudi
caſti.Ecce quõ voluit ꝙ cá inſtſalis ꝯcurret i
remiſſiõe pctõꝝ iudicádo inuēs ꝙ iudiciũ cõ
feſſoris oȝ ꝓcedē ⁊c̄.lȝ de⁹ poſſet ꝑ ſeipſũ pctá
remittē.vult tñ etiá ꝙ ꝯcurrat i hac cá inſtſa-
lis ſm auc̄tatē ꝑ ſeipȝ ꝯfeſſoꝛib⁹ conceſſaȝ di.
Quoꝝ remiſeritis pctá remittunt eis.Joã.xx.
Dom⁹ ꝯuiuij ē eccia i q̃ ſymon.i.ꝯfeſſoꝛ p°iu
dicat de pctis an ſint mag̃ vel pua. Deide re
mittit i abſolutiõe.Jõ xp̄s poſt reſurrectionē
ꝓmis ſacerdotib⁹ iſufflauit di.Accipite ſpiri-
tũſctm̃.Jo.xx.Nõ h̄ trid.p° inſflauit.ſ.anteq̃
daret auc̄tatē remittēdi pctá.Rõ.q2 ſic áhe-
lit⁹ ꝓcedit ab hoie anhelāte cui ē ꝓpriũ áhe
lare:ita de⁹ exq̃ fact⁹ fuit hõ voluit dare hoi-
bus ptātē remittēdi pctá:honorádo gen⁹ hu
manũ.ſic̄ faceret rex ſi duceret i vxorē filiá ru
ſtici:honoraret oēs de illo gñe ⁊c̄.ſic xp̄s du-
xit nãȝ hũaná.Et gl̃ificauerũt deũ q dedit ta
leȝ ptātē hoib⁹.Mat.ix.ſec⁹ añ tpa.q2 antiq
tus lȝ ꝯfiterent.vt pȝ Nũe.v. Uir ſiue mulier
cũ fecerint ex oib⁹ pctis q̃ ſolēt hoib⁹ accidē
⁊ ꝑ negligētiá tráſgreſſi fuerit mádatũ dñi at
qȝ deliq̃rint ꝯfitebunt pctm̃ ſuũ: nõ tñ potue-
rũt hr̄e abſolutionē.q2 illo tpe de⁹ neminē ab
ſoluebat vt poſſet itrare ꝑadiſũ ſic̄ mõ.Scḋo
nõ ꝙ dicit.Accipite ſpm̃ſctm̃.ꝑꝑ h̄ dicũt val
dēſes ꝙ ſacerdos exñs i pctõ mortali nõ põt
abſoluere ex iſto fundamēto:q2 xp̄s dixit.Ac
cipite ſpm̃ſctm̃ qm̃ ſacerdos exñs i pctõ mor
tali nõ hȝ gr̃aȝ ſpũſſcti.Sȝ error ē: q2 nõ ē de
neceſſitate ſacri hr̄e gr̃aȝ:ſȝ ē de necitate ꝓce
pti.ſ.ꝙ ſacerdos ſit i gr̃a.Dicit xp̄s Mat.vij.
⁊ Lu.vi.Quõ dicis frī tuo.i.ꝓxio.fr̄ ſine eijci
am feſtucá de oculo tuo.Et ecce trabs ē i ocu
lo tuo.Hypocrita eijce p° trabē de oculo tuo
tũc vade eijce feſtucá de oculo fris tui.Jtē ad
Ro.ij.O hõ ois q iudicas in q̃.n. iudicas al

teꝝ:teipȝ ꝯdēnas.eadē.n.agis q̃ iudicat.Pȝ
g° ꝙ ḋ necitate ꝓcepti ē ꝙ ꝯfeſſoꝛ ſit ex̄ pctm̃
mortale:ſȝ nõ de neceſſitate ſacri.¶ Scḋo cõ
currit in pctõꝝ remiſſiõe cá mālis receptiua
q̃ eſt p⁹ hũana peccatrix ⁊ mortal.nec angeli
nec iuſti nec dánati.ſȝ pctõr q põt recipe gr̃aȝ
remiſſiõis pctõꝝ.De iſta cá māli dicit euáge
liũ.Ecce mulier q̃ erat i ciuitate peccatrix vt
cognouit ꝙ ieſus accubuiſſet in domo phari
ſei attulit alabaſtrũ vnguētí ⁊ ſtans retro ſe-
cus pedes ei⁹:lachrymis cepit rigare pedes
ei⁹:⁊ capillis capitꝭ ſui tergebat:⁊ oſculabat pe
des ei⁹ ⁊ vnguēto vngebat.Dicũt phi ꝙ i ol
cá māli reqrit diſpoſitio ad itroducēdum for
má.q2 act⁹ actiuoꝝ ſt i patiēte ꝓdiſpoſito.vt
dicit phs i.ij.de aïa ſic̄ pȝ de igne in ligno for
má itroducēte.Sic etiá i p⁹ peccatrice reqrũ
tur ſeptē diſpõnes in remiſſiõe pctõꝝ q̃s hñit
maria magdalena. P⁹ ē pctõꝝ cognitio.q2
oȝ ꝙ pctõr cognoſcat ſe eē pctõrē.qm̃ cogni-
tio morbi initiũ ē ſanitat:vt dicit ſeneca. ⁊ iõ
dicit dḋ.Ampli⁹ laua me ab iniqtate mea:⁊
a pctõ meo mũda me.Qm̃ iniqtatē meá ego
cognoſco ⁊c̄.Hác diſpõnē habuit maria ma
gdalena ibi.Cognouit ꝙ dñs accubuiſſet in
domo ſymõis leproſi.i.pctõris. Cognouit ēt
ꝙ dñs nõ deſpicit pctõres:2⁹ ē pctõꝝ ꝯtritio.
ibi.Attulit alabaſtꝝ vnguēti. Alabaſtꝝ ē cor
pctõris i q̃ ē vnguētũ ꝓcioſũ ⁊ medicinale cõ
tritõis ad curádũ pctá.Ná gutta hui⁹ vnguē
ti curat oēs culpas pctõꝝ mortaliũ. ná ꝯ° eſt
theologoꝝ ꝙ vā ꝯtritio q̃tũcũqȝ mima nõ ē
ſine gr̃a.De iſto vnguēto dicit dḋ in pſ̄.Qui
ſanat ꝯtritos cõde.ſ.a plagis pctõꝝ.⁊ alligat
oēs ꝯtritiões coꝝ.3⁹ ē male ſocietatꝭ vitatio.
Hác hũit maria magda.⁊ tágit ibi. venit re-
tro ſec⁹ ⁊c̄.i q̃ inuit ꝙ retromittēda ē mala ſo
cietas.Nõ qḋ dicit origenes de magdalena
ꝙ poſtq̃ȝ fuit ꝯuerſa nũq̃ voluit reſpicē hoieȝ
i facie niſi xp̄ȝ.q2 occaſione hoiuȝ tñ offende
rat deũ.Ecce quõ dimiſit ꝑtro malá ſocietatē
iux̄ ḃbũ xp̄i.Uade ꝑtro ſathanas.i. aduerſari
ius.Mar.viij.q2 mala ſocietas aduerſat ⁊ im
pedit bonũ ſaluatiõis.Jõ vade retro. Quar
ta diſpoſitio ē oris ꝯfeſſio.ibi.Lachrymis ce-
pit rigare pedes dñi.q2 ꝯfeſſio dȝ eſſe lachry-
moſa ad pedes dñi ꝯfeſſoris.Dic ꝯ illos q nõ
ꝯfitent ad pedes ꝯfeſſoꝛs:ſȝ aliq̃lr ſedēdo cũ
ꝯfeſſore:vl ex̄ ſpaciádo:vl.ꝯ.altare appodiati
do ⁊c̄.pſ̄.vi.Laboraui i gemitu meo: lauabo
ꝑ ſingulas noctes.i.ꝑ ſingulas culpas morta
les.q2 oȝ confiteri q̃dlibȝ pctm̃ i ſpē. Quinta
ſpũal orõ.ibi.Et capillis ſuis tergebat.Sicut

eni capilli ꝯſiſtũt i capite.ita ⁊ orõ in ore cũ q̃
logt dõ.Et ſicut capilli ſſ volatiles:ita ⁊ ḃba
ous volát i aere.Qui diligit deũ exorabit ꝓ
pctis:⁊ retinebit ſe ab ill:⁊ i oróne exaudiet.
Eccli.ij.Sexta corpalis afflictio.⁊ tágit ibi.Et
oſculabat pedes ei⁹.ſic̄ labia i oſculádo amit
tũt colorē.ſic corpalis afflictio.ſ.ieiunia:⁊ ci-
bciũ faciũt amittē colorē.Jtē ſicut i oſculatio
ne pedũ oȝ hũiliari:ſic in corpali afflictõe cor
pus hũiliat.Uñ dḋ.pſ̄.xxxiiij.Ego aũt cũ mi
hi moleſti eēnt:iduebar cilicio. Hũiliabá i ie
iunio aïaȝ meá.Septia eſt elemoſynaꝝ largi
tio.ibi.Et vnguēto vngebat pedes ei⁹. Pe-
des xp̄i tágētes terrá ſũt paupes q dñt vngi
elemoſynis.Jſto mõ xp̄s q ē rigid⁹ ad puniē
dũ efficit ſuauis ⁊ mollis ad miſerádũȝ.Bti
miſericordes qm̃ ipi miaȝ ꝯſ̃tur . Matth.v.
¶ 3⁹ cá q̃ ꝯcurrit in remiſſiõe pctõꝝ ē cá for-
malis ꝑfectiua q̃ ē charitat ſiue dilectio q̃ dat
ꝑfectionē.h̄ oñdit ibi.Dimiſſa ſſ ei pctá mul
ta rõ:qm̃ dilexit multuȝ.vñ ſicut calore ſolis
aer purgat a nebul:ſic calor charitat aïa pur
gat ⁊ purificat a nebul pctõꝝ formalr. ⁊ h̄ dr̄
Yſaie.xliiij.Deleui vt nubē iniqtates tuas:⁊
q̃ſi nebulá pctá tua.Nõ dr̄iaȝ int iniqtates ⁊
pctá.Jniqtates dñr pctá q̃ ſſ ꝯ ꝓximũ:vt dif
famare vl male tractare eũ.g° dñr iniqtates.
Pctá ḋo dñr pctá.i.pecudũ acta.vt pctm̃ gu
le:accidie:vindicte ⁊c̄.Nõ etiá dr̄iá int nubē
⁊ nebulá.Nubes diſſoluit vēto aqlo. nebula
aũt a calore ſolis.Sic pctá diſſoluunt p° a vē
to aqlo.ſ.tiore ſeruili.qm̃ tiore dánatiõis hõ
icipit facē pniaȝ.deinde venit calor charitatꝭ
⁊ dilectiõis dei q̃ diſſoluit pctá.Pȝ g° q̃ ē cá
formalis ꝑfectiua remiſſiõis pctõꝝ.Sic ḋ ma
gdalena quõ venit in ipſa p° vēt⁹ aqlo.ſ.tior
dánatiõis.Cũ ſet exñs peccatrix ad iductõeȝ
ſororis ſue.ſ.marthe veniret ad audiēdũ ſer-
monē xp̄i.in q̃ ſmõe vēt⁹ aqlo ꝑcuſſit ipaȝ in
corde di.O miſera ego ſuȝ dánata ⁊c̄.Et ide
recedēs cũ lachrymis iuit ad domũ ſuam.Et
cũ venit vēt⁹ auſtral.ſ.dilectõis ⁊ amoris dei
⁊ deuotiõis.Et iõ cátat eccia. Flauit auſter ⁊
fugauit aqlonē qñ lauit cor marie penitētis
ymber ſctiſpũs.⁊ venit ad xp̄m i domo ſymo
nis.xp̄s aũt iõ ordinauerat vt comederet iux̄
portáre ꝙ porta eēt apta.⁊ maria magḋ.ve-
nit flens ſtás retro ſec⁹ pedes dñi. ⁊ in corde
ſuo petiuit miaȝ dei ⁊ abſolutionē a pctis.q̃ȝ
uis ore nõ loq̃ret ſp:ampli⁹ charitate iſláma
bat.Tũc xp̄s mot⁹ mia dixit ſibi.Remittunt
tibi pctá tua.Pȝ g° ꝙ charitas eſt cá forma
lis ꝑfectiua remiſſiõis pctõꝝ.iõ dicit de⁹.ego

ipſe q deleo iniqtates tuas ꝑꝑ me.⁊ pctõꝝ tuo
rũ nõ recordabor.Yſa.xliij.¶ Quarta eſt cá
final cõpletiua.h̄ eſt fides de q̃ dicit tbēa.Fi-
des tuas ſaluũ te fecit.vade in pace. Qm̃ pec
cator ſp eſt in guerra cũ deo q̃ȝdiu eſt in ſtatu
pcti mortalis.Queſtio eſt tñ h̄ q̃re xp̄s attri-
buit ſaluationē celeſtē magis fidei di. Fides
tua ⁊c̄.q̃ȝ pnie di.pnia tua ⁊c̄.vl remiſſiõi di.
remiſſio pctõꝝ te ſaluá fecit ⁊c̄. Rñſio ꝙ nul
la pnia põt remittere pctá niſi ſit in fide fun-
data.iõ pnia ifideliũ.ſ.iudeoꝝ vel alioꝝ nõ re
mittit pctá.q2 ſine fide ipoſſibile eſt placē dõ
⁊c̄.Heb.xi.Nõ quõ oía oꝑa pnialia fundant
in fide:vñ pctõruȝ cognitio in fide fundat.q̃
dicit ꝙ h° ⁊ hoc ē pctm̃.Jtē ꝯtritio ex fide eſt
q̃ dicit ꝙ ex pctõ mortali ꝑdit gr̃a ⁊ gl̃ia ⁊ in
curritur pena.iõ dolet ⁊ ꝯtriſtatur ⁊ conterit
Jtē ꝓpoſitũ cauēdi a pctis ex fide ē. q̃ dicit
ꝙ caueam⁹ a pctis.Jtē oris confeſſio ē ex fi-
de:q̃ dicit ꝙ in confeſſioue remittũtur pecca
ta.Jtē ieiunare eſt ex fide q̃ dicit ꝙ q non pu
nit in hoc mundo puniet in alio.Jdē de orõ-
ne.de elemoſyna.de iniuriarũ remiſſiõe vt de
us remittat.Jteȝ reſtituere fidei eſt q̃ dicit ꝙ
non dimittit pctm̃ niſi reſtituat ablatũ.Jtem
cõicare fidei eſt q̃ dicit.Niſi manducaueritis
carnem filij hois ⁊c̄.Jo.vi.ecce q̃re dicit ſibi.
Fides tua ⁊c̄.in q̃ fundat pnia tua.te ſaluam
fecit.Fide purificans corda coꝝ. Actuuȝ.xv.
Fide purificans.ſupple deus.corda coruȝ.ſ.
pctõrum.Jdeo fundetis vos in fide dicendo
Credo in deuȝ.mane ⁊ ſero.

¶ Feria.vi.poſt dñicaȝ in paſſiõe.Ser.vnic⁹.

c Ollegerunt ponti
ſices.i.ꝓlati.⁊ phariſei.i. doctores
⁊ rectores populi.ſ. vtrunqȝ bra-
chiũ conſilium aduerſus ieſum.Jo.xi.Sicut
ſctá mat eccſia in die veneris ſctá recitat paſ-
ſionē xp̄i ꝓut fuit executa ⁊ practicata:ſic ho
die ipſaȝ recitat ſm ꝙ fuit ordinata:tractata:
⁊ diffinita per principes iudeoꝝ ⁊ phariſeos
in cõſilio generali.et de h° erit ſmo nr̄:ſȝ pri-
mo ſalutet ḃgo maria.De iſto generali con-
ſilio i q̃ mors xp̄i fuit ordiata tractata ⁊ diffi-
nita per principes ⁊ phariſeos:ego nõui tria
puncta iu ſancto euangelio:que ſunt.

- Propoſitio maligna.
- Diffinitio indigna.
- Conſecutio benigna.

¶ P° notaui i ſctõ euáge° de iſto ꝯſilio ꝓpo
ſitionē maligná quá fecerũt ꝯ xp̄ȝ.De q̃ dicit
p⁹ ꝑs euágelij.Collegerũt põtifices.i.prela-

ti.ꝛ pharifei.i.doctoreſ ꝛ rectores ppl'i ꝛ vitrū
ꝗ brachiū:ↄſiliū aduerſus ieſum:ꝛ dicebant.
Quid facim⁹ qꝛ hic hō multa ſig̃ facit. Si di
mittim⁹ eū ſic:oēs credēt in eum. Et venient
romani ꝛ tollēt locū nr̄m ꝛ gētē. Ecce ħ ꝑpo
ſitio malig̃ i paucis v̉bis.aliqs ipoꝝ ꝓpoſuit
di. Quid facim⁹.q.d.q̄ttidie tenem⁹ ↄſilia ꝛ
nihil facim⁹. Iſte hō deſtruit nos. Dedigna-
bant eū noiare noie ꝓprio. Iſte hō mſta ſig̃
facit.illuiat cecos.ſanat ↄctos.reſuſcitat mor
tuos ꝛc. Iō erat ei magiſ credēdū ꝗ moyſi q
nō fecit tot ſig̃. Pȝ Exo.iiij.vij.ꝛ.viij. Iō ſi di
mittim⁹ eū ſic.ſ.viuē.oēs eredēt i eū tāq̄ꝫ i re-
gē meſſiā.et veniēt romani q deſtruēt nos:ꝛ
tollēt nr̄m locū ꝛ gētē ciuitatē hierl'ȝ. ꝑut dr̄
Dañ.ix. Ciuitatē diſſipabit ppl's cū duce ven
turo:ꝛ finis ei⁹ vaſtitas. Hoc fuit a ſaluatore
ꝑdictū Lu.xix. Vidēs ieſus ciuitatē fleuit ſu
ꝑ illā di. Si cognouiſſes ꝛ tu: qꝛ ecce vēiet di
es i te ꝛc.ꝛ nō relinquet lapis.ſ. lapidē ꝛc. Iō
dimiſſis oib⁹ alijs negocijs tractemus de iſto
hoie qd ſiēdū eſt.ecce ħ ꝓpoſitio malig̃. De
iſto maligno ↄſilio ꝓphauit id añ iſte ſanct⁹
ꝑiarcha iacob. Qui qñ debuit mori filijs ſu-
is ↄgregatiſ dixit. Cōgregami ꝛ ānūcie vob̄ q̄
vētura ſi vob̄ i diebus nouiſſimis. Geñ.xlix.
Nō q̄ vētura ſūt vob̄ ↄ iudeoſ.q aliꝗ exponūt
in dieb⁹ nouiſſimis.ſ.regis meſſie q in vltima
etate mūdi erat vētur⁹. De q̄ Yſa.ij.erit i no-
uiſſimis dieb⁹ ꝑpat⁹ mons dom⁹ dñi i v̉tice
mōtiū:ꝛ eleuabiꝫ ſup colles:ꝛ fluēt ad eū gē-
tes.oēs iudei.ꝛ expoſitores xp̄iani exponūt
ħ de xp̄o.et iacob filijs ſuis nūciauit ſigillatiȝ
di.vni poſt alteꝝ q̄ vētura erāt in ſua tribu.ſ.
illa maiora.et voluit ꝙ Symeō ꝛ Leui veni-
rent ſil' corā eo:qꝛ ambo ſil'eēnt pticipes i eo
dē crimine. Quib⁹ dixit. Symeō ꝛ Leui frēs
vaſa iniqtatiſ bellātia. In ↄſiliū eoꝝ nō veniat
aia mea:ꝛ in cetu eoꝝ nō ſit gl'ia mea.qꝛ in fu
rore ſuo occiderūt viꝝ.i.xp̄m v̉tuoſū. quē dd
vocat dñm v̉tutū.ꝛ i volūtate ſua ſuffoderūt
murū. Maledict⁹ furor eoꝝ:qꝛ ptinax.ꝛ indi
gnatio eoꝝ:qꝛ dura. Diuidā eoſ in iacob:ꝛ di
ſperdā eos in iſrael. Geñ.xlix. Nō ſymeō ꝛ le
ui frēs.nō ſolū gñatiōe:ſȝ etiā malicia ꝛ imita
tiōe. Iō dixit xp̄s eis Io.viij. Vos.ſ. phariſei
de tribu ſymeō ꝛ ꝑncipes de tribu leui.vt diē
btūs Iero.ex p̄re dyabolo eſtis. iō dixit eis
iacob ſymeō ꝛ leui frēs.ſ.filij dyaboli homici
de.vaſa iniqtatiſ bellātia.ſ.ↄ xp̄m in ↄſiliū eoꝝ
ꝛc.occiderūt viꝝ.i.xp̄ȝ.et loqꝫ de p̄ſito de hᵒ
qd erat futuꝝ exercitudīe ꝓphetie. ſuffodeſt
muꝝ.i.fidē catholicā quā xp̄s fūdauit.et duo
decim turres fecit.ſ.duodeci articulos fidei.
Hūc muꝝ ſuffoderūt ꝑncipes ꝛ phariſei i ſua
volūtate ꝛ ñ i rei v̉itate:qꝛ ñ potueſt deſtruē
fidē catholicā. Diuidā eos in iacob ꝛc.qꝛ ex
iſto pctō iudei fuerūt diuiſi ꝛ diſꝑſi ꝑ vniuer-
ſū mūdū. Nō ħ diuīā iuſtitiā. Iſti iudei tracta
bāt mortē xp̄i vt cōplacerēt romāis ne roma
ni venirēt ↄ eos ꝛ nō timueſt diſplicē deo oc
cidēdo filiū ſuū. Sȝ iuꝫ regulam theologie.
Per q̄ qs peccat:ꝑ ħ ꝛ torq̄ꝫ. Sap.xi. Item
Aug. De pena tua pctm̄ tuū accuſa. qꝛ ꝑ ro-
mānos ds deſtruxit eos.ſ. ꝑ Titū ꝛ Veſpaſia-
nū.et ſic iudei vēdiderūt xp̄ȝ.xxx.argēteiſ:ſic
romāi vēdideſt.xxx. iudeos ꝓ vno denario.
et tota ciuitas hierl'm fuit poſtea ꝑ romanos
deſtructa:ꝛ oēs iudei vl' occiſi vel venditi ꝑꝑ
mortē xp̄i. Moralr̄ hēm⁹ ħ doctrinā. Si vul
tis ꝙ ds nō det pniaȝ vl' deſtructōeȝ caueatis
ne amore vl' tiore alicui⁹ faciatiſ aliqd ↄ deuȝ.
v̉bi gr̄a. Caueāt ſuitores vl' famuli vt ñ ↄ deū
ↄplaceāt ſuis dñis ꝛ mgr̄iſ.al's dñs ꝓuocabit
eos ↄ eos. Iſta ē cā q̄re i curijs dñoꝝ illi q ſūt
ab eis magis dilecti veniūt ad malū finē ꝛ de
ſtructionē. Idē de dñis ↄ deū ↄplacēdo ſub-
ditiſ nō puniēdo ipos ſm qd iuſtitia req̄rit.qꝛ
ſurgūt ↄ eos ꝛ ſūt eis ꝓditores. Iuꝫ regulaȝ.
Per q̄ qs peccat ꝛc. Idē de mulierib⁹. Caue
at mulier ne amore vel tiore ↄſentiat viro de
corꝑe ſuo aliqd ↄ deū ꝛc.qꝛ al's de⁹ ꝓuocabit
ſibi viꝝ ꝛc. Per oppoᵐ caueāt viri ne ad cō
placēdū vxorib⁹ i ornamēt͛ ꝛ vanitatib⁹ faci
ant ↄ deū.ſ.vſuras.furta ꝛc.al's ds ꝓuocabit
mulierē aduerſus viꝝ.qꝛ faciet aliq̄d ↄ hono
rē viri. Idē de filijs erga parētes:ꝛ ecōuerſo.
Scdȝ deū pōt hō ↄplacē oib⁹:ſȝ nō ↄ deū.al's
ꝛc. Auctas. Dd pſ.lij. Deū nō inuocauerūt il
lic trepidauerūt tiore vbi non fuit timor.qm̄
ds diſſipabit oſſa eoꝝ q hoib⁹ placēt. ↄfuſi ſt
qm̄ ds ſpreuit eos. Nō oſſa eoꝝ.i.bona tꝑalia
qb⁹ ſuſtētamur vt hō ſuſtētꝫ oſſib⁹ q hoibus
placēt.ſ.ↄ deū. ꝓphetia fuit dd illoꝝ iudeorū
de ↄſilio dei. Quid facim⁹:qꝛ ħ hō multa ſig̃
facit. Moralr̄.ſicut rex dat certū ſigᵐ vel di-
uiſiuū ſuis militib⁹.vel ſic paſtor ſignat oues
ſuas certo ſigno:ita xp̄s ſuis electiſ dat tria ſig̃
ſpūalia.ſ.ſigᵐ creatiōis.adoptiōis. ꝛ ſigᵐ re
cōſiliatiōis. Pᵐ ſignū ē ymago dei expꝛeſſum
trinitatiſ.ſ.mēoria.itelligētia.ꝛ volūtas. Hoc
ſigᵐ datꝫ a deo i creatiōe aīe queādmodū rex
in moneta quā facit auri ꝛ argēti iprimit ſuā
ymaginē. Sec⁹ in alia mōeta de cupro vl' ſtan
no. Sic de⁹ ab initio fecit monetā de plūbo ſi
ue ſtāno.ſ.creaturas irratiōales. Deide fecit

monetā de auro.ſ.hoieȝ:ꝛ ipoſuit ſignū yma-
ginis. Qm̄ ſicut ds vn⁹ ē tres pᵉ.ita aia vna ē
tres potētie. Geñ.ix. Ad ymaginē dei qppe
fctūs ē hō. De iſto ſigᵒ dic dd. Signatū ē ſuꝑ
nos lumē vult⁹ tui dñe.nō dicit.ī.nos.ſ.i car-
ne.nec itra nos.ſ.in ſenſualitate ſȝ ſuꝑ nos.ſ.i
aia i q̄ de⁹ pr̄ iprimit memoriā fili⁹ itelligētiā
ꝛ ſpūſſctūs volūtatē. Et iſte tres potētie ſunt
vna aia.ſic pr̄ fili⁹ ꝛ ſpūſſctūs ſūt vn⁹ ds. Hec
ymago eſt pulcherrima qñ ē ſine pctō. Sȝ de
turpatꝫ horribilr̄ ex pctō mortali. Sȝ hᵒ ſignū
nō ſufficit ad ſaluatiōnē. Scdm ſignū dr̄ ado
ptiōis:qd datꝫ i baptiſmo. Doctrina ē in ſctā
theologia ꝙ in baptiſmo datꝫ q̄ddā ſigᵐ i aia
qd a ſctis doctorib⁹ dr̄ caracter.pulchꝝ ſignū
ad iſtar ſtelle in frōte. Iō io.baptiſta ꝛ virgo
maria voluerūt baptizari a xp̄o.lȝ fuiſſent ſcti
ficati in vtero mr̄is vt hērent ſigᵐ caracteriſ.
De iſto ſigno dixit apl's aliqb⁹ q̄s baptizaue
rat. Credētes ſignati eſtis ſpū ꝓmiſſiōis ſctō
q eſt pign⁹ hēditatiſ nr̄e. Ezechi.ſ.i. Nō pign⁹
hereditatiſ. Qui tȝ pign⁹:ſecur⁹ pōt eē d debi
to ꝓmiſſo. Ita ſigᵐ caracteris ē ſignū certuȝ
de gl'ia hūda.iō pueri nouiꝫ baptizati qñ de-
cedūt ad portā ꝑadiſi oñdūt ſignuȝ:ꝛ ſtatim
hūt igreſſuȝ. Iō dicit pign⁹ hereditatiſ. Ex pᵒ
ſigno nullus ↄſeqꝫ hēditatē ꝑadiſi.ſicut nec fi
lius baſtardus hēditatē p̄tis: q̄ꝫtūcūq̄ꝫ aſſileꝫ
p̄ri.ꝑꝑ hoc pueri qñ moriunꝫ añ baptiſmū tā
ꝗ baſtardi nō ↄſequunꝫ hēditatē ꝑadiſi: lȝ aſ
ſimileꝫ deo ex pᵒ ſigno.qꝛ nō ſt filij legitimi
ꝑ baptiſmū. Iō dicit xp̄s. Amē amē dico vo-
bis:niſi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ꝛ ſpūſctō:nō pt
itrare in regnū dei. Io.iij. Ↄ ſignū eſt recōci
liatiōis:qd datꝫ in pniā qñ deturpati eſtis pri-
mis duob⁹ ſignis ꝑ pctā hō reconciliatꝫ deo ꝑ
verā pniāȝ ↄterēdo de pctis ↄfitendo etiā qñ
ↄfeſſor abſoluit:tūc datꝫ aie q̄ddā ſignuȝ qd dr̄
ornat⁹ ad iſtar vni⁹ pulchri crinal' qd portatꝫ
a nobili domicella in frōte.qd ſigᵐ qñ vr̄ a de
monib⁹ qñ aia ꝑ mortē egrediꝫ de corꝑe: de-
mones fugiūt.ꝛ i receptiōe illi⁹ ſigni duo alia
ſig̃ pulchrificanꝫ ꝛ decoranꝫ. Hoc ſignū pete
bat dd a deo di. Fac mecū ſignū in bono vt vi
deāt q me oderūt.ſ.demōeſ.ꝛ ↄfūdanꝫ:qm̄ tu
dñe adiuuiſti me ꝛ ↄſolatus es me. pſ.lxxxv.
Dicatꝫ quō i morte veniūt demōes vt tollant
aiaȝ tuā.ſȝ v̉go maria obtinuit ꝓ gr̄a ſingula
ri ꝙ in morte ſua nō videret demōes. In hoc
pūcto oȝ nos venire ꝛ i iſto ↄflictu. ꝛ neſcim⁹
ſi hodie vel cras.ſȝ qñ aia portat ſecū hᵒ t̄tiū
ſignū:demōes ↄfuſi ↄfugiūt ꝛ angeli boni ip
ſam recipiūt ꝛ aſſociāt.iō oino hēam⁹ hᵒ ↄᵐᵐ ſi
gnū. Ecce q̄re dicit ħ hō.ſ. xp̄s ver⁹ de⁹ ꝛ hō
multa ſig̃ facit in ſuis ouib⁹.i.electiſ. nō ſolū ſi
gna corꝑalia:ſȝ ēt ſpūalia. hec tria predicta.
¶ Scdo notaui i euāgelio de illo ↄſilio diffi
nitionē idignā qꝛ idigne ꝛ iniuſte fuit ibi cō-
cluſum ꝛ diffinitū ꝙ xp̄s moreretꝫ. De hᵒ dic
ſcda ꝑs euāgelij. Vnus aūt ex ipſis cayphas
noie cū eēt pōtifex āni illi⁹ dixit. Vos neſciſ
q̄cq̄ꝫ nec cogitatꝫ.qꝛ expedit vobis vt vn⁹ hō
moriat ꝓ ꝑplo ne tota gens ꝑeat. Hoc aūt a
ſemetipſo nō dixit:ſȝ cū eēt pōtifex āni illi⁹ ꝓ
phetauit qꝛ ieſus moritur⁹ erat ꝓ gēte.ꝛ non
tm̄ ꝓ gēte:ſȝ vt filios dei q erāt diſperſi ↄgre-
garet in vnū. Ab illo gᵒ die cogitauerūt vt in
terficerēt eū. Ecce diffinitio idigna ꝛ ↄᵒlluſ
ↄſilij. Nō ꝑtice quō ↄſiliū currit de voce i vo
ceȝ.ꝛ q̄liꝫ in loco ſuo dicebat votū ſuū. Et vi
detꝫ ꝙ i iſto ↄſilio erāt diuiſi:qdā dicebant ꝙ
xp̄s oino moreretꝫ.qm̄ xp̄s ↄfundebat eos co-
rā ꝑplo:iō ꝛc. Quidā id idē ꝙ moreretꝫ. Nō
ē.qꝛ tot⁹ ppl's ſeqꝫ eū nob̄ dimiſſis ꝛ neglectiſ
ꝛc.qdā aūt q erat ꝓ xp̄o:ſȝ occulte. ſicut Io-
ſeph ab arimathia:de q̄ Lu penl'.q nō ↄſenſit
ↄſilio ꝛ actib⁹ eoꝝ.ꝛ gamaliel.de q̄ Act.v.ꝛ
nichodem⁹.de q̄ Io.iij.q dicebāt. cū tp̄s meſ
ſie ſit ↄpletū attedatiſ ad ſig̃ q̄ facit:ꝛ ad teſti-
moniū qd Io.ſibi fecit nō audiebāt dicē cla-
re ꝙ eēt meſſias qꝛ occidiſſēt eos:libenꝫ tñ eū
ſaluaſſent. Itē dixit Nichodem⁹.de q̄ Io.vij.
vbi ait. Nūqd lex nr̄a iudicat hoieȝ:niſi prius
audierit ab ipſo ꝛ cognouerit qd faciat.quaſi
di. Fiat ſibi ꝓceſſus ſm legē.nec moriatꝫ ſic ſu
bito. Hoc dicebat Nichodem⁹ ad hūc finē:qꝛ
forte iterū ↄuerterenꝫ ſicut miniſtri q̄s miſe-
rāt ad capiēdū xp̄ȝ fuerūt ↄuerſi dicētes. Nū
q̄ꝫ ſic locut⁹ ē hō. Ali⁹ dicebat ꝙ ſufficeret ꝑ-
ceptū penale ne de cetero ꝑdicaret. Ali⁹ dice
bat ꝙ teneret capt⁹ vel arreſtat⁹ in loco ſuo d
nazareth:ꝛ ſufficere. Ali⁹ ꝑciperꝫ ꝑplo ne au-
dirēt ipſuȝ d cetero:ꝛ ſic ceſſaret ſua ꝑdicatio
paulatim. Ali⁹ dicebat ꝙ mitteretꝫ in carcē cū
pane ꝛ aq̄ vt moreretꝫ ibi. Ali⁹ dicebat ꝙ exu
larēt eū de p̄ria. Ali⁹ dicebat ꝙ capt⁹ ꝛ liga-
tus mitteretꝫ romano iꝑatori cū ꝓceſſu quō ſe
ciebat ſe regem iudeoꝝ ꝛc. Ali⁹ dicebat ꝙ re
currerēt ſuꝑ hoc ad pylatū:q erat ibi ꝓ iꝑato
re.ita ꝙ i dicto ↄſilio nō erāt ↄcordes. Tunc
cayphas q erat pōtifex anni illi⁹ q ꝑſidebat i
ↄſilio:auditiſ vocib⁹ ꝛ rōnib⁹ oiuȝ dixit. Vos
neſcitiſ q̄cq̄ꝫ.i. ignorātes eſtis.nec vos dñe ni-
chodeme datiſ bonū ↄſiliū.nec vos dñe tal' ꝛc.
ꝛ ↄcluſit diffiniēdo di. Expedit vob̄ vt vn⁹ hō
moriatꝫ ꝓ ꝑplo ꝛ nō tota gēs ꝑeat. Suꝑ hᵒ di

cit Jo. Hoc a ſemetipſo nō dixit: ſʒ cū eēt pō/tifex anni illi⁹ ꝓphauit ꝙ ieſus erat moritur⁹ ꝓ gente. q̄cq̄d ibi fuit malitie fuit a cayp̄ha. ſʒ ꝙ xp̄s moreret vt ſaluaret ſibi credētes ⁊ obe/diētes: h° fuit a ſpūſctō. q ꝓphauit ore mali pōtificis. queadmodū fuit locut⁹ ore aialis. vt pʒ de aſino Balaā. Tūc dederūt ſniam mortꝭ ꝯ xp̄m cū notario publico: mādātes ꝙ caperet vbicūq̄ iueniret. De iſto cōſilio ꝓphauit dd̄ di. Q̄m declinauerūt in te. i. ꝯ te mala. cogita/uerūt ꝯſilia q̄ nō potuerūt ſtabilire. i. refrenare. pſ. xx. imo vn⁹ dicebat vnū. ali⁹ aliud ⁊c̄. Nō cū dicꝭ. Declinauerūt ⁊ nō tenuerūt. Declinatio ſcd̄m grāmaticos fit p ſex caſus. ſ. noīatiuū. Si/cut iudei declinauerūt xp̄m p ſex caſus. Pri/mus ē noiatiu⁹ a noiando. qn̄ ipi videbāt xp̄ʒ noiabāt ipſū ſic. Ecce hō vorax: potator vini: ⁊ amic⁹ publicanoꝝ. Mat. xi. Nā poſtq̄ xp̄s fecit q̄dragēſimā durā dādo exēplū pnie pſo/nis ꝯtēplatiuis ⁊ ſpūalib⁹ poſtmodū incepit p̄dicare: ⁊ tenuit vitā cōeʒ comedēdo ⁊ bibē/do cōia: exceptis carnib⁹. dādo exēplū p̄dica/torib⁹ q hn̄t laborare vt caueant ne ex nimia abſtinētia hēant dimittē p̄dicationē. iō iudei dicebāt. ecce vorax ⁊c̄. Scd̄s caſus dꝛ gtūs a gn̄ando. di. Nōne h̄ ē fabri fili⁹. nōne mr̄ ei⁹ dꝛ maria ⁊ frēs ei⁹ iacob⁹ ⁊ ioſeph ⁊ ſymon ⁊ iudas. ⁊ ſorores ei⁹ nōne oēs apd̄ nos ſt. Vn̄ g° huic oia iſta. Mat. xiij. Terti⁹ caſus dꝛ da/tiu⁹ a dādo. q: oēs gr̄as q̄s xp̄s dabat iterp̄ta/bant in malū di. Hic nō eijcit demonia niſi in beelzebub p̄ncipe demonioꝝ. Lu. xi. Idē de gratijs ſpūalib⁹ ⁊ remiſſiōe pctōꝝ di. hic bla/ſphemat. Mar. ij. Quart⁹ caſus dꝛ actūs ab accuſando. q: accuſabāt ipſū de criminib⁹ le/ſe maieſtatꝭ vt moreret dicētes. Hūc inuenim⁹ ſubuertētē ppl'm nr̄m ⁊ ꝓhibētē tributa dari ceſari: ⁊ dicētē ſe regē xp̄m eē. Lu. xxiij. Quin/tus caſus dꝛ vocatiu⁹ a vocādo: dicētes. veni demoniace: veni ſamaritane: nōne bn̄ dicim⁹ nos q: ſamaritan⁹ es ⁊ demōiū hēs. Jo. viij. Sext⁹ caſus dꝛ ablatiu⁹: ab auferēdo. auferē/tes ſibi ſctitatē. nō realiter: ſʒ v̓baliter di. Nos ſci/mus q: hic hō pctōr ē. Jo. ix. Non ē hic hō a deo q ſabbatū nō cuſtodit. Itē auferebāt ſibi ppl'm di. Quid eū auditis: iſanit ⁊ demoniū hʒ. Jo. x. Ecce quō declinauerūt eū p oēs caſus. Et iō dixit ꝓpha. Oēs declinauerūt ⁊c̄. Mo/raliter nō h̄ ſup h°. vt filios dei. i. p̄deſtiatos cō/gregaret in vnū. i. in vnā eccłiaʒ ex iudeis ⁊ gē/tib⁹ ꝯſtitutā: vt eēt vnū ouile ſicut ⁊ vn⁹ paſtor. Et inuenio q̄ttuor ꝯgregatōes ſctās a xp̄o ieſu. Pª de nr̄a diuina. Scd̄a de iuſtitia vlis. Tertia de ſaluatiōe celeſti. Quarta de dānatiōe eterna/li. Pª fuit qn̄ ꝯgregat ifideles ⁊ paganos ad vnā fidē: baptiſmū: deitatē: ⁊ pacē. ad Ephe. iiij. Vn⁹ dn̄s vna fides vnū baptiſma vn⁹ d̄s ⁊ pr̄ oiuʒ ⁊c̄. De iſta ꝯgregatiōe dicit ipſemet. Hierl'm hierl'm q̄ occidis ꝓphas: q̄tiēs volui ꝯgregare te queadmodū gallina ꝯgregat pul/los ſub alas: ⁊ noluiſti ⁊c̄. Mat. xxiij. Nota quō ad iſtar galline q̄ hʒ pullos clamabat p̄/dicādo vt ꝯgregaret gētes ſub alas. ſ. creden/tie ⁊ obediētie. de qbus dd̄ dixit. Sub vmbra alaꝝ. t. ⁊c̄. Si g° volum⁹ euadē ⁊ fugē miluū iferni ad iſtar pulloꝝ ponamus nos ſub alas xp̄i. 2ª ꝯgregatio ē iuſtitie vlis. ⁊ erit i die iudi/cij mortuo āti xp̄o: tūc oēs ꝯgregabunt coraʒ xp̄o. Rō. q: ipe dabit tūc retributionē ſʒ opa q̄ fecim⁹ bona vel mala. De iſta ꝯgregatione auctas. Mat. xxv. Cū venerit fili⁹ hoīs i ſede maieſtatꝭ ſue ꝯgregabunt an̄ eū oēs gētes. 3ª ꝯgregatio de ſaluatione celeſti erit qn̄ xp̄s di/cet bonis q erūt a dextris. Venite bn̄dicti ⁊c̄. Mat. xxv. q ſtati v̓tute glīe aſcēdēt i altū in ſocietatē xp̄i: angeloꝝ: ⁊ ſctōꝝ. de q̄ dicit xp̄s. Mat. xiij. In tp̄e meſſis dicā meſſorib⁹. Colli/gite pᵐ zizania ⁊ alligate eā in faſciculos ad cōburēdū. triticū aūt ꝯgregate i horreū meū. Quarta ꝯgregatio erit de dānatiōe eternali qn̄ data a xp̄o ſnia dānatiōis ꝯ malos di. Diſce/date a me maledicti ⁊c̄. oēs ſil' i corpe ⁊ aia ca/dēt in iferno. De iſta ꝯgregatiōe auctas Yſa. xxiiij. In die illa viſitabit dn̄s ſup militiā celi i excelſo: ⁊ ſup reges tr̄e q̄ ſt ſup tr̄ā: ⁊ ꝯgrega/bunt i ꝯgregatiōe vni⁹ faſcis i lacū ⁊ clauden/tur ibi in carcē. ⁊ poſt mltos dies viſitabunt.

¶ Tertio nōui i ſctō euāgelio hodierno ꝑſe/cutionē benignā. ſ. ex pte xp̄i. q: determinato ⁊ cōcluſo ꝯſilio ſciēs xp̄s ꝙ nōdū venerat tp̄s ⁊ hora paſſiōis ſue receſſit ⁊ abſcōdit ſe. De h° dicit 3ª ps euā. Jeſus āt iā nō palā ambulabat apd̄ iudeos: ſʒ abijt in regionē iux̄ deſtū in ci/uitatē q̄ dr̄ effrem: ⁊ ibi morabat cuʒ diſcipul/ſuis. Ecce h̄ ꝑſecutio benigna. q: dn̄s ⁊ crea/tor voluit cedē iudeis malitioſis ⁊ fugē i ciui/tatē effrē iux̄ deſtū poſtq̄ fuit data ſnia mor/tis ꝯ eū. Moralr̄ dat in h̄ nob xp̄s exēplū ⁊ i/ſtructionē fugiēdi mortē ſpūalē. q: mors cor/poral' nō pōt vitari: nec pōt eā qs fugē. Nā in ꝯſiſtorio ſcte trinitatꝭ dat ſnia mortꝭ ꝯ pctōreʒ. Auctas. Eze. xviij. Aia q̄ peccauerit ipa morie/tur: nec aliqs pōt ſe excuſare d̄ pctis. Eſt g° no/bis remediū ad iſtar xp̄i fugē ⁊ ire i ciuitateʒ effrē. q̄ iterp̄tat fertil' ⁊ abūdās. que ſignificat pniaʒ q̄ fertil' ē ⁊ abūdās i gratijs. v̓tutibus ⁊

meritꝭ i remiſſionē pctōꝝ mortaliū q̄tum ad culpas ⁊ ēt q̄tū ad pe͞as. Auctas. Oi hn̄ti da/bit ⁊ abūdabit. ei āt q nō hʒ ⁊ qd̄ vr̄ hr̄e aufe/ret ab eo. Mat. xiij. Nō oi hn̄ti. ſ. verā pniaʒ dabit. ſ. remiſſio pctōꝝ ⁊ gr̄a. ei aūt q nō hʒ. ſ. pniaʒ. bona tp̄alia. ꝑlatio. dn̄iū. diuitie. amici ⁊c̄. auferent ab eo. ſ. p mortē. Vel qd̄ vr̄ hr̄e. ſ. de bōis ſpūalib⁹ auferet ab eo. et dr̄ ꝙ ciuitas effrē erat iux̄ deſertū: ⁊ pua citas depopulata q: ciuitas pnie q̄ſi deſerta ē. q: pauci hitāt in ea. imo a multꝭ deſpicit ⁊ dimittit. iō dicit xp̄s ꝙ anguſta ē porta ⁊ arta via q̄ ducit ad vitā: ⁊ pauci ſt q inueniūt eā. Mat. vij. Jō d̄ pnia dr̄ In tr̄a deſerta iuia. i. ſine via q: pauci ide trā/ſeūt. ⁊ inaq̄ſa. ſ. ſine aqs deliciaꝝ. Sʒ ecce bo/nū qd̄ ꝯſeqt ex pnia. ſic in ſctō apparui tibi vt viderē v̓tutē tuā ⁊ glīā. pſ. lxij. Jō xp̄s Mat. iiij. Pniaʒ agite. i. ad citatē effrem ꝯfugite ſi ſniaʒ eterne mortꝭ vultis euadere. Deo gr̄as.

¶ Sabbato poſt dn̄icā i paſſiōe. Ser. viii⁹.

Sbleuatis ocul' ieſus i celū dixit. Venit hora clarifica filiū tuū. Jo. xvij. Totū ſcm̄ euāgeliū hodiernū ē vna deuota ⁊ ſctā orō quā xp̄s fecit corā di/ſcipulis ſuis in nocte paſſiōis. et cōtinent tria pūcta i euāgel. ſ. ⁊ Diſpō ꝯueniēs. ⁊ Poſtu/latio ſufficiēs. ⁊ Et allegatio prudens. Prio xp̄s diſpoſuit corp⁹ cū aia ꝯuenienter. Scd̄o poſtulauit ſufficient. 3° allegauit prudenter. Hec tria dʒ qlibʒ obſeruare i ſua orōne ſi cu/pit a deo exaudiri. Hec tria oſidunt ſubtiliter i thēate ꝓpoſito pᵐ ibi. Subleuatꝭ ocul' ieſus ſcd̄ʒ ibi. Dixit. ſ. orōnē ſuā poſtulādo pr̄i. tertiū ibi. Venit hora clarifica filiū tuū. ecce h̄ peti/tio ſufficiēs. ¶ P° dico ꝙ i ſctō euāgelio oſn̄/dit de deuota orōne xp̄i diſpoſitio ꝯueniens neceſſaria orōni. ſ. geſt⁹ corpis. Modus ꝯue/niēs neceſſari⁹ orōni iter alīs ē eleuare ocl'os v̓ſus celū. Rō. q: ſm̄ damaſcenū orō ē aſcen/ſus mētis i deū. Cōuenit g° vt corp⁹ ꝯcordet cū aia: q: ſicut aia eleuat oculos ſpūales in deū ꝙ etiā corp⁹ eleuet oculos carnales v̓ſus ce/lū. De hoc hēm⁹ expimētū in nā d̄ brutꝭ aiali/bus q̄ qn̄ ſt in mag̃ neceſſitate eleuāt oculos v̓ſus celū inſtictu nature q̄ſi petētes auxiliuʒ creatoris. Nō de h̄ hyſtoriā Johel. i. de mag̃ ſiccitate ⁊ fame q̄ fuit in tr̄a ꝓmiſſiōis. intm̄ ꝙ iumēta nō iueniebāt herbā ad comedēdum: nec aquā ad bibēdū: tāta erat ſterilitas ⁊ ſic/citas fontiū intm̄ ꝙ aialia ibāt ꝯgregata q̄ſi hoīes. facientes ꝓceſſionē mugiētes ⁊ v̓ſus ce/lū ocl'os leuātes q̄ſi a dō auxiliū petētes. Di/xit text⁹. Beſtie agri q̄ſi area ſitiēs ymbrē ſu/ſpexerūt ad te qm̄ ſiccati ſt fōtes aq̄ꝝ ⁊ ignis deuorauit ſpecioſa deſti Johel. i. Nō ſuſpexe/rūt. i. ſurſuʒ aſpexerūt. Rō. q: qn̄ ille q̄ hʒ cla/ues ad panes vl' vinū ē crudel' filijs ⁊ ſuitori/bus dn̄i. q: nō vult eis dare panē nec potū. re/mediū qd̄ hn̄t filij ⁊ ſuitores ē recurrē ad pa/trē. Sic tot⁹ mūdus ē dom⁹ dei ācilla ſeu ca/ptiua cui dn̄s cōmiſit claues panis vini ⁊ fru/ctuū eſt nā. ſic. n. ordiauit de⁹ ꝙ p man⁹ ſuas hēam⁹ oia neceſſaria vite hūane. Nos v̓o ſu/mus filij ⁊ ſuitores dn̄i. qb⁹ qn̄q̄ ancilla iſta ſ. nā ē aſpera ⁊ dura ⁊ rudis q: non vult dare vinū: aquā blada. iō recurrēdū ē ad pr̄em: ſicut fecerūt aialia. Idē ⁊ fecerūt aues. Vn̄ ſel' de⁹ fecit Job qōnē di. Quis p̄parat coruo eſcam ſuā qn̄ pulli ei⁹ clamāt ad deū vagiētes eo ꝙ nō hēant cibos. Job. xxxviij. Nō ſup h° dicūt gloſe ⁊ poſtille ꝙ coru⁹ ē multū zelotipus de vxore ſua. ⁊ qn̄ filij incipiūt hr̄e plumas tunc plume ſūt q̄ſi albe ad modū cineꝝ. tūc coru⁹ dubitās an ſint filij ſui nō vult eis ꝓuidē. nec pmittit ꝙ mater miniſtret eis cibū q̄uſq̄ mutāt plumas ⁊ efficiunt nigri. ⁊ interī trāſeūt pl'es dies. de q̄ viuūt tūc. dicūt ꝙ ſuſpiciētes v̓ſus celū clamāt: ⁊ de⁹ mittit eis rorē de q̄ viuūt. De h° iterrogauit deus iob di. Quis p̄parat coruo ⁊c̄. et neſciuit rn̄dere. Sʒ huic qōni rn̄/dit dd̄ di. Qui dat iumentꝭ eſcā ipſoꝝ: ⁊ pullis coruorum inuocātibus eū: inſtinctu naturali: q. ſ. deus dat. Nota etiam hic ꝙ dicit beatus Jeronymus ſe inueniſſe in ānalibus hebreoꝝ de piſcibus maris ꝙ p decē dies āte diē iudi/cij leuabunt ſe ſuper aquas maris clamantes v̓ſus celū magnis clamorib⁹ quos nemo in/telliget niſi ds. Quāto g° magis nos q habe/mus rōnem ⁊ intellectū debemus ad ipſuʒ re/currere in neceſſitatibus noſtris ⁊ periculis le/uantes oculos noſtros v̓ſus celū orando ⁊c̄. Auctas. Cū ignorem⁹ qd agere debeam⁹: h̄ ſolū habemus reſidui: vt oculos noſtros diri/gamus ad te. Verbū fuit illius ſcti Joſaphat. ij. Paralip. xx. Jō dauid. Ad te leuaui ocl'os meos ⁊c̄. Hunc modū ſeruauit xp̄s in nocte paſſionis quādo iā iudei veniebāt ad capien/dū cū ipſe ſubleuatis oculis in celum dixit. ſ. orōnem ſuam: dans nobis exemplū: vt in no/ſtris neceſſitatibus ⁊ periculis ideʒ faciamus tn̄ nō ſūt dimittēda oia remedia naturalia ſi haberi poſſunt. ſi v̓o hr̄i nō pn̄t debemus re/currere ad deū q nunq̄ deficit niſi ſit defect⁹ noſter. q: eleuam⁹ oculos corpalit v̓ſus celū ſʒ nō cor: imo ſūt multi q dicūt. Pater nr̄: ore

vel Aue maria. ⁊ i corde cogitāt de cogna vł
de taberna. ħ ē vna de rōnib⁹. q̄re de nō exau
dit oꝛones nr̄as: nec ꝓceſſiones q̄s fecim⁹. q꜡
nō dicim⁹ bn̄ oꝛones ⁊ letanias oꝛe ⁊ coꝛde.
Q̄ñdo tibi dictū: q꜡ diſtincte ⁊ reuerent᷑ ſup
plicat᷑ pape vł regi: ał's idignat᷑ vel nihil obti
net᷑: imo ſſ multi q qñ hn̄t dicē officiū q̄rūt lo
cū ingētū vt non hēant occaſionē cogitādi q̄
dn̄t vt plateā. Sec⁹ fuit antiq̄t⁹. Jō tūc exau
diebant᷑ ſtatim a deo ⁊ hēbāt remediū: ⁊ mō
nihil: imo malū multiplicat᷑. Jō apłuſ. i. Coꝝ.
xiiij. Si oꝛē lingua ſupple tm̄: mens mea ſine
fructu ē. Pꝛopt̄ ħ dixit ieſus iudeis oꝛātibus
ſolū oꝛe. Pplus ħ labijs me honoꝛat: coꝛ aūt
coꝝ lōge ē a me. Q꜡ vn⁹ cogitabat de cogna:
ali⁹ de taberna: ali⁹ de foꝛo ⁊c̄. Jō ſine cā co
lūt me. i. ſine vtilitate. Matth. xv. Si g° vult᷑
exaudiri i vr̄is oꝛonib⁹: eleuate ſił oculos coꝛ
poꝛis ⁊ aīe v̄ſus celū. Et hec ē diſpoſitio ꝯue
niēs quā tenebat etiā rex dd̄ di. Ad te leuaui
oclos meos q habitas i celis. Ecce ſicut oculi
⁊c̄. Nō ꝑfectice quō ſerui reſpiciūt man⁹ dn̄i. ſ.
qñ eis bn̄faciet. Jdē de ancilla i manib⁹ dn̄e.
Scd̄m qd̄ regrit deuota ⁊ ꝑfecta oꝛo ē poſtu
latio ſufficiēs. q꜡ in oꝛone hō dꝫ petē ꝓ ſe p°.
deīde ꝓ alijs: ſic fecit xp̄s poſtq̄ diſpoſuit coꝛ
pus i geſtu tūc petijt ſufficient᷑ ⁊ cōplete. P°
ꝓ ſe di. Paī venit hoꝛa. ſ. paſſiōis. clarifica fi
liū tuū vt fili⁹ tu⁹ clarificet te. q꜡ gł'ia filij redū
dat i gł'iaꝫ pr̄is. Clarificare idē ē ꝙ gł'ificare:
vt clare cognoſcat᷑. Nō decē clarificatōes q̄s
xp̄s petijt iq̄ztū hō ⁊ obtinuit iux̄. x. hūilitates
q̄s i paſſiōe hūit ⁊ ſuſtinuit. Pᵃ clarificatio ꝙ
exq̄ hūiliabat᷑ vt pateret᷑ in cruce petebat vt
exaltaret᷑ ⁊ clarificaret᷑ i celo ꝑ ſig̃ dixit⁹ oñſa
qd̄ ꝯpletū fuit qū i paſſiōe tenebꝛe facte ſſ ſuꝑ
vniuerſaꝫ t̄rā ⁊ ſol obſcurauit ſe. Mat. xxvij.
q̄ſi dolerēt hui de moꝛte dn̄i ſui: idnētes ſe de
nigro. Ecce pᵃ clarificatio: oñdēs creature ꝙ
ille q patiebat᷑ erat creatoꝛ. Scd̄o petijt vt cla
rificaret᷑ i terra: exq̄ hūiliabat᷑ i terra ꝑ paſſio
nē: qd̄ cōpletū fuit qñ t̄ra mota ē: ⁊ petre ſciſ
ſe ſſ ⁊ monumēta apta ſſ. Mat. xxvij. 3° vt cla
rificaret᷑ i iferno ad quē deſcēdebat qd̄ cōple
tū fuit qñ aīa xp̄i in libo dedit gł'iā ſctis pr̄ib⁹
ibi exn̄tib⁹. Et mł'ta coꝛpa ſctōꝝ q doꝛmiebāt
ſurrexerūt. ſicut abꝛahā. yſaac: iacob: dd̄. ⁊ ap
paruerūt mulł' in ciuitate: reuelātes gł'iā quā
hēbāt i libo. Quarto vt clarificaret᷑ in coꝛdi
bus romanoꝝ ſub qb⁹ hūiliabat᷑ cōpatiēdo.
qd̄ ꝯpletū fuit qñ. Cēturio ⁊ alij viderūt q̄ ſic
bāt: dixerūt. Uere fili⁹ dei erat hō iſte. Mat.
xxvij. Quīto vt clarificaret᷑ in coꝛdib⁹ iudeo

rū q erāt vltra cētū mille i illa platea. ſ. i mōte
caluarie: q venerāt pp feſtū paſche in hieruſm.
Qd̄ ꝯpletū fuit qñ oīs turba coꝝ q ſił aderāt
ad ſpectaculū illō ⁊ videbāt q̄ fiebāt: ꝑcutien
tes pectoꝛa ſua reuertebant᷑. ſ. illumiati. Luc.
xxiij. dicētes. O miſeri qd fecim⁹. Jtē latro fu
it clarificat⁹ i ſuo intellectu di. Memēto mei
dn̄e dū ve. ⁊c̄. Sexto vt clarificaret᷑ in coꝛꝑe
qd̄ hūiliabat᷑ ad ſuſtinendū flagella: claues: ⁊
coꝛonā ſpinaꝝ. Jō pr̄ clarifica filiū tuū. qd̄ cō
pletū fuit i reſurrectōeꝫ qñ ſurrexit gł'ioſus i
paſſibilis ⁊c̄. Ro. vi. Xp̄s reſurgēs et moꝛtuis
iā nō moꝛit᷑. moꝛs illi vltra nō dn̄abit᷑ ⁊c̄. Se
ptimo vt clarificaret᷑ in apłis ⁊ diſcipulis di.
Pr̄ venit hoꝛa. ſ. diſꝑſio apłoꝝ q ꝑdiderūt fi
dē. qd̄ cōpletū fuit qñ in die reſurrectiōis ap
paruit eis: ⁊ gauiſi ſſ diſcipuli viſo dn̄o ⁊ illu
minati fuerūt i v̄a fide. Jo. xx. Octauo vt cla
rificaret᷑ in āgeł' ſub qb⁹ hūiliabat᷑ ad recipiē
dū ꝯfoꝛtationē di. Pr̄ venit hoꝛa ſim ꝯfoꝛta
tus ab āgelo. Jō clarifica filiū tuū: qd̄ cōpletū
fuit in die aſcēſiōis qñ aſcēdit ſuꝑ oēs āgelos
Eph. i. Cōſtituēs eū in celeſtib⁹ ad dexterā ſu
am ſuꝑ oēm ꝓncipatū v̄tutē ⁊ dn̄ationē ⁊ oē
nomē qd̄ noiat᷑: nō ſolū in ħ ſeculo: ſꝫ etiā i fu
turo. Nono i oīb⁹ gētib⁹ mūdi di. Pr̄ venit
hoꝛa. ſ. vt humiliet ſub oīb⁹ gētib⁹. Jō clarifi
ca filiū tuū vt cognoſcat᷑ ꝑ fidē: ⁊ honoꝛet᷑ ab
oīb⁹. qd̄ ꝯpletū fuit tp̄e apłoꝝ qñ i oēꝫ terraꝫ
exiuit ſon⁹ coꝝ. Decimo vt clarificet᷑ in iudi
cio di. Pr̄ venit hoꝛa. ſ. hūilitatꝪ vt iudicet ab
hoīb⁹. clarifica filiū tuū vt ſit iudex oiuꝫ crea
turaꝝ. Phił'. ij. Hūiliauit ſemetipſū fact⁹ obe
diēs vſqꝫ ad moꝛtē ⁊c̄. pp qd̄ ds̄ exaltauit illū
⁊c̄. Moꝛałr exēplo xp̄i ſi volum⁹ exaltari in
ꝑadiſo hūiliem⁹ nos in ħ mūdo. q꜡ q plus ſe
hūiliat in hoc mūdo magis exaltabit᷑ in alio:
Nō ad h° diſputationē ⁊ q̄ōnē apłoꝝ in via
qs ipſoꝝ eēt maioꝛ in ꝑadiſo. Mat. xviij. Et q
libet fecit ſuā rōnē. P° ſctīs petr⁹ q erat vi
cari⁹ xp̄i. Et nō quō de⁹ poſuit exaltationē ⁊
maioꝛitateꝫ in v̄tute hūilitatis q̄ ab oīb⁹ pōt
hꝛi. ¶ Scd̄o xp̄s in ſua oꝛone poſtulauit ſuf
ficiēter ꝓ nob qñ dixit. Sic̄ dediſti ei ꝑtātem
oīs carnis: vt qd̄ dediſti ei ꝑ predeſtinationeꝫ
det eis vitam eternaꝫ. Nota ſicut dediſti ei. ſ.
filio tuo xp̄o. q꜡ de ſe loquebatur: poteſtatem
omnis carnis. Jn ſacra ſcriptura tam in vete
ri teſtamento: q̄ꝫ in nouo teſtamento caro ſu
mitur ꝓ homine. Dauid pſ̄. lxiiij. Ad te oīs
caro. ſ. hūana: vēiet. ſ. ad iudiciū. Jtē yſa. vlt.
Ueniet oīs caro vt adoꝛet coꝛam facie mea.
Jtē Jo. i. Uerbū caro factū ē. i. fili⁹ dei hō fa

ct⁹ ē. Dic̄ g°. Dediſti ei ꝑtātē oīs carnis hu
mane. Uñ. Dd̄. Oia ſubieciſti ſub pe. ei⁹ ⁊c̄.
Nō hic qnqꝫ ꝯditiōes gētiū i h° mūdo: pᵃ ibi
oues q̄ ſignāt ſimplices ꝑſonas ⁊ ignoꝛātes
ꝓcepta dei ſeruātes. tales dn̄r oues paſtoꝛis
xp̄i. Scd̄a ibi. boues. q̄ ſignāt ꝑſonas ꝑfecte
vite q̄ hn̄t duo coꝛnua. ſ. ſane doctrie: ⁊ ſctē vi
te q̄b⁹ ꝑcutiūt gētes mūdanas: dādo exēpluꝫ
bone vite: ⁊ arāt terrā coꝛꝑis vt faciāt fructū
pnīeꝫ ñ poꝛtāt on⁹. ſ. ꝑlationū nec diuitiaꝝ.
Nō cū dicit. boues vniuerſas i feminino ⁊ ñ
i maſculino gñe: q꜡ voce. i. ꝑſone ſpūales ⁊ ꝑ
fecte dāt de lacte vbeꝝ veteris ⁊ noui teſti ꝓ
dicādo ⁊c̄. Tertia ibi. inſuꝑ ⁊ pecoꝛa cāpi: q̄ ſſ
iſideles q̄ ſubijciūt᷑ xp̄o ſiue velint ſiue nolint:
lꝫ mō ipꝫ negēt. dicēdo: nolum⁹ eū. Quarta
ibi. Uolucres celi. ſ. ꝯtēplatiui: q volāt i altū
ad iſtar auiū. Quīta ibi. Et piſces maris. ſ. ne
gociatoꝛeſ. Oēs iſti ſubijciūt᷑ xp̄o dn̄o. Ecce
q̄re dic̄. Dediſti ei ꝑtātē oīs carnis. Hec po
teſtas ei fuit data qñ de⁹ pr̄ i ꝯſiſtoꝛio trinita
tis oꝛdīauit ꝙ ei⁹ fili⁹ moꝛeret᷑: tūc ſił oꝛdina
uit curiā ſui ꝓmogeniti vt tales eēnt ꝯſiliarij
ſ. pr̄iarche: ꝓphete: apłi: ei⁹ milites ſſ marty
res camerarij ⁊ ſcutiferi: vt daret eis vitā eter
nā: q꜡ ꝑ meritū paſſiōis habemus itroitū ad
gł'iā quā amiſeram⁹ ꝑ adā. Auctas. Quos ꝓ
ſciuit ⁊ ꝓdeſtinauit ꝯfoꝛmes fieri imagis filij
ſui vt ſit ipſe ꝓmogenit⁹ in mł'tis fr̄ib⁹ ad. Ro.
viij. Sic̄ g° xp̄s i ſua oꝛone petijt. x. clarifica
tiōes: ſic ēt poſtulauit ꝓ ſuis a pr̄e ſibi credit᷑
⁊ oꝛdiat᷑ ꝑ ꝓdeſtiatiōeꝫ vt daret eis vitā eter
nā. Et declarauit qd ē vita eťna di. Hec ē vita
eterna vt cognoſcant te ſolum verum deum
⁊ quem miſiſti ieſum chꝛiſtum. Contra erro
res iudeoꝝ q ponūt ſuā gł'iā i ipꝫ leuiathā: ⁊
i abūdātia bonoꝝ tꝑaliū. Et agarenoꝝ q po
nūt eā i melle: lacte ⁊ i mulierib⁹ v̄ginib⁹ ⁊c̄.
Cōtra q̄s dicit xp̄s: hec ē vita eťna. Nō ſolū
veꝝ deū. Suꝑ h° dic̄. Arri⁹ hētic⁹ ꝙ ſol⁹ pr̄ ē
ver⁹ de⁹: cū dic̄: ſolū veꝝ deū. Sꝫ ñ ꝙ hec di
ctio excluſiua ſolū pōt addi ſubiecto vel ꝓdi
cato: ita ꝙ pōt eē de ſubiecto vel ꝓdicato ex
cluſo. Sic̄ ſi ego dicerē vni iurato hui⁹ ville:
vos ſol⁹ eſtis iurat⁹. ſ. excludēdo alios: ⁊ tūc
eēt falſa. Sꝫ a ꝑte ꝓdicati eēt v̄a: dicēdo. vos
eſtis iurat⁹ ſolū. ſ. excludēdo alia officia: ⁊ tūc
eēt v̄a. Jdē de iſta: vt cognoſcāt te ſolū veruꝫ
deū excludēdo hūanitatē: ⁊ tūc ē v̄a: q꜡ pr̄ eſt
ſolū de⁹: q꜡ ñ ē hō. Jdē de ſpūſctō. ſꝫ fili⁹ nō ē
de⁹ ſolū: ſꝫ ē de⁹ ⁊ hō: ſic̄ de illo q eēt baliuus
⁊ iurat⁹ ñ ē veꝝ dicē. vos eſtis iurat⁹ ſolū q꜡ ēt
ē baliu⁹. Jn h° g° ꝯſiſtit gł'ia: vidē xp̄ꝫ veꝝ

deū ⁊ hoīeꝫ. Ecce quō petijt xp̄s gł'iā ꝓ ſuis
ꝓdiſtiatis. Qō. ſi dicat᷑. Quare opoꝛtebat eū
petē ſi ꝓdeſtiati erāt: q꜡ ꝓdeſtiatio ifallibił' ē.
Sꝫ ſtulta ē hec q̄ō. Rō q꜡ ſi aliqs dn̄s oꝛdia
uit facē aliqd̄ iſtrꝫ: ad qd̄ faciēdū iā ſe ꝓparat
notarius iā recipit ꝑgamenū: icauſtū ⁊c̄. Si
diceret᷑ notario q̄re recepiſtis ꝑgamenū cala
mū ⁊ hmōi: rn̄det ꝙ iō: q꜡ alit᷑ iſtrm ñ pōt ſcri
bi. Jdē ꝺ dīna ꝓdeſtiatiōe iſtrā q̄b⁹ dīna ꝓde
ſtinatio cōplet᷑ ⁊ ꝑficit᷑: ſſ paſſio ⁊ moꝛs xp̄i
oꝛo bona opa bona vita hoīs ⁊ pnīa: ꝯteri de
pctis: ꝯfiteri ⁊c̄. Jſta ſſ iſtrā q̄b⁹ ꝓdeſtinat⁹ ve
nit ad effectū ꝓdeſtinatiōis. Dn̄t qdā. Quid
opꝫ me facē pnīaꝫ: q꜡ ſi ꝓdeſtinat⁹ ſuꝫ ⁊c̄. Dic
quō i libꝛo vite ñ ſcribit᷑ tał' erit ſalu⁹ ſꝫ ēt po
nit᷑ rō. ſ. opa ⁊ vita ex q̄b⁹ ſaluabit᷑. Uerbigra
tia. Talis ſaluabit᷑: q꜡ ſtati baptizat⁹ moꝛiet᷑.
Si dicat᷑. Quid opꝫ ipꝫ baptizari. Rn̄det᷑: q꜡
illud cadit ſub predeſtiatiōe. Jtē talis ſalua
bit᷑ q꜡ hūiliabit᷑ talis: q꜡ reſtituet. Jdē de ꝓſci
tis: non ſolū ſcribit᷑: tał' dānabit᷑: ſꝫ ēt ſcribit᷑ rō
⁊ cāq̄re dānabit᷑. Sciēs g° xp̄s ꝙ ꝓdeſtinati
venirēt ad gł'iā ꝑ ſuā oꝛonē ⁊ paſſionē: iō oꝛa
uit. Greg. i p° dyalogoꝝ. Jpſa eťni regni pꝛe
deſtinatio ſic ē ab oī potēti deo diſpoſita vt
ad hāc electi ex laboꝛ ꝑueniāt: quatin⁹ poſtu
lādo mereant᷑ accipe qd̄ eis oīpotēs deus ab
eťno diſpoſuit donare. Moꝛalit᷑. Sic̄ xp̄s cu
rauit nō ſolū de ſe: ſꝫ ēt de ſuis ad ꝓcurandū
eis ſaluationeꝫ. Sic qlibet dn̄s ⁊ pr̄familias
nō ſolū tenet᷑ ſaluare ſeipꝫ ſꝫ ēt tenet᷑ ꝓcurare
ſaluatiōeꝫ ſuis famulis ⁊ domeſticis. inducā
tur dn̄i vt iducāt ſuos captiuos ⁊ ifideles ad
baptiſmū. itē ꝙ filij ⁊ famuli ⁊ ancille audiāt
miſſaꝫ: ꝯfiteāt᷑: cōmunicēt q̄libet anno. Alias
dicit ſcriptura. i. Thimo. v. Si qs ſuoꝝ ⁊ ma
xime domeſticoꝝ curā nō hꝫ fidē negauit: ⁊ ē
ifideli deterioꝛ. ¶ Terti⁹ ꝑfect⁹ oꝛonis xp̄i fu
it allegatio prudēs. Qm̄ ſic dn̄i in riſte qñ vo
lūt aliqd obtinere corā iudice: allegāt ſua iu
ra ꝓuilegia ⁊ ꝯſuetudines. Sic xp̄s i ſua oꝛo
ne allegauit di. deo pr̄i. Ego te clarificaui ſuꝑ
terrā. ſ. v̄itatē fidei hoīb⁹ docēdo op⁹ ꝯſuma
ui qd̄ dediſti mihi vt faciā. ſ. paſſiōis: q꜡ ei⁹ paſ
ſio iā icipiebat: q̄ pacta dixit. Cōſūmatuꝫ eſt.
ioānis. xix. Pꝛo ſe allegauit ſolū obediētiaꝫ
di. Manifeſtaui nomē tuū hoībus q̄s dediſti
mihi de mūdo. Tui erāt ⁊ mihi eos dediſti: ⁊
ſmonē tuū ſuauerūt ⁊c̄. Seqt᷑. Uerba q̄ dedi
ſti mihi dedi eis: ⁊ ipſi acceperūt ⁊ cognoue
rūt v̄e: q꜡ a te exiui ⁊ crediderūt q꜡ tu me mi
ſiſti ⁊c̄. vſqꝫ i finē. vbi ꝓ nobis i rōne exaudi
tiōis allegat credētiā ⁊ obediētiā. Nō. Ego

te clarificauí qa de⁹ pr̄ añ aduētū xp̄i nō cog°
ſcebat ita diſtincte ſic̄ mō nec ēt ſpūſſctūs. Jō
petebat fili⁹ vt pr̄ ēt ipꝫ clarificarꝫ ꝑ aliq̄ mag̃
miracula. ſicut fec̄ i dcis decē clarificatōib⁹: q̄
clarē oñdūt ipm eē veꝝ filiū dei. Et pro ſe al
legauit obediētiā q꞉ fuit obediēs deo pr̄i cō
plēdo opus ſibi cōmiſſuꝫ ꝛ fundat̄ i iſta lege
Sꝫ q꞉ pctōres nō audit d̄s. Jo. ix. pro nobis
allegauit duo. ſ. legē de obediētia. ibi. ſmonē
meū ſuauerūt. Et legē de credētia. ibi. Et cre
diderūt q꞉ tu me miſiſti. Si dicat̄. quare xp̄s
nō alligauit credētiā ſuā. Rñſio. q̄ xp̄us nō
hēbat fidē. Rō q꞉ fides eſt credere qd̄ nō vi
des: ſꝫ xp̄s videbat oīa clare iā ab inſtāti ꝯce
ptiōis ſꝫ nos nō videm⁹ clare. iō allegauit ꝓ
nobis credētiā ꝛ obediētiā. De his duob⁹ le
gib⁹ dicit Jo. Si coꝛ nr̄m nō rep̄hēderit nos:
fiduciā hēm⁹ ad deū vt qcq̄d petierim⁹ acci
piem⁹ ab eo: q̄m mādata ei⁹ cuſtodim⁹. ꝛ ea q̄
ſunt placita coꝛā eo facim⁹. i. Jo. iij. Ex p̄dict̄
pꝫ q̄ hēm⁹ duos modos allegādi i oꝛonē. ſ.
ꝑ obſecratiōeꝫ ꝛ ꝑ gr̄arūactōeꝫ. Si āt vultis
allegare ꝑ legē credētie attēdat̄ vt allegetis
bñ ꝑ modū obſecratōis. ſm qd̄ dicit. Gꝛego.
i letania allegādo illd̄ qd̄ hō credit d̄ deo. ita
dicēdo. Dñe ꝑ maieſtatē vr̄am triū ꝑſonarū
ꝛ vni⁹ dei det̄ mihi hoc vel illd̄. hoc mō alle
gat̄ illd̄ qd̄ hō credit de deo. Jtē Dñe ꝑ hūili
tatē vr̄aꝫ ſuꝑ bñdicte icarnatōis det̄ mihi v
tutē hūilitatis. Jtē Per v̄ginitatē m̄ris vr̄e
detis mihi v̄tutē caſtitatis. Jtē Per paſſio
nē vr̄aꝫ detis mihi v̄tutē patiētie. hoc mō ob
ſecrādo hō allegat illa q̄ credit: ꝛ ē bon⁹ mo
dus oꝛandi. Nō dicatis vos. Dñe ex q̊ credo
trinitatē vr̄am vel incarnationē vr̄am iō faci
atis mihi h° vel illd̄. q꞉ nō allegaret̄ bñ. Se
cūd⁹ mod⁹ bon⁹ ē ꝑ gr̄arūactionē allegando
illa q̄ feciſtis ꝓ deo ſm legē obediētie. Sed i
mō allegādi ſm hāc legē reqrit̄ mag̃ cautela
qa talit̄ poſſet̄ allegare per legē obediētie q̄
ꝑderet̄ vīꝫ ꝓceſſū vel talr̄ q̄ lucrabimi. ſi aūt
allegat̄ illa q̄ feciſtis ꝓ bono: ꝛ petit̄: vt ꝓpte
rea faciat vobis gr̄am quaꝫ petitis q̄ſi tenea
tur h° facē vob̄ ex his. q̄ vos feciſtis ꝓ eo: ma
le allegaret̄ ꝛ ꝑderet̄ placitatiōeꝫ vel ꝓceſſū
ſic̄ fec̄ i° phariſe⁹. de q̊ Lu. xviij. q dixit. Dñe
ñ ſū ſic ceteri hoīm: ieiuno bis i ſabbō. decias
do oīuꝫ q̄ poſſideo bonā legē allegauit: ſꝫ nō
bono mō. Jō hic fuit reprobat⁹ ꝛ ꝑdidit pla
citationē vl̄ ꝓceſſū. Sꝫ bon⁹ mod⁹ allegādi
ꝑ gr̄arūactionē eſt dicē. Dñe vos mihi feci
ſtis magnā gr̄am q꞉ poſuiſtis me in ſctā reli
gione. Jō dñe faciat̄ mihi talē gr̄aꝫ ꝛc̄. Jdē
de aliis v̄tutib⁹. Jō dñe placeat vobis facere
mihi talē gr̄am quā peto. Jſte ē bon⁹ mod⁹.
Jdē dꝫ facē p̄ſbyter: nō alleget ex parte ſui di
cēdo. Dñe amoꝛe vr̄i ego me oꝛdinaui vl̄ ce
lebraui: ieiunaui: vl̄ viuo ꝯtinent̄. iō dñe facia
tis mihi talē gr̄aꝫ: q꞉ hoc nihil valet: ſꝫ dicat.
Dñe erā in mūdo ꝛ vos feciſtis mihi gr̄aꝫ q̄
me elegiſtis. ad ſeruitiū vr̄m. ꝛ dediſtis mihi
ptātē quā nō ꝯceſſiſtis angelis ꝯſecrādi coꝛ
pus vr̄ꝫ: ꝛ tot gr̄as mihi feciſtis. iō dñe facia
tis mihi talē gr̄aꝫ vel talē quā peto. Jſto mō
obtinebit. Jdē de laycis dicēdo. Dñe tot gra
tias mihi feciſtis: q꞉ me ad imaginē vr̄aꝫ cre
aſtis ꝛ īter xp̄ianos me naſci feciſtis ꝛ ꝑ ſctūꝫ
baptiſm̄ me ab oꝛiginali pctō mundaſtis: ꝛ ꝑ
pniam tot pctā mihi remiſiſtis. iō dñe place
at vobis hāc gr̄aꝫ mihi ꝯcedē ꝛc̄. Hic mira
culū qd̄ legit̄ in vitaſpatrū de q̊dā fr̄e deuo
to ꝛ bono: qui i ſuis oꝛonibus nō hēbat illas
ꝯſolatiōes ſpūs nec dulcedines coꝛdis q̄s m̄t
ti hñt: q ſemel oꝛādo ꝛ male allegādo di. Do
mine tot ānis ſuiui vobis: ꝛ tñ nōdū dediſtis
mihi aliquā ꝯſolationē diuinā nec ſentimētū
dulcedis coꝛdis. Si tātū ſeruiſſē vni infideli
iā oñdiſſet mihi aliq̄ ſigna amoꝛis: ꝛ vos ni
hil. Subito venit vmbꝛa magna que ipm ꝓ
ſtrauit in terra ſemimoꝛtuū di. Donec te cō
tēpſeris ſicut lutū qd̄ calcas nō ſenties diuas
ꝯſolatiōes ꝛc̄. q̄m in tuis bonis operib⁹ plus
operat̄ de⁹ q̄ tu. Sicut i ſcriptura inſtr̄i plus
facit notari⁹ q̄ꝫ calamus. q꞉ nō dꝫ dicē inſtr̄m
ego facio hoc: ſꝫ p̄ncipale agēs facit. Jō Jſa.
xxvi. Oīa opera nr̄a operat⁹ es in nobis dñe
deus nr̄. Jtē. i. Coꝛ. ij. Diuiſiones opationuꝫ
ſūt idē vero deus qui operat̄ oīa in oīb⁹. Pꝫ
ergo q̄ mod⁹ petēdi in oꝛone eſt duplex. vel
ſm leges allegādo ea q̄ hō credit de deo per
obſecrationē vel ſm canones allegādo bona
oꝑa ꝑ gr̄arūactionē. De his auc̄tas. Jn om
ni oꝛatione ꝛ obſecratiōe. Ecce primū. cū gra
tiarūactiōe. Ecce ſcdm̄. petitiones veſtre ino
teſcant apud deum. Phil. iiij.

¶Dñica in ramis palmaꝝ. Sermo p̄mus.

a Scendā in palmā ꝛ app̄hendā fruct⁹ ei⁹
Canti. vij. Jn ſacra ſcriptura aliqñ
per palmā itelligit̄ crux. qñq3 per palmā i
nitēdo. qñq3 ꝯtēplando in palma crucis col
ligit̄ fruct⁹ vite. Jn palma pnie colligunt̄. vij.
fruct⁹ q̄ttuoꝛ dabunt̄ coꝛpi: ꝛ tres aie. Prius
fructus viri iuſti ſicut ſctā ſcptura dic̄ erit cla
ritas. Uñ fulgebūt iuſti ſic̄ ſol. Matth. xiij.
Scd̄s fruct⁹ erit agilitas: q꞉ ita agiles erūt ſic̄
iā cogitatio nr̄a: ſic̄ de dño dr̄: q꞉ poſt reſurre
ctionē ſuā erat ita agil̄ q̄ mō appebat diſci
pulis eūtib⁹ in emaus. mō illis q erāt i hierl̄ꝫ:
Terti⁹ erit ſubtilitas: q꞉ tūc nō erūt coꝛpa ita
turbida ſic̄ mō ſūt: ſꝫ erūt valde ſubtilia. Sic̄
de dño dr̄ q̄ itrauit ad ſuos diſcipulos ianu
is clauſis: qd̄ ñ potuiſſꝫ feciſſe añ reſurrectio
nē niſi ꝑ miraculū: ſꝫ tūc fecit ſine miraculo.
Quart⁹ ipaſſibilitas. i. ſanitas: q꞉ nec i coꝛpe
nec in aīa erit iſirmitas. Prim⁹ fruct⁹ aie erit
cogni° dei. Uñ ap̄ls. Nūc cognoſco ex parte
tūc āt cognoſcā ſicut ꝛ cognitus ſū. Jbidē. i.
Coꝛ. xiij. Uidem⁹ nūc ꝑ ſpeculuꝫ i enigmate:
tūc āt facie ad facieꝫ. Scd̄s erit de hūanitate
xp̄i i gl̄ia: q꞉ videbit iuſt⁹ deū i nā hūana. hāc
gl̄iaꝫ nō hēbūt angeli. Terti⁹ erit amoꝛ: q꞉ ſi
aīa vidēt ꝛ cognoſcēt ꝛ nō diligeret: nō eſſet
totalr̄ btā: ſꝫ amabit ꝛ videbit ꝛ cog°ſcet. Uñ
dicēdo de fructibus coꝛpis ꝛ aie: veniem⁹ ad
palmā ꝯtēplatōis. Palma. n. anguſta ē iferi
us: ꝛ ſupi⁹ lata: ſic aīa q̄ vult aſcēdē ad deū dꝫ
eē ſtricta ꝛ gracil̄ ad oēs voluptates frenās
ꝛ carnales affect⁹: ꝛ ſupius lata ꝑ amoꝛē cele
ſtiū: q꞉ aīa q̄to magis ſe extēdit ꝑ amoꝛē: tā
to magis dilatat̄ ꝑ cōtēplationē. Jſta palma
habꝫ ſeptē ramos: ꝛ ſuꝑ vnūquēq3 ramū vnā
auē: ꝛ vnū floꝛē. ¶Prim⁹ ram⁹ eſt ꝯſidera°
ſui: q̄n aīa ꝯſciam ſuā bona fide exq̄rit ne i ea
aliq̄d remaneat qd̄ dei oculos offendat. Uñ
Ber. Nemo abſq3 ſui cognitiōe ſaluat̄. de q̄
m̄r ſalut̄ hūilitas oꝛit̄. vñ hūilitas liberat. De
h° ps̄. Hūiliat⁹ ſuꝫ ꝛ liberauit me. Scd̄o ſaluat
ps̄. Q̄m tu pp̄l̄m hūilē ſaluū facies ꝛc̄. Hūi
lē ſpū ſaluabis. Tertio v̄tutē ꝯſuat. Uñ Gꝛe.
Qui v̄tutes ſine hūilitate cōgregat: q̄ſi pul
uerē i vētū poꝛtat. Bern̄. Hūilitas m̄r ē v̄tu
tū ꝛ cinis ꝯſuās ignē charitat̄. Suꝑ hūc ra
mū nidificat pauo: q꞉ talis ē nāe q̄ q̄n doꝛmit
de nocte ſi euigilauerit clamat. quia credit ſe
amiſiſſe ſuā pulchꝛitudinē: ꝛ ſigt̄ aīaꝫ q̄ i hui⁹
ſeculi tenebꝛis doꝛmit q̄ ſp timē dꝫ ne ſpēꝫ ſuā
amittat. i. ne dona gr̄e a deo ſibi collata ꝑdat
ꝛ dꝫ clamare magno clamoꝛe q̄n ſētit ſibi ali
q̄d inherē pctī. Suꝑ hūc ramū naſcit̄ vn⁹ flos
boni odoꝛis ꝛ celeſtis coloꝛis: q̄ viola vocat̄
q̄ ſigt̄ hūilitatē in canticis. Nard⁹ mea dedit
odoꝛē ſuū. Nard⁹ eni q̊dā herba puula ē ca
lide nāe ꝛ ſigt̄ hūilitatē. Hūilitas eni mime
eē pōt ſine caloꝛe charitat̄. Talis hūilitas ma
gnū odoꝛē dedit Hec eni dei filiū i terrā tra
xit. atteſtāte btā maria v̄gine q̄ dicit. Reſpe
xit hūilitatē ancille ſue. Hec enīꝫ fuit ſpālis
v̄rt⁹ ꝑ quā deſcēdit i ſpaꝫ: q꞉ niſi hūilis fuiſ
ſet: nūq̄ dñs i ipaꝫ deſcēdiſſet. Dñs ſuꝑbis re
ſiſtit: hūilib⁹ aūt dat gr̄am. i. Pe. v. Hūc flo
rē d̄ſiderabat dd̄ cū oꝛādo dicēt. Aſꝑges me
dñe yſopo. Hoc eni ſigt̄ yſopus qd̄ nard⁹: yſo
pus purgat pect⁹: ꝛ hūilitas purgat mētē ab
oī inuidia ꝛ malicia. ¶Scd̄s ram⁹ ē cōpaſſio
ꝓximi: q꞉ q̄n aīa bona ꝛ ſerena intentiōe q̄rit
ne creatoꝛi ſuo diſpliceat: tūc ſtatiꝫ poſtq̄ꝫ re
cepat hūilitatē tūc hūilit̄ deſcēdit ad ībecilli
tatē ꝓximoꝝ ꝛ eis cōpatit̄. Suꝑ hūc ramū ni
dificat yena q̊dā auis: que tal̄ nāe eſt q̄ iuxta
moꝛtuoꝝ ſepulturā ihabitat: ꝛ q̄n aliqs moꝛ
ti appꝛopinq̄t tūc ſentit a lōge ꝛ clamat: auis
iſta ſignat aīaꝫ ꝯpaſſione plenā q̄ dꝫ ꝯmoꝛari
int̄ illos q moꝛte pctī moꝛtui ſūt: vt ipſos ad
viā v̄itat̄ valeat reuocare: ꝛ q̄n ꝑcepit aliquē
moꝛti aie appꝛopinq̄re dꝫ clamare clamoꝛe
ꝯpaſſionis ꝑ oꝛonē ꝛ lachꝛymarū effuſionē.
Suꝑ hūc ramū creſcit flos q dr̄ glay hic flos
creſcit circa aq̄s. ꝑ quē floꝛē intelligunt̄ illi q
pctā deflēt moꝛe fluent̄ aq̄ circa illos dꝫ aīa
ꝯpatiēs cōmoꝛari. Hūc floꝛē deſiderabat dd̄
cū dicebat. Exitus aq̄rū deduxerūt oculi mei.
Hūc ēt hēbat Jere. q dicebat. Quis dabit ca
piti meo aquā: ꝛ oculis meis fontē lachꝛyma
rū vt ploꝛare valeāt iterfectos pp̄l̄os mei die
ac nocte Jere. ix. Tales lachꝛymas dꝫ hr̄e aīa
q̄ in cacumie palme ꝯtēplatōis deſiderat aſcē
dere. ſuꝑ hūc paul⁹ aſcēdit q dicebat. Quis i
firmat̄ ꝛ ego nō iſirmoꝛ: qs ſcādalizat̄ ꝛ ego
nō vroꝛ. Si gl̄iari oꝫ i hiis q̄ iſirmitatis mee
ſūt gl̄iaboꝛ. ij. Coꝛ. xi. ¶Tertius ram⁹ ē tp̄al̄
afflictio: q꞉ q̄n fidel̄ aīa i ſtatu pnie ē ꝯſtituta
oēs afflictōes tp̄ales patient̄ tollerare conat̄.
Suꝑ hūc ramū nidificat oloꝛ: q alio noie ci
gn⁹ dr̄. q talis nāe eſt q̄ q̄n moꝛti appꝛopinq̄t
ſuaue cātat: ꝛ ſigt̄ in tribulatiōe ſeu afflictiōe
gaudētē. Suꝑ hūc floꝛē cōſcenderūt ap̄li. de
qbus dictū eſt. Jbāt ap̄li gaudētes a ꝯſpectu
ꝯſilij. q̄m digni habiti ſūt ꝓ noie ieſu ꝯtume
liā pati Actuū. v. Suꝑ hūc ramū creſcit flos
lilij. Uñ ſponſus in canticis. Sicut liliū inter
ſpinas: ſic amica mea iter filias. Quādo eniꝫ
naſcit̄ liliū inter ſpinas: ſpine pungūt liliū: ꝛ
nō remurmurat: ſed q̄to magis ipſuꝫ pūgūt
tanto magis eis odoꝛē ſuū effūdit. Sic dꝫ fa
cere fidelis aīa: nō debet reddere aduerſariis
malū ꝓ malo: ſꝫ ꝑ patientiā odoꝛeꝫ ſuauitat̄
effundere: vt poſſit dicē cū ap̄lo. Chꝛiſti odoꝛ
bon⁹ ſum⁹. ij. Coꝛ. ij. ¶Quart⁹ ram⁹ ꝯtēpla
tiōis ē ꝯpūctio: ꝛ ē q̄n aīa laboꝛē creatoꝛis ad
memoꝛiam reuocat. Et ita oīa aduerſa ſecū
equa mēte tollerat: q꞉ ſicut clauus alio clauo

efficiꝰ. Ita aia diuerſis tribulatõibꝰ fatigata dꝫ
ad memoriá reuocare tribulatões q̄s ꝓ ea di
lectꝰ ſuꝰ tolerauit: vt ei amaritudies q̄s patiꝉ
dulceſcát. Sup hũc ramũ nidificat q̄dá auis
q̄ dr̄ harpia q̄ vultũ hꝫ hoīs: ꝛ intãtũ crudelis
eſt ꝙ pⁱmũ hoīeꝫ quẽ viderit iterficit. poſtq̄ꝫ
eũ iterfecerit: vadit ſup aquá: ꝛ in aq̄ ſpeculaꝉ
ꝙ ſilẽꝫ ſuũ iterfecit: ꝛ ſic magno doloꝛ crucia
tur q̄tienſcũq̄ꝫ videt hoīem: ꝛ ſigt̄ aiam q̄ ꝯſi
derare dꝫ ꝙ ſilis eiꝰ. ſ. deꝰ ieſus xp̄s pro pctis
nr̄is mortuꝰ ē i cruce: ꝛ hec ꝯſiderãs dꝫ magᵒ
doloꝛe cõteri. ſic turtur qñ ſociũ ſuũ ꝑdidit: i
loco vbi ſociũ ſuũ ꝑdidit ꝛ mortuꝰ fuit qñ plu
má aut aliq̄d ſignũ inuenerit mortis eiꝰ: magiſ
tũc doloꝛe atteriꝉ. Et ſic inueniꝉ de q̄dá puella
filia cuiuſdá regis q̄ p̄ẽ orbato a parẽtibꝰ ab
hereditate ꝓpria orbata eſt: ꝛ expulſa: tũc cu
iuſdá regis filꝰ ſup eá pietate motꝰ eá ſibi ac
cepit in vxorẽ: ꝛ ꝓ hereditate eiꝰ pugnauit ꝛ
reduxit eá ad ꝓpria: ꝛ in ꝑlio pro ip̄a mortuꝰ
ē: tũc puella milit̄ arma ſuſcipiẽs cuꝫ magna
diligẽtiá cuſtodiuit: ꝛ q̄tiẽſcũq̄ꝫ ea videbat:
nimis affligebaꝉ. Sp̄ũaliter loq̄ndo filia re
gis ẽ hũana nã in adá: q̄ in magᵒ honoꝛe i pa
diſo extitit. Sꝫ hẽditatẽ ſuá ꝑdidit qñ a ꝑadi
ſi gaudijs ꝓꝑ pctm̃ iobediẽtie eiecta ẽ. Sꝫ di
filꝰ pietaſ gr̄a motꝰ ſup eá: ꝛ aiaꝫ hẽditate ꝑ
uatá ſibi deſpõſauit. ſ. qñ hũanitatẽ nr̄aꝫ diui
tati ſue ſociare dignatꝰ ē: ꝛ trigītatribꝰ ãnis ꝯ̄
hoſtẽ dimicauit ꝛ opatus eſt ſalutẽ in medio
tr̄e. Ad vltimũ crucis patibulũ volũtarie ſu
biꝫt. Sic ergo nos facẽ debemꝰ ſicut fecit ꝑdi
cta puella. ſ. mortẽ defenſoris nr̄i ſꝑ hr̄e i me
moria: reſeruare crucẽ clauos ꝛ oia crucis in
ſtrumẽta: ꝛ ſup ea q̄tidi͛s lachrymis deplo
rare. Sup hũc ramũ oriꝉ roſa que ſp̄ũalit̃ de
ſignat martyriũ ꝛ aiaꝫ q̄ cunctas voluptates
de ſcl'i obliuiſciꝉ: ꝛ põt dicẽ cũ ſpõſa in canti
cis. Vulnerata charitate ego ſũ ꝛc̄. ꝛ ẽt ebria
Qui iſta ebrietate ebrꝰ ē: nec frangiꝉ aduerſi
tate nec ꝓſperitate eleuaꝉ. ¶ Quintꝰ ramꝰ ē
deſideriũ gl'ie: qñ fidelis aia toto mẽtis affe
ctu aduẽtu ſaluatoꝛis deſiderat. Sup hũc ra
mũ antiq p̄res aſcenderũt: qui dicebãt. Veni
dñe ꝛ noli tardare. Vñ qdẽ dicit Abacuḃ. ij.
Si morá fecerit expecta illũ: q꞉ veniẽs veniet
ꝛ nõ tardabit. Sup hũc deſcẽderat dd̄ q di
cebat. Expectãs expectaui dñm ꝛc̄. Et alibi.
Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquaꝝ: ita
deſiderat aia mea ad te deꝰ. Etiá ſup hũc cõ
ſcẽderat: qui dicebat. Cupio diſſolui ꝛ eẽ cuꝫ
xp̄o. ad Philꝉ. i. ꝛ iteꝝ. Infelix ego hõ qs me
liberabit de corpoꝛe mortis huiꝰ ad Ro. vij.

Sup hũc ramũ nidificauit philomena: q̄ taꝉ
nãe eſt ꝙ de nocte añ diẽ cãtat: ꝛ qñ videt cla
reſcẽ ꝛ ſolis radios lucẽ: tãta hylaritate cãtat
ꝙ pene diſrũpiꝉ. Et ſigt̄ aiam q̄ in nuꝰ vite te
nebris ſolẽ iuſtiᵉ expectat: ꝛ qñ eũ ſenſerit de
ſcẽdiſſe per gr̄am: tũc tãto exultat gaudio ꝙ
nec ex toto corde põt dicẽ: nec ex toto celar̃.
Et h̃ leticia vocaꝉ iubilatio: talis erat ille bea
tus ſenex ſymeon q tãto tp̄e ſaluatorẽ ſuũ ex
pectabat: q dicebat: qñ videbo: putaſ durabo
Et ꝓ tãto deſiderio rñſũ accepit a ſp̄ũſctõ nõ
viſuꝝ ſe mortẽ niſi videret xp̄m dñꝫ noſtrũ ꝑ
us. Tali voce illo deſiderio illa philomena. ſ.
ſymeon cãtauit tota nocte: ꝛ qñ vidit ſolẽ iu
ſticie: tũc accepit in vlnas ſuas: ꝛ ait. Nũc di
mittis ſeruũ tuũ dñe ſm̃ verbũ tuũ in pace. q꞉
viderũt oculi mei ſalutare tuuꝫ. Qd̄ paſti añ
faciẽ oiūꝫ ꝑplorũ Lu. ij. Faciamꝰ ergo ſicut il
le beatꝰ ſenex: amplectemur ſaluatorẽ in bra
chijs cordis nr̄i. Super hũc ramũ oritur cro
cus q eſt pallidi coloꝛis: q꞉ hõ tãto deſiderio
palleſcit. Vñ ſpõſa in canticis. Nolite me cõ
ſiderare q꞉ fuſca ſim Canticoꝝ. i. Et iterũ. Ful
cite me floꝛibꝰ ſtipate me malis: q̄a amoꝛe lã
gueo. Cãti. ij. Et iteꝝ poeta Pallet ois amãſ
coloꝛ hic ẽ aptꝰ amãti. ¶ Sextꝰ ramꝰ palme
ꝯtẽplationis ẽ viſitatio ſupna: qñ dñs aiam
deſiderãtẽ per gr̄aꝫ ſuá viſitare dignaꝉ. Sup
hũc ramũ: nidificat hyrũdo: q̄ talis eſt nãe ꝙ
volãdo victũ ſuũ accipit: ꝛ ſigt̄ aiaꝫ ſupno de
ſiderio fragrantẽ q̄ nihil in terra dꝫ accipẽ ni
ſi q̄ſi volãdo ſine moꝛa dilatõis tranſeundo.
Sup hũc ramũ naſciꝉ ſolſequiũ. Solſequiuꝫ
dr̄ q̄ſi ſolẽ ſequens qñ oriꝉ ſolſequiũ aperiꝉ: ꝛ
qñ ſol ſubtrahiꝉ ſolſequiũ claudiꝉ. ꝛ ſigt̄ aiaꝫ
fidelẽ q̄ dꝫ hr̄e coꝛ ꝑ diuinũ amoꝛẽ ꝛ celeſte de
ſideriũ deſup patefactuꝫ. ꝛ ſi aliqñ gl'ia ſe ab
eo ſubtraheret dꝫ coꝛdis aditũ ꝯ̄ ſeculi dele
ctatões ꝛ oblectamẽta ſe cá delectatõis clau
dere: ꝛ vt ſit vere ſolſequiũ dꝫ ſolẽ iuſtiᵉ ſequi.
Sup hũc ramũ ezechias ꝯſcẽderat qñ dice
bat. Sicut pullꝰ hyrũdinis ſic clamabo. Iſa.
xxxviij. Talis erat magdalena: q̄ qñ venit ad
monumẽtũ ꝛ nõ inuenit dñm qñ ab angelo ſi
bi loq̄nte rñſum accepit. q꞉ dñs ſurrexit: tãto
flagrabat deſiderio coꝛ eiꝰ ꝛ dilectõis feruoꝛe
ꝙ nullũ ab aliq̄ vellet ſolaciũ ſuſcipẽ Aug. tñ
igẽti lumie coꝛruſcabat: q꞉ eiꝰ veꝝ lumẽ vl ſo
lẽ regrẽs qdcũq̄ꝫ aliꝺ videbat iſpicẽ vilipẽde
bat. Vñ ꝯtingit ꝙ cũ crebro ingreret in loco
in q̄ nõ erat q̄ſitura eũ ibi poſtremo q̄ſitũ iue
nit. Quia ꝓculdubio qui vera dilectiõe ꝛ de
uota oꝛone preſtiterit: ꝛ carnales delectatio

nes pꝰponẽs deũ q̄reret inueniret ſic̃ ipſe dic̃.
Ego diligẽtes me diligo: ꝛ q mane vigilaue
rit ad me inuenient me. Prouẽ. viij. Sup hũc
ramũ ꝯſcẽdẽrat q dicebat. Rẽnuit ꝯſolari aia
mea. pſ̄. lxxvi. ¶ Septimꝰ ramꝰ ẽ defectio. ſ.
qñ aia tm̃ diui amoꝛis vicſis ꝯſtrigiꝉ vt coꝛpꝰ
opoꝛteat deficẽ. Sup hũc ramũ cõſcẽderat q
dicebat. Defic̃ i ſalutari tuo aia mea. pſ̄. cx
viij. Sꝫ hũc ramũ nidificat fenix: q̄ vnica auis
ẽ i mũdo: ꝑ quá q ſp̄ũalr̄ i vicul' vnitaſ ꝯiũcti
ſꝫ itelligũꝉ. Fenix. n. taꝉ ẽ nãe ꝙ cũ diẽ mortis
iminẽ cogᵒuerit: diuerſas ſpẽs aromatũ ſibi
mſ̄tiplicat: in calidioꝛi ꝑte eas collocatas ex
alaꝝ colluſiõe accẽdit: ꝛ ituſ iſiliẽs ſeipꝫ ꝯcre
mat: ꝛ ex cineribꝰ eiꝰ v̄miculus ꝓgrediꝉ: ꝛ de
v̄miculo iteꝝ fenix renaſciꝉ. Fenix ẽt alio lo
co chr̄m ſignificat: cui nullꝰ hoīuꝫ coeq̄ri pote
rit: i q̄ oīum ſpẽꝝ v̄tutes regenerit: q ꝓ dile
ctiõe nr̄a i altari crucis crematꝰ ẽ. Per feni
cẽ ẽt aia fidelis deſignaꝉ: q̄ v̄tutũ ſpẽs ꝯgre
gat ꝛ eas i feruoꝛe charitaſ deferẽs i altuꝫ: ſe
collocat i altari coꝛdiſ: ꝛ ſe oipotẽti deo i odo
rẽ ſuauitaſ libẽꝉ offert. Et hᵉ ſacrificiũ pīgue
dr̄. vñ pſ̄. Holocauſta medullata offerá tibi.
Tũc reuera ſacrificiũ ẽ pīgue qñ aia ꝑ ſctá de
ſidera ſubleuata: ꝑ ſctá opa ipīguata: ꝑ hũili
tatẽ aliqñ deficit ex diuinoꝝ opeꝝ largitate:
ꝛ hᵒ ſignaꝉ ꝑ reginá. Sabba: q꞉ ad audiẽduꝫ
ſapiãꝫ ſalomõis vẽit: ꝛ mſ̄to maioꝛẽ q̄ꝫ audie
rat inuenit: ꝛ mira admiratiõe fec̃. Flos ꝛ fru
ctꝰ huiꝰ rami ẽ chr̄s q dic̃. Ego ſuꝫ flos cãpi.
De hᵒ fructu diciꝉ. Et bñdictꝰ fructꝰ vẽtris
tui. Folia huiꝰ rami ſꝫ clamoꝛ plãctꝰ: ſuſpiria
ꝛ ſingultus. Sic ipſe benedictus fructus be
nedicet populo ſuo in pace.

¶ Dñica i ramis palmaꝝ. Sermo ſecũdus.

Plurima turba ſtrauerunt veſtimẽta ſua in via. Matth. xxi. In ſctõ euãgelio hodierno i q̄ ꝯtiꝫ tota mã hodier
ne ſolẽnitaſ oñdũꝉ tria magꝰ ſuitia q̄ fuerũt
hodie chr̄o exhibita a tribꝰ ꝯditiõibꝰ gẽtiũ. ſ.
Pᵐ ꝑ ſuos diſcipſos deuote. Scd̄a ꝑ be
ſtias ſimplices ſubiecte. Tertia ꝑ gẽtes mũ
danas publice. De 3ᵒ ſuitio dic̃ thema. Plu
ria turba ſtrauerũt ꝛc̄. ¶ Pꝛiᵐ ſuitiũ hodie
fcm̃ fuit ꝑ ſuos diſcipſos ſuos deuote. De q̄
dic̃ euãgel'. Cũ appꝛopinq̄ret ieſus hieroſoly
mis ꝛ veniſſet bethphage ad montẽ oliueti:
mittẽs duos de diſcipulis ſuis ait illis. Ite in
caſtellũ qd̄ ꝯ̄ vos ẽ: ꝛ ſtatĩ inueniet' aſiná alliga
tá ꝛ pullũ cũ ea: ſoluite ꝛ adducite mihi ꝛc̄.
Eũtes ãt diſcipſi fecerũt ſic̃ p̄cepat illis ieſus

ꝛ adduxerũt aſiná ꝛ pullũ: ꝛ ipoſuerũt ſup eos
veſtimẽta ſua ꝛc̄. In q̄ oñdit chr̄s ꝙ ñ coacte
nec violẽter: ſꝫ volũtarie ꝛ libre veniebat ad
paſſiõeꝫ. Sic̃ diues cõpatiẽs paupibꝰ ad fur
cá ſniatis eo ꝙ nõ pñt debitũ ſoluẽ ꝛ ipſe libẽ
ſoluit ꝓ ip̄is. Ita totũ genꝰ hũanũ fuit ſniatũ
ad furcá iferni eo ꝙ nõ poterat ſoluẽ deo de
bitũ ifinitũ ꝛc̄. ꝓꝑ qd̄ ille diues hõ chr̄s i q̄ ſũt
oẽs theſauri cõpatiẽs nob miſeris paupibus
voluit ſuſpẽdi i ligno crucis ne aliq̄s ſibi cre
dẽs ꝛ obediẽs ſuſpẽdeꝛ i furca iferni. i. Pe.
iij. Chr̄s ſemel ꝓ pctis nr̄is mortuꝰ ẽ: iuſtꝰ ꝓ
iniuſtis vt nos offerret deo. Id̄o vt dic̃. Beda
appꝛopinq̄nte hoꝛa paſſiõis: appꝛopinq̄re vo
luit loco paſſionis. Id̄o hodie voluit venire in
hirl'm. De hᵒ iſa. liij. oblatꝰ ẽ q꞉ ip̄e voluit. Sic̃
ouis ad occiſiõeꝫ duceꝉ: ꝛ q̄ſi agnꝰ coꝛá tõdẽ
te ſe obmuteſcet ꝛ ñ apiet os ſuũ. ſ. ꝯ̄dicẽdo.
et veniẽs i hierl'm fuit i q̄dá villa q̄ dr̄ bethpha
ge. q̄ diſtat a hierl'm vnũ miliare q̄ ſꝫ mille paſ
ſus: ſabbati hñs iter: q̄ ẽ ẽt i pede mõſ oliueti
ꝛ totꝰ feſſus ꝛ laſſus: tã ex laboꝛe vie q̄ꝫ ex la
boꝛe ꝑdicatõis ꝛ ieiunioꝝ opoꝛtuit eũ eq̄taꝉ.
ꝛ id̄o vt aſcẽdẽt v̄ticẽ mõſ oliueti vocãtis duo
bus diſcipulis ſuis gl. dicit ꝙ erat petrꝰ ꝛ phi
lippꝰ: dixit eis. Ite i caſtellũ qd̄ ꝯ̄. i. añ vos eſt
ꝛc̄. vſq̄ꝫ ꝯfeſti dimitte eos. Ecce h̃ ſeruitiũ qd̄
hodie diſcipuli chr̄o fecerũt. Notãda ſꝫ h̃ tria
ſecreta: ꝑmũ de aſina ꝛ pullo: ſcd̄ꝫ de ſolutio
ne aſine. tertio de veſtimẽtoꝝ ipoſitiõe. Quá
tũ ad pᵐ. Aſina ſignificat aiaꝫ peccatricẽ vin
culis pctõꝝ ligatá. Pullꝰ ãt ſignificat coꝛpꝰ
qd̄ nõdũ ligatũ ẽ. Sꝫ aia i pctõ moꝛtali exñs
eſt ligata. ꝛ q̄t hꝫ pctá tot vinculis ligaꝉ. De
q̄ figuratiue dicit chr̄s. Inuenietis aſiná alli
gatá: q꞉ nõ põt facẽ aliqd̄ opꝰ meritoꝛiũ: ꝛ iu
xta mẽbrũ ꝑ qd̄ peccat ſic ligaꝉ aia. Auctas.
Iniq̄tates ſue capiũt ipiũ: ꝛ funibꝰ pctõꝝ ſuo
rũ q̄ſq̄ꝫ ꝯſtringiꝉ. Prouer. v. Cõſtrigiꝉ quãtũ
ad aiaꝫ. Quãtũ ad ſcd̄ꝫ videndũ ẽ quõ h̃ aſina
ſ. aia ẽ ſoluẽda a vinculis pctõꝝ. Dico ꝙ opꝫ
ꝙ ſolutio veniat ſibi de bethphage q̄ iterꝑtaꝉ
domus oꝛis. Ecce h̃ oꝛis cõfeſſio a q̄ vẽit au
ctoꝛitas ſoluẽdi vincula pctõꝝ. Id̄o oꝫ ꝯfiteri.
Iuxta illud dauid. Cõfitebor dño nimis i oꝛe
meo. pſ̄. cviij. Nota ꝯfitebor dño. ſ. ꝑ ꝯfeſſoꝛẽ
eiꝰ locũ tenẽtẽ: nimis. i. valde i oꝛe meo. Qui
dá ꝯfiteꝉ de pctis i gñe ſolũ: ꝛ hᵒ ñ ſuffic̃: q̄dá
aũt in indiuiduis: ꝛ male: q꞉ nõ debẽt noiare
aliquá ꝑſoná. Sꝫ opꝫ ꝯfiteri pctá in ſpẽ dicẽ
do ego ſum ſupbꝰ in coꝛde: deſpexi p̄rem vel
matrẽ vel ꝑlatũ dñm vel magiſtrũ: vel viruꝫ
meũ ſi ẽ mulier: q꞉ voluit eſſe dña. Sed tñ nõ

noiare pſem nec matrē ꝛc̄. Idē de pctō auari
cie nō ſufficͤ dicē peccaui i pctō auariᶜ imo oꝫ
dicē ſpēꝫ auariᶜ vel ꝑ rapinā vel furtū vl̕ vſu-
rā: vel ꝑ ſymoniā vel retētionē: ſed nō oꝫ de-
ſcēdē ad iduidua. Idē de luxuria: qꝛ nō ſuffi
cit dicē ego feci luxuriā: ſꝫ oꝫ dicē i ſpecie ſic.
Ego ſum de mrīmonio. ego peccaui cuꝫ alia
maritata vel vidua: ſꝫ nō oꝫ ipſā noiare. Idē
de inceſtu raptu ſacrilegio ꝛc̄. Et dicͭ. Cōfite-
boꝛ dn̄o nimis ꝛc̄. i. valde: ꝛ nō ſolū in gn̄e ſꝫ
in ſpē. Quare xp̄s miſit diſcipl'os ſuos q fue-
rūt ſacēdotes. Rn̄deo ad inuēdū ꝙ null⁹ ali
us pōt ſoluē aiaꝫ peccatricē a vinculis pctōꝝ
niſi ſacerdotes: qa ſol̕ ſacerdotib⁹ dixit. Quo
rū remiſeritis pctā remittunͭ eis ꝛc̄. Joh. xx.
Alias nec ſctūs ioannes baptiſta. nec beat⁹
laurēti⁹ poſſent ſoluē de vno pctō, qa nō fue-
rūt ſacerdotes. ſolū ſacerdotes hn̄t ptātē: ēt
ſi ſint mali ꝛ ribaldi ꝛ pctōꝛes. Nota ad hoc
ſilitudinē de vicario regis malo ꝛ pctōꝛe a q̊
malefactores petūt remiſſionē ꝛ veniā qꝛ ipe
gerit vices regis. Idē de rege xp̄o iux̄ aucta
tē datā ſacēdotib⁹ ꝛ nō alijs ꝗtūcūqꝫ ſctis di
cēdo. amē dico vobis. Qͦcūqꝫ ſolueritꝭ ſup
terrā erit ſolutū ꝛ i celis. Mat. xviij. Quātuꝫ
ad tertiū de veſtimentoꝝ ipoſitiōe ſup aſinā.
Ecce h̄ iniūctio pnie. Nā qͦlibꝫ op⁹ pniale ē
veſtis que iponiͭ aſine. i. aie. De qb⁹ dicͭ Jo.
Apo. xvi. Btūs q vigilat ꝛ cuſtodit veſtimē
ta ſua. i. opa pnialia ne nud⁹ ambulet ꝛ vide
ant turpitudinē eius. Hic qūo aia deteſtaͭ a
ſctis angel̕ qn̄ venit nuda ad iſtar meretricis
nude idecentis. ¶ Scōm ſuitiū chr̄o hodie
factū fuit ꝑ beſtias ſimplices ſubiecte: qn̄ xp̄s
veniēs hierl̕m eqtauit ſup aſinā ꝛ ſup pullū.
Queſtio qūo in tā pua via eqtauit in duob⁹
aialib⁹. Dicit h̄ magr̄ hyſtoriaꝝ ꝙ chr̄s p̄io
eqtauit ſup pullū in q̊ null⁹ vnq̄ eqtauerat: ꝛ
qꝛ erat idomit⁹. iō xp̄s deſcēdit ꝛ eqtauit ſup
aſinā. Et fuit ꝯpleta ꝓphetia. Zach. ix. Exulta
ſatis filia ſyō iubila filia hierl̕m. ecce rex tuus
venit tibi iuſt⁹ ꝛ ſaluatoꝛ. ipſe paup aſcendēs
ſup aſinā: ꝛ ſup pullū filiū aſine. Argumentū
eſt iſolubile ꝯ iudeos cogitātes meſſiā venire
cū potētia ꝛ militia magna tāq̄ iperatoꝛ po
tentiſſim⁹. Ecce h̄ ſeruitiū beſtiaꝝ ſimpliciū.
Ubi notāda ſūt tria ſecreta iuxta tres intelle
ct⁹ ſcripture. ſ. allegoꝛicū: tropologicū: ꝛ ana
gogicū. Scōm itellectū allegoꝛicū aſina liga
ta ſigt̄ gentē iudaicā vinculo legis moyſi alli
gatā. Pull⁹ aūt idomit⁹ ꝛ abſqꝫ viculo ꝓpl̕m
gētilē: q nec lege nec ꝑcepꝭ erat ligat⁹. Dn̄s
p̄io eqtauit ſup pullū: qa p̄io ppl̕s gentil̕ re

cepit fidē xp̄i ꝛ poꝛtauit xp̄ꝫ ꝑ credētiā ꝛ obe
dientiā. Deide eqtauit ſup aſinā. i. gentē iu-
daicā: q in fine ꝯuerteͭ ad xp̄m. Auctas. Fra
tres nolo vos ignoꝛare myſteriū hoc: vt nō ſi
tis vobiſmetipſis ſapiētes: qꝛ cecitas ex parte
ꝯtingit i iſrl̕ douec plenitudo gētiū itraret: ꝛ
ſic ois iſrl̕ ſalu⁹ fieret. Ro. xi. Adhuc xp̄s eq
tauit ſup pullū. i. ppl̕m gentilē. Quātū ad ſe
cūdū iux̄ intellectū tropologicū ſiue moꝛalē
pull⁹ idomitus ſigt̄ iuuenes: aſina ꝟo ſenes.
Xp̄s aūt vult ſup̄ vtrūqꝫ ſedē: eqtare: ꝛ poꝛta
ri ꝑ firmā credentiā ꝛ deuotā obediētiā. Hic
ꝯ errorē iuuenū dicētiū: qn̄ ero ſenex tūc fa-
ciā pniaꝫ: qꝛ xp̄s ſup pullū voluit eqtaͭ. Hic
qūo pentes debēt nutrire filios: vt ſciant ſe ſi
gnare. ꝛ Pr̄ nr̄. ꝛ Aue maria. Credo ꝛc̄. ne
iurēt. hoc mō xp̄s eqtat ſup pullū. i. iuuenē: ꝛ
ꝛ ſup aſinā: qꝛ etiaꝫ qn̄ ſūt ſenes viuūt bene ꝛ
deuote. Iō dauid. Juuenes ꝛ virgines ſenes
cū iunioꝛibus laudent nomē dn̄i. pſ. cxlviij.
Quātū ad tertiū iuxta intellectū anagogicū
pull⁹ ſigt̄ ſpm̄ rōnalē q a deo creaͭ: ꝛ creādo
infundiͭ. ſp iuuenis: qa nō ſeneſcit. Aſina aūt
ſigt̄ carnē coꝛpis ſenē ꝛ antiquā ab adaꝫ ꝛc̄.
Xp̄s aūt p̄io eqtat ſup pullū. i. ſpm̄. qꝛ p̄imo
dat ſibi gl̕iaꝫ. qꝛ qū hō moꝛiͭ ſi fecerit condi-
gnā pniaꝫ xp̄s dat ſpūi gl̕iaꝫ. Deide eqtabit
ſup aſinā qa in die iudicij xp̄s eqtabit ꝑ gl̕iaꝫ
ſuā ſup coꝛp⁹. qꝛ tm̄ electi ꝛ boni reſurgēt cū
coꝛpib⁹ gl̕ioſis. Auctas. Oēs nos manifeſta
ri oꝫ ante tribunal chr̄i: vt referat vnuſquiſqꝫ
ꝓpꝛia coꝛpis ꝓut geſſit ſiue bonū ſiue maluꝫ
ij. Coꝝ. v. ¶ Tertiū ſeruitiū hodie chr̄o factū
fuit ꝑ gētes mūdanas publice. De h⁹ i tertia
pte euāgelij. Pluria aūt turba ſtrauerūt ve-
ſtimēte ſua i via. Alij aūt cedebāt ramos de
arboꝛib⁹ ꝛ ſternebāt veſtes i via. Et q p̄ibāt
ꝛ ſeq̄banͭ clamabāt. Oſāna filio dō bn̄dict⁹
q venit in noie dn̄i. Hic ꝑtice qūo ppl̕us ex
deuotiōe ad xp̄m venientē ibat. Quidā nu-
dabāt ſe ꝛ ſternebāt veſtes in via ꝑ quā xp̄us
erat trāſitur⁹: ne aſina tangeret t̄rā. alij ſcide-
bāt ramos. ſ. oliuaꝝ palmaꝝ: ꝛ lauri: ꝛ ſterne-
bāt in via. Quidā ex ipſis cantabāt dicētes.
Oſanna filio dō O fili dauid ſalua nos i glo
ria. Alij cantabāt. Bn̄dictus q venit in noie
dn̄i. Et cū iſto honoꝛe ꝛ ſolēnitate chr̄us ho
die eqtauit ciuitatē hierl̕m. Notāda ſunt hic
tria ſecreta iuxta tres honoꝛes chr̄o factos.
Primū de veſtib⁹ in via ſtratis. Scōm de ra
mis arboꝝ. Tertiū de vocib⁹ cantantiū. Sic
debem⁹ nos facē ſi volumus itrare cū ſocieta
te chr̄i in ciuitatē hierl̕m. de q̄ dicit apl̕s. Il-

la que ſurſū ē hierl̕m libera eſt. Gal̕. iiij. No-
ta libera ē. ſ. doloꝛib⁹ iferni: miſerijs: tribulati
onib⁹: ꝛ fletib⁹: Faciam⁹ ergo chr̄o tres p̄di-
ctos honoꝛes. Primo ſternam⁹ veſtes nr̄as
chr̄o veniēti. In ſacra ſcriptura coꝛpa hūa-
na dicūtur veſtes aīe. qꝛ ad iſtar veſtis coope
riūt aias. Iō de coꝛpe xp̄i dicit apl̕s. Habitu
ſ. hūanitatꝭ iuent⁹ vt hō. Philip. ij. Ueſtes gͦ
coꝛpoꝝ in via pn̄tis vite ſternunͭ xp̄o ꝑ abſti
nentiā coꝛpalē ieiunādo. diſciplinādo: vigi-
lando: affligēdo coꝛpus. Iō aplus. Obſecro
vos ſr̄es ꝑ miaꝫ dei vt exhibeatis coꝛpa vr̄a
hoſtiā viuētē: ſctām: deo placenteꝫ: rōnabile
obſequm vr̄m. Ro. xij. Itē Col̕. iij. Moꝛtifi-
cate mēbꝛa vr̄a q̄ ſunt ſup terrā. Scōo p̄oij-
ciam⁹ ramos arboꝝ. Arboꝛes ſūt diuitie: red
ditus: poſſeſſiones a qbus ſcindunͭ rami: flo-
res: ꝛ folia. ꝛ ponūtur chr̄o in via qn̄ amoꝛe
ſui facitis elemoſynas pauperib⁹. qa hoc reci
pit ipſe in perſona ſua. Amen dico vobis: qͦ
feciſtis vni ꝺ minimis meis: mihi feciſtis. mat.
xxv. Tertius honor ſit xp̄o oꝛe ipſū laudādo
dicēdo: Bn̄dictus q̄ venit ꝛc̄. Et deuote oꝛā
do: dicēdo. Oſanna. i. ſalua nos. quia p̄imū
qͦ debemus petere in nr̄is oꝛonibus eſt ſal-
uatio. Matthei. vi. capi. Primū querite re-
gnū dei ꝛc̄. In his trib⁹ honoꝛib⁹ oſtendunͭ
tres partes ſatiſfactionis. In p̄imo ieiunia.
in ſecūdo elemoſyna. in tertio oꝛones. Et di
ciͭ thema de nobis. Plurima turba ꝛc̄.

¶ Dn̄ica in ramis palmaꝝ. Sermo tertio.

Benedictus qui venit i noie domi
ni. Mat. xxi. Hoc ꝟbū ſūptū ꝓ fun
damēto nr̄i ſermonis eſt vna pua
ꝛ multū deuota cātilena a ſpūſctō hodie ſcā
ꝛ deuote xp̄o cantata: qn̄ cū ſolēnitate ĩgreſ
ſus eſt ciuitatē hierl̕m. quā ēt hodie nos can
tamus pluries: repn̄tātes illā ſolēnitatē ꝛ ad
uentū chr̄i in ciuitate hierl̕m dicēdo. Bn̄di-
ctus q venit in nomie dn̄i. Tota ſolēnitas ho
dierna ramoꝝ ꝯſiſtit in trib⁹ pūctꝭ. ¶ Prim⁹
eſt de honoꝛe ꝛ ſolēnitate hodie xp̄o veniēti
in ciuitatē hierl̕m exhibita: in q̄ fuit receptus
honoꝛabiliͭ. ¶ Scōs ē de ſolēnitate quā nos
hodie facim⁹: illam repn̄tando a ꝓpꝛietate.
¶ Terti⁹ eſt de via quā xp̄s fecͤ hodie venien
do in ciuitatē hierl̕m ꝟtuoſe. Et ꝓ q̄libet iſto-
rū in ſpāli ꝛ ꝓ oib⁹ in gn̄ali debem⁹ cantare ꝛ
dicē deo. Bn̄dictus q venit ꝛc̄. ¶ Prim⁹ pū
ctus eſt hodie de honoꝛe ꝛ ſolēnitate quā iu-
dei feceͭ in tēplo laudaueͭ ꝛ bn̄dixeͭ xp̄o
veniētē in ciuitatē hierl̕m in q̄ fuit recept⁹ ho

noꝛabiliter cū magno gaudio ꝛ feſto: qͦ fuit
valde mirabile. Inuenio eni ꝙ xp̄s mltotiēs
ꝛ multis rōnib⁹ venit in hierl̕m: ꝛ nūq̄ fuit ſi
bi factū feſtū nec honoꝛ niſi hodie. Prio xp̄s
venit i hierl̕m ad pn̄tādū. ſ. l. die a ſua natiui-
tate qn̄ ꝟgo maria ipſū pn̄tauit i tēplo. Et nō
legiͭ ꝙ tūc ſcā fuerit ſolēnitas receptiōis: niſi
ꝙ ſymeon ꝛ āna ipſū adoꝛauerūt vt pꝫ Luc.
ij. Paru⁹ tūc fuit ꝛ pua ꝓceſſio. ſꝫ creſcat coꝛ
pus: creſcat ꝛ miſeratio. veniet tēpus q̄ nō de
ferͭ manib⁹ ꝟginis ſꝫ doꝛſo vilis aſelli. nō re-
dimeͭ auib⁹ ſꝫ redēptur⁹ eſt ſuo ſanguie oēs
hoies. Scōo xp̄s vēit in ciuitate hierl̕m ad di
ſputandū. ſ. qn̄ fuit. xij. annoꝝ. nec tūc fuit ſibi
factū feſtū. Tertio vēit ad adoꝛādū. qꝛ ſ̕m le-
gē in q̊libꝫ feſto veniebat in hierl̕m ꝛ itrabat
tēplū. Quarto venit ad extirpandū. ſ. pctā ꝛ
vicia notoꝛia. quia p̄ncipes ſacerdotū ex coꝝ
auariͣ ꝺ tēplo fecerāt domū negociatōiſ Jo.
ij. Nec tc̄ fuit ſibi ſcm̄ aliqͦ feſtū. Quito vēit
ad p̄dicādū. ꝛ h̄ pl̕ies. qꝛ illa ciuitas erat me-
tropolis ꝛ capnt ꝓuicie. Sexto venit ad ma-
nifeſtādū ſuā diuitatē. faciēdo miracula. ſanā
do ifirmos. ſuſcitādo moꝛtuos. Nec etiā tūc
fuit ſibi ꝛc̄. Septio venit ad ſacrificādū. ſ. ſe-
ipꝫ. ſ. hodie voluit venire i hierl̕ꝫ i q̊ dēbat pa
ti ꝓ redēptōe gn̄is hūani. Et tūc fuit ſibi ſcm̄
magnum feſtuꝫ ꝛ ſolēnitas. Quare ibi. Rn̄-
deo ꝙ lꝫ chr̄s opatus fuerit ꝓ nob̄ multa bo
na tn̄ magis tenemur ꝛ obligam̄ ſibi ex ope
paſſiōis ꝛ moꝛtꝭ q̄ꝫ ex alijs. Nos tenemur ipꝫ
laudare ꝛ bn̄dicē ex ope icarnatiōis quā fecͤ
amoꝛe nr̄i. Itē ꝯuerſatōis p̄dicatōis. qꝛ ipe
met ibat de villa ad villaꝫ. Sꝫ ſup oia tenem̄
ſibi ex ope paſſiōis qꝛ ipſe dn̄s voluit moꝛi ꝓ
vaſall̕. rex ꝓ ſubditꝭ iuſt⁹ pꝛo iniuſtis. innocēs
ꝓ pctōꝛibus. Un̄ Bern̄. Sup oia reddit te
amabilē mihi bōe ieſu calix paſſionis quē bi
biſti. opus nr̄e redēptiōis. Ecce rō q̄re de⁹ po
ſuit in coꝛdib⁹ gentiū vt ipſū reciperēt ita ſo-
lēniͭ qn̄ vēit hierl̕ꝫ ad ſacrificādū. Que q̄dē
ſolēnitas ꝯſiſtit in ſex circūſtantijs ſiue cerio
nijs ſibi factis. Pria qꝛ voluit itrare eqtādo
nō legͭ ꝙ xp̄s al̕s eqtauerit vnq̄ niſi hodier
na die qn̄ itrauit hierl̕m. Et tūc equitauit ſup
pullū filiū ꝛ aſinā: iux̄ ꝓphetiā zach. ix. Exul
ta ſatis filia ſyon: iubila filia hierl̕m. Ecce rex
tu⁹ venit tibi iuſt⁹ ꝛ ſaluatoꝛ. ipſe paup ſedēs
ſup aſinam ꝛ ſup pullū filiū aſine. Tunc fuit
ꝯpleta illa ꝓphia. Hic ꝑtice qūo de bethpha
ge miſit duos diſcipulos. ſ. petrū ꝛ philippuꝫ
ſ̕m glo. pꝛo aſina ꝛ pullo ꝛc̄. Aſina ligata ſi-
gnificat gentē iudaicā vel ſynagogā viclo le

gis moyſi ligatá.qð viculuȝ hēbat tria fila.ſ.
tria gña pceptoꝝ.ſ.pcepta cerimōia ꝗ ordia
bát pſoná erga deú.2° pcepta iudicia.ꝗ ordi
nabát erga pxim.3° moralia pcepta.ꝗ ordía
bát pſoná erga ſeipſȝ quō ꝗlibȝ debebat viuē.
Pull' át ꝗ nōdū fuerat ligat' nec vnq̄ȝ pōta
uerat on' ſup ſe ſigt pplȝ gētilē ꝗ ñ hēbat vin
culū legis i collo.nec on' pceptoꝝ i dorſo.ad
oñdēdū ꝙ xps ñ ſolū venerat ad redimēdū ꝛ
ſaluādū iudeos:ſȝ ēt gētiles ꝛ pagāos g°ſua
uit iſtá cerimoniá.qꝛ voluit p° eqtaẜ ſup aſiná
quá optuit ſoluē.qa tpe regis meſſie oia figu
ralia ꝛ cerimōia dēbát ceſſaẜ.2° voluit eqtaẜ
ſup pullū idomitū.ñ p nccitate:ſȝ vt ꝯplerent
ſcripture ꝛ ſignẜ.Qm̄ ēt gētiles dēbát ꝯuerti
ad xpȝ.Jō aplſ.Ois ꝗ credit i eū ñ ꝯfundet.
Nō.n.ē diſti° iudei ꝛ greci.Ná idē dñs oiuȝ
Ro.x.3ª cerionia vl circūſtátia:qꝛ pceſſiōalr
voluit hodie itrare hierlȝ:qꝛ magn' ppl's ipȝ
pcedebat ꝛ ēt ſeqbaẜ.ꝛ ipe cū aplis ibat i me
dio.Sic facim' nos hodie i pceſſiōe i ꝗ mlti
pcedūt ꝛ mlti ſequūẜ.ꝛ eps vl ſacerdos ꝗ re
pñtat xpȝ i medio cū pbris.Et dic euágeliſta
ꝙ tá pcedētes ꝗ̄ȝ ſeqntes reſpiciebát xpm di.
Oſanna filio dd.In ꝗ oñdiẜ ꝙ oēs ꝗ pcede
bát ab abel vſqȝ ad xpȝ.ſ.pñarche ꝛ pphe:tá
ēt illi ꝗ ſequunt vſqȝ ad finē mūdi oēs reſpici
unt xpȝ p fidē di.Oſanna ꝛc.Qꝛ null' pt ſal
u' fieri niſi p xpȝ.Jō Geñ.xlix.Salutaẜ tuū
expectabo dñe.Itē Act.iiij.Nō ē aliō nomē
ſub celo datū hoib' i ꝗ opteat nos ſaluos fie
ri.3ª circūſtátia.qꝛ tota via a mōte oliueti vſ
qȝ ad hierlm fuit ſtrata.Táta.n.fuit deuotio
ppli vt nō d cappis aut alijs ornamētis:ſed
de veſtimēt ꝛ mátellis viroꝝ ꝛ mulieꝝ ſterneſt
i via.Dic euágeliſta.Plurima át turbe ſtra
uerūt veſtimēta ſua i via.Et q̄re h°.Rñdeo ꝙ
iſtud fuit figura martyrū futuroꝝ.vt pȝ i ſacra
ſcptura.corpa hūana dñr veſtes aie.ꝗs veſtes
pluria turba.ſ.martyꝝ ſtraueſt in via.morlē
tes p fide xpi.iō dic dd i pſona martyꝝ.Qm̄
pp te mortificamr tota die:eſtimati ſum' ſicut
oues occiſiōis.ps.xliij.Item Apoc.vij.dr de
martyrib'.Hi ſūt ꝗ veneſt ex mag̃ tribulatio
ne ꝛ laueſt ſtolas ſuas.ſ.corpa.ꝛ dealbaueſt
eas i ſanguie agni.ſ.xpi.Quarta cerionia fuit
de ramis arboꝝ.Dic.n.euangeliſta ꝙ alij ce
debát ramos de arborib' ꝛ ſternebát i via.ſ.
flores:folia:ꝛ ramos arboꝝ.Figura fuit.Ná
in ſac ſcriptura hoies dicunẜ arbores Mar.
viij.Video hoies velut arbores ambulátes.
Iſtaruȝ arboꝝ flores:folia:ꝛ rami meritoꝝ ꝛ
bonoꝝ opeꝝ ſternēda ſūt in via xpo.ſ.vt fiant

pp ipȝ.qꝛ als nihil valerent.Jo.xv.Sine me
nihil poteſtis facē.ſ.meritorie.Quita fuit.qa
tá a magnis ꝗ̄ a pūis voluit laudari ꝛ bñdi
ci.ꝛ Oſanna clamari.Iuxͣ illō dd.Ex ore iſá
ciū ꝛ lactētiū pfeciſti laudē ꝛc.Ad oñdēduȝ
ꝙ vtute ſue paſſiōis nō ſolū ſaluanẜ adulti ꝛ
magni p pniaȝ:ſed ēt pueri p inocētiá.Sap.
vi.Puſillū ꝛ magnū ipe fec:ꝛ eqlr cura eſt
illi de oib'.Sexta.qa oēs tá magni ꝗ̄ȝ parui
vna voce dicebát.Bñdict' ꝗ vēit i noie dñi.
In ꝗ oñdebát ꝙ erat redēptor vlis oim.Au
ctoritas.Un' ē mediator dei ꝛ hoiuȝ:hō xps
ieſus.ꝗ dedit ſemetipȝ i redēptionē p oib'.i.
Thi.ij.Ecce hic rō q̄re ꝛ quō h ſolēnitas fuit
hodie fcá xpo ꝛ nō als.De hoc pphetauerat
Zacharias pr iohis baptiſte di.Bñdict' dñs
de' iſrl:qꝛ viſitauit ꝛ fec redēptōeȝ plebis ſue
Luc.i.¶ Scds pūct' ꝗ magis tágit nos ē de
ſolēnitate quá facim' nos repñtādo illá ſolē
nitatē hodie xpo factá approbate.qꝛ ſic xps
hodie cū ſolēnitate ꝛ pceſſiōe venit ad locū
paſſiōis ſue:ſic ēt nos hodie cū mag̃ ſolēnita
te ꝛ pceſſiōe venim' ad paſſionē ꝗ hodie legi
tur i miſſa.de ꝗ aliqs pt mirari di.Quare paſ
ſio xpi cū tanta ſolēnitate dẜ hodie.qꝛ paſſio
chri triſticiá ꝛ dolorē dȝ gñare i cordib' fide
liū:ꝛ nō leticiá vel gaudiū.Nō ad h quō paſ
ſio ꝛ mors xpi pt accipi ꝛ ꝯſiderari q̄druplr.
ſm ꝙ q̄ttuor vicib' legiẜ in eccla inẜ q̄ttuor
euágeliſtas.P° pōt capi ꝛ ꝯſiderari ſm pſo
nalē dignitatē:ꝯſiderādo pſoná que patiẜ.ꝗ
eſt xps rex papa dñs ꝛ inocēs ꝛ purus.ꝛ ſm
iſtá ꝯſiderationē pa° xpi dat chriauis triſticiá
dolorē:fletū:ꝛ gemitū.ꝛ iſto reſpectu legitur
pa° chri i die veneris ſctá:iu ꝗ nō pulſanẜ cá
pane:ꝛ hoies icedunt triſtes dimiſſo capite.
Hoc reſpectu ppha Jere.ꝯſiderauit paſſiōeȝ
xpi di.Ego q̄ſi agn' máſuet' ꝗ portaẜ ad victi
má.Jere.xi.2° mō pa° xpi pt accipi ꝛ ꝯſidera
ri ſm hūanalē nccitatē qꝛ oēs eram' ifirmi ꝛ
vulnerati plagis pctōꝝ.nec poteram' curari
niſi ſanguie xpi.ꝗ voluit pati pro pctis nris.
Iſa.liij.Ipe vulnerat' ē pp inigtates nras.at
trit' eſt pp ſcelera nra.Et iuxta hūc reſpectū
paſſiōis chri dat nobis ꝯtritionē ꝛ dolorē de
pctis nris p ꝗb' optuit xpm pati ꝛ mori.Et
iſto reſpectu legiẜ pa° chri in eccla feria.iiij.
ſm Lucá.Tertio mō pōt ꝯſiderari ſȝ iudicia
lē pūerſitatē.qa iudei ꝗ fueſt a deo honorati
filij pphetaꝝ ꝛ pñarchaꝝ:ppl's electus a deo
ꝛ ꝙ ita fortiẜ rebellauerūt ꝯ deū ſuū.Iſto re
ſpectu pa° chri dat nob occaſionē cōpatiēdi
illi pplo reprobato ꝛ ex chri paſſiōe deſtru

cto ꝛ pdito.Et ſm iſtá ꝯſiderationē legiẜ paſ
ſio xpi i eccia feria.iij.Et ſm iſtū reſpectū ꝯſi
derabat paſſionē xpi zacharias pphas dicēſ.
Que ſūt iſte plage i medio manuū tuaꝝ.ꝛ di
cet.His plagat' ſū i domo eoꝝ qui diligebát
me.Zach.xiij.Quarto paſſio xpi pōt accipi ꝛ
ꝯſiderari ſm finalē vtilitatē qꝛ ex paſſiōe xpi
nos ſum' libati a dánatiōe iferni a pctis mor
talib'.ꝛ hēm' grāȝ i h° mūdo ꝛ gliá in alio.
Ecce final' vtilitas paſſiōis xpi.Et ſm iſtū re
ſpectū paſſio xpi gñat in nobis gaudiū:letici
am:ꝛ exultationē:ꝛ ꝯſolationē.Et iuxͣ iſtá ꝯſi
derationē paſſio xpi legiẜ hodie cū tali ſolēni
tate:leticia:ꝛ gaudio cātando.Glia laus.Et
ſm hāc ꝯſiderationē dicit Yſa.Gaudete ꝛ lau
date ſil' deſerta hierlm:qꝛ ꝯſolat' ē dñs pplm
ſuū:redemit hierlȝ.Yſa.lij.Nō deſerta hierlȝ.
De ꝗ apls ad Gal.iiij.Illa ꝗ ſurſuȝ ē hierlm
libera ē:ꝛ ab iſta oēs hoies mūdi erát deſerti
ex pctis.Sȝ mō iá gaudēdū ē.qꝛ dñs ꝯſolat'
ē pplm ſuū:ſoluēdo p nobis pciū.Ecce rōnē
q̄re hodie cū gaudio legaẜ paſſio xpi.Et h no
ta ſex dzias leticie hodierne ꝯtra ſex triſticias
diei veneris ſctē.Pª triſtitia qꝛ i die veneris
ſctá cápane nō pulſanẜ:imo ceſſant.Rō ē:qꝛ
in paſſiōe ꝛ morte xpi cápane.i.apli quoꝝ ſo
nus pdicatiōis exiuit in oēm terrá.Iuxta p
phetiá.dd.pdiderūt ſonū.qꝛ nullus fuit au
ſus noiare xpm.imo maior cápana.ſ.petr' fu
it fracta negádo xpm.nec Jo.ꝗ fuit iuxͣ crucē
fuit auſus dicē in fauorē xpi aligd.Sȝ hodie
ꝯſiderādo finalē vtilitatē paſſiōis xpi fit mag̃
ſolēnitas cápanaꝝ pulſādo.Scda triſtitia qꝛ
tūc pulſanẜ tabule:ꝗ ē ſon' triſtitie ꝛ doloris.
ꝛ ſignificat ſonū deriſionū ꝛ blaſphemiaꝝ ꝗs
fecerūt xpo i paſſiōe.Sȝ hodie ſacerdotes cá
tát alta voce ꝛ clara.ꝛ ē rō.qꝛ ex paſſiōe xpi
hēm' ꝙ aie beate cátabūt cū angelis in glia.
3ª triſtitia.qꝛ in die veneris ſancte ymagines:
cruces:ꝛ tabule abſcōdunẜ ꝛ coopiunẜ.quē
admodū i paſſiōe xpi vgo maria:magdalena
io.ꝛ alij coopiebát ſibi caput pre dolore ꝛ tri
ſticia.nō poterát reſpicē paſſionē xpi crudelē
ſȝ hodie oñdunẜ cruces ſolēnir i ſignū vtilita
tis paſſiōis xpi.Quarta triſticia.qꝛ i die vene
ris ſctá cū fletib' ꝛ dolorib' memoraẜ paſſio
xpi ad oñdēdū flet' ꝛ plāct' vginis marie ꝛ
alioꝝ.Sȝ hodie memoraẜ cū leticia ꝛ gaudio
iuxͣ finalē vtilitatē.Quita triſtitia:qꝛ feria.vi.
gētes cū triſtitia icedūt diſcalciate:ꝛ multi ie
iunát in pane ꝛ aq̄.ſȝ hodie gētes icedūt cuȝ
mag̃ leticia bñ idute portátes ramos in ma
nib' ſuis.qð ſignificat victoriá quá hēm' de

inimicis nris ex paſſione xpi.Sexta triſtitia:
qꝛ tūc paſſio cātaẜ ſine pceſſiōe ꝛ ordine:imo
apli fuerūt diſpſi:ſepati ꝛ diuiſi.ſȝ hodie fuit
ſolēnis pceſſio:ꝛ im' oēs ꝯgregati ꝛ ordina
ti.qꝛ ex paſſiōe xpi oēs ſum' vniti ꝛ ꝯgregati
iuxͣ illud Jo.xi.Xps mortu' erat vt filios dei
ꝗ erát diſpſi ꝯgregaret in vnū.Jō cātam' cū
leticia.Bñdict' ꝗ venit i noie dñi.¶ Terti'
pūct' eſt de via quá tenuit xps veniēdi in hie
ruſalē.ꝗ ꝗdē via ꝯphēdiẜ in ſex pūct.P° xps
hodie mane receſſit de bethania ꝛ venit i bet
phage.Scdo de betphage in mōtē oliueti.
3° de mōte oliueti deſcēdit in vallē ioſaphat.
4° de valle ioſaphat venit i hierlȝ.5° d hierlȝ
iuit in tēplū dei.Sexto de tēplo iuit in betha
niá cuȝ.xij.aplis.vt hẜ Marc.xi.In ꝗ appet
ꝙ fecit ſex ſtatiōes.ꝛ ſignificat viá nrám quá
facim' peccādo ꝛ ad grāȝ redeūdo p viá pe
nitētie.P° p pctm̄ nos recedim' de betha
nia:ꝗ interptaẜ domus obediētie a ꝗ recedi
mus q̄ncūqȝ pcepta dei frágim' p aliq̄ bono
lucro hñdo.in ꝗ receſſu dȝ eē flet'.Sic quan
do xps receſſit d bethania a magdalena:mar
tha:ꝛ lazaro:faciēdo eis grās.qꝛ multotiens
receperát ipſū i domo ſua.tūc maria magda
lena incepit flere:dicēs xpo.Dñe ꝗ vulꝗ ire:
q̄ſi iá ꝯcluſuȝ ē in hierlm vt vos occidát.Jō
teneaẜ hic feſtū paſche:ꝛ mẜ vra veniat huc.
Jō dicebát apli:martha:ꝛ lazar' ꝗ timebant.
Rñdit eis xps.Opȝ iplere volūtatē ei' ꝗ me
miſit.Magdalena ꝛ oēs alij flebát di.Forte
nūq̄ȝ amodo videbimus eū.Ecce flet' in receſ
ſu de bethania.in ꝗ oñdit ꝙ hō qñ recedit a
domo obediētie dȝ flere p ꝯtritiōeȝ.iuxta p
phetiá Jere.ij.Scito ꝛ vide qꝛ malū ꝛ amarū
ē reliqſſe te dñȝ deū tuū ꝛ nō eē tiorē ei' apd
te.Ecce pª ſtatio.2° venit betphage ꝗ iterptaẜ
dom' bucce ſiue domus oris.Ecce h oris ꝯfeſ
ſio.poſtq̄ receſſiſti de bethāia.i.d domo obe
diētie cū fletib' ꝯtritiōis:dȝ te venire betpha
ge.i.ad domū oris pctá ꝯfitēdo.Betphage
aūt erat villa ſacerdotū.ſic ꝯfeſſio hȝ fieri ſa
cerdotib':qꝛ null' ali' q̄ntūcūqȝ ſctūs pōt re
mittere pctá.qꝛ ſolū pſbris dicit xps.quoꝝ re
miſeritꝭ pctá remittunẜ eis.Jo.xx.Nō remit
tunẜ.nō dicit remittenẜ.qꝛ illa eadē hora in ꝗ
remittuuẜ a cōfeſſore:etiá remittunẜ a deo.et
quoꝝ retinueritꝭ.ſ.nō abſoluēdo.qꝛ nolunt a
pctis abſtinere:vel qꝛ nolūt reſtituē:vel qꝛ no
lūt iniurias remittere:retēta ſūt a deo.Ecce ſe
cūda ſtatio.Tertio de betphage aſcēdit i mō
teȝ oliueti.Ecce opis ſatiſfactio.Mons oli
ueti hȝ tres ꝯditiōes i ꝗb' ſignificanẜ tria opa

ſatiſfactoria.pª qꝛ mōs oliueti eſt aſper. Ecce
h̄ aſpitas ieiuniorꝝ vigiliarꝝ ꝛc̄. Scḋa:qꝛ ē al-
tus.Ecce altitudo orōnis q̄ ſm̄ Dam̄.ē eleua
tio mētis in deū.Tertia:qꝛ ibi creſcebat oleū
qḋ eſt medicinale.Ecce elemoſynarꝝ largitio.
Facite gͨ fructū digne pnīe. Lu.iij. Quarto
de mōte oliueti deſcēdit in vallē ioſaphat.q̄ i
terp̄taꝛ dn̄i iudiciū.Ecce debitorꝝ remiſſio.qꝛ
dn̄s iudicabit irreuocabilr̄ ꝙ qlibet reſtituat
debita:ſꝫ ſi in mōte oliueti p̱ opa ſatiſfactoria
opꝫ te etiā deſcēdē in vallē ioſaphat: reſtituē
do ablata dupl̄r:vel ſpūal̄r vel tpal̄r.Spūal̄r
deſcēdit in vallē ioſaphat eccl̄iaſticꝰ q obti-
nuit p̱ ſymoniā p̱lationē vel dignitatē vel bn̄
ficiū.qꝛ furtū fecit.Jo.x.Qui nō itrat p̱ oſtiū
in ouile ouiū:hic fur eſt ꝛ latro. Oſtiū eſt ele
ctio pura ſine aſſenſu tuo vl̄ tractatu: vel pro
miſſio pure ē ſpūalis.qꝛ papa te ibi poſuit ſiue
ſcitu ꝛ tractatu tuo.al̄s ſi vis ſaluari opꝫ de-
ſcēdere in vallē ioſaphat remittendo di.dn̄e
furatꝰ ſui hͦ:iō reſtitui i manibꝰ vicariū veſtri.
Tpal̄r deſcēdit etiā i vallē ioſaphat ille q fu-
ratꝰ fuit caſtrū:villā:domū:agrū:vel poſſeſſio
nē ſiue pecuniā. vel alia qn̄ reſtituit illud.Oꝫ
eni deſcēdere de malo ſtatu.nullus vos deci-
piat.Idē ſi diffamaſtis aliquē oꝫ deſcēdē ad
reſtituēdū ſibi famā ſi nō ſit verū qḋ dixiſtis.
vel erat occultū ꝛ ſecretū.Si dicaꝛ.verecūdia
erit reuocare vel piculū Rn̄deo.nō ē curan-
dū de hoc.qꝛ nou remittiꝛ pctm̄ niſi reſtituaꝛ
ablatū.xiiij.q.vi.Si res.Quinto de valle io-
ſophat venit hierl̄m q̄ īterp̄taꝛ pacifica. Ecce
hic iniuriarꝝ remiſſio. Tūc hō pacificat ſe cuꝫ
inimico.Iō dḋ.Rogate q̄ ad pacē ſꝛ hierl̄m
ꝛ abūdātia diligētibꝰ te.Fiat pax i v̄tute tua
ꝛ abūdātia in turribꝰ tuis.Nō abūdantia:qꝛ
niſi hēant pacē maiores cū minoribꝰ ꝛ ecōuer
ſo:ꝛ maiores int̄ ſe:non abūdabūt.imo erunt
paupes.ꝛ terra erit ſterilis.Iō apl̄s dic̄. Pa
cē ſeqmi cū oībꝰ ꝛ ſctimoniā:ſine q̄ nemo vi-
debit deū.Heb.xij.Nō pacē ꝛ ſctimōia ſiꝛ eō
iungit qꝛ aliq hn̄t pacē:ſꝫ nō ſctimoniā:ſꝫ ma
liciā ꝛ pctm̄.ſic latrōes int̄ ſe.lenones cū me-
retricibꝰ.Itē emptor:vēditor:ꝛ curator hn̄t
pacē:ſꝫ nō ſctimoniā qn̄ fraudant ſe inuicem.
Sexto de hierl̄m itrauit tēplū dn̄i. Ecce h̄ eu
chariſtie cōio.poſtq̄ fecerit p̄dictas ſtatiōes
vadat ad tēplū dn̄i ad cōicādū:nec expecteꝛ
ꝙ dn̄s veniat ad vos in infirmitate ꝛc̄. Gen̄.
xxiiij.Ingredere bn̄dicte dn̄e:cur foris ſtas.ꝛ
appoſitꝰ ē in ꝯſpectu eiꝰ panis.qḋ allegorice
dī cuilibet xp̄iano.Ecce via paradiſi quā xp̄s
veniendo in hieruſalem nobis oſtēdit. Ideo
benedictus qui venit in nomine domini.

¶Feria.ij.poſt ramos palmarū. Ser. vnicꝰ.

Venit vox de celo di. Et clari
ficaui ꝛ iterū clarifica-
bo.Jo.xij.In iſto ſctō euāgeͦ bre-
uiꝛ p̄ſtato inueni q̄ttuor magnos
honores dn̄o ieſu xp̄o factos pp̄ q̄tuor rōes.
Primus per dilectionem ſpecialem.
Secūdus p̱ ámaritionem intellectualem.
Tertius per deuotionem ſpecialem.
Quartus per locutiōem celeſtialem.
De q̄rto honore dic̄ thema.Venit vox de ce
lo di.¶Quantū ad pᵐ honorē xp̄o factū ex
deuotiōe ſpāli.ſ.triū ſctārꝫ ꝛ deuotarꝫ p̱ſonarꝫ
ſ.marie magdalene:marthe:ꝛ lazari.De q̄ di
cit pnᵐ euāgeliū.An̄ ſex dies paſche venit ie-
ſus bethaniā vbi lazarꝰ fuerat mortuꝰ quē ſu
ſcitauit ieſus.Fecerūt aūt ei cenam ibi:ꝛ mar
tha miſtrabat:lazarꝰ v̄o vnꝰ erat ex diſcūbē-
tibꝰ cū eo.Maria aūt accepit libram vnguē-
ti nardi piſtici p̄cioſi: ꝛ vnxit pedes ieſu ꝛ ex
terſit capill̄ ſuis:ꝛ domꝰ īpleta ē ex odore vn
guēti.Nō h̄ bona ſecreta.An̄ ſex dies paſche
qꝛ illo mō paſcha iudeorꝫ fuit in die veneris
ſctō.Iō hͦ ꝯuiuiū fuit ſibi factū die ſabbati p̄
teriti qn̄ xp̄s exiuit ciuitatē effrē q̄ erat iuꝛ de-
ſertū.i q̄ xp̄s paſſus fuit mltas miſerias ꝛ cū
aplis venit bethaniā.vbi erāt maria magda-
lena:ꝛ marthe:ꝛ lazarꝰ.ꝛ mlte alie deuote pͤ
p̄parauerūt xp̄o cenā nō prādium. Dic p̄tice
quō cū mag̃ ſollicitudine marths miſtrabat
ſꝫ eēt nobilis dn̄a:tn̄ reputabat ſibi ad magᵐ
honorē ꝙ poſſit ſeruire xp̄o . Etiā angeli re-
putāt ſibi ad grāꝫ ꝛ honorē.Mat.iiij. Acceſ
ſerūt angeli ꝛ miniſtrabāt ei.Lazarꝰ etiā no-
bilis hō dedit ſibi aquā ſuper manꝰ. Cogita-
te quō xp̄s totus humilis faciebat ſe deprecā
ri.Deide xp̄s bn̄dixit mēſaꝫ di.Oculi oiuꝫ i
te ſperant dn̄e.Hec bn̄dictio venit a xp̄o ad
aplos.ab aplis ad martyres.ꝛ deinde ad nos.
Et qn̄ poſuerūt ſe ad menſaꝫ lazarꝰ voluit ſer
uire:ſꝫ xp̄s noluit:ſed ꝙ comederet.Iō dicit
euāgeliſta ꝙ lazarꝰ vnꝰ erat ex diſcūbētibus.
Nō ſcimꝰ qd faciebat martha:qꝛ miſtrabat
et lazarꝰ:qꝛ comedebat.maria magdalēa qd
faciebat de q̄ illa p̄uiebat xp̄o:dicit io.ꝙ de il
lo de q̄ iā al̄s ſibi p̄uiderat.portauit vnguētum
p̄cioſū:ſicut fecerat qn̄ fuit ꝯuerſa mō i domo
ſymōis leproſi.ꝛ lachrymis lauit pedes xp̄i.
Noluit aquā de roſa marina.Et ſicut in ꝯuer
ſiōe fleuerat ex pctōꝝ ꝯtritiōe:ſic tūc fleuit ex
xp̄i cōpaſſiōe di.O q ſuſtines totū mūdū ꝛ i
cedis hūiliter ſuſtinēdo labores ꝛc̄.Et cū illo

vnguēto vnxit pedes ieſu ꝛ capillis eiꝰ terſit:
q̄s an̄ portabat tāq̄ꝫ religas.ecce dic̄ io.ꝙ to
ta domꝰ īpleta eſt ex odore vnguēti.ecce pri-
mus honor. Moral̄r.Sicut tūc xp̄s an̄ ſex
dies paſche venit in bethaniā vbi fecerūt ſibi
dictū ꝯuiuiū:ita ab hac die in q̄ legiꝛ hͦ euan
geliū vſq̄ꝫ ad feſtū paſche ſꝛ ſex dies.et xp̄iſtꝰ
hodie venit in bethaniā.i.in p̱ſonā obediētēꝫ
q̄ venit i pnīa.Bethania iterp̄taꝛ domꝰ obe-
diētie.Perſona aūt q̄ obedit pͦ p̄cepta xp̄i
di.Pnīaꝫ agite ꝛc̄. Mat.iiij.dr̄ bethania in
q̄ venit xp̄s p̱ grāꝫ:ꝛ p̄paraꝛ xp̄o cena . Nō
etiā h̄ quō aliq dāt xp̄o prādiū ꝛ cenā.Qui-
dā q nō dāt ſibi prādiū nec cenā. Quidā qui
dāt prādiū ſolū ſed nō cenā.Quidā ſūt q dāt
ſolū cenā.Prādiū dāt xp̄o penitētes q dāt
mane.i.i pnͦ q̄dragelime icepērūt facē pnīaꝫ
ꝛ etiā dāt ſibi cenā qn̄ ipſaꝫ ꝯtinuāt vſq̄ꝫ in fi-
nē q̄dragelime qꝛ pnīa eſt cibꝰ ꝛ refectio xp̄i.
Jo.iiij. Meꝰ cibꝰ eſt vt faciā volūtatē eiꝰ qui
miſit me.ꝛ loqꝛ de pnīa ꝛ ꝯuerſiōe pctōꝝ.Di
cit illis q dederūt ſibi prādiū ꝛ cenā. Vos eſtꝭ
q p̱mālīſtis mecū i tēptatiōibꝰ meis.et ego di
ſpono vob̄ ſicut diſpoſuit mihi pr̄ meꝰ regnū
vt edatis ꝛ bibatꝭ ſup̱ mēſaꝫ meā in regͦ meo
Lu.xxi.Nō p̱mālīſtis.i.p̱ſeuerāter mālīſtiſ.ꝛ
ſtetiſtis in tēptatiōibꝰ meis.Tēptatiōes nr̄as
dicit eē ſuas:qꝛ eiꝰ effectiue ſūt.q̄s ipſe dat no
bis ad augmētū meritorꝝ.ſꝫ nr̄e ſūt ſubiectiue
ꝛ patiēter.Quidā nec prādiū nec cenā dant
xp̄o excuſādo ſe de pnīa ꝛc̄.Quibꝰ dicit xp̄s.
ecce ſm̄ mei comedēt ꝛ vos eſurietꝭ . ecce ſm̄
mei bibēt:ꝛ vos ſitietꝭ.ecce ſm̄ mei letabūꝛ:
ꝛ vos ꝯfundemi.Yſa.lxv.Iō ad minꝰ detꝭ ſibi
cenā.i.finē q̄dragelime.Quidaꝫ dederūt ſibi
prādiū:ſꝫ nō dāt ſibi cenā.qꝛ mō defic̄ eis cor
in fine q̄dragelime.Tales q ſic ſe excuſant fal
ſe:excludenꝛ a cena xp̄i.De q̄.Lu.xiiij.Dico
vob̄ ꝙ nemo virorꝝ illorꝝ guſtabit cenā meaꝫ.
De q̄ Apoc.xix.Bti q ad cenā nuptiarum
agni vocati ſūt.Qui aūt nō dederūt xp̄o prā-
diū i pnͦ q̄dragelime ad minꝰ dent ſibi cenā
ſ.finē q̄dragelime.iſtā hebdomadam ſctām.
Sꝫ oꝫ ꝙ ſint ibi tres p̱ſone.ſ.martha q̄ inter-
p̄tatur irritans ſeu p̱uocās.ꝛ ſignificat cōtri
tionē q̄ non ē niſi irratio ꝛ p̱uocatio doloris
pp̄ pctā.Scḋo oꝫ ꝙ ſit ibi lazarꝰ.qui interp̄-
taꝛ adiutꝰ adeo.ecce oris cōfeſſio. Rō eſt.qꝛ
ſic lazarus q erat mortuꝰ iuuāte deo ſurrexit
de morte ad vitaꝫ:ita ſpūs q iacet mortuꝰ pp̄
pctm̄ in monumēto corpis iuuāte deo ſuſcita
tur a morte culpe ad vitā grē in cōfeſſiōe. Iō
dic̄ ſcp̄tura ſctā de illꝭ q bn̄ ꝯfitenꝛ ꝛ clare.Se
pulchꝝ patēs ē guttur eorꝫ.ps̄.v.Tertio opꝫ
ꝙ ſit ibi maria magdalena cū alabaſtro vn-
guenti p̄cioſi.ſ.afflictio corpal̄ medicinal̄. qꝛ
ſanas oēs plagas pctōꝝ nr̄orꝝ.gͦ iſto vnguen
to p̄cioſo vngamꝰ pedes ieſu.Caput eiꝰ ē pn
cipiū q̄dragelime .Corpꝰ tūc ſeq̄ns:ſꝫ pedes
ſūt vltima hebdomada.Sic tota domus iple
biꝛ odore vnguenti.Vn̄ dicit apl̄s.ij. Cor.ij.
Deo grās i ſp̱ triumphat nos in xp̄o ieſu:ꝛ
odorē noticie ſue manifeſtat p̱ nos in oi loco
qꝛ xp̄i bonꝰ odor ſumꝰ.Nota de murmuratio
ne iudei diceñꝭ.Vt qd p̱ditio h̄. potuit.n.ve
nūdari multo ꝛ dari paupibꝰ ꝛc̄. Vtinā non
ſit int̄ nos aliqs iudas q de vnguēto precioſo
afflictionis corpal̄ ꝛ pnīe murmuret ꝛ dicat.
Vel melius valeret facē elemoſynaꝫ q̄ꝫ ieiu-
nare.Vos vt iudas dicitꝭ.vt qd p̱ditio h̄ ꝛc̄.
Bona eſt elemoſyna:ſed in ſuo caſu melior ē
pnīa corporal̄.Vn̄ ſicut vulneratꝰ qui timet
pūctiōes ꝛ dicit medico.recedaſꝭ . nō ſanaꝛ:ꝛ
male dic̄.ſic etiaꝫ pctōr q dic̄.ꝛ qꝛ meliꝰ eſt ꝙ
faciā elemoſynā.male dic̄. Nō curaꝛ vulnus
luxurie ad plaga luxurie niſi p̱ ſcobā de pa-
ne ꝛ aq̄.Idē de guloſo q dimittit ieiunia di.
qꝛ dabo elemoſynā.¶Secūdus honor xp̄o
hodie factus venit p̱ admirationē intellectua
lē.Sciēdū ꝙ oēs iudei ꝯgregabanꝛ i hierl̄m
rōne feſtiuitatis paſche.et qn̄ ppl̄s audiuit tā
magnū miraculū de ſuſcitatiōe lazari tam pu
blicū ꝛ notoriū ꝛ tanti baronis cuius morteꝫ
ſciuit tota patria.ex admiratione tāti miracu
li dicit io.ꝙ veniebant gentes non propter ie
ſum tm̄:ſꝫ vt viderent lazarū queꝫ ſuſcitauit a
mortuis.De quo dicit Aug.ꝙ narrabat mi-
rabilia q̄ viderat de alio mundo.ſ. quō dam-
nati ſunt oēs q ſine fide xp̄i moriuntur.Nar
rabat etiam diuerſitatē penarum inferni.Itē
de purgatorio.Item de pueris cuꝫ originali
pctō decedētibꝰ.Itē de p̱adiſo.d̄ ordibus an
gelorꝫ:qꝛ illi d̄ iferno vidēt btōs. Itē dic̄ glo.
ꝙ diſcipuli xp̄i queſierūt multa ab eo de alio
mūdo.p̱pterea oēs volebant lazaruꝫ videre
ꝛ ipſum audire.ꝛ ex v̄bis ſuis multi conuerte
banꝛ ad xp̄m pp̄ quod principes iudeoruꝫ co
gitauerūt etiā occidere lazarum.et ex iſto mi
raculo ppl̄s ciuitatꝭ hierl̄m recepit xp̄ꝫ veniē
tem in die ramorū cū tāto honore ꝛ ſolēnita-
te di.Benedictꝰ q venit i noie dn̄i ꝛc̄. Nota
h̄ ſecretū allegoricū.qꝛ lazarꝰ quatriduanꝰ fu
it a xp̄o ſuſcitatus.Ideo ex admiratione po-
pulus fecit ſibi iſtum honorem. Secundum.
Nota hic quattuor dies a principio mūdi vſ
q̄ꝫ ad finem.ſ.vſq̄ꝫ ad diem iudicij.

Primus dies legis nature.
Secundus legis ſcripte.
Tertius legis gratie.
Quart⁹ legis ire. In qb⁹ lazar⁹.i.hũanũ ge
nus iacet mortuũ. Prim⁹ dies legis nãe fuit
de adã vſq₃ ad moyſen. Dr aũt lex nature: qꝛ
tũc gẽtes ſe gubnabãt itellectu nãli. qꝛ tunc
nõ habebãt libros: nec doctores nec mgros.
Et dicebaẽ dies pp claritatẽ itellect⁹. De iſto
die dicit aplſ. Ro.ij. Cũ gẽtes q̃ legẽ nõ hñt
nãlr ea q̃ legis ſt faciũt. hmõi legẽ nõ hñtes
ipſi ſibi ſt lex. q oñdũt op⁹ legis ſcriptũ i cor
dib⁹ ſuis teſtimoniũ reddẽte illis ↄſcia ipoꝝ.
ecce p^a^ dies. Scđa dies.ſ.legis ſcripte fuit a
moyſe vſq₃ ad xp̃z. ⁊ durauit vltra mille ⁊ qn
gẽtos ãnos. et tũc gẽtes gubnabãt ſe.ñ ſoluz
intellectu nãli: ſ₃ etiã p ſcripturas q̃s de⁹ vo
luit dare. qꝛ gẽtes male ſe gubernabãt ſolo i
tellectu nãli. Iõ iſta dies fuit clarior p^a^ die.
Prouer.vi. Mãdatũ lucerna ẽ: ⁊ lex lux. ⁊
via vite icrepatio diſcipline.i. vicioꝝ. ecce ſecũ
da dies in q̃ lazar⁹.i.humanũ gen⁹ iacet mor
tuũ. Tertia dies.ſ.legis gratie eſt iſte dies i q̃
ſum⁹ mõ a xp̃o ſcit ⁊ iſta dies erat nec̃ria. qm̃
lex moyſi nõ loq̃baẽ de alio mundo ſicut iſta
q̃ loqẽ de paradiſo: de iferno: ⁊ purgatorio. et
ſcim⁹ qd fuit. qd erit. iõ iſte dies ẽ clarior aliĳs
pdictĩ. De iſta die dicit xp̃ſ. Siq̃s ãbulat i die
nõ offendit. qꝛ lucẽ hui⁹ mũdi videt. Io.x. In
iſta ẽt die lazar⁹.i.hũanũ gen⁹ iacet mortuuz
i ẽra. qꝛ nõdũ venerat reſurrectio gñaſ. Quar
ta dies poſt hũc diẽ gſe veniet cito ⁊ breuiẽ.ſ.
dies legis ire ⁊ corruptiõis antixp̃i. q corrũ
pet ⁊ deſtruet totã legẽ xp̃i. de q̃ dicit dd. Cõ
ſtitue dñe legiſlatorẽ. Glo. antixp̃m. ſup eos
ſ. pctõres. Vñ eccia. Dies illa dies ire dies ca
lamitaẽ ⁊ miſerie ⁊c̃. etiã in iſto q̃rto die laza
rus.i.hũanũ gen⁹ iacet mortuũ corruptũ ⁊ fe
tidũ. qꝛ tot⁹ mũd⁹ ſcaturiebat de pctis ⁊ mol
liciĳs. ſ₃ i fine h⁹ diei veniet xp̃s in bethania.i.
in h mũdo. in q̃ tũc ſuabiẽ ſibi obedientia: qꝛ
mortuo antixp̃o: tot⁹ mũd⁹ ↄuerteẽ ad xp̃m.
et ſic in ſuſcitatiõe lazari clamauit di. Lazare
veni foras. ⁊ ſtatim ſurrexit: ſic clamabit tunc
di. Surgite mortui venite ad iudiciũ. Tũc bo
ni reſurgẽt cũ ramis palmaꝝ in manib⁹: in ſi
gnũ victorie quã habuerũt de mũdo p paup
tatẽ. de dyabolo p hũilitatẽ. de corruptiõe ꝓ
pria p caſtitatẽ. ⁊ veniẽt obuiã xp̃o cãtãdo ⁊
dicẽdo. Bñdict⁹ q venit in noie dñi. De hoc
dicit Io. Apoc.vij. Vidi turbã magnã quam
nemo dinũerare poterat ex oib⁹ gẽtib⁹ ⁊ tri
bub⁹ ⁊ populſ ⁊ linguis ſtãtes ante thronũ: ⁊
in ↄſpectu agni amicti ſtolſ albis: ⁊ palme in
manib⁹ coꝝ. ⁊ clamabãt.ſ. bñdict⁹ q venit ⁊c̃.
Terti⁹ honor xp̃o fact⁹ venit p deuotionẽ
ſpãlẽ. de q̃ dicit euãge^m^. erãt gẽtiles qdã qui
aſcẽderũt vt adorarẽt in die feſto: hi acceſſe
rũt ad philippũ dicẽtes. Dñe volum⁹ ieſum
vidẽ. Venit philipp⁹ ⁊ dixit andree. Andre
as rurſuz ⁊ philipp⁹ dixerũt ieſu. Ieſus ãt di
xit. Venit hora vt clarificeẽ fili⁹ hoïs. Amen
amẽ dico vob. Niſi granũ frumẽti cadens in
terrã mortuũ fuerit: ipſũ ſolũ manet. ſi autem
mortuũ fuerit: multũ fructuz affert. Dic quõ
gẽtiles.i. geniti tales. qꝛ icircũciſi q̃les geniti
erãt etiã ex deuotiõe vẽiebãt adorare i hieru
ſalẽ tãq₃ ſapiẽtes ⁊ diſcreti: videtes ꝙ iudei
adorabãt vnũ deũ. Iõ ſecrete veniebãt i hie
ruſalẽ adorare deũ. Multi etiã veniebant ad
vidẽdũ xp̃m pp magnaz famã miraculoꝝ. et
dixerũt philippo aplo quẽ iuenerũt p^o^. Dñe
volum⁹ ieſuz vidẽ. et nũqd videbãt ipſuz qñ
pdicabat: imo ſ₃ h^o^ dicebãt qꝛ volebãt loq cũ
eo. qꝛ nõ loq̃baẽ cũ aliq̃ niſi ex mag̃ neceſſita
te: Iõ dixit. ego palã locut⁹ ſuz mũdo. ego ſp
docui i ſynagoga ⁊ in tẽplo in q̃ oẽs iudei cõ
ueniũt: ⁊ i occulto locut⁹ ſum nihil. Io.xviij.
Philipp⁹ aũt dixit andree ⁊ ſiſ ambo dixeẽt
xp̃o. q rñdit ei di. Venit hora vt clarificeẽ fili
us hoïs.i. cognoſceẽ a gentilib⁹ ⁊ paganis ꝙ
eẽt ver⁹ fili⁹ dei. Apli autẽ tũc intellexerũt ꝙ
tũc ſtatim clarificaretur. ſ₃ xp̃s declarauit eis
tp̃s ⁊ modũ di. Amẽ amẽ dico vob. Niſi gra
nũ frumẽti cadẽs in terrã ⁊c̃. Tũc cõpauit ſe
grano frumẽti cadẽti de celo in terrã.ſ. vteri
ṽginaſ in incarnatiõe. qđ ſi mortuũ nõ fueri
ſ. p paſſionẽ: ipſũ ſolũ manet.ſ. ſaluũ. Si autẽ
mortuũ fuerit: multũ fructũ affert.ſ. redẽptio
nis ⁊ ſaluatiõis. Nõ illi gẽtiles vidẽ ieſum di
xerunt philippo. et philippus dixit andree ⁊
ambo ſiſ dixerũt xp̃o. Quare philipp⁹ nõ di
xit xp̃o: cũ eẽt ita diſcipulus ⁊ familiaris xp̃o
ſicut andreas. Rñſio. ad oſtendendum tres
gradus qui ſunt in viſione ⁊ cognitiõe dei.ſ.
Primus per ſcientiam phiſicalez.
Secundus per ſciam theologicalez.
Tertius per ſcientiam beatificalem.
Prim⁹ gradus viſiõis ⁊ cognitiõis dei eſt p
ſciam phiſicalẽ ſignata p philippũ. q̃ iterp̃ta
tur os lãpadis. Talis eſt ſciẽtia phie q̃ h₃ ma
gnũ os ad inſtar lãpadis. ⁊ ifra h₃ paruũ lu
men.i. paucã cognitionẽ de deo. qꝛ ſolũ cogno
ſcit ꝙ ẽ vna p^a^ cã ⁊ vnus primus motor. Vñ
phi in ſcholis ꝓbabãt vnũ eẽ deũ ⁊ in tẽplo
adorabant ydola. S₃ ſcia phie h₃ magnũ os

ad diſputandũ arguẽdũ ⁊ rñdẽdũ. Iõ genti
les veniũt ad philippũ.i. ad phiaz vt viderẽt
xp̃m. Iõ parũ ſciuerũt de deo. plus ſcit mõ de
deo vna vetula q̃ ſcit. Credo i deũ ⁊c̃. q₃ anti
q̃⁹ ſciuerẽt oẽs phi. Iõ o₃ ꝙ philipp⁹.i. phus
veniat ad andreã q interp̃taẽ decor⁹. q̃ ſigni
ficat theologiã ſiue theologũ pulchꝝ ⁊ deco
rũ: q eſt ſine macula erroꝛſ. Qꝛ ſapiẽtia theo
logie ẽ pura veritas. ſ₃ nec iſta ſufficit. qꝛ mõ i
hoc mũdo ſolũ in figura ⁊ ſpeculo videmus
deũ.i. Coꝝ.xiij. Videm⁹ nũc p ſpeculũ in eni
gmate: tũc aũt facie ad faciẽ. Speculũ ſt crea
ture q̃ repñtãt creatorẽ. Verbigr̃a. Terra cũ
arborib⁹ repſentat potẽtiã dei. Aque q̃ ablu
ũnt ⁊ mũdãt repñtãt miaz dei q̃ lauat ⁊ mun
dat a pctis. ⁊ ſic de aliĳs. Et in enigmate.i. p fi
gurã g^o^ nec philipp⁹ nec andreas ſufficiunt.
nec ſcie phie nec theologie ſufficiũt ad viden
dũ deũ clare. ſ₃ o₃ ire ad xp̃z p glĩã btĩficã i pa
diſo. ⁊ tũc facie ad faciẽ videbim⁹ eũ ſicuti ẽ.
Vñ g^o^ dixerũt gẽtiles. volum⁹ ieſuz vidẽ.ſ. tã
q₃ librũ glie hñtẽ duas cartas.ſ. diuitaẽ ⁊ hu
manitaẽ. in qb⁹ ↄſiſtit tota glĩa.ſ. Io.iij. Sci
mus qñ cũ appuerit ſiles ei erimus: qm̃ vide
bimus eũ ſicuti ẽ. vbi nõ ẽ ſpeculũ nec figura
aliq̃: ſ₃ viſio clara ⁊ apta. Quart⁹ honor ⁊
maior aliĳs fuit p locutionẽ celeſtialẽ. qꝛ de⁹
p̃r fuit locut⁹ xp̃o audiẽte pplo. ⁊ hoc qñ xp̃s
eleuaẽ oculis in celũ dixit. Pr̃ clarifica filiuz
tuũ. Et venit vox de celo di. Clarificaui ⁊ iteꝝ
clarificabo. Nõ clarificaui.i. clare demõſtra
ui ꝙ tu es fili⁹ me⁹.ſ. in miraculis p te factis i
qb⁹ oñdiẽ diuitas mea. ⁊ iteꝝ clarificabo.ſ. in
paſſiõe: reſurrectõe: aſcẽſiõe: ⁊ i gñali iudicio.
Turba aũt q̃ ſtabat ⁊ audiebat: dicebat. Toni
truũ factũ ẽ. Aliĳ dicebãt nõ: ſ₃ ãgelus ei locu
tus ẽ. Quib⁹ dixit xp̃s. Nõ pp me: ſ₃ pp vos
hec vox venit. qꝛ xp̃s iã ſciebat volũtatẽ p̃ris
qꝛ inq̃₃tũ de⁹ eadẽ ẽ volũtas p̃ris ⁊ filĳ. Etiã
inq̃₃tũ hõ ſciebat volũtatẽ p̃ris. ſ₃ illa vox ve
nit pp illos vt crederẽt in filiũ dei. De illa vo
ce dixerat iam dd pſ. xxviij. Vox dñi ſup aq̃s:
de⁹ maieſtaẽ monuit. Ibi ſepties dr vox dñi.
pp ſeptẽ clarificatiões filĳ dei. P^o^ dic̃. Vox
dñi ſup aq̃s.ſ. lachrymaꝝ xp̃i q̃ mortu⁹ fuit la
chrymando. Heb.v. Cũ clamore valido ⁊ la
chrymis ſe offerẽs exaudit⁹ ẽ ꝓ ſua reuerẽtia.
Sup aq̃s ṽgis marie ⁊ aliaꝝ deuotarũ pſona
rũ: ⁊ fuit clarificat⁹. qꝛ ſol fuit obſcurat⁹. Se
cundo. Vox dñi in ṽtute. pp clarificationem
quã habuit i inferno: qñ dixit. Attollite por
tas. qꝛ ṽtute diuina ſtatim porte fuerũt apte.
Itẽ fuit clarificat⁹ i lymbo in q̃ ſcti p̃res ibi ip
ſum expectãtes viderũt diuinitatẽ clariſſime.
Tertio. Vox dñi in magnificẽtia. Ecce clarifi
catio reſurrectiõis. qꝛ magnifice ſurrexit: ⁊ ſã
ctos p̃res libauit. Quarto. Vox dñi ↄfringẽ
tis cedros.i. aplos oib⁹ aliĳs altiores ſcĩis ⁊
maiores: ſ₃ fuerũt tardi ⁊ duri ad credẽdum
xp̃i reſurrectionẽ. vt p₃ de Thoma. S₃ hanc
duriciã xp̃s fregit qñ eis appuit ⁊ crediderũt
firmiter ſuã reſurrectionẽ. Quinto. Vox dñi
intercidẽtis flãmã ignis.ſ. ipatoꝝ romanoꝝ
q faciebãt edicta: leges: ⁊ ordinatiões ↄ̃ xp̃ia
nos. S₃ hec flãma furoris fuit itercifa in ↄuer
ſiõe. Cõſtãtini ipatoris. Sexto. Vox dñi ↄcu
tienẽ deſertũ.i. celũ empireũ: qđ dr deſertum.
Lu.xv. in pabola ouiũ q̃s xp̃s dimiſit i deſer
to.i. in celo. qꝛ celũ eſt deſertũ a maſ angeſ ⁊
hoib⁹. Sed qñ xp̃s aſcẽdit in celũ: totũ cõmo
tũ fuit in gaudiũ ⁊ leticiam angeloꝝ ⁊ hoiuz.
Septio. Vox dñi pparãtis ceruos.ſ. in die iu
dicĳ qñ de celo ⁊ de iferno ſaltabũt aĩe ad re
cipiẽdũ corpa ſua in gñali reſurrectiõe. Dein
de data ſnĩa finali a xp̃o: ſiſ cũ carne ⁊ aĩa ſal
tabũt mali ad ifernũ: boni ṽo i celũ empireũ.
De hoc dicit dauid in pſona cuiuſlibet boni.
Qui fecit pedes meos tanq̃ ceruorum: ⁊ ſu
per excelſa ſtatuens me. pſ. xvij.

Feria. iij. poſt ramos palmaꝝ. Ser. vnic⁹.

b Onum erat ei ſi nõ eẽt na
tus hõ ille. Marc̃.
xiiij. ⁊ in paſſione dñi ſtatim lecta
ſcribiẽ ṽbũ iſtud. Verbũ ꝓpo^m^ h₃
magnã difficultatẽ in theologia. iõ i p̃nti ſer
mõe volo ipſũ declaraẽ. S₃ p^o^ ſalu. ṽ. maria.
⁊c̃. Bonũ erat ei. Pro hui⁹ ṽbi declaratiõe
⁊ materie pdicãte introductiõe ſciẽdũ ꝙ ſm
diuerſitates ⁊ ↄditiões pctõꝝ ⁊ vitioꝝ debẽt
eẽ diuerſi modi correctionũ. Sicut ſ₃ diuerſi
tatẽ ⁊ ↄditõe₃ ifirmitatũ ⁊ plagaꝝ ſũt diuerſe
medicine. qꝛ vna medicina nõ eẽt bona oib⁹
ifirmitatib⁹. ita nec vn⁹ modus correctionis
oibus pctis. Nõ g^o^ tres modos pctõꝝ ſeu pla
garũ. qdã. n. peccãt ex ignorãtia credẽtes bñ
facẽ. qꝛ ſi ſcirẽt ſe male facẽ nõ facerẽt. tales i
digent medicina ſcie.ſ. vt declareẽ eis maluz
qđ faciũt: ⁊ corrigãẽ. vñ a plaga de ignoran
tia ꝓpria medicina ẽ ſcoba de ſcia. Et iſtũ mo
dũ tenuit xp̃s erga ap̃z paulũ q peccabat ex
ignorãtia pſeq̃ndo xp̃m ⁊ xp̃ianos: de q̃ dicit
ipſemet. Pri⁹ aũ.ſ. ↄuerſionẽ fui blaſphem⁹
⁊ pſecutor ⁊ ↄtumelioſus: ſ₃ miaz dei ↄſecut⁹
ſum: qꝛ ignorãs feci i icredulitate.i. Thi.i. S₃
curat⁹ fuit a xp̃o medicina ſcie. qñ in terra ꝓ
ſtrat⁹ circũfulſit eũ lux ⁊c̃. Et ſic ab eẽ appuit

claritas:ita etiā int⁹ in aīa fuit illuīat⁹. Jō cō
uerſus dixit. Dn̄e qd me vis facere. Act.ix.
Quidā peccāt ex fragilitate ſeu īpotētia: q2
bn̄ vellēt cauē a pctis:ſ3 hita occaſiōe peccāt
vł amore carnali vł tiore corpali. q2 ſīt fragi-
les. tales indigēt medicina amoris dei vt ſuo
amore corrigant ab illo pctō. H° mō xps cor
rexit petꝝ apl'3:q peccauit negādo xp3 nō ex
ignorātia:q2 ipſe dixerat. Tu es filī⁹ dei viui.
Mat.xvi.ſ3 ex fragilitate ꝛ ipotētia tiore tpa
li ꝛ tiore morꝫ dic. Lucas ꝙ ꝯuerſus ieſus re
ſpexit petrū: ꝛ traxit ip3 ad pniā:q2 egreſſus
foras fleuit amare. qdā aūt peccāt nō ex ig°-
rātia nec ex fragilitate ſ3 ex malicia ꝓpa ꝛ ini
qtate cordis. Tales idigēt alia medicina.ſ.ti
more dānatiōis ꝛ tioris iudicij:ad amouēdā
maliciā ꝛ iniqtatē a corde tiore eīne dānatio
nis:vt correctio dīne gr̄e poſſit itrare i corde.
Et iſtū modū tenuit xps i correctiōe iude ſca
riot q peccabat nō ex ignorātia:q2 bn̄ crede-
bat xpm eē verū deū ꝛ hoiē ex miracul' q̄ vi-
derat nec ex fragilitate:ſ3 ex ꝓpria malicia ꝛ
iniqtate: ꝛ effuſiōe vnguēti quā xps ſuſtinuit
q2 nō fuit vēditū vt ipſe fuiſſet furat⁹ inde ter
tiā ptē. Xps g° i correctōe iude accepit medi
cinā tioris dānatiōis ad ſanandū cor iude vt
corrigeret:ſ3 tn̄ nolebat corrigē liberꝫ arbitri
um:ſ3 dixit. Vn⁹ ex vob me tradet q mandu
cat mecū. At illi ceperūt ꝯtriſtari ꝛ dicē ei ſin
gulati. Nūqd ego. q aūt dr̄. Vn⁹ ex duodeci q
intigit mecū manū in catino. ve aūt hoī illi p
quē fili⁹ hoīs tradet. Mar.xiiij. Ecce quō q̄-
rebat ſanare cor iude:ſ3 tāta erat malicia i cor
de ei⁹ ꝙ nō potuit itrare gr̄a ſpūſſcti:q2 pau-
ci ꝯuertunt de ill' q ſic peccāt p maliciā. ſecus
de ill' q ſic peccāt ex ignorātia vel fragilitate
tūc xps ad terrēdū iudā ne peccaret dixit v-
bū themat. Bonū erat ei ꝛc̄. Ps thēa. Nō
ꝙ in ſacra ſcptura iueniunt tres natiuitates.
Pa ē natiitas d̄ formatōe iteriori. Scda
natiitas de ꝓductōe exteriori. 3a natiitas de
adoptōe ſupiori. De q̄lib3 iſtaꝝ pōt v̄ificari
thēa ꝓpo^{m}. Bonū erat ꝛc̄. ¶ Pa natiitas ē
de formatiōe iteriori q̄ a doctorib⁹ vocat na-
tiuitas i vtero:qm̄ doctria ē theologie i glo.
ſup Leuit.xij.c.ꝙ poſtq̄ mulier ꝯcepit tē cor
pus format i vtero. ꝛ ſi ē maſculus corp⁹ eſt
formatū in.xl.die: ꝛ tūc creat aīa ꝛ creādo in-
fundit. ſi femia.lxxx.die:q2 ē frigidioris ꝯple
xiōis. Talis formatio corpis ꝛ creatio ꝛ iſuſio
aīe i ſacra ſcriptura dr̄ natiitas i vtero. Dic ad
hoc ſilitudinē de nucleo i terra plātato qn̄ in
terra tumeſcit ſiue inflat:dr̄ vulgarit iā ē na-
tus:ſ3 ex̄ terrā nō appeat. Idē de ꝓle i vtero
mr̄is ꝙ qn̄ venit igroſſat:tūc dr̄ mulier ē gra-
uida: ꝛ illud vocat natiitas interior. Auctas.
Mat.i. ꝙ ioſeph erat admirās ꝛ ſecū diſpu-
tās de īpregnatiōe v̄gis marie ſpōſe ſue. An
gel⁹ aūt dn̄i apparuit ei dī. Joſeph fili dd̄ no
lite timē accipe mariā ꝯiugē tuā:qd̄.n.i ea na
tū ē:de ſpūſctō ē. Ecce h̄ natiitas iterioris for-
matiōis. Si de hac natiitate volum⁹ loq: bn̄
pōt dici thēa. Bonū erat ei.ſ.iude ſi nat⁹ nō
fuiſſet.i.format⁹ i vtero mr̄is.ſ.ꝙ nūq̄ corp⁹
fuiſſet formatū nec aīa creata. Et iux̄ hūc itel-
lectū dic̄ h̄ glo. Meli⁹ fuiſſet iude oīno nūq̄
fuiſſe q̄ dānatū eſſe. S3 poſſet aliqs arguē ꝯ
gloſā. Meli⁹ ē eē aliqd q̄ nihil:ſ3 eē dānatū
ē eē aliqd q2 eē ſubāle vel eē hoiē icludit qd̄
ē aliqd bonū: ꝛ nihil eē nullū icludit:g° male
dr̄. Iſtā rōeꝫ faciūt mr̄i:ſ3 nihil valꝫ. Pro rn̄
ſiōe ponat tal' caſus. Quid eēt meli⁹: vel ni-
hil hr̄e in h° mūdo:vel hr̄e vnū caſtrū qd̄ va-
let q̄lib3 āno mille florenos d̄ redditib⁹: ſ3 oꝫ
ſoluē ꝓ illo caſtro cētū milia florenoꝝ q̄libet
āno de redditib⁹ ſub pena mortꝭ. Simplr lo-
q̄ndo:meli⁹ ē hr̄e caſtrū q̄ nihil hr̄e:ſ3 multo
meli⁹ ē nihil hr̄e q̄ hr̄e caſtrū cū tali onere ꝛ
obligatiōe. Itē ſimplr loq̄ndo aliqd eē meli
us ē q̄ nihil eē:ſ3 eē cū tali onere ꝛ obligatio
ne.ſ.dānatiōis eīne ſp eē i ira dei ꝛ i pena me
lius ē nō eē q2 mlto magis ē h° malū eē dam
natū eīnalit. q̄ iſtd̄ eē bonū ſubale ſolū: ꝛ ni-
hil eē nō ē malū:ſ3 dānatū eē ē mai⁹ malū qd̄
pōt eē. Propt h° xps dixit de iuda dānādo.
Bonū erat ei. Nō bonū pp puationeꝫ mali
culpe ꝛ pene ꝛc̄. Et ꝯcordat ſcriptura dī. Me
lior ē mors q̄ vita amara: ꝛ reqes eīna q̄ lan
guor pſeuerās. Eccli.xxx. Nō melior ē mors
q̄.ſ.dat nō eē: q̄ vita amara.ſ.dānatoꝝ: ꝛ req
es eīna. Nō loqt h̄ de requie glie:ſ3 loqt iuxta
phm q dic̄ ꝙ qes ē ceſſatio vł puatio mot⁹:iō
reqes eīna.i.nō eē:qd̄ ē ceſſatio penaꝝ. iō me
lius ē nō eē q̄ lāguor pſeuerās. Jō dicit btūs
Jo. ꝙ dānati deſiderāt mortē ꝛ appetūt non
eē:ſ3 nō pn̄t mori. In diebus illis q̄rēt hoies
mortē ꝛ nō iuuenient eā ꝛ deſiderabūt mori ꝛ
fugiet mors ab eis. Apo.ix. Moralr hic no-
tate exq̄ tā dura ꝛ aſpa pena īferni ē caueat ꝓ
tpe ne vadat ibi. q2 in volūtate vr̄a ꝯſiſtit pp
liberū arbitriū qd̄ nō cogit a deo ad h° vel ad
illud. Eccli.xv. De⁹ ab initio ꝯſtituit hoiē ꝛ
reliqt eū i manu ꝯſilij ſui. Si dicat. Ergo oēs
ad pādiſū ibim⁹. q2 oēs volūt ire. igr̄. Rn̄ſio
ꝙ mentimini p mediū gule:q2 l3 dicat ore ꝙ
vultis pādiſū:tn̄ ope aliud facitis ꝛ dicitis. Sic via

tor q dicit ſe ire argētinā v̄bo:tn̄ facto recipit
viā coloniē:tal' mētit ꝛ truffat. Idē ſupb⁹ dicit
ſe ire ad pādiſū:tn̄ de fcō recipit viā inferni.
Idem pōt dici d̄ aliis pctis. Jō Yſa.xxx. Hec
via.ſ.pādiſi ē hūilitas vł mīa ꝛc̄. āmbulate i ea:
nec declinabitis ad dexterā nec ad ſiniſtrā. Iu
das aūt ex pctō auaritie iuit ad infernū:q2 ex
auaritia vēdidit xp3:vt auari:vſurarij: ſymo-
niaci:fures ꝛc̄. Dixit.n.iudas. Quid vultis mi
hi dare ꝛ ego vob eū tradā. ¶ Scda natiitas
ē de ꝓductiōe exteriori. Et iſta ē magis cōis
ꝛ vſitata. Exēm qn̄ nucle⁹ ex̄ trā appet viſibi
liter. tūc dr̄ eē nat⁹. Idē d̄ muliē poſtq̄ pepit
dr̄:nat⁹ ē fili⁹. Jo.xvi. Mulier cū pepit puerꝫ
iā n̄ memīit pſſure pp gaudiū:q2 nat⁹ ē hō i mū
dū. Nō dic̄ in vterꝫ:q2 iā ē ex̄. Si de hac nati-
uitate volum⁹ loq ēt verꝫ ē thēa. Bonū erat
ei.ſ.iude ſi nat⁹ nō fuiſſet.ſ.i mūdū:q2 melius
fuiſſꝫ ſibi ſi mortu⁹ fuiſſꝫ in vtero mr̄is:q2 tūc
ſolū hūiſſet pctm̄ originale. Et ē doctria theo
logie in ſcdo ſen.diſt.xxxiij.q.ij.ar.i.ꝙ ꝓ pctō
originali dat mitiſſima pena:q2 ſolū hn̄t pe-
nā dāni.ſ.nō vidē deū:ſ3 nō hn̄t penā ſenſus:
imo dic̄ ſctūs Tho.in.ij.ſen.diſt.xxxiij.q.ij.ar.
ij.ꝙ illi pueri q decedūt ſolū cū pctō origiali
hn̄t magnas ꝯſolatiōes ad inuicē:diſputādo
itra ſe d̄ phia quā ſciūt magis q̄ phi ſciuerīt in
h° mūdo:nec triſtāt nec diſplicet eis q2 nō hn̄t
pādiſū. Sic bubulc⁹ n̄ triſtat q2 n̄ ē rex roma
noꝝ:q2 bn̄ ſcit ꝙ ſibi nō cōpetit:nec tu triſta-
ris qn̄ nō hēs alas ad volādū:q2 nō cōpetit ti
bi volare ſicut aqle. Sic ēt illi pueri nō triſtā
tur qn̄ nō hn̄t reg^{m} dei:q2 ſciūt ꝙ nō debet eis
q2 ſi triſtarent iā hērēt penā ſenſus. Jō bonū
fuiſſet iude ꝙ nūq̄ fuiſſet nat⁹ i h° mūdo:ſed
ꝙ in vtero mr̄is fuiſſet mortu⁹:q2 tūc ſolū cū
pctō originali deceſſiſſet. Jō mō fuiſſet cū ill'
pueris filijs xpianoꝝ iudeoꝝ ꝛ agarenoꝝ:qui
moriunt cū ſolo pctō originali. Dic quō pctm̄
origiale nō ē pctm̄ fcm̄ a creatura ſ3 receptū
ſic de imagine auri vł argēti q̄ cadūt in luto.
Ita aīa ē ad imaginē dei fcā vt ipōat in tēplo
glie:ſ3 cadit in luto carnal' gn̄atiōis:q2 ſi face
ret ds hoiē aliū nō hērēt pctm̄ originale. Et
iō q2 n̄ ē pctm̄ fcm̄ a creatura:iō n̄ dat ds crea
ture penā ſenſibilē ex illo pctō ſolo. S3 nūq̄
videbit deū exq̄ morit cū illa macla l3 poſſet
venire vſq3 ad portā pādiſi q̄rēdo igreſſuꝫ q2
nūq̄ fecit aliud pctm̄. Et rn̄det xps. Reſpicias
maculā quā portas. Rn̄debit. Dn̄e ego n̄ fe
ci. Ad quā xps. Jō nō do tibi penā ſenſualeꝫ:
ſ3 q2 hēs maculā vadas ad libū cū alijs. Vł ſi
vis dic ſilitudinē de rege q cōmittit militi ca-
ſtrū fortiſſimū iexpugnabile q tāq̄ ꝓditor tra
didit caſtꝝ inimico regis. Poſtq̄ rex n̄ vult oc
cidē militē ꝓditorē:l3 poſſit. ſ3 iurat ꝙ nunq̄
aliqs de ſuo gn̄e itrabit ſuā curiā. Et ita ꝓuat.
Si dicat. In q̄ demeruerīt filij militis nōdū ꝯce
pti nati nec geniti. Rn̄ſio ꝙ ſūt filij ꝓditoris.
S3 q2 nūq̄ fecerūt aliqd mali:iō rex nō facit
aliqd penale:ſ3 non vult eos in curia ſua. Sic
ds in p̄n° mūdi caſtꝝ forte ꝛ iexpugnabile pa
diſi trreſtris. qd̄ ſ3 Bedā aſcēdit vſq3 ad celū
lune miſit ade ꝛ eue vxori ſue cōmiſit vt cu-
ſtodirēt illud Gen.ij. Poſuit ds hoiē in pādi
ſo voluptat vt oparet ꝛ cuſtodiret illū. Et in
illa eadē die tradiderīt ipm dyabolo inimico
dei ꝯſētiēdo pctō. pp qd̄ ds iurauit ꝙ filij ade
nūq̄ intrarēt curiā nec reg^{m}. Vn̄ d̄ h̄ auctas
Ipi v̄o nō cog°uerīt vias meas qb⁹ iuraui in
ira mea:ſi itroibūt i reqeꝫ meā ps.xciiij. Si di
cat. Et nūqd nos ſum⁹ filij ade. Dico ꝙ non.
Vn̄ an̄ baptiſmū fuim⁹ filij ade: ſ3 i baptiſmo
fci ſum⁹ filij dei ꝛ mr̄is eccie. Jō iaꝫ ē mutata
gn̄atio in nob. Jo.i. Dedit eis ptātē filios dī
fieri. Semē ē v̄bū dī. Lu.viij. Itē. Spūſſctūs
iqt Paul⁹ reddit teſtimoniū ſpūi nr̄o ꝙ filij
dei ſum⁹. Si filij ꝛ hēdes:hēdes qdē dī:cohē
des aūt xpi Ro.viij. iō q̄ morit an̄ baptiſmū n̄
pōt intrare pādiſū:q2 ē fili⁹ ade ꝛ eue:qb⁹ iu-
raui in ira mea ꝛc̄. S3 q2 nō fuerīt in ꝓditiōe:
iō nō dat eis penā ſēſus. iō iob in p° dānati di
cit. Quare nō in vulua mortu⁹ ſuꝫ:egreſſ⁹ ex
vtero nō ſtatiꝫ pij. Quare except⁹ genib⁹:cur
lactat⁹ vberib⁹. Nūc.n.dormiēs ſilerē. iob.iij.
Nō ſilereꝫ.ſ.cū alijs pueris i libo:q2 in iferno
dānatoꝝ n̄ ē ſilētiū:ſ3 tumult⁹ ꝛ clamores pp
dolores. Moralr. nō illi pueri cum ſolo pctō
origiali dcedētes ꝛ i libo exn̄tes ex vna pte re
grant d̄o:q2 ſūt libati d̄ pēis iferni: ꝛ ex alia pte
qn̄ vidēt gliā btōꝝ ꝯq̄runt d̄o ꝛ clamāt dicen
do accuſatiōes ſeptē. Pa ꝯ pr̄eꝫ vł mr̄eꝫ:ſi ex
culpa coꝝ ſūt mortui ſine baptiſmo:q2 aliq ma
le tractāt ſuas vxores vł v̄berāt. iō faciūt abō
tiuū vł ꝓles moriunt abſq3 baptiſmo. iō petūt
iuſtitiā a d̄o. 2° clamāt ꝯ mr̄es ſtultas q̄ qn̄ ſē
tiūt ſe grauidas: ꝛ bn̄ pn̄t cog°ſcē.ſ.mēſeꝫ dn̄t
cū mag̃ diligētia cuſtodire theſauꝝ eis ꝯmiſ-
ſuꝫ ne pdat ſaltādo:eqtādo: ꝛ nō curāt tanq̄
ſtulte ꝛc̄. 3° clamāt ꝯ viduas vł mōiales vel
puellas ſeu ēt maritatas q̄ ꝯcipiūt n̄ d̄ viris ꝓ
prijs g° iterficiūt ꝓles ne ꝯfūdant: recipiēdo
medicinas vt occidāt ꝓles ꝛc̄. Quarto petūt
iuſticiā d̄ oib⁹ q ꝯſenſerīt in morte coꝝ.ſ. d̄ me
dicis ꝛ apothecarijs. Nō illud qd̄ dixit medic⁹
regis cuidā mōiali petēti:qd faceret ne ꝯcipe

vet. Rñdit ꝙ nõ ꝯiūgēt ſe viro. Si ſacerdos
ꝯſentit i morte illoꝝ: eſt irregularis. Quinto
clamāt ꝯ̃ mulieres mſes q̃ poſt ptū ſtant diu
ad baptizādū ⁊ iterim opprimūt vel ſuffocāt
creaturā cū vbē groſſo. Dic modum lactēdi.
Sexto accuſant ſacerdotes vel laycos q in pi
culo pñt baptizari. ſi errāt vł mutāt baptiſmū
Vñde h̄ formā baptizādi. Septia accuſatio
ē qñ xpian⁹ dormit cū iudea vł agarena ⁊ cõ
cipit ⁊ parit: ⁊ remanēt fili⁹ cū filia infideles:
q: pr̄ nõ curat: tales reſurgēt in die iudicij in
etate trigita ānoꝝ ⁊ cognoſcēt parētes: ⁊ pe-
tēt iuſtitiā a deo. Jō caueat̃. Tūc dānati faci
unt planctū di. Quare de vulua egreſſus ſum.
Qui vtinā ꝯſūpt⁹ eſſē ne ocul⁹ me vi. Job.x.
¶ Tertia natiuitatis ē de adoptione ſuꝑiori.
Et iſta fit in baptiſmo in q̃ creatura adoptat̃
⁊ legitimat̃ vt ꝯſeq̃tur hēditatē ꝑadiſi. q: nõ
ex pᵃ natiuitate nec ex ſecūda acq̄rit̃ ius hñdi
ꝑadiſū. ſꝫ ſolū ex iſta tertia natiuitate. de q̃ di
cit xps. Amē amē dico vob̄ niſi q̃s renat⁹ fue
rit ex aq̃ ⁊ ſpūſctō nõ pōt itrare in regnū dei.
Jo.iij. De iſta natiuitate ē thēa. Bonū erat
ei ⁊c̃. i. nūq̃ fuiſſet baptizat⁹ i q̃ a xpo fuit ad-
optat⁹ i filiū. Jō ꝑꝑ igratitudinē de tāta gr̃a
a xpo ſibi fcā bonū fuiſſet ei ſi nõ fuiſſet a xpo
baptizat⁹: q: ex h° hꝫ maiorē penā q: qñ vita
xpiani mala maiorem penā dānationis hꝫ q̃ꝫ
ifidel̃ q nõ baptizat⁹ fuit. Nõ ad hoc miracu
lū qd̄ legit̃ in vitiſpatrū ⁊ liber ē approbatus
ex decreto Gelaſij pape de btō machario qui
eundo ꝑ deſertū iuenit antiq̃ſſimū caput cu-
iuſdā mortui. ⁊ q: pᵉ ſpūales ſtati cogitāt ſpi
ritualia. ſec⁹ de ꝑſonis carnalib⁹ ſic ille cogi-
tauit de aīa illi⁹ capit̃ di. Si ſcirē ꝙ aīa huius
eēt i ꝑadiſo tenerē caput iſtud ꝓ reliquijs. ſi i
purgatorio orarē ꝓ ipſa. ſi in iferno vellē ſci-
re ꝓ q̃ pctō ē. Et dū iſta cogitaret ſubito aīa
fuit i capite ⁊ locuta fuit ſibi di. Queras quia
ego rñdebo tibi. Tūc machari⁹ interrogauit
eā di. Cui⁹ ꝯditiōis fuerat: ſi xpian⁹ vel paga
nus. Rñdit ꝙ fuit pagan⁹. Jnterrogat⁹. in q̃
loco erat. rñdit ꝙ in iferno eťnalit̃ dānat⁹. Et
erat ꝓfundi⁹ i iferno q̃ꝫ a celo vſq; ad terraꝫ.
Hoc ñ itelligit̃ ꝑ diſtātiā localē: ſꝫ ꝑ imēſibili
tatē ſeu imēſitatē penalē. Jnterrogat⁹ ſi erāt
aliq̄ ꝓfundiores. Rñdit ꝙ ita. Judei. Rõ:
q: hūerūt ſcripturas ⁊ ꝓphas: ⁊ nõ credide-
rūt. Jnterrogat⁹ ſi erant aliq̄ ꝓfundiores in-
deis. Rñdit ꝙ ſic. Mali xpiani ⁊ reprobi: q
tātas receperūt a deo gr̃as: ⁊ tñ deū mal̃ opi
bus negauerūt ⁊ blaſphemauerūt. Jō ex igra
titudie ſt̃ ꝓfūdiores. Nõte h̄ bñ ad ꝓpoᵐ quō

pctm̄ igratitudis iude ē magᵐ. Cuꝫ.n. iudas
recepiſſet a deo tot gr̃as. tñ eū vēdidit. P°
q: ſibi remiſit oīa pctā a pēa ⁊ culpa: remiſit
ſibi mortē filij regis ſcarioth ⁊ mortē pr̃is ſui
quē occidit: ⁊ iceſtū mr̃is quā duxerat i vxo-
rē: vt hr̃ i hyſtorijs. Jtē declarauit ſibi ſciam
ad ꝑdicādū ⁊ potētiā faciēdi miracula: ⁊ fec̃
ipꝫ diſcipulū ſuū ⁊ apl̃m: ꝓcuratoreꝫ ſocietat̃
ſue: baptizauerat eū: ⁊ ipꝫ cōicauit cum alijs.
Oēs iſte gr̃e aſſignāt ſibi penā. Jō bonū erat
ei ſi nat⁹. i. baptizat⁹ ñ fuiſſet. Et ꝯcordat p:o
phetia dd̄ i pᵃ xpi di. Si inimic⁹ me⁹ male di
xiſſet mihi ſuſtinuiſſē vtiq;. Et ſi q̄s oderat me
ſuꝑ me mag̃ locut⁹ abſcōdiſſeꝫ me forſitan ab
eo. Tu vo hō vnanimis dux me⁹ ⁊ not⁹ me⁹.
Qui mecū dulces capiebat cibos: i domo dei
ābulauim⁹ cū ꝯſēſu. Ueniat mors ſuꝑ illos: ⁊
deſcēdāt i iferņū viuētes ⁊c̃. pš. liiij. q. d. Jn h̄
mūdo nõ ē aliq̃ pena ſibi ſufficiēſ. Moralr̃ ſu
ꝑ h̄. Mecū dulces capiebas cibos. Nõ ꝯ̃ cōio
ne ad quā oēs tenent̃. pueri ēt. xij. vł. xiiij. āno
rū i die paſche. De q̃ die dic̃ apl̃s. Paſcha
nr̃m imolat⁹ ē xps. Jtaq; epulemur. i. cōican
do. Dicūt aliq̄. Nūq̄d meli⁹ eēt cōicare i die
iouis ſctā in q̃ h̄ ſacr̃m fuit inſtitutū. ⁊ adhuc
hō ē in pnīa. Rñdeo ꝙ decretal̃ dic̃ i paſcha
q: tūc debem⁹ cōicare. lꝫ nõ dicat in die paſ-
che. Sꝫ ꝙ itelligit̃ ð die paſche ꝑꝫ ꝑ euidētiā
facti. q: papa q fec̃ decretalē de ſcō ope decla
rat ꝙ illa decretal̃ intelligit̃ ð die paſche: q: i
die paſche ꝯſecrat pr̃es hoſtias in pelui ð au
ro. Qñ ſic̃ vox mea intrat in oib⁹ aurib⁹ vr̃is.
Jta vbū dei pr̃is in q̄lib; hoſtia cōſecrata. Et
illa die papa cōicat manib⁹ ſuis oēs q veniūt
ad eū. H° op⁹ declarat quō papa itellexit de
cretalē illā. Nõ ēt ð lr̃a cardial̃ miſſa iq̄ſitori
q̃ dicit h̄ idē qd̄. ē. ꝙ itelligit̃ ð die paſche. Jtē
ad h̄ ē ſilitudo ð rege q i bello cāpali hꝫ victo
riā: q: illa die victorie vult itrare caſtꝝ vł cita
tē quā tenebat obſeſſā. Jdē ð rege xpo q i die
paſche cū victoria ꝑuauit ſeu tenuit cāpū quē
itrauerat i die paſceues. Jō illo die vult itrar̃
caſtꝝ tuū: h̄ i aīaꝫ tuā. Honor ē xpi ſꝫ vtilitas
ē tua. Jō i die paſche cōicet̃ niſi ð ꝯſilio ꝯfeſ-
ſoris ſit abſtinēdū ex aliq̃ cā rōnabili. Sꝫ nul
lus ꝓpa auc̃tate dꝫ h° mutare nec dimittē q̄n
cōicet i die paſche. Ad rōeꝫ mulieꝝ dicētiuꝫ
ꝙ i die paſche hñt orare ⁊c̃. Hec rō valet niſi
itelligat̃ ꝙ in paſche faciet̃ ornamēta in pctō
mortali. q: i tali caſu nec i die iouiſ ſctā: nec in
die paſche debet̃ cōicar̃: q: eēt̃ in pctō mōtali
ex q̃ hēt̃ volūtatē peccādi. Sꝫ ſi ornat⁹ ſit abſ
q; pctō mōtali: q: q̄lib; ſm̄ ſtatū ſuum pōt ſe

ornare modeſte: cogitādo quō ſic̃ ſacerdotes
ornāt ⁊ ꝑparāt altaria: ſic ⁊ vos iſto reſpectu
poteſtis ornare ⁊ ꝑparare corp⁹ vr̃ꝫ tāq̄ꝫ alta
re chr̃i. Jlli āt q idigne cōicāt vt iudas q ſta-
ti poſtq̄ꝫ cōicauit xpm tradidit. Jtē igrati cū
iuda dānabūt̃. i. Coꝝ. xi. Qui mādūcat ⁊ bi-
bit indigne: iudiciū ſibi ſcilicet damnationis
manducat ⁊ bibit: non diiudicans. i. diſcer-
nēs corpus domini ab alijs cibis.

¶ Fe. q̃rta p⁹ ramos palmaꝝ. Sermo ꝑmus.

Domine memēto mei dum
veneris in regnuꝫ
tuū ⁊c̃. Lu. xxiij. Sermo heſtern⁹
fuit de iuſta dānatiōe iude hodie
ſmo erit ð iuſta ſaluatiōe latronis. Heri fuit
ſmo ð cā iſtr̃ali paſſiōis chr̃i: q̃ fuit iudas ꝓdi
tor. Hodie vo erit ð cā final̃ paſſiōis xpi: q̃ fu
it vt oēs hoies q erāt i ťra nati nutriti ⁊ ꝯſer-
uati hērēt gl̃iaꝫ ꝑadiſi. ſꝫ p° ſalutet̃ ðgo mā.
Dñe memēto ⁊c̃. verbū ꝓpoᵐ ꝓ fūdamēto nr̃i
ſermonis eſt quedā oīo quā fec̃ latro: ſꝫ ē ma
gne efficacie. et vt videat̃ ⁊ itelligat̃ efficaciā
h⁹ ſmōis ſciēdū ꝙ oīo q̃ ē deo magis placēs
⁊ ḡtioſa ⁊ hoi magis ꝯueniēs ⁊ ꝓficua eſt ꝙ
hō petat regnū dei. Rõ ē duplex. Pᵃ rō: q:
tal̃ petitio ꝯcordat cū ordiatiōe finali ꝑꝑ quā
de⁹ creauit hoieꝫ. Cā final̃ ꝑꝑ quā de⁹ creauit
hoieꝫ ē vt hēat gl̃iā ꝑadiſi ⁊ reparet̃ ruina an
geloꝝ. Uide ſuꝑ h° mgr̃ꝫ ſniaꝝ i. ij. di. i. Qua-
re de⁹ voluit formare hoieꝫ. Nõ fec̃ nos vt re
maneremꝰ i h° mūdo finalr̃: ſꝫ vt veniam⁹ ad
gl̃iā ꝑadiſi. Nec aliq̄s pōt hoi auferre hūc fi-
nē niſi pctm̄ mortale: ñ pauꝑtas: ñ diuitie: nec
dolor: nec miſeria: nec ſanitas: nec ifirmitas:
ſꝫ ſolū pctm̄ mortale. iō dicet chr̃s i die iudi-
cij ill̃ q erūt ſine pctō. Uēite bñdicti pr̃is mei
ꝑcipite ꝑatū vobis regnuꝫ a ꝯſtitutiōe mūdi
Mat. xxv. Nõ bñdicti: q: pctm̄ mortale fecit
hoieꝫ maledictū a ꝯſtitutiōe mūdi. i. creatiōe
vł ordiatiōe. Et tūc itelligit̃ ſic: a ꝯſtitutiōe. i.
eťnali ordiatiōe. Ecce hec ē cā final̃ q̃re de⁹ fe
cit hoieꝫ: iō petē regnū ði mltū placet deo q:
ꝯuenit ⁊ ꝯcordat cū dīna ordiatiōe. Scđa rō
ē: q: talis petitio icludit ⁊ ꝑſuppōit oēm aliā
petitiōeꝫ. Bōa petitio ē petē hūilitatē: caſti
tatē vł miam ðı: ſꝫ oēs iſte icludūt̃ in petitiōe
regni dei: i q̃ ñ itrāt ſuꝑbi nec auari: nec pctō
res ⁊c̃. niſi faciāt pniaꝫ: nec ifideles niſi ꝯuer
tāt̃. Jtē bonū ē petē ꝑſeuerātiā finalē i bōa vi
ta: ſꝫ tñ illa icludit̃ i. petitōe regni dei: q: ñ dat̃
niſi ꝑſeuerātib⁹ i bōa vita. Jō chr̃s Luc̃. xij. ⁊
Mat. vi. Pᵐ querite regnū ði ⁊ iuſticiā ei⁹.
Pꝫ gº duplici rōne ꝙ ꝓpa petitio ðo magis

ḡtioſa ⁊ hoi ꝓficuoſa eſt petē regnū dei. Jō
latro ille q erat crucifix⁹ ad dexterā chr̃i ñ pe
tijt a chr̃o libatiōeꝫ corꝑis: nec vīdictā inimi
coꝝ: ſꝫ petijt regnū celoꝝ dicēs. Dñe memē-
to mei ⁊c̃. Et illa ꝑua oīo fuit tāte efficacie ꝙ
obtinuit regnū celoꝝ. Nõ legit̃ ꝙ latro ille vn
q̄ꝫ fec̃ aliqd̄ bonū: nec ieiunia nec elynas: nec
ꝑegrinatiōes: nec oīones: niſi ſolū iſtā ꝑuam
oīonē ex q̃ obtinuit ſaluatiōem. Pꝫ thema.
Nõ ꝙ i ſacra ſcriptura iueniūt̃ tres mōi habē
di regnū celoꝝ. ꝟ Quidā emūt regnū celoꝝ
rigoroſe. ꝟ Quidā furant̃ ſecrete. ꝟ Quidaꝫ
iueniūt a caſu. Et h° ťtio mō hūit ipꝫ latro q i
via iuenit regnū dei qñ dixit chr̃o. Dñe ⁊c.
¶ Dico p° ꝙ q̄dā emūt regnū ði rigoroſe vt
dādo ꝑciū iuſtū. iſto mō hūerūt regnū ði ſan-
cti martyres q. ꝑꝑ h° ſuſtinuerūt ꝑſecutiōes:
tribulatiōes: tormēta: ⁊ finalr̃ mortē. iſti de-
derūt ꝑciū iuſtū. Nõ tñ itelligat̃ ꝙ martyriū
ſit ꝑciū iuſtū ꝑ eq̄litatē vel eq̄parātiā: ſꝫ ꝓpor
tionē ⁊ ꝯueniētiā: q: nullū gen⁹ penaꝝ marty
rū eēt iuſtū ꝑciū nec ꝓ vna ſola hora eēndi i
ꝑadiſo tanta ē excellētia hui⁹ gl̃ie. iō apl̃s q
illā gl̃iaꝫ vidit: dicebat. Nõ ſūt ꝯdigne paſſio
nes hui⁹ tꝑis ad futurā gl̃iā q̃ reuelabit̃ in no
bis. Ro. viij. Nõ ſūt ꝯdigne id eſt ꝑ eq̄litatē
vł eq̄parātiā: ſꝫ ſūt ꝯdigne ꝑ ꝓportionē vł cō
ueniētiā: q: qñ ex q̃ ꝑſona dat ꝓ deo maiora bo
na mūdi. ſ. bōa tꝑalia ⁊ corꝑalia: corp⁹ ⁊ vitā
ſicut fecerūt ſcti martyres iō iteꝝ eſt ꝯueniēs
vt de⁹ det illis maiora bōa q̃ ſūt i alio mūdo
ſ. regnū celeſte: iſta ē ꝓportio ⁊ ꝯueniētia. q̄ſi
di. chr̃s. Da mihi illd̄ qd̄ hēs ſꝫ potētiā tuā.
⁊ ego dabo tibi qd̄ hēo ſꝫ meā magnificētiā.
De hac ꝓportōe ſiue iuſticia dicit xps. Bea
ti q ꝑſecutiōeꝫ patiūt̃ ꝑꝑ iuſticiaꝫ: qm̄ ipoꝝ ē
regnū celoꝝ. Mat. vi. Et ad lr̃aꝫ loq̄t̃ ð mar-
tyrib⁹. Et ſub iſto noīe ꝑſecutiōeꝫ cōprehēdit
oēs tribulatiōes ⁊ paſſiōes martyrū. Nõ ꝑꝑ
iuſticiā. chr̃s nõ reſtringit meritū nr̃ꝫ ſolū ve
ritati fidei: ſꝫ largo mō q morit̃ ꝓ q̄cūq; ðtu-
te manu tenēda martyr efficit̃. Nā q̄libet vir
tus dr̃ iuſticia. Prouer. viij. iuſti ſūt oēs ſer-
mōes mei. i. oēs ðtutes ſūt iuſticia. Uñ btūs
ioānes baptiſta martyr ē. Uñ eccleſia. Pre-
potēs martyr: ⁊ tñ nõ fuit mortu⁹ ꝓ fide ma-
nutenēda: ſꝫ ꝓ ðtute caſtitat̃ ⁊ hōeſtatis. Jdē
de ſancta duilla ancilla cuiuſdam militis: de
qua tenet̃ in kalēdario i vigilia natiuitat̃ do
mini. Si chr̃s dixiſſet. Beati q ꝑſecutionem
patiunt̃ ꝑꝑ fidē: ꝑdicti nõ fuiſſent martyres.
Jdē de ſancto. Thoma de cantuaria: q̃ nõ ꝓ fi
de: ſꝫ ꝓ libertate ecclie manutenēda occiſus

fuit ꝛ eſt tñ martyr. Idē de ſe bti Thome de
agno q in fauorē ecclie rephēdit ipatorē: pp
qḋ fuit occiſus ꝛ martyr effect⁹ ſm ꝙ reuela-
tū fuit btō Thome. Et ſic de plurib⁹ alijs. Ec-
ce q̄re dić pp iuſticiā: ꝛ nō ꝓpter fidē. Et con
cordat alia auctas q̄ dić. Si qd patimi ꝓpter
iuſticiā: bti. i. Pet. iij. O quō pñt hr̄e multi
bonū foꝝ de padiſo manutenendo iuſticiā ſi
ue ṽtutes: ſ3 mō iā videt cōpleta ꝓphia Iſa.
lix. Nō eſt q inuocet iuſticiā: neqꝫ eſt qui iudi
cet vere: ſ3 ꝯfidūt in nihili ꝛ loquūt vanitates
ꝯceperūt laborē: ꝛ peperunt iniqtatē3. Oua
aſpidū ruperūt ꝛ telas aranee texerūt. Nō ē
qui inuocet iuſticiā. i. iuſticia nō h3 aduocatu3
ſicut magni dñi qui in qualibet villa vł curia
hñt ſuū aduocatū ꝛ ꝓcuratorē penſionatū. i.
precio ꝯductū q diligent aduocant ꝛ ꝓcurāt
pro ipſis. ex illa modica pēſione. i. ꝓ modico
ꝓcio: ſed deus nō h3 aduocatos nec ꝓcurato
res in ſuis negocijs: qꝛ nō eſt q inuocet iuſticiā
Rō: qa nō ſtati3 videt penſionē. i. preciū. O
bñdict⁹ eſſet ille q vellet eē ꝓcurator ꝛ aduo-
catus xp̄i ꝯ̄ pctā notoria que tangūt honorē
dei: ſed null⁹ curat: oēs dormiunt in hijs q̄ dei
ſūt. Sed ſi aliqd fit ꝯ̄ aliquē dñm terrenū: ſta
tim ille ꝓcurator ſe erigit ꝛ defendit dñ3. O
maledicti hoīes. nōne padiſi glīa mai⁹ ꝓciu3
eſt q̄ tot⁹ mūd⁹: ꝛ tñ ſi tangūt iura vel reddi-
tus dñi vel poſſeſſio dñi: ſtati aduocat⁹ defen
dit: ſ3 qñ tāgunt iura dina: vel reddit⁹. i. in fe-
ſto tenēdo foꝝ: null⁹ curat nec defendit. No-
ta oua aſpidū q̄ ſunt mortifera ſignificāt pctā
notoria que ſūt mortifera iſta que eſt venenū
corrūpens ꝛ deſtruēs cōitatē: ſed iſta oua frā
gunt faciēdo ordinatiōes ꝛ exclamatiōes cū
penis ꝯ̄ pctā notoria. S3 dixit ꝓpha ꝙ telas
aranee texuerūt q̄ capiūt ꝛ retinēt pnas mu-
ſcas: ſ3 nō magnas aues. Ita ordinationes q̄
mō facitis ſolū capiunt ꝛ retinēt ſimplices ꝛ
paupes laboratores: ſ3 nō magnates ciues ꝛ
milites nec barones: imo dicūt rectores for-
te qñ eſſe3 eꝯ̄ offiñ iuſtus darent mihi vnā bo
nā gladiatā. Hic qūo ordinatio d3 eē ad in-
ſtar rethis piſcatoris: qḋ ꝯ̄rio mō ſe h3 ad te
lā aranee: qꝛ accipit ꝛ retinet magnos piſces
ꝛ pui fugiūt. Ide3 d3 eē de ordinationib⁹. qꝛ
d3 corrigē maiores: ꝛ tūc minores retinentur
ſub virga. Et ſi ex hoc aliqs de rectorib⁹ per-
ſequit occidit. hoc eſt ſalariū a deo ꝓmiſſum
ex hoc. Sap. v. Iuſti aūt in ppetuu3 viuēt: ꝛ
apud dñm ē merces eoꝝ. Iō accipiēt regnū
decoris ꝛ diadema ſpēi de manu dñi dei ſui
qm̄ dextra ſua teget eos ꝛ in brachio ſctō ſuo
defendet illos. Ecce prim⁹ modus hñdi para
diſū. ¶ Scōs mod⁹ hñdi regnū dei eſt furan
do ſecrete: qꝛ piū furtū ꝛ bñdictū. Vñ ſciēdū
ꝙ fures ſiue latrones ſecrete vadūt ad domū
diuitis ad furādū. Hoc mō hñt regnū dei ꝑ-
ſone q̄ in hoc mūdo ſecrete faciunt pniam. ti
mētes vt latrones ne audiant vel ꝑcipiātur
nec etiā ſint diſcooꝑti. iō ſecrete faciūt multa
ieiunia: elemoſynas: orones: ꝛ multa alia bo
na: ꝛ extra nihil ſentit. Intus portant ciliciū
ꝛ exꝯ̄ ondunt pulchras veſtes. dormiūt in ter-
ra: ſurgūt in nocte ad orādū. Sic ſecrete furā
tur regnū dei: qa null⁹ ſcit bona oꝑa ipoꝝ q̄uſ
qꝫ ſūt in alio mūdo ꝛ tūc diceret. Nūqd ille ē
talis religioſus. O q̄ꝫtā3 pniam fecit ille ꝛc̄.
Idē de pb̄ris ꝛ laycis. De iſtis dicit Aug. qñ
audiuit famā ſctitatꝫ anthonij. Surgūt idocti
ꝛ celū rapiūt: ꝛ nos cū ſciētijs nr̄is ad iſernū
demergimur. Nota celū rapiūt. i. ſecrete per
oꝑa pnie. Et nos. ſ. q dicim⁹ ꝛ nō facim⁹. Sur
gūt. recte tāgit modū quē tenēt latrones qñ
volūt rapē aliqḋ caſtrū: q ſurgunt de nocte ꝛ
ſeruāt cuſtodes ꝛ ſecrete cū ſilētio ſcalant ca
ſtrū quouſqꝫ ſūt alti⁹: qꝛ tūc clamāt. Ita ꝑſo-
ne penitētes ſurgūt de nocte ꝛ ſecrete ſcalāt
caſtrū paradiſi aſcēdentes per ſcalā pnie: cu
ius grad⁹ ſūt oꝑa pnialia. vel ſcala eſt q̄dā vir
tus cui⁹ gradus ſūt q̄dlib3 op⁹ illi⁹ ṽtutis. ver
bigr̄a. deuotio ē vna ſcala: cui⁹ grad⁹ ſūt orar
ꝯtēplari: audire miſſas ſmones ꝛ cōicare ꝛc̄.
Miſericordia ē alia ſcala: cui⁹ grad⁹ ſūt ſeptē
oꝑa mīe corꝑales: ꝛ ſeptē ſpūales. Caſtitas ē
alia ſcala cui⁹ ğdus ſūt gubernatio qnqꝫ ſen-
ſuū: cauē a ꝯcupiſcētijs oculoꝝ: ab auditu au
riū: de illa mā carnis ꝛc̄. cauē a mala ſocieta
te: ab occaſiōib⁹. illi g° q ſecrete faciūt iª oꝑa
ṽtutū ſcalāt ſecrete ꝛ cū ſilētio caſtꝝ regni ce
loꝝ itrāt. iō dić ſurgūt. de h° dḋ. Btūs vir cu
ius ē auxiliū abs te: aſcēſiōes i corde ſuo diſ-
poſuit i valle lachrymaꝝ i loco quē poſuit pſ.
lxxxiij. No. exēm i vitaſpatrū libro autētico ḋ
eukariſto ꝛ vxore ſua q cū q̄ttuor ſcał. ſ. ṽgini
tatꝫ: pnie: duotōeſ: ꝛ mīe ſcalabāt padiſū. Iſte
mod⁹ ē bon⁹ ꝓ ꝑſonis mūdanis q̄ ſecrete fa-
ciūt ſuas deuotiōes ꝛ pnias: ſicē ſūt vidue do-
micelle. talib⁹ dić xp̄s nolite timē puſill⁹ grex
qꝛ ꝯplacuit pr̄i vr̄o daŕ vob̄ regm̄ celoꝝ. Lu.
xij. No. ſi placet hic dicē circa illḋ cū dr̄. nos
cū ſciētijs nr̄is ad iſernum demergimur. tres
ꝯditiōes ſciaꝝ. ſ. nigromātia: iuris: ꝛ theolo
Pria mala de ſe ē. ꝛ ſūt excōicandi oēs illi q
illā ſtudēt ꝛ ꝓcticāt. 2ª eſt iuris. ſ. canonū ꝛ le
gū q̄ de ſe bone ſūt: ſ3 pñt eē male ex mala in

tentiōe: qñ ꝓ mala volūtate ſtudent ꝛ exercē
tur tūc eni peccāt mortalr̄: ꝛ totū ē i pctō: ſ3
dñt ordiare intētionē vt ꝓ bono cōi: ꝛ ꝓ iuſti
cia cōſeruāda. Idē de iure canonico. Si ſtu-
dēt vt hēant bñficia: pctm̄ ē: qꝛ finis ē mal⁹.
Idē ſi rōe ſtudij dimittūt horas. Theologia
ē de ſe optima: ſ3 ſi mala intētiōe hr̄ vt aſcen
daŕ ꝑ hoc ſtudiu3 ſup̄ alios nihil valet: qꝛ de
ſcia facit mortē eternā qñ dić. ego mgr̄ intā-
gibilis. ſ3 qñ ſtudet vt cognoſcat ſuū creato-
rē talē: ducit tale ſtudiū ad gliam. Iō apl̄us
Heb. vlt. Doctrinis varijs ꝛ ꝑegrinis nolite
abduci. Subdit. Optimu3 eſt gr̄a ſtabilire.
cor. ¶ Terti⁹ mod⁹ eſt hñdi regm̄ a caſu: quē
admodū burſa cu3 pecunijs inuenit a caſu in
via: qꝛ nō cogitauerūt de ipō nec petūt ipſū:
nec forte ipm̄ credūt ſicē ſūt illi hoīes q viuūt
in pctīs ꝛ vitijs in tota iuuētute ꝛ etiā in ſene
ctute: ꝛ qñ ſūt circa portā iſerni de⁹ dat eis tā
tā ꝯtritionē ꝛ dolorē de pctīs ꝙ iueniūt para
diſu3. Hoc mō ille latro iuenit padiſū qui ſꝑ
tenuerat malā vita3. de quo dić Leo papa ꝙ
nūqꝫ fecerat aliqḋ bonū: ſed qñ fuit circa por
tā inferni: qꝛ ia3 erat crucifix⁹ ꝛ debebat mori
hūit tantā ꝯtritionē ꝙ vix potuit formare ṽ-
ba. Dñe memēto mei ꝛc̄. cui rñdit xp̄s. Amē
dico tibi hodie mecū eris in padiſo. ecce qūo
a caſu iuenit padiſū de q̄ nūqꝫ curauerat nec
crediderat. Nō hic hūilitatē latronis i pnia
ꝛ largitatē xp̄i i dādo. Latro nō petijt regnū
celoꝝ: qꝛ ſe nō reputabat dignū ex pctīs: ſed
petijt. dñe memēto ꝛc̄. vt ſicē ſū ſoci⁹ tu⁹ hic in
patibulo: ita ſim ſoci⁹ illoꝝ q̄ erunt a dextera
tua in iudi°. Nō dū veneris in regnū tuū: nō
aſſigt certū tp̄s qñ. q. d. In iudi° recipiatꝫ me i
regnū vr̄m. Sed ecce largitas xp̄i. Amen di-
co ꝛc̄. ꝛ dimiſit ſibi oīa pctā q̄ꝫtū ad culpā ꝛ
q̄ꝫtū ad penā. Tñ nō itrauit ſtati in padiſū ce
leſtē nec terreſtrē: imo deſcēdit in lymbū vbi
vidit dinā eētia3 ꝛ habuit padiſu3 eētialiē
q̄ ē vidē deū. Moralr̄ credo ꝙ glib3 veſtrū
iſto mō vellet hr̄e padiſū inueniēdo ip3: nō cu
rādo de bona vita nec de pnia: ſ3 viuē ad libi-
tū dicēdo: ſicut de⁹ pepcit latroni: ſic ꝛ mihi.
Nō qūo i tota ſcptura nō legiŕ de aliq̄ ꝙ ma
le vixerit ꝛ bonū finē habuerit niſi de latrone
Rō quā aſſignāt doctores aliq deuoti q̄re la
tro q erat ſuſpēſus a dextris xp̄i fuit ꝯuerſus
ꝛ nō ille q̄ erat a ſiniſtris. fuit vmbra brachij
xp̄i q̄ ip3 tetigit. Hic qūo crux xp̄i erat altior
ac ſi xp̄s fuiſſet capitane⁹ latronū: q̄ vmbra fu
it tāte ṽtutꝫ ꝙ ip3 illuminauit: nec mirꝝ ſi vm-
bra petri erat tāte ṽtutꝫ ꝛ ſanabat iſirmos. vt
legŕ Act. v. Iō ꝑ locū a minori arguēdo ꝛc̄. eſt
tñ ꝓphia ad h° Oſee. iiij. Sedētes in vmbra
ei⁹ viuēt: ſum⁹ g° ſtulti: qꝛ h° miraculū ſolū ſe
mel fuit ſcm̄ ꝛ nos cogitam⁹ ꝛ nob̄ eueniŕ: mł-
ta alia miracula legūt de xp̄o: ſ3 de iſta mā ñ
legŕ niſi iſtḋ. iō caueatꝫ vob̄ ne accidat vob̄ ſicē
militi ſtulto. Hic pabolā de rege q edificauit
nobilē citatē quā voluit populare ſolū ḋ ꝑſo
nis gł̄oſis: q fecē ꝓconizari ꝙ cuiqꝫ gł̄oſo ve-
niēti i citate hitaŕ volēti ipē dar3 ſibi pulchrā
domū ꝛ bonā ꝓuiſionē: duo milites ſocij au-
dita ꝓconizatōe voluerūt ire ad dictā citatē ad
hitādū: vn⁹ ꝑauit ſe bñ ꝛ ornauit ſe ꝛ ſcepit ſi
bi nec̄aria ꝓ itinē. Ali⁹ noluit Aliqd recipē ꝓ
expēſis: ſperās ꝛ ꝯfidēs ꝙ in via iueniret bur
ſa3 plenā pecunijs. Cui dixit alter. Nō ꝯfidas
de h°: qꝛ rariſſime ꝯtingit iuenire burſā cū pe
cunia i via: ſ3 ille nō curabat ṽba iſti⁹. vñ po-
ſtea in via hūit vēdē equū ꝛ veſtes ꝛc̄. Nūqd
indicatꝫ iſtū fuiſſe ſtultū. ṽe, ſic ſtult⁹ fuit. Hic
rex potētiſſim⁹ ē dñs nr̄ ieſus xp̄s q ē rex ṙgū
ꝛ dñs dñantiū. Apoc̄. xix. q edificauit nobilē
citatē padiſi. De q̄ dḋ Glioſa dcā ſūt ḋ te ciui
tas dei. pſ̄. lxxxvi. quā vult populare ſolū de
ꝑſonis nobilib⁹. ſ. de ſctīs iuſtis ꝛ bonis. De
hac fecē legē ꝛ ꝓconizatōe3. Precones fuerūt
apl̄i ꝛ ꝓdicatores. Duo milites ſūt ſtat⁹ gētiū
ſ. eccl̄iaſticoꝝ ꝛ laycoꝝ: q vadūt ad padiſū q̊ꝝ
vn⁹ portat ſecū ꝛ recepit expēſas ꝓ via. ſ. decē
florenos. i. obſuātiā decē ꝓceptoꝝ: vel. xij. flo
renoꝝ. i. xij. oꝑa. pnialia q ſufficiūt ꝓ via. Pm̄
ē pctōꝝ cogni°. 2m̄ cordis ꝯtri°. 3m̄ emēdādi
ꝓpo̊m. q̄rtu3 male ſocietatꝫ viatio: q̄ntu3 oris
ꝯfeſſio. ſextū corꝑis affli°. ſeptimū hūilis orō
octauū elemoſynaꝝ largi°. nonū debitoꝝ re-
ſtitu°. decimū iniuriaꝝ remiſſio. vndecimū fa
me repatio. duodecimū eukariſtie cōio. Qui
has pecuniaſ h3 i burſa ꝯſcie tali dić rex i por
ta ciuitatꝫ. Euge ſue bōe ꝛ fideł. itra i gaudiū
dñi tui. Mat. xxv. Ali⁹ q nō vult recipē pnia3
dicēdo: ſicē de⁹ pepcit latroni: ita mihi: qꝛ ꝛ de
us miſericors ē nūc ſicē tūc ꝛc̄. Hoc eſt dicē. nō
curo ḋ expēſis: qꝛ ego inueniā burſā ꝛc̄. ſ. miā3
dei. S3 nō ſꝑ iuenit ita. Cui dicit xp̄s i porta
citatꝫ. Seruū inutilē eijcite i tenebras exterio
res. ibi erit fletus ꝛ ſtridor dentiū. Mat. xxv.
Si dr̄ religioſo iueni q̄ itis. Rñdet ad para-
diſu3: ꝛ qñ q̄riŕ portatꝫ expēſas: ſtati rñdet qñ
ero ſenex iueniā burſā plenā. idē ḋ pb̄ro ꝛ lay
co. Faciamus g° oꝑa bona xp̄iani. aľs nō in-
trabimus. Matth. vij. Nō oīs qui dić mihi
dñe dñe intrabit in regnū celoꝝ. Ergo du3 tē
pus habemus operemur bonū. Gal. v.

¶ Feria.iiij.poſt ramos palmaꝝ. Sermo.ij.

p Ropter ſcel⁹ ppl'i mei per
cuſſi eū. Jſa.liij.

Jn pñti ſmõe volo declarare ali
q̃s vtilitates paſſiõis xpi:qꝛ h°reg
rit tp̃s ⁊ thẽa ꝓpo^m. Pro h⁹ vbi declaratiõe
⁊ mãe ꝑdicãde itroductõe ſciẽdū ꝙ regla eſt
gñal ⁊ cẽta:⁊ đa i ſctã theologia ꝙ oĩa mala
pene ſt a deo. Sec⁹ de mal' cl'pe:qꝛ de⁹ nec ꝑt
peccaꝛ:ſ3 oĩa mala penalia fac̃ de⁹:ſic ĩfirmi
tates:dolores:tribulatiões:mortalitates ⁊c̃.
Quicqd ẽ g°pene ẽ a deo:⁊ qcqd ibi culpe ẽ
a creatã. Et rõ q̃re mala pene ſt a deo: ꝓ nr̃a
vtilitate ad ſanãdũ ⁊ curãduz aĩas nr̃as. Nõ
credaꝛ nec itelligaꝛ ꝙ de⁹ letet' vl' gaudeat đ
nr̃is mal' penalib⁹. ſic̃ nec medic⁹ letaꝛ qñ dat
purgatõz amarã:ſic nec đs qñ dat doloroſas
penas ſeu purgatões amaras ĩfirmitatū. Jõ
o3 ſuſtinẽ patiẽt:qꝛ ſic ſanãt vulnera pctõꝝ.
Dic̃ ꝯ illos q ĩpatiẽt ſuſcipiũt mala penalia.
Jõ ñ curãt ſ3 dãnant a deo pp coꝝ ĩpatiaz ⁊
murmur ꝯ deū. De q̃ dic̃ yſa.i ꝑ°đi. Ego dñs
⁊ ñ ẽ alt' formãs lucẽ ⁊ creãs tenebras:faciẽs
pacem ⁊ creãs maluz. Ego dominus faciens
oĩa hec. Jſa.xlv. Jdẽ Amos.iij. Si erit malū
i ciuitate qđ ñ fecerit dñs.iterrogatiue.q.d.nõ
Jtẽ Eccl'i.xi. Bõa ⁊ mala:vita ⁊ mors:pau
ptas ⁊ hõeſtas a deo ſūt. Ex iſta rñſione ſctẽ
ꝑ̃ q̃ hñt aliqđ malū pene:ꝯfortãdo ſe totū đo
attribuũt. vt p3 Job.i.q̃ poſtq̃ꝫ oĩa bõa ſua ꝑ
didit ꝯſolãdo ſeip̃z dixit. Dñs dedit dñs abſtu
lit:ſic̃ dño placuit ita factū ẽ. Cū tñ dic̃ text⁹ ꝙ
illa mala fecerit ſathanas ⁊ inimici iob:qđ to
tū attribuebãt deo:ſciẽs ꝙ oĩa mala ſũt a đo
qꝛ dyabol⁹ ⁊ inimici ſolū erãt cãe inſtrũtales. Jdẽ
debetis vos facẽ i vr̃is tribulatiõib⁹:cogitãdo
quõ ſt a deo iſte tribulatões:pctã đo ⁊ đfect⁹
ſũt a nob.iõ de ill' dẽm⁹ dolẽ ⁊ triſtari. Ad ꝓ
po^m de paſ° xpi ꝯſiderãda ſt duo.ſ.culpa ⁊ pe
na. Culpa fuit iude ꝓditoris:iudeoꝝ ⁊ pilati
ſ3 pẽa fuit a đo ꝓ medicia pctõꝝ nroꝝ. Hº di
cit de⁹ pr̃ i thẽate. Propt' ſcel⁹ ppl'i mei.ſ.ſa
nãdū:ꝑcuſſi eū.p3 the. Et quõ pa°xpi q̃ꝫtū ad
penaz fuit ordiata a deo pñtiueni i ſac̃ ſcptu
ra ꝙ pa° xpi ẽ optia medicia ꝯ pctã iux̃ tres
ſpecies medicine q̃s medici faciunt.ſ.

Medicia curatia. Medicina ꝯfortatia.
Medicina preſeruatiua.

Et ꝓ q̃libꝫ iſtaꝝ dic̃ thema. Propt' ſcel⁹ ppl'i.
¶ Quãtū ad p^m dico ꝙ pa°xpi fuit medicia
curatia pctõꝝ nroꝝ:qꝛ ſm doctrinã Aug.nū
q̃ꝫ añ paſſionẽ xpi nec poſt fuit aliqs curat⁹ a
pctis niſi ex paſſiõe xpi. Si dicaꝛ.⁊ quõ ante
quia nondū erat facta. Rñdeo ꝙ ſic̃ mõ pa⁹
xpi ſanat a pctis ex fide quã hẽm⁹ de paſſiõe
xpi fcã:ſic antiqtus ſaluabant' a pctis ex fide
paſſiõis xpi fiẽda. Qđ notaꝛ Mat.xxi. vbi le
giꝛ ꝙ q ꝑibãt.ſ.añ xp̃z:⁊ q ſeq̃bãt:oẽs clama
bãt. Oſanna filio dđ. Qui ꝑibãt:vt adã3 noe
abrahã ⁊c̃.⁊ q ſeq̃bãt:vt nos oẽs hẽm⁹ ſalua
tionẽ ⁊ ſanitatez a paſſione xpi. De hac nota
figurã. Nũe.xxi. de ſerpẽte eneo fctõ a moyſe
de mãdato dñi dei ꝓ medicia curatia a morſi
bus. Jn q̊ p3 ꝙ iudei añ paſſionẽ per mille ⁊
q̃ngẽtos annos iã adorabant crucẽ. Quia a
ſerpẽte q tẽptauit euã pctã in hũc mundū in
trauerũt. Et morſus illoꝝ ſerpẽtū in deſerto fi
gurabat morſus temptationū demonū. Jõ ſi
aliquis ſentit ſe morderi a ſerpẽte leuiathan
ꝑ ſupbiã:põpã ⁊c̃. ſi vult curari reſpiciat xp̃z
ocul' ment' hũilẽ in cruce pendẽtẽ. Jſto mõ
curabiꝛ a plaga ſupbie. Juxta illud Phil.ij.
Hoc ſentite i vobis qđ ⁊ i xpo ieſu.ſ.fuit. Jdẽ
de ſerpẽte mãmona ꝑ auariciã reſpice xp̃z nu
dū ⁊ pauperẽ i cruce pẽdẽtẽ. Jõ dr̃ Michee
i. Sup hº plangã vt vlulabo vadã ſpoliat⁹ ⁊
nud⁹. Sup hº fcõ.ſ.paſſiõis chr̃i plãgã.ſ.aua
riciã meã. vlulabo.ſ.reſtituẽdo:⁊ ꝑ ꝯñs ince
da3 ſpoliat⁹ ⁊ nud⁹. Jdẽ de morſu ſerpẽtis aſ
modei ꝑ luxuriã:reſpiciat chr̃m cruentatū in
cruce pẽdentẽ yſa.i. A planta pedis vſq̃ꝫ ad
v̓ticẽ nõ ẽ i eo ſanitas. Et dices. Dñe nolo de
lectatões i corꝑe meo:qꝛ vos dñe pro me tot
dolores ſuſtinuiſtis i corꝑe vr̃o. Jdẽ de mor
ſu ſerpent' beelphegor ꝑ gulã:reſpice chr̃m i
cruce pẽdẽtẽ quõ fuit paſſus ſitim:⁊ q̃lr̃ fuit
felle ⁊ aceto potat⁹. Jdẽ de morſu ſerpentis
baalberith ꝑ irã:reſpice xp̃z i cruce pẽdentez
quõ orauit ꝓ crucifixorib⁹ di. Pr̃ ignoſce ill'
qꝛ neſciũt qd faciũt. idẽ de ſerpẽte aſtaroth ꝑ
accidiã. aſpice xp̃z i cruce q̃ꝫtã hũit diligẽtiã
i orõne quã fec̃:qꝛ decẽ pſ. dixit:vt dic̃ Jero.
ſ.cẽtū.l.v̓ſus. Ergo iſpice ſerpẽtẽ eneū.i.xp̃m
Quĩ ſicut ſerpẽs eneus hẽbat formã ſerpen
tis ⁊ nullū hẽbat venenū. ſic xp̃s ẽ hõ verus
ſed nõ hũit venenū pcti:qꝛ venit in ſilitudine
carnis ſ3 nõ i carne pcti. Jdẽ de pctõ inuidie
reſpice xp̃m in cruce pendentẽ ꝓpter charita
tẽ ⁊ amorẽ nr̃m. Jõ dicit ipſe. Hoc ẽ ꝑceptū
meū vt diligatis iuicẽ ſicut dilexi vos io.xv.
Ecce quõ paſſio chr̃i ẽ medicia curatiua pctõ
rū nroꝝ. Auctas. Joã.iij. Sicut moyſes exal
tauit ſerpentẽ in deſerto:ita exaltari o3 filiu3
hoĩs:vt oĩs q viuit ⁊ credit i eū nõ pereat: ſ3
hẽat vitã eťnã. Jo.i.⁊ Pe.iij. Xp̃s ſemel pro
pctis nr̃is.ſ.curãdis mortu⁹ ẽ. Jõ dic̃ de⁹ pa'

in the. Propt' ſcel⁹ ⁊c̃. ¶ Dico ſcđo ꝙ paſſio
xpi ẽ medicina ꝯfortatiua. Quĩ ſic̃ boni me
dici dãt medicinas ad ꝯfortandū ſanos. Sic
paſſio xpi nõ ſolū ẽ ĩfirmis ex pctis medicina
curatia:ſ3 ẽt ſanis.i.iuſtis bonis ⁊ pfect' pſo
nis medicia ꝯfortatiua:vt ſint fortes ꝯ tẽpta
tiões. De hac nota figuraz. Exo.xv. vbi legiꝛ
de aq̃s marath. de q̃b⁹ cū nõ poſſent bibẽ filij
iſrl' pp amaritudinẽ:moyſes orauit dñz. Qui
oñdit ſibi lignū dicẽs ꝙ ip̃z mitteret in aq̃s.
Qđ cū miſiſſet i aq̃s i dulcedinẽ verſe ſũt. dic̃
text⁹. Qđ figura fuit paſſiõis xpi:qꝛ aque ma
rath.i.amare:ſũt tribulatões mũdi hui⁹:mi
ſerie:ĩfirmitates:tẽptatiões ⁊c̃. Lignū dulco
rãs iſtas aq̃s eſt lignū crucis qđ mittiꝛ i aq̃s
tribulationū:ꝑ memoriã paſſiõis xpi cogitã
do tribulatiões:dolores:⁊ miſias q̃s xp̃s ſu
ſtinuit in ſua paſſiõe. Jſto mõ ſuſtinebit' dulci
ter amaritudies ⁊ tribulatiões. Vñ dic̃ Gre.
Si paſſionẽ dñi ad memoriã reuocem⁹ nihil
ẽtã duꝝ ⁊ amaꝝ qđ nõ eq̃ aĩo tollerem⁹. Jõ
ſic̃ paſſio xpi ẽ medicia curatiua ſeptẽ pctõꝝ
mortaliū:ita ẽ medicina cõfortatia ſeptẽ v̓tu
tū. Primo v̓tus fidei cogitãdo quõ in xpi paſ
ſione ſol obſcurat⁹ fuit ⁊ t̃ra tremuit: ⁊ petre
ſciſſe ſũt q̃liter creature ĩſenſibiles teſtate ſũt
xp̃m eẽ veꝝ deū ⁊ hoiez. Jſto mõ virtus fidei
ꝯfortaꝛ in corde. Hoc mõ ꝯfortat⁹ fuit centu
rio qñ dixit. Vere h̄ hõ fili⁹ dei erat. Mat.
xv. Scđo v̓tus ſpei. iſto mõ. Si xp̃s tãtū fecit
tãta paſſus fuit vt ſaluaret nos:iõ poſſū ſecur'
ſpare:ꝙ ſi volo facẽ pniã3 đ pctis ꝙ remittet
mihi pctã:⁊ dabit mihi grãm in pñti ⁊ gl'iaz
in futuro. Ro.viij. Qui ꝓprio filio ſuo nõ pe
percit:ſ3 ꝓ nob oĩb⁹ tradidit illū:quõ nõ etiã
cū illo oĩa nob dõauit. Sic ꝯfortaꝛ v̓tus ſpei.
Tertio virt⁹ charitat': cogitãdo ꝙ xp̃s a nob
d3 amari q tãta ꝓ nob voluit pati. Cogitate
ſi aliqs vr̃z eẽt icarcerat⁹ ⁊ ad mortẽ iã ſniat⁹
ſi per aliquẽ eẽt liberat⁹ q̃ꝫtū illū ſp diligeret
q̃ꝺiu viuẽt. Sic oẽs nos eram⁹ in carcẽ pcti
detẽti:⁊ ad mortẽ ⁊ furcã iferni ſniati. S3 ve
nit amic⁹ nr̃ xp̃s q nos liberauit:qa ip̃e ſolus
voluit ſuſpẽdi ne aliqs ſibi credẽs ⁊ obediẽs
ſuſpẽdereꝛ i furca iferni. Jõ Bern. Sup oĩa
reddet te mihi amabilẽ o xp̃e calix paſſionis
quẽ bibiſti:opus nr̃e redẽptiõis. Quarto cõ
fortant' q̃ttuor v̓tutes cardiales. Pº pruden
tia cogitãdo quõ xp̃us prudẽter voluit redi
mere mũdū:qꝛ l3 eẽnt alij mõi ĩfiniti ad redi
mendū:tñ voluit ſeruare modū prudẽtie. vt
ſic̃ totū malū gñis hũani venit a muliere v̓gi
ne ſpõſata:ꝑ malū angelū iformata fructu ve
tito ſaciata:ſic voluit xp̃s ꝙ totū bonū hũani
gñis veniret a muliere v̓gie deſpõſata:ab an
gelo ſalutata ⁊ iformata. Jõ cãtat eccl'ia. Hº
op⁹ nr̃e ſalut' ordo depopoſcerat mltiformis
ꝓditoris ars vt artẽ fallẽt ⁊c̃. Et cõſtruiꝛ ſic.
Ordo nr̃e ſalut' op⁹ h̄ depopoſcerat. vt ars.i.
prudẽtia xpi. artẽ.i.prudẽtiã dyaboli mltifor
mis ꝓditoris fallẽt. Quito ꝯformitaꝛ iuſticia
Arguũt iudei di. Si xp̃s erat de⁹ ⁊ hõ qd oꝑ
tebat ip̃z pati. qꝛ bñ feciſſ3 remiſſionẽ gñalez
ſic̃ faciũt qñq̃ꝫ dñi. Rñdeo. Et niſi fuiſſet ſua
iuſti^a q̃ ẽ ſua eẽntia qꝛ i deo v̓tutes nõ ſũt q̃li
tates aduẽticie ſic̃ i nob. ſ3 v̓tutes i deo ſt ſua
eẽntia. iõ i redẽptõe gñis hũani voluit ſuare
modū:i q̊ appet ſua ĩfinita mĩa. qꝛ ip̃e q ñ ob
ligabaꝛ voluit portaꝛ on⁹ ⁊ ẽt ſua ĩfinita iuſti
cia:qꝛ ip̃z ꝑciū ſufficiẽs ⁊ ſupabũdãs ip̃e vo
luit ſoluẽ. qꝛ voluit capi ⁊ ligari vt ſibi credẽ
tes ⁊ obediẽtes ſaluarent'. Et ſic đ alijs. Quĩ
iuſt⁹ dñs ⁊ iuſticiaſ dilexit xp̃s. Sexto ꝯfortaꝛ
v̓t⁹ tꝑantie. qñ exẽº paſſiõis xpi hõ ſe tẽꝑat i
ꝓſꝑis:delicijs:cibis:ornamẽtis:recipiẽdo niſi
necẽitatẽ corꝑis iux̃ illđ.i. Pe.ij. Obſecro vos
fr̃es tãq̃ aduẽas ⁊ ꝑegrĩos abſtiete vos a car
nalib⁹ deſiderijs. nõ dic̃ neceſſarijs. Septio cõ
fortaꝛ v̓tus fortitudis. cogitãdo quõ xp̃s forti
ter ſuſtinuit clauos:⁊ coronã:iclinãdo ſe. de
riſiones dicẽtiū. alios ſaluos fec̃:ſ3 fuit fortis
vſq̃ꝫ ad mortẽ dãdo nob exẽ^m ſtãdi fortiꝛ i bo
na vita vſq̃ꝫ ad mõtẽ. Jux̃ illđ.i. Coꝝ.xv. Ob
ſecro vos fr̃es ſtabiles eſtote ⁊ imobiles. Ec
ce quõ pa° xpi ẽ medicia ꝯfortatia.i. Pet.ij.
Pctã nr̃a ip̃e ꝑtulit i corꝑe ſuo ſup lignū:vt
pctis mortui iuſti^e viuam⁹. Ecce medicia cu
ratiua iuſti^a. ⁊ ẽt medicia ꝯfortatia vbi viua
m⁹. ¶ Dico 3º ꝙ paſſio xpi ẽ ẽt medicia pre
ſeruatiua. Sic̃ boni medici tꝑe peſtilẽtie fa
ciũt aliquã medicinã ꝑſeruatiuã ĩfirmitat'. ita
fecit xp̃s de ſua paſſiõe. qñ tot ſũt ĩfirmitates
pctõꝝ tã ex tẽptatiõib⁹ dyaboli ⁊ occaſiõib⁹
mũdi. q̃ꝫ ẽt ex iclinationib⁹ carnis ꝙ o3 nos
hr̃e medicinã ꝑſeruatiuã q̃ eſt xpi paſſio. Nõ
ad h̄ pulchrã figurã Jone.i. Dic hyſtoriã de
ꝓph̄a iona nauigante:⁊ de naui ex tẽpeſtate
ꝑiclitãte. Qui dixit naut'. Mittite me i mare
⁊ ceſſabit maꝛ a vob. Scio.n.qñ pp me hec
tẽpeſtas venit ſup vos. Tulerũt gº ionã ⁊ mi
ſerũt i mare:⁊ ceſſabat ⁊ ſtetit mare a feruore.
Nõ ibi hyſtoriaz:qa figura fuit paſſiõis chr̃i.
Vñ gen⁹ hũanū fcm̃ ẽ ad iſtar nauis. Jn ꝑnº
fuit ſtrictū ſolū hñs duos poſtes.i.duas ꝑſo
nas.ſ.adã ⁊ euã. Deide creuit paulati ⁊ dila
tatū fuit. Gal.iiij. Vẽit plẽitudo tꝑis. S3 ia3

mõ i ſine mũdi ſtringit ad iſtar puppis nauis
Jõ de nã hũana dr̃. Fcã eſt q̃ſi nauis iſtitoꝛiſ.
Prouer.vi. Itẽ. Hoc mare magnũ ⁊ ſpacio
ſũ manib⁹: illic reptilia q̃ꝝ nõ ẽ nũer⁹. Aĩalia
puſilla cũ magnis: illic naues ꝑtranſibũt. pš.
ciij. Mũd⁹ eſt mare mag^m i q̃ ſt ꝯples fõtõe
⁊ tẽpeſtates. Si g° vult ꝓſeruari a moꝛte pcti
moꝛtalꝭ mittat ionas i mare. Jonas iterꝓtat co
lũba: ⁊ ſigt xp̃z hñtẽ ſimplicitatẽ colũbinaz q
mittit i mare amaꝝ ꝑ mẽoꝛiã ſue paſſiõis cogi
tãdo deuote q̃uo ad iſtar ione i nocte paſſiõis
dixit. Quẽ q̃rit. ſi g° me q̃rit. q.d. mittite me i
mare amaꝝ. ſ. amare paſſiõis. ⁊ ceſſabit mare a
vob. i. abſtiebit a pctis. cogitãtes q̃uo ⁊ tãta
paſſus ſũ ego. Jſto mõ hõ ꝭfrenat a pctis ⁊ ꝓ
ſuat a mõte etꝑe ⁊ gehẽne. Ecce quõ pa° xp̃i
ẽ medicia ꝓſeruatiã. iõ dicit Leo papa. Ag°ſce
o xp̃iane dignitatẽ tuã ⁊ diuine ꝯſoꝛs ſcũs nãe
noli i veterẽ vilitatẽ degñi ꝯũlatõe redire. Me
mẽto q̃a p̃ciũ redẽptiõis tue ſãguis xp̃i ẽ ⁊c̃.

Feria.v. In cena dñi. Sermo vnicus.

Hoc facite i meã ꝯmemoꝛatõez
i. Coꝝ.xi. In h°p̃nti ſmõe
cõcurrũt tres magne ſolẽnitates.
p^a ẽ d̃ cena q̃uã xp̃s voluit facẽ cũ
diſcipulꝭ ſuis ſcipiẽs valete ab eis. 2^a ẽ d̃ ablu
tõe pedũ apl'oꝝ. q: xp̃s q erat dñs ⁊ rex ⁊ mgr
voluit lauare pedes apl'oꝝ hũilit: vt nob daret
exẽ^m hũilitatꝭ. ille due ſolẽnitates tãgũt i eua
gelio. de q̃b⁹ ſit ſmo p⁹ p̃dicti. Tertia ẽ d̃ ſcõ
ſacr̃o altaris. de q̃ loqt̃ ep̃la hodierna. De q̃
lꝫ fiat ſmo in die coꝛpis xp̃i ⁊ de mirabilibus
vtilitatib⁹ ſacr̃i: hodie tñ ẽ ꝓp̃a mã d̃ iſtitutõe
h⁹ ſacr̃i. ſ. q̃re ⁊ quõ h̃ ſacrꝫ a xp̃o iſtitutuz ẽ ⁊
oꝛdinatũ. Sꝫ p° ſalu. v̾go ma. Hoc facite ⁊c̃.
Ego q̃ſiui i ſac̃ ſcriptr̃a modũ ⁊ rõnez q̃re xp̃s
ver⁹ de⁹ ⁊ hõ voluit iſtituẽ ⁊ oꝛdinare h° ſcũz
ſacr̃m. Et inueni q̃nq3 rationes principales.
Prima ꝓpter oſtenſionem memoꝛialem.
Scõa ꝓpter oblationem perpetualem.
Tertia ꝓpter refectionem ſpiritualem.
Quarta ꝓpter curationem medicinalẽ.
Quinta ꝓpter pꝛomotionem celeſtialẽ.
De p^a loqt̃ xp̃s in th̃eate pbꝛis ⁊ gñalit oib⁹
xp̃ianis di. Hoc facite. ſ. ſacrificiũ i meã ꝯme
moꝛationẽ. ſ. celebrãdo: offerẽdo ſacrificãdo
i meã ꝯmemoꝛationẽ nõ i pecũie acq̃ſitionez
nec ad vanã gl'iaz vꝭ hypocriſis oſtenſionẽ ⁊
vos layci h̃ facite. ſ. audiẽdo miſſã. aſſiſtendo
ꝯtẽplãdo: ⁊ cõicando. i meã cõmẽoꝛationez.
P^a rõ iſtitutõis h⁹ ſacr̃i eſt ꝑꝑ oſtenſionẽ
mẽoꝛialẽ. ſ. ad oñdẽdũ q̃d ſit adoꝛãdũ ab ho
mĩe. Hãc rõnẽ poſſũ fũdare ꝑ regulã p̃hie di

cẽtẽ. Nihil ẽ i itellectu q̃n p̃u⁹ fuẽit i ſenſu. ſic
p̃t exẽplificari de eccl'ia q̃ hꝫ q̃nq3 ianuas: de
q̃ ẽ veꝝ dicẽ ꝙ null⁹ ẽ i eccl'ia q̃n itret ꝑ aliq̃
haꝝ poꝛtaꝝ. ⁊ nihil ẽ i itellectu q̃n itret ꝑ ali
q̃d hoꝝ. ſ. ſenſuũ coꝛpaliũ. vꝭ ſꝫ ꝓꝑetatẽ vꝭ ſm
diuerſitatẽ rei. vꝭ ſꝫ ꝯueniẽtiã vꝭ dr̃iaz rei. vel
ſm q̃ñtitatẽ vꝭ q̃litatẽ. vel ſꝫ actõez vel paſſiõ
nẽ. de⁹ ãt i ſua eẽntia ⁊ ſubã iꝑceptibiꝭ aliq̃ ſẽ
ſu coꝛpali. q̃m ñ p̃t ocul' coꝛpalib⁹ videri nec
aurib⁹ audiri nec manib⁹ tãgi ⁊c̃. Propt̃ h°
de⁹ a p̃n° mũdi vſq3 mõ ſꝑ voluit adoꝛari ſub
aliq̃ foꝛa ſeu figura viſibili. Certũ. n. ẽ ꝙ deus
aꝑꝑuit ade abꝛahe ⁊ alijs ſctis pr̃iarchis q ñ
vidẽt deũ i ſua eẽntia: ſꝫ videt foꝛaz vꝭ figu
rã q̃ ñ erat de⁹. et adoꝛabãt ñ foꝛaz iſtã vꝭ figu
rã: ſꝫ deũ i i^a foꝛa vꝭ figura. Et ſic de⁹ ꝑ illã foꝛ
mã vꝭ figurã itrabat i itellectu illi⁹ cui aꝑꝑe
bat. Deide vẽit tp̃s ꝓph̃aꝝ: int̃ q̃s moyſes fu
it p̃m⁹. cui aꝑꝑuit dñs in foꝛa ignis q̃n cuſto
diebat oues ietro ſoceri ſui. Et moyſes adoꝛa
uit ñ ignẽ ñ rubũ: ſꝫ deũ i illa figura ꝑ q̃uã in
trabat i itellectu moyſi. Itẽ q̃n de⁹. Exo.xx. d̃
dit legẽ i mõte ſynai: ibi d̃s aꝑꝑuit i foꝛa ignis
⁊ moyſes ⁊ ppl's adoꝛauit ñ ignẽ: ſꝫ deũ i illa
foꝛa i q̃ voluit adoꝛari. ad oñdẽdũ ſuã actiui
tatẽ in puniẽdo vt ip̃os t̾reret. Jõ dixit moy
ſes ppl'o. Nolite timẽ: vt. n. ꝓbaret vos deus
venit: ⁊ vt t̾roꝛ illi⁹ eẽt i vob ⁊ nõ peccaretis.
Exo.xx. Deide p̃cepit moyſi vt facẽt archã in
tus ⁊ ex̃ deauratã de auro puriſſimo. ⁊ deſuꝑ
erãt duo cherubin q tenebãt ꝓpiciatoꝛiuz. ſ.
mẽſã auri. ⁊ int⁹ i archa erãt due tabule legis
v̾ga aarõ ⁊ ãphoꝛa mãne. ⁊ tot⁹ ppl's iudaic⁹
adoꝛabat nõ lignũ arche nec auꝝ: ſꝫ deũ. q̃m
i illa foꝛa ſeu figura voluit adoꝛari. Rõ ẽ ſic
archa cuſtodit illõ q̃d ꝯtinet i ea: ita de⁹ cuſto
diebat ⁊ ꝯſeruabat illũ pplm q̃ꝺiu ſibi credi
dit ⁊ obediuit. Et q̃n põtabat ppl's adoꝛabat
⁊ mõ iudei deridẽt nos q̃n adoꝛam⁹ deũ i ho
ſtia. Deide tp̃e regũ p⁹q̃ rex ſalomõ ex p̃ce
pto dei edificauit tẽplũ: ⁊ archa fuit poſita in
tẽplo i ſctã ſctõꝝ. nec poterat videri. de⁹ volu
it adoꝛari i alia foꝛa. ſ. i figura nub. iij. Reg.
viij. Dñs dixit vt h̃itaret i nube. Et ſalomõ ⁊
ois ppl's adoꝛabat nõ nubẽ: ſꝫ deũ i illa foꝛa.
Rõ q̃re in foꝛa nub voluit adoꝛari tũc. q: ſicut
nubes refrigerat ꝯ caloꝛẽ ſolꝭ: ſic tp̃e ſalomo
nis iudei hẽbãt mag^m refrigeriũ gẽtis ⁊ pa
cis cũ oib⁹ inimicis. Deide vẽit de⁹ ⁊ recepit
foꝛaz hũanã i vtero v̾giali. ⁊ q̃ꝺiu xp̃s vixit
adoꝛabat de⁹ i foꝛa hũana. ſꝫ q̃n xp̃s volebat
recedẽ ab iſto mũdo ꝑ moꝛtẽ coꝛpalẽ poſtq̃
iã oꝛdinauerat alia ſacr̃a xp̃s oꝛdinauit aliaſ

foꝛaz ſeu figurã ſub q̃ de⁹ voluit adoꝛari. nec
ignis rubiꝭ: nec archa: nec nubes: ſꝫ panis q ẽ
melioꝛ p̃dictis figuris ⁊ vitã dat. q̃m vita ho
mis ꝯſeruat in pane p̃ncipalr̃. q: alij cibi ſunt
de bñ eẽ. In q̃ oñdit ꝙ de⁹ dat vitã gr̃e ⁊ gl'ie
ſibi credẽtib⁹ ⁊ obedientib⁹. Ecce rõ q̃re vult
mõ adoꝛari ſub tali foꝛa vꝭ figura: q: nos nõ
adoꝛam⁹ panẽ: nec illã albedinẽ q̃ repñtat di
uinã puritatẽ. nec rotũditatẽ q̃ repñtat diuaz
eternitatẽ: q̃ caret p̃n° ⁊ fine: ſꝫ deũ ꝯtẽtũ ibi
dẽ. Auiſent ſacerdotes ne hoſtia ſit angula
ris vel maculata. Ecce q̃re dicit xp̃s. Hoc faci
te in meã ꝯmẽoꝛatõez. ſ. paſſiõis mee. Ezech.
xiiij. Cõuertent ſedẽtes in vmbꝛa ei⁹ viuẽt tri
tico: ⁊ germinabũt q̃ſi vinea. memoꝛale eius
ſicut vinũ libani. Effraym q̃d mihi vltra ydola.
Umbꝛa xp̃i fuit lex moyſi. Itez de nouo teſtõ
auctas. Quia ꝑ icarnati v̾bi ⁊c̃. 2^a rõ iſtitutio
nis h⁹ ſacr̃i fuit oblatio ꝑpetualiſ. Pro c⁹ de
claratiõe ſciendũ ꝙ de⁹ a p̃n° mũdi voluit vt
oẽs hoĩes offerrẽt ſacrificiũ. Rõ: q: ip̃e ẽ p̃n
cipiũ q̃d dat oia nob. iõ vult vt faciamus ſibi
aliquã oblationẽ. ſꝫ mutabat oblatiões ſic ẽt
mutabat figuras ſeu foꝛas adoꝛatõis. Chayn
eni obtulit de frugib⁹ t̾re. ſ. de peioꝛi. Abel ãt
de gregib⁹. ſ. d̃ melioꝛi. Melchiſedech ãt co
raz abꝛahã obtulit dño nõ grana nec agnos
ſed panẽ ⁊ vinũ. Gen̄. xiiij. Etiã infideles qui
h̃itabant in terra chanaã: anteq̃ filij iſrꝭ hita
rẽt in ea offerebãt filios ſuos ⁊ filias ydolis.
Hic modũ q̃nõ calefaciebant ydolũ de ere ⁊
cũ mag° tumultu filios traxerũt ꝑ ignẽ ⁊ ob
tulerunt illi ydolo ne pr̃ ſentiret ploꝛare filiũ
ſuũ ⁊c̃. De q̃b^a dd̃. Jmmolauerũt filios ſuos ⁊
filias ſuas demõijs. pš.cv. Sꝫ malũ fuit ſacri
fi^m ⁊ repꝛobatũ. iõ p̃cepit de⁹ filijs iſrꝭ ꝙ offer
rẽt nõ filios nec filias: ſꝫ aĩalia: boues: oues:
vitulos: agnos: turtures ⁊c̃. ⁊ h̃ durabat vſq3
ad xp̃m q debat mutare ſacrificiũ: ⁊ dimiſſis
oibus alijs ſacrificijs ⁊ modis ſacrificioꝛuz. ſ.
chayn: abel: aaron ⁊c̃. elegit ſacrificiũ melchi
ſedech q obtulit panẽ ⁊ vinũ: q erat ſacerdos
dei altiſſimi. Jux̃ ꝓph̃etaz. Jurauit dñs ⁊ nõ
p̃eitebit eũ ⁊c̃. pš.cix. Nõ dicit ſꝫ oꝛdinẽ aarõ
q̃ obtulit aĩa^a. Ecce h̃ oblatio ꝑpetualꝭ. ⁊ ẽ tã
tẽ v̾tutꝭ ꝙ i toto mũdo nõ remãſit aliõ ſacrifi^m
niſi iſtud. q̃a iſto adueniẽte oia alia ſacrifi^a d̃
debãt ceſſare. Jõ mõ nec agarẽi nec iudei nec
alij ifideles hñt aliq̃d ſacrifi^m q: tãta ẽ excel
lẽtia h⁹ ſacrificij ꝙ de⁹ ñ ꝑmittit ꝙ fiat aliõ ſa
crifi^m i mũdo. Et ẽ ꝯpleta ꝓph̃ia Malach. i.
Nõ ẽ mihi volũtas i vob dicit dñs exercituũ:
⁊ mun⁹ ñ ſuſcipiã d̃ manu vr̃a. ab oꝛtu. n. ſolꝭ vſ

q3 ad occaſuz magnũ ẽ nomẽ meũ i gẽtib⁹: ⁊
i oi loco ſacrificat ⁊ offert noi meo obla° mũ
da. Et loq̃bat ſacẽdotibus veteris legis. Hec
auctas debẽt ſcribi l̃ris aureis. Nõ i oi loco.
Judei v̾o nõ audebãt facẽ ſacrifi^m niſi i hir'l'z
ſub pena moꝛt̾. Et dr̃ obla° mũda. ſec⁹ d̃ obla
tiõe iudeoꝝ imũda. Sacẽdotes. n. iudeoꝝ car
nifices ⁊c̃. ſꝫ obla° xp̃ianoꝝ ẽ mũda. Auiſent
ſacerdotes ꝙ mappa altaris ⁊ coꝛpa^a ſint mũ
da: ⁊ hoſtia ſit mũda. ⁊ vinũ calix ⁊c̃. In hoc
ſcõ ſacrifi° de⁹ deſcẽdit q̃lib3 die ⁊ tñ nõ rece
dit d̃ celo. quẽadmodũ radij ſolares d̾ſcẽdũt
⁊ itrãt ꝑ oẽs feneſtras aꝑtas: ⁊ tñ ñ recedũt
a ſole nec a celo. De h° dixit xp̃s apl'is q̃n de
buit aſcẽdẽ i celũ. Ecce ego vobiſcũ ſũ oibus
dieb⁹ vſq3 ad ꝯſũmatõez ſecl'i. Mat.vl. Glo. i
ſacrifi° altaris. Hoc facite ⁊c̃; 3^a rõ iſtitutõ
nis h⁹ fuit refe° ſpũalꝭ. vñ certũ ſit vob ꝙ nulla
creat̾a viuẽs nec coꝛpalꝭ nec ſpũalꝭ p̃t viuẽ nec
durare i eẽ ſiñ cibo. q̃d de creat̾is coꝛpalib⁹ pꝫ
ad oclꝫ. de creat̾is ãt ſpũalib⁹. ſ. ãgel' pꝫ. q: ẽt
idigẽt cibo. ñ coꝛpali ſꝫ ſpũali. Auctas. Dixit
raphael thobie. Cũ eẽm vobiſcũ: ꝑ volũtatẽ
dei erã. Uidebar q̃dẽ vobiſcũ mãducare ⁊ bi
bẽ: ſꝫ ego cibo iuiſibili ⁊ potu q ab hoib⁹ vide
ri nõ p̃t vtoꝛ. Thob.xij. Jõ de⁹ tãq̃ bon⁹ p̾ſa
milias ꝓuidit d̃ cib coꝛpalib⁹ coꝛpib⁹ q̃n dixit
ade in ꝑadiſo exñti. Ex oi ligno ꝑadiſi come
detis ⁊c̃. Ecce p̃m⁹ cib⁹ nõ dedit liniaz comedẽ
di cãnes ⁊ piſces. nec bibẽdi vinũ vſq3 ad tp̃s
noe. ⁊ trãſiuerũt vltra mille q̃ngẽti ãni. Si ali
q̃s dicẽt. modicã ꝯfõtatõez dabãt fruct⁹ Rñ
deo. imo tũc maioꝛẽ ꝯfoꝛtatõez dabãt fruct⁹
cũ aq̃: q̃ mõ capões galline ⁊ vinũ. Uñ dixit
de⁹. Ecce dedi vob oẽz herbã afferẽtẽ ſemen
ſuꝑ t̾rã: ⁊ vniuerſa ligñ q̃ hñt i ſemetip̃is ſemẽ
tẽ gñis ſui: vt ſint vob in eſcã ⁊ cũctꝭ aĩantib⁹
t̾re. Gen̄. i. Deide p⁹ diluuiũ tp̃e noe p⁹q̃ la
uit mũdũ ab imũdis mutauit eſcas. q̃m aq̃ di
luuij ita d̾ſtruxit t̾rã ꝙ extũc fruct⁹ ñ fuerũt ita
bõi nec tãte v̾tutꝭ ſicut p̃us. iõ mõ nõ ẽ bonũ ſo
lũ comedẽ fruct⁹ ⁊ bibere aquã. Jõ poſt dilu
uiũ de⁹ dedit licẽtiã comedẽdi carnes: piſces
⁊ bibẽ vinũ. di. Cũcta aĩantia t̾re ⁊ volucres
celi ⁊ piſces maris manui vr̃e tradite ſũt: ⁊ oẽ
q̃d mouet ⁊ viuit erit vob i cibũ. Gen̄. ix. De
inde in deſ̾to vbi filijs iſrꝭ defecit cib⁹ p̃dictoꝝ
rũ eſcaꝝ de⁹ ꝓuidit eis de mãna q̃d q̃lib3 die
deſcẽdebat d̃ mane ad iſtar grani coꝛiandri. q̃d
durauit q̃uſq3 fuerũt i terrã ꝓmiſſionis. Jõ dd̃.
Oculi oim i te ſꝑant dñe: ⁊ tu das eſcam ⁊c̃.
Sed nõdũ ꝓuiderat de cibo ſpũali ꝓ aĩabus
q̃ ſũt ſpũales: ⁊ aĩa ẽ p̃ncipalioꝛ pars homis

Jõ võ plãgẽdo dicebat. Eſuriẽtes ꝛ ſitiẽtes:
aie coꝝ i ipis dſecit. Sꝫ vẽit chrs q ordiauit
eſcã ꝛ cibũ ſpũalẽ ꝓ alab⁹.ſ.h⁰ſctm̃ ſacrificiũ
qḋ ñ ſolũ ẽ ꝓ oblatiõe:ſꝫ ẽt i refectiõeꝫ ſpũalẽ
vt i iſto cibo aie recreẽt ꝛ fortificẽt i deuotiõe
ꝛ ꝟtutib⁹. Nec credat ꝙ iſte cib⁹ dſcẽdat i ſto
machũ corpis ad recipiẽdũ ibi digeſtiõeꝫ:ſꝫ
i ſtõacho aie.ſ.mẽoꝛia. De h⁰ cibo ꝓphauit.
Dð di. Et pluit ilł mãna ad mãducãdũ ꝛ pa-
nẽ celi dedit eis. Panẽ angeloꝝ mãducauit
hõ. cibaria miſit eis i abũdãtia ꝛc̃. ps. lxxvij.
P⁹logt ð mãna iudeoꝝ ibi. Pluit ilł mãna
ſ. ð nubib⁹ ꝛ ñ ð celo ẽpireo: ſꝫ de celo aereo.
Deiñ dič ð i⁰ſacfo. Panẽ celi ðdit eis: panẽ
ãgeloꝝ mãducauit hõ ꝛc̃. nõ logt ð mãna ſič
ãgeloꝝ mãducauit hõ ꝛc̃. nõ logt ð mãna ſič
dñt iudei: qꝛ ãgeli ñ cõedũt ð mãna. Nõ ciba
ria. h⁰ ñ põt itelligi ð mãna. qꝛ ñ erat niſi vn⁹
cib⁹. ſꝫ ð iſto ſacfo i q̊ ẽ corp⁹ chri: aia: diuitas
ꝟtutes: ꝛ iſluẽtie oĩuꝫ bonoꝝ. iõ dič cibaria.
iõ cãtat eccłia. Panis ãgelic⁹ fit panis hoiuꝫ
dat panis celic⁹ figuris ẽminũ. O res mirabi
lis: mãducat dñꝫ ſuus paup ꝛ huiľ. Dic pra-
ctice quõ chrs hodiẽna die i cena accepit pla
cẽtulã panis aꝫimi. pp h⁰ nos ꝯſecram⁹ i pa-
ne aꝫimo. Et eleuat oclis i celũ bñdixit. ꝛ di-
xit illa eadẽ ꝟba q̃ nos dicim⁹ i ꝯſecratiõe. et
dictis ꝟbis ñ remãſit ibi ſuƀa panis: qꝛ ꝯuer-
ſa fuit i corp⁹ xpi: ꝛ qꝛ erat corp⁹ viuũ. iõ erat
ibi ſanguis ꝛ aia ꝛ diuitas. ſꝫ apłi nõ videbãt
ibi corp⁹. Et cõicauit p⁰ ſeipꝫ ſič ſacerdos p⁰
ſe cõicat. Deiñ alios: nec frãgẽdo placẽtulaꝫ
frãgebat corp⁹ chri: ſič ñ frãgit ymago in fra
ctiõe ſpecłi. deiñ cõicauit apłos dicẽs. Acci-
pite ꝛ mãducate: h⁰ ẽ corp⁹ meũ. Dñe dixit
petr⁹: iſte panis ẽ corp⁹ vrꝫ. Petre dixit xps
nõ ẽ panis: ſꝫ ẽ corp⁹ meũ. iõ cõica. Dixit pe-
trus poſtq̃ꝫ cõicauit. O dñe iſte cib⁹ me ꝯfoꝛ-
tauit totũ: ꝛ aiaꝫ meã illuminauit. Tũc dixit
chrs ſibi. Ego do võƀ ptãtẽ idẽ faciẽdi. Cõi-
cauit. n. iudã q ideuote ꝛ male pat⁹ accepit. ꝛ
eqłr peccauit male cõicãdo: ꝛ chrm ꝓdẽdo.
Si dicat q̃re chrs cõicabat eũ quẽ ſciebat eẽ
i pctõ ꝛ male patũ. Rñdeo. qꝛ nolebat ipm
publicare. qꝛ pctm̃ ſuũ erat occultũ. Sic nec
curat⁹ dꝫ negare cõicatiõeꝫ illi quẽ ſcit ſecre-
tũ pctõrẽ ſi põit ſe cũ aliis ad cõicãdũ: qꝛ diſ-
famaret ipꝫ. Dic quõ qlibet chrian⁹ dꝫ cõica
re i paſcha ꝛc̃. Pueri. xij. vł. xiiij. ãnoꝝ. Jõ di
cit chrs. Hic ẽ panis q̊ ð celo dſcẽdit. Jo. vi.
Nõ ð celo aereo: ſꝫ ẽpireo. Dic quõ tpe apło
rũ chriani cõicabãt oi die. Erãt ãt pſeuerãtes
i cõicatiõe fractõis pãis. Act. ij. Pãis. Glo.
eucharistie. Deiñ fuit ordiatũ cõicare i qlibet

dñica. Deiñ i q̃ttuoꝛ feſtiuitatib⁹ pcipuis ãni.
Poſt modũ fuit ordiatũ ꝙ ſemel i ãno. ſ. i pa
ſcha qlibet cõicare. Sꝫ ð bono ꝯſilio bonũ ẽ
cõicare i q̃ttuoꝛ feſtiuitatib⁹ pcipuis Joã. vi.
Amẽ amẽ dico võƀ: niſi mãducaueritis carnẽ
filij hois ꝛ biberitis ei⁹ ſanguinẽ: ñ hẽbitis vitã i
vobis. ¶ Quarta rõ inſtitutiõis ſacri fuit pp
curatiõeꝫ medicinalẽ. ſ. ad curanduꝫ plagas
nras tã corpoꝝ q̃ꝫ aiaꝝ: Vñ oia mala: tribula
tiões: ꝛ miſerie: ꝛ finalr mors hũc ortũ ꝛ ve
nerũt ex cibo ꝛ cõeſtiõe ade ꝯ pcepta dei. Ex
illo cibo porta fuit apta oib⁹ malis. qꝛ alr gẽ
tes bitaſſẽt i padiſo treſtri ſine miſeriis ꝛ pe-
nis qbuſcũq̃ꝫ. Et poſtq̃ꝫ ibi vixiſſẽt iux dinaꝫ
ordinatiõeꝫ: de⁹ dixit michaeli. Deſcẽde i pa
diſuꝫ terreſtrẽ: ꝛ oẽs q̊ ſũt ibi tal etat aſcẽdãt
huc. ꝛ ſine dolore ꝛ morte illuc aſcẽdiſſemus
ad gliã: ſꝫ ex pctõ ade ꝛc̃. Jõ dič. grãmatic⁹.
Mala mali malo mala ꝯtulit oia malo. Cõ-
ſtructõ. mala. ſ. maxilla. mali. ſ. ade. malo. i. ꝓ
pter pomũ. oia mala ꝯtulit malo. ſupple mũ
do. Qꝛ ſꝫ eua cõediſſet ð illo cibo: ſi adã ñ co
mediſſet nõ fuiſſemus obligati ad iſta mala:
nec fuiſſem⁹ ꝯcepti i pctõ origiali: ſꝫ ſola eua
fuiſſet punita. Vidẽs dñs de⁹ ꝙ dyabolus ita
ordinauerat ꝙ ex fructu veniret oẽ malũ: ipe
opp^m ordinauit ꝙ ex fructu. ſ. arboris marie
cui dicimus: bñdictus fructus vẽtris tui. ve-
niret oẽ bonũ toti mũdo. Sič dyabolus arte
ſua tm̃ ſciuit facẽ ꝙ ex fructu oẽs gẽtes pla-
gauit ꝛ vulnerauit: p opp^m ego faciã medici-
nã vłeꝫ ꝯ oẽs ifirmitates tã corpoꝝ q̃ꝫ aiaꝝ.
Jõ cãtat eccłia. Hoc opus nre ſalutis ordo de
popoſcerat ꝛc̃. Queſtio eſt hic. qꝛ multi infir
mi ꝛ vulnerati in corpe cõmunicant: q tñ nõ
curant i aia a pctis: imo pctã augmẽtant: quõ
ergo eſt medicina curatiua. Rñdeo ꝙ medi
ci dantes aliquã medicinã infirmo cõſiderãt
duo. ſ. diſpoſitionẽ infirmi ꝛ vtilitatem eius.
Primo conſiderant diſpoſitionem infirmi.
Jdeo anteq̃ꝫ dẽt purgationem fortẽ infirmo
miſcent ſibi ſirupum ad preparandum ꝛ diſ-
ponendũ. itẽ attendũt ꝛ cõſiderant vtilitatẽ
finalẽ: qꝛ ſꝫ poſſent curare infirmũ: ſꝫ nolunt
qꝛ eẽt occaſio mortis. vt pꝫ ð q̊dã rege. Req
rit etiã in patiẽte diſpoſitio ꝛ vtilitas finalis.
Et ſi aliqđ hoꝝ deficit: non eſt culpa medici
ne. idem in propoſito. ſi aliquis indiſpoſitus
ꝛ male paratus recipit iſtã medicinã ſeu pur
gationẽ ſine ſirupo preuio diſponẽte. Quat
tuor coclearia ſirupi ad diſponẽdũ ſunt cor
dis ꝯtritio. oris confeſſio: operis ſatiſfactio: ꝛ
corpis afflictio: cũ aqua calida lachrymaꝝ. ſic

aia curat a pctis. Jdeꝫ de corpe. qꝛ de⁹ ſcit ꝙ
ifirmitas corpis eſt ꝓficua aie. qꝛ iõ de⁹ dat i-
firmitatẽ corpi ꝓ ſalute aie. qꝛ g⁰ ſanitas ꝛ cu
ratio illi⁹ eẽt nociua aie: iõ nõ dat ſanitatem
quã alr daret iſallibilr ſi eẽt vtiľ. Sine dubio
g⁰ teneat ꝙ ſi hõ ſit bñ diſpoſit⁹ ꝛ bñ pat⁹: ꝛ
recipiet iſtã medicinã: tã corp⁹ q̃ꝫ aia recipiẽt
ſanitatẽ. iõ dicit ſacerdos. Hec ſacroſancta cõ
mixtio corpis ꝛ ſanguis dñi nri ieſu xpi fiat
mihi ꝛ oib⁹ ſumẽtib⁹ ſalus mentis ꝛ corpis. Ec
ce rõ quõ fuit iſtituitũ ꝓ medicia vłi. Auctas
Altiſſim⁹ de terra creauit medicinã: ꝛ vir pru
dẽs nõ abhorrebit eã. Eccłia. xxxviij. Nõ crea
uit. vr tñ ꝙ iſta auctas icludit ꝯdictionẽ. qm̃
creare ẽ de nihilo aliqđ facẽ ſm phm. ſꝫ qñ ð
aliq̊ fit aliqđ: illud nõ dr̃ creare: ſꝫ facẽ. Cũ g⁰
dr̃. Altiſſim⁹ de terra creauit medicinã. nõ vr
creare: ſꝫ facẽ. Rñdeo ꝙ in h⁰ ſacfo nõ eſt ꝓ
prie gñatio nec alteratio nec trãſmutatio. qꝛ
i alteratiõe ꝛ trãſmutatiõe ſubãli ſubiectũ ma
net idẽ: etiã de illo qḋ fit p gñationẽ aliqđ re
manet. vt pꝫ i cinẽ. Sꝫ in creatiõe nõ ẽ ita. qm̃
in re noui creata nõ ẽ aliqđ qḋ pus fuerit. vt
pꝫ ð aia a ðo noui creata. Jta i h⁰ ſacfo infra
illã albedinẽ ẽ ſuƀa ſeu mã panis: ꝛ qñ fit trã-
ſubſtãtiatio: totuꝫ mutat. qꝛ nihil remanet de
mã vel ſuƀa panis. Jõ magis appropinquat
creatiõi: pp hoc qꝛ fit a ſola potẽtia diua. Jõ
dicit. Altiſſim⁹ de terra. i. de ſuƀa trenali crea
uit. nõ dicit gñauit: fecit ſeu formauit. qꝛ i iſtis
ſp remanet aliqđ de te mio a q̊ i terminũ ad
quẽ: qḋ nõ ẽ in iſta trãſubſtãtiatõe. Et vir pru
dẽs nõ abhorrebit eã: qꝛ cõir faſtidioſi abhor
rent medicinas. ſ. purgatiões ſeu pillulas: qꝛ
nolũt ipas recipe. Sꝫ prudẽs medic⁹ coopit
medicinã cũ melle vel aliquo bono ne videat
nec ſentiat. Jta fecit xps optim⁹ medic⁹ q in
hoſtia coopit carnẽ ſuaꝫ q̃ nõ vr nec ſentit. iõ
dicit. Vir prudẽs ꝛc̃. Xps poſſet bñ facẽ ꝙ vi
deret i hoſtia ꝯſecrata: ſič vr ymago i ſpeculo
Sꝫ tal hoſtia nõ dꝫ ſumi a ſacerdote. vt dicũt
docto. qꝛ abomiabile eẽt comedẽ viſibilr car
nes hois. Jõ xps nõ vr. imo ſtat coopt⁹ ſub il
lo velo albedis. ſič rex. j. cortinas. iõ dicit Yſa
ias cui h⁰ ſacrm fuit reuelatũ. Vere tu es ds
abſcõdit⁹: de⁹ iſrael ſaluator Yſa. xlv. ¶ Qui
ta rõ inſtõnis fuit pp ꝓmotionẽ celeſtialẽ. vt
ſ. poſſim⁹ aſcẽdere i celũ. qm̃ p nãꝫ nullus põt
aſcẽdẽ i celũ niſi de⁹. Celũ celi dño: terraꝫ aũt
dedit filiis hoiuꝫ. Nõ celũ. i. glia celi dño ſup
ple cõpetit p nãꝫ. Terrã aũt dedit filiis hoiuꝫ
Jõ ſi nos volum⁹ aſcẽdẽ in celũ idigemus ꝓ
motore ꝛ adiutore q̊ aſcẽdam⁹. qꝛ dicit xpus.

Nemo aſcẽdit in celũ niſi q deſcẽdit de celo.
fili⁹ hois q eſt i celo. Jo. iij. Hoc ꝟbuꝫ niſi bñ
itelligat eẽt occaſio deſpatiõis. Nemo aſcen-
dit i celũ. g⁰ nec inocẽtes: nec penitentes: nec
martyres: nec ꝯfeſſores ꝛc̃. qꝛ null⁹ ipſoꝝ de-
ſcẽdit de celo. Sꝫ itelligit ſic. Nemo aſcẽdit
in celũ ſupple ꝟtute ꝓpria. ſꝫ bñ aſcendit hõ
in celũ ꝟtute corpis xpi in h⁰ ſacfo ꝯtẽti. ſicut
nebula q̊ iacet de mane ſup terrã q̊ de ſe non
põt aſcẽdẽ pp grauitatẽ quã hꝫ: ſꝫ qñ venit ſol q
ipſaꝫ calefacit: tũc ſol facit ipſaꝫ aſcẽdẽ ſurſũ.
Jdẽ de nobis q ſum⁹ terreſtres ꝛ graues. Jõ ꝟ-
tute ꝓpria nõ poſſum⁹ aſcẽdere in celũ. ſꝫ ve
nit ſol iuſtitie q eſt in h⁰ ſacfo: cui⁹ ꝟtute poſ-
ſum⁹ aſcẽdẽ. Jõ dr̃ viaticũ. i. cib⁹ viatoꝝ. Dic
miraculũ Hugonis ð ſctõ victore q qñ cõica
uit dixit. Aſcẽdat fili⁹ ad prẽꝫ: ꝛ ſpũs ad deuꝫ
q dedit illũ. Et expirauit: ꝛ aia cũ xpo aſcẽdit
in celũ. Hoc fuit figuratũ i ꝓpha Helya dor
miẽte. Ecce angelus dñi tetigit eũ ꝛ dixit illi.
Surge ꝛ comede: grãdis. n. tibi reſtat via. iij.
Regũ. xix. Sic q̃ꝫdiu hõ eſt in pctõ mortali
dormit ſič ꝓpha in deſto cũ piculo leonuꝫ ꝛ
lupoꝝ iferni. Et dr̃ ſibi ab angelo. ſ. ſacerdote.
Surge q dormis ꝛ exurge a mortuis ꝛc̃. co-
mede. ſ. cõicãdo. Et ambulauit in fortitudine
cibi illi⁹ q̃dragita dieb⁹ ꝛ q̃draginta noctib⁹
vſq̃ꝫ ad mõtẽ dei. Jn ſacra ſcptura dies ſigni-
ficat ꝓſperitatẽ: ꝛ nox ſignificat aduerſitatẽ.
Precepta aũt diua ſunt decẽ. q̊ ſeruãda ſunt
q̃druplicir. ſ. corde cogitãdo. ore loq̊ndo. ope
re faciendo: ꝛ pſeueranter implendo. quater
decies ſunt quadraginta. ꝛ ſic intrabimus in
montem dei: in regnum celorum Amẽ.

¶ Jn die paraſceue. Sermo vnicus.

n Os legeꝫ habem⁹ ꝛ ſm
legeꝫ dꝫ mori.
Hr ꝟbũ iſtud Jo. xix. Et recitatũ ẽ
in paſſione dñi hodierna. Quotti
die p totã ſeptimanã fuit fcã repñtatio ꝛ me-
moria paſſiõis ieſu xpi: ſꝫ multũ diuerſimode
nũc q̃ꝫ aliis dieb⁹. Repſentabat. n. tũc vt res
diu pterita. Et ꝓpterea dicẽtes miſſaꝫ tũc di-
cebãt. Jn illo tpe ꝛc̃. Sꝫ hodie recitat vt pñs
ꝛ oculariť viſa. Et iõ hodie nõ dr̃. Jn illo tpe:
ſed hodie dr̃. Egreſſus ieſus: i pñti. Et ẽ rõ dře
qꝛ res pñs plus mouet corda hoiuꝫ q̃ res pte
rita: ꝛ plus pũgit nũc ict⁹ muſce q̃ olim vul-
nus datũ. Et idcirco vt ſentiam⁹ dulcedinẽ ꝛ
cõpatiamur ais nris morti xpi: ipa nob repre
ſentat hodie vt de pñti ꝛ ita fit officiũ ꝛ ſmo
nes ſicut ſi nũc xps videret eẽ i cruce. vt ſentia
mus ſm ꝙ dixit deus. Recordare paupŧatis ꝛ

tranſgreſſiõis mee abſinthij ⁊ fellis. Threnoꝝ.iij. Nõ pauꝑtat: qꝛ nudus crucifix⁹ fuit. Et rñdet ꝓpħa in pª pꝑſi xpiani. Memorie memoꝛ ero ⁊ tabeſcet i me aia mea. Ibidẽ. Memoꝛia.ſ. pteritoꝝ memoꝛ ero. ac.ſ. ſi eẽt ꝺ pñti g° ſicut dixi loq̃mur vt ſi nũc viderem⁹ ieſum xp̄z crucifixũ. Ita ⁊ de doloꝛe ṽgis marie. Sʒ ſcit ꝙ r° doloꝛoſe non fit ſalutatio nec audet qs dicẽ ṽba gaudij ꝑ° ↄſtitute i triſticia. Ideo nõ ſalutabim⁹ eã moꝛe ↄſueto: qꝛ creſcerẽt ſibi doloꝛes diceret. Quõ dicis aue: qꝛ imo ſuʒ plena oi meroꝛe ⁊ doloꝛe: amaritudine ⁊ miſeria ⁊c̃. Si dicerem⁹ dñs tecũ. diceret nec eſt dñs mecũ: qꝛ abſtulerũt eũ mihi: ⁊ crucifix⁹ ẽ. Si dicerem⁹ bñdicta: diceret. ⁊ quõ dicis tu mihi bñdicta: qꝛ oẽs me maledicũt. ⁊ iõ nõ ſalutabim⁹ eã. Sʒ ne ꝑdicem⁹ ſine deuotiõe reuertamur ad deũ pẽdẽtẽ in cruce crucifixum dicẽdo. Adoꝛam⁹ te xp̄e ⁊ bñdicim⁹ tibi qꝛ ꝑ crucẽ tuã redemiſti mundũ ⁊c̃. Nos legẽ habem⁹ ⁊c̃. vt.ſ. Pro aliq̃li ṽbi ꝓpoſiti declaratiõe ⁊ materie itroductiõe ſciẽduʒ ẽ ꝙ i ſacra theologia ẽ talis qõ. Utꝝ aliqꝺ aliud op⁹ xp̄i ſufficiẽs eẽt ad redimẽdũ hũanũ gen⁹ preter ei⁹ moꝛtẽ. ⁊ an eẽt de neceſſitate moꝛiturus. Et iſta qõ decidit ꝑ ſctõs doctoꝛes theologie per duas ↄcl'ones. Pª ↄ° ẽ. ſi loq̃mur ſʒ dignitatẽ ſue diuine ꝑ° ⁊ ſm ſctitatẽ ſue diuinitat ⁊ hũanitat dicim⁹ ꝙ q̊dlibet op⁹: q̊dlibʒ tediũ: etiã ſine moꝛte ſufficiẽs erat ad redimẽdũ genus hũanũ. Et rõ ẽ. qꝛ ieſus xp̄s inq̃tũ ds hẽbat i opib⁹ ṽtutẽ ifinitã. Idẽ etiã ꝑꝑ ſctitatẽ hũanitat intũ ꝙ vna oꝛo vel lachꝛyma vel gutta ſanguis pter moꝛtẽ erat ſufficiẽs ad redimendũ gen⁹ hũanũ hñdo reſpectũ ad ꝑdicta. Et iſtã ↄcl'onẽ itellexit dd in. pſ. cxxxviij. q icipit Dñe ꝓbaſti me ⁊c̃. ibi cũ dicit. Cõfiteoꝛ tibi: qꝛ terribilr magnificat⁹ es mirabilia oꝑa tua ⁊ aia mea cognoſcet nimis. Loq̃bat dd i ſpũ ꝓphetie regi meſſie. ⁊ dicit terribilr. ⁊ h° ꝑꝑ ifinitũ poſſe diuinitat. ⁊ magnificat⁹ ꝑꝑ hũanitatẽ. Scd̃a ↄ° ẽ. ꝙ ſi loq̃mur ꝺ ieſu xp̄o ſm oꝛdiatõeʒ di iſtã i lege moyſi ⁊ ꝓphet: tũc erat neceſſe ꝙ moꝛeret: vt moꝛs moꝛte redimeret. qꝛ poſtq̃ hõ tradit⁹ erat moꝛti ꝑꝑ pctã hois ſ. Ade. ⁊ poſtq̃ʒ xp̄s liberare volebat gen⁹ humanũ neceſſe erat vt moꝛeret. Uñ xp̄s moꝛte ſua a duplici moꝛte nos libauit.ſ. a moꝛte aie ſpũali ꝑ baptiſmũ. ⁊ a moꝛte coꝛꝑis i fine mũdi poſt reſurrectionẽ. h° reuelauit ds moyſi i li. Nũe. xxxv. qñ ꝑcepit ꝙ ſi homicida a caſu ↄfugeret i ciuitatẽ refugij: q̃ erãt ſex. tres citra ioꝛdanẽ. ⁊ tres vltra ioꝛdanẽ. ⁊ ꝙ ibi expectaret q̊uſq; moꝛeret ſũmus ſacerdos q̃ moꝛtuo poterat redire libere. In q̊ vr ꝙ dabat occaſio deſiderãdi moꝛtẽ ſũmi põtificis. Dicit tñ text⁹. Manebitq; ibi donec ſacerdos magn⁹ q oleo ſctõ vnct⁹ ẽ moꝛiat. Nũe. xxxv. Sʒ q̃rit qs ẽ iſte homicida: ⁊ q̃ ſũt iſte ciuitates refugij: ⁊ qs ẽ iſte ſumm⁹ ſacerdos. Dicẽdũ ꝙ homicida ẽ q̃libet pctõꝛ. In veteri teſtõ. De q̊ Ezech. xviij. dr̃. Aia q̃ peccauerit ipa moꝛiet ⁊ eſt pctõꝛ homicida a caſu ⁊ nõ volũtarius nec a ꝓpoſito: qꝛ ille q facit ſuꝑbiam vel alia pctã nõ itẽdit occidẽ aiaʒ ſuã. qꝛ nemo reſpiciẽs ad malũ oꝑat. Sʒ pctõꝛ hʒ cõplacẽtiã in pctõ. vtputa ſuꝑbia vel alio pctõ. ex q̊ pctõ ſequit occaſiõaliter moꝛs aie. Iſte pctõꝛ ẽ homicida: qꝛ ꝓncipalẽ ꝑtẽ hois iterficit.ſ. aiaʒ. Ergo nõ põt itrare ciuitatẽ hierl'm illã.ſ. q̃ ſurſũ eſt mr̃ nr̃a.i. celũ ſʒ opʒ ipſuʒ ↄfugẽ ad ciuitatẽ refugij. Qꝛ oẽs iuerũt poſt pactã pniaʒ ad lymbũ. ⁊ in ciuitatẽ hierl'm ire nõ poterãt q̃nticũq; iuſti eſſent. donec ſũmus ſacerdos q eſt dñs nr̃ ieſus xp̄s moꝛeret. De q̊ dd dicit. Tu es ſacerdos in eťnũ ſʒ oꝛdinẽ melchiſedech. Qꝛ celũ clauſuʒ fuit. qꝛ Geñ. iij. dr̃ ꝙ poſt peccatũ ꝓmi hois collocauit ds cherubim flammeũ gladiũ atq; ṽſatilẽ ad cuſtodiẽdã viã ligni vite. Uñ ſan. Tho. iij. ꝑte. q. xlix. ar. v. vbi hãc figurã ꝓſequit dicit ad pm. ꝙ pres antiq ꝑ bona oꝑa meruerũt itroitũ regni celoꝝ ꝑ fidẽ paſſiõis ieſu xp̄i. ſm id ad Heb. xi. Scti ꝑ fidẽ vicerũt regna: oꝑati ſũt iuſtitiã. ꝑ quã etiam a pctõ ꝓꝑꝛio purgabant quãtũ ꝑtinebat ad emẽdationẽ ꝓꝑꝛie ꝑ°. Nõ tñ alicui⁹ fides vel iuſtitia ſufficiebat ad remouẽdũ ipedimẽtũ qꝺ erat ꝑ reatũ toti⁹ hũane nature. Qꝺ q̊dẽ remotũ eſt ꝑ effuſionẽ ſanguis dñi nr̃i ieſu xp̄i. Iõ añ paſſiõeʒ xp̄i nullus itrare vel igredi poterat regnũ celeſte. adipiſcẽdo.ſ. btitudinẽ eťnã. q̃ ↄſiſtit in plena di fruitõe. qꝛ xp̄s meruit nobis itroitũ regni celoꝝ. Hec ille ibidẽ. Pʒ g° ꝙ abſolute non erat neccariũ xp̄m moꝛi. vt dicit pª ↄ°. quã etiã dat btũs Tho. in iij. ꝑte. q. xlv. ar. i. ponit qꝛ hoies alio mõ liberaſſet. Sʒ ſm ſuã ꝑoꝛdinationẽ quã ꝑ ꝓphas exꝑſſit: ⁊ in lege antiq̃ ꝑ figuras ꝑmõſtrauerat: neceſſe erat xp̄m moꝛi vt ſcꝑture iplerent. Et h° ẽ qꝺ dr̃ Lu. xxij. c. Fili⁹ hois ſm ꝙ diffinitũ ẽ vadit. Et Luc. vlt. Hec ſt ṽba q̃ locut⁹ ſuʒ ad vos cũ adhuc eſſeʒ vobiſcũ. qñ neceſſe eſt ipleri oia q̃ ſcꝑta ſt i lege moyſi ⁊ ꝓphet ⁊ pſ. de me. Et qñ ſcriptũ ẽ. qñ opoꝛtebat xp̄ʒ pati ⁊ reſurgẽ a moꝛtuis. Hec Tho. ibidẽ. Et g° thema iſtꝺ ꝓponit nõ ſ pª iudeoꝝ moꝛteꝗ xp̄i ꝓcurãtiũ iniuſte: ſʒ ꝓponit in pª oiuʒ ꝓphetaꝝ q dñt. Nos legẽ hẽm⁹. qꝛ i lege eoꝝ ſcripta ſerpẽs ene⁹ ⁊ agnus paſchalis figure erãt moꝛt xp̄i. g° vt ſcꝑtura ipleat ⁊ regnũ ceapiat xp̄s ſm illã legẽ dʒ moꝛi. Pʒ g° thema. Mõ oʒ te declarare quõ paſſio xp̄i fuit ꝓ nr̃a redẽptiõe ⁊ recõciliatiõe. Pro q̊ ſciẽduʒ ꝙ ſicut in ꝓuaricatõe ade fuerũt ſex. circũſtãtie ſeu ↄditiões: ſic in paſſiõe xp̄i fuerunt ſex circũſtãtie vl' ↄditiões coꝛrñdẽtes ꝓuaricatiõi.

- Prima fuit refectio coꝛpoꝛalis.
- Secunda ligatio perſonalis.
- Tertia damnatio humanalis.
- Quarta compaſſio ſocialis.
- 5ª defũctio tꝑalis. ¶ 6ª ſepelitio iren al'.

Pm ꝙ fuit i paſſiõe xp̄i fuit refectio coꝛꝑalis. qꝛ xp̄s añ ſuã paſſionẽ voluit cenare cum aplis. Rõ. qñ ſic preuaricatio ade icepit a refectiõe qñ adam comedit de fructu vetito: ſic xp̄s ad oñdẽdũ ꝙ venerat ad refoꝛmãdũ malũ ade voluit comedẽ cũ aplis. Dic ꝑtice q̃mõ apli.ſ. petr⁹ ⁊ ioãnes vt pʒ. Lu. xxij. dixerũt ſibi. Rabbi vbi vis ꝑem⁹ tibi comedẽ paſcha. qꝛ illo ãno paſcha iudeoꝝ fuit die veneris ſctã: ⁊ in nocte de ſero icipiebat ſolẽnitas: ⁊ comederũt agnũ paſchalẽ cũ lactucis agreſtib⁹. Iõ dixerũt ſibi. rabbi vbi vis ꝑem⁹ tibi comedẽ paſcha. Qui rñdit eis di. ꝙ irent ad ciuitatẽ.ſ. hierl'm ad domũ. cuiuſdã bõi hois diſcipuli ſui ſecrete: ⁊ miſit petꝝ ⁊ ioãnẽ. Lu. xxij. Dic quõ petr⁹ ⁊ ioãnes dixerũt dño domus ꝙ mgr̃ eoꝝ xp̄s mittebat ipſos ad eum: Et ille rñdit. O bñdicti vos q eſtis diſcipuli ſaluatoꝛis ⁊ qd vult. Qui dixerũt. Iã ſcitis q̃mõ mgr̃ nr̃ lʒ ſit dñs oiuʒ reꝝ: tñ vult eẽ pauꝑ ⁊ mittit nos vt i domo vr̃a faciat paſcha. q regrat⁹ fuit deo de tãto honoꝛe ꝙ ſaluatoꝛ vellet facere paſcha in domo ſua. Et oñdit eis cenaculũ magnũ ſtratũ qꝺ ꝑauerat pro ſe di. ꝙ ipſe volebat ſoluẽ oia necr̃ia ⁊ parare. ⁊ vos reuertimi ad eũ ⁊ auiſeꝗ eũ ne veniat ꝺ die qꝛ ꝓncipes dederũt ſniaʒ moꝛtis ↄ̃ eũ: ⁊ volũt ipſuʒ caꝑe. Iõ xp̄s venit hoꝛa tarda ⁊ ſecrete intrauit ciuitatem. Cogitate quõ ille bonus hõ dñs dom⁹ oꝛauit xp̄m in ſuo igreſſu ſibi regratiãdo: qꝛ placuit ſibi venire ad domũ ſuam: ⁊ volebat ſeruire xp̄o. ⁊ dare aquã ad man⁹: ſʒ xp̄s noluit. Deinde xp̄us dedit bñdictionem menſe. Oculi oiuʒ in te. Et poſuit ſe ad menſam cũ aplis. Dicunt aliq.ſ. deuoti ↄtemplatiui. qꝛ euangeliſte nõ dicũt ꝙ ipſa ṽgo fuerit in cena: ſʒ bñ dicunt ꝙ fuerit in paſſione ⁊ qꝛ ṽgo maria in die paſche fuit hierl'm: ⁊ etiã in paſſione chꝛiſti: qꝛ h° dicũt euãgeliſte. iõ creditr veriſilr ꝙ etiã voluit eẽ i cena cũ filio ſuo q receſſerat cũ aplis in ciuitatẽ effrẽ iuxta deſertũ. Iõ ṽgo cogitans ꝙ fili⁹ ſuus eſſet in feſto paſche in hieruſalẽ ſic ↄſueuerat. iõ nocte preterita cũ gaudio venerat hieruſalẽ ſꝑerãs audire ſmoneʒ filij ſui in die paſche. ⁊ ſtatim iuit ad domũ marie magdalene q̃rẽs qd erat de filio ſuo. Que dixit quõ erat in domo cuiuſdã ciuis cũ diſcipulis ſuis. Dixit ṽgo maria. Rogo ꝙ vadam⁹ ad eũ. Magdalena ãt q̃ ſciebat totũ negociũ volebat ipſaʒ retinere vſq; i craſtinũ. ſʒ ṽgo oino voluit ire ⁊ magdalena: martha: lazar⁹ ⁊c̃. aſſociauerũt ipſaʒ vſq; ad dictã domuʒ. ⁊ magdalena pulſauit ad poꝛtaʒ. Cogitate quõ timere potuit ille ciuis ne eẽnt iudei veniẽtes caꝑe xp̄m. q dixit xp̄o quõ mat ſua volebat intrare: ⁊ placuit. Et ingreſſa ṽgine dixit filio. O fili multũ deſideraui videre vos. Et repꝛehẽdit ioãnẽ nepotẽ ſuũ ꝙ nõ intimauit ſibi noua de filio ſuo. q excuſauit ſe di. quõ fuerũt in loco ſeparato. chꝛiſt⁹ ṽo inuitauit matreʒ vt comederet ſicut fecit. Sciẽs xp̄s ꝙ paſſio ſua appꝛopinq̃bit: in fine cene dedit vale matri ſue ne eẽt pñs: ſʒ ipa volebat oino remanere cũ filio ſuo: ſʒ chꝛiſt⁹ nõ ſuſtinuit. Tũc ṽgo inuitauit ipſuʒ cũ aplis ad prãdiũ in craſtinũ. qꝛ ipſa faciebat magnũ feſtũ: qꝛ paſcha. ⁊ qꝛ tali die.ſ. veneris ipſa conceperat eũ chꝛiſt⁹ aũt ſciẽs prãdiũ qꝺ ſibi parabat noluit dicere expꝛeſſe mr̃i ea q̃ erant futura altera die: ſed benigne rñdẽs dixit. mat vos ⁊ ego comedem⁹ cras ſimul in eadẽ mẽſa.ſ. paſſiõis chꝛiſti ⁊ de iſtis eiſdẽ cib.ſ. doloꝛis. Sʒ ipſa mr̃ nõ intelligẽs h° tota ↄſolata ⁊ leta receſſit. Cogitate quõ magdalena q̃ totũ ſciebat dicebat. Dñe cras malũ prandium eſt ꝓ nob ⁊ vob. ſʒ ſi ab euãgeliſtis nõ dñr: qꝛ tñ nõ ſunt ↄ̃ria euãgelio. ⁊ deuoti doctoꝛes ⁊ ſcti iſta ſcribũt hoc mõ facta. iõ pie credenda ſunt: qꝛ ẽt ṽiſimile eſt ꝙ ita res fuerint geſte. Poſt receſſuʒ mr̃is xp̄s fecit q̃ttuoꝛ. p° dixit aplis ſuã paſſionẽ. vt dic Lu. dicẽs. deſiderio deſideraui hoc paſcha mãducare vobiſcũ anteq̃ʒ patiar. Dico. n. vobis qꝛ ex h° nõ mãducabo illud donec impleat in reg° dei. Et accepto calice grãs egit ⁊ dixit. Accipite ⁊ diuidite inter vos. Dico. n. vobis ꝙ non bibã de gñatiõe vit donec regnũ dei veniat. Ecce manus tradẽtis me mecũ ẽ in mẽſa. ⁊ fili⁹ q̃dem hois ſʒ ꝙ diffinitũ ẽ vadit. ve aũt hoi illi per quẽ tradet. Luẽ. xxij. Cogitate quomõ apoſtoli audito tali verbo fuerunt triſtes ⁊ deſo-

lati: ⁊ qlibet dixit. Sũ ego. q. d. Citiꝰ me occi-
derẽ q᷑ maiorẽ penã hr̃eꜩ. xp̃s ãt noluit publi-
ce reuelare petrũ iude qđ erat occultũ ſꜩ ſecre
te ip̃z r̃uelauit ioãni q̃rẽti. Dñe qs ẽ q tradet
te. Dixit ieſus ꝙ ille cui daret buccellã panis
⁊c̃. d. Filiꝰ qdẽ hoĩs vadit ſicẽ ſcriptũ ẽ de illo
Dico ẽt vob̃ plꝰ: ꝙ oẽs vos ſcãdalũ patiemi
in me i hac nocte. q᷑ ſcp̃tũ ẽ. ſ. p zachariam ꝓ
phetã. Percutiã paſtorem: ⁊ diſp̃gent oues
gregis. Tũc petrꝰ ardẽtior aliis dixit. et ſi oẽs
ſcãdalizati fuerit i te ego tñ nũq̃ ſcãdalizabõ
credens dicẽ veꝝ. q᷑ tũc hẽbat bonũ cor: ſꜩ ex
fragilitate poſtea peccauit. Cui dixit xp̃us.
Amẽ dico tibi: añq̃ gallꝰ cãtet: ter me nega-
bis. Tũc xp̃s dixit petro ꝯſolãdo eũ. ego ꝓ te
rogaui petre vt nõ deficiat fides tua. ſ. finalr̃.
Tũc petrꝰ fuit cõſolatꝰ. Scđo xp̃s ſurrexit de
mẽſa vt dicẽ Jo. ⁊ p̃cinxit ſe: ⁊ poſuit aquã cali
dã in peluim ad lauãdũ pedes apl̃oꝝ. ⁊ venit
ad petrũ p°. Dñe: dixit petrus. tu lauas mihi
pedes. Rñdit ieſus ⁊ dixit. Qđ ego facio tu
neſcis mõ ſcies aũt poſtea. Cui petrꝰ. Nõ la-
uabis mihi pedeſ i eternũ. Cui dixit xp̃s. Si nõ
lauero te nõ hẽbis ptẽ mecũ. In q̊ oñdit ꝙ la
uare debemꝰ imũdicias affectionũ tp̃alium.
Tũc dixit petrꝰ. Dñe nõ tm̃ pedes: ſꜩ ⁊ manꝰ
⁊ caput. Ad quẽ xp̃s. q lotꝰ ẽ. ſ. p baptiſmuꜩ:
nõ idiget niſi vt pedes lauet. ſ. affectionẽ t̃re-
narũ ſꜩ ẽ mũdꝰ totꝰ: ⁊ vos mũdi eſtis: ſꜩ non
oẽs. Sciebat. n. qſnã eẽt q tradẽt eũ. ꝓpterea
dixit. nõ eſtis mũdi oẽs. ⁊ lauit pedes oĩbus
apl̃is flẽtibꝰ. etiã iude a q̊ icepit: vt dñt aliq. vt
ip̃z iclinaret ad pniã. Deinde dixit eis. Vos
vocatis me mgr̃m ⁊ dñe: ⁊ bñ dicitis. ſum etenim.
exẽplũ. n. dedi vob̃. ſ. hũilitatis. vt quẽadmodũ
ego feci vob̃: ita ⁊ vos faciatis. 3° inſtituit h̃ ſa
cramẽtũ altaris volẽs dare finẽ ſacrificio ve-
teris legis ⁊ iſtituẽ ſacrificiũ noue legiſ. q᷑ pꝰ
lotionẽ pedũ adiit ad mẽſaꜩ ⁊ recepit placen
tulã pãis azimi ⁊ ꝯſecrauit ⁊ cõicauit p° ſeip̃z
deide apl̃os. ſicut facẽ ſacerdos. q᷑ p° cõicat ſe
deide alios. De h° dicẽ textꝰ Lu. xxii. Cenãti-
bꝰ illis accepit ieſus panẽ: ⁊ gr̃as agẽs bñdi
xit ⁊ fregit: deditq̃ diſcipul̃ ſuis ⁊ ait. Accipi
te ⁊ comedite: h° ẽ corpꝰ meũ qđ ꝓ vob̃ trade
tur. Cui dixit petrꝰ. Dñe iſte panis ẽ corpus
vr̃m. rñdit xp̃s. petre nihil ẽ ibi de pane imo
ẽ corpꝰ meũ: comede: q poſtq̃ cõicauit dixit.
O dñe totũ me ꝯfortauit: nũq̃ aĩa mea iuẽit
tm̃ ſaporẽ i aliq̃ cibo. cõicauit ẽt oẽs apl̃s: ẽt
iudã. ⁊ tũc dyabolꝰ itrauit i eũ ad plenꝰ poſ-
ſidẽdũ. q᷑ q idigne cõicat: dyabolaꜩ recipit. ⁊
dixit iude. qđ facis fac citiꝰ. et apl̃i nõ itellexe

rũt: credẽtes ꝙ de aliq̊ ope fiẽdo loq̃ret̃ ſibi.
Tũc xp̃s ordiauit apl̃oſ ⁊ fecit eos p̃ſp̃ros di.
Hoc q̃tiẽſcũq̃ feceritis: in mei mẽoriaꜩ facietis
Siĺr ⁊ calicẽ poſtq̃ cenauit accipiẽs gratias
egit: ⁊ dedit illis di. Bibite ex h̃ oẽs. h̃ ẽ ſan
guis meꝰ noui teſti q. ꝓ vob̃ ⁊ ꝓ multis effun-
det̃. Quarto ꝓceſſit ad dãdũ apl̃is aliq̃s bo-
nas doctrinas: qđ a ioãne vocat̃ teſtm̃ eis di.
Modicũ ⁊ iã nõ videbitis me ⁊c̃. Jõ ſuſtineatis
patient̃ tribulatiões ⁊ p̃ſecutiões. q᷑ ſi me p̃ſe
cuti ſſ: ⁊ vos p̃ſeq̃nt̃ ⁊c̃. ego mittã vob̃ ſpm̃ ỽi
tatis. et facto ſmõe orauit ꝓ eis di. Ego ꝓ his
rogo ⁊c̃. ⁊ apl̃i flebãt ſp̃. ecce hic refectio cor-
poral̃ ꝓ nr̃a reformatiõe. ſicẽ fuerat i p̃uatiõe.
et fuit ꝯpleta ꝓp̃hia moyſi de iſta cena. d. E-
dẽt carnes nocte illa aſſas ⁊c̃. exo. xii. edẽt. ſ.
cũ apl̃is carnes ⁊c̃. ¶ Scđo fuit i xp̃i paſſiõe
ligatio p̃ſonal̃: q᷑ fuit captꝰ ⁊ ligatꝰ i p̊ i or-
to. Rõ q᷑ ſicẽ i p̃uaricatõe poſt refectiõeꜩ adã
fuit ligatꝰ p pctm̃ in orto padiſi terreſtris: cũ
añ fuiſſꜩ liber i iuſtitia origiali: iõ xp̃s ad oñ-
dẽdũ ꝙ vẽit ad reformatõeꜩ p̃uaricatõis ade
voluit capi ⁊ ligari. Hic p̃tice quõ hymno
dicto. i. p gr̃aꝝ actões. ſ. Memoria facit mira
biliũ ſuoꝝ ⁊c̃. fecẽ etiã gr̃as dño domꝰ: q᷑ xp̃s
nõ ẽ igratꝰ di. ꝙ p̃ſeueraret i bõa vita: ⁊ q ip̃z
recip̃et i domo glĩe ſue. et egreſſus ieſus cũ di
ſcipul̃ ſuis trãs torrẽtẽ cedrõ ſicẽ dcm̃ ab arbo
ribꝰ cedrinis. Nõ quõ vall̃ ioſaphat ẽ int̃ mõ
tẽ oliueti ⁊ hierl̃z. et per mediũ vall̃ ioſaphat
trãſit torrẽs cedrõ: ⁊ itroiuit i ortũ in q̊ multo
tiẽs ierat. et luna erat plena iux̃ legẽ. exo. xii.
q᷑ ſp̃ erat paſcha i plenilunio. Dicit marcꝰ ꝙ
tũc xp̃s cepit pauẽ ⁊ tedẽ. et h̃ ad oñdẽdũ ſu-
am verã hũamitatẽ q̊ nãlit̃ refugit mortẽ. qđ
vidẽtes apl̃i dixerunt ſibi. O dñe qd ẽ h̃. xp̃s
dixit. Triſtis es aĩa mea vſq̃ ad mortẽ. ⁊ hoc
p̃p fugã apl̃oꝝ p̃p dolore ſ mr̃is ⁊ deſtructio-
nẽ iudeoꝝ. p̃p h° dixit. Triſtis ẽ ⁊c̃. iõ remedi
um ẽ orare. Jõ vigilate ⁊ orate vt nõ itretis in
tẽptatiõeꜩ q᷑ idẽ faciã. et elõgauit ſe ab eis q̃
tũ iactꝰ ẽ lapidis: ⁊ orauit ter p̃p tria q̊ pete-
bat. Pr̃ oĩa poſſibilia ſẽ tibi tranſfer calicem
hũc a me. In hac orõne xp̃s oñdit ſe hr̃e verã
hũanitatẽ q̊ nãlit̃ refugit mortẽ: ſꜩ xp̃s ꝓmptꝰ
erat ad mortẽ dãdo nob̃ exẽm vt i tribulatiõi
bus ꝯformemꝰ nos diue volũtati. Scđo pe-
tiit ſuã reſurrectionẽ di. Pr̃ trãſeat a me ca-
lix iſte. i. paſſiõis mẽſurate a dõ pr̃e trãſeat. i.
ſolũ duret p tres dies ⁊ vẽiet reſurrectio glĩo
ſa. Jõ dixit. Pr̃ trãſeat a me. Sup h° dicẽ Hy
lariꝰ. Nõ petiit ꝙ nõ vẽiat: ſꜩ qđ trãſeat ab ip
ſo ad martyres vt. ſ. fortitudo ⁊ patientia ſui

martyrii trãſiret ad martyres: ⁊ eſſent fortes
⁊ patiẽtes ad ſuſtinẽdũ martyriũ p̃p euꜩ: ⁊ ex
hac orõne ſcti martyres Laurẽtius. Vincẽtiꝰ
Katherina: Agnes ⁊ alii fuerũt fortes ad ſuſti
nẽdũ martyriũ patient̃. vt dicẽ. Lucas ꝙ tunc
factꝰ ẽ i agonia nõ ſenſualitatis ꝯ rõnẽ. q᷑ talis
agonia nũq̃ fuit i xp̃o. talis ſolũ ẽ i nob̃. Sed
agonia fuit ſenſualitatis ꝯ obiectũ. ſ. paſſiõiſ. q᷑
xp̃s vidit p̃ncipal̃r oẽs paſſiões paſſionis ſue
q̃s ſenſualitas refugiebat. Jõ vene ſe ſtrinxe-
rũt ⁊ ide ſanguinẽ ꝓruperũt ex mẽoria paſſio
nis. Tũc venit ãgelus ad ꝯfortãdũ eũ: non ꝙ
ip̃e idigeret eo: q᷑ fortior ẽ angel̃ ſꜩ ãgelus fecẽ
obſequꜩ ſuũ qđ debuit facẽ erga dñꜩ ſuũ: ſicẽ fa
cit ſcutifer ꝯfortãs dñꜩ ſuũ mſtrũ forte p̃liũ in-
trãtẽ. Qui dixit xp̃o ſꜩ mẽtẽ deuotoꝝ ſctõruꜩ
doctoꝝ. Dñe h̃ paſſio nõ ẽ ꝯ volũtatẽ vr̃am.
voſmetipſaꜩ ordiaſtis cũ pr̃e ſpũſctõ ꝓ ſaluatõe
credẽtiũ ⁊ obediẽtium. Jõ ſcti pr̃es leti expe
ctãt vos i lymbo: ⁊ ex iſta paſſiõe mag̃ glĩa ẽ
vob̃ p̃ata: q᷑ p̃p ip̃aꜩ eritis iudex vl̃is ſup oẽs
creaturaſ. Poſt receſſũ ãgeli venit xp̃s ad di
ſcipuloſ: ⁊ iuenit eos dormiẽtes pre triſtitia ⁊
dixit eis. Surgite eamꝰ: ſpũs ꝓmptꝰ ẽ: ſꜩ caro
ẽ iſirma. Et venerũt iudei cũ gladiis ⁊ fuſtibꝰ
Tũc petrꝰ dixit xp̃o. Dñe: ſi p̃cutimꝰ i gladio
Rñdit xp̃s ꝙ nõ debẽmꝰ nos defendẽ armis ſꜩ
patiẽtia. Tũc traditor iudas q dederat eis ſi-
gnũ oſculi ne caperẽt loco xp̃i iacobũ ſimilẽ
xp̃o: dixit xp̃o. Aue rabbi: ⁊ oſculatꝰ ẽ eũ q᷑ h̃
erat ꝯſuetudo xp̃i oſculari diſcipl̃os nouit̃ ve
niẽteſ. Xp̃s ỽo auertit faciẽ ſuã ⁊ dixit iud. Ju
da oſclo filiũ hoĩs tradis. q. d. Mis̃ cogita dã
nationẽ tibi hodie p̃atã. Et venit obuiã iude
is di. Quẽ q̃ritis. Rñderũt. Jeſuꜩ nazarenũ: q
volẽs ipſos hũiliare dixit. Ego ſuꜩ. qđ ẽ ꝓpri
um nomẽ dei. Quo noĩe audito oẽs iudei ce
ciderũt i t̃rã. In q̊ xp̃s oñdit ꝙ nõ potuerunt
ipſũ cap̃e niſi voluiſſꜩ capi. Cogitate quõ apl̃i
gaudebãt qñ iudei ceciderũt di. ꝙ xp̃s nõ ca-
p̃et̃. dicẽ Criſoſto. Cõſidera xp̃iane q̃ta ỽtꝰ ẽ i
xp̃o iudicaturo q tãtã hũit iudicãdꝰ ſolo ver
bo ỽtutẽ. Jõ dicẽ. Nemo tollit aĩaꜩ meã a me
ſ. iuito Jo. xii. Et a chriſto licẽtiati ſurrexerũt
Quibꝰ dixit xp̃s iteꝝ. Quẽ q̃ritis. Rñderũt ie
ſuꜩ naza. Dixit eis ieſus. Dixi vob̃ q᷑ ego ſũ.
Si g° me q̃ritis: ſinite hos abire. At illi manus
iniecerũt i eũ ⁊ tenuerũt. Quibꝰ dixit xp̃s. Tã
q̃ ad latronẽ exiſtis cũ gladiis ⁊ fuſtibꝰ cõp̃hẽ
dere me: q̃tidie erãt i tẽplo docẽs ⁊ nõ me te
nuiſtis: ſꜩ h̃ ẽ hora vr̃a ⁊ ptãs tenebraꝝ. Tũc pe
trꝰ q̃ſi deſp̃atꝰ volens mori ꝓ xp̃o euaginato
gladio voluit occidẽ vnũ de illis miniſtris: q

auertit caput ⁊ abſcidit auriculã eiꝰ dexterã.
Cui dixit xp̃s. Mitte gladiũ i vaginã. Calicẽ
quẽ dedit mihi pr̃ nõ vis vt bibã illũ. quõ g°
iplebunt̃ ſcripture. Sꜩ reſtituit ſibi aurẽ. Tũc
apl̃i vidẽtes xp̃z captũ ⁊ ligatũ fugierũt: timẽ
tes ne etiã cap̃ent̃. Cogitate quõ dicebat qli-
bet ipſoꝝ. O miſer mõ ꝯpletũ ẽ ſcãdalũ qđ di
xerat. O miſer ſic dimitto mgr̃m meũ: ⁊ ſine
ictu ipſũ deſero. O miſer dixit Jo. qd dicam
mr̃i ſue. Et rediit ad xp̃z. Vidẽs petrꝰ ꝙ io. re
dibat etiã rediit: ⁊ ſeq̃bat̃ a lõge vt vidẽt finẽ.
Dñt aliq ꝙ qñ xp̃s captꝰ itrauit p portã ciui
tatis hierl̃z imagĩes lapidee ip̃atoꝝ romãoꝝ q̊
erãt ibi ſculpte: iclinauerũt ſe chriſto. q. d. Dñe
hoĩes rõnales vos ligauerũt: ⁊ nos irrõnales
vos adoramꝰ. Ecce h̃ ligatio pᵃ xp̃i. Et fuit cõ
pleta ꝓp̃hia Trenoꝝ. iiii. i p̊ oiuꜩ ꝓp̃haꝝ di.
Spũs oris nr̃i xp̃s dñs captꝰ eſt i p̃ctis nr̃is.
Cui diximꝰ. In vmbra tua viuemꝰ i gentibꝰ.
¶ 3° fuit i paſſiõe xp̃i dãnatio hũanal̃: q᷑ co-
rã q̃ttuor iudicibꝰ xp̃s fuit ꝯdẽnatꝰ. ſ. corã an
na: cayp̃ha: herode: ⁊ pylato. Rõ. qm̃ p̃p pec
catũ ade hũanũ genꝰ fuit ꝯdẽnatũ ad corrũ-
pẽdũ ſub q̃ttuor elemẽtis: q᷑ ſi adã nõ peccaſſꜩ
nõ ignis nob̃ nocuiſſet: nec aer malas ip̃reſſio
nes dediſſet: nec feciſſet tẽpeſtates ꝯ nos: nec
aq̃ nos ſubmerciſſet: nec t̃ra nos leſiſſet op̃an
do vl̃ ãbulãdo i ea. Jõ xp̃s ad ſatiſfaciẽdũ ꝓ
nob̃ vt poſt diẽ iudicii ſimꝰ liberi ab hiis cor-
ruptõibꝰ elemẽtoꝝ voluit ꝯdẽnari corã q̃ttuor
iudicibꝰ p̃dict̃. Hic p̃tice quõ xp̃us captꝰ ⁊ li
gatꝰ fuit ductꝰ. P° corã ãna pontifice q erat
ſocer cayp̃he q erat põtifex ãni illiꝰ q erat ma
ximꝰ inimicꝰ xp̃i. De q̊ gauiſus fuit io. q erat
ſibi notus: q᷑ portauerat ſibi euceniа piſciũ q̊
pr̃ ioãnis ſibi mittebat: q᷑ tãq̃ malꝰ iudex li-
bent̃ recipiebat illa ſuitia. iõ ãcilla oſtiaria p
miſit ioãnẽ itrare: q fecẽ cũ ea vt p̃mittẽt petꝝ
itrare. Cui dixit ãcilla oſtiaria. Nũqd tu ex di
ſcipul̃ es hoĩs illiꝰ. Qui negauit eũ timore ca
ptiõis. ⁊ poſuit ſe ad iguẽ cũ aliis. Tũc ãnas
iterrogauit xp̃z đ duobꝰ. ſ. de doctrina ⁊ diſci
pul̃ di. Et nũqd ſufficẽ doctrina moyſi. vr̃ ꝙ tu
ſis ſapiẽtior deo ⁊c̃. ⁊ facis te capitaneũ gẽ-
tiũ q̃re h̃. Xp̃s rñdit ad p̃mã q̃õnẽ de doctria
di. Ego palã locutꝰ ſuꜩ mũdo: ego docui i ſy-
nagoga. ⁊ i tẽplo q̊ oẽs iudei ꝯueniũt ⁊ i oc-
culto locutꝰ ſũ nihil qd me iterrogas iterro-
ga eos q me audierunt qd locutꝰ ſũ ego ipis.
Etiã rñdiſſꜩ ad ſcđaꜩ q̃õnẽ: ſꜩ nõ hũit locũ: q᷑
ſuꝰ põtificis alapa ip̃m p̃cuſſit di. Sic rñdes
põtifici. Et ꝓſtrauit ipſũ ad t̃rã. Qui dixit illi
poſtq̃ ſurrexit. Si male locutꝰ ſuꜩ: teſtioniuꜩ

ꝓhibe de malo:ſi ãt bñ qd me cedis.q.d.Tu
neſcis quẽ cedis:ſ; ſcies i iudicio. Uidẽs pe/
tr⁹ ꝙ xp̃s ſic ꝑcutiebat' flebat.Cui dixerũt.Nũ
qd ꝛ tu ex diſcipul' ei⁹ es q negauit di. Nõ ſũ.
Dixit vn⁹ ex ſuis põtificis cognat⁹ ei⁹ cuius
abſcidit petr⁹ auriculã. Nõne ego te vidi i or
to cũ illo.tũc petr⁹ nõ ſolũ negauit xp̃z ſ; etiã
iurauit ꝛ anathẽatizauit di.ꝙ nõ nouiſſ; euꝫ.
O petre vbi ſũt ṽba tua,ꝓmiſſa q̃ dicebas.ego
tecũ ꝑat⁹ ſũ icarcerari ꝛ i mortẽ ire:ꝛ ſi opor
tuerit me mori tecũ nõ te negabo ꝛc̃. Si oẽs
ſcãdalizati fuerit ego nõ ſcãdalizabor.o male
ſuaſti ꝓmiſſũ.Et gall⁹ cãtauit.et ↄuerſus xp̃s
reſpexit petꝝ.q.d.petr̃ tu me negaſti. Tũc pe
tr⁹ egreſſus foras fleuit amarẽ.Dicit ħ mgr̃ hy
ſtoriaꝝ ꝙ petr⁹ abſcõdit ſe i q̃ddã ſepulchrũ.
ꝛ q̃ñcũq; gall⁹ cãtabat petr⁹ ſꝑ flebat.iõ por
tabat ſudariũ.cũ tñ ſolo tiore xp̃z negaret qd
erit de te q ipm negas ꝛ renegas ex malicia.
Tũc ãnas viſo ꝙ gall⁹ cãtauerat ↄſiderãs ꝙ
erat alta nox dedit ſniaꝫ vt xp̃s duceret' coraꝫ
caypha ſic̃ fcm̃ fuit.Cogitate quõ xp̃s fuit ibi
recept⁹ vbi erãt ↄgregati inimici xp̃i di. Ri/
balde q̃tiẽs ↄfũdiſti nos i tuis ſmõib⁹:ꝛ mlti
falſi teſtes ſurrexerũt ↄ̃ cum.Cui dixit iudex.
Audi q̃ꝫta aduerſũ te dñt teſtionia. Jeſus ãt
nihil rñdebat. Rõ.q: i iudicio calũnioſo me
li⁹ ẽ tacẽ q̃ꝫ aliqd dicẽ.Judex itez dixit.Cur
nõ loq̃ris. Adiuro te.ſ.iuramẽto vt dicas no
bis ſi tu es xp̃s.Tũc xp̃s ne videret' deſpicere
nomẽ dei dixit.Tu dixiſti:ſupple verũ q: ego
ſũ fili⁹ dei ꝛ meſſias ſaluator mũdi.Et amodo
videbit' filiũ hois ſedẽtẽ a dextris ṽtut' dei ꝛ
venĩẽtẽ i nubib⁹ celi:dixerũt.tu g° es fili⁹ dei.
Qui ait:vos dicit' q: ego ſũ.Quo audito cay
phas i ſignũ blaſphemie ſcidit veſtimẽta ſua
di.Blaſphemauit:audiſtis blaſphemiaꝫ.qd
vob̃ vĩ? ꝛ ↄdẽnauerũt eũ eẽ reũ mort'. Tũc ex/
ſpuerũt i faciẽ ei⁹ ꝛ dabãt ſibi alapas: ꝛ ſic te/
nuerũt ipꝫ ꝑ totã noctẽ.et hodie mãe hora p⁹
duxerũt eũ ad pylatũ tradẽtes ipꝫ curie ſecla
ri vt moreret':accuſantes eũ dicẽtes.Hũc iue
nim⁹ ſubuertẽtẽ gẽtẽ nr̃aꝫ:ꝛ ꝓhibẽtẽ tributa
dari ceſari:ꝛ dicẽtẽ ſe xp̃z regẽ eẽ. Lu.xxiij.
Pylat⁹ iterrogauit eũ di.Tu es rex iudeoꝝ.
Xp̃s rñdit tu dicis:ſupple verꝫ.Ait pylat⁹ ad
ꝓncipes ſacerdotũ ꝛ turbas.Nihil iuenio cãe
i hoie ħ°.At illi iualeſcebãt dicẽtes.Cõmo/
uit pplꝫ docẽs ꝑ vniuerſã iudeã:icipiẽs a ga/
lilea vſq; huc.Tũc pylat⁹ iterrogauit ſi hõ ga
lile⁹ eẽt ꝛ vt cognouit ꝙ ð herodis ꝑtãte eẽt
remiſit eũ ad herodẽ q ꝛ ipe hieroſolymis erat
ill' dieb⁹:q diu deſiderauerat xp̃z vidẽ ꝑꝑ mira

cula:ꝛ gauiſus ẽ valde.Nõ ex deuotõe ſ; ſpa
bat ab eo aliq̃d ſignuꝫ vidẽ vt ioculatorẽ. Et
inx̃ deſideriũ ſuũ fec̃ xp̃o mltas q̃ões:p° di/
xit ſibi:audiui ꝙ tu ſcis ↄuertẽ aquã i vinũ:iõ
facias corã me:ꝛ fec̃ portare magnuꝫ vas aq̃
di.ↄuertas:ſ; xp̃s ſibi nihil dicebat ſ; tãq̃ꝫ ſtul
tũ ipꝫ deſpiciebat.Deide herodes dixit.audi
ui ꝙ tu ſcis mltiplicare panes:facias corã me
ꝛc̃.ꝛ nihil fec̃.Idẽ audiui ꝙ ãbulas ſuꝑ aq̃s:
facias corã me:ſ; xp̃s nihil dixit ſibi.Dixit he
rodes ei.Neſcis q: ꝑtãtẽ hẽo liberãdi te. Et
chr̃s ei nihil rñdit.ſpreuit ãt illũ herodes cũ
exercitu ſuo:ꝛ illuſit idutũ veſte alba ꝛ remi/
ſit eũ ad pylatũ:ꝛ fci ſũt amici herodes ꝛ pyla/
tus ipſo die.nã añ erãt inimici ad inicẽ.pyla
tus ãt ↄuocat' ꝓncipib⁹ ſacerdotũ ꝛ mgr̃atib⁹
ꝛ plebe dixit ad illos.Obtuliſt' m̃ hoie hũc q̃
ſi auertẽtẽ pplꝫ.ꝛ ecce ego corã vob̃ interro/
gãs nullã cãꝫ iueni i iſto ex hijs i qb⁹ eũ accu
ſat' ſ; neq; herodes:naꝫ remiſit illũ ad vos.ꝛ
ecce nihil dignũ morte actũ ẽ ei:vidẽs dyabo
lus magnã chr̃i patiaꝫ ꝛ ſctõꝝ patꝝ i libo leti
ciã volẽs ipedir' paſſionẽ chr̃i apparuit i ſom
nis vxori pylati adhuc i lecto dormiẽti:vt ſic
mediãte mlie nr̃aꝫ ipediret redẽptõeꝫ:ꝛ mia/
tus ẽ ei niſi ſuadẽt viro ſuo ꝙ nullo mõ occi/
dẽt hoieꝫ illũ bonũ ꝛ iuſtũ:tũc pylat⁹ tã amoꝛ
mlieri' q̃ꝫ ẽt q: ſciebat ꝙ ꝑ iuidiã ipꝫ tradidiſ
ſẽt labõuit vt chr̃ꝫ libaret:ſalua tñ bẽiuolẽtia
iudeoꝝ.Uñ q̃drupl'r voluit eũ libare. Pͦrio
ꝑꝑ chr̃i inocẽtiã:q: ad ꝑtẽ ſecrete chr̃ꝫ exami
nauit.ſi ꝓhibebat tributa dari ceſari.chr̃s rñ/
dit ꝙ nõ.imo dixerat. Reddite q̃ ſũt ceſaris ce
ſari.Itẽ ſi erat rex iudeoꝝ. Rñdit chr̃s. Re/
gnũ meũ nõ ẽ de h° mũdo ꝛc̃.imo iudei vo/
luerũt me facẽ regẽ poſt ↄuiuiũ qd ego eis fe
ci:ſ; ego fugi.Tũc dixit pylat⁹ iudeiſ.Ego nul
lã cãꝫ mort' iuenio i hoie iſto.At illi clamaue
rũt dicẽtes.Crucifige crucifige eũ.2° pylatus
voluit chr̃ꝫ libare ꝑ gr̃aꝫ quã iudei hẽbãt ex
ꝓuileº iꝑatoris ꝙ i paſcha poſſẽt libare vnuꝫ
victũ quẽcũq; petiſſẽt. Rõ:q: tali die ppl's iſ
rael erat libat⁹ a captiuitate egypti.iõ i mẽo
ria illi⁹ libatõis obtiuerũt illõ ꝓuilem. Iõ py
lat⁹ tractabat ð illo ꝓuileº vt chr̃s libaret' di.
Eſt ↄſuetudo vob̃ vt vnũ victũ dimittã vob̃ i
paſcha. vult' g° dimittã vob̃ regẽ iudeoruꝫ.
Clamauerũt rurſũ oẽs dicẽtes. Nõ hũc: ſ; bar
rabã.q̃ erat latro ꝛ hõicida.3° voluit xp̃z liba
re ex ↄpaſſiõe.Cogitauit pylat⁹ ꝙ iuidia ꝛ ma
licia cordis vicit' ex miſ'ia illi⁹ ↄ̃ quẽ ẽ iuidia.
Iõ pylat⁹ dixit xp̃o. Uideo totũ pplꝫ ↄ̃ te mo
tũ ex iuidia:iõ flagellabo te vt ſic trãſeat ma/

licia ipoꝝ ne moriariſ. Rñdit xp̃s.Facias qc
qd volueriſ. Tũc pylat⁹ apprehẽdit ieſũ ꝛ fec̃ li
gari nudũ ad colũnã:ſ; mgr̃ꝫ i hyſtoria adeo
ſpiſſã ꝙ man⁹ manũ ad ſpaciũ duaꝝ palmaꝝ
nõ tãgẽt:ſ; cũ corrigijs trahebat' ꝛ ligabat':ꝛ
ita miſ'abil'r flagellabat'.ꝙ a plãta pedis vſq;
ad ṽticẽ nihil mãebat illeſũ i ſuo bñdicto cor
pore niſi ſolũ ligua:q̃ ꝓ pctõrib⁹ ꝛ latrõe i cru
ce oraret atq; teſtim̃ facẽt.Et ipleta fuit ſcͥptu/
ra quã ꝓdixerat.ſ.fili⁹ hois tradet' gẽtib⁹ ꝛ fla
gellabit' ꝛ ↄſpuet'.Milites ãt q flagellabãt eũ
ſ; aliq̃s erant q̃ttuor.q̃ꝝ ꝓmi duo ſ; Jero.in
gloſa ṽgas ð ſpinis ꝛ vepꝛib⁹ acutiſſimis hũe
rũt ↄfectas qb⁹ cutẽ apuert'.Ill' ṽo fatigatis
alij duo flagella hũert':i q̃ꝝ ſũmitate erãt no/
di aculeis acutiſſimis trãſfixi carnẽ ſctãꝫ ſcin/
dẽtes.Alij ãt duo hũert cathẽas hñtes vncos
i ſũmitatib⁹:ꝛ q̃ſi carnẽ extraxert'.Uñ Euſebi
us ꝛ Criſ'.ſuꝑ illo ṽbo.Diſciplia pacis nr̃e ſu
ꝑ eũ.dñt ꝙ iſta diſciplia fuit triplex.ſ.dura:q:
ṽgis ꝛ ſpinis.durior:q: flagell' nodatꝫ. duriſſi
ma:q: cathenis ferreis xp̃s fuit ceſus. Uñ cũ
ſ; medicos i hũano corꝑe ſint.cclxxvi.oſſa:ita
xp̃s fuit flagellat⁹:ꝙ q̃dlibꝫ os recepit tripli/
cẽ ictũ:vnũ de ṽgis.aliũ ð flagell'. 3m ð cathe
nis.Solut⁹ igr̃ xp̃s ꝓꝑas veſtes iduẽ voluit:
ſ; nõ fuit ꝑmiſſus.nã milites ſuſcipiẽtes ieſuꝫ
duxert eũ de colũna:ꝛ loco flagellatõis ꝛ in/
troduxert i atriũ ꝛ ↄuocãt totã cohortẽ. Et i
duert eũ veſte purpurea ãtiq̃ ꝛ aſꝑa i ſignũ re
gie maieſtat'. Nã purpura reges vtebant'. Et
plectẽtes coronã de ſpinis marinis q̃ acutio/
res ꝛ lõgiores ſpias hñt ceteris ſpinis ꝛ capi
ti ei⁹ ipoſuert:q̃ eũ i capite i.lxxij.locis crude
lit' vulnẽauit. Nã erat ad modũ pilei ita ꝙ vn
diq; caput tegẽt ꝛ tãgẽt:ita ꝙ aculei oſſa pe/
netrarẽt. Iſti iũci ſ; Iſido.ab itra fuert ↄcaui
ſugẽtes ad ſe ſãguinẽ xp̃i. Arũdinẽ ṽo ðdert
i dexterã ei⁹:q̃ſi ꝓ ſceptro regali ꝛ illudebãt
ei ꝛ genuflexo cepert eũ ſalutare deriſorie di/
cẽtes. Aue rex iudeoꝝ.q.d.regẽ te dixiſti iu/
deoꝝ.iã coronat⁹ es:ꝛ expuẽtes i eũ dederũt
ei alapas tãq̃ꝫ fatuo. Propt' qd eccia ꝓ ipſa
orãdo nõ flectit genua ſic̃ ꝓ paganis ꝛ alijs.
Et tũc exiuit itez pylat⁹ foras ꝛ dixit. Ut cog°
ſcat' q: nullã cãꝫ iuenio i eo:adduco eũ foras.
Exiuit g° ieſ⁹ portãs ſpieã coronã ꝛ purpureũ
veſtimẽtũ.Et dixit eis pylat⁹. Ecce hõ.q.d.ħ
ẽ hõ q ſe regẽ vr̃ꝫ dixit:vt aſſerit'.Suffic̃ g° vo
bis ꝓ illo ṽbo ꝙ abomiabil' ſit ſibi illata ↄtu
melia ꝛc̃.Cũ g° vidiſſent eũ põtifices ꝛ miniſtri
clamabãt.Crucifige crucifige eũ.q.d.illa pẽa
nõ ſuffic̃:ſ; petim⁹ vt crucifigat'.ꝛ nõ petebãt
aliã mõtẽ niſi crucifixiõis.Q: ſ; Criſo.cruci

fixo tãta erat ↄfuſio vt null⁹ hoiuꝫ ãpli⁹ ð cru
cifixo mẽoraret' niſi i maledictõe ꝛc̃. Et illud
ↄq̃rit' dñ di.Sic̃ aq̃ effuſ⁹ ſũ.Q: i oi liq̃re odõ
remãet i vaſe dẽpta aq̃.Uoluert.n.nom̃ ei⁹ ð/
lẽ:vt dic̃ ſcã.Tho.ſũ' dcõ ṽbo.g° petebãt vt cru
cifigẽt.Dixit ãt pylat⁹.Accipite eũ vos ꝛ cru
cifigite:ego.n.ñ iuẽio cãꝫ i eo. Rñdert.nos le
gẽ hẽm⁹.Leuit.xxiiij.ꝛ ſ; legẽ hãc dꝫ mori:
q: filiũ di ſe fec̃.Cũ pylat⁹ audiſſ; hũc ſmonẽ
magis timuit.ñ legẽ:q: gẽtil'.ſ; ne fõte ſ; Jero.
verꝫ eẽt ꝙ originẽ diuinũ hr̃et.ꝛ ſic i eo crimen
enorme ↄmiſiſſ;.ſ.flagellãdo.ꝛ ſic ð alijs. Iõ
de ħ certi⁹ igrẽ volẽs.Ingreſſ⁹ itez i ꝓtoriuꝫ
cũ ieſu ꝛ dixit ad ieſũ. Uñ es tu.ð diuina vl' hũa
na gñatõe ꝛc̃.Ieſ⁹ ñ rñdit ꝑꝑ difficultatẽ q̃ſ
nis:q: pylat⁹ ñ ſufficiebat eã accipe.Dixit ad
eũ pylat⁹.Mihi ñ loq̃ris.Neſcis q: ꝑtãtẽ hẽo
crucifigẽdi te ꝛ dimittẽ te.Quib⁹ ṽbis pyla/
t⁹ ↄdẽnauit ſeipꝫ. Rñdit ieſ⁹. Nõ hr̃es ꝑtãtẽ
aduerſũ me vllã:niſi tibi datũ eẽt deſuꝑ.ꝑpea
q tradidit me tibi mai⁹ pctm̃ hꝫ. Ubi dic̃ Au.
ꝙ q peccat ex auaricia pl⁹ peccat q̃ꝫ ille q pec
cat ex tiore hũano.exide.i.hac cã q̃rebat pyla
t⁹ dimittẽ ieſũ.ſic̃ aſtut⁹ vidẽs ꝙ eũ nõſſ; de
pctõ ſi inocẽtẽ occidẽt.q̃rebat g° oportũitatẽ
dimittẽdi eũ ſic̃ añ fecerat.Judei g° ħ ↄſide
rãtes clamauert dicẽtes.Si hũc dimitt' ñ es
ami⁹ ceſaris.Igr̃ cũ pylat⁹ audiſſ; hos ſmões
duxit foras ieſũ i loco publico q dr̃ lycoſtratos
erat ãt paſceue.i.pª dies ſolẽnis i q̃ ꝑꝑabãt ci
bos ꝓ ſabbõ.In q̃ ſabbõ ñ licuit ꝑꝑare cibuꝫ
ꝑꝑ ſolẽnitatẽ.ſ; i ꝑcedẽti.ſ.vi.feria. iõ ois.vi.
feria dicebat' paſceue.hora q̃ſi ſexta.q: die ſe/
xta hõ fact⁹ ẽ.et dixit pylat⁹.ecce rex vr̃. Ill'
ãt q̃ſi frenetici clamabãt. Tolle tolle crucifi/
ge euꝫ ꝛc̃.Dixit eis pylatus regẽ vr̃m crucifi
gãt.q.d.vtiq; ex hũ vecũdia mag' gñabit' qñ au
diet' de vob̃ dici ꝙ regẽ vr̃ꝫ crucifixiſt'. Rñde
rũt põtifices. Nõ hẽm⁹ regẽ niſi ceſarẽ. Tũc
pylat⁹ ↄſiderãs ſe icurrẽ idignatõeꝫ ppl'i ꝛ ce
ſaris:ↄſẽſit petitõi eoꝝ.Sedẽti igr̃ ꝓ tribuna
li.miſit ad eũ vxor ei⁹ di.Nihil tibi ð iuſto il/
lo.Multa.n.ꝑpeſſa ſũ hac nocte ꝑꝑ hũc ſctm̃
hoieꝫ ꝛ iuſtũ. Tũc.n.dyabol⁹ cognouit fructũ
paſſiõis ieſu xp̃i ex leticia aiaꝝ i libo exñtiuꝫ:
q̃ ex plurimis ꝓphetijs ſꝑabant ſe redimi. Ui/
dẽs ãt pylat⁹ q: nihil ꝓficẽt.ſ; magis tumul
t⁹ fiẽt. Accepta aq̃ lauit man⁹ ſuas corã ppl'o
di. Innocẽs ego ſũ a ſãguie iuſti h⁹ vos vide
rit'.et rñdit vniuerſa turba. Sãguis ei⁹ ſr̃ nos
ꝛ ſuꝑ filios nr̃os. O q̃ꝫ horrẽdũ teſtim̃ fec̃ hic
ppl's ſtult⁹.Manet.n.ħ teſtim̃ vſq; i hodiernũ
diẽ. Nã i ſigm̄ h⁹ vindicte q̃ñ maſcli iudeoꝝ ð ħ

genere q ſic clamabant naſcunť: hñt manum
dextrã plenã ſanguine capiti innixã Quare
pylat⁹ timore ꝯcuſſus dimiſit eis barrabã ho
micidaꝫ. Jeſuꝫ ṽo flagellatũ tradidit volũta
ti eoꝝ vt crucifigereť ꝯ legẽ iuſticie. Et fuerũt
hec ṽba qb⁹ pylat⁹ chſꝫ ſniauit. Jeſuꝫ ſeducẽ
tẽ ppſꝫ: blaſphemãtẽ deũ: dicẽtẽ ſe chſꝫ regẽ
eẽ iudeoꝝ: cruci affigẽdũ ꝯdẽno ⁊ adiudico.
et qꝛ hodie ẽ oblat⁹ alpha ⁊ o. pñm ⁊ finis: iõ
his dieb⁹ eccľia obmittit initia ⁊ fines horaꝝ.
¶ Quarto fuit i paſſiõe xp̄i cõpaſſio ſocialis.
qꝛ nõ ſolũ chr̃s ſuſtinuit paſſionẽ ⁊ dolores
cordis ſꝫ ẽt ṽgo maria mater ſua ⁊ alij multi.
Rõ: qꝛ ex pctõ ade iþe nõ ſolũ ſuſtinuit ma-
la: ſed ẽt eua. Data igiť ſnia morť poſtq̃ʒ illu
ſerũt ei. Hic cũ practica: exuerũt eũ purpura
⁊ induerunt eũ veſtimenť ſuis vt magis eſſet
agnoſcibiľ ad mortẽ vadẽs ampli⁹ ſubſanna
reť. et tũc ꝓculdubio chr̃s hũit nouã ⁊ maxi
mã paſſionẽ: qm̃ illa purpura cõgelata fuit ⁊
fortiter cõpacta vulnerib⁹ ictuũ flagelloꝝ: q̃
abſq̃ꝫ maximis dolorib⁹ euelli nõ poterat. et
maxie qñ tũica illa ſpoliat⁹ fuit rẽouata fueꝛt
oĩa vulnera. et h̃ durior pẽa fuit q̄ flagellatio
vľ ẽt coroãtio qd̃ imagiari pt̃. Cepit. n. nou⁹
ſãguis ebullire ⁊ totũ corp⁹ roſeo cruore pfũ
di. et iponẽtes ſibi crucẽ duxerũt eũ ex̃ ciuita
tẽ. Qꝛ paſſio chr̃i gľioſa nõ ſolũ ad iudeos:
ſꝫ ad oẽs ſe extẽdebat. In hui⁹ ſignũ ex̃ ciuita
tẽ pati voluit. O q̃ʒta bõa ieſus ſp bñdict⁹ fe
cit huic ciuitati. Pro qb⁹ oib⁹ crucẽ ꝓ maio
ri ignominia poſuerũt i hũeris ſuis ad portã
dũ. Bernard⁹. O iauditũ ſpectaculũ nunq̃ʒ
auditũ viſuꝫ aut fctm̃: vt aliqs fur aut maleſa
ctor ad h° cõpellereť vt ſuũ ꝓpriuꝫ portaret
patibulũ: p̃ter ſaluatorẽ. et ipletũ ẽ illud Yſa-
ie. ix. Fact⁹ ẽ pncipat⁹ ſup humeꝝ eius. Hoc
p̄figuratũ fuit in Yſaac: q dũ iret vt imolareť
a p̃re: ligna i ꝓprio dorſo portauit. Geñ. xxij.
Ibi. n. hꝛ q̄ dñs dixit abrahe. Abrahã abra-
hã. et ille rñdit aſſuꝫ. Ait illi. Tolle filiũ tuuꝫ
vnigenitũ quẽ diligis yſaac: ⁊ vade i trã viſio
nis: atq̃ʒ ibi offeres eũ in olocauſtũ ſup vnuꝫ
mõtiũ quẽ mõſtrauero tibi. Igiť abrahaꝫ de
nocte ꝯſurgẽs ſtrauit aſinũ ſuũ ducens ſecuꝫ
duos iuuenes ⁊ yſaac filiũ ſuũ. Cũq̃ʒ ꝯcidiſſet
ligna i olocauſtũ: abijt ad locũ quẽ p̃cepit ei
de⁹. Iſta. n. fuit figura paſſiõis xp̄i: qꝛ abrahã
ſignificat p̃reꝫ i diuinis q obtulit filiũ ſuũ vni
genitũ i ara ſctẽ crucis i redẽptiõeꝫ ꝓ oib⁹ no
bis miſerrimis peccatorib⁹. et ſicẽ yſaac filius
abrahe i ꝓprijs hũeris portauerat ligna olo-
cauſti obediẽter ad volũtatẽ p̃ris ſui abrahã:
ſic fili⁹ dei ſaluator noſter ieſus patiẽter ſicut
agn⁹ inocẽs portauit patibulũ ſctẽ crucis ꝓ-
prijs humeriſ ipo^{m}. Et qꝛ iudei ipꝫ alapis ⁊ ṽ
berib⁹ ⁊ illuſiõib⁹ nec nõ flagellatiõib⁹ coro
natiõeq̃ʒ tm̃ fatigaueꝛt: iõ crucẽ nõ diu nec re
mote portare poterat: qꝛ totaľr fuit exinanit⁹
⁊ exhauſt⁹. Iõ dꝛ ſub cruce cecidiſſe. nec miꝝ:
ex emiſſiõe ſãguis oiuꝫ venaꝝ: q defluebat ex
plagis flagelloꝝ ⁊ ſpinaꝝ ⁊ magnitudie cru-
cis: q̃ i lõgitudie pedes. xv. ⁊ i latitudie. x. Iõ
exeũtes i eũ q dꝛ caluarie loc⁹ ⁊ cũ ducerẽt eũ
⁊ ita repẽte ꝓcedẽ nõ poſſꝫ. iuenerũt hoiem
cyreneũ noie ſymonẽ veniẽtẽ d̃ villa p̃rẽꝫ ale-
xãdri ⁊ rufi: hũc ꝯprehẽderũt ⁊ ãgariaueꝛt vt
tollẽt crucẽ ei⁹. Et impoſuerũt illi crucẽ portaꝛ
poſt chꝛm: nõ ex mia motĩ: ſꝫ vt citi⁹ ad mor-
tẽ pueniret. nec qs eſtiare dꝫ illũ eẽ ꝯ pfectio
nẽ chꝛi exĩtis ver⁹ ds ⁊ ver⁹ hõ. Tradiderat
eni diuinitaſ chꝛi hũanitatẽ ex toto ifirmitatib⁹
hũanis ad patiẽdũ: nolẽs ſibi i aliq̃ ſuffraga-
ri q̊ ad pene alleuiatõeꝫ. ⁊ iõ ifirmitaſ hũane
ꝯditio expoſcebat vt hõ chr̃s ſic tota nocte fa
tigat⁹ ⁊ cruoris effuſiõe debilitat⁹ ſub tãto põ
dere deficeret. Nec miꝝ cũ i miore laborꝛ: aľs
fatigat⁹ puta itineris ſederit ꝓ refocillatiõe
viriũ. ſ. mõtẽ. Jo. iiij. Hic p° nũciatũ fuit btẽ.
Marie ṽgini: que tũc fuit i domo marie ma
gdalene: vt volũt potiores doctores chꝛꝫ filiũ
ſuũ eẽ ꝯdẽnatũ ad mortẽ. Cũ q̃nto ãt cordis
dolorꝛ ⁊ ai pturbatõe hũc nũciũ recepit ppẽſ
dere põt q̃libꝫ fideľ mr̃. Nec tñ aliqd̃ indecẽs
ſue pudicicie vľ ṽginitati derogans cõmiſit.
Nec veꝝ ẽ illd̃ fabuloſum q̃ ṽgini glioſe iniu
riari ipie vľ: ṽginẽ cucurriſſe ad ſilitudinẽ iſa
nienť mulieris hicide de domo ad domũ ad
q̃s chr̃s ducebať ac i ſignũ ãguſtiaꝝ ſuaꝝ cri-
nes euulſiſſe: ac p rimas ꝓſpexiſſe ⁊ manibus
depreſſis ⁊ cõploſis lamẽtabiľr planxiſſe. Et
plr̃a alia q̃ oĩa falſa ⁊ friuola ſt̃. Rõ. aľs mľte
mulieres pfectiores fuiſſent btẽ ṽgini. ſ. So-
phia ſeptẽ filioꝝ mr̃: ⁊ q̄plres alie multe. Sꝫ
cũ tres ſt̃ modi plãgẽdi. Quidã nimis dolo-
rẽ exhmũt i ope exterioꝛi. ſic Hely. i. Reg. iiij. q
audito captã archã dñi ⁊ duos filios mortu-
os cecidit retrorſũ ⁊ ꝯfractſ ceruicib⁹ expira-
uit. Quidã nihil moleſtũ patiunť. tñ pp quã
dã hõeſtatẽ dolorẽ ſimulãt beſtiali q̃dam cla
more: vt iuuẽcule de morte viroꝝ deformiũ ⁊
vetuloꝝ. Sꝫ vterq̃ʒ ſe fruſtra affligit. Primis
abſq̃ʒ iordinato motu bñ ab oib⁹ ſibi credere
tur. Secundis q̄to magis inſanierit: tãto mi
nor fides adhibeť. Idcirco tertiũ modũ val-
de hũanũ mr̃ ṽgo adinuenit q̃ cum amarum

dolorẽ i corde guſtauerit: nihil tñ fedũ aut in
decẽs geſſit: neq̃q̃ʒ obliuiſcẽs fidei catholice
⁊ ṽgiaľ pudicitie. Fides. n. quã hũit: ⁊ i ea ſo
la pmãſit d̃ reſurrectiõe filij ſui: dolorẽ icõpa-
bilẽ ſic tẽpauit ne i diſciplinatũ qd̃ cõmittẽt.
Et origenes i q̊dã ſmõe de paſſiõe dic̃. Ois
btẽ ṽgis dolori chr̃i paſſiõe ꝯcept⁹ ſit itra ſue
aie clauſtra detinebat: vt nec minie ipatientie
aut iordiatiõis ſigno exteri⁹ ſe ꝓdẽt: niſi inq̃ʒ
tũ lachrymaꝝ effluxio ocľi materni ipetuoſaꝫ
anxietatẽ idicabãt. Uñ maximã cõpaſſioneꝫ
cũ chr̃o hũit. Hũc exitũ ⁊ hanc ꝓceſſionẽ la-
mẽtabilẽ. Bernard⁹ deſcribit dicẽſ. Cũ inq̃t
chr̃s ſic ducereť fctũs ẽ ꝯcurſus ppl̃oꝝ p⁹ ipm
ſicẽ qñ fures ⁊ malicioſi ducũť ad mortẽ. Alij
ſbãt ridẽtes. alij illudẽtes alij lutũ ſup bñdi-
ctũ caput ei⁹ ꝓijciẽtes ⁊ i faciẽ. Si aũ ſe reſpe
xit: vidit lutũ ſup ſe ꝓijciẽtes. Si. ſ. vidit pati
bulũ hũero ſuo ipoſitũ eũ valde opp̃mẽs. Si
retro: vidit mr̃eꝫ cũ multa turba ppl̃i ⁊ mulie
rũ q̃ ſeq̃bãť ⁊ plãgebãt atq̃ʒ lamẽtabãť eũ ex
maxia cõpaſſiõe. Cõuerſus aũt ad illos ieſus
dixit. Filij hirľm nolite flere ſup me: tũ pp ſpõ
taneã moriẽdi volũtatẽ: tũ pp diuinã ordina
tionẽ q̃ ſic ordiauit mori: tũ pp mortſ mee vti
litatẽ: qꝛ moriẽdo volo mortẽ deſtruẽ. Cãꝫ tñ
paſſiõis iubet deflere. ſ. pctã p̃terita ⁊ futura:
q̃ chr̃m pati ordie iuſticie fecerũt. ſup qb⁹ do
lorib⁹ affici ad ſalutẽ necẽriũ eſt. hec Berñ.
Sꝫ ſup voſipas flete ⁊ ſup filios vr̃os: qꝛ ve-
niẽt dies qb⁹ dicẽt. Beate ſteriles ⁊ ventres
q̃ nõ genuerũt: ⁊ vbera q̃ nõ lactauerũt. Tũc
dicẽt mõtib⁹. Cadite ſup nos: ⁊ collib⁹: coo-
perite nos. Et loq̃bať de obſidiõe romanorum
p. Tytũ ⁊ Veſpaſianũ pncipes hierľm p⁹ aſcẽ
ſionẽ dñi ãno. xlij. fundit⁹ deſtruẽtiũ qñ tãta
fuit ſtrages fctã vt occiſoꝝ ſanguis q̃ſi riuu-
lus de oib⁹ ptib⁹ ciuitatis fluẽt. Et capta fuit
ciuitas i die paſche: ⁊ oẽs potiores iudei occi
ſi. Et trigita vẽditi ſũt vno denario. Et capta
ciuitate vndecies centena milia fame gladio
perierũt: ⁊ octuagita milia vẽditi ⁊ diſpſi ſũt.
Et fuit ṽificata illa maledictio: qñ dixerũt py
lato. Sãguis ei⁹ ſup nos ⁊ ſup filios nr̃os. E
illã plagã fleuit chr̃s i die palmaꝝ. et tãta fa-
mes tpe obſidiõis erat vt mr̃es filios ſuos co
mederẽt: vt dic̃. Joſeph⁹ q ꝓ tũc p̃ñs erat: lꝫ
fuerit latitãs i ſciſſuris petraꝝ q̃uſq̃ʒ pſecutio
iſta ceſſaret. Itẽ chr̃s loq̃bať de iudicio fina-
li: qñ p tiore dicẽt mõtib⁹. Cadite ſup nos. ⁊
collib⁹: coopite nos. Nã ſubdit cãꝫ. Qꝛ ſi i vi
ridi ligno h° faciũt. i. i me. Dꝛ ãt chr̃s viride
lignũ: qꝛ viridis i radice diuinitaſ. i capite hu
mãitaſ. i ramis ṽtutũ: i folijs ſmonũ: i fructu
bonoꝝ opeꝝ. In arido. i. pctõre q caret hũo
re gr̃e fructu iuſticie: vigoreq̃ʒ ꝯſtãtie qd̃ fiet. i.
q̄ta putaſ pẽa digni ſt̃. Pꝫ g° cõpaſſio mr̃is
⁊ mulieꝝ ex dictis. ¶ Quito fuit i paſſiõe xp̄i
defuncto tpalis: qꝛ voluit mori i cruce. Licet
alie paſſiões chr̃i fuiſſent ſufficiẽtes ad redi-
mendũ genus hũanũ tñ adhuc voluit mori.
Rõ: qm̃ ex pctõ ade ñ ſolũ hẽm⁹ tribulatio-
nes: dolores ⁊ paſſiões: ſed ẽt mortẽ. Geñ. ij.
Quacũq̃ʒ die cõederis morte morieris. et il-
le mod⁹ ẽ ꝯueniẽtior. Uñ doctores ſcti: ⁊ p̃ci
pue ſctũs. Tho. iij. pte. q. xlvi. ar. ij. dic̃ q̄ erat
bñ ali⁹ mod⁹ redẽptiõis deo poſſibiľ: abſolu-
te loq̃ndo: qꝛ dꝛ. Luc. i. ñ erit ipoſſibile apud
deũ oẽ ṽbũ. et Yſa. lix. dꝛ. ecce ñ ẽ abbreuiata
man⁹ dñi vt ſaluare neq̃at. et iõ mľti alij mõi
erãt do poſſibileſ. Uñ vt dic̃ ibidẽ ad ẽtiũ ar
gumẽtũ. Si de⁹ hoiem abſq̃ʒ oi ſatiſfactiõe a
pctõ liberaſſet ꝯ iuſticiã ñ feciſſet: qꝛ culpa in
eũ cõmiſſa fuit: ⁊ ſic miſericorditer egiſſꝫ. Sꝫ
tñ nõ erat mod⁹ ꝯueniẽtior vt dic̃. Tho. eadẽ
pte eadẽ q̃õne. ar. iij. qꝛ dic̃. Aug. i. xiij. de tri-
nitate. Sanãde nr̃e miſerie ꝯueniẽtior mod⁹
nõ fuit q̄ p paſſiõeꝫ chr̃i. Uñ abſolute ñ fuit
necẽriũ vt chr̃s moreretꝛ: ſꝫ ex necẽitate finis:
vt dic̃ ibidẽ ar. i. eadẽ. q. et h° põt dupľr itelli
gi. P° quidẽ ex pte nr̃a qui p ei⁹ paſſionẽ li
berati ſum⁹. ſꝫ illud Jo. iij. Oꝫ exaltari filiũ
hois: vt ois qui credit in ipm nõ pereat: ſꝫ ha
beat vitã eternã. Scdo ex pte ipius chr̃i qui
p humilitatẽ paſſiõis meruit gľiaꝫ exaltatio
nis. ⁊ p h° pꝫ dꝛ. Lu. vl. O portuit pati chr̃m
⁊ ſic itrare i gľiam ſuã. Uñ ad h° q̄ hõ p paſ
ſionẽ chr̃i ẽ liberat⁹ multa ꝯcurrũt ad ſalutẽ
hois ptinẽtia: p̃ter liberationẽ a pctõ. Prio
eni p hoc cognoſcit hõ q̄tuꝫ de⁹ eũ diligat:
⁊ ꝓuocať ad deum diligẽduꝫ: in q̃ ſalutis hu
mane pfectio ꝯſiſtit. Uñ apľs dic̃. Roma. v.
Cõmẽdat de⁹ charitatẽ ſuã in nobis: qm̃ ſi cũ
adhuc pctõres eſſem⁹: chr̃s ꝓ nobis mortu⁹
ẽ ⁊c̃. Scdo qꝛ p hoc dedit nobis exẽplũ obe
diẽtie: humilitaſ: ꝯſtantie: iuſticie ceteraꝝ vir
tutum in paſſione chr̃i oſtenſaꝝ: que ſunt ne
ceſſarie ad humanã ſaluteꝫ. Uñ dꝛ. i. Pe. ij.
Chr̃s paſſus ẽ ꝓ nobis: vobis relinquẽs exẽ
pluꝫ vt ſequamini veſtigia ei⁹. Tertio qꝛ xp̄s
p paſſionẽ ſuã nõ ſolũ hoieꝫ a peccato libera
uit: ſed etiã gratiã iuſtificãtẽ ⁊ gloriã beatitu
dis ei ꝓmeruit. Heb. x. Habemus fiduciam
in introitu ſanctoꝝ. ſ. fideliũ in ſanguine xp̄i.
Quarto qꝛ p hoc ẽ homini indita maior ne-
ceſſitas ſe imunẽ a peccato cõſeruãdi quo ſe

ſanguíe chři redēptū cogitata pctō.ẜm illud
i.Corinth.vi.Empti eſtis ꝑcio magno:glřifica
te ⁊ portate deū in corꝑe vřo. Quinto q̄a hō
ad maiorē dignitatez hoīs ceſſit:vt ſicͥ hō vi/
ct⁹ ⁊ decept⁹ fuit a dyabolo : ita ēt hō eēt quí
dyaboluͫ vinceret:⁊ ſicͥ hō mortez meruit : ita
hō moriēdo mortē ſuperaret.vt dr̄ p͛ Cor.xv.
Deo gr̄as q̄ dedit nob̄ victoriā ꝑ ieſuz chřz.
Et iō ɔueniēti⁹ fuit ꝙ ꝑ mortē xp̄i liberare/
mur q̄ per ſolā dei volūtatē.Hec ſcūs.Tho.
ar.iij.q̄ōnis ꝓdicte.Dic ꝓꝑtice q̄uō duxerunt
xp̄m cū cruce quā portabat in collo.Ducebā
tur aūt alij duo neq̄ cū illo vt iterficerenť ad
montē caluarie.Et dū fuerūt ibi dixerūt ſibi.
Expolia te.⁊ ita fecit. Et milites acceperunt
veſtimenta ei⁹⁊ fecerūt q̄ttuor ꝑtes:vnicuiq̧
militi ꝑtē ⁊ tunicā. Erat autē tunica incōſutí
lis deſuꝑ cōtexta per totū:⁊ dixerūt ad inicē.
Nō ſcindam⁹ eā:ſʒ ſortiamur de illa cui⁹ ſit.
Ut ſcriptura ipleret̄ dicēs. Partiti ſūt veſti/
mēta mea ſibi:⁊ in veſtē meā miſerūt ſortē.et
crucifixerūt eū:⁊ cū eo alios duos. Cogitate
q̄n virgo ſentiebat ictus clauoꝝ q̄n crucifige
bať:q̄uō ꝑcutiebat cor ei⁹.Et eleuato crucifi/
xo:gētes ſe elōgauerūt. Tūc virgo cū ioāne
⁊ magdalena venit ad pedez crucis:⁊ gutte
ſanguis filij cadebāt ſuꝑ caput ꝟginis. Cogi
tate dolorē chřī ⁊ ex ɔpaſſiōe mřis. Tūc xp̄s
orauit ꝓ crucifixorib⁹ dī. Pr̄ ignoſce illis q̄ꝛ
neſciūt q̄d faciunt. Uirgo maria audito filio
eleuauit oculos.⁊ vidit filiū totū ſanguinolē
tū a capite vſq̧ ad pedes.Uidēs latro q̄ pen
debat i cruce a dextris:ꝙ chřs orauit ꝓ crucifi
xorib⁹:⁊ conſiderās chřī patientiaz habuit fi
dem de chřo ⁊ cōtritionē de ꝑctis in corde ⁊
dixit cū lachrymis chřo. Dn̄e memento mei
dum veneris in regnū tuū:quaſi diceret. Nō
dico ꝙ mō parcas mihi:q̄ꝛ nō ſum dign⁹:ſed
poſtq̄ in purgatorio fuero tūc memēto mei.
Cui r̄ndit xp̄s. Amen dico tibi.hodie mecuʒ
eris in paradiſo.Queſtio quare de duob⁹ la
tronib⁹ cum chriſto crucifixis vn⁹ fuit cōuer
ſus ⁊ ali⁹ nō. Rōnem aſſignant q̄dā de vm/
bra brachij q̄ ipſū tetigit ⁊ ɔuertit. Auctas ꝑ
locū a miori de vmbra petri que ſanabat ifir/
mos.vt pʒ Actu.v.Nō mir̄ g° ſi vmbra chřī
ſaluauit aīaʒ latrōis.Uidēs ꝟgo ꝙ fili⁹ locu
tus eſt latrōi dixit. O fili latroni loq̄ri:⁊ mi
hi q̄ morior hic vobiſcū nihil dicis. Tūc chřs
volēs ɔſolari matrē capite ſignādo Joannē
dixit.Mulier ecce filius tuus.⁊ ioanni. Ecce
mr̄ tua honora eaʒ ⁊ ſeruias ſibi vt mři. Rn̄
dere potuiſſet ꝟgo.Fili ⁊ q̄lis ɔſolatio:q̄le

cambiū eſt iſtud:dare filiū creatoris pro filio
piſcatoris:filiuʒ dei.ꝓ filio zebedei. O fili mi
mō ɔpleta ē ꝓphīa ſymeonis dicēs.Et tuā ipi
us aīaʒ ꝑtrāſibit gladi⁹. Tūc chřs cepit dicē.
Hely hely.i.de⁹ me⁹ reſpice in me q̄re me de/
reliq̄ſti ⁊c̄.vt me dimittūt amici apl̄i ⁊ diſci/
puli.Et ſi q̄ſiuiſſet aliq̄s ab eo. O dn̄e vbi ſūt
ceci q̄s illumiaſti.vbi ifirmi q̄s curaſti.vbi de
moniaci.vbi leproſi q̄s mūdaſti. vbi mortui
q̄s reſuſcitaſti vbi apl̄i q̄s honoraſti. Rn̄diſ/
ſet:oēs dereliquerūt me. Et ɔpleta oī re fuit
hora nona ⁊ clamauit dī.Sitio. Rn̄dit ꝟgo.
O fili nō hēo niſi aquā lachrymaꝝ. Tūc qui
dā cū ſpōgia in arūdine poſita dabat ſibi ace
tū mixtū cū felle.Et cū guſtaſſet dixit.Cōſum
matū eſt.ſ.opus ⁊ miſteriū hūane redēptōis.
Rn̄dit ꝟgo. O fili ɔpleti ſunt dolores mei.
tūc chřs voce mag̃ clamauit. Pr̄ i man⁹ tuas
cōmēdo ſpm̄ meū.Et iclinato capite q̄ſi vale
diceret mři:⁊ ſic emiſit ſpm̄. Mir̄ fuit ꝙ tūc
ꝟgo maria nō cecidit mortua.ſʒ ſtatiʒ ſecute
ſūt ɔſolatiōes:remedia:⁊ ɔfortatiua:q̄ꝛ tene
bre facte ſt̄ ſuꝑ vniuerſā t̄rā:q̄ꝛ ſol dimiſit ve/
ſtes ſuas:albas claritatꝭ ſue ⁊ idut⁹ fuit de ni
gro:⁊ t̄ra mota ē:⁊ petre ſciſſe ſūt:⁊ m̄lta cor
pora ſctōꝝ q̄ dormieꝛt ſurrexerūt. Jtē Centu
rio fuit ɔuerſus dī. Uere fili⁹ dei erat iſte. Et
ppl̄s ꝑcutiebat pect⁹ ſuū dī. O miſeri q̄d fecī
mus. hi fruct⁹ paſſiōis q̄s ꝟgo videbat ɔſola
bantur eā.Ecce hic defūctio tꝑalis:q̄ꝛ voluit
mori vt libaret nos de morte eterna:⁊ daret
nob̄ vitā gl̄ioſaʒ. Juxta ꝓphīaʒ Jſa.liij. Tra
didit in morte aīam ſuā ⁊ cū ſceleratꝭ reputa
tus eſt ⁊ ipe pctā multoꝝ tulit. ¶Sexto fuit
in paſſione chřī ſepelitio t̄renalis. Rō q̄ꝛ ex
pctō ade hūanū gen⁹ nō ſolū fuit ɔdemnatū
ad mortē ſed ēt ad ſepulturā ⁊ reſolutionē ⁊
corruptionē. Geneſ.iij. Puluis es ⁊ in pul
uerē reuerteris. Jō chřs voluit ſepeliri:ſʒ nō
corrūpi.iux̄ illud Dd. Nō dabis ſanctū tuū
vidē corruptionē. Judei āt q̄ꝛ paſceue erat
vt nō remanerēt in cruce corꝑa ſabbato: q̄ꝛ
tūc feſtū erat prout hēbāt ꝓceptū dei Leuit.
xxiij. Ne igiť coꝝ feſtū inhonoraret:in cui⁹ ve
ſpere eiuſdē diei icipiebāt ſolemnitatē. Erat
eni magnus ille dies ſabbati rogauerūt pyla
tū vt frangerenť coꝝ crura:⁊ hoc vt citi⁹ mo/
rerentur ⁊c̄. Q̄m ſolēnitas iſta azimorū tota
erat gaudioſa:q̄ꝛ per hos ſeptem dies viri:⁊
mulieres ducebāt choreas per circuituʒ hie/
ruſalē cū cantico moyſi.ſ.Cātem⁹ dn̄o gl̄ioſe
⁊c̄. Jn memoriā ꝙ illo tꝑe eos libauit de ſer
uitute egyptioꝝ ⁊ pharaonis exercitu eius in

mari rubro ſubmerſo. Jgiť ne tāta ſolēnitas
ex aſpectu cadaueꝝ fedaret̄:q̄ꝛ ꝓpe ciuitatē
erāt:petierūt ea deponi. Ueneꝛt aūt milites
⁊ ꝑmi q̄dē fregeꝛt crura ⁊ alteri⁹ q̄ crucifixus
erat cū ieſu. Ad ieſuz aūt cū veniſſent ⁊ vide/
rūt eū iā mortuū: nō fregerūt eius crura:ſed
vn⁹ militū ⁊c̄. q̄ ẜm Jſi. dict⁹ erat Longinus:
hic ẜm mgr̄m hyſtoriarū vidē nō poterat an
mortu⁹ eēt ieſus: q̄ꝛ caligatos hūit oculos:⁊
accepit lāceā ſuā ⁊ infixit eā cordi chřī:⁊ ɔti/
nuo exiuit ſāguis ⁊ aq̄ miraculoſe:⁊ ꝑ haſtā
decurrēs ꝑuenit ad man⁹ militꝭ: ⁊ ex ɔtactu
viſū recepit:q̄ ɔuerſus ad fidē.xxxviij.annis
monaſticā vitā duxit. Et poſt h̄ creſcēte xp̄ia
noꝝ ꝑſecutiōe fact⁹ ep̄us gl̄ioſo martyrio co/
ronatus eſt:⁊ ſic celū aſcēdit. Hoc miles iſte
ſimplici intentiōe ⁊ ex cōpaſſiōe fecit vt citi⁹
moreret̄.Et iō de⁹ eū iterius ⁊ exteri⁹ cū erat
cecus illumiauit. Hoc vuln⁹ ẜm alexādrū de
hal.nō fuit chřo ifixū in ea ꝑte in qua pigi ſo
let ꝑ oſſa.ſ.pectoralia:ſʒ fuit iferi⁹ inť mollicié
carneam:⁊ iter oſſa pectoralia ⁊ femoralia:⁊
ſic ſurſū aſcēdit ad cor. Rō q̄ꝛ xp̄s in alto pe
pēdit ⁊ miles ſtās in t̄ra ⁊c̄. Preterea ſi circa
pectoralia ifixiſſet lāceā:fuiſſet fracta oſſa ꝑꝑ
magnitudinē lācee q̄ oñdiť:ſʒ ẜm Jo. q̄ vidit
⁊ teſtioniū ꝑhibuit:veꝝ ē teſtioniū ei⁹. Facta
ſūt h̄ vt ſcꝑtura ipleret̄. Os nō cōminueť ex
eo. Exod.xij. Et iterū alia ſcꝑtura dīc. Uide/
būt i quē trāſfixerūt. Quare ꝟo ſic depingiť.
dicēdū ꝙ pictura ē laycoꝝ ſcripta. Jō vt expꝛ̄
ſius laycis pateat ꝙ lancea cor chřī penetra/
uerit:in ſignū ꝙ ex corde dimiſſa eſt nob̄ cul
pa ꝑ ſuā mortē. Hec duo miracula poſt mor
tē ɔtigerūt.ſ.ſanguis emanatio: ⁊ ceci militꝭ
illumiatio. Sāguis eni i hoīe mortuo coagu
lať:ſʒ nō in chřo:vt oñderet ſe hře ꝑtātem in
corꝑe eē ſine aīa. Jtē tres opiniones erāt de
aīa ꝙ.ſ.eēt i ſanguíe:i cerebro:⁊ i corde. Pri
mi ea occaſiōe moti fuerūt:q̄ꝛ cū ſāguis e cor
pore effudiť aīam euolare aſſeruerunt. Sʒ ſe
cūdi iō:q̄ꝛ aīaʒ maiorē vim i cerebro ſuaꝝ po
tētiarū oñdē viderūt. Alij vero q̄ꝛ videꝛt cor
hoīs p͛ viuēs ⁊ vltimū moriēs.Et ſic in his
trib⁹ locis effectualr̄ q̄ſieꝛt lʒ xp̄s hoc vulnus
nō ſenſit:q̄ꝛ iā mortu⁹. Hec eni oīa fcā ſūt ho
ra nona. Jō eccl̄ia ꝓ gr̄arūactōe cātat nonas
Poſt hec cū iā ſero fcm̄ eēt.i.hora veſꝑtina.
ecce vir nobiľ noīe ioſeph ab arimathia ciui
tate iudee q̄ erat decurio ⁊ diues vir bonus ⁊
iuſt⁹ eo ꝙ eēt diſcipul⁹ dn̄i:occult⁹ āt ꝑꝑ me/
tū iudeoꝝ. Hic nō ɔſenſerat ɔſilio ⁊ actibus
eoꝝ:q̄ꝛ ⁊ ipe expectabat regnū dei. Hic auda

cter itroiuit ⁊ acceſſit ad pylatū ⁊ petijt cor/
pus ieſu vt tolleret. Hec oīa ponūt euāgeli/
ſte ad exprimēdū bonitatē ⁊ reuerētiā iſtius
ioſeph. Celitus.n. ꝓuiſū ē vt eēt diues vt hřet
q̄ō in ſepulturā dn̄i expēderet. nobiľ decurio
i.ſuꝑ decē milites:vt ad ꝓſidē accedē poſſet.
Juſtus ⁊ bon⁹ vt chřī corpus accipē mereret̄.
Diſcipul⁹ nō vn⁹ ex duodecim:ſed q̄ꝛ in ꝑmi
tiua eccleſia oēs credētes dicebanť diſcipl̄i.
Audacter:q̄ꝛ iudeos nō timuit. Et ipi eū hoc
facere nō cauſa diſciplinatus ſed pietatꝭ puta
bāt Petijt corpus ieſu:quia licitū nō erat ſe/
pelire corpa damnatorū ſine licētia preſidis.
Pylatus aūt mirabať ſi iaʒ obijſſet. Sed illa
ammiratio ẜm Joannem proceſſit ex leuita/
te ⁊ cordis vanitate. Nemo mireť cū pylato
ꝙ ieſus ſubito mortu⁹ fuit:adhuc viuētib⁹ la
trōib⁹:q̄ꝛ m̄lta crudelia ꝑ totā noctē ⁊ diē ꝑ
tulit q̄n latrōes i q̄ete fueꝛt. Et accerſito.i.vo
cato cēturiōe:iterrogato ſi iā mortu⁹ eēt:⁊ cū
cognouiſſet a cēturiōe:donauit corp⁹ ieſu io
ſeph. Uenit g° ⁊ tulit corp⁹ ieſu. Uenit aūt ⁊
nicodem⁹ q̄ venit ad ieſū nocte p͛:ferens mi
xturā mirre ⁊ aloes q̄ſi libras cētū. Acceꝑeꝛt
g° corp⁹ ieſu ⁊ ligaueꝛt i lintheis mūdis cū aro
matib⁹:⁊ inuolueꝛt illō in ſyndone mūda quā
mercat⁹ ē ſicͥ mos ē iudeis ſepelire. Jſtud vn
guētū amaritudie ſua coercet vermeſ a cada
ueꝝ corroſiōe ⁊ corruptōe ⁊ putredine. Ex q̄
pʒ ẜʒ Criſo. ꝙ iſti nō habuerūt adhuc de xp̄o
plenā ⁊ ꝑfectā fidē: nō intelligētes illud ꝓs.
Nō dabis ſctūʒ tuū vidē corruptioneʒ. Un̄ ſi
corp⁹ chřī iacuiſſet i ſepulchro vſq̧ ad diť no
uiſſimū nō fuiſſet incineratū nec putrefactū:
q̄a erat balſamatuʒ diuitate. Hec depoſitio
ẜm Bedā ⁊ Origenē fcā ē p̄ñte mře maria
que corpus filij ſui de cruce depoſitū ſuis bra
chijs vt pie crediť dulciſſimis āplexata fuit:
⁊ ſacra vulnera cū inexplicabili plāctu mřno
affectu deoſculabať. Jeſus aūt ad ɔſolationē
mřis ita glorificatus eſt ꝙ nulla plaga vel li
uor in ſuo corꝑe apperuit.ꝓter q̄nq̧ vulnera
manuū ac pedū atq̧ lateris q̄ reſuauit:nō ex
ipotētia ſanādi:ſed vt oñderet apl̄is ⁊ maxi/
me thome:iudeis ⁊ malis xp̄ianis in iudicio
extremo. Ad interpellandū in ɔſpectu pr̄is.
Ad letificādū btōs ex ituitu ſue redēptiōis.
Nō eni dedecorāt corp⁹ glorificatū ille cica/
trices.q̄ꝛ clari⁹ radiāt q̄ ſol in firmamēto ce
li. Et q̄ꝛ corpus lintheis iuolutū fuit.iō in ec/
cleſia mos ioleuit vt i altari nō ſericis aut au
ro textis:ſʒ in ſyndone mūda ɔſecratur. Jteʒ
licet hec aromatizatio xp̄i fuit facta in hono

rẽ ⁊ reuerẽtiaꝫ ⁊ a deuotis ⁊ cū diligẽtibꝰ:tñ
factū in ſe valde miſabile erat.ꝙ.ſ.tãte nobi-
litatis dñs tractabaꝛ tãq̃ꝫ cadauer.lꝫ xp̄s ꝓꝓ
diuinꝫ ſuppoſitū cadauer nõ fuit ⁊ ꝙ corona
glīe ſic iacuit ꝓſtrata.Jn ſignū huiꝰ pro grā
glīe ſic iacuit ꝓſtrata. Erat aūt
rū actiõe ſtatuit eccl'ia dicẽ veſꝑas . Erat aūt
i loco vbi crucifixꝰ erat ieſus hortꝰ:⁊ in horto
monumentū nouū in q̊ nõdū q̇ſq̃ꝫ poſitꝰ fue-
rat:⁊ exciſū in petra.Jſtud monumẽtuꝫ erat
ioſeph.Jn horto dñs fuit captꝰ.in horto nūc
ſepeliꝛ ad inuendū ꝙ ꝑ v̓tutẽ ſue paſſionis li
beramur a pctō qđ adã ꝯmiſerat i horto deli
tiaꝝ ſm dinã diſpẽſatiõeꝫ i nouo monumẽto
in q̃ nõdū q̇ſq̃ꝫ poſitus fuerat poniꝛ ne ſua re
ſurrectio alteri q ibi ꝑus poſitꝰ fuiſſet aſcribe
ret.Sic̄ eni in v̓gis vtero nẽo añ illū aut pꝰil
lū ꝯceptꝰ ẽ.ita ſm Aug.nẽo añ vel poſt ibi ſe
pultꝰ ẽ ⁊c̄.gº ꝓꝓ paſceuẽ iudeorū:q̇ iuxᷓ erat
i monumẽtū poſuerꝛ xp̄ꝫ ieſū. Nã feria ſexta
declinabat ad occaſū ⁊ ſabbatū icipiebat:eo
ꝙ ſm Jero.iudei icipiūt ꝯputare dies craſti-
nos a ſero ꝑcedẽti. Vñ q̇ tarde erat nõ pote
rãt remotiꝰ ſepelire corpꝰ timẽtes ꝑteritū ſab
batū. Nõ q̇dẽ deſpecte:ſꝫ ſic̄ mos erat hono-
rabiliū corpa iudeoꝝ ſepelire:q̇ iuxᷓ ꝓphiaꝫ
Jſa.xi.Et erit ſepulchꝛū eiꝰ glīoſū.Vñ.ſ.tho.
iij.p.q.li.ar.i.Cõueniẽs fuit xp̄ꝫ ſepeliri.prio
ad ꝓbãdū v̓itatẽ mortꝭ. Nõ eni aliq̇s in ſepul
chro põiꝛ niſi iã de v̓itate mortꝭ ꝯſtet.Jgiꝛ py
latꝰ añq̃ꝫ ꝯcederet xp̄ꝫ ſepeliri.diligẽti inq̇ſiti
one cognouit eū iã mortuū eſſe.vt pꝫ. Mar.
xv.Scd̄o q̇ daꝛ ſpes reſurgẽdi his q in ſepul
chro ſũt ꝑ ipꝫ.eo ꝙ de ſepulchro ipſe reſurre
xit:ſm illđ Jo.v.Oẽs q in monumentꝭ ſũt au
dient vocẽ eiꝰ.⁊ q audierint viuent.Tertio ad
exẽmeoꝝ q ꝑ mortẽ xp̄i ſpūalr̄ moriunꝛ pctīs
ſ.qui abſcõdunꝛ a ꝯturbatõe hoīuꝫ. Vñ diciꝛ
ad Colſ.iij.Mortui eſtis ⁊ vita vr̄a abſcõdita
ẽ cū xp̄o in deo . Vñ ⁊ baptizati qui ꝑ mortẽ
xp̄i moriunꝛ pctīs q̃ſi ꝯſepeliūꝛ xp̄o ꝑ imerſio
nẽ.ſm illđ Ro.vi.Cõſepulti ſumꝰ cuꝫ xp̄o ꝑ
baptiſm in morte. Hec tho.Et Joſeph ad vo
luit lapidẽ magm ad oſtiū monumẽti:⁊ abijt.
Subſecute ſꝛ mlieres q̃ cū ip̄o venerãt de ga
lilea vidẽtes monumẽtū ⁊ aſpiciẽtes quẽad-
modū ⁊ vbi poſitū erat corpꝰ ieſu.ſedẽtes ꝯ
ſepulchꝝ iter q̃ſ maria magdalena ⁊ alīa ma
ria affectu diligẽꝛ attẽdebãt q̃liꝛ trãſacto ſab
bato vnguẽto ꝑpato reuertẽtes itrare poſſẽt
ad ꝑungẽdū iterato corpꝰ ieſu. Ex q̃ mãifeſte
pꝫ ꝙ i fide dubitabãt . q̇ ipſū reſurrectuꝝ nõ
crediderūt.Jđ bñ̃ v̓go maria i q̃ v̓a ⁊ certa fi
des fuit ad vngẽdū cū ipſis ñ vẽit.ꝓꝓ qđ di-

es ſabbati ꝑ dni circulū ad ſui reuerẽtiã ab ec
cleſia ſpālr̄ veneraꝛ. Altera ãt die q̃ ẽ pꝰ pa-
raſceuẽ cõuenerꝛ ꝓncipes ſacerdotū ⁊ phari-
ſei ad pylatū dicentes . Dñe recordati ſumꝰ.
Et notabile ẽ ꝙ iudei pylatū dñm ſuū agno-
ſcẽtes vt in ſ̓uitutẽ alienigenarū redacti etiã
adulãdo vt faciliꝰ ipetrarẽt dixerꝛ:dñe . Se-
ductor ille dixit.miꝝ ꝙ coꝝ inidia adhuc nõ
ceſſauit.Seductorẽ tñ ſꝫ Jero.recto eū noīe
vocabãt.ſꝫ nõ talẽ q̃lẽ intẽdebãt.Eſt.n.ſedu-
ctio mala:a v̓tute i errorẽ.hãc cȭẽo iponebãt
ſꝫ falſe mẽtiebanꝛ.Alia a falſitate in v̓itatẽ:a
vicijs in virtutes.ſic xp̄s ſeductor erat fideliū
Poſt tres dies reſurgã. Jube gº cuſtodiri ſe
pulchꝝ vſq̃ꝫ in diẽ ꝫm:ne forte veniãt diſcipli
eiꝰ ⁊ furẽꝛ eū:⁊ dicãt plebi ſurrexit a mortuis
⁊ erit nouiſſimꝰ error peior ꝑore.ait illis pyla
tꝰ.Habetꝭ cuſtodiaꝫ:ite cuſtodite ſic̄ ſcitꝭ. Jlli
ãt abeūtes munierꝛ ſepulchꝛū:ſignãtes lapi-
deꝫ cū cuſtodibꝰ. Q̇ nõ ſufficiebat ill' cuſto-
dia militū gẽtiliū : ſꝫ ẽt cū hº ſignerꝛ lapideꝫ
q erat in oſtio monumẽti cū ſigill' ſuis ⁊ ãnu
lis.Jn huiꝰ ſepulture memoriã eccl'ia ſtatuit
ꝯpletoriū.Cū v̓o xp̄s aiam in cruce tradidit
pr̄i:mox venit ad ifernū.i.ad lymbū pꝛuꝫ ad
coꝝ ꝯſolatiõeꝫ:⁊ demonū ꝯfuſionẽ. Et ꝫª die
reſurrexit de ſepulchro.⁊ iõ iudei militibꝰ ſū
mã pecūie dederūt vt dicerẽt ipꝫ furatū ꝑ di
ſcipulos.Sꝫ cū accepiſſent pecuniã:qđ factū
fuerat dixerꝛ.Milites.n.tacẽ ñ poterãt. Nã
fatebãꝛ ſe vidiſſe choros ãgeloꝝ:⁊ a iudeiſ ac
cepiſſe pecuniã.Vincẽtiꝰ i ſpeculo narrat ꝙ
ioſeph ab arimathia cadeꝫ veſꝑa q̃ ſepeliuit
dñꝫ:iudei eū icarcerauerūt:ſꝫ dñs libauit eū.
Et hiſ dictꝭ pꝫ cã modꝰ:ordo:⁊ tota ſeries dñi
ce paſſiõis ſꝫ itẽtionẽ euãgeliſtarū:ſm ordi-
nem ⁊ ſm lr̄am quã ex toto inſerui ac ſm ſe-
riẽ veri geſti deſcriptis. Cõcedat nobis ieſus
vt per laniẽta ſue paſſionis perueniamus ad
glīam ⁊ gaudiū btẽ reſurrectionis Amen.

Sabbato ſancto paſche . Sermo vnicus.

Jta vr̄a abſcõdita ẽ cū xp̄o, in
deo.Cū aūt xp̄s appuerit
vita vr̄a:tūc ⁊ vos appebiꝛ cū ip̄o
i glīa ⁊c̄.ad Colſ.iij. Et i epl'a ho-
dierna.Heri ſmonis finis fuit ſepulſa corpis
xp̄i.ſꝫ d̓ aia q̊ iuit vl' q̇d fec̄:nihil fuit dcm̄.Jđ
mõ volo ꝑdicaꝛ d̓ iª niã.Sꝫ pꝰſalu.v̓go ma.
⁊c̄.q̇ iã poſſumꝰ ſibi daꝛ gaudiū ⁊ leticiã.q̇
d̓ ꝓpinq̃ iſtat reſurrecº gl'oſa filij ſui.iõ poſſu
mꝰ ipſaꝫ ſalutaꝛ hūilr̄ ⁊ deuote dicẽtes.Aue
maria ⁊c̄.Vitavr̄a ⁊c̄. Pro hꝰ v̓bi dclaratõe
⁊ mẽ ꝑdicãđ itroductõe ſciẽđ ꝙ doctria ſac̄ ẽ

gñal' ⁊ certa fidei xp̄iane ꝙ pꝰ mortẽ corpalẽ
xp̄i aia eiꝰ deſcẽdit in ifernū:⁊ ẽ articulꝰ fidei
dicẽtis:mortuꝰ ⁊ ſepultꝰ q̃tū ad corpꝰ: deſcẽ
dit ad iferos quãtū ad aiaꝫ:lꝫ potuiſſet ſtatiꝫ
aſcẽdere i celū ſi voluiſſet:tñ noluit: imo vo-
luit tñ hūiliari:q̇ voluit deſcẽdere ꝓncipaliꝛ
ad ꝯfortãdū ſctõs pr̄es ad ip̄os liberãdū. Si
cut rex hita victoria cãpali vult itrare pſona-
liter ciuitatẽ:ita xp̄s.Et q̃diu corpꝰ eiꝰ fuit in
ſepulchro:tãdiu fuit aia eiꝰ i lymbo: ⁊ craſti-
na die aia xp̄i ſil' cū ſctis pr̄ibꝰ exiuit de lym-
bo:⁊ aſſūpto corpe glīoſo reſurrexit . Jſta eſt
doctria v̓a fidei xp̄iane ꝯfirmata auctate xp̄i
dicẽtꝭ.ſic̄ fuit iõas i vẽtre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ
noctibꝰ:ſic erit filiꝰ hoīs i corde t̓re tribꝰ die-
bus ⁊ tribꝰ noctibꝰ. Matth.xij. Hic breuiꝛ
hyſtoriã ione prophete:vt hꝫ Jone.i. ⁊.ij.c.⁊
quõ fuit figura paſſionis xp̄i. Nauis in q̃.xp̄s
nauigauit ẽ nr̄a hūana. Rõ:q̇ ad iſtar nauis
fracta.ſ.anguſtia i ꝓncipio:lata in medio ⁊c̄.
ſ.tp̄e xp̄i.Gal'.iiij.At vbi vẽit plenitudo tp̄is
miſit deꝰ filiū ſuū. Nūc ãt reſtringiꝛ ad inſtar
puppis. Malus huiꝰ nauis in medio poſitꝰ
fuit crux xp̄i. Velū caro xp̄i. Facta ẽ q̃ſi nauis
iſtitoris ⁊c̄. Prouer.vlt̄. Hec nauis iactabaꝛ
magnis fluctibꝰ ⁊ piclis ſubmergẽdi in ifer-
no:nec erat aliud remediū euadẽdi niſi ꝙ io
nas.i.xp̄s iactareꝛ in mari.ſ.in amaritudineꝫ
paſſiõis ⁊ mortꝭ.Et cetꝰ.i.ifernꝰ apuit os ſuū
⁊ recepit ip̄m ⁊ tenuit eū tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ no
ctibꝰ:ſꝫ craſtina die euomuit eū.Et lꝫ corpus
xp̄i ⁊ aia i illo die fuerūt diuiſa ⁊ ſepata: tñ di
uinitas nūq̃ꝫ fuit ſepata nec diuiſa:nec a cor-
pore nec ab aia:ſꝫ tota fuit cū corpe in ſepul-
chro:⁊ tota cū aia i lymbo:vt dic̄.b . Tho.iij.
pte.q.l.ar.ij. ⁊.iij.Si dicaꝛ:q̃o fuit hº poſſi-
bile Dabo de hº vob̄ duas ſilitudies ad ocu
los ad ꝯfortãdū vr̄os itellectꝰ. Pº de pomo
ex vna pte albo ⁊ ex alia pte rubeo:qđ ſi gla-
dio diuidiꝛ i duas ptes:odor ipiꝰ remanet cū
qualibet pte diuiſa. Jdẽ de hūanitate xp̄i.Co
gitate ꝙ hūanitas xp̄i ſit vt pomū cuiꝰ ps al-
ba ſit aia xp̄i duriſſima ſine oī defectu.ps ru-
bea eiꝰ caro ex paſſiõe ſãguinolẽta. De quo.
Salomõ.Can.v.i pſona v̓ginis marie dicẽtꝭ.
Dilectꝰ meꝰ cãdidꝰ ⁊ rubicundus.Diuinitas
eterna erat vnita corpi ⁊ aie xp̄i ante paſſio-
nẽ ⁊ mortẽ ſic̄ odor ẽ ꝯiūctꝰ pomo ⁊ vnitus.
Sꝫ hūanitas xp̄i gladio mortꝭ fuit diuiſa ⁊ ſe
parata in duas ptes ꝓncipales:tñ odor.i.di-
uinitas eterna ſemꝑ remãſit cū vtraq̃ꝫ pte iſe
pabiliꝛ.Scđa ſilitudo pulchrior ⁊ clarior de
pecia criſtalli ad radiū ſolis q̃ tota repleꝛ lu-

mine ⁊ claritate ſol'. Quare ſi diuidiꝛ in duas
ptes tota claritas ſol' remanet cū q̃libꝫ pte di
uiſa. Jdẽ de hūanitate xp̄i puriori criſtallo lu
mine ẽt claritate diuinitatꝭ illuminata: q̃ i mor
te diuiſa diuinitas tota remãſit inſepabiliter
cū q̃libet pte diuiſa abſcõdita.ſ.cū corpe i ſe-
pl'chro:⁊ cū aia i lymbo:ſiue i iferno. Auctas
Splẽdor ipſiꝰ vt lux erit:cornua in manibus
eiꝰ. Jbi abſcõdita ẽ fortitudo eiꝰ añ faciẽ eius
ibit mors. Abacuch.iij.in q̃ ponunꝛ tria tp̄a
xp̄i.ſ.tp̄s ſue ꝑdicatiõis:ibi:ſplẽdor eiꝰ vt lux
eriꝛ.Scđo põiꝛ tp̄s ſue amare paſſiõis.ibi.cor
nua i manibꝰ eius.ſ.clauoꝝ in manibꝰ.Et tp̄s
mortꝭ.ibi. Jbi abſcõdita ẽ fortitudo eiꝰ.i.di-
uinitaſ q̃ abſcõdita fuit cū corpe i ſepl'chro:⁊ cū
aia in lymbo. Nõ ante faciẽ eiꝰ ibit mors. An
te paſſionẽ xp̄i mors ipꝫ ſeq̃baꝛ ex pſecutiõe
iudeoꝝ:ñ ꝙ mors hr̄et aliqđ ius i xp̄o:⁊ iſecu
ta ẽ xp̄ꝫ q̃uſq̃ꝫ ip̄m cepit. Sꝫ pꝰ reſurrectiõeꝫ
mors ipꝫ ꝑcedit.Jđ dic̄.añ faciẽ eiꝰ ibit mors.
De hac abſcõſiõe dixit ẽt Yſa.Vere tu es deꝰ
abſcõditꝰ deꝰ iſrl' ſaluator.Yſa.xlv. De hac ab
ſcõſiõe dic̄ thẽa. Vita vr̄a.i.diuinitas abſcõ-
dita ẽ cū xp̄o. Nõ ꝑ ꝓſecutiõe ſmõis ꝙ lꝫ di
uinitas eterna tūc fuiſſet abſcõdita illis q fue
rãt i hº mūdo tñ tūc fuit oñſa ⁊ manifeſtata
illis de iferno ꝙ nõ oẽs de iferno vidiſſent eã
ſꝫ oẽs q fuerūt i iferno cognouerūt xp̄m eſſe
veꝝ deū ⁊ veꝝ hoieꝫ.Et diuinitas fuit eis oñ-
ſa ⁊ manifeſtata q̃drupl'r ſꝫ ꝙ q̃ttuor ſūt loca
in iferno. ¶ Primꝰ locꝰ iferior ẽ carcer dã-
natorū. ¶ Secūdus ẽ lymbꝰ pueroꝝ. ¶ Ter-
tius ẽ locus purgãdoꝝ. ¶ Quartꝰ ẽ ſinꝰ pa-
trū ſctõꝝ.Jn q̊libet iſtoꝝ q̃ttuor fuit manife-
ſtata diuinitas xp̄i aliq̃ mõ:q̇ ad oẽs deſcen-
dit.vt dic̄ articulꝰ fidei.mortuꝰ ⁊ ſepultꝰ deſcẽ
dit ad iferos. Nõ plural'r iferos. Sꝫ nõ vide
rūt diuinitatẽ niſi ſolū illi q fuerūt i ſinu pa-
trū ſctõꝝ.lꝫ ad oẽs d̓ſcẽderit. Jtẽ apl's Eph.
iiij.Deſcẽdit ꝑm.i.ꝑmitꝰ añq̃ꝫ reſurgeret ad
iferiores ptes t̓re. Jđ bonū ẽ ſcire q̇d ibi fec̄.
¶ Primꝰ gº locꝰ iferni ⁊ iferior ẽ carcer dã-
natoꝝ plenꝰ igni iextiguibili.q v̓tute dina cru
ciat demões ⁊ aias dãnatas. Ad iſtū locū de
ſcẽdit aia chꝛi:⁊ ibi manifeſtauit diuinitatẽ ſuã
ꝑ rigoroſaꝫ icrepationẽ:nõ ſꝫ ẽẽntiã ſꝫ ſꝫ effe
ctū.vt dicit.b. Tho.iij.pte.q.lv.ar.ij. Dupli-
ci ãt rõne aia chꝛi deſcẽdit ad iſtas. Pº ad li
gãdū luciferū:q a ꝓnº mūdi vſq̃ꝫ ad illud tp̄s
captiuauit aias i aliq̃ ꝑdictoꝝ q̃ttuor locoꝝ.
Sꝫ heri dñ̄ chꝛs eẽt i cruce cū paſſiõe tã do-
loroſa derelictꝰ ab apl'is:diſcipul':⁊ amicis:lu
cifer q ꝑº dubitauerat an eẽt filius dei:dicẽs

ītra ſe.q̄tūcūq; i͛ ſit ſctūs ꝓpha:tū ego ducā
ipꝫ mecū ad īfernū.ēt vēit ad xpꝫ ⁊ poſuit ſe ī
brachio crucis ſpectās aiaꝫ xpi. De h̄ figura
quā Beda expōit ad iſtō ꝓpoᵐ. Et ēt tāgit̄ ī
gl. Dicat̄ breuit̄ hyſtōia ꝺ filio thobie eūte cū
Raphaele.q voluit lauaꝛ pedeſ ī flumie ⁊ ec
ce piſcis imāiſ.i.maxim⁹ exiuit ad ꝺuorāᵐ eū.
Jpe āt apphēdit brāchiā ei⁹ ⁊ duxit eū ī ſiccū
⁊c̄. Thob.vi. Expōit Beda ꝙ fluui⁹ i͛ ſubit⁹
⁊ ipetuoſus figurabat mōtē xpi ipetuoſā ⁊ ſu
bitā qꝛ ſiñ ꝓceſſu iuriſ. Xp̄s āt voluit lauaꝛ pe
des ſuos:q ſum⁹ nos q tāgim⁹ t͛rā ⁊ nos ma
culam̄ pctis. Sꝫ ecce piſcis imāis.ſ.lucifer vł
ſathanas vēit ⁊ poſuit ſe ī brachio ⁊c̄.ad ꝺuo
rāᵐ xpꝫ:⁊ ñ videbat̄ ab aliq̄ niſi a xpo:q dixit.
O traditoꝛ:i mala hora huc vēiſti. Sꝫ i ſepa
tiōe aie xpi a corpe:lucifer cog⁰uit ꝙ erat ꝺs
⁊ voluit fugē ſꝫ ñ potuit:qꝛ xpſ ipꝫ cepit.q cū
vellet xpꝫ cape.capt⁹ fuit a xpo vt piſciſ a tho
bia. Qꝺ dyabol⁹ vēit ad xpꝫ auc̄taſ. Venit.n.
pnceps mūdi h⁹.ſ.lucifer.q tyrānice dn̄abat̄ ī
mūdo.⁊ ī me nō hꝫ qcq̄. Jo.xiiij. Et ꝙ a xpo
fuit capt⁹ auc̄tas. Nūc iudiciū ē mūdi:tūc pn
ceps hui⁹ mūdi eijciet̄ foras. Joā.xij. Jō xp̄s
ipꝫ cepit ⁊ ligauit ī carcē dānatoꝝ vſq; ad tpſ
antixpi.tūc ſoluet̄ ad tps. Et ſic xp̄s oñdꝫ ſe
dn̄m īferni cui⁹ portas ereas ⁊ vectos ferreoſ
ꝯfrigit ⁊ ligauit inſatiabilē homicidā. Scꝺa
rō pp quā aia xpi deſcēdit ad iſtos fuit per ri
goroſā icrepatōeꝫ poſtq̄ ligauit ſibi luciferū
increpauit ⁊ rephēdit dānatos. De h⁰ videt̄
loq petr⁹ ī ſua epła dicēs. Xp̄s ſemel ꝓ pctis
nr̄is mortu⁹ ē. Et ſeqt̄. Jn q̄.ſ.tpe mortꝫ. ⁊ his
qui ī carcē cōcluſi erāt ſpū veniēs pdicauit.i.
Pe.iij. Dic̄ btūſ Tho.i.iij.pte.theoloᵉ.q.liij.
ar.ij.ad 3ᵐ ꝙ iſta pdicatio nō fuit iſtructia:ſꝫ
īcrepatia.qꝛ dic̄ Dama.i.iij.lib.ꝙ ſic̄ his q ī
t͛ra ſūt euāgelizauit:ita ⁊ his q in īferno nō q
dē vt īcreduloſ ad fidē ꝯuertēt:ſꝫ vt eoꝝ īfide
litatē ꝯfutaret. Qꝛ ⁊ ipſa pdica⁰ nihil aliꝺ in
telligi pt q̄ mātfeſta⁰ diuitatꝫ q̄ mātfeſtata ē ī
fernalib⁹ ī deſcēſu xpi ad īferoſ. Hec Tho.ibi
dē. Dic pctice qūo dicebat malł ipatorib⁹:re
gib⁹:⁊ dn̄is dānatꝫ ex eoꝝ mala vita ⁊ tyrāni
co regimie.vt nēroth q fuit pm⁹,q voluit hr̄e
dn̄iū.⁊ alexādro:⁊ alijſ maleſtrubis.i.maledi
ctis. Si dn̄o vr̄o poſtq̄ vob dedi fuiſſetiſ bn̄
vſi:mō fuiſſetꝫ ſalui. Jtem icrepauit magnos
phos Platonē Ariſtotelē.⁊ alios ꝺ qb⁹ dic̄
expſſe Jero.ꝙ ſī dānati dic̄ xp̄s.o ſtulti oñde
batꝫ ⁊ legebatꝫ ⁊ diſputabatis de vno p⁰pn⁰⁊
p⁰ motore ⁊ pᵃ cā ī ſcholł vr̄is:⁊ in tēplo ado
rabatꝫ ydola.hēbatꝫ magnā ſciaꝫ ⁊ malā ꝯſciaꝫ
Jtē icrepauit ſupboſ:di. O miſi ſi fuiſſetꝫ hūi

les:mō hūiſſetꝫ gl̄iaꝫ. Jtē auaros ⁊c̄.ſacerdo
tes:ꝓphas falſos:ſymoniacos. Jtē luxurio
ſos:di. O q vixiſtis ſic̄ porci:iō mō nō habetꝫ
delectatiōes gl̄ie ⁊c̄. Jtē guloſos:iracūdos:i
uidos:vt chayn. Jtē blaſphemos dicēs latro
ni dānato. O miſ:nūqd tu hodie me blaſphe
maſti in cruce. Jtē redarguit iudā di. O ꝓdi
tor:ecce qd vēdidiſti ꝓ taꝫ modico pcio. Co
gitate q̄t flet⁹:clamores:vlulat⁹ illoꝝ dānatō
rū deſpatoꝝ de ſaluatione. Ecce qūo xp̄s ma
nifeſtauit ibi ſuā diuitatē ipos rigoroſe redar
guēdo. ¶ Scꝺs locus dr̄ loc⁹ puuloꝝ.vt dici
m⁹ vn⁹ port⁹ vbi ſūt oēs pueri q deceſſerit cū
ſolo pctō originali.qꝺ pctm̄ originale nō eſt
ab ipis factū:ſꝫ receptū.ſic̄ de ymagie cadēte
ī luto ⁊c̄. Jō illꝺ pctm̄ nō dr̄ actuale:ſꝫ origi
nale.qꝛ in gn̄atiōe corpali recipit̄ illa macu
la. Et iō qꝛ nō ē pctm̄ actuale:ñ hn̄t ibi penaꝫ
ſenſitiuā:ſed dn̄r hr̄e ignē:eo ꝙ nūq̄ videbūt
faciē ꝺi. Et illa ira vꝫ eē ignis. Juꝫ illꝺ Deut.
xxxij. Jgnis ſuccēſus ē ī furorē meo:⁊ ardebit
vſq; ad īferni nouiſſima ⁊c̄. Dic̄ ſcptura ſctā.
qꝛ dormiūt nō corpalr̄:ſꝫ ſic̄ ille q dormit nō
ſentit penā:ſic nec illi pueri ſentiūt penā.imo
dic̄ Job ī pſona dānāti. Quare ñ ī vulua mor
tu⁹ ſū. Egreſſus ex vtero nō ſtati perij. Cur ex
cept⁹ genib⁹ cur lactat⁹ vberib⁹:nūc dormiēs
ſilerē ⁊ ſōno meo reqeſcerē. Job.iij. Dicit.b.
Tho.ij.ſniaꝝ.di.xxxiij.ar.ij.⁊ vide ibidē bene
doctorē.qñ videt gl̄iaꝫ btōꝝ ꝙ ñ dolēt nec tri
ſtant̄:qa ſciūt ꝙ nō ptinet ad eos.ſic tu ñ do
les qꝛ ñ hēs regᵐ qꝺ nō ptinꝫ ad te ſꝫ de illo
doleret fili⁹ regis ad quē ptinet regᵐ nec qñ
vides aqlā volantē doles qꝛ nō hēs alas. ſic
nec illi pueri triſtant̄. Ad iſtos deſcendit aia
xpi ꝑ gl̄ioſā ꝯſolatōeꝫ. Dic pctice qūo aia xpi
fuit ī porta lymbi.⁊ illi pueri ſtati cognoueꝛt
xpꝫ ſaluatorē eē vidētes aiaꝫ ei⁹ ⁊ ipſū ado
raueꝛt dicētes. Gl̄ia tibi dn̄e q mortu⁹ es pro
hoie ⁊c̄. Quib⁹ dixit ipſe. Qūo ē vob. Rn̄de
rūt. Dn̄e:bn̄ ē nob.hēm⁹ magnā ſciaꝫ nālē:⁊
mł̄tas gr̄as ⁊ vtutes.ſꝫ nō hr̄ent gr̄aꝫ gratuꝫ
faciētē.diſputam⁹ ad iuicē:⁊ diligim⁹ noſ mu
tuo. Dixit xp̄s. Jō regr̄tiami deo q vos libera
uit ꝺ illo igne īferni.oñdēs eis locū dānatoꝝ
⁊ laudate dn̄ꝫ ⁊ qeſcatꝫ ī pace. ¶ 3⁹ loc⁹ dr̄ lo
cus purgādoꝝ. Pro q̄ ſciēdū ꝙ aliq moriūt̄
abſq; pctō origiali.iō ñ vadūt cū ill̄ pueriſ de
cedētib⁹ ſine ſacr̄o baptiſmi ad īferni lymbū.
⁊ abſq; pctō mortali.iō ñ vadūt cū dānatꝫ. Sꝫ
qꝛ ꝺ pctis q̄ feceꝛt poſtq̄ fueꝛt mūdati ab ori
giali pctō ñ feceꝛt ꝯdignā pn̄iaꝫ iuꝫ q̄litatē ⁊
q̄ntitatē pctōꝝ:tales exq̄ hūeꝛūt ꝯtritionē nō
vadūt cū dānatꝫ:ſꝫ in alio mūdo diua mia or

dinauit vnū locū q dr̄ purgatoriū.vbi aie pur
gant̄.vbi ē ignis:ſꝫ nō ſt̄ ibi demōes:qa null⁹
ibi ītrat qn ſit in gr̄a dei. Et ille ignis purga
torij durabit vſq; ad dieꝫ iudicij.q vtute diua
cruciat aias qꝺ nō poſſet iſte ignis nr̄.imo ſi
vna aia eēt ī furno calcis:ille ignis ſibi nō no
ceret. Sꝫ p⁹ dic̄ iudicij ignis purgatorij exti
guet̄. Si dicat̄.⁊ ſi ſit aliqs q ī die iudicij ñ cō
pleuerit pn̄iaꝫ ſuā nec ſit purgat⁹: qd ſiet de
illo. Rn̄ſio.ꝙ de⁹ augmētabit illi penā itēſi
ue ⁊c̄. De iſto loco dic̄ ſcptura ſctā. Jn igne
ꝓbat̄ auꝝ ⁊ argētū:hoies vō receptibiles ī ca
mio hūiliatōis. Eccłi.ij. Ad iſtos xp̄s deſcen
dit ⁊ viſitauit ꝑ copioſā libationē. Queſtio
nē faciūt doct.⁊.b. Tho.i.iij.pte.q.lij.ar.viij.
Vtrū xp̄s libauit oēs aias q̄ erāt tūc ī purga
torio. Ad qōnē illā oꝫ rn̄dē ꝑ diſtictōeꝫ fꝫ ꝙ
ꝺ iſta mā poſſum⁹ loq duplr̄.vł ꝑ rigorē iuſtiᵉ
vel ꝑ dulcedinē mie. Si loq̄mur p⁰ mō:nō li
berauit niſi illos ſolū q ꝯpleueꝛt tps pn̄ie. Et
iſtā viā ſeqt̄.b. Tho.i.iij.pte. Si āt loq̄mur ꝺ
dulcedie mie:poſſum⁹ dicē ꝙ oēs libauit. Et
ad h⁰ dabo vob duas ſil̄itudīes. Pᵃ de rege
nouit̄ coronato ītrante ciuitatē q̄ liberat oēs
captos:niſi ſint capti ꝑ itereſſe ptis. Sic rex
gl̄ie xp̄s nouit̄ coronat⁹ corona ſpinaꝝ ītrāte
purgatoriū. Ad quē clamabāt oēs aie in pur
gatorio. Dn̄e liberate nos. Et xp̄s interroga
uit lꝫ iam ſciret de q̄to tpe h̄ fuiſſent. Rn̄de
bāt. Dn̄e fuim⁹ h̄ id ꝑ mēſeꝫ.ꝑ ānū ⁊c̄. Jō pie
credit̄ ꝙ xp̄s liberauit oēs. Auc̄tas Jſa.reci
tantꝫ vbū dei pr̄is ad filiū dicētꝫ. Dedi te in fe
dus.i.pacē ppłi vt ſuſcitares t͛rā ⁊ poſſideres
hēditates diſſipatas vt diceres hic q vincti ſt̄
exite.⁊ his q ī tenebris ſt̄ reuelamini Jſa.xlix.
vbi ponūt̄ q̄ttuor clauſule.q̄rū due ſūt de vita
xpi.alie due de ei⁹ morte.pᵃ ibi. Dedi te ī fe
d⁹ ppłi vt ſuſcitaret̄.q.ſ.dormiebāt ī pctis.q̄s
xp̄s ſuſcitauit pdicādo. Scꝺa vt poſſideres
hēditates diſſipates.ſ.aias rōales.q̄ ſūt hēdi
tates dei.diſſipatas ꝑ pctm̄. 3ᵃ ibi.vt diceres
his q victi ſt̄ exite. Nō ibi loqt̄ de ill̄ q ſūt in ī
ferno dānatoꝝ:qꝛ null⁹ īde exijt ſꝫ de illis de
purgatorio. Quāta.his q ī tenebris ſt̄ reuela
mi.2ᵃ ſilitudo ē de papa nouit̄ creato q tē cō
cedit largas īdulgētias ⁊ gr̄as q̄pleſ. Quā
to magis papa ieſus q ē dn̄s gr̄aꝝ īdulgētia
ri papa ei⁹ vicari⁹ ñ ē dn̄s eccłie ſꝫ diſpēſator
⁊ pcurator. Cū g⁰ pp̄ ſit tā liberal̄:q̄to ma
gis xp̄s q ē dn̄s. Auc̄taſ Yſa.lxi. Spūs dn̄i ſu
per me eo ꝙ vnxerit me:ad ānūciādū māſueꝛt
miſit me vt.mederer ꝯtritis corde:⁊ pdicarē
captis īdulgētiā:⁊ clauſis aptiōeꝫ. Nō ſpūs

dn̄i.ſ.ſctūs ſup me.loqt̄ xp̄s in q̄tū hō:qꝛ in q̄
tū de⁹ ſpūſctūs ñ ē ſup eū ſꝫ eq̄ł ⁊ vn⁹ de⁹. Ad
annūciādū māſueꝛt miſit me.ſ.ī h̄ mūdo ad p
dicādū ⁊ p⁹ mortē dic̄.vt pdicarē captis īdul
gētiā. Dic qūo an̄ xpi paſſionē poſtq̄ aie cō
pleuerāt ſuū purgatoriū exibāt īde ⁊ ibāt ad
locū ſcōꝝ pr̄uꝫ:q dr̄ ſin⁹ abrahe. Auc̄tas Lu.
xvi. Factū ē vt moreret̄ mēdic⁹ ⁊ portaret̄ ab
āgelł ī ſinu abrahe:qꝛ ī illū ibāt ꝯdigne penitē
tes.ſꝫ mō aſcēdūt ī celū.⁊ ēt p⁹ q̄ exeūt ꝺ pur
gatorio. Dic qūo tps a deo taxatū ad ſtādū ī
purgatorio pt redimi ī ſuffragijs viuoꝝ. Jō
heres ꝯplē tenet̄ teſtā ⁊ executōes vltiaꝝ vo
lūtatū defūctoꝝ.als dic̄ xp̄s Lu.xviij. De⁹ fa
ciet vindictā electoꝝ ſuoꝝ clamātiū ad ſe die
ac nocte. ¶ Quart⁹ loc⁹ dr̄ ſin⁹ abrahe.ī h⁰ ſta
bāt aie ſctōꝝ pr̄uꝫ:q̄ ibi fueꝛt a pn⁰ mūdi vſq;
ad reſurrectōeꝫ xpi. Prim⁹ q vnq; ibi ītrauit
fuit abel:⁊ qñ xp̄us ſurrexit oēs exiuerunt in
de cū xpo. Jn nullā hēbāt penā:ſꝫ nō hēbant
gl̄iaꝫ. Jn iſta domo ītrauit aia xpi. Dic̄ Aug.
ꝙ ſic̄ aia xpi ītrauit ꝑ iſtā domū:oēs ſcti pr̄es
videꝛt diuitatē xpi:⁊ hūerūt gl̄iaꝫ ⁊ ꝑadiſū.
De q̄ dixerat xp̄s latrōi. Hodie mecū eris in
ꝑadiſo. Dic̄ Aug.ꝙ oēs alie aie ſctōꝝ pr̄um
adoraueꝛt xpꝫ di. Aduēiſti redēptor aduēiſti
quē q̄tidie expectabam⁹. mō ē ꝯpletū gaudi
uꝫ nr̄ꝫ. Xp̄s āt ſaluauit eos di. Pax vob Adā
cū oib⁹ filijs ⁊ filiab⁹ adoraueꝛt hūilr̄ xpꝫ cuꝫ
oib⁹ pr̄iarchis. Deide moyſes cū ꝓphis. De
inde aarō cū oib⁹ ſacerdotib⁹. Dꝺ cū oib⁹ re
gib⁹. Joā.baptiſta cū oib⁹ inocētib⁹. Deinde
eua cū oib⁹ ſctis mł̄ierib⁹. Et xp̄s ſtetit cū ipis
vſq; ad reſurrectiōeꝫ. Auc̄tas Mat.xij.ſic̄ fu
it ionas ī vētre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹
ſic erit fili⁹ hois in corde t͛re trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹
noctib⁹ ⁊c̄. Jtē auc̄tas ſapiētis dicētis ī pſo
na xpi. Penetrabo oēs īferiores ptes t͛re ⁊ ī
ſpiciā oēs dormiētes.⁊ illuiabo oēs ſpantes
in dn̄o. Eccłia.xxiiij. Nō īſpiciā oēs dormien
tes.i.oēs mōtuos.⁊ illumiabo oēs ſpantes ī
dn̄o.ſupple lumie gl̄ie diue. Reſtat nūc cras
reſurrectio dn̄i nr̄i ieſu xpi. Ad quā nos ꝑdu
cat q ꝑ imortalia regt̄ ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Diuini vbi pcōis ⁊ pdicatoris:ſacreq; theoᵉ
ꝓfeſſoriſ eximij ſcti Vincētij ꝯfeſſoris diui or
dis pdicatoꝝ ſmōes validiſſimi tpiſ hyemał
Finiūt. Venetijs ꝑ Jacobū ꝺ Leucho. Jmpē
ſis vō Lazari ꝺ Soardis die.xxv. Julij.1496
Cōceſſum eſt eidem Lazaro ab Jlluſᵐᵒ Se
natu veneto ne cuiq̄ hūc libꝝ liceat imprimē
intra eorum dn̄ium ſub pena vt in gr̄a ⁊c̄.

Laus Deo Finis.

Regiſtrum prime partis ſancti Vincentij

a
Prima vacat
Uita beati vincentij
rauerant ſolo.

I
Incipit tabula in
tertie dominice infra
Doctrine quattuor
xviij.ſ.Si impius
ſermone.vi.ferie

a
Diui verbi preconis
tem ſibi rebellem
attendendum eſt
cio:neqꝫ predicatoris

b
manus ſuas ſuper
operibus factis
hoc quod ſupereſt
cepitiam in

c
ſol iuſtitie erit
ibidem.i.ca.
ſic eſt de mundo
veritas:tunc

d
ſcilicet in vtero virginis
lier tenetur
ſed cadunt vento
De eadem dominica

e
maiores gratias
vicit mamonam
iſi de beato ioanne
utiferis ribaldis

f
oferant maritis
victualia ſpūalia
deo liber de
de voluntaria

g
de libera.ſ ecclesia
nota ꝙ perſone
uerunt ꝙ certi
concorditer reſponderunt

h
quoniam ſuauis eſt
Primo in credendis
dendis inclinare
habeamus vitam

i
ſic ⁊c̄.Cui
plo chriſti vellet
vinum eis defecit
alius modus

k
Secute ſunt eum
chriſtum tanꝙ
mittitur ad hoſpitale
dominaris poteſtati

l
malis qui erūt
deum ſunt parui
vnus eſt niger
Intrate per anguſtam

m
bis contritionem
tarum tribulationum
Qualis honor eſt
portam ciuitatis

n
ſecum quadraginta
concordans cum figura
abſtinētia a peccatorum
ſe nō odire aliquem

o
Nota hic de Ludouico.
quod ex vobis
primo fiet executio
eijciebat ementes

p
chriſto.Ecce homo
intellectus predicte
tendo ⁊ iſto
tia virtus.Et ſic

q
hos ⁊ vocauit
ribus.Iſa.liij.
decem gradus
li modo.Sciendum

r
gelio vbi loquens
lis conuerſatio
na approximat.
Secundo per-

ſ
hic quō coniugati
ordinationi dei
domum non manufactā
tutem infinitam

t
ſcit.Cuncti dies
venit mulier
biberit ex aqua
eis reſponſionem

u
eius quiā hec
De turba multi
quieſcendi ad bene
ſperant in chriſto

x
ſed bene in iudicio.
poteſt dicere
furcam inferni
lis quo ad

y
boli.Quinta ſcientia
enim capilli
monetam de auro
meritis in remiſſionem

z
eto ⁊ perdito.
vnguento vnxit
ad diſputandum
tor qui dicit

⁊
aia curatur a peccatis
chriſti procurantium
martyrij tranſiret
licia ipſorum ne

Laus omnipotenti deo.

Ille ... euangelium ... predicat, qui peccatorum remiſſionem ... [illegible]

Sanctus Vincentius de valentia ſacri ordinis predicatorum.

Sermones ſancti Vincētij fratris ordinis predicatorum De ſanctis.

Tabula

¶ Tabula in ſermones de ſanctis ſancti Uin centij per totius anni circulū ſpecialiū pun ctorum in his contentorum alphabetice dire ctiua ⁊ oſtenſiua incipit.

De littera A

a Aron ſumm⁹ pōtifex ſolus acce/ dere ſolet altare ſctiſctōꝝ qd nob̄ hoc deſigt. pꝫ ſer. ij. ſcti ioā. bap.
Abrahaꝫ nō in iuuētute: ſꝫ anno. lxxv. locut⁹ eſt cum deo. ſer. primo eiuſdē baptiſte xp̄i.
Abſtinentia corpalis bonoꝝ opeꝝ multipli/ catōꝫ cōportat ⁊ āminiſtrat. ſer. de ſctō laurē.
Abſtinētias quas ſctūs anthoni⁹ habuit no/ bis in exemplum factas. Require de codeꝫ.
Actiuam ad vitā quattuor cauſe. ſ. efficiens: materialis: formalis: ⁊ finalis cōcurrūt: vt hꝫ in ſermone de ſancto gregorio.
Adoleſcētes hūiles erūt ⁊ miſicordes: ⁊ fide les i ꝯuerſatiōe: charitate: ⁊ fide. ſ. ij. ſcti mar.
Adoratio fiet ad deū: nō ad idola. ſ. i. marti.
Adoratio idolorum ſubtili diſputatione ſctē katherine virginis annihilaꝫ. ſer. de eadem.
Ad gubernandū equū duo reqrūꝫ q̄ ad nr̄aꝫ emēdationē dirigūꝫ. ſer. de ſctō Joā. euāgel.
Aduerſitatib⁹ circūdatus quō patiēs eſſe de beat de h̄ hꝫ q̄dā moraliꝫatio de ſcō ſilueſtro
Afflictio qua corpus noſtrum affligere debe mus vt deo placeamus. ſer. de ſctō nicolao.
Agatha beata ſilis xp̄o in ſex fuit: vt habetur in ſermone de eius feſto.
Alexander magn⁹ quare interfecit leonidem mgr̄m ſuum: ſermone de ſancto laurentio.
Altare dei q̄nta reuerentia dꝫ hēri: ⁊ q̄les erūt miniſtri altaris. ſmo. ij. ſcti Joannis baptiſte.
Amauit xp̄s btm̄ ioānē ꝑpter puritatem v̄gi nalem vt in octaua ſcti ioannis euangeliſte.
Amici dei efficimur ꝑ tria. ſ. per ōronēꝫ ſpūa lem per v̄tem ſubiectiōeꝫ: ⁊ per martyrialem afflictiōeꝫ ſermone de ſancto bartholomeo.
Amoris diui tres ſūt grad⁹: ⁊ quoto ḡdu xp̄s dilexit ioānē euāgeliſtā. ſer. ioānis euāgeliſte
Angeli nobis vtilitates ſeptem cōferūt ⁊ am miniſtrant. ſermo. de ſancto michaele.
Angelorum chori ſiue ordines: quot ⁊ q̄ ſūt ⁊ quomodo ſm̄ ſub ⁊ ſupra differūt. ſermone de cōmemoratione ſancti pauli.
An in hac vita poſſit ſciri certitudinaliter de aliq̄ pſona an ſit in gr̄a. ſer. de ſctō ſilueſtro.
Angeli dei oēs viderūt ſanctiſſimā icarnatio nem filij dei: vt hꝫ ſer. viij. ſancti ſtephani.
Angel⁹ ſalutans btām virginē q̄re dixit. Ecce ꝯcipies i vtero cū tn̄ alibi nō ꝯcipiꝫ. ſermōe. de incarnatione filij dei.
Angel⁹ diui v̄ginem mariā ſalutans i bn̄dicta incarnatione declarauit ſibi octo ſecreta fidei q̄ habenꝫ in ſermone de incarnatione filij dei.
Aiaꝝ ꝑditio ꝯtingit ex ſeptē vicijs capitalib⁹ Require illa ſm̄ ordinē ſermōe ſancte cecilie.
Aiaruꝫ defūctoꝝ q̄tuplex eſt ḡd⁹ ſiue ſtat⁹ ⁊ q̄ b⁹ ꝓſunt ſuffragia ⁊ q̄b⁹ nō. ſer. primo aiaruꝫ.
Anna genitrix marie q̄re plus coliꝫ q̄ ſctūs ioachim pater marie. ſer. de ſancta anna.
Apl̄i poſt receptiōeꝫ ſpūſſcti mortaliꝫ peccaꝫ nō potuerūt: vt habeꝫ ſer. de ſancto andrea.
Apl̄i an fuerint duodecim vel. xiiij. q̄re hoc i ſermone de ſancto barnaba.
Apoſtoloꝝ duorum. ſ. petri ⁊ pauli cōpatio: quis inter illos duos diciꝫ maior. ſermone de commemoratione beati pauli.
Archana dei vidit paulus raptus in celum q̄ non licet homini loqui. Require ibidem.
Argumenta rethoꝝ ⁊ ph̄oꝝ ſubtilia deuicit facillime beata katherina. ſermone de eadeꝫ.
Argumenta que fecerūt legiſperiti ꝯtra ſctm̄ ſtephanū quibus ip̄e virtuoſe reſiſtit. vt habe tur ſermone de ſancto ſtephano.
Aſſimilamur ⁊ placem⁹ xp̄o ſi fecerim⁹ opera que ipſe fecit. ſermone de ſancto nicolao.

De littera B

b Bella q̄ꝫ i h⁹ mūdo ſunt: de q̄b⁹ vi/ ctoriā habēti daꝫ corona ꝑadiſi. ſer mone de ſancto petro mediolanēſi
Beneficium petens cum cura: hō etiam q̄tū cunq̄ ſanctus efficitur ſymoniacus. ſermone de ſancto thoma cantuarienſi.
Benedicti ſancti exemplo dyabolo reſiſtere debemus. ſermone de ſancto benedicto.
Biblia dꝫ liber vite: ſed codices poetaꝝ libri mortis. ſermone de cōmemoratione pauli.
Blaſphemans deuꝫ efficitur mutus. vide mi raculum in ſancto petro martyre.
Bona duo ſingularia de ſctō ſtephano oſten duntur in ſermone de ſancto ſtephano.
Bonoꝝ vita creſcit ⁊ augmentaꝫ: maloꝝ v̄o decreſcit ⁊ minuiꝫ. ſermo. de ſancto iacobo.
Bonū ꝑ ſucceſſum ⁊ variationeꝫ t̄pis efficiꝫ reprobabiliter malū. ſermōe de ſctō marco.
Bonitas veri ſerui dei nō ſolum ad ſeipſum ſed ad oēs proximos ſuos miām ⁊ pietatem reſpiciet. ſermone de ſancto barnaba.

De littera C

c Arcē tenebroſo detēti ſunt pctōꝝ multitudīe iuoluti. ſer. pei. ad vin.

Carmina angeloꝝ magdalenā ſepties in die
eleuantiū in aera q̄ fuerit.ſer. de magdalena.
Charitat̄.xij.ḡdus.q̄re in ſer.de ſcō tho.apło
Charitat̄ diuine exempla maxime nobis fru
ctuoſa ponuntur in ſer.ſancti franciſci.
Cataracta quid ſignificet ꝛ quō interpꝛetet̄.
hꝫ in ſer.de ſancto thoma apło.
Caſtitatem ſctūs ioānes euāgeliſta ſuauit vl
tra oēs ſanctos padiſi:dempta caſtiſſima ma
tre xp̄i ꝛ quō xp̄s ipſum ad caſtitatē vocauit
ſer.de ſancto ioanne euangeliſta.
Cant⁹ leticie.ſ.Glia i excelſis: Alla ꝛc.nō ca
nit̄ in die inocentiū:q̄re h°. hꝫ ſer.inocentum.
Caſus de duob⁹ icarcerat̄ a rege q̄ tenebant̄
ſoluē regi quid contigit.ſer. de ſctō ſilueſtro.
Cathene due ſunt quib⁹ pctōꝛ fixe ligat̄ ꝛ de/
tinet̄ i pctis.pꝛia eſt ꝯſuetudo lōga.ſecūda eſt
ſocietas mala.ſer.ad vincula petri.
Catholice fidei lucida declaratio manifeſta/
q̄ꝫ demonſtratio.ſer.ſancte katherine.
Celoꝝ tres diſpōnes q̄re i octa.ſcti ſtephani.
Cēties i die ꝛ totidē i nocte flexis genib⁹ oꝛa/
bat ſctūs bartholomeus:vt in ſer.de eodem.
Cymbala bn̄ ſonātia ꝛ cymbalū iubilationis
quō differt i pſalmo.pꝫ.ſer.oium ſctōꝝ i fine.
Cōfoꝛmes efficimur deo cū veſtigia ei⁹ opan
do bona ſequimur in humilitate ꝛ patia.ſer.
ſimonis ꝛ iude.ꝛ ſer.ij.beati martini.
Conſuetudo mala ꝛ longa p̄cipitationes bo
noꝛum inducit ꝛ infinita ſcādala generat ſer.
ad vincula petri.
Contēplatiue vite grad⁹ q̄re de ſcō gregoꝛio
Cōſiliū demones habuerūt quō beatum an/
thonium de heremo ꝛ bona vita reuocarent.
ſermone de ſancto anthonio.
Cōceptiones quinq̄ꝫ beatiſſime virgis marie
declarantur ſer.de cōceptione v̄ginis marie.
Choꝛi ſiue oꝛdines angeloꝝ qui ꝛ quot ſunt.
ſermone oium ſanctoꝛum.
Coꝛrectio quedam non ſeruantes ieiunia pꝛe
cepta ſermone de ſancto nicolao.
Coꝛonā gloꝛie recipiet qui in bellis quinq̄ꝫ vi
ctoꝛ extiterit.ſer.petri Mediolanenſis.
Coꝛona virginitat̄ virginitatē ſeruātibus da
tur vt habetur in ſer.de ſancta Lucia.
Coꝛona vnde cōponi ſolet ꝛ q̄re dicit̄ dyade/
ma.pꝫ ſer.de coꝛona ſpinea.
Coꝛpus noſtrū ſpūi cōparatuꝫ equus d̄r.ſer.
de ſancto ioanne euangeliſta.
Coꝛrectio quedā ꝯ has virgines que clande/
ſtine matrimoniū adeunt.ſ.ſine ſcitu parentū
in ſer.de ſancta agnete.
Contra vagos ſtudentes hꝫ quedā coꝛrecto/
ria infoꝛmatio qūo ſe exēplo vincētij i ſtudio
hr̄e debēt.in ſer.de ſancto vincentio martyre.
Coꝛp⁹ ieſu xp̄i gloꝛioſiſſimi poſt venerabilem
reſurrectionē xp̄i quattuoꝛ floꝛib⁹ ſiue donis
floꝛuit.ſer.conuerſionis ſancti pauli.
Creatura cui pꝛedicandū eſt euangelium xp̄i
que eſt quare dicit xp̄s:omni creature:ꝛ ite in
oꝛbē vniuerſū.pꝫ ſmo.de ꝯmemoꝛatōe pauli.
Creaturas interficere vel deſtruē an ſit pecca
tū vel nō:ꝛ quare deus fecit creaturas.ſer.de
ſancto ioanne euangeliſta.
Chꝛiſtus ꝛ chꝛiſtianus debent ſcribi per litte/
ram C.quere tū in littera.X.
Chꝛiſtiana fides annulo cōparatur. vt habet̄
in ſermo.de ſancta agnete.
Crucis xp̄i feſtiuitas q̄re bis in āno ſeruat̄ ab
eccl̄ia.q̄re ſub crucis toꝛmēto voluit moꝛi xp̄s
Vn̄ crucis lignū cepit oꝛtū ꝛ initiū.patēt hec
oia ſer.exaltationis ꝛ etiā inuentionis crucis.
Crucis ſcādalū euacuatū ē multis modis.Itē
crux quondā ſuppliciū latronū iam trāſit ad
frontes impatoꝝ.ſer.ij.de inuentione crucis.

De littera D

d Antes elemoſynam de bonis male
acq̄ſitis miam q̄dē faciūt:ſꝫ nō cuꝫ
iuſticia.ſer.de ſancto nicolao.
Defūcti ſūt i tripli ḡdu vel dfia.ſer.i.aiaꝝ
Dei voluntas eſt cā oium fiendoꝝ:vt hꝫ i ſer.
de ſancto matthia apoſtolo.
Deſperare nemo dꝫ de mia dei: vt d̄r in qua/
dam moꝛalizatione in ſermo.de ſctō andrea.
Deuotio ſpūalis in duobus conſiſtit:vt pꝫ in
ſer.de ſancto nicolao.
Dies dn̄ica ſctificari dꝫ a nobis hoc demon/
ſtratur per exempla ieſu ꝛ marie.quere in ſab
bato in littera.S.
Dies vite noſtre qui ꝛ quot ſunt. pꝫ ſer.ij.de
ſancto martino.
Diues quis vere dicat̄.hꝫ per diſtinctionē cu
iuſdam queſtionis.ſer.de ſancto andrea.
Differentia vite bone ꝛ male bonoꝝ ꝛ malo
rum ſermo.de ſancto iacobo.
Digiti q̄nq̄ꝫ i manu dei deſignāt q̄nq̄ꝫ ſpālia
attributa que deo iſunt.pꝫ ſer.ij.ioannis bap.
Digiti mie dei q̄ntuplices.pꝫ ſer.ſctē marga.
Dilectōis diuine tres ſūt ḡdus.ſ.gn̄alis:ſpālis:
ꝛ ſingularis.ſer.de ſancto ioāne euangeliſta.
Diligētib⁹ deū oia coopat̄ i bonū.d ſcō iaco.
Dies in ſacra ſcriptura q̄nq̄ꝫ p die nāli:q̄nq̄ꝫ
pꝛo die vſuali ſumitur.ſer.de ſancto nicolao.
Diſputatiōes q̄s increduli ꝯ btm̄ ſilueſtrum
habuerūt habentur ſer.de ſancto ſilueſtro.
Diſputationes quas icreduli ꝯ btm̄ matthiā
diſputabāt.habet̄ ſmo. de ſancto Matthia.
Diſputationes tripluces ꝯ tres ſtat⁹ hoim vir
go deo dilecta ſupauit.ſer.de ſctā katherina.
Doctrīa q̄dā quō moꝛe parētū ſancti nicolai
parētes ſuos natos dirigē debēt.ſ.ſci nicolai.
Dona ſeptē maḡ q̄ de⁹ btē agnete tribuit ha
bentur in ſermone de ſancta agneta.
Doctrina ſcti thome quō appꝛobata ſit q̄ꝫ nul
lus i ea diffidē dꝫ.ſer.de ſctō thoma de aquino.
Doctrina ſcti pauli excedebat doctrinas alio
rū apłoꝝ i trib⁹.ſer.de cōmemoꝛatiōe eiuſdē.
Doctrīa ſapiētū hui⁹ mūdi ſophiſtica dꝛ ꝛ va
cillās in cōpatione ad doctrinaꝫ ſpūſſcti q̄ ve
riſſima eſt ꝛ inuincibil̄.ſer.ſancte katherine.
Dn̄ica dies ſctificāda ē.q̄re de ſabbato in ſer.
Doꝛmire in pctis ꝛ in carcē dyaboli teneri pe
riculoſiſſimū eſt.vide in octa.ſcti Dominici.
Dubiuꝫ eſt quō ſcire poſſit ab aliq̄ꝫ q̄ appari
tio q̄ i ſomnio apparet an ſit reuelatio viſio
niſ.ſer.in octa.ſanctoꝝ Innocentum.

De littera E

e Ccleſia dei dicit̄ nauis:miſtri ꝯfeſ/
ſoꝛes: ꝛ v̄bi dei ſeminatoꝛes dicunt̄
piſcatoꝛes:doctrina ꝛ pꝛedicatio eoꝛuꝫ dꝛ re/
the ſiue hamus quare h°.ſ.b.petri apłi.
Effectualia ſigna q̄nq̄ꝫ q̄ in ſctō ſilueſtro repe
ta fuerunt.ſermo.de ſancto ſilueſtro.
Effectus ppꝛij vere ſapie qui ēt in btō thoma
de aquino repti ſūt.ſer.de ſctō thoma de aquino.
Electi pauci ſunt:ꝛ tn̄ innumerabiles ſunt quō
hoc intelligi dꝫ.ſer.ij.de oibus ſanctis.
Elemoſynaꝫ faciētes de bono iniuſte acq̄ſito
miſicoꝛdiā q̄dē faciūt ſꝫ n̄ iuſticiā.ſ.ſ.martini
Elemoſynā faciētes maxie diligunt̄ a deo.ſer
mo.in octa.ſcti Joannis euangeliſte.
Electio dei eterna quō ſit pꝛicipiū ꝛ fundamē/
tū ſaluatiōis hoiuꝫ.ſer.de cōuerſiōe ſcti pauli
Electio regē debentiū exēplo xp̄i q̄ nō elegit
germanū aliquē:ſꝫ matthiā.Sic i comitatib⁹
regendis nō dꝫ fieri electio niſi p cōi bono to
tius cōitatis.ſer.de ſancto Matthia.
Epycuri felicitatē ponūt in delectationib⁹ car
nis:vide diuerſitatē ſectarū.ſ.ſcti Clementis
Equ⁹ in q̄ eq̄tauit ſctūs thomas de aquino quō
p⁹ moꝛtē ei⁹ crepuit q̄n p̄oꝛ eiuſdē cōuētus in
quo ſctūs thomas obijt in eodē eq̄ eq̄tare vo
luerat.ſer.de ſancto thoma de aquino.
Etates ſeptē mūdi vl̄ hois habet̄ i ſer.de icar
natione filij dei.ꝛ ſer.ſcti Joānis baptiſte.
Etatib⁹ q̄nq̄ꝫ large accepꝭ placebim⁹ deo.ſ.to
to tpe vite nr̄e.ſer.ij.de ſancto martino.
Euacuatū eſt ſcādalū crucis multipliciṫ.vide
infra in ſcandalo de lr̄a S.
Euāgeliū xp̄i p̄dicādū ē i vniuerſo mūdo nul
lo loco excepto oi creature.i.oi hoi.nō aūt do/
ctria poetaꝝ vl̄ gētiliū.ſ.d cōmēoꝛatōe pauli.
Excellētie.x.repiunt̄ in deo:ꝛ q̄libꝫ illaꝝ decē
hꝫ effect⁹:ꝛ ſic decies decē faciūt cētū:q̄re cē
ties in die ꝛ cēties i nocte flectebat ſctūs bar/
tholome⁹ genua ſua deuote oꝛando ꝛ gr̄aꝝ
actiones faciendo.ſer.de ſctō bartholomeo.
Excellentias q̄tuoꝛ habuit ſancta katherina.
patet ſermone eiuſdē.
Expoſitionē ſacre ſcripture tripliceꝫ.Reqre
in ſermone petri ad vincula.
Excellētias quinq̄ꝫ de xp̄o q̄re ſermo.de ſan/
cto Joanne euāgeliſta.
Exēplo ſancti ādree nō debemus nos iplica/
re negocijs ſecularibus.ſer.de ſctō andrea.
Exēplū de ſctō nicolao quō tres filias militis
quas ad lupanaria dare voluit redemit.q̄re
in ſermōe de ſancto nicolao.
Expoſitio ſubtil̄ hui⁹ auctat̄.In pꝛincipio crea
uit de⁹ celū ꝛ terrā.Geñ.i.q̄d p celū ꝛ q̄d per
terrā itelligit̄.hꝫ ſ.de ꝯceptione btē virginis.
Exēplū d q̄dā pꝛ̄boꝛo cui ſanct⁹ thomas cātua
rienſis miſſe celebꝛationē phibuit:cui poſtea
a btā v̄gine dictū fuit q̄ ipſum celebꝛare per/
mitteret.ſer.de ſancto thoma cantuarienſi.
Exēpla pluſq̄ꝫ v̄ba v̄tutes in gentib⁹ gn̄ant:
vt habet̄ ſmo. in octa. Innocentum.
Exēplū de trib⁹ ſocijs q̄ꝝ p̄m⁹ elegit vitā ſoli/
tariā.ſecūd⁹ elegit ſuire infirmis in hoſpitali
tertius elegit tractare pacē.ſer.i octa.inocētū
Exēplū de q̄dā pꝛincipe latronū in q̄dā via ad
depꝛedandū exiis quo p q̄ndā abbatē ꝯuerſus
fuit.ſermo.cōuerſiōis ſancti pauli.

De littera F

f Abule poetarū nō debēt pꝛedicari
pplo:ſꝫ euāgeliuꝫ xp̄i p vniuerſum
mundū.ſup̄ in euangelio de littera E.
Facies dei eſt p̄dicatio euāgelica q̄ aias gra
uidat.ſer.de cōceptiōe btē marie virginis.
Familiaritatē magnā fec̄ xp̄s ābulās ſup ter
rā pctōꝛib⁹ ꝛ peccatricib⁹.q̄re de magdalena.
Femie caſtitatē ſuare cupiētes quō ſe i ꝯuer/
ſationib⁹ ſuis hēbūt.ſer.ij.natiuitat̄ Marie.
Feſtū ſctē agnet̄ q̄re inter feſtū ſancti ſebaſtia
ni ꝛ ſcti vincentij mediat.ſer.de ſctā Agneta.
Feſta tria de ſctō petro pꝛicipe apłoꝝ colit ec
cleſia.q̄re h° eſt.pꝫ ſer.ad vincula Petri.
Feſtū cōceptiōis ſctiſſime v̄gis marie tripliciṫ
rōne colit̄:vt hꝫ in ſer.de ꝯceptiōe btē v̄ginis

Feſtū purificationis ỽginis glorioſe:q̄ tñ purificari non indiguit. pulchre declarat̃ ſer. de purificatione beate virginis.
Fidei catholice corroboratione ⁊ cluſdē defēſione: maxie fec̄ ſctā ỽgo katherina. vide de ea.
Finis ſeculorum nūc eſt. patet ſermone de ſancto Joanne baptiſta.
Finiti ad infinituꝫ nulla eſt ꝓportio: quō ꝫ deitas ⁊ humanitas in xp̄o ſūt vnite cum in infinitū diſtant. ſer. de ſancta katherina.
Finis ⁊ principiuꝫ vite xp̄i differunt. vt habetur ſermone de Innocentibus.
Filij deflendi vel nō deflendi quō habet̃ in ſermone de ſanctis Innocentibus.
Filiꝰ nō portabit iniqtatē p̄ris ⁊ pr̄ nō portabit iniqtatē ⁊c. que auctas habet̃ Ezech. xviij.
Expoſitio ⁊ ſilitudo habetur ſer. inocentum.
Firmitas ſiue ſtabilitas vite bone nullū: recuſat laborē nō extollit̃ in ꝓſperis nec triſtatur in aduerſis. ſer. de ſancto Martino.
Flumis ipetꝰ letificat ciuitatē dei. ⁊ q̄druplex repit̃ flumen pctōris penitentie. ſ. olei: mellis aque ⁊ ſanguis: quō hoc intelligit̃. Require ſermo. de ſancto Joanne baptiſta.
Fornicationē ſimplicē dicentes nō eſſe pctm̄ mortale: contra hos quere quādam correctionem. in ſer. de ſancta agatha.
Frāciſcꝰ minor quoꝫ radios claritat̃ habuit in ſe: q ⁊ q̄les fuerunt illi. pꝫ ſermone de eodem.
Fructificauit maria equali vita: quadruplicit̃ patet de natiuitate eius. ſermone primo.
Fuga xp̄i virtuoſa pulcherrime deſcribit̃. ſermone Innocentum.
Fuga marie ⁊ ioſeph cū xp̄o in egyptū i tribꝰ pūct̄ pulcherrime declarat̃. ſer. i octa. inocētū
Fuga xp̄i in egyptum q̄re fuit btē Marie ỽgini abſcondita: ſed poſtꝰ ipſi ioſeph in ſomnis fuit manifeſtata cum tamen beata virgo melior ſit ioſeph ſermo. in octaua innocentum.

de littera G

g Audēs gaudebo i dn̄o ⁊c. iſtud verbū Iſa. lxi. poſitū p q̄ttuor clauſulaſ pulcherrime declarat̃ in ſer. de ſctō ioā. euan.
Gaudia huius mūdi triſtitijs ⁊ doloribꝰ ſunt admixta. patet hoc ex tribus. vide in ſer. iij. natiuitatis Marie.
Gaudia pricipalia btē marie q̄ fuerūt. ibideꝫ.
Genua flectebat centies in die ſanctꝰ bartholomeus: ⁊ totidem in nocte. quare. vide. ſ. centies in littera C.
Gloriā mundanā q̄rēs ⁊ placere hoibꝰ reprobus efficit̃ coram deo. pꝫ ſer. ad vincula petri.
Gliari verꝰ xp̄ianꝰ non dꝫ niſi in cruce dn̄i ꝑ quā oēs ad verā gl̃iam: ⁊ ꝑfectiſſimū gaudiū ſumꝰ reuocati. ſer. de inuētione ſancte crucis.
Gradꝰ. xv. aſcendebat ỽgo Maria cum preſentabatur in templū: ⁊ quid deſignat̃ p illos pꝫ ſermone primo natiuitatis Marie.
Gradus oium ſupceleſtiū creaturaꝝ. ſ. ſctōꝝ ⁊ angeloꝝ ſunt. x. ſer. primo de oibus ſanctis.
Gradus ſeu ſtatus aiarū oium defunctorum triplex. ſermone oium fideliū aiarum primo.
Gradus ſex ſanctificationis. quere. in ſermone de cōceptione beate virginis.
Gradus tres p̄hie q̄s btūs Jeronymus ponit vi. c. ad paulinū. Require ſer. de ſctō vincētio.
Gradus tres ſctōꝝ ꝙ quibus feſta fiunt. habētur ſermone purificationis btē Marie ỽgis.
Gradꝰ q̄ttuor ſanctitat̃ in ſctō matthia aplo inuenti declarantur in ſermone de eodem.
Gradu triplici doctorꝫ ſacre ſcripture diſtinguitur. vt hr̄ in ſer. de ſctō thoma de aquino.
Gradꝰ tres fidelium. q̄re. ſ. de ſctō greg. p̄p̄.
Grā dei quō in hoie ſit mutabilis ⁊ nō mutabilis. habetur in ſer. de ſancto Ambroſio.

de littera H

h Ereſis orit̃ ⁊ nutrit̃ vbi euangelium xp̄i non predicatur. ſer. de commemoratione beati Pauli.
Hyſtoria ſcti Joachim ⁊ ſctē anne pꝫ in ſer. de ſancta anna. ⁊ in ſer. natiuitat̃ btē marie.
Hyſtoria ꝺ cōſtātino leproſo q. ex inocētū pueroꝝ ſāgnie baptizari iuſſus fuit. ſ. ꝺ ſctō ſilueſtro.
Hyſtoria martyrizatiōis ſctōꝝ inocētum pulchre deſcribitur in ſermone innocentum.
Homo primus de gn̄atiōe carnali dicit̃ fuiſſe adam. ſermone vigilie natiuitatis chriſti.
Honores q̄s xp̄s btō ioāni euāgeliſte oñdit ⁊ dotauit. hr̄tur ſer. de ſctō Joāne euāgeliſta
Hominum ⁊ iumentorū differentiam: quere ſermone in octa. ſancti Stephani.
Honorē dei in oibꝰ factis ⁊ actibꝰ nr̄is ꝓferre debemus exemplo ſancti Vincentij: vt habetur in ſermone de ſancto Vincentio.
Hoſpita xp̄i dicebat̃ ſctā martha ꝓ cūct̄ hoibus: ⁊ hoc propter opa multa pietatis ⁊ mie eiꝰ q̄ exhibuit xp̄o. quere ſer. de ſctō martino.
Humilitas cordis ꝟa ad plīma bona diſpōit nihil de ſeipſo ꝓſumēs. ſer. primo de ſctō martino: ⁊ ſermone de ſancto Clemente.
Humilitas ⁊ pietas in adoleſcentia magis placet deo. ſermone. ij. de ſancto Martino.
Humilitatem duplicem. Require ſermone de ſancto Blaſio.

de littera I

i Eiunātes hora nona comedere debēt q̄re hoc. q̄re ſer. de ſctō nicolao.
Jeſus eſt nomē ſuauiſſimū ⁊ mire ỽtutis qō caput ſcti pauli abſciſum ter ſaltādo tribꝰ vicibꝰ vociferādo expſſit. ſer. de cōmēoratōe pau.
Infirmitas corporis a malo retrahit ⁊ ad bonum inducit. nota de ſancta martha.
Joānes euangeliſta cū in pectore dn̄i geuit ⁊ in cena recubuit coronabat̃ corona quattuor flores habente. vt in ſer. de eodem.
Joachim ſctūs cur nō venerat̃ ab eccla tantū ſicut ſctā anna. quere ſupra in lr̄a A.
Joānes baptiſta quoꝫ mirabilia alta ⁊ ſingularia habuit a deo. pꝫ ſermo. de eodem.
Judeoꝝ duas ſectas diſtinctas. ſ. ſaduceoꝝ ⁊ phariſeorū habes ſermo. de ſctō Clemente.
Judices ꝑpalea nullā excipiēt ꝑſonā nec parentes nec frēs nec amicos: ſꝫ oibꝰ equalit̃ facient iuſticiaꝫ. vide ſer. ad vincula petri.
Jugum dn̄i ab adoleſcentia portādū eſt. require hoc in ſermo. ſancti laurentij.
Jurans falſe vel ſine neceſſitate deo blaſphemat in octa. ſancti dn̄ici. ſer. i.
Ictu triplici p̄ris mīdus bellās mītos neſcientes ſe defendē occidit. ſer. de ſctō anthonio.
Ignorātes aūt in aliq̄ deuiātes inſtructionē ab exptioribꝰ petē nō formidēt de q̄ hēt ſubdit inſtructio ⁊ correctio. in ſer. de ſctō tho: aplo.
Intentio oium noſtrorum bonorū operū dꝫ ad deum dirigi. ſer. de ſancto Nicolao.
Inimicorū vindictā exēplo. b. agathe portate ⁊ ſufficere nō debemꝰ. ſer. de ſctā agatha.
Inſtructio parētum pueros habentium quō exemplo parētum ſcti matthie ſuos natos dirigere debeat. ſermo. de ſancto Matthia.
Iniquos p̄ncipales xp̄ianorū ⁊ maxime clericorū qui ſunt. Require ſer. de ſctō Matthia.

de littera K

k Atherina virgo btā in tribꝰ ſtrictis ⁊ arduis diſputationibꝰ victoriam obtinuit ſermone de ſancta Katherina.
Katherina ſctā quattuor excellentias hr̄it. ſ. nobilitatē generis: pulchritudinē corporis: potentiā in diuitijs: ⁊ ſapiam intellectꝰ pꝫ ibidē.
Katherina ab heremita ꝯuertit̃: xp̄o p annuluꝫ deſpōſat̃: quoꝫ doctrinas in viſione vt ſpōſo ſuo placeret a maria recepit quīq̄ginta rethoꝝ argumēta ſubtilia ſupauit martyrij palmā p capitis trūcationē ꝓmeruit: ⁊ in mōte ſynai manibꝰ angelicis ꝺportata ſepulchꝝ recepit ꝺ q̄ oleū mīt̃ medicamēt̃ iceſſant̃ fluit: pꝫ ibidē

De littera L

l Arbores principis aplorꝫ. vide de predicatione in littera P.
Laudis ſpēs pꝫ in ſermo. de ſancta agnete.
Laudare deū tenemur quō ⁊ q̄liter. Ibideꝫ.
Legenda ſcti andree perpulchre ⁊ intricate declarat̃ ſermo. de ſancto andrea.
Legenda ⁊ vita ſcti nicolai ꝑpulchre declaratur ſer. de ſancto nicolao.
Legenda ſancti ſtephani perpulchre cū alijs intricatis habet̃ ſer. de ſancto ſtephano.
Legenda ⁊ vita ſancti ſilueſtri pulchre deſcribitur ſermone de eodem.
Leges generales hoium tres ſunt. ſ. paganica moſaycat ⁊ euāgelica. ſer. de ſctō Marco.
Legenda ſancti marci. vide in ſer. de eodē: ſꝫ perfectiꝰ ⁊ plenius de eo ⁊ alijs ſanctis reperies in nouo paſſionali ſanctorum.
Leonides mgr̄ ⁊ informator alexādri magni ab alexandro interficit̃: qua de cā vide in ſer. de ſancto Laurentio.
Leticia ⁊ gaudiuꝫ mundanū pꝫ. ſ. in lr̄a G.
Lex moyſi quondā bona: quare nūc reprobatur. pꝫ hoc in ſer. de ſancto Marco.
Libri ſacre ſcripture dicunt̃ libri vite. libri vero poetaꝝ ⁊ rethorum gentiliū dicuntur libri mortis ſer. de commemoratione ſancti pauli.
Lignum ſctē crucis vnde traxit originē. q̄re ſupra de cruce in littera. C.
Locus corporis defuncti q̄druplex repit̃: ⁊ quis locus eſt nobilior. pꝫ ſer. ij. animarum.
Locꝰ aiarū defunctorū q̄druplex ē. pꝫ ibidē.
Lucia ỽgo ſctā mr̄eꝫ ſuā ad diuos recurrere volentē ad deū fugere cōpulit: ⁊ ab ipſo de fluxu ſanguis ſanitatē recepit. ſer. de ſctā lucia.
Lucifer quō per ſupbiā cū oibꝰ ſibi adherentibꝰ detruſus ſit. ſer. de ꝯceptōe. b. ma. virgis.
Lucis quattuor cōditiones quas etiā habuit beata Lucia. hr̄ in ſer. de ſancta Lucia.
Lumen in die purificationis tria que in xp̄o ſunt ſignificat. ſer. purificationis btē virgis.
Lucerne ꝑſone deuote ⁊ contēplatiue dicuntur. vt in ſer. de ſancto Benedicto.
Lucernas ſeptē xp̄us in hoc mundo fecit q̄ ab eo ſeparari voluit. que habentur ibidem.

de littera M

m Acule ſeptē repiunt̃ qbꝰ totus mūdus infectꝰ eſt. ſer. de ſctō Georgio.
Maculis duabus naſcit̃ quilibet infans de ꝑtis parentū. ſer. Innocentum.

Maledicere creaturis dei eſt quodāmō deū blaſphemare.ſer.de ſctō Joāne euāgeliſta.
Manꝰ pauperꝫ dicūt mēſa cāpſoꝝ:qꝛ theſauros paupibꝰ hic diſtributꝰ i alio mūdo nō diminutꝰ:ſꝫ cū magꝰ lucro repiet ſer.ď ſctō lau.
Martinꝰ apparuit poſt obitū ſctō ambroſio in mediolano.ꝛ ſctō ſeuerino in colonia. ſermone ſecundo de ſancto Martino.
Orionū tres gradus qre in ſer.de ſctā lucia.
Maria virgo ſacratiſſima expectabat videre quattuoꝛ de filio ſuo dilectiſſimo que ďclarantur in ſer.vigilie natiuitatis chriſti.
Matres ꝛ patres ſctōꝝ in quo ꝯ deū peccauerunt q̄ ďs talem ſtragē ꝛ plagā cōtra eos ſ occiſionem filioꝝ pmiſit.ſermo. Innocētū.
Martha dicebat hoſpita xp̄i.vide de h̄ i.H.
Orionūꝫ ſcdm quō ſeruabit inter virꝫ ꝛ vxorē.vide in ſer.ſctē anne ꝛ natiuitatis Marie.
Mendacium nō eſt inuentuꝫ in oꝛe coꝝ quibus merito aſcribit. vide in ſer. Innocentuꝫ.
Merces ſctōꝝ quō copioſa erit i celo:cū tn̄ ſit ſolū vnū celū ſctōꝝ.ſ.ēpirceū.ſ.iij.de oībꝰ ſctis.
Michael quare in feſtiuitate oīuꝫ honoꝝ angelorū noīaliter exprimit cum tn̄ mille milia ſunt in celo eo maiores.ſer.de eodem.
Multē qttuoꝛ trahūt ad ſupbiā.ſ.nobilitas generis:pulchritudo corpis:diuitiū de hoībꝰ ꝛ victoria de inimicis.ſer.de ſctō Georgio.
Miraculum de horrendo iudicio. ſermo.de: corpore ſpinea.
Miraculum quō ad pces ſcti Blaſij quidā puer ex ſpina piſcis in gutture ſuffocatus reuixit ſermone de ſancto blaſio.
Miraculum quō ſctūs ſebaſtianus duos romanos a fide declinare volentes cōfortauit. ſermo.de ſancto ſebaſtiano.
Miraculum quō anicula a nido capta auxilium a beato thoma cantuarienſi petijt.ſer.ď ſancto thoma cantuarienſi.
Miraculum quō.b.thomas cantuarieñ.cece mulieris viſum recuperauit.ſer.de eodem.
Miraculum quō demones in q̄dam ciuitate corda hoīuꝫ ad diſcordiaꝫ alliciebāt q̄s vidit ſctūs frāciſcus.ſer.in octa. ſcti Joānis euāg.
Miraculum de quodā dn̄o qui audita fama ſcti ſebaſtiani.ipm ad ſe vocabat vt ipm languoribus redimeret cui ſctūs ſebaſtianus negauit.ſer.de ſancto Sebaſtiano.
Miſericordia dei erga pauperes dī manna quō hoc itelligit.ſer.ij.de ſctā Margaretha.
Mia ī dali pmerē ſalariū gſie celeſtis.ſ.luc.
Mia non pōt reperiri in deo ſine iuſticia:nec iuſticia ſine mia.ſer. de ſancta Katherina.
Miſſam primas quos poſt xp̄m celebrauit patet ſer.Philippi ꝛ Jacobi.
Myſterioꝝ xp̄i lucida declaratio.pꝫ ſer.ſctē katherine.ſcti marci.ꝛ ſcti petri martyris.
Modus dādi elēmōſynā h̄etur ſer.de ſcō ſilueſtro
Modum quem ſeruat deus in ſua pudētia.
Require de ſancta Lucia.
Mors innocentū in vno pūcto ſubtiliter notatur.ſer.Innocentum.
Mortalia pctā oīa ad ſeptēꝫ pctā capitalia reducuntur.ſer.in octa.ſancti ſtephani.
Modi ſeptem qbus pctōꝛ more ſcti pauli ad xp̄m conuerti debet.ſer.cōuerſionis pauli.
Monumentū hoīs q̄druplex eſt.ſer.ij.aiaꝝ.
Monumentū aiaꝝ quadruplex eſt.Ibidem.
Mortis piculū qntuplex ſuſtinuit xp̄s in mūdo hoc:ſꝫ ſolū in vltimo.ſ.crucifixionis voluit mortē guſtare.ſer.exaltationis ſctē crucis.

De littera N

n Aſcit puer qlꝫ xp̄o ꝛ btā virgine dē ptis cū duabꝰ macul.ſer.Innocētū
Natiuitates ſctōꝝ totiꝰ noui teſta.nō colunt vel feſtiuāt niſi triū.ſ.xp̄i:marie:ꝛ.b.Joānis bap. ꝛ quare ſit de illis.pꝫ ſer. Joānis baptiſte.
Nomē ieſus maxime ꝟtutis eſt.vt.ð.in lra.J
De hoc noīe ieſus ſoclidas inuenies ꝯtēplationes.ſer.de cōmemoratione ſancti pauli.
Noiāt ſctūs petrꝰ diuerſis noībꝰ.ſ.petri.ꝛ pa.
Numerꝰ electoꝝ paucꝰ ē tn̄ innumerabil quō itel.

De littera O

o Fficia tria exercuit mattheꝰ mala ꝛ piculoſa. pꝫ ſer. de ſctō Mattheo.
Officium oībus creaturis corporalibus cōe quid eſt illud.ſer.de ſctō Uilico.
Operarꝰ dignꝰ eſt mercede ſua.ſer.ſcti.Luce
Opa pietatis ꝛ mīe tranſcendunt alia opera bona patet de ſancta Martha.
Opiniones quattuoꝛ falſas ſctūs paulus ante conuerſionem habuit:vt habetur in ſermone de conuerſione ſancti pauli.
Opera ſex in qbꝰ ſi quis ſe exercitauerit deo placebit.ſer.de ſancto Nicolao.
Originale pctm̄ quid ſit:ꝛ quedā ſubtilis declaratio ad intelligenduꝫ pctm̄ origiaale.habetur ſer.ſanctorum Innocentum.
Orabat cēties flexis genibus in die ꝛ totidē in nocte.vide ſupra de centies in lra.C.
Orationes ꝛ obſecratōes quō ſiāt ꝛ qn̄ exaudiant.ſer.de ſctō petro ad vincula.
Orare tenemur pro ſtato ꝛ dn̄o terre:qꝛ exigita ſunt totius cōtratis pace ſciendū.
Ordines angeloꝛuꝫ qui ꝛ quot ſunt patet in ſer.oīum ſanctoꝝ primo ꝛ tertio.
Ordines ſiue ſtatus omnium ſupercelestiuꝫ creaturaꝝ patent ſer.i.oīum ſctōꝝ.
Ordines angeloꝛum ꝛ eoꝛuꝫ noīa quere ſer. de conceptione beate Marie virginis.
Ornamēta corpis quiſqꝫ ſpūalium ꝛ deuotorū recuſare tenet:quere ſer.de ſctō Auguſtino.
Ouis cōditiōes ꝛ ꝓprietates:ſer.de coro.ſpi.

De littera P

p Aradiſi gloriā meremur ſingulariter quattuoꝛ virtutibus que patent ſermone ſancti Luce euangeliſte.
Pariendi tp̄s eliſabeth quid nobis deſignat vide in ſermone ſcti Joannis baptiſte.
Parturire quid ſit ꝛ quō qlibet a malo declinans ꝛ bono inherere volens parturire dī ſer.de cōceptione beatiſſime virginis marie.
Paſſio ꝛ vita ſctā quam habuit.b. Thomas apls ſubtiliter accuſat.ſermone de eodem.
Patia martyrialis cōſiſtit in tormentorū ſuſceptione.ſer.de ſancto Laurentio.
Patres ſcti añ xp̄i natiuitatem ſanctiſſimam ardēter deſiderauerunt quot modis ꝛ qui habentur ſer.vigilie natiuitatis xp̄i.
Pauli laboꝛ ꝛ p̄dicatio p̄cellebat oīuꝫ apſorū p̄dicationē.ſer.de cōmemoratiōe.b.pauli.
Peccatum qō per pniam ſtatim non diluit: mox ſuo pondere ad aliud trahit.
Pctōꝛes vocat xp̄us ꝛ non iuſtos: quō hoc intelligit pꝫ ſer.de ſancto Mattheo.
Perfectiōes ꝛ excellētias tres in vita ſcti ſebaſtiani reptas.regre i ſer.de ſctō ſebaſtiano.
Perſone multe ſunt caſte ſine ꝟginitate.ſermone de ſancta Agnete.
Perſonas bonas ꝛ deuotas tres diſputationes vincere opꝫ vt h̄etur ſer.de ſctā Agathe.
Perſonaꝝ quattuoꝛ cōditiones quibꝰ ſubuenire eſt magna mia.ſer.de ſctō Gregorio.
Perditionē aie vide ſupra de aīa in lra.A.
Peripatheticorū ſecta ponit felicitatem humanā in veritate intellectuali. vide dīaꝫ illarum ſectarum in ſer.ſancti clementis.
Petrꝰ ꝛ paulus apli cōpant ad inuicē in dignitate tribꝰ modis.ſer.de cōmemo.ſcti pau.
Pietas opis ornatū ꝛ delicias ꝓprij corporis abijcit:ꝛ penurias alioꝝ compatiēdo ſubleuat ſermone primo ſancti martini.
Placebimus deo qugꝫ tpibus ſiue etatibus vite noſtre.vide lra Tempoꝛibꝰ in littera.T.
Placere volens hoībꝰ diſplicet deo .ſer. beati petri ad vincula.
Potentiam diuitiarum an poſſimus dimittere.quere de ſancta Lucia.
Prelatio niſi iuuet a xp̄o onꝰ hꝫ importabile ſermo.beati Ambroſij.
Preſentiaꝫ dei cognouit ioānes baptiſta in vtero exiſs:qꝛ viſus liberū ſm quoſdam in eo fuit acceleratus.ſer.i.ioānis baptiſte.
Predicatio ſcti ambroſij in duobus principaliter conſiſtebat:vt pꝫ in ſer. de eodem.
Pn̄s vita quo ad corpus ꝛ quo ad aiaꝫ campus plij dī vt declarat i ſer.de ſctō anthonio.
Predicatoꝛ imbri aſſilat.ſer.de ſctō vincētio.
Pn̄tari in templuꝫ xp̄us ſp bn̄dictus ꝓpter qttuoꝛ voluit.ſer.de purificatione btē ꝟginis
Principiuꝫ ꝛ cā bonorū nedū deus: ſed etiā malorum deꝰ eſt.ſer.de ſctō ſebaſtiano.
Prolem in mr̄imonio ſuſcitare cupientes q̄lem medicinā adhibebunt.pꝫ ſer. de ſctā Anna ꝛ ſer.natiuitatis marie primo.
Promiſſio maxia ꝛ mirabil quā xp̄s ſp bn̄dictus ſuis diſcipulis alijſqꝫ martyribus ꝛ ſctis tribuit que fuerit.qre ſer.de ſctō ſtephano.
Prodigium quid ſit hī ſer. de ſctā agnete.
Proximalis mia duplex ē.ſ.corpalis ꝛ ſpūal pria nutrit corpꝰ.ſ.reficiēdo:colligēdo veſtiendo:ſcda nutrit aiaꝫ ꝯfortādo in fide ꝛ in bonis opibꝰ a malo retrahēdo.ſer.de ſcō lau.
Prudētias ſiue ſapias quinqꝫ ſctūs vincentius in hoc mūdo habuit.ſer. de ſctō vincētio.
Purificatio marie celebrat:cū tn̄ ipſa purificari nō indiguit.ſer.de purificatione.
Pulchritudo marie virginis in tribꝰ declaratur:qꝛ in tribꝰ pulchritudineꝫ hūit.ſer.in die purificationis beate marie virginis.
Purgationis feſtū vt hēant mulieres pꝰ ptū qre ďs hāc legē iſtituit. Et q̄ differēt ꝛ multis modis mulieres que cōceperūt ꝛ pepererunt peccauerūt.ſer.purificatōis marie ꝟgis
Pueri de ſocietatibꝰ malorum ſubtrahendi ſunt ne ex conſuetudine ſequant veſtigia peruerſorum.ſer.de ſancto Laurentio.
Pueri q̄liter a parētibꝰ erudiāt dicēdo Pr̄ nr̄ Aue maria Credo.ſer.ij. de ſctō martino.

De littera Q

q Uare dī de ſctis innocētibus. Rachel plorauit filios ſuos:cuꝫ tn̄ ipſi filij rachel non fuerunt.ſer.innocentū.
Quare ſctūs ambroſius epatū recuſauit:cuꝫ ſciret ſe multa bōa poſſe face.ſer. de ſctō amb.
Quaternio quis dī.ſer. Petri ad vincula.
Queſtio quare ioachim vir iuſtus nō colitur ſicut vxor eius ſctā anna.ſer. ſctē Anne.

Queſtio inter theologos quō pōt ꝟbum xp̄i
verificari cū dicit pauci ſunt electi. cū tñ ioā/
nes euāgeliſta vidit turbā electoꝝ tā magnā
q̄ nemo eā dinumerare poterat: pꝫ iſtud liq/
de ſer. ij. ⁊ iij. de oībus ſctis.
Queritur quare merces ſctōꝝ dr̄ copioſa in
celis: cum tñ vnicū ſit celuꝫ. ſ. empireū locus
ſanctorū Solutio habeť ſer. iij. de oībus ſctis.
Queſtio eſt q̄liť btā ꝟgo añ creationē abyſſi
ꝯcepta ab eterno fuit: cū tñ pr̄ ei⁹ ⁊ mr̄ ei⁹ vene/
rabiles parentes nō erāt añ creationē abyſſi
ſubtiliter declarať. ſer. de ꝯceptōe. b. m. ꝟgis.
Queſtio quare xp̄s in egypto ſeptem annis
morari voluit. ſer. in octa. innocentum.
Queſtio eſt profunda quare fili⁹ qui ideꝫ eſt
ſubſtantialiter cum pr̄e ⁊ ſpūſctō humanita/
tem aſſumpſit ⁊c̄. declarať ſubtili exemplo in
ſermone de incarnatione filij dei.
Quis reuelauit nob̄ oīa ⁊ ordinationes ordi
nuꝫ btōꝝ: hoc hr̄ ſer. de ꝯceptione. b. ꝟginis.
Quinq̄ lumina. b. Ambroſius hūit in qbus
declaratio ſue ſctē vite cōſiſtit. ſer. de eodem.
Quinq̄ ſunt qui faciunt homineꝫ valde per/
fectum. ſer. primo ſancti martini.
Quinquaginta rectores huius mundi ſapiē
tiſſimi per vnā puellam ſpū veritatis plenam
ſunt ſuperati: ſermone de ſancta Katherina.
Quintupliciter arguit impatoꝛ Katherine ꝟgini
ꝑ quintuplicē locū ſeu modū arguēdi: pꝫ ibidē.
Quō ad preces ſctē agneť quā infidelis reſur/
rexit ⁊ poſtea fidē ſuſcepit. ſer. de ſctā agnete.
Quā differēter feſtū fiat in die purificationis
marie de xp̄o btā virgine ⁊ Symeone hr̄ ſer/
mone purificationis beate virginis marie.

De littera R

r Adio quintuplici illuminat⁹ fuit. b.
Franciſcus: ſermone de eodem.
Rōnes decem antiq̄s quare d̄s ꝓpoſuit cre/
are beatiſſimā virginem mariam: habenť ſer.
de conceptione. b. virginis marie.
Ratio quare xp̄s ſaluatoꝛ nr̄ deo pr̄i in om
nibus obedire voluit hr̄ ſermo. innocentum.
Rōnes moꝛť innocētū q̄re ſer. de inocētib⁹.
Radios ꝟtutum ſeptē. b. bñdict⁹ habuit qui
bus hūc mūdū illuſtrauit: ſer. d̄ ſctō bñdicto.
Regulas quot quales ⁊ quare inſtituit fran
ciſcus: ſermone de eodem.
Regulas phoꝝ perfecte nouit ſancta Kathe
rina. pꝫ ſermone de eadem.
Reuerentie quinq̄ que fiunt aīe bone a corpe
recedenti: ſer. vigilie natiuitatis xp̄i.
Religioſus factus eps an adhuc teneať ſer/
uare ſuas cerimonias ſicut ante. ſer. de ſancto
thoma cantuarienſi.
Redimi xp̄s noluit quinq̄ ſiclis in templo
cum tñ ſit mundi redemptoꝛ: ſermo. de puri/
ficatione virginis marie.
Regula quam deus ab initio mundi in miſ
ſione alicuius ſcti obſeruauit: declarať tripliciť
ſ. per tres leges a deo datas: vt hr̄ i ſer. de ſan
cto thoma de aquino.
Rethores eloquētiſſimos hui⁹ mundi diſpu
tando deuicit virgo tenera ſctā katherina. pꝫ
in ſermone de ſancta katherina.
Romanus quidam ſanctus in martyrio beati
laurentij primo fuit conuerſus ⁊ ab eodē ba
ptizatus. ſer. de ſancto laurentio.
Rub⁹ ardēs quē vidit moyſes. de quo hētur
Exo. iij. de beatiſſima virgine expōitur: vt hr̄
ſer. de conceptione beate virginis.

De littera S

ſ Abbatum ſiue diem feſtū ſolēniza/
re tenemur. vide exēpla quō xp̄s ⁊
beata maria feſtinabāt in die dñica ⁊ qua de
cauſa. ſer. i. in octa. ſancti dñici.
Sacerdos neceſſario tria habebit: ſ. clarā ſci/
entiam: ſanctam vitam: bonam famam. patet
ſermone de ſancto marco.
Sal tres bonas ꝯditiones hꝫ: emūdat de in/
fectione: preſeruat de corruptione: ⁊ delectat
in refectione. quō iſte conditiones cōueniunt
verbi dei ꝑdicatoribus. pꝫ ſer. de ſctō dñico.
Salariū glorie celeſtis acquiriť ſingulariter
quattuoꝛ virtutibus. ſer. de ſancto luca.
Sanctificat deus hominem quintuplici. ſer.
de ſancto ioanne baptiſta.
Sanctitatis tota perfectio conſiſtit in quinq̄
virtutibus. ſer. de ſancta margareta.
Sanctificata ſunt differenter beata virgo dē
cta dei mater: btūs ioannes: Jeremias: maria
magdalena: ſanct⁹ paulus: homo mox bapti
zatus: latro: hec omnia per pulchre in ſer. de
conceptione beate virginis marie.
Sacrificioꝝ tres ſpēs: ⁊ pro quolibet eorum
fiebat ſermo. in octa. ſcti Joānis euangeliſte.
Sanctus anthoni⁹ tres victorias in hoc mū
do habuit: vt hr̄ ſer. de eodem.
Sanctitateꝫ hēre volens que ⁊ quot ſeruare
debet hr̄ ſer. de ſancto ſebaſtiano.
Sapientie a ſcia pulchram inuenies differen
tiam in ſer. de ſancto vincentio.
Sanctitatem ſctūs matthias magnā habuit
ex ieiunio ⁊c̄. manet in ſermone de eodem.
Sapientia cū pctō ſtare nō pōt: ſic nec albūs
nigrum: ſer. de ſancto Thoma de aquino.
Sapia diuinalis in homine quale exercitiuꝫ
⁊ gubernationem hēt: ſmo. ſancti Luce.
Sapientia diuina diciť corona triplici ratiōe
pꝫ ſermone de corona ſpinea.
Scandaluꝫ qd eſt ⁊ quotuplex eſt: quotupli/
citer euacuatum eſt ſcandalum crucis: pꝫ ſer
mone. iij. de inuentione ſancte crucis.
Scientia huius mundi ſtulticia coꝛā deo. ſer.
de ſancta Katherina.
Schole vel ſtudia quinq̄ quondam vigebāt
in roma ſcilicet tres phoꝝ: ⁊ due theologoꝝ
ſermone ſancti Clementis.
Seculuꝫ duplex repiť ſer. ij. natiuitať marie.
Senibus neceſſarium eſt habere virtuteꝫ pa
tientie: ſermone ſecundo ſancti martini.
Sepulture tres inueniunť de ſctō ioāne bap.
Sepulchrum hoīum q̄druplex eſt quō hoīes
ꝑcia fetidi dicunť ſepulchra: ſmo. ij. aiarum.
Signo crucis q̄libet xp̄ian⁹ ſepe ſeipm̄ ⁊ pue
ros dꝫ munire: ſer. de cōmemoratiōe ſcti pau.
Synagoga qd ſit: ⁊ q̄re doctores ſynagoge
plus inſurrexerūt ꝯ̄ ſctm̄ ſtephanū q̄ ꝯ̄ diſci/
pulos xp̄i qui ꝑ tūc ēt hieroſolymis fuerunt.
Rō hui⁹ habetur in ſer. de ſancto ſtephano.
Si volumus ſaluari quinq̄ ſiclis exemplo xp̄i
nos redimi oꝫ ſer. de purificatione. b. ꝟginis.
Symō ⁊ Judas plus ceteris apl̄is fuerūt xp̄o
ſiles: ſ. corpe martyriali: aīa rōnali: ope virtuo
ſi: ꝯuerſatione ſpūali: ꝑdicatione euāgelica/
li: ⁊ paſſione martyriali. ſermone eorundem.
Societas mala plurimos ad caſum trahit et
ad inferni baratra ducit. ſer. ad vincula petri.
Solēnizatur ter in āno feſtū ioānis baptiſte.
ꝑꝑ tres excellētias bone vite ſue. ſ. de eodeꝫ.
Soroꝛ ſcti thome de agno in purgatorio ꝑꝑ
exceſſus nimios veſtiū detenta: quō ꝑcib⁹ ſcti
thome fuit liberata. ſ. de ſctō thoma de agno
Spōſa xp̄i dr̄ ſctā Katherina per excellentiā
pre ceteris ꝟginibus: ſer. de ſctā Katherina.
Sponſus quē aliqua puella vel matrona ma
trimonio ſumpſit an ipm̄ derelinquere pote/
rit vel econuerſo. ſermone de ſancta lucia.
Steriles qbus modis ꝓcurabūt ſuſcitare pro
lem. vide ſer. ſctē Anne ⁊ natiuitať marie p°.
Stoyci ponebāt felicitatē humanā in hōeſta
te ꝟtuť: epycuri in delectatione carnis. Peri
pathetici in ꝟitate itellectuali. ſer. ſcti clemēť.
Studiū in quo ſtuduit paulus apl̄s quale fu
it vide in ſermone de cōmemoratione eius.
Suffragia ⁊ oꝛones quib⁹ defunctis ꝓſunt: ⁊
quibus non. ſermone primo animarum.
Superbia ē magnum pctm̄ ſtinquere ſermo
ne de conceptione beate marie virginis.

De littera T

t Aciturnitatis plaga percuſſus fu/
it zacharias pr̄ ioānis baptiſte: que
re hoc infra de zacharia in littera Z.
Temporibus quinq̄ placebim⁹ deo. i. oīb⁹ eta/
tibus vite noſtre: ſer. ij. de ſancto martino.
Temptationes quas habuit ſctūs Anthoni⁹
in hoc mundo: quere in ſermone de eodem.
Tēptationib⁹ dyaboli reſiſtēs coronari ꝓme
reť in celeſti paradiſo ſer. infra oct. ſcti Dñici.
Timoꝛ dei in oīb⁹ agēdis ꝓponēd⁹ ē: q2 ſpūa
liū gratiaꝝ fons eſt redūdās. ſer. de ſctō marco.
Timores quos habuit beata ꝟgo ⁊ Joſeph
qñ xp̄m ducere ad egyptum debebant. Re/
quire in ſer. in octa. innocentum.
Thomas hoc nomen trib⁹ ſctis cōe eſt ſic no
minatis. Et quō diuerſis anni tpibus talium
ſanctorum feſta celebrantur: habetur ſer. de
ſancto Thoma cantuarienſi.
Thomas ſctūs cantuarienſis quinq̄ conditi
onibus ⁊ obſernātijs deo ſedule miniſtrauit
vt habetur in ſer. de eodem.
Tormenta octo que ſctūs Vincētius perpeſ
ſus eſt: habenť ſermone de ſancto Vincētio.
Tormēta que paſſus eſt ſctūs blaſius pro xp̄i
nomine: habenť ſermone de ſancto blaſio.
Thome ſancti de agno excellentias ſupra ali
os doctores: quere in ſermone de eodem.
Tormēto triplici martyrizatus fuit ſctūs bar
tholome⁹ ⁊ q̄libet martyr dici ꝓmeruit: eodē.
Tormentis decē martyrizat⁹ fuit ſctūs Lau/
rentius: patent ſermone de eodem.
Tranſitus quinq̄ quos fecerūt vel trāſiuerūt
ſancti ⁊ electi: habenť ſmo. de ſctō Gregorio.
Tres plagas ⁊ penas de⁹ mittit ꝯ̄ illos qui ꝯ̄
deum hominibus placent: ſmo. innocentuꝫ.
Tres ꝯditiones ꝑſonarū ſunt q̄ nō attēdiāt d̄
quibuſdaꝫ negocijs: ſer. purificatiōis. b. ꝟgis.
Tres ſilitudines īter deū ⁊ hoīem. Et de q̄ ſili
tudine thēa ītelligať: de q̄ eſt ſ. de ſctā agata.
Tria alta ⁊ tranſcendētia de incarnatione fi/
lij dei declaraūť ſer. de incarnatione filij dei.
Tria didicit Amb̄. ab Auguſtino multū ꝓfi/
cua. Require in ſermo. de ſctō Auguſtino.
Tribunus quis dr̄: ſer. i. ſancti Martini.
Turbam magnam ſctōꝝ vidit ioānes euan/
geliſta quam nemo dinumerare poterat: quō
intelligitur hoc: cum pauci ſunt electi. ſermo
ne ſecundo de omnibus ſanctis.

De littera V

Tabula

Eſtitus fuit ſanctus Joannes eodē panno cum xpo: vt habetur ſmone de ſancto Joanne.
Veſte duplici nos induere debemus exēplo ſancte agnete: vt hꝫ ſmone de ſctā Agneta.
Vigilant qdā ex qttuoꝛ rōnib⁹.ſ. vel ꝓ lucro tpali: vel pp piculū vel afflictionē corpis: vel pp vocē alicui⁹. ſer. in oct. ſcti dñici.ſ. tu do.
Vinculatur peccatoꝛ carcere iniqtatis tenebroſo duabus cathenis de difficili ſolubilib⁹ ſermone petri ad vincula.
Vincenti quinqꝫ bella huius mundi corona paradiſi dabiſ. ſer. de ſctō petro mediolanēſi.
Virtutes ſex que de ſctō andrea foꝛeſacte. habentur in ſermone de ſancto andrea.
Virtutes ſex quas btūs tho. apſs habuit declarant in ſermone de ſctō andrea apoſtolo.
Virtutes ſeptē. b. Joannes euangeliſta hūit vt hꝫ in ſer. in. vigſ. ſcti Joannis euangeliſte.
Quibus ſuatis a nobis a deo diligimur.
Virtutes q̄s dūt hēc holes q̄ non hūt ꝓpꝛijs manibus laboꝛare. ſer. de ſancto Sebaſtiano
Virtutes quiqꝫ in themate declarant ⁊ in. b. blaſio repte: de quib⁹ eſt. ſer. de ſancto blaſio.
Virtutes h⁹ nois ieſus vide. š. de noie i lfa. N
Virtutes nobis infuſe a deo dicūt lucerne ardētes: quō hoc exponiſ ſer. de ſctō bartholo.
Virginitatē ſeruare volentē que ⁊ quot neceſſario reſpiciet: ſer. ij. natiuitatis marie.
Vita triplex reperiſ.ſ. nature: gre: ⁊ gloꝛie. ⁊ q̄re pꝛima dr̄ bona: ſecūda melioꝛ: tertia optima. ſer. de aſſumptione beate Marie ꝟginis.
Vite ſtabilitas ſuoꝝ dei nō deficiet vel agitabiſ vſqꝫ ad moꝛtē. ſer. ſctē Margarethe.
Vitas ſiue legendas ſctoꝝ perfecti⁹ quere in paſſionali nouo de q̄pluꝛimis ſanctis.
Vbi ſit. b. Joannes euangeliſta: q2 aliq dicūt eū eē i paradiſo terreſtri. Aliqui vero dicunt ipſuꝫ eſſe aſſumptū cum coꝛpoꝛe ⁊ anima. Quid tñ dicendum ⁊ tenendum ſit habetur ſermone de ſctō Joanne euangeliſta.
Vniuerſitas ſiue latitudo creaturaꝝ abyſſus dicif: vt hꝫ ſer. de cōceptione virginis marie.
Vnum eſt neceſſariū nobis q̄uis erga pluri ma turbamur ſer. ſctē margarethe ⁊ aſſumptionis marie: ⁊ ſer. de maria magdalena.
Vocare venit pctōꝛes ⁊ nō iuſtos quō intelligitur. Require ſupꝛa in littera P.
Votuꝫ religionis vel melioꝛis ſtatus dicitur quiqꝫ inſufficiens ⁊ ſtultuꝫ ex tribus. ſermone pꝛimo natiuitatis beate marie.
Vſura committitur in multiplici ſtatu hominum diuerſis negocijs ⁊ officijs ſe queſtuantibus. ſermone de ſancto Matheo.
Vtilitates ſeptem conſeruntur nobis ab angelis: ſermone de ſancto michaele.

de littera X

x Pūs anteq̄ naſcereſ nouē menſibus in vtero virgineo ſtare voluit quare hoc q̄re ſermone vigilie natiuitaſ xpi.
Xps ſaluatoꝛ nr̄ eodē die quo adam de terra formauit ꝯcipi voluit. ſer. vigilie natiuitaſ xpi
Xpus in hūc mundum venit vt aperiret tres poꝛtas paradiſi. ſermone de innocentibus.
Xpus ſolus moꝛi voluit ⁊ non in ſocietate aliquarum ſctāꝝ ꝑſonaꝝ. ſer. de innocentibus.
Xpus cognomen eſt. ieſus ꝓpꝛiuꝫ nomen eſt ſaluatoꝛis. ſer. de cōmemoꝛatione ſcti pauli.
Xpiani quale gaudiū ⁊ quales ſcholas in pꝛimitiua eccleſia ſeruabant. ſer. ſcti clementis.
Xpus quō fuit pꝛincipium ⁊ pꝛincipiatum: ſa ctoꝛ ⁊ factus: finitus ⁊ infinitus: cauſa ⁊ cauſatus. patet ſer. ſancte Katherine.

de littera Y

y Dolorum adoꝛatio maxime ⁊ lucidiſſime repꝛobata fuit. vide ſermone de ſancta Katherina.
Ydola dabāt reſponſa paganis. ſermone pꝛimo ſancti martini.
Ymago ꝓpꝛia filij dei que eſt: ⁊ quō in ea tāq̄ in ſpeculo tranſfoꝛmemur de imperfecto ad perfectum. ſermone ibidem.
Ymaginem dei quilibꝫ hominū tenet in ſe. ſermone pꝛimo animarum.
Ymagines quare venerantur a xpianis: ⁊ nō adoꝛantur: ſicut ydola infidelium. ſermone ſancte Katherine.

de littera Z

z Acharias diu ſtans in matrimonio cū vxoꝛe ſua eliſabeth ſine ꝓle templum intrauit oꝛans deū vt meſſiam veꝫ mitteret: de ꝓpꝛio fructu deſperās q2 ſterilis erat cum coniuge ſua. Statim per angelum cōſolatus eſt vt Eliſabeth conciperet. ſermone de ſancto Joanne baptiſta.
Zacharias q2 icredulus extiterat plaga taciturnitaſ ꝑcuſſus fuit qd̄ ħ deſigt: vide ibidē.
Zacharias interpꝛetatur memoꝛans deum ⁊ quare ioannes nō vocabatur nomine patris ſcilicet zacharias: patet ibidem.

¶ Explicit tabula ſermonum ſancti Vincentij oꝛdinis pꝛedicatoꝛum de ſanctis.

Tabula

Tabula omnium ſermonuꝫ de ſanctis ſancti Vincentij oꝛdinis pꝛedicatoꝛuꝫ: indicās quota charta cuiuſlibet ſermonis pꝛincipium in ea parte requiri debeat: feliciter incipit.

¶ De ſancto Andrea	Sermo vnicus	Diues in omnes	car.	i.
¶ De ſancto Nicolao	Sermo vnicus	In diebus ſuis placuit	car.	ij.
¶ De cōcep. virgi. marie	Sermo vnicus	Nondum erant abyſſi	car.	iiij.
¶ De ſancta Lucia	Sermo vnicus	Propoſui pꝛo luce	car.	vi.
¶ De ſctō Thoma apſo	Sermo vnicus	Thomas vnus ex duodecim	car.	viij.
¶ In vigilia natiuitaſ xpi	Sermo vnicus	Expectabo deum	car.	ix.
¶ De ſctō Stephāo ꝓtho.	Sermo vnicus	Diſputantes cum ſtephano	car.	xi.
¶ De ſctō Joanne euāge.	Sermo vnicus	Erat vir magnus	car.	xij.
¶ De innocentibus	Sermo vnicus	Pueros percuſſerunt	car.	xiiij.
¶ De ſctō Thoma martyre	Sermo vnicus	Vbi ego ſum	car.	xvi.
¶ De ſancto Silueſtro	Sermo vnicus	Gratia dei erat in illo	car.	xvij.
¶ In octaua ſcti Stephani	Sermo vnicus	Ecce video celos apertos	car.	xix.
¶ In oc. ſcti Joā. euāgeliſte	Sermo vnicus	Hic eſt diſcipulus ille	car.	xx.
¶ In oct. Innocentum	Sermo vnicus	Accipe puerum	car.	xxi.
¶ De ſcō Anthonio ꝯfeſſoꝛe	Sermo vnicus	Certamen foꝛte	car.	xxiij.
¶ De ſancto Sebaſtiano	Sermo vnicus	Poſuit me quaſi ſignum	car.	xxiiij.
¶ De ſctā Agnete virgine	Sermo vnicus	Collandabo te deum	car.	xxvi.
¶ De ſcō Vincētio martyre	Sermo vnicus	Beatus vir	car.	xxviij.
¶ De ꝯuerſione ſcti Pauli	Sermo vnicus	Vas electionis eſt	car.	xxx.
¶ De purificatiōe. b. Ma. ꝟ.	Sermo vnicus	Dies purificationis	car.	xxxi.
¶ De ſancto Blaſio	Sermo vnicus	Granum frumenti	car.	xxxiij.
¶ De ſancta Agatha	Sermo vnicus	Similis eſt homini	car.	xxxv.
¶ De ſctō Matthia apſo	Sermo vnicus	Ita pater quoniam ſic	car.	xxxvij.
¶ De ſctō Thoma de aquo.	Sermo vnicus	Antecedebat me	car.	xxxix.
¶ De ſancto Gregoꝛio	Sermo vnicus	Beatus ille ſeruus	car.	xli.
¶ De ſancto Benedicto	Sermo vnicus	Sicut lucerna	car.	xliij.
¶ De incarnatione filij dei	Sermo vnicus	Ecce ecce ecce	car.	xliiij.
¶ De ſancto Ambꝛoſio	Sermo vnicus	Inextinguibile eſt	car.	xlvi.
¶ De ſctō Geoꝛgio martyre	Sermo vnicus	Beatus vir	car.	xlvij.
¶ De ſancto Marcho	Sermo vnicus	Qui timet deum	car.	xlviij.
¶ De ſctō Petro martyre	Sermo vnicus	Coꝛonabitur qui	car.	l.
¶ De ſcō Philippo ⁊ Jaco.	Sermo vnicus	Ecce quomodo	car.	li.
¶ De inuentione ſctē crucis	Sermo pꝛim⁹	Mihi autem abſit	car.	liij.
¶ De ſancta cruce	Sermo. ij.	Euacuatum eſt	car.	lv.
¶ De coꝛona domini	Sermo vnicus	Coꝛonam de ſpinis	car.	lvi.
¶ De ſcō Joā. añ poꝛtā lati.	Sermo vnicus	Hic eſt diſcipulus ille	car.	lvij.
¶ De ſctō Barnaba apſo	Sermo vnicus	Erat vir bonus	car.	lix.
¶ De ſctō Joāne baptiſta	Sermo pꝛim⁹	Anteq̄ exires	car.	lx.
¶ De ſctō Joāne baptiſta	Sermo. ij.	Eliſabeth impletum eſt	car.	lxij.
¶ De ſctō Joanne baptiſta	Sermo. iij.	Manus domini erat	car.	lxiij.
¶ De beato Petro apſo	Sermo vnicus	Beatus es ſymon	car.	lxv.
¶ De cōmēoꝛatōe. b. Pauli	Sermo vnicus	Notum vobis facio	car.	lxvij.
¶ De ſancta Margareta	Sermo vnicus	Inuenta vna pꝛecioſa	car.	lxix.
¶ De ſctā Maria magda.	Sermo vnicus	Manum ſuam aperuit	car.	lxx.
¶ De ſctō Jacobo apſo.	Sermo vnicus	Creſcit in templum	car.	lxxij.
¶ De ſctā Anna. m. b. ꝟ. ma.	Sermo vnicus	Habetis fructum veſtrum	car.	lxxiij.
¶ De ſancta Martha	Sermo vnicus	Martha martha ſollicita es	car.	lxxiiij.
¶ De ſcō Petro ad vincula	Sermo vnicus	Dominus eripuit	car.	lxxv.

Tabula

¶ De ſctõ Laurentio	Sermo vnicus	Habetis fructum veſtrum	car. lxxvij.
¶ In feſto ſcti Dominici	Sermo vnicus	Vos eſtis ſal terre	car. lxxviij.
¶ Infra octa. ſcti Dñici	Sermo pmus	Non veni ſoluere	car. lxxx.
¶ Infra eaſdẽ octauas	Sermo .ij.	Non veni ſoluere	car. lxxxi.
¶ Infra eaſdem octauas	Sermo .iij.	Non veni ſoluere	car. lxxxij.
¶ In octaua ſcti Dominici	Sermo vnicus	Tu vero vigila	car. lxxxiiij.
¶ De aſſumptiõe. b. Ma. v.	Sermo prim⁹	Optimam partem	car. lxxxv.
¶ De aſſumptiõe. b. Ma. v.	Sermo .ij.	In ciuitate ſanctificata	car. lxxxvij.
¶ De ſctõ Bartholomeo	Sermo vnicus	Vos amici mei eſtis	car. lxxxix.
¶ De ſctõ Auguſtino	Sermo vnicus	Lucerne ardentes	car. lxxxx.
¶ De decollatiõe Ioã. bap.	Sermo vnicus	Decollauit herodes	car. xci.
¶ De nati. btẽ Marie vgi.	Sermo pmus	Ego quaſi vitis	car. xciij.
¶ De natiui. b. Marie vgi.	Sermo .ij.	Memoria mea	car. xcv.
¶ De natiui. b. Marie vgi.	Sermo .iij.	Ego mater pulchre	car. xcvij.
¶ De exaltatiõe ſctẽ Crucis	Sermo vnicus	Factus eſt pro nobis	car. c.
¶ De ſcõ Mat. aplo ꝛ euã.	Sermo vnicus	Non veni vocare iuſtos	car. cij.
¶ De ſctõ Michaele archã.	Sermo vnicus	Videte ne contemnatis	car. ciiij.
¶ De ſancto Franciſco	Sermo vnicus	Lucerna fulgoris	car. cv.
¶ De ſancto Luca	Sermo vnicus	Dignus eſt operarius	car. cvij.
¶ De. ſ. Symõe ꝛ Iuda aplis	Sermo vnicus	Conformes imaginis	car. cviij.
¶ De omnibus ſanctis	Sermo pmus	Laudate dominum in ſanctis	car. cx.
¶ De omnibus ſanctis	Sermo .ij.	Vidi turbam magnam	car. cxij.
¶ De omnibus ſanctis	Sermo .iij.	Merces veſtra copioſa	car. cxiij.
¶ In die animarum	Sermo pmus	Eſt cogitatio pro defunctis	car. cxiiij.
¶ In die animarum	Sermo .ij.	Oẽs qui in monumentis ſunt	car. cxvi.
¶ De ſancto Martino	Sermo pmus	Cognouit eum	car. cxvij.
¶ De ſancto Martino	Sermo .ij.	In diebus ſuis placuit deo	car. cxviij.
¶ De ſancta Cecilia	Sermo vnicus	Liberaſti me domine	car. cxx.
¶ De ſancto Clemente	Sermo vnicus	Quiſputas eſt fidelis	car. cxxi.
¶ De. ſ. Catherĩa vgi. ꝛ mar.	Sermo vnicus	Profert de theſauro	car. cxxiij.

Tabula principiorum omnium ſermonuꝫ de ſanctis in hoc volumine con[illegible] explicit

F I N I S

Regiſtrum tertie partis ſancti Vincentij

ꝟ
Prima vacat
Tabula i ſermones de ſctis
Diſputationes quas
De littera. I.

AAA
Diui verbi preconis ꝛ
videre. Et quando
ſi vult laborare
dario chriſti. ſ.

BBB
Aue maria: Credo
ruptionem: nec
portaretur ab
a ſole: ꝛ charitas

CCC
eſt aſpero cilicio
Digna preſidentis
videretur veritas
nec in ore nec

DDD
proficuoſa: quemadmoduꝫ
lites o diuini prelij
medicis aperit:
berare: ſed templorum

EEE
pia ꝛ nata: ꝛ
ꝛ ſiniſtruꝫ chriſti
conuaeſcendum de deo
operibus bonis.

FFF
abſtuliſtis ꝛc. Ecce
uitores patris vt
tibus induuntur ꝛ
in aliud. dicit

GGG
Ecce tria magna
amore talis vel
Ioan. ix. Ecce
magis de duobus

HHH
vt vbi in illo
ſtije. De iſta domo
enim chriſtus dilexit
Iob. Et vir ille

III
libus. ꝙ tunc fuit
eſt mercantiam. hoc
chriſti: ſed quando
cepit dimittere

KKK
domum ꝛ dimittere
ergo in nomine ſaluatoris
Ideo de ea volo
feſta fiunt de

LLL
Ideo vult vt
duodecim annorum
quia menſurantur
cator ciuis vel

MMM
angeli ꝛ ſancti
de per iudeam ꝛ ſic
libet doctorem
lis illorum faciebat

NNN
bant enim puelle
gabriel totum rutilans
poſt receſſum regum.
gaudio de honore ſuos

OOO
inter imaginationem
¶ Dico primo ꝙ
profeſſionem ꝛc. dicit
Ergo ſi ex liberali

PPP
gloriam. Ideo aplus
maris vniuerſeqꝫ creature
catur. Deinde ad
nem vite. Hec ille

QQQ
inferni per paſſionem
gratiam habet ſeruo
niſtrare ꝛ dare animam

F I N I S

¶ Diuini verbi preconis ⁊ predicatoris ac ſacrarum litterarum interpretis ⁊ profeſſoris ſubtiliſſimi ſancti Vincentij confeſſoris de valentia ordinis diui predicatorum ſermones vberrimi de ſanctis per totius anni circulum incipiunt Feliciter.

¶ De ſancto Andrea apoſtolo.

Diues in omnes qui inuocant eum:

Habetur verbum iſtud originaliter ad Ro. x. Et recitatū eſt ſtatim in epiſtola pñtis ſolemnitatis. Sicut feſtum ⁊ ſolemnitas hodierna tota eſt beati andree apoſtoli: ita etiā ⁊ ſermo noſter. Et hēbimus bonas doctrinas ⁊ multas pro nr̃a bona inſtructione ⁊ aiaꝝ ſaluatione. Salutet virgo maria ⁊c̃. Iſtud verbum ſcribit in ep̃la hodierna de btō andrea. ⁊ dicit ꝙ btūs andreas eſt diues in oēs qui inuocant eū: ⁊ intꝰ in corde vocant eū. Pro meliori declaratione huiꝰ verbi ⁊ introductione materie volo hic declarare vnā antiquā qōnē que fuit inter ph̃os maxime ſtoycos ⁊ theologos. ſ. que ſunt illa per que hō vere pōt dici diues. Huic qōni fuit rñſum triplicit̃ ſm̃ tres opiniones. Pᵃ fuit antiquoꝝ ph̃oꝝ dicentiū ꝙ diuitie artificiales faciunt hoiem diuitem: que ſunt moneta de auro vel de argēto: que arte humana ſunt inuente ⁊ facte: qꝛ a principio mundi nō erat moneta ſ; gentes permutabant vnū pro alio ⁊ viuebant: ſicut bladū pro vino vel oleo. ⁊ econuerſo: lanā pro carne: agrū pro domo: ⁊ ſic viuebant groſſo mō. Iſto modo pt̃iarcha iacob emit agrū a filijs emoꝛ. c. agnis. Geñ. xxxiij. ſed poſt ex arte ingenio ⁊ ſubtilitate hoīm inuenta fuit moneta auri vel argenti. Ideo dicunt̃ artificiales. Dixerunt ergo illi ph̃i ꝙ hēre multas pecunias eſt eſſe diuitē. Rō: qꝛ cū illis hō h; oīa abundāter. Pecunie obediunt oīa. Eccle. x. Sed iſta opinio eſt falſa: vt ꝓbabo etiā per regulā ph̃ie di. Ab extrinſeco nō fit vera ⁊ abſoluta denoīatio. Verbigr̃a de famelico habente corā ſe menſam opulentā ⁊ plenā eſcis niſi comedat nō dr̃ ſatiatus: qꝛ ab extrinſeco ⁊c. Mō diuitie artificiales vbi ↄſiſtunt in taxia vel burſa. Idō nō ſatiant: qꝛ nō intrāt intꝰ in corde vbi eſt fames: ſed ſi poſſent comedi vel potari liquefacte tūc ſatiarent. S; ſicut epule nō ſatiant menſā nec eſurientē niſi comedat: ſic diuitie ſatiāt taxiā vel burſam quā implent ⁊ faciunt diuitē non hoiem qꝛ ab extrinſeco. Sic ergo nō dicoꝛ pr̃āſus de pr̃ādio alteriꝰ: nec albus de albedine alteriꝰ: nec magnꝰ de magnitudine: nec pulcher de pulchritudine alteriꝰ ⁊c̃. Ecce rō clara. ⁊ ↄcordat ſcriptura dicens de quodā hoīe hñte pecunias. Eſt quaſi diues cū nihil hēat. ſ. intra ſe. ⁊ eſt quaſi paup̱ cū in multis diuitijs ſit. Prouer. xiij. P; ꝙ pᵃ rñſio nō eſt vera. ſ. ꝙ ex moneta artificiali non dr̃ hō vere diues. L; tñ multi etiā hodie ſint iſtius opinionis. Alij aūt volētes corrigere primā opinionē dixerūt ꝙ diuitie nāles faciunt hoiem vere diuitē. Diuitie nāles dicunt̃ qꝛ nō arte humana inuēte ſunt: ſ; nāliter fiunt: vt bladum vinū: oleū: poſſeſſiones ⁊ hmōi: dicūt ꝙ iſte diuitie faciūt hoīe; diuitē. S; iſta opinio ēt eſt falſa: nō ſolū per theologiā ſed ēt per regulā ph̃ie dicentē ꝙ nulla res nālis ſimul in eodē inducit effectus ↄ̃rios: qꝛ nulla res ſimul calefacit ⁊ frigefacit nulla res ſimul inducit ſanitatē ⁊ infirmitatē vel leticiā ⁊ triſticiā. Modo diuitie nāles cā ſunt indigentie: ergo non ſunt cā diuitiaꝝ: qꝛ effectꝰ ſunt ↄ̃rij. Si. n. hētis agrū o; hēre aialia ad arandū ⁊ ſtabulū pro aīalibꝰ ⁊ paleas ⁊ annonā. Itē iugum: vomerē: aratrū: ſemen falcē: meſſores: horrea: molendinū: furnū ⁊c̃. Ecce quot indigētias trahūt ſecū diuitie nāles. Idē ſi hētis vineā o; ēt hēre inſtr̃a: vaſa celaria: torcularia: famulos ⁊c̃. Ecce quot indigētie qui nō hēt vineā eſt liber. Itē ſi hētis gregem: neccio hēbitis terrā vbi paſcat̃: paſtores: tonſores: lauet̃ lana: cardet̃ ⁊c̃. Si gᵒ nulla res nālis eſt ſimul cā ↄ̃rioꝝ: ⁊ diuitie nāles ⁊c̃. ergo res nāles nō faciunt diuitē. Et cōcordat ſcriptura di. Et eſt quaſi paup̱ cū in multis diuitijs ſit. ſ. nālibꝰ. Prouer. xiij. Cōtra iſtas opiniones nota quattuor rōnes. Pᵃ eſt iſta. Nullus d; dici verus dñs. idō qꝛ tractat multas pecunias de qbꝰ ipſe nō eſt dñs. vt famulus feneratoris: qꝛ fenerator eſt dñs pecuniaꝝ. Ita diuites de diuitijs artificialibus ſiue nālibus non ſunt dñi nec debent diuites noīari: ſed famuli ⁊ adminiſtratores: qꝛ xp̃s eſt dñs cui hñt dare cōputum. Sic nos exiſtimet hō vt miniſtros xp̄i ⁊ diſpēſatores. i. ad Coꝝ. iiij. Stultitia eſſet dicē famulos feneratoris diuites. 2ᵃ rō. Hungd baſtaxus. i. ille qui portat inſignia regalia puta torquē aureā de perlis ⁊ precioſiſſimis iocalibus d; dici diues. non. Rō: qꝛ oīa ſunt regis ſiue dñi ſui. Sic ⁊ vos qui habetis diuitias artificiales vel nāles cō

miſit deus theſaurꝫ diuitiarꝫ ſiue iocalia por/
tare vſqꝫ ad portaꝫ palacij.ſ.vſqꝫ ad mortem
dans vobis pro ſalario victū ꝛ veſtitū: ꝛ vos
portatis onus. Jō dr̄ de abraham. Erat autē
abraham diues valde. Geñ.xiij. Hic dicunt
hebrei. Erat autē abrahā grauis valde. Qui
n.portat coſtale auri ꝛ argenti baſtaxus eſt ꝛ
plus abūdat: ꝛ nihilominꝰ maius onus por/
tat vel rex vel papa ꝛc̄. 3ª rō. Nullus dꝫ dici
diues de illo in quo nihil hēt. Licet hō vide/
atur hēre. Diuitie cuius ſunt: nō tui ſꝫ mūdi
i. Thimo.vi. Nihil intulimꝰ in hunc mundū:
haud dubium: qꝛ nec auferre qd poſſumus.
Hinc Amb. Hoīs nō ſunt qui ſecū afferre nō
pōt. Qd ꝑpendens iob poſtqꝫ oīa ꝑdidit ait
Nudus egreſſus ſum de vtero ꝛc. Job.i. Pꝫ
per exēm de cane ſequēte duos hoīes ſimul ſꝫ
in biuio altero dimiſſo ſequiꝛ dn̄m ſuū: ꝛ tūc
cognoſciꝛ cuiꝰ eſt canis. Jta mō hō ꝛ mūdus
vadunt ſimul in ſocietate: ꝛ canis.ſ. diuitie ſe
quunꝛ ꝛ ignoraꝛ cuiꝰ eſt ſiue ſint diuitie.ſꝫ in
receſſu qñ hō per mortē recedit a mūdo: diui
tie ſequunꝛ mundū ꝛ in ipſo remanent. ergo
ex diuitijs alteriꝰ nullus dꝫ dici diues. Quar
ta rō eſt. Nullus dꝫ dici diues eo qꝛ ſomniat
hēre magnas diuitias: qꝛ ſomniat ꝙ eſt papa
vel rex: ſꝫ qñ excitaꝛ: inuenit ſe nudū in lecto.
ita de iſto mundo. Quia pñs vita nō eſt niſi
ſomnium. Papa.n.ſomniat ꝙ eſt papa ꝛ ꝙ
pat bñficia: ſed qñ excitabiꝛ per mortē ꝛ aīa
aperiet oculos: inueniet ſe ſolū ꝛc. Jdē de re
ge etiā ſomniat ꝛc. Sed qñ excitabiꝛ nō inue
niet coronā: ergo ex ſomno nullus niſi inter
ſtultos debꝫ dici diues. Auctas. Dormierūt
ſomnū ſuū ꝛ nihil inuenerūt oēs viri diuitia
rum in manibꝰ ſuis. Nō vocat eos diuites ſꝫ
viros diuitiarꝫ. 3ª opinio vel ꝓpriꝰ ſcia certa
dicit: ꝛ vr̄ ꝙ virtutes opa meritoria ꝛ ſctā vi
ta faciūt hoīem diuitē.ſ.hūilitas: caſtitas ꝛc.
Rō: qꝛ intrāt intus. humilitas.n. nō eſt in ar
cha ſeu burſa ſed intus in aīa ꝯſiſtit nec mul/
tiplicat indigentiā: imo diminuit. Jdē de vir/
tute caſtitatis ꝛ liberalitatꝫ ꝛ ſic de alijs. Pꝫ
ergo ꝙ ſolū virtutes faciūt hoīem viuere di/
uitē in hoc mūdo ꝛ etiā in alio. qꝛ qñ hō mo/
riꝛ portat illū theſaurꝫ. Et iſta eſt v̄a opinio ꝛ
determinatio qōnis. Jdē Greg. improbatis
primis duabꝰ opinionibꝰ ꝯcludendo dicit. Er
go frēs ſi vere diuites eſſe cupitis: veras diui
tias amate. Sole v̄e diuitie ſunt que nos vir/
tutibꝰ diuites efficiūt: quē mētē ſatiant ꝛ ſecū
oīa portāt. vt in eternū diuites faciāt. Cū gº
btūs andreas fuerit virtuoſus ꝛ cū v̄tute mo

rali ꝛ theologicali. Jō de eo dicit the. Diues
in oēs qui inuocāt eū. De ſuis virtutibꝰ dicā
vobis aliq̄s de qbus poterimus recipe edifi/
catione bonā pro vita nr̄a: ꝛ dicam ſex virtu/
tes quas inueni in euāgelijs ꝛ in legēda ſua.

¶ Prima eſt ſancta diligentia.
¶ Secunda eſt prompta obedientia.
¶ Tertia firma confidentia.
¶ Quarta fructuoſa ſapientia.
¶ Quinta rigoroſa penitentia.
¶ Sexta virtuoſa patientia.

Ex iſtis btūs andreas ſingulariter dr̄ diues.
Jō dicit the. Diues in oēs qui inocāt eū. ꝛc.
¶ Dico pº ꝙ btūs andreas fuit diues ꝑ vnā
ſingularē virtutē que dr̄ ſctā diligētia: que eſt
qñ hō curat nō ſolū de factis tpalibꝰ: ſed puꝰ
de ſpūalibꝰ: qꝛ taliter debēt fieri negocia tpa
lia ne deſeranꝛ ſpūalia. ita fecit btūs andreas
Dicaꝛ quō erat paup piſcator ipſe ꝛ frr̄ ſuus
btūs petrus hñtes vxores ꝛ filios ꝛ piſcabā/
tur in mari galilee. Tunc tpis btūs ioannes
exiuit de deſerto vbi ſteterat vigintiqnqꝫ an/
nis in magna pnīa ꝛ auſteritate veſtitꝰ de pi/
lis camelorꝫ qui ex reuelatione ſpūſſcti ꝑdica
bat dicēs. ꝙ meſſias erat natus di. Medi⁹ ve
ſtrum ſtetit quē vos neſcitis ꝛc. Hoc audiēs
btūs andreas fecit ſe diſcipulū bti ioannis. vt
pꝫ Joā.i. ꝛ ſm ꝯſiliū ioan. ordinabat vitā ſuā
Faciebat.n. tres ptes de nocte ꝛ tres de die.
Jn pma pte.ſ.noctis orabat di. Excita poten
tiam tuā ꝛ veni vt ſaluos facias nos. Deꝰ vir
tutū ꝯuerte nos: ꝛ oñde faciem tuā ꝛ ſalui eri
mus. ps.lxxix. Scdam partē noctis expēde/
bat in neceſſitate nature dormiēdo. Tertiam
in labore piſcādo vt ꝓuideret domui. Et nul
lus dꝫ deſerere vxorē nec filios vt ſuiat deo.
Jn pma āt hora diei ibat ad ſmonē bti ioā. ꝛ
cū magna deuotiōe audiebat: ꝛ poſt ibat ad
prādiū: deinde curabat de domo. Jta erat di
ligens ꝙ pro tpalibꝰ non dimittebat ſpūalia:
nec ecōuerſo: ſicut faciūt multi. Maledictꝰ eſt
qui totā curā ponit in rebꝰ tpalibꝰ. Hec opoꝛ
tuit facē ꝛ illa nō omittere. Mat.xxiij. Ex iſta
diligētia xp̄s fecit ſibi gſam ꝙ fuit pmꝰ diſci/
pulus eiꝰ. Qñ cū ſemel eēt cū ioā. di. O pr̄ ꝛ
qñ oñdetis nobis meſſiā. Et ioā. Jn breui oñ
dā vobis. Cū.n. ſemel btūs ioan. ꝑdicaret xp̄s
ſolus qꝛ adhuc nō hēbat diſcipulos: tranſiuit
Et ſpūſſctūs reuelabat ioanni ꝙ ille erat meſ
ſias. Tūc ioānes icepit clamare alta voce. Ec
ce agnꝰ dei: ecce qui tollit pctā mūdi. Et digi
to oñdebat. Xp̄s diſſimulabat fingēs ſe nō au
dire. Cogitate quō totꝰ ppls ſurrexit volēs eū

videre. Et qñ iudei viderūt eū pauperem qui
ſperabāt ꝛ ēt nūc expectāt meſſiā venturū in
magno comitatu ꝛ ſtatu. Aliq dixeꝛt. Nolu/
mus hūc regnare ſup nos. De oī illa multitu
dine nō niſi duo.ſ.andreas. aliꝰ neſciꝛ de cer/
to: ſed opinaꝛ ꝙ ſit ioan. euā. ſecuti ſunt xp̄m:
recepto ꝯgerio a ioā. bap. dicētes ꝙ volebāt
ſequi meſſiā. Et placuit ioāni dicēti. me oꝫ mi
nui: illū aūt creſcē. Jo.iij. Et iuerūt poſt xp̄m
Et ꝯuerſus xp̄s ad eos dixit. Quid qrit̄. Rñ
dit btūs andreas. Rabbi vbi habitas. Et xp̄s
Veni ꝛ vide. ecce q̄nta diligētia. Et fuit verifi
catū v̄bū xp̄i dicētis poſt. Ois qui petit acci/
pit ꝛc. Mat.vij. Jtē plus. Exq̄ btūs andreas
inuenit xp̄m nō fuit cōtentꝰ ſꝫ q̄ſiuit frēm ſuū
Petrū. Cui dixit. Jnuenimꝰ meſſiā q dr̄ xp̄s
ꝛ duxit eū ad xp̄m. No. ꝙ priꝰ fuit diſcipulus
xp̄i andreas q̄ꝫ petrus. Moralr̄ hic habebit̄
exēm. Nō implicare ſe in negocijs mūdi: nec
in diuitijs: qꝛ falſe ſunt ſolū laborare pro neċi
tate domꝰ: ꝛ curare de ſpūalibꝰ: querēdo xp̄ꝫ
orādo: audiēdo miſſas ſmones ꝛc. ꝛ nō ꝯten
tari de ſua ſalute: ſed trahē alios ad xp̄ꝫ. Vir
ſi ſit deuotꝰ dulciꝛ trahat vxorē deuotaꝫ ſiue
ad deuotionē ꝛ ecōuerſo ꝛ ſic de alijs. Deus
mādauit vnicuiqꝫ de ꝓximo ſuo. Eccl.xvij. ¶ 2ª
virtus ꝛc. prōpta obediētia q̄ in hoc ꝛ cōſiſtit
qñ ſtatim ꝑceptū ipleꝛ. Jſtā hūit btūs andre
as: qꝛ.n.hēbat ꝓuidē domui ꝛ vxori redibat
ad domū ꝛ ad offiſi piſcationis. Et cū ſeꝛ ipſe
ꝛ petrus piſcarēt xp̄s trāſiens per littꝰ maris
clamauit eis di. Venite pꝰ me faciā vos fieri
piſcatores hoīuꝫ. At illi ꝯtinuo relictis rethi
bus ꝛ naui ſecuti ſūt eū. Mat.iiij. Ecce ꝓmpta
obedientia. Dicit h̄ Greg. Nulla hūc facere
adhuc miracula viderāt. nihil ab eo de ꝑmio
eterne retributiōis audierāt: ꝛ tñ ad vnū dñi
ꝑceptū hec qd poſſidē videbāꝛ obliti ſunt. O
diceres tu: parꝫ dimiſerūt. Dicit Greg. Satis
dimittit qui nihil ſibi retinuit. Multū relīqt
qui q̄ntūlibet parꝫ totū deſeruit. Jn hac re po
tiꝰ penſandus eſt affectꝰ q̄ꝫ cēſus: tñ illumina
tionē mētis hūerunt in v̄bis xp̄i dicentꝫ. Ve/
nite poſt me ꝛc. qd itellexerūt ꝙ eēnt magni
ꝑdicatores. qꝛ ꝑdicare idē eſt ꝙ piſcare. Ser
mo eſt rethe q̄ corda audiētiū trahunꝛ. Et qñ
aliqs dñs ꝯuertiꝛ dimittēdo pōpā: vanitateꝫ
ꝛc. ꝛ vult humiliari pt dicē ꝑdicator ꝙ cepit
vnū delphinū. Jtē de honorabili dña ꝛc. vnū
ſalmonē ꝛc. De iſta mā dilata ſicut tibi pla/
cuerit. Moralr̄ hēmꝰ hic exēm obediendi ꝑce
ptis dei: ne ſimus rebelles ei ꝛc. ¶ Tertia vir
tus ꝛc. eſt firma cōfidētia. qꝛ plus q̄ꝫ alij apl̄i

ꝯfidebat de xp̄o. Qd in hoc oñdiꝛ qñ. n. xp̄s
fuit in deſerto cū magna multitudine ppl̄i q
ſecutꝰ erat xp̄ꝫ: nec hērent qd māducarēt: xp̄s
dixit philippo. Vñ ememus panes vt mādu
cent hi. Joā.vi. Rñdit philippus. Ducētorꝫ
denariorꝫ panes nō ſufficiunt eis vt vnuſqſqꝫ
modicū qd accipiat. Modicū cōfidebat ad
huc de chriſto. Deinde dixit apoſtolis. Vos
quid dicit̄. Reſpōderunt. Et qs poterit tan/
tos ſaturare panibꝰ. Oēs erāt deſperati niſi
btūs andreas qui dixit. Eſt puer vnꝰ hic qui
hēt qnqꝫ panes ordeaceos ꝛ duos piſces ꝛc.
quaſi dicē vellet ſm Cryſo. Vos dñe poteſtis
multiplicare. Jſte habuit firmā cōfidentiam
Jta fecit xp̄s vt dic̄ beatꝰ andreas. Moraliꝛ
inſtruimur hic.ſ.in omibus neceſſitatibꝰ ꝛ pi/
culis noſtris ꝯfidere in dño: ꝛ nunq̄ deficiet
nobis prouiſio. Ecce inſtrumentum xp̄i. No
lite ſolliciti eſſe dicētes ꝛc. Mat.vi. Benedi
ctus vir qui cōfidit in dño: ꝛ erit dominus fi/
ducia eiꝰ. Jere.xvij. ¶ Quarta virtꝰ ꝛc. que
inuenitur eſt ſapiētia virtuoſa que eſt quādo
ex ſapientia nō ſolum ſeipm: ſed ꝛ alios diri/
git ꝛ gubernat. Sic fecit btūs andreas per ſu
am ſapientiā. Dicaꝛ quomō poſt chriſti aſcē/
ſionem ꝛ ſpiritusſancti miſſionē apoſtoli in/
ceperunt predicare ꝛ diſcurrere per mundū.
btūs andreas incepit primo ꝑdicare in hieru
ſalem ꝛ cōuertebat multos. Deinde per to/
tam iudeā: galileam ꝛ ſamariā. Deinde iuit
ad greciā in ciuitatē achaye iuxta preceptum
chriſti. Eritꝫ mihi teſtes in hieruſalē: ꝛ in om/
ni iudea ꝛ ſamaria ꝛ vſqꝫ ad vltimum terre.
Act.i. Quādo ibi magni philoſophi audie/
bant ſecreta fidei ab eo ꝑdicari. admiraban/
tur querēdo rationem. Sed btūs andreas fa
ciebat ꝓbationes inſolubiles. Ad practicam
quādo predicabat ꝙ vnus deꝰ erat: quē phi/
loſophi vocabāt primam cauſam: primū mo
torem ꝛc. Sed ille deꝰ eſt tres ꝑſone. pater fi/
lius ꝛ ſpiritusſanctus: philoſophi cōtra eum
arguēdo dicebāt eſſentie ꝛ quidditates mul
tiplicanꝛ ſm multiplicationem indiuiduorꝫ.
Sed btūs andreas ad ꝓbationem veritatis
ſuſcitauit mortuum di. Sicut hoc ꝙ ego ꝑdi
co eſt verum. ita anima corpꝰ ꝛ vita ſunt vnū
in iſto. Et ſtatim mortuꝰ ſuſcitabaꝛ viuꝰ. Ecce
ꝓbatio. Jdem qñ predicabat de xp̄i incarna
tione ꝛ paſſione ne aliqs ſibi credens ꝛ obe/
diens ſuſpendaꝛ in furca inferni. Jdem de ſa
cramēto altaris. Et ſic gentes cōuertebātur
ad chriſtū. Ecce quomodo ſapientia ſua erat
fructuoſa. Si dicatur: quomodo vnus homo

poterat ꝯuertere tot infideles: quia modo cū ſint tot ꝑdicantes nullū cõuertunt. Reſpondeo ꝓpter tria que habebat ſingulariṫ. Prio ga ſua ſapiã erat euãgelicaṫ: qꝛ illa tãgit corda ⁊ cõuertit gentes. ſed nr̃a eſt poeticalis: q̃ ſolū tãgit aures. Jõ xp̃s. Euntes in mundum vniuerſuȝ ꝑdicate euãgeliū. nõ dicit ouidiuȝ vel virgiliū ⁊c. Mar. vlti. Secundo hẽbat ſapientiã virtualẽ: qa ſicut ꝑdicabat oꝛe ita ſeruabat ope. Nõ ſicut illi qui pꝛedicant humilitatẽ: ⁊ ſunt ſupbi: ⁊ ſic de alijs. pꝛedicãt eniȝ vitã ṽtuoſam ⁊ ipſi. ſeruãt vitã vicioſam. Sȝ aplꝰs dič. Nõ enim audeo aliq̃d loq̃ eoꝝ q̃ per me nõ efficit xp̃us. ad Ro. xv. Tertio ſapientiã miraculoſaȝ in faciẽdo miracula. Sȝ mõ miracula nr̃a ſunt ꝓximuȝ ſcandalizare. Jdeo nõ ſolū nullꝰ cõuertiṫ: imo xp̃iani ꝑdūt fidem ex mala vita nr̃a. Cuiꝰ vita deſpiciṫ reſtat vt eius ꝑdicatio cõtemnaṫ. Hec Grego.

¶ Quinta virtꝰ ⁊c. patientia rigoꝛoſa in ſuo coꝛpe. Licet eniȝ eẽt plenus ſpūſancto ⁊ non poſſet peccare moꝛtaliṫ: vt dicūt ſancti doctores ꝙ ex quo apl̃i receperūt ſpm̃ſctm̃ fuerunt ita in gr̃a cõfirmati ꝙ nõ poterãt moꝛtaliter peccare: tñ affligebãt ſe rigoꝛoſe: nõ ſoluȝ ꝑꝑ ſe: ſed in exẽplū alioꝝ. Dicaṫ miraculū de ſene luxurioſo cõuerſo vocato nicolao: ꝓ quo ieiunauit tribꝰ diebꝰ nihil comedens. Oñdiṫ hic difficultas ad ꝯuertẽdū illos q̃ ſūt aſſueti ad peccãdū: qꝛ cõſuetudo q̃ſi in naturã ꝯuertiṫ. Jõ Jere. xiij. Si põt ethyops mutare pellem ſuã. ſic ⁊ vos poteritis bñ facẽ cū didiceritis malū ⁊c. Moraliṫ inſtruimur ꝙ nõ ẽ deſperandū de mĩa dei q̃ntūcūq; hõ ſit pctõꝛ: ſȝ facẽ pniam: vt iſte ſenex. vñ dicit apl̃s. Moꝛtificate mẽbꝛa vr̃a que ſūt ſup terrã ⁊c. ad Coſ. iij.

¶ Sexta virtꝰ eſt patiẽtia virtuoſa: qꝛ poſt q̃ ꝯuertit grecos īperatoꝛ romanꝰ Nero fecẽ magnã ꝑſecutionẽ xp̃ianis. Miſit vnū ꝯmiſſariū ſuū in partibꝰ grecie in achaya qui vocabaṫ egeas: ⁊ videns ppl̃m ad xp̃m ꝯuerſum: ſciens ꝙ beatꝰ andreas cõuerterat xp̃m cepit eū: ⁊ volẽs eū tenẽ dixit. Es tu andreas q̃ cõtra oꝛdinationẽ īperatoꝛis auſus es ꝑdicare nouã ſectã ⁊ falſam. Rñdit andreas. Nõ eſt falſa: imo eſt vera. Egeas dixit. Reuoca: alſ in cruce iterficiã te vt mgr̃ tuꝰ. Rñdit andreas. Si crucis patibulum expaueſcerem crucis gl̃iam nõ ꝑdicarẽ. ⁊ egeas. Et ſic rñdes. Fecẽ eū cū fuſtibꝰ verberari. Et beatꝰ andreas in q̃libet ictu dicebat ieſus. ⁊ cõfoꝛtabaṫ. Et ſagiones ꝑdebãt vim: ⁊ renouabanṫ ꝑcepto egee in tantū ꝙ viginti hoies fuerūt laſſati ⁊ feſſi. Finaliter egeas dedit ſniam vt crucifigereṫ. Et beatus Andreas gratãter acceptauit. Cumq; ducereṫ ad crucẽ ⁊ videret eã a longe adoꝛauit flexis genibꝰ dicẽs. Salue crux que in coꝛpoꝛe xp̃i dedicata es ⁊ ex mẽbꝛis eiꝰ tanq̃ ex margaritis oꝛnata: ſuſcipe me diſcipulū eius q̃ pepẽdit in te. O crux inenarrabilis. O crux ineſtimalis. O crux que per totū mundū fulges. Non me dimittas. ſ. errantẽ ſicut ouẽ nõ habẽteȝ paſtoꝛẽ. Habetis hic exẽplū honoꝛãdi crucẽ qñ per vias inueniṫ ⁊c. Et qñ fuit iuxta crucẽ denudauit ſe vt xp̃s: ⁊ crucifixerūt eū per trãſuerſuȝ vt plus penalizareṫ. Sed interim ipſe ꝑdicabat xp̃ianis cõfoꝛtans ⁊ coſanimãs: ⁊ ſic vixit duobus diebꝰ. Eccl̃ia dicit Biduo viuẽs pendebat in cruce pꝛo xp̃i nomine beatꝰ andreas ⁊ docebat ppl̃m. Et totꝰ ppl̃s cõmotꝰ voluit occidẽ cõmiſſariū: ſȝ beatus andreas ꝓhibuit. Dic ꝙ qñ debuit moꝛi apparuit ſibi xp̃s ad ip̃m deſcendẽs cū multitudine angeloꝝ in tãta claritate ꝙ ppl̃us nõ poterat reſpicẽ. Cui dixit xp̃us ſc̃m ꝙ tangit Aug. Vis venire mecum vel vis vindictã de iſto ⁊c̃. Reſpondit. Dñe vos noluiſtis vindictaȝ de vr̃is inimicis: q̃uo ergo reciperẽ ego. Et tradidit aiam. Et viſibiliter aſcẽdit i celū. Jn patiẽtia veſtra poſſidebitis aĩas vr̃as.

¶ De ſancto nicolao.

In diebus ſuis placuit deo Eccli. xliiij. Tranſumptiue. Sicut tota ſolẽnitas ⁊ officiū eſt bt̃i nicolai: ita erit ⁊ ſermo maxie: qꝛ in eiꝰ ſanctiſſima vita inuenimꝰ multa bona exẽpla ṽtutū pꝛo īfoꝛmatione vite nr̃e. Sed pꝛio ſaluteṫ virgo maria. Jn diebꝰ ſuis. ſ. qñ beatꝰ nicolaus viuebat in hoc mūdo talis fuit eius vita ꝙ placuit deo. Nota ꝙ dies in ſcriptura capiunṫ dupl̃r. ſ. ꝓ diebꝰ nãlibꝰ ſiue artificialibꝰ ſeu viſualibus de pũcto ad punctū: ⁊ ſūt. xxiiij. hoꝛarū. De iſtis auc̃tas. Jn diebꝰ illis nõ erat rex in iſrael: ſed vnuſq̃ſq; q̃d rectuȝ ſibi videbaṫ hoc faciebat Judicū. xvij. Secūdo mõ capiunṫ pꝛo virtutibꝰ. qꝛ in ſcriptura virtutes dñr dies ṽtuales Nã ṽtutes habent claritatẽ fidei: gr̃e ⁊ boni exẽpli. Jõ ṽtutes dicūṫ dies ṽtuales. Auc̃tas de heliſeo ṽtuoſo. Jn diebꝰ ſuis. ſ. ṽtutibꝰ nõ ptimuit ꝑncipẽ: ⁊ potẽtia nemo vicit illū. Ecclẽ. xlviij. Jſto mõ maxie repio dies in thẽate. Etiã ſi volumꝰ loq̃ de viſualibꝰ diebꝰ: in illis et placuit deo ⁊c. Queſiui amoꝛe vr̃i i ſcriptura iuxta hoc quõ poſſemus placere dõ. Et inueni ꝙ in ſex operibꝰ ṽtuoſis q̃libet in vita poteſt vult laboꝛare ⁊ ſe exercere in pꝛedictis operibꝰ fideliter deo omnipotenti placere: ⁊ ſunt iſte que ſequuntur.

- Pꝛima intentio celeſtialis.
- Secunda afflictio penitentialis.
- Tertia deuotio ſpiritualis.
- Quarta miſeratio fraternalis.
- Quinta humilitas coꝛdialis.
- Sexta duratio virtualis.

Ex his quelibet ꝑſona põt placẽ deo i vita ſua Et qꝛ bt̃us nicolaꝰ habuit ꝑfecte iſtas ſex virtutes. iõ de eo dič thema. i diebꝰ ſuis placuit deo.

¶ Dico pꝛio ꝙ hõ põt placere deo ꝑ intentionẽ celeſtialẽ qñ ꝑſona i opibꝰ que facit ⁊ dicit hȝ totã itentionẽ celeſtialẽ. ſ. vt deꝰ honoꝛeṫ ⁊ laudeṫ: ⁊ nõ hȝ intẽtionẽ terrenã ⁊c. Hoc fundaṫ ſic rõne Deus creauit hoiem diuerſum q̃ntum ad pꝛincipiū ⁊ finẽ: qꝛ pꝛincipiū eẽndi hois eſt de terra: qꝛ deꝰ a pꝛincipio de terra foꝛmauit coꝛpꝰ ade: quo foꝛmato creauit ⁊ infudit aiaȝ ⁊ infundẽdo creauit. Jdeȝ ẽt de nobis. Coꝛpꝰ nr̃m foꝛmaṫ in vtero matris: ⁊ ibidẽ creaṫ aĩa: ⁊ creando īfundiṫ. ergo ꝑncipiū ẽ terrenū. finis ṽo eſt poſtq̃ȝ hõ vixerit bñ ⁊ virtuoſe in hoc mūdo finalr̃ ꝙ hõ hẽat gloꝛiã celeſtẽ ⁊ eternaliter hõ regnet in celis: nõ in aĩa tñ̃: ſȝ etiã in coꝛpoꝛe q̃d ẽt iuuit aiam ad bona opa exercenda. Sȝ ꝑmo habuit meritū cogitãdo: oꝛdinãdo. iõ ꝑmo hȝ gl̃iam. Lȝ ergo pꝛincipiū hois q̃ntū ad coꝛpus ⁊ aiãm ſit diuerſum in hoc mūdo. Finis tñ eius eſt regnarẽ in celo. Nõ eſt ita de alijs aialibꝰ quoꝝ pꝛincipiū ⁊ finis eſt in terra. Jõ reſpiciunt terrã: ſȝ deus fecit hoieȝ rectū vt reſpiciat celū. Pȝ diuerſitas inter ꝑncipiū ⁊ finem. Jõ dicit aie beatoꝝ. Noſtra ꝯuerſatio in celꝭ eſt. Si diceret aliq̃s eis. Et q̃d erit de coꝛpibꝰ Rñderẽt. Expectamꝰ ſaluatoꝛẽ dñm noſtrū ieſum xp̃ȝ q̃ refoꝛmabit coꝛpꝰ humilitatis noſtre. ad Philip. iij. Qñ ergo ꝑſona oĩa opa ſua oꝛdinat taliter vt ad celū poſſit peruenire tãq̃ȝ ad finẽ: talis ꝑſona ꝯcoꝛdat ⁊ cõfoꝛmat ſuã itẽtiões cū dõ: ⁊ mltū plȝ deo ſicẽ mltū plȝ ꝑncipi qñ ppl̃s ꝯcoꝛdat cū eo i aliq̃ bõa oꝛdĩatiõe ⁊ gratis acceptaṫ a ppl̃o. De hoc auctoꝛitas. Miſerere aie tue placens deo: ⁊ contine ⁊ ꝯgrega coꝛ tuū in ſctitate eiꝰ. Eccl̃i. xxx. Nota miſerere aie tue. nihil dič de coꝛpe: qꝛ ſi domicella filia regis eẽt extra palaciū pr̃is inter feras nuda ⁊ indigẽs magna miſericoꝛdia eſſet illi ſuccurrere. Jta aĩa nr̃a filia ẽ regis ieſu xp̃i in q̃ nihil facit pꝛ carnalis: ⁊ nobilis ⁊ pulchꝛa ita ꝙ ſi poſſeṫ eã videẽ ⁊c. Et ẽ extra palaciū paradiſi i iſto loco iumentoꝝ. Jõ dicit. Miſerere aie tue. ſ. eleuãdo i altū: vt dicit dauid. Ad te dñe leuaui aiam meã. ſeq̃tur placens deo: ꝑ bonã intentionẽ celeſtẽ: ⁊ cõtine i. ſimul tene coꝛ tuū ne diſꝑgaṫ i negocijs mūdanis ⁊c. Si ṽo ſit iam diſꝑſum in mūdanis dicit ⁊ ꝯgrega coꝛ tuū in ſctitate: vt ſi vis oꝛare vel dare elemoſynã: ⁊ hmõi intẽtio ẽ celeſtis ⁊c. Dicaṫ quõ bt̃us nicolaus mirabiliter hūit iſtã virtutẽ qꝛ in oibus opibus ſuis habuit intentionẽ ad deū: ⁊ nõ ad mūdū: nec vanã gl̃iam. Et hoc in ꝑncipio ſue vite fuit oñſuȝ. Dicaṫ de nobilitate parentū ⁊ genere ⁊ moꝛibꝰ Et quõ bt̃us nicolaus die natiuitaṫ dũ obſtetrix voluit eū lauare vidit ip̃m ſtantẽ in pelui q̃ admirãs vocauit pr̃eȝ ⁊c. in quo iã oñdebatur intẽtio recta quã habiturus erat erexit ſe ac ſi haberet vſum rõnis ⁊ regratiareṫ deo: qꝛ fecit ip̃m creaturã rõnalẽ ad imaginẽ ſuã: qꝛ nõ fuit ſuffocatus in matris vtero ⁊c. Moraliter hẽmus hic exẽplū dirigẽdi i oibꝰ intẽtionem ad deū. Verbigratia qñ vis dare elemoſynã oꝛdina intẽtionẽ ad deū dicẽdo intra te: vt vos dñe faciaṫ elemoſynã mihi qñ veniam ad poꝛtaȝ paradiſi dabo huic elemoſynã. ⁊c. Jtẽ q̃re hoꝛas ⁊ laudas deū: qꝛ ſolū iſtud officiū erit in celo. Jõ iſto mõ oꝛdinãdo intentionẽ: oĩa mala penalia eẽnt meritoꝛia: vt laboꝛ ruſticoꝝ malū pene eſt: ſed eſſet meritoꝛiū ex bona itentõe recta ⁊ celeſti. Sicut. n. ille q̃ ſeruat pniam ꝯfeſſoꝛis mereṫ: ita de pnĩa data a deo ꝯfeſſoꝛe q̃ dicit. Jn ſudoꝛe vultꝰ tui veſceris pane tuo. Geñ. iij. Jtẽ de malis foꝛtuitis per patientiam vt iob: meritoꝛia eẽnt. Quoniam diligentibus deum omnia cooperãtur in bonum. ad Roma. viij. etiam mala. ſ. penalia. Que ſurſuȝ ſunt querite: vbi xp̃s eſt in dextera dei ſedens. Que ſurſum ſunt ſapite: non que ſuper terram. ad Coloſ. iij. Nota nõ que ſuper terram: quia terrena ⁊ tranſitoꝛia ſunt.

¶ Dico ſcḋo quando in hoc mūdo homo affligit coꝛpus ieiunando vel alſ ex peccatis q̃ homo fecit ⁊ vt pꝛeſeruetur a fiendis in futurum. Jſtud multum placet deo. Naȝ ſi rex in ſuo regno haberet aliquod caſtrum rebelle ⁊ inobediens: ⁊ eſſet aliquis miles ita valens ꝙ vi armoꝛum ipſum ſubijceret regi ad obedientiam ⁊ voluntatem: multuȝ hoc placeret regi. Jta in pꝛopoſito. Caſtruȝ inobediens ⁊ rebelle regi chꝛiſto eſt coꝛpus noſtrum ſemꝑ faciens ⁊ inclinans ad oppoſitum. Deus eni pꝛecepit humilitateȝ: ⁊ coꝛpus inclinat ad ſuperbiam: pompam ⁊ vanitatem. Deus pꝛece

pſt miſericoꝛdiā ⁊ liberalitatē:⁊ coꝛp⁹iclinat
ad furta:rapinas:vſuras ⁊c.De⁹ ꝑcepit.caſti
tatē:coꝛp⁹iclinat ad luxuriā:coꝛruptionē ⁊c.
De⁹ ꝑcepit charitatē:⁊ coꝛp⁹ iclinat ad inui-
diā:irā:⁊ malignitatē.De⁹ ꝑcepit abſtinētiā:
coꝛp⁹iclinat ad gulā : ⁊ voꝛacitatē:frāgendo
ieiunia.De⁹ ꝑcepit ꝯcoꝛdiā: dilectionē:⁊ pa-
cē:coꝛp⁹ iclinat ad vindictā. De⁹ ꝑcepit dili-
gentiā:coꝛp⁹inclinat ad negligentiā. Caſtrū
eſt rebelle. Jō apl's dicit. Jnfelix ego hō qs
me liberabit de coꝛpe moꝛtis huius.ad Ro-
man.vij. Jō multū placet deo qñ aliquis ſu-
bijcit deo caſtruz coꝛpis vt obediat:⁊ hoc ſit
ꝑ penitētiā ⁊ afflictionē:q꞉ ſicut domaꝛ equ⁹
ꝯdomit⁹amouēdo ānonā:ita ⁊ coꝛp⁹:Jſta eſt
ratio q̄re penitētia placet deo.Dicūt ignorā-
tes. Et qđ bonū habet de⁹ de meo ieiunio vl'
vigilia ⁊ ſic de alijs.Deus nullū bonuz habz
de hoc ſed honoꝛē:vt rex honoꝛaꝛ qñ ſua bā-
neria ⁊ vexilla ſūt pulchra.Jō eſt hic honoꝛ
deo ⁊ nobis vtilitas: q꞉ ex hoc euadimus pe
nas infernales vel purgatoꝛij.Jō apl's. Ob-
ſecro vos ꝑ miſericoꝛdiā dei vt exibeatis coꝛ
poꝛa veſtra hoſtiā viuētē ſctāz: deo placētez:
ad Roma.xij.Dicaꝛ qūo beat⁹nicolaus hūit
iſtā ꝟtutē in tātuz ꝙ ſimile nō legiꝛ de alio ſā
cto:q꞉ adhuc puer lactās iā bis in hebdoma
da ieiunabat:q꞉ q̄rta feria: in qua xp̄s fuit vē
ditus ⁊ ſexta in q̄ fuit paſſus ſemel hoꝛa no-
na ſumebat vbera.Ad practicā qñ eni mater
ſua nobilis ⁊ pulchꝛa coꝛpe:ſz nobilioꝛ ⁊ pul
chꝛa in aīa ipſa voluit lactare filiū vt virgo
xp̄m:q꞉ ſic de⁹oꝛdinauit ꝙ venꝛ mr̄is eēt ca-
mera ꝓlis:ita oꝛdinauit ꝙ pect⁹⁊ vbera eſ-
ſent cellariū ſiue vinariū ei⁹.Nō eni dedit vt
oñdaꝛ amatoꝛib⁹.Dicaꝛ qūo feria q̄rta ⁊ ſex
ta maꝛ ꝓbuit ſibi vbera.Et puer nolebat ap̄i-
re os.⁊ iteꝝ inuitabat eū:⁊ noluit. Maꝛ time
bat ꝙ vbera ſua eēnt exiccata:ſed in hoꝛa no
na ip̄e ap̄iebat os ⁊ ſumebat vbera.⁊c.Sz qs
docuit eū ieiunare in illis dieb⁹⁊ comedere
hoꝛa nona.ſpirituſſctūs q̄ habitat in eo.Sed
magis q̄re comedim⁹in hoꝛa nona q̄ꝫ in alijs
hoꝛis diei:q꞉ tali hoꝛa xp̄s exiuit doloꝛes paſ
ſiōis ꝑ moꝛtē:⁊ tali hoꝛa cū xp̄o hō debet exi
re doloꝛē famis. Jō beat⁹ nicola⁹ſpirituſctō
edoctus ita faciebat. Jō de eo cātat eccl'ia.
Beat⁹nicola⁹adhuc paruul⁹ multo ieiunio
macerabat coꝛp⁹.Cogitate qñ fuit magnus
q̄lem pniaz fecit:q̄a ſi iā puer ⁊c.Jō dīc th'ēa
Jn dieb⁹ ſuis placuit deo.Moꝛaꝛr qđ dicent
in iudicio illi q̄ nō ſolū bis in hebdomeda ñ
ieiunāt:imo nec vigilias nec q̄ttuoꝛ tp̄a nec

q̄dragēſimā cū ſint coꝛpulēti:⁊ decipiūt ꝯfeſ
ſoꝛes dicētes:foꝛtitudine idigemus ad labo
randū:q̄re ieiunare nō poſſum⁹.Quib⁹debe
ret dicere bonus ꝯfeſſoꝛ. Caueatis a luxuria
q̄ aufert foꝛtitudinē:⁊ nō ieiuniū qđ dat vitā
lōgioꝛē.Pro aīa noluīt ieiunare.ſz obſeruan
do inimicos i nemoꝛib⁹ieiunāt dyabolo. Jtē
ꝓ deo nō poꝛtāt ciliciū:ſed ꝓ dyabolo poꝛtāt
loꝛicā.⁊c. Jdē de mulierib⁹ iā nō inueniunꝛ
penitētie nec ieiuniū:q꞉ nō poſſem doꝛmire
ſed vt curenꝛ de febre coꝛpis ieiunāt ſeruādo
dietā medici:ſz vt curēꝛ de luxuria q̄ ē febꝛis
aīe nihil facerēt.Jdē de cilicio:q꞉ ſū delicata:
q̄lem excuſationē dabis deo in iudicio.qñ da
bit illā pniam terribilē damnatiōis.Dico vo
bis ꝙ niſi penitētiā egeritis oēs ſimul peribi
tis.Luc.xiij.¶Dico tertio ⁊c.que in duob⁹
ꝯſiſtit.ſicut eni eē hominis in duob⁹ ꝯſiſtit.ſ.
in coꝛpe ⁊ aīa:q꞉ caro ſine aīa nō ē hō:ita de-
uotio ꝯſiſtit in ardoꝛe ſpūs vt lete fiāt q̄ ſnnt
dei:vt orōnes:venire ad eccl'iam:⁊ huiuſmo-
di.Sz aliud req̄riꝛ:vt.ſ.fiat coꝛp̄ali cū genu-
flexiōe:vel geſtu coꝛpis humili. Si alteꝝ iſto
rū deficit nō eſt deuotio.De iſtis auctoꝛitas.
Dō ps.lxxxiij.Coꝛ meū.Ecce ardoꝛ ſpūs ⁊ ca
ro mea.Ecce geſtus coꝛpis:exultauerūt in de
um viuū.Jſta eſt deuotio q̄ placet deo: ſicut
cuilibz dn̄o placet ſeruitiū letū ⁊ reuerētiale
ſeruoꝝ:pr̄i filioꝝ.viro vxoꝛis:magiſtro diſci-
puloꝝ.Jta ēt placet deo qñ cū leticia ⁊ reue-
rētia ſeruim⁹ ſibi.Auctoꝛitas.Habem⁹grāz
ꝑ quā.ſuiam⁹placētes deo cū metu ⁊ reuerē
tia.Ad Hebꝛeos.xij.Dicaꝛ qūo btūs nicola-
us habuit iſtā virtutē.⁊ q̄lr qñ habuit diſcre-
tionem oꝛdinauit vitam ſuam ⁊ deuotionem
ſurgens qualibet nocte in media nocte dicēs
do matutinas vt clerici:⁊ poſtea oꝛabat.cuz
lachꝛymis p̄miſſo ſigno crucis:⁊ in auroꝛa
ibat audire miſſam:⁊ cuz ſilentio eam audie
bat:confitebaꝛ:cōicabat qualibet dominica.
Ecce deuotio.Et qñ alij filij nobiliū ⁊ diuitū
ſocij ſui ibant ad vanitates ip̄e ibat ad eccle
ſiam Jdeo eccleſia dicit de eo. Eccleſie ſācte
frequentans limina ſacra pectoꝛe condebat
mandata. Ergo in diebus ſuis ⁊c. Moꝛalit
iſtam deuotionē habuit beatus nicolaus ꝓn-
cipaliter a deo tāq̄ꝫ a cauſa agente:ſed inſtru
mentaliter a parentibus qui cum magna cu-
ra ⁊ diligentia nutriebant eum ne iuraret:ne
diceret mendacium:ne fac[illegible]:ne con-
tenderet cum aliquo.Mag[illegible] eſt parē
tum malicia filiozum:ſicut toꝛtuoſitas arboꝝ
in viridario eſt culpa hoꝛtulani. Jta in viri-

dario xp̄i.ſ.eccleſia hoꝛtulani eſtis vos de ma
trimonio.Jdeo quādo filij ſunt parui: nutriē
di ſunt vt ſciant ſe ſignare:oꝛare ſero ⁊ mane
anteq̄ꝫ mater det panem di.Scias fili mi ꝙ ē
quedam regina ⁊c.ſilr in ſero ⁊ incutiendo ti
moꝛē de diabolis q̄ vadūt de nocte.Jta nutri
antur pueri.ſz mō oſtendunt eis viam infer-
ni.Jdem de puellis.iō dicit ſcriptura Ne io-
cunderis in filijs impijs.i.indeuotis ſi mltiplī
cenꝛ:nec oblecteris ſuper ip̄os ſi nō eſt timoꝛ
dei in illis. Rō:q꞉ melioꝛ eſt vn⁹ timens deū
q̄ꝫ mille filij impij.Et vtile eſt moꝛi ſine filijs
q̄ꝫ relinquere filios impios.Eccl'i.xvi.O mi-
ſeri parentes q̄ de vſuris furtis ⁊ rapinis con
gregatis ꝓ filijs impijs.¶Dico quarto ⁊c.qñ
homo eſt ita miſericoꝛs ꝙ libēter cōicat alijs
bona ſibi a deo commiſſa:multum placet dō
talis miſeratio.Nam ſi aliquis veſtrum habz
multos filios:ille qui magis aſſimilabitur ei
plus ſibi placet ⁊ diligit euz. Omne aīal dili
git ſibi ſimile:ſic ⁊ omnis homo proximum ſi
bi.Eccl'i.xiij.Modo videamus que ſunt con
ditiones patris noſtri xp̄i.Dauid qui cogno
ſcebat euz dicet nobis. Miſericoꝛs ⁊ miſera-
toꝛ dn̄s:patiens ⁊ multum miſericoꝛs. Per
iſtam virtutem ergo poſſumus ei aſſimilari.
Jdeo dicit.Eſtote miſericoꝛdes ſicut ⁊ pater
veſter miſericoꝛs eſt.Luce.vi.Et poſſumus ſi
bi placere.Auctoꝛitas.Facere miſericoꝛdiaz
⁊ iudiciū magis placet deo q̄ꝫ victime.Pꝛo
uerbioꝝ.xxi.Nota facere miſericoꝛdiaz. Mi
ſericoꝛdia fit quando homo ſubuenit paupe-
ribus de elemoſynis de bono iuſto . Judiciuz
fit quando vſure furta rapine ⁊c.reſtituuntur
tunc fit iudicium vel iuſticia:q꞉ de illis nō de
bet fieri elemoſyna ſed reſtitutio. Aliqui faci
unt miam:ſed non cū iudicio ⁊ iuſticia: vt di
uites vſurarij quando dant elemoſynas con-
ſtruunt capellas:hoſpitalia:miam faciunt : ſz
ſine iuſticia:q꞉ deberēt reſtituere.Quia ſic fa
cit duo mala.p̄imū recipe ꝑ vſuras vel furta
ſeu rapinas.ſecundo dando:q꞉ facit ſe impo-
tentem ad reſtituendum illis quib⁹ tenetur.
Nota magis placet deo q̄ꝫ victime. h° dr̄ ꝯ il
los ꝯfeſſoꝛes q̄ neſciūt dare aliam pniam niſi
de miſſis.Si qs habuerit iniuſta:dicūt : facia
tis dicere tot miſſas:vt veniant ad manus ſu
as:ſz meli⁹ eſſet reſtituere his q̄bus abſtule-
runt.vt pz.xiiij.q.vi.Si res.Jtem qñ aliq̄ pec
cauerunt pctō luxurie:faciatis dicere tot miſ
ſas:ſed melius eſſet eos ab inuicem ſeparare
de pe.di.v.Falſas penitētias.Sz aliqua pec
cata ſunt que req̄runt miſſas:vt ꝓ homicidijs

Alia que requirūt aliam pniam ⁊c. Jdeo di-
xit xp̄s.Euntes diſcite qđ eſt: miſericoꝛdiam
volo:⁊ nō ſacrificiū.Math.ix.Oſee.vi.Dica
tur quō beatus nicolaus fuit miſericoꝛs. Re
manſit.n.heres diuitiarum parentū ſuoꝛum
Cogitate quō loq̄baꝛ ſibi vxoꝛ:ſz ip̄e plus vo
lens deo ſeruire oꝛabat deū vt ſibi oſtenderet
modum quō poſſet deſtribuere hereditatem
ad dei honoꝛē ⁊ ſaluationē aīe ſue ſine vana
gloꝛia.Dicatur quō in illa ciuitate erat vnus
miles:ſed ex vanitatib⁹effectus fuit paup̄:itā
tū ꝙ nō poterat maritare tres filias q̄s habe-
bat magnas:nec ſibi nec eis poterat p̄ouide
re.Dixit pater filiab⁹.Filie habeatis lucrum
ſi poteſtis hīc.Rñderūt filie.bñ placet nob
filando ⁊c.Nō dixit pr̄:q꞉ illud modicū lucꝝ
eſſet:ſz q꞉ vos eſtis pulchꝛe:⁊ q̄libz teneat ſuā
cameram qñ milites ⁊ ſcutiferi viſitabūt vos
faciatis bene ſoluere. Cogitate ꝙ fluēdo iſta
dicebat.Filie vō q̄ erant bone ⁊ honeſte dixe
runt flentes.O pr̄ ⁊ eſt iſtud ꝯſiliū boni pr̄is
⁊ noluerūt ꝯſentire:q꞉ in his q̄ ſunt ꝯtra deuz
filij nō debēt obedire parentib⁹ : ſz poti⁹ deo
Qñ iſta fuerūt dicta btō nicolao dixit. O do
mine modo poſſum diſtribuere hereditatem
meaz ad veſtri beneplacitū.Dicaꝛ quō emit
pomū ⁊ impoſuit pecunie q̄ꝫtitatem foꝛte tri
centoꝝ floꝛenoꝝ:⁊ vna nocte ꝓiecit in came-
ra militis ꝑ trapā.Cogitate gaudiū militis i
craſtinū.Et de ꝓmo maritauit ꝓmogenitam
Jdem de ſecundo maritauit ſecundam. terti
um pomū publicauit vt de illo poſſet marita
re tertiam ⁊ ip̄e viueret.Et pr̄ obſeruans ſecu
tus ē btūm nicolaū:q̄ fecit eū iurare ne in vita
ſua reuelaret h°.Ecce q̄ꝫta miſericoꝛdia . Si
g° ex mīa aliq̄s placet deo qđ dicem⁹ de btō
nicolao.Jn dieb⁹ſuis ⁊c.Moꝛaliter habetis
hic exemplū exercitandi vos in op̄ibus mīe
quia omnia bona mundi aurum ⁊ argentuz
⁊ alia ꝑ ignē ꝯflagrationis in breui conſumē
tur ſolū remanebit mīa facta.q꞉ illud qđ dabi
tis hic inuenietis in celo.Jō iuxta conſilium
apl'i dicentis.Charitas fraternitatis maneat
in vob.hoſpitalitatē nolite obliuiſci : ꝑ hanc
enim placuerūt quidā angel' hoſpitio recep̄ti
ad Heb.vi.¶Dico q̄nto ⁊c.qñ hō ꝓ nulla re
nec diuitiaꝝ nec honoꝝ officioꝝ dignitatis vl'
ſanctitatis inflatur ad ſup̄biā:imo ſp̄ hz ſe hu
militer cogitans qđ ſum ego niſi vaſ putridū
coꝛrump̄ēs mihi grās a deo datas:q꞉ ſi alius
haberet tot grās plura bōa faceret q̄ꝫ ego ta
lis multum placet deo.Rō: cuilibet volenti
quieſcere placet ſibi camera quieta:nō vento

a vel fumoſa. Camera in qua deꝰ vult quieſce
re eſt cōſcia cuiuſlibet. Jō placet ſibi ꝙ nō ſit
ventoſa ⁊ fumoſa ꝑ ſupbiā: pōpā ⁊c. Auctas.
Neq; ſupbi placuerūt tibi ab initio: ſʒ humi-
liū ⁊ māſuetoꝝ ſp tibi placuit deꝑcatio. Judi.
xi. Dicat quō btūs nicolaꝰ fuit ſp humilis imo
q̃to plus augmētabat in fama ⁊ ſctitate: tan
to plus erat humilior. Poſtq̃.n. fecit illam
miaʒ de pomis aureis: gētes que ſciebāt pau
pertatē milit̃ querētes vñ hūerat ⁊c. fama di
uulgabat. Jō btūs nicolaꝰ vt vitaret vanam
gl̃iaʒ receſſit ⁊ iuit ad ciuitatē de mirea: ⁊ cō
duxit vnā domūculā ⁊ viuebat ibi in pnīa hu
mil̃r: ſurgēs q̃libet nocte ad matutinaſ ⁊ ibat
ad ſedem: ⁊ ibi ſecrete in aliq̃ capella dicebat
offīm ſuū deuote. Sʒ ds exaltat hūiles. Dicat
de morte archiepi illiꝰ ciuitat̃ ⁊ de cōgregati
one epoꝝ ⁊ canonicoꝝ pro electione ⁊ de re-
uelatione fcā vni ſctō epo ꝙ ille qui hora ma
tutina intraret per talē portā vocatꝰ nicolaus
eſſet epus. No. q̃ʒ violēter accepit epatū: ⁊ q̄
humilit̃ ſe hūit in eo iux̃ illud. Quāto maior
es hūilia te in oibꝰ ⁊ corā deo inuenies grām.
Qm̄ magna pō dei ſoliꝰ: ab humilibꝰ hono-
rat. Eccli. iij. iō ds exaltauit illū in miraculis
magnis cuʒ adhuc viueret: vt pʒ de ꝑegrinis
tribꝰ iterfect̃ a carnifice. Jdē de tritico tpe fa
mis. Jtē de captis ⁊c. ad libitū. dic vt in legē
da inuenies. Morał̃r ergo' humiliemꝰ nos.
iuxta illud. Oēs.n. inuicē humilitatē inſinua
te: qꝛ dñs ſupbis reſiſtit: hūilibꝰ aūt dat grām
Humiliamini igit̃ ſub potēti māu dei: vt vos
exaltet in tpe viſitationis. i. Pet. v. ⁋ Dico
ſexto ⁊c. Cōtinuate oꝑa pnīalia vel orones:
nō dico mł̄tiplicate: quare forte nō poſſet hō
adimplere: ſʒ augmentādo ardorē ⁊ deuoti-
onē ſpūs: qꝛ hoc multuʒ plʒ deo. Rō: iter alias
bonas cōditiōes amico nccarias eſt firmitas
al̃r ſi ſit variabił̃ nō plʒ. Enoch qꝺ interꝑtat
dedicatꝰ placuit deo. ⁊ trāſlatꝰ eſt in ꝑadiſum
Eccli. xliiij. Dicat quō btūs nicolaꝰ ꝑſeuera-
uerit in bona vita ⁊ placuit deo intm̄ ꝙ in fi-
ne in die obitꝰ: receptis ſacramētis eccīe tra-
didit aīam in manibꝰ angeloꝝ ſibi a deo miſ-
ſoꝝ: ⁊ trāſlatꝰ eſt in paradiſum cantꝰ angeloꝝ
fuerūt auditi. Dicat de oleo qꝺ emanauit de
eiꝰ tūba. Moral̃r ꝯtinuate i bōa vita ⁊ i bōis
oꝑibꝰ vſq; ad mortē: q̄ ē porta ꝑadiſi. Jō xp̄s
Qui ꝑſeuerauerit vſq; in finē hic ſaluus erit.

⁋ De conceptione virginis Marie.

Ondum erant abyſſi ⁊ ego
iaʒ ꝯcepta eram.
Prouerb. viij. ⁊ in epiſtola hodi-
erna. Solemnitas ⁊ feſtuʒ hodiernum eſt de
cōceptione virginis marie. Jta erit ⁊ ſermo.
Mā eſt ſatis ſpeculatiua. Sed vt virgo impe-
tret nobis grām ꝑſentemꝰ ſibi ſalutationē an
gelicā. Uerbū ꝓpoſitū in pª virginis dic. Nō
dum erāt abyſſi ⁊c. Pro huiꝰ ꝟbi breui decla
ratione ⁊ mãe introductiōe: ſciēdū ꝙ tota la
titudo ſiue vniuerſitas creaturaꝝ dr̃ abyſſus
ꝺm ethymologiā. ab a qꝺ eſt ſine: ⁊ byſſus. Et
eſt abyſſus ꝓfunditas imenſurabilis. ſic ſi hō
reſpiciet ꝓfundiſſimū puteum: illa ꝓfunditas
dr̃ abyſſus. Jta ꝓfunditas que ē a celo ēpireo
vſq; ad terrā dr̃ abyſſus: qꝛ immēſurabilis eſt
Ex iſta rōne vniuerſitas creaturaꝝ dr̃ abyſſus
Et ꝯcordat auctas. Jn pnº creauit ds celū ⁊
terrā: terra aūt erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre
erāt ſup faciem abyſſi. Geñ. i. Oēs doctores
ſcti cōcorditer dicūt ꝙ celū ſumit ibi pro ce-
lo ēpireo. Terra aūt pro vniuerſitate creatu-
raꝝ corꝑaliū. Si ergo volumꝰ compare oēs
creaturas corꝑales: ſpūales: viſibiles ⁊ inuiſi
biles ad altitudinē dicunt ⁊ poſſūt dici abyſſi. ⁊
in iſto ſenſu loq̃t thema in pª ꝟginis di. Nō-
duʒ erāt abyſſi. ſ. nec celū: nec terra: nec ange
li: nec aliq̄ creatura: ⁊ ego iā ꝯcepta eram. Et
iſte eſt itellectꝰ themat̃ quē volo mō ꝑtracta-
re: ſed per qōnē volo intrare mām. Quō vir
go erat ꝯcepta vel vbi: ſi nōdū pr̃ ⁊ mater. Et
declaratio huiꝰ qōnis erit ꝓſecutio ſmonis.
Pro cuiꝰ declaratione ſciendum ꝙ inuenio
quinq; cōceptiones virginis marie glorioſe.

- Prima eſt conceptio diuinalis.
- Secunda conceptio angelicalis.
- Tertia conceptio humanalis.
- Quarta conceptio ſcripturalis.
- Quinta conceptio maternalis.

Ecce hic qnq; mirabiles ꝯceptiones virginis
marie. ⁊ lʒ de qualʒ poſſet itelligi the. aliquo
mō: tñ ꝓprie loq̃tur de pma conceptione di.
Nondū erāt abyſſi. ⁊c. ⁋ Dico pº ꝙ pª cōce-
ptio eſt dinalis. iſta fundat ſub rōne ⁊ aucta
te: vt meliꝰ intelligat. Rōne ſic. Propoſituʒ
cordis dr̃ cōceptio. ſ. qñ aliq̄ ꝑſona ꝓponit in
corde: mēte: ſeu voluntate facē aliqd: illud fir
mū ꝓpoſitū dr̃ conceptio. Et iā vulgariter dr̃
de aliq̄ facto nōbili fiendo. Jta cōcepi facē in
mente mea. Uerbigrã. qñ hō cognoſcit pctā
ſua que fecit: malam vitā quā tenuit: ⁊ ꝑiculū
dānationis qꝺ iminet: ⁊ ꝓponit emēdare vi-
tam ſuā: ⁊ vult cōteri ⁊ ꝯfiteri de pctis ⁊ facē
pniam: illud ꝓpoſitū dr̃ cōceptio. ⁊ iā dr̃ cōi-
ter. Ego cōcepi mutare vitā meā. Auctas. A
facie tua dñe cōcepimus: ⁊ q̄ſi parturiuimus

⁊ peperimus ſpm̄ ſalutis. Yſa. xxvi. No. A fa
cie tua dñe concepimꝰ ⁊ quaſi parturiuimus
⁊c. Facies dei eſt ꝑdicatio euāgelica que gra
uidat aīas. Rō: qꝛ ſicut in facie cognoſcit hō
ita in ꝑdicatione vos qui neſcit̃ ſcripturas co
gnoſcitis deū. Jō dicit ſcriptura. Faciem tuā
ideſt ꝑdicationē dñe req̄ram. Jbi.n. grauidā
tur aīe: qꝛ multi veniunt ad ꝑdicationē ma-
gni pctōres: ſupbi: pompoſi: ⁊ in ꝑdicatione
attente audita aliqs ꝓponit humiliter viuere
de cetero talis ꝑgnans eſt. Jdē de auaricia:
luxuria: accidia: ira ⁊c. Nota ꝑturire eſt hēre
dolores partꝰ anteq̃ʒ. ſ. oꝑꝰ exequat vel excuti
etur: qꝛ executio boni ꝓpoſiti partꝰ eſt. Mul-
ti.n. cōcipiunt a facie dñi. ſ. in ꝑdicatione. ſed
in partu ibi eſt dolor. vt pʒ de vſurario qñ pro
ponit ſatiſfacere. ſʒ in ꝑtu. ſ. qñ vult ſatiſfacere
ibi eſt dolor. Jdē de illo qui ꝓponit dimitē
malā ſocietatē. Jdē de illo qui ꝓponit remit
tere iniurias. Patʒ ergo ex iſta auctate ꝙ fir-
mum ꝓpoſitū dr̃ conceptio. Ad ꝓpoſitū di-
co ꝙ deꝰ anteq̄ aliqd crearet in ſua volunta-
te firma ⁊ incōmutabili ꝓpoſuit creare vnaʒ
puellā virginem ſanctiſſimaʒ q̄ eſſet mater fi
lij ſui camera ſpūſancti: porta ꝑadiſi: regia ce
li. Auctas. Dominus poſſedit me ab initio vi
arum ſuaruʒ anteq̄ quicq̄ faceret a pncipio:
ab eterno ordinata ſum et ex antiquis. Pro-
uerb. viij. Nota Dñs poſſedit me. ſ. i volunta
te ſua immutabili: i initio viarū ſuarum. i. crea
turarū. ⁊ ex antiquis. ſ. rōnibus. Nota decem
rōnes antiq̄s quare deꝰ ꝓpoſuit ipaʒ creare.
Prima eſt: ſciebat.n. deus eternaliter ꝙ q̄dā
mulier erat futura. ſ. Eua q̄ eſſet initiū ⁊ cauſa
ois mali: qa ipa pmo peccauit. A muliere ini
tiū factū eſt peccati: ⁊ ꝑ illam oēs morimur.
Eccl̃ia. xxv. Ex iſta rōne ꝓpoſuit deus creare
vnā mulierē. ſ. virginē mariā que eſſet cauſa
totius boni ⁊ initiuʒ. Deꝰ ſine muliere potuiſ
ſet redimere ⁊ ſaluare hoiem. ⁊c. Secūda rō
ē: qa ſciebat ꝙ mulier q̄ eſſet cauſa mali ex nūc
virgo peccaret. Jdeo ordinauit aliā vt poſſʒ
carneʒ aſſumere. Tertia: quia mulier cā mali
fuit deſponſata. Deꝰ fuit ſacerdos q ipos de-
ſponſauit: dicens. Creſcite ⁊ multiplicamini
Geñ. i. Jdeo de muliere virgine ⁊ deſpōſata
voluit naſci. Quarta: qꝛ mulier q̄ eſſet cā ma
li eſſet ꝑ angelū maluʒ incitata ⁊ viſitata. ſ. ꝑ
luciferū ⁊ ſpenteʒ. Jō ꝓpoſuit ꝙ mulier que
eſſet cauſa boni ꝑ angelū bonuʒ eēt ſalutata.
Quita: qꝛ pma eſſet temptata ⁊ decepta ſiue
ſeducta. Cur ꝑcepit vob deꝰ vt nō comederet̃
ex omni ligno ꝑadiſi. rō. ꝓpoſuit deus ꝙ ſecū
da nō eſſet temptata ſʒ informata qñ dixit an
gelꝰ. Spūſſanctus ſupueniet in te ⁊c. Sexta:
qa pma eſſet iclinata ad cōſentiendū angelo
⁊c. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ⁊c. Septima: qꝛ
pma fuit ſaturata fructu: qꝛ comedit ⁊ i vtero
miſit. Jō voluit virginē ꝯcipere fructū ⁊c. De
quo dr̃. Benedictꝰ fructꝰ vētris tui. Octaua:
qꝛ ꝑ euā fructꝰ comeſtꝰ fuit cauſa mortis: ſic
fructꝰ virginis natꝰ venit ad nos ⁊ fuit cauſa
vite. Nona: qꝛ ꝑ pmā mulierē ⁊ doloribꝰ tota
natura debuit ꝓſtrari. ⁊ ꝑ virginē mariā repa
rari. Decima: ſciebat deꝰ ꝙ ꝑ pmā porta ꝑadi
ſi eſſet clauſa: ſʒ ꝑ virginē mariā impregnatā:
dilatatam: porta ꝑadiſi eſſet aperta. Jō eccl̃ia
canit. Paradiſi porta ꝑ Euaʒ cunctis clauſa
eſt: ⁊ ꝑ Mariā ꝟginē iterū patefacta eſt. Ecce
q̄re dicit. Dñs poſſedit me ab initio ⁊c. Fiat
gº concluſio ⁊c. Si gº firmū ꝓpoſitū ⁊ volū
tas deliberata ad aliquid fiendū dr̃ ꝯceptio.
Et deus ab eťno ⁊ volūtate immutabili ꝓpo
ſuit facere iſtaʒ glorioſiſſimā ꝟginē. Ecce q̄re
dic̃ thēa. Nōdū erant abyſſi: ⁊ ego iā cōcepta
erā. ſ. in mēte diuina. ⁋ Dico ſecūdo ⁊c. Jſta
non fuit ante mūdi creationē ſʒ fuit in princi
pio creationis mundi. Dicūt theologi ꝙ qñ
deꝰ creauit celū empireū vbi ſūt mo…o anime
btē: ſimł̃ creauit i eo nouē ordin… angelorū:
Primus ordo inferiꝰ eſt angel…. Secūdus
archāgeloꝝ. Tertius pncipatuū. Quartꝰ po
teſtatū. Quintꝰ ꝟtutum. Sextus dñationuʒ.
Septimꝰ thronoꝝ. Octauꝰ cherubioꝝ. Nonꝰ
ſeraphinoꝝ. Si dicat. Et quō ſcitur. Quis de-
ſcendit. Dicat ꝙ xp̄s ⁊ beatꝰ Paulꝰ q hoc re-
uelauit Dionyſio diſcipulo ſuo q de hoc fecit
vnū librū vocatū de celeſti hierarchia. ⁊ lʒ tunc
eſſent angeli: tñ nonduʒ beati. Et dic̃ Greg. ꝙ
melior creatura ⁊ in dignitate altior quā deꝰ
creauit: tunc erat lucifer. de ſupmo ordine. ſ.
ſeraphinoꝝ. q reſpiciens vidit oēs creaturas
ſub ſe: ⁊ ſolū deū ſupra ſe: voluit deo ꝑificari.
⁊ iſtud peccatū manifeſtauit oibus angelis di
cens. Quid videt vobis. ⁊ multi vt ſerui adu
latores volentes dño cōplacere conſenſerunt
ſibi falſi conſiliarij dicendo. Certe bonū eſſet
ꝙ haberetis illū honorē: conformitatē: ⁊ pari
ficationē. Boni autē angeli vt Michael Ga
briel Raphael nō conſenſerūt: imo contradi
xerūt. Uidens deus ꝙ in domo ſua mouebat
talis arrogantia ⁊ guerra de ſuperbia: dixit.
Non habitauit in medio domꝰ mee q facit ſu
perbiā. Cogitate hic q̃leſ quantū peccatum
eſt ſupbia: q de angelis ſanctis fecit demōes
dampnatos. De habitatoribꝰ celi habitatores

inferní. Si illí ex ſuperbia ſunt expulſi de ce/
lo:quõ cuꝫ ſupbia poterimus nos intrare ce
lum. Si ſciretis quõ eſt graue pctm̃:teneretiſ
conſilium Thobie dicẽtis. Supbiaꝫ nunꝙ̃ in
tuo ſenſu aut tuo v̾bo dñari pmittas. In ipſa
n. initiũ ſumpſit oĩs pditio. Thob. iiij. Mõ
cogitate rõnabiliter qualẽ triſtitiã debuerũt
habere ſcti angeli. nõ dico ꝙ hẽrent dolorem
ſeu triſtitiã. Sicut hẽretis vos ſi iſta ciuitas:
dñs cuſtodiat eam:depopularet̃. qui remane
rent dicerẽt. Heu ⁊c̃. ita cogitate de angelis.
qñ in quolibet ordine viderũt tot cathedras
vacuatas poteſtis cogitare ꝙ ſupplicabãt deo
dicendo. Dñe iſta ciuitas v̾ra ſic remanebit
depopulata. Tũc deꝰ reuelauit ſctis angelis
ꝙ eoꝝ ordo repare. nõ de angelis: ſꝫ de hoi/
bus penitentibꝰ ⁊ obedientibꝰ ⁊ credentibus
Et archãgelis ꝙ repararet̃ locus eoꝝ de pſo
nis deuotis ⁊ ſpũalibꝰ. Principatibus ꝙ de
pſonis miſericordioſis. Poteſtatibꝰ de pſo/
nis patientibꝰ. Uirtutibꝰ de pſonis pacificis.
Dñationibꝰ de bonis preſidentibꝰ. Thronis
de pſonis paupꝫtatẽ euãgelicã aĩs apliis apli/
cam ſeruantibꝰ. Cherubin de pſonis ſapienti
bus diuinã ſciam. Seraphinis ꝙ de perſonis
que ſunt de ſumma charitate. dicẽs oĩbꝰ ꝙ ip
ſe crearet ⁊ formaret vnã virginẽ ex cuiꝰ fru/
ctu tota ciuitas iſta populabit̃. Cogitate quõ
ſcti angeli ↄceperũt illã ſctãm virginẽ in mẽ
tibꝰ eoꝝ per quã eoꝝ ruina repare. ⁊ incepe/
runt tripudiare ⁊ facẽ magnũ feſtuꝫ ⁊c̃. Ecce
virgo maria quõ fuit cõcepta in mẽtibꝰ ange
loꝝ. Jõ dicit ipa. Ex ore altiſſimi pdiui. qñ eã
reuelauit ſctis angel. Primogenita añ oẽm
creaturã. nõ in tpe:ſed in ſctitate ⁊ dignitate
Ego feci in celis vt oriret̃ lumen indeficiẽs. ſ.
dies reuelationis. Eccli. xxiiij. de illa dic̃. Nõ
dum erãt abyſſi. ſ. creaturaꝝ inferioꝝ diſtincti
ones. Ego iam cõcepta erã. ſ. in mẽtibus an/
geloꝝ. ¶ Dico 3° ⁊c̃. ꝙ fuit humanalis. Jſta
fuit poſt creationẽ Ade ⁊ Eue ⁊ poſt pctã vi
dentes ⁊ ↄſiderãtes eoꝝ cõdemnationẽ ⁊ to
tiũs gñis humani pditionẽ. Cogitate quãtꝰ
erat dolor ⁊ triſtitia ac ſi meo dfectu ⁊ culpa
oẽs pſone huiꝰ ciuitat̃ magne ⁊ parue debe/
rent iugulari ⁊ ego cũ eis: q̃ſta eẽt mea triſti
tia. Qñ ergo adã cogitabat quot mala:quot
infirmitates:q̃t dolores in corpibꝰ:⁊ q̃t dãna
tiones aĩaꝝ ſequerent̃ ex eius culpa:q̃ aĩs ni
hil hoꝝ fuiſſet. Necꝫ miꝝ ſi triſtabat̃ ⁊ lamen
tabat̃. Hoc innuit ſcriptura ſacra cũ dicit. Et
vocauit adã nomẽ vxoris ſue Euã:eo ꝙ mat̃
eſſet cunctoꝝ viuentiũ. Fecitꝙ dñs deꝰ Ade

⁊ vxori eius tunicas pelliceas:⁊ induit eos ⁊
ait. Ecce adã. Geñ. iij. Anteq̃ꝫ peccauerat vo
cauit eã virago. ſꝫ poſtq̃ꝫ peccauit vocauit eã
Euam. i. ve pp miſeriã ⁊ calamitatẽ. Jõ dicit
verſus. Oẽs dicũt e vel a quotq̃t naſcunt̃ ab
eua. i. ve pp miſeriã ⁊ dolorẽ in queꝫ intrant.
Dum autẽ Adã ⁊ Eua eſſent in illa triſtitia:
deꝰ reuelauit eis ꝙ ab eis pcederet vna v̾go
ſctiſſima que afferret maius bonũ q̃ꝫ ipſi per
didiſſent. q̃a Eua abſtulit nobis padiſum ter
reſtrem:⁊ v̾go maria nob̃ attulit padiſum ce
leſtem. Jlla. ſ. eua attulit morteꝫ corpis. v̾go
maria nob̃ donauit vitã aiaꝝ. Jlla ẽt fecit per
dere deuotionẽ:iſta fecit inuenire dei fruitio/
nem. Eua clauſit ianuã padiſi:quaꝫ v̾go ape/
ruit. Cogitate Adã ⁊ Euã quõ cõceperũt vir
ginẽ mariã ipſam deſiderando ꝙ deꝰ eis hoc
reuelauit expſſe dicũt doctores ſcti. Sed ad/
huc auctas. Deꝰ maledicens dyabolo dixit.
Jnimicitias ponã inter te ⁊ mulierẽ:⁊ ſemen
tuum ⁊ ſemen illiꝰ. Jpſa cõteret caput tuũ:⁊
tu iſidiaberis calcaneo eiꝰ. ſicut hẽtur Geñ.
iij. Caput dyaboli eſt dñatio tyrãnica huius
mundi:quã ſibi vſurpauerat. quã ſibi abſtulit
virgo maria per filiũ ſuũ bñdictum. De hoc
Sigibertꝰ. Dixit deꝰ ad ſerpentẽ. eternus ad
veterẽ. Jnimicitias ponã inter te ⁊ mulierẽ
⁊c. Si querat̃. que nã mulier opata eſt huiuſ/
cemodi victoriã:que nimiꝝ illud antiq̃ ſerpẽ
tis caput venenatũ virtutis pede ↄtriuit. De
iſta cõceptione dicit ſcriptura in pſona virgi
nis. Ego in altiſſimis habitaui ⁊ thronus me
us in colũna nubis. Gyrũ celi circuiui ſola:⁊
pfunduꝫ abyſſi penetraui:⁊ in fluctibꝰ maris
ambulaui:⁊ in omni terra ſteti. Et in oĩ pplo
⁊ in oĩ gente primatũ habui:⁊ oium excellẽ
tium ⁊ humiliũ corda virtute calcaui. Eccli.
xxiiij. Alti fuerũt adam ⁊ eua:q̃ caput huma
ne gñationis. Altiores q̃ſtũ ad locũ paradiſi
terreſtris. Altiſſimi q̃ſtum ad iuſtitiã origina
lem ⁊ ſctitateꝫ:q̃bus virgo maria fuit colũna
nubis ardorem doloꝝ refrigerantis. De iſta
cõceptione dicit the. Nõdũ erãt abyſſi. ſ. mor
tis ⁊ dãnationis:q̃ adhuc nullus fuerat mor
tuus. ⁊ ego iam cõcepta eram. ſ. in mente hu
mana. ¶ Quarta cõceptio virginis eſt ſcrip/
turalis. Sancta. n. ſcriptura maxime veteris
teſtamẽti tota grauida eſt ↄtinens in ſe cele/
ſtia myſteria. vt mulier cõtinet in vtero filiũ.
Sic ſecretũ myſteriũ dici põt cõceptus. Be/
da dicit de ſcriptura ſacra. Sctãm veneran/
damꝙ pñtis feſti memoriã paucis q̃dem ver
bis euãgeliſta cõphendit ſꝫ nõ pauca celeſtis

myſterĩj virtute grauidã reliq̃t. Cũ ergo v̾go
maria in oĩbꝰ libris ſacre ſcripture ⁊ in oĩbus
canticis:imo ẽt in ſingulis verſibꝰ directe vel
indirecte ſit miſtice cõtenta. pꝫ eiꝰ conceptio
ſcripturalis. Declaret̃ Legit̃ in hyſtoria moy
ſi dũ paſceret oues in monte ſynai vidit rubũ
ardere ⁊c. Exodi. iij. Jſta ſcriptura grauida ẽ
de virgine maria. Mons ſynai altꝰ: eſt vita
virginis marie. Rubus incõbuſtus eſt pſona
virginis. Jgnis nõ cõburens rubũ flores nec
folia eſt filiꝰ dei incarnatus ſine corruptione.
Et ſic poſſet declarari cõceptio mult̃ aliĩs hy
ſtoriĩs:ſꝫ ſufficiet modo. De iſta cõceptione
dicit virgo. Ego quaſi therebintꝰ. ſ. arbor ex/
tendens ramos:extẽdi ramos meos: ⁊ rami
mei honoris ⁊ gr̃e. Eccli. xxiiij. Uirgo maria
concepta in ſcriptura ſctã extẽdit ramos. ſ. li
bros. Ramũculi ſunt capitula. Rami mei di
cit ipſa honoris ⁊ gr̃e apud gẽtes:q̃ pphꝫeta
fuit. Magnus. n. honor Joanni eſt ꝙ de eo
dĩ ꝙ fuit in ſacra ſcriptura pphꝫetatus. Ma/
lach. iij. Ecce ego mitto angelum meum ⁊c.
Qualis ergo honor ⁊ gr̃a eſt virgini que in
oĩbꝰ libris ⁊ capitulis figurat̃. Jõ dicit. Non
dũ erãt abyſſi. ſ. doctrinaꝝ euangelicaꝝ noui
teſtamẽti. ⁊ ego iam cõcepta erã. ſ. in ſcriptu
ra veteris teſtamẽti. ¶ Quinta cõceptio eſt
maternalis. qñ btã Anna in vtero ſuo sctõ ip
ſam cõcepit. ⁊ de iſta fit hodie ſolẽnitas. De
nullo sctõ fit feſtũ conceptionis:niſi xp̃i ⁊ vir
ginis. De virgine autẽ fit triplici rõne. Pria
q̃ fuit impetrata digne. Scda q̃ fuit ſctifica
ta alte. Tertia q̃ fuit ↄſeruata firme. De pri/
mo dicat̃ quõ pr̃ eius Joachiꝫ ⁊ anna ambo
ſancti ⁊ iuſti. xxx. annis fuerũt ſine prole. ſed
orõnibꝰ:vigiliĩs: ⁊ elemoſynis impetrauerũt
iſtam bñdictã filiã ꝯ curſum nature:q̃ de ma
tre ſterili. Nõ eſt ergo vt de hoc fiat feſtum.
Cognouit helchana annã vxorẽ ſuã:⁊ cõce/
pit anna ⁊ pepit. i. Reg. i. Helchana. i. poſſeſ
ſio dei ſignificat Joachiꝫ qui fuit poſſeſſus a
deo. Scda fuit q̃ fuit ſctificata alte. No. hic
ſex gradus ſctificationis. tres añ natiuitatẽ:⁊
tres poſt natiuitatẽ. Primꝰ gradus ſctifica/
tionis poſt natiuitatẽ ⁊ infimior eſt per cõtri
tionẽ finalem. qñ. n. aliq̃s toto tpe vite ſue vi
xit in pctis:ſꝫ aliquotiẽs in puncto mort̃ dat
deus ſibi cõtritionẽ:⁊ ſic aia ſctificatur. Jſto
modo ſctificatus fuit latro:⁊ aliqui qui mor/
tui fuerũt pro fide. De iſto gradu auctas. Cõ
grega eos quaſi gregem ad victimã ⁊ ſctifica
eos in die occiſionis. Jere. xij. Secũdus gra/
dus eſt illoꝝ. ſ. qui de bona hora ↄuertuntur

ad deũ:dimittunt pctã:cõterunt̃: ↄfitentur:⁊
ſeruãt pniam. Jſte eſt melior:q̃ deſerũt mun
dum ⁊ pctã añq̃ꝫ mũdus ⁊ pctã deſerãt eos:
⁊ ſctificant̃. Jſto mõ fuit ſctificatus Paulus
Maria magdalena. Liberati a pctõ ſerui au
tem facti deo:hẽtis fructũ veſtrũ in ſctificati/
onem. ad Ro. vi. Tertiꝰ gradus eſt in baptiſ
mo. vbi ſanctificat̃ nõ ſolum puer:ſꝫ etiã infi/
deles adulti qñ non ficte accedũt. Pctõres
aliquãdo fuiſtis: ſꝫ abluti eſtis ſꝫ ſanctificati
eſtis:ſꝫ iuſtificati eſtis in noie dñi noſtri ieſu
chriſti ⁊ in ſpũ dei nr̃i. pª ad Coꝝ. vi. Quar/
tus eſt in vtero matris. vt Jere. Anteq̃ꝫ exi/
res de vulua ſctificaui te. Jere. i. Sanctifica/
tus eſt in vtero:q̃a dicit anteq̃ꝫ exires de vte/
ro. Quintus gradus eſt maior. ⁊ nõ legit̃ ni/
ſi de beato Joãne baptiſta. qui per tres men
ſes ante eiꝰ natiuitatẽ fuit ſanctificatus. Spũ
ſancto replebitur adhuc ex vtero matris ſue.
Luc. i. Dicit Criſoſto. ꝙ in ſalutatione virgi/
nis ⁊ eliſabeth quãdo exultauit Joannes in
vtero tunc fuit ſctificatus. Sextus gradus et
ſup omnes alios eſt ſctificatio virginis Ma/
rie:q̃ nõ quando debuit naſci:nec in vltimo
die:nec hebdomada:nec mẽſe: ſed in eodem
die ⁊ hora formato corpore ⁊ anima creata:
q̃ tunc fuit rõnalis ⁊ capax ſanctificationis
fuit ſanctificata. Auctoritas ppria. Fluminis
impetus letificat ciuitatem dei:ſctificauit ta/
bernaculum ſuũ altiſſimꝰ. Nota fluminis im
petus fuit ſanctificatio virginis marie:q̃a ſan
ctificatio aliorũ ſanctorũ nõ dicitur fluuius:
ſed vna gutta gratie. Berñ. Ceteris per par
tes datur gratia ſpũalis:marie aũt tota ſe in
fudit plenitudo gratiarũ. Jmpetus. ſ. ſanctifi
cationis:q̃ eadem hora. nõ expectauit diem
hebdomadam ⁊c. letificat ciuitateꝫ dei. ſ. ſan
ctos angelos. Ratio:q̃ ſi gaudiũ eſt angelis
vt dicitur:ſup vno peccatore pniam agente:
non mirũ ſi fecerunt feſtum de illa que nunq̃
peccauit:nec corde:nec ore:minus ope. San
ctificauit tabernaculum ſuũ altiſſimus. ſ. vir/
ginem mariam que fuit tabernaculũ dei. Le
gitur Exodi vlti. ꝙ moyſes ex precepto dei fe
cit tabernaculuꝫ. Quãdo. n. corpus glorioſe
virginis fuit organizatũ ⁊ lineatum: ⁊ aia cõ
iuncta corpi per creationẽ:tũc altiſſimus ſan
ctificauit tabernaculum ſuũ. Scitis qualiter
ſicut cõſtructe eccleſia ⁊ nõ ante intrat ep̃us
ad cõſecranduꝫ. Jta de virgine maria poſtq̃ꝫ
corpus fuit organizatũ ⁊ aia infuſa:venit ep̃s
ſ. ſpũſſctũs qui eã ſcificauit. Auctas. Poſtq̃ꝫ
cuncta pfecta ſunt:operuit nubes tabernacu

ſum: ⁊ impleuit illud gl̄ia dn̄i. Exodi vltimo
Tertia ratio: qꝛ fuit conſeruata firmiter. Joā
nes baptiſta ⁊ Jeremias fuerunt ſanctificati:
ſed beata v̓go fuit ita firma ꝙ nec ore nec cor
de peccauit aliquo mō. Jō dauid dicit. De⁹
in medio eius nō cōmouebit̄. Mouere ⁊ ca
dere differūt. Cadit hō ⁊ ꝓſtrat̄ per mortale
pctm̄: ⁊ cōmouet̄ ꝑ veniale. Nō nunq̄ fuit
ſctūs qn̄ ceciderit ꝑ mortale vel fuerit motus
ꝑ veniale. xp̄o ⁊ v̓gine maria except̄. De xp̄o
nō eſt dubiū. Sꝫ de v̓gine maria dicit ſcriptu
ra. Deus in medio eius non cōmouebit̄: nō ſo
lum non ꝓſtrabit̄. Jō Bern̄. Ego puto ꝙ co
pioſior ſantificationis benedicto q̄ꝫ in alios i
vtero ſctificatis in eā deſcēdit: q̄ nō ſolū ip̄i⁹
ortū ſctificaret: ſed ⁊ vitā ei⁹ ab oī pctō dein
ceps imunē ꝯſeruaret. qḋ alteri nemini in na
tis q̄dem mulierū credit̄ eē donatū. Ergo di
gnū eſt qḋ de ei⁹ ꝯceptiōe maternali dicit vir
go in themate. Nōdū erāt abyſſi. ſ. euāgeliſta
rum: ꝑdicatoꝝ: apl̄oꝝ: ⁊ eccleſie determinatio
num: ⁊ ego iam concepta eram.

¶ De ſancta Lucia.

P Roposui pro luce habe re illaꝫ. Habe tur verbū iſtud originaliter in lib. Sap̄. vij. Sic̄ tota ſolēnitas ē bea te Lucie ita ⁊ ſermo. Pro declaratōe huius v̓bi ſm̄ ſenſum quē volo ꝑtractare ⁊ introdu ctiōe materie inuenio ꝙ de⁹ ſeruat regulam in ſua ꝓuidētia ꝙ cuilibet ſancte ꝑſone iuxta ꝓprietates ⁊ v̓tutes q̄s habitura eſt ordinat ei nomē iponi. Rō: qꝛ tot v̓tutes in vita vnt⁹ ſcti ꝙ hō nō poſſet recordari. Jō ꝓ nr̄a recor datione vult vt vocent̄ noīe in q̄ eoꝝ vita ſū marie ꝯtineat̄. Videt̄. n. de⁹ tenere modū iſto ruꝫ mgr̄oꝝ faciētiū libros. vbi in vno v̓bo de ſignāt tota mā libri. hoc pꝫ primo de ph̄ia in li bro q tractat de ꝯditionib⁹. de potētijs. de ꝓ prietatib⁹ aīe: q dr̄ de aīa. Jtē de libro q dr̄ de celo ⁊ mūdo. Jtē ꝺ alio libro q tractat ꝺ crea turis iferiorib⁹ q dr̄ de gn̄atiōe oīum reꝝ dr̄ Gen̄. Jtē exodus. i. itinerari⁹. qꝛ loq̄t de via filioꝝ iſrael in exitu de egypto. Jtē leuiticus grece ideſt offertoriū latine: qꝛ loq̄t de ſacri ficijs ꝓ pctis vel ꝓ bn̄ficijs vel de ſacrificijs ꝓ victoria. Pꝫ idē q fecit libꝝ: in titulo ſumma rie ꝯprehēdit totū librū ſiue totā materiam li bri. Jta facit xp̄s. Vita. n. hoīs eſt q̄ſi vnus li ber tot ꝯprehēdēs ſexternos q̄t hꝫ hō annos tot capitula q̄t mēſes vel ſeptimanas. Carte ſunt dies ⁊ noctes. Carta alba eſt dies. ⁊ ni gra nox. in q̄ carta natus es: alba vel nigra. In illa incipit liber vite tue. De iſto libro vite hu mane dixit de⁹ pr̄i filio. Sume tibi librū gran dem ⁊ ſcribe in eo ſtilo hoīs. Jſa. viij. Vita ho minis eſt maior liber q̄ꝫ biblia vel decretū. q̄t anni q̄t menſes q̄t hebdomade. q̄t dies q̄t ho re. ſcribit̄. n. ſtilo. i. libero arbitrio hoīs. Quā do ergo aliq̄ ꝑſona dꝫ tenet̄ ſctāꝫ vitā ⁊ v̓tuo ſam in baptiſmo: de⁹ diſponit ⁊ ordinat ꝑ re uelationē. vel al̄s ꝙ vocet̄ noīe ſummarie ei⁹ vitā ꝯtinente. Auctas Judicū. xiij. Dixit an gelus ad matrē ſamſonis. Sterilis es abſq̄ li beris. ſꝫ ꝯcipies ⁊ paries filiū ip̄e incipiet libe rare iſrael. Et ſeq̄t̄. pepit filiū. Et ſequit̄. vo cauit nomē ei⁹. Samſon. i. robuſtus. Jn eius noīe innuit̄ tota ei⁹ fortitudo. Et de ieſu naue dr̄ Eccli. xlvi. Fuit magnus ſm nomē ſuū. Jtē de ꝑcone ſuo dr̄ ꝑnūcians Eliſabeth vxor tua pariet filiū ⁊ vocabit̄ nomē ei⁹ Joānes: Erit enim magn⁹ corā dn̄o. Luc. i. Per oppoſitū q̄n aliquis hꝫ nomē ſignificans bonū interp tatiue vel al̄s. ⁊ vita eſt mala: multū diſplicet deo. Auctas. Scio opa tua. ſ. mala: qꝛ nomen hēs ꝙ viuas ⁊ mortuus es: Apoca. iij. Dicit gloſa ꝙ vocabat̄ melliculꝰ. i. dulcior. ⁊ ip̄e erat amarus ꝑ malā vitā. Jō Joānes reph̄ēdebat eū. Pꝫ ergo regula diuīe ꝓuidētie. Cū ergo beata lucia in tota vita ſua habuerit ꝓprie tates v̓tutes ⁊ ꝯditiones lucis: congrue voca ta fuit Lucia que dr̄ a luce. Quattuor modis noīa denominant̄ ad ſignificandū vel ꝓpria ſi gnificationē vt hoc nomen Paulus pacem. vel ꝑ deriuationē. vt lucia a luce. vel per ethy mologiā: vt lucia quaſi lucina. vel ꝑ interp̄ta tionem: vt lucina q̄ſi lucis via. Jdeo de beata lucia. qꝛ ſumit lucia ꝓprietates: dicit thema. Et loquit̄ xp̄s. Propoſui ꝓ luce hr̄e illam. ac ſi rn̄deret q̄ſtioni q̄renti. q̄re fuit h⁰ noīe voca ta. Rn̄dit. Propoſui ꝓ luce ⁊c. Nota q̄ttuor ꝯditiōes lucis q̄s habuit btā lucia. ſ.

- Pulchritudinem ſine deformitate
- Amplitudinem ſine tenacitate.
- Rectitudinem ſine obliquitate.
- Longitudinem ſine retardatate.

¶ Dico primo ⁊c. Hoc pꝫ in radio ſolis. qui nō ſordidat̄ nec inquinat̄: lꝫ tangat multa im munda ⁊ corrupta. imo purificat deſiccando ⁊c. Jſtam ꝯditionē lucis habuit btā lucia in hac vita: qꝛ nunq̄ ſordidata fuit ꝑ aliquā im mundiciā. nec corpalē nec ſpūalē. licet ſtaret inter multas ꝑſonas ⁊ infideles: imo purifica uit eos. Dicat̄ cum eſſet. xv. annoꝝ pulchra corpe ſꝫ pulchrior in anima. ⁊ eēt deſponſata qꝛ antiquit⁹ ſimul ſtabant v̓ginitas ⁊ deſpon ſatio: nō tn̄ mō marie int̄ nos. Jō ſūt multe q̄ grauide veniūt ad miſſam. Tūc tpis mr̄ ſua infirmabat̄ de imūda. ſ. iſirmitate. ſ. fluxu ſan guis. quā paſſa eſt ꝑ. xviij. ānos ⁊ qn̄ vidit ꝙ medicis nālib⁹ nō potuit curari: cogitate ꝙ voluit recurrē ad diuos ⁊ coniuratores. Sed btā lucia eā retraxit dicēs ſibi hyſtoriā de mu liere eādē iſirmitatē hn̄te: q̄ ad tactū fimbrie xp̄i curata fuit. vt pꝫ Mat. ix. inducēs eaꝫ vt ad xp̄m recurrēt. Et mr̄ rn̄dit. Filia vbi ē mō xp̄s iaꝫ eſt in celo. q̄uo ergo ⁊c. Mater facia m⁹ qḋ in nob̄ eſt: ⁊ xp̄s faciet qḋ in ſe eſt. Va dam⁹ ad eccl̄iam ⁊ tāgatis fimbriā ſui altaris Et iuerūt ad eccl̄iam btē Agathe in qua btā Lucia orauit ⁊ rapta vidit celū aptuꝫ ⁊ ſctōs angelos ⁊ btām agathā ſibi dicenteꝫ. Soror mea lucia v̓go deo deuota q̄d a me petis. qḋ ip̄a poteris p̄ſtare cōtinuo mr̄i tue. Nā fides tua mr̄i ſubuenit: ⁊ ecce ſanata eſt. Ecce lucia vt lux nō ſuſtinēs maculaꝫ iſidelitatis vitādo diuos: qꝛ recurrē ad diuos ꝓ q̄uis cā eſt ma cula turpiſſima aīe. Nec declinet̄ ad magos: nec ab ariolis aliq̄d ſciſcitemi: vt polluami ꝑ eos. Leui. xix. Jtē nō habuit maculā carnali tatis. Nā curata matre: hūilr̄ petijt ab ea vt de cetero nō noīaret ſibi ſponſū: narrās mr̄i re uelationē quā viderat. ⁊ quō Agatha ꝓpter v̓ginitatē tantū placuerat deo. Rn̄dit mr̄: qꝛ mr̄imoniū bonū eſt ⁊ a deo inſtitutū in ꝑadi ſo terreſtri. Et xp̄s primū miraculū fecit ī nu ptijs: iō filia dimittas illud ꝓpoſituꝫ. qꝛ forte tēptatio. Rn̄dit Lucia. Mater mr̄imonium bonū eſt: ſed melior eſt v̓ginitas. Jō dimittē do bonuꝫ ꝓ meliori bonū eſt. Virgo Maria ⁊ Jeſus ſemꝑ fuerūt virgines. Et mr̄. O filia vis mihi auferr̄ gaudiū qḋ ſpero de nuptijs vr̄is ⁊c. Rn̄dit btā Lucia. Mr̄ multotiens gaudiū nuptiaꝝ vertit̄ in luctuꝫ ad ſꝑ. iō ⁊c. Et fecit aliā rōnē mr̄ vt hr̄et filiū heredē ꝺ oī b⁹ bonis redditib⁹ ⁊c. Rn̄dit btā lucia. Mr̄ hr̄e filiū icertū eſt: q̄a multi ſūt ī mr̄imonio q nō hn̄t. Sed hoc eſt certū: qꝛ ex fine mr̄imo nij mulier ꝑdit meliorē theſauꝝ quē hꝫ. ſ. v̓gi nitatē. Ecce quō fuit pura a macula carnali tat̄. q̄a nō ꝑdidit v̓ginitatē: qꝛ lꝫ matrimoniū fiat ſine pctō: tn̄ in eo ꝑdit̄ v̓ginitas. Jō poſſu mus dicē de ea. Nihil inq̄natū in illā icurrit. Cādor eni eſt lucis etne: ⁊ ſpeculū ſine macu la. Sap̄. vij. Eſt hic qō: cū btā Lucia eēt ſpōſa ta ⁊c. an ſit licitū dimittē ſpōſuꝫ: vel ecōuerſo Reſpōdeo: tres ſunt grad⁹ in matrimonio. Primus eſt icarnatio. Scḋs deſpōſatio. Ter tius mr̄imonij cōſummatio. Lꝫ alia ſint v̓ba iuris: qꝛ ſm̄ ius ſcarnatio ſeu ſpōſalia dicunt̄ a ſpōdeo ſpōdes. i. ꝓmitto. Scḋs gradus eſt qn̄ per v̓ba de p̄nti ſpōſant̄ in facie eccl̄ie: vel al̄s. Jſtud lꝫ apud nos dicat̄ ſponſare: tn̄ iam eſt veꝝ mr̄imoniū. Terti⁹ grad⁹ ē copula car nis. Nō videam⁹ ſi eſt licitū dimittē ſpōſuꝫ vel ecōuerſo ⁊c. Et videtur ꝙ ſic. qꝛ btā lucia ip̄m dimiſit. Dico de ꝑmo gradu nō debent retrocedē. Nā ille q retrocedit peccat morta lit̄: ⁊ eſt ꝑiurus. Sed dimiſſus pōt ꝯhere. Di co de ſcḋo gradu ꝙ nō p̄nt diuidi aliquo mō qꝛ iā eſt verū mr̄imoniū: niſi per ingreſſum re ligionis: ſi nō hūerūt copulā carnalē: ⁊ tūc fa cta ꝓfeſſione alter poterit ꝯhere. O quot ſūt in mūdo q ſecrete faciūt mr̄imoniū ⁊c. ⁊ poſt ꝯhunt cū alijs. Jō puelle ⁊ mulieres caueant a clandeſtinis. Sꝫ dicāt. Si vultis me in vxo rem loq̄mi cū pr̄e vel ꝑentib⁹ ⁊c. De hoc mr̄i monio auctas. His q in mr̄imonio iuncti ſūt ꝑcipio nō ego ſed dn̄s vxorē a viro nō diſce dere: ⁊ vir vxorem nō dimittat. i. ad Coꝝ. vij. De tertio gradu dico ꝙ non p̄nt ſeꝑari niſi ꝑ mortē. lꝫ de licentia ꝑlati poſſint ſeꝑari ⁊ itra re religionē: ſed alter in ſeculo manēs nō pōt ꝯtrahē. Jā nō ſūt duo: ſed vna caro. Quos de us ꝯiunxit: hō nō ſeꝑet. Mat. xix. Beata aūt Lucia erat in primo gradu ⁊ poterat ſeꝑari a ſpōſo ꝓpter ipedimentū qḋ dr̄ diſpar cultus: q̄a ei⁹ ſpōſus erat infidelis. ¶ Dico ſcḋo ⁊c. q̄a in inſtāti illuminat mediū ⁊ dat lumē ſine ſui diminutiōe. vt pꝫ de cādela accēſa. Jſtam cōditionē habuit btā Lucia per opera mīe ⁊ pietatis dādo elemoſynas. Ad practicā. Poſt q̄ꝫ ei obtinuit a mr̄e ꝙ ſibi nō noīaret ſpōſum alia die humilit̄ petijt a matre dic̄. Jllud qḋ mihi datura eras eūti ad hoiem mortalē ad corruptionē: da mihi eūti ad dn̄m ieſum xp̄ꝫ integritatis mee cuſtodē. Filia xp̄s nō idiget aliquo: q̄a dn̄i eſt terra ⁊ plenitudo eius ⁊c. Et lucia. Nō idiget aliq̄ ſua ꝑſona ſed in mē bris. ſ. pauꝑib⁹ dī. Quod vni ex minimis meis feciſtis: mihi feciſtis. Et mater. Tege prīo ocu los meos: ⁊ poſtea facias de oībus facultati bus quicq̄d vis dicat̄ q̄uo antiq̄tus erat con ſuetudinis ꝙ heres primogenitus claudebat̄ oculos ex ſingulari offō. Auctas de primoge nito Jacob qui fuit Ruben. ſed ex delicto ꝑ didit primogeniturā ⁊ data fuit Joſeph. di xit de⁹ Jacob. Joſeph quoq̄ꝫ ponat man⁹ ſu as ſuꝑ oculos tuos Gen̄. xlvi. Jn ſignū ꝙ eēt heres. Jteꝫ de Thobia. Reuerſus eſt aūt ad ſoceros ſuos: inuenitq̄ꝫ eos incolumes in ſene ctute bōa: ⁊ curā eoꝝ geſſit: ⁊ ip̄ſe clauſit ocu

ꝭos eoꝝ ⁊ oēm hereditatem domus Rague
lis ipſe ꝓcepit. Tho. xiiij. Ex iſta ꝯſuetudiē di
xit nr̄. Tege primū oculos meos ⁊c. q. d. vul
gare ꝓuerbiū. Nemo dꝫ ſe exuere quꝰꝗ vult
ire ad lectū ad dormiēdū. Rn̄dit btā lucia.
Nō eſt magnū dare deo qd̄ ꝑferri nō pōt. vi
uens ergo da xp̄o qd̄ poſſides: qꝛ illud eſt me
ritū. Obtēta āt a mr̄e icepit diſtribuere ⁊ vē
dere iocalia: ⁊ dare in elemoſinis ⁊c. Dū enī
iocalia venderent̄ ſpōſus cognouit: ⁊ vēit ad
nutricē q̄re illa vēdebant̄. Nutrix aūt xp̄iana
⁊ deuota rn̄dit ſapiēter dicēs ꝙ vnā magnā
vellet emere hereditatē. Ip̄a intelligebat de
gloria celeſti quā ſpōſa volebat emere vt ſibi
⁊ cunctis bene eſſet. Ipſe aūt vt carnalis non
intellexit de gl'ia: ſed de baronia aliqua Iuit
eam ad videndū vt ſciret territoriū ⁊c. Dicat̄
qūo ſe reputauit deriſū qn̄ itellexit. Ecce quō
habuit ſcd̄aꝫ lucis ꝓprietatē dans ⁊ diſtribu
ens ⁊c. Recte tenuit ꝯſiliū euāgelice ꝑfectio
nis. Si vis eē ꝑfectꝰ vade ⁊ vende oīa q̄ hēs
⁊ da pauperibus: ⁊ veni ſeq̄re me. Math. xix.
Moraliter. Uos ex neceſſitate non tenemini
quicqd hētis dare nec dimittere. Dimittere
eniꝫ diuitias eſt in triplici gradu. ¶ Primo
totaliter derelinquēdo. ¶ Secūdo miſericor
diter diſtribuēdo. ¶ Tertio liberaliter reſti
tuēdo. Primus gradus cōpetit religioſis q
ex voto ſe obligarūt ad ꝯſilia euāgelica ſuaū
da nihil hr̄e ꝓpriū. Bn̄dictꝰ ē ille q pōt dice
re cū Petro. Ecce nos reliquimus omnia ⁊c.
Math. xix. Nota cū dicit oīa. qꝛ q totū dicit.
nihil excludit. oīa. ſ. diuitias: honores: digni
tates: familiaritates: oīa habita ⁊ habenda
Quantū ad ſcd̄ꝫ gradū diſtribuēdo: hoc con
uenit oībus: maxime aūt clericis. Nō ē neceſ
ſariū eis dimittere bn̄ficia: niſi ſymoniace ſint
habita. nec redditus: ſꝫ nō debent ꝯgregare.
qꝛ q hꝫ fontē in domo nō oꝫ facere ciſternaꝫ.
Berū. Quicqd clerice de facultatibꝰ eccl'ie
tibi retinueris preter ſimplicē victū ⁊ veſtitū
furtū facis. ſacrilegiū cōmitt̄. Quantū ad ter
tiū gradū conuenit vſurariis: raptoribꝰ: latro
nibus ⁊ oībus q ſciūt ſe aliq̄d hr̄e de malo in
ſto tenent̄ reſtituere illis a qbus receperunt ſi
eſt certū De icertis aūt ſm̄ ꝯſiliū boni ꝯfeſſo
ris. reſtituere vſuras: furta ſecreta: rapinas: ſer
uitoribꝰ ſolidatā. elemoſynas mortuis iuxta
eoꝝ voluntates. Reddite ergo oībus debita
Nemini qcꝗ̄ debeatis. ad Roma. xiij. ¶ Di
co tertio ⁊c. Nā recte mittit ⁊ dirigit radios
ſuos. vt pꝫ in radiis ſolaribus ⁊ candele. Iſtā
ꝓprietatē habuit btā Lucia: que in oībus ſu

is operibus habuit ſuā intētionē. ſ. rectā. nec
amore: odio: nec fauore ſeu timore aliqn̄ deui
auit. Ad practicā. qūo oīa poſtꝗ̄ diſtribuit cō
duxit quandā domūculā viuēs ꝓpriis mani
bus vt begina. venit ſpōſus ad nutricē dicēs
vbi erat illa barronia ⁊c. Et illa declarauit ſi
bi totū. Ille aūt videns ſe cōfuſum ⁊ deluſum
accuſauit eā: imponēs ei titulū xp̄ianitat̄ ⁊c.
⁊ ꝯtra legem auguſtoꝝ viuētē. Paſcaſius āt
ꝑfectus vocauit eā querēs ab ea vbi eſſet pa
trimonium. Que rn̄dit ſe cōſtituiſſe in loco tu
to. Et iudex. Tu patrimoniū tuū cū corrupto
ribus expēdiſti. Que rn̄dit. Corruptiōes cor
poris ⁊ aīe nūꝗ̄ cognoui. Et paſcaſius. Sa
crifica diis. aīs ⁊c. Rn̄dit beata Lucia. Ego
ꝑ tres ānos nō ceſſaui ſacrificare deo quicqd
habui: mō qꝛ nihil ſupeſt: meipſam offero: faci
at de hoſtia ſua qcqd voluerit. Et iudex. Iſta
verba potes dicere xp̄iano. Mihi aūt q pn̄
cipū decreta cuſtodio iſta fruſtra ꝓſequeris.
Et lucia. Tu principū leges attendis: ego dei
leges attēdo. Tu illos times: ego deū timeo.
tu illis placere deſideras: ego deo. Et iudex.
Ceſſabunt ꝟba cū ꝑuentū fuerit ad ꝟbera. Et
lucia. Ancilla xp̄i ſum: q dixit ſpūſſctūs loqui
tur in vobis: ⁊ iō non ceſſabunt. Et iudex. In
te ergo ē ſpūſſctūs. Rn̄dit ⁊ noluit dicere ꝙ
ſic. vitando vanā gl'iam. ſed dixit. Apl's dixit
ꝙ caſte viuentes templū ſunt dei: ⁊ ſpūſſctūs
habitat in eis. Et iudex. Ego te duci faciaꝫ ad
lupanar: vt a te recedat ſpirituſſanctus. Re
ſpondit. Si me inuitam violare feceris: caſti
tas mihi duplicabit̄ ad honorē. Dicat̄ hyſto
ria quō non potuit moueri. Nota ꝙ virgini
bus datur vna corona virginitatis qn̄ cuſto
diunt ꝟginitatem. non ſolum in corpore non
faciendo actuꝫ: ſed in mēbris oībus. in ore nō
loq̄ndo de illa mā ⁊c. i ocul: auribꝰ: manibus
⁊c. ſꝫ ſi eis fiat violētia ipſis nō ꝯſentiētibꝰ da
tur alia corona. Iō dixit. Caſtitas mihi dupli
cabit̄ ad coronā. Ecce qūo hūit rectitudineꝫ
itētōis ſine obliq̄tate Rectas facite i ſolitudi
ne ſemitas dei nr̄i. Yſa. xl. ⁊ Luce. iij. Morali
ter. cōtra mulieres meretrices que ſunt in ho
ſpitiis ⁊c. digni ſunt morte non ſolum qui fa
ciunt ea: ſed etiam qui conſentiunt facientibꝰ
ad Rom. i. Et. xvij. q. iiij. Omnes pari pena
puniendi ſunt agentes ⁊ conſentientes. Glo.
Auguſtini. Cōſentire dr̄ q debēt ⁊ poſſunt
corrigere ⁊ n̄ faciūt. Et. xxiij. q. iiij. Qui pt vbi
di. Reſiſtere poſſe ꝑuerſis ⁊ nō facē: ē eis cō
ſentire. ¶ Dico q̄rto ⁊c. qꝛ lux ſubito emittit
radios. vbi gr̄a d̄ ſole q qn̄ orit̄ i p'io mittit ra

dios ad occidētē. Idem de cereo illuminato
Iſtā ꝯditionē ſiue ꝓprietatē habuit btā Lu
cia: qꝛ in inſtāti ꝑ martyriū aīa ſua intrauit in
celū empyreū. Ad ꝑcticā ⁊c. Dicat̄ quō Pa
ſcaſiꝰ fecit ꝑconizationē ꝙ quicūꝗ̄ vellēt pec
care cū tali domicella veniret ad lupanar ⁊c.
Et quot milia venerūt ad cadauer: ⁊ cuꝫ vel
lēt eam ducere ad lupanar nō potuerūt eam
mouere ⁊c. Dicat̄ de oleo feruenti ſuꝑ eā ⁊c.
Ecce quō habuit ꝯditiōes ſeu ꝓprietates lu
cioſita etiā lucia effectus in illis qui habent
ad eam deuotionē illuminādo mentem ocu
los anime ⁊ corporis. Et calefaciēdo volun
tatem ⁊ deuotionem erga chriſtum.

¶ De ſancto Thoma apoſtolo.

1 Thomas vnus ex duode
cim q dicit̄ didi
mꝰ. Io. xx. Et recitatū ē in euāge
lio hodierno. Sicut tota ſolēnitas
hodierna eſt bti thōe apl'i ita ēt ⁊ ſermo. Sꝫ
ſalutet̄ ꝑus ꝟgo maria. Uerbū themat̄ eſt rn̄
ſio qōnis quā poſſet facere ignorātes dicen
do: qd̄ feſtū ē hodie ⁊ iſte ſctūs qūo vocabat̄:
⁊ q̄lis dignitat̄ fuit. Rn̄det thēa vnꝰ ex duo
decīꝫ ⁊c. Et ē q̄ſi deſcriptio ꝯtinens nomē ⁊
cōditiōes ſcti Thome. Queſiui amore veſtri
ꝟtutes apl'i huiꝰ tā in hyſtoria euāgelii q̄ꝫ i le
gēda. Et inueni de eo ſex magnas ꝟtutes. tres
eniꝫ colligūtur ex textu euangelii Iohis. alie
tres de eius legēda q̄ ſubtil'r ⁊ ingenioſe poſ
ſunt notari in themate iuxta ſingula verba.
¶ Prima eſt alta charitas: quia thomas.
¶ Secunda vera humilitas: quia vnus.
¶ Tertia clara fidelitas: quia ex duodecim.
¶ Quarta caſtimonia gratioſa: quia qui.
¶ Quinta miſericordia copioſa: quia dicitur.
¶ Sexta patientia virtuoſa: quia didimus.
Ecce tota nr̄a materia ꝯprehendēs totā vitā
ſcti Thome ⁊c. ¶ Dico ꝑmo ⁊c. Alta chari
tas que eſt maior ⁊ deuotio ad deuꝫ ſuꝑ oīa:
de qua dicā vobis duodecī gradus. Et vide
bitis in quo gradu charitatis fuit beatꝰ Tho
mas. Primus gradꝰ ē qn̄ habet tantā chari
tatem ad deū ꝙ totum itellectum dat deo ad
cogitandum ⁊ cōtemplādū. Iā ſcitis quomō
res valde dilecta ſepe cogitat̄ ⁊ nō facilit̄ ob
liuiſcit̄ vt pꝫ de filio ⁊c. Scd̄s gradus altior:
qn̄ nō ſolū intellectus ſed voluntas deſiderat
honorē dei ⁊ eſſe cū eo: qꝛ res amata eſt mul
tū deſiderata. Tertius: qn̄ hō recordat̄ de bn̄
ficiis creationis: redēptiōis: iuſtificatiōis ⁊c.
voluit. n. ſuſpēdi: ne aliquis ſibi obediēs ⁊c.
Quartꝰ in ore loquēdo: nō vanitates nec mē

dacia: ſed loq de deo: orādo nō iurādo: legen
do vel ꝑdicādo: qꝛ libēter hō de re valde dile
cta loq̄t. Quintꝰ in oculis ad plorādū ex xp̄i
paſſiōe ⁊ xp̄i cōpaſſione ⁊ ex pctōꝝ remiſſiōe
Sextꝰ in auribꝰ audiēdo miſſas cuꝫ deuotiōe
qꝛ libēter audit hō noua de re dilecta. Septi
mus in manibꝰ ex elemoſynaꝝ largitiōe amo
re ſui. Octauꝰ in tibiis ⁊ pedibꝰ ꝑegrinando
amore ſui. Nonꝰ in toto corpe: in ieiuniis: vi
giliis: cilicio: diſciplinis: cauēdo a delitiis lu
xurie. Decimus dare diuitias ⁊ bona tpalia
amore ſui: ⁊ viuere in paupertate apl'ica. Unde
cimus renūciare honoribꝰ ⁊ dignitatibꝰ huiꝰ
mūdi. Duodecimus ⁊ ſuꝑ oēs: qn̄ amore ſui
homo dat vitā corpalē. qn̄ hō eſt ita philoca
ptꝰ de deo ꝙ amore ſui hō ſuſtineret mortem
anteꝗ̄ aliqd faceret cōtra eū. Si. n. hoīes mā
dant pro vna muliere vana ſuſtinēt ⁊c. quan
to magiſ pro deo ⁊c. Et iſte eſt maior ⁊ altior
gradus charitatis. Maiorē charitatē nemo
habet: vt aīam ſuā ponat qs pro amicis ſuis.
Ioā. xv. Nullus ē tā bonus amicus ſicut xp̄s
Iſta dr̄ alta charitas. In iſto gradu fuit bea
tus Thomas. Diceret aliqs. etiaꝫ ⁊ alii apl'i.
Dico ꝙ nō ita excellēter in caſu quē dicā vo
bis. Legit̄ Ioā. viij. ꝙ cuꝫ xp̄s ꝑdicaſſet iude
is de ſua eternitate ⁊ diuinitate: iudei volue
rūt lapidare xp̄m tanꝗ̄ blaſphemū. ſed quia
nōdum venerat hora ſue paſſionis: nec tali
morte erat moriturus: dicit Ioānes ꝙ abſcō
dit ſe. ſ. fecit ſe inuiſibilē: ⁊ iuit ad aliā ꝓuinciā
ſcꝫ galilee. Sed cū tp̄s paſſionis appropinq̄
ret dixit apl'is. Eamus iterū in iudeā. Ioan.
xi. Cogitate qn̄ apl'i q erāt adhuc timidi au
diuerūt ⁊c. ⁊ dixerūt xp̄o. Rabbi nūc quere
bāt te iudei lapidare: ⁊ iterū vadis illuc. Tho
mas aūt ſuꝑ alios dixit. Eamus ⁊ nos ⁊ mo
riamur cum illo. q. d. Nūquid glorioſiꝰ nos
poſſumꝰ mori. In iſto caſu oēs apl'i timuerūt
preter beatū thomā. Ecce quō erat in altiori
charitate. Iſte gradus charitatis oſtenditur
in hoc qd̄ dicit̄. Thomas. qd̄ hebraice interꝑ
tat̄ abyſſus que eſt ꝓfunditas obſcura ⁊ imē
ſurabilis: ⁊ fuit in eo cōpleta ꝓphetia Dauid
di. Abyſſus abyſſum inuocat di. Eamꝰ ⁊ nos
⁊c. mors. n. abyſſus erat aū xp̄i paſſionem: qa
ꝑ eā oēs deſcēdebāt in abyſſum inferni in vo
ce catharactarū. No. catharacter ſm̄ ꝑmā ſi
gnificationē ſunt oſtia ſiue apture acute flu
uioꝝ vn̄ aq̄ fluit. vt pꝫ de nilo fluuio egypti. ⁊
qn̄ aqua exibat faciebat ſonū. Tráſſūptiue āt
nubeſ dicūt̄ catharacte. Catharacte celi apte
ſūt: ⁊ facē ē pluuia ſuꝑ terrā. Gen. vij. Figura

1

eme antẽ apoſtoli dicunt catharacte ſm btũ Aug. in gloſa ordinaria. ex abundãtia aquarum ſ. doctrinarum euangelicarum cũ magnis vocibus predicando. quas doctrinas d̃s miſit in hoc mũdo ſterili per apl'os ad fructificãdũ. Uox autem catharactarum .i. apl'orũ fuit tremuloſa qñ dixerũt xpo. Rabbi nũc iudei ⁊c. Sz abyſſus .i. thomas. abyſſum .i. mortẽ inuocat .i. ſup vocẽ catharactarũ .i. apl'orum. d. Eamus ⁊ nos: ⁊ moriamur cum illo. Moralit̃ hic multi ſũt ſiles aplis ⁊ nõ btõ thome: q2 multi ſunt qui nõ audẽt ire cũ xpo per bonã vitã: qui timẽt lapidari cum aplis. Lapides duri ſunt verba deriſoria ⁊ truſe que fiunt a malis ad infernũ euntib9 cum iudeis. Multi religioſi ſt ⁊ clerici qui nõ audẽt ſequi xpm: ne dicat̃ eis ypocrita ⁊c̃. ſed ſic thomas nõ timeam9: dicẽdo. Eam9 ⁊ nos .ſ. per bonã vitã ⁊ per pniam: moriamur cũ ipſo. Uultis cognoſcẽ debilitatez illorum: qui iſto timore nõ ſequunt̃ xpm. Dicat̃ ſilitudo de puero puulo qui mittit̃ a mr̃e: qui videns catellũ in via latrantẽ nõ audet trãſire: cuz tñ nõ poſſet ſibi nocẽ. Multi ſt hodie in iſta ſtulticia: q2 pr̃ nr̃ ieſus xps ⁊ mr̃ nr̃a eccleſia ſctã mittit nos vt portem9 iocalia bone vite vſq3 ad portã padiſi que eſt mors: ⁊ multi ſt qui nõ audẽt trãſire ex latratu caniculorum .i. malarum pſonarum timore. de qb9 dicit Dd. Sagitte puulorum facte ſunt plage eorum: ⁊ infirmate ſunt ꝯ eos lingue eorum. ps. lxiij. Ro. de ſagittis ⁊ baliſtis puerorum. Sagitte ſt q̃ſi palee que nõ iterficiũt muſcã. Tales ſt ligue obloquentiũ. infirmate .i. debilitate ꝯ eos .ſ. bonos. Jõ regrit̃ ſolũ q intẽtio ſit bona: ⁊ dicẽ cũ aplo. Magnificabit̃ xps in corpe meo ſiue p vitã ſiue p mortẽ: mihi aũt viuẽ xps: ⁊ mori lucrũ ad Phil. i. ¶ Dico 2° de ei9 vera humilitate Uideam9 v̄a hũilitas vñ pcedit. Sciendũ q ſicut ſupbia venit in corde cogitãdo pprias excellẽtias: ita hũilitas venit in corde cogitãdo pprios defect9. Uerbigra: qñ hõ cogitat ſuũ gen9 magnũ ⁊ nobile ⁊c̃. cor ei9 mouet̃ ad ſupbiã ⁊c̃. Sed ſi cogitet defect9 di. O miſer ego ſum gl'ioſus ſm corp9: ſed ſm aiaz ex peccatis meis ſuz turpis ⁊ deformis. Jdẽ de pulchritudine ⁊ diſpõne corpis de qua multi hñt ſupbiã ⁊ vanã gl'iam. ſed cogita quõ aĩa eſt turpis ⁊ maculata. Jdẽ cogitãdo q hõ hẽt magnas diuitias: reddit9: poſſeſſiones ⁊c̃. ſed cogita quõ in aĩa es paup ſine meritis: quõ nudus appebis corã deo in morte: ⁊ ſic humiliat̃ hõ. Jdẽ qui ſupbit de ſcia di. O miſer deus dedit mihi magnã ſciam: ⁊ ego habeo malã

ꝯſciam: ⁊ hũiliaberis cogitãdo defect9 ſicut pauo qñ reſpicit caudã pulchrã ⁊ plumas pulchras: ſupbit: ſed qñ reſpicit pedes turpes ⁊ deformes: hũiliat̃ ⁊ deponit caudã. Jta de illis qui hñt ſupbiã reſpiciẽdo plumas vanitatis ⁊c̃. Sz qñ reſpiciunt pedes .ſ. pctã ⁊ vilitates ⁊ defect9: hũiliant̃. Jõ btũs Bern. diffiniens humilitatẽ per cãm dicit. Hũilitas eſt veriſſima ppriij defect9 cognitio. Qui g° vult hũiliari ſepe cogitet pprios defect9. Jſtã virtutẽ humilitatis hũit btũs tho. ſup oẽs alios aplos in caſu quẽ vobis dicã. Dñs ieſus xps in nocte paſſionis fcã cena recipiẽs cõgeriũ ab aplis ꝯſolabat̃ eos: iter alia di. eis. Quo ego vado ſcitis ⁊ viã ſcitĩ. Dicit ei tho. Dñe neſcimus q̃ vadis ⁊ quõ viã ſcire poſſum9. Jo. xiiij. Apl'i aũt tacebãt vt q̃ſi gauderẽt: q2 xps cõmẽdabat eos de ſcia ⁊ tñ neſciebãt q̃ xpus ibat: vel q2 verecũdabãt petẽ q̃ ibat: ne viderent̃ ignari. Sz btũs tho. cognoſcẽs ⁊ ꝯfitens defectũ ſuũ pro ſe ⁊ pro aliijs dixit. Dñe neſcim9 q̃ vadis: ⁊ quõ poſſum9 viã ſcire. Eſt hic qõ. xps dicebat. q̃ ego vado ſcitis ⁊c̃. Tho. dicit. Dñe neſcim9 q̃ vadis: vĩ q alter ipſorum dicat ſalluz Rñſio termin9 ad quẽ xps ibat erat doloroſa paſſio. Nonne hec oportuit pati xpm ⁊ ita intrare in gl'iaz ſuã. Lu. xxiiij. xps d̃o multotiẽs pdicauerat de ſua paſſione ⁊ reſurrectõe iõ apl'i ſciebãt viã ⁊ terminũ. ⁊ h̃ dicebat xps Quo ego vado ſcitis ⁊ viã ſcitĩ. ſz apl'i neſciebãt q xps iret ad illũ terminũ nec p illã viã: ſicut v̄bigra: ſi dicerẽ vob: habeo ire ad talez locũ: ⁊ dicerẽ vob: q̃ ego vado ſcitis ⁊c̃. ſic de aplis: neſciebãt viã ⁊c̃. q2 neſciebãt q per viã paſſionis xps iret ad gl'iam reſurrectionis. iõ dixit: quõ poſſum9 viã ſcire. Ecce magna hũilitas bti tho. Jõ di vn9 .i. ſingularis iter alios ad cognoſcẽdũ ppriũ defectũ. Et vĩ in eo cõpleta fuiſſe pphia illa. Un9 eſt .ſ. tho. apls ſingularis .ſ. in collegio apl'orum: ⁊ 2m nõ hẽt: q .ſ. cognoſceret defectũ: nõ filiũ: nõ frẽm. Fili9 eſt ioan. euã. de q̃ xps dixit v̄gini. Ecce fili9 tuus Fr̃ petr9: q2 ſicut fr̃ fratri cõmittit domũ: ita xpus petro cõmiſit eccl'iam. Nec aliij apl'i cognouerũt defectũ ſuũ niſi btũs tho. ⁊ iõ dicit: ⁊ tñ laborare nõ ceſſat. Eccl's. iiij. ſupple ſcire veritatẽ di. Dñe neſcim9 quo ⁊c̃. Moralr inſtruimur hic exẽ° beati tho. ne verecũdemur ꝯfiteri nr̃az ignorãtiã ⁊ petẽ dubia ab illis q ſciũt. Q2 iſta ſupbia que eſt in mũdo .ſ. verecũdia dubiijs certificari ne hõ reputet̃ ignar9 multa mala facit. Uerbigra. Multi neſciũt ſe ſignare ⁊ verecundant̃ petẽ. Jdẽ de pr̃ nr̃.

Aue maria: Credo in deũ. Jtẽ quot clerici q errant in formis ſacrorum: ⁊ q̃ dãnatio: ⁊ ex v̄ecũdia nolũt petere ⁊c̃. Jtẽ q̃t notariij ignorantes q recipiũt ꝯct9 ⁊ neſciunt clauſulas ⁊c. nihil valebit inſtrm vel teſtm. Et iõ ſequunt̃ qõnes ⁊ diuiſiões. Jtẽ quot male ſnie: quot falſe aduocatiões ex ignorãtia ⁊ nolũt appetẽ ab antiqs iuriſtis. Jtem quot mortes ſequunt̃ ex ignorãtia medicorum: ⁊ nolũt petẽ. ſz ⁊c. Jtẽ q̃t errores pdicat̃ a religioſis vĩ clericis ex ignorãtia: ⁊ nolũt petere: imo v̄ecũdant̃ ſmones pdicare alteri9: ſz vadũt ad ꝯcordãtias. Bernar. veniãt vel nõ hẽo ſmonẽ. Jtẽ q̃t ieiunia frãgunt̃ ⁊ feſta ex ignorantia: q2 nõ fuerũt in miſſa in dñica ⁊c. Jõ dic̃ ſcriptura talib9. Ue q ſapiẽtes eſtis in oculis vr̃is: ſz nõ dei nec gẽtiũ: ⁊ corã vobiſmetipſis prudẽtes. Jſa. v. Jõ deponat̃ talis v̄ecũdia dãnata: tenẽtes ꝯſiliũ moyſi dicẽtis. Jnterroga prẽz tuũ ⁊ annũciabit tibi maiores tuoſ ⁊ dicẽt tibi. Deut. xxxij. ¶ Dico tertio clara fidelitas. Fidelitas eniz nõ eſt obſcura qñ in corde credit qõ dicit ore. ſicut dd dicit ps. cxv. ⁊ Paul9. ij. ad Cor. iiij. dicit ſcriptũ eſt. Credidi .ſ. in corde pp qõ locut9 ſuz: ⁊ nos credim9 ppĩ qõ ⁊ loq̃mur. iſtã habuit btũs thomas ſup oẽs alios apl'os in iſto caſu. Poſtq̃ eni xpus ſurrexit a mortuis apparuit aplis: ſz non erat ibi beat9 thomas. Apoſtoli aũt gauiſi ſũt viſo dño. habuerũt .n. fidẽ reſurrectõis in corde: ſz nõ legit̃ aliqd dixiſſe eos ore. Apl'i aũt dixerũt thome: quõ viderũt dñm. Qui dixit eis. Niſi videro i manib9 ei9 fixurã clauorum: ⁊ mittã digitũ meũ in locũ clauorum nõ credã. Jo. xx. Deinde poſt dies octo iterum appuit eis ieſus: ⁊ thomas erat cuz eis: qbus ſalutatis dixit thome. Jnfer digituz tuũ ⁊c. q credit in corde: ⁊ locut9 ẽ ore clamãdo di. Dñs meus ⁊ de9 meus. Dicũt Aug. ⁊ Greg. q xps voluit vt palpãdo pbaret: vt ſe quẽtes ꝯfirmaret. Nõ legit̃ q aliqs apl'orum poſt xpi reſurrectionẽ ita ꝯfiteret̃ fidẽ diuinitatis xpi: de9 me9. ⁊ humanitatis: ⁊ dñs me9. Jõ di ex duodeciz. Nõ eſt. xps eni volẽs oñdere claritatẽ fidei apl'orum dixit. Nõne. xij. hore ſũt diei. Jo. xi. Dies clara ẽ xps. Duodeciz hore clare hmõi diei ſũt. xij. apl'i. Jnt̃ q̃s beatus tho. in hoc q2 ore ꝯfeſſus eſt fidẽ fuit clari or. Hoc pz auc̃tate eccl'ie q̃ apl'os noiando in ſacro canõe: ponit thomã ſexto loco di. Petri: pauli: andree: iacobi: ioãnis: thome. vbi ſexto loco ponit̃ Thomas. Lu. v̄o. vi. ⁊ Mat. x. ſeptimo loco ponit̃. Mõ clarum eſt q qñ dies hz. xij. horas. hora ſexta diei clarior eſt: ⁊ fuit

hora qñ xps dixit. Si qs ambulat in die nõ offendit q2 lucẽ hui9 mũdi videt. Jo. x. Sic thomas ambulauit in luce clare fidelitatis. Moraliter in hoc mũdo oz hẽre clarã fidelitatez in corde credẽdo: ⁊ in ore loquẽdo ⁊ fidẽ cõfitẽdo: dicẽdo. Credo in deũ mane ⁊ ſero. cũ pteſtatiõe: ſicut miles faciẽs regi homagiũ: talis v̄tute fidei ad bonũ finẽ venit. Auc̃tas. Corde credit̃ ad iuſticiã: ore aũt ꝯfeſſio fit ad ſalutẽ. ad Ro. x. Tres v̄tutes alie ſũt de legẽda ſiue de hyſtoria. ¶ Dico q̃rto ⁊c. Caſtimonia gratioſa. Fuit eni caſtiſſim9 intm̃ q loquẽdo v̄bis ipreſſit voluntatẽ caſtitatis in cordibus audiẽtiũ: q2 v̄ba recipiũt ſaporẽ a pferente. Si pferens ſupb9 fuerit: v̄ba recipiũt ſaporẽ ſupbie. Si hũilis: humilitatĩ: ⁊ ſic de aliijs. Dicat̃ quõ poſt pẽtheco. apoſtoli diuiſerunt ſibi mũdũ ad predicãdũ. Dicat̃ hyſtoria quõ beatus thomas iuit ad indiã: ⁊ dũ iret fuit in quadã ciuitate: ⁊ audiuit precõnẽ di. q oẽs q eſſent in ciuitate eẽnt in cõuiuio de nuptiijs filie regis ſub pena indignatiõis. O dixit beatus Tho. nõ poſſum9 etiã eſſe ibi: ⁊ fuit in nuptiijs ⁊ ſicut erat male indut9: cogitate q fuit de vltimis. Jã ſcitis in nuptiijs quot diſſolutiones ⁊ exceſſus ſiũt. qõ videẽs beatus thomas p q̃dã feneſtrã reſpiciẽs celũ ꝯtẽplabat̃: ſiue cõtẽplando flebat. Qd videẽs vn9 q ſeruiebat de aqua: pcuſſit eũ alapa dicens. Jſte pditor ꝯfundit regẽ: oẽs letant̃ ⁊ gaudẽt: ⁊ ipſe plorat. Subito beat9 thomas vt tangit Aug. habuit reuelationẽ de punitiõe pcutientis. Ad quẽ dixit beat9 thomas: nõ ad vindictã: ſz dixit vt diuina v̄tus manifeſtaret̃ corã oib9. Antequã ſurgam9 manus tua p os canis portabit̃ huc. Qd ita factũ eſt vel fuit ⁊c. Ex iſto miraculo rex voluit vt bñdiceret ſpõſuz ⁊ ſpõſam q adhuc erãt v̄gines: ⁊ bñdixit eis di. Dñe ieſu xpe amator caſtitatĩ ⁊ puritatĩ da bñdictionẽ tuã ſup iſtos ⁊c. Subito eni corda eorum fuerũt ita alterata intm̃ q fecerũt votũ v̄ginitatĩ. Ecce v̄tus ſue caſtimonie qd fecit. Et baptizauit eos. ⁊ fuerũt ſcti ⁊ multi fuerũt ibi cõuerſi Ecce caſtimonia gratioſa de ipſo tranſiẽs ad alios. Jõ dicitur qui. Qui eni ſcribit trib9 litteris: ita caſtitas ꝯſeruat̃ cũ tribus .ſ. in corde nõ deſiderãdo illud ⁊c. nec ore loquẽdo: nec corpe faciẽdo. De iſto q Auc̃tas. Qui diligit cordis mundiciã ppĩ grãm labiorũ habebit amicũ regẽ. Prouerb. xxij. Moralit̃. audiuiſtis q illi ſponſi v̄gines venerũt ad mr̃imonium: videat̃ mõ quõ veniũt: q2 niſi pquiſierint omnia lupanaria. Dd ps. xiij. Corrupti ſũt ⁊

abomiabiles facti ſunt nō ē q faciat bonū.ſ.
caſtitatis:nō ē vſqȝ ad vnū.ſ.de adultis.Do
micelle credo ꝙ veniūt ỽgines.vtinā nō mē
tiar.Iō ꝑdūt grāȝ dei i mſinionijs.Iō xp̄s.
Sint lūbi vr̄i ꝑcincti ⁊ lucerne ardētes.i.bo
na opa i manibus vr̄is.Lu.xij.❡Dico qnto
⁊c.ſcȝ miſericordia copioſa:ope ⁊ ỽbo ꝑdi-
cādo vt facerēt elemoſynas:qꝛ tales nunq̄
ſunt egētes.Dicat̄ q̄ꝰo qn̄ fuit i india.rex vo
lebat fabricare palaciū.tūc thomas habuit
occaſionē ⁊ dixit regi ꝙ ipe erat magr̄ ⁊c.di
cēs ꝙ faceret fundamēta q̄ nō poſſent dirui:
nec parietes:⁊ ꝙ palaciū eēt icxpugnabile ⁊
nō mētiebat̄:qꝛ loq̄bat̄ ſpūalr.Fūdamēta ſūt
articuli fidei.Fūdamētū aliud nemo pōt po
nere ꝑter id qđ poſitum ē.quod ē xp̄s ieſus.
Gloſa fides ieſu.ꝑma ad Coꝛ.iij.Parietes
ſunt ỽtutes.Feneſtre ſunt ꝯtēplationes.Te-
ctū ē charitas.Rex aūt erat totꝰ carnalis ⁊
nō itelligebat.Et qꝛ erat receſſurus a regno:
tradidit magnas pecunias beato thome:⁊
dedit ſibi ſcutiferꝝ vt cuſtodiret pecunias ⁊c̄.
Thomas aūt itra ſe dixit.Oȝ ꝑmo me ꝯuer
tere iſtū ⁊c.⁊ ita fecit.Deide obtēta lr̄a a re
ge ꝙ in toto regno ⁊ ciuitate fieret illud qđ
thomas ꝑciperet.Tūc beatus thomas ince
pit ꝑdicare xp̄m ⁊ edificare eccłias đ illis pe
cunijs.intātū ꝙ acq̄ſiuit xp̄o magnā multitu
dinē gētiū.Cū āt rex rediret:obuiantibꝰ ſibi
ſuis đ regno q̄ſiuit de palacio ⁊c.Rūderunt
De quo palacio.Nihil ē.Rex ỽo reputauit
ſe deceptuȝ.Iō cepit ⁊ icarcerauit btm̄ Tho
mā.Dicat̄ ꝯ reſurrectiōe frīs regis ⁊c.Ecce
đ ſua mīa copioſa.Iō dr̄ q dr̄.i.famoſe nomi
nat̄:qꝛ ꝑſone miſicordes famoſe nominant̄.
Auctas.dixit xp̄s đ magdalena q̄ fuit miſe-
ricors.In toto mundo dicet̄.i.nominabit̄ ꝙ
hec fec̄ i memoriā eiꝰ.Moralit̄.credo ꝙ nul
lus vr̄m ē qui i celo vellet hr̄e palacium ⁊ nō
curat̄ edificare:ſed edificat̄ hic palacia:do-
mos.cameras q̄ deſtruent̄ in breui.Edificate
ꝰo in celo vnā cellā.fundat̄ enīȝ elemoſynis
Si magnas elemoſynas facitis:magnā do-
mū hēbit̄.Sin aūt remittit vos ad hoſpitale
miſeroꝝ ad infernū.Iō auiſet̄ vos vt hēatis
domū vbi ſp̄ hēbit̄ ſtare.Dicunt viatores ꝙ
vna mala nox leuit̄ trāſitur ſꝫ ſp̄ ſtare ⁊c.Aui
ſa.Iō apoſtolus.Scimꝰ ꝙ ſi terreſtris domꝰ
nr̄a huiꝰ habitatōis diſſoluat̄ ꝙ edificationē
a deo hēmꝰ domuȝ nō manufcāȝ eternā in ce
lis.❡Dico ſexto ⁊c.Patiētia ỽtuoſa ē qn̄
p xp̄o hō ē paratꝰ ſuſtinere patiēter iniurias
ꝯboſas vel ēt in opibus.ſ.mori p xp̄o.ideo
xp̄s.Trademini a parētibꝰ ⁊ frīb9 ⁊ cogna
tis ⁊ amicis ⁊ morte afficiēt ex vobis ⁊ erit̄
odio oibꝰ hoibꝰ ꝑꝑ nomē meū ⁊c̄.In patiē-
tia vr̄a poſſidebitis aias vr̄as.Luce.xxi.Di-
cat̄ eius martyriū quod fuit in vltima indiaꝝ
vbi adorabant ſolē tanq̄ȝ deū:qꝛ nō videbāt
pulchriorē creaturā.Beatus aūt thomas in
cepit ꝑdicare ꝯ iſtū errorē.De hoc vide i ſer
mone Symonis ⁊ Iude.Dicat̄ q̄ꝰo volebāt
ꝙ diſcalciatus iret ſuꝑ laminas ferreas igni-
tas:⁊ ſignās ſe ſigno crucis:fōs erupit ⁊ eas
extinxit.Scđo fuit poſitꝰ i furno ferreo igni-
to:in q̄ ſtetit ꝑ diē orādo ac ſi eſſet in prato.
Tunc dixit qdā incātator.Deus ſuus conſer
uat eū:ſed faciamus ꝙ faciat aliqd ꝯ dn̄ȝ ſeu
deū ſuū ⁊ dimittet eū.Tūc duxerūt eū ad te-
plū ſolis vt adoraret ꝑ vim.tūc nō fuiſſet pec
catū ſi vi adoraſſet qꝛ pctm̄ iō pctm̄:qꝛ volun
tariū.Et dixit.Ego adoro nō ſolē ſed deū:nā
creaturā ſed creatorē.Et precepit demoni vt
egrederet̄ de ydolo ⁊ cōminueret:⁊ ita fcm̄
ē.Quod vidētes pōtifices templi ⁊ ſacerdo
tes cū lāceis interfecerūt eū ⁊c̄.Iō dr̄ didimꝰ
i.deo dubius vel geminus.i.duplicatus.An
geli enīȝ ſunt ſimplices.Nos aūt ſumꝰ gemi
qꝛ hēmꝰ ſpm̄ vt āgeli.⁊ carnē vt aīalia.Spūs
qdē ꝓmptus ē.ſ.ad patiēdū:caro aūt īfirma.
Mat.xxvi.vel dubius:qꝛ caro dubitat mori.
Moraliter.ſi tantum ꝯſtitit paradiſus apo-
ſtolis amicis dei quid faciemus nos:quo pre
cio ememus.Scimus penitentes vt ad ſuā
ꝑueniamus ſocietatem.

❡ In vigilia natiuitatis xp̄i.
Sermo.

Xpectabo Deū ſaluato-
rē meū.Mi-
chee.vij.Hodie virgo Maria ex-
pectabat natiuitatē filij dei:qꝛ licet
ỽgo ſemꝑ expectaret i deū ⁊ in nullo alio:ſꝫ
ſingulariter modo in partu expectabat vidē
quattuor de filio ſuo.ſcilicet.

Primo natiuitas gaudioſa.
Secundo maieſtas virtuoſa.
Tertio dignitas copioſa.
Quarto poteſtas glorioſa.

Et q ſubtiliter vellet ꝑdicare eēt nimis lōgꝰ.
Iſta q̄ttuor notant̄ in themate in quo ſunt
q̄ttuor dictiōes.Primū i ꝑma.Scđm i ſcđa
⁊c̄.❡Dico ꝑmo ⁊c̄.ſ.in natiuitatē gaudioſā
⁊ magis mō q̄ i alio tꝑe.Rō:qꝛ inuenimus
ꝙ ỽgo maria ꝯcepit filiū dei:die.xxv.marcij
eadē.ſ.die q̄ adā fuit formatus de terra ỽgie
⁊ pſe deo.Virgo dr̄ ꝑſona q̄ nūq̄ ſenſit cor
ruptionē:nec i corde deſiderādo.nec i ore lo
quēdo:nec i corpore opando actū illū.Talis
erat tūc mr̄ ade.ſ.terra:qꝛ qn̄ adā fuit forma
tus adhuc in terra nullū peccatū fuerat com
miſſum.Tali die voluit xp̄s in vtero mr̄is for
mari opere ſpūſſancti.Primus hō de terra
terrenus.ſcđs hō de celo celeſtis.i.Coꝛ.xv.
Nota adā dr̄ hic ꝑmus hō vex eſt ſed ꝙ xp̄s
fuerit ſcđs q̄ꝰo ē verū:cū tot fuerint hoīes in
mūdo.Rn̄deo ꝙ adā fuit ꝑmus.Xp̄s vero
ſcđs:qꝛ āmbo fuerūt ꝑncipiū vnius gn̄ationis
ſ.adā fuit principiū de generatione carnali.
Xp̄s vero de genere ſpūali.Iō dicebat xp̄us
xp̄ianis:oēs vos frēs eſtis:⁊ pr̄em nolite vo
care ſuꝑ terrā.Unus ē enīȝ pr̄ veſter q in ce-
lis ē.Math.xxiij.Itē ſcđs hō đ celo celeſtis
Ex iſta auctate aliq heretici dixerunt ꝙ xp̄s
habuit corpus celeſte:quod falſum ē.Sꝫ vir
go dr̄ celū.Celū celi dn̄o ſcȝ ad habitādū.Et
nūqd vterus ỽginalis fuit habitatio dei.Im
mo.Ambroſius.O venter capacior celo:qꝛ
quē celi capere nō poterāt tuo gremio ꝯtuli
ſti.Si gꝰ volumus cōputare mēſes a.xxv.die
marcij erūt nouē mēſes lunaꝝ ſcȝ.xxx.dieruȝ
cōpleti.Sciēs autē ỽgo ſm̄ cōem curſum ꝙ
mulieres portāt nouē mēſibꝰ ꝑles:ipſa cum
ioſeph cōputabat mēſes.Iō ỽgo maria ho-
die expectabat illā gaudioſā natiuitatē vidē
Et ſicut mulieres q̄ ſunt iuxta partū parāt ſi-
bi neceſſaria.Ita ỽgo maria:⁊ expectabat cū
magno gaudio:⁊ poterat dicere.Expectans
expectaui dn̄ȝ ⁊ intēdit mihi.ps.xxxix.Nota
expectās ſcȝ deū ſemꝑ expectaui mō maxiē
⁊ intēdit mihi.i.accēſum deſideriū accendit
intēte.formalis eſt qn̄ ignitū plus ignit̄.Sic
deſideriū incēſuȝ ỽginis plus incēdebat̄ ho-
die.Xp̄s autē recepit ſex dies đ decimo men
ſe ⁊ fuit cōpleta ꝓphetia q̄ de hoc dicit.In vē
tre mr̄is figuratꝰ ſuȝ caro.x.mēſiū tꝑe.Sap.
vij.Moraliter.qcqd xp̄s fecit i ſua bn̄dicta
ꝯceptiōe.non ſine magna rōne fecit.Voluit
enīȝ in vtero.ix.mēſes ſtare:ad innuēdū fru-
ctū.ſ.repationis.ix.ordinū angeloꝝ q ſunt in
celo:de qbꝰ mali angeli ceciderūt ex pctō ⁊c.
Itē recepit ſex vel ſeptē dies de decimo mē-
ſe.innuēs ex ſua incarnatiōe ſex vel ſeptē ſta-
tus ſctōꝝ in celo ſcȝ pr̄iarchaꝝ:apoſtolorum:
martyꝝ:ꝯfeſſoꝝ:⁊ doctoꝝ:⁊ ỽginū.Itē qꝛ in
hoc mūdo meremur decē ꝑceptis ⁊ ſeptem
opibꝰ miſericordie:qꝛ ſepelire mortuos paꝝ
ē.De ꝑceptis dicit xp̄s.Si vis ad vitā ingre
di ſerua mādata.Math.xix.De opibꝰ autē
dicet xp̄s in iudicio.Venite benedicti pr̄is
mei ⁊c.Math.xxv.Multa alia opera alle
gabit:tn̄ nō dicet ſi fuiſti ſciēs:potens:diues
generoſus:ſed ⁊c.❡Dico ſecūdo ⁊c.ſ.maie
ſtas ỽtuoſa expectabat enim filiū dei ⁊ ſuuȝ
ſine hoīe pr̄e.Iſtud deſideriū fundat̄ ſic.Nā
inuenit̄ in ſcriptura ꝙ ex quo deꝰ pr̄ ꝓmiſit fi
liū ſuū mittere ꝑ mūdi redēptione:ſancti pa
tres ardēter ipȝ deſiderabāt.Primuȝ abra-
hā q ſpāliter fuit ꝓmiſſus.De quo dicit xp̄s.
Abraā pr̄ veſter exultauit vt videret dieȝ mē
um:vidit ⁊ gauiſus ē.Iohānis.viij.Quanto
magis ſi ipm̄ vidiſſet in ꝓpria ꝑſona.Secun
do Moyſes q.xl.diebꝰ fuit cū eo locutus in
mōte ſynai:⁊ non videbat eum dixit.Si in-
ueni grām in conſpectu tuo oſtende mihi fa
ciem tuam:vt ſciam te ⁊ inueniam gratiam
ante oculos tuos.Exodi.xxxiij.Et non vidit
eum.Tertio Dauid qui de hoc fecit vnū pſal
mum dicens.Quemadmoduȝ deſiderat cer
uus ad fontes aquarum ⁊c.ps.xlj.Quarto
ſalomon dicit deo.Quis mihi det te fratreȝ
meum ſugentem vbera matris mee:vt inue-
niam te ſolū foris ⁊ deoſculer.Cāti.viij.Quī
to yſaias di.Vtinā diſrūperes celos ⁊ deſcen
deres.Yſa.lxiiij.Sexto Thob.di.Beatꝰ ero
ſi fuerint reliquie ſeminis mei ad videndum
claritatē hieruſalem.Thob.xiij.Septio oēs
alij ſancti ſm̄ Ambroſium clamādo dicebāt.
Quando veniet:quando naſcetur quādo ap
parebit.putas ne hic me inueniet illa natiui
tas.O ſi oculi mei videant per quem oculi
cordis reuelabuntur.O ſi oculi mei videbūt
in ſcripturis ꝓmiſſum.Ad oſtendendū iſtas
ſeptē deſiderationes:cantamus ſeptem.O
ante xp̄i natiuitatē.Fiat gꝰ rō.Si illi ſcti pa
tres ita ardenter eū videre deſiderabāt i hoc
mūdo.qd dicemꝰ đ virgine maria q̄ eū habe
bat in vtero.Deſiderabat videre iſtam facieȝ
q̄ dat glīaȝ angel̄ ⁊ btis.Os euāgelizans nō
uā legē:manus q̄ celū ⁊ terrā creauerūt.Ne
q̄ mirꝝ ſi deſiderabat vidē iſtā maieſtatem ⁊
poterat dicere.Expectabo dn̄m q abſcōdit fa
ciē ſuā a domo iacob ⁊ preſtolabor eum.Iſa.
viij.Nota abſcōdit faciē ⁊c.ſ.antiqs pr̄ibus
ipm̄ deſiderantibꝰ videre q mortui ſunt āte
⁊c.Moraliter hic.Si virgo maria ⁊ ioſeph
ſancti pr̄es ita ardēter deſiderabāt videre in
hoc mundo puerū paruum paſſibilem ⁊ mor
talē:cum quanto deſiderio nos debemꝰ ipm̄
deſiderare:vt eū poſſimus videre in glīa ma
gnuȝ:impaſſibilem ⁊ immortalē.Si arden-
tes eſſemus ſtatim vellemus eſſe cum eo:ſed
maluȝ ſignuȝ ē.ꝙ coacti erimus đ hoc mun-

do:vt capt⁹ de carcere ad audiendū ſentētias qn̄ ſentit ſe culpabilē. Innocēs tn̄ libēter venit ad iudiciū coꝛā iudice. Jō dd. Dn̄e de⁹ virtutū cōuerte nos: ⁊ oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erimus. ps. lxxix. Nota cōuerte nos. ſ. ad bonā vitā. qꝛ alſ melius eſſet aīe in iudicio videre. c. mille demones q̄ faciē xp̄i irati. Apoc. vi. Tūc dicent montib⁹ ⁊ petris. Cadite ſup nos ⁊ abſcōdite nos a facie ſedentis ſup thonū ⁊ ab ira agni. qm̄ venit dies magnus ire ipſoꝝ. Jō dicit. Cōuerte nos. ſ. coopando talr̄ ꝙ q eſt ſupb⁹ pōpoſus ⁊c. ꝯuertatˀ ⁊ fiat humilis: ⁊ ſic de alijs. ⁊ tunc lete ⁊ cū gaudio videbit faciē xp̄i in iudicio. Jſte v̄ſus. Dn̄e de⁹ ⁊c. ter replicatˀ in pmo pſalmo: qꝛ tres ſūt ſtatus eccleſie. ſ. religioſoꝝ: clericoꝝ: ⁊ laycoꝝ: qꝛ oēs debent cōuerſionē ad bonū deſiderare. ¶ Dico tertio ⁊c. dignitas copioſa fundatˀ ſic per ratione theologicalē. Qn̄ pſonis datˀ aliq̄ gr̄a nō ꝯtentantˀ de gr̄e inchoatiōe in ipſis: ſed ad pfectionē anhelāt paulati augmētādo qꝛ nemo repēte fit ſūmus: iō diſponunt ſe pparare vt in eis gr̄a pficiatˀ. Auctas. Nō ꝙ iā acceperim aut iā pfectus ſim: ſeqr aūt ſi quomō cōprehendā. ad Phil. iij. Jō ad Heb. vi. Intermittentes inchoatiōis chꝛiſti ſermonē ad pfectionē ei⁹ feramur. Jſtā regulā ſeruauit v̄go maria in qua deus incepit maioꝛem gr̄am q̄ vnq̄ fecerit alicui: ꝙ. ſ. eēt mater dei: nō regis ſeu īperatoꝛis: qꝛ alijs mulierib⁹ hoc etiā ꝯceſſum eſt. Sꝫ dī ſine v̄ginitatis detrimēto. Nō ex virili ſemine ſed myſtico ſpiramine: verbū dei factū eſt caro: fructuſq̄ ventris floꝛuit. canit eccl̄ia. Uirgo aūt nō ꝯtenta de gr̄e ichoatione nec de eius cōtinuatione ipſum nouem mēſibus in vtero poꝛtādo: ſꝫ affectabat videre pfectionē. Jō dauid in pſona v̄ginis dicebat. Expectabā eum q ſaluū me fecit ⁊ a puſillanimitate ſpūs. ſ. in ꝯcipiēdo: in qua alie mulieres hn̄t ſpm̄ puſillanimē ex timoꝛe ⁊ miſeria. Sꝫ virgo maria habuit ſpm̄ magnanimū reuelatum pluſq̄ fuerit vnq̄ alicui mulieri: ⁊ tēpeſtate. ſ. tedio poꝛtādi a q̄ fuit ſalua. Moraliter. nunqd reputatˀ ad magnanimitatē ⁊ dignitatē v̄ginis marie ꝙ ſit mater dei ⁊ virgo. Jta etiā ⁊ vos oēs poteſtis eſſe ſi vultis: ⁊ angelo nūciante filiū dei poꝛtabitis: ⁊ virgines parietis. Declaretˀ. Angelus nunciās et gabꝛiel eſt pdicatoꝛ. Auctas. Labia ſacerdotis: qꝛ pꝛedicatoꝛ dꝫ eē ſacerdos: cuſtodiūt ſcientiā: ⁊ legē regrent de oꝛe eius: qꝛ angelus dn̄i exercituū eſt. Malach. ij. Et mittitˀ a deo. Et quō pdicabūt niſi mittantˀ. ad Ro. x. Salutat vos pꝛimo dicēdo Aue maria. Deinde venit per lamentū pꝛedicatiōis: ⁊ qn̄ vos cōſentitis ꝓponēdo coꝛrigere ⁊ emēdare vitā ⁊ oꝛdinare in melius tūc anima v̄ra eſt grauida ⁊ v̄go: qꝛ ſine coꝛruptiōe cōcepit. Auctas. A facie tua dn̄e ꝯcepim⁹ ⁊ q̄ſi pturiuimus: ⁊ pepimus ſpiritū ſalutis. Jſa. xxvi. Et poꝛtatˀ iſte partus q̄ꝛtū durat bonū ꝓpoſitū qn̄ autē executatˀ opere tunc parit. Jſtū partum dꝫ expectare qlibet noſtrū. Patet ergo quoniam qlibet poteſt dici mater dei iſto mō nō per cōparantiā. Auctas. Dicatˀ breuiˀ hyſtoꝛia. Cū xp̄s pdicaſſet: virgo maria cū aliqbus conſanguineis ſuis venit ad domū vbi xp̄s pꝛedicabat: ⁊ pꝛe gentiū multitudine non potuit intrare. Et vnus volēs xp̄m perturbare dixit. Ecce mater tua ⁊ fratres tui foꝛis ſtant q̄rentes te. Qui rn̄dens dixit. Matˀ mea ⁊ fratres mei hij ſunt q̄ verbū dei audiunt ⁊ faciunt. Luce. viij. ⁊ Mat. xij. ¶ Dixi quarto ⁊c. ſ. poteſtas glorioſa fundatˀ ſic. Omnia miracula que in hoc mundo fiunt ſunt a ptāte dei ⁊ in gloriā ſuā: qꝛ nullus ſanctus ꝓpꝛia auctate ſeu poteſtate pōt facere miracula: niſi inſtrumētaliter ⁊ ad dei gloꝛiā. Propter futurā reſurrectionē lazari miraculoſam dixit xp̄s. Infirmitas hec nō eſt ad moꝛtē. ſ. tanq̄ terminū ad quē ſꝫ bene p quē: qꝛ p illā erat vēturus: ſꝫ ꝓ glīa dei vt gloꝛificetˀ fili⁹ dei per eā. Jo. xi. In ptu v̄ginis eni multa miracula debebāt ꝯtingere in gloꝛiā dei. Dicatˀ pꝛimū de claritate noctis. ſecūdū de apparitione angeloꝝ ad paſtoꝛes. tertiū de cātu ipſoꝝ. de gloꝛia in excelſis deo. quartū de adoꝛatione bouis ⁊ aſini. Jō. Jſa. ix. Paruulus natus eſt nobis: ⁊ filius dat⁹ ē nobis ⁊c. No. de miraculis ꝓpter miracula natiuitatis. Hec ergo ſciens virgo maria vehemēter expectabat ſingula videre: ⁊ poterat dicere. Ueniat q mittēdus eſt ⁊ ipſe erit expectatio gētiū. Gen̄. xlix. Moralr. iſta q̄nq̄ mirabilia debemus nos expectare q̄ vētura ſunt in partu coꝛpoꝛis qn̄ p moꝛtē parit bonū ſpiritū: qꝛ alſ niſi ſit bon⁹ fili⁹ non fiunt iſta mirabilia. Pꝛimo eni in partu bonoꝝ qn̄ aīa exit de coꝛpoꝛe per moꝛtē: nox p̄ntis vite que nox dicitˀ reſpectu diei gloꝛie clareſcit. ⁊ aīa dicit. Nox pꝛeceſſit: dies autē appꝛopinquabit. ad Ro. xiij. Secūdo qn̄ angeli mittuntˀ ad eā. Anima eni bona qn̄ egreditˀ de coꝛpoꝛe nō in uenit ſe ſolā: ſꝫ aſſociatā angelis bonis. mala autē malis angelis aſſociatˀ. Tertio angeli cātando ducūt eā ad gloꝛiā: vt ſponſa ducitˀ ad eccleſiā. Factum eſt vt moꝛeretˀ mendicus: ⁊

poꝛtaretˀ ab angelˀi ſinū abꝛahe. Lu. xvi. Quāto qꝛ beſtie. ſ. īfernales in aere exiſtētes faciūt reuerētiā in trāſitu fugiētes. Quito de leticia ⁊ gaudio qꝺ fit i plateis vl̄ oꝛdinib⁹ angeloꝝ: qꝛ gaudiū ē in celis angelˀ dei ſup vno pctōꝛe pniā agēte. Luce. xv. Mlto magis ē eiˀ gaudiū d̄ ſctō penitētiā cōplēte. Uidetˀ ergo vob ſi ille part⁹ dꝫ ardenter deſiderari. quēadmodū domicella expectat ⁊ deſiderat glīā nuptiaꝝ: q̄ nihil eſt reſpectu illi⁹ glīe ⁊ honoꝛis. Jō dič de hijs oib⁹ Dauid. Hec ſupple miracula recoꝛdat⁹ ſū: ⁊ effūdi i me aīā meā. Ecce part⁹. Qm̄ trāſibo in locū tabernaculi admirabilis vſq̄ ad domū dei. Pſalmo. xli. Sermonē ſecūdū vigilie natiuitatꝭ chꝛiſti quere i parte hyemali de tempoꝛe.

¶ De ſctō ſtephano ꝓthomartyre.

Diſputantes cum ſtephano ⁊ n̄ terāt reſiſtere ſapiētie ⁊ ſpūi q loquebatˀ Actuū. vi. Inter oēs alias ꝓmiſſiōes magnaſ ⁊ mirabiles q̄s xp̄s fecit apl̄is ⁊ diſcipulis ſingularis fuit ille. Ego dabo vobis os ⁊ ſapiētiā cui nō poterū reſiſtere ⁊ ꝯdicē oēs aduerſarij v̄ri. Luce. xxi. Nō ego dabo vobis eloq̄ntiā ad loquēdū: pdicādū ⁊ diſputādū: ⁊ dabo vob ſapiaꝫ. ſ. p īfuſionē. Rō hui⁹ ꝓmiſſionis fuit: qꝛ volebat eos mittere p mūdū ad pdicādum: iō fuit neceſſaria iſta pꝛomiſſio: maxīe ſi vultˀ cogitare defect⁹ apl̄oꝝ xp̄i ⁊ diſcipl̄oꝝ: qꝛ erāt rudes piſcatoꝛes ⁊ ſine eloquentia. Jam ſcitis ꝙ p malā locutionē hō pdit ius ſuum. Deficiebant aūt i ſciētia itellectuali: qꝛ nunq̄ ſtuderāt logicā: philoſophiā theologiā ⁊c. ⁊ habebāt diſputare cū ꝯ pncipia philoſophie cū magnis philoſophis. Ecce rō q̄re eis ꝓmiſit dicēs. Ego dabo vob. os. i. eloquētiā i oꝛe coꝛā regibus: pncipib⁹ ⁊ philoſophis: ne rōnib⁹ v̄ris ⁊ argumentˀ poſſint reſiſtē. ⁊ argumēta ſophiſtica philoſophoꝝ intelligere. Jſta ꝓmiſſio in oib⁹ apl̄is ⁊ diſcipulis fuit cōpleta. Sꝫ ſingularitˀ oſtēdit thema fuiſſe cōpletū in beato ſtephano cuꝫ dicitˀ. Diſputantes cū ſtephano ⁊c. Patet thema. Scđm v̄ba thematꝭ notaui in beato ſtephano duo ſingularia ſcꝫ. ¶ Pꝛimo ex parte iudeoꝝ bellū mltū rigoꝛoſuꝫ. ibi diſputātes cū ſtephano. ¶ Secūdo ex pte xp̄i victoꝛia miraculoſa. ibi. ⁊ nō poterāt reſiſtere ſapiētie ⁊ ſpūi q loq̄batur. ¶ Dico pmo ꝙ ſꝫ v̄ba thematˀ oſtenditˀ in btō ſtephāo bellū multū rigoꝛoſū: qꝛ de fide catholica: de materia tā alta ⁊ ſubtili ⁊ tot arguētes ꝯ vnū reſpōdentē: ſic plūs eſſet rigoꝛoſuꝫ ⁊ piculoſū alicui militi hn̄ti plures ꝯ eū pliātes diuerſis generib⁹ armoꝝ loꝛicatˀ. rigoꝛoſius ⁊ piculoſi⁹ eſt plūs vbi de fide catholica cū inimicis fidei diſputatˀ. ⁊ vn⁹ ſol⁹ ꝯ multos cū tot argumētis: rōnib⁹: deductiōib⁹: ⁊ pſuaſionib⁹ que ſunt lancee gladij ⁊c. Jta fuit de bello ſcti ſtephāi: qꝛ ipe ſolus iuenit ſe in cāpo ⁊: ⁊ venerūt ad eū mgr̄i ⁊ arabes ⁊ rabini de q̄nq̄ ſynagogis ſiue ſtudijs generalib⁹ diſputantes ꝯ euꝫ. Dič text⁹ Surrexerūt aūt qdā de ſynagoga q̄ appellabatˀ libertinoꝝ ⁊ cyrenēſiū ⁊ alexādrinoꝝ: ⁊ coꝝ q erāt a cilicia ⁊ aſia diſputātes cū ſtephāo. Actuū. vi. Synagoga aūt idē eſt qꝺ ꝯgregatio doctoꝝ: rabioꝝ ⁊c. Queſtio ē hic. certū eſt ꝙ tūc tpis qn̄ iſte ſynagoge īſurrexerūt ꝯ btūꝫ ſtephānꝫ ꝙ apl̄i xp̄i ⁊ diſcipuli erāt in hieruſalē. q̄re ergo ſurrexerūt ꝯ ſtephanuꝫ ⁊ non contra petrum ⁊ ioānē vel iacobuꝫ ⁊c. Poteſtis cogitare ꝙ aliquid ſingularitatis gratie ⁊ virtutis erat in pꝛedicatiōe beati ſtephani in conuertendo gētes plus q̄ in alijs. hoc dicit text⁹. Stephanus plenus gratia ⁊ foꝛtitudine faciebat ſigna ⁊ pꝛodigia magna in populo. Actuū. vi. Nota plenus gratia. ſ. illa de qua Dauid. Diffuſa eſt gratia in labijſ tuis: ꝓpterea benedixit te de⁹ i eternū actuū. pſ. xliiij. Secundo erat plen⁹ foꝛtitudine. Legitur autē. vi. ⁊ vij. capitulis ꝙ in pꝛimitiua eccleſia multi hoies ⁊ mulieres conuertebantur ⁊ volebant ſtare in ſocietate apoſtoloꝛuꝫ intātuꝫ ꝙ inter mulieres erat diſſenſio. pꝛoptˀ ꝙ apoſtoli pꝛepoſuerunt eis in rectoꝛē vnuꝫ hoiem ſanctum caſtum ⁊ foꝛtem: iſte fuit beatus ſtephanus: ita fuit foꝛtis ꝙ nulla occaſione peccauit ⁊ rexit eas laudabiliter. Ecce foꝛtitudo: quia vnus homo ſatis habet facere ꝙ gubernat vxoꝛem ⁊ filias. ⁊ beatus ſtephan⁹ regebat tot de quo regimine apoſtoli excuſauerunt ſe ratione pꝛedicationis: ⁊ cum toto h⁹ beatus ſtephan⁹ nō dimittebat pdicationē. Jtem faciebat pꝛodigia ideſt pꝛocul a digito que nullo poſſe creature poſſunt fieri: vt ſuſcitare moꝛtuos: illuminare cecos: ⁊ ſic de alijs: que per naturam non poſſunt fieri. Jtem faciebat ſigna ſicut ſunt illa que poſſunt fieri p naturam: ſed non illo modo. Uerbigratia. De febꝛe curatur homo naturaliter. Sꝫ non conuertebantur pꝛopter qꝺ quinque ſynagoge iudeoꝛum ſurrexerunt contra beatum ſtephanum. Ecce bellum rigoꝛoſum quia diſputantes cū ſtephano. ¶ Dico ſecūdo ꝙ in verbis thematis notatur in btō ſtephano ex parte ieſu xp̄i victoꝛia miraculoſa: cum dicitur.

non poterant reſiſtere ſapientie ⁊ ſpūi qui lo-
quebaṫ. Ita erat armatꝰ beatꝰ ſtephanꝰ ꝙ nec
ſagitte argumētoꝝ nec gladij rōnum nec ba-
liſte pſuaſionū: nec lancee deductionū ipſum
potuerūt vulnerare. Verbigrā. Surrexit ꝯ eū
ſynagoga libertinoꝝ ꝑmo cōtra beatū ſtepha
nuȝ cū ꝑdicaret de mā aduentus xp̄i di. ꝙ iaȝ
meſſias in lege ꝓmiſſus venerat di. ꝙ erat ce
cus q nō videbat clare maxime cuȝ pṫriarcha
iacob de hꝰ dediſſet ſignū dicēs. Nō auferetˀ
ſceptrū de iuda: nec dux de femore eiꝰ donec
veīat q mittendꝰ eſt: ⁊ ipſe erit expectatio gē
tiū. Gen. xlix. Modo dicebat ipſe. iam videṫ
ꝙ ſceptrū ꝑditū eſt: q̄ herodes alienigena re
gnat. iō nō oporteat meſſiā expectare: ꝫ multi
deceptores veniēt poſt eū dicēdo ſe meſſiam
eſſe. Itē de. lxx. hebdomadibꝰ ānoꝝ. Dan. ix.
que ſunt. ccccix. anni. ⁊ iā ſunt cōpleti. Cōtra
hoc ſynagoga libertinoꝝ volēs ꝯfundere bea
tū ſtephāuȝ corā tota multitudie ſurrexit dicēs
Et nungd dicit yſaias. Egredieṫ vga de radice
ieſſe. Nōne iſta debet eſſe mater meſſie. Re-
ſpōdit beatꝰ ſtephanꝰ imo ⁊ flos de radice eiꝰ
aſcēdet. ſ. meſſias filꝰ eiꝰ imo. Et nūgd ibi po
nit ſigna de meſſie aduētu dicēs. Habitabit
lupꝰ cū aguo. ⁊ pardus cuȝ hedo accubabit.
Vitulus ⁊ leo ⁊ oui ſimul morabunṫ. ⁊ puer
puulꝰ minabit eos. Yſa. xi. Eū ergo iſta ſigna
nō ſint cōpleta: q̄ lupꝰ nō habitat cuȝ agno:
nec pardꝰ cū hedo ergo ſtephane re
uoca qḋ dixiſti. Ecce victoriā. Reſpondit be
atꝰ ſtephanꝰ dulciṫ. Signū ꝓphete verū eſt.
⁊ iaȝ cōpletū eſt: nec intelligēdū eſt ꝙ loqtur
de illis beſtijs: q̄ ille naturaliṫ poſſēt domari
ſꝫ ꝓpheta loqtur ſingulariṫ de hominibꝰ per
beſtias figurat. Sicut locutꝰ fuit iacob dicēs.
Catulꝰ leōis Iuda: yſachar aſinꝰ forṫ. neptali
ceruꝰ emiſſus Beniamin lupus rapax. Gene
ſis. xlix. Lex ergo noſtra moſayca vocat beſti
as ſꝫ ꝓprietates ⁊ cōditiones quas habituri
erāt beſtiales. Non. n. intelligebat iacob ꝙ iu
da eſſet leo: niſi ſm ꝓprietates. q̄ ſicut leo do
minaṫ beſtijs: ita iuda. ⁊ de David ex illa tri-
bu debebat dominari. Iō yſaias dans illa ſi-
gna. de hominibꝰ loquebaṫ. Lupus. n. rapax
fuit Mattheus. vt dicit Beda ꝓpter vſuras
⁊c̄. Agnus purꝰ ⁊ ſimplex fuit ioānes euāge-
liſta ſimṫ habitant. Pardus diuerſoꝝ colorū
fuit nichodemꝰ phariſeus. Hedus Petrus
apoſtolꝰ: q ſimṫ habitant. Vitulus. n. de quo
fiebat ꝑncipale ſacrificiū ſignat corpꝰ chriſti.
Ouis ſimplex aiam chriſti. Leo potētiſſimꝰ
ſignificat diuinitatē. Et puer puulꝰ. ſ. chriſtus
nouiter natꝰ minabit eos. Et caro ⁊ anima ⁊
diuinitas tria hec ſimṫ erant in chriſto. Et ꝙ
yſaias loquereṫ de hominibꝰ patet ibidēȝ: q̄
ſequiṫ in textu. Nō nocebūt ⁊ nō occident in
vniuerſo mōte meo q̄ repleta eſt terra ſciētia
domini: ſicut aque maris operientis. Yſa. xi.
Clarū eſt ꝙ loquitur de beſtijs que ſignificāt
exemplū de hominibꝰ beſtiales conditiones
habētibꝰ. Et nō poterāt reſiſtere ⁊c̄. Ecce vi-
ctoria rigoroſa de tam rigoroſo bello. Secū-
do ſurrexit contra euȝ ſynagoga cyrenēſiū: ꝑ
dicantē de materia diuinitatꝭ chriſti ⁊ huma
nitatis: q̄ ſicut deꝰ qñ voluit dare legē iudeis
aſſumpſit formā ignis: vt pꝫ Exo. xix. ⁊. xx. Et
vocabaṫ ignis Auctas. Dñs deꝰ tuus ignis
ꝯſumēs eſt dixit moyſes ꝑplo. Deuṫ. iiij. Sic
qñ voluit dare legē nouā euāgelicā grē ⁊ aſ-
ſumpſit formā humanā: que eſt nobilior ⁊ me
lior forma ignis vel hūanitaṫ: clarꝫ eſt ꝙ hūa-
nitatis. Iō nunꝙ dimittet iſtā formā. Et iam
dimiſit formā ignis: q̄ eſt irrōnabilis. Itē ſi
ſi ēt ds nō poſſet ſaluare aliquē nec ēt ſeipm:
quia ſicē lucerna ſine lumie nō pōt illumiare:
nec etiam hūanitas ſine diuinitate. Tūc illi ꝯ
vos ꝑdicatꝭ errores. Et nūgd legiſtis pſalteriū
⁊ i pš. lxxx. dṫ. Audi popule meꝰ ⁊ ꝯteſtabor
i. ꝓteſtabor te. iſrṫ ſi audieris me non erit ite
deꝰ recens: neqꝫ adorabis deū alienū. Cū gꝰ
deꝰ recens: q̄ de mr̄e vbi habuit
ille vṫ ieſus ſit deꝰ recēs: q̄ de mr̄e vbi habuit
initiū natꝰ igiṫ ⁊c̄. Rñdit ſtephanꝰ. Xp̄s ieſus
nō eſt recens ſꝫ eternꝰ: ſꝫ eſt hō recens. Sicut
de filio regis. xxx. annoꝝ qñ fit nouiter miles
eſſet nouus miles: ſꝫ nō eſſet nouꝰ filius regis
Ita dñs ieſus xp̄s eſt eternꝰ filꝰ dei ſm diui-
nitatē. Sꝫ in aula vteri virginaṫ factꝰ ē nouꝰ
miles recipiēs hitū hūanitaṫ vt poſſet bellare.
Et ſic licꝫ fuerit hō recēs nō tñ fuit deꝰ recēs:
nec alienꝰ. Hoc pꝫ cū in eodē pš. ſeqtur. Ego
ſuȝ dñs ds tuꝰ qui eduxi te de ṫra egypti dila
ta os tuū ⁊ implebo illḋ. Deꝰ. n. in hebrayco
ore ſtricte noiaṫ. ſ. el. ⁊ ēt in latino. ds ſꝫ dila-
ta os tuū ⁊ implebo illud. In hebrayco dicē
do. Adā. i. hō. in latino dicendo hō. vult dicē
ꝙ ero ds ⁊ hō: ⁊ dicti receſſerūt. Pplꝰ autꝫ
gaudebat: q̄ nō poterāt reſiſtere ſapie ⁊ ſpūi
⁊c. 3º cū ſemel ꝑdicaret de trinitate di. ꝙ ꝫ ſit
vnus ds ſoluſ tñ ille tres pſone pṫ generans
filius genitꝰ: ⁊ ſpūſſctūs ſpiratꝰ. Exēplificato
in ſole vno in quo eſt pṫ generās. ſ. ſubꝫ: ⁊ q
generat pṫ pōt dici: ⁊ filꝰ genitus. ſ. radius: ⁊
ſpūſſctūs ſpiratus. ſ. calor. Ita ds de ſua ſubā
generat radiū quē filiū dicimꝰ quem miſit in
hoc mūdo. ⁊ nō recedit ab eo ſicut nec radiꝰ

a ſole: ⁊ charitas ſpirata a pṙe ⁊ filio ſpūs dṫ.
Dicebat btūs ſtephanus nō itelligatꝭ ꝙ tres
pſone ſint vt tres reges vel gygātes: q̄ nō ſic
ſumunṫ pſone ſꝫ ſicut dixi. Iō dḋ ps. xviij. In
ſole poſuit tabernaculū ſuū. i. ſilitudinē ſuaȝ.
Tūc ſurrexit ꝯ eū ſynagoga alexādrinorū di.
Et nungd dṫ. Audi iſrṫ dñs ds tuus deꝰ vnus
eſt. Deuṫ. iiij. ⁊ vos ponitis tres deos: reuoca
te ⁊c̄. Rñdit btūs ſtephanus. Verꝫ eſt ꝙ deꝰ
nō eſt niſi vnꝰ in ſua eſſentia: ſꝫ ille ds vnus eſt
tres pſone: ⁊ hoc non eſt ꝯ moyſen in auctate
allegata per vos: imo moyſes in dicta aucta-
te ponit tres pſonas ſecrete: [illegible]onit ibi tria
vocabula volēs noiare deu[illegible]. Audi iſrṫ
dñs. dñs. n. eſt nomē potētie [illegible] pſona pṙis
cui attribuiṫ pō. Scḋm dicit ds qḋ eſt nomē
ſapie. ecce pſona filij cui appropriaṫ ſapia. 3m
dicit tuꝰ qḋ eſt nomē clemētie ⁊ bonitatis qḋ
ſpūiſctō attribuiṫ. Et nūgd in ꝑncipio biblie
habetis. In ꝑncipio creauit eloym in plurali
vbi accipiṫ pl̄ites pſonaꝝ: ⁊ nō poterant reſi-
ſtere ſapie ⁊ ſpūi qui loq̄baṫ. Quarto cum ſeṫ
predicaret de ſacṙo altaris: dicēs ꝙ añ vba il
la eſt panis: ſꝫ dictis vbis a xp̄o ordinatꝭ a ſa-
cerdote: ſtatīꝫ ſuba panis cōuertiṫ in corpus
xp̄i: ⁊ ꝯtineṫ infra illā cortinā albaȝ ⁊ adoraṫ.
Queadmodū rex qñ audit miſſam eſt infra
cortinas ⁊ milites lꝫ nō videāt regē inclinan
tur ꝯ cortinas. Rō q̄re ds inſtituit iſtḋ ſacṙm
fuit q̄ ſicut dyabolus p fructū lignī introduxit totū
malū in mundo ⁊ dānationē: ita ds ſapiētior
dyabolo voluit p fructū afferre oē bonū mū-
do ⁊ ſaluationē. de q̊ dṫ virgini marie. Bñdi
ctus fructus vētris tui. Iō dixit xp̄us. Hic eſt
panis qui de celo deſcēdit: qui māducat hūc
panē viuet in eternū. Ioā. vi. Populus aūt
hoc clare vidēs ⁊ intelligēs cōuertebaṫ: tūc
ſurrexit ꝯ eū ſynagoga ciliciānoꝝ cū furia di.
Vos ꝑdicatis ſtulticias: q̄ panis nō eſt ado
randus: nūgd dixit ds. Dñm deū tuū adora-
bis ⁊ illi ſoli ſuies. Deuṫ. vi. Iō reuocate qḋ
dixiſtis: q̄ panis nō dꝫ adorari. Rñdit btūs
ſtephanus di. Verꝫ eſt ꝙ adoratione latrie ſo
lus ds adorandus eſt. iō ds adoraṫ in hoſtia
ꝯſecrata queadmodū adorabatur a moyſe ⁊
aaron. ⁊ alijs in archa. Nō. n. adorabāt lignū
nec auꝝ. vel figurā: q̄ fuiſſent ydolatre: ſꝫ ado
rabant deū: q̄ tūc in figura arche voluit ado
rari. Rō: q̄ ſicut dat ds vitā grē hic ⁊ glīe in
futuro. Iō ſicut tunc nō reputabaṫ incōueni-
ens adorare deū nec mō dꝫ reputari incōue-
niēs adorādo deū in hoſtia. Illi aūt ꝯfuſi re-
cedebāt: q̄ nō poterāt reſiſtere ſapie. Quin-
to cuȝ ſemel ꝑdicabat ꝙ lex moyſi ceſſabat ⁊
erat dimittēda q̄ntum ad iudicialia ⁊ cerimo
nialia: non aūt q̄ntum ad moralia. ſ. ꝑcepta q
lꝫ eſſet bōa ꝓ illo tpe nō tñ pro iſto: q̄ eſt bo-
nuȝ ⁊ melꝰ quemadmodū in formatione ho-
mis. Geneṫ. ij. Formauit deꝰ hominē de limo
terre: ⁊ iſpirauit in faciē eiꝰ ſpiraculuȝ vite ⁊c̄.
Bonuȝ fuit corpꝰ formatū: ſꝫ melius fuit aīa
iſpirata. optimū aūt fuit qñ homo fuit pfectꝰ
in corpe aīa ⁊ vita. Ita lex moyſi de limo ter-
re: q̄ tota eſt terrēa in ꝓmiſſiōibꝰ nihil celeſte
ꝓmittit. bōa erat vt corpꝰ: ſꝫ melior eſt aīa q̄
eſt ſpūalis. Ita melior eſt lex euangelica tota
ſpūalis ⁊ pfecta que non ꝓmittit tpalia: imo
dicit ꝙ deſpiciant ⁊ ꝓmittit celeſtia: grīam ⁊
btitudinē. Bonꝰ eſt puer: ſꝫ melior eſt vir ma
gnus fortis ⁊ diſcretꝰ. Sꝫ ds qui fecit pueruȝ
fecit ipm magnū ēt ⁊c. Ita de lege veteri pue
roꝝ ⁊ noua viroꝝ ⁊c. Surrexerūt de ſynago-
ga aſyanoꝝ di. ꝯ. Et nungd dicit dḋ. Fidelia
oīa mandata eiꝰ ꝯfirmata in ſeculū ſeculi: fctā
in veritate ⁊ equitate. pš. cx. Rñdit btūs ſte-
phanus. imo iſta auctas declarat ꝙ lex moy-
ſi debebat durare in ſeculū ſeculi. Primū ſe-
culum fuit ex quo fuerunt in terra ꝓmiſſionis
poſt exitū de egypto: ⁊ durauit vſqꝫ ad tranſ-
migrationē. Scḋm ſeculum fuit a trāſmigra
tione vſqꝫ ad xp̄m meſſiā. De hoc dḋ. Redē
ptionē miſit dñs pplo ſuo: mādauit in eternū
teſtm̄ ſuū. Et nō poterāt eū ſuperare. Tūc ve
nerūt ad manus ⁊ accuſauerūt eū corā iudici
bus ēt obſtinatis: ⁊ habuerunt tres falſos te-
ſtes accuſantes eū de blaſphemia in deum ⁊ in
moyſen: ⁊ in legē. Btūs ſtephanꝰ excuſans
ſe fctā eſt facies eiꝰ vt angeli: ⁊ illi ſtridebant
dentibꝰ in eū. Videns btūs ſtephanus ꝙ nec
eius excuſatio nec ꝑdicatio ꝓficiebat: incepit
eos redarguē ⁊c̄. Narra breuiṫ eiꝰ martyriū.

¶ De ſctō Joanne euangeliſta. Sermo.

e Rat vir magnus apḋ dñm ſu
uȝ ⁊ honoratꝰ. iiij. Reg.
v. Pro declaratione huiꝰ vbi ⁊ in
troductione mā e ꝑdicande recor
dor de q̄daȝ hyſtoria que hētur Heſter. vi. de
qua recipiā fundamentum mei ſmonis. Ille
magnus rex ⁊ impator. Aſſuerus fecit ſemel
q̄ōnē cuidā ſubtili ꝯſiliario ſuo: querēs ab eo
ꝯſiliū di. Quid dꝫ fieri viro quē rex honora-
re deſiderat. Cogitās modicū ille: poſt rñdit.
hō quē rex honorare vult dꝫ indui veſtibꝰ re-
gijs: ⁊ iponi ſup equū qui de ſella regis eſt: ⁊
accipe regiū dyadema ſup caput ſuū. Et pri-
mus de regis principibus teneat equuȝ eiꝰ ⁊

per plateas ciuitatis vadēs clamet ⁊ dicat.
Sic honorabit quēcūq̄ voluerit rex honora
re. Heſter. vi. Oia iſta debēt fieri. ſ. iſta q̄nq̄
homini quē rex vult honorare. Dñs ieſus rex
potētiſſimus oia iſta q̄nq̄ magnifice comple
uit in btō Joanne euangeliſta. Jdeo de eo ꝓ
poſui vobis thema di. Erat vir magnus ⁊ ho
noratus apud dñm ſuū. Ex his q̄nq̄ p̄z thēa.
Nō videam⁹ de q̄libȝ vnū modicū. ¶ Quā
tū ad primū: dicit. Hō quē rex vult honorare
debet idui veſtib⁹ regijs. Dico ꝙ beat⁹ Jo
annes fuit indut⁹ veſtib⁹ regalib⁹ de eodē pā
no cū xp̄o. Et ecce quō humanitas q̄ xp̄s idu
t⁹ eſt in vtero virginis dr̄ veſtis. Rō: q: ſicut
veſtis cooperit corp⁹ nec caro videat̄ ita dic̄
ſcriptura. Qui cū in forma dei eſſet: ſemetipȝ
exinaniuit formā ſerui accipiēs. in ſilitudinē
hominū fact⁹ ⁊ habitu inēt⁹ vt hō. ad Phil.
ij. Dico ꝙ de eodē pāno. ſ. de eadē carne in
dut⁹ fuit beat⁹ ioannes. Uñ cogitate ac ſi de
eadē pecia pāni p̄cioſi. ſ. ſcarlata idueret̄ rex
⁊ miles. Rex de vno capite: ⁊ miles de alio.
Jta fuit de rege xp̄o ⁊ milite Joanne. Peci
am p̄cioſi panni habuit btā Anna: q̄ vt pecia
panni habuit duo capita. i. duas filias: Pria
tāq̄ caput principale fuit virgo maria: vltia
maria ſalome. De primo capite. ſ. v̄gine ma
ria fuit idut⁹ xp̄s. de vltimo capite fuit idut⁹
beat⁹ Joannes euāgeliſta. Ecce quō hūit pri
mū honorē: q: fuit frater ieſu xp̄i p ſingularē
filiationē v̄ginis marie. qñ eni xp̄s rex in die
veneris ſctā fuit i p̄lio eq̄tās ſup equū crucis:
dixit virgini m̄ri ſue de ioanne. Mulier: ecce
fili⁹ tu⁹. nō ſolū nepos: ſȝ fili⁹ ſpūalis. Et iō di
xit. Ecce mater tua. nō ſolū cognata ſiue auū
cula. ⁊ ex illa hora accepit eā diſcipul⁹ in ſuā
ſ. matrē. Nō iſta ſingl̄aritas de nullo alio le
git̄. Jō ac ſi de eodē capite pāni eſſet indut⁹:
Uirgo maria vocabat eū filiū. Jdē iohānes
vocabat eā matrē. ⁊ iohannes cōſiderās iſtū
honorē: let⁹ cātabat cātionē dicēs. Gaudēs
gaudebo in dño: ⁊ exultabit aia mea in deo
meo. Quia induit me veſtimētis ſalutis ⁊ in
dumēto iuſticie circūdedit me. yſaie. lxi. No
ta i auctoritate q̄ttuor clauſulas reddēdo ſin
gula ſingulis. Prima: gaudēs. ſ. de cōſāgui
nitate xp̄i. q: de eadē pecia pāni indut⁹. Se
cūda: gaudebo ēt q: filius v̄ginis marie. Ter
tia: ⁊ exultabit. i. extra ſaltabit aia mea in deo
meo: q: induit me veſtimētis ſalutis. i. ieſu. q
hebrayce ſalus īterpretat̄. veſtimētis. ſ. cōſan
guinitatis ⁊ germanitatis ieſu fuit indutus.
Quarta ⁊ indumēto iuſtitie. Moralr̄ mātel

lus eſt bona vita vel penitētia cooperiēs ma
las veſtes iſeriores. ſ. ſupbie auaritie ⁊ luxurie
inuidie: gule: ire: accidie. Jnduite vos mātel
lo pnie ⁊ nullū pctm̄ apparebit in cōfuſiōem
veſtri. Jō dauid. Beati quoꝝ remiſſe ſunt ini
quitates: ⁊ quorū tecta ſunt pctā. Ecce quare
dixit indumēto iuſtitie. ſ. pnie. circūdedit me
Uel alr̄ ſi vis. Jndumēto iuſtitie. i. bone vite
⁊ iuſticie circūdedit me. ſ. añ verſus deū p obe
diētiā ad diua p̄cepta. plus facē ſ̄ȝ dei volun
tatē q̄ȝ ſ̄m ſenſualitatem. Retro per beniuo
lentiam ad omnes: tam xp̄ianos q̄ȝ infideles
tam amicos [illegible] inimicos. A dextris ꝓſperita
tis p tēper[illegible] nō ſuperbire nec exceſſuȝ face
re. A ſiniſtri[illegible] aduerſitatis p patiam. ⁊ licȝ
nā portetis veſtimēta cōſanguinitatis vt ioā
nes: tñ portabitis mātellū bone vite de q̄ pl⁹
gaudebit iohānes. q: lȝ eēt de xp̄i parētela:
niſi habuiſſet bonā vitā nō habuiſſet paradi
ſū. Jō apl̄s Renouamini ſpū mētī vr̄e ⁊ idui
te nouū hominē. ſ. ſctāȝ vitā. q ſ̄ȝ deū creat⁹ ē
in iuſtitia ⁊ ſctitate. Si aliq̄s ſit diſcoopt⁹ añ
p inobediētiā: retro p inimicicia. A dextris
p intēperātiaȝ: a ſiniſtris p ipatiētiā induat ſe
mātello bone vite ⁊c. ¶ Quātū ad ſecūduȝ
ḡdū honoris dic̄. Uir quē rex voluerit hono
rare debet iponi ſup equū de ſella regis. Jſtū
honorē fecit xp̄s iohāni. Eq̄tauit eniȝ equuȝ
xp̄i de ſella freno ⁊ calcarib⁹ ei⁹. Si dicat̄ xp̄s
nō eq̄tauit equū: ſȝ aſinū ꝓ neceſſitate. Pro
q̄ ſciēdū ꝙ in ſcp̄tura ſctā corp⁹ nr̄ȝ ſpūi cōpa
ratū dr̄ equ⁹. Rō: q: ſic̄ miles regit equū: ita
corp⁹ nr̄ȝ regit̄ a ſpū eq̄tāte eūdo añ p bona
opa. vel refrenādo p tēpantiā a dextris vel a
ſiniſtris. Nō ꝙ ad gubernādū equū req̄rūt̄
duo. Primo frenū. ſcd̄o calcaria. Freno reti
net̄ ſi ē idomit⁹. Calcarib⁹ pcutit̄ ſi eſt piger.
Multi eni tā religioſi q̄ȝ clerici q̄ȝ ēt ſecula
res eq̄tāt equū ſine freno. Jdeo ꝓijciūt i luto
luxurie ⁊ corruptionis compatrū ⁊ cōmatrū
⁊c. tot⁹ mūd⁹ ē corrupt⁹. Multi dicunt. Ego
vellē viuere caſte ſi de⁹ facēt mihi grāȝ: ſȝ non
poſſū ⁊c. Rō: q: eq̄tat̄ ſine freno. Ecce ſtulti
cia. ac ſi miles vellet eq̄tare equuȝ indomitū
ſine freno: ſi cadit cl̄pa ē ſui. Jō q: null⁹ equ⁹
eſt tā in frenis q̄ȝ corp⁹ hominis. Jō dic̄ apl̄s:
Equ⁹ frena i ora mittim⁹ ad ꝯſentiēduȝ nob
⁊ oē corp⁹ illoꝝ circūferim⁹. Jaco. iij. Calca
ria añt ſūt amor de ſaluatiōe de pede dextro:
⁊ timor de dānatōe de pede ſiniſtro. Si equ⁹
tuus ſit piger ad ieiunandū: vigilādū orādū
vl̄ veniēdū ad eccl̄iaȝ: pcutiat̄ cum calcari de
pede dextro dicēdo. Corp⁹ labora mō: q: re

ſurges ipaſſibile: claꝝ: ſubtile: leue ⁊c. Si aūt
ſic nō vult ſe mouere: pcutiat̄ cū illo de pede
ſiniſtro. ſ. timore dānatiōis: dicēdo. ſi mō non
vis ieiunare in iferno nunq̄ȝ comedes. Jdeȝ
de vigilia cilicio ⁊c. Qui hic non vult facere
pniam: faciet in iferno ⁊ ſine fructu. iō dic̄ ſcri
ptura de iſtis calcarib⁹. Qui timet̄ deū. Ecce
vnū calcar. diligite illū. Ecce ſcd̄ȝ. Eccl̄i. ij. Et
aliq̄ mali eq̄tāt. vt luxurioſi. q: ſpūs nō eq̄tat
ſup carnē regēdo: vt miles equū. ſȝ ecōuerſo:
q: caro dominat̄. De q̄b⁹ dicit apl̄s. Qui ſ̄m
carnē ſūt: q̄ carnis ſūt ſapiūt. ad Ro. viij. Ali
q āt eq̄tāt ad os ſine ſella: vt ſunt illi de matri
monio q tāgūt carnē lȝ nō cadāt ſ̄uādo mo
dū circa mutuā fidelitatē. Uirgines. n. eq̄tāt
cū ſella equū q̄ nunq̄ȝ tāgūt carnē nec corde
deſiderādo: nec ore loquēdo: nec ope facien
do. De q̄b⁹ apl̄s. Jn carne ābulātes non ſ̄m
carnē militam⁹. ij. ad Coꝝ. x. Xp̄s āt rex ⁊ do
min⁹ nr̄ eq̄tauit equū carnis ſue ſiue corporis
ſui cū ſella virginitatis: q: nūq̄ȝ ſciuit expimē
talr̄ illā delectationē quā luxurioſus q̄rit. Jō
Apl̄s. Talis decebat vt nobis eſſet pontifex:
ſctūs inocens: ipollut⁹: ſegregat⁹ a pctōrib⁹.
⁊ excelſior cel̄ fact⁹. ad Heb. vij. Quinq̄ȝ ex
cellētias de xp̄o dic̄ ꝯ q̄nq̄ȝ modos peccandi
p luxuriā. Prim⁹ mod⁹ ē cogitādo: deſiderā
do: ⁊ delectādo. ſȝ q: xp̄s nō cogitauit: nec ta
lia vnq̄ȝ deſiderauit: q: ſctitas p̄ncipalr̄ ꝯſiſtit
in corde. Scd̄s mod⁹ ē loquendo de materia
vl̄ cātādo ⁊c. Corrūpūt eni bonos mores col
loq̄a praua. i. ad Coꝝ. xv. tales nō ſunt inocē
tes. Jeronym⁹. Nō lōge ē a facto: q delectat̄
in v̄bo. Et q: xp̄s nūq̄ȝ de tali materia loq̄ba
tur niſi: rep̄hēdendo: iō dicit̄ innocēs. Terti⁹
mod⁹ ē mollicies de illis q p ſe polluūt̄ timē
tes ꝯfundi ſi cū alijs ⁊c. Jō dicit̄ impollutus
Quart⁹: q peccant cū mulierib⁹ faciēdo op⁹
xp̄s v̄o nūq̄ȝ. iō dicit̄ ſegregat⁹ a peccatorib⁹.
Quint⁹ mod⁹ eſt ꝯ naturā: qñ nō pōt ſeq̄ ge
neratio ⁊c. xp̄s dicit̄ altior celis fact⁹. ſ. in pu
ritate. Jn iſto equo eq̄tauit beat⁹ iohannes.
ſciuit eni regere corp⁹ ſuū cū freno abſtinētie
⁊ calcarib⁹ ⁊c. q: nūq̄ȝ cecidit de ſella v̄ginita
tis. Ecce equ⁹ de ſella regis. Jō de ip̄o pōt in
telligi ꝙ ipemet dicit. Ecce equ⁹ alb⁹. ſ. corp⁹
bti iohānis. ⁊ q ſedebat ſup eū vocabat̄ fide
lis ⁊ verax. Apoc. xix. Fidelitas reſpicit cor:
q: nūq̄ȝ corde deſiderauit i honeſtatē. ⁊ verax:
q: nō fecit ope actū carnalē. Si dicat̄. hoc nō
fuit ſingulare in iohāne: q: multi alij fuerunt
virgines. Dico ꝙ multi ſunt in paradiſo v̄gi
nes ⁊ in hoc mūdo: ſȝ nō credo ꝙ tali mō ſic̄

iohānes. q: nō credo ꝙ aliq̄s in tali pūcto ſer
uaſſet v̄ginitatē ſicut fecit btūs iohānes. Cū
eni fuiſſet. xxvij. ānoꝝ deſpōſauit vxorē: dein
de fecit ꝯuiuiū nuptiaꝝ in q̄ fuit xp̄s ⁊ mr̄ ei⁹
v̄go maria: vt dicit Jeronimus vbi xp̄s mu
tauit aquā in vinū. Et facto ꝯuiuio in ſero: for
te iam ſponſa erat in camera ⁊ forte in lecto.
Et ſpōſi q̄d nūc cogitatis: vos ſcitis q̄ trāſiuī
ſtis a capite vſq̄ȝ ad pedes ſunt carnales. tūc
xp̄s vocauit eū di. Ueni mecū: volo ꝙ ſis reli
gioſus. Quia vt dic̄ ſctūs Tho. i ſcd̄a ſcd̄e. apl̄i
faciebāt tria vota. caſtitat̄: paupertat̄: ⁊ obediē
tie. Et ſtati iohēs recepto ꝯgerio a ſpōſa ſecu
tus ē xp̄ȝ: ip̄a potuit ducere aliū viꝝ. Et ex h⁰
ēt determiat̄ ꝙ deſpōſati pñt ſepari p igreſſuȝ
religiōis. Ecce i q̄li pūcto expectauit dñs eū
vocare. nō ante deſpōſatiōeȝ nec añ ꝯuiuiū: ſȝ
qñ iā ſup⁹ volebat dnorare ouē: Jō dic̄ Jero.
in ꝓlogo ſup euāgeliū Joānis. Hic ē ioānes
euāgeliſta vn⁹. i. ſingularis ex diſcipulis dñi.
q v̄go a deo elect⁹ ē: quē de nuptijs volētē nu
bere vocauit deus. Moralr̄. ioānes piſcator
xxvij. ānoꝝ. ⁊ v̄go venit ad mr̄imoniū. mō ſi
eēt vn⁹ talis: nō ineniret vxorē: ſtati dicerent.
nō dabo illi ⁊c. Jtē q: ſtati obediuit xp̄o di
mittēdo ſpōſā. Xp̄s nō pcipit vob dimittere
vxores nec ſpōſas ſȝ ꝙ caueatis ab imūdicijs
⁊ ꝙ ſitis ꝯtēti de vxore vr̄a alba vl̄ bruna: iu
uene vl̄ ātiq̄: ſana vl̄ ifirma: q: illud ē on⁹ mr̄i
monij. Qui v̄o ñ ſūt de mr̄imonio abſtineāt
viuāt caſte ſ̄m ꝯſiliū Thobie dicēt̄. Attende
tibi fili ab oi fornicatiōe: ⁊ p̄ter vxorē tuā nū
quā patiaris crimē ſcire. Thob. iiij. ¶ Quā
tū ad tertiū gradū honoris dic̄. Uir quē rex
honorare vult: dȝ accipe regis dyadema ſup
caput ſuū. Corona q̄ xp̄s fuit coronat⁹ inq̄ȝtū
hō i die ꝯceptiōis ſue fuit ſapia pfecta oiuȝ re
rū. Rō q: ſic̄ corona portat̄ in capite: ita ⁊ ſa
piētia. Jō dr̄ vulgarit̄ de ſapiente. bonā teſtā
hȝ. Corona aūt xp̄i hūit q̄ttuor flores ad ſili
tudinē corone regis circūq̄ȝ. Ante p ſciam
trinitat̄ quā hȝ i ꝯceptiōe. nō ſolū iquātū de⁹
ſed inquantū hō vidit trinitatē ita clare ſicut
mō in celo. Uidit eniȝ p̄rem ⁊ filiū ſpirantes
ſpūmſanctū. Retro habuit ſciam ⁊ cognitio
nē oium creaturaꝝ ⁊ oium reꝝ factaꝝ ⁊ fiēda
rū. q uot hoīes fuerunt ante ⁊ poſt erūt. ⁊ q̄t
aiali a: de die iudicij: ⁊ de oib⁹ cordiū cogita
tiōib⁹: A dextris hūit cognitionē de ſciētia ⁊
glia padiſi: q: in iſtanti ꝯceptiōis apuit ſibi li
brū p̄deſtinatōis: ⁊ cognouit q̄t eēnt ſaluādi:
⁊ cauſaȝ ſaluationis. A ſiniſtris aūt hūit ſciaȝ
⁊ cognitiōeȝ penaꝝ iferni: ⁊ oium dānandoꝝ

In libro ꝑſcie vidẽs clare: ⁊ cãs dãnatõis. De iſta eni corona xp̃s fuit coronat⁹ in pũcto ſue ↄceptiõis qñ ỽgo ↄſentiẽs dixit. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm verbũ tuũ. In iſto vltio ỽbo corp⁹ xp̃i fuit formatũ: ⁊ aĩa ĩfuſa ſtatim hũit ſciam oium ꝑdictoꝝ. De iſta corona auctas. Egredimi filie ſyõ: ⁊ videte regẽ ſalomonẽ in dyademate q̃ coronauit eũ mr̃ ſua in die deſpõſatõis illi⁹: ⁊ in die leticie cordis ei⁹. Cañ. iij. No. filie ſyon. i. ↄtẽplatiõis aĩe: ⁊ videte regẽ ſalomonẽ. i. xp̃m. Regula ẽ tñ iudeoꝝ ꝙ̃ ẽt doctoꝝ nr̃oꝝ: ꝙ in libro cãti. vbi dr̃ ſalomõ vel dilect⁹ vel ſpõſus ĩtelligit̃ de⁹. In dyademate q̃ coronauit eũ mr̃ ſua: q̃ꝛ ex pte mr̃is ſi bi debat̃ de iure regnũ dd̃ ⁊ nõ ex pte pr̃is: q̃ꝛ nõ hũit hoiem pr̃ez. in die deſpõſatõis illi⁹. i. aſſũptiõis humanitaꝫ ⁊ vnitaꝫ ſuppoſiti. q̃ꝛ ſicut vir ⁊ vxor nõ ſunt oĩno duo: ſed vna caro. Itaqꝫ iã nõ ſũt duo: ſed vna caro. Qd̃ g° de⁹ ↄiunxit hõ nõ ſepet. Mat. xix. Ita hũanitas ⁊ diuinitas in xp̃o nõ ſũt niſi vna pſona dina. Et in die leticie cordis ei⁹ ⁊ ſcia quã hũit ſubito. De iſta corona ſapie fuit ẽt coronat⁹ Joãnes euãgeliſta ſup oẽs alios in nocte paſſiõis xp̃i. Dicat̃ quõ btũs Joãnes q̃ꝛ al's nõ feciſſet reclinauit caput q̃ſi vellet coronari ſupra pect⁹ xp̃i in cena. ⁊ tũc habuit ſciaꝫ: q̃ꝛ tũc fuit ſibi ĩpoſita corona regis q̃ttuor habẽs flores. Añ ꝑ cognitionẽ dei. Jõ beat⁹ Joãnes fecit euãgeliũ. Retro ꝑ cognitionẽ oium creaturarũ ⁊c. A dextris ꝑ cognitionẽ gl'ie ⁊ saluãdorũ. Jõ fecit primã epiſtolã canõnicã. A ſiniſtris per cognitionem dãnatoꝝ. Jõ fecit ſcd̃am ⁊ tertiã ep̃l'as canonicas. Jõ poſſum⁹ de eo dicere. Corona aurea ſup caput ei⁹ exp̃ſſa ſigno ſctitaꝫ. Eccl'ia. xlv. Nota exp̃ſſa ſigno ſanctitaꝫ: q̃a ſicut intus in aĩa hẽbat coronã ſapie: ita ẽt exp̃ſſabat extra per ſignuꝫ ſctitaꝫ ⁊ bone vite. Multi eni hodie portãt coronã ſapie ſed nõ exp̃ſſam ſigno ſctitaꝫ: ſed vanitaꝫ. Ha bẽt magnã ſciam: ſed hñt malã cõſciam. Sũt eni multi hñtes coronã ſapie in capite q̃ttuor flores lilij ornatã in circuitu. Añ ⁊ per ſciam quã hñt de deo legẽdo: diſputãdo de attributis relationib⁹ ⁊ nomib⁹ dinis: ſed nõ exp̃ſſat̃ ſigno ſctitat̃: q̃ꝛ nullũ saporẽ ſentiũt deuotionis. Retro per ſciam creaturaꝝ: diſputando de imp̃ſſiõib⁹: ⁊ ↄſtellatiõib⁹ corpoꝝ celeſtiũ: de gñatiõe ⁊ corruptione ⁊c. ſed nõ exp̃ſſa ſigno ſctitat̃: deſpiciẽdo creaturas corruptibiles. imo aliq maculant̃ ibi. A dextris ꝑ ſciam de gl'ia celeſti: de illis q ſaluant̃ ⁊ ꝑ que opa ꝑdicãdo: diſputãdo: diſponẽdo: de ordib⁹ ãgelorũ: de gradib⁹ gl'ie diſputãdo. ſꝫ nõ exp̃ſſat̃ ſigno ſanctitatꝫ: q̃ꝛ nõ param⁹ nos ꝑ bonã vitã vt ad illaꝫ ꝑueniam⁹: nec illã ardẽter deſideram⁹. A ſiniſtris per ſciaꝫ certã quã habem⁹ de inferno: de penis dãnatoꝝ diſputando ⁊c. ſed nõ exp̃ſſat̃ ſigno ſctitat̃ cauẽdo a pctis ne illuc deſcẽdam⁹. ¶ Quantũ ad quartum gdũ honoris dic̃. Vir quẽ rex honorari vult ꝑm⁹ de regis ꝑncipib⁹ teneat equũ ei⁹. Iſtuꝫ honorẽ fecit xp̃us btõ ioãni. Maior ꝑnceps curie xp̃i iter angelos q veniũt ad nos ẽ Michael. Ecce michael vn⁹. i. ſingularis de ꝑncipib⁹ primis. Dañ. x. Iſte ꝑnceps ex mãdato xp̃i tenuit equũ. i. corp⁹ bti ioãnis: intantũ ꝙ nõ ipegit cadẽdo per mortẽ in aliquo tormẽtoꝝ: cũ tñ alij ap̃li mortui ſunt in tormentis. Joãnes aũt nec in tormẽto olei feruẽt̃ in q̃ fuit miſſus a Domiciano impatore ꝓp̃t xp̃m cũ tamen eſſet iam ſenex. Itez nec in exilio in ſua deſerta captiu⁹ fuit mortu⁹ ⁊c. nec venenũ ſibi datũ ab Ariſtodemo principe ydolorũ ſibi nocuit. rõ q̃a maior ꝑnceps curie xp̃i tenuit ⁊ duxit equũ ſuũ. Et fuit ↄpleta ꝓp̃hia in eo di. Seru⁹ meus es tu: cũ trãſieris ꝑ aq̃s. ſ. qñ ducebat̃ in exiliũ in pathmos: tecuꝫ ero: ⁊ flumia nõ operiẽt te: ⁊ cũꝫ ambulaueris in igne. ſ. in tormẽto olei: nõ cõbureris: ⁊ flãma nõ ardebit in te. Yſaie. xliij. ¶ Quantũ ad q̃ntum gradũ dic̃. ⁊ ꝑ plateas ciuitaꝫ incedens ſ. eq̃tãdo cũ corona in capite: ⁊ pricipe equũ ducẽte: clamet ꝑnceps di. Sic honorabit̃ quẽcũqꝫ rex voluerit honorare. Iſtũ honorẽ fecit de⁹ btõ ioãni. Ciuitas eſt ꝑadiſus. de qua Dd̃. Glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei. pſ. lxxxvi. Platee late ſunt ordines angeloꝝ: ⁊ platee ciuitaꝫ auꝝ mundũ tanq̃ꝫ vitruꝫ perlucidũ. Apoc. xxi. Mõ videam⁹ quõ princeps magn⁹. ſ. michael clamauit per plateas hui⁹ ciuitaꝫ. Dicat̃ cũ btũs ioãnes fuit centũ anno rũ ſenex xp̃s ſibi apparuit: inuitãs eũ ad gloriã. Dicat̃ quõ beat⁹ ioãnes ante diẽ ſui obitũ fecit fieri foueam q̃dratã in eccleſia: ⁊ p̃ꝛoq̃ terrã extra eccleſiaꝫ: ⁊ vocato ꝑp̃lo ꝑdicauit magnũ ſermonẽ de pace di. Filioli diligite inuicẽ. Cũqꝫ nihil aliud dicẽt cogita quõ ꝑp̃ls debuit dicẽ. O pr̃ oblit⁹ eſtis tam pulchros ſermones ⁊c. Rñdit. q̃a erat receſſur⁹ iõ dicebat iſta vltima ỽba: vt recordarent̃. q̃ꝛ ſi diligit̃ vos ad inuicẽ: nõ hẽbitis inter vos rixas diſcordias: nec malas volũtates: nec inuidiã de honore: diuitijs: officijs ⁊c. Facto ſermone itrauit foueã ꝑp̃lo reſpiciẽte. Cogitate ſi ꝑ de receſſu tãti pr̃is di. Inuitat⁹ ad ↄuiuium

tuũ dñe ieſu xp̃e ecce venio. Et ſubito xp̃s cũꝫ ap̃lis ⁊ ſctis angel' deſcendit cũ tãta claritate ꝙ ꝑp̃ls nõ poterat reſpicẽ. ⁊ beat⁹ ioãnes ſine dolore tradidit aiam in manib⁹ xp̃i. Jõ dicit Jero. Tã extrane⁹ fuit a dolore mortꝫ q̃ꝫ a corruptiõe carnis iuenit̃ alien⁹. Poſt receſſum claritaꝫ ꝑp̃ls iuit ad foueã: ⁊ nõ inuenerũt niſi mãna ibi que ſcaturiebat. O dixerũt aliqui ip̃e eſt de⁹. ecce anhelitus ei⁹ q̃d facit. ſed falſuꝫ eſt: ſed iſtud bullire de mãna ſigt̃ ꝙ ſic ſua doctrina euãgelica ſcaturiuit per mũdũ. Alij dixerũt ꝙ eſt in ꝑadiſo terreſtri: vt predicet ↄ̃ antixp̃m: vt ſint tres teſtes ↄ̃ eũ. vnus de lege nãe: vt Enoch. ali⁹ de lege ſcripte vt Helyas. ali⁹ de lege gr̃e ⁊ erit tertius: vt Joãnes. ſed hoc eſt falſuꝫ: qm̃ ip̃emet dicit ĩ Apoc. ꝙ erũt ſolũ duo teſtes. ſ. Helyas ⁊ Enoch: ꝑdicãtes ↄ̃ antixp̃m. Ergo vbi eſt: tene doctrinã ⁊ opinionẽ ſcti Thome doctoris ordinis fratrũ ꝑdicatoꝝ: q in poſtilla ſup Joãnẽ dicit: ꝙ poſtq̃ꝫ fuit mortuus in fouea ibidẽ reſurrexit: ⁊ in corpe ⁊ in aĩa iuit in celuꝫ ſiue in paradiſum. Et intrauit ꝑadiſuꝫ trãſiens per plateas. i. ordines angeloꝝ eq̃tans. q̃a. ſ. in corpe ⁊ aĩa trãſibat Michael ꝑnceps clamabat di. Sic honorabit̃ quẽ rex voluerit honorare. Et ſic cuꝫ tali honore aſcendit vſqꝫ ad ordinẽ ſeraphin ad pedes dñi nr̃i ieſu xp̃i ⁊ ỽginis marie: vbi hẽbat cathedrã. Jõ põt dicẽ ioãnes. Qñ procedebam ad portã ciuitaꝫ in platea. ſ. ſupiori parabant mihi cathedraꝫ. Job. xxix. ca. Ecce quare dicit thema. Erat vir magnus ⁊c.

¶ De innocentibus. Sermo.

Heros ꝑcuſſerũt gladio ⁊ euaſi ego ſol⁹ Job. i. Hodie eſt tertiuꝫ feſtum iunctum natiuitati dñi nr̃i ieſu xp̃i. Ratio huius ſocietaꝫ eſt iſta. Xp̃us venit in hunc mundũ vt apiret tres portas ꝑadiſi. Pria eſt de pnia per quã poſſent itrare pctõres. Jõ dixit xp̃s. Nõ veni vocare iuſtos: ſed pctõres ad pniaꝫ. Lu. v. Et q̃ꝛ beatus ſtephan⁹ fuit magne pnie nõ ſoluꝫ in ieiunijs: vigilijs ⁊c̃. ſed etiã volũtarie patiẽter ſuſtinẽdo martyriũ. Et ſic intrauit per portam pnie: iõ iungit̃ natiuitati xp̃i. Scd̃a porta eſt obediẽtia. ⁊ q̃ꝛ beatus Joãnes fuit obediẽs nõ ſolũ ad ꝑcepta: ſed ad ↄſilia euãgelica. iõ fuit ſingulariter dilect⁹ a dño. iõ iungit̃ natiuitaꝫ xp̃i in ſcd̃o loco. Tertia porta eſt innocẽtie. ⁊ iſtã aperuit pueris innocẽtib⁹. Jõ in tertio loco iungunt̃ natiuitati xp̃i. Feſtum hodiernũ de quo mõ volo ꝑdicare erit de innocentib⁹. Sed pri⁹ ſalutet̃ ỽgo maria. Pro declaratiõe hui⁹ ỽbi ⁊ introductiõe mãe ſciẽdũ ꝙ inter ꝑncipiũ ſacratiſſime vite dñi nr̃i ieſu xp̃i quã tenuit in hoc mũdo. xxxiij. annis ⁊ finẽ iuenio magnã dr̃iam ⁊ diuerſitateꝫ ⁊ q̃ſi ↄtrarietatẽ. Nã in fine voluit mori ſine ſocietate alicui⁹ ſctẽ pſone: lꝫ inter latrõef voluerit mori. nõ tñ cũ ſocietate ſctãꝝ pſonaꝝ: ſꝫ ſolus voluit portare on⁹. Rõ: q̃a ſi aliq̃ pſona ſctã ⁊ ĩnocẽs cũ eo fuiſſet mortua. dixiſſent aliq infideles ꝙ ſua paſſio nõ fuiſſet ſufficiens Immo fuiſſet neceſſariuꝫ ꝙ tal' ſctũs cum eo fuiſſet mortuus. iõ ad expellẽdũ iſtuꝫ errorẽ ſol⁹ voluit mori cũ latronib⁹: de q̃b⁹ nulla fuiſſet hmõi ſuſpitio ſeu error. Jõ in nocte paſſiõis qñ d̃buit capi a iudeis obtulit ſe eis di. Quez q̃ritꝫ. At illi. Jeſum nazarenũ. Et ille. Ego ſuꝫ. Et ꝑcipiẽs eis ait. Si g° me q̃ritꝫ: ſinite hos abire. Jo. xix. Sol⁹ voluit pati oñdẽs ꝙ ſua paſſio fuit ꝑ̃ciũ ſufficiẽs ⁊ ſupabũdãs. ⁊ fuit completa ꝓp̃hetia Iſa. lxiij. Torcular calcaui ſol⁹ ⁊ de gẽtib⁹ nõ eſt vir mecũ. Torcular fuit ſctã crux: vbi calcatũ fuit racemũ humanitaꝫ: ⁊ vinũ ſanguinis effuſuꝫ cũ ỽberib⁹: corona ſpinarũ: clauis ⁊c. Et de gẽtib⁹ nõ eſt vir mecuꝫ. ſ. a ỽtute. ſctũs ⁊ iuſtus. Nõ eſt vir mecũ: ſꝫ ſolus voluit pati. Ecce finẽ vite xp̃i. ſꝫ ꝑncipiuꝫ vite ſue gl'ioſe fuit diuerſum: q̃ꝛ ipſo nato oẽs innocẽtes illi⁹ ꝑ̃rie de attinẽtia de bethleẽ mortui ſunt: ⁊ ipſe ſol⁹ euaſit. Rõ: q̃ꝛ lꝫ fuiſſem⁹ redẽpti ꝑ mortẽ illã ſi voluiſſet tñ adhuc idigebamus inſtructiõe euãgelice doctrĩe ab ore ei⁹. Itẽ q̃ꝛ dixiſſent ĩfideles ꝙ innolũtarie fuiſſet mortu⁹. Jõ noluit mori. puer ſꝫ in meliori etate voluit volũtarie mori. De hoc moyſes prophetans: ⁊ eſt ſimul figura xp̃i ⁊ ꝑceptũ iudeis: dixit. Non coques hedũ in lacte mr̃is ſue. Exo. xxxiij. Judei vt rudes exponũt ad lr̃am ⁊c. ac ſi deus feciſſet ſe eoꝝ cognariuꝫ. ſed eſt verbũ ꝓp̃hie ⁊ dirigit̃ herodi regi. Non coques. ſ. per anticipationem mortis hedum. ſ. xp̃um in lacte mr̃is ſue. ſ. puerum paruulũ lactentẽ. Iſtud verbũ ter replicatur a moyſe. ſ. Exo. xxiij. ⁊ xxxiiij. Et Deut. xiiij. Et ter ꝓpoſuit herodes occidere pueruꝫ ieſum ſed deus impediuit. Primo in ei⁹ natiuitate qñ auditis miracul' de claritate noctis: de paſtorib⁹ de aialib⁹. de angel' in aere cantantibus: cogitauit ip̃m occidere: ſed non fuit auſus timẽs inſultum: q̃ꝛ erat nouus. Secundo in aduentu regũ orientis querentiũ ⁊ dicẽtiũ. Ubi eſt q nat⁹ ẽ rex iudeoꝝ. tũc etiã ꝓpoſuit ip̃m occidere ſꝫ nõ potuit: q̃ꝛ filij ſui inſurrexerũt ↄ̃ eũ

⁊ in illis occupat⁹ ⁊c. Tertio qñ fuit q̄drage
ſimo die pñtat⁹ in tēplū in hirlm vbi erat he
rodes: ⁊ ſcūs Symeō ⁊ Anna ꝓphetiſſa oib⁹
ꝓphetabat ꝙ ille erat rex meſſias. Cogitate
ꝙ iſta v̓ba venerūt ad aures herodis: ⁊ tunc
herodes voluit eū occidē. Sȝ angelus i ſom
nis appuit ioſeph di. Accipe pueꝝ ⁊ mr̄eȝ ei⁹
⁊ fuge in egyptū. Tūc alij pueri fuerūt occiſi
⁊ xp̄s euaſit ꝑ fugā. Jō dic̄ thēa. Pueros ꝑ
cuſſerūt gladio: ⁊ euaſi ego ſolus. Iſtud thēa
tāgit duas mā̄ſ. Prio de morte inocētū ꝓcio
ſa: cū dicit. Pueros ꝑcuſſerūt gladio. Scḋo
de fuga xp̄i v̓tuoſa: cū dicit. Et euaſi ego ſolus
Solū ꝓdicabo de ꝓma mā̄. ſ. de morte innocē
tū: de q̄ inueni tres rōnes ſiue cās. ¶ Prima
ex ꝑte xp̄i. ¶ Scḋa ex ꝑte herodiſ. ¶ Tertia
ex ꝑte iudeoꝝ. Si. n. morſ iſtoꝝ pueroꝝ cā ſeu
rō ſumuſ ex ꝑte xp̄i: venit ꝑ obedientiā copio
ſaȝ. Ex ꝑte herodis vēit ꝑ maliciā venenoſaȝ.
Ex ꝑte iudeoꝝ venit ꝑ duriciā malicioſam.
¶ Dico prio ꝙ ⁊c. fūdaſ ſic. In tota vita ſua
voluit deo pr̄i obedire in ꝗ̄tū hō ſuādo oia
ꝓcepta legis veteris vſqȝ ad mortem. Rō: ad
ꝯtēplādū eā: q2 ſic fuit initiū noue legis: ita fu
it cōplemētū veteris. Jō voluit ſuare vtrūqȝ
q2 ſicut ſol eſt initiū diei ⁊ finis noct̄. Practi
ce: ita xp̄s fuit termin⁹ ſiue finis. vt dicūt oēs
doctores. Auctas xp̄i. Ego ſū alpha ⁊ o ꝓm⁹
⁊ nouiſſim⁹. ꝓncipiū ⁊ finis. Apoc. vlt. No. ſi
cut. n. in nr̄o alphabeto prima lr̄a eſt a. ⁊ vlti
ma eſt. ȝ. In alphabeto iudeoꝝ prima lr̄a eſt
aleph, vltia tau. Ita in greeo alphabeto ꝓma
lr̄a ē alpha ⁊ vltia o. Jō dixit. Ego ſuȝ alpha
i. pricipiū noue legis. ⁊ o. i. finis veteris legis
Jō mortuo xp̄o: mortua ē lex moſayca. Et re
ſurgēdo: ⁊ reſurrexit lex noua. Auctas. Noli
te putare qm̄ veni ſoluē legē aut ꝓphas. Nō
veni ſoluē: ſȝ adimplē. Amē ꝗppe dico vobis
donec trāſeat celū ⁊ t̄ra: ita vnū aut vn⁹ apex
nō ꝓteribit a lege dōec oia fiāt. Mat. v. No.
celū. Celū ꝯtinēs ſecreta celeſtia ē aīa xp̄i. ter
ra corp⁹. Celū ⁊ t̄ra trāſierūt in morte xp̄i qñ
aīa cū diuinitate trāſiuit ad lymbū. ⁊ corp⁹ ad
ſepulchrū. tūc lex moyſi trāſiuit quā xp̄s ſua
uit nec aliqḋ ꝓceptū dimiſit. Nō inꝰ alia ꝓce
pta erat vnū de ꝓmicijs offerēdis. Verbigra
q̄ hēbāt agrū tp̄e meſſis colligebāt prias ſpi
cas albas: ⁊ ponebāt in caniſtro ⁊ offerebant
ea deo i tēplo. Idē de ꝓmis racēis maturis ⁊
de alijs fructib⁹ fuit ꝓceptū. Cū itraueris ter
rā quā dn̄s de⁹ tu⁹ datur⁹ ē tibi poſſidēdam: ⁊
obtinueris eā atqȝ hitaueris i illa: tolle de cun
ctis frugib⁹ tuis primicias ⁊ ponas in carta

lo: ꝑgeſqȝ ad locū quē dn̄s de⁹ tu⁹ elegerit vt
ibi inuocet nomē ei⁹. Deut. xxvi. Hoc ſiſ fuit ꝓ
ceptū ⁊ figura de xp̄o. In q̄ȝtū ē ꝓceptū ē v̓bū
dei ad pp̄lm iſrl̄. In q̄ȝtū ē figura ē v̓bū dī pa
tris ad filiū dī. Cūqȝ itraueris t̄rā. quā itrauit
in die icarnatōis. ⁊ obtinueris eā atqȝ hitaue
ris. ſ. naſcendo. Tolles de cunct̄ frugib⁹ tuis
Fruct⁹ q̄s xp̄s expectabat erāt martyres ⁊ do
ctoreſ: ꝯfeſſores: v̓gies: penitētes: ꝯtinētes ⁊ i
nocētes q̄ fuerūt inumerabiles. Intātū ꝙ ioā
nes q̄ vidit dixit. Vidi turbā magnaȝ quā ni
numerare nēo poterat: Apoc. vij. Primicie
āt iſtoꝝ fructuū fuerūt ſcti inocētes q̄s xp̄s ob
tulit deo pr̄i de fructib⁹ ſui agri. ſ. h⁹ mūdi. Ec
ce prima rō ſiue cā mort̄ inocētū ex ꝑte xp̄i: ſ.
obediētia copioſa ſuādo ꝓceptū pr̄is: ⁊ com
plēdo ꝓphetiā. Sȝ nō cū dicit. Et pones i car
tallo. i. caniſtro. Et nūqd tātū valeret aliḋ vaſ
nō ꝑꝑ figurā. Cartallus. n. figurabat lymbū i
ferni ſctōꝝ patrū. ibi inocētes fuerunt poſiti
xxxiij. ānis. ⁊ poſt paſſionē xp̄i in die aſcēſiōis
obtulit in tēplo ꝑadiſi primicias deo pr̄i Jō
dr̄. ꝑgeſqȝ ad locū ⁊c. De hoc auctas noui te
ſtamēti. Hi empti ſūt ex oib⁹. ſ. ſctis futuris.
primicie deo ⁊ agno. ⁊ in ore ipſoꝝ nō eſt iuē
tū mēdaciū. Sine macula. n. ſūt ante thronū
deo. Apocal. xiiij. Nota qñ dicit. In ore eorū
non eſt inuentū mēdaciū. Que cōmēdatio. ē
iſta cū ipſi nūq̄ fuerint locuti. Nō dicere n. ē
dacium in adultis loq̄ntib⁹. eſt v̓tus. ſȝ i pue
ris nōdum loquētibus q̄ v̓tus eſt. Rūdeo ꝙ
in hoc mundo nō fuerūt locuti: ſȝ in cartallo
i. in lymbo. Cogitate hic qñ illi ſcti pr̄es vide
rūt ſimul venire tot pueros ⁊c. Et interroga
bāt eos vnde veniebant ⁊c. Pueri inceperūt
loqui ⁊c. Dixerunt eis cāȝ mortis coꝝ. q2 ꝑꝑ
xp̄m verum meſſiam natuȝ. Cogitate quale
gaudiū fuit ſanctis patribus. Cogitate moy
ſes qui prophetauerat de iſtis primicijs ponē
dis in cartallo quomodo fuit gauiſus quādo
vidit ſuam ꝓphetiam completam. Et q2 pue
ri dixerunt puram v̓itatem: ideo dicit. In ore
coꝝ non eſt inuentū mendacium. Item dicit.
Sine macula. n. ſūt. ſ. modo in paradiſo ante
thronum dei. Nota ꝙ pueri quando naſcunt̄
de lege cōmuni naſcuntur cum duabus ma
culis. ſ. cum macula culpe: que a theologiſ di
citꝰ peccatū originale. ⁊ cum macula pene. ſci
licet ignorantia: que eſt pena peccati origina
lis. Dicaſ quid ſit petm̄ originale. ac ſi iſta vil
la feciſſet ymaginē de auro vel argento vt po
natur in templo: ⁊ dum portatur cadit in lu
to ⁊cc. Anima hominis eſt propriiſſima yma

go dei pulchra: intantū ꝙ ſi poſſet videri ⁊c̄.
De⁹ vt bon⁹ argētari⁹ fecit eā vt ponaſ in tem
plo ꝑadiſi. ſȝ cadit in luto ḡnatiōis hūane in
vtero mr̄is vbi creaſ ⁊ īfundiſ. ibi recipit ma
culā ſine culpa ſua. ⁊ niſi lauet ꝑ baptiſmū nō
intrat tēplū ꝑadiſi. ſȝ q2 nō eſt culpa ſui: iō nō
habebit penā. Ecce q̄d eſt petm̄ originale. Jō
dicit ſcriptura. Quid eſt hō vt imaculat⁹ ſit. ſ.
ſine pctō originali. ⁊ vt iuſtus appareat nat⁹
de muliere. Job. xv. Scḋa macula eſt pena. ſ.
ignorātia: q2 pueri qñ naſcunſ nullā hn̄t ſciaȝ
aīalia aūt ⁊ aues qñ naſcunſ iā hn̄t ſciam ſuā
⁊ iduſtriā, vt pullus ſtatiȝ nat⁹ ſcit eligere gra
na milij ſiue panis iter ꝑlas ſi apponanſ. Itē
agn⁹ vel capriolus nouiſ natus ſtatiȝ inuenit
vbera: ⁊ puer nihil. Itē in clamore cognoſcit
matrē: ⁊ puer nihil. Itē pullus ſi videt miluū
⁊ agn⁹ lupū: ſtatiȝ cognoſcūt ꝙ ſūt inimici ſui
puer nihil. Jō phs coactus eſt dicere ꝙ aīa
in ꝓncipio ſue creatiōis eſt tanqȝ tabula raſa
in qua nihil eſt depictū. Ab iſtis duab⁹ macu
lis pueri iſti inocentes ꝑ martyriū fuerūt mū
dati. lȝ eis diſplicuerit ſicut mūdanſ ab eadē
pueri in baptiſmo. lȝ diſpliceat eis: ſȝ i fide pa
rētū purificanſ. Plus purificat baptiſm⁹ ſan
guis q̄ȝ aq̄: q2 non ſolū purificat aīam: non tm̄
vt fiat feſtū. purificabanſ eni in fide ꝑentuȝ. ſ.
xp̄i. in cui⁹ noīe occidebanſ: ⁊ mr̄is eccl̄ie. Hi
ſūt q̄ venerūt ex magna tribulatiōe ⁊ lauerūt
ſtolas ſuas: ⁊ dealbauerūt eas i ſanguie agni
Apoc. vij. q2 v̓tute paſſiōis xp̄i purificati ſūt.
Itē mūdāſ a culpa ignorātie: q2 ſtati aīab⁹ ſe
parat̄ ꝑ martyriū: īfuſa ⁊ data fuit eis tāta ſcia
de phia ⁊ theologia plus q̄ȝ hūerit aliq̄s ma
giſter ſeu doctor vnq̄ȝ in hac vita. lȝ nō ſtatiȝ
hūerūt gl̄iaȝ: hūerūt tm̄ ſciam. Dicaſ ſiſitudo
de tacea febrida ſub cappa abſcōdita nō cla
reſcit. Ita de aīab⁹ ſub carne abſcōdit̄: ſȝ a car
ne exute ſeu ſeꝑat̄ hn̄t tantā ſciaȝ. Greg. Quid
eſt qḋ nō videāt q̄ videntē oia vidēt. Ecce q̄re
dic̄. Sine macula eni ſūt. ſ. culpe ⁊ ignorātie.
¶ Scḋa rō ſeu cā mort̄ ſctōꝝ inocētū ex ꝑte
herodis fuit malicia venenoſa. Qñ eni audi
uit xp̄m natū fuiſſe: ⁊ miracula ⁊ reges orient̄
timuit ne pp̄ls inſultaret ꝯ eū: ⁊ cogitauit eū
occidē. Et q2 ipſū neſciebat determiate: occidit
inocētes. Ecce malicia venenoſa. Fūdaſ ſic ꝑ
ꝓphetiā moralē: ⁊ theologiā diuinaleȝ. Re
gula eſt: ꝙ idē act⁹ reſpectu diuerſaꝝ cāꝝ eſt
v̓tuoſus ⁊ vitioſus. bon⁹ ⁊ malus. Sic cū iu
uēcule pauꝑi elemoſyna mittiſ a dn̄o pio per
malū ſuū ⁊ lubriciūq̄ occaſiōe illi⁹ elemoſyne
peccat cū caulla elemoſyna habȝ duas ꝯrias

cās. bona ⁊ v̓tuoſa ex ꝑte dn̄i. mala ⁊ vitioſa
ex ꝑte ſui. Idē in ꝓpoſito. iuuēcula gratioſa
erat gēs iudayca ⁊ pauꝑcula de bonis ⁊ ſctis
ꝑſonis. Et dn̄s ieſus de mēſa gl̄ie voluit mit
tere elemoſynā ſibi vnū manipulū denarioꝝ:
ſ. multitudinē ſctōꝝ inocētū quā miſit ꝑ ſuuȝ
lubricū. ſ. herodē. Intētio xp̄i fuit bōa: vt abū
daret in ſctis ⁊c̄. itētio aūt herodis miſtri ma
la: q2 vt corrūꝑet eū ⁊ tyrānice occideret. Jō
dic̄ euāgeſ. Herodes mittēs occidit oēs pue
ros q̄ erāt i bethleē ⁊ i oib⁹ finib⁹ ei⁹ a bimatu
⁊ ifra. Mat. ij. Dicaſ practica ſȝ ꝙ rōnabiliꝰ
pōt cogitari quō factū fuit. Herodeſ vocauit
gētes armoꝝ q̄s tenebat: q2 nōdū reputabat
ſe ſecuꝝ dicēs eis. Iā audiuiſtis de iſto puero
nato: ⁊ murmuraſ ꝙ eſt rex iſrl̄ timeo ꝙ vna
die pp̄ls iſurgat ꝯ me ⁊ ꝯ vos ⁊c. Mal⁹ rex ⁊
mali miſtri dixerūt. q°moriaſ ille puer. Dixit
Herodes. Nō poſſū ſcire vbi ē. bn̄ tm̄ ſcio ꝙ ē
in bethleē nat⁹: iō ibi ē. vel in locis vicinis. iō
cogitaui vt oēs pueri illi⁹ pr̄ie interficianſ. Et
miſtri. Bonū ē. Sȝ quō fiet ne pp̄ls ſe auiſet
ne abſcondant pueros filios. Dixit herodes
Mō opȝ ꝙ h⁹ ſit ſecretū. ⁊ ordiauit talr̄ ꝙ eo
dē die ⁊ hora iterficerenſ. Cogitate ꝙ ſub ali
q̄ colore. Et dixit herodes. Nō inuenio aliuȝ
modū niſi ꝙ ſic. Octauian⁹ iperator manda
uit deſcribi oēs magnos vt ſoluerēt vnū dn̄a
riū de argēto: ſic ⁊ ego ordiabo, q̄ſi volēs ſci
re quot pueri ſint in terra. nolēs ꝙ aliq̄d ſol
uant: ne forte abſcōdanſ: immo diceſ ꝙ dabo
eis ſtrenas: ⁊ ſic fuit ordinatū. Ita fuit preco
nizatū in terra bethleeȝ ꝙ tali die ⁊ tali hora
oēs pueri fuiſſent ꝯgregati i platea. ⁊ ita fuit.
⁊ hoīes armoꝝ poſuerūt ſe in angul̄ plateaꝝ
ne aliq̄s pr̄ aut mr̄ cū filijs poſſent fugere vel
ſi vellēt ſe defendē ꝙ iterficerētur. ⁊ q̄libȝ mr̄
leta portabat vel mittebat ꝑ nutricē ſuū filiū
ſperās ſtrenas hr̄e: etiā forte clinodia. Dicaſ
de crudeli ſtrage ⁊ occaſiōe inocētū. Dicebāt
aliq̄. nō eſt filius: ſȝ filia. volēs filiū ſaluare a
morte. Alie abſcōdebāt ne etiā ꝑderēt. deīn
de ꝑgrebāt domos ſi inuenirēt ꝑ tecas: ⁊ iter
ficiebāt pueros. Tot inocētes occiderunt ꝙ
innumerabiles q̄ſi fuerūt. Parētes v̓o vidē
tes tot gētes armoꝝ nō poterāt reſiſtē. Aliq̄
volētes defendē filios mortui fuerūt cū ipſis
Ecce iſta effuſio ſanguinis ſctōꝝ inocētū q̄liſ
fuit facta ex crudelitate herodis. De hoc ꝓ
phetauerat Jere. di. Vox in rama. i. in excel
ſo audita eſt: plorat⁹ ⁊ vlulat⁹ mult⁹ Rachel
plorās filios ſuos: ⁊ noluit cōſolari: q2 nō ſūt.
Jere. xxxi. Et allegaſ Mat. ij. Cogitate quot

lamētationes ⁊ fletus erāt in locis illi' pīe.
Diceret aliqs. q̄re dicit rachel plorans ⁊c. qꝛ
nō fuerūt filij rachel: ſed lye. que fuit mr̄ trib'
iude. Duas rñſiones dabo vnā litteralē: aliā
allegoricalē. Lr̄a' ē: qꝛ rachel fuit ſepulta iu/
xta bethleē. ⁊ qꝛ erat ſctā reputabat mr̄ trib'
iude ⁊ pſona vt beata Eulalia tuchie. Jō dr̄.
rachel plo. ⁊c. Allegorice. rachel. i. viſum p̄n
cipiū. ⁊ ſig̃t ſcdam xp̄i vxorē. Pria fuit ſyna/
gogā: ꝗ vt putana xp̄m abnegauit p dentoꝛi
ná. Scda eſt ſctā mr̄ eccl'ia. Lya lippa ſig̃t ſy/
nagogā. rachel pulchra eccliā. Rachel. i. ec
clia plorās filios ſuos. Jō hodie dimittit cāt'
leticie. ſ. Glia in excelſ. Te deū laud. Alla. ⁊
noluit ꝯſolari qꝛ nō ſūt nec in hoc mūdo: nec
in glia. qꝛ. xxxiij. annis ſteterūt in lymbo. iō
ceſſant cant' leticie. Jō Jere. quaſi ꝯſolādo di
cebat. Quieſcat vox tua a ploratu: ⁊ oculi tui
a lachrymis qꝛ ē merces opi tuo ait dn̄s ops:
⁊ reuertent de terra inimici: ⁊ eſt ſpes nouiſſi
mis tuis ait dn̄s: ⁊ reuertent filij tui ad termi
nos ſuos. Jere. xxxi. Lymb' dr̄ loc' inimici: iō
qꝛ ipſe ꝓcurauit illū locū. Moralit̄ habetis
exēplū in dicta auctate. q filij ſūt flēdi in mor
te: ⁊ q nō. Rachel. i. ecclia plorat filios: qꝛ nō
ſūt. ſ. in gloria. Jta qñ moriunt filij q nō itrāt
in celū ſicut pueri nō baptizati q ex culpa pa
rētū moriunt. aliquotiēs ex culpa pr̄is q ma/
le tractat vxorē grauidā: vel ipſius mr̄is q̄ui/
de que tripudiādo vel eq̄tando vel pctm̄ ab/
ſcōdēdo fecit abortiū: illi ſūt flēdi ⁊ in indi/
cio petēt iuſticiā a deo ⁊c. Jtē flēdi ſunt filij ⁊
filie adulti: ⁊ filij ⁊ filie male vite: ribaldi: tru/
fatores ⁊c. qꝛ illi nō intrant in celū: ſed ad fur
cā īferni. Sꝫ in morte filioꝝ innocētū poſt ba
ptiſmū maius feſtū deberet fieri q̄ in nuptijs
Dicat de dn̄o q in morte p̄mogeniti gaudēo
veſtiuit de ſcarlata iō ⁊c. Jō apl'us. Nolum'
vos ignorare de dormiētib' vt nō ꝯtriſtemini
ſicut ceteri q ſpem nō habēt. i. ad Theſſa. iiij.
¶ Tertia rō ē ex parte iudeoꝝ. ſ. parētū pue/
roꝝ fuit duricia malignoſa. Fūdat ſic iſta rō.
Deus hꝫ iſtud in ſua prouidētia q nunq̄ di/
mittat peccatū ipunitum: qꝛ vel punit in hoc
mūdo vel in alio mūdo: vel in vtroq̄. Sicut
enī nō dimittit aliqd bonū irremuneratū q̄a
vel hic vel in alio mūdo vel vtrobiq̄ remune
rat. ⁊ dicūt doctores q in punitionibus pnia
corrñdet culpe. Aug. De pnia tua pctm̄ tuū
accuſa. Verbigr̄a. Si doles caput: cogita q
p caput peccaſti ſupbiēdo vel vane ornando
crines ⁊c. qꝛ p q̄ qs peccat: per hec ⁊ torquet.
Sap. xi. Jdē ſi p oculos: vidēdo vanitatē: vel

ex odio vel inuidia: vel p nares ⁊c. De pnia
tua vel de pena tua pctm̄ tuū accuſa. Si in fa
cie: cogita q ex picturis. Dicat de illa nobili
muliere que effecta fuit leproſa. Jtē de alia q̄
habuit cancrū in vberib' que oñdebat: ⁊ mor
tua eſt. Pꝫ ergo q ſm̄ culpā de' dat penam.
Dicat exēplū de rege Adonibezech ſupbiſſi/
mo: q ſibi ſubiacebat reges multos. qꝛ tūc q̄li
bet ciuitas hēbat regē ſicut mō c̄ꝫ. ⁊ ſcinde/
bat eis manus ⁊ pedes. ⁊ ſine manib' ⁊ pedi
bus faciebat eos comedē ſub mēſa cū canib'
ꝓiciēdo oſſa. ⁊ qñ ſe ꝑcutiebāt ꝓpt̄ oſſa: ipſe
ridebat. Ecce q̄lis crudelitas. Cū aūt ſemel in
traſſet preliū ꝯ populū iſrl': ꝑcuſſus fuit: ⁊ per
didit man' ⁊ pedes. Et dixit ꝑcuſſorib'. Au/
dite interficiatis me audite modicū. ⁊ dixit. Se
ptuaginta reges amputatis manuū ac pedū ſū
mitatib': colligebāt ſub mēſa mea ciboꝝ reli
quias. ſicut feci: ita reddidit mihi dn̄s. Judic. i.
Per que qs peccat ⁊c. Patet regula. Ad
propoſitū videam' pr̄es ⁊ mr̄es īnocētū in
q̄ peccauerūt ꝯ deū. Nōne i hoc q noluerūt
hoſpitio recipe v̄ginē grauidam: nec ioſeph
ſpōſū nec ēt poſt natiuitatē viſis tot miracu
lis voluerūt recipe filiū dei ⁊ mr̄ē ⁊ Joſeph
ne herodi regi diſplicerēt. iō deus ꝓuocauit
ꝯ eos herodē ⁊c. qꝛ p q̄ qs peccat: p h̄ ⁊ torq̄
tur. Et fuit cōpleta ꝓphetia Oſee. ix. Jpſi
intrauerūt ad beelphegor. ideſt ad herodē
ideſt deuorātem: ⁊ abalienati ſunt. ſcꝫ a rege
ſuo in cōfuſione: q ⁊ ſi enutrierit filios ſuos
abſq̄ liberis: eos faciā in hominibus. Si di/
cat dn̄o. qñ erit hoc. Rñdet. Ve eis cū receſ/
ſero ab eis. ſ. fugiēs in egyptū. Moralit̄ ha/
betis hic doctrinā ⁊ inſtructionem ne cōpla/
ceatis creature ꝯ deū: qꝛ aīs deus ꝓuocabit
ꝯ vos dn̄m. Jō pauci diu durāt in amore do
minorum: qꝛ ꝯ deū ⁊c. Jdē de muliere com/
placente viro contra deum. Deus prouoca
bit iſtum ꝯ eam. Dauid. Qm̄ de' diſſipauit
oſſa eorum q hominibus placent: ꝯfuſi ſunt
qm̄ de' ſpreuit eos. ps. lij. Nota duas penas
q̄s deus dat talibus q hoibus placent ꝯ deū.
Prima: deus diſſipabit oſſa eorū. ſ. diuitias
honores: ⁊ officia q̄ ſuſtinent te. Secunda cō
fuſio. ſ. in morte. qꝛ nihil obtinent a deo. Ter
tia: qꝛ in iudicio ꝑticulari vel generali tales
deſpiciuntur a deo ⁊ ſctis ⁊c. Sed ē hic q̄o.
Diceret aliqs ſubtilis. Et que iuſticia dei fuit
ex peccatis ꝑentū punire filios. Et nūq̄d dic
ſcriptura. Fili' nō portabit iniq̄tatē pr̄is. ⁊
pr̄ nō portabit iniq̄tatem filij. Eze. xviij. Rñ
deo q pr̄es fuerūt puniti ⁊ non filij. p̄mo qꝛ

ērepicordiū de morte filioꝝ. Scdo: qꝛ multi
pr̄es volētes filios defendere mortui ſunt vel
fuerūt ⁊ dānati ex eoꝝ pctiſ. filij aūt nō fuerūt
puniti. Declaret p ſilitudinē de male induto:
cui rex mot' cōpaſſiōe facit dilacerare illam
malā tunicā quā portat: vt poſt induat eū de
ſerico vel de auro: ſꝫ diſpliceat ſibi ⁊ triſtet qñ
tunica dilacerat. tñ qñ videt ſe optime idutū:
gaudet. nunq̄d dicetur hoc punitio. Jta ē de
carne. Non ē niſi vn' ſaccus: ſꝫ poſt induti ſūt
ſcarlata glie. iō non filij dicūr puniti: ſꝫ pr̄eſ. Jō
apl's. Oꝫ corruptibile hoc induere incorruptio
nē. ⁊ mortale hoc induere imortalitatē. i. ad
Coꝝ. xv. Vel de rege q̄ facit deſtruere domū
ruinoſam ruſticor: ⁊ poſt dat ſibi caſtrū. nō dr̄
hoc punitio: ſꝫ remūeratio. Jdē de corporib'
ſctōꝝ innocētū. domus erant ruinoſe: qb' de/
ſtructi p martyriū: dedit caſtrū paradiſi in xp̄i
aſcēſiōe. Jō poterāt dicere ſcti inocētes. Sci/
mus qm̄ ſi terreſtris dom' nr̄a hui' hitationis
diſſoluat q edificationē ex deo hēm' domū
nō manufactā eternā in celis. ij. Coꝝ. v.
¶ De ſancto Thoma cantuarienſi mar.

Bi ego ſum illic ⁊ mi/
niſter me
us erit. Joā. xij. De tribus ſctis vo
catis hoc noie thoma fit feſtū in ec
clia dn̄i. ⁊ p̄mo de btō aplo thoma ante nati/
uitatē dei. de ſcdo thoma q dr̄ de canturia: qꝛ
fuit archieps ciuitat' de cātuaria: in anglia fit
feſtū hodie: q̄ eſt q̄nta dies poſt natiuitatem
dn̄i. de tertio qui dr̄ beatus thomas de aqui/
no ordinis noſtri fratrū predicatoꝝ fit feſtum
in principio marcij. Jdeo non intelligatis q
iſti tres ſint vn' ⁊ idē thomas. Et de iſto de q̄
facim' hodie feſtū dicit xp̄s in themate. Vbi
ego ſum illic ⁊ miniſter meus erit. Pro cui'
declaratiōe ſciendū q doctrina eſt cōis in ſa
cra theologia q xp̄s adhuc in vtero v̄gis exi
ſtens etiā in inſtāti ſue ꝯceptiōis habuit tātā
gr̄am ⁊ bn̄dictiōes ⁊ tantā gloriā ⁊ fruitionē
q̄tā hēt hodie in celo. Nō cogitetis q beata
trinitas dederit gr̄aꝫ: ſapiāꝫ ſctitatē ⁊ bn̄dictōes
xp̄o ſicut nobis dat gradatim ⁊ paulatim. Di
cit Beda q nemo repēte fit ſummus: ſꝫ gra
datim aſcēdēdo: ꝯtinuādo bonā vitā ⁊ v̄tuo/
ſam. Sed dn̄s ieſus xp̄s repēte factus fuit ſū/
mus: qꝛ ſctā trinitas in inſtāti ſue ꝯceptionis
dedit ſibi ſummū g̃dū ſanctitat' ⁊ glie. Hoc
ṗt exēplo declarari ⁊ fundat p regulā ph̄ie.
Dicit ph̄s in libro de cauſis q oē agēs pfectū
neceſſario hꝫ v̄tutes ꝓprioꝝ effectuū ꝓducti

uas. Verbigr̄a. Jgnis ē agēs pfectū in multis
effectib'. qꝛ calefacit: illuminat: decoq̄t lique
facit metalla: icinerat ligna. Jō neceſſario oꝫ
q hēat v̄tutes iſtoꝝ effectuū ꝓductiuas. ſ. ca/
lorē: claritatē: actiuitatē ⁊c. Etiā ṗt declarari
regula in iſtis mūdanis. Si rex cōſtituit vnū
vicariū ſeu gubernatorē: ille gubernator dici
tur agēs: qꝛ hꝫ ꝯſeruare cōitatē in iuſticia ⁊ pa
ce: ꝯſeruare ⁊ cuſtodire ⁊ d̄fendere ab inimi/
cis: ad iſtos effect' ꝓducendos oꝫ eū hr̄e v̄tu
tes taliū effectuū ꝓductiuas. ſ. potētiā ſeu po
teſtatē regiā. ſ. iudicandi: corrigēdi: p̄corrigē/
di: p̄conizandi: ⁊ ſic de ſimilib'. Jdē i ꝓpoſito.
Sctā theologia dicit q xp̄s in inſtāti ſue con
ceptionis fuit ꝯſtitutus ⁊ fact' principiū ⁊ cā
illuminationis mūdi iuſtificatiōis pctōꝝ ſan
ctificationis animaꝝ: redemptōis ⁊ glorifica
tionis. Jhe. n. habebat illuminare mundum
de v̄tute fidei ⁊ ſecretis ⁊ gloria paradiſi: de pe
na inferni ⁊ purgatorij: de limbo puerorum ⁊
ſctōꝝ patꝝ. Quid credēdū: q̄d ſ͞pandū: q̄d ſpan
dū. Jtē aliuſ effect' ad eū ꝑtinēs tāq̄ p̄ncipiū
cauſe iuſtificādo pctōres: remittēdo pctā. Jtē
ſctificādi aīas: gr̄as: ſanctitates: vitā ſpūaleꝫ:
ſꝫ finaliter gloriā eternam. Auctoritas. Vos
eſtis in xp̄o ieſu q factus eſt nobis ſapientia a
deo ⁊ iuſticia ⁊ ſanctificatio ⁊ redēptio. i. ad
Coꝝ. i. Nota cū dr̄: q factus eſt ⁊c. Jnq̄ātum
deus nō eſt factus ſed factor. Filius a pr̄e ſolo
eſt: non creatus nec factus: ſed genitus. Sed
loquit de incarnatiōe in qua fact' ē nobis p̄n
cipiū effectiuū ſapie q̄tum ad fidē. Et iuſticie
q̄tū ad iuſtificationē pctōꝝ: ⁊ ſic de alijs. Ex
quo ergo in inſtanti ꝯceptiōis fact' eſt nobis
p̄ncipiū ⁊ cā taliū effectuū. ergo neceſſarium
erat vt hr̄et virtutes ꝓductiuas taliū effectu/
um. ſ. ſapientiā: potētiam: ⁊ gloriam ⁊c. Glo/
riā aūt habuit in aīa ſtatim in inſtāti ſue con
ceptionis: ⁊ merebat etiā hr̄e in corpe: ſed di/
ſpenſatiue fuit retenta in aīa: qꝛ adhuc habe/
bat facere opus noſtre redemptionis in cor
pore. Jdeo Jſa. lxij. Dicite filie ſyon. ecce ſal/
uator tuus venit. ecce merces eius cum eo: ⁊
opus illius coram illo. Nota dicite. ſcilicet
vos predicatores filie ſyon. ſcilicet eccleſie vel
anime deuote ⁊ cōtemplatiue. Ecce ſaluator
tuus venit. ecce merces eius cum eo. Decla/
retur per contrarietatem de operibus mun/
danis: quia ſi conducitis operantes vel labo
rantes primo opus eſt cum laboratoribus
facere precium ſiue merces vel ſalarium: ⁊
ponere cum eis vel coram eis ⁊ non vſq̄
ad ſero ſoluuntur. Non ſic in chriſto ope

tāte op⁹ noſtre redēptionis: qꝛ op⁹ eius. ſ. glo
ria cū eo erat ab iſtāti ſue cōceptionis: ſ; op⁹
illius. ſ. paſſionis ex quo ope debuit ſeq̄ effe-
ct⁹ nr̄e ſaluatiōis corā illo fuit in pūcto cōce
ptiōis: qꝛ tūc de⁹ pr̄ aperuit ſibi librū pdeſti-
natiōis di. Fili ecce q̄t ſcti ſūt in libo ꝛ q̄t aīc
in purgatorio ꝛ nūq̄ poterūt celū itrare niſi
p veſtrā paſſionē ꝛ mortē doloroſā: vultis eā
ſuſtinere. Rn̄dit placet mihi. Ecce corp⁹ illi⁹
corā illo. Itē oñdit ſibi pueros inocētes q ſo
la xp̄i paſſiōis v̄tute ſaluant ſine pprijs⁹ meri
tis. Itē de penitētib⁹: qꝛ nulla penitētia fuiſ-
ſet ſufficiēs ad gloriā niſi ex xp̄i paſſiōe. Itē
de martyrib⁹. Fili vultis vos ieiunare: capi: li
gari: vapulari: ſpinis coronari ꝛc. vt oēs vo-
bis credētes ꝛ obe[dié]tes habeāt gl̄iaꝫ. Rn̄-
dit placet. Ecce op[⁹ e]i⁹ coraꝫ eo: ſ; merces. ſ.
gl̄ia p̄adiſi q̄ datur⁹ ē bonis iā erat cū eo. Ec
ce q̄re dic̄. Dicite filie ſyon. Ecce ſaluator tu⁹
venit: ꝛ icepit viā i die ſue cōceptiōis. Pꝫ g⁰
ꝯa doctrina theologoꝝ q̄ xp̄s i iſtāti ſue ꝯce-
ptōis h̄uit tātā ſciaꝫ. grāꝫ: v̄tutē ſctitatē ꝛ glo
riā q̄ntū hꝫ mō i celo. Jō dic̄ i themate. Ubi
ego ſū illic ꝛ miſter me⁹ erit. Nō loq̄t d̄ hierlꝫ
vbi tūc erat corp̄alr̄ i mēſa cū eēt i cena dn̄i:
qꝛ modica pmiſſio eēt illa. Non dic̄ vbi ego
ero: qꝛ iā hēbat gl̄iaꝫ. Jō dic̄. vbi ego ſū illic
ꝛ miſter me⁹ erit. Patꝫ thēa. Nota iteꝝ: vbi
ego ſū illic: qꝛ ñ erit mecū i cathedra: qꝛ null⁹
ē ſibi eq̄lis i gl̄ia. Sic illic. ſ. i ordie: ꝛ erit mi
niſter me⁹ beat⁹ tho. Nota ad h⁰ q̄nq̄ dcla-
ratiōes morales ſ; q̄ btūs tho. xp̄o ſedule mi
niſtrauit in hoc mūdo tota anima ꝛ corpore.

Primo fideliter per obedientiam.
Secundo humiliter per penitentiam.
Tertio vtiliter per miſericordiam.
Quarto prudenter per diligentiam.
Quinto ſtabiliter per patientiam.

¶ Dico pmo ꝛc. oī tpe ēt puer. Puer fidelis
xp̄o nihil faciēs qd̄ cognoſcēt eē ꝯ p̄ceptū di.
Dicat q̄ñ pp̄ ſuā ſctitatē vite ꝛ honeſtatē cō
uerſatiōis ꝛ ſciaꝫ erat multū famoſus i āglia.
pp̄ qd̄ mortuo archiepō de cātuaria: fact⁹ ē ar
chiepē: ꝛ eſt dignitas pinguiſſima: valet. lxx.
milia frācos ānuati. Cogitate q̄t ꝯpetitores
habebat talis dignitaſ: ſ; ſup oēs ſctūs thōa a
fuit elect⁹. Et p̄ntata ſibi electiōe renūciauit
cū iſtrumēto publico. Electores v̄o recurrerūt
ad papā: ꝛ papa ꝯfir mauit eū. Qui renūcia-
uit. Et papa coegit eū p ſuiaꝫ excōicatiōis: ꝛ
tūc flēs acceptauit ne deo diſpliceret. Et poſt
modicū tp̄a vidēs tm̄ onus de rōne reddēdā
de aiab⁹ ꝛc. venit ad papā alexādrū ſupplī-

cās ſibi vt acceptaret renūciatiōeꝫ: ꝛ tātū fec̄
q̄ papa acceptauit: ꝛ ad ſui petitiōeꝫ dedit ſi
bi habitū bti benedicti: ꝛ cū ſtaret in q̄dā mo
naſterio ꝛ null⁹ inueniret ſufficiēs p archie-
piſcopo: iteꝝ coact⁹ p papā habuit reaſſume-
re on⁹. ꝛ pōt dicere. Sic nos exiſtimet hō vt
miniſtros xp̄i ꝛ diſpēſatores miſterioꝝ dei: nō
mūdi: nō diaboli. Seq̄t. hic iā q̄rit inter diſpē
ſatores vt fidelis qs inueniat. i. ad Choꝝ. iiij.
vt. ſ. intrēt p portā ꝛ coacte: qꝛ alr̄ ifideles ſūt
Sic ille q vſurpat ſibi dominiū regiū ſine ſci
tu regis faciēs ſe gubernatorē: ifidelis eſt ipe
ꝛ eū manu tenētes idē de illo q mergit ſe ad
dignitatē ꝛ p̄latiōeꝫ ꝛ curā aiaꝝ. Dicit btūs
tho. q̄ q̄ntūcunq̄ ſit dign⁹ ſctūs ꝛ iuſtus hō ſi
petierit bn̄ficiū cuꝫ cura eſt ſymoniac⁹. Rō:
qꝛ p̄ſumit ſe dignū: ꝛ ecce temeritas ꝛ p̄ſum
ptio: ꝛ efficit indign⁹: vel reputat ſe indignū.
iō nō debet petere. Jō cōcludit ſctūs tho. q̄
nullo mō bn̄ficiū cū cura pōt peti. Bn̄ficiū
aūt ſine cura pōt hō petere ſi alr̄ nō hēt vnde
viuat hō. Patꝫ in ſcd̄a ſcd̄e. q. c. Sꝫ mō q̄libꝫ
ingerit ſe vel precib⁹ vel donis ꝛc. Jō dicunt
infideles: qꝛ ſine volūtate dn̄i. Legitur de im
peratorib⁹ romanis Julij ceſaris q̄ fecerūt le
gē ne aliquis ſine licētia iperatoris reciperet
nomen regis: nec auderet vllo mō. Et iſtā le
gē allegauerūt iudei cōtra xp̄m pylato di. Si
hunc dimittis nō es amicus ceſaris. Omnis
enim qui ſe regē facit contradicit ceſari. Jo.
xix. Iſtam legem facit xp̄s imperator celi ꝛ
terre ne aliqs pcuret ſibi nomen principis.
Prelat⁹ eni dr̄ p̄nceps eccl̄ie. Dicit eni lex.
Nec q̄ſq̄ ſumat ſibi honorē. ſ. p̄latōis: ſꝫ q vo
cat a deo tāq̄ aaron. Sic ꝛ xp̄s nō ſemetipm
clarificauit vt pōtifex fieret: ſꝫ q locut⁹ eſt ad
eū. Fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie gēui te. ad heb.
v. Cōtra oppoſitū faciētes dicit xp̄s. Ipi re
gnauerūt ꝛ nō ex me: p̄icipes extiterūt: ꝛ nō
cognoui. Aurū ſuū ꝛ argētū ſuū fecerūt ſibi ydo
la vt iterirēt. Oſee. viij. Ecce ifidelitas. Jō
xp̄s p̄uidens tp̄s qd̄ mō tenem⁹ dixit petro.
Quis putas ē fidelis. ſ. diſpēſator ꝛ prudēs:
quē ꝯſtituit dn̄s ſup familiā ſuā: vt dēt illis i
tpe tritici mēſurā. Lu. xij. Nota menſura tri-
tici ē doctrīa euāgelica ꝛ ſctitas vite poterat
reſpōdere btūs petr⁹. Iſte ē tho. Jō xp̄s i the
mate dic̄. Ubi ego ſuꝫ ꝛc. ¶ Dico ſcd̄o q̄ mi
ſtrauit humilr̄ p p̄n̄iaꝫ. Iā ſteq̄ eēt p̄lat⁹ ſa
ciebat magnā p̄n̄iaꝫ m̄ morē fecit poſtq̄ fu
it p̄lat⁹ di. Itra ſe. Modo hēo magnas occaſio
nes peccādi ex abūdātia diuitiaꝝ. Jō mō eſt
magis mihi neceſſaria penitentia. Induitus

talis amor eſt bon⁹: ꝛ eſt amor beniuolētie.
Ita q̄ de amore cōcupie nō faciatis rōnē añ
cedentē: dicēdo. diligā deū vt det mihi diuiti
as ꝛc. bonā famā: vel gl̄iaꝫ cēnā. Sꝫ faciat de
ea effectuꝫ ꝯſeq̄ntē iſto mō dicēdo. Si bonuꝫ
debet diligi: de⁹ ē ſumme bon⁹: ꝛ til: pulcher.
vl̄ miſicors: iō volo diligere vos dn̄e. Et vos
dn̄e dilectorib⁹ vr̄is datis bona tp̄alia: hono
res: bonā famā ꝛ gloriaꝫ ſpero dn̄e q̄ etiā da
bit mihi. Iſto mō nō ponit amor creaturarū
p rōne: ſꝫ p diſpoſitiōe. Talis amor eſt beni-
uolētie ꝛ tales diligit de⁹. Auctas. Ego dili-
gētes me diligo. Et ſequūt effect⁹ ꝯſeq̄ntes cū
ſubdit. Mecū ſūt diuitie ꝛ gl̄ie: opes ſup̄be
ꝛ iuſticia. Prouerb. viij. Opes ſup̄be ſunt di
uitie: honores: qꝛ dāt occaſionem ſup̄bie. Jō
xp̄s. Qui diligit me diliget a p̄re meo. dn̄e ꝛ
qualis effect⁹ ſeq̄tur vel ſeq̄t. Rn̄det. Ego di
ligā eū: ꝛ manifeſtabo ei meipm. Jo. xiiij. hic
per grām: ꝛ in futuro per gl̄iaꝫ. ¶ Tertia eſt
ꝯſeruatio obediētie ad dei mandata. q̄n hō p
iſta refrēat ſe q̄ ante pmitteret ſe occidere: q̄
facere ꝯ dei mādatū: talis diligit a xp̄o. rō: cui
libet dn̄o ē amabil̄ p̄ſona: villa: ciuitas. ſeu ter
ra ſibi obediēs. inobediētes aūt odit ꝛ conat
deſtruere. Ideꝫ de deo. Si qs ſmonē meū ſer
uabit. ecce obediētia. pr̄ me⁹ diliget eū: ꝛ ad
eum veniem⁹. ſ. ego ꝛ pr̄ ꝛ ſpūſſctūs. Jo. xiiij.
Dicat quomodo aīa eſt creata ad ymagineꝫ
trinitat. qꝛ ſic̄ ē vn⁹ de⁹ i eēntia ꝛ tres p̄ſone:
ita ꝛ aīa vna: ꝛ tres potētie. Cum ergo dic̄. ꝛ
manſionē apud euꝫ faciem⁹. In memoria eīn
p̄ſona p̄ris manet p recordatiōnē opis ꝛ crea
tionis. In itelligētia p̄ſona filij. Uoluntas āt
ē camera ſpūſſcti. Et ad voluntatē ptinet deſi
derare dei bonitatē q̄ ſpūiſctō attribuit. Ecce
q̄le ſignū amoris ac ſi rex amore vellet vēire
ad domū ruſtici ꝛ q̄eſcē ibi. Jō dic̄ btūs Joh.
Qui manet in charitate in deo manet ꝛ de⁹ i
eo. i. Jo. iiij. De iſta obediētia ad p̄cepta dei
dic̄ xp̄s. Si p̄cepta mea ſuaueritis manebitis
in dilectōne mea. ſic̄ ego p̄cepta p̄ris mei ſer-
uaui: ꝛ maneo in ei⁹ dilectiōe. Et loq̄t inq̄ntuꝫ
hō: qꝛ ſuauit p̄cepta p̄ris Jo. xv. ¶ Quarta
eſt ſimplicitas de cōſcia. q̄n hō in oīb⁹ ſuis fa-
ctis dicit ꝛ opib⁹ hꝫ cor ad deū ꝛ intētionē re
ctā. nō hēt cordis duplicitatē vel triplicitatē.
placeat vel diſpliceat cui voluerit: ſolū q̄ pla
ceat deo. Aliter q̄n hō dicit. Tenebo bonā vi
tam ꝛc. vt gētes laudent me vel honorēt: vel
vt habeā hoīum familiaritates. cor eſt multi
plex. Legit in 3⁰ libro biblie. videlꝫ Luit. i. ꝛ
ij. q̄ erāt tres ſpecies ſacrificioꝝ. Primū erat

hoſtia pacificoꝝ. Scd̄ꝫ erat ſacrificiū p pctō.
Tertiū ſacrificiū holocauſti. Primum offere
bant pro grā a deo recepta: de q̄ fiebant tres
ptes. Pinguedo ꝛ ſanguis offerebat deo ꝛ
cōburebat. Secūda. ſ. pect⁹ ꝛ ſpatula dextra
dabat ſacerdoti. 3ª ps. ſ. totū aliud erat offerē
tis. Ecce triplicitas. Scd̄ꝫ ſacrificiū erat pro
pctis: vt ds̄ remitteret ſibi pctā. De iſto ſoluꝫ
fiebāt due ptes. pª offerebat deo. Ecce ſimpli
citas. Hoc pᵐ ſacrificiuꝫ placebat deo: ſꝫ ma
gis ſcd̄ꝫ: ſꝫ maxie 3ᵐ. Ita eſt de vita nr̄a. Aliq̄
offerunt ſe deo p p̄n̄iam vel p ingreſſuꝫ religi
onis: ſꝫ faciūt de ſe tres ptes. Pinguedinem
deuotionis dāt deo cui vellēt placē. 2⁰ vellēt
hr̄e bonā famā. 3⁰ vellēt hr̄e diuitias. nō tm̄ ꝯ
deū: qꝛ iā nō eēt ſacrificiū. Iſtd̄ ſacrificiū plꝫ
deo. Alij offerūt ſe deo ſcd̄o⁰ qꝛ cupiūt placē
deo. 2⁰ cupiūt hr̄e bonā famā ꝛ placē gētib⁹:
nō curāt de diuitijs. Iſtd̄ ſacrificiū magis plꝫ
deo q̄ pmū. ſꝫ ſup oīa ē ſacrificiū holocauſti:
q̄n ſolū curat placē deo dicēdo. Sufficit dn̄e
q̄ vita mea placeat vob: nō curo ſi plꝫ vel diſ
plicet gētib⁹. Sꝫ dicēt aliqs. nūqd dicit apl̄s
Prouidētes bona nō tm̄ corā deo: ſꝫ ēt corā
hoīb⁹. ad Ro. xij. Intelligit nō rōne fame: ſꝫ
timore di. Et de iſta ſimplicitate dic̄ Dd̄. ſcio
dn̄e de⁹ me⁹ q̄ pbes corda: ꝛ ſimplicitatē dili
gas. Uñ ꝛ ego in ſimplicitate cordis mei ob
tuli vniuerſa hec. i. Paral. xxix. Per ꝯrium
multiplicitatē ꝯſcie odit ds̄. Dicat hic hyſto
ria de Yſaac p̄riarcha: cui⁹ vxor pepit duos fi
lios geminos. ſ. Eſau ꝛ Jacob. Eſau autē erat
totus multiplex ꝛ dilatat⁹ in negocijs. dicit
text⁹. Quib⁹ adultis fact⁹ eſt Eſau vir gnarus
venādi. i. aſtut⁹: ꝛ hō agricola. Jacob aūt vir
ſimplex: ꝛ hitabat in tabnaculis. Gen̄. xxv. ꝛ
dicit ds̄ Malac. i. Jacob dilexi: eſau odio ha
bui. ¶ Quinta eſt puritas de ꝯtinentia. Iſta
eſt rō q̄re pre alijs dilexit xp̄s Joā. Puritas
u. conſcie eſt q̄n vir ꝛ vxor ſuāt ſibi mutuā fi-
delitatē ꝛ modū ꝛc̄. De alijs aūt qui nō ſi de
mrionio nō curare de illo actu quōcūq̄. Ta-
les diligunt a xp̄o ex puritate ꝯſcie. Rō eſt:
xp̄us eſt in domo ſua que dom⁹ ſum⁹ nos. Ad
Heb. iij. Infidelis autē eſt dom⁹ dyaboli. Jō
q̄n baptizat exorcizat: vt dyabolus eijciat. Jō
cauendū eſt ab immūditijs. Jō dicebat xp̄us
deo p̄ri per os [illegible] dilexi decorem dom⁹
tue. ſ. p̄ſone ch[illegible] locum habitationis
glorie tue. pſa[illegible]. No. dūm inter do-
mum ꝛ locū habitationis cum dicit. Dn̄e di
lexi decorē domus tue: ꝛ locuꝫ habitationis
glorie tue. ſ. ſi ſit pulchruꝫ: nō cogitando nec

deſiderando immūdicias. Ideo Prouerb.
xxij. Qui diligit coꝛdis mūdiciam ꝓ gratiā
laboꝛum ſuoꝝ: hēbit amicum regē. Sexta eſt
largitas mīe. Quā.n. ꝑſona eſt liberalis in ele-
moſynis dādis vel de ſpūalibꝰ vel de tēpalibꝰ.
Elemoſyne ſpūales ſunt bone doctrine: ꝓdica
tiones ⁊c. tūc dat prandiū aiabus de pane ce
leſti. Dicunt aliq. Frēs ſꝑ petunt ⁊ nunq̄ faci
unt elemoſynā. imo de cibo ſcīe parato in co
quina ſpūſſcti dant elemoſynā paupibꝰ igno-
rantibus ⁊c. Itē redimūt captiuos qñ ꝑdica
toꝛ cū theſauro ſapīe redimit aīas de captiui
tate dyaboli. Itē induunt nudos virtutibus.
Item cōſolant triſtes ad patiam ꝓuocando.
Idem de illis qui faciūt elemoſynas coꝛpoꝛa
les: tales diligunt a deo. Rō eſt: ſi vos hētis
plures agros: clarꝫ eſt ꝙ plus diligitis ⁊ ſemi
natis campū qui abūdantiꝰ reddit fructū. Iō
dñs ieſus xp̄s eſt ſeminatoꝛ. ꝑſone vite huma
ne ſunt agri. diuitie ſunt ſemīa dei. Iſte eñ ſe-
minat abūdant dans vobis libere: ⁊ vos red-
ditis vnū denariū fructuū: vel ⁊c. ſed de illo ꝗ
facit magnū fructū elemoſynarū. O dicit deꝰ
in iſto agro volo ſeminare: qꝛ dat abūdanter.
Hylarem datoꝛē diligit deꝰ. Potens eſt aūt
deꝰ oēm ḡfam abundare facere ī vobis. Diſ-
perſit dedit paupibꝰ: iuſticia eiꝰ manet in ſecu
lā ſeculi. ij. Coꝛ. ix. Itē dauid. Diligite miām
⁊ iudiciū. pš. xxxiij. ¶ Septima eſt vnitas de
concoꝛdia. Quādo.n.ī domo vir ⁊ vxoꝛ ꝯcoꝛ
dant. Vxoꝛ vō obedit viro ſm deū: ⁊ vir non
deſpicit eā: ſꝫ cōcoꝛdit viuūt. Idē in cōmuni
tate qñ maioꝛes nō odiūt nec deſpiciūt mino
res: nec diuites paupes: tales diliguntur a dō
Ratio huius eſt: q̄libꝫ plus diligit domū ꝓp
am q̄ alienā. Domus dei ⁊ locꝰ eſt vbi ē pax
⁊ cōcoꝛdia. Factꝰ ē in pace locꝰ eiꝰ. Per op-
poſitū vbi ſunt diuiſiōes ⁊ guerre: ē dyabolꝰ ⁊
locꝰ demonū. Dicat miraculū qđ legit in vita
bti Frāciſci de ciuitate ſixti diuiſa. ⁊ cū ſemel ī
duabꝰ ꝑtibꝰ eſſent diuiſi volentes ſe inficere:
beatꝰ franciſcꝰ habuit ꝑ reuelationē ꝙ demo-
nes faciebāt illā cōmotionē totā. eleuās ocu-
lis vidit infinitos demōes ſupra ciuitatem: q
mouebāt coꝛda ciuiū ⁊c. quos expulit btūs
frāciſcus ⁊ ſtatim ſecuta eſt inter eos pax. Fa-
ctus ē in pace locꝰ eiꝰ. Iō aplš. Pacē hēte ⁊
dš pacis ⁊ dilectiōis er[illegible]biſcū. ij. Coꝛ. vl.

¶ In octaua innocen[illegible] Sermo.

Ccipe [illegible] ⁊ matrē eiꝰ ⁊ fu
ge. Mat. ij. Pro de
claratione huiꝰ vbi ⁊ introductiōe
mīe recoꝛdoꝛ de vno notabili vbo
bti Greg. di. ꝙ ad informandū hoīes in vir-
tutibꝰ plus ꝓficiunt exēpla. ſ. opa viſa q̄ vbum.
Nā maioꝛ impſſio fit in hoibꝰ oculis vidēdo
q̄ auribꝰ audiēdo. Verbigfa. de homicidio
plus cōmouet ⁊ turbat ille qui vidit: q̄ ille q
audiuit. Idē de alijs. Iō dicit ꝙ meliꝰ eſt exē-
plum de viſu q̄ de auditu. Exēplificet etiā de
mgr̄o vicioſo q docet diſcipulū oꝛe de bonis
moꝛibꝰ. plus puer informabit exēplo eiꝰ ma-
le vite q̄ vbis ſue doctrine. Iō dicit Gregoꝛ.
Oīa in nobis viciorꝫ mala moꝛtifica vt fidē
tuā quā lingua nr̄a loqtur ēt moꝛibꝰ vita fate
atur. Iō xp̄s ⁊ mgr̄ veniēs ad informandū
nos de vtutibꝰ. nō ſolū vbo voluit nos infoꝛ-
mare: ſꝫ ēt ope. Sicut pictoꝛ volēs docē diſci
pulū nō ſolū docet: ſꝫ exēplū in ymagine ope
oñdit. Iō Actuū. i. Cepit ieſus facē ⁊ docere
Ad ꝓpoſitū. Inter alīs virtutes nob̄ neceīa
eſt virtꝰ prudētie in ꝑiculis vitādis: qꝛ ꝑiculiſ
fluminū: periculis latronū ⁊c. ij. ad Coꝛ. i. Et
niſi eſſet magna neceſſitas. ſ. ꝓp honoꝛem dei
vel vtilitatē ꝓximi hō vitādo ꝑicula dꝫ fugē
iuxta dictū xp̄i. Cū aūt ꝑſequent vos in ciui-
tate iſta fugite in aliā. Matth. x. Et pº oñdit
ope fugiēdo herodis ꝑiculū. vidēs nō eē ne-
ceſſitatē nec vtilitatē moꝛi puer fugit. h dicit
vbū the. Accipe puerꝫ ⁊ mr̄em eiꝰ ⁊ fuge. In
die veneris ſctā nō fugitiuo venit obuiā eis
di. quē q̄rit ⁊c. Io. xviij. qꝛ tūc moꝛs ſua erat
vtilitatis ſꝫ ſuā ⁊ prīs oꝛdiationē. Pꝫ the. Erḡ
ſcitis rōnē fugē oꝫ de ea tria pūcta dclarare.
¶ Pꝛimo quō fuit reuelata diuinitus.
¶ Secūdo quō fuit practicata humanitus.
¶ Tertio quō fuit reuocata tempoꝛaliter.
¶ Quantū ad pᵐ ⁊c. qꝛ xp̄s debuit ſic muta
ri de regno ad regnū. vt dš reuelauit. De h
dicit euangeliū breuit. Angelus dñi appuit
in ſomnis Ioſeph di. Surge ⁊ accipe puerū
⁊ matrē eiꝰ ⁊ fuge in egyptū: ⁊ eſto ibi vſq; dū
dicā tibi. Futurꝫ eſt.n. vt herodes q̄rebat pue
rū ad ꝑdendū eū. No. hic duas q̄ōnes. Pº:
q̄re iſta reuelatio fuit fcā in ſomnis de tā ma
gno negocio. qꝛ multa ſomnia ſunt q̄ credun
tur diuine reuelatiōes ⁊ ſunt illuſiones. Rñ-
ſio: qꝛ reuelatio diuina regrit diſpoſitionē in pº
cui dꝫ fieri. ſ. tranſq̄llitatē coꝛdis ⁊ q̄tē mētiſ
⁊ ſegregationē negocioꝝ ſecularīū tēpaliū: qꝛ
tales ſollicitudies ſunt vt nubes claritatē ſo-
lis diuini radij impedientes. Hoc oñdit in vi
tiſpatrū de iſtis tribꝰ ſocijs quoꝝ vnus elegit
vitam ſolitariā. Alius elegit ſeruire infirmis
in hoſpitali. Tertiꝰ tractare paces. Pꝛimus
hēbat magnas reuelationes: alij duo nō. im-
mo erāt multum occupati: in bonis tñ nego
cijs. Et iſti duo iuerunt ſimul aduiſitandū 3ᵐ
ſolitariū qui dixit eis. quō erat cōſolatus ⁊c.
Alij rñdendo dixerūt ꝙ nullam habuerūt re
uelationē. Tunc ille accepit peluim plenā aq̄
⁊ cōmouit aquā ⁊c. dixit: tale eſt coꝛ hoīs in
negocijs occupatū: ſed ſepatū a negocijs ⁊c.
eſt ſicut aqua q̄eta. ⁊ tūc appet in eo ymago
diuine reuelationis. Pꝫ ergo ꝙ diuina reue
latio regrit coꝛ quietū. Iō dicebat dš ꝑſonis
in negocijs occupatis. Vacate. ſ. a negocijs ⁊
curis ſupfluis: ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dñs. in
pš. xlv. ⁊. xxxiij. pro vltima ꝑticula. Mō ad
ꝓpoſitū. Lꝫ ioſeph eſſet hō iuſtus ſctūs ⁊ bo
nus: tñ nō hēbat vigilando coꝛ quietū. time-
bat.n. vigilando herodē ne xp̄m occideret: ⁊
totus alteratus. Sꝫ cum doꝛmiret hēbat coꝛ
quietum: ⁊ tūc habuit diuinā reuelationē. Ec
ce angelus dñi apparuit in ſomnis ⁊c. Ecce
quare in ſomnis fuit facta. De h auctas. Per
ſomnū in viſione nocturna qñ irruit ſapoꝛ ſu
per hoies ⁊ doꝛmiunt in lectulo. Tūc aperit
aures viroꝝ: ⁊ erudiēs eos inſtruit diſciplina
vt aduertat hoiem xp̄ianum. ſ. ⁊ liberet eū a
ſupbia. ſ. herodis. Eruens aiam eiꝰ a coꝛrupti
one: ⁊ vitam illiꝰ vt nō trāſeat in gladiū. Iob.
xxxiij. Si dicat. dū eſt dubiū quō pōt ſe regē
hō ⁊ determinare vtrū ſit ſomniū aut reuela
tio ⁊c. Dicat ꝙ qñ eſt reuelatio dei cū tanta
certitudine venit in claritate ac ſi oculis pro
prijs videret. Iō dicit aplš de quadā reuela-
tione quā habuit. Scio cui credidi ⁊ certꝰ ſū
ij. ad Thimo. i. Itē dicit btūs Augu. in li. de.
ꝯfeſſio. de mr̄e ſua que hēbat multas reuelati
ones. Mater mea neſcio quo ſopoꝛe: qđ vbiſ
exprimere non poterat dicebat ſe ſcire diſtin
gueret inter deū reuelantē ⁊ aiam ſomniātē.
aliſ reuelatio ꝓphetaꝝ nō fuiſſet certa ⁊ vā:
qꝛ in ſomnia ⁊c. Ecce qđ dicit dš. Si q̄s fuerit
inter vos ꝓpha dñi: in viſionē appebo ei. vel
per ſomniū loquar ad illū. Nūe. xij. 2ª qđ eſt
quare iſta reuelatio de fuga xp̄i ad infideles
nō fuit fcā virgini Marie: que erat ſanctioꝛ
Ioſeph: q̄ erat ita quieta vigilās ſicut doꝛmi
ens. ⁊ ſibi vigilanti appuit gabriel qñ ſaluta-
uit eam ⁊c. Rñſio ꝙ lꝫ virgo maria incōpa-
rabiliter eſſet magis ſctā q̄ ioſeph: tñ ad oñ-
dendū ꝙ regimen domus ad viꝝ ꝑtinet ⁊ nō
ad mulierē: ⁊ qꝛ mutatio domꝰ ⁊ hmōi ad ali
ud regimē ꝑtinebat. ſ. ad ioſeph. iō ⁊c. Iō fu
it lex impatoꝛis Aſſueri ꝯfirmata in textu bi-
blie di. Cuncta vxoꝛes tam maioꝝ q̄ minoꝝ
deferant maritis ſuis honoꝛē. Heſter. i. Hic

mulieres hñt exēplū cogitādo quō virgo ma
ria erat nobilis: qꝛ de gñe dd. pulchꝛa ⁊ ſctā.
⁊ dš voluit vt eſſet ſubiecta ſpōſo ſuo. Et vos
dicitis. Certe nihil fiet in domo niſi illud qđ
ego volo: gallina cantabit in domo. iō ſī tot
diuiſiones inter viros ⁊ vxoꝛes: qꝛ ꝯ ius diui
num ⁊ humanū eſt ꝙ mulier dñetur. De hoc
ſunt in cā vetule alique dicētes ſpōſe. Ecce fi-
lia modo eſt hoꝛa dum ſpōſus diligit vos re-
cipiatis dñium: cantet gallina: ſemꝑ eris dña
O malum ⁊ iniquū ꝯſiliū: qꝛ ſuſtinet talia:
quādiu durat panis nuptiaꝝ: durat ille hō fa
tuꝰ. Sꝫ poſtea hō cognoſcit ſe ⁊ dicit. O ſtul
ta vult dominari. Et ecce tumultus in domo
ideo bona vxoꝛ dꝫ honoꝛare virū ſuū: ⁊ hēre
eum vt dñm. Ecce quid dixit aplš. Mulieres
viris ſuis ſubdite ſint ſicut ſuus dño qꝛ caput
mulieris eſt vir ſicut xp̄s eſt caput eccl̄ie. ad
Ephe. v. ¶ Quātū ad ſcdm quō iſta fuga fu-
it practicata humanitꝰ dicit euangeliū. Qui
ꝯſurgens accepit puerum ⁊ matrē eiꝰ nocte.
Ad practicā. Cogitate quō Ioſeph facta ſi-
bi reuelatione ⁊ excitatꝰ cum quāta ſollicitu
dine: ⁊ credo ꝙ flens iuit ad camerā virginis
⁊ credo ꝙ ipſa iam ſurrexerat. Iuxta illō dd.
Media nocte ſurgebā ad cōfitendū ⁊c. ⁊ q̄le
retabulum hēbat coꝛā ſe: qꝛ filiū dei quem ge
nubus flexis cōtemplabat coꝛā ſe doꝛmientē
ſm humanitatē: oia regentē ſm diuinitatē:
ſꝫ cum eēt in ſua cōtemplatione ⁊ dulcedine
Ioſeph cū magna reuerentia tetigit ad poꝛ
tam camere ⁊c. ⁊ dixit virgini. Cito cito fu-
giamus: qꝛ herodes vult occidere filiū vr̄m.
Cogitate quāta mutatio debuit eē in coꝛde
virginis marie: ſubito referēte ſibi Ioſeph re
uelationē media nocte quāta ſollicitudo ad
fugiendum. ſtatim Ioſeph ſtrauit aſinā. ⁊ vir
go flens ⁊ oꝛans dicēdo. Fili vos qui libera-
ſtis dd ⁊ tres pueros de camino: nūc adiuua
te me matrē veſtrā ⁊ ioſeph Equitauit virgo
cum puero ⁊ receſſerunt de domo. Cogitate
qđ fuit de periculo moꝛtis maxime de rege cū
quāto timoꝛe ⁊ pauoꝛe ibāt. Et ſi virgo ſentie
bat aliquos diſcurrētes per ciuitatē cum exi-
bat: ſtatim videbat ſibi ꝙ eſſet herodes. Cū
autē fuerunt ex̄ ciuitatē virgo maria q̄ſiuit a
ioſeph ſi dixerat ſibi angelus quo irēt. Rñdit
ꝙ ſic: in egyptū. virgo maria tūc valde timuit
ſingulariter ꝓpter tria. ſꝫ in ſingulis data eſt
ſibi conſolatio a deo. Pꝛimo timuit cōſide-
rando crudelitatem egyptioꝝ ad pueros he
breoꝝ. infantiū ꝙ Exo. i. patet ꝙ occidebant
omnes pueros iudeoꝝ: ꝙ hoc ſciens virgo

cogitate quō dicebat. Dn̄e vos qui moyſen
liberaſtis ab illo periculo: liberate matrē cū
filio. Sed arbor inclinando ſe ad virginē in
via: ⁊ fons de radice ſcaturiens ſignificauit ſi
bi egyptios obſecuturos ex corde. Hoc intel
ligens ꝟgo maria fuit cōſolata. Et tūc fuit cō
pleta ꝓphetia dd̄ in ꝑſona ꝟgīs di. Populuſ
quē nō cognoui ſeruiuit mihi. pſ̄. xvij. Morali
ter. Arbor oñdit nobis quō debem⁹ ſalutare
ꝟginē inclinādo: q2 regia reuerēter corde co-
gitādo quō eſt in cathedra glīe ad dexterā fi
lij ꝓ nobis aduocando. ⁊ ſic ſcaturiet fons la
chrymaꝝ ⁊c. Scd̄o timebat ꝯſiderādo eorū
carnalitatē. Erant. n. valde luxurioſi: ⁊ hēbāt
vxores turpes: ⁊ hebree erant valde pulchre.
Idō cuſtodes portaꝝ hēbāt mādatū a rege vt
ſi aliq̄ pulchra mulier veniret ducerent eā ad
regē. Dicat hyſtoria de Sara vxore Abrahe
Ge. xij. Hoc totū ſciēs ꝟgo maria: cogitare ſi
hēbat rōnē timoris: cū nūq̄ fuit pulchrior. ſ3
dicebat. Uos dn̄e q liberaſtis Sarā ⁊c. Dica
tur qñ cuſtodes viderūt eā admirātes de tan
ta pulchritudine: coꝝ corda mirabant in de-
uotionē exhibēdo ſibi magnā reuerentiā. Ie
ro. dicit. Aſpect⁹ ꝟginis fugabat affectū libi-
dinis. Sed ꝓpter regis mādatū iuerunt excu
ſare ſe regi quō vna pulchra mulier venerat
⁊c. Cogitate ꝙ rex miſit ꝓ ea: ſ3 mutat: cordi
bus ⁊c. Cogito ego ꝙ rex met voluit videre
eā quā honorauit offerēs ſe ſibi ꝑcipiens ne
aliq̄s ſibi diſpliceret in aliquo. De hoc ꝓph̄ ia
in ꝑſona ꝟgis. Ego q̄ſi vitis fructificaui ſuaui
tatē odoris: ⁊ flores mei fruct⁹ honoris ⁊ ho
neſtatis. Eccl. xxiiij. Nota hic ꝟtutē floris vi-
nee: q2 dicūt nāles q tractāt de ꝓprietatib⁹ re
rū ꝙ beſtie venenoſe ⁊ ſerpētes vitāt flores vi-
neaꝝ. Serpētes ⁊ aialia venenata ſunt ꝑſone
luxurioſe: in qbus ꝟgo maria fugauit motus
carnaliū ꝓ tūc. Idō di. Ego q̄ſi vitis fructifica-
ui ⁊c. Moralr. cogitādo luxuriā ⁊ pctā noto
ria in oī loco: ſ3 fugant vbi eſt inuocatio ꝟginiſ
marie. Idō dr. Trāſite ad me oēs q ꝯcupiſcit
me. Terti⁹ timor ꝟgis fuit ꝯſiderādo egyptio
rū īfidelitatē: q2 erāt peſſimi ydolatre. Nō. h
ſ3 magiſtrū hyſtoriaꝝ quō ad vaticiniū Iere-
mie eos de ydolatria rephendēt fecerūt yma
ginē puelle pueꝝ geſtātis quā ſecrete adora-
bant. Et īgrediēte dn̄o egyptū oia ydola cor-
ruerūt. Et fuit cōpleta ꝓphetia Iſa. On⁹ egy
pti. Ecce dn̄s aſcēdet ſup nubē leuē ⁊ īgredie
tur egyptū ⁊ mouebunt ſimulachra egypti a
facie ei⁹. Iſaie. xix. Nubes eſt caro ſeu xp̄i hu
manitas. Que eſt vita nr̄a vapor ad modicū

parens: ⁊ deinceps terminabit. Iacobi. iiij.
Dn̄s. n. aſcēdit ſup nubē: q2 ipſe regebat hūa
nitatē leuē: q2 ſine oꝑe pctī. Cū aūt ꝟgo itraſ-
ſet ꝑ primā ciuitatē egypti q̄ dr̄ elropoleos: i-
uenit gētes plorātes q2 ſimulachra ceciderāt
⁊ ꝯfracta fuerūt. ⁊ iterrogabāt ꝟginē vñ veni
ret. que rñdit ꝙ de terra ꝓmiſſionis. Dicebāt
ei. ſcitis vos q2 ꝟgo peꝑit: q2 tale ſignū fuerat
eis datū a Ieremia: ꝙ qñ illa ꝟgo pareret ſi-
mulachra corruerēt. Credo ꝙ ꝟgo voluit vi-
dere illā ymaginē puelle ⁊c. dicēs ꝙ nō ado-
rarēt eā: ſed deū in ymagine repñtatū. Et qua
lis ꝯſolatio fuit iſta ꝟgini marie ⁊ poterat di-
cere. Scd̄m multitudinē doloꝝ meoꝝ in cor-
de meo: ꝯſolatōes tue letificauerūt aiā mea.
O ſi cognouiſſent eā. Moralr hic ꝓ ruſticis
ne credāt ſe adorare ymagines: ſ3 xp̄m. Dn̄m
deū tuū adorabis: ⁊ illi ſoli ſerues. Math. iiij.
¶ Quantū ad tertium quō iſta fuga fuit re
uocata finalr ſiue tp̄alr dicit euangelium. Et
erat ibi vſq̄ ad obitū herodis. ſ. per ſeptē an-
nos ſm mgr̄m hyſtoriaꝝ. Defuncto autē he
rode ecce āgelus dn̄i apparuit in ſomnis Io
ſeph in egypto di. Surge accipe pueꝝ ⁊ ma
trem eius ⁊ vade in terrā iſrael. defuncti ſunt
n. q q̄rebant animā pueri vſq̄ in finē. Nota
hic duas queſtiones. Cū ꝟgo fuiſſet q̄ſi exul
in egypto ꝑ ſeptem annos de q̄ viuebat quia
ioſeph erat iam ſenex ⁊ non poterat laborar.
Reſpondeo ꝙ ꝟgo maria de manibus ꝯſuit
filauit: texuit: prouidebat ſibi ⁊ filio ⁊ Ioſeph
Dicat quomodo per filiū mittebat capucia
vl' camiſias ad domū cuius erāt. Angeli pro
uidiſſent ſibi: ſ3 noluit. Ad hoc ꝓprie iſte ē tex
tus. Cōſiderauit ſemitas domus ſue. ſ. pauꝑ
tatis ⁊ hūilitat: ⁊ panem ocioſa nō comedit.
Prouer. vltimo. Moraliter mulieres hēnt
hic exemplū ⁊ doctrinam: q2 multe ꝯſentiunt
peccato ex pauꝑtate: nūq̄d hētis manus ⁊c.
Idō apl's. Rogam⁹ aūt vos frēs vt abūdetis
magis ⁊ operā detis vt q̄eti ſitis: ⁊ vt veſtrū
negociū agatis vt operemini manibus veſtris.
Sic precipim⁹ vobis vt hōeſte ambuletis ad
eos qui foris ſūt: ⁊ nulli⁹ aliq̄d deſideretis. i.
ad Theſſal. iiij. Nota ꝙ regula eſt iuriſtarum
ꝙ vbicūq̄ dicit papa precipim⁹: obligat ſub
pena pctī mortal: nō aūt cū dicit mādamus.
Secūda queſtio eſt: quare xp̄s voluit ſtare ſe
ptem annis in egypto nec plus nec minus. q2
quicquid faciebat xp̄s erat myſteriū Reſpō
ſio ꝙ triplici de cauſa. Prima anagogica.
Scd̄a allegorica. Tertia tropologica. Pro-
pter quā rōnem filius dei ꝟgo ⁊ Ioſeph fu-

erunt in egypto ſeptē annis corporaliter: ſed
q̄ntū ad aīas erāt in terra ꝓmiſſionis. Et poſt
ſeptē ānos angelus apparuit Ioſeph ⁊ redie
rūt ad terrā ꝓmiſſionis. In quo inuit ꝙ poſt
ſeptē etates ibim⁹ ad terrā ꝓmiſſiōis. ſ. gloriā
in q̄ nūc ſunt ſolū aīe ſanctoꝝ. S3 poſt ſeptē
ānos. i. ſeptē etates ſimul corpa cū aīab⁹. De
hoc Ozee. xi. Sicut mane tranſit ptrāſit rex
iſrl. q2 puer iſrl ⁊ dilexi eū: ⁊ ex egypto voca-
ui filiū meū. Uocauerūt eos: ſic abierūt a fa-
cie eoꝝ ⁊c. Scd̄a allegorica. Egypt⁹ ſeptē te-
nebras ſigt: ꝙ ſicut xp̄s ſeptē ānis fuit in egy-
pto: ⁊ poſt angelus appuit ⁊ reuerſus ē in ter
rā ꝓmiſſionis. Sic pctōres ſeptē ānis. i. ex ſe-
ptem pctīs ſunt in egypto. i. in tenebris pctō-
rū. Suꝑbia ē vna tenebra: q2 nō videt piculū
in quo ſunt: ⁊ ſic de alijs. Auctas Neſcierunt
neq̄ intellexerunt. in tenebris ambulant. pſ̄.
lxxxi. Et loq̄tur de pctōrib⁹: ſ3 reuertūt ad ter
rā iſrl. i. lucis qñ venit angelus. i. ꝯtritio cor-
dis de pctīs. Tertia eſt tropologica. Conclu
ſio eſt ſctōrū doctoꝝ ꝙ ꝓ q̄libet pctō mortali
hō obligat deo in ſeptē annis de penitētia in
hoc mūdo vel reſtat in purgatorio. Rō: q2 in
q̄libet pctō mortali fit ꝯ ſeptē dona ſpūſſcti.
S3 q̄litas penitētie ē arbitraria. Idō xp̄s volu
it ſtare ſeptē annis in egypto. i. anguſtia oſtē
dens ꝙ ſeptē ānis ꝯuenit ſtare in anguſtia pe
nitētie: ⁊ poſt hoc hō eſt liber a penis. Cū cō
pleti fuerint ſeptē āni dimittat vnuſq̄ſq̄ frēm
ſuū hebreū. i. penitētē q videndus eſt. i. dyabo
lo pctīs. Ieremie. xxxiiij. Tranſit pctōr de cul
pa ad gratiam per penitentiam.

¶ De ſancto Anthonio confeſſore.

Certamen forte dedit illi vt vinceret. Sa
pi. ix. Tota ſolēnitas ⁊ officiū pñs
dici ē illi⁹ btī ⁊ amici dei Anthōij
ꝯfeſſoris ita ēt erit ⁊ ſmo nr ⁊c. Salutet ꝟgo
maria ⁊c. Pro declaratiōe hui⁹ ꝟbi ⁊ breuiſ
introductione materie ſciendū ꝙ ē ſcriptura
litteralis: ⁊ etiā hoc ꝺclarat expientia ſenſua
lis ꝙ preſens vita non eſt niſi campus ꝑlij:
⁊ quantum ad corpus ⁊ q̄tū ad aiam. Pri
mo quantū ad corp⁹: q2 homo ſtatim natus
a die natiuitatis vſq̄ ad finem eſt in prelio. q2
q̄ttuor q̄litates intra corpus ꝯtinue bellant. ſ.
calor cum frigiditate: ⁊ ſiccitas cū humidita
te: quouſq̄ interficiūt hoīem ſemꝑ bellāt cor
rumpendo: alterando: minuēdo: ⁊ ꝯtradicē
do adinuicem, ac ſi teneret in vtero quattuor
ſerpentes inter ſe bellantes mordentes ⁊c. ita
poteſtis cogitare de quattuor q̄litatibus itra

corpus humanum. Itē ad extra corpus ē in
prelio: ⁊ miſeria: ſudoꝝ: frigoꝝ: periculoꝝ: īfir
mitatum: paupertatum: triſticiarū ⁊c. Itē cū
proximis adinuicem vel lingua vel manu vl
oꝑe: intantū ꝙ Dauid de iſto prelio corporaſ
facit vnū pſalmū di. Miſerere mei deus: quo
niam conculcauit me homo. Hoc quantū ad
preliū cū ꝓximis tota die impugnans tribu
lauit me. Cōculcauerunt me inimici mei. ſ. q̄t
tuor qualitates elementoꝝ. tota die: qm̄ mul
ti bellantes aduerſum me quantū ad miſeri-
as. pſ̄. lv. Scd̄o quantū ad aiaſ quod eſt pre
liū piculoſius: q2 aīa eſt melior corpore. iſtud
preliū poteſtiſ intelligere per talem ſimilitu
dinem: ac ſi in iſto campo eēt vna domicella
nobilis ⁊ delicata: ⁊ impugnaret a tribus mi
litib⁹ armatis: quoꝝ vn⁹ venit ante eam enſe
euaginato: alius a dextris cū baliſta ⁊ ſagit-
ta ⁊c. Alius a ſiniſtris cū lancea: ⁊ ipſa ſtat
inixa ad parietē: bene talis domicella eſſet in
magno prelio ⁊ piculo. gratia dei eſſet ꝙ eua
deret: quia nullū habet defenſoriū niſi parie
tē vbi ſuſtinet. ita eſt de anima cuiuſlibet no
ſtrum: que eſt domicella nobilis: quia nullum
h3 patrem niſi deum qui eam creauit ad yma
ginem ſuam: ⁊ ſtat innixa ad parietem ⁊c. ad
parietem ſcilicet fidem chriſtianā: q2 ſicut pa
ries ſuſtinet ⁊ impedit viſum: ita fides xp̄iana
eſt appodiatum xp̄iani. Item fides eſt de his
que homo non videt. Ideo apl's diffiniens fi
dem dicit. Eſt enim fides ſubſtantia ſperāda-
rum rerum. Ecce fundamentum. Argumētū
nō apparentium. ſ. de his que non vidētur. Ad
Heb. xi. Ad iſtam parietē armat aīa xp̄iana:
quia aīa iam capta eſſet mortua ⁊ deſtructa:
⁊ impugnat a tribus militibus. Vn̄ venit mū
dus enſe euaginato. ſ. cum negocijs curis ſuꝑ
fluis: iniuſticijs ⁊c. A dextris autem caro cū
ſagittis malarum inclinationum luxurie ⁊c.
A ſiniſtris autem dyabolus cum lancea tem-
ptationum diuerſarum rerum. De iſtis milit
bus dicit Petrus apl's. Militant aduerſus
aiam. i. Pet. ij. Et ꝓpt hoc dicit Iob. Milicia
eſt. ſ. quantum ad aiam: q2 vbi nos habemus
militia: alia tranſlatio autētica h3 temptatio
eſt: que reſpicit animā. vita hois ſuper terram.
Et ſicut mercenarij dies ei⁹. Iob. vij. Qui ſi
fideliter laborat meretur ſalarium: alſ pend.
Ita de nobis. ſi fideliter militamus: non fran
gendo dei precepta: habemus coronā. Si au
tē vt conardus hō ſit vict⁹: captiuat i iferno.
Ergo bn̄ ē verꝝ ꝙ tota vita nr̄a ē plus q̄tū ad
corp⁹ ⁊ q̄ntum ad aiam. In iſto ꝑlio de⁹ dedit

gl'am btō Anthonio vt vinceret. Ita thema
dicit. Certamē forte ⁊c. deus. ſ. dedit illi. ſ. btō
anthonio vt vinceret. Ad practicā qňo beat⁹
Anthonius habuit prelium: ⁊ quomodo ha-
buit victoriam. Vicit enim.

Primo mundum qui venit ab ante cū gla
dio euaginato.

Secundo carnem que venit a dextris cum
baliſta extenſa.

Tertio dyabolum qui venit a ſiniſtris cum
lancea vibrata.

Ideo dicit thema. Certamen forte dedit ⁊c.
¶ Dico primo ꝙ beatus Anthoni⁹ habuit ꝓ
liū: cū mūdo: q̄ veniebat corā eo enſe euagi-
to. Dicať qňo puer fuit nutritus a parentibuſ
vt timeret deū: ne iuraret: ne diceret menda-
cia. erat totus verecūdus: ⁊ didicit lr̄as. ibat
cū parentib⁹ ſemꝑ audire miſſas: ⁊ ſermones:
ꝓ īdulgētijs: ⁊ ſic de alijs. Parētes ei⁹ obie
runt: ⁊ ipſe erat q̄ſi viginti annoꝝ: ⁊ remanſit
heres multaꝝ poſſeſſionū ⁊ redditunū ⁊ cuiuſ-
dā magni oliuarij. Tūc mūdus īcepit pugna
re ꝯtra eū dicēs ymaginatiōi modos mundi.
Anthoni tu es mō dn̄s domus ⁊ diuitiaꝝ ⁊c.
⁊ poteris ducere vxorē: ⁊ eris de maiorib⁹ ci-
uitaťi: ⁊ in regimine ⁊c̄. Et ſi vis mutuare de-
cem ꝓ duodecim: poteris valde ditari. vľ mu
tuare ſuꝑ poſſeſſiōes: ⁊ interim recipe fructus
vľ emere ꝓ para pecunia ⁊c. vľ vēdere pluſ rō
ne expectatiōis ⁊c. Ecce tēptatiōez mūdi. Sʒ
cū btūs anthoni⁹ fuiſſet aſſuet⁹ audire miſſaʒ
⁊ ſermones: q̄ tales raro faciunt malū finem
dū ſemel audiret miſſaʒ audiuit ꝯſiliū euāge-
lij. Si vis ꝑfect⁹ eē vade ⁊ vende oīa q̄ hēs ⁊
da pauꝑib⁹ ⁊ hēbiſ theſauꝝ in celo: ⁊ veni ⁊ ſe
quere me. Mat. xix. O dixit btūs anthoni⁹.
Hēo mō ſcutū cū iſto potero me cooꝑire ab
ictib⁹ mūdi ⁊c. Dicať quō ſtatī poſt miſſaʒ de
dit bona ſua ad vendendū ſeruitorib⁹. Qui-
bus vendiťi pecuniā diſtribuit in pijs cauſis ⁊
ꝑſonis pauꝑib⁹. Hoc fctō ſecut⁹ ē xp̄m in vi-
ta ſpūali: dimittēs mūdū iuit ad deſertū: ⁊ ſic
euaſit a primo ictu mūdi. ſ. penitēdo ſuꝑ euʒ.
Sʒ iteꝝ mūdus inuaſit eū: q̄ aliquotiēs quā
do hō nō pōt ꝑcutere inimicū ad caput ducit
gladiū ꝑ trāſuerſuʒ ⁊c. Ita voluit facere mun
dus btō anthonio. q̄n. n. fuit in deſerto ⁊ ī ſua
pauꝑtate ſuiret deo. ecce ꝙ mūdus ꝑ trāſuer
ſum ⁊ a latere ꝑcuſſit dicēs imaginatiōi. Mō
anthoni tu es in deſerto. Nunqd bonū fuiſſet
reſeruare tibi aliqd de quo feciſſes vnā cellaʒ
altare: oratoriū: lectulū: tabulā: ⁊ hmōi. Cūq
ſic cogitādo incederet per deſertū: inuenit vnā
platā argenteā pulchrā. Cogitate quō ſtatim
ſenſualitas dixit anthoni⁹ de hoc poteris face
re cellam ⁊c. ⁊ nō audebat eā tangere. Sʒ ad
mirans intra ſe dicebat. Et quō eſt hoc cū hic
non ſit via ⁊c. Ecce quō ꝑcuſſit a latere. Sed
nūc eſt remediū. ſ. retrahere pedem. Et ita fec̄
beat⁹ anthonius dicendo ieſus retraxit ſe. Et
ſcutella diſparuit vt fumus. Et potuit dicere
btūs anthonius. Elongaui fugiens ⁊ māſi in
ſolitudine. pš. liiij. Iſtud eſt bonū remedium
ne hō vincať ⁊c. Sed iteꝝ mūdus voluit ſibi
dare vnū ictū iuxta cor. Cū. n. ſemel ſtaret in
cella in deſerto: dixit mūdus imaginatōi. An
thoni tu es hic mō: ⁊ cui ꝓficies deus fecit te
hoiem q̄ ē aial ſociale ꝑ nām: ⁊ tu facis te aial
Cōtra illud Dauid. Hō cū in honore eēt non
intellexit: cōparat⁹ eſt iumētis iſipientib⁹: ⁊ ſi
milis factus ē illis. pš. xlviij. Si fuiſſes in ci-
uitate potuiſſes multis ꝓficere: tractando pa
ces: dādo ꝯſilia: corrigēdo ⁊ hmōi: vel admi-
nus ſi feciſſes vnū monaſteriū hic ꝓ te ⁊ alijs
q vellent fugere occaſiōes mūdi. Dū ſic cogi
taret exiuit cellā ⁊ inuenit maſſam ſiue pomū
auri. Statī ſenſualitas ſtulta locut⁹ eſt. O an
thoni de iſto auro poſſes adhuc ꝯſtruere hic
monaſteriū. Ecce ictū ad cor vt ꝑderet amo-
rē pauꝑtatis que in corde ꝯſiſtit. Sed beatuſ
āthoni⁹ īduit ſe de vna pāſera. ſ. vna auc̄te ſcri
ptuř di. Beat⁹ hō q inuēt⁹ ē ſine macula: ⁊
q poſt auꝝ nō abijt: nec ſꝑauit in pecūia ⁊ the
ſauris. Eccleſiaſtici. xxxi. Forte dixit ipe poſſʒ
eē tēptatio ⁊ dixit ſignādo ſe ieſus: ⁊ auꝝ eua
nuit vt fum⁹. Ecce quō btūs āthoni⁹ vicit pri
mū militē. ſ. mūdū ꝯ eū bellantē. Iō thēa dic̄
Certamē forte dđit illi. Moraľr iſte mūdus
triplici ictu bellās mľtos iterfecit q̄ neſciunt
ſe defendere nec ab ictu ſe mūire. Prio ad ca
put ſuꝑius vulnerat laycos: eos inclinans ad
vſuras: furta: rapinas: calūnias ⁊ hmōi. Dica
tur ꝯ hoc iuxta audiētiū q̄litates. O moder-
nis tꝑib⁹ ⁊ q̄t interficiunť iſto vulnere. Scđō
ꝑ trāſuerſum mūdus vulnerat religioſos qui
per paupertatem euangelicā vel apoſtolicaʒ
euaſerunt ab ictu ſuꝑiori. ſ. ad caput: ſed per
tranſuerſum ne meritorie poſſint ad paradi-
ſum ambulare ꝑ ꝓprietatez ꝯgregādo bona:
diuitias ⁊c. Tertio de dega cuʒ qua vulnerat
⁊ iterficit prelatos ⁊ curatos: q̄ ſpūalia ſacra
menta que habent miniſtrare propter hono-
rem dei ⁊ ſaluationē aiarum: modo iam non
ſic niſi rōne pecunie oīa ſacramenta vendunt
aliquo mō. Alij etiaʒ ne habeant ſoluere lau
des impoſitiones ⁊ hmōi mira faciūt falſa in-

ramēta: tales occīdūtur ꝑ degā ſigēdo. Pro
pť hoc xp̄s auiſādo nos dicebat. Cauete ab oī
auaritia. Nota ab oī. ſ. his trib⁹ modis cōtra
auaritiā laycoꝝ ꝓprietatē religioſoꝝ: ⁊ ſymo
niā clericoꝝ: q̄ nō ī abūdātia cuiuſq̄ vita ei⁹
ē ex his q poſſidet. Luce. xij. ¶ Dico ſcđo ꝙ
vicit carnē. Caro eni bellat cū ſagittis acutis
ſiue itoxicatis. ſ. icitādo: icitādo: ⁊ mot⁹ vari
os luxurie miſtrādo: ⁊ niſi hō ſciat ſe defēdē
īterficitū. Sʒ ī iſto ꝓlio btūs ātoni⁹ ſciuit ſe mi
rabiľr defēdere. Cū eni eēt ī deſerto ⁊ viciſſet
primū militē. ſ. mūdū: vt audiuiſtis. Scđs mi
les. ſ. corp⁹ carnale īcepit ipʒ īpugnať. q̄ erat
in flore iuuētutis. Et ſʒ ꝙ ꝓlixe ponit Atha-
naſi⁹ q ſuā legēdā ꝯpoſuit. Caro diuerſimode
ipʒ īpugnauit: mō vigilādo: dādo mot⁹: cogi
tatiōes ⁊c. Mō dormiēdo ī ſōnis ꝙ erat cuʒ
mulierib⁹ ⁊c. Et q̄lis ſagitta ē iſta ꝑſone ſpūa
li: q̄ ꝑſonis carnalib⁹ nō diſplicēt talia ſōnia
ſiue mot⁹. O dixit btūs Antoni⁹ Ego īdigeo
medicina. Qui eni vult curari a vulnere ſa-
gitte oʒ expellere ſagittā. Deide apponere ty
riacā ꝯ venenū qđ remāet int⁹. Ita fecit btūs
antoni⁹. Prio expellebat ſagittas. ſ. tēptatio
nes ſtatiʒ mutādo imaginatiōeʒ: cogitando
paſſionē xp̄i: vľ penas inferni ⁊ ſimilia. Scđo
ꝯ venenū ſagitte recipiebat tyriacā abſtinen-
tie a ſpūſctō ꝯfectā. Primo abſtinebat in ci-
bo: nihil aliud comedebat niſi panē cuʒ ſale
poſt ſolis occaſū: ⁊ bibebat aquā: ſemel in die
tm̄ comedebat. Et aliquotiēs trāſibat duos
vľ tres dies ꝙ nō comedebat aliqđ. Itē abſti
nebat a ſōno: ſolū ꝑ duas vel tres horas dor
miēdo ſuꝑ terrā. Itē portabat aſpeꝝ ciliciuʒ:
deſuꝑ mantellū ⁊ oꝑe manuū ſuarū viuebat.
oꝑabať ciſteletas vel ciſtulas ꝑuas: ⁊ hmōi.
⁊ cū iſta tyriaca ꝯſuabat ſe ꝯ venenū luxurie:
qđ nūq̄ ſibi nocuit: q̄ nūq̄ ꝯſēſū inclinatiō.
ꝓbuit tenēs ꝯſiliū apľi. Fugite fornicationē.
Oē eniʒ pctm̄ qđcūq̄ fecerit hō: extra corp⁹
ē. Qui aūt fornicať: in corp⁹ ſuū peccat. An
neſciť q̄n mēbra vr̄a tēpluʒ ſūt ſpūſſācti q in
vob ē quē habetis a deo ⁊ n̄ eſtis vr̄i. Empti
eniʒ eſtis ꝑcio magno. Glorificate ⁊ portate
deū ī corꝑe vr̄o. Ecce primū remediū. ſ. expel
lere venenū. ſ. primos mot⁹. i. ad Coꝝ. vi. Ec-
ce ſcđʒ remediū de abſtinētia. Itē mortifica-
te mēbra vr̄a q̄ ſūt ſuꝑ terrā: fornicationē im
mūdiciā libidinē: ꝯcupiſcētiā malā: ⁊ auaritiā
q̄ ē ſimulacroꝝ ſeruit⁹ ꝑꝑ q̄ venit ira dei ſuꝑ
filios incredulitaťi in q̄b⁹ ābulaſtis cū viuere
tis ī illis. Nūc aūt depōite ⁊ vos omnia: iraʒ:
īdignatiōeʒ: maliciā: blaſphemiā: turpē ſer-
monē: de ore vr̄o. Nolite mētiri inuicē: expo
liātes vos veterē hoieʒ cū actib⁹ ſuis: ⁊ idui-
te nouū hoieʒ q ſʒ deū creat⁹ ē. ad Coloſ. iij.
Sʒ iteꝝ nō dixit caro: q̄ forti⁹ ſagittabiť ſagit
ta de pēnulis ornata. Dicať qňo dyabol⁹ vēit
ad eū ī ſpecie pulcherrime mulieris: ⁊ prima
facie nō cognouit demonē fuiſſe. De q̄ anto-
ni⁹ admirās ait cū ſpū. Et q̄lis eſtis vos hic.
rn̄dit. Audita fama vr̄e ſcītatis vellē ſeruire
deo: ⁊ volo ꝯſiliū a vobis qňo ⁊ in q̄ loco poſ
ſem facere pniaʒ ⁊ hmōi ⁊ ſeruire deo. Statiʒ
caro dixit āthoni. Ecce iſta mulier iuueniſ ē ⁊
pulchra ⁊ ſola: ſi peccares cū ea null⁹ ſciret: n̄
ꝑderes famā. Iō vidēs btūs āthonius ꝙ ca-
ro calefaciebať. O dixit ipe. Un⁹ ignis expel
let aliū: ſpecta modicū eleuatis fimbrijs a ter
go poſuit ſe in igne: dicēs mulieri. Si vis ha
bere mecū placitū venias huc ⁊c. ⁊ diſparuit
diabol⁹. Et de⁹ fecit gratiā beato āthonio ꝙ
in igne ſedēs nō fuit ꝯbuſtus: ſʒ fugauit tem-
ptationē tā fortē: ⁊ poterat dicere cū Dauid.
Probaſti cor meū ⁊ viſitaſti nocte. igne me
examinaſti ⁊ nō ē inuēta ī me iniq̄tas. pš. xvi.
Sic vicit ſcđm militē. Iō thēa. Certamē for
te dedit ⁊c. Moraľr habemus hic exēplum
caſtitatis ſeruāde. nos religioſi: q habem⁹ vo
tū expſſū ⁊ clerici ānexū: fugere occaſiones:
vitare mulieꝝ familiaritates ⁊ locutiones ⁊
oportunitates. Dicebat btūs Ieronymus ad
ruſticū monachū. Feminā quā bn̄ ꝯuerſantē
didiceris: mēte dilige non corporali ꝑſentia.
Et ille. Quid de matre mea. Reſpondet bea
tus Ieroň. Matr eʒ tuam ita videas ne per
illā alias videre cogaris. Habebat eniʒ ſamꝑ
las habet pediſſequas: ⁊ quāto melior caruʒ
cōditio: tanto facilior ruina. In iſto prelio q̄
plures interficiunť: quia neſciunt expellere
ſagittas temptatiōis: nec recipere medicinā
abſtinētie. Dicať hic etiā de impedimētis ma
trimonij ſi materia hoc req̄rat. ¶ De tertio.
Dicatur cum ſemel beatus āthonius ſtaret
in ſua contemplatione in heremo: demones
qui tenuerūt conſilia vt idem expelleretur a
cella: ne ipſi perderent illam habitationē in
ſpecie hominum venerunt ad eum dicentes.
Et quid āthoni ⁊ tu vis nos expellere de no-
ſtra habitatione. Et nunquid ciuitates ⁊ vil-
le ſunt habitationes hominū: ⁊ deſerta demo
niorum. Ideo recedas vadas ad ciuitatem:
alſ expellemus te. Rn̄dit ſanctus āthonius
Dominus mihi adiutor nō timebo quid faci
at mihi homo. Hoc ideo dixit: quia ipſi erāt
in ſpecie hominis. Et q̄a noluit recedere ſuiſ

grauiter a demonibus percuſſus intantuꝫ ꝙ quidāꝫ ſctūs hō qui veniebat viſitare eū tūc venit: ⁊ inuenit ipm mortuū vt credebat: credens ipm a latronib⁹ occiſum: planxit euꝫ ⁊ reportauit ipm ad cellaꝫ ſuā. Cūqꝫ vt moris eſt vigilaret de nocte iuxta corp⁹ bti anthonij. Anthoni⁹ virtute dei fortificatus aperuit oculos: ⁊ mirat⁹ vbi eſſet: cogitauitqꝫ negocium ſicuti euenerat. Et dū vigiles dormirent. anthoni⁹ ſurrexit ⁊ ſecrete receſſit: ⁊ reuerſus eſt in cellā ſuā ad heremū. O ⁊ qualis miles fuit anthoni⁹. Cogitate qui non inuenerint eū vigiles ꝗtū debuerūt admirari. Qñ aūt btūs anthoni⁹ fuit in ſpelūca ſua: ſtatim incepit excitare demones dicens. Hic ſum ego: ⁊ huiuſmōi. Statim venerūt demones in ſpecieb⁹ diuerſaꝝ beſtiaꝝ. ſ. vnicornis: leonis: vrſi: lupi: ſerpentis: ⁊ crudeliter inuaſerūt euꝫ. Cūqꝫ iā eēt vulnerat⁹ ad mortē dicebat vt poterat: ieſus: ieſus. ⁊ ſubito ſpelūca magna claritate illuſtrata reſplenduit: ⁊ demōes fugierūt. Tūc beatus anthonius vidit dñm ieſuꝫ xpm. Cui dixit. O bone ieſu vbi eras: ⁊ quare a principio nō affuiſti mihi vt ſanares vulnera mea. Rñdit ieſus. Anthoni hic erā: ſꝫ expectabā videre certamen tuū: ⁊ qꝛ tā fortiter dimicaſti: faciaꝫ te in toto orbe nolari. Et curatus fuit ſubito: ⁊ demones de cetero auſi fuerūt ad eū accedere. Ergo certamen forte dedit illi vt vinceret. Sꝫ hic per qōnem intrabimus ad moralitatē. Et querit quare ds voluit ꝙ btūs anthonius hēret tam magnū ꝓliū cū demonibus ēt viſibiliter ſibi apparentib⁹: qꝛ inuiſibiliter etiā multi impugnant ab eiſ: ſꝫ ſic viſibiliter nō legitur niſi de btō anthonio. Rñſio: qꝛ prim⁹ heremita in nouo teſtō notori⁹ poſt xpm fuit btūs anthoni⁹. In veteri aūt teſtō leguntur aliqui tenuiſſe vitā heremiticā. ſicut Helyas: Helyſeus: Joānes bap. In nouo autem teſtō xpus fuit primus. Deinde btūs paulus: ſꝫ erat ſecret⁹ ⁊ incognit⁹. Sed btūs anthonius fuit manifeſtus. Jō videntes demones ꝙ beatus Anthoni⁹ oñdebat multis eū ſequētib⁹ in futuꝝ viam paradiſi ꝗtū in eis fuit voluerunt ipꝫ occidere: ſꝫ ds nō ꝑmiſit: qꝛ cōiter in prelijs ille qui portat vexillum magis impugnat vt ceteri ſequētes deuiēt ⁊ ſuccūbant. Et qꝛ anthoni⁹ fuit prim⁹ ⁊ ꝓnceps hui⁹ vite de⁹ ſibi ꝓmiſit ꝙ ipm faceret in toto orbe nominari. Moraliter. Illi qui incipiūt bonam vitam portāt vexillū ſaluationis: dādo boni exemplum alijs. Sic etiā illi qui incipiūt malam vitā vel vanitatē in indumētis vel ornamentis portāt vexillum dānationis. Dicunt mulieres dū cognoſcim⁹ vanitates ⁊ ſuperfluitates quas facim⁹: qꝛ faciūt nos ⁊ viros nr̄os damnare: ſꝫ que incipiet dimittere: qꝛ ſi vna inciperet etiā oēs dimitteremu⁹. hoc vult dicē quis portabit vexillum: vel qui lucrabit coronam: qꝛ ſꝫ oēs martyres habeāt coronā glie. ſingularius tñ btūs ſtephanus: qui fuit pm⁹. Item ſꝫ oēs penitētes ſaluent ⁊ hēant coronā: ſpeciali⁹ tñ btā maria magdalena Jō dr̄. Omnis q ꝑcutiet iebuſeū. i. dyaboluꝫ i pmis erit ꝓnceps ⁊ dux. i. Paral. xi. Ita dicit xps Omnis qui hēt victoriā de dyabolo erit pnceps ⁊ rex in paradiſo. Sꝫ ꝓncipaliter incipientes bonam vitā ⁊ eam ꝯtinuantes. Virtus n. boni opis pſeuerantia eſt: vt dicit Greg. Et qꝛ btūs anthoni⁹ incepit ꝯtinuauit ⁊ perfecit bonā vitā virtuoſaꝫ ⁊ ſctām. Jō qñ fuit. xcix. anno p receptis ſacramētis ⁊ vale d diſcipulis ac ſi deberet ire vltrā mare eos oſculando leta facie vidit angelos ſctōs ad ſe venientes remiſit aiam ſuā ſctām: ⁊ ſtatim coronata fuit glia. Et ſicut in hoc mūdo nolatur ex ſingulari ſctitate. Ita etiā in celo nolatur ex magna dignitate. Et pōt dici. Bonū certamen certaui: ꝯſtum ad primū militē. Curſuꝫ cōſummaui ꝯſtum ad ſcōm. Fidē ſeruaui ꝗtum ad tertiūꝫ. Ideo in celo repoſita eſt mihi corona iuſtitie. ſ. glorie eterna. ij. ad Thimo. iiij. Deus concedat nobis iſtas victorias Amen.

De ſancto Sebaſtiano. Sermo

Poſuit me quaſi ſignum ad ſagittam. Hētur verbuꝫ iſtud originaliter in libro Trenoꝝ vel lamentationū. iij. ca. Lꝫ hoc ſcriptum ſit duoꝝ beatoꝝ martyrū. tñ de btō fabiano nō habem⁹ in ſua hyſtoria niſi ꝙ fuit papa ſctūs ⁊ bonus: ⁊ poſtmodū fuit martyr. ſꝫ in vita ſcti ſebaſtiani legim⁹ multas virtutes de qbus poterimus recipe ad gubernādū vitam nr̄am. Sed pri⁹ ſalutet virgo maria ⁊c. Pro breui declaratione themat̄ ſciendūꝫ ꝙ doctrina eſt generalis cōis ⁊ vera in ſctā theologia ꝙ ds nō ſolum eſt rō: cā: ꝓncipium: ⁊ actor bonoꝝ oium: imo ēt eſt rō cā principiū ⁊ actor oium maloꝝ: non tñ culpe: niſi ꝑmiſſiue: qꝛ mala culpe a libero arbitrio hois ꝓcedunt qō de⁹ non impedit: qꝛ hāc libertatē deus non aufert viatori. Sꝫ mala pene non ſoluꝫ a deo permittunt: imo ab ipo infliguntur: ſicut dolores: infirmitates: ⁊ ſimilia. Rō eſt qꝛ oia mala penalia ſꝫ eēnt ſint doloroſa ⁊ aliquotiens verecūdoſa: ſunt tñ aie medicinalia ⁊

eſt aſpero cilicio: ⁊ femoralia cilicina vſqꝫ ad poplites. dormiebat ſuꝑ terrā ieiunabat ⁊ ſic macerabat corp⁹ ſuū. Magis indiget ꝓlatus pnia ꝗ alij: qꝛ non hēt maiorē ꝓpe ſe. Religioſus ⁊ ſimplex clericus timent ꝓlatū ⁊c. de tali miſtro dicit xpus. Ambulans in via imaculata hic mihi miſtrabit. ſ. ad placitū meum ps. c. Pnia. n. dr̄ via imaculata. qꝛ ſicut ille q ambulat ꝑ viā pnie dr̄ imaculat⁹: ſecus de gulonis ambulantib⁹ per viā humidā q cadūt in luto luxurie. Querit btūs tho. in qlibet. An religioſus fact⁹ epūs teneat ſuare cerimonias ſue religiōis. Determinatio ſua eſt ꝙ cerimonie incōpetibiles ſue dignitati pñt dimitti: vt ſilentiū. Dicat de ſilentio religioſoꝝ. Ad iſtō nō tenet epūs: qꝛ hēt rñdē ⁊c. Fact⁹ epūs tenet portare hitū ſue religionis: ſꝫ ꝑꝑ dignitatē pt portare cappā lōgiorē. ſꝫ de cerimonijs que ſunt cōpetibiles dignitati tenet ad eas: imo etiā decorāt dignitatē nō cōmedere carnes: nō vti lineis ad carnē. Idē de ieiunijs: ordis ⁊c. ⁊ ſic de alijs: multū decorāt ⁊ ornāt ⁊ ꝑficiunt dignitatē. qꝛ ſꝫ cerimonie nō obligent ad mortale tñ ꝓſeruant a mortali. De iſta via dicit dd. Beati imaculati in via qui ābulant in lege dñi. ps. cxviij. Qualr ſuitiū ⁊ miſterium bti tho. in pnia placuit deo. Dicat miraculuꝫ de illo clerico ſui epat⁹ qui neſciebat niſi miſſaꝫ btē Marie quā dicebat ſemꝑ in die natalis reſurrectionis ⁊c. Quē ſctūs tho. priuauit miſſa ex ſua ignorātia: qui ſlēs pre triſticia ſemel virgo appuit ſibi di. ꝙ dicēt archiepo ꝙ reſtitueret ſibi miſſam ⁊c. Et ille. Dña nō credet mihi. Et vgo. Dicas ꝙ amore illi⁹ que fuit ciliciū qō in nocte depoſuit: ⁊ inuenit in eo adhuc vnū filū de ſerico: ⁊ dabit tibi licētiā celebrādi ⁊c. Et archiepus de iure ſpāli ex diuina diſpēſatione ꝯceſſit ſibi licentiaꝫ. Nullus ſacerdos faciat de hoc ꝯſequētiā. Ecce quō ſuitiū bti Thome placebat deo. Dicat 3° ꝙ miniſtrauit vtiliter per miam. ſ. ale ſue ⁊ pauperꝫ recreationē. Nā de redditib⁹ pauꝑib⁹ expendebat qꝛ ſolū neceſſitatē recipiebat: nō dabat hyſtrionib⁹ nec amicis: ſꝫ pauꝑibus xpi. Sciebat iam quot vidue indigētes erant in ciuitate: quot pupilli ⁊ paupes. Iteꝫ quot puelle ad maritādū: quot captiui ad redimendū. In hijs expendebat reddit⁹: nolebat aliqd recipe de ordinib⁹ nec ꝺ ſigillo. Jā hēbat ſuos notarios ſub certo ſalario mādās eis ꝙ nihil recipent. Item quolibet die vltra elemoſynas dabat ad comedendū. xij. pauꝑibus xpi in xpi memoriā ⁊ aploꝝ. qb⁹ ipſemet ſeruiebat in aliq̄ camera ſecrete: poterat dicē pauꝑibus. Quis maior eſt an qui miſtrat: an qui recūbit. Nōne qui recūbit. Luc. xxij. imo qui miſtrat. No. qd vult dicē epm eſſe manumiſſorē illi⁹ hois diuitis dñi nr̄i ieſu xpi qui ſꝫ voluit viuere vt pauꝑ cuꝫ diues erat ꝭm veritatē: qꝛ dñi eſt terra ⁊ plenitudo ⁊c. Et in ſuo vltimo teſtō per mortē ꝯfirmato de bonis ſuis eccleſiaſticis dimiſit ꝓlatos manumiſſores ⁊ diſtributores. ſic nos. ſ. ꝓlatos exiſtimet hō vt miniſtros xpi ⁊ diſpēſatores miniſterioꝝ dei. i. Coꝝ. iiij. Nō non cōplentes voluntatē teſtōris. nunqd dicerent vere ꝓditores ⁊c. Iſtis manumiſſorib⁹ dicit petrus. Paſcite q in vobis eſt gregē dei: ꝓuidentes nō coacte ſed ſpontanee ꝭm deuꝫ: neqꝫ turpis lucri grā ſꝫ volūtarie: neqꝫ vt dominātes i cleris: ſꝫ forma facti gregis ex aīo: ⁊ cum apparuerit ꝓnceps paſtoꝝ ꝑcipietis immarceſſibilē glorie coronā. i. Pe. v. Nō ꝙ ſicut beat⁹ tho. dabat bōa tēporalia ꝓ deo: ita de⁹ dabat ſibi grām i miraculis faciēdis. Dicat miraculuꝫ de auicula fugiēte de cauea ſciēte loqi ſācte thoma adiuua me. Quā cū nil⁹ vellet capere clamauit. Sancte thōa adiuua me: ⁊ ſubito mortu⁹ fuit nil⁹: ⁊ auis ad gabiā reuerſa ꝗto magis i ꝑſonis deuoꝫ ⁊c. Claret miraculis Dines ē i oēs q iuocāt illū. ad Roma. x. Dicat quarto ꝙ miniſtrauit prudēter ꝑ diligētiā ſuiēdo viſitādo epiſcopatū: corrigēdo peccata notoria: cōcubinas: vſurarios: putanas ⁊c. dādo ſententiā excōicationis. Sic fecit apls. Coꝝ. v. Si is q frater. i. xpian⁹ nomiat int vos eſt fornicator: auar⁹: aut ydolis ſuiēs: aut maledic⁹: aut ebrioſus: aut rapax cū hmōi nec cibū ſumere. Auferre ex vobiſipis. Pro aiab⁹ hēbat ꝓdicatores ⁊ magros ⁊ doctores vt ꝓdicarēt eis tenēs ꝯſiliū beati petri. Vos autē curaꝫ oēm ſubīferētes miſtrare i fide vr̄a vtuteꝫ ī vtute aūt ſciaꝫ: i ſcia aūt abſtinētiā: i abſtinētia aūt patiētiā. in patiētia aūt pietatē in pietate aūt amorē fraternitat̄: in amore aūt fraternitat̄ charitatē. ij. Pe. i. De pecunijs aūt recipiēdis iaꝫ habebat ſuū theſaurariuꝫ. De corpib⁹ vo nō multū curabat. Dicat miraculū de mulīe pulchra ⁊ vana cui nihil deficiebat niſi oculus: ⁊ cuꝫ arte medicine nō poſſet aſſeq recurrit ad ſctiſſ Thomā vt ſaltē ſuis orōnib⁹ obtineret viſū ſanū. Dicat quō ꝑdidit viſū qūqꝫ cog⁹uit ſuā fatuitatē: ⁊ ꝓmiſit de cetero deponē ornamēta: ⁊ tūc orōnib⁹ ſci tho. recuꝑauit viſum. Dicat ꝯ mulieres q ornāt ſe ⁊ faciūt ſibi oculos nigros cū colorib⁹: ⁊ ds faciet eos lipos.

Idem de equis de caſtello. ¶ Dicatur quin-
to ꝙ miniſtrabat ſtabiliter per patientiaꝫ ad
ſuſtinendũ martyriũ pro xpo. Dicat quõ rex
anglie vſurpauerat ſibi aliq̃s eccl'e libertates
Sicut verbigſa ꝙ nullus ſacerdos exiret ſuũ
regnuꝫ ſine ſui licẽtia: ⁊ ſic de alijs multis. Et
pdeceſſores bti tho. timore nõ audebant reſi
ſtere. Btũs aũt tho. nolẽs talia ſuſtinere: tan
ta cõmotio regis ⁊ ſuoꝝ fuit ꝯ eum ꝙ ſeptem
annis fuit in frãcia exul a ſua eccl'ia. Papa ⁊
rex francoꝝ ille ſctũs Ludouicus puidebant
ſibi ⁊ amicis ẽt exulat. ⁊ pmittebatur ſibi re-
greſſus ſi vellet ſuſtinere ſicut ſui pdeceſſores
⁊ noluit. Finalr papa minat⁹ eſt regi anglie
qui ſuſtinuit ꝙ btũs Thomas rediret ad ſuã
eccl'iam. Cui apparuit xpus nũcians ei ꝙ ad
ſuã eccl'iam rediret ⁊ per martyriũ celos intra
ret. Regreſſus ergo ad ſuaꝫ eccleſiã ſuſcept⁹
eſt tam a clero q̃ꝫ a pplo toto. Cũ aũt p⁹ pau-
cos dies iteꝝ mota eẽt q̃õ inter regẽ ⁊ archi-
epm. Rex exñs in mẽſa dixit corã ſuis. O bñ
eſt miſerabilis rex anglie ꝙ nõ hꝫ aliquẽ qui
defendat eũ de vno capellano ſiue de vno ſa-
cerdote. O q̃tũ debẽt attendere magni dñi
qui loquũt: qꝛ lꝫ rex ille vt poſtmodũ iuraue
rat nõ hẽret intẽtionẽ ꝙ archieps occideret:
tñ audientes ſua vba q̃ttuor mali hoies capi
tanei latronũ cupientes regi placere. ſtati iue
runt ꝯ ſctm̃ thomã quẽ in ſede inuenerunt: ⁊
p̃ſo vbis iniurioſis inaſerũt deinde cũ omnia
ipo dicente virgini Marie ⁊ btõ dionyſio ⁊
ſctis patronis hui⁹ eccl'ie cõmẽdo cãm eccl'ie
Et pcuſſus in capite dixit. In man⁹ tuas dñe
⁊c. ⁊ ſecũdus ⁊ terti⁹ pcuſſerũt in eodẽ vulne
re: ⁊ q̃rtus amouit medietatẽ capitis: ⁊ ſic p
martyriũ recept⁹ ẽ in celũ. Ex iſta cõſtãtia ad
recipiendũ ſct⁹ q̃ſi canonici in ſepultura vole
bãt facẽ offm̃ de mortuis: magna multitudo
angeloꝝ fuit in ſede qui incepert offm̃ marty
ris cantãtes. Letabit iuſtus ⁊c. dixerũt totuꝫ
introitũ miſſe: tũc canonici depoſitis veſtimẽ
tis requiẽ ꝯtinuauerũt. Ecce ꝙ eodẽ die fuit
canonizat⁹ a papa ieſu in celo: mittẽtes cano
nizationẽ per angelos vt facerẽt offm̃ marty
ris. Deinde fuit canonizatus a papa alexan-
dro. ideo poteſt dici de eo. Qui mihi mini-
ſtrat me ſequatur. Et vbi ego ſum illic ⁊ mi-
niſter meus erit. Johan. xij.

¶ De ſancto ſilueſtro Sermo.

g Ratia dei erat in illo Luce.
ij. Pro thematis de-
claratione ⁊ mãe introductione ſci
enduꝫ ꝙ eſt q̃õ in theologia. An in
hac vita poſſit ſciri certitudinaliter de aliqua
pſona ꝙ hẽat gſam. Deciſio ⁊ determinatio
hui⁹ q̃õnis ꝯſiſtit in duab⁹ ꝯcl'onib⁹. Prima
ꝙ aliquã pſonã hẽre gſam dei ex gſe effecti-
bus ſcit cõiecturaliter. 2ᵃ ꝙ hẽre aliquã pſo
nam gſaꝫ dei nõ põt ſciri certitudinalr. Iſte
ꝯcluſiones declarant ex ſilitudine de arbore.
Quõ. n. põt ſciri ꝙ ei⁹ radix ſit viua vel mor-
tua. hõ nõ põt ſcire ſciẽtialiter p cãm pximam
que eſt radix. qꝛ radix ſub terra eſt abſcõdita:
ſꝫ põt ſciri coniecturalit. Qñ. n. arbor emittit
flores: folia: fruct⁹. ex iſtis effectib⁹ cõiecturat
ꝙ radix eſt viua. Idem in pposito hoies vel
mulieres ſunt vt arbores in xpi viridario. i. ec
cleſie plãtati in die baptiſmi. Video hoies ve
lut arbores ambulantes. Mar. viij. No. am
bulantes per tres effect⁹ q̃ſi dietas in florib⁹:
folioꝝ ⁊ fructuũ pductiõe. Signũ eſt ergo ꝙ
radix viuit. i. gſa dei que eſt vita aie. Sic aũt
aia rõnalis eſt a ſolo deo infuſa. iõ per pprĩã
cãm nõ põt ſciri de ſe vel de alio ſi hꝫ gſaꝫ dei
qꝛ de⁹ qui eſt ppria ⁊ totalis cã non põt hic a
nobis videri: nec ei⁹ gſa: ẽt nec ipa aia. iõ ſcia
liter nõ põt ſciri: ſꝫ per effect⁹ põt ꝯiecturari
qñ hõ facit flores bonoꝝ vboꝝ. dulciter loq̃n
do: nõ iurãdo: nec mentiẽdo: nõ diffamãdo:
neminẽ vbo iniuriãdo: bonas doctrinas dan
do: ſignũ eſt ꝙ radix viuit. Idẽ de folijs hone
ſte conuerſationis. Idẽ de fructib⁹ opeꝝ mie
vel pnie. facite fruct⁹ dignos pnie. Luc. iij. Ex
iſtis effectib⁹ ꝯiecturauit ꝙ radix viuit: ſꝫ ſcia
liter nõ pt ſciri niſi ſpãliter ds reuelaret: quẽ-
admodũ paulo reuelauit di. Sufficit tibi gſa
mea. ij. Coꝝ. xij. Aliter non põt ſciri ſcialiter
Auctas. Sũt iuſti atq̃ꝫ ſapiẽtes ⁊ opa eoꝝ in
manu dei. i. ſcialiter: ⁊ tñ neſcit hõ vtrũ amo-
re an odio dignus ſit ſed oia in futuꝝ ſeruant
incerta. Eccl'e. ix. Lꝫ bñ per effect⁹ poſſet cõie
cturari: vt paulus qui añq̃ ds ſibi reuelaſſet
ꝙ hẽbat gſam ſuã: dicebat. Gſa dei ſuꝫ id q̃õ
ſum. i. ad Coꝝ. xv. Et quõ ſcitis. A plus rñdi
ꝙ gſa dei in me vacua nõ fuit: qꝛ pp ipꝫ labo
res ſibi erãt dulces ⁊ laborabat diligẽter. Et
ec effect⁹ gſe. Iõ dicit. Abundãtius oib⁹ alijs
laboraui: nõ ego ſolus. ſꝫ gſa dei mecuꝫ. i. ad
Coꝝ. xv. Conſiderãdo ergo diligẽter effect⁹
virtuoſos quaſi quedaꝫ manifeſta ſigna diui-
ne gratie in beato ſilueſtro poſſumus dicere.
Gratia dei erat in illo. pꝫ thema. Nõ iuxta
ſuam vitaꝫ ⁊ legendã inuenio quinq̃ꝫ effect⁹
alia ſigna diuine gratie in eo ſcilicet.

- Larga miſericordia in proſperis.
- Firma patientia in aduerſis.

- Digna preſidentia in maieſtate.
- Clara ſapientia in ſanctitate.
- Alta eminentia in poteſtate.

Ita ꝙ iam in vita ſua poterat dici de eo. Gſa
dei erat in illo. ¶ Dico p°ꝙ btũs ſilueſter ha
buit in vita ſua largam miam in pſperis que
fuit effect⁹ diuine gſe in eo exiſtentis. No. de
magno patrimonio ſuo in roma: cũ eſſet fili⁹
nobilium ⁊ nutritus fuit in virtutib⁹. Et ſicut
erat pulcher in aia ita ⁊ in corpe: qꝛ videbat
quaſi angelus dei: ⁊ mortuo pr̃e remanſit he-
res. Et vidẽs ſe in tanta pſperitate diuitiarũ
noluit ducere vxorẽ: ſꝫ voluit fructũ mie. Pri
mo de ſuo patrimonio fecit hoſpitale pro xpi
anis qui male recipiebant in roma pp infide
les ⁊ miniſtrabat eis de bonis ſuis: ẽt ſuiẽdo
eis in ppria pſona. Ecce prim⁹ effectus diui-
ne gſe: ſeruãdo verbũ ſacre ſcripture. Chari-
tas fraternitatis maneat in vobis: ⁊ hoſpita-
litatẽ nolite obliuiſci. Per hãc. n. placuerũt
q̃dã. i. deo angelis hoſpitio recepti. ad Heb.
vlti. Qui. n. ſeruat hoſpitalitatẽ anteq̃ꝫ mori
atur recipit xpꝫ in domo ſua in forma paupe
ris. Itẽ nũq̃ꝫ patiet ipſe indigentiã. Auctas.
Dicit ſcriptura de pſona miſicordi. Manũ
ſuã aperuit inopi ⁊ palmas ſuas extendit ad
paupes. Et q̃d ꝯſequetur ex hoc rñdit. Nõ ti
mebit domui ſue a frigoribus niuis. Oẽs. n.
domeſtici ei⁹ veſtiti ſunt duplicib⁹. Prouer.
vlt. No. manum ſuã aperuit inopi: nõ dicit te
xiam vel burſam. Innuit hic modũ faciendi
elemoſynã. Qñ. n. in die dñica vaditis ad ec
cleſiam ad petenduꝫ elemoſynã a xpo: vt det
vobis gſaꝫ ⁊ remiſſionẽ pctoꝝ: vel bona tpa-
lia ⁊c. quilibet dꝫ recipe in manu ſua elemoſy
naꝫ quã vult dare duos vel tres denarios vel
plures ne in aptione burſe pp aſpiciẽtes ha-
beatis occaſionẽ vane glie. Scdo dicit ⁊ pal
mas ſuas extendit ad paupes: recipiẽdo pau
peres ad hoſpitiuꝫ cũ gaudio ⁊ charitate. Et
ſequit. Non timebit domui ſue a frigorib⁹ ni
uis. i. tribulationis: infirmitatũ vel mortalita
tum vel ſiccitatũ vel demonũ vel inimicorũ:
qꝛ ds virtute mie dat dulcem ſalſaꝫ adiutoriũ
vel patiẽtie. Oẽs. n. domeſtici ei⁹ veſtiti ſunt
duplicibus. h. d. q̃ꝫtum ad hoc: qꝛ quilibet pr
tenet dare filijs ſuis ſuitoribus ⁊ domeſticis
duplicem puiſionẽ: corporalem. ſ. ⁊ ſpũalem.
Corpalis. ſ. cibũ: potũ: veſtitum. Spũalis de
doctrina vt ſciant dicere Pr nr: Aue maria:
Credo: cõfiteri: audire miſſam ſmones. cõica
re ad minus in paſcha. als ecce q̃d dicit ſcri-
ptura. Si qs ſuoꝝ ⁊ maxime domeſticoꝝ cu-
ram nõ hꝫ: fidem negauit: ⁊ eſt infideli deteri
or. i. ad Thimo. v. Infidelis iure nature pui
det ſuis ⁊c. ¶ Dico ſcdo ꝙ i eo fuit firma pa
tientia in aduerſis: qꝛ als modicũ valeret mia
in pſperis: qꝛ ſicut ſalſa pſperitatis eſt mia:
ita ſalſa aduerſitatis eſt patia. Dicat de perſe
cutione chriſtianoꝝ magna in roma: quia ad
huc impator erat īfidelis intm̃ ꝙ nullus chri
ſtianus auderet emere vel vẽdere aliq̃d. Tũc
tpis q̃dam ſctũs xpianus Thymo. noie venit
romã pdicans xpm ⁊ doctrinam euangelicã
Et cuꝫ nullus xpianus auderet ipm recipere
hoſpitio: nec etiam cpi: btũs Silueſter rece-
pit eũ hoſpitio. Hac de cã Thymo. ⁊ Silue-
ſter fuerunt capti. ⁊ Thymo. fuit inſatus. Tar
quilinus aũt pfect⁹ vocauit Silueſtrũ redar
guens eũ. qꝛ ꝯ edictum impatoris reciperet
xpianos in domo ſua. Silueſter rñdit ꝙ imo
de voluntate impatoris recipiebat: ſꝫ equoca
bant de impatore: qꝛ vn⁹ dicebat de xpo: ali⁹
de infideli. Cuꝫ ergo pfect⁹ minat⁹ fuiſſet Sil
ueſtro ꝙ in craſtinum ſententiaret eum. btũs
Silueſter habita a chriſto prius reuelatione
dixit. Nõ poteris: q̃a iſta nocte a dyabolo ſuf
focaberis ⁊ ad infernum ibis: ⁊ ſuffocatus fu
it media nocte propter ſpinam piſcis in gut-
ture tranſuerſatam. Mortuo prefecto in cra
ſtinum populus extraxit beatum ſilueſtrũ de
carcere: ⁊ ſic euaſit pro tũc. Deinde autẽ pro
pter verbum dei paſſus eſt exilium ab impe-
ratore in quadaꝫ montanea deſerta ſoluꝫ co-
medens herbas ⁊c. Sꝫ in omnib⁹ habuit pa-
tientiam. quia gratia dei erat in eo. Moralẽ-
ter inſtruimur hic. ſi aliq̃s veſtrum habet ali
quam aduerſitatem infirmitatis: vel pauper-
tatis: vel pſecutionis: recipiatis ſalſam ipſam
patientie: quia talis oẽm cibũ dulcorat. Au-
ctoritas. Omne gaudium exiſtimate fratres
mei cum in temptationes varias ideſt tribu-
lationes varias incideritis: ſcientes ꝙ proba
tio fidei veſtre patientiam opatur. Patien-
tia autem opus perfectum habet: vt ſitis per
fecti ⁊ integri in nullo deficientes. Si qs au-
tem veſtrum indiget ſapiẽtia poſtulet a deo
qui dat omnibus affluenter. Jac. i. Nota hic
caſum de incarceratis qui tenentur ſoluere
regi in craſtinum mille florenos nec habent
obulum vnde reddere poſſent: ſed rex pius ⁊
mitis cõpatiẽs eis immittit duas maſſas au-
ri: ⁊ tunc vni frangit caput ſuum: qui irat⁹ pij
cit maſſam extra. Alteri brachium fregit: ſed
videns aurum gauiſus eſt: qꝛ habebat vnde
ſolueret. Ita de nobis: oẽs obligamur deo ⁊c.

Rex aūt ꝑius dñs ieſus mittit aũꝫ tribulationis: q2 oē malū pene eſt a deo vt poſſim⁹ ſolueꝛe: ⁊ ſi patiēter recipim⁹: dimittit nobis debita. Quare thobias ait. Bñdictū ē nomē tuū de⁹ patꝝ nr̃oꝝ: q cū irat⁹ fueris miam facies: ⁊ in tpe tribulatiōis pctā dimitt̃ q inuocant te. Thob. iij. Jō debeſ idignari ꝯ deū murmurādo: nec ꝯ ꝓximū ſe vindicādo: cogitādo ꝙ ex iſto theſauro poteriſ ſoluere debitū pctōꝝ. Ecce q̃re dicit. Oē gaudiū exiſtimate ⁊c. ¶ Dico tertio ꝙ in eo fuit digna ꝓuidētia i maieſtate: q2 fuit papa ſubito ꝑ cōem inſpiratōeȝ oēs tā clerici ꝙ̃ layci clamauerūt. Silueſtrū volumus in papā: q2 tūc tpis non ſolū cardinales eligebant. hoc ꝓſentiēs btūs Silueſter voluit fugere: ſȝ retent⁹ fuit: ⁊ ꝯtra ſuā voluntatē intronizatus: ſed videns diuinā voluntateȝ acceptauit. Nō credaſ ꝙ ex tāta dignitate mutaſſet vitā. ſ. miaȝ: ⁊ pniam: imo fact⁹ papa hēbat noīa viduaꝝ paupeꝝ orphanoꝝ: ⁊ hoſpitalia ciuitaſ rome: ⁊ oib⁹ ꝓuidebat. Ex iſta digna ꝓuidentia de⁹ fecit ſibi iſtā gſaȝ: q2 cū ceteri ꝑdeceſſores fuiſſent in odiū ⁊ irā impatoris: btūs Silueſter hūit gſam impatoris intātū ꝙ ꝯuertit eū ad fidem. Dicaſ qūo Cōſtantin⁹ ante ſuā ꝯuerſionē fuit crudelis ꝑſecutor xpianoꝝ: pp qḋ de⁹ ꝑſecut⁹ eſt eū de īfirmitate lepre in tertia ſpecie. Medici āt fecerūt ſibi multas medicinas: ſed incurabiſ erat nāſr. Dicaſ quō fuit curatus miraculoſe: q2 nolebat ſe lauare in ſanguīe pueroꝝ ſicͤ medici ordiauerūt di. ꝙ malebat mori vel viuere cū illo dolore ꝙ̃ cū tāta crudelitate curari. Tunc illa nocte appuerūt ſibi petr⁹ ⁊ paul⁹ dicētes ſibi ꝙ vocaret Silueſtrū ꝙ ille oſtēderet ſibi fontē in quo ſi vellet lauari ꝙ curareſ: q ſtatī miſit ꝓ eo. Btūs ſilueſter credens ſe venire ad martyriū: tot⁹ timidꝰ venit corā eo. Cui ipator aſſurgēs ganiſus ē btūs ſilueſter. Ad quē impator dixit. Scias in hac nocte mihi duos deos apparuiſſe. di. ꝙ tu ſcis fontē in quo ſi lauero curatus ero. Hoc itelligēs ſilueſter rñdit ⁊ dixit illos nō eē deos: ſȝ apoſtolos ieſu xp̄i. Qui dixit ſe ſcire predictū fontē: ſȝ anteꝙ̃ in eo lauaretur reqrebanſ tres diſpoſitiones. prima in aīa. ſ. ꝑ fidē ieſu quā ſibi ꝑdicauit. Et dedit ſibi Credo in deum: q corde didicit. Scḋa diſpoſitio in corꝑe. ſ. ieiunare: ⁊ fecit ipm ieiunare ꝑ hebdomadā. Tertia diſpoſitio in oꝑe vt ſ. liberaret oēs xpianos quos tenebat in carcerib⁹: ⁊ totum factū eſt. Et cū baptizareſ deſcendit ſuꝑ eū mag̃ claritas: in q̃ dixit ſe xp̄m vidiſſe: ⁊ ex hoc dedit imperium eccl'ie. Queſtio ſi btūs ſilueſter fecit bñ vł male recipiendo imperiū. Dicūt aliq ꝙ male fecit. Jō vt dicit fuit audita vox di. Hodie effuſū ē venenū in eccl'ia dei. Alij dicūt ꝙ bñ fecit. Pro declaratione hui⁹ q̄ſtionis ponaſ caſus de diuite: q in morte dimiſit magnas diuitias diſtribuendas iuxta manumiſſoꝝ diſcretōeȝ. Quo mortuo mali hoīes occuparūt ſibi illas diuitias ⁊ poſſeſſiōes ne in man⁹ manumiſſoꝝ venirēt ſȝ qdā acut⁹ ⁊ ſubtilis ſciuit facere ⁊ taſr ordinare ꝙ illa bona venirēt in man⁹ manumiſſorū vt diſtribuerenſ. Nō qs diceret ꝙ iſte doctor nō fecerit bonū opus: imo fecit. Jdē xp̄s magn⁹ diues i morte fecͤ manumiſſores bonorū ſuoꝝ: ꝑlatos eꝯs ⁊c. Clauſula teſtamenti habeſ Math. xxv. Hō qdā ꝑegre ꝓficiſcens vocauit ſuos ſuos ⁊ tradidit illꝭ bōa ſua ⁊ vni dedit. v. talēta. alij āt duo: alij do vnū: vnicuiꝙ ſm ꝓpriā btutē ⁊ ꝓfect⁹ ē ⁊c. Ad lſam xp̄s loquiſ de ſe q̃ ſuis ꝑlaſ dimiſit bōa ſua. vniqꝫ. i. abūdantiā magnā. alij aūt duo ad ſufficientiā: alij vnū: ⁊ ꝓfect⁹ ē ſtati. Sȝ mūdani homines. i. ipatores romani ⁊ tyranni occupaſt ſibi bōa diuiſ. Sȝ btūs ſilueſter vt doctor ſubtilis ſciuit ita bñ allegare in iudicio diuino ꝙ hūit ſniaȝ vt illa bōa venirēt ad man⁹ manumiſſoꝝ ⁊ diſpēſatoꝝ. Sic nos exiſtimet hō vt miniſtros xp̄i ⁊ diſpēſatores. i. ad Coꝛ. iiij. ergo bñ fecit btūs ſilueſter. Si tu dicas veꝝ eſt. ſed ꝑlati oia expēdūt i vanitatib⁹ ⁊c. nō ē culpa bti ſilueſtri. Nā credēdū erat ꝙ illa bona melius diſtribuerenſ ꝑ ipos ꝑlatos ꝙ̃ ⁊c. Jdeo nulla culpa ē doctoris. Sȝ ſi veꝝ ſit de illa voce. Hodie effuſum eſt venenū ⁊c. fuit verbum ꝓpheticū ꝓ iſto tpe ꝙ nō teneſ ꝑlati occupādo ſibi illa bona. Sed xp̄s eſt teſtator ⁊ iudex q dicͭ. Judiciū duriſſimū in hijs qui ꝑſunt ſiet exiguo. n. ꝯcediſ mia: potētes āt potēter tormēta patiēter. Sap. vi. ¶ Dico q̄rto ꝙ i eo fuit clara ſapia in ſctitate: nō ſolū ad ꝯſolandum xpianos ſȝ ad ꝯuertēdū ifideles. Dicaſ h quō helena mr̃ impatoris Cōſtantini effecta fuerat iudea mālēs adorare deū celi ꝙ̃ ydola q̄ fili⁹ ſu⁹ adorabat cū eēt iufideſ: ⁊ morabatur in iudea. Et qñ audiuit ꝙ filius ſuus effectus fuit xp̄ian⁹ credidit mori pre dolore ⁊ ſcripſit talē lſam in effectu. Fili ⁊ dñe mi placuit mihi qñ audiui ꝙ dimiſiſtis ydola: ſed doleo ꝙ eſtis xp̄ian⁹ ⁊ adoratis hoīeȝ crucifixū: ⁊ inducebat eum vt ſe faceret iudeum. Cui rñdens dixit ꝙ veniret romam ⁊ duceret ſecū oēs iudeos mgr̃os rabinos. Et ipſe ex alia parte haberet doctores xpianos ⁊ fieret diſputatio vt

videreſ veritas. Et multū placuit mr̃i credēs ꝙ iudei vincerēt ⁊c. Venit romā. Et ꝯſtituto die diſputatiōis diſpoſuerūt ꝙ haberēt iudices nō ꝑtiales ſȝ idifferētes: ne. ſ. eēnt xp̄iani: nec iudei: ⁊ ꝙ eēnt hoīes iuſti: qui nec donis: amore: odio ſeu feruore dicerēt oppoſitū. Et facti fuerūt iudices duo magni ph̄i hoīes inſuſpecti quoꝝ vn⁹ dicebaſ Craton q nihil terrenū habere volebat. Alter Thenophon. qui ꝯſul exiſtens nūꝙ̃ mun⁹ ab aliq̄ ſuſcepit. Et placuit vtriꝙ pti. Helena aūt obtulit ꝓ pte iudeoꝝ cētū iudeos aptiſſimos. Jmpator āt obtulit ꝓ pte xpianoꝝ ſolū btūȝ ſilueſtrū. O dixerūt iudices: nimis eēt. Jō de cētum iudeis illis fuerūt electi duodeciȝ q diſputauerūt cū beato ſilueſtro cū tali pacto ⁊ cōditiōe ꝙ ps victa adhereret alteri i fide ⁊ credulitate. Et iceperūt diſputationē. Prima concluſio fuit de trinitate ꝑſonaꝝ. Dicaſ diſputatio cū auctoritatib⁹ ꝓut habeſ in ſermone beati ſtephani. Dicaſ in fine qūo iudices ipoſuerūt ſilentiū iudeis vt victis. Scḋa queſtio vtrum xp̄s eēt deus ⁊ hō. Tertia de paſſiōe. Quarta de ſacramēto altaris. Quinta de ceſſatiōe legis ⁊ ſic ad libitū ſm q̄ōnes iudeoꝝ. ⁊ ſic victi fuerūt vndecim iudei: remāſit duodecim⁹ ⁊ vltimus qui dicebaſ Tābri q erat magnus rabinus: q dixit iperatori. dñe nō in verbis ſȝ in oꝑib⁹. Dicaſ qūo voluit ⁊ requiſiuit vt adducerēt vnū thaurū idomitū ⁊ dicta factū ē. Et ait iudeus. Vt itelligatis ꝙ lex nr̃a ē ſctā beata ⁊ vera: ⁊ nulla alia eſt bona. ego dicam vnū verbū ad aurē thauri: ⁊ ſi morieſ credaſ legē nr̃am ſiue fideȝ verā eē: ⁊ ita fuit. ⁊ oēs iudei clamauerūt victoriā ⁊c. Et beat⁹ ſilueſter de ſtultitia illi⁹ icepit ſubridere dicēs iudeo. Judee nūqd de⁹ dicͭ. Ego occidā ⁊ ego viuere faciā: ꝑcutiā ⁊ ego ſanabo ⁊ nō eſt q de manu mea poſſit eruere. Jtē. Dñs mortificat ⁊ viuificat. deducit ad inferos ⁊ reducit Deuſ. xxxij. Si noīe dñi. thaurū occidiſti: in noīe dñi ihūȝ viuifica. bñdixit dixeſt iudices Rñdit nō ſȝ ſilueſter ſuſcitet eū. Qḋ ſi faciet ego ⁊ iudei oēs q hic ſum⁹ erim⁹ xp̄iani: ⁊ ita fuit cōpromiſſū. Tūc beat⁹ ſilueſter de loco i quo erat clamauit dicēs. Jn noīe dñi nr̃i ieſu thaure ſurge ⁊ ferocitatē depone: ⁊ ſubito thaur⁹ ſurrexit āmbulās vt ouis. Tūc helena iudices ⁊ iudei tria milia ⁊ ifideles de roma baptizati ſūt. Ergo gr̃a dei erat in illo. Moraliſ hic nota fides xp̄iani qūo fuit ꝓbata ⁊ ꝑ q̄ſi furnellos purificata. Purior ē auro liquefacto. nō oȝ g° dubitare in aliquo: ſȝ vt flores floꝛētie ponaſ i burſa cōſcie dicēdo. Credo in deū. Modicū nūc. ſ. in hac vita ſi oȝ cōtriſtari q2 multi habēt multas tēptatōes de fide: ſȝ ſi eis diſplicet nō peccāt: in varijs tēptationib⁹ vt ꝓbatio fidei vr̃e multo ꝑcioſior: ſit auro qḋ ꝑ ignē ꝓbaſ. i. Pe. i. ¶ Dico q̄rto ꝙ i ſilueſtro fuit alta eminētia i poteſtate. ſ. faciēdi miracula vt dixi de bone. Sȝ mō dicā aliḋ de dracone. Poſt ꝯuerſionē impatoris ⁊ ꝑdictoꝝ iudeoꝝ: qdā draco poſuit ſe in q̄dā ꝓfunda fouea iſra ciuitatē rome ⁊ ex ſuo anhelitu corrupto ⁊ iſecto moriebāſ q̄tidie in ciuitate vltra. ccc. ꝑſone: intātū ꝙ depopulabaſ. Propter qḋ pōtifices ydoloꝝ venerūt ad impatorē indirecte īnuētes ꝙ exq̄ fact⁹ ē xp̄ian⁹ illa plaga eis accidit: q̄ſi dicendo ꝙ meli⁹ eēt ſi adhuc eēt gētilis. Ecce q̄lis tēptatio. De tali caſu rñdit iperator. Ego ꝓuidebo: ⁊ vocauit beatū ſilueſtrū dicēs ꝙ in hoc ꝓuideret: q poſuit ſe in oratiōe: i q̄ apparuit ſibi beat⁹ petr⁹ apl's di. ꝙ ſine timore deſcēderet ad eū in foueā i q̄ erāt cētū octuagita ḡdus: q dſcēdit cū cruce in vna manu ⁊ corda forti de filio in alia ⁊ ligauit draconē. De hac ligatione ꝓphetia Joannis. Et vidi angelū deſcēdenteȝ de celo habentem clauē abyſſi ⁊ cathenā magnā i manu ſua ⁊ apꝑhendit draconē ſerpētē ātiquū q eſt dyabolus ⁊ ſathanas: ⁊ ligauit eū ꝑ ānos mille: ⁊ miſit eū in abyſſū ⁊ clauſit ⁊ ſignauit ſuꝑ illū vt ñ ſeducat āpli⁹ gētes donec ꝯſūmenſ mille anni: ⁊ poſt hoc oȝ illum ſolui modico tpe. Apo. xx. Oēs ſcti doctores ⁊ gloſe ordinarie exponunt ſathanas ligari: pro lucifero: q mille ānis debuit ligari: ⁊ poſt tpa antixp̄i oȝ ſolui ad tentandum: ſȝ ligatus fuit tpe ſilueſtri: qñ. ſ. impator fuit ꝯuerſus. Et dico ꝙ iſte mille āni ꝑ q̄s debuit ligari inceperūt ꝯputari a beato ſilueſtro q in figura ipſum ligauit: ⁊ iā illi mille āni ſunt cōpleti. Sol⁹ eni mūd⁹ ſtat in q̄dā ꝑua ꝓrogatiōe ⁊c.

¶ Jn octaua ſcti Stephani ꝓthomar. Ser.

Ecce video celos aptos Actuuȝ. vij. volēs iclinare corda veſtra ad amādum celeſtia ⁊ deſpiciēdū terrena: volo in hoc ſermone declarare vobis aliq̄s celi conditiones. Sed prius ſalutetur virgo maria. Pro breui declaratione ⁊ materie introductione ſciendum ꝙ inter homines ⁊ iumenta deus poſuit iſtā differentiā ꝙ iumēta ſunt terreſtria: ⁊ nihil habent celeſte: ſed nos homines principalem partem formalem. ſ. animam habemus celeſtem. Eſt enim anima

rationalis ſubſtantia ſpiritualis ꝛ ſupcelestis
ppter habitationē: q: lꝫ corp⁹ corrūpat ſicut
corpora iumētoꝝ: aīa tñ in celū tanꝗ ppriam
habitationēꝫ aſcendit niſi onus peccatoꝝ im
pediat. Jō apls. Scimus: nō dicit opinamur.
qm̄ ſi terreſtris domus nr̄a hui⁹ hitatiōis diſ
ſoluatur ꝙ edificationē ex eo habem⁹ domū
nō manufactāꝫ eternam in cel. ij. Coꝛ. v. Jn
ſipientia vero q: nihil habēt in celo terrā reſpi
ciunt. Jdeo de eis dicit ſcriptura. De terra ſa
cta ſunt ꝛ in terrā pariter reuertunt. Eccls. iij.
Patet dñia inter hoīes ꝛ iumēta. Jō de no
ſtra hitatione loqns thema dicit. Ecce video
celos apertos ꝛc. Jdeo ſi volumus poſſumus
intrare vt filij ad domū pr̄is. Pꝫ thēa. Nō. ce
li habēt tres diuerſas diſpoſitōes ſeu habuerūt.
Pꝛima fuerunt duri impenetrabiliter.
Secunda fuerunt molles delectabiliter.
Tertia fuerunt aperti vniuerſaliter.
De tertia loqt thēa. Ecce video celos aptos
ꝛc. ¶ Quantū ad pmū ꝛc. fuerunt duri ipene
trabiliter. Jſta cōditio celoꝝ fuit a trāſgreſ
ſione pꝛimoꝝ parentū: ꝛ durauit vſqꝫ ad xp̄m
intantuꝫ ꝙ aīe hoīum q̄ ſunt ſpūs ſubtiliſſimi
pluſꝗ aer ꝛ lux que tranſit p feneſtrā vitreaꝫ
ꝛ etiā plus ꝗ͂ vox: ſubtilioꝛes ſunt aīe. Nō: q:
nulla creatura pōt impedire eaꝝ egreſſum vl̄
ingreſſum. vt pꝫ de ſpiſſitudine terre, quā trā
ſeunt deſcendēdo ad infernū vel purgatoꝛiū.
Cū tota iſta ſubtilitate nulla v̄tute poterāt in
trare celum. Ecce quō erāt duri ipenetrabiliter.
De hoc Job plāgēdo dicebat. Tu foꝛſitan cū
eo fabꝛicat⁹ es celos. q ſolidiſſimi q̄ſi erei ſūt
ſunt. Job. xxxvij. Nō hui⁹ diſpoſitiōis fuit: q:
oēs creature tā terreſtres ꝗ͂ celeſtes fuerunt
create p deū ad ſuiendū hoī. q: de⁹ p ſe nō in
digebat: iō de⁹ qn̄ voluit facere hoīem dixit:
Faciam⁹ hoīem ad imaginē ꝛ ſimilitudineꝫ
nr̄aꝫ: ꝛ pꝛeſit piſcibus maris ꝛ volatilibus ce
li ꝛ beſtijs terre vniuerſeqꝫ creature. ſ. coꝛpoꝛa
li. Gen̄. i. Jō pp pctm̄ hoīs nō ſoluꝫ inferioꝛa
ſed ēt celeſtia deterioꝛata ſūt. Q: ſicut qn̄ ali
quis magnus nobilis ſeu baro facit aliqđ ma
gnū delictū ſeu pditionē ꝯtra regē rex deſtru
it ſibi terrā. Jta fecit de⁹ qn̄ ille magn⁹ ꝛ nobi
lis baro Adam peccauit: deus vaſtauit terrā
ꝛ voluit oīa annihilare vt pꝛius ſed deſtruxit
minuēdo v̄tutes ad fructificādū. Scđo aquā
ꝛ aerē: q: nō eſt ita purus: poſtea ignē ꝛ celū.
Nā ſciētia eſt idetermiṅate theologoꝝ in q̄r
to ſniaꝝ ꝙ de oībus rebus abſtulit deus ſeptē
ptes v̄tutis ꝛ pprietatū ꝛ q̄litatū. ſ. de clarita
te ſolis lune ꝛ ſtellaꝝ ſepteꝫ ptes amouit. Jō

celū qđ ante trāſgreſſionē [illegible]
hoīb⁹ nō ſolū aīab⁹ ſed ēt coꝛpoꝛibus: [illegible]
pctm̄ induratū fuit: nō ſolū coꝛpib⁹ hūa[illegible]
ſed etiā aīab⁹: non ſolū pctōꝛibus ſed et [illegible]
ctiſſimis. De iſtis auctas. Si nō obed[illegible]
mihi addam coꝛrectiones veſtras ſep[illegible] pluꝫ
propter pctā veſtra: ꝛ ꝯterā ſupbiā veſtre au
ritie: daboqꝫ vobis celū deſup ſicut ferrū ꝛ ter
ram encā. Leui. xxvj. Nota addā coꝛrectio
nes vr̄as ſeptuplū ppter pctā vr̄a. Oīa pctā
moꝛtalia ꝯpoſſunt fieri reducti ad iſta ſeptē
Nō: q: in ſeptē poſſunt gentes peccare. Pꝛi
mo in honoꝛib⁹ officijs ꝛ dignitatib⁹ poſſūt
peccare inoꝛdinate ꝯ deū appetēdo ꝛ ſibi p
curādo. Ecce hic pctm̄ ſupbie. Alia aūt bona
ſūt tpalia vt diuitie: bladū: vinū: oleū: ꝛ hmōi
Si inoꝛdinate ꝛ ꝯtra dei pceptū lucrent. Ec
ce hic pctm̄ auaricie ꝛc. Tertia bona ſunt bo
na delectatiōis carnalis: ꝛ qn̄ inoꝛdiate recipi
unt ſequitur luxuria. Quartū ē amicicia pꝛimo
rū. Jſtud bonū nō hñs inuidus: q: vnū nō cu
rat de alio. Et qn̄ hoīes de amicicia non bñ ſe
gubernāt ſequit inuidia. Quintū bonū ē cib⁹
p neceſſitate vitaꝫ: qn̄ inoꝛdinate ſumit ſeqt pctm̄
gule. Sextū bonū eſt inimicoꝝ pꝫ ex eis ſabꝛi
cant coꝛone paradiſi. Uñ ſi beati Laurētius ꝛ
Vincēti⁹ nō hñiſſent inimicos: nō fuiſſent vt
martyres coꝛonati. Jtē ſi caſtitas non hñiſſet
inimicam luxuriam virgines non habuiſſent
aureolā. Septimū bonū eſt tps. pcioſum bo
nū ē intātū ꝙ ſi vn⁹ dānat⁹ poſſet hr̄e tātū tpi
q̄tū duraret vnū Aue maria: ita vt eſſꝫ viator
poſſet ſaluari. Et qn̄ male expēdit ecce pctm̄
accidie. Ex his ſeptē bonis ſi ioꝛdinate ſumā
tur ſunt ſeptē pctā moꝛtalia. Ecce q̄re dic. ad
dā coꝛrectiōes vr̄as ſeptuplū pp pctā vr̄a. ſ. in
firmitates: moꝛtalitates: cariſtias: ſiccitates
guerras ꝛ malignitates. Scđo dic. ꝛ ꝯterā ſu
perbiā ꝛc. Et nō facit mētionē de alijs pctis.
Rñdeo q: nūꝗ͂ fit pctm̄ moꝛtale: qn habuerit
initiuꝫ in ſupbia. Jllud pctm̄ includit omnia
alia. Verbigratia. quare aliquis eſt auarus
faciēs vſuras: furta ꝛc. q: nō vult hūiliari ad
ſuandū mādatū dei. Nō ſenerabis frī ad vſurā
ꝛc. Jdē de luxuria. Jā. n. de⁹ dedit hoī regu
lā certā. ſ. in actu mr̄imonij ſuādo moduꝫ ꝛc.
Alij aūt nō curāt de illo actū. ſꝫ nolūt ſubijci
legi dei. Ecce ſuperbia iſtud pctm̄ icludit ꝛc.
Jdeꝫ de gula. iā dedit regulā in cibis ſumere
neceſſitatē p vita coꝛpis ſuſtētanda: ſꝫ guloſi
nolūt ſuare. Ecce ſupbia. Et lꝫ non dicāt ore
nolo ſuare: tñ ope oñdunt oppoſitū. Jdē de
inimicis. De⁹ pcepit ne recipiant vindictam

[illegible] coꝛde hñt eis malā volun
tatē: ꝛ nihil ſuant. Ecce ſupbia. Et iam dedit
legē ne pdām⁹ tpus: ſꝫ in opib⁹ ſpūalib⁹ ſum⁹
diligētes: ꝛ nihil facim⁹. Ecce ſupbia. Pꝫ er
go ꙙ oē pctm̄ hꝫ radicē ꝛ initiū in ſupbia. Ec
ce q̄re dic. Et ꝯterā ſupbiam ꝛc. Tertio. Et da
bo vobis celū deſup ſicut ferrū. Hic ſcriptura
p oꝛōnes hūiles ꝛ deuote facte p vos ſunt ſa
gitte penetrātes celū ꝛ aſcendūt vſqꝫ ad xp̄m
inuocādo p vob vt pcurator vel aduocatus
coꝛā iudice. Ideo hūiliant ſe nubes penetra
bit: ꝛ donec appropinqt nō ꝯſolabit: ꝛ non diſ
cedet donec altiſſim⁹ aſpiciat: ꝛ dñs nō elon
gabit. Eccli. xxxv. Sꝫ qn̄ ſum⁹ in pctis: celum
eſt ferreū ꝛ nō poſſum⁹ penetrare celū. Quar
to: ꝛ dabo terā eneā ne. ſ. fructificet. ꝛ in caſſuꝫ
ꝯſumet labor vr̄. Ecce de pꝛima celoꝝ diſpoſi
tione. ¶ Quantū ad ſecundaꝫ celoꝝ diſpoſi
tionē. Trāſactis qnqꝫ milib⁹ anis in qb⁹ celi
fuerūt duri ſubdita pꝛima diſpoſitiōe celi mu
tauerūt ꝯditionē: ꝛ facti ſūt molles ꝛ dulces de
lectabilr. Et durauit iſta diſpoſitio a xp̄i icar
natiōe vſqꝫ ad aſcēſionē. Nō hui⁹ dulcedinis
ꝛ mollificatiōis ē: q: q̄ndiu poſſꝫ ferrū ad ignē
applicari ꝛ in igne ſtare: liq̄ſceret. Jta ex quo
ille ignis īfinit⁹ diuini amoꝛis ardentiſſimi ꝛ
dulciſſimi. De q̄ apls. De⁹ nr̄ ignis ꝯſumens
ē. ad Heb. xij. ptrāſiuit celos veniēdo ad noſ
ſum ibi celi molliſſimi ꝛ melliflui facti ſūt. Jō
cātat eccl̄ia in natiuitate dñi. Hodie de celo
pax vera deſcēdit: hodie p totū mūdū melli
flui facti ſunt celi. Nō. nō dicit melleiſꝫ melli
flui. i. ſtillantes guttas dulcedis in coꝛdibus
ꝯtemplatiuoꝝ: ſꝫ terreni hoīes ꝛ carnales nō
guſtant. Nō hui⁹ diſpoſitiōis eſt p ꝯtrarium
ad pmā. Nā p aduentū filij dei multū meliꝛo
rata eſt hūana ꝯditio ꝛ deterioꝛata oīuꝫ rerū
cauſalitate oīa pportionabiliter fuerunt dete
rioꝛata: aīs nō fuiſſet pportio. Mō aūt hō eſt
melioꝛat⁹: q: ex quo rex duxit in ſpōſam filiaꝫ
ruſtici: oēs de illo genere melioꝛant. Jta de
xp̄o rege ducēte ſoꝛoꝛē nr̄am nām humanam
in ſpōſam: oēs nos ſum⁹ melioꝛati. ēt ex catu
re: ſꝫ marie celū. De hoc dicit dauid in pſ. De
us cū egrederis in ꝯſpectu ppl̄i tui cū ptrā
ſires in deſerto. Terra mota eſt etem̄ celi diſtil
lauerūt a facie dei ſynai: a facie di iſrael. Plu
uiam voluntariā ſegregabis deus hereditati
tue ꝛ ifirmata ē: tu v̄o pfeciſti eā. Aialia tua
habitabūt in ea: paraſti in dulcedine tua pau
peri deus. pſ. lxvij. Nota ſecreta cū dr̄. de⁹ cū
egrederis in ꝯſpectu ppl̄i tui. Ecce hic tan
git myſteriū icarnatiōis filij dei. Nō: q: q̄ſtio

eſt theologie: ꝛ btī Bernardi in epl̄a ad Hu
gonē de ſancto victoꝛe ꙙ i die icarnatōis om
nes āgeli viderūt ipm̄ icarnatū. Jō dicit i cō
ſpectu ppl̄i tui. ſ. angeli. Dicat quō ſūt nouem
oꝛdies āgeloꝝ. Oꝛdo altioꝛ eſt ſeraphin. Se
cūdus cherubin: ꝛ ſic de alijs dſcēdēdo. Cogi
tate quō egrediebat. nō intelligat p motum
localē: ſꝫ p cōtēplationē coꝝ ꝛ viſionē quō in
q̄libet oꝛdie dicebat ſibi. O dñe aſſumaſ nāꝫ
humanā. ꝛ nūqd hoīes ſūt nobilioꝛes nobi
ꝛc. Et ſic oēs āgeli ſciuerūt in celo. Jn terra aūt
ſolū ſcivit v̄go maria q̄ eū ꝯcepit. Cū ptranſi
res in deſto. Hic tāgit natiuitatē xp̄i. Jſte mū
dus dicebat loc⁹ dſert⁹. Nō: q: lꝫ tūc mūdus
eēt bñ ppl̄at⁹ ꝛ hoīb⁹ aſſociat⁹: tñ ſiē pſona aſ
ſociata niſi hēat deū dr̄ deſta. Sed ſi hꝫ deuꝫ
p grām lꝫ ſit in deſerto nō eſt ſola. Et q: tunc
mūdus ex pctis nō hēbat deū: iō dr̄. Et cuꝫ p
trāſires. ſ. p v̄ginē q̄ fuit via p quā venit in de
ſertū hui⁹ mundi. Terra mota eſt. ſ. ex edicto
ipatoꝛis: vt q̄libꝫ pfiteret in ſuā ciuitatē. Celi
diſtillauerunt a facie dei ſynai igniti. ſ. charita
te. Ecce cā a facie dei iſrael. Ecce effect⁹. q: vt
mūdus videret deū p fidē. Ecce ſcđa celoꝝ di
ſpoſitio. ¶ Quātū ad tertiā ꝛc. Sūt apti vni
uerſalr. Jō dic thema. Ecce video ꝛc. Jſta di
ſpoſitio icepit in xp̄i aſcēſione ꝛ durabit vſqꝫ
ad diem iudicij. Jn introitu xp̄i ꝛ ſctōꝝ poꝛte
fuerunt apte. Criſo. loqns de ꝯditionib⁹ celo
rum dic. Erāt pus obſtacula q̄dā qb⁹ abſiſtē
tib⁹ aīe defunctoꝝ introire nō poterāt celos.
S[illegible]a qualiter xp̄o aſcendēte obſtacula
āmo[illegible]nt ſm ꙙ tāgit pph̄a dauid pſ. xxiij.
Att[illegible] poꝛtas pꝛincipes vr̄as ꝛ eleuamini
poꝛte eternales: ꝛ introibit rex gloꝛie. Et date
fuerunt due rñſiones. ſ. ꙙ erant duo obſtacu
la. Pꝛimū eſt in regiōe aeris ꝛc. vbi ē maioꝛ
multitudo demonū trāſitū obſuātiū. ꝛ qn̄ an
geli dixerūt eis. Attollite ꝛc. rñderūt. Quis
eſt iſte rex glie ꝛc. Et ſcti angeli. Dñs foꝛtis ꝛ
potens in plio ꝛc. qui. ſ. vicit vr̄m pꝛincipem
ꝛ fugerunt. Et ſic āmotū ē pmum obſtaculuꝫ
ſanctis pſonis. Scđm obſtaculū erat ſctōꝛuꝫ
angeloꝝ celū cuſtodientiū. qb⁹ dictū fuit. At
tollite poꝛtas ꝛc. Rñderūt. Quis eſt iſte rex
glie. non ignoꝛāter ſed admiratiue: q: tantaꝫ
gliam dat aiabus: ꝛ ſic apti ſunt celi. Jō bea
tus ſtephanus qui poſt xp̄i aſcenſionē paſſus
eſt vidit celos apertos: ideo nō dubitauit mo
ri. Quādiu. n. viuim⁹ celi ſūt nobis apti: ꝛ p⁹
moꝛtē nō apiunt niſi iā in vita fuerit apti. Cū
itrauerit pr̄familias ꝛ clauſerit oſtiū icipietis
foꝛis ſtare ꝛ pulſare dicentes. Domine dñe

aperi nob.Et rñdēs dicet vob.Amē dico vo
bis.Neſcio vos vñ ſitꝭ ⁊c.Lu.xiij.Nota clau
ſerit oſtiū.ſ.pctōꝝ.Ergo feſtinemꝰ:nō expe
ctemꝰ mortē.Nec iuuenis expectet ſenectutē:
qꝛ etiā hyrcꝰ vel agnꝰ moritꝭ ſicꝫ ⁊ ouis.Nec ſa
nꝰ expectet infirmitatē.Ne accidat nob ſicut
legitꝭ de duobꝰ viatoribꝰ ſilꝰ ad ſuā villā ambu
lātibꝰ.Dicatꝭ ꝑabola.q̄ villa hēbat ꝯſuetudi
nē portalia claudēdi i ſero quoꝝ vnꝰ remāſit
in prato amenissimo ⁊ porte fuerūt clauſe ⁊c.
Villa nr̄a ad quā nos ſumus ambulātes ē ꝑa
diſus:qꝛ non hēmꝰ hic manentē ciuitatem.ad
Heb vl.Et i nocte.ſ.culpe clauditꝭ.Iō oꝫ veni
re de die.ſ.cū claritate grē.Sꝫ mūdani rema
nēt i prato luxurie.Auari in fonte mētis aua
ricie.Supbi in arbore vanitatꝭ: in veſtitu or
natu ⁊c.Sꝫ prudens trāſit cū labore vnie:vt
pro tpe veniat ad portā ⁊c.Iō aplſ. Feſtine
mus gͦ ingredi in illā requiē. Ad Heb. iiij.

¶ In octaua ſcti Ioānis euāgeliſte.Sermo

Hic eſt diſcipulus ille quē di
ligebat ieſus.Ioā.vlt.

Sicut in feſto beati ioānis ꝑdicaui
de amore quē xp̄s habebat ad bea
tū ioānē ſup omnes alios.Modo volo ꝑdi
care per que opa poſſumus nos diligi a xp̄o.
Sed ꝑmo ſalutetꝭ ꝟgo maria.Verbū themātꝭ
ꝓpoſi dr̄ de btō ioāne euāgeliſta.Diceret ali
quis.Nūqd xp̄s diligebat oēs alios aploſ:ſ
mo.q̄re gͦ dr̄.Hic eſt ⁊c.Lꝫ.n.xp̄s diligeret
oēs alios magno amore:ſingularē tñ amorē
⁊ familiaritatē habebat ad btm̄ ioānē.ſicꝫ pa
rētes naturalr̄ diligūt oēs filios.ſꝫ ſingularr̄
diligūt eis magis ſiliorē gratioſiorem ⁊ pul
chriorē.Ita xp̄s diligebāt oēs:ſꝫ ſingulariter
Ioānem ſibi ſimilem in puritate ꝟginitatis.
Beda.Diligebat ieſus ioānē nō exceptis ce
teris ſingulariter ſolū:ſꝫ pre ceteris quos dili
gebat familiarꝰ vnū.quem ſpālis ꝓrogatiua
caſtitatis ampliori dilectione fecerat dignū.
Ecce quare de btō ioāne ꝓprie dr̄ the. Et di
cit Beda rōnem dilectionis.ſ.puritatē vite.
Modo videamus ſi ſunt alie rōnes ſeu virtu
tes ex qbus deus diligat nos.Ego amore ve
ſtri queſiui:⁊ inueni ſeptem virtutes.

- Prima eſt contēplatio de ſapientia.
- Secunda dilectio de beniuolentia.
- Tertia obſeruatio de obedientia.
- Quarta ſimplicitas de conſcientia.
- Quinta puritas de continentia.
- Sexta largitas de miſericordia.
- Septima vnitas de concordia.

Et pro qbus inſimul ꝑt qs diligi a deo:⁊ de
tali poterimꝰ dicē.Hic eſt diſcipulus ille quē
⁊c.¶ Dico pͦ ꝙ contēplatio ſapie eſt rō q̄re
hō diligitꝭ a deo.Qñ.n.creatura dat ſe ꝯtem
plationi diuine legendo:ſtudendo:ſmones
audiendo:deuote orando:⁊ per iſta viſibilia
deum intuendo ex mūdi gubernatione ⁊ ꝓui
ſione diuinā ꝓuidentiā ꝯſiderando:gloriam
paradiſi ⁊ penas inferni meditando.talꝭ crea
tura multū diligitꝭ a deo.Auctas.Fundamē
ta eiꝰ in montibꝰ ſctis diligit dñs portas ſyon
ſup oia tabernacula iacob.Pſal.lxxxvi.Nō
ſecreta.Fundamēta eiꝰ.ſ.ꝯtēplatiui:in mōti
bꝰ ſctis.ſ.articulis fidei.Taliter.n.dꝫ fundari
cōtēplatio ne ſit ꝯ aliquē articulū fidei:quia
edificiū ſine fundamēto cito cadet.diligit do
minꝰ portas ſyon.i.cōtēplationes.Porte di
cuntꝭ ſenſus ꝑ quos hō ꝯtēplatꝭ.Si.n.hō ꝯtē
platꝭ legēdo ſacrā ſcripturā:tūc oculi ſt porte
ſi audiēdo ſmōes:aures ſt porte.ſi adorādo:
os ⁊c.ſup oia tabernacula iacob.Patriarche
nō edificabāt domos:ſꝫ hēbāt tendas mobi
les ſeu barranas ⁊ ſignant ſcias phoꝝ mobi
les ⁊ trāſitorias in fine mūdi.Aſtrologia:qꝛ
nō erit motꝰ celi.Itē nec influētia:nec gn̄atio
nec corruptio.Tūc nō erit neceſſaria medici
na:qꝛ nullus erit īfirmꝰ.nec regule grāmati
coꝝ ſeu logicoꝝ erūt tūc neceſſarie.Iō dicūtꝭ
ille ſcie tabnacula iacob:qꝛ mobilia.vnit gͦ
dicere ꝙ magis ds diligit ꝯtēplatōes ēt vniꝰ
vetule de his que fidei ſt:ꝙ ꝯtēplatiōes pho
rū de aſtris ⁊c.Neminē diligit ds niſi eū qui
cū ſapia inhitat.ſ.ꝯtēplatiōis.Sap.vij.¶ 2ͣ
eſt dilectio de beniuolētia.Inuenitꝭ.n.duplex
amor ſiue dilectio.ſ.de ꝯcupia ⁊ beniuolētia.
⁊ ex ſcda hō diligitꝭ a xp̄o.Amor.n.beniuolē
tie ē rōne bonitatꝭ rei dilecte:qꝛ tota rō de be
niuolētia amoris eſt in re dilecta qꝛ.ſ.eſt bōa
vtilis:deuota:⁊ ſctā.Amor aūt ꝯcupie eſt qñ
vnū amatꝭ ꝑꝑ aliō.vt ſuns amat diūm rōne ſa
larij.vel amor pedagogi rōne filij.Vos.n.di
ligitꝭ matrē ⁊ filiū.ſꝫ alia rōne diligitꝭ filiū:qꝛ
caro vr̄a ⁊c.Ideo ille amor dr̄ beniuolētie.⁊
alia rōne diligitꝭ mrēꝫ qꝛ ꝑꝑ filiū.iō ille amor
dr̄ cōcuple.Idē de amore filij vel filie ⁊ nu
tricis.Ita aliq amāt deū amore cōcupie:⁊ nō
placent deo.Aliq aūt amāt eū amore beniuo
lentie ⁊ iſtos diligit ds.Verbigrā.Si tu dili
gis deū vt det tibi diuitias tpales:honores ⁊
dignitates.gͦ plus diligis creaturā ꝙ crea
torē.qꝛ ſi diligitꝭ mrēm ꝑꝑ filiū:plus diligitꝭ
filiū:qꝛ ꝑꝑ vnūqdqꝫ tale ⁊ illud magis.Sꝫ ſi
diligitis deū ꝑꝑ infinitā ſuā bonitatē clemen
tiā ⁊ miām:ita ꝙ tota rō dilectionis ſit in eo

ꝓficuoſa:quēadmodū medicꝰ qñ āputat vul
nera:dat purgationē:dat cauteria talia licet
ſint doloroſa:tñ ſunt medicinalia:qꝛ dantꝭ ꝓ
ſanitate ꝯſequēda.Idē ē de malis penalibꝰ.
Sunt enī multi q in ſanitate vl ꝓſperitate nō
curāt de deo:viuūt in pctis:totā aiaꝫ habent
vulneratā:⁊ grauitꝭ infirmā.O dicꝫ deꝰ vt bo
nꝰ medicꝰ:iſte vl iſti idigēt medicina curati
ua ⁊ īfligit dolores:īfirmitates:miſerias.pau
ꝑtates:⁊ tūc illi ꝯuertuntꝭ ad deū:ꝯfitentꝭ:ſatiſ
faciūt:remittūt:⁊ hmōi.Iō Dd dicit.Multi
plicate ſunt īfirmitates eoꝝ:poſtea accelera
uerūt.ſ.ꝯuerti ad deū.pſ.xv.Vel ſūt aliqtiēs
vt medicina ꝓſeruatiua:qꝛ lꝫ hō nō ſit in pec
cato:deꝰ tñ q oia videt ſcit oia:qñ hō hꝫ aliqꝫ
magnā grām:ꝓprietatē vl virtutē ſupbiret:
vl alſ cadēt in pctm̄.Deꝰ aūt vt bonꝰ medicꝰ
dat medicinā ꝓſeruatiuā.ſ.aduerſitatē aliquā
vel hmōi.vt ptꝫ in paulo q̄ de ſe dicꝫ.Ne ma
gnitudo reuelationū extollat.me:datꝰ eſt mi
hi ſtimulꝰ carnis mee āgelus ſathane qui me
colaphiſet.Propē qd ter dñm rogaui vt diſ
cedēt a me ⁊ dixit mihi.Sufficit tibi gratia
mea.Nā virtꝰ in īfirmitate ꝑficitꝭ.Libētꝭ igitꝭ
gloriabor in īfirmitatibꝰ meis:i ꝯtumelijs ⁊c.
vt inhabitet in me virtꝰ xp̄i.ij.Coꝝ.xij.Vel vt
medicina nutritiua:vt ſcꝫ augmētetꝭ in virtu
tibꝰ qñ deꝰ imittit mala penalia alicui non ꝓ
pctis ad puniendū:ſed ad merita ⁊ virtutes
augmētandū:vt ptꝫ in Iob q poſt oia mala
illa fuit ſanctior.Cui nō dedit illā medicinaꝫ
vt ipꝫ curaret:qꝛ non habebat pctā ſꝫ vt ꝓſer
uaret a pctō ⁊ nutriret in virtutibꝰ.Auctori
tas.Ego dñs ⁊ nō altꝭ deꝰ formās lucē ⁊ cre
ans tenebras:faciēs pacē ⁊ creās malū.Ego
dñs faciēs oia hec.Iſa.xlv.Nō formās lucē
ſ.intellectꝰ in claritate ſcie:ꝑ ſciam acqſitā vl
infuſaꝫ vl ꝓpter ingenij ſubtilitatē ad cogno
ſcendū deū ⁊ diligēduꝫ.Et creās tenebras.ſ.
ignorātie ⁊ ruditatis:qꝛ eſt malū pene:⁊ me
dicina ꝓſeruatiua:qꝛ multi ſūt q ſi haberent
ſciētiā ſupbirēt.Iō vt ſint humiles iō nō datꝭ
eis ſcia.Itē faciēs pacē vt ſibi ſeruiatꝭ ⁊ creās
maluꝫ.ſ.guerras vt gētes corrigantꝭ:qꝛ ciues
⁊ milites tpe pacis qñ nihil hñt facere dant
guerras mulieribꝰ eas ipetēdo:qñ aūt ſunt in
guerra nō curāt:ꝯfitentꝭ ⁊ timēt deū.Itē alia
auctoritas.Bona ⁊ mala:vita ⁊ mors:pau
pertas ⁊ honeſtas a deo ſunt.Eccli.xi.Item
alia auctoritas.Si eſt malū.ſ.pene in ciuita
te qd deꝰ nō fecerit.q̄ſi di.nō.Amos.iij.Ergo
ꝯcluſio eſt vera qd omnia mala penalia ſunt
a deo.Iō beatꝰ ſebaſtianꝰ ſciēs illaꝫ doctrinā
ſiue maluꝫ pene.ſ.ſagittaruꝫ attribuit deo di.
Poſuit me.ſ.deꝰ ⁊c.qꝛ imperator ⁊ alij ſagit
tātes ſolū fuerūt miniſtri.Ptꝫ thema.In eius
aūt vita notaui tres excellētias ſiue ꝑfectōes.

- Primo vita virtuoſa.ibi poſuit me.
- Secundo doctrina gratioſa. ibi q̄ſi ſignū.
- Tertio paſſio doloroſa.ibi.qꝛ ad ſagittam.

¶ Quātuꝫ ad ꝑmuꝫ notatꝭ.ſ.vita virtuoſa q̄
notatꝭ.Poſuit me.ſ.deꝰ.Iā ſcitꝭ qñ ille q facꝫ
pulchrū viridariū ꝑquirit arbores bōas ⁊ fru
ctuoſas ⁊ plātat i ſuo viridario.iſtū mōuꝫ tēu
it xp̄s q fecit vnū viridariū.ſ.ſctāꝫ eccliaꝫ xp̄i
anā:vbi vult hr̄e ꝑſonas virtutibꝰ fructifican
tes.Iō de nemore huiꝰ mundi eligit btūꝫ ſe
baſtianū vt arborē fructiferā ⁊ plātauit in vi
ridario ſuo.Iō dicꝫ.Poſuit me.Et ad hoc ē
auctas.Ego elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊
fructū afferatis ⁊ fructꝰ veſter maneat.Iob
xv.Nota vt eatis.Vadūt enī arbores ꝑ tres
dietas.ſ.ꝓducēdo flores:folia:⁊ fructus.Ita
qlibꝫ bonꝰ xp̄ianꝰ debet facere iſtas tres die
tas ⁊c.qꝛ ñ ponitꝭ i viridario eccłie vt ſit ocio
ſus.Iō dicit vt fructū.Dicitꝭ hic fructꝰ bti ſe
baſtiani:de q̄ dicit legēda ꝙ erat vir totiꝰ pru
dētie:⁊ vniuerſa moꝝ honeſtate ꝓclarꝰ.Et ne
ceſſe erat vt quē deꝰ ꝑfuderat grā:ab omnibꝰ
amaretꝭ.Si gͦ dico vob aliqs ꝟtutes ſuas nō
poſſuꝫ errare eū in oi moꝝ honeſtate fuerit ꝓ
clarꝰ.Virtutes enī ſue erāt in triplici gdu qꝛ
aliq̄ ꝟtutes ordināt hoiēꝫ erga deuꝫ.aliq̄ er
ga ſeipꝫ.aliq̄ erga ꝓximū.Iſtas virtutes de
bēt hr̄e milites ⁊ diuites.qui non hñt ꝓprijs
manibꝰ laborare.Pria ꝟtus ordinās hoīem
erga deū ē deuotio quaꝫ habuerat ſctūs iſte
ſebaſtianus.Hoc ſi pōt fieri:qꝛ fuerat primo
ciuis narbone.deinde mediolani.poſtmodū
rome fuit officialis imperatoris.Et quotidie
regratiabatꝭ deo:qꝛ dederat ſibi vitā opulētā
⁊ qꝛ ꝓprijs manibus nō oportebat eū labora
re:⁊ gͦ illud tpe qd expendiſſet in tēporaliū
acqſitiōe expēdebat i deuota orone.Surgēs
ante auroraꝫ ad oronem:⁊ facta die ibat ad
miſſaꝫ quā audiebat deuote ⁊ cū ſilētio:poſt
miſſam autē ibat ad negocia vel ꝯſilia impa
toris ⁊c.De ſero iterū orabat ⁊ examinabat
vitā illius diei:ſi in aliq̄ defecerat ꝯfitebatꝭ:⁊
cōmunicabat i omī die dñico.Et iſta debꝫ eē
vita diuitū ⁊ militū erga deū.Sꝫ hodie diui
tes parū curant de deo.Si ſint paupes labo
rant ꝓ vita ⁊ bñ.Si aūt ſunt diuites nunquā
eſt finis in acqrendo pecunias.Vnde de hoc
dicit ſcptura.Qui argentū theſaurizant ⁊ au
rū in quo ꝯfidūt hoies:⁊ nō eſt finis acqſitiōis

nis eorum. Baruch. iij. Secūda virtus ordinās hoīez erga ſeipʒ eſt abſtinētia a ſupfluis. Hāc hūit ſctūs iſte. Quia fuit bñ ordinatus erga ſeipʒ. Primo i cibo nō faciebat exceſſū: qꝛ ſeruabat ieiunia eccleſie. Itē in veſtitu ſatꝭ honorabilr ſm ſuū ſtatū ꝙ nō faciebat ſupfluitates vel vanitates in manicis vl' ſciſſuris: qꝛ milites debēt portare veſtē nō nimis longaʒ nec nimis breuē: ſʒ medio mō ſe habētē ⁊ honorabilē. Itē in ſcutiferis iuxta ſuū gradū ⁊ dabat eis ſalariū: nō ſuſtinebat ꝙ eēnt luſores vel ruffiani: ſic̄ multi faciūt mō: nec erat expediēs ꝙ ibi iurarēt: alſ ipe puniebat eos. Me liꝰ eſt hr̄e paucos ⁊ bonos ꝗ̄ multos ⁊ malos. Nō placebat ſibi audire truffas de mulieribꝰ ⁊c. ⁊ ſic cuſtodiebat ſeipʒ ſm dei pceptū qꝛ ſcptura dic̄ cuilibʒ hoī. Cuſtodi temetipʒ: ⁊ aiaʒ tuā ſollicite. Deut. iiij. Tertia virtꝰ ordinās hoīez erga ꝓximū eſt ꝓuidētia. Et hanc hūit ſctūs iſte: qꝛ bñ ordinatꝰ fuit erga ꝓxiuʒ: qꝛ omnibꝰ amabilē ſe exibebat ex ſua ſapīa ⁊ bono regimine. Dic̄ hyſtoria ꝙ impatoribꝰ Dyocletiano ⁊ Maximiano valde charꝰ fuit: ⁊ a tota eoꝝ curia valde venerabaꝷ. Erat enī in ꝯſilio ꝓuidꝰ: nō ſuſtinebat ꝙ alicui fieret iniuria. Et ex miſicordia quā ſumme hēbat defendebat cās viduaꝝ ⁊ pupilloꝝ vt ſuas ⁊ pacificabat diſcordātes. Et iſtud eſt offm̄ militū: ſʒ mō diuites ſeu milites decipiūt iuuēculas ⁊ viduas: vt ſint eoꝝ putane. i. mētrices. Idē dicēdū ē de monialibꝰ: qꝛ oēs faciūt meretrices. De redditibꝰ ſuis ēt expēdebat certū q̇d ꝓ victu: ⁊ certū qd ꝓ veſtitu: ⁊ certum qd ꝓ aīalibꝰ: ⁊ certū qd pro aia in elemoſynis. Ita debēt facē milites: ſʒ hodie milites nullā regulā ſeruāt: deberēt enī iā ordinare ſua facta: hꝰ mō cogitando. Ego habeo mille vel duo milia florenoꝝ i redditibꝰ. tot expēdā pro ſeruitio corpis: ⁊ tm̄ ꝓ aia: reſtrigere ſe deberēt de vanitatibꝰ: ⁊ tūc nō facerēt illas rapinas vel exactiōes a ſubditꝭ: ⁊ poſſēt facere elemoſynas. Iō dic̄ ſcptura. Deꝰ mādauit vnicuiqꝫ de proximo ſuo. Eccli. xvij. Ita faciebat btūs ſebaſtianꝰ. Iō ſi ēt ñ fuiſſet martyr fuiſſet excellētiſſimꝰ cōfeſſor. Iō poſſumus dicere de eo. Quaſi vas auri ſolidū pp charitatē ornatum oī lāpade pcioſo. Eccli. l. ſcʒ virtutibꝰ multis:

¶ Quātuʒ ad ſcdm notaꝷ doctrina gratioſa. ibi q̄ſi ſignū. ⁊ hoc ſequiꝷ ad pmū qꝛ ſi primo hō vellet hr̄e doctrinā. ſcdo vitā ⁊c. eēt ordo ppoſterꝰ. Verba enī ſunt ſigñ vite hominis ⁊ eius cōditiōis. Iō dicit. q̄ſi ſignū. verbi gr̄a q loquiꝷ de honoribꝰ ⁊ vanitatibꝰ: ⁊ pōpis: iſ hꝰ cognoſcit ꝯditio illiꝰ creature: qꝛ ſignū eſt ſupbie. Si aūt loqꝷ de negocijs ſerijs ⁊c. ſignū ē auaritie. Si aūt loquiꝷ de mulieribꝰ ⁊ imūdis ⁊c̄. ſignū eſt luxurie. Si loquiꝷ malū de proximis ⁊c. ſignū ē iuidie. Sūt ergo ea q̄ ſunt in voce eaꝝ q̄ ſūt in aia paſſionū vl' ꝯceptionum note. i. ſigna. pmo Periarmenias. Idem alibi. Qualis vnuſqſqꝫ eſt talia loquiꝷ ⁊ opatur. Idē ptʒ in theologia. Dixit ille magnꝰ theologus ieſus xp̄s dn̄s noſter. Ex abūdātia cordis os loquiꝷ. Bonꝰ hō de bono theſauro cordis ꝓfert bona. ⁊ malꝰ hō de malo theſauro profert mala. Math. xij. Itē Deut. vi. Erūt hec v̄ba q̄ ego pcipio tibi in corde tuo: ⁊ ligabis ea q̄ſi ſignū. i manu tua. Iō dic̄ q̄ſi ſignū. In q̄ oſtdiꝷ doctrina gratioſa bti ſebaſtiani. Nō itelligaꝷ ꝙ pdicaret in cathedra: ſʒ dabat bonas doctrinas: ſic̄ teneꝷ facē qlibʒ bonꝰ xp̄ianꝰ pticularit̄ iſtruēdo vl' corrigendo. Dicaꝷ quō in illo tpe ab impatoribus fuit facta maxia pſecutio xp̄ianoꝝ ⁊ xp̄ianis: intm̄ ꝙ ſebaſtianus cū mātello occultabat ſe eē xp̄ianum nō timore: ſʒ vt poſſet xp̄ianos in carceribus viſitare ⁊ ad ꝯſtātiā aiare: ne deficerēt i fide: ⁊ deꝰ ꝯfirmabat doctrinā ſuā miraclis. Dicaꝷ hic miraclʒ de illo magno dn̄o īfideli īfirmo q audiēs famā ⁊ miraculū bti ſebaſtiani vocauit eū dicēs ⁊ rogās eū ꝙ ipʒ curaret ſic̄ curauit talē ⁊ talē. Rn̄dit ꝙ nō erat medicus nec faciebat miracula niſi ſm hoīuʒ deuotionē. Si gͦ habes deuotionē ad xp̄ʒ: ꝓijciendo ydola a domo tua: xp̄s dabit tibi ſanitatem. Qui ſtati ꝓiecit oīa ydola ⁊ in xp̄ʒ credidit: ⁊ curatus fuit. Ecce teſtimoniū qd̄ deus dedit doctrie ſue. Moralr nota hic ꝙ ille q vult hr̄e ſanitatē ille i domo ſua vl' pſona nō debʒ ſuſtinere ydola. ſ. ſortilegia vl' putanas vel ludū taxilloꝝ vbi negaꝷ deus: qd̄ ē maius pctūʒ in xp̄iano q̄̄ ydolatria i īfideli: qꝛ de illis. ſ. de beſtijs modicū curat deus: ſʒ de xp̄iano ſiue de xp̄ianis p qbꝰ tot fec̄: reputat ſibi grauē factā ex hūis iniuriā. Iō foras ꝓijcite hmōi ydola vt poſſitis dicere. Nō ē ydolū i iacob nec vidimus ſimulachrū in iſrael. Nūeri. xxiij. Dicaꝷ cū ſemel btūs ſebaſtianus iret p romā ⁊ vidēt duos honorabiles ciues rome Marcellianū ⁊ Marcū frēs carnales ⁊ xp̄ianos i tormēta poſitos vt vʒ abnegarēt fidē vl' morerenꝷ ad q̄s venerūt vxores nobiles ⁊ filij flētes ⁊ parētes ⁊ amici vt aīos illoꝝ emollirēt. Cū iā iā ꝯpiſſēt deficere: ita vt fidē vellēt negaꝷ. Tūc dixit btūs ſebaſtianꝰ: mō oʒ vt meipſ medio ſtē: ⁊ i mediū ſe obijciēs dixit. o fortiſſimi milites o diuini filij bellatores p nimiā v̄tutē puenitis ad palmā: ⁊ tūc p miſera blādimēta coronas deponitis ſempiternas. Dicatur hic quō btūs ſebaſtianꝰ ꝯfortauit eos: ⁊ ex hoc nō ſolū ipi: ſʒ ēt vxores eoꝝ: filij: parētes: ⁊ amici eoꝝ oēs fuerūt martyres effecti. Iō de eo poſſumus dicere. Perfectio tua ⁊ doctrina tua a viro ſcō tuo quē ꝓbaſti in tēptatiōe. Deutero. xxxiij. Sʒ hodie alia doctrina pdicaꝷ ⁊ pticularit̄ doceꝷ de ſortilegijs ⁊ vanitatibus ⁊c̄.

¶ Quātuʒ ad tertiuʒ notaꝷ paſſio doloroſa: qꝛ ad ſagittā: ñ dꝷ bōbādā q̄ ſtati occidit: ſʒ ſagittā q̄ maiorē dolorē iſligit: qꝛ poſitꝰ ē q̄ſi ꝓ ſigno inſ aſs martyrū mortes: ⁊ ita fuit magis doloroſa. Iō iob volens oſ̄dere ſuos dolores dixit. Verba mea dolore ſūt plena: qꝛ ſagitte dn̄i in me ſūt: q̄rū idignatio ebibit ſpm̄ meū. Job. vi. Ad practicā dicaꝷ eiꝰ martyriū: poſtq̄ ꝯfortauit illos dictum fuit impatori ꝙ erat xp̄ianꝰ effectꝰ. Qui iperator furibūdꝰ vocauit btm̄ ſebaſtianū dicēs. Diciꝷ de te ꝙ xp̄ianꝰ eē. Qui rn̄dit. Ita ē: ⁊ volo eē. Cui ipator ait o proditor decepiſti me. Rn̄dit btūs ſebaſtianꝰ. Dicaꝷ ꝙ ego fuerim fidelis ieſu xp̄o ⁊ vobis pro q̊ oraui ſemꝑ: ſʒ ex pctis v̄ris eſtis īdignꝰ ne xp̄s audiat orōnes meas. Tūc cogitauit impator quō poſſet maiorē penā ſibi inſligeꝷ pcepit ipʒ aſagitari: ꝓmittēs ſibi remiſſiōeʒ ſi vellet xp̄ʒ anegaꝷ. Dicaꝷ pctica d̄ aſſagitatōe in q̄libʒ ictu dicebat ieſus. ⁊ dic̄ hyſtoria ꝙ fec̄ eū q̄ſi ericū ipleri ſagittis: ita vt mortuꝰ ab oībꝰ reputaret. De nocte aūt d̄uoti xp̄iani volētes eū ſepelire: ipʒ viuū iuenerūt. ⁊ ſecrete portauerūt eū ad quādā domū. Dicaꝷ de magno eiꝰ dolore in extrahēdo ſagittas a mulieribꝰ ⁊ ponebat vnguētuʒ ivulneribꝰ in nomie ieſu xp̄i: ⁊ curatꝰ fuit. Mō cogitate qm̄ dicebaꝷ ſibi a xp̄ianis ꝙ fugeret. Rn̄dit. Et q̄lis miles eſſeʒ ſi fugerē. Et nūqd xp̄s obuiaʒ venit crucifixoribꝰ dicēs. Quē q̄ritꝭ: gͦ bene poterat dicere: qm̄ ſagitte tue: qꝛ pro xp̄o eas recepit: īfixe ſūt mihi ⁊ ꝯfirmaſti ſup me manū tuā. pſ̄. xxxvij. Deide cū Dyoclettianus ⁊ Maximianꝰ irēt adorare ydola: fuit eis obuiam. Qui admirātes de eo dixit eis. Deꝰ ſuſcitauit me vt repbendā v̄raʒ maliciā. Tūc pcepto impatoris fuſtigatꝰ in hipodromio. i. ſtabulo coronā martyrij ſuſcepit vl' accepit. Vñ de eo ꝯgrue dꝷ illd̄. Btūs vir q ſuffert tēptatiōeʒ: qm̄ cū ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronā vite. Jaco. i. Moralr ſi volumꝰ coronā glīe obtinere oʒ hic nos ſagittari ⁊ fuſtigari. Nā icipiētes deuote viuere. ſagittanꝷ ⁊ fuſtiganꝷ. Vñ aplſ. Oēs qui pie volūt viuere in xp̄o ieſu pſecutionē patienꝷ. ij. Thimo. iij. Dicaꝷ de q̄libet ſtatu. Statiʒ enī ſagittanꝷ irriſionibꝰ ⁊ detractiōibꝰ maloꝝ: ⁊ multi timēt iſtas ſagittas intātū ꝙ nō audent icipere: ſed nō ſunt timēde: qꝛ debiles ſunt. Vnde dicit Dauid. Sagitte paruuloruʒ facte ſunt plage eorum. Dicatur de baliſtis pueroꝝ ſagittantibus muſcas ⁊c̄. pſ̄. lxij. Secundo fuſtigantur primo a dyabolo p varias tēptationes. ſecus de illis q viuunt in ſolatijs. Vnde Grego. Eos temptare negligit quos quieto iure ſe poſſidere ſentit. Secūdo a carne p infirmitates ⁊ dolores ſʒ p multas tribulationes oʒ nos itrare in regnum celorum. Actuum. xiiij.

¶ De ſctā Agnete virgine. Sermo.

Collaudabo te deū ſaluatorē meum. Eccl. li. Hoc feſtū btē agnetꝭ poſitū ē inſ duos martyres. ſ. btūʒ ſebaſtianū ⁊ btūʒ Vicentiū: qꝛ optie cōuenit vna roſa alba p v̄ginalē puritatē inter duas rubeas p martyrij acerbitatem. Et de ipſa erit ſermo. ⁊ habebimus multas bonas doctrinas ꝓ vite gubernatione. Sed pmo ſaluteꝷ v̄go maria. Thema ꝓpoſitum in pſona btē agnetꝭ xp̄o loquentis de bn̄ficijs receptis ſibi regratiantis dicit. Collaudabo te deū ⁊c̄. Pro cuiꝰ declaratione ⁊ materie introductione ſciēdū ꝙ in ſacra ſcptura inueniuntur due ſpecies laudis: vt dic̄ ſanctus Tho. ij. ij. q. xci. arti. i. ſcʒ laus mentalis: ⁊ laus vocalis. Laus enī mentalis eſt quando homo actualiter ſiue mētalit̄ cogitat gr̄as ⁊ bn̄ficia a deo recepta cū cordis affectiōe cogitādo. O q̊t gr̄as fec̄ mihi deus. Primo quia me creauit creaturā rationaleʒ ad imaginem ⁊ ſimilitudinem ſuam cum potuiſſet me feciſſe lapidē: vel lignum vel anial brutū: ergo o dn̄e ⁊ tm̄ teneor vob. Iteʒ quia de xp̄ianis ⁊ inter xp̄ianos fecit me naſci: qa ſi in infidelibus ⁊ inter infideles fuiſſem natus: etiam fuiſſem damnatꝰ ⁊ fuiſſem infideꝭ vt ipſi. Itē qꝛ me redemit. Voluit enī ſuſpendi i ligno crucis ne aliqs ſibi credēs ⁊ obediens ſuſpendaꝷ in ligno inferni. Itē qꝛ ad ſanctū baptiſmū me pduxit. O q̊t ſunt filij xp̄ianoꝝ q moriunꝷ ſine baptiſmo. Itē de peccatꝭ q̄ ego feci nō me ſtatiʒ punit: imo dulciter ad pniam expectat. Iſtam gr̄aʒ dn̄e angelis peccantibꝰ nō cōceſſiſtis: ⁊ ſic de alijs beneficijs. Talibꝰ cogitationibꝰ mētis abſqꝫ vocali expſſione deū laudamꝰ. Et iſte ſunt laudes mētales q̄ multū placēt deo. Iſto mō ſcti angeli ⁊

dei q ſunt in celo laudāt deū mētalit. De iſta
laude Dauid di. Laudate dn̄m de celꝭ: lauda
te eū in excelſis. pſ. cxlviij. Scd̄a laus ē voca
lis qn̄ ꝓdicta bn̄ficia a deo accepta nō ſolum
ꝯtēplant mēte ſ; ꝓferunt ore dicendo. O dn̄e
q̄t gr̄as mihi feciſti. Primo in creatiōe ꝛc. Iſto
duplici mō tenemur deū laudare. Rō q: eēn
tia hūana in duob⁹ cōſiſtit. ſ. in aīa ꝛ corpe: q:
nō eſt hō diſiūctim ſiue diuiſim: ſ; totū cōpo
ſitū facit hoīem. ſ. aīa ꝛ corp⁹. Jō tenemur ad
duplicē laudē. ſ. ad mētalē q̄ eſt principalis ꝛ
placet deo. Et ad vocalē. Pria corrn̄det aīe.
ſcd̄a corpi. Prima nō eſt ꝑfecta ſine ſcd̄a: nec
ſcd̄a ſine prima: q: corp⁹ ſine aīa nō eſt hō. Jō
apl's. Offeram⁹ hoſtiā laudis ſemꝑ deo. i. fru
ctū labiorꝫ ꝯfitētiū noī ei⁹. ad Heb. vl. Pro
pter plurima g° dona a diuia mīa recepta di
cit btā agnes. Collaudabo. i. ſp mēte vel cor
de vl' ore laudabo. ſ. in q̄libet ſpecie laudis: te
deū ſaluatorē meū. Pꝫ thēa. Nota ſeptē dōa
magna q̄ de⁹ dedit btē agneti. ſ. primum eſt.

- Sancta charitas.
- Vera fidelitas.
- Digna honeſtas.
- Perfecta puritas.
- Clara ſanctitas.
- Plena firmitas.
- Alta felicitas.

Ex iſtis gratijs ꝛ beneficijs a deo receptꝭ dicit
btā agnes in themate xp̄o regi ꝛ deo ſaluato
ri ſuo. Collaudabo te deū ſaluatorē meum.

¶ Dico prīo ꝙ btā agnes recepit a xp̄o ſan
ctā charitatē. Charitas. n. eſt amor dī. ſuꝑ oīa
na: ꝛ primi ordinat⁹. Amor. n. dei dꝫ eē in cor
de xp̄iani ſicut oleū in lampade natans ſuꝑ
aquā: oīa mūdana deſpiciēs ꝓꝑ deū. Iſtā cha
ritatē hūit btā agnes. Cū. n. eēt puella in ciui
tate rome valde nobil' ꝛ venerosa: recepit tan
tū amorē ꝛ deuotionē ad xp̄m ꝙ ſicut creſce
bat corpalr: ita etiā creſcebat v'tualr in aīa in
dei amore. Et iſta eſt optīa proportio. Vn̄ cū
eſſet. xij. anorꝫ erat deuotiſſimam aīa ꝛ in cor
pore. Rō eſt: q: ſicut lucerna criſtallina de ſe
eſt pulchra: pulchrior tn̄ eſt qn̄ cādela ardēs
in ea ponit'. Ita eſt de ꝑſona q̄ eſt pulchra cor
pore: ſ; qn̄ intrat tenet cādelā diuine grē pul
chrior effici'. Cū aūt ſcd̄m ꝯſuetudinē antiquā
romanorꝫ puelle nobiles addiſcerēt artes li
berales in certa ſchola: iuuenes romāi ſemel
voluerūt videre puellas a ſcholis redeūtes. po
ſuerūt ſe iuxta portā ſchole. Inter quos erat
fili⁹ ꝑfecti. Qui ꝑfect⁹ erat q̄ſi ſecūdꝰ ſcd̄s poſt
imꝑatorē: attēdētes pulchritudinē puellarꝫ.

Lupi. n. libēter vadūt ad cadauera. Inter ali
as oēs puellas agnes fuit iudicata pulchrior.
Et intātū filius ꝑfecti adamauit eā ꝙ q̄ſi rabi
dus effectus eſt pre amoris magnitudine. Et
vt inclinaret eā ad ꝯſentiendum vt eſſet vxor
ſua obtulit agneti iocalia: q̄ cōiter placēt mu
lieribus. Sicut piſcator volens capere piſces
ponit eſcā in hamo quā ſcit piſcib⁹ placabilē.
Btā aūt agnes vidēs ſuas ſtultas ſalutatōes
noluit iocalia recipe: ſ; ad terrā ꝓiecit iocalia
ꝛ pedib⁹ calcauit di. Diſcedite a me pabulū
mortis: q: iā ab alio amatore ꝑuēta ſum: quē
cū amauero caſta ſum: cū accepo: v'go ſū: cū
tetigero munda ſum. Et ſic eo deſpecto receſ
ſit. Cogitate qd dixerunt alie puelle ꝛ domi
celle. O qd erit de iſta ſuꝑbioſa. ꝛ nūqd poſ
ſet hr̄e meliorē virꝫ ꝛc. Ecce quō habuit ſctām
charitatē ad chriſtū deſpiciēs ꝓpter amorem
xp̄i oīa mūdana. Et poterat dicere. Regnum
mundi ꝛ oēm ornatū ſeculi contempſi ꝓpter
amorē dn̄i mei ieſu xp̄i: quē vidi: quē amaui:
in quē credidi: quē dilexi: vt cātat' in eccleſia.
Moralr hic hn̄t doctrinam oēs mulieres cu
iuſlibet ſtatus. Si volūt eē caſte ꝛ bone ꝙ nō
recipiāt dona a viris: q: dona que recipiūt ve
dunt eas. Sicut. n. piſces capiūtur hamo: ſic
mulieres dono. Mulier pauper vt vidua vel
monialis ſeu puella pōt recipe elemoſynam a
viro. Aliud. n. eſt recipe elemoſynā: aliud io
cale vel munus. Et hāc dr̄iaꝫ potes cognoſcē
ex ꝑte dātis: ex ꝑte dati: ꝛ ex mō dādi. Nec
mirū ſi mulieres capiunt' ꝛ obligant' donis.
Quia magni dn̄i ꝛ ſapiētes iudices ꝛ aduo
cati q volūt eē caſti in iuſti⁹ caueāt ne mune
ra recipiāt: q: ꝛ leges ſubuertūt: ꝛ excecāt ocu
los iudicū ꝛ capiūt'. Jō dixit lex diuīa: nō acci
pies perſonā nec munera: q: munera excecāt
oculos ſapiētū ꝛ mutāt v'ba iuſtorꝫ. Iuſte qd
iuſtū ē ꝓſequeris: vt viuas ꝛ poſſideas terrā
quā dn̄s de⁹ tu⁹ dederit tibi. Nō plātabis lu
cū ꝛ oēꝫ arborē iuxta altare dn̄i dei tui. Nec
facies tibi atq; ꝯſtitues ſtatuā q̄ odit dn̄s de⁹
tuus. Deut. xvi. Ideo antiqui⁹ qn̄ aliqd ma
gnum negocium volebant cōmittere alicui
ꝑq̄rebāt iudices q nō reciperēt dona: ſ; mō
nō inuenirent' hmōi. ¶ Dico ſcd̄o ꝙ ſcd̄ꝫ do
num fuit vera fidelitas: q: valde fuit fidelis
ſuo ſponſo dn̄o ieſu xp̄o: q: nec donis nec ꝓ
miſſis aut minis voluit ipm̄ dimittere cui per
votū caſtitatis ſe dederat: vt pꝫ in eius legen
da: vbi ſic dicit'. Poſtq; autē fili⁹ ꝑfecti vidit
ſe ab ea ita deſpectū: lecto proſternit' de febre
amoris ſiue rabie. Et per alta ſuſpiria amoris

medicis aperit': dicētes pr̄i. Fili⁹ vr̄ nullū de
fectū corꝑalē patit': ſed patit' febrē amoris. Et
iō vos q eſtis pr̄ ei⁹ ſecrete q̄rat' cāam iſti⁹. Cū
aūt pr̄ interogaſſet cāam hui⁹: aperuit fili⁹ cor
ſuū pr̄i: ſibi referēs q̄liť agnes filia tal' nobilis
ipm̄ deſpexit. Et niſi hr̄et ipſaꝫ vxorē ꝙ more
ret'. Rn̄dit pr̄. Fili nō dubites: habeas bonā
ſpeꝫ: q: ipſa erit vxor tua vel ꝯcubina: ꝛ ſtatim
ꝑfect⁹ miſit ꝓ ea. Et btā agnes cū parentibus
ꝛ amicis venit corā ꝑfecto. Qui ꝑmo affabi
lit' dixit quō dij fecerūt ſibi magnā grām ꝙ eēt
vxor futura filij ſui: q tn̄ poterat ducē filiā re
gis in vxorē: ꝛ filia v'ba. Cui rn̄dit btā agnes
Iā ab alio amatore ꝑuenta ſū. Ipſi eni ſū de
ſpōſata cui angeli ſuiūt: cui⁹ pulchritudinem
ſol ꝛ luna mirāt'. Tūc ꝑfect⁹ nouit ipaꝫ eē xp̄i
anā: ꝛ voluit eā terrorib⁹ iclinare: q: tūc erat
maxia ꝑſecutio xp̄ianorꝫ ſiue ꝯ xp̄ianos di. Fi
lia oꝫ vnū ex duob⁹ eligē: vel ꝙ ſis vxor filij
mei: vel tormētis interire. Sed ipa terrentē ſi
cut blandiētē deridebat dicēs nunq; ſe ducē
hoīem mortalē in virum. Ecce hic v'a fidelitas
ad ſpōſū ſuū. De q̄ dicebat. Anulo ſuo ſub
arrauit me dn̄s me⁹ ieſus xp̄s ꝛ tāq; ſponſam
decorauit me corona. Poſuit ſignū in facieꝫ
meā: vt nullū ꝓter eū amatorē admittā. No
ta ānulo ſuo. Annul⁹ eſt fides xp̄iana figure
circularis. q: voluit' in duodecim articul'. La
pis ꝓcioſus ē meritū fidei. Signū in facie eſt
caracter queꝫ recepit in baptiſmo. Moralit'
hic hn̄t exēplū mulieres maritate ſeu monia
les que receperūt xp̄m in ſponſum. Ex q̄ eni ſe
dederūt vni nō recipiāt aliū. alias eēnt infide
les nō ſuādo ꝓmiſſum. Btā aūt agnes lꝫ ſe
crete xp̄m in ſponſū recepit per votū caſtitat'
nō tn̄ fuit excōicata ꝓꝑ ſniam de clādeſtinis.
Dicat' hꝰ ꝯ hꝰ: q: multe clādeſtine deſpōſant':
ꝛ poſt timore parentū nō audēt reuelare: cō
trahūt cū alijs: ꝛ nihil faciūt: vl' ſi reuelat' ꝯdi
cūt: ꝛ male. Sꝫ optia punitio eēt ꝙ vir nō da
ret ſibi dotē ex q̄ ſine ſcitu ſui dſpōſauerit ſibi
virū. De his dic̄ ſcriptura. His aūt q in mr̄i
monio iuncti ſunt ꝓcipio nō ego ſ; dn̄s: vxo
rē a viro nō diſcedē: ꝙ ſi diſceſſerit manē innu
ptā aut viro ſuo recōciliari: ꝛ vir vxorē nō di
mittat. i. ad Corꝫ. vij. ¶ Dico tertio ꝙ tertiū
donū ē digna honeſtas: q: de⁹ voluit eā ho
neſtiſſime ꝯſeruare. Ad practicā dicat' ex le
genda. Vidēs g° ꝑfect⁹ ꝙ nec amore nec ti
more voluerit ſponſari cū filio ſuo qui morie
bat' amore ſui: oppoſuit ſibi titulū xp̄ianitatis
ꝛ dedit ſniam ꝯ eā. ſ. vt duceret' ad lupanar ꝓ
miſſo ꝓcone ꝙ oēs iuuenes q vellent cum tali

domicella hr̄e placentiam ibi ꝯuenirēt q̄ſq;
moreret'. O q̄lis iudex iſte fuit. Hoc fecit vt
ei⁹ fili⁹ ad min⁹ videret eā nudā ꝛc. Iſta ſnia
fuit ſibi durior q; ſnia mortꝭ. Tūc ipa eleuatis
ocul' in celū ad ſuū ſponſū ieſum xp̄m flens ora
uit di. O dn̄e nō placeat vob ꝛ nō ſuſtineatis
tantā ꝯfuſionē ꝙ iſti īfideles videāt me nudā
ꝛ ne corp⁹ meū polluat': tn̄ q: vos dn̄e nudus
fuiſtis in cruce: ꝑata ſum ſuſtinē ſicut vob pla
cuerit. Dicat' q̄ō cū denudaret' tunc viſibilit'
angeli ſubmiſerūt ei⁹ capillos in tāta dēſitate
ꝙ ita ꝑfecte fuit coopta ac ſi eſſet veſte īduta.
Ita ꝙ nihil videbat' de ei⁹ corpe. Et ſic debue
rāt ꝯuerti viſo hoc miraculo ita dixerūt ꝙ erat
incantatio: ꝛ arte magica hoc factū fuiſſe. Et
tūc ꝓcepit ꝑfect⁹ vt ad lupanar duceret'. Du
cebat' aūt ad lupanar vt ouis ad macellū: ꝛ i
troduxerūt eā in domū cuiuſdā meretricis: ꝛ
ibi iuenit angelū circundantē eā tanto lumi
ne vt null⁹ eā pre ſplēdore videret: induēs eā
veſtē candidiſſimā quā ſpōſus ſibi miſit quaꝫ
īduit gr̄as agēs deo: ꝛ poterat dicē. Gaudēs
gaudebo in dn̄o: ꝛ exultabit aīa mea in deo
meo: q: induit me veſtimētꝭ. Yſa. lxi. Nota de
veſtimētꝭ. ſ. capillorꝫ dēſitate. ſcd̄o veſte candi
da. Ecce dignitas honeſta. Jō dicit. Collau
dabo ꝛc. Moralit': duplici veſte honeſtatꝭ in
duere nos debem⁹ exēᵒ btē agnetis. ſ. capillo
rū dēſitate. Capilli eni ſūt volatiles ꝛ ſignāt
cogitatōes volatiles ꝛ diuerſas q̄s iduere de
bem⁹ ꝑ honeſtatē: nihil inhoneſtum cogitare
in corde. Scd̄o in corꝑe iduamur veſte cādi
da honeſte ꝯuerſatiōis cauē ab ope immūdi
cie carnalis. Iſte veſtes ſunt nob neceſſarie: alr
qn̄ aīa ſine iſtis apparet corā xp̄o ꝛ ſctis ē ita
abominabil' ꝙ ſtati mittit' ad iſernū. Jō dicit
Ioānes. Beat⁹ qui vigilat ꝛ cuſtodit veſti
menta ſua: ne nudus ambulet ꝛ videāt turpi
tudinē eius. Apoc. xvi. ¶ Dixi quarto ꝙ q̄r
tum donum eſt alta ꝛ ꝑfecta puritas. Triplex
eſt grad⁹ puritatꝭ. ſ. ꝯiugalis: vidualis: ꝛ v'gi
nal'. Vn̄ dicit Beda. Bona eſt caſtitas ꝯiu
galis: melior ē ꝯtinētia vidualis: optia eſt ꝑfe
ctio v'ginal'. Magnā gr̄aꝫ fecit creature de⁹
quā ꝯſeruat i puritate v'ginitatꝭ: cū ſit vitro de
bilior. Vitrū enim nō frangit' niſi tangat': v'gi
nitas aūt ſolo viſu ꝯcupiſcētie ledit'. nō tn̄ ꝑdi
tur niſi per op⁹ q's voluntarie delectatiōnē il
lam venereaꝫ fuerit expertus. vt dicit doctor
ſanct⁹ in. 2ᵃ 2ᵉ. q. cli. ar. i. ad quartum. Beata
aūt agnes fuit a deo in puritate conſeruata.
Vnde cum eſſet in dicta domo meretricis: ꝛ
multi iuuenes eſſent ibi ꝯgregati: ꝛ aliqui in

traſſent ad eaȝ videntes tm̄ lumen timebant ⁊
egrediebant̄. Interī venit pfecti fili⁹ cū ſodali-
b⁹ ſuis deridēs alios. igreſſus ē audacī. Et vi-
dēs tm̄ lumē circa virginem ⁊ irruens in eaȝ
in ipo lumie pulſꝗ eā manu tāgeret cecidit in
faciē ſuā ⁊ ſuffogat⁹ a dyabolo expirauit. Vi-
dēs aūt vn⁹ ꝙ morā faceret credēs ipȝ cuȝ ea
delectari: ingreſſus eſt ad iuuenē: ⁊ inuenit eū
mortuū: ⁊ exclamauit dicēs. Pyiſſimi romani
ſuccurrite: meretrix iſta magis artib⁹ pfecti fi-
liū interfecit. Prefect⁹ aūt audiēs venit illuc:
⁊ vidēs filiū vnigenitū ſuū mortuū dixit btē
agneti. Crudeliſſima feminaruȝ in meo filio
voluiſti tuā magicā artē demōſtrare. Rn̄dit
btā agnes. Ille cui⁹ volūtatē volebat pficere:
in eū poteſtatē accepit. Pȝ ergo alta puri-
tas btē agnet̄ ex dictis. qꝛ nec cogitatiōe nec
ope vgīnitatē amiſit. Jō aplſ dic̄ vgīnib⁹. De
ſpōdi. n. vos vni viro vgīnē caſtaȝ exhibē xp̄o
ij. Cor. xi. Nō eſt dr̄ vgīnē caſtā. Multe pſo
ne ſunt caſte ſine vgīnitate: vt ille q̄ fuerūt de
matrimonio vel alſ. ſȝ p⁹ viuunt caſte. Alie aūt
ſūt vgīnes ſine caſtitate. qꝛ nūꝙ fecerūt actū:
ſȝ ſuſtinēt tact⁹: āplex⁹: ⁊ oſcula. Talis vgīni-
tas modicū valet. De talib⁹ Jeremias fecit
plāctū di. Virgines ſyon ſqlide. i. in verecūde
ipudētes. ⁊ ipa ſupple vgīnitas oppſſa ama
ritudie. Threnoꝝ. i. Virginitas. n. nō ſolū cōſi
ſtit cauēdo ab actu: ſȝ oȝ cauere ab actu ⁊ co-
gitatiōib⁹ malis. imo ēt vgīes oēs ſenſus cor
porales debent hr̄e caſtos. vt. ſ. nolint videre
vilitates nec audire nec loq de mā carnali: qꝛ
alſ ē vgīnitas fetēs. ¶ Dico qnto ꝙ qntū do
nū ē clara ſctitas. Aliq. n. hn̄t ſctitatē: ſȝ non
clarā mūdo: imo obſcura ē abſcōdita: qꝛ ab-
ſcōdūt eā timore vaneglie: ⁊ bn̄ faciunt iuxta
xp̄i ɔſiliū. Attēdite ne iuſticiā vr̄aȝ faciat̄ co-
rā hoīb⁹ vt videamī ab eis ⁊c. Math. v. Sed
alia ē ſctitas aliqꝝ quā de⁹ publicat ⁊ clarifi-
cat ēt miraculoꝝ teſtimonio ad laudē dei. Et
dicit xp̄s iſtis. Sic luceat lux vr̄a corā hoīb⁹
vt videāt opa vr̄a bona: ⁊ glorificēt pr̄eȝ vr̄ȝ
q in cel' ē. Math. v. Talē ſctitatē clarā hūit
btā agnes. Vn̄ cū pfect⁹ genib⁹ flexis ⁊ flēdo
ſupplicaret ſibi dicēdo. In hoc appebit ꝙ nō
magica arte iſta feciſti. Si deprecata fueris
āgelū tuū: ⁊ reſtituas mihi filiū. Rn̄dit beata
agnes. Qꝛ tps ē vt vt⁹ dn̄i mei ieſu xp̄i mani
feſtet̄. Egredimini foras. Orante g⁰ btā Agne
te appuit ei āgel⁹ dn̄i: ⁊ eleuauit eā flentē ⁊ iu
uenē ſuſcitauit. Cogitate q̄lr petiūt veniā btē
agnet̄. Qui egreſſus foraſ cepit clamat̄. Vn⁹
ē de⁹ in celo ⁊ in terra ⁊ in mari q eſt de⁹ xp̄ia

noꝝ. O dixerūt ſibi aliq: qd dicit̄. Rn̄debat̄
Ego ſcio qd dico. Cogitate quō dixit multa
de alio mūdo. de iferno i q̄ fuerat de purgato
rio: de paradiſo: qꝛ dānati pn̄t btōs vidē i glia
vſqȝ ad diē iudicij. Etiaȝ multi ex h⁰ fuerunt
ɔuerſi. Dicat̄ ɔ̄ illos q dicūt ꝙ nulli⁹ venit de
alio mūdo: imo multi venerūt. Nunqd venit
xp̄s ⁊ lazar⁹ ⁊ q̄ plures alij: ⁊ iſte fili⁹ pfecti.
Jō xp̄s. Qui credit in me opa q̄ ego facio ⁊
ipe faciet ⁊ maiora hoꝝ faciet. Jo. xiiij. Tunc
fuit ɔpleta iſta pmiſſio in btā Agnete. Que
rit̄ in gloſa auguſtini. Que ſūt iſta maiora q̄
mortuos ſuſcitare: cecos illuminare: leproſos
curare. Et dicit ipe ꝙ mai⁹ ē de ipio iuſtū fa-
cere q̄ celū ⁊ terrā creare. Et hoc ēt dicit do-
ctor ſctūs pma ſcde. q. cxiij. articulo. ix. in cor
pore. In hoc miraculo nota duas reſurrectio
nes magnas. vna corpis: qꝛ diuina vtute aia
q̄ erat in iferno fuit reunita corpi orōnib⁹ btē
agnet̄. Scda fuit reſurrectio aie: qꝛ de iſideli
tate ⁊ mala vita ad fidē xp̄i ⁊ bonā vitā fuit
ɔuerſus: hoc ē mai⁹ q̄ ſuſcitare corp⁹. Sȝ aliq
pl⁹ āmirant̄ de miraculis corpalib⁹ q̄ de ſpūa
lib⁹ q̄ ſūt maiora. Dicūt aliq. O ſi mō fierēt
iſta miracula. Dico ꝙ maiora fiūt. Magnuȝ
miraculū eſſet ſuſcitare aliquē q iā p mēſem
vel p annuȝ fuit mortu⁹. Mai⁹ miraculū eſſet
ſuſcitare xp̄ianos pctōres in aia mortuos ex
pctis q fuerūt mortui qnqȝ vel. x. ānis. Item
magnū miraculū eſt cecū illuminare mai⁹ eſt
illuminare infideles cecos in fide. Item ma-
gnum miraculum eſt leproſos curare: ſȝ mai⁹
eſt miraculū luxurioſum ⁊ corruptū corrigē
⁊ emēdare. Itē magnū miraculū ē ɔtractum
curare: mai⁹ accidioſuȝ vt vadat ad miſſam ⁊
āmbulet p bona opa. Item de mutis: qꝛ mō lo
quūt̄ ɔfitētes pctā ſua. Itē orādo deuote. Itē
de ſurdis: ſȝ mō audiunt ſermones. Ecce q̄re
dicit. ⁊ maiora hoꝝ faciet. Itē magnū mira-
culū eſſet ſi hō mortu⁹ mēbratiȝ diuiſus ſuſci
taret̄: ſȝ mai⁹ miraculū eſt qn̄ corp⁹ miſticū. ſ.
dom⁹: villa: ciuitas: vel regnū qđ eſt diuiſum
vnitur ⁊ viuificatur in vno ſcȝ ſpirituſancto
in bona pace ⁊ cōcordia. Hoīes aūt carnales
ſolū attendūt ad miracula carnalia: qb⁹ dicit
dd. Venite ⁊ videte opa dn̄i q̄ poſuit prodi-
gia ſup terrā: auferens bella vſqȝ ad fineȝ ter-
re. Nota. pdigium eſt miraculuȝ qđ fit ſupra
naturā qđ intellect⁹ non pōt vix cape: nec in-
telligere. ¶ Dixi ſexto ꝙ ſextuȝ donū eſt ple
na firmitas: ſcilȝ in martyrio: cum eſſet tenera
⁊ delicata. xiij. annorum. Viſo miraculo pre
fectus de filij ſui ſuſcitatione voluit ipſam li

berare: ſed templorum pontifices timentes
perdere lucrum ſi ppls ad xp̄m cōuerteretur
cōmonerūt ⁊ turbauerūt totū ppl̄m. Prefe-
ctus. n. hoc vidēs obmutuit: ſȝ ne videret̄ ɔ̄ tē
ploꝝ pōtifices aliqd dicē vicariū derelinqns
receſſit cū filio triſtis: qꝛ eā liberare nō potu-
it. Tūc vicari⁹ Aſpaſi⁹ igne copioſo accēſo iuſ
ſit eā iactari in medio: qđ cū fuiſſet fcm̄ flam-
ma in duas ptes diuiſa ē: ipam in nullo cōtin
gebat incēdiū: ſȝ miſtros exurebat. Tūc beata
agnes orōnem fecit di. Omps adorande co
lende: tremēde: pr̄ dn̄i mei ieſu xp̄i q̄ per filiū
tuū euaſi minas impioꝝ ⁊ ſpurcicias dyaboli
impolluto calle tranſiui: ⁊ inter flāmas intrepi
dam ad te puenire bone ieſu permittit̄. Vidē
tes hoc gentiles multi conuertebant̄. alij aūt
contradicebant. Aſpaſius autem ppli ſeditio
nem nō ferēs: gladiū in ei⁹ gutture imergi fe-
cit. Et ſic migrauit ad xp̄ȝ. Pȝ ergo ei⁹ plena
firmitas. Vn̄ ſcriptura dicit. Fortitudo ⁊ de
cor indumentū ei⁹: ⁊ ridebit in die nouiſſimo.
Prouerb. vl. Moralr̄ hēmus hic exēpluȝ in
btā agnete pſeuerandi in bona vita incepta:
nō deſiſtere timore vboꝝ detrahentiū: nec tē-
ptatiōib⁹ dyaboli: nec occaſiōib⁹ mundi. Jō
dicit aplſ. Itaqȝ frēs mei dilecti ſtabiles ſtate
⁊ imobiles abundātes in oī ope dn̄i ſp ſciētes
ꝙ labor veſter nō eſt inanis in dn̄o. i. Cor. xv.
¶ Dico ſeptio alta felicitas. Lȝ. n. ſit doctri-
na firma ꝙ martyres ſunt in felicitate padiſi.
ſingulr̄ tn̄ fuit oūſum de btā agnete. Fuit eniȝ
ei⁹ corp⁹ ſepultū honorabilr̄: ⁊ cū iuxta illius
pāie ɔſuetudinē pentes ei⁹ flentes vigilarent
ad ei⁹ ſepulchrū viderūt exercitū vgīnū pter-
euntē cū ingēti lumie que oēs erant indute ci
cladib⁹ auro textis: ⁊ palme in manib⁹ eaꝝ in ſi
gnū victorie. Inter q̄s viderūt btām agneteȝ
⁊ ad dexterā ei⁹ agnū niue cādidiorē: q̄ ſtans
dixit eis. Videte ne me q̄ſi mortuā lugeat̄: ſȝ
ɔgaudete: qꝛ cū his oīb⁹ lucidiſſimas ſedes ac
cepi: ⁊ ptrāſiuit. Ex iſto miraclo fit feſtū agne
tis ſcdo. Moralr̄ dicat̄ hic ɔ̄ illos q indiſcre-
te flent illos de qbus ſunt certi ꝙ ſunt in para
diſo: ſicut ſunt pueri innocentes. Jō non ſunt
flēdi niſi paꝝ: ſatiſfaciēdo nature. Sicut ſi rex
duceret ſecum filiū vr̄m vt ipſum faceret ma-
gnum dn̄m ⁊ de hoc ploraretis. Idē in ppoſi
to ⁊c. Jō dicit aplſ. Nolum⁹ vos ignorare d
dormientib⁹ vt nō ɔtriſtemini ſicut ⁊ ceteri q
ſpem non hn̄t pma ad Theſſal. iiij. Flendi au
tem ſunt mortui qui damnantur.

¶ De ſctō Vincentio. Sermo.

b Eatus vir q in ſapiētia morabit̄. Hf

verbum iſtud originalīter. Eccli. xiiij. Per
totum mūdū int̄ xp̄ianos fit hodie feſtū beati
Vincētij: de q̄ erit ſermo nr̄. Sȝ primo ſalutet̄
v. ma. ⁊c. Btūs vir. ſ. h p grām: ⁊ in futuro p
gliam: q in ſapia morabit̄. Pro declaratione
hui⁹ ⁊ introductiōe materie ſciēdū ꝙ qō fuit
int̄ antiqs phos: imo ēt inter theologos: que
differētia eſt inter ſapiam ⁊ ſciam: qꝛ ſctā ſcri-
ptura loqns de ſapia dicit ꝙ ſaluat creaturaȝ
ſ. occaſionalr̄: ⁊ etiā dicit qꝛ ſcia inflat. prime
Cor. viij. Modo aūt dimittendo opiniones
phoꝝ ⁊ theologoꝝ in textu biblie oñdit̄ quid
eſt vera ſapientia dicens. Sapientia doctrine
ſm nomē eius ē: ⁊ non in multis eſt manifeſta.
Quibus aūt agnita eſt pmanet vſqȝ ad ɔſpe-
ctum dei. Eccli. vi. Nota ſȝ nomē ei⁹ eſt: qꝛ ſa
piētia ſm noīs ethymologiā idē eſt ꝙ ſapida
ſcia. Scia. n. dicit cogitationem veritatis de
deo ⁊ de creaturis. Sapia aūt plus dicit. ſ. co
gnitionē de dō ⁊ creaturis cū ſapore deuotio
nis. Verbigr̄a. In theologia multi ſunt q ha
bent ſciam theologie in itellectu ad diſputan
dum: arguendū: rn̄dēdū: legēdū ⁊ pdicandū
ſȝ in corde nō ſentiūt ſaporē ſpūal̄ deuotiōis
⁊ dulcedinis: tales hn̄t ſciam: ſȝ non ſapiam.
Tn̄. n. ſcis legēdo: pdicādo: ſtudendo ⁊ diſpu
tando ꝙ ē vn⁹ de⁹ in eēntia: ⁊ trin⁹ in pſonis.
Et fili⁹ di fuit icarnat⁹: natus: mortu⁹ ⁊ paſſus
In iſtis ſentis tu saporē amoris ⁊ deuotiōis. ſi di
cas ꝙ ſic: tūc hēs ſapiaȝ. ſi dicas ꝙ nō: tūc hēs
ſciaȝ ſolū. Idē ſi volum⁹ loq de iure canonico
vel ciuili. qn̄ vos dn̄e doctor legit̄ vl̄ diſputas
qn̄ cogitas diuinā pudentiā ꝙ iſto mō de⁹ re
git mūdū. ſ. ꝙ hoīes ſapiētes regūt altos: vel
vt hēant meritū iuſticie: p eos ad miſtrādū p
ordinatiōes ⁊ maloꝝ punitiōes. ſi in his ſentis
tis saporē: ſapiaȝ hēs. ſin alſ ſciam tm̄. ⁊ debe
tis dici ſciens ⁊ non ſapiens. Idē de magnis
phis ⁊ medicis ſciētib⁹ curſum celi ⁊ ſtellarū
ɔſtellatiōes: ⁊ vtutes herbaꝝ: lapidū: ⁊ ſtella
rum. In tali ſcia ſi ſentis in corde deuotioneȝ
dicendo. O bn̄dict⁹ de⁹: ⁊ q̄liter ⁊ diſpoſuit ⁊
ordinauit vt iſta inferiora regant̄ a ſuperiori
bus corpib⁹ ⁊c. tunc habet̄ ſapiam: alſ ſciam
Ecce quare dicit: ſapia ſm nomē ei⁹ eſt. Sed
heu cū ſeqt̄: ⁊ non in multis eſt manifeſta: qꝛ lȝ
multi hēant ſciaȝ: pauci tn̄ hn̄t ſapiētiā. Hn̄t
n. magnā ſciaȝ: ⁊ malā ɔſciaȝ. Jō aplſ loqns
de ill' magnis phis dic̄. Qꝛ cū cog⁹uiſſēt deū
nō ſic̄ deū glorificauerunt aut grās egerūt: ſȝ
euanuerūt i cogitatiōib⁹ ſuis ⁊c. dicētes. n. ſe
eē ſapiētes: ſtulti facti ſunt. Ro. i. Quib⁹ aūt
cognita ē pmanet vſqȝ ad ɔſpectū dei. Jō dic̄
thēa. Btūs vir. ſ. beatitudine vite: ⁊ poſt bea

titudine potrie:q i ſapia morabit. Appropriā
do aūt thēa ad btm̄ Uincētiū inuenio φ i mū/
do hūit qnqʒ ſapiētias ꝛ non ſunt plures. ſcʒ.
Prima ſapientia phiſica.
Secunda ſapientia theologica.
Tertia ſapientia apoſtolica.
Quarta ſapientia angelica.
Quinta ſapientia heroyca.
Iſtis qnqʒ ſapiētijs deꝰ in hᵒ mundo dotauit
Uincētiuʒ. Jō de eo appropriate dic̄ thema.
Beatꝰ vir. i. ꝟtuoſus q in ſapia ꝛc. ¶ Dico p̄
mo φ btūs Uincētiꝰ hūit ſciam phiſicā. Sa/
pia enī ātiquoꝝ viroꝝ phoꝝ in hᵒ erat ſcʒ vt
haberēt cognitionē ꝟitat̄ de pma cauſa ꝛ de
alijs. Et abſtinebāt ſe ab oibꝰ delectatiōibus:
maxie luxurie q̄ ebetat ꝛ obſcurat itellectuʒ.
Uitabāt enī negocia vt haberēt intellectū re
collectiuū: qꝛ ꝟtꝰ vnita fortior ē ſeipa diſpſa ꝛ
cauebāt a pctis. Jō ſalomon magnꝰ phs de
ſe dic̄. Cogitaui i corde meo abſtrahere avi
no carnē meā vt aiaʒ meā trāſferrē ad ſapiaʒ
Eccſ. ij. Uinū enī ſignat illa tria. pmo lu/
xuriā: qꝛ ebetat. Jō apſs. Nolite inebriari vi
no in q̄ ē luxuria. Scdo negocia tpalia: quia
dāt fumoſitates. Tertio delectatiōes q̄ ipedi
unt ꝓfectū ſapie: qꝛ vinum letificat cor hois.
Iſtā ſapiaʒ hūit btūs vincētiꝰ. Dicat cuʒ eēt
aragonēſis de ciuitate hoſtiēſi de nobili ge
nere ꝛ in domo pris eēt occaſio pctoꝝ: nego
cioꝝ ꝛ delectationū: ꝛ btūs Uicētiꝰ vellet hre
ſapiaʒ: dimiſſa domo pris iuit ꝟſus auguſtaʒ
vbi tūc erat ſtudiū gn̄ale de phia: ꝛ tm̄ ꝓfec̄
φ infra breue tps oēs alios pceſſit. Tenebat
iſtū modū φ ſumme vitabat pctā. Dicat hoc
ad correctionē ſtudētiū ne expēdāt inuaniʒ
pecunias parentū ꝛc̄. Iſta ꝗ pctā vitabat btūs
Uincētiꝰ q ꝟginē ſe ꝯſeruauit: ſciēs illud. In
maliuolā aiaʒ nō intrabit ſapia: nec habitabit
in corpe ſubdito pctis. Sap. i. Nota in mali
uolā aiaʒ. p inuidiā: vindictā ꝛc̄. nō itrabit ſa
piētia: licʒ intret ſcia. Jō btūs Uincētiꝰ ꝯſer
uabat ſe ieiunādo: orādo: ꝛ hēbat intellectuʒ
clarū ꝛ tenebat portā aptā. Itē vitabat nego
cia mūdana q̄ ſpargūt cor homis: nec pōt ꝯp
hēdere. Jō oʒ φ ſit vacuū a negocijs. Jō dic̄
ſapiēs. Sapiētiā ſcribe in tpe vacuitat̄: ꝛ qui
minorat̄ actu ſapiētiā pcipiet: qꝛ ſapientia re
plebit̄. Eccſi. xxxviij. Tertio vitabat oēs dele
ctatiōes carnis: immo macerabat corpus vt
ad ſapiaʒ eleuaret itellectū: ſciēs illud. Ois ſa
pia a dn̄o deo eſt: ꝛ cuʒ illo fuit ſemp ꝛ eſt añ
euū. Eccſi. i. Nō ſolū occupabat ſe in libris tē
palibꝰ phoꝝ: ſʒ ēt in libro ſpūal̄ amoris ꝛ dn̄s

tiōis dei qꝛ. ſic aq̄ deſcēdit de alto fōte ad oī
tā: ita ſapia deſcēdit ab illo fōte: de q̄. Eccſi. i.
Fōs ſapie ꝟbū dei in excelſis. Jō ſi vult̄ φ de
ſcēdat ad hortū cordis vr̄i ſiue itellectꝰ: po/
natis canale orōnis ꝛ deuotiōis. Iuxta ꝯſiliū
bti Jacobi apſi. Qui idiget ſapia poſtulet a
deo: q dat oibꝰ affluēt̄ ꝛ nō iproperat. Jacobi
i. Ita faciebat btūs Uincētiꝰ: iō hūit magnā
ſciam phiſicā. Jō in laudē dei ꝛ honorē beati
Uincētij cātat eccſia. Sctūs vincētiꝰ a pueri
cia ſtudijs lraꝝ traditꝰ ſupna ſibi ꝓuidēte cle
mētia gemia ſcia efficaciſſime claruit. Nota
gemia ſciētia. Phi ponūt duplicē ſcientiaʒ.
ſpeculatiuā. ſ. ꝛ practicā: quā dicūt praxiʒ qñ
ſciētia ſpeculatiua deſcēdit in corde p deuoti
onē ꝛ ſaporē. ꝛ in vita p ſctāʒ ꝯuerſatiōeʒ. Sʒ
mō ſolū curat̄ de ſcia ſpeculatiua vt appeāt.
Nō efficaciſſime claruit in ſuplatiuo: qꝛ tres
ſūt ḡdꝰ phie ſcientie vt dic̄ Jero. ad Pauli/
nū. c. vj. Rōnal̄: nālis: ꝛ moral̄. Rōnalis aūt
oñdit modū rōcinādi: diſputādi ꝛc̄. vt grāma
tica: logica: ꝛ rethorica. Et i iſto gradu claruit
btūs Uincētiꝰ. Nālis eſt cognoſcere motꝰ ce
loꝝ ꝛ ſtellaꝝ: nās elroꝝ ꝛ ſimilia. ꝛ i iſta effica
cius claruit btūs Uincentiꝰ. Moralis autē
docet quō eſt viuendū ſm q̄ttuor ꝟtutes mo
rales erga ſeipm ꝛ erga ꝓximū ſuū: tā in pro
ſperitate q̄ʒ in aduerſitate. Et in iſta beatus
Uincentius excellētiſſime claruit. Jō dic̄ the
ma. Beatus vir in ꝟtute. ſ. meritoria q in ſa/
pientia ꝛc̄. Moralr. mō eſt totū oppoſitum
Nā multi curāt de phia rōnali diſputādo: ar
guēdo ꝛ legēdo ꝛc. Alij aūt de naturali. ſciē
tes motꝰ ꝛ naturas: mutatōes: generationes
corruptiōes: ꝛ alterationes reꝝ. Et aſtrologi
am. Sʒ de tertio ḡdu phie ꝛ pncipali nullus
curat mō ordinare vitā ſuā. Multi ſunt q ha
bent intellectū plenū qōnibꝰ ꝛ ſophiſmatibꝰ
ꝛ voluntatem infectam ꝛ plenā corruptioni
bus: ꝛ vitā plenā diſſolutionibꝰ. Meliꝰ eēt
hre ignorātiā: qꝛ ignorātia q̄ ñ ē affectata ex
cuſat aliq̄lr. Jō dic̄ dn̄s ieſus xps. Ille ſeruus
q cognouit volūtatē dn̄i ſui ꝛ nō ſe prepara/
uitꝛ nō fecit ſm volūtatē eiꝰ: plagis vapula
bit mult̄. q̄ aūt nō cognouit ꝛ fec̄ digna: pla
gis vapulabit paucis. Luc. xij. Ergo meliꝰ eēt
neſcire q̄ ſcire ꝛ malam vitā tenere. Jō dicit̄
de beato Uicētio: efficaciſſime claruit. ¶ Di
co ſecūdo φ habuit ſapiam theologicā q̄ ma
ior eſt q̄ʒ phiſica: ꝗ in hᵒ ꝯſiſtit φ ex q̄ enī crea
tura tenet bonā vitā quā hʒ: ꝛ cuʒ hoc oñdit
alijs ꝟitatē creatoris ꝛ creaturarū: non ſoluʒ
ꝟbo docēdo: ſʒ etiā exēplo ope adimplendo.

ſtis φ nō ſolū dicat: vadat̄ ad pdiſuʒ: ſʒ venia
tis ſeqmini opa mea. qꝛ ſicut bonꝰ pictor non
ſolū iſtruit pueꝝ ore loq̄ndo: ſʒ manibꝰ opan/
do ꝛ lineādo ꝛc. Ita ē de bono theologo. Jō
de eo dr̄. Ipe tāq̄ ymbres mittet eloqa ſapie
ſue: palā faciet diſciplinaʒ doctrine ſue. Eccſi.
xxxix. No. ipe. ſ. pdicator theologus tāq̄ ym/
bres: qꝛ pdicatio tanq̄ aq̄ diuinaꝝ doctrinaꝝ
refrigerat ardorē ſupbie i ſupbis: auaricie in
auaris: luxurie i luxurioſis: ꝛ ſic de alijs. Et ſi/
cut pluuia facit fructificare in bonis opibus ꝛ
meritis. Nota ipſe palaʒ faciet ꝛc̄. ne dicatur.
Iſte fr̄ dicit ꝛ loqt̄ multa bona de hūilitate: ſʒ
ipe ē ſuperbus. Pulchros ſmones fac̄ ꝺ mi-
ſericordia ꝛ liberalitate: ſʒ ipe ē auarꝰ. Mul
tū cōmēdat caſtitatē: ſʒ ipe ē luxurioſus: ꝛ ſic
de alijs. Iſtā ſapientiā habuit btūs Uincētiꝰ
excellenter. Ex q̄. n. habuit pmā ſapiaʒ. ſ. phiſi/
cā dedit ſe ad ſtudēdū bibliā: ꝛ poſtq̄ʒ i ea fu/
it bene iſtructꝰ icepit pdicare: nō ſolū ꝟbo: ſed
ope. Poſtq̄ʒ. n. ſua fama diuulgata erat φ eſ
ſet deuotior ſctior ꝛ aptior alijs eps ceſarau/
guſtanus Ualeriꝰ noie volēs ꝓuidere oibꝰ
ſuis ꝛ pdicatiōis paſtura vocauit btm̄ Uincē
tiū ꝛ ordinauit eū vſqʒ ad dyaconū. Et qꝛ eps
erat ſenex: iō cōmiſit ſibi officiū pdicatiōis p
totā dyoceſiʒ. Nā pdicare officiū eſt epale: vt
pʒ in pmis epis. ſ. apſis: vt dixit Petrꝰ de ſe ꝛ
de alijs. Nos ꝟo orōni q̄tū ad miſſam: q̄ ē pn
cipalis oratio. ꝛ miſterio verbi inſtantes eri/
mus. Actuū. vi. Jō qñ eps ꝯſecrat̄: in eiꝰ dorſo
ponit̄ euangeliarium apertū ꝛ dr̄ ſibi. Uade
pdica ꝟbū dei. vt dicit decretalis. Cū ex iniū/
cto. Hoc officiū fuit principale filij dei in hoc
mūdo quare ait. Eamus in vicos ꝛ ciuitates
vt etiam ibi predicē. Ad hoc. n. veni. Marc̄.
x. Tunc btūs Uincentiꝰ cogitauit imitari ma
iorem predicatorē. ſ. xpm. q cepit facere ꝛ do/
cere. Incepit feruēter pdicare non ſolū ꝟbo:
ſʒ exēplo ꝛ ope. Primo. n. fundauit ſuā vitaʒ
in magna humilitate: intantuʒ φ nec gr̄ie nec
ſcia nec dignitate ſupbiebat Jō poterat pdi/
care ꝯtra ſupbiā. Iteʒ deſpiciebat ꝓ eo oia bo
na tpalia. Ideo pdicabat ꝯ auariciā: vſurā: ra
pinā. furta ꝛc. Itē qꝛ ꝯſeruauit ſe i ꝟgitate po
terat pdicat̄ ꝯ luxuriā. repꝛhēdēdo hoies. mu
lieres: clericos: ꝛ religioſos. qꝛ hēbat faciē ſer
reā ſiue carnē de ferro ꝛc. Itē qꝛ erat fundatꝰ
i charitate: pdicabat ꝯ rācores: malas volūta
tes: qꝛ erat abſtinens audaci poterat pdicare
contra guloſos: ebrios: ꝛ ieiunioꝝ fractores.
Et qꝛ erat patiens: predicabat contra iracun/
dos. Item qꝛ erat diligens nūq̄ʒ erat ocioſus:

ſed laborabat in opibus ſpūalibus. Ideo po
terat repꝛhendere ocioſos q perdunt tps eis a
deo cōceſſum ad pniam. Prelat̄ predicabat
vt magis curarent de aiabꝰ q̄ʒ de redditibus.
Clericis φ haberent deuotionē. Religioſis
obedientiam. Dn̄is villaruʒ ꝛ cōitatū rectori
bus vt facerent iuſticiam ꝛ vitarent peccata
notoria. Subditis fidelitatem. Diuitibus mi/
ſericordiā: Pauperibus ꝛ tribulat̄ patientiā
Ecce quō habuit ſapiam theologicam. Jō de
eo cantat eccſia. Sāctitate quoqʒ inſignis ar
chidyachonatū ſuſcepit: ꝛ vices pontificis di
ligēter exequebat̄ quō tam gl̄ioſum officium
pdicatiōis dʒ exeq cū diligētia ſiue diligenter
Et qᵒ pctm̄ ē illoꝝ q ſolū ore curant exeq offi
cium pdicationis ꝛ nō ope. Uult̄ intelligere
qᵒ pctm̄ eſt ac ſi aliqs iret ad papā vel regē ꝓ
aliq̄ dignitate ſeu beneficio obtinendo. ꝛ rex
vel papa de hoc fecit ei lraʒ vel bullā optime
ſcriptam. tñ ille nō curat de ſigillo. nihil obti
nebit qñ vellet intrare poſſeſſionē dignitatis:
qꝛ nō adhiberet̄ ei fides. Ita eſt de predicato/
ribus qbus deꝰ ꝓmittit̄ magnam dignitatem
ꝛ beneficiuʒ in celis. Qui fecerit. ſ. opa bona:
ꝛ docuerit alios ore: vt faciant h̄ magnus vo
cabit̄ i regno celoꝝ. Mat. v. Si ergo nos de
iſto bñficio volumꝰ hre lram ſeu bullaʒ. ideſt
ſermonē optime ordinatuʒ: colore rethorico
adornatum: cū magnis auctoritatibꝰ origina
libus: realibꝰ: ꝛ vocalibꝰ. ſʒ ſi ibi nō eſt ſigillū
bone vite: nō dat̄ fides ꝟbis. nō penetrāt cor
da gentium vt ꝯuertant̄ ꝛ corrigantur. Jō ne
ceſſariū eſt ſigillū qᵒ dat auctoritateʒ doctrie
Jō ex ſigilli defectu multi amittunt bñficiū a
xpo promiſſum dicente xpo. Qui. ſ. ille q hēt
pdicare ſoluerit vnū de mādat̄ iſtis minis ꝛ
docuerit ſic hoies: minꝰ vocabit̄ in regno ce
loꝝ. Mat. v. Minimꝰ. ſ. nullus: qꝛ nunq̄ itra
bit in illō. Ideo dicebat apſs vlis predicator
Non audeo aliquid loqui. ſ. in predicatione
coꝝ q̄ p me non efficit xps in obedientiā gen
tiū: in ꝟbo ꝛ factis. in ꝟtute ſignoꝝ ꝛ ꝓdigio/
rum: in ꝟtute ſpūſcti. Roma. xv. ¶ Dico ter
tio φ tertia ſapia eſt ſapientia apoſtolica. que
in hoc ꝯſiſtit. ſ. pdicare ꝟbo ꝛ ope. ꝛ cū hᵒ pp
honorē dei ꝛ ſaluationē aiaꝝ laborādo: p mū
dū diſcurrē de villa in villā ꝛc. exēplo xpi ꝟ p
cepto. Euntes i mūdū vniuerſū. Mar. vl. Quē
admodū mercatores p t̄rā: ꝛ marinarij p ma
re laborāt cū magnis pícul̄ ꝓ modico lucro.
Ita apſi ꝛ pdicatores apſici laborāt p mūdū
vt xpʒ lucrifaciāt. O qᵒ lucꝝ portabūt i iudi
cio Paulꝰ ꝛ Petrꝰ ꝛ alij. Jō pdicatoribꝰ apſi

dis dic̄ aplo. Uidete itaqꝫ fratres quō caute: ambuletis. nō quaſi inſipiētes: ſed q̄ſi ſapiētes redimētes tp̄us: qm̄ dies mali ſūt. ad Eph̄. v. Iſtā ſapiam habuit beatꝰ Uincētius: qꝛ nō ſolū in ciuitate ceſarauguſte laborat p̄dicādo: ſꝫ ꝑ villas ⁊ caſtra cū magnis picul̄is ꝓpter īfideles. Tunc. n. tp̄is fuit maxia perſecutio xp̄ianoꝝ. Imꝑantibꝰ Dyocleciāo ⁊ Maximiāo qui miſerūt viꝝ gubernatorē q tormētis cruciabat ⁊ occidebat xp̄ianos q nolebāt fidem xp̄i abnegare. Crudelis dn̄s: ſed crudelior miniſter. Et fuit ſibi dictū quō beatus Uincētiꝰ fuit captus ex p̄cepto Daciani: qui captꝰ ⁊ cathenatꝰ pedeſter miſit ip̄m apud valentiā: vbi ſunt diete multe: quas iuit oneratꝰ cathenis ⁊ ferro. Quale fuit iſtud tormētum: ⁊ hoc fuit primū tormentū. Sed cogitās onus xp̄i qd̄ xp̄s portauit qn̄ ducebat̄ ad crucifigendū: paciēter portauit attendēs ad v̄bū chriſti dicētis. Si qs vult poſt me venire abneget ſemet ipſum ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat̄ me. Math. xvi. Secundū tormentū fuit: qꝛ dacianꝰ voluit ꝙ ſtati p̄ſtaret̄ ſibi vt magis timeret ⁊ marceſceret: ⁊ precepit vt poneret̄ in carcere ſine cibo ⁊ potu tribꝰ diebꝰ: ⁊ cū corꝑe eēt ibi detentus aīa ibat per plateas p̄adiſi ꝯtēplando: ⁊ cū iſta confortatione trāſiuit. Cogitate quō oneratꝰ ferro dormiebat in terra: ⁊ erat ſine cibo ⁊ poterat dicē recte cū aplo. Noſtra ꝯuerſatio in celis eſt. q̄tū ad aīam. ⁊ vlterius dr̄. Vn̄ etiā ſaluatorē expectamus dn̄m nr̄m ieſum xp̄m: qui reformabit corpꝰ humilitatis nr̄e ꝯfiguratū corꝑi claritatis ſue ſm̄ opationem qua et poſſet ſibi ſubijcere oia. Phil. iij. Tertiū tormētū fuit quando illa die fuit Daciano p̄ſtatus. ⁊ videns ip̄m pulchꝛū iuuenē ⁊ rubicundū ⁊ in nullo alteratū: credēs ꝙ cuſtodes ei miniſtraſſent cibaria voluit eos occidere. Et dixit btūs Uincētiꝰ. Non occidas eos: qꝛ bn̄ tennerūt tuū crudele p̄ceptū. Tūc dixit ſibi dacianꝰ ꝙ abnegaret fidē chꝛiſti: alſ oia tormēta expēderet̄ in eū. Rn̄dit. b. Uincentiꝰ. Scito nepharīū eē apud xp̄ianos deitatis cultū abnegare. Tormēta tua nō timemus: qꝛ per ip̄a deducimur ad coronā: ⁊ per mortē ad vitā. Inſurge ḡo miſer ⁊ toto malignitatꝭ ſpū debacchare. Uidebis me dei v̄tute plus poſſe dū torqueor: q̄ꝫ poſſis ipſe q torq̄s. O q̄lis xp̄i miles intrepidus ⁊ ſtatiꝫ denudarūt eū. Quartū tormentū fuit: qꝛ ſtatim poſitꝰ in aculeo. ſꝫ cogitās penā xp̄i in cruce pendentis patiēter ſuſtinuit illud tormētuꝫ. Cui dixit dacianꝰ. O miſer miſerere tui ⁊c. Btūs aūt Uincētiꝰ alacri vultu rn̄dit. Hoc ē quod modis oibꝰ exq̄ſiui. Quintū tormētū fuit qn̄ cū falcaſtris ferreis eiꝰ caro crudelit̄ lacerabatur: ipſo ſꝫ dicēte. Nō ſūt ꝯdigne paſſiones huiꝰ tp̄is. ſuſtinuit patiēter. Sextū tormētū fuit ꝙ lamis ferreis ignit̄ ad eiꝰ latera applicat̄ ip̄o dicēte. Probaſti cor meū ⁊ viſitaſti nocte. ſ. tribulationis. igne me examinaſti: ⁊ nō eſt inuenta in me iniq̄tas. et ſuſtinuit. Septimum tormentū: qn̄ depoſitꝰ de eculeo poſitꝰ fuit in craticula vt btūs Laurentiꝰ. De hoc cātat eccleſia. Aſſumptꝰ ex eculeo leuita Uincētiꝰ atque patibulū raptꝰ moras carnificū arguēdo ad ꝑnā alacriter ꝓperabat. Dicat̄ cū fuit in craticula ferrea voluebant eū ꝓijciētes ſal in ignē. Xp̄i miles ſpcioſus leuita Uincētius vt tribunal ſpōte rogū. i. focū aſcēdit intrepidꝰ: cuiꝰ ſalis crepitātis per corpꝰ minutie ſparſim ibāt atqꝫ prune vernabant̄ ſanguine. Octauū tormentū fuit ꝙ āmotus de craticula poſitus fuit in carcere tenebroſo: pedibꝰ ꝯſtrict̄ ligno ⁊ tunc ſternunt̄ fragmenta teſtaꝝ. vt quōcūqꝫ ſe v̄teret vulnera ip̄a inuenirent. Priuat̄ oi cōſortio hūano vt ſi nō moreret̄ darent̄ ſibi alia noua tormēta. Sꝫ aſſunt āgeli: lux refulget in carcerē: laxant̄ ligna a pedibꝰ: ⁊ teſtaꝝ aſpitas v̄tit̄ i floꝝ mollicie: dāt laudes deo: ⁊ angelice vocis ſuauitas ꝓcul diffundit̄. Euigilātes cuſtodes ⁊ h̄ vidētes cū multis alijs cernētibꝰ ad dn̄m ꝯuertūt̄. Ecce p̄ncipalia tormēta q̄ btūs vincētiꝰ ſuſtinuit i dei honorē ⁊ i aiaꝝ ſaluatione. Ecce hic ſapia aplica. Et poterat dicē cū aplo. Oia ſuſtineo pp electos vt ⁊ ipſi ſalutē ꝯſequant̄ q̄ ē in xp̄o ieſu cū gl̄a celeſti. ij. Thi. ij. Igit̄. Btūs vir q i ſapia ⁊c. Moralr̄. meliꝰ ſoꝝ poſſumꝰ nos hr̄e de p̄adiſo. Cōtēplate h̄ quō chare vēdidit xp̄s ſuis amicis. Idō faciamꝰ pn̄iam ⁊ laboremꝰ in bōis opibꝰ. De ill̄ q nolūt laborare dic̄ dd̄. In labore hoīuꝫ nō ſūt ⁊ cū hoibꝰ nō flagellabunt̄. Glo. ſꝫ cū demōibꝰ in iferno. ¶ Dico q̄rto ꝙ q̄rta ſapia eſt ſapia angelica. q̄ in hoc ꝯſiſtit. ſ. i oibꝰ angeloꝝ operibꝰ. Ip̄i p̄ferūt ⁊ preponūt honorē dei ⁊ gloriā ſup oia. Hoc declarat̄ ſic. In principio. n. mundi anteq̄ ds̄ creaſſet hoiem deꝰ creauit angelos: inter quos Lucifer erat maior ⁊ ſanctior. vt dicit Greg. Qui voluit deo parificari: ⁊ reuelauit hoc alijs angelis: ⁊ multi ꝯſenſerunt dicēdo ꝙ eēt bonū: velut adulatores cupiētes dn̄is cōplacē. Boni aūt angeli vt Michael Gabriel ⁊ Raphael non ꝯſenſerunt imo contradixerūt: p̄ferētes ⁊ p̄ponētes honorē dei ⁊ eiꝰ gl̄iam. Ecce ſapia angeloꝝ. Idō cōfirmati ſunt in gr̄a. Per ſapiaꝫ ſanati ſunt q cūqꝫ placuerūt tibi dn̄e a p̄nᵒ. Sap. ix. Nota. Per ſapiaꝫ ſanati ſūt ab īfirmitate. ſ. creaturaꝝ: q̄ ē peccabilitas: qꝛ oēs creature erāt peccabiles. ſꝫ ſanati tūc fuerūt ſcti angeli: qꝛ ꝯfirmati fuerūt tūc in gr̄a ⁊ in gloria quā tūc hūerūt. Iſta ē ſapia āgeloꝝ. Iſtā ſapiaꝫ hūit ſctūſ Uincentiꝰ: qꝛ in nullo tormētoꝝ mortuꝰ fuit vt dacianꝰ ꝯfūderet̄ ⁊ deꝰ hr̄et gloriā ⁊ honorē. Qn̄ eni dacianꝰ audiuit miraculū de his q̄ in carcē viſa ſūt ⁊ audita de ꝯuerſione multoꝝ dixit: victi ſumꝰ. ⁊ inſaniens dixit. Reponat̄ inq̄t in lecti mollicie: vt poſt renouet̄ iterū ad tormēta. Et hūit medicos ⁊ fingens ſe ip̄m dimiſiſſe: ꝑmiſit vt xp̄iani curarēt de eo vt cito fortificatꝰ duriora tormēta ſibi daret. Qd̄ cū fieret ꝓ ijs credentiū manibꝰ xp̄o ſpm̄ reddidit: vt deꝰ hr̄et gloriā ⁊ honorē: qꝛ nullus pōt aliquē interficere niſi deꝰ velit ꝑmittere. Et poterat dicere cū aplo. Magnificabit̄ xp̄us in corꝑe meo ſiue per vitam ſiue ꝑ mortem. Mihi aūt viuere xp̄s eſt ⁊ mori lucrum ad Phil. i. Uo. Mihi aūt viuere xp̄us eſt: qꝛ ſup̄nāliter ⁊ miraculoſe vixit in tā aſꝑis tormētis: ⁊ mori inter xp̄ianos receptis eccliaſticis ſacramētis lucrū. Moraliter iſtā ſapiam debemꝰ nos hēre. In oibꝰ dictis ⁊ factis nr̄is preferamꝰ dei honorē ⁊ gl̄iam: nō mentiēdo: nec p̄ximū decipiēdo: nec iurādo: nec renegādo: nec blaſphemādo. In oibꝰ honorificet̄ ds̄ per ieſum xp̄m dn̄m noſtrū cui eſt gl̄ia ⁊ iperiū in ſecula ſeculoꝝ amē. i. Pet. iiij. ¶ Dico quinto ꝙ hūit ſciam heroycā. Sapia heroyca. i. diuina. Iſta eſt alijs maior: q̄ in hoc ꝯſiſtit ꝙ ds̄ obtinet de creatura finē quē ip̄e intēdit infallibilr̄: qꝛ nulla cā pōt impedire qn eueniat qd̄ ipſe ordinauit de creatura. imo ꝯ̄ regulas logicales. Dicit. n. logicus ꝙ ex puris negatiuis nō ſeq̄tur ꝯᵒ affirmatiua. Sꝫ ds̄ ex negatiuis ꝯcludit affirmatiuā vt ſibi plꝫ. Phs aūt dicit. Ex ꝯ̄rijs nō ꝓducit̄ ꝯ̄riū. imo deꝰ ex ꝯ̄rijs producit effectū cōtrariuꝫ. vt pꝫ in Ioſeph de quo ordinauit ꝙ eēt dn̄s fratrū ſuoꝝ. quod intelligētes fratres ſui ipſum vendiderunt vt eēt captiuus ⁊ nō dominꝰ eoꝝ. Et ex illius vēditiōe ſecutū fuit ꝙ Ioſeph fuit dn̄s eorum. Ecce quō ex ꝯ̄rijs deus ꝯcludit ſuum ꝓpoſitū. Ad hᵒ auctas. Sapiam ſupple diuinā nō vincit malicia. ſupple creaturarū. Attingit a fine vſqꝫ ad finē fortit̄: ⁊ diſponit oīa ſuauiter. Sap. vij. ⁊ viij. Iſtā ſapiam habuit beatus Uincētiꝰ ex dei volūtate: qꝛ eā. ſ. cōſcauit Idō dr̄ Uincētius quaſi vincēs dacianū quia dacianꝰ ordinauit ꝙ moreret̄ in tormētis. Et qn̄ audiuit ꝙ mortuꝰ fuerat i lecto dixit: victi ſumus. ſꝫ exq̄ i vita nō potuit ip̄ꝫ vincere: i morte cogitauit hr̄e victoriā de corꝑe. Ecce malicia. Et mādauit eiꝰ corpus ꝓijci in campū a feris ⁊ auibꝰ ꝯſumēdū. ſꝫ affuit coruꝰ q aues cū feris abigebat. Et credit̄ fuiſſe angelꝰ. Qd̄ reuelatū fuit daciano: qui fecit corpꝰ ꝓijci i mare cū mola funibꝰ collo ligata: ex quo i terra nō poterat eū vincere ad minꝰ i mari vinceret eū. Sꝫ nō erat ita: qꝛ ſapia diuina aliter ordinauit. Et dū ſubmerſores redirēt ad denūciādū quō ꝓieciſſent corpꝰ in mari: dei v̄tute corpꝰ d̄latū ē ad litꝰ q̄dd. ⁊ facta reuelatōe ſup hᵒ cuidā viro fideli ⁊ cuidā vidue cōcurrētibus illuc fidelibꝰ reꝑtū corpꝰ ſepultū ē ab eis in q̄dā ꝑua baſilica ibi ꝓpe. Ceſſante v̄o rabie ꝑſecutōis d̄uotio fideliū honorabilꝰ euꝫ extra muros ciuitatis valētie ſepeliuit. Idō cātemꝰ. Uincētē mūdum adoremꝰ dn̄m: in q̄ p̄ſſuraꝫ mūdi martyr vicit vicentiꝰ. Ergo btūs vir qui in ſapientia. ſ. diuina morabitur.

¶ De ꝯuerſiōe ſcti Pauli apoſtoli. Sermo.

Uas electionis ē mihi iſte: Habetur v̄bū iſtd̄ i actibꝰ aploꝝ. c. ix. Hodie fit feſtū i eccl̄ia d̄ cōuerſiōe ſancti Pauli. De nullo ſcō fit feſtū ꝯuerſiōis niſi de btō Paulo apoſtolo. Nō ſolum rōne ſui qꝛ fuit miraculoſa: ſꝫ et rōne nr̄i: qꝛ fuit pcōribꝰ ꝓficuoſa. qꝛ i ſua ꝯuerſione oñdit̄ quō peccator dꝫ ad xp̄m cōuerti. Sꝫ p̄mo ſalutet̄ v̄go maria ⁊c. Pro breui declaratione ⁊ marie introductiōe ſciēdū ꝙ p̄ncipale fundamētum ⁊ p̄ncipiū ſaluatiōis hominū ē electō dei eterna. Anq̄ꝫ deꝰ crearet celū ⁊ terrā nec aliq̄d iā in ſecreto cōſiſtorio trinitatis facta fuit electio de ſaluādis: tali mō. Tot dn̄i imperatores: reges: duces: comites ⁊c̄. erunt in mūdo. De iſtis dixit pater filius ⁊ ſpūſſctūs. tot ſaluabunt̄ amore iuſtitie quaꝫ facient in ſubditoꝝ correctione. Itē tot prelati: pape: cardinales: patriarche: archiepi: ⁊ epiſcopi ⁊c̄. erunt in mūdo. de iſtis tot ſaluabūt̄ virtute charitatis ⁊ diligentie ſuaꝝ ouiū. Itē religioſi erunt: de q̄bus tot ſaluabunt̄ virtute obedientie ſuum ordinē ſeruando. Item tot clerici virtute deuotionis. Itē tot diuites virtute mie. Tot pauperes virtute patiētie. Iteꝫ tot mulieres virtute honeſtatis ⁊ ꝯtinentie. Ita ꝙ iſta electiō eſt primū fundamentum ⁊ principale: ⁊ principiū ſaluationis hoium ac mulieꝝ. Auctas. Elegit nos in iſto aū mundi ꝯſtitutionem vt eſſemus ſancti ⁊ immacula-

tiſ ↄſpectu ei⁹ in charitate:q p̄deſtinauit nos
in adoptionē filioꝝ p ieſū xp̄uȝ dn̄m nr̄m ad
Ephe.i.E: iſta electio dr̄ p̄deſtinatio. Et quia
btūs paul⁹ fuit a deo eternalr̄ elect⁹ vt eēt de
maiorib⁹ ſctis padiſi. De eo dic̄ xp̄s in th̄eate
Uas electōis.i.electum paſſiue ē mihi iſte.ſ.
Paul⁹. Sȝ qꝛ diuina electio ſcā in eternitate
h̄ȝ executionē in tp̄e:dicā vobis practicā exe
cutiōis electōis bti pauli:put in ep̄la hodier
na ↄtinet. Dicat hyſtoria put dicit Lucas in
ep̄la hodierna. Act.ix. Q̄uō pſequebat xp̄ia
nos vt lup⁹ oues.intantuȝ q̄ multi xp̄iani fu-
gerunt de hieruſalem. Jō dixit ipſe.ego ſeq̄r
eos. Dicat quō furijs iſect⁹ ibat damaſcū ⁊c.
Saule ſaule qd me pſequeris. Nota nō dicit
cur pſeq̄ris meos ſuitores:qꝛ tātus eſt amor
xp̄i ad ſuos ſuitores q̄ illoꝝ pſecutionē repu
tabat ſuā. Sicut eni bonuȝ qd fit ſuis ſuitori-
b⁹ amore ſui recipit in perſonā ſuā:ita ⁊ malū
Jō dicet in iudicio vl̄i. Eſuriui ⁊ nō dediſtis
mihi mādu care ⁊c. Tūc dicēt. Q̄n vidim⁹ te
eſurientē ⁊ dedim⁹ tibi māducare ⁊c̄. Quib⁹
dicet. Q̄ōcūq̄ feciſtis vni ex minimis meis:mi
hi feciſtis. Mat.xxv. Hic pȝ quō hō dȝ caue
re ne diſpliceat ſuitorib⁹ dei: qꝛ ipe recipit in
pſona ſua quēadmodū rex recipit in ſe qn̄ of
fendit miles vl̄ ei⁹ officialis. Et pp hoc tm̄ ti-
met ne offendat regis official. Jō dixit xp̄us
ſaulo. Sic eni vocabat an̄ ei⁹ ↄuerſionē. Sau
le q̄d me perſeq̄ris. Ecce amor xp̄i ad nos. Et
paul⁹ timens ac ſtupens dixit. Quis es dn̄e.
Rn̄dit ieſus. Ego ſum ieſus nazaren⁹ quē tu
pſequeris. Durū eſt tibi cōtra ſtimulū calcitra
re. Nota q̄ paul⁹ ante ↄuerſionē ſuam hēbat
q̄ttuor falſas credētias ſeu opiniones ⁊ erro
res ↄ dn̄m nr̄m ieſum xp̄m. Pꝛima q̄ nō cre
debat ipȝ eē deū:ſȝ puꝝ hoiēȝ. Scd̄a q̄ n̄ fuit
ſaluator mūdi:ſȝ deceptor. Tertia q̄ nō ſurre
xit a mortuis. Quarta q̄ nō erat iudex bono
rū ⁊ maloꝝ. Sȝ xp̄s in rn̄ſiōe qn̄ dixit. Ego ſū
ieſus nazaren⁹ ⁊c. fugauit oēs errores. Et p̄mo
qn̄ dixit. Ego ſū:qd eſt nomē diuinitatis.qꝛ deus
ꝓprie hȝ eē. Nr̄m aūt eē eſt nob a deo datuȝ
ideo nō dȝ dici eſſe. Sicut null⁹ dȝ dici diues de
pecunijs mutuo receptis. Totuȝ eni nr̄m eſſe
mutuatū ē nob a deo. Jō ꝓprie loquēdo nul
lus hȝ eē niſi ſol⁹ de⁹. Jō legim⁹ Exo.iij. q̄ qn̄
de⁹ voluit mittē moyſen vt liberaret pp̄lȝ iſrl̄
de egypto. dixit ſibi moyſes. Si dixerit mihi
qd eſt nomen dei:qd dicā eis. Rn̄dit dn̄s ad
moyſen. Ego ſū q ſū. Sic dices filijs iſrl̄. Qui
eſt miſit me ad vos Exo.iij. Ecce quare rn̄dit
paulo: Ego ſū. Et dicit Aug. in libro de viden

do deū q̄ xp̄s oñdit tūc paulo diuinā eēntiā
vt ibi determiat Aug. Cōtra ſcd̄m errorē di-
xit ieſus:qd idē eſt q̄ ſaluator. oñdēs ſibi cla
re q̄ null⁹ pōt intrare padiſum nec ſaluari:ni
ſi ſibi credēdo ⁊ obediēdo. Cōtra tertiū dixit
nazaren⁹.i.florid⁹.qꝛ ei⁹ corp⁹ in reſurrectiōe
ſua glīoſa floruit q̄ttuor florib⁹. Pꝛia ipaſſi-
bilitatis. Scd̄a leuitatis. Tertia ſubtilitatis. Quar
ta claritatis. Jō dixit nazaren⁹. Cōtra q̄rtum
errorē dixit. Durū ē tibi ↄ ſtimulū calcitrare.
Stimul⁹ eſt ſnīa dura quā dabit vt iudex vl̄is
bonoꝝ ⁊ maloꝝ qn̄ dicet malis. Diſcedite a
me maledicti in ignē eternum ⁊c̄. Mat.xxv.
Tūc paul⁹ tremēs ac ſtupēs dixit. Dn̄e quid
me vis facē.ſ. vt poſſim ſalu⁹ fieri. Nō eni vi
deo clare errores i qb⁹ erā. Et ait dn̄s ad eū.
Surge ⁊ ingredere ciuitatē ⁊ dicet tibi quid
te oporteat facē. Surrexit aūt de terra:aper-
tiſq̄ oculis nihil videbat. Tāta eſt claritas q̄
eū circūfulſit q̄ pdidit viſum. ac ſi hō diu re-
ſpiceret ſolē amitteret viſū. Ad man⁹ aūt illū
trahētes viri q comitabant cū illo q ſtabant
ſtupefacti itroduxerūt damaſcū. Et erat ibi tri
b⁹ dieb⁹ nō vidēs:⁊ nō māducauit neq̄ bibit.
Dicūt doctores q̄ in his trib⁹ dieb⁹ didicit ⁊
vidit in ſchola padiſi quicq̄d poſtmodū p̄di-
cauit. Interim xp̄s apparuit cuidam diſcipu
lo ſuo in damaſco exiſtēti qui dicebat Anani
as:⁊ dixit ei. Anania. Et ille. Ecce ego domi-
ne. Et ait. Surge ⁊ vade in vicū qui vocat re-
ct⁹:⁊ q̄re in domo Jude ſaulū noīe tarſenſeȝ
Et timuit ananias dicēs. Dn̄e audiui a mul-
tis qm̄ pſeq̄t nomē vr̄m ⁊c. Jō dn̄e nō mittatis
me ad illū lupū ⁊c̄. Tūc dixit dn̄s ad eū. Ua
de qm̄ vas electiōis ē mihi iſte vt portet no-
men meū corā gētib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊ filijs iſrl̄. Q̄uaſi
ſicut in vaſe auri vel argenti portabit fructus
dn̄is:ita iſte portabit nomē meū ⁊c̄. Perfici
atur hyſtoria ep̄le cōcludēdo thēa. Uas ele-
ctionis ē mihi iſte. Ecce electio eīna. Q̄uātū
ad ſcd̄m dico q̄ in cōuerſione bti pauli oñdit
mod⁹ ↄuerſiōis pctōris ad deū. Jō eccl̄ia fac
feſtum de iſta conuerſione pauli ſolū. Et ſunt
ſeptem modi quibus peccator cōuertitur ad
deum:vt Paulus. qui ſequuntur.ſ.

- Illuminatio diuinalis.
- Humiliatio perſonalis.
- Reprehenſio fraternalis
- Oſtenſio iudicialis.
- Inſtructio doctrinalis.
- Exemplificatio virtualis.
- Afflictio penitentialis

¶ Prim⁹ mod⁹ ē illuminatio diuinalis:q̄ñ

pctōr ↄuertit ad deū vt paulus. a dō ſubito il
luminat:qꝛ pctōr q̄diu exiſtit in pctis ē cec⁹.
Cec⁹.n. nō videt piculū in q̄ eſt. Sicut.n. ille
q traſit p vicū:⁊ mō cadit in luto:mō inter la
pides:mō inter vepres:cecus iudicat qꝛ vere
ille eſt cecus. Jta de pctōre trāſeunte p viam
hui⁹ mūdi vel vite. mō.n. cadit in luto fetētis
luxurie. mō int̄ ſpinas pungētis auaricie. mō
inter lapides iracūdie ⁊ malicie. Jō ſcriptura
ſcā tales iudicat cecos. Ambulabūt vt ceci:
qꝛ dn̄o peccauerūt. Sopho.i. Jō nec̄ria ē lux
diuina illuſtrans mētē pctōris. Jſto lumine il
luminat pctōr qn̄ dicit. O miſer quot ānis fui
i luto luxurie:vel ſpinis auaricie. ⁊ ſic de alijs
O miſ qd erit de me ſiue de aīa mea. Q̄n di-
uinū lum̄ irradiat ei⁹ ↄſciaȝ cognoſcit pctā. qꝛ
lux nālis itellect⁹ nō ſufficit. nec ēt lux ſcīe acq
ſite. ſȝ lux diuina eſt nec̄ria. Hoc oñdit i ↄuer
ſione ſcti pauli vbi dr̄. Et cū iter faceret ſubito
circūfulſit eū lux de celo. No. lux d̄ celo Act.
ix. Nō de itellectu nāli ſeu ingenio humano.
Jſte modus ↄuerſiōis eſt multū dulcis qn̄ de
us ſubito illuminat pctōrē in domo: camera:
lecto:vl̄ in via exiſtētē:vt cognoſcat pctā ſua
di. O miſ qd erit de me ⁊c. Jſtud lumē pete-
bat dauid dicēs orādo. Jllumina oculos me
os ne vnq̄ obdormiā in morte ⁊c. Scd̄s mo
dus eſt humiliatio pſonal vl̄ deiectio. Q̄n.n.
pſone pōpoſe inflate q̄ nō curāt niſi de mūda
nis deijciūt vel hūiliant. Et hoc ſic ↄtingit. qꝛ
O dicit de⁹. iſti alio remedio idigēt. ⁊ faē eos
pdere bona tpalia:⁊ amorē dn̄oꝝ in qb⁹ ↄfi-
debāt. Et tūc ↄuertunt ad deū:qꝛ als nō curā
rēt de eo. Jō dauid. Jmple facies eoꝝ ignomi
nia ⁊ q̄rent nomē tuū dn̄e. Bn̄dicta ē aduer
ſitas ſeu tribulatio pauptatis vel aduerſitatis
īfirmitat ſeu pſecutōis dn̄oꝝ q̄ ↄuertit pctōrē
ad deū. Jſte modus oñdit in paulo. q ibat fu-
rijs iſect⁹ diriūq̄ toto pectore vir⁹ efflabat: ⁊
cadēs in t̄rā ex pſecutore fact⁹ ē vas electiōis
di. Dn̄e qd me vis facē. Ecce quō ex aduerſita
te fuit ↄuerſus. ¶ Terti⁹ ē rep̄hēſio fraternal.
Sūt.n. aliq q nec p̄mo nec ſcd̄o mō ↄuertūt:qꝛ
de⁹ nō exeq̄t in eis die p̄ma:ſȝ qn̄ aliqs vt ami
cus:frat:ſoci⁹:pf:vl̄ vicin⁹ dulcit corrigit ami
cū ſuū vl̄ filiū di. Hoc dr̄ de vob. Jā gētes lo
quunt de vob iſta. Jō amore dei corrigatis ⁊c̄.
Jſto mō multi ↄuertūt ad xp̄m. Jō dicit xp̄s
Si aūt peccauerit i te frat tu⁹:vade ⁊ corripe
eum inter te ⁊ ip̄m ſolū. Si te audierit lucra-
tus es fratrē tuum. Math.xviij. Jſte modus
oſtendit in paulo quādo xp̄s corrigēdo eum
dixit ei. Saule ſaule qd me pſeq̄ris. ¶ Quar

tus eſt oſtēſio iudicialis qn̄ deus per ſe inuiſi
biliter vel p os alicui⁹ ſcti ⁊ deuoti hoīs oñdit
ſibi rigorē iuſticie tali mō. Uideam⁹ ſi tu vis
pſeuerare in iſta mala vita: qd dices in iudi-
cio:quid reſpondebis xp̄o dicenti. Quid feci
ſti p me:oñdens vulnera ⁊ dicens. Ecce quid
ego feci p te:cognoſcis iſta vulnera:videam⁹
quid tu feciſti p me:qd dices tu q modo ſtas
⁊ viuis in pctis:⁊ nihil bōi facis. quō euades
iferni penas. Tales oſtēſiones iudiciales fa-
ciunt ↄuertere multos:ↄfitent ⁊ faciūt pniam
vt poſſint aliq̄d oñdere in iudicio. Jō Dauid
Cognoſcet dn̄s iudicia faciēs:in opibus ma
nuum ſuarū cōprehēſus eſt pctōr. Cōuertāt
pctōres in infernū.ſ. per cogitationem. pſ̄.ix.
Jſte modus ↄñdit in paulo:cui xp̄s oñdit ſe
in forma iudiciali: quēadmodū dȝ ſtare i die
iudicij:qn̄ dixit ſibi. Durū ē tibi ↄtra ſtimulū
calcitrare. Et ſtatim paulus dixit: dn̄e qd me
vis facere. ¶ Quint⁹ ē inſtructio doctrinalis
vt in predicatiōe:ad quā multi veniunt pctō
res ⁊ in magnis pctis inuoluti:⁊ redeūt con-
uerſi ad deū:qꝛ in predicatiōe qn̄ predicator
predicabat bonas doctrinas:pctōres cogno
ſcunt ſuam vitā malam:⁊ dicūt. O miſer ſm
hoc in malo ſtatu ſum ego. Et iſto mō ↄuertū
tur plures q̄ alijs ſupradictis modis. Jō dice-
bat apoſtolus. Non erubeſco euāgeliū. Uir-
tus.n. dī eſt in ſalutē omni credēti. Ro.i. No
ta non erubeſco euangeliū ſicut illi q magis
curāt de poetis q̄ de euāgelijs. Doctrina poe
taꝝ neminem ſaluat. Jdeo predicatores euā-
gelice doctrine ſingularem coronā hūt in pa
radiſo. Jſte modus conuerſionis oſtenſus fu
it in paulo:cui dixit chriſtus. Surge ⁊ ingre-
dere ciuitatem:⁊ dicet tibi qd te oporteat fa-
cere:ſi voluiſſet dicere paulus. Dn̄e oñdatis
mihi vos qd habeo facere. Cur me ad alium
remittitis dixiſſet chriſtus. Uade qꝛ in te do
inſtructionem xp̄ianis vt quō tu iuiſti ita ipſi
faciant ⁊ inſtructioneȝ habeant. Nota illa ci
uitas ad quā chriſtus remiſit paulum dicens
Surge ⁊ ingredē ciuitatē ⁊c. Dicebat dama
ſcus q interpretat ſanguinoſa:⁊ ſignificat ec-
cleſiam vbi ſanguis xp̄i conficit ⁊ ſumit. Q̄ñ
ergo dicit: Jngredere ciuitatē.i. eccleſiam ad
audiendā miſſam ⁊ ſermoneȝ. Jbi.n. dicetur
tibi qd te oporteat facere. Jſte eſt principalis
modus conuerſionis pctōris. ¶ Sextus mo
dus eſt exēpli virtualis: qn̄.n. videt q̄ aliqs te
net bonā vitā ⁊ ſctām etiam ſi nō loq̄tur p̄di-
cando:exēplo tn̄ illius multi cōuertunt. Di-
catur h̄ de cōuerſiōe cuiuſdā principis latro-

num in q̃dã via ad depꝛedandũ exiſtẽtis. Quidã. n. ſctũs abbas volẽs ipm ad xpm ↄuertere iuit ad eũ: ⁊ ſtati capt⁹ ẽ vt eũ denudaret ⁊c. Abbas vero interogauit eũ de q̃ viueret in tali heremo. Q dixit abbas ĩ magno laboꝛe ⁊ piculo viuit: ſi vult mecũ venire ad monaſteriũ ego puidebo vob opulẽter. Ille timẽs de captione nõ audebat ire ſ; abbas ipm aſſecurauit ⁊ ſecur⁹ eſt eũ ⁊ dedit illi optimã camerã: ⁊ vnũ monachũ deuotiſſimũ in ſuitoꝛẽ vt ſuiret ſibi dans ei ⁊ miniſtrãs q̃cq̃d vellet: gallinas: pdices: capões ⁊c. Et poſtq̃ ipe erat prãſus frat ille ſuitoꝛ corã eo comedebat panẽ ⁊ aquã. Itẽ qñ ipe iacebat in lecto: frat oꝛabat genib⁹ flexis cũ lachꝛymis ⁊c. Poſt multos dies ille capitane⁹ dixit fri. Et q̃lẽ vitã tenuiſtis vos in mũdo: q2 tãtã pniam facit̃. Rñdit frat ꝙ fuit valde pctõꝛ. Et ille. Et dicat̃ mihi in q̃bus peccaſtis. Et dixit frat. In mult̃ dñe. Et dicat̃ mihi ſi placet vobis. Ego dicã. Riſi exceſſiue ⁊ truffaui: ⁊ ſic de aliis venialib⁹. Et capitaneus o mir ⁊ q̃d erit de me q tot hoĩes depꝛedat⁹ ſũ ⁊ occidi: q2 vos de tã puis pctis facit̃ tãtã pniã: de cetero volo viuẽ vt vos: non det̃ mihi lectũ: nec gallinas. Et ſic fuit exẽplo illi⁹ ↄuerſus. Jõ dicit Greg. Plus mouẽt exẽpla q̃ vba: exẽpla. ſ. bone vite. Foꝛte ſi centũ ãnis aliqs pdicaſſet illi nõ ↄuertiſſ; eũ: ⁊ i exemplo bone vite ↄuerſus eſt. Legit ꝙ tpe btĩ petri aplĩ qñ ipe pdicabat in roma: aliq̃ bone mulieres iã ad xpm ↄuerſe hẽbãt viros puerſos ↄuertere. Et eis oñdẽs iſtũ modum dixit. Mulieres ſubdite ſint viris: vt ſi q nõ credũt vbo p mulierũ ↄuerſationẽ ſine vbo lucrifiãt ↄſiderãtes in timoꝛe ſctãm ↄuerſationẽ vrãm. i. Pet. iij. Iſte modus oñſus fuit in paulo qñ ad manus illum trahẽdo in ciuitatẽ. introduxerunt. Manus ſignãt opera: quia manibus operamur. Ideo dicit. ad manus illum trahẽtes: in q̃ innuit ꝙ exẽplo opeꝝ trahũt pctõres ad deũ. ¶ Septimus modus eſt afflictio pnialis dicẽdo Dñe l; ſim malus ⁊ pctõꝛ: ſpero tñ ꝙ ex iſta pnia extrahet̃ me ð pcõ ⁊ ↄuertet̃ ad bonã vitã. Jõ licz hõ ſentiat ſe in pctis nõ d; pniaz dimittere: q2 diſpoſitiua eſt ad cõuerſionẽ ⁊ finalr ad ſaluationẽ. Pniaz agite appꝛopinquabit enim regnum celoꝝ. Matt. iiij. Iſte modus oñdit in ↄuerſione btĩ pauli aplĩ q trib⁹ diebus nõ mãducauit neq; bibit: q̃lis afflictio pnialis: ſignũ fuit ꝙ ex pnia de⁹ ducit pctõꝛem ad ↄuerſionẽ ⁊ ſaluationẽ. Ecce q̃re eccl'ia facit feſtũ de ↄuerſione btĩ pauli apoſtoli: q2 non ſolum fuit miraculoſa ſ; etiã peccatoꝛibus fuit pꝛoficuoſa.

¶ De purificatiõe btẽ vgis marie. Sermo.

Jes purificatiõis marie. Lu. ij. Iſtud pñs feſtum vnũ eſt de maioꝛibus totius anni. Rõ: q2 tres ſunt ſctõꝝ gradus de q̃bus facimus feſtũ. Pꝛimus de pſona eminenti. i. alta. Secũdus maioꝛ. ſ. de pſona ſctã excellenti. Tertius multo maioꝛ de pſona ſctã trãſcendenti. Dico pꝛimo ꝙ de pꝛimo gradu fuit q̃libet apoſtoloꝝ petrus ⁊ paulus ⁊c. Joãnes baptiſta: martyres: ↄfeſſoꝛes ⁊c. Jõ eoꝝ feſta ſunt magna. De ſcðo gradu eſt vgo maria q̃ non ſolum eſt ſctã ſed hẽt excellentiã ſup oẽs ſctõs. Ideo eius feſta ſunt maioꝛa. In tertio gradu eſt ſolus xps q tranſcendit oẽm altitudinẽ creaturaꝝ. Ideo ei⁹ feſta: vt natiuitatis: epyphanie: pꝛeſentationis: reſurrectionis ⁊c. ſunt multo plus maioꝛa. Iſtos tres gradus ſanctoꝝ inuenio in feſto hodierno: q2 hodie fit feſtũ. De ſymeone ſctõ eminenter. De vgine ſctã ſup oẽs excellenter. De xpo ſctiſſimo trãſcendenter. Qui hodie fuit in tẽplo pñtatus a virgine Maria ſicut mõ mulieres poſt partũ veniũt ad eccleſiam cũ ple. Jõ iſtud feſtum hẽt tria noĩa. ⁊ Inq̃ñtũ eſt ſymeonis dr dies obuiatiõis ſymeonis. ⁊ Inq̃ñtũ eſt xpi dr dies pñtationis. ⁊ Inq̃ñtũ vero eſt vginis marie intitulatur dies purgatiõis marie. Et q2 ſpecialiꝰ hodie fit feſtũ de vgie maria. Ideo ſingulariter dicit thema: Dies purgationis ⁊c. Ideo pꝛimo loquit de virgine. Secũdo de xpo. Tertio de ſctõ ſymeõe. ¶ Quãtum ad pꝛimũ ⁊ inq̃ñtũ pñs feſtum tangit virginem: dicitur dies purgationis marie. Quãdo autem auditis iſtud nomẽ purgatio non intelligatis ꝙ virgo maria indigeret purgatione: q2 nũq̃ peccauit aliquo modo nec coꝛde male cogitando: nec oꝛe vane loquendo nec coꝛpoꝛe male operando: immo fuit purioꝛ ſole intantum ꝙ ſpirituſſanctus de ea phiꝛlocaptus de ſua puritatem fecit vnam cantilenam dicẽs. Q2 pulchꝛa es amica mea q̃ pulchꝛa es tota: ⁊ macula non eſt in te. Cañ. iiij. Nota q̃ eſt dictio admirantia. Et dicitur ter pulchꝛa: quia pulchꝛa fuit in anima: quia nũquã habuit malã nec vanã cogitationẽ: ſecus de nobiſ. Scðo pulchꝛa in oꝛe: q2 nunq̃ vane ſeu ocioſe vl' indiſcrete locuta fuit. Nos vero nõ habemus os pulchꝛũ. Tertio pulchꝛa in toto coꝛpoꝛe: q2 ſine oĩ defectu ⁊ negligentia. temperata in cibo ⁊ potu: diligẽs in ſeruitio dei ſecus de nobis. Quare ergo dicit thema: Dies purgationis marie. Iſtam q̃õnem declarat btũs Lucas in euãgelio hodierno di. Dies purgationis marie: ſtatiz dixit ſm legẽ moyſi: ⁊ nõ dixit ſ; pſonã ſuã: q2 nõ indiguit. Modo videam⁹ que lex eſt moyſi quã dedit mulierib⁹ parientibus maſculos. Dicit. n. lex Mulier que ſuſcepto ſemine pepit maſculũ inmũda erit ſeptẽ dieb⁹: nec ingredief in ſanctuariũ donec impleant dies purgationiſ ſue Leuit. xij. Hoc ergo pceptũ nõ tãgebat virginem mariã: q2 nõ pepit ſuſcepto ſemine. Vñ querit ſctũs Tho. iij. pte. q. xxxviij. ar. iiij. An ↄuenienter mr dei purganda ad tẽplũ dei acceſſerit. Et rñdet ꝙ ſic: q2 ſicut plenitudo gr̃e a xpo deriuat in matrẽ: ita decuit vt mr hũilitati filij ↄfoꝛmaret. Humilib⁹. n. ds dat gr̃az: vt dr Jac. iiij. Et iõ ſicut xps l; legi nõ eẽt obnoxi⁹: voluit tñ circũciſionẽ ⁊ alia legis onere ſubire ad oñdendũ humilitatis ⁊ obedientie exẽplũ: ⁊ vt appꝛobaret legẽ ⁊ vt calũnie occaſionẽ iudeis tolleret. Pꝛopter eaſdem rões voluit matrẽ ſuaz implere legis obſeruantias: q̃b⁹ tñ nõ erat obnoxia. L;. n. btã virgo nullã hẽret imundiciã voluit tñ purificationis obſuantiã implere: nõ pp indigentiã: ſ; pp legis pceptũ. Et iõ ſignãter euãgeliũ Lu. ij. dicit ꝙ impleti ſunt dies purgatiõis marie ſm legẽ moyſi. Ipſa. n. ſm ſe purgatione non indigebat. Nã Leuit. xij. dr. Mulier ſi ſuſcepto ſemine pepit maſculum imũda erit. Ubi moyſes vr fuiſſe locut⁹ ad excipiendã matrez dei ab imũdicia: que nõ pepit ſuſcepto ſemine. ⁊ iõ p; ꝙ nõ obligabat ad impletionẽ illius pcepti: ſ; volũtarie purgationis obſuatiã impleuit. S; hic eſt q̃õ. Quare ds oꝛdinauit iſtã legẽ: nũq̃d eſt pctm̃ gñare filios in ſtatu mrimoniali. Rñdet ꝙ nõ: ſ; multe rões aſſignant a ſctis doctoꝛib⁹: ſed vnã ſolã ego volo declarare. Rõ illi⁹ legis eſt q2 oĩa pcepta legis reducunt ⁊ includunt in decẽ pcept̃ decalogi que frãgunt q̃drupliciter. ſ. opatione: omiſſione: locutione: ⁊ cogitatiõe. Et q̃ttuoꝛ decies faciat numeꝝ q̃dragenariũ. Mulieres aũt in ↄcipiendo: poꝛtãdo: pariẽdo: ⁊ nutriendo: iſtis q̃ttuoꝛ modis peccant ↄ dei pꝛecepta: iõ faciũt dies purgationis. Pꝛio peccant in opatione ↄcipiẽdo. Nã ds oꝛdinauit actũ gñationis ad ↄſeruationẽ humane nãe. Et multotiẽs nõ mouent ad eã niſi ſic equus ⁊ mulus: canis vel poꝛcus ſm canis ſenſualitatẽ: cũ tñ deberent hẽre intentionẽ pdicatoris qui pdicat vt cõuertat gentes ad deuz vt paradiſus impleat filijs dei: ita genitoꝛes debent hẽre intentionẽ gñandi filios pꝛo padiſo. Virgo aũt maria nõ peccauit opatione: q2 nõ ab hoĩe: ſ; a ſpũſctõ ↄcepit qui foꝛmauit illud coꝛp⁹ dñi nr̃i ieſu xpi vt foꝛmat granũ infra auellanã vel amigdalũ. Jõ eccl'ia cantat. Nõ ex virili ſemine ſ; miſtico ſpiramine vbũ dei factũ eſt caro fructuſq; ventris floꝛuit. 2⁹ peccant mulieres omiſſione poꝛtãdo: q2 ſi p⁹ faciebãt pniam. ſ. ieiunia: oꝛones: pegrinationes: ⁊ huiuſmodi qñ ſunt grauide totũ omittunt. Et l; ſint ſatis faſtidioſe: tñ ipe ſe faciunt plus faſtidioſas ⁊ magis delicatas ſe fingũt. S; vgo maria in hoc nõ peccauit aliq̃d omittendo: q2 dic̃ Bern. ꝙ erat granida ſine grauamine: imo pgnatus poꝛtabat eã. Sicut de nube q̃ nõ põt eleuari: ſ; qñ radi⁹ ſolis tangit eã eleuat: ⁊ ẽ magis leuis. Ita radi⁹ ſolis eterni in vtero virginis exñs. Jõ non dimittebat aliq̃d de ſuis deuotionib⁹: imo ãplꝰ faciebat quẽadmodũ ſacerdos qñ poꝛtat cuſtodiã eucariſtie ẽ deuotioꝛ. Ita vgo q̃ cuſtodia erat tunc coꝛpis xpi. 3⁹ mulieres peccãt locutione pturiẽdo qñ. n. ſentiũt doloꝛes pt⁹: dicũt multa vba vana ⁊ idiſcreta. Cũ tñ deberẽt recurrere ad xpm dicẽdo ieſ⁹: ⁊ ad vginẽ mariaz q̃ ſine doloꝛe pepit: ⁊ ad ſctõs dei. Ipe tamẽ alie q̃ maledicũt euã: alie viros: alia dic̃. O ſi mõ euadã nũq̃ accedo ad virũ. S; vgo in h⁹ nõ peccauit: q2 ſiue doloꝛe ⁊ miſia pepit. Sicͭ radi⁹ ſolis tranſit p feneſtrã vitreã ſine ruptura imo pulchꝛioꝛẽ reddit eã. iõ Yſa. Germinans germinabit ⁊ exultabit letabunda ⁊ laudãs. Gl'ia libani data ẽ ei: decoꝛ carmeli ⁊ ſaron. Iſa. xxxv. Quarto mlieres peccãt cogitatõe nutriẽdo. Cogitãt. n. modo habeo heredez: *haeredem* modo ſũ dñã cũ tñ i magno timoꝛe dicere deberent. O dñe dediſtis mihi iſtũ filiũ: q̃d ſcio mõ q̃d erit de filio meo ſi erit mal⁹ hõ: tali vt me iterficiet vel ꝙ faciat aliquod malũ vt ſit ſuſpẽſ⁹ ⁊ finalit damnat⁹: ſ; vgo i hoc nõ peccauit. Sciebat. n. ſcripturas. Jõ qñ in partu ipa vidit mirabilia q̃ facta fuerũt cogitabat ſuã paſſionẽ. Jõ dic̃ beat⁹ Lucas. Maria aũt ↄſuabat oĩa vba hec ↄferẽs i coꝛde ſuo. Lu. ij. Qñ vidit puerũ ieſũ natũ ⁊ nudũ cogitauit i coꝛde ſuo di. O ve ſic fili⁹ me⁹ erit nud⁹ in cruce. Deinde pãnis eũ inuoluit cogitãs ꝙ ſic ei⁹ coꝛp⁹ inuolueret ſyndõe i ei⁹ ſepultura. Deinde poſuit eum in pſepio in medio duoꝝ aialium cogitãs ꝙ ſic ſuſpẽderet i medio duoꝝ latronũ. P; g⁹ ꝙ vgo maria nullo⁹ peccauit: nec ↄcipiẽdo opatione: nec poꝛtãdo obmiſſione: nec pariẽdo locutõe: nec nutriẽdo cogitatõe

tñ voluit humiliari ad ſeruādū legē moyſi ac
ſi eēt imunda ꝛ peccatrix vt cetere mulieres.
Recte dicī Bern̄.ꝙ fuit ſilis filio ſuo q vo-
luit circūciſionē recipe ad quā nō tenebaſ:qꝛ
dabaſ in ſigni pcti:vt ſcindunſ aures latroni
in ſignū furti. Ita ỽgo voluit ſeruare iſtam le
gē ad quā nō tenebaſ. Dicaſ practice hic ꝛ ꝓ
babilr qūo fuit ab ea lex iſta ſeruata:qꝛ in.xl.
die a natiuitate filij ſui vt ē dies hodierna ve-
nit ad tēplū dn̄i in q̄ ſeorſuꝫ ſtabant mulieres
generoſe ꝛ diuites ꝛ ſeorſuꝫ ſimplices ꝛ pau-
peres:ꝛ ſeorſū ỽgines. Et iſte mos hodie a iu
deis ſeruaſ:ỽgo aūt maria in igreſſu tēpli re
ſpexit cogitās qb⁹ ſe aſſociaret:qꝛ licꝫ eēt ge
neroſa ꝛ nobilis de genere dauid:tñ erat pau
per ꝛ ſimplr induta.qꝛ totū pſimoniuꝫ dedit
amore dei ꝛ totū aurū qꝺ ſibi obtulerunt re-
ges orīetis:ꝛ volebat viuere manib⁹ ꝓprijs.
Iō ſi iūgeret ſe mulierib⁹ diuitib⁹ potuiſſet ſi-
bi dicere. Uadaſ ad locū vr̄m. Bn̄dict⁹ de⁹:
vxor vni⁹ pauperis carpētarij vult ſe nobis ſo
ciare ꝛc. Si cū ỽginib⁹ lꝫ fuiſſet ỽgo:dixiſſent
ſibi. Et vos q habetis viꝝ ꝛ filiū veniſ nobiſ-
cuꝫ: ꝛ vn̄ hoc ꝛc. Iō poſuit ſe cū ſimplicib⁹ ꝛ
paupib⁹ mulierib⁹. Et fuit ↄpleta q̄dā ꝓphia
quā pdixit ſpūſſāctus p os ſalomonis di. Sicͭ
liliū inter ſpinas:ſic amica mea ſupple eſt inſ
filias. Can.ij. Habem⁹ hic exēpluꝫ humiliaſ:
ꝛ tñ mō qlibꝫ ſe igerit:qꝛ qlibꝫ vult eē in capi
te i ↄuiuijs ꝛc. Et iō ỽgo maria regina padiſi
poſuit ſe retro. Iō dixit maria. Quia reſpexit
hūilitatē ancille ſue ꝛc. Nō dicͭ charitatē nec
ỽginitatē. Ecce eni̇̄ ex hoc beatā me dicēt oēſ
generatiōes. Et hec fuit pma humilitas quā
hodie fecit in ipletōe legis. Itē nota aliā ma
gnā humilitatē in ỽgine maria:qꝛ dicͭ euāge
liū hodiernū vt facerēt ſm ↄſuetudinē legis
ꝓ eo. Cōſuetudo eni legis erat:vt ptꝫ Leuit.
xij.ꝙ qn̄ poſt partū in.xl.die mulier veniebat
ad tēplū flexis gēib⁹ corā ſacerdote dicebat.
Ecce oblationē offeratis ꝓ me ſacrificium vt
de⁹ remittat mihi pctā q̄ ↄmiſi ↄcipiēdo:por
tādo. pariēdo:ꝛ nutriēdo. Sacerdos autem
recepta oblatiōe ꝛ facto ſacrificio dabat mu
lieri bn̄dictōeꝫ:ꝛ recedebat mulier. Iſtā ↄſu
etudinē voluit ỽgo maria hodie ſeruare:ve-
niēs in tēplo dicēs ſacerdoti:nō ſymeoni qꝛ
nō legiſ ipꝫ fuiſſe ſacerdotē:ſꝫ hominē ſāctū.
Hodie ē q̄dragesima dies ꝙ pepit iſtū filiū:
ꝛ octaua die fuit circūciſus:ꝛ vocat⁹ fuit ieſus
ꝛ dedit ſibi oblationē par turturuꝫ aut duos
pullos colūbaꝝ dicēſ vt oraꝛꝫ ꝓ ea. O maria
hūilitas:ſctiſſime dicebat pctōꝛi:orate ꝓ me.

Et ſacerdos non cognoſcebat eam. Meli⁹ co
gnoſcebat eā Yſaias. Ecce ỽgo cōcipiet ꝛ pa
riet filiū:ꝛ vocabiſ nomē eius emanuel. Yſa.
vij. Tūc fuit cōpleta ꝓphetia ſalomonis dicē
tis in pſona virginis. Nigra ſum ſꝫ formoſa
filie hierl̄m ꝛc. Nolite me ↄſiderare qꝛ fuſca
ſuꝫ:qꝛ decolorauit me ſol. Can.i. Uirgo erat
nigra ocul ignarij eā nō cognoſcētib⁹:ſꝫ erat
formoſa angel dei. Nolite me cōſiderare ſup
ple deſpiciendo:qꝛ decolorauit me ſol:qꝛ ar-
dor diuini amoris ſic hūiliari faciebat:ſupple
incedēdo. Iō pōt nob̄ dicere illud Math.xi.
Diſcite a me qꝛ mitis ſuꝫ ꝛ humilis corde:ꝛ
inenietis requiē aiab⁹ veſtris. Iugū eni meū
ſuaue eſt ꝛ on⁹ meū leue. ¶ Quantū ad ſcōm
pūctū:tūc hoc feſtū tāgit dn̄m nr̄m ieſuꝫ xpꝫ.
Intitulaſ eni̇̄ dies pn̄tatiōis ieſu xpi. Nō in-
telligaſ ꝙ xps idigeret pn̄tatiōe:qꝛ nūq̄ fuit
elōgat⁹ a deo pre nec vnq̄ fuit abſcēs: imo ſi
cut ſol mittit ad nos ſuuꝫ radiū:ꝛ tñ ſemp eſt
cū ſole:ita de xpo. Nos aūt pctis elōgamur a
deo:iō indigem⁹ pn̄tatiōe. Xps aūt ſemp fuit
pn̄s pr̄:ēt in vtero virginis exiſtens de die ꝛ
ēt de nocte. Iō dicebat paſ ad eū. Tu fili ſem
per mecū es. Lu.xv. Licꝫ miſerim te in mun
dū ad illumināndū in fide euāgelica:calefacie
dū in amore dei:ꝛ fructificāduꝫ in bonis opi
bus. Iō hodierna xpi pn̄tatio nō fuit neceſſi-
tatis:ſꝫ humilitatis:ſicut virginis mrīs purga
tio. Uoluit eniꝫ xps ſeruare legē pn̄tationis.
vt dicͭ ſctūs Tho.iij.pte.q.xxxvij.ar.iij.vbi ſic
dicͭ ꝙ xps voluit ſub lege fieri:vt eos qui ſub
lege erāt redimeret:ꝛ vt iuſtificatio legis in
ſuis mēbris ſpūalr ipleref. Et in ſolutione ad
tertiū dicit ꝙ ꝓpter hoc ipꝫ ēt voluit regales
hoſtias ꝓ ſe offerri: qui erat vera hoſtia vt fi
gura veritati ↄiūgeref:ꝛ p veritatem figura
approbaref. Et illꝺ dictū eſt ↄtra illos q deū
legis negāt a xpo fuiſſe in euāgelio pdicatū.
Non enim putandū eſt:vt Origenes dicit ꝙ
filiū ſuū bonus de⁹ ſub lege naſci fecerit quā
ipſe non dederat. Hec ille ibidē. Unde vt ex
corpe iſtius articuli tertij ꝛ ex ſolutionib⁹ ar-
gumentoꝝ colligitur: xps voluit in templo
hodie preſentari ꝓpter q̄ttuor. Primo ꝓpͤ
legis impletioneꝫ. Et hoc tangit doctor ibi-
dem in corpore articuli:vbi dicit ſic. De ꝓle
nata duplex preceptū in lege traditur. Unuꝫ
quidem generale quo ad oēs:vt ſcilicꝫ com-
pletis diebus purgationis matris offeretur
ſacrificium pro filio ſiue pro filia: vt habetur
Leuit.xij. Et hoc quidem ſacrificium erat ꝛ
ad expiationeꝫ peccati in quo ꝓles erat ↄce-

pta ꝛ nata:ꝛ etiam ad ↄſecrationem quandā
ipſius:qꝛ p⁹ pn̄tabaſ in tēplo: ꝛ iō aliqd offe
rebaſ in holocauſtū:ꝛ aliqd pro pctō. Aliud
autē pceptū erat ſpāle in lege de pmogenitis
tam in hoib⁹ q̄ȝ in iumētis. Sibi.n.deputaue
rat oē primogenitū filioꝝ iſrl̄ pro eo ꝙ ad li-
berationē populi iſrl̄ pcuſſerat primogenita
egypti ab hoīe vſq̄ȝ ad pecus: pmogenitis fi-
lioꝝ iſrl̄ reſuatis. Et hoc mādatū ponit Exo.
xiij. In quo ēt pfigurabaſ xps qui eſt pmoge
nit⁹ in multis fratribus:vt dr̄ ad Roma.viij.
Quia igiſ xps ex muliere natus erat q̄ſi prio
genitus:iō voluit fieri ſub lege ꝛ in tēplo of-
ferri ꝛ pn̄tari. Et h̄ duo circa xpꝫ lucas oſidit
obſeruata. P⁹ qdē id qꝺ ptinet ad pmogenī
tos cū dicit. Tulerūt illū in hierl̄m vt ſiſterēt
eū dn̄o:ſicͭ ſcriptū eſt in lege dn̄i:qꝛ oē maſcu
linū adaperiēs vuluā ſctūm dn̄o vocabiſ. Se-
cundo illud qꝺ ptinet cōīter ad oēs:cū dicit:
vt darent hoſtiā ſm ꝙ dictū erat in lege dn̄i
par turtuꝝ:aut duos pullos colūbarū. Scdo
voluit xps in templo offerri pp tēpli ſctifica-
tionē. Et hoc tāgit ibidē doctor in ſol.ad pri
mū vbi dicit ſic. Sicͭ dicit Greg. niſen⁹. illud
legis pceptū. Sctifica mihi oē pmogenitum
qꝺ aperit vuluā in filijs iſrl̄. Exo.xiij. In ſolo
deo incarnato ſingulariſ ꝛ ab alijs differēter
impleri videſ. Ipſe nanq̄ȝ ſolus ineffabiliter
cōcept⁹ ac incōprehēſibilit edit⁹:ỽginalē vte
rū aperuit:nō antea cōnubio reſeratuꝫ cōſer
uans etiaꝫ poſt ptū inuiolabilit ſignaculū ca
ſtitaſ. Un̄ cū dicit adaperiēs vuluā deſignat
ꝙ nihil antea intrauerat vl̄ exiuerat. Per h⁹
etiā ꝙ dr̄ maſculiuꝫ ſignificaſ qꝛ nihil de femi
neitate culpe portauit. Singulariſ etiā ſctūs
dr̄ q terrene ↄtagia corruptele imaculati pt⁹
nouitate nō ſenſit: ideo nō indigebat ſctifica
ri in templo:ſꝫ poti⁹ templū debebat ſctifica-
ri p ipm q erat ꝛ eſt ſctūſſctōꝝ. Un̄ Aggei.ij.
Adhuc vnū modicū ꝛ ego mouebo celum ꝛ
terrā mare ꝛ aridā. Et mouebo celuꝫ ꝛ terrā
ꝛ veniet deſiderat⁹ cunctis gentib⁹ ꝛc. Ma-
gna erit glīa dom⁹ iſti⁹ nouiſſime plus q̄ p͛.
ꝛ Malach.iij.di. Statim veniet ad templū
ſuū dn̄ator quē vos q̄ritis:ꝛ angelus teſtamē
ti quē vos vulſ ꝛc. 3⁰ voluit xpus in tēplo of-
ferri pp nr̄am inſtructionē. vt doctor ibidem
tangit ad ſcōm:qꝛ ſicut dei fili⁹ non pp ſeipm
fact⁹ eſt hō ꝛ circūciſus in carne:ſꝫ vt nos per
grām faceret deos ꝛ vt ſpūaliter circūcida-
mur:ſic pp nos ſiſtiſ dn̄o:vt diſcam⁹ deo pn̄ta
re noſipſos. Et hoc poſt circūciſionē ei⁹ factū
eſt vt oſidat neminē niſi circūciſum vitijs di-

gnū eſſe diuinis ↄſpectib⁹. Quarto voluit in
tēplo offerri pp miſticā ſignificationē:vt ibi-
dem doctor tangit ad quartū. Nā Leuit.xij.
pcipiſ vt illi q poſſent offerrēt agnū ſil ꝛ tur-
turē ſiue colūbā pro filio aut filia:qui ỽo non
ſufficerēt ad offerēdū agnū offerrēt duos tur
tures aut duos pullos colūbaꝝ. Xps ergo cū
diues eēt pp nos egen⁹ fact⁹ eſt:vt illi⁹ inopia
diuites eſſem⁹. Un̄ di.ij.Coꝛ.viij. pro ſe pau
perē hoſtiam offerri voluit:ſicͭ ꝛ in natiuitate
pānis inuoluiſ:reclinaſ in pſepio. Nihilominus
tñ hmōi aues figure cōgruūt. Turtur.n.
qꝛ eſt aial ꝛ auis loquax: pdicationē ꝛ ↄfeſſi-
onē fidei ſportat:qꝛ ỽo eſt aial caſtū ſignat ca
ſtitatē:qꝛ ỽo eſt aial ſolitariū ſignificat cōtē-
plationē. Colūba ỽo eſt aial ſimplex ꝛ man-
ſuetū ꝛ ſignat māſuetudinē ꝛ ſimplicitatem.
Eſt aūt aial gregale:vn̄ ſignificat vitā actiuā
ꝛ hui⁹ hoſtia ſignificat pfectionē xpi ꝛ mēbro
rū ei⁹:vtrūq̄ȝ aūt pp ↄſuetudinē gemēdi pn̄-
tes ſctōꝝ luct⁹ deſignat. Sꝫ turtur q̄ eſt ſolita
ria ſignificat oꝛonū lachrymas. Colūba ỽo q̄
eſt gregalis ſignificat publicas oꝛones eccie
vtrūq̄ȝ aūt aial duplicatū offerebaſ:vt ſctitas
nō ſolū ſit in aia ſꝫ ēt i corpe. Hec ſctūs Tho.
ibidē. Et pp hec q̄ttuor xps voluit in templo
pn̄tari. Tamē ēt ex dictis pꝫ rō lſalis:q̄re xps
ſibi reſuauerat oē primogenitū. Sꝫ rō mora
lis eſt iſta:ſicut.n. inter vi.ꝛ vxo.fit mrioniuꝫ
ad ꝓles generādas:ita inter ſpm̄ ꝛ carnē eſt
quaſi mrionialis ↄiunctio ad generādū ꝓles
ſ.act⁹ virtuoſos ꝛ opa meritoria:qꝛ caro ſine
ſpū nihil valet. Nā ſpūs mouet carnē ad opa
virtutū ꝛ meritoꝝ exercēda que ꝓles dicunſ
Un̄ dicit Dd. Filij tui ſicut nouelle oliuaꝝ in
circuitu mēſe tue. De iſtis filijs.ſ.actib⁹ ỽtuo
ſis ỽs vult pmogenitū ſibi offerri. Sꝫ qs eſt il
le pmogenitus. Regula eſt phīe: ꝙ illud qꝺ
eſt vltimū in executione eſt primū in intētiōe
erga deū. Uerbigrā ſi q̄rat q̄re hodie veniſtiſ
ad miſſaꝫ:que fuit vr̄a p⁹ intētio. ſi dicitis pp
honorē dei ꝛ virginis ꝛ ex ordinatione eccle
tūc bn̄ ſtatis in ↄſcia:qꝛ primogenitū offertis
deo:qꝛ intētio vr̄a bōa eſt:qꝛ pp deū veniſtis.
ſi ỽo dicitis veni ad eccleſiā vt videā tn̄ mulī
eres ꝛc. tūc priogenitū offertis dyabolo ꝛ nō
deo:qꝛ vr̄a intētio mala ē. Idē de elemoſyna
ſi datis eā intētione vane glīe vel hmōi:pmo
genit⁹ daſ dyabolo. Si aūt daſ vt ds̄ faciat vo
bis elemoſynā de grā quam ab eo petitis:qꝛ
aia vr̄a veniet ad portā padiſi pulſans ꝛ pe-
tens elemoſynā ꝙ ds̄ vobis faciat elemoſynā
tunc offerſ pmogenitus deo. Iō in quolibet

ope virtuoſo ḡratis inter vos cui dat ⁊ offert
primogenit⁹: ne meritū ꝑdat ex mala intenti
one: q2 nihil valet opus virtuoſum mala intē
tione factū: ⁊ multa ⁊ magna opera virtuoſa
ꝑdunt ex mala intētione fcā: q2 primogenit⁹
non offert deo. Ecce q̄re d̄s ꝓcipit ſibi offerri
ꝓmogenita. Jd̄o dic̄ apl̄s. Siue ergo mādu
catis ſiue bibatis: omnia in gl̄iaȝ dei facite. i.
Cor. x. Jō domin⁹ noſter ieſus xp̄s vt ꝓmo-
genit⁹ ⁊ vnigenit⁹ v̄ginis marie voluit in tē-
plo p̄ſentari deo patri ⁊ in manib⁹ ſacerdotꝭ
offerri. Et qnq3 ſiclis quaſi qnq3 regalib⁹ ar-
genti redimi iuxͣ legeȝ q̄ habet Nūeri. xviij.
vbi dic̄. Quicqd ꝓmuȝ erūpet a vulua cūcte
carnis quā offerunt dn̄o: ſiue ex hoib⁹ ſiue de
pecorib⁹ fuerit: tui iuris erit. Ita dūtaxat vt
ꝓ homis ꝓmogenito ꝓciuȝ accipias ⁊ facias
redimi qnq3 ſiclis q̄ viginti obolos habet. Et
ſic niſi redimeret erat ſacerdotꝭ ⁊ ſeruiebat ī
tēplo. Dicat practica ꝓntatōis. Uirgo. n. ma
ria obtulit filiū ſuū xp̄m in manib⁹ ſacerdotꝭ: ⁊
ille obtulit eū dn̄o. O q̄ fatu⁹ ſacerdos: ſi co-
gnouiſſet eū: ipſū adoraſſet. Deinde voluit eū
retinē ſacerdos: vidēs v̄ginē matrē paupem.
Et ait v̄go. Non retineas eū. Ecce qnq3 ſiclos
habeo. Hos paulatiȝ cōgregauit: ⁊ recepit a
labore ſuo ꝓprio: forte min⁹ comedēs vt filiū
ſuū redimeret. Et aperuit burſā nō de auro vl'
ſerico: ⁊ ſoluit q̄nq3 ſiclos ſc̄m legis cōſuetu-
dinē. Queſtio eſt hic. Quare xp̄s voluit redi
mi qnq3 ſiclis cū eſſet mundi redēptor ⁊ hac
de cauſa fuerit miſſ⁹ a d̄o patre. Jō duas ad
hoc rōnes: vnā allegoricā: aliaȝ moralem.
Allegorica eſt iſta. Uoluit. n. qnq3 ſiclis redi
mi quēadmodū ipſe redēptur⁹ erat mūdū q̄n
q3 ꝓncipalib⁹ plagis in q̄bus ꝯſiſtit tota no-
ſtra redēptio. ſ. circūciſione: fuga in egyptuȝ:
flagellatione: coronatiōe: ⁊ crucifixiōe. Jdeo
Dauid. Apud dominū miſericordia ⁊ copioſa
apud eū redēptio. Secūda ratio eſt moralis
dans nob̄ exēplū vt q̄n hō eſt vēdit⁹ a dyabo
lo ex pctō: q2 peccare mortale eſt ſeipſm vēdē
dyabolo. Uerbigrā: q̄ facit pōpaȝ ⁊ vanitatē
ꝓcio ſupbie ſtati vēdit ſe dyabolo. Auar⁹ reci
piēs vſurā ⁊ ꝓcium q̄ vendit dyabolo ⁊ etiā ꝑ
furtū. rapinaȝ: ⁊ ſic de alijs ſpeciēb⁹ auaricie:
luxurioſus illa delectatiōe dat ſuā aiaȝ dyabo
lo. Jdē de alijs pctis. Jd̄o oȝ redimi qnq3 ſi-
clis ſi volum⁹ ſaluari. ſ. opib⁹ pn̄ie. Primū eſt
ꝯtritio cū ꝓpoſito nō redeūdi ad pctā. Secū
dum oris ꝯfeſſio. Tertium corporis afflictio.
Quartū debitoꝝ reſtitutio. Quintū iniuriaꝝ
remiſſio. Et verificat illud ſacre ſcripture. ver
buȝ. Eſt q̄ multa redimat modico ꝓcio: reſti-
tuēs ea i ſeptuplū. Eccli. xx. ¶ Quātū ad ter
tiū hoc feſtū inq̄ntum tangit ſctm̄ ſymeonē d̄r
dies obuiatiōis ſymeōis. Dicat practica. Na
tunc t̄pis q̄n v̄go pepit filiū ſuuȝ omēs iudei
apti ⁊ in lege eruditi ꝓ certo habebāt ꝙ meſ
ſias erat nat⁹: q2 videbāt t̄pa in ꝓphetijs aſſi
gnatā cōpletā: ſȝ nō cognoſcebāt eū. Et ꝓpt
h° dixit Joānes baptiſta. Medi⁹ veſtrū ſtetit
queȝ vos neſcitis Joh. i. Jō multi orabant vt
oſtēderet ſe eis ſingularit ſanct⁹ ſymeō ⁊ iuſt⁹
Et reſpōſuȝ accepit ſymeō a ſpū ſctō: nō viſuȝ
ſe mortē niſi videret xp̄m dn̄ȝ. Et ſciēs illā ꝓ-
phetiā. Statiȝ veiet ad tēplū ſctm̄ ſuū dn̄ator
quē vos queritis ⁊ angel⁹ teſtamēti quē vos
vultis. Malach. iij. Propt hoc q̄libet die veni
ebat ad templū: ⁊ q̄n videbat aliquā mulierē
portantē ꝓlē: ip̄e petebat eſt ne fili⁹ vl' filia: ⁊
ſpūſſāctus nihil ſibi dicebat vſq3 in hodiernū
dieȝ in q̄ ſibi dixit. Hodie obuiabis in templo
meſſie regi: ip̄mq3 videbis. Jō poſt ſomnum
bono mane ſurrexit ⁊ iuit ad templū mūdās
ip̄m ⁊ ornās: q2 q̄n rex dȝ intrare domū dȝ do
m⁹ ornari. Jō cātat eccl'ia. Adorna thalamuȝ
tuū ſyon ⁊ ſuſcipe regeȝ xp̄m: ⁊ cū magna de
uotiōe expectabat vidē eū: ſec⁹ de ſacerdote q̄
expectabat euȝ vt acciperet poti⁹ oblationes ⁊
haberet turturē ⁊ colūbā. Omēs. n. q̄ ſua ſūt
q̄rūt nō que ieſu xp̄i. ad Phil. ij. Naȝ tres cō
ditiōes ꝑſonaꝝ ſūt q̄ nō attēdūt niſi de q̄buſdaȝ
negocijs. Primo de ludo pueri. Secundo miſ
eres ꝺ choraſatōe. Tertio ſacerdotes de offer
torio. Sed de illis q̄ ſūt ieſu xp̄i ſtati attēdiſſ
Cū aūt v̄go cū ioſeph itrauit tēpluȝ ſpūſſāct⁹
dixit ſymeoni. Symeon iſta eſt mat ei⁹ ⁊ fili⁹
ei⁹ eſt rex ⁊ meſſias ſ lege ꝓmiſſ⁹. Stati ſenex
flens pre gaudio adorauit eū: ⁊ ipȝ recipiens
in vlnas ſuas incepit cātare vnā cātilenā pul
chrā q̄tuor v̄ſuū. Nunc dimittis ſ̄uuȝ tuū dn̄e
ſc̄m v̄bū tuū in pace ⁊c̄. Ecce dic̄ obuiationis
ſymeonis. Jō hodie cantat eccl'ia. Cū induce
rēt puerū ieſuȝ parētes accepit eū ſymeon in
vlnas ſuas ⁊ dixit. Nūc dimittis ſ̄uū tuū dn̄e
ſc̄m v̄bū tuū ī pace. Querit q̄re ſctūs ſymeō ac
cepit eū in vlnis ſuis: q2 h° nō fuerat ſibi a ſpū
ſctō ꝓmiſſum: ſȝ ꝓmiſſū fuit ſibi ꝙ nō moreret
niſi ꝓus videret xp̄m dn̄m. Uñ ergo tanta ꝓ-
ſumptio ꝙ ip̄m accepit. Rn̄deo ꝙ ad ſaluati
onē noſtrā nō ſufficit videre xp̄m ꝑ fideȝ ſed
ip̄m recipe oȝ in manib⁹ ꝑ bona opera. Jdeo
Marc. vlti. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fue
rit ſalu⁹ erit. Diceret aliq̄s. Ego habeo iſtos
oculos. ſ. dextrū credēdo xp̄i diuinitatē ⁊

ſiniſtrū chriſti humanitatē. Sic videt xp̄us
a nob̄ in via quid g° oȝ me aliud facere. Dico
ſicut ſymeon: ꝙ accipiat xp̄s in manib⁹ ꝑ bōa
opera. Quid ꝓderit fratres mei ſi fidē q̄s di-
cat ſe habere: opera aūt nō hēat. Nunqd po-
terit fides ſaluare eū. Fides ſine opib⁹ mortua
eſt. Jac. ij. Jn ſignū huius portamus cādelas
accēſas in manu que ſignificant tria que ſūt in
chriſto. Cera mollis ſignat carnē chriſti quā
habuit paſſibilē: que liquefacta fuit i paſſione
Ligmē albū ſignat aiaȝ chriſti puriſſimā. Lu
mē vero ſignat chriſti diuinitatem immenſaȝ
Non enim ſufficit videre lumē in altari: nec
chriſtū per fidē: ſȝ manib⁹ per bona opa ip̄m
recipere. Jō apoſtolus. Glorificate ⁊ portate
deū in corde. ꝓma ad Cor. vi. Tunc. n. portat
xp̄s a nob̄ quando ei⁹ amore vitam⁹ peccata.

¶ De ſancto Blaſio Sermo.

g Ranū frumēti cadēs in ter-
ram mortuū. Uerbū
iſtud habet Joh. xij. Sicut tota ſo
lemnitas hodierna eſt beati blaſij
ep̄i ⁊ martyris glorioſiſſimi. Jta erit ⁊ ſermo:
maxie q2 ei⁹ bona vita ſunt mlte v̄tutes ⁊ exē
pla: de q̄bus poterim⁹ recipere bonam inſtru
ctionē ꝓ bono vite noſtre regimine. Sȝ ꝓus
ſalutet v̄go maria ⁊c̄. Jſtud thema eſt reſpō-
ſio ad q̄ſtionē querentē ꝑ aliquē ignorantē.
Quis fuit iſte ſanct⁹ blaſius ⁊ cui⁹ cōditionis.
Reſpōdet ⁊ thema. Granū frumēti cadēs in
terraȝ ⁊c̄. Uerba ſūt figuratiua ſecrete indicā
tia v̄tutes ⁊ excellētias iuxta qnq3 v̄ba thē.

¶ Prima virtus eſt humilitas virtuoſa: quia
granum ⁊ non palea.

¶ Secunda eſt ſublimitas gratioſa: quia fru-
menti ⁊ nō ordei.

¶ Tertia eſt aduerſitas rigoroſa: quia cadēs
ſ. dignitate.

¶ Quarta eſt acerbitas doloroſa: quia in ter
ram. ſ. ꝑ tormenta.

¶ Quinta eſt felicitas precioſa vel glorioſa:
quia mortuum.

¶ Quātū ad ꝓmū dico ꝙ vna virt⁹ magna ⁊
excellētia vna b̄ti blaſij fuit humilitas v̄tuo
ſa. Licet. n. eſſet plen⁹ v̄tutib⁹ tn̄ eas ꝯſuabat
in burſa humilitatꝭ. alias. n. ꝑderent. Qui v̄tu
teȝ ſine humilitate ꝯgregat q̄ſi puluerē in ven
tū portat. Nota hic duplicē hūilitateȝ. Pria
eſt v̄tuoſa. Secūda ē vitioſa. Uirtuoſa eſt q̄n
hō ex vna parte cogitat dei imēſitatē ⁊ potē
tiā infinitaȝ. Ex alia ꝓpriam ſui puitateȝ ⁊ de
fect⁹: ⁊ ſic coꝝ hūiliat. Et tal' hūilitas q̄ eſt reſ-
pectu dei eſt v̄tuoſa ⁊ multū placꝫ deo: q2 iſto
mō creatura nihil ſe reputat nec ꝓſumit de ſe.
Jſtaȝ laudat b̄tus Jacob⁹ dicēs. Hūiliamini
in cōſpectu dei: nō dic̄ hoim ⁊ exaltabit vos.
Jaco. iiij. Secunda hūilitas ē vicioſa: quādo
q̄s i conſpectu hoim humiliat ⁊ tn̄ int⁹ hȝ cor
inflatū vt venter mulieris grauide: ⁊ corā homib⁹
faciūt vt hypocrite. De illis dic̄ ſcriptura ſctā
Eſt q̄ nequiter ſe humiliat: ⁊ interiora ei⁹ plena
ſunt dolo. Eccli. xix. Humilitas aūt b̄ti blaſij
fuit virtuoſa: q̄a humiliabat in cōſpectu dn̄i:
aſcendebant. n. ſua opa vt vitarent vanā glo
riam. Pernoctabat. n. orando ⁊ cōtemplan
do ⁊ ſecrete tenebat lectū pn̄ie ⁊ portabat ci
licium ⁊ extr[illegible]bat honeſte indutus. Jeiuna-
bat ⁊ q̄ntū poterat ex humilitate abſcōdebat
ſuam ſctitatem: ſȝ de⁹ exaltauit eum. Auctas.
Hūiliamini ſub potēti manu dei: vt vos exal
tet in tempore viſitationis. i. Pe. v. Jtē hu-
miliamini in ꝯſpectu dei exaltabit vos. Jac.
iiij. ⁊c. q2 d̄s vult eām manifeſtare ad gloriaȝ
dei: ⁊ bonum exēplum hominū. No. ſuper il
lo verbo. Non p̄t ciuitas abſcōdi ſupra mon
tem poſita. dicit glo. Auguſtini. i. perſona ſu-
per ingentem vitā: ſecus de hypocritis q̄ ap-
petunt videri ⁊ laudari. Et ficte faciūt multa
opera: ⁊ tales vt fumus tranſeunt totaliter: ⁊
nō habent fundamētū in deo: q2 dicit ſcriptu
ra. Gaudiū hypocrite ad inſtar puncti. Job.
xx. Humilitas virtuoſa b̄ti blaſij notatur cuȝ
dicit granū. Nam palea ſignat ſupbos. Ra-
tio: quia plures ſunt coꝝ q̄ȝ humilium. Secū
do etiam q̄a palea eſt vana ⁊ leuis ⁊ ſemper
eminet granum vero paruū ⁊ ſemper ſubijci
tur: ſic humilis ⁊c̄. Juxta hoc dicit ſcriptura
quod futurū eſt. ſ. perſona ſctā: ſeminas ſcilȝ
in hoc mundo: ſȝ nudū granū. ſ. a vanitatib⁹.
Ecce humilitas. i. Cor. xv. Deus aūt dat illi
⁊c. Quāto magis b̄tus blaſius abſcondebat
ſuā ſctitatem: tanto magis publicabat in mi-
raculis que faciebat. Dicat quō erat de ciuita
te capadocie ⁊c. Et dicat miraculum de pue-
ro curato filio vidue in cui⁹ gutture ſpina pi-
ſcis tranſuerſa ip̄m ſuffocauit vel ſuffocabat
⁊c. Xp̄s vero cōceſſit ſanitatem pro illo ⁊ pro
omnib⁹ qui de malo gutture ip̄m inuocarēt.
ex hoc hodie bn̄dicitur in honorem b̄ti blaſij
panis: vinum: ⁊ huiuſmodi: ⁊ verificat illō in
b̄tō blaſio. Lu. xviij. Omnis qui ſe humiliat
exaltabitur. No. qui ſe humiliat. ſ. de humili-
tate vera exaltabitur. ¶ Dico ſecūdo ꝙ ſcd̄a
virtus eſt ſublimitas gratioſa. ſ. in dignitate:
q2 fuit epiſcopus ciuitatis ſebaſte. iō dicit fru
menti: q2. ſ. inter alia grana eſt melius. Jdeo

Nati q̄ i ꝑplo ſūt maiores ⁊ nobiliores ſignificant per frumētū. zach. ix. Quid bonū ei⁹. ſ. ꝑpli xp̄iani: ⁊ qd pulchꝛū ei⁹ niſi frumentum electoꝝ. i. ꝑlatoꝝ. Et q: btūs blaſi⁹ fuit ep̄s tō ꝑ frumēti. Dicat̃ quō fuit elect⁹ nō ſolū a canonicis. ſʒ etiā ab oīb⁹ laycis ſebaſte orātib⁹ ⁊c. Et ſubito īſpirauit de⁹ in cordib⁹. ſ. talium oīuʒ vt peterēt blaſiū in ep̄m alta voce. Ipſo aūt ꝯdicēte oīno fuit elect⁹: ⁊ flens aſſumpſit. Nō quare ipſe flebat: q: in iudicio ep̄i habēt reddē rōnē: nō ſolū de ſuis ꝓpꝛijs aiab⁹: ſʒ de oīb⁹ ſibi ꝯmiſſis. Jō dič ſcriptura. Judiciū duriſſimū in his qui ꝑſunt fiet. Exiguo eniʒ ꝯcedit̃ mīa: potētes eni potēter tormēta patient̃. Sap. vi. No. iudi^m duriſſimū. Tria eni iudicia fiūt ꝑlatis. Primū eſt quō itrauit dignitatē. Si per portā q̄ñ. ſ. ſine ſcitu eligit̃; vel pape ꝓuidet ſine ſui vel ſuoꝝ requiſitione: Si vero alit̃ itrat: fur eſt ⁊ latro, nec pōt ſaluari niſi renūciet. Vñ ſcriptura de h⁰ dič. Amē amē dico vob: q nō itrat ꝑ oſtiū in ouile ouiū: ſed aſcēdit aliunde per lras vel ꝑ ꝑces armatas vel per dona ⁊c. ille fur eſt ⁊ latro. Joānis. x. O quāʒ iudiciū fiet ei. Scōm erit duri⁹ iudiciū qđ ei fiet. ſ. quō vixit poſtq̄ʒ itrauit: ⁊ quō redditū expēdit: q: tres partes dʒ facē de ꝓſis vnā pro ſe: ſcđaʒ ꝓ ſua familia. tertiā ꝓ pauperibus. Tertiū erit. ſ. iudiciū duriſſimū qđ fiat ei q̄ñ reddet cōputū de aiab⁹ dānatis ex ſua neglige͂a. Nā cuilibʒ tali dr̃. Ezech. xxxiij. Speculatorē te dedi domui iſrl̃. Audiēs g⁰ ex ore meo ſermonē annunciabis eis ex me. Si me dicente ad impiū: īpie morte morieris: nō fueris locut⁹ vt ſe cuſtodiat īpius a via ſua: ipſe īpius in iniq̄tate ſua moriet̃: ſanguinē aūt ei⁹ de manu tua reqrā. Si aūt annūciante te ad īpiū vt a vijs ſuis ꝯuertat̃: ⁊ nō fuerit ꝯuerſus ipſe moriet̃. Tu aūt aiam tuā liberaſti. Jā videſ quō ⁊ q̄ſr curat̃ de aiab⁹: q: paꝝ. Ecce q̄re dicit. Judiciū duriſſimū ⁊c. Jſta ꝯſiderantes antiq ſcti cū maxio timore accipiebāt on⁹ ep̄atus: ⁊ ꝯtradicebāt quouſq̄ʒ ſciebāt dei volūtatē: ⁊ tūc ꝯfidēdo de auxilio diuino accipiebāt. Dicat̃ quō btūs blaſius factus ep̄s nō mutauit ſtatū ſuū vt faciūt multi mali: ſtatim eni faciūt vanitates in familia nimis magna: in equis ⁊ pōpis: dicēdo. Honores mutant mores. ſ. in malis: ⁊ in bonis: nō eſt verum. Et q: btūs blaſius nō dimiſit ſuum ſtatū: g⁰ nec deus abſtulit ſibi grām miraculoꝝ: imo augmētauit eā: q: nō ſolū curabat hoies ſʒ etiam aīalia ferociſſima: q̄ ēt ſibi obediebāt. Dicat̃ miraculū de muliere paupcula habēte vnicū porcellū: q a lupo fuit capt⁹: q̄ cū maxima inſtinatione accurrit ad btūm blaſiuʒ vt ꝑciperet lupo vt reſtitueret ſibi porcū quē emerat ⁊c. Qđ ⁊ fecit. Statim eni viuū ꝑſtitit ſibi lupus. Nō cogitate hic duo diligent̃. Primo v̄tutē bti blaſij. Scđo duriciā noſtrā. Virtus eni erat bti blaſij: qa mouit cor lupi ferociſſimi ad reſtituēdū carnes q̄s tantū ipſe diligit obediēdo btō blaſio q: erat amic⁹ dei ⁊ deo obediēs. Sic ēt fuit i pmo ſtatu: q̄ q̄ʒdiu adā fuit deo obediēs aīalia obedierunt ei. Scđo cōſiderare duriciā nr̄aʒ. Lup⁹ eni rapax ad ꝑceptū bti blaſij reſtituit furtū. ⁊ tu fur latro nō ex ꝑcepto blaſij: ſʒ dei nō vis reſtituē furtum ſeu vſurā: peiores ſum⁹ q̄ʒ beſtie. O quot vſurarij ſūt q mutuāt decē florenos ⁊ ponit̃ in inſtrumēto q̄ ſunt. xij. vel emūt minori ꝑcio ꝑparato vel vēdūt in plus ꝓpt ꝑciū ſperatū vel per poſſeſſiōes accomodāt pecuniā: interim recipiūt fruct⁹ vel recipiūt a cōitate ⁊c. vt retinēt ſibi ſolidatā ſuoꝝ vel bona eccl̃ie: vt decimas vel pmicias vel bona defunctoꝝ: nō pñt ſaluari niſi reſtituāt. Nō eni dimittit̃ peccatū niſi reſtituat̃ ablatū. Regula ē iuriſtaꝝ. xiiij. q. vi. Si res. ⁊ ēt theologoꝝ: ⁊ ē auguſtini originalit̃. Hic poteris dicē ꝯtra iſtos vſurarios. ¶ Dico tertio q̄ tertia v̄tus eſt aduerſitas rigoroſa cū dr̃ cadens ⁊c. ſ. de dignitate ep̄ali. Cū. n. fuiſſʒ diu i ſuo ep̄atu venit aduerſitas ꝯ xp̄ianos: vel q̄ abnegarēt fidē xp̄i: vel q̄ morerent̃: ꝓpt qđ beat⁹ blaſi⁹ fuit depoſit⁹ ⁊ exul a ſuo ep̄atu a ꝑfecto: ⁊ iuit in deſertuʒ vbi in quodā mōte ⁊ in q̄dā ſpelunca vixit in maxia pnīa. Ecce quō pōt dici cadēs. Et poterat dicē cū Dd̄. Impulſus euerſus ſū vt caderē: ⁊ dn̄s ſuſcepit me. ſ. de deſto. Et q: in iſta aduerſitate noluit deuʒ deſerē nec de⁹ ipm deſeruit. Nā cū eēt in deſertū nec h̄ret ad comedendū ꝯfidens in deo dixit. Oculi oīm i te ſperāt dn̄e ⁊c. dicēs ſuas horas deuote ac ſi fuiſſʒ in ciuitate. Et hora prandij exibat ſpeluncam Et dič hyſtoria q̄ volucres veniebant ad eū portātes ei cibū de illo qđ ipſe aues comedebāt. Portabāt enim ſibi hora prandij ſ. hora nona veniebant quinquaginta vel centum columbi cum granis tritici. Jtē flor̄ndulus cū oliuo i roſtro. Jtem corui portabant ſ ... cus nouas. Jtem falcones veniebāt cum perdicibus. Et beatus blaſius dicebat verſum ⁊ oēs aues erāt in circuitu. No. q̄ null⁹ ep̄s nec rex hʒ tot ſuitores ⁊ comedebat illud qđ ſibi placebat, nō carnes. Et poſt diuidebat eis cibū ꝑcipiens eis q̄ nō litigarēt. Dicat̃ quō ē

ꝯſidendū de deo. Qui eniʒ bn̄ ſuiunt deo nō oʒ eos timē q̄ eis deficiat. Nō dicat ergo religioſus. O miſer vñ habebo aliā cappam q̄ñ iſta erit rupta ⁊c̃. Seruiat̃ deo diligent̃ q: nihil vob deficiet. Nūqd dicit ipe de⁹ ieſus xp̄s ſ. Primū q̄rite regnū dei ⁊ iuſticiā ei⁹: ⁊ hec oia adijcient̃ vob. Mat. vi. Jdem de clericis ⁊ laycis. Sʒ mō talis eſt vita multoꝝ q̄ miruʒ eſt quō iueniūt aquā in fontib⁹: q: nō ſunt digni. Sʒ de illis q ſuiunt deo dicit xp̄s. Nolite ſolliciti eē dicētes qd mādūcabim⁹ aut qd bibem⁹ aut q̊ opiemur: ſcit eni pr̃ vr̃ q: his oībus idiget̃. Mat. vi. Jtē nō ſolū aues: ſed ēt aīalia. vt leones: vrſi: lupi: ſi aliq̄ñ iſirmabant̃ q̄ hēbāt aliqd in gutture ⁊c. vel ſpinā: veniebant ad eū oñdētes ei vulnera: q curabat ea in noie ieſu cū ſigno crucis ſcō ſup plagaʒ di. De cetero caueatis nulli noceatis: q: ex malicia veſtra ⁊ ex culpa euenit vob hoc maluʒ vel ſilia verba. Nota hic q: aīalia irrationabilia ꝓ ſanitate obtinēda recurrebāt ad xp̄m ⁊ vos ad quē recurrit̃: ad dyabolū. q: ad diuinos vel ſortilegos. Si dicat̃. hoc facim⁹ q: nō habemus medicos: apothecarios: nec medicinas ⁊c̃. Dicatur de v̄tute huius noīs ieſus Juxta illud. Hoies ⁊ iumēta ſaluabis domine quemadmoduʒ multiplicaſti magnificentiam tuā de⁹. pſ̄. xxxv. ⁊c. Jō dauid. Beatus vir cuius eſt nomen dn̄i ſpes ei⁹: ⁊ nō reſpexit in vanitates ⁊ inſanias falſas. pſ̄. xxxix. ¶ Quarta virt⁹ ē acerbitas doloroſas. ſ. multorū tormentoruʒ: qđ innuit̃ cū dr̃ in terra q: de deſerto duct⁹ fuit ad terrā ſuā vt ibi ꝑ martyriū coronā gl̃ie acqreret. Yſaie. xxij. Coronās coronabit te in tribulatione: quaſi pilaʒ mittet te in terrā latam ⁊ ſpacioſam. i. de tormento in tormentū. Cū eni fuiſſet in deſerto vt dixi in ſpelunca: xp̄s ſibi appuit dicens q̄ ſibi offerret ſacrificium. q intellexit q̄ diceret miſſam ⁊ ſurrexit: ⁊ interim venerunt ad euʒ aliq hoies miſſi a cōmiſſario imperatoris vt ipm adducerēt captū. Et tūc beat⁹ Blaſius intellexit q̄ xp̄s dicebat de ſacrificio ſui corporis i martyrio: ⁊ flexis genib⁹ gratias egit xp̄o: q̄ recordabat̃ de ſuo ſuo. Cū aūt ducere tur captus ꝯuertit multos vidētes miracula que faciebat. Cum aūt adduct⁹ eſſet coram ꝑſide dixit ei ꝑſes. Gaude blaſi amice deorum ſalutans eum dulciter. Et ait blaſi⁹. Non dicas deos: ſʒ demones. Tūc irat⁹ ꝑſes dedit ſibi q̄nq̄ʒ tormenta. Primū: q: fec̃ eū fuſtibus cedi: ⁊ in quolibet ictu btūs blaſius dicebat: Jeſus xp̄us: ⁊ v̄tute hui⁹ noīs vincebat, q: aſs mirū erat quō poterat viuere. Scōm fuit captio carceris fetētis ſine cibo ⁊ potu. ſed licʒ corpus detineret̃ in carcere. aia tñ ipſius diſcurrebat ꝑ palacia ꝑadiſi, deuote ꝯtēplando ordines angeloꝝ. Fuit etiā cōfortatus a muliere cui lupus porcū reſtituerat. Que audiens beati blaſij captioneʒ portauit caput porci, coctum ⁊ panem ⁊ vinum cum lucerna accenſa ad beatū blaſiū. Que habita lnīa a carcerario intrauit carcerē. Ad quā dixit beat⁹ blaſi⁹. Filia volo tibi ſoluē charitatē quā erga me feciſti. Noueris q̄ ego in breui debeo martyrizari: ⁊ ipetrabo tibi ſolutionē. Et qa filia tu es paup: dabo tibi modū ditādi. Quolibet eni dno cū candela accēſa venies ad eccleſiā meā. Et ita fecit: ⁊ ditata eſt infra breue tp̄s. De nullo alio ſctō legit̃ ꝓmiſiſſe alicui diuitias tp̄ales. Tertiū tormētū fuit eculeus in quo nud⁹ ⁊ ferreis pectinib⁹ dilaniat⁹ fuit itatū q̄ fluui⁹ ſanguis decurrebat de corꝑe ei⁹. Ipſo autē dicēte. Nō ſūt ꝯdigne paſſiōes huius tpis ad futurā gl̃iam. Ro. viij. Nō curauit hoc tormētuʒ. Et iteꝝ reducit̃ ad carcerēʒ vt interim pararent̃ fortiora tormēta. Septē aūt mulieres q̄ ſanguinē martyris colligebāt ex deuotiōe: capite trūcant̃. Quartū tormentuʒ fuit q: ꝑſes iuſſit ipm mitti in lacum: q ſignat⁹ ab eo ſtetit ſicut arida: ⁊ ipſe in medio Cultores v̄o ydoloꝝ volētes ad eū venire dimerſi ſunt. Aqua eni ſuſtinet leuia: ſed nō grauia onera pctōꝝ maxie. ¶ Dico q̄nto q̄ quinta v̄tus eſt felicitas glorioſa: cū dr̃ mortuum nullū enim tormentū facit martyrē glorioſuʒ niſi mors. Jō ait Dd̄. Precioſa in cōſpectu dn̄i mors ſanctoꝝ ei⁹. Sic ordinatū eſt a xp̄o q̄ null⁹ hʒ felicitatē glorie niſi per mortē: qa nec ipe xp̄us nec ei⁹ mr̃ v̄go maria aliter habuerūt. Nōne ſic oportuit pati xp̄m: ⁊ ita intrare in gloriā ſuā. Luc. xxiiij. Jō dr̃ mortuū in themate. Nota ei⁹ martyriū. Cū enim fuiſſet in ſtagno angelus dn̄i dixit ei. O glorioſe egredē ⁊ ſuſcipe coronā. Ipſo aūt egreſſo apparuit lux magna añ faciē ei⁹. Et dixit preſidi: vt cognoſcas q: reputo mihi ad gloriam mori ꝓ xp̄o: ecce me huc ꝑſento. Et q: multi cōuertebant̃ ex ei⁹ miraculis: iō dedit preſes ꝯtra eum ſnīam decapitatiōis. Cū aūt beat⁹ blaſi⁹ oraret dixit ei dn̄s. Oēm petitionē tuā adimplebo: ꝓmittēs iuuare oēs aduocātes eum. Et hoc dicto capite ceſus eſt. Nota hic ſcti ⁊ amici dei cū quāta pnīa habuerūt ꝑadiſum: ⁊ nos credim⁹ illum habere ſine pnīa: ſʒ mentita eſt iniq̄tas ſibi ⁊c. Ideo oportet nos

facē pniaꝫ.ſ.ī corde ꝑ ꝯtritiōeꝫ: ī ore ꝑ ꝯfeſſionē: ⁊ ī corꝑe ꝑ afflictioneꝫ. Jdō ait xp̄s. Pniaꝫ agite: qm̄ appropiq̄bit rgnū celoꝝ. Mat. iiij.

¶ De ſctā Agatha virgine ⁊ martyre. Ser.

Similis eſt homini patriſfamilias. Hꝫ ꝟbū iſtud. Mathei. xiij. Sic̄ tota ſolēnitas ⁊ offiīn hodiernuꝫ eſt beate Agathe ꝟginis precioſiſſime ⁊ martyris: ita erit ⁊ ſmo. Sꝫ ꝓmo ſalutet ꝟgo maria. Jſtō ꝟbū ſm ꝙ ego volo ꝯtractare de pn̄ti hꝫ talē ītellectū: ꝙ btā Agatha ē ſilis hoī pr̄ifamilias. Querit̄ gᵒ qs eſt iſte pr̄familias. Dico ꝙ nullꝰ aliꝰ niſi xp̄s. Vn̄ ipſe ait. Pꝛeꝫ.ſ. vniuerſalē, nolite vocare vob̄ ſuꝑ terrā. Vnꝰ eſt eīn pr̄ veſter.ſ. q̄ in celꝭ ē. Math. xxiij. Dicit gᵒ thēa nr̄m ꝙ btā agatha ē ſilis hoī pr̄iſamilias.i. gētꝭ xp̄iane: qꝛ gtūs ſingularis ē ſm declinationē grecā. Sciēdū aūt ꝙ in ſacra ſcriptura īueniūt̄ clare tres ſilitudines int̄ deuꝫ ⁊ hoieꝫ. Et ſic videbimꝰ de qua loquit̄ thema.

Prima ē ꝑ eēntialē vl̄ ſubſtātialē creationē.
Secūda per humanalem incarnationem.
Tertia per virtualem imitationem.

Per ꝓmā hō factꝰ ē ad ymaginē ⁊ ſilitudinē dei. Qn̄ eīn deꝰ creat aīaꝫ impꝛimit in ea ſuaꝫ ymagieꝫ. Sic̄ tu qn̄ impꝛimis ſigillū cere imprimis ſil̄ ⁊ ymaginē ſigilli: velut ēt mulieres ſigillādo panē in furno. Jta qn̄ deꝰ creat aīam: in ea impꝛimit ſuā ymagineꝫ. Cogita ꝙ deꝰ ſit vt ſigillū vnꝰ eēntie vl̄ ſubſtātie ⁊ triū ꝑſonarū. Jta aīa ē vnꝰ eēntie ⁊ triū potētiaꝝ. Pꝛīa ē memoria q̄ eſt de p̄teritꝭ. Scd̄a ē itelligētia de p̄ñtibꝰ. Et tertia eſt voluntas de futuris. Nulla alia creatura huiꝰ mūdi hꝫ iſtā ſilitudinē cū deo niſi hō. nō ſol: lꝫ ſit tā pulchꝛa creatura. nec luna ⁊c̄. Et ſic̄ deꝰ ē vnꝰ ī toto mūdo ⁊ ipꝫ regit ⁊ gubernat. Jta aīa ē vna in toto corꝑe: ⁊ tota in toto corꝑe. ⁊ tota in q̄libꝫ ꝑte vt vult ph̄s in ſcd̄o de aīa. Et ex iſta ſilitudine dixit deus qn̄ voluit creare hominē. Faciamꝰ hominē ad ymaginē ⁊ ſilitudinē nr̄aꝫ. Gen̄.i. Verbū eſt dei pr̄is ad filiū ⁊ ſpūmſanctū q poſſunt creare hoiem: ⁊ nō ad angelos. vt falſe dicunt iudei. Jſta eſt prima ſilitudo int̄ deuꝫ ⁊ hoiem. ſꝫ iſta ſilitudo ſola nō ſuffic̄ ad ſaluationem: qꝛ oēs hoies habēt iſtā ſimilitudinē cū deo: ⁊ tn̄ nō oēs ſaluant̄. Jdō dānabile eſt tantā ſilitudinē diuine ymaginis indigne tractare. Magnū eīn pctm̄ eſſꝫ ꝓijcere ymaginē crucifixi in luta vel in igne. Maiꝰ peccatum eſt illoꝝ q ꝓijciunt aīam quā fecit nō faber lignariꝰ vel argentariꝰ: ſed deꝰ ad ymaginē ſuā. Et tu auare ꝓijcis eā in luto auaricie. Et tu luxurioſe in ignem luxurie. Jdeo conſeruāda ē honeſtiſſime vt relige ligni crucis vel virgis marie: qꝛ ꝓcioſior eſt aīa q̄ q̄cunqꝫ reliquie. Secunda ſilitudo inter deum ⁊ hominē eſt ꝑ humanalē incarnationē: qn̄ deus factus eſt ad ymaginē ⁊ ſilitudinē hoīs aſſumens ꝑfectam hūanitateꝫ in vnitate ꝑſone. Sicut eīn in creatione hō factꝰ fuit ad ymaginem dei: ita deus factus eſt ad ymaginē ⁊ ſilitudinē hoīuꝫ. Hoc dicit ſcriptura. Qui cū in forma dei eſſet: non rapinā arbitratus eſt eſſe equalem deo: ſꝫ ſemetipm̄ exinaniuit formaꝫ ſerui accipiēs in ſilitudinē hominum factꝰ ē: ⁊ habitu inuentus vt hō. ad Phil̄. ij. Nec illa etiā ſilitudo ſufficit ad ſaluationē: imo ꝯſeq̄nter aggrauat̄ dānatio hoīs idigne tractantis naturā quaꝫ deꝰ aſſumpſit. Deꝰ eīn exaltauit hūanitatē in glīa ſuꝑ angelos: ⁊ tu vituperas eā viuendo vt porcus luxurioſe. Tertia ſimilitudo eſt ꝑ ꝟtualē imitationē. Per hᵒ eīn reficit̄ hō ad ymaginē ⁊ ſilitudinē dei ſicut ad exēplar oium ꝟtutū. Verbigr̄a. Sic̄ fuit miſericors ⁊ liberalis ꝯtra auaritiā: noli eē auarus ꝑ vſuram furtū vel fraudem ⁊c. Sic̄ xp̄s fuit caſtꝰ ⁊ purꝰ ⁊c. abſtinens: charitatiuus: ⁊ plenus amore: ita ⁊ tu. Jſta ſimilitudo ſufficit ad ſaluationem: ꝓſuppoſitis ꝓmis. Et iſta eſt melior ⁊ dat complementuꝫ alijs: qꝛ ſine iſta alie ſilitudies nō ſaluarēt. Jdō dicit ſcriptura Eſtote imitatores.i. ſiles deo ſicut filij chariſſimi: ⁊ ābulate in dilectione ſic̄ ⁊ xp̄s dilexit vos. ad Ephe. v. Juxta iſtā ſilitudinē tertiam dicit thema de beata Agatha. Similis ē hoī non ſolū per ꝓmā ⁊ ſecundā vt alij: ſꝫ ꝑ ꝟtualem imitationē. Modo videamus ſimilitudines virtuales maiores Agathe ad xp̄m: ⁊ de quibus poſſumus recipere bonā inſtructioēꝫ pro regimine vite noſtre. Et notaui ſex in eiꝰ vita. fuit eniꝫ ſimilis chꝛiſto.

¶ Primo in virtuoſa conuerſatione.
¶ Secundo in fructuoſa predicatione.
¶ Tertio in luminoſa diſputatione.
¶ Quarto in ſua paſſione.
¶ Quinto in ſua defunctione.
¶ Sexto in ſua tumulatione.

¶ Quantuꝫ ad primuꝫ dico ꝙ beata agatha ſimilis fuit xp̄o in cōuerſatione ꝟtuoſa: quia recte vt xp̄s fuit ꝯuerſatꝰ ī hᵒ mūdo: ita voluit etiā btā agatha ꝯuerſari qꝛ ſic̄ pictor vl̄ mulieres q̄ oꝑant̄ de ſerico iuxta exēplar depingunt ymaginē: ita btā agatha ad ymaginem ſꝫ vite xp̄i depingebat ſuaꝫ vitaꝫ ꝟtutibus ⁊ opibus bonis. Primo.n. reſpiciebat faciem xp̄i principiū vite hūane: qꝛ cū eēt altiꝰ in ſuo palacio ꝑadiſi cū pr̄e ⁊ ſpūſctō cum ſuis baronibus.i. angelis voluit deſcēdē ⁊ claudi in ꝑua cella vteri ꝟginal̄. Jn q̄ btā agatha notauit infinitaꝫ xp̄i humilitateꝫ. Et voluit ei hoc aſſilari: qꝛ cū eſſet nobilior genere: pulchꝛior corꝑe: ⁊ famoſior ī bonitate ciuitatꝭ cathanenſis. Et mortuis parentibus remanſit heres illius magni palacij pr̄is ſui: q̄ exēplo xp̄i dimiſit palacium patris ⁊ ornamenta ⁊ vaſa aurea ⁊ argentea: ⁊ reſtrinxit ſe in quadam ꝑua domo vt ſimplex perſona. Ecce quō fuit ſimilis xp̄o in hūilitate. Jtē ſic̄ xp̄s in ſua ꝯuerſatiōe fuit puriſſimꝰ ⁊ caſtus. qꝛ nūq̄ guſtauit de illa delectatione venerea. Jta btā agatha in hᵒ fuit ſibi ſilis. Ecce quō ad xp̄i exēpluꝫ depingebat vitaꝫ ſuaꝫ: vitabat familiaritates hoīm qꝛ aliēꝟginitas non pōt bn̄ ꝯſeruari. Dicatur ꝓ correctiōe beginarum vt vitent familiaritates ⁊c̄. Sic̄ etiā xp̄s in hᵒ mūdo voluit tenere aſperā vitā: qꝛ vltra q̄dragesimaꝫ quam fecit tota vita xp̄i fuit. xl. Dicit mgr̄ hyſtoriarum ꝙ nūq̄ comedit carnes niſi forte de agno paſchali volens ſeruare legem: nunq̄ cenabat. Jta btā agatha in hoc voluit ſibi aſſimilari. ieiunabat: dimiſit carnes: qꝛ virginitas cum abſtinentia ꝯſeruatur. Perſona.n. guloſa ſꝑ erit luxurioſa. Et ſi ad extra oñdatur caſta ſecrete mihi faciet multas corruptōes: niſi ſit abſtinens. Jtē xp̄s in hoc mūdo voluit eſſe pauper: cū tn̄ eſſet dn̄s oīm rerū: qꝛ dn̄i eſt terra ⁊ plenitudo eius. tn̄. xxxiij. annis portauit candē veſtē quā ſibi fecit mater ſua cum eēt puer Jta btā agatha voluit indui pauperrime vt begina: ⁊ dabat pr̄imoniuꝫ pauperibꝰ amore dei: ⁊ viuebat ꝓprijs manibus: filauit: inſuit: ⁊ texuit: qꝛ nullꝰ poteſt continue orare ⁊c̄. iſto mō ꝟgo maria prouidebat ſibi filio ⁊ ioſeph. O benedictus eſt q ſic diuidit tempus. modo orando: mō oꝑando ⁊c̄. Jtē xp̄s fuit diligens laborādo: ꝓdicando de villa in villā. Jta btā agatha fuit diligens in oꝑibus ſuis ſpūalibus Surgebat in media nocte ad orandū ⁊c̄. q̄libet hebdomada ꝯfitebat̄: etiam cum lachrymis: ⁊ qualibꝫ die dñica cōicabat cū maxima deuotione. Ecce quō fuit ſilis homini patriſfamilias. Moralr̄ ſi non poſſumus ita eſſe ſimiles xp̄o vt fuit virgo btā agatha: ad minus q̄libet die teneatis certaꝫ orōnē mane ⁊ ſero cogitādo ꝙ videbitꝭ xp̄m pn̄tē. Jtē pꝰ laboreꝫ ſex dierum hebdomade in dñica q̄eſcatis ab oī opere tꝑali. nō tāgatis ꝑtē dn̄i: ſꝫ audiatis miſſam cōpletā cuꝫ ſilentio. Aliud aūt tēpus ſit tuū ad delectandū: ludēdū. nō ad taxillos ⁊c̄. ſꝫ ad baliſtā. nō pro pecunia ⁊ hmōi. non eundo ad lupanar: vel ad furādū fructus vel aliud: qꝛ ſi ſic feceritis: meliꝰ eēt fodere ⁊c. qꝛ non eēt tā magnū pctm̄. Dicit.n. ds̄. memento vt diē ſabbati ſctifices. Sex diebꝰ oꝑaberis ⁊ facies oīa oꝑa tua: ſeptimo aūt die ſabbatū dn̄i dei tui eſt. Non facies in eo oē opꝰ. Exo. xx. Sabbatū q̄etis eſt dñica in q̄ xp̄s q̄euit ab oꝑe nr̄e redēptiōis. Sctificat̄.n. audiēdo miſſam: ſmones ⁊c. Jtē in q̄libet anno cōicate in paſcha. Si iſtā regulā velletis ſuare: iretꝭ ad paradiſum abſqꝫ purgatorio. Oīa honeſte. ⁊ deuote ⁊ ſm ordinē fiāt in vobis.i. Coꝛ. xiiij.

¶ Dico ſcd̄o ꝙ btā agatha fuit ſimilis xp̄o in fructuoſa predicatione. Modo videamꝰ quō xp̄s in hoc mūdo predicauit. Deinde videbimꝰ quō btā agatha predicauit. Chꝛiſtus predicauit ſolum in vna domo.ſ. iudeoꝝ. Nō ſum miſſus niſi ad oues que perierūt domus iſrael. Matth. xv. Et nunqd venit xp̄us pro redemptione oiuꝫ ⁊c. quare ergo dicit. Non ſuꝫ miſſus ⁊c.ſ. ad predicādum ꝑſonaliter. Et ꝓdicabat ꝯ ſeptē pctā ſeu vicia ī qbꝰ ille ꝑplꝰ ſtabat. Nō ꝓdicabat ph̄iaꝫ nec poetrias: nec de aſtrologia: lꝫ ſciret oīa. ſꝫ ad correctionē viciorꝝ. Jn h̄ ſibi ſilis fuit btā agatha: q̄ predicauit in vna domo ꝯ ſeptē pctā ſeu ſepteꝫ vicia. Cū.n. btā agatha viueret ſimplr̄ vt dixi. venit cōmiſſariꝰ īꝑatoris. Quicianꝰ noīe ꝯ xp̄ianos vt abnegarēt xp̄m vt iterficerent̄: ⁊ fuit ſibi dictū de vita ⁊ ſctitate btē agathe: que erat nobilior ⁊ pulchꝛior ⁊ ditior alijs. ⁊ quomō erat xp̄iana. Jdō ꝙ faceret eam abnegare ⁊ poſſet eā ducē in vxorē. Et qꝛ erat ſuꝑbus illud attēptabat: vt ſonaret in auribus vulgi ꝙ tantus eſſet ꝙ poſſet nobiles ſubiugare. Et qꝛ erat libidinoſus ad aſpectū virginis pulcherrime ſuam cōcupiſcentiam commouebat: ⁊ vt auarus ad ſuas diuitias ſiue ad eiꝰ facultates ſuſpirabat. Et vt ydolatra chꝛiſti nomen audire nō poterat. Et volens beatā agathaꝫ peruertere tradidit eam cuidā meretrici noīe affrodiſie pulchꝛā corpore ſꝫ meretrix. que hēbat nouē filias corꝑe pulchꝛas: ſꝫ ēt meretrices. vt eiꝰ aiuꝫ imutarēt. Mr̄ venal̄ docet vt filia ſit tal̄. Queꝫ ēt illaꝝ tenebat camerā ſuā ornatā in eadē domo vt peccādo acqrerēt magnas pecunias: ⁊ dabāt ſe delicijs ⁊ placitꝭ: et miſtis mulieribꝰ auferebāt viros: nō curabāt ꝙ horē corā btā agatha faciebāt diſſolutōeſ: tactꝰ ⁊ oſcꝰ vt eā accēderēt. itē īhōeſtaſ locutōeſ

vt poſſent eā inclinare ad cōmiſſarij volūtatē
vt ꝯſentiret vt eſſet eius vxor: ⁊ eſſet mag̃ dn̄a
aliqñ cū minis. Btā agatha rn̄debat. Uerba
vr̃a non ſunt niſi vent⁹: ꝓmiſſiōes vt pluuia:
minime ꝟo q̃ſi vnde. Ego aūt fundata ī petra
fortiſſima. ſ. xp̄o: nō timeo aliquē. Filie ꝟo affro
diſie cogitātes eā vanitatib⁹ inclinare ornabāt
ſe veſtimētis aureis ⁊ ſericis dicentes agathe
ꝙ ita poſſet ipſa ornari ſi vellet. Ipſa autē re
ꝓhēdēs eas dicebat. o miſera: ⁊ tantū ꝯſtabit
ille ornat⁹ ī alia vita. ⁊ flebat. Itē comedebāt
capones: ꝑdices ⁊c̄. q2 ignis luxurie lignis ci
boꝝ ꝯſeruat̄. Agatha dicebat eis ꝙ in iferno
eſſent ſꝑ eſurientes: ⁊ ipſa cōedebat panē ⁊ aq̄z.
Ecce quō fuit ſilis patrifamilias in ꝓdicatiōe.
Q2 ſicut xp̄s ꝓdicauit ī domo illi⁹ meretricis.
ſ. iudayce q2 meretrix eſt vxor q̄ dimiſſo viro
accedit cū alio. Ita iudea ⁊c̄. Sic btā agathe
in domo illi⁹ meretricis affrodiſie: igit̄ ⁊c̄. Si
milis eſt homi pr̄ifamilias. Moralr̄ illa me
retrix affrodiſia cū filiab⁹ ſuis corrūpebāt to
tā illā ciuitatē. Qm̄. n. meretrices ſuſtinent̄ ꝑ
vicos ciuitatis corrūpūt totā ciuitatē. Jō ci
ues debent ad ꝑtē facē lupanar ante portas.
Dicatur g° ꝯ illū errorē ꝙ ſimplex fornicatio
nō ſit pctm̄ mortale: ſic dicēdo. ego ſū liber ⁊
ipſa ſilr̄: ⁊ placet ſibi ⁊ mihi: cui g° facio iiuriā
iſta rōne decipiūt̄ ⁊ dānant̄ mlte aīe. Rn̄deat̄
ad h° ꝑ ſilitudinē de rege habēte plures fili
as: ⁊ tu peccas cū aliqua filia ſua: ⁊ ſibi placet
⁊ tibi: ⁊ dicis. cui facio iiuriā. Nūqd dn̄o tuo
facis ꝓditionē. Ita xp̄s rex tu⁹ eſt pr̄ oīm mu
lierū iure creatiōis ⁊ redēptiōis. Et q2 eas ge
nuit ī regn̄atōe baptiſmali. Uel etiā ſi peccas
cū captiua: nūqd dn̄o tuo facis iniuriā. Oēs
mulieres ſunt captiue xp̄i: q2 ſuo ſanguie ēpte
ſunt. Ergo hereſis ē dicere ꝙ ſimplex fornica
tio nō eſt pctm̄ mortale. Jō dicit ſcriptura. A
bominatio facta eſt in iſrael. i. xp̄ianitate. ⁊ in
hieruſalē a clericis: q2 filiā dei habuerūt alit̄
ſ. q nō erāt ei⁹ viri. Malach. ij. Si ꝟo rex dat
tibi filiā ſuā in vxorē: recipias eam ⁊ habeas
placitū cū ipſa. Alit̄ nō vult de⁹ ꝙ fiat. Jō Nu
me. v. Locut⁹ eſt dn̄s ad moyſen di. Precipe
filijs iſrl̄ vt eijciāt de caſtris oēm leproſuz: ⁊ q
ſemie fluit. ſ. ꝑſonaſ publice ⁊ notorie luxurio
ſas. ¶ Dico tertio ꝙ fuit ſilis xp̄o in ſua diſ
putatione. xp̄s diſputauit ſolēnit̄ cū dyabolo
Poſtq̄ ieiunauit. xl. dieb⁹ dyabolus voluit
ipm̄ inclinare ad pctm̄ gule ꝓmo. ſecūdo vāe
glorie. tertio auaricie. Sed xp̄s habuit victo
riā: ita btā agatha diſputauit cum dyabolo. ſ.
quciano cōmiſſario: in cui⁹ ore dyabol⁹ loque
bat̄. Nam videns affrodiſia ꝙ nihil faciebat
abijt ad quciantū dicens ei. Facilius pu̅t ſaxa
emolliri q̄ ab intētiōe xp̄iana mēs iſti⁹ puelle
reuocari. Tūc qncian⁹ fecit eā ad ſe adduci:
tūc incepit diſputatio. Qm̄ aūt qncian⁹ vt car
nalis expectabat videre agathā ornatā: q2 ita
fuat ſibi laudata qñ vidit eā in habitu deſpe
cto: cū deſpectu dixit. Cui⁹ ꝯditōis es. Rn̄dit
Agatha. Ingenua ſuz ⁊ nobilis ⁊ expectabi
lis genere: vt oīs parētela mea teſtat̄. Cui qu
cian⁹. quō ergo ī habitu tali deſpecto incedis
Rn̄dit agatha. q2 ancilla xp̄i ſuz ſuo ſanguie
empta. Jō me oſtēdo fuiſſē ꝑſonā. Et qncia⁹
dixit. Contradicis tibijpſi: q2 dicis te nobilē ⁊
captiuā ſine fuiſſē. Et agatha. Sūma ingenui
tas. i. nobilitas iſta ē in q̄ fuit⁹ xp̄i cōprobat̄.
Et ſic fuit qncian⁹ vict⁹ de ꝓma qōne. Et q2 nō
potuit replicare minat⁹ ē ei dicēs. Elige vnū
de duobus: aut diuerſas penas incurrere: aut
dijs ſacrificare. Hoies adorabāt ydolū iouis.
Et mulieres aliū q dicebatur venus. Agatha
rn̄dit. Sit vxor tua talis q̄lis eſt dea tua ven⁹:
⁊ tu talis q̄lis de⁹ tu⁹ iupit̄. Tūc qucian⁹ indi
gnat⁹ iuſſit eā alapis cedi di. Iniuriā iudicis
noli garrire. Agatha aūt cogitās quō xp̄s ſu
it ēt cel⁹ ſuſtinuit patient̄ dicēs qnciano. Mi
ror te virū prudentē: q2 iō impator te cōmiſſa
riū ſuū inſtituit: ad tātā ſtultitiā deuolutū: vt
illos dicas deos quoꝝ vitā nec te nec vxorem
tuā velis imitari. Si. n. credis ꝙ ſint boni: bo
nū tibi oraui. Si ꝟo mali: dimittas eos. Et ſic
fuit vict⁹ de ſecūda. Et iuſſit eā ī carcerē mitti
dicēs. Cogita tecū vt poſſis euadere. Ait illa.
Tu miſer ſathane cogita ⁊ penite vt poſſis
euadere dānationē eternā. Tertia diſputatio
fuit nō rōnib⁹ ſed tormētis. Sequēti. n. die fecit
eā adduci corā ſe ⁊ ait. Quid tractaſti circa
ſalutē tuā Agatha rn̄dit. Sal⁹ mea xp̄s. Et qu
cian⁹. Ceſſabit iſta rn̄ſio friuola: q2 tormētis te
affligā. Agatha rn̄dit. Si beſtias ꝓmittis au
dito noie xp̄i manſueſcūt. Si ignē ꝟtute xp̄i
angeli rore celi extingunnt. Gaudiū meū eſt
pati ꝓ xp̄o. Neſcis tu q2 granum tritici non
reponit̄ ī granario vſqȝ quo excuſſuz eſt a pa
lea. Ita nec aīa mea quouſqȝ ſit a corpe ſolu
ta per mortem poterit celū intrare. Ecce quō
diſputauit. Jō ſilis eſt hoī ⁊c̄. Moralit̄. Ita
oȝ perſonas bonas ⁊ deuotas vincere tres di
ſputationes. Prima eſt male loquentium il
lorū. ſ. q vadūt ad ꝑadiſum: tā int̄ religioſos
q̄ int̄ clericos: q̄ etiā inter laycos. Iſta diſpu
tatio vincit̄ cogitando ꝟbū xp̄i dicētis. Cum
maledixerint vobis hoies ⁊ ꝑſecuti vos fue

rint ⁊ dixerūt oē malū aduerſus vos mētien
tes ꝑꝑ me: gaudete ⁊ exultate q2 ecce merces
vr̄a copioſa eſt in celo. Matt. v. Scda diſpu
tatio eſt carnis. ſ. infirmitatū doloꝝ ⁊c. vincit̄
n. talis cogitādo ꝟbū illud apl̄i. Per multas
tribulatōes oȝ nos intrare in regnū celorum.
Actuū. xiiij. Tertia ē dyaboli ꝑ varias tēpta
tiones vel ꝯ fidē q pōt hoc ſuſtinere ⁊c. ¶ Di
co q̃rto ꝙ fuit ſilis xp̄o in ſua paſſione. Legit̄
de xp̄o ꝙ ī nocte paſſiōis cū oraret: ⁊ tota pn̄s
paſſio ſit̄ fuit xp̄o fact⁹ ē ſudor ei⁹ vt gutte ſan
guinis decurrenti in terrā: q2 vene ſtrinxerūt
ſe. ⁊ ſic ſanguis abūde exiuit. Stati affuit āge
lus de celo cōfortans eum lȝ nō indigeret ſed
angelus exhibuit debituz famulatū dn̄o ſuo.
Ita fuit de beata agatha q̄ in paſſiōe ſua poſi
ta fuit in eculeo: ⁊ in mamillaruz tortura. ſ. in
abſciſione earuz: ad quā dicebat. Nō habes
qͦ optabas. Nō videamus an ille ieſus libe
rabit te de manibus meis: ⁊ ſi poterit ipſe tā
tum quantū ego. Agatha ex infinito dolore:
q2 mamilla eſt ꝑs delicata ⁊ iuxta cor: incepit
clamare di. Adiuua me dn̄e in tortura mam
millarū. Tūc ille iniquus ꝓcepit abſcidi eius
mamillas. Cogitate vulnera ſiue foramina q̄
remanſerūt: ⁊ riuos ſanguinis defluenti ⁊ ap
poſuit: ſibi manus retinēs ſanguinē: ⁊ ait qu
ciano. Impie crudelis ⁊ dire tyrāne nō es cō
fuſus amputare in femina qͦ ipſe in mr̄e ſuxi
ſti. Ego hēo mamillas integras intus in ani
ma mea q̄s ab īfantia dn̄o ꝯſecraui. Et tota
ſanguinolenta iterum poſita eſt in carcere. Et
cū oraret: ecce circa mediā noctē ſenex qdam
in forma medici quē antecedebat puer lumi
nis portitor q credit̄ fuiſſe āgelus ferēs diuer
ſa medicamēta: ⁊ illuminato carcere ſalutauit
eam: ⁊ poſtea dixit: Cum te afflixit cōſularis
ibi erā: ⁊ vidi q2 potes curā ſuſcipe. Agatha
dixit. Medicinā carnalē nunq̄ corpi meo ex
hibui: ſȝ habui ſaluatorē dn̄m ieſum xp̄z q ſo
lo ꝟbo curat oīa. Tunc ſubridens ſenior ait.
Et ipſe me miſit ad te. Nam ⁊ ego apl̄s eius. ſ.
petr⁹ ſuz: ⁊ in noie ei⁹ ſcias te eē ſanādā. Et h°
dcō diſparuit. Tūc agatha ꝓſtrauit ſe in orōne
grās agēs: ⁊ finita orōne ī noie ieſu xp̄i inue
nit ſe oino ſanatā. Per totā aūt noctē lux re
fulſit in carcere. Quo viſo cuſtodes territi fu
gerūt relicto carceris oſtio apto. Ipſa aūt no
lebat fugere ne coronaz martyrij amitteret: ⁊
cuſtodes in tribulatiōe poneret. Ecce quō ſi
lis ſilis xp̄o: q2 cōfortata ab apl̄o. ergo ſilis eſt
hoi ⁊c. Moraliter. Agatha noluit fuger̄ nec
cuſtodes in anguſtias ponere: ecū tn̄ eēnt ini
mici ſui. Hēmus hic exemplū ne velit̄ vindi
ctā inimicoꝝ: ne portet̄ eis malā voluntatem
q̄din. n. ſumus in mala volūtate: ſum⁹ in ira
dei. Jō oȝ remittere. Aliter aūt dixit xp̄s. pat̄
me⁹ celeſtis tradet vos tortorib⁹ ſi nō remiſe
ritis vnuſqſqȝ fratri ſuo de cordib⁹ vr̄is. Mat
thei. xviij. ¶ Dico quīto ꝙ fuit ſimilis xp̄o in
ſua defunctōe. Xp̄s. n. poſt multa tormēta in
cruce clamādo. Pr̄ in man⁹ tuas commēdo
ſpm̄ meuz: ⁊ cū lachrymis mortu⁹ fuit. Cum
clamore valido ⁊ lachrymis ſe obtulit deo.
Heb. v. Ita recte btā agatha poſt pluria tor
mēta. Nā poſtq̄ fuit curata qncian⁹ fecit eā
ſibi pn̄tari: q admirans de curatiōe ⁊ q̄res q
eā ſanauit. Agatha rn̄dit. Dn̄s ieſus ꝗ eſt ſa
lus mea. Indignat⁹ qncian⁹ q2 adhuc ieſum
noiabat de ꝯſilio duoꝝ maloꝝ hoinm fecit eā
ſup acutiſſimas teſtas ⁊ carbones volutari li
gat̄ pedib⁹ ⁊ manib⁹ ne ſe iuuare poſſet. Cru
delis dn̄s ⁊ crudeliores ꝯſiliarij ſȝ ſtatim vin
dicta ſeq̄bat̄: q2 ſubito mot⁹ eſt loc⁹ iſte: ⁊ ꝑs
parietis corruens oppſſit ꝯſiliarios ꝓdictos:
⁊ oīs ciuitas exagitata eſt ⁊ cōmota ꝯ iudicē
Et cū currerent ciues tumultuantes ad qncia
nuȝ ipſe iuſſit eā poni in carcerē ⁊ fugit. Btā
aūt agatha cū in carcere rogaret dn̄m vt acci
peret ſpm̄ ei⁹ regratiando deo q2 conſeruauit
ei⁹ corp⁹ a corruptiōe: ⁊ aīam a malis deſide
rijs: ⁊ de victoria inimici: ⁊ de patia in tormē
tis: ⁊ clamans. In manus tuas dn̄e ⁊c. emiſit
ſpm̄. Silis eſt ergo patrifamilias. Moralr̄ hē
mus hic exemplum faciendi aliquā pniam: q2
ſic truffando ⁊ ridēdo nō poſſumus itrare pa
diſum. Jō recipiam⁹ tormētum pnie: ſi volu
mus obtinere ꝓmiū glie. Jō xp̄s. Pniaȝ agi
te: appropinq̄bit. n. regnū celoꝝ. Matth. iiij.
¶ Dico ſexto ꝙ fuit ſilis xp̄o in eius tumula
tione vel ſepultura. Xp̄s. n. lȝ hūerit mortem
ignominioſam: crudelē: ⁊ doloroſam: tn̄ hūit
ſepulturā honorabilē ⁊ glioſam. Dicat̄ quō
dr̄ Yſa. xi. Et erit ſepulchrū eius glioſum. Ita
de btā agatha poſtq̄ fuit mortua: xp̄iani rece
perunt eius corpus: ⁊ cum balſamo ⁊ mirra ⁊
aloes honorifice ⁊ ꝓceſſionalr̄ clerici ciuitatis
non requiem: ſȝ gaudeam⁹ oēs in dn̄o ⁊c. por
tauerūt corp⁹ ad eccliam vt ponerent̄ in monu
mēto nouo. ſ. tūba lapidea. Cū āt corp⁹ ſepe
liret̄: ecce qdā iuuenis ſericis idutus quē ſeq̄
bant̄ plus q̄ cētū alij armati ⁊ pulchri q̄s ne
mo vnq̄ viderat: angeli aūt erāt. ⁊ poſuit ad
caput ei⁹ tabulā breuē ex marmore ī qua erat
ſcriptū. Mentē ſanctā ſpontaneā honorē deo:
⁊ pr̄ie liberatiōē. Et hic figura q̄ dr̄ eclypſis:

vult dicere. Mentē ſctām ſupple habuit. ſpō-
taneā. ſ. martyrio ſe exhibuit. honorē deo: ſup
ple dedit. ⁊ p̄rie liberationē ſupple acq̄ſiuit.
Iſta q̄ttuor v̄ba ſic intelligunt̄. Ex tūc g°tam
iudei q̄̄ gētiles ceperūt venerari ſepulchrū
ei⁹. Quincian⁹ v̄o poſt paucos dies i flumie
ꝑerijt. Sīlis ē g° p̄rifamilias. Moraliter. Iſta
q̄ttuor debem⁹ nos h̄re p̄mo mētē ſctā ⁊ cor
mūdū a malis cogitatiōib⁹. Ibi.n. ē initiū bo
ne vite expellēdo malas cogitatiōes a corde
vt prunas a manu ſubito: aſe cōburerent̄ man⁹.
Imaginatio. n. hois tā dormiēdo q̄̄ vigilan
do apta eſt dyabolo: in q̄ pōt ponere prunas
malarū cogitationū ſiue tēptationū. ſꝫ niſi ve
lit eas retinē delectabilr̄ cogitādo nō cōburēt
vos ſi ſtati expellit̄ dicēdo Ieſus ieſus ⁊c. Iō
dicit ſcriptura. Oi cuſtodia ſua cor tuū: q̄ ex
ipſo vita ꝑcedit. Prouer. iiij. ſi bñ cuſtodiat̄:
alſ̄ mors. Scdo ſpōtaneā. ſ. ad faciēdū p̄niaꝫ
q̄ nō vi ſꝫ grat̄ p̄niam debem⁹ facē. q̄ p̄niam
coactā faciūt illi de iferno: ſed nihil valet eis.
iō. i. Pe. v. Nō coacte ſꝫ ſpōtanee ſꝫ deū: ſup
ple p̄niam faciam⁹. Tertio honorē deo nō ſu
ſtinēdo ludū taxillorū in q̄ vitupat̄ de⁹ ⁊ dānā
tur tot aie. Vñ de h° ſcriptura. In oīb⁹ hono
rificet̄ de⁹. p̄ria. Pe. iiij. Quarto p̄rie libera-
tionē: inuādo cōitatē vt liberet̄ ab oīb⁹ oneri
bus. Aliq̄ tñ reddūt ſrā i captiuitatē ⁊ deſtru
ctionem vt vſurarij q̄ vſuras falſe vocāt cēſua
lia. Si dicat̄. In q̄ cognoſcit̄ q̄ ſit cēſuale vel
vſura. Ad cēſuale reqrūt̄ due ꝯditiōes p̄ria q̄
ſit emptio ⁊ nō mutuū. ſcda q̄ p̄ciū ſit iuſtum
Si vero eſt mutuū: tunc eſt vſura damnata.

De ſctō Matthia ap̄lo. Sermo.

1 Ita pater qm̄ ſic fuit pla
citū añ te. mat.
xi. textualr̄: ⁊ i euāg. hodierno offi
cialr̄. Sicut totū officiū eccl̄ie ⁊ to
ta ſolēnitas ē illi⁹ gl̄ioſi ap̄li bti matthie: ita
ēt ⁊ ſmo maxie q̄ de ſua ſctiſſima vita poteri
mus recipe bonas iformatiōes ⁊ iſtructiōes.
Saluteꝫ v̄go ma. ⁊c. Verbū ꝓpoſitū ſm itē
lectū quē volo ꝑtractare indiget declaratio-
ne theologicali: ⁊ ſic declarādo intrabo mate
riā quā volo p̄dicare. Scdm̄ ſctām verā theo
logiā oīa illa opa q̄ ſunt i hoc mūdo ſiue ſint
naturalia ſiue voluntaria ſiue meritoria hñt
vnā cām p̄ncipaleꝫ. ſ. bñ placitū diuine volun
tat̄. lꝫ ꝑ ph̄iam aſſignent̄ alie cāe: oēs tñ alie
cauſe ſunt inſtrumentales intermedie ⁊ q̄ſi di
ſpoſitiue. Principal̄ cā oīuꝫ eſt volūtas dei.
Si dicat̄. q̄re h° fuit ſcm̄: q̄ fuit cā iſti⁹. Rñde
tur: volūtas dei: q̄ de⁹ voluit. Et hoc faciliter

pōt videri ꝑ ſilitudinē i horologio: in q̄ oīum
motionū cā tandē reducit̄ i mgr̄m ſeu guber
natorē horologij. Silr̄ pōt deduci in naturali
bus ⁊ artificialibus ⁊ moralib⁹ ⁊ meritorijs.
Si q̄rat̄. n. q̄re modo ſit vētus. diceret ph̄s q̄
terra emittit vapores q̄ non p̄nt aſcendere: ⁊
q̄ tal̄ planeta regnat ⁊c. Si vltra querat̄ qua
re h̄ēt planeta talē virtutē. Rñdet̄ q̄ deus a
principio ſibi dedit. ⁊ ſi q̄rat̄: q̄re. q̄ placuit ſi
bi. Si vltra: ⁊ q̄re ſibi: placuit ſtulta eſt q̄ſtio
Hic iubet plato qeſcere. Idem qñ querit̄: q̄re
ſunt fames alicubi. rñderet ph̄s: q̄ non ſemi
nauerunt nec collegerūt. Si vltra q̄rat̄; q̄re ñ
q̄ terra erat arida diceret ip̄e ⁊ etiam ſicca: q̄
non pluerat. q̄re non pluerat: q̄ vapores nō
eleuabant̄ in altuꝫ nec ꝯdenſabant̄ ⁊c. hoc rñ
deret ph̄s. q̄re nō: q̄ deus dedit talē v̄tutem.
q̄re dedit: q̄ ſibi placuit. Sola iſta rō ſatiat
alie āt rōnes nō ſatiāt. Idē de mortalitatib⁹
⁊ īfirmitatib⁹ nō eſt attribuendū cauſis ſcdis
⁊ inſtr̄alib⁹: ſꝫ diuine voluntati. Itē idē pꝫ in
cauſis artificialibus. Notari⁹. n. volens bene
ſcribere cartā mult̄ indiget: ⁊ multa ꝯcurrunt
ad illā ſcripturā carte. ſ. calam⁹: ſcindipēdiū:
regula ⁊ icauſtū. tñ bonitas l̄re non attribuit̄
calamo nec alijs: ſꝫ notario q̄ eſt cā p̄ncipalis.
Idē de ciſta q̄ eſt optime fabricata: non attri
buit̄ axe ſeu martello: ſꝫ carpētario. Idē de ci
pho argēti ⁊c. Idē de illis opib⁹ q̄ fiūt in hoc
mūdo. ſola diuina volūtas eſt cā oīuꝫ q̄ fiunt
dēpto pctō q̄d nō eſt opus ſuū. Idē in opib⁹
voluntarijs ⁊ meritorijs. ſi dicat̄ ⁊ q̄rat̄: quare
dd. ⁊ ita intelligit̄ de q̄libet alio: fuit ita ſctūs.
Si dicat̄: q̄ tenuit ħ bonā vitā ⁊ vitauit pctā:
q̄ nolebat facere ꝯ diuinā volūtatē ⁊ ordina
tionem: nondū ſatiat rñſio. ſed ſi dicat̄. q̄ ita
placuit deo iſta rñſio ſatiat. Et ſi querat̄: q̄re
placuit deo. q̄d ē ſtulta: q̄ vltra ſummū ḡduꝫ
nō ē aliud. Iō dd in pſ. de ſe dixit. Eduxit me
in latitudinē. ſ. ſctitat̄ ⁊ bone vite. ſaluū me fe
cit. Ratio: qm̄ voluit me. ⁊ etiā h̄r. ij. Regū
xxij. Q̄ placuit ei: q̄d idem eſt. Ex iſta rōne
ſcti p̄res totū attribuebāt deo: ⁊ in hoc nō pōt
hō errare: ⁊ fit deo magn⁹ honor. De hoc exē
plum in Iob ditiſſimo q̄ vna die ꝑdidit q̄ngē
ta paria boū ⁊ totidē paria aſinarum q̄ ſabei
ſecū duxerūt ⁊ voluerūt interficere cuſtodes:
q̄ ōfēdebāt. Itē hēbat ſeptē milia capita oui
um ⁊ eadē die duxerūt ſecū: ⁊ ēt tria milia ca
melorū. Itē hēbat ſeptē filios milites: ⁊ tres fi
lias: ⁊ eadē die dū comederent in eadē domo
faciētes ꝯuiuiū venit ventus ⁊ diruit domū ⁊
oppſſit oēs qñ autē venerunt noua ad iob cre

ditis q̄ ip̄e dixiſſet. hoc fecerūt inimici: ignis:
vel ventus: nō curauit de ſecūdis cauſis: q̄ ſo
lum ſunt inſtr̄a: ſꝫ totū attribuit deo di. Dñs
dedit: dñs abſtulit: ſicut dño placuit ita factū
eſt Iob. i. Itē Iacob qñ Eſau fr̄ ſu⁹ q̄ſiuit ab
eo q̄d ſibi volūt iſti: ⁊ ſi ad te ꝑtinent. Rñdit
ꝑuuli ſunt q̄s donauit mihi de⁹ ſuo tuo. Gen.
xxxiij. Ecce ergo q̄uo pꝫ doctrina q̄ oīa q̄ fiūt
in mūdo ſiue opib⁹ nālib⁹ ſiue artificialib⁹ ſi-
ue volūtarijs: de⁹ eſt cā p̄ncipalis oīuꝫ dēptis
culpis pctōꝝ: de q̄b⁹ actus eſt a deo. culpa v̄o
a pctōre. Iō dicit mgr̄ ſniarū in p°: ⁊ allegat
Aug. dicentē. Sufficit xp̄iano ſcire ⁊ cōfiteri
oium reꝝ ⁊ opationū que fiūt in hoc mundo
cām eē diuinā volūtatē. Iō q̄ btūs matthias
fuit ita ſctūs. Si q̄rat̄ que fuit cā ei⁹ ſctitatis.
Rñdet̄ q̄ orōnes ⁊ ieiunia vel p̄nia: nō quia
iſte cāe ſolū q̄ ſunt inſtr̄ales ⁊ diſpoſitiue: ſed
cā principalis fuit bñplacitū diuine volūtat̄:
iō xp̄us dicit p̄ri. Ita p̄r. ſ. eſt ita ſctūs beatus
matthias. Et inde ſic fuit placituꝫ añ te. Pꝫ
ibi. Et notaui q̄ttuor ḡdus ſctitatis matthie.

- Primus ſanctitas laycalis.
- Secundus ſanctitas clericalis.
- Tertius ſanctitas pontificalis.
- Quartus ſanctitas martyrialis.

Si q̄rat̄ q̄re hūit tot gradus ſctitatis. Rñdet
ibi. Ita p̄r qm̄ ſic fuit placitū añ te. Dico
p° q̄ i matthia fuit ſctitas laycal̄. q̄ in hoc cōſi
ſtit: vt ſuent̄ ſtricte dei p̄cepta: ⁊ q̄ hoies po-
nāt in corde ſuo nihil facē q̄d ſit ꝯ deū: ēt pro
toto mundo acqrendo. Quid. n. ꝓdeſt hoi ſi
mundū vniuerſuꝫ lucret̄: aīe v̄o ſue detrimētū
patiat̄. Mat. xvi. Modicū lucrat̄ qui animā
ꝑdit. Qñ hō magis vult viuere ſm diuinā or
dinationē q̄̄ ſm ꝓpriā inclinationē qñ. ſ. dicit
caro ad deū. Vos dñe ordinatis op̄m ꝯ malā
inclinationē: iō volo humiliari ad ſuiēdū v̄ris
mādatis: ⁊ ſic diſcurrēdo pctā vt erit expedi-
ens. Iſta ē ſctitas laycal̄. De ħ ancīas. Sctifi
camini ⁊ eſtote ſcti: q̄ ego ſctūs ſuꝫ dñs deus
v̄r. Et ſi q̄rat̄: dñe quō ſctificabimur. Rñdet.
Cuſtodite precepta mea ⁊ facite ea. Ego dñs
qui ſctifico vos. Leui. xx. Iſto° btūs matthi-
as hūit ſcitatē laycalē. Cū. n. fuiſſet layc⁹ poti
us gubernabat ſe ſꝫ dei mādata q̄̄ ſm ꝓpria
ſentimenta. Dicit hyſtoria q̄ fuit ciuitat̄ be
thleē de tribu iuda. Iā ſcitis quō fuert̄. xij. tri
b⁹ ⁊ p̄ncipal̄ fuit trib⁹ iuda: de qua fuit xp̄s. ēt
btūs matt. Pꝫ quō erat nobil̄ gñe: ⁊ ꝑentes
ei⁹ erāt diuites in diuitijs ⁊ morib⁹: ⁊ hūerūt
magnā diligētiā ad nutriēdū puerꝝ btm̄ mat
thiā q̄ pueri in puericia lucrāt̄ vel ꝑdunt̄ ex

neglig ētia ꝑentū: q̄ dimittūt eos ad libitum
eoꝝ ⁊c. Dicit hyſtoria q̄ ꝑentes ip̄m ab ānis
puerilib⁹ diuine legis iſtructōib⁹ mācipaꝛt. Ad
p̄ctica. Dicat̄ quō p̄r ei⁹ vocabat eū corā ſe di-
ei. Fili ſcias q̄ de⁹ dedit nob̄ p̄cepta ⁊ ordinati
ones ſm q̄s dēm⁹ viuē: ⁊ nō ſm nr̄am volūta
tē ſeu inclinationē: iō caue ne dicas mēdaciū
Idē ne iures niſi ꝓ necītate. ſ. coact⁹ in iudi
cio ⁊ vtilitate: ⁊ tūc cū v̄itate. Alit̄. n. iurat̄ ſꝑ
eſt pctm̄. Itē q̄ nō diffamaret aliquē vl̄ dicēt
malū de ꝓximo: ne ꝯtēdēt: ne iiuriā alicui facēt.
Itē ne furtū facēt: nec inētū aliq̄d retinēt: ne
vellet vindictā de iiuria: vt oraret ⁊ ad tēplū
iret: ⁊ cuꝫ ſilētio offm̄ audiret. Ecce quō diue
legis inſtitutōib⁹ mācipaꝛūt. Et ſic augmēta
bat̄ etate: ēt augmētabat̄ ſctitate. Non legit̄
ipꝫ feciſſe carnalitatē imo dic̄ hyſtoria q̄ erat
corꝑe mūdiſſim⁹. Mūdi ſr̄ vir ⁊ vxor ei⁹ ſuā
tes ſibi mutuā fidelitatē ⁊ modū ⁊c. Mūdi
ores ſunt ꝯtinētes. Sꝫ mundiſſimi ſr̄ v̄gines.
Ecce ſctitas laycal̄. Ita p̄r qm̄ ⁊c. Moralit̄
hētis hic inſtructionē nutriendi filios. Mag̃
dāuatio eſt parētū q̄ nō curāt de ſpūali inſtru
ctione puerorꝝ. vultis cognoſcē q̄d pctm̄ ē. ſic
ſi p̄r nollet ꝓuidē filijs ꝑuulis de cibo: potu:
veſtitu: ⁊ morerēt̄ fame: nūq̄d eēt mag̃ crude
litas ⁊ magnū pctm̄. mai⁹ pctm̄ ē qñ nō curāt
inſtruē de his q̄ ꝑtinēt ad aiaꝫ: que plus vꝫ q̄̄
corp⁹. Quid ē corp⁹ niſi ſacc⁹ ſtercoꝝ ⁊ cibus
v̄miū q̄d morit̄ ⁊ corrūpit̄ ⁊ nō aia. iō Io. vi.
Sp̄s eſt q̄ viuificat: caro aūt nō ꝓdeſt q̄c q̄̄. ſi
g° tā magnū pctm̄ ē ꝑētī nō curare de corꝑe
filioꝝ: q̄̄to magis de aīa coꝝ: ⁊ maxie qñ ſunt
ꝑuuli. tūc. n. flecti p̄nt vt arbores tenues. ma-
gni āt minime: ſꝫ i furca iferni caſtigabūt̄: iō pa
rētib⁹ dicit ſcp̄tura. Pr̄es nolite ad iracūdiā
ſupple dei ꝓuocare filios v̄ros: ſꝫ educate il-
los i diſciplina ⁊ cōreptōe dñi. Eph̄. vi. Di
co ſcdo q̄ in eo fuit ſctitas clerical̄ q̄ in ħ ꝯſi-
ſtit vt dic̄ zacharias p̄r iohis bap̄. q̄ fuit ſacer
dos. De manib⁹ inimicoꝝ nr̄oꝝ liberati: ſuia
m⁹ illi. In ſctitate ⁊ iuſtitia corā illo: oīb⁹ die
b⁹ nr̄is. Lu. i. Tres ſr̄ inimici oīm xp̄ianoꝝ p̄n
cipales: ſꝫ p̄cipue clericoꝝ. ſ. dyabolus caro ⁊
mūdus. Dyabol⁹ cū manu ſua capit. Man⁹
dyaboli ē ludus taxilloꝝ: cū iſta māu dyabol⁹
aufert ludētes. 2° ꝯſentientes. 3° aſpicientes.
Quarto mutuātes taxillos. Quito peculias.
Sexto domū ⁊ tabulariū. Septimo rectores
ciuitat̄ ꝑmittētes ludū. Oēs iſti capiūt̄ a ma
nu dyaboli i ludo. Iō fugē debet̄ vt poſſit̄ di
cere cū thobia. Mundā ſuaui aiam meaꝫ ab
oī ꝯcupia: nūq̄̄ cū ludētib⁹ miſcui me neq̄ cū

his q in leuitate ambulant ꝑticipez me ꝓbui.
Thob.iij. Maledict⁹ eſt q ludit de clericis cū
ſit eis ꝓhibitū.di.xxxv.c.Eps.vbi dr.Eps ſa/
cerdos:dyacon⁹ aut ſubdyacon⁹ ebrietati aut
alee deſuiēs:aut deſiſtat aut certe dānet. Se
cūd⁹ inimic⁹ eſt caro:cui⁹ man⁹ eſt cū q̄ capit
multas aīas.ſ.oēs illos q volūt hr̄e delectati
ones ꝑ illas ꝑtes:ꝑter viꝝ ⁊ vxorē q2 nō vult
de⁹ ꝙ illud op⁹ turpe fiat niſi int̄ viꝝ ⁊ vxorez
mr̄imonial̄r ꝯiūctos ⁊ ſuātes moduz ⁊c. Si
aūt dicat. Vxor mea eſt ſenex vel īfirma vl̄ di
miſit me. Dico ꝙ viuat ꝯtīr caſte. Iſtud ē on⁹
mr̄imonij. Clerici vō tenent viuē caſte ex vo/
to ordinib⁹ annexo ⁊c. Terti⁹ inimic⁹ eſt mun
dus:cui⁹ man⁹ ad capiēdū ē vſura in laycis:⁊
ſymonia i clericis. Cum iſta manu capit ꝓmo
oēs ad vſurā mutuātes. Scđo notariū:q2 per
iur⁹ eſt ⁊ īfamis:qn̄ eni ſit notari⁹ iurat nō re/
cipē ꝯct⁹ illicitos. Tertio teſtes dātes fauorē
vſurario. Quarto vxorez vſurarij ſi de illo lu/
cro fac̄ vanitates. Quito filios recipiētes he
reditatē:⁊ filias recipientes de vſura dotē:q2
deberēt dicē pr̄i ꝙ daret eis ſimplicē dotē vl̄
hēditatē. Sexto generos:q2 recipiūt dotem.
Septio filij vſurarij ſuccedētes q deberēt to/
tū reſtituē ⁊ nō faciūt:ab iſta vſura ⁊c. Symo
niā maxie cauē dn̄t clerici. Dicūt aliq ꝙ cleri
ci religioſi ⁊ vidue pn̄t recipē vſurā hoc ē fal
ſū ⁊ error. Si papa mutuaret ad vſurā dāna/
ret. In hoc g° ꝯſiſtit ſctitas clericalis: vt ſint
liberati de manu inimicoꝝ.ſ.dyaboli:carnis:
⁊ mūdi. Iſtā ſctitatē habuit beat⁹ Matthi/
as. Poſtq̄ eni habuit ſctitatē laycalē audi/
uit xp̄m ꝓdicantē ⁊ miracula facē:oſ̄dens ꝙ
ipſe erat meſſias i lege ꝓmiſſus. O dixit btūs
matthias. Mutare ſtatū oz ⁊ aſcēdē alti⁹.vn̄
ſtati ītrauit ſocietatē xp̄i:⁊ xp̄s fecit eū vnum
de.lxxij.diſcipul̄. Rō:q2 p⁹ diluuiū mund⁹ di
uiſus fuit in.lxxij.ꝑtes ⁊ liguas. Gen̄.i. Et q2
xp̄s venit ad ꝯuertēdū mundū totum: elegit
lxxij.diſcipulos q fuerūt ſacerdotes. De qb⁹
Lu.x. Deſiḡuit dn̄s ieſus ⁊ alios.lxxij.⁊ mi/
ſit illos binos an̄ faciē ſuā i oēz ciuitatē ⁊ lo/
cū q̄ erat ip̄e ventur⁹. Et cōꝑando v̄ba ad btū
matthiā qn̄ xp̄s miſit ip̄m ad ꝓdicādū pn̄iaz.
Ecce mū de q̄ p2edicabdt. Rn̄debat.dn̄e nō
credēt mihi. Et xp̄s ait. Iō do tibi ptātē faciē
di miracula : curare infirmos. Dicat ꝓctice.
Ecce quō hūit ſctitatē clericalē liberatus de
manu inimicoꝝ dyaboli carnis ⁊ mūdi. Ita
pſ qm̄ ⁊c. Iō aſſiſtēm ei i aliq̄ nos eccleſiaſtici
vincēdo dyabolū:ſubiugando carnē:⁊ deſpi
ciendo mundū ⁊ mundana. ¶ Dico tr̄io ꝙ i
eo fuit ſctitas pōtificalis:q̄ in h° cōſiſtit.ſ.eſſe
apl̄m xp̄i.q2 ſicut diſcipuli xp̄i fuerūt ſacerdo/
tes:ita oēs apl̄i fuerūt ep̄i. Sctitas ep̄alis in
hoc cōſiſtit:vt dicit apl̄s ad Tytuz.i. Oz ep̄m
ſine crimie eē ſicut dei diſpēſatorē : nō ſupbū
nō iracūdū:nō vinolētū:nō ꝑcuſſorē : nō tur/
pis lucri cupidū:ſz hoſpitalē:benignū:ſobriū
iuſtū:ſctm̄:ꝯtinētē ⁊c. Sz qs ē hic ⁊ laudabi/
m⁹ eū. Iſtā ſctitatē hūit btūs matthias. Ex q̄
diu vixit in ſctitate clericali poſt xp̄i aſcenſio
nē ⁊ ſpūſſcti miſſionē.ꝓm⁹ pp̄ p⁹ xp̄m.ſ.bea/
tus petr⁹ vocauit ꝯſiliū grādē. Erat āt turba
hoiuz fere.cxx. Act̄.i.dicēs qūo nūer⁹ apl̄oꝝ
erat duodenari⁹:ſz diminut⁹ erat ꝑ mortē iu/
de:di. Oz ipleri ſcripturā quā ꝓdixit ſpūſſan
ct⁹ per os dd̄ de iuda qui erat dux eoꝝ q cō/
prehenderūt ieſum q cōnumerat⁹ erat in no/
bis:⁊ ſortit⁹ ē ſortē miſterij hui⁹ ⁊c. Act̄.i. Di
catur quō in cōſilio aliq tenebāt ꝙ loco iude
eligeret Ioſeph q̄ cognomiat⁹ eſt iuſt⁹ ex ſua
ſctitate q erat cōſanguineus germanus xp̄i ⁊
nepos v̄gis marie:q erat ꝑſens in ꝯſilio ⁊ fili
us marie cleophe q̄ hūit q̄tuor filios.ſ. Iaco
buz minorē:Symonē ⁊ Iudā qui fuerūt xp̄i
apl̄i:⁊ Ioſeph iuſtum. Alij autem dicebāt q
Matthias ſua ſctitate ⁊ mag̃ ſcia. Iō ſtatue
rāt eos i medio. Et orando flexis genib⁹ apl̄i
dixerūt hāc oronē. Tu dn̄e q noſti corda oīuz
oſ̄de quē elegeris ex his duob⁹ vnū accipe l
locū miſterij hui⁹ ⁊ apl̄at⁹ de q̄ ꝑuaricat⁹ ē iu
das vt abiret ī locū ſuuz. Et dederūt ſortes eis
⁊ cecidit ſors ſup Matthiā. Actu.i. Beatus
dionyſi⁹ declarās q̄ fuit iſta ſors dic ꝙ fuit ra
dius ignis qui de celo deſcēdēs poſuit ſe ſu/
per caput Matthie. Ecce quomō fuit elect⁹.
Moralit habem⁹ hic exēm̄ in electōib⁹ fiēdis
Xp̄s eni nō elegit ꝯſanguineū germanū ſuuz
lz eēt ſctūs:⁊ hr̄et tres ſr̄es apl̄os.⁊ v̄go ma/
ria eēt auūcula:tn̄ radi⁹ deſcēdit ſup matthiā
Cogitate q̄lē verecūdiā debuit hr̄e ioſeph:ſz
nō curauit imo regratiat⁹ ē xp̄o. Exemplū ha
bet̄ ne in electōe iuratoꝝ ſeu ꝯſulū vel alioꝝ
q hn̄t regē ciuitatē vel cōitatē reſpiciat ꝑen
tes vl̄ amicos ſeu ꝓpriā vtilitatē.ſ.bonū cōe.
Dicat ꝯ illoſ q faciūt ⁊ ꝓcurāt regimē ꝓ ami
cis vt ſe manuteneāt in regimie ⁊c. Xp̄s nolu
it eligē ꝯſanguineū germanū ſuū. Ex iſta affe
ctione amicoꝝ ꝑdunt ciuitates : q2 aſſumunt
inſufficiētes. O qđ pctm̄ eſt. Contra hoc dic
aplus. Oēs q̄ ſua ſunt querunt non que ieſu
xp̄i ad Phil.ij. ¶ Dico q̄rto ꝙ in eo fuit ſan
ctitas martyrialis. De q̄ dicit eccleſia. Iſti ſūt
ſancti qui ꝓ dei amore minas hominū ꝯtem

pſerūt. Scti martyres in regno celoꝝ exultāt
cum angel̄. Sctitas g° martyrial̄ in h° conſi/
ſtit ꝓ manutenētia v̄tutū ſctitat̄ ⁊ honoris dī
effudē ſanguinē ſuū. Iſtā hūit btūs mathias
Dicat quō poſt xp̄i aſcēſionē ſcti apl̄i diuiſerūt
ſibi mūdū ad ꝓdicandū. btūs petr⁹ iuit ad an
tiochiā. andreas achaiaz. ioānes aſyā. iacob⁹
hyſpaniā. bartholome⁹ ⁊ thōas i idiā. Et btūs
mathias ꝓdicauit in iudea. Rō:q2 erat nobi
lis gn̄e:⁊ iudei hēbāt ipz i reuerētia. Et q2 erat
de mag̃ ſcia dabāt ei fidē intātū ꝙ multi iudeo
ꝝ ex ſua ꝓdicatiōe cōuertebant ad xp̄z: ꝓpt
qđ ſumm⁹ pōtifex voluit eū occidē:⁊ ne dice
ret q2 ex iuidia eū occidiſſet noluit ip̄m ſtatim
occidē:ſz diſputare cū eo de myſterio trinitat̄
di. Tu mathia ꝓdicas tres deos ꝯ v̄bū Deut.
vi. Audi iſr̄l de⁹ tu⁹ vn⁹ ē ⁊c. Rn̄dit mathias
ꝙ ip̄e ſolū ꝓdicabat vnū deū:ſz ille vn⁹ de⁹ eſt
tres pſone.pr̄:fili⁹:ſpūſſctūs. Nō.n.in deo ac/
cipiūt pſone ſicut i nobis:nec itelligat̄ ꝙ tres
pſone diuine ſint vt tres reges:ſz ſicut in ſole
eſt pr̄ fili⁹ ⁊ ſpūſſcūs. Nūqd dś ē maioris v̄tu
tis q̄ ſol. Iō dd̄. In ſole poſuit tabernaculuz
ſuū i ſimilitudinē. Scđo de xp̄o ꝙ ē de⁹ ⁊ hō.
Cōtra q2 dicit ſcriptura. Audi pp̄ls me⁹ ⁊ cō
teſtabor te:iſr̄l ſi me audieris nō erit in te de⁹
recēs neq3 adorabis deū alienū. Rn̄dit ꝙ x⁹
ē ver⁹ de⁹ etern⁹:ſz hō recens vt fili⁹ regis inci
pit eē nou⁹ miles:lz ſit.xxx.ānoꝝ qn̄ fit miles:
ſz nō icipit eē nou⁹ fili⁹ regis ⁊c. Tertio de xp̄i
paſſiōe. Si erat de⁹ qđ g° oportebat ipz mori
q2 fruſtra fit ꝑ plura quod pt̄ fieri ꝑ pauciora.
Rn̄ſio:ꝙ iſte modus fuit ꝯueniētior ꝓ nr̄a ſa
lute. Nā ſi villa obligat̄ regi ſub pena mortis
ſoluere mille milia florenorum:⁊ non poteſt
ſoluē cētū:ſi aliqs ſoluit ꝓ eis:ip̄i euadēt mor
tē ⁊c. Sic totū gen⁹ hūanū erat ſniatū ad mō
tē vel ꝙ ſoluēt deo ⁊c. ⁊ null⁹ hoīum ſufficiēs
erat ad ſoluēdū nec xp̄s niſi fuiſſz de⁹. Quar
to diſputabāt de ſacr̄o altaris vbi adorat̄ deus
vt antiquus i archa moyſi. Quito d̄ circūciſio
noe:⁊ ꝓm⁹ fuit abrahaz:⁊ vltim⁹ v̄buit eē xp̄s
Gen̄.xvij. Dic hyſtoria ꝙ ſctā ē lōga diſputa/
tio inter ſummū pōtificē ⁊ ipz. Ip̄e vō ꝑ legez
⁊ ꝓphetias oſ̄debat māifeſte de q̄ erāt: ꝓpter
qđ pōtifex tanq̄ in blaſphemū ꝓtulit in eum
ſniam. Dicat ei⁹ martyrium.

¶ De ſctō Thoma de aquino Sermo.

Atecedebat me iſta ſa
pie. Ver
bū iſtđ hr̄ originalr̄ in. li. Sap. vij.
⁊ recitatū ē hodi in eccl̄a pn̄s ſolēni
tat̄. Iā ſcilꝫ ꝙ hodie i nr̄a ſctā religione ordīs
fratꝝ ꝓdicatoꝝ ꝑ totū mūdū fit feſtū illi⁹ ſctiſſi
mi ꝯfeſſoris ⁊ glorioſiſſimi doctoris bti thōe
de aqno. Ita etiā de eo ē ſmo nr̄:⁊ de ei⁹ vita
ſctitate ⁊c. ⁊ poterim⁹ recipē exēpla ⁊ doctri/
nas ad gubernādū vitā nr̄am. Salutet̄ virgo
maria ⁊c. Verbū ꝓpoſitū in ꝑſona bti thome
vult dicē. antecedebat me ⁊c. Nō iſtđ v̄buz
idiget declaratiōe ⁊ ſic declarādo itrabo mā̄z
quā volo ꝓdicare. Pro cui⁹ declaratōe reci/
pio tāq̄ ꝓ regula gn̄ali in ſctā theologia quā
regulā de⁹ ſuauit ⁊ ꝓcticauit. Ab initio hui⁹
mundi vſq3 mō qn̄ vult mittere aliquē ſctm̄ ꝓ
gn̄ali mūdi illuminatōe ſeu reformatōe ꝯſue/
uit diuia ꝓuidētia ipz ſctm̄ ꝓmo oſ̄dere:vel ꝑ
v̄bū ꝓpheticū vl̄ ꝑ ſignū vniuerſalr̄ cognitū.
Hoc pt̄ ſtati d̄clarari i q̄libet ſtatu mūdi: ſiue
lege nāe:ſcripte:⁊ gr̄e. Prio pz ꝓdicta regl̄a
in ſtatu ſiue lege nāe. Dr̄ āt lex nāe:q2 tūc gē
tes gubernabāt ſe ſolo itellectu nāli. Nō eniz
hēbāt legē ſcriptā:nec libros:nec mgr̄os ſeu
doctores:⁊ durauit illđ tp̄s ab adam vſq3 ad
moyſen:⁊ trāſact̄ mille ⁊ gngēt̄ ānis ⁊ cū mul
tiplicarent pctā in t̄ra:de⁹ voluit mittere vnū
hoiez ad illuminādū ⁊ reformādū munduz.ſ.
noe q centū ānis ꝓdicauit pn̄iam: tādiu dura
uit etiam fabricatio arche:ꝓdicabat vt cōuer
terentur:q2 diluuiū inſtabat. Et tāta erat ma/
licia pctōꝝ in mundo ꝙ infra cētū annos nō
conuertit niſi ſeptē pſonas.ſ.vxorē ſuā ⁊ tres
filios:⁊ vxores filioꝝ. Tn̄ anteq̄ de⁹ ip̄m mit
teret oſ̄derat ip̄m v̄bo ꝓphetico dicente pa/
tre ipſi⁹ Noe in noīs impoſitiōe di. Iſte voca
bit noe. Iſte ꝯſolabit nos ab opib⁹ ⁊ laborib⁹
manuū nr̄aꝝ in terra cui maledixit dn̄s Gen̄.
v. Et iudei q ſolū vadūt ad l̄ram exponūt iſtā
ꝯſolationē fuiſſe:q2 prio noe iuenit ꝙ terra co
leret aīalib⁹ arādo:q2 an̄ cū mānib⁹ ꝓprijs cole
bant terrā. Et iſte ē intellect⁹ l̄ralis. Sz altius
ſpeculādo itellect⁹ ſpūalis ē ꝙ noe ꝯſolaretur
eos.ſ.dupl̄r. Prio ꝓdicādo ſpaciū pn̄ie cētū
ānis ex ꝑte dī. Scđo ꝓmittēdo veniā de pctis
certitudinaliter ſi vellent ꝯuerti:iſtā practicā
ſuauit de⁹. Scđo hec regl̄a pz in lege ſcripta
q̄ incepit tp̄e moyſi:qn̄ de⁹ in ſcript̄ dedit le/
gē ſm quā hoies viuerent:q2 lex nāe nō ſuffi
ciebat. Iō deſcēdit de⁹ in mōte ſynai ⁊ dedit l
ſcriptis qcqđ facturi eēnt. Tunc.n.miſit moy
ſen quē oſ̄dit nō v̄bo ꝓphetico ſz ſigno diuio
Dicit mgr̄. hyſtoriaꝝ ⁊ ēt Ioſeph⁹. ꝙ cū moy
ſes eēt puer pulcherrimus ⁊ fuiſſet ꝑ filiā pha
raonis in filiū adoptatus:⁊ ꝓceciſſet coronaz
de capite pharaonis regis: dixerunt ſapiētes
pharaonis. Domine moriatur iſte puer:⁊ ſi

hoc ē ſignum ꝙ iſte puer dꝫ vos deſtruē ⁊ re
gnū vr̄m. Alij autē volentes ipm̄ a morte de
fendē dixerūt factū fuiſſe ex ignorātia ⁊ pue
ritia. Et ad hoc ꝓbādū ⁊ experiēdū poſuerūt
in manu ſua vnā prunaꝫ de igne .i. carbonem
ignitū quā īmediate miſit in ore. Jō fuit ino
cens iudicatꝰ: ⁊ ſic euaſit mortē. Jō qñ deus
voluit ipm̄ mittē excuſabat ſe dicēs. Dn̄e nō ſū
eloquēs ab heri ⁊ nudiuſtertiꝰ ipeditioris ⁊
tardioris lingue ſū. Exo. iiij. Dicit hic gloſe.
ꝙ ex illo carbone ignito vel pruna quā appo
ſuit ori nō fuit eloquēs. Sꝫ iſta depoſitio co
rone fuit ſignū diuinū .ſ. ꝙ ipſe moyſes erāt de
ſtructor pharaonis ⁊ regni ſui ⁊ reformator
ppl̄i iſrl̄. Pruna ignis ſignificabat legeꝫ dei
quā deꝰ in forma ignis ſibi tradidit: ⁊ moyſes
ore ſuo ppl̄o expoſuit ⁊ publicauit. Ecce quō
deꝰ prio dedit ſignū anteꝗ̄ fieret factū. Ter
tio pꝫ practica dicte regule ī lege grē in q̄ de
us ordinauit mittē ioānē baptiſtā. vt oēs cre
derēt per illū. Joan. i. Etiā ipm̄ ꝑmonſtrauit
ṽbo ꝓphetico ꝑ angelū dicētē. Hic erit ma
gnus corā dn̄o: vinū ⁊ ſiceram nō bibet ⁊ ſpū
ſancto replebit adhuc in vtero matris ſue ⁊
multos filios iſrael ꝯuertet ad dn̄ꝫ deū ipoꝝ
Luce. i. Itē ſigno diuino quādo ṽgo maria
poſt ꝯceptionē filij dei vēit ad Eliſabeth. Jo
ānes exultauit in vtero mr̄is. De q̄ dic̄ ſctūs
Tho. in. iiij. ſnīa. di. vi. q. i. ar. i. q. i. ⁊. ij. ꝙ vſus
liberi arbitrij fuit acceleratꝰ in ioāne ſalutan
do xp̄m ⁊ exultādo in vtero mr̄is. Jō dic̄ Eli
ſabeth. Ex quo ſcā eſt vox ſalutatiōis tue ī au
ribꝰ meis exultauit īfans in gaudio in vtero
meo. Nō ad ꝓpoſitū vidēdū ē ⁊ ſciendū ꝙ
deꝰ ad illuminādū ⁊ reformādū mūdū miſit
btm̄ Thomaꝫ q ex ſua vita ſctā ⁊ ſcīa clara to
tū mūdū illuminauit. Et nūq̄d iā ante euꝫ mi
ſit deꝰ doctores ſctōs .ſ. Remigiū: Hylariū:
Jeronymū: Criſoſtomum ⁊c. q̄re gͦ iſte fuit
miſſus ſingulariẜ ad illuminādū ⁊c. Pro rn̄
ſione nota ꝙ doctores theologi ſūt in tripli
ci gradu. Aliq doctores fuerunt q habuerūt
de ſe magnam ⁊ altam auctoritatem: ſed nō
habuerunt claritateꝫ: vt ſancti ap̄li ⁊ euange
liſte ⁊ doctores qui ſunt antiqui: qꝛ ex ſancti
tate vite habuerūt magnaꝫ auctoritatē: ſicut
lr̄a regis vel pape ex ſigillo auctorizatur: ſed
nō habuerūt claritatem: immo ad ītelligēdū
eos ſūt neceſſarie gloſe ⁊ poſtille: intantū ꝙ
de libris eorū heretici recipiūt auctēs ⁊ argᵃ
ad defendēdū hereſes ſuas ſicut nos ad defē
dēdū fidē catholicā. Scōs gradꝰ doctoꝝ fuit
aliꝗꝝ doctoꝝ q poſtꝗ̄ habuerūt magnā cla
ritateꝫ: qꝛ clare in libris ſuis poſuerūt ſcien
tiam per diſtinctiones: argumenta: ⁊ rōnes:
ſed nō habuerūt auctoritatem .ſ. ex defectu ſi
gilli bone vite ⁊ deuotionis: nec ſunt canoni
zati: ſed aliqui eorum fuerunt boni ſocij. Ter
tius gradus doctoꝝ fuit illorum qui habue
runt auctēatem ⁊ claritatē. In hoc tertio gra
du ē ſolꝰ btūs thōas: q hꝫ ꝑdicta duo: auctātē
⁊ claritatē. Auctoritatē enim hꝫ ex ſua ſctiſſi
ma vita miraculis approbata ⁊ ex canoniza
tione: qꝛ eccl̄ia vīs vidēs tot miracula eiꝰ ⁊
libros ſuos catholicos canonizauit eū. Secū
do hꝫ claritatē: qꝛ ſimplex grāmaticꝰ ⁊ phūs
per ſe pōt ſuā doctrinā ſtudē ⁊ intelligē. Cla
rus eni fuit. qꝛ multas qōnes q̄s Aug. ⁊ Je
rony. videnẜ diſcordare ꝯcordauit. Pꝫ ergo
ꝙ btūs Tho. fuit ſpāl̄r a deo miſſus ꝓ mūdi
vl̄i illuminatiōe ex ſua clara ſcīa. Nō eſt imē
tus ſiſtēs alt. ſ. in glīa q in ſua doctrina hēt ſil
tantā auctoritatē ⁊ claritatem. Ita ꝙ thomi
ſte poſſunt rn̄dere ad oēm qōnem. Sed ante
ꝗ̄ ipſuꝫ deus mitteret voluit ſeruare regulaꝫ
predictā ipſum demōſtrādo verbo ꝓphetico
vt ioannē baptiſtā. Et ſigno diuino vt Moy
ſen. Pro primo dicaẜ quō ille ſanctus here
mita ⁊ valde famoſus venit ad matreꝫ beati
thome comitiſſam que ſe grauidā ignorabat
eſſe dicens verbum propheticum. Gaude do
mina theodora: qꝛ ꝯcipies ⁊ paries filium: ⁊
thomas vocabitur idē abyſſus ex ꝓfūdita
te ſciētie nomen eius. Hic erit magnꝰ in toto
orbe in vita ⁊ ſciētia: eritq̄ frater ordinis pre
dicatorum. Recte ſicut gabriel ſalutauit ma
trem dei. Et ſicut virgo maria poſt ſalutatio
nē flexis genibꝰ dixit. Ecce ācilla dn̄i ⁊c. Ita
mater beati thome dixit. Faciat de me ⁊ de
meis dn̄s quod placitum eſt in ſua volunta
te. Item oſīdit eū per ſignū diuinale: vt moy
ſen. Nam qñ fuit natus ⁊ vnius eſſet anni eta
tis ſue ⁊ nutrix ſm̄ morem vellet ipſū ablueře
⁊ denudaſſet eū in manu ſua inuenit cartam
angelicam ſalutationē ſoluꝫ ꝯtinentē ⁊ nūꝗ̄
fuit ſcitū vnde illam cartam habuit: ītellerit
eiꝰ mater que multum erat ſpūalis ꝙ ſibi fuit
miſſa a ṽgine maria. Magnū ſignū fuit ſcie
ſue ⁊ ſaluatiōis: cuius fundamentum eſt filij
dei incarnatio. Pꝫ regula. Jō de ſcīa ſua lo
quens thema dicit. Antecedebat me. ſ. ꝑ ver
bum ꝓphetale ⁊ ſignum diuinale. Iſta ē ſapi
entia quam habuit pro mundi illuminatiōe
⁊ reformatione: nunc patet thema. Quattu
or ſunt ſigna ſeu effectus ꝓprij vere ſapiētie
que omnia fuerunt in beato Thoma.

Primum eſt de fine ordinare.
Scdm̄ eſt offenſam ⁊ ſcandalum cauere.
Tertium eſt perfecte docere.
Quartū eſt pſeueranter oīa complere.
Oīa iſta ſigna ſiue effectꝰ fuerūt pfecte in btō
Thoma: pp̄ qđ pt dicere. Anteedebat me iſta.
⁊c. ¶ Dico pmo ꝙ primū ſignū ſapie eſt de fi
ne ordinare. ſ. vitā ſuā ⁊ ea q̄ hꝫ facē ad finem
debitū. Si. n. vis cognoſcere an religioſus cle
ricus vel laycus ſit ſapiens: attende ſi ordinat
vitā ſuā ad finē ⁊ ea q̄ hꝫ facē. ſ. ſi ſuat religio
nē. Si ſic ſapiēs ē. alias ſtultꝰ ē. Nā fecit deꝰ
rōnalē creaturā vt ſummū bonū intelligeret:
itelligēdo amaret amādo poſſideret: poſſidē
do frueretur: vt dicit mgr̄ in ſcdo ſentē. di. i. Nō
gͦ ē finis hois in hoc mūdo: ꝯgregare magn̄s
diuitias: honores: dignitates: aut delitias: ſed
vt hic mereaẜ vt padiſuꝫ poſſideat: qꝛ non hē
mus hic manētē ciuitatē: ſꝫ futurā inqrimus.
ad Heb. vlt. Qui ergo taliẜ ordinat vitā ſuaꝫ
vt ad illū finē attingat ſapiēs eſt. Sicut. n. bo
nus pronus q ꝯ vndas maris fortunā ventuꝫ
⁊ picula nauē gubnat ⁊ ad bonū portū ꝑdu
cit ſapiēs ē: ſic ēt q in mari magno huiꝰ mun
di ꝯ pſpitatē vel aduerſitatē ſcit vitā ordinaẜ
vt finalr̄ ad portū padiſi ꝑueniat: ſapiens eſt.
Hoc nō ſolū theologi dicūt ſꝫ ēt phi dicētes.
Sapiētis eſt ordinare. i. metha. ſ. vitā ſuā ad
debitū finē. Nō videamꝰ quō btūs thomas
habuit iſtū effectū vel ſapie ſignū. Dicaẜ hic
quō qñ fuit qnq̄ annoꝝ mr̄ recordans de ṽbis
ſcti heremite ipꝫ tradidit litteris imbuēdū: ⁊
infra qnq̄ annos tātū ꝓfecit ꝙ fuit magnꝰ gram
maticꝰ: logicus: ⁊ phs ita ꝙ in. xij. ano etatis
ſue nō hēbat parē i ſtudio: ⁊ iā tūc. fecit falla
cias: q dn̄r ſcti Thome. Ecce q̄liter ſciuit ordi
nare vitā ſuaꝫ ad finē ſtudij q ē ſciam hr̄e. Ex
iſto fine pr̄es mittūt filios ad ſtudiū: nō āt ad
faciēdū riualdarias: ad diſcēdū artē dimica
toriā: ⁊ ſilia. Juuenis. n. q vult hr̄e ſciam dꝫ eē
attētus circa ſtudiū ⁊ deuotꝰ erga deū. Talis
fuit btūs tho. Legiẜ ꝙ qñ debebat ſe ponē ad
ſtudēdū pmo orabat di. Declinate a me mali
gni ⁊ ſcrutabor mādata di mei. Verſus. Emit
te ſpm̄ tuū ⁊ creabūẜ: ⁊ renouabis faciē terre
Oro. Deꝰ qui corda fideliū ſcti ſpūs illuſtra
tiōe docuiſti da nobis in codeꝫ ſpū recta ſape
⁊c. Añ cū ſemel diſputaret multū acute ⁊ cu
rialiter: ⁊ quidā deuotꝰ religioſus ipm̄ audi
ret: ꝯtēplādo ipm̄: ⁊ admirās de tāta ſapia in
puero tā puo: ſubito vidit radios ſplendoris
ab eiꝰ facie ꝓcedē: ⁊ totū mūdū illuminare: oñ
dēs in hoc deꝰ qđ attendebat de eo facē. Qñ
aūt voluit ſtudere theologiā q̄ſiuit vbi meliꝰ
legebaẜ: ⁊ iuenit ꝙ in ꝯuētu ꝑdicatoꝝ. Jō co
gitauit itrare ordinē ꝑdicatoꝝ: ⁊ ſecrete venit
ad priorē ꝯuētus neapolitani apiens ei ſuum
deſideriū: aſſerēs ꝙ de ſcīa quā deꝰ ſibi dede
rat volebat dō ſeruire ⁊ ꝓximo: qꝛ iſta ſctā re
ligio ad hoc ē iſtituta. Aliq̄ religiōes ſunt ſo
lū vite ꝯtēplatiue: aliq̄ ſoluꝫ vite actiue: ſꝫ iſta
vtrūq̄ ꝯprehendit. Eſt. n. contēplatiua in ſtu
dēdo ⁊ orādo: ⁊ actiua ꝑdicādo. In ꝑdicatio
ne. n. cōplenẜ opa mīe: qꝛ ibi captiui demonū
ꝯtritione redimunẜ. Eſurientes verbo diuino
paſcūẜ: infirmi ex pctīs viſitanẜ: nudi ṽtutibꝰ
induūẜ: ⁊ ſic de alijs. Prior ṽo letꝰ ex vna pte
de tāto puero: ⁊ ex alia pte timēs comitē di
xit puero: vtꝝ hr̄et licētiā a pentibus. Qui rn̄
dit ꝙ hoies mūdiales ⁊ carnales nō ꝑcipiūt
negocia dei: ſꝫ ꝙ ipſe regrebat eū ꝙ ipm̄ reci
peret ad ordinē anteꝗ̄ ꝑ aliquē impediretur: qꝛ
ſctā ſpūalia añ debēt eē ſctā ꝗ̄ dcā: pp̄ qđ pri
or ipꝫ recepit. Ecce quō ordinauit vitam ſuaꝫ
ad ſeruitiū dei non ad tpalia. ſ. ad honores: di
gnitates: ꝑlatiōes ⁊c. vt faciunt multi. Jdeo
poteſt dicere vt ſalomon poſtꝗ̄ dedit illi deꝰ
ſapiam. Optaui ⁊ datus eſt mihi ſenſus. ſ. ad
intelligendum phīam: ⁊ venit in me ſpūs ſa
pientie. ſ. theologie: ⁊ ꝓpoſui illam regnis. ſ.
dominijs tpalibus: ⁊ ſedibꝰ. i. ꝑlatōibus eccle
ſiaſticis: ⁊ diuitias nihil eſſe dixi in ꝯparatiōe
illiꝰ. Sap. vij. Sapiam quā hēbat nō attribue
bat ſibi nec igenio ꝓprio: ſꝫ ſpūiſctō. Ipſemet
dixit ſocio ſuo ſecrete ⁊ papa refert in canoni
zatione ꝙ plus habuit ſcientiam ſuam a deo
infundendo ꝗ̄ ab ingenio proprio ſtudēdo.
¶ Dico ſecundo ꝙ ſecundū ſignū ſeu effectꝰ
ſapientis eſt cauere offenſam. ſ. vitare pecca
ta: alſ nō eſſet ſapiens: quia ſapientia ⁊ pecca
ta non ſunt ſimul nec poſſunt ſimul ſtare. Sꝫ
ſcientia ⁊ peccata poſſunt ſimul ſtare: qꝛ mul
ti ſunt magni magiſtri ⁊ doctores qui tamen
ſunt magni peccatores: ſuperbi: auari: luxu
rioſi. Ideo apoſtolus: Sciētia inflat. i. Cor.
viij. Sapientia autem ideſt ſapida ſciētia. Sa
pientia enim doctrine ſm̄ nomen eius eſt ⁊
non in multis eſt manifeſta. Eccli. vj. Ta
lis ſapientia non ſtat ſimul cum peccatis: nec
ſimul ſtant album ⁊ nigrum: calidum ⁊ frigi
dum. Auctoritas de hoc. In maliuolam
animam ſcilicet ſuperbam inuidam: iracun
dam: ⁊ malicioſam: non intrabit ſapiētia. Si
cut in ſpeculo maculoſo non intrat imago:
ſic nec in anima maculata intrabit ſapiētia: ſi
cut ſcientia poſſit intrare: nec habitabit in

corpore ſubdito peccatis.ſ.luxurie:gule:acci
die vt dr Sap.i. Dicat hic quō btūs tho. vita
uit nō ſolū pctā:qꝛ nūq̄ peccauit mortaliter:
ſz ēt vitabat illa q̄ pñt virtutes ipedire. Poſt
q̄.n. fuit ordinē ingreſſus ꝛ fama fuit diuul-
gata de ei⁹ ingreſſu. Aliq̄ dixerūt: mō exalta-
bit ordo p̄dicatoꝝ qui tūc nouiter inceperat
Alij dicebant q̄ fuit op⁹ diuinū. Alij admira
bant quō tam nobilis puer ꝛ famoſus in ſciā
potuit intrare ordinē pauperū mendicantiū
Mater vō ei⁹ patiēter ſuſtinuit:recordās de
verbis heremite. Pater vō ei⁹ vr iam mortu
us fuiſſe:ſz frēs ei⁹ carnales ipatiēter recepe-
runt qñ audiuerūt. Erāt.n. in curia impatoris
frederici:qui audiētes q̄ fr eoꝝ factus fuerat
predicator:dixerūt vt cōiter dicūt hoies mun
dani ꝛ carnales. Si fr nr voluiſſet eſſe cleric⁹
potuiſſet epari: vel ſi monachus albus vel ni
ger:fuiſſet magnus cleric⁹:ꝛ p⁹ abbas:ꝛ quoq̄
miſiſſem⁹ ad eū:ſz q̄ ſit paup mēdicās in vitu
periū ꝛ dedecus oium nrm hoc nō plꝫ nobis:
qꝛ nō intelligebāt opa dei. Et obtenta licētia
ab impatore venerūt ad frēm eoꝝ vt ipm ex-
traherent de ordine quē inuenerūt ex cōuen-
tuꝫ cū q̄ttuor frib⁹ ipm comitantib⁹:ꝛ recepe
runt eū volētes eū expoliare habitu:ſz nō po
tuerūt:ꝛ tanq̄ captū duxerūt eū ad caſtrū:ꝛ
miſerūt eū in quadā turri: pmittētes ſibi ho
nores ꝛ bona tpalia ſi vellet habitū depone-
re ꝛ ordini renūciare:ſz nihil pfecerūt. Et te-
nuerūt ipm captū in dicta turri duob⁹ annis
non tñ fuit ocioſus imo ꝯtinue ſtudebat ac ſi
fuiſſet in ſtudio:imo ꝛ plus:hēbat.n. vnū ma
giſtrū ſ.illū qui docuit aplos rudes in die pē
thecoſtes.ſ.ſpiriſctm qui ſecrete docebat eū:ꝛ
in dicta camera ſuabat ſuū ordinē ꝛc. Vidē-
tes frēs q̄ ipm nō poterāt ſic a bono incepto
retrahere:cogitauerūt per mulierē ipm incli
nare cū tūc fuiſſet iuuenis.xv. vel.xvi. annoꝝ
dixerūt. Iſte nō eſt ſanctior adā: nec fortior
ſamſone: dō vel ſalomone: qui introduxerūt
domicellam pulchrā pmittētes ei q̄ ſi poſſet
ipm thomā inclinare q̄ ſibi donaria darēt ſa
tis magna que reputauit ſibi ad magnū ho
norem: pp qđ ipa ornauit ſe ad oñdendū va
nitates. Que intrans camerā ipm dulciter ſa
lutauit. Qui tanq̄ ignorās nō ſtatim cogno
uit maliciā dicte domicelle. Que poſuit ſe cū
eo in v̄bis. Deinde recepit manus di. O quō
eſtis frigidus ponatis man⁹ in ſinu meo. No.
bene legendā. Dicat quō angeli dixerūt. Ex
parte dei te cingim⁹ cingulo caſtitatꝭ: qđ nul
latenus de cetero diſſoluet ꝛ ex hoc tantū fuit
caſtus q̄ de cetero nō hūit motus in illis pti-
bus. Sꝫ lꝫ eſſet cert⁹ de ſua caſtitate ꝛ virgini
tate: adhuc tñ noluit loq̄ ſecrete cū mulierib⁹
O qđ exemplū dat nobis qui ſum⁹ incerti dā
fortitudine ut caueam⁹ a familiaritatib⁹ mu
lierū qꝛ ſerpit ꝛc. Itē mulieres caueāt a fami
liaritatib⁹ hoīuꝫ ꝛc. Dicat quō tunc fuit ordi
ni reſtitutus ꝛ a fribus cū magno gaudio ſuſ
ceptus: vt xp̄us qñ rediit de exilio egypti. Si
ergo ſapia eſt vitare pctā. Et btūs tho. ita vi-
tauit pctā: vere fuit ſapiēs. Et pōt dici de eo.
Cor ſapiēs ꝛ itelligibile abſtinebit ſe a pctis
ꝛ in opibus iuſticie ſucceſſus.i. profectus: vel
augmentū hēbit Eccli.iii. ¶ Dico 3° q̄ terti
um ſignū ſapie eſt docere pfecte.ſ. v̄bo ꝛ exē-
plo.ſ. per doctrinā celeſtialē: v̄bo ꝛ exēplo.ſ.
per vitā ſpūalē hoc eſt docere pfecte. Rō: qꝛ
pictor ſolo v̄bo nunq̄ faceret bonū diſcipulū
Ita p̄dicator eſt pictor depingens nob imai
ginem patriarchaꝝ qñ predicat de mia. Et pro
phetarū qñ p̄dicat de deuotione. Et aploꝝ
qñ de charitate:ꝛ ſic de alijs. De patia quādo
de martyrib⁹ ꝛc. Sꝫ ſi ſolo v̄bo dicat nūq̄ fa
cēt bonos diſcipulos: qꝛ oꝫ vt ope ēt man⁹ ap
ponat: vt ope adimpleat qđ alijs ſeruandum
p̄dicat. Als dr nobis. o ribaldus iſte id bñ di
cit ꝛ male facit ꝛc. Iō dicit ſcriptura. Vir ſa-
piens plebē ſuā erudit: ſupple: v̄bo doctrina-
li ꝛ fruct⁹ ſenſus illi⁹.ſ. qñ opa concordant cū
doctrina in vita ſpūali: fideles ſunt. Eccli.xxx
vii. Modo de nullo alio ſctō legit qđ inueni
tur de ſctō tho.ſ. de ei⁹ vita ſpūali ꝛ raptu ꝯtē
plationis: qđ eſt maximū in theologia: qꝛ ita
rapiebat ꝛ ita erat in ptāte ſua ſicut in tua eſt
claudere oculos vel apire: nec tūc vtebat ſen
ſibus corpalib⁹. Dicat hic de fiſtula in tibia:
eo qꝛ nō mouebat de ſtudio ꝛ cū eſſet delica-
tiſſimus timebat qꝛ medici cū cauterijs ignis
dabāt ſibi medicinā ſiue curā. Dicat quō per
mediā horā ante fuit ita rapt⁹ q̄ nō ſenſit cau
teria ꝛc. Itē de candela accenſa que cōbuſſit
ſibi digitos ꝛ nihil ſenſit cum legeret librum
Boetij difficilē ꝛ ingenioſuꝫ. Itē qñ ad pro-
ces ſororis ſue iuit ad ei⁹ caſtrū: ꝛ in camera
fuit rapt⁹ in ꝯtēplatiōe: ga ſoror credidit ipm
fuiſſe mortuū ga nō rñdebat ſibi: ꝛ ſoror ince
pit clamare ſꝫ ſoci⁹ fecit eā tacere dicens ſibi
ſuā ꝯſuetudinē:ꝛ ipſo dimiſſo iuerūt ad pran
diū:ꝛ ſic fuit rapt⁹ per tres dies vt paulus ſi
ne cibo ꝛ potu:ꝛ 3° die dixit ſoci⁹. Hoc nimis
durat. Et ipe cū ſorore clamādo: mgr thoma
ꝛ tangentes reduxerūt eū ad ſe. Quib⁹ dixit
Parcat vobis deus: tā bonū prandiū mihi

abſtuliſtis ꝛc. Ecce q̄ta erat ei⁹ ſpūalitas vi
te. Itē qñ orabat i ecclia ꝛ frēs aliq̄tiēs obſ-
uabāt eū: videbāt ipm a terra eleuatū. ex fer-
uore ſpūs q ad ſe trahebat corp⁹: ꝛ de nobis
miſeris eſt op^m: ga pond⁹ corpis trahit ad ſe
ſpm ad cogitandū de coqua ſeu taberna: nō
poſſum⁹ orare qñ debrem⁹ ꝛc. Iō dicit ſcri-
ptura. Corp⁹ qđ corrūpit aggrauat aiam: ꝛ
ꝛ terrena inhabitatio deprimit ſenſuꝫ multa
cogitantē. Sapie.ix. Veꝝ eſt in nob ſꝫ nō in
beato thoma: imo corp⁹ ſeq̄bat aiaꝫ. Item vt
poſſet legere: dictare: diſputare: ꝛ p̄dicare vi-
tabat colloquia hoīuꝫ ſꝫ de⁹ d alio mūdo mit
tebat ſibi cū qb⁹ loq̄ret: vel ſctōs de paradiſo
vt angelos: vl aias d purgatorio vt eas ſuis
ōronib⁹ iuuaret: ꝛ ſic ꝯſolabat. Qui.n. dimit
tit p deo cōſolatōes mūdanas de⁹ dat ſibi cō
ſolatiōes celeſtes. Dicat d mgr̄o romāo quē
ipſe dimiſerat pariſius vt regeret ſcolas ſuas
qñ iuit neapoliꝫ. Qui mortu⁹ fuerat neſciēte
ſctō thoma. Et cū oraret apparuit ſibi aia ei⁹
dicens q̄ fuerat.xv. dieb⁹ i purgatorio pp ne
gligētiā quā habuit i quadā manumiſſoria ſi
bi ab ep̄o cōmiſſa. Dicat hic ꝯ manumiſſores
ꝛ hēdes: q nō ſolū ſūt negligētes: imo ſūt bōa
defūctoꝝ occupātes ꝛ ꝯtinētes. Aliq̄ beat⁹ tho
mas q̄ſiuit multa dubia.ſ. de ſtatu ſuo de vita
de ſcia: ſi placebat dō. Rñdit. q̄ ſic q̄ ꝯtinua
ret qꝛ magna glia erat ſibi pata multas alias
q̄ōnes fecit ſibi: ꝛ ad oēs rñdit: ſꝫ mō nō ē cu-
randū. Dicat de ſorore ſua defūcta ꝛ miſſa in
purgatorio ex vanis ornamentis ꝛ picturis.
quō ſibi appuit petens ab eo ſuffragia. Que
ab eo adiuuata iteꝝ appuit ſibi cū d purgato
rio ad paradiſum euolaret ſibi regratiando.
Qui etiā q̄ſiuit ab ea de ſua vita ꝛ ſtatu ſi pla
cebat deo. Nō i q̄ dubio viuebāt ſcti. Et q̄to
magis nos q ſum⁹ pctōres. Rñdit ſibi q̄ mul
tū. Itē cū ſemel oraret p frē ſuo ab ipatore i-
terfecto p defenſione ecclie. Appuit ſibi an-
gelus dei cuꝫ libro. Et in vna pte erāt ſcripta
noia pfeſſorū de lra azurina: ꝛ in alia nomia
martyrū de lris aureis: vbi iuenit ſcriptū no-
men fratris ſui. Pꝫ de ei⁹ vita ſpūali. mō vi-
dendū eſt de ei⁹ celeſti doctrina. Qui cū vole
bat diſputare: ſcribere: vel dictare: recurrebat
ad orōnē. Idē qñ ſibi dubia occurrebāt: ꝛ ſta
tim vel ab āgelo vel aplis petro ꝛ paulo ꝛ vi
ſibilit apparētib⁹ de dubijs certificabat. Ecce
q̄les mgr̄os hēbat: imo ſemel appuit ſibi v̄go
maria cū filio in brachijs q̄ ait filio. Fili decla
retis ſibi hoc dubiū ꝛc. Itē cuꝫ ſcripſiſſet ſup
mā accidētia ſacri altaris: q̄ eſt mā valde ſub
tilis: in quo illa accidētia exiſtunt ſubiectiue:
poſuit ſe in extremis altaris orās ꝛc. Dixit ſi
bi crucifixus. Bñ ſcripſiſti de me thōa. Ecce
ſua doctria approbata a papa ieſu: quā ergo
recipies p tuo labore mercedē. Quid rñdiſ-
ſes tu. Dñe q̄ ſim ep̄s vl cardinal: ſed beatus
thomas rñdit. Dñe nō aliā mercedē recipiā
niſi teipm. Et qꝛ xp̄s fecit mentionē de merce
de: qꝛ innuebat de ei⁹ obitu ppinquo. Et tunc
beat⁹ thomas ſcribebat vltimā pteꝫ in q̄ tra-
ctabat de p̄dicta mā accidētiū quā nō pfecit
morte preuent⁹. Idem de offō corpis xp̄i qđ
de mādato dñi pape ordinauit. Quo cōple-
to librū ſup altare poſuit: ꝛ ipſo orante: xp̄us
in forma pueri ſup librū ſe poſuit dicēs: q̄ illa
ordinatio erat ſancta ꝛ bona q̄tum itellect⁹
human⁹ poſſet cōprehendere. Ergo de ei⁹ do
ctrina dubitari nō dꝫ: qꝛ nō ſolū a vicario xp̄i
ſed etiā ab ipſo dño ieſu xp̄o approbata fuit.
Iō libri eius ſūt ita per mundū multiplicati.
Iō de ipſo cantat hodie. Ipſe tanq̄ imbres
mittet eloqa ſapie ſue q̄tū ad doctrinā ſpūa
lem. Ipſe palā faciet diſciplinā doctrine ſue:
ꝛ hoc q̄tū ad vitā ſpūalē: collaudabūt multi
ſapiam eius: ꝛ vſq̄ in ſeculū nō delebit. Eccle
ſiaſti.xxxix. ¶ Dico quarto q̄ quartū ſignuꝫ
ſapie ē pſeuerāter ꝯplere. Signū ſapie eſt bñ
incipe ꝛ meli⁹ ꝯtinuare: ſed optime finire ꝛ p
ficere. Nam nō reputaret ſapiēs qui tpe indul
gentiarū vadit romā cū magno labore ꝛ pe-
riculis p indulgētijs lucrādis: ꝛ qñ eēt iuxta
portale ciuitatꝭ rome rediret abſq̄ h° q̄ ñ viſi
tauerit ſanctuaria: nec intrauerit romaꝫ cum
tot expēſas fecerit: ꝛ nullā indulgentiā lucra
tus fuerit: qꝛ nō dant niſi intrantib⁹. Sic ꝛ de
multꝭ qui incipiunt peregrinationē ꝛ viā bōe
vite: q̄t rligioſi: q̄t clerici: ꝛ q̄t layci icipiūt bñ
ſꝫ anteq̄ ſint ad portā paradiſi q̄ eſt mors re
deunt retro p pctā ꝛc. Iō oꝫ pficere ꝛ oia cō
plere. Vñ auctas. Sapia vincit maliciā. Rō
Attingit eni a fine vſq̄ ad finē fortiꝛ ꝛ diſpo-
nit oia ſuauit. Nō p rniſione duos fines in bo
na vita.ſ. deliberatōis ſiue intentionalem: exe
cutionis ſiue tēporalē: qꝛ vt dič ph̄s qđ p̄mū
in intentiōe ē: vltimū in executiōe: ꝛ econuer
ſo. Finis intentionalis eſt vt bona q̄ facit fiāt
pro dei honore ꝛ anime ſaluatiōe: ꝛ duratio
bone vite dꝫ attingere a fine intentionis vſq̄
ad finē tpalis executiōis. Sicut fec btūs tho
mas qui ſemp pſeuerauit in bona vita ppter
honorem dei nihil faciens ex vana gloria vel
hypocriſia: ergo volens de⁹ ipm remunerare
reuelauit ſibi finem tēporalē. Dicat quomō

ẽuſdo ad ꝯciliũ declinauerit ad monaſterium
foſſe noue ⁊ certꝰ de ſua morte cũ itrabat mo
naſteriũ dixit. Hec reqes mea in ſeculũ ſeculi
hic habitabo qm̃ elegi eã. Et quidã cometa
apparuit ſup dictũ monaſteriũ ꝑ tres dies an
te obitũ ſcti doctoris. Et aliq dicebant hoc ſi-
gnũ guerre. Aliqui imo mortalitatũ. Aliqui
imo alicuiꝰ magni ꝑncipis mortis. Sed mor
tuo ſctõ doctore ſtella non apparuit. In q̃ pꝫ
ꝙ venit ad aſſociandũ eũ quemadmodũ de
ſtella q̃ aſſociauit reges orientis. Cũ aũt ſup-
prior dci ꝯuentꝰ q erat cecꝰ audiret obitũ ſcti
doctoris venit ad ſtabulũ vbi erat aĩal ſancti
doctoris in q̃ eqtauerat tũc illud crepuit q̃ſi
reputaret indignũ aliũ in eo equitare. Cum
aũt frater albertꝰ de brixia oraret deũ vt ſibi
reuelarẽ gloriã ſcti thõe: apparuerũt ſibi due
reuerẽde ꝑſone: vna in habitu epi. Alia i ha-
bitu ꝑdicatoris: quoꝝ vnꝰ erat btũs Aug. al-
ter beatꝰ Thomas. vt in. ix. rñſorio dr̃. ſextum
geſtãs cũ torque duplici cappa gẽmis orna
ta: ceraꝫ ex monili fugoris celici lux emiſſa
mũdo diffũdit. Aug. fratri ſic loqtur. Thõas
mihi par eſt in glia. Uerbigrã. hic ꝑſtãs mũ-
dicis: lapis ꝑcioſus quem hẽbat in pectore ſi
gnificabat intẽtionẽ ſctãm quã habuit. Stel
le aũt figurabant libros: tractatꝰ: ⁊ eplas ſcri
pture q̃s fecerat. Torq̃s ſunt due corone. vna
doctoratꝰ. alia ṽginitatis. Habemꝰ ergo exẽ-
plũ ꝑſeuerandi in bona vita. Qui aũt adhuc
nõ iceperũt icipiãt dimittẽdo pctã ⁊c. Ecce q̃
re dic̃ btũs Tho. Aũcedebat me iſta ſapia ⁊c.

De ſancto Gregorio Sermo.

b Beatus ille ſeruꝰ Mat. xxiiij. Sermo
nr̃ erit de btõ Gregorio. Pro de-
claratiõe huiꝰ ṽbi oꝫ ſcire ꝑ quibꝰ
ſeruitijs ſpũalibꝰ creatura ꝑt cõſequi celeſteꝫ
btitudinẽ. Pro quo ſciẽdũ ꝙ iuenit clare in
ſancta ſcriptura ꝙ ſuitiũ dei ſpũale in hoͦ mũ-
do hꝫ tres gradus ſeu differentias.

- Primꝰ eſt de vita actiua vel operatiua.
- Secundꝰ eſt de vita contemplatiua.
- Tertius eſt de vita prelatiua.

Iſti tres gradꝰ ponũt a btõ Auguſtino q̃ di-
cit. Triplex ẽ genꝰ viuẽdi. actuoſum: ocioſum
⁊ ex vtroqꝫ cõpoſitum. Et qñ creatura dñi ſer
uit deo in hoc mũdo in aliq̃ gradu ꝑdictorũ
qñ moritur ſine dubio obtinebit bñdictionem
ſiue btitudinẽ ꝑadiſi. Et qr btũs Gregorius
in his tribꝰ gradibꝰ diligenter ſeruiuit xp̃o in
mũdo. Ideo de eo dicit thema. Beatus ſup
ple eſt modo ille ſeruꝰ. i. beatus Gregorius.

Dico ꝑmo ꝙ prius gradꝰ ſeruiendi deo in
vita actiua: que eſt facere opera proficuoſa ⁊
vtilia ꝓrio amore ſui ⁊ dei. Et ad hec opera
exercẽda cõcurrũt q̃ttuor cãe. Pria eſt effici
ens q̃ eſt deus ⁊ liberũ arbitriũ hois. Mãlis
que eſt exercẽ opa mie erga ꝓximos. Forma
lis ṽo q̃ dat rei ꝑfectionẽ. Et ẽt finalis ẽ reſpe
ctus dei ſiue debita intentio. ſ. ꝙ illa opa mie
fiãt amore dei nõ vane glie: ñ intentiõe ꝓprie
vtilitatꝭ: nõ laudis ⁊c. ſꝫ ſolo reſpectu dei fieri
debẽt. Spẽs eni bonitatꝭ vel malicie in actibꝰ
moralibꝰ ſumitur ex fine: vt dicit ſanctꝰ tho. pria
ſcðe. q. xviij. ar. iiij. Siue illa opa ſint corpalia
vt puta: qr reſpiciũt vtilitatẽ corpis: ſiue ſint
ſpũalia: oia talia meritoria ſunt. Ad vtilitatẽ
eni corpis ſũt opa mie corpalia: vt eſurienteꝫ
paſcendo: ſitientẽ potando: nudũ veſtiendo:
peregrinũ hoſpitãdo: ⁊ ſic de alijs. In his. n.
opibꝰ magis ſeruit hõ deo q̃ ꝓximo: qr dicit
phs. Propt̃ qd̃ vnũqdqꝫ tale ⁊ illud magis
Si vos ſeruitis ꝓximo ꝓpter deũ. ergo magis
ſuitis deo: ⁊ xp̃s recipit in ꝑſona ſua tale ſui
tiũ. Dicet eni in iudicio ꝑſonis opa mie faciẽ
tibꝰ. Eſuriui ⁊ dediſtis mihi mãducare. Nõ
dicet. Eſuriuit paup ⁊ nõ dediſtis ei comedẽ
ſed ego eſuriui: qr qcquid vni ex minimis meis
feciſtis mihi feciſtis. Mat. xxv. Ita ꝙ iſe re
cipit ſuitiũ illud in ꝑſona ſua. Idẽ de opibus
mie ſpũalibꝰ vite actiue que exercentur erga
aĩas ꝓximorũ: q̃ ſunt meliora q̃ corpalia. qr
aĩa eſt melior corpe: vt ꝑdicare verbũ dei: da
re cõſiliũ in dubijs ꝓximo: corrigẽ errantes
dulcit̃ ⁊ charitatiue. Conſolari triſtẽ: ſuppor
tare tedioſos: vir vxorẽ ⁊ ecõuerſo: ſociꝰ ſociũ
religioſus religioſũ: vicinꝰ vicinũ ⁊c̃. Remit
tere iniurias inimicis ꝑꝑ deũ. Rogare ꝓ ꝓxis
ſi ſũt in bono ſtatu vt ꝯſeruentur ⁊ alĩs vt ad bo-
nũ ſtatũ reducãtur. Iſta eſt vita actiua ſpũa
lis ſeruiẽdo. vt dictũ eſt. De iſta vita dicit ſcri
ptura. Uos in libertatẽ vocati eſtis frẽs: hoc
dr̃ in libertate liberi arbitrij qd̃ nõ cogitur: tñ
ne libertatẽ in occaſionẽ detis carnis: ſed per
charitatẽ ſp̃s ſuite inuicẽ. ad Gal. v. Iſtd̃ ſui-
tiũ vite actiue ita placet deo ꝙ ex iſto hõ ꝯſe
quitur eternã btitudinẽ: ſi vultis ſcire ⁊ itelligẽ
q̃re. Audiatur parabolã de nobili dño q habe
bat filios ⁊ filias ⁊ multos ſeruitores. Qui-
bus dedit multas diuitias. Et motꝰ deuotiõe
voluit ire in peregrinationẽ: ⁊ in ſuo receſſu
recõmiſit filios ſuos ⁊ filias ſeruitoribꝰ ſuis ſi
aliq̃ idigerẽt iuuarẽt eos ⁊ receſſit ⁊ in pere-
grinatõe morã fecit. Filij aũt ⁊ filie ex tam lõ
ga pr̃is abſentia ex idigẽtia recurrerũt ad ſer

uitores pr̃is vt ſubuenirẽt eis. Aliq dixerũt nõ
curo. Ego hẽo filios ⁊ filias qbꝰ oꝫ me ſubue-
nire. Alij ãt amore pr̃is ꝓuidebãt eis de oibꝰ
neceſſarijs. Tandẽ venit pr̃ ⁊ filij dixerũt ſibi
quõ ſerui ſui ſe habuerãt erga eos. Pr̃ ãt di-
ues ⁊ nobilis retribuit ſeruitoribꝰ ſuis q pro-
uiſionẽ dederant filijs: alios autẽ ſeruitores
q noluerũt eis ſubuenire dure puniuit. Iſte di
ues ⁊ nobilis dñs eſt xp̃s diues: qr dñi eſt terra
⁊ plenitudo eiꝰ ⁊c̃. Qui hꝫ multos ſeruitores
⁊ miniſtros oẽs. i. diuites ⁊ multos filios ⁊ fi
lias. i. oẽs xp̃ianos: ſꝫ maxime ⁊ appropriate
pauperes dicũtur eius filij. Ita dic̃ btũs Ioan
nes q erat paup: dicẽs alijs paupibꝰ. Uidete
qualem charitatem dedit nobis deus vt filij
dei nominemur ⁊ ſimus. i. Ioã. iij. Qui in die
aſcenſionis iuit in peregrinationẽ ad ſanctu-
aria ꝑadiſi recedẽdo de mũdo aſcẽdit corpa
lr̃ in celũ. Hõ quidã nobilis abijt in regionẽ
longinquam accipere ſibi regnũ ⁊ reuerti ad
iudiciũ ⁊ loquitur de ſe. Lu. xix. Filij autẽ ſui. ſ.
paupes indigentes recurrũt ad diuites: qui-
bus pr̃ eoꝝ dedit qcquid habuit. Non creda
tis vos diuites hr̃e bona ex vr̃is laboribꝰ: qr
multi laborant q nihil lucrantur: ſed xp̃s dedit
vobis. Aliq aũt nolunt eis ſubuenire. aliq ſic
Qñ ergo veniet pr̃. i. ad iudiciũ retribuet illis
qui in opibꝰ mie corpalibꝰ vel ſpũalibꝰ ſeruie
rũt ſibi ex filijs ſuis collocãdo eos ad dexte-
ram. vt ſaluentur: alios aũt ad ſiniſtram vt pu
niantur. Ecce q̃re ex vita actiua ꝯſeqtur homo
beatitudinẽ. Uñ ad hoc auctas. Beati ſerui
illi quos cũ venerit dñs inuenerit vigilantes
i. diligentes in exercitio vite actiue. Luc. xij.
Amen dico vobis qr ꝑcinget ſe: ⁊ faciet illos
diſcumbere: ⁊ trãſiẽs miniſtrabit illis. Ibideꝫ.
Nota ꝑcinget ſe: qr q eſt ꝑcinctꝰ hꝫ fimbrias
reſtrictas: ſecꝰ qui nõ ẽ ꝑcinctus. Chriſtus in
glia ſue hũanitatꝭ nõ eſt ꝑcinctꝰ qr tãtã gliam
hꝫ quantã creatura poteſt habere. Sed ꝑcin-
get ſe dando gliaꝫ alijs: qr lꝫ poſſet dare glo-
riã infinitã: nõ tñ dat ꝑmium alicui creature
niſi ſm meritum eius. Et qr nulla creatura hꝫ
meritum infinitũ. Ideo precinget ſe dando
gloriã ſm mẽſurã meritoꝝ: ⁊ ita exponit glo
ſa. Iõ dicit apls. Unuſqſqꝫ ꝓpriã mercedẽ ac
cipiet ſm ſuũ laborẽ ꝑma Coꝝ. iij. Scðo dic̃
Et faciet illos diſcũbere: eo qa in vita actiua
ſeruiendo laborauit: corrñdet eis qes q̃ eſt in
menſa ꝑadiſi: que eſt eſſentia dĩna. Uñ aucto
ritas. Uos eſtis q ꝑmãſiſtis mecũ in tempta
tionibus meis: qa vita actiua multas tẽpta-
tiones habet: tedia ⁊ impatientias. Ego diſ-
pono vobis vt edatis ⁊ bibatis ſup menſam me
am in regno meo. Luce. xxij. Tertio dic̃. ⁊ trã
ſiens miniſtrabit illis. Nõ dicit ſtans ſꝫ trãſiẽs
Nota qnqꝫ tranſitꝰ in beatis. Primꝰ ẽ de frui
tione diuinitatis tranſit oſtendens eis ſuam
hũanitatẽ: ⁊ econuerſo. in his delectaliẽ cõſi
ſtit beatitudo. Scðs de intellectu per claraꝫ
cognitionẽ: qr ibi ꝯſiſtit viſio: trãſit in volũta
tem ꝑ fruitionẽ ⁊ delectationeꝫ. Tertiꝰ tranſi
tus ad oẽs: qr tanta ẽ delectatio volũtatis ꝙ
os ꝓrũpit in laudes. Uñ dic̃ Augu. Uidebi
mus ⁊ amabimus ⁊ laudabimꝰ. Quartꝰ trã
ſitus de gaudio. i. accidẽtali i gaudiũ. Gau
diũ eſt angelis dei ſup vno pctõre pniaꝫ agẽ
te. Lu. xv. Quintꝰ tranſitꝰ eſt poſt diẽ iudicij:
qr glia aie tranſibit in corpꝰ. Nõ ſolũ aie ha
bẽt gliaꝫ: ⁊ corpa iacent in ſepulchris incine
rata: vt corpꝰ beatoꝝ petri ⁊ pauli ⁊ alioꝝ.
Sed tũc glia aie redũdabit in corpꝰ: qr nõ ẽ
glia corpis alia a glia anie: niſi qr glia aie re
dundabit in corpꝰ. In laterna criſtalli eadeꝫ
lux eſt luminis ⁊ laterne. Pꝫ gͦ ꝙ ex ſeruitio
vite actiue ꝓpt̃ deũ hõ meretur btitudineꝫ. In
iſta vita actiua btũs Gregorius ſeruiuit deo.
Dicatur ex eiꝰ legenda quõ fuit de ciuitate ro-
me ex nobili ꝓgenie romanoꝝ q adoleſcẽs
in liberalibus artibus ſufficienter inſtructus
tandem mortuo pr̃e remãſit heres magnarũ
opum: ⁊ cogitauit expendere illas pecunias
ad ſeruitium dei in opibus miſericordie. Co
gitate ꝙ ſui amici ſuadebãt ſibi ducẽ vxorem
ſed noluit: ⁊ oẽs illas pecũias diſtribuit i ope
ribus mie corpalibꝰ ⁊ ſpũalibꝰ. Nam q̃ttuor
ſunt ꝯditiones ꝑſonarũ que habent neceſſita
tem corpalẽ quibꝰ ſubuenire eſt magna mia.
Primi ſũt captiui ⁊ quo ad aliquid ꝑcipuũ
opus mie corporalis eſt redimere captiuos:
vt dicit ſanctꝰ Tho. iiij. ſcꝫ. diſt. xv. q. ij. art. iij.
ex hoc eni aia liberatur ⁊c. Secũdi ſunt paupe
res verecundi qui de ꝓſperitate venerunt ad
magnã paupertatẽ: q citiꝰ morerentur fame q̃ mẽ
dicarent. Iſtis etiã ſubuenire eſt magna mi-
ſericordia. Tertij ſunt pupilli ⁊ orphani ⁊c. ⁊
his beatus Gregoriꝰ diſtribuit magnã ꝑtem
hereditatꝭ. Secũdo in opibꝰ miſericordie ſpi
ritualibꝰ q̃ reſpiciunt aiam: qr ſepteꝫ monaſte
ria inſtituit: ⁊ mõ reges nõ poſſũt facẽ vnum
ſiue adiutorio eccleſie. Et beatus Gregorius
fecit ſeptẽ. ſ. ordinis bti bñdicti q tũc incipie
bat: ⁊ fundauit ad modũ antiquoꝝ vitando
vanitates ⁊ ſupfluitates. Si ergo ex ſeruitio
vite actiue ꝓpt̃ deũ hõ cõſequitur btitudinem.
Et beatꝰ Grego. in dicta vita ſeruiuit xp̃o in

hoc mũdo diligẽter:qd dicemus de eo. Bea
tus ille ſeru⁹. Scõs gradus.ſ. vite cõtempla-
tiue eſt melior:q eſt occupare ſe ſolũ in opib⁹
mie ſpũalib⁹ q̃ imediate reſpiciũt deuz. Ita ꝙ
materiale.ſ.opa ſpũalia:ꝛ formale huius vite
ꝯtẽplatiue ſolũ reſpiciũt deũ:vt orare deuote
cũ feruore ſpũs certis horis diei ꝛ certis horis
in nocte:cogitare de glia padiſi:legere libros
ſpũales vt de⁹ cognoſcat:audire miſſas ſmo-
nes. Cogitare iuſticiaz dei in penis dãnatoꝝ.
Cogitare diuinã ꝓuidẽtiã in mundi guberna
tiõe:potẽtiã in mũdi creatiõe.ſapiam in gñã-
lis iudicij ordinatione: Iſtud ſuitiũ deſidera
bat dauid di. Seru⁹ tu⁹ ſum ego da mihi itel
lectũ dñe.ſ.ad ꝯtẽplandũ:qꝛ ꝯtẽplatio ẽ act⁹
itellect⁹. Et iſta vita eſt melior q̃ vita actiua.
Rõ:qꝛ lꝫ actiu⁹ faciat plus ꝛ ſeruiat: tñ plus
pmiat apud deũ ꝯtemplatiu⁹ q̃ actiu⁹. Nota
ad hoc ſilitudinẽ in curia pape vel regis:in q̃
ſunt multi ſuitores ꝛ multa officia. Cubicula
rij aũt ſeruiũt ſolũ in camera pſone regis vel
pape. Alij aũt ſuiũt extra:vt cognarij ꝛ alij q
plus laborãt ꝛ plura opa exercẽt:tñ plus pmi
ant illi q ſolũ curãt de pape pſona:ꝛ ſũt cũ eo
in camera. Magnũ qd ẽ eẽ immediate cũ pa
pa vel rege. Idẽ de papa ꝛ rege ieſu xpo:cui⁹
palaciũ ẽ eccl'ia. Cõtẽplatiui ãt ſuiũt xpo ſo-
li. Actiui aũt extra camerã laborãt. Et lꝫ plu
ra ſuitia faciãt:tñ mai⁹ ẽ meritũ ꝯtẽplationis
Auctas de h°. Et ẽ ṽbũ allegoricũ.ſ. eccl'ie ad
xpꝫ di. Bti viri tui ꝛ bti ſerui tui hi q ſtant co
rã te ſp. iij. Regũ. x. No. bti viri.ſ.a ṽtute ſcie
bone vite ꝛ moralitat:qꝛ vicioſi nõ pñt eẽ cõ
tẽplatiui. Et bti ſerui tui. Et oñdit de qb⁹ logt
dicens. Hi q ſtãt corã te ſp.ſ.ꝯtẽplãdo. Nota
ſemp:qꝛ vita actiua finit in morte:ꝯtẽplatiua
nõ:imo in morte ꝯtemplatiua creſcit. Iõ xps
dixit marthe q̃ ꝯderat ſe vite actiue:ꝛ dixerat
xpo. Dñe ñ ẽ tibi cure ꝙ ſoror mea reliqt me
ſolã miniſtrare. Rñdit xps. Martha martha
ſollicita es ꝛ turbaris erga plurima. Maria ãt
optimã ptẽ elegit q̃ nõ auferet ab ea. Luce. x.
In iſta vita btũs Greg. ſeruiuit xpo: Poſtq̃
n. in vita actiua ſuiuit xpo dedit ſe vite contẽ
platiue:ꝛ iſte eſt ordo:qꝛ de vita actiua hõ dꝫ
venire ad vitã ꝯtẽplatiuã:ꝛ ita fecit ſctũs Gre
go. qꝛ in vno illoꝝ ſeptẽ monaſterioꝝ recepit
hitũ in q̃ dedit ſe ꝯtẽplatõi ſepando ſe a nego
cijs hui⁹ mundi ab amicis vt dicit hyſtoria ꝙ
q̃q̃ iſirmato ſtomacho pp abſtinẽtias ꝛ oro
nes q̃tidie lãgueret:nũq̃ tñ deſcebat qn aut
oraret aut legeret:aut ſcriberet: aut dictaret.
A matre autẽ ſua btã ſiluia ibi erudis legumi
nibus paſcebatur. Ideo ſpũs fortificabatur in
cõtemplãdo. Nota hic vnũ ſingulare de eius
cõtemplatiõe:qꝛ ei⁹ dyaconus dixit ſe vidiſſe
ſup caput eius ſepiſſime ſpũſctm̃ in ſpecie co
lumbe. Iõ ſua oro erat magne efficacie ꝛ vir
tutis intantũ ꝙ non legit ſic de aliq̊ ſctõ alio
Dicat hic de Traiãno impatore ifideli:ſꝫ iuſto
morali iuſticia. Dicat hic de ſtrictiſſima iuſti
cia quã fecit idẽ impator de filio ſuo:q cuꝫ eq̊
interfecerat filiũ mulieris vetule. Et ecce hãc
iuſticiã ꝛ hyſtoriã romani depinxerũt in q̃dã
domo in quã cũ igreſſus fuiſſet btũs Grego.
ꝛ ꝯtemplaret gliaꝫ padiſi ꝛ penas iferni: ꝛ vi
diſſet dictã hyſtoriã depictã orauit dñꝫ di. O
dñe ꝛ tãta iuſticia erit in iferno. Et qꝛ ſciebat
ipꝫ eẽ in iferno nõ audebat ſimplr dicẽ. Dñe
liberes eũ ab iferno:ſꝫ flens dicebat. O dñe ꝛ
tãta iuſticia iſtius impatoris dãnabit. ꝛ ſic ta
cite ei⁹ liberationẽ petiuit. Et angelus dñi lo-
cutus ẽ ei di. Gregori obtines ꝓ Traiano. ñ
q̃ tñ de cetero ores ꝓ dãnato: ſed exoraſti iõ
patieris dolores in corpore. Super h̃ hẽmus
ꝙ ille traianus diffinitiue nõ erat damnatus
ſꝫ ad tps q̃tũ ad locũ. Et habemus dicere ꝙ
angelus dñi deduxit aiam Traiani ad ei⁹ cor
pus. Et ſuſcitatus eſt. Et btũs Gregori⁹ ipm
baptizauit: ꝛ ſic oꝫ hoc intelligi. Uide ſupa
hoc btm̃ Tho. in. iiij. di. xlv. vtrum ſuffragia
ſunt ꝛc. in ſol. ad argumentum. Ecce q̃te effi
cacie fuit oro beati Gregorij ṽtute contẽpla-
tionis. Nullus dꝫ hic recipe exemplũ orandi
pro damnatis:qꝛ peccaret. qꝛ ſancti imitandi
ſunt in ṽtutibus moralibus:ſed non in mira-
culis:ſi ergo ex ſeruitio vite contẽplatiue acq
rit beatitudo ꝛc. quid dicemus de beato Gre
gorio. Beatus eſt ille ꝛc. Moralr. Uos dñi
officiales ꝛ rectores cõitatis habet hic exem
plum diligendi ꝛ ſeruandi iuſticiã ſic ille tra-
ian⁹ ſuauit antiquũ ſtatutũ in filio. Nõ reſpe-
xit magnitudinẽ perſone:nec affinitatẽ. ergo
diligite iuſticiã q iudicat terrã. Sap. i. Item
Dauid. Beati qui faciunt iuſticiam in oi tpe.
¶ Tertiũ ſeruitiũ eſt mai⁹.ſ. vite ꝯplatiue q in
cludit vitaꝫ actiuã ꝛ vitã ꝯtemplatiuã pfecte
ſicut bonum eſt corpus hois:ſꝫ melior eſt aia
Idẽ bona eſt vita actiua:melior ꝯtemplatiua
ſꝫ optima eſt ꝯplatiua:q̃ amplectit vtrãq̃. Iõ
dicit beatus Gregori⁹ de prelato. Sit rector
actiõe pcipu⁹ pre cunctis ꝯtemplatiõe ſuſpẽ
ſus. Nota actiõe pcipuus. Opus vite cõtem
platiue eſt pdicare. Ibi complent opa miſeri
cordie:quia famelici ꝛ eſurientes verbo dei ſa
tiant. triſtes ꝯſolationib⁹ potant. ꝛ nudi vir

tibus induunt. ꝛ infirmi petis viſitãt ꝛc. De
iſta vita auctas Mat. xxiiij. Btũs ille ſuus
quẽ cũ venerit dñs inuenerit ſic facientẽ. Amẽ
dico vob:qm̃ ſup oia bõa ſua.ſ. ordines ange
loꝝ:ꝯſtituet eũ.ſ. cũ ſeraphinis. Iſtã vitã ꝯpla-
tiuã hñit btũs Greg. qꝛ mortuo papa eũ lꝫ re
nitentẽ ſenatus ꝛ ppl's ꝯcordit elegerũt: oẽs
vna voce clamãtes. Greg. ſit papa. Ipſe vero
miſſis lr̃is adiuratorijs ad impatorẽ eũ vt pa
trẽ ſuũ rogauit ne ꝯſentiret: ꝛ vr̃ ꝙ tũc impa
tor ꝯſentire hẽbat in electionẽ pape:q tñ deſi
derabat ꝙ ſup oẽs Greg. eẽt papa. Dicat g°
quõ fugit ad doliũ:vt pꝫ in legenda:qꝛ porte
cuſtodiebãt ne fugeret de ciuitate romana ꝛ
in quadã ſpelunca latuit. ſꝫ iudicio colũne ful
gide ſup ſe de celo deſcendẽtis inuẽtus capit
trahit ꝛ ſumm⁹ põtifex cõſecrat. Qñ aũt fuit
papa ſeruauit optime vitã actiuaꝫ:qꝛ oẽs vi-
duas:paupes: ꝛ orphanos hẽbat in ſcriptis ꝛ
ꝛ ꝓuidebat eis. Et palaciũ papale nõ erat ni-
ſi granariũ cõitatis. Paupib⁹ aũt ṽecundiori-
b⁹ de mẽſa mittebat ſuã ſcutellã. Ceteꝝ hiero
ſolymis cenodochiũ ꝯſtituit: ꝛ tã ibi q̃ i mõ-
te ſynai famulis dei victũ ꝛ veſtimẽta annua
lit miſit. Cũ ãt qdã heremita rogaret (vt fer-
tur) dñm vt ſibi oñdere dignaret quã mãſio
nẽ habitur⁹ eẽt i celo: ꝛ ſibi reuelatũ eẽt ꝙ cũ
Gregorio papa. Et ille ꝯferẽs ſuã inopiã ei⁹
diuitijs ſup hoc miraret audiuit vocẽ dicẽteꝫ
ſibi. Cur audes cõpare pauptatẽ tuã diuitijs
Gregorij. magis diligis cattã quaꝫ habes q̃
ille tãtas diuitias. Itẽ ſuiuit etiã deo in vita
ꝯtẽplatiua ſtudẽdo:legẽdo ꝛ dictando:qꝛ p
dicauit in. xl. Ecce quõ i vita ꝯplatiua ſeruiuit
deo. g° Beat⁹ ille ſu⁹. Moralr. qlibꝫ ṽrum
eſt ꝯplat⁹ hñs vaſallos.ſ. ſenſus corpales:cogi
tatiões cordis: ꝛ deſideria eiuſdẽ. Iõ mõ in
iſto ſctõ tpe regam⁹ ꝛ gubernem⁹ ea diligent
deo ſuiẽdo in vita actiua ꝛ ꝯtẽplatiua. iuxta
ꝯſiliũ Luc. i. De manu inimicoruꝫ nr̃oꝝ libe
rati ſum⁹.ſ.ꝑ pniam mõ facta cõfeſſione. ſui-
amus illi in ſanctitate ꝛ iuſticia.

¶ De ſancto Benedicto. Sermo.

Icut lucerna fulgoris illumina
bit te. Lu. xi. Originalit ſub iſto in
tellectu ego recipio iſtud ṽbũ.ſ. ꝙ
btũs bñdict⁹ fuit ſic lucerna ꝛc. Pro cui⁹ de-
claratõe ꝛ mãe itroductõe ſciẽdũ eſt ꝙ in mł
tis locis ſacre ſcripture inenit ꝙ ſctẽ pſõe qñ
hñt claritatẽ fidei ꝛ ardorẽ deuotõis ꝛ feruo
rẽ bõe vite dñr lucerne ardẽtes. Nõ eſt ꝓpt
offm̃ ꝛ imitationẽ vel ſilitudinẽ quaꝫ hñt ad
lucernas ardẽtes. Uñ nõ ob aliã cãꝫ accẽdũt
lucerne niſi pp ſolis abſentiã ne ſim⁹ in tene-
bris: q̃diu ſol ẽ pñs. nõ ſũt necarie lucerne ar
dẽtes. Ita ẽt q̃diu ille ſol õ q̃ di ṽgini marie
Felix nãq̃ es ſacṽgo maria ꝛ oi laude digniſ
ſima: qꝛ ex te ort⁹ eſt ſol iuſti⁹ xps de⁹ nr̃. q̃diu
h̃. ſol fuit pñs mũdo: illuiauit mũdũ i fide ca-
tholica pdicãdo ꝛ calefecit in deuotiõe. ꝛ fec
fructificare in pnia i meritis ꝛc. tũc eni nõ erãt
neceſſarie lucerne ſctãꝝ pſonarũ:ſꝫ poſtq̃ ſol
occubuit.ſ.ꝑ ſuã paſſionẽ ꝛ mortẽ: ꝛ receſſit a
mũdo per aſcẽſionẽ:fuert necie lucerne ardẽ
tes ſctãꝝ pſonaꝝ:ſicut aploꝝ:martyꝝ:doctoꝝ
ꝯfeſſoꝝ:ṽginũ:ꝯtinẽtiũ ꝛ penitentiũ. Ecce rõ
q̃re ſctẽ pſõe dñr lucerne ardẽtes. Auctas de
h° ꝓpria qñ de⁹ pcepit moyſi vt facẽt taberna
culũ int alia pcepta q̃ ſibi fec fuit iſtõ. Facies
lucernas ſeptẽ: ꝛ ponas eas ſup cãdelabrum
vt luceãt ex aduerſo. Exo. xxv. Nõ ꝙ hoc ṽbũ
eſt dei pris ad filiũ. ſed in figura dictum fuit
moyſi. qñ eni dei fili⁹ debuit de hoc mũdo re-
cedẽ dixit ſibi de⁹ pr̃. facies lucernas ſeptem.
Pria eſt ſctitas aploꝝ. Scda martyꝝ. Tertia
doctoꝝ. Quarta ꝯfeſſoꝝ. Quita ṽginũ. Sex
ta ꝯtinentiũ. Septia penitẽtiũ. Supra cãde-
labrũ fidei xpiane in quo fundamẽto fundãt
Nemo accẽdit lucernã ꝛ in abſcõdito.ſ. pctõ
rum ponit: neq̃ ſub modio.ſ. erroris ſeu falſe
opiniõis:ſꝫ ſup cãdelabꝝ. Lu. xi. Nõ vt luceãt
ex aduerſo.ſ. pctõꝝ mortaliũ q̃ ſunt ſeptẽ:per
ſeptẽ ṽtutes oppoſitas eis. Nã pma lucerna
ſ. ſctitas aploꝝ lucet ex aduerſo ꝯ auariciã. ꝑ
volũtariã paupertatẽ. dicebãt eni. Hñtes ali
mẽta. nõ dicit delectamẽta. ꝛ qbus tegamur.
nõ dic ꝛ qb⁹ ornemur. cõtenti ſum⁹. i. Thi. vi.
Sctitas martyꝝ lucebat ꝯ irã ex aduerſo.ſ.ꝑ
patiaꝫ:qꝛ canit. Non murmur reſonat nõ q̃ri
monia:ſꝫ corde tacito mẽs bñ cõſcia ꝯſua pa
tientiã. Sãctitas doctoꝝ lucebat ꝯ accidiam
ꝑ diligẽtiã i ſtudẽdo: ꝛ pdicãdo: de qb⁹ dicit
Cõuertet ppl's me⁹ hic.ſ.ꝑ doctores ꝛ dies
pleni inuenient in eis. Sctitas cõfeſſoꝝ luce-
bat ꝯ gulã lumine abſtinẽtie. memorãtes de
ṽbo xpi dicẽtis. Attẽdite vob ne forte grauent
corda veſtra in crapula ꝛ ebrietate. Luc. xxi.
Sctitas ṽginũ lucebat ꝯ luxuriã lumie ṽgini
tatis ꝛ puritatis:qꝛ nec cogitando:nec loquẽdo
nec tangẽdo ſeu operando ſenſerunt aliquaꝫ
luxurie corruptionẽ. Unde de eis dr̃. Nõ ſũt
coinquinati. virgines enim ſunt. Apoc. xiiij.
Sanctitas continentiũ ꝯiugatoꝝ lucebat ex
aduerſo ꝯ inuidiã:per dilectionẽ ꝛ charitatẽ
ordinatam dei ꝛ ꝓximi: qbus dicit ſcriptura.

Deponẽtes oẽm maliciã ⁊ oẽʒ dolũ ⁊ ſimulationes ⁊ inuidias p̃ria Pe.ij. Scĩtas penitẽtiũ lucet ex aduerſo ꝯ̃ ſupbiã lumine hũilitatꝭ pnĩalis: tenẽtes ꝯſiliũ petri. Hũiliamini ſupple in pnĩa ſub potẽti manu dei vt vos exaltet in tpe viſitatiõis .i. Pe.v. Pʒ gº rõne ⁊ auctã te ꝙ ſctẽ pſone dñr lucerne ardẽtes: ⁊ ꝺ qͥlibʒ ſctõ põt dici ꝙ erat lucerna ardẽs ⁊ lucẽs. Jo ãnis .v. Cũ gº btũs Bñdict⁹ fuit pſona ſctiſſima de ipſo dicit thema. Sic lucerna fulgoris ⁊c̃. Nõ in btõ Bñdicto ſeptẽ radios ꝟtutuʒ: tres virtutũ theologicaliũ: ⁊ qͣttuor cardinaliũ: qͥbus illuminat mũdum. Et radius.

- Primus eſt de prudentia intellectuali.
- Secundus de iuſticia generali.
- Tertius de tẽperantia corporali.
- Quartus de fortitudine virtuali.
- Quintus de fide cordiali.
- Sextus de ſpe ſupernali.
- Septimus de charitate integrali.

De iſtis qͥlibet vr̃m põt recipe lumẽ ꝓ vita ſua aĩe. ¶ Quantũ ad pmũ dico ꝙ pm⁹ radi⁹ eſt ſ. de prudẽtia itellectuali: q̃ in hº ꝯſiſtit vt hõ ſciat eligere illꝺ qꝺ meli⁹ ⁊ vtili⁹ eſt. Iſtã prudentiã hũit btũs bñdictus. vñ pentes eius videntes ei⁹ diſpoſitionẽ ⁊ ingenij ſubtilitatem miſerũt eũ ad ſtudiũ. hº debẽt reſpicẽ pentes qñ volũt mittẽ filios ad ſtudiũ ne ſint rudes groſſi: ſʒ ſubtiles. Beat⁹ bñdictus a pueritia cor ſenile gerẽs nulli voluptati aiũʒ dedit vt dic̃ Greg. q ei⁹ vitã ſcpſit in ij. dyalogoꝝ. Cũʒ aũt fuiſſʒ miſſus ad ſtudiũ rome ⁊ liberalib⁹ diſciplinis tradit⁹: ⁊ multos ſtudẽtes p abrupta vicioꝝ ire cerneret: quoꝝ aliq ſtudebãt in libro ſupbie: pſumptiõis: ⁊ vanitatꝭ. aliq in libro auarĩc: ludi: ⁊ falſitatꝭ. aliq in libro luxurie ⁊ carnalitatꝭ. aliq in libro gule ⁊ voracitatis. alij in libro ire ⁊ malignitatꝭ: ⁊ ſic de alijs. Dixit beat⁹ bñdict⁹. Melior eſt ignorãtia cũ bona ꝯſcia: q̃ȝ hr̃e magnã ſciam ⁊ malã ꝯſciaʒ qꝛ de⁹ nõ dat padiſũ ꝓpͤ ſciam ſolũ: ſʒ dat pp bonã ꝯſciam. de nocte dimiſſis ſocijs ſecrete receſſit de q̃ dic̃ Greg. laudãs eũ deſpectꝭ ſtudijs ⁊ relicta domo ſctẽ ꝯuerſatõis habitũ q̃ſiuit. Moralit̃. Iſto radio debent illuminari religioſi: clerici: ſeu layci: ſi hñt malas ſocietates ſeu familiaritates in occaſionẽ peccandi fugẽ ⁊ recedẽ ab eis: imo etiaʒ a pr̃e ⁊ mr̃e: ⁊ ab amicis vt ſaluent aiam ſuã. De iſta mã dicebat xp̃s. Si ocul⁹ tu⁹ ſcandalizat te erue eũ ⁊ proijce abs te. Si man⁹ vel pes tu⁹ ſcãdalizat te: abſcide eum ⁊ proijce abs te. Mat. v. ⁊ xviij. ca. Ocul⁹ q hʒ offĩm oñdendi ſignificat mgr̃m vel ꝯfeſſorẽ tuũ. ſi ergo ſcandalizat te ꝓijce eũ abs te. Man⁹ q̃ facit opa ſignat ꝓcuratorẽ vel aduocatũ. ſi gº ſcandalizat te ꝓijce eã abs te. Pes q ſuſtinet corp⁹ ſignat dñm vel amicũ q dat tibi vitã ſeu ꝓuiſionẽ te ſuſtinendo. ſi gº te ſcãdalizat ꝓijce eũ. Unde dicit dauid. Dirrũpam⁹ vincula eoꝝ ⁊ ꝓijciamus a nob iugũ ipoꝝ. pſ. ij. ſ. amoris vani ⁊ familiaritatꝭ praue. Quot ſunt in hoc mundo q viuerent ſctẽ niſi exiſtis malꝭ familiaritatib⁹ retraherentꝭ. Jõ fugẽ dñt exẽplo bti Bñdicti. ⁊ gº ſicut lucerna fulgoris illumiabit te ex vita ſua btũs bñdictus. ¶ Quãtũ ad ſcdũ: radius ſcds eſt de iuſticia gñali q̃ ſm iuriſtas ⁊ theologos eſt reddẽ vnicuiqꝫ qꝺ ſuũ eſt: nec recipe ab alio niſi quod iuſtuʒ eſt. Jõ iuſticia dr̃ eqtas. Iſtã habuit btũs bñdict⁹: de qua laudat a beato Gregorio. Cum enim fugeret de ſtudio ⁊ iret ad deſertuʒ hoſpitat⁹ fuit in domo cuiuſdaʒ mulieris paupcule q̃ mutuo receperat capiſteriũ ad purgãdũ triticũ: ⁊ fregit in duas ptes. ⁊ hº videtꝭ fuiſſe de terra: ⁊ incepit flere: nõ habẽs vnde reſtitueret. Btũs autē bñdict⁹ compatiens mulieri orauit forte ſic. Dñe de⁹ omps q duos pplos. ſ. iudayeum ⁊ gentilẽ adunaſti ad vnã ſctãm fideʒ catholicam: aduna iſtas duas partes mulieri flenti ⁊ ſic reintegratũ capiſteriũ reddidit mulieri. Hoc miraculũ videntes incole pre admiratione in igreſſu eccľie ipm capiſteriũ ſuſpẽderũt. Notate h̃ q̃ʒta erat iam ſua ſctitas cũ tñ eſſet valde iuuenis: in q̃ oñditꝭ ꝟt⁹ iuſticie. Orauit eteni ꝓ itegratõe vt illa mlier poſſʒ reſtituẽ qt mutuo recepat. Moralr̃ iſto radio lumĩ illuminẽtꝭ illi q receperũt aliqd de vſura. Jdẽ illi q retinẽt aliqd de mortuis nõ cõplẽdo teſtã. Jdẽ ſi aliqd retinetꝭ de eccľia vt decias ⁊ pmicias: qꝛ ſacrilegiũ ẽ. Jdẽ ſi ꝺ rapia vel ſolidata ꝟuoꝝ aliqd retinetꝭ. Jdẽ ſi dãnificaſtis aliquẽ: ſoluatꝭ. Jdẽ ſi ipediuiſtis iuſticiã falſe iurãdo. Jdẽ ſi vr̃o ꝯſilio abſtuliſtis alicui offĩm bñficiũ ſiue legatũ: tenemini ad reſtitutionẽ recipiatis iſtud lumẽ: alr̃s ira dei eſt ſuper domũ vr̃am. Jõ aplˢ. Reddite oib⁹ debita: cui tributum tributũ: cui vectigal vectigal. cui timorẽ timorẽ: cui honorẽ honorẽ. Nemini quicq̃ȝ debeatꝭ: niſi vt inicẽ diligatis. Roma. xiij. ¶ Quantũ ad tertiũ: terti⁹ radi⁹ eſt: ſ. de tẽperãtia corpali p quã i delicijs h⁹ mũdi hõ recipit mẽſurã. Iſtã hũit btũs bñdict⁹. Nã poſt dictũ miraculũ de capiſterio oẽs gẽtes cupiebant ipſum videre vt tangit Grego. O dixit ipſe bñdict⁹. ego fugio vnũ ⁊ poſſem cadere

in aliud: dicit Greg. Btũs bñdictus ꝟo laudẽ fugiẽs deſerti ſecretũ petijt: q̃ dum pgeret monach⁹ qdã ſctũs ⁊ ſenex roman⁹ noie ipm repeties ⁊ deſideriũ ei⁹ cognoſcẽs habituʒ ei ſctẽ ꝯuerſatiõis tradidit: forte habitũ heremitariũ ⁊ ꝓmiſit ſibi dare ꝓuiſioneʒ panis. q cũ ciſtella q̃dadie cũ corda ſibi ſubmittebat ꝺ cella ſua alta panẽ ⁊ aquã ⁊ raro legumia: ⁊ tribus ãnis ibi in ſpelũca ſoli monacho pdicto romano cognit⁹ mãſit. comedebat ꝯtinue panẽ ⁊ aquã; vel forte raro legumia ⁊c. Solam hẽbat pellẽ ⁊ oſſa. P⁹ tres aũt ãnos i die paſce qdã cleric⁹ bõe vite q ieiunauerat p q̃dragesimã pauerat ſibi bonũ prãdiũ. Cui dñs apparẽs dixit. Tu tibi delicias pparas: ⁊ ꟊuus me⁹ in illo loco cruciatꝭ fame. Qui ꝓtin⁹ ſurgẽs cũ alimẽtis q̃ſiuit eũ ⁊ in ſpecu repperit. Quẽ cũ btũs bñdict⁹ vidiſſet cogitauit ꝙ eẽt dyabol⁹ vel illuſio. Sʒ ſacerdos dixit ſibi quõ erat miſſus a deo ⁊c. dixit ſumam⁹ cibũ: qꝛ hodie paſca dñi eſt. Uir aũt dñi hº ignorabat: qꝛ nõ hẽbat librũ nec breuiariũ. Moralr̃ hẽm⁹ exẽplũ pnĩe ſi nõ fecerim⁹ ita magnã pnĩaʒ vt bñdict⁹. tñ ad minus ꟊuem⁹ ieiunia eccľie: ⁊ in die paſche ſacerdos dabit vobis prãdiũ. ſ. agnũ paſchalẽ: filiũ illi⁹ ouis btẽ ꝟgis marie Jõ i iſto ſctõ tpe cãtat eccľia. Paradiſi portas apuit nobis ieiunij tp̃s. ſuſcipiamus illud orãtes ⁊ depcãtes vt in die reſurrectiõis cum dño gľiemur. Ecce ſicut lucerna fulgoris ⁊c̃. ¶ Quantũ ad q̃rtũ: q̃rt⁹ radi⁹ ẽ. ſ. de fortitudie virtuali ⁊ nõ de fortitudie beſtiali. Fortitudo. n. ſʒ qꝺ eſt ꝟtus moralis ⁊ donũ ſpũſ ſcti eſt fortitudo reſiſtendi inclinatiõib⁹ carnis: occaſiõib⁹ mũdi ⁊ tẽptatiõibus dyaboli. Iſtã hũit btũs bñdict⁹. Cũ. n. diu vixiſſet in illa pnĩa ⁊ abſtinẽtia q̃dã die tẽptator affuit. nã nigra auis q̃ſi merula cepit vultui ei⁹ iportune iſiſtere vt muſca aſinina. q̃ licʒ ad ſignũ crucis receſſiſſet tñ mirabilis ⁊ inſitata tẽptatio carnis ſecuta ẽ inuiſibilit̃ ipm temptãdo. Cepit. n. cogitare de q̃dam muliere gibboſa quã viderat in ciuitate: ⁊ intm̃ tẽptatio augmẽtabatꝭ ꝙ volebat dimittere heremũ ⁊ redire ad mũdũ ad ingrendã dictã gibboſaʒ. qd feciſſet ſi fuiſſet pulchra. Sʒ ecce fortitudo: qꝛ ſtatiʒ p⁹ hº nudũ ſe ꝓiecit in ſpinis ⁊ vrticis: ita ꝙ fuit tot⁹ cruẽtat⁹ ⁊ ſanguinolẽt⁹. Et dic̃ Greg. ꝙ p vulnera cutꝭ eduxit vulnus mẽtis: nec ex poſt vnq̃ȝ tale aliquid ſenſit. ecce fortitudo maior q̃ȝ ſi decẽ gygãtes vixiſſet. Moralit̃ hẽmus hic exẽplũ reſiſtẽdi inimico nr̃o dyabolo: qꝛ nihil põt. Debilꝭ eſt. n. hoſtis qui nõ põt vincere niſi volentẽ. vt dicit Greg. pp hoc dicit Aug⁹. Jõ aliquid eſt pctm̃: qꝛ voluntariũ. Niſi. n. eẽt voluntariũ nõ eẽt pctm̃. Eſtote ergo fortes in bello ⁊ pugnate cũ ãtiq̊ ſpẽte: ⁊ accipietꝭ regnũ eternum cũ btõ bñdicto. ¶ Quãtuʒ ad quintũ: radius quit⁹ ẽ pma virtus theologicalis. ſʒ fides cordialis. ⁊ dicuntꝭ virtutes theologicales a theos qꝺ ẽ deus: qꝛ imediate reſpiciũt deũ ꝓ obiecto. qꝛ fides eſt credẽ deo. ſpes ſperare i deo. charitas diligẽ deũ pp ſe: ⁊ ꝓximũ pp deũ. Secus de virtutib⁹ moralib⁹ q̃ hñt ꝓximũ ꝓ obiecto ſeu creaturas. Iſtã virtutẽ fidei excellẽtꝭ hũit btũs bñdict⁹ ad illa q̃ ſt fidei xp̃iane: ſʒ ſinglr̃ ad crucẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i ⁊ ad eius nomen: vt patʒ ex eius legẽda vbi ſic hr̃. Cũ aũt celebre ei⁹ nomẽ ⁊ fama hretꝭ qꝛ p illũ ſacerdotẽ ⁊ p paſtores fama ſue ſctitatꝭ fuit diuulgata. Cõgregatio cuiuſdã monaſterij ad eũ venit: vt ſibi preeſſet petierũt qꝛ abbas eoꝝ erat mortuus. ⁊ qꝛ ipi erãt male vite ⁊ male fame ⁊ ribaldi: gentes nolebant eis facere elemoſynas. Et iõ ſub mãtello ſctitatꝭ ſcti bñdicti volentes cooprire ſuã malã vitã ⁊ p eũ famã recupare: elegerũt ipʒ i abbatẽ. Cui licʒ diu diſplicuiſſet: dicẽs ſuos ⁊ illoꝝ mores ꝯuenire nõ poſſe: tñ ꝟt⁹ aſſẽſuʒ dedit. mot⁹ ꝯſcia: qꝛ forte illi emẽdarẽt vitã ⁊ iuit cũ eis. ⁊ viſa regľa eoꝝ ⁊ ꝯſtitutiõib⁹ iuenit ꝙ nõ debebãt comedẽ carnes nec hr̃e aliqd ꝓpriũ: ⁊ pcepit ſeruare regulã ⁊ ꝯſtitutões. nolẽs ꝙ loq̃rẽt cũ mulierib⁹: ⁊ hmõi. Et monachi hº videtes q̃libʒ die tenebãt ſua ꝯſilia ꝙ facerẽt ſibi vt recederet ab eis. Et dixit vn⁹. Ego ſcio qd poterim⁹ facẽ demi⁹ ſibi vinũ ifectũ ad bibẽdũ: ⁊ oẽs ꝯſenſerũt: ⁊ ita fecetꝭ. ⁊ icollatõe dedetꝭ ſibi vinũ ifectũ. Cũ ãt btũs bñdict⁹ iux̃ morẽ bñdixiſſet vinum cũ ſigno crucis: cyph⁹ frãgebatꝭ i q̃ttuor pteſ. qꝛ vbi ſit ſignũ vite nõ põt nocẽ cib⁹ mortꝭ. Et itelligẽs vir dĩ ꝙ ꝺ morte ſua tractaſſẽt: allocut⁹ ẽ eos dicẽs. Miſereatꝭ vr̃i omps de⁹: q̃re iſta facẽ voluiſtis. Nũqd ñ dixi vob: qꝛ vr̃i mei mortib⁹ ñ ꝯuenirẽt. Et receſſit ab eis: rediẽs ad ſolitudinem. Ecce fidẽ quã habuit ad crucẽ de q̃ armauit ſe: alr̃s infectus mortu⁹ fuiſſet. Ita debetꝭ vos facẽ qñ debetꝭ aliqd comedẽ ⁊ bibẽ ſignetis vos ⁊c. Jõ eccľia cantat. Salue crux ſctã: ſalue mundi gľia: vera ſpes nr̃a: vera ferẽs gaudia. Signũ ſalutꝭ: ſal⁹ i pıculis: vitale lignũ: vita ferẽs oiũʒ. ¶ Quãtuʒ ad ſextũ radiũ: ſext⁹ radi⁹ eſt de ſpe ſupnãli qui ſequitur ad fidẽ. Spes. n. ſm qꝺ ẽ ꝟtus theologicalis ẽ qñ pſona nõ ꝺſperat de mĩa dei q̃ȝtũcunq̃ȝ

ſit peccatrix:ſʒ ſperat dicendo. Altar medicis a deo ordinat̃ ꝯ plagas pctõꝝ ⁊ infirmitates ⁊ ſperat nõ ſolum ſaluare ſe:ſʒ multos alios. Hanc habuit btũs bñdictus.qñ.n.fama ſcti‐tat̃ ſue fuit extẽſa per mũdũ ceperũt nobiles filios ſuos ei dare nutriendos oĩpotenti deo. Itẽ clerici ꝯueniebãt ad eũ vt poſſent ſaluari intm̃ ꝙ tot ſunt ab eo cõgregati vt.xij.mona‐ſteria ꝯſtrueret. Credat̃ ꝙ de licẽtia pape. Et ita placuit deo:qꝛ cũ nõ hẽrent aquã in q̃daʒ monaſterio illoꝝ:imo diſtaret:mõachi de mã dato bñdicti foderũt in rupe ⁊ ſtatiʒ fons aq̃ dulciſſime ꝓrupit:q adhuc durat. Itẽ tpe fa‐mis ſpabant in dño ⁊ abũdabãt:ita ꝙ ipſi da bant elemoſynas. Iſto lumine debẽt illumia ri.ſpare in deo nõ in diuitijs nec in diuinis ⁊c. nec in pᵒ vr̃a:nec in ſcia nec in fortitudie. Vñ dicit apl̃s: Diuitibus huiꝰ ſecl̃i p̃cipue nõ ſub lime ſape nec ſperare in icerto diuitiaꝝ: ſed i deo viuo q p̃ſtat nob oĩa abũde.i.Thy.vi. Iõ dd ait. ſperate in eo oĩs ꝯgregatio ppl̃i:effun dite corã illo corda vr̃a:ds adiutor nr̃ i etnũ ps.lxi. ¶ Quãtũ ad ſeptimũ:ſeptimus radiꝰ ẽ de charitate itegrali.ſ.dei ⁊ ꝓximi. Vñ apl̃s Maior aũt hoꝝ ẽ charitas.i.Coꝝ.xiij. Cha ritas ãt itegral̃ ẽ diligẽ deũ ſup oĩa: ⁊ ꝓximũ ſicut ſe pp deũ. Iſtaʒ habuit btũs bñdictus. Poſtq̃ʒ.n.hũit magnã famã ſctitatis ex cha ritate motus dixit itra ſe. Nõ potes p̃dica‐re ⁊ ꝓficẽ:qꝛ p̃dicare cũ mala fama ẽ ſic ſcin‐dere cũ gladio nõ acuato.ſʒ qñ p̃dicator hẽt bonã famã:tũc facit fructũ. Iõ dicit Grego. Scti predicatores laudari appetũt vt reuerẽ ter audiant̃. reuerent̃ audiri deſiderãt vt ma‐iorẽ fructũ faciãt. Iõ btũs bñdictus famoſus de vita ⁊ de ſcia nõ acq̃ſita:ſʒ hũit ſciaʒ ifuſaʒ predicauit pᵒ in caſtro mõtis caſſini: ⁊ cõuer tit eos ab ifidelitate: fregerũt ydola in tẽplo appollinis:oraculũ bti Martini fecit. Ecce charitatem quã hũit erga ꝓximos. Ex qua in vita ſua ſuſcitauit mortuos. Itẽ de charitate ad deũ:qꝛ vt philocaptꝰ de deo ſp cogitabat de deo. Dicat̃ illd ſingulare. Cũ de nocte ad portã camere oraſſet deũ oñdit ſibi totũ mũ‐dũ ⁊ oẽs creaturas. Btũs Tho. i q̃libeto.i. ar.i.q̃rit vtrũ btũs bñdictus tũc viderit diuã eſſentiã. Dicẽ ꝙ nõ:ſʒ vidit oẽs creaturas mũ‐di.nõ ſolũ in gñe ſeu ſpecie:ſʒ in idiuiduis.ſci uit tũc plꝰ de phia q̃ʒ Ariſtoteles:nec Ptho lomeus:nec aliq̃s phoꝝ. Cogitate eius ardo rem charitatis pp quẽ deus reuelauit ſibi diẽ obitus:ſepulturã apiri fecit vt ioãnes euãge. ⁊ ſexta die portatus ad eccleſiã inter diſcipu los mane orãdo:ſpm̃ expirauit. Viderũt ãt ipo die duo mõachi viã ab eiꝰ cella in celũ tẽdẽtẽ ſtratã palleis ⁊ choruſcãtẽ inũeris lãpadibꝰ. ⁊ vir clarus deſuper aſſiſtens ait illis. Hec eſt via qua dilectus dei benedictus celum aſcen‐dit:ergo ſicut lucerna fulgoris ⁊c.

¶ De incarnatione filij dei. Sermo.

Ecce ecce ecce. Vbũ huius theãt̃ colligit̃ ex euãgelio hodiẽne feſtiuitat̃ qd ori ginal̃r hẽt. Lu.i. Glo. ſolẽnitas ho dierna tota ẽ ſctiſſime icarnatõis filij dei i vte ro ỽginali:⁊ de iſta erit ſmo. Sʒ vt ſit i filij di ⁊ eiꝰ genetricis honorẽ ⁊ nr̃aꝝ aiaꝝ ꝯſolatõeʒ humiliter p̃ñtemꝰ ỽgini ſalutationẽ q̃ hodie fuit dcã p angelũ gabrielẽ ⁊c. Credo ꝙ multi mirant̃ vbi hẽtur iſtud thema. qꝛ videt̃ ꝙ nõ ſit in euãgelio nec in epl̃a. Dico ꝙ colligit̃ ex euãgelio in q̃ ter d̃r ecce.nõ ſine magnis ſecre tis ⁊ trãſcẽdẽtibꝰ. Prio qñ angelus nũciauit ỽgini ꝙ eẽt mr̃ dei di. Ecce ꝯcipies in vtero ⁊ paries filiũ. Scdo qñ denũciauit ỽgini ꝙ Eli ſabeth ꝯcepat di. Ecce eliſabeth cognata tua ⁊ ipſa cõcepit filiũ in ſenectute ſua. Tertio qñ final̃r ỽgo ꝯſentiẽs dixit. Ecce ancilla dñi:fiat mihi ſm ỽbũ tuũ. Ecce vñ colligit̃ ꝓpoſitum thẽa. Et ẽ ecce dictio demõſtratiua. dicit enĩ grammaticus. Da demonſtrandi:vt en.ecce. Et eſt excitatiua. d̃r enim ter ecce: q̃ tria ma‐gna alta ⁊ tranſcendentia ſunt acute ⁊ aſtu‐te attendenda ⁊ contemplanda in iſta bene‐dicta incarnatione.ſcilicet.

Diuinalis benignitas
Humanalis vtilitas
Virginalis humilitas.

Ecce ſcilicet aperiatis aures cordis ad con‐templandum cum magna deuotione ⁊ affe‐ctione iſta tria predicta. ¶ Dico primo ꝙ eſt acute contemplandum in iſta benedicta icar natione diualis benignitas quã deꝰ nob oſtẽ dit in iſta ſctã icarnatõe. Qꝛ deꝰ amore nr̃i fa ctus ſit hõ:hᵒ ẽ plus q̃ ſi auꝝ fieret lutũ:vl̃ ce lũ plũbeũ ⁊ hmõi. Creator fcũs eſt creatura: rex ſuitor:⁊ dñs ſuꝰ:diues paup:opẽs debilis: eternꝰ tpal̃:infinitꝰ amore nr̃i factꝰ eſt finitꝰ:⁊ puus vt formica i hũanitate:imẽſus circũſcri ptus in vtero ỽgiali:ipaſſibil̃ fcũs ẽ paſſibilis. Nullus itellectꝰ põt cogitare nec cõprehẽdẽ iſtã benignitatẽ:totũ hᵒ fecit ad adiuuanduʒ noſtrã fragilitatẽ. Ecce diual̃ benignitas. Et iſta rõne q̃ſi oẽs ꝓphe loq̃ntes de iſta mate‐ria incipiũt p ecce. Vñ Dauid. Ecce.n.deꝰ ad iuuat me:⁊ dñs ſuſceptor eſt aie mee. ps.liij.

De iſto adiutorio nota parabolaʒ de illo ma gno rege hñte vineã iuxta ſuũ palaciũ ad quã miſit cultores ꝓmittẽs eis magnũ ſalariũ ſi ca dẽ die excolerẽt:al̃ꝙ nihil hẽrent pp qd dicti cultores laborabãt diligẽter.tñ hora veſpaꝝ hẽbãt tãtũ facẽ q̃tũ fecerãt. Videñs filiꝰ regis p feneſtrã ꝙ illi nõ poterãt pficere voluit eos iuuare:⁊ itrauit camerã:⁊ ſe diſſimulãdo rece pit hitũ cultoris ⁊ iuuit eos ⁊ pfecerũt:⁊ final̃r illi habuerũt ſalariũ. Nõne videt̃ vobis mag̃ benignitas in filio regis priogẽito tãtũ humi liare ſe vt ſuitores hẽrent lucrũ eis ꝓmiſſum. Talis fuit hũilitas filij dei. Vinea regis ẽ iſte mundus. Vinea.n.dñi exercituũ domꝰ iſr̃l eſt Yſa.v. ad quã miſit cultores.ſ. patriarchas ⁊ ꝓphetas ꝓmittẽs ſalariũ ſi añ ſolis occaſum ideſt mortẽ bñfaccrẽt:intrarẽt regnuʒ celoꝝ. Videñs filiꝰ dei ieſus xp̃s p feneſtrã ſue ſcie ꝙ non poterãt acq̃rere lucrum gl̃ie:qꝛ ex morte xp̃i ⁊ eiꝰ merito opa nr̃a ſunt meritoria: ⁊ añ mortẽ xp̃i nullus q̃tũcunq̃ ſctũs poterat in‐gredi celum. Erat.n porta clauſa. Iõ filiꝰ re‐gis itrauit camerã vtĩ ỽginal̃.ſ.hodie vbi idu tus fuit veſte illiꝰ ruſtici ade vt eos iuuaret:q vſq̃ ad mortẽ icluſiue continue laborauit. Ec ce q̃re dicit. Ecce.n.deus adiuuat me:adiuto‐rio gl̃oſo p̃ñtis:⁊ dñs ſuſceptor eſt aie mee.ſ.in gl̃ia eterna. Itẽ Yſaias dãs ſignũ de iſta icar‐natione dicit icipiẽs p ecce. Ecce ỽgo ꝯcipiet ⁊ pariet filium:⁊ vocabit̃ nomen eiꝰ emanuel Yſa.vij. Nõ. Ecce ỽgo ꝯcipiet.lʒ.n.d alijs mu lieribus poſſet carnẽ aſſumere:tñ de ỽgine aſ ſumpſit.⁊ pariet filium.nõ p̃ſem:qꝛ nũq̃ʒ fuit hõ nec eſt nec erit. Itẽ nec ſpm̃ſctm̃: ſʒ pariet filiũ. Magis.n.erat ꝯueniẽs ꝙ filius incarna ret̃.ſi volumꝰ attẽdere ad finẽ hꝰ icarnatiõis q ẽ vt pctõres ⁊ inimici fierẽt dei amici ⁊ filij dei:⁊ heredes ſiue coheredes regni. Hanc rõ nem tangit apl̃s.di. Quos p̃ſciuit ⁊ p̃deſtina uit ꝯformes fieri ymagis.filij ſui vt ſit ipſe pri mogenitꝰ in multĩ frĩbꝰ. Ro.viij. Nõ emanuel. Ema.i.nobiſcuʒ. el.i.deus.iõ emanuel.i. nobi ſcũ deꝰ.qꝛ al̃s niſi fuiſſet deꝰ:nec poſſet ſeipm ſaluũ facẽ. Iõ inẽ alias ꝓphias iſtaʒ maxime ꝯtẽplamur. Et qñ angelus eã ſalutauit iſtã ꝓ phiaʒ legebat vt ipa ỽgo reuelauit eliſabeth. Cogitabat.n.tunc ỽgo intra ſe. O dñe ⁊ q̃lis erit illa ỽgo q̃ ſit dig̃ ꝯcipe filiũ dei:⁊ eẽ mr̃em dei ⁊ reginã celi. Et rogabat dñm ne moreret̃ q̃uſq̃ illã viderʒ ⁊ poſſʒ illi ſuire di. Dñe ꝯſue tis mihi viſuʒ vt eã videã:auditũ vt eã audiã: os vt ſibi poſſim loq:manꝰ vt ſibi ſuiã. O bñ dicta erit illa ỽgo:⁊ flebat nec poterat de ſe cogitare ꝙ ipa eſſet illa ex hũilitate. Et cũ ſic cogitaret ſubito gabriel archãgelus itrauit ſi ne portaꝝ apitiõe. Et totꝰ rutilãs ⁊ pulcher eã mag̃ reuerẽtia ỽginẽ ſalutauit di. Aue gratia plena dñs tecũ:bñdicta tu in mulieribꝰ. Que cũ audiſſʒ turbata ẽ in ſmõe eiꝰ.nõ de angeli viſiõe:qꝛ dicẽ Ierony. ꝙ aſſueta erat videẽ ange los:ſʒ turbata ẽ in ſmõe eiꝰ. Añ aduẽtũ ange li ỽgo cogitabat de illa ỽgine ⁊ de tãta grã. Et ſtati angelus eã ſalutauit di. Aue grã ple‐na.q.d.tu es illa ỽgo plena grã. Scdo cogita bat de tãta eiꝰ ꝓpinq̃tate cũ deo vt eẽt mr̃ eiꝰ Iõ angelus dixit ſibi. dñs tecũ.ſ.in maiori cõ iũctiõe q̃ʒ cũ alijs creaturis. Tertio cogitabat de excellẽtia illiꝰ ỽgis ſup alias mulieres. Iõ dixit ſibi ãgelus. Bñdcã tu in mulieribꝰ. Et turbata ẽ in ſmõe eiꝰ. Si ãgelus ſalutaſſet eã mõ ꝯſueto vt dõẽ pſone ſalutãt:ñ fuiſſʒ turba ta. Sʒ qñ audiuit iſtã ſalutatõeʒ. Hic hẽtis exẽ pluʒ vos mlieres iuuenes ſi aliq̃s ſalutat vos mõ cõſueto ñ oʒ vos turbari:ſʒ reſalutare mõ ꝯſueto. ſʒ ſi mõ inſitato vos ſalutat aliq̃s ſtul tus nõ oʒ r̃ndere:niſi dicẽdo.q̃d tu mecũ hẽs ⁊c.qꝛ tal̃ ſalutatio iniq̃ ẽ.ſ.qñ d̃r:deꝰ vos ſalu‐tet flos filij:vel flos de paradiſo:vel ãgelus gl̃o ſus.vos eſtis mea vita ⁊c. Si ỽgo turbata fu‐it.ſ.de angeli inuſitata ſalutatiõe:cũ tñ cũ an gelo nõ poterat peccare:q̃to magis vos dẽbe tis turbari de mõ inuſitato hoium ſtultoꝝ. Et ãgelus ꝯſolãs eã dixit. Ne timeas:qꝛ in iſta ſa lutatõe ñ ẽ pctm̃. Inueniſti.n.grãʒ apud dñm ſup oẽs creaturas ſupple. Et ỽgine ꝯſolata an gelus ſibi explicauit ambaſiatã ſuaʒ icipiẽs p ecce di. Ecce ꝯcipies i vtero ⁊ paries filiũ vſq̃ regni eiꝰ nõ erit finis. Ecce h̃ tota ambaſiata que hʒ octo clauſulas ſecreta fidei xp̃iane con tinẽtes:q̃ ãgelus ſibi tũc declarauit. Primũ ibi. Ecce ꝯcipies in vtero. Diceret aliq̃s q̃d oʒ dicẽ in vtero:cũ alibi nõ ꝯcipiat̃.ſic q̃d oʒ di‐cere:vos videbitĩ ocul̃:cũ p alias ptes hõ non videat. Rñdeo ꝙ ñ ſine cã dixit angelus. Ec ce ꝯcipies in vtero:qꝛ virgo maria iã ante ad uentũ angeli cõcepat deũ in mẽte ꝯtemplan do illã ꝓphiam:ſʒ angelus dclarãs ſibi mr̃na lem ꝯceptionẽ dixit. ꝯcipies in vtero. nõ ſoluʒ in mẽte in q̃ iã ꝯcepiſti:ſʒ in vtero dclarãs ſibi modũ ꝯceptiõis. vt auellana concipit granũ ſine fractura ⁊c. Si dicat̃ ab aliq̃:hoc facit na tura Iaʒ bñ ẽ beſtia. Et nũq̃d p̃t plꝰ deꝰ q vir ginẽ grauidauit. Et qñ ỽgo maria itellexit h̃ cogitate q̃le gaudiũ hũit. Scdo dixit. Et pies filiũ. Ecce natiuitas. Nõ. paries filiũ nõ p̃ſem qꝛ nũq̃ p̃r nec ẽ nec erit hõ:nec ſpũſcm̃. Sed

dicerет aliqs: quō eſt poſſibile cū pr̄ fili⁹ ⁊ ſpūs
ſctūs ſint vnū in eēntia indiuiſibili ꝙ filius aſ
ſumpſit humanitatē ⁊ ſctūs ſit hō cū ſint vna
entitas. Declaratur p ſiſitudinē de ſole vno in q
ꝑt ꝯſiderari pr̄ gñans.ſ. ſubā. ⁊ fili⁹ genit⁹.ſ. ra
dius. ⁊ ſpūs ſpirat⁹.ſ. calor. tñ nō ē niſi vn⁹ ſol
⁊ trāſeūte radio p feneſtrā vitreā rubeā vel al
teri⁹ coloris radi⁹ recepit illū colorē: ⁊ nō ſuba
ſolis nec calor. Sic feneſtra clarior criſtallo
erat vgo ma. Jō cātat eccña. Celi feneſtra fcā
es. Et p eā trāſiuit radi⁹ ſol eterni fili⁹ di itrās
ad illuminādū domū hui⁹ mūdi ſine feneſtre
fractiōe: imo clarior remāſit. Et qñ āgelus di
xit ſibi: pies filiū: vgo itellexit ꝙ eēt mr̄ nō pa
tris nec ſpūſcti: ſꝫ filij. Tertia clauſula ibi: vo-
cabis nomē eius ieſuz. Ecce paſſionē: q̄ ieſus
idē ē ꝙ ſaluator. ex cui⁹ paſſiōe ſaluati ſumus
Vñ ait Greg. Nihil nobis naſci ꝓfuit: niſi re-
dimi ꝓfuiſſet. Et qñ vgo audiuit ab āgelo h⁰
nomē ieſus: credo ꝙ iclinauit ſe. Rō: q̄ antiq
ꝓphe hēbāt ipm in mag̃ reuerētia. Jſa. xxvi.
Dñe nomē tuū ⁊ memoriale tuū in dſiderio
aie. Aia mea dſiderauit te in nocte. Jō lauda
bil ꝯſuetudo eſt qñ noiat ieſus inclinari. Si p
dicātes qñ predicāt corā papa inclināt qñ
noiant eū: q̄to magis qñ ſūm⁹ papa noiatur
Quartū: hic erit magnus. Ecce deſcēſionē ad
iferos: q̄ ſicut erat magn⁹ i celo añ icarnatio-
nē: debuit ēt oñdi magn⁹ in tra corā hoibus p
miracula. voluit ēt oñdere ſuā magnitudinē
in inferno ꝯ ipſ litigādo: ⁊ ſctōs pres inde edu
cendo. Quintū ibi: ⁊ fili⁹ altiſſimi vocabit. Ec
ce reſurrectionē. Dicūt phi ꝙ diffinitio hois
hꝫ vnū gen⁹ ⁊ duas differentias: q̄ hō eſt aial
mortale rōnale. Añ paſſionē aūt xp̄s erat rō-
nalis ⁊ mortal. Jdeo poterat vocari filius ho
minis. ſꝫ poſt reſurrectionē tm̄ dꝫ vocari fili⁹
altiſſimi: q̄ imortalis ⁊ impaſſibilis. Sextum
ibi: ⁊ dabit illi dñs deus ſedem dauid pris ei⁹
Ecce eius mirabilē aſcenſionē: q̄ ſicut cathe-
dra Dauid fuit altior p excellentiam ⁊ poten
tiam dominij alijs regibus: ſic xp̄s in ſua aſcē
ſione fuit collocatus in cathedra glorie ad re
gnandū ſup oēs creaturas. Septimū ibi: ⁊ re
gnabit in domo iacob in eternum. Ecce ſacra
mentum eucharíſtie. Ecce eccña dr̄ domus ia
cob: in q̄ eſt luctandū ꝯ dyabolū p humilita-
tem. Hoc eſt ꝯtrū ad hoſum cognitionem q
neſciunt vltimū diē mundi. Puma dies in q̄
nulla miſſa dicet in hoc mundo: illa dies erit
vltima hui⁹ mundi. Hoc hr̄ ex illo textu xp̄i.
Ecce ego vobiſcū ſum oibus dieb⁹ vſq in con
ſummationē ſeculi. Matth. vl. Jō ait dauid
Dñs in tēplo ſctō ſuo: dñs in celo ſedes eius.
Octauum ibi: ⁊ regni ſiue glie ſiue pene non
erit finis. Ecce iudiciū gñale. Regnabit eni
ſup malos ⁊ ꝯdēnatos rigore iuſticie: q̄ nūq̄
ꝗ a penis liberabūt. Sup bonos ⁊ beatos re
gnabit dulcore mie in celo ſine fine. De iſta
clauſula prophetauit dauid di. Regnū tuū
regnum oium ſeculoꝝ: ⁊ dñatio tua in oi gña
tione.ſ. ſaluandoꝝ. ⁊ gñatione.ſ. dānandoꝝ
pſ. Exaltabo. pſ. cxliiij. Nūc hēm⁹ pmuz ecce
hui⁹ ambaſiate. ¶ Dico ſecūdo ꝙ hic eſt no-
tanda humanalis vtilitas. nō credat ꝙ ꝓ ſui
vtilitate ⁊ bono ſit incarnat⁹: q̄ bonoꝝ nroꝝ
non indiget: vt dicit dd. ſed ꝓ vtilitate nr̄a. q̄
oē bonum radicalr̄ ꝓcedit a filij dei incarna-
tiōe: ſic flores ⁊ fruct⁹ arboris a radice oriunt
Sic totū bonū ⁊ maxime fidei ⁊ obedientie
a radice incarnatōis ꝓcedit: q̄ iſto ſuppoſito
alij articuli fidei leuis credētie ſunt: q̄ nō eſt
mirū ſi nat⁹ ē de muliere ex q̄ ē hō. Jtē credis
ꝙ fec̄ miracula. Dicat ꝑctice. neq mirū ex q̄
eſt de⁹. Jdē pōt dici de oib⁹ articulis fidei ad
xp̄i humanitatē vel diuinitatē ꝑtinētib⁹. Pꝫ
ergo ꝙ icarnatio xp̄i ē radix ſiue ianua oium
alioꝝ articuloꝝ fidei. ꝓpter hoc dicebat xp̄s
Creditiſ in deū ⁊ in me credite.ſ. q̄tū ad huma
nitatē. Joh. xiiij. Jtē in bñdicta filij dei incar-
natione eſt totū bonū de obedientia ſupnali.
Antiq⁹.n. non fuit ductor q non errauerit in
via quē poſſem⁹ ſeq. q̄ nec moyſes: q̄ pecca-
uit. nec alios niſi ſolū ieſum q hodie vt poſſe-
mus ſeq ipſ recepit hūanitatē vt eēt viſibilis
Unde aug. ait. De⁹ ſequēdus erat: ſꝫ videri ñ
poterat. hō ſequendus nō erat q videri pote-
rat. Ut ergo hoi exhiberet q̄ ab hoie videret
⁊ quē hō ſequeret: ꝓpterea de⁹ fact⁹ ē homo.
Jtē de vtilitate ⁊ bono nr̄e redēptiōis in bñ-
dicta icarnatōe totū ꝑncipiū nr̄e redēptiōis
fuit poſitū in burſa vteri vginal: ⁊ in paſſione
ꝑciū fuit ſolutū. Vñ ait dd. Redēptionē mi
ſit dñs pplo ſuo. pſ. cx. Jtē ex vtilitate ⁊ bo-
no nr̄e ſaluatiōis q̄ ex incarnatione ꝓcedit fit
reſtauratio in celo ⁊ in tra. Rō ē: ſic̄.n. de ſta
tera qñ vna ps pl⁹ hūiliat: alia magis eleuat
Jta fili⁹ dei hūiliauit ſe vt nos exaltaret. vt di
cit Greg. Deus q in filij tui humilitate iacē-
tē mūdū erexiſti. fidelibus tuis ꝑpetuā ꝯcede
leticiā.ſ. eternā. vt numer⁹ angeloꝝ reparet.
Et hoc ſignificauit angel⁹ vgini qñ dixit ſibi
ſcdm ecce. Ecce eliſabeth cognata tua ⁊ ipſa
concepit filiū in ſenectute ſua. Ad lrām. Di-
cūt gloſe ⁊ poſtille ꝙ hoc dixit āgelus ad cō-
fortandū vginem: ſꝫ ſpūalr̄ intelligit ſic. Eliſa

beth ſm hebraycā interpretationem ex trib⁹
noibus hebrayci cōpoſitum. El.i. deus. J.i.
meus: ſabeth.i. ſeptima. Eliſabeth.i. dei mei
ſeptima. Jſta dei mei ſeptima eſt nā humana
A pnci⁰ creauit de⁹ terrā cū arborib⁹: Aquā
cū piſcib⁹. Aerē cū ꝓprietatib⁹. Jgnē cū q̄li-
tatibus. Celū cū planetis. Nām angelicam.
Septimo formauit nām humanā. Ecce dei
mei ſeptima. Jſta toto tpe vite ſue fuit ſteril
q̄ nō potuit ꝯcipe meritū pro glia obtinēda
vſq mō in ſenectute. No. ꝙ ſeptē ſunt etates
mundi vel hois. Pa eſt infantia. iſta fuit ab
adā vſq ad noe. Secūda pueritia: iſta fuit a
noe vſq ad abrahā. 3a eſt adoleſcētia: iſta fuit
ab abrahā vſq ad moyſen. Quarta eſt iuuen
tus: iſta fuit a moyſe vſq ad dd. Quinta fuit
virilitas: iſta fuit a dd vſq ad trāſmigrationē
babylonis. Sexta eſt ſenect⁹: a trāſmigratiōe
vſq ad xp̄i incarnationē. Septima eſt decre
pitus: ⁊ iſta durabit a xp̄o vſq ad finē mūdi.
Et in iſta eliſabeth.i. nā humana ꝯcepit meri
tū pro glia obtinēda per fidē ſpē ⁊ charitatē
Ecce q̄re dr̄. Ecce eliſabeth cognata tua ⁊c.
Jdē Yſaias ait. A facie tua dñe ꝯcepimus: ⁊
q̄ſi parturiuimus ⁊ peꝑimus ſpm̄ ſalutis. Yſa.
xxvi. ¶ Dico 3⁰ ꝙ eſt hic notādū virginalis
humilitas: cū dr̄ 3m ecce. Poſtq̄.n. angelus
ꝓpoſuit ſibi ſuā ambaſiatā ꝙ eſſet mater dei.
regina celi ⁊c. Jpſa cum maxima humilitate
rñdit di. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm vbum
tuū. Cogitate ꝙ flexis genibus ⁊ cū lachry-
mis ꝑ gau dio dixit iſta vba. Ecce ancilla dñi
⁊c. Notate hic deuote qñ virgo mā dixit pm
verbū.ſ. ecce. nō ſtatim fuit grauida: nec mr̄
dei effecta: nec in ſcdo nec in 3⁰ ⁊c. ſꝫ in vltio
ſ. tuū. Et tunc ſtatim vgo adorauit deū in vte
ro ſuo: quē nō videbat oculis ſui corpis: ſꝫ mē
tis. Sic eſt ēt in ꝯſecratiōe hoſtie in miſſa. nō
in p⁰ vbo nec in ſcdo eſt ibi corp⁹ xp̄i: ſꝫ in vl-
timo. ſꝫ ⁊ tūc ſacerdos adorat hoſtiā q̄uidā:
⁊ tūc vos debetis adorare ⁊ non añ. ſic virgo
maria fecit. Hñ eſt ergo hic ꝯtēplanda vgi-
nalis hūilitas. Angelus vocabat ipam dñaꝫ:
matrē dei: ⁊ reginā celi ⁊ ipſa vocauit ſe ancil
lam. Ecce ancilla dñi ⁊c. Recte fuit figurata
humilitas vginis per illā ſctām mulierē: que
audita ambaſiata regis dd que ēt nolebat in
vxorē duci vt eſſet regina: ſꝫ dixit. Ecce famu-
la tua vt lauet pedes ſeruoꝝ dñi mei. i. Reg.
xxv. Abygail interptat pris mei exultatio. Ec
ce virgo maria que letificauit prēm ſuū adā
triſtē ⁊ flentē ex ſuo pctō: eo ꝙ occaſione ſui
tot dānarent. Jō nō modica exultatio fuit ſi-
bi reuelatio hui⁹ virginis in maledictione ſer
pentis qñ de⁹ dixit dyabolo in ſerpēte exiſtēti
Jnimicicias ponā iter te ⁊ mulierē ⁊ ſemē tu
um ⁊ ſemen illi⁹. Jpa ꝯteret caput tuū. Geñ.
iij. ecce abygail.i. pris mei exultatio: quā xp̄s
rex voluit in reginā celi. que rñdit. Ecce famu
la tua vt lauet pedes ſuoꝝ dñi mei. No. vt la
uet pedes ſuoꝝ dñi mei. Jpſa.n. virgo lauat
pedes. Pedes.n. ſt̄ vltime volūtates corpis
humani ēt ⁊ miſtici. Caput mūdi fuit ſtatus
pr̄iarchaꝝ: collū ꝓphetaꝝ: venter aplōꝝ: pe-
ctus ⁊ brachia martyꝝ: crura doctoꝝ. tibie cō
feſſoꝝ. finis mūdi eſt ipe pñs. Nos ſumus in
q̄s fines ſeculoꝝ deuenerūt. i. Cor. x. Et vgo
lauat nos ab imūdicijs pctōꝝ nroꝝ ⁊ maculis:
q̄ ꝯtinue orat ꝓ nob. q̄ alr̄ iā fuiſſem⁹ deſtru
cti: iō cātat eccia ſibi. Mōſtra te eē matrē ſu-
mat per te ꝑces q pro nobis nat⁹ tulit eē tu⁹.

¶ De ſancto Ambroſio Sermo.

Inextinguibile eſt lumē il
li⁹. Sap. vij. Pro aliq̄li declaratōe
hui⁹ vbi ⁊ veniēdi ad mām ꝑdican
dā ſciēdū ꝙ gr̄a diua exiſtēs in aliq̄ p⁰ in hac
vita pōt ꝯſiderari duplr̄. Prio reſpectu cōdi
tiōis hūane: ⁊ ſic gr̄a dei eſt variabil ⁊ muta
bil: ⁊ pōt depdi. Rō q̄ ꝯditio hūana ex libe
ro arbitrio eſt mutabil vt gallus in cāpanili.
Jō gr̄a pōt depdi vel p inclinatiōes carnis.
vel p occaſiones mūdi: vel p tēptationes dya
boli. Jō gr̄a ſpūalis in creatura i hoc mūdo
nō eſt ita firma qn poſſit mutari ⁊ depdi. Jō
ſp dꝫ eſſe hō cū timore q̄tūcūq hō ſit ſctūs ⁊
bonus q̄ pōt effici malus. nec pctōres debēt
deſpare: q̄ poſſent redire ad lumē gr̄e. Jō di
cit apls aliq̄bus qui ꝑus fuerāt mali. Eratis
aliqñ tenebre: nūc aūt lux in dño vt filij lucis
ambulate. ad Ephe. v. Jlli aūt qui hñt lumen
gr̄e videāt ne extinguat vēto ſupbie vel luto
auaricie vel luxurie: ⁊ ſic de alijs. Jō xp̄s. Ui
de ergo ne lumē qđ in te eſt tenebre ſint. Lu.
xi. Uel poſſum⁹ loq de gr̄a dei reſpectu diſpo
ſitionis diualis q̄ eſt impmutabilis: q̄ quod
deus ordinat: diſponit: ⁊ ꝑdeſtinat: impmuta
bilr̄ ita venit. Ergo Greg. in q̄dā oſone dicit
Deus cui⁹ ꝓuidētia in ſui diſpoſitione nō fal
lit. Nō loq̄ndo de gr̄a dei i btō Amb. reſpe
ctu diuine diſpoſitionis dr̄: iextinguibile ē lu
men illi⁹. pꝫ the. Ad cōphēdēdū ſuā hyſtoriā
in certis punctis inuenio ꝙ hūit q̄nq lumia.
¶ Primo lumen de celeſti deuotione.
¶ Secundo lumē de intellectuali cognitōe.
¶ Tertio lumen de ſpirituali prelatione.

Quarto lumen de iudiciali correctiõe.
Quinto lumen de integrali perfectione.
Et de q̃libet dic̃ thema. Inextinguibile eſt lu
men illi⁹. Dico primo q btũs Ambroſi⁹ ha
buit lumen de celeſti deuotõe. Deuotio.n.ni-
hil aliud eſt niſi q̃daꝫ celeſtis illuſtratio i cor-
de hominis qua duplicit̃ afficit̃ ⁊ cum leticia
opat̃ ea que dei ſunt. Naꝫ aſpectus rei dilecte
mouet affectũ. Iõ Dauid dicit. Signatũ eſt
ſup nos lumẽ vult⁹ tui dñe: dediſti leticiã i cor
de meo. pš. iiij. Iſtud lumen habuit beat⁹ am
broſi⁹ q in vita ſua habuit magnã deuotioneꝫ
⁊ cũ leticia magna ſeruiuit deo. Signũ erat q
lumẽ deuotõis erat int⁹. Dicit̃ cũ adhuc eẽt
duoꝝ annorũ ⁊ dormiret: examẽ apũ intrauit
os eius ⁊ exibant ac ſi intrarẽt ⁊ exirẽt d̓ alue
ario. Quõ vidẽs ei⁹ pr̃ dixit. Aliquid magni
erit in iſantulo iſto ſi vixerit. Apes autẽ faciũt
mel figurabãt dulcedinẽ deuotiõis eius. ⁊ q
exibant de ore ei⁹: figurabãt ſuã pdicatiõeꝫ fu
turã. Nã qñ fuit magn⁹ in ſcia ⁊ etate: pdica-
uit feruide. Cuius pdicatio erat circa duo p̃n
cipalit̃. Primo vt de⁹ cognoſceret̃. Secundo
vt pctã vitarent̃. Unde cum ſemel extirparet
quoddã pctm̃ in q̃ qdaꝫ erat valde culpabil̃:
⁊ ſic debuit corrigi ipe fuit valde indignat⁹ ꝯ
btm̃ Amb. q̃ innocauit demones dicẽs eis q
facerẽt de eo qcq̃d vellẽt ſolũ q ambroſiũ ſibi
interficerẽt vel q̃uit̃ v̓berarẽt. q pmiſerunt ſe
facturos. Cũ aũt veniſſent ad domũ beati am
broſij i nullo potuerũt ſibi nocere: dicẽtes cir
ca ei⁹ domũ eſſe murũ igneũ: nec poterant ad
eũ accedere. ecce quõ de⁹ manifeſtauit ſuã de
uotionẽ. Dico ſecũdo q hũit lumẽ de itel-
lectuali cognitiõe. ſ. hẽ ſciam nõ ſoluꝫ ex ſtu-
dio: ſꝫ ex infuſiõe. Sciẽtia. n. natural̃ q̃ habet̃
ex ſtudio: ptim eſt ſenſual̃. ſ. q̃tũ ad pncipiũ: ⁊
ptim itellectualis. ſ. q̃tũ ad finẽ: q nihil eſt in
intellectu qn pns fuerit i ſenſu: vt vult Ariſto.
Sꝫ ſcia infuſa ſeu cognitio ſupnatural̃ tota ẽ
itellectualis: q nõ ptinet ad portas ſẽſuũ: ſꝫ a
fõte diuini luminis pcedẽs intrat itellectuꝫ p
diuinã potẽtiã. Uñ dd. Apud te ẽ fõs vite: ⁊ i
lumine tuo videbim⁹ lumẽ. pš. xxxv. Iſtud lu
mẽ hũit beat⁹ Ambroſi⁹. Primo. n. hũit ſciaꝫ
acq̃ſitã. Dicit̃ quõ pr̃ ei⁹ pfect⁹ rome eũ tradi
dit liberalib⁹ artib⁹ inſtruẽdũ: qñ aũt ſtuduit
theologiã mirabil̃r ſe hũit iutm̃ q hũit ſpm̃ p
phetie. Dicit̃ cũ puer offerret manũ ad oſcu
landuꝫ ⁊ ſoror noluit oſculari. Rñdit qñ ero
epũs oſculabimi mihi ⁊c̃. Quidã Ambroſio fe
cit magnũ feſtũ ⁊ ꝯuiuiũ q volens dare ali
quã bonã doctrinã hoſpiti iterrogauit diuitẽ
de ei⁹ vita q reſpõdit q erat beatior hui⁹ mũ
di: ditiſſim⁹ in bõis tpalib⁹: in filijs ⁊c̃. oia ſibi
ſuccedebãt pſpere ⁊c̃. Dicit̃ quõ btũs ambro
ſi⁹ dixit ad ſuos: vadam⁹: vadam⁹: q ira dei ẽ
ſup domũ iſtaꝫ: ⁊ tota illa dom⁹ ſubmergebat̃.
Quõ vidẽs btũs Amb. cepit pdicare ſeruitori
b⁹ ſuis de timore dei. Nota bene hic legẽdaꝫ.
Ecce quõ hũit ſpm̃ prophie. Cogitate hic q̃
de⁹ dat aduerſitatẽ ſignũ ẽ q de⁹ vt pat̃ corri
git filiũ. Malũ ſignũ ẽ ⁊ reprobatiõis qñ oia
pſpere ſuccedũt: iõ xp̃s ait. Apoc. iij. Ego q̃s
amo arguo ⁊ caſtigo: quot ſunt in mũdo q in
pſperis nõ cognoſcũt deũ: ⁊ in aduerſis rede
unt. Idẽ de mulierib⁹. O bñdicta aduerſitas
que gẽtes trahit ad deũ Iõ Thob. iij. Bene-
dictũ eſt nomẽ tuũ de⁹ patrũ nřoꝝ: q cuꝫ irat⁹
fueris miſericordiã facies: ⁊ in tempe tribula
tiõis pctã dimittis his q inocãt te. Nõ cũ ira
t⁹ fueris ſm̃ iudiciũ gentiũ: q dicũt deũ irati
ꝯ illũ q patit̃ aduerſitates. ſꝫ nõ ẽ ita: ſꝫ ſic me
dic⁹ dans cauteria nõ reputat̃ irat⁹ ꝯ infirmũ
niſi a fatuis: ſic nec deus dans aduerſitates.
Dico tertio q habuit lumẽ. ſ. de ſpũali pla
tõe: platio. n. ſpũalis dr̃ lumẽ. Nemo accẽdit
lucernã ⁊ in abſcõdito põit: neqꝫ ſub modio:
ſꝫ ſup candelabrũ vt q ingrediũt̃ lumẽ videãt
Luc. xi. Hic compat̃ platio lumini. Prelat⁹
eſt lucerna qui qñ per deũ eſt electus qñ. ſ. ipſe
met non tractauit: nec per potẽtiam eſt intru
ſus: tũc eſt lucerna accenſa ⁊ ſtat in cãdelabro
dignitatis vt lumen videatur. Ita fuit de btõ
Ambro. qui nõ fuit intruſus: ſꝫ ipꝫ deus elegit
Dicit̃ quõ beatus Amb. erat in ciuitate me
diolani: ⁊ mortuo epõ: ciuitas fuit pro epi ele
ctione: q eſt magnus epatus. Et cũ eſſent in
eccleſia vt introducerent vnum epm̃ vnus vo
luit hũc illum alij alium. Cum aũt beatus am
broſius cã ſedãde ſeditionis q̃ erat in populo
perrexiſſet ad eccleſiam: ſubito fertur vox in
fantis ſonuiſſe Ambroſium epm̃. Ad quaꝫ vo
cem totus popul⁹ clamauit Ambroſiũ epm̃.
Dicatur quid fecit vt euaderet ne eſſet epũs.
Primo cum minis. minabatur enim graues
populo punitiones ⁊c̃. nec ſic potuit popu
lum a propoſito reuocare: tunc cogitauit in
tra ſe dicens. Iſti credunt q ego ſum bonus
hõ ⁊c̃. Ideo introduxit ad ſe meretrices pu
blicas: non vt peccaret cum eis: ſꝫ vt euaderet
q ſp fuit v̓go. vt teſtatur Ieronymus: nec pro
pter h⁰ ppl̃s ceſſauit: imo clamando dixerũt.
Pctm̃ tuũ ſit ſuper nos: tm̃ ſis epũs noſter.
Scripſit impatori vt cõtradicẽt: ⁊ ipſe appro
bauit. Deinde fugit ⁊ abſcondit ſe: ſꝫ inuent⁹

fuit. Deinde iteꝝ voluit fugere: ſꝫ in craſtinuꝫ
inuenit ſe ad portã que romana dr̃. Tunc co-
gnouit dei voluntatẽ ⁊ accepit cuꝫ fletu ac ſi
duceret̃ ad furcã. Qñ aũt fuit ꝯſecratus epũs.
incepit magnã abſtinẽtiã ſemp fuit ſibi q̃dra
geſima: expẽdebat reddit⁹ in pijs cauſis: pdi
cabat: ſcribebat libros: ⁊ habuit lumẽ ſpũalis
plationis. Queſtio q̃re tm̃ ꝯdixit cuꝫ ſciret ſe
multa bona poſſe facẽ. Rñſio: q prelatio hꝫ
on⁹ importabile niſi d̓s iuuet. ſ. obligari ſe ad
reddendũ rõnẽ de tot aiab⁹ q̃t ſunt in dyoceſi
cum tñ de ſua hõ debeat tremere. Hoc cogi-
tabant ſcti antiq̃⁹: ſꝫ mõ nõ curant niſi de bo
nis tpalib⁹. Nõ attendẽtes illꝰ v̓bũ terribile
Sap. vi. Iudiciũ duriſſimũ hijs qui pſunt fi-
et. Exiguo. n. ꝯcedit̃ miſa: potẽtes aũt potẽter
tormenta patient̃. No. iudiciũ duꝝ fiet dãdo
cõputũ de ſua vita: cũ ſit multũ difficile bene
viuere in tãta abũdatia. Duri⁹ in cõputo red
dẽdo de diuitijs. Sꝫ duriſſimũ in cõputo red
dẽdo de aiab⁹: ſꝫ exiguus dicit dñe aiam me
am porto. Dd. Aia mea in manib⁹ meis ſemp
ps. cxviij. Idẽ de rectorib⁹ cõitatis qui ẽt co
acti debẽt venire: ẽt pclamãdo: qa ſi ſuſtinẽt
pctã notoria dãnantur. Iõ dicit. Fortioribus
aũt fortior inſtat cruciatio. Sap. vi. Iõ Eccli.
vij. Noli q̃rere fieri iudex niſi valeas virtute
irrũpere iniq̃tates. ne forte extimeſcas facieꝫ
potẽtis: ⁊ ponas ſcãdalũ in agilitate tua. Ibi
dẽ. Nec te imittas in ppl̃m neqꝫ alliges pctã
duplicia. Dico q̃rto q habuit lumen de iu
diciali correctione. Nã iudicial̃ correctio nõ
eſt niſi lumẽ. Hoc dicit apl̃s. Oia q̃ arguunt̃
a lumine manifeſtant̃. Omẽ. n. qd manifeſtat̃
lumẽ eſt. ad Ephes. v. Iſtud lumẽ hũit btũs
Ambroſius ad arguendũ ⁊ corrigẽdum ma-
gnos ⁊ paruos: diuites ⁊ paupes. Et lꝫ eſſet
epũs: nihilominꝰ poſuit ſe ad audiẽdũ ꝯfeſſi-
ones: ⁊ qñ veniebãt aliq ad ꝯfitẽdũ frigidi: ip
ſe aiabat eos vt dicerẽt pctã: q nõ ẽ ita in cu
ria dei ſic in curia ſeculari. In curia. n. dei ab
ſoluunt̃: ⁊ in curia ſeculari ꝯdẽnant̃. Et flebat
vt puocaret pctõres ad flendũ: ⁊ orabat pro
eis di. En paſtor bõe redue ouẽ errantẽ. Ma
gnos aũt feriebat grauit̃: vt pꝫ de theodoſio
impatore: qui peccauit puniẽdo quandã ciui
tatẽ occidẽdo innocẽtes. Cui negauit ingreſ
ſum eccle donec publicã agẽt pniam. Et dicẽ
ti ſibi q dd peccaſſet: illico rñdit. Secutus es
errantẽ: ſequere ⁊ penitentẽ. Qd vbi audiuit
ita ſuſcepit vt publicã pniam nõ abhorreret.
Propter hoc in lõbardis btũs Amb. depin
gitur cũ funiculis: q ita percutiebat magnos
dños oẽs ⁊ ẽt paruos amicos ⁊ inimicos ⁊c̃.
Dico q̃nto q habuit lumẽ de itegrali pfe
ctione: qñ. ſ. creatura pſeuerat in bõa vita vſqꝫ
in finẽ: q nec dyaboli tẽptationib⁹: nec mun
di occaſionib⁹: nec carnis iclinationib⁹ dimit
tit bonã vitã inceptã. Tunc lumẽ ſctẽ vite ite
graliter pficit̃ cũ vſqꝫ in finẽ indeſinẽter cõti
nuat̃. iuxta illud Prouer. iiij. Iuſtoꝝ ſemita
q̃ſi lux ſplendẽs pcedit ⁊ creſcit vſqꝫ ad pfe
ctam diẽ. Iõ xp̃s dicit. Uide ergo ne lumen
qd in te eſt tenebre ſint. Si ergo corp⁹ tuũ lu
cidũ fuerit nõ hñs aliquã pteꝫ tenebrarũ erit
lucidũ totũ: ⁊ ſicut lucerna fulgoris illumina
bit te. Lu. xi. Iſtud lumẽ habuit beat⁹ ambro
ſius poſtq̃. n. vixit ſctẽ ⁊ virtuoſe. Dicit̃ quõ
cõuertit Auguſtinũ qui tunc tpis ibi legebat
rethoricã ⁊ veniebat ad ſmones bti ambroſij
⁊ iuit ad fidẽ xp̃i cõuerſus. Tũc tpis erat etiã
ibi q̃dam ali⁹ infidelis valde apt⁹: nec aliq̃s
poterat illũ ad fidẽ catholicam trahere. Fuit
dictũ ſibi q iret ad audiẽdũ ſmones ambro
ſij: iuit ⁊ vidit angelũ dei loquentẽ cũ ambro
ſio ad aurẽ cũ pdicaret: ⁊ ſtatiꝫ cõuerſus fuit.
Cuꝫ aũt in fine vite ſue iaceret: apparuit ſibi
dñs dicẽs. In paſcha eris mecũ in paradiſo.
Tunc beat⁹ ambroſius vocauit ſacerdotes di
cẽs eis quõ erat itur⁹ ad dñm i paſcha. De h⁰
ſciẽtes ciues ⁊ rectores ciuitat̃ dixerũt iut̃ ſe.
Lombardia ẽ mõ pdita: qa ex ſctã vita iſtius
ambroſij de⁹ diſſimulauit pctã nřa. Iõ vada-
m⁹ ad eũ vt roget p vita ſua ne mõ moriat̃. ⁊
ita fecerũt. Sed btũs ambroſius ſciẽs dei volũ
tatẽ determinatã noluit p vita ſua orare: ſed
rñdit. Non ita ꝯuerſat⁹ ſuꝫ apud vos vt pude
at me viuẽ. Canonici aũt cõgregati i camera
ſua tractabant de epõ futuro ſubmiſſe loquẽ
do. Aliq dicebãt q ſimplicianus eẽꝫ bonus.
Rñſpõdit beat⁹ ambroſi⁹: ſenex eſt ſꝫ bonus.
Ab hora ãt vndecia qñ migratur⁹ erat vſque
ad horã mortis extẽſis manib⁹ in modũ cru
cis orauit. Honoratus aũt ſacerdos vir excel
lẽs q q̃ieſcebat i domo. tertio audiuit vocem
dicẽtẽ. Surge feſtina: q mõ ẽ receſſur⁹: q de
ſcendẽs obtulit ei ſctm̃ corpus: poſtea emiſit
ſpm̃: ⁊ multi pueri viderunt multa miracula.
Nõ ãt ẽ i lumie: qd qdẽ lumẽ ẽ iextiguibile

De ſancto Georgio martyre.

b Beatus vir q inuent⁹ eſt ſine
macula. Habet̃ v̓bũ
iſtud originalit̃ in libro Eccĩ. xxxi.
Et recitatum eſt in epiſtola hodier
na. Iſta ſolẽnitas annualis bti georgij fit pp
adiutorium qd exhibuit xp̃ianis in captione

nobilis ciuitatꝭ maioritatꝭ. Sed prius ſalutetur ꝟgo Maria ⁊c. Declarationē huiꝰ ꝟbi ⁊ introductionē mūc recipio a q̄dā lege a deo antiquus data in q̄ oñdit q̄do ſibi offerri dꝫ ſacrificiū victorie di. Hō q obtulerit victimā pacificoꝝ dño vel vota ſoluēs vel ſpōte offerēs tā de bobꝰ q̄ꝫ de ouibꝰ: īmaculatū offeret vt acceptabile ſit. Oīs macꝉa nō erit ī eo. Leui. xxij. Hoc eſt ꝓꝑ excellētiā dei in quo nlla ē macula: puriſſimꝰ ē in ſubſtātia ſua. Jō antiqtꝰ valde reſpiciebatꝭ ſacrificiū ne hr̄et aliquā maculā in oculꝭ ne eēt cecū vel ꝯctū ⁊c. dicebat eniꝫ illa lex. Nō imolabis dño dō tuo bouē ⁊ ouē in q̄ ē macula aut q̄ſpiā viciū qꝛ abominatio ē dño deo tuo. Deut. xvij. Quis ſignat ꝑſonaꝫ ſimplicē: bos autē ꝑſonā nobilē: hn̄s duo cornua. ſ. potentie ⁊ ſcie. Caueāt ergo tales ſi volūt de offerre ſacrificium ꝙ ſit ſine macula: qꝛ alr̄ abominabile eſſet dño. Propterea btūs Georgius vt ſacrificium martyrij ſui eſſet deo acceptū: ſeipm obtulit immaculatum: qꝛ non legitꝭ vnq̄ꝫ habuiſſe maculā peti mortalis. Jō de eo dicit thema. Beatus vir. ſ. in ꝟtute q inuentus eſt ſine macula. Patꝫ thema. Ego inuenio in ſacra ſcriptura ſeptem maculas ſm̄ q ſunt ſeptem peccata capitalia ſcilicet.

¶ Prima macula eſt de ſuperbia ⁊ vanitate.
¶ Secunda de luxuria ⁊ carnalitate.
¶ Tertia de auaricia ⁊ cupiditate.
¶ Quarta de ira ⁊ malignitate.
¶ Quinta de gula ⁊ voracitate.
¶ Sexta de pigricia ⁊ ocioſitate.
¶ Septima de inuidia ⁊ peruerſitate.

Nullā iſtaꝝ habuit beatus Georgiꝰ vt videbitis. Jō beatus vir q innōtꝰ ē ſine macula: q. n. hꝫ aliquā maculā de iſtis nō ītrabit in regnuꝫ celoꝝ. Nō intrabit in eā aliqd coinquinatū aut abominationē faciens. Apoca. xxi. Dico primo ꝙ beatus georgius fuit ſine macula ſuꝑbie ⁊ vanitatꝭ ꝑ grām dei. Nota q̄ttuor q̄ cōmēdant ſuꝑbiā militibꝰ: q̄ oīa hūit excellēter beatus georgius: ſꝫ cuſtodiuit ſe a macꝉa ſuꝑbie. Primū ē nobilitas de ſanguine. Scdm̄ pulchritudo de corꝑe. Tertiū diuitiū de hoībus. Quartū victoria de inimicꝭ. Qñ. n. miles cogitat. Ego ſum nobilꝭ de genere antiq̄ ⁊c. ſuꝑbit in corde. Btūs georgiꝰ hūit nobilitatem ſanguinis. Dicit hiſtoria ꝙ erat capadocie nobiliſſimꝰ ſꝫ nūq̄ ex hoc aſcēdit ſuꝑbia in capite ſuo. Duas nobilitates hēbat in aīa: qꝛ filiꝰ regis xp̄i ⁊ regimine. ſ. eccl̄ie. Et de iſta nobilitate ſe appreciabat. Scda in corpore: ſꝫ de iſta nō curabat: imo dicebat cū dauid. Que vtilitas in ſanguine meo: dū deſcēdo in corruptionē. Scdo pulchritudo corꝑis ē multꝭ occaſio ſuꝑbie: vadūt ornati: vt fatui. Nō opꝰ eſt ſollo ſuſpēdē cymbalū collo: ſꝫ btūs georgiꝰ lꝫ pulcherrimꝰ: nō tñ ſe appciabat niſi de pulchritudine aie vt eſſet alba ⁊ clara ꝑ verā fidē: ⁊ rubea ꝑ memoriā paſſiōis ornatā ꝟtutibꝰ. Recordabatꝭ dō ꝟbis ſalomōis dicētꝭ. Fallax grā ⁊ vana ē pulchritudo. ſ. corꝑis mulier. i. aia timēs deum ipſa laudabitꝭ. Prouer. vl. Tertio diuitium hoium ē occaſio ſuꝑbie: qñ miles ſe videt capitaneū multoꝝ ⁊c. Btūs georgiꝰ fuit tribunꝰ. ſ. capitaneꝰ mille hoiuꝫ armoꝝ nec ſuperbiebat: nec alicui faciebat iniuriā: nec ipſe nec ſui gubnabāt ſe niſi hūilr̄ ⁊ ſimplr̄. Juxta illud. Quāto magnꝰ es hūilia te ī oībꝰ ⁊ corā dō inuenies grām. Qm̄ mag̃ potētia dei ſoliꝰ ⁊ ab hūilibꝰ honoratꝭ. Altiora te ne q̄ſieris: ⁊ fortiora te ne ſcrutatꝰ fueris: ſꝫ que p̄cepit tibi deus illa cogita ſemꝑ: ⁊ in pluribꝰ opibꝰ eius ne fueris curioſus. Non eſt. n. tibi neceſſariuꝫ ea que abſcōdita ſunt vidē oculꝭ tuis. Jn ſuꝑuacuis rebꝰ noli ſcrutari multiplr̄. ⁊ in plibus eiꝰ opibꝰ nō eris curioſus ⁊c. Eccli. iij. Quarto victoria inimicoꝝ ꝯſueuit dare ſuꝑbiam victorioſis. Btūs georgius fuit ſp̄ victorioſus. Nō hēbat māꝫ ſuꝑbiēdi: ſꝫ totū attribuebat deo: dicēs ꝙ victoria inimicoꝝ grā ⁊ donum dei eſt: qꝛ plerūq̄ꝫ plures q̄nq̄ꝫ vincuntꝭ a paucis: ⁊ fortes ſuꝑantꝭ ab īpotētibꝰ. Jō dicebat. Nō nob̄ dñe nō nob̄: ſꝫ noī tuo da glīam. Pꝫ ergo ꝙ macula ſuꝑbie ñ maculauit eū: nec inuēta fuit in eo. Ergo btūs vir q innōtus ē ſine macula. ¶ Scdo fuit ſine macula luxurie. i. carnalitatꝭ: intātū ꝙ creditꝭ fuiſſe ꝟgo. qñ. n. capiebat aliquā villā: caſtrū: vel ciuitatē: hoies carnales ſolēt ſe datꝭ vt lupi ad cadauer. Beatus georgiꝰ cuſtodiebat ⁊ conſeruabat mulieres ac ſi eēt p̄ oium eaꝝ imo dicā vob̄ vnum factū ſingulare qd̄ accidit in q̄dā ꝓuincia iuxta capadocia in q̄ oēs erāt ydolatre. Rex ꝟo illius ꝓuincie hēbat vnicā filiā. Demōes ꝟo q̄ nō ꝯtētantꝭ de paucis pctis: ſꝫ paulati ꝯducūt ad mag̃: eoꝝ ordinatōe actū ē vt gētes illius ꝓuicie offerrēt filios ſuos ⁊ filias ſuas dyabolo. De hᵒ dd̄ in pſ̄. Jmmolauerūt filios ſuos ⁊ filias ſuas dmonijs. Juxᵃ ciuitatē regis illiꝰ erat ſtagnū ī q̄ erat draco igēs q adorabatꝭ vt deꝰ. Rex ꝟo īuocauit deū ſuū ꝙ ſi iuuaret eū offerret ſibi filiam ſuam: q adiutus a demone oportuit eū implere ꝓmiſſum. Georgius vero diuina reuelatione dimiſſa gente ſua ſolus ſine famulo venit. Qui videns puellam talꝭ ornatā ⁊ flentem deſcendit de equo querens ab ea q̄ſr ⁊c. q̄ narrauit btō georgio totū factū di. ꝙ deꝰ petebat eā in cibū ſuū itm̄ ꝙ eiꝰ p̄ lꝫ eēt rex nō potuit eā liberatꝭ. Ad q̄ꝫ btūs georgius. Nō dubites qꝛ ꝟtute noīs xp̄i ego liberabo te hodie. Dicatꝭ quō draco exiuit ð lacu: ⁊ btūs georgiꝰ ſignauit ſe ſigno ſctē crucis ⁊ exiuit ꝯ eū: quem ꝑcuſſit: q̄ facto duxit puellā ad p̄rēꝫ ſuū. Cogitate qñ domicella vidit militē pulchꝛuꝫ ⁊ ita audacē. Cogitate quō dicebat p̄ri ꝙ daret ſibi ipꝫ ī virū: qꝛ magis vellet eū q̄ īꝑatoreꝫ. Pr̄ aūt dabat ſibi filiā ſuā ī vxorē cū regno. Rn̄dit btūs Georgius. Nō decꝫ eā mihi: ſꝫ xp̄o dño ⁊ baptizetꝭ: qꝛ xp̄s illā filiā liberauit. Tūc baptizati ſūt puer ⁊ rex patꝭ eiꝰ ⁊ vltra. xx. milia fuerūt in illa ciuitate baptizati. Ecce quō erat ſine macula luxurie ⁊ carnalitatꝭ. O q̄t milites duxiſſent eā libētꝭ dicētes. Ueni filia ad aulaꝫ meā: bñ tibi faciā ⁊c. vt ipſi deuoraſſent eā ⁊ nō draco. Sꝫ btūs Georgiꝰ vt miles vrbanꝰ liberauit eā ⁊ tradidit p̄ri ſuo: nec voluit ipāꝫ nec regnū. Et potuit dicere illud. Thob. iij. Tu ſcis dñe qꝛ nūq̄ꝫ ꝯcupiui: ſupple mulierē. Mūdā ſeruaui aīaꝫ meā ab oī ꝯcupiſcētia. Hic hn̄t exēplum milites q mō nō curāt niſi de luxuria: nec ſufficiūt eis mulieres cuiuſuis ꝯditiōis ſiue ſtatꝰ. Jō btūs vir q inuētꝰ ē ſine ⁊c. ¶ Tertio fuit ſine macula auaritie ⁊ cupiditatꝭ. Cū. n. poſſet multa ꝯgregare in captiōe villaꝝ: ciuitatū ⁊ caſtroꝝ ſꝫ non curabat. Jtē rex ille cuiꝰ filiā liberauit exq̄ nolebat filiā ſuā in vxorē dabat ſibi īfinitū theſaurū: noluit recipe: ſꝫ vt daret ꝓ eccleſijs ꝯſtruendis: ⁊ hoſpitalibꝰ ꝓ paupibus ꝑſonis īſtruxit. Patꝫ gᵒ quō fuit ſine macula ⁊ q poſt auꝝ nō abijt: nec ſperauit ī pecunia ⁊ theſauris. Eccli. xxxi. ſꝫ hodie ē tāta auaricia militū ꝙ p̄datꝭ vaſallos: dicendo ꝙ ſunt gratioſe petitiōes: tñ icludūt eos in carceribꝰ: vel in alio loco dicēdo. Nō exibitꝭ q̄uſq̄ꝫ dederis tātū. Ecce gratioſe petitiōes retinēt ſibi decimas ⁊ p̄mitias. Etiā imp̄met arrendant iura eccleſiaſtica cū magno ꝑiculo: alꝭ ñ ꝑmittūt colligere decimas ⁊ p̄mitias. Etiā imprimet retinēt ſoldata ſeruoꝝ ⁊ ācillaꝝ: qꝛ id redditꝰ nō ſufficiūt tot ſūt vanitates. Jō dicebat xp̄s. Uidete ⁊ cauete ab omi auaricia: qꝛ nō ī abūdantia cuiuſq̄ vita eiꝰ eſt ex his que poſſidet. Luce. xii. ¶ Quarto fuit ſine macula ire ⁊ malignitatꝭ. Nūq̄ꝫ. n. voluit vindictā de aliq̄ iniuria ſibi facta niſi ſꝫ ordinē iuſticie: ſꝫ patientꝭ ſuſtinebat iniurias remittēdo bono corde. Dicatꝭ q̄ iniurie fuerūt ſibi facte ⁊ tormētis q̄s patientꝭ ſuſtinuit ꝓ xp̄o. Regnātibꝰ autem dyocletiāo ⁊ maximiano īꝑatoribꝰ: q graues ꝑſecutiōes dederūt xp̄ianis. Jſti miſerūt dacianū ꝟſus ptes capadocie ad ꝑſequēdū xp̄ianos: vt. ſ. abnegarēt fidē vꝉ tormētꝭ interirēt: q infra menſeꝫ iterfecit plꝰ q̄ viginti milia xp̄ianoꝝ: ⁊ multi deficiebāt in tormētꝭ. Tūc btūs georgiꝰ dixit intra ſe. Diu militaui ⁊ bellaui cū equo ⁊ armis corporalibus: ideo iaꝫ de cetero volo bellare pedibꝰ ⁊ cū armis ſpūalibꝰ dedit oia bona ſua paupibus ⁊ in ſimplici habitu venit corā daciano q cruciabat xp̄ianos ⁊ clamādo dixit illuꝫ ꝟſuꝫ pſalterij. Oēs dij gētiū demonia: dñs aūt celos fecit. Tūc dacianus interrogauit eū vñ eēt ⁊ quō vocabatꝭ. Qui rn̄dit ſe capadocē eē q̄ ad nationē q̄ ad nomē reſpōdit ⁊ dixit. Ego vocor georgiꝰ ⁊ ſuꝫ miles nominatus ꝑ totū mūdū. Tūc dacianꝰ iuſſit illū poni in eculeo. Dicatur qd eſt eculeꝰ: q mēorās quō xp̄s fuit extēſus ī cruce ſuſtinuit patiētꝭ. Tūc dacianꝰ dedit ſibi aliud tormētū cū ferreis penalibꝰ totuꝫ corpꝰ fecit dilaniari: ſꝫ cogitās effuſionē ſanguinis xp̄i ī cruce ſuſtinuit patiētꝭ. Deinde applicauit laminas igneas ad latera eiꝰ. Deinde iuſſit ꝟbera ⁊ plagas ſale ꝯfricari. Et btūs Georgius dicebat. Nō ſūt ꝯdigne paſſiones huius tpis ad futurā gloriaꝫ q̄ reuelabitꝭ in nobis. Nam expectatio creature reuelatōeꝫ filioꝝ dei expectat. Uanitati. n. creatura ſubiecta ē: ñ volēs ſꝫ ꝓꝑ eū q ſubiecit eā in ſpe. Qꝛ ⁊ ipſa creatura liberabitꝭ a ſuitute corruptiōis ī libertateꝫ glīe filioꝝ dei. Scimꝰ. n. ꝙ oīs creatura ingemiſcit ⁊ ꝑturit vſq̄ꝫ adhuc. Nō ſolū aūt illa ſꝫ ⁊ nos ipſi p̄mitias ſpūs hn̄tes: ⁊ ipſi intra nos gemimꝰ adoptiōeꝫ filioꝝ dei: expectātes redēptionē corꝑis nr̄i. Ro. viij. Pꝫ ergo ꝙ ñ habuit irā nec odiū: nec malā volūtatē: ſꝫ dulcitꝭ ſuſtinuit. Jō cantatur. Non murmur reſonatꝭ nō querimonia ſꝫ corde tacito mens bene cōſcia: ꝯſeruat patiaꝫ. Secus de militibus modernis impatientibus ⁊ brigoſis. Jō Job. v. Uirū ſtultū interficit iracūdia. Stultus dicitꝭ iracūdꝰ. Rō: qꝛ ſicut ille eēt ſtultꝰ q volēs recipere vindictā de inimico recipet venenum. Jta eſt de iracūdo q̄rente vindictā primo interficit ſeipſum. Oīs q odit fratrē ſuū homicida eſt. ſ. ſuijpſius. i. Jo. iij. ¶ Quita macula ē gule ⁊ voracitatis. Jſta eniꝫ macula deſtruit corpus ⁊ aīam. Primo deſtruit viſum. ſecundo anhelitū corrumpit: tollit fortitudinē: qꝛ vinū ꝑcutit neruos: aufert intellectū ⁊ inducit podogrā: morbū caducū: ⁊ alias infirmitates

Jdeo xp̄s. Attendite vobis ne forte grauent
corda vr̄a in crapula ⁊ ebrietate. Lu.xxi. Be
ſtie recipiūt neceſſitatē cibi ⁊ potus: ⁊ hoies
vltra neceſſitatē. Ab iſta macula fuit lib btūs
Georgius. Fuit .n. valde abſtinēs ſemꝑ ieiu⸗
nabat quadrageſimā ⁊ vigilias eccleſie: quat
tuor tēpora: ⁊ bis in qualibet hebdomada .ſ.
feria q̄rta ⁊ ſexta. Et mō dicūt milites ꝯfeſſori
b⁹. Non detis mihi ieiunia: q̄ꝛ ego idigeo for
titudie: ieiunēt clerici. Dicaſ quō meli⁹ cuſto
dirēt fortitudinē cauēdo a mulierib⁹: ex qb⁹
ꝑdunt fortitudinē corpis ⁊ audaciam animi
¶ Sexta macula ē pigritie ⁊ ocioſitaſ. dicaſ
de diligētia beati georgij in ſpūalib⁹ ⁊ tꝑali⸗
b⁹. In tpe .n. pacis faciebat bellū ꝯ corp⁹ ſuū
ꝑ pnias: q̄libet nāe genib⁹ flexis cū ſilētio au
diebat miſſaꝫ: quolibet die dñico cōicabat. Ex
iſta diligētia de⁹ dedit ſibi virtutē. Dicaſ quō
dacian⁹ volēs ipm terrere fecit rotas cuꝫ gla⸗
dijs: vt legiſ d btā katherina vt fidē xp̄i abne⸗
garet. Sed beat⁹ georgi⁹ ſignādo ſe ſalutauit
i medio rotarū ⁊ i nullo ſibi nocuerūt: ſꝫ v̄tute
dei cōfracte ſunt ⁊ multos gentiles necauerūt
Deinde poniſ in ſartagine plena feruēte plū
bo: ſꝫ facto ſigno crucis ibi q̄ſi i balneo roris
tā cadētis ſedebat. Sed modo milites tpe pa
cis dant ſe ocio ⁊ pctis ⁊c̄. Cuilibꝫ tn̄ eoꝝ dic̄
ſcptura. Q̄ōcūqꝫ pōt facē man⁹ tua .i. v̄tus: in
ſtanter operare: q̄ꝛ nec op⁹ nec rō: nec ſcia: nec
ſapia erūt apud iferos q̄ tu ꝑperas. Eccſ. ix.
¶ Septia macula eſt inuidia ⁊ ꝑuerſitas: q̄ꝛ
cōiter pſone excellētes ⁊ notabiles qn̄ audiūt
cōmendare vel laudare aliū ſtati intrat i cor⸗
de eoꝝ v̄mis inuidie ⁊ odiūt illū. Ab iſta ma
cula fuit imunis beat⁹ georgi⁹. Non .n. inuide
bat alicui. dacian⁹ .n. cogitauit q̄ generoſus
anim⁹ magis iclinaſ p̄cib⁹ ⁊ dulcib⁹ ſmonib⁹
q̄ꝫ tormentꝭ ſeu terrorib⁹. Jō blādimentꝭ tēpta
uit emollire btm̄ georgiū dicens. Georgi nū
qd vides q̄ta ē patiētia deoꝝ nr̄oꝝ. Jō ſi vis
tenere leges ⁊ decreta impatoꝝ eris magnus
⁊c̄. Et ſic voluit decipe btm̄ georgiuꝫ cū mali
cia. Rn̄dit beat⁹ georgius modo dicis mihi
iſta poſt taꝫ dura tormēta: q̄re nō dixiſti a pn
cipio. Uoluit dcipe dacianū p ſuā ſapiaꝫ bea
tus georgi⁹ ſimulans q̄ vellet deos adorare
tā ſolēniſ. De q̄ gaudēs dacian⁹ fecit p̄coniza
re quō beat⁹ georgi⁹ adoraret deoſ ⁊c̄. Cū aūt
deduct⁹ eſſet i tēplo i porta tēpli adorauit di
cens. Ego adoro: nō ydola ſꝫ deū veruꝫ. Ego
adoro: nō demones ſꝫ xp̄m ſaluatorem: ſubito
ignis deſcendit de celo: ⁊ templū cū ydolis ⁊
multꝭ gētilib⁹ q conuenerāt oino deſtruxit. Quo
audito dacian⁹ indiguat⁹ voluit vel q̄ adora
ret ydola: vel q̄ moreref. O ſtulte dixit btūs
georgius. ⁊ quō credis q̄ adorem deos tuos
q̄s ego deſtruxi. Propter qd̄ dacian⁹ ꝓtulit
ſniam capitalē ꝯ ſctm̄ georgiū. Et primo q̄ ſu
ſtib⁹ cederef. Cū ergo fuiſſet diſtract⁹ ꝑ ciuita
tē ⁊ capitalē ſniam ſigno crucis ſe municēs re⸗
cepiſſet. Dacian⁹ ide recedēs igne celeſti ſubi
to ꝯſumpt⁹ ē. Et btūs georgi⁹ in celo recept⁹.
Nō .n. inuidit bōis daciani ſibi ꝓmiſſis: q̄nimo
eo deluſo martyriū ſuſtinuit. Juxta illud. De
us qui precinxit me v̄tute ad bellum: ⁊ poſuit
immaculatam vitam meam. pſ̄. xvij.

¶ De ſctō Marco. Sermo.

Qui timet deū faciet bōa. Eccſi. xv. ⁊ in
epl̄a hodiēna pn̄s ſmo nr̄. erit illi⁹
glorioſiſſimi euāgeliſte bti marci: q̄ꝛ
hodie ē ſua ſolēnitas ⁊ feſtū: ſi placet deo hē
bimus multas bonas doctrinas ꝓ itellect⁹ il
luminatōe ⁊ vite correctōe ⁊ pctōꝝ deteſtatō
ne. Sꝫ primo ſaluteſ v̄go maria ⁊c. Pro hu
ni declaratiōe hui⁹ v̄bi ⁊ materie itroductio
ne ſciēdū q̄ inter alia ꝑ que q̄s pōt h̄re ſuffici
entiā ⁊ abūdantiā bonoꝝ tā ſpūaliū q̄ꝫ etiam
temporaliū ē timor dei. Qn̄ .n. creatura i cor
de ſuo timorē ꝓponit: nō facere aliq̄d ꝯ deuꝫ
nec corde cogitādo: nec ore loq̄ndo: nec ope
re ꝑficiendo dicens. De⁹ cuſtodiat me ne faci
am aliq̄d ꝯ ei⁹ volūtatē. Qn̄ ſurgūt de mane
cōmendant ſe deo dicēdo. Modo incipit iſta
dies: iō dn̄e guberna me ne faciā malū. Idē ſi
icipiūt viā: vel ſi ponūt ſe ad mēſaꝫ dn̄t. Mō
hēo recipe refectionē. iō dn̄e vtinā cū menſura
comedā ⁊ bibā: ne te offendā. Jdē qn̄ ponūt
ſe ad dormiēdū ⁊ in opib⁹ alijs: taſ timor dat
abūdantiā bonoꝝ ſpūaliū. Nā ſi aliq̄s hꝫ itra
domū ſuā fontē viuū: certū eſt q̄ talis nō hē
bit penuriā aq̄. Jta timor dei in domo ꝯſcīe ē
vt fons redūdās gr̄aꝝ ſpūaliū v̄tutum ⁊ ꝑfe
ctionū ⁊ meritoꝝ. Auctas dauid. Timete dn̄m
oēs ſancti ei⁹ .ſ. xp̄iani q̄ in baptiſmo ſctificati
tur qm̄ non eſt inopia timētibus eū. Diuites
.ſ. bonoꝝ tꝑaliū eguerūt ⁊ eſurierūt. inq̄rētes
aūt dn̄m .ſ. timoroſe: non minuentur oi bono
pſ̄. xxxiij. Ex iſta rōne de beato marco q̄ ſemꝑ
timuit dn̄ꝫ dicit thema. Qui timet deū faciet
bona. Jdeo habuit bōa temporalia h̄: ⁊ ſpūa
lia in patria. In hyſtoria .n. beati marci inue
ni tria bona magna que habuit.

Primuꝫ fuit ꝯuerſio de v̄itate.

Secundū ꝑfectio de humilitate.

Tertium deuotio de ſanctitate.

Ecce tria magna bona beati marci: q̄re pꝫ the.
Qui timet deū faciet bona. ¶ Dico primo q̄
primū bonū bti marci fuit ꝯuerſio de v̄itate: q̄ꝛ
primo fuit iudeus de tribu leui ⁊ de gn̄e aaron.
Erat ſacerdos ⁊ ad p̄dicatiōeꝫ beati petri
fuit .ad fidē ꝯuerſus .ſ. xp̄i. Cogitate q̄ ve
niēdū multis argumētꝭ ⁊ rōnib⁹ q̄s ſibi ſoluit
btūs petr⁹. Prima fuit de trinitate. Scd̄a de
xp̄i incarnatiōe. Tertia de paſſione. Quarta
de lege moyſi .ſ. de duratiōe ei⁹. Quīta de tē
pore meſſie. Ad p̄ctīcā: qn̄ btūs marc⁹ audi⸗
uit q̄ btūs petrus ⁊ alij apl̄i p̄dicabāt de tri⸗
nitate: q̄ eſt vn⁹ deus ⁊ ille d̄us ē pf ⁊ filius ⁊
ſpūſſctūs. dixit marc⁹ hoc n̄ pōt eē: q̄ꝛ dſ. De⸗
uť. vi. Audi iſrael dn̄s d̄us tu⁹ vn⁹ ē. Jſtā rōnē
faciūt hodie iudei. Sꝫ ecce rn̄ſio clara: q̄ꝛ pſo
ne nō ſic ſumūſ in deo ſicē in nobis. Quelibet
bet pſona i nobis facit vnā eēntiaꝫ. Credūt .n.
iudei q̄ qn̄ dicim⁹ tres pſonas q̄ ſint q̄ſi tres
gigātes vel tres reges: ſꝫ ſumūſ vt in ſole: in q̄
deſignaſ pf fili⁹ ⁊ ſpūſſctūs: tn̄ non ē niſi vn⁹
ſol: ſꝫ ē tāte pfectiōis q̄ de ſe gn̄at radiū queꝫ
mittit hic: ⁊ tn̄ nō recedit ab eo. Mō ſubſtā⸗
tia ſolis pōt dici pf generās: radi⁹ filius geni⸗
t⁹: ⁊ calor ſpiūs ab vtroq̄ ꝓcedēs pōt dici ſpi
rituſſctūs: ⁊ tn̄ nō ē niſi vn⁹ ſol. Sic itelligimuſ
nos trinitatē: q̄ꝛ d̄us nō ē minoris v̄tutꝭ q̄ꝫ ſol.
Et dixit petrus marco. Attēde q̄ ꝓph̄e qn̄ lo
quūſ de d̄o ponūt tria ad inuēdū tritatē pſo⸗
naꝝ. vn̄ i auctate allegata dſ. Audi iſrael dn̄s
de⁹ tu⁹. tria noia ſc̄ ibi ad innuēdū trinitateꝫ
pſonaꝝ. Jtē yſa. vi. vbi dic̄ yſaias. Uidi dn̄m
ſedētē ſuꝑ ſoliū excelſū ⁊ eleuatū: ⁊ plēa erat
dom⁹ maieſtate ei⁹ ⁊ ea q̄ ſub ipo erant reple
bāt tēplū. Ubi iter cetera vidit duos āgelos
clamātes: alter ad alteꝝ. Sanct⁹ ſanctus ſan
ctus: dn̄s de⁹ exercituū: ⁊ ſic de multis alijs au
ctoritatib⁹ poſſet dici. O dixit marcus: credo
trinitatē: aliť itelligebā ego: ſꝫ errabā: mō vi
deo clare. Secūdo fuit de incarnatiōe verbi.
Dicebat em̄ marcus: vos dicitis q̄ de⁹ fact⁹
eſt hō: quō ē hoc poſſibile: cū ſcriptura dicat
deum eſſe imutabileꝫ. Ego dn̄s ⁊ non mutor.
Malach. iij. Si factus eſt hō igitur mutatus
eſt. Sꝫ iſta ratio ꝓcedit ex ignorantia: quia
lꝫ deus ſit imutabilis: etiā eſt infinitus ⁊ eſt
vbiq̄. Et omis creatura eſt plena diuinitate
q̄ꝛ diuinitas implet totū mundū vt claritas
ſolis totū aerē. Incarnatio ergo nihil aliud ē
niſi q̄ illa humanitas i vtero v̄ginis formata
a ſpūſancto erat plena diuinitate: non ſolum
potentionaliter. vt eſt in ceteris creaturis: ſed
etiā pſonaliter q̄ꝛ aliꝭ nec ſeipm̄ poſſet ſalua⸗
re. Sicut em̄ ferrū ignitū calefacit ⁊ illumiat
nō virtute ferri ſꝫ ignis. Jta illa hūanitas xp̄i
hūit virtutē redimēdi gen⁹ humanū: ⁊ ſaluā
di credētes ⁊ obediētes rōne diuinitatis ſibi
ꝯiuncte: alſ .n. nec ſe nec alios poſſet ſaluare.
Jō dixit petr⁹ marco. Non itelligas q̄ de⁹ ſit
mutat⁹: ſed illa hūanitas fuit ſubſtātiata in di
uinitate pſonaliť: tūc marcus credidit icarna
tionē. 3ª fuit de xp̄i paſſione. Dixit marc⁹. voſ
dicitꝭ q̄ xp̄s ſuſtinuit mortē ⁊ paſſionē in cru⸗
ce: vt ſaluaret ſibi credētes ⁊ obediētes: cū tn̄
dicit dd̄. Oia quecūq̄ voluit dn̄s fecit in celo
⁊ in terra in mari ⁊ in oib⁹ abyſſis. Si g° xp̄s
erat de⁹: ſine morte ⁊ paſſione poterat ſalua⸗
re dicēdo. Ego parco oibus: de cetero cuſto⸗
diaſ vos: q̄nēadmodū vn⁹ rex facit vnā gn̄a⸗
lem remiſſionē: q̄re ergo voluit pati: capi: ⁊ li
gari. Rn̄dit ei petr⁹ di. Scias q̄ in deo iuſti⸗
cia ⁊ mia ſc̄ ſua eſſentia ⁊ ſuba. In nobis aūt
iuſtitia ⁊ mia ſunt q̄litates accidētales. Jdeo
hoies aliq̄tiens faciūt ꝯ iuſtitiā: aliquotiēs ꝯ
miam. Sꝫ de⁹ in oib⁹ opibus ſuis on̄dit ſuam
iuſtitiā: nō ꝯ miam ſicut nec ꝯ diuinitatē ſuā.
Si ergo remiſiſſet generaliter oib⁹: vt dicieꝫ
opus eſſet mie: ſꝫ vbi fuiſſet ſua iuſtitia: ſi aūt
dānaſſet oēs in inferno fuiſſet rigor iuſtitie: ⁊
vbi fuiſſꝫ ſua mia: oportuit ergo ſuare modū
in q̄ oñdereſ ſua iuſtitia ſumma ſoluēs in cru
ce p̄cium ſanguis ⁊c. ⁊ oñdereſ ſumma miaꝫ
q̄ꝛ ipſe qui nō tenebaſ voluit ſoluē ⁊ q̄ ita de
buit fieri ⁊ q̄ d̄s deberet pati. Jtē Dauid ꝓ⸗
phetauerat in p̄s. De⁹ de⁹ reſpice i me ⁊c. In
quo pſalmo pōit clare xp̄i paſſionē. Jtē yſa.
Uere languores nr̄os ip̄e tulit: ⁊ dolores no
ſtros ipſe portauit. Et reputauim⁹ eū quaſi le
proſum: ⁊ ꝑcuſſum a deo ⁊ hūiliatū. Jpſe aūt
vulneratus eſt ꝑꝑ iniq̄tates nr̄as: attritus eſt
ꝑꝑ ſcelera nr̄a. yſa. liij. Jtem Dan̄. ix. Poſt
hebdomadas. lxxij. occideſ xp̄us. Tunc btūs
marcus credidit. Quarta fuit de lege moyſi:
cū ſit bona a deo data ⁊ multis ⁊ magnis mi
raculis approbata: q̄re ergo eſt dimittenda.
Rn̄dit btūs petrus q̄ lex moyſi fuit bona ⁊
ſctā ſuo tpe: ſꝫ mō iā nō eſſet bona. Dicaſ ſili
tudo de pr̄e qui dat leges pedagogo ꝓ filijs
ꝑuis nutriendis ꝓmittēs eis fruct⁹ ⁊c. Talis
lex bona eſt pro pueris nutriēdis: ſed nō pro
adultis: q̄ꝛ aliā legē ⁊ ꝓmiſſionē dant pueris
⁊ aliā viris pfectis. Jta fuit de lege moyſi da
ta a patre deo pueris iudeis: ſꝫ mō oꝫ recipe
legē euāgelicā ⁊ iſtam petebat dauid di. Le
gem pone mihi dn̄e viā iuſtificationū tuaꝝ ⁊
exquirā eā ſemꝑ. p̄s. cxviij. Et nunq̄d hēbat iā le

legē moyſi: imo: ſʒ petebat legē euāgelicam. Tunc btūs Marcus credidit. Quinta de tpe meſſie dicebat btūs Marc⁹ ꝙ nōdūʒ tpˢ erat ꝯpletū q̃ꝛ Iſaias dederat ſignū di. Et ꝯflabūt gladios ſuos in vomeres ꝛ lāceas ſuas in falces. Iſa. ij. In iſto caplo Iſaias loqtur de cōuerſiōe gentiū ad meſſiā fiendā: nō violēter ſʒ ꝗtioſe. Et fluēt ad eum oēs gētes ꝛ ibūt pplī mlti ꝛ dicēt. Venite aſcēdam⁹ ad mōtē dñi ꝛ ad domuʒ dei iacob: ꝛ docebit nos vias ſuas ꝛc. Cū gᵒ dr: ꝛ ꝯflabunt ꝛc. itelligit ꝙ ꝓ ꝯuerſione gentiū nō exercebunt vltra ad ꝓliuʒ: ſʒ ꝓdicādo ꝛ dicēdo. Dom⁹ iacob vēite ꝛ ambulem⁹ i lumine dei nr̄i. Tūc btūs Marcus credidit ꝛ fuit let⁹: ꝛ rogauit btm̄ petꝝ ꝓ gr̄a ſpāli ꝙ ipſemet baptizaret eū: ꝛ ita fecit: ꝛ recepit ipm in diſcipulū ſuū. Ecce quō a ꝓdicatōe bti petri fuit ad fidē xp̄i ꝯuerſus ꝛ ab eo baptizatus: atq̧ in diuino ſmōe ei⁹ diſcipulus [illegible] btūs petrus vocabat ipʒ filiū di. Salutat vos marcus fili⁹ me⁹. i. Pe. v. Pʒ quō btūs marcus hūit ꝓmū bonū. ſ. cōuerſionē de vitate. Ergo q̄ timet deū ꝛc. ¶ Scdm bonū qd̄ hūit fuit ꝓfectio de hūilitate. Ille dr hr̄e ꝓfectionē hūilitatꝭ vite q̄ q̄to ē maioꝛ: tāto eſt hūilioꝛ. iuxta illō Eccī. iij. Quāto magn⁹ es humilia te in oībus. ꝛ corā deo inuenies gr̄am. Ita fecit beatus marc⁹: qñ. n. fuit ad fidē ꝯuerſus hūit tantā ſciaʒ theologie ꝙ effect⁹ ē ſcd̄s euāgeliſta. Math. fuit ꝓm⁹. Marc⁹ ſcd̄s. Ecce q̄tā gr̄aʒ fecē ſibi ds. Et ſicut ſcripſit euāgeliū: ita ꝓdicabat ꝛ dicta ſua ꝯfirmabat miraculis. Quādo n. ꝓdicabat de trinitate ꝙ erāt tres ꝑſone vn⁹ deus: nō ſolū hoc ꝯfirmabat auc̄te: ſʒ miraculo ſuſcitando moꝛtuū ſibi adductū: dicendo. Sicut eſt verꝝ ꝙ pr̄ fili⁹ ꝛ ſpūſſctūs ſunt vnus de⁹: ita coꝛpus ꝛ aīa ꝛ vita iſta tria vniant in iſto. Et ſtatim ſuſcitabat. Idē qñ ꝓdicabat de incarnatiōe ꝛ de paſſione ꝛ reſurrectōe. Idē aliis confirmabat miraculis: ꝛ poterat dicere. Nō audeo aliqd loq eoꝝ que ꝑ me nō efficit xp̄s. Ro. xv. ꝛ cū toto hoc erat ita humilis ꝙ ꝓ nullo ſe hūit. Videns enim ꝙ papa. ſ. btūs Petrus tātū ipſum diligebat ex hūilitate ne faceret ipſum ſacerdotē nec epm abſcidit ſibi pollicē. Magnū mirabile fuit. Nunqd eē ſacerdotē eſt bonū: imo ſi hʒ tria. ſ. claram ſcientiam: ſctām vitā: ꝛ bonā famaʒ: alr̄ meli⁹ eſſet clerico nō hr̄e manus nec pedes debet enim primo habere ſciaʒ clarā vt itelligat qd legit ad min⁹. ad lr̄am: ꝛ ſciat ſacra eccl̄ie ꝛ formā eoꝝ. Btūs marcus q erat tātus theologus ſi reputabat ſe ſufficientē ad ſacerdotiū. Iō abſcidit ſibi pollicē vt nō ꝓmoueret. Nō āt q̄libʒ ſe reputat ſufficientē ꝛ dicūt ifinitos errores in euāgelio ꝛc. Et qñ deberent ſtudē dant ſe ad venādū ꝛ ludēdū ꝛ faciūt ſe ꝓcuratores ꝛ illa ignoꝛātia vadūt ad ifernū. Qꝛ tu ſciam repuliſti: repellā te ne ſacerdotio fungaris mihi. Oſee. iiij. Scd̄o in ſacerdote reqrit ſctā vita vt viuat. ſ. caſte ꝛ hōeſte: q̃ꝛ hʒ tractare coꝛpus dñicū cū ſuis manib⁹ cui⁹ līgua apit celū vt pʒ de ꝯſecratōe di. ij. Et qs fideliū. Iō dʒ cauere a mendaciis ꝛ blaſphemiis. Coꝛp⁹ ſacerdotꝭ ē ſepulchꝝ xp̄i. Cogitate q̄tā ſctitatē dʒ hr̄e in vita. Et qd̄ pctm̄ illoꝝ q ꝓiciūt coꝛpus ſuū in latrinā luxurie mai⁹ pctm̄ eſt q̄ ſi duo ꝓiicerēt ſcm̄ ſepulchꝝ xp̄i in cloacā. Iō dicit ſcriptura. Sacerdotes q̄q̧ q accedūt ad dn̄m [illegible] ne ꝑcutiat eos. Exo. xix. Iō beatus marc⁹ lʒ eēt ſctūs: tñ nō reputabat ſe dignꝫ. Tertio dʒ hr̄e ſacerdos bonā famā. Nō ſuffic̄ clerico ꝙ ſecrete ſit bon⁹: ſʒ ꝙ oēs dicāt bonū de eo. Antiq̄t⁹ qñ vn⁹ cleric⁹ trāſibat ꝑ viā vel ꝑ vicū: lʒ tarde trāſiret oēs aſſurgebāt dicēdo. De⁹ me hēat i veſtris oꝛonib⁹. Nō āt ſūt tot vicia ꝛ vanitates ſacerdotū ꝛ clericoꝝ ꝙ pei⁹ loquūt de ipis q̄ de iudeis ex eoꝝ mala vita. vos ſacerdotes receſſiſtis de via ꝛ ſcādalizaſtis plimos i lege. Irritū feciſtis pactū leui: dic̄ dn̄s exercituū. Propt̄ qd̄ ꝛ ego dedi vos ꝯtēptibiles ꝛ hūiles oibus pplis. Malach. ij. Ecce rōq̄re btūs marc⁹ lʒ hr̄et clarā ſciam: ſctām vitā ꝛ bonā famā: tñ nō reputabat ſe dignū ſacerdotem ex hūilitate. Iō abſtulit ſibi pollicē. ſʒ de⁹ ꝓuidit ꝙ btūs petrus vocauit euʒ volens eū oꝛdinare ad ſacerdoteʒ ꝛ epm alexandrie. Rñdit. Pr̄. nō ē poſſibile: oſtēdit ſibi pollicis defectū. Sʒ beat⁹ petrus oꝛauit ꝛ curat⁹ eſt: ꝛ factus eſt ſacerdos ꝛ epˢ alexandrie. Ideo Lu. xviij. Oīſ q ſe hūiliat exaltabit. ¶ Tertiū magnū bonū beati marci fuit deuotio de ſanctitate q̄ eſt qñ hō in oībus q̄ facit ꝛ dicit dat gl̄iam ꝛ honoꝛē deo. Multa bona opa ꝑdūtur: q̃ꝛ mlti neſciunt dare honoꝛē deo: ſed dāt honoꝛeʒ ſuis operibus. Verbigratia. Quare facitis filiū ſacerdotē vt viuat delicate ꝛ ingēte hic deficit deuotio ſanctitatꝭ: ſʒ ſi facit̄ filiuʒ ſacerdotē vt oꝛet ꝓ vobis ꝛ deus ex eo laudet ꝛ gl̄ificet. Ideʒ ſi facitꝭ filiū religioſuʒ vt ſit abbas vel mgr̄ in theologia: vel epˢ. Idē de remiſſione iniuriaꝝ amoꝛe hoīum. Iſtud op⁹ ꝑdit q̃ꝛ in iudicio qñ xp̄s dicet vobis. Ecce qd ego feci ꝓ te: qd feciſti tu ꝓ me. Si tu vis dicere. Domine ego remiſi moꝛtē patris ꝛc. Dicet xp̄s: amoꝛe cuius regis. Reſpondes pro

amoꝛe talis vel talis dñi qui me rogabat ꝛc. xp̄s. Ideo vadas ad eū vt det tibi ꝑadiſuʒ debit ſatiſfacere vt hēat ꝓ ſe ipo. Sʒ qñ remiſto ſit ꝓ amoꝛe ꝛ honoꝛe dei tūc ē deuotio ſctitatis. Iʒ aplˢ. Regi ſeculoꝝ imoꝛtali iuiſibili ſoli deo honoꝛ ꝛ gl̄ia. pria ad Thimo. i. Sic fecit btūs marcus q venit alexandriā vbi ꝓdicando ꝛ miracula faciēdo cōuertit innūerabiles hoīes: ꝛ fuit ſibi dictū ꝙ rectoꝛes terre indignabant ꝯ euʒ. Rñdit. nō curo: ex quo do honoꝛē deo in oībus. Cū aūt ibi iam multiplicatis fr̄ibus ꝛ eccl̄ia ab eis cōſtructa ꝑ eccl̄ie choꝛus ſe aſſet: ꝛ ipſe cū in feſto paſche currēte tūc cū feſto gētiliū celebꝛaret diuina ligato fune ad collū ei⁹ traxerūt eū ꝑ ciuitatē ſtas agētē. Deinde recluſo eo in carcere apparuit ei angelus pꝛimo: ꝛ ſcd̄o dn̄s ieſus xp̄s confoꝛtans eum. Cum aūt in craſtino traherēt eum ꝑ ciuitatem vt pꝛius: oꝛauit dicendo. In manus tuas dn̄e cōmendo ſpm̄ meū. Et tradidit ſpm̄. Cū autē reliq̄as eius vellent comburere tanta facta eſt tempeſtas ꝙ fugerūt gentiles. Et viri religioſi ſepelierūt cōp⁹ ei⁹ qd̄ poſt modū apud venetias ē trāſlatū. Igit in oib⁹ honoꝛificet de⁹ ꝑ ieſū xp̄ʒ dn̄ʒ nr̄ʒ cui ē gl̄ia ꝛ imꝑiū i ſecl̄a ſeculoꝝ. Amē. pꝛima Petri. iiij.

De ſctō Petro martyre. Sermo.

Coꝛonabitur qui legitime certa[uerit]. ... uerit. Verbū iſtud hētur textualr̄. ij. ad Thimo. ij. Et recitatū eſt ſtatim in ep̄la hodierna. Hodie ꝑ totum mundū in noſtra religione ꝓdicatoꝝ fit feſtum de btō Petro martyre. Et ſicut fit totū feſtum de eo: ita erit ꝛ ſermo nr̄. Et habebimus multas bonas doctrinas ad inſtructionē v̄tutū ꝛ coꝛrectōeʒ pctōꝝ ꝛ ꝯſolationē aīarum nr̄arum. Salutet virgo maria pꝛimo ꝛc. Iſtud v̄bum ꝓpoſitum pro themate ꝛ fundamento ſermonis hʒ talē intellectū. Ille coꝛonabit in celis coꝛona gl̄ie q legitime certauerit in hᵒ mūdo ꝑ victoꝛiam. Amoꝛe veſtri ego q̄ſiui q̄t bella hēm⁹ in hoc mūdo ꝑ qb⁹ hēndo victoꝛiā coꝛonemur in celo. Ecce quō mā erit bona. Et inueni ꝙ in hoc mūdo ꝑ hn̄do victoꝛiā hēm⁹ q̄nq̧ bella: in quibus vincētib⁹ a deo dat coꝛona gl̄ie in ꝑadiſo.

¶ Pꝛimo hēm⁹ bellare ꝯ nr̄aʒ itelligētiā de q̄ hēmus victoꝛiam ꝑ ſimplicē credentiam.

¶ Scd̄o hēmus bellū ꝯ nr̄am voluntateʒ de q̄ hēmus victoꝛiam ꝑ humilē obedientiā.

¶ Tertio hēmus bellū ꝯ nr̄aʒ carnē ꝛ de illo hēmus victoꝛiam ꝑ purā abſtinentiā.

¶ Quarto hēmus bellū ꝯ dyabolū: ꝛ de illo hēmus victoꝛiā ꝑ verā ſapiam.

¶ Quinto hēmus bellū ꝯ mūdū: de q̄ hēm⁹ victoꝛiam ꝑ manſuetudinem ꝛ patientiam.

Oībus his modis fuit victoꝛ btūs petr⁹. Iō de eo ſingulariter dicit thema. Coꝛonabit qui legitime certauerit. ¶ Dico ꝓmo ꝙ i hᵒ mūdo hēm⁹ ꝓliū ſatis foꝛte. ſ. in nr̄a intelligentia nāli. Intellect⁹ nr̄ nālr̄ q̄rit rōnē rei mirabilꝭ ꝛ imēſe ꝛ trāſcēdentꝭ dicēdo quō eſt hoc poſſibile: ac ſi mō diceret ab aliq̄: noueritꝭ ꝙ ego vidi equos volare: ſtatī intellectus cogitat ꝛ bellat di. Quō eſt poſſibile hoc cū non hēant alas. Ideʒ ſi dicat ꝙ vltra mare ſunt hoīes q hn̄t vnū pedē ſolū tā magnū ꝙ tegunt ſe cuʒ eo ꝯ pluuiā ꝛ ſolē: ſtatim itellect⁹ q̄rit rōnem anteq̄ aſſentiat firmit̄. Iō ē regula phie. Qꝛ ꝓpter hoc admirari ceperūt philoſophari. i. q̄ſtiones facere: maxime qñ videbāt eclypſim ſolis ꝛ lune, dicebāt q̄re eſt hoc: quō ē poſſibile: ꝛ hmōi. Nō nihil ē tā extraneū ꝛ tā tranſcendens mirabile q̄ ſecreta fidei xp̄iane. ſ. ꝙ ſūt tres ꝑſone diſtincte: ꝛ ꝙ nō ſit niſi vna eēntia ꝛ diuitias triū ꝑſonaꝝ: ſtatī itellect⁹ bellat q̄rens rōnem. Sʒ vincit ꝑ ſimplicē credentiā captiuādo ꝛ ſubiugādo eū ad credēdū illud qd̄ dixit ille q nō pōt mentiri: nec decipe nec decipi: ꝛ ſui apl̄i ꝓdicauerūt ꝛ eccl̄ia affirmat ꝛ d̄terminat. De hoc triūpho meremur coꝛonā in celo. Idē de xp̄i icarnatiōe: fuit vnq̄ aliqd ita extraneū mirabile ꝛ inauditū: q̄ ꝙ de⁹ fact⁹ ſit hō: plus ē q̄ ꝙ ſol fuiſſet fact⁹ lapis vel celū lutū: magis ē mirabile ꝙ de⁹ ifinit⁹ fuerit fact⁹ hō in vtero vni⁹ puelle: ſtatim itellectus q̄rit rōneʒ. Sʒ hr̄ victoꝛia dicēdo. Credo dn̄e ſimplr̄ ex quo vos dixiſtis ꝛ apl̄i ꝓdicauerūt: ꝛ ita hr̄ in euāgeliis: ꝛ eccl̄ia d̄terminat. Idē de ſacro altaris ꝙ ex verbis hui⁹ ſacerdotis foꝛte pctōꝛis celū aperiat ꝛ xp̄s deſcēdit i hoſtia ꝛ etiam in multis hoſtiis: vt vox mea in vr̄is auribus. ꝛ cum diuiditur hoſtia non diuidit xp̄s: ſed totus integer manet in qualibet particula: vt ymago in ſpeculo eſt in qualibet ei⁹ ꝑte. Statim intellect⁹ querit quō eſt hoc poſſibile: ꝛ quō ſtat xp̄s in hoſtia ſedendo vel iacendo: ꝛ hmōi: ſʒ victoꝛia hr̄ per ſimplicē credentiam. Dn̄e ego credo ſimplr̄ ex q̄ vos oꝛdinaſtis ꝛ eccl̄ia tenet: ꝛ tot miraculis eſt cōfirmatum. Iſta eſt victoꝛia ex qua meremur coronam in celo: ſic ſubiugando ꝛ captiuando intellectū nr̄m. De hoc dic̄ apl̄s. Deſtruētes oēm altitudinē extollentē ſe aduerſus ſciam dei: ꝛ in captiuitatē redigentes omnē intellectum in obſequm xp̄i. ij. ad Coꝛ. x. Ex tali vi

ctoria ſubiugando intellectū ad credendum
daſ corona a deo in celo. nō vni⁹ regni corru-
ptibiſ q̄ hodie hſ ꝛ cras pdiſ: ſed daſ corona
glie duodecim ſtellaꝝ. vt dſ de v̄gine maria.
Apoc. xxij. Mulier amicta ſole: ꝛ luna ſub pe
dib⁹ ei⁹: ꝛ in capite ei⁹ corona ſtellaꝝ duode-
cim. Moralr dici pōt de q̄libet xp̄iano hn̄te
triumphū p itellectū p ſimplicē credentiam.
Iſta mulier ē aīa xp̄iana amicta ſole. i. xp̄o p
ſimplicē credētiā. Et lūa. ſ. ſcie phie ſub pedi-
bus ei⁹: nō curādo in his q̄ fidei ſūt de rōnib⁹
In capite ei⁹ corona ſtellaꝝ duodeci. i. duode
cim articloꝝ fidei ſm q̄ fueſt duodeci apl̄i. q̄
articli cōtinenſ in Credo. Dicaſ. Ecce h̄ duo
deciꝫ v̄itates tāq̄ꝫ duodeci ſtelle. Eēt pulchra
corona regine in q̄ eēt ſtella matutia. pulchri
or eſt corona q̄ daſ aīe que hēt victoriā de in-
tellectu ſuo. De qua dicit apl̄s. Bonū certa-
men certaui: curſum ꝯſūmaui: fidē ſuaui: i re-
liquo ſupple ſeculo repoſita eſt mihi corona.
ij. Thimo. iiij. In iſto bello hūit triūphū bea-
tus Petr⁹ martyr q̄ fuit lombardus de ciui-
tate vona. vbi erāt multi heretici ꝛ infideles:
ꝛ ei⁹ pentes oēs fuerunt infideles. inter quos
exiuit beatus Petr⁹ vt roſa iter ſpinas. Qui
cum eēt puer qnq̄ꝫ vel ſex annoꝝ: veniens de
ſchola in quadā platea obuiauit auūculo ſuo
īfideli. Et q̄renti vnde veniret. Rn̄dit puer q̄
de ſchola. Interrogat⁹ quid didiciſſet: rn̄dit.
Credo in deū pr̄em ꝛc. Auūculus aūt reph̄ē-
dens eū dixit: Et qs docuit te hoc mō: credas
qꝛ nō eſt ita. Rn̄dit puer. Ita docuit me ma-
giſter: ꝛ hſ ita in carta mea: ꝛ ita ego credo.
Et auunculus voluit eum pcutere: ſꝫ erat ſibi
dictum q̄ non faceret: ſꝫ faceret ſibi aliquam
rōnē ꝯ dcā pueri: q̄ ſtati puer eēt vict⁹ Et fecit
ſibi rōnes de phia: q̄s puer ānihilauit. p quo
auunculus indignat⁹ pcuſſit eū dı. O petrine:
ꝛ mecū ꝯtendiſ vos. Rn̄dit puer: In iſta fide
volo viuere ꝛ mori. Et tūc recepit fidē in tātā
firmitatē: q̄ ꝯſiderabat ꝛ orabat mori p fide.
Qn̄ videbat corp⁹ xp̄i ſicut alij dicūt. Adora
mus te dn̄e ꝛc. ipe dicebat: Utinā dn̄e moriar
p te ꝛ p fide tua vt tu dn̄e mortuus es p me.
Uñ cū ſemel ſoci⁹ q̄reret ab eo ſcire orōnem
quā faciebat i eleuatiōe corporis xp̄i. dixit ſibi
iſtā q̄ nō placuit ſibi. Fiat ergo rō. Si vincēti
bus itellectū ppuū p ſimplicē credētiā daſ co
rona: Et petr⁹ hūit victoriā. g⁰ coronabiſ q̄ le
gitime certauerit. Moralr hēſ hic exēplū vt
addiſcat Credo i deū. nllus pt ſe excuſare. Si-
cut. n. addiſcit cātiōes ita ꝛ ſymbolū addiſcē
poteſtis. ꝛ dicē eū q̄libet mane ꝛ ſero cuꝫ ꝯte-

ſtatione. ſic lucrabiſ corona. Bn̄dictus eri
q̄ hoc ꝯſiliū tenuerit. ¶ Scōm pliū eſt ꝯ vol
tatē ppriā. Sup oēs creaturas hō hēt hoc q̄
hꝫ libeꝝ arbitriū ad volēdū ꝛ deſiderādū q̄
q̄d vult. Auctas. De⁹ ab initio ꝯſtituit hoīem
ꝛ reliq̄t eū in manu ꝯſilij ſui. Gloſa. in liberta
te arbitrij. Eccli. xv. Uictoria hſ p hūilē obe-
dientiā. ſ. ꝯ libeꝝ arbitriū obediēdo deo Au
bigſa. Si volūtas te inclinat ad ſupbiā pom-
pā ꝛ vanitateꝫ: ꝛ de⁹ p̄cipit humilitatē: dicas
Dn̄e lꝫ incliner ad ſupbiam: tn̄ dn̄e qꝛ vos p̄ci
pit̄ hūilitatē: potius volo vobis obedire q̄ p
prie volūtati. Idē de auaricia: luxuria: ira: gu
la: inuidia ꝛ accidia. Ecce quō hſ victoria p hu
milē obedientiā: q̄ſi dicēdo vt xp̄s dixit in no
cte paſſiōis. Non mea ſꝫ tua voluntas fiat. Ex
iſto triūpho meremur coronā padiſi. Auctas
Hoc āt hꝫ p certo oīs q̄ colit te: qꝛ vita ei⁹ ſi in
pbatiōe fuerit coronabiſ. Thobie. iij. In iſto
bello. b. petr⁹ hūit victoriā. Poſtq̄ꝫ. n. hūit vi
ctoriā de itellectu p ſimplicē credentiā: volu-
it hr̄e victoriā de volūtate p humilē obedien
tiā: nō ſolū obediēdo p̄ceptis quib⁹ oēs tene
mur obedire: ſed ēt ꝯſilijs euāgelicis. Iō itra
uit noſtrū ordinē p̄dicatoꝝ poſtq̄ꝫ ſe recogno
uit dixit. O q̄ꝫ malū eſt ſtare iter ſerpentes ꝛ
beſtias venenoſas ꝛ ſine licētia pentū receſſit
ad mōaſteriū p̄dicatoꝝ: qꝛ tūc icipiebat ordo
nr̄. Et dicūt aliq̄ q̄ adhuc viuebat btūs dn̄ic⁹
Dicēs hoc quō erat natus ꝛ nutritus int in-
fideles q̄ non credunt articulis fidei: ſꝫ deus
fecit ſibi gr̄am: qꝛ non fuit ab eis deceptus. P
pter quod volo intrare ordinem vr̄ꝫ: q̄ predi
cat fidē xp̄i. De q̄ hoc ꝛ oēſ frēs fuerūt gauiſi
qꝛ erat puer iam famoſus: ꝛ receperūt eū. In
q̄ ordine obediuit nō ſolū p̄ceptis dei: ſꝫ etiam
ꝯſilijs. Seruauit. n. ibi obedientiam generalē
continentiam angelicā: ꝛ paupertatē apl̄icam.
Non oportebat hr̄e claues ſicut mō: qꝛ nihil
hēbat in cella: vt lucrareſ meritum paupertatis
apl̄ice. Item ſeruauit cerimonias religiōis in
cibo ꝛ potu: in ieiunijs: in habitu: ꝛ ſilentio in
inclinationib⁹ ꝛ in alijs. ita q̄ ſua vita nō erat
niſi exemplū religionis. Et qꝛ ſic humiliabat
ſe ad obediendū non ſolū deo: ſꝫ hoībus pro-
pter deuꝫ: de⁹ etiā obediebat ei in miraculis.
Nota de blaſphemo heretico quē reph̄endit
qꝛ ita dꝫ fieri. Cū ille non corrigeret ſe: immo
forti⁹ blaſphemabat: petr⁹ orabat vt deus au-
ferret ſibi v̄bū ex q̄ ita male vtebatur ꝛ ſubito
effectus eſt mutus. Ecce quō de⁹ facit volun
tatem illorū q̄ faciūt voluntatē dei. Si qs vel
cultor eſt ꝛ volūtatē ei⁹ facit: hūc de⁹ exaudit.

Ioā. ix. Ecce quō habuit victoriā de volūta-
te p hūilē obedientiā. ergo coronabiſ q̄ legi
time certauerit ꝛc. Moralr habetis hic exē-
plū obediēdi p̄ceptis dei: ꝛ cauēdi a blaſphe
mijs: qꝛ ex iſto pcōueniūt ſiccitates ꝛ mortali
tates ꝛ fames. De blaſphematorib⁹ āt: debēt
fieri punitio. ſ. vt pderēt liguā. Et lꝫ rectores
nō faciāt: de⁹ faciet. qꝛ morienſ ſine ꝯfeſſione
ꝛ ſine tēſtamēto. Dn̄e maledicti erūt q̄ ꝯtem
pſerūt te: ꝛ ꝯdēnati erūt oēs q̄ blaſphemauerūt
te. Thob. xiij. ¶ Tertiū bellū eſt ꝯ ppriā car-
nē. Ecce quō ſeq̄tuſ p ordinē. Primū bellum
eſt ꝯ itellectū. Scōꝫ ꝯ volūtatē diuinā. Terti
um ꝯ carnē. de qua hēm⁹ victoriā p purā cō
tinētiā. Qn̄ hō hēt etatē diſcernēdi: caro ꝯſur
git ꝯ ipꝫ q̄ vellet ꝯtēplari caro aūt vellet i dele
ctatiōib⁹ ꝛ luto luxurie volutari vt porc⁹. Ca
ro cōcupiſcit aduerſus ſpm̄: ſpūs āt aduerſus
carnē. ad Gal. v. Sꝫ vīciſ p purā ꝯtinētiā vel
purā pnīaꝫ hūiliādo carnē afflictiōib⁹. ſic. n.
equ⁹ cui auferſ ānona ſtat ſimpl̄r. ita de equo
corpis auferendo delectationes ſibi placitas
abſtinēdo a cibo ꝛ potu: ſolū recipiēdo neceſ
ſitatē. Sꝫ illis q̄ nimis curāt de corpe accidit
v̄t dn̄o q̄ nimis curat de ſuo eq̄: q̄a ꝓijcit eum
in luto. Teneaſ corp⁹ ſub freno tēpantie ꝛ vi
uetis in pace. Ex hoc triūpho mereſ hō co-
ronā in celo. Auctas. O q̄ꝫ pulchra eſt caſta
gn̄atio cū charitate. Immortalis ē. n. memo
ria illi⁹: qꝛ apud deū nota ē ꝛ apud hoīes. ꝛ ſe
quiſ. In ppetuū coronata triūphat. Sap. iiij.
Nota cū charitate. Aliq̄ ſūt caſti ſꝫ nō cū cha
ritate: ſꝫ ex neceſſitate. Uerbigſa. Sūt multi
religioſi vel clerici qui ſolo timore pdēdi ho
norem ꝯ famā viuūt caſte. Sꝫ hn̄t iſtud deſi
deriū ſi poſſet fieri ſecrete facerēt: talis caſti
tas nō eſt pulchra ꝛ cū charitate: qꝛ nō amo
re dei: ſꝫ timore piculi fit. Idē de mult̄ mulie-
rib⁹ caſtis ſolo timore. ſꝫ ſi ſecrete poſſent: da
rent ſe luxurijs ꝛ imundicijs. tales coraꝫ deo
ſūt meretrices. Iſtā hūit btūs petrus martyr
qui cū magnis abſtinētijs ꝛ afflictionibus ꝛ
aſꝑitatib⁹ vite ſp ꝯſeruauit v̄ginitatē: vt papa
teſtaſ in ſua canonizatiōe: teſtimonio ꝯfeſſoꝝ
Nunq̄. n. i corde deſiderauit illud op⁹. ſed ſi
forte i ſomnijs. hoc nō ē culpa ꝛc. Fuit. n. pu
rus vt puer qnq̄ꝫ annoꝝ: pp hoc de⁹ faciebat
ſibi gr̄aꝫ: qꝛ qn̄ tāgebat īfirmos ſtatiꝫ curabāſ
illumiabat cecos: curabat ſurdos: mutos ꝛc.
Tantā gr̄aꝫ hēbat ex ſua v̄ginitate q̄ ēt eius
veſtes curabāt īfirmos. ꝛ poſſum⁹ dicē de eo.
Lu. vi. Oīs turba q̄rebat eū tāgere. qꝛ v̄tus
de illo exibat ꝛ ſanabat oēs. Poꝫ victoria q̄ꝫ

hūit ꝯ carnē. Ergo coronabiſ q̄ legitime cer
tauerit. Moralr habetis hic exēplū viuendi
caſte. Multi. n. deficiūt in illo p̄lio ꝛ vicunſ.
Dicaſ iuxta auditores ꝛc. Iō apl̄s. Hec ē vo
lūtas dei ſctificatio vr̄a: vt abſtieat̄ vos a for
nicatiōe: ꝛ ſciat vnuſq̄ſq̄ꝫ vas ſuū poſſidere in
ſanctificatione ꝛ honore. prima Theſſal. iiij.
¶ Quartū bellū eſt ꝯ dyabolū q̄ forti bellat
ꝯ nos: nec ceſſat die ac nocte. Bellū itellect⁹
volūtat̄ ꝛ carnis ceſſat aliq̄tiēs: ſꝫ bellū dyabo
li nō ceſſat. Iō petrus apl̄s. Frēs: ſobrij eſto-
te ꝛ vigilate: qꝛ aduerſarius vr̄ dyabol⁹ tanq̄ꝫ
leo rugiēs circuit q̄rēſ quē deuoret. i. Pet. v.
Uinciſ aūt p verā ſapiaꝫ dupl̄r. Aliq̄. n. vicūt
dyabolū expellētes eū a ſe. n̄ ſolū a ſe ſꝫ ēt ab
alijs p v̄aꝫ ſapiaꝫ: ꝛ iſta ē melior victoria. Sic
miles q̄ diligēſ cuſtodit caſtrū ſibi cōmiſſum
a rege. bn̄ facit. q̄ v̄o cuſtodit caſtrū ꝛ cuꝫ h⁹
acq̄rit regi ppl̄ꝫ ſua ſapia ꝛ aſtutia: mereſ ma
i⁹ ſalariū. Ita ſi ille q̄ p̄dicat cuſtodit caſtrū p-
ſone ſue p bonā vitā: taſ mereſ coronā. Sꝫ ſi
p ſapiaꝫ dīne p̄dicatōis acq̄rit regi xp̄o caſtra
inimicoꝝ qn̄ p̄dicādo ꝯuertit ſupbū q̄ erat ca
ſtrū dyaboli p ſupbiā vel p auariciaꝫ ꝛ ſic de
alijs. taſ meli⁹ mereſ coronā. Auctas. Paſci
te q̄ in vobis ē: gregē dei, puidētes nō coacte
ſꝫ ſpōtanee ſꝫ deū neq̄ꝫ turpis lucri gr̄a: ſꝫ vo
lūtarie: ꝛ cū appuerit p̄nceps paſtoꝝ imarceſ
ſibilē pcipieſ glie coronā. i. Pet. v. Iſtaꝫ vi
ctoriā hūit btūs petr⁹. Qn̄. n. fuit magn⁹ ꝛ cu
ſtodiuit theologiā incepit p̄dicare. O q̄t ca-
ſtra acquiſiuit xp̄o. Primo. n. ipe cuſtodiuit
caſtrū corpis ſui. Dic papa q̄ nūq̄ꝫ peccauit
mortalr: ſꝫ in gr̄a baptiſmali ꝯſeruauit ſe: cuꝫ
ꝯtinue augmētādo. Deide p̄dicādo ſapiam
dei. Quot ſupbi fuerūt ꝯuerſi ꝛ feceſt pn̄iaꝫ:
ꝛ ſunt mō in padiſo ex ſua p̄dicatiōe. Itē q̄t
auari ꝛ vſurarij. Itē q̄t luxurioſi ꝛ ꝯcubinarij
quot guloſi. quot iracūdi qui remittebāt ini-
micis ꝛ faciebāt pacē. quot īfideles ꝛ heretı
ci ꝯuerſi ſunt. Si ergo p verā ſapiaꝫ quis ꝯſe
quiſ coronā quid dicem⁹ de btō petro. Coro
nabiſ ꝛc. Dicaſ hic de nube adducta ꝯ eſtuꝫ
ſolis mirabil̄r pp ppl̄i ꝯſolatiōeꝫ. Moraliter
habeſ hic exēplū docēdi filios: ſuitores: ꝛ an
cillas vr̄as: qꝛ qn̄ hō docet alios illud bonuꝫ
q̄d hō ſcit: hō acquirit coronā. Auctas. Re-
ctorē te poſuerūt n oli extolli: eſto in illis q̄ſi
vn⁹ ex illis. Curā illoꝝ habe: ꝛ ſic cōſidera ꝛ
oī cura tua explicita recūbe vt leteris pꝑter
illos: ꝛ ornamentum gr̄e accipias coronam.
Eccl̄ia. xxxij. ¶ Quintū bellū ē ꝯ iſtū mundū
tpalem qui bellat ꝯtra nos infirmitatib⁹ pau-

pertatibus:ſiccitatibus:tribulatōib⁹:⁊ aduer
ſitatib⁹: Jō dic̄ xp̄s. In mūdo p̄ſſurā habe-
bitis:ſ3 ꝯfidite ego vici mūdū. Joh.xvi. Uin
cit aūt iſte mūd⁹ p̄ firmā patientiā3 dicendo.
Dn̄e vos poſſetis me iuuare: ſed ex q̄ vobis
placet ꝙ patiar:patienter recipio. Ex hoc hō
meret̄ coronā3. Apoca.ij. Eſto fidelis vſq3 ad
mortē ⁊ dabo tibi coronā vite. Iſtā victoriā
hūit btūs petr⁹. Dicat̄ cū eēt īquiſitor ⁊ diſ-
putaret ꝯ̄ hereticos:nec ſibi poterāt rn̄dere:
heretici tractauer̄t ei⁹ mortē. Fuit.n. vēditus
vt xp̄s:vt dū iret p̄ viā3 occideret̄. Nota eius
martyriū ⁊ quō pluit ſanguis de arborib⁹ il-
lius nemoris vbi fuit occiſus:⁊ celū fuit viſu3
aptu3:⁊ xp̄s cū v̄gine maria reſpiciētes i ce-
lo btm̄ petrū. Illa terra vbi fuit occiſus hūit
magnā v̄tutē ad curādu3 īfirmitates. Fuit ſe-
pult⁹ honorifice:⁊ lāpades accēdebant̄: luie
de celo deſcēdēte. Jō cantat̄. Ad ſcti petri tu
mulū frequēs lux deſcēdit:in cui⁹ laudis titn
lu3 lāpades accēdit. Miracula q̄ fecit i terra
⁊ in mari ⁊ in mulierib⁹ p̄ filijs habēdis infi
nita ſunt. P3 g° quō btūs petrus hūit victo
riam de intellectu p̄ ſimplicē credētiā. de vo
lūtate p̄ humilē obediētiā. de carne p̄ nitidā
ꝯtinētiā. de dyabolo p̄ verā ſapiam de mūdo
p̄ firmā patientiā. Ergo btūs vir q̄ ſuffert tē-
ptationē:qm̄ cū p̄bat⁹ fuerit accipiet coronā
vite quā repromiſit de⁹ diligētib⁹ ſe. Jacobi.i.

¶ De ſcō philippo ⁊ Jacobo aplīs. Sermo.

Ecce quomō ꝯpu
tati ſunt inter filios dei. Habet̄ v̄bū
iſtud textualit̄ Sap.v. officialiter in
ep̄la hodierna. Hodie ē feſtu3 duoꝝ glorioſo
rū aploꝝ. Et ſi de vno aplo eſt magna ſolēni-
tas:multo maior de duob⁹. Ita ⁊ ſermo erit
de duobus aplīs. Et ſi placet deo hēbim⁹ bo
nas doctrinas ad v̄tutū inſtructionē: pctōꝝ
correctionē:⁊ vite reformationē. Sed p̄mo ſa
lutet̄ v̄go maria ⁊c̄. Pro huius v̄bi declara-
tiōe ⁊ materie p̄dicāde itroductiōe ſciendu3
ꝙ inter oēs ſctōs q̄ fuerunt a p̄ncipio mūdi ⁊
ſūt ⁊ erūt in poſterū:qui p̄us ⁊ excellētius di-
cunt̄ filij dei ſunt apl̄i. Licet oēs ſcti ⁊ deuote
p̄ſone dicant̄ filij dei:magis p̄prie ⁊ ſup̄ oēs
apl̄i dicunt̄ filij dei. Ratio eſt iſta. Nā filiatio
diuina cauſat̄ in hoie ex vita ſpirituali que ha
bet̄ per gr̄am ⁊ p̄ntiā ſp̄ūſcti. Als quātūcūq3
ſit magnus vel p̄lat⁹ vel mgr̄ ſeu graduatus
ſi nō h3 vitā ſp̄ualem nō eſt filius dei:ſ3 inimi
cus. Sicut enī3 ſet⁹ cōcept⁹ nō h3 rōnem hūa
ne filiationis donec infundit̄ aīa rōnalis que

cōplet hūanā vitā:⁊ dat eē ſubſtātiale ī ſpe
cie humana. Nota ad hoc pulchrū miraculū
bti petri martyris de muliere pariēte ſruſtu3
carnis ⁊c̄. P3 ergo ꝙ filiatio humana venit
ex ſp̄ū rōnali:quo deperdito per mortē:illud
corp⁹ non dicit̄ filius nec filia veſtra p̄prie lo
quēdo. Ita lic3 hō ſit genitus a deo in baptiſ
mo ⁊ ſit cōfirmatus ⁊ ſit magnus dn̄s ⁊c̄. niſi
habeat vitā ſp̄ualē ⁊ ſpm̄ ſctm̄ ſecū per gr̄am
nō dicit̄ filius dei:ſ3 quādo poſt baptiſmu3 ⁊
confirmationē hō viuit in vita ſp̄uali:q2 plus
curat de aīa que eſt ſp̄us ⁊ melior corpore. q̄
de corp̄e. dolet de pctis preteritis:cauet de fu
turis:talis dr̄ fili⁹ dei. Auctas. Quicūq3 ſp̄ū
dei agunt̄.i. regunt̄ mouent̄ ⁊ informant̄:hi fi
lij dei ſūt. Ro.viij. Itē alia de veteri teſtamē
to. Dauid loquēs p̄ſonis que tenēt vitā ſp̄ua
lem:dicit. Ego dixi dij eſtis ⁊ filij excelſi oēs
pš.lxxxi. Nota dij eſtis:nō eſſentialiter:ſ3 per
participationē. Modo ad p̄poſitū. Conſtat
ꝙ inter oēs ſctōs apl̄i excellētius tenuerūt vi
tā ſp̄ualem:⁊ fuerūt pleni ſp̄ūſctō. Nā doctri
na eſt clara in ſctā theologia ꝙ xp̄s eſt fons
oīu3 gr̄arū ſp̄ualiū. Jō ſcti qui fuerūt xp̄o p̄p
pinquiores fuerūt magis ſp̄uales:q2 qui ma
gis appropinquat̄ xp̄o fonti ſp̄uali:magis eſt
ſp̄ualis. Mō inter ſctōs q̄ fuerunt ante xp̄m
vel p⁹ eū:apl̄i fuerūt xp̄o p̄pinquiores q2 cū
ip̄o ſteterūt:comederūt ⁊ biberūt. Jō fuerūt
magis ſp̄uales ⁊ maiores ſcti. Nō ſilitudinē
digitoꝝ in manu ad digitū longiorē. Scti pa
triarche q̄ fuerūt an̄ xp̄m fuerūt ſci ⁊ ſp̄uales,
ſed magis ſcti ⁊ p̄fecti fuerūt p̄phete q̄ fuerūt
xp̄o p̄pinquiores. vt moyſes. dd̄. ⁊ alij:ſed int̄
eos ſanctior fuit. Joānes baptiſta:q2 fuit xp̄o
p̄pinquior:q2 ip̄m baptizauit. Un̄ dixit xp̄s
de eo. Math.xi. Inter natos mulieꝝ nō ſur-
rexit maior Joāne baptiſta. Uirgo aūt ma-
ria ſup̄ oēs fuit ſp̄ualior:q2 fuit xp̄o p̄pinquio
q2 ip̄m portauit in vtero nouē mēſib⁹. Poſt
v̄ginem aūt maiores ſcti ⁊ magis ſp̄uales ⁊
plus pleni ſpirituſctō fuerūt ſancti apoſtoli.
Poſt eos ſancti martyres. ⁊ poſt ſcti ꝯfeſſo-
res. Ultimo venimus nos qui iam nihil vale
mus. nō ſumus niſi labruſta in vineis. Jō di-
cebāt apoſtoli. Nos ip̄i primitias ſp̄ūs hn̄tes
Gloſa. q2 t̄pe prius ⁊ ceteris abūdanti⁹. Ip̄e
enim ſp̄us teſtimoniū reddit ſp̄ūi nr̄o:qm̄ ſu
mus filij dei. Ro.viij. Recte ergo de apo-
ſtolis dicit thema. Ecce ſc3 ratione ⁊ modu3
quō ſc3 iſti duo apoſtoli computati ſunt inter
filios dei. p3 thema. Modo predicare de vi
ta vnius apoſtoli eſt magnus ſermo:quanto

magis de duobus apoſtolis. Ideo dicam mo
dicū de q̄libet. In btō Philippo notaui tria
ſigna diuine filiationis:quorum ſcilicet.

Primum eſt dilectio ſpiritualis.
Secundum predicatio euāgelicalis.
Tertium paſſio martyrialis.

¶ Quantū ad p̄mū dilectio quā btūs philip
pus hēbat ad ſuos p̄entes ⁊ amicos tota erit
ſp̄ualis. Primus apl̄s vocatus a chriſto fuit
philippus:vt p3 Joā.i. Dixit ſibi xp̄s. Seque
re me. Nondū xp̄s h° v̄bū dixerat alteri. phi-
lippus v̄o illuminat⁹ ⁊ inſtruct⁹ a xp̄o voluit
etiam attrahere ⁊ ducere fratrē ſuu3 ad xp̄m
vt ſibi daret aliquid non t̄p̄ale:ſed vt ſaluaret
animā ei⁹. ⁊ ibat q̄rendo fratrē ſuū nathanae
lem:q̄ erat magn⁹ doctor in lege. Quo inuen
to dixit ſibi philipp⁹. Quem ſcripſit moyſes
in lege ⁊ p̄phe inuenim⁹ ieſum. Ueni ⁊ vide
Joā.i. Et duxerat eum ad xp̄m. q̄ſi vellet dice
re dn̄e ſicut me illuminaſtis ⁊ conuertiſtis:il-
lumīnet̄ ⁊ conuertat̄ fratrē meū. Placet mi-
hi dixit xp̄s. Et dixit d̄ nathanaele. Ecce vere
iſraelita in q̄ dolus nō eſt. Dixit.n. nathanael.
Un̄ me noſti. Rn̄dit ieſus ⁊ ait. P̄uſq̄ philip
pus te vocaret cū eēs ſub ficu vidi te. Tūc na-
thanael a xp̄o illuminat⁹ ⁊ ꝯuerſus dixit xp̄o.
Rabbi tu es fili⁹ dei:tu es rex iſrl̄. Joan.i. Ec
ce quō oſtēdit̄ amor ſp̄ualis bti philippi erga
fratrē ſuū. In h° deficimus mō i mūdo: q2 to
ta dilectio nr̄a ad p̄entes ⁊ amicos ē carnal̄.
diligim⁹ corp̄a:honores ⁊ officia ⁊c. comedē
⁊ bibē ridē ⁊ truffari. valde pauci ſūt q̄ hēant
amorē ſp̄ualē:diligēdo aīam alteri⁹ eū indu-
cendo ad bonā vitam. oī tn̄ hoi p̄cipit xp̄s di.
Hoc mādo vobis vt diligat̄ inuicē3. Dn̄e ⁊ q̄
li amore. Rn̄det:ſicut dilexi vos amore ſp̄ua
li. Joā.xv. Jō bon⁹ vir d3 diligere vxorē ſua3:
nō ſolū dilectiōe ſeu amore carnali, ſ3 ſp̄uali.
Q2 ſi vir ſit bon⁹ ⁊ deuot⁹:⁊ vxor vana ⁊ pō-
poſa:vir d3 tenere bonos mōs vt eam trahat
ad xp̄m. ⁊ ecōuerſo vxor viꝝ ribaldū:⁊ paren
tes filios ſuos inſtruendo. vt ſciāt ſe ſignare ⁊
orare ⁊c. Etiā debēt dare oportunitatē audiē
di miſſam:ꝯfitēdi ⁊c. vicin⁹ viciniū:ſoci⁹ ſociū:
religioſus aliū religioſu3:clericus clericū: tra
hant ad xp̄m q̄ztū p̄nt bonis modis. Iſta eſt
dilectio ſp̄ual̄ bona ⁊ ſctā. Jō dicit ſcriptura.
Spōſus ⁊ ſpōſa dicūt veni. Apoc.vl. Spōſus
eſt xp̄s ſpōſa eſt eccl̄ia q̄ dn̄t veni. ſ. ad paradi
ſum. dimittas vias inferni. Tu.n. vadis p̄ viā
ſup̄bie q̄ ducit ad infernū. iō veni p̄ viā humi-
litatis:⁊ ſic de alijs. Et q̄ audit. ſ. verbū xp̄i obe

diendo dicat. ſ. alīj veni. ¶ Quantū ad ſcōm
ſignū filiatōis diuine bti Philippi fuit predi
catio euāgelica ſiue apl̄ica. Poſtq̄.n. diu vi-
xit cu3 xp̄o ſp̄ual̄r:finaliter poſt chriſti paſſio
nem aſcenſionem:⁊ ſp̄ūſcti receptionē Phi
lippus memorans verbū chriſti dicentis. Eri
tis mihi teſtes in hieruſale3 ⁊ in oī iudea ⁊ ſa
maria:⁊ vſq3 ad vltimū terre. Actuū.i. Nota.
Eritis mihi teſtes de vita mea:ꝯuerſatiōe:p̄re
dicatione:paſſiōe:reſurrectiōe ⁊ aſcenſiōe. p̄p̄
hoc btūs Philippus primo incepit p̄dicare
in hieruſalē in plateis ⁊ vicis ciuitat̄:vbi fecit
magnū fructū:ꝯuertendo multos ad fidē xp̄i
Deide p̄ villas ⁊ caſtra p̄dicādo viſitauit to-
tā iudeā. Deinde trāſiuit ad p̄uinciā ſamarie
deinde trāſiuit in aſyā q̄ eſt maior pars mūdi.
Dicit hyſtoria ꝙ innūerabiles ad fidē xp̄i cō
uertit Ideo philippus dicitur os lāpadis p̄-
pter ſuā luculentam p̄dicationē. Lampas.n.
h3 os latū. ſecundo eſt vncta oleo. tertio ē clā
ra ad illuminādū. Ita os beati Philippi fu
it latū ad predicandū vbiq3 vnctū ⁊ medicia
le ad conuertendū populos multos:clarū ad
illuminandū corda gentiū. Ergo dr̄ p̄ p̄pha3.
Si ſeparaueris p̄cioſu3 a vili:q̄ſi os meū eris.
Conuertētur ipſi ad te ⁊ tu non ꝯuerteris ad
eos. Jere.xv. Precioſum eſt fides catholica:
vilis ē error ⁊ ydolatria. Hoc ſeparabat bea-
tus Philippus ore p̄dicando. Item p̄cioſa
res eſt v̄tus:vilis res eſt vicium. Hoc ſepara-
bat beatus philippus. Ide3 de ſuperbia ⁊ hu
militate:auaricia ⁊ liberalitate:luxuria ⁊ caſti
tate:⁊ ſic de alijs. Beatus philippus ſepara-
bat p̄cioſum a vili: q2 ſup̄bū conuertebat ⁊ fa
ciebat ipſum humilē:⁊ ſic de alijs. Ideo ſeq̄t̄
Ip̄i ꝯuertent̄ ad te. ſ. ad fidē quā tu p̄dicas. Et
tu non conuerteris ad eos. ſ. ad eoꝝ ſectam ⁊
errorem. Eſt hic queſtio quō vn⁹ hō ſimplex
ſm mundu3 tantos p̄p̄los ꝯuertebat q̄ erant
antiquati in eorum ſecta mala:⁊ ſtatim crede
bant ⁊ conuertebant̄ ad xp̄m. Idem de pecca
toribus aſſuetis in pctis:⁊ ſtatim conuertebā
tur ad v̄tutes. Et modo cum ſimus tot predi
catores nō poſſumus conuertere vnu3 infide
lem:imo iam conuerſi peruertunt̄. q2 apl̄i con
uerterunt quaſi totū mundū:q2 in omne3 ter
ram exiuit ſonus eoꝝ ⁊c. ⁊ mō multi peruerſi
ſunt. Pro rn̄ſione dicat̄ quō apl̄i hēbant tria
q̄re neq3 mirum ſi gētes ꝯuertebant̄. ſ. primo
p̄ doctrinā celeſtialē. nos hēm⁹ oppoſitū:igit̄
⁊c. ſ3 doctrina aploꝝum tota erat celeſtis incli
nando gentes ad amorem dei:⁊ ad amandū

celeſtia. Modo autem doctrina multoꝝ tota
eſt poetaꝝ dānatoꝝ: quō ergo poterit aliquē
ſaluare. Tal doctrina aures tāgit nubibꝰ atriſ
ꝛc. ſꝫ non cōuertit corda. Doctrina celeſtis ꝛ
euāgelica hꝫ opᵐ. nō hꝫ illas cadētias doctri
ne poetaꝝ: ſꝫ doctrina euāgelica frangit ꝛ pe
netrat corda ꝛ illuminat itellectū ꝛ inflāmat
volūtatē. Def exēplū de aqua que aſcēdit nā
liter tm̄ q̄ꝫtū deſcēdit. Si vō ꝓcedit a princi/
pio infimo nō pōt aſcēdē. Ita eſt de doctrina
euangelica q̄ ab altiſſimo pnº ꝓcedit ab illo
fonte. de quo Eccli. i. Fons ſapie vbum dei in
excelſis. Jō facit aſcendē pſonā deuote pdicā
tem ꝛ ipam obſeruātē vſqꝫ ad celū. Sꝫ aqua
doctrine poetaꝝ ꝓcedit a pnciº ꝛ fonte hūani
intellectꝰ. quō ergo faciet te ad celū aſcendē.
Propter h̄ dicebat xp̄s. Ois q bibit ex hac
aq̄. ſ. doctrine phie ſm intellectū allegoricū:
ſitiet iteꝝ. Qui aūt biberit ex aq̄ quā ego da/
bo ei: nō ſitiet in eternum. Jo. iiij. Et qꝛ btūs
philippus pdicabat doctrinā euāgelicā ꝛ ce
leſtē: ꝛ diſputabat ſine forma phie: ſimplr di/
cēdo vba fidei: gētes credebāt ꝛ ꝯuertebanſ:
qꝛ hec ꝓmiſerat eis xp̄s di. Ego dabo vob os
ꝛ ſapiam cui nō poterūt reſiſtere ꝛ ꝯdicē oēs
aduerſarij vri. Luc. xxi. Scda rō ē qꝛ apli ha
bebant vitā ſpūalē: nō curabāt de bonis huiꝰ
mūdi: imo dicebāt gentes. Quid vult iſte hō
vult pecunias vel dignitates. Rn̄debant alij
nō. Ergo qd vult: dicebāt alij: nihil aliō vult
niſi honorē dei ꝛ ſaluationē aiaꝝ. Jeiunabāt
faciebāt magnas pnias ꝛ afflictiones in ſuis
pſonis. vitabant familiaritates. Nos vō mō
neſcimus pdicare niſi pro vanitate vt videa/
mur ꝛ laudemur vel pro pecunijs acqrendis
vel pro familiaritatibꝰ hn̄dis: Nō eſt iſta vita
ſpūalis: qꝛ in mala hora intraſtis religioneꝫ.
qꝛ lꝫ lra regis vel pape ſit optime ordinata: ꝛ
colore rethorico falerata: ſi vō nō hꝫ ſigillū n̄
credatiſ aliqd. Ita ſmo rethoricus ꝛ optime
ordinatus eſt vt lra regis xp̄i vel pape. ſꝫ qn̄
ille q pdicat caret ſigillo bone vite: nō crediſ
ſibi. Iſta eſt cā q̄re mō nō ꝯuertunſ infideles
nec pctōres. Apli aūt hēbāt vitā ſpūalē. ꝛ ſic
dicebāt ore: ita ſuabant ope. iō credebaſ eis.
Jō apls. Nō audeo aliqd loq eoꝝ que p me
nō efficit xp̄s. ad Ro. xv. 3ª rō: nō ſolū hēbāt
doctrinā celeſtē ꝛ vitā ſpūalē: ſꝫ hēbāt opa di
uina. ſ. in miraculis que faciebāt. qꝛ qn̄ pdica
bāt de articulis fidei: vt de trinitate: de incar
natione xp̄i ꝛ paſſione: reſurrectione ꝛ aſcēſi/
one: ꝓbabāt hoc nō ſolū auctātibꝰ ſacre ſcri/
pture: ſꝫ ēt per demōſtrationē euidētē ſeu po

tiſſimā. ſ. per miracula. Jō neqꝫ mirū ſi cō
tebanſ gentes. Jō dꝫ de aplis. Illi aūt ꝓfecti
pdicauerunt vbiqꝫ dn̄o coopante ꝛ ſermonē
ꝯfirmante ſequētibꝰ ſignis. Marc. vl. Dicā
vobis vnū ſingulare de btō Philippo: q pdi
cando per ſichiā venit ad quādā ciuitatē vbi
erat qdā draco terribiſ q emittebat anhelitū
vt furnꝰ de calce emittit fumuꝫ: ꝛ corrūpebat
oēs de illa ciuitate: ꝛ iterficiebat multos. Qui
bus dixit Philippus. Credite mihi ꝛ ſtatuā
iſtā ꝯfringite: ꝛ in loco eiꝰ crucē dn̄i adorate
vt infirmi veſtri curēſ ꝛ ſanenſ ꝛ mortui ſuſci
tenſ. Et inceperūt clamare dicēdo. Tu ſac vt
ſanemur ꝛ hūc mortē ꝓtinus ꝯfrigemꝰ. Tūc
ſctūs Philippus draconi pcepit vt in locum
deſertū iret ꝛ nulli noceret. Qui ſtati receſſit
ꝛ vlteriꝰ nō cōparuit. Tunc ſctūs Philippus
oēs ſanauit ꝛ tribꝰ mortuis ex dracone bn̄fici
um vite impetrauit. Sicqꝫ vniuerſis credēti/
bꝰ eis pſbros ꝛ dyaconos ordinauit. Nō mo
raliſ draco corrūpens cōitatē eſt notabiſ pſo
na viuens in mala vita: qꝛ eiꝰ exēplo oēs cor
rūpunſ. Si in aliq loco eſt aliqs clericus vel
religioſus ꝯcubinariꝰ: talis dꝫ ꝛ eſt draco cor
rumpēs ꝛ occidēs oēs: audiēdo miſſaꝫ ſuam
ꝛc. Sꝫ hētis duo remedia. ſ. pᵐ intimare pla
to. ſcdm ꝙ rectores faciāt ordinationē ꝙ oēs
male mulieres eſſent in lupanari ꝛc. ꝛ ſic dra
co exibit de vobis: ꝛ infirmi ꝛ mortui ex pctis
ſuſcitabunſ ꝛc. Jō dicit ſcriptura. Neſcitis ꝙ
modicū fermētū totā maſſaꝫ corrūpit. Expur
gate vetus fermentuꝫ vt ſitis noua cōſparſio
ſicut eſtis azimi. Etenim paſcha nr̄m immola
tus eſt xp̄s. Itaqꝫ epulemur nō in fermēto ve
teri: neqꝫ in fermēto malicie ꝛ neqcie: ſꝫ in azi
mis ſinceritatis ꝛ veritaſ. Et ſeqtur. Auferte
malum ex vobiſmetipſis. i. Coꝝ. v. Vide ſbl
pulchra. Quātū ad 3ᵐ ſignū diuine ſilati
onis eſt eiꝰ paſſio martyrialis. Pro xp̄o ſuſti
nuit martyriū. Vn̄ cū pdicaſſet ꝛ multos po/
pulos ꝯuertiſſet: ꝛ erat iā annoꝝ octuaginta
ſeptē. Poſt hec infideles eū tenuerūt ꝛ cruci
ad inſtar mgr̄i ſui. ſ. ieſu xp̄i qnē pdicabat af/
fixerunt: ꝛ crucifixus etiā lapidauerūt eū. Et
ſic ad dn̄m migrauit: ꝛ feliciter vitā cōpleuit.
Moraliſ. Ita nos velimꝰ mori in cruce pnie
qꝛ ſicut crux fuit xp̄o afflictio: ſed in ea voluit
mori: ita pnia eſt afflictio ꝛ i illa opꝫ nos mo/
ri ſi volumus ſaluari. Jō apls. Qui xp̄i ſūt car
nem ſuā crucifixerunt cū vicijs ꝛ ꝯcupiſcētijs
ad Gal. v. Modo videamꝰ de vita bti Jac.
que eſt: ſꝫ eam dicā breuiter in decē ꝯcluſiōi/
bus. Prima ꝯº quare dꝫ Jacobus minor. ad

diſtinctionē Jacobi zebedei fratris Joan. euange.
qui dꝫ maior: eo qꝛ prior fuit apls xp̄i. Unde
hec cōſuetudo in religionibꝰ obſeruaſ: vt ille
qui ingrediſ prior: maior voceſ. ꝛ ille qui po/
ſterior: minor: lꝫ ſit prior etate aut ſctitate vel
dignitate. Jō dicebat aplꝰs de ſe. Ego ſuꝫ mi
nimus apl̄oꝝ. i. ad Coꝝ. xv. cum tm̄ ſit de ma/
ioribus in dignitate ꝛ ſctitate. Sꝫ qꝛ vltimus
fuit vocatus ad apoſtolatū: dicit. Ego ſuꝫ mi/
nimus ꝛc. Scda ꝯº ꝙ dicebatur Jacobus
iuſtus: ꝓꝑ meritum excellentiſſime ſctitatis.
Naꝫ ſm Jeron̄. tante reuerētie ꝛ ſanctitatis
fuit ꝙ vinum ꝛ ſicerā nō bibit: carnes nunqꝫ
manducauit. Tertia cōclō ꝙ dicebaſ Ja/
cobus frater dn̄i. ſed quō: qꝛ certum eſt ꝙ vir
go maria nō peperit niſi chriſtum ieſum. quō
ergo diciſ frater dn̄i cum nō eſſet niſi conſan/
guineus germanꝰ filiꝰ marie cleophe. ſꝫ dice/
batur frater dn̄i: qꝛ ſimilimus ſibi fuiſſe phi/
betur: intm̄ vt pleriqꝫ in eoꝝ ſpecie fallerenſ.
Unde cum iudei ad capiendū chriſtū perge
rent a iuda qui chriſtū a iacobo tanqꝫ eoꝝ fa
miliaris optime diſcerneret ſignum oſculi ac
ceperunt dicēte iuda. Quemcūqꝫ oſculatus
fuero ipe eſt tenete eum ꝛc. Matth. xxvi. Tā
ta erat ſimilitudo eoꝝ ꝙ ſctūs Ignacius qui
erat in anthyochia ꝛ nūqꝫ viderat chriſtū in
epla ad btm̄ Joānem dicit. Si licitū eſt mihi
apō te ad hieroſolymi partes volo accedere
vt videā illum venerabilē Jacobum qui co/
gnominaſ iuſtus quem referūt chriſto ieſu ſi/
milimū facie: vita: ꝛ modo cōuerſationis. ac
ſi eiuſdem vteri fr̄ eſſet gemellus. Quem di/
cunt ſi video: video ꝛ ipm ieſum chriſtū: ſm
oia corporis eius lineamēta. Quarta ꝯº ꝙ
erat magne orōnis ꝛ deuotionis. Totiens in
orōne genua flectebat vt callos in genibꝰ ſicē
in calcaneis videreſ hre. Hic ſolus inter apo
ſtolos ꝓpter nimiam ſanctitatē ſuam ꝑmitte
batur intrare in ſanctaſanctoꝝ. non quidē cā
immolationis: ſꝫ orōnis. Quinta ꝯcluſio:
ꝙ mortuo dn̄o in die veneris ſctā: votum vo/
uit ſe nō comeſtuꝝ donec videret dn̄m a mor
tuis ſurrexiſſe. ſicut dicūt Jeron̄. ꝛ Joſephus
in libro de viris illuſtribꝰ. In ipſa aūt die re/
ſurrectionis cum vſqꝫ ad diem illam non gu/
ſtaſſet eidem dn̄s apparuit ac eis qui cum eo
erant ꝛ dixit. Ponite mēſam ꝛ panē: deinde
panem accipiēs bn̄dixit ꝛ dedit Jacobo di.
Surge frater mi comede: qꝛ filiꝰ hominis a
mortuis reſurrexit. Sexta ꝯº: qꝛ primꝰ in/
ter apl̄os miſſam celebrauit. Nam ꝓꝑ excel/
lentiam ſue ſctitatis ſibi hūc honorē apoſto/

li fecerūt. In anthyochia petrus miſſam cele
brauit. Marcus in alexandria. Jacobꝰ in hie
ruſalem. Quādo apoſtoli debebāt incipe ad
predicandū per mūdū tenuerunt ꝯſilium qs
eoꝝ eſſet ep̄s hierlm: ꝛ fuit ꝯcluſum ꝙ iacobꝰ
O qualis honor in ciuitate vbi icepit chriſti
anitas vbi chriſtus paſſus eſt. Apoſtoli autē
omnes erant ſacerdotes ꝛ ep̄i ordinati a xp̄o
ſed non vt in certis ciuitatibꝰ eſſent epiſcopi
Septima ꝯcluſio: qꝛ hꝫ ſingularē patiētiā
Vn̄ cū ſeptiō āno ep̄atꝰ eiꝰ apli ad diē paſche
ꝯueniſſent iterrogāte eos Jacobo q̄nta ꝑ eos
feciſſet dn̄s: corā ꝓplo referebāt itātū vt iā ꝓ/
pe eēt ꝙ baptizari vellēt repēte qdā tēplū in/
grediēs clamare icepit. O viri iſraelite: qd fa
citꝭ cur ab iſtis magis vos decipi ꝑmittitꝭ. In/
tantū aūt ꝓplm ꝯcitaui vt apl̄os lapidare vel
let. Aſcendit aūt hō iſte ſuꝑ gradꝰ vbi iacobꝰ
pdicabat: ꝛ ipꝫ pcipitauit deorſū: ꝛ extūc clau
dicauit: cum alios infirmos ſanaret noluit ſe/
ipſuꝫ ſanare: ſꝫ ꝓꝑ honorē ieſu xp̄i illā diuiſaꝫ
voluit portare vt bonꝰ miles. Octaua ꝯclu
ſio ꝙ fuit martyr glorioſꝰ. In anno. n. ep̄atus
octauo vidētes iudei ꝙ non poſſent occidere
Paulū eo ꝙ ceſareꝫ appellaſſet. ꝛ romā miſ/
ſus fuiſſet: ꝑſecutōis ſue rabiē i iacobū ꝯuerte
rūt: ꝯ eū occaſionē q̄rētes. Jō ad eū ꝯueneſt
dicētes. Oramꝰ te vt reuoces ꝓplꝫ: qꝛ ipe errat
i ieſu putās ꝙ ipſe ſit xp̄s. depcamur gº te vt
ſuadeas oibꝰ ꝯuenietibꝰ in die paſche de ieſu.
Tibi. n. obtēperabimꝰ oēs: ꝛ de te tam nos q̄
ꝓpls teſtimōiū ferimꝰ: qꝛ iuſtꝰ es. ꝛ pſonā nul
liꝰ accipis. Statuerūt illū gº ſuꝑ pinnaclm tē
pli: ꝛ voce mag̃ clamātes dixerſ. Virorū iuſtiſ
ſime cui oēs obtēꝑare debemꝰ: ānūcia nobis
qd tibi videſ de ieſu. Tūc iacobꝰ cū igēti voce
rn̄dit. Quid me iterrogatꝭ de filio hois. Ecce
ipe ſedet i celis a dextris dei: vēturꝰ iudicare
viuos ꝛ mortuos. Hoc audiētes chriſtiani ga
uiſi ſunt valde. Phariſei aūt ꝛ ſcribe dixerūt.
Male fecimꝰ tale teſtimōiuꝫ pſtare ieſu. Aſcē
damꝰ ꝛ pcipitemꝰ eū deorſū. ꝛ clamauerſ dicē
tes. o. o. ꝛ iuſtꝰ errauit. ꝛ pcipitauerūt eū ꝛ la/
pidibꝰ obruebāt eū dicētes Lapidemꝰ iacobū
iuſtū. Qui deiectꝰ nō ſolū mori nō potuit: ſed
ꝯuerſꝰ ꝛ ſuꝑ genua ꝓcūbēs orabat di. Rogo
dn̄e dimitte eis: qꝛ neſciūt qd faciūt. Tūc vnꝰ
ex ipis ꝑticā fullōis arripiēſ valido ictu caput
eiꝰ ipetijt: ꝛ cerebrū excuſſit tali q̄ martyrio mi
grauit ad dn̄m. Nona concluſio: ꝙ refert ioſe
phꝰ ꝙ ꝓpē pctm̄ mortꝭ iacobi iuſti factū ē exci
diū hierſm ꝛ diſꝑſio iudeoꝝ: ſꝫ nō ſolū ob mor
tē iacobi: ſꝫ etiā ob morteꝫ dn̄i pcipue hec de

ſtructio facta eſt ſm qd dñs dicit i euangelio. Luc.xix. Nō relinquēt i te lapidē ſup lapidē: eo ꝙ nō cognouerꝭ tp̄us viſitatiōis tue Tytus ꝗ.filius veſpaſiani impatoris hieruſalē cepit ⁊ captā ſubuertit tēpluꝗ3 funditus deſtruxit. Et ſic iudei xp̄m.xxx.denarijs emerūt:ſic ⁊ ipſe vno denario.xxx.iudeos vendidit.vt narrat. Joſephus.xcvij. milia iudeoꝝ venditi ſūt:⁊ x.x decies centena milia fame ⁊ gladio perierūt.

¶ De inuentiōe ſancte crucis. Sermo.

Mihi autē abſit gloriari niſi i cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i. verbū iſtud hr̄ textualr̄ Gal.vi. Et officialr̄ in ep̄la hodierna. Solēnitas iſta ⁊ feſtū p̄ñs dr̄ inuētio ſctē crucis:qr btā Helena mr̄ Cōſtantini imperatoris cū multis miraculis iuenit crucē dñi nr̄i ieſu xp̄i quā iudei abſcōderūt. De hoc etiā erit ſmo nr̄. Si placet deo habebim⁹ bōas doctrinas ad intellectus illūinatōē3: vite ordinationē:⁊ aīaꝝ nr̄aꝝ ꝯſolationē. Sz p̄mo ſalutet ꝟgo maria. In p̄nti ſmōe itēdo ptractare ꝟbū ꝓpoſitū tripliciť.

¶ Primo in perſona xp̄i in cruce patientis.

¶ Secundo in perſona beate Helene crucē3 requirentis.

¶ Tertio i pſona cuiuſlibꝫ hoīs ꝺe credentis

¶ De p̄mo ptractādo ꝟbū i pſona xp̄i i cruce patiens dic iþe xp̄s. Mihi abſit.ſ.ꝙ veniā ad gl̄iam reſurrectiōis corporis:niſi p crucē. Innuit.n.clare ſacra ſcr̄ptura ꝙ xp̄s mltotiēs fuit in piculo mortis inť iudeos:⁊ diuerſimode fuit ei⁹ mors itentata.ſ3 nullus alius mod⁹ moriēdi placuit ſibi niſi i cruce.alios modos moriēdi vitauit fugiēdo:vel aliť. Sz ad mortem crucis venit gratis ip̄emet de galilea i hierl'3. Primo qdē fuit in piculo moriēdi ſtatī3 qñ fuit nat⁹. Tūc ei regnabat herodes alienigena:q fauore īpatoris romāi obtinuit regimē iudeoꝝ.q audiēs natiuitatē regis iudeoꝝ a regib⁹ oriētis ⁊ locū natiuitatis a rabinis iudeoꝝ:voluit ip̄m occidere.ꝓpť qd miſit hoīes armoꝝ vt occiderēt oēs pueros ciuitatis bethleē ⁊ ei⁹ attinētijs: ⁊ ita factū ē.Sz angel⁹ dñi apparuit ioſeph dicēs ꝙ fugēt i egyptū cū3 puero ⁊ mr̄e ei⁹:⁊ ſic euaſit xp̄s. Et fuit cōpleta ꝓphia Job.i. Pueroſ pcuſſeſt gladio:⁊ euaſi ego ſol⁹. Queriť q̄re iſta mors ñ placuit ſibi. Rñſio moraľ.ad iſtruēdū nos vt vitem⁹ mortē3 gladij ſpūaľ.ſ. excōicatōis. Legiť ꝙ i paſſiōe ſol⁹ Petr⁹ portabat gladiū. Symō petr⁹ hñs gladiū eduxit eū:⁊ pcuſſit pōtificis ſuū ⁊ abſcidit auriculā ei⁹ dextrā. Joh.xviij.rō q̄re ſol⁹ ſctūs petrus portabat gladiū:qr ſol⁹ pp̄ vl' p̄lat⁹ habet gladiū ſnle excōmunicatōis. Iſte gladi⁹ mlťu3 eſt timēd⁹ ⁊ cauēd⁹. Sicut.n.gladi⁹ materialis ſcindēdo diuidit mēbrū a corpore:ita gladi⁹ excōicatōis diuidit ⁊ ſcidit hoīe3 q ē mēbrū miſtici eccl'ie a corpe eccl'ie. intātū ꝙ ſi i eccl'ia dareť mihi optio qd vellē ampli⁹.vl' pdē digitū vel ſtare in excōicatiōe. poti⁹ vellē pdē digitū etiā man⁹ ⁊ pedes ⁊c. ꝙ eſſe excōicatum per mediā horā.xi.q.iij. Omnis. Nihil dʒ formidare xp̄ian⁹ quam ſepari a corpe xp̄i. Si.n.ſeparat a corpe ei⁹:nō ē mēbrū ei⁹.⁊ ſi nō ē mēbru3 ei⁹ nō vegetať ſpū ei⁹. Vide ibi pulchra.c.abſit.de excōicatiōe. Dicaľ miraculu3 de arbore nucū. Ecce rō q̄re xp̄s noluit mori ꝺ gladio vt nos vitem⁹ gladiū ſpūalē.q ſerti qñ ꝺl denunciam⁹,talē3 excōicatum eſſe ⁊c. Fugite g⁹ a facie gladij:qr̄ñ vltor iniqtatū eſt gladi⁹. Job.xix. Fugit homo facie3 gladij qñ ponit ſe i rōne:qr ſtatim hō inuenit abſolutionem. Null⁹ dicat:ita bene comedo:bibo ⁊ dormio ſicut añ excōicationem:comedo panem ⁊c.ſ3 nō comedit aīa.qd eſt pei⁹. Secundo xp̄s fuit in piculo moriēdi p̄cipitatus:vt recitať Luc.iiij. Xp̄s.n.nat⁹ fuit in ciuitate bethlee3:⁊ fuit nutrit⁹ i ciuitate nazareth. Jō dr̄ Ieſ⁹ de nazareth. Et incepit predicare ⁊ miracula facere in ciuitate capharnaū. Tunc iudei dixerunt. Quanta audiuim⁹ de te facta in capharnaū fac ⁊ hic in p̄ria tua. Lu.iiij. Rñdit eis xp̄s illa ꝙ nō merebanť:qr nō credebant in eum imo deſpiciebāt eū dicendo. Nōne hic ē fili⁹ fabri:⁊ illius mulieris marie. Et repleti ſunt omnes ira ⁊ ſurrexerūt ⁊ eiecerunt eu3 extra ciuitatē:⁊ duxerūt eū vſq3 ad ſupciliu3 mōtis ſup quē ciuitas illa erat edificata vt precipitarent eū. Ipe vo reddidit ſe inuiſibilē eis qui dicebāt pergrendo eū.⁊ vbi eſt. Ieſus autem trāſiēs p mediū illoꝝ ibat. Luce.iiij. Quare noluit ſic mori:qr ſi voluiſſet p iſtā mortē etiā ſaluaſſet totū mūdū. Rō quare noluit ſic mori:vt daret nob inſtructionē vitādi mortē pcipiꝗ q̄ fit ex pctō ſuperbie. Qñ.n.aĭmō vult aliquē p̄cipitare in inferno. p̄mo facit eū aſcēdē in ſupcilio montis ſupbie. Verbi gr̄a p̄umo de religioſis:qñ.n.religioſus viuit deuote in clauſtro ſuādo regulā ⁊ ꝯſtitutiōes:talis vis plana vadit ad paradiſum ſ3 dyabol⁹ volens ip̄m p̄cipitare i inferno ponit i corde ſuo hāc ymaginationē3 dicens. Quare tu non vadis ad ſtudiū:⁊ forte eſſes mgr̄ i theologia ⁊ poſt ꝯfeſſor regis:deinde ep̄s.⁊ ſic dimittit deuotionē ⁊ obſuātias ⁊c. Et quādo eſt alte in ſupercilio montis:precipitaľ i infernū.de quo dicit

Dauid dyabolo. Deiecisti eos dum allenarētur.ps.lxxij. Idē de ſimplici clerico qñ habet paruum beneficium non curat de ꝯcubina:qr nō poſſet puidere ſibi ⁊ filijs:nec dat amicis. O dicit dyabolus.ego faciā te aſcendere.ponit in corde ſuo vt ponat ſe cu3 magnis dñis vt cū eis hēat beneficia ⁊c.⁊ qñ ſūt alte p̄cipitantur a dyabolo. Deiecisti eos.⁊c. Idē de vobis laycis qñ mechanicus vel laborator viuit ſimplr̄ de ſuo labore vl' officio:vadit recte ad paradiſum p viā planam.ſ3 dyabolus ponit ſe in corde ſuo dicēs quare tu non eſſes in ꝯſilio ⁊ in officijs ville vt talis ⁊c.⁊ qñ ſunt:tūc nihil aliud querunt ꝙ lucru3 tpale. Deiecisti eos.⁊c. Idem de mulieribus.qñ.n.mulier viuit ſimplr̄:curat de domo:de filijs:diligit virum ſuum ⁊ obedit ei in oibus licitis ⁊ honeſtis:talis mulier recte vadit ad paradiſum ſ3 dyabolus ponit i corde ſuo vt ſit dñā:quō poſſit ſuppeditare virum:⁊ ꝙ nihil faciat niſi ipſa ordinabit dicens.quare ego non faciam vt talis ſacit:⁊ quare non ibo vt talis ſic induta ⁊c. O quot moriunť precipitati. Jō dicit Job i pſona p̄cipitati a dyabolo. Eleuaſti me ⁊ q̄ſi ſup vētum ponēs eliſiſti me valide:ſcio ꝙ morti tradēs me. Job.xxx. Ecce ratio quare xp̄s noluit mori precipitatus. Tertio fuit in periclo moriendi lapidatus.vt narratur a Joāne euāgeliſta.viij.⁊.x.ca. Cum enim xp̄s predicaret iudeis de ſua diuinitate dicens. Amen dico vobis. Si qs ſermonem meum ſeruabit.ſ.legem euangelicam:mortem non videbit in eternū. Johan.viij. Cui dixerunt iudei. Quem teip̄ſum facis. Nunquid tu maior es patre noſtro abrahā q mortuus eſt:⁊ ꝓphe mortui ſunt. ⁊ ꝺ dicis. Si qs ſmonē meu3 ⁊c. Rñdit ieſus Amē dico vob:añq3 abraham fieret ego ſum Tunc iudei dixeſt moriať. Tulerūt lapides vt iacerent in eū. dicit Joannes. Ieſus autē abſcondit ſe ⁊ exiuit de tēplo. Quare noluit mori iſta morte. Reſpondeo ꝙ ad inſtructionem nr̄am ex pctō auaricie. Auarus.n.eſt vt lapis durus ⁊ frigidus nullā hñs pietatē.pximo indigenti. De auaro dicit Job. Cor eius indurabitur quaſi lapis. Job.xli. Auari g⁹ moriūtur lapidati. Tot lapidibus pcutiunť q̄t ſunt modi auaricie. Prim⁹ lapis eſt prim⁹ modus auaricie q dr̄ rapina. Iſto lapide pcutiuntur dñi tpales a dyabolo qñ nō ſunt ꝯtēti de ſuis redditibus qr nō ſufficiūt.tot ſunt vanitates q̄s faciūt ⁊ qrunt modos varios ⁊c. ꝯ ſuos vaſallos. Secundus lapis dicitur ſymonia. Iſto lapide percutiuntur prelati:clerici:⁊ religioſi q neſciunt dare bñficia nec miſtrare ſacra niſi cū pecunijs ⁊c.totū o3 emere. Tertius lapis dr̄ vſura. Antiqtus ſoli iudei lapidabanť iſto lapide:ſ3 mō ⁊ xp̄iani ſi p̄ſtent alicui:ſtatim dicūt vos dabit mihi tātum vſura eſt ⁊ dānatio:qr p p̄ſtare:nec etiā papa poſſet aliquid recipere ſine pctō. O quot lapidantur iſto lapide. Ide3 ſi hñt aliqd vēdē ad ſperam volūt ampli⁹ ꝓpter expectationē vſura eſt. Idem ſi preſtant ſuper poſſeſſiones recipiunt fruct⁹:vſura ē. Idē ſi ꝓ mutuo obligant libertatē alteri⁹ ad cauandū vel molendū i ſuo molendino. Si g⁹ vis cēſualia ſit vera emptio ⁊ vera vēditio:⁊ pciū ſit iuſtu3:aliť aūt quis mō qs capiat pecuniā vel aliqd equalens vltra ſortē:vſura ē ⁊ alarū dānatio.vt p3.xiiij.q.iij.putāt.imo ſola ſpes vſurariū facit xiiij.q.iij.ſi mutuo. Quart⁹ lapis eſt fraus male vendendo vel male emendo. Iſto lapide lapidanť mercatores:tabernarij:hoſpitalarij ⁊ hmōi. Quintus lapis eſt calūnia. Iſto lapide lapidanť iuriſte:aduocati:iudices:procuratores:⁊ notarij: qui calūnioſe dilatant queſtiones:faciunt ꝙ durant lites q̄ diu ſentiunt pecunias ⁊c. Sextus lapis eſt q dr̄ detentio Iſto lapide lapidantur q detinēt ſibi ſolidatam ſeruoꝝ:ancillaru3:decimas ⁊ p̄mitias ⁊ legata defunctoꝝ:nō complendo teſtamēta. Item illi q detinent illud qd iuenerunt. Ecce quot lapides ꝓijcit dyabol⁹ ꝯ hoīes. Jō xp̄s noluit mori lapidat⁹. Jō dic ſcr̄ptura. In vias ruine.ſ.auaricie nō eas ⁊ nō offendes in lapides:nec credas te vie laborioſe ne ponas aīe tue ſcandalū. Eccl'i.xxxij. Quarto fuit in periculo moriēdi intoxicatus ſeu potionat⁹. Ipſe enim venit paup in hoc mūdo.iuxta ꝓphetiā zach.ix. Exulta ſatis filia ſyō:iubila filia hierl'. ecce:rex tuus venit tibi iuſtus ⁊ ſaluator ipſe pauper. Et intantū tēnuit vitā pauperē in hoc mundo:ꝙ non habebat domū nec cameram poſt ſermonem:ſ3 inuitabaľ ab aliquo ⁊c. Iudei vero inimici ſui videtes ꝙ eū nō poterāt occidere nec precipitando nec lapidādo voluerunt ip̄m potionare ſecrete:⁊ inuitabant eū ad prandium. Et poteſtis cogitare ſi faciebant ſibi ſalſam de arſenico ſublimato potionando vinū vel aliud. De hoc ꝓphia i pſona xp̄i dic. Tu dñe demōſtraſti mihi ⁊ cognoui: tu oñdiſti mihi ſtudia eoꝝ:cogitauerūt ꝯ me ꝯſilia dicētes. Mittam⁹ lignū in panē eius:⁊ eradam⁹ eū de terra viuentiu3:⁊ nomē ei⁹ nō memoreť ap̄li⁹. Iere.xi. Sz xp̄us qui omnia ſciebat nolebat comedere de cibo venenato.

q̄re noluit mori iſta morte ⁊c. Rñſio: ad iſtru
endū nos vt vitem⁹ mortē potionatā ex pctō
luxurie. Qui. n. vult potionare cōīt ponit ve-
nenū in cibo dulci ⁊ delectabili: ita fac̄ demō.
Cib⁹ dulcis ⁊ delectabil' vʒ luxuria ⁊c. ſed ibi
eſt venenū pctī: qꝺ aīam occidit. Cib⁹ ē vene
nat⁹ niſi fiat iter viꝝ ⁊ vxorē ſeruando modū
⁊c. Job. Nūqd poterit aliqs guſtare qꝺ gu-
ſtatū affert mortē. Job. vi. q. d. nō. Null⁹ q̄ātū
cūqʒ eſuriret vel ſitiret comedēt cibum quem
ſciret venenatū eē. Jō dicit. Nūqd poterit ⁊c.
Et tu luxurioſe comedis de illo cibo quē ſcis
venenatū veneno pctī mortal': niſi ſis īfidelis.
Quinto fuit in pīculo moriēdi per crucē ſeu
crucifix⁹. Sʒ iſte mod⁹ moriēdi placuit ſibi ⁊
acceptauit. Videntes iudei ꝙ nō poterāt ipm
occidē p̄cipitat⁹: lapidat⁹ nec potionat⁹ dixe
rūt. moriat̄ crucifix⁹ vel crucificat⁹: ⁊ parauerūt
crucē. Et tūc xp̄s p̄dicabat illa ꝓuincia. ſ. gali
lee: ⁊ ſciēs ꝙ iā iudei parauerūt crucē dixit di
ſcipulis ſuis. Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymā ⁊ fi-
li⁹ hoīs tradet̄ p̄ncipib⁹ ſacerdotū ⁊ cōdēna-
būt eū morte ⁊c. Mat. xx. Jta ꝙ nō violēter
ſed ſp̄ōte venit ad mortem crucis ⁊ data ſnīa a
pylato nō appellauit nec ſe excuſauit: ſʒ dicit
Jo. ꝙ baiulās ſibi crucē exiuit in eū q̄ dr̄ cal-
uarie loc⁹. Joā. xix. Quare iſte mod⁹ morien
di pre alijs placuit ſibi. Rñdeo iā ſciſ ꝙ totū
malū tā aīaꝝ vt pctm̄ ignorātie: iclinationes
male q̄ʒ et corpoꝝ: vt īfirmitates: dolores: la-
bores ⁊ finalit̄ mors: totuʒ hoc venit ex pctō
ade ⁊ eue: q̄re pctm̄ venit ex receptiōe illi⁹ fru
ct⁹ vetiti. Xp̄s g° venit ad reparādū oia mala
tā aīaꝝ q̄ʒ corpoꝝ. Jpſe eni eſt ille fruct⁹ de q̄
dr̄ v̄gini marie. Bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui: re-
uerſus eſt fruct⁹ ad arborē: q̄re dicūt hyſtorie
grecoꝝ antiq̄ ꝙ arbor crucis erat de illomet
ligno de q̄ adā recepit fructū. Jō qn̄ xp̄s fuit
in arbore crucis tūc fruct⁹ fuit in arbore reſti-
tut⁹ ⁊ reparauit oia mala q̄ ex pctō ade fuerunt
ſecuta: ſeruādo ordinē: qꝛ ſicut mala aīe vene
rūt p̄mo: deīde mala corpis. Sic xp̄s reparā
do p̄mo recupauit mala aīaꝝ dādo remedia
p baptiſmū exq̄ remittunt̄ oia pctā ⁊ reparauit
ſciam denūciādo nob gl̄iaʒ padiſi. Qn̄ autē
redibit cito ⁊ bn̄ cito ad iudiciuʒ gn̄ale: ⁊ tūc
reparabit mala corpoꝝ: qꝛ tūc reſurgem⁹ impaſ
ſibiles ⁊ īmortales ⁊c. Ecce rōnem q̄re voluit
mori in cruce. Et d̄ hoc habet̄ figura Nume.
xxi. de ſpēte eneo ſuſpēſo ī patibulo qꝺ totuʒ
figura fuit paſſiōis xp̄i ex q̄ nos ſum⁹ ſaluati.
Ergo dī in euangelio. Sic moyſes exaltauit
ſerpentē in deſerto: ita exaltari oʒ filiū hoīs. ſ. i
cruce: vt oīs q credit in ipm nō pereat: ſed hēat
vitā eternā. Jo. iij. Jō dic̄ apl's. Mihi aūt ab
ſit gl̄iari niſi ī cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i in q̄ ē ſal[us]
vita ⁊ reſurrectio. ¶ Quātū ad ſecūdū hoc
verbum ptractabit̄ in pſona de ſctā Helena
crucē requirent̄. na poſt xp̄i paſſionē reſurre
ctionē ⁊ aſcēſionem ſctā crux faciebat īfinita
miracula: ex gb⁹ multi cōuertebant̄ ad fidem
xp̄i. O dixerūt iudei: iſta crux deſtrueret nos
iō abſcōdat̄ ne a xp̄ianis inueniat̄ ⁊ foderunt
in montē caluarie q̄ſi. xx. paſſus ſub terra ⁊
ibi abſcōderūt ſctām crucē vbi fuit abſcondi
ta p̄ ānos. cc. ⁊ vltra q̄uſqʒ illa ſctā mulier he
lena mr̄ Cōſtantini iperatoris ipam inuenit
q̄ nouit̄ fuit ad fidē cōuerſa ex mult̄ miracul[is]
ibi fact̄. ppt̄ qꝺ illa ſctā mulier venit hieru[ſalem]
ad iquirendū crucē xp̄i q oēs iudeos ſupiau[ti]
tes corā ſe vocauit. Cū aūt regina iterrogaſſ[et]
de cruce ⁊ de loco vbi fuerat dn̄s crucifix⁹ ⁊
illi nullaten⁹ idicare vellēt: iuſſit oēs igne cre
mari. Ac illi timētes tradiderunt iudā dicen
tes. Hic oia q̄ q̄ris idicabit tibi. Jſte eni totuʒ
ſcit. Ad quē regina ait. Per crucifixuʒ fame
te perimā niſi mihi dixeris veritatē. Jpm igi
tur in puteū ſiccū iuſſit ꝓijci. ⁊ ibidē moleſtia
famis cruciari. Cū ergo die ſeptima inde ex
tract⁹ ⁊ ad locum vbi ſctā crux erat veniſſet ⁊
oraſſet: loc⁹ ſubito cōmouet̄ ⁊ fum⁹ aromatū
myrri odoris ſentit̄: ita vt miraret̄ iudas: ⁊ di
ceret manib⁹ iūctis. Jn v̄itate xp̄e tu es ſalua
tor mūdi. Et p̄cingēs ſe viriliť incepit fodere
xx. paſſus fodiēs tres cruces abſcōditas repe
rit. Cū aūt crucē xp̄i ab alijs diſcernē neſciret
poſuerūt eas in medio ciuitat̄: ⁊ cū circa ho-
ram nonam qdam iuuenis mortu⁹ deferret̄ iu
das feretrū tenuit ⁊ primā ⁊ ſcdam crucē ſup
corpus defuncti poſuit: ſed neq̄ q̄ʒ ille ſurrexit
apponēs aūt tertiā defunct⁹ rediſt ad vitā. Et
multa alia miracula circa īfirmos fuerūt ibi-
dē facta. Dyabol⁹ aūt in aere vociferādo cla
mabat di. O iuda quid feciſti. Jude meo cō-
traria opat⁹ es. Nā ille me ſuadēte fecit pdi-
tionē: ⁊ tu me renuēte crucem xp̄i inueniſti.
Per illū multoꝝ lucratus ſum aīas: per te vi
deor pdere iā lucratas. Per illū regnabā in
pplo: p te iā expellor a regno. Rñdit iudas.
Chriſt⁹ te dānet in abyſſuʒ ignis eterni. Et ba
ptizatus eſt. Et multi iudeoꝝ viſis tot mira-
culis cōuerſi ſunt ⁊ baptizati in gloriam dei.
De iſta inuentione fit hodie feſtum: ⁊ potuit
tunc dicere btā helena. Mihi aūt abſit glori
ari: niſi ī cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Dicat hic q̄lis
fuerit v̄tus crucis ad curandū oēs īfirmita-

tes ⁊ hodierna die ē: niſi obſtet ꝙ ſanitas cor
poris eēt aīe nociua: qꝛ de⁹ nō ē occaſio pctī
Multis eſt melius pro aīa ꝙ ſint īfirmi q̄ ſi
eēnt ſani. Non ergo recurratis ad demones
vel ad ꝯiuratores: ſed ponat̄ ſup īfirmitatem
emplaſtrū crucis xp̄i cū nomie ieſu: cū calore
deuotōis ⁊ ſuauitat̄ tanta eſt v̄tus crucis xp̄i
ꝙ hēbis ſanitatē. Jō cantat̄ mō. Salue crux
ſctā: ſalue mūdi gl̄ia: vera ſpes nr̄a: vera ferēs
gaudia: ſignū ſalut̄: ſal⁹ in pīcul̄. Virt⁹ crucis
etiā apd̄ īfideles maxīe p oia ꝓprobat̄. Nā re
fert Grego. in li. iij. dyalogoꝝ. ꝙ q̄dā die q̄dā
iude⁹ romā veniēs: ⁊ declinata eſſet iā dies: ⁊
vbi remanē poſſet mīme repiſſet: in q̄dā tem-
plo ydoloꝝ ad dormiendū ſe ꝯtulit. Qui ipi
us loci ſacrilegiū ptimeſcēs: q̄uis fidē xp̄i nō
hēret cū ſigno crucis ſe munire curauit: nocte
aūt media euigilans: vidit malignoꝝ ſpūum
multitudinē: ⁊ ſathanā ſedentē: ⁊ oēs ei aſſi-
ſtētes. Et veniēs vn⁹ de malignis ſpiritibus
adorauit eū. Cui ille. Vn̄ venis. Et ille. Jn ta-
li puincia fui ⁊ bella plurima ꝯcitaui. No. bn̄
in legēda vſqʒ ibi. Vas vacuū: ſʒ ſignatū. Ad
hāc vocē illa malignoꝝ turba diſparuit. Ju-
de⁹ aūt ad epm venit ⁊ ei oia p ordinē enar-
rauit: ⁊ baptiſmū ſuſcepit. ¶ Quātū ad tertiū
v̄bū ppoſitū ptractabit̄ in pſona cuiuſlibʒ ho
mis vere credent̄. Nā gl̄iaʒ quam nos ſpera
m⁹ in celo hēm⁹ per xp̄i crucē: quia in illa paſ
ſus ē. iō null⁹ an̄ xp̄i paſſionē itrauit in celū: ſʒ
ibat vel ad īfernū vel ad locū purgādoꝝ: vel
ad locū puuloꝝ ſiue lymbū: vel ſinū pfectorū
q dī ſin⁹ abrahe. Dicat̄ quō īfern⁹ eſt in corde
terre: vbi ſūt domūcule vt in corde pomi. Jn
ſinu g° abrahe ibāt aīe ſctōꝝ. Pria fuit abel
⁊c. ⁊ ibi expectabāt xp̄m q extraxit eos dein-
de qn̄ ſurrexit a mortuis. De hoc ꝓpha Za-
cha. ix. Tu q̄qʒ in ſanguie teſti tui eduxiſti vi-
ctos de lacu in quo nō erat aq̄. Mō autē exq̄
xp̄ian⁹ fit credēs in xp̄um ⁊ eſt ei obediēs qn̄
morit̄: iā inuenit portā padiſi aptā in v̄tute cru
cis. Crux xp̄i clauis ē padiſi dicit raban⁹: ſed
regni credētia ⁊ obediētia: ⁊ ſic vadim⁹ ad
gloriā padiſi quā p crucē hēm⁹. Jō dicimus
mō. Nos autē gl̄iari oʒ in cruce dn̄i nr̄i ieſu
xp̄i: in quo eſt ſalus vita ⁊ reſurrectio noſtra:
per quem ſaluati ⁊ liberati ſumus.

¶ De ſancta cruce. Sermo ſecundus.

Euacuatū eſt ſcādalū cru-
cis. ad Gal. v.
Hic declarat̄ qd ē ſcādalum vulga
rit. Scādalū. n. eſt vocabulū grecū:
⁊ in lingua nr̄a vulgari idem eſt qꝺ īpingere
vel ledē vel cadē. Verbigr̄a qn̄ aliqs vadit p
ſuā viā ⁊ nō auiſando ſe īpingit in lapide vel
alio ligno: hoc dī ſcādalū. Vn̄ dic̄ btūs Tho.
2a 2e. q. xliij. ar. i. ꝙ ſcādalū ē dictū vel factū p̄-
bens alteri occaſionē ruine. Et hoc ibidē pul-
chre declarat p ſilitudinē obicis: vide ibidē
Jdē ſpūalit̄ qn̄ aliqs īcepit bonā vitā vel in
religiōe vel in militia vel in ſtatu clericali vl'
in ſtatu ſeculari: cauete ne īpigat̄ p familiari-
tates vl' al's q̄t hoīs: q̄t mulieres: q̄t vidue ⁊c.
vadūt directe ad padiſum per viā bone vite
ſʒ poſt modicū īpingūt ⁊ frangūt ſibi collum
peccādo mortalit̄. Jō dicit ſcriptura. Jn via
ruine. i. pīculoſa in occaſiōe peccādi: nō cas
⁊ nō offendes in lapides: nec credas te vie la
borioſe ne ponas aīe tue ſcādalū. Eccī. xxxij.
Mō ad ppoſitū in ſac̄ ſcptura inuenit̄ triplex
ſcādaluʒ ſiue occaſio peccandi ꝯ crucem xp̄i.
¶ Primū ē diſcipuloꝝ adherentiū: ⁊ hoc ve
niebat ex ignorātia. ¶ Scōm eſt hoīuʒ delin-
quētiū: ⁊ hoc veniebat ex malicia. ¶ Tertiū ē
pſonaꝝ nō credētiū: ⁊ hoc venit ex cordis du
ricia. Sed q̄libʒ iſtoꝝ fuit euacuatuʒ. Pri-
mū fuit euacuatū per xp̄i glorioſaʒ reſurrecti
onē. Scōm fuit euacuatū per celi luminoſaʒ
apertionē. Tertiū per crucis xp̄i miraculoſā
inuentionē. Jō dicit thēa. Euacuatū ē ſcādalū
crucis primū ſcōm ⁊ tertiuʒ. ¶ Dico prio ꝙ
p̄mū ſcandalū ſeu occaſio cadendi in pctm̄ ē
diſcipuloꝝ adherētiū. ſ. apl'oꝝ ⁊ alioꝝ: ⁊ hoc
veniebat ex ignorātia. Ante xp̄i paſſionē ⁊ re
ſurrectōēʒ oēs diſcipuli valde ſcādalizabāt̄ d̄
cruce xp̄i intātū ꝙ nō poſſent patient̄ audire
nec credē ꝙ xp̄s obiret ī cruce. Vn̄ cuʒ ſemel
xp̄s dicēt eis ꝙ oportebat eū ire hierlm ⁊ ibi
multa pati a ſeniorib⁹ ⁊ ſcribis ⁊ p̄ncipib⁹ ſa-
cerdotū ⁊ occidi ī cruce: ⁊ t̄tia die reſurgē qn̄
diſcipuli audierūt talia ſcādalizati ſunt. intā-
tum ꝙ petr⁹ aſſumēs ieſum cepit icrepare eū
di. Abſit a te dn̄e ñ erit tibi h°. Qui ꝯuerſus
dixit petro. Vade poſt me ſathana. ſcādaluʒ
mihi es: q nō ſapis ea q̄ dei ſūt: ſed ea q̄ hoīuʒ
Mat. xvi. No. vade p⁹ me ſathana. i. aduer-
ſari⁹: ſcādalū mihi es: qꝛ non ſapis ea ſupple
ꝯſilia q̄ dei ſūt: ſʒ ea que hoīuʒ. Pro hui⁹ de-
claratiōe nota ſilitudinem qn̄ aliq̄ ciuitas ab
inimicis obſeſſa cui⁹ rex eſt potentiſſimus ab
hoīb⁹ ciuitat̄ dat̄ ꝯſiliū regi vt per potentiā ⁊
violentiā liberaret ciuitatē dicendo: exq̄ vos
dn̄e eſtis potēs libare ciuitatē ⁊ gentē vr̄am
per potētiā: ecce ꝯſiliū hoīuʒ: ſʒ ꝯſiliū dei ē ad
opm. Nā lʒ xp̄s ver⁹ rex ⁊ meſſias eēt ſumē
potēs ad liberādū ciuitatē gl̄ie hūani p pec-

tentiā ꝛ violentiā:tñ noluit:ſ; p humilitatē ꝛ
patiaȝ ꝛ iuſticiam ſatiſfaciēdo pſi noluit libe
rare ꝛ ipam redimē. Iſtud ē ꝯſiliū dei. De hº
ꝓphia. Nō.n.cogitatiões mee cogitationes
vſe:neqȝ vie mee vie vſe:dic dñs. Qꝛ ſic exal
tanť celi ꝛ ťra: ſic exultate ſunt vie mee a vijs
vſis:ꝛ cogitatōes mee a cogitatōibꝰ vřis. Yſa.
lv.qꝛ gº petrꝰ ꝛ alij apli neſciebāt ꝯſiliū dei ſ;
hoiuȝ:iō errabāt:ꝓpť qđ dixit xpˢ petro. Ne
ſcitis ea q̄ dei ſūt. Iō ſcādalū apſoꝝ veniebat
ex ignorātia. Iō dixit eis xpˢ in nocte paſſio-
nis. Oēs vos ſcādalū patiemi i me i iſta no-
cte. Mat.xxvi. Et hoc qꝛ oēs fugerūt qñ iuxͣ
ꝯſiliū dei xpˢ pmiſit ſe capi ꝛ ligari ꝛc. ꝛ per
hūilitatē:patiaȝ:ꝛ iuſticiā voluit mundū libe
rare. Iō qñ diſcipuli videbāt crucē maledice
bāt eā dicēdo.o maledicta crux. S; hoc ſcan
dalū fuit euacuatū per glorioſam xpi reſurre
ctionē:qñ xpūs appuit eis:ꝛ aperuit illis ſen
ſum vt intelligerēt ſcrpturas. Luce.vlti. Et in
tellexerūt fructꝰ ꝓuenientes ex cruce. Primꝰ
qꝛ xpˢ ex paſſione crucis aſſecutus eſt gl'iam
corpis.ſ.ipaſſibilitat̃ claritatē:agilitatē:ꝛ ſub
tilitatē. Scḋs fructꝰ de liberatōe ſctōꝝ patrū
de iferno: qđ itelligētes apli tūc bñdicebant
deo. Tertiꝰ fructꝰ de vřī redēptiōe:qꝛ ſoluit p
ciū ſupabūdās ꝓ oibꝰ:multi nolūt exire capti
uitatē:culpa ē eoꝝ ꝛ nō dñi qui ſoluit. Quar
tus fructꝰ eſt:qꝛ ex paſſione xpi in cruce porta
paradiſi fuit apta oibꝰ credentibꝰ q̄ añ fuerat
clauſa oibꝰ gñalit̃ vltra quinqȝ milia annos.
Poſtq̄ aūt apli itellexerūt hoc clare ſicut i
die veneris ſctā ꝛ ſabbato ſcādalizatı maledi
cebāt crucē in mōte caluarie fixam:ſed in die
reſurrectōis illuminati ſupplicit̃ eā adorabāt
dicētes. Tuā crucē adoramꝰ dñe:tuā glorio-
ſam recolimꝰ ꝛ paſſionem. No.hic moralr̃ de
adoratiōe ꝛ bñdictiōe crucis. ¶Scḋm ſcan
dalum crucis fuit hoiuȝ delinquētium:ꝛ hoc
veniebat ex malicia. Antiqtꝰ eni crux erat ſup
pliciū ꝛ patibulū malefactoꝝ:ſicut mō furca
vň nimirū ſi malefactores ſcādalizabanť ma
ledicēdo crucē:ſic mō latrones: homicide:ꝛ
ꝓditores maledicūt furcā ꝛ qui eā fecerūt ex
malicia qui pſeuerāt in pctis ſuis ꝛ timēt ſuſ
pendi. Ita erat tūc de cruce qñ eā videbant.
Boni aūt nō timebāt hoc ſcandalū. Iō dđ.
Pax multa diligentibꝰ legē tuaȝ ꝛ nō ē illis
ſcādalū.ps.cxviij. Sed hoc ſcādalū fuit eua-
cuatuȝ per celi luminoſam apertionē. Poſt
xpi paſſionē per.ccc.annos in roma erat qui
dā ipator.ſ.Cōſtantinꝰ.añ ꝯuerſionē eni erat
infideľ ꝛ ydolatra:ꝛ tc tpis perfida rebellauit

ꝯtra romanū imperiū:ꝛ ꝯgregata ē iuxta
nubiū fluuiū multitudo innumerabiľ barba
rū volētes fluuiū trāſire ꝛ oēs regiones v
ad occidētē ſuo dñio ſubiugare. Qđ vt Co
ſtātinꝰ iperator ꝯperit:caſtra mouit ꝛ ꝯ da
biū ſe cū ſuo exercitu collocauit. Barbaro
aūt creſcēte multitudine ꝛ iā fluuiuȝ trāſeu
Cōſtantinꝰ nimio terrore cōcutiť.qꝛ nō pote
rat fugē:nec bñ in tāta multitudine prelia
Sequēti igiť nocte ab angelo excitať ꝛ vt
ſum reſpiciat amoneť. Qui celum aſpiciēs
dit ſignū crucis ex clariſſimo lumine ex h
titulū lřis aureis ſcriptū. In hoc ſigno vinc
Qui celeſti viſione ꝯfortatꝰ:ſiltitudinē cruc
fecit:ꝛ ipſ; añ ſuū exercitū ferri iuſſit:irruen
in hoſtes ipos in fugā vertit: ꝛ multitudin
maximā iterfecit. Tūc ꝯſtātinꝰ oēs tēploꝝ p
tifices ꝯuocauit:ꝛ cuiꝰ hoc ſignū eēt diliga
tiꝰ reqſiuit. Quibꝰ ſe neſcire dicētibꝰ:qdā x
ani aduenerūt:ꝛ ei ſctē crucis myſterium ꝛ
dē trinitať plenꝰ enarrarūt. Uidēs ergo ip
rator ꝙ v̄tute ſctē crucis talē hūit victoriā:d
xit ꝙ tā mirabile ſignū nō debebat eē ſuppli
ciū malefactoꝝ. Tūc fecit legē ꝓ totū mund
ꝙ ſignū crucis nō eēt ſuppliciū ſ; refugiū de
linquētiū. Propť hoc de cetero crux xpi ſu
dilecta a delinquētibus ꝛ malefactoribꝰ ꝛ h
norata:ꝛ mādauit fieri furcas ad ſuppliciu
malefactoꝝ. Ecce quō fuit euacuatū ſm ſca
dalū crucis. ꝛ de:cetero ſi malefactores pot
rant fugē ad tēplū dei ꝛ tenē ſe ad crucē lib
rabanť. Iō Aug. Crux que erat ſuppliciū la
tronū iā trāſit ad frōtes ipatoꝝ. No.hic mo
ralit̃ de ꝯfidentia nřa in iſirmitatibus ꝛ cōtr
picula in cruce ponēda:qꝛ ſi imparoꝛ iſidel
victoriā cōtulit:q̄nto magis xpianis ſi hēm
in deo deuotionē ſalutē impetrabit. Unde
gnare iuxta ꝓphetiam. Cañ.viij. Sub arbor
malo ſuſcitaui te. Ibi corrupta eſt mater tu
Ibi violata eſt genitrix tua. Pone me vt ſi
culū ſuper cor tuū:vt ſignaculū ſup brachiu
tuū. Et loqtur ecclie xpiane q̄ eſt filia ſynago
ge:qꝛ ꝛ diſcipuli xpi q ecclīam ꝓmitiuā ince
perūt filij erant ſynagoge. Iō deus ꝓ os ſalo
monis dič ecclie. Sub arboꝛ mali.ſ.crucis
fecit vnū pomū albū ꝛ rubicūdū.ſ.xpm ſuſci
taui te.ſ.eccľiam xpianā:qꝛ tūc incepit. Ibi
in xpi paſſione corrupta eſt mater tua.ſ.ſyna
goga crucifigendo meſſiā. Iō tu pone me v
ſignaculū ſup cor tuū:vt ſignaculum ſup bra
chium tuū. Oſtendit modum ſignādi ecclie
xpiane:ſed aliq faciunt oppoſituȝ ſignātes ſ
ſuper ventreȝ:facientes crucem beati petri

mine ſaluat. Fac ſup brachiuȝ.ſ.de ſcapula
ſcapulā iſto modo. Si cū deuotiōe facitis
ceȝ ipa liberabit vos ab omibꝰ picul is. Iō
ecclia. Salue crux ſancta:ſalue mūdi gl'ia.
Tertiū ſcādalū eſt pſonarū nō credētiū. Et
d venit ex cordis duricia. Increduli.n.vt
dei agareni ꝛ pagani ſcādalizanť audiētes
deꝰ fuit i cruce ſuſpēſꝰ:cuȝ tñ iudei habeant
re i ſuis libris ꝛ ꝓphetijs ꝙ meſſias ꝺbebat
uce pati:vt pȝ in ps. Hely hely.i.deꝰ meus
ſpice. In quo Dauid ꝓlixie loqtur de xpi
ſſiōe. Itē Yſa.liij. Dñe qs credidit auditui
o:ꝛ brachiū dñi cui reuelatū eſt. Et aſcēdet
vgultū corā eo:ꝛ ſicut radix de terra ſitiēti
ō ē ſpēs ei neqȝ decor ꝛc.q̄ ſequuť. Et loq-
r de meſſia ꝛ de paſſiōe ꝛc. Nec de alijs pōt
pōi niſi de deo: ſm ꝙ etiā iudei de eo expo-
t. Itē moyſes de captiuitate iudeoꝝ dixit.
erit vita tua q̄ſi pēdēs ante te. Timebis no
e ꝛ die:ꝛ nō credes vite tue.ſ.meſſie. Iudei
o nō pñt ſe excuſare ex ignorantia ſ; ex duri
a dicēdo. Oēs parētes nři mortui ſūt iudei
. Nec agareni potueſt ſe excuſare ex ignorā
:qꝛ machometꝰ dič in alchorano ꝙ credāt
euangelijs xpi:q dicūt chriſtū crucifixū fu-
e inq̄tū hō:ſ; allegāt duriciā dicēdo:ducaȝ
d mortē patrē meuȝ. De iſto ſcandalo dicit
ls. Nos ꝑdicamꝰ xpȝ crucifixū:iudeis qdē
pple eſt:ſcādalū:gētibꝰ aūt ſtultitiā.i. Coꝛ-
ꝛc. ſ; hoc ſcādalū euacuatū ē a multꝭ iudeis
tūc erāt i hierlm ꝑ miraculoſā crucis inuēti
é. Dicať de inuētiōe miraculoſa ſctē crucis
ſanctā helenā imꝑatricē Cōſtātini impato-
s mřeȝ q̄ venit hierlm ad q̄rendū crucē dñi.
ntelligētes iudei ꝙ ꝓpť hº venerat: tenue-
t cōſiliū: determinādo ne aliqđ ſibi dicereť
hac materia. Quevocauit oēs ſapiētes ꝛc.
Nota de hyſtoria:ſic.n.euacuatū eſt ſcanda-
m crucis:dimiſſa duricia:viſis tot miracuľ.
t iudas q cruceȝ inuenit baptizať:ꝛ q̄riacus
ppellať:ꝛ hieroſolymis defuncto epo ibidē i
pm ordinať. Deinde ꝓ xpo martyr effectꝰ ē
iuliano apoſtata. Cōuerſi aūt ad fidem xpi
tabāt dicētes. Nos aūt gl'iari oportet i cru
e dñi nři ieſu xpi i q̄ eſt ſalꝰ vita ꝛ reſurrectio
ſa ꝑ quē ſaluati ꝛ liberati ſumꝰ. Moralit̃ di
at hic de medicia crucis adhibēda ꝯ infirmi
tes dicēdo ieſus cuȝ ſigno crucis. Uñ dicit
reg. Si noſſe deſideras crucis v̄tuteȝ:crux
infirmoꝝ virtus:egrotantium medicina.
¶De corona domini Sermo.

Coronam de ſpinis impo-
ſuerūt capiti eiꝰ.

Iohan.xix. Sicut ſancta mater eccleſia heri
fecit feſtum ꝛ ſolēnitatem de ſancta cruce dñi
noſtri ieſu xpi eo qꝛ i ea fuit paſſus: ita hodie
ordo nř fratꝝ ꝑdicatoꝝ facit vbiqȝ ꝑ totū mū
dū feſtū de corona dñi de q̄ fuit coronatꝰ i ſua
paſſione i die veneris ſctā. Et de iſta materia
erit etiā ſmo noſter. Saluteť etiā v̄go maria
ꝛc. Pro itroductōe materie ꝑdicāde ſciēđ ꝙ
inť alias magnas reuelatiōes q̄s xpˢ fecit btō
ioanni euāgeliſte i apocalipſi fuit vana valde
clara de materia hodierna:de q̄ ipe dič. Uidi
celū aptū ꝛ ecce equꝰ albꝰ:ꝛ q ſedebat ſup eū
vocabať fideľ ꝛ verax ꝛ cū iuſtiᵃ iudicat ꝛ pu
ḡt. Oculi aūt eiꝰ ſicut flāma ignis ꝛ in capite
eiꝰ dyademata multa. Apoc.xix. Hic ſunt ſex
clauſule ꝛ bñ notāde.ꝑma ibi.vidi celū aptū.
Iſta aptura ſignat icarnatiōeȝ xpi qñ de celo
voluit venire i vtero v̄ginali. Tūc.n.dř celuȝ
fuiſſe aptū:ſič qñ aliqs dñs dat aliqđ donū dř
hře burſā aptā. Ita ēt dř de illo maxio dono
filij dei quē deꝰ pater dōauit ꝓ nřa redēptōe
qñ miſit ipm i hūc mūdū:iō dř celuȝ fuiſſe ap
tū. Secūda ibi. Ecce equꝰ albꝰ. Ecce hic cōuer
ſatio xpi. Equꝰ albꝰ fuit eiꝰ glorioſiſſimū corpꝰ:
qꝛ ſič regiť a milite freno ꝛ calcaribꝰ amoris ꝛ
timoris equitans ſup ſellā:ſic corpꝰ xpi fuit a
ſpūſctō gubernatū freno temꝑantie ꝛ calcari
bꝰ amoris ꝛ timoris filialis vľ reuerētialis:ſe
dēs in ſella v̄ginitaťs vľ puritaťs. Talis.n.dece
bat vt eſſet nob̄ pontifex ſanctꝰ inocēs:impol
lutꝰ:ꝛ ſegregatꝰ a pctōribꝰ.ad Heb.vij. Tertia
ibi. Et vocabatur fidelis ꝛ verax.ſ.in doctrina
euāgelice ꝑdicatiōis. Fidelis.ſ.ad cōplēduȝ
oēs ꝓmiſſiōes factas in veteri teſtamēto. Ue
rax:qꝛ i doctrina euāgelica quā ꝑdicauit:pu-
rā ꝛ verā ꝛ certā cōtinet veritatē. Quarta ibi.
ꝛ cū iuſticia iudicat ꝛ pugt:ꝛ h in hūani gñis
redēptōe: qm voluit facere ſine violētia ꝛ po
tentia:ſ; cū hūilitate patia ꝛ iuſticia ſatiſfecit
při:pugnādo ꝓ nob̄ i die veneris. Quita ibi.
oculi aūt eiꝰ ſič flāma ignis.ſ.i eiꝰ gl'ioſa reſur
rectōne. Nō:qꝛ ſič flāma:deitas aīa ꝛ corpꝰ
ſimiľ aſcēderūt glorioſe reſurgēdo. Sexta ibi.
ꝛ i capite eiꝰ dyademata multa. Ego quęſiui
amore vři in ſacra ſcptura.xpus qt coronas
habuit. Et inuenio ꝙ ad ſilitudinē pape vel
impatoris habuit tres coronas.
¶ Pria fuit de ſapia diuinali.
¶ Secūda fuit de pnia corpali.
¶ Tertia fuit de ꝓuidētia generali.
De ſecūda loqť thema. Corōna de ſpinis ꝛc.
Et h iſta fit ſolēnitas hodierna. ¶Dico pmo
ꝙ rex nř ieſꝰ xpˢ fuit coronatꝰ in hoc mundo

de corona de ſapia diuinali. Pro cuiꝰ declaratione ſciẽduȝ ꝙ ſapia recte dr̃ corona triplici rõne. Pria qꝛ corona in capite portat̃: q aliũ de portaret nõ diceret̃ coronatꝰ. Sic ſapia ad inſtar corone ĩ capite reſidet. Jõ dr̃ vulgarĩ de pſona ſapiẽte. O qnõ hȝ bonũ caput vl̃ bõaȝ teſtaȝ. De iſta dr̃. Corona aurea ſup caput eiꝰ expreſſa ſigno ſanctitat̃ Eccli. xlv. Nõ expſſa ſigno ſctitat̃: aliq habẽt coronã ſapie ĩ capite. qꝛ ſunt apti in aliq̃ facultate vl̃ theologie vel iuris ⁊c̃. ad legẽdũ diſputãdũ: ⁊ pdicãdũ ſed nõ expſſa ſigno ſanctitat̃, ſȝ vanitat̃: qꝛ ꝯſcia ⁊ eoꝝ vita nõ ꝯcordat cũ diuina ſapia: ſȝ qñ vita ꝯcordat cũ ſapia: tũc corona ſapie eſt expſſa ſigno ſctitat̃: qꝛ habent magnã ſciaȝ ⁊ deuotionẽ ⁊ bonã ꝯſciaȝ. Secũda rõ eſt qꝛ corona caret termis. ſ. fine ⁊ pncipio. Jõ dr̃ dyadema q̃ ſi duo demens. ſ. finẽ ⁊ pncipiũ. Habet. n. figuraȝ circularẽ ⁊ nõ q̃drãgularẽ. Jta ſapientia diuina caret fine ⁊ pncipio: vt deꝰ. ſic. n. in figura circulari finis vnit̃ pncipio: ita pſona ſapiẽs qcqd facit facit ad laudẽ dei: ⁊ nõ ad vanã gliaȝ ſeu lucrũ: vl̃ ppĩ honores ſeu dignitates mũdanas acqrẽdo. Secus de mult̃ q hñt ſciaȝ: ſȝ nõ diuinã: qꝛ finis eoꝝ nõ vnit̃ pncipio ſcȝ deo. Verbigratia. Multi ſũt ſapiẽtes ĩ legibꝰ q laborauerũt ĩ ſtudio pncipiũ eſt a deo: qꝛ ois ſapientia a deo eſt: ſȝ videamus de fine vtrũ ſit ad deũ vl̃ mũdũ: ſi. n. finis eoꝝ eſt mũdanꝰ ⁊ nõ diuinꝰ: pncipiũ ẽ a deo. finis võ nõ. Si. n. hõ iterrogaret ſtudẽtes dicẽdo: q̃re ſtudes: q̃ ẽ intẽtio tua: oẽs rñderẽt: vt poſtq̃ fuero baccalariꝰ vel doctor: vadã ad patriaȝ ⁊ ducã vxoreȝ: ẽro aduocatꝰ ⁊ ꝯgregabo ⁊c̃. Ecce q̃lis finis: cũ tñ finis debeat eſſe dicendo: ego ſtudeo vt ſm deũ ⁊ iura regã pmo pſonã meaȝ: deide cõitatẽ ⁊c̃. Jdẽ de cãoniſtis: qꝛ cũ p dignitatibꝰ obtinẽdis pncipiũ ẽ a deo. ⁊ finis nõ ꝯcordat. Sȝ ſi dicerẽt. Deꝰ dedit canones ⁊ leges vt eccl̃ia ⁊ mũdꝰ eis gubernet̃. Jõ volo ſtudẽ vt ſciaȝ me regere ⁊ eccl̃iam dei: talis finis ẽ bonꝰ: ſi poſt dat̃ vob̃ bñficiuȝ vel dignitas: bñ venerit. Jdẽ de theologis. Nõ ſoluȝ pauperes curãt de theologia cuiꝰ pncipiuȝ eſt a deo: ſȝ finis multoꝝ ẽ ad mũdũ. ſ. vt videant̃: laudent̃: ⁊ habeãt ꝯfeſſiões: familiaritates: cameras vl̃ ẽpatũ ⁊c̃. talis finis nõ vnit̃ pncipio: ſȝ theologꝰ dȝ ſtudere vt cognoſcat deũ: ⁊ euȝ cognoſcẽdo diligat ⁊ faciat ipm alios cognoſcere ⁊ amare: pdicãdo vel legẽdo: ⁊ ſic lucratur coronã glie quã multi pdunt: qꝛ eoꝝ finis eſt ſolũ ad illa mũdana ⁊ trãſitoria: Vñ Jac. apl̃s dicebat. Nõ eſt iſta ſapia deſurſuȝ deſcẽdens a pr̃e luminũ. ſ. diuina: ſȝ terrena aialis dyabolica. Jac. iij. Tertia rõ: qꝛ corona qbuſdã floribꝰ eminet: fulget ⁊ ornat. ſ. q̃ttuor: loqͦr de garlanda ſeu crinali: qđ eſt ſimplex: iſta corona ſapie eminet q̃ttuor floribꝰ: añ ⁊ retro a dextris ⁊ a ſiniſtris. Flos qui añ eminet ẽ cognitio dei q eſt creator ⁊ gubernator oiuȝ creaturarũ: ſimplex in eſſentia: ⁊ triuꝰ in pſonis remunerator bonoꝝ ⁊ punitor maloꝝ. Flos retro eñ eſt cognitio creaturaꝝ: quõ ſt̃ i triplici gradu. q̃dã ſt̃ pure ſpũales vt angeli ⁊ aie. quedã pure corpales: vt elemẽta ⁊ iumẽta. q̃dã ſpũales ⁊ corpales vt hoies. Flos a dextris eſt cognitio bonoꝝ opeꝝ que facẽ tenemur ⁊ glie ſperãde. Flos a ſiniſtris eſt cognitio pctõꝝ vt caueant̃: ⁊ penaꝝ iferni vt vitent̃. Ecce triplex rõ q̃re diuina ſapia dr̃ corona. Jõ Salomon loquẽs de ſapia diua dicit. Sapia dabit capiti tuo augmẽta grãꝝ: ⁊ corona iclyta ptegꝫ te. Prouer. iiij. Dico ꝙ de iſta corona que ẽ ſapia diuina xp̃us fuit coronatꝰ. Hec corona fuit poſita xp̃o hoi in die icarnationis qñ virgo maria dixit ãgelo. ecce ancilla dñi ⁊c̃. Dicũt theologi ꝙ in iſtãti ꝯceptionis aia xp̃i habuit tantã ſapiaȝ q̃tã hȝ nũc in celo. Habuit. n. hec corona xp̃i q̃ttuor flores eminẽtes: añ qꝛ hũit ſapiam de deo: cognitionẽ de trinitate ⁊c̃. cũ tñ corpꝰ eiꝰ glorioſiſſimũ nõ eſſet ita magnũ vt formica: ⁊ iã illa aia videbat eſſentiã diuinã clare ⁊ trinitatẽ pſonaꝝ ⁊c̃. retro qꝛ in inſtãti ſue ꝯceptionis hũit cognitionẽ oiuȝ creaturaꝝ ⁊ pprietatũ eaꝝ ſtellaꝝ: volucrum piſciũ: aialiũ: metalloꝝ: gẽmarũ ⁊ oluȝ factorũ ⁊ fiẽdorũ ⁊ factibiliũ de die iudicij: ⁊ de oĩbus cogitationibꝰ cordiũ hũanoꝝ. A dextris qꝛ hũit cognitionẽ oium angelorum ⁊ oium pdeſtinatoꝝ. Deꝰ pr̃ oñdit ſibi librũ pdeſtinationis diue in q̃ vidit oẽs ſaluãdos p eum. A ſiniſtris: qa hũit cognitionẽ de iferno: de oĩbꝰ penis ⁊ de oĩbꝰ dãnandis: ⁊ cãs ⁊ rões eoꝝ dãnationis: q̃t impatores: q̃t reges ⁊c̃. eẽnt i mundo: ⁊ de ill̃ tot dãnarent̃ ex iniuſticia. ite q̃t plati ⁊ tot dãnarẽt ex ſymonia: q̃t religioſi ex inobediẽtia: q̃t clerici ex luxuria: q̃t de matrimonio ex mala vita. quot vidue. quot moniales. quot puelle: oia cognouit ſubito. De iſta corona an̄ctas. Egredimini filie ſyon ⁊ videte regẽ ſalomonẽ in dyademate quo coronauit illũ mater ſua in die deſponſationis illꝰ ⁊ in die leticie cordis eiꝰ. Cãti. iij. No. egredimini filie ſyon. ſ. aie deuote ⁊ ꝯtẽplatiue: ⁊ videte regẽ ſalomonẽ. i. xp̃m. Regula eſt ⁊ etiã iudeorũ doctoꝝ theologoꝝ xp̃ianoꝝ vt vbi i iſto libro dr̃ ſalomon: ſpõſus vel dilectꝰ ⁊ filia itelligit̃ xp̃s: ⁊ vbi ponit̃ ſpõſa vl̃ columba itelligit̃ ⁊ exponit̃ de eccl̃ia vel de ꝟgine maria ſeu de aia deuota. Hec ẽ expoſitio ſm nos: ſȝ iudei exponũt de ſynagoga. Jn dyademate q̃ coronauit eũ mr̃ ſua. Nõ iudee. qͦ deus hȝ matrẽ: qͦ ꝯceptꝰ ⁊ natꝰ de muliẽ. qͦ natus hõ. eſt argᵐ inſolubile. ſynagoga aũt nõ genuit nec cõcepit nec peperit eũ. Sȝ q̃re dr̃ q̃ coronauit eũ mr̃ ſua: ⁊ nõ de pr̃e: qꝛ xp̃s inq̃tũ hõ nõ hȝ patreȝ hoiem ſȝ ſolũ matrẽ ꝟginẽ. ſic inq̃tũ deꝰ hȝ pr̃eȝ ſine mr̃e. Nõ ĩ die de ſpõſatõis: ſicut in die deſpõſationis vir ⁊ vxor ſũt vna caro: erũt duo in carne vna: ita ꝙ iaȝ nõ ſũt duo ſȝ vna caro. Mat. xix. Jta vnio humanitat̃ ⁊ diuitat̃ i xp̃o nõ ſũt due pſone ſed vna caro. Jõ icarnatio illa dr̃ deſpõſatio. Et ĩ die leticie cordis eiꝰ. ſ. ꝟgis marie: qꝛ illud fuit ſũmũ gaudiũ ⁊ leticia cordis eiꝰ. O q̃le gaudium fuit ꝟgini marie qñ ſciuit ſe eẽ matrem dei: reginã celi ⁊c̃. De pria corona hec ſufficiant. ¶ Dico ſcdo ꝙ fuit coronatꝰ in hoc mũdo de corona de pnia corpali: de q̃ loquit̃ thema. Coronã de ſpinis ipoſueſt capiti eiꝰ. Jpe eni pdicabat ⁊ affirmabat ſe eẽ regẽ meſſiam pmiſſũ in lege: ppt̃ hoc d[illegible] iudei ⁊ milites pilati. Si rex eſt qͦ co[illegible]. Tũc milites plectẽtes coronam de ſpinis ipoſuerũt capiti eiꝰ. Et ſeqtur. Exiuit qͦ ieſus portãs coronã ſpineã ⁊ purpureũ veſtimentũ. Veſtimentuȝ tũc fuit purpureũ. i. ſanguis guttis ex corona diſtilãtibꝰ rubicatũ. Jo. xix. Rõ q̃re voluit de ſpinis coronari ẽ qꝛ nos ex pctõ ade ⁊ ex nr̃is icurrimꝰ duo magna mala ⁊ dãna. Primum qꝛ eramꝰ cõdẽnati ⁊ obligati ad furcã inferni in q̃ ſuſpẽduntur pctõres igne ſuppoſito nec poſſunt mori. Scðm eſt: qꝛ pdidimꝰ paradiſi regni coronã quaȝ ex grã hr̃e debebamꝰ ppt̃ hͦ xp̃s voluit i cruce ſuſpẽdi vt ſibi credẽtes ⁊ obediẽtes liberarent̃ a ſuſpẽdio iſernal̃ patibuli dicẽs pr̃i: ego ſolꝰ ſuſpẽdar ⁊c. ita etiaȝ voluit corona ſpinea coronari: vt ſibi credentibus ⁊ obediẽtibus daretur corona regni celeſtis. ideo cantat eccleſia. Coronat regem omnium corona cõtumelie: cuius nobis opprobriuȝ coronã cõfert glie. Moralr̃ ſi volumꝰ obtinẽ coronã glie in padiſo nob̃ a xp̃o pmiſſam oȝ nos in hoc mũdo hr̃e in capite coronã ſpinaꝝ: q̃ttuor genera ſpinaꝝ cõtinentẽ. Anteriꝰ memoriã pctõꝝ que cõmiſimꝰ amare ꝯterẽdo. Cõtritio eni eſt ſpina que pungit cõſciam. Jta faciebat rex Ezechias di. Recogitabo tibi oẽs annos meos ĩ amaritudie anime mee. Dñe ſi ſic viuit̃ ⁊ in talibꝰ vita ſpũs mei. Corripies me ⁊ viuificabis me ecce in pace amaritudo mea amariſſima. Tu auteȝ eruiſti aiam meã vt nõ periret: piceiſti poſt tergum oia pctã mea. Quia nõ infernꝰ confitebit̃ tibi neqꝫ mors laudabit te: ⁊ nõ expectabũt q deſcẽdũt in lacũ veritatẽ tuã. Viuẽs viuẽs ipſe ꝯfitebit̃ tibi ſicut ⁊ ego hodie pr̃ filijs notã faciet ꝟitatem tuã: Dñe ſaluũ me fac. Jſa. xxxviij. Poſteriꝰ cogitare penas in iferno quas meruimꝰ. Propter hͦ dic̃ xp̃s de iuda. Bonum erat ei ſi natꝰ nõ fuiſſet hõ ille. Mat. xxvi. Dextrorſum cogitãdo bona que peccãdo pdidimꝰ: xp̃s pditũ ⁊ merita pdita ⁊ premiaꝛ iſte ſpine pungunt cõſciam. Siniſtrorſum cogitando iudiciũ gñale. Jn q̃ xp̃s dicet. Ecce qđ feci pro te: oſtẽdeus vulnera. qđ feciſti p me. Si non poteſtis oñdere aliq̃ bona: qđ dicetis. Dico vob̃ ꝙ dãnati vellẽt eſſe tunc in pfũdo iferni ne viderẽt illã diẽ terribilẽ. Nota hic miraculũ de illo iuuene ſcutifero male vite: iurator: blaſphemator: luſor: leno fuit. ⁊ cũ in quadã nocte dormiret: ſomniauit ꝙ fuit tractꝰ ad iudiciuȝ dei vbi videbat xp̃m ⁊ ꝟginẽ mariã matrẽ ⁊ ſctõs ⁊ corã xp̃o ducebantur anime. Et xp̃s dicebat cuilibet quid feciſti pro me ⁊ alique que tenuerũt hic bonam vitã oſtẽdebant aliq̃ bona ⁊ aliq̃ mala: ⁊ xp̃s dabat ſniam bonã vt irent ad padiſũ ⁊ gliam. Alij aũt erãt que nullũ bonũ habebãt ſed impenitẽtes deceſſerant. iſtis dabat ſniam dãnationis eterne: ⁊ crudelit̃ ſubito recipiebant̃ a demonibꝰ ⁊ ducebant̃ ad ifernũ. Juuenis hͦ videns valde timebat dicens. O miſer quid dicam quãdo iterrogabit me: qꝛ nullũ bonuȝ feci. ⁊ poſt pauca fuit vocatus coram iudice. Cui dixit iudex. Quis es tu redde rõueȝ vite tue. Tñc iuuenis ad hoc verbũ iudicis fuit excitatꝰ: ⁊ fuit totus canus ſiue albus ⁊ totꝰ rugatus: ⁊ quid erit de veritate: quia toto ſomnio ille fuit alteratꝰ. Tunc ille iuuenis dimiſit omnes vanitates: ⁊ recepit ciliciũ ⁊ multa ieiunia: ꝯfitebat̃ ſepe: ⁊ ſic fuit cõuerſus ⁊ ſanctus effectus. Jſte fuit coronatꝰ corona ſpinarũ. Perſonis que de hac corona ſe coronant dicit deus. Sicut lilium inter ſpinas: ſic amica mea int̃ filias. vt hr̃ Cañ. ij. ¶ Dico tertio ꝙ fuit coronatꝰ de corona de pſidentia generali. Xp̃s eni dñs p ſuã paſſionẽ nõ ſolũ nobis ſed ſibi meruit. ſ. coronã vl̃is preſidẽtie ⁊ dñium vl̃e ſup oẽs creaturas: ⁊ hoc maxie apparebit in iudicio generali. De hoc dauid ps. viij. ⁊ aplus ad Heb. ij. dicit. Minuiſti eum

UNIVERSIDAD ... BIBLIOTECA ... ZARAGOZA

paulominꝰ ab angelis: gl'ia ⁊ honore corona ſti eū ⁊ cōſtituiſti eū ſup opa manuū tuarum. Oia ſubiecisti ſub pedibꝰ eius: oues ⁊ boues vniuerſas inſup ⁊ pecora cāpi. Uolucres celi ⁊ piſces maris qui pambulāt ſemitas maris Et loquunt̄ pſi de filio ſuo ieſu xp̄o inq̄ʒtum hō dicētes. Minuiſti eū paulominꝰ. i. minus paulo. i. modicū ab angelis. ſʒ q̄re dı̄ hᵒ cum xp̄s etiā inq̄ʒtū hō eēt maior angel' in ſcia: honore ⁊ dignitate ⁊ excellētior. Hoc dı̄: qꝛ xp̄s inq̄ʒtū hō modicū fuit minor angelis. ſ. in hᵒ ꝙ fuit paſſibil': ppt̄ hᵒ gl'ia ⁊ honore coronaſti eū dñe ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tuaꝝ. Mō iſta pſidētia ⁊ dñiuʒ xp̄i nō videt̄ nec ꝑcipit̄ niſi a xp̄ianis ꝑ fidē: ſed in gn̄ali iudicio qn̄ veniet in maieſtate: ⁊ nō in humilitate: vt in pmo aduētu: ⁊ ſtabit in aere ſedēs in throno iudiciali: ⁊ ꝯgregabunt̄ ad eū oēs gētes. Quinqꝫ ꝯditōes ponūt̄ a dauid. Pria cū dı̄c oues: ⁊ ſunt ꝑſone q̄ hūernnt cōditiōes ouis. Quis eni nō nocet dentibꝰ vt canis: nec cornibus vt bos: nec pedibꝰ vt equus vel mulus Sic ꝑſone ſimplices ſūt oues: q̄ nō mordent: diffamādo. ⁊ q̄lis morſus eſt diffamatio: nec cornibꝰ potentie vel ſcie ꝑcutiūt: nec pedibus deſpiciēdo aliquē: nec cōculcant. Item ouis ē bñficia dās lanā ⁊ lac. Jō ouis nō eſt vindicatiua vt canis. Itē eſt obediens paſtori ſuo. Qui habebūt ꝯditōes ouis in iudicio erūt a dextris. Statuet qdeʒ oues a dextris. Mat. xxv. Secūda ꝯditio eſt cuʒ dicit boues qui ſignāt ꝑſonas de vita ap'lica triplici rōne. Prima qꝛ bos ē maior oue: ita ꝑſona de vita ap'lica eſt maioris ꝑfectōis. Scōa qꝛ hñt cornua. Ita ꝑſone de vita ap'lica hñt duo cornua. primū bone vite. ſcōm vere doctrie. Tertia bos nō portat onꝰ ſʒ trahit aratrū colēdo terram: ita ꝑſone de vita ap'lica nō debēt portare onꝰ ꝓprietat̄: ſʒ trahē aratrū pnie colēdo terrā ꝓprij corpis. Nō cū dı̄: boues vniuerſas in feminio: cū debēt dici in maſculino ad innuēdū ꝙ ꝑſone de vita ap'lica debēt eē vt vacce hñtes vbera doctrinaꝝ lactādo dulcit̄ ꝓp'los ⁊ eos nutriēdo in deuotiōe ⁊ pnia trahēdo eos ad deum. Tales in iudicio erūt cū xp̄o ꝯiudices. Amē amē dico vob̄ ꝙ vos q reliq̄ſtis oīa ⁊ re generatōe cū ſederit filꝰ hoīs i ſede maieſtat̄ ſue: ſedebit̄ ⁊ vos ſup ſedes duodeci iudicantes. ſ. xij. tribꝰ iſrl' Mat. xix. Tertia ꝯdiᵒ ē: ⁊ pecora cāpi. Iſti ſūt q in hoc mūdo tenuerūt vitā beſtialē comedēdo: bibēdo: luxuriādo ſic beſtie ſine freno regunt̄ ſenſualitate. Qñ aſinꝰ videt aſinā: equꝰ equā ⁊c. ita hoīes beſtiales ſine freno rōnis ⁊ timoris dei ſequunt̄ ſenſualitatē peccādo hita oportunitate. Quarta ꝯditio ē: volucres celi. Iſti ſūt ſcti angeli q in iudicio ſepabūt bonos a mal'. Quita ꝯdiᵒ eſt ⁊ piſces maris. Iſti ſunt demones q vt piſces latitāt ⁊ vadūt ꝑ mare: ita ⁊ demones ꝑ mūdū. Iſti ſtabūt in gula iferni pati ad recipiendū malos ⁊ ſecū portabūt. ſup oēs aūt xp̄s hʒ dominiū vniuerſale merito ſue paſſionis.

¶ De ſctō Joāne euāgeliſta: qui dı̄ ſctūs ioannes ante portam latinam. Sermo.

Hic eſt diſcipulꝰ ille quē diligebat ieſus. Jo. xxi. Sctā mat̄ eccl'ia hodie feſtū fac̄ ⁊ magnā ſolēnitatē de ſcō ioāne euāgeliſta q̄ dı̄ ſctūs ioānes añ portā latinā. Bis i āno eccl'ia fac̄ feſtū ō ſcō ioāne euāgeliſta. pᵐ feſtū ⁊ maius ē circa feſtū natiuitat̄ dñi. 2ᵐ ē hodiernū: ⁊ de iſto ego hēo vobis pdicare. Et ſi placet deo hēbimꝰ bonas ſpeculatiōes ⁊ morales inſtructōes: ſʒ pmo ſalu. ūgo ma. ⁊c. Hoc ūbuʒ loqt̄ de ſcō ioāne euāgeliſta dı̄. Hic ē diſcipulus ille quē dili. ⁊c. Et loqt̄ de amore ieſu xp̄i ad beatū ioānēʒ. Ideo ego habeo motiuuʒ ⁊ rōnem pdicandi ⁊ declarandi mō quot ſunt gradꝰ amoris [illegible] ectōis quos deꝰ hʒ ad ſuas creaturas. Et [illegible] ore vſi ego queſiui in ſacra ſcriptura ⁊ iueni ꝙ ſūt tres gradus amoris.

- Primꝰ eſt de amore generali.
- Secūdꝰ de amore ſpeciali.
- Tertiꝰ de amore ſingulari.

In pᵒ ḡdu deꝰ diligit oēs creat̄as gn̄alit̄ ſine exceptōe. In 2ᵒ diligit ſoluʒ bonas ꝑſonas ꝑ deuotionē. In 3ᵒ gradu diligebat ioānē euāgeliſtaʒ. Et de 3ᵒ gradu dı̄c thē. Hic ē diſcipulus ille quē diligebat ieſus. ſ. amore ſingulari Ecce hic i ſūma tota mā pdicāda. ¶ Primꝰ ḡdꝰ diue dilectōis ē: ꝙ deꝰ diligit oēs creaturas generaliter ſine exceptione: qꝛ nulla creatura eximit̄. Non ſolum deꝰ eximie diligit angelos ſctōs ⁊ hoīes: ſʒ ēt aīalia: arbores: lapides ⁊c. Rō pʒ ad oculū. Nā q̄libet artifex bonꝰ ſeu mgr̄ diligit oīa opa ſua q̄ntūcūqꝫ modica: intm̄ ꝙ moleſte gerit ſi eis aliqd detrahit̄. ūbigr̄a. ſi artifex domoꝝ cū oīa ſapia ſua fec̄ vnā pulchrā domū optie diſpoſitā ⁊ ordiatā ſi ō illa dicat̄ malū ⁊ ūtrahat̄ diſplicebit mgr̄o nec i ħ hēbit patiāʒ cū velit i ſuis opibꝰ laudari ⁊ cōmēdari: ſic ēt ōs a pnᵉ fecit domū huiꝰ mūdi ſapiēter diſpoſitā ⁊ ordiatā: ſepiꝰ i celo ſūt camere. ſ. māſiōes ꝑadiſi i q̄bꝰ hitāt nobiles ⁊ barōes amici regis ieſu xp̄i: feneſtre ſūt ſol ⁊ lūa ⁊ ſtelle. nos āt ſumꝰ ħ iferꝰ i ſtabulo cū beſtijs. De iſta domo dicit propheta. O iſrael q̄ʒ magna ē gl'ia domꝰ dei ⁊ igēs. i. extimabilis locꝰ paſſionis eiꝰ magnꝰ ⁊ nō hñs finē ſup ple in duratiōe excelſus ⁊ imēſus. Baruth. iij. Hāc fecit deꝰ cū magna ſapiētia: mēſura ⁊ decore. Añ dō. Quā magnificata ſūt opa tua dñe: oīa i ſapia feciſti. pſ. ciij. Qꝛ ergo omēs creature ſūt opa dei idō oēs creaturas diligit gn̄alit̄. Nec hʒ patiāʒ ſi aliqs dı̄c malū ō ſuis creaturis q̄ʒtūcūqꝫ modicis: imo i eis vult cōmēdari. Jō qñ tu videbis ſerpētē vel bufonē ſiue aliquod aliud turpe aial nō maledicas ei. qꝛ magnū pctm̄ ē: ſʒ dicas. Bñdictꝰ deus ⁊ qᵒ aial ſine q̄lē creaturā fecit. Recitat̄ hic miraculum de ſctō Aulaguerio ep̄o qui cum deſcēderet i mari de vno loco indignatus de magno vēto: maledixit vēto: ppt̄ qᵒ de hoc habens magnam conſcientiam incluſit ſe in quadam cella ⁊ fecit ꝓijcere clauem in mari promittens ſe nunquā inde exire quouſqꝫ illa clauis inueniretur ⁊ in hoc cognoſceret ſe remiſſionē hūiſſe de pctō. Poſt ānuʒ ūo qdā piſcator pñtauit ſibi piſcē vnū in cuiꝰ ventre inuēta ē clauis cū apiret̄ ⁊c̄. Ecce qᵒ pctm̄ eſt maledicē creaturas q̄s deus diligit. De iſto ḡdu amoris diuini dı̄c ſapiens. Diliges oīa q̄ ſunt: ⁊ nihil odiſti eoꝝ q̄ feciſti. Nec. n. odiēs aliqd ꝯſtituiſti aut feciſti. Sapie. xi. Nota diligis oīa q̄ ſunt. Ecce amor generalis. ⁊ nihil odiſti eoꝝ q̄ feciſti. Ecce ſine exceptione. Et aſſignat rōneʒ dı̄. nec. n. odiēs aliqd feciſti. Sʒ ponit̄ amor. Ecce pmus gradꝰ. Mō veniunt hic due qōnes pulcre oibꝰ. Pria: an ſit peccatū deſtruere vel occidere creaturas. Si peccatū ſit eis maledicē vı̄ ꝙ maiꝰ pctm̄ ſit ipſas deſtruere: qꝛ maiꝰ pctm̄ ē hoīem occidere q̄ʒ ſibi maledicere: dēo maledictꝰ ſis tu: vl' hmōi. Idē ēt vı̄ de alijs creaturis. ergo nō deberemꝰ occidere pulices: pediculos: cinipħes ⁊ ſimilia. Ex iſta rōne fueſt aliq q hēbāt cōſciam occidēdi pulices ⁊c. dicentes. O qꝛ creature dei ſunt. Sʒ nō hñt ꝯſciam occidēdi ꝑdices: gallinas: lepores: piſces ⁊ hmōi. Pro declaratiōe huiꝰ qōnis ſciendū ꝙ deꝰ fec̄ oēs creaturaſ duplici fine. Prio ꝓ honor ⁊ gl'ia diuia Scōo ꝓ vtilitate hūana. Cauēdū ē ergo ne illud qᵒ hō dı̄c ſeu fac̄ creaturis ſit ꝯ honorē dei ⁊ vtilitatē hūanā: al's pōt hō vti creaturis ⁊ comedere ⁊ occidere: qꝛ ſūt ꝓ nr̄a vtilitate. Jō occidē ꝑdices ⁊ gallinaſ: mutōes: ⁊ hmōi nō ē pctm̄ de ſe: imo ꝯcordat cū fine ꝑꝑ queʒ facte ſūt qꝛ ꝓ nr̄a vtilitate. Etiāʒ pōt hō occidere pulices ⁊c. qꝛ faciūt ꝯ nr̄aʒ vtilitatē. nec n. ꝑmittūt nos dormire. nō eſt pctm̄: imo meritū ⁊ oppoſitū eēt ſtultitia ſeu error. Jō poſſumꝰ occidē lupos: vulpes ⁊ ſilia. qꝛ dānificāt nos: Scōs finis pncipalis q̄re deꝰ fec̄ creaturas: ē ꝓ honore ⁊ gl'ia diuina vt in eis deꝰ laudet̄ ⁊ bñdicat̄. Et iſte eſt principalis finis. Jō magnū pctm̄ eſt maledicere creaturas: qꝛ in eis maledicet̄ ēt creator. Jō eſt q̄ſi pctm̄ blaſphemie: qꝛ repuḡt huic fini pncipali. Et idō dicebat daniel. Bñdicite oīa opa dñi dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. Daniel. iij. Si dicat̄: ⁊ quō formice ⁊ muſce poſſunt deū bñdicere. Intelligit̄ ſic. Bñdicite. ſ. vos homines ex oibꝰ creaturis dñi dño laudate ⁊c. Mō ad argumentū. ſi dicit̄. Si pctm̄ eſt creaturis maledicere. videt̄ ergo maiꝰ pctm̄ eſſe eas deſtruere ⁊c. Rñſio ſi maledictio ⁊ ūſtructio ſumat̄ vniformit̄: dico ꝙ maius pctm̄ eſt creaturas deſtruere q̄ʒ maledicere. Maiꝰ peccatū. n. ē hominē occidere q̄ʒ ſibi dicere: maledictꝰ ſis tu ⁊c. Si aūt ſumat̄ difformit̄: ſic ꝙ deſtruere referat̄ ad creaturaʒ: ⁊ maledicere ad creatorē: maiꝰ peccatū eſt maledicere q̄ʒ deſtruere: qꝛ ſapit blaſphemiā. Jō ap'ls. Benedicite ⁊ nolite maledicē. Gaudete cū gaudētibꝰ: flete cū flētibꝰ. Ro. xij. Et hoc de pria qōne. Scōa queſtio quā vos poſſetis mihi facere eſt. Uos frat̄ dicitis ꝙ deꝰ diligit oēs creaturas ⁊c. Querit̄. Si hoc amore deꝰ diligit pctōres ⁊ dānatos ⁊ demones. Hec qᵒ eſt ſʒ plures iterrogatiōes: vt dicūt logici ac ſi diceret̄: vel dicat̄. Frat̄ mel ⁊ fel eſt dulce ⁊ amarū. Due qōnes ſunt i vna: ita ēt cū dicit̄. Utꝝ deus diligit pctōres ⁊ dānatos: vel ne. qꝛ peccator duo dicit. ſ. naturā ſeu ſubām hominis: ⁊ culpā ſeu peccatū q̄ eſt in eo. Cuʒ ergo q̄rit̄ vtrū deꝰ diligit pctōres vl' ne. Qꝛ pctōr duo dicit. ſ. naturā ⁊ culpā. Oportet rñdere cū diſtinctione: dicēdo ꝙ deus diligit natureʒ. qꝛ opꝰ ſuū eſt. ſʒ nō diligit culpā ſeu pctm̄: qꝛ nō eſt opus ſuū. Nota ad hoc ꝓpoſitū pulchraʒ ſilitudinem de pictore qui diligit ymaginem quā ipſe depinxit: ſed ſi eſt deturpata nō diligit maculā ⁊c. Ita de deo. ymaginē quā deꝰ depinxit eſt anima ad ymaginē ⁊ ſilitudineʒ ſuā. Intantū ꝙ ſi anima poſſet videri a nobis abſqꝫ macula: nolletis comedere ⁊c. Sʒ peccator ſuperinducit maculā ſeu turpitudinem pcti: imo ꝓpter illam punit pctōrem eo quia maculauit ymaginem dei. Similit̄ odio ſunt deo impiꝰ ⁊ ipietas eiꝰ. Sap. xiiij. Nota ſiliter: quia deus odit impietateʒ: ⁊ ꝑꝑ eā: odit ēt impium: ita ꝙ eadeʒ rō odij eſt vtrobiqꝫ

Quid de dānatis: ad idez. Quid vult dicere dānatū eē: duo dicit. ſ. creaturā dei vel culpaz obſtinatā irrepabilē. rōne cuius datur ſibi pena ſeu punitio. dicēdo dānatis. dabo tibi penā: qꝛ tu maculaſti ꝛ deturpaſti ymaginē meam. Ita ꝙ deus diligit naturā: ſꝫ nō culpam. Jō aufferetis vos ꝛ caueatis a maculis pctōꝝ ſ. ſuperbie: auaricie: ꝛ luxurie: ſi approximare volueritis creatori. Jō vult ꝙ hoſtia in qua ipſe eſt dictis verbis ſit mūda: ꝛ vinū ēt mundū ꝛ purū: ꝛ corporalia ꝛ alia. Nā ꝓpter imūdiciā fuit reprobatū ſacrificium veteris teſtamēti. Auctas. Nō eſt voluntas mea in vobis dicit dn̄s ꝛ mun⁹ nō ſuſcipiaz de manu vr̄a. Malach. i. Fiat ergo ratio. ſi inanimata ꝛ irrationabilia vult deus ꝙ ſint ſine macula: eo qꝛ ſibi appropriant ꝙ̄to magis vult aīas noſtras rōnales eē mūdas cū lixiuia iſtius pn̄ie ſ. cōtritionis: cōfeſſionis: ꝛ ſatiſfactiōis. Ergo lauamini mūdi eſtote: auferte malum cogitatiōnū ab oculis meis. Quieſcite agere pȝuerſe: diſcite bene facere. Yſa. i. Et hoc de primo gradu. ¶ Scōs grad⁹ diuie dilectiōis ē ꝙ de⁹ diligit de amore ſpeciali non oēs creaturas generalit̄. ſꝫ ſolū bonas ꝓpter eaꝝ deuotionez. Rō: qꝛ ſꝫ bonus hō vel bona mulier diligat oēs ꝓximos amore generali: diligit tn̄ parentes: amicos: ꝛ vicinos amore ſpūali. eis loq̄ndo: ꝯuerſando: comedēdo: dādo ꝛ iuuando ꝛc. Iſta. n. ſunt ſigna amoris ſpūalis. Sic etiā de⁹ ſꝫ diligit oēs creaturas gn̄alit̄. tn̄ ſolū bonos diligit ſpecialr̄ cū eis loquēdo ꝯuerſando ꝛc. Dicit Iſid. in li. de ſummo bono ꝙ qn̄ qs orat loquit̄ cū deo dicendo. Pr̄ nr̄ ꝛc̄. Et cū v̓gine maria qn̄ dicit. Aue maria. Et deus loquit̄ ſibi rn̄dēdo qn̄ in oratiōe dat ꝯſolationes aliq̄s ꝛ illuminatiōes: qꝛ iſte ſt̄ dei locutiones. Et nunqd qn̄ tu oraſti de mane deuote vel dixiſti matutinas vel miſſaz ſentis in aīa ſingularē ꝯſolationē. De⁹ loq̄t tecū qn̄ legis vel ſtudes in bono libro. Liber. n. eſt os dei. Scḋo ꝯuerſando qn̄ duo. ſtāt ſil̄ dicit̄ eis. illi ſūt ſicut vna res: cū tn̄ diſtēt. Magiſ ꝓpe ē de⁹ illis q̄s diligit ſingularit̄: qꝛ intra eos ē ſemꝑ: ꝯuerſat̄ ꝛ ſtat cū eis. Auctas. de⁹ charitas eſt: ꝛ q manet in charitate in deo manet ꝛ de⁹ in eo. i. Ja. iiij. Tertio comedēdo: qꝛ ꝑſone bōe ꝛ deuote ſepe debent cōicare. tūc. n. hō comedit cū xp̄o in mēſa ſua. bene eſt amicus regis q comedit cū eo. Quarto dādo. xp̄s. n. dilectis ſuis ſpāli amore mittit dona. vni domum humilitat̄: alteri donū liberalitat̄: alteri donū caſtitat̄ vel patiētie ꝛc. Et iō ſic̄ amic⁹ regratiat̄ amico de donis: ita ēt xp̄o regratiādū ē: dicēdo. Grates vobis dn̄e: ego ꝯſueui eē ſuꝑbus: ſꝫ vos miſiſtis mihi donū humilitat̄. ꝛ ſic de alijs. Idē ēt de donis corꝑalib⁹. ſ. ſanitat̄: ꝛ hmōi. vl̄ tꝑalib⁹ q̄buſcūqꝫ a deo dat̄. De iſto amore ſpāli dic̄ ſcp̄tura. Neminē diligit de⁹ niſi euz q cū ſapia inhitat Sap. vij. Nota niſi euz qui cuz ſapia ihabitat. Quia iſto amore ſpāli nō diligit de⁹ ſtultos: ſꝫ ſolū ſapientes. Nō videam⁹ q ſūt ſtulti ꝛ q ſapientes. Nō ſi ab hinc vſqꝫ ad talem locū eēt vna via a dextris aſꝑa ſine tabernis: tn̄ eēt ſecura. ꝛ a ſiniſtris ē alia via plana deliciosa cū tabernis de vno miliari ad aliud cū arborib⁹ ꝛ volucrib⁹ cātantib⁹: tn̄ ē ibi vn⁹ paſſus ꝑiculoſus in quo oēs trāſeūtes occidant̄ ꝛ deꝑdant̄: ꝛ ſuꝑ turri eēt aliqs reſpiciēs ābas vias: ꝛ clamādo diceret viatorib⁹ ad dextrā reſpiciat̄ ꝛ n̄ ad ſiniſtrā. qꝛ oēs ibi deꝑdāt ꝛc̄. Nūqd nolētes credere clamāti: dicēdo. iꝑe vellet ꝙ dimittam⁹ bonā viā ꝛ delicioſaz: ꝛ ꝙ vadam⁹ ꝑ viaz aſꝑaz ꝛc̄. reputabūt̄ fatui ꝛ credētes ſapiētes: imo vtinā iter vos n̄ ſint mlt̄i ſtulti. Ecce ab hic vſqꝫ ad aliū mūdū ſt̄ due vie. a dextris eſt via v̓tuoſa ꝛ ſpūalis. a ſiniſtris eſt alia. ſ. via vicioſa ꝛ carnalis. Pria ē via pn̄ie. aſꝑa ē. aſꝑuz ē ꝯteri: ꝯfiteri ꝛ ſatiſfacere: ſꝫ ē ſecura. Jō xp̄s optime monet dicens. Pn̄iaz agite: appropinq̄bit. n. regnū celoꝝ. Math. iiij. Alia via a ſiniſtris ē delicioſa ꝛ carnalis. ſ. comedere: bibere: dormire: luxuriari: ſe vīdicare ꝛc̄. Sꝫ in paſſu ꝑiculoſo. ſ. mort̄ oēs denudāt̄ ꝛ deꝑdāt̄ ꝛ occidūt̄. Si dicat̄ ēt i alia via ē paſſus ꝑiculoſus mort̄. veꝝ ē: ſꝫ n̄ deꝑdāt̄ qꝛ ſecū portāt theſaurū meritoꝝ ꝛ bonoꝝ oꝑum. Videt̄ g° vobis magna ſtultitia velle ire ꝑ viā ſiniſtrā ꝙ̄ icif̄ q̄ ducit ad iſernū. Sciūt ſe eē ſuꝑbos: auaros: luxurioſos: ꝛc̄. Et hec via q̄ tēdit. Si dicatis ꝙ ad ꝑadiſuz: heretic⁹ ēt eſtis. qꝛ via ſpūalis eſt ꝑadiſi. Ecce q̄re dicit. Neminē diligit de⁹ niſi eū q cū ſapiētia inhitat. ſ. ſapiēſ eligit viā ſecurā: licꝫ aſꝑam. talibus dicit xp̄s. Sicut dilexit me pr̄. ſ. amore ſpeciali: ꝛ ego dilexi vos Manete in dilectiōe mea: ſed nō dimittendo viam bonam. Si dicatur. Domine ꝛ quomō manebimus in dilectione veſtra. Reſpōdet dicens. Si p̄cepta mea ſeruaueris: que in hꝰ conſiſtunt vt homo declinet a malo ꝛ faciat bonum: manebitis in dilectione mea. Sicut ego precepta patris mei ſeruaui ꝛ maneo in eius dilectione. Joā. xv. Pꝫ ſecund⁹ grad⁹. ¶ Tertius gradus diuine dilectionis eſt de amore ſingulari quo dilexit Joānez euāgeliſtā. xp̄s dilexit Joānē amore generali ꝛ ſpāli: ſꝫ ēt amore ſingulari. Hoc declarat̄ ſic. Quilibꝫ dn̄s ꝛ paſ̄familias domus diligit domuz ſuā ꝛ q̄cquid eſt in ea amore generali. Nō ſolū. n. diligit vxorē filios ꝛ famulos: ſꝫ ēt iumēta. Deīde amore ſpāli diligit filiū ſibi magis ſimilē pulchꝛū hūilē ꝛ obedientē. Ita ēt in domo hui⁹ mūdi deus vt paſ̄familias diligit ꝛ oēs creaturas generalr̄: ꝛ bonas ſpālr̄. ſed inter oēs hēbat vnū filiū ſibi ſilem pulchꝛuz. Joānē v̓ginē hūilē ꝛ obediētē. Sec⁹ de alijs aplis q habuerūt vxores. Sꝫ ioānes ſemꝑ fuit pulcher. Primo i ore nō loquēdo. de illa mā. i oculis aſpectib⁹. i aurib⁹ nolēs audire turpia in manib⁹ a malis tactib⁹. i corde a malis deſiderijs ꝛ cogitatiōib⁹. ꝑꝑ qḋ xp̄s ꝛ v̓go maria diligebāt iꝑm ſingulari amore. Vn̄ cum xp̄s i paſſione exiſtēs i cruce ꝛ vidēs ibi mr̄ez triſtē ꝛ deſolatā volēs ipaz ꝯſolari ſciēs ꝙ virgo maria ſingulari amore diligebat Joānez: dixit v̓gini mr̄i ꝙ reciꝑet Joānē in filiū. Ecce amor ſingularis ex ſua pulchꝛitudie v̓ginitatis. O q̄tū deberemus laborare vt eſſem⁹ pulchꝛi ꝛ caſti. vir ꝛ vxor ſuātes moduz ſunt pulchꝛi: magis pulchꝛi ſūt tn̄ illi q viuunt ꝯtinēter: ſꝫ ſuꝑ oēs pulchꝛiores ſūt v̓gines tales. n. ſingulariter diligunt̄ a xp̄o. vt pꝫ de btō Joāne de cui⁹ dilectione dicit thema. Hic eſt diſcipulus ille quē diligebat ieſus. Dic̄ hic gloſa Bede. Diligebat ioānē ieſus nō exceptis ceteris ſingulariter: ſꝫ p̄ ceteris quos diligebat familiari⁹ vnū quē ſpecialis p̄rogatiua caſtitatis ā pliori dilectiōe fecerat dignum. Nō hui⁹ ſingularis dilectōis ſignū. Ex euāgelio hodierno ꝛ hyſtoria hui⁹ feſti de doleo feruētis olei. Dic̄ euāge. ꝙ xp̄s volens oſ̄dere petro martyriū ꝙ debebat pati ꝓ xp̄o dixit ſibi. Cū eēs iunior cīgebas te ꝛ ābulabas vbi volebas. cū aūt ſenueris extēdes man⁹ tuas. ſ. in cruce: ꝛ ali⁹ te cīget. ſ. in cruce ligādo: ꝛ ducet te q̄ nō vis. ſ. ad mortē. Jō veni ſeq̄re me. Sicut ego morior in cruce: ēt ꝛ tu. Petrus v̓o vidēs Joānez volēdo ſcire ſi moreret̄ ꝑ martyriū: dixit xp̄o. Dn̄e hic aūt q̄d. i. quō moriet̄ Rn̄dit ieſus. Sic eū volo manere donec veniā. q̄d ad te tu me ſequere. Ex hoc apl̄i opinati ſūt ꝙ Joānes nō moreret̄ vſqꝫ ad diē iudicij: cū dr̄: donec veniā. ſꝫ ipſemet ioānes annullat illā opinionē di. Et nō dicit ieſus qꝛ n̄ morit̄: ſꝫ ſic eū volo manere donec veniā. Nō ſic eū volo manē. ſ. ne moriat̄ ꝑ martyriū. qꝛ ſꝫ multotiēs fuerit i tormēto ꝛc. de⁹ tn̄ iꝑm ꝯſeruauit q̄uſqꝫ fuit. xcix. ānoꝝ. tūc xp̄s venit ad eū di. veni dilecte mi ꝛc. Ecce q̄re dic̄. Sic eū volo manere. ſ. ſanū viuū ꝛ icolumē donec veniā. ſupple ad eū. Recte xp̄us oſ̄dit Joanni amorē quē oſ̄dit v̓gini matri ad quā venit in fine di. Veni colūba mea ꝛc. Et virgo ſine dolore emiſit ſpūm. Ita ēt de Joāne. Ecce rō q̄re nō fuit mortu⁹ eū a Domiciano iꝑator̄ fuiſſet miſſus in doleo feruentis olei in roma ante portam latinā eo quia ꝯtra decreta ipi⁹ iꝑatoris predicabat xp̄i fidez. Dicat̄ hyſtoria breuiter. ꝛ fuit ꝯpleta prophetia. Iſa. que recte videt̄ fuiſſe de beato Joāne dicēte xp̄o ioāni. Cum ābulaueris in igne nō combureris: ꝛ flāma non ardebit in te: qꝛ ego dn̄s deus tuus ſanct⁹ iſrl̄ ſaluator tuus. Ex q̄ honorabilis fact⁹ ē in oculis meis ꝛ glorioſus ꝛ ego dilexi te. Iſa. xliij. Multi efficiūtur honorabiles in oculis gētiū ſiue hominū: ſed n̄ in oculis dei. Aliqui ꝑ oppoſitū in oculis dei: ſꝫ nō hominū. Aliq nec in oculis dei nec hominuz Aliqui aūt ſūt honorabiles in oculis dei: ꝛ in oculis hominū. Iſtud eſt meli⁹. Primi ſunt ꝑſone hypocrite facie ꝛ palliate ad extra: oſ̄dentes magnā humilitatē. intus aūt ſunt pleni ſuꝑbia: vana gloria: ꝑſumptiōe ꝛc. Tales in oculis dei qui videt corda nō ſunt honorabiles. Scḋi vero q ſunt honorabiles in oculis dei ſed nō hominū. ſunt perſone deuote que orant ꝛ faciūt penitētiam: ſed aliquotiēs forte faciūt aliqua bona intētione. tn̄ gentes ſcādalizant̄. talibus dicit apoſtolus. Prouidentes bona non tantū corā deo: ſed etiā coram hoib⁹. Roꝫ. xij. Tertij q nec in oculis dei nec hoiuz ſunt honorabiles: ſꝫ aboiabiles ſunt publici ꝛ notorij pctōres. vt ꝯcubinarij ꝛ meretrices ꝛ luſores ꝛc. De quibus dicit ſcriptura Letant̄ cū malefecerint: ꝛ exultant in rebus peſſimis: q̄rū vie ꝑuerſe ꝛ infames greſſus eorum. Prouer. ij. Quarti qui ſunt honorabiles in oculis dei ꝛ hoiz: ſūt illi q talit̄ viuūt ꝛ talē itētionē hn̄t in fact̄ ꝙ q̄cq̄d dicūt vl̄ faciunt ꝓ honore dei ꝛ ſaluatiōe aīaꝝ: cauēt ne in aliquo ſcādalizēt gētes. Vn̄ apl̄s de ſe dicebat. Si eſca ſcādalizat frēm meum: non manducabo carnes i eternū ne frēm meum ſcandalizem. i. ad Cor̄. viij. De iſto g̃du dic̄ ſcriptura de thobia ꝛ cognatione ſua. Omnis autem cognatio eius ꝛ oīs generatio eius in bona vita ꝛ in ſancta conuerſatione ꝑmanſit: ita vt accepti eſſent tam deo ꝙ̄ hominibus ꝛ cunctis habitantibus terram Thob. xiiij. In iſto gradu fuit beatus Joannes euangeliſta Jō ſibi dixit chriſtus. Ego dilexi te ꝛc.

¶ De ſancto Barnaba apoſtolo. Sermo.

Erat vir bonus plenus ſpiritu ſancto ⁊ fide.
Uerbū iſtud hr̄ in actib⁹ apl'oꝝ. ca
xi. Jā ſcitis ꝙ feſtū ⁊ ſolēnitas pn̄s
tota eſt bti Barnabe apl'i: ita erit ⁊ ſermo nr̄.
Et ſi placet deo de ſua ſctitate vite poterim⁹
recipe exēplū gubernādi vitā nr̄am vt ad pa
diſum pueniam⁹. ⁊ vt ita ſit ſalutet̄ virgo ma
ria ⁊c. Pro introductione materie p̄dicande
poſſet hic querere aliqs ſimplex ⁊ ignorans.
Uñ eſt hoc ꝙ btūs barnabas dicat̄ apl's: cū
apl'i ſint. xij. ⁊ ipe nō ſit de nūero illoꝝ. Stri
cte aūt ſolū ſunt apl'i illi quos xp̄s in vita ſua
elegit ⁊ miſit p̄dicare. q2 apl's idē ē qd̄ miſſus
⁊ ſolū fuert̄ electi. xij. Auc̄tas. Uocauit diſci
pulos ſuos ⁊ elegit. xij. ex ipis. qs ⁊ apl's noīa
uit: vt hr̄. Lu. vi. c. ⁊ nomiant̄ ſic. idē dic̄ xp̄s.
Nōne duodecim hore ſunt diei. Si qs ābula
uerit in die nō offēdit: q2 lucē huius mūdi vi
det. Si aūt ābulauerit in nocte offēdit: q2 lux
nō eſt in ea. vt habet̄. Joā. xi. Nō loquebat̄ de
die naturali: q2 vigītiqttuor horas hꝫ. nec de
ꝑnali: q2 aliquotiens plures horas hꝫ: aliqñ
tñ mīn⁹. ſꝫ loquit̄ de ſe q eſt dies ille de q̄ dd.
Melior eſt dies vna in atrijs tuis ſup milia.
Duodeci hore hui⁹ diei ſunt. xij. apl'i q fuerūt
clari in ſctitate ⁊ ſil' cū xp̄o. Jſto mō nec btūs
barnabas nec paul⁹ ſunt de duodecim apl'is.
Sꝫ btūs Mathias fuit de nūero illoꝝ: q2 lꝫ in
vita xp̄i nō fuerit de nūero apl'oꝝ: tñ ſucceſſit.
Jude. ⁊ iā xp̄s in corde ſuo elegerat ipm qñ
dixit. Amen amē dico vobis ꝙ vos qui ſecuti
eſtis me: in regeneratiōe cū ſederit fili⁹ homi
nis in ſede maieſtat̄ ſue: ſedebitis ⁊ vos ſuper
ſedes duodeciꝫ iudicātes duodeciꝫ trib⁹ iſrl'.
Mat. xix. Ju dicta auc̄tate non loquebat̄ de
Juda: ſꝫ de btō Mathia eius ſucceſſore quē
iā in corde ſuo elegerat. Si aūt largo mō vo
lum⁹ loq de apl'is: nō ſolū illi duodeci q p xp̄ꝫ
in vita ſua fuerūt electi ſunt apl'i: ſꝫ ēt illi qui
poſt xp̄i aſcēſionē fuerūt electi ſūt apoſtoli. ⁊
ſic ſunt. xij. Btūs paul⁹ maxim⁹ apl'oꝝ quem
elegit cū iret damaſcū ad pſequēdū xp̄ianos
dicēs. Uas electiōis mihi ē iſte: vt portet no
mē meū corā gētib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊ filijs iſrl'. Actu
um. ix. Ex iſta rōne in bullis papalib⁹ i ſigillo
plūbeo paul⁹ ponit̄ ad dextrā: ⁊ petrus ad ſi
niſtrā: al's bulla eēt falſa. Rō q2 btūs petrus
fuit electus a xp̄o in ſiniſtra. ſ. in hac vita mor
tali: q p ſiniſtraꝫ deſignat̄. paul⁹ aūt elect⁹ fue
rat a xp̄o i dextra glie: q2 iā xp̄s erat i glia im
paſſibilis ⁊ imortalis. Et btūs barnabas fuit
elect⁹ a xp̄o i dextra glie. De iſta electiōe au
ctoritas. Jeiunātib⁹ aūt diſcipul' dixit ill' ſpū
ſctūs. Segregate mihi paulū ⁊ barnabaꝫ in
op⁹ ad qd̄ aſſumpſi eos. tūc ieiunātes ⁊ oran
tes: iponētesq3 eis man⁹ dimiſerūt illos: ⁊ ipſi
qdē miſſi a ſpūſctō abierūt. Actuū. xiij. Pꝫ
ergo ꝙ btūs barnabas eſt verus apl's ⁊ c̄: lꝫ ñ
elegit eū in vita. Si aūt dicat̄ de oīb⁹ diſcipu
lis q̄re btūs barnabas fuit elect⁹ in apl'm ⁊ ñ
alij. Rō aſſignat̄ in themate di. Erat vir bon⁹
Nota erat vir. nō dicit erat hō: q2 multi ſunt
hoīes q ſunt magni pctōres. ſed vir dicit̄ a v̄
tute: q2 erat v̄tuoſus ⁊ bonus. Pꝫ thema i q̄
ſubtiliter oſtenduntur quattuor excellētie de
beato barnaba apoſtolo.

¶ Primo ꝙ fuit alte virtuoſus: q2 erat vir.
¶ Secūdo ꝙ fuit plene pius: q2 erat bonus.
¶ Tertio ꝙ fuit vere grōſus: q2 plen⁹ ſpūſctō
¶ Quarto ꝙ fuit digne glioſus: q2 plen⁹ fide

¶ Dico p̄mo ꝙ btūs barnabas fuit alte v̄tuo
ſus: q2 erat vir. i. v̄tuoſus. Quid eſt v̄tuoſum
eē. Dico ꝙ qñ intellect⁹ memoria ⁊ voluntas
⁊ opa fiūt ſꝫ deū ⁊ ei⁹: mādata ñ curāt qd di
cūt gentes: ſꝫ qd dꝫ fieri ſꝫ deū: talis ē v̄tuoſus
⁊ fort̄. Sicut. n. dicit̄ de illo q leuiter cadit mo
dico vēto vel ipetu: ñ hꝫ v̄tutē: nō ē fort̄. ecce
q̄r cadit. Sꝫ qñ ſtat fortit̄ df. O v̄tutē hꝫ: fort̄
eſt. Jta ſpūalr̄ tot⁹ iſte mūd⁹ ē plen⁹ vēt̄ q ſi tē
ptatiōes demōnꝫ. Spūs. i. vēt⁹ grādis ⁊ fort̄
ſubuertēs mōtes: ⁊ ꝯuertēs petras. iij. Regū.
xix. Mōtes alti fuerūt adāꝫ: eua: ſāpſon: dd:
⁊ ſalomon. tñ ſubuerſi fuerūt vēto tēptatiōis.
nō erāt fortes: q2 ſtatī ceciderūt. Jō v̄tuoſi ⁊
fortes ſūt q ñ pmittūt ſe cadere q̄cūq3 tēptati
one. Scdō qñ qs portat on⁹ fortit̄ df: v̄tutē hꝫ
iſte fort̄ ē. ſec⁹ ſi cū honē cadit. Jta qlibꝫ nr̄m
portat magnuꝫ on⁹ carnis. Sap. ix. corp⁹ qd̄
corrūpit̄ aggrauat animā. Qui g° pmittit ſe
cadere onere malaꝝ iclinationū carnis nō eſt
v̄tuoſus nec fort̄: ſꝫ ille q tꝫ ſe fortit̄ ē v̄tuoſus.
Tertio pn̄s vita ñ ē niſi q̄dā via arenoſa. Tot
ſūt occaſiōes peccādi. ſ. audiēdo: videndo. ⁊
opando. ⁊ oportunitates male. ꝙ ille q̄ nō ca
dit ē fort̄ ⁊ v̄tuoſus. Quarto in h° mūdo ha
bem⁹ multas erūnas tribulationū doloꝝ ⁊ in
firmitatū. pauptati ⁊ pſecutionūꝫ ita ꝙ mul
ti cadunt per impatientiam. Sed qui ſcit ſe
tenere fortiter contra ventum temptationuꝫ:
contra onus malarū inclinationum: ꝯ arenā
occaſionum: ⁊ ꝯ impetus tribulationuꝫ: talis
eſt virtuoſus. Auctoritas de illo ſancto Job
qui in his quattuor fuit fortis. Jdeo dicit̄ de
eo. Uir. i. virtuoſus erat in terra hus nomine

Job. Et vir ille erat ſimplex: q2 cum haberet
corp⁹ ⁊ aiam: ſolū ſeqbat̄ aiam q̄ regebat̄ ⁊
rect⁹ nō pmittebat ſe cadere: ac timēs deū. q2
dyaboli tēptatiōib⁹ nō recedit. Et recedēs a
malo. ſ. vitando carnis inclinationes malas.
Job. i. Talis fuit btūs Barnabas. Erat vir. i.
v̄tuoſus: q2 deſpectis cūctis tpalib⁹ bonis v̄
tuoſe appetebat celeſtia ⁊ eterna. Nota quō
fuit de cypro ꝯ ciuitate i caſſia de giie aaron
de tribu leui hn̄s domū ⁊ poſſeſſiones: ⁊ erat
literatus i lege moyſi: q audita fama v̄tutū mi
raculoꝝ ⁊ doctrie apl'oꝝ volebat videt̄ ⁊ audi
re: ⁊ venit hierl'ꝫ ⁊ vidit apl'os ⁊ audiebat ſer
mones eoꝝ ⁊ erat tot⁹ attonit⁹. Et q2 ipe erat
magn⁹ cleric⁹ ⁊ cognoſcebat tp̄s aduēt⁹ meſ
ſie cōpletū cū magna reuerētia ⁊ attētiōe au
diebat ſmones apl'oꝝ. Jō fuit illumiat⁹. Nō
tñ q̄nta digētia eſt audiend⁹ ſmo. Deinde di
xit intra ſe. Ex q̄ audiui doctrinā iſtoꝝ holum
volo videre eoꝝ vitā: q2 multi p̄dicāt bñ qui
tñ viuūt male. ⁊ vidit ꝙ viuebāt cōit̄ null⁹ ha
bebat nec portabat pecunias pticulariter niſi
rectores hoīum ⁊ mulierū. Et fuit multū ꝯtē
tus ꝯ coꝝ vita. Deinde reſpexit miracula eoꝝ
q curabant cecos ſurdos ⁊c. O dixit beatus
Barnabas. Et quis poſſet iſta facere niſi de⁹.
Nolo aliā ꝓbationē. ⁊ reuerſus eſt cyprum ⁊
vendidit oia bona ſua: ⁊ recepto congerio ab
amicis venit ad apl'os dicēs eis. Uñ erat de
quo genere ⁊ tribu illumiat⁹ p̄dicatiōib⁹ ſup
plicauit eis vt ipm recipēt in ſocietatē. ⁊ fuit
recept⁹ ⁊ baptizat⁹ barnabas. qd̄ ideꝫ eſt ꝙ fi
lius ꝯſolationis: q2 apl'i fuerūt valde ꝯſolati
de eo. ⁊ p̄ciuꝫ bonoꝝ tpaliū poſuit ad pedes
apl'oꝝ vt diſtribueret̄ paupib⁹. Erat g° vir. iō
xp̄s ſibi apparuit in orone di. Cōſtās. i. v̄tuo
ſus eſto barnaba: q2 premia eterna percipies.
O q̄lis pmutatio dare terrena ⁊ accipe cele
ſtia. De oīb⁹ q̄ dixi auc̄tas de biblia i qua ma
xima vita bti barnabe habet̄. Joſeph aūt qui
cognominat⁹ eſt barnabas ab apl'is: qd̄ ē int̄
ptatū fili⁹ ꝯſolationis: leuite cypr⁹ genere. cū
haberet agrū vēdidit eū ⁊ attulit p̄ciū ⁊ poſu
it ad pedes apl'oꝝ. Actuū. iiij. Jō poſſum⁹ di
cere de eo. Naaman princeps militie regis
ſyrie erat vir magnus apud dn̄m ſuū ⁊ hono
ratus. Per illū. n. dedit dn̄s ſalutē ſyrie. Erat
aūt vir fort̄ ⁊ diues. iiij. Reg. v. Moralr̄ ꝓ no
bis. Si vos de mūdo nō hētis tātā v̄tutē di
mittēdi oia ꝓ deo nec tenemini. Nos religio
ſi tenemur ex voto: ſꝫ dimittere tenemi oia de
malo iuſto. de vſuris: furto: rapina: ⁊ calūnia
ſolidata. de dcimis defictoꝝ: ⁊ ꝯ alijs. ſ. male
emēdo vel vēdēdo. ⁊ reſtituere de illis de bo
no iuſto poteſtis ꝯgregare ꝓ vob̄ ⁊ filijs. Jtē
tenemi ad reſtitutōeꝫ de dānis dat̄ ⁊ militi nō
faciūt ſibi ꝯſciaꝫ. Si ex negligētia vr̄a vel ſciē
ter oues vr̄e itrarūt cāpū vl' vineā alteri⁹: lꝫ cu
ria nō cogat: vos tenemi ſatiſſacer̄. Jdē de no
tarijs q in teſtis faciūt mutare volūtatē teſta
toris. Jdeꝫ ſi rex: papa: vel dn̄s volebat dare
alicui officiū vel bñficiū ⁊ vos ipediuiſtis: te
nemini. Jdē de falſis teſtib⁹ in iudicio in dam
nū ꝓximis. Jdē ſi aliqs diſplicuit vob̄: ⁊ vos
odio tollat̄ ſibi vineaꝫ vel hortum: arbores ⁊
hmōi: tenemi. ⁊ nill⁹ curat. Jdē de iudicib⁹:
aduocat̄: notarijs: ꝓcuratorib⁹: nō poteſt ſal
uari niſi reſtituat̄. iō dixit ille ſctūs pr̄iarcha
iacob labā ſocero ſuo. Ego oē damnū redde
bā: qcqd furtum pibat a me exigebas. Gene.
xxxi. ¶ Scda excellētia bti barnabe ē: q2 fuit
plene pi⁹: q2 erat bon⁹. Prop̄e eē bonū ē qñ
nō ſolū pſona curat de bono ſuo: ſed ēt ꝓcurat
bonū ꝓximi ſui. q2 al's nō eēt bon⁹ ſi ſolū cura
ret de ſe. Auc̄tas. De⁹ mādauit vnicuiq3 pxi
mo ſuo. Eccli. xvij. Jdē dic̄ Dionyſi⁹. Bonuꝫ
ē qd̄ ē cōicatiuū vel diffuſiuū ſuip̄ſi⁹. ſ. ad vti
litatē alioꝝ. Jō dixit rex achis ad dd. Scio ꝙ
bon⁹ es tu i ocul' meis ſicꝫ āgelus dei. i. Reg.
xxix. Angelus. n. dei lꝫ nō poſſit pdē gr̄iaꝫ nec
ipaꝫ augmētare eēntialr̄: expedit tñ ꝙ alios ad
bonū iſtiget: ⁊ a malo reuocet ⁊c̄. Pꝫ g° ꝙ eē
ſe bonū ē curare nō ſolū de bono ſuo: ſed etiā
alteri⁹. Sic beat⁹ Barnabas fuit non ſolum
bon⁹ de bono ſuo: ſed alteri⁹. Cupiebat enim
ſaluare totū mundū. quare incepit ire p̄dican
do de villa in villā. de ciuitate in ciuitatē. no
lebat hr̄e villā ciuitatē nec domū ꝓpriaꝫ. erat
vir bonus. Singulariter dicam vobis vnā bo
nitatē quā fecit qñ paulus fuit ꝯuerſus in via
dū iret damaſchū rediſt hierl'ꝫ: q voluit ſocia
ri xp̄ianis oēs fugiebāt. ſciebant ipſum pſecu
torē: beat⁹ Barnabas ſolum ſe ſibi aſſociauit
⁊ ipm ad apl'os duxit. Cū aūt paulus veniſſet
hierl'm temptauit ſe iungere diſcipulis. ⁊ oēs
cauebāt eū: nō credētes ꝙ eēt diſcipul⁹ Bar
nabas aūt apprehēſum illū duxit ad apoſto
los: ⁊ narrauit illis quō in via vidiſſet dn̄m ⁊
q2 locutus ē ei ⁊ quō in damaſco fiducialiter
egerit in noīe ieſu. Actuū. ix. Nota q̄le feſtū ⁊
gaudiū fuit factū de eius ꝯuerſione mirabili.
Jtē nota quō pie recōciliauit ſibi ſociū ioānē
marci vocatum: q dimiſerat eum cum fuiſſent
in piculo mort̄. pꝫ Actuū. xiij. ⁊. xv. c. Bñ g°
poſſum⁹ ſibi dicere. Bon⁹ es tu: ⁊ in bonitate
tua doce me iuſtificationes tuas. p̄s. cxviij.

Moraliť etiā nos debem⁹ hanc bonitatē hēre
non ſolum ꝓcurando bonū nr̄m: ſed etiam ꝓ
ximi. Accidit aliquotiens in domo ꝙ vir erit
bonus ⁊ deuot⁹ ⁊ vxor erit mala: indeuota: le
ꝓroſa ſeu laminera ⁊ vboſa: nō ſufficit viro di
cere: nō curo. ſufficit ꝙ ſaluem aīam meā: ſed
oꝫ ꝙ bonis modis ⁊ vbis dulcib⁹ īducat eam
ad bonum. Et ꝑ oppoſitū ſi mulier eſt bona ⁊
vir ſit malus: iurator: raptor: luſor ⁊c. ⁊ vxor
ſit bona ⁊ deuota: oꝫ qn̄ vir erit in bōis ꝙ ipſa
dulciter inducat eum ad bonum dicendo. O
marite: q̄re nō cōfitemini ⁊c. Idē de parenti-
bus erga filios. non ſufficit habere ⁊ tenere
filios paſtos ⁊ indutos: ſed ꝙ ſint bn̄ nutriti:
non iurēt nec mentiant̄ nec furent̄ ⁊c. No. q̄li
ter mr̄es tenent̄ eis. oſidē vt ſignēt ſe: orēt ⁊c.
mane ⁊ ſero: ⁊ ſi filij ſunt mali culpa eſt paren
tū: q̄ lꝫ de ſe ſint boni: tn̄ erūt dānati ex mala
cura filiorum: q: ſic arbor tenuis pt̄ adaptari. ⁊ ſi
nō ſit: eſt culpa hortulani. ita ⁊c. Hortulani in
horto xp̄i ſunt illi de matrimonio q plantāt ar-
bores. ſ. filios. Si ergo qn̄ ſunt tortuoſi ⁊ ma
le vite ⁊ ribaldi ⁊c. culpa ē parētū. Si qs ſuo
rū ⁊ maxīe domeſticorum curā nō hꝫ: fidē nega
uit ⁊ ē īfideli deterior. i. Thi. v. Itē q hꝫ aliq̄d
officiū vel regimē ciuitatis vel cōitatis: dꝫ ꝓcu-
rare bonū nō ſolū ſibi: ſꝫ totius cōitatis corri-
gendo pctā. ¶ Tertia excellētia fuit vere gra-
tioſus: q: plēnus ſpūſctō. ſciēdū ꝙ gr̄a gratū
faciens nō eſt niſi ꝙ ꝑſona hēat ſpm̄ſctm̄: q: ſi
mul ſtāt ⁊ ſimul ꝑdūtur qn̄ hō peccat: ſꝫ btūs
Barnabas hēbat ſiml̄ ſpm̄ſctm̄ ⁊ gr̄am gra-
tū faciētē. Idō dico ꝙ erat de gratioſus ī oīb⁹
dictis ⁊ factis ſuis. Nota quō fuit ꝑ annū ī ci
uitate antyochie ⁊ magnā turbā ꝯuertit: ⁊ ibi
ipſe mutauit nomē. Xp̄iani. n. tunc dicebāt di
ſcipuli. Hoc nomē diſcipulus ē correlatiuū. ſ.
ad apl̄os q̄rū erāt diſcipuli. O dixit btūs bar-
nabas: melius eſt ꝙ relatio cognominato ſi-
ue deriuatio fiat ad xp̄m. Idō ordinauit ꝙ diſci-
puli vocarent̄ xp̄iani. vt pꝫ Act. xij. Et fuit cō-
pleta ꝓphia Yſa. vi. Seruos ſuos vocauit no-
mine alio. In quo q bn̄dict⁹ eſt ſuꝑ terrā bene-
dicet̄ in deo amen. Iſa. lxv. Itē qualiter recu
ſauit diuinos honores. ſibi oblatos ⁊c. Actu.
xiiij. Plenitudo ſpūſcti repellebat ab eo ſpm̄
inanis glīe: ſed oīa referebat in deū. Idō pote-
rat dicere. Spūs tuus bonus deducet me in
terrā rectā. ps̄. cxlij. Moraliť habetis hic do-
ctrinā ꝙ in oīb⁹ fctis ⁊ dictis v̄ris detis honorē
deo: q: multa bona opa ꝑdunt̄ q: honor non
datur deo. O ē quodcūq̄ facitis in verbo aut
opere: oīa in noīe dn̄i ieſu xp̄i facite. ad Col. iij.

¶ Quarta excellētia eſt q: fuit digne glorio
ſus. q: plenus fide. q: ꝑꝑ plenitudinē fidei fu
it glorificatus: q: fides xp̄iana hꝫ tantā virtu
tē ꝙ q eā tenet ī corde ſine errore vl̄ falſa opi
nione: ds facit ipm̄ glīoſuꝫ in miraculis in h⁹
mundo ⁊ in alio ꝑ glīam eternā. Idō qn̄ cura-
bat aliquē dicebat. Fides tua te ſaluum fecit.
Nō dixit hūilitas tua vel patiētia tua. ⁊c. Au
ctoritas. Acceſſū hēm⁹ ꝑ fidē in gr̄am iſtam
in q̄ ſtam⁹. ſ. faciendi miracula: ⁊ gloriamur
in ſpe glīe filiorum dei. Ro. v. Idō btūs Barna
bas ex fide firma quā hēbat p̄dicabat ore: cu-
rauit oēꝫ infirmitatē. Nō legitur ꝙ portaret
alium librum niſi euāgeliū btī mathei: q̄d magis
large ponit vitā xp̄i. Et qn̄ portabat̄ ſibi infir-
mus ad curādū ponebat illō euāgeliū ſuꝑ eū
in noīe ieſu ⁊c. ⁊ curabat̄. Ecce q̄liter fuit ī h⁹
mūdo glīoſus in miraculis ⁊ ſignis: ⁊ in alio
in p̄mijs ⁊c. No. hic ei⁹ martyriū. Moraliť no
ta ꝙ ex q̄ fides xp̄iana hꝫ tantā virtuteꝫ ꝯſulo
vt ſciat̄ eā: q: tota ꝯtinet̄ in Credo in deū. ⁊ di
catis mane ⁊ ſero cū ꝓteſtatiōe. Dat̄ rō de cā-
dela accēſa: q̄ extinguit̄ niſi reſpiret. idō dauid
Credidi. ſ. in corde ꝑꝑ q̄d locutus ſum. ſ. ore
⁊ q̄lr. ego aūt humiliat⁹ ſum nimis. ps̄. cxv.

¶ De ſctō Joanne baptiſta. Sermo. I.

Antequā exires d̄ vulua ſā-
ctificaui te. Hēc
verbū iſtō textualr̄ ī libro Jeremie
ꝓphete cap̄. i. ⁊ recitatiue in epiſto
la hodierna de vigilia ⁊c. Salutet̄ virgo ma.
⁊c. Pro introductiōe materie p̄dicande ⁊ de
claratione thematis ſciēdum ꝙ ille magnus
ꝓpheta ⁊ amicus dei Jeremias in ep̄la hodi
erna recitat magnas gr̄as q̄s de⁹ fecit ſibi: di.
Factum ē verbū dn̄i ad me dicēs. Priuſq̄ꝫ te
formarē in vtero noui te. Et anteq̄ꝫ exires de
vulua ſctificaui te: ⁊ ꝓphām in gentibus dedi
te. Jere. i. In his verbis narrat q̄ttuor magn̄e
gr̄as quas deus fecit ſibi. Prima familiaris
collocutio. Scd̄a eternalis p̄deſtinatio. Ter-
tia ſpecialis ſanctificatio. Quarta ꝓphetica-
lis illuminatio. De prima. ſ. familiari collocu
tiōe: q: cū Jere. eēt adhuc puer: ds ſibi loq̄ba
tur familiariter. Legit̄ d̄ abrahā cui ꝓ ſingula
ri gr̄a ds voluit loq. ſꝫ ī q̄ etate n̄ qn̄ erat puer
vel iuuenis: ſꝫ qn̄ fuit. lxxv. ānorum. Gen̄. xij. Sꝫ
Jere. fuit locutus cuꝫ adhuc eſſet puer. Ecce
q̄re dicit. Factū eſt verbū dn̄i ad me di. De ſe
cunda: ſcꝫ q: eſſentialr̄ de⁹ p̄deſtinauit eū vt eſſet
ſctūs in hoc mūdo ⁊ glīoſus in ꝑadiſo. ⁊ hoc
reuelauit ſibi q̄ſi vt apiret ſibi librū p̄deſtina-
tiōis in q̄ nullus legit niſi de⁹. Si vultis itellige
re iſtā gr̄am: cogitate illud verbū. Nemo ſcit
vtrū odio vel amore dignus ſit. Eccl̄s. ix. Sꝫ
Jeremias ſciuit: q: deus ſibi dixit. Priuſq̄ꝫ te
formarē in vtero noui te. nō ſolū ſciā ſpecula
tiōis: ſed ſciā approbatiōis. De tertia. ſ. ſctifi-
catiōe ſpāli. Maxima gr̄a ꝙ ante fuiſſꝫ ſctūs
q̄ꝫ natus. Noe habuit ꝓ ſingulari gr̄a qn̄ fuit
quingentorum annorum: q: tunc fuit a deo ſctificat⁹.
Sed Jeremias iā in vtero mr̄is. Anteq̄ꝫ exi-
res de vulua ſanctificaui te. De q̄rta. ſ. illumi-
natiōe ꝓphetali: q: de⁹ fecit eū ꝯſiliarium ſuū
⁊ ſecretariū: reuelando ſibi ventura. Idō dixit
Et ꝓphetam in gentibus dedi te. Iſta verba
⁊ iſte q̄ttuor gr̄e ꝓprie ⁊ hyſtorice dn̄r de Je-
remia ꝓpheta: ſꝫ appropriate ⁊ allegorice re-
citat̄ de btō. Joāne baptiſta hodie in eccleſia
q: ſibi etiā de⁹ fecit iſtas q̄ttuor gr̄as: ⁊ fuit in
vtero ſctificatus. Idō appropriate dicit thema
Anq̄ꝫ exires de vulua ⁊c. Queſiui amore ve-
ſtri q̄t ſūt modi q̄s de⁹ tꝫ ad ſctificandū pctō
rem: ⁊ q ſunt. Et inueni ꝙ ſunt quinq̄ꝫ. Et de q̄n
to mō loq̄tur thema. Anteq̄ꝫ exires de vulua
⁊c̄. Et ſunt modi iſti qui ſequuntur.

Primus eſt finalis contritio.
Secundus penitentialis conuerſio.
Tertius eſt martyrialis afflictio.
Quartus baptiſmalis ablutio.
Quintus ſpecialis preuentio.

¶ Dico p̄mo ꝙ vn⁹ modus quē ds tenet ſcti
ficādi pctōrē ē eā final̄ ꝯtritio: qn̄ ꝑſona vixit
diu in pctīs ⁊ mala vita ſine timore dei ⁊ vere
cundia gētiū nec curat de deo: imo forte non
credit. Sꝫ finaliter qn̄ dꝫ mori de⁹ aperit ſibi
fontē: tūc ds̄ ſibi ꝯtritionē de pctīs ex q̄ puri
ficat̄ ⁊ ſctificat̄ aīa. Sꝫ iſtud nō facit quotidie
q: in tota ſacra ſcriptura nō legit̄ ꝙ aliqs fue
rit ſctificat⁹ niſi vnus. ſ. latro. d̄ quo dicit Leo
papa ꝙ ſemꝑ fuit male vite: ⁊ nunq̄ꝫ fecit ali-
q̄d bonū in vita ſua: ⁊ ꝓ ſuis criminib⁹ captus
⁊ ſentētiatus fuit: ⁊ ad latus xp̄i ſuſpēſus ⁊ ſu-
bito xp̄s apuit ſibi fontē mīe ⁊ flumē ꝯtritio-
nis venit ad eū: ⁊ dixit xp̄o cū magnis ſingul
tib⁹ ⁊ ſuſpirijs. Dn̄e memēto mei dū veneris
in regnū tuū. Luc. xxiij. Et xp̄s ſibi rn̄dens di
xit. Amē dico tibi: hodie mecū eris in ꝑadiſo.
⁊ fuit ſctificat⁹ ab oīb⁹ ſuis pctīs. Sꝫ poſſet q̄ri
ab aliquo: cū duo legant̄ latrones fuiſſe cum
xp̄o ſuſpenſi: q̄re vnus fuit ſanctificatus ⁊ ali⁹
non. Rn̄ſio que a ſctis doctoribus aſſignatur
eſt iſta. Dicunt euāgeliſte ꝙ xp̄s expirauit ho
ra nona: ⁊ tūc ſol eſt alte ⁊ incipit d̄clinari ad
occaſum: ⁊ vmbra brachij xp̄i tetigit latroneꝫ
que fuit tante virtutis ꝙ ꝯuertit eū. Neq̄ꝫ mi
rum: q: legit̄ in actibus aplorum ꝙ vmbra beati
petri ſanabat infirmos. Act. v. Dicat̄ quō po
nebant̄ infirmi in grabatis ꝑ vicos vt vmbra
petri tangeret eos. q̄d mirum ergo ſi vmbra xp̄i
ꝯuertebat pctōrē. De nullo alio legit̄ ꝙ hūe-
rit malā vitā ⁊ bonū finē: niſi de latrone. De
iſto mō ſctificatōis ꝓphia. Congrega eos q̄ſi
gregeꝫ ad victimā: ⁊ ſctifica eos in die occiſio
nis. Jere. xij. Hoc dicebat ꝓph̄a orando Mō
q̄libet nr̄m ſic vellet ſctificari viuere ad libitū
⁊ hr̄e bonū finē. Idō vſurarij ⁊ lenones ⁊ mere
trices qn̄ iurant dicūt: ſi deus me portabit ad
bonū finem bonū erit. ſed ipſi nolunt hr̄e bo-
nam vitā: ideo nō hēbunt bonū finē. Ideo nō
expectetis finē: ſꝫ ꝓ tp̄e dimitatis malā vitā ⁊
pctā: ⁊ veniatis ad deū. q: in fine ſunt tot dolo
res ꝙ nō pn̄t hr̄e deuotionē nec ꝯtritionem:
nec recordant̄ de pctīs nullus dicat: eya de⁹ q
latroni pepcit: pcet mihi. Cōfidē de dei mīa ſi
ne pnīa ſtultitia ē. Idō mō ꝓ tp̄e redite ad bo-
nam vitā ⁊ pniām: ⁊ ſic eritis ſctificati a pecca
tis. Ita dixit apl̄s q̄buſdaꝫ pctōribus poſtq̄ꝫ
redierunt ad bonā vitā. Liberati autē a pctō
ſerui facti eſtis iuſticie. Humanū dico ꝑꝑ īfir
mitatē carnis v̄re. Sicut. n. exhibuiſtis mem
bra v̄ra ſuire imūdicie ⁊ iniq̄tati ad iniq̄tatē
ita nūc exhibete mēbra v̄ra ſuire iuſticie ī ſan
ctificatōēꝫ. Cū. n. ſerui. eētis pctī: liberi fuiſtis
iuſticie. Quē ergo fructū habuiſtis tūc in illis
in q̄b⁹ nūc erubeſcitis. Naꝫ finis illorum mors ē
nūc vero libati a pctō. ſerui aūt ſcti deo: hētis
fructū v̄rm ī ſctificationē: finē v̄o vitā eternā.
Ro. vi. ¶ Scd̄s modus ſctificatiōis eſt vl̄ hr̄
ꝑ pniālē ꝯfeſſionē qn̄ ꝑſona q̄ fecit plura pctā
ſupbie ⁊ vanitatis: auaricie ⁊ cupiditatis: lu-
xurie ⁊ carnalitatis: ⁊ ſic de alijs. nō expectat
finē: q: iuuenis nō expectat ſenectutem: nec ſa
nus īfirmitatē: ſed de bona hora redit ad deū
dolet de pctīs ⁊ ꝓponit abſtinere: ꝯfitet̄: acce
ptat penitentiā: ſatiſfacit: pcit inimicis: ſeruat
feſta: cōīcat deuote. Iſto mō multi ſctificātur.
ille eſt ſecūdarius modus. Iſto mō Magda-
lena fuit ſanctificata. vt hr̄ Luce. vij. q̄ in iuuē
tute cecidit neſciēs ſe cauere itū ꝙ ita fuit dif
famata ꝙ ꝑdidit nomē ⁊ dicebat̄ peccatrix. ſꝫ
q̄d fecit: nō ſpectauit ſenectutē nec finem: ſed
auditis ſermonibus xp̄i dicentis. Penitentiā
agite ⁊c. O dicit ipſa. adhuc potero ſaluari ſi
faciā pniāꝫ. ⁊ venit ad pedes xp̄i: ⁊ lachrymis
rigauit pedes ei⁹: ⁊ recepit in ſe magnam pe
nitentiā: ieiunia: orōnes: ⁊ alia. ſtantū ꝙ. xxx.
ānis fuit ī deſerto ſolitaria q̄ nihil comedit nec
bibit: dormiebat ſuꝑ lapidē ⁊c. Iſte modus ē

melioꝛ ꝙ̄ prim⁹. De iſto dic̄ dd. Flumis impe
tus letificat ciuitatē dei: ſctificauit tabernacu
lū ſuū altiſſim⁹. pſ. xlv. Nō flumis ipet⁹. i. pcu
tiēs. q̄ttuoꝛ flumia ſe pcutiūt in aia pctōꝛis pe
nitētis. ſ. flumē olei: flumē mellis. flumē aque
⁊ flumē ſanguis. Et de q̄libet iſtoꝝ dr̄. Flumi
nis ipetus. De primo. de cathedra dei ꝓcedit
flumē olei mie ſignificatū p oleū qd̄ eſt medi
cinale. ⁊ curat vulnera intellect⁹ ꝯ erroꝛes ⁊
falſas opiniōes: ⁊ volūtatꝭ ꝯ odia ⁊ rācoꝛes. ⁊
memoꝛie ꝯ dei bñficioꝝ obliuiones. Curat. n.
vulnera cordis ꝯ malas cogitationes oris. ꝯ
mēdacia ⁊ falſa piuria ⁊c. oculoꝝ a malꝭ aſpe
ctib⁹. auriū ab auditu maloꝝ v̄boꝝ. Manus
a furtꝭ: rapinis: pcuſſionib⁹: tactib⁹ immūdis
⁊c. finalr̄ toti⁹ coꝛpis. ⁊ ꝯ vulnera luxurie tan
ꝙ̄ bon⁹ medic⁹ mittit flumē ſue mie vngens
vulnera pctōꝝ. Ecce q̄re dicit. Flumis ipetus:
q2 ſubito venit. De ſcd̄o ēt mittit flumē mellꝭ
ſpūſſcti. ⁊ h° qñ pſona recipit ſpē venie: dicen
do. vep̄ ē ꝙ ſum pctōꝛ ⁊ feci multa mala: ſꝫ de
cetero emēdabo vitā meā. ſui ſupb⁹ ⁊ van⁹: ſꝫ
de cetero volo humiliari: ⁊ ſic de aliis. De ter
tio flumie aq̄ ē qñ pſona penitēſ lachꝛymatur
ꝓ pctis ſuis. O miſer qd̄ erit de me. Si dicatꝭ. ſi
eſt flumē: ſꝫ diſtillatō aliq̄rū lachꝛymaꝝ. Dico
ꝙ imoꝛ q̄ maioꝛē v̄tutē hꝫ vna gutta lachꝛy
maꝝ: ꝙ̄ totū mare ad abluēdū pctā. De quar
to flumie ſanguis ē qñ ex pctis hō diſciplinat
ſe. Iſta pnia eſt ꝓpꝛia homicidis ⁊ oibus qui
tractāt ⁊ ꝯſentiūt in moꝛtē alicui⁹. ſm illud.
Quicūq3 effuderit humanū ſanguinē: fundetꝭ
ſanguis illi⁹. Geñ. ix. Ecce q̄re dicit. Fluminiſ
ipet⁹. Nō. letificat ciuitatē dei: q2 gaudiū eſt
angelꝭ di in celo ſup vno pctōꝛe pniam agēte.
Lu. xv. Sctificauit tabernaculū ſuū altiſſim⁹.
q̄diu hō ē in pctis ē ſtabulū poꝛcoꝝ: ſꝫ poſtꝙ̄
flumis ipet⁹ mūdauit eū: efficitꝭ camera ⁊ hita
culū dei. ¶ Terti⁹ modus ē melioꝛ. ſ. martyria
lis afflictio. qñ aliqs ꝓ fide catholica vel pro
aliq̄ v̄tute manutenēda moꝛitꝭ ꝓ xp̄o: martyr
efficitꝭ ⁊ ſctūs. vt ſi captiu⁹ pmitteret ſe occide
re anteꝙ̄ fidē catholicā vellet abnegare: mar
tyr ē. ⁊ in nūero ſctōꝝ martyꝝ cōputatꝭ. Idem
de muliere captiua: ſi pmitteret ſe interficere
anꝙ̄ ꝯſentiret pctō: eēt martyr cū btā Kathe
rina. Itē iter xp̄ianos ſi meretrix conuertatꝭ: ⁊
poſt ꝯuerſionē cogitꝭ p aliquē: ⁊ iſta ꝯdicente
tandem ab illo occiditꝭ: martyr efficitꝭ. Idē de
ſuitoꝛe cui ꝑcipitꝭ fieri aliqd̄ mali a dño ⁊ nō
vult facere ⁊ occiditꝭ a dño martyr ē. Idez de
muliere nolēte ꝯſentire viro aliqd̄ inhoneſtū
⁊ occiditꝭ a viro: martyr efficitꝭ. Itē de illo qui
manutenet cōitates: ſi ꝓp hoc occiditꝭ: martyr
eſt. Bti q pſecutionē patiuntꝭ ꝓp iuſticiā: qm̄
ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Matth. v. De iſto mō
ſctificatiōis dicit ꝓpheta. Preparauit dñs ho
ſtiā: ſanctificauit vocatos ſuos. Sophonie. i.
¶ Quartus modus eſt baptiſmalis ablutio.
Iſte modus eſt leuis. p quē modū non ſolum
pueri ſctificantꝭ ab oꝛiginali pcō. Dicatꝭ qd̄ eſt
q2 aia de ſe inq̄ntū eſt ad ymaginē dei eſt pul
chꝛioꝛ ſole. Nulla creatura coꝛpalis ē ita pul
chꝛa: intm̄ ꝙ ſi poſſet videri ⁊c. ſꝫ maculatꝭ qñ
infunditꝭ. Sicut ſi ego mitterē velū albū in cō
cham de tincta ſiue incauſto. Ita de aia ſi mo
riatꝭ añ baptiſmū nō itrat padiſuꝫ: lꝫ poſſet ve
nire ad poꝛtā petens ingreſſum. Sꝫ dr̄ ſibi a
xp̄o. reſpicias te q̄uō es turpis. Iō q̄uō ſtares
cuꝫ iſtis ⁊c. Rñdet aia. Dñe ego nullū pctm̄
feci ⁊c. Et xp̄s. Et iō nō dabo tibi penā cū illis
de iferno. ⁊ remittit eā ad lymbū pueroꝝ vbi
non eſt ignis nec demones. ⁊ ibi ſtant delecta
biliter ⁊ diſputāt inter ſe. ⁊c̄. Nō itrabit in ea
aliqd̄ coinq̄natū. Apoc̄. xxi. Iſto mō ēt adulti
ſctificantꝭ non ſolū ab oꝛiginali: ſꝫ ēt ab oibus
actualib⁹: intm̄ ꝙ ſi moꝛiatꝭ anteꝙ̄ peccat: ſu
bito euolat recta via etiā ſi ante habuiſſet oia
pctā. exq̄ nō ficte accedit ad baptiſmū. Nota
ꝯ vetulas dicētes ꝙ aia pueri nouitꝭ baptizati
qñ moꝛitꝭ trāſit purgatoꝛiū ex doloꝛe mr̄iſ ⁊c̄.
Nō credatꝭ: q2 erroꝛ ē. Sic ſctificatꝭ dicit apl's.
Pctōꝛes aliqñ fuiſtis: ſꝫ abluti eſtis: ſed ſctifi
cati eſtis: ſed iuſtificati eſtis in noie dñi noſtri
ieſu xp̄i. i. Coꝝ. vi. ¶ Quintus modus eſt ex
cellētioꝛ. ſ. ſpālis ꝑuentio. Iſto mō ſolū tres p
ſone fuerunt ſanctificate iā in vtero mr̄is ſine
meritꝭ ipſius creature ꝑcedentib⁹. Iſto modo
legitꝭ mariaꝫ fuiſſe ſctificatā in vtero matris ⁊
ſic decebat: q2 mr̄ dei eſſe debuit ⁊c. Etiā legi
tur. De Ieremia ꝓpheta q ēt in vtero matris
fuit ſctificat⁹: q2 debat d̄ xp̄o ꝓphetizare. Ter
tius ⁊ vltim⁹ fuit btūs ioānes baptiſta: q2 de
bebat xp̄ꝫ baptizare. Nō legitꝭ ꝙ btūs ioānes
euāgeliſta fuerit ſctificat⁹ nec petr⁹ nec paul⁹
ſꝫ de ioanne legitꝭ ꝙ poſtꝙ̄ v̄go maria ꝯcepit
filiū dei iuit ad viſitādū eliſabeth ꝯſanguineā
ſuā: quā gabꝛielis reuelatōe ſciuit eē grauidā
vt pꝫ Lu. i. ⁊ v̄go maria itrauit domū: ſaluta
uit eliſabeth. Et vt audiuit ſaluationē marie
exultauit iſans in vtero mr̄is. Tūc eliſabeth a
ſpūſctō ſciuit ꝙ v̄go maria erat grauida de fi
lio dei ⁊ dicit. Benedicta tu in mulieribus ⁊
benedict⁹ fruct⁹ vētris tui. ecce. n. vt facta eſt
vox ſalutatiōis tue i aurib⁹ meis: exultauit i
gaudio iſans i vtero meo. Lu. i. Et ꝯplectētes

ſe mutuo ⁊ oſculātes: tāta ſctitas exiuit de vir
gine ꝙ ſctificauit ioānē in vtero mr̄is exiſten
tē: ⁊ ioānes cognouit pñtiam filij dei q2 dicit
ſctūs Tho. ꝙ vſus libi arbitrij fuit in eo acce
leratus. Ecce q̄lr btūs ioānes fuit ſanctificat⁹
iuxta angeli reuelationē. Spūſctō replebitur
adhuc ex vtero matris ſue. Luce. i. Ideo ioā
ni appropꝛiate dicit thema. Anteꝙ̄ exires de
vulua ſanctificaui te ⁊c.

¶ De ſctō Ioāne baptiſta. Sermo. ij.

Eliſabeth impletū ē tps pariēdi. Lu. i.

Ab iſto thēate ego ſcipio motiuū
ꝑdicādi de fine mūdi q erit i breui.
Iō in pñti ſmone volo vob̄ declarare p aliq̄s
ſſimilitudines palpabiles ⁊ moꝛales q̄uō finiſ mū
di iſtat de ꝓpinquo: nlꝭus tm̄ ſcit tps determia
te ⁊ ānū: mēſem vel diē. Credo ꝙ erit mā gra
tioſa ⁊ acceptabilꝭ: ⁊ nob̄ ꝓficua ⁊ meritoꝛia.
Salutetꝭ v̄go ma. ⁊c̄. Anꝙ̄ veniā ad māꝫ ꝑdi
cādā oꝫ declarare duo motiua. ſ. q̄ ē iſta eliſa
beth: ⁊ qd̄ ē ei⁹ tps pariēdi. Hoc nomē eliſa
beth ē ꝯpoſitū ex trib⁹ noib⁹ hebꝛꝭ ſiue hebꝛa
icis. El idē eſt de⁹. y. i. me⁹. ſabeth. i. ſeptia. Eliſa
beth. i. dei mei ſeptia. Iō ſm iſtā iterꝑtatiōem
ſigt genēationē. i. durationē hūanā q̄ eſt iā ſe
ptima: q2 ſicut in hoie q ſm curſum nature vi
uit cōputantꝭ ſeptē etates. pꝛia ē iſantia. i. non
fantia a foꝛ faris. Iō pꝛia etas mūdi fuit infan
tia. ſ. ab adā vſq3 ad noe: q2 tūc neſciebāt loq
de deo: nō hēbāt reuelationes nec libꝛos nec
mgr̄os nec doctoꝛes. Scd̄a etas hoīs dr̄ pue
ricia: a puritate. a ſeptē ānis vſq3. xiiij. i iſta eta
te fuit mūdus a noe vſq3 ad abꝛahā: tūc. n. fu
it mūdus ꝑ dilunij purificat⁹. Tertia ē ado
leſcētia. i. creſcētia a. xiiij. ānis vſq3 ad. xxv. an
nos in iſta etate fuit mundus ab abꝛahā vſq3
ad moyſen: q2 creuerūt i dei cognitiōe. Quar
ta eſt iuuētus. a. xxv. ānis vſq3 ad. xxxv. vꝭ. xl.
In iſta fuit mūdus a moyſe vſq3 ad dd. Quin
ta eſt virilitas a. xl. ānis vſq3 ad. lx. In iſta mū
dus a trāſmigratiōe babylonis vſq3 ad xp̄m.
Septia ē decrepitus. i. deficiēs a. lx. ānis vſq3
ad finē mūdi. Propꝛ hoc dicebāt apl̄i. Nos
ſum⁹ in q̄s fines ſeculoꝝ deuenerūt. ꝑma Coꝝ.
x. Ecce g° eliſabeth. i. dei mei ſeptima. ſ. etas
nāe humane: ⁊ duratio ei⁹ vſq3 ad finē mūdi.
Mō videam⁹ qd̄ itelligēdū ē p tps pariendi
iſti⁹ eliſabeth vetule. Dico ꝙ finis mūdi erit
cito ⁊ breuitꝭ q finis pōt dici ptus ex q̄ttuoꝛ ſi
militudinib⁹ q̄s hꝫ cū muliere pturiente de q
bus Dauid. Ipſi vidētes ſic admirati ſūt: cō
turbati ſūt: cōmoti ſūt: tremoꝛ apphendit eoſ.
Ibi doloꝛes vt pturiētis. pſ. xlvij. In muliere
ꝑuida q̄ eſt iuxta ptuꝫ iuenio q̄ttuoꝛ ꝯditōes.
Pꝛia ꝙ cōputat tps: ⁊ aliqñ errat in cōputo
⁊ ſubito veniūt doloꝛes in partu. Ita mlti er
rant circa cōputū finis mūdi: dicendo nō erit
ita cito. pꝛimo erit hoc ⁊ hoc ⁊c. O quot erūt
decepti in cōputo: q2 qñ ipſi nō credent: ſubi
to veniet. Iō dicit. Ipſi vidētes ſic. ſ. ſubuerſi
onē mūdi: admirati ſunt. Scd̄a ꝯditio eſt: q2
mulier qñ ſibi veniūt ſigna ptus turbatꝭ: ⁊ mit
tit ꝓ obſtetrice ⁊ ꝓ tali ⁊ tali ⁊c. Ita i fine mū
di turbabuntꝭ gētes: vn⁹ dicet. O miꝭ vellem
ꝯfiteri ⁊c. Dicet ali⁹ vſurarius: vidiſtis talē: ⁊
q̇d vultꭍ. vellē ſibi reſtituere. Nō faciatꝭ: quia
tūc nō erit hoꝛa: q2 tūc qcq̄d ē in mūdo dꝫ in
cinerari. Idē dicēt illi q mō nolūt pcere tunc
pgrēt inimicos vt faciāt pacē. Idē de religio
ſis q mō nō curāt ſuare regulā: tūc ibūt ad ſa
criſtā vt videāt regulā ⁊c. Ecce q̄re tūc nō erit
hoꝛa. Idē de illꝭ q mō nō curāt ſuare pniam.
Iō dicit ꝯturbati ſunt. Tertia ꝯditio ē: q2 mu
lier in ptu a capite vſq3 ad pedes hꝫ doloꝛes.
Ita in fine mūdi qñ gētes videbūt ꝯflagratio
nē ignis: dicet vn⁹. O miꝭ qd̄ faciaꝫ ego hēo
tot caſtra ⁊c. mō cōburentꝭ. Dicet ali⁹. O mi
ſer ego habeo tot floꝛenos in taxia: ⁊ alius di
cet: ⁊ ego tot capita gregū. Idem de mulieri
bus qñ oꝛnāt ſe crinibus ⁊c. Ignis omnia cō
ſumet: imo etiā coꝛp⁹. Ideo dic̄. cōmoti ſunt.
Quarta cōditio: q2 mulier qñ parit timet ne
moꝛiatꝭ: vel ne creatura poſſet exire. Ita tunc
gentes tremebūt videntes moꝛtē in gutture.
Iō dicit. tremoꝛ appꝛehendit eos. ibi. ſ. in fine
mundi: doloꝛes vt parturientis. Ecce quare fi
nis mūdi dr̄ partus. Vñ ergo dicit thēa. Eli
ſabeth. ſ. duratio gñatōis hūane quā tenem⁹
impletū ē tps pariēdi. ſ. de ꝓpinquo. Hoc vo
lo mō declarare palpabiliter ſm ꝙ manifeſte
ꝑt cognoſci finis diei ex receſſu radioꝝ ſolis.
℣ Ab imis toꝛrentibus.
℣ A planis conuallibus.
℣ Ab eleuatis coſtis.
℣ Ab excelſis collibus.
℣ Et a ſummis montibus.
¶ Dicitꝭ: finis diei ē qñ radij ſolares nō illumi
nant toꝛrentes ⁊ valles: coſtas: colles: ⁊ mon
tes. Iſte ſol ē xp̄s. Auctas. Oꝛietꝭ vob̄ timen
tibus nomē meū ſol iuſticie: nō dicit ſol naturꝭ
Malach. iiij. Itē in nouo teſtō qñ laudam⁹
v̄ginem in matutinis dr̄ ſibi. Felix nāq3 es ſa
cra v̄go maria ⁊ oi laude digniſſima q2 ex te
oꝛtus eſt ſol iuſticie xp̄s de⁹ nr̄. Modo videa
mus ſi radij claritatis huius ſolis illuminat

torrentes vel valles ꝛc. ⁊ ſic poterim⁹ dicere
⁊ cognoſcere ſi dies mūdi ē ad finē. Torrētes
dicunt laboratores mechanici. Ratō qꝛ torrē
tes ſunt aſperi ad ambulādū ⁊ petroſi: ita vita
laboratoꝝ eſt aſpera in pāe: vino: indumētis:
domo: lecto: ⁊ laborib⁹ mult. Itē torrētes ali-
qn̄ abūdāt aq̄s: aliqn̄ non ꝙ vna formica pōt
trāſire: ita laboratores aliqn̄ abūdant i pane
⁊ vino ꝛc. aliq̄tiēs veniūt ſiccitates: grādo ⁊
pruina: ꝙ nihil colligūt. Tertio torrētes ſunt
pl⁹ baſſe ita laboratores parū appreciant: ⁊ tn̄
taꝫ ꝑlati q̄ꝫ reges oēs viuim⁹ cū eis de eorum
laborib⁹. Ex hijs trib⁹ rōnib⁹ laboratores dicū
tur torrentes. Auctas. quoniā poſſunt dicere
laboratores. Imminuti ſum⁹ dñe plus q̄ꝫ oēs
gētes: ſumuſq̄ꝫ omēs humiles in vniuerſa ter
ra. Daniel. iij. Modo videam⁹ ſi iſti torrētes
illuminant ⁊ calefiūt a radijs ſolis iuſticie. Nā
illumiatio ē ꝑ ſapiaꝫ: calefactio ꝑ deuotionē.
Dico ꝙ nec illuminant nec calefiūt. Antiqui
t⁹ q̄ntūcunq̄ꝫ laborator eſſet vel fuiſſet groſſus
ſimplex vl̄ piſcator: ad min⁹ habebat q̄ttuor q̄
ſūt neceſſaria ad ſciēdū cuilibet. Primo ſciebāt
ſe ſignare: ⁊ mō nihil niſi circulum in corea ⁊
ſilib⁹ ꝛc. Secūdo ſciebāt. Credo in deū: qḋ dꝫ
ſciri plus q̄ꝫ Pater nr̄. ⁊ quot petitiones ꝯti
net: ſeptē: ⁊ mō nihil bn̄ ſciunt niſi ꝯiuratiōes
⁊ ſortilegia. Quarto ſciebāt Aue maria: ⁊ q̄li
ter regina celi eſt ſalutāda: mō nihil: ſꝫ bn̄ ſci-
unt q̄t denarij ſunt in vno floreno. Iaꝫ ſol re-
ceſſit a torrentib⁹. Antiqtus erāt calidi in de
uotione: qꝛ q̄libet poſtq̄ꝫ ſurrexerat de mane:
anteq̄ꝫ aliq̄d faceret genib⁹ flexis faciebat ſuā
orōnem: vir in vno angulo domus: ⁊ vxor in
alio: ⁊ filij in alijs. Mō vos q̄lit̄ oratis qn̄ re-
cipitis camiſiā ꝛc. Iam ſol nec illuminat nec
calefacit. Item antiqtus q̄libet die audiebāt
miſſam in aurora. deinde ibant ad ſua nego-
cia: ⁊ de⁹ dirigebat eos in oibus. Mō nec in
dn̄ica volūt miſſaꝫ audire: ſꝫ ſi in platea vl̄ ta
berna: ⁊ qn̄ pulſatur pro corpe xp̄i veniunt vt
porci ad ſtabuliū: vel ſi vadūt ad miſſaꝫ nō ve
niunt pro tpe: ⁊ qn̄ ſt̄ intus nō faciūt niſi loq̄
de negocijs: ⁊ poſt cōionē ſtatiꝫ recedunt. Iā
ſol receſſit. Itē cōicabant ⁊ cōfitebant q̄libet
die dn̄ico: veniebāt ad cōionem duo ⁊ duo: ⁊
poſt dabāt ſibi pacē oſculantes ſe. Idē facie-
bant mulieres. Modo nec ſemel in anno vo
lunt ꝯfiteri in. xl. nec cōicare in paſcha: lꝫ obli
gant ex ꝑceptis penalib⁹ ſub pena dānatiōis
aie ⁊ ſine ſepultura corpis vt pꝫ ex̄ de pnia ⁊
remi. Ois vtriuſq̄ꝫ ſexus. Itē antiqtus ſi ali-
q̄d deficiebat i eccia: erat benigna ꝯtētio iter

prochianos ⁊ curatū: qꝛ q̄libet volebat illud
facere dicebat pp̄ls: nos ꝓuidebim⁹ domui dī
vt ipſe ꝓuideat de ſuis. Mō ꝯtendunt de op
poſito. Dicit rector. Vos debetis facē: qꝛ vo-
bis ſeruit. Dicit pp̄ls: imo deberetis facere q̄
recipitis reddit⁹: totū ē ꝯtrariū. Ab hmōi. n.
torrētib⁹ iā videt retraxiſſe radios ſuos ver⁹
ſol iuſticie xp̄s de⁹ nr̄: ⁊ iā eſt cōpleta ꝓphia.
dd. Neſcierūt neq̄ꝫ itellexerūt: in tenebris am
bulāt: mouebunt oīa fundamēta t̄re. pſ̄. lxxxi.
Nō. neſcierūt. ſ. ſe ſignare. nec Credo in deū:
nec Pr̄ nr̄ nec intellexerūt. ſ. q̄d de- cāt face-
re de ſpūalib⁹: in tenebris ambulāt. ¶ Scḋo
videamus ſi illumināt valles: qꝛ qn̄ ſol retra-
hit ſuos radios a torrētib⁹: adhuc tn̄ illumiat
valles. Valles dr̄ ciues: burgenſes: mercato
res: ⁊ pſone diuites. Rō: qꝛ ſicut valles abun
dant frumēto: vino: fructib⁹: ⁊ hmōi. Ita ꝑdi-
cti abundāt diuitijs. Itē ꝑ valles hō ambulat
delectabilr̄: ita iſti viuūt dlectabilr̄. Hn̄t pl̄es
domos ⁊ magnas: bonos lectos ⁊ cortinas:
vaſa aurea ⁊ argētea: eſcas ꝛc. ⁊ de iſtis dicit
auctas Dauid pſ̄. lxiiij. Valles abundabunt
frumēto: clamabūt: q̄ꝫtū ad hmōi: etenī hymnū
dicēt: q̄ꝫtū ad ſcōm delectabilr̄ viuēdo ⁊ cū le
ticia. Mō videam⁹ ſi illuminant a ſole. Dico
ꝙ nō iā retraxit radios ſuos. Antiqt⁹ qn̄ vnus
mercator ciuis vel burgenſis ꝑdidit bona ſua
in terra vel mari vel ꝑ ignē: ſtatim alij congre
gabāt ſe dicēdo: talis ꝑdidit oīa ſua. ēt h⁹ poſ
ſet cuilꝫ iteruenire: iō iuuem⁹ eū: ego do tātuꝫ
ꝛc. Sꝫ mō ſi vn⁹ ꝑt auferre oculū alteri totū ē
inidia ⁊ malicia. Antiqtus qn̄ vn⁹ diues ibat
ex̄ villā: ſi videbat capū icultū vel vineā pete-
bat ingrēdo cui⁹ eēt qn̄ ſibi dicebat de tali: ſta
tim ibat ad illū di: Quare vinea vr̄a vel cam
pus ē icult⁹. q̄re nō ſeminaſtis: de q̄ viuit. Di
cebat ille. dn̄e nō hēo iumēta nec ſemē ꝛc. di-
cebat diues. Mō teneat̄ bladū vl̄ pecūias: re
cipiat̄ beſtias meas ꝛc. ⁊ nō dicat̄ alicui. Mō
ſi vēiret paup̄ laborator ad diuitem petēs ab
eo decē florenos ad ꝑſtādū vt poſſet ſemiare
ꝛc. diceret diues: placet mihi: ſꝫ qn̄ venit nota
rius dicet̄ ꝙ ſunt duodeci: ⁊ ita ponet in carta
⁊ ita iurabit̄ intm̄ ꝙ damnabit ipſe laborator
ꝓpter falſum iuramentū ⁊ notari⁹ ⁊ teſtes: ⁊
ergo ſol iuſticie occidit eis. Antiqt⁹ qn̄ vide-
bāt viduā iuuenē vel puellā paupculā diſcal
ciatā ꝛc. dicebāt. cui⁹ eſt: dicebat̄ eis. filia ē tal
⁊ vocabāt pr̄em dicēdo ſibi. ⁊ q̄re nō marita
tis iſtā: neſcit̄ ꝙ ꝑiculū eſt tenere puellas ma
gnas. Rn̄dit pater: qꝛ multi vellent eaꝫ quia
ipſa ē bona: ſꝫ nō hꝫ dotē. Dicebat diues. Ecce

ego do vobis tātū: nihil dicat̄ ⁊ detis ſibi viꝝ
Dicebat mulier: ⁊ ego do ſibi vnū lectum ꝛc.
Sꝫ mō qn̄ diues videt iuuēculā paupculam
mittit ad eā vnū ruffianū dicēſ ꝙ ſi vellet loq̄
ſecū daret ſibi tunicā ⁊ facit eā meretricē. Et
nūq̄d ſcim⁹ qḋ ē illud colloquiū. Et g° illis ſo
ris ē ſol. Antiqt⁹ ſi aliq̄s vēdebat aliq̄d alicui
mercatori dicebat q̄ꝫtū valeret. Vn̄ dicit Au
gu. ꝙ q̄dā vendidit vnā reꝫ petens pro ea me
dium florenū. o dixit mercator qui empturus
erat rem illā. Vos eſſetis deceptus: qꝛ illa res
valet deceꝫ florenos: ⁊ ideo dabo vobis nouē
vt ⁊ ego q̄ ſum mercator lucrer aliq̄d vobiſcū
Sꝫ mō ſtatim vnuſq̄ſq̄ꝫ decipiet aliū. Nā ven
ditor vult decipe emptorē ⁊ ecōuerſo. Antiq
tus ſi vn⁹ mercator vēdebat ⁊ vicin⁹ ſuus non
vendebat: qn̄ ꝑfecerat vēditioneꝫ ſuā dicebat
emere volentib⁹. Ego iā vendidi hodie: ſꝫ ille
non vendidit q̄ hēt ita bonū pannū vel ꝛc. vt
ego: vadat̄ ad eū: ſꝫ mō eſt inter eos tanta in-
uidia ꝙ nullus facit alteri qḋ ſibi fieri vellet.
Antiqtus iurati vel rectores cōitatis nolebāt
aliq̄d recipe de cōitate niſi ſalariū iam eis ta-
xatū. Iam aūt volūt plus recipe. Ordinatio
nes. n. eoꝝ ſunt vt tela aranee q̄ ſolum retinet
muſcā: nō timēt deū. Iā ergo a conuallib⁹ ſol
iuſticie retraxit radios ſuos ꝛc. ⁊ videt cōple
ta ꝓphetia xp̄i dicētis: qꝛ qm̄ abundabit iniq̄
tas ⁊ refrigeſcit charitas multorum Matth.
xxiiij. ¶ Tertio videamus ſi illuminat coſtas
que ſunt ſacerdotes. Rō: qꝛ coſte ſunt eleua-
te ⁊ altiores vallibus. Ita ſacerdotes ⁊ mi-
niſtri altaris ſup̄ alios ſunt eleuati ad ſuiēdū
xp̄o ⁊ miniſtrandū. Iō dicit de ipis. Sepauit
vos deus ab oī pp̄lo ⁊ iunxit ſibi vt ſeruiretis
ei in cultu tabernaculi ⁊ ſtaretis coraꝫ frequē
tia pp̄li ⁊ miniſtraretis ei. Numeri. xvi. Sꝫ di
co ꝙ iam ſol iuſticie ab eis retraxit radios ſu-
os. ſ. ſapientie ⁊ deuotionis. Antiqtus aūt hē
bant tātā deuotionē ꝙ ēt in vna pua prochia
vbi nō erat niſi vnus clericus: ſurgebat de no
cte ad matutinas ⁊ tangebat cāpanā: ⁊ eſt bn̄
factū: vt lꝫ gētes nō ſurgerent: tn̄ qn̄ audirent
cāpanā dixerunt. Bn̄dictus ſit de⁹. Deinde
coraꝫ altari accenſo lumine dicebat ſuas ma-
tutinas deuote ⁊ diſtincte: intātū ꝙ multe gē
tes veniebant ad eccl̄iam vt audirent: ſed mō
vel nō pulſant cāpane: vel ſi pulſant ibi nō ſur
gūt. Sꝫ cāpane dicūt matutinas de nocte: ipi
aūt dicūt matutinas rubeas vel albas in orto
vel platea vel in feneſtra indeuote ꝛc. Cuꝫ tn̄
de q̄libet lr̄a ⁊ dictiōe hēam⁹ reddere cōputū
in iudicio dei. Antiqtas parabāt ſe ad miſſaꝫ

ꝯfitebant ⁊ celebrabāt q̄ſi quotidie cū magna
deuotiōe: ſꝫ mō ſi nō hn̄t denarios nō curant
celebrare: ſꝫ ſi ſunt pecunie tūc celebrāt. Anti
qtus ſacerdotes ꝯſiderātes ꝙ coꝝ lig̃ua erat
clauis ꝑadiſi: vt dicit Grego. cauebant a iura
mētis: ⁊ mēdacijs: ꝯſeruabāt manus a ludis ⁊
tactib⁹. Mō aūt iurare ⁊ renegare plus inue
nitur in eis q̄ꝫ in latronib⁹: ſilr̄ dicere menda
cia: ⁊ in ludo ipſi ſunt pmi. Itē ꝯſeruabāt cor
pus qḋ eſt monumentū xp̄i ꝓpri⁹ ⁊ veri⁹ q̄ꝫ ſe-
pulchrū in hierl̄ꝫ. ſꝫ mō ꝓijciūt ſe in latrina lu
xurie tenēdo cōcubinas: ergo ſol occidit eis.
Et nūquid videt vobis paruuꝫ pctm̄. Nā vn⁹
preſbyter ꝯcubinari⁹ dānat totū pp̄lm pp̄ ſcā
dalū ⁊ detractionē. Et plus peccat mulier cū
clerico ſemel q̄ꝫ cū plurib⁹ hoib⁹ laycis. Iō fi-
at ſtatutuꝫ ꝯ iſta in ſynodo ſctā ꝛc. Antiqt⁹ ēt
ſacerdotes dabāt exēplum bone vite ꝙ qn̄ ſa
cerdos ex aliq̄ neceſſitate itrabat villā vl̄ ciui
tatē ⁊ trāſibat ꝑ vicū: oēs ſurgebāt ⁊ ſe orōni
bus ei⁹ cōmendabāt oſculādo ſibi manus vel
veſtes ꝛc. Et mō dicūt. O ſacerdos nr̄ vadit
ad illam ꝛc. Pei⁹ dicūt q̄ꝫ de iudeis ex malo
exēplo vite qḋ vidēt: g° iā ſol retraxit radios
ſuos a torrentib⁹: a cōuallib⁹ ⁊ coſtis. Iā com
pleta eſt ꝓphia Ezech. dicēs i pſona dei. Sa-
cerdotes ꝯtēpſerūt legē meā ⁊ polluerūt ſan
ctuaria mea. Int̄ ſctm̄ ⁊ ꝓphanuꝫ nō hūerunt
diſtantiā: int̄ pollutū ⁊ mūdū nō intellexerūt
⁊ a ſabbat̄ meis auerterūt oculos ſuos: ⁊ coin
q̄nabar in medio coꝝ. Ezech. xxij. ¶ Quarto
videam⁹ ſi ſol illūinat colles. Nā colles dr̄ re
ligioſi triplici rōne. Pria qꝛ ꝑ colles trāſeunt
merces de vna t̄ra ad aliā: ſic ꝑ religioſos trā
ſeunt merces ꝑadiſi ad terrā iſtā. Scḋa qꝛ col
les dāt gaudiū ⁊ leticiā ex alteri⁹ p̄tie ꝯtēpla
tiōe. Sic religioſi ꝯtēplant p̄riaꝫ ad quā tēdi
mus ⁊ ciuitatē ꝑadiſi quā q̄rim⁹: qꝛ nō hēm⁹
hic manētē citatē ſꝫ futurā inq̄rim⁹. ad Heb.
vl. Tertia qꝛ cōiter in collib⁹ via ē arta ⁊ aſpa
ſic vita religioſoꝝ eſt ſtricta ⁊ aſpa. Nā de ip-
ſis dr̄: pingueſcēt. ſ. in deuotiōe ſpecioſa dſer
ti: ⁊ exultatione colles accingent. pſ̄. lxiiij. Et
ponunt ibi ꝑdicte tres ꝯditōes. In hijs etiam
nō apparet ſplēdor ſolaris ſicut antiqtus qn̄
ſuabāt caſtitatē angelicalē: hēbant cor caſtū
ſtati expellebāt malas cogitatōes. Et os clau
ſerūt ab ill̄ locutiōib⁹: oculos aures ⁊ manus
⁊ totū corp⁹: ſꝫ mō pauci ſūt qn̄ velint hr̄e ſpe
ciales ſibi dilectas: ⁊ icipiunt a Credo in deū
⁊ finiūt i carnis reſurrectōeꝫ: ſꝫ nō itrabūt i vi
tā eternā. Meli⁹ eēt ill̄ hr̄e gn̄ales q̄ꝫ ſpecia-
les: qꝛ plus timent hoies q̄ꝫ deū: dicēdo: ſi nō

vinis caſte tñ caute. Antiquit⁹ ſeruabãt illam
paupertatẽ apl'icaꝫ: qꝛ ſecũ portabãt oia quãdo
exibãt de villa: ſꝫ mõ habent pulchras cellas
⁊c. qꝛ eos oportet habere plures claues ꝙ̄ ſi
eſſet mercator. Antiqt⁹ ſeruabãt obediẽtiam
generalẽ ad oia quantũcũqꝫ dura aſpera ⁊ dif
ficilia: ⁊ ꝯ cor ſtati obediebãt ꝑlato. Hic nota
obediẽtiã fratris minoris q nud⁹ iuit ad predi
candũ ex ꝑcepto beati Frãciſci. Itẽ de ſancto
mauro q ex obediẽtia intrauit flumẽ vt extra
heret puerũ q ſubmergebaƚ. Itẽ i vitaſpatruꝫ
de illo qui dimiſit lſam o impſectã ⁊c. Sꝫ mõ
obediẽtia eſt parua. Quia ſi ꝑlat⁹ ꝑcipit aliqd
ꝯtra cor ſtatiꝫ appellãt ⁊c. De cerimonijs ãt
nihil ſeruãt: ſꝫ qlibet vult viuere ad libitũ ſuũ:
ergo iam ſol retraxit radios. Iõ de religioſis
dicebat Ieremias in ſpũ ꝓphetie dicẽs. Ecce
magis hĳ ſimul fregerũt iugũ. ſ. vota: eſſentia
liũ: ruperũt vincula. ſ. cerimoniaꝝ Ieremie. v.
¶ Quinto videam⁹ ſi ſol illuminat montes
Montes alti ſunt ꝑlati eccleſie ⁊ dñi tẽpora
les rõne duplici. Pria ẽ: qꝛ vt mõtes eminẽt
in altitudie dominĳ ⁊ dignitaƚ. Secũdo qꝛ in
mõtib⁹ vox reſonat intantũ ꝙ ſi hõ clamat vi
deƚ due voces. Sic ꝑcepta ⁊ ordinatiões eoꝝ
reſonãt ꝑ mũdũ. Reſonat ꝺ altis montibus
echo. i. vocis reuerberatio. Sapiẽtie. xvĳ. Ab
iſtis mõtib⁹ iaꝫ receſſit ſol iuſticie ⁊ charitaƚ
Antiqtus ꝑlati coacti intrabãt ꝑlationẽ cogi
tãtes ꝑiculũ. Sꝫ ſi mõ ſunt i āxietate qualẽ cõ
putũ dabo ꝺ aia mea. q̃nto magis eſt reddere
cõputũ de tot aiabus: ſꝫ mõ laborãt cuꝫ rege
⁊c. ⁊ cuꝫ ſymonia itrãt. Antiqtus qñ erãt iut⁹
cõputabãt hoc modo. Naꝫ valet ep̃atus me⁹
ſex milia florenoꝝ: ⁊ retinebat duo milia ꝓ vi
ta ꝓpria: ⁊ duo milia dabat i opib⁹ eccleſie ſi
ue eccl'iarũ: ⁊ duo milia in elemoſynis. Et mõ
oia ſex milia nõ ſufficiũt: tot ſunt põpe ⁊ vani
tates: imo oportet inuenire nouos modos ex
torquẽdi pecunias ⁊c. Antiqtus ꝑlati ꝑdica
bãt. vt Auguſti. Ambroſius: Gregori⁹ ⁊c. ſed
mõ totũ ẽ vanitas ⁊ põpa ⁊c. iaꝫ cõpletũ ẽ ꝺ
bũ apl'i dicẽtis. Oẽs q̃ ſua ſunt q̃runt nõ que
ieſu xp̃i. ad Phil'. ĳ. De dñis aũt tꝑalib⁹ iam
cõpleta eſt ꝓphia Yſa. Pricipes tui ifideles
ſocĳ furũ. Oẽs diligũt munera: ſequunƚ retri
butões. Pupillo nõ iudicãt: cauſa vidue non
ingrediƚ ad eoſ Yſa. i. Nõ ꝑncipes tui ifideles
ex fauore inordiato quẽ dãt ifidelib⁹. ſ. iudeis
⁊ agarenis ꝯ legẽ: qꝛ debẽt eſſe ſepati: ⁊ ſic de
alĳs. Secũdo ſocĳ furuꝫ: oẽs iudei ſunt fures:
qꝛ vſura furtuꝫ ẽ: ſꝫ iudei fundãt ſe i illa aucto
ritate. Non feneraberis fratri tuo ad vſuram.
Deuƚ. xxiĳ. Hoc dixit moyſes nõ vt daret licẽ
tiam: ſꝫ vt vitarent mai⁹ pctm̃: quẽadmodum
dixit Loth de filiab⁹ ſuis illis ſodomitis ac ſi
ergo dicerem cuidã luxurioſo. O ribalde q̃re
peccas cũ vxore alterius: vadas ad lupanar
non ꝙ dem ſibi licentiam eundi: qꝛ ergo dñi
recipiunt a iudeis: iõ dñr ſocĳ furum: oẽs dili
gunt munera ⁊c. Non corrigunt pctã notoria
ſec⁹ de occultis. Fiat ergo rõ finalis qñ ſol nã
lis iam retraxit radios ſuos a torrẽtib⁹: a col
libus: a cõuallib⁹: ⁊ a montib⁹: tũc dƚ. factũ ẽ
dies tranſiuit. Et iã ad oculũ videtis ꝙ ſol iu
ſticie mõ nõ illumiat vel ſplẽdet in torrentib⁹
nec ꝯuallibus. Quid ergo dicetis: niſi ꝙ finis
mundi erit cito ⁊ bñ cito ⁊ breuiter. Iõ bonũ
ẽ ꝯfiteri: reſtituẽ: remittẽ iniurias ⁊c. Ecce q̃re
dicebat thẽa. eliſabeth ipletũ ẽ tp̃s pariendi.
¶ De ſctõ Ioanne baptiſta. Sermo. iĳ.

m Anus dñi erat cũ illo. Hƚ ꝺ
ꝺbũ textualr. Lu. i. of
ficialr i euãgel'. Tota ſolẽnitas ho
dierna ẽ illi⁹ glioſi ⁊ ſcti pꝛiarche
ꝓphete: martyris ⁊ amici dei ioãnis baptiſte.
Silr ⁊ ſmo nr erit de eodeꝫ. Si placet ꝺo hẽ
bimus mltas bonas inſtructiões ad nraꝝ aia
rũ ꝯſolationẽ ⁊ vite correctionẽ. Sꝫ ꝑmo ſalu
teƚ ꝺgo. ma. ⁊c. Uerbũ iſtõ ꝓpoſitũ ꝓ thẽate ⁊
fundamẽto toti⁹ nri ſmõis dicit de btõ ioãne
ꝙ man⁹ dñi erat cũ eo. Pro hui⁹ ꝺbi maiori
declaratiõe ⁊ mãe ꝑdicãde itroductiõe ſcien
dũ ꝙ in ſacra ſcriptura tã i veteri teſtõ ꝙ̄ i no
uo iuenit ꝙ ꝑ manũ dei itelligiƚ ꝺt⁹ dei ifinita
ꝑ quã cuncta opatur. Sicut nos manib⁹ faci
mus opa: ⁊ ſic man⁹ hois vel mulieris hꝫ q̃n
qꝫ digitos qb⁹ opaƚ: iõ ꝺtus xp̃i hꝫ qnqꝫ attri
buta q̃ſi qnqꝫ digitos qb⁹ deus cuncta opatuſ
eſt. Primũ eſt potẽtia. ſcõm ſapia. tertiũ mia
quartũ gr̃a. qntũ iuſticia. Primũ attributum
ꝺtuƚ dei dƚ potẽtia q̃ ẽ q̃ſi pollex. Iſta de⁹ fecƚ
opa creatiõis celũ cum ſtellis: elementa cum
ꝓprietatib⁹ ⁊ ꝯtentis: ⁊ elementa. ſ. hoies: iumẽ
ta: arbores: montes: ⁊ valles ⁊c. Scõm eſt ſa
pientia quaſi iudex. Iſto gubernat vniuerſa:
celum: ſolẽ: ⁊ lunã. Tertiũ attributum ẽ mia:
q̃ſi digitus medi⁹ q longior ẽ alĳs: ſicut mia
dei ſup oſa opa ei⁹. Dauid. Miſeratõe eius
ſup oia opa ei⁹. Iſto opatus eſt opa noſtre re
demptionis: qꝛ maxia mia fuit velle hũiliari
vt ei credentes ⁊ obedientes exaltaret. Etiaꝫ
voluit ſuſpendi i ligno crucis ne ſui ſuſpẽderẽ
tur in furca iferni. Quartũ ẽ gr̃a q̃ſi medicus
tãgens venã cordis ipm illuminando ad co
gnoſcendũ pctã ⁊ ꝯuertendũ: ⁊ ꝯfitenduꝫ ⁊c.

Iſto opat⁹ eſt opa iuſtificatõis pctõꝝ. vt ſunt
ſeptẽ ſacr̃a eccl'iaſtica. Quitũ ẽ iuſticia q̃ſi au
ricularis: qꝛ minor alĳs apparet nũc: qꝛ in hᵒ
mũdo boni nõ puniunƚ nec mali remuneraƚ.
Iſto opat⁹ eſt opa retributiõis. ecce qnqꝫ di
giti ꝺtuƚ dei cũ qb⁹ de⁹ cũcta creauit. Aucto
ritas. Quis ignorat ꝙ hec oia man⁹ dñi fece
rit: in cui⁹ manu aia ois viuẽtis ⁊ ſpũs vniuer
ſe carnis hois. Iob. xĳ. Pꝫ ergo ꝙ man⁹ dei
dƚ ei⁹ ꝺtus ifinita: que oia corꝑalia ⁊ ſpũalia:
corruptibilia ⁊ incorruptibilia fabricatus eſt.
Cũ ergo ꝺt⁹ dina opata ſit mirabilia ⁊ mag̃s
excellẽtias in btõ ioãne baptiſta. Iõ dicit the
ma. Manuſ dñi erat cũ illo. Inuenio ꝙ ma
n⁹ ꝺtuƚ dei opata eſt in beato ioãne baptiſta
qnqꝫ mirabilia alta ⁊ ſingularia ſcilicet.
¶ Primum annunciatio glorioſa.
¶ Secundum generatio virtuoſa.
¶ Tertiũ ſanctificatio gratioſa.
¶ Quartum manifeſtatio gaudioſa.
¶ Quintum nominatio miraculoſa.
Ex hĳs dicit thema. Manus dñi erat cuꝫ eo.
¶ Dico primo ꝙ man⁹ ꝺtuƚ dei opatus ẽ in
btõ ioãne baptiſta ãnũciationẽ [illegible] ſaꝫ: qꝛ añ
q̃ fuiſſet genit⁹ vł in vtero m[illegible]tus fuit
mirabilr nũciat⁹: illemet ar[illegible] gabriel
q ꝺgini marie nũciauit filĳ [illegible]iraculoſam
incarnationẽ: nũciauit ẽt zacharie pr̃i bti ioã
nis natiuitatẽ. Ad p̃ctiçã zachariaſ pr̃ bti ioã
nis ⁊ eliſãbeth ei⁹ mr̃ ſteterũt multis ãnis in
matrimonio ⁊ nũq̃ habuerũt fructũ ꝓliſ. Cum
ãut fuiſſent iã ſenes ⁊ antiq intãtũ ꝙ dicit Ni
co. de lyra ꝙ iã dimiſerãt orõnẽ quã ꝯſueue
rant facere vt de⁹ daret eis fructũ de ſuo mri
monio ꝑꝑ eoꝝ antiqtatẽ: zacharias ãt cũ eẽt
ſacerdos magnus ſemel itrauit in tẽplũ ꝺi vt
oraret: nõ vt obtineret ꝓlẽ vt dicit mgr Nico
laus de lyra: ſꝫ orabat deũ vt mitteret meſſiaꝫ
eis ꝓmiſſum mũdi ſaluatorẽ: qꝛ videbat iam
tp̃s cõpletũ ⁊ ꝓphetias ⁊ orabat q̃ſi vellet di
cere. Poſtq̃ non ſui dign⁹ hr̃e ꝓlẽ: ad minus
dñe mitte meſſiã ⁊c. ⁊ ipo ſic orãte: ecce appa
ruit ſibi archãgelus gabriel reſplẽdẽs ⁊ clar⁹
intm̃ ꝙ zacharias tremẽs timuit qꝛ conditio
eſt ſpũs ſiue boni ſiue mali terrere ⁊ incutere
terrorẽ qñ appent. Rõ qꝛ ex fragilitate cãnis
nõ poſſum⁹ ſuſtinere viſionẽ ſpũſ. Iõ dicit bea
tus Lucas de ꝺgie ma. Et turbata ẽ in ſmõe
ei⁹. Lu. i. Tñ angelus bon⁹ ſtatim dat ꝯſolatio
nẽ. Iõ ſtati ſibi dixit. ne timeas zacharia qm̃
exaudita eſt oro tua: qꝛ meſſias veniet illico ⁊
tu videbis eũ ⁊c. Etiam annuncio tibi ꝙ eliſa
beth vxor tua ꝯcipiet ⁊ pariet tibi filiũ: ⁊ voca
bitur nomen eius ioãnes: ⁊ erit gaudiũ tibi ⁊
exultatio: ⁊ mlti i natiuitate ei⁹ gaudebũt. Erit
eni magn⁹ corã dño. ꝑmo erit magnus in aſpꝛi
tate vite: qꝛ nõ bibet vinũ nec aliquẽ liquoreꝫ
quo poſſet iebriari nec comedet panẽ: nec car
nes nec piſces nec fruct⁹ ſed cib⁹ ei⁹ erit mel ſil
ueſtre ⁊ locuſte. Ueſtis erit nõ de auro: ſerico
lana: nec de lino. ſed de pilis cameloꝝ: nõ dor
miet in lecto: ſed in ṫra nõ morabiƚ in ciuitati
b⁹ ſed i deſto. Scdo erit magn⁹ corã dño i ſcti
tate vite: qm̃ añ ei⁹ natiuitatẽ iã erit ſanctus.
Spũſctõ replebitur adhuc ex vtero mr̃is ſue.
Lu. i. Tertio erit magn⁹ corã dño deo in mag̃
vtilitate. qꝛ mltos filioꝝ iſrael ꝯuertet ad dñꝫ
deũ ⁊ ad fidẽ meſſie ⁊ ad pniam. Quarto erit
magn⁹ corã deo in dignitate. qꝛ ꝑcedet ante
eũ in ꝺtute ⁊ ſpũ helye. qꝛ ſicut helyas ventur⁹
eſt añ iudiciũ gñale ad ꝑdicandũ ꝯ antixp̃m:
ſic iſte veniet añ ſaluatoris aduẽtũ: ipm noti
ficãdo mũdo ⁊ oñdẽdo. De iſtiſ nouis zacha
rias habuit gaudiũ ſingulare. Sed ꝯſiderata
ſua ſenectute videns manus ſuas rugatas. co
gitata ſenectute ſue vxoris ⁊ ei⁹ ſterilitate: du
bitauit. Hoc deficit. Et dixit angelo. Uñ hoc
ſciã ego. n. ſum ſenex ⁊ vxor mea ꝓceſſit in die
bus ſuis. Luc. i. Rñdit ãgelus ad modũ ꝑſo
ne in dignitate. Dubiũ ponis in ꝺbis meis q
mentiri non poſſum. qꝛ ãgelus bonus nõ põt
mẽtiri nec decipe. ⁊ dixit In hoc cognoſces
ꝺitatẽ quã tibi annciaui. Ecce eni eris tacens
⁊ nõ poteris loqui vſqꝫ ad diẽ natiuitatis ei⁹
ꝓ eo ꝙ non credidiſti: verbis meis. ⁊ angeluſ
receſſit. ⁊ zacharias remanſit mutus. Ecce ꝺ
ei⁹ nunciationeꝫ glorioſam. qꝛ manus dñi ⁊c.
Moralr ꝺ cũ dĩ zacharias dubitauit in q̃ er
rauit. ſic de mltis q de ſecretiſ fidei ⁊ ꝺitatibus
diuis q̃s de⁹ denũciauit nõ ſolũ ꝑ ꝓphetas. ſꝫ
ꝑ ãgelos. ⁊ ꝑ ſeipꝫ icarnatũ. Sꝫ mlti dñt cũ za
charia. vñ ꝺ ſciã. volẽtes diſputare quõ põt ꝺ
fieri ꝙ xp̃s tã magn⁹ ſit itã pua oſtia ꝯſecrata
Itẽ quõ hoſtia frãgiƚ. quõ ñ frãgiƚ xp̃ſ. Argu
mẽta ſt nãlia. Uñ ꝺ ſciã. Magnũ pctm̃ ẽ. ma
xime. qꝛ de ꝺ hẽtis iã exẽplũ i nã. ſ. in ſpeculo
⁊c. Iõ ambro. Tolle argumẽta vbi fides q̃riƚ
Si dicaƚ. Et nũqd. Aug. ⁊ Thomas ⁊ alĳ do
ctores q̃ſiuerũt argumẽta. Dico ꝙ rõnes ⁊ ar
gumẽta bõa ſt ꝓ ꝯfortatõe itelligẽtie: ſꝫ nõ ꝓ
ꝯfortatõe credẽtie. nec ꝓ fũdamẽto credẽtie.
Si fuiſſet deñ cũ btõ aug. q̃re credis tres ꝑſo
nas i trĩtate. ⁊ vnũ deũ. certe ñ rñdiſſet ex tali
argumento vel ratione. ſed dixiſſet quia ita
predicauit ⁊ docuit chriſtus verus deus ⁊ hõ
⁊ apl'i etiã determinauerũt. Qui gᵒ nunc que

runt argumēta ⁊ rōnes ꝓ fundamēto fidei ta
les cū zacharia efficient͂ muti tpe antixpi q꞉ il
li ſtati cadēt. q꞉ faciēt rōnes ifinitas ⁊ argum̄
ta. Sꝫ pſone obediētes ⁊ ſimplices ſtabūt fir
miter ⁊ ſecure: dicētes miniſtris ātixpi. Pla
cent nobis noua nr̄a q꞉ fides nr̄a nō fundat͂ i
argumētis: ſꝫ in obedictia. Jō apl's. Sermo
me⁹ ⁊ pdicatio mea nō pſuaſibilib⁹ humāe ſa
piētie v̄bis ſꝫ in oſtēſione ſpūs v̄tutis vt fides
vr̄a nō ſit in ſapia hoium: ſꝫ in v̄tute dei. pma
Cor. ij. Nō. ſmo meus ⁊c̄. i. non facio funda-
mētū in argumētis logicalib⁹ ſeu phyſicis. ſꝫ i
v̄tute dei. per fidē ⁊ ſimplicē credentiā: ⁊ hoc
de primo mirabili ⁊c. ¶ Dico ſecundo ꝙ ma
gnus v̄tuꝭ dei opata eſt in btō Joāne gn̄atōez
v̄tuoſaꝫ. q꞉ a pentib⁹ genitus fuit v̄tuoſe ⁊ mi
raculoſe. q꞉ nō ſufficiebat v̄tus pr̄is ad gn̄an-
dū. nec mr̄is ad ꝯcipiendū. ſꝫ v̄tus dei ſupple
uit. dans vim pr̄i ad gn̄andū: ⁊ mr̄i ad ꝯcipiē
dum. Nō. ad practicā. iſte bon⁹ hō zacharias
facta ſua orone rediꝭt ad domū. Erat. n. de no
bilioribus irl̄m: ⁊ etiā eliſabeth vxor ſua ⁊ ex
ſenectute diuiſerūt iā lectos. glibꝫ dormiebat
ſeorſuꝫ ſolus in camera ſua. Iſtā honeſtatem
ſctām ſuabāt antiq ſcti. q꞉ nō curabant de co
pula carnali niſi rōne plis. Jō qn̄ mulier erat
grauida diuidebāt lectū ſtati q̊uſqꝫ creatura
erat ablactata. Idē qn̄ erāt ſenes. Hoc hr̄ ex
textu biblie. Geneſ. xviij. Dixit Sara vetula
⁊ Abrahā ſenex qn̄ de⁹ ꝓmiſit ſibi filiū. Poſt
ꝗ̄ cōſenui: ⁊ dn̄s meus vetulus eſt voluptati
operā dabo. Zacharias ergo veniēs de orone
mutus itrauit domū ſuā ⁊ nō potuit loq vxo-
ri. nec petē debitū v̄bo. ſꝫ ſignis. Et admirans
eliſabeth dicebat. Huy huy huy dn̄e. bn̄dict⁹
de⁹ qd hētis. qd accidit vobis. nihil ſciens de
annūciatōe angeli, ⁊ cepit eū int̄ brachis. Co
gitate q̄liter eliſabeth antiq̄ mirabat͂. ſꝫ finalr̄
vidēs volūtatē viri ſui ꝯſenſit. Nō. hic qꝺ exq̊
ſūt in mr̄imonio vn⁹ dꝫ alteri ꝯſentire ſiue ſint
iuuenes ſiue ſenes. nec dꝫ ſe alter excuſare ali
qua ficta d̄uotiōe alr̄s dānat ſe ⁊ aliū. Jō apl's
Vxori vir d̄bitū reddat: ſilr̄ ⁊ vxor viro. Mu
lier ſui corpis ptātem nō hꝫ ſꝫ vir. Silr̄ vir ſui
corpis ptātez nō hꝫ: ſꝫ mulier. Nolite frauda
re inuicē niſi forte ex ꝯſenſu ad tp̄s vt vacetis
oroni. i. Cor. vij. No. hic de illa muliere deuo
ta qn̄ vir exigebat ab ea debitū. ſemp inuenie
bat excuſationes. Si in dn̄ica huy ſctā mr̄ dei
hodie q̄ eſt dies reſurrectiōis dn̄i vultis talia
facē. Si die lune dicebat. huy hodie dꝫ hō ro-
gare ꝓ mortuis. Si die martis hodie eccl'ia fa
cit ꝓ angelis Si feria q̄rta. hodie xp̄s fuit ven
dit⁹. Si feria q̄nta huy dn̄e. q꞉ hodie chriſtus
aſcēdit i celū. Si feria ſexta. q꞉ hodie chriſtus
fuit paſſus ꝓ nob. Si ſabbatū. dicebat hodie
q̄ dies ē v̄ginis marie. q꞉ tali die in ip̄a ſola re
māſit fides. Vidēs vir ꝙ ip̄a ſemp iueniebat
excuſatōes vocauit ancillā. d. De ſero venias
ad me dormias mecū. Rn̄dit libēter mi dn̄e.
qꝺ vidēs mulier voluit ſe ponere i lecto. ⁊ vir
noluit. Nō dn̄a. oreſ ꝓ nobis pctōrib⁹ ⁊ nūqꝫ
ex tūc voluit vxorē cognoſcere. ita abhorruit
eā ſꝫ adamauit captiuam. Ip̄e peccabat mor
talit͂ ⁊ dānabat ſe ex culpa vxoris. Jō ſctā eli
ſabeth lꝫ eſſet deuota ſctā ⁊ antiq̄ exq̄ regre-
batur a viro ꝯſenſit. ⁊ cōcepit ab eo trāſactis
tribus menſib⁹ vēter intumuit ⁊ dicebat ip̄a
Ai miſera qd eſt hoc nunqd eēm ydropica. fi
nalr̄ cognouit ꝙ erat grauida. de hoc ſctā Eli
ſabeth multū v̄ecūdabat͂. intm̄ ꝙ dicit Lucas
ꝙ occultauit ſe menſibus quinqꝫ. Cogito ego
ꝙ fecit ſibi amplas hopulādas ſiue veſtes vt
abſcōderet ptū. timēs ne gētes dicerent. Ecce
licet ſit deuota tn̄ adhuc vacat libidini ⁊c. Ec
ce h̄ gn̄atio v̄tuoſa btī ioānis. q꞉ man⁹ dn̄i ⁊c.
Moralr̄ [illegible] ꝯſeq̄ntiā. Si eliſabet ita v̄ecūda
bat͂ de h⁹ [illegible] pſumeret ꝙ ipſa cū viro ſuo
vteret͂ m[illegible] Quāta v̄ecūdia dꝫ eē mulie
rib⁹ vl' viri[illegible]t de aliis ꝓditores ſūt tales.
Et ſi mlier eēt [illegible] poſſet aſſignare cāpū viro
ꝓditori. Jō apl's. Honorabile ꝯnubiū in oib⁹
⁊ thor⁹ imaculat⁹. Fornicatores. n. ⁊ adulte-
ros iudicabit de⁹. Heb. vlt. ¶ Dico tertio ꝙ
man⁹ v̄tuꝭ dei opata ē in btō ioāne ꝑ ſctifica-
tionē gratioſaꝫ. q꞉ adhuc exn̄s in vtero mr̄is
ſue. Luc. i. Nō ſolum fuit plen⁹ ſpūſancto ſed
repletus. Nō audite modū ip̄i⁹ quō fuit ſan
ctificat⁹. Dicit Criſo. ꝙ btūs ioānes in vtero
mr̄is ſue ꝑ qnqꝫ mēſes ⁊ ꝑ aliq̄s dies de ſexto
mēſe ſtetit cū pctō origiali ſꝫ i ſexto mēſe fuit
ſcificat⁹. In ſexto ēt mēſe ſue ꝯceptōis miſſus
ē gabriel ad v̄ginē mariā q̄ ꝯcepit tūc filiū dī
⁊ dixit tūc angel⁹ v̄gini quō eliſabeth ſterilis
ꝯcepat filiū. Propt͂ qꝺ v̄go maria ibat ad vi
ſitandū Eliſabeth. Et cū itraſſet domū fuit di
ctū eliſabeth ꝙ maria venerat: de q̄ eliſabeth
gauiſa exiēs ei obuiā ſalutauit eā. Tunc v̄go
maria dixit ſibi. O mea benedicta cognata ꝓ
ficiat vobis q꞉ filiū concepiſtis. Iſta v̄ba fue-
rūt tāte v̄tuꝭ ſic̄ v̄buꝫ ſacerdotis in baptiſmo
v̄tute xp̄i ſctificat aiaꝫ baptizari. ſic illꝺ v̄bum
virginis v̄tute filij dei in ea incarnati ⁊ in ea
exn̄tis ſanctificauit ioannē baptiſtam. Sācti
ficatur enim creatura ꝑ verbuꝫ dei. i. Thy. iiij.
Dicit beat⁹ Tho. in. iiij. ſniarum. diſt. vi. in. li̅a

libus. ꝙ tūc fuit accelerat⁹ vſus rōnis i Joāne
⁊ habuit vſuꝫ liberi arbitrij ⁊ exultauit in vte
ro ſicut letaret͂ miles ſi rex daret ſibi mille flo
renos vel caſtrū vnū d̄ ſpāli gr̄a. Sic tūc bea
tus ioānes fuit tot⁹ let⁹ ⁊ gaudioſus. Bernar
d⁹ vocat illꝺ gaudiū tripudiū. Tūc eliſabeth
ſpūſcō ſpirata cognoſcēs ꝙ v̄go maria ꝯcepe
rat filiū dei: voce mag̅ dixit. Bn̄dicta tu i mu
lierib⁹ ⁊ bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Et vn̄ h° mi
hi ꝙ mr̄ dn̄i mei veniat ad me. Lu. i. Rogo
vos cōtēplate hic modicū ſctā Eliſabeth erat
antiq̄. v̄go āt maria erat tūc iuuēis. xiiij. ānoꝝ
⁊ āplexātes ⁊ oſculātes ſe vēt͂ eliſabeth ſe emi
nebat ſuꝑ vētrē v̄gīs. iō ioānes erat altior xp̄o
Propt͂ h° ioānes retraxit ſe i vtero mr̄is dās
filio dī honorē. ſicut faceꝫ miles regi i eodeꝫ
ſcāno ſedē volēti. q꞉ miles ſtati ꝓijceret ſe ad
trā. Ecce hic ſctificatio g̅tioſa. Moralr̄ btūs
ioānes oſtendit nob q̄ꝫtā reuerētiā dēremus
facē altari xp̄i ⁊ miſtris ſuis: virgo maria erat
tūc altare i q̄ erat corp⁹ xp̄i ⁊ qn̄ ioānes acceſ
ſit ad xp̄m ꝑ āplex⁹ mr̄is btūs ioānes retraxit
ſe hūiliter inclinādo. Multi errāt in hoc ſtan
tes ꝓpe altare. ēt deſuꝑ appodiati. Miror q꞉
nō iterficiunt͂ ab āgelis q̄ ſunt ibi p̄ſites vt dī.
btūs Greg. Antiqt⁹ vt hr̄ Nūeri. i. c. Hō niſi
de gn̄e aaron ſi acceſſerit ad altare meū mor-
te moriat͂ tn̄ i illo nō ſctificabat͂ corp⁹ xp̄i ſed
ſialia. q̄ꝫto ergo magis dꝫ hr̄i in maiori reue
rētia altare in q̊ offert͂ fili⁹ dei. Cogitate ēt qd
faciet de clīcis luxurioſis immunde eū tractā
tes. Dō tā magn⁹ rex ⁊ ſctus cū magna reue
rētia veniebat ad tēplū dei dicit ip̄emet. Ego
āt i mltitudīe mīe tue itroibo in domū tuam:
adorabo ad tēplū ſctū tuū in timore tuo. ps.
v. dicat͂ de hijs q̄ min⁹ iuſte fiūt in eccleſijs ⁊c.
¶ Dico q̄rto ꝙ man⁹ v̄tutis dei opata fuit in
btō ioāne manifeſtationē gaudioſā. q꞉ in ptu
gaudioſe fuit manifeſt⁹. q꞉ in ptu nō potuit la
tere. Secrete pōt ꝯcipe. ſꝫ nō ſine clamoribus
parere. Et q꞉ zacharias ⁊ eliſabeth erāt nobi-
les. iō ab oibus cognoſcebant͂. ⁊ dicebant gē-
tes: ſcitꝭ noua ⁊ qd eſt. Illa nobilis mulier eli
ſabeth pepit vnū filiuꝫ. ⁊ alij rn̄debant nobis
videt͂ ꝙ nō erat grauida. ⁊ etiā q꞉ erat nimis
antiq̄. ſed alij econuerſo dixerunt. imo pro cer
to. ſed abſcondebat ſe. Tūc amici. ei⁹ ⁊ cogna
ti veniebāt ad eū ⁊ ꝯgratulabant͂ ei dicentes.
O certe bn̄ videt͂ ꝙ de⁹ diligit vos. q꞉ in tāta
ſenectute dedit vobis heredeꝫ. Ecce q̄uo ma-
nus dn̄i erat cū eo in manifeſtatiōe gaudioſa
Moralr̄ oſ̄dit nobis hic quō dēmus gaudere
de pſona ſterili i bōis opib⁹ ⁊ antiq̄ti in pctis
⁊ mala vita qn̄ parit fructum bonoꝝ operum
⁊ meritorū. vt Eliſabeth cōgratulabant͂ amici
eius. Nota ꝙ hoc nomē eliſabeth eſt cōpoſi-
tum ex trib⁹ noib⁹. ſ. el. i. deus. ⁊ y. i. me⁹. ⁊ ſa-
beth. i. ſeptia. Jō eliſabeth. i. dei mei ſeptima:
hoc ē iterp̄tatio hui⁹ nois eliſabeth. Mō vi-
deam⁹ q̄ eſt iſta dei mei ſeptia. Rn̄deo ⁊ dico
ꝙ iſta dei mei ſeptia eſt creatura hūana oia q̄
deus fecit vadūt de ſeptē in ſeptē. Septē enīꝫ
ſunt creature principales q̄s deus fecit. terra:
aqua: aer: ⁊ ignis. q̄nta eſſentia. ſ. celi. ſexta eſt
natura angelica. ſeptia natura hūana. Ecce dī
mei ſeptima. ſꝫ multotiens creatura ſeneſcit ⁊
antiquat͂ ſteril' ſine fructu bonoꝝ operū ⁊ vir-
tutū. O q̄t religioſi ⁊ preſbyteri ⁊ hoies ⁊ mu
lieres ſunt in mūdo ſteriles: q꞉ nūqꝫ fecerunt
fructū boni opis: ſꝫ qn̄ ꝓponūt dimittē pctā ⁊
malā vitā: ⁊ volūt redire ad deū ꝓponēdo fa
cere illa ad q̄ tenent͂ ſm ſuū ſtatutū: tūc ꝯcipi
unt. Pariūt āt qn̄ faciūt bona opa qn̄ religio
ſus ſeruat ſuā regulā vota ⁊ cerimonias: tunc
parit. Idē de aliis. Tūc oēs amici ei⁹ ⁊ vicini
debent gaudere ⁊ cōgratulari ⁊ regratiando
deo dicere. O de iſto bn̄dictor mō in ſua ſene
ctute dedit ſe deo. Sed hodie fit totū oppoſi
tū i mūdo. Si ē aliqs religioſus diſſolutus: ⁊
ribald⁹ nllus dic̄ ſibi aliqd: imo oēs cōmēdēt
⁊ laudāt eū. ſꝫ ſi vult ſuare ſuā regulaꝫ ⁊ viuē
ſm qꝺ vouit: ſtati pſeqt͂ ab aliis. Idē de cleri-
co. Idē de layco hoie ⁊ mliere vana ſi vult di
mittere vanitates ⁊ pōt dicē. Cōgratulamini
mihi oēs qa iueni ouē. i. aiam quā ꝑdideram
Lu. xv. Et tn̄ ille intātū pſeqt͂ ab aliis q̄uſqꝫ fa
ciant eum perdere aiam cū aliis. ¶ Dico qn
to ꝙ man⁹ dn̄i fuit opata in btō Joāne bapti
ſta noiationē miraculoſam. fuit. n. mirabiliter
noiat⁹. Poſt ei⁹ natiuitateꝫ. ſ. octaua die ſm
legem moyſi circūcidebāt pueros. ⁊ ſicut nūc
in baptiſmo nos imponimus noia: ita tunc in
circūciſiōe iponebant͂. Cū aūt rabin⁹ tenēt iaꝫ
illā pelliculā ⁊c. q̄ſiuit a mr̄e q̄uō vocaret͂: di-
xerūt circūſtātes. vocet͂ vt pr̄ ſuus zacharias.
Sꝫ mr̄ reuelatōe ſpūſcti ꝯdixit. Nequaq̄: ſed
vocabit͂ ioānes. illi v̄o admirantes de tali no-
mine dixeꝛt ad illā: q꞉ nemo ē in cognatione
tua q vocet͂ hoc noie. Tūc iuerūt ad pr̄eꝫ ſuū
⁊ inuebant pr̄i ei⁹ quē vellet vocari eū adhuc
aūt pr̄ ei⁹ erat mutus. Et dicit hic gloſa ꝙ etiā
erat ſurdus: iō innuebāt ei ꝑ ſcripturā q̄uō vo
caret͂ q poſtulans pugillarē ſcripſit dī. Joan
nes ē nomē eius. q. d. non ipono ego ſibi hoc
nomen: ſed dn̄s. Tunc pr̄ ſubito recuperauit
loq̄lā dī. Bn̄dictus dn̄s de⁹ iſrl' ⁊c. Ecce hic

quõ fuit hec nominatio miraculoſa. Moraliſ h nota: ⁊ intrabimꝰ ꝑ q̃õnē. Qđ nomen eſt meliꝰ zacharias vel Joãnes. ⁊ videt ꝙ ioannes. q2 dixit mr. Neq̃ꝙ vocabit zacharias: ſꝫ ioãnes. Rñdeo. Zacharias ſꝫ interptationē hebraycã iterptat memorãs deũ illud nomē ioãnes in. x. gradibꝰ excellit h° nomen zacharias. Nã ſi aliq̃ pſona ſit in pctis ⁊ vult dimittere pctã cupiẽs ſaluari grã dei: oꝫ ꝙ talis pª ſit primo zacharias. ſ. memorãs deũ quē offēdit ⁊ qđ habeat ꝯtritionē de pctis. Scđo ꝙ habeat ꝓpoſitũ nõ redeundi ad pctã ⁊c. Dico ꝙ nouē ſunt opa pnialia: nec tñ in nono ope ē ioãnes ſꝫ zacharias. ſꝫ in decimo ope. ſ. i cõicatiõe ſacrali: q2 tũc hꝫ donũ grẽ. vl in q̃ ē grã: ⁊ tũc ē ioã. Ecce rõnē q̃re dic̃: nequaꝗ̃ vocabit zacharias: ſꝫ ioã. ⁊c. ad innuẽdũ ꝙ eēt pfectꝰ in pnia ⁊ grã dei. Jõ Jſa. xlix. Dñs ab vtero vocauit me. ⁊ de ventre mrĩs mee recordatꝰ ē nois mei. ⁊ dr i pſona bti ioãnis: q2 ſꝫ grãm ⁊ pfectionem quã deus debuit ſibi dare ipoſuit ſibi nomen. Ergo manꝰ dñi erat ⁊c.

¶ De beato petro apoſtolo. Sermo.

Beatus es Symon bariona. Math. xvi. Feſtũ ⁊ ſolẽnitas hodierna eſt duoꝝ aplõꝝ maioꝝ ⁊ pricipũ alioꝝ q eodē die martyrizati ſũt ꝓ xpõ: ⁊ in eadē ciuitate. ſ. rome ſub eodē impatore. ſ. Nerone. Et tãta eſt dignitas cuiliꝫ ipoꝝ ꝙ eccña hodie fac feſtũ d btõ petro: ⁊ cras de btõ paulo. Jdē faciã ego: q2 hodie erit ſermo de btõ petro. ⁊ cras de btõ paulo: q2 hodie n̄ ſufficeret de ãbobꝰ pdicare. Sꝫ vt ſmo pñs ſit in laudē ⁊ reuerentiã ⁊c. ſalutet ꝟgo maria ⁊c. Et reſumat thema. Verbũ ꝓpoſitũ ꝓ themate ⁊ fundamẽto nři ſmonis reqrit aliquã lr̃alem declarationē. Pro quo ſciendum ꝙ petrꝰ anteq̃ eēt xpi diſcipulus: apls ⁊ papa vniuerſal vocabat ſymon: ſed poſtq̃ fuit diſcipulꝰ xpi ⁊ apls: xps ꝯſtituit eũ papã ⁊ vicariũ ſuum vniuerſalem ⁊ ipoſuit ſibi nomē petrꝰ. Sic̃ fit ēt mõ qñ papa eligit mutat ſibi nomē: ⁊ q̃ſi mutat in alterũ virũ ⁊ nouã creaturã: ita fec̃ xps Marc. iij. Et ipoſuit ſymõi nomē petrꝰ. Pr̃ꝫo bti petri vocabat ioãnes. ⁊ aliq̃tiẽs groſſo mõ vocabat ioãna: ⁊ aliquotiẽs diminutiue ioãnet. aliq̃tiẽs vt cõiter dicit Joan. Sic̃ nos cõiter facimꝰ in nřo vulgari de aliquo ꝓprio noĩe ita iudei vocabãt pr̃em petri. Et ita etiã xps ipm nominauit. Aliq̃tiens vt cõiter dicit ioãnes vt ibi. ſymon ioãnis. i. filꝰ ioãnis. diligis me. Jo. vl. Aliquotiẽs groſſo mõ vt ibi. Tu es ſymon filꝰ ioãnis. Joã. pmo aliq̃tiens diminutiẽ vt ibi. Btũs es ſymon bariona. i. filꝰ ioãna. i. ioãnet. Pꝫ thema ſm expoſitionē litteralē: ⁊ ſũt in mã pdicãda in themate. Petrꝰ vocat binomiꝰ ⁊ ponũt ibi duo noĩa. ſ. ſymon ⁊ bariona. Et q̃libꝫ nomen hꝫ duas iterptatiões: i qbꝰ oñdunt q̃tuor ꝟtutes in petro pp q̃s ē btũs i celo. ſ. ℣ Prõpta obedientia aſpa pnia. ℣ Recta intẽtio. ℣ Et dura paſſio. ¶ Quantũ ad pmã ꝟtutē p quã btũs petrꝰ ē btũs. dr prõpta obediẽª q̃ notat h cũ dr. ſymõ qđ iterptat obediẽs. qñ. n. pſona audit ⁊ obedit ꝟbis ⁊ mãdatꝭ dei ⁊ ſine aliq̃ excuſatiõe iplet volũtatē dei: vt ſuꝰ fidelis volũtatem dñi ſui obediẽs ē. ⁊ meretur ſalari. ſ. ſolut in fine ſuicij. Sic: g ihꝰ mõdo ſuit ꝓmpte: ⁊ obedit ꝟbis ⁊ mãdatis dei qñ ſuerit ſuitiũ. ſ. i morte: iuſte hẽbit retributionē ⁊ btitudinē ꝓ ſalario. Jõ. Lu. xi. Bti q audiũt ꝟbũ dei ⁊ cuſtodiũt illõ. Hãc obediẽtiã hũit petrꝰ vt pꝫ Mat. iiij. ambulãs ihs iuxta mare galilee: vidit duos frẽs ſymonē q vocat petrꝰ: ⁊ andreas frẽꝫ eiꝰ mittẽtes rethe i mari: ⁊ ait ill̃. Venite pꝰ me faciam vos fieri piſcatores hoim. At illi ꝯtiuo relicꝭ rethibꝰ ⁊ naui ſecuti ſũt eũ. Ad pꝓticã. Btũs petrꝰ anq̃ eēt diſcipulꝰ xpi erat piſcator paupiſſim ꝙ ipe ⁊ fr̃ ſuꝰ btũs andreas hẽbãt ſoluꝫ vnã barcã ⁊ vnũ rethe: ⁊ viuebãt ſic de ſuis laboribꝰ. Sic piſcando q̃dã die ipo exiſte i ſtagno. ſ. mari galilee. iuxta litꝰ dicti maris ſeu ſtagni. tũc ipſe xps vidit petrũ ⁊ ãdreã: qbꝰ dixit. O boni hoies. ⁊ qđ ibi faciꭍ. Rñderũt. Dñe volumꝰ piſces capẽ. Sciẽs xps ꝙ alibi plꝰ pficẽrẽt q̃ ibi: dixit eis. Venite pꝰ me faciã vos fieri piſcatores hoim. Ego ei docebo vos piſcari reges: pncipes: duces: comites: ⁊ miſtaꝝ gẽtiũ gñatiões. Jn his ꝟbis: vẽite pꝰ me ⁊c. ſr dño. palo dat itelligi ꝙ eccña xpiana ē ſic̃ nauis triũ coopturaꝝ. Pria cooptura baſſa ſiue iferior ē religioſoꝝ ſe hũiliãtiũ. Et ſic cooptura iferior ē ſecreta. ſic religioſus dꝫ eē ſecretꝰ i clauſtro ⁊ i cellis n̄ ire p vias vl plateas tractãdo negoª ſclaria. Scđa cooptura ſignat ſtatũ pſbiteroꝝ: q debẽt miſtrat ſacramẽta eccñe. cõit i media cooptura ſtãt bõe merces ⁊ magni valoris. Sic i manu pſbiteroꝝ ⁊ poſſe eoꝝ ſtãt merces pdiſi. ſ. ſacrã: pp q̃ hẽmꝰ vitã etnã. Tertia cooptura ē ſtatꝰ laycoꝝ: q vadũt hicide p mũdũ ſic̃ mercatores. ⁊ illi de nauĩ q̃ vadũt p coopturam exercendo laborē nauis. De iſta dicebat ſalomon. Facta ē q̃ſi nauis inſtitoris. idē eſt mercatoris de lõge portans panē ſuũ. idē eſt mercantiam. hoc eſt aiaꝫ bonã. Prouer. vl. Scđm ſecretũ eſt cũ dicit: faciam vos fieri piſcatores hoiꝫ: qui ſt pdicatores. Predicatio eſt vt rethe. q2 ſicut rethe eſt totũ colligatum ⁊ vna corda trahit: ſic pdicatio euãgelica ē de diuerſis cordis. ſ. auctatibꝰ: rõnibꝰ: ⁊ pabol. ⁊ oia ſt colligata. Si pdicatio ſit bene ordinata ⁊ trahunt vna corda. ſ. thẽate qđ eſt fundamentũ ſmonis: pdicatores iſtos mittit ds. Jere. xvi. Propterea ecce dies veniunt ⁊ mittã eis piſcatores ⁊ piſcabunt eos. Multos piſcatores miſit: q2 aplõs: martyres: ꝯfeſſores: ⁊ nos. qbꝰ dicit. Laxate rethia vřa i capturã. Nõ dicit plicate: ꝯ illos q hñt magnã ſciam ⁊ tenent plicatã: ⁊ nolũt ſe diſponē ad pdicandũ ad capiẽdũ piſces. Ecce q̃re dic̃: venite pꝰ me ⁊c. ac ſi dicẽt. Dimittite illã barcã puã cũ qua mõ capitꭍ piſces: ⁊ ponã vos i magna naui eccñe triũ coopturaꝝ. Dimitte rethia illa ⁊ hẽbitis doctrinã euãgelicã. Dimittite illud mare ⁊ ponã vos piſcatores hoium regũ: militũ: ⁊ alioꝝ. Hec oia itellexit petrus ꝟtute diua qñ xps ore ſuo dixit. Venite poſt me ⁊c. Et cognouit ipꝫ veꝝ meſſiã ⁊c. vt ergo btũs petrꝰ hẽret loco rethis doctrinã euãgelicaꝫ ⁊ poſſet i naui eccñe p mũdũ piſcari hoies ꝓmpte obediuit. Nã dicit euãgeliũ. Relictis rethibꝰ ⁊ naui ſecuti ſt eũ icõtinẽti petrꝰ ⁊ andreas. Btũs g° petrꝰ flexis genibꝰ dixit corã xpo in corde ſuo. Nolo rethe nec nauē: ex q̃ vos poſuiſtis i corde meo affectionē piſcãdi in maribꝰ mũdi cũ naui eccñe ⁊ doctrina euãgelica icorruptibili ⁊c. ⁊ ſubito iuit cum xpo. Ecce ꝓmpta obediẽtia petri. Dicat h ꝯ deſectũ hꝰ mũdi. Nã oẽs vocamur a xpo. ſ. xpiani iudei: agarẽi: ⁊ nos nolumꝰ ire. Vocat. n. nos illuminãdo corda nřa: dãſ cognitionē d pctiſ ⁊ ſtati dẽremꝰ ipm ſeq: ſꝫ accidit nob vt ſamueli q vocabat a deo ⁊ ipe ibat ad hely. No. hyſtoriã. i. Reg. iij. Nõ ſic fecit Job q dicit. Vocabis me: ⁊ ego rñdebo tibi. nõ hely. Job. xiiij. Cõtra tales dicit xps. Vocaui ⁊ renuiſtis extẽdi manꝰ meas ⁊ nõ fuit q aſpiceret. Prouer. i. Moralr cũ dicit. faciã vos fieri piſcatores hoiuꝫ. Notẽt h religioſi ⁊ alij q hñt pdicãdi offm: q2 oẽs ſt piſcatores. rethe ē pdicatio euãgelica. Ego mõ extẽdo rethe: ⁊ cuꝫ aliqs audiẽs pdicationē ꝓpõit dimittẽ pctã ⁊ vicia ⁊ hꝫ redeũdi ꝓpoſitũ ad deũ: tũc pdicator põt dicẽ: vnũ piſcē cepi. Qñ nobilis vel miles pp pdicationē dimittit põpã: odiũ: vel rãcorē inimico ſuo: cepimꝰ vnũ delphinũ. O tales piſces ⁊ piſcatores q̃tũ placẽt deo. idē de nobili dña dimiſſis vanitatibꝰ: ornamẽtꝭ: ⁊ hmõi. ⁊ ꝯfitet ⁊ ꝓponit bñ viuẽ: tũc pt dici ꝙ cepimꝰ vnã tonycã. Qñ adt i pdicatiõe ꝯuertit agricola aut ſimplex hõ: capit ſũdulꝰ. idē de muliere paupe capit vna ſardina. Et i die iudicij dicet xpus pdicatoribꝰ. Venite nũc ⁊ prãdete. Et qñ ipſi dicẽt. De q̃ dñe: tũc ipe rñdet. Afferte de piſcibꝰ q̃s prẽdidiſtis. Jo. xxi. O qđ erit de iſto pdicatore q dicet. dñe ego nõ ſuꝫ piſcatꝰ niſi alguã ⁊ brotã. ſ. pecũiã: raupas: comeras: familiaritates ⁊ famã. Jõ amore dei laboremꝰ vt capiamꝰ aias. Nã i iudicio glꝫ venit cũ aiabꝰ q̃s ꝯuertit di. Ecce duos piſces q̃s ego prẽdidi. O q̃t piſces ⁊ q̃t aias ducit. b. petrꝰ ſecũ q i pria pdica° ꝯuertit tria. m. aiaꝝ ⁊ hoiꝫ. vide Act. ij. ⁊. iiij. c. ¶ Quãtũ ad ſcđaꝫ ꝟtutē p quã. b. petrꝰ eſt btũs i padiſo ē aſpa pnia qđ oñdit cũ dr: ſymõ qđ ſcđo° interptat ponẽs triſticiã. ſ. pnie. De q̃ aplus dicit. Que ſm deũ triſtitia ē pniaꝫ i ſalutē ſtabileꝫ opat. ij. Coꝝ. vij. Nõ q̃ ſm deũ. i. qñ diſplicet hoi de offenſis factꭍ deo tal btitudinē meret: q2 verã pniaꝫ fac̃. vñ Bti q lugẽt: qm̃ ipi ꝯſolabũt. ſ. in btitudine celeſti. Mõ attẽdatis ad pniaꝫ. b. petri. Jn qbꝰ. n. fecit pniaꝫ. i comedẽdo: in potãdo: i veſtiẽdo. Jn comedẽdo ſciatꭍ ꝙ ſel fuit iterrogatꝰ quã vitã ducebat. Rñdit Cibꝰ q̃tidianꝰ ē panis cũ oliuis: ⁊ raro cũ oleribꝰ q2 ſolũ in magnis feſtiuitatibꝰ. Ecce vita ſua lꝫ eēt papa. Sꝫ q̃rit vñ g° exiuerũt tot capones: galline: fayſanas: ſalſe de diuerſis manerijs: q̃ iã ſt in mẽſa platoꝝ. Dicat truffatiue ꝙ ille oliue bti petri erãt grauide: ⁊ peperũt capones: ⁊ alia pdicta. Jtē fuit iterrogatꝰ de veſtitu: ⁊ rñdit. Veſtimẽta mea tunica quã vides cũ mãtello tã in hyeme q̃ in eſtate. Ecce pma veſtis pmi vicarij xpi. Sꝫ q̃rat vñ g° exiuerũt tot ſũptuoſe veſtes ⁊c̃. q̃s portat platꝰ. tot foderature. Dicat ꝙ mãtellus petri pepit eas ⁊c̃. Jtē vita ſua fuit tal ꝙ de ocul fec̃ fontē lachrymaꝝ recordãs de renegatiõe ꝓ quo q̃diu vixit lachrymatꝰ eſt ⁊ vixit pꝰ xpi aſcẽſionē. xxxviij. ãnis. vt i li. de viris illuſtribꝰ dicit ſctũs Jero. ꝙ tm̃ flebat ꝙ hẽbat faciē q̃ſi aduſtã ex caliditate lachrymaꝝ. Nõ pniam de renegatiõe. Jpſe peccauit p os xps renegãdo: iõ fecit pniaꝫ p os n̄ comedẽs niſi panē ⁊ oliuas. q. d. q2 peccaſti: iõ ieiunabis. Scđo renegauit xpꝫ calefaciẽdo corpꝰ ſuũ vt dic̃ iohẽs: iõ fecit pniam in corpe ſolũ portãs tunicã cũ mãtello. 3° ſicut facies ſua nõ fuit ꝟecundata xpm negar eiõ fleuit. Jſti ſt fructꝰ digne pnie. Luc. iij. Facite fructus dignos pnie: vt p q̃ ge

peccat:p h̄ ⁊ pniam agat ⁊c. Moralr h̄ beat᷒ petr᷒ p tria xp̄i abnegatiōe q̄ ex timore mortis abnegauit xp̄m:⁊ tñ fecit.xxxvij.ānis oēs de pnia. Quid erit de illis renegatorib᷒ q nō ſolū ter:ſ3 milleſies in die renegāt,p vna minima re:vel pua occaſiōe iurādo magna iuramēta blaſphemando xp̄m. O maledicte renegator qd erit de aīa tua. Si btūs petr᷒ p tria negatiōe tātū fec̄ ⁊c. qd deberes tu facē q nō tiore mortis:ſ3 mala ꝯſuetudie iuras. Itē btūs petrus nō dixit:nō cognoſco eū. Cogita qd erit de aīa tua. Amore dei adbibeanł modi q̄ iſta deteſtabilia iuramēta ceſſēt. Ego dabo vobis tria remedia. Primū3 q̄ vos mulieres q̄ hēt filios pnos:iſtruatis ne iurēt niſi p aduerbia. Scd̄s modus q̄ quilibet iurator ponēt ſibi iſtā legē.ſ.ſoluē certū qd,p q̄libz iuramēto:⁊ dare paupib᷒ i die oſfica:⁊ ſic corrigereł. Terti᷒ modus corrigēdi ptinet ad rectores p̄ſie q p ſtatutū dn̄t ordiare q̄ q iurāt de deo punienł tali mō ⁊c.⁊ nulli pcere in his q̄ tāgūt xp̄i honorē. S3 q̄ rectores nō corrigūt ꝯq̄rit de᷒ dicendo. Dn̄atores ppli iniq̄ agūt dic̄ dn̄s:⁊ iugiter tota die nomē meū blaſphemał. Propł hoc ſciet ppl̄s me᷒ nomē meū in die illa:q̄ ego ipſe q loq̄bar ecce aſſum.ſ.puniēdo. Iſa.lij. Ecce d ſcd̄a v̄tute i h° q̄ dic̄ ſymō.i.ponens triſticiā. Quātū ad tertiā v̄tutē p quā btūs petr᷒ dr̄ btūs ē recta intētio.ſ.in oīb᷒ q̄ faciebat pdicādo celebrādo:⁊ alia opa v̄tuoſa exercendo ſp reſpiciebat honorē dei. qd̄ nōt i h° q̄ dr̄ bariona:qd̄ iterptał fili᷒ ſimplicitatiſ nō dic̄ duplicitatiſ. Qn̄.n.aliqs aſpic̄ mūdū ⁊ ad honores ⁊ nō ad deū ē duplicitał. Accidit talib᷒ vt gallo q cū vno oc̄lo reſpic̄ celū ⁊ cū alio ḡnū. Beat᷒ aūt petr᷒ i oīb᷒ hēbat rectā itētionē ad deū. Vn̄ in ps̄. Non nob̄ dn̄e nō nob̄:ſ3 noi tuo da gl̄iam. Ecce ſimplicitas:⁊ iſti merenł btitudinē. Vn̄ Matth.v. Bti mūdo corde: qm̄ ipſi deum videbūt hic p cōtemplationē: ⁊ in alio ſeculo p eternā poſſeſſionē. Vn̄ hūit iſtā v̄tutē btūs petr᷒:q̄ l3 eēt papa ⁊ vicari᷒ xp̄i ⁊ hēret tātā ſctitatē q̄ ſanaret oēs īfirmos:ēt vmbra ſua tāgēs īfirmos curabāł. Dicał quō qn̄ ſciebāt ipm trāſitur p aliquē vicū ponebāt infirmos:vt vmbra tāgēt eos ⁊ ſanarenł. Act.v. S3 cū toto h° tātā hēbat ſimplicitatē q̄ nullā hēbat hypocriſiā ſeu vanā gl̄iā aut pſumptionē. Ibat ſimplr:rexit ⁊ correxit ſe.p3 q̄ erat ſilius ſimplicitatiſ poterat dicē. Scio de᷒ meus q̄ tu pbas corda:⁊ ſimplicitatem diligas.vn̄ ⁊ ego in ſimplicitate cordis mei letus obtuli vniuerſa h̄.i. Paral.vi. Tu pbas corda creature ſi fuſt bn̄ ⁊ recta intentiōe.⁊ ſi ē ſimplex diliges eū.⁊ iō in ſimplicitate cordis mei dilexi te ⁊ ſuiui tibi v̄o corde. Moralr h̄ ē ſciēdū q̄ primū qd̄ reſpicit de᷒ in opib᷒ nr̄is ē intentio.nā ſi vnus faceret oia bona mundi de gn̄e bonoꝝ ⁊ nō fierēt recta itentiōe nihil valerēt meritorie. Verbigr̄a.ad practicā.magnū op᷒ meritoriū ē religionē intrare:intantū q̄ dicit btūs Tho.ſcd̄a ſcd̄e.q lxxxix.ar.iij.ad tertiū3 q̄ votū religiōis ſi recta intētiōe fiat cū ſit perpetuū ē mai᷒ q̄3 votū pegrinatiōis terre ſctē. qd̄ ē tpale. ſic alexander terti᷒ dicit:⁊ hr̄ ex̄ de voto ⁊ voti redem.in.c. Scripture. Et poſtea ſubiūgit Tho.q̄ rōnabilr.dici pt̄ q̄ aliqs ꝯſequeł remiſſionē pctōꝝ oīu3 p igreſſum religionis q vtilior ē q̄3 pegrinatio terre ſctē q̄tū ad ꝓmotionē in bonū:q̄ pponderat abſolutioni a pena. h̄ Tho.ibidē.⁊ in lr̄a pulchra de hoc ibidē. Sed iſtud opus pueruł.ſ.igreſſus religionis.⁊ pdił qn̄ intētio eſt pueria ⁊ tpalis vtputa q̄ ſpatis q̄ filius veſter erit abbas vł mgr̄ in theologia aut ep̄s:⁊ iō inducitis eū ad religionē.⁊ niſi hoc ſparetis:ipſe nūq̄3 religionē ingredereł:q̄ tal̄ intētio nō ē ad deū ſ3 ad mūdū.⁊ pdił meritū.vel ſi intrat vt viuat in rege nō ſeruādo religionē:iſta intētio ē pueria.na3 melius eēt religioſo q̄ eēt latro q̄3 religioſus nō fūdādo que d3. Itē pdicare v̄bū dei eſt magnū meritū:q̄ eſt magnū opuſ ſi intētio ſit recta.ſed qn̄ aliqs pdicat pp vanā gl̄iam ſeu famam vel pp pecunias hn̄s intētiones ad mūdana:totu3 pdił ⁊ dānał. Querit.b.Tho.q̄libeto.v.q.xij.ar.ij.in corpe. Si p pnia3 pōt qs recupare aureola3 q̄ digne pdicāti ꝓmiſſa ē ſi p vanā gl̄iam eā pdiderit:⁊ dicit q̄ nō. q̄ nō fuit lucrat᷒ ipſam iuxta ſniam dn̄i. Amē dico vobis receperunt mercedē ſuā. Pōt tñ acqrere gr̄am dei ſi emendał:vel p bonā pdicationes aliā de nouo pōt lucrari aureola:ſ3 pdita nullatenus pōt recupari. Itē in bello iuſto illi q̄ vadūt magnū opus faciūt ſi hn̄t rectā intētionem. Beati ſunt q morianł pp iuſticiā vł defenſionē reipublice inter martyres ſunt glioſi:l3 eccl̄ia nō faciat feſtū. S3 ſi faciūt pp vanitatē vt multi dicētes:amore dn̄i mei ⁊c̄. O fatue in tali caſu o3 pponere amorē ⁊ reſpectu3 diuinū ⁊ verā iuſticiā dicendo:faciamus hoc amore ⁊ zelo iuſticie. Iō vel cenabimus in tabernaculis inimicoꝝ nr̄oꝝ per victoriā quam hēbimus vel cū deo in padiſo ex q̄ defendim᷒ iuſticiā.ſed qn̄ habes intētionē fatuā: totum bonū opus pdis. Silr remittere iniurias:pcere inimicis magnū opus ſi fiat p d̄o ⁊ amore

chriſti.ſed qn̄ ſit non ob dei reuerentiam ſeu amorem:ſ3 interceſſionē pſonaꝝ:totū' meritū pdił. Dicał practice.ſi papa vel rex rogaret te q̄ remitteres:forſitā remitteres:⁊ tñ pro xp̄o nō remittis. Dicał quō in iudicio xp̄s oñdēs vulnera dicet:ecce qd feci ego pro te: videamus qd feciſti tu ꝓ me.ſi remiſiſti amore ſui: dabit tibi padiſu3 ſi v̄o remiſiſti amore pape vel regis vel alioꝝ dicet tibi. Vadas ad illos q° vt dent tibi padiſu3:q hēbūt ſatiſfaccīoe ipſis. Si remittis pura itētione pro honore xp̄i tūc xp̄s accipiet te per manū di. Euge ſue bone ⁊ fidel̄ Mat.xxv. Auiſemi vt in oīb᷒ ad deum dirigaſ intētionē.in oīb᷒ honorificeł d̄s p ieſum xp̄m cui eſt gl̄ia ⁊ impiu3 in ſecl̄a ſeculoꝝ amē.i. Pet.iiij. Quātū ad q̄rtā v̄tutē que ē dura paſſio cū dr̄ bariona.qd̄ ſm ſcd̄a3 interptationē3 vult dicē fili᷒ colūbe. Ecce hic martyriū ſuū. Dicał qn̄ ſacerdotes veteris teſtamēti offerebāt deo columbā p° deplumabant.itē fregerūt ſibi alas.itē fregerūt collu3 ⁊ inclinabāt ſibi caput.⁊ tale ſacrificiū multū erat deo acceptabile.vt dr̄ Leuit.i. Holocauſtū eſt:⁊ oblatio ſuauiſſimi odoris dn̄o. Quā btūs petrus fuerit fili᷒ colūbe p3 in ei᷒ martyrio pp paſſiam quā hūit ⁊ per eternā btitudinē. Si qd patimi pp iuſtitiā btī.i. Pet.iij. Dicał quō.b.petrus poſt q̄3 pdicauit per multas ciuitates ⁊ villas:⁊ ꝯuerterat plures gentes in anthyochia ⁊ alibi: venit roma3.⁊ ipſo ibi predicāte ꝯ mādatū neronis impatoris q precepit fidē xp̄i nō predicare:fuit capt᷒. Xp̄iani āt volētes eū liberare:dicebāt ſibi. O pr̄ nos liberabim᷒ vos:fugite de iſtis. Tādē acqeſcēs eis fugit:quo ꝓgrediēte de ciuitate appuit ſibi xp̄s cū cruce in humeris. Quē vidēs petr᷒ dixit. Dn̄e q̄ vadis qn̄ diceret. ego egredior de ciuitate ⁊ tu igrederiſ. Rn̄dit xp̄s. Venio romā iteꝝ crucifigi di. Semel fui crucifixus i hierl̄m:hic volo iteꝝ crucifigi. Volebat xp̄us dicere q̄ poſt q̄3 fuerat in hierl̄3 crucifixus in pſona ꝓpria q̄ in p᷒ petri debat rome crucifigi. Qd̄ petrus itelligens ſtatim reuerſus ē in ciuitatē ⁊ xp̄s ad celū.⁊ dixit petr᷒ amicis ſuis xp̄ianis ciuitał quō ſibi appuerat chriſtus ⁊c̄. P3 quō erat deo acceptabile ⁊ gratioſu3 Ipſe āt fuit reuerſus ad captionē impatoris. venerūt miſtri ⁊ hūit ſnia3 crucifigēdi in cruce quā ipſe adorauit dicēs miſtris. Pro gr̄a peto q̄ nō crucifigatis me cū capite ſurſu3 vt xp̄s mgr̄ me᷒ ſ3 caput ponite deorſu3. Dixeꝛt miſtri. Mai᷒ tormētū erit ſibi:cōplaceam᷒ ſibi in h̄. Vn̄ adhuc eēt in cruce nō ceſſabat predicare ſtantib᷒ in circuitu ei᷒. Oñdit hic nobis doctrinā q̄ nō dēm᷒ ceſſare a predicationib᷒ frigore nec calore nec laborib᷒: ſ3 conari i cōuerſionē aiaꝝ. Et ipſo ſic ſtāte xp̄s miſit angelū cū coronis violaꝝ:⁊ xp̄s appuit ibi librum tenēs in māu in q̄.b.petr᷒ legebat. Et poſtea dixit. Dn̄e ieſu xp̄e gr̄as tibi ago q me portaſti ad finē optatum: dn̄e recōmēdo tibi iſtos xp̄ianos filios generatos in vtero ſpōſe tue.ſ. in eccl̄ia per baptiſmū.⁊ ſic tradidit deo ſpm̄: quē āgeli dei portauerūt ad gl̄iam. Moralił hec crux petri nō erat tal̄ ſicut crux xp̄i:ſed repio q̄ ēt ponitis ſpē v̄ram in cruce.b.petri q̄ nullū pōt ſaluare nec ēt ſctm̄ petrū:niſi v̄tute xp̄i. Vn̄. Mihi abſit gl̄iari niſi i cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i.ad Gal.vi.imo qd̄ forti᷒ ē.aliq ponūt de facto:l3 nō mēte ſpē in ſigno dyaboli:qd̄ ē circulus.nā ſicut boni religioſi in pn° horaꝝ innocāt deū ſigno crucis:di. De᷒ in adiutoriū. ipſi faciūt circulū:q̄ in circuitu ipī ābulant. Recita totā practicā ⁊ defectū illoꝝ q nō bn̄ ſe ſignāt in introitu eccie.in mēſa. mulier ponēs filiū in lecto. Idē in᷒ preſbīis bn̄dicēdo aquā:pauc̄:⁊ qd̄ deteri᷒ ē ſup corp᷒ xp̄i faciūt rotulū. Oñde hic quō dn̄t ſigr̄e. Hoc ꝯ ſignū nullū ſtetit piculū. Inſtruite ēt vos v̄ros.de hoc ſigno crucis prophetia Canti.viij. Sub arbore mali ſuſcitaui te:pone me ſignaculu3 ſuper cor tuum ⁊ brachium tuum ⁊c.

De cōmemoratione beati pauli. Sermo.

n

Otum vobis facio euāgelium. Gal.i. ⁊ recitał in epl̄a hodierna. Sic totū offm̄ eſt btī pauli:ita ⁊ ſmo ⁊c̄. Salutet vir. maria ⁊c̄:⁊ reſumał the. Queſtio ſolet fieri d iſtis duob᷒ apl̄is petro ⁊ paulo qs coꝝ ſit maior ⁊ excellētior. Huic qōni o3 rn̄dē cū diſtinctiōe ⁊ eſt tal̄ rn̄ſio:q̄ iſti duo bn̄dicti ⁊ gl̄ioſi apl̄i petr᷒ ⁊ paul᷒ pn̄t cōſiderari trib᷒ modis. Scd̄m ꝯditionē apl̄icā. Secūdū prelationē eccl̄iaſticā. Secūdū predicationē euāgelicā. Si cōparevolum᷒ ſm ꝯditionē apl̄icā.rn̄deo q̄ vn᷒ nō ē maior alio vel excellētior:ſ3 eq̄les q̄ ita vn᷒ ſic̄ alł ē apl̄s ieſu xp̄i:ſicut oēs pſbr̄i ſm ꝯſecrationem eucharistie eq̄les ſi petro ⁊ paulo ſed pri᷒ fuit elect᷒ in apl̄m petr᷒:⁊ vltimo paulus. Et de hac ꝯditione apl̄ica dc᷒ tm̄ vni q̄tū alteri dat:q̄ſi dicens chriſtus petro: volui huic nouiſſimo.ſ. paulo dare ſic̄ ⁊ tibi ſ.de apl̄ica cōditione. Matt.xx. Ecce pma diſtinctio. Secūdo ſi ſm prelationē eccleſiaſticam loq̄mur maior eſt petr᷒ q̄3 paulus:q: papa maior eſt legato. Btūs petrus fuit apl̄us

chriſti ⁊ papa vlis ⁊ chriſti vicarius:cui dicit
chriſtus. Tu es ſimon fili⁹ iohānis: tu vocabe-
ris cephas. Jo.i. Cephas grece.i.capitaneus
vel maior alioꝝ. Btūs paulus fuit xp̄i ap̄lus
⁊ legatus a latere. qui per totū mundū pote
rat ep̄os facere:⁊ beneficia alia dare. Jō dic̄.
Legatione fungimur tanꝙ deo exhortante
per nos.ij. Coꝝ.v. Si ergo ſm̄ prelationē ec-
cleſiaſticā petrus fuit papa:⁊ paulus legat⁹ a
latere apparet petrū fore maiorē. 3° ſi loqui-
mur ſm̄ predicationē euāgelicā: paulus fuit
excellētior ⁊ abūdantior petro in ardēti p̄di-
catione ⁊ ēt ap̄lis alijs. iō in p̄a ipſius per ex-
cellentiā pōt dicē thē. Notū vobis facio euā-
geliū. Hoc excellēti⁹ ptinet ad eū:q̄ maior i
predicatione euāgelica. P3 thē. Repi iuxta
thē. q̄ predicatio euāgelica bti pauli habuit
ſup predicationē alioꝝ excellentiā in tribus.
¶ Primo q̄ fuit magis ampla ⁊ copioſa.
¶ Secūdo q̄ fuit plus clara ⁊ luminoſa.
¶ Tertio q̄ fuit magis longa ⁊ virtuoſa.
Ergo bene ptinet ad eū thē. Notū vob̄ facio
euāgeliū. ¶ P° dico q̄ predicatio euangeli
ca.ſ.pauli ſup alios ap̄los plus āpla ⁊ copio
ſa ꝙ alioꝝ ap̄loꝝ poſt receptionē ſpūſcti in
die pēthecoſtes accepit vnā portionē vel re-
gionē p mūdū ad predicādū euāgeliū. petr⁹
iuit in iudeā ⁊ antiochiā. Btūs iohānes in fri
giā: mattheus in ethiopiā. iacobus maior in
hiſpaniā. Limitatam predicationē predicare
hēbāt: ſed.b.paulus nō accepit regionē limi
tatā: ſed p totū mūdū vniuerſum ibat vt dicit
Jeronī. in li. de viris illuſtrib⁹ q̄.xxxvij. annis
iuit de ciuitate in ciuitatē: de t̄ra in terrā: p̄di
cando nō ceſſabat. Ecce quō fuit plus āpla et
copioſa: q̄a nō iuit in terrā certā vel regionē:
ſed gn̄aliter diſcurrebat. Jdē dicim⁹ in ei⁹ col
lecta. Deꝰ q vniuerſum mūdū.b. pauli p̄dica
tione docuiſti. Ꝟn̄ nō magnū ⁊ mirabile q̄
oēs ap̄li petr⁹ ioā. ⁊ bartholome⁹ ⁊c̄. qū veni
ebant predicare in alijs ciuitatib⁹ fidē chriſti
recipiebāt puiſionē a ciuitate vel a p̄bis ho̅i
bus: q̄a xp̄s dicebat Luc.x. Dign⁹ eſt opari⁹
mercede ſua. ſed de paulo dic̄ text⁹ Act. xviij.
Erat artis ſcenofactorie. Dicit gl. ſcenos.i.tē
da ⁊ corda. dic̄ g° q̄ ſciebat facē cordas ⁊ ſue
re ⁊ de h̄ ſibi puidebat: q̄a certo t̄pa opabat
eū aliq̄ de illo offō ⁊ prouideret ſibi. ⁊ cetero
t̄pe p̄dicabat: ⁊ cetero orabat. Jō dicit. Argē
tū aut auꝝ aut veſtē nulli⁹ vſm̄ ꝯcupiui: ſicut
vos ſcitis: q̄a ad ea q̄ mihi op⁹ erāt ⁊ his qui
mecū ſunt miſtrauerūt man⁹ iſte. Act.xx. Jtē
q̄a p̄dicabat de xp̄o ꝯ mādatū iperatoris nero

nis iō v̄berabāt ipm̄ p villā: ſed pp hoc nec di
mittebat p̄dicationē. Alia die lapidabāt eū
nec pp hoc dimittebat. Qō videtes miniſtri
iperatoris ita fortē: poſuerūt ip̄ʒ in cāpo clau
ſo ad leones: ſʒ in nullo ſibi nocuerūt: imo lā
bebāt ſibi pedes. Et ſic ab infidelib⁹ paſſus ē
multas iniurias ⁊ vituꝑatiōes p xp̄o ⁊ predi
catiōe. Videt g° vob̄ quō fuit ſua predicatio
āpla ⁊ copioſa ſup oēs ap̄los. Recte tenuit
paulus ſup alios xp̄i preceptū: q̄ qū debuit in
celū aſcēdere dixit ap̄lis ⁊ mādauit. Eūtes in
mūdū vniuerſum p̄dicate euāgeliū oi creatu
re Mar.vl. Moralr̄ h̄ ponūt tres clauſule
in qb⁹ oñdit p̄dicatorib⁹ q̄bi dei q̄d agē debe
ant. P° cū dic̄. Eūtes i mūdū vniuerſū. Nō
dicit q̄ ſim⁹ in vna ciuitate ſeu villa: ſʒ in mū-
dū vniuerſum. Nā ſi ſol ſtaret i vna pte firm⁹
nō calefaceret mūdū: tūc vna ps eēt cōbuſta
⁊ alia frigida ⁊ alia fructuoſa. ſʒ ſol diſcurrit
p totū mūdū ⁊ illuminat ⁊ calefacit: ⁊ fac̄ fru
ctificare. Sic boni religioſi vite ap̄lice debēt
ire per mundū. Caueāt ne eos retineat volu-
ptas: ſed diſcurrāt p mūdū illuminādo in fi-
de catholica calefaciēdo in charitate ⁊ dei di
lectiōe: ⁊ facē fructificare in op̄ib⁹ pijs mie et
meritorijs: q̄ q̄ntū vna eſca ē magis p̄cioſa ⁊
excellēs: tm̄ eſt neceſſariū q̄ voluat in olla ne
adhereat olle ab itra. ſicut p3 de cucurbit. ſic
ſi aliq̄s ē delicat⁹ in deuotōe ⁊ excellēs in ſcia
⁊ p̄cioſus in p̄dicatiōe: neceſſe ē ſibi q̄ faciat
mutationē: ſic nō adherebit. q̄ ſi recipiet fa-
miliaritatē alicuius filie ſpūalis vel aliquaꝝ
pſonaꝝ iaʒ pdet deuotionē vel cogitabit exq
h̄ hēo manē idigeo camera pro tenēdo vinū
grauū ⁊c̄. Et ſic acqret familiaritates ⁊ adhe
rebit q̄ſi olle ⁊ cōburet ſe ⁊c̄. q̄ amorē quem
deberet hēre ad deū ponit in creaturis. ſʒ qū
mouet ſe diſcurrēdo: p̄dicādo: nō ꝯgregat pe
cunias: neq̄ h̄mōi q̄s ſe cū portaret mortem.
nec curat de familiaritatib⁹ nec cameris. Ec-
ce q̄re dicit. Eūtes in mundū vniuerſum. Ꝟn̄
pp̄ha Ozee dic̄ figuratiue. Effraim fact⁹ eſt
q̄ſi panis ſubcinerici⁹ q nō reuerſat. Comede
runt alieni robur ei⁹ ⁊ ipſe neſciuit. Sʒ ⁊ cani
effuſi ſūt in eo ⁊ ip̄e ignorauit. Ozee.vij. No.
Effraim.i.pſona alta vel creſcēs. vt pſona cre
ſcēs in ſcia deuotiōe vel excellēti p̄dicatione.
Dicit q̄ eſt facta ſic̄ panis coct⁹ int̄ cineres q
nō reuerſat de vna pte. ⁊ ē deſtruct⁹ ſine adu-
ſtus ⁊ ex alia crudus. Sic ē de pſona q̄ nō re-
uerſat ⁊ hʒ excellētē vitā. calefacit ſe i amore
mūdi refrigerās ſe de deo. Et q̄d ſeq̄t. Alieni
comederūt robur ei⁹. Adhuc hūit mēſes ꝯ lo

cepit dimittere deū: deuotionē: ⁊ lachrymas
cōpūctiones: ⁊ de modico in modicū vadit i
terrā. iō dō. Nō ē illis cōmutatio. Rō: q̄ mō
ſatiſfactio q̄ōni dicēti. Quare mutant ſe frēs
quolʒ āno de ꝯuētu ad ꝯuētū: q̄ oʒ cū baculo
p̄latōis agitare ⁊ mouē iſtos ſicut cucurbitas
vel aliū cibū delicatū ne adhereāt capiēdo fa
miliaritates. 2° dicit: p̄dicate euāgeliū. Nō di
cit ouidiū vel virgiliū vel oracium: ſʒ predicate
euāgeliū. Tota ſcptura ē euāgeliū figuratiuū
vel figuratū ⁊ claꝝ. Ꝟn̄. Rota erat in medio
rote. Ezech.i. Sciꝫ q̄re p̄cepit p̄dicare euāge
liū: q̄ alie doctrine n̄ hn̄t finē ſeu terminū ad
p̄ncipiū. Sicut de fonte q nō pōt aſcēdē nālr̄
p canale alti⁹ ꝙ ſit fons: q̄ caret v̄tute ad pl⁹.
Jta de doctrīa poetaꝝ videam⁹ vn̄ exit. Nun
q̄d de itellectib⁹ hoīꝫ: imo. iō nō pōt facē vt
aliq̄s aſcēdet i celū. Et tu q p̄dicas tm̄ eas: ſp
eris terren⁹. Sʒ doctrina euāgelica q̄ exiuit
de celo: de illo loco q̄ exiuit facit aſcendē pſo
nā q̄ ipam p̄dicat ⁊ ſuat. Jō xp̄s Jo.iiij. Aq̄
quā ego dabo fiet in eo fons aq̄ ſaliēt in vitā
eternā. Jō p̄dicare euāgeliū: q̄ p̄dicare v̄bū
ꝯdatoꝝ dānatio eſt. Dicunt.. q̄ Ariſto.
⁊ Plato in iferno ſt. Accipe g° doctrinā xp̄i
q̄ ducit ad vitā vt ē biblia q̄ liber vite dr̄. libri
v° poetaꝝ dicunt libri morti. 3° oi creatu
re. ſ. h̄uicide. nō dicit ſolū in vna ciuitate nec
dicit magnis dn̄is: ſʒ ēt agricol. Nō ſolū diuiti
b⁹: ſʒ ēt paupib⁹ ⁊ alijs: q̄ oi creature. Dicit
mgr̄ Vincēti⁹ q̄d dolet. Nā regit in lōbardis
nouē valles hereticoꝝ pp defectū p̄dicatoꝝ.
Dixit ſibi vn⁹ de illis vallib⁹. Ff.xxx. āni ſt q̄
nullus ſr̄ venit huc nec cleric⁹ ad inſtruendū
nos in fide: ſʒ venūt hētici de ptib⁹ longinq̄s
⁊ p̄dicat nob̄ ſuos errores q̄s euitarem⁹ ſi ha
buiſſem⁹ doctrinā euāgelicā. Jō dicit: oi crea
ture: ⁊ in oi loco ſupple. Jō Jere. in ſpū videns
hūc defectū dicit. Paruuli petierunt panē ⁊
nō erat q frāgeret eis. Treñ. iiij. puuli. i. ruſti-
ci ſimplices paupes ⁊ ignorantes. ⁊ heretici
petierūt doctrinā euāgelicam: ⁊ nemo miſtra
uit eis. ſʒ.b. paulus vniuerſalit̄ extēdit doctri
nā euāgelicā: iō dicit. Notū vob̄ facio euāge
liū. ¶ Dico ſcdo q̄ p̄dicatio euāgelij.b.pauli
fuit ſup oēs alios pl⁹ clara ⁊ illuminoſa. Au-
dite bn̄. Oēs alij ap̄li p̄dicabāt doctrinas q̄s
a xp̄o audiuerāt ſʒ nō viderāt: ſʒ.b. paul⁹ p̄di
cabat illō q̄d viderat: q̄a realr̄ fuit rapt⁹ in ce
lū Joānes v° ſm̄ ſpēm. Jō dicit. Euangeliū
q̄d euāgelizatū ē a me nō ē ſm̄ hoiem. ſupple
puꝝ. nec ego ab hoīe. ſ. puro accepi illud ⁊ di
dici: ſʒ p reuelationē ieſu xp̄i. ad Gal.i. Nō ſ.

hūi ab hoīe. ſ. mortali. ſʒ imediate a xp̄o deo
⁊ hoīe hūi. quē vidi in ſua glia ⁊ diuitate cū
tota curia celeſti. Jō ſi dicat tibi. vbi didicit
paulus. potes dicē q̄ in celo empyreali in ſco
la angeloꝝ in trib⁹ dieb⁹ ſtuduit ⁊ ſciuit plus
ꝙ ſalomon: nec oēs ph̄i in tota vita ſua. Jn li
bro vite eterne cito efficit hō mgr̄. Nec mirū
ſi q̄n agricole ruſtici vel rudes ignorātes vel
parui hodie nati baptizati ⁊ mortui ſic̄ intrāt
ſcholā angeloꝝ: apto libro vite per deū ⁊ ſibi
oñſo maiorē ſciaʒ hn̄t in pūcto ꝙ v̄go maria
nec ſcti doctores hūerūt in hoc mūdo vnꝙ.
Jō bone gētes laboretis ire ad iſtud ſtudiū
q̄ in illo momēto ē illuminat⁹ oi ſcia. nec oʒ
legere p capitula ſeu diſtinctiōes. Hic liber ſo
lū hʒ duas cartas. ſ. hūanitatē ⁊ diuinitatem.
Et xp̄s ē liber vite. Cogita g° ſi īfans vel ruſti
cus intrās padiſum hʒ in pūcto tātā ſciaꝫ: q̄d
de.b. paulo q trib⁹ diebus fuit raptus p potē
tiā dei: ⁊ aīa ei⁹ tribus dieb⁹ ⁊ noctib⁹ ſtuduit
ibidē. O quātā ſciam debuit addiſcere: vn̄ po
terat clare v̄aciter ⁊ luminoſe p̄dicare. Et vt
meli⁹ intelligat ponā in practica vt veniam⁹
ad moralitatē. Vn̄ ſi vn⁹ diues hō edificaſſet
domū q̄ ꝯſtetiſſet.x. milia flore. ⁊ veniret ami
cus ei⁹ de vltra mare quē inuitaſſet id ſibi oñ-
deret.. domū: dicendo amico. Noueritis
amice q̄ ex q̄ nō fuiſtis h̄ edificaui iſtā domū
⁊ iſta eſt camera vbi dormio ego: ⁊ in iſta filij
mei: ⁊ in iſta ſcutiferi. Ecce coquina: ſtabulū: cel
larium ⁊c. Sic ēt fecit xp̄s qui oñdit ſibi to-
tam domū padiſi. O ꝙ pulchra eſt illa. Cer-
te qui ſolū poſſet ponere caput per aliquā fe-
neſtrā ad videndū domū padiſi tanta eſt illa
pulchritudo corpalis q̄ ſtaret hō cētū annis
ſine cibo ⁊ potu ⁊ eēt mirabilr̄ ꝯſolatus. ēt ſi
nō videret xp̄m nec virginē mariā: ſolū ex pul
chritudine corporali celi. iō dr̄. O iſrl̄ ꝙ ma-
gna eſt dom⁹ dei ⁊ ingens. i. inextimabilis lo
cus poſſeſſionis ei⁹. Magnus ⁊ nō hūs finē.
ſupple in duratiōe. Baruch.iij. Totus mun-
dus eſt quaſi vn⁹ pūctus reſpectu illi⁹ domus
paradiſi. cui⁹ minima camera eſt maior decē re
gnis. neq̄ mirū: q̄a vna ſtella eſt maior tota
hyſpania. Ecce quō oſtēdit ſibi palatiū regni
Conſequēter rapuit eum ⁊ oñdit ſibi nouem
ordines angeloꝝ in celo: ⁊ nunꝙ hoīes ſciue
rūt aliquid de eis donec paulus reuelauit
eis. Primo oſtēdit ſibi primū ordinem. ſ. an-
geloꝝ humano mō loquēdo: vbi ē rector ſeu
capitaneus ſctūs Raphael. ⁊ cum vidit pau
lus illam pulchritudinē dixit. O dominere
quomō eſt beat⁹ qui huc venit. ⁊ viꝫ poterat

log ita ſtetit attonit⁹ de illa glīoſa viſitatione
quā viderat. Ad quem xp̄s dixit. Paule: ſcis
qs habitabit cū iſtis. Dixit paulus. Neſcio.
Rn̄dit xp̄s. Oēs illi q poſt pctm̄ fecerunt ri
goroſam pniam: q nō ſolū ſuāt ieiunia eccl̄ie:
ſed amplius faciūt. ꝯſitent̄ ſepe: excōicant ⁊c.
Dixit paulus. O tam bn̄dicti erunt q de ſuis
pctis egerint pniam. Scd̄o oſn̄dit ſibi ſcd̄m or
dinē .ſ. archāgelorꝝ vbi eſt capitaneus ſctūs.
Gabriel. Cū paulus vidit iſtā glīam fuit tot⁹
ſtupefact⁹ ⁊ iterrogabat xp̄m dicēs. dn̄e ⁊ qs
ſtabit h̄. Rn̄dit xp̄s. Perſone ſpūales ⁊ de
uote. Nā ſicut aīa ē nobilior corpe: ſic deuotio:
q̄ i oīa ꝯſiſtit ē maior pnia. Queſiuit paulus.
Dn̄e: ⁊ in qbus repiet̄. Rn̄dit xp̄s. In perſo
nis q̄ ſp faciūt oroné die ac nocte: q audiunt
miſſas deuote ⁊c. Et apl̄s. O tu tam bono pū
cto p illis q faciūt deuotā oronem ⁊c. Tertio
oſn̄dit ſibi tertiū ordinē .ſ. pncipatuū vbi eſt ca
pitaneus ſctūs Michael. In iſto loco vadūt
pſone miſericordes. Vn̄. bti miſericordes ⁊c.
Quarto oſn̄dit ſibi ordinē ptātū: in q̄ vadunt
q in aduerſitatib⁹ hn̄t patiētiā. Jō apl̄s. Pa
tiētia vobis eſt neceſſaria. ſupple ad hn̄dum
iſtā gliam vt facientes voluntatē dei reporte
tis pmiſſionē. ad Heb. x. Quinto oſn̄dit ſibi
ordinē v̄tutū: in quo collocabunt̄ q hn̄būt cō
cordiā tpalē. Jdeo dicit apl̄s poſtq̄ deſcēdit
Pacē hēte cū oīb⁹. Nō vos deſendentes. ſ.
vindicātes chariſſimi: ſ; date locum ire. Scri
ptū ē n. Mihi vindictā: ⁊ ego retribuā. Ro.
xij. Sexto aſcēdit i ordinē dn̄ationū: in q̄ col
locabunt̄ plati bone vite q itrauerūt p portā:
q hn̄t gubernare aīas. plus curātes de aīab⁹
q̄ de redditib⁹. Itē dn̄i tpales. Septio thro
nos. vbi collocabunt̄ q p xp̄o ſuauerūt paup
tatē: terrena pp xp̄m dimittētes. Octauo che
rubinoꝝ: q interptat̄ plenitudo ſcie: vbi collo
cabunt̄ doctores deuoti. Vn̄ talib⁹ dicit Da
niel. Qui docti fuerit fulgebūt tanq̄ ſplēdor
firmamēti: ⁊ q ad iuſticiā erudiūt multos tanq̄
ſtelle in ppetuas eternitates. Dan. xij. Nono
ſaphinoꝝ: ⁊ ibi ibūt q hn̄būt ſupnalē charita
tē. Vn̄. maior hoꝝ eſt charitas. i. Cor. xiij. Et
qn̄ tales cogitāt de deo: totalr liq̄ſiūt ſic cāde
la ad idē. Jeiuniū eſt eis refectio: vigilia dor
mire: pſecutio ꝯſolatio: tota aduerſitas amo
re xp̄i ē eis ꝯſolatio: hn̄t feruētē affectionem.
Si xp̄s diceret eis: adhuc vſq; ad ānū venietis
ad me ⁊c. rn̄derēt. O dn̄e: ān⁹. xij. mēſes h; ⁊
dēm⁹ tādiu priuari illa claritate ⁊c. Jō paul⁹
poſtq̄ vidit oīa iſta: tūc vidit vnā pcioſam ca
thedrā i q̄ ſtabat xp̄s ſup oēs ordies āgeloꝝ
⁊ ad lat⁹ aliā: ⁊ dixit. Dn̄e ⁊ qs erit hic. rn̄dit
xp̄s. ſup oēs ordies āgeloꝝ erit mr̄ mea: ⁊ in
iſta cathedra collocabit̄. O taꝫ bn̄ vr̄ glioſa:
cui⁹ pcib⁹ tot⁹ mūdus ſuſtinet̄. Jō cātat eccl̄ia
Exaltata es ſctā dei genitrix ſup choros ange
loꝝ ad celeſtia regna ⁊c. Deīde vidit diuinā
eēntiā: vt dicit Aug. in libro de vidēdo deū.
⁊ in libro ad Paulinū. ⁊ ēt ſctūs Tho. in pri
ma pte. ⁊ in ſcd̄a ſcd̄e. q. clxxv. art. iij. dic̄ q vi
dit diuinā eēntiā: ⁊ qn̄ reuerſus fuit q apl̄i cre
diderit q ſtuduerat i ſtudio celeſti. ⁊ dixerūt
ſibi. Vn̄ venis. Rn̄dit. ſcio hoiē in xp̄o ante
annos. xiiij. ſiue in corpe ſiue ex̄ corp⁹: neſcio.
de⁹ ſcit raptū huiōi vſq; ad tertiū celū: ⁊ audi
uit archana v̄ba q̄ non l; hoi lōq. ij. Cor. xij.
Nota ego ſcio hoiē in xp̄o ieſu q fuit raptus
vſq; ad tertiū celū. Scriptura ſctā nō fecit mē
tionē niſi de trib⁹ celis. Pmo de firmamēto.
ſcd̄o de criſtallino ſeu aq̄o. de q̄ ps̄. Aq̄ q̄ ſup
celos ſūt ⁊c. Tertiū ē celū ēpireū. Ergo clari
or fuit ſua doctrina. q: ppriis ocul̄ vidit oīa q̄
pdicauit. Jō dic̄. Notū vobis facio euāgeliū.
Dico tertio q doctrina ⁊ predicatio beati
pauli fuit plus lōga ⁊ virtuoſa. Declarat̄ ſic.
Oēs alij apl̄i [illegible] ſuā pdicationem in
morte eoꝝ: paulus in vita: xxxvij. ānis pdicauit
ante mortē: ⁊ p⁹ mortē pdicauit. Jō dr̄ plus
lōga ⁊ v̄tuoſa. Dico practice qn̄ predicauit
xxxvij. ānis. Nero impator roman⁹ captiua
uit ipm ad mortē: ⁊ q: pdicauit xp̄m ꝯ ordia
tionē ⁊ volūtatem. Neronis. Nero mādauit
ipm capi: ⁊ dedit ſniam capitalē ꝯ eū. q: erat
nobil̄ ⁊ priuilegio romanoꝝ gaudebat. Dica
tur qūo fuit duct⁹ ad decapitatiōem. Et facta
oratione lictor decapitauit eū. de cui⁹ collo exi
uit lac: deinde ſanguis. Lac oſn̄dit ſuā purita
tē: q: ſp fuit v̄go. Deinde venit tāta claritas
de celo q faciliꝰ aſpiceret hō ſolē q̄ illā clari
tatē: ⁊ ſtatim aīa bti pauli egreſſa venit ad ne
ronē in palacio: q loq̄bat̄ cū phis ſ. O ⁊ taꝫ
magnū miraculū eſt iſtud. ⁊ aīa intrauit: quā
vidēs nero fuit territ⁹: ⁊ n̄ mirū: q: ſi ſctās pſo
nas terret bon⁹ ſpūs: l; poſtea ꝯſolet̄ eas: mul
to magis terret malas. Et dixit nerōi. Venio
ad te: ſi vis ad xp̄ꝫ ꝯuerti porta padiſi eſt tibi
apta. ego fui mortu⁹ de mādato tuo. ⁊ viuo i
etnū. Sic poteris tu ſi volueris. Ecce qūo pdi
cauit poſt mortē. n̄ legit̄ hoc de alio ſctō. Pꝫ
g⁰ qūo ſua pdicatio fuit lōge v̄tuoſa. Statim
nero ſoluit oēs xp̄ianos q̄s tenebat captos: ſ;
non fecit ſe xp̄ianum: ſ; permāſit in pctō ſuo.
Jā ipſe paulus pphetauerat hoc: q: dicebat.
Magnificabit̄ xp̄s in corpe meo ſiue per vi

tā ſiue p mortē. ad Phil. i. Itē in morte pdi
cauit. Etiā dicat̄ de capite qūo fecit tres ſalt⁹
⁊ in q̄libet dixit ieſus. ⁊ exibat in q̄libet ſaltu
vn⁹ fons. Tres pdicatiōes fecit in q̄libet. ſ. ie
ſus. ieſus. ieſus. Multā māſ hēbat ad pdicā
dū. Hic ē ſecretū ieſus. Ego dico q iſtud no
men ieſus h; tres v̄tutes ſup oē nomē. Vnde
dedit illi nomen de⁹ qd̄ eſt ſup oē nomen. ad
Phil. ij ⁊ Luce. ij. Vocatum eſt nomen eius
ieſus: xp̄us cognomen eſt. ⁊ alſo etiam tribus
vicibus pp tres virtutes quas h; principalr.
De virtute nominis ieſu.
Prima contra defectus ſpirituales.
Scd̄a contra malicias corporales.
Tertia ꝯtra pericula ſeu mala temporalia.
Defectus ſpūales ſunt pctā. Si aliqs eſt q
nō hēat ꝯtritionem de pctis ſuis ⁊ h; cor lapi
deum. ⁊ non ſcis q̄d dr̄ Matth. xxvij. q ieſu
xp̄o in cruce pendēte petre ſciſſe ſunt ⁊ monu
mēta apta ſunt: ⁊ mortui ſurrexeſt. Si vis cō
tritionē hēre ponas te corā crucifixo genibus
flexis: ⁊ deuote dic ieſus faciēdo ſignū crucis
iuxta cor. ⁊ mollietur ad pniam: ⁊ monumen
tum aperietur. ſ. os per confeſſionem. ⁊ mor
tuus. ſ. ſpiritus reſuſcitabitur. ſ. ad ſtatum grē.
Idē eſt ſi aliqs in deſiderio vindicte ponat ſe
corā crucifixo dicendo ieſus ⁊c. cogitans qūo
ip̄e pepercit crucifixorib⁹: ⁊ imediate veniet
ad te vna dulcedo de illo fauo mellis padiſi
⁊ intrabit cor tuū: q in memoriam paſſionis
xp̄i remittes iniuriam: Vnde oīs quicūq; inuo
cauerit nomen dn̄i ſalu⁹ erit. Nota inuocaue
rit. ſ. intus in corde. Ro. x. Nomē dn̄i. i. ieſus
deus dabit ſibi ꝯtritionem pctōꝝ. Jō hoc no
men ieſus ꝯ defect⁹ ſpūales fac̄ tria. ſ. mollifi
cat cor: facit confiteri: ſuſcitat aīam. Scd̄o
dico q hoc nomen ieſus eſt ꝯ malicias corpo
rales. Si deuotionē haberem⁹: medici paruꝫ
lucrarent̄ nobiſcū. Nā oēs v̄tutes ſctōꝝ ⁊ an
geloꝝ ſunt in h⁰ noie ieſus. Et iō nr̄ Jpocras
vel Galien⁹ ieſus poſtq̄ ſalutem procurauit
aīabus nr̄is p redēptionē: voluit etiā pcurare
⁊ dimittere medicinā qn̄ debuit recedere per
aſcēſionē ordinauit amphoriſmū dicēdo. Si
gna eos q crediderint. non dicit q ſcti fuerint
hec ſequent̄. In noie meo demonia eijcient:
linguis loquent̄ nouis: ſerpentes tollēt. Et ſi
mortiferū qd biberint non eos nocebit. ſuper
egros manus iponēt ⁊ bn̄ hēbūt. Mat. xvi.
O ſi haberem⁹ deuotionē ad iſtud nomē. ſed
nullaꝫ habem⁹ niſi ad vanitates ⁊ ſortilegia
⁊ cōiurationes. Vn̄ dicit ps̄. Hoies ⁊ iumenta
ſaluab dn̄e ⁊c. Vn̄ ſi doles caput: fac ſignum
crucis in cor: dicēdo ieſus ⁊c. ſi ſidē hēs ⁊ ſani
tas corporis nō ſit nociua anime: ſine dubio
curaberis. Idē ſi hēs filiū infirmuꝫ ſi ſcit loq
ipſemet ſignādo dicat ieſus ⁊c. al̄s facias tu.
Non fiat ſubito: ſed cum deuotiōe. q: empla
ſtrū ſuauit̄ ponit̄ ⁊ cū caliditate deuotionis.
Idē vos mlieres q̄ cupitis ꝯcipe i vtero dicatis
ieſus: q: v̄tus hui⁹ noīs ieſus dabit vobis pro
lem ſi vultis. Idē qn̄ eſt pgnās vt deus ꝯſeruet
plē in vtero: q: multe ꝯcipiūt que nō pn̄t por
tare. Ideꝫ de mulierib⁹ qn̄ dn̄t parere faciāt ſi
gnuꝫ crucis dicēdo ieſus vbi ſentiūt dolores:
q: melꝰ ē dicē ieſus q̄ clamare vt caꝫ. Ecce
ſcd̄a v̄tus ꝯtra malicias corpales. In hoc er
go noie hēatis deuotionē: q: nō ē aliud nomē
datū oīb⁹ ſub celo in quo oꝫ nos ſaluos fieri
nec eſt in aliq̄ alio ſalus. Act. iiij. Et loqtur de
ſanitate de vno ꝯtracto quem ſctūs petrus cura
uerat. illud ergo nomen inuocate: non aliud.
Tertio ꝯ pericula tpalia valet hoc nomen
ieſus. Tu homo bellic⁹ ſi ſis in bello iuſto: dic
ieſus: ⁊ non deficiēt tibi vires. Sec⁹ de bello
iniuſto: q: neſcit diuina iuſticia pſociniū da
re criminib⁹. Silr ſi eſſes in deſto ⁊ i circuitu
tuo eēnt inimici tui vl̄ aīalia: dices ieſus ⁊ tu
liberaberis. Itē ꝯ tēpeſtates fac crucem cum
noīe ieſu: ⁊ non nocebit. Contra oīa pericula
eſt medela. Vn̄. Turris fortiſſima o nomen
dn̄i: ad ipm ꝯfugiet iuſt⁹ ⁊ exaltabitur. Pro
uerb. xviij. Nomen dn̄i ieſus. Vocatuꝫ eſt no
men eius ieſus. Luce. ij. Patet ſecretum cuꝫ
trib⁹ vicib⁹ caput beati pauli ſaltauit: ſignifi
cans v̄tuteꝫ ꝯ pdictos tres defect⁹. Ecce quō
beatus paulus nō ſolum in vita: ſed in morte
⁊ poſt mortē predicauit: Ergo cōcluſio tertia
clara eſt. ſ. qūo ſua predicatio fuit magis lon
ga ⁊ v̄tuoſa. Ergo thēa. Notū vobis facio ⁊c.

De ſancta Margareta. Sermo.

Inuenta vna pcioſa marga
reta abijt. Mat.
xiij. Cogitanti mihi magnā deuo
tionem ⁊ ſanctitateꝫ beate marga
rete inuenio quinq; virtutes in ea in quibus
ſtat oīa perfectio ſanctitatis.
Prima eſt vera humilitas.
Secunda ſancta charitas.
Tertia firma ſtabilitas.
Quarta pura claritas.
Quinta plena felicitas.
Et ſubtiliter iſte q̄nq; v̄tutes notant̄ in q̄nq;
verbis thematis. in pma dictione. ſ. inuenta
oſn̄dit̄ pma v̄t⁹: ⁊ in ſcd̄a ſcd̄a. ⁊ in tertia tertia
⁊c. Dico pmo q bta margareta fuit ornā

ta de magna ṽtute q̃ eſt ſcʒ humilitas:q̃ notaſ in p̄io ṽbo thematis cū dicit. Inuēta. Rō. In uētio toti⁹ hūane pditiōis fuit ſupbia. Dicaſ qñ hō vult facē ad libitū ſuū:nec vult obedire mādatis diuis:hec ē ſupbia. Dicaſ quō lucifer voluit parificari deo. Ecce ſua pditio p ſupbiā z ſibi ꝯſentientiū. noluit ſtare ſub regula ſibi a deo data. noluit humiliare ſe dei volūtati:ſʒ voluit facē ſm ſuā iclinatōeʒ. ecce petiſ z pditio ſua. Itē de Adā cui p̄cepit de⁹ in ſignū dominij ne comederet de ligno vetito:ſʒ de alijs. Si tenuiſſet regulā bonū fuiſſʒ ſibi z nobis:q2 nullā miſeriā nec tribulatōeʒ nec mortē incurriſſem⁹:q2 oīa iſta hēm⁹ ex ſuo pctō: ſʒ noluit. z mulier icepit malū di. z q̄re nō comedem⁹. z ipe credidit. z ecce h̄ ſua pditio z oīm nr̄a ex ſupbia. Iō dr̄. Supbiā nunq̄ꝫ in tuo ſenſu aut ſ tuo ṽbo dn̄ari pmittas. Rō. in ipa. n. initiū ſūpſit oīs pditio. ſ. āgeloꝝ z hoīuʒ. Thob. iiij. ſi gͦ p ſupbiā pdiſ creatura q2 ñ vult viuē iuſ regulā ſibi a deo datā:p oppoſitum. ſ. qñ non vult facē iuſ ſuā volūtatē ſeu iclinatōeʒ:ſʒ iuſ dei ordīatōeʒ inueniſ. ṽbigr̄a qñ dic. dn̄e ego ſum inclinat⁹ ad ſupbiā. pōpā. vanitatē:zc. ſʒ q2 vos dn̄e p̄cipitis oppoſitū iō volo humiliari. Idē dicaſ de alijs pctis inſ auditoꝝ facultatē. Iō dr̄. Inuēta. Dicaſ hiſtoria breuiſ de paſtore hñte cētū oues. z pdidit vnā. q̄ inuenta ſet⁹ dixit: Cōgratulami mihi oēs q2 inueni ouē quā pdiderā. Lu. xv. Iſte paſtor ē xp̄s. centum oues ſūt q̄ ſūt hūiles z obediētes ſuis p̄ceptis. Rō q2 oīa mādata legis i ſūma ſūt decē. z decies decē mltiplicādo ſūt cētū. z ſigt pfectionē decē mandatoꝝ ſup ſe. z pdiſ vna ouis qñ exit de grege. Et comedendo vadit de herba i herbā. ſic pdiſ xp̄ian⁹ ouis xp̄i. cui⁹ ouis clauſura ē obediētia decē mādatoꝝ que qñ p̄terit ouis dr̄ pdita: z p̄t dicē cū dd̄. Erraui ſicͭ ouis q̄ pierat. reqūre. ſuū tuū q2 mādata tua nō ſuʒ oblit⁹. pā. cxviij. Querit ouis a xp̄o qñ dat ſibi cognitōeʒ de petiſ z inuenit eā qñ dat ſibi cōtritiōeʒ de petis z portat i hūeris p ſuā paſſionē dicēs āgeſ amicis ſuis. Cōgratulami mihi oēs zc. Ecce q̄re dic. inuēta. Mō videam⁹ quō btā margareta hūit verā humilitatem. Dicaſ cū eēt filia pr̄iarche āthiochie ciuitatis. ſʒ pentes ei⁹ erāt īfideleſ tñ hūit nutricē xp̄ianā. Cū ſt btā margareta eēt. vij. vl̄. viij. ānoꝝ. nutrix p̄dicabat ſibi q̄libʒ die xp̄ʒ z ṽginē mariā itā tū q̄ ſecrete btā margareta fuit baptizata z fecit votū caſtitatis h⁰ ṽo ſciēs pr̄ hūit eā exoſaʒ eā flagellādo. nec pp hoc voluit adorare ydola pp q̄ō pr̄ voluit eā interficeſ. ſʒ inſ p̄dicaſ

Qua mortua. pr̄ dixit ſibi vl̄ q̄ abnegaret xp̄ʒ vel pſeʒ. Et ipa voluit poti⁹ abnegare pſem q̄ꝫ xp̄ʒ. z potuit dicē cū dd̄. Pr̄ me⁹ z mr̄ mea dereliq̄runt me dn̄s āt aſſumpſit me. pā. xxvi. Et dimiſſis ornamētis z veſtimētis receſſit de domo pr̄is z iuit ad domū nutricis paupris q̄ hēbat. xx. vl̄. xxx. oues q̄s ꝯmiſit margarete cuſtodiēdas. dicēs ſibi q̄ caueret a nemorib⁹ z locis ſepatis. ne hoīes eā inuenirēt ſolitariaʒ z ſibi nocerēt. Sʒ iuxta viā in pratis paſceret oues. Dicaſ hicꝫ paſtores q̄ ſt̄ cū puellis ſtāt in nemorib⁹. zc. Dicaſ p̄ctice quō btā margareta cuſtodiebat oues. z ꝯſiderate hic ſuā magnā hūilitatē. Cū gͦ eēt īduta de auro z ornata margaritis p xp̄o hūiliauit ſe tātū īduendo ſe ſimplici pāno. Itē p̄io erat in palatio. nūc in heremo. Itē añ comedebat gallinas. mō panē cū caſeo. añ dormiebat in magno lecto zc. nec āt cū illa paupe nutrice zc. vr̄ gͦ vobis ſi fuit hūilis. Si gͦ hūilitas facit inuenire pſonaʒ z btā margareta fuit ita hūilis vt audiuiſtis. bñ gͦ dic thēa inuēta zc. Moralr̄ cū volum⁹ hūiliari ſi nō poſſum⁹ vt btā margareta q̄ dimiſit oīa ad min⁹ illi q̄ vadūt nimis pōpoſe in habitu vltra ſuū ſtatum ſeu conditionē dimitant q2 illud nō eſt ṽtus. Idē de clericis q̄ nō vadūt in habitu clericali. ſʒ ſeculari. dimittāt. Idē de religioſis q̄ non portant habitū ſuū iuxta ſuam regulā. Iō dicebat xp̄s. diſcite a me q2 mitis ſuʒ. ſ. in vita z ꝯuerſatione. z humilis corde. Mat. xi. ¶ Dico ſcdo: q̄ hūit ſctāʒ charitatē que oſtenditur cū dr̄ vna. Declaratur ſic. Charitas ꝓprie ē amor dei ardentiſſimus ſ. qñ perſona charitatiua oīa que dic cogitaſ z operatur: ordiat ad deum. ideo dr̄ vna. Rō Charitas z cupiditas ſunt oppoſita. q2 cupiditas ſpargit cor in reb⁹ mūdanis. ſʒ charitas vnit z cōgregat cor nihil aliud volens niſi deum. Dicatur h̄ exemplū de duab⁹ ſororib⁹. ſ. magdalena z martha. ad q̄rū domū cuʒ xp̄s ſemel veniſſet laſſus z feſſus martha fatigabat ſe in exercitio charitatis pp xp̄m zc. magdalena de iſtis non curās. poſuit ſe ad pedes xp̄i dicēdo: dn̄e dicatis mihi aliq̄ō bonū ṽbuʒ vl̄ de q̄ p̄dicaſtis hodie. Uidēs martha q̄ ſoror ſua ſederet dixit. Dn̄e nō eſt tibi cure q̄ ſoror mea reliq̄t me ſolā miniſtrare: dic gͦ illi vt me adiuuet. Cui rn̄dit xp̄s. di. Martha martha ſolicita es z turbaris erga plurima porro vnū eſt neceſſariū. ſ. vnitas cordis ad deū Luc. x. Patʒ gͦ q̄ charitas oñdiſ cū dr̄. vna. Dicaſ quō btā margareta habuit iſtā virtutem Cum de eam ſemel iuxta viam paſceret oues z ib[illegible]

ſet. xiij. vel. xiiij. annoꝝ decora valde in corpe ſʒ pulchrior i aīa ide trāſiuit olibri⁹ p̄fect⁹ pſequēs xp̄ianos. q̄ vidēs tā pulchrā puellā admirās ſtetit dicēs. Si iſta puella eſt generoſa ducā eā in vxorē. Sin autē ducā eā i ꝯcubinā z fecit eā venire corā ſe. A q̄ q̄ſiuit tria. Primo nomē ſuuʒ. Scdo gen⁹. Tertio ꝯditionē. Ipa āt humilr̄ rn̄dit dicēs. Ego vocor Margarita. i. perla. Dixit p̄fect⁹. Propriū nomē hʒ z pulchꝝ. Scdo de genere nobili filia ſuʒ patriarche. Tertio de conditiōe xp̄iana ſum. Rn̄dit preſes. Prima duo ſunt ꝯueniētia. ſʒ tertiū nō. q2 ſtultitia eſt adorare hoieʒ crucifixū traditūʒ a diſcipulis. z mortuū in cruce. Rn̄dit Margareta. Et quō ſcitis vos q̄ chriſtus ſit mortu⁹ in cruce. Rn̄dit q2 ita legi i libris xp̄ianoꝝ. Et margareta. In eiſdeʒ libris inueniſtis q̄ xp̄s ē ds̄ z hō. voluit pati i cruce ne ſibi credētes z obediētes patiāſ in iferno. Et volens margareta ex eā ꝓuocare ipm ad irā vt eā odire ne pderet ṽginitatē dixit. Stultitia eſt de eiſdē libris recipe vnū z nō aliud. Et ipſe idignat⁹ poſuit eā i carcere tenebroſo Ecce charitatē quā habuit nō curās de p̄ſide nec de honore ſeu ꝓmiſſionib⁹ ſibi factis. q2 no luit niſi deū z poterat diceſ. Unā petij a dn̄o hāc reqrā: vt ihabitē i domo dn̄i oīb⁹ diebus vite mee. ps. xxvi. Moralr̄ hic vos de mundo iſto hētis exēplū vt vnuſq̄ vos q̄ hētis cor diſperſum i cāpis. vineis. aīalib⁹ zc. ſʒ ad min⁹ in die dn̄ica opʒ vos recolligere. Dicaſ q̄ ſi ſeruatis feſta vt fieri dʒ recolligēdo cor i die feſto ne cogitet de negocijs vanis. z os ne loquaſ de mūdanis: ſʒ audire oʒ miſſaʒ cōpletā z cū ſilētio. z de⁹ dabit vobis abūdātiā z oīa vr̄a plus ꝓficiēt ſuādo ſic feſta q̄ꝫ ex oīb⁹ curis vr̄is. z ds̄ cuſtodiet vos a ſiccitate. mortalitate. fame zc. ¶ Dico tertio q̄ habuit firmā ſtabilitatē q̄ oñdiſ cū dr̄: p̄cioſa. Tūc pſona ē p̄cioſa corā deo qñ ē ſtabilis z firma in ſeruitio dei. z nulla occaſione dimittit bonā vitaʒ inceptā. Iō dr̄ de martyrib⁹ q̄ ante eligebant mortē q̄ꝫ dimitterēt bonā vitā. Precioſa i cōſpectu dn̄i mors ſcōꝝ ei⁹ pp ſtabilitatē quam hēbāt. Dicaſ hic quō btā margarita fuit conſtās z firma: q2 de carcerē educta coraʒ p̄ſide audacſ ꝯfitebaſ xp̄ʒ. Ad quā p̄ſes dixit q̄ abnegaret fidē xp̄i z faceret eā magnā dn̄aʒ. alſ eā interficeret. Rn̄dit fac q̄ō potes. q2 q̄ō dicis ego nō faciā. Dicaſ h̄ quō p̄ſes dedit margarete quinq3 tormēta. Primo denudauit eaʒ Magnū tormētū ē mulieri verecūde ſʒ ipe fecit vt videret ſuā pulchritudinē. z cū ṽgo ve

recundaretur. dicebat intra ſe xp̄o. Dn̄e taleʒ verecūdiā ſuſtinuiſtis vos ꝓ me qñ fuiſtis denudat⁹ in mōte caluarie zc. Scdo fuit flagellata. z libēter z patiēter ſuſtinuit cogitans q̄ xp̄s etiā fuit flagellat⁹. Tertio fuit lacerata ḋ ferro caro eius cardata z gētes in circuitu flebāt dicēdo q̄ miſereſ ſue pulchritudini. Ipa rn̄dit. o mali ꝯſiliatores. nūq̄d ꝓ ſanitate corporis debeo nocē aīe mee peccādo zc. Quarto lamine ferree ignite fuerūt ei⁹ laterib⁹ applicate: ipſa dicēte. Nō ſunt ꝯdigne paſſiōes hui⁹ tpis ad futurā gl̄iaʒ q̄ reuelabiſ in nobis paciēter ſuſtinuit. Quinto ꝓiecit eā in aquaʒ vt ibi ſubmergeret: ſʒ ipa ſignauit ſe ſigno crucis. z ſecutus ē terremotus magnus ex q̄. xij. milia gētiū cōuerſi ſunt. Ecce quō fuit firma. Moralr̄ hic nota ꝯ illos q̄ incipiūt pniam vl̄ alia bona z poſt ſtatim dimittūt. Et dicaſ de illis q̄ pſeuerāt in pnia quō aīa poterit dicere xp̄o in iudicio. Feci iudicium z iuſticiam non tradas me calumniātib⁹ me. ps. cxviij. ¶ Dico quarto q̄ beata margareta habuit puram claritatem dum dr̄. Margaretha. erat enim clara in mente ad cognoſcendum ſecreta dei z puritatem vite Mat. xiij. Sile eſt regnū celorū hoi negociatori q̄renti bonas margaritas. Dicaſ quō btā margareta hūit claritateʒ ſcientie z puritatem vite. nā cū fuiſſet reducta ad carcerē: dyabolus volēs eam terrere vt ſic territa ꝯſentiret p̄ſidi. intrauit ad eā in forma ingentis draconis: fingēs vt eam abſorberet: ſʒ ipa dicēdo: Jeſus. ſignauit ſe. z draco crepuit z receſſit. Dicaſ hic de ṽtute ſigni crucis contra oē piculū. z oñde quō pp̄ls ſe dʒ ſigͥre. Iō dicit eccl̄ia. Contra hoc ſignū nullū ſtet periculū. Scdo dyabolus iterū intrauit carcereʒ in forma doctoris antiq̄ dicēs ſe xp̄ianuʒ eſſe volēs ei pſuadere vt p̄ſidi conſentiret. nam ſi eſſet ſua multa bona poſſʒ facere xp̄ianis. ipſa vero orauit. d. Dn̄e q̄s eſt iſte talia pſuadens zc. z ſpūs q̄ habitabat in ea dixit ſibi margareta dyabol⁹ ē. Tūc ipſa arripiēs ipm p barbā ꝓiecit eum ad terram z poſuit pedem ſup ei⁹ colluʒ di. Quare veniſti pditor. Rn̄dit q̄ ad decipiendū eam. Et iteꝝ queſiuit ab eo. Quare pſequeris ſic xp̄ianos. Rn̄dit. Ego nō pſequor eos. ſed ipemet pſequūtur ſe p inuidias ſuas z malas volūtates. ſʒ ego de hoc iniuſte ſim diffamat⁹. Ecce claritatē quā btā Margareta habuit ad cognoſcendū ipm malignum ſpm̄. Iſtam claritatē debem⁹ nos hic cognoſcendo ſpm̄ qñ venit ad nos trāſfigurās ſe in angelum lucis. Ideo dicit Joānes. Nolite

te credere oī ſpūi.ſʒ ꝓbate ſpūs ſi ex deo ſint
i.Io.iiij.ꝛ ꝓbāt dupſr. Primo ex pte noſtra
dicēdo.ꝛ qs ſum ego cū ſim iam pctō2 ꝛc. ſʒ
in hoc multi decipiunt.credētes de aliq̄ illu-
ſione ꝙ ſit āgelus bon⁹:xp̄s vel virgo maria
ꝛc.Scdo ꝓbat ex pte dyaboli.ſ. reſpiciendo
quid dicit.q2 ſi dicit ꝯ dei mādata ſine dubio
dyabolus eſt.Verbigra.ſi dicit.Interficiatis
vos ꝓ deo.q2 multum ſibi placet. Idē de pe
nitētijs indiſcretis a dyabolo ſunt talia.Iō ꝓ
bate vt btā margareta q̄ noluit credere dya-
bolo dicēte ſibi ꝙ duceret viruʒ .quia contra
votū qd̄ fecerat caſtitatꝪ pſuadebat. ¶Dico
quinto ꝙ btā margareta habuit plenam feli-
citatē cū dr abijt.ſ.ad gliaʒ.Dicat h̄ ei⁹ mātyr
riū.Qn̄ ꝑſes fecit eā venire corā ſe videns
eā curatā a plagis: dixit. O margareta ma-
gna eſt.patia deoꝝ ꝛc.dicat ei⁹paſſio:q̄ dicta
pōt dici auctas. Nō ē viri in domo ſua.ſ.ſpūs
in domo carnis.Abijt via lōgiſſima.ſ.ad celū
ſacculū pecunie.ſ. meritoꝝ ꝛ bonoꝝ ſecum tu
lit in die plene lune.ſ.i die iudicij reuerſurus ē
i domū ſuā.ſ.carnē ꝑ ꝟaʒ reſurrectionē.puer.
vij.q2 tunc omnes reſurgemus.

¶De ſancta maria Magdalena. Sermo.

M Anum ſuaʒ aperuit inopi.
Hr ꝟbū iſtud ori
ginalr i li.puer.vl.ꝛ ſic tota ſolēni
tas ꝛ officium hodie eſt btē marie
Magdalene: ita ēt ꝛ ſmo nr. Si placet deo
hēbim⁹māss bonas ꝛ ſpeclatiuas ꝓ illumina
tione intellect⁹:ꝛ morales ꝓ reformatōe vite.
Saluteꝛ primo ꝟgo maria.ꝛ reſumat thema.
Intellect⁹hui⁹ ꝟbi ſm quē ego volo ptracta
re thema ē ꝙ xp̄s apuit manū ſuā btē marie
magdalene pauprime.ſ.gfa dei ꝛ ꝟtutū an̄ ſu
am cōuerſionē. Pro cui⁹declaratiōe ſciēdū
ꝙ in ſcriptura ſctā mia dei quā hēt circa pec-
catores dr man⁹. Ad h° eſt rō ꝛ auctas. Rō
eſt iſta. Expimētalr videt ꝙ ſi aliq̄ pſona ca
dit i luto aq̄ vel igne: ſi ab aliq̄ ſubleuet.dat
ſibi manus. Idē qn̄ aliquis cadit in terrā per
auariciā:vſurā:rapinam:vel furtum ꝛc.vel in
luto ꝑ luxuriā vl in aliq̄ pctō alio:xp̄s qui eſt
iuxta eū erecte vel recte ſtās:q2 nunq̄ cecidit
ꝑ pctm̄:extēdit manū .ſ.miaʒ ſuā pſonam ele
uās. Auctas. Mat.xiiij.xp̄s exn̄s i mari ſu
per aquas tāq̄ dn̄s oium creaturarū:ad quē
dixit petr⁹. Si tu es:iube me venire ſup aq̄s.
Et ip̄e ait. Veni. Et deſcēdens petr⁹ de naui-
cula icepit vēire.Cū aūt vidiſſʒ ventū validū
timuit:Et cum cepiſſet mergi clamauit. Dn̄e
ſaluū me fac. Et ꝯtinuo ieſus extendēs manū
ſuā apphendit euʒ:ꝛ ait illi. Modice fidei q̄
re dubitaſti. Et q2 loquit de manu inuit ꝙ p-
ſona q̄ cadit ꝛ incepit mergi in pctis:ſi debet
ſubleuari oʒ vt ꝑ manū mie dei eleuet. Item
de dd̄ poſtq̄ʒ peccauit cum Berſabea ꝛ occi
dit viꝝ ſuū.ſ.vriā:ꝛ cupiēs ſubleuari dixit.Fi
at man⁹tua vt ſaluet me.q.d.cecidi. Pʒ ergo
ꝙ mia dei dr man⁹. Cū ergo maria magdale
na in ſua iuuentute primo caderet in terra ꝑ
amorē terrēoꝝ:nō curās diligere celeſtia ceci
dit in luto ꝑ luxuriā ꝛc. Cecidit ēt in ſupbiā
īq̄ʒtū volēs ſe clarificare ſup oēs ꝑ ſuā pulchri
tudinē:ſʒ ieſus xp̄s manu ſue mie eā eleuauit
Iō dic thema. Manū ſuā apuit iopi. Nūc pʒ
thēa. Notādū ē hic cū dicit apuit manū. In
manus opatiōe quiqʒ digiti oñdunt quib⁹la-
pſus erigit. Ita de manu mie dei xp̄i ieſu i q̄
apuit m̄ magdalene qnqʒ digitos eā eleuādo
¶ Primus digit⁹ eſt lōga expectatio.
¶ Secundus benigna conuerſio.
¶ Tertius alta promotio.
¶ Quartus ſpiritualis affectio.
¶ Quintus celeſtialis fruitio.
¶Dico prīo ꝙ xp̄s oñdit marie magdalene
que ceciderat i pctō lōgā expectatōeʒ.q2 diu
eā expectauit ad pniam. noluit eā dānare p⁹
pmū pctm̄ nec p⁹ſcdʒ.Credit ei ꝙ.xij.ānis vi
xit i pctis:ꝯtīue addēdo pctā pctis. Et xp̄s ex
pectabat ouē pditā.q.d.adhuc ēt erit ſcā ꝛ bo
na. Ad practicā.dicatur quō erat ꝟ genere re
gio nobil ꝛ generoſa. Pr .n.ei⁹erat nobilis
baro ꝛ magn⁹dn̄s vni⁹ ptꝭ hierlʒ. Quādiu vi
xerūt pr ꝛ mr ei⁹ cuſtodierūt eā bn̄ ſicut debēt
facē bōi pres ꝛ mres ne filie viſitēt ꝛ truffēt
cuʒ hoīb⁹ſcutiferis ſeu militib⁹. Sʒ mortuis
parētib⁹lazar⁹:magdalena:ꝛ martha diuiſe
rūt ſibi hereditateʒ. Qn̄ ei magdalena vidit
ſe liberā ꝛ dn̄am baronie de magdalo:nemi-
nē timuit:ꝛ ſcutiferi ꝛ milites icepeꝛt eā viſi
tare:ꝛ ſic paulati ip̄a fuit philocapta de vno
ſecrete:ꝛ ſecrete peccauit cū eo.cogitans hoc
erit ſecretū. Sʒ ille tractās illud cū ſocijs ſuis
dicebat. Certe ego hūi pulchriorē domicellā
ꝛc. O dixeꝛt alij:poſtq̄ chorea ē icepta videa
m⁹ q̄ ſit pulchrior.ꝛ veniebāt ad eā dicendo.
Certe niſi mihi ꝯſentiaꝭ ego reuelabo ꝛc. Et
ex quo pma vice mulier pdidit verecūdiā:tūc
factū ē:nō.n.hʒ faciē reſiſtendi. Iō mulieres
reſiſtite i pncipio:q2 poſtq̄ verecūdia ē pdita
de pctō i pctm̄ ruet.intm̄ ꝙ magdalena pdi
dit nom̄. ppter qd̄ dicebat vulgarit peccatrix
ip̄a tn̄ ignorante:q2 null⁹ſibi dixit. Dicebant
tn̄ gētes. O qd̄ erit de iſta peccatrice publica

ꝛc.ſʒ deus iam expectauit eam ad pniam. Iō
Iſa.xxx.dr. Propterea expectat dn̄s vt miſe
reatur vr̄i. Moralr:h̄ cogitate q̄ʒta ē mia dei
expectās pctōrem ꝛ nō ſtatim dānat eum. Di
cat de latrone de q̄ fact⁹eſt iam ꝓceſſus ꝛ da-
ta eſt ſnia.ſʒ executio nō fit:q2 expectat rex vt
ꝯuertat ꝛ pcat ſibi ꝛ ille adhuc adijcit ꝛ mul-
tiplicat furta ꝛ ſi rex adhuc expectaret: ſtult⁹
magis q̄ miſicors iudicaret. Tūc xp̄s h° fa-
ciēs nō reputat ſtult⁹:ſʒ ſumme miſicors. Nā
poſtq̄ hō peccat ſtati fit ꝓceſſus:ꝛ ſcribit in li
bro dei. Auctas dd̄. Impfectū meū viderunt
oculi tui:ꝛ in libro tuo oēs ſcribēt.pſ.cxxxviij.
ꝛ ſnia eſt data. Aia q̄ peccauerit ip̄a morie.
Ezech.xviij. Vide miſicordiā dei q̄t anni ſūt
ꝙ tu icepiſti peccare. ꝓceſſus fuit fact⁹ ꝛ ſnia
data. Tn̄ executio ſuſpēdit. Dicūt āgeli xp̄o.
Dn̄e iſte ꝯtinue addit malū malis ꝛ multipli
cat pctā ꝛc. Dic xp̄s expectem⁹eū adhuc. Iō
Ieremias dicit. Mia dn̄i q2 non ſum⁹ ꝯſum
pti.q2 n̄ defecerꝛ miſatiōes ei⁹. Tren.iij. Iſtā
grām nō fecit deus āgelis. Nā doctores:the
ologici cōcordit dicūt ꝙ lucifer q tūc erat ſan
ctior michaele.ꝛ āgeli mali tūc ꝛc. erāt ſcti
ſed poſtq̄ peccauerāt de⁹non expectauit eos
ꝑ ānum.nec ꝑ mēſeʒ ꝛc.ſʒ ſtatim executio fuit
facta ꝛ ꝓiecti ſunt in infernū irreuocabilr in-
tm̄ ꝙ nec xp̄i paſſio .nec incarnatio. nec ali-
qd̄ op⁹xp̄i eis ꝓfuit.de q̄ dicit xp̄s.videbā ſa
thanā ſicut fulgur de celo cadēte. Lu.x.q2 ſic
fulgur in pūcto inflāmatiōis pcti ceciderunt
de celo.ꝛ nos q ſum⁹ ꝟmes de⁹expectat. Vi
de vobis maria mia.imo ꝓ certo. Et ſic pʒ p̄-
mus digit⁹. Scdm digitū oñdit de⁹in ſecun-
do ope btē magdalene.ſ.in benigna ꝯuerſio
ne. Poſtq̄.n.diu expectauit xp̄s tūc ꝯuertit
eā.q.d.xp̄s.oʒ ꝙ trahā eā.ꝛ ꝙ reueleʒ manu
mea. Ad practicā quā tāgit euāgeliū hodier
nū cū gloſis. Dr qn̄ xp̄s p̄dicabat tūc ip̄a erat
peccatrix:ꝛ xp̄s vēit p̄dicat ad locū vbi erat.
ꝛ cū oēs gētes venirēt ad ſmonē dicebāt.o ꝓ
pheta iſ̄s dʒ p̄dicat vadam⁹ad eū audiendū
ip̄a ēt venit ꝛ credatꝭ ꝙ vt videret iō venit e
ornata tota. Sʒ cū xp̄s p̄dicaret vidēs eā ſa-
gitauit in corde icipiēs p̄dicare ꝯ luxuriā di-
cēs.ꝙ ꝓ tā modica dilectiōe maxia eſt pena
i ſemp ꝯburi in iferno. Itē ꝯ ſupbiā. Et maria
magdalena ꝟtebat collū reſpiciēdo hincide.
ꝛ qn̄ audiuit ſic xp̄m p̄dicāteʒ icepit inclinat
caput ꝛ flere ꝛ xp̄s ꝯtinuabat p̄dicationē. Et
xp̄o ordināte qdā inuitauit xp̄m.ſ. Symon le
proſus cuius dom⁹ erat circa domū magda
lene.ꝛ xp̄s vt magdalena hēret maiorē occa
ſiōeʒ vidēdi voluit vt comederēt circa ianuā
dom⁹ ianuis aptis. Et xp̄s voluit tenere dor
ſū ad ianuā ne ip̄a verecūdaret itrare. Mag
dalena aūt reuerſa de ſmone ad domū ſuam
incepit deponere vanitates ꝛ ornamēta iuit
ſimplr cū mātello ꝛ capite nudo.ſcita prius
domo vbi xp̄s comedebat venit ad xp̄m. Co-
gitate quō ſui ſcutiferi voluerūt eaʒ aſſociare
ſʒ nō pmiſit. Cogito ego ꝙ qn̄ itrauit domuʒ
ſymon leproſus dixit ſibi.qd vultis vos hic ſʒ
facto ſigno a xp̄o ſibi tacuit ſymon ꝛ magda
lena vēit retro ad pedes xp̄i oſculās ꝛ vngēto
vngēs clamās i corde ſuo ꝛ flēs dicēdo. Mia
dn̄e.mia dn̄e miſicordia dn̄e.q2 ꝓ pctōribus
de muliere naſci voluiſti. o dn̄e ꝛ mō deꝭ mi
hi indulgētiā delictoꝝ. Ego ſuʒ ouis ꝛ venio
ad paſtorē.ifirma ad medicū.imunda ad fon
teʒ mie ꝛ gratiaꝝ.ꝛ ſic lacris lauabat pedes
xp̄i ꝛ capillis tergebat. Symon incepit mala
cogitare itra ſe d. Hic ſi eēt ꝓpha ſciret vtiqꝫ
q̄ ꝛ q̄lis ē mulier q̄ tāgit eū q2 peccatrix ē. Et
magdalena vidēs ꝙ xp̄s ſibi nō loq̄bat.dixit
in corde. Dn̄e nūqd pcīꝭ mihi. Tūc xp̄s reſpe
xit ſymonē dicēs. Vides hāc mulierē remit
tūt ei pctā multa. Et nunqd nō oia. Et xp̄s di
xit ſibi.remittūt tibi pctā tua. Sʒ iteꝝ potuit
dubitare ſi remittebat ſibi penā. Et xp̄s tūc di
xit ſibi.fides tua te ſaluaʒ fe. q2 ſi tunc fuiſſet
mortua ꝓpt pctm̄ nulluʒ habuiſſet purgato
riū. Itē adhuc potuit dubitare cuʒ eſſet iuue
nis ſi adhuc cadet i pctā. Tunc xp̄s dixit. Va
de in pace.q.d. Ego dabo tibi bonā pſeueran
tiā. Ecce ifinita mia. De iſta mia dicit Grego
ri⁹in omel hodierna. Quid miramini fratres
mariā veniēteʒ an dn̄ʒ ſuſpicientē traxit eam
corda mie quā corde ſuo allegauit i p̄dicatio
ne. Moralr hic dicat ꝙ dimittāt pctā exēplo
magdalene ꝛ vadāt ad xp̄ʒ i ꝯfeſſione ꝛ ꝯfeſ
ſor tenet locū xp̄i. Iō dicit ꝓpha i pſona pec
catoris. Niſi q2 dn̄s adiuuit me.paulominus
hitaſſʒ i iferno aia mea. Iō dicit.thema. Ma
nū ſuā apuit iopi . ¶Terti⁹ digit⁹ eſt alta ꝓ
motio.q eſt digitus longior.xp̄s ꝟo nullū de
ſpicit ſi ꝟo corde redit ad eū.immo honorat
dans grās ꝛ dignitates. Nota qnqʒ officia q̄
xp̄s dedit btē magdalene gradati poſt ſuā cō
uerſionē. Prio fecit theſaurariā ſuā magnū
officiuʒ ē.qn̄ xp̄s ibat p̄dicādo ꝛ nō portabat
pecunias.ſʒ dicit Marc⁹ꝙ p⁹ſermonē circū-
ſpectis oibus.glo.ſi qs eū inuitauerit ad pran
diū. Hoc ſciēs btā magdalena ditiſſima ſeq̄
bat xp̄m audiēs ſmones. Ip̄e dicebat hoſpi
talarijs. Pareꝭ prādiū ꝓ iſ̄u xp̄o ꝛ ſuis.ꝛ iu

uitate eũ ⁊ ego ſoluã vob. ⁊ ſic exeq̃bat offici
um theſaurizare. Auc. ꝺ hᵒ. Iter faciebat ihs
p ciuitates ⁊ caſtella ꝑdicãs: ⁊ euãgelizãs re
gnũ ꝺi. ⁊ duodeci cũ illo. ⁊ mulieres alique ⁊
maria q̃ vocaꝛ magdalena q̃ miniſtrabant ei
de facltatib⁹ ſuiſ. Lu. viij. Scꝺo ñ deponẽdo
eã a pꝛio officio fecit eã ſecretariã ſuã. Lu. x.
Maria ſedebat ſecus pedes dñi ieſu ⁊ audie
bat ꝟbũ illi⁹. Ex iſto textu hꝛ ꝙ ẽ ſecretaria.
Nõ. n legiꝛ ꝙ in iſto plaſito fuiſſent apſi nec
aliij. ſꝫ ſol⁹ cũ ſola. nec ꝟbũ qꝺ xps ſibi dixit fu
it ſcitũ. qꝛ nllus euãgeliſtaꝝ ipm ponit. Sꝫ co
gito ego ꝙ ipſa petebat a xpo audire de ordi
natiõe ⁊ gl'ia ſctõꝝ. Et xps dixit q̃uo in celo ſũt
tres hierarchie ⁊ nouẽ ordines ãgeloꝝ. Itẽꝫ
quõ aie collocanꝛ in illis ordib⁹. ⁊ q̃uo in pꝛio
ordie collocanꝛ penitẽtes ⁊c. ſup oẽs ãt ibit
maꝛ mea. Credo ꝙ ipſa petijt de ſe in q̃ ordine
collocareꝛ. ⁊ foꝛte fuit dcm̃ a xpo ꝙ cũ ſaphi
nis ex ardẽte charitate. Itẽ petijt de penis in
ferni ⁊ de purgatoꝛio ⁊ lymbo pueroꝝ. ⁊ xps
ſibi dixit totũ. Ecce q̃uo fuit ſecretaria. Tertiũ
officiũ fuit. qꝛ fecit eã familiarẽ ſuã ⁊ ſociam
mrſis ſue. ſ. ꝟgis ma. q̃ lꝫ eẽt purioꝛ ſole dedit
ſibi iſtã i ſociã nec deſpexit eã. ſicut mſte caſte
ſuperbe deſpiciũt pctõꝛes. ⁊ tñ xps fecit eã fa
miliarẽ ⁊ ſociã mrſis ſue. Rõ. qꝛ xps oꝛdiauit
duas vias ad pꝛadiſũ. Pꝛia ẽ inocẽtie ſiue de
inocẽtia pura q̃ recte vadit ad gl'iaꝫ. Vñ dic
dꝺ. Dñs nõ priuabit bonis eos q ambulãt in
innocẽtia. in pſ. lxxxiij. Alia via eſt dig̃ pnie
qꝛ ſi ꝺs nõ oꝛdinaſſet niſi viã inocẽtie: deſpa
re poſſem⁹ nos. iõ oꝛdinauit ſcꝺam pniam. ꝺ.
Pniam agite. appꝛopinq̃bit e. r. c. Matth.
iiij. Per iſtas vias deus elegit duas marias.
pꝛia q̃ iuit p viã inocẽtie fuit ꝟgo ma. ⁊ ipam
ſequnꝛ oẽs inocẽtes ipa poꝛtat vexillũ. Pꝛia
pſona q̃ pꝛio iuit p viã pnie fuit btã maria ma
gdalena i nouo teſtõ. ipa. n. fuit capitanea. iõ
hodie cãtat ecclia. Laudem⁹ op⁹ ꝺi in maria
genitrice. ſ. ꝟgine. laudem⁹ in maria peccatri
ce. ſ. pnie. Illa ẽ ſpeculũ pnie. maria hᵒ ẽ exẽ
plũ pnie. Quartũ officiũ fuit ꝙ fecit eaꝫ apo
thecariã ⁊ medicã ſuã. magnũ officiũ ẽ eẽ me
dicũ vel apothecariũ regis vel pape. qꝛ i eoꝝ
mãib⁹ põit vitã ſuã. Hoc officiũ exercuit btã
maria magdalena qñ xpo fatigato ex itinere
vnxit man⁹ ⁊ pedes ⁊ caput. Iõ Io. xi. diciꝛ
Maria h erat q̃ vnxit dñꝫ vnguẽto ⁊ extercit
pedes ei⁹ capillĩ ſuis. Quintũ officiũ ⁊ mai⁹ ẽ
ꝙ eã fecit apſam: qꝺ ẽ alti⁹ officiũ ⁊ pncipale
Auct. Noſipſi pꝛimitias ſpũs hñtes. ad Ro.
viij. Glo. qꝛ tpe pus ⁊ ceteris habũdãti⁹ Pe

trus ⁊ paulus ⁊ alij fuerũt apſi. ſ. miſſi ad pctõ
res. ſꝫ maria magdalena apſoꝝ apſa. ſ. miſſa
ad ↄuertẽdos apſos dubios ꝺ xpi reſurrectio
ne. Auct. vade ad frẽs meos ⁊ dic eis. Aſcen
do ad pꝛem meũ ⁊ pꝛem vrm deũ meũ ⁊ deũ
vrm. Venit ergo maria magdalena ãnũciãs
diſcipulꝛ qꝛ vidi dñm. ⁊ hec dixit mihi. Io. xx.
Iõ cãtat ecclia. O lãpas ⁊ margarita ꝑfulgi
da q̃ reſurrectõeꝫ xpi nũciãdo apſoꝝ apſa fie
ri meruiſti. ¶ Quart⁹ digit⁹ man⁹ mie dei fu
it ſpũalꝛ affectio ſiue pfectio q̃ ↄſiſtit i hᵒ ꝙ di
cit xps. Si vis pfect⁹ eẽ vade ⁊ vẽde oia q̃ hẽs
⁊ da paupib⁹ ⁊ hẽbis theſauꝝ i celo ⁊ veni ſe
q̃re me. Matth. xix. Hic põit duo pũcta. ſ. vẽ
dere oia. ecce paupꝛtas ſpũal. Scꝺo ſeq̃re me
ecce hic doctrina euãgelical. In hijs duobus
ↄſiſtit pfectio ſpũal. Iſta duo hũit excellẽter
beata maria magdalena. nam poſt xpi aſcen
ſionẽ. qꝛ iã p xpo nõ idigebat pecunijs: vẽdi
dit q̃cq̃d hũit ⁊ dedit paupib⁹. ſ. poſuit ad pe
des apſoꝝ iuxta xpi ↄſiliũ. Si vis pfect⁹ eẽ
⁊c. retraxit ſe in pua domo ⁊ viuebat manib⁹
laboꝛãdo. q̃libet die audita miſſa ⁊ ſmõe ab
aliq̃ apſoꝝ. filabat lanaꝫ vel linũ. Auct. i epſa
hodierna. Queſiuit lanã ⁊ linũ ⁊ opata ẽ ↄſi
lio manuũ ſuaꝝ. Et ſeqꝛ. Manũ ſuã miſit ad
foꝛtia. ſ. laboꝛãdo. ⁊ digit⁹ ei⁹ apphẽderũt fu
ſum. ⁊ ſeqꝛ. Panẽ ocioſa nõ comedit. Pꝛo
uer. vl. Nulla ergo mulier dicat. oꝫ meipſam
tradẽ alicui vt pꝛuideat mihi. Idẽ demoniali
bus dicẽtib⁹. Oꝫ me hꝛe ſpãlẽ vt pꝛuideat mi
hi. qꝛ ↄuẽt⁹ nõ ſufficit ⁊c. qꝛ beata maria ma
gdalena ⁊ ẽt ꝟgo maria pꝛouidebãt ſibi: filio
ſuo: ⁊ ioſeph manib⁹ ſuis ſeptẽ ãnis exul i egy
pto filãdo: texẽdo ⁊ ſuẽdo. Scꝺo ſeq̃baꝛ ipm
ꝑdicãdo. Dicaꝛ de pſecutõe xpianoꝝ i hierlꝫ
poſt xpi aſcẽſionẽ: aliq̃s occidẽdo: exulando.
Et qꝛ magdalena. ⁊ martha ⁊ lazar⁹ erãt no
biles noluerũt publice eos occidẽ ſꝫ miſerũt
eos in q̃dã barcha ſine pꝛuiſiõe aliq̃. ſine velo.
ſine remis: vt ſic ſubmergerenꝛ. ſed btã maria
magdalena fcõ ſigno crucis p arboꝛe dicen
do. In noie pꝛis ⁊c. ⁊ ſbito de poꝛtu Iaffa ve
nerũt ad poꝛtum marcilie. ⁊ icepꝛunt ꝑdicare
p pꝛuinciaꝫ. ⁊ hũit tãtã gr'am in labijs ſuis pp
hoc ꝙ tot vicib⁹ oſculata fuit xpi man⁹ ⁊ pe
des ꝙ ↄuertit ad xpm totã pꝛuinciã. ecce ſpũa
lis deuotio. Dicit Egiſipp⁹ doctoꝛ antiqu⁹ ꝙ
btã magdalẽa poſt ↄuerſionẽ nuñq̃ reſpexit
hoies in facie niſi xpm ⁊ interrogata de cã q̃re.
rñdit ꝙ pꝑ aſpectũ hoium fecerat tot pctã.
Dicaꝛ hic ↄ mulieres q̃ qñ ſentiũt trãſire eq̃s
ſtati faciũt ſe ad feneſtras ⁊c. ¶ Quit⁹ digit⁹

eſt celeſtialꝛ fruitio. Dicaꝛ q̃uo poſt ↄuerſionẽ
pꝛuicie cogitauit quõ poſſet ↄtẽplari ⁊ in ciui
tate aq̃ueſi oꝛauit. di. Dñe ieſu xpe recoꝛdoꝛ
ꝙ in domo marthe ipſa ſatagabat ⁊ ego ↄtẽ
plabar ad pedes tuos: ⁊ tu pꝛomiſiſti mihi.
Maria optimã ptẽ elegit q̃ nõ auferet ab ea
placeat tue maieſtati hãc gr'aꝫ mihi dare. Sta
tim ãgeli venerũt ⁊ poꝛtauerũt ipam de age
uſq̃ ad balmã: ⁊ die noctuq̃ ibi ↄtẽplabaꝛ: ⁊
nõ hẽbat ibi aquã: vinũ: panẽ: neq̃ herbas. ⁊
ſbi ſtetit vltra. xxxij. annos ꝙ nihil comedit.
De moyſe reputaꝛ ad multũ ꝙ. xl. dieb⁹ i mõ
te nihil comedit ⁊c. Si dicaꝛ de q̃ gᵒ viuebat
magdalẽa. Dico ꝙ de cibo celeſti. Nã ſepteꝫ
hoꝛis canõicis. ſ. in matutinis ⁊c. ãgeli venie
bãt ⁊ in q̃libet hoꝛa cãtãtib⁹ vocib⁹ coꝛpoꝛali
bus eleuabãt eã q̃libet eleuatio valebat vnuꝫ
bonũ ꝑndiũ ⁊ ſic ſeptẽ vicib⁹ edebat ſeptẽ cã
mina: ⁊ dicꝛ btũs tho. i. i. pte theologie. q. cvij.
ar. i. ⁊ Gre. ſup Iob ꝙ locutio ãgeloꝝ ẽ ſꝫ rẽ
ad quã ſe applicãt. ⁊ cãtus iſte ãgeloꝝ ẽ lau
dare deũ de factis ĝtijs magdalene. ⁊ repieꝛ
iſta carmina in hymnis hodiernis: cũ ipſa ſur
gebat in media nocte de rupe vbi doꝛmiẽdo
iacebat pꝛiam pꝛio flectebat genua ⁊ ſiĝbat
ſe. qꝛ crux ẽ clauis q̃ apit celũ. ⁊ incipiebat di
cere. Credo in deũ ⁊c. Pꝛ nr̃. ⁊ poſt Aue ma
ria ⁊c. Et poſt matutinas ↄtẽplãdo i ſuo ſpũ:
cogitãs. hac oꝛa xps fuit capt⁹ ligat⁹ ⁊ duct⁹
ad domũ Anne. ⁊ finalꝛ cogitabat de xpi ob
pꝛobrijs. Tũc deſcẽdebãt ãgeli ⁊ eleuabãt eã
in aera. cãtanteſ. Lauda mꝛ ecclia lauda xpi
clemẽtiã q̃ ſeptẽ purgat vicia p ſeptifoꝛmem
gr'aꝫ. Et qñ tenebãt ipam in altũ remittebãt
eã ibidẽ. Ecce q̃li cibo ãgelico viuebat. Scꝺo
hoꝛa pꝛia icipiebat oꝛare ⁊ poſtea contẽplari
cogitabat. n. hoꝛa pꝛia duct⁹ ẽ ieſus ad pilatũ
tradit⁹ gẽtib⁹ multũ accuſatũ. i collo pcutiũt
manib⁹ ligatũ. vultũ dei ↄſpuũt lumẽ celi gra
tũ. Et ſupfluebat de lachꝛis. ⁊ ãgeli ipam ele
uantes cãtabãt. Maria ſoꝛoꝛ lazari q̃ tot cõ
miſit crimia ab ipſa fauce tartari redit ad vi
te limina. ſ. ad poꝛtas. Ipa ſoꝛoꝛ lazari de poꝛ
ta iferni venit ad poꝛtã paradiſi: Hoꝛa tertia
oꝛãs ⁊ ↄtẽplãs. Crucifige clamitãt hoꝛa ter
tiaꝝ ⁊c. Hec ſnia fuit data ↄ xpm vt inẽ latro
nes crucifigereꝛ. ⁊ Ioãnes annũciauit ꝟgini
marie. qñ ego ↄſolata fui. Cogitate q̃uo defi
ciebat. Et tũc angeli eã eliciãtes cãtabãt. P⁹
ſtuxe carnis ſcandala fit ex lebete filia in vas
trãſlata gl'ie de vaſe cõtumelie. Poſt ſcãdala
carnis de caldario iferni factũ ẽ vas gl'ie ⁊ pꝛe
dili ⁊c. Hoꝛa. vi. oꝛabat ↄtẽplando ↄſidebat

xpꝫ i cruce ſuſpẽſuꝫ ⁊ petẽs potũ ⁊ q̃uo mrẽꝫ
ↄmiſit Ioãni: Inde cogitãs qñ q̃ſi deficiebat
angeli veniebãt eleuando eã cãtabãt. Eg̃ cur
rit ad medicũ vas ferens aromaticũ ⁊ a moꝛ
bo multiplici ꝟbo curaꝛ medici. Hoꝛa nona
cogitabat q̃uo xps expirauit: ⁊ hely di. clama
uit in hac hoꝛa petre rupte ſunt. Et cũ q̃ſi ꝺfe
ciſſet angeli veniebant ⁊ eleuabãt eam ⁊ can
tando dicebant. Surgentẽ cũ victoꝛia ieſum
videt ab inferis. ꝑma mereꝛ gaudia que plus
ardebat ceteris. Qñ xps reſurrexit victoꝛioſe
iſta vidit eũ pꝛimo: ⁊ iõ fuit ardẽtioꝛ in amã
do. Hoꝛa veſptina cogitabat q̃uo xpm depo
ſuerũt de cruce ⁊c. ⁊ ſic ab angelꝛ eleuabaꝛ eã
tando. In theſauro repoſita ẽ regis dragma
pdita gẽmaq̃ lucet iclyta de luto laci reddi
ta. Ecce q̃ pꝛãdia hẽbat ⁊ vos poteſtis hꝛe co
gitando in miſterijs xpi paſſiõis. Poſt h cũ
ſic trãſiſſent. xxxij. ãni: angeli nũciauerunt ſibi
ſuã moꝛtẽ: ⁊ tũc ipa petijt p gr'a a xpo vt an
geli poꝛtarent eã ad ſctm̃ maximinũ ⁊ de ma
nib⁹ bti maximini cõicauit: ⁊ qñ vidit hoſtiaꝫ
ↄſecratã dixit. Dñe ieſu xpe ego credo ꝙ ſicut
fuiſtis in vtero ꝟginis ⁊ eſtꝭ in celo de⁹ verus
⁊ hõ: ita etiam in hac hoſtia: ⁊ in fide iſta reci
pio vrm glorioſiſſimũ coꝛp⁹. ⁊ p⁹ cõplenit vi
taꝫ ſuã. ⁊ ſua aia ſctiſſima ad xpꝫ ẽ ducta. Co
gitate ſi iſta tã excellẽs creatura ⁊ gloꝛioſiſſi
ma ſctã ſuper oẽs alias excepta ꝟgine maria
noluit moꝛi quouſq̃ cõicauit. Scitꝭ q̃re: qꝛ re
coꝛdabaꝛ de ꝟbo xpi dicẽtis. Amẽ amẽ dico
voƀ niſi manducaueritꝭ carnẽ filij hois ⁊ bibe
ritis ei⁹ ſanguinẽ nõ hẽbitis vitam in vobis.
Itẽ q mãducat carnẽ meam ⁊ bibit meũ ſan
guinẽ hꝫ vitã eternã. Io. vi. Nõ fuit ſecura q̃
uſq̃ cõicaret. Pꝫ q̃uo debetꝭ eẽ diligẽtes ad
cõicãdũ q̃libet ãno: cũ ſit expſſuꝫ ꝑceptũ q̃li
bet ãno i paſchate cõicare. ſed de bono ↄſilio
ẽt in magnis feſtiuitatib⁹. Hic ẽ cib⁹ gl'ioſus
q ducit ad vitã eternã. Nunc pꝫ quõ xps ma
nũ ſue mie apuit iopi. Placeat ei ꝙ ei⁹ ſctiſſi
mis oꝛonib⁹ hẽamus hic remiſſionem pecca
toꝛum ⁊ in futuro gl'iam eternam.

¶ De ſctõ Iacobo apoſtolo. Sermo.

C Reſcit in tẽplũ ſctm̃ i dño. ad eph. ij. Recitati
ue ãt i epſa hodierna ⁊c. Pꝛo bꝛe
ui declaratõe h⁹ ꝟbi ⁊ itroductiõe
mãe nr̃e ſciendũ ꝙ inueniꝛ in ſctã ſcriptura ſatꝭ
clare. iſta dr̃ia inter vitã bonoꝝ iuſtoꝝ ⁊ ma
loꝛum. quia vita iuſtoꝝ bonoꝝ ſemp creſcit ⁊
augmẽtaꝛ. maloꝝ ꝟo decreſcit ⁊ minuiꝛ. Di
cit enim textus. Iuſtoꝛum aũt ſemita. i. ſtricta

vis pnſe timoris dei ꝛ deuotionis q̄ſi lux ſplē
dens ꝓcedit ꝛ creſcit vſq; ad pſectam diē:via
impioꝝ tenebroſa neſciūt vbi corruant. Pro
uer.iiij. No.q̄ſi lux ſplēdens ꝓcedit. Naꝫ exq̄
exit ꝯtinue aſcēdit:ꝛ magis clareſcit hora pᵉ
q̄ i aurora:ꝛ hora tertie q̄ꝫ pme:ꝛ ſic deīcepſ
Jta eſt de vita iuſtoꝝ ꝯtinue creſcit. Nō huiꝰ
dr̄e bonoꝝ.ſ.ꝛ maloꝝ eſt: qꝛ pſone iuſte ſūt in
gr̄a dei. Ecce hic lux. Et quicq̄d opanť delibe
rant ſiue ſint cogitationes cordis ſiue locuti-
ones oris: ſiue opationes corꝑis imo qḋ plꝰ
eſt opa nālia ſunt eis meritoria. De cogitati
onibꝰ ꝛ aliis nō eſt dubiū exq̄ ſunt in gr̄a ſꝫ de
opibꝰ nālibꝰ vt comedē vt poſſint ſuire deo.
Jdē de dormitione ēt riſus vt pꝰ poſſit ſiere:
totū eſt meritoriū:intm̄ ꝙ vna bona pſona ſp
aſcēdit:melior eſt hodie q̄ꝫ heri:ꝛ cras q̄ꝫ ho
die.iō apl̄s aſſignās rōnē cū dicit. Scimꝰ qm̄
diligētibꝰ deū oia coopanť in bonū. ad Ro.
viij. ēt pterita pctā vt dicit glo. Nō qꝛ qm̄ co-
gitat pctā cōmiſſa pſona iuſta ſit hūilior. Jō
vertūť ſic ad meritū occaſionalr̄. Sꝫ pctōres
nō aſcendūt:imo deſcendūt de pctō in pctm̄.
Greg. Pctm̄ qḋ p pniam nō diluiť mox ſuo
pōdere ad aliud trahit. Ecce dr̄ia īter bonos
ꝛ malos. Jō volēs voƀ oſidē vitā ſctām.ꝛ pſe
ctā bti iacobi recepi thēa de creſcētia quō.ſ.
viuebat in h̄ mūdo di.creſcit in tēplū ſctm̄ in
dn̄o. Pꝫ thēa. Et ſum mō in mā p̄dicāda. Et
inuenio ꝙ btūs iacobꝰ creuit in tribꝰ ḡdibus.
Primo creuit in diſcipulū apoſtolicalē.
Secūdo creuit in legatū euangelicalem.
Tertio in habitatorē celeſtialem.
Tres ſaltꝰ q̄s fecit vſq; ad celū ſubtilir̄ tāguntur
in thēate. pmū tangiť in pᵒ v̄bo. ſcōm in ſcōo
3ᵐ in 3ᵒ. ¶ Dico pᵉ ꝙ btūs iacobus creuit in
diſciplm̄ aplīcalē cū ā̄s fuiſſet multū ſctūs.ꝛ
hoc tāgiť cū dicit. Creſcit in tēplū. Nā doctri
na eſt theologie ꝙ pſona exn̄s in bona vita ē
tēplū dei:qꝛ ſpūſſctūs h̄itat in eo:ꝛ nō eſt ma
ior honor ꝛ vtilior tenē regē ꝛ papā ieſuꝫ. De
h.d.apl̄s. Neſciť qꝛ tēplū dei eſtis vos ꝛ ſpūs
dei h̄itat in voƀ.i.ad Coꝝ.iij. Mō audite qm̄
btūs iacobꝰ aſcēdit vt eēt diſcipulus aplīcalis
Dicať quō erat fr̄ ioānis ꝛ filiꝰ zebedei:q cuꝫ
ſeť eſſet ad mare galilee:xp̄s inde trāſiens vo
cauit eos di. Juuenes venite ſeqmini me. Et
tāta fuit virtꝰ hꝰ v̄bi ꝙ fuerūt illumiati in itel
lectu ꝛ calefacti in corde:ꝛ ſtatī relictis rethi
bus ꝛ p̄re ſecuti ſunt eū. Matt.iiij. Ecce quō
creuit de piſcatore in aplm̄ xp̄i. Moralir̄. Ja
cobus veniēs ad xp̄m dimiſit rethia ꝛ patreꝫ
hic dat exēplū nobis religioſis maxie qui de

bemꝰ ſeq xp̄m ꝙ dimittamꝰ rethia.ſ.retinētia
ſm ethimologiā ſicut ſunt negocia ꝛ occupa
tiones mūdane q̄ retinēt religioſos clericos
ꝛ laycos q nō pn̄t ad xp̄m venire. Uerbigr̄a
de religioſis. Maior laq̄us quē hꝫ dyabolus
ad illaqueādū religioſos ſunt negocia vt po
nat ipos in negociis vt dimittāt p̄dicationeꝫ
ſub aliq̄ colore vel tractādi pacē vel tractādi
mrionia:ibi ponūt ſe ipi vel viſitant vt hēant
familiaritates vel āba ſiatas dn̄oꝝ. Multi cū
maguo feruore incipiūt ſctām vitā ꝛ p̄dicati
onē bōa intētione:ſꝫ dyabolus in p̄dictis illa
queat eos ꝛc. que lꝫ ſint bōa tm̄ dimittūt opti
mū.ſ.p̄dicationē qḋ eſt offm̄ p̄cipuū in eccl̄ia
dei:vt dic decretal. Cū ex iniūcto ꝛc. Ab iſtis
cauebat apl̄s q [illegible]abat infidelibꝰ vt bapti-
zarenť:q pp deuotionē volebāt ab eo bapti-
zari. Jā videtis baptizare qḋ bonū eſt: tm̄ di-
xit. Nō ēm miſit xp̄us baptizare ſꝫ euāgeli
zare Gratias ago deo meo ꝙ neminē veſtrū
baptizaui.i.ad Coꝝ.i.ac ſi di. Gr̄as ago deo
meo ꝙ neminē occidi. Jtē dixerūt apl̄i. Nō
eſt equū nos relinquere v̄bū dei ꝛ miniſtrare
menſis. Act.vi. Et tu religioſe ponis te in ne-
gociis ꝛc. dimittanť rethia ꝛc. Et ꝯcordat ſcri
ptura di.religioſis. Fili ne in multis ſint actus
tui:ꝛ ſi diues fueris ꝯ votū paupta[t]is non eris
imunis a delicto Eccli.xi. No.ne in multis ſint
actꝰ tui. Multa ſunt tria vel q̄ttuor ꝛc̄.ꝛ duo
nō ſunt mlta. Duo hꝫ facē religioſus:celebra
re ꝛ p̄dicare. Jſta duo oſidit dd.pˢ.cvi. Et ſa-
crificent ſacrificiū laudis. Ecce miſſa que iclu
dit offm̄ totū ſeptem horaꝝ canonicaꝝ. Et an
nuncient opa eiꝰ. Ecce p̄dicationē in exulta-
tione:que q̄dē p̄dicatio includit ſtudium. Si
dicať religioſus. Ergo nō potero hēre pecu-
nias. Rn̄det qꝛ ſi diues fueris nō eris imunis
a delicto. Jtē de clericis:qꝛ multi ſunt illaq̄a
ti in negociis. alii ponūt ſe in negociis in do-
mibus dn̄oꝝ:alii faciunt ſe ꝓcuratores. alii ſē
ſcutiferi ꝛ aſſociāt milites ꝛc̄. alii mercatores
alii vſurarii ꝛc̄. Jdeo aplus ꝯ tales dicit. Ne
mo militans deo implicat ſe negociis ſecula-
ribus:vt ei placeat cui ſe ꝓbauit.ij. Thymo.ij.
Tria negocia pōt clericus exercere.ſ.celebra
re:ſacr̄a miniſtrare:p̄dicare: vel p̄cepta p̄lati
ſeruare. Jtē layci ſunt multi illaqueati: qꝛ ſūt
multi mercatores ꝙ ſi nō hērent ptē in oibꝰ
ſocietatibꝰ nihil eſſet. Jdeꝫ ēt de iuriſtis q̄ de
oibus litigiis intromittūt ſe qm̄ dr̄ de merca-
tore.o nihil ſit ſine eo. Jdē de tali ciue vel iu
riſta.qꝛ lꝫ vos ſeculares hēatis negocia. tm̄ ſi
negocia que ptinēt ad domū ꝛ ad ꝓuidēdū

domum ꝛ dimittere negocia ſuꝑflua ꝛc̄. Di-
cať hiſtoria de illo magno mercatore ſubtili
ꝛ illaq̄ato in multis negociis. cui dixit ds. Jn
multitudine negociatiōis tue repleta ſūt inte-
riora tua iniq̄tate.ꝛ peccaſti ꝛ eieci te de mō
te dei.ꝛ pdidit te o cherub. Ezech.xxviij. Jbi
incipit ꝯſtructio. O cherub.i. plenitudo ſcie
ad negociādū ꝛc.iō exēplo.b.iacobi dimittā
tur rethia.alſ ecce q̄d dixit xp̄s. Attēdite vo
bis ne grauēť corda vr̄a i crapula ꝛ ebrietate
ꝛ curis hꝰ vite.ꝛ ſuꝑueniat i vos repētina di-
es illa. Lu.xxi. 2ᵒ dimittēdꝰ ē pr̄.ſ.ille de q̄ di
xit ieſus xp̄s iudeis. Uos ex p̄re dyabolo eſtis
Joā.viij. Dicať quō ḡñat filios de mala vxo
re quā duxit a pricipio.ſ.de iobediētia. Dica
tur quō erat creatꝰ i magā dignitate ꝛ tūc erat
ſanctior michaele.ſꝫ qꝛ fuit inobediēs volēs
deo parificari tūc duxit illā vxorē.ꝛ eadē die
de dicta vxore genuit vltra mille milia de fi-
liis.ſ.demōes ſibi in pctō obediētes ꝛ ꝯſenti-
entes. Deīde de eadē vxore generauit Adā
ꝛ euā ꝛ hodie ꝯtinue generat qm̄.ſ.tēptat ho-
mines ꝙ faciāt ꝯ dei p̄cepta. Cū talia ſenſeri
tis debetis ſtatī ire pꝰ xp̄m ꝛ poteritis dicē cū dd
pr̄ meꝰ ꝛ mr̄ mea dereliq̄rūt me:dn̄s āt aſſum
pſit me. ps.xxvi. ¶ Dico ſcōo ꝙ.b.iacobꝰ cre
uit de diſcipulo in legatū euāgelicalē.qḋ oſi-
diť cū dr̄. Creſcit in tēplū ſctm̄.qꝛ lꝫ oēs cano
nizati ſunt ſcti.plus tm̄ ꝛ excellentiꝰ apl̄i. So-
phonie.i.ſctificauit vocatos ſuos.ſ. aplos q̄s
p̄ncipalr̄ vocauit per ſe. Dicať qm̄ xp̄s debuit
aſcēdere in celū in die aſcēſionis vocaťs apl̄is
fecit eos legatos euāgelicales di. Eūtes i mū
dū vniuerſuꝫ predicate euāgeliū oī creature.
Mar.vi. Mō q̄s fuit pmus aploꝝ q hanc le-
gatōꝫ exeq̄bať eūdo p mūdū nō Petrus nec
andreas nec ioānes ꝛc.ſꝫ Jacobꝰ iſte. Uñ cū
tibꝰ in hierlm̄ v̄gīne ma. ꝛ apl̄is.b. Jac.rece
pto ab eis licētia venit in hiſpaniā p̄dicās de
xp̄o.qꝛ xp̄s dixit eis. Eritis mihi teſtes in hierlꝫ
ꝛ in oī iudea ꝛ ſamaria. ꝛ vſq; ad vltimū terre
Act.i.iō.b. Jaco. venit ipm̄ teſtificari a finibꝰ
terre. Pꝫ gᵒ ſua legatio euāgelicalis. Dicēt
aliq̄s.verꝫ eſt ꝙ pᵒ venit in hiſpaniā ſꝫ parū
bonū ibi fecit.qꝛ ſolū.ix. diſcipulos ibi cōuer
tit. Dicať ꝙ ſicut xp̄s ꝯuertit.xij. aplos q fue
runt.xij.grana tritici ad fructificādū qꝛ totuꝫ
mundū ꝯuerterūt:ita.b. Jaco. Nā illi.ix.diſci
puli fuerūt nouē grana fructificātia que totā
hiſpaniā ꝯuerterūt. Jn hoc tenuit cōſiliū xp̄i
dicētis. Jn hoc clarificatꝰ eſt pr̄ meꝰ vt pluri-
mū fructū afferatis ꝛ efficiamini mei diſcipuli.
Jo.xv. 1ᵒ rediis in hierlm̄ vbi adhuc inueniť

alios diſcipulos ſiue aplos ꝯgregatos:ꝛ ice-
pit ibi diſputare ꝯ iudeos.ꝛ hermoginē incā
tatorē:q inſurrexerūt ꝯ eū dicēdo:diſputemꝰ
cū eo.ipſe nūq̄ ſtuduit ꝛ vult p̄dicare ꝛc. Di
cať quō.b. Jac. p̄dicabat d̄ trinitate:quō erat
vnus ds in eſſentia ꝛ trinꝰ in pſonis ꝛc.ꝓbās
hoc rōnibꝰ ꝛ auctātibꝰ ꝛ miracul̄. Sꝫ iudei et
doctores ꝯ eū dicebāt deridēdo. Bn̄ videť ꝙ
vos eſtis piſcatores. Et nūq̄d dicit ſcptura. Au
di iſrl̄ dn̄s ds tuꝰ vnus eſt. Deu.vi. Dicať quō
rn̄debat eis dādo ſilitudinē de ſole vno vbi ē
pr̄ generās.ſ.ſubā.ꝛ filiꝰ.ſ.radiꝰ genitꝰ:ꝛ ſpūs
ſctūs.ſ.calor. Jtē in dicta auctāte ponūť tria
vocabula.ſ.dn̄s qḋ eſt nomē potētie q̄ pr̄i at-
tribuit:ds nomē ſapie q̄ filio appropriať.tuꝰ
nomen bonitatis que ſpūiſctō attribuiť. Scōo
p̄dicauit ꝙ xp̄s eſt ds ꝛ hōꝛ iudei ꝯ. qꝛ iſtud
eſt ꝯ illud ſcripture. ps.lxxx. Jſrl̄ ſi me audie
ris nō erit in te ds recēs: neq; adorabis deuꝫ
alienū. Rn̄deo ꝙ lꝫ xp̄s incepit eē hō recēs:
nō tm̄ incepit eē ds recens. Dicať ſilitudo de
filio regis vel imꝑatoris.xxx.ānoꝝ qm̄ ſit mi-
les:nō tm̄ ſit nouiť filius regis ꝛc. 3ᵒ qm̄ p̄dica
uit de xp̄i paſſiōe:tūc iudei ꝯ q̄re hoc:cū moy
ſes dicat. Dn̄s q̄ſi vir pugnator oīpotens no
men eiꝰ. Exo.xv. Et p̄terea ſi deꝰ fuiſſet oīpo
tens q̄d oportebat pati ꝛ mori. nonne potuit
remittere oibꝰ dicēdo:ſimus amici de cetero.
Rn̄deo ꝙ in deo eſſentialiter ſunt mia ꝛ iuſti
cia:qꝛ ſua eſſentia ē. nobis do accidētalir̄. Et
ergo ſicut ds nō pōt dimittē ſuā eſſentiam:ita
nec ſuā miam ꝛ iuſticiā. Si oibꝰ pepciſſet vbi
eēt ſua iuſticia. Si oēs dānaſſet rigore ſue iu
ſticie vbi fuiſſet ſua mia. Jō voluit ſuare mo
dū vt ſimul oſidereť ſua iſinita mia ꝛ ſua iuſti
cia. Mia fuit oſiſa q̄ñ voluit pati innocēs ꝛ
ſine culpa. Juſticia vō ſoluēs p̄ciū ſufficiētiſſi
mū ꝛc. Uere lāgores nr̄os ipe portauit ꝛ do
lores nr̄os ipe tulit. Yſa.liij. Quarto qm̄ p̄di-
cabat de ſacr̄o altaris ꝛc.ꝛ iudei ꝯ. vos dicitis
ꝙ gētes veniāt ad veſtrū ſacrificiū ꝛ facitis eos
adorare panē ꝛ vinū cum tm̄ ſcriptura dicat.
Dn̄m deū tuuꝫ adorabis. Deut.viij. Rn̄deo
ꝙ a p̄ncipio mūdi vſq; in finē ds voluit in for
ma corꝑali adorari: cū ds in ſua ſubſtātia nō
poſſet videri:vt tp̄e moyſi i archa in nube ꝛc.
ꝛ mō in figura panis. Panis dat vitā. Et de
iſta ordinatōe dixit dd. Exaltate dn̄ꝫ deū vrꝫ.
hoc dr̄ clericis.ꝛ adorate ſcabellū pedū eiꝰ.ſ.
hoſtiā ꝯſecratā.hoc dr̄ toti pplō. Sic iudei ñ
poterāt ꝯdicere ſibi:imo vicit eos.b. Jaco.ꝛ
fuit cōpleta ꝓphia xp̄i di. Ego dabo voƀ os.ſ.
eloquētiā ꝛ ſapiam cui nō poterūt reſiſtere ꝛ

contradicere oẽs aduerſarij veſtri. Luc.xxi.
¶ Tertio dico ꝙ creuit in hitatorẽ celeſtialẽ
qḋ oñdiṫ cum dr̃: creſcit in dño. Quis ſiṫ e tui
pple meꝰ q ſaluaris in dño. Deut.xxxiij. Hoc
ſpãliter dr̃ apl'is. Sicut.b. Jac. fuit pmꝰ apl's
qui exercuit legatione euãgelicã. ita fuit pri-
mus de apl'is q itrauit padiſuz. Et poſſet hic
fieri talis õña. qꝛ ſic dr̃ Jaco. maioꝛ qꝛ pᵒ fuit
diſcipulus xpi ꝗ̃ alter iacobꝰ lz alter ẽt anti-
goꝛ diez. ita ẽt pᵒ itrauit padiſum. ꝛ põt dici
maioꝛ alijs apl'is. Dicaṫ etᵒ martyriũ. Viden
tes iudei ꝙ nõ poterãt eũ ſupare diſputatiõi
bꝰ recurrerũt ad herodẽ regẽ nouiter veniẽ-
tẽ: q cupiẽs placẽ iudeis dedit ſnīaz decapi-
tationis õ beatũ Jacobũ. Dicaṫ cuz duceret
ad martyriũ quõ curauit vnũ ydropicum ꝛc.
¶ De ſctã Anna mr̃e btẽ ꝟgĩs marie. Ser.

Abetis fructũ vr̃m in ſctifi
catiõe. Verbũ iſtḋ
hr̃ originaliter ad Ro.vi. ꝛ recitati
ue i ep̃la currẽtͥ dñice. Feſtũ ꝛ ſolẽ-
nitas hodierna ẽ illiꝰ bñdicte ꝛ ſctẽ mr̃is ꝟgi-
nis ma. btẽ Anne. Et ſicut offm̃ miſſe fit de ea
ita erit ꝛ ſmo nr̃. Et ſi placet deo de vita ſua
hẽbimꝰ multas bõas doctrinas ad pctõꝝ cor
rectionẽ ꝛ aiaꝝ nr̃aꝝ inſtructionẽ ꝛ bonã in-
formationẽ. Sꝫ pᵒ ſaluteṫ filia ſua virgo ma.
Verbũ ꝓpoſitũ pñto ego btẽ Anne di. Vos
btã anna hẽtis fructũ vr̃m. ſ. ꝟginẽ mariã in
ſctificationẽ veſtrã. Pro cuiꝰ declaratiõe ſciẽ
dũ ꝙ qḋ eſt inter multas pſonas: q̃re ſctã mr̃
eccia ꝛ ppl's xpianꝰ nõ faċ feſtũ de pr̃e ꝟginis
marie ſctõ ꝛ iuſto vocato Joachiz. ſic de mr̃e
eiꝰ btã ãna. Rñdeo ꝙ lz ioachim fuiſſet ſctũs
bñdictꝰ ꝛ amicꝰ dei: tñ maioris ſctitaṫ fuit btã
Anna. Rõ: qꝛ maiorẽ pticipationẽ hũit cum
vir. ma. filia ſua. Pr̃ ꝟo modicũ pticipat cuz
filijs. ſꝫ mr̃ q̃ nouẽ mẽſes portat: ꝛ poſt natiui
tatẽ lactat: nutrit: dormit cũ ea: ꝛ oſculaṫ. Qꝛ
ergo btã ãna hũit maiorẽ pticipationẽ cũ vir.
maria filia ſua fonte totiꝰ ſctitaṫ q̃ iã in vtero
mr̃is exiſtẽs erat ſctã. Cogitate gᵒ quãta ſcti
tas remãſit in btã anna que ipam portauit ꝛ
nutriuit: dãdo ſibi illa que hẽbat. ꝟgo ma. da
bat matri ſctitatez: iõ fuit ſanctioꝛ: pfectioꝛ: ꝛ
ſpũalioꝛ Joachiz viro ſuo. No. ſilitudinẽ ad
hoc de roſa q̃ colligiṫ ab vno ꝛ daṫ alteri: ꝛ il
le eã portat ꝛ tꝫ in manu clauſam. in q̃ gᵒ re-
manet plꝰ de odore illiꝰ roſe vel pomi in dãte
vel in recipiẽte. Certũ ẽ ꝙ in recipiẽte. ita ro-
ſa padiſi ꝛ pomũ ꝟtutũ ꝟgo ma. p ioachiz fu
it data btẽ anne p gñationẽ: ꝛ btã Anna rece
pit: portauit: nutriuit: ꝛ in tribꝰ annis lactauit
plꝰ gᵒ remãſit in ea de odore ſctitatis. Iſta eſt
rõ q̃re fit feſtũ de btã anna ꝛ nõ de ioachiz. Et
ecce auctas q̃ bñ facit ad ꝓpoſitũ. Letami-
ni in dño. ſ. vos xpiani ꝛ õfitemi memorie ſcti
ficatiõis. i. ſctitaṫ btẽ ãne. ps. xcvi. Iſtã rõnez
tãgit the. di. Hẽtis fructũ vr̃m in ſctificationẽ
veſtrã maiorẽ ꝗ̃ pr̃ eius Joachim. Pꝫ the.
Inuenio ꝙ btã anna habuit fructũ ſuũ. ſ. vir-
ginem mariam matrem dñi nr̃i ieſu chriſti. ſ.
Deſiderando longe.
Sperando certe.
Conſeruando digne.
¶ Dico pᵒ ꝙ btã anna hũit fructũ ſuũ. ſ. vir
ginẽ mariã deſiderãdo lõge. Dicit. b. Jeroñ.
Ntus ioachim nobilis hõ ex ciuitate naza-
reth. Et anna nobilis de gñe dõ ex ciuitate be
thleẽ fecerũt mrioniũ: ꝛ fuerũt. xx. annis ſine
fructu mrionij nõ hñtes ꝓlẽ. Rõ erat ex pte
Anne q̃ erat ſterilis ꝛ infecũda. Ita erat frigi
da ꝙ ſua cõplexio refutabat ne õciperet: ꝓp qḋ
ſatis triſtabanṫ. Rõ: qꝛ ad ꝓcreationem ꝓlis
mrioniũ eſt ordinatũ: qꝛ totuz aliud nõ valet
vnũ denariũ. Videntes gᵒ ꝙ ꝟtute nãli nõ po
terãt obtinẽ ꝓlez: tenuerũt q̃ttuoꝛ modõs vt
virtute dei obtinerẽt. Pᵒ p deuotas orõnes.
Scdo per largas elemoſynas. 3ᵒ per multa ie
iunia. Quarto per votũ ꝛ ꝓmiſſionez. Pro-
pᵒ ibant frequẽter ad tẽplũ orare vt de daret
eis fructũ mrionij: qꝛ iſte ẽ finis. qꝛ iõ arbores
plãtanṫ in horto vt faciãt fructũ. Et dixerunt
Ita dñe vos poſuiſtis nos in horto mrionij
ꝛc. Et plorãtes petebãt ꝓlẽ. Vñ cuz ſeṫ btã
anna in horto videret nidũ cuiuſdã auicule:
btã anna flens dixit deo. O dñe huic auicule
dediſti tot filios qbus cũ magno labore pui
det. Dñe da mihi ꝓlẽ aliquã. Ecce pmũ mo-
dũ recurrere ad deũ orãdo: qꝛ nullus aliꝰ põt
dare filiũ vel filiã: qꝛ reqriṫ ibi creatio. Nã de
formaṫ corpꝰ i vtero mr̃is ac ſi tu de terra vel
luto formares ymaginẽ. ꝟeũde creat aiam de
nihilo. Hoc ſciẽs Job dixit. Manꝰ tue dñe fe
cerũt me ꝛ plaſmauerũt me. ꝛ nõ pr̃ nec mr̃.
totũ in circuitu. Memẽto queſo ꝙ ſicut lutũ
feceris me ꝛ in puluerẽ reduces me. Nonne
ſicut lac mulſiſti me: ꝛ ſicut caſeũ me coagula
ſti ꝛc. Job. x. Mõ hẽtͥ cognoſcẽ qḋ pctm̃ eſt
maltoꝝ q qñ nõ pñt hẽre ꝓlẽ de ſuo mrionio
recurrũt ad diuos ſortilegos ꝛc. iõ penitemi
ꝛ õfitemini ꝛ petatͥ a deo: qꝛ ifallibiliter ſi fru
ctus mrionij ſit vtilis aie vr̃e dabiṫ vob. Au-
ctoritas xpi de hoc. Amẽ amẽ dico vob: ſi qd
petieritͥ pr̃em i noĩe meo dabit vob. Jo. xvi.
No. in noĩe meo: qḋ ẽ ieſus. i. ſaluatoꝛ. Petiṫ

gᵒ in noĩe ſaluatoris qñ hõ petit rẽ vtilez ad
ſaluationẽ ꝛ nõ ad dãnationẽ. Scdo ioachiz
ꝛ Anna petebãt ꝓlẽ a deo p elemoſynas: qa
dixit angelꝰ Thobie. Bona ẽ orõ cũ ieiunio
ꝛ elemoſyna. Thob. xij. Et qꝛ ipi erãt diuites
nõ de vſuris: ſꝫ de ſuis poſſeſſionibꝰ. Et dicit
Jeroñ. ꝙ faciebãt tres partes de ſuis bonis.
Primã dabãt deo. ſcdam peregrinis orpha-
nis ꝛ paupibꝰ. tertiã retinebãt ſibi ꝛ familie
domꝰ. No. quõ diuidebãt ſuũ frumẽtũ. Pri-
mã ptẽ mittebãt tẽplo. ſecũdam apportabãt
paupibꝰ. tertiã pro ſe. Idem de vino: oleo: ꝛ
alijs. Iſto° orõ iuuaṫ elemoſynis: ꝛ ecõuerſo.
Iõ dicit ſcriptura. Ex ſuba tua fac elemoſynã
ꝛ noli auertere faciez tuã ab vllo paupe. Ita
n. fiet vt nec a te auertaṫ facies dñi. Thob. iiij.
Moraliter hr̃ h̃ doctrina ꝙ ſi nõ poteſtis fa
cere tãtas elemoſynas vt tenemini nec cor ſuf
ficit: ſoluatͥ ad minꝰ decimas ꝛ pmicias. Sũt
aliq qui dicũt. O dabo ego bona mea malis
clericis õcubinarijs: non certe. Dicaṫ ꝙ deo
daṫ ꝛ nõ eis. Si aũt deꝰ tꝫ malos clericos ipe
caſtigabit eos: ꝛ ex hoc nõ debes ſibi auferre
ius ſuũ. Qꝛ ſi rex tꝫ malos ſcutiferos: non ex
hoc auferunṫ ſibi redditꝰ: qꝛ alius recipet ſibi
ex cõmiſſum. Ita ẽ de deo: qꝛ dñi eſt terra ꝛ pleni
tudo eiꝰ: orbis terraꝝ ꝛ vniuerſi qui hitant in
eo ꝛc. Et ipſam nob õceſſit pro cẽſu ãnuali: ꝛ
in ſignũ dominij retinuit ſibi decimaz. ſꝫ ipſe
nõ comedit: ſꝫ dat ſuis ſuitoribꝰ. Et qñ ſoluiṫ
bñ: cuſtodit ꝛ õſeruat: alias totũ pdiṫ. Quã-
do vos credit hẽre bladũ vel viñũ: non dicit
ds qꝛ male mihi ſoluiſtis: totũ vaſtabo. Iõ ve
niũt tẽpeſtates: grãdines ꝛc. Iõ Malach. iij.
dicit deꝰ. Vos cõfigitis me in decimis ꝛ pmi
tijs: ꝛ in penuria vos maledicti eſtis: ꝛ me vos
õfigitis gens tota. Remediũ hõ eſt. Inferte
oẽm decimã in horreũ meũ: vt ſit cibꝰ in do-
mo mea: ꝛ pbate me dicit dñs. Si nõ apuero
vobis catharactas celi: ꝛ effũdero vob bñdi
ctionẽ vſqꝫ ad abũdantiã ꝛ increpabo pro vo
bis deuorantẽ. No. inferte. Nõ dicit ꝙ dimit
taṫ in vineis ꝛ cãpis vt comedãt beſtie porci
ꝛc. Itẽ ſi nõ poteſtis facere tãtaſ elemoſynas
vt btã anna: ad minꝰ reſtituatis furta: vſuras: ꝛ
rapinas: ſolidatas ꝛ dãna. iõ Jacob ait. Ego
oẽ damnũ reddebã: ꝛ quicqd furtim pibat a
me exigebas. Ge. xxxi. 3ᵒ petebat cũ ieiunijs.
lꝫ eſſent nobiles ꝛ delicati: tñ oĩa ieiunia ꝛ p
cepta ſeruabant. ꝛ ẽt alia di. Ut de carne nr̃a
exeat fructꝰ mrionij: faciamꝰ fructũ ieiunioꝝ.
Et poterat dicẽ vterqꝫ. Humiliabã in ieiunio
aiam meã: ꝛ orõ mea in ſinu meo conuertet.
ps. xxxiiij. Moraliter hẽtis hic doctrinam vt
ſuctis ieiunia eccie. Ad hoc maxime tenenṫ
illi qui pñt hẽre vnã bonã refectionẽ. Aliqui
laboratores excuſant ſe a ieiunio eccie: qui tñ
nõ excuſanṫ ſi nõ audiũt miſſam ieiuni. Itez
ne bibãt in tabernis in loco vbi hẽtͥ domum.
Iõ apl's. Nunqd domos nõ hẽtis ad mãdu
candũ ꝛ bibẽdũ. õ illos q bibũt in tabernis.
aut ecciam dei õtẽnitis. õ illos q nõ veniunt
ieiuni ad miſſam. i. ad Coꝝ. xi. Quarto pete
bãt ꝓlem a deo p ꝓmiſſiones: qꝛ ſimul Joa
chim ꝛ Anna fecerunt votũ ꝙ ſi de daret eis
fructũ mrionij ꝙ ſuiret deo in tẽplo. Sicut ſi
vos mõ ꝓmitteretis ꝙ eſſetͥ religioſus vel re
ligioſa. Sꝫ multi dãnanṫ ex ꝓmiſſionibꝰ ꝛ vo
tis. faciẽtes vota ꝛ nõ curãt cõplere. Maius
pctm̃ eſt fractio voti aliq̃ mõ: q̃ꝫ homicidiuz.
qꝛ eſt infidelitas. Ergo ait ſapiẽs. Eccs. v. Si
qd vouiſti deo ne moreris reddere. Diſplicet
n. ei ifidelis ꝛ ſtulta ꝓmiſſio. Sꝫ qḋcũqꝫ voue
ris redde. Multo meliꝰ eſt nõ vouere ꝗ̃ poſt
votũ ꝓmiſſa nõ reddere. Eccs. v. Qñ ſunt iu
uenes faciũt aliqḋ votuz vel eũdi ad ſctm̃ Ja
cobũ ꝛc. ꝛ trãſeunt de anno ad annũ: ꝛ nõ cu
rant cõplere. ꝛ qñ ſunt ſenes petũt diſpenſati
onẽ in voto. Qñ poniṫ certũ tps infra illḋ dꝫ
cõpleri. Si aũt nõ poniṫ tps determinatũ in
telligiṫ ꝙ ſtatiz cõpleat. Et qꝛ ſũt multi qui nõ
curãt de deo: iõ dãnanṫ. Iõ cauendũ eſt a vo
tis. Pꝫ ergo quõ fructꝰ btẽ Anne fuit in ſcti
ficatione lõge deſiderãdo. ¶ Dico ſecũdo ꝙ
btã Anna habuit fructũ ſuũ. ſ. ꝟginẽ mariaz:
ſperãdo certe qñ fuit certificata per angeluz
quẽ deꝰ ſibi miſit. ꝓ quo nõ hic hyſtoriã quõ
Joachim ꝛ Anna venerũt de nazareth in hie
ruſalẽ ad tẽplũ vt offerrẽt ſm õſuetudinẽ qñ
Joachim qui erat nobilis baro voluit offerre
ſacerdos reſpexit cuz di. Et qs eſtis vos. Rñ
dit. Pr̃ ego ſum Joachim ſuitoꝛ veſter q ve
ni offerre. Et ſacerdos. Certe nõ recipiã obla
tionẽ veſtrã: qꝛ vos eſtis maledictꝰ a deo qa
nõ habetis ꝓlem. ſignũ ergo eſt ꝙ aliqḋ pec-
catũ ſecretũ eſt in vobis. Et ait illi Joachim.
Pater neſcio in me aliqḋ magnũ pctm̃: licet
nõ poſſim excuſari a peccatͥ: qꝛ nõ hẽo ꝓlem
ꝛ hoc bene diſplicet mihi. Et ait ei ſacerdos.
Recedatis a templo. Et Joachim reſpõdit.
Pater nõ faciatis mihi iſtã verecundiaz. Et
ait ſacerdos. Certe niſi receſſeritͥ: ego nõ faci
am officium nec ſacrificium. Tũc ioachiz cũ
magna verecundia exiuit de templo. Si ita
vellet modo facere ſacerdos. ſcilicet expelle
re aliquem de eccleſia de nobilibus: ſtatim

pliceret ſcutifer. Per corpus meum talis mo
rietur rc̃. ego inueniã eũ. Sʒ ioachim patien
ter receſſit ⁊ nõ iuit ad domũ ex verecũdia vi
cinoꝝ: ſʒ iuit ad paſtores ſuos ad ſiluaʒ: ⁊ ibi
flens orãdo dicebat. O dñe qd̕ pctm̃ eſt meũ
q: ita ſum maledict⁹ rc. Uxor aũt eı⁹ Anna q̃
erat in tẽplo qñ audiuit ꝙ ſacerdos ita ꝯten
debat cũ viro ſuo: videñs ꝙ vir ſuus receſſerat
de tẽplo: ſtatĩ vxor vt ꝯfortaret viꝝ ſuũ ⁊ refre
naret eũ ne noceret ſacerdoti exiuit de tẽplo
⁊ iuit ad domũ. Hic hñt exemplũ mulieres
quõ debẽt ꝯſolari viros ſuos qui ex negocijs
triſtanť: ⁊ qñ veniũt ad domũ: vxores dñt eos
ꝯſolari. Sʒ ſunt aliq̃ q̃ nõ cõſolanť eos: ſʒ ma
gis ꝯtriſtant. Qñ aũt btã Anna fuit in domo
⁊ nõ inuenit ibi viꝝ ſuũ tunc trãſtulit ſibi totũ
deſideriũ de creaturis. Et flexis genib⁹ orauit
pro viro ſuo ſctõ ⁊ iuſto vt ds̃ eum ꝯſeruaret.
Ecce ſctã vxor. Dũ aũt Joachim ſic orãdo fle
ret in deſerto: appuit ſibi archãgelus gabriel
⁊ Joachim timuit: q: iſta eſt cõditio ſpũs. q̃a
caro nõ põt ſuſtinẽ pñtiã ſpũs: ſʒ ꝯditio boni
ſpũs eſt ſtatĩ ꝯſolari: dicẽs ſibi. Ecce orões
tue ſunt exaudite: ex illa patiã quã hñiſti de⁹
miſit me ad te vt nunciem tibi ꝙ tu de vxore
tua hẽbis vnã filiã: nõ filiũ q: erit melior cũ
ctis filijs: ⁊ erit mr̃ regis meſſie regis celi rc.
Et in ſignũ hui⁹ vade in hieruſalẽ ⁊ in porta de
aurata inuenies Annã vxorẽ tuã: q: ego iſta
eadẽ nũciabo ſibi. Et angelus receſſit ⁊ appuit
Anne in domo flenti: q: nihil ſciebat de viro.
Bñ poterat dicẽ angelus illud. Uos ꝯtriſta
bimini ſʒ triſtitia vr̃a ꝯuetur in gaudiũ. Jo.
xvi. Moraliter ſm̃ ꝙ dixi in p⁹ pte Joachim
⁊ Anna ſteterũt. xx. annis orãtes: elemoſynas
facientes: ieiunãtes ⁊ vouẽtes: ⁊ cũ toto hoc nõ
obtinuerũt ꝓlem. Et q: in iſta verecũdia a ſa
cerdote ſibi facta hñit patiam: ſtatim habuit
ꝓmiſſionẽ de ꝓle. Ex q̃ ſeq̃tur ꝙ melior eſt pa
tiẽtia q̃ȝ orões: elemoſyne: ieiunia: vel ꝓmiſ
ſiones corã deo. Nõ cogitate hic q: ſi vultis
hẽre patiam in iniurijs vel factis: iſta virt⁹ va
let pl⁹ apud deũ ad obtinẽdũ illud q̃ indiget
in hoc mũdo ⁊ ſaluationẽ in alio q̃ȝ aliq̃d ali
ud. Jõ eijcite foras rãcores: odia: ⁊ malas vo
luntates. Jõ dicit ſcptura ſctã. Patiã vobis
neceſſaria eſt vt volũtatẽ dei faciẽtes reportetis
ꝓmiſſioneȝ. ad Heb. x. Ecce q̃liter btã Anna
hñit fructũ ſuũ in ſctificatione ſperãdo certe.
¶ Dico 3° rc. ꝯſeruãdo digne. ſ. tripľr. P° in
vtero i quo formato corpe ⁊ creato ſpũ a deo
in eadẽ die ⁊ hora fuit ſctificata. Nouẽ menſi
bus fuit in vtero matris ſctã ⁊ bñdicta: ⁊ mr̃
eius btã Anna cauebat ꝙ nõ eq̃tabat hĩc inde
de vt viri: cauebat a tripudijs: q: ex hijs mľte
mulieres pdũt theſaurũ eis cõmiſſum. Scd̕o
ꝯſeruauit poſt natiuitatẽ ipſaʒ lactãdo. Ita fa
ciebãt ſctẽ mulieres antiq̃t⁹: ſʒ mõ ſtatĩ dicit
viro vxor. hẽaſ nutricẽ: ⁊ hoc facit vt ipa poſ
ſit oñdẽ vbera rc. Nolite dare lac filio: ⁊ dãt
canicule: ⁊ male faciũt. q: ſicut vter⁹ eſt camera
ꝓlis: ſic vbera cellariũ ipſi⁹ debent eẽ. Sʒ btã
Anna ipſamet voluit lactare ꝟginẽ mariã: q:
filij ⁊ filie recipiũt bonã cõplexionẽ a mr̃e. ſʒ
pdũt eã multotiẽs ex malo lacte. Nõ hic exẽ
plũ de illo nobili in lõbardia: q̃ hñit nutriceȝ
filio ſuo: que pdito lacte lactauit filiũ de lacte
cuiuſdã porce ne pderet bonã ꝓmiſſionẽ ⁊ ſa
lariũ: q̃ [illegible] ⁊ vixit ſicut porcus. Ecce q̃liter de
ſtruiť cõplexio. Idẽ de captiuis que lactãt fi
lios [illegible] 3° ꝯſeruauit eã in tẽplo. poſtq̃ȝ btã
Anna ablactauit ꝟginẽ dixit viro ſuo. Dñe nõ
recordamini de voto. Rñdit: ymmo iõ cõplea
mus votũ. Nõ dixerũt. Expectem⁹ ꝙ hẽat. x.
ãnos vt multi. Uel qñ ſunt pulchre tũc dicũt
dabim⁹ ſibi aliã gibboſaʒ vel monoculã rc. ⁊
ſtatim ioachim ⁊ ãna pñtauerunt deo filiaʒ
ſuã in tẽplo. vbi fuit decẽ annis ꝯtinuis in ſer
uitio dei. iõ poſſum⁹ dicẽ btẽ Anne. Habetis
fructũ in ſctificationẽ: ꝯſeruãdo digne. Mo
raliter hẽtis hic exẽplũ ſtãdi in templo dei in
dieb⁹ dñicis ⁊ feſtiuis audiẽdo miſſaʒ ⁊ ſmo
nem. Qui bñ vult ſuare feſta dʒ facere q̃tuor.
Primo ceſſare ab opib⁹ tpalib⁹ nõ facere bar
bitonſurã: nec aliđ op⁹ ſuile. Rõ: q: in dñica
xps ceſſauit ab oib⁹ negocijs ⁊ laborib⁹ reſur
gẽdo. iõ vult ꝙ xpiani rep̃ſentantes illã reſur
rectionẽ ⁊ quietẽ q̃eſcãt in dieb⁹ dñicis. Idẽ
de ſctis: q: a illa die generũt ingēte glie. Qui
aũt nõ vult q̃eſcere [illegible] laborabit i iferno. ſcd̕o
ꝙ teneant audiaſ miſſam. Dicaſ rõ. nec tñ dʒ
dʒ apiri añ miſſaʒ in die feſto. 3° ꝙ ſitis ꝓ tpe
in miſſa. Jã in ꝓn⁹ debeť eẽ. ſ. i ꝯfeſſ. one q̃ fit
pro vobis. Quarto eẽ in miſſa quouſq; datur
bñdictio a ſacerdote. Quinto ꝙ nõ loq̃mini
dũ miſſa dr̃. ſʒ hodie abuſus ẽ: q: nõ faciũt ni
ſi loq̃ de vanis reb⁹ ſub miſſa rc. Memẽto g⁹
vt diẽ ſabbati ſctifices. Sed de illis q̃ ſeruant
iſta q̃tuor poteſt dici. Habetis fructum. ſ. ho
noꝝ operum in ſanctificationem veſtram.

¶ De ſancta Martha. Sermo.

M Artha martha ſollicita es. Luc. x. Octauo die
a feſto btẽ marie magdalene fit fe
ſtũ btẽ marthe ſororis ſue: q: octa
ua die poſt beatã magdalenã aſcẽdit in celũ

Jõ de ea volo nũc vob̃ pdicare. Saluteť pus
ʒ. ma. Thẽa ꝓpoſitũ ẽ ꝟbuʒ xpi ad btãm mar
thã. In q̃ oſtẽdit xps ſũmarie vitã quã tenuit
martha. ſ. actiuã. maxie q: iſte due ſorores ma
ria magdalena ⁊ martha diuiſerunt ſibi duas
vitas ſpũales. Btã maria magdalena dedit
ſe vite ꝯtẽplatiue. Maria ſedẽs ſec⁹ pedes do
mini audiebat ꝟbũ illi⁹. Luc. x. Martha aũt
elegit vitã actiuã dãs ſe laborib⁹ ꝓ xpo cũ di
cit. Martha martha ſollicita es. i. anxia. No
ta cũ dr̃ dupľr. Martha martha: q: vita ꝯtẽ
platiua ſi bona ẽ nõ ſolũ curat de corpib⁹: ſed
de aiab⁹. dans bona ꝯſilia rc. Pʒ ꝙ ſũmarie
xps oſtẽdit vitã beate marthe. Sʒ ſubtiľr vo
lens vob̃ pdicare de iſto ꝟbo inuenio ꝙ in eo
oſtenduntur tres excellentie beate marthe
quas habuit in hac vita.

- Prima eſt puritas virginalis.
- Secunda eſt pietas proximalis.
- Tertia eſt dignitas perſonalis.

Prima oñdiť cũ dr̃ martha. ſcd̕a cũ dr̃: mar
tha. tertia cũ dr̃ ſollicita es. ¶ Dico p̃rio rc̃.
ad iſtud nomẽ martha i lingua ſyriaca idẽ eſt
ꝙ dñans. In h° oñdiť puritas ꝟginaľ q̃ nõ ẽ
niſi dñiũ qd̕ pſona recipit ſup ſenſualitatẽ cor
poris: nec cogitãdo nec loq̃ndo nec opando
aliquã corruptionẽ luxurie: ⁊ dñať q̃tuor ſenſi
bus eos cuſtodiẽndo. Dicať de q̃lʒ ab illa cor
ruptione carnis q̃ño btã martha ꝯſeruabat ſe
in puritate ꝟginali. Jõ dr̃ martha. i. dñans vľ
pncipans: q: ſicut pnceps nõ hʒ ſup ſe aliquem
dñantẽ in q̃ntũ talis: ſic nec puritas ꝟginalis
hʒ ſupra ſe maiorẽ gradum caſtitaſ. Jõ dicit be
da. Bona eſt caſtitas ꝯiugaľ: melior cõtinen
tia vidualis: ſʒ optia perfectio ꝟginalis. Ecce
pncipat⁹. ſʒ cũ pauci ſint q̃ hẽant iſtã puritatẽ
ꝟginalẽ: q: q̃ſi nulli niſi pueri parui. Et illi ẽt
tñ inclinanť ad maluʒ. Dicať q̃ño ludũt rc. ʒ
pctm̃ luxurie. Jõ xps faciẽs de h° planctũ cuʒ
Johãe dicit. Hẽs pauca noĩa in ſardis q̃ non
coinquauerũt veſtimẽta ſua: ⁊ ambulabũt me
cũ in albis: q: digni ſũt. Apoc. iij. Nõ i ſardiſ.
Sardis iux̃ hebraycã interp̃tationẽ. i. pulchri
tudo pncipat⁹: q: magna pulchritudo eſt qñ
illi de mr̃imonio ſuant ſibi fideʒ caſtitaſ. pul
chri⁹ de viduis caſtitatẽ ſuantib⁹. ſʒ maximũ
qñ eſt pncipat⁹ ꝟginitatis. Sʒ ꝙ ſint pauci di
caſ hyſtoria de demone in corpe cuiuſdã nolẽ
te exire niſi dicerenť tres miſſe a trib⁹ clericis
ꝟginib⁹ rc̃. Jõ dicit pncipiũ euãgelij. Muli
er q̃dam martha noĩe. i. dñans ſuo corpi. rece
pit xpm in domo ſua. ſ. p ꝟtutis imitationẽ q̃
ſemp fuit ꝟgo. Queſtio ẽ hic q̃ fuit rõ ꝙ mar
tha ꝯſeruauit ꝟginitatẽ cũ btã maria magda
lena ſoror ſua fuerit ita inhoneſta in ſua iuuẽ
tute: cũ eẽnt pulchre eq̃ľr ⁊ diuites ⁊ nõ timẽ
tes aliquẽ poſt mortẽ pentũ. q̃re g° fuit tanta
diuerſitas. Rñdeo p̃ſuppoſita dĩna ordiatio
ne ẽ cã oĩuʒ reꝝ: non inuenio aliã rõnem pti
culareʒ: niſi infirmitatẽ quã paſſa eſt btã mar
tha. Jõ audiuiſtis hyſtoriã de muliere haben
te fluxũ ſanguinis. xij. annis: que hr̃ Matth.
ix. Dicit Ambroſius expreſſe ꝙ iſta mulier fu
it beata martha. Que infirmitas facit tria. pri
mo facit pdẽ colorẽ. ſcd̕o facit ipſam faſtidio
ſaʒ ⁊ tedioſam ſiue q̃uem. tertio facit ipaʒ fetĩ
dã. Quã ifirmitatẽ hñit imediate poſt mortẽ
pentũ. Jõ nullus miles nec ſcutifer curauit de
ea. Oppoſituʒ fuit de magdalena iuueneq; pul
chra leta ⁊ ſolacioſa que viſitabaſ a militibus
⁊ ſcutiferis. Dicaſ h̃ ʒ mulieres q̃ oſculanť ho
mines iuuenes dic. O tu es amicus meus O
benedicta ifirmitas preſeruans a pctis. Ideo
Eccſia. xi. Malicia vni⁹ hore obliuionẽ facit
luxurie magne. Nõ malicia. i. infirmitas: que
initiũ hñit a malicia dyaboli. vni⁹ hore q: tem
pus pñs reſpectu eẽnitatis nõ ẽ niſi vna hora.
Moraľr hẽm⁹ hic exẽplũ recipiẽdi patienter
infirmitates: q̃s de⁹ non daret niſi ꝓ ſalute aĩ
me. Quot pctã vitanť rõne infirmitatis. [illegible]
qñ mľier ẽ clauda vľ hʒ perlã i oculo: nõ curat
de tripudijs: vanitatibus rc̃. Dicaſ hic hyſto
ria de petronella filia btĩ petri apľi pulcherri
ma: non videbaſ filia piſcatoris: ſʒ imperatoris.
Et quidã comes volebat eã in vxorẽ. Ad quã
mittebat milites rc. Qd̕ ſentiens btũs petrus
rogauit xpm vt mitteret ſibi febrẽ rc. Ecce rõ
q̃re martha fuit ꝟgo ⁊ nõ maria magdalena
Jõ dauid. Dũ approp̃riãt ſup me nocẽtes vt
edant carnes meas. Qui tribulãt me inimici
mei. ſ. temptatiões: ipi ifirmati ſũt ⁊ ceciderũt.
pš. xxvi. ⁊ Eccľ. xxxi. Infirmitas grauis ſobriaʒ
facit aiam. ¶ Dico ſcd̕o ꝙ ſcd̕a excellẽtia eſt
pietas ꝓxiaľ. ſ. in elemoſynis corpalib⁹ ⁊ ſpũa
libus q̃ tãgiť cũ dr̃ ſcd̕o martha. i. ꝓuocãs ſeu
irritãs. ſm̃ interp̃tationẽ hebraycã. ſ. icitãs ad
bellũ: qd̕ fit p pietatẽ ꝓxialẽ. ſic qñ aliq̃s cum
enſe incitat aliũ: irritat eũ. Ita cũ opib⁹ pieta
tis dãdo panẽ: vinũ: ⁊ pecũias paupib⁹ hõ in
citat dyabolũ: ſic faciebat martha. i. irritãs. iõ
de iſta pietate dicebat apľs ad diſcipulũ ſuum
Tymotheũ. Exerce teipm ad pietatẽ. Nã cor
poraľ exercitatio ad modicũ vtiľ ẽ. Pietaſ ãt
ad oĩa vtiľ ẽ ꝓmiſſionẽ hñs vite q̃ nũc ẽ ⁊ futu
re. i. ad Thi. iiij. Exercitatio corpaľ fit p ieiunia
vigilias: cilicia rc̃. ſed reſpectu operũ pietatis

ad modicū vtil' ē:q2 ſolū ſibi ꝓdeſt gubernan
do corp⁹.ſ3 opa pietatꝭ.ꝛ qb⁹ dant.bn̄tes pro
miſſionē vite q̄ nūc ē ꝛ future. Jō iux̄ hᵒ ꝯſiliū
apl'i:btā martha dedit ſe opib⁹ pietatꝭ ad xp̄m
ꝛ ad diſciplos ſuos i domo ſua recipiēdo. Di
caꝭ hyſtoria quō i die ramoꝝ poſtq̄ꝫ xp̄s ꝑdica
uit circūſpectis oib⁹ cu3 iam veſpe eēt hora re
greſſus ē bethaniā cū diſciplis ad prādiū i do
mo marthe. Marc.xi. Jō martha dicebaꝭ ho
ſpita xp̄i. Dicaꝭ quō p⁹ xp̄i aſcēſionē vēdidit
oia:ponēs ꝓciū ad pedes aploꝝ vt diuiderēt
ꝯpidētis paupib⁹. Ecce opa pietatꝭ corꝑalia. De
ſpūalib⁹ āt dicaꝭ.cū ꝑ̄ exiliū veniſſ3 ad ꝓuin
ciā quō ꝑdicabat dās ꝓuiſionē aiab⁹ d cogna
ſpūſſcti eis miſtrās eſcas ſpūales:intm̄ ꝙ ipſa
ex vna pte ꝛ btā magdalena ex alia ꝑdicabāt:
ꝛ ꝑdicādo ꝯuerteſt totā ꝓuinciā3. Dicaꝭ quō
ꝑdicabat de articul' fidei:ꝛ de trinitate:icarna
tiōe ꝛc̄.ꝛ ꝓbabāt hᵒ miracul' curādo iſirmos
ꝛc. Jō ꝯuertebāt. Iſte pietates maiores erāt
ꝗ̄ corꝑales. Dicaꝭ hᵒ cū recedēt de territorio
aquēſi vt iret auinionē trāſiuit ꝑ tharaſcū vbi
erat ingēs draco maior balena:ꝛ erat ſemipi-
ſcis ꝛ ſemiaīal:iō viuebat in aq̄ ꝛ i t̄ra. Et in aq̄
rodani ſubuertebat naues trāſeūtes vt cōede
ret hoies. Sup q̄ gētes illi⁹ t̄re ſciētes ſuā ſcti
tatē.ſ.btē marthe recurreſt ad eā vt ꝓuideret
de hᵒ. Dicaꝭ quō btā martha cu3 aq̄ bn̄dicta
ꝛ cruce iuit ꝯ draconē. Cōmendeꝭ hic v̄t⁹ aq̄
bn̄dicte. Et cū draco vellet eā inuadē btā mar
tha ſubito cū ſcuto crucis dixit. Ecce crucem
dn̄i fuge ꝛc.ꝛ ligauit eū. Et draco ſeq̄baꝭ eam
vt ouis ſeqꝭ paſtorē:ꝛ inſeceſt eū. Et in mēo-
ria hᵒ miracli di mō loc⁹ tharaſcū cū añ dice-
reꝭ nerluc.i.niger loc⁹. Sed q2 ille draco dice
baꝭ tharaſc⁹ iō loc⁹ dꝭ mō tharaſcū. P⁹ hᶜ iuit
auinionē ꝛ cū ꝑdicaſſ3 ibi in q̄dā mag̃ platea
vbi ē nūc ꝯuēt⁹ ꝑdicatoꝝ:qdā iuuēis ifidel' vo
lēs venire ad ſmonē ſine naui natādo voluit
trāſire rodanū ꝛ ſubmerſus fuit:ꝛ p⁹ triduum
iuēt⁹ ē. Btā martha ſuſcitauit eū duote oran-
do ieſū xp̄3 ꝙ ſic̄ ip̄e voluit ſuſcitare lazaꝛ fra
trē ſuū ꝙ vellet ſuſcitare illū iuuenē. Ecce quō
exercebat opa pietatꝭ.iō dꝭ martha.i.irritans
demonē ꝑ opa pietatꝭ corꝑalia ꝛ ſpūalia.iō di
cit euāgeliū. Martha aūt ſatagebat circa fre
q̄ns miſteriū tā corꝑale q̄ꝫ ſpūale. Dicaꝭ ſilitu
do d duob⁹ militib⁹ q̄rū vn⁹ cuſtodit caſtrū re
gis: ꝛ alt⁹ nō ſolū cuſtodit caſtꝝ:ſ3 acgrit mlta
alia caſtra ab inimicis:cui magis tenebiꝭ rex.
Nūq̄d magis tenebiꝭ illi q cuſtodit ꝛ acgrit
aliud nimo. Jta ds cuil3 nr̄3 ꝯmiſit caſtrū.ſ.cor-
pus iō cuſtodiaꝭ ab inimicis ne intrēt. D3 tū

glib3 nō eē ꝯtēt⁹ d ſeipo:ſ3 mlta alia d3 acqre
re ꝑdicādo:expellēdo demones:qd fit qñ ſup
bus hūiliaꝭ:auar⁹ reſtituit ꝛc. Jdē dc ſeptem
pctis. O cū q̄ta diligētia ꝑdicatores deberēt
facē iſtas ꝯq̄ſtas maxie mgr̄i q hn̄t ſciam. Jō
martha nō ſolū cuſtodiuit caſtru3 ſuū:ſ3 mlta
alia xp̄o acq̄ſiuit. Jō xp̄s dixit. Qui āt fecerit
ꝛ docuerit:hic magn⁹ vocabiꝭ i regno celorū.
Mat.v. Docē ꝛ nō facē bonā vitā nihil val3.
iō apl's. Attēde.n.tibi.ſ.caſtrū tuū cuſtodien-
do.ꝛ lectōi ꝛ hortatiōi ꝛ doctrie. Noli negli-
gere grās q̄ i te ē:ꝛ q̄ data ē tibi.i.ad Thi.iiij.
¶ Dico tertio ꝙ tāgiꝭ dignitas ꝑſonaꝭ cū dꝭ
ſollicita es.i.anxia. Nā ꝑſone in dignitate exi
ſtētes debēt eē ſollicite.ad Ro.xij. Qui ꝑeſt
i ſollicitudie ſupple ꝑſit. Jō cu3 dꝭ ſollicita es
oñdiꝭ dignitas ꝑſonaꝭ. Dicaꝭ poſtq̄ꝫ diu ꝑdi-
cauit quō fecit vnū mōaſteriū monialiū atha
raſco:ꝛ mlte v̄gies ibi itrauerūt.ꝛ nō hēbant
reddit⁹ ſ3 ſuis manib⁹ opabāꝭ. Et qcqd lucra
banꝭ ponebāt in cōi. Nō comedebant carnes
nec piguedinē aliquā:iō modicū expēdebāt.
Dicaꝭ ꝯ moniales quō nihil faciūt:ſ3 ocioſe ꝛ
vagātes vadūt ꝑ ꝯuētū reſpiciēdo hic ꝛ ibi ꝛc̄.
Dicaꝭ ꝙ ſeptē dieſ añ ſuū obitū vidit celos ap
tos ꝛ mltitudinē āgeloꝝ aia3 btē magdalene
ſororis ſue ſecū portātē. Tūc xp̄ꝭ ſibi reuelauit
ꝙ octaua die ip̄a ēt veniret ad glīā ꝑadiſi. Di
caꝭ quō i nocte q̄ debuit ad dn̄3 migr̄e i came
ra ſua feē accēdi magna luiaria. Et dū dormi-
rēt oēs q erāt i camera niſi ip̄a:veneſt dmōes
ꝛ extinxeſt oia luiaria ꝛ ip̄a orauit. O dn̄e ꝛ
ſic dimitteſ me itenebris. Tūc deſcēdit beata
magdalēa ſoror ſua cū luīe ꝛ accēdit oia luia-
ria. Jtē feē ſibi legē paſſionē ſ3 lucā:q2 hūerat
mlta ab ore btē marie v̄gi. Et ſic obijt. Dicaꝭ
h̄ miraculū ſcti Frōtoni i q̄ miraclo oñdiꝭ glo
ria btē magdalene ꝛ btē marthe. Q2 xp̄s i hī
tu ep̄ali ꝛ btūs frontoniuſ ep̄s fecerūt exeqas
ip̄i⁹ corꝑis. Et cū poſuiſſent corp⁹ in ſepultura
dixit xp̄s. Jn mēoria eterna erit iuſta hoſpita
mea. Jn hᵒ cognoueſt xp̄3 ip̄ſū eē. Et de nllo
ſctō nec ſctā legiꝭ hᵒ.niſi de iſta ꝛ de v̄gie ma-
ria:q2 xp̄s fuit in exeqis v̄gis marie. Mora-
liter h̄ nota ſi volum⁹ dimittere pctā ꝛ ſuire
deo honorabit nos.i. Regū.ij. Quicunq̄ꝫ ho-
norificauerit me glorificabo eum.

¶ De beato Petro ad vincula. Sermo.

Dominus eripuit me d ma-
nu herodis v̄ba
iſtā hꝭ origīaliꝛ i actib⁹ aploꝝ.c.xij.
ꝛ recitatiue i ep̄la hodierna. ſolēni
tas ꝛ feſtū hodiernū dꝭ btī petri ad vīcla. tria

ſ eſta fiūt de btō petro aplo in āno. Primū qñ
fuit lībat⁹ a captiōe miracloſe:ꝛ iſtō fit hodie.
Scd3 qñ fuit exaltat⁹ i cathedra honorabilr
ſ.i fine februarij. Tertiū qñ i celo fuit coronat⁹
glioſe ꝛ iſtō fit i fine iunij.mō hēo vob ꝑdicaꝭ
de ſmo.ſ.quō fuit lībat⁹. S3 prio ſa.vir.ma.ꝛ
reſumaꝭ thēa. De mā ꝛ feſto hodierno beati
pe.volo ꝑdicare ꝛ vob dare tres dēclaratiōes.
Prima erit hyſtorica ſeu litteralis.
Scd̄a erit allegorica ꝛ figuralis.
Tertia erit tropologica ꝛ moraliſ.
Et ꝑ q̄l3 pōt bene dici thēa. Dn̄s eripuit ꝛc̄.
Nam ꝑ ꝑma dic̄ petr⁹ qñ fuit educt⁹ de carcē
ꝑ āgelū vt p3 in textu. Pro ſcd̄a dicet aia beā
qñ intrat ꝑadiſum. Dn̄s eripuit me de manu
herodis.i.dyaboli. De tertia ꝑſona q̄ exit de
pctis ꝛ mala vita ꝛ redit ad ſtatu3 grē pōt di
cere. Dn̄s eripuit me de māu herodis.i.pcti.
¶ Dico prio ꝙ pria declaratio erit hyſtorica
ꝛ lraꝭ ſm qd legiꝭ in textu biblie Act.xij. Jlle
mal⁹ rex herodes:nō ille q iterfeē inocentes.
q2 ille dicebaꝭ herodes aſcolonita. ꝛ iſte q ce
pit petrū vocabaꝭ agrippa:q̄ venit nouiꝭ ꝯſti-
tutus rex ſup iudeā ab iꝑatore romano. Et iō
vt iudei ip̄m bene reciperent ſciēs ꝙ iudei hē
bāt petrū exoſu3 q tūc ꝑdicabat ꝛ cōuertebat
mltos iudeos.volēs eis ꝯplacere herodes ce
pit petrū ꝛ poſuit in carcē ligatū cū duab⁹ ca
thenis:dēpꝭ manicis ꝛ cōpedib⁹.ꝛ vltra hoc
int⁹ i carcē fecit ſtaꝭ duos hoies armoꝝ ꝛ por
ta carceris erat ferrea. Et cogitauit Herodeſ
Jſte petr⁹ q ſuſcitauit mortuos ſi vellet poſſ3
fugeꝭ. Propter h̄ extra ad portā carceris po
ſuit.xx.hoies armoꝝ. Hoc dicit text⁹ cū dicit.
tradēs eū q̄ttuor q̄ternionib⁹ militū ad cuſto
diendū eum. Quaternia dꝭ capitane⁹ quattu
or hoium armoꝝ. Jō dicit text⁹. Tranſeuntes
ꝑmā ꝛ ſcd̄am vigiliā3. Et ſic tenebat petrū ca
ptū vt ſic placeret iudeis. Jſta rō aſſignaꝭ in
textu cū dicit. Uidēs āt ꝙ placeret iudeis ap
poſuit apꝑhendere ꝛ petrū. Ecce hic tota cor
ruptio iudicum.qñ dn̄i tꝑales iudices aſſeſſo
res cupiūt magis cōplacere gētib⁹ q̄ꝫ deo: de
ſtruiꝭ iuſticia. Jſto mō iudiciū xp̄i fuit ꝑuerſū
ꝑ ꝑ̄latū:q2 nullā cām mortis inuenit in xp̄o.
tñ vt placēt iudeis dimiſit ip̄ſu3 volūtati coꝝ
vt crucifigereꝭ. Jſto mō etiā fuit ꝑuerſum iu-
diciū vicarij ſui btī petri ꝑ herodē. Jſta de cā
dānāꝭ mlti iudices volētes magis cōplacere
ꝑ̄plo q̄ꝫ deo.iō dd dicit.dn̄s diſſipauit oſſa eo
rū q hoib⁹ placēt:cōfuſi ſunt qm̄ deus ſꝑeuit
eos.pſ.liij. Jō ad Gal.i. Nō quero hoib⁹ pla-
cere.ſi adhuc hoib⁹ placerē. ſu⁹ xp̄i nō eſſem

Jſta oſſa ſunt diuitie:poſſeſſiones officia: ſeu
dignitates.ſūt.n.fortalicia qb⁹ hoies ſuſtētā-
tur.ſ.mūdani. Rō.ſicut in corꝑe hois oſſa ſūt
fortiora ꝛ ſuſtinēt corp⁹ ꝛ carnes:ita fortalicia
in qb⁹ hoies mūdi ſuſtentanꭍ ſūt diuitie:digni
tates:ꝛ ꝑentes. De qb⁹ dicit dd.de⁹ diſſipauit
oſſa.ſ.i hᵒ mūdo ꝛ in alio qd erit. Reſpōdet
ꝯfuſi ſunt.ſ.in iudicio dei. Rō:qm̄ de⁹ ſꝑeuit
eos:q2 ꝓciū ſanguis xp̄i ifiniti valoris nō vale
bit ad ſaluādū tales. Jō dn̄i ꝛ iudices aſſeſſo
res ꝛ rectores cōitatū:auiſeꝭ vos i ſentētijs dā
dis.poti⁹ hēatis reſpectū ad deū ꝛ ad iuſticiā
q̄ꝫ ad hoies. Jn iudicio iudex nō d3 cognoſcē
ꝑ̄em:mr̄e3:fratrē:filiū nec amicū ſ3 deū ꝛ pu
ram iuſticiā.ideo herodes volens placere iu
deis dānauit ſe tali intētiōe:tenendo petrum
captum:ſ3 de⁹ ꝓuidit.nā dicit textus. petrus
qdē ſuabaꭍ in carcere.orō autē fiebat ſine in-
termiſſione ab eccl'ia ad deū pro eo. Actuum
xij. Dicaꭍ quō apl'i orabāt ꝓ liberatiōe beati
petri flētes di. Dn̄e ieſu xp̄e lība vicariū ꝛ ca
pitaneū ꝛ paſtorē nr̄m. Ex alia parte orabāt.
pro eo v̄go maria cū alijs mulieribus dicēdo
domie ꝛ ita cito morieꭍ vicari⁹ vr̄. Hic hēm⁹
doctrinam quō totus ꝑ̄pl's d3 orare ꝓ ſuo ꝑ̄e
lato in tribulatiōe poſito.vt puta ꝓ papa ep̄o
dn̄o t̄re.idē ꝓ rege. Taꭍ orō multu3 placet do
q2 tangit totā cōitatem coꝝ malū.q2 ſicut bo
num vel malū capitis ē bonū vel malu3 oīum
mēbrorū:ita de ꝑlato q ē caput bonū vel ma-
lū xp̄ianoꝝ. Jō dic̄ apl's. Obſecro igitur pri-
mū oīu3 fieri obſectōes:orōnes:poſtulatiōes
grāꝝ actiōes.ꝓ oib⁹ hoib⁹.ꝓ regib⁹.ꝛ oibus
q in ſublimitate cōſtituti ſūt vt qetā ꝛ trāquil
lā vitā agam⁹ in oi pietate ꝛ caſtitate. hᵒ eni3
bonū ꝛ acceptū ē corā do ꝛ ſaluatore nr̄o do
qui vult oēs hoies ſaluoſ fieri.i. ad Thimo.ij.
Mō videamus quō deus audiuit orōnes ip-
ſoꝝ.nā in nocte poſt quā noctē btūs petr⁹ de-
bebat tradi iudeis vt moreret:dū petrus dor
miret vinct⁹ inter illos duos hoies armorum
āgel⁹ dn̄i cū magno ſplēdore venit ꝛ illuiauit
totū carcerem:ꝛ terruit illos duos homines
armoꝝ.ꝑcuſſoq̄ꝫ latere petri excitauit eu3 di.
Surge velociter. Et fracte ſunt cathene. Et di
xit ei angelus. Precinge te ꝛ calcia te ꝛ circū
da tibi veſtimētū tuū ꝛ ſequere me. Angelus
recipiens petrū ꝑ manū extraxit eū de carcē.
Cuſtodes aūt quaſi mortui nihil ſenſerunt.
Exiſtimabat aūt ſe viſum vidē:ſ3 qñ fuerūt ex
palaciū i q̄dā vico āgel⁹ diſꝑuit:ꝛ petr⁹ inue-
nit ſe liberatū ꝛ dixit. Uere ē hᵒ ꝙ ego ſū libe
tus ꝛ nō ē ſomniu3.ꝛ dixit. Nūc ſcio de q2 mi-

ſit dñs angelū ſuū: ⁊ eripuit me de manu he-
rodis ⁊ d̃ oī expectatiōe plebis iudeoꝝ. Ecce
declaratio hyſtorica ⁊ litteralis. Et iſta de cauſa
reſpectu pſone liberate: q̃z pape. ⁊ reſpectu ora
tiōis reſpectu miraculi ⁊ vtilitatis xp̃ianitatis
⁊ reſpectu miraculoꝝ cathenarum beati petri
fuit iſtud feſtū hodiernū inſtitutum: ⁊ facta eſt
eccl'ia in roma: ⁊ d'r. ſ. petri ad vincula. Et vĩ
cōpleta pphia fuiſſe dd̃ in pſona btī petri dĩ.
Dirupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā
laudis: ⁊ nomē dñi inuocabo. ſ. feſtū eccie. Ec
ce q̃re dicit. b. petrus in thēate. Dñs eripuit
me ⁊c. ¶ Dixi q̧ ſecunda declaratio erit alle
gorica ſeu figuralis. ⁊ ſunt ī dicta liberatione
b. petri q̃ttuor pūcta ſignificātia ſecreta. P°
qd ſignificat carcer. ſcd̃o quid ſignificent illi
duo milites īter q̃s. b. petr' erat vinct'. 3° qd
ſignificāt ille due cathene. Quarto qd ſignt
q̃ttuor quaterniones militū. Dico p° q̧ car-
cer ſigt ſtatum pcti mortalis. Rō: q̃z carcer hʒ
ſeptē ɔditiones repñtantes ſeptē pctā morta
lia. P° ɔditio carceris q̧ ē tenebroſus. ⁊ ſigt
pctm̃ ſupbie qd̃ pueuit ex modica claritate:
q̃z nō cognoſcit ſuā miſeriā nec pctā ⁊c. ſecun
dus carcer ē ſubterrane' baſſe iferi': ecce aua
ricia: q̃z auari in īfimo terre ſtāt: nec curāt de
celeſtib'. 3° carcer fetet: q̃z ibi faciūt negocia.
Ecce hic pctm̃ luxurie: q̃z fetidā facit pſonā iu
iurioſam per malaꝫ famā. q̃z gētes loquūtur
de ipa dĩ. O de iſto ribaldo vĩ ribalda ſeu pu
tana. Quarto carcer eſt locus ſolitari'. Ecce
hic pctm̃ inuidie: q̃z pſona inuida ſola vellet hīe
bonū: ⁊ triſtat' de bono alteri'. Quito carcer
eſt humidus. ecce hic pctm̃ gule: q̃z guloſi ſunt
humidi ī cibo ⁊ potu iordinato ⁊c. Sexto ī car
cere eſt deſpatio. ecce hic pctm̃ ire. Septimo
in carcē nihil opat'. ecce hic pctm̃ accidie ī bo
nis opib' meritoriis. Scd̃o dicit. dormiēs iter
duos milites. qd iſti duo milites ſignt. No.
Petrus dormiēs ſigt pctōrē in carcere pcti
dormiētē inter duos milites. ſ. angelū bonuꝫ
⁊ angelū malū. Angelus bon' inducit ad bo
nū. Nūqd audiſ vos v̓ba ſua qñ loqt' ymagi
nationi dĩ. Tu peccaſti ⁊ feciſti hoc ⁊ hoc: iō
vade ad cōfitēdū. Et āgelus malus ad aliud
lat' rñdet. ve qd oꝫ mō ɔfiteri: ſufficit in. xl. dĩ
cerēt gētes q̧ es hypocrita. Itē qñ dicit ange
lus bon' ymaginationi loquus. Tu es vſurari'
vel furat' fuiſti hoc: ⁊ retines legata de mor
tuis. vel ſolidatā fr̃oꝝ: iō vade ſatiſfac: alš dā
naberis. Rñdet ali' a ſiniſtris. Vel ſufficit dĩ
mittere in teſtō ⁊c. Itē dicit bon' miles. Ecce
tu habes inimicos: remitte ⁊ de dimittet tibi
pctā tua. nā nihil meli' ad obtinēdū remiſſio
nē pctōꝝ. dicit alius malus. ve dicet' poſtea q̧
es inde'. Ecce quō pctōr dormit iter duos mi
lites: vn' celeſtis: ali' infernal'. Propter. h. d.
apſus. Surge q̧ dormis ⁊ exurge a mortuis
⁊ illuminabit te xp̃s. Ad Ephe. v. De 3° dico
qd ſignificāt due cathene q̃ tenēt pctōrē vin-
ctū. Dico q̧ pma eſt lōga ɔſuetudo. ſcd̃a ma-
la ſocietas. O quot ſunt vincti iſtis duab' ca-
thenis. P° iuratores qui qñ rephēdunt' a cō
feſſorib' dicūt. ɔſuetudo eſt. Itē apothecarij:
inciſores: barbitōſores: q̧ in officiis in feſtiuita
tib' hnt opatoria apta: allegātes ɔſuetudinē
ɔ ius diuinū. Itē de fabris ⁊ aliis officiis. hos
lo dicē q̧ iſta cathena eſtis ligati cū q̃ ad ifer
nū trahemini niſi corrigat' vos de futuro ⁊ ſa
ciatis pniam de pterito. Itē de diuitib' q̧ mu
tuant ad vſurā: ⁊ qñ ɔfitent' ⁊ de iſta mā inter
rogant' rñdentnō pĩ. nō facio vſurā. Dicit cō
feſſor. eſt vſura mutuare decē ⁊ recipe vndeci
Rñdēt. dñe nō: q̃z ɔſuetudo eſt: ⁊ eccla pmit
tit. Dicat' q̧ eccla pmittit multa q̃z tñ poteſt
corrigere: ſʒ nec papa nec. b. petrus ſi viueret
poſſet in vſura diſpēſare. Tēnalia bona ſunt
duab' cōditionib' ſuatiu. Prima eſt q̧ ſit va
emptio vel vēditio. Scd̃a q̧ pciū ſit iuſtū. itē
de mercatorib' q̧ vēdūt ad ſpem pro q̃ recipi
unt plus dicētes q̧ ɔſuetudo eſt. Itē de muli
erib' ⁊ vanis ornamētis capꝫ. de caudis ⁊c. oſ
tēdo carnes nudas dicēdo. ɔſuetudo ē. Iſta
cathena quot ducunt' ad infernū. Itē de reli-
gioſis carnes comedentib' dicēdo: ɔſuetudo
eſt. Cōtra illos tales dicebat Iere. Si muta-
re pōt ethyops pellē ſuā: aut pardus varieta
tes ſuas: ⁊ vos poteritis bñ facere cū didiceri
tis malū. q. d. nō. Iere. xiij. Scd̃a cathena eſt
mala ſocietas. O quot damnat ēt iſta. multi
irent ad padiſum niſi pp malā ſocietatē ſedu
cerent'. Dicat' ɔ malos hoīes q̧ deſpectis vxo
rib' viduis vel aliis hn̄tib' pcuratores vĩ ma
giſtros: ⁊ iā incipiūt ludere ⁊c. foras. Itēꝫ de
clericis ɔcubinariis foras. q̃tūcūq̧ ſocietas
ſit vobis chara ſi ē cā pcti: foras. hoc nō ſolū
ē doctrina xp̃i: ſʒ poete. Que nocitura tenes:
q̃uis ſint chara relinq̃. Ecce q̃re dic̃. Vinct'
cathenis duab'. De q̃rto quaterniones mili
tum ſignificāt q̧ aīa ad portā. ſ. mortē obſer
uat' a multitudine demonū. Solū virgo ma.
pro ſingulari gr̃a obtinuit q̧ non fuiſſent de
mones in ei' morte. ⁊ de aliis hoīb' q̃tūcūq̧
ſctis nullus eſt exceptus. Iō dd̃. Inhabitabūt
⁊ abſcōdent ipſi calcaneū meū obſeruabunt.
ps. lv. Inhabitabūt. ſ. demones in camera hīs

hō morit': ⁊ abſcondēt ſe ſupple. q̃z nō vident'
niſi aliquotiēs a ſctis pſonis. Et calcaneū q̃ ē
vltima ps corpis ſigt mortē: obſeruabunt. Ec
ce quaterniones militū cuſtodiētes. Sed re-
mediū qd̃ de' dat nobis eſt qñ hō penitet de
pctis: fuit ɔfeſſus: ⁊ ſatiſfecit. ⁊ ppōit abſtinē.
ſic qñ aīa exit a corpe in gr̃a de' mittit ange-
lum ſuū ſm pmiſſionē a deo factā. Exo. xxiij.
Ecce ego mitto angelū meū qui pcedet. te ⁊
cuſtodiat te in via ⁊ introducat in locū queꝫ
paraui. ¶ Quantū ad tertiū dixi q̧ tertia de
claratio eſſet tropologica ⁊ moralis. Pro q̃
notaui octo pūcta in liberatiōe. b. petri ſigni
ficantia octo que de' facit volēs liberare pec
catorē a carcere ⁊ vult ipꝫ reducere ad bonā
vitam. Primo angelus illuminauit carcerē.
Scd̃o pcuſſit in latere petrū. Tertio petr' ere
xit ſe. Quarto ceciderūt cathene. Quinto pe
trus pcinxit ſe. Sexto calciauit ſe. Septimo
circūdedit ſibi veſtimētū. Octauo ſecutus ē
angelum. Primū opus qd̃ de' facit in libera
tione pctōris eſt illuminatio carceris. Pec-
cator. n. ſtat ī carcere tenebroſa: nō cognoſcit
pericula nec pctā in qb' ſtat. q̧ amiſit ⁊ amit
tit in dies pp pctā que incurrit. Sʒ venit lux
⁊ refulſit in habitaculo carceris. Sic oꝫ pmo
q̧ radi' luminis diuini ſeu diuine gr̃e illumi-
net. Tūc ad talē illuminationē dicit religio-
ſus clericus vel ſecularis. O miſer qd eſt de
me. tot āni ſunt q̧ ſum in mala vita ⁊c. Iſtud
lumen petebat Dd̃ poſtq̃ꝫ peccauit dĩ. Illu-
mina oculos meos ne vnq̃ꝫ obdormiā in mor
te ne qñ dicat inimicus me' pualui aduerſus
eum ps. xij. Non loqtur de oculis corpis: q̃z
nō legit' ipꝫ fuiſſe cecū: ſʒ de oculis aīe. Scd̃o
Percuſſoq̧ latere petri excitauit eum. Ecce
hic ſcd̃m opus. q̧ pſonaꝫ quā deus vult ad ſe
ɔuertere pcutit dādo. ſ. cordis cōpunctiones
⁊ cordis cōmotiones que a deo ſunt. Eze. vi.
Ego ɔtriui cor eoꝝ. Nunqd vos ſentitis mul
toties iſtas cōpunctiones: imo. 3° petr' ere-
xit ſe fricādo oculos: credēs q̧ eſſet ſomniuꝫ.
Ecce ppoſitum nō redeundi ad pctm̃. tūc hō
ſtat recte ⁊ circa deuꝫ. Iō dd̃. Surgite poſtq̃ꝫ
ſederitis qui māducatis panē doloris. ps. cxxvi.
Quarto ceciderunt cathene. Ecce confeſſio.
Quot pctā mortalia hʒ hō: tot cathenis eſt li
gatus. ⁊ qñ hō ɔfitet' ⁊ ɔfeſſor eleuans manū
dicit. Ego te abſoluo: oēs rūpunt'. Magnuꝫ
mirabile eſt: q̃z oēs hoīes mundi cū cultellis
nō poſſent ſoluere vnā cathenā. Sʒ tanta eſt
virtus ɔfeſſoris q̧ ſtatim oēs rūpunt'. Dicat'
hic miraculū breuiter de illo magno pctōre ī
oī ſpecie pctōꝝ qui inductione aliquaꝝ deuo
taꝝ pſonaꝝ iuit ad eccl'iam vt ɔfiteret'. Cumq̧
fuiſſet ad portā eccie q̃dā ſctā pſona vidit ſe-
ptem demones ſm hoīeꝫ cū cathenis trahē
tes ne intraret eccleſiam. Si dicat' ab aliquo
quare nō retinebāt eum cū ſint ita potentes.
Rñdeo q̧ pp liberꝫ arbitriū qd̃ nō pñt cogē
⁊c. Iō apls. Viuus eſt ſmo dei ⁊ efficax ⁊ pe
netrabilior oī gladio ancipiti. Ad Heb. iiij.
Quinto cū dixit angelus pcinge te. hic ſubti-
liter oñdit reſtitutionē. Naꝫ ille qui tenet bo
na alioꝝ ⁊ nō reſtituit: q̃z vult ire ample in pō
pis vanitatib' multis ſcutiferis ⁊c. Et qñ a cō
feſſorib' dr' eis q̧ reſtituāt ⁊ q̧ ſtringāt ſe. Rñ
dēt. O opꝫ me minuere de ſtatu ⁊c. Ecce q̃re
dicit. pcinge te pctōr: nō faciēdo vanitates de
bonis alterius: ſʒ reſtituere opꝫ ⁊ pcingere ſe
⁊c. Iō xp̃s Luc. xij. Sint lūbi veſtri pcincti
ſ. viuēdo de bono iuſto. Et lucerne ardētes in
manib' vr̃is. ſ. opa meritoria. Sexto calciare.
Ecce hic remiſſio iniuriaꝝ. diſcalciatus vō eſt
iniuriat' ⁊ ſentit: q̃z ſunt ipatiētes ⁊ vindicatī
ui q̧ ſentiunt iniurias: dicēdo. nō per corpus
xp̃i ego me vindicabo. Calciati ſunt patiētes
in dextro pede per amorē dei. In ſiniſtro per
timorē inferni: nō ſentiūt iniurias pximi q̃tā
cūq̧ magnas. Nullus ſic diſcalciatus pōt in
trare in padiſum. State ergo calciati in ppa
ratione euāgelij pacis. ad Ephe. vi. Septimo
circūda tibi veſtimentū tuū. ſ. mātellū tuum.
Hoc ſignat honeſtā ɔuerſationē. Mātellus
coopit alia indumēta: ita honeſta cōuerſatio
coopit pctā. Iō ɔuerſamur honeſte corā deo
a pte ante per deuotā orōnē: ⁊ per ieiunia. a
pte poſt. a dextris per elemoſynaꝫ: a ſiniſtris
per patiam̄. Sic. n. circūdat' veſtimētū. Iō dĩ
cit Ioā. Btūs qui vigilat ⁊ cuſtodit veſtimē
ta ſua: ne nudus ambulet ⁊ videāt turpitudī
nē ſuā. Apoc. xvi. Octauo cū dīx: ſequere me:
oñditur cōtorꝫ: q̃z ſctā ſcriptura vocat ſacerdo
teꝫ angelū. Malach. ij. Labia ſacerdotis cu
ſtodiunt ſciam ⁊ legē requirunt de ore eius. q̃z
angelus dñi exercituū eſt. Notate hic q̃nte
ſctitatis dꝫ eē. Epyloga hic dicta ⁊ dic: poſtq̃ꝫ
habuiſti cognitionē de pctis ɔtritionē ⁊ pro
poſitū nō redeundi ⁊c. ſequaris angelū ⁊ cō
munica. Iō xp̃s dicit. Qui mānducat meā car
nē ⁊ bibit meū ſanguinē hēt vitaꝫ eternā ⁊c.
Ioan. vi. Tunc pctōr pōt dicere. Dñs eripu
it me de manu herodis ideſt peccato.

¶ De ſancto laurentio martyre.

Abetis fructum veſtrū in ſcti
ficationes. Vel ...

illud hētur originaliter ad Ro. vi. Et recita
tur in epła currentis feſtiuitatis. Sicut totū
feſtum ⁊ ſolēnitas hodierna eſt bti laurentij
militis xp̄i:ita erit ⁊ ſmo nr̄:maxie q̄ꝛ de eius
vita glorioſa ⁊ morte ⁊ paſſione doloroſa po
terimꝰ recipe bonas doctrinas ⁊c. Salutetur
pꝰ virgo ma. Pro declaratione hniꝰ ꝟbi ⁊ in
troductione materie ꝑdicāde ſciendū ꝙ in ſa
cra ſcriptura bona opa virtuoſa ⁊ meritoria
que hō facit in hac vita dicunt̄ fructꝰ vite hu
mane. Rō eſt. Nā pncipale vltimū ⁊ finale
qd̄ hō expectat de arbore eſt fructus. Nā ſi in
horto ſuo hȝ qſq̄ pulchrā arborē nō erit ↄtē
tus de radicibꝰ vel de ramis:floribꝰ vel de fo
lijs:ſeȝ de fructibꝰ:q̄ꝛ eſt illud qd̄ ſperat̄. Idē ē
de dn̄o ieſu xp̄o q̄ hēt hortū pulcherrimū.ſ.
eccleſiā militātē clauſam ꝑceptis ⁊ ↄſilijs:ple
nā arboribꝰ:⁊ quilȝ xp̄ianꝰ eſt vna arbor. Vn̄
dr̄ Mar. viij. Video hoīes vt arbores am
bulantes ⁊ plantat̄ in die baptiſmi: ⁊ rigatur
aq̄ baptiſmi. De iſtis arboribꝰ principalr̄ vult
deus fructū dulcē. Iō dicit eccīa dn̄o ieſu xp̄o
Veniat dilectꝰ meꝰ in hortū ſuū:vt comedat
fructus pomoꝝ ſuoꝝ. Cant. v. Nō.n.cōtenta
tur xp̄s ꝙ mittamus radices magnas i terrā
ſeȝ parētes ⁊ amicos ⁊c. De talibꝰ em̄ dicit̄
q̄ habēt magnā gloriam vulgariter: ille hēt
magnas radices. Nec ēt ↄtentat̄ xp̄s de trun
co ſiue de ramo forti ⁊ groſſo que ē ꝑſona in
uentis pulchra ⁊ fortis. Nec de ramis.ſ. poſſeſſi
onū:vineaꝝ:villaꝝ: ⁊ caſtroꝝ. Nec ↄtentat̄ de
floribꝰ.i.de bōa fama: ⁊ honoribꝰ. Nec de fo
lijs.ſ. bonis ꝟbis.ſ. rōcinando:aduocādo:ꝑdi
cando: ⁊ diſputando. Nec ↄtentat̄ de vmbra
ſtationū:dignitatum:dominij: ⁊ officioꝝ:ſub
cuiꝰ vmbra multi ſe ponūt. Sȝ vult fructꝰ dul
ces ⁊ ſapidos bonoꝝ opeꝝ: intantū ꝙ ſi aliq̄
ꝑſona hēret oīa ꝑdicta.ſ. radices ⁊c. ⁊ non ha
beret fructū bonoꝝ opeꝝ: talis eēt’ in ira dei.
Ecce qd̄ dicit xp̄s. Ois arbor que nō facit fru
ctum bonū excidet̄ ⁊ in ignē mittet̄. Mat. iij.
⁊ vij. Pȝ ergo rōne ꝙ bōa opa in hac vita ꝑ
nos facta dicunt̄ fructus. De hoc auctas xp̄i
dicētis. Ego elegi vos vt eatis ⁊ fructū affera
tis: ⁊ fructꝰ veſter maneat. Ioā. xv. Ego elegi
vos. Sicut hō eligit arborē de nemore ⁊ plā
tat i ſuo horto:ita de eligit xp̄ianos de nemo
re infidelitū ⁊ plātat in horto eccīe. Nō: vt ea
tis.ſ. de virtute in virtutē ꝓficiendo. Cū ergo
btūs laurētius in vita ſua abundauerit in fru
ctibꝰ bonoꝝ opeꝝ ⁊ ꝑſeuerauerit vſq̄ in finē
poſſumꝰ ſibi dicere thē. Btē laurēti habetis
fructū vr̄m in ſctificationē. Pȝ thē. Nō in

uenio in btō laurentio ꝙ habuit tres fructus
ſanctificationis bonorum operum.
Primus eſt de abſtinentia perſonali.
Secundus de miſericordia ꝓximali.
Tertiꝰ fructus eſt de patia martyriali.
Et pro quolȝ poſſumus dicere thē. mō ꝓpoſi
tum. Hētis fructū ve.⁊c. ¶ Dico pᵒ ꝙ btūs
laurētiꝰ ſicut arbor bōa in horto ſctē eccleſie
plātata fecit fructū de abſtinentia ꝑſonali: q̄ꝛ
ſp abſtinuit a vicijs ⁊ pctīs: a vanitatibꝰ mūdi
in tribꝰ locis. Pᵒ in citate oſtha. Scdō in ce
ſarauguſta. 3ᵒ in roma. De pᵒ ſciēdū ē ꝙ ipſe
fuit de oſtha natꝰ de magno genere multū di
lectus: ⁊ lȝ in domibꝰ magnoꝝ fuiſſet nutritꝰ:
btūs Laurentiꝰ abſtinuit a ludis pueroꝝ: q̄a
iaȝ icipiebat timere deū: cauebat a mēdacijs ⁊
a iuramentis: ⁊ orabat deū q̄tidie. Dicat̄ hic
modū viuēdi. recte fuit cōpletū in eo illō ꝟbū
Salomonis. Puer erā ingenioſus: ⁊ ſortitꝰ
ſum aiam bonā. Sap. viij. Si.n. videbat ali
quē ſcutifeꝝ vicioſuȝ in domo p̄ris ſui vitabat
illū: q̄ꝛ magnū ꝑiculū eſt pueris ſi in pueritia
dāt ſe alicui pctōri: q̄ꝛ qn̄ ſt magni vix pn̄t ſe ab
illo cauere. Iō legit̄ de Alexādro magno: ꝙ
dū eēt puer pr̄ eiꝰ cōmiſit ipm̄ vni mgr̄o qui
oſtdit ſibi aliq̄ magna vicia. Et qn̄ fuit magnꝰ
volebat abſtinē ⁊ non poterat. Et diſplicebat
ſibi: ꝑꝑ qd̄ occidit mgr̄m ſuū vocatuȝ Leoni
dem: ⁊ iuxta nomē ſuū dedit ipm̄ leoni viuū.
Iō multū dēbent cauere a ſocietate malaꝝ ꝑ
ſonaꝝ. Ita fecit btūs laurentiꝰ ⁊ vr̄ in eo fuiſſe
cōpletū ꝟbū ſacre ſcripture. Bonū ē viro cū
portauerit iugū dn̄i ab adoleſcētia ſua Thre.
iij. No. iugū.ſ. bone inſtructionis. Scdō abſti
nuit in ceſarauguſta: q̄ꝛ qn̄ hūit diſcretionē:
dimiſſa domo p̄ris iuit ad ceſarauguſtam ad
ſtudendū. Nō iā ſcitis ſtudētes quātas ſtul
titias faciūt ⁊ diſſolutiones: ſȝ. b. laurentiꝰ ab
ſtinuit in oībꝰ: ↄfitebat̄ ſepe ⁊ cōicabat: ⁊ ſtu
debat plus in die q̄ȝ alij in vna hebdomada:
domabat carnē ſuā: ⁊ ſic ſuabat ſe in ꝟginita
te intātū ꝙ odor bone fame ſue redolebat etiā
vſq̄ romā: ⁊ fuit in eo verificatū ꝟbum ſacre
ſcripture dicētis. Memēto creatoris tui i die
bus iuuētutis tue anteq̄ⁿ veniat tēpus afflicti
onis tue.i. ſenectutis. Eccle. xij. 3ᵒ iuit romā.
Et ecce ſctūs Sixtꝰ papa vadēs ad celebrādū
ↄciliū toletanū fecit trāſitū per ceſarauguſtā:
⁊ audita fama bti Laurētij vocauit eū: ⁊ ſcita
ſua ſctitate duxit eū ſecū. Qnē hūit ita charū
⁊ dilectū ꝙ papa nolebat miſſā celebrare ſi
ne eo. Itē qn̄ papa cōicabat ꝑplm̄: dicat̄ quō
ↄſecrabat multas hoſtias ⁊c. Tunc adhuc de

bat̄ ēt de ſanguine xp̄i cōicantibus: ⁊ cōmiſit
btō Laurētio diāci ſanguinis diſpenſationē:
ſȝ poſtmodū fuit ſtatutū ꝙ nō daret̄ ſanguis
ꝑpl̄i cōi ꝑꝑ pericula que pn̄t ſeq̄ ⁊ ſcādala: q̄ꝛ
etiā iā in hoſtia ↄſecrata eſt ſanguis xp̄i ex nā
li ↄcomitantia ⁊c. Deinde papa fecit eū dya
conū cardinalē: lȝ ↄdiceret: ſȝ ꝑꝑ obediētiam
acceptauit. Btūs Stephanꝰ ⁊ laurentiꝰ fue
runt dyaconi cardinales. Et offm̄ iſtud nōdū
noīabat̄ iſto noīe cardinales: ſȝ non credat̄ ꝙ
ex hoc ipſe mutauerit ſtatū vel ſuū moduȝ vi
uēdi: ſȝ vixit ſicut pus: in cibo: potu: ⁊ veſtitu:
⁊ abſtinētijs. Ecce quō. b. laurētiꝰ fecit fructū
de abſtinētia ꝑſonali: ⁊ poſſumꝰ ſibi dicē thē.
Habet̄ fructū ve. ⁊c. Et ↄcordat auctas Pau
li di. Hec eſt volūtas dei ſctificatio vr̄a vt ab
ſtineatis vos a fornicatione vt ſciat vnuſq̄ſq̄
vas ſuū poſſidere in ſctificatione ⁊ in honore
nō in paſſiōe deſiderij: ſicut ⁊ gētes que igno
rāt deū. prima ad Theſ. iiij. ¶ Scdō. b. laurē
tius fecit fructum de mīa ꝓximali: q̄ꝛ ita erat
miſericors ꝙ nihil ſibi retinebat: ſȝ totum da
bat paupibꝰ xp̄i. Nā tūc tp̄is erat in roma im
perator qdā xp̄ianꝰ noīe philippus: qui dr̄ fu
iſſe ↄuerſus a btō laurentio. Sȝ poſt fuit ipa
tor qdā tyrānus noīe Deciꝰ: maximus ꝑſecu
tor xp̄ianoꝝ: q̄ ſciens ꝙ ſuꝰ ꝑdeceſſor dederat
eccīe totū ſuū theſauꝝ: voluit repetere violen
ter dictū theſauꝝ. Hoc ſciens. b. Laurentiꝰ di
ſtribuit totū theſauꝝ ⁊ ꝑquirebat romā que
tunc erat maxia: ⁊ vbi inueniebat xp̄ianos ab
ſconditos metu impatoris dabat eis elemoſy
nā. Primo in aīa eos ↄfortādo in fide. Secū
do corpa eoꝝ reficiēdo de illo theſauro. No.
ex legenda ſua quō curauit illā viduā que hē
bat in domo ſua multos xp̄ianos abſcōditos
⁊ dedit eis largas elemoſynas: ⁊ confortauit
eos ⁊ dixit ꝙ miles nō poteſt melius mori q̄ȝ
in iuſto bello: ⁊ illuminauit cecos: ⁊ ſic diſtri
buit totum theſaurū in pijs cauſis. Ideo can
tat eccleſia. Laurētius bonū opus opatꝰ eſt:
qui ꝑ ſignū crucis cecos illuminauit: ⁊ theſau
ros eccīe ꝺdit paupibꝰ. Ecce fructꝰ. b. laurētij
de mīa ꝓxiali. Moralr̄ hic. b. laurētius dedit
in hoc exēpluȝ diuitibꝰ ⁊ potātibus q̄lit̄ ſe de
bēt hēre i pecunijs. Nā cogitauit. b. Laurēti
us ꝙ nō poſſet illū theſauꝝ retinere in pecu
nijs ↄ ipatorē. Iō ꝑ manꝰ paupeꝝ miſit i celū
ꝑꝑ hoc dixit impatori theſauꝝ q̄rēti. Faculta
tes eccl̄ie q̄s regris manꝰ paupeꝝ in celū por
tauerūt. Vr̄ ergo ꝙ manus paupeꝝ ſint mēſe
cāpſoꝝ. Et dico ꝙ ſic. ⁊ ꝑ xp̄m ſunt aſſecurate
Ecce inſtrm̄ ſecuritatis ex ſcriptura. Da pau

pibus ⁊ hēbis theſauꝝ i celo. Math. xix. Ni
hil pōt ꝑdi. Nō audite: oēs ſcimus ꝙ nō poſ
ſumus diu retinere nec poſſidere diuitias hu
ius mūdi: q̄ꝛ hodie vel cras opȝ eas dimittere
Sȝ ſi vultis ne ꝑdant̄: detis in manꝰ paupeꝝ
Nūq̄d eēt magna ſtultitia diuiti ꝑiculoſum
paſſuȝ trāſire: i q̊ oēs deꝑdant̄. Si ſecū vellet
portare pecunias: nūq̄d eēt melius dare i mē
ſa cāpſoribꝰ ⁊c. Multi ſt i hac ſtultitia. Oēs
hēmus trāſire paſſuȝ mortis ꝑiculoſuȝ: vbi oēs
deꝑdant̄. Fures ſt vxor ⁊ filij ⁊ ſcutiferi. Naȝ
qn̄ medicꝰ dicit ſctm̄ eſt: dicit vxor. Per ꝟgi
nē mariā ciſta cuȝ pecūia erit mea. Scutiferi
⁊ parētes rapiūt: ⁊ aīa nuda vadit ad iudiciū
Ad quā dicit xp̄s. Et quō venis ita. Et rn̄dit
ſic. Dn̄e fui deꝑdata. Tūc xp̄us dicet. Quare
nō ꝺdiſti pecuniā meā ad mēſaȝ: ⁊ ego veniēſ
cū vſuris.i. creſcētijs vtiq̄ exegiſſem illā. Lu.
xix. Quō ille ſe poterit excuſare: nullōᵒ niſi di
cat: dn̄e fui ſtultꝰ. Et xp̄s dicet. Iō vadas ad
hoſpitale ſtultoꝝ: ⁊ remittit eū ad iſernuȝ Iō
recipiat̄ exēplū a. b. Laurētio ⁊ hēbit̄ theſau
rū i celo. Ille diligit pecunias q̄ eas cuſtodit
eternalr̄: ⁊ nō ille q̄ deꝑdat̄. Bn̄dictꝰ ē q̄ non
dimittit filio ouꝰ reſtōnis. Iō Iac. iij. Que de
ſurſuȝ ē ſapia ē ⁊c. bōis ↄſentiēs: plena mīa et
fructibꝰ bonis. ¶ 3ᵒ fecit fructū de patia mar
tyriali. Inuenio ꝙ ſuſtinuit decē tormēta: ⁊ i
oībꝰ hūit patiam. Pᵐ. Nā vidēs impator ꝙ
nō poterat hēre theſauros oppoſuit ſibi titulū
xp̄ianitatꝭ: ꝑꝑ qd̄ fuit captꝰ ⁊ i tenebroſo ⁊ fetī
do carcere corpꝰ detinebat̄: ſȝ aīa ↄtēplabat̄
trāſiēs ꝑ choros angeloꝝ: ⁊ ſic ↄſolabat̄ ibi. et
pōt dici de eo. Qm̄ in hac ꝑegrinatōe ſolo cor
pe ↄſtitutꝰ cogitatiōe ⁊ auiditate i illa eterna
p̄ria ↄuerſatꝰ eſt. 2ᵐ tormentū fuit. Nā poſtq̄ȝ
multꝭ diebꝰ fuit in carcē ſine cibo ⁊ potu: cogi
tauit Deciꝰ ꝙ eēt debilitatꝰ: ⁊ fecit ipȝ venire
corā deo di. Vel habeo dijs ſacrificare vel mo
ri. Et ait laurentiꝰ. O ſtulte ⁊ quō dicis ꝙ di
mittā deū ⁊ adorē ydola. Indignatꝰ Decius
fecit eū ꝑcutē fortiē cū baculis ⁊ in quolȝ ictu
dicebat ieſus: ⁊ ſic patiēter ſuſtinuit. 3ᵐ tormē
tū fuit: q̄ꝛ poſitꝰ i eculeo ⁊ ſcorpiōibꝰ ceſus di.
Abnega xp̄ȝ. Rn̄dit. infelix: has epulas ego
ſp optaui. Quartū tormētū fuit de lamis fer
reis ignitꝭ eiꝰ lateribꝰ appoſitꝭ: q̄ cū ſentiret ma
ximū dolorē dixit. Igne me examinaſti ⁊ nō
eſt iuēta in me iniq̄tas. Quintū tormētū fuit
q̄ꝛ Deciꝰ iuſſet eū plūbatꝭ duriſſime cedi: ⁊ mi
raculū ē ꝙ tn̄ viuebat. Iſtō tormētū fuit aſpeꝝ
iſtū q̄ clāauit. b. lau. di. dn̄e ieſu accipe.ſ. meū
In illātiuos venit ipe Decio audiēte di. Ad

huc multa certamina tibi debent. Sextũ fuit
cũ pectinib⁹ ferreis ⁊c. Tũc affuit angel⁹ dei
cũ lintheo tergẽs eius vulnera. Et tũc miles q
dã romanus noie credidit in xp̃m. Et clama
uit ad. b. Lau. d. Uideo añ te iuuenẽ pulcher
rimũ ſtantẽ ⁊ lintheo tergẽtẽ vulnera tua. ⁊
baptizatus fuit a. b. Lau. Septimũ tormẽtuʒ
qꝛ ne ſic moreret̃ fuit poſit⁹ in alio carcere ſi
ne cibo ⁊ potu ⁊ ꝯſolatõe aliq̃. ſʒ poterat ipſe
dicere cũ aplõ. Nr̃a cõuerſatio in celis eſt. ad
Phil. iij. Octauũ tormẽtũ fuit de craticula:
qꝛ Deci⁹ fecit euʒ ventre corã ſe ⁊ ait. ſacrifi
ca dijs. ſinaũtnox iſta in tuis expẽdet̃ ſupplici
is. Cũqꝫ ſacrificare nollet miniſtri exutuʒ ſup
cratera ferreã poſuerũt ⁊ eduxeſt prunis ſup
poſitis: cogitare tormẽtũ. Nonũ fuit de furcis
ferreis qbus eũ cõpaſſerũt vt diuiti⁹ aſſaret̃.
Ipſe aũt letiſſimo vultu reſpexit ad ſpatoreʒ
di. Ecce miſer aſſaſti vnã partẽ: gira aliã ⁊ mã
duca: qꝛ iã video qd̃ diu deſideraui. Decimũ
fuit de ſale i igne poſito. Et tũc orauit. b. lau.
di. Grãs ago tibi dñe: qꝛ cuʒ patiẽtia dediſti
mihi victoriã: ⁊ tradidit ſpm̃. Ecce qũo factus
eſt mõ glioſus: ⁊ fecit fructũ de patiẽtia mar
tyriali. Et põt de eo verificari prophetia i ps.
cxxxi. Inimicos ei⁹. ſ. Deciũ ⁊ miniſtros ei⁹ i
duã cõfuſione: ſup ipſũ aũt efflorebit ſctificatio
mea: pp fructũ martyrialis patiẽtie. g°. b. lau
eſt hẽtis fructũ vẽm in ſanctificationẽ.

De ſancto Dominico. Sermo.

Vos eſtis ſal t̃re. Math. v originalr̃ ⁊ i euã
gelio hodierno recitatiue ſcribit̃
verbũ iſtud. Sicut totũ officiũ ⁊ ſo
lẽnitas pſtis dei eſt glioſiſſimi pr̃is ⁊ dñi nr̃i
cõfeſſoris. b. Dñici: ita ⁊ ſermo nr̃. Si placet
deo habebimus multas bonas doctrinas. ⁊c.
Sʒ pus ſal. Ave maria ⁊c. Pro aliq̃ declara
tiõe hui⁹ verbi ⁊ introductõe materie p̃dicã
de ſciẽdũ q̃ oẽs creature corporales viſibiles
q̃ ſunt in hoc mũdo habẽt vnũ officiũ in gnã
li. ſ. rep̃ntare ⁊ ſignificare res ſpũales ⁊ inuiſi
biles. Et iſta ẽ vna rõ de p̃ncipalioꝛib⁹ q̃re d̃s
creauit mũdũ: qꝛ ad rep̃ntãdũ res inuiſibiles
⁊ ſpũales. Rõ e: qꝛ q̃diu viuim⁹ ⁊ ſim⁹ mor
tales in hac vita nõ poſſum⁹ videre res ſpũa
les niſi p figuras ⁊ rep̃ntatiões ſiles. Defect⁹
hui⁹ ẽ ex parte carnis q impedit: qꝛ nõ põt vi
dere niſi corporalia: ſicut ille q corã oculis te
neret berillos virides vel rubeas qcqd vide
ret eẽt viride vel rubeũ. Defect⁹ nõ ẽ ex p̃te ocu
loꝛ ſʒ de vitris ſiue berillis: nec ſciẽtes rep̃ntare
[illegible] ſub colore [illegible] ẽ d̃ nobis. oculi aĩe hñt

corpus ſicut berillus. Ideo nõ poſſunt vide
re corporalia: ſʒ dimiſſis berillis. ſ. carnes ſta
tim vidẽt ſpũalia: angelos: aĩas. Ecce defect⁹
vñ eſt q̃ in hac vita ñ videm⁹ res ſpũales. Et
iſta eſt cõis doctrina in phĩa in. iij. de aĩa. ⁊ in
theologia. Dicit. n. philoſophus. impoſſibile eſt
nos intelligere niſi p fantaſmata. i. ſilitudines
In theologia etiã dicit Dionyſi⁹. Impoſſibi
le ẽ nobis alit̃ lucere diuinum lumẽ niſi vela
mine figuraꝝ fuerit circũuelatũ. Propt̃ hoc
ſciẽs deus q̃ ſpũalia a nobis in hoc mũdo nõ
pñt videri creauit mũdũ i q̃ q̃lʒ creatura q̃tũ
cũqꝫ mĩma rep̃ntat ⁊ figurat ſpũalia. Verbi
gr̃a. null⁹ viʒ vidit vnq̃ i h° mũdo xp̃ʒ nec v
ginẽ mariã: nec aliquẽ apſoꝝ. Jõ ſubtil̃ pictõ
pigit imagĩes ñ ad adorãdũ: ſʒ ad rep̃ntãduʒ
xp̃ʒ vginẽ mariã ⁊ alios ſcõs. Jõ d̃s ſubtiliſſi
mus depingit iſtũ mũdũ tãq̃ rotabulũ plenũ
imaginib⁹ ad rep̃ntandũ. Jõ dic̃ apls. Inuiſi
bilia dei a creatura mũdi p ea q̃ fctã ſũt itelle
cta ꝯſpiciũt. ſempiẽna q̃ʒ vt⁹ eius ⁊ diuitas: ita
vt ſint iexcuſabiles ad Ro. i. Pʒ g° doctrina
iſta p rõnẽ ⁊ auctẽ q̃ oẽs create corpales hñt
idẽ offm̃ gñale. iõ illa inuiſibil̃ ⁊ ſpũal̃ pfectio
apſoꝝ ⁊ illoꝝ tenẽtiũ vitã aplicã voluit xp̃s vt
p vnã creaturã corpalẽ figurareť. ſ. p ſal. Jõ di
xit xp̃s aplis ⁊ vitã aplicã tenentib⁹ ⁊ ſingulr̃
btõ dñico pr̃i nr̃o. Vos eſtis ſal t̃re. mõ patet
thẽ. Et ego ſũ in mã p̃dicãda quã volo vobis
p̃dicaſ. Nõui g° tres ꝓpetates i ſale p q̃s ſigt̃
mihi apſos ⁊ ſingulr̃ btũ Dñicũ pr̃eʒ nr̃m.

¶ Primo ſal emundat de infectione.

¶ Scd̃o ſal preſeruat a corruptione.

¶ Tertio delectat in refectione.

Ex iſtis trib⁹ cõditiõib⁹ ſal rep̃ntat. b. dñicum
Jõ ſibi ſingulr̃ dr̃. Vos eſtis ſal terre. ¶ Dico
primo q̃ ſal emundat de infectiõe. De h. iiij.
Reg. ij. dicit text⁹ q̃ ille ſctũs ꝓpha ⁊ amic⁹
dei Heliʒe⁹ venit ad ciuitatẽ hiericho: ⁊ pro
ceres ⁊ rectores ciuitatis venerũt ad eũ dicẽtes ſi
bi q̃ illa ciuitas erat nobil̃ ⁊ pulchra habens
bonũ territoriũ: ſed hʒ defectũ: qꝛ aq̃ ſunt infe
cte ⁊ faciũt terrã ſterilẽ ⁊ inflant pſonas q̃ bi
bũt de illa aq̃. Jõ pꝛ vos q eſtis ita ſanctus ⁊
amic⁹ dĩ poſſetis in h° ꝓuidẽ ⁊ dare remediũ
Rñdit ꝓpha: placet mihi. Afferte mihi vas
nouũ. Cũqꝫ attuliſſent vas: dixit: mõ habeam
ſal: qd̃ cũ attuliſſent ſperſit ſup aq̃s. Hoc fctõ
dixit. Hec dicit dñs deus. Sanaui has aquas
Sanare ſunt g° aq̃ in diẽ hãc. iuxta vbũ He
liʒei qd̃ locut⁹ eſt. iiij. Reg. ij. Hic ſunt q̃tuor
ſecreta declarãda. Prio que eſt ciuitas hieri
cho. Scd̃o que ſũt iſte aque iſecte. Tertio qd̃

eſt vas nouum. Quarto qd̃ ſal ſanãs ⁊ purifi
cans aq̃s. Ciuitas hiericho ſigt̃ eccliam. Hie
richo ſm̃ interp̃tationẽ hebraicã interp̃tat̃ lu
na. Ecce xp̃ianitas vl̃is. ſ. eccĩa q̃ recte ſac̃ cur
ſum lune. Nã in luna inuenio ſeptẽ dr̃ias ſeu
ſtat⁹. Prĩo ẽ noua. ſcd̃o eſt creſcẽs. tertio ple
na. q̃rto minuẽs. q̃nto ẽ girãs ſexto ẽ eclipſãs
ſeptimo erit pfecta. Ideʒ de eccĩa. Prio fuit
vt luna noua pte apſoꝝ: qꝛ tũc p̃mo apparuit
xp̃ianitas ⁊ ſtricta: ⁊ tũc ſimplr̃ ibãt xp̃iani: ñ
hẽbãt tot ſupbias nec vanitates in p̃latis ſicut
mõ. Scd̃o poſt fuit creſcẽs tpe martyꝝ: qꝛ ex
miraculis q̃ fiebãt tũc multi cõuertebant̃: ⁊ ſic
eccĩa augmẽtabat̃. Tertio fuit plena tpe ſctõ
rũ doctoꝝ: qꝛ ex eoꝝ p̃dicatõib⁹ ⁊ doctrinis ⁊
exẽplis ſctitatis totũ mũdũ illuminauerunt: qꝛ
tpe Augu. tota affrica erat xp̃ianoꝝ. Quarto
fuit minuẽs. ſ. tpe q̃ religiones p̃dicatoꝝ ⁊ mi
noꝝ inceperũt: qꝛ tũc pp pctã cito ⁊ ſubito pe
riſſent. Jõ ad corrigẽdũ illa pctã venerũt iſte
religiões. Quinto mõ ẽ girãs: qñ luna girat̃
nõ videt̃ p duos vel p tres dies. Ita mõ quaſi
nulla obediẽtia exhibet̃ pape: dicentib⁹ qbuſ
dã q̃ papa ſit ſub cõcilio. alig ecõuerſo. Sex
to eclipſat̃ i hoc tpe antixp̃i: qꝛ tũc q̃ſi mortua
apparebit. Sicut dicũt ſimplices qñ lũa eclipſa
bit̃: dicũt q̃ morit̃: ⁊ tota apparet ſanguinea.
Talis erit tpe antixp̃i pp ſanguinis xp̃ianoꝝ
effuſionẽ. Septĩo poſt mortẽ antixp̃i erit pfe
cta: qꝛ tũc oẽs ad fidẽ xp̃i reuerteñ. Ecce curſus
eccĩe Jõ eccĩa ſigt̃ p hiericho. i. lunã: Et d̃ vl
tio ſtatu dic̃ dd̃. Sic luna pfecta in eternũ: ⁊ te
ſtis i celo fidel̃. in pſ. lxxxviij. Scd̃o vidẽdum
eſt q̃ ſunt aque iſecte hui⁹ ciuitatis. Iſte aque
ſũt vicia: pctã: ⁊ mali modi viuẽdi xp̃ianoꝝ: qꝛ
añ aduẽtũ btĩ Dñici oẽs gẽtes erãt iſecte. Fi
des obliuiſcebat̃: vtutes erant iã faſtidiũ. De
hoc apoc. viij. Multi hoies mortui ſũt de aq̃s
qꝛ amare facte ſũt. ſʒ dixit Heliʒe⁹ hẽatur vas
nouum Ecce ordo p̃dicatoꝝ dr̃ vas: qꝛ ꝯtinet
ples frẽs. dr̃ nouũ ⁊ vetus plus q̃ʒ oẽs. Si vo
lum⁹ loqui q̃tũ ad vota eſſentialia que ſũt. ſ.
caſtitas angelical̃: pauptas apſical̃ ſiue euan
gelicalis: ⁊ obediẽtia gñal̃. Et q̃tũ ad officiũ
p̃dicatõis qd̃ eſt p mũdũ diſcurrere: nõ came
ras edificare. Iſta eſt religio. b. Dñici q̃tum
ad eẽntialia: totũ h° iã xp̃s ordiauit. Prim⁹
prior fuit xp̃s: qꝛ dicit ſctũs Tho. in ſcd̃a. ij. q.
lxxxviij. ar. iiij. ad tertiũ q̃ apſi relinquẽtes oĩa
pp xp̃ʒ vouerũt ptinẽtiã ad perfectõis ſtatũ.
ex q̃ elicit̃ q̃ iſta vouerũt. ſ. caſtitatẽ: pauperta
tẽ: obediẽtiã xp̃o. Itẽ de officio p̃dicatiõis
ſcepit eis dĩ. Euntes in mũdũ vniuerſũ p̃dic

cate euangeliũ oĩ creature. Marc. vl. Ecce h̃
religio xp̃i. Iſta met eſt. b. Dñici. Hẽam⁹ g°
⁊ teneam⁹ ſup nos tria vota. ſ. caſtitatẽ ange
licalẽ. pauptatẽ euãgelicalẽ: obediẽtiã gñalẽ
alſ caueat ſibi qlibet de ordie iſto. Itẽ ire ad
p̃dicandũ nõ ponẽ ſe in vno loco. Jõ dicit hi
ſtoria. b. dñici cogitauit iſtituẽ ordinem q ſm̃
p̃dicatoꝝ diceret̃ ⁊ eẽt. Ecce g° qũo ẽ religio
antiq̃. Et bon⁹ religioſus iſta ſuans in iudicio
gñali qñ reges ⁊ magni p̃lati ſtabũt in t̃ra cũ
aliis ipſe ſtabit cũ aplis alte cuʒ iudicẽ. ſ. cum
xp̃o. O q̃lis honor erit iſte. Hic rñdet̃ vni q̃õ
ni litigioſe, q̃ eſt int̃ clericos ⁊ religioſos. Di
cũt clerici q̃ ipſi fuerũt añq̃ʒ religioſi: qd̃ non
eſt. Nã nõ fuerũt clerici vſqꝫ in diẽ cene: ⁊ tñ
p̃us fuerũt religioſi. ſ. apli q predictã vouerũt:
ſʒ religio. b. dñici dr̃ vas nouũ q̃tũ ad cerimo
nias: vt. ſ. portem⁹ cappã nigrã ⁊ ſcapulare al
bũ ⁊c̃. Itẽ q̃ cõedam⁹ i refectorio: ⁊ ſilia: q̃tũ
ad iſtas cerimonias ẽ vas nouũ. De iſto vaſe
poſſum⁹ dicẽ q̃ xp̃s dixit de paulo q fuit p̃m⁹
in officio predicatõis p̃m⁹. i. p̃ncipal: ⁊ vltim⁹
q̃tũ ad vocationẽ ad apſatũ. Vas electõis ẽ
mihi iſte. ſ. ordo predicatoꝝ vt portet nomen
meũ corã gẽtib⁹ ⁊ regib⁹. Act. ix. Quarto vi
dendũ eſt qd̃ ẽ ſal in vaſe. Ecce hic. b. dñic⁹ in
vaſe ordis: ⁊ ex pria ꝓprietate. qꝛ ſal emũdat
de interfectiõe: ſic. b. dñic⁹ poſit⁹ in vaſe nouo
emũdat iſectiões pctõꝝ h⁹ mũdi. Nã tot⁹ mũ
dus erat infect⁹ de mag̃ iuidia ad inuicẽ: ſʒ ve
nit. b. dñic⁹ predicãs charitateʒ dei ⁊ ꝓximi: ⁊
h° figurauit de⁹. Nã mr̃ ei⁹ vidit in ſomnis ſe
geſtare catulũ: accẽſaʒ in ore faculã baiulãtẽ.
q egreſſus ex vtero totũ mũdũ incẽdere vide
bat̃: de q̃ mr̃ admirãs illumiata fuit a deo vi.
q̃ fili⁹ ſu⁹ eẽt canis magn⁹ de ouili xp̃i q latra
ret ꝯ lupos iferni: ignis i ore ei⁹: qꝛ debuit mũ
dũ iflãmare in amore dei ⁊ ꝓximi. Itẽ ab infe
ctiõe luxurie: qꝛ añ aduẽtũ btĩ dñici tãta erat
iſectio h⁹ pctĩ q̃ q̃ſi nihil erat mũdi⁹: ſʒ venit
b. dñic⁹ p̃dicando caſtitatẽ ⁊ pauptatẽ: ad q̃s
gẽtes habuerũt deuotionẽ. Hoc iã añ figura
uit de⁹: qꝛ mr̃i ſpũali viſus eſt. b. dñic⁹ puer q̃ſi
ſtellã hñs in frõte q̃ totã t̃rã ſuo lumie pluſtra
bat. Que ſtupefacta mr̃ ei⁹ cũ ingẽti gaudio
qd̃ viderat nũciauit. In q̃ innuit q̃ ſicut ſtella ẽ
pura ⁊ clara: ſic ipſe debebat īducẽ gẽtes ad
claritatẽ ⁊ puritatẽ caſtitatis. Itẽ tot⁹ mũdus
erat iſect⁹ ſupbia: põpa ⁊ vanitate. Sʒ ad pre
dicationẽ ⁊ doctrinã ⁊ exẽplũ. b. dñici multe
p̃ humiliabant̃ dimittẽdo vanitates ornatuũ
toꝝ: ſcutiferoꝝ: equoꝝ: vaſoꝝ auri ⁊ argenti ⁊
ſimilia. Hoc oſtẽdit de⁹: qꝛ eũ eẽt delicate nutrit⁹

puer forte vnꝰ anni deꝓhenſus frequẽter lecto relicto ſup terrā accūbere oñdēs humilitatē. Itē mūdus erat infectꝰ de gula. Iā vix q̄dragesima cognoſcebat nec ieiunia q̄ttuor tēpoꝝ nec vigilia ſctoꝝ. Sꝫ.b.dn̄icꝰ emūdauit ab iſta infectiōe: qḋ oñdit qn̄ ipſe decēnio abſtinuit a vino: ieiunabat ſepe in pane ꝛ aq̄. Itē mūdus erat infectꝰ de auaritia: de vſuris: furt̄: rapis: ꝛ deceptiōibꝰ. Sꝫ.b.dn̄icꝰ ꝑdicādo ꝛ ꝑ exēpluꝫ emūdauit. Hac ſignificauit ope: dū eēt in valētia vbi erat fames magna ꝛ paupes moriebant fame diuites dicebāt: cuſtodiamꝰ bona nr̄a ꝓ nobis ꝛ filijs nr̄is: q: iſtḋ neſcimꝰ q̄ntum durabit. Sꝫ.b.dn̄icꝰ vēdidit libros ꝛ ſuppellectilia ꝛc. ꝛ oia dedit paupibꝰ: ꝓp qḋ diuites ꝓuocati eiꝰ exēplo fecerūt elemoſynas. Itē de pctō ire q: gētes nolebāt dimittē ſeu remittē iniurias: ſꝫ deſiderabāt vindictā. Sꝫ venit.b. dn̄icꝰ ꝑdicās patiētiā ꝛ faciebāt pacē. Hoc oñdit ope: q: qn̄ ꝑdicabat i gargaſona vbi erant multi heretici ꝛ faciebāt ſibi multa vituꝑia: lutū ꝛ alia ꝓijciebant in eū: ꝛ ſuſtinebat patienter. Itē mūdus erat ocioſus in bonis ſpūalibus: nullus curabat facē pniaꝫ. Sꝫ btūs dn̄icus eaꝫ oſtēdit vbo ꝛ exēplo: q: ter in die diſcipliabat ſe cū cathena ferrea. Pꝫ ꝙ btūs dn̄icꝰ vt ſal poſituꝫ in vaſe nouo ſanauit ꝛ emūdauit aq̄s pctoꝝ. Iō de.b.dn̄ico pōt itelligi vbū Augu. in omel. Aq̄s pctoꝝ q̄ꝝ cōdiēdis extinguēdiſq3 fetoribꝰ aplicū ſalē dn̄s miſit. ¶ Dico ꝙ ſecunda cōditio ſalꝭ eſt ꝙ ꝓſeruat de corruptiōe nō tm̄ corruptionē factā curat ꝛ emūdat: imo etiā ꝓſeruat. Hoc pꝫ q: qn̄ hō vult ꝓſeruare carnes vel piſces ponit hō in eis ſal: qḋ reſtringit humiditates ꝛc. Hoc lꝫ ſit clauꝫ tn̄ auctas de Thob. Qui cepit vnū piſcē de q̄ comederūt p̄ſētē: cetera ſalierūt q̄ ſufficerēt eis i via q̄uſq3 puenirēt in rages ciuitatē medoꝝ. Thob. vi. Ita de.b.dn̄ico. Nā inuenio ꝙ iſte mūdus debuit corrūpi ꝛ finiri bn̄ ſūt ducēti āni ꝛ vltra elapſi. Sꝫ vgo Maria volēs mūdū adhuc ꝓſeruare poſuit ſalē.ſ.b.Dn̄icū ꝛ ſaluauit mūdū. Naꝫ legit in floribꝰ ſcoꝝ ꝛ in vita.b. Dn̄ici ēt i duobus locis viſionē quā vidit btūs dn̄icus ꝛ.b. Frāciſcꝰ ꝛ alij qn̄ erāt in roma laborātes ꝓ cōfirmatōe ordinū ſuoꝝ: de q̄ papa ꝛ cardiales reddebāt ſe difficiles ō re tā noua: q: petebāt ꝯfirmationē ſtatꝰ plus alte ꝛ plus baſſe. Alte ꝓp vitā cōtēplatiuā in ſtudio ꝛ actiuā. Nam opa ſpūalia exercēdo celebrādo: ꝛ ꝑdicando: vbi ſatiant famelici vbo de: ignorātes in fide iſtruunt ꝛc. Et mortui.i.pctōres ſepeliunt i vulneribꝰ xp̄i. Itē captiui dyaboli redimunt. Exercitat militia: q: demōes vincunt. O q̄t caſtra i.pctōres ex ꝑdicatiōe ſubijciūt xp̄o. Scḋo tā baſſe: q: deſpectū nimis: q: mēdicantes: iō papa nolebat ꝯfirmare: q: nō erant reddituati. Cūq3 vna nocte btūs Dn̄icꝰ eēt in q̄dā eccleſia orās: ꝛ btūs Frāciſcꝰ in alia: viſus ē eis xp̄s cū tribꝰ lāceis volēs mūdū deſtruē. Dū āt iſti ſcti dicerēt itra ſe. O ſi nllus ſctūs erit in celo q reuocet iſtā irā. Et ſubito venit vgo maria: ſicē veniret mulier feſtina ad eripiēdū filiū a lupis deuorādū dī. O fili mō portaſ lanceas q ꝯſueuiſtis portare clauos i manibꝰ vr̄is pro mūdo. Rn̄dit xp̄s audiētibꝰ ſctis Dominico ꝛ Frāciſco. Mr̄ mea ꝛ ampliꝰ qd debeo facē cū tot grās fecerī mūdo: miſi pr̄iarchas ꝛ ꝓphetas ꝛ illos occiderūt: ꝛ finalr̄ egomet mī ꝛc. Dicaſ hyſtoria vſq3 mō nō parcā. Iſte tres lācee mūdi deſtructiue ſūt tres magne tribulatiōes mūdo in breui vētura. Pria ē tribulatio ꝛ ꝑſecutio antixp̄i: lācea pōt dici: q: totuꝫ mūdū ꝑforabit ꝛc. Scḋa erit ꝯflagratio mundi ꝑ ignē: totꝰ mundus cōburet ꝛc. Tertia eſt ſnia xp̄i iudicial. De his tribꝰ lāceis auctas allegorice. ij. Reg. xviij. de Abſolō filio dauid ꝓditore ꝛ rebelli ſꝫ iterfectꝰ fuit tribꝰ lāceis a Ioab ꝓncipe militie. Dicaſ hyſtoria: Tulit gº Ioab tres lāceas in manu ſuā ꝛ infixit eas i corde Abſolō. ij. Reg. xviij. Quare voluit dn̄s vt tribꝰ lāceis Abſolō occideret: cū vna fuiſſꝫ ſufficiēs: maxie hoi ſuſpēſo ꝛc. figura fuit. Nā filiꝰ ꝓditor deo pr̄i ē totꝰ mūdus: iſte faciēs ꝯ dei mādata expellēs pr̄ē ſuū.ſ.deū de mūdo q̄ntum pōt. Sꝫ ꝓnceps militie.ſ. xp̄s iterficiet eos tribus ꝓdictis lāceis: ꝛ iā tpe bti dominici mūdus debebat a xp̄o deſtrui ꝛ corrūpi: ſed vgo maria poſuit ſal.ſ. dn̄icū obtinens vnam ꝓrogationē. Cogitate mō hic q̄uo totꝰ mundus eſt in vna ꝓrogatiōe: ꝛ nō hēmus tpa certū: ſꝫ dixit ꝯditionalr̄. Si cōuertiſ bn̄ ſiuautẽ parcā āmodo. Mō cōtēplate ſi mundus ſit correctus in his regiōibꝰ. Credo ꝙ nunq̄ fuit tanta pompa ꝛ vanitas ꝛc. ſicut modo eſt nec tāta luxuria niſi tpe. Noe. Nā hoſpitia ſūt plena ꝛ ville ēt ſūt plene meretricibꝰ Muſce poma corrupta cuꝫ bonis in breui omnia erunt corrupta. Idēꝫ de auaricia: ꝛ vſuris: quia mutant noia: vſuras vocāt falſe cēſualia q: qn̄ intentio nō eſt emendi nec vēdēdi: ſꝫ mutuādi vſura ē. Itē nec ꝓciū iuſtū qcqd recipiſ vltra ſortē ē vſura ꝛ dānatio. Itē de ſymōia in clericis oia ſacra finalr̄ hētis emere aliq̄ mō. Itē de iuidia: ſi aliqs iter religioſos hꝫ aliquā excellētiā ꝯuerſandi vel de ſciētia ꝑdicandi alij inuidēt. Idē de clericis ꝛ laycis de gula. Iā videſ q: nec q̄dragesima ſuaſ nec vigilie apo

ſtoloꝝ: nec q̄ttuor tēpoꝝ ſuanſ ꝛc. De ira iaꝫ videſ: imo qḋ peius eſt ꝯ deū ꝛ rōnem. Si aliqs facit aliquā iniuriam ꝛ non pn̄t hēre illū interficiunt aliquem amicū illiꝰ innocentē ꝯ ius diuinū: q: eſt ꝯ iudiciū diuinū ꝛ humanū ꝙ innocens occidaſ. De accidia. Nā ad hoc venit mūdus ꝛ oēs reputanſ ocioſi niſi ſit negociatores: ſed ſi vacant aliqui ſeruitio dei ꝛ orōni dicunſ ocioſi: ſed in ſero apparebit q fuerit ocioſus. Et q: mūdus nō eſt correctus: imo qḋ deterius eſt religiōes que erant date ad corrigēdū mundū: iā ſunt deſtructe. Unū ſi mō veniret.b. Dn̄icus vel Frāciſcꝰ nō inuenirēt ſuum ordinē. Cū ergo mūdus nō ſit correctꝰ qd ſeqtur: niſi qḋ in breui corrūpeſ ante venturū iudicij diē. ꝛ ſic de alijs obiectionibꝰ vide ꝛc. Ecce ſal.ſ.b. Dn̄icus ꝓp hoc laudemus deū dicendo. Benedictꝰ redēptor oiuꝫ q ſaluti ꝓuidēs hoiuꝫ mūdo dedit ſctm̄ dn̄icū. ¶ Dico tertio q alia conditio ſalꝭ eſt: ꝙ delectat in refectione dans eſcis saporē. Lꝫ ſit clarū: Auctas. ꝙ ſi ſal euanuerit.i. defecerit in quo ſalieſ.ſ. cibꝰ. Matth. v. ad nihiluꝫ valet vltra.ſ. cibꝰ niſi vt mittaſ foras ꝛ conculceſ ab hoībus. Cibꝰ aīarū ſunt opa bona ꝛ ſpūalia. Auctas. Opamini nō cibū qui perit: ſꝫ q ꝑmanet i vitā eternā Ioā. vi. Iō dicit xp̄s. Ego cibū habeo māducare quē vos neſcitis. Ioā. iiij. Cibꝰ xp̄i de q̄ ipſe ſatiaſ ſunt opa virtuoſa. Sꝫ iſte cibꝰ erat inſipidꝰ an̄ aduētū.b. Dn̄ici. Nā dn̄i tpales dimiſſa virtute iuſtitie dabāt ſe ad tyrānias. Sꝫ venit.b. Dn̄icus ponens ſal reducēs eos ad virtutē iuſtitie: ꝯtēti de ſuis redditibꝰ ꝛc. Itē de cibis ꝓlatoꝝ inſipidis: q: plus curabāt de redditibꝰ q̄ꝫ de aīabus. Sꝫ.b. dn̄icꝰ poſuit ſal ſue doctrie q̄uo plus de aīabꝰ q̄ꝫ de redditibꝰ debebāt curare. Quot religioſi erant de vita diſſoluta: nihil ſeruātes de religione: ſꝫ.b. dn̄icus reducebat eos ad religionis obſeruātiā. Quot clerici indeuoti nō dicētes officiū niſi a.e.i.o.v. ꝛ q̄ſi oēs ꝯcubinarij venatores ꝑ tabernas: reducti ſunt ꝛc. quot mercatores vſurarij emētes minus ꝓ parata pecunia: vel vēdētes plus expectādo. quot ciues crudeles ꝑmittētes paupꝛes mori fame: reduxit ad pietatē miſericordiā ꝛ liberalitateꝫ. q̄t mulieres luxurioſas ſua ꝑdicatōe reduxit ad caſtitateꝫ ꝛc. Finalr̄ dixit ds. O iſtud ſal ego volo ꝙ ponaſ in mēſa mea. Et ecce q̄uo. Dicaſ q̄uo apparuit ſibi xp̄s inuitās eū ad glīaꝫ ſuā. Tunc b. dn̄icꝰ vocauit. xij. frēs in cōuētu bononie ꝛ ibi corā eis cōdidit teſtm̄ tale vt decebat euꝫ: dimittēs fratribus firmā humilitatē.ſ. ꝙ non ꝓp ſanctitatē nec ſciāꝫ ſupbirēt. Scḋo dimiſit fratribus theſauꝝ pauptatis: quo emiſ regnū celoꝝ. Beati pauperes ſpiritu: qm̄ ipſoꝝ ē regnū celoꝝ. Math. v. Tertio dimiſit charitatē fraternalem: ꝛ oſculatus eſt fratres: ꝛ receptis ſacr̄is obijt. Dicatur de glīa quā deus ſibi oñdit de duabꝰ ſcalis: quarū xp̄s tenebat caput vniꝰ: ꝛ vgo maria alteriꝰ ꝛc. Et ipſe corona aurea coronatꝰ intrauit gloriā. Si dicaſ q̄re duas ſcalas. Nunqd vna ſufficeret. Rn̄ſio: ad innuēdū ꝙ religio ꝑdicatoꝝ nō ſolū ꝑ vnā ſcalā.ſ. vite cōtemplatiue mittit fratres: ſꝫ ꝑ aliam.ſ. vite actiue coartās. Celeſtini ꝛ ſimiles ſolū aſcēdūt per ſcalā cōtēplatōis. Milites ſcti Ioānis: ſcti Iacobi: ſcti Gregorij: ꝛ fratres de mercede aſcēdūt per aliā ſcalam.ſ. vite actiue. Fratres aūt.b. dn̄ici ꝑ duas.ſ. ꝯtēplatiuā ſtudēdo: ꝛ per actiuā ꝑdicādo. Hēte i vobis ſal: ꝛ pacē hēte int̄ vos. Marci. ix.

¶ Infra octauas bti Dn̄ici patris noſtri de decem ꝓceptis legis. Sermo primus.

Non veni ſoluē legē ſed adiplē. Mat. v. Et ſeuāgelio ꝑſentiū octauaꝝ beati Dn̄ici nūc volo ſcipe māꝫ valde neceſſariā.ſ. de obſeruantia Chriſti ꝛ decem mandatorum quo eſt via plana: recta ꝛ regalis eundi ad paradiſum. Iō dic xp̄s. Si vis ad vitā ingredi ſua mādata. Matth. xix. Salutet vgo Maria ꝛ reſumaſ thēa. Iſtud ē vbū xp̄i dicēs. Ego nō veni in hoc mūdo ſoluē legē: ſꝫ ſuare ꝛ implere ꝑ opa. Mō noueritis ꝙ tota lex dei ſūmarie ꝯſiſtit i decē ꝓceptꝫ: ꝛ ſignanſ ds voluit cōꝓhendē totā legē in decē ꝓceptis ſiue in nūero dnario vt meliꝰ recordaremur eoꝝ. Q: ſicꝰ dedit nob decē digitos i manu cū potuiſſꝫ plures ſeu pauciores dediſſe qbꝰ opamur. Ita voluit dare decē ꝓcepta ꝛ nō plura qbꝰ opemur meritorie. Et q: manꝰ ſūt ptes magis viſibiles hētes deceꝫ digitos: iō dedit decē ꝓcepta vt recordaremur ꝙ in deceꝫ tenemur. O ſi eſſet poſſibile ꝙ in vngula cuiuſlibꝫ digiti ſcriberetur vnū ꝓceptum de lr̄a idelibili. Iō ait Iob. Deꝰ i manu oiuꝫ hoiuꝫ ſigt.i. ſignū dat vt nouerint ſinguli opa ſua.i. decē ꝓcepta. Iob. xxxvij. Sꝫ lꝫ ſint decē: tn̄ nonū ꝛ decimū ꝓceptuꝫ coincidūt: q: ābo dicūt: nō ꝯcupiſces iō q̄ſi ꝓ vno reputāſ. Et ſic ſt nouē ad ſignādū ꝙ q ſuat ea ibit i vnū ꝯ nouē ordibꝰ āgeloꝝ. Et ſt ita ordinata iſta ꝓcepta: ꝙ pria tria ꝓcepta ordināt creaturam circa deum. alia tria circa proximū alia tria circa vitam propriam gubernandam. Et quia chriſtus ſeruauit omnia iſta pro

cepta. Jō dicit thēa. Nō veni ſoluere legē ſed adimplere. De primo ternario mādatoꝝ erit ſermo hodiernus. de ſcđo craſtino. de tertio poſt cras. De quolibet ꝑcepto declarabitur: ¶ Pͥo q̄re fuit datū. ¶ Scđo quō a xp̄o fuit ꝯſeruatū. ¶ Tertia quō a nobis dꝫ eē ꝑdicatū. ¶ De ꝑmis trib⁹ ꝑceptis notādū ꝙ illa cor hoīs ordināt ad deū. Rō: qꝛ oīa opa nr̄a bona vel mala ꝓcedūt a corde tāq̄ a primo ꝑncipio ſeu fonte. Jō dicit ſcriptura. Oī cuſtodia ſua cor tuū: qꝛ ex ipſo vita ꝓcedit ſi bn̄ cuſtodiaꝛ. ſin aūt ab ipſo ꝓcedit mors. Prouer. iiij. Jō xp̄s volēs nos ordinare circa ſe. primo ordinare circa ſe. pͥo ordinat cor nr̄m. ſ. vt ſim⁹ ſibi fideles. Qꝛ ſicut miles q̄ hꝫ inimicos capitales ꝛ vult hēre ſcutiferū. Primū qđ vult de eo eſt ꝙ ꝓmittat ſibi fidē cordis. Jta de⁹ q̄ hꝫ multos inimicos mortales. ſ. demones quos poſſet anihilare ſi vellet: ſꝫ ſupportat eos dās nob exēplū ſupportādi inimicos nr̄os. Et qn̄ aliqs vult ſtare cū xp̄o tūc ꝯditio fit in baptiſmo. ꝛ ꝯductor eſt ſacerdos qn̄ ad portam domus dn̄i anteq̄ꝫ intres int⁹: dicit. Quid petis ꝛ tu rn̄des. Fidem xp̄i. Et ſacerdos. Et fides xp̄i qđ dabit tibi. Rn̄des: vitam eternā. Et ſacerdos. Ergo abrenūcia ſathane. ꝛ rn̄des: abrenūcio: ꝛ tūc hō baptizaꝛ. Ecce ꝯductio ꝛ iuramentū fidelitatis qđ hō facit dn̄o. Jō deus dat ꝑmū ꝑceptū: ne cuꝫ inimicis ſuis hō hēat ꝯplacētuꝫ ſeu ꝯſiliū. d. Ego ſum dn̄s de⁹ tuus nō hēbis deos alienos coram me. Exo. ij. Dij alieni ꝛ falſi ſunt demones volētes honorē diuinū: vt ſacrificia ꝛ hmōi: q̄ ſoli deo debenꝛ: ꝛ eis adherentes dn̄r diuini ꝛ ꝓditores: qꝛ fregerunt fideꝫ xp̄o ꝓmiſſam in baptiſmo. Jſta eſt rō primi ꝑcepti in ſe q̄re fuit datū. Nō videndum eſt expimētaliter q̄liter a xp̄o fuit obſuatū cū dicat in thē. Nō veni ſoluere legē: ſꝫ adimplere. Dicaꝛ ꝙ cū xp̄s ꝑdicaret p iudeā di. ſe eſſe meſſyā ꝛ ſaluatorē in lege ꝓmiſſuꝫ: meſſiꝫ a deo iudei nō credebāt ſibi. Rō: qꝛ ipſi expectabāt ꝛ etiaꝫ adhuc expectāt ꝙ meſſyas ē ventur⁹ cū mag̃ potētia ꝛc̄. ꝛ qꝛ xp̄s ibat ita pauperime deſpexerūt eū. Jmo qn̄. b. Joā. bap. oſtēdit eū di. Ecce agn⁹ dei ꝛc. dixerūt iudei. Nolum⁹ hūc regē ſup nos. Lu. xix. Dicaꝛ quō demones in cordib⁹ obſeſſoꝝ clamādo affirmabant. O ieſu fili dei tu es meſſyas: ꝛ ſaluator mūdi. O dixeꝛt iudei magis credētes dyabolis q̄ xp̄o. Meſſyas dꝫ eſſe iſte. Et xp̄s nō ſinebat ea loq. Auto. Exibāt aūt demonia a multis clamantia ꝛ dicētia: qꝛ tu es fili⁹ dei. Et increpans nō ſinebat ea loqui qꝛ ſciebat ipm eē xp̄m. Lu. iiij. Eſt h̄ qđ q̄re xp̄s non ſinebat ea loq: maxīe cū dicerēt v̄itateꝫ ꝛ forte oēs iudei fuiſſent conuerſi. Rn̄ſio: ꝙ rō q̄re non ſinebat ea loq̄ fuit vt ſuaret legē: qꝛ ꝓ ſalutatione hominū xp̄s noluit vti auxilio demonū. Nō videndū eſt quō ꝛ q̄liꝛ iſtđ ꝑceptū eſt a nob ꝑdicandū vl ſuandū. qꝛ ꝓ nulla neceſſitate mūdi p op⁹ dyaboli ē ꝓcuranda ſanitas: nec ad dyabolos ſeu ad diuios recurrēdū. vt pꝫ exemplo xp̄i ꝑdicto. Hic pꝫ ſtultitia ꝛ pctm̄ illoꝝ qui ꝓ ſanitate obtinēda recurrerūt ad eos: ꝛ dicunt nō habem⁹ medicos ꝛc. Dicaꝛ ꝙ recurrāt ad nomē ieſus: ſi aliquā medicinā corꝑalē nō poterīs hēre: iſta ſuffic. Deꝫ modus quō ſup morbū cū ſigno crucis dꝫ dici ieſus. Jtē dicaꝛ qđ pctm̄ eſt illoꝝ q ꝓ ſciēda v̄itate vel vt inueniāt rē ꝑditā recurrunt ad eos: cū eēt meli⁹ ſuſtinē deſtructionē ꝛ ꝑditōeꝫ toti⁹ mūdi ꝛ mortē q̄ ire ad eos. Jō dicit ſcriptura. Ne declineꝛ ad magos: nec ab ariolis aliqd ſciſcitemi vt polluamini p eos. Ego dn̄s de⁹ vr̄. Leui. xix. Nō ne polluamini. ſ. p ꝑditōeꝫ. Nā militi mala ſuma ē ꝑditio. Jta q̄libet xp̄ianus dꝛ ꝑditor recurrēs ad diuinos. Jō dicit: ne polluamini. ſ. p talē famā: ſꝫ recurraꝛ ad deū. Rōnē ipſe aſſignat di. Ego ſum dn̄s de⁹ oipotēs. Si dicaꝛ. O frater: forte nō rn̄deret nob de aliq̄ veritate ſciēda: vel de re ꝑdita inuenienda. vel de ſanitate obtinēda. Dicaꝛ ꝙ imo: ſi veritaꝛ ſit neceſſaria vel res ꝑdita: vel ſanitas ſit aīe ꝓficua deꝰ audiet te: dās qđ petis. alſ niſi ſint aīe ꝓficua nō queraꝛ. Jō tales diui ꝛc. notoꝛij qn̄ gentes ꝓceſſionaꝛ vadūt ad eos: exſtirpenꝛ p dn̄os ꝛ rectoreſ cōitatū. Ecce ꝑceptū di. Leui. xx. Vir ſiue mulier in qb⁹ phitonic⁹ vel diuatiōis fuerit ſpūs: morte moriāꝛ. Si dicaꝛ dn̄e ꝛ q̄ morte: ſuſpēſus vl ſubmerſus ꝛc. Rn̄det lapidib⁹ obruēt eos. ſ. oēs ppl̄i. Rō: qꝛ oībus de pplo nocēt. Si dicaꝛ: dn̄e erit pctm̄ occidē eos ſic. Rn̄det. Sāguis eoꝝ ſit ſup illos. ¶ Scđm ꝑceptū ordinat os ꝓ reuerentia dei. Jā ſcitis ꝙ ꝑm̄us nūcius māifeſtās illa que ſūt in corde ē os. Jō dicit ſcriptura. Ex abūdātia cordis os loqtur. Bon⁹ hō de bono theſauro cordis ꝓfert bona. Et mal⁹ hō de malo theſauro ꝓfert mala. Mat. xij. Jō exq̄ dn̄s ordinauit cor per ꝑmū ꝑceptū: ordinat ſtatī os di. Nō aſſumes nomē dn̄i dei tui inuanū: nec. n. hēbit iſontē. ſ. innocētē ꝛ impunitū dn̄s eū: q aſſumpſerit nomē dn̄i dei ſui fruſtra. Exo. xx. Jā ſciꝛ ꝙ qn̄ hō loquiꝛ de ꝑſona honorabili noī ſuo iūgim⁹ aliquā dictionē honoris: vt dn̄e petr⁹: vel magr̄ petr⁹ ꝛc̄. Nō aliꝰ dn̄s honorabilior deo eſt.

Jdeo vult vt cum reuerentia ꝛ honore ſui homo loquaꝛ deo. Nota iurare iuanū. Jnuanū iuraꝛ qn̄ ſine neceſſitate vel vtilitate hō iurat. Neceſſitas iurādi ē qn̄ hō p ſupiorē cogiꝛ i iudicio: vel alias. Vtilitas qn̄ ꝓ bono pacis aliquoꝝ hoīum iurat. Vn̄ illi q ſcit veritatē. O quot iuramēta ſiūt q̄libet die inuanū: dicēdo p deū ſic vel ſic: ſine neceſſitate ꝛ vtilitate. Dicit aliq. ego dico veruꝫ: ideo poſſuꝫ iurare: nō ſufficit dicere veꝝ: ſed aliud reqriꝛ. ſ. vt fiat ꝑꝑ neceſſitatē vel vtilitatē. Nō fiat ꝯcluſio ſi iurare inuanū ſit tn̄ pctm̄ qn̄ iuraꝛ falſe vt faciūt emptores ꝛ vēditores: dicēdo: p deū viuentē tn̄ cōſtat me res iſta. Et quāto magis iurādo enormiter p caput vel corp⁹ ꝛc. Et quāto pl⁹ iurare ad deſpectū. vel ꝛc. aut blaſphemādo ꝛc. Jō dicit nec eū iſontē. Pꝫ rō ꝑcepti hui⁹ ſcđi. Nō videam⁹ expientiā in xp̄o cū dicat. Nō veni ſoluere legeꝫ: ſꝫ adiplere. Dico duo Primo ꝙ nūq̄ꝫ iurabat niſi p aduerbia dicēdo. amē. i. certe: ꝛ ſi volebat magis affirmare duplicabat: dicēdo. Amē amen: vt dicit Joā. euāgeliſta ſolus. Tali mō vos mulieres debetis iſtruē filios vr̄os vt iurēt p aduerbia. Vos poſſetis corrigere defectū iurādi melius q̄ꝫ reges: exq̄ a pueritia erūt ſic nutriti. Si forte iurāt corrigaꝛ bn̄. Scđꝫ qđ dico de xp̄o eſt qđ recitaꝛ a duob⁹ euāgeliſtiſ Mat. xxvi. ꝛ Luč. xxij. ꝙ in nocte paſſiōis qn̄ xp̄s a ꝑncipe ſacerdotū iterrogabaꝛ ſi ipſe eēt meſſias: ꝛ ſi eēt fili⁹ dei. Xp̄s ſciēs iudiciū calūniantiū tacebat ꝛ nihil eis rn̄debat. Tādē ꝑncepſ dixit. Adiuro te p deū viuū vt dicas nobis ſi tu es xp̄s filius dei. Tūc ſciēs xp̄s ꝙ malū eſſet ſibi de affirmatōe: tn̄ qꝛ adiurat⁹ ꝑꝑ reuerētiā noīs dei cōſenſit veritati di. Ego ſuꝫ. Verūtn̄ dico vobis. Amodo videbiꝛ filiū hoīs ſedētē a dxtriſ v̄tutis dei ꝛc. Tūc oēs ſurrexerūt ꝯ eū. Videtis ergo quāta reuerētia xp̄i ad nomen dei. Exēplū hētis hic ꝙ ſi aliqs vrꝫ ſit capt⁹ ꝓ aliq̄ crimine: ꝛ iudex cū iuramēto petit a te veritatē ſi feciſti hoc qd debes facere. Si nō diciſ v̄itatē forte euadit corp⁹: ſꝫ dānabiꝛ aīa. ſi dicis: ſiet iuſtitia de te: ꝛ morieris qd facies. Dicaꝛ ꝙ exq̄ p iuramētū ſtrict⁹ es debes dicere iudici. Dn̄e lꝫ plus diligā vitam meam q̄ꝫ aliqd: tn̄ plus diligam honorem dei ꝛ nominis ſui: veꝝ ē ꝙ feci. Ex hoc forte ds liberabit te vl admin⁹ ſi fiat iuſticia eris ſalu⁹ in paradiſo. Nō tn̄ dꝫ iudex iuramēto quēcūq3 aſtringeꝛ ſꝫ ſm allegata ꝛ ꝓbata iuſte iudicare. Hic apparet ſi ꝓ vita ꝓpria nō dꝫ fieri falſuꝫ iuramētū qđ pctm̄ ē illoꝝ q ꝓ aliq̄ ꝓximi vtilitate vl dāno ꝑſeruādo iurāt falſe cū ꝓ toto mūdo ꝑſeruādo nō dꝫ fieri falſuꝫ iuramētū. Jō xp̄s in orōne quā fecit de Pr̄ nr̄. ꝑma petitio eſt ſcificeꝛ nomē tuum. ¶ Tertiū ꝑceptū ordinat op⁹. Ecce optia ordiatio. ꝑmū ordiat cor. ſcđꝫ os. tertiū op⁹. Scitis. n. ꝙ q̄libet dn̄s q hꝫ ſuitores in domo quibus ꝓuidet de oībus neceſſarijs vult de eis aliqđ ſeruitiū. Jdē dn̄s deus det nobis ſeruitiū qđ vult eſt ꝙ exq̄ laboraſtiſ feria ſcđa ꝛ tertia ꝛc. ꝙ in die dn̄ica ſuiatis ſibi de ſeptem diebus hebdomade dabitis ſibi vnū: ideo dicit. Memento vt diē ſabbati ſctificees. Exo. xx. Nō in nullo ꝑcepto dicit memento niſi in iſto: ad innuēdū ꝙ exq̄ laboraſti die lūe die martis ꝛc. dicit: memēto ꝙ ſctifices diem requiei. Sctificaꝛ. n. ceſſando ab opibus tꝑalib⁹. Rō hui⁹ ꝑcepti eſt: qꝛ xp̄s trigintatribus ānis laborauit ꝓ nr̄a redēptiōe: ꝛ in die reſurrectionis quieuit. Hoc ſignificamus ſeruādo dn̄icā: vt pꝫ de ꝯſe. diſ. iij. ꝑdicādū. Dicaꝛ quō v̄go maria incepit ſuare dn̄icā dicēdo filio in die reſurrectiōis. De cetero fili ſctificabo iſtā diē cū antea ſabbatū ſctificareꝛ: ſꝫ in memoriā vr̄e reſurrectiōis ſctificabo diē dn̄icam. Nō videam⁹ experientiā in xp̄o: q dicit. Non veni ſoluere legē: ſꝫ adimplere. Dicaꝛ quō xp̄s nō ſolū cū fuiſſet magnus: ſꝫ etiā puer paruus cū v̄gine matre ſua ibat ad tēplum de nazareth vſq3 ad hierl̄ꝛn. Aucto. Cū eſſet ieſus annoꝝ xij. aſcendētib⁹ parētib⁹ hieroſolymā ſm conſuetudinē diei feſti: remāſit puer ieſus in hieruſalē ꝛc. Lu. ij. dicaꝛ contēplatio ſi fuiſſet dictū v̄gini in medio vie ambulāti cum magno frigore vel pluuia: ſeu niue. Virgo bn̄dicta: q̄ itis. Rn̄diſſet: vado ad tēplum in hierl̄m. Si dicaꝛ o v̄go: ꝛ nunqd vos eſtis tēplū. Dom⁹ pudici pectoris templum repēte fit dei ꝛc. Et xp̄s ēt fili⁹ veſter ē tēplū. Hoc āt dicebat de tēplo corpis ſui. Joā. ij. Rn̄diſſet v̄go ma. cum filio. Hoc facim⁹ exēplo xp̄ianoꝝ: qn̄ audient ꝙ ego cū tāto labore ibā ad tēplū ipſi vadāt. ꝛc. Ecce quō xp̄s ſuauit ꝑceptū qđ ipſe dederat. Jō nō tāgam⁹ diē dn̄icā. Dicaꝛ. Jn dn̄ica ſūt. xxiiij. hore. xxiij. ſint ꝓ nobis ad dormiēdū comedēdū: nō ad taxillos ꝛc. Detis vnā horā deo. ſ. i miſſa audiēda q̄ cōiter durat p horā licꝫ ſint multi clerici qui in vna hora dicerent tres vel quattuor miſſas. Audiatur miſſa deuote ꝛ cum ſilentio: ideo in introitu eccleſiie recipiꝛ aqua bn̄dicta in fronte vt claudaꝛ itelect⁹ nec cogitur in negocijs tꝑalib⁹. Jteꝫ ore ꝑꝑ ſilentiū ꝛ in corde ꝑꝑ malas cogitationes vitandas. Maledict⁹ eſt qui iſtud ſeruitium

dici dñice nõ facit deo. O qð pctm̃ eſt illorũ
qui iſtã horã nolunt dare deo. Dicaꝛ q̃uo oĩa
bona ⁊ poſſeſſiões pficiũt plus ex illa hora ꝙ
daꝛ deo q̃ꝫ p oĩbus laborib⁹ vtil. Dicaꝛ hic pa
bola de rege q tpe famis hẽbat vnã ſolã galli
nã ad comedendũ q̃ diuiſa cũ ſuis ſolũ caput
retinuit:ſꝫ ſurrepto capite gallie dederũt cani
bus. Iſte rex ẽ de˜ hñs ſolũ vnã gallinã.ſ.ſepti
manã p quã totũ tp̃s currit. Et ne moriamur
fame:eã diuiſit nobiſcũ dãdo nobis ſex ferias
ſ.feriã ſcðaꝫ.tertiã.q̃rtã.q̃ntã.⁊ ſextã.⁊ ſabba
tũ. Solũ ſibi retinuit caput.ſ.dñicã. Et nos qd
facim⁹:dam⁹ ip̃ꝫ canib⁹ iferni. Prĩo mulieres
dãt ip̃ꝫ cani vocato Leuiathã q tẽptat de ſup
bia:ornãdo ⁊ pingẽdo ſe ⁊c̃. in die dñica vt vi
deanꝛ iuuenes. Itẽ iuuenes q tali die vadunt
ad lupanar dãt Aſmodeo pncipi luxurie. Lu
crores dãt ip̃ꝫ mãmone p auariciã. Itẽ inuidi q
iudicãt trãſeuntes. De qb⁹ dð in pš.dicit. Ad
uerſũ me loq̃bãꝛ q ſedebãt ⁊c. dãt ip̃ꝫ Beelze
bub:q tẽptat de inuidia. Itẽ guloſi dãt ipſum
Beelphegor:q2 tũc fiunt exceſſus cibi ⁊ pot⁹
⁊c̃. Itẽ iracũdi dãt ip̃ꝫ Baalberith:q2 in dñi
ca recipiũt gladios pcutiẽdo ſe. Itẽ accidio
ſi dãt ipſuꝫ Aſtaroth q2 neſciũt opari ſpũalr.
Ideo dicit de⁹. Sabbata mea cuſtodite ⁊ ſan
ctuariũ meũ metuite. Ego dñs. Leui. xix.

Infra eaſdẽ octauas. Sermo. ij.

On veni ſoluẽ legẽ ſed adĩ
iplere. Matt. v.
Sermo nr̃ erit ð ſcðo ternario mã
datoꝝ dei q̃ ordinãt nos circa pxi
mum:exquo iaꝫ heri declaraui pma pcepta q̃
ordinãt circa deũ. Sꝫ ſaluteꝛ prĩo ð.m. Scðꝫ
ꝙ heri tetigi. Obſeruãtia pceptoꝝ dei eſt via
plana ⁊ recta vſq ad padiſuꝫ De q̃ Iſa. xxx.
Hec ẽ via ãbulate in ea:nec dclineꝛ ad dexte
rã neq ad ſiniſtrã. Rõ. neq ad dexteraꝫ neq
ad ſiniſtrã. Nã dupl̃r fit ꝯ dei pcepta. Aliqui
trãſgrediunꝛ dei pcepta vt acqrãt aliq̃ꝫ pſper
tatẽ dignitateꝫ ſeu honorem. Iſti declinãt ad
dexterã:que ſig̃t pſperitatẽ. Aliq faciũt ꝯ dei
precepta timore alicui⁹ dãni ſeu picli ⁊ tales
declinãt ad ſiniſtrã. Sic g⁹ via mandatoꝝ eſt
plana Et tot ſꝫ diete q̃t ſꝫ pcepta. tria prima p
cepta de qb⁹ pdicaui heri ſũt pncipalia ⁊ ma
iora. De qb⁹ allegorice dixerat moyſes. Exo.
iij. ⁊. v. Ibim⁹ viã triũ dieꝝ in ſolitudine. Rõ.
ꝙ tria prĩa pcepta ſolitaria dñr q2 ſolũ habet
reſpectũ ad deũ. Et ſacrificabim⁹ dño dõ nr̃o.
Per primũ pceptũ ſacrificam⁹ deo cor p fide
litatẽ. Per ſcðꝫ linguã p reuerẽtiaꝫ. Per ter
tiũ corp⁹ p diligẽtiã. Sꝫ de his dictuꝫ eſt i pre

cedẽti ſmone. iõ mõ eſt dicẽdũ de alijs tribus
dieb⁹ ſiue pceptis. Primum ordinat circa
amicos pncipalr. Scðm circa inimicos ſin
gulr. Tertium circa oẽs pximos gñaliter.

Dico prĩo ꝙ pncipales amici q̃s hẽm⁹ iter
oẽs pximos ſũt parẽtes. Iõ de⁹ põit eos prĩo
loco di. Honora prem tuũ ⁊ mrem tuã vt ſis
longeu⁹ ſup terraꝫ. Exo. xx. Que ẽ rõ hui⁹ pce
pti. Dico ꝙ triplex ẽ rõ. Prĩa eſt pp pncipa
litatẽ. ſcða eſt pp vtilitateꝫ. Tertia ẽ pp antiq
tatem. De prima iaꝫ ſcitis ꝙ pentes circa filios
hñt rõnem cauſe ſeu principij. Et in hoc ſunt
ſiſes deo:q eſt cã ⁊ pncipiũ oĩum reꝝ ⁊ ex hoc
vult honorẽ ⁊ reuerẽtiã a nobis ſibi exhiberi
Iõ ait dð. Afferte dño gl̃iam ⁊ honorẽ affer
te dño gl̃iam noĩ ei⁹. pš. xxviij. Eadeꝫ ratione
vult de⁹ ꝙ honorem⁹ parẽtes:q2 ſũt cã ⁊ pnci
piũ filioꝝ. De ſcða rõne. ſ. pp̃ter vtilitatẽ iã ſci
tis ꝙ pſona vtilis ⁊ pficua alicui:p illũ valde
honoraꝛ. Mõ etiã ſcitis q̃uo parentes ſũt vti
les ⁊ pficui filijs cũ p tot labores eis puidẽt.
Mater cũ q̃ꝫto labore portat filiũ in vtero: ⁊
lactat de ſanguine:q2 lac non eſt niſi ſanguis:
q p minuiam decoctionẽ:dealbaꝛ:⁊ q̃uo paſcit
filiũ maſticando ⁊c. qñ nõ potes tibijpſi puı
dere. Ideo qñ ipſi ſunt ſenes vel pauperes tu
debes puidere eis. Iſtas duas rõnes põit ſcri
ptura di. Honora patrẽ tuũ ⁊ genitus matris
tue non obliuiſcaris. Memento qm̃ niſi p il
los natus non fuiſſes. Eccli. vij. Ecce prima rõ
⁊ tribue illis q̃uõ ⁊ illi tibi. Ecce ſecunda. De
tertia rõne notãdũ ꝙ rõ dictat iuuẽi vt hono
ret antiquũ:imo etiã de hoc ẽ pceptũ di. Coraꝫ
capite cano cõſurge:⁊ honora pſonam ſenis.
Leui. xix. Cũ ergo qlibꝫ pr ⁊ mater reſpectu
filioꝝ ſint ſeniores:⁊ pp ſenectutẽ aliqs ſit ho
norãdus:mlto ergo plus parẽtes. Nõ ſufficit
honor de caputio:ſed v̄bis ⁊ factis honorẽ oꝫ
exhibere. Mõ videamus expientiã hui⁹ pre
cepti in xp̃o. Dico ꝙ nunq̃ꝫ fuit fili⁹ q tãtũ ho
norauerit matrẽ vt xp̃s v̄ginẽ: ⁊ patrẽ putati
uum. ſ. Ioſeph:nõ ſolũ v̄bo:ſꝫ etiã ope ſeruiẽ
do. Dicaꝛ cũ v̄go ⁊ fili⁹ ei⁹ ieſus ſtaret in naza
reth cũ ioſeph:nõ legiꝛ ꝙ in ei⁹ domo hẽet an
cillaꝫ ſeu captiuã ad ſeruiẽdũ: ⁊ iã ſcitis ꝙ in
domo vbi ſunt tres pſone reqriꝛ aliqð ſeruitiũ
⁊c̃. Modo oꝫ dicere ꝙ illud faciebat v̄go vel
Ioſeph:vel xp̃s. Mõ interrogeꝛ lucas q̃s il
lic ſuiebat:⁊ dicit ꝙ xp̃us deſcendit cũ illis ⁊
venit in nazareth: ⁊ erat ſubt⁹ illis. Lu. ij. Cla
re dicit ꝙ xp̃s ſuiebat in domo. imo etiã ipſe
met dicit. Fili⁹ hoĩs nõ venit miniſtrari ſꝫ mi
niſtrare. Mat. xx. Cũ ergo xp̃s eẽt decem vel

duodeciꝫ ãnoꝝ ſuiebat in domo:ſingulariter
dicã vobis vnũ ſuitiũ qð dicit mgr̃ hiſtoriaꝝ
ſcholaſticaꝝ:ꝙ xp̃s de fonte nazareth porta
bat aquã. Ponaꝛ in practica vt ſentiaꝛ deuo
tio. Si tũc fuiſſet q̃ſitũ a xp̃o. O dñe ieſu vos
portaꝛ aquã:q̃re nõ facit michael vl̃ aliqs an
geloꝝ:rñdiſſet. Hoc facio vt qñ xp̃iani hoc au
dient diſcant ſuire parentibus. Iõ dicit: erat
ſubditus illis. Exẽplo ergo xp̃i qlibet veſtruꝫ
ſuiat ⁊ honoret parẽtes ⁊ parẽtib⁹ ſuiat. Sꝫ
eſt hic queſtio que videꝛ ꝯtra dei precepta de
honore parentũ. Cũ xp̃s pdicaſſet ſemel mul
ti ſeq̃banꝛ euꝫ:⁊ ipſe vertens ſe ad illos dixit.
Quid vultis vos. Rñderunt. Dñe volumus
ire poſt vos vt audiamus ſermones veſtros ⁊
habeamus indulgẽtias. Quibus dixit. Si qs
venit ad me ⁊ nõ odit prem ſuum ⁊ matrem
⁊ vxorẽ filios ⁊ fratres ⁊ ſorores:adhuc ⁊ aiaꝫ
ſuam:nõ põt eſſe meus diſcipulus. Luc. xiiij.
Videtur ergo ꝙ in iſta auctẽ deus vult ꝙ hõ
odiat parentes. Rñſio eſt iſta ſi parẽtes ſolũ
diligant carnaliter filios ⁊ parũ curant de aĩa
bus tunc non debent eos diligere:vt. ſ. eos ſe
quantur. Qñ dicit ergo odire patrẽ intelligiꝛ
ſ. in his q̃ ſunt ꝯtra deũ. Verbigrã. Si pr̃ dicit
filio ꝙ vindicet eum de aliq̃ iniuria vel ꝙ furet
⁊c̃. Non dꝫ obedire prĩ. ſed odire eum in hoc
qð eſt ꝯtra deum. Tali mõ etiam odire mrem
⁊ fratrem ⁊ ſororem etiã aiam. vitam. ſ. ſenſua
lem ad malũ inclinantem. Et ſic dicta auctas
intelligiꝛ. Ideo dicit ſcripura Filij obedite pa
rentibus veſtris in domino:hoc enim iuſtum
eſt. Honora patrem tuũ ⁊ matrẽ tuam: quod
eſt mandatũ primũ in pmiſſione:vt bene ſit ti
bi. ſ. q̃ꝫtum ad abundantiã bonoꝝ tpaliũ:⁊ ſis
longeuus ſup terraꝫ. ad Ephe. vi. Promittit
hic deus duo que hoĩes cõiter appetũt. ſ. abũ
dantiam bonoꝝ tpaliũ ⁊ longaꝫ vitam. Per
oppoſitum qui nõ honorat parẽtes erit paup
⁊ parum viuet ⁊ malũ finẽ faciet. Secũdũ
preceptũ ordinat circa inimicos ſingulariter
cum dicit. Non occides. Exo. xx. Solum loq
tur de principali iniuria. ſ. non occides:in qua
oẽs alie iniurie includunꝛ. Iſtud preceptum
non extẽdit ad dños ſeu ad iudices terre:qm̃
ipſi debent occidere malefactores ſm formaꝫ
iuris ⁊c̃. Si autem amore vel fauore vel pecu
nia liberent aliquem malefactorem a furca cõ
demnant ſeipſos ad furcã inferni. Nã per iu
ſticiam conſeruant ciuitates. Ideo Exo. xxij.
Maleficos nõ patieris viuere. Sed iſtud pre
ceptum intelligitur de ſex mortibus iniuſtis
que fiunt. Prima:nõ occides. ſ. per vindictã:
ſicut fit hodie in mundo:non ſolũ occidendo

iniuriantẽ ⁊ nocentẽ ſed ignorantem ⁊ inno
centem. Ideo dicit ſcriptura. Filius non por
tabit iniquitateꝫ patris:⁊ pater non portabit
iniqtatẽ filij. Ezech. xviij. Scða. nõ occides. ſ.
p ipatiẽtiã. Nã mlti ſꝫ q hñt malas vxoreſ ⁊c.
ñ g⁹ debẽt occidẽ nec deſiderare mortẽ eius.
Per oꝫ ẽt de vxorib⁹:ñ occidẽ nec deſidera
re debẽt mortẽ viri. Tertio nõ debẽt occidẽ p
auariciã:vt latrões i via pp pecunias : nec aĺs
pp hẽditatẽ ꝯſequẽdã. Quarto:ñ occidẽ p ne
gligẽtiã:vt oppſſores dormiẽdo negligenter:
vel lactando mlieres q̃ hñt groſſa vbera ſuffo
cãt filios. Iõ cũ duob⁹ digitis teneaꝛ gladius
Quinto:nõ occidere per inſolentiã : vt mulie
res grauide debent cauere vt nõ corriſent:nec
aĺs grauiter laborẽt:q2 poſtq̃ꝫ ſentit ſe graui
dam:ſi debet eſſe maſculus a. xl. die habet aĩ
mam. Si femina. lxxx. die ſexto:non occidere
propter verecundiã vt pctm̃ occulteꝛ:vt ſi mu
lier maritata puella vidua vel monacha gra
uidetur ſtatim interficiunt prolem:vnum pec
catum trahunt in aliud:vt in dð qui pp̃ter lu
xuriam fecit etiã homicidium in vria. Dicaꝛ
hic miraculũ de quadã grauida ex adulterio:
ꝙ cum eſſet iuxta confuſionem orauit virginẽ
Mariaꝫ:⁊ i orõne obdormiuit ⁊ peperit:⁊ vir
go recepit filium ⁊ cõmiſit vni mulieri nutriẽ
dum: ⁊ ſic illa mulier euaſit confuſionem. Vir
go enim iuuit exquo pp̃oſuit non occidere p
lem. Maximũ pctm̃ eſt occidere plem citius
deberet eligere mori:⁊ peccãt oẽs q conſenti
unt. Medic⁹ apothecari⁹ ⁊c. Medicina opti
ma quã dedit qdam medicus cuidã monialiꝫ
querenti qd eſſet bonũ ne grauidaretur. Rñ
dit:caueatis a viro. Pꝫ rõ pcepti in ſe quare
dicit:nõ occidere. Mõ videndũ eſt ſi xp̃s ſua
uit hoc pceptum. Dico ꝙ xp̃s non ſolũ nõ in
terfecit aliquẽ:imo non pmiſit ꝙ aliquis face
ret vindictã dẽ iniurijs ſibi factis. Dicatur hy
ſtoria que hꝛ Lu. ix. Cũ vna dierũ iret verſus
hieruſm venerunt apl̃i ei⁹ in ciuitatẽ ſamarita
noꝝ vt pararent illi. Et nõ receperũt euꝫ cũ ſu
is:nec voluerunt vendere paneꝫ nec vinũ ⁊c.
Ecce qualem iniuriã ſibi fecerunt. Quanta in
iuria eſſet regi declinanti ad aliquã villã ſi ſui
nollent ipſum recipere nec vendere eſcas qd
merenꝛ propter qð cum iacobus ⁊ ioannes di
xiſſent xp̃o. Dñe vis dicamus vt ignis deſcen
dat de celo ⁊ conſumat illos:ſicut helyas fecit
tũc:xp̃s increpauit eos di. Neſcitis cuius ſpũs
eſtis. Filius enim hoĩs non venit aĩas hoĩum
perdere ſed ſaluare: ⁊ abierũt i aliud caſtellũ.
Item qñ in die paſſionis ſue fuit crucifixus ⁊
eleuatus in cruce cum immẽſis doloribus vi

deus pr̄em cū lancea iuſticie paratuz ad reci
piendū vindictā de crucifixorib⁹ ſi xp̄s voluiſ
ſet:ſ3 dixit. Pater ignoſce illis:q2 neſciūt q̄d
faciūt. Exquo multi ſimplices habuerūt con-
tritionē:q2 dicit beatus Lucas:q2 reuertebā-
tur pcutiētes pectora ſua. P3 ergo quō nos
xp̄i exēplo debemus parcere ⁊ remittere iniu
rias nr̄as. Et dico q̄ nihil ꝓprius eſt ad obti-
nendū remiſſionē pctōꝝ a deo q̄ꝫ parcere ini-
micis. Dicaꝭ hyſtoria de illiſ duob⁹:quoꝝ tp̄e
indulgētie vn⁹ voluit ire romā ꝓ idulgentijs
lucrādis:⁊ inuitabat aliū vt irēt pariter. Alter
rn̄dit. In tali via tā lōga ſunt magna picula.
Ego vadā.xl.paſſus ad domū talis q̄ iterfecit
pr̄ez meū ⁊ parcā illi:⁊ hēbo iudulgētiā. Nō
dixit alter:q2 iſta idulgētia ē data ꝑ bullā pa-
pe Clemētis. Rn̄dit iſte:⁊ iſta remiſſio eſt da
ta ꝑ bullā ⁊ papā ieſū. Notari⁹ fuit btūs Ma
theus. Dicit.n.bulla. Si dimiſeritꝭ hoīb⁹ pctā
eoꝝ:dimittet ⁊ vobis pr̄ me⁹ celeſtis d̄licta ve
ſtra. Si aūt non dimiſeritꝭ hoīb⁹:nec pr̄ veſter
dimittet vobis pctā vr̄a. Mat.vi. Ergo remit
tatis. S3 ſūt aliq̄ dyabolici q̄ nō ſolū nō volūt
remittere:imo impediūt alios ne remittāt: di
cēdo vt dicaꝭ q̄ vos eſtis iudeus ⁊c. De iſtis
homicidis d̄r Gen̄.ix. Quicūq3 effuderit hu-
manū ſanguinē fundeꝭ ſanguis illi⁹.ſ.in iudi
cio dei vel aliter ꝑ pniam diſciplinarū:que eſt
ꝓpria pnia homicidaruz. ¶ Tertiū p̄ceptum
eſt circa oēs ꝓximos gn̄aliter:qn̄ dicit. Non
facies furtū. Rō hui⁹ p̄cepti eſt. Na3 quilibet
hō in domo ſua vult hr̄e q̄ q̄libet filius vł ſer
uitor cōtenteꝭ de pte ſibi data ꝑ eum nec hē-
ret patiaz ſi vn⁹ furaret partē alterius ita vult
deus. Nā totus mundus eſt dom⁹ dei. O iſrł
q̄3 magna eſt dom⁹ dei:⁊ ingens locus poſſeſ
ſionis ei⁹. Baruch.iij. Et ipſe diuiſit ⁊ tibi de-
dit magnā domū poſſeſſiōis:reddit⁹:⁊ illi de
dit vnā domūculā luteā ⁊c. Tibi d̄dit magnā
nauē:⁊ illi vnā barchā. Et ſic de alijs Ita diui
ſit ipſe q̄ ſcit q̄d eſt neceſſariū cuilibet. Jō non
debeꝭ tāgē ptē alteri⁹. Nā an̄q̄3 ipſe diuiſiſſet
q̄libet poterat recipe ad libitū:vt ait. Qui p̄t
cape capiat. Mat.xix. Verbigr̄a. piſces ma
ris adhuc n̄ ſi diuiſi. Jō q̄ p̄t cape capiat. S3
capti ꝑ vnū nō tāgunꭍ ꝑ aliū. Ita de mūdo a
p̄ncipio an̄q̄ eēt diuiſus q̄lib3 poterat recipe
ſ3 mō facta diuiſiōe q̄libet ſit ꝯtētus de parte
ſua. Iſtud p̄ceptū mirabiłr ſuauit xp̄s q̄ non
ſolū non recepit aliq̄d ab aliquo:imo ꝓ reſti-
tutiōe cuiuſdā furti voluit potius mori in cru
ce q̄3 alter:ꝑ herodē decollat⁹ vel lapidatus.
Dicaꝭ parabolice q̄n̄o erant vir ⁊ vxor nobiles.
Et vxor reſpiciēs in pomerio cuiuſdā horti vi
cini:voluit furtiue vnū hr̄e de pomis. Vir cō-
ſenſit nec poſt ſatiſfecerūt:⁊ l3 fuerūt ſcti:tn̄ p⁹
eoꝝ mortē qn̄ voluerūt itrare paradiſum fuit
eis dictū. Pomū nō eſt reſtitutū. Idē dicebā
tur filijs eoꝝ:l3 fuiſſent ſcti ⁊ amici dei ad por
tam paradiſi dicebaꭍ:pomū q̄ꝺ parētes veſtri
ſunt furati nō eſt reſtitutū. quouſq3 venit q̄dā
diues.ſ.xp̄s q̄ ſatiſfecit. Dicūt hiſtorie grecoꝝ
q̄ de eodem ligno fuit crux xp̄i de q̄ eua rece
pit pomū. Idē qn̄ xp̄s fuit ſuſpenſus in cruce
tūc pomuz fuit reſtitutū pomerio. Sicut ma-
lus.i.pomū inter ligna ſiluarū ſic dilect⁹ me⁹
inter filios. Cant.ij. Sed facta reſtitutiōe: ſta
tim adā ⁊ filij ſui habuerūt gloriā. P3.g° quō
xp̄s habuit furtū exoſum. Dicaꝭ hic ꝯtra illos
q̄ dicūt q̄ furari fruct⁹ nō ſit pctm̄:cū tn̄ totū
malū gn̄i humano ex furto fructus euenerit.
Si ergo furtū fruct⁹ eſt tātū pctm̄: q̄ꝫto magiſ
furari florenos ꝑ furta ſecreta:vel vſuras: vel
retinēdo ſolidatas ſeruoꝝ:vel bona defuncto
rum non complendo teſtamēta:vel nolentes
reddere q̄ꝺ mutuo acceperūt:imo minanꭍ eis
vel diffamant eos. Iſtis dicit ſcriptura qui fu
rabatur iam nō fureꭍ.magis aūt laboret ope
rando manib⁹ ſuis q̄ꝺ bonū eſt:vt habeat vn-
de tribuat neceſſitatē patiēti. ad Ephe.iiij.

¶ Infra eaſdem octauas. Sermo.iij.

N On veni ſoluere leges ſed adiplere. Mat.v.

Verbū iſtud mō o3 dare comple
mentū materie p̄ceptoꝝ d̄i: de q̄b⁹
reſtant tria declarāda:q̄ ordināt pſonas in ſe
ad tenendū bonā vitaz. S3 vt gr̄a ⁊ bn̄dictio
diua ſit nobiſcū. Saluteꭍ v̄go Maria:⁊ reſu-
maꭍ thēa. Pro declaratiōe hui⁹ verbi q̄ꝺ h3
difficultatē in theologia ſciendū q̄ inter aliaſ
magnas d̄rias inter precepta hūana ⁊ diuina
eſt iſta. Q2 precepta humana que dicūtur po
ſitiua nō vocanꭍ ꝓprie iuſticia ſubſtātiue: ſed
poſſunt vocari iuſta adiectiue. Rō:q2 oīa pre
cepta iuris poſitiui ſunt menſurata ⁊ limitata
regula iuris intellectus humani. Jō dn̄r iuſta
ſicut due res equales nō ſe extendētes:ſ3 mini
me dn̄r iuſticie. Iſta p̄cepta humana ⁊ intelle
ctus equalia ſunt Jō dn̄r iuſta. Iuxta hoc diꭍ
deus. Per me reges regnant:⁊ legū cōdito-
res iuſta decernunt. Prouer.viij. Sicut ſnia
dicitur iuſta qn̄ concordat cum pceſſu:ita pre
cepta humana dicunꭍ iuſta:q2 concordant cū
ratione ⁊ intellectu:ſ3 nō poſſunt vocari iuſti
cia ſubſtātiue:q2 non regulant totam noſtraz
vitā. Sed p̄cepta diuina poſſunt vocari iuſti-

q2 mēſuranꭍ intellectu diuino:⁊ nō hūano:i-
mo itellect⁹ human⁹ multotiens admiraꭍ di.
Quare hoc ⁊c. Et etiā dn̄r iuſtitia. Rō:q2 ſūt
rō mēſura ⁊ regula toti⁹ vite nr̄e. Prio ſunt
rō mēſura ⁊ regula intellect⁹ q̄n̄o d3 ſe regere
ad credēdū. Itē voluntatis q̄n̄o debeat hēre
ad deſiderādū. Itē memorie ad nō memorā-
dū iniurias nec vindicādū: Itē cordis ad nō
cōcupiſcēdū. Itē q̄nq3 ſenſuſ ad vitā gubernā
dū. Jō diꭍ ſcriptura. Deū time ⁊ mādata ei⁹
obſerua:hoc ē oīs hō. Eccłi.vlti. Nota. hoc ē
oīs hō a⁊latiui.ſ.eē grē ⁊ vitalē. p3 ergo d̄ria
inꭍ p̄ceptā hūana ⁊ diuina:q2 humana dn̄r iu
ſta:diuia iuſtitia. Jō dicit apłs ad Ro.vi. Ex
hibete mēbra vr̄a ſuire iuſtitie.i.p̄ceptis dei:i
ſanctificatōe3. Tria mēbra p̄ncipalia ſunt in
nobis q̄ debem⁹ exhibere ad ſuiēduz iuſticie.
Primū corpus:ꝑ honeſtam cōuerſatōem.
Secūdum linguā per veracem locutionē.
Tertium cor per mēſuratam affectionem.
Jō dicit paulus. Exhibete mēbra veſtra ⁊c.
¶ Dico p̄mo q̄ debem⁹ exhibere corp⁹ ſui-
re iuſticie.ſ.p̄ceptis ꝑ honeſtā ꝯuerſatōe3. Jō
diꭍ. Nō mechaberis. Nā opinio fuit falſa ali
quoꝝ q̄ iſtud ſolū p̄ceptū ꝓhiberet adulteriū
⁊ nō ſimplicē fornicatōe3. Immo dicūt:⁊ q̄le
pctm̄ ē peccare cū mliere ſoluta:⁊ n̄ feci ſibi vi
olētiā:ego bn̄ ſolui ſibi:placuit ⁊ mihi:cui fe-
ci ego iniuriā. Mō nota rōnē hui⁹ p̄cepti ⁊.
ſunt due a p̄ncipio mūdi vſq3 ad xp̄i incarna
tionē. Et tres ab incarnatōe vſq3 ad finē mū
di. Jō ſūt q̄nq3 rōnes ꝓbātes q̄ ſimplex for-
nicatio ē pctm̄ mortale:nec vnq̄ aliqs ſine ſpe
ciali d̄i diſpēſatōe poterit facere illū actū ſine
vxore abſq3 pcō mortali. Prima rō ē q̄ꝫtum
ad aiaz ꝑ creatōe3. Scd̄a q̄ꝫtū ad corp⁹ ꝑ for-
nicatōem. Et iſte due rōnes iā a p̄ncipio mun
di durant vſq3 ad finē mūdi. Pria ergo rō q̄3
tū ad aiaz. Iā ſcitis q̄ aīa hoīs facta ē ad ima
ginē dei:⁊ p̄cioſiſſima ē pluſq̄3 capilli virginiſ
vł lac:ſeu vera crux:nec aliq̄ꝺ corporale. Mō
ſi tā magnū pctm̄ eēt ꝓijcere capillos virginiſ
vel lac vel crucē xp̄i in ſterq̄linio eo q̄ ſaperet
infidelitatē ⁊ hereſim: q̄ꝫto magis de aīa qn̄ ꝓ
ijciꭍ i latrina luxurie ē magis pctm̄:⁊ dicis cui
facio iniuriā. Nūq̄d creatori tuo q̄ tibi cōmi-
ſit aiaz reliq̄az tā p̄cioſaz. Jō dicit apłs. Hec ē
volūtas dei ſanctificatio vr̄a:vt abſtineatꭍ vos
a fornicatōe:n̄ ſolū ab adulterio:vt ſciat vnuſ
q̄ſq3 veſtꝝ vas ſuū.i.corp⁹ vas ſic poſſidere i
ſanctificatōe ⁊ honore.i.ad Theſſa.iiij. Secū
da rō q̄ tāgit corp⁹ ē. Nā ſi aliqs deturpat va
ſa figuli q̄ fecit pulcherrima ad comedēdū:⁊
ſi hm̄ōi ad viles vſus applicādo diceꭍ:cui fit i
iuria. Nōne figulo cui⁹ ſunt vaſa vt ſupponiꭍ
Idē de d̄o. Nā corpa nr̄a ſūt vaſa lutea a deo
facta vt ſeruiāt in mēſa dei in celo. Si g° tu d̄
turpaſ vas dei:dicis. Cui facio iniuriā. Nūq̄d
deo. Jō dicit ſcriptura. Mundamini q̄ ferūſ
vaſa dn̄i. Iſa.lij. Vltra p̄dictas duas rōes ad
dunꭍ tres poſt incarnatōe3 xp̄i. Pria ē ado-
ptio ſpūalis. Na3 ſi rex hr̄s filias v̄gines ſeu
viduas:⁊ vos q̄ nō hētis vxores peccatis cuz
aliq̄ illaꝝ:⁊ ſibi placuit:⁊ dicis cui feci iniuriā
Nūq̄d regi dn̄o tuo feciſti ꝓditiōem. Jō oēs
mulieres filie ſunt xp̄i de ſua ſponſa.ſ.eccleſie
genite per baptiſmum. Et dicis. cui facio iniu
rias. Nunq̄d xp̄o patri eaꝝ:q2 niſi cui eas dat
in vxorem nō vult q̄ aliqs tangat filias ſuas.
De iſta mā ꝓphetando dicit ꝓpheta. Aboia-
tio facta ē i iſrael ideſt laicis:⁊ in hierłm.i. cle
ricis:q2 filiā dei habuerūt alieni.ſ.q̄ nō erant
viri. Diſꝑdet dn̄s viꝝ q̄ fecerit hoc. Malach.
ij. Scd̄a rō eſt per cōſecrationē baptiſmalem.
Nam qui ſciēter deturpat calicē vel corpora
lia cōſecrata:magnā iniuriam facit deo. Mō
q̄d eſt plus cōſecratu3 corpus xp̄iani vel calix
claru3 eſt q̄ corp⁹ xp̄iani:q2 habet recipere in
tra ſe corp⁹ ⁊ ſanguine3 xp̄i cōicando. Modo
ꝓijcere ipſu3 in latrinā luxurie:magnū pecca
tū eſt. Jō dicit apłs. Fugite fornicationē. Oē
pctm̄ q̄ꝺcūq3 fecerit hō extra corp⁹ eſt.i.in aīa
Qui aūt fornicaꭍ:in corpus ſuum peccat. An
neſcitis q̄m membra veſtra templū ſunt ſpiri
tuſſancti q̄ in vobis eſt.ſ. ꝓpter cōſecratione3
i.ad Cho.vi. Tertia rō ꝓpter cōformitatem ⁊
ſimilitudinē quā cum xp̄o habem⁹:q2 ab eadem
carne ſpecifica quaſi de eadem pecia panni in
dutus. Ideo magnam iniuriam facim⁹ chri-
ſto deturpādo carnis ſue ſimilitudinē. Ideo
dicit Leo papa. Agnoſce o chriſtiane digni-
tatem tua3:⁊ diuine conſors factus nature no
li in veterem vilitatem degeneri cōuerſatiōe.
redire. P3 error multoꝝ ſtultoꝝ dicentium
ſimplicē fornicationē nō eſſe peccatū. Nā h°
aſſerere eſt hereſis. Mō videamus quō xp̄us
hoc p̄ceptū ſeruauit. Queſtio fit in theologia
Vtrū xp̄s potuerit naturā humanam aſſume
re in vtero vidue ſicut in v̄gine. Dicunt q̄ ſic
S3 ſingulariter elegit v̄ginē:⁊ ipſe fuit ſemꝑ
v̄go. Ita parū ipſe ſcit expimētaliꝛ illum actū
ſicut ego ſcio qualē ſaporē h3 ferru3:nō ꝓpter
amorē alicui⁹:ſ3 vt nobis daret exēplū cauen
di ab illo pctō. Jō diꭍ ſcriptura. Taꭍ decebat
vt eēt nobis pōtifex:ſctūs:inocēs: impollut⁹:
ſegregatus a pctōribus:⁊ excelſior celis fact⁹

ad Heb.vij. In iſta aucte vitat qnqȝ gradus
luxurie. Aliq faciũt luxuriã cordis.ſ. cogitan
do i illa delectatiõe. Sȝ timore vl ꝯfuſiõe vel
alteri⁹ rei cã nõ faciũt ope: ex hᵒ ꝑdif ſctitas.
Cõtra iſtũ gradũ de xp̄o dr̃: ſctũs: q nunqȝ ha
buit talia deſideria. Scd̃o ꝙ aliq ſũt ita mali
in corde ꝑ talia deſideria ꝙ neſciũt loq niſi de
mulierib⁹. Contra q̊s aplſ. Corrũpunt bonoſ
mores colloq̄a praua. i. ad Cho. xv. Iero. ad
ruſticũ monachũ. De ſpeciebꝰ mulierũ nũqȝ
diſputes. Et qꝛ xp̄s nũq̄ꝫ de tali mã loq̄baſ oſ
inocẽs. Tertio ipollut⁹: ꝯ illos q ꝓcurant ſibi
molliciẽ. Quarto ſegregat⁹ a pcõib⁹: ꝯ illos
q peccãt cũ alijs de ſcõ. Quito excellẽtior ceſ
fact⁹ ꝯ mlieres q̄ ſuſtinẽt oſcula: amplex⁹: dicẽ
do amic⁹ me⁹ ẽ ⁊c̃. ⁊ ſequunſ mlte ĩpuritates.
Iõ auiſenſ illi de mr̃imonio vt ſuent modũ:
⁊ q non ſunt de mr̃imonio debẽt nullo mõ cu
rare de illo actu ne faciãt cõtra hoc preceptũ
quouis mõ. Ecce q̄re dicit aplſ. Exhibete mẽ
bra veſtra ⁊c. ¶ Dico ſcd̃o ꝙ debem⁹ exhibe
re linguã ad ſuãdũ iuſticiã ꝑ veracẽ locutio
nẽ. Iõ dicit. Nõ loquaris cõtra ꝓximũ tuum
falſũ teſtimoniũ. Exo. xx. Rõ hui⁹ p̄cepti ẽ: qꝛ
officiũ lingue ẽ loq veritatẽ: ſigñre ea q̄ ſunt in
corde: imaginatiões ⁊ itẽtiões cordis. Matt.
xij. Ex abũdantia cordis os loqſ. Et ph̄s. Vo
ces ſũt note. i. ſigna eaꝝ que ſunt in aĩa paſſio
num. Officiũ oculi ẽ videre ⁊ oñdere res ſm
colores ⁊ q̄ntitates. Officiũ auriũ audire Ti
biarũ ambulare. Nõ ſicut officiũ oculoꝝ im
pediref per ꝑlam in oculo: ⁊ auriũ ꝑ ſurdita
tẽ: ita officium lingue impediſ ⁊ inordinaſ ꝑ
mẽdaciũ: qd̓ aufert ſibi officiũ: qꝛ mẽtiri eſt di
cere cõtra illud qd̓ tenes in corde de ꝓxio. Iõ
de⁹ p̄cepit. Exo. xx. Nõ loqueris cõtra ꝓximũ
tuũ falſum teſtimoniũ. Nã oẽ mendaciũ eſt ꝯ
ꝓximũ vel ꝯ aliũ vel ꝯ ſe: dicendo qd̓ non eſt
ita in corde tuo. Iõ oẽ mendaciũ eſt peccatũ
mortale vel veniale. Xp̄s ſeruauit hoc p̄ceptũ
Nã ait ipſe qui ẽ veritas p̄ma ⁊ eterna. Ioan.
xiiij. Ego ſum via veritas ⁊ vita: non ſolũ non
dixit falſum: imo nõ ꝑmittebat coram ſe dare
aliqd̓ falſum teſtimoniũ ꝯtra viuos nec mor
tuos. Cõtra viuos dicaſ hyſtoria euãgelij qñ
fuit in bethania ⁊ magdalena videns eum ſeſ
ſum cũ p̄cioſiſſimo vnguento vnxit: ſtatim iu
das ⁊ alij ꝯtra eã inceperũt dare falſum teſti
moniũ di. vt qd ꝑditio hec ⁊c̃. O illa fatua ⁊
ſilia v̓ba. Et xp̄s q abſentib⁹ faciebat ſe aduo
catum dixit. Quid moleſti eſtis huic mulieri
Bonũ. n. opus opata ẽ in me. Matt. xxvi. O
q̄̃diũdict⁹ eſt ille q in abſentia manutenet diffa

matũ. Idem de mortuis. Dicũt aliq qñ oblo
quunſ de mortuis: mortu⁹ eſt. Iõ non põt lin
gua mea ſibi nocere. Dico ꝙ imo põt ſibi no
cere dupl̃r. Nã lȝ ſit mortu⁹ corꝑe: viuit tñ in
cordib⁹ mltoꝝ ꝑ bonã famã: ⁊ qñ tu diffamas
eũ auferſ ſibi illã vitã. Scd̃o malũ qd̓ i iudicio
di lingue obloquẽtiũ nocẽt aie: hᵒ ꝯfirmaſ mi
raclſ de religioſo mortuo: q lȝ ſuaret vota: ñ
tñ ſuabat cerimõias: ⁊ i mltis defecerat. Cũqȝ
frẽs q dicebãt pſalteriũ corã corꝑe icepiſſent
ip̄ȝ iudicare. O dicebat vn⁹ bñ potabat: ⁊ alſ
ita: ⁊ ſine aqua: ⁊ ſic de talibus. Subito frater
ſurrexit di. Parcat vobis de⁹ frẽſ: qꝛ i magno
periculo me poſuiſtis i iudicio: vbi accuſabar
a demonib⁹ ⁊ iudicabar a vobis: neſciebã qb⁹
prĩ⁹ rñderẽ ⁊c. ideo xp̄s defendebat mortuos
vt pȝ Lu. xiij. Duo caſus acciderũt tp̄e chriſti
dũ ipſe p̄dicaret. Multi ſurgebãt dicentes ſe
eſſe meſſiã. Inter ceteros iudas galile⁹: ⁊ qꝛ
multi ſeq̄banſ eũ. Pylat⁹ iugulauit oẽs eos
Cũqȝ hoc referreſ xp̄o aliqui dixerunt. O ma
li hoies erant. Xp̄s ſtatim fecit ſe aduocatum
⁊ dixit. Putatis ꝙ hi galilei pre oib⁹ galileis
pctõres fuerũt: qꝛ talia paſſi ſi. Nõ dico vobiſ:
ſȝ niſi pniã egeriſ oẽs ſiſ ꝑibiſ. Lu. xiij. Item
turris ſyloe que cecidit ⁊ opp̄ſſit. xviij. hoies:
de qb⁹ loquẽteſ corã xp̄o dicebãt. Mali ⁊ ma
gni pctõres erant qꝛ ita eis accidit. Et xp̄s di
xit. Putaſ: qꝛ ⁊ ipi debitores fuerit p̄ter oẽs
hitãtes i hierl̃m. Nõ dico vobis: ſȝ ſi pniã nõ
egeriſ oẽs ſiſ ꝑibiſ. Dicaſ ꝙ plures dãnanſ ꝑ
diffamationẽ q̄̃ ꝑ furtũ Rõ: qꝛ furtũ qñ videſ
dat cõpunctionẽ cordis: ⁊ finalr̃ reſtituiſ. Sȝ
v̓ba exq̄ dcã ſũt trãſcũt ⁊c. ⁊ traduntur obliuiõi
⁊ ſic nõ reſtituiſ fama. Itẽ mai⁹ furtũ eſt fame
q̄ȝ pecunie. Prouerb. xxij. Melius ẽ nomen
bonũ q̄̃ diuitie multe ⁊c. Dicaſ de reſtitutiõe
fame v̓bo vel ſcripto fienda: alſ nõ poſſũt ſal
uari. Ideo teneam⁹ ꝯſiliũ apl̃i. Deponentes
mendaciũ loquimini veritatem vnuſqſqȝ cũ
ꝓximo ſuo. Rõ. qm̃ ſumus inuicẽ mẽbra. ad
Eph. iiij. ¶ Dico tertio ꝙ debem⁹ exhibẽ cor
ad ſeruiẽdũ iuſticie ꝑ mẽſuratã affectionem
Sicut p̄miũ p̄ceptũ ordinat corp⁹: ita nonũ ⁊
d̓cimũ que coincidũt ordinãt cor. Rõ hᵒ p̄ce
pti eſt: qꝛ cupiditas ẽ radix oĩum maloꝝ. i. ad
Thi. vi. Radix oĩum maloꝝ ẽ cupiditas quã
qdã appetẽtes errauerũt a fide: ⁊ inſuerũt ſe
dolorib⁹ multſ. Tu aũt hõ di hoc ſuge. Rõnẽ
aſſigñt aplſ di. Nã q volũt diuites fieri icidũt.
in tẽptationẽ ⁊ in laqueũ dyaboli ⁊ d̓ſideria
mlta iutilia ⁊ nociua q̄ mergũt hoies in interi
tũ ⁊ ꝑditionẽ. Ibidẽ: dicaſ exq̄ doctor vl mer

cator ciuis vel dñs ꝓponit in corde: ego volo
ditari: factũ eſt: ꝑdit⁹ eſt: ſȝ dȝ facere qd̓ in ſe ẽ
ſub timore dei. Et ſi de⁹ ſibi dat diuitias de bo
no iuſto recipiat: aliſ nõ querat: iõ deus cuiȝ
volẽs ꝓuidere dixit. Non concupiſces domũ
ꝓximi tui: nec deſideres vxorẽ eius: nõ ſuũ:
nõ ancillã: nõ bouẽ: nõ aſinũ: nec oĩa que illi⁹
ſũt. Exo. xx. Iſtud p̄ceptum ſuabat xp̄s: ꝙ nõ
oportebat ꝯcupiſcẽ. qꝛ dñi eſt terra ⁊c̃. immo
non ſuſtinebat cupidos hoies in ſua ſocietate
Dicaſ hiſtoria de illo doctore cupido q dixit.
Mgr̃ ſeq̄r te quocũqȝ ieriſ. Matt. viij. Dicit
hic glo. ꝙ ficte veniebat ad xp̄m ⁊ cupiditate
duct⁹ qñ vidit miracula que xp̄s faciebat. O
dixit ipſe: ego ſociabo me illi: ⁊ poſtq̄ ſciuero
facẽ talia lucrabor ĩfinitas pecunias. Iõ xp̄s
q non ſolũ vidit os: ſȝ corda dixit ſibi. Vulpeſ
foueas hñt ⁊ volucres celi nidos. Filius autẽ
hois non hȝ vbi caput ſuũ reclinet. Mat. viij.
Iõ vt diligamur a xp̄o ⁊ velit nos hic ſuã gra
tiam recipere: ⁊ poſtea in gloriam non ſolua
mus legem: ſed impleamus: vt fecit chriſtus
qui eſt in ſecula benedictuſ. Amen.

¶ In octaua beati Dominici. Sermo vnic⁹.

Tu vero vigila. in oib⁹ la
bora: Hſ v̓bum
iſtud originalr̃. ij. ad Thy. iiij. Hoc
thema dat mihi motiuũ predicãdi
de q̄dã v̓tute ad ſaluationẽ aiarũ multũ neceſ
ſaria. ſ. de v̓tute vigilie circa ſeruitiũ di. Sȝ pri
mo ſalutet v̓go maria. Hoc verbũ eſt apl̃i ad
filiũ ſuũ ſpũalem thymo. di. Tu v̓o vigila ⁊c.
Rõ aũt q̄re ſibi dixit hoc v̓bũ eſt: qꝛ videbat
in hoc mũdo multos negligẽtes circa ſuitiũ
dei: lȝ eẽnt valde diligẽtes circa ſuitiũ hũanũ
ad cõgregãdũ diuitias: honores ⁊c. ſȝ non de
lucro ſpũali: ⁊ ꝓpter hoc aplſ dicebat diſcipu
lo ſuo thymo. Tu v̓o vigi. ⁊c. Pro cui⁹ decla
ratione inuenio ꝙ diligẽter vigilãt hoies mũ
dani ex quattuor rationibus ſcilicet.

Propter amorem lucri temporalis.
Propter timorem periculi mundialis.
Propter dolorem afflictionis corporalis.
Propter clamorẽ vocis vel rei ſenſualis.

Et ex q̊libet iſtoꝝ debem⁹ nos vigilare ſpũali
ter. Iõ dicit thema glȝ nr̃m. Tu v̓o vigi. ⁊c̃.
¶ Dico primo ꝙ vigilãt aliq in hoc mundo
ꝓpter amorẽ lucri tp̄alis: ſicut mechanici. ſ.
fabri ferrarij: ⁊ ſartores ⁊c̃. Et illi q cũ lumine
poſſunt opari in nocte: vigilant de ſero: ⁊ ſur
gunt de mane ꝯſtanter laborãdo: quouſqȝ iã
lucrati ſint vitã illius diei ⁊ tũc cũ gaudio bi
bũt de mane. De hoc ſcripture aucto. lȝ ſit ala

rũ. Ois faber ⁊ architect⁹ noctẽ tãq̄ diẽ trãſi
git: ⁊ vigilia ſua ꝑficit opuſ Eccĩ. xxxviij. Hoc
mõ teneſ qlibȝ vigilare ſpũalr̃ ꝓ lucro ſpũali.
Singulr̃ tenẽt ad hᵒ tñ ꝑſone ſpũales: ſicẽ reli
gioſi clerici ⁊ oẽs eccĩ. Non. n. debẽt in lecto
expectare ortũ ſol: ſȝ ſurgẽ de mane ad matu
tinas: ⁊ dicẽ eaſ diſtricte ⁊ attẽte. Ita ꝙ qñ ori
tur ſol ꝙ tũc fecerit offm̃ ſuũ: Taſ. n. letus põt
eſſe: qꝛ iã lucrat⁹ ẽ p̄rãdiũ illi⁹ diei. Qui aũt ñ
ſurgũt: aia coꝝ triſtis manet qꝛ nihil eſt lucra
ta ꝓpterea dicit eccl̃ia. Nõ ſit vobis vanũ ma
ne ſurgere añ lucẽ: qꝛ ꝓmiſit deuſ coronã vigi
lantib⁹. Nõ. ꝓmiſit de⁹: nõ. xij. denarios: ſȝ co
ronã glie: que pl⁹ valet q̄ȝ corõa papat⁹ vl im
perij. Si gᵒ artifices cũ tãto labore vigilãt vt
lucrenſ. xij. denarios vel duos: q̄ȝto magis vi
gilare nos debem⁹ dulciter vt coronã paradi
ſi poſſimus lucrari. Nõ. hic miraculum de vi
tiſpatrũ. Liber eſt autẽticus ex decreto Gela
ſij pape cõfirmat⁹. de illo ſctõ heremita qui vi
dit cathedram in celo: ⁊ ſeptem coronas diſci
pulo ſuo paratas q̊s fuit lucratus vna nocte
ex vigilia: qꝛ diabol⁹ eũ ſepties tẽptauerat de
ſomno: ⁊ ipſe reſtitit ⁊ vigilans ꝑmanſit: ⁊ ſe
ptẽ coronas acq̄ſiuit. Ecce q̄re eccl̃ia dicit ꝑ
ſonis ſpũalibus. Nõ ſit vobis vanũ mane ſur
gere añ lucẽ ⁊c. Pro vobis ãt laicis q nõ po
teſtiſ ita vigilare ſurgendo ad matutinas ⁊c.
Notate ꝙ pñs vita eſt obſcura reſpectu vite
glie: lȝ nobiſ videaſ dies clara: ſicẽ noctue nox
videſ clara: cũ tñ nox ſit obſcura reſpectu cla
ritatis diei: ita ẽ de nobis: nõ ſum⁹ niſi noctue
ſȝ aia trãſit de hᵒ mũdo ⁊ videt claritatẽ glie:
tũc dicẽ. Nox p̄ceſſit: dies aũt appropinquauit
ad Ro. xiij. Iõ vos de mũdo ſurgatis a ſom
no pcti in nocte hui⁹ vite vt laboretis ⁊ lucre
mini merita apud deũ añqȝ veniat dies alteri
us vite. Si dicaſ. Iam ego laboro fodiendo
ſuẽdo ⁊c. Dico ꝙ totũ hoc remanet hic iferi⁹
Si ergo nihil lucrami in hoc mũdo. v̓ q̄ viue
tis in alio mũdo: qꝛ poſſeſſiões ⁊ diuitie hic re
manẽt. Iõ laboretis in ꝑibus ſpũalib⁹ oran
do quolibet die deuote ⁊c. Seruate feſta: au
diatis miſſam ⁊ ſermões: ⁊ frequenter debeſ
confiteri ⁊ cõicare: qꝛ de iſtis oȝ viuere ibidẽ
alias remittitur anima ad hoſpitale miſeroꝝ.
Ideo dicit ſcriptura. Sapiens cor ſuum tra
det ad vigilandum diluculo ad deum q fecit
illum ⁊ in conſpectu altiſſimi deprecabiſ. Ec
cli. xxxix. Nõ. dicit ad deum non dicit ad mũ
dum. ¶ Dico ſecundo ꝙ vigilant aliqui non
amore lucri tp̄aliſ: ſed timore periculi tempo
ralis: vt nauta: ⁊ maxime ille qui regit guber

naculum ⁊ qui reſpicit tumorez maris. Oēs
illi vigilāt timore pículi maris vel vēti vel ter
rẽ. Vñ ait ſcriptura. Qui nauigāt mare enar
rant pícula eiꝰ. Ecci. xliij. Vigilāt ēt cuſtodeſ
pículo inimicoꝝ: ⁊ ſic ēt nos debemꝰ vigilare
Nā iſte mūdus eſt tāq̄ mare. Vñ ait dd. ps.
ciij. Hoc mare magnū ⁊ ſpacioſum manibꝰ il
lic reptilia quoꝝ nō ē numerꝰ. Aīalia puſilla
cū magnis: illic naues ptranſibūt: ibi dicit dd
φ iſte mūdus ſit mare. Jō in eo ſunt mlta pi
cula. Vñ ait Ber. Periculū huiꝰ mūdi pbat
trāſeuntiū raritas pereūtiū pluralitas. Sicut
n. in mare marſilie vix de q̄ttuor nauibus vna
reuenit. Sic de q̄ttuor aīabꝰ vix vna ad portū
ſalutis pueniet. O vtinā decima ps gētiū ſal
naref. Nā nauis in mari maxime timet pícu
lum de vēto: ⁊ pículū de aq̄: ⁊ pículū de rupe.
Sic ⁊ nos timere opꝫ. Nā venti ſunt dyaboli
tēptationes: ⁊ qñ aliqs vadit p mare huiꝰ mū
di cū deuotione: ⁊ bōa vita: talꝭ ventꝰ ducit na
uē ad portā padiſi: ſ; qñq; venit aqlo. ſ. dyabo
li tēptatio qui pijcit nauē ſurſum eleuādo in
ſupbia: vana glia: auaricia: ⁊ luxuria ⁊c. ⁊ ita
nauis. ſ. ↄſcia ⁊ aīa perit. Magnꝰ ventus dī
qñ eradicat arbores: qꝛ nō legiꝭ φ ventꝰ dirue
rit mōtes. Sꝫ vētꝰ tēptationis dyaboli nō ſo
lū eradicat arbores. ſ. pſonas ſimplices: ſ; di
ruit montes. ſ. pſonas ſpūales. Vñ de hoc ait
ſcriptura. Ecce ſpūs grādis ⁊ fortꝭ. ſ. demō vel
vētus tēptationis ſubuertēs mōtes ⁊ ↄterēs
petras. iij. Reg. xix. Nūqd erāt mōtes adam
Sāpſon: Dd: Salomō: ⁊ tñ dyaboli tēptatio
oēs illos ſubuertit ⁊c. Jō nos miſeri qd faci
emus: niſi vigilare in pículo huiꝰ venti. Scdꝫ
pículū qd timet nauis in aq̄ eſt aqua. Nā ali
quotiēs vnda maris intrat nauē: ſic ⁊ nobis
qñq; accidit. Naꝫ vñ maris ſunt tēptationes
⁊ inclinationes carnis: vt cū pſona eſt incolu
mis. ſ. qñ caro nō moneꝭ nec cogitādo nec lo
quēdo de q̄cūq; mā carnali: tunc qñq; ſubito
veniūt motꝰ illiciti ⁊ ↄcupiſcētie praue. Et iō
tunc opꝫ caute vigilare. De hoc dd ait. Mira
biles elationes maris. i. carnis. 3ᵐ pículū eſt
maius. ſ. qñ nauis impingit in rupe. Jō vigi
lāt naute diligēter. Sic ⁊ nos facere debemꝰ
Nā ⁊ hoc ↄtingit qñ pſona nō curat de fami
liaritatibꝰ. tunc. n. nauigat in ꝓfundo pelagi
ad portū padiſi: ſ; qñ ↄhit familiaritates tūc
impīgit in rupe. Qñ mulier audit de aliquo
clerico vel religioſo φ eſt bonꝰ ⁊ deuotꝰ: ⁊ di
cit: cū iſto hēbo familiaritatē. Caue ne impin
gas: ex hoc. n. multe naues. i. pſone onerate
ꝓcioſis mercibꝰ meritoꝝ ⁊ virtutū impingē

tes: ſic fuerūt pdite. Jō Dd ait. Ne forte offē
das ad lapidē. ſ. familiaritatis pedē. ſ. affecti
onis. ps. xc. Si ergo tot ſunt pícula in mari
magno huius mūdi: nob̄ nauigātibus neceſ
ſaria eſt vigilantia: nec vento tēptationis vel
vnda inclinationis nec rupe affectionis pda
mus viaticū. Jō vigilemus. Nā hoc ↄſiliū de
dit xp̄s diſcipulis ſuis. di. Vigilate ne itretis
in temptationē. Spūs quidē ꝓmptus eſt: ca
ro aūt infirma. Matth. xxvi. Scda ſilitudo
quare vigilant aliq timore pículi tpalis ē qñ
hō timet inimicos ſuos tpe guerre vel latro
nes qñ hō ſe pmunit ad cuſtodiendā villā vel
caſtra ne capiantꝭ. Hoc ēt mō opꝫ nos labora
re ⁊ vigilare Jō xp̄s ait: Illud aūt ſcitote qm̄
ſi ſciret pffamilias qua hora fur vēturus eēt
vigilaret vtiq;: ⁊ nō fineret pfodi domū ſuaꝫ.
Mat. xxiiij. No. pfodi. i. ſubtus fodi: pp hoc
etiā nos debemus vigilare vt dixi. Pro quo
ſciendū φ q̄ttuor capitanei latronū ſunt mō
in breui vēturi certiſſime ⁊ neſcimus ſi hodie
vel cras: ⁊ ergo opꝫ diligenter vigilare. Pri
mus capitaneus ē mors: que totū ducit ſecū:
nihil dimittit q̄ztūcūq; ſitis diuites: in morte
in vno lintheamine remanebitis. Quia dicit
dd. Hō cū interierit nō ſumet oīa: neq; deſcē
det cū eo glia domus eius ps. xlviij. Scds ca
pitaneus eſt antixp̄s q totū ducit ſecū: pauciſ
deuotis de xp̄ianis dēptis. Jō vigilare opꝫ in
pnia: qꝛ cito veniet ⁊ ducet ſecuꝫ oēs qui dor
miūt in pctis. Jō dicit apl's ad Ephe. v. Sur
ge qui dormis ⁊ exurge a mortuis: ⁊ illumi
bit tibi xp̄s. Tertꝰ capitaneus eſt poſt mortē
antixp̄i qꝛ tunc erit ↄflagratio mundi q̄ nihil
dimittet de elementatis. Et iſte ignis veniet
anteq̄ dn̄s veniet ad iudiciū. Jō ait dauid.
Ignis añ ipꝫ precedet: ⁊ inflāmabit in circui
tu inimicos eiꝰ. ps. xcvi. Et ſꝫ φ inuenitur in
ſacra ſcriptura tūc ille ignis veniet tranſactis
quadragintaq; diebus poſt mortē antixp̄i
Quartus capitaneꝰ ⁊ pncipalis erit dies iudi
cij. Si ergo pffamilias vigilat qñ ſcit latrōes
diſcurrētes: q̄to magis nos miſeri. Ideo nō
dormiatis in pctis ne accidat vobis vt fatuis
virginibꝰ. De qbus xp̄us Mat. xxv. dicit φ
quidā nobilis dn̄s fecit mrionium cū quadā
nobili domicella ⁊ inuitauit decē domicellaſ
quaꝝ qnq; dixerūt. Multuꝫ tardabit dn̄s ve
nire. ſ. ſpōſus. Jō dormiamus in quiete. Alie
qnq; dixerūt. Vere ſpōſus non dedit nob̄ cer
tum tpus ſui aduētus. iō paremꝰ nos vt ſimꝰ
parati. Et iſte ornauerūt ſe. Media aūt nocte
clamor factꝰ eſt. Ecce ſpōſus venit: pulſans ⁊

di. Eſtis parate: tunc dixerunt iſte quinq;. ita
nos qnq; ſumꝰ parate. Alie aūt qnq; voluerūt
ſe pare: ſ; ſpōſus cū illis qnqꝫ itrauit palatiū
ſuū: ⁊ clauſa eſt ianua. Deide venerūt alie qn
qꝫ dicētes. Dn̄e dn̄e aperi nob̄. Quibꝰ ipſe rn̄
dit. Amen dico vobis: neſcio vos. Vigilate
itaqꝫ ⁊c. Sic nos oēs ſumꝰ inuitati ad nupti
as regni celoꝝ g°oꝫ vigilare: qꝛ dī Mat. xxv.
Vigilate. qꝛ neſcitis qñ dn̄s vr̄ venturꝰ ſit. Et
Luc. xij. dicitꝭ. Sint lūbi vr̄i pcincti ⁊ lucerne
ardētes in manibꝰ vr̄is. ⁊ vos ſilēs hoibus ex
pectantibꝰ dn̄m ſuū qñ reuertatꝭ a nuptijs: vt
cū venerit ⁊ pulſauerit ↄfeſtim apiant ei. Btī
ſunt ſerui illi q̄s cū venerit dn̄s inuenerit vigi
lantes. ſ. p bonoꝝ opeꝝ exercitationeꝫ: qꝛ iſti
ſecū trahūt ad nuptias. Sꝫ qñ xp̄us febre vel
alia infirmitate pulſabit ad ianuas: ſi nō eritiſ
parati nō itrabitis. Propter hoc pro tpe pa
rare ſe oꝫ ⁊ ↄfiteri: iniurias remittere: ⁊ cōicare
⁊ ſatiſfacere. Sic hō ornat ſe cū ſpeculo pnie:
vt mulier in ſpeculo i quo videnꝭ macule vel
defectꝰ in facie ↄſcie. q defectꝰ lauādi ſunt aq̄
lachrymaꝝ. Vñ corona capitꝭ ē intētio recta.
Annuli ſt v̄tutes. Torques ſūt abſtinētie. Jō
ↄcludit xp̄s. Vigilate ergo: qꝛ neſcitꝭ diē neq;
horā. ¶ Dico 3° φ vigilāt aliq nō amore lu
cri nec periculi: ſ; per dolorē afflictionis cor
poralis: ſic īfirmi de febre de dolore ⁊c. qꝛ nō
pñt dormire ſ; plangūt. Si eis dicatꝭ: dormia
tis. Rñdēt. nō poſſuꝫ. o ve ve ⁊c. Sic ēt nos
vigilare debemus ex dolore ↄtritionis pctōꝝ
pteritoꝝ ⁊ tribulatione infernaliū tormētoꝝ.
Si ex dolore aliq̄ vniꝰ parue ſpine vel ēt vniꝰ
pulicis nō potes dormire: quō aīa cum ſit ita
vulnerata mortaliter. In capite vulnē ſupbie
In corde vulnere auaricie. In renibꝰ luxurie.
In gutture gule. In facie inuidie ⁊c. Jō ſuſpi
rare dolere ⁊ plangere nos debemꝰ ad inſtar
infirmi vt religioſi clerici ⁊ layci. Et tūc qlꝫ ſic
vigilās ex pctōꝝ ↄtritione pōt dicere cuꝫ dd.
A voce gemitꝰ mei adheſit os meū carni mee
Subdit. Silis factꝰ ſuꝫ pellicano ſolitudinis
factꝰ ſuꝫ ſicut nicticorax in domicilio. Vigila
ui ⁊ factus ſuꝫ ſicut paſſer ſolitarius in tecto.
Tota die exprobrabāt mihi inimici mei: ⁊ q
laudabant me aduerſuꝫ me iurabāt. Quia ci
nerē tanq̄ panē māducabā: ⁊ poculum meū
cū fletu miſcebā. ps. ci. No. A voce gemitus
mei ⁊c. Nā qñ hō ridet: caro dilatatꝭ: ſ; qñ plo
rat: ſtringitꝭ. No. ſilis factus ſuꝫ pellicano ſoli
tudinis. Qui qñ videt filios a ſerpēte venena
tos: nāliter cognoſcit φ nō pñt viuē ſine ſan
guinis ſui effuſione: ⁊ ꝓ̄cvulnerat ſe in pecto

re: ⁊ illū calidū ſanguineꝫ effundit ſup eos: ⁊
ſic reuiuiſcūt. vt dī in glo. ordinaria ſup iſtuꝫ
verſum ⁊c. Ita de opibꝰ noſtris a ſerpēte ifer
ni venenatis. Factꝰ ſum ſicut nocticorax que
nō vr̄ ſ; ſentiꝭ. Jō dꝫ hō abſcōdi in domicilio
ſtudij vel orōnis. Jō ait dd. Vigilaui ⁊ factꝰ
ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto. Saltat. n.
paſſer de loco ad locū cantādo. Ita pctōr dꝫ
ſaltare de pctō ad pctm̄: plāgendo ⁊ dolēdo
de quolibet. Iteꝫ captꝰ ex criminibus nō pōt
dormire ſ; vigilat: ſniam expectat di. Miſer
qd erit de me. Ita ēt nos ex hoc vigilare d̄be
mus. Certū eſt φ oēs ſumꝰ criminoſi: ⁊ pceſ
ſus eſt iā factꝰ. Ezech. xviij. Aīa que peccaue
rit ipſa morietꝭ. Filiꝰ aūt nō portabit inīqtateꝫ
pr̄is: ⁊ pr̄ non portabit inīqtatē filij. Iuſticia
iuſti ſup eū erit: ⁊ impietas ipſi erit ſup eū. Si
aūt impiꝰ egerit pniam ab oībus pctis ſuis q̄
opatus eſt ⁊ cuſtodierit oīa pcepta mea ⁊ fe
cerit iudiciū ⁊ iuſticiā: vita viuet ⁊ nō morietꝭ
Ezech. xviij. Et ſpūs nr̄ captꝰ eſt in fetido car
cere corpis expectans iudicē. Mirū eſt ergo
quō poſſumus dormire in pctis. Sꝫ qꝛ nō ci
to ↄ malos pfertꝭ ſnia: abſq; vllo timore filij
hoium ppetrant mala. vt dr̄ Eccle. viij. Vñ ſp
cogitare d̄bemꝰ quō h̄ pro pctis dignā poſſi
mus agere pniam. Sꝫ heu quaſi oēs pniam
vſqꝫ ad finē vite differūt cogitātes tūc agere
pniam: cū hoc tñ vix ſit poſſibile: vt dicit. Au
guſtinus in quodā ſermone de pnia. Et alle
gatꝭ in. iiij. ſniaꝝ diſ. xx. c. i. Dicit. n. ſic ibidem
Aug. Si qs in vltima neceſſitate poſitꝰ volue
rit accipe pniam ⁊ accipit ⁊ mox recōciliabitꝭ
⁊ hinc vadit: fateor vobis: nō illi negamꝰ qd
petit: ſed nō pſumimus φ hinc bñ exit: ſi ſecu
rus hinc exit neſcio: pniam poſſumꝰ dare. ſecu
ritatē vo non. Nunqd dico dānabitꝭ: ſed nec
dico liberabitꝭ. Vis ergo a dubio liberari: age
pniam dū ſanus es. Si ſic agis: dico tibi qꝛ ſe
curus es. qꝛ pniam egiſti eo tpe quo peccare
potuiſti. Si vis agere pniaꝫ qñ iā peccare nō
potes pctā te dimiſerūt: nō tu illa. Hec Aug.
Et hꝭ etiā ideꝫ de pe. diſ. vij. Si qs. Pꝫ ergo
φ fatue faciūt q̄ iā in pctis dormiūt ⁊ nolunt
vigilare in pnia: ſ; vſq; ad mortē tardāt. Et iā
multa faciūt pro corpe: ⁊ nihil faciūt pro aīa
cū tñ xp̄s dicat. Quid ꝓdeſt hoi ſi vniuerſum
mundū lucretꝭ ſeipſuꝫ aūt pdat ⁊ aīe ſue detrī
mentū faciat. Filiꝰ. n. hoīs vēturꝰ eſt in glia
pr̄is ſui cū angelꝭ ſuis: ⁊ tunc reddet vnicuiqꝫ
ſm opa ſua Mat. xvi. Ergo oꝫ diligētꝭ vigila
re ⁊ pctā pterita plangē: ⁊ illa pterita iteꝝ nō
cōmittere. Vñ dicit dn̄s Luc. xij. Beati ſerui

ſti quos cū venerit dn̄s inuenerit vigilantes.
¶ Dico quarto ꝙ vigilant aliq nō pp lucruʒ
tpale: nec pp periculuʒ mūdiale: nec ⁊c. ſʒ pp
clamoreʒ vocis ſeu alteri⁹ rei ſenſibilis ⁊c. Et
hoc ēt nos vigilare debemus. In aurib⁹ nr̄is
n. ↄtinue dʒ audiri clamor tube. Surgite mor
tui venite ad iudiciū: que nō pmittet nos dor
mire. Vn̄ Ieron̄. audiebat iſtā tubā di. Siue
comedā ſiue bibā ſp vī mihi ꝙ audiā illā vo-
cē. Surgite mortui venite ad iudiciū. Sʒ noſ
hēmus aures opilatas: iō nō ſentim⁹ eā. Itē
debem⁹ audire vocē tube diuine p̄dicationis
que dʒ nos excitare ne dormiam⁹ in pctis. Iō
p̄cipit ds p̄dicatori di. Clama neceſſes: quaſi
tuba exalta vocē tuā: ⁊ annūcia pplo meo ſce
lera coꝝ. Iſa. lviij. Hanc vocē audiebat Iere
mias q de ſe dicit. Senſus cordis mei turbati
ſunt in me. Non tacebo: qm̄ vocē buccine au
diuit aia mea: clamorē p̄lij. Iere. iiij. No. ſen-
ſus cordis: qꝛ ſenſus corpis nōdū ſentiūt cla-
morē p̄lij. Nō dicit ſolatij: que nō ita excitant
hoiem ſicut p̄lij q̄ monēt ſanguinē: nō ſolum
hoīuʒ ſʒ ēt equoꝝ qn̄ tube clāgunt fortiter. ita
etiā de tuba prelij iudicij gn̄alis: vbi oia pctā
erūt manifeſta oī pplo. ſ. toto mundo. Et iſta
bonis cedent ad gl̄iaʒ eo ꝙ hic egerint pniaʒ
malis aūt ad ↄfuſionē ppetuā: qꝛ ppetua pēa
punient pp voluntatē eoꝝ malā quā hic hūe
runt: ⁊ vſqʒ ad mortē continuauerūt. Vn̄ ait
Greg. ⁊ hr̄ de pe. di. i. Voluiſſent iniq ſine fi
ne viuere vt ſine fine potuiſſent peccare. ⁊ oſ̄
dunt ꝙ peccare ſp cupiūt: qꝛ dū viuunt nūq̄
peccare ceſſant. Ad magnā ergo iuſticiā iudi
cantis ptinet vt nūq̄ careant ſupplicio: q nū-
q̄ dum viuerent voluerūt eſſe ſine pctō. Hec
ille ibideʒ. Iō vigilate in bona vita. Ecce q̄re
dicit the. Tu vo vigila: ⁊ in oibus labora. Et
ſic vigilauit ſctūs nr̄. Cōclude legendam.

¶ De aſſumptione beate Marie. Sermo. i.

Optimam partem elegit ſi
bi Maria. Lu.
x. Sicut p̄ns feſtū ⁊ ſolēnitas eſt aſ
ſumptionis vgines Marie beatiſſi
me. ⁊ hoc feſtū eſt finis ⁊ clauſura totius vite
virginis Marie. Iō de ei⁹ vita eſt dicēdum.
Et hēbimus nō ſolū ſpeculatiōes intellectua
les. ſʒ ēt inſtructiones morales. Sʒ ſi in alijs
ſmonib⁹ recurrim⁹ ad vginē pro īpetratione
gr̄e: multo magis mō recurrendū eſt ad eam
qꝛ de ea hēbim⁹ p̄dicare vt ſentiam⁹ deuotio
nē. Salu. vir. ma. ⁊c. ⁊ reſumaꝛ the. Pro bre
uiori declaratione ⁊ introductione materie ē
ſciendā ꝙ vita humana hoīs ſiue mulieris hʒ
tres ptes aſcendēdo gradatiʒ. ſ. prima eſt bo
na. ſcōa eſt melior. 3ª eſt optima. Prima ē vi
ta nature: ⁊ iſta eſt tpalis bona. Scōa eſt vita
gr̄e ⁊ iſta eſt ſpūalis melior. Tertia ē vita glo
rie: ⁊ iſta eſt celeſtialis ⁊ optima. Et qꝛ virgo
Maria nō fuit cōtenta vt hēret vitā nature ⁊
gr̄e: ſʒ ēt gl̄ie. Iō de ea dicit the. Optimā ptē
elegit ſibi Maria. Prima ps vite hūane ē
vita nature: qꝛ eſt q̄diu aia eſt eſſentialit cor-
pori ↄiuncta: ⁊ iſta eſt bona: qꝛ effectus ⁊ crea
tura dei eſt: qꝛ oīs creatura dei bōa ⁊ nihil re-
ijciendū ab ea. vt dr̄. i. ad Thi. iiij. Secūda eſt
vita gr̄e ⁊ iſta eſt melior ⁊ eſt p ↄiunctionem
ſeu vnionē gr̄e dei cū aia. Quādiu. n. gr̄a dei
eſt cū creatura illuminat ei⁹ intellectū ad cre
dendū veraciter: inflāmat volūtatē ad diligē
dum ſinceriter: gubernat oia mēbra corporis
ad operādū vtiliter. Et de iſta dicit Dd in ps.
Deus de⁹ meus. Qm̄ melior eſt mia tua ſup
vitas labia mea laudabūt ⁊c. Labia mea hic
incipit ↄſtructio: qm̄ melior eſt mia tua. ſ. gr̄a
p̄ueniens ſeu iuſtificans que dr̄ hic mia. Nō
eſt: qꝛ nō daꝛ meritis creature. ſʒ ſola dei mia.
Alie aūt gr̄e ſubſequētes vel coopantes acq
runꝛ proprijs meritis. ſʒ gr̄a p̄ueniēs nō. Ideo
dicit. Melior eſt mia tua. ſ. gr̄a p̄ueniens ſeu
iuſtificans. Tertia vita eſt optima: ⁊ iſta eſt vi
ta glorie. Si queraꝛ quare dicaꝛ optima. Rn̄
deꝛ: qꝛ p̄ma vita. ſ. nature depditur per mortē
Item vita gr̄e pōt deperdi per pctm̄ morta-
le: ſʒ vita gl̄ie nō qꝛ exquo aia intrat padiſum
eſt ita ↄfirmata ꝙ eſt impeccabilis. ergo vita
eſt optima. Ergo paulus ait. Optimū eſt. n.
gr̄a ſtabilire coꝛ. ad Heb. vlti. Ecce tres ptes
vite humane. Virgo aūt maria habuit vitam
nature corporalē: qꝛ ſm aliquos doctores. lx.
annis vixit. Epiphani⁹ dicit ꝙ vixit. lxxij. Ha
buit ēt vitam gr̄e ſpūalis ſuper oēs creaturaſ
ſʒ nō fuit ↄtenta de his: ſʒ quotidie petebat vi
tam glorie: ⁊ deſiderabat eē cum filio in vita
glorie: ad quā hodie aſſumpta eſt. ⁊ de illa vi
ta dicit the. Optimā partē ⁊c. Bonā vitā te
nuit: meliorē cuſtodiuit: ſed optimam elegit.
Modo audite: qꝛ per vnā qōnem quā vos ſa
citis volo comp̄hendere mām p̄dicandaʒ qn̄
queritis: quō eſt ad ppoſituʒ thema ſeu euan
gelium hodiernū ad virginē mariam: cū non
loquaꝛ niſi de btā maria magdalena ⁊ mar-
tha: ergo vr̄ imptinens ⁊ improprie dictū ho
die. Sʒ rn̄dendo ad iſtam qōneʒ videbitis ꝙ
erit tota mā hodierna in iſto euāgelio. Dico
n. ꝙ ſi volumus recipe euangeliuʒ hodiernū
ſm intellectū litteralem: nō eſt ad ppoſitum

ſed ſi volumus iꝑm recipe iuxta intellectū al
legoricū ſm quē iꝑm recipit eccl̄ia: hodie nō
eſt euangeliū magis ppriuʒ virgini marie in
tota biblia: qꝛ tota vita vginis Marie in eo
comp̄hendiꝛ. Nam ſctm̄ euangeliū ad lr̄aʒ
dicit tria de ſctā Martha. ſ. de vita actiua ſua
Et dicit alia tria de maria magdalena de
vita ↄtemplatiua: ſʒ iuxta intellectū allegori
cum tangit ſex virtutes vginis Marie glori
oſiſſime. ¶ Primū qd̄ euangeliuʒ tāgit btā
martha ⁊ di. Intrauit ieſus in quoddā caſtel
lum ⁊ mulier quedā martha noīe recepit illū
in domū ſuam. Ecce primū opus vite actiue
btē marthe circa xp̄uʒ. Sed allegorice. Ecce
ↄceptio filij dei: qa tunc intrauit ieſus caſtruʒ
huius mūdi rebellis ad ſibi illud ſubiugādū.
Et mulier quedā martha. i. dn̄a: ⁊ que eſt ma-
ior dn̄a q̄ʒ vgo ma. que accepit eū in domum
ſuā. ſ. in vtero vginali. Tria ſunt declarāda ⁊
notāda. Primū quare iſte mūdus dr̄ caſtrū.
Secundū que mulier recepit xp̄m. Tertiū in
qua domo iꝑm recepit. De p̄mo notandū ꝙ
mundus iſte dr̄ caſtrū pp ↄditiones ⁊ quali-
tates caſtri iexpugnabilis que ſunt ſeptē: oīa
iſta erāt in caſtro rebelli hui⁹ mūdi. Primuʒ
opʒ ꝙ caſtrū ſit in alto ſituatū. Sic iſ[illegible]mun-
dus alte ſituatus eſt per ſupbiā maximā. Iō
Dd loquēs de habitatorib⁹ hui⁹ caſtri dicit.
Supbia eoꝝ qui te oderunt aſcēdit ſp. Scōo
ꝙ ſit in circuitu bn̄ muratū. Sic caſtrū huius
mūdi erat muratū per auaritiaʒ muro de ter
ra: qꝛ auari non appetunꝛ niſi terrena. 3° ꝙ ſit
bn̄ vallatū: ſic caſtrū mundi erat vallatum in
circuitu per luxuriā: qꝛ ſicut in valle pfunda
ↄgreganꝛ imundicie ſic de pctō luxurie mul-
te corruptiōes ↄgreganꝛ ⁊c. pp qd̄ dic̄ Aug.
Vidēs ds tantaʒ labē corruptionis in huma
na nā ꝙ fere. i. per modicū deſinit incarnari.
Quarto ꝙ de victualib⁹ ſit bn̄ puiſum: ſic ca
ſtrū mundi erat bn̄ puiſum p gulā. Ad phil.
iij. Quoꝝ deus vēter eſt ⁊c. Quinto ꝙ ſit bn̄
ſituatū in colle petroſa inexpugnabili. Sic ca
ſtrū mundi erat bn̄ ſituatuʒ: qꝛ ēt erat inacceſ
ſibile per inuidiā: qꝛ ſi aliqs requiraꝛ de pace
dicet: cum quo faciam pacē: per corpus meū
ego dabo ſibi. ſ. meo inimico innuere ꝙ tātuʒ
valet genus meū vt ſuū ⁊c. Ecce caſtrū altuʒ:
vn̄ ait ſapiens. Contemplat⁹ ſum labores ho
minū ⁊ induſtrias aniaduerti patere inuidie
primi. Eccl̄i. iiij. Sexto ꝙ ſit bn̄ ordinatū de
armaturis ad defendendū. Sic mūdus de ar
maturis p irā. Septimo ꝙ ſit poſſeſſuʒ a pſo-
nis fidelib⁹. Sed erat opᵐ ꝙ nolebant moue
ri in opib⁹ pnialib⁹ ⁊ meritorijs. Videns de⁹
rebellionē hui⁹ caſtri: dixit. Opʒ ꝙ ego per-
ſonaliter vadam ad faciendū bellū. Et in die
incarnationis itrauit ieſus in quoddā caſtel-
lum. i. mundū ⁊c. De iſto caſtro allegorice di
xit ieſus diſcipulis ſuis. Ite in caſtellum. ſ. ex
pugnate eum cū bombardis p̄dicationis: qa
cōtra vos eſt. Matthei. xxi. Et mulier q̄dam
martha noīe. Martha interp̄taꝛ dn̄a. Nulla
eſt dn̄a celi ⁊ terre niſi regina angeloꝝ virgo
maria que recepit illum in domū ſuā. ſ. in vte
ro virginali. De iſta domo cantat eccl̄ia. Do
mus pudici pectoris tēplum repente fit dei:
intacta neſciens virū vbo ↄcepit filium. qn̄. ſ.
dixit. Ecce ancilla dn̄i. Luc. i. Tunc recepit il
lum in domo ſua. Patet ergo quō prima ps
euangelij facit pro virgine Maria. Morali-
ter hic nota. Nam magna excellētia fuit vgi
nis marie: qa in domo eius recepit filium dei
In hoc ſibi aſſimilanꝛ qui hodie cōicant: qa
ſicut ipſe venit in vtero virginali: ita pprie ve
nit in hoſtia ↄſecrata: ⁊ perfectius recipimus
nos iꝑm q̄ virgo maria: qꝛ ipſa recepit eum
mortalē ⁊ paſſibilem: ⁊ nos immortalē ⁊ im
paſſibilem: ipſa ſolum ſemel: nos autem ſepe.
Dicatur hic pro informatiōe populi quomō
debet homo eligere decē vel duodecim feſta
principalia ad communicādum. Unde cōtra
illos qui nō cōmunicant ⁊ nō recipiunt eum
dicit. In ppria venit ⁊ ſui eum nō receperūt
Quotquot autē receperūt eum dedit eis po
teſtatē filios dei fieri: his qui credunt in noīe
eius. Io. i. ¶ Secundū opus vite actiue btē
marthe oſtendiꝛ cum dicit euāgelium. Mar
tha autē ſatagebat circa frequēs miniſteriū.
Nam qn̄ xp̄us fuit in domo marthe: tūc incō
tinenti martha currendo per domū ait ancil
lis ⁊ ſeruitorib⁹. date panem ⁊ vinū ⁊ cetera
neceſſaria pro refectiōe ⁊ tm̄ volebat dn̄o ſer
uire. Sed diceret aliquis. Hoc nihil facit ad
propoſitum pro virgine maria. Rn̄deo verū
eſt: non litteraliter: ſed imo multū pprie alle
gorice. Quia ſicut primū opus marthe facit
pro vgine q̄tum ad incarnationē: ita ſecūdū
opus facit pro vgine maria reſpectu ſue con
uerſationis ad filium dei poſtq̄ ipſum pepit
Dicaꝛ quō virgo maria in etate. xv. annoꝝ ip
ſum pepit ⁊ nō habebat lac. Dicunt. n. medi-
ci ⁊ bn̄ ꝙ de eadē radice pcedunt ples ⁊ lac.
Et mulier que nō cognouit hoīem nō hʒ lac.
O dixit Ioſeph ad mariam. Ego vadam ad
aliquam mulierem vt det lac puero ⁊ cetera.
Sed virgo maria noluit: ſed flexis genib⁹ vt

dicūt doctores deuoti orādo dicebat. Pater
⁊ dñe oῑs q hunc filiū mihi dediſtis:vos q oī
bus rebꝰ miniſtratis ꝓuiſionē aīalibꝰ in terra:
piſcibus in mari:date mihi lac pro filio vr̄o. ⁊
incōtinēti deꝰ pr̄ de celo miſit ſibi lac. De hoͦ ē
eccl̄ie aucto. q̄ cantat. Neſciens mater ỽgo vi
rū pepit ſine dolore ſaluatorē ſeculoꝝ ipm̄ re
gē angeloꝝ ſolū virgo lactabat vbere de celo
pleno. Ecce qūo ipſa ſatagebat vt ſuiret xp̄o.
Itē ſuiuit ſibi ēt in aliis multis. Nā ſcit̄ q̄ꝫta
ſuitia faciūt matres filiis in veſtiēdo ⁊ ſimili
bus. ⁊ q: non poterat bn̄ calefieri ꝓpter frigꝰ:
poſuit in ꝑſepio vt ab aīalibus calefieret. Itē
pectinare:⁊ lauare qñ fuit exul in egypto:filā
do:ſnēdo:ꝓuidebat ſibi filio ⁊ ioſeph ſeniori.
Itē qñ xp̄s ibat ad ꝑdicandū:ỽgo maria ſeq̄
batur ſmones ſuos:⁊ cū erant in aliquo loco
ipſa parabat filio refectionē. Ecce ergo mar
tha.i.dña ſatagebat circa frequēs miniſteriū.
Iō cātat hodie eccl̄ia in ꝑſona virgīs marie.
In habitatōe ſctā corā ipſo miniſtraui. Eccli.
xxiiii. Moraliter nota. Nōne videt vobis ma
gna excellētia recipe xp̄ꝫ in domo ⁊ miniſtra
re ſibi. Iſtā grāꝫ poteſtis hēre ꝑ ſilitudinē ꝓpriā
q: qñ amore ⁊ honore xp̄i recipitis pauperes ⁊
ꝑſonas bone vite poteſtis dicere ꝙ recipitis
xp̄m in domo vr̄a:⁊ qñ datis ⁊ miniſtratis pau
peri:poteſtis dicere. gͦ miniſtraui xp̄o. De hͦ
auctas xp̄i. Amen dico vobis qꝺ vni ex mini
mis meis feciſtis:mihi feciſtis.ſ. pauperibus.
Math.xxv. ⁊ in die iudicii qñ xp̄s laudabit
miſericordes:dicet. Eſuriui.n. ⁊ dediſtis mihi
māducare ⁊c. Rñdebunt. Dñe qñ vidimus
te eſuriētē. Et rñdebit. Amē dico vobis q̄ꝫdiu
feciſtis vni ⁊c̄. Et dare negatiuaꝫ pauperi eſt
dare negatiuā xp̄o. Pꝫ ibidem qñ xp̄s dicet
malis i die iudicii. Diſcedite a me maledi. ⁊c.
Rñdebūt. Dñe qñ te vidimꝰ eſurientem ⁊c.
Rñdebit illis.d. Amē dico vob̄ q̄ꝫdiu nō feci
ſtis vni de minoribꝰ his:nec mihi feciſtis. Et
ibūt hi i ſuppliciū eternū. Math.xxv. Tertiū
opꝰ vite actiue btē marthe oñdit cū dr̄. Mar
tha martha ſollicita es:⁊ turbaris erga pluri
ma. Ad lrām:btā martha erat multū ſollicita
de ſuitio xp̄i. videbat ſibi.n. ꝙ oēs de domo ñ
fuiſſent ſufficiētes gͦ ſollicitabat ācillas famu
los ⁊ famlās ⁊c. Allegorice illꝺ ē ꝓprie ꝓpriū
ỽgini marie:⁊ ſic ꝑmū opꝰ btē marthe fac̄ vir
gini marie pro icarnatōe ⁊ ſcꝺꝫ pro ꝯuerſatio
ne:ita iſtꝺ tertiū i xp̄i paſſiōe:i q̄ martha.i.dña
fuit ſollicita. O qs poſſet exp̄mē ſollicitudinē
eius ⁊ turbationē quā hūit i filii paſſiōe. ꝑmo
ỽgo maria fuit ſollicita de ſaluatiōe hūani ge

neris. ſꝫ q: ſciebat nō alio mō facturā niſi per
morteꝫ ignominioſam filii ſui turbabat ex mr̄
nali cōpaſſione:⁊ erat q̄ſi int̄ duas molas: qñ
videlꝫ ip̄a cogitabat ꝙ nll̄us hō poterat ſolui
a vinclo pctōꝝ nec a cathēis dyaboli niſi filꝰ
ſuꝰ ligaret a iudeis ⁊c. Ecce turbatio. Itē ſcie
bat nullū hoiem poſſe euadere illā durā ſniāꝫ
dānationis et̄ne q̄ dabit i iudicio. Diſcedite a
me ma. ⁊c̄. niſi filꝰ ſuꝰ xp̄s fuiſſet morti ſniatus
Iō turbabat. Itē erat ſollicita ne aliqs ſuſpē
deret in furca iferni: ſꝫ q: nō poterat fieri niſi
ꝑus filꝰ ſuꝰ ſuſpenderet in furca ligni ⁊c. ideo
turbabat. Itē erat ſollicita: q: nll̄us poterat ſe
parari a ſocietate dyabolū ſꝫ non poterat fieri
niſi priꝰ filꝰ ſuꝰ aſſociaret latrōibꝰ. Et ecce tur
batio. Itē erat ſollicita vt hoies exules a pa
diſo celeſti poſſent intrare. ſꝫ ecce turbatio: q:
nō poterat fieri niſi priꝰ filꝰ ſuꝰ exularet de hie
rl̄m ⁊c. Itē erat ſol. ꝙ hoiēs hēent coronā glo
rie: ſꝫ ecce turbatio. q: filꝰ ſuꝰ prius erat de ſpi
nis coronādus. Itē erat ſol. q: hoies nō pote
rāt hēre vitā eternā: ſꝫ ecce turbatio. vt eā habe
rēt oportuit filiū ſuū mori. pꝫ gͦ q̄re dicit. Mar
tha martha.i.dña dña ſol. ⁊c. Moralr iā audi
niſtis ſollicitudinē ⁊ turbationē ỽgis marie.
In[illegible] ipſam imitari debemꝰ qꝺ fit ꝑ pniam
in q̄ hō dꝫ ſollicitudinē ⁊ turbationē. ſollicitu
dinē: q: ꝑ pniāꝫ acqrit glīa eterna. ſꝫ turbatio
nē qñ ex ieiunio vl̄ cilicio dolet caput vl̄ ſtōa
chū. itē ſollicitudo i diſciplis vl̄ aliis pēis qbꝰ
euadit diſciplias ⁊ pēas iferni. ſꝫ turbatio ſeqt
qñ ſentit corꝑe plagas ⁊c. Ois āt diſciplina i
pn̄ti qdē vr̄ ñ eē gaudii ſꝫ meroris poſtea aūt
fructū pacatiſſimū exercitatis ꝑ eaꝫ reddet. ad
Heb. xii. Diſciplia dr̄ ois puia. pꝫ h̄ tota vita
actiua ỽgis ma. Mō videamꝰ de vita ꝯtēpla
tiua ỽgis ma. quā hūit ꝑfectiſſime: ⁊ ſignat ꝑ
magdalenā: de q̄ dic̄ euāgeliū hodiernū tn̄.
Primū maria ſedēs ſecꝰ pedes dñi audiebat
ỽbū illiꝰ. Ecce vita ꝯtēplatiua. mō videamus
iſta ſi faciūt ꝑ ỽgie ma. Dicat h̄ quō ỽgo ma.
ſciebat ꝙ ieſus filꝰ ſuꝰ ab iſtāti ꝯceptiōis hūit
tātā ſciaꝫ q̄ꝫtā hꝫ nūc i celo. Et iſta ē doctrina
gn̄al oiuꝫ doctoꝝ i theologia. Cogitate gͦ qñ
xp̄s fuit ſex vl̄ ſeptē annoꝝ quō ỽgo ma. facie
bat ipꝫ ſedē i aliq̄ cathedra: vt dn̄t aliq ſinglā
res doctores: ⁊ marie duoti btē ỽgi: ⁊ ip̄a pōe
bat ſe ad eiꝰ pedes. credatis ꝙ xp̄s dicebat ſibi
ꝙ poneret ſe iuxta eū: ſꝫ ipſa ex hūilitate nolu
it. Finalr dicebat ſibi. Fili mi dicatis mihi aliq̄.
Rñdebat. Mr̄ placet mihi. Quid vultis ꝙ di
cā vobis. Et ỽgo ait. Fili mi deſidero ſcire glo
riam aiaꝝ btāꝝ: quō ſtabunt poſt vr̄am aſcē

ſionem. Si erunt ad dextram veſtram in celo
vel ad ſiniſtrā. Item ſi erūt infra angelos vel
ſupra. Et ieſus rñdit. Mater mea: nec ſic erit
nec ſic: ſꝫ de oibꝰ fiet vna cōgregatio: q: tūc ē
vnū ouile ⁊ vnꝰ paſtor. Dicat quō xp̄us dixit
ỽgini ꝙ ſt̄. ix. ordines ſiue. ix. platee ſm̄ Iod.
Apoc. xvi. Prima platea aſcēdēdo eſt ange
loꝝ: ⁊ in iſto ordine collocabunt penitētes: q
de pctis ſuis ꝑ opa ꝑuialia ⁊c. Scꝺs ordo eſt
archangeloꝝ q̄ꝝ ꝑnceps eſt Gabriel: ille: mr̄
mea qui nūciauit vob̄ meaꝫ icarnationē: ⁊ in
iſto hitabūt miſericordes deuote ꝑſone. O di
xit vir. ma. q̄ꝫ in bono pūcto ſt̄ nati qui feciūt
miam. 3ͣ platea ē ꝑncipatuū. ⁊ ſic de aliis. re
ſpice in ſmone oium ſctōꝝ: q icipit. Merces
vr̄a ⁊c. Cogitate ⁊ rōnabilr ꝙ ỽgo voluit ſcire
in q̄ ordine collocaret. Et rñdit ieſus. Mater
mea q̄a vos ſuꝑ oēs eſtis dignior: iō ſuꝑ oēs
eritis collocata ad latꝰ meum: ⁊ oēs tā aie q̄ꝫ
angeli vr̄o obediēt iperio. Iō cātat eccl̄ia ho
die pluries. Exaltata es ſctā dei genitrix ⁊c̄.
Alia die petiit a filio de pena ſcire dānatoꝝ ⁊
ſocietate quā hn̄t cū dēmonibꝰ. Et ieſus rñdit.
Mr̄ mea ſic̄ ſt̄ in celo. ix. ordies angeloꝝ: ita
ſt̄ in iferno. ix. carceres dānatoꝝ. Et q: maius
pctm̄ fuit in ordie ſeraphinoꝝ: iō illi q ceeide
rūt de illo ordie ſt̄ in ꝓfundiori carcere: ⁊ hn̄t
maiꝰ tormētū intēſuꝫ: ⁊ in iſtū carcerē vadūt
blaſphematores dei. Scꝺs carcer aſcendēdo
eſt illoꝝ āgeloꝝ de ordine cherubin: ⁊ in illo
vadūt ifideles ⁊ xp̄iani in fide dubitātes. ⁊ ꝑ
ſumptuoſi intellectꝰ ⁊c. Tertiꝰ carcer eſt thro
noꝝ: ibi collocant q vſurpāt eccl̄iaſtica bn̄ficia
per ſymoniā ⁊c. Quartꝰ eſt dn̄ationū: ibi va
dūt mali dñi ⁊ iniuſti rectores cōitatum ⁊c.
Quintꝰ ē ỽtutū: ibi vadūt vīdicatiui ⁊c. Sex
tus eſt ptātū: ibi vadūt ipatiētes in ifirmitati
bus vel alr̄: ⁊ recipiūt maliciā ꝯ deū. Septi
mus eſt ꝑncipatuū: ibi vadūt crudeles: vſura
rii: ⁊ latrōes: ⁊ bōa mortuoꝝ retinētes. Octa
uus ē archāgeloꝝ: ibi vadūt indeuoti: q nolūt
audire miſſaꝫ: nec ſmonē. Nonꝰ eſt angeloꝝ
ibi vadūt ipenitētes. Ecce quō ieſus declara
uit mr̄i ſue ea q̄ ſt̄ in alio mūdo: q̄ꝫuis euāge
liū hoc nō dicat: tn̄ credēdū eſt pie. maria gͦ
ſedēs ſecꝰ pedes dñi ⁊c. O ſi aliqs fuiſſet i illo
ꝑlamēto q̄lis ꝯſolatio ei fuiſſet. Et alia die di
xit vir. ma. Fili mi ex q̄ mihi declaraſtis glīaꝫ
btōꝝ ⁊ penā dānatoꝝ: nūc dicatis aliqd de pur
gatorio. Et ieſus: imo mr̄ mea ex q̄ vultis ſci
re. purgatoriū hꝫ tres carceres ſm̄ tres ꝯditi
ones ꝑſonaꝝ ibi pniam cōplentiū. Vide i ſer
mone defunctoꝝ. Itē alia die dixit de pueris

ſine circūciſiōe decedētibus: ⁊ mō ſine baptiſ
mo ⁊c. Ecce vita ꝯtēplatiua audire ỽbuꝫ dñi.
Ego mō ꝑdicādo teneo vitā actiuā: ⁊ dū ſtu
debā ꝯtēplatiuā. Et vos q deuote auditis ſmo
nē facitis vitā ꝯtēplatiuā. gͦ Bti q audiūt ỽbū
dei ⁊ cuſtodiūt illud. Luc. xi. ¶ Scꝺm opus
vite ꝯtēplatiue btē magdalene ē: q: qñ Mar
tha erat ſollicita ꝺ xp̄i ſuitio: dicebat marthe
ſorori ſue: iuuetis me: ⁊ Magdalena fecit au
rē ſuā ſurdā. Iō dixit xp̄o: non ex ipatiā. ſꝫ dic̄
glo. ꝙ videbat marthe ꝙ oēs de domo nō fu
iſſent ſufficiētes ad xp̄i ſuitiū. Sꝫ btā magda
lena dimittebat actiua opa: vt vacaret ꝯtēpla
tioni. Sic vir. ma. in xp̄i aſcēſione qñ vidit fi
liū eleuari a terra ⁊ ſentiebat aias ſctōꝝ: roga
uit filiū vt aſcēderet cū eo. Et xp̄us ſibi dixit.
Mater mea vos per aliqꝺ tp̄s tenebitis locuꝫ
meū: ꝯſolabitis frēs meos apl̄os q in dubiis
ad vos recurrent. Ex illa die vita btē Marie
fuit cōtēplatiua: iſtoͦ. Nā quolꝫ die viſitabat
loca ſctā. pͦ nazareth in camera vbi filiuꝫ dei
cōcepit: cogitādo quō fuit ab angelo ſaluta
ta ⁊ ꝯtēplādo ſilia flebat ⁊c. Deinde ibat be
thleē vbi ipm̄ pepit: vbi venerūt reges orientis
Deinde ad tēplū vbi. xl. die obtulit eū. Deīde
ad locū baptiſmi. Deinde ad deſertū vbi ieiu
nauit. Deinde ad locū paſſionis ⁊ ſepulchri.
Duodecim annis vixit pꝰ xp̄i aſcēſionē ſꝫ ali
os. xxiiii. ⁊ quolꝫ die viſitauit iſta loca. Que
ſtio eſt h̄ ꝯ iſtā viſitationē. q: dicit. b. Amb̄. ꝙ
btā maria nō erat vagabūda neq̄ꝫ ad publicū
veniēs: ſꝫ geta domi: amāa ſecū hitare. Hoc i
lib. de ỽginib̄ꝰ. Quō gͦ dicit hyſtoria ꝙ viſi
tabat ꝑdicta loca. Cōcordātia bona ē iſta ſu
ſtinēdo vtrūq̄ꝫ ꝙ iſta viſitatio erat quolꝫ die
vt dicit hiſtoria: ſꝫ erat ſpūalis ⁊ ꝯtēplatiua ⁊
nō recedebat de domo. vt dic̄. b. Amb̄. ſꝫ ibat
ſpū. O bn̄dicta ꝑegrinatio ⁊ ſine ꝑiculo. De
quo dicit apl̄s ad Gal. v. Si ſpū viuimꝰ: ſpū
⁊ ābulemꝰ. Dicat ꝯ homies ⁊ mulieres: q: ꝑe
grinādo frāgūt ſibi collū: ⁊ efficiunt peiores:
q: aliq̄tiēs vadūt ỽgines forte ⁊ caſte: ſꝫ rede
unt meretrices. Dicat de mulieribꝰ euntibus
romā tp̄e indulgētie ⁊ dormiētibꝰ oibꝰ ſimul
in ſtramibꝰ. multe corrūpunt ⁊ violant: vt di
xit hoſpita mgr̄o vincētio. Etiaꝫ vltra ꝑicula
corꝑalia multa ſt̄ ꝑicula aiaꝝ religioſis ⁊ cle
ricis eūtibꝰ hierl̄m q nō pn̄t dicē offm̄ nec miſ
ſaꝫ. Iō ſpūalr fiat illa ꝑegrinatio: hodie ⁊ q̄lꝫ
die poteſtis nazareth ad camerā vbi filꝰ dei
fuit icarnatꝰ ⁊ ſic de aliis locis. ¶ 3ᵐ opꝰ vite
ꝯtēplatiue btē magdalene ē illꝺ qꝺ dicit the.
Et optimā ꝑtē elegit ſibi maria. Ecce h̄ hyſto

rium hodiernā. Dicatur quō poſtq̄ trāſierūt
xij. anni ſm aliq̄s. xxiiij. vgo ſemel orabat dī.
O fili tot āni ſunt φ ſum īter iudeos: ⁊ apſi ſūt
per mūdū diſpſi. Iō recipiet me vobiſcū: ⁊ fle
bat. Et xp̄s dat deſiderāti padiſum. Exēplū in
mſe ſua: q̄ vult φ padiſus ardēter deſideret.
Nā ſtatī appuit ſibi āgelus gabriel ſalutās
eā ⁊ portās ramū palme: ⁊ tāta erat claritas
angeli φ vgo eū ſubito nō cognouit: iō petijt
ei⁹ nomē: ramus ille ſignificabat victoriā quā
vgo hūit de mūdo p humilitatē: de dyabolo
per paupertatē: de carne p puriſſimā vginitatē
Dicat quō petijt duo. Primū vt apſi eēnt in
ſua ſepultura. Scōm φ nullus dyabolus eēt i
ſuo obitu: nō credatis φ eos timeret: ſed pp
horrorē hoc fecit: q̄ tāta mala faciūt: ſic de re
ge q nō pmittit φ hō crioſus veniat corā eo:
nō φ eū timeat: ſ3 eū abhorret. Et vgo maria
obtinuit φ oēs apſi ibi cōgregabant virtute
diua. Dicat quō ppl's admirabat qn̄ apſi ab
eoꝝ aſpectib⁹ amouebant p nubē: ⁊ inuenerūt
ſe oēs ad portā vginis dicētes ad inicē. Qua
re ꝯgregauit nos dn̄s. Nō hic bn̄ legendā: ⁊
iohānes q p⁹ venerat dixit eis rōnē φ pp obitū
vginis Marie. Et paul⁹ ⁊ dionyſi⁹ fuerūt ibi:
vt dicit dionyſi⁹ ⁊ ierotheus. Dicat quō pceſ
ſionaliter bini ⁊ bini exhibuerūt virgini reue
rentiā. p̄rio Petr⁹ ⁊ andreas ⁊c. Et vir. ma.
cū magna letitia recipiebat eos: dicēs cuilib3
ſuitiū qd̄ fecerat xp̄o filio ſuo ⁊ penas q̄s paſ
ſi erāt ſpāliter. b. paulo: dicebat. O paule i ta
li loco fuiſtis capt⁹ p filio meo ⁊c. Et dū ſic lo
queret vgo ad eſt xp̄s ſalutās matrē. d. Aue
bn̄dicta q̄ vitā ꝯcepiſti ⁊ gliam inueniſti. Ad
quē virgo. paratū cor meū de: patū cor meū.
In capite libri. ſ. pdeſtinationis ſcriptū eſt de
me vt facerē voluntatē dei mei. Dicat quō ſa
lutabat a ſctis āgelis ⁊ btis qui cū xp̄o vene
rāt. vt dicūt qdā. Et qd̄ eſt: ſi iſtud gaudiū eſt
mai⁹ alijs gaudijs. Nā magnū gaudium fuit
annūciatiōis in q̄ ſctā fuit mr̄ dei: ⁊ natiuitat̄
⁊ appitionis: ⁊ reſurrectionis ⁊c. Rn̄deat p
ſiſitudinē de pulchra puella ſiue domicella q̄
multū gaudet qn̄ tractat de ea vt hēat vir: ſ3
plus gaudet qn̄ deſpōſat: ⁊ plus qn̄ iā deſpō
ſata a ſuo ſpōſo viſitat: ⁊ pl⁹ qn̄ ſpōſus mittit
ſibi iocalia pcioſa: magis qn̄ ſpōſo datur ma
gnū offm̄ i domo regis: ſup oia gaudebit pl⁹
⁊ ſup oia in die ꝯiūctionis. De quo multū ēt
gauiſa fuit vgo Maria. Nā de deſpōſatione
tractabat in die ānūciationis ſiue ꝯceptionis
filij dei: ⁊ in die natiuitat̄ māifeſtata fuit. ſpō
ſalia [illegible] in die appitionis [illegible] trium regū.

Spōſus ſu⁹ viſitauit ſpōſam matrē ſuā in die
reſurrectionis. Accepit offm̄ in curia celi em
pyrei in die aſcēſionis. Miſit pcioſiſſima ioca
lia in die pēthe. S3 hodie ē dies nuptiaꝝ qn̄
ſine dolore ⁊ pena tradidit alam ſuā in mani
bus filij: ⁊ miſtri. i. angeli pſallētes pcedebāt:
⁊ ſic ducta eſt ad domū ſpōſi ad gloriā padiſi
nō ſolū in aia ſ3 xp̄s p⁹ eā ſuſcitauit: ⁊ i corpe
⁊ in aia viuit ⁊ regnat in eternū: g⁹ optimam
ptem elegit ſibi maria. Dicat hic moralr quō
gl3 d3 deſiderare iſtā gliā: nō ſim⁹ vt beſtie q̄
reſpiciūt ſolū terrā: ſ3 de fac nos rectos vt pa
diſū ꝯſiderem⁹. iō dō āt. quēadmōd3 ꝯſide. ⁊c.

¶ De aſſumptione btē virginis marie ſer. ij.

In ciuitate ſctificata ſili
ter requieui.
Eccſi. xxiiij. Pōt hoc vbū dicē aia
qn̄ intrat padiſuz. In ciuitate ſctifi
cata, ſiliter regeni: ⁊ maxīe maria. Pro intro
ductione ⁊ veniēdi ad mām pdicandā oꝛhe
clarare q̄ eſt iſta ciuitas ſctificata. Et dico φ ē
glia padiſi. Nō autē φ glia dicat ciuitas eſt
iſta: q̄ recte ē edificata ad modū nobiliſſime
ciuitat̄ hierſm tpe Salomonis in q̄ erāt tres
clauſure aſcēdēdo. Intra pmā altiorē mora
bant laboratores ⁊c. Intra ſcdām altiorē ſta
ſtāt nobiles milites ciues ⁊ pphe ⁊ pſone q̄
nō laborabāt manib⁹ ſuis. Intra tertiā altiſſi
mā ſacerdotes ⁊ leuite: ⁊ ibi tēplū erat ⁊ do
m⁹ regis. Recte illa ciuitas erat edificata ad
modū pilei ſeu mitre pape: [illegible] ſūt tres coro
ne. Et clauſure figurabāt gliā padiſi: vbi ſūt
tres hierarchie angeloꝝ q̄ſi tres corone. In
tra pmā ſtāt penitētes digne. ſ. cū angelis: ar
chāgelis: ⁊ pncipatib⁹: q l3 peccauerūt: tn̄ p
tpe redierūt ad deū ⁊ fecerūt pniaz: ⁊ cōpant
laboratorib⁹: q̄ labore pnie gliā dei hūerūt
Intra ſcdāz alti⁹ vadūt ⁊ hitant iuſti pſiden
tes ⁊ boni plati q nō intrauerūt p ſymoniā: ⁊
qn̄ ſunt int⁹ vbo ⁊ exēplo paſcūt oues. Etiam
dn̄i tpales: impatores: reges ⁊c. ⁊ cōitatū re
ctores: q plus curāt de iuſtitia q̄3 de ppo ho
nore: ⁊ ſuis redditib⁹ cōtētant: tales vadūt in
ſcdā hierarchia cū ptātib⁹: vtutib⁹: ⁊ dn̄ation
bus. In 3ª hierarchia. ſ. thronoꝝ: cherubinoꝝ
⁊ ſeraphinoꝝ hitāt illi q tenuerūt vitā apſicā
⁊ aſſiſtūt deo: ⁊ nō curāt de reb⁹ tpalib⁹. P3
g⁹ quō glia padiſi ē ordinata vt citas hierſm
Auto. de hoc. Hierſm que edificat vt ciuitas
⁊c. ps. cxxi. Nō cu⁹ pticipatio ei⁹ in idip3. In
ciuitate hierſm nō oēs videbāt faciē regis: ſ3
nō ſic eſt in padiſo: q̄ oēs ſiue de pria hierar
chia ſiue de ſcda ⁊ de 3ª videbūt deū faciē ad

faciē. Iō dicit. Cui⁹ pticipatio ei⁹ in idipm. i.
in eandē rem. ⁊ iō dicit ſctificata. i. in ſctitate
ꝯfirmata. In hoc mūdo null⁹ q̄tūcūq3 ſctūs
ſuit qn peccauerit: xp̄o ⁊ virgine ma. except.
Iō iſta eccia militās nō dr̄ ſctificata. i. ſctitate
ꝯfirmata. S3 in padiſo in illa eccia triūphāti
oēs ſunt ſctificati. i. in ſctitate ꝯfirmati: q̄ im
peccabiles ſunt vt vgo ma. Auto. Ois qui re
lict⁹ fuerit in ſyon: ⁊ reſidu⁹ in hierſm: ſctūs vo
cabit. ois q ſcript⁹ ē in vita in hierſm. Iſa. iiij.
Aia q cōdigne ſatiſfecit de pctis qn̄ ingredit
gliam pōt dicē. In citate ſctificata regeni. Et
vgo maria hoc dicē potuit. P3 the. Nōni
q3 in aſſumptiōe vgis marie: ad q̄rā ſiſitu
dinē aia btā ēt aſcēdit pp qd̄ aia pt dicē the.
pdictū. In ciuitate ſcti. ⁊c. Nō tn̄ dico φ poſ
ſit aia aſcēdere ad tātā gloriā vt vgo maria.
¶ Pª ꝯditio ſeu ſiſitudo q̄ fuit in vginis aſ
ſumptōe fuit: cū vgo ardētiſſime deſideraret
vidē filiū ſuū ⁊ eē cū eo ⁊ fleret. xp̄s miſit ſibi
angelū gabrielē q ſp fuit nūci⁹ xp̄i ad matrē: ⁊
⁊ reuerēter eā ſalutauit d. Suſcipe ſalutes a
deo. Aue bn̄dicta. tēplū dn̄i: archa vite regia
padiſi. Ecce fili⁹ vr̄ vult cōplere deſideriū vr̄3
Ab hinc ad tres dies aſcēdet ad eū: [illegible] to
ta curia parat ad recipiēdū vos. [illegible] lib.
ſup miſſus eſt. φ. b. vgo pſcinerit [illegible] ⁊
arguit per locū a minori: q̄. b. I[illegible]. b. pe
tro apſo ⁊ plurib⁹ alijs reuelatio[illegible] ſctā de
obitu eoꝝ. g⁹ a fortiori. b. vgini q̄ mr̄ [illegible] dn̄i
Vide in Alb. multa pulchra de aſſumptione
No. hic q̄re dabat ſibi tres dies ad pparatio
nē cū vgo ſp fuiſſet pata ire ad padiſuz. Cāti.
iiij. Tota pulchra es amica mea ⁊ macula nō
eſt in te. Verbū eſt ſpūſcti ad mariā vginem
Quare ergo dedit ſibi tres dies ⁊c. Rn̄deo
φ tres dies fuerāt ſibi ꝯceſſi. nō p ſe: ſed pro
apſoꝝ ⁊ alioꝝ ꝯſolatiōe. 2⁹ pro exēplo nr̄o et
inſtructiōe. Primus dies erat pro apſoꝝ cō
ſolatione q erāt per mūdū diſpſi in pdicatiōe
euāgelica cū magnis tribulationib⁹: q̄ pdi
cabāt doctrinā tā nouā altā e nō āpli⁹ auditā
Scōs dies erat ad ꝯſolationē mulieꝝ q̄ iūcte
fuerāt vgini marie: ſi ſubito vgo fuiſſet aſſūm
pta fuiſſent nimis deſolate ⁊c. Terti⁹ dies fuit
pro ꝯſolatione aliquaꝝ vginū q̄s nutriuerat
ad dei ſuitiū ⁊c. Ita iuxta hāc ſiſitudinē: ſ3 ex
alia rōne dat dr̄ tres dies pparationis aie de
uote. Tres dies ſunt opa puialia: ſiue ſacralia
i. ꝯfeſſio: cōio: ⁊ extrema vnctio. Et dicūt dies
q̄ in quolib3 ope dat claritas gr̄e. Prim⁹ dies
eſt ꝯfeſſio q̄ maxime in fine eſt ſiēda: ēt gn̄alis
de oib⁹ pctis: nō φ ſit neceſſitat̄ ſ3 ē vtil. Rōe

q̄ ꝯfeſſiones q̄ ſiūt i ſanitate multotiēs ſiunt
ſine ꝯtritione. Itē q̄ eſt dubiū ſi ꝯfeſſor pote
rat abſoluē: ſ3 i fine qlibet ꝯfeſſor pōt de oib⁹
abſoluē. Et qn̄ hō reputat ſe moritūꝝ deſpicit
mundū ⁊ h3 ꝯtritionē. Scōs dies eſt cōio: ēt
ſi illa die celebrauerit adhuc eſt cōicādū: hoc
eſt tn̄ nō ex neceſſitate faciendū: ſ3 ꝯgruitate
Rō: q̄ nāl'r nullus pōt celū aſcēdere. Io. iij.
Nemo aſcēdit in celū. ſ. nāl'r vel vtute ppria
ſ3 vtute xp̄i o3 nos aſcēdere iō dr̄ viaticū Mi
raculū de Hugone de ſctō victore qn̄ in cōio
ne dixit. aſcēdat fili⁹ ad pr̄em: ⁊ ſpūs ad deū q
creauit illū expirauit ⁊ hoſtia aſcēdit. Terti⁹
dies eſt extrema vnctio q̄ dr̄ dies pp claritatē
gr̄e: q̄ dat vtute ei⁹: q̄ remittūt pctā venialia
⁊ culpe mortaliū oblitoꝝ ⁊ aliqn̄ātulū de pe
na ſm deuotionē recipiēt̄. vt dicunt doc. ſup
iiij. ſen. Ex iſta rōne allegorice dicit ſcriptura
Deus hebreoꝝ vocauit nos vt eam⁹ viā triū
dieꝝ in ſolitudine ⁊ ſacrificem⁹ dn̄o deo nr̄o:
ne forte accidat nob peſtis aut gladi⁹. Exo. v.
No. ds hebreoꝝ. i. trāſeuntiū iuxta hebraicā
interptationē. ſ. ab hac vita migrantiū voca
uit nos. ſ. ad gliā vt eam⁹ viā triū dieꝝ in ſoli
tudine. i. i morte q̄ dr̄ ſolitudo: q̄ null⁹ vellet
aliū aſſociare nec fili⁹ prē3: nec ecōuerſo. Tres
ſunt: ꝯfiteri: cōicare: ⁊ vngi: q̄ in his hō ſacrifi
cat ſe deo. Ne forte accidat nob peſtis: aut fa
mes: ignis. ſ. inferni ⁊ damnatio: aut gladi⁹. ſ.
purgatorij pena. Et tūc aia btā q̄ ſic fecit pōt
dicē. In citate ſctificata ⁊c. ¶ Scda ſiſitudo
ſeu ꝯditio q̄ fuit in vginis aſſumptiōe: q̄ oēs
apſi ⁊ multi alij ſcti ⁊ ſctē fuerāt in obitu vir
ginis marie ꝯgregati legētes in circuitu pſal
teriū. Quare hoc: cū virgo nō indigebat iſtis
Rn̄deo φ ad exēplū nr̄m: q̄ qn̄ pſona labo
rat in extremis d3 hēre circa ſe bonas ⁊ ſctās
pſonas q̄ legāt pſalteriū ⁊ xp̄i paſſionē: vt cō
fortēt ſpm̄ reducēdo ad memoriam xp̄i paſſi
onem: ⁊ tūc neceſſarie multe aie in illo paſſu
pdunt: maxime ex pn̄tia carnaliū amicorū. ſ.
filioꝝ ⁊c. q̄ veuit vxor plorādo ⁊ retrahit aiā
mā a deo. Idē3 de filijs dī. O miſeri qd facie
mus ⁊c. Et tāt⁹ eſt amor prīs ſeu mr̄is ad fili
os: φ tūc cogitabit īfirmus qd erit de ipſis. ſ.
filijs. Iō ē bōa ꝯſuetudo ne ſint pn̄tes: q̄ mul
ti l3 fuerint bōe vite: tn̄ ſunt ex h in piculo. Et
p op⁹ multi fuerūt male vite: q̄ i fine ex pn̄tia
ſctāꝝ pſonaꝝ ſaluāt. P3 hoc moralr q̄re btā
virgo voluit pſentiā ſctāꝝ pſonaꝝ ad exēplū
nr̄m: q̄ pro ſe nō idigebat. Iō dicit ſcriptura
In rege mortui requieſcē fac memoriā ei⁹: ⁊ cō
ſolat̄ [illegible] i exitu ſpūs ſui. Eccſ. xxxviij. No. ⁊c.

quieſcere fac memoriā eius. ſʒ quare plus di-
cat de memoria ꝙ̄ de alijs potentijs. Rñſio:
q2 pncipalis tēptatio dyaboli ē tūc inducere
ad deſperationē: ⁊ pñtat pctā memorie: dicē
do quō tu potes credere ꝙ tā grauia pctā ti
bi remittāt ⁊ ſalueris. Si nos tā nobiles crea
turē pro vno ſolo pctō ſupbie dānauit eterna
liter ds: qd faciet vobis pro multis. Jō tu qui
feciſti hoc ⁊ hoc: qd erit de te. Jō eſt neceſſa-
ria paſſio xpi ſiue memoria paſſionis xpi ⁊ cō
fortatio ſpūs: dicēdo. recordamini qñ deus
miſericors eſt ⁊c. ⁊ qñ talis aia intrat padiſuʒ
pōt dicere. Jn ciuitate ⁊c. ¶ Tertia ſilitudo
ſeu ꝯditio fuit ꝙ in obitu ỽginis marie xpus
pſonaliter deſcendit de celo cuʒ oi multitudi
ne angeloꝝ ⁊ ſctōꝝ ipſum ⁊ matrē ſuam aſſo
ciantiū. Si dicat. Et quō poterāt recipi in ca
mera virginis. Dicat quō angeli ⁊ bti virtu-
te glorie hñt poſſe occupādi ⁊ replendi vnaʒ
domū: ciuitatē: ſeu regnū intm̄ ꝙ nihil aliud
poterit ibi recipi: tāta eſt eoꝝ virt⁹ ⁊ poteſtas
nō. n. ſunt circūſcriptiue in loco. Et qñ fuerūt
in camera xps inuitauit matrē: vt vos inuita
tis filios vr̄os ⁊c. dicens ei. Ueni electa mea
⁊ ponā in te thronū meū: q2 ꝯcupiuit rex ſpēʒ
tuā. Tūc virgo ſicut ſine corruptione cōcepit
⁊ ſine dolore peperit: etiā ſine dolore in mani
bus filij aiam tradidit: q2 dicit Albertus ⁊ in
collecta hodierna cantat. Nec tñ mortis ne-
xibus deprimi potuit que filiū tuū dñm nr̄m
de ſe genuit. Et nexus ibi ponitur pro dolore
mortꝭ: vt dicit ad longū Albertus ſup. miſſus
eſt. Et angeli inceperūt cantare. Hec eſt filia
hieruſm ⁊c. Siliter de aia ſctā fit: ſʒ nō in tāto
honore. Semp. n. in obitu ſctē ⁊ deuote pſo
ne de celo venit xps oñdens ſe aie bone. q. d.
Uenite ad me omēs qui laboratis ⁊ onerati
eſtis ⁊ ego reficiā vos. Mat. xi. Jta ꝙ xps ſp
venit in morte aliquo mō de pdictꝭ. Auto. Si
abiero ⁊ pparauero vobis locuʒ iteꝝ venio ⁊
recipiam vos ad me ipm: ⁊ vbi ſuʒ ego: ⁊ vos
ſitis. Jo. xiiij. Quāta humilitas eſt ipſi⁹ xpi.
Nā terrenus rex pmittit coquinariū ad parā
dum pro ſe. ſʒ rex celi ipemet voluit pcedē ad
parandū nobis locū. Et poſt iteꝝ veniā. glo.
ſ. in morte. Jtē veniūt angeli ēt parētes ⁊ filij
parui. Dicat qñ laborat in extremis aĩa an
gelus bonus ſubito ad eam venit vt eā ad ce
lum ducat. vñ tunc magnū eſt gaudiū in celo
⁊ quilibet deſiderat ire ⁊ adducere aiam illā.
iuxta illō. Ecce ego dñe mitte me. Et dixit. va
de. Jſa. vi. Jdē de filijs puis qui ſunt in celo
qñ pcipiunt ꝙ eoꝝ pater vel mater ſunt in ex-
tremis petunt a xpo vt poſſint aſſociare aiaʒ
illā ⁊c. Et vos ploratis in eoꝝ morte cū eſſet
magis gaudendū: q2 xps rex recipit filiū vr̄m
⁊ regina Maria filiā veſtrā ⁊c. Dicatur de
quadā muliere: ad quā deſcēderūt oēs filij ⁊
adduxerūt cū alijs angelis aiam matris eius
in celū. De iſta ſocietate dicit ſcriptura. Ecce
quō cōputati ſūt inter filios dei: ⁊ inter ſctōs
ſors illoꝝ eſt. Sap. v. Et ſic aia pōt dicē. Jn ci
uitate ſctificata ⁊c. ¶ Quarta ꝯditio quā no
taui in virginis aſſumptione eſt ꝙ in ſuo aſcē
ſu demones fugierūt ⁊ eā tenere nō potuerūt
Nā magna via eſt hinc vſqʒ ad celū: ⁊ ibi pe-
riculoſus paſſus. Dicat qñ demones cecide-
runt de celo: aliq ⁊ pauci deſcēderūt ad infer
num ad cruciandū aias. Aliq ſunt inter nos
ad temptandū: ſʒ totus cumulus remanſit in
aere vbi ſtabant vſqʒ ad diē iudicij: ⁊ ſunt tot
vt athomi. Nā btūs Anthonius vidit in reue
latione ꝙ multe aie volētes intrare celuʒ ſiue
aſcēdere: ibi rapiebāt ⁊ ad infernū ducebant:
ſʒ qñ viderūt demones tantā ſocietatē ⁊ xpm
aiam ỽginis portantē fugerūt. Et ad hoc fac
ꝓphetia dd. Exurgat de⁹ ⁊ diſſipent inimici
ei⁹ ⁊ [illegible]t qui oderūt eū a facie ei⁹. ps. lxvij.
⁊c. v[illegible] leticia. Siſr: nō dico eq̄liter de aia
deuo[illegible] dicere demones potuerūt poſtꝙ̄
virgo [illegible] trāſiuit. Jſti nō potuim⁹ reſiſte-
re: ſʒ [illegible] videbim⁹ qs trāſibit: ſʒ qñ aĩa
btā [illegible]dit cū ſocietate angeloꝝ parentum ⁊
amic[illegible] demones fugiūt: ⁊ aia cognoſcit eos
qui eā tēptauerūt: ⁊ dicet forte o traditor Le
uiathā tu tēptaſti me de ſupbia: ſʒ grā dei me
iuuit ⁊ feci pniaʒ. Et tu pditor Mamona de
vſura: furto: ⁊ rapina ⁊c. Jdē de Aſmodeo q
temptat de luxuria. Et beelʒebub de inuidia.
Beelphegor de gula. Bealbarith de ira.
Aſtaroth de accidia. Et ſic aia trāſit ⁊ portāt
ab angelis. Auctas ad hoc. Factū eſt vt mo-
reret mēdicus ⁊ portaret ab angelis: nō dicit
ab angelo in ſingulari: in ſynū abrae. Lu. xvi.
Et pōt dicere aia. Jn ciuitate ſanctificata ⁊c.
¶ Quinta ſimilitudo ſeu ꝯditio eſt ſolēnitas
que virgini marie fuit facta intrādo celū em-
pyreū: in q̄libet hierarchia: ⁊ in q̄libet ordine
angeloꝝ: Jam videtis ꝙ magnū feſtū fit regi
bus nouiter veniētib⁹ in regnū ſuū ⁊c. nihil ē
reſpectu honoris in celo: nec poſſet lingua ex
plicari: ſʒ intellectualiter cōtemplare. Jō can
tat eccſia. Exaltata es ſctā dei genitrix ſuper
choros angeloꝝ ad celeſtia regna. Siſr: nos
equaliter dico de aia btā qñ intrat celū empy
reū ſcti angeli cū magna leticia recipiūt eāʒ

angeli ⁊ ſancti reſpiciunt per feneſtras: ⁊ ibi
ſunt palacia corporalia de mā celeſti: ⁊ ſalu-
tant aiam ⁊ gaudent qñ aĩa intrat: q2 pauce
intrāt. Et ſicut ſpōſa in die nuptiaꝝ vadit tota
verecūda ad eccleſiā: ⁊ ſicut dñ placet ſibi il-
la verecūdia. Jta tunc aia ſctā. Et in qualibet
hierarchia cantat vna melodia cuiuſdā canti
lene ꝯtinentis tres verſiculos ſm̄ ꝙ aĩa facit
tria vt ſaluet. Primū qñ dimittit pctā ⁊ ma-
las ſocietates. Jſtud eſt pncipium bone vite:
pp hoc in prima hierarchia cantat aia tranſe
unti. Felix dies: felix hora: felix tpus: felix mo
ra: in qua pctā dimiſiſti. Et aia facit oib⁹ reue
rentiā di. Non nobis dñe nō nobis: ſʒ noi tuo
da gloriā. Scdʒ opus poſtꝙ̄ dimittit pctā ac
cedendo ad xpm. ꝯfitendo pctā: cōicādo: au-
diendo miſſas: ſmones: pp hoc cantat ſibi in
ſecūda hierarchia ſecūdus verſus. Felix dies
felix hora: felix tps: felix mora in qua xpo ad-
heſiſti. Tertiuʒ opus eſt pſeuerare finaliter in
bona vita: q2 aſs nihil valeret incipe ⁊c. Jō in
tertia hierarchia cantat. Felix dies: felix ho-
ra: felix tpus: felix mora: in qua curſum cōple
uiſti. Et ſic vadit vſqʒ ad cathedrā xpi qui de
manu ſua coronat eā. Auto. Juſti in ppetuuʒ
viuent: ⁊ apud dñm eſt merces eoꝝ ⁊ cogita-
tio eoꝝ apud altiſſimū. Jō accipiēt regnū de-
coris ⁊ dyadema ſpeciei de māu dñi. Sap. v.
Cogitate ſi gaudiū eſt in celo ſuper vno pctō
re pniam agēte. Multo magis pniam cōplē
te. Luc. xv. Et pōt dicere anima. Jn ciuitate
ſctificata ſimiliter: virgini Marie: requieui.

¶ De ſancto Bartholomeo.

Vos amici mei eſtis. Joā. xv. Sicut totū
offm̄ ⁊ ſolēnitas hodierna eſt beati
Bartholomei ita ēt erit ⁊ ſermo.
Et ſi placet deo habebim⁹ multas doctrinas
ad inſtructionē vite nr̄e: ⁊ informationē aiaꝝ
Sʒ prius ſalutet virgo Maria. Cōiter oñdit
in eccſia ⁊ declarat ꝙ inter oēs ſctōs qui fue-
runt a pncipio mūdi ſunt ⁊ erunt: excellentio
res ⁊ maiores in ſctitate ⁊ magis illuminati
fuerūt ipſi apſi. Et eſt bona rō: q̄ eſt iſta. Qui-
libet xpianus indubie credit ꝙ xps eſt pncipi
um fontale toti⁹ ſctitatis ⁊ pfectiōis. Jō ꝙ̄to
ſcti ſiue pcedentes xpm ſiue ſequentes fuerūt
xpo ꝓximo res tanto fuerūt ſanctiores: digni
ores ⁊ excellentiores: q2 erāt iuxta pncipium
fontale toti⁹ ſctitatis. Et q2 apſi ſimul fuerunt
cum eo ſtātes comedentes ⁊c. Jō maiorē ſcti
tatē habuerūt. Dicat hic ordinatio mūdi ſm̄
digitos manus: quoꝝ medi⁹ eſt longior. Co-
gitetis ꝙ digitus lōgior ſit plenitudo tpis in
quo ds miſit filiū ſuū ⁊c. ad Gal. iiij. quia tūc
credit mundū fuiſſe pleniorē hoibus ꝙ̄ vnꝙ̄
fuerit. Et in pncipio mundi fuerūt patriarche
ſcti ⁊ pfecti: deinde ꝓphete. Et q2 erāt iā xpo
ꝓpinquiores: nō ſanctiores: intm̄ ꝙ dixit de⁹.
Ego ds qui apparui Abraā Jſaac: ⁊ Jacob:
⁊ nomen meū adonay nō indicaui eis. ſ. pri-
archis. Exod. vi. No. nomen meuʒ adonay. ſ.
eſſentie ⁊ ꝓuidētie. Et inter ꝓphetas Joānes
fuit ſanctior: ⁊ fuit circa pncipium fontale. ſ.
xpm quē digito oñdit: ⁊ ipm baptiʒauit intm̄
ꝙ de eo dixit xps. Jnter natos mulieꝝ nō ſur
rexit maior Joā. bap. Mat. xi. ⁊ Lu. vij. Et lo
quitur de patriarchis ſctis. Non credat ꝙ ma-
ior ſit apſis: ſʒ ꝓphetis ⁊ ſctis veteris teſtamē
ti: quib⁹ a xpo cōpatur qñ dixit. Jnter natos
muli. ⁊c. pp hoc di Lu. vij. Dico. n. vobis: ma
ior inter natos mulieꝝ ꝓpha Jo. bap. nemo
eſt. Pʒ ꝙ compabat primis ſctis. Deinde ve
nit pncipiū fontale totius ſctitatis ieſus xps.
Et illi qui cū eo fuerūt comedētes ⁊c. recepe
runt maiorē dignitatē ⁊ illuminationē. Jdeo
apſs ad Ro. viij. Nos ipſi pmicias ſpūs habē
tes. Glo. ſ. tpe prius ⁊ ceteris abundāti⁹. De
inde venerūt martyres ſcti ⁊ bñdicti: ſʒ nec in
tanta ſctitate vt apſi. Deinde confeſſores. Et
iſta rōne Joā. qui antiqs ſctis xpo fuit ꝓpin-
quior ⁊ ꝯñter ſanctior: fuit ſingulariter ami-
cus xpi. Jo. iij. Amicus ſponſi. ſ. Joā. qui ſtat
⁊ audit cū gaudio: gaudet pp vocem ſponſi.
Et apſi qui de donis ſctitatis fuerunt primi ⁊
ſimul cuʒ xpo fuerūt ſanctiores ⁊ magis ami
ci xpi. Dicit phs ꝙ amicus eſt alter ipſe. Jō
dicit xps ad apſos the. Uos amici mei eſtis:
pʒ thema. Modo reſtringendo iſtam mām
vniuerſalem de oib⁹ apoſtolis ad btū Bar-
tholomeum inuenio ꝙ pp tria habuit amici
ciam dei que tria ſi volumus hēre erimus ſibi
ſimiles: non dico equales. Nam in eo fuit.

¶ Primo ſpūalis oratio.
¶ Secundo vniuerſalis ſubiectio.
¶ Tertio martyrialis afflictio.

Propter qd dixit xpus btō Bartholomeo
ſingulariter ⁊ nob gñaliter. Uos amici mei
eſtis. ¶ Dico p° ꝙ btūs Bartholomeus ha
buit amiciciā ſpūalem cum xpo per ſpūalem
oronem. Rō. Naʒ reſpiciēdo colloquēdo: ⁊
ꝯuerſando amicicia ⁊ amor gñat inter duas
pſonas. Jſta tria fiunt in deuota ⁊ ſpūali oro
ne in q p° reſpicit ⁊ ꝯtēplat xps a capite vſqʒ
ad pedes. Primo quō caput ſpinis coronatuʒ
fuit: aures que audierūt vitupia ⁊ blaſphemi-

ās:⁊ ſic de alijs. Et ſic amoꝛ diuinus intrat in
coꝛ recogitando tantā pulchꝛitudineꝫ noſtri
amoꝛis ſic deturpatā ⁊c. Scd̄o colloquēdo:
rōcinādo:⁊ dicēdo. Dn̄e parcatis mihi:ego
ſum in tali pctō ſeu defectu:iō dn̄e iuuet̄ me.
Et ſic intrat amoꝛ.3º cognoſcēdo:ꝯtēplando
quō xp̄s ſedet in menſa eternitat̄: doꝛmit cuꝫ
eo ꝯtemplādo requiē xp̄i. Iſto mō hētur ami
cicia cum xp̄o. De hoc ſcriptura. Qui diligit
coꝛdis mundiciā ꝓp gr̄am labioꝝ ſuoꝝ hēbit
amicū regē. Prouerb.xxij. Mūdicia coꝛdis
eſt ſepari a mūdanis negocijs: ⁊ oꝛōni ⁊ ꝯtē
plationi vacare. Ita fec̄ btūs Bartholomeꝰ
Audite ſingularia de eo qꝺ de nullo alio legi
tur. Nā ita erat deuotꝰ ꝙ dicit hiſtoꝛia ꝙ oꝛa
bat centies flexis genibꝰ per diē: ⁊ cēties per
noctē. Si ergo ex oꝛōne ꝯſequit̄ xp̄i amiciciā
ꝯſigit̄.b. Bartholomeus. Sꝫ quō intelligit̄
ꝙ centies in die ⁊c. Dico ꝙ ſic intelligit̄. Nā
decē excellētie legūt̄ de deo q eſt vnꝰ in ſubā
⁊ trinus in ꝑſonis ⁊c.ſ. Potētia. Sapiētia.
Bonitas. Creatio Gubernatio. Redēptio.
Gloꝛificatio. Condemnatio. Purificatio.⁊
Iudicatio. Et quelibet iſtaꝝ excellentiaꝝ hēt
decē effectꝰ:⁊ decē decies ſunt centū:⁊ ꝓpter
iſta centies in die flectebat genua. Dicat̄ p̄a
ctica quō priꝰ ſignabat ſe ſigno crucis:⁊ oſtē
de quō ſe ſignare debēt aſſignādo rōnes. De
inde ꝯtēplabat̄ primū effectū potentie dei:to
tum mundū ſuſtinētis. Et poſt dicebat oꝛonē
a xp̄o oꝛdinatā.ſ. Pater nr̄ ⁊ ſurgebat. Dein
de iteꝝ flectebat genua:⁊ ſignabat ſe:qꝛ crux
xp̄i clauis eſt p̄adiſi:vt ait Rabanus. Et ſicut
qui vult camerā intrare opꝫ apire ⁊c. Ita de
celo.⁊ cogitabat ꝙ oēs creature ſunt nihil re
ſpectu diuine maieſtatis. Et poſt dicebat Pat
nr̄:⁊ ſic de alijs. Ecce q̄re hiſtoꝛia dicit. Cēties
flectit genua in die:⁊ nocte ēt totiens. Si er
go ex oꝛōne ſpūali creatura pt aſſequi chꝛiſti
amiciciā:ergo ⁊.b. Bartholomeꝰ ⁊c. Poſſu
mus dicē ꝙ eſt amicus dei recoꝛdās de chꝛiſti
ỽbo. Lu.xviij. Opꝫ.ſ.qui vult eē amicus dei
ſemꝑ oꝛare.ſ.mane ⁊ ſero:⁊ nō deficere. Opꝫ
nos centies in die ⁊c. Moꝛaliter. Nō oꝫ nos
oꝛare cēties in die:ſꝫ decies qnqꝫ de die:⁊ de
cies qnqꝫ de nocte nō curando de effectibꝰ il
lis:ſꝫ ꝯtēplando illas decē excellentias. Pri
mo ſignādo ſe ⁊ purificādo coꝛ:cogitādo po
tētiā dei qui de nihilo cūcta creauit: ⁊ qn̄ ſen
ties coꝛdis dulcedinē dicas Pr̄ nr̄ ⁊c. Scd̄o
cogitando eiꝰ ſciam quō oīa ſcit ⁊ videt:⁊ ni
hil latet eū nec abſcondet̄ ab eo:⁊ ſic dicatur
ſcdꝫ Pr̄ nr̄. 3º de bōitate:qꝛ q̄cq̄d fec̄:amoꝛe

hoīꝫ fec̄:q̄a ipe nō indigebat celo ⁊ t̄ra:⁊ ſic
ꝺ alijs. Quarto creationē oīuꝫ in diuerſis ge
neribꝰ gradibus ⁊c. Quinto gubernationeꝫ
quō ꝓuidet oībꝰ de victu:⁊ veſtitu ⁊c. nec de
fecit nec ſupeſt in capite anni ⁊c. Sexto redē
ptionē:qꝛ nec aliqs ſibi credēs ⁊ obediēs ſuſ
pendat̄ in inferno voluit ſuſpendi ⁊c. Septi
mo gloꝛificationē in aīa ⁊ coꝛꝑe beatiſ in die
iudicij. Octauo cōdēnationē cū quāto rigo
re dānat impenitentes:⁊ ex hoc venit timoꝛ
coꝛdis ⁊c. Nono purificationē aīaruꝫ in pur
gatoꝛio ⁊c. Decimo iudicationē iudicij gene
ralis in quo erūt boni ad dexterā: mali ad ſi
niſtraꝫ ⁊c. Ecce q̄re de ſanct̄ ꝓdicant̄ ỽtutes:
vt recipiant̄ in exēpluꝫ. Iō ait Dd̄ in pſ̄.lxv.
Bn̄dictꝰ deꝰ qui nō amonit oꝛonē meam ⁊
miam ſuā a me. Glo. Auguſtini. Nō amoueā
tur a te oꝛō tua:⁊ nō amonebit̄ a te miſericoꝛ
dia diuina. ¶ Dico ſecūdo ꝙ btūs. Bartho
lomeꝰ habuit amiciciā dei per vniuerſalē ſub
iectionē:qꝛ oībus ꝓcept̄ dei fuit obediēs. Iō
xp̄s ait. Uos amici mei eſtis ſi feceritꝫ ea que
ego ꝓcipio vob̄ ⁊c. Ioh.xv. Si dicat̄.ꝙ fuit
obediēs decē ꝓcept̄ nō eſt magna laus:quia
oēs tenemur obedire. Rn̄ſio. Ipſe fuit obe
diēs ꝓcept̄ decē:⁊ cōſilijs:⁊ etiā mādat̄ apli
cis:qꝛ oīa ſuauit que ꝓcepit xp̄s aplis dicēs:
Eūtes in mūdū vniuerſuꝫ ꝓdicate euāgeliuꝫ
oī creature. Mar.vlti. Ubi xp̄us oſtendit lo
cū vbi eſt ꝓdicādū.ſ.in mūdū vniuerſuꝫ: non
ſolū in vna villa ciuitate ſeu ꝓuincia. Recte
dedit eis modū quē tenet ſol:qui qn̄ exit illu
minat calefacit ⁊ facit fructificare totū mūdū
nō q̄eſcit in vno loco ⁊c. Scd̄o oſtēdit materi
aꝫ ꝓdicādā cū dicit euāgeliū:nō aūt Uirgili
uꝫ ſeu Ouidiū.qꝛ poete dānati ſunt. Iō eoꝝ
doctrine neminē ſaluāt.ſꝫ auribꝰ placeāt ⁊c.
Si dicat̄. Et nūqd poſſumꝰ ꝓdicare vetꝰ teſta
mētuꝫ:qꝛ dicit :ꝓdicate euangeliū. Rn̄ſio:ꝙ
qui ꝓdicabat bibliam non predicat niſi euan
gelium : qꝛ vetus teſtamentuꝫ nihil aliud eſt
niſi euāgeliū figuratū:⁊ in nouo teſtamento
expꝛeſſatū. Et iſta ſunt ỽba dei que conuertūt
gentes ⁊ tāgūt coꝛda: Ideo aplus ad Ro.i.
Nō erubeſco ꝓdicare euāgeliū.ſ.figuratū vel
expꝛeſſatū. Uirtꝰ eni dei eſt in ſalutē oī credē
ti. Tertio oſtēdit quibꝰ ꝑſonis eſt ꝓdicanduꝫ:
quia oī creature:nō ſolū chꝛiſtianis ad conſo
landuꝫ aīas : ſed cōuerſis iudeis agarenis:qꝛ
virtꝰ dei eſt in ſalutē omni credēti. Iſtud p̄re
ceptū optime ſeruauit btūs Bartholomeus
Dicat̄ quō poſt receptionē ſpūſſancti incepit
ꝓdicare in hieꝛl̄m:vbi multos cōuertit. Dein

de ꝑ iudeā:⁊ ſic ꝓdicando iuit quouſq̄ ꝑue
nit ad vltimā indiā. Secundū ꝓceptū xp̄i ad
aplos fuit de bello. O in quali bello ibāt apl̄i
Moderni ꝓdicatoꝛes veniūt in tp̄e pacis ꝓ
dicare inter xp̄ianos:ſꝫ apl̄i inter infideles ⁊
p̄hos predicabāt doctrinā altiſſimā ⁊ nouaꝫ.
Sicut de trinitate:incarnatione:de xp̄i paſſio
ne: de ſacramento altaris:diſputātes cū phi
loſophis ⁊c. Militabant contra naturaꝫ que
dat infirmitates:cōtra demones : ⁊ ꝯtra moꝛ
tem:ſuſcitando moꝛtuos:curādo infirmos:⁊
expellendo demones. Auctoꝛitas. Hos duo
decim miſit ieſus ꝓcipiēs eis ⁊ dicēs. Eūtes
aūt ꝓdicate dicētes:qꝛ appꝛopinq̄bit regnuꝫ
celoꝝ. Infirmos curare:moꝛtuos ſuſcitare:le
pꝛoſos mūdare:demones eijcere. Matth.x.
Ad practicā ꝺ bello bti Bartholomei. No.
ꝙ poſtq̄ ꝓdicauit de trinitate.ſ.ꝙ eſt vnꝰ deꝰ
in eſſentia:⁊ trinus in ꝑſonis. Statim philo
ſophi ꝯ arguebant. Multiplicatis ſuppoſitis
i.indiuiduis neceſſe eſt vt eſſentie multiplicē
tur. Btūs bartholomeus rīdebat ei. Hoc
veꝝ eſt in creaturis:ſꝫ nō in creatoꝛe ad queꝫ
p̄hi non ꝑuenerūt. Et ad ꝓbanduꝫ ſuſcitabat
vnum moꝛtuū dicens:ſicut tres ꝑſone diuine
ſunt vnꝰ deus:ita aīa ⁊ coꝛpus ⁊ vita ſint vnū
in te:ſurgas:⁊ moꝛtuus ſurgebat. Idē poſtq̄
predicauerat de incarnatione. Phi dixerūt
ꝯ. Finiti ad infinitū nō eſt ꝓpoꝛtioꝰ equalitat̄
vel mēſurabilitatis.ſcꝫ per mēſurā vel eq̄lita
tem:ſꝫ eſt ꝓpoꝛtio cauſalitatis. Et hoc eſt ne
ceſſe:qꝛ primū principiū infinitum eſt cā finiti
⁊c. Ad ꝓbandū iſtā veritatem curabat lepꝛo
ſum vel ſurdū ⁊c. Idē de paſſione xp̄i:ne ſibi
credentes ⁊ obediētes ſuſpenderent̄ in furca
inferni:⁊ Phi ꝯ arguebant dicētes: Fruſtra
fit per plura qꝺ pōt fieri per paucioꝛa. Cū gº
deus ſolo ỽbo pōt ſaluare:qd opoꝛtuit eū pa
ti ⁊c̄. Rn̄deo ꝙ regula hēt verū ꝙ fruſtra fit
⁊c̄.ſi ita bn̄ fiat. Et ad ꝓbanduꝫ hoc curabat
mutū. Idē de ſacr̄o altaris ꝙ fuit magne dif
ficultat̄ ad credendū p̄his dicētibꝰ ꝯ. Locus
⁊ locatū debent ꝓpoꝛcionari:vt patet in.iiij.
Phicoꝝ. Rn̄deo ait Bartholomeꝰ: hoc ē
veꝝ nāliter:ſed iſtud eſt ſupnāliter:ad ꝓban
dū curabat infirmū ⁊c. Patēt bella que tan
git xp̄s in dicta auctāte. Matth.x. hos miſit
xp̄s ⁊c. 3m ꝓceptum xp̄i qꝺ dedit aplis fuit de
pauꝑtate. Matt.x. Nolite poſſidere auꝝ ne
que argentū neqꝫ pecuniam in zonis veſtris
neq̄ peraꝫ neq̄ duas tunicas:neq̄ calciamē
ta:neq̄ virgā:cuꝫ iſta pauꝑtate ꝯuertebat gē
tes. Dicebāt.n.gētes. Quid volunt iſti a no

bis. Et alij dixerūt ſalutē noſtrā querūt: ⁊ nō
pecuniā. Dicat̄ hic miraculū qꝺ fecit in india
de curatione filie regis a demonio:⁊ quō rex
miſit ſibi tot pecunias ⁊ nihil inde voluit re
cipere. Dicat̄ quō conuertit regem ⁊ omnes
de illa ciuitate. Ecce bellū ſuū. Ita ſi nos mō
eſſemus boni ⁊ nō diligeremus tm̄ bona tp̄a
lia:nō ſolum xp̄iani:ſꝫ infideles conuerterent̄
ſed q̄a ſumus male vite:nō ſoluꝫ infideles nō
conuertunt̄:ſꝫ xp̄iani perdūt fidem. ¶ Dico
tertio ꝙ btūs Bartholomeꝰ habuit amici
am xp̄i per martyrialem afflictionē.per mar
tyrium.n.hō acq̄rit amiciciaꝫ dei. Pater nr̄
abꝛahā temptatus eſt ⁊ per multas tribulati
ones ꝓbatus amicus dei effectꝰ eſt Iudith.
viij. No quattuoꝛ mātyria bti Bartholomei
que ponunt̄ a q̄ttuoꝛ autēticis doctoꝛibꝰ. Di
cat̄ pº quō pꝰ ꝯuērſioneꝫ polemij regis:aſtra
ges fr̄ Polemij miſit mille hoīes armoꝝ ad
capiendū beatū Bartholomeū. Primū toꝛ
mentū qꝺ ſibi dedit fuit fuſtiū ceſio: adeo foꝛ
titer ꝙ miraculū erat:q̄a nō moꝛieb[illegible] ⁊ in
q̄libet ictu dicebat ieſus: optima m[illegible]dicina ē
iſta. Iſtud toꝛmētū ponit.b. Amb. 2m toꝛmē
tū ad maioꝛē ſui penā fuit:qꝛ crucifixus ỽſis
pedibꝰ in altū. Et iſtō ponit doꝛotheꝰ mgr̄. 3m
poſtq̄ fuit a cruce depoſitꝰ fuit excoꝛiatꝰ. Co
gitate penā. Iſtud toꝛmētū ponit Theodoꝛꝰ
intm̄ dicūt aliq ꝙ cū pelle in collo ꝓdicabat.
Quartū toꝛmētū eſt ꝙ fuit decapitatꝰ. Iſtud
toꝛmētū pōit hyſtoꝛia. Si gº ex martyriali af
flictiōe qs efficit̄ amicꝰ dei:igit̄ maxie.b. Bar
tholomeꝰ. Moꝛalr̄ ſi volumꝰ itrare p̄adiſuꝫ
opꝫ ꝙ in his q̄ttuoꝛ toꝛmētis ſimꝰ ſiles.b.bar
tholomeo. Pº vt ſimꝰ fuſtibꝰ ceſi. Naꝫ qn̄ ali
qs in aliq̄ ſtatu malo diu vixit ⁊ emendat ſe:
ſtatiꝫ ꝓ oblocutionibꝰ fuſtibꝰ cedit̄. Dicat̄ de
q̄lꝫ:q̄n aliqs ꝯuertit̄ ad deū ⁊ icipit bonā vitā
ſtatim veniūt fuſtiū ceſoꝛes. De hoc ait apl̄s
Oēs q pie volūt viuē in xp̄o ieſu ꝑſecutionē
patient̄.ij.ad Thi.iij. Scd̄o opꝫ vt ſimꝰ cruci
fixi. Crux ſiḡt p̄niaꝫ quā debemus ſuſtinē.ad
Gal.v. Qui xp̄i ſunt carnē ſuā crucifixerunt.
3º opꝫ vt ſimꝰ excoꝛiati. Si hētis pelleꝫ leoni
nam ſupbie ⁊ vanitat̄ hūiliemini. Idē de aua
ris. Si hn̄t pellē vulpinaꝫ opꝫ excoꝛiari reſti
tuēdo vſuras:⁊ illis doloꝛ ē:ſꝫ oꝫ reſtituē vſu
ras ⁊c. Iob.ij. Pellē.ſ.male vite vſure: luxu
rie ⁊c. ꝓ pelle.ſ.aīe: ⁊ cūcta q̄ hēt hō dabit ꝓ
aīa ſua ⁊c. Quarto oꝫ decapitari. Caput viſ
venit oē malū eſt ſupbia ⁊ ꝑſūptio:qn̄ hō ſup
bit ⁊ ꝑſumit de vanitate ſua ſcia vel igenio:gꝰ
oꝫ decapitari q̄n initiū oīs pcti ē ſupbia. Ec.x.

¶ De ſancto Auguſtino.

1 Lucerne ardētes ī manibꝰ vr̄is. Verbū iſtud hȝ textualr. Lu. xij. Et officialr in euāgelio pn̄tis ſolēnitat. Sicut ſcitꝭ hodie p totū mūdū in eccl'ia dei fuit feſtū illiꝰ magni ⁊ glorioſiſſimi doctoris. b. Auguſt. epi ideo de eo erit ſermo nr̄ pn̄s: maxime: qȝ ſi placet in ſua vita inuenimus multas bonas mās ſpeculatiuas ⁊ morales. Sȝ vt deꝰ det nobis ſuā grām abūdātiſſime: ſalutet̄ v̄go ma. ⁊c. Pro breui declaratiōe v̄bi ꝓpoſiti ⁊ materie pdicā de introductiōe ſciēdum ꝙ in ſacra ſcriptura v̄tutes infuſe qbꝰ deꝰ dator v̄tutū ſctificat aīas hūanas dicūt lucerne ardētes. Rō: qȝ ſicut camera obſcura ⁊ tenebroſa illūinat̄ ⁊ pulchrificat̄ lucēnis ardētibꝰ. Sic camera ꝯſcie hūane illuminat̄ ⁊ pulchrificat̄ ꝯ tenebras ⁊ turpitudines pctōꝝ v̄tutibꝰ a deo īfuſis. Quātū āt hō ē ī pctis ⁊ ī mala vita domꝰ ꝯſcie ē obſcura ⁊ tenebroſa: ſȝ qn̄ deꝰ accēdit ī ea lucernas v̄tutū efficit̄ clara ⁊ pulchra: ⁊ tunc deꝰ eā vult īhitare. Vn̄ ait: Delicie mee eē cū filijs hoīum. i. in ꝯſciētijs illuminatis. Prouerb. viij. Sic v̄bi grā. Cōſcia pſone vane ⁊ pōpoſe ⁊ ſupbe tenebroſa ē ⁊ habitatio demonū. Sȝ qn̄ placet creatori ꝙ illuminat̄ lucerna v̄tutis cordialis dimittēdo pōpas ⁊ vanitates ⁊c. tunc eſt pulchra ⁊ clara: ⁊ ē habitatio dei. Itē pſona auara camerā ꝯſcie hȝ obſcurā plenā pulueribus qȝ nō curat niſi de terrenis bonis: ſȝ qn̄ a deo accēdit̄ in ea lucerna v̄tutis paupꝺtatis ſpūal' efficitur clara ⁊ pulchra. qȝ lȝ habeat multas pecunias de bono iuſto: nō tamē ponit in eis ſpem nec cor: ſȝ manus recipiendo neceſſaria alias diſtribuit egenis. Idē de pſona luxurioſa: camera eiꝰ cōſcientie non eſt niſi domꝰ porcoꝝ: ſȝ qn̄ a deo accendit̄ lucerna v̄tutis caſtitatis corporalis eſt clara ⁊ pulchra ⁊c. Idem de pſona inuidioſa vt habeat officiū regimen ⁊c. eiꝰ ꝯſcia eſt camera dyaboli: qȝ inuidia dyaboli morꝫ intrauit in orbem terraꝝ: ſȝ qn̄ accēdit̄ lucerna v̄tut̄ dilectiōis fraternalis efficit̄ pulchra ⁊ clara. Idē de pſona guloſa exceſſiue comedēdo ⁊ bibēdo: ieiunia eccleſie frāgēdo: iam prāſi miſſam audiēdo. Sȝ qn̄ accēdit̄ lucerna v̄tutis abſtinētie v̄tualis: etiam tunc efficit̄ clara. Idē pſona iracūda: qn̄ nō vult remittē iniurias: ſȝ tenet in corde cū deſiderio vīdicte. Sȝ qn̄ accēdit̄ v̄tut̄ lucerna patiētie: camera ꝯſcie efficit̄ clara ⁊ pulchra: qȝ ſicut dn̄s nr̄ ⁊ rex ieſus xp̄s fuit patiens remittēdo ⁊c. Quāto magis nos q ſumꝰ vermes ⁊c. Idem de pſona accidioſa. lȝ. n. laboret ad ꝯgregādum bona ſpūalia. i. v̄tutes ⁊ merita accidioſi eſt. Sȝ mō illi q laborāt p ſuis terrenis ꝯgregandis diligētes dicūt. Qui āt in bonis ſpūalibus dicūt negligētes: ſȝ in fine parebit qn̄ tales veniunt corā xp̄o ⁊ nullū lucrū portant. mittunt̄ p xp̄m ad hoſpitale miſeroꝝ ad infernū. Sȝ qn̄ accendit̄ lucerna v̄tutis diligentie ⁊c. Pȝ gͦ rōne ꝙ v̄tutes infuſe qbꝰ iuſtificant̄ aīe dicūt lucerne ardētes. Aucto. quā allegorice dixit deꝰ pr̄ filio ſuo ieſu xp̄o. Facies lucernas ſeptē: ⁊ pones eas ſup cādelabrū vt luceāt ex aduerſo Exo. xxv. Ad lrām fuit dcm̄ moyſi: allegorice xp̄o. Septē lucerne ſūt ſeptē v̄tutes pdicte. Nō facies lucernas. i. v̄tutes ſeptē: qȝ ipſe xp̄s facit eas in aīa p īfuſionē. Iō dauid vocat xp̄m dn̄m v̄tutū. ps̄. xxiij. Dn̄s v̄tutū ipſe ē rex glie qȝ ꝯ pctm̄ ſupbie. i. ex oppoſito illūinat lucernā humilitatis. Cōtra pctm̄ auaricie lucerna ſpūalis paupꝺtas. Cōtra pctm̄ luxurie lucerna caſtitas. Cōtra pctm̄ inuidie lucerna charitatis. Cōtra pctm̄ gule: lucerna abſtinentie. Cōtra pctm̄ ire lucerna patiētie. Cōtra pctm̄ accidie lucerna diligētie. De hmōi v̄tutibus loquor ego in themate btō Aug. di. Btē Auguſtie: lucerne ardētes. i. ſūt in manibꝰ vr̄is. Nō dicit ſolū in oculis: nec in auribꝰ nec in ore: ſȝ etiam in manibꝰ: qȝ multi hn̄t pdictas v̄tutes ſolū in oculis legēdo v̄tutes: qȝ ſunt apti ⁊ ſciētes: ſȝ coꝝ vita eſt vicioſa. Alij hn̄t v̄tutes ſolū in labijs pdicādo: legēdo: ⁊ diſputādo de v̄tutibꝰ: ſȝ coꝝ vita ē ſcādaloſa. De iſtis dicit. Lucerne ardētes in oculis noſtris vel in labijs veſtris alij habēt v̄tutes ſolū in auribꝰ vt nos modo ⁊ illi qui audiunt ſmones: ſȝ audito ſermone nihil ponūt in ope. Iſtis dī. Lucerne ardentes in auribus vr̄is. Nō ſufficit hr̄e v̄tutes in oculis nec labijs ſeu auribꝰ: ſȝ in manibus: vt ſ. ſicut legunt audiunt vel pdicant ꝙ ita ſuēat ⁊ faciant opere. Et qȝ ita fecit. b. Aug. hic. Iō iterū poſſum ſibi dicere. Lucerne ardentes. i. v̄tutes aīam pulchrificātes in manibus vr̄is. nō ſolū in oculis cōtēplando ſpeculando: nec in auribus audiendo: nec in labijs pdicando: ſed in manibꝰ ope ſeruando. Et pōt v̄ificari de eo vna pphetia Zacharie quē angelus ſuſcitauit a ſōno dicens. Quid tu vides. Et dixit Vidi: ⁊ ecce candelabrum aureum totū ⁊ lāpas eiꝰ ſup caput ipſiꝰ ⁊ ſeptem lucerne eiꝰ ſuper eū. Zach. iiij. Nota. candelabrum aurū totū eſt. b. Augu. Alij doctores dicunt̄ lucerne Nemo accendit lucernā ⁊ in abſcōdito ponit neq; ſub modio. Et ad lrām xp̄s vocat quēlibet doctorē lucernā: ſȝ ſup cādelabrū. i. btm̄ Auguſtinū. qȝ audeo dicere ꝙ oēs doctores q venerūt poſt eū ſuſtētātur ſup eiꝰ doctrinā ſctām purā catholicā auri puriſſimi ſine errore falſaꝝ opinionū. Et qlibet doctor ē cōtentꝰ ad ꝓbādū dictū ſuū ſi pōt hr̄e vnā auctatem b. Auguſtini. Nota. ⁊ lampas eius. i. ſapie ſup caput eius: ⁊ ſeptē lucerne eiꝰ. i. ſeptē v̄tutes qs habuit ꝯtra ſeptē pctā mortalia. De qbus nūc volo vobis pdicare.

¶ Pria eiꝰ virtꝰ eſt humilitas q̄ in eo fuit maxima v̄tꝰ: qȝ dicit aplſ ꝙ ſcia inflat. i. Cho. viij. Qn̄ ī aliq̄ villa vel ciuitate eſt aliqs doctor famoſus totus eſt inflatꝰ vento ſupbie: ſȝ. b. Aug. in toto orbe famoſiſſimus: ⁊ maximꝰ oīum: ſciuit ſe humiliare. Cū aūt adhuc eſſet puer fuit ita ſubtilis ⁊ ingenioſus ꝙ p ſe ſine magrō didicit ſeptem artes liberales. Pro qbꝰ mō vnus hō indiget ſeptē annis ad ſciendū: tn̄ cū toto hoc hēbat cor humile: neminē deſpiciebat: nec diſputādo aliquē cōfundebat. Ex iſta humilitate ⁊ orōnibꝰ mr̄is fuit ꝯuerſus: qȝ per. xxx. annos fuit in errore manicheoꝝ. Poſt cōuerſionē nolebat habitare in ciuitatibꝰ nec villis: qȝ erat ita famoſus ꝙ timebat vanā gloriā. Sȝ ſtabat in domo extra ciuitatē: in poſſeſſionibꝰ ſuis. Vn̄ cantat eccleſia. Poſt mortē mr̄is reuerſus eſt Augu. ad agros ꝓprios: vbi cū amicis ⁊c. Valerius aūt eps̄ yponeñ. audita eius fama cupiebat ipſū hr̄e in ſua eccl'ia. Eodem tp̄e in ciuitate yponenſi erat qdā magnꝰ diues vſurarius ⁊ male vite q miſit ad Aug. ꝙ ad eū accedēt ⁊ v̄bū ex ore ſuo audiret ⁊ ſeculo renunciaret. Propter qđ Aug. illuc ſtatim iuit. Hoc ſciens Valerius eps̄ retinuit eū ⁊ lȝ inuitū in pſbyterum ordinauit: ad tantū offiñ ſe idignū reputabat di. O miſer: ⁊ nunqd os meū eſt dignū apire celū ⁊ manus mee tractare xp̄m dominū meū nec corpꝰ vt ſit xp̄i ſepulchrū. Sȝ hodie ordinant̄ iuuenes q nec hn̄t etatem nec ſciam nec v̄tutes nec ꝯſciam nec deuotionē: ſȝ ribaldi: luxurioſi ⁊c. ⁊ volūt ordinari. Nūq̄. b. Frāciſcꝰ voluit ordinari ex q̊ fuit dyaconꝰ: ſȝ dixit: ſufficit ex q̊ ſum diaconꝰ: non reputo me dignū ad offm̄ ſacerdotij: cū tn̄ fuiſſet ſanctiſſimꝰ. Idē de. b. Laurentio: ⁊ Vicētio. Vn̄ ſtatim poſtq̄ fuit clericꝰ monaſteriū clericoꝝ inſtituit: ⁊ cepit viuere ſm regulā ſub ſctis aplīs cōſtitutā. Et Valerius eps̄ ptātem auguſtino tribuit vt ꝯtra morē oriētalis eccl'ie corā ſe in eccl'ia predicaret. Vn̄ cū multi epi de hoc murmurarēt Valerius de hoc nō curabat: dūmodo p eum fieret qđ p ſe fieri nō valebat. Cepit aūt. b. Valerius de hoc formidare ne ſibi Aug. tolleret̄: ⁊ ab alia ciuitate in epatū peteret̄: ⁊ ipetrauit ab archiepo vt ipſe cederet. ⁊ Auguſtinū yponēſi eccl'ie in epm̄ ꝓmoueret. Sȝ cū hoc Aug. oīno recuſaret: cōpulſus tn̄ ⁊ coactꝰ ſuccubuit ⁊ epatꝰ curā ſuſcepit. Rō recuſatōis eſt: qȝ antiq ſcti epi plus curabāt de aīabꝰ q̄ȝ de redditibus. Mō ē opm̄: qȝ n̄ ꝯſiderāt piculū aīe: ſȝ pōpā mūdi ⁊ vanitatē. Nō ſic Aug. q optime recordabat̄ de illa auctate. Iudiciū duriſſimū ī hijs q pſunt fiet. Exigua cōcedit̄ mia: potētes aūt potēter tormēta patient̄. Sap. vi. Ecce prima v̄tus.

¶ Scđa v̄tus fuit paupꝺtas ſpūalis Lȝ. n. epatꝰ eſſet magnꝰ: parū tn̄ expendebat p ſe: non curabat de illa veridica regula q̄ dicit ꝙ de redditibus epatus debēt fieri tres ptes. pma p eccleſijs reparādis: ſcđa p paupibus ſuſtentandis. tertia p ſe: imo de centū ptibꝰ Augu. vix retinebat vnā p ſe: qȝ ſimplr erat indutus. Meliꝰ induit̄ mō vnꝰ ſimplex bn̄ficiatus q̄ tūc vnꝰ eps. Et ſi aliqn̄ ciues faciebant ſibi veſtē pcioſā recipiebat eā ⁊ poſtea vēdebat ⁊ faciebat ſibi aliā rudē: ⁊ illas pecunias dabat paupibꝰ. Ipſe. n. dixiſſe legit̄. Fateor de pcioſa veſte erubeſco: ⁊ iō cū dat̄ mihi vēdo eam: vt qȝ veſtis cōis eē nō pōt pciū ſit cōe. Itē nolebat hr̄e vaſa aurea nec argentea niſi coclearia: vt dicit hiſtoria. Quid gͦ faciebat de alijs redditibus dicit hiſtoria ꝙ diſtribuebat paupibꝰ: viduis orphanis: captiuis p debitꝭ ⁊c. Et qn̄ nō ſufficiebāt redditꝰ recipiebat calices ſupfluos. Dicit hiſtoria. De vaſis diuīcis pp paupes ⁊ captiuos iubebat frangi ⁊ conflari ⁊ indigētibus diſpēſari. Mō aūt paupes moriunt̄ fame ⁊ captiui abnegāt fidē ieſu xp̄i: qȝ tot fiūt vanitates ⁊ ſupfluitates ꝙ nō ſufficiūt q̄ntū expendūt mlieres in ornamētꝭ caudis manicis ⁊ camiſijs. Itē q̄ntū expēdūt hoīes in vanis ornamētis. Itē de ſupfluitatibꝰ q̄ fiūt in eccl'ijs in opibꝰ ⁊ iocalibꝰ. Plus gaudet deꝰ de ſacerdotibꝰ v̄tuoſis q̄ȝ de edificijs ſūptuoſis. Iō Aug. nō permittebat ꝙ in ſua ſede fierēt edificia nimis ſumptuoſa: nec bn̄ficia de vſuris. Querebat ſi ille habebat amicos paupes: ⁊ ſi ſic illis dimittebat hēditatē: ſȝ mō ſit opm̄. Ecce paupꝺtas ſpūalis ſciēs regulā xp̄i di. Videte ⁊ cauete ab oī auaricia. Lu. xij. Nota. ab oī: gͦ a rapina vſura furto ſecreto a retētiōe decimaꝝ ⁊c.

¶ Tertia v̄tus fuit caſtitas. Ex q̊ fuit cōuerſus ⁊ pſbyter ⁊ epi factꝰ nō pmiſit ꝙ ſoror ſua ſctā ⁊ deuota nec nepotes ſue q̄ deo parit̄ ſuiebāt intrarēt palaciū eiꝰ. Dicebat. n. ꝙ ſi de ſorore vel nepotibꝰ nullis poſſet mala oriri ſuſpicio:

tñ qꝛ tales pſone ſine alijs ſibi varijſ eẽ nõ poſſent ⁊ ad eas alie aduenirẽt. de qb⁹ poſſet oriri ſuſpitio. Nũq̃ cũ muliere ſolus loq volebat diligens famã ſuã: ⁊ dãdo alijs bonũ exẽplũ. Jõ ait Jero. ad ruſticũ monachuꝫ. Mulierẽ quã bñ ↄuerſantẽ videris: mẽte dilige: nõ corporali frequẽtatiõe: ita dꝫ facere qlꝫ q vult caſte viuere ⁊ honeſte. Vñ ait apls. Oꝫ .n. epm teſtimoniũ hr̃e bonũ ab his q foris ſũt: vt non in opprobriũ icidat ⁊ in laqueũ dyaboli. i. ad Thy. iij. Nõ i opprobriũ. ſ. laicoꝝ: ⁊ in laqueũ dyaboli: qꝛ ſicut aues capiunt laq̃o: ita laici capiunt i mala vita eccl'iaſticoꝝ. ¶ Quarta virtus fuit charitas qꝛ ita erat inflãmat⁹ charitate erga deuꝫ ꝙ qñ celebrabat ſp flebat: ⁊ ſicut cera ad ignẽ liq̃ſcit: ita ei⁹ aĩa liqueſiebat. Jtẽ circa primũ viſitabat diligẽter epatũ forte biſ vꝫ ter i ãno: ibat pdicãdo ⁊ ↄuertebat pctõres ad pniam ĩfideles: iudeos: agarẽos: paganos ad fidẽ catholicã. Tãta erat in corde ei⁹ charitas ꝙ volebat oẽs ſaluare: ſciẽs illud v̾bũ apli. Oro vt charitas vr̃a magis ac magis abũdet in oĩ ſcia ⁊ in oĩ ſenſu: vt pbetis potiora. vt ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa in diẽ xp̃i: repleti fructu iuſticie p ieſum xp̃m in gl'iã ⁊ laudem dei. ad Phil. i. ¶ Quinta v̾tus ei⁹ fuit abſtinẽtia. Nã vitã xp̃i tenuit: nõ comedebat carnes: ⁊ ſolũ ſemel in die comedebat ſp fuit ſibi tp̃s q̃dragesime. Dicit hiſtoria. Mẽſe frugali vſus ẽ: ⁊ iter olera ⁊ legumia pp ĩfirmos ⁊ hoſpites plerũq̃ carnes hẽbat. Nõ dicit ꝙ comedebat i ĩpa menſa: ⁊ magis lectionẽ ⁊ diſputatõeꝫ diligẽs ꝙ epulatiõeꝫ. Tria a. b. Ambroſius ſe didiciſſe ait: Primũ ꝙ vxorẽ nũq̃ cuiq̃ petẽt. Rõ: ne illi iter ſe ↄuenirẽt ⁊ ſibi maledicerent. Secũdũ ꝙ militare volentẽ ad h nõ cõmẽdaret. Rõ: ne militãtes calũniã exercerẽt. ⁊ i eũ aliĩ culpã refunderẽt. Tertiũ ꝙ ad ↄuiuia inuitat⁹ nõ iret. Rõ: ne forte tpantie modũ pderẽt. Recte tenebat ↄſiliũ xp̃i dicẽtis. Attẽdite vobis ne forte grauent corda vr̃a in crapula ⁊ ebrietate. Lu. xxi. Quare hodie ſũt tã mali clerici religioſi: ⁊ clerici: qꝛ nõ amant v̾tutẽ tpantie: ſꝫ comedũt ⁊ bibunt ⁊c. ¶ Sexta v̾tus fuit patiẽtia in iniurijs ⁊ deriſiõib⁹ ſibi factis: ẽt a ſuis clericis ipſuꝫ iudicãtib⁹ de hypocriſia. Et lꝫ poſſet eos icarcerare tñ noluit: imo patiẽter ſuſtinuit: qꝛ xp̃s dic̃. Jn patia vr̃a poſſidebit aĩas vr̃as. Lu. xxi. ¶ Septia fuit diligẽtia. Totuꝫ tp̃s expẽdebat in bonis opib⁹: de nocte parũ dormiebat: ſꝫ ſtudẽdo orãdo ſcribẽdo. ⁊ ↄtemplando pnoctabat: de die celebrãdo ⁊ pdicando. Et pp hoc de⁹ fecit ſibi magnã gr̃am in miraculis faciẽdis. Nota aliqua miracula ex legenda. Qñ aũt fuit ſenex. lxxvi. annoꝝ nunq̃ dimittebat pdicationẽ: immo dicit nonũ rñſorium. Verbũ dei vſq̃ ad ipſaꝫ egritudinẽ ĩptermiſſe alacriter ⁊ fortiter ⁊ ſana mente ſanoq̃ ↄſilio in ſctã eccl'ia pdicauit. Febrib⁹ aũt laborans intelligẽs diſſolutioneꝫ ſui corpis imminere. ſeptẽ pſalmos pniales ſibi ſcribi fec̃: ipſoſq̃ in lecto ↄ parieteꝫ poſitos lecto decũbẽs legebat. Si dicat. Et neſciebat corde ⁊c. imo etiã pſalteriũ: ⁊ forte totã bibliã ſꝫ qñ cõtẽplãdo ⁊ plorando eos legebat: tũc plus ſtabat in vno v̾ſu q̃ vn⁹ alius in ſeptẽ pſalmis. Jõ vt recordaret de ſequẽti v̾ſu ſcribi fecit: ⁊ vt deo vacaret liberi⁹ ⁊ ei⁹ intẽtio a nullo impediri poſſet. Añ decẽ aũt dies ſui exitus nullũ ad ſe ingredi pcepit: niſi tunc tñ qñ medici ingrediebant: vel cũ ei refectio offerret. Deinde cõfeſſus de paucis pctis recepit deuotiſſime ſacrm cõionis ⁊ extreme vnctiõis ⁊ recepto valete a canonicis ⁊ clericis migrauit in pace. Et aĩa illa ſctiſſima collocata eſt in celo. Ecce q̃re dicit thẽa. Lucerne ardẽtes. i. v̾tutes: i mãib⁹ vr̃is.

¶ De decollatiõe ſancti Joannis baptiſte.

Decollauit Herodes ioãnem i carcere. Verbũ iſtõ hr̃ originalr. Mar. vi. Et recitatiue i euãgelio hodierno.

Hodie ſicut ſcitis eſt feſtuꝫ ⁊ ſolẽnitas bti ioannis baptiſte. ſ. martyrij qño p honore dei fuit in carcere iugulat⁹. Jta ẽt de hoc erit ſmo nr̃. Sꝫ vt in pñti ſmone de⁹ det nobis copioſam gr̃am ad vite meliorationẽ ⁊ aĩarũ ↄſolatõeꝫ ſalutet v̾go Maria ⁊c. Sctã mr̃ eccl'ia facit in ãno trib⁹ vicib⁹ magnã ſolẽnitatẽ ⁊ memoriã de ſctõ ioanne baptiſta ſm ꝙ ipſe habuit tres excellentias ⁊ perfectiones ſingulares. Primum feſtũ eſt natiuitas qꝛ ſingulare factũ fuit: qꝛ nõ legit de alio ſctõ noui teſtamenti niſi de dño nr̃o ieſu xp̃o ⁊ v̾gine Maria ꝙ fuerit nat⁹ ſctũs niſi de ioãne baptiſta. Jtẽ de nullo alio ſctõ fit feſtũ natiuitatis niſi de xp̃o: de v̾gine maria: ⁊ de ioãne baptiſta: qꝛ iã añq̃ fuiſſet nat⁹ erat ſctũs. Hoc reuelauit gabriel pr̃i ſuo Zacharie di. Spũſctõ replebit adhuc ex vtero mr̃is ſue: ⁊ multi in natiuitate ei⁹ gaudebunt. Lu. i. Ecce pria excellẽtia. Scõm feſtũ ⁊ excellẽtia ẽ de ſua vita quã tenuit ſingulare ſuper oẽs in magna aſperitate ⁊ pnia: qꝛ ſolum erat qnq̃ annoꝝ qñ fugit de domo pr̃is ⁊ intrauit deſertũ plenum leonibus ⁊ vrſis ⁊c. in q̃ ſtetit xxv. annis ⁊ laceratis veſtib⁹ q̃s ſecũ duxerat [illegible] pellice camelõꝝ mortuoꝝ de pilis illoꝝ faciebat ſibi cilicium quo induebat. Comedebat locuſtas ſilueſtres amotis alis ⁊ crurib⁹ bibebat aquã ſolã: dormiebat ſuper terrã: cuſſinũ ſuũ erat dur⁹ lapis. Et talis vita non legit de alio ſctõ. De hoc eccl'ia facit ſolẽnitatẽ in dnab⁹ dñicis aduẽt⁹. Jſtã pfectioneꝫ vite bti Joãnis reuelauit ẽt gabriel zacharie patri ſuo di. Erit magn⁹ corã dño: non coram mũdo: imo abſcondit⁹ mũdo. Vinũ ⁊ ſiceram nõ bibet. Luc. i. Tertium feſtuꝫ ⁊ ſolẽnitas eſt hodie de ſuo fine ⁊ martyrio: q̃liter p honore dei ſuſtinuit martyriũ ⁊ fuit per herodẽ iugulat⁹: ppter h⁰ iſtud feſtũ dr̃ decollatio ſcti Joannis. Et de hoc feſto pdicabo ego mõ: qꝛ de iſto dicit thema. Decollauit herodes ioãneꝫ in carcere. De iſto martyrio beati ioannis declarabo tria puncta. de quibus poterimus recipere bonas doctrinas pro animarum conſolatione ⁊ peccatorum correctione.

℣ Prim⁹ punct⁹ erit de ſua captiõe carcerali.
℣ Scõs de ſua morte ⁊ paſſione martyriali.
℣ Tertius de ſua ſepultura corporali.

Jn his tribus pũctis ſtat tota hyſtoria hodierna ⁊ ſctm̃ euãgeliũ. ¶ Dico prĩo ꝙ primus erit pũctus de ſua captione carcerali. Pro q̃ notandũ ꝙ ſi iſta captio beati Joãnis facta p herodẽ cõparet ad xp̃m: tũc hꝫ altã ↄuenientiam. Si v̾o cõparet ad herodẽ hꝫ magnam maliciã ⁊ iniuſticiã. Pro prĩo nota ꝙ xp̃s in ſacra ſcriptura dr̃ ſol. Rõ eſt iſta: qꝛ ſicut ſol qñ orit ⁊ expandit radios ſuos illuminat mũdũ ⁊ calefacit ipꝫ: ⁊ facit ipꝫ fructificare: ⁊ arbores ⁊ aĩalia: ⁊ ita mũdus ↄſeruat. Jta xp̃us qñ ort⁹ fuit ſm hũanitateꝫ ⁊ expandit radios celeſtiũ doctrinaꝝ in ſuis pdicatõib⁹ illuminauit mundũ: ita ꝙ nullus ſibi credẽs ⁊ obediẽs remãſit in errore: dubitatõe ſeu falſa opiniõe. Scõo inflãmauit ⁊ calefacit corda gentiuꝫ in amore dei ⁊ deuotiõe cum antea eẽnt frigida ſeu frigide gẽtes. Tertio fec̃ fructificare i operib⁹ bõis ⁊ meritorijs: qꝛ añ nõ fructificabant meritorie: vt. ſ. p illo tp̃e intrarent paradiſuꝫ. Ecce rõ q̃re xp̃s dr̃ ſol. De h⁰ auctoritas que ↄfirmat credentiã. Malachias loquens i pſona dei pr̃is dicit. Vobis timentib⁹ nomẽ meũ oriet ſol iuſticie: ñ dicit ſol nature. Malach. iiij. Jtẽ eccl'ia dicit virgini Marie. Felix nãq̃ es ſacra virgo Maria: ⁊ oĩ laude digniſſima: qꝛ ex te ort⁹ eſt ſol iuſticie xp̃s de⁹ nr̃. Et btũs Joãnes dr̃ lucifer ſiue ſtella matutia. Rõ: qꝛ ſicut lucifer precedit ſolẽ ⁊ eſt maior ⁊ clarior alijs ſtellis: vt vr̃ nobis. Jta ioannes baptiſta preceſſit xp̃m veniẽs ante eũ maior ⁊ ſanctior alijs. Jnter natos mulierum non ſurrexit maior ioãne baptiſta. Math. xi. Jõ qñ perſone ſctẽ vt Zacharias pr̃ ioannis: ⁊ eliſabeth ſymeon ⁊ anna: ⁊ alie viderũt miraculũ ſiue mirabilẽ natiuitatẽ beati ioannis q̃ſi luciferi: dixerunt. O cito veniet xp̃us: cito oriet ſol iuſticie. De iſto lucifero fecit deus q̃õnem Job dicens: Nunqd pducis luciferũ in tp̃e ſuo. Job xxxviij. Dicit glo. Gregorij. Luciferũ. i. ioannem baptiſtam. Et ſicut oriẽte ſole lucifer abſcondit: qꝛ a nobis nõ vr̃: ſic cõueniens qppe erat vt ſol iuſticie iam effundẽte ſuos radios doctrine ⁊ v̾tutũ ſuper terram: lucifer occultaret in ſecreto. Jõ voluit xp̃s vt ioãnes eſſet captus. Ecce hic altam ↄuenientiã reſpectu xp̃i. De hoc auctas. Ex q̃ xp̃s incepit pdicare ⁊ miracula facere dixerunt gentes. O magis ſapiunt ſmones iſtius q̃ ioãnis. Jdeo dimiſſo Joanne ſequebant xp̃ꝫ. Propter qð diſcipuli ioannis nondũ inſtructi plene iuidentes xp̃o: qꝛ ioãnes coꝝ magr̃ perdebat famã pdicatiõis: dixerũt ioãni. Rabbi q erat tecũ trãſiordanẽ cui teſtimoniuꝫ phibuiſti. Ecce hic baptizat: ⁊ oẽs veniũt ad eũ. Joannis. iij. Quib⁹ rñdens Joãnes dixit. Jn hoc gaudiũ meũ impletum eſt. Jllũ oꝫ creſcere. me aũt minui. Jbideꝫ. Et tangit btũs Joannes dictã rõnem di. Jn hoc gaudiũ meũ impletũ eſt. Jllũ oꝫ ⁊c. qꝛ doctrina mea nõ illũminat illos per infuſionẽ vt doctrina xp̃i: nec baptiſm⁹ me⁹ cõfert remiſſionẽ pctõꝝ vt baptiſmus xp̃i. Si autem volumus loq de captione ioãnis reſpectu herodis: dico ꝙ fuit maxima malicia ⁊ iniuſticia. Jniuſtum vero fuit nimis capere hoiem taꝫ ſctm̃ ⁊ iuſtũ maxime attenta cauſa de q̃ loquit euangeliuꝫ hodiernum. Herodes miſit ac tenuit ioanneꝫ ⁊ vinxit eũ in carcerẽ pp herodiadem vxoreꝫ fratris ſui. Herodias autem inſidiabat ioãni Herodes autem metuit ioannẽ ſciens eũ viꝝ iuſtum ⁊ ſctm̃: ⁊ libenter eum audiebat. Jſte herodes erat rex ⁊ habebat vxorem: ſed non ita pulchram ⁊ grataꝫ vt erat vxor fratris ſui Philippi. Et qꝛ erat luxurioſus: nõ fuit cõtẽtus de vxore ſua: plus appetens pulchritudinem q̃ bonitatem mulieris: vt ſunt multi. Jõ pulchritudo mulierum facit eis multa mala. Nec philippus ſuſpicabatur malum de fratre ſuo. Finaliter herodes dixit: O cognata ſi velletis venire mecum: ego ſum rex: ⁊ vos eſſetis regina. Reſpondit illa. Melius eſt mihi vt ſim vxor vnius nobilis q̃ concubina regis: vos iam habetis vxorem. Sed ſi vultis expellere vxorem veſtram: vadam vobi-

ſcd. Et ſic vxorem abſtulit fratri ſuo philippo
Stati fama hui⁹ facti diuulgata fuit. O dixit
ioannes: ſi hᵒ pctm̄ ſuſtinet: tota pſia corrūpe
tur: qꝛ ita poterāt etiā alij facere: nec aliqs au
debat hᵒ redarguē nec corrigē. Propter qđ
ioannes venit ad herodē. Et qꝛ pctm̄ erat no
toriū publice eū corrigēdo redarguit dicēs:
Nō lꝫ tibi hr̄e vxorē fratris tui: nō ē bn̄ factū
ꝙ tu teneas iſtā meretricē. Cogitate qualit̄
ipſa fuit indignata ꝯ btm̄ ioannē q̄ ſe reginā
reputabat: dicens intra ſe. Si iſte iohes viuit
ego ſum perdita. Propter qđ oī die inſtabat
apud herodē vt occideret iohē de mā̄e ⁊ de
ſero. Nā talis ē mod⁹ mulierum. Dicebat ſibi
herodes. O malū eſſet quō potero ego occi
dere iſtū tā ſctm̄ hoīem ⁊ pphetā: quem ſequi
tur tot⁹ mūdus. Et illa. Nō diligitis me ſic:
Finalit̄ aūt: qꝛ herodes erat ita luxurioſus ⁊
carnali amore cecat⁹: dixit. Quō fiet ne ſit tu
multus in pplo. Et illa ait. Capiat̄ pmo ⁊ vi
debitis qđ faciet pplſ: ſi hᵒ poterit ſuſtinere:
deinde fiat aliud. Tūc herodes dū iohes pre
dicaret miſit hoīes vt caperent ioānē. De hᵒ
Math. xiiij. ⁊ Mar. vi. Ecce qualiter captio
bti iohis fuit ex pte herodis ex malicia ⁊ in
iuſticia. Moraliter hic habetis tres doctri
nas: vna tāgit hoīes: ſecūda mulieres: tertia
cōitates ⁊ rectores: Prima: qualiter herodes
ad hoc deuenit vt ſecum duceret cognatam.
Hui⁹ mali pncipiū fuerūt oculi: eius pulchri
tudinē reſpiciēdo. Deinde ex oculis veniunt
cogitatiōes in corde. Deīde locutōes in ore.
O ſi poſſem⁹ loqui truffādo ⁊c̄. Deīde tact⁹
de truffis. ꝺ tactu ad oſcula. Jdeo q vult viue
re caſte debet cuſtodire portas oculoꝝ ⁊ non
reſpicere: qa alſ cadet. Jdeo Jeremias lo
quēs in pſona iuuenū q reſpiciūt libēter mu
lieres dic̄. Ocul⁹ me⁹ depdat⁹ ē aīam meā. qa
ſi haberēt oīa merita patriarcharū: pphetarū ⁊c̄. in pūcto ꝙ reſpicit mulierē cōcupiſcen
do eā: perdunt omnia: qꝛ peccatis mortali
ter. Modo aūt iuuenes ⁊ ſcutiferi vbi debe
rent acquirere merita ⁊ remiſſionem pecca
torum perdunt merita ⁊ augmentant pecca
ta eūdo ad eccleſias: ſermones: ⁊ ad loca vbi
ſciunt confluere mulieres ad videndum. Er
go ait Gregorius. Nō decet intueri quod nō
licꝫ concupiſci. Qui habet pulchrā vxorē pōt
intueri eam ⁊ cōcupiſcere: ſed ab illa quā nō
licet concupiſcere auerte oculos tuos ne vi
deant vanitatem. ait. Dauid in pſal. Secun
da doctrina tāgit mulieres: qꝛ ille nō debent
ſuſtinere oſcula: tact⁹: ⁊ viſitatiōes ſuſpectas

qđ ſi faciūt peccāt: iō errāt. Et qꝛ lꝫ vbi eſt cō
ſuetudo cognata poſſit cognatū oſculari: tn̄
pıculoſum eſt. Nā vterqꝫ ſtatī incaleſcūt. Jō
mulieres caueāt vob. Dicūt mulieres ſi ali
qn̄ vir ē zelotip⁹ dicēdo. Vxor mea q̄re oſcula
ta eſt ſi illū hoīem. Rn̄det. O dn̄e ipſe ē cogna
t⁹ me⁹: ⁊ a nullo ꝯputaret̄ parētela. Sꝫ ſi hō
ſit ſenex q̄uis ſit cognat⁹ eius: tn̄ nolunt ipm
oſculari: ēt ſi ſit german⁹: Jō auiſet vos: quia
vbi ē mai⁹ pıculū: ibi maior dyaboli tēptatio
iō aplſ ait. Fugite fornicatōem. i. ad Cor. vi.
⁊ ad Ephe. iiij. Nolite locū dare diabolo. Lo
cus dat̄ dyabolo: truffando: tāgēdo. 3ª doctri
na tāgit rectores ciūtatis. Nā q̄diu peccauit
herodes ſecrete Joā. nō curauit corrigere eū
qꝛ de pctis occultis nō puniet̄ cōitas. Sꝫ qn̄
fuit notoriū: tūc correxit: ne corrūperet totā
ciuitatē ⁊ terrā. Hic hn̄t exēplū ⁊ doctrinam
rectores cōitatis ꝙ corrigant pctā publica ⁊
notoria. alſ ira dei eſt ſup villā vel cōitatem.
Pctā ſecreta nō cadūt in iudicio hoīum nec
ex illis puniet̄ cōitas. ꝺbigra. Si aliqs ſecre
te peccat cū aliq̄ muliere: deus dānabit ipm:
ſed qn̄ eſt notoriū qꝛ nulla pōt tergiuerſatiōe
celari niſi corrigat̄: tota ciuitas puniret̄. Ecce
quare. b. Jo. qui erat tāq̄ rector ⁊ plātus vo
luit corrigere illđ pctm̄. Fiat ergo ordinatio l.
ꝯſilio ⁊c̄. ꝯ publica pctā. Et ſi tenebitis ꝯſiliū
qđ dedit aplſ illi magne ciuitati Corinthioꝝ
de quodā ꝯcubinario: rōne cui⁹ ciuitas patie
bat̄ mortalitates: ſiccitates: ⁊ alia mala. ⁊ pau
lus qui adhuc viuebat ſcripſit eis vn̄ hēbant
illa mala di. Omnino. i. notorie audit̄ inter
vos fornicatio: ⁊ tal̄ fornicatio q̄lis nec inter
gentes: ita vt vxorē pr̄is ſui aliqs hēat. Tollat̄
de medio vr̄m q hoc opus fecit. Neſcitis qa
modicū fermētū totā maſſā corrūpit. Auffer
te malū ex vobiſipſis. i. ad Cor. v. ¶ Dixi ſe
cundo ꝙ ſcđus pūnct⁹ eſſet de ſua morte mar
tyriali: de qua dicit the. Decollauit Herodes
ioānē in carcere. No. pcticā. Ex quo. b. Joan.
fuit capt⁹: illa iniqua mulier nō quieuit di. Jſte
fugiet de captione: vel liberabit̄ a pplo: ⁊ da
mabit ꝯ me. Jō nō quieſcā donec ſit mortu⁹.
Et ipſa cū herode tractabāt mortē ſuā. Hero
des nō audebat eū occidere: qꝛ timebat pplꝫ:
ſꝫ inter ſe tractauerūt ſecrete. Dixit herodes.
Tali die eſt feſtū mee natiuitatis. No. ꝙ facē
feſtū natiuitat̄ niſi de ſctis eſt ſtulticia: ⁊ tunc
ego inuitabo barones ⁊ maiores regni: ⁊ tene
bimus modū ꝙ iſti ꝯſentiēt in morte ioānis:
ex q̄ iſti ſunt mecū: bn̄ quietabim⁹ pplm: ⁊ in fi
ne prādij intrabit puella ⁊c. Et quicqd petie

rit ſibi datuꝝ iuramento firmabo: ⁊ ipſa petet
caput ioānis: ⁊ de iuramēto facto me ꝯtriſta
ri ſimulabo. ꝙ. n. hanc ꝯſutiam ⁊ ſimulatōem
hūerūt vt innui in hiſtorijs ſcolaſticis: vbi ſic
dr̄. Credibile eſt ꝙ herodes cū vxore de nece
iurauit vt occaſionē inueniret occidēdi. Or
dinato igit̄ ꝯuiuio: illa mittit filiam q̄ optime
ſciebat tripudiare: qꝛ mr̄ ſibi oſ̄derat: qꝛ ma
tres citi⁹ oſ̄dunt filiab⁹ modū ornādi ⁊ tripu
diādi q̄ Pr̄ nr̄: vel Aue maria. Miniſtri āt
faciebāt ſibi iā ſonū ꝙ veniebat ad ſaltandū:
que corā oīb⁹ ſaltauit: ⁊ placuit cūctꝭ iā ebrijs.
Rex aūt oſ̄dens magnū gaudiū: vocauit eā
di. Pete qđ vis ⁊ dabo tibi. Et iurauit illi: et
quicqd petieris dabo tibi. lꝫ dimidium regni
mei. Et illa. Dn̄e peto ꝙ de hoc poſſim petē
ſine q̄rere ꝯſiliū a matre qđ petā: que alibi co
medebat. Que cū exijſſꝫ dixit mr̄i ſue. Quid
petā. At illa dixit. Caput ioānis bap̄. Sed di
cas regi corā oībus: qꝛ ꝺbū regis iuramento
roboratū irreuocabile eſt. Cū gᵒ introiſſet ſta
tim cū feſtinatione ad regē petiuit di. volo vt
ꝯtinuo des mihi in diſco caput ioā. bap̄. Au
diens hoc herodes ſe cōtriſtatū ſimulauit. Triſti
ciam pferebat in facie cū letitiā hēret in mēte
Et illa ait. Dn̄e rex attēdatis qđ mō iuramē
to pmiſiſtis. Tūc maiores ⁊ barones iā ebrij
dixerūt regi. O dn̄e detis ſibi: ⁊ nō ē magnū
qđ dare ſibi caput vni⁹ heremite pauperis facti
atis. Et ait rex. Dicitꝭ vos ita. Et illi. Jta dn̄e.
Tunc rex miſit ſpiculatorē cū diſco in q̄ por
taret caput ioānis. Joānes aūt vidēs hoīem
credēs ꝙ ſibi portaret prandiū: qn̄ vidit ſciſſo
riū dixit. Vbi eſt cib⁹. Et ille. Nō porto tibi ci
bū: imo caput tuū erit cib⁹. Vidēs ioānes ꝙ
mori debebat: alta voce clamabat: di. Dn̄e de
me⁹: in man⁹ tuas cōmendo ſpm̄ meū. Tunc
caput ioānis pſcindit̄: puelle dat̄: ⁊ a puella
matri adultere pn̄tat̄. Ecce q̄liter. b. ioannes
ſcole virtutū: magiſteriū vite ſctitatis forma:
norma iuſticie: virginitat̄ ſpeculū: pudicitie
titulus: caſtitatꝭ exēplū: pnīe via: pctōꝝ venia:
fidei diſciplina Joānes maior hoīe: par ange
lis: legis ſumma: euāgelij ſanctio: aploꝝ vox:
ſilentiū pphetaꝝ: lucerna mūdi: pcurſor iudi
cis: toti⁹ medius trinitat̄. Et hic tantus dat̄ in
ceſtuoſe: tradit̄ adultere: addicitur ſaltatrici.
Moraliter ioānes hic dr̄ eē martyr: vn̄ ꝺ eo
cantat eccia. Prepotēs martyr heremiqꝫ cul
tor. Tn̄ nō pro fide mortu⁹ eſt: qꝛ herodes nō
faciebat ſibi qōnē de fide: ſꝫ qꝛ corrigebat eū
de pctō luxurie. No. gᵒ ꝙ nō ſolū pro fide xpi
ſꝫ moꝛit pro ꝺtute aliq̄ manutenenda mar

tyr efficit̄. Si qs occidit̄ a blaſphematore: quē
rephēdit: martyr efficit̄ cū. b. ioāne: lꝫ eēt ma
gnus maiorē rōnē hēt martyrij qui rephēdit
blaſphemū q̄ luxurioſum: qꝛ maius pctm̄ eſt
blaſphemia q̄ꝫ luxuria. Jncōpabilr̄ mai⁹ pctm̄
eſſet ſemel dicē malas grates ⁊c. q̄ interficere
centū hoīes. O q̄t martyres poſſent eē mō ſi
vellent ⁊c. Jō rectores puideant ne iurāt gē
tes deū enormiter. Si aliquis notorie diceret
malum de rege nō ſuſtineret̄: ⁊ de deo qlibet
pōt loqui ad libitū: imo ponit̄ in truffa qn̄ ſci
unt aliquē iuratorē vt rideant puocant eū vt
iuret. ⁊ ſic de alijs pctis. Jō xp̄us qn̄ fuit locu
tus de merito ⁊ pmio martyꝝ dixit Mat. v.
Beati qui pſecutionē patiunt̄ pp iuſticiā: nō
dixit ſolū pp fidē: qꝛ fides eſt vna virt⁹ theolo
gicalis: ſꝫ iuſticia eſt gn̄alis pro oī virtute tā
humilitatis: abſtinētie: ⁊ caſtitatis. Vn̄ ſi mu
lier ꝯdicēdo ribaldis: occidit̄: martyr efficit̄.
No. de btā Edulia ꝟgine ⁊ martyre de qua in
kalēdis natiuitatꝭ dn̄i. Propter hoc dicebat
ſctūs Petrus. Nemo vr̄m patiat̄ q̄ſi homici
da: aut fur: aut maledic⁹: aut alienoꝝ appeti
tor. Si aūt vt xp̄ian⁹: nō erubeſcat. glorificet
aūt deū in iſto noīe. Sꝫ ſi qđ patimini pp iu
ſticiā bti. i. Pet. iij. ¶ Tertio reſtat nūc vidē
de ſua ſepultura corpali. Jnuenio ꝙ. b. ioan.
habuit tres ſepulturas pprias. vna fuit corpo
ris: alia capitis: alia aīe. Prima fuit corporis
Corpus aūt ei⁹ ſine capite hūit honorabilem
ſepulturā. Dicit euangeliū ꝙ diſcipuli ei⁹ au
dita ei⁹ morte venerūt ⁊ tulerūt eius corp⁹ ⁊
poſuerunt in monumēto. Scđa fuit capit̄. Et
iſtā fecit iſta mala mulier que pn̄tato ſibi ca
pite a filia timēs ne ppha reſurgeret ſi cū cor
pore caput ſepultū fuiſſet. iō caute in pıete pa
latij fodit: ⁊ ibi caput poſuit: ⁊ ſepe caput vo
lebat vidē timēs ne reſurgeret: gᵒ bn̄ fuit pſo
luta. Vn̄ cū ſcel̄ caput ioānis i manib⁹ teneret
⁊ eidē gaudēs plurimū inſultaret di. He ioā
nes vos voluiſtis me ſepare ab herode: ſꝫ ego
abſtuli vobis vitā ⁊ caput a corpe. Et diuino
nutu caput ipm in ei⁹ faciē inſufflauit. Et illa
miſera ꝯtinuo expirauit: ⁊ demones ei⁹ aīam
ad infernū duxerūt. Filia ꝺo ei⁹ cū ſup glaciē
tripudiaret: ſub ea glacies reſoluit̄: ⁊ ipſa in
aqs ꝯtinuo ſubmerſit. Et mō tripudiat cū de
monib⁹ in inferno. Herodes aūt in exiliū miſ
ſus ab impatore: ⁊ ibidē miſerabilr̄ vitā fini
uit. Ecce q̄liter pſoluti fuerūt. 3ª ſepultura fuit
aīe. Et iſta fuit in lymbo iferni. Nō credatꝭ ꝙ
aīa ioānis ſtatim aſcēdit in celū. Quia nōdū
xp̄us per ſuā mortē ⁊ paſſionē apuit ianuam

celi. Sed deſcendit ad lymbum cum ſanctis
pꝛibus:qui lymbus eſt in cozde terre:ibi.n.in
ferı⁹ eſt infernus dānatoꝝ.Deinde lymb⁹ pue
rozum. Tertio locus purgādoꝝ.Quarto ſu-
peri⁹ erat locus patrū ſctoꝝ.Modo cōtēpla-
te hic: qñ ſcti patres viderunt alam Joannis
dixerūt.Et quis es tu.Et ille.Et nō cognoſcitꝭ
vos illā de quo dixit Jſayas.Uox clamantis
in deſerto.Et gauiſi ſunt ſcti patres.Et narra
uit eis quō xp̄z baptizauit: ⁊ mūdo oñdit ⁊c.
De iſta ſepultura dō dixit.Quis eſt hō qui vi
uet ⁊ nō videbit moꝛtē:eruet aiam ſuā de ma
nu inferni.q.d.nullus.in ꝑs.lxxxviij.⁊c.Mo
raliter hēmus hic doctrinam magne ꝯſolati-
onis. Btūs ioānes cum tanta ſctitate ⁊ vite
aſpꝛitate deſcēdit ad infernū: ⁊ modo ſi cre-
atura moꝛit poſt baptiſmū anteꝗ̄ peccet ſta-
tim euolat ad celum. Idē eſt iudiciū de quo
cūqꝫ alio īfideli nō ficte veniēte ad baptiſmū
Ecce quō qualem gr̄am hēmus. Idē ſi faci-
mus ꝯdignā pn̄iam de pct̄is.Jō xp̄s. Pn̄iaz
agite:appꝛopinqͥbit.n.regnū celoꝝ.Mat.iij.

¶ In feſto natiuitatis virgi. Marie.Ser.i.

Ho quaſi vitis fructifica ui.

Uerbū iſtō habet textualiter.Eccli.xxiiij.⁊ offi
ciat in epiſtola hodierna. Pꝛo de
claratione verbi ꝓpoſiti ⁊ introductione ma
terie pꝛedicande: ſcd̄m ꝙ xp̄us inter alias bo
nas cōparationes ⁊ ꝓꝑꝛias quas dedit de ſe
ſuis ſctis apl̄is ⁊ diſcipulis fuit iſta. Ego ſum
vitis vera: ⁊ vos palmites. Qui manet in me
hic fert fructū multū:qꝛ ſine me nihil poteſtiſ
facere.ſ.meritoꝛie. Joannis.xv.Ecce ꝙ xp̄us
in iſta auc̄te vocat ſe vitē: ⁊ diſcipulos ⁊ in ꝑ-
ſona coꝝ omēs nos vocat palmites.Et ponit
duas rōnes.Unā affirmatiuā.aliā negatiuā.
Affirmatiua eſt:qꝛ ſicut palmes manēs in vi
te ab ea recipiens humozē fructificat.alˀs nō.
ſta xp̄s eſt vitis ⁊ radix ſiue radica oīum bo
noꝝ ⁊ virtutū ⁊ influētiaꝝ. Qui ergo manet
in hac vite.ſ.per verā fidē:abſqꝫ erroꝛe:dubi-
tatione ⁊ falſa credētia: ⁊ per deuotam ⁊ ꝓm
ptam obedientiā faciendi ſuā voluntatem ⁊
ſeruandi ſua ꝓcepta:talis recipit ab eo humi
ditatem gr̄e: ⁊ facit eos abūdare ⁊ fructifica-
re. Pꝛimo in intellectu fructu ꝯtemplatiōis.
In memoꝛia fructu bone recoꝛdationis. In
volūtate fructu amoꝛis ⁊ dilectionis. In oꝛe
fructu oꝛationis. In oculis fructu lachꝛyma-
tionis. In aurib⁹ fructu diuinoꝝ auditionis.
In manib⁹ fructu elemoſynaꝝ largitiōis. In
toto coꝛꝑe fructu afflictionis.Ecce rō affirma
tiua qualiter qꝫdiu palmes manet in vite per
credentiā ⁊ obedientiaꝫ fructificat. Jō dicit.
Ego ſum vitis ⁊ vos palmites : qui manet in
me: ⁊ ego in eo:hic fert fructum multū.Scd̄a
rō eſt negatiua quā tāgit cū dicit. Quia ſine
me nihil poteſtis facere: qꝛ palmes a vite ſci-
ſus nullum facit fructū nihil valet:niſi ad cō-
burenduꝫ in igne.Sic xp̄ianus a vite.i.a xp̄o
ſciſus gladio pc̄ti moꝛtalis:qꝛ dubitat in fide
ſi eſt ſic. Et nunqd dꝫ qs dubitare in his q̄ ds
dixit. Abſit. Adhuc ſi hēat fidē firmā ⁊ tꝫ ma
lā vitā tñ ſciſus eſt ⁊ nullū facit fructū merito
riū:qꝛ ſine me.i.gr̄a ⁊ influētia nihil poteſtis
facē. Jō dic̄ ibideꝫ. Sicut palmes nō pōt facē
fructū a ſemetipſo niſi mānſerit in vite: ſic nec
vos niſi in me manſeritis.Ex his rōnib⁹ pꝫ ꝙ
dn̄s ieſus xp̄s de ſe ꝓꝑꝛie dicit. Ego ſuꝫ vit̄ ⁊c.
Ecce excellētia xp̄i. Uirgo aūt maria nō hēt
eq̄lem excellentiā cū xp̄o:qꝛ ipſe eſt creatoꝛ: ⁊
ipſa creatura. ⁊ iō ipſa nō eq̄parat ſe xp̄o:ſed
tꝑando v̄bū ſibi aſſimilādo ſe dic̄. Ego q̄ſi vi
tis:nolo ei equipari vel eq̄ri: ſꝫ aſſimilari:fru
ctificaui.Fili⁹ fructificat vt pꝛīcīͫ pꝛīmū ⁊ tāqꝫ
cā pꝛincipal̄ oīuꝫ:ego p⁹ eū nō eq̄lr vt vit̄:ſꝫ ſic
qō nōt ſilitudinē. Pꝫ th̄e. De iſta mā inueꝰ
q̄ttuoꝛ fruct⁹ i qb⁹ v̄go mā fructificauit q̄ſi vit̄
℣ Pꝛimus de pꝛenunciatione angelicali.
℣ Secundus de ſanctificatione ſp̄uāli.
℣ Tertius de ꝓſātatione coꝛpoꝛali ſeu tp̄ali.
℣ Quartus de magnificentia virtuali.
In his ergo maria v̄go fructificauit q̄ſi vitis.
ꝑꝑ qō dicit. Ego q̄ſi vitis fructificaui. ¶ Di
co p° ⁊c. P° xp̄us fructificauit in fructu de
ꝓnunciatione angelicali.qꝛ anteqꝫ fuiſſet cōce-
ptus fuit angelice ꝓnūciat⁹. Jā ſcitis q̄lr an-
gelus gabꝛiel tot⁹ lucidus nūciauit v̄gini ma
rie ꝙ eēt mater filij dei. Jō dicit euāge.Luc.
Miſſus eſt angelus gabꝛiel a deo in ciuitate
galilee:cui nomē nazareth:ad v̄ginē deſpon
ſatā viro:cui nomē erat ioſeph de domo dd:
⁊ nomē virginis maria. Luc.i. Ecce ꝓnuncia
tio angelica dulcis fruct⁹ eſt ꝯtēplādi. Siſr
virgo maria q̄ſi vitis:nō eq̄liter vt vitis fructi
ficauit. Anteq̄ fuit ꝯcepta fuit ꝓnūciata. Ille
magn⁹ doctoꝛ Jeronͥ.affirmat ꝙ Joachīꝫ pr̄
v̄ginis marie: ⁊ btā Anna ei⁹ mr̄.xx.ānis fue
rūt in mr̄ionio ꝙ nō hūerūt mr̄ionij fructum
Culpa erat ipſi⁹ Anne que erat cōplexionis
frigide:iō erat ſterilis. Sꝫ quid fecerūt:nō re
currerūt ad diuinos vel ſoꝛtilegos:ſꝫ ad deū:
qꝛ nullus pōt dare niſi ds. Jō cuꝫ deuotione
oꝛonib⁹ ieiunijs ⁊ elemoſynis:vigilijs ⁊ pegri
nationib⁹ recurrerūt ad deū:vouētes ꝙ ſi ds da

ret eis fructū ⁊c̄. ꝙ darēt deo. Et cū ſemel Jo
achim fleret ex vna parte: ⁊ Anna ex alia ap
paruit eis angel⁹ Gabꝛiel confoꝛtans eos di.
ꝙ oꝛones ⁊ alia bona erant deo accepta: ⁊ ꝙ
hꝛent vnā filiā:nō filiuꝫ:ſed filiam q̄ eſſet ſctā
anteqꝫ nata q̄ cōciperet mirabilr̄:qꝛ de⁹ ſupna-
turaliter iuuit op⁹ mr̄imonij in ſua gn̄atione
⁊ Anna cōcepit.Ecce qualr̄ fuit angelo pꝛe
nūciata vt xp̄s. Jō dicit. Ego quaſi vitis fru-
ctificaui ſuauitatē odoꝛis: ⁊ floꝛes mei fruct⁹
honoꝛis ⁊ honeſtatis. Eccli.xxiiij. Floꝛes vo
cat verba q̄ dixit angel⁹ parentibus ſuis. Fru
ctus honoꝛis fuit v̄go maria. Et honeſtat̄:qꝛ
nō legitur ꝙ vnqꝫ Joachim cognouerit aliā
niſi vxoꝛē ſuaꝫ. Iſta eſt honoſtas matrimonij
Nō ꝯ illos q frāgūt hōeſtatē ⁊ legē mr̄imonij
Ecce quot pc̄tā cōcurrūt. Pꝛimū eſt luxurie
abominabilitas:qꝛ deus non vult ꝙ illō op⁹
fiat niſi inter virū ⁊ vxoꝛem in matrimonio
Etiā ſi homo haberet moꝛi : ⁊ diceret medic⁹
ꝙ faceret illud:alias moꝛtuus es: ⁊ citius de
bet moꝛi:niſi habeat vxoꝛē: ⁊ medic⁹ eſt excō
municatus dādo cōſiliū tali qui nō eſt de ma
trimonio:ita eſt cōdēnatū hoc pc̄tm̄ ꝙ nullo
mō eſt licitū illō niſi in ſtatu mr̄imonij. Ideo
dicit honeſtatiſ. Et concoꝛdat apl̄s di. Hono
rabile cōnubiū in oībus : ⁊ thoꝛ⁹ imaculatus.
Foꝛnicatoꝛes eñ ⁊ adulteros iudicabit deus
ad Heb.vi. Secūdū eſt de rapina ⁊ de furto
iniuſticia:qꝛ ſi ego do tibi cappā meaꝫ ⁊ poſtqꝫ
tu eā poſſediſti aufero eam tibi: ⁊ do alteri:ra
pinā facio. Rapina maioꝛ ē qñ hō qui dedit
coꝛpus ſuū vxoꝛi.deinde ipſe dat alteri:furtū
⁊ iniuſticiā facit:qꝛ coꝛpus viri vxoꝛis eſt ⁊ e-
conuerſo. Ideo apl̄s. Mulier ſui coꝛpoꝛiſ po
teſtatē non habet ſed vir. Similiter ⁊ vir ſui
coꝛpoꝛis poteſtatē nō habet:ſꝫ mulier. Ergo
nolite fraudari inuicē.i.ad Coꝝ.vij. Tertium
peccatū eſt mai⁹.ſ.ꝓditionis:qꝛ ſi vnus miles
dat fideꝫ alteri militi ꝙ erunt ſocij in ꝓlio. Si
frangit ſibi fideꝫ coꝛꝑis pōt ipſuꝫ redarguere
de fide ſiue pꝛoditione: ⁊ dare ſibi cāpū duel
li. Ita in matrimonio vir dat fidem coꝛpoꝛis
vxoꝛi: ⁊ econuerſo. Ideo qui frangit fidem
ꝓditoꝛ ē. Et ſi vxoꝛ eſſet foꝛtis poſſit aſſigna
re viro pꝛoditoꝛi campum coꝛam ipſo rege.
Sed quia ſunt debiles recurrunt ad deum.
ad linguā ⁊ ad oculos ploꝛādo.de talib⁹ dic̄
apl̄s. Si quis ſuoꝝ ⁊ maxime domeſticoꝝ cu
rā nō hꝫ:fidē negauit: ⁊ eſt infideli deterioꝛ.i.
Thimo.v. Nullus eſt magis domeſticus qꝫ
vxoꝛ. Quartū pc̄tm̄ ⁊ maius eſt ſacrilegium.
Scitis quare de⁹ oꝛdinauit matrimoniū qꝛ
eſt vnū de ſepteꝫ eccleſie ſacramenꝫ ad ſignā
dum ꝙ xp̄us duxit eccl̄iam in ſponſam ſuam
quā nunqꝫ dimittet ꝓpter aliam cui eſt fidel̄.
Qñ ergo frangis matrimoniū : tu es falſatoꝛ
ſacramenti. Et ſicut ſacerdos eſſet falſatoꝛ ſa-
cramenti ſi qñ debet eleuare hoſtiā conſecra
tam eleuaret hoſtiā papiri. Sacramētuꝫ hoc
magnuꝫ eſt. Ego aūt dico in xp̄o ⁊ in eccleſia
ad Ephe.v. ¶ Secund⁹ fruct⁹ xp̄i fuit ſancti
ficatio ſp̄ualis. Nā in conceptiōe dn̄i ieſu xp̄i
ſil̄ in inſtāti cōcurrerūt q̄ttuoꝛ.ſ.coꝛꝑiſ foꝛma
tio:aīe creatio : vtriuſqꝫ ſanctificatio.paſſiue
quantū ad humanitatē:qꝛ vt fons totius ſan
ctificationis in ſumma ſanctificatione creata
eſt ſuper oēm purā creaturā. Quarto huma
nitatis ⁊ diuinitatis vnio. De hoc dixit ange
lus virgini marie. Qō eñ ex te naſcetur ſan-
ctum vocabitur fili⁹ dei. Luce.i. Siſr virgo
fecit fructum ſanctificationis:non dico equali
ter:nec ipa dicit:ſꝫ dicit. Ego q̄ſi vitis.ſ.qꝛ nō
in inſtanti eius coꝛp⁹ fuit foꝛmatū ⁊c̄.ſꝫ qñ ei⁹
coꝛp⁹ fuit foꝛmatū ⁊ aīa creata ⁊ infuſa : quia
iſta dicit̄ ꝯceptio germinis q̄ eſt ꝑfecta:qꝛ ꝯce
ptio ſeminiſ imperfecta eſt:nō expectauit de⁹
nouē menſes:nec vnū:nec etiā hebdomadaꝫ
vnaꝫ imo credit̄ ꝙ eadē die ⁊ hoꝛa fuit ſancti
ficata ſuꝑ oēs ſctōs ⁊ ſctās ⁊ etiam angelos.
Auto.de hoc dō in ꝑs.xlv. Fluminis impet⁹
letificat ciuitatē di : ſanctificauit tabernaculū
ſuum altiſſimus. Deus in medio ei⁹ nō cōmo
uebitur adiuuabit eā de⁹ mane diluculo. In
quo pſalmo q̄ttuoꝛ ponunt̄ d̄ ei⁹ ſanctificatōe
Pꝛimo quantitas. Secundo dignitas. Ter-
tio firmitas. Quarto pꝛimitas. Pꝛimo oſtē
ditur quantitas ſanctitatis virginis marie:
cum dī. Fluminis ipetus.quia totū flumen di
uinarum gratiarum effuſum eſt ſuper eam in
ſanctificatione. In ſanctificatione alioꝛum
ſanctoꝛum infunditur vna gutta gratie diui-
ne:qꝛ vnus ſanctus habuit vnam guttaꝫ gra
tie:alius aliaꝫ ⁊c̄. Quod in virgine maria flu
minis impetus. Bern̄. Ceteris ꝑ ptes datur
gr̄a ſp̄ūs:marie vero totam ſe infudit plenitu
do gr̄arū ꝓpter qō dicit letificat ciuitatē dei
Qñ virgo fuit ſanctificata null⁹ hō ſciuit:ſed
angeli ſciuerūt. O q̄le gaudium fecerūt. Rō
qꝛ dixit xp̄us ꝙ gaudiū eſt angeliſ dei in celo
ſuꝑ vno pc̄tōꝛe pn̄iaꝫ agente:g° q̄nto magis
ſuper virgine maria q̄ nunqꝫ peccauit. Ecce q̄
re dicit. Fluminis impetus letificat ciuitatē
dei. Secundo declaratur ſua dignitas:cuꝫ di
cit ſanctificauit tabnaculuꝫ ſuū altiſſim⁹. Si
camare militum ſunt optime oꝛnate:dignū ē

Nota expoſitione iſtius authori[s]

ꝙ camera regis ſit magis ornata. Jō dignū
fuit vt tabernaculuꝫ ſuum ſ. camera in qua fi
lius dei debuerat nouē mēſibꝰ habitare ꝙ fuiſ
ſet ſup oēs ſanctificata. Bern̄. Ego puto ꝙ ꝛ
copioſior ſanctificationis bñdictio ꝙ̄ in alijs
ſanctis in vtero ſanctificatis in eā deſcēderit
q̄ nō ſolū ipſiꝰ ortū: ſꝫ ꝛ vitā eiꝰ ab oī peccato
deinceps imunē ↄſeruaret. Tertio declarek ſua
firmitas: cū dicik. Deꝰ in medio eiꝰ nō cōmo-
uebitur. ſ. habitat in ea ꝑ grāꝫ. Differētia eſt
inter cadere ꝛ cōmoueri. Cadit hō ꝑ pctm̄ mor
tale. Jō apl's. Qui ſe exiſtimat ſtare. ſ. in grā
deſ videat ne cadat pma ad Cor. x. Et cōmo
uek qs ꝑ peccatū veniale. Nunꝙ̄ fuit aliquis
ſanctꝰ nec ſctā qn ceciderit vel cōmotꝰ fuerit
niſi xp̄s ꝛ virgo maria. q xp̄s iam in hac vita
hūit puigeliū ſanctoꝝ q ſunt in celo q nō poſ
ſūt cadere: nec ↄmoueri. Dd i ps. cxxiiij. Nō
cōmouebik qui habitat in hieruſalē. Sic vir-
go maria: quia nunꝙ̄ peccauit mortalr̄ nec
venialiter: nec corde cogitando ꝛc. Ipſa eni
fuit illa mulier fortis de qua Salomon que-
ſiuit a ſuis doctoribus dī. Mulierē forteꝫ qs
inueniet. Prouer. vlti. Nullꝰ doctoꝝ ſciuit rñ
dere: ꝛ ſpūſſanctꝰ ſibi rñdit dī. Procul ꝛ de
vltimis finibus: quia in vltima etate debuit
eſſe. Nota ꝙ iſta q̄ſtio mulierē fortē ꝛc. inci-
pit per aleph: qd̄ interptak mille: quia tot an
ni fluxerūt a Salomone vſqꝫ ad ꝟginē mariā
Quarto declaratur paternitas: cū dr̄ Adiuua
bit eā deus mane diluculo. Et loquik de ſctifi
catione ꝟginis marie. Inuenio ſex horas in
qbus ſctificauit creaturas aliquas. ſ. hora cō-
pletorij: hora veſperarū. tertia hora meridiei
q̄rta hora tertiarū. quinta hora prie. ſexta in
aurora. Hora completorij vt ſcitis eſt i ſolis
occaſu. Iſta hora ſanctiſicank etiā illi qui vi-
xerūt in pctis ꝛ malis: plorāt ꝛ petūt veniam:
ꝛ deꝰ dat eis cōtritionē: tales ſctificank ꝑ ↄtri
tionē cordialē. Sꝫ in tota ſacra ſcriptura nō
legik ꝙ aliqs fuerit ſic ſanctificatꝰ niſi de vno
ſ. de latrōe. de q̄ Leo papa: ꝙ nō legik ꝙ vnꝙ̄
fecerit aliqd̄ bonū: ſemꝑ fuit malꝰ ꝛ vicioſus
Et hora cōpletorij qn̄ fuit iudicatꝰ ad mortē
habuit tantā ↄtritionē de pctis ꝙ vix potuit
formare verba dī. Memēto mei dñe dū vene
ris in regnū tuū. Cui xp̄s. Amē dico tibi: ho-
die mecū eris in padiſo. Nullꝰ ſit ita ſtultꝰ ꝙ
dicat: qr deꝰ ita miſerebik mihi ſicut latroni:
qr maiꝰ miraculū eēt ꝙ male viuētes facerēt
bonuꝫ finē q̄ꝫ ſuſcitare mortuos. De iſta ſan
ctificatione dicit Jeremias. Cōgrega eos q̄
ſi gregē ad victimā ꝛ ſctifica eos in die occiſi

onis. Jere. xij. Alij ſanctificank hora veſpera
rū: vt illi qui nō ſpectāt finē: ſed ante redeūt
ad deū; cōfitenk: faciūt afflictiones. Tales ſcti
ficank ꝑ pniāꝫ ſacr̄alē: talibꝰ dicit apl's poſtq̄ꝫ
fecerūt pniam: Nūc liberati a pctis. ſ. ꝑ pniaꝫ
ſerui aūt facti deo: habetis fructū vr̄m in ſcti
ficationeꝫ. ad Ro. vi. Alij ſanctificank in me
ridie qn̄ feruet calor: ſicut martyreſ qui feruo
re ſpūs occidebank pro honore xp̄i. Iſti ſctifi
cabank per paſſionē martyrialē. De qbꝰ dicit
ſcriptura. Preparauit deꝰ hoſtiā. ſ. corpꝰ ſuū
ſeu martyres ex feruore ſpūs: ſctificauit voca
tos ſuos. Sophonie. i. Alij ſcificank hora ter
tia: vt infantes ꝑ ablutionē baptiſmaleꝫ. De
iſta dicit apl's nouiter baptizatis. Pecca-
tores aūt aliqn̄ fuiſtis: ſꝫ abluti eſtis ſꝫ ſctifica
ti eſtis ſꝫ iuſtificati eſtis i noīe ieſu xp̄i dñi nr̄i
ꝛ in ſpū dei nr̄i. i. Ad Cor. vi. Alij hora pma
in ortu ſolis fuerant ſctificati: q in vtero mr̄is
añq̄ꝫ naſcerenk effecti ſūt ſcti. Ut Jeremias
ꝛ Joānes. De ieremia. Anteq̄ꝫ exires de vul
ua ſctificaui te Iſta auctas ñ cogit ad credē
dū niſi ꝙ qn̄ debuit naſci fuit a deo ſctificatꝰ.
Idē de btō Joāne bap. Lu. i. Spūſancto re
plebik adhuc ex vtero mr̄is ſue. Sed ꝟgo ma
ria i aurora fuit ſctificata: nō expectauit deus
nouē mēſes: nec vnū ꝛc. ſed in eodē die ꝛ ea
dē hora. Ecce q̄re dicit. Adiuuabit eā deꝰ ma
ne diluculo: nō hora cōpletorij: nec veſperaꝝ
ꝛc. ſꝫ mane in aurora. Ecce eiꝰ fructꝰ ſctificati
onis. Jō poſſumꝰ dicere in laudē xp̄i ꝛ virgi
nis glorioſe illd̄ Dd. Dñs dabit benignitatē
ſ. in incarnatione: ꝛ terra nr̄a. ſ. virgo Maria
dabit fructū ſuū. ps. lxxxiiii. ¶ Tertiꝰ fructꝰ
xp̄i fuit de pn̄tatione tꝑali. Nā poſt ſui natiui
tatē fuit pn̄tatus in tēplo dñi. Luc. ij. Poſtq̄
cōpleti ſunt dies purgationis marie ſm̄ legē
Moyſi tulerūt illū in hier'lꝫ vt ſiſterēt eū dño
ſicut ſcriptū eſt in lege Moyſi. Qr oē maſcu
linū adapiens vuluā ſctm̄ dño vocabik. Et vt
daret hoſtiā ꝑ eo dedit par turturū: aut duos
pullos colūbarū. Silr ꝛ btā ꝟgo: nō dico eq-
liter: ſꝫ poſt natiuitatē ex vtero mr̄is ꝛ poſt ab
lactationē ſuā fuit ꝺuotiſſime i tēplo dñi pn̄ta
ta. Nō hyſtoriā breuir̄ ſpeculādo de aſcēſu vir
ginis: ꝑ. xv. gradus in tēplū dei. nā illa aſcēſio
fuit iminiſterio angeloꝝ fctā eā ducētiū. Cum
dicit Greg. pmo dyalogoꝝ. In hoc mūdo vi
ſibili nihil ꝑ creaturā inuiſibilē diſponik. Qd̄
pōt intelligi ꝛ declarari ad modū ſponſaꝝ in
die nuptiarū: q̄ vſqꝫ ad eccleſiam ducunk ꝑ pa
rentes cap: ꝛ ex tunc aſſumunk a ↄſanguineis
ſponſi. Iſte aſceſus. xv. graduuꝫ ſignabat ali

qd̄ myſteriū futuꝝ: ꝛ ꝑ maxime de btā virgine
vt tangit Jero. ſ. ꝙ ſupra nouē ordines ange-
loꝝ: archangeloruꝫ ꝛc. Jō cantak. Exaltata es
ſctā dei genitrix ſuꝑ choros angeloꝝ ad cele-
ſtia regna ꝛ ſupra ſex gradus ſctōꝝ. ſ. ꝟginum
ↄfeſſoꝝ. martyꝝ: aploꝝ: ꝓpharū: ꝛ patriarcha
rū erat ſublimāda. Multe filie ↄgregauerūt
diuitias: tu ſuꝑgreſſa es vniuerſas. Prouerb.
vl. Moralr̄ notak hic ſuꝑ hoc qd̄ parētes ꝟgi
nis diligēteſ fuerūt ad cōplendū ꝛ faciendūꝫ
votū ↄ vouentes ꝛ nō complentes: qr lꝫ dicāt
doctores ꝙ maiꝰ meritū eſt qn̄ mediāte voto
hō ſeruat caſtitatē: paupertatē: ꝛ obedientiā q̄ꝫ
ſine voto ceteris paribꝰ: ſꝫ eſt tātuꝫ ꝑiculum ꝛ
pctm̄ fractio voti: qr maiꝰ pctm̄ ē q̄ homicidi
um. Dicunt theologi ꝙ maiꝰ pctm̄ eſt falſum
iuramentū q̄ꝫ homicidiū. Et btūs Tho. dicit
ꝙ maiꝰ pctm̄ eſt fractio voti. Nō ↄtra clericos
ignorātes: dicētes ꝙ pctm̄ luxurie nō ē maiꝰ
pctm̄. Uerū eſt in laycis ſꝫ ſufficit ad dānatio
nē. In clericis āt ꝛ religioſis eſt de maioribꝰ
ꝓꝑ votū. Caueat gͦ a votis niſi cōpleatis. di
cit. n. ſcriptura. Si qd vouiſti deo ne moreris
reddere. Diſplicet. n. ei infidelis ꝛ ſtulta ꝓmiſ
ſio. Eccl's. v. Nō. ne moreris reddere. Si facis
votū infra certū tp̄s cōplendū: debes illud cō
plere infra illud tp̄s. al's plus ꝑeccas q̄ ſi oc
cideres hoiem. Si aūt non ſtatuiſti certū tp̄s
debes cōplere ſtatiꝫ hita oportunitate. Jō di
cit. Ne moreris. Nō ↄ illos q nunꝙ̄ inueniūt
tp̄s oportunū: ꝛ qn̄ ſunt ſenes petunt diſpēſa-
tionē. Diſplicet. n. ei infidelis ꝛ ſtulta ꝓmiſſio
que nō complek: ſtulta ꝓmiſſio eſt ei qn̄ fit ſine
deliberatiōe. Pmo ex deuotiōe aliq ſubito fa
ciūt votū. Scdo ex indignatione qn̄ eis fit di
ſplicētia aliq̄: ſubito faciūt votū: vel nō intran
di domuꝫ iſtius: vel nō ludendi cū eo ꝛ hmōi
ↄuetatū: ꝛ vouendo frangūt votū qd̄ nō debꝫ
ſeruari. Tertio ex tribulatione. ſ. doloris ꝛ in-
firmitatꝭ vel in partu mulierū: ꝛ poſt nihil fa-
ciunt quaſi velint deū decipere. Item nota cō
tra illos q ꝓmittunt filios ad ſeruitiū dei in re
ligione vel ſacerdotio: ꝛ poſt nihil faciūt nec
curant expectantes filium gibboſum: vľ filiā
vt illā dēt ꝛc. Ecce q̄re dic. Si qd voluiſti ꝛc.
¶ Quartꝰ fructꝰ xp̄i ē vľ fuit de magnificatio
ne virtuali vel ſpūali. Quouſqꝫ xp̄s fuit. xxx.
annoꝝ ita vixit ꝙ non reputabak magnꝰ: imo
reputabak faber lignariꝰ. ſed in baptiſmo fuit
magnificatus qn̄ ioānes ipſum baptizauit: ce
li apti ſunt ſuꝑ eū: ꝛ deſcendit ſpūſſctūs in ſpe
cie colūbe ſuꝑ eū: ꝛ vox patris itonuit. hic eſt
filius meꝰ dilectꝰ. Math. iij. ꝛ Luce. iij. Tunc

apud hoīes fuit ita magnificatꝰ: intm̄ ꝙ fugit
in deſerto. Silr̄ ꝟgo maria: non equaliter.
Et ecce qūo. Ex q̄ virgo maria fuit pn̄tata in
tēplo in q̄ ſtetit decē annis cū alijs virginibus
quaſi eſſent moniales: ita faciebāt antiquitus.
Nota ↄ ↄſuetudinē de puellis nō veniētibus
ad eccl'iam. Nota de hyſtoria ꝛ de deſpōſatōe
ꝛ qualr̄ ſpūſſctūs deſcēdit in ſpē colūbe ſuꝑ
virgā ſponſi ſui Joſeph: quēadmodū ſuꝑ xp̄ꝫ
in baptiſmo: ꝛ ſic virgo fuit valde magnifica-
ta. De iſto fructu dixit. Salomon in ꝑſona vir
ginis. Sub vmbra illius quē deſideraueraꝫ ſe
di. ſ. vt ſit mihi in patrem ꝛ ſpōſum: ꝛ fructus
eius dulcis gutturi meo. Cant. ij. Moralr̄ no
ta hic ſuꝑ hoc ꝙ virgo fuit deſpōſata per ver-
ba de pn̄ti. Qn̄. n. fit per verba de preſenti: ve
rū matrimoniū ē: etiā ſi nō ſequak copula car
nalis: nec pn̄t ſeparari niſi per ingreſſum reli-
gionis: ſi nō fuit ſecuta copula: ſiue publice ſi
ue clādeſtiē ↄtraxerūt. Si clādeſtine: excōica
ti ſunt nec pn̄t ſepari. Jō q clandeſtine ↄhunt
ꝛ poſt ꝓpter timorē parentū vel odiū ipſa du
cit aliuꝫ: ipa eſt putana. Et pmus q eſt vir: ꝛ
etiaꝫ ſi ipſe contrahit cū alia: leno eſt. O quo
ſunt multi q credūt hēe vxorē: ꝛ nō hēnt. Iteꝫ
ſunt alia multa impedimēta. Uos non credē
tis aliqd facere in baptiſmo vel confirmatiōe
qr oēs vultis eſſe cōpatres ꝛ cōmatres: ꝛ ē ita
ꝙ ſi eſtis patrinus de aliquo vel aliquo etiam
vxor legitima eſt patrina eius: ꝛ econuerſo: ēt
ſi nōn ſit pn̄s: ꝛ nūq̄ꝫ aliqs filius veſter poteſt
ↄhere cū illa lꝫ papa poſſit diſpenſare. Item ſi
clericus q baptizat hꝫ filios nō pn̄t cōtrahere
cū illis quos ipſe baptizauit. Et q̄t ſunt in hoc
caſu. Itē ſi ↄtraxiſtis cū aliq̄ conſanguinea in
fra quartū gradū: nō eſt matrimoniuꝫ. Itē ſi
citis anteq̄ꝫ habuiſſetis iſtam vxorē peccaſtis
pmo cū matre eius: ita ergo non eſt vxor vr̄a
Nec papa poſſet diſpenſare niſi in aliqbꝰ gra
dibus: non tñ in oībus: qr nō cū ſorore vľ vxo
re fratris: qr eſt cōtra legeꝫ diuinā. Nlſus po
teſt hēe mr̄eꝫ ꝛ filiā. Idē ſi peccaſtis cū ſorore
ſua: ꝛ ecōuerſo: ſi vxor peccauit cū p̄re viri ꝛc.
Si ſint in tertio vel q̄rto gradu papa pōt di-
ſpenſare. Jō eſt optima conſuetudo qn̄ debēt
deſpōſari ꝙ ſacerdos ꝓclamet: ſi ē aliqs q ſci
at īpedimētū ꝙ reuelet: ꝛ ſi aliqs ſcit īpedimētū
ſecrete: tñ reuelet ſacerdoti. Et mō in mltis lo
cis nō faciunt iſtas ꝓclamatiōes: ꝛ male. Itē
ſunt aliq poſtq̄ꝫ ↄxerūt ꝛ diſcōuenit: ꝓcurāt
ſibi ſeparationē cū falſis teſtibꝰ ꝛc. Nō pn̄t ſe
parari nec papa: nec etiā petrus apl's poſſꝫ di
ſpenſare: nullo mō pn̄t ſeparari niſi ꝑ ingreſſ

ſum religionis ante copulā. Ideo apoſtolus.
Hijs qui in matrimonio iuncti ſunt pcio: non
ego ſed dominus: vxoꝛem a viro non diſcede
re: ⁊ vir vxoꝛem nō dimittat. i. ad Coꝛ. vij. Et
ſic vt Joachim ⁊ anna vitam eternam pꝛome
rebitis. Quod vobis pꝛeſtare dignetur pater
⁊ filius ⁊ ſpirituſſanctus. Amen.

De natiuitate beate Marie virginis.

Sermo ſecundus.

MEmoꝛia mea in gn̄atione ſeculoꝝ. Eccli.
xxiiij. ⁊ recitatū eſt ſtati in epl'a ho
dierna. Scd̄m ꝙ ſcitis hodie eſt fe
ſtū ⁊ ſolēnitas benedicte natiuitatis v̄ginis.
Marie qn̄ nata fuit de vtero mr̄is ſue bn̄di
cte Anne. Si placet de hēbim' bonas doctri
nas ſciētiales ⁊ inſtructiōes moꝛales: ſꝫ vt ver
ba ſint ad honoꝛē dei ſalutet v̄go Maria ⁊c.
Iſtud v̄bū dr̄ in pſona v̄gis. Memoꝛia. ſ. mee
natiuitatis. Sciendū eſt ꝙ in ſumma gn̄aliter
ſunt duo ſecula. Pꝛimū ē creaturaꝝ ſpūaliuꝫ
⁊ īcoꝛꝛuptibiliū. Scd̄m creaturaꝝ coꝛpaliū ⁊
⁊ coꝛꝛuptibiliū. Pꝛimum eſt celū empyriale.
De quo ſtrabꝰ ait ſup Gen̄. i. Celū empyreuꝫ
mox vt creatū ē: angelis eſt repletū. Scd̄m ē
terra: de quo id vulgariter dr̄ hoc ſeculū: qꝛ lꝫ
terra ſit permanens tamen creature coꝛpoꝛa
les ſunt coꝛꝛuptibiles. Ideo Salomon ait.
Generatio pꝛeterit ⁊ generatio aduenit ter
ra autem in eternū ſtat. Eccl'e. i. Dico ꝙ crea
tio iſtoꝛum duoꝛuꝫ ſeculoꝛuꝫ poteſt dici gene
ratio. Rō: qꝛ gn̄atio alicuius creature ē eius
pncipiū. Idō phs diffiniēs gn̄ationē dixit. Ge
neratio eſt ꝓgreſſio de non eſſe ad eſſe: ⁊ quia
iſta duo ſecula. ſ. celū ⁊ terra habuerūt pꝛinci
pium ꝑ creationē: qꝛ ante creationē celi ⁊ ter
re nulla erat creatura niſi ſolus deus trinitas
ipſa: Si dicatur ab aliquo ſimplici. Et deꝰ tūc
vbi habitabat. Dicatur ꝙ in camera ſue eter
nitatis. Auto. Dn̄s excelſus ⁊ ſublimis inha
bitans eternitatem. Iſa. lvij. ſed creauit celuꝫ
⁊ terram ꝓ vobis. Et qꝛ tunc habuerūt pꝛinci
pium eſſendi: ideo pōt dici generatio. Et con
coꝛdat moyſes di. Iſte ſunt generationes celi
⁊ terre qn̄ create ſunt in die quo fecit deꝰ celuꝫ
⁊ terram. Gen̄. ij. Dicit ergo v̄go maria. Me
moꝛia mea in generatiōe. ſ. celi ⁊ terre figura
ta fuit ⁊ declarata ⁊ demōſtrata. Pꝫ thema.
Memoꝛia mea in gn̄atione ſeculoꝝ. Ex quo
v̄go maria remittit nos ad gn̄ationē ſeculoꝝ
videamus qd dicit de hoc ſcriptura. Dicit
enim. In pꝛincipio creauit deus celuꝫ ⁊ terrā
Terra aūt erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebꝛe erant
ſup faciē abyſſi: ⁊ ſpūs dn̄i ferebat̄ ſup aquas.
Dixitq̄ꝫ deꝰ. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit
deus lucem ꝙ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucē a tene
bꝛis. Appellauitq̄ꝫ lucē diē: ⁊ tenebꝛas noctē
Factūq̄ꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies vnus. Gen̄.
i. Hic ſunt decē clauſule cōtinentes totā feſti
uitatē hodiernā. ꝓpter qd̄ dixit virgo maria:
Memoꝛia mea in gn̄atiōe ſeculoꝝ. Pꝛia
clauſula eſt cuꝫ dicit. In pꝛincipio creauit deꝰ
celū ⁊ terrā ſimul. Iſta ſimultas creationis ce
li ⁊ terre figurabat ſimultatē cōiūctionis mr̄i
monij Joachim ⁊ anne. Joachi dr̄ celū. Rō
qꝛ tota ſua vita fuit celeſtis: lꝫ eſſet nobil' ⁊ po
terat dicere. Noſtra cōuerſatio in celis eſt. ad
Phil. ij. Anna dicit̄ terra: qꝛ fructifera ſm̄ in
fluentiā quā recipit a celo. ⁊ pōt exponi de ea
illō ps. lxxxiiij. Bn̄dixiſti dn̄e terrā tuā: qꝛ pꝛi
mo erat ſteril'. Et ſequit̄. Dn̄s dabit benignita
tē: ⁊ terra nr̄a. ſ. beata Anna noſtra ꝓpter vti
litatem quā ex ea habuimꝰ dabit fructū ſuum
ſ. virginē mariā. Pꝫ ergo quō memoꝛiā v̄gis
ꝗtū ad parentū cōiunctionē exp̄ſſat ⁊ figura
tur: cū dr̄. In pncipio creauit deꝰ celū ⁊ terraꝫ
Si dicat̄ de aliquo. Frater ꝫ. qꝛ non videt̄ bo
na expoſitio ꝙ Joachim dicat̄ celuꝫ. ⁊ Anna
ſanctioꝛ Joachim dicat̄ terra. Idō eccl'ia feſti
na de ea ⁊ non de eo. Rō huius ſanctitat̄ fu
it qꝛ Anna habuit maioꝛē ꝑticipationē cū vir
gine maria ꝙ̄ pater: ⁊ patres ꝓpter negociuꝫ
tꝑale parum curant de pueris paruis: ſed ma
tres. Eſt ergo notandū ꝙ ſicut ramus violarū
vel roſarū plus redolet in illo qui euꝫ diu poꝛ
tat ꝙ̄ in eo qui ſolum tangit. Sic eſt in ꝓpoſi
to: qꝛ facit pater in generatiōe filij ac ſi daret
ramū violarū matri: ⁊ recedit: ſꝫ mater poꝛtat
in vtero: ⁊ poſt natiuitatē lactat: ⁊ tenet ī bꝛa
chijs: oſculatur ⁊c. Ideo Joachim parū fecit
Et tñ anna terra dicit̄: ⁊ Joachim celum. Ra
tio: quia mulier quātūcūq̄ꝫ ſit ſancta ⁊ virtuo
ſa dꝫ eſſe ſubdita: ⁊ vir dꝫ eſſe dn̄s: ⁊ maioꝛ ī do
mo: quia ſicut terra non eſt niſi punctus reſpe
ctu celi: a quo recepit influentiam: qꝛ alias ter
ra non fructificaret: ita vxoꝛ reſpectu viri a q̄
regitur ⁊c. qꝛ ergo Joachim erat vir beate an
ne: idō hēbat maioꝛitatē ⁊ p̄mitatē ⁊ influētiaꝫ
in domo: qꝛ ad nutū viroꝝ debent eſſe vxoꝛes:
tam maioꝝ ꝙ̄ minoꝝ deferāt maritis ſuis ho
noꝛem. Heſter. i. Lex fuit aſſueri imperatoꝛis
Propter hoc Joachim dr̄ celū ⁊ Anna ter
ra. Moꝛal'r inſtruunt̄ hic mulieres ne itrēt in
caput coꝝ vt velit hēe dn̄iuꝫ dicēdo. Ego ero
dn̄a domus: ꝓ certo gallina cātabit ⁊c. qꝛ nā
⁊ leges diuinales ⁊ pōtificales ⁊ imperiales
dant viro ꝙ ſit dn̄s. Ideo audietis vos. Et ſi in
pꝛima hebdomada qn̄ eſtis noue vir diſſimu
lat aliqua: poſt non ſuſtinebit: imo cum bacu
lo vadit per domum: quia vir debet eſſe celū
dominādo: ⁊ vxoꝛ terra ſubijciendo. Ideo di
cit ſcriptura. Mulieres viris ſuis ſubdite ſunt
vt ſuꝰ dn̄o: qꝛ vir caput eſt mulieris: ſicut eſt
xp̄s caput eccleſie. Sed ſicut eccleſia ſubiecta
eſt xp̄o: ita ⁊ mulieres viris ſuis in omnibꝰ. ſ.
licitis ⁊ honeſtis. Viri diligite vxoꝛes veſtras
ſicut ⁊ xp̄s dilexit eccleſiaꝫ: ⁊ ſeipſum tradidit
ꝓ ea vt eam ſanctificaret. ad Ephe. v. Ecce q̄
re dicit v̄go Maria. Meōꝛia mea ⁊c. Se
cunda clauſula eſt cuꝫ dicitur. Terra aūt erat
inanis ⁊ vacua. Hic oſtenditur conditio bea
te Anne: quia lꝫ eſſet in ſtatu matrimonij cuꝫ
nobili viro Joachim tamen erat ſterilis ⁊ īfe
cunda: quia ita erat frigide complexionis ꝙ
naturaliter nō poterat concipere. Ideo dicit̄
ꝙ erat inanis: non de vanitate: ⁊ vacuitate pō
ſita: ſed quia non attingebat finem matrimo
nij ⁊c. q eſt habere liberos. Ideo dicit̄ inanis
⁊ vacua. ſ. in vtero ꝓpter infecunditatem. Et
dicit beatus Hero. ꝙ Joachiꝫ nobilis de ciui
tate nazareth ꝯtraxit cū Anna nobili de gene
re Dauid de ciuitate bethleeꝫ: ⁊ xx. annis fue
runt ſine liberis: qꝛ terra erat inanis ⁊ vacua
ſed ecce modū quē tenuerunt quinq̄ꝫ medici
nas receperūt vt deꝰ daret eis ꝓlē. Si vos de
mr̄imonio vultis filios: faciatis ideꝫ. Pꝛimo
n. faciebant magnas elemoſynas de pane: vi
no: de fructibus: ⁊ omnibꝰ alijs faciebant tres
partes. Pꝛimā dabāt deo ⁊ ſeruitoꝛibus ſuis
in tēplo. Modo ad hoc venit mundus ꝙ no
lunt nunc decimā dare. Scd̄am dabāt ꝑegri
nis ⁊ paupibꝰ. Tertiā retinebant ꝓ ſe ⁊ fami
lia domus ſue. Scd̄o qꝛ faciebant oꝛōnes deuo
tas. ⁊ cum lachꝛymis dicebant. O dn̄e ex quo
placuit vobis ꝙ ſimꝰ in matrimonio detis no
bis ꝓlem: qꝛ aliter modicū valet: qꝛ auibus ⁊
aīalibus datis filios. idō ⁊c. Tertio peregrinati
ſunt de nazareth vſq̄ꝫ hieruſm ſepe ⁊ frequēter
diſcalciati. Quarto poꝛtabāt offertoꝛia ⁊ pꝛe
ſentabant ea in tēplo. Quinto fecerūt votum
dando ad ſeruitiū dei ꝓlem ſi deus daret eis.
Et ſic xx. annis terra erat inanis ⁊ vacua. Et
cōcoꝛdat ſcriptura di. Aſpexi terraꝫ ⁊ ecce va
cua erat. Jere. iiij. Moꝛal'r h̄ nota ꝓ mulieri
bus de matrimonio q̄ deſiderāt ꝓles: ⁊ eſt bo
num deſiderium ꝙ non vadant ad demones
diuinos: ſoꝛtilegos ⁊c. qꝛ nullus pt̄ dare ꝓles
niſi deꝰ: qꝛ requirit̄ creatio ibi. ſ. anime: ⁊ ſi cuꝫ
diuinis obtinēt vt hēant filios malum finem
faciunt ⁊c. Sed recurratis ad deum cū elemo
ſynis: oꝛonibus ⁊c. Ideo dicit ſcriptura. Ani
ma. i. creatura rōnalis que declinauerit ad ma
gos ⁊ arioloſ ⁊ foꝛnicata fuerit euꝫ eis ponā
faciem meam ꝯtra eam ⁊ interficiā illā de me
dio ppl'i ſui. Leuit. xx. Tertia clauſula ē. Et
tenebꝛe erant ſup faciem abyſſi. ſ. in pꝛincipio
anteq̄ꝫ deus creauit lucem. Abyſſus dr̄ pꝛofun
ditas in qua nō videtur claritas ſolis neq̄ꝫ lu
ne. Ita coꝛda hominū dn̄r abyſſus. qꝛ nō pn̄t
ſciri ſeu videri niſi a deo. Coꝛ hoīs inſcrutabi
lis ē qs cognoſcet illud. Ego dn̄s ſcrutans coꝛ
da. Jere. xxvij. Abyſſus ergo erat coꝛ Joachi
⁊ Anne ex triſticia: qꝛ non habebant ꝓles: ſed
vt pſone humiles abſcondebāt triſtitiā in coꝛ
de: ſed tenebꝛe venerunt ſup faciem abyſſi qn̄
Joachim recepit tā magnā verecundiam in
templo a ſacerdote nolente recipere ſuā obla
tionem: ſed repulſam habuit: ⁊ expulſus fuit
de tēplo confuſibiliter: cū tñ eſſet de maioꝛibꝰ
ſed qꝛ ſterilis ⁊ infecundus iuxta legē. Deut.
vij. Non erit apud te ſterilis vtriuſq̄ꝫ ſexus tā
in hoībus ꝙ̄ gregibus tuis. Dicatur quō bea
ta Anna exiuit templum ⁊ iuit ad domum vt
conſolaret virum ſuū de tanta triſtitia: ſed nō
inuenit: qꝛ Joachim pꝛe verecūdia iuit ad pa
ſtoꝛes: ⁊ ipſe flebat ex vna ꝑte: ⁊ beata Anna
ex alia: ⁊ timebat de viro ſuo: ⁊ tenebꝛe erant
ſuper faciem abyſſi. Moꝛaliter hic inſtruunt̄
homines ⁊ mulieres. Homines habēt hic do
ctrinam patientie. Si ſacerdos mō expelleret
nobilem de eccleſia ⁊ excōicaret: quid dicere
tis. Certe ꝑcuterent ſacerdotē dicendo. Tace
tu clerice: al's lues. Non ſic Joachim: ſed pati
enter receſſit ſeruans ꝯſilium ſcripture. Non
vos defendētes chariſſimi: ſꝫ date locū ire. ad
Ro. xij. Mulieres etiā inſtruunt̄ quando vi
dent virum triſtem: qꝛ aliquotiēs ex negocijs
magnis triſtant̄: debent virū oſculari: ſed ſunt
alique vxoꝛes rabide que augent triſtitiam vi
ris de omnibꝰ dantes culpam viro. Ideo aud
ietis vos: qꝛ mulier data eſt in adiutoꝛiuꝫ viri
Gen̄. ij. Nō eſt bonum hominem eſſe ſoluꝫ: fa
ciamꝰ ei adiutoꝛiū ſimile ſibi. Quarta clau
ſula eſt. Spūs dn̄i ferebatur ſup aquas. Ecce
hic ꝓmiſſio de virgine maria ad Joachim: cū
eſſet cū paſtoꝛibus ⁊ fleret di. Dn̄e ſi iſta ſteri
litas venit ex peccato meo īdica mihi ⁊c. Idē
de Anna. Super iſtas aquas lachꝛymaruꝫ fe
rebatur ſpūs dei. i. angelus. Qui facit anglos
ſuos ſpiritus. ps. ciij. ⁊ ad Heb. i. qui venit ad
Joachim q timuit: qꝛ caro nō pōt ſuſtinere vi
ſionem ſpūs: ſed timet vt agnus qui videt leo

rex. Dicatur quomodo reuelauit ſibi de filia
habenda. Idem dixit Anne. In cuius ſignū
dixit ꝙ inuenirēt ſe ad portā aureā in hieruſm
Moraliter inſtruimur hic hēre patiam. Io
achim ⁊ Anna .xx. annis fuerūt ſine ꝓle: ⁊ fa
ciebāt elemoſynas: orōnes ⁊c. ⁊ non obtinue
runt: ſꝫ qꝛ habuerunt patiam in verecundia ſi
bi facta a ſacerdote ſtatim hūerūt ꝓmiſſionē
⁊ obtinuerunt hēre ꝓlem. Patet ergo ꝙ qui
vult aliqd obtinere a deo ſiue ſanitatē ſiue re
miſſionē pctōꝝ ſiue ꝓles: plus valet patia ꝙ̄
aliud. Joachim .n. poterat ſe vindicare de ſa
cerdote: ſed noluit: ita vos debetis facere. Et
ꝙ̄to maior eſt iniuria remittēdo tāto facilꝰ
obtinebit qꝺ optat. Jō aplus ait. Patientia
vobis neceſſaria eſt .ſ. ad obtinēdum qꝺ petit
vt voluntatem dei faciētes reportetis ꝓmiſſi
onem. ad Heb .x. ¶ Quinta clauſula eſt. Di
xitqꝫ deus. Fiat lux. Ecce conceptio virginis
Marie. Dicaꝛ quō credit ꝙ Anna ⁊ vir eius
ſeparauerunt ſe a thoro: qꝛ antiquitꝰ ſancti nō
vtebantꝛ matrimonio niſi rōne filioꝝ ⁊ quādo
ſentiebant vxorē grauidam ſeparabāt ſe vſqꝫ
poſt ablactationem filij: qui lactabaꝛ tribꝰ an
nis: ⁊ matres nutriebāt eos: ⁊ ipſemet matres
volebant eos lactare: qꝛ ideo dedit deꝰ vbera
mulieri: non ad oñdendum hoībus: ſed ſicut
vterꝰ vxoris eſt camera filij: ita vbera ſunt cel
larium. Et Anna ⁊ Joachim vidētes ꝙ non
poterāt hēre ꝓles credo ꝙ ſeparauerūt ſe
a lecto ꝓpter qꝺ dicitur: fiat lux. Lux dicitur
illa benedicta generatio virginis marie: qꝛ ſi
ne tenebris culpe facta eſt. Modo aūt i gene
ratione filioꝝ ſunt multe tenebre ꝑ intenti
onem carnalem ⁊ corruptaꝫ parentum. Sed
generatio virginis marie fuit vt lux. De iſta
luce habeꝛ .ij. Reg .xxiij. Sicut lux aurore ori
ente ſole mane abſqꝫ nubibꝰ rutilat. Sic iſta
ꝯceptio Joachiꝫ ⁊ Anne luminoſa fuit. Mo
raliter inſtruunꝛ hic illi de matrimonio qui i
filijs ꝓcreandis debent hēre intentionē ꝑdi
catoris: qui pro ſemine verbi dei generat fili
os deo de filijs dyaboli: qꝛ illos qui fuerunt fi
lij dyaboli per ſupbiam facit filios dei per hu
militatem: ⁊ ita de alijs. Talis debet eē inten
tio facientiū matrimonium vt generent ꝓles
deo ad ſeruitium: alr̄ iudicātur adulteri corā
deo. Sicut de ꝑdicatore qui non curat de fru
ctu: ſꝫ de vana gloria laudis ſeu familiaritatis
adulter vocaꝛ: qꝛ plus curat de ſalario ꝙ̄ de
fructu in ꝑplo. Jdeo apls ait .ij. Chor .ij. Nō
ſumus ſicut plurimi. No. plurimi adulteran
tes v̄bum dei: qui in ꝑdicatione nō ſpūalem
fructum querunt: ſꝫ fauorem humanū. Ergo
in filijs habendis ordinetis intentioꝫ v̄ram
ad deum: qꝛ alr̄ dyabolus hēt in eis poteſta
tem. Aucto. Oſtendam tibi qui ſunt quibus
poteſt ꝑualere demoniū. Hi namqꝫ qui coniu
gium ita ſuſcipiūt vt deum a ſe ⁊ a ſua mente
excludant: ⁊ ſue libidini ita vacent ſicut equꝰ
⁊ mulus quibꝰ non eſt intellectus: in hos hēt
poteſtatē demonium. Thob .vi. ¶ Sexta cla
uſula eſt. Et facta eſt lux. Ecce ſctificatio virgi
nis Marie nō credatꝛ ꝙ fuerit ſicut de nobis
qui in peccatis ꝯcipimur ⁊ naſcimur ⁊ nutri
mur: qꝛ ſi ante baptiſmū fuiſſemus mortui dā
naremur: in lymbo intellige. Sꝫ ſtatiꝫ poſtꝙ̄
corpus fuit formatū ⁊ aīa creata tunc fuit ſan
ctificata. Jdeo fit feſtum de eius ꝯceptione:
qꝛ facta eſt lux .ſ. ſctificationis in ea: ⁊ ſtatim
angeli in celo fecerunt feſtum ꝯceptionis. Jō
dd̄ dicit. Lux orta eſt iuſto .ſ. xp̄o: vt ſit mater
eius: ⁊ rectis corde .ſ. angelis qui nō pn̄t incli
nari ad pctm̄: nec ad dexterā per ꝓſperitatē:
nec ad ſiniſtram per aduerſitateꝫ: nec aīi per
affectiones: nec retro per rancores. Jō dicit:
rectis corde leticia. Letamini iuſti in dn̄o et
ꝯfitemini memorie ſctificationis eiꝰ. ps .xcvi.
¶ Septima clauſula eſt. Et vidit deus lucē ꝙ
eſſet bona. Ecce natiuitas virginis Marie.
No. vidit: idest videre fecit: qꝛ ipſe eā ſciebat
ſed videre fecit ꝙ eēt bona. Nā bona erat an
gelis: qꝛ per eam reparanꝛ coꝝ cathedre: bōa
hominibus: qꝛ per ipſam hn̄t redemptorem:
bona pctōribꝰ: qꝛ per eā conſequunꝛ veniam:
bona iuſtis: qꝛ per eam cōſequnꝛ perſeuerā
tiam in bonis operibus: ⁊ augmentū gr̄e in me
ritis ⁊ glorie introductionē: bona ſctis patri
bus: qꝛ per eam adepti ſunt liberationem: bo
na animabus de purgatorio: qꝛ per eam habeat
ſuffragium bona nauigantibꝰ: qꝛ per eā pue
niunt ad portum ſalutis: bona laborantibꝰ in
terra: qꝛ per ipſam ꝯſequunꝛ requiem. Dicaꝛ
quō feſtum natiuitatis v̄ginis venit in cogni
tionem hoīum per illum ſctm̄ hominē: vt ha
betur in legenda lombardica. De hac natiui
tate pōt exponi allegorice. illꝺ Heſter .viij.
Noua lux oriri viſa ē iudeis. ¶ Octaua clau
ſula eſt. Et diuiſit lucē a tenebris. Et hoc qñ
fuit in templo preſentata. Tenebre dicunꝛ gē
tes mūdane ex mūdanis negocijs. Ecce tene
bre operient terrā: ⁊ caligo pplos. Jſa .lx. Ab
iſtis tenebris deꝰ ſepauit lucem v̄ginem mari
am. Dicaꝛ de p̄ntatione v̄ginis marie per pa
rentes ad templū. Poſtꝙ̄ habuit tres ānos
completos votū qꝺ fecerant ex ſoluerūt. Sta

bant enim puelle in templo vt in monaſterio
virgines. Dicaꝛ quō aſcendit quindecim gra
dus: adiuta ab amicis ſponſi qñ debet eccleſi
am intrare q̄ſi dicendo. Jſta iam eſt nr̄a. Jta
fecerunt angeli de virgine maria. Tangit hic
Jeroñ .xv. gradibus quō virgo debebat eſſe
tante ſctitatis ꝙ aſcēderet in celum ſup nouē
ordines angeloꝝ: ⁊ ipſa etiam aſcenderet ſup
ſex ordines ſanctoꝝ. Hoc figurabant quinde
cim gradus ante templuꝫ Salomonis ⁊ fuit
cōpleta ꝓphetia Salomonis dicentis. Mul
te filie .ſ. creature angelice ⁊ humane congre
gauerūt diuitias: tu ſupergreſſa es vniuerſas
Prouerb .vl. Moraliter dicatur hic ꝯ illos
qui nō curant cōplere vota. Nam multi ſunt
quo in tribulatione vouent ⁊ poſt nō curant
implere: hoc eſt velle deum decipe. O quot
ſunt mercatores: quot marinarij quibus ipſa
virgo dat auxiliū ⁊ iuuat eos in neceſſitatibꝰ
⁊ tn̄ non curāt complere vota. Jtē quot ſunt
qui nō pn̄t habere ꝓles: ꝓmittunt ꝙ dabūt
ad ſeruitium dei ſi habeant: ⁊ poſtꝙ̄ habent
non curant. Si quid vouiſti deo ne moreris
reddere. Diſplicet enim ei infidelis ⁊ ſtulta
ꝓmiſſio. Eccli .v. No. ne moreris reddere. Si
infra certum tempus ꝓmiſiſti: comple illud
citra tempus. Si non aſſignaſti tempus tunc
intelligitur ſtatim eſſe ſoluēdū. ¶ Nona cla
uſula eſt. Appellauitqꝫ lucem diē ⁊ tenebras
noctem. Pro iſto intellectu ſciendum ꝙ an
tiquitus nobiles ꝓſeutabant filias ſuas in tē
plo: ⁊ ibi nutriebanꝛ ſub aliqua ſctā muliere.
Et alie domicelle reſpectu virginis dicebanꝛ
nox. Ratio: qꝛ earum intentio ⁊ cor erat ad
mundana. Cor autē virginis Marie ad ſpiri
tualia. Dicatur cum virgo maria fuiſſet .x. an
nis in templo fuit tunc etatis .xiiij. annoꝝ: qñ
ſacerdos iuxta morē dixit ꝙ oēs puelle quat
tuordecim annorum irent ad domos paren
tum ad ꝯhendum ⁊c. Omnes puelle virgine
dempta hn̄tes cor ad mundana gauiſe ſunt
dicendo. O gratias deo: modo ero dn̄a do
mus ⁊ potero facere hec ⁊ illa: ecce vanitates
⁊ ꝓpter hoc dicuntur tenebre. Virgo autem
Maria vt lux clara ſurrexit: de qua erat iam
maxima fama ſanctitatis: ⁊ ſepe videbat an
gelos: dicens ſe feciſſe votū virginitatis: qꝛ a
parentibus ex voto dedicata fuerat pro ſerui
tio dei: nō erat vana vt cetere. Jdeo dicitur.
Appellauitqꝫ lucem diem ⁊c. Queſtio mora
lis eſt hic. Jn iſto tempore nō erant monaſte
ria monialium nec virgo poterat amplius in
templo remanere. Vbi ergo intēdebat habi
tare ſeruando virginitatē. Dicatur ꝙ in do
mo parentū. Et hoc modo tunc ſeruabant: li
cet pauce virginitatē. Et hoc cōſiliū dat apo
ſtolus di. De virginibus autem preceptū dn̄i
non habeo. ꝯſilium autē do tanꝙ̄ miſericor
diam ꝯſecutus a deo vt ſim fidelis. Exiſtimo
enim hoc bonum eſſe ꝓpter inſtanteꝫ neceſſi
tatem qm̄ bonū eſt homini ſic eſſe. Alligatus
es vxori: noli querere ſolutionē. Solutus es
ab vxore noli querere vxoreꝫ. Si aūt accepis
vxorem nō peccaſti. Et ſi nupſerit virgo non
peccauit. Tribulationem tn̄ carnis habebunt
huiōi. Ego aūt vobis parco. Hoc itaqꝫ dico
frēs. Tpus breue eſt. Reliquū eſt: vt qui hn̄t
vxores tanꝙ̄ non hn̄tes ſint .i. ad Chor .vij.
Et nō recipiebant familiaritateꝫ cum aliquo
homine maſculo: ⁊ ſic cuſtodiebaꝛ tūc pluſꝙ̄
mō in monaſterijs ipſa virginitas. Auiſentur
puelle ⁊ mulieres deuote cauere a nimia fa
miliaritate: qꝛ inclināt hoīeꝫ ad malū. ¶ De
cima clauſula eſt. Et factū eſt veſpere ⁊ mane
dies vnus. Veſperus dī̄ finis diei. Ecce Jo
ſeph antiquus: ⁊ mane v̄go Maria iuuenis
xiiij. annoꝝ: dies vnus per deſpōſationeꝫ. Ad
practicā dicaꝛ quomō ſacerdos rn̄dit virgini
Marie di. Jſte modus eſt incōſuetus ⁊c̄. Sꝫ
virgo prudenter replicauit di. Pater vos al
legatis ꝯſuetudinē humanalem. ⁊ nunqd eſt
maior auctas diuinalis di. Vouete ⁊ reddite
dn̄o deo: vt ait dd̄. Dicatur quō ſacerdos pro
poſuit in ꝯſilio: in quo fuit cōcluſum vt deus
ꝯſuleretur in re tam noua. Qui oñdit de ſctā
ſctōꝝ ſacerdoti ꝙ ſua volūtas erat ꝙ illa vir
go hēret ſponſum de genere dd̄. Jdeo ꝙ fie
ret preconizatio: vt oēs comportarēt virgas
⁊ ponerent ad altare. No. in legēda lombar
dica dicebant iuuenes carnales de qua virgi
ne: de illa Maria tam pulchra. O benedictꝰ
erit qui illam tam pulchram ⁊ diuitem vnicā
parentum hēbit. Dicatur quō quilibet eoꝝ
parabat ſe ⁊c̄. Non opus eſt ſollo cymbalum
ſuſpendere collo. Joſeph vero cogitauit licet
ſim de genere dauid: tn̄ qꝛ ſum ſenex: ⁊ qꝛ ſuꝫ
pauper ⁊ virgo iuuenis ⁊ diues ⁊c̄. Hec ⁊ ſi
milia cogitando nō curauit portare virgam
dicendo. Juuenes dicerent de me. O ille ſe
nex: dicebaꝛ ꝙ tu eſſes deuotus: ⁊ iā venis re
cipere vxorē. Dicatur quō nullum ſignū fuit
oſtenſuꝫ. Et ſacerdos iteꝝ orauit ⁊c̄. Ad quē
deus dixit ꝙ ille cui debetur virgo nō porta
uit virgam. Dicatur quō iterū venerunt oēs
cum virgis: ſed virga Joſeph floruit: ⁊ fructi
ficauit amigdala: ⁊ ſpūſſctus in ſpē columbe

deſcendit ſuper eã. Dicit quõ ṽgo maria orauit vt deꝰ daret ſibi ſpõſum aliquẽ ꝓbũ: vt eẽt ſibi in pᷓcez ⁊ nõ iuuenẽ carnalẽ: qñ fuit ſibi dictũ ꝙ talis ſenex erat ſuꝰ ſpõſus: multũ gauiſa eſt. Sz mõ ſi vni puelle ꝓponit ſenex dicit. O qd facerẽ cũ illo: nolo. Sz nõ ſic fecit ṽgo maria. Ecce quõ facta eſt veſpe ⁊ mane dies vnꝰ. Dauid. Melioꝛ eſt dies vna .ſ. iſtius matrimonij in atrijs tuis ſup milia. Et fuit completa ꝓphetia. Iſa. xi. Egredief virga .ſ. abſciſa ꝑ Ioſeph de radice ieſſe: quia Ioſeph fuit de genere Dauid: ⁊ flos de radice eius aſcẽdet.

¶ De natiuitate btẽ Marie ṽginis: vl̃ de ſeptẽ gaudijs ⁊ ſeptẽ triſticijs. Sermo. iij.

Ego mater pulchre dilectionis ⁊ timoris. Eccleſiaſtici. xxiiij. Iſta muñ credo ꝙ erit deo ⁊ beatiſſime ṽginis marie glorioſa ⁊ nobis ꝓficuoſa. Salutetur virgo maria. Notandũ ꝙ tria iſta .ſ.

- Experientia ſenſualis.
- Euidentia naturalis.
- Prouidentia diuinalis.

Manifeſte oſtẽdunt ꝙ gaudia ⁊ leticie huiꝰ mũdi triſticijs ⁊ doloꝛibus ſũt admixte: ⁊ nullus põt hic hẽre gaudiũ purũ. Primo hoc docet experientia ſenſualis. Nã in magnis feſtiuitatibus qñ ſũt leticie ⁊c̃. dolẽt miniſtri in manibus ꝑ alapas ⁊c. pᷓſbyteri attẽdunt in cãticis: ⁊ dolẽt caput ⁊ guttur ⁊c. Alij dolẽt in tybijs ex tripudio. Itẽ in magnis cõuiuijs ⁊ nuptijs comedẽdo: bibẽdo: ⁊ ridẽdo: ſtati ſeqᷓ aliqd de aliq̃ re vl̃ triſticia ⁊c. Scdo hᵒ docet euidẽtia nãlis. Regula eſt phoꝝ di. ꝙ oẽ medium participat nãm extremoꝝ ꝯtrarioꝝ: vt pz de illo qᷓ ẽ inter ignẽ ⁊ niuẽ ⁊c. Idẽ vita pñs ẽ in medio duoꝝ extremoꝝ ꝯtrarioꝝ .ſ. paradiſi ⁊ inferni. In paradiſo eſt purũ gaudiũ. auc̃tas. Gaudiũ ⁊ leticiã obtinebũt: ⁊ fugiet doloꝛ ⁊ gemitꝰ. Iſa. xxxv. Nota dr̃iam inter gaudiuz ⁊ leticiã. Gaudiũ cõſiſtit in coꝛde. Leticia qñ ꝙ nõ ſolũ in corde: ſꝫ ex̃ oñdit: nec põt abſcondi. In iferno ẽ totũ oppoſitũ: qꝛ ibi eſt doloꝛ: ploꝛatꝰ: amaritudo: triſticia: ⁊ deſolatio: ⁊ pura triſticia: nec gaudẽt de aliquo. Dic̃ ſcriptura in pſona dãnatoꝝ plangentiũ. Defecit gaudium cordis nr̃i: verſus ẽ in luctũ choꝛus noſter. Cecidit coꝛona capitis noſtri. Ue nobis qꝛ peccauimꝰ. Threnoꝝ. v. Nos vero ſumꝰ hĩ in medio inter paradiſum ⁊ infernuz. Idõ participamꝰ de vtroq̃: qꝛ oĩa ſũt hic mixta. Gaudia ⁊ leticias habemꝰ de celo. Amaritudines ⁊ triſticias habemꝰ de inferno: ⁊ aſcendunt vt fumus. Conſolationes ⁊ leticie ſunt vt gutte mellis ⁊ quaſi diſtillatio de fauo mellis ſpũſcti: ac ſi de fauo i arboꝛe poſita diſtillarẽt gutte in oꝛe. Sed qꝛ iſernus eſt ꝓpinquioꝛ nobis: qꝛ eſt in coꝛde terre: ideo plus abundant amaritudines ⁊ triſticie q̃ꝫ conſolatiões ⁊c. Propter hoc dicit Boetius. Omnis dulcedo felicitatis humane multis amaritudinibus eſt reſperſa .i. permixta. Hoc etiam pz ex diuina ꝓuidẽtia: ꝙ ſi hic gaudia eẽnt pura: eſſemus nimis diſſoluti: nec timeremus deum ⁊c. Si amaritudines doloꝛes ⁊ triſticie eẽnt pure vt in inferno veniremus in deſperationem: quia perſona triſtis ſine ſpe conſolationis deſperat ⁊c. Idõ ꝓuidentia diuina temperat gaudia cũ triſticijs: ⁊ ecõuerſo: qꝛ bonus coquinariꝰ eſt: ⁊ in cibo nimis dulci ponit ſal: ⁊ in cibo ſalſo ponit mel. Qñ tu es letꝰ ⁊ gaudes de aliquo honoꝛe ⁊ dignitate ſeu lucro cibus eſt dulcis ſꝫ cogita. Expecta modicũ: qꝛ in breui moꝛieris: ⁊ ita tẽperabis gaudiũ. Ideo qñ triſtaris de aliqua aduerſitate: ꝑditiõe bonoꝝ vel amicoꝝ ⁊c. nõ debes deſperare: qꝛ in breui ipſe ponit ibi mel vel zuckaram conſolationis. Ideo dicit ſcriptura. Riſus doloꝛe miſcebif: ⁊ extrema gaudij luctus occupat. Prouerbio. xiiij. Patet ergo doctrina de experientia ſenſuali euidentia naturali: ⁊ prouidentia diuinali: ꝙ gaudia huius mundi ſunt mixta: intantum ꝙ ab iſta doctrina virgo Maria mater dei nõ fuit exempta immo in quolibet gaudio ⁊ leticia xp̃us filius eius ſibi miſcuit doloꝛem ⁊ triſticiam. Ideo dicit ipſa virgo. Ego mater pulchre dilectionis: q̃tum ad gaudia: ⁊ timoꝛis. ſcilicet de triſticijs. Nota: pulchre dilectionis Hoc ꝯtra dilectiones mũdanas corruptas ⁊ turpes. Septẽ enim fuerunt gaudia principalia virginis Marie: ⁊ in q̃libet xp̃s miſcuit ſibi ſal triſticie. ¶ Primum gaudium qᵈ virgo habuit fuit in die incarnatiõis qñ facta fuit mr̃ dei. Multis ſentire iſtud gaudiuz. Innuitur enim ex dictis ſctõꝝ doctoꝛum ꝙ in illo puncto virgo Maria legebat in biblia: quam intelligebat plus q̃ꝫ ꝓphete in illo paſſu. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabif nomẽ eius emanuel. idest: nobiſcũ deus. Iſa. vij. Sic legendo virgo Maria cuz maxima deuotione contemplata eſt di. O dñe ⁊ q̃ta erit ſctitas ⁊ dignitas illius ṽginis. O ſo dñe ne moriar quouſq̃ viderim illam virginem. Confer ua mihi aures vt illã audiam oculos vt videã ⁊ ſic de alijs membris: vt in his poſſim ſibi ſeruire. Et cum ſic contemplaretur ecce angelus

gabꝛiel totum rutilans intrauit cameram di. Uirgo benedicta vos eſtis illa. De quo virgo fuit non modicuz admirata: qꝛ ipſa non ſe reputabat dignã vt eſſet famula illiꝰ virginis Ad quã angelus. Uos eritis mater dei incoꝛrupta. Qꝛ ſicut granuz foꝛmatur intra tunicã auellane ſeu nucis: ita i vtero tuo foꝛmabitur illud coꝛpus ⁊c. Qñ ṽgo ſenſit ſe grauidam: cogitate quale gaudiũ habuit: intantum ꝙ ſi oĩa gaudia ⁊ delectatiões huius mũdi eſſent vnita in vna pſona non equarenf gaudio leticie ⁊ cõſolationi ⁊ dulcedini virginis. Et ſicut virgo ante ꝯſueuit oꝛare di. Ad te leuaui oculos meos qui habitas in celis tũc oꝛabat. Ad te leuaui oclos meos qui habitas in celis ⁊ in vtero meo. Ecce gaudiuz. Et nota ex gaudio virgo licet non eſſet aſſueta incepit vnũ canticum di. Magnificat aĩa mea dominũ. Et exultauit ſpũs meꝰ in deo ſalutari meo ⁊c. In quo cantico ſunt decez verſiculi. Ratio: qꝛ ſciebat ꝙ decem mẽſes poꝛtaret filiũ dei in vtero: nouem completos: ⁊ de decimo recepit ſeptem vel octo dies. Nota ⁊ exultauit: idest extra ſaltauit: ſm ethymologiam: ſicut ille qui recipit rumoꝛes de nouiſ papa creato. Ecce gaudiuz Sꝫ ecce triſticia. Dicif quãdo vterus ṽginis ingroſſabatur: hoc videns Ioſeph: non modicum admirãs intra ſe dixit. O miſer quid eſt hoc. Dicit beatus Bernardus ꝙ ex vna parte dicebat. Impoſſibile eſt ꝙ tam ſancta creatura peccauerit. Et ex alia parte dicebat hoc naturaliter non poteſt fieri: intantum ꝙ cogitauit occulte dimittere eam: compoſuit ſarcinulas volens recedere ⁊c. Cogitate triſticiaz virginis non audebat reuelare ſecretum: quia non erat vt ille mulliercule que qd ſomniãt totum dicunt ⁊c. Et quãdo beata anna petebãt filia quid eſt hoc ⁊c. Reſpõdebat virgo Maria. Mater: deus ſcit qd eſt. Et mater flebat ex vna parte: ⁊ ioſeph ex alia. Cogitate triſticiã virginis. Et flens dicebat. Domine nõ audeo reuelare veſtrum ſecretum: qꝛ neſcio ſi placeret vobis: ſꝫ vos domine reueletis ſpõſo meo ne dimittat me ne ſiz diffamata. Ecce triſticia Idõ dicit euangelium. Cũ eſſet deſponſata mater ieſu Maria ioſeph: anteq̃ꝫ cõuenirent inuenta eſt in vtero hñs de ſpũſctõ. Ioſeph aũt vir eius cũ eſſet iuſtus ⁊ nollet eam traducere voluit occulte dimittere eam. Mat. i. Moraliter inſtruimur hic vt illud magnũ gaudium dici nuptiarum temperetis timoꝛe. Cogitare debet vir intra ſe dicendo. O miſer ego ſum modo in tãto gaudio de iſta vxoꝛe: ⁊ quid ſcio ego ſi erit bona ⁊ legalis ⁊c. Idem vxoꝛ debet cogitare. O miſera qd ſcio ego ſi habebo pacem cum iſto. Si erit zelotipus de me: ⁊ ſimilia. Ita faciebant antiqᷓ illi ſcti hoĩes. Ecce qd dicit ſcriptura. Acceſſerunt ad conuiuiuz: ſed cum timoꝛe dñi nuptiaꝝ conuiuiũ exercebant. Thob. ix. Non erant ibi diſſolutões nec locutiones ⁊c. ¶ Secundũ gaudiũ de principalibus fuit in natiuitate xp̃i. Dicatur quõ in nocte natiuitatis ſicut alie mulieres in partu habent doloꝛes ⁊ multas miſerias: ṽgo Maria habuit multas magnas ⁊ inuſitatas cõſolationes ⁊ tota reſplẽdebat in facie. o dixit ioſeph vultis parere benedicta. Ita dixit virgo Maria: ⁊ ioſeph voluit vocare obſtetricez: ſꝫ virgo prohibuit eum. Et ioſeph ait. Uos eſtis iuuenis ⁊ inexperta. Et virgo reſpondit. Deꝰ prouidebit. Dicatur quõ xp̃us exiuit vterum virginale: vt radius ſolis tranſiens ꝑ feneſtrã vitream ⁊c. Et virgo met recepit eum in manibꝰ: ⁊ nox fuit ita clara ſicut meridies. Et virgo gaudebat: qꝛ videbat ſe virginem incoꝛruptam ⁊ habentem filiũ dei. Et dicebat. O domine vos veniſtis in hunc mundum ad ſaluãdum genus humanuz ⁊c. ⁊ oſculabaf oculos eius di. O oculi benedicti contemplantes celeſtia. ⁊ manus: ⁊ dicebat. Benedicte manus que celum ⁊ terram creauerunt: ⁊ ſic de alijs membꝛis eius. Et ioſeph etiam adoꝛauit eum ⁊ voluit vocare nutricem vt daret ſibi lac: ſed virgo noluit: licet non haberet lac: qꝛ dicunt medici ꝙ lac ⁊ ꝓles procedunt de eadez radice. Et virgo oꝛauit dicẽs deo patri: domine qui paſcitis omne animal: ꝓuideatis filio veſtro ⁊c. Aucto. Neſciens mater virgo virum peperit ſine doloꝛe ſaluatoꝛem ſeculoꝛum: ſola virgo lactabat vbere de celo pleno: quale gaudium habuit quando audiuit angelos cãtantes ⁊c. quando vidit filiũ adoꝛari a beſtijs in preſepio ⁊ a paſtoꝛibus: de iſto gaudio ait ꝓpheta: letabitur deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitudo ⁊ floꝛebit quaſi lilium. Germinans germinabit ⁊ exultabit letabunda ⁊ laudans Iſa. xxxv. Uirgo maria dicitur deſerta ꝓpter aſperitatem vite. ⁊ inuia: quia nullus hõ tranſiuit ꝑ eam. Et exultabit .ſ. de natiuitate filij: ſolitudo: qꝛ ſemper volebat ſtare ſolitaria. Dicit enim Iero. Fugiebat publicum: amans ſecuz habitare. Germinans in gaudijs ⁊ laudibus dei: germinabit pariendo filiuz dei. Ecce gaudium de natiuitate filij: ſed ſtatim ſequitur triſticia. Nã octaua die dixit Ioſeph. Bñdicta ⁊ ṽgo ſctiſſima cum magna reuerentia ⁊c. Iam

ſtitis ꝙ hodie eſt octaua dies natiuitatꝭ:⁊ filiꝰ
dei q̄ venit adimplere legē ⁊ non ſoluere vt li
beret ſibi credentes ⁊ obediētes. Jdeo hodie
voꝫ circūcidi. Et ỽgo que intelligebat ſecretuꝫ
circūciſionis:q2 figurabat paſſionē: ⁊ erat ſi-
gnum ſeu arra:q2 vt mercatores dant ſignuꝫ
⁊c. Jta xp̄s venit ad foꝝ huiꝰ mundi ad emen
dum aīas precio ſanguinis: etiā voluit in p̄n-
cipio dare ſignū.ſ.x.vel.xij.florenos.i. guttas
ſanguinis: Sed ỽgo ideo incepit flere:maxīe
qn̄ ioſeph receſſit ab ea ⁊ iuit ad iudeos ad ra
binum. Hoc ſignificabat ꝙ vnꝰ diſcipulus re
cedens a xp̄o iret ad iudeos vt iudas. Et hoc
intelligens ỽgo flebat. Scd̄o qn̄ ioſeph venit
cū multitudine iudeoꝝ:q2 ſicut mō ꝯgregant
in baptiſmo:ita tūc in circūciſione. Hoc ſigni
ficabat ꝙ vēiret paſſiōis tp̄e turba ſeu mltitu
do iudeoꝝ ad capiendū filiū eius:⁊ ỽgo Ma
ria flebat. Tertio qn̄ ỽgo p̄ſentauit eis filiū: ſi
gnificabat ꝙ p̄ſentaretꝛ iudicibus. Quarto de
noīe ieſu tunc ſibi impoſito : figurabat ſuſam
datā irreuocabiliter de paſſione ſua. Quinto
eleuatio fimbriaꝝ:figurabat expoliationē ſua
in crucem. Sexto qn̄ circūcidebatꝛ clamauit.
Et hꝰ ſignificabat clamorē xp̄i in cruce:⁊ ỽgo
flebat ꝯtinue. Septimo in panno in q̄ recipie
bat ſanguinem circūciſionis ỽgo intellexit ꝙ
in paſſione ſic colligeret ſanguinē filij in velo
ſuo. Octauo poſuerūt vnguentuꝫ in vulnere:
⁊ figurabat vnguēta corporis xp̄i in ſepulchro.
Nono qn̄ pꝰ circūciſionē poſuit eū iteꝝ ī pan
niculos:hoc figurabat in ſepulturā. Ecce ſalſa
triſticie cum gaudio natiuitatis. Et poterat di
cere virgo. Sponſus ſanguinū tu mihi es ob
circūciſionē. Exo.xiij. Moraliter habetis in-
ſtructionem de gaudio filioꝝ qn̄ deus vobis
dat filios. De quo gaudio dicit xp̄s. Jam non
meminit preſſure propter gaudium:q2 natus
eſt homo in mundū. Et vos igitꝛ nunc quideꝫ
triſticiam habetis. Jterum aūt videbo vos ⁊
gaude.cor.⁊c. Jo.xvi. Qn̄ obſtetrix dicit.pro
ficiat vobis filius ē:⁊ tota domus gaudet: de
bet poni ſalſa cogitādo:quid ſcio ego de iſto
filio ſi erit ſuſpēſus vel cōbuſtꝰ:⁊ cū magno ti
more debetꝛ ſtare:maxīe ne in furca inferni ſit
ſuſpēſus ꝓꝑ malum nutrimentū qđ datis eis
Paſcitꝭ.n.eos cibo corꝑali ⁊ non ſpūali:q̄ eſt
melior. Jn q̄libet mane ēt ſero oñdatꝛ filio pt
nr. Dicatꝛ modus qūo mr̄ dꝫ dicere filio de ma
ne. Fili mi ſcias ꝙ eſt vna regina in celo : ⁊ oñ
datꝛ ſe ſigre ⁊ orare. Jn ſero cum timore dicat
mater filio: Fili mi mō de nocte vadūt demo-
nes ⁊ illi q̄ ponunt ſe in lecto ſine oratōe hoc

moleſtant ⁊c.ſꝫ vos oñditꝭ eis vanitates vt va
dunt cum gladio ⁊c. Mūes oñdunt puellis
qūo debent chorizare. Et debetis eſſe cū ma-
gno timore:q2 hētis reddere rōnem deo de fi
lijs. Jō ait ſcriptura. Ne iocūderis in filijs im
pijs:ſi multiplicentꝛ:nec oblecteris ſuꝑ ipſos ſi
non eſt timor dei in illis. Melior eſt enim vnꝰ
timens deum q̄ꝫ mille filij impij. Et ſubditur.
Utile eſt mori ſine filijs q̄ꝫ relinq̄re filios im-
pios. Eccli.xvi. ¶Tertium gaudium ỽginis
marie fuit in die appitōis qn̄ venerunt reges
orientis. O q̄le gaudiuꝫ fuit illḋ. Uirgo ſtabat
cum filio vt dicūt doctores adhuc in illo loco
vbi pepit:⁊ ſubito magnus rumor fuit in ciui
tate bethleē: Jā poteſtis cogitare ꝙ equoꝝ
hoīes in aduētu triū regū faciunt magnuꝫ ru
moreꝫ:⁊ venerunt ad locū vbi erat. Et ioſeph
nō erat cū ỽgine vt dicit textus. Jnuenerunt
puerū cū maria mr̄e eiꝰ:⁊ nō alium:dicit glo
ſa. Et qn̄ ỽgo ſenſit equites cogito ego ꝙ ipſa
abſcōdit filiū ⁊ poſuit in p̄ſepio:⁊ poſuit ſe ad
laborē. Qn̄ virgo audiuit reges mirantes de
ſtella q̄ ſtetit ſupra vbi erat puer:ỽgo gauiſaē
ꝓꝑ illā ꝓphetiā. Nūe.xxiiij. Orietꝛ ſtella ex ia
cob ⁊ ꝯſurget ỽga de iſrl̄:⁊ ꝑcutiet ducēs mo-
ab. Reges admirātes vel admirādo dicebāt
Et q̄d eſt hoc:q2 ſtella non cōſueuit ſtare: niſi
hora prādij ⁊ q̄etis:⁊ mō ſtat:⁊ dabat mirabi
les radios. Poterāt dicere reges. Nō eſt hic
palaciū. Nos regeꝫ natum ꝑquirimus ⁊c. Et
venerant ad portā vbi erat ỽgo:⁊ eleuata mo
dicum flaciata:dixerūt ỽgini. Scitis vos vbi
eſt qui natus eſt rex iudeoꝝ ⁊c. Et rn̄dit ỽgo.
Dñi:hoc debent ſcire magni rabini. Et dum
ỽgo loqueretꝛ corda regū ⁊ caleſiebant:reſpi-
ciētes ſe mutuo. Deinde interrogauerūt ỽgi-
nem ſi hēet filiū. Et ỽgo rn̄dit ꝙ ſic. Jtē inter
rogauerūt de die natiuitatis. Rn̄dit ꝙ erant.
xiij. dies. Jtem q̄uo vocabatꝛ. Rn̄dit ỽgo ma
ria. Jeſus. Audito hoc noīe ꝓcidētes adora-
uerunt ieſum:quē ỽgo eis oñdit:⁊ adorando
dicebāt. O dñe creator celi ⁊ terre ⁊ tanta eſt
humilitas vr̄a dimittendo celum:⁊ venire in
iſtā miſeriam ꝓ noſtra ſaluatione:deinde ado
rauerunt matrem:⁊ dicebant ſibi. O camera
filij dei:tēpliū ſcī dñi regina celi:⁊ dn̄a mūdi
Et aptis theſauris ſuis obtulerūt mūera. Ecce
gaudiū. De iſto gaudio ꝓphetauit Jſaiaſ di.
Tunc videbis ⁊ afflues:⁊ mirabitꝛ ⁊ dilatabitꝛ
cor tuū qn̄ cōuerſa fuerit ad te multitudo ma
ris.ſ.infidelitatꝭ:q2 illi reges infideles erant:ſꝫ
nō iudei:fortitudo gentiū venerit tibi. Jſa.lx.
Sed ſequitur ſtatīꝫ ſalſa doloris ⁊ triſticia q̄

poſt receſſū regū. Herodes vidēs ſe deluſuꝫ a
regibꝰ cogitauit occidē oēs pueros bethleeꝫ
⁊c̄. Propter qđ angelus dñi apparuit in ſom
nis ioſeph di. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ mr̄em
eiꝰ ⁊ fuge in egyptū. ⁊ eſto ibi vſq3 dū dicaꝫ ti
bi. Futurū eſt eni vt herodes q̄rat pueruꝫ ad
ꝑdendū eū. Math.ij.c. Statiꝫ ioſeph ibat ad
cameraꝫ ỽginis q̄ orabat iuxta illud dd̄. Me
dia nocte ſurgebaꝫ ⁊c̄. Joſeph pulſauit ad ia
nuā:de quo ỽgo admirata:cum aperuiſſet vi
dit Joſeph flenteꝫ. Et ait. Dñe de q̄ ploratis
cū ſit gaudēdū:q2 habemꝰ filiū dei nobiſcum
de q̄ vos eſtis nutritor. Et ioſeph. O dn̄a dicta
cito recedamꝰ:q2 herodes vult interficere fili
uꝫ veſtrū. Cogitate triſticiaꝫ ỽginis. Primo
timore filij. Secundo ex fuga. Tertio ad egy
ptuꝫ ad terrā īfideliū. Dicatꝛ qū exibat ciuita
teꝫ ⁊ ỽgo ſentiebat aliq̄d videbatꝛ ſibi ꝙ eſſet.
Herodes ⁊ timebat ſumme abſcōdens filiuꝫ
in gremio. Et eq̄tātes ſuꝑ aſinā fugerūt ī egy
ptuꝫ:vbi ſeptē annis fuit tāq̄ꝫ exul. ⁊c̄. Ecce q̄
re glorioſiſſima ỽgo maria dicit. Ego mater
pulchre dilectionis ⁊ timoris. Moralitꝛ īſtrui
mur hic. Nā gaudiuꝫ ỽginis ꝑ reges orientis
venit:⁊ etiā dolor ⁊ triſticia per regē hierlm.
Hic oſtēditꝛ ꝙ ſi aliq̄s eſt in amicicia ſeu fami
liaritate regis caueat ⁊ timeat:q2 tales vt cōi
ter a regibꝰ interficiūtur vel exheredantꝛ. Jō
debēt timē. Si hō eq̄taret in leone:ſꝫ timeretꝛ
ab alijs:nō rōne ſui:ſꝫ rōne leonis : plus debꝫ
ipſe timere ne leo cuꝫ vno pede interficiat eū
⁊c̄. Jta de rege qui eſt leo in quo equitat q̄ in
eo confidit ⁊c̄. Propter hoc ſi habetꝭ amoreꝫ
ſeu fauorē regis vel prelatorū:nulli diſplicea
tis:nō faciatꝭ oia q̄ volueritꝭ. Jdeo dicit dd̄ in
ps. Nolite confidere ī principibꝰ:in filijs ho
minū in quibꝰ non eſt ſalus. Rō. Exibit ſpūs
eius.ſ.regis per mortem corporalē:⁊ reuerte
tur in terrā ſuam q̄ꝫtum ad corpus in illa die
peribūt omnes cogitationes eorum.ſ.qui in
rege confidebant:cogitantes multas vanita
tes. ¶Quartū gaudiuꝫ ỽginis marie fuit de
glorioſa reſurrectione filij ſui:quando ſibi p̄
mo apparuit:vt dicit Ambroſius in libro de
ỽginibꝰ. Uultis intelligere illud gaudiū ſcie
dū ꝙ poſt xp̄i paſſionē mortē ⁊ ſepulturā vir
go certiſſima fuit de reſurrectiōe filij ſui in ter
tia die:q2 xp̄s hoc p̄dixerat:q2 niſi certa fuiſſꝫ
crepuiſſet:ſꝫ neſciebat horā reſurrectionis:q2
nō dixerat ſibi xp̄s. Propter hꝰ ỽgo maria in
vigilia paſche cogitās de reſurrectōe:⁊ cogi-
tans in q̄ hora eſſet : q2 non legitꝛ ꝙ ei dixiſſet
horā ſꝫ diē. Et intra ſe virgo maria ait:Sine

dubio pater meꝰ dauid q̄ pre alijs locutꝰ ē de
paſſiōe ⁊ reſurrectiōe filij mei ponit horam:⁊
ſine dubio ipſa legit pſalteriū:⁊ clare inuenit
legēdo in ps. Exurge glīa mea exurge pſalte
riū ⁊ cythara:⁊ ē ỽbū p̄ris ad filiū. Rn̄dit fi
liꝰ exurgā diluculo.ps.lvi. Nota exurge glo
ria mea pater vocat filiuꝫ glīa mea. Secūdo
mō vocat eū pſalteriū. Tertio cytharaꝫ : ꝓpt̄
tria q̄ xp̄s fecit ī hac vita. Primo in oībꝰ dictꝭ
⁊ factꝭ ſuis diligēter ꝓcurabat honorē ⁊ glīaꝫ
p̄ris. Jō dixit ip̄e. Ego glīam meā nō q̄ro :eſt
q̄ q̄rat ⁊ iudicet. Joā.viij. Jtē in fine qn̄ dixit
Pater manifeſtaui nomē meū hoībꝰ:q2 gen
tes neſciebāt q̄d eēt pater:neq3 filiꝰ :nec ſpūs
ſctūs:ſꝫ xp̄s reuelauit hoībꝰ. Jo.xvij. Jō dicit
deꝰ pt̄. Exurge glīa mea. Secūdo vocat ipſuꝫ
pſalteriū qđ eſt inſtrumētū cantoris ſecretuꝫ
⁊ ſignat legē moyſi datā ſoli vni ꝓplo. Pſal
teriū hꝫ ſoliū decē cordas:q2 xp̄s fuit obediēs
decē p̄ceptis. Matth.v. Nō veni ſoluē legē:
ſꝫ adimplere. Et ꝓpter obedientiā ſuā vocatꝛ
a patre pſalteriū. Tertio vocatꝛ cythara : que
hꝫ ſonū acutū ⁊ audibilē: ⁊ ſignat legē nouā
q̄ per totū mūdū fuit audita:iuxta xp̄i p̄ceptū
Mar.vl. Eūtes in mūduꝫ vniuerſum. Qn̄ vir
go ſciuit horaꝫ reſurrectiōis fuit valde leta ⁊
reſpexit per feneſtrā ſi erat aurora ⁊c̄. Et quia
nōdū erat alba cōtinuauit pſalteriuꝫ : vſq3 ad
pſalmū.cvij.ſ. Paratū cor meū deꝰ :⁊ ibi ite-
rū inuenit eundem verſuꝫ. Exurge glīa mea
⁊c̄. O dixit ỽgo: Jā habeo duplex teſtimōiū
Et viſo ꝙ adhuc non erat alba voluit videre
ſi alij ꝓphete dicerent aliq̄d de hora:⁊ finalitꝛ
inuenit in libro Oſee.vi.c. Ubi ſic habetꝛ. Ui
uificabit nos poſt duos dies ī die tertia ſuſci-
tabit nos ⁊ viuemꝰ. Et ſequitꝛ quaſi diluculuꝫ
preparatꝰ eſt egreſſus eiꝰ. Sufficit dixit ỽgo
maria. Jn ore duorū vel triū teſtiū ſtat omne
verbū. Dicatꝛ quō parauit cathedrā vbi ſede
ret filius ſuꝰ ieſus: reſpiciēdo ſepe qn̄ appare
ret aurora alba. Et qn̄ incepit claritas aurore
dixit ỽgo maria. O filius meꝰ eſt reſuſcitatus
⁊ flexis genibus orabat dicens: O fili mi ve-
litis me cōſolari di. Exurge in occurſuꝫ meuꝫ
⁊ vide. Cogitate quō in xp̄i reſurrectiōe erāt
multi angeli dicētes xp̄o. Ecce ego dñe mitte
me.ſ.ad matrē tuā. Jſa.vi. Sꝫ xp̄us miſit ga-
brielē q̄ cū magno ſplēdore intrauit cameraꝫ
⁊ ſalutauit ỽginē:⁊ fuit reuelatū btō Grego-
rio di. Regina celi letare alla:q2 queꝫ meruiſ-
ti portare alla. Reſurrexit ſic̄ dixit alla. Ec-
cleſia addit. Ora ꝓ nobis deū alla. O quale
gaudiū habuit ỽgo maria audito his rumori-

bus.Et ſtatim poſt venit xp̄s cū oībus ſanctis
pꝛiarchis ⁊ angelis:clarus ⁊ gloꝛioſus dicen
do virgini. Pax vobis. Et virgo flexis geni
bus ⁊ pꝛe gaudio lachꝛymando oſculabatur
xp̄i vulnera reſplendentia:dicendo O vulne
ra benedicta q̄ feria ſexta tantum doloꝛem mi
hi intuliſtis.Et xp̄s oſculatus eſt eaꝫ in oꝛe:qꝛ
nunq̄ aliq̄s filius tantum dilexit matrē ſuam
dicendo ſibi. Mr mea ſitis leta:qꝛ de cetero
de me non hēbitis niſi gaudiū ⁊ leticiā:⁊ ſedē
tes loquebant̄.O ſi q̄s fuiſſet in illo parlamē
to.Virgo petebat q̄uo fuit ſibi.Et xp̄s ſibi di
xit q̄d fecit in inferno.Et ibi ſecum habuit q̄s
liberauit de iferno oēs ſctōs ⁊c. q̄ oēs fecerūt
ſibi reuerentiā.Cogitate q̄n adam ⁊ eua vide
runt eam dixerunt . O dn̄a vos eſtis illa filia
noſtra de qua dixit dn̄s. Inimicicias ponam
inter te ⁊ mulierē.Geneſ.iij.Dixit Eua. Ego
clauſi oſtium paradiſi:ſꝫ vos dn̄a apuiſtis.Di
cebant ꝓph̄e q̄libet ſeoꝛſum.Benedicta v̄go
ꝓphetaui de vobis:⁊ ſalutādo eam dixerunt.
Tu gl̄ia hieruſ̄m:tu leticia iſrael: tu honoꝛificē
tia ppl̄i noſtri. Judith.v.Et v̄go humiliter re
ſalutans eos dixit.Vos eſtis genus electum:
regale ſacerdotiuꝫ:gens ſancta:populus acq
ſitionis.i.Pe.ij.Deinde angeli ſalutando eā
dixerunt. Regina celi letare.vt ſupꝛa. Et vir-
go.Vos eſtis adminiſtratoꝛij ſpūs:in miniſte
rium miſſi ꝓpter eos qui hereditatem capiūt
ſalutis.ad Hebꝛeoſ.i.Si dicatur q̄uo ſancti ⁊
angeli poterant ibi recipi in illa camera. Di-
catur eoꝝ conditio:qꝛ non circūſcribuntur lo
co. Tunc dixit v̄go filioꝛ:vſq̃ꝫ modo fili mi ſer
uaui ſabbatū:ſed modo colam diem dn̄icam
in memoꝛiā veſtre reſurrectionis. Dixit xp̄s.
Ita mater:bene placet mihi ⁊ iſta eſt intētio
mea q̄ de cetero a chꝛiſtianis ſeruetur domi
nica ⁊ non ſabbatuꝫ. Dicatur contra apothe
carios:barbitonſoꝛes:fabꝛos:⁊ alios non ſer-
uantes dn̄icam.Ecce gaudium v̄ginis.Et po
terat dicere virgo.Gaudens gaudebo in dn̄o
⁊ exultabit aīa mea in deo meo. Qꝛ induit me
veſtimentis ſalutis.Iſa.lxi.Sed ſtatim ſequi
tur ſalſa triſticie ⁊ doloꝛis. Poſtq̄ xp̄s receſ-
ſerat ab ea vt duceret ſanctos pr̄es ad paradi
ſum terreſtrem. Cogitate q̄uo v̄go ex charita
te voluit conuertere ap̄los q̄ perdiderāt fidē
⁊ vocauit eos dicens eis:q̄uo filius ſuus appa
ruerat ſibi ⁊c.⁊ nihil credebant:ſed nolebant
ſibi in faciē ꝯdicere:qꝛ hēbant eam in magna
reuerentia ſed dicebant ſibi.Bn̄ dn̄a:⁊ ſpāli
ter btūs Thomas:dicēs retro.Bn̄ dic̄ ꝑ filio
ſuo.Qn̄ virgo videbat eos ita duros ⁊ incre-
dulos:triſtabat̄ cōpatiendo eis: ⁊ rogabat fili
um ſuū vt eis appareret ne damnarent̄.Ideo
Mar.vl. Recūbētib⁹.xi.diſcipulis apparuit
illis ieſus:⁊ expꝛobꝛauit incredulitateꝫ illoꝝ:
qꝛ his q̄ viderunt eum reſurrexiſſe a moꝛtuis
non crediderint:vt virgini Marie ⁊ magda
lene ⁊c.Moꝛal̄r nos iſtruimur hic:qꝛ v̄go licet
leta eſſet de xp̄i reſurrectione : triſtabat̄ tn̄ de
ap̄loꝝ dubitatione. Ita de nobis. Si aliquis
v̄rm eſt letus:qꝛ credit ſe bene eē cum deo:nō
de hoc dꝫ eſſe total̄r letus:⁊ tunc poterit dice-
re. Neq̃ꝫ iniq̄tas mea neq̃ꝫ pctm̄ meū.Salua-
tio ꝓximi non eſt deſpicienda:ſꝫ q̄libet dꝫ la-
boꝛare de ſaluatione alteri⁹.Verbigr̄a.Si in
vna domo vir ſit bonus ⁊ deuotus:⁊ vxoꝛ ra-
bida:vir dulciter conuertat eā ſi pōt.Et ꝑ op-
poſitum.Si vxoꝛ ſit bona ⁊ vir malus peruer
ſus ⁊c.ſꝫ dulciter bono mō vxoꝛ dicat ſibi : vt
audiat miſſam:ꝯfiteat̄ ⁊c.al̄s dabit ſibi cū pu
gno.Itē pr̄ filiū ei⁹:⁊ frater frēꝫ:vicin⁹ vicinū
Opus ſuū ꝓbet vnuſq̄ſq̃ꝫ:⁊ ſic in ſemetipſo tā
tam gloꝛiā habebit:⁊ nō in altero.ad Gal.vi.
¶ Quintū gaudiū fuit in die aſcenſiōis q̄n fi
lius ei⁹ in celū aſcendit.Sꝫ vt itelligatis iſtud
gaudiū ſciēdū q̄ a xp̄i reſurrectiōe vſq̃ꝫ ad ei⁹
aſcenſioneꝫ trāſierūt.xl.dies in q̄b⁹ xp̄s ſepe
apparuit virgini ⁊ ap̄lis : ſꝫ in die aſcenſionis
bis apparuit apoſtolis. Pꝛimo dūꝫ comede
rent dicens eis.Vadatis ad mn̄ſeꝫ meā: ⁊ vos
ſiſ̄ venlatis ad montē oliueti:qꝛ hodie volo a
vobis recedere:⁊ celū aſcendere:exquo cōple
ueram opus redēptionis . Qd audiētes ap̄li
ieceperūt flere. Et xp̄s ait. Si diligeretis me:gau
deretis vtiq̃ꝫ:qꝛ vado ad patrē. Jo.xiiij.Et ap̄li.
Dn̄e gaudemus de honoꝛe ſꝫ triſtamur:qꝛ di
mittis nos oꝛphanos.Et non poterant come
dere:ꝓpter q̄d xp̄s vt ipſi comederent come-
dit cū eis.Statim poſt pꝛandiū ap̄li iuerūt ad
domū v̄gis:que comedebat cū magdalena ⁊
alijs.Que cum videret ap̄los flentes interro-
gauit de cauſa ⁊c. Cum audiſſet incepit flere
cuꝫ eis:⁊ ſurrexit de menſa ⁊ pꝛoceſſionaliter
iuerunt ad montem oliueti.Erant enim vt di-
cit Lucas fere centum viginti. Et xp̄s appa-
ruit eis iterum: ⁊ poſuit ſe in medio eoꝛum ſalu-
tans matrem ⁊ diſcipulos di. Pax vobis. Et
v̄go dixit ſibi.Fili mi ⁊ vultis recedere. Et xp̄s.
Ita mater mea:exquo ꝑfeci opus redemptio
nis. Jam ꝑdicaui ⁊ dedi legem nouam quaꝫ
confirmaui miraculis:⁊ fui ſuſpēſus in cruce
ne aliq̄s mihi credens ⁊ obediens ſuſpendere
tur in furca inferni. Iō modo volo redire ad
pr̄es.Et v̄go ⁊ oēs alij flebāt ex vna parte pꝛe

gaudio de honoꝛe ſuo:⁊ ex alia p̄te triſtaban
tur. Et v̄go oſculabat̄ manus ⁊ pedes eius di.
O fili mi quare ego nō aſcendo vobiſcū ⁊ cuꝫ
ſctis quoꝝ pꝛeſentiam v̄go ſentiebat. Ad quā
xp̄s ait. Mater mea:vos remanebitis loco meo
⁊ ap̄li recurrent ad vos. Iō cātat̄.Gaude vir
go Maria cunctas hereſes ſola interimiſti in
vniuerſo mundo.Dicat̄ q̄uo aſcendit cuꝫ ma
gno feſto ſicut rex victoꝛioſus rediens de pꝛe
lio:⁊ fuerunt angeli clamātes:viuat:viuat:fili
us virginis Marie:alijs clāgentib⁹ tubis ⁊c.
Dō ait. Aſcendit deus in iubilatiōe:⁊ dn̄s in
voce tube. Cogitate gaudiū virginis Marie
intantum q̄ dicit Lucas. Receſſit ab eis ⁊ fe
rebatur in celū. Et ipſi adoꝛantes regreſſi ſūt
in hieruſalem cū gaudio magno.Lu. vlti. Et
ſtatim ſequit̄ ſalſa triſticie ⁊ doloꝛis. Cuꝫ vir-
go fuit in domo videbat loca vbi fuerat filius
eius ⁊ ſteterat ⁊ cogitans de cetero non vide
bo ipſum:flebat. Duodecim annis vixit poſt
xp̄i aſcenſioneꝫ : vel.xxiiij.ſm̄ alios:⁊ tn̄ dile-
xit filiū ſuū q̄ ſi oēs amoꝛes matꝝ ad filios eſ
ſent in vna muliere adhuc amoꝛ virginis ad
xp̄m eſſet maioꝛ.Et pergrebat oi die loca nati
uitatis:apparitionis baptiſmi ⁊c.De hoc pꝛo
phetauerat Salomon di. Adiuro vos filie hie
ruſalē.i.creature angelice. Si inueniſtis dile-
ctuꝫ meū vt annuncietis ei:qꝛ amoꝛe lāgueo.
Canti.v. Moꝛal̄r inſtruimur hic q̄ nos xp̄ia
ni gaudentes de xp̄i honoꝛe in celo regnant
etiā triſtari debemus de abſentia ſua:⁊ euꝫ de
ſiderare ſicut marinarij deſiderant poꝛtū. Ita
de nobis nauigantibus in iſta naui ꝑfoꝛatā in
quā intrat aqua pctōꝝ:⁊ cum magnis ꝑiculis
tranſimus. Ideo deſiderare debemus poꝛtuꝫ
ſalutis dicēdo. O dn̄e ⁊ q̄n ero vobiſcum. De
hoc Cypꝛianus ait in.vi.ep̄la de moꝛtalitate.
Patriam noſtram paradiſum ⁊c. ¶ Sextuꝫ
gaudiuꝫ fuit in die penthecoſtes quando vir
go Maria cum apoſtolis recepit ſpm̄ſanctū
Vultis intelligere iſtud gaudium. Xp̄us dixe
rat multotiens apoſtolis. Expedit vob̄ vt ego
vadam. Si enim non abiero paraclitus non
veniet ad vos. Si autem abiero mittam eum
ad vos. Et cum venerit ille arguet mundum
⁊c. Joannis.xvi. Item Act.pꝛimo. Joannes
quidem baptizauit aqua . Vos aūt baptizabi
mini ſpūſctō non poſt multos hos dies. Apo
ſtoli ergo poſt aſcenſionē xp̄i recoꝛdantes de
xp̄i ꝓmiſſione:neſciebant tn̄ diem certū miſſio
nis ſpūſcti. Iō in craſtinū aſcenſionis ſpectan
tes dicebant. Hodie ⁊c. Idē in ſabbato:qꝛ nō
venit nec miſit:ap̄li inceperunt inter ſe loqui.
Dixit vnus ap̄loꝝ. Nō dubitetis.qꝛ cras que
erit dies dn̄ica mittet:qꝛ tali die foꝛmauit lu-
men ⁊ diuiſit a tenebꝛis. Iō rōnabiliter in die
dn̄ica dꝫ in nos mittere lumē ſpūſſancti: ⁊ nō
venit. Dixit ali⁹. In die lune mittet:qꝛ tali die
fecit etiā firmamentum ⁊ diuiſit aq̄s. Ideo ta
li die mittet ad nos vt nos foꝛtificet ⁊ diuidat
ab aq̄s pctōꝝ:nec miſit. Dixit alius nō:in die
martis mittet : qꝛ tali die mittet vt poſſumus
plantare fidem catholicā vt faciat floꝛes . Di
xit ali⁹ die mercurij mittet. Ratio:qꝛ tali die
deus foꝛmauit ſolē:lunam:⁊ planetas. Dixit
alius:feria q̄nta mittet:qꝛ tali die aſcendit ⁊c.
Dixit alius nō:feria ſexta:qꝛ tali die doluim⁹
de ſua paſſione. Ideo in tali die mittet nobis
ſpm̄ conſolatiōis. Dixit alius:ſabbato mittet:
qꝛ in ſabbato poſt paſſionem fuimus diſperſi:
ita q̄ vnus non remanſit cū altero. Iō vt adu
nemur mittet:ſꝫ non venit. Final̄r die penthe
coſtes oēs ap̄li ⁊ diſcipuli q̄ erāt cōgregati in
eadē domo ꝓpter metū iudeoꝝ: venerunt ad
poꝛtaꝫ virginis Marie dicat̄ q̄uo ipſa ſurge
bat in medis nocte ad oꝛādū. Juxta illud dd̄.
Media nocte ſurgebaꝫ ⁊c. Et q̄n exiuit came
ram vidit oēs ſctōs ⁊ ſanctas congregatos ⁊
flentes. Virgo dixit. De quo fletis. Nunquid
filius meus regnat in celis. Rn̄derunt ap̄li.
Virgo bn̄dicta:filius veſter ⁊ maḡr noſter ꝓ
miſit nobis ſpm̄ſctm̄ di. q̄ nō dimitteret nos
oꝛphanos:⁊ hodie ſūt : decē dies q̄ aſcendit:
⁊ non miſit. Rn̄dit virgo. Non dubitetis: qꝛ
fili⁹ me⁹ non hꝫ conditiones holuꝫ mundano-
rum.q̄ in pauꝑtate cognoſcunt amicos. Sed
q̄n ſunt in honoꝛe ⁊ ꝓſperitate non curant de
eis:nō ſic de filio meo: ſꝫ neſcitis vos q̄ q̄n ex
traxit ppl̄m de egypto in.l.die deſcendit vt da
ret legem. Illud fuit figuratum. Hodie eſt.l.
dies a reſurrectiōe filij mei:ideo hodie mittet
ſpm̄ſctm̄. Ideo ponatis vos in oꝛōne: qꝛ que
a deo ſunt oꝛdinata ſunt. Et petrus ⁊ alij ap̄li
dicebant:⁊ q̄libet oꝛando. Coꝛ munduꝫ crea
in me deus ⁊ ſpm̄ rectum innoua in viſcerib⁹
meis.ps.l. Lazarus ⁊ alij diſcipuli ſeptuagin
ta oꝛando dicebant. Sēſum tuuꝫ quis ſciet ni
ſi tu dederis ſapientiaꝫ:⁊ miſeris ſpm̄ſctm̄ tuū
de altiſſimis. Sapi.ix.c. Maria magdalena
⁊ alie ſancte mulieres oꝛando dicebant. Red
de mihi leticiam ſalutaris tui:⁊ ſpiritu pꝛinci
pali confirma me. Et dixerunt v̄gini Marie
Virgo benedicta oꝛetis vos etiam : quia fi
lius veſter ſtatim exaudiet vos. Tunc virgo
Maria flexis genibus oꝛauit dicens : Emitte
ſpiritum tuum ⁊ creabuntur ſcilicet virtutes

⁊ perfectiones: ⁊ renouabis faciez terre. ſ. per
predicationem. Et ſubito fact⁹ eſt de celo ſo-
nus: ⁊ fuit quaſi vox rñſiua virgini: ⁊ quaſi vẽ
tus ſubit⁹ q deſcẽdit de celo: ⁊ repleuit totuz
domũ igne nõ cõburente ſed illuminante ad
modũ linguaꝝ ⁊c. Et repleti ſunt oẽs ſpũſctõ
⁊ ceperũt loqui: quaſi dicerẽt. O ꝙ bonus ⁊
ſuauis eſt dñe ſpũs tuus in oĩb⁹. Sap. xij. Co
gitate hic: qa multi ſcti de vna gutta mellis
ſpũſcti ſunt inebriati: ꝗto magis apli qui to
tam virtutem ſpũſcti receperunt. Sed ſtatiz
ſequitur ſalſa doloris ⁊ triſticie. Dicatur quõ
apli ſtatim inceperũt ꝑdicare: ⁊ ſtatim fuerũt
perſecuti. vt pꝫ Act. iiij. Et venit nũci⁹ ad vir
ginem ꝙ Petrus ⁊ Joẽs erãt capti. Itẽz
ꝙ prior. ſ. b. ſtephanus fuerat lapidat⁹. Item
alius ꝙ. b. Jaco. nepos virginis Marie erat
tũt erfectus. Ecce triſticiã. Jõ ait xps. Amen
amen dico vobis: qꝛ plorabit ⁊ flebit vos ⁊c.
Joãnis. xvi. Moraliter inſtruimur hic. Naz
ſicut virgo Maria ⁊ apli poſtꝗ receperunt
ſpũſctm̃ ſtatim pſequebant. Ita etiã hodier-
na die ꝯtingit. Verbigra. Si aliqs in aliquo
monaſterio recepit ſpũſctm̃ ⁊ ꝓpoſuerit ſer-
uare regulam: obedientiam: paupertatem: ⁊
caſtitatem. ⁊c. ⁊ nõ curat ſeruare vitã alioruz
euntiũ ad infernũ: ſtatim perſequunt ipm alij
cum multis vituperijs. Jõ opꝫ patiam hẽc vt
virgo maria ⁊ apli. Idem de clericis ⁊ ſchola
rib⁹ ac etiã mulieribus. Jõ dixit aplus. Oẽs
qui pie volunt viuere in xpo ieſu pſecutionez
patient. ſ. linguaꝝ vel infirmitatũ vel tempta
tionũ dyaboli. ij. ad Thi. iij. ¶ Septimũ gau
dium ⁊ vltimũ fuit in ſua bñdicta aſſumptiõe
Non qñ aia fuit ſepata a corpe: qꝛ tũc iã non
fuiſſet gaudiũ hui⁹ mundi: ſꝫ alteri⁹: ſꝫ qñ fili-
us ſuus miſit ſibi angelum gabrielẽ cũ ramo
palme di. Suſcipe eũ qui mandat ſalutes Ja
cob. Nam ab hinc ad tres dies ibis ad filium
tuum: qui iam parauit cathedrã ⁊c. Vide in
ſmone aſſumptionis prolixe de iſto gaudio
ꝓmiſſo virgini. Et dixit virgo filio ſuo Factũ
eſt mihi verbum tuũ in gaudiũ ⁊ leticiaz cor
dis mei. Jere. xv. Sed imediate ſequit dolo-
ris ⁊ triſticie ſalſa ex compaſſione aploruz ⁊
ſctõꝝ ⁊ ſctãꝝ in hoc mũdo remanentiũ inter
iudeos ⁊ inter infideles in tantis tribulatiõi-
bus. Unde qñ apli fuerũt ad virginez cõgre-
gati ⁊ mirarent: virgo Maria dixit eis. Ego
obtinui vt eſſetis hic: qꝛ ego debeo aſcendere
in celum ⁊c. Apoſtoli inceperũt flere dicẽdo
O bñdicta ſi vultis recedere quid faciemus
nos. Idem dicebãt virgines quas virgo nu-
triuerat. Et virgo maria flebat cũ eis di. Nõ
dubitetis: qꝛ nõ tradã vos obliuioni: qꝛ recor
dabor de vobis: qꝛ occaſione pctõꝝ facta ſuz
mater dei. Et poterat dicẽ virgo. Flebã quon
dam ſup eo qui afflict⁹ erat: ⁊ cõpatiebat aia
mea paupi. Job. xxx. Moraliter inſtruimur
hic qꝛ ſicut virgo maria gaudebat de honore
ſibi ꝓmiſſo: triſtabat tñ ex cõpaſſione. Ita dꝫ
eſſe de ſanctis pſonis: que licet gaudeant de
ſua bona vita: nõ tñ debent deſpicere pctõres
ſꝫ cõpati eis dicendo. Dñe ſi vos dimiſiſſetis
me: pctor eſſem ego: iõ dñe iuuetis eos: ⁊ ſic
cõpati indignari nõ debetis. Item ſi eſtis di
uites ⁊ videtis vel ſcitis aliquem pauperem:
non deſpiciatis eũ: ſed cõpatimini ⁊ iuuet cũ
Item ſi eſtis ſanus debetis compati infirmis
Si iuuenis: cõpati debetis ſenib⁹ dicẽdo. Ita
poſſem ego fieri pauper: infirmus vel ſenex: ⁊
ſic tenebim⁹ ꝯſiliũ ſcripture. Oẽs vnanimes
in orõne eſtote cõpatientes. prima Pet. iij.

¶ De exaltatione ſancte crucis. Sermo.

Factus eſt pro nobis obedi-
ens vſqꝫ ad mortem:
mortem autẽ crucis. ad Philip. ij.
Sancta mater eccleſia facit hodie
feſtuz de exaltatione ſctẽ crucis de qua bis in
anno feſtiuat. Primo in mẽſe maij de inuen
tione. Scdõ hodie de exaltatione. Rõ: quia
poſtꝗ fuit inuenta ab Helena ſctã crux venit
in poſſeſſionẽ infidelium qui deſpectiue tene
bant eam. ſed Eradi⁹ iperator romanus xpia
niſſimus extraxit eã de poſſeſſione infideliuz
⁊ honorifice eã exaltauit: ⁊ hodie fit feſtũ illi
us exaltationis. Sed vt verba ſint fructuoſa:
ſalutet virgo ma. Doctrina eſt cõis ⁊ catholi
ca in ſctã theologia: ꝙ lꝫ xpus habuiſſet alios
innumerabiles modos redimendi ⁊ ſaluãdi
humanũ genus: tñ per crucem eũ ſaluare ele
git ⁊ redimere ſibi credentes ⁊ obediẽtes vt
dicit ſctũs Tho. iij. parte. q. xlvi. ar. iiij. Et ibi
aſſignat ſeptem rationes quare hoc fuit cõue
niens. quaꝝ vnam. ſ. ſecũdam pro introducti
one materie vobis dicã. Eſt igit iſta rõ: q: qñ
aliqua ſatiſfactio dꝫ fieri de aliquo pctõ: rõna
bile eſt ꝙ ſatiſfactio rñdeat pctõ. Verbigra.
Si aliquis peccauit ꝯtra deum vel ꝓximũ:
corde male cogitãdo: vel ore male loquẽdo:
aut opere male opando: ſi talis vult cõdigne
ſatiſfacere debet recipere de iſto pctõ dolorẽ
in corde ⁊ percutere cor. Si ore diffamando
vel iurando: ꝓpria ſatiſfactio eſt nõ ſoluz ore
conſiteri: ſed orare ⁊ petere veniã a deo ⁊ ꝓxi
mo ſi ipſum offendit. Ideo ſi per oculos pec

caſti reſpiciendo ⁊c. ꝓpria ſatiſfactio eſt flere
⁊c. Item ſi peccaſti per aures audiendo mala
ꝓximi: emẽda eſt audire miſſaz: ſermones ⁊c.
Si per gulaz frangẽdo ieiunia eccſie ⁊c. ab
ſtinere: ⁊ ſic ſatiſfactio correſpondet offenſe.
Si per man⁹ peccaſti: extẽde in orõne. Si ef-
fudiſti ſanguinem: ꝓpria penitentia eſt effun
dẽre ꝓprium ſanguinẽ cũ diſciplinis. Unde
dicitur Geñ. ix. Quicũqꝫ effuderit ſanguinẽ
humanum: effundet ſanguis illius. Si pecca
ſti corpore per carnalitates debes recipere ci
licij. Ecce quõ fit ſatiſfactio propria qñ pena
correſpondet offenſe. Auctas de hoc: qꝛ dixe
rat xpus Luc. iij. Facite fructus dignos pnie
Digni fructus penitentie ſunt qñ correſpon-
dẽt offenſe. Modo videamus quõ facta fuit
offenſa deo ex qua venit tota perditio ⁊ totũ
maluz generis humani: ex qua ſumus exules
in hac valle lachrymaꝝ: nunquid ex furto cu-
iuſdam pomi cõtra mandatum expſſuz: ſmo.
Ergo reſtitutio: reparatio: ſeu emẽda debuit
fieri vt fructus reſtitueret arbori. Ideo xpus
redemptor omnium fructus noſter de quo di
citur virgini marie. Benedictus fruct⁹ ven-
tris tui: elegit arborem crucis: vt fruct⁹ infini
ti valoris reſtitueret arbori. Dicunt hiſtorie
grecoꝝ antique ꝙ lignũ crucis fuit de illa ar
bore de qua Adã recepit fructus. Jõ qñ xps
fuit in cruce poſitus: fructus fuit arbori reſti-
tutus. De hoc Dd in pſona xpi dicit. Confor
tati ſunt qui pſecuti ſunt me inimici mei iniu-
ſte: que nõ rapui tũc exſoluebã. ps. lxviij. No
ta hic tangunt duo in illo verſu dd. ſ. intentio
mala iudeoꝝ inimicoꝝ xpi qui nõ intẽdebãt
ad ſatiſfactionem: ſed ad xpi pſecutionez. Jõ
dicit. Confortati ſunt qui pſecuti ſunt me ini-
mici mei iniuſte. Secũdo tangit xpi intentio
ſatiſfaciendi. Jõ dicit: que nõ rapui. Patet
ergo doctrina: qꝛ lꝫ xps haberet alios modos
redimendi: tñ iſte per crucem fuit ꝓprius: in
quo ſatiſfactio fuit offenſe corrñdẽs. Hoc tan
git ſancta mater eccleſia in prefatione: dicẽs
Qui ſalutez humani generis in ligno crucis
cõſtituiſti: vt vnde mors oriebat: inde vita re
ſurgeret: ⁊ qui per lignũ vincebat per lignũ
quoqꝫ vinceretur: per xpm dñm nrm. Patet
ergo ꝙ ꝓprius modus noſtre redẽptionis fu
it per crucẽ. Ideo dicit the. Fact⁹ eſt pro no-
bis: nõ pro ſe obediens: nõ ſolũ patri: ſꝫ iudici
bus ⁊ crucifixoribus vſqꝫ ad mortem ⁊c. Pꝫ
thema. Ego ſum in mã predicanda. Et quia
thema dicit. Factus obediens vſqꝫ ad mortẽ
Et replicat: mortẽ autem crucis: nõ ad aliam
mortez. Inuenio ꝙ qnquies fuit xps in pieu
lo mort. Et nullã voluit acceptare niſi crucis.
⁋ Primo enim fuit in periculo mortis. ſ. in-
terfectionis gladij.
⁋ Secundo in periculo precipitationis.
⁋ Tertio in periculo lapidationis.
⁋ Quarto in periculo intoxicationis.
⁋ Quinto in periculo crucifixionis.
Et hanc elegit: de quo dicit the. Fact⁹ eſt pro
nobis obediens vſqꝫ ad mortẽ: mortẽ aũt cru
cis. ¶ Dico p° ⁊c. ⁊ hoc ſtatim qñ fuit nat⁹ p
herodẽ regem: qui qñ audiuit ſigna ⁊ mirabi
lia de xpi natiuitate: de angelis cantantibus
gloria in excelſis deo: de claritate noctis: de
aduentu paſtoꝝ: de adoratione aialiũ: de ſtel
la ⁊ aduẽtu triũ regũ ⁊c. Et ꝓphetie anne ⁊
Symonis ſcti ꝙ ille erat verus meſſyas. He-
rodes cogitauit illum occidere: ne pderet re
gnũ: qꝛ erat alienigena: ⁊ timebat ne vna die
iudei inſurgerent ꝯ eum: iõ ⁊c. Propter qd
miſit hoies armoꝝ in ciuitatẽ bethleem vt in
terficerent oẽs pueros: qꝛ neſciebat quis eſſet
ieſus ⁊c. Sed xps voluit fugere in egyptũ ⁊c.
De hoc ꝓpheta Job in pſona xpi dicit. Pu
eros pcuſſerũt gladio: ⁊ quaſi ego ſolus. Job
p°. Queſtio ẽ hic quare xps voluit mori iſta
morte: qꝛ ſi voluiſſet: etiaz alia mors fuiſſet in
ſaluationẽ credentiũ ſibi ⁊ obedientiuz. Rõ
litteralis iã dicta eſt: qꝛ ſatiſfactio dꝫ corrñde
re offenſe: iõ noluit mori ſic: ſed in cruce. Rõ
moralis eſt vt inſtrueret nos vt fugiam⁹ mor
tem gladij. b. petri. de q̃ Jo. xviij. Symon pe-
trus hñs gladiũ eduxit eũ: ⁊ pcuſſit pontifi-
cis ſuũ ⁊ abſcidit auriculaz ei⁹ dexterã. Iſte
gladi⁹ eſt ſnia excõicationis que ſcindit a cor
pore eccleſie qñ ꝓfert ꝯ aliquem. Et ſicut mẽ
brum abſciſuz a corpe nullã recipit influentiã
ſic nullus excõicatus in opib⁹ diuinis que in
eccleſia fiunt hñt aliquã ptem. xi. q. iij. Sicut
⁊ trib⁹ ca. ſe. Ecce quõ fugiẽda eſt iſta mors.
Citius vellem mori ꝙ per horã: nõ dico per
annuz excõicari: qꝛ nihil peius mẽbro ꝙ ab-
ſcindi a corpore. Recitat hic miraculuz de illa
arbore excõicata ⁊ areſacta pp breuiariũ ⁊c.
No. cum dicit. Symon petrus hñs gladiuz:
innuit ꝙ ſnia excõicationis non põt dari niſi
a prelato: qꝛ petrus plãtus fuit. Scdõ cum di
cit: eduxit eum: innuit ꝙ ſnia non dꝫ dari niſi
a prelato quaſi vibrando gladiũ dĩ. Caue ca
ue per trinã monitionem: qꝛ alias nihil vale-
ret ſi nõ faceret ictuz. 3° cũ dicit: ⁊ pcuſſit pon
tificis ſuũ innuit ꝙ platus ſolum in ſuos ſub
ditos põt ꝓferre excõicationem: qꝛ eſt ne nõ

poteſt excõicare in alia dyoceſi.ix.q.ij.epm ⁊
xvi.q.ij.viſis ⁊c. Quarto cũ dicit:⁊ abſcidit
auriculã ei⁹ dexterã. Dextera ſignat ſpũalia
ſiniſtra tꝑalia innuit ꝙ ſnĩa excõicationis nõ
ꝺs dari niſi ꝯtra inobedientiã reꝝ ſpũaliũ:vt
ſi vir vel vxor nõ vult ſtare cũ eo vel cũ ea ni
ſi legitimã hñt rõnẽ:ꝑlatus põt eos excõica-
re.⁊ ſic ꝺ alijs. Iſte gladi⁹ ꝑcutit ita fortiter
ꝙ aĩaꝫ iterficit morte eterna. Fugite gᵒ faciẽ
gladij:quoniã vltor iniqtatũ eſt gladi⁹. Iob
xix. ¶ Dico ſcdo ꝙ xp̃us fuit in ꝑiculo p̃eci
pitatiõis.vt habet Luc.iiij. Dicat quõ xp̃us
hitabat in nazareth vbi vixit ſanctiſſime nec
cognoſcebat. Dicit nicholaus de lyra ꝙ vte
batur arte patris putatiui ioſeph:qui erat fa
ber lignarius. Et poſt iuit capharnaũ:vbi ꝑ-
dicauit ⁊ fecit multa miracula: ⁊ poſt rediit
nazareth: ⁊ rectores ⁊ iurati ciuitatꝭ dixerũt
ſibi. Quãta audiuim⁹ facta in capharnaum:
fac ⁊ hic in patria tua. Luce.iiij. Rñdit xp̃s
inſinuans ꝙ ex eoꝝ incredulitate ⁊ deriſiõe
quia truffabãt de eo dicẽdo.vt habet Mar-
ci.vi. Nonne hic eſt fabri fili⁹ marie frater ia
cobi ⁊ ioſeph ⁊ iude ⁊ Symonis:nonne ⁊ ſo
rores eius nobiſcum ſũt. Ecce predicat: ⁊ tñ
non ſtuduit. Ideo oſtẽdit ꝙ nõ erant digni
quia miracula requirũt diſpoſitionẽ:⁊ nõ va
nam gloriaꝫ.ꝓpter qđ Mar.vi.dicit. Nõ po
terat ibi virtutem vllam facere niſi paucos in
firmos impoſitis manib⁹ curauit. Dicatur q̃
modo illi indignati cum tumultu duxerũt eũ
ad ſupercilium montis ⁊ voluerũt eum p̃cipi
tare. Ieſus aũt tranſiẽs per mediũ illoꝝ ibat
Cogitate hic de virgine maria que erat in ci-
uitate pñs qñ videbat filiũ ſuũ duci ad p̃eci
pitiũ q̃ntũ dolorem habuit ⁊c. Queſtio eſt q̃
re noluit ſic mori ⁊c.qa ſi voluiſſꝫ ⁊c. Rõ lfa
lis dicta eſt. Rõ moralis vt caueam⁹ ne mo-
riamur ꝑ p̃cipitium aſcendẽdo in montẽ ſup
bie.nã dyabolus videns ꝙ qui vadũt ſimplr
⁊ humiliter:recte vadũt ad paradiſum. O di
cit demon. Ego faciã aſcendere in altuꝫ oẽs
Verbigra. Religioſus qui viuit ſimplr ſuat
ſuã regulã in votis ⁊ cerimonijs: talis vadit
via plana ad paradiſum:ſed venit dyabolus
loquẽs imaginationi:di. Si tu velles ſic viue
re:nũq̃ꝫ aſcenderes:quere tu non laboras vt
ſis magiſter:adhuc poſſes eſſe cõfeſſor regis
vel ep̃s:⁊ qñ eſt altius perdit totã deuotiõeꝫ
⁊ ſubito cadit ⁊ morit:⁊ p̃cipitatur in iſernũ
Idẽ de clerico ſimplici ⁊ dyabolo inſtigãte
aſcẽdit. Idẽ de laycis vt aſcendãt faciũt vſu
ras ⁊c. Idẽ vt ſit iuratus liget ſe cũ alijs dire

cte vel idirecte:qa pecunie cõitatꝭ bñ ſapiũt
⁊ qñ ſunt in officio furant:faciunt hec ⁊ illa:
vt poſſunt ſe manutenere in officio. O q̃t ſũt
decepti iſto aſcenſu. De hᵒ dđ dixit dyabolo.
Propter dolos.ſ.tuos:poſuiſti eis.ſ.hãc ima
ginationẽ aſcendẽdi:deieciſti eos dũ alleua
rentur.ps.lxxij. Ideꝫ de mulierib⁹ ſimpliciter
viuentibus de domo ꝺ filijs ⁊ familia curãti
buſitales recte ꝑ viã planã vadũt ad paradi
ſuꝫ. Sed dicit demõ. Tu tñ portaſti viro tuo
vt tal:gᵒ quare tu nõ vadis ad illa ⁊c.da ſibi
malũ p̃ãdiũ ⁊ cenã ⁊c. Itẽ ſicut talis ẽ dña
dom⁹:q̃re tu ⁊c. Cauete gᵒ ⁊ vadatis ſimplr
⁊ plane:q: q̃ãto de altiori loco cadit hõ tã-
to caſus eſt plus ꝑiculoſior. Ideo Iob i ꝑſo
na pctõris loquẽs dyabolo dicebat. Eleuaſti
me ⁊ q̃ſi ſup vẽtuꝫ ponẽs alleſiſti me valide.
Scio q: morti me tradis. Iob.xxx. ¶ Dico
3ᵒ ꝙ fuit in ꝑiculo moriẽdi lapidatõis.vt pꝫ
Io.viij. Dũ xp̃s p̃dicaret iudeis:⁊ ꝺclararet
eis ſuã diuitateꝫ di. Amẽ amẽ dico voƀ ſi qs
ſmonẽ meũ ſuauerit:mortẽ nõ videbit i eter
nũ. Dixerũt iudei. Abrahã ⁊ ꝓphe mortui ſũt
quẽ teipſum facis.xp̃s loquebat de morte in
fernali:⁊ iudei itelligebãt de corꝑali. Et xp̃s
clarius loquẽs de diuitate dixit. Amen dico
vobis. Anteq̃ꝫ Abraã fieret:ego ſum. Sũ eſt
nomẽ diuinitatis. Ego ſum q ſuꝫ. Exo.iij. Iu
dei audiẽtes ꝙ ipſe dicebat ſe eſſe deũ volue
rũt ipſum lapidare. Dicit text⁹ ꝙ xp̃s abſcõ-
dit ſe.i.inuiſibilẽ ſe eis oñdit:⁊ ꝑquirebãt eũ
dicentes. Vbi eſt. Sed virgo maria ⁊ apli vi
dentes eũ ſequebant. Queſtio q̃re nec ſic vo
luit mori:q: etiã ⁊c. Rõ moralis ẽ caueam⁹
a morte lapidatiõis ex pctõ auaritie: q: aua
rus eſt durus vt lapis ⁊ frigid⁹. Dur⁹.q: nul
lũ dulcorẽ oñdit ꝺbitorib⁹ ſuis:ſꝫ dure ⁊ aſpe
re repetit debitũ ⁊ vſuras ⁊c. Frigid⁹:quia ſi
ne igne charitatis. Videns pauꝑes mori fa
me nõ curat ſubuenire eis:⁊ tenet flore:⁊ icar
cerati ⁊ captiui ⁊ puelle nõ pñt aliqđ emolu
mentũ hr̃e ⁊c.iõ Iob moralr loquẽs de aua
ro dicit. Cor ei⁹ idurabit q̃ſi lapis:⁊ ſtringet
q̃ſi malleatoris incus. Iob.xli. Lapides aua
ricie ſũt ſpẽs auaricie. Vn⁹ lapis eſt q dr̃ rapi
na ⁊ iſto lapide ꝑcutit caput dñorũ. Ali⁹ di
citur ſymonia ꝑlatoꝝ dando beneficia vel ſa
cramenta ꝓ pecunijs:iſte lapis fuerit i corde
Alius lapis dicit vſura:q̃ frangit brachia ſcꝫ
laboratores. Dicat ꝯtra rõnẽ auaroꝝ dicẽtiũ
Si illa ꝑſona vel cõitas tenet meã pecuniaꝫ
q̃re ego non poſſum recipere aliqd ꝓ carẽ
tiã. Iſta ratio includit errorẽ nõ ſolũ in cõſe

quẽte ſꝫ in antecedente qñ dicit:mea pecunia.
falſuꝫ dicit:q: dñs nõ tenet alteri reddere cõ-
ꝑutũ:⁊ tu teneris:immo xp̃o:q: dñi eſt terra ⁊
plenitudo eius ⁊c. Diuites ſolũ ſũt admiſtra
tores. Sic nos exiſtimet hõ vt miniſtros xp̃i ⁊
diſpenſatores.i.ad Cor.iiij. Xp̃s tenet moduꝫ
regum faciẽtes theſaurarios:vt miniſtrẽt pri
mo in ſuis neceſſitatibus ⁊ nõ in vanitatibus
Secundo in pauperibus dando vel mutuan
do:q: ita vult deus. Alit ſi diſpẽſant ꝯ volũta
tẽ dñi ipſe ſciet caſtigare. Itẽ cõcluſio eſt erro
nea dicendo ꝙ vſura nõ ſit peccatũ mortale.
Alia ẽ ſpẽs emẽdo ꝓ parata pecunia ꝓ mio-
ri precio:vel vendere plus rõne expectatõnis
q: vſura eſt. Alia eſt retentio de ſalarijs ſerui
torũ ⁊c.furta ſecreta. Dicatur ꝯ illos q credũt
ꝙ furtũ ſecretũ fructuũ non ſit pctm̃. Iteꝫ de
vſura voluntatis vel de molendina ⁊c. Ne of
fendas ad lapidẽ pedẽ tuuꝫ.ps.xc. Itẽ in via
ruine nõ eas:⁊ nõ offendas in lapides. Eccl.
xxxij. ¶ Dico q̃rto ꝙ fuit in periculo morꝭ in
toxicationis. Euãgeliſte non ponũt clare hᵒ ſꝫ
eſt ad hoc ratio ⁊ ꝓphetia. Rõ eſt iſta:qa dũ
xp̃s iret p̃dicãdo nõ p̃dicabat ꝓpt pecunias
ſed poſt p̃dicationẽ circũſpectis oĩb⁹:null⁹ eũ
inuitauit:⁊ reuerſus fuit vſq ad bethaniã.vt
dicitur Mar.xi. Dicit glo.ꝙ reſpiciebat ſi ali
quis inuitaret eũ ad p̃ãdiũ dicendo. Dñe ex
quo dediſtis bonũ p̃andiũ nobis ſpũale veni
te ⁊ dabimus vobis p̃ãdiuꝫ ⁊c. Nõ hõ qui
hẽbat tot inimicos vt xp̃s recipiebat tot cõui
uia:etiã iimicoꝝ. Cogitate ꝙ põebãt potiões
⁊ hoc rõ dictat. Et hoc ẽ ꝓphetia. Tu dñe de
mõſtraſti mihi ⁊ cognoui:tu oñdiſti mihi ſtu
dia eoꝝ:⁊ ego quaſi agnus manſuetus q por
tatur ad victimã. Cogitauerunt ſuper me cõ-
ſilia dicentes. Mittamus lignũ in panẽ ei⁹
⁊ eradamus euꝫ de terra viuentium: ⁊ nomẽ
eius nõ memoret ãpli⁹. Iere.xi. Et loquit pro
phetia in ꝑſona xp̃i:ſꝫ xp̃s noluit ſic mori. Di
catur p̃etice qñ comedebat.p̃mo dabant ſibi
fructus vel ficus:⁊ potiões ponunt in cibo dul
cibus vl in bonis vinis:⁊ ip̃e non comedebat
ſuãdo modos:etiã ſi comediſſet nõ nocuiſſꝫ ſi
bi. Quare noluit ſic mori:quia etiaꝫ illa mors
fuiſſet ſufficiẽs pro redemptione. Ratio mo-
ralis vt nos vitemus mortem paſſionis luxu
rie. Naꝫ ſicut potio ponit in cibo dulci:ita ẽt
dyabolus facit ꝙ cibus luxurie qui noƀ videt
dulcis:⁊ tñ in illo eſt venenũ pcti mortal. Nã
vir ⁊ mulier in matrimonio cõiuncti non pec
cant ſuãdo modũ ⁊c.ſꝫ in oĩb⁹ alijs quõcũq̃.
ſiat luxuria eſt pctm̃ mortale ⁊ ſequit dãnatio

Credit ꝙ maior pars dãnatoꝝ ſit ex pctõ lu-
xurie. Ideo caue oꝫ a tali morte: ⁊ reſtenare
corpus ꝑ abſtinẽtias:mortificãdo inclinatio-
nes:cauẽdo ab occaſionib⁹: ⁊ orare. Alias di
cit btũs Bernard⁹ ꝙ maius miraculũ eſſꝫ vi
uere caſte q̃ ſuſcitare mortuos. Ideo totus
mund⁹ eſt corruptus. Omnes declinauerũt
ſimul:inutiles facti ſunt non eſt qui faciat bo
num.ſ.caſtitatis non eſt vſq ad vnũ.ſ.de ãdul
tis ⁊c.ideo ſapiens ait. Ne intuearis vinum
qñ flaueſcit cum ſplẽduerit in vitro color ei⁹:
ingreditur blãde: ſed in nouiſſimo mordebit
vt coluber:⁊ ſicut regulus venena diffundet.
Prouerƀ.xxiij. Et declarat cum ſequitur.
Oculi tui videbunt extraneas:q: licet bene
vxores ꝓpas videre ⁊ cor tuũ loquet ꝑuerſa.
Nõ gᵒ ꝙ nõ itelligit de colore vini:ſꝫ mlieris
pulchre: in vitro i corꝑe vitro debili⁹. Rõ:q:
igredit blãde.ſ.cogitat⁹:mal⁹:dicẽdo. O q̃n
tũ ſolatiũ eſſet ⁊c. ⁊ i fine.ſ.qñ hõ ꝯſentit:mor
debit vt coluber:⁊ q̃ſi regul⁹ q oculo ⁊ viſu ve
nenat ⁊c.nõ ſic de alijs ꝑpẽtib⁹. Ecce pctm̃ lu
xurie:q: ſolo aſpectu mulier iterficit. Iſto ve
neno dđ fuit potionat⁹ ⁊ mortu⁹:ſed de⁹ ſuſci-
tauit euꝫ ꝑ pñiaꝫ.iõ Iob.vi. Nũqd poterit ali
qs guſtare qđ guſtatũ affert mortẽ. Null⁹ q̃n
tũcũq̃ famelic⁹ comederet cibũ quẽ ſciret eſſe
potionatũ:imo citi⁹ permitteret ſe mori natu
raliter:q: tũc nõ interficeret ſe:nec biberet po
tũ venenatũ q̃ntũcũq̃ ſitieret:ita nec luxurio
ſus dꝫ guſtare:q: niſi ſit infidelis ſcit ꝙ ille ci
b⁹ venenat⁹ eſt ad mortẽ. ¶ Dico q̃nto ꝙ fu-
it in periculo moriendi crufixionis. Et iſtam
mortẽ elegit. Vñ dixerũt iudei i cõſilio. Iſte
hõ ih̃s nõ potuit mori gladio nec p̃cipitatus:
nec ⁊c. Iõ videam⁹ ſi poterimus eũ occidere i
cruce. Et cũ xp̃s eſſet in galilea iudei parane-
rũt crucẽ in hierlm. Xp̃s hoc ſciens vocat di-
ſcipulis ſecrete ait illis. Ecce aſcẽdim⁹ hiero
ſolimã:⁊ filius hois tradetur principib⁹ ſacer
dotũ:⁊ tradent eũ gentibus ad illudendũ:fla
gellãdũ:⁊ crucifigẽdũ. Matth.xx. alias mor
tes fugit. Sed ad iſtã ſponte venit:⁊ in horto
iuit iudeis obuiã dicens. Quẽ q̃ritis:q̃ſi di
cat. Recipiatis me:q: iſta mors placet mihi.
Itẽ qñ fuit data ſnĩa crucifigeret baiulans ſi-
bi crucẽ exiuit. Io.xix. q̃ſi diceret:nõ appel-
lo:imo placꝫ iſta mors mihi. Et recepit crucẽ
Dicat quõ erat obediens in monte caluarie:
qñ fuit ſibi dictum ꝙ exueret ſe:⁊ ſic de alijs.
Ecce amor ad mortẽ crucis:quaſi diceret. Mi
hi abſit gl̃iari niſi i cruce dñi.ad.Gal.vi. Rõ
lrãlis q̃re iſtã mortẽ elegit dicta ẽ in introdu

ctione.Sꝫ rō moralis eſt iſta. Alie mortes ꝗs
xp̄s fugit ſignificant malas mortes quas de
bemus fugere:ſed iſta mors crucis ſignificat
bonā mortē quā debemꝰ eligere. Dolor inex
timabilis xp̄i in cruce pēdētis ſignificat cōtri
tionē quā debemꝰ hr̄e de pctīs inclinādo ca
put in confeſſione:que debet fieri iclinato ca
pite ⁊ nō facie ad faciē. Dicat̄ quō diſcooper
tus dꝫ eſſe cōfitens ⁊ ꝯfeſſor cooptus:ꝓpter
verecūdiā ⁊ periculū cōfeſſoris mulierē reſpi
ciētis iuuenē. Manꝰ dextera perforata ſigni
ficat ꝙ de bono iuſto facias elemoſynas. Si
niſtra ꝗd reſtituēdū vſuras:furta ⁊c̄. Duo pe
des clauati ſignāt duos pedes quibꝰ ambula
musꝰ ⁊ ſuſtentamur. dexter eſt cōto ſpūalis. ſini
ſter cibꝰ corporal̄: dexter clauat̄ deuotiōe: ſini
ſter abſtinētia. Aperitio lateris ſignat aperiti
onē cordis ad remittēdū iniurias: ⁊ parcēdū
inimicis ⁊ peccātibꝰ in te. Ecce rō moral̄ q̄re
voluit mori in cruce. Iō ait apl̄s. Qui xp̄i ſūt
carnē ſuā crucifixerūt cū vitijs ⁊ concupiſcen
tijs. ad Gal.v. Et ꝙ ſit hoc neceſſarium: patet
q̄ꝛ dicit xp̄s. Qui non baiulat ſuā crucem: que
dicitur a cruciando. Ecce pnīa: ⁊ venit pꝰ me:
non poteſt meus eſſe diſcipulus. Lu.xiiij. Ec
ce q̄re dicit thema. Factus ē ꝓ nobis.ſ.nr̄a re
demptiōe ⁊ morali inſtructiōe: obediens vſq̧
ad mortē: non gladij: non p̄cipitij nec lapida
tionis: nec potionis: ſꝫ ad mortem crucis.

De ſancto mattheo apl̄o ⁊ euangeliſta.

On veni vocare iuſtos ſꝫ pctōres. Mat.

ix. Textualiter in euangelio ſtatim
lecto officialiter hꝫ v̄bum iſtud. Fe
ſtum hodiernum eſt magnū ſi vultis cogitare
ꝑſonā. q̄ꝛ apl̄s ⁊ euangeliſta primus ⁊ martyr
glorioſus: q̄ꝛ de apl̄o ꝑ ſe fit feſtum: ⁊ de euan
geliſta ꝑ ſe: ⁊ de martyre per ſe. ergo iſte tres
cauſe ſimul cōiuncte magnum feſtū faciūt: ita
etiā de eo erit ſermo nr̄. Salutet̄ v̄go maria
⁊c. Verbū ꝓpoſitū eſt dn̄i noſtri ieſu xp̄i dicē
tis. Non veni vocare ⁊c. Mō prima facie iaꝫ
poteſtis dicere ꝙ iſtud verbū hꝫ difficultates
ꝙ xp̄s qui plus diligit bonos ⁊ iuſtos q̄ꝫ ma
los ⁊ pctōres di. Nō veni vocare ⁊c. Ideo in
diget declaratione ⁊ ſic intrabimus declaran
do materiā p̄dicandā. Mō audite. Talē diffe
rentiā inuenio inter iuſtum ⁊ pctōreꝫ: ſicut in
ter eſſe prope vel circa deū ⁊ longe a deo. Iu
ſtus bonus ⁊ timēs deum ita eſt prope deo ꝙ
nihil creatum eſt ſibi ꝓpinquiꝰ: nō tunica: nec
camiſia. nec pellis: magis ꝓpe deꝰ eſt. Et q̄ꝫtuꝫ
ad intellectū: q̄ꝛ ſicut aer in meridie eſt ꝓpe lu
mē: q̄ꝛ totus ē illuminatꝰ a ſole: ita deꝰ eſt ꝓpe
intellectū iuſti ⁊ boni ꝑ illuſtrationē ipſum il
luminādo: q̄ꝛ totus eſt plenus diuinitate: nec
dimittit ibi tenebrā erroris: nec vſturā falſarū
opinionū: intantū ꝙ nō ſolū iuſti dicunt̄ lumi
noſi ſꝫ lux. Eratis aliq̄n tenebre: nunc autē lux
in dn̄o. ad Ephe.v. Itē Matth.v. Vos eſtis
lux mundi. Itē eſt ꝓpe volūtatē ꝑ dilectioneꝫ
charitatiuā: q̄ꝛ ſicut videt̄ ignē circa ferꝝ igni
tū: ita volūtas iuſti eſt inflammata diuinitate
ad diligendū deū ſup oīa: ⁊ ꝓximū ſicut ſeipſꝫ
Deus charitas eſt ⁊ q̄ manet in charitate: in
deo manet ⁊ deus in eo. i. Ioā. iiij. Itē eſt deꝰ
ꝓpe iuſtū q̄ꝫtū ad vitā ꝑ honeſtatem ⁊ ꝯuerſa
tionē: q̄ꝛ ſic̄ pannꝰ coloratꝰ ē ꝓpe tinctā ſeu co
lorē: ita ꝑſona iuſta eſt tincta ſeu colorata ſcti
tate corā deo: ocul̄ humilibꝰ: in auribꝰ audien
do q̄ dei ſunt: in manibꝰ extendendo in orone
in gutture ꝑ tēpantiā: in corꝑe ipſuꝫ affligēdo
in memoria paſſionis xp̄i. Pꝫ ꝙ ꝑſona iuſta
tincta eſt ⁊c. Tu in nobis es dn̄e ⁊ nomē ſctm̄
tuū inuocatū eſt ſup nos. Ieremie.xiiij. Ecce
q̄ō perſona iuſta eſt ꝓpe deū. Ideo dauid di
cit. Prope eſt dn̄s oibꝰ inuocantibꝰ eū: oibus
inuocantibꝰ eū in veritate. ps.cxliiij. Sꝫ ꝑſona
peccatrix iniuſta eſt lōge a deo: nō diſtātia lo
cali: q̄ꝛ ſi ſic ſtatim ꝑſona annihilaret̄: ſꝫ dr̄ di
ſtare a pctōre dr̄ia formali. q̄ꝛ ſicut dr̄ de duo
bus pānis etiā cōiunctis ſi vnꝰ ſit ſubtilis ⁊ al
ter ſit rudis: illi dn̄r diſtare: non localiter. ſed
formaliter: ſic eſt de v̄o ⁊ pctōre ꝓpter differē
tiā int̄ tantā ſanctitatē ⁊ tantā iniq̄tatem. Iō
dō. ps.cxviij. Longe a pctōribus ſalus.i.ieſus
q̄ꝛ iuſtificationes eiꝰ.i.ſctitates tuas nō exqui
ſierunt. Pꝫ ergo q̄ō iuſti ſūt ꝓpe deū: ⁊ pctō
res diſtātes a deo. Mō clarū eſt ꝙ q̄ eſt ꝓpe
nō vocat̄: ſꝫ ille q̄ diſtat vocat̄: ꝓpter hoc dice
bat xp̄s. Nō veni vocare iuſtos. Rō: q̄ꝛ iā ſūt
mecū: ſꝫ venerit eos ſaluare ſi ꝑſeuerāt: ſꝫ pec
catores vt.ſ.ꝯuertant̄: Pꝫ thema. Iſtud thēa
gn̄ale appropriando beato mattheo apl̄o ⁊c.
Inuenio ꝙ btūs Mattheus euangeliſta an̄
ſuam ꝯuerſionem erat longe a deo: q̄ꝛ erat in
iuſtus ⁊ magnꝰ pctōr. Iō fuit vocatꝰ a deo: di
Veni ſequere me. Circa eius vocationem de
beato Mattheo declaranda ſunt quattuor.

- Primo ſua vocatio gratioſa.
- Secundo inuitatio fructuoſa.
- Tertio operatio virtuoſa.
- Quarto perfectio glorioſa.

Quantū ad primū modus ſue ꝯuerſionis
⁊ vocatiōis fuit gratioſus. Queſiui quot offi
cia hēbat beatꝰ Matthēꝰ. ⁊ inueni ꝙ tria offi

cia habebat mala in hoc mūdo.ſ. officiū pe
riculoſum: officiuꝫ criminoſuꝫ: ⁊ officiū odio
ſum. Officium periculoſuꝫ eſt officiuꝫ fenera
toris q̄d ipſe habebat. nam in ciuitate caphar
naum que eſt maritima tenebat tabulaꝫ ſiue
menſam cambij. Officiuꝫ eſt anime periculo
ſum tractare tantas pecunias: q̄ꝛ ſicut qui tra
ctat oleum: carbones: vel picē: inquinatur ab
eis: ita qui tractat pecunias. Et ꝓpter hoc di
cit ſcriptura. Qui tetigerit piceꝫ: inquinabit̄
ab ea. Eccli.xiij. Pix dicit̄ mōeta. Ratio: q̄ꝛ
multas nigredines dimittit in anima tractā
tiū pecuniā. Primo in cogitatione. ſecūdo in
tp̄is perditione ⁊ negociorū occupatiōe. In
ſignū huiꝰ moneta ſiue ſit aurea ſiue argētea:
q̄n tractat̄ dimittit maculas magnas in mān
hominis: q̄ꝛ raro eſt quin feneratores faciant
fraudes ⁊c̄. Secundum erat. criminoſuꝫ: q̄ꝛ
erat vſurariꝰ. Ita dic̄ Beda ꝙ poſt cōuerſio
nem diſtribuit ꝓꝑia: q̄ rapere ſolebat aliena
ſ. per vſuras. Dicat̄ quō mutuabat.x.ꝑ.xij.⁊
ſic de alijs ſpēbus vſure ſm̄ ꝙ requiritur ſcꝫ
emere plus ⁊ vendere ꝓpter expectatiōeꝫ mi
nus. Itē mutuādo ſup poſſeſſiones: recipien
do fructus: ſic faciūt multi: ⁊ excuſant ſe dicē
do falſe ꝙ eccleſia ꝑmittit ⁊c̄. Iſtud eſt ꝯ diui
nā ordinationeꝫ: q̄ vult ꝙ oēs creature libere
miniſtrent ⁊ cōicent illa q̄ deꝰ cōicauit eis. vt
pꝫ de ſole q̄ cōicat lumen a deo ſibi cōicatū ꝯ
tenebras: ⁊ calorē cōtra frigus: ⁊ influentiam
ad fructificandū. Idē de igne q̄ cōicat ſuā cla
ritatē. ⁊ caliditatē. Idē v̄ aere ad reſpirandū
⁊ de aq̄ ad lauandū: ⁊ piſces capienduꝫ. terra
plātas ⁊c̄. Si ergo creature irrōnales cōicāt
q̄nto magis nos. Iō magnū pctm̄ eſt in vſura
rijs. Ecce officiū criminoſum. Sed ille q̄ libe
re ⁊ ſine vſura accōmodat: iuſtus eſt vt dic̄ ꝓ
pheta. Vir q̄ ad vſurā non accōmodauerit iu
ſtus eſt. Ezech.xviij. Tertium officium erat
odioſum ⁊ tedioſum: q̄ꝛ erat theolonariꝰ in ci
uitate capharnaum: colligens iura imperato
ris. Ideo dicit theolonarius.i. publicanꝰ: q̄ꝛ
tenebat officiū publicū theolonarij. Iſtō offi
cium eſt tedioſum ⁊ odioſuꝫ: q̄ꝛ aliquotiēs ta
les faciunt magnas iniurias ex poteſtate quā
habent. Ex iſta rōne ioannes baptiſta ad quē
venerūt publicani dicentes. Quid faciemꝰ vt
ſalui ſimus. Reſpōdit beatus ioānes. Nihil
aliud q̄ꝫ q̄d cōſtitutum eſt vobis faciatis. Lu.
iij. Ex his tribꝰ officijs beatꝰ Matthēꝰ diſta
bat a deo ꝑ tres magnas dietas: ſed audite q̄
modo fuit vocatꝰ ⁊ fuit ſextꝰ: q̄ꝛ iam habebat
quinq̧ alios vocatos. Cū xp̄s tranſiret iuxta
mare galilee: ⁊ beatꝰ Matthēꝰ ſederet ad mē
ſaꝫ cambij in domo ſua magna quā habebat
corā mari in negocijs occupatus. Dicat̄ p̄cti
ce de negocijs campſorū pecunias colligēdū
⁊ xp̄s ſtetit ⁊ vidit publicanū noīe leui inuo
lutū in negocijs ⁊c̄. qui nec de deo: nec de aīa
ſua poterat cogitare. Et xp̄s vidit.i. attēte re
ſpexit. Et beatꝰ Matthēꝰ dei ordinatione ele
uatis oculis vidit xp̄m corā ſe quē nō cogno
ſcebat: ſꝫ tanta erat reuerētia ⁊ maieſtas ſue
ſanctitatis ꝙ matthēꝰ admirādo reſpiciebat
eum. Ad quē xp̄s ait. Veni ⁊ ſequere me. Su
bito virtute diuina ſicut xp̄s ꝓtulit iſta verba
radius claritatis illuminauit eius mentem ⁊
cognouit xp̄m verū meſſyam eſſe ⁊ cor ad cō
tritionē peccatorꝫ: di. Ecce ego dn̄e: q̄ꝛ vocaſti
me.i. Regū.iij. Subito relictis omnibꝰ ſecutꝰ
eſt eū: dimittēs libros ⁊ cōputū ⁊c̄. Ratio di
ctat ꝙ dixit xp̄o. Dn̄e regratior vobis ꝙ vult
me i diſcipulū ⁊c̄. Poteſtis credere ꝙ xp̄s di
xit. Vade fac rationeꝫ de te. Redde rōneꝫ ⁊
cōputū dn̄is: ⁊ habeas diffinitioneꝫ ⁊ recipe
q̄d mutuaſti ſine vſuris: nullo mō recipias ni
ſi ſortē p̄cipalē: debetis credere ꝙ fecit p̄co
nizari: ſi tenebatur alicui quōcūq̧ per vſuras
vel iniuſticiam ꝙ ſatiſfaceret oibus. Iſte eſt
modus ſatiſfaciendi vſurariorū publicorū: ſe
cus de ſecretis: q̄ ſecrete debent reſtituere: qui
vult intrare paradiſum: oportꝫ ſic facere. Nō
enī dimittitur peccatū: niſi reſtituatur ablatū
Regula ē iuriſtarū. xiiij.q.vi. ſi res. ⁊ theolo
gorum. Non decipiamini: dicēdo. Ego ponā
in teſtamēto ⁊c̄. Dicat̄ ꝯ illos q̄ dicūt. Si re
ſtituereꝫ oporteret me minuere de ſtatu. Itē
de quo hereditatē filios ⁊c̄. Iō oportet ſerua
re pecunias vt poma vel malo granata q̄ re
ſpicitis ne ſint maculata ⁊ putrida ⁊c̄. Ita de
betis vos facere q̄n recipitis florenuꝫ vel alia
bona debetis reſpicere eum: dicendo. Videa
mus ſi eſt hic vermis vſure vel macula de fur
to ⁊ ꝓijciat̄ reſtituēdo: alīs corrūpet alias ⁊c̄.
⁊ nō dubitetis: q̄ꝛ nihil deficiet vob̄. ideo dixit
Dō. Iunior fui ⁊ enim ſenui: ⁊ nō vidi iuſtum
derelictū: nec ſemē eiꝰ querēs panē. Sꝫ de vſu
rario dic̄ ibidē. Vidi impiū ſuperexaltatū ⁊ ele
uatū ſicut cedros libani: ⁊ tranſiui: ⁊ ecce nō
erat: q̄ſiui euꝫ ⁊ nō eſt inuentꝰ locus eius. ps.
xxxvi. Quantū ad ſecundū.ſ. de inuitatiōe
fructuoſa. Dicatur quō poſt q̄ꝫ oīa reſtituit: re
māſit ſibi domꝰ ⁊ aliq̄ moneta de bono iuſto
⁊ voluit facere xp̄o magnū cōuiuiū: vt faciūt
religioſi: q̄n intrāt ordinē ⁊c̄. de iſto conuiuio
habet̄. Luc.v. Et fecit ei cōuiuiū magnū leui.

in domo ſua. Cognomen beati matthei erat
leui. Dicat practica iſtius ↄuiuij. Dicit text⁹
Luc. v. Et erat turba multa publicanoꝝ ⁊ ali
orum qui cuꝫ illis erāt diſcūbentes. Intentio
dei matthei fuit vt illi etiā ↄuerterent. Iſtam
rõnē poſuit. b. Ierony. Cogitabat. b. matthe⁹.
Si me conuertit qui erā ita inuolutus: etiam
cõuertet iſtos. Dicat quō ordinatū fuit a xp̄o
ꝙ ianue eſſent aperte ⁊ apl̄i ſederūt circa po-
tes: ⁊ xp̄s inter publicanos dixit ꝯſuꝫ. Oculi
omniū ⁊c. ⁊ poſuit ſe ad mēſam cū eis. Tunc
fuit cõpleta illa pphia. Can. ij. Sicut malus
i. pomū inter ligna ſiluaꝝ. ſ. infructuoſa: ſic di
lectus me⁹ inter filios. Et facto interuallo iter
cibum ⁊ cibū: vt fit in magnis cõuiuijs: xp̄us
quaſi per modū lectionis dicebat. Nō audi
te ꝗ̄tum deberem⁹ deū laudare qui tāta fecit
ad ſeruitiū hoīum. ſ. oīa aīalia ⁊ oēs fructus.
Et illi pctōres attendebāt: ⁊ cū p⁹ riderent in
cipiebant flere ⁊c. Idē poſtꝗ̄ comederunt ci
buꝫ aſſatū dixit xp̄s. Nō cogitate ſi iſte eſce
corruptibiles dant tm̄ ſaporē ⁊c. quid dꝫ eſſe
de cibis incorruptibilib⁹ celi: qꝛ qn̄ rex dat ſu
is ſeruitoribus tā ſapidas eſcas: quales ſunt il-
le eſce quas ipſe retinet p ſe. Ita de deo ⁊ de
illis publicanis cõuertebant multi ⁊ flebant.
Idem poſt comederūt coctū in aqua intñ ꝙ
credit ꝙ oēs illi fuerūt ↄuerſi. Tanta erat vir
tus verboꝝ xp̄i. Et cū iā eſſent q̄ſi in fine pran
dij videntes phariſei qꝛ porte erāt apte: ⁊ di-
cebant diſcipulis ei⁹: qꝛ comedebāt circa por
tam. Quare māducat mgr̄ veſter cū publica
nis ⁊ pctōribus. Ac ſi dicerent. Hic pꝫ qualis
ipſe eſt. Dicas mihi cū quo vadis: ⁊ ego dicā
tibi quid facis. Hoc audiēs xp̄s: vocauit eos
ad ſe. Et ipſi inflati fuerunt coram eo dicētes
quid vultis. Dixit xp̄us. Dicatis mihi qn̄ in
aliqua ciuitate ſunt multi ſani ⁊ multi īfirmi:
qui indigēt medico ſani vel infirmi. Et illi in
telligentes noluerūt rūdere. Et xp̄s. Non vul
tis rūdere. Ego dicā vobis: nō opus eſt valen
tibus medicus: ſꝫ male habentibus. Ille erat
infirmus per ſupbiā: ⁊ mō curatus eſt: ⁊ ille p
auaritiā ⁊ ſic de alijs. Iō ait Augu. Magn⁹
de celo ad nos venit medicus. qꝛ magn⁹ per
totuꝫ mundū iacebat egrotus. Tūc dixit. Nō
veni vocare iuſtos: ſꝫ pctōres. Et iudei cõfuſi
receſſerunt. Pꝫ ergo inuitatio fructuoſa: qa
ex quo ipſe fuit conuerſus: laborauit vt cõuer
teret alios. Moraliter habem⁹ hic doctrinā
quō quilibet noſtrū dꝫ curare: ſi eſt in via ſal
uationis de familia de ancillis: vir de vxore: ⁊
[illegible] De familia vt cõfiteant ⁊ cõicent
in paſcha vt audiāt miſſas: ⁊ ſmones: ne ope-
rentur in dieb⁹ feſtiuis. Si qs ſuoꝝ ⁊ maxime
domeſticoꝝ curam non hꝫ: fidē negauit: ⁊ eſt
infideli deterior. i. Thy. v. Quātū ad 3ᵐ. ſ.
actū virtuoſum ſiue operationē virtuoſam. ſ.
de opibus que fecit poſtꝗ̄ fuit cõuerſus. Di-
catur quō poſt xp̄i reſurrectionē: aſcenſionē:
⁊ ſpūſſancti miſſionē: apl̄i diuiſerūt ſibi mun-
dum ad pdicandū ⁊ ↄuertenduꝫ hoīes ⁊c. Et
btūs matthe⁹ iuit in ethiopiā pdicando ⁊ mi
racula faciēdo: illuminādo cecos. ⁊ ſic de alijs
Et multas gētes conuertebat ad xp̄m. Ecce
actus virtuoſus ſiue opatio virtuoſa. Dicat
quō ſemel dū ipſe pdicaret fuit fact⁹ magnus
tumultus ⁊ planct⁹ in pplo de morte filij re-
gis vnigeniti ⁊c. Et dū ſepultura pararet qui
dam xp̄ianus. ſ. ille eunuch⁹ quē Philippus
baptizauit. vt hētur Act. viij. iuit ad regē di-
cens ſibi ꝙ vnus ſctūs vir erat in ciuitate qui
poſſet reſuſcitare ⁊c. Dicat miraculum vt ha-
bet in hyſtoria ⁊ fuit cõpleta pphetia. Viuꝫ
Vocaui eū: ⁊ bñdixi: ⁊ multiplicaui euꝫ. Iſa.
li. Si vis dicere moraliter per qōnē que fuit
cauſa ꝙ. b. Mattheus ſolus cõuertit tantaꝫ
gentem. ſ. totā ethiopiā ⁊ egyptum: ⁊ cū mo-
do ſint tot predicatores: que eſt cā ꝙ nō con-
uertim⁹ paucos iudeos qui hic ſunt nobiſcū
⁊c. Dicatur quō apoſtoli habuerūt ſanctam
vitam ⁊ bonam doctrinam: ⁊ nihil aliud vo-
luerunt niſi honorem dei ⁊ ſalutem animaꝝ.
Ideo dicebat apoſtolus. Habentes alimēta
⁊ quibus tegamur his cõtenti ſumus. prima
ad Thymo. vi. Modo deficimus in vita: qa
nolunt quolibet die audire hoīes miracula
ſanctoꝝ ⁊c. nec bonam doctrinaꝫ: niſi tm̄ poe
tarum ⁊c. nec curamus de ſalute aiaꝝ niſi de
rebus ⁊ familiarib⁹ ⁊c. Idem de clericis ven-
dentibus ſacramenta. Ideo nō ſolū infideles
non conuertunt: immo fideles peruertunt ⁊
perdunt fidem. Ideo apl̄s. Omnes que ſua
ſunt querunt. nō que ieſu chriſti. ad Phil. ij.
Quantum ad quartū. ſ. de pfectione glori
oſa. nā martyrizatus fuit pro defenſione cuiuſ
dam monialis. Primuꝫ monaſteriū qd̄ ego
legi fuit iſtud qd̄. b. mattheus inſtituit. Dicat
quō poſtꝗ̄ cõuertit illā terrā mortu⁹ fuit rex
quem ipſe ↄuerterat: cuius filia noīe Ephige
nia fuerat cum alijs virginib⁹ ſacro velamine
deo dedicata. Et rex patri ſuccedēs alienige-
na voluit illam in vxorē habere. Dicat hyſto-
ria ⁊ quomodo fuit dictum regi ꝙ ipſe nunꝗ̄
haberet eam niſi per apoſtolum Mattheuꝫ:
qꝛ ille erat prior eam. Propter qd̄ rex voca-

uit eū: dicēs ꝙ induceret eā ad matrimoniū.
Tunc beat⁹ Mattheus cogitauit. Si ego di
co modo ſibi ⁊c. interficiet me ⁊ meū marty-
riū nō erit notoriū ⁊c. Iō dixit regi ꝙ in dñica
ſequēti eſſet in officio ⁊ ipſe cõmendaret ibi
matrimoniū: ita ⁊ factū eſt. In dñica ſequēti
apoſtol⁹ dixit quō matrimoniū erat ſanctū ⁊
a deo inſtitutum in paradiſo terreſtri. Secū-
do fuit honoratū p xp̄m in primordijs mira-
culoꝝ. Tertio qꝛ ex eo implent cathedre ⁊c. ſ.
celi. Quarto ē cõſeruatiuuꝫ humane nature.
Itē xp̄s voluit vt mater ſua haberet ſponſuꝫ
⁊c. Sꝫ dixit poſt: qꝛ ſic eſſet pditor qui ſpon
ſaꝫ regis vellet in vxorē. Nō hic bene in legē
da. ex hoc beat⁹ Matthe⁹ fuit lancea pcuſſus
⁊ martyrizat⁹. Dicat quod peccatū eſt cū mo
nialibus ⁊ clericis propter ſacrilegium. Di-
catur ſimilitudo de ſancto ſepulchro ſi proij
ceretur in latrinam eſſet maius peccatuꝫ ꝗ̄ ſi
omnia ſepulchra ſanctorum proijceretur.

De ſctō Michaele archangelo. Sermo.

Videte ne ↄtemnatis vnū ex his. Matthei. xviij.

Textualiť ⁊ in euāgelio hodierno
officialiť ſcribiť v̄buꝫ iſtud. Scðm
ꝙ feſtū p̄ns ⁊ ſolēnitas eſt dei Michaelis ar
chāgeli ⁊ omniū angeloꝝ: ita erit ⁊ ſmo. Si
placet dō habebim⁹ multas bõas doctrinas
ſpeculatiuas p noſtra cõſolatiōe: ⁊ bonas in-
formationes p noſtra informatiōe. Sed pri-
mo ſalutetur virgo Maria ⁊c. Solēnitas ⁊
feſtum hodiernum habet nomen ⁊ titulū ſpe
ciale: ⁊ habet officium generale: quia dicitur
ſancti Michaelis. Ratio eſt qꝛ inter oēs ſan
ctos angelos celi qui deſcendunt in hūc mū-
dum ad procurandum noſtrum bonum ⁊ ſal
uationem maior eſt Michael. Non ꝙ ſit ma
ior oīb⁹ angelis celi: quia ſunt plures ꝗ̄ mil-
le milia maiores. Nā ipſe eſt de tertio ordine:
⁊ habet ſupra ſe poteſtates: virtutes: ⁊ domi-
natiōes: thronos: cherubin: ⁊ ſeraphin: q non
mittūť ad nos: qa dicit ſanct⁹ Tho. pma pte
q. cxij. articulo. ij. ꝙ nō oēs angeli mittūť: qa
dicit ſimpliciter dicendū eſt ꝙ ſupiores ange
li nūꝗ̄ ad exteri⁹ miſteriū mittunť: ſꝫ vt ibidē
dicit ſolū de trib⁹ ordinib⁹ inferiorib⁹. ſ. ange-
loꝝ ad pcurādū bonū cuiuſlibet pſone in par
ticulari archāgeloꝝ ad pcurādū bõuꝫ cõitaťs.
Nā q̄libet villa ſeu ciuitas caſtrū hꝫ vnū in cu-
ſtodia. De tertio ordie. ſ. pncipat⁹ mittunť ad
pcurādū bonū regnoꝝ puinciaꝝ ⁊ regionū:
qꝛ q̄dlibꝫ regnū puincia ſeu regio habꝫ vnū:
⁊ de illis Michael eſt maior. Propť hoc di
co ꝙ ſ illis q ad nos mittūť ipſe ē maior ⁊ pn
ceps. Auctas. Ecce michael vn⁹ de pncipib⁹
pmis vēit i adiutoriū meū. Dan. x. Verbū ē
eccl̄ie. Propť hᶜ dico ꝙ iſtō feſtū hꝫ titulū ⁊
nomē ſpāle: ſꝫ hꝫ officiū generale: qꝛ ſic de oī-
bus ſctis fit feſtū gñale pma die nouēbris: ita
hodie fit feſtū ⁊ ſolēnitaſ oīuꝫ ſctōꝝ angeloꝝ:
qꝛ lꝫ nō oēs deſcēdāt h̄ ad nos: tm̄ oēs pcurāt
nobis nr̄aꝫ ſalutē. Oēs ſunt adminiſtratorij
ſpūs in miniſteriū miſſi ppter eos q hereditā
tē capiūt ſaluť. ad Heb. i. Nō adminiſtratorij
ſ. honoris dei: in miniſteriū miſſi. Diceret ali
qs g⁹ oēs mittunť. Dico ꝙ ſic iſto mō: qꝛ qn̄
de⁹ vult nob̄ aliqd reuelare ſeu intimare pmo
reuelat illud cherubinis: ⁊ illi reuelāt illō ſe
raphinis. ⁊ illi thronis: ⁊ illi dñationib⁹: ⁊ illi
v̄tutib⁹: ⁊ illi: ptātib⁹: ⁊ ſic oēs mittunť: ſꝫ non
oēs veniūt in hūc mūdū g⁹ lꝫ hēat nomē ⁊ ti
tulū ſpāle hꝫ tm̄ officiuꝫ generale. Auto. q̄ ho
die in modū cantilene cātať in eccl̄ia. Collau
dam⁹ venerātes oēs celi milites: ſꝫ pcipue pri
mates celeſtis exercit⁹ Michaelē i v̄tute ↄte-
rētē zabulō. ſ. dyabolū ppter qd̄ dicit thema.
Videte ne ↄtēnatiſ ex his. ſ. ſegregādo ab offi
cio eccl̄ie. q. d. xp̄s pape ⁊ plātis: clericis: ⁊ re
ligioſis ⁊ ſecularibus. Videte ne cõtem. ⁊c.
Patꝫ thema ⁊ ſum in materia pdicāda. In-
ueni. in ſacra ſcptura ꝙ ſex vtilitates habem⁹
a ſanctis āgelis. Ideo nō eſt aliquis expellē
dus ab officio eccleſie. Nam in hoc mundo:
Per angelos ſum⁹ ↄ̄ demones defenſati.
Per angelos ſum⁹ in tēptatiōīb⁹ ↄſolati.
Per āgelos ſum⁹ ad verā pniam puocati
Per āgelos ſumus i fide xp̄iana īformati
Per angelos [illegible] coraꝫ deo aduocati.
Per angelos [illegible] in celo feſtinati.
Per āgelos erim⁹ ad gl̄iaꝫ portati.
Dico pmo ꝙ p ſctōs āgelos ſum⁹ in hᵒ mū
do ↄ̄ demōes defenſi. Vñ eſt nob̄ neceſſariū
Rō: qa nos nō poſſum⁹ vidē demōes inimi-
cos nr̄os: qa velū carnis ipedit: q̄ amoto vi-
dent ab aīa: ⁊ mirať. Sꝫ ipſi inimici vidēt nos
ſtāt i domib⁹: in vijs ⁊c. Et niſi haberem⁹ an
gelos defenſores deſtruerēt nos ſtati qn̄ crea
tura naſciť ab eis ſuffocaretur ne hr̄et baptiſ
muꝫ. Idem qn̄ peccat ne faceret pniam: ſed
angelus bonus defendit. Iteꝫ qn̄ creatura fa
cit aliquod bonuꝫ: vt orare: miſſam celebrare:
predicare: ⁊ ſi′a: deſtrueret creaturam ſtatiꝫ
niſi boni angeli nos defenderent qui in omni
bus operibus ⁊ vijs nos protegant. Naꝫ dic
beat⁹ Tho. i pma pte. q. cxiij. ar. i. in corpore
[illegible]

ꝙ demones impugnant homines ⁊ eſt conti nuum bellũ inter hoies ⁊ demones. Iuxta il lud apłi ad Ephe.vi. Non eſt nobis collucta tio aduerſus carnẽ ⁊ ſanguinẽ: ſed aduerſus principes ⁊ poteſtates aduerſus mũdi recto res tenebraꝝ harũ ↄ̃ ſpũalia nequitie in cele ſtibꝰ. Vñ circa impugnationem illã duo opꝫ ↄſiderare: vt dicit ibidẽ. primo ipſam ĩpugna tionem. ſcdo impugnationis ordinẽ. Impu gnatio quidẽ ipſa ex demonũ malitia ꝓcedit qui ꝑꝑ inuidiam ꝓfectũ hoium impedire ni tunť: ⁊ ꝑꝑ ſupbiam ſimilitudinẽ diuine pote ſtatis ſibi vſurpat deputãda ſibi miniſtros de terminatos ad hoium impugnationẽ: ſicut ⁊ angeli deo miniſtrãt in determinatis officijs ad hoium ſalutẽ. Sꝫ ordo impugnationis ip ſius eſt a deo qui ordinate nouit malis vti ad bona ea ordinãdo. Sꝫ ẽt angeloꝝ tam ipſa cu ſtodia ꝙ̃ ordo cuſtodie reduciť ad deũ ſicut ad primũ auctorẽ. Hec ille ibidẽ. Et ſic ꝙ̃uis permittat nos ds temptari tñ ꝓbent auxiliũ angeloꝝ: ⁊ idõ recte facit ds vt dñs ⁊ paſtor q hẽt multas oues in nemore ad cuſtodiendũ: quibus dat paſtores ⁊ canes ne a lupis deuo renť. Ita fecit xp̃us qui dicit. Ego ſum paſtor bonus ⁊ cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me mee ⁊c̃. Io.x. Nos vero ſumꝰ oues paſcẽ tes in nemore huiꝰ mundi: ⁊ deuoremur a lu pis inferni niſi xp̃s mitteret ad nos paſtores ſ. ſctõs angelos qui cuſtodiũt regna: ꝓuinci as: ciuitates: villas: caſtra ⁊ quãlibet perſonã in ꝑticulari. Vñ ait Dd. Angelis ſuis mãda uit de te: vt cuſtodiant te in oibꝰ vijs tuis. ps. xc. Dicať practice quõ deꝰ ꝓcipit angelis qñ mulier dꝫ parere xp̃s q̃ [illegible] vidit vocat vnũ angelum ſuo ꝓprio no[illegible]t ait Dd. oibꝰ eis noia vocans. Nos neſcim̃ niſi tria noia ange loꝝ. ſ. Michael: Gabriel: Raphael. Cui di cit. Ecce vides talem mulierẽ: tali hora pari et cõmitto tibi filiũ vel filiam ⁊c. Et angelus rñdet. Dñe reputo mihi ad maximã gratiã ⁊ honorem ꝙ cõmittitis mihi creaturã ad ima ginem ⁊ ſimilitudinẽ veſtrã factã: veſtro ſan guine redẽptã: ⁊ humano mõ dicendo eſt in telligẽdũ. Et qñ naſciť creatura citiꝰ venit in manibꝰ angeli ꝙ obſtetricis. Et hoc ſeqtur cor relarium ꝙ nunq̃ aliq̃ mulier parit ſine obſte trice. ſ. angelo q nunq̃ deſerit creaturam illã quouſq3 eſt in paradiſo vel in inferno aut pur gatorio. Non dico ꝙ ſemꝑ ſit pñs cũ creatu ra: tñ ſemꝑ eſt paratus ad adiuuandũ creatu ram reſpiciendo creaturã de celo qd facit quo modo. Et vt dicit btũs Tho. i. pte. q. cxiij. ar. vi.

Angelus cuſtos dť q̃nq3 deſerere eum quem cuſtodit inq̃ñtũ ꝑmittit ꝙ ſubdať alicui tribu lationi: nunq̃ tñ totalr̃ eum dimittit. Et ſic in telligiť de angelis ſuis. Et dicit Iero. q̃ſi decla rando iſtã auctatẽ. Magna eſt dignitas aia rum vt vnaqueq3 hẽat ab ortu natiuitatis an gelũ bonũ ſibi in cuſtodiã deputatũ ⁊ delega tum. Nõ. Magna eſt dignitas aiaꝝ. Paſtor multis ouibꝰ dat vnũ paſtorẽ ad cuſtodiendũ ⁊ nõ cuilibet vnũ ſꝫ xp̃s cuilibꝫ ꝑſone dat vnũ angeluꝫ ⁊ cuilibet ciuitati ⁊c̃. Dicať ſi rex ha beret oues vt antiqtus reges ↄſueuerũt hẽre oues ⁊ vocaret duos barões ⁊ milites vt irẽt ad nemꝰ cuſtodire oues ⁊c. quõ indignarẽtur maiores duces: comites: ⁊ barones: ⁊ tñ ma iores ſunt minores angeli celi ꝙ̃ maiores re ges terre: ⁊ tñ nõ reputant ſibi ad iniuriã ve nire in nemore huiꝰ mũdi: immo reputãt ſibi honorẽ. Videť gº vobis ſi debemꝰ facẽ feſtũ de eis: imo certe: idõ videte ne cõtẽnatis de cu ſtodia angeloꝝ. No. ſm. b. Tho. i. p. q. cxiij. p totum qd hẽt. viij. ar. ¶ Dico ſcdo ꝙ in nr̃is temptationibꝰ per ſctõs angelos in temptati onibꝰ ↄſolamur qñ aliqs demon temptat ali quem de aliquo pctõ: angelus videns hoc de celo ſubito plusq̃ agla deſcendit: nõ tñ cogit creaturam vt faciat bonũ nec maluꝫ: ſꝫ dimit tit in libertate arbitrij ſed ↄſiliať. Si dicat ali quis: ego nõ audio ⁊c. Dicať ꝙ alia eſt locu tio angeloꝝ, ⁊ alia hoiũ: ⁊ declarat. b. Tho. i. ꝑ. q. cvij. ar. i. qr ex hoc ꝙ vnꝰ angelus ex ſua voluntate ordinat ſuũ conceptum ad manife ſtandum alteri ⁊ ei manifeſtat: tũc dť ei loqui ſine formatione ṽboꝝ: vt ibidẽ ad longũ de clarat. Et idõ ait apłs. Si linguis hoium loq̃r ⁊ angeloꝝ. i. ad Choꝝ. xiij. Hoies loquuntur verbis formatis in aere: nõ loquũtur ſic ange li niſi aliquotiẽs ex miraculo: ⁊ virgini marie fuit locutꝰ gabriel ⁊ danieli thobie: ſꝫ loquũť cõiter nõ ad hoiem. ſ. ad aures ſꝫ intra hoiem ſ. ad imaginationẽ: qr illam pñt immutare: vt declarat. b. Tho. i. par. q. cxi. ar. iij. Ecce ange lus qui loquebať in me: nõ dicit ad me. Zach. i. ⁊. ij. c. Verbigrã. qñ angelus malus dicit ti bi. Tu poſſes congregare magnas diuitias ſi velles mutuare. x. florenos pro. xij. Iſta eſt lo cutio dyaboli: ⁊ ſi aure cordis attẽdas ſtatim angelus bonꝰ dicit. O ſi feceris hoc eẽt vſura ⁊ dãnaberis: qr vſura nõ intrat paradiſuꝫ. Et malus angelus. Pones in teſtõ. Et bonus. Interim tu ibis ad infernũ: qr tu nõ hẽs ꝓpo ſitum ſatiſfaciẽdi ⁊c. Omnis ergo cogitatio bona que reſiſtit pctõ eſt locutio boni angeli

inter imaginationem. Auctas. Precedet te angelus meus. ait. ſ. ꝙ̃ cadas. Obſerua euꝫ ⁊ audi vocem eius. ſ. quid dicet tibi: nec cõtẽnẽ dum putes. ſ. peccando: quia non dimittet te cuꝫ peccaueris: ⁊ eſt nomen meũ in illo. Exo. xxiij. Cogitate quõ angelus malus eſt ad ſini ſtrã vt te dãnet. bonꝰ vo ad dexterã vt te ſal uet. Pꝫ gº quõ i nr̃is tẽptatõibꝰ ꝑ ãgelos ſu mꝰ ↄſolati. Ergo videte ne cõtẽnetiſ ⁊c. ¶ Di co 3º ꝙ ꝑ ſctõs ãgelos ad verã pniaꝫ ſumꝰ ꝓuo cati ⁊ ꝓuocamur. Ponať q hõ magis velit tẽptatiõe ↄſentire dyabolo ꝙ ãgelo: ſicẽ mľto tiẽs fit. Cogitate q̃lis ṽecũdia ẽ ãgelo bono: ac ſi vxor hñs pulchrũ virũ iuuenẽ ⁊ bonuꝫ: ⁊ tẽptareť corã viro ab ethiope nigro ⁊ turpi: ⁊ vxor ↄſentiret ei: dicẽdo viro. Vadaſ: qr ma gis volo iſtũ q̃liſ cõfuſio eẽt viro: maior deſpe ctꝰ fit ãgelo qñ hõ ↄſentit dyabolo ⁊c. qr nullꝰ dñs: nec etiã rex ẽ aliqd reſpectu eiꝰ. Nã xp̃s volẽs laudare Iohẽꝫ bap. dixit. Inter natos mulierũ nõ ſurre. ma. Iohe bap. Verũtñ q mi nor ẽ in regno celoꝝ maior eſt illo. Mat. xi. ⁊ Lu. vij. Ecce q̃lis excellentia. Cogitate gº qñ ipſo deſpecto hõ facit pctm̃ dicẽ. O qd faciã de iſto ribaldo: ⁊ redit ad celũ: verũtñ ex hº non deſerit: imo ẽ paratꝰ bñfacẽ ⁊c̃. ⁊ poſt pctm̃ cõ miſſũ luxurie vindicte vľ alia redijt. q. d. vide bõ ſi potero eũ ſcitare ad pniaꝫ: ⁊ loqť imagi nationi di. peccaſti: idõ cõfitere: laua aiaꝫ tuã: ⁊ fac pniam. De hº figura legiť. iij. Regũ. xix. de helya ambulãte ꝑ viã deſertã beſtijs plenã: ⁊ dormiuit ſub vmbra iuniꝑi: ⁊ angelꝰ dñi te tigit euꝫ ⁊ dixit illi. Surge comede. Nõ bene textũ ibidẽ: qr pulchra ẽ hyſtoria. Naꝫ helyas dormiẽs i via ꝑiculoſa eſt pctõr. Pñs vita ni hil aliud ẽ ꝙ̃ via: vnꝰ vadit. ſ. ꝑ morteꝫ: ⁊ alius venit. ſ. ꝑ natiuitatẽ ⁊ ibi moriť vnꝰ ſenex: ⁊ il lic naſciť vnꝰ puer. Vbi ſunt qui erãt an̄ mille ãnos ⁊c̃. Iã cõpleuerũt viã: ⁊ via ẽ ꝑiculoſa. Et nũqd ꝑiculoſum eſſet mare in q̃ de quinq3 nauibꝰ vix euaderet vna ⁊c̃. Et pctõr dormit nõ cogitãs offenſaꝫ factã deo nec ꝑiculũ in q̃ eſt: ſꝫ ridẽdo: cãtãdo: ⁊ ſaltãdo vadit ad infer nũ. Sꝫ qd facit angelꝰ excitat euꝫ ꝑ cõpũctio nẽ ⁊c̃. Inducẽs ad pniam: cõtritiõeꝫ cõfeſſio nẽ: ⁊ ſatiſfactionẽ: in remiſſioneꝫ iniuriaruꝫ vt deꝰ ei remittat ⁊c̃. Nota pmo tetigit angelus helyã. i. pctõrẽ. ſ. per cõpũctionẽ. nõ eni expe ctat infirmitatem. Secũdo comedit helyas. i. pctõr edere debet. ſ. ꝑ eucharíſtie cõidneꝫ: qa ſicut cibꝰ corꝑalis cõfortat ad ambulandũ in hac vita: ita cibꝰ ſpũalis ⁊c̃. Tertio ambulauit ꝑ ſatiſfactionẽ ⁊ male ſocietaſ vitationeꝫ. Et

in his tribꝰ principalr̃ ↄſiſtit pnia. Qr ꝑ ange lũ ꝓuocemur ad pniaꝫ. auctas. Et reuerſus eſt angelus: q. ſ. receſſerat ꝑꝑ pctm̃: q loq̃bať i me ⁊ ſuſcitauit me q̃ſi vir q ſuſcitať de ſomno: gº videte ne ⁊c. ¶ Dico q̃rto ꝙ ꝑ ſctõs angelos in fide xp̃iana ſumus iformati. Fides. n. xp̃ia na eſt tãte ſubtilitaſ altitudinis ⁊ ꝓfunditatis ꝙ itellectꝰ hũanꝰ ꝑ ſe nõ ꝓt attingẽ ad itelligẽ dũ. Credẽtia iudeoꝝ ⁊ phoꝝ ꝑ itellectũ nãlẽ ꝓt oñdi. ſ. ꝙ ẽ vnꝰ deꝰ: vnũ primũ pricipium: ⁊ prima cã: ⁊ pmꝰ motor. Sꝫ ꝙ ille vnꝰ deꝰ ſit ꝑ ſ̃ nas: ⁊ filiꝰ genitꝰ: ⁊ ſpũſſctũs ſpiratꝰ: vt exẽ pliſicať in ſole: hº nõ põt ſciri in itellectu nãli. Itẽ ꝙ deꝰ ꝓuideat oibꝰ creaturis ⁊ aialibꝰ: hº itellectꝰ ꝓt itelligẽ: ſꝫ ꝙ deꝰ ⁊ hõ det ſe ad man ducãdũ in hoſtia ↄſecrata nõ ſufficit itellectꝰ nr̃. Idõ regriť ꝙ̃ a maiori itellectu iuueť: quẽad modũ itellectꝰ nr̃ iuuať ab angelſ q clare vidẽt ſecretũ trinitaſ. Intellectꝰ. n. nr̃ eſt vt lux par ue cãdele q̃ nõ ſufficit ad legendũ pmã lr̃am. ſꝫ qñ iuuať luie magni cerei videť optime: ⁊ le giť lr̃a prima. ſ. myſterij trinitaſ ⁊ alioꝝ articu loꝝ fidei: qñ lumẽ itellectꝰ nr̃i iuuať lumine in tellectꝰ angelici. Sic fuit de ṽgie maria: que lꝫ crederet angelo: tñ dixit. Quõ fiet iſtud: ⁊ itel lectus angelicus intellectu marie applicatus dicebat. Spũſſctũs ſupueniet i te ⁊c. Nõ. ob umbrabit tibi. Alie mulieres ↄcipiunt ad ar dorẽ ſolis. ſ. carnalis ↄcupiſcentie: ſꝫ ṽgo ma ria ↄcepit ſine cõcupiſcentia: qr ſicut granum formať intra auellanã ⁊c. Et virgo illũiata di xit. Ecce ancilla dñi ⁊c. De iſta illũiatione au ctoritas. In ipſa nocte. ſ. cognitiõis nr̃e obſcu re. Ecce angelus dñi aſtitit. ſ. illũinando: ⁊ lu mẽ refulſit i habitaculo: qñ hõ itelligit di. O grates deo: mõ itelligo. Act. xij. Idõ videte ne ⁊c. ¶ Dico q̃nto ꝙ ꝑ ſctõs angelos ſumus co ram deo aduocati: q ſunt nr̃i ꝓcuratores. Nã qñ aliqua magna q̃ſtio deduciť corã rege vel in curia regis cõtra aliquẽ miſerabilẽ ꝑſonaꝫ rex ꝓuidet illi miſerabili perſone de notabili aduocato. Ita facit xp̃us. Alie in curia chriſti deduciť litigiũ contra nos: ⁊ xp̃s ꝓuidet dans nobis aduocatos ⁊ ꝓcuratores ſanctos ange los: ne coronã regni ꝑdamus. Aduocãt enim ⁊ ꝓcurãt ꝓ nobis pñtando bona que fecimus vt orõnes: ieiunia: ⁊ alias aſperitates pniales que multũ placent deo. Thob. xij. Qñ orabas cum lachrymis: ⁊ ſepeliebas mortuos ⁊ de re liquebas prandiũ: ego obtuli orõnẽ tuã dño. Itẽ aliter aduocãt ꝓ nobis: qr ſi ex nr̃is pecca tis meremur punitionem: dicunt dño xp̃o. O dñe ſpecteſ adhuc ⁊c. De hº nota ꝑabolã xp̃i

Lu.xiij. De cultore vinee loquēte ꝓ ficulnea
Uinea vel hort⁹ xpi ē xpianitas i q̄ plātaꝛ ar
bor ſeu hō i die baptiſmi ꝛc̄. In pmo āno.ſ.
puericie dn̄s q̄rit fructuꝫ vt ſciāt ſe ſigre:ꝛ di
cere Pr nr. Aue maria: ꝛ Credo:ſꝫ nō inuenit
qꝛ vos male nutritis filios. In ſecūdo āno a
xv. āno vſqꝫ ad. xl. q dr ann⁹ iuuētuꝛ q̄rit dn̄s
fructū bōe vite ꝛ pniē:ſꝫ nō inuenit niſi folia
vanitaꝛ in ornamētis ꝛc̄. Nō enī inuenit fru
ctū bone vite. In tertio āno.ſ. ſenectuꝛ nō in
uenit niſi folia: nō pn̄t facere pniaꝫ ieiunādo
ꝛc̄. Et xp̄s tūc vocat hortulanū.i.āgelū cuſto
dē di. Scinde eā vt qd frā occupat ꝛ mittaꝛ
in ignē. At ille rn̄dens dic̄. Dn̄e dimitte illaꝫ
ꝛ hoc āno vſqꝫ dū fodiā circa illā ꝛ mittā ſter
cora. Fodit enī qn̄ dat cōpunctiōes. Et mittit
ſtercora qn̄ reduci peccata ad memoriā. Ri
gat qn̄ ex contritiōe fūdūtur lachryme. Ecce
talez aduocatū habem⁹. Iō videte ne cōtēnaꝛ
ꝛc̄. ¶ Sexta vtilitas ē: qꝛ per eos ſum⁹ in ce
lo feſtiuati. Ex amore quē habēt ad nos faciūt
feſtū de nobis qn̄ facim⁹ aliqḋ bonū op⁹ gau
dēt ꝛ tripudiāt Auctas. Luce. xv. Dico vob
gaudiū eſt āgelis dei in celis ſup vno pctōre
pniaꝫ agēte. Nō gaudiū ē i celis. Triplex eſt
grad⁹ bonoꝝ. Prim⁹ grad⁹ ē bonoꝝ pniē q̄
pficiunt pſone pticulari vt ieiunare: orare ꝛc̄.
De iſto fit gaudiū in ordine angelorum quia
quātūcūqꝫ fiaꝛ ſecrete angeli ſciunt ꝛ vidēt to
tum ꝛ dicūt adīuicē. Uides illum q ieiunat
vel orat vel ſe diſciplinat ꝛc̄. gaudēt oēs. Se
cūdus gradus bonoꝝ que nō ſolū proficiunt
pſone pticulari: ſed bono toti⁹ cōitatis: vt qn̄
rectores curāt magis de bono cōitatis q̄ de
ꝓprio. De hoc fit feſtū in ordine archāgeloꝝ
qn̄ vident ꝙ corrigunt pctā notoria. Tertius
gradus bonorū eſt: que nō ſolum reſpiciunt
bona pticularis cōmunitatis: ſed toti⁹ regni
quando reges ꝛ conſiliarij faciūt ſanctas ꝛ iu
ſtas ordinationes ꝛc̄. De hoc fit feſtū in ordi
ne pncipatuū. Ecce q̄re dic̄. Gaudiū ē āgelis
ꝛc̄. Nō de oppoſito. Iſa. xxxiij. Ecce vidētes
ſcꝫ pctā noſtra: clamabunt foriſ: angeli pacis
amare flebūt. Deteſtationē illā vocat fletuꝫ.
¶ Septia vtilitas eſt ꝙ per ſanctos angelos
ad gloriā ſum⁹ portati. Dicaꝛ quō qn̄ pſona.
que tenuit bonā vitā moriꝛ exiſtēte in articu
lo mortis: angel⁹ diuinus miſſus pcedit exitū
ꝓpter demones aduenietes: ꝛ aſcendēteꝫ cu
ſtodit inter aereas poteſtates: ꝛ tandē ſecure
introducit in celū. Exo. xxiij. Ecce ego mittaꝫ
angelū meum q precedat te ꝛ cuſtodiat te in
via ꝛ introducat in locū quē pparaui. Nota
exemplum. Lu. xvi. Factū eſt vt moreref mē
dicus ꝛ portaref ab angelis in ſynum abrahe
Secus ſi moriꝛ impenitēs. Pꝫ ergo quō eſt
fiendū feſtū de eis. Ideo videte ne ꝛc̄. Ideo
do vobis vnū bonū conſiliū. Credo ꝙ glibet
veſtrū habꝫ aliquē ſctm̄ in deuotiōe cui faciꝛ
orōnē ꝛ aliq̄tiēs curāt parū de vobis ꝓpter
peccata veſtra: ſed angel⁹ cuſtos nūq̄ deſerit
Ideo eſſet bonū quolibet mane ꝛ ſero genib⁹
flexis dicere. Angele dī q me⁹ es cuſtos pieta
te ſupna ꝛc̄. Me tibi cōmiſſum ſerua.ſ.a ma
lis inclinatiōib⁹: defende.ſ.a cūctis impugna
tionib⁹: guberna.ſ.in bonis opatiōib⁹. Et ſic
eos feſtiuādo ꝛ orando ipſi cum dei adiuto
rio procurabant bonum noſtrum. Et habebi
mus hic dei gratiam: ꝛ in futuro gloriā.

¶ De beato Franciſco. Sermo.

I Lucerna fulgoris illuminabit te. Lu. xi.
Et recitatū ē ſtatiꝫ in euāgelio ho
dierno. Sermo noſter erit de vita
illi⁹ glorioſiſſimi cōfeſſoris ꝛ amici dei bti frā
ciſci: ꝛ habebim⁹ de vita ſua bōas doctrinas
ꝛc̄. Saluteſ ḋgo maria ꝛc̄. Pro breui decla
ratiōe hui⁹ ḋbi ꝛ veniēdi ad ꝓpoſitū ſciēduꝫ
ꝙ in ſcriptura: ſta in veteri teſtō ſicut in nouo
ſcti dei dicūſ lucerne. Rō: qꝛ ſicut in lucerna
ſunt tria: cera fragilis que liq̄ſcit ſtatī ad ignē.
ſecūdo ligmē albū tertio lux clara. Ita glibꝫ
pſona ſctā hꝫ iſta tria.ſ. corp⁹ fragile: qḋ igne
deuotiōis liq̄ſcit i lachrymis. Secūdo int⁹ hꝫ
aiaꝫ albā: clarā: inocētē purificatā a maſ cogi
tatōib⁹ q̄s expellūt: nō habēt odiū nec malici
aꝫ cōtra ꝓximū. Tertio habēt lucē gr̄e dei ſi
ne q̄ nō eēnt ſancti: q̄ clarificat itellectū ad co
gnoſcēdū deū: ꝛ ſe i miſeriā hui⁹ mūdi ad cale
faciēduꝫ in bonis operib⁹. Ecce rō q̄re pſona
ſancta dicif lucerna. Auctor. De⁹ cui pater lo
quēs filio ſuo ḋ Iohe baptiſta dixit. Paraui
lucernā.ſ. iohem bap. xp̄o meo. Etiā xp̄us ſic
vocauit eū. Ioh. v. Ille erat lucerna ardens
ꝛ lucēs.i. illuminās. Pꝫ ergo rōne ꝛ auctate
ꝙ ſctā pſona dr̄ lucerna: ꝛ in iſto intellectu ꝓ
poſui thema. Lucerna fulgoris illuiabit te: ꝛ
loquif cuilibet: pſone religioſo: clerico: vł: lai
co deuoto di. Lucerna fulgo. ꝛc̄. Nota in ip
ſo quiqꝫ radios claritatis a quibus poſſum⁹
illuminari: ꝛ ſunt iſti.ſ.
Paupertas apoſtolicalis. (po breza apostolica)
Aſperitas pnialis. (aspetra penitencia)
Humilitas cordialis. (humildad de coraçon)
Charitas diuinalis. (charidad divina)
Firmitas perpetualis. (firmeza perpetua)

¶ Dico pmo ꝙ btūs frāciſcus dedit huic mū
do radiū paupꝑtaſ aplice: q̄ in h° cōſiſtit vt hō
oia relinqt vt in euangelio diſcipuli dixerunt.
Ecce nos reliqm⁹ oia ꝛ ſecuti ſum⁹ te. Math.
xix. Sed diceres. Si nō habebāt oia: qꝛ pau
peres erāt: quō ergo reliquerūt oia. Nota. re
liquerūt oia.i. habita ꝛ habēda q̄tū ad deſi
deriū habēdi. Tu dimittis regnū vel prelatio
nē quā forte nūq̄ habuiſſes quādo dimittis
deſideriū habendi. Ideo religioſus lꝫ nō ha
buerit vxorē nec filios: tn̄ reliquit ꝓ xp̄o: quia
potuit habere. Ideo: qꝛ petr⁹ ꝛ alij apli dimi
ſerūt oia habita ꝛ deſideriū ꝛc̄. Ideo dic̄. Ec
ce nos reliqm⁹ ꝛc̄. Nō audite quō btūs fran
ciſcus reliqt oia. Dicaꝛ quō qn̄ erat iuuenis
erat mercator ꝛ ſubtilis. Et qn̄ fuit q̄ſi. xx. an
norū dū ſic negociaret intrauit quādā eccliaꝫ
ꝑ boanꝫ habebat. Iō ꝓ nullo negocio dꝫ pſo
na dimittere aliquā orōnē: qꝛ de ꝓfūdo abyſ
ſi extrahit pctōrē. Ideo ait Dd. Bn̄dict⁹ de⁹
qui nō amonit orōnē meā: ꝛ miam ſuā a me.
ps. lxv. Glo. Auguſti. Nunq̄ amoueaꝛ a te
oratio tua: ꝛ nunq̄ amouebiſ a te mīa diua.
Ergo ad bonū finē perducit. Propē h° btūs
frāciſcus orabat. Cui crucifixus corā quo ora
bat locutus fuit di. Eccleſia mea cadit: repera
eam. Cogitate qualē timoreꝫ debuit habere.
intelligēs ꝙ loquereſ de illa eccleſia: vertit ſe
ꝛ vidit ꝙ minabaſ ruinā. Et vendidit oia que
habebat: ꝛ portauit pecunias curato: vt eam
repareſ. Et xp̄us loquebaſ de eccl̄ia vniuerſa
li: q̄ tota cadebat. Dn̄i tꝑales ꝑ iniuſticiā: pre
lati per negligētiā religioſi per indeuotionē
clerici ꝑ inhoneſtatē: ꝛ hoc pncipaliſ itellige
bat xp̄s vt repareſ. Sꝫ btūs franciſcus adhuc
nō intelligebat: qꝛ iſta fuit pma reuelatio. qui
tn̄ de cetero fuit ardentiſſim⁹ amator pauper
tatis: dimittēs oia: ꝛ recepit ſaccum. Non in
digebat ſartore: ꝛ cum corda cingebat ſemec
induebatur alia veſte: ꝛ dic̄ hiſtoria ꝙ de die
erat veſtis ꝛ de nocte ſtratum pediculis ple
num: paupꝑtatē vocabat dn̄am ſuam. Hic dat
exēplū religioſis clericis: ꝛ laicis qui deuote
ſe obligarunt ad paupertatē apl̄icaꝫ ꝙ nihil
poſſideāt tāq̄ ꝓprium: vt poſſint dicere cum
btō petro ꝛ alijs. Ecce nos reliqm⁹ oia ꝛ ſecu
ti ſum⁹ te. Sed nos mō ſeruam⁹ paupertatem
ſine defectu: bn̄ paſti: induti: ꝛ ſi aliqd nobis
deficiat. murmuram⁹: ideo ꝑdem⁹ ꝓmiſſionē
factā nobis a xp̄o di. Amē dico vobis ꝙ vos
q ſecuti eſtis me in regeneratiōe cuꝫ ſederit fi
lius hois in ſede maieſtaſ ſue: ſedebitis ꝛ vos
ſup ſedes. xij. iudicantes. xij. trib⁹ iſrł. Math.
xix. Clerici etiam hn̄t exēplū ꝙ exq̄. hn̄t ſuos
reddit⁹ nō ꝯgregēt ſuꝑfluos theſauros iuxta
ḋbū xp̄i. Nolite theſaurizare: cōgregando in
ciſtas ꝛc̄. Non ſolū hn̄t cauere ab vſuris ꝛc̄. ꝛ
ſymonijs: ſed ab auaricia. Et qd oportꝫ facere
ciſternaꝫ in domo vbi eſt fons emanās. Ber
nar. O clerice qcqd preter victuꝫ ꝛ veſtitum
ſimplicē. retines furtū facis: ſacrilegiū cōmit
tis. Hinc ē qḋ dr. xvi. q. i. Clerici q̄tū ad res
eccl̄ie cū pauperū ſint alienare nō pn̄t. Laici
etiā hn̄t exēplū. Non oportꝫ oia dimittere vt
btūs frāciſcus: ſꝫ recognoſcatis domū: arcaꝫ:
burſam: ꝛ ſi eſt ibi aliqd de vſura: furto rapi
na: dimittaſ reſtituendo: qꝛ ſic corrumperet oia
alia. Exemplū de pomo corrupto qḋ oia alia
corrūperet: ita ḋ florenis. Ideo aplus. Reddite
oib⁹ debita. Et nemini quicq̄ debeatis niſi vt
inuicē diligatis. Roma. iij. Ecce prim⁹ radi⁹
Iō dic̄ thema. Lucerna ꝛc. ¶ Secūd⁹ radi⁹
eſt de aſperitate pniali. Mirum eſt ꝙ tantaſ
aſperitateꝫ faciebat. Dicanſ aliq̄. Primo nō
portabat niſi illuꝫ ſaccum in hyeme ꝛ ſtatim
intellexit illud euāgeliū ad lrām. Neqꝫ duas
tunicas habeatis. Dormiebat ſup terraꝫ. Si
aliq̄n̄do fieret ſibi aliqua ſcutella de bono ci
bo: ponebat cineres vel aquā frigidaꝫ. Dicaſ
de tēptatione vt haberet vxorem ꝛ filios ꝛc̄.
demū fecit ꝛ ꝓiecit ſe in niue ibat diſcalciat⁹.
Hic dat nobis exēplū vt faciam⁹ aliquā aſpe
ritatem pnialem. Dicunt aliqui ſtulti ꝛ igno
rātes. Ue qd oportꝫ facere aſperitatē: ꝛ quid
ꝓdeſt deo ꝛc̄. Rn̄deo ꝙ de aſperitate quam
nos faciam⁹ de⁹ habet honorē: ꝛ nos vtilitatē
qꝛ ſicut rex qui hꝫ vnū caſtruꝫ rebelle ꝛ miles
ſubijcit caſtrū: regis eſt honor: ꝛ miles habe
bit inde ſalariū ꝛc̄. Sic corp⁹ noſtrū rebelle ē
deo. Senſus eniꝫ ꝛ cogitatio hūani cordis in
maluꝫ prona ſunt ab adoleſcentia ſua Geñ.
viij. Sꝫ ſubijciſ deo per aſperitatē ieiunando
ꝛc̄. Ideo ſi eſtis bonus miles ſubijciatis ipſuꝫ
deo: qꝛ honor eſt dei: vtilitas aūt veſtra: nam
de⁹ ſeruat iſtū modū pctōrib⁹: ꝙ ſi in h° mun
do faciūt iuſticiā de ſe ipſe in alio mūdo non
faciet iuſticiā de pctis. Iuſticia ꝓ peccatis fit
per pniales aſperitates. Et qn̄ aīa talium ve
nit ad iudiciuꝫ vbi accuſaſ a dyabolo dic̄ xp̄s
Quid dicis tu aīa. Rn̄det. Dn̄e verū eſt ꝙ
feci illa: tn̄ dn̄e feci iuſticiam: qꝛ ſi aliqn̄ fui ſu
perbus humiliaui me: ꝛ ſic de alijs. Feci iudi
ciū.ſ. cōfitēdo: ꝛ iuſticiā: nō tradas me a calū
niātibus me. ps. cxviij. Dicit xp̄s. Ego ſuꝫ cō
tētus. Ecce vtilitas. Iō xp̄s. Dico vobis ꝙ ni
ſi pniam habueritis oēs ſiſ ꝑibitis. Luce. xiij.

❡Tertiꝰ radiꝰ ē de hūilitate cordiali. Erat.n. ita hūilis ꝙ reputabat ſe viliorē oībus ⁊ magis pctōrē. Dicat quō ſocio oranti fuit viſa in celo pulcherrima cathedra cum corona: ⁊ di. O būdictꝰ erit q in illa collocabit. Reſpōdit xp̄s: cathedrā illā ꝑdidit unꝰ princeps de ordine ſeraphin ex ſua ſuperbia: ⁊ reſeruabit hūili franciſco. Uñ cū ſemel ille ſociꝰ q̄reret a btō franciſco. Pater qualē eſtimationē habet̄ de vobiſmet. Rn̄dit. Nō credo eſſe hoiē magis pctōrē in mūdo q̄ ego. Et ſociꝰ. Quō hic poteſtis talē imaginationem de vobis: cum tot gratias recipiatis a deo. Rn̄dit. Tot gr̄as recipio ꝙ ſi aliꝰ reciperet: humilior me fieret: ⁊ maius bonum faceret. Dicat ſiſitudo. Sint duo hoies ⁊ unꝰ habet paucas poſſeſſiones ⁊ pecunias: tñ tranſit. Alius vero recipit mutuo magnū theſaurū: de quo annuatim habet facere certā pēſionē ſub pena mortis. Itē hꝫ reddē totū illū theſaurū dn̄o certo die ſub pena mortis obligata ⁊ reddere ⁊c. magnū onus tenet ſupra ſe. Aliꝰ aūt lꝫ non hēat tantū: trāſit lete ⁊ ſine illa obligatiōe. Ita in ꝓpoſito: det mihi unū ſctm̄: nihil aliud vult dicere: q̄ recepiſſe a xp̄o diuite mutuo magnū theſaurū ſub pena ⁊c. ⁊ ꝙ certo tpe reddat ſibi rōnē. Et q ſctūs cogitat. O deꝰ fecit mihi tātā gr̄am de ſciētia vel eloquētia vel faciēdi miracula: cū dolore ⁊ triſticia ⁊ in magna humilitate debeo viuere. Et iſtud cogitās v̄go maria humiliabat: q̄ ſciuit ſe eſſe matrē dei. ⁊ eſſe virginē: reginam celi. Nā q̄to ꝑſona ſancta excellētior: tāto eē dꝫ humilior. Eccli. iij. Quanto magnus es. ſ. in ſanctitate: humiliate in oibus: ⁊ corā deo inuenies gratiā. ſ. ulteriorem. Qm̄ magna potentia dei ſolius: que dat gr̄am ⁊ ab humilibꝰ honorat. Perſona autē que a deo nō recipit tot gr̄as pōt viuere lete: qꝛ non eſt ita obligata: ⁊ cito reddet computū ſuū. Sicut.n. diues hēt reddere cōputum de quolibet floreno: ita ſanctus de qualibet gr̄a. Propter hoc ſcti dum magis honorabant: plus humiliabant. Ideo xp̄s. Hoi aūt cui multū datū ē: multum queretur ab eo. Et cui cōmendauerunt multū: plus petent ab eo. Lu. xij. Iſta de cā beatus Franciſcus humiliabat: recordans itra ſe illius verbi. Quāto magnus es. ſ. in diuitijs: dignitate prelatione ſanctitate ⁊c. humilia te in oibus. Eccli. iij. ❡Quartus gradius eſt de charitate diuinali. Nā intantū erat inflāmatus in amore dī ⁊ ꝓximi ꝙ volebat ꝙ oēs ſaluarent: ⁊ in ſignū huius fundauit ordinē fratrū minorum quo fundato fuit ſibi dictū ꝙ regula erat multū fortis: nec poſſet ſeruari ꝙ tēperaret. Rn̄dit. Ego ſcripſi qð xp̄s ore ſuo ordinauit. Iō nihil mutabo: qꝛ ſeruus in lr̄a dn̄i nihil poteſt mutare. Qui illam regulā ſeruat ſanctus eſt ⁊ qñ morit poſſet canonizari: ſed de mille unꝰ ſeruat. Deinde dixit: Et nunqd etiā mulieres debēt ſeruare. Rn̄dit. Et nūqd xp̄s de muliere voluit naſci. Ideo ꝓ ſaluatiōe mulierum fecit aliū ordinē. Ecce quāta charitas. Deinde vt de ſtatu matrimonij poſſent facilꝰ ſeruari fecit tertiā regulam. Et qꝛ ita erat ardens in charitate apparuit q̄ſi ſeraph. Et ſubito ac ſi a baliſta emitteretur clauus quidam de neruo percuſſit manū dextrā: deinde ſiniſtrā. Etiam in pedibus habuit plagas: itm̄ ꝙ poterat dicere. Ego ſtigmata dn̄i ieſu in corpe meo porto. Gal. vlti. Dicat quō ex hūilitate abſcondebat plagas vt vitaret vanā gloriam. Optime ſuabat illud pceptū. Charitas veſtra magis ac magis abūdet. ad Phil. i. Hic habemꝰ exēplū nos religioſi: qꝛ non poſſumus tantā habere charitatē vt beatꝰ Franciſcus: ad minus habeamꝰ iſtā formā ſeruandi regulā non viuamus ſicut alij viuunt: ſed ſicut dn̄s: vt dic apoſtolus. Quicūqꝫ.n. in lege peccauerūt: per legem iudicabunt. Roma. ij. Lex religioſorū eſt regula. Dicat practica de examine in capitulo culparū: i iudicio xp̄i ad portam paradiſi: cū miraculo illius fratris minoris qð legit in vita beati Franciſci compoſita a. xij. ſocijs Si vellet ſe religioſus excuſare dicens: Dn̄e nō ſeruaui: qꝛ alij non ſeruabant. Ideo vadas cū eis ad infernū. Dicunt aliqui: prelatus diſpenſat. Nota dr̄iam inter diſpenſationem ⁊ diſſipationem. Diſpenſatio eſt relaxatio iuris cōis pro loco ⁊ tpe: pro loco qñ cum rege hēt comedere ⁊c. Tpe. ſ. peſtilētie vel venit de foris laſſus ⁊c. ſed indifferenter comedere carnes non eſt diſpenſatio: ſed diſſipatio. Et qui diſpēſat iſto modo ⁊ qui vtit peccat. Religioſus enim debet reſpicere regulam ⁊ mulier vana ſpeculū. Charitas vero laicorū ⁊ ſacerdotum conſiſtit in duobus. Primo vt dicāt officium diuinū diſtincte ⁊c. Secundo vt viuant honeſte propter illud ſacr̄m qð tractant ⁊c. Charitas laicorum vt ſeruant dn̄icam ipſi filij ⁊ famuli ⁊ aīalia: qꝛ magis proficiūt campi ⁊ vinee ⁊ alia ex miſſa q̄ ex veſtro labore. Ideo prio Chorin. xvi. Oia opa veſtra fiāt in charitate. ❡Quintꝰ radiꝰ eſt firmitas ꝑpetualis: qꝛ in tota vita ſua perſeuerauit in ſanctitate ⁊ bona vita. Multi incipiūt ſeruire deo feruēter vt religioſus in nouiciatu: ſed exquo fecerunt

profeſſionē ⁊c. dicit vnus: ego ſū iubilemus ego magr̄. Nō dicit votū vſqꝫ ad iubileū vel ad magiſteriū: ſed vſqꝫ ad mortē. Idē de clericis deuote incipiētibꝰ: ſed paulati dimittūt ⁊c̄. Idē de clericis vt aqua calida q̄ paulatim frigeſcit. Nō ſic fecit btūs Frācifcus: ſꝫ firmiter ꝑſeuerauerat. Propter hoc deꝰ ſibi reuelauit diem ſui obitꝰ: dicēs: tali die venies ad paradiſum: ⁊ reuelauit fratribus ſuis: ⁊ in die obitus fecit portare cineres ⁊ cilicū: ⁊ poſuit ſe ibi nudus petēs habitū ſibi accōmodari a guardiano quouſqꝫ obijſſet. In obitu aūt aīa eius ſctiſſima clara vt luna viſa eſt celū aſcendere. Ideo cōtinuemꝰ in bona vita. Modus eſt cogitādo ⁊ dicēdo intra ſe. Uideamus eſt annꝰ vbi ego eram: ⁊ quō vadit mōſi inuenit ſe meliorē bū ſtat: ſignū ē ꝙ ambulaſtis. Non credatis ꝙ ꝑfectio ſanctitatis cōſiſtat ſolum in additiōe bonorū operū: ſꝫ cōſiſtit in additione bonoꝝ operū cum augmēto deuotiōis. Ita fecit btūs Franciſcus. Ideo dicit thema. Lucerna fulgoris illuminabit te.

❡De ſancto Luca euāgeliſta. Sermo.

Dignus eſt operarius mercede ſua. Luce. x. Intellectus huiꝰ verbi: ſm intellectum quem volo ꝑtractare eſt iſte. Btūs Lucas bonus operarius dignus fuit de mercede ſua. ſ. de gloria ſua. Modo pertractando iſtud verbum inuenio in ſacra ſcriptura ꝙ per quattuor virtutes ſingulariter meremur gloriam paradiſi. ſ.

Per generalem obedientiam.
Per liberalem miām.
Per diuinalem ſapiam.
Per virtualem pn̄iam.

Ecce hic quattuor v̄tutes ꝑ quas in ſacra ſcriptura clare oñdit ꝙ poſſumꝰ acqrere ſalariū glie celeſtis. Et qꝛ btūs Lucas habuit iſtas q̄ttuor in generali ⁊ quālibet in ꝑticulari: ideo poſſū de eo cōcludere thema. Dignꝰ eſt operarius mercede ſua. Nō dicamus de quolibet. ❡Dico pmo ⁊c̄. Generalis obediētia eſt obedire oibꝰ preceptis dei: pro nullo honore ſeu vtilitate habēda facē ↄ dei pcepta: talis ē dignꝰ ſalario glie. Sed volo vos auiſare hic. Nō credat ꝙ ꝓ aliq̄ obediētia vl ſctā vita debeatis habere gliā eiꝰ ex debito: ſꝫ ex dīna ordinatiōe ⁊ ꝓmiſſiōe: qꝛ ipſe ita ꝓmiſit. Nō dicere debet. Dn̄e det mihi gloriā quā mihi debet: qꝛ ſeruiui vob: ſꝫ dicere oꝫ. Dn̄e ego obediui ⁊ ſeruiui vob ideo det mihi gloriā: qꝛ ita ꝓmiſiſtis. Declarat exēplo captiui obediens precepꝉ dn̄i: ſi ex hoc peteret ſalariū: diceret ſibi dn̄s. Et tu petis ſalarium ⁊ nunqd es captiuꝰ meꝰ: ſeruias mihi bn̄ ⁊ ſis mihi obediēs qꝛ ꝓmitto tibi ꝙ ꝓ quolibet ope dabo tibi ſalarium ⁊ hereditatē meā. Tūc captiui poſſēt petere ſalariū nō ex debito: ſed ex ꝓmiſſione dn̄i. Ita de nobis nullꝰ reputet ſibi ad iniuriā qꝛ omnes ſumꝰ captiui xp̄i: iuſto pcio empti ſcꝫ ſanguie ſuo. In menſa enī cambij. ſ. crucis ſoluēs patri apertēs burſā corpis ſui in capite ꝑ coronā ſpineā: ⁊ ſic de alijs. Iō oēs ſumꝰ captiui ſui ⁊ noſter honor eſt. Ideo btā Agatha dicebat. Sūma ingenuitas. i. nobilitas ē in qua xp̄i ſeruitꝰ cōprobat: ideo ſeruilem me oſtēdo ꝑſonā. Non enī eſtis veſtri: empti eſt precio magno glificate ⁊ portate deū i corpore veſtro. i. Cho. vi. Igit lꝫ bene ſeruiamus ⁊ obediamꝰ pcept dei ex debito nō poſſumꝰ petere paradiſum. Si aīa alicuiꝰ ſancti ad portam paradiſi allegaret. Det mihi paradiſū: qꝛ ergo ſeruiui vobis ⁊c̄. Non eſt bona ratio qꝛ poſſet rn̄dere xp̄s. Feciſti qð debuiſti: alias ⁊c̄. Auctas. Cū feceritis oia q̄ pcepta ſunt vob: dicite ſerui inutiles ſumꝰ: qð facere debuimus fecimꝰ. Lu. xvij. Ergo quo iure potero petere gloriā. Dico ꝙ ſic: dn̄e detis mihi gloriā quā promiſiſtis illis q obedirent. vob: inſtrumētū recepit. Qui fecerit voluntatē patris mei q in celis eſt: ipſe intrabit in regnū celoꝝ. Mat. vij. Cui dicet xp̄s: veni intra in gaudium dn̄i tui. Ecce quō intelligit obedientia generalis Da mercedē dn̄e ſuſtinētibꝰ. ſ. ſup ſe tenētibꝰ mādata tua vt ꝓphete tui fideles inueniātur. Eccli. xxxvi. Dico ꝙ iſto modo btūs Lucas acqſiuit mercedem glorie. Fuit enī obediens nō ſolum pcepꝉ: ſed etiam cōſilijs: qꝛ dic beatus Ierony. ꝙ nunq̄ peccauit mortaliter: qꝛ ſemper ſine crimine fuit. Seqt ergo ꝙ nunq̄ fecit cōtra precepta diūa: nec per ſuperbiā ſꝫ haberet ſciam que inflat: quia erat medicus aptiſſimus. Dicat quō in qualibet facultate quāto aliqs eſt excellentior: tanto eſt magis ſupbus: qꝛ ſcia inflat in corde. i. Cho. viij. Sꝫ beatꝰ Lucas taliter ſe gubernauit ꝙ ex ſuperbia nō fecit cōtra dei pceptū: in ſtudio nō deſpiciebat aliquē: nec ſupbiebat legēdo ſeu diſputādo ⁊c̄. nec i repetitōe quā fecit reuerſus de ſtudio. Itē nec ꝑ pctm̄ auaricie. Medicus enī peritꝰ multa pōt cōgregare: magni dn̄i recurrūt ad eū ⁊c̄. Sed beatꝰ Lucas a diuitibus recipiebat: a paupibꝰ nihil: imo aliq̄tiēs emebat medicinas eis neceſſarias. Item nec per luxuriā: imo vt dicit Ierony. nūq̄ habuit

vxorē nec filios. Dicaꝛ hic practice q̄n amici
tractabāt dare ſibi vxorem poſtq̄ fuit reuer-
ſus de ſtudio. Nec hoc per inuidiā q̄ cōiter ē int
medicos: ſed btūs Lucas ſemꝑ cōmendabat
alios: nec deſpiciebat: immo q̄n amici infirmi
vel īfirmorū dicebant: nos ſum⁹ cōtenti de vo
bis dicebat: imo teneaꝛ talē: q̄a bonam ſciam
habet ⁊c. Nec per gulā. dicͭ Jero. ꝙ virgo per
ſeuerauit ſemꝑ. Nō ỽginitas nō pōt bn̄ cuſto
diri: de q̄libet ſtatu dic: q̄a perſona guloſa ne-
ceſſario erat luxurioſa. Rō: q̄a ille ꝑtes vici-
ne ſunt: ⁊ vn⁹ inuitat aliū ſicut ſoci⁹ ſociū. Ideo
q̄ vult viuere caſte in mala ſocietate ⁊ cū ple-
no vētre dicͭ Bern. ꝙ eſſet ma⁹ miraculū q̄
ſuſcitare mortuos. Nec ex peccato ire. Utinā
oēs religioſi eſſent ita patientes: nūq̄ ex aliq̄
iniuria abſtulit verbū alicui. Dicaꝛ cōtra vici
um mulierū. Itē ꝓmo ibat ad petēdum ve-
niam licet fuiſſet iniuriatus. Nec per accidiā
q̄a ſicut ouū eſt plenū ita temp⁹ bti Luce. O
quot ꝯmittūt perdere tēp⁹: ⁊ q̄a nō fecit ꝯtra
mādatū dei: poſſum⁹ dicere ꝙ habuit obediē
tiā generalē. Totū hoc dicͭ btūs Jero. in ꝓlo-
go ſuꝑ Lucā. Lucas anthiocen⁹: natiōe ſyr⁹
apud anthiochiā medicine artis egregi⁹ ſine
crimine fuit: neq̄ vxorem vnq̄ habuit neq̄ fi-
lios in ỽginitate permanēs dn̄o maluit deſerui
re. Ergo poſſum⁹ dicere. Dignus eſt operarius
mercede ſua. Moraliꝛ hic eſt notandū nob
ꝙ ad minus habeam⁹ obedientiā ad decem
mādata: ideo dedit deus decem digitos i ma
nus cōcludendo per illud. Si vis ad vitā in-
gredi ſerua mādata dei. Mat. xix. ¶ Dico 1°
⁊c. Liberalis mīa eſt q̄n de bonis tꝑalib⁹ vel
ſpūalibus hō dat idigēti: talis mereꝛ ſalariū
glīe. Quilibet enim theſaurarius diſpenſans
bona dn̄i ſm voluntatē dn̄i ſui meretur ſalari
um. Modo q̄libet diues eſt diſpēſator ⁊ mi-
niſter illius magni regis ieſu xp̄i. Nō credatꝭ
vos eſſe dn̄os nec talis ſtulticia ītret in cordi-
bus diuitū q̄a qui dn̄s eſt nulli teneꝛ reddere
computū. vos aūt de oībus oꝫ reddere ratio
nem quomō acq̄ſiuiſtis: expēdiſtis ⁊c. vſq̄ ad
vltimum quadrantem habetis dare cōputū
xp̄o. Iſte error: dicendo: de meis pecunijs ⁊c.
nūq̄d potero recipe aliq̄d itereſſe: facit mul-
tos dānare. Rō ē vſurarioꝝ: ſed realiter xp̄s
eſt dn̄s. Dn̄i eſt terra ⁊c. vos diuites eſtis ſo
lum miſtri ⁊ diſpenſatores. Sic nos exiſtimet
hō vt miſtros xp̄i ⁊ diſpenſatores. i. Cho. iiij.
Si g° diſpenſatꝭ ſm voluntatē ſuā: digni eſtis
mercede. Uoluntas ſua eſt vt diſpēſatꝭ ꝓrio in
bono vr̄a in veſtris neceſſitatib⁹: non in vani

tatibus: qꝛ alr puniret vos ⁊c. Secundo rece
pta neceſſitate detis pauperibus vel mutuetis
ſine vſura. Ecce q̄d dicͭ iſtrm cōmiſſionis. Tu
diues nō feneraberis frī tuo ad vſurā pecuniā
nec fruges nec q̄libet aliā rē. Fratri aūt tuo
illud q̄ idiget cōmodabis vt bn̄dicat tibi dn̄s
de⁹ tuus in oi ope tuo. Deut. xxiij. Proditor
eſſet diſpēſator regis ſi de pecunia regis dicēt
nūq̄d ḋ mea moneta potero recipe emolimē
ta. Q̄n aūt diuiꝭ libalis aīa vadit ad portam
paradiſi: ⁊ dicͭ xp̄s. Quid feciſti. Rn̄det aīa.
Dn̄e diſpenſaui bona vr̄a ſm volūtatē vr̄am
recepta neceſſitate: ḋdi ⁊c. ⁊ mutuaui ſine vſu
ra: mercedem glīe recipit. Auctas. Quicūq̄
potū dederit vni ex minimis iſtis: calicē. ſ. aque
frigide tm̄: q̄to magis q̄ dat vinū ⁊c. in noie
diſcipuli. amē dico vob nō ꝑdet mercedē ſuā
Mat. x. Itē Lu. vi. Mutuū dātes: nihil inde
ſperātes: ⁊ erit merces veſtra multa. Quia ſi
de vſura deberet recipe centū florenos ⁊ non
facit. de⁹ dabit ſibi. cc. hic: ⁊ glīā in paradiſo.
Patꝫ g° quō ex mīa acquiritur glīa paradiſi.
Dicaꝛ hic de mīa bti Luce. Q̄n enim audiuit
famā duodecim aploꝝ quaſi duodecim me-
dicorū: curātes oēs infirmitates: ſurdos: ⁊ ce
cos ⁊c. admirans: qꝛ ars medicine nō ſufficit
ad hoc: voluit ire ⁊ videre aploſ: cum adhuc
eſſet infidelis: ⁊ venit ad hieruſalē ad beatū
petrū dicēs: Audiui famam de curis veſtris:
quas faciꝭ. tamen video ꝙ eſtis pauperes. Et
btūs petrus dixit ſibi quō quidā magn⁹ medi
cus venerat de celo ⁊ oſtendit eis artē ꝙ ſine
purgatione ſanarent ⁊c. Finaliter predicauit
ſibi fidē xp̄i quā firmauit miraculis ꝓpter q̄d
beat⁹ Lucas baptizabaꝛ: ⁊ petijt a btō petro
vt diceret ſibi ſi hēbat aliud facē: ⁊ petr⁹ dixit
Si vis ꝑfect⁹ eſſe: vade ⁊ vēde oīa q̄ habes: ⁊
da pauperib⁹: ⁊ habebis theſaurū in celo. Di
catur quō fuit reuerſus antiochiam ⁊ vendi-
dit domum: poſſeſſiones ⁊ quicquid habebat
Mō dixit ipe: oꝫ ꝙ iſtud diſtribuatur paupe
ribus: ſed q̄b⁹: qꝛ aliqui ſūt paupes q̄ vadunt
ad tabernas ⁊c. iſti nō hn̄t niſi vnicam rōnē
vt homo det eis: qꝛ ſunt ad imaginē dei. Alij
ſunt pauperes bone vite qui ſeruiūt xp̄o: ideo
illis dabo: portauit ſaccū pecunie: ⁊ poſuit ad
pedes aploꝝ vt diſtribuerent pauperib⁹. Hoc
extrahitur ab illo textu. Act. iiij. Nota ibidē
tex. qꝛ dicit: quotquot enim. Nota vliter loqui-
tur: poſſeſſiones agrorum aut domorum erant
vendētes afferebāt precia eoꝝ que vendebāt
⁊ ponebant ante pedes apoſtolorum. Diuide
batur autē ſingulis put vnicuiq̄ opus erat.

Ergo ſi ex liberali mīa homo mereꝛ regnum
celoꝝ: q̄d dicemus de beato Luca. Dign⁹ eſt
operari⁹ ⁊c. Moraliter hic dico vobis ꝙ tene
mini ad hoc ꝙ ſi in domo vel burſa veſtra ha
betis aliq̄d de malo iuſto: diſtribuatis reſtitu
endo: alr corrūpetꝭ q̄cq̄d habetꝭ: vt pomū cor
ruptū corrumpit alia: ita florenus corruptus
Sicut ꝓijcitꝛ ergo pomū: ꝓijciatis reſtituēdo:
⁊ ſic conſeruanꝛ bona. Si habetis aliquid de
mortuis: de hoſpitalib⁹ vel de eccl'ia ⁊ de ſerui
torib⁹: de laboratorib⁹: de vſuris ⁊ furtꝭ: redda
tis ne corrūpant alia. Reddite oībus debita.
Rome. xiij. ¶ Dico tertio ⁊c. diua ſapīa eſt
ſcire gubernare perſonā ſuam iuxta dei volū
tatē in ỽtutibus ⁊ bonis operib⁹ ⁊ vltra hoc
attrahere bonis modis alios ad deum. Sic ſi
rex cōmitteret vnum caſtrū vni militi dicēs.
Scias bene ḋfendere iſtud caſtrū ab inimicis
ſi iſte miles ſit ſtrēuus ⁊ valēs: ⁊ non ſolū cu
ſtodit illud caſtrum fideliꝛ: ſꝫ faciēdo pugnas
inimicis regis acquirit regi. x. vel. xv. aut. xxx.
caſtra nūq̄d tūc meretur regis ſalariū: immo.
Ita de nobis: q̄libet noſtrū habet vnū caſtrū
ſibi cōmiſſū. ſ. ſemetipſum a rege xp̄o: q̄ plus
diligit vnum caſtrū de iſtis q̄ꝫ rex regnum. Di
cens in inſtrumento cōmiſſionis. Cuſtodi te
metipſum ⁊ aīam tuā ſollicite. Deut. iiij. In fi
ne q̄n dicit regi xp̄o: Ecce dn̄e aīam quā cōſer
uaui ⁊c. mereꝛ ſalariū ⁊c. Sed q̄n nō ſolū cu-
ſtodit caſtrū p vitam: ſed vltra hoc lucraꝛ de
caſtris inimicoꝝ p bonam vitā ſeu doctrinā.
Caſtra inimicoꝝ ſūt perſone male ⁊ pctōres.
Perſona ſupba eſt caſtrū poſſeſſum a dyabo
lo leuiathan: ⁊ ſic de alijs ſeptē. Et expugnan
tur per ſanctā vitā ⁊ doctrinā bonam ꝑdican-
do. q̄n conuertiꝛ ſuperbus ⁊ humiliaꝛ: ſubijci
tur xp̄o: ⁊ ſic de alijs. Unde quot pctōres con
uertit vn⁹ ꝑdicator tot caſtra acq̄rit: talis ma-
gnū ſalarium mereꝛ. Auctas. ⁊ fuit dictum vi
ctorioſo abrahe in ꝑſona predicatoris. Noli ti
mere abraham. ſ. ꝑdicator: ego ꝓtector tu⁹ ſū
⁊ merces tua magna nimis. Gene. xv. Nota
noli. timere: qꝛ predicator multos hꝫ inimicos
Primo demones. ſcdo ḋtractores inuidos ⁊c.
Semināti iuſticiā merces fidelꝭ. Prouerb. xi.
Seminator iuſticie in agris ꝯſcie eſt ꝑdicator
Iſtam ſapiam ⁊ virtutē habuit btūs Lucas
excellenter: q̄. xxxvij. annis ꝑdicauit per mun
dum cū btō paulo. Soci⁹ ſuus fuit: ibat de vil
la in villā ⁊c. O quot caſtra acq̄ſiuit xp̄o. Nō
recedebat ab aploꝝ: inmo ꝙ dicit aplus. In pri
ma defenſione mea nemo mihi affuit: ſed oēs
me dereliquerunt. Lucas eſt mecum ſolus. ij.

Thi. iiij. imo etiā hodie quolibet die bellat ⁊
acquirit caſtra ex ſuo ḋuoto ⁊ magis comple
to euangelio q̄ꝫ alioꝝ: ⁊ cum actibus aploꝝ.
Multa. n. dicit que alij tacuerūt: ſicut de con
ceptiōe ⁊ natiuitate beati Joānis baptiſte: de
annūciatione ỽginis. Lucas hoc dicit. Item
de natiuitate xp̄i in portieu: ⁊ de angelis can-
tantibus: ſolus Lucas de hoc dicit. Itē de pa
ſtoribus adorantib⁹ ſolus Lucas dicit. Item
de circūciſione ⁊ tēpli ꝑſentatione. Itē de vi
ta xp̄i. ⁊. xij. annis vſq̄ ad. xxx. ſolus dicit Lu
cas. Erat ſubdit⁹ illis. Dicit Lyra ꝙ iuuabat
Joſeph ⁊c. Et beatus Lucas iſta habuit a vir
gine Maria: que multū eum diligebat: qꝛ erat
virgo: ⁊ ipſe etiam diligebat virginē. Idō eam
depinxit ⁊ fecit veronicam. Ueniebat enim ad
virginem di. Uirgo benedicta ⁊c. Mattheus
⁊ Marcus non dicunt aliq̄d de annunciatiōe
⁊ natiuitate: ideo ⁊c. Item de paſſione dixit
bene dicam: alij euangeliſte nihil ponunt nec
dicat niſi ꝙ dixit Hely Hely: dicatis mihi que
alia ỽba dixit. Et virgo maria incepit flere di.
O luca: hoc eſſet renouare dolorem. Et lucas
Et ỽgo glorioſa: bonū eſt ꝙ xp̄iani ſciant ꝓ-
pter deuotionem. Ideo virgo maria ⁊c. Ad
quem ait virgo. In die veneris ſancta q̄n Jo
annes venit ad me dicēs: ꝙ filius me⁹ ducebā
tur ad crucifigendū: exiui domum ⁊ obuiam
filio meo ⁊c. Uidi mulieres flentes retro eū
⁊ filius meus vertēs ſe ad eas. dixit: Filie hie-
ruſalē nolite flere ſuꝑ me. ſꝫ ſuꝑ voſmetipſos
flete ⁊ ſuꝑ filios veſtros. Et virgo maria ⁊ Lu
cas ambo flebant. Solus Lucas ſcripſit hoc
verbū: ſicut habuit a virgine Maria. Itē alia
die Lucas queſiuit a virgine. Si q̄n fuit i cru
ce dixit aliq̄d verbum. O dixit virgo Maria
⁊ tam magn⁹ dolor ⁊c. Pater dimitte illis ⁊c.
Item queſiuit de vltimo verbo ⁊c. In manus
tuas ⁊c. Ita ꝙ euangeliū Luce eſt magis cō
pletum: intantū ꝙ beata martha ex his deuo
tionib⁹ in ſuo obitu ſolum iſtud euangelium
Luce voluit vt ſibi legereꝛ: a ꝑncipio legeba-
tur per omnes eccleſias. Miſim⁹ fratrem no-
ſtrum. Glo. lucam: cuius laus eſt in euāgelio
per oēs eccl'ias ⁊c. ij. Cho. viij. Fiat g° rō: ſi ex
diua ſapīa aliq̄s mereꝛ ſalariū glīe ⁊ beatus
lucas ⁊c. ¶ Dico quarto ⁊c. Quia ỽtualis ē
ieiunare: diſciplinare ſe vel portare cilicium
⁊c. vt faciebāt ſancti Dn̄icus: Frāciſcus. Be-
nedict⁹ ⁊c. ex his mereꝛ ſalariū glīe. Auctas.
Beati qui nūc eſuritis. Ecce ieiunia: quia ſa
turabimini. Beati qui nūc fletis: qꝛ ridebitis
⁊c. Sequiꝛ. Gaudete ⁊ exultate. ecce enī mer

ces veſtra copioſa eſt in celo. Lu. vi. Diceret
hic aliqs ignorans. Quid oꝫ facē aliud: nam
xp̄s qñ rñdit querēti: dñe qd boni faciā et ha
beā vitā eternā. Dixit xp̄s. Si vis ad vitā in
gredi ſerua mādata dei. ⁊ nō dixit: fac pniāz
igit. Rñdeo q̄ ad ſeruādū bonā vitā in futu
rū ſufficit ſuare mādata. ſ. decē p̄cepta ſꝫ pro
pctis p̄teritis eſt pnia. Et xp̄s hoc p̄cepit di.
Pniāz agite: appropinq̄bit eni regnū celoꝝ
Mat. iiij. Et niſi hoc faciāt: ecce qd dic. Di
co vob: q̄ niſi pniāz habuerit oēs ſil' per bit
Luce. xiij. Iſtā fecit beat' Lucas. qui. xxxvij.
ānis laborauit cū Paulo iter īfideles vt fuiſ
ſet martyr ſed null' voluit eū occidē: ſed ipſe
ſeipſū mortificauit: iuxta cōſiliū apl'i. Mor
tificate mēbra vr̄a que ſūt ſup t'rā. ad Col. iij.
Mortificat corp' ſuū qui pniam ɔtualē facit
Ideo ecclia collecta ſua dic. Dñe ſctūs tu'
lucas euāgeliſta crucis mortificationē iugit
in ſuo corpe pro tui noīs amore portauit ⁊c.

¶ De Symone ⁊ Juda apl'is. Sermo.

Conformes imagis filij dei. Habet
ɔbuꝫ iſtud textualiter ad Ro. viij.
In epl'a hodierna tota feſtiuitas:
ſolēnitas ⁊ officium hodiernū eſt duorū ſan
ctorū aplorū. Symonis ⁊ Jude nō illi' pdi
toris: qꝛ de illo xp̄iani nō faciūt feſtū. ſed de
mones in iferno. Sed iſte ē. Judas thade'
ſanctus bonus ⁊ apl'us ieſu xp̄i. De his etiāz
⁊ erit ſermo noſter. Si placet deo: de eorum
vita ⁊ ſanctitate recipiemus inſtructionē vi
te. Salutetur virgo maria. Iſtud verbum di
citur in epl'a hodierna: loquēs de his duob'
apl'is dic: q̄ iſti duo apoſtoli fuerunt confor
mes. i. ſimiles imaginis filij dei. Pro cui' in
tellectu oꝫ declarare quid eſt imago filij dei.
Pro q̄ ſciēdū q̄ imago ꝓpria filij di eſt vita
ſctā: bñdicta ⁊ p̄fecta xp̄i. Rō: quia q̄ ſtricte
vult cogitare vitā ſanctiſſimāz xp̄i. ſ. ei' incar
nationē: natiuitatē: cōuerſationē: paſſionem:
reſurrectionē: ⁊ ei' aſcenſionē: inueniet q̄ erat
ꝓpria imago filij dei: nō ſolū filij ɔgis. Sicut
eni imago ſancti alicui' vt ɔginis vl' beati pe
tri ⁊c. p̄ntat ſctū vel ſctām: ita vita xp̄i deuo
te cōtēplata rep̄ntat nob q̄ eſt fili' dei eterni
Primo in ei' incarnatiōe: qꝛ ſine hole i mſe
ɔgine fuit cōceptus. Itē qꝛ nat' de matre vir
gine ſine dolore pariente. Itē de noctis clari
tate: qꝛ de corpore xp̄i p̄cedebat claritas plus
q̄ a ſole. Itē de angel cantātib' ⁊ tripudiāti
bus ⁊ cātilenaꝫ cantātib'. Gloria in excelſis
deo ⁊c. Itē qꝛ a boue ⁊ aſino in p̄ſepio adora
tus ē⁊ a paſtorib'. Itē ð ſtella oriētis ⁊ trib'
regib'. Itē miracula q̄ fecit in vita. Item in
baptiſmo celū fuit apertū ⁊ ſpūſſanct' in ſpe
cie colūbe viſus eſt vox: ⁊ patris intonuit di
cēs. Hic eſt filius me' di'ect' ⁊c. Iteꝫ reſurre
ctio ⁊ aſcenſio oia iſta oſtendebāt ieſuꝫ xp̄m
eē filiū dei eternū. Patet g° q̄ vita xp̄i ē ima
go ꝓpria filij dei. Iō dicit apl's in pſona xp̄ia
noꝝ bone vite. Nos oēs reuelata facie nō co
operta facie vt iudei gl'iam dñi ſpeculātes in
eādē imaginē trāſformamur. ij. Coꝝ. iij. No
ta transformamur. Sicut eni pictores qñ vo
lunt extrahere aliquā imaginē ponūt illā co
raꝫ ſe ⁊ illā cōtēplando depingūt. Ita ſcti co
rā ſe ponebāt imaginē filij dei. i. vitaꝫ xp̄i: ad
cui' ſilitudinē ordinabāt ſuā vitaꝫ. p̄rio reſpi
ciēdo vitā xp̄i. ſ. icarnationē in q̄ oñdit infini
tā humilitatē: qꝛ voluit de illo palatio deſcē
dere ad carcerē hui' mūdi: ⁊ dicebat. O quā
tū ego debeo humiliari q̄ ſū vermis putrid'
⁊c. Itē cū eſſet dñs oium voluit fieri pauper
Ideo vitabāt auaritiā. Itē potuit eligē aliā
matrē: ſed noluit niſi virginē. Iō vitabāt lu
xuriā. Itē cū nullū hrēt pctm̄: voluit facē tā
tā abſtinentiā q̄. xl. dieb' ⁊ noctib' ieiunauit
nihil comedēs: nūq̄ fuit talis q̄drageſima.
tota eni alia vita xp̄i erat q̄drageſima: nō co
medebat niſi ſemel in die. Ex iſto ſancti depi
gebant vitā ſuam: vitando gulā. Itē habuit
maximā patiētiā. Iō ſancti nō portabāt ma
lā voluntatē: nec volebāt de iniurijs vīdictā
Itē xp̄s habuit magnā diligentiā q̄ñ p totaꝫ
noctē pnoctabat orando. Cogitate q̄ cū la
chrymis ⁊ genib' flexis totū h° p nobis fecit
qꝛ p ſe non indigebat. Ibat cū labore p̄dicā
do ⁊c. Ab iſta imagie. ſ. vita xp̄i xp̄iani debēt
recipere exemplar: eoꝝ vitam depingēdo in
bonis operib'. Ecce quare dicit. Nos reuela
ta facie ſpeculantes ⁊c. Pꝫ g° q̄ imago filij
dei eſt vita xp̄i. Mō thēa eſt claruꝫ: cū dicit
de his duob' ſctis apl'is. Conformes. i. ſimi
les imaginis filij dei. i. vite xp̄i. Modo videa
mus in quibus fuerūt ſimiles vite xp̄i. Et in
uenio q̄ in ſex fuerunt ſimiles. ſ.

Primo in corpore materiali.
Secundo in aīa rationali.
Tertio in opere virtuali.
Quarto in cōuerſatione ſpūali.
Quinto in p̄dicatione euangelicali.
Sexto in paſſione materiali.

In his ſex fuerūt xp̄o ſimiles. Iō dicit thēa
Cōformes imagis ⁊c. ¶ Dico p° ⁊c. in cor
pore māli. ſed q̄re magis iſti duo q̄ alij: quia

iſti fuerunt filij Marie cleophe ſororis ɔgis
ſecunde genite. Dicit quō beata Anna ma
ter virginis marie nunq̄ habuit filios: ſꝫ ha
buit tres filias. Pria fuit virgo maria geni
trix dei. Secūda maria cleophe mater iſtoꝝ
apoſtolorum Symonis ⁊ Jude. Tertia ma
ria fuit ſalome mater Joannis euangeliſte
⁊ Jacobi maioris. Propinquiores erāt iſti
duo ſymō ⁊ iudas xp̄o q̄ꝫ alij: qa filij ſcd̄e ge
nite. O qualis honor eſt iſte: ſicut ſi rex veſti
ret ſe de capite optime petie panni ⁊ diceret
duobus militibus. Induatis vos de fine: ma
gnū honorē ⁊ maiorem dilectionē oñderet
illis qui de medio induerent petia pāni. Iſta
p̄cioſa ſcarleta fuit beata Anna mater ɔgis.
De iſta petia caput fuit virgo Maria. de q̄
xp̄s indutus eſt veſte humanitatis. Media
eni fuit Maria cleophe: de qua īduti fuerūt
iſti duo. Finis petie fuit maria ſalome: ð qua
īduti fuerunt Joānes ⁊ Jacobus. Ecce quo
modo fuerunt cōformes xp̄o in corpe mate
riali. Ex iſta conformitate non ſolū ſcriptura
dicit ipſos conſanguineos xp̄i: ſed fratres p
pter p̄imitatē. Nonne mater ei' dr̄ maria ⁊
fratres ei' ſymon ⁊ Judas. Mat. xiij. Cōfor
mes imaginis filij dei. ſ. i corpore materiali.
Moralit' iſtā vel ſilem ɔformitatē poſſum'
nos hrē cū xp̄o in corpe ɔtualiter: ⁊ erit me
lior q̄ iſtoꝝ duoꝝ. Iſta eniꝫ fuit carnalis: ſed
iſta erit virtualis q̄ eſt melior. Iſta ē pnia de
de qua xp̄s erat indut': intantū q̄ cū fuiſſet.
xxx. annoꝝ: videbatur. xl. vel. l. Joā. viij. Dic
gloſa q̄ ex ieiunijs ⁊ laborib' ⁊ afflictionib'
videbat. l. ānoꝝ. Si g° volum' eſſe ɔformes
nō curemus q̄ nō ſum' filij marie cleophe: ſꝫ
alterius ſororis virgis marie que prior erat
q̄ maria cleophe. ſ. pnia: qꝛ qñ virgo maria
fuit trium annoꝝ: incepit pniam facere. ſ. i tē
plo ⁊c. Iſtius ergo ſum' filij: qꝛ lꝫ ſymō ⁊ iu
das fuiſſēt filij Marie cleophe ⁊ ɔſanguinei
germani xp̄i niſi fuiſſent filij pnie per bonaꝫ
vitā dānati fuiſſent. Magis ſunt ſancti ⁊ ſal
uati: qꝛ ſūt filij pnie: q̄ qꝛ ſunt filij marie cleo
phe: ita eſt de nobis ſi facim' pniam. de qbus
dicit apl's. Non cōfundit fratres eos vocare
ſ. illos q̄ faciūt pniam: ad Heb. ij. Aliq valde
fugiūt iſtā parētelā xp̄i elongantes ſe a peni
tentia. Primo a ieiunijs vigiliarū ⁊ quadra
geſime nolūt audire miſſam ieiuni. Si. n. ali
qs hꝫ loq regi vel pape: lauet ſibi ne habeat
anhelitū fetidū. ſic q̄ñ oratio fit in ieiunio ē q̄
ſi incenſum: ⁊ pōt dicē. Dirigat oro mea ſic
incenſum in cōſpectu meo ⁊c. Alij ieiunāt p
totā diē: ⁊ in collatione frangunt ieiuniū: co
medentes panē ɔtra ordinationē ecclie: ⁊ vo
lendo ſe excuſare dicūt: maiorē cōfortationē
dant cōfectiones q̄s comedūt p̄lati ⁊c. Di
catur ſilitudo de duob': quoꝝ vn' in q̄drage
ſima comedit bonū piſcē ⁊ cū bono ſalſamē
to: ⁊ alter de pane ⁊ vnū modicū fruſtū cū ca
ſeo antiquo: qs iſtoꝝ fregit ieiuniū vel q̄dra
geſimā: nō q̄ comedit piſcem: licet daret ma
iorē confortationē: qꝛ nō fecit ɔtra determia
tionē eccleſie. Dicūt doctores ſpāliter petr'
de palude in q̄rto di. xv. ar. iiij. q̄ nihil debe
mus comedere in collatōe de q̄ fiat cib' i p̄rā
dio vel cena: oliue lꝫ ſint ɔfecte nō debēt co
medi in collatione: qꝛ loco cibi ſumunt i p̄rā
dio. Dattili: pepones: auellane: amigdola:
coriandruꝫ: ⁊ oia ſilia frāgūt ieiunia: niſi ſint
cōfecte. Aſſimilemur ergo xp̄o p pniam. Iō
apl's. Semper mortificationē ieſu in corpe
noſtro circūferētes vt ⁊ vita ieſu i corporib'
noſtris manifeſtet. ij. Coꝝ. iiij. ¶ Dico ſcd̄o
⁊c. in aīa rōnali h° eſt pl'. Mō videam'. Nā
xp̄s habebat corpus: aīam: ⁊ diuinitatē. Aīa
aūt in principio creationis ſue habuit tantā
ſciam q̄ ſciuit oia p̄terita: p̄ntia: ⁊ futura. Iō
dauid loquēs xp̄o dicit. Ecce dñe tu cogno
uiſti oia nouiſſima ⁊ antiq̄ p̄s. cxxxviij. In h°
iſti duo apl'i fuerūt ſiles xp̄o: q̄ fuerūt multū
illuminati ſcientes nō ſolū p̄terita: ſed futura
multa. Dicatur quō poſt pēthecoſten iuerūt
ad p̄dicādū in perſidā: ⁊ rex perſide ⁊ rex in
die habebāt guerrā. Dicit quō rex pſide mit
tebat vnū ducē capitaneū ɔ regē idie ad bel
landum: qui ab ydolis ſuis nullū potuit hrē
reſponſum q̄d eſſet de bello. Dicatur hiſto
ria ⁊ quō apl'i denūciauerāt duci de pace fu
tura ⁊c. Moraliter belluꝫ parat nobis forti'
in hoc mūdo. ſ. de aīa cū dyabolo: ⁊ i iudicio
vbi mille demones clamādēt ⁊ accuſant. qa
aīa anteq̄ꝫ intret paradiſum quātūcunq̄ꝫ ſan
cta vel mala venit ad iudiciuꝫ: ⁊ dicūt demo
nes ſi ſit mala. Dñe fiat iuſticia. Tu dñe dā
naſti nos vno peccato irreuocabilr: ⁊ iſta aīa
fecit hoc per ſuperbiā: auaritiā ⁊c. Quid tūc
dicetis. Remediū eſt ergo cōfiteri pctā ɔfeſ
ſori q̄ eſt medius iter deuꝫ ⁊ animā ⁊ tūc aīa
ſic portatur inſtrumentū abſolutionis i fron
te ſcriptum. ⁊ rñdet xp̄s dicens. Feci iudiciū
ſcꝫ in confeſſione: ⁊ iuſticiā: in pnia: nō tradas
me ⁊c. Ideo moyſes ait. Utinā ſi ſaperēt ⁊ in
telligerēt: ac nouiſſima p̄uiderēt. Deut. xxxij.
Dico tertio ⁊c. opus xp̄i patet p̄ima. Jo. iij.
In hoc apparuit fili' dei vt diſſoluat opa dya

ꝺolí que ſunt pctá:tēptatiões: guerre: diuiſio
nes ꝛc. ꝛ iſta diſſoluit xp̄s. In hoc fuerūt ſimi
les xp̄o iſti duo ſancti apl̄i. Dicatur qūo inue
nerunt in perſida duos incātatores zaroen ꝛ
arphaxat: ad quos oēs gentes recurrebant ꝓ
ſanitate obtinenda vel ꝓ re perdita inuenien
da: vel ꝓ filijs ꝛc. ꝛ qn̄ inuocabant demões di
cendo: faciatis hoc vel hoc. qn̄q̄ ꝓmiſſione di
uina fuit fcm̄. Nā ipſi demones neminē pñt
curare niſi a leſiõe ceſſando: ac ſi ego eſſem in
uiſibilis ꝛ cū acu vel alias infligerē vobis do
lorē in narib' vel dētib' ꝛc. Ita faciūt demões
q ex pctō poſſunt dare dolores pctōꝛ: deo nō
ꝯtradicēte vt recurrāt ad eos ꝓ ſanitate: ꝛ dēt
fidē in eis vt tandē damnent. Sed apl̄i coꝛā
rege īfideli cū iſtis habuerūt magnū ꝯflictū.
Dicat̄ de ſerpētibus ꝛc. ꝛ de ꝯuerſiõe regiſ ex
miracul̄. Ergo fuerūt ꝯformes imaginis ꝛc.
Moral̄r hodie fiunt in mūdo opera dyaboli
ꝛ multi nō credūt facere. certū eſt ꝙ de' fecit
nos ꝛ nō ipſi nos. Nō op' dyaboli eſt: qn̄ hō
vult adaptare illud qd̄ de' bn̄ fecit vt faciunt
mulieres pingēdo ſe ꝛc. Scitis qualē iniuria
fit deo: ac ſi melioꝛ pictoꝛ mūdi feciſſet vnam
pulchrā imaginē: ꝛ tu q neſcis depingere vel
ſcis illā adaptare. Ita de eo. Cogita ꝙ de' ſci
uit depingere ꝛc. q̄re g° vos vultis aliter face
re vos. Nā deus dedit vobis mulierib' vbera
groſſa. q̄re ꝯ vos. ita conſtringitis ea. Idē de
oculis: de' dedit vobis oculos paruos ꝛ vos
facitis ꝛc. Idē ſi fecit capillos nigros ꝛ vos
vultis rubeos de cauda bouis ꝛc. Idō qn̄ orat̄
xp̄s abſcondit faciē ſuam a vobis: q: habetis
faciē dyaboli ꝛ non ſuā. Si dicitis. Dn̄e ego
ſum creatura veſtra ꝛc. rn̄debit mentiris. Dica
tur qūo mulier maritata pōt ſe lauare ꝛ mun
dam tenere: ne ſit turpis ꝛ vir habeat diſplicē
tiam. Item camiſiā ſuā pōt tenere mundam
ne vir ſentiat malū odorē ne habeat faſtidiū
nec viri debent eis cōſentire vt depingāt ſe: ſʒ
debēt dicere q: vel hoc facitis ꝓ me vel ꝓ alio
mō ꝓ me: q: non in domo. ſed qn̄ vadis extra
ꝛc. Idō dicit ſcriptura viris ꝛ etiā parentibus
Nolite cōicare opibus īfructuoſis. ſ. picturis
vxoꝛ tenebrarū magis autem redarguite. ad
Ephe. v. ¶ Dico q̄rto ꝛc. Xp̄s aūt pauperime
voluit conuerſari in hoc mundo amore veſtri
Scitis grām dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: qm̄ ꝓp nos ege
nus factus ē cum eſſet diues: vt illius inopia
nos diuites eēm'. ij. Coꝛ. viij. In hoc iſti duo
ſancti apl̄i fuerunt ſibi cōfoꝛmes: q: poſtq̄ cō
uerterūt regē perſidē ꝛ babylonie ꝛ tot mille
xp̄ianos ibāt paupertime induti. O dicit rex

tales hoies nō debent ſic incedere: obtulit eis
magna donaria ſeu dona theſauri ꝛc. Apoſto
li aūt vt ſtercoꝛa deſpicientes dixerunt. Nihil
terrenū vel carnale: ſed ſolū volum' dei hono
rē ꝛ aiarū ſaluationē ꝛ de illis pecunijs edifi
cauerunt eccleſias: hoſpitalia ꝛc. Ecce qūo in
cōuerſatione fuerūt xp̄o ſimiles. Moraliter
hoc tangit religioſos: clericos: ꝛ etiā laycos.
Religioſi. n. debēt hēre ſolā ſtrictā neceſſitatē
vite: nihil amplius recipere: etiā ſi vellēt dare
q: hoc deſtruxit ordines q a principio incepe
runt cū tanta paupertate ꝙ beat' Bernardus
de folijs fagi comedebat ꝛc. ſʒ p' reges ꝛ prin
cipes philocapti de eis edificauerūt eis mag
monaſteria: dantes eis villas: ꝛ caſtra ꝛc. intē
tū ꝙ tota religio eſt perdita: non ſunt niſi poꝛ
ci graſſi. Propter hoc btūs Dn̄ic' ꝛ Franci
ſcus inſtituerūt ſuos oꝛdines ſine redditibus
vt eſſemus mendicantes: ꝛ incepit deuotio gē
tiū: ꝛ edificauerūt magnas domos eis ꝛc. etiā
totū eſt perditū. Idē de heremitis q incipiūt
ſtricte: ſed poſt edificant ꝛc. Paupertas apl̄i
calis eſt ita cuſtodienda ſicut puella ſuā virgi
nitatē: q: multi philocapti mittūt ſibi iocalia
ſi recipit erit putana. Idē de religioſis. Sed ſi
cut mulier q̄ vult caſte viuere nō vult recipere
dona: ſi eſt paup ꝛ mittitur ſibi elemoſyna illā
pōt recipere ꝓ neceſſitate. Ideo ſeruiam' be
ne deo: q: nihil deficiet nob de neceſſarijs. Idē
de clericis: caueāt a ſymonia: ꝛ dicant bene ꝛ
deuote ſuū officium: q: de' ꝓuidebit eis. Itē
layci caueant ne recipiant aliquid per vſurā
nec alias qualitercūq̄ iniuſte. Si nō poteſtis
ſeruare tantā paupertatē quantā apl̄i: admi
nus nihil recipiatis iniuſte: nec etiam fructus
Qui furabatur iam nō furetur: magis autem
laboꝛet operando manibus ſuis qd̄ bonū eſt
vt habeat ꝛc. ad Ephe. iiij. ¶ Dico quinto ꝛc.
Xp̄s ꝑdicauit gentibus pn̄iam. Poſtq̄ dixe
rat aliqua ſecreta theologie de alio mūdo ſta
tim reducebat ſe ad moꝛalitatē. Uenit ieſus
ꝑdicās euangelium regni dī dī. Penitemini
ꝛ credite euangelio. Mar. i. In hoc apoſtoli
fuerunt ſibi ſimiles. Dicatur qūo poſtq̄ con
uerterant multas gentes. quedam puella phi
locapta de quodā: paulatim venerunt de ver
bis ad tactus ꝛc. Ab illo fuit īpꝛegnata ꝛ ipſa
cooperuit: ſed in partu clamādo ꝛc. fuit diſco
operta ꝛ volens celare illū iuuenē quē dilige
bat: diffamauit vnum dyaconū diſcipulū illo
rum apoſtoloꝛum virginē ſanctū ꝛ deuotum
Dicatur quō fuit liberatuſ a ſanctis apoſtolis
miraculoſe per loquelā pueri noviter nati ꝛ

voluerunt ꝑdere nocentē. vt pʒ in legēda ꝛc.
Pʒ qūo fuerūt ſiles xp̄o predicando euange
liū ꝛ pn̄iam nolētes ꝑdere illū vt poſſet pn̄iā
facē: q: nolo moꝛtē pctōꝛis: ſʒ vt magis viuat
ꝛ ꝯuertat̄. Ezech. xviij. Moral̄r hēm' hic duaſ
doctrinas. pꝛia ꝓ puellis: vt caueant a carnali
amoꝛe. Dicat̄ ꝯ ꝯſuetudinē puellaꝝ nō eūtiū
ad miſſam: q: tūc fit totū malū. Scd̄a doctria
eſt nō diffamare aliquē: vt illa que credo ē vl̄
ſit dānata: q: nō reuocauit: ſicut eſt neceſſariū
reſtituere ablatū. Magis neceſſariū eſt reſti
tutio fame cū ſit maius furtū. Prouerb. xxij.
Melius eſt nomē bonū q̄ diuitie multe ꝛc.
Aug. Nō pigeat ex ipſo oꝛe ꝓferre medicamē
ta vn̄ facta ſūt vulnera. ¶ Dico ſexto ꝛc. Xp̄s
moꝛi voluit vt hoieſ ad eū traheret. xp̄s ſemel
ꝓ pctis nr̄is moꝛtu' ē iuſtus ꝓ iniuſtis: vt nos
offerret deo. pꝛia Pet. iij. Ita apl̄i ꝑ ꝑdicatio
nes ꝛ trahēdo gētes de erroꝛe moꝛtui ſunt in
ciuitate ſamyr: vbi adoꝛabat̄ ſol: cui fecerant
idolū: dicēdo ꝙ nihil pulchꝛi' nec clari' in mū
do q: illuminabat: calefaciebat ꝛ faciebat fru
ctificare: ꝛ illud ydolum adoꝛabant. Cum au
tem apl̄i predicarent ꝯ iſtū erroꝛem clare oſtē
dēdo ꝙ nec ſol nec luna nec ſtelle ſunt adorā
de. Ratio: q: habemus lumen ꝛ caloꝛē a ſole
ſeu aſtris: nec grates eis nec gratias ſʒ xp̄o q:
nō cereo ardenti regratiandū eſt: ſed ipſo illu
minati. vel ſi rex daret vobis monetam in cy
pho argenteo: nō eſſʒ regratiandū cypho ſed
regi danti. Ideo magnum pctm̄ facit qui ſoli
vel lune facit reuerentiā ſeu oꝛonem: q: erro
neū eſt ꝛ hereticū. Dicatur cōtra illos qui qn̄
vidēt lunā nouā. dicunt lune. O dn̄a luna ꝛc.
vel amouent caputiū ꝛc. Et q: apl̄i ꝑdicabāt
ꝯ illū erroꝛē: fuerūt capti ꝛc. ꝛ ducti ad tēplū
ſolis vt adoꝛarent ydolum ſolis ꝛc. In q̄ dya
bolus loquebatur dans reſponſa ꝛc. Dicatur
totum martyrium. Dicatur moꝛaliter ne ado
rent ſolē niſi illū de q̄ dicit etiā virgini marie.
Ex te oꝛtus eſt ſol ꝛc. nec lunā niſi virginē de
q̄ dicit dd̄: Sicut lūa ꝑfecta in eternū. De hoc
dicit Moyſes Deut. iiij. Caue ne foꝛte oculis
eleuatis ad celū videas ſolē ꝛ lunā ꝛ aſtra ce
li: ꝛ erroꝛe decept' adoꝛes ea ꝛ coles que crea
uit dn̄s deus tuus in miniſterium cunctis gē
tibus que ſub celo ſunt. Deut. iiij.
¶ De omnibus ſanctis. Sermo. j.

1 Laudare dn̄m in ſctis eius.
Hſ verbum iſtud
oꝛiginaliter in li. ſoliloquoꝝ dd̄. ꝑo.
cl. Hodie ꝑ totū mūdum iter xp̄ia
nos fit feſtum ꝛ ſolēnitas de oīb9 ſanctis in

gn̄ali. Infra annum facimus feſtum in parti
culari: modo de vno modo de alio: tn̄ tot ſūt
ſcti in paradiſo ꝙ nō ſufficerēt dies: immo di
cit Jerony. qui iſta computauit multū bn̄: ꝙ
ſolum de martyribus nō computādo patriar
chas: nec ꝓphetas: nec apl̄os ꝛc. nō ſufficerēt
dies: etiam ſi quelibet die fieret feſtū de qnq̄
milibuſ. Ideo ſctā mater eccl̄ia hodie facit fe
ſtum de oīb9. Et eſt magna rō. Ex quo ipſi fa
ciūt feſtum de nobis in celis qn̄ tenemus bo
nam vitam ꝛ deuotā. Rō eſt vt nos faciamus
feſtum in terris de eoꝝ glīa. Ideo ſicut totum
officium hodiernū eſt de oīb' ſanctis: ita erit
ꝛ ſermo. Saluteſ virgo maria ꝛc. Iſtō verbū
ſ. laudate ꝛc. recte pꝛecipit nobis feſtū hodier
nū. q. d. licet īfra ānū feſtiuetis modo de vno
modo de alio. Modo tn̄ īſimul laudate dn̄m
ꝛc. Ratio hui' verbi eſt: qn̄ aliquis magiſter
operis facit aliquod opus multum mirabile
in oculis omnium: ex illo opere multum lau
datur ille magiſter: de ſapīa: ſubtilitate ꝛ inge
nio: dicēdo. Ecce quid fecit ꝛ quale op' eſt il
lud ꝛc. Sed ſi ille magiſter faceret opus nō ſo
lum mirabile: ſed vtile: tūc talis magiſter lau
daretur nō ſolum de ſubtilitate: ſed de bonita
te dicēdo. O bn̄dicatur ipſe: ꝛ tā vtile opus
opat' eſt nobis. Declaret̄ hoc ꝑ caſū de mgr̄o
faciēte nauē q̄ ſine ꝑiculo nauigaſſet: in q̄ non
oꝫ timere ventū aquā nec inimicos: ꝛ qn̄ eſt
onerata ꝑ ſe ſine nautis ꝛ ſine ꝓuiſione ciboꝝ
iret ad poꝛtum vltra mare ꝛ rediret bn̄ opus
mirabile eſſet. O ſi aliquis magiſter ſciret fa
cere talem nauem: ꝛ qūo laudaretur ꝛ cōmē
daret̄ dicēdo. O qualis magiſter q fecit opus
tam mirabile ꝛ tam vtile ꝛ ſine expēſis ꝛ ſine
periculis nauis vadit. Dico ꝙ talis magiſter
eſt xp̄s in ſuis ſanctis. Nauis trium cooptura
rum eſt q̄libet aīa cuiuſlibet ſancti. Aīa enim
a ſolo deo creatur: i qua ſūt potētie quaſi tres
coopertuꝛe. ſ. memoꝛia preteritoꝛum: itelligē
tia pn̄tium: ꝛ volūtas futuroꝝ. O qualis ma
giſter. Et in inſtanti fit iſta nauis aīe. Et quan
do eſt onerata de mercibus ꝑcioſis virtutum
ſctōꝝ operum ꝛ meritoꝛum mīe ꝛ deuotiōis
patiētie ꝛc. in moꝛte recedit de parte hui' mū
di ꝛ ſine nautis nauigat vſq̄ ad poꝛtū paradi
ſi: ꝛ ibi exoneratſ hoc oñdit ꝑ opa q̄ facit. Et lʒ
xp̄s iā ſciat: tn̄ interrogat vn̄ venit ꝛc. Rn̄de
bit. dn̄e de tali monaſterio: villa: vl̄ ciuitate ꝛc.
Deinde honoꝛat̄ de honoꝛe glīe: fruitionis: io
cunditat̄ ꝛ letitie: ꝛ poſt redibit. ſ. i iudicio ge
nerali qn̄ reſurgent ad recipiendū quilibʒ ſuū
coꝛpus ꝓpꝛiū clarius ſole cū quattuoꝛ dotib'

corpus beatum sole fulgentius in illud christi dil[…] fulgebunt iusti sicut sol in regno patris sui

e poſt cum xp̄o redient in celum. Ecce quō ie
ſus xp̄us eſt bonus magiſter. Ideo laudādus
eſt de ope taꝫ mirabili: de ſapīa: ſubtilitate: bo
nitate: ꝛ vtilitate noſtra. Ideo dd̄ tangēs iſtā
rōnem di. Mirabilis deus in ſanctis ſuis. hic
laudat de bonitate: deus iſrael ipſe dabit vir
tutem. Ecce onus nauis ꝛ fortitudinem plebi
ſue: contra picula maris ꝛ inimicoꝝ. Benedi
ctus deus q ſ. tale opus fecit ideo ſicut dauid
de hoc laudabat deum dicit nobis ꝙ etiaꝫ de
hoc laudemus eum di. Laudate dn̄m in ſctis
eius. Pꝫ thema. Si diceret aliqs. Ex quo vos
dd̄ dicitis ꝙ laudemus deum oſtēdatis nobis
qn̄o eſt laudandus in ſctis. pp hoc dd̄ in dicto
pſalmo oſ̄dit modū declarando particulari
ter di. Laudate eum in firmamento virtutis
eius ꝛc. vſqꝫ in finem vbi ponit. x. gradus ſctō
rum in qbus laudādus eſt deus. ⁋ In primo
gradu ꝛ altiori eſt vgo maria. de q̄ dicit. Lau
date dn̄m ꝛ firmamēto vtutis eius. ⁋ Scd̄us
eſt ſctōꝝ angeloꝝ ſm ordinem tpis. de iſto dī.
Laudate eū in virtutib⁹ eius. ⁋ Terti⁹ eſt pa
triarchaꝝ. ꝛ ſic de alijs. ⁋ Primus ergo gra
dus eſt virginis marie: de quo dicit. Laudate
dn̄m in firmamēto virtutis ei⁹. Firmamentū
virtutis dei eſt virgo maria: qꝛ ita fuit ꝯfirma
ta a deo in ſua ſctificatōe: qꝛ anq̄ naſceret iam
erat ſctā: antū ꝙ nunq̄ peccauit nec corde co
gitādo: nec ore loqn̄do: nec ope opando mor
taliter nec venialr. Nunq̄ fuit ſctūs nec ſctā qui
mortaliter vel venialr peccaret niſi virgo ma
ria ꝛ xp̄s ieſus filius eius. Firmamētū fuit vir
tutis. ſ. ſanctificatiōis. Dauid. Fūdauit taber
naculū altiſſim⁹. ſ. vgīnē mariā: qꝛ ſicut miles
q̄ vadit ad bellū hꝫ clipeū: ſic xp̄us qn̄ debuit
intrare campū hui⁹ mūdi ad bellandū p nobis
poſuit clipeū ſuū. ſ. virginē mariā p icarnatio
nē. De⁹ in medio ei⁹ nō cōmouebit: nō dicit p
ſtrabitur p pctm̄ mortale: ſꝫ nō cōmouebitur
per pctm̄ veniale. Nunq̄ ſctūs fuit vel ſancta
qui non fuit motus p veniale: vl pſtratus per
mortale: excepta virgīe maria. ideo columna
eſt ꝛ firmamētū veritatis. i. Thy. iij. Iō lauda
te dn̄ꝫ ſingulariter hodie in firmamēto virtu
tis eius. O quō iſtud firmamentū fuit forte in
xp̄i paſſione: quando magna caſtra ꝛ turres ſi
ue montane. ſ. apoſtoli ceciderunt: fidem per
dendo. Ideo laudemus deum nō ſolū ore di
cendo: ſed opere faciendo: ꝙ ſi incepim⁹ bonā
vitam ꝛ ſanctam in quouis ſtatu firmare quili
bet ſe debet in illo: cum tamen dicāt aliqui in
conſtantes. O melius eſſet ſic vl ſic. Dicatur
ꝙ anteq̄ homo eligat ſtatū viuendi hō dꝫ pe

tere conſiliū a ſpūalibus pſonis: ſꝫ poſt electio
nem ſtatus cōfirmare ſe: quaſi dicendo cū da
uid. Hec reqes mea. ſ. iſte modus vel ſtat⁹ vi
uendi in ſeculū ſeculi: hic hītabo: qm̄ elegi eā.
Sꝫ aliq cū vento incipiūt ꝛ cū vento dimittūt
Sꝫ qn̄ hō ſtat firmiter: tūc laudat vgo maria
firmamētū virtutis: nō ſolū corde cogitando:
vel ore laudādo: ſꝫ ope ſe firmādo. ⁋ Scd̄us
gradus eſt ſctōꝝ angeloꝝ de qb⁹ dicit. Lauda
te eū in vtutib⁹ ei⁹. Scti angeli dn̄r vtutes dī.
Rō ē iſta phīca: qꝛ virt⁹ eſt media iter ſubāꝫ ꝛ
actū p quā res pducit ſuā opatōeꝫ. Verbigrā
de ſole. Subſtātia. n. ſolis hꝫ multas operatio
nes in hoc mūdo: ꝛ tn̄ ſuba ſolis nō deſcendit
hic: ſed ad iſtas operationes ſeu actus venit p
lumē ad illuminandū: calefaciendū: ꝛ fructi
ficādū: ideo virtus lucis eſt caliditas materie
iter ſubam ſolis ꝛ opationē. Idē de igne qui
hꝫ multas opationes: ꝛ calor eſt virtus media
inter ſubam ignis ꝛ operationem. Modo vi
deamus deus p quas creaturas operatur in
hoc mūdo: qꝛ ille dicitur eius virtutes: quia
mediantibus angelis ſanctis dicit ꝙ de⁹ mo
uet celū: ꝛ verū eſt: qꝛ mouetur ab angelo qui
a phīs vocat intelligentia. Idē de motu ſolis
lune: ꝛ ſtellarum. Quelibet. n. ſtella hꝫ ſuū an
gelū ꝛ qlibꝫ hō. Alie aūt creature nō habent
angelū. Unus. n. angelus curat de bob⁹: alius
de equis: alius de aſinis ꝛc. alius vt det abun
dantiā: alius ſiccitatē: alius pluuiā. Oia enī
opa corporalia que facit deus facit per ange
los. Gre. in pmo dial. In hoc mundo viſibili
nihil niſi p creaturā inuiſibilē. ſ. angelū diſpōit
deus. Si ergo virt⁹ dr̄ illud per qd̄ res exit in
opationē: ꝛ deus p angelos opat: ergo angeli
pprie dn̄r virtutes dei. Auctas xp̄i loquēs de
ſignis futuris ante diem iudicij dicit. Erunt ſi
gna in ſole ꝛc. Et ſequitur. Virtutes celorum
mouebunt. Luc. xxi. Dicit hic Grego. Quid
dn̄s vtutes celoꝝ niſi angelos archāgelos ap
pellat go laudate deū in vtutib⁹ ei⁹ nec tradā
tur obliuiōi. Moralr laudādus ē de⁹ nō ſolū
cogitādo vel loqn̄do ſꝫ imitādo: qꝛ ſicut ange
li faciāt officiū deo ꝛc. ita faciam⁹ nos clerici
in officio: ꝛ vos laici in audiēdo ꝛ intereſſendo
in dn̄icis ꝛ feſtis: audire miſſam cōpletā cū ſi
lentio. Sic laudat de⁹ in angel: ꝛ de⁹ ꝛ angeli
curabūt de negocijs nr̄is: de agris: vineis: gre
gibus: ꝛ alijs. Dicat ꝯ ꝯſuetudinē puellarum
nō veniētiū ad eccl̄iam ꝛc. ⁋ Terti⁹ gradus ē
ſctōꝝ patriarcharū ſm ordineꝫ tpis. Poſtq̄
adā peccauit: deus noluit totaliter delerē mū
dum: ſed miſit aliq̄s ſctās perſonas. ſ. patriar

chas: a pr̄e ꝛ archos qd̄ ē princeps. i. pricipiū
patrū. De iſtis dicit dd̄. Laudate eū ſꝫ mul
titudinē magnitudinis ei⁹. Magnitudo dei
dicit ei⁹ mia tā magna ꝙ dicit dd̄. Magnitu
do dn̄i ab eterno ꝛ vſqꝫ i eternū. Patriarche
aūt fuerūt valde miſericordes itātū ꝙ exibāt
hora prādij ad vias ſi viderēt pauperes pe
grinos: vt ducerēt ad domos ſuas ſperantes
ſalarium a deo. Ideꝫ faciebāt de ſero hora q̄
gentes veniunt ad hoſpitia ꝛ lauabant eius
pedes ꝛc. credit ꝙ inuanū habuerūt paradi
ſum: dabant eis cibū ꝛ potum: ꝛ in craſtinuꝫ
pro expenſis per viam. Ecce multitudo mie
eius. Laudemus viros glorioſos ꝛ parētes
nros in generatiōe ſua. Multaꝫ glīam fecit
dn̄s: magnificentia ſua a ſeculo. Eccli. xliiij.
Moraliter laudandi ſunt nō ſolū cogitatōe
ꝛ locutiōe: vt mō ego laudo: ſed opatiōe ſeu
imitatione in operib⁹ mie libere cōicare pau
perib⁹ bona vīa: ꝛ de⁹ abundanter dabit vob
oia. Pꝫ hic quō eſt magnū pctm̄ illoꝝ q nō
ſolū nō dant: imo furant. Dicat ꝯ furtum fru
ctuū vel de hortis ꝛc. dicēdo: nō eſt peccatū
ꝛc. Nūq̄ intrabit paradiſum: niſi reſtituatis
qꝛ nunq̄ dimittit peccatū: niſi reſtituat abla
tū. Regula eſt iuriſtarū ꝛ theologoꝝ. Ideo
aplſ. Qui furabat iā nō furet: magis aūt la
boret operando in manibus ſuis qd̄ bonū ē vt
habeat vn̄ tribuat neceſſitateꝫ patiēti. Ephe.
iiij. ⁋ Quart⁹ eſt pphetaꝝ qui fuerūt filij pti
archarūꝫ q̄s miſit de⁹ pphetizare: qꝛ pphetan
i. pcul ſane: qꝛ fidē quā mō tenem⁹ ipi pphe
tauerunt: denūciantes xp̄i incarnationem: na
tiuitatē: pdicationē: paſſionē: ꝛ reſurrectiōeꝫ
ꝛc. De iſtis dicit dauid. Laudate dn̄m in ſo
no tube. Predicatio eni pphetarū dr̄ ſonus
tube triplici rōne. Pmo qꝛ tuba nō eſt recta:
ſed curua: ꝛ eſt vna in ſe ꝛ tn̄ triplex. Ita pdi
catio pphetarū erat de vno deo in eſſentia: ſꝫ
trino in pſonis. Iteꝫ de xp̄o vna pſona: ſꝫ ali
quotiēs de diuinitate: aliquotiens de ei⁹ hūa
nitate pdicabant. Secunda rō: qꝛ tuba ē ſtri
cta circa ſonātem: ſed lata circa aliud caput
Ita pdicatio pphetarū arta erat circa eos p
pnam: ꝛ ita illuminabantur reuelationib⁹.
Alijs aūt erat lata ꝛ clara. Tertia rō eſt: quia
tuba nō eſt vt fiſtula parua: qa oꝫ ꝙ tuba ma
nibus tangat ſonādo. Talis erat pdicatio p
phetarū. pri⁹ tāgebāt. ſ. faciēdo ope qd̄ alijs
pdicabāt fiendū. Nō ſic mō: qꝛ pdicam⁹ alijs
ꝛ nos nihil facim⁹. Si eni pphe pdicabant ꝯ
ſupbiā: ipſi erāt hūiles: ꝛ ſic d̄ alijs. Ecce q̄re
eoꝝ pdicatio dr̄ tuba. Aucto. Clama necel

ſe: quaſi tuba exalta vocē tuā ꝛ ānūcia pplo
meo ſcelera eoꝝ ꝛ domui iacob peccata eoꝝ
Iſa. lviij. Iō dr̄. Laudate dn̄m in ſono tube.
Moraliter laudet de⁹ i pphis: nō ſolū corde
ꝛ ore: ſꝫ ope imitando. Laudādo deū cauere
debem⁹ a falſis iuramētis ꝛ blaſphemijs ꝛc.
maledicta ē dom⁹ ꝛ villa vbi hec fiūt. Vis co
gnoſcere qd̄ pctm̄ eſt: ac ſi ꝯ regē enſe euagīa
to ires ꝛc. Ex iſto pctō vēit totū malū: ꝛ ſi nō
eēt niſi vn⁹ blaſphem⁹: tota villa pateret. Si
dicat: ꝛ in q̄ demeruerūt alij ꝛc. dicat ꝙ ſic ꝯ
lupū intrantē villā oēs clamarēt: ita ꝛ forti⁹
clamandū eſt qn̄ de⁹ blaſphemat: ꝛ bn̄dictus
eſt q pōt dicere cū dd̄. Bn̄dicā dn̄ꝫ in oī tpe
ſp laus eius in ore meo ꝛc. ⁋ Quint⁹ gd⁹ eſt
aplōꝝ q lꝫ ſint maiores: cōputant tn̄ ſm ordi
nē: de qbus dic. Laudate eū in pſalterio ꝛ cy
thara apli dicunt pſalteriū ꝛ cythara. Rō ē:
qa pſalteriū ē ſon⁹ camē q fit cuꝫ. x. chordis.
cythara. n. hꝫ vocē altā ꝛ acutā. Apli aūt ex
bona ꝛ ſctā vita ꝛ obſuātia decē pceptoꝝ dei
dicunt pſalteriū. Dicunt ēt cythara ex eoruꝫ
pdicatione altiſſima ꝛ acutiſſima: qꝛ in oēm
terrā exiuit ſonus eoꝝ: rōne predicationis. Et
pſalteriū dicunt ex vita. Cythara ex doctrina
Iō laudate deū in pſalterio ꝛ cythara. Mo
raliter nō ſufficit ſolū corde vel ore laudat: ſꝫ
etiā imitatione: ſeruantes decē pcepta. Et in
doctrina ſcire Credo ꝛc. Hic dicat ꝯ ludū ta
xillorꝫ in q̄ de⁹ blaſphemat ꝛ aie iterficiunt
Cōfitemini dn̄o in cythara ꝛ pſalterio deceꝫ
chordaꝝ: pſallite illi. pꝫ. xxxij. ⁋ Sext⁹ ē mar
tyriū. de quib⁹ dicit. Laudate eū in tympano
ꝛ choro. Tympanū ſignificat i vulgari tābo
rin. Chorus autē in vulgari ſignificat puā fi
ſtula ꝛ ſignificat martyres qui percutiebant
in martyrio varijs cruciatibus ſicut tympanuꝫ
ꝛ clamabant vt fiſtula parua: dicēdo xp̄ian⁹
ſum: ꝛ in quolibꝫ ictu cōfitebant ieſum eſſe fi
liū dei: ꝛ redēptorē mūdi: nolentes fideꝫ ab
negare. Ergo dicit paul⁹ Sancti. i. martyres
p fidē vicerūt regna. Heb. xi. Et angeli tripu
diabant ad iſtū ſonū. Ecce quare dicit. Lau
date eū in ꝛc. Dicebat eniꝫ. Maledicimur ꝛ
bn̄dicim⁹: pſecutionē patimur ꝛ ſuſtinemus
blaſphemamur ꝛ obſecram⁹: tanq̄ purgamē
ta mūdi hui⁹ facti ſum⁹. i. Cor. iiij. Moralir
nō ſolū ore vel corde: ſed ope imitādo: laudā
dus eſt: de⁹ in martyrib⁹ p patientiā in aduer
ſitatib⁹ ꝛc. iuxta illud apli. Patiētia vob ne
ceſſaria eſt. Heb. x. ⁋ Septim⁹ grad⁹ ē ſcōꝝ
doctoruꝫ. Remigij. Cyrilli: Hylarij. Ierony
mi: ꝛ etiā alioꝝ de qb⁹ dd̄. Laudate eū in cor

de ⁊ organo. Ecce vita doctorũ q non ſolum
predicant ſeu pdicabant: ſʒ etiam libros ſcri-
bebant. Ideo dñr inſtr̃m chordarũ ⁊ organũ
Inſtr̃m. n. chordarum. vt cythara ẽ de ligno
arido cum chordis tractis cũ clauilla. Ita eo
rum vita erat arida p pniam. Chorde ſunt au
ctoritates tracte cũ clauilla intellectus vt fa
cerent melodiã ⁊ concordantiã cũ articulis fi
dei cum determinatiõe eccleſie ⁊ cũ textu an
teriori ⁊ poſteriori. Dñr etiam organum pp
eoꝝ pdicationẽ. Dicatur de ordinatione orga
nix quõ cum vento pulſant. ⁊ ſunt ibi multe
⁊ diuerſe voces: ita de predicatione doctorũ
q cum vento aeris loquẽdo fiebat ⁊ cũ voci
bus diuerſis prelatis charitatem ⁊ diligentiã
ad aias dabat. Religioſos ad obſeruantiam
regule ⁊ votoꝝ aiabat: dabat inſup clericis ho
neſtatem ⁊ caſtitatem. Mercatoribus ẽitatẽ:
diuitibus liberalitatem: q ſine vſura mutuent
⁊c. Mulierib' ad viros fidelitatẽ. Ecce quare
dicit. Laudate eũ in chordis ⁊ organo. Mo
raliter imitemur predicando gẽtibus pniam
exẽplo eoꝝ. Ideo xp̃s ait. Dico vobis q niſi
pniam egeritis: oẽs ſimul peribitis. Luc. xiij.
¶ Octauus gradus eſt ſctõꝝ cõfeſſoꝝ q non
ſcripſerunt libros. vt btũs Dñicus: Frãciſcus
Anthonius: Paulus primus heremita. Iõ
nõ dñr doctores. De iſtis dicit Dauid. Lauda
te eũ in cymbalis bene ſonãtib'. Duo cymba
la ſunt vet' ⁊ nouũ teſtm̃. Inferius eſt vetus
teſtm̃ pmittens ſolũ tpalia terrena ⁊ non cele
ſtia. Supius eſt nouũ teſtm̃ pmittẽs celeſtia.
Et tangunt adinuicem qñ exponitur ⁊ decla-
ratur auctoritas veteris teſtamenti. Iõ xp̃us.
Ois ſcriba doctus in regno celoꝝ. ſ. ſcriptura
ſacra ſimis eſt hoi patriſfamilias qui profert de
theſauro ſuo noua ⁊ vetera. Mat. xiij. Mo-
raliter qñ nos tangimus cymbala predicatio
nis debemus ordinare vitã nr̃am: dicat ordi
natio cuiuſlibet diei. ſ. orare deuote mane ⁊ ſe
ro: qualibʒ hebdomada audire miſſam cõple
tã cũ ſilentio in dñica: quolibʒ menſe confiteri
⁊ qlibet anno cõicare in paſcha. als dixit xp̃s
Amẽ amẽ dico vobis niſi mãducaueritis carnẽ
filij hois ⁊ biberitis eius ſanguinẽ: nõ habebitis
vitã in vobis ⁊c. Io. vi. ¶ Nonus eſt vginum
q nunq̃ nec corde deſiderãdo: nec ore loquẽ
do: nec ope curarũt de carnalitate: ſed conſer
uauerũt ſe in puritate virginali. De iſtis dicit
Laudate eũ in cymbalis iubilationis. Nota
hic dñiã inter cymbala bene ſonantia: ⁊ cym
balũ iubilationis. Cymbala bene ſonantia ſũt
vetus ⁊ nouũ teſtm̃: vt dixit. Sed cymbalũ iu

bilationis qui eſt ſecretus: ſunt caro ⁊ anima
Qui enim vult ſeruare virginitatẽ oʒ animã
caſtigare ⁊ carnem. Et ſic tanguntur iſta cym
bala. Dñr apoſtolus de ſe. Ego aũt ſic pugno
non qſi aerem verberãs: ſʒ caſtigo corp' meũ
⁊ in ſeruitutẽ redigo. i. Coꝝ. ix. Ita faciebant
virgines virtute: ſanctitate: ⁊ abſtinentia: ſub
iugãdo carnẽ aie. Ideo laudate eũ in cymba
lis ⁊c. Moraliter imitemur: ſi nõ ſum' virgi
nes: q2 ſolum pueri mõ ſunt virgines: quia de
adultis dicit dd. Corrupti ſunt ⁊ abhominabi-
les facti ſunt: nõ eſt q faciat bonũ. ſ. caſtitatis:
nõ eſt vſq5 ad vnũ. ſ. de adultis. ps. lij. Ergo ad
minus ſuem' caſtitatem quilibet in ſuo ſtatu
Vir ⁊ vxor in matrimonio ſuantes modum:
caſtitatẽ ſeruãt: q2 non faciunt luxuriã que ſit
pctm̃: ſed qcũq5 aliter vult hr̃e delectatiões p
illas partes: luxuria eſt ⁊ dãnatio. Honorabi
le cõnubiũ eſt. ſ. ſeruando modum in omnib':
⁊ thor' imaculat'. Fornicatores ⁊ adulteros
iudicabit de' Heb. xiij. ¶ Decim' gradus eſt
oium alioꝝ electoꝝ ⁊ innocentũ: penitentiũ:
ↄtinentiũ: ⁊ abſtinentiũ. De qb' dicit Dauid
Omnis ſpũs laudet dñm. In hoc mũdo ſunt
multa officia: in celo ſolũ eſt vnũ officiũ. De
quo dauid in ps. lxxx. dicit. Beati qui hitant
in domo tua dñe: in ſecla ſecloꝝ laudabũt te.
Diceret aliqs. g° tedium debẽt hr̃e: q2 h cleri
ci qñ diu cantãt attediant. Rñſio. verũ eſt in
hoc mundo: ſed in paradiſo nõ attediant: im-
mo ſicut famelicus qñ comedit delectatur ⁊c.
magis icõparabilr̃ delectant ſcti in laude di
uina. Moraliter aſſimilemur. In celo nõ ſolũ
magni ſcti: ſed etiã minores laudant deũ: ita
dʒ eſſe in hoc mũdo: magni ⁊ parui debẽt deũ
laudare. Maiores debẽt tañr nutrire pueros
vt quolibet die qñ petũt panẽ dicant Aue ma
ria ⁊c. Itẽ qñ ſunt qnq5 vel ſex annoꝝ q ↄfite
ant. q2 dicit ſctũs Grego. q puer qnq5 ãnorũ
fuit dãnatus: q2 ſicut audiebat iurare iurabat
Nã tota illa etas plena eſt delictis ⁊c. vt dicit il
la decretalis de delictis pueroꝝ. Item q du-
catis eos ad miſſam. Quolibʒ ãno in paſcha
debẽt cõicare qñ erũt. x. vl'. xi. ãnoꝝ: q2 illa eſt
etas diſcretiõis. Dicit beat' tho. in. iiij. ſcrip.
diſt. xi. ar. v. q. iij. in corpore: quãdo aliq̃ ſigna
deuotionis in eis apparuerunt. Licet aliq cle
rici ex ignorãtia dicãt q nõ dbẽt cõicare quo
uſq5 ſũt. xx. ãnoꝝ. Dicat qño curat' dʒ ſcribere
q ↄfitent ⁊ cõicant ⁊c. iõ aplus. Nolite ad ira
cũdiã ſupple dei pūocare filios vr̃os: ſʒ educa
te illos i diſciplina ⁊ correctiõe. ad Ephe. vi.
Sit g° ſi hic deũ laudauerimus in ſctis ſuis:

ipſe largiet nobis hic gr̃aʒ: ⁊ in futuro gl'iam.
¶ De omnibus ſanctis. Sermo. ij.

Vidi turbam magnam

quam di-
numerare nemo poterat. Verbum
iſtud habetur originalr̃ Apoc. vij.
⁊ recitatum eſt ſtatim in epl'a hodierna. Pre
ſens ſolẽnitas eſt oiũ ſanctoꝝ. Rõnem vide
in preſenti ſermone. Scdm q inuenit in ſancta
ſcriptura ſingulariter in libro reuelationũ. ſ.
Apoc. Ioannes ſemel exiſtens in orõne ſubi-
to fuit raptus. Cui deus oſtendit totam gl'iã
paradiſi: ſicut amicus amico domum quã edi
ficauit. Et finita reuelatione ac ſi fuiſſet inter
rogat' qd vidit in paradiſo. Rñdit. Vidi tur
bam magnã quã dinumerare nemo poterat
ex oibus gentibus ⁊ tribubus ⁊ populis ⁊ lin
guis: ſtantes ante thronũ ⁊ in conſpectu agni
amicti ſtolis albis: ⁊ palme in manibus eoꝝ.
Et clamabant voce magna: dicentes. Salus
deo noſtro q ſedet ſup thronũ ⁊ agno. Apoc.
vij. Nota q tenebant palmas in ſignũ victo-
rie de dyabolo p humilitatẽ. de carne p caſti
tatem. ⁊ de mundo p paupertatem. De tota iſta
reuelatione epl'e hodierne ego ſolũ recepi p
themate. Vidi turbam magnã quã dinumera
re nẽo poterat. De iſta magnitudine ſeu quã
titate ſctõꝝ volo mõdo declarare duo pũcta.
¶ Primo enim declarabo eorũ magnitudi-
nem ſeu qñtitatem innumerabilem. ¶ Secun
do magnitudinem ſeu quantitatem ↄtualẽ.
¶ Pro primo dicit ioannes in themate. Vi
di turbam magnã ⁊c. Sed ſtatim arguo ↄtra
hoc. Nam chriſtus loquens de predeſtinatis
dicit. Multi ſũt vocati. pauci vo electi. Mat.
xx. Mõ eſt queſtio. Cũ Ioãnes dicat eos eẽ
innumerabiles: xp̃s vero dicit: pauci vero ele
cti. Mentitur ioãnes. Reſponſio nõ: q2 ver-
ba ſunt xp̃i reuelata Ioãni: nec xp̃s põt menti
ri nec falli. Concordat hic difficultas theolo-
gica: qm̃ de ſanctis poſſum' loqui dupliciter
ſcilicet abſolute ⁊ reſpectiue ſeu cõparatiue.
Primo modo ſunt multi ⁊ qſi inumerabiles
nobis: ⁊ ſm iſtũ modũ loqt ioannes: di. Vidi
turbam ⁊c. Scdo mõ ſunt pauci ⁊ ſm iſtum
modũ loquit xp̃us. Dicat ſimilitudo de arena in
littore maris: ⁊ de illa quã teneo in manu. Si
enĩ quererat: ſi teneo multa grana arene in ma
nu. Rñdeo abſolute infinita ſũt. ſʒ reſpectiue
cõparando ad illa q̃ ſũt in littore maris pauca
grana ſũt in manu: ita ẽ de ſctis. Si loqmur de
eis abſolute ſunt innumerabiles. Ideo ioan-
nes ait. Vidi turbã magnã. Iſtõ maxime pa

tebit in iudicio gñali. qñ ad dextrã recipien-
tur boni: erit magna turba ⁊ quaſi innũerabil'
ſʒ cõparãdo eos dãnatis qui erũt ad ſiniſtrã
pauci erũt ſaluati. Verbigratia. Ante xp̃i ad
uentũ trãſierunt qſi. v. milia annoꝝ: ⁊ illo tpe
nullus ſaluabat: dempt̃is paucis de abraã qui i
lymbo reſeruabant vſq5 ad xp̃i aduentũ q de
bebat collocare eos in paradiſo. oẽs autẽ alij
dãnabant. Ex q̃ aũt venit xp̃us ⁊ lex euangeli
ca p aplos fuit p mundũ publicata nullus pt
ſaluus fieri niſi xp̃iani. Iõ oẽs iudei. agareni
tartari: ⁊ turci: cauarij: pigmei: heretici: ⁊ ma-
li xp̃iani: ſciſmatici: inobedientes: ⁊ q moriun
tur in pctõ mortali: oẽs iſti dãnant: q2 nullus
ſaluat niſi q tenet legẽ xp̃i: ⁊ moriunt ſine pec
cato mortali: ⁊ iſti ſũt valde pauci. Ideo xp̃s
Multi ſunt vocati: pauci vero electi: cõparati
ue. Vñ de iſta materia dicit Iſaias vnã cõpa
rationẽ vel ſimilitudinẽ. Quõ ſi pauce oliue q̃ re
manſerunt excutiant ex olea: ⁊ racemi cũ fue
rit finita vindemia. Hij leuabunt ſuã vocem
atq5 laudabunt cũ glorificatus fuerit domin'
Iſa. xxiiij. Item alia ſimilitudo: q2 multi ſũt lapi
des pcioſi in mũdo abſolute: ſʒ reſpectiue cõ
parando ad alios lapides pauci ſunt. Ita de
ſanctis abſolute multi ſunt. Quis poſſet com
putare quot fuerũt patriarche: ſʒ tres fuerũt
principales. ſ. Abraam: Iſaac: ⁊ Iacob: tñ oẽs
ſancti q fuerunt ante pphas dicunt pr̃iarche
Itẽ qt fuerũt pphete: qt ſancti ſacerdotes: qt
reges: quot penitentes ſunt in nouo teſtamen
to: quot tenuerunt vitã aplicam: quis poſſʒ cõ
putare. Itẽ quot martyres q p xp̃o paſſi fue-
runt: ⁊ iõ fit feſtũ innumerabiliũ martyrũ: qt
doctores: quot cõfeſſores deuote celebrãdo ⁊
ſacramẽta ſine ſymonia miniſtrãdo. quot vgi
nes q cũ abſtinẽtijs ſe cõſeruauerunt: qt inno-
centes: qt penitẽtes: quot cõtinẽtes: qt de mr̃i
monio ſibi mutuo fidẽ ſuãtes: quot dnoti cle
rici: religioſi: heremite. Patet q ſancti abſo
lute multi ſunt. Ideo ioãnes ait. Vidi turbã
magnã ⁊c. Pʒ prima ps ⁊c. Quãtũ ad ſcdm
punctũ oʒ declarare de magnitudine ſeu quã
titate ſctõꝝ virtuali que in tribus conſiſtit.
¶ In potentia excellenti.
¶ In ſcientia relucenti.
¶ In clementia diligenti.
¶ Dico q prima ↄcluſio eſt theologie q oĩs
ſctũs magnus vel paruus eſt oĩpotens ſue vo
lũtat. Nã quilibʒ eſt potẽs facere qcqd vult
Deus. n. ſimplr ⁊ ſine reſtrictione eſt omnipo
tens: ſed ſancti ſunt oĩpotentes ſue volũtatis
ſub deo. q2 in paradiſo nulla eſt triſticia. Iõ ſi

aliqs ſanctꝰ vellet aliqd qꝺ non poſſet facere
vel habere: triſticiã haberet ⁊ c̃triſtaretꝛ. Sꝫ qꝛ
ibi nulla eſt triſticia nec pȏt eē. Jō qcqd vult
habet ⁊ facit. Erat enĩ potens ſamſon. Dicatꝛ
aliq̃ de ſua potẽtia: ⁊ pricipaliter ꝺ diruptio
ne tẽpli: tñ potẽtia ipſiꝰ nihil eſt reſpectu po
tentie ſctõꝝ: qꝛ aĩa minoris ſcti paradiſi: ſi vel
let dicere vnũ magnũ montẽ ⁊ ꝓijcere i ma
ri poſſet. Jtẽ potẽs eſſet rex cũ mille milibꝰ
viris armoꝝ. tñ potentior eſt vna aĩa beata q̃
ſi vellet poſſet regẽ ⁊ alios mille milia hoīuꝫ
armorũ occidere. Jſtã potentiã habẽt ſancti
partiꝫ ex gr̃a: ⁊ partim ex merito: qꝛ lꝫ in hoc
mũdo habuiſſẽt liberũ arbitriũ boni ⁊ mali:
tñ ſuã voluntatẽ reſtringebant cũ diuina vo
luntate nihil faciendo niſi qꝺ deus volebat.
ideo mõ habẽt ptãtem faciẽdi qcquid volũt.
dũ enim hic viuerẽt habebãt ita liberuꝫ arbi
triũ ſicut ⁊ nos faciendi ſupbias: põpas: ⁊ va
nitates ⁊c. ſed reſtringebãt ſe gubernãdo ſꝫ
dei volũtatẽ: ⁊ nõ ſm ſuã inclinationẽ: dicen
do. Domine nolo facere hoc qꝺ poſſum: ſed
volo facere ſm vr̃am voluntatẽ. Jdẽ de aua
ritia: luxuria: ⁊ ſic de alijs. Jō ſunt oīpotentes
ſue volũtatis. Sicut enĩ xp̃s oīpotens noluit
in hoc mundo conuerſando vti omnipotẽtia
ſua: ſꝫ hũiliauit ſe ad paſſiõeꝫ. habuit tñ omni
potẽtiam ſup oẽs creaturas. De hoc figura.
Geñ. xlviij. Nõ hiſtoriã de Jacob quãdo de
buit mori bñdixit filijs ioſeph. ſ. manaſſes: ⁊
effraym. Jſti duo ſignificabãt duos populos.
Manaſſes ideſt obliuio figurabat pp̃lm iu
deoruꝫ q fuit anteq̃ pp̃ls xp̃ianꝰ. De iſta obli
uione Jere. ij. Et pp̃ls meꝰ oblitus ẽ mei die
bꝰ innũeris. Effraym. i. augmẽtum figurabat
pp̃lꝫ xp̃ianũ. qꝛ fuerũt tot iudei quot xp̃iani.
⁋ Secũdo de ſcia ſctõꝝ eſt notandũ. Et hec
eſt magna cõſolatio ruſticoꝝ bene viuentiuꝫ
Nã in puncto in quo anima ſapientis vel ru
ſtici ſiue pueri intrat paradiſum: deus aperit
ſibi vnũ librũ ſolũ habens duas chartas: ⁊ ſu
bito habẽt noticiã oīum artiũ: ſcientes natu
ras ⁊ ꝟtutes ⁊ ꝓprietates oīum reruꝫ. Jſte li
ber eſt xp̃s. Prima charta eſt diuinitas. Se
cũda eſt humanitas. Plus ſcit tũc vnꝰ ruſti
cus btũs q̃ ſciuerit hic oẽs ap̃li ⁊ ꝟgo maria
q̃ pre oībꝰ fuit illuminata. Hoc tãgit. Greg.
Quid ẽ ait qꝺ ñ videãt q vidẽtẽ oīa vidẽt: iō
i paradiſo nõ ſũt mgr̃i nec ꝑdicatores docẽtes
alios: qꝛ tũc cõpletꝛ ꝓphetia Jere. xxxi. Ecce
dies veniũt dicͭ dñs: nõ docebit vltra vir ꝓxi
mũ ſuũ ⁊ vir fratrẽ ſuũ. dicẽs: cognoſce dñm
Oẽs enĩ cognoſcebãt me a minimo vſqꝫ ad

maximũ: ait dñs. Sꝫ in hoc mũdo indigemꝰ
mgr̃is. Jdeo teneatꝛ bonã vitã ⁊ ſtudeatꝛ mõ
in libro charitatꝭ ⁊ dilectiõis: qꝛ tũc ſcietꝛ oīa
⁊c. ⁋ De tertio nota ꝙ quãtitas ſiue magni
tudo ſcõꝝ ꝟtualis eſt clementia diligẽs: quia
gloriã quã ipſi habent deſiderãt nos habere
rogãdo ꝓ nobis vt ad illã gl̃iaꝫ perueniamꝰ
parẽtes enĩ amici ⁊ filij q̃s ibi habemꝰ orãt ꝓ
nobis. Dicatꝛ qũo in cathedris ſũt ſcripta no
mina exiſtentiuꝫ in gr̃a ſm premia eis corre
ſpondentia. Gaudete ⁊ exultate: qm̃ noīa ve
ſtra ſunt ſcripta in celis. Luce. x. Cogita qm̃
amici nr̃i vidẽt ibi noīa ſcripta: ⁊ letanꝛ ⁊ ro
gãt deũ vt ꝯſuemur in gr̃a ⁊c. Sꝫ qñ hõ pec
cat mortaliꝛ delꝛ nomen ⁊ ſcribiꝛ in iferno.
Auctas. Qui ãt peccauerit mihi delebo eũ
de libro meo. Exo. xxxij. Cogitate qũo amici
noſtri cũ iam nõ videñt ibi noīa nr̃a ſcripta
ſi poſſet ibi eſſe triſticia qũo triſtarentur: tũc
orant deũ ⁊ cõuertamur de pctĩs ⁊ faciamus
pniam ⁊c. Ecce clementia ſanctoꝝ. Auctas.
Cypri. Patriã noſtrã paradiſuꝫ cõputemꝰ
parẽtes pãtriarchas ⁊ ꝓphetas iã habere cepi
mus. At qd nõ ꝓperamꝰ: vt qd nõ curamus
vt patriã ur̃am videre ⁊ parẽtes nr̃os viſita
re poſſemus. Magnꝰ illic charorũ nũerus
nos expectat turba filiorũ parentuꝫ ⁊ amico
rum qui iam ſunt de ſua ſalute ſecuri: adhuc
de noſtra ſalute ſolliciti ſunt.

⁋ De omnibus ſanctis. Sermo tertius.

m

Erces veſtra copioſa eſt in ce
lis. Mat. v. Volẽtes nũc vobis ꝑ
dicare de oībus ſanctis dei: de q̃rũ
btitudine hodie per totuꝫ mundũ fit ſolẽni
tas. Jdeo vt ſermo noſter dicatꝛ a me ⁊ audia
tur a vobis in laudem ⁊ reuerentiã dei prin
cipaliter ⁊ oīum ſctõꝝ: pſentemꝰ virgini illꝺ
locale: qꝺ ipſa tãtũ diligit. ſ. ſalutationẽ ãge
licã ⁊c. Hoc ꝟbũ eſt xp̃i i euãgelio hodierno
dicẽtis oībus ſanctis paradiſi. Merces vr̃a
ideſt gloria ⁊ beatitudo quaꝫ habetꝭ ẽ i celis
copioſa. Modo de beatitudine ſanctorum
ſm motiuum thematis ⁊ ſm ꝙ feſtum requi
rit volo tria puncta declarare.

⁋ Primo de loco ⁊ gloria excellenti.
⁋ Secundo de numero ſcõꝝ tranſcendenti.
⁋ Tertio de ſtatu ſcõꝝ conuenienti.

Jſtis declaratis credo ꝙ intelligatꝭ gl̃iaꝫ pa
radiſi. ⁋ Quãtũ ad primũ de loco ⁊ de gl̃ia
excellẽti dicit thema: in celis: nõ in terris: qꝛ
in hoc mũdo nõ habuerũt magnã gl̃iaꝫ: ſed
labores tedia ⁊ miſerias: ſed in celis habent

gloriam. Jdeo ap̃ls in pſona oīum ſanctoruꝫ
di. Noſtra ꝯuerſatio in celis eſt. vnde ⁊ ſalua
torem expectamus dñm nr̃m ieſum xp̃m q re
formabit corpus humanitatis noſtre ꝯfigura
tum corpori claritatis ſue. ad Philip. iij. Que
ſtio eſt hic theologicalis ⁊ phiſicalis. Certuꝫ
eſt hoc: ꝙ gloria ſanctorũ eſt in celo empyreo
imobili ⁊ impermutabili. Cum ergo celũ em
pyreale non ſit niſi vnũ. quare xp̃s dicit in the
mate. Merces veſtra copioſa ẽ in celis. Plu
raliter maxime: qꝛ Lucas recitans hoc verbũ
dicit ecce merces veſtra copioſa ẽ in celo. Lu.
vi. Rñdeo ꝙ de celo empyreo poſſemus loq
dupliciter. ſ. cõiter: vel diſtincte. Cõiter auteꝫ
loquendo tota porcio que ẽ ſupra primũ mo
bile vel celum cryſtallinũ vel aqueũ dr̃ celum
empyreale: ⁊ ſic non ẽ niſi vnum celum empy
reale. Et iſto modo loquitꝛ Lucas i ꝑdicta au
ctoritate. Si autẽ volumus loq de celo empy
reali diſtincte ſm ꝙ eſt diſtinctũ ⁊ ordinatum
in nouẽ ordinibus angelorum quoꝝ quilibet
eſt maior tota terra: iſto modo ſunt mlt̃i celi.
Primũ celum vt ſic eſt ſctõꝝ angeloꝝ: q ſim
pliciter dicũtur angeli qui deſcendũt ad cu
ſtodiendũ nos ⁊ ad adiuuandum. Jn iſto or
dine habitant pſone penitẽtes qui in hoc mũ
do affligunt carnem ſuã aliquo modo. Jbi. n.
fit magnum feſtum de eis. Dico vobis ꝙ gau
dium ẽ in celo coraꝫ angelis dei: non dicit co
ram archangelis: ſuper vno pctõre pniaꝫ agẽ
te. Lu. xv. Scõm maius ẽ archangeloꝝ: q ſũt
ſube ſpũales. Jn iſto ſcribunꝛ perſone que cũ
afflictione pnali habent ſimul deuotionẽ ſpi
ritualem: non ſolũ affligunt ⁊ tormentant car
nem ꝑ afflictioneꝫ: ſed confortant ſpm̃ per de
uotionem orando: legendo: contemplando: ⁊
miſſas ⁊ ſermones audiendo. Jdeo Dd ait.
Mihi autem adherere deo: per deuotionem
ſpiritualẽ bonũ ẽ ponẽ in dño deo ſpem meã.
pſ. lxxij. Tertiũ ⁊ excellẽtius eſt principatuũ.
Jn hoc habitant anime ſanctarũ pſonaꝝ que
vltra afflictionẽ pnalem ⁊ deuotionem ſpiri
tualeꝫ dederunt ſe ad miſerationẽ fraternalẽ
non miſerabiliter: ſed copioſe ⁊ abũdanter q
magis ꝺlectanꝛ in elemoſynas dãdo q̃ auarꝰ
in congregãdo. Beati miſericordes: qm̃ ipſi
miam ꝯſequenꝛ. Mat. v. Quartũ maiꝰ eſt po
teſtatum. Jn hoc ſtant patientes qui vltra af
flictionẽ deuotionẽ ⁊ miſerationẽ habuerunt
patiam virtualem: qꝛ ex nulla tribulatiõe ſeu
aduerſitate recipiunt amaritudineꝫ cordis cõ
tra deuꝫ: ſed dulciter ſe conformant diuine vo
luntati: non murmurãt: ſed deum laudãt. Jō

ait ap̃ls. Patia vobis neceſſaria eſt: vt volun
tatem dei faciẽtes reportetis repromiſſionem
ad Heb. x. Quintũ eſt virtutũ. Jn iſto ſtant ꝑ
ſone que vltra ꝑdicta habent concordantiam
ꝓximalẽ: ex nulla iniuria recipiunt deſideriũ
vindicte: nec auferunt verbũ bonuꝫ: qui ſui ex
vindicta neminẽ odiũt. Jdeo dicit ſcriptura.
Cũ oībꝰ hoībꝰ paceꝫ hñtes: nõ vos defenden
tes chariſſimi. i. vindicantes: ſed date locum
ire. ad Roma. xij. Sextuꝫ eſt dñationũ: maiꝰ
⁊ nobiliꝰ. Jbi collocanꝛ qui habent preſiden
tiam humanalẽ. ſ. imperatores: reges: duces:
⁊ comites ⁊c. ⁊ pp̃loꝝ rectores q habent dñm
iuſtum: ⁊ bono titulo: ⁊ ſeruant iuſticiam: nõ
faciunt rapinã: nec alicui faciant iniuriaꝫ: ſũt
ꝯtenti de ſuis redditibꝰ: miniſtrant iuſticiam
tã paruis q̃ꝫ magnis ſm ordinẽ iuris ⁊ cõſue
tudinẽ. Jdẽ de prelatis qui intrãt per portã:
⁊ qñ ſunt intꝰ biñ gubernãt ſe: de redditibꝰ fa
ciunt tres partes: vnã dãt eccleſijs ⁊ hoſpitali
bus: aliã paupibꝰ: tertiã retinẽt ſibi: magis cu
rant de aīabꝰ q̃ꝫ de redditibꝰ: tales qñ moriun
tur cũ magno honore in iſto ſexto ordine col
locanꝛ. qñ trãſeunt ꝑ ordines angeloꝝ: archã
geloꝝ ⁊c. Jn q̃libꝫ ordine fit eis magnũ feſtũ
Dicũt angeli faciamꝰ magnũ feſtũ: qꝛ tot ãni
ſunt ꝙ nullꝰ huc venit de iſtis. Jdeo dicit ſcri
ptura. Si ꝺlectamini in ſedibꝰ ⁊ ſceptris. O
reges populi diligite ſapiam vt in perpetuuꝫ
regnetis. Sap. vi. Septimum eſt thronorum
q quieſcunt in contemplatiõe glorie. Jn hoc
vadũt illi qui in hoc mundo tenuerunt paup
tatem apoſtolicaleꝫ dimittentes pro xp̃o oīa
habita ⁊ habenda ⁊ etiam deſideriũ habendi
vt habeãt cor liberũ: ſꝫ tñ diuites ſũt ꝟtutibꝰ
Talibꝰ dicit xp̃s. Amẽ dico vobis ꝙ vos qui
reliq̃ſtis oīa ⁊ ſecuti eſtis me: in regeneratiõe
cum ſederit filiꝰ hominis in ſede maieſtatꝭ ſue
ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes. xij. iudicãtes. xij. tri
bus iſrael. Matth. xix. ⁊ Lu. xxij. dr̃ ſedebitiſ
ſuper thronos. Octauũ eſt cherubinoꝝ. i. ple
nitudo ſapiẽtie. Jn iſto ſtabũt illi qui dant ſe
ad ſciẽtiam diuinalẽ: ſtudẽdo: ⁊ contẽplãdo:
habẽt tantam claritatem intellectus ꝙ alios
etiam illuminãt. De iſtis dicit ſcriptura. Qui
docti fuerint fulgebunt quaſi ſplendor firma
menti: ⁊ q ad iuſticiam erudiũt multos quaſi
ſtelle i perpetuas eternitates. Daniel. xij. No
num eſt ſeraphinoꝝ q ſũt maiores ⁊ excellen
tiores oībꝰ alijs. Jn iſto ſunt pſone de charita
te ſupernali: quia maior horuꝫ eſt charitas. i.
Chorin. xiij. qꝛ ſicut lucerna ſtatim ad ignẽ li
queſcit: ſic tales ſunt ita ardẽtes in amore dei

q: ſtatim qñ cogitāt de eo liqueſiūt in lachry mis ſuſtinent oēs labores pro deo. Tales qñ moriunt collocant in iſto ordine cum magna ſolēnitate: ſicut ſpōſa ducit cū honore: ꝛ collo cat a xpo. Jō dicit aplſ. Sup oia charitatem habete qđ eſt vinculū pfectionis. ad Col. iij. Ex iſta declaratiōe pꝫ ꝙ licet celum empyrea le nō ſit niſi vnū: loquēdo cōiter: ſed tñ diſtin ctū in nouē ordinib⁹ ſunt plures celi. Et ꝑꝫ hᵒ dicit xps oib⁹ ſanctis. Merces veſtra copioſa eſt in celis: q: nō oēs ſancti ſunt in vno ordi ne ſed aliqui cū angelis: aliqui cū archange lis ꝛc. Sic ergo pꝫ de coꝝ gloria excellēti: q: in celis. ¶ Quantū ad ſcōm vidēdū eſt de nu mero ſanctoꝝ traſcēdētiū an ſint muſtiq̃ de multitudine ſanctorū dicit thema. Copioſa ē intantū ꝙ beatus Joannes euāgeliſta cui de⁹ oſtendit gloriā vt amicus oſtendit amico do mū ſuā: ꝛ vidit beatitudinē multorū: de q̄ dic in epiſtola hodierna. Vidi turbam magnam quā dinumerare nemo poterat. Apoc. vij. Sꝫ eſt hic queſtio bona ꝛ itricata. Diceret aliqs Mirū eſt ꝙ ioannes dicat eſſe turbam ma gnā ꝛ quaſi innumerabilē. Et nūqd dic xpus Multi ſūt vocati: pauci vero electi. Mat. xx. Hec difficultas theologica concordat ſic: q2 de ſanctis poſſumus loq dupliciter. ſ. abſolute vl reſpectiue. Primo ſancti ſunt multi quaſi innumerabiles a nobis: ꝛ ſm iſtū modū loquit Joānes qñ dicit. Vidi turbam magnam ꝛc. Secundo loquēdo ſūt pauci electi: ꝛ ſm iſtū modum loquitur xps. Multi ſunt vocati ꝛc. Nota ſimilitudinē de pugillo arene abſolute loquendo: in q̄ ſunt quaſi infinita grana. Sꝫ comparatiue loquēdo de reſpectu montanee arene pauca grana ſunt: ita etiam natura hu mana eſt quedam montanea arene. Multi plicabo ſemen tuum velut arenam que eſt in littore maris. Geñ. xxi. Hoc fuit dictū abrahe ſed multo magis potuit dici ade. De iſta mō tanea arene. ſ. humane nāe recepit deus ma nū plenā. Juſtoꝝ aie i manu dei ſūt. Sap. iij. de iſta mā vide in illo ſmone oium ſctōꝝ. Vi di turbā magnā ꝛc. ¶ Quantū ad tertiū de ſtatu ſcōꝝ ꝯuenienti. Ex quo vidim⁹ de gloria ſcōꝝ excellēti ꝛ de numero ſcōꝝ traſcendēti: nūc videndū eſt de ſtatu ſcōꝝ cōueniēti: de q̄ dicit. Merces vra. Salariū eſt qđ. ſ. habuerūt ex bonis opib⁹ que hic fecerūt. Gloriā iſtam ſanctoꝝ poſſum vobis declarare tripliciter. ſ. Primo per potentiā excellentem. Secundo per ſciam reſplendentē. Tertio per beniuolen tiam diligentē. De iſta materia vide in ſmo ne ibi. Vidi turbam magnam ꝛc.

¶ In die animarum. Sermo primus.

Est cogitatio pro defūctis exorare. ij. libro Machabeorum. xij. c.

Tota ſolēnitas ꝛ offm̄ pñtis diei eſt ꝓ defūctis exorare oiuꝫ fideliū defūctoꝝ. Sic ſctā mater eccſia heri fecit feſtū de ſctis aiab⁹ que iā ſūt in ꝑadiſo que ibidē ſūt cū certitudi ne: ſꝫ hodie fit de aiabus que ſunt in purgato rio ſperātes ad paradiſuꝫ ꝑuenire: ꝓpter hoc etiam orat eccſia vt cito ad gloriā introducāt Ideo volens me ordinationi eccleſie ꝯforma re: volo nūc vobis predicare de animab⁹ pur gatorij. Sed prius ſalutetur virgo maria ꝛc.

Pro fundamēto ſciendū ꝙ quia de⁹ creauit mūdū: magnam differentiam fecit inter crea tionem creaturarū corporaliū vitā habētiū: ꝛ hoiem: q: de creaturis corpalib⁹ vitā habē tibus alique habēt ſolū animaꝫ vegetatiuam vt plante que poſſunt augmentari. aliq̄ antē hñt animaꝫ vegetatiuam ꝛ ſenſitiuā vt aialia irrationabilia. Sed homo habet aiam vege tatiuā ꝛ ſenſitiuam ꝛ intellectiuā. Et eſt talis differentia inter creaturas corporales ꝛ ho minē: quia in creaturis vitam habentib⁹ aia vegetatiua ꝛ ſenſitiua educuntur de potentia materie. Et qñ creatura morit: anima vegeta tiua ꝛ ſenſitiua moritur ꝛ deſinunt eſſe: nō ſic de anima intellectiua hominis: quia nō edu citur de potentia materie: nec habet fūdamē tū nec aliqđ ſuſtentamentū actiue: imo ipa ſu ſtinet corpus: ꝛ totum eſſe corpis eſt ab aia ꝛ ipſa a ſolo deo creatur in vtero matris. Ideo mortuo hoie aia remanet in ſuo eſſe: q: nihil habet a corpe. Ideo dicit deus. Oēs aie mee ſūt: vt aia patris: ita ꝛ aia filij mea eſt. Ezech. xviij. Aia que peccauerit ipa morietur. ibidē. Qū homo peccat mortalit: morit aia: q: per dit diuā grām: ſꝫ nō ꝑdit eſſe eſſentiale. Ideo mortuo corpe aia intellectiua remanet i ſuo eſſentiali eſſe ꝛ perpetuali. Jō dixit de⁹ a pricī pio. Faciam⁹ hoieꝫ ad imaginē ꝛ ſilitudinem noſtrā: ꝛ pſit piſcib⁹ maris ꝛ volatilib⁹ celi ꝛ beſtijs terre: vniuerſeq̄ꝫ creature. Geñ. i. No ta ad imaginē ꝛ ſimilitudinem noſtrā: quia ſi cut vn⁹ de⁹ eſt in toto mūdo ꝛ in qualibꝫ eius pte: ꝛ regit ꝛ gubernat mūdū: tñ nihil recipit ſed dat ſibi eſſe. Et ſi mūd⁹ corrūperet: ex hoc nō corrūperet deus: q: nihil habet ab eo. Ita de aia intellectiua vna in toto corpe ꝛ in qua libꝫ ei⁹ pte ꝛc. Ideo corrupto corpe nō corrū pit aia. In iſta excellentia hō pſidet piſcibus

maris vniuerſeq̄ꝫ creature: q: in illis aia totū eſſe habet a corpe: ꝛ ipſis corruptis corrūpit aia. Nota hic errorē ſaduceorū: qui recitatur a tribus euāgeliſtis. Matth. xxij. Marci. xij. ꝛ Lu. xx. q credebāt ꝙ ſicut in alijs creaturis corrūpit ſil corp⁹ ꝛ aia ꝙ etiā ſic i hoie: qb⁹ di xit xps. Erratis neſcientes ſcripturas neq̄ꝫ vir tutē dei. De mortuis aūt nūqd legiſtis in li bro moyſi qñ dixit illi de⁹. Ego ſum de⁹ abra ham ꝛ deus Iſaac ꝛ de⁹ Jacob. Nō eſt deus mortuorū ſed viuentiū. Vos ergo multuꝫ er ratis. Nota. erratis neſcientes ſcripturas que dicūt oppoſitū. Neq̄ꝫ ṽtutē dei q creat aiam de nihilo. Vos ergo multū erratis: q: error q maxime ꝛ multum nocet homini eſt non cre dere aie perpetuitatē: q: ex hoc ſtatim perdit ſpem glorie quā nō deſiderat: ꝛ ꝑdit timoreꝫ penarum inferni quas non vitat. His amotis oia pctā veniūt ſibi in ꝓmptu: q: non timet di uinū iudiciū. Propter hᵒ dyabol⁹ ſubtilis ſin gulariter tēptat gētes de iſto errore: q̄ admiſ ſo gētes faciliter peccāt. Talib⁹ accidit vt aſi no qui oculis clauſis circuit tumbas. Sic dya bolus clauſis gentium oculis anime. ſ. ſpei ꝛ timoris circuunt bona tēporalia: ꝛ in fine in uenūt ſe deceptos. Ideo dixit xps. Multuꝫ erratis. Cōtra hunc errorem ſancta mr eccſia fecit heri ſolēnitatē de ſctis aiabus q̄ viuunt i ꝑadiſo: ꝛ hodie de illis q̄ viuūt i purgatorio. Jō dicit thema. Eſt cogitatio. ſ. eccſie vniuer ſalis: ꝓ defūctis. ſ. q ſunt in purgatorio exora re. Patet thema. Nota ꝓ defūctis: non dicit pro oibus vniuerſaliter: ſed ꝓ defunctis ꝑticu lariter ſeu indiffinite. Nam defuncti ſunt in triplici gradu ſeu differentia ſm Augu. in li bro de cura pro mortuis agenda.

¶ Quidam ſunt ita boni ꝛ perfecti: ꝙ noſtris orationibus non indigent.

¶ Quidā ſunt ita mali ꝛ peruerſi: ꝙ orones ꝛ ſuffragia nihil eis proficiunt.

¶ Quidaꝫ ſunt mediocres qui de nrīs oroni bus ꝛ ſuffragijs magnum ꝓfectum ſentiunt. Et de iſtis tertijs dic thema. Eſt cogitatio ꝛc.

¶ Quātū ad primū ſicut ſūt illi qui iā ſūt hic in ꝑadiſo qui nō indigēt nro ſuffragio: immo nos indigem⁹ eoꝝ. Rō: q: in inſtanti in q̄ aia innocentis vel cōdigne penitentis itrat para diſum ſtatim recipit ſalariū ſimul totuꝫ de oi bus bonis que fecit ſiue corde cogitando ſeu ore loquēdo vel ope faciendo. ſ. dare aquā fri gidā: qñ non pōt dare aliud: pro illo habebit ſalariū in paradiſo. Auctas. Quicūq̄ꝫ dederit potum vni ex minimis iſtis calicem aque fri gide tm̄ in nomie diſcipuli: amen dico vobis nō perdet mercedem ſuam. Matth. x. Quā to ergo magis ex magnis operib⁹: naꝫ ſeruat deus modū aliquoꝝ dñoꝝ qui ſeruitorib⁹ ſuis nō ſoluunt modicū ſꝫ ſimul intātū ꝙ gradus glie eſſentialis nūq̄ poſt augmentant. Jō ait Job. Cōſtituiſti termios ei⁹. ſ. glie eſſentialis qui ꝑteriri nō poterūt. Dicūt phi ꝛ ſignanter medici: ꝙ augmentū eſſentiale homis cōiter terminat in tertio ſeptenario: Quis etiā vlteri us delectationibus valeat ꝛ pinguedine dila tari. Ita etiā de aia qñ intrat paradiſum: ſta tim attingit ad vltimū graduꝫ ſue glorie eēn tialis vltra quē non eſt aſcenſus: dilatat tñ: q: gaudet de bonis operibus que faciunt ꝓpter dei honorē ꝛ ꝓpter vtilitateꝫ nrām: ꝛ hec vo catur glia accidentalis. Sed gloria eſſentia lis que eſt viſio dilectio ꝛ fruitio nō augmen tat. Ecce quare dicit: cōſtituiſti terminos eius ſ. homis. ſ. augmēti corpalis ꝛ glorie eſſential qui preteriri nō poterūt. Jō nō oram⁹ ꝓ iſtis vt eorū gloria augmentet: ſed oramus eos: vt ipſi orent pro nobis di. Orate pro nobis oēs ſancti dei vt digni efficiamur ꝓmiſſionib⁹ xpi.

¶ Quātū ad ſecūdū nota quidā ſūt ita mali ꝛ ꝑuerſi ſic ꝙ noſtre orones nō pñt eis valē: ſicut ſunt pctōres qui ſciūt ſe ſtare ꝛ viuere in pctis ꝛ mala vita: ꝛ nō cōuertuntur. Deus or dinauit viā hūilitatis ad paradiſum: ꝛ ipſi vo lunt ire ꝑ viā ſupbie: ꝛ ſic de alijs: nec confiten tur niſi ꝓpter verecūdiā mūdi: ꝛ tunc ficte: ta les qñ moriunt: ſtatim deſcendūt ad infernū. Ducūt in bonis dies ſuos: ꝛ in puncto ad in ferna deſcendūt. Job. xxxi. Nota in pūcto ſcꝫ onē peccatorū: vt ſi mola caderet de aere ſubi to in mari. Hoc declarauit Joānes qui vidit angelū cuꝫ magno lapide molari. Ad quem Joānes. Quid eſt hoc. Rñdit āgelus. Hoc impetu mittet babylon. i. cōfuſio ſicut ſūt illi qui nullū ordinē ſeruāt in vita ſua: mittent in ꝓfundū inferni. Apoc. xviij. Iſtis aūt nō ꝓfi ciūt orones nec ſuffragia. Rō: q: ſicut mēbro abſciſo ꝛ mortuo vitalia cibaria non ꝓficiunt nec medicine: ſic nec dānatis in inferno: qbus tāq̄ mēbris mortuis a corpore eccſie totalit abſciſis vitalia cibaria eccleſie. ſ. corpus ꝛ ſan guis ieſu xpi ꝛ orones ꝛ bona opera nihil eis ꝓficiūt: intantū ꝙ ſi oēs miſſe dicerēt ꝓ vna aia dānata nō ꝓficerent ſibi in quocunq̄ꝫ: nec etiā medicine eccſie nec ſacra eis poſſunt ꝓfi cere: nec cōfortatio ſanctaꝝ doctrinarū. Mor tuo hoie impio nulla erit vltra ſpes. Prouer. xi. Nota mortuo impio: nō dicit hoie pctōre:

q: peior eſt homo impius: q: impius eſt pctõꝛ
ipenitẽs. Ecce qualẽ impietatẽ facit: ac ſi hꝛt
filiam pulchram ꝛ gratam q̃ caderet in puteo
ꝛ nollet eã inde extrahere: vl in igne ſeu in lu
to vel aqua. Sic q̃libet pctõꝛ hꝫ vnam filiã le
gitimam pulchrã ꝛ gratam. ſ. aiam: ꝛ videns
ꝙ cadit in luto ſupbie: ꝛ tu poſſes eã retinere
ꝑ humilitatẽ ꝛ nõ curas. Itẽ in igne auaricie
dimittis cadere di. ꝓ certo ego congregabo
pecunias: ꝛ tu poſſes eam extrahere ꝑ reſtitu
tionẽ ꝛ non curas. Itẽ cadit in flumine ꝑ de
curſum luxurie: ꝛ poſſes eam retinere per ca
ſtitatẽ ꝛ per abſtinentiam: q: venter ꝛ ille par
tes vicine ſunt ꝛc. talis dꝛ impi⁹: q: non curat
de ſua filia imo veri⁹ de filia xp̄i. Iõ dꝛ. Moꝛ
tuo hoīe impio nlla erit vltra ſpes nec alleuiã
di nec deponẽdi on⁹ penarũ inferni nec exeũ
di. Ex hoc extirpaꝛ erroꝛ aliquoꝝ dicẽtium ꝙ
lꝫ ſuffragia non poſſent eos extrahere de ifer
no: tñ dat eis aliquã alleuiationẽ ꝛ cõſolatio
nem: hoc eſt erroꝛ. Et dant exemplũ de famu
lo qui poꝛtat onus cui daꝛ ad comedendũ ꝛ
bibẽdum: lꝫ non deponat onus penaꝝ: q̄ licet
non poſſit on⁹ deponere: tñ ſentiũt refrigeriũ
ꝛc. erroꝛ eſt; imo augmẽtaꝛ eis pena: q̄ñ homo
orat ꝓ aliquo qui eſt damnat⁹ q̄uis hoc neſcia
tur: non ſolũ tñ non valet ad exeundũ: ſꝫ etiã
ibi penã auget. Declaraꝛ per ſimilitudinẽ de
milite captiuo in barbaria cui mittiꝛ precium
qð ꝑdiꝛ in mari: qui q̄ñ ſcit precium perditũ
non ſolũ non exit de captiuitate nec refrigeraꝛ
imo cruciaꝛ quando ſcit ꝙ precium eſt perdi
tum. Sic etiam ꝓcul de aiabus ꝛ ſuffragium
miſſe: ꝛ oꝛationes ꝛc. que q̄ñ vident ꝙ nõ pñt
eis ꝓficere cruciañ ꝛ maledicunt ſe ꝛ diẽ na
tiuitatis. Ideo pro eis nõ oꝛamus: q: licet in
digeant ſuffragijs: non tamen poſſunt eis pro
ficere nec valere. Aug. dicit. Si ſcirẽ aiam pa
tris mei in iferno ꝯſciã haberem oꝛare ꝓ illa
Iõ oꝛat eccl'ia di. Quia in iferno nulla eſt re
dẽptio: miſerẽ mei de⁹ ꝛ ſalua me. ¶ Quãtũ
ad tertiũ. q dã ſunt mediocres q de nr̄is ſuffra
gijs ꝛ oꝛonib⁹ hñt magnũ placitũ: ſic ſunt aie
pctõꝝ: q lꝫ fecerũt mlta pctã: tñ ꝓ tpe conuer
tunꝛ ad deũ ꝛ ꝯfitenꝛ. ſꝫ non cũ tanta ꝯtritio
ne: vt maria magdalẽa: cui de⁹ remiſit pctã q̄
tum ad culpam ꝛ penam: tales q̄ñ decedunt
vadunt ad purgatoꝛium: q: lꝫ culpe remittun
tur in ꝯfeſſiõe: tñ adhuc remanẽt ſiue reſtant
pene ad ſoluendum vel hic vel in purgatoꝛio
in quo eſt ignis clarus. Secus de illo de infer
no q eſt obſcurus. Ille aũt ignis eſt inſtꝛm di
uine iuſticie: q: als flãma coꝛpoꝛalis nõ poſſꝫ
agere in aiam ſpũalem. Sicut ꝟba coꝛpoꝛalia
ſacerdoꝛ non pñt tranſſubſtãtiare niſi inq̃tũ
ſunt inſtꝛm dei: ita de illo igne in quo aliq ſtãt
ſolũ per momẽtũ ſubito trãſeũt vt ſagitta: alij
qui ſtant per horã: aliq ꝑ diẽ ꝛc. vſq̃ ad diem
iudicij ſꝫm ꝙ deo placet. Et q̄ꝫtũcũq̃ ibi parũ
ſteꝛt videꝛ eis ſtetiſſe ꝑ centum annos: ita pe
na eſt dura ꝛ aſpera. Quibus purificatis per
bonũ angelũ inde extrahunꝛ ꝛ ad paradiſum
deducunꝛ. Sicut. n. bonus argẽtari⁹ qui vult
facere pulchrũ opus auri vel argẽti: nõ ponit
aurũ vel argẽtum in ope quouſq̃ in furnello
eſt purificatũ. Ita xp̄s optimus argentarius
purificauit alas que dicunꝛ auꝝ ꝛ charitatiua
ꝯſcia: ꝛ argentũ ex clara credentia in inferno
purgatoꝛij. Aucto. In igne ꝓbaꝛ. i. purgatur
aurum ꝛ argentum. homines ꝟo receptibiles
in camino humiliationis. Eccli. i. Sꝫ ecce hic
conſolatio: q: tp̄s eis a deo taxatũ ꝑ ſuffragia
oꝛonum: elemoſynarũ. miſſarũ: ieiuniorũ ꝛ hu
iuſmodi põt minui: q: iam in tali conditione
de⁹ taxauit eis tp̄s. dꝛ. Tu ſtabis hic ꝑ diẽ vel
horã vel annũ: tñ tam bonum adiutoꝛiũ poſ
ſes hr̄e ꝛc. ꝛ ꝓ iſtis oꝛamus. Eſt cogitatio. ſ. ec
clie vniuerſalis ꝓ defunctis exoꝛare. Ratio q:
ſicut rex ſi teneret militem icarceratũ ſub ter
ra aliquo crimine in pane ꝛ aq̄: nec aliqs põt
loq cũ eo: talis nõ põt ſe iuuare: ſꝫ oꝫ eum ibi
complere tp̄s a rege taxatum: niſi amici ſui ꝛ
ſeruitoꝛes regis iunẽt eũ: q ꝯgregati vadunt
ad regẽ dicẽdo. Dñe talis amicus nr̄ ẽ capt⁹:
ꝛ bñ mereꝛ ipſe: ſed ecce dñe nos ſum⁹ ſeruito
res veſtri ꝛc. ꝓſentam⁹ vobis iſtam cupã auri
vel mille floꝛenos. Deinde vadũt ad reginã
rogãtes eã vt intercedat ꝓ illo apud regem:
cui ꝓſentant cẽtũ ꝑlas de ꝓcioſis. Deinde ad
cõſiliarios ꝛ ſecretarios regis: ꝛ vſq̃ ad ſtabu
larios dant dona. Nũ regina ꝛ omnes rogãt
ꝓ illo: ꝛ rex ſcit de munerib⁹ factis dicit. Mo
do ipſe debebat ſtare ꝑ quinq̃ vel ſex annos vo
lo ꝙ ſtet niſi ꝑ mẽſem: ꝛ ꝙ deꝛ ſibi ad comedẽ
dum ꝛc. vel exeat ſtatim. Ita fit hodie de ami
cis nr̄is de q̄b⁹ cogitam⁹ ꝙ ſint in purgatoꝛio
in illa dura captione: ꝓpter hoc hodie cõgre
gati vadim⁹ ad regem xp̄m in domo ſua. ſ. ec
cl'ia ſupplicãdo cõiter ꝛ ſp̄ialiter ꝓ oībus: licet
n. ſim⁹ pctõꝛes. tñ ſerui ſui ſum⁹ ꝛ ꝓñtamus ſi
bi cupã auri. ſ. hoſtiã ꝯſecratã in qua eſt xp̄s
ver⁹ de⁹ ꝛ ver⁹ hõ: vt fuit in vtero virginis ma
rie: q̃ plus placet ſibi q̄ ſi regem ꝓſentarentur
mille milia floꝛenoꝝ: ſi clericus ſit bon⁹: q: ali
ter dicit Grego. Cũ is q diſplicet ad interce
dendum mittiꝛ: irati anim⁹ ad deteriora ꝓuo

catur. Deinde ad reginã virginẽ mariã ꝓſen
tando ſibi Aue maria genib⁹ flexis dicẽdo.
Aue maria: ꝛ ꝟgo maria oꝛate ꝓ pr̄e meo vl
matre mea ꝛc̄. Plus placet ſibi q̄ margare
te vnq̄ placuerunt regine: deinde ad cõſilia
rios. ſ. patriarchas preſentando eis floꝛenos
ſcꝫ Pater noſter ꝛc̄. vſq̃ ſtabularios. ſ. ꝑ pau
peres q vadãt ꝑ trã. Et facto ope dꝫ deo offer
ri. Et tũc rex xp̄s pi⁹ ꝛ benign⁹ q nõ mutat in
tentionẽ offerentis alleuiat penã: vel extrahit
de purgatoꝛio. O ſi poſſit videri ꝓceſſio que
hodie exit de purgatoꝛio ſanctarum animaꝝ
Sancta ergo ꝛ ſalubris eſt cogitatio ꝓ defũ
ctis exoꝛare vt a peccatis ſoluanꝛ. ij. Mach.
xij. Nota ſancta: q: placet deo: ꝛ ſalubris: q: li
berat animas a penis purgatoꝛij: ꝛ ꝓficit ami
cis offerentibus.

¶ In die animarũ. Sermo ſecundus.

OMnes qui in monumentis ſũt audient vocẽ filij
dei. Verbũ iſtud habeꝛ oꝛiginaliꝛ.
Io. v. ꝛ recitatiue in euangelio ho
dierno ſicut heri fecimus memoꝛiam ꝛ ſolẽni
tatem omnium ſanctoꝛum qui iam ſunt in pa
radiſo in gloꝛia celeſti. Ita hodie fit officium
de omnibus animabus que ſunt in purgato
rio. Et cõuenit multũ bene: quia nos nõ ſum⁹
ſufficiẽtes extrahere alas de purgatoꝛio iũgi
m⁹ nobis oẽs ſanctos. Ideo modo volo pre
dicare de ſtatu ꝛ cõditiõibus animarũ. Ma
teria eſt de qua nullus quaſi predicat: ꝛ eſt tñ
materia vtilis ꝛ neceſſaria. Salutetur prius
virgo maria ꝛc̄. Notandũ eſt igiꝛ ꝙ articul⁹
eſt fidei chꝛiſtiãe ꝛ veritas clara: ꝙ in fine mũ
di omnes gentes. ſ. boni ꝛ mali magni ꝛ par
ui fideles ꝛ infideles habemus reſurgere in
iudicio: ꝛ in aduentum xp̄i ad iudicium. Et
hoc dicit ſctũs Tho. iiij. ſcripꝛ. diſ. xliij. q. i. ar.
i. q. ij. Et rõ eſt q a aia ſepata a coꝛpe eſt quaſi
impfecta: ideo vt vltimã pfectionẽ hẽat iterũ
aia coꝛpi cõiũgetur: vt dicit ibidem doctoꝛ: ꝛ
hoc fieri reſurrectõe. Eſt tñ etiã alia rõ ad hꝯ
q: certũ ẽ ꝙ bona vel mala q̃ fecim⁹ nõ ſolũ fe
cimus cũ aia: ſꝫ ſimul cũ aia ꝛ cũ coꝛpe. Pri
mo eni fiũt ab aia cogitãdo deliberãdo deſi
derãdo ꝛ oꝛdinãdo: ſꝫ in executiõe coꝛp⁹ aſſo
ciaꝛ aie. Et ex iſta rõne de⁹ prius dat aiab⁹ glo
riam vel penam q̄ coꝛpibus. Aie eniꝫ ſancto
rum iam ſunt in gloꝛia: ꝛ coꝛpa eoꝛum adhuc
ſunt in trã. Et ergo vult de⁹ ꝙ aia que pri⁹ ha
buit meritum etiam habeat gloꝛiam. Sed q:
finaliter in executione opis coꝛpus operatũ
eſt pcẽſuam vult deus vt coꝛpa reſurgãt ꝛ ſiꝛ
cum aiabus habeãt gloꝛiam. Idem de malis
operibus: prius anima oꝛdinando cogitando
ꝛc̄. habuit ſuũ pctm̃ ſic deſiderando ꝛ oꝛdinã
do: ſed in executione coꝛp⁹ operat. Coꝛp⁹ eni
cũ aia facit homicidium ex vindicta vel furaꝛ
vel luxuriaꝛ. Ideo de⁹ primo dat penã aiab⁹.
Vbi ſunt modo aie iude ꝛ machometi: in in
ferno: quia pri⁹ demeruerũt: ergo pri⁹ puniũꝛ
aie q̄ coꝛpa. Et quia coꝛpa in executione co
operata ſunt: ideo vult de⁹ vt ſuſcitenꝛ in iudi
cio vt ſimul cũ animab⁹ habeãt dãnationem.
Iſta eſt rõ: quare boni ꝛ mali reſurgẽt vt coꝛ
poꝛa ſimul cũ aiab⁹ recipiãt gloꝛiã vel penã
De hꝯ eſt Auctas Athanaſij q dicit i ſymbo
lo. Ad cui⁹ aduentũ oẽs hoīes reſurgẽ habẽt
cum coꝛpib⁹ ſuis. Et reddituri ſunt de factꝭ ꝓ
prijs rõnẽ. Et q bona egerũt ibũt in vitã eternã.
Qui vero mala in igneꝫ eternũ. Iſta reſurre
ctio nõ fiet per poſſe nature vel alicui⁹ creatu
re: vt dicit ſctũs Tho. i. iiij. di. xliij. q. i. arꝛ. i. q.
iij. vbi. dicit ꝙ ſimpliciꝛ loquendo reſurrectio
eſt miraculoſa: nõ nãlis niſi ſꝫm qd: vt ibidem
ad longũ declarat: q: lꝫ creature poſſint occi
dere viuos: nõ tñ poſſunt ſuſcitare moꝛtuos.
Sol⁹ eni creatoꝛ q de nihilo cuncta creauit ſo
lo verbo cũcta creauit: nõ vt magiſter de axe
laboꝛãdo ꝛc̄. ſꝫ ꝟbo dicẽdo fiat celũ: fiãt lumi
naria: ꝛ ſtatim ipſe dixit ꝛ facta ſunt: vt ait dd.
Tanta eſt virt⁹ ei⁹ verbi: quia q de nihilo fecit
creaturas: ſuſcitabit ſui verbi impio. Quid eſt
plus: creare de nihilo vel reſtitueꝛ illud qð iã
fuit. Certũ eſt ꝙ plus ẽ creare qð ẽ de nihilo
aliqd facere q̄ illud qð eſt facere aliqd ex pre
ſuppoſito: q: argentarius de puluerib⁹ argẽti
facit cyphũ vt erat pri⁹: q tñ de nihilo nõ poſ
ſet facere cyphũ argẽti. Nõ eſt ergo mirum
ſi ſũm⁹ argẽtari⁹ de⁹ puluerib⁹ coꝛpoꝛum reſti
tuit integra coꝛpa q̄ñ i iudicio ꝓcipiet venire
omnes moꝛtuos dꝛ. Surgite moꝛtui ꝛc̄. De
iſta voce loquiꝛ thema dꝛ. Omnes qui in mõ
numẽtis ſunt ꝛc̄. De iſta voce dicit Dd. Ecce
dabit voci ſue vocẽ ꝟtutis. Gloſa. ſuſcitandi
moꝛtuos. Patꝫ thema. Sũt hic due queſtiões
ſubtiles. ¶ Prima ſup pmã clauſulã thẽatis.
ſ. Omnes qui in monumentis ſunt. ¶ Secun
da ſup ſecũdã cũ dixit audiẽt vocem filij dei.
¶ In pma clauſula xp̄s rñdet tacite queſtiõi:
quaſi eſſet ſibi dictũ: q ſuſcitabunꝛ in iudicio
rñdet. Oẽs q in monumẽtis ſunt. Eſt hic igiꝛ
queſtio. Quid erit de illis q nõ ſunt nec vnq̄
fuerũt ſepulti in monumẽtis: ſicut ſunt illi q
moꝛiũꝛ in deſertis: ꝛ comedũꝛ a beſtijs. Item
de ſubmerſis qui comedunꝛ a piſcibus. Item

de ſuſpenſis in aere qui comeduntꝰ ab auibus
Item de combuſtis ⁊ fiunt cineres: ⁊ ſic de ſi
milibꝰ q nūꝙ͂ habuerūt monumētū vel ſepul
chꝛum: quid ergo erit de iſtis. Nota ꝓ illo du
bio duas rñſiones. ꝑma eſt lr̄alis. ſecūda mo-
ralis. Pro prima lr̄ali dico ꝙ impoſſibile eſt
aliquē mori quōcūꝗ quin ſepeliet in monu-
mēto. Et hᵒ declarat ſic. Nā deꝰ fecit quattuoꝛ
monumēta gn̄alia pro omniū hoiuꝫ corpibꝰ:
⁊ nullꝰ eſt qn in aliquo iſtoꝝ ſepelietur: ⁊ iſta
monumēta ſūt quattuoꝛ elemēta: terra: aqua
aer ⁊ ignis. Terra eſt monumētuꝫ cōe: licꝫ aq̄
nobiliꝰ monumētū ſit ꝙ͂ terra: ſꝫ qꝛ nō ē cōſue
tū: ideo raro ibidē ſepeliūt hoies: niſi ꝓ deli-
ctis puniunt: ⁊ iſti comedūt a piſcibꝰ: ſed qui
ſepeliunt in terra vermibꝰ ⁊ ſerpētibꝰ. Nobili
us aūt eſt comedi a piſcibus ꝙ͂ a ſerpentibus
vel vermibꝰ. Tertiū monumētū. ſ. aer ē nobili
us in quo ſepeliunt ſuſpenſi: ſed ⁊ comedunt
ab auibꝰ. Alij ſepeliūt in igne. ſ. illi q cōburūt
Non eni aliqꝺ eſt corpꝰ hois nec fuit nec erit
quin in aliquo iſtoꝝ monumentoꝛuꝫ ſit ſepul
tū vel in oibꝰ: qꝛ ſicut corpꝰ eſt mixtū ⁊ cōpoſi
tuꝫ ex q̄ttuoꝛ elemētis: in illis reſoluit: gᵒ vbi
cūꝗ vadat in monumētis ſepelit. Iō dic̄ xp̄s
Oēs q in monumētis ſūt ⁊c. Qꝛ aūt elemen
ta dicunt neceſſario ſepulchꝛa vel monumēta
hoc pꝫ ex ſcriptura dd̄. pſ. xlviij. Sepulchꝛa
eoꝝ. ſ. hoiuꝫ: domꝰ eoꝝ. ſ. corpoꝝ in eternum.
Mō nec monumēta pape nec reguꝫ nec xp̄i
durabunt in eternum: qꝛ ignis cōflagrationis
deſtruet etiā aurū ⁊ argentū: qꝛ purgabit to-
tū mūdū ⁊ remouebit oēm impfectionem ex
culpa relictā ⁊ impuritateꝫ cōmixtiōis: ⁊ erit
diſpoſitio ad glorie pfectionē: vt dicit ſanctus
Tho. ad lōgum. iiij. diſ. xlvij. q. ij. arti. i. q. ij. Et
etiā totus mūdus inouabit: vt dicit in. iiij. diſ.
xlviij. q. ij. artic. i. Ergo neceſſario auctoꝛitas
intelligit de elementis: qꝛ nihil elementatum
remanebit: ⁊ de elementis intelligit cuꝫ dicit
thema. Oēs qui in monumentis ſūt ⁊c̄. Se-
cūda reſponſio eſt moralis ad bonā inſtructi-
onem noſtrā. Inuenitur in ſacra ſcriptura ꝙ
perſone male vite dicunt ſepulchꝛa: ⁊ ad hoc
eſt ratio ⁊ auctoꝛitas. Rō eſt: qꝛ cōiter mo-
numenta maxime diuitū de foꝛis ſunt oꝛnata
⁊ picta: ſed intus plena coꝛruptionibus cada
uerū. Tales ſunt perſone male vite ⁊ pctōꝛes:
que extra ſūt oꝛnate ⁊ picte. ſed intus ſunt ple
ne peccatis. Verbigratia: quando videtis re
gem coꝛā quo poꝛtat enſis qui repꝛeſentat iu
ſticiam quā ipſe facere deberet oibus: ⁊ tamē
ſorte contingit ꝙ ipſe erit iniuſticialis ſepul
chꝛum eſt ⁊c. Idē de malo prelato: papa vel
cardinali ep̄o ⁊c. Iam videtis extra quō ſunt
oꝛnati ⁊c. ſed ſi ſit male vite poꝛcus per luxu-
riam: ſymoniacus ⁊c. pulchꝛum monumentū
eſt ad extra: ſed intus caue ab eo: qꝛ plenꝰ pec
catis. Item de predicatoꝛe qui ad extra poꝛ-
tat habitū nigrū qui ſigt̄ honeſtatem: album
puritatē: ſed ſi ſit male vite ⁊c. Idem de cleri
co qui iam poꝛtat coꝛonā regalē ⁊ pulchꝛum
ſuperpellicium ſed ſi intus ſit coꝛruptus: ſe-
pulchꝛuꝫ eſt. Idem de vicarijs ⁊ de balliuis: q
extra poꝛtant baculū ſed ſi intus ſunt repleti
criminibꝰ ⁊ delictis ſepulchꝛa dicunt. Idem
de mulieribus que cōiter incedunt oꝛnate ⁊
picte: ſed intus ſecrete erit putena plena odijs
⁊ malis voluntatibus ⁊ deſiderijs: ſepulchꝛa
ſunt. Ex iſta ratione ſcriptura vocat malas ꝑ
ſonas ſepulchꝛa: talibus dicebat xp̄s. Ve vo-
bis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite qui ſimiles eſtꝭ
ſepulchꝛis dealbatis que a foꝛis apparent ho
minibus ſpecioſa. intus vero ſunt plena oſſi-
bus moꝛtuoꝛum ⁊ omni ſpurcitia. Sic ⁊ vos
qdem a foꝛis quidem apparetis hoibus iuſti
intus auteꝫ pleni eſtis hypocriſi ⁊ iniquitate.
Matth. xxiij. Ecce quare male perſone dicū
tur monumenta. Cū ergo dicit xp̄s in thema
te. Omnes qui in monumentis ſunt ⁊c. quaſi
dicat. non ſolum boni de quibꝰ nunꝙ͂ fuit du-
bium: quia ex quo hic nō habuerūt remunera
tionem: alibi habuerunt in celo. Nam rō di-
ctat vt illic remunerent. De malis auteꝫ fuit
dubiū ex illo verbo dd̄. Nō reſurgēt impij in
iudicio: neꝗ pctōꝛes in concilio iuſtoꝛum. Ex
hoc opinati ſunt aliq ꝙ pctōꝛes nō reſurgent
ſed dicit: imo: qꝛ omnes q in monumentis ſūt
⁊c. Non ſolum loquit de bonis: ſed etiam de
malis: vt patet ex dictis. Ad auctoꝛitateꝫ da-
uid dicit: ꝙ in iudicio boni non reſurgent vt
iudicent: ſed vt iudicent: maxie illi qui tenue-
runt vitam apoſtolicā. quia dicit ſctūs Tho.
iiij. diſ. xlvij. q. i. arti. ij. q. ij. ꝙ iudiciaria ptās
paupertati debet ꝓpter tria. Prima rō: quia
ꝓpter deū oia derelinquūt ⁊ ſoli xp̄o inherēt
⁊ ideo non eſt eis aliqd quod eoꝝ iudiciuꝫ a
iuſticia deflectat. Vnde ⁊ idonei ad iudican-
dum reddunt. Secunda ratio eſt ꝓpter hu-
militatē: cui coꝛreſpōdet exaltatio: ſꝫ nihil ita
deſpectum facit hominē in hoc mūdo vt pau
pertas ergo merito exaltantur: vt alios iudi-
cent. Tertia ratio: qꝛ paupertas eſt diſpoſitio
ad predictā poteſtateꝫ: vt declarat ibideꝫ. Et
ergo nō oibꝰ paupertibꝰ repꝛomittit: ſed illis
qui relinquentes oia ſequūt xp̄m ſm pfectio-
nē vite. Hec ille ibidē. In illa ergo die virgo
maria ⁊ apoſtoli ⁊ alij ſancti de vita apoſtoli-
ca erunt coniudicantes cū xp̄o: ⁊ totꝰ mūdus
erit ſubtus inferiꝰ a dextris ⁊ a ſiniſtris: ⁊ xp̄s
dicet virgini. Mater mea quid vobis videt:
nō ꝙ xp̄s indigeat conſilio: ſed propter hono
rem virginis ⁊ ſanctoꝝ. Sed pctōꝛes non ſic
reſurgunt vt iudicent: ſed vt iudicētur. Neꝗ
pctōꝛes in cōcilio. id eſt cōgregatiōe iuſtoꝛuꝫ
ſeu ſanctoꝝ: ſed inferiꝰ erūt a ſiniſtris. Iō xp̄s
cōtra dubiū illoꝝ dixit. Oēs qui in monumē
tis ſunt. Pꝫ ergo ꝙ clara eſt prima queſtio.
¶ Secunda queſtio eſt ſup clauſulā ſcdam. ſ.
audiēt vocem filij dei. Cōtra eſt hic queſtio:
quia certū eſt ꝙ in monumētis quocunꝗ mo
do ſumatur in eo non ſunt niſi coꝛpa putrida
⁊ reſoluta. Talia eni coꝛpa nō poſſunt audire
qꝛ nō eſt ibi aia: quare ergo dicit. Oēs qui in
monumētis ſunt audiēt vocē filij dei: ſi nō ha
bent aures ⁊ animā. Reſpōſio eſt ꝙ ſicē deus
oꝛdinauit quattuoꝛ monumēta coꝛpibus: ita
etiā q̄ttuoꝛ aiabꝰ: ⁊ nō eſt aliq̄ aīa bona ſiue
mala quin in aliquo iſtoꝝ quattuoꝛ collocat
⁊ iſta monumenta dicūtur receptacula q̄ con
uenienter animabus poſt moꝛtē aſſignantur
vt dicit ſanctus Tho. in. iiij. diſt. xlv. arti. i. q. i.
⁊ in illis anime collocantur vt in monumen-
tis. Monumentum igitur.

¶ Primum eſt infernus damnatoꝛum.
¶ Secundum eſt limbus pueroꝛum.
¶ Tertium eſt locus purgandoꝛum.
¶ Quartum eſt locus beatoꝛum.

Oēs aie vadūt in aliquo iſtoꝛuꝫ quattuoꝛ lo-
coꝛum ſicut coꝛpa in aliquo: quādo ergo dic̄
xp̄s. Omnes qui in monumentis ſunt: intelli
gitur de animabus: quando ad quattuoꝛ par
tes mundi clamabitur. Surgite moꝛtui ⁊c.
Iſta vox audietur in inferno damnatoꝝ: in
limbo pueroꝝ: in purgatoꝛio: ⁊ in celo: ⁊ ſtati
quelibet aia in v̄tute dei inueniet ſuuꝫ coꝛpus
qꝺ cognoſcet ſicut tu de mane ſurgis de lecto
⁊ cognoſcis tunicā qua expoliatꝰ fuiſti in ſero
De iſtis monumētis pōt itelligi illud Mat.
xxiiij. Mittet angelos ſuos cum tuba ⁊ voce
magna ⁊ ꝯgregabūt electos eiꝰ a q̄ttuoꝛ ventꝭ
a ſūmis celoꝝ vſꝗ ad terminos eoꝝ. No. a ſū
mis celoꝝ. ſ. nouē oꝛdinibꝰ angeloꝝ: in qbꝰ aie
ſctōꝝ ſūt collocate: ⁊ oēs audiēt illā vocē: vſꝗ
ad terminos eoꝛuꝫ. Terminꝰ eſt illud qꝺ plus
diſtat: qꝛ oēs q ſūt ibi audiēt etiā illā vocē tu-
be. Nō intelligas ꝙ ſit ibi tuba materialis: ſꝫ
qꝛ illa ē vox xp̄i reſurrectionē ipantis ⁊ dicēt.
Surgite moꝛtui: venite ad iudiciū. Vel ē vox
angeli que vt dicit ſctūs Tho. iiij. di. xliij. q. i.
ar. iij. q. ij. in coꝛpe erit terribilis: ergo cōparat
voci tube que eſt vox terroꝛis. In pᵒ monu
mēto. ſ. in inferno dānatoꝝ ibi eſt ignis q̄ſi flā
ma de ſulphure: qꝛ dic̄ ſctūs Tho. iiij. di. l. q. ij.
ar. iij. q. iiij. ꝙ locꝰ inferni talis erit vt cōpetat
miſerie dānatoꝝ. Vñ ſm hᵒ ſūt ibi lux ⁊ tene-
bꝛa ꝓut maxime ſpectat ad miaꝫ dānatoꝛum.
Ipſa aūt viſio eſt delectabilis ſm ſe: vt habet
in pꝛīcipio methaphyſice. Sēſus oculoꝝ ē ma
xime diligibilis eo ꝙ ꝑ ipꝫ plura cognoſcimꝰ
ſed ꝑ accidēs ꝯtingit viſionē eē afflictiuā: in
q̄tū videmꝰ aliq̄ nobis nociua vꝉ repugnātia
volūtati: ⁊ iō i inferno hᵒ mō dꝫ eē locꝰ diſpo
ſitus ad vidēdū ſm luceꝫ ⁊ tenebꝛas ꝙ ibi ni
hil pſpicui videat: ſꝫ ſolū illa ſub q̄daꝫ vmbꝛo
ſitate videāt: que afflictionem coꝛdi ingerere
poſſūt. Vñ ſimplr̄ loquēdo locꝰ ē tenebꝛoſus
ſꝫ tñ etiā diuīa diſpōne ē ibi aliqd lumis q̄tū
ſufficit ad videndū illa q̄ toꝛq̄re pnt̄. Et ad hᵒ
ſatiſfacit naturalis ſitus loci: qa in medio ter
re vbi infernꝰ ponit vbi nō pōt eē niſi ignis
feculentus ⁊ turbidus ⁊ q̄ſi fumoſus. Hec ille
ibideꝫ: nō tñ ſūt ibi neceſſaria ligna: qꝛ durat
ꝑ diuinā volūtatē. Ibi ſepeliunt aie illoꝝ qui
tenēt hic malā vitā: vt religioſi clerici ⁊ alij: ⁊
nolunt coꝛrigi nec facere pniam: qñ tales mo
riūt: aie ſepeliunt in inferno. Auctas. xp̄i de q̄
dam luxurioſo diuite: guloſo: ⁊ pompoſo ⁊c̄.
Moꝛtuꝰ ē diues ⁊ ſepul. ē i ifer. Et loqt ꝺ aīa
qꝛ coꝛpꝰ in terra fuit ſepultū. Lu. xvi. Ergo in
fernꝰ dꝛ ſepultura ſiue monumentū. Et ꝓ iſtis
nō eſt intētio eccliē facere aliqꝺ bonuꝫ: qꝛ eis
nō prodeſſent: eo ꝙ ſunt dānati. Si oia bona
que hodie fiūt in mūdo ⁊ vnꝙ͂ fuerunt facta
eſſent pro vna aia dānata: nō extraherent eaꝫ
de iferno qꝛ ibi nulla eſt redemptio: nec exeū
di: nec penarū alleuiandi: qꝺ oſtendit de illo
diuite qui qñ fuit in toꝛmentis ⁊ in illo igne
eleuatis oculis in celum dixit, Pater abꝛahā
⁊ continue petijt illā guttā aque: nec vnꝙ͂ ob
tinuit nec obtinebit: ⁊ hoc ſigt̄ ꝙ nulluꝫ refri-
geriū poſſunt habere. Auctas de hoc. Moꝛ
tuo hoie ipſo nulla erit vltra ſpes de eo. Pꝛo
uer. xi. Ideo mō auiſemꝰ nos: faciamus pniaꝫ
ſi vna aia de illis poſſet exire ⁊ facere pniam.
O qualem pniam faceret. ⁊ nos miſeri nō cu
ramus: ſed pꝛocraſtinamus ac ſi eſſemus cer-
ti de vita: ꝓpoſito diu viuēdi: iō dic̄ ſcriptura
Añ obitū tuū opare iuſticiā. i. pniaꝫ: qm̄ nō ē
apud inferos inuenire cibū. i. refrigeriū. Eccli.
xiiij. gᵒ ñ eligamꝰ ibi ſepulturā vꝉ monumētū.
¶ In ſcdo loco. ſ. limbo pueroꝝ ibi ſepeliunt

pueri nõ baptizati. Iſte locus ẽ circa infernū
dãnatoꝝ: ſȝ nõ ẽ ibi ignis: nõ ſunt ibi demones
nec tormẽta: nec dolores: ſȝ nõ hñt lumen grẽ
nec claritatẽ glie: ſȝ habeant plus de ſcia nãli
ꝙ habuerint in hoc mũdo phi ⁊ aplĩ: ſȝ hic nõ
habuerint ſciam aliquã: qꝛ caro impedit: ſicũ ſi
ego tenerẽ cryſtallũ abſcõditũ ſub cappa: ſed
extra cappã ad lucẽ ſolis reſplenderet: ita de
aĩa illoꝝ pueroꝝ. Ibi ſũt filij xp̃ianoꝝ: iudeoꝝ
agarenoꝝ: ⁊ alioꝝ infidelium in ſolo originali
decedentes: diſputãt legũt ⁊ gaudẽt adiuicẽ
ſȝ nunꝗ̃ videbũt deũ: ⁊ ille loc⁹ dr̃ eoꝝ monu
mẽtũ de q̃b⁹ dr̃ in ſcriptura. Quid tu hic aut
q̃ſi qs hic: qꝛ excidiſti tibi hoc ſepulchꝛũ. Iſa.
xxij. Et loq̃tur puero in gñali decedẽti. Ter dr̃
hic: de trib⁹ locis fecit mẽtionẽ. Pmo de vtero
mr̃is in q̃ fuit ꝯcept⁹ di. q̃d tu hic: ſupple ꝯtra
xiſti q̃ non habes paradiſum. Et rñdere põt:
nihil feci niſi tm̃ contraxi originale. Scdõ de
mũdo in quo ẽ nat⁹ di. Aut q̃ſi qs hic. q. d. fe-
ciſti pctm̃ ⁊ rñdere põt: non. Tertio de limbo
di. qꝛ excidiſti tibi hic. ſ. in limbo ſepulchꝛũ: ſȝ
qꝛ nũꝗ̃ fecerũt aliq̃d pctm̃ in mũdo: iõ nõ ha
bent tormẽtũ: ſed ſũt immũdi ex illa carnali ge-
neratione: aĩa nõ poſſunt lauari niſi per ba
ptiſmũ: ideo remittunt ad limbum: de q̃ dixit
xp̃s. Amen amen dico vobis: niſi qs renatus
fuerit ex aq̃ ⁊ ſpũſctõ nõ põt intrare in regnũ
dei. Ioã. iij. Nec p̃ iſtis oramus, qꝛ nõ poſſunt
inde exire. ¶ Terti⁹ locus eſt purgatoriũ: ⁊ eſt
in corde terre circa locum puerorum: ⁊ ibi eſt
ignis q̃ durabit vſq̃ ad diẽ iudicij ſolũ. eſt ibi
in magna latitudine ⁊ pfunditate: ibi eniȝ ſũt
anime penitentiũ qui hic non perfecerũt peni
tentiam: nec de pctis habuerũt tantã cõtritio
nem quãtã habuit magdalena: ſed tenuerunt
penitentiaȝ datam a confeſſore: nil addendo
cum pposito non redeundi ad peccata. Tales
qñ moriuntur non vadunt ad infernũ: nec ſta
tim ad paradiſum: qꝛ oȝ cõplere pniam. Sed
ad purgatoriũ vbi ſtant ſm tp̃s a deo ordina
tum. aliq̃ p diẽ: aliq̃ p menſem: annũ vel an
nos vl̃ circa. iuxta pctã purgãda ⁊c. Iſte loc⁹
dr̃ etiaȝ ſepulchꝛum aĩaꝝ. Auctas allegorice.
Emerunt ex ill' agrum figuli in ſepulturaȝ pe
grinoꝝ. Mat. xvij. Nota emerunt. ſ. penitẽtia
eis data a ꝯfeſſore: agrum: nõ carcerẽ inferni.
ſed purgatoriũ. vbi ſunt flores vt in agro grã
rum ⁊ orõnũ. ſȝ non meritoꝝ: dicẽtes. Dñe po
natis in corde filij mei vel amicoꝝ ⁊ manumiſ
ſoꝝ vt ipleãt voluntatẽ tuã ⁊c. qñ vo ſunt ne-
gligentes nec curãt adimplere petũt a deo iu
ſticiã ꝯ illos. Iõ auiſent manumiſſores ⁊ here
des: qꝛ de⁹ faciet ill' iuſticiã q̃ ſunt in maiori pe
na ꝙ̃ ſi h̃ cum corpore ⁊ aĩa cõburerent. qꝛ il-
le ignis eſt maioris actiuitatis. De hoc dicit
ſcriptura. Nũq̃d de⁹ faciet vindictã electoꝝ
ſuoꝝ clamantiũ ad ſe. Luce. xviij. Et qꝛ multi
ſunt in purgatorio q̃ nõ fecerunt teſtm̃ vel nõ
hẽbant vires vel qꝛ ſubito mortui ſunt. vl̃ ſi fece
runt non complet. Iõ eccl̃ia ordinauit p oĩb⁹
iſtis hodie orare. Sũt tñ inter oĩa tria pcipua
que defunctis plus pſunt: vt dicit ſctũs Tho. ſ
iiij. diſt. xlv. q. ij. art. iij. q. i. ſ. orõ ſacrificiũ alta
ris ⁊ elemoſyna. Vñ dicit ſic in corpore. Suf-
fragia viuoꝝ pſunt defunctis ſm ꝙ vniunt vi
uentib⁹ charitate: ⁊ ſm ꝙ intẽtio viuoꝝ refert
in mortuos. ⁊ iõ illa opera precipue nata ſunt
mortuis ſuffragari que maxime ad cõiunctio
nem charitatis ptinẽt: vel ad directionẽ intẽ-
tionis in alterũ. Ad charitatem aũt ſacrm eu
chariſtie pcipue ptinet: cũ ſit ſacrm eccl̃iaſtice
vnitõis: ꝯtinẽs illũ in q̃ tota eccl̃ia vnit ⁊ cõſo
lidat. ſ. xp̃m. Vñ eucharĩſtia eſt q̃ſi charitatis
origo ſiue vinculũ. Sȝ inter charitatis effect⁹
pcipuũ eſt elemoſynaꝝ opus. ⁊ ita iſta duo ex
parte charitatĩ precipue mortuiſ ſuffragant. ſ.
ſacrificiũ eccl̃ie ⁊ elemoſyne. Sȝ ex parte intẽ
tionis directe in mortuos pcipue valet oratio
qꝛ orõ ſm ſuã rõnẽ nõ ſolũ dicit reſpectuȝ ad
orantẽ ſicut ⁊c. opa. ſȝ directiua ad id pro quo
orat. ⁊ ideo iſta tria ponunt q̃ſi precipua mor
tuoꝝ ſubſidia. Quis q̃cunq̃ alia bona que ex
charitate fiunt p defunctis: eis valere credẽda
ſiut. Hec ille ibidẽ. O ſi hẽtis oculos claros
videretis q̃nõ aĩe hodie exeũt de purgatorio
⁊ proceſſionalr̃ intrant ad nuptias paradiſi.
Iã paratur prandiũ mõ pro eis de illis eſcis
incorruptibilibus q̃ non pñt declarari. quib⁹
dixit xp̃s. Ego diſpono vobis. Luc. xxij. O q̃t
menſe ſunt iã ibi parate pro refectione aĩaruȝ
que ieiunarunt in purgatorio. Iõ dñr tot mil
ſe p mundũ: tot orõnes fiunt ⁊ elemoſyne. Iõ
faciatis et bene ꝯſueuiſtis. ¶ Quartus locus
eſt btõꝝ in celo empyreo. In illo ſctiſſimo ſe-
pulchꝛo vadũt hoĩes ⁊ mulieres q̃ in h⁰ mun
do tenuerũt vitã pfectã. q̃ ſȝ peccauerũt: tñ pro
tpe ꝯuerterũt ſe ad deũ ꝯterendo proponẽdo
de cetero abſtinere a pctis. fecerũt ꝯdignã peni
tentiaȝ intm̃ ꝙ bona excedãt pctã q̃ fecerũt. ta
les qñ moriunt ſtatim ab angel' portant corã
xp̃o. q̃b⁹ dicit xp̃s. Laboraſtis: iõ mõ gaudete
ieiunaſtis: iõ mõ comedite. De hoc dicit xp̃s.
Factũ eſt vt moreret mendicus ⁊ portaret ab
angelis in ſinũ abrahe. Luce. xvi. quia iaȝ ha
buerat h̃ purgatoriũ p pniam ⁊ patientiam.

de iſto monumento auctas anagogice. qua
ſi effodiẽtes theſaurũ: gaudentq̃ vehemẽter
cũ inuenerit ſepulchꝛuȝ. Iob. iij. Dicat quõ il
li q̃ fodiũt p inueniendo theſaurum gaudent
qñ iuenerit: ſȝ laborauerunt fodiẽdo. ita qs de
lectat faciendo pniam: qꝛ expectat theſauruȝ
padiſi. Et p iſtis non oram⁹: qꝛ nihil indigent
a nob. ſȝ gaudeñt de bonis q̃ facimus. Reſpi
ciunt. n. nos p feneſtras gaudentes. Dico vo
bis ꝙ gaudiuȝ eſt angelis in celis ⁊c. Lu. xv.
Ideo heri feſtinauim⁹ de oĩbus ſanctis vt nos
iuuent: hodie de mortuis in purgatorio exi-
ſtentibus vt habeant gloriam.

¶ De ſancto Martino. Sermo. j.

C Ognouit cum in benedi-
ctionibus ſuis.
Vr. originalr̃ Eccli. xliiij. Recita-
tiue in ep̃la hodierna. Sicut feſtuȝ
⁊ ſolẽnitas hodierna pñſ dici eſt illi⁹ glorioſiſ
ſimi ꝯfeſſoris bti Martini amici di. ita de eo
dem erit nr̃ ſmo. Et de ſua vita ⁊ perfectione
ſpũali nos poterimus extrahere exẽpluȝ ⁊ in
ſtructionẽ ad ſaluationẽ aĩaꝝ nr̃aꝝ ⁊ informa
tionem vite. Salutet pri⁹ v̄go maria. Ego p-
poſui iſtud thema veſtre deuotiõi ſub tali itel
lectu ꝙ de⁹ cognouit. ſ. approbãdo ⁊ acceptã
do btm̃ martinũ in ſuis bñdictionibus. Pro
cui⁹ intellectu ⁊ declaratione ſciendũ ꝙ virtu
tes ⁊ bona opa ſctã ⁊ meritoria p q̃s hõ acq-
rit glia; celi dñr benedictiones. Rõ: ⁊ funda
tur in q̃dam regula phĩe dicentis. A fine de-
noiatur res. Et cuius finis bon⁹ eſt: ipm̃ quoq̃
bonũ eſt. Et cui⁹ finis malus eſt: ipſum quoq̃
malũ eſt. Mõ iſta regula declarat. in theolo
gia. Videam⁹ pctã q̃ hõ facit ꝯ deũ ⁊ ſua pre
cepta: ad quẽ finẽ ducunt ad mortẽ. Finis il
loꝝ. ſ. pctõꝝ: mors eſt. ad Ro. vi. Quia mala
opa ⁊ pctã q̃ hõ facit auferũt vitã aĩe. Itẽ au
ferunt vitam glie. Et ab iſto fine dñr pctã mor
talia p regulã: qꝛ a fine denoiat. res. Ita per
oppoſitum: ſeruire deo in bonis operibus in
pñtia in ſancta vita viuẽdo ſm diuã volũtatẽ
⁊ non ſm ſenſualitatẽ. talia opa ad quẽ fineȝ
ducunt: dicit ſcriptura ſctã. ad vitam eternaȝ.
Serui autẽ facti deo habeñ fructum veſtrum
in ſanctificationẽ: fineȝ vo vitam eternam. ad
Ro. vi. Iõ opa q̃ fiunt in grã dñr viua: qꝛ fina
liter ducunt ad vitam eternam facientes. Mõ
videam⁹ v̄tutes ad quẽ fineȝ ducũt. ſicut ſunt
v̄tutes theologicales. ſ. fides: ſpes: ⁊ charitas.
Et cardinales ſiue morales. vt prudẽtia: tẽpan
tia: iuſticia: ⁊ fortitudo. ⁊ v̄tutes ſpiritusſcti.
vt ſ ſcia. intellectus ⁊ ꝯſilium. Iſte v̄tutes du
cũt ad finẽ diuinã benedictionẽ in die iudicij
qñ xp̃s ſedebit iudicãdo: ⁊ pctõrib⁹ dabit ma
ledictionẽ di. Diſcedite a me maledicti i ignẽ
eternũ q̃ paratus eſt dyabolo ⁊ angelis eius.
Matth. xxv. Sed pſonis bonis ⁊ v̄tuoſis da
bit bñdictionem di. Venite bñdicti pr̃is mei
poſſidete paratũ vobis regnũ a ꝯſtitutiõe mũ
di. Matth. xxv. Si ergo a fine denoiatur res
⁊ v̄tutes ducunt hoĩem ad illam finaleȝ bñdi
ctionẽ. Iõ v̄tutes ducunt btitudines. Auctas
Etenim bñdictionẽ dabit legiſlato ibũt de vir
tute in virtutẽ. videbit deus deoꝝ. i. angeloꝝ
in ſyon. Legiſlator eſt xp̃s. Rõ: qꝛ nulla bona
lex datur niſi p eum. Ipſe. n. dedit legẽ Moy
ſi in mõte ſynai indutus veſte ignis. Iſte ideȝ
⁊ nõ alius indutus veſte humanitatis que eſt
pulchꝛior igne dedit legẽ euangelicã dulcem
⁊ benignã ⁊ ſuauem. Iſte legiſlator dat bene
dictionẽ. Et declarat cũ dicit. ibunt de virtute
in virtutẽ. ſ. de bono in meli⁹. Pȝ ergo ꝙ vir
tutes dicunt benedictões. Cũ ergo beat⁹ mar
tinus fuerit plen⁹ virtutib⁹ ⁊ valde virtuoſus:
bene dicit thema de eo. Cognouit eum. ſ. dñs
in bñdictionib⁹. i. in v̄tutib⁹ ſuis. Pȝ thema.
Si oẽs ei⁹ v̄tutes vellem vobis declarare nõ
ſufficeret tp̃us. Sȝ de pñti declarabo q̃nq̃ de
q̃bus poterimus hr̃e bonã inſtructionem ⁊c.
Prima eſt fidelitas mentis
Secunda humilitas cordis
Tertia pietas operis
Quarta aſperitas corporis
Quinta firmitas vite.
Et de iſtis dicit thema. Cognouit euȝ in bene
dictionib⁹ ſuis. ¶ Dico primo ꝙ btũs marti
nus fuit multũ pfectus in fidelitate mentis. ſ.
in fide catholica. non ſolũ qñ fuit adultus: ſed
etiã puer octo vel noueȝ annoꝝ prudẽter ſci
uit eligere de credẽtijs que tũc erãt in mũdo
meliorẽ: nec voluit dimittere credẽtiã electã.
nec pp minas pr̃is: nec aliter. Tempore. n. ſuo
erant in mundo tres credentie ſeu leges gene
rales. Paganica. Moſayca: ⁊ Euangelica.
Pagani. n. adorabant ydola de auro ⁊ argẽ
to: lapide ſeu ligno. intra que erat demõ dans
eis reſponſa qñ recurrebãt ad ea volentes ſci
re q̃s fecit furtum: dicentes. O deus quis fura
tus eſt hoc. Dicebãt vt iuuarent ⁊c. Iſtius ſe
cte erant parentes bti martini: ſȝ eſſent valde
generoſi ſm mundum. Scda erat lex moſay-
ca vel iudayca: quã tenẽt multi. Tertia eſt lex
euangelica: quaȝ xp̃s ore pprio promulgauit.
Secta aũt ſaracenica nondum erat: qꝛ nondũ
ſunt octingẽti anni ꝙ agareni inceperũt: nec

ſunt niſi xpiani renegati. Parentes aũt beati
martini volebant eũ facere ydola adorare: ⁊
iſpe nolebat. Cogitate quid dicebat ſibi pater
etiã adora deũ meum. Sed dicebat btũs mar
tinus. Modo ego adoro illũ q me fecit: q̄ il-
la que vos adoratis opa ſunt hoīum arte hu-
mana fabricata. Ad que pr̃. Et nunqd vides
ꝙ loquunt ⁊ rñdẽt ad iterrogata. Et puer. Il
li ſunt demones q loquunt: q̄ deus nõ eſt niſi
vn⁹ in mundo. ſicut eſt vnuſ rex in vno regno.
Sʒ vr̃i dij multi vident eſſe. Finalr̃ btũs mar-
tinus puer octo vel nonẽ annoꝝ voluit ꝑqui-
rere legẽ verã: ex quo lex pr̃is nõ ſibi placebat
Jõ iuit ad ſynagogã iudeoꝝ ad rabinos dicẽs
eis. Quid adoratis vos. Rñderũt. Nos non
adoram⁹ opa manuũ hoīum: ſʒ adoram⁹ deũ
creatorẽ celi ⁊ terre. nõ adoram⁹ ydola vt pa-
gani: nec ymagines vt xpiani. Et beat⁹ marti-
nus. Quid ꝓmittit vobis ille de⁹. Rñdit rabi
nus. Promittit nobis panẽ ⁊ vinũ ⁊ oĩa ter-
rena ⁊ tꝑalia: q̄ dic̃ per Jſa. in. c. i. Si volueri
tis ⁊ audieritis me bona terre comedetis. Et
martinus. Et in alia vita ꝓmittit aliqd. Rabi
nus tacuit: q̄ in tota lege Moyſi non ꝓmittit
vita eterna. Et martinus. Veſtra credentia vi
detur mihi bona pro iſto mũdo: ſʒ q̄ habem⁹
mori ⁊ dimittere iſtũ mundũ ⁊ ire ad aliũ: ⁊
lex vr̃a nihil dicit de alio: veſtra credentia de
vno deo videt bona: ſʒ ſpes veſtra vana. iõ nõ
placet mihi lex veſtra. Jõ reprobata lege pa-
ganica ⁊ moſayca ꝑꝑ ſpem vanã: venit ad ec-
cleſiam xpianoꝝ petẽs epm̃ vel curatum qui
erat valde aptus: ⁊ bene fuit neceſſariũ. q quã
do vidit nobilẽ ⁊ tã gratioſum gauiſus ẽ. ſci-
ens ſui generis nobilitatẽ: dicens. qd vultis fi
li mi. Rñdit btũs martin⁹. Vellem cognoſce
re creatorẽ q̄ lex pr̃is mei ⁊ iudeoꝝ non pla
cet mihi. ideo vellem ſcire vos xpiani qd ado
ratis. Rñdit eps̃ di. Nos xpiani credimus ⁊
adoram⁹ vnũ deũ creatorẽ celi ⁊ terre ⁊ oium
reꝝ corporaliũ ⁊ ſpũaliũ. Qui lʒ ſit vn⁹ in eẽn
tia: eſt tñ tres ꝑſone. ſ. pr̃ fili⁹ ⁊ ſpũſſanct⁹. Rñ
dit btũs martin⁹. Pr̃: hoc non poſſum intelli
gere ꝙ vn⁹ deus ſit tres ꝑſone. Eps̃ declarauit
ꝙ ſicut in ſole vno ſunt tria. ſubã: radius. ⁊ ca
lor: ita in deo vno eſt pater fili⁹ ⁊ ſpũſſctũſ. Si
cut nos xpiani intelligim⁹ trinitatẽ ꝑſonarũ.
Non cogitetis ꝙ ſint tres ꝑſone vt tres reges
ſʒ ſicut eſt de vno ſole. Et nũqd de⁹ eſt maioris
ꝯtutis ꝙ̃ ſol. ideo ⁊c. Rñdit. b. martin⁹. Bñ
placet mihi hoc. ſʒ eſt vnũ de lege vr̃a ꝑꝑ qd
ego abhorreo eam: q̄ adoratis ymagines vt
parentes mei ydola. Adoratis. n. ymaginem

vnius hoĩs crucifixi. Cui ait eps̃. Fili nos nõ
adoramus niſi deum creatorem. Sed fili vos
debetis ſcire ꝙ ex pctõ inobedientie primorũ
parentum ⁊ ex alijs pctis poſt factis: omnes
homines erant condemnati ad infernum. Et
martin⁹ ait. Bene credo: ſicut qui facit ꝯ vo
lũtatem imperatoris. Et eps̃. Propt̃ qd fili⁹
dei non pr̃ nec ſpũſſanctus aſſumpſit naturã
hũanam in vtero cuiuſdã puelle ꝟginis. quẽ
admodũ radius ſolis trãſiens per vitream co
loratam: radius recipit illum colorem: ⁊ non
ſubã ſolis nec calor. Et ſic filius dei factus eſt
homo ⁊ deus: dicẽs pr̃i. Compatior ꝙ tot ſui
pendantur in furca inferni. Jõ pr̃ ego ſol⁹ ſuſ
pendar in furca inferni: ne aliquis mihi cre-
dens ⁊ obediens ſuſpendat. Et placuit patri
Et ne tantũ bñficium qd nob̃ fec̃ tradat obli-
uioni a xpianis: in mẽoriam tanti bñficij tene
mus crucẽ ⁊ ymaginẽ ſuã quõ fuit paſſus: ⁊
ymaginẽ mr̃is. nõ vt adorem⁹: ſʒ ne obliuioni
tradamus. Et ait martinus. Magna ratio eſt
iſta ⁊ placet mihi. Jdẽ de ymaginib⁹ ſctõꝝ
ꝓ memoria ⁊c̃. Jdẽ de hoſtia. Nos non ado
ram⁹ panẽ: q̄ dictiſ ṽbis a xpo ordinatis non
remanebit ibi panis: ſʒ infra cortinã albã eſt
xps verus deus ⁊ verus homo. Jſtud ſacrifici
um inſtituit nobis quãdo debuit recedere vt
xpiani adorent eum: ⁊ non ydola. Nunqd vi
diſtis vos imperatorem inter cortinas in tem-
plo quando vadaſ cum pr̃e vr̃o: ⁊ adoratur
a militibus: lʒ non videatur ab eis. Jdem de
xpo. Et ait martinus. Modo videamus quid
promittit nobis lex veſtra. Rñdit eps̃. Nihil
tꝑale: diuitias honores: nec dignitates: ſeu de
lectationes. imo dicit ꝙ deſpiciam⁹ oĩa mun
dana. ſʒ ꝓmittit nobis peccatoꝝ remiſſionẽ i
h⁹ mũdo. ⁊ ꝓpter hoc ordinauit baptiſmum.
Et ſi poſt hõ peccat: ordinauit ſacrm̃ pnĩe. ſ.
cõteri. de pctis ⁊ ꝯfiteri. Et in alio mũdo pro-
mittit ſibi obediẽtib⁹ gl̃iam eternã. q̄ omẽs
aĩe ſanctarum ꝑſonarũ ſtatĩ qñ recedũt a cor
porib⁹ per mortẽ: ab angel̃. portant ad gl̃iam
⁊ poſt in iudicio reſurgẽt: ⁊ ſimul cũ corꝑib⁹
habebũt gl̃iam ꝑpetuã. Et ait martinus. O
pr̃ multũ placet mihi lex vr̃a. Rogo vos de
tis mihi in ſcptis fidẽ vr̃am. Et dedit ſibi in
ſcptis Credo in deũ. ⁊ infra paucos dies ſci-
uit corde tenus. Quã fidem dicebat quolibʒ
die mane ⁊ ſero flexis genibus de articlo ad
articulũ. Ecce beat⁹ martinus quõ hũit fide
litatem mentis. Si dicat. Frat̃. vñ hũiſtis iſta
Dico ꝙ de hyſtoria. Sed breuit̃. Dicit enĩ hy
ſtoria. Martinus ex nobilib⁹ gentib⁹ nat⁹ cũ

eſſet annoꝝ. xij. inuitis parentib⁹ ad eccleſiam cõ
fugit: ſeqꝫ cathecuminũ. i. in lege inſtructum
fieri poſtulauit. Cathezizare idẽ eſt ꝙ inſtrue
re. cathecuminus. i. inſtructus. Cõicet autẽ is
q cathezizat ṽbo ei q ſe cathezizat in omnib⁹
bonis. ad Gal̃. vi. Moraliter in hac ꝟtute imi
temur beatũ martinum addiſcendo ⁊ quoli
bet die dicẽdo Credo in deũ. q̄ al̃s magnum
ꝑiculũ eſt: maxime tꝑe antixpi ⁊c. Jdeo apl̃s
ait. corde credit ad iuſticiam: ore autẽ confeſ
ſio fit ad ſalutẽ. Ro. x. ¶ Scda virtus beati
martini fuit humilitas cordiſ. q̄ intm̃ erat hu
milis ꝙ nihil preſumebat de ſe: lʒ eſſet fili⁹ tri-
buni. Tribun⁹. n. idem eſt ꝙ capitaneuſ mille
hoĩuʒ armoꝝ. ſicut cẽturio de centũ. Pr̃ bea
ti martini ducebat ſub bannerio ſuo mille ho
mines armoꝝ. Et btũs martinus nõ ſe exalta
uit de hoc: immo qñ pr̃ fuit ſenex: ⁊ imperator
voluit vt filius ſu⁹ ſanct⁹ martinus teneret lo-
cum patris. q tunc erat. xviij. annoꝝ ⁊ noluit.
ſed coact⁹ fact⁹ fuit miles. Qui dixit intra ſe.
Solo noĩe militabo: ſed ope tenebo vitam he
remite pater ei⁹ merat cũ mille: ⁊ ipſe vno ſcu
tifero erat contentus. pater enĩ habebat ſel-
lam deauratam: ⁊ ipſe nihil horum habebat.
Poteſtis cogitare quomodo iuxta malã cõ
ſuetudinem mundi: quia quando aliqs vult ꝓ
deo humiliari quomodo deridebatur. Sʒ. b.
martinus non curabat de deriſionib⁹: ſed vt
placeret deo h̃ fecit. q̄ hũilitas ſꝑ placuit dõ.
Qui vult attẽdere ad ṽba obloquentiũ nũ-
qd faciet aliqd boni. certe non. Jdeo. b. marti
nus nõ curabat qñ dicebatur. Ecce quõ vadit
in vituꝑiũ gñis ſui. Poterat dicere cũ aplo.
Si hoĩb⁹ placerẽ: xpi ſuus nõ eſſem Ad Gal̃.
i. Jtem de ſcutifero. creditis ꝙ vellet ſeruitiũ
ab eo: immo idẽ miniſtrabat ſcutifero. Dicit
hyſtoria. Factus ergo miles vno ſolo ſeruo eo
mite content⁹ erat: ⁊ cui verſa vice adeo ſuie
bat. vt ei pleruqꝫ calciamẽta detraheret ⁊ ipſa
detergeret. Ad practicam. dicat qñ lauabant
ſe de mane. Jdẽ in prandio dabat ſibi aquã
ad manus ⁊ ſeruiebat ſibi in menſa. ⁊ in ſo di
ſcalciabat ꝯdicente ſcutifero: q̄ ait xps non
venit miniſtrari ſʒ miniſtrare. Ecce quanta hu
militas cordis. Et nos inflati ſumus de ni-
hilo: intantũ ꝙ nihil valemus. Jdeo xps di-
xit. Quicũqꝫ voluerit inter vos maior fieri: ſit
veſter miniſter ⁊c. Matth. xx. Ex virtute hu
ius humilitatis curauit leproſos. Dicat quõ
ſemel obuiauit cuidã leproſo pariſius ita cor
rupto ꝙ oẽs fugiebant. Et btũſ martinus con
templatus eſt eum: dicens intra ſe. Talem fa-

ciem ieſus xps habuit in die paſſionis ſue iſta
tam ex alapis ⁊ turpem vt iſte. nec cognoſce-
batur vt iſte: q̄ dixit Jſa. Vidimus eum ⁊ nõ
erat aſpect⁹: reputauim⁹ eũ q̄ſi leproſum. Jſa.
liij. Et beat⁹ martin⁹ amplexat⁹ eſt eum ⁊ oſcu
latus ⁊ ſubito leproſus fuit curatus. Jn q̃ oſtẽ
dit xps q̃tum ſibi placebat humilitas beati
martini. Jdeo attẽdat ne ſupbia inflet cor ve
ſtrum. Oẽs inuicem humilitatẽ inſinuate: q̄
dñs ſuperbis reſiſtit: humilib⁹ aũt dat gr̃am.
prima Pet̃. v. ¶ Tertia virtus beati martini
erat pietas operis. Naʒ ita erat pius erga xpi
pauperes ꝙ dicit hyſtoria: ꝙ opẽ ferebat mi-
ſeris: alebat egẽtes: veſtiebat nudos. Nihil au
tem ſibi ex ſtipendijs militie preter quotidia-
num victũ reſeruans de craſtino non cogita-
bat. Non expendebat in vanitatib⁹ ornamen
tis ⁊c. Non op⁹ eſt ſollo ſuſpendere cymbala
collo. ſʒ in pauꝑib⁹: viduis puellis orphanis:
hoſpitalib⁹ ⁊ captiuis ⁊c. Ad practicaʒ. nota
poſtquam dederat pecunias dicebat ſcutifer.
Cras qd comedemus. Reſpondebat beatus
martin⁹. O modice fidei. Eſt ne auiſ aliq̃ que
qñ ſe ponit ad dormiẽdum de ſero ꝙ fecerit ꝓ
uiſionẽ: nõ ⁊ tñ de⁹ in craſtinũ ꝓuidet ſibi. q̄
qñ facit ſuũ officium. ſ. cãtare ⁊ volare: in quo
benedicit deum. Juxta illud Dañ. iij. Bene-
dicite oẽs volucres celi dño ⁊c. Quelibet. n.
auis laudat deũ ſm̃ ꝯſuetam naturã: ⁊ ſm̃ bre
uiarium ſibi a deo datum. Aliter philomena.
aliter orneta: aliter galandra. faciamus nos
iſta duo: laudem⁹ deum mane ⁊ ſero genibus
flexis ⁊c. volem⁹. Volat⁹ noſter eſt labor. Ju-
xta illud. Homo naſcitur ad laborem: ⁊ auis
ad volandũ. Job. v. Qui facit iſta duo in quo
cunqꝫ ſtatu ſit nunq̃ deficiet ſibi aliqd nec mo
rietur fame. Dicatur de elemoſyna quam de-
dit pauperi nudo de parte mãtelli. ⁊ in nocte
cum oraret vidit celos apertos ⁊ chriſtum in
dutum illo medio mantello: ⁊ angeli ſibi dice
bant. quõ ſic erat indut⁹. Reſpõdit chriſtus.
Martin⁹ hac veſte me ꝯtexit. Jdeo amore ſui
porto. oſtendens in hoc q̃tũ placuit ſibi pie
tas beati martini. O quõ deberem⁹ eſſe pij ad
pauperes: homo credit dare paupi ⁊ dat chri
ſto. Jdeo in iudicio dicet chriſt⁹. Venite bene
dicti patris mei: poſſidete paratum vobis re
gnũ a ꝯſtitutiõe mundi. Eſuriui eni ⁊ dediſtis
mihi manducare. Sitiui ⁊ dediſtis mihi bibe
re. Hoſpes eram ⁊ collegiſtis me. Nudus ⁊
operuiſtis me. Jnfirm⁹: ⁊ viſitaſtis me. Et di
cent. Dñe vbi vidim⁹ te eſuriẽtẽ ⁊ pauim⁹ te
⁊c. Dicet. Qd vni ex minimis meis feciſtis

mihi feciſtis. Matth. xxv. ¶ Quarta ỽtus fuit aſperitas corpis. Lꝫ aliis eēt pi⁹ ſibi erat crudelis intantum ꝙ mirum erat ꝙ poterat viuere. Reſignata militia poſuit ſe cum heremitis inter quos faciebat aſꝑitates magnas. Primo in lecto ſtricto culcitra: plume erant cineres lintheamina cilicium. ceruicale lapis. nihil preterꝗ̄ tunicam ⁊ cilicium induebat. eius victus quotidianus erat panis ⁊ aq̄ niſi in feſtiuitatibus paſche ⁊ natal̄ ⁊c̄. quia tunc comedebat caules. erat valde macer: ⁊ ſic ꝯſeruabat virginitatem. ſꝫ fuit virgo. Virginitas enim non ꝯſeruatur cum delectamentis ⁊c̄. Sed ⁊c̄. Et intantum placuit deo ꝙ ỽgines beata Katherina ⁊ beata Lucia deſcēdebant de celo ad loquendum cum eo in cella. Et qn̄ diuina reuelatione fuit factus ep̄s Turoñ. i frācia nō mutauit modū viuēdi nec ſtatū. imo dic̄ ſcptura. Factus archiep̄s turo. idēꝫ cōſtantiſſime pſeuerabat q̄ prius fuerat. eadē in corde hūilitas. in veſtitu vilitas. atqꝫ ita implebat ep̄i dignitatē vt ꝓpoſitum monachi nō deſereret: Tripodē quā habuit i cella cathedrā ep̄alē fec̄. Credo ꝙ ꝓ ſua pſona de redditibus ep̄atus nō expēdebat decē florenos in anno: totū dabat in eccliis ⁊c̄. Dicatur cum ſenex ſemel viſitaret ep̄atū eqtans in aſino ꝓ neceſſitate vt xp̄s ⁊c̄. obuiauit duob⁹ eqſtribus. Dicat̄ hyſtoria quō eq fugiebant ⁊ milites ceciderūt. Et indignati ꝯ btm̄ martinū quē nō cognoſcebant ⁊ pcutiebant euꝫ bn̄ ipſo nihil dicente ⁊c̄. Ex iſta patia ⁊ aſꝑitate corpis de⁹ fecit ſibi gr̄am i mortuis ſuſcitādis ac ſi a ſomno eos excitaret. Moraliter notate iuxta illud apoſtoli. Mortificate membra veſtra que ſunt ſuper terram ⁊c̄. ad Col. iij. ¶ Quinta virt⁹ fuit firmitas vite: qꝛ pſeuerauit in his aſpitatib⁹ ⁊ ỽtutib⁹ vſqꝫ in fineꝫ. vixit eni circa centū annos: ⁊ in fine de⁹ miſit ſibi angelū nūcians ei dic̄ obit⁹ ſui: ⁊ ipſe reuelauit ſuis diſcipulis: q dixerūt. Cur nos pr̄ deſeris: aut cur nos deſolatos relinquis. Inuadent enim gregem tuum lupi rapaces. Rogabāt eū vt rogaret deuꝫ vt amplius viueret. Qui compatiēs eis orauit dicēs. Dñe ſi adhuc ppſo tuo ſum neceſſarijs ⁊c̄. Medici āt q viſitabant eum dixerunt ſibi ꝙ mutaret lectū ⁊c̄. q noluit dicens: ꝙ vbi vixerat volebat mori. Hoc erat miraculum: qꝛ ſi aliqs mō vellet facere: eēt ſtultitia. qꝛ ſi aſin⁹ oneratus cadit oꝫ deponere on⁹ ⁊c̄. ⁊ iacebat i dorſo: vt p quādā trapā ſeu feneſtrā reſpiceret celum. Et fuit ſibi dictum vt verteret ſe. Rn̄dit. Sinite me celum videre: vt ſp̄s dirigat̄ ad dñm. Finalit̄ venit dyabolus ad eū. Auiſate vos: quia ꝗtūcūqꝫ hō ſit ſctūs i fine veniunt demones: ỽgo maria obtinuit ꝓ gr̄a ne in fine videret demones. Martinus aūt rep̄hendēs euꝫ dixit. Quid hic ſtas cruenta beſtia. Nihil i me funeſtū repies: ſed ſinus abrahe me ſuſcipiet. Dicit̄ cōīter ꝙ qn̄ martin⁹ erat puer quinqꝫ ānoꝝ inuenit vnū obolū quē recepit ⁊ non reſtituit: ⁊ dyabolus hēbat illō pctm̄ in ſcriptis Et beatus martin⁹ nō recordabatur: ſꝫ orauit deū: ⁊ dñs ſibi reuelauit. ⁊ ſtatim ꝯfeſſus ē: ⁊ reſtituit. h⁹ dr̄. Quis tñ pctā oīa i baptiſmo remittant̄. Et g° h⁹ nō ē diſſile ꝙ denariū ſubtraxerit: tñ poſſibile ē. Mō cogitate hic ſi tā modica ꝯ taꝫ ſctm̄ virū dyabol⁹ habuit: qd faciet de te raptore q tot milia florenorum rapuiſti qn̄ dicet. ⁊ centū vel mille florenos de viſura: furto: vel rapina tuliſti. ⁊ vos iudices qui de ſnia iniuſta habuiſtis tot ⁊c̄. ⁊ tu latro. Ideo mō de bona hora reſpiciat̄ domuꝫ ⁊ burſam ⁊ reſtituat̄ etiā ſi oīa deberet̄ vendē. Dicatur quō tradidit aiam ſanctiſſimam in manibus angeloꝝ: ⁊ fuerunt auditi cantus angeloꝝ. Dicat̄ miraculū qō factū fuit cum corpus honorifice portaret̄ ad ſepulchꝛū de duob⁹ pauperib⁹ ceco. ſ. ⁊ claudo. Cecus enim portabat claudū: ⁊ claud⁹ dirigebat ceco viā. ⁊ gentes videntes tantā charitateꝫ dabant eis largas elemoſynas. Qn̄ g° audiebant miracula que corpus beati martini faciebat nolētes curari ne q̄ſtū amitterēt voluerūt diuertere ne obuiarent ſacro corpi. cui tñ p̄ter intentionē obuiauerunt ⁊ curati ſunt. In quo innuitur magna ſanctitas: cuꝫ tñ in miracul̄ regrat̄ fides ⁊ deuotio patiētis. De xp̄o legitur ꝙ fecit pauca miracula ī nazareth ꝓpt̄ eoꝝ indeuotionem ⁊c̄. Iō pſeuerate i bona vita: qꝛ xp̄s dixit. qui perſeuerauerit vſqꝫ in finem: hic ſaluus erit.

¶ De ſancto Martino. Sermo ſecundus.

IN diebus ſuis placuit deo. Eccli. xliiij. Inter oīa p̄cioſa que nob̄ de⁹ dedit in hoc mundo eſt tp̄s ⁊ dies q bus viuimus: quia in hoc ſolo tp̄e pōt homo penitere ⁊ ꝯfiteri: ⁊ amorē dei ac gr̄iam eius acqrere. In alio āt tp̄e n̄. Auctas. Me oꝫ opari opa eius q miſit me donec dies eſt: veniet nox qn̄ nēo pōt opari. Ioh. ix. Nox ſignificat ſtatū poſt morteꝫ in inferno: vbi ſunt tenebre exteriores vbi nēo pōt opari. ſꝫ recipe qō operat⁹ eſt. Iō Criſo. Cū viuis fac ſi qd facturus es: quia vltra neqꝫ fides eſt neqꝫ labores neqꝫ patis. Ideo ſalomon dicit. Quodcūqꝫ. ſ. bōi pōt facere man⁹ tua inſtant̄ opare. Glo. dum dies eſt: duꝫ tp̄s habes. ſeqt̄. qꝛ nec op⁹ nec ratio: nec ſcia: nec ſapia erunt apō inferos. glo. ideſt valebunt tibi poſt mortem: quo tu properas. Eccſ. ix. Eſt g° tp̄s multum precioſuꝫ. Augu. Nihil precioſius tp̄e. Sed heu hodie nihil vilius reputatur. Ideo apſs. Ecce nunc tp̄s acceptabile: ecce nunc dies ſalutiſ. ij. Coꝝ. vi. Qui igitur dies ſuos bene expendit: talis placet deo. ⁊ de quolibꝫ tali dicunt verba premiſſa. In diebus ſuis placuit deo. Que verba ad laudem ⁊ gloriaꝫ ſancti martini applicando ſciendum ꝙ reperio quinqꝫ dies in quibus ipſe deo placuit: ⁊ nos exemplo ſuo etiā placere debemus.

Primus eſt innocentie ⁊ puritatis.
Secundus eſt adoleſcentie ⁊ agilitatis.
Tertius eſt iuuentutis ⁊ integritatis.
Quartus eſt ſenectutis ⁊ antiquitat̄.
Quintus eſt decrepitatis ⁊ debilitatis.

Iſti quinqꝫ dies ſunt quinqꝫ etates in quibus iſte glorioſus ſanctus placuit deo. ¶ Prim⁹ eſt innocentie ⁊ puritat̄: qꝛ innocētia ⁊ puericia valde placent deo. Qō pꝫ p̄mo ex xp̄i laudatione. Nam in euangelio legitur ꝙ poſtꝗ̄ xp̄s intrauit hierl̄m in die palmarum venit in templo vbi erant pueri qui clamabant dicentes. Oſanna fili dauid. Videntes aūt principes ſacerdotum ⁊ ſcribe ⁊ phariſei indignati ſunt: ⁊ dixerunt. Audis quid iſti dicūt. Ieſus āt dixit eis. vtiqꝫ. Nunꝗ̄ legiſtis: quia ex ore infantiū ⁊ lactentiū perfeciſti laudē. Matth. xxi. Secundo pꝫ ex familiari ꝯuerſatiōe. Nā in euangelio legitur ꝙ oblati ſunt xp̄o paruuli vt manus eius imponeret ⁊ oraret. Diſcipuli autem cōminabantur offerentibus ⁊ increpabant eos. non ꝙ nollent ꝙ benedicerentur a xp̄o: ſꝫ qꝛ nōdū hēbāt plenā fideꝫ. putabāt ꝙ xp̄us laſſaret̄ p iportunitatē eoꝝ: ⁊ etiā ꝓpter xp̄i dignitatē ꝓhibebāt. Quos cū videret ieſus indigne tulit: ⁊ ait illis. Sinite paruulos venire ad me ⁊ nolite ꝓhibere eos. Talium enī eſt regnū celoꝝ. Et cōplexās eos ⁊ imponens man⁹ ſup illos bn̄dicebat. Matth. xix. ⁊ Marci. x. Tertio ex ꝯformitate: quia xp̄s fuit ſilis eis: qꝛ voluit naſci puer. Sꝫ verum eſt ꝙ niſi pueri ad xp̄m veniāt ⁊ ip̄m laudēt non placēt xp̄o. Iō iſta duo requiruntur. ſ. ꝙ ad euꝫ veniāt ⁊ ꝙ ip̄m laudēt. Que perfecte fuerunt in btō Martino: qꝛ venit ad xp̄m ⁊ laudauit ip̄m: qꝛ iuxta legendam ſuaꝫ Martin⁹ fuit ſabarie pānonioꝝ opido oriund⁹. ſꝫ intra ytaliā papie alit⁹. Et pr̄ q̄ erat tribun⁹ militum ſub Cōſtantino ⁊ iulio ceſare: ⁊ mr̄ ſua adorabāt ydola. ⁊ vt moris erat ducebant eū ad tēpluꝫ ydoloꝝ. ſꝫ cuꝫ eēt decē annoꝝ noluit ire ad tēplum nec volebat adorare ydola. verberabatur a pr̄e ⁊ mr̄e: nec ꝓpter hoc faciebat. Dicebat enī eis p iſpirationem ſpūſſcti. Vos eſtis bn̄ fatui ꝙ illas ſtatuas adoratis ⁊ creditis ꝙ ſunt dij ⁊ ꝙ fecerūt mundum. nō loquūtur nec audiūt. Vñ dicūt xp̄iani. Oēs dij gentiuꝫ demonia: dñs autē celos fecit. ps. xcv. Et alibi. Siles illis fiant q faciunt ea: ⁊ oēs q confidūt in eis. ps. cxiij. ⁊ cxxxiiij. Velletis eē tal̄. Certe credo ꝙ non. g° quō ſunt dij: non ibo nec credā in eis. Et veniebat in eccliam xp̄ianoꝝ: ⁊ vidēs ibi crucifixū ⁊ ymaginē virgīs marie tenentē filiuꝫ in manib⁹: ⁊ ſacerdotes hoſtias eleuātes: interrogabat ſacerdotes dicens. Dñe de crucifixo: qd ē h°. ⁊ qd ē hoc de ymagine ỽginis marie. ſunt iſti dij vr̄i. eſtis ſta fatui ſic̄ alij. Et ſacerdos diſcretus ad plenum ei oīa indicauit. Primo de ỽgine maria quō fili⁹ dei venit incarnari in ea ad redimendū nos: qꝛ oportebat ꝙ eēt de⁹ ſi debebat nos redimē: ⁊ hō vt poſſet pati ⁊ portare mortem quam meruim⁹. Et cōueniēs fuit ꝙ de ỽgine naſceretur ⁊c̄. Et iſte ymagīes filij non ſunt dij ſꝫ p eas memoramur. nec eas adoram⁹: ſed illos q̄s repn̄tāt. ⁊ h° fit ꝓpt̄ rudes ⁊c̄. Puer aūt fact⁹ fuit valde ꝯtēt⁹: ⁊ interrogauit de hoſtia. Rn̄dit ꝙ erat ibi de⁹ ſub illa albedine poſt ꝓlatione aliqꝝ ỽboꝝ ſic̄ rex infra cortinā. ⁊ h° pōt de⁹ facē q mūdū ḋ nihilo creauit. Dixit puer. Ego ſum de pte vr̄a. ⁊ ſic cōtent⁹ rediit ad domū ⁊ totuꝫ narrauit patri ⁊ mr̄i. ꝓpt̄ qō fuit acriter verberatus. Tandem inuitis parētib⁹ ad eccliam ꝯfugit ⁊ cathecuminū ſe fieri poſtulauit. i. informari. ⁊ didicit Pr̄ nr̄. Aue maria: ⁊ articulos fidei. ſ. credo. ⁊ quotidie deuote ea dicebat. Sic de eo pōt dici illud ſapientis. Phinees filius eleazari in bonitate ⁊ alacritate aīe ſue placuit deo. Eccli. xlv. Phinees interpretat̄ ore requieuit Eleazar interp̄tat̄ deus meus adiutor. ⁊ ſignat btm̄ martinū q fuit fili⁹ dei p oronem: in quibus i iuuentute qeſcebat ꝓpt̄ qō placuit deo: Moraliter. ita debent doceri pueri vt ſciant Pr̄ nr̄. Aue ma. ⁊ Credo. vadāt ad eccliam ⁊c̄. Sꝫ iaꝫ docetis eos cantilenas ⁊ choreas ⁊c̄. Iō dd. Filij q naſcentur exurgent ⁊ narrabunt filijs ſuis. Et ponāt i eo ſpem ſuā: ⁊ non obliuiſcat̄ operū dei ⁊ mādata ei⁹ exqrāt. Ne fiāt ſic̄ p̄res eorum gn̄atio p̄ua ⁊ exaſperans.

Pſ.lxxvij.Glo.xp̄iāi q naſcūt' ex aq̄ ꝛ ſpūſctō debēt docē filios ſuos ponē ſpem ſuaꝫ i deo ꝑ ofones deuotas ꝛ fidē ꝛ ſuare mādata dī ꝛc̄. Et nō ſiāt ſic ꝑfes coꝝ.i.ſic pagani ꝛ iudei ꝑ choꝛeas ꝛ cātilēas ꝛc̄.ꝛ Jere.xiij.Si ethyops poterit mutare pelleꝫ ſuam.q.d.nō Nota de puero dānato.de quo Gregorius.¶Secunda dies eſt adoleſcentie ꝛ agilitatis.qa adoleſcentia etiam bene placet deo.Jnt oia autē ꝓpt'q̄ adoleſcēs placet deo ē hūilitas ꝛ pietas.ꝑcipue i adoleſcētia:qꝛ iſta ſunt q̄ oꝛnant puritateꝫ ꝛ inocētiā:qꝛ ſine hūilitate non placet pulchꝛitudo.nec puericia ſine pietate:qa tales vult nos eē xp̄s qualis ipſe fuit i illa etate.Jp̄e eñ fuit hūil' dicens diſcipulis ſuis.Diſcite a me qꝛ mitis ſum ꝛ hūilis coꝛde.Mat.xi. Fuit etiam pius ꝛ miſericoꝛs. Unde.Greg. Deus cui ꝓpꝛiuꝫ eſt miſereri ſꝑ ꝛ ꝑcere.Fuit etiaꝫ ſobꝛi':qꝛ.xl.dieb' ieiunauit.Matth.iiij. Talis etiam fuit iſte gl'oſus ſctūs martinus. Nota qñ vinct' ꝛ cathenat' fact' eſt miles ꝛ ex precepto.Ceſaris pꝛo patre militabat.Sꝫ vuls audire hūilitatē ei'.ipſe ꝯtētus erat vno ſuo:cui v̄ſa vice adeo ſuiebat vt ei plerunqꝫ calciamēta detergeret ꝛ abſtraheret.Nō de ei' pietate quō ambianis i poꝛta cū nihil ꝑter arma ꝛ veſteꝫ hꝛet:mediā veſtē algēti paupi nudo tribuit.ꝛ i nocte vidit xp̄ꝫ loquētem angel' ꝛ dicētē. Martin' adhuc cathecuminus hac veſte me ꝯtexit.Nō etiā quō oia q̄ erāt in mēſa dabat:ꝛ de craſtio nō cogitabat.Nō de ei' ſobꝛietate φ tāte fuit ſobꝛietatꝭ vt iā nō miles ſꝫ mōach' putaret.ꝓpt qō cōmilitōes euꝫ miro ꝯuenerabātur affectu. Moꝛalr.tales deberēt eſſe adoleſcētes.ſ.hūiles:miſicoꝛdes:ꝛ ſobꝛij.ſꝫ hodie totū ē ꝯꝛiuꝫ vt pꝫ i habitu:truffis:ꝛ cōcſſatiōib' ꝛc̄.Auctas.Nemo adoleſcētiā tuā ꝯtēnat:ſꝫ exēplū eſto fideliuꝫ i v̄bo:in ꝯuerſatōne:i charitate:i fide ꝛ i caſtitate.ꝑma Thymo.iiij.ꝛ.i.Pet.v.Adoleſcentes ſubditi eſtote ſenioꝛib'.Oēs aūt inicē humilitatē inſinuate:qꝛ dñs ſupbis reſiſtit:humilib' auteꝫ dat gr̄aꝫ.Tales nō ſunt hodie adoleſcentes: imo timeo ne ſim' i fine mūdi iuxta ꝓphiam apl'i dicētis. Hoc ſcito qꝛ i nouiſſimis diebus iſtabūt tp̄a ꝑiculoſa:ꝛ erūt hoies ſeipos amātes:cupidi:elati:ſupbi:blaſphemi:parētib' nō obediētes:igrati:ſceleſti: ſine affectiōe:habētes ſpē qdē pietat:v̄tutē aūt ei' abnegātes.ij. Thymo.iij.Hec oia hodie i adoleſcentib' patēt ad oculū.¶Terti' dies ē iuuētutꝭ ꝛ itegritatꝭ.ꝛ icipit in.xxv.ano vſqꝫ ad.xl. Jn hac etate xp̄s baptizari voluit: qꝛ in.xxx.ano vbi audita eſt vox p̄ris.Hic eſt fili' meus dilect'.Et ſtati p' duct' ē i deſtū a ſpūſctō vbi ieiunauit xl.dieb' ꝛ noctibus ꝛc̄.poſtea pꝛedicauit ꝛ miracula fecit ꝛ mltos ꝯuertit ꝛc̄. Sic etiaꝫ iſte ſanctus martin'.Nā cuꝫ eſſet ānoꝝ.xx.ad baptiſmū ꝯuolauit. Poſt h' fere ꝑ biennium lꝫ ſolo noie militauit ad ꝑces tribuni ſui q pꝛomittebat ſe renūciaturuꝫ ſeculo.ꝛ ſic ad heremū ꝯuolauit induēs ciliciū ꝛc̄.ꝛ poſtea viſitauit ſctm̄ Hylariuꝫ pictauien.ep̄m.ꝛ ab eo eſt accolitus oꝛdinatus.vbi monet a dño ꝑ ſopo reꝫ ꝑentes viſitare vbi incidit in latrones q̊s ꝯuertit.Nō quō dyabol' ei appuit querens q̊ iret.Rñdit.q dñs eū vocauit.Qui ait.Quocūqꝫ ieris dyabolus tibi aduerſabit.Rñdit. Dñs mihi adiutoꝛ non timebo ꝛc̄.Jtaqꝫ matrem ꝯuertit p̄re in erroꝛe ꝑmanēte.Cū rediiſſet pictauiā qdā cathecumin' moꝛtu' eſt:quē ꝑ ofoneꝫ ſuſcitauit.etiaꝫ aliuꝫ q ſuſpenſus fuerat reſuſcitauit.Poſtea aūt tātū placuit deo ꝛ hominibus φ factus eſt ep̄s turonen.ita vt de eo dici poſſet illō.Dilectus deo ꝛ hoibus cui' mēoꝛia in bñdictiōe eſt.ſilem illū fecit in eccl'ia ſctōꝝ.Eccl'a.xlv.Nota dilectus:qꝛ ſuauis ꝛ mitis ſuper oēs hoies. ¶Quart' dies eſt ſenectutis ꝛ antiq̄tat:in q̄ placuit deo.qꝛ poſtq̄ fuit ep̄s non ꝑꝑ hoc mutauit ſtatū:qa eadē erat in coꝛde hūilitas.eadē in victu ꝑcitas ꝛc̄.qꝛ ſciebat dictū apl'i dicētis.Opꝫ ep̄m irrephenſibilē eſſe:ſobꝛiū:pꝛudentē: oꝛnatuꝫ: pudicum:hoſpitalē:doctoꝛē: nō vinolētū:nō ꝑcuſſoꝛē:ſꝫ modeſtū:nō litigioſuꝫ:nō cupidū i.Thy.iij.Et alibi.oꝫ ep̄m ſine crimine eſſe ſic dei diſpenſatoꝛem:nō ſupbū:nō iracūduꝫ ꝛc̄. ſꝫ hoſpitalem:benignū:ſobꝛiū:iuſtū:ſctm̄ cōtinentem:amplectentē eū qui ſm doctrinā eſt fidelē ſmonē vt potēs ſit exhoꝛtari in doctrina ſana ꝛ eos qui ꝯdicūt arguē.Ty.i. Tūc ſe multū ſe armauit de patia.No.de imperatoꝛe qui noluit eū ꝑmittere intrare domū ſuam Nota quō ſanauit vaccam a demonio.Uide legendam.Moꝛalr.iſta patia eſt ſenibus neceſſaria.Ūñ apl's.Patia vobis neceſſaria ē vt voluntatē dei faciētes repoꝛtetꝭ ꝓmiſſionē Adhuc.n.modicum aliquantulūqꝫ qui venturus eſt veniet ꝛ nō tardabit.Juſtus aūt meus ex fide viuit.Qō ſi ſubtraxerit ſe nō placebit aie mee.Nos aūt non ſum' ſubtractionis filij i ꝑditionē:ſꝫ fidei i acq̄ſitionē aie.Heb.x.Et vō.Uſqꝫ ad ſenectaꝫ ꝛ ſeniū ds ne derelinq̄s me.ꝑs.lxx.ꝛc̄. ¶Quint' dies eſt debilitatis ꝛ decrepitatis.in quo hō dꝫ ꝑſeuerare in bonis operib':qꝛ hoc facit placere deo.Auctoritas.Qui ꝑſeuerauerit vſqꝫ in finē: h ſaluus erit.Mat.xxiiij.Sic ſanct' martinus. Nota qūo dixit ſrib' diſſolutionē ſui coꝛpis imincere ꝛ qūo flebāt:tanta vi febꝛiuꝫ poſit' eſt in loco vbi in cilicio iacebat.Nō.qñ frēs ꝑabant ſibi lectū ꝛc.dixit.nō decet xp̄ianū niſi in cinere ꝛ cilicio moꝛi.Ego ſi aliō vob oſtēdo ip̄e peccaui.Nō qūo vidit demonē:cui dixit.Quid hic ſtas mala beſtia ꝛc.Nō.quō dicebat dñe ſi adhuc ꝑplo tuo ſuꝫ neceſſari' ꝛc.Tādē aia poꝛtata ab angel' ē i ꝑadiſum.Nota qūo ſctūs Seuerinus ep̄s in colonia audiuit angelos cātātes i aere ꝛc.ꝛ Ambꝛo.in mediolano ꝛc. Rogemus igr dñm vt poſſim' ei placere.

¶De ſctā Cecilia v̄gie ꝛ martyre. Sermo.

I Iberaſti me dñe de ꝑdi tiōe.Eccl'ia.vlti. Recitatū ē in ep'la hodierna. Hodie in eccl'ia ſit ſolēnitas ꝛ officiuꝫ nr̄ glorioſiſſime v̄ginis ꝛ martyris btē cecilie bq̄ erit ſmo nr̄.Sꝫ p̄io ſalutet v̄go ma. Uerbū iſtō itelligo i ꝑſona btē Cecilie v̄ginis q̄ regratiādo deo dicit.Dñe liberaſti me a ꝑditiōe. Nō ego inuenio in ſcriptura φ in h' mundo ſūt qnqꝫ ꝑditiones hoiuꝫ ꝛ mulieꝝ ex pctis ex qbus deus liberauit beatam Ceciliam.

℣ Prima perditio eſt anime ex pctō ſupbie.
℣ Scda eſt coꝛpis ex pctō luxurie.
℣ Tertia eſt tp̄is ex pctō accidie.
℣ Quarta eſt diuitiaꝝ ex pctō auaricie.
℣ Quinta eſt gl'ie ex pctō inconſtantie.

¶Dico φ pꝛima ꝑditio eſt aie:ꝛ iſta venit ex pctō ſupbie.Jā ſcitꝭ φ hūana aia hꝫ iſtā excellentiā ſup aias iumtoꝝ aialiū ꝛ volucrū qꝛ hꝫ rōnē:diſcretionē:ꝛ intelligentiaꝫ.ſed pctm̄ ſupbie facit ꝑdere aiam:qꝛ aufert ſibi rōnem: diſcretionē:ꝛ itelligētiā.Recte.n. ſupbia ē vt ſreneſ q̄ ſac ridē ꝛ cātare ifirmū cū ſit i pūcto moꝛtꝭ.vl' ſic ſniat' ad furcā.Sic qñ aliqs ducit ad furcā iret cātādo:ſtult' iudicaret ab oibus Jta recte eſt de ſupbis.Certū eſt φ oēs vadimus ad moꝛtē ex ſnia a deo iudice data:tā diuitib' q̄ paupib'.oēs tā hoies q̄ mlieres parui ꝛ magni moꝛiunt.Statutū ē hoib' ſel moꝛi.Heb.ix.g° qñ ſupb' vadit oꝛnat' pompoſe ſtult' pōt reputari.qꝛ cātādo ꝛ ridēdo vadit ad moꝛtē:cū debēt flere qꝛ ad moꝛtē tēdit.De iſta ꝑditione ꝓhibuit thobias filiū ſuū di. Superbiā nūq̄ in tuo ſenſu aut in tuo verbo dñari ꝑmittas:in ipſa.n.initiū ſumpſit ois perditio.Thob.iiij.Utinam inſtrueretis vos filios vr̄os reuocādo eos ꝛ docēdo diceretꝭ eis fili carī.Nota ois ꝑditio.ſ.angeloꝝ ꝛ hoium. Angeloꝝ:qꝛ poſtq̄ creauit de' angelos i celo maioꝛ oium erat lucifer.vt dicit Greg. Cui deus dedit maioꝛitatē ſup oēs creaturas ꝛ non fuit ꝯtentus.voluit ꝯo ꝑificari ꝛ reuelauit alijs: ꝛ aliq adulādo appꝛobauerunt.Ecce hic ꝑditio luciferi ꝛ alioꝝ appꝛobātiū ſibi.Scda perditio fuit hominuꝫ. Naꝫ de' ab initio creauit Adam ꝛ Euā.cū tāta ſcientia φ dicunt doctores φ vſqꝫ nunc nō fuit ph's nec doctoꝛ q tantum ſciret.ſꝫ nō ꝯtenti voluerūt ſcire vt deus bonū ꝛ malū.Jō expulſi fuerunt de ꝑadiſo:ꝛ fuiſſent dānati niſi qꝛ ꝑnia iuuit eos.Ecce pꝛima ꝑditio.Sꝫ ab iſta fuit liberata btā Cecilia qꝛ in tāta hūilitate ꝯſeruauit ſe φ nūq̄ hūit ſupbiam in ſua mēte Tria ſunt.n.q̄ cōiter dant ſupbiā mlierib' ꝛ puell'.ſ. Primū pl'chꝛitudo coꝛpis.Scōm diuitie in oꝛnamētis.Tertiū nobilitas gñis.Jlla q̄ hꝫ iſta:ꝛ q̄ltū vētū ſupbie hꝫ.certe magnū.Jſta tria hūit btā Cecilia.ſꝫ armauit ſe ꝯ ventū ſupbie.Nam cuꝫ eſſet pulchꝛioꝛ oibus domicellis romanis:ne ſupbiret recipiebat ieiunium ꝛ abſtinentiam:vt eſſet diſcoloꝛata.Mō non ſolum diminuunt de pulchꝛitudine:imo augmētant ſibi coloꝛē vt dicatur:ego ſum pulchꝛioꝛ.Et beata Cecilia dicebat.O miſera:ſi ex mea pulchꝛitudine aliqs caderet per ꝯcupiſcentiā:qd dicerem deo.Jō affligebat ſe biduanis aut triduanis ieiunijs oꝛans:dño ſuo pudiciciam commendabat.vt cantat eccl'ia.Scōm qō dat mulieri ſuperbiaꝫ eſt copia oꝛnamētoꝝ:veſtium:coꝛonarum:annuloꝝ:ꝛ iocaliū qꝛ licꝫ ſit pulchꝛa:ſi non ſit oꝛnata erit hūilis.ſed qñ ſimul ꝯcurrunt pulchꝛitudo ꝛ oꝛnatus:tūc inſurgit ſupbia. Sꝫ beata Cecilia ne ſuperbiret in veſtimentis ſericis ꝛ deauratis ꝛ oꝛnamētis:qꝛ hēbat p̄rem generoſum ꝛ diuitē.nec legit aliā hūiſſe.pleꝫ oꝛnabant eā.Nec ex toto audebat parentib' contradicere in h°.ſꝫ ad carneꝫ induebat cilicio ꝛ ex eius afflictione ſtabat hūiliter. Jō cātat eccl'ia.Cilicio cecilia carnē ſuā domabat deſup deauratis veſtibus tegebat.Tertium eſt nobilitas generis:qñ hō vel mulier cogitat.ego ſum de gñe regali.Sed ꝯ hoc beata cecilia cū etiam fuiſſet de maioꝛi nobilitate romanoꝛuꝫ dicebat intra ſe.ego habeo duos patres. pater carnis eſt iſte.ſed poſt in baptiſmo recipi chꝛiſtum in patrem:ꝛ eccleſiam in matrem.Et qꝛ ſciebat legem habuit euangeliū chꝛiſti in quo legebat:vel de chꝛiſti hūilitate vel de paupertate ꝛcetera.Et ſic humiliabat.Jdeo dicit eccleſia.Uirgo glorioſa euangelium chꝛiſti gerebat in pectoꝛe non dieb' neqꝫ noctibus va

cabat a colloquijs diuinis ⁊ oꝛone. In lectio
ne eni recipiebat deuotionem : ⁊ poſt ꝯtēpla
bat. ⁊ ſic ꝯſeruabat ſe in hūilitate ne ſuperbi-
ret de pulchritudine nec oꝛnamentis nec ge-
neris nobilitate. Recte videt ꝙ dd ꝓpheta-
uit de eius hūilitate dicens. Ego aūt cū mihi
moleſti eſſent : ſupple gentes vt oꝛnarent me
induebar cilicio ꝯ oꝛnamenta coꝛpis. hūilia-
bam in ieiunio aīam meā ꝯ pulchritudinem
coꝛpis: ⁊ oꝛo mea in ſinu meo ꝯuertet. ꝯ nobi
litatem generis. Ecce quō fuit liberata a pri-
ma ꝑditione. Jō regratiando deo dicit. Libe
raſti me a perditōe. ¶ Secūda ꝑditio quare
multi ꝑdunt in hᵒ mūdo eſt ꝑditio coꝛpis ex
luxuria. Dent due ꝑſone equalis cōplexionis
quarū vna ſit caſta ⁊ alia luxurioſa: licet ſint
eiuſdē ꝯplexionis. caſtꝰ viuet naturalr. xx. an
nis plꝰ ꝙ̄ luxurioſus. Nā luxuria ē vt ignis q
totū cōburit. Dicit parabola de quodā diuite
q congregauit oīa bona ſua ꝑcioſa in quadā
camera: ⁊ ſubtꝰ infertꝰ poſuit ignē in paleas
⁊ cōbuſſit ⁊ ꝑdidit qcquid ꝯgregauerat. Ita
eſt de ꝑſona luxurioſa hoīe vel muliere. Coꝛ
pus eni eſt vt domꝰ inferius ⁊ eſt ſenſualitas
q̄ eſt plena paleis. Yſa. xl. Clama. ⁊ qd clama
bo. oīs caro fenum. Supius ē ꝯſcia vbi ſūt oīa
bona meritoꝝ. ſ3 qn̄ vult caleſieri ꝑ luxuriam
q̄ nō eſt niſi ignis: tūc oīa merita cōburuntur.
Et in ſignum hꝰ qn̄ caleſit luxurioſus rubeſcit
in facie: ⁊ tandē cōburunt ⁊ ꝑdūtur oīa bona
meritoꝛia. etiam ſi hēret tot vt vgo maria. O
⁊ q̄t ſunt q ꝑdūt totū theſaurū meritoꝛū ꝓpt
modicū ſolaciū ⁊ viuūt paruz. Dicit Auerrois
ꝙ iō paſſeres ita parū viuūt : qꝛ ſunt valde lu
xurioſi. Johes euāgeliſta vixit plꝰ ꝙ̄ alij apo
ſtoli: qꝛ ſp fuit virgo. Jō qdā ſctūs regratians
deo dicebat. Adiutoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ factꝰ es mihi
⁊ liberaſti coꝛpꝰ meū a ꝑditiōe: Sequitur. A
preſſura flāme que circūdedit me: ⁊ in medio
ignis nō ſū3 eſtuatꝰ. Eccſia. li. Ignis eni luxu
rie dupl'r accendit. Prio naturalr ex carnis
īclinatōe. Secūdo ex dyaboli tēptatōe. ſ3 deꝰ
iuuat bonos. Jō dicit. Adiutoꝛ ⁊ ꝓtector fa
ctus es mihi. dando volūtatē ieiunandi ⁊ ab
ſtinēdi: Nō a ꝑſſura flāme. ſ. luxurie q̄ circun
dedit me. ſ. ſenſualitatē. Ab iſta ꝑditiōe fuit li
berata btā Cecilia. Dicit ꝙ cū eſſet circa eta
tē3. xvi. ānoꝝ. parētes ſui voluerūt vt duceret
virū. S3 ipa ſecrete vouerat vginitatē ⁊ excu
ſabat ſe multiplr: qꝛ erat nimis iuuenis ⁊ ne
ſciret regere domū. S3 ex infeſtatiōe parētū
habuit cōſentire vt ipa haberet ſpōſum. Et co
gitauit ꝙ ſic vgo Maria habuit ſpōſū: ⁊ tū

ſeruauit vginitatē: ita cogitās ꝙ mediāte dei
grā ipa iduceret ſpōſū ad caſtitatē : ⁊ fuit de
ſpōſata cum quodā nobili milite vocato vale
riāo q feſtiabat vt fierēt nuptie: ſ3 btā Cecilia
oꝛabat vt ꝯſeruaret i vginitate. In die aūt nu
ptiarū dicit eccſia ꝙ cātātibꝰ oꝛganis Cecilia
vgo in coꝛde ſuo ſoli dn̄o decantabat dicens
Fiat dn̄e coꝛ meū ⁊ coꝛpꝰ meū īmaculatū vt
non cōfundar. Dicit quō in nocte qn̄ fuerunt
in camera nō poſuit ſe in lecto: ſ3 qn̄ fuerūt ſo
li dixit Cecilia ſpōſo ſuo. Unū ſecretū vellem
vobiſ dicē qd nūq̄ dixi alicui: nec pr̄i nec mr̄i
⁊c. Qui iurauit ſecretū tenere. Tūc dixit ſibi.
Noueritꝭ ꝙ eſt qdā angelꝰ amatoꝛ meꝰ: qui ſi
videt ꝙ vos tangatis me interficiet vos. Et
ille qui vt lupꝰ veniebat ad ouē dixit: O vos
foꝛte diligitis aliū: qꝛ vir cū vxoꝛe pōt vti ma
trimōio. Rn̄dit Cecilia. Ego dico hᵒ ad indi
candū: qꝛ angelū dei habeo amatoꝛē q nimio
zelo cuſtodit coꝛpꝰ meus. Et ſponſus incepit
timē dicēs. Niſi mihi oſtēdas nō credā. Tūc
btā Cecilia oꝛauit: ⁊ ecce ſubito apparuit an-
gelus cū duabꝰ coꝛonis de roſis ⁊ lilijs celi di
cens. Ex pte dei poꝛtaui iſtas coꝛonas. Et ſic
hucuſꝗ cōſeruaſtis vginitatē etiā de cetero
cōſeruetis. Et poſuit coꝛonas in capitibꝰ coꝝ
que nō marceſcūt nec perdēt odoꝛē. Tūc am
bo ſimul fecerūt votū virginitatis ꝙ viuerēt
vt Maria vgo ⁊ Joſeph. Ecce quō fuit libe-
rata ab iſta perditiōe nō ſolum ipſa: ſ3 ⁊ ſpon
ſus. ¶ Moraliter hic habemus exemplū ⁊ do
ctrinā ꝙ btā Cecilia ⁊ etiā ſponſus erāt vgi-
nes qn̄ venerunt ad mr̄imoniū. Mirū eſt de
ſponſo cū eſſet iuuenis. xxv. ānoꝝ tā nobilis
⁊ diues ⁊c. cū mō nō inueniat puer. xv. ānoꝝ
qui ſit vgo. Jā cōpleta eſt ꝓphetia Dd. Coꝛ
rupti ſunt ⁊ abominabiles facti ſunt nō eſt q
faciat bonū nō eſt vſꝗ ad vnum ⁊c. ſ. de adul
tis. Aliqui ſunt nō cōtenti de vxoꝛe ſua vadūt
ad alias. Alij ad lupanar. Quid dicemꝰ deo
ꝙ tam male gubernamus nos. volumꝰ enim
equū aut aſinū eſſe caſtum: ⁊ nos nō ſumus.
Audite. Paruū viuimꝰ ⁊ tā moꝛtalitates re
gnāt in mūdo que āntiquitꝰ erāt inaudite. S3
ex quo damꝰ nos coꝛruptiōibꝰ: ⁊ deꝰ mittit coꝛ
ruptiōes. Jō ſuemꝰ caſtitatē. O ꝙ̄ pulchꝛa
eſt caſta generatio cū charitate. Nō miſi ſunt
caſti timoꝛe. ſ. cōfuſiōis ⁊c. Nihil valet: ſ3 caſti
tas cū amoꝛe dei iſta eſt pulchꝛa. ¶ Tertia ꝑ
ditio eſt tpis ex pctō accidie. Deꝰ dat nob tē
pus: vni dat tēpꝰ. x. ānoꝝ. alij. xx. aut. xxx. ad
faciendū bona opa vt in hoc mūdo acqramꝰ
paradiſum. Ipe eni liberauit nos a cathenis

inferni per paſſionem ſuam : ⁊ aperuit nobis
ianuam celi per baptiſmum. Reſtat ergo vt
nos vadamus per bona opa: qꝛ ex quo captꝰ
eſt ſolutꝰ a vinculis ⁊ ꝑcium ſolutionis eſt ſo-
lutum reſtat vt captiuus vadat. Ideo ait dd.
Ibunt de virtute in virtutē: videbit ds deoꝝ
in ſyon. S3 qd facit accidia. Illa facit hoīem
ſtare in vno loco: imo facit redire retro. Qn̄
n. hō incipit hēre diſcretionē ⁊ cognoſcit ſe:
tunc hō incipit ambulare. Modo dicatis mi
hi ꝙ̄tum ambulaſtis ⁊c. Dn̄e ego ſū ꝑcie ſi-
cut fui an̄ decem annos: ⁊ vtinā nō peioꝛ. Si
n. nauis ſtaret. xx. annis in vno loco nō faciē-
do viā oēs mirarent. Ita oēs nos tranſfreta-
mus ad celū: ⁊ quot anni ſunt ꝙ incepimꝰ ⁊
ſtamus in vno loco: imo redimꝰ retro. Quia
in via dei nō ꝓgredi retrogredi ē: ait Bern̄.
Uerbigr̄a. Si q̄rat a religioſo: q̄t ānos hētis
in oꝛdine. x. vel. xx. ⁊c. Et nouiciꝰ erā deuotus
ſ3 mō nihil. Idē de clericis qui in pᵒ āno ſunt
deuoti ⁊c. Idē de laicis: ſi q̄rat. mō ſunt. x. āni
erātis deuotꝰ ita paꝝ. ⁊ mō nihil. Ecce ꝑditio
tpis. Bn̄dictꝰ eſt qui pōt dicē. mō ſum deuo-
tioꝛ ꝙ̄ heri. ⁊ ſi placet deo cras ⁊c. Cōtra iſtā
ꝑditionē dicit ſcriptura. Nos nō ſumꝰ ſubtra
ctionis filij in ꝑditionē: ſ3 fidei in acq̄ſitione
aīe. Heb. x. No. ꝙ ocioſitatē vocat ſubtracti-
onē. Subtractio eſt qn̄ de bona vita incepta
⁊ de oꝛonibꝰ hō dimittit mō vnū mō aliud di.
O nimis eſſet totiēs ieiunare vel tot oꝛones
dicere. ⁊ ſic de ſilibꝰ. Jō dicit nos nō ſumꝰ ⁊c.
Ab iſta ꝑditione ſe cuſtodiuit ⁊ liberauit btā
Cecilia. Si. n. vultis ſcire in quo expendebat
tp̄us: dicā vobis. Dicit quō doꝛmiebat ſepa-
ta cū domicellis in vna camera: ⁊ ſponſus in
alia ⁊ ſurgebat in media nocte. ſm illud Dd.
Media nocte ſurgebam ⁊c. Et vſꝗ ad auro
rā ipſa expēdebat illud tp̄us. Pᵒ in deuota
oꝛone. Scdo in euāgelica lectione. 3ᵒ in deuo
ta ꝯtemplatione. In auroꝛa aūt audiebat miſ
ſam deuote ⁊ cū ſilentio. ⁊ poſt pabat carnes
vel legumina pro xp̄ianis captis a tyrānis ⁊c.
⁊ ꝯfoꝛtabat eos in coꝛpe ⁊ in aīa: ⁊ circa meri
diem tota feſta ipa prandebat: nō carnes ⁊c.
Poſt dicebat veſpas: ⁊ poſt hoc ibat ad ꝑdi
candū infidelibꝰ ciuitatis: intātū ꝙ vna ꝯuertit
cccc. īfideles ad fidē xp̄i. qualibet dn̄ica ꝯfite
bat ⁊ cōicabat. iuxta antiquā cōſuetudinem.
Ecce quō in opibꝰ mīe expendebat tp̄us. non
erat ocioſa. Moraliter hētis hic exēplū oꝛan
di quolꝫ mane ⁊ ſero recipe certā oꝛationē ⁊
ꝯtinuare dicēdo deuote genibꝰ flexis ac ſi vi-
deretis deū: ſignādo vos pᵒ dicēdo dicere ave

do ⁊c. ⁊ ds erit vobiſcum in oībus negocijs.
Et ſi in quolibet die nō poteſtis audire miſſā
in auroꝛa vt antiquitus. ad minꝰ tn̄ omni die
dn̄ica audiatis miſſam cōpletā ⁊ cū ſilentio
⁊c. Et ſi in qualibet dn̄ica nō poteſtis cōicare
ad minꝰ in paſcha cōicetis. Itaꝗ frēs mei di
lecti ſtabiles eſtote ⁊ imobiles abundātes in
omni ope dn̄i ſemꝑ ſciētes ꝙ laboꝛ veſter nō
eſt inanis in dn̄o. i. Choꝝ. xv. ¶ Quarta ꝑdi
tio eſt auari. credūt. n. amare pecuniā vel pe-
cunias cōgregando ⁊ cuſtodiēdo: ⁊ illud fa-
cit eos ꝑdere. De hoc dabo ſimilitudinē ad
oculum de duobꝰ hoībus qui volunt ſe ad ali
am ciuitatē trāſferre : ⁊ oībus venditis tenēt
pecuniā. Et eſt ſic ꝙ in via per quā hn̄t trāſire
ſunt latrones qui depdant eos. Et dicūt: quid
faciemus de pecunia poꝛtanda. Dicit vnus.
Bonū remediū eſt per cambiū. Dicit alter
auarus: abſit: pecunia mea ibit mecū: nō ſepa
bo me: ⁊ finaliter depdat ⁊ moꝛit fame. Alter
vero recepto in cambio lr̄a vixit lete poſt ⁊
epulabat. Ita in ꝓpoſito. Oēs nos opꝫ tranſ
ferre ad aliā ciuitatē. Non hēmus hic manē
tem ciuitatē. ad Heb. xiij. In trāſitu autē eſt
paſſus pericloſus plenus latronibus in quo
oēs depꝛedant: pape: reges: cardinales. ⁊c. ſ.
in paſſu moꝛtis. Sed qd facit prudens ponit
certe in mēſa nūmularioꝝ que ſunt manꝰ pau
peꝝ: ibi ponit pecuniā ſuā aſſecuratam per re
gem xp̄m. Ecce clauſula. Da paupibus ⁊ ha-
bebis theſauꝝ in celo. Matth. xix. Jō ꝑſone
miſericoꝛdes q̄ hic faciūt largas elemoſynas
dando veſtes: bladū: vinū ⁊c. dant ⁊ ponunt
in menſa cambij: ⁊ in paradiſo inueniēt ſecu-
ritatem. Aīa poꝛtat lr̄am cambij in frōte ſcri-
ptā. S3 dicit auarus. Non dꝫ hō ſe ſpoliare
qd non poſſet tenere ſtatum di. Ego dimittā
in teſtamento ⁊c. O ſtulte ⁊ neſcis paſſū pe-
ricloſum. Uidet ergo vobis ſi auaricia facit
ꝑdere pecuniā. Un̄ ait ſcriptura. Perde pe-
cuniā ꝓp frēm ⁊ amicū: ⁊ non abſcōdas illā
ſub lapide in ꝑditionē. Eccl. xxix. No. perde
pecuniā. Aliqui qn̄ dant elemoſynā credunt
ꝙ illud perdat: ſ3 talis ꝑditio bona eſt. Etiā
qn̄ ſeminat vr̄ perdere grana: ſ3 bona ꝑditio
eſt ⁊ fructuoſa. Jō dicē ꝑdere ⁊c. Et nō abſcō-
das illā ſub lapide duro auaricie in ꝑditionē
Ideo btā Cecilia qn̄ incepit ꝑſecutio ꝯ xp̄ia-
nos cogitauit ſe cito moꝛiturā. Jō anteꝗ̄ ve-
niſſet ad paſſū ꝑiculoſū fecit cambiū ⁊ po-
ſuit in menſa. i. in manibꝰ paupeꝝ pecuniam.
Uocatis domicellis ſuis quas nutriuerat ad
ſeruitiū dei: illis que voluerūt viuere in vgini

MM3

tate dimiſit aliquid vt poſſent viuere etiaȝ cū
laboribus eaꝝ ne eſſent ocioſe. Aliā pecuniā
vero dedit viduis: orphanis ⁊ captiuis: ⁊ ſola
domū ſibi retinuit. Jō Urban⁹ papa dixit de
ea. Cecilia famula tua dn̄e q̄ſi apis argumē-
toſa tibi deſeruit: recipiēs flores ab exemplis
ſctōꝝ patrū: ⁊ faciens fruct⁹ ſctitat̃. Morali
imitemini eaȝ qꝛ de certo quicq̄d retinetis in
paſſu erit deꝑdatū: ergo de quo viueẗ in alio
mūdo. Si. n. pro iſta mā modica ⁊ miſerabili
vita ⁊ incerta tm̄ laboratis. Nūq̄d pro illa vi
ta btā ꝑpetua ⁊c. Mittatis ergo ibi aliq̄d vn̄
viuat̃. Un̄ xp̄s. Btī miſericordes q̄m ipſi miaȝ
ↄſequent̃. Mat. v. ¶ Quinta ꝯditio eſt glie
ex incōſtātia: ⁊ eſt q̄n hō incipit bonā ⁊ ſctām
vitā vel in religiōe vel in ſacerdotio vel i mři
monio: hō vadit ad padiſuȝ recta via. Sȝ ſi il
la bōa vita dimittit̃ ꝑdit̃ glīa. Dicat̃ ſimilitudo
de curſorib⁹ incipientib⁹ ardenter currere ad
brauiū ꝑp ſpinas dimittūt curſum ⁊ alij ꝓce-
dunt ⁊ lucrant̃. Jta accidit mult̃. Q̄ꝫ multos ſūt
religioſi q ardēter inceperūt currere ad xp̄m
q in capite curſus tenēt coronā. ⁊ clamando cla
mat di. Uenite ad me oēs q laboratis ⁊ one-
rati eſtis ⁊ ego reficiā vos. Mat. xi. Sȝ caueā
tis de ſpinis. Spine ſunt deriſiōes ⁊ truffe q̄s
mali faciūt de bonis ⁊ deuotis. Si do ille ti-
mens diceret. O miſer ⁊ oēs truffant̃ de me
⁊ dimittit bonā vitā ⁊ ꝑdit ſic coronā glorie.
Alij aūt plurimi hoīes dimittūt ꝑp modicaȝ
infirmitatē capit̃ vel ſtomachi: vel tēptatōes
dyaboli vel occaſiōes mūdi dicētes: O miſer
ego nō ↄſueui iſta hēre. Jō dimittit bonā vi
tam ⁊c̃. Ue his qui ꝑdiderūt ſuſtinētiā: ⁊ qui
dereliquerūt vias rectas ⁊ diuerterūt in vias
prauas. Et q̄d faciēt cū inſpicere cepit dn̄s. ſ. in
iudicio ꝑticulari vel gn̄ali. Eccle. ij. Sȝ btā ce
cilia in vita ſctā ⁊ virtuoſa quā icepit ↄtinua-
bat de bono in meli⁹ vſq̄ in finē: ⁊ tūc habuit
coronā per martyriū. Poſtq̄. n. ꝑſes occidit
ſponſuȝ ſuū vocauit eā querēs de ſua ↄditiōe.
Que rn̄dit di. Stulte q̄ris: qꝛ vel q̄ris de ↄdi
tiōe ſpūali: de iſta dico q̄ ſuȝ xp̄iana. vel q̄ris
de carnali: de iſta dico q̄ ſuȝ nobilis. Si dica
tur: Q̄re rn̄dit cū iniuria: qꝛ ipſe erat luxurioſus
⁊ timuit. Jdeo ꝓuocauit ipm̄ ad irā: qꝛ tunc
amor ↄuertit̃. Et ait iudex. Tu es ſortilega ⁊
deceptrix: qꝛ ꝑuertiſ corda gētiū: vt pȝ in viro
tuo: qui mortu⁹: q adorauit hoīem crucifixuȝ
Rn̄dit ipſa. Nō ſuȝ deceptrix: ſȝ op⁹ eſt ſpūſ
ſcti. Tunc iudex dedit ſniam vt cōbureret̃ vt
deceptrix: ſȝ vt penā hēret fecit eā poni in bal
neo ſicco ⁊ ignito: in quo ſtetit per vnā diē ⁊
noctē: ⁊ orauit dicēs: q̄ pars erat mortis: ſȝ vel-
let pa⁹ diſtribuere domū ſuaȝ: ⁊ exaudita fuit
a dn̄o: ⁊ nō fuit in balneo mortua. Et erat ma
gna rō: qꝛ ignis luxurie illud corp⁹ nō cōbuſ-
ſit. Jō nec ignis mālis. Ex hoc miraculo mul
ti ↄuertebant̃. Tūc iudex ꝑcepit eā decapita-
ri: q̄ ter ꝑcuſſa nō fuit mortua: ⁊ erat lex roma
noꝝ q̄ in decapitatione nō darent̃ vltra tres
ictus. Tūc amici receperūt eā dicētes: q̄d eſt
hoc. Que ait. Triduanas a dn̄o popoſci indu
cias vt domū meam dn̄o eccleſiam conſecra
rem. Quo facto expirauit: ⁊ fuit coronata. Jō
eius exemplo continuate in bona vita.

¶ Sermo beati Clementis.

Quiſputas ē fidelis ⁊ pru-
dēs. Hec v̄ba ſ
iſtud textualit̃. Mat. xxiiij. ⁊ offici
aliter in euā. hodierno. Sic̃ offm̄ ⁊
ſolēnitas p̄ntis diei eſt vni⁹ glioſi ⁊ mirabilis
martyris. ſ. Clemētis. Jta ēt erit ſmo nr̃. Et
hēbimus multas bonas doctrinas ſpeculati
uas ad illuminationē intellectuū: ⁊ morales
ad correctionē victoꝝ ⁊ informationē v̄tutū
Sed p⁹ ſalu. virgo Maria ⁊c. Uerbū ꝓpoſi
tū ſm̄ intellectū quē volo ꝑtractare indiget
declaratione. Pro qua eſt ſciēdū q̄ regula ⁊
doctrina vniuerſalis in theologia eſt q̄ deus
dat ⁊ diſtribuit glīaȝ celeſtē padiſi ſm̄ bonaȝ
vitā quā hō tenuit in hoc mūdo: qꝛ quāto ꝑſo
na fuit melioris vite in hoc mūdo: tāto hȝ ma
iorē glīaȝ in alio. Rō hui⁹: nō credat̃ q̄ veni
at ex aliqua obligatiōe neccīa ex ꝑte dei: qꝛ de
nō obligat̃ creature: ſȝ ex gratioſa ⁊ volunta-
ria ꝓmiſſione ſua: qꝛ ita ipſe ꝓmiſit. De hoc
dabo vobis vnā ſimilitudinē quā ipſe tangit.
Si. n. aliq̄s dn̄s hēt captiuos qui ſeruiūt ſibi
obligat̃ dn̄s dare ſalariū captiuis pro ſuitio
vel dare eis hereditatē ſuā: certū eſt q̄ nō: q̄a
iaȝ ex debito captiui tenent̃ ſuire dn̄o ſuo: ſed
ſi dn̄s pie ⁊ gratioſe ꝓmiſit captiuis dare ſala
riū pro quolibet opere: tūc tenet̃ nō ex obligati
one neceſſaria: ſȝ ex obligatiōe volūtaria. Jta
eſt de nobis. Certū eſt q̄ oēs ſum⁹ ſui ⁊ capti
ui xp̄i. Auctas. Empti eſtis precio magno. i.
Cho. vi. Preciū fuit ſāguis xp̄i. Auctas. Nō
corruptibilib⁹ auro vel argēto redēpti eſtis d
vana vr̃a ↄuerſatione pr̄ne traditionis ſȝ p̄ci
oſo ſanguine agni imaculati ieſu xp̄i. i. Pe. i.
Ex quo ēpti ſum⁹: captiui ſum⁹. Honor eſt eē
captiuū tāti dn̄i cui neceſſaria ꝑcioſa ꝓmiſſio
Si aūt vellet: dicēt. Et nūq̄d eſtis mei captiui
ſuiuiſtis mihi: feciſtis q̄d debuiſtis: ⁊ ſic poſuit
ꝓ vos i carcē īferni. Ecce q̄ h̄ Auctas. Nūq̄d
grām hȝ ſeruo illi: q̄a fecit que ei ꝑceperat
nō puto. Sic ⁊ vos cū feceritiſ oīa que ꝑcepta
ſūt vob: dicite ſui inutiles ſum⁹: q̄d debuimus
facē fecim⁹. Lu. xvij. Hic tāgit xp̄s q̄cq̄d vob
dixit: ſȝ ex ſua ꝑiſſima ordinatiōe volūtaria ⁊
gratioſa nō vult q̄ ſine ſalario ſuiam⁹ ſibi: ſ-
mo ꝓ q̄libet bono ope quantūcunq̄ modico
amore ſui facto vult dare ſalariū. Et quāto ſūt
meliora ⁊ maiora tāto dat mai⁹ ſalariū. Ecce
auctas. Notari⁹ fuit btūs Mattheus de tota
exceptiōe. Fili⁹ hoīs vētur⁹ eſt in glīa patris
ſui cū angelis ſuis: ⁊ tūc reddet vnicuiq̄ ſm̄
opa ei⁹. Mat. xvi. Ecce vn̄ venit retributio.
Cū g⁹ btūs Clemēs martyr glioſus in h⁹ mū
do fecerit multa opa virtuoſa ⁊ meritoria: ⁊
ſuiuit i vita apl̄ica: ideo poſſum⁹ cogitare q̄
habuit magnā remunerationē i padiſo. De
h⁹ q̄rit the. q̄d eſt interrogatio admiratiua de
magno ſmulo glīe btī clemētis ꝑp egregia me
rita vite ſue. Quiſputas mō ē in glīa fidelis
⁊ prudens ex predicta regula. Beatus Cle-
mens qui in hoc mundo fuit xp̄i fidelis ſer-
uus ⁊ prudens. patet thema. Thema tangit
tres magnas virtutes ⁊ excellentias.

- Prima eſt credulitas diualis: qꝛ fidelis.
- Secūda hūilitas cordialis: qꝛ ſeruus.
- Tertia ſagacitas v̄tualis: qꝛ prudēs.

Jō admiratiue dicit thēa. Quiſputas ē fide
lis ⁊ prudēs. ¶ Dico primo q̄ btūs Clemens
habuit credulitatē diualē: qꝛ fidelis. Jlle dr̃
fidelis deo qui firmit̃ credit v̄itates fidei per
deū incarnatū reuelatas ſm̄ q̄ fides xp̄iana
tenet ⁊ confitet̃: vt beat⁹ Clemens. Nō. quali
ter venit ad iſtā credulitatē. Dicit hyſtoria q̄
tp̄e aplōꝝ btūs Clemens erat in roma que
tūc florebat: filius magni dn̄i: ſȝ nūq̄ viderat
parentes ſuos. de q̄b⁹ audiebat multa a nar-
rantib⁹: ⁊ deſiderabat eos videre: ⁊ deſidera
bat ſcire ſi erat alia vita: vel ſi q̄n moriebatur
corp⁹: ⁊ aīa: ⁊ q̄n cōcludebat̃ ꝑs negatiua re
cedebat triſtis. q̄n aūt aliq̄ argumēto inſolubili
cōcludebat̃ ꝑs affirmatiua: q̄. ſ. erat alia vita
in q̄ aīe viuebāt: erat multum let⁹ dicens: O
adhuc videbo parētes meos. Ad practicam
tūc tp̄is in roma erāt q̄nq̄ ſchole pricipales
ſ. tres phoꝝ: ⁊ due theologoꝝ. Jn ſcholis le-
gum non curat̃ de imortalitate aīe. De ſcho
lis theologorum habetur Act. xvij.

- Prima ſchola erat epycuriorum.
- Secunda ſtoycorum
- Tertia peripatheticorum
- Quarta erat iudeorum
- Quinta erat ꝑpianorum.

¶ Prima ergo ſchola erat epycurioꝝ: dcā ab
eoꝝ mgr̃o vocato epycuro: iſti tenebāt q̄ fe
licitas hoīs ↄſiſtit in delectatōib⁹ carnis. ſ. co
medere: bibē: dormire: luxuriā facē. Jſti non
credebāt aliā vitā. Et ſumebāt fundamentuȝ
ab auctē illi⁹ magni phī Salomonis qui i li
bro eccliaſtes dic̃. Dixi in corde meo d̄ filijs
hoīuȝ: vt ꝓbaret eos de⁹ ⁊ oñderet ſiles eſſe
beſtijs. Jccirco vn⁹ interit⁹ ē hoīs ⁊ iumētoꝝ
⁊ vtriuſq̄ equa cōditio. Sicut morit̃ hō: ſic
⁊ illa moriuntur. Silr̃ ſpirant oīa: ⁊ nihil ha
bet hō ampli⁹ iumēto. Cūcta ſubiacēt vani-
tati: ⁊ oīa pergūt ad vnū locū. De terra facta
ſunt ⁊ in terrā pariter reuertūt. Quis nouit
ſi ſpūs filioꝝ adā aſcendebat ſurſum: ⁊ ſi ſpi
ritus mortuoꝝ deſcēdat deorſum. Et depre-
hendi nihil eſſe meli⁹ q̄ letare hoīem in ope
ſuo: ⁊ hāc eſſe ꝑtē illi⁹. Eccle. iij. Fortis aucto
ritas eſt niſi bn̄ intelligat̃: ⁊ multi errāt. Hoc
veꝝ eſt q̄ Salomō dicit iſtā auctoritatē. Sȝ
ipſemet in dicto libro declarat q̄uo intelligit
dicēs i multis locis dicti libri. Uidi cūcta q̄
ſunt ſub ſole. aīa aūt rōnalis non fit ſub ſole
v̄tute ſolis: nec influentiarū nature vt anime
iumētoꝝ: qꝛ nō effect⁹ ſolis nec celi ⁊c. ſed ſit
ſupra ſolē. ſ. v̄tute dei qui eā creat ⁊c. Salo-
mon aūt ſolū loquit̃ de ſenſualitate: ⁊ de his
que habēt eſſe ſub ſole. Et iſte eſt intellectus
verus dicte auctoritatis. Btūs aūt Clemēs
audiēs opinionē illoꝝ triſtis recedebat. ¶ Se
cūda ſchola erat ſtoycoꝝ q totā felicitatem
humanā ponebant in honeſtate v̄tuali. Jſti
erant aliqualiter meliores: viuebant diſcrete
iuſte ⁊ prudēter temperate ⁊ fortiter ↄtra in
clinationes carnis. Sed aliqui eoꝝ dicebāt
q̄ anima moriebatur cuȝ corpore ſimul. ⁊ cō
ſequenter q̄ tota felicitas erat in hoc mun-
do viuendo virtuoſe moraliter ⁊ bene. Deci-
piebantur enim in hoc: quia quando aliquis
moriebat̃. nō videbāt aliquid exire de corꝑe
hominis. Sicut nec de corꝑe beſtie quātūcūq̄
obſeruarēt. Sȝ ecce hic deceptio eoꝝ: q̄a aīa
q̄diu eſt in corꝑe nō pōt videt̃ niſi corꝑalit̃.
Rō q̄a velū carnis īpedit. Uerbigrā. ſi ego
tenerem vitreas rubeas ante oculos. q̄cquid
viderem eſſet illius coloris: quia indicat ſm̄
illud coloreȝ. Jdeȝ ſi eēnt alteri⁹ coloris. Jta
eſt etiā de aīa: q̄diu eſt in corpore nō pōt vi-
dere niſi corporalia: ſȝ dimiſſa carne: ſtatiȝ vi
det ſpūs angelos bonos ⁊ malos ⁊ animas:
infernū: purgatoriū celum ⁊c. Jdeo aplūs.
Uidemus nunc per ſpeculuȝ ⁊ in enigmate.
tunc aūt facie ad faciē. prima. Cor. xiij. Nūc

qui alij dicebāt qui erāt de illa ſcbola:melius
eſt ꝙ ē alia vita vt Seneca. Dyogenes. Ari-
ſtoteles. ⁊ multi alij. faciēdo iſtā ratonē. Cer
tū ē ꝙ domin⁹ potēs ⁊ ſapiēs ⁊ iuſt⁹ ſuis bōis
ſuitorib⁹ dat remūeratonē malis aūt ſuitori
bus dat punitionē. Jō ⁊c. Cū ergo boni in
hoc mūdo nō remunerentur: imo multi boni
habēt hic multas miſerias ⁊ deſolatiōes: nec
mali puniant: imo habēt hic m̄ltas cōſolatio
nes. Ergo dicebāt ipſi oꝫ dicere ꝙ ē alia vita i
q̄ boni ꝓmiant: ⁊ mali puniant: qn̄ btūs Cle-
mēs audiebat iſta cōſolabat: ſperās vidē pa-
rētes. ¶ Tertia ſchola erat peripatheticoꝝ q
ponebāt felicitatē humanā in veritate intelle
ctuali. De iſta erat Ariſtoteles. Plato. So-
crates. Anaxagoras ⁊c. q ſp̄ ſtudebāt ad co-
gnoſcēdū veritatē. Iſti tenebāt ꝙ erat alia vi
ta in q̄ aīe viuebāt faciēdo vnā rōnē quā tan
git pħs in libro de aīa. ſ. ꝙ ſubſtātia ſpūalis q̄
lis eſt aīa rōnalis nō accepit eſſe ſuū nec viuē
nec durationē a re corꝑali: imo ipa cōicat rei
corꝑali eſſe ⁊ viuere: ⁊ cū aīa rōnalis ſit ſubſtā
tia ſpūalis: ꝙ itellectū eleuat ſup oīa corꝑalia
⁊ nihil recipit a corꝑe: imo dat eſſe corꝑi. Aīe
aūt iumētoꝝ recipiūt ſuū eſſe a corporib⁹. iō
morientib⁹ corꝑib⁹ deſinūt eſſe: ſꝫ non ſic de aīa
rōnali. Iſta rō cōſolabatur multum btūm Cle
mētē: qꝛ iſti erāt maiores pħi: ſꝫ nō erāt xpi-
ani. ¶ Quarta ſchola erat iudeoꝝ in q̄ inue-
nit duas opiniōes ſm ꝙ due erāt ſecte iudeo
rū. ſ. ſaduceoꝝ ⁊ phariſeoꝝ. Saducei nō cre
debāt aliā vitā dicētes: ꝙ moyſes nō fuit locu
tus de alia vita ꝓmittēte gliaꝫ bonis ⁊ penā
mal: ſꝫ oēs ꝓmiſſiones ſunt in hac vita. in ſi-
gnū ꝙ nō eſt alia vita. Sꝫ errabant in hoc qꝛ
lex moyſi ſolū fuit ordinata ad finē regis. meſ
ſie q fuit finis ⁊ termin⁹ illi⁹ legis. Jō nihil ꝓ-
mittebat in alio mundo. qꝛ hoc ſpectabat ad
meſſiaꝫ. Jō moyſes nō fuit locut⁹ de alio mun
do. Mirū eſt ꝙ moyſes fuit locut⁹ de creatōe
iumētorū ⁊ nihil dixit de creatiōe angeloruꝫ.
Rō. qꝛ loq̄bat ꝑplo rudi cōfidēs ꝙ rex meſſi
as declararet ea que ſunt alterius mūdi. Ecce
q̄re ſaducei errabāt. Jō dixit xps. Erratis ne
ſciētes ſcripturas neqꝫ v̄tutem dei. Mar. xij.
Alia ſecta erat phariſeoꝝ. ⁊ iſti credebāt aliā
vitā. ¶ Quīta ſcola erat xpianoꝝ. Prim⁹ q
git theologiā in roma fuit beat⁹ Barnabas.
⁊ poſt legebāt ibi Petr⁹ ⁊ Paulus q clare di
cebant ꝑdicabant ⁊ declarabant ꝙ eſt alia vi
ta in q̄ boni a deo ꝓmiant: ⁊ mali puniunt in
maximis tormētis. Q dicebat beat⁹ Clemēs
iſti bn̄ dicūt. ſꝫ male ꝓbant. Et illi. Nos ꝓba

m⁹ expecta modicū. poſtq̄ ꝑdicauerūt de alia
vita in ſignuꝫ ꝓbationis ſuſcitabant aliqueꝫ
mortuū eis portatuꝫ. facientes redire aiaꝫ de
alio mūdo. Ecce rō ⁊ argumētū iſolubile. Co
gitate quō beatus Clemens interrogabat ſu
ſcitatuꝫ vnde veniebat. ⁊ q̄ in alio mundo vi
derat ⁊ illuminatus ex doctrina h⁹ ſcole cre
didit firmiter ⁊ baptizat⁹ eſt. Ecce quō beat⁹
clemens fidel fuit ad credulitateꝫ diuinalem
qa fidelis. Et ꝓt dici. Hic. ſ. rome iam q̄ritur
int̄ diſpenſatores vt fidelis qs inueniatur. j.
Cor. iiij. Nota inter diſpenſatores. ſ. pħos q
diſpenſant ſcientiam. Moraliter habemus
hic doctrinam. Ex quo habemus certitudinē
infallibilem ꝙ eſt alia vita bonis glorioſa ⁊
mala doloroſa inſtruimur vt hāc vitam reci-
piamus tanq̄ viā p quam tranſeūt. Aliqui in
trant p portam natiuitatis. ⁊ aliqui exeunt p
mortis portam. Vbi ſunt hoīes ⁊ mulieres q
erant mō ſunt mille anni ⁊c. Ꝙ bn̄ ergo dēm⁹
nos h̄ ꝑparare. Jō dicit ſcriptura. Juſtorum
anime in manu dei ſunt: ⁊ non tāget illos tor
mentum malicie ſue mortis. Viſi ſunt oculis
inſipientium mori: illi aūt ſunt in pace. Sap.
iij. Ergo ſtulte noli eſſe incredulus ſed fidelis
Johis. xx. ¶ Dico ſecundo ꝙ beat⁹ Clemens
habuit humilitatem cordialeꝫ. qꝛ ſeruus: hoc
nomē ſeruus eſt nomen humilitatis. Vultis
cognoſcere ſuaꝫ humilitatē ſciendum ꝙ poſt
q̄ Petrus apoſtolus ꝑdicauit circa. xxviij.
annos poſt xpi aſcenſionem deus reuelauit ſi
bi morteꝫ. Qui ꝯgregatis xpianis in roma di
xit. Certus ſum ꝙ velox eſt depoſitio taberna
culi mei ſecunduꝫ ꝙ ⁊ dn̄s nr̄ ieſus xps ſigni
ficauit mihi. ij. Pe. i. Jō velleꝫ tenere moduꝫ
quē xps tenuit ante ſuā paſſionē q ordinauit
de me ſucceſſore ſuo. ita volo ego facere noti
ficabo vobis quem reputo ad h⁰ ſufficienteꝫ
⁊ noīauit btūm Clementē ꝓpter eminentiam
ſapie. ⁊ potētie ad faciendū miracula. Et be
atus clemens totus humilis cepit ſe totis vi
rib⁹ excuſare. Nō notate hic magnam ſcti
tatem beati Clementis. qꝛ qn̄ beat⁹ petrus di
xit iſta verba adhuc viuebant aliq apl̄i. vt be
atus Johes ⁊ Jacobus minor. ⁊ multi diſci
puloꝝ vt Lucas ⁊c. ⁊ nullū nominauit niſi
btūm Clementem. in q̄ ꝯcludit maxima ſctitas
vite ⁊ excellentia bti clementis ſꝫ ipſe excuſa
uit ſe hūiliter. magis voluit eſſe ſeru⁹ q̄ dn̄s
iuxta conſiliuꝫ xpi. Quicūqꝫ voluerit int̄ vos
maior fieri ſit veſter miniſter. Et quicūqꝫ vo
luerit inter vos primus eſſe erit veſter ſeruus
Sicut filius hoīs non venit miniſtrari ſꝫ mi

niſtrare ⁊ dare aīam ſuam in redemptiōeꝫ p
multis. Mat. xx. Mortuo igit btō petro. xpia
ni ꝑlati ⁊ epi ꝯgregauerunt ſe ad eligendum
Et licet nondū noīarent hoc noīe cardinales
tam tunc habebant officiuꝫ. Et vnus ꝓpoſuit
quō vicarius xpi beat⁹ Petrus obierat ⁊ ec-
cleſia erat ſine paſtore ⁊ capite. ⁊ iō eligerent
aliū. Dixit alius. Qm̄ beatus petrus iaꝫ nob
declarauit ⁊ noīauit ſucceſſorē ſuum ſanctum
Clementem. iō p eādem ſpirationē eligamus
eū. Beat⁹ aūt clemens volens hoc impedire
ſurrexit dicens. Dn̄i verū eſt ꝙ beatus petr⁹
me nominauit. ſed non me fecit papaꝫ nec ex
pedit eccl̄ie aliquo modo ꝙ ego ſim. Nō. qa
ſiet noīatione bti petri vos me eligitis intra
bit conſuetudo in eccleſia dei q̄ papa an̄teq̄
moriatur eliget ſibi ſucceſſoreꝫ. ⁊ paulatiꝫ ve
niet corruptio ꝙ fiet p ſucceſſorē carnaleꝫ qꝛ
papa eliget ⁊ noīabit nepotē ſuum vel filiuꝫ
Jō rn̄derūt oēs. Bn̄ dicit. ⁊ fuit determinatū
ꝙ nō eligeretur ſꝫ ꝙ eligerēt Linū quē beat⁹
Petr⁹ non noīauerat. Itē mortuo Lino con
gregati ſunt ad eligendū etiā clementeꝫ. q vi
dit eadē ratione. ⁊ eligerunt Cletuꝫ: quo mor
tuo cōgregati ad electionē elegerūt clemēteꝫ
dicēdo. Pro certo expedit ſatiſfacē volūtati
bti petri nec valuit excuſatio. qꝛ iaꝫ duo trāſi-
erant. ⁊ factus fuit papa. Si modo tantum
facerent ſe rogare non eſſet vnq̄ ſciſma in ec
cleſia poti⁹ eligebatur vt eſſet omnium ſeru⁹
q̄ pontifex ſummus. bene tenebat conſilium
xpi di. Quanto magnus es in ſcientia vel po
tentia: ſanctitate ⁊c. hūilia te in oīb⁹. Eccleſi.
iij. Moralr̄ inſtruūtur h̄ clerici ⁊ laici. clerici
ne currāt de ꝑlatōe. Nō quare mō ingeruntſe
oēs. qꝛ n̄ cōſiderāt ꝑiculuꝫ nec on⁹ vt āntiq ſcti
ſꝫ honorē ⁊ reddit⁹. Q oppoſitū de antiqs ſan
ctis qꝛ dicit ſcriptura. Judiciū duriſſimū i his
q ꝑſunt fiet. Exiguo eniꝫ concedit mīa. potēs
aūt potent tormēta patient ⁊c. Sap. vi. Nota
iudiciū duriſſimuꝫ fiet eis de corꝑe. durius de
operib⁹ ꝑſonalibus. duriſſimum de oībus ſue
dyoceſis. Item laici etiaꝫ hn̄t hic doctrinam
Mō q̄libet ſe ꝓmouet ad hn̄dū regimen cōi
tat. ⁊ ſunt multi q neſciūt regē ſuam ꝑſonam
nec domū ſuā. ⁊ tn̄ volūt regere cōitatē totaꝫ
cū tn̄ eſſꝫ fugēdū. ſꝫ nō ꝯſiderat on⁹ nec ꝑicu
lū ſꝫ honorē: qꝛ oēs dicēt ei dn̄e ⁊ vadūt ad in
fernuꝫ. Jō vt btūs Clemens hūiliami ſub po
tēti manu dei vt vos exaltet in tp̄e viſitatōis
⁊c. i. Pe. v. ¶ Dico tertio ꝙ hūit ſagacitatē
v̄tualē. qꝛ prudēs. Nā prudētia ſm pħm. vi.
ethicoꝝ. ſtat i ordinādo cōuenienter res ſ debi

tū fineꝫ. Patron⁹ ſiue nauta dr̄ prudēs q nō
obſtante fortuna maris ⁊ ꝯdictione vētorum
ducit nauē ad portū ad quē tēdit. Sic etiā ꝙ
nobis finis nr̄ ꝓpt quē finalit ſum⁹ creati eſt
hīc eternā gl̄iam talit g⁰ debemus vitā nr̄aꝫ
gubernare vt ad illaꝫ ꝑueniam⁹ nō obſtātib⁹
iclinatiōib⁹ carnis occaſiōib⁹ mūdi. ⁊ tēptatio
nib⁹ dyaboli. Vn̄ ordinātib⁹ res ad ſeipos ad
burſam vl̄ domū dr̄. Ve q ſapiētes eſtis in o-
culis vr̄is. ⁊ corā vobmetipſis prudētes. Iſa.
v. Dicit cognoſciū talē qd vob videt. dicūt ⁊
quō ē prudēs ſciuit ꝯgregare. Ego vidi ꝓſeqꝫ
ſuū nihil hn̄tē ⁊c. Nota quō beat⁹ clemēs vi
tā ⁊ doctrinam ſuā ⁊ mortē etiā ordinauit in
gl̄am dei. Nota ei⁹ exiliū ⁊ paſſionem ꝓ xpo
Ecce q̄liter ſciuit nauigare tenēs ꝯſilium bti
petri dicētis. Omīū aūt finis appropiquabit
Eſtote itaqꝫ prudētes ⁊ vigilate in oronibus
añ oīa aūt mutuā in vobiſmetipſis charitatē
ꝯtinuaꝫ hn̄tes. Qꝛ charitas operit multitudi
neꝫ peccatoꝝ. prima. Pe. iiij. Moralr̄ inſtrui
mur h̄ vt ordinem⁹ vitam noſtram ⁊ opera.
quia neſcimus diem neqꝫ horam.

¶ De ſancta Katherina virgine ⁊ martyre.

p Rofert de theſauro ſuo no
ua ⁊ vetera. Math.
xiij. Secūdū ꝙ tota ſolēnitas hodi
erna ⁊ officiuꝫ eſt btē katherine. ita
erit ⁊ ſmo. Et hēbim⁹ magnas ſpeculatiōes i
tellectuales. ⁊ bonas iſtructiōes morales. Sa
lutet pri⁹ v̄go maria ⁊c. Pro declaratiōe ꝟbi
⁊ itroductōe materie ꝑdicande ſciēdū ꝙ xps
volens dare modū ⁊ doctrinā diſcipulis ſuis
quō deberēt ꝑdicare p mūduꝫ ⁊ diſputare de
dit eis talē regulā. Oīs ſcriba doct⁹ i regno
celorū ſilis eſt hoī pr̄ifamilias q ꝓfert de the
ſauro ſuo noua ⁊ vetera. Matth. xiij. Scriba
eſt nomē eq̄uocū. qꝛ dr̄ vel ex officio ſcribēdi
vel a notitia ſcripture. Et i iſto mō ſumitur h̄
Oīs ſcriba doct⁹ ⁊c. Regnuꝫ celorum dr̄ ſcri
ptura ſctā. Nō ſic ei celū empyreū ꝯtiet ſecre
ta fidei q̄ nos credim⁹ put de⁹ nob reuelauit
⁊ ad extra videm⁹ ſolē lunam ⁊ ſtellas. ſꝫ non
videam⁹ ſecreta interiora. ſ. intellect⁹ allego
ricales ⁊ figurales tropologicales ⁊ morales
anagogicales ⁊ ſupnaturales iſti non vident
Jō dr̄ celum. Auct. Sile eſt regnuꝫ celorum
theſauro abſcondito i agro. quē q inuenit hō
abſcōdit ⁊c. Math. xiij. Ager ē ſctā ſcptura.
Laboratores iſtius agri fuerūt ſcti apl̄i. marty
res. ꝯfeſſores ⁊c. Infra cui⁹ theſaurꝰ ē ſecretū
diuine cognitionis quem q inenit abſcōdit. ſ.
in corde. ⁊ emit agrū illū. vendendo oīa q̄ hꝫ

vel dimittendo vt teneat vitā aplicā. qꝛ aliter
iſte theſaurꝰ ſacre ſcripture nō pt hri. Jō vide
tur hoc in religioſis. qꝛ qñ ſūt paupes pdicāt
gratiſſime. qñ vo abūdant pdūt grām. Jō oꝫ
vendere oīa. nolle aliqd de mundo vt hō poſ
ſit emere theſaurū ſacre ſcripture. Jō dicit. oīs
ſcriba doctꝰ i regno celoꝝ. i. in ſacra ſcriptura.
Siſis eſt homini prifamilias: genitiui caſus eſt
numeri ſingularis ſm grecam declinationem
Quis eſt iſte prfamilias niſi xps q ē pr vlis.
Alig dnr patres pticulares. vt genitoꝛ vel cō-
feſſoꝛ vl ēt patronꝰ. ſꝫ pater vlis eſt xpe q creat
aīam ⁊ format corpꝰ baptizat ⁊ audit ↄfeſſio-
nem gnalem. Pfem. l. vſem nolite vocare vo
bis ſup terrā. Unus eſt. n. pater vr q in celis ē
⁊c. Mat. xxiij. Huic pri pdicatoꝛ dꝫ eſſe ſimi-
lis. l. pdicando doctrinas noui ⁊ veteris teſta
menti. Lꝫ vetus teſtm non obliget nos. tamē
oīa ſunt figura noui teſtamēti. Oia. n. in figu
ra ↄtingebant illis. i. Coꝝ. x. Et can. vij. loquit
ſpūſſctūs xpo hoi. Oia poma. i. auctoritates
⁊ doctrinas. noua ⁊ vetera dilecte mi ſuaui ti
bi. Sicut ergo xpus in ſuis predicationibus ⁊
diſputationibus cū iudeis ſuauit regulam. qꝛ
cuꝫ doctrinis noui teſtamenti. Jta oīa ſcriba
doctus. Jam regulam tenuit beata katherina
que fuit in magnis ⁊ ſubtilibus diſputationi-
bus ⁊ predicatiōibus ⁊ cum auctoꝛibus noui
⁊ veteris teſtamenti. Jdeo de ea dicit: pꝛofert
de theſauro. Jnuenio q beata katherina fuit
in magnis ⁊ ſtrictis tribꝰ diſputationibꝰ. ⁊ in
omnibus deus dedit ſibi victoꝛiam.

- Pꝛima fuit domeſtica ſecrete
- Secunda fuit philoſophica facunde
- Tertia fuit tyrannice terribiliter

Sed ipſa cū auctatibꝰ noui ⁊ veteris teſtamē
ti habuit victoꝛiā ⁊c. Jō dicit pfert de theſau
ro ſuo noua ⁊ vetera. ¶ Dico pmo ⁊c. Pꝛio-
mo diſputauit cuꝫ matre ſua. Scdo cuꝫ qdam
ſctō heremita. Tertio cū vgine Maria. Et btā
Katherina habuit quattuoꝛ excellētias. Pꝛi
ma nobilitas gnis. qꝛ filia regis Lib. Scda ē
pulchꝛitudo maxia coꝛpoꝛis. Tertia eſt ſapiē
tia ītellectꝰ. qꝛ pr voluit vt addiſceret artes li-
berales. in qbꝰ tm̄ pfecit q nullus audebat cū
ea diſputare. hēbat. n. itellectū valde clarum.
Quarta qꝛ erat ditiſſima. qꝛ cū eſſet. xviij. ānoꝝ
rum obijt eiꝰ pr. ⁊ ipſa remāſit heres. Et ex iſtis
quattuoꝛ fama ſua extendebat p oꝛbē. intm̄ q fi
lius impatoꝛis rome voluit eā in vxoꝛeꝫ ⁊ mi
ſit nūcios ſup hꝰ ad mreꝫ. de qbꝰ fuit mr m̄ſiū
gauiſa qꝛ mūdana erat qꝛ filia ſua eēt impera
trix. Et nūciauit filie. Que rńdit. Mr mea pla-
cet mihi p bono cōi regni mei hre virū vt dici
tis. Sed ſicut dicitꝫ fama eſt de pꝛudētia mea.
iō nullo mō ducā virū niſi pꝛius eū videaꝫ: qꝛ
ſocietas viri ⁊ vxoꝛis nō eſt vnius diei: ſed ad
ſemp. Et mr replicauit. Et nūqd eſt licitū vos
ire romam vel ipm huc venire ad videndum.
Abſit Jō rńdit mri. Mater vos ſcitis q mul-
ti ſunt defectuoſi. qꝛ ſunt fatui vel infirmi. Jō
nunq̄ ducā viꝝ niſi videā pꝛiꝰ. Et mr. Nunq̄
fuit q mulier reſpiceiat viruꝫ. Rńdit. Ubi eēt
ſapia mea. Sapia dat vt hō ſciat ſe regē ⁊ gu-
bernare. Nā nullus emit aliqd in ſacco. Et ait
mr. Filia qd gꝰ rńdebimꝰ impatoꝛi. qles excu
ſatiōes. Rńdit. ſic vobis placuerit qꝛ ego nul
lo mō ↄſentirem. Ecce diſputatio domeſtica.
Mr vo anxia cogitauit vt p qndā ſctm̄ here
mitā eā ad mrimoniū iduceret. pp qd btā Ka
therina ⁊ hēmita locuti ſūt. Dixit. n. ſibi here-
mita. Audiui q filꝰ impatoꝛis vult vos i vxo
rē hꝰ erit magnū bonū nō ſolū vobis ſꝫ regno
vro. Rńdit. Sicut dixi mri mee ita etiā dico
vobis q placet mihi mrimoniuꝫ ſed oꝫ me vi
dere viꝝ quē recipiam. aliās non faciam. Tunc
ſctūs heremita a deo inſpiratus cogitauit tra
ctare illud matrimoniū. Nā tunc btā katheri
na erat īfidelis. Et heremita dixit ſibi quō ipe
ſuiebat vni dn̄o nobiliſſimo q dr xpi ieſus. q ē
tāte potētie ſapie ⁊ pulchꝛitudis q ſol ⁊ luna
mirant. bꝫ mrem vginē ⁊c. Velleſ iſtū in ſpō
ſum. Rńdit btā Katherina q pꝛius vellet eū vi-
dē. Tūc ait hēmita. Ergo iſta nocte doꝛmiaſ
ſola in camera vra ſine cameraria ⁊c. ⁊ oꝛabiſ
genibus flexis di. Uirgo maria ex vra mia oñ
datis mihi filiuꝫ vrm. Et ego ex alia pte roga
bo vt voƀ oñdat. Et ipa iā tota philocapta de
ieſu receſſit ab heremita expectās noctē cum
deſiderio ⁊ oꝛnauit camerā ſuā ſꝫ camera filie
regis ſp ſit oꝛnata. ⁊ accēdit cereoſ: ⁊ poſuit ſe
in oꝛone ⁊c. Rogādo vginē vt oſtēderet ſibi
filiū quē tātū heremita ſibi laudauerat. Dica
tur qūo vgo ſibi cū imēſo lumie apparuit: an-
gelis ⁊ vginibꝰ aſſociata. Cogitate dilectiōeꝫ
⁊ admiratiōnē btē Katherine: tota diſtracta
de tāta pulchꝛitudie. Ad quā ait vgo maria.
Quare vocaſtis me: qd vultiſ. Rńdit. vt oñda
tis mihi filiū vrm. Et ait vgo. Placet mihi. ⁊
eleuato mātello oñdit ſibi filiū etatꝭ. xiiij. ānoꝝ-
rū. vel. xv. di. Ecce vult eū. Tūc btā Katherina
tota ignita amoꝛe O bñdicta: nō ſū digna vt ſiꝫ
eiꝰ ſponſa: ſꝫ ancilla ⁊c. Et ait virgo ad filium.
Et vos fili vultis eam. Rńdit. nō qꝛ turpis ē.
Et ſubito tota viſio diſparuit: ⁊ ipſa remanſit
tota deſolata de vbo xpi cum reputaretur pul-

chꝛioꝛ de mundo. Et in craſtinū de mane iuit
ad heremitam narrās ſibi oīa p oꝛdinem. Et
hēmita cepit qſi ridē di. Ueritatē dixit vobis
Vos ei filia i coꝛpe eſt pulchꝛioꝛ de mūdo: ſꝫ
nō in aīa. Sciatꝭ filia q aīa eſt facta ad ymagi
neꝫ dei: qꝛ ē vna hñs tres potentias ſeu virtu
tes. ⁊ declarauit ſibi myſteriū trinitatis. Sed
qꝛ i vtero creata eſt recepit maculaꝫ. Sicut ſi
ymago immergeret i pelue de luto deturparet
⁊ macularet tota. Jta eſt aīa. Et cum aīa vra
ſit adhuc maculata. Jō xps q videt nō ſolum
coꝛpus: ſꝫ aīaꝫ. ſꝫ gꝰ dixit q eſtis turpis. ⁊ Ka-
therina. O pr: eſt aliq̄ medicia vt poſſē lauari.
Rńdit heremita. Jta: baptiſmus q a xpo ↄ-
pi hec ē oꝛdiatꝰ. Et iſtruxit eā i fide catholica:
⁊ ipa regrēte baptizauit eā. Et dixit ſibi q ite
rū oꝛaret i nocte ſeqnti: ⁊ faceret ſicut i pcedēti
nocte. ⁊ ita fec. Et vgo ſibi apparuit iterū vt p
us ⁊c. Et qñ dixit vgo filio. pꝫ voƀ. Rńdit:
ita. qꝛ mō ē pulchꝛa. Tūc potuit ſibi dicē. To
ta pulchꝛa es amica mea: ⁊ tota pulchꝛa eſt ⁊
macla nō ē in te. Cant. iiij. Tūc vgo maria tra
didit ānulū btē katherie ⁊ deſpōſauit eā cū fi
lio ſuo. ecce h̄ victoꝛia pme diſputationis: qa
fuit ſpōſa xpi. De nulla alia ſctā legit ſic. Lꝫ
ei oēs vgines hōeſte. ⁊ oēs aie ſctē ſint ſponſe
xpi. nō tn̄ cū tali ſolēnitate vidēdo xpꝫ. nec cū
ānulo. ⁊ poterat tūc dicē. b. Ka. hanc amaui ⁊
exqſiui a iuuētute mea ⁊ qſiui ſpōſaꝫ mihi eaꝫ
aſſumē ⁊ amatoꝛ factꝰ ſū foꝛme illꝰ. Sap. viij.
Moꝛalr h̄ pro mulieribꝰ cogitate h̄ rōnabi-
lr q vgo Maria poſtq̄ deſpōſauit eos dedit
ſpōſe filij ſui doctrinam ⁊ modū quō ſe guber
naret vocalr vl mentalr vt ſibi placuit dans
ſibi quoqꝫ doctrinas vt eēt digna venire ad nu
ptias glie celeſtis. ⁊ ſe ↄſeruaret i amoꝛe ſpon
ſi ſui. Pꝛia q eēt hūilr ſicut ſpōſus ſp voluit eē
hūil i hꝰ mundo. iō filia mea foꝛis deponatis
oꝛnamenta vana coꝛonas ⁊ iocalia monilia
⁊ alia ⁊c. Quanto enim eritis humilioꝛ tanto
magis placebitis ſpōſo veſtro. Spōſus enim
veſter habet contrarias cōditiones dñoꝛuꝫ ⁊
holuꝫ mundanoꝛū. q in ſuis ſponſis volūt pō
pā ⁊c. Nō ſic filius meꝰ. Secunda q ſitꝭ miſe
ricoꝛs vt ſponſus vr q ſp fuit miſericoꝛs: dans
oīa aurū ⁊ argētū. nihil ſibi retinuit. ſic place
bitis ſibi. Tertia q caueatis a ſocietate mala
di. Noueritis filia mea q filꝰ meus eſt valde
zelotipꝰ. qꝛ ſicut ſp fuit vgo ⁊ voluit naſci de
me vgine: diligit ſingulariter vgitatē: non cu
retis ducē ſpātē. nolite reſpicere hoīes. qꝛ de
vno aſpectu poſſetis īfici. i curia vra habeatis
hoīes ⁊ mulieres ſenes. Quarta noueritis filia
q filꝰ meꝰ fuit magne abſtinētie: tm̄ ſemel co
medebat in die. nō carnes ⁊c. Jō vos filia di
mittatiſ capones. pdices ⁊c. Nā vginitas ſine
abſtinētia nō pt ↄſeruari. Quinta ſponſus ve
ſter fuit ſp diligens oꝛando ⁊ pdicando. Jta
vos filia oꝛetiſ ⁊ legatis. nō i libꝛis gētiliū pho
rū. ſꝫ i euāgelijs. ⁊ ſic ↄſeruabitꝭ vos in amoꝛe
ſpōſi vri. ⁊ i breui faciemꝰ nuptias i celo. Re
cte poterat dicē vgo maria. Emuloꝛ eni vos
dei emulatione. Deſpōdi eni vos vni viro. ij.
ad Coꝝ. xi. Pꝛomitto voƀ q btā Katherina
optie ſuauit iſta cōſilia exq̄ ſciuit cōditiones
ſpōſi. Jō de ea poteſt intelligi illud. Mulier i
nupta. ⁊ virgo cogitat q̄ dei ſunt vt ſit ſancta
coꝛpe ⁊ ſpū. i. Coꝝ. vij. ¶ Secūda diſputatio
fuit philoſophica facūde. Dicat quō tūc tem
poꝛis erat qdam ipatoꝛ maxencius noīe. nō tn̄
romanꝰ ſꝫ vltra mare occupauerat ſibi totum
mūdū. ⁊ moꝛabat i ciuitate alexādrie. pſeqba
tur xpianos vt adoꝛarent ydola. vel q moꝛe
rent. Qui i tēplo ſacrificabat ydoſ. Btā Ka
therina tota ardēs i amoꝛe ſponſi ſui acceſſit
ad eū. ⁊ itrepide dixit ipatoꝛi. Jmperatoꝛ de
bona rōe debui tibi exhibere reuerētiā. ſꝫ nō
feci qꝛ nō facis reuerētiaꝫ creatoꝛi tuo qui eſt
i celo. ſꝫ adoꝛas. ydola i qbꝰ demones hitant
quō tu potes credē q illi ſint dij. cū nec ibi ſit
aliqd diuinitatꝭ. eleua oclos tuos ⁊ cognoſce
q ille q creauit celuꝫ ⁊ terrā ē deꝰ ſolꝰ. Uide
oꝛdinē ſolis. lūe. ⁊ ſtellarū i zodyaco. Et ipſa
mirabiliter ſciebat iſtaꝫ artē; dicens. Cogita
ↄuidētiā diuinaꝫ q̄ toti mundo ↄuidet: quō
gꝰ potes adoꝛare ydola q̄ arte hūana ſunt fa
cta. De hoc ipatoꝛ indignatꝰ cepit eā ⁊ incar
cerari iuſſit beatā katherinam. ⁊ voluit habē
ↄſiliū qd eēt de ea fiendū. Et fuit ſibi dictum
quō erat ſapiētiſſima. ⁊ ſi p rōnē poſſet vinci
eſſet maioꝛ victoꝛia q̄ ſi per toꝛmenta. ⁊ mul-
ti chꝛiſtiāi ſeqrent eā. Et placuit ipatoꝛi. ⁊ mi
ſit p vniuerſas ↄuīcias: ⁊ vocauit. l. rhetoꝛes
in oī facultate acutiſſimos: neſciētes cauſam
eoꝛū vocationis. Cunqꝫ ipatoꝛ dixiſſet eis q
erat vna nobilis domicella: que dixerat q dij
nri ſunt demōes: ⁊ q nō eſt niſi vnꝰ deus crea
toꝛ celi ⁊ terre. Et lꝫ poſſem eā ſupare toꝛmē-
tis: ſꝫ magis volo vt p rōnē vincat. Jō ↄmit
to voƀ magna donaria ſi eandē rōnē ſupare
poteſtꝭ. Unꝰ āt eoꝛū i ſupbiā elatꝰ dixit. O ma
gnuꝫ: ipatoꝛis ↄſiliū vt hac de eā tot ſapiētiſſi
mos īuitaret. Et alter dixit. Ueniat puella qꝛ
qñ videbit cognoſcet q nūq̄ vidit nec audi-
uit ſapientes niſi mō. h̄ eſt eni flos ſcie totius
mūdi ſeu oꝛbis. Angelꝰ ait adū i nocte appa

uult btē katherine ex parte ſponſi ſui ꝯfortās eā:
⁊ reuelauit ſibi de diſputatiōe in craſtinū fien
da. Tota ciuitas voluit intereſſe diſputationi.
Dicit quō in craſtinū ꝯuenerūt oēs rethores
in aula īpatoris. Et impator fecit venire btām
katherinā in medio eoꝝ. Cū autē oēs tacerent
dixit impator. Quare nō dicitis aliqd. Et vnꝰ
rethoꝝ dixit. Nos venimꝰ ad docēdū. Jdō po
nas ꝯcluſiōes. Ad quā impator. Jllud qd̄ du
dū dixiſti de dijs dicas h̄ mō rn̄dit. b. ka. Jm
perator male ordinaſti belluz. tot ſapientes ꝯ
vnā puellā. ⁊ eis feciſti magnas ꝓmiſſiones ſi
me ſupent. ⁊ mihi nihil ꝓmittis. ſȝ nolo aliqd a
vobis. ſȝ a dn̄o ieſu xp̄o. Et ſtatim vnus rethoꝛ
ſupbe dixit. ecce de q loquit. de q̄daȝ hoīe cru
cifixo tradito ab vno diſcipulo ſuo. Nos ſpa
bamus q̄ diceret altiſſima de aſtrologia. Rn̄
dit btā katherina. Ego incepi loq de illo q eſt
principiū oīum operū qꝛ de priorib' prior eſt
ſpeculatio. Cū ergo xp̄s ſit principiū oīuȝ reꝝ
idō ⁊c. Et ph̄s cū indignatione ⁊ ira voluit rn̄
dere. Sȝ dixit beata Ka. Non cum impetu ⁊
ira oȝ loqui. Jra enim impedit aīum ne poſſit
diſcernere veꝝ. Et ph̄s ait impatori. Ecce dn̄e
qꝛ iā eſt in ꝯdictione qꝛ dicit xp̄iani q̄ ille hō
ieſus hūit principiū in quadā muliere. quō eſt
principiū oīum reꝝ. Rn̄dit btā katherina. Di
co q̄ dn̄s meꝰ ieſus xp̄s eſt hō verꝰ vt aliꝫ: natꝰ
de maria ṽgine ſpūſcti ope ⁊ habuit pncipiuȝ
eſſendi hoīem. non tn̄ eſſendi deū. qꝛ iam erat
deꝰ eternalr. Sicut de te ph̄e. ſi rex vel impa
tor faceret te militē. mō tu incipes eſſe miles.
ſȝ non incipes mō eſſe hō. Dixit impator. iſta
eſt magna rō. Et ph̄s obmutuit. Alius ph̄s ar
guit di. Probo q̄ cecidiſti in errorē ſecunduȝ
ph̄iam. Regula eſt ph̄ie. q̄ finiti ad infinituȝ
nulla eſt ꝓportio. Certū eſt q̄ hō eſt finitꝰ. deꝰ
autē eſt infinitꝰ. ergo nō poteſt eſſe proportio.
igitur attēdatis qd dicitis ⁊ reuocate qd̄ dixi
ſtis. Reſpōdit beata katherina. Uerum eſt q̄
finiti ad īfinitū nulla eſt ꝓportio menſuratiua
ſȝ cauſatiua bene vel cōtentiua. Jta q̄ in chri
ſto deo ⁊ hoīe non eſt ibi proportio humanita
tis ad diuinitatē menſuratiua. ſȝ cauſatiua qꝛ
diuinitas eſt cā humanitatis. ⁊ contentiua: qꝛ
ſuppoſituȝ diuinū ꝯtinet humanitatē. Jſte ra
tiones ⁊ argumēta tangunt in eiꝰ vera hiſto
ria ſeu legēda. Et ph̄s n̄ potuit replicare. ⁊ de
clinato capite aliꝰ ph̄s ait. Uos dicitis: Jeſus
voluit incarnari naſci ⁊ pati ꝓ ſolutione hoīuȝ
Cōtra. Fruſtra fit per plura quod pōt fieri ꝑ
pauciora. Certū eſt q̄ ſi ille ieſus erat deꝰ: ſo
lo velle vel ṽbo poterat ſaluare. qd ergo opoꝛ
tuit euȝ tot pati. Rn̄dit btā katherina. Ph̄e
qn̄ dr̄ fruſtra fit. Uerum eſt ſi ita bene fiat. ſed
aliqua ſunt que cū magno labore fiunt que ſu
bito non ita bene fierent. Certum eſt q̄ in deo
nulla eſt qualitas ſȝ ſua mia ⁊ iuſticia ſunt ſua
eſſentia. Et in ~ ibꝰ opibꝰ ſuis oñdit ſimul ſuaȝ
miam ⁊ ſuā iuſticiā. qꝛ ſicut nō pōt dimittere
ſe ſic nō pōt dimittere ſuā miam nec iuſticiaȝ.
Si. n. ſolo ṽbo ſaluaret oēs: maxima mia fuiſ
ſet. ſȝ vbi eſſet ſua iuſticia. Si vero damnaſſet
oēs. fuiſſȝ maximꝰ rigor iuſticie ſȝ vbi fuiſſȝ ſua
mia. Jdō voluit incarnari naſci ⁊ pati. vt ſemel
appereret ſua mia. vt ipſe amore nr̄i pateretur
qui in nullo demeruit. ⁊ ſua iuſticia ſoluēs pre
cium iuſtum. ſ. ſanguineȝ ſuum pro noſtra re
demptione. Et ph̄s nō habuit replicam. Aliꝰ
dixit. Uos dicitis ex vna parte q̄ eſt vnus de
us. ⁊ ex alia dicitis q̄ ſunt tres perſone. Ecce
hic ꝯtradictio manifeſta. qꝛ q̄t ſunt ſuppoſita
tot ſunt eſſentie. Rn̄dit beata katherina q̄ ſit
vnꝰ deꝰ nō eſt dubiū. ſȝ q̄ ſint tres ꝑſone. pater
filius. ⁊ ſpūſſctūs. oñdo ad oculum in ſole: vbi
eſt pater generans qꝛ qui gn̄at pater pōt dici.
Ecce ſubſtantia ſolis que de ſe generat radiuȝ
⁊ radius genitꝰ pōt dici filiꝰ. Et ſuba ⁊ radius
ſpirant calorē. ſpiratꝰ. n. ſpūſſctūs poteſt dici.
Jdeȝ in deo. Aliꝰ dixit. Jſta puella eſt loq̄x ⁊
neſcit qd dicit. Nā credo q̄ ſtultior gens mun
di ſunt xp̄iani primo qꝛ adorant panē ⁊ come
dunt illū que dicunt deū eē. Ecce ſtultitia: nec
dȝ mūdus ſuſtinere hoc rn̄dit. b. Ka. Nos nō
adoramꝰ panē ſȝ xp̄m infra hoſtiam. qꝛ dictis
ṽbis a xp̄o ordinatis virtute diuina nō rema
net ibi panis ſȝ corpꝰ xp̄i ꝯtinet infra illā corti
nam albaȝ quēadmodū impator in tēplo ſtat
infra cortinas ⁊ adorat a militibꝰ. ſȝ nō videa
tur. tn̄ creditur ibi eſſe. ita ⁊ nos. Jtē qn̄ frāgi
tur hoſtia i tribꝰ ptibꝰ quēadmodū in paſſiōe
humanitas fuit diuiſa in tres partes. ſ. ſangui
nis: corpis: ⁊ aīe nō frangit xp̄s. vt ſi frāgitur
ſpeculum non frangit imago. Dicebant mili
tes. Magnā rōnem hȝ iſta domicella. Jtem
xp̄s nō ē ibi cibꝰ q in ſtomacho corpis recipia
tur in digeſtionē ſȝ in memoriā ignee charita
tis. Alius dixit impatori. Dn̄e iſta reprehēdit
vos qꝛ adoratis ydola ſeu ymagines. iō reſpō
dit btā kathe. Nos non adoramus imagines
ſicut nec tu adoras lr̄as. ſȝ q̄ro quare tu tenes
lr̄as. rn̄dit. vt reducant mihi ad memoriam ⁊
repn̄tēt facta p̄terita. Et. b. Ka. ait. ⁊ pp hoc ēt
nos tenemꝰ imagines ad repn̄tandū ⁊ redu
cendū ad memoriā. Qn̄. n. videmꝰ crucem re
pn̄tatur nobis paſſio chriſti. ⁊ reducimus ad

memoriam illud tm̄ beneficium. Sicut nota
bile opus impatoris depingitur vel ſcribitur
vt memoret. Tūc fuit verificata in. b. Ka. illa
pphetia xp̄i dicētis. Ego dabo vobis os ⁊ ſa
piam cui non poterūt reſiſtere ⁊ ꝯdicere oēs
aduerſarij vr̄i. Lu. xxi. Rethores. n. tacebant
vt muti. Et impator iratus dixit. Et nunquid
dicebatis q̄ vnꝰ diſcipulus vr̄ minimꝰ ſuffiſſet
ſufficiēs. quare vocaui vos tot ſapiētes. Tūc
ſurrexit vnus de pncipalibꝰ dicens impatori.
Nunq̄ aliquis auſus fuit ſe nobis compare.
nec nobiſcum diſputare. ſȝ ex quo ſpūſſctūs lo
quitur in ore iſtius domicelle. niſi ſectā deoꝝ
pbabiliorem oñderis. ecce oēs conuertimur
ad xp̄m ⁊ flexis genibꝰ ad pedes. b. Ka. ꝯfite
bantur xp̄m veꝝ deum ⁊ hoīem ⁊ mundi ſal
uatorem. Et fuit cōpleta ꝓph̄a. Jere. xv. Si
ſepaueris p̄cioſum. ſ. fidem xp̄ianam a vili. ſ. a
ſecta paganica quaſi os meū eris ꝯuertentur
ipſi ad te ⁊ tu nō cōuerteris ad eos. Tunc im
perator vt rabidus ſicut debuit ꝓtulit ſn̄iam
ꝯ l. rethores vt cōburerent ſtatim. Qui dixe
runt. b. Ka. erit periculū ſi ſine baptiſmo mo
riamur. Rn̄dit ex q̄ nō poteſtis recipe ſctūm
baptiſma: martyriū ſupplebit ⁊ erit vobis in
baptiſmum. Dicat miraculuȝ quō fuerūt ille
ſi ab igne. qui nec veſtes nec capillos capitis
combuſſit nec ſenſerunt dolorem in morte ſȝ
ſicut ſine dolore hō ſpirat anhelituȝ. ſic tradi
derūt animas ſuas in manibꝰ angeloꝝ. Ecce
victoria diſputationis ph̄ice. Et poſſumus di
cere. b. Ka. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis ⁊c̄.
Dic̄. b. Greg. q̄ bona vita oñdit quid ⁊ quō
homo dȝ loqui. ¶ Tertia diſputatio ⁊ fortior
fuit tyrānica terribiliter. Nam videns impa
tor q̄ multi ꝯuertebantur ex miraculo cū blā
dis verbis aggreditur eam. dicēdo. Tu deci
piſti iſtos ph̄os cū tua eloquentia ⁊ ſcīa ⁊ me
reris morteȝ. Sed ſi vis adorare idola remit
tam tibi mortem ⁊ eris vxor mea ⁊ faciā tibi
imaginem. Uidens q̄ nihil faciebat ſic fecit
quattuor argumenta ꝯ ipſam. Primum fuit
per locū a dolore. ſȝ ipſa rn̄dit per patientiā.
Secundum fuit per locuȝ ab horrore. ſed rn̄
dit per confidentiam. Tertium fuit per locuȝ
a terrore. ſȝ reſpondit per ꝯſtantiaȝ. Quartū
fuit per locuȝ a timore. ſed rn̄dit per perſeue
rantiam. Primuȝ fuit qn̄ nuda fuit poſita in
eculeo ⁊ cum ſcorpionibꝰ percuſſa. Dicat pra
ctica quō riui ſanguis decurrebant. ⁊ ipſa rn̄
dit per patientiaȝ dicendo Jeſus Jeſus. Nō
ſunt ꝯdigne paſſiones huius tpīs ad futuraȝ
gloriam Rom̄. viij. Secunduȝ fuit qn̄ poſita
fuit in carcere tenebroſo ⁊ fetido vt terreret.
⁊ q̄ non daret ſibi cibus nec potus duodecȝ
diebus vt ibi moreret fame. ſed rn̄dit per con
fidentiā. Et venerunt angeli ⁊ illuminauerūt
carcereȝ. ⁊ in noīe ieſu curauerunt vulnera ⁊
plagas. ⁊ qualibet die portabant ſibi cibum.
Quod videntes regina ⁊ porphirius cōuer
terunt ſe cuȝ ducentis militibus. ⁊ poterat di
cere. b. Ka. cum dd̄. Dn̄s regit me ⁊ nihil mi
hi deerit in loco paſcue ibi me collocauit. 3ᵐ
fuit per locum a terrore. Jmperator credens
q̄ eſſet mortua qn̄ vidit eaȝ dixit. Quis dedit
ſibi cibū. ⁊ voluit occidere cuſtodes. ſed xp̄s
prouidit ſibi. Jmpator autem ſpumans ⁊ co
gitans quale tormentum ſibi daret. dixerunt
ſibi aliqui q̄ faceret duas rotas voluentes ſe
vna ꝯ aliā vt terreret: non ſolum. b. Ka. ſed ⁊
alij xp̄iani ⁊c̄. Huic argumento rn̄dit per cō
ſtantiam di. Ecce. n. deus adiuuat me ⁊ dn̄s
ſuſceptor eſt aīe mee. Quartū fuit per locum
a timore. Dicit ph̄s q̄ vltimū terribilium ter
ribiliſſimuȝ eſt mors. Qn̄. n. imperator vidit
q̄ oēs conuertebant viſis tot miraculis ⁊ de
occiſione gentilium a rotis p̄cepit ſibi caput
amputari. Tunc. b. Ka. rn̄dit per perſeueran
tiam ⁊ flexis genibꝰ orauit regratiās deo. de
caſtitate in qua cōſeruauit eā ⁊ de victoria. ⁊
de perſeuerātia finali. ⁊ orauit pro ſui memo
riam agentibus. Et ſtatim vox de celo dixit.
Ueni electa mea. Ecce tibi btitudinis ianua
aperitur. His vero qui paſſionem tuam cele
brabunt opem de celis promitto. Et mox de
collata eſt fluxitq̄ȝ lac pro ſanguine in ſignuȝ
virginitatis. Accedentes auteȝ angeli viſibi
liter corpus eius ⁊ caput per aera detulerūt
in monteȝ ſynay ⁊ ibi fabricato ſepulchro an
gelicis manibus honorifice ſepelierunt. vbi
inter innumera miracula que fiunt ibidem.
vnum eſt inſigne q̄ de ſepulchro ipſius oleuȝ
dicitur inceſſanter emanare. Et poſſumus dice
re ſibi. Ecce angeli acceſſerūt ⁊ miniſtrabant
ei. Matth. iiij. c.

F I N I S

Uenetijs per Jacobum de Leucho. Jmpen
ſis vero Lazari de Soardis die. xij. nouēbris
M. cccc. xcvj.
Conceſſum eſt eidem Lazaro ab Jlluſtriſſi
mo Senatu veneto: ne cuiq̄ hunc librum li
ceat imprimere intra eorum dominium ſub
pena vt in gratia ⁊c̄.

Laus Deo.

Lector ad beatum Vincentium
Nunc tua vincenti ſacri monumenta labore
In paruo poterunt codice multa legi.
Hinc totum facili ductu peragraueris orbem.
Et poteris cuius non grauis eſſe comes.
Hoc tibi ſancte dedit en lazarus ille ſoardus
Qui ſolus patrium nomen in aſtra gerit
Funde preces igitur: vt qui tibi tanta miniſtrat
Poſſit in eterni regna venire patris.

Ad lectorem

Vincenti ſacros ſi cupis libellos
Quos ſancto cudit flamine coactus:
Lazarum pete quem dicunt ſoardum
Qui plus ꝙ credas imprimit fidelis:
Non parcit nummis vt errata limet
Ut falſis obſtet ſpernit hic labores
Quare ſi ſapis o iocunde lector
Vincenti ſacros quere nunc libellos.

Beatus vincentius ad lectorem

Si qua tuum lector deformat menda libellum:
Lazarus in culpa non fuit ille meus.
Sed rudis quicunqꝫ fiet qui grammata preſſit:
Indoctas paſſa eſt noſtra tabella manus.
Nec facit hoc aliter veneta qui calcat in vrbe:
Ruſtica nam tuū comprimit iſta manus.

F I N I S